ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α' - Β' 1924 - 1941 — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' 1953 - 1968

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' (4) — ΕΤΟΣ Δ' — ΤΕΥΧΟΣ Α' — ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1972

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρόεδρος: ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. **Δημήτριος Ρίτσος.**
Ἀντιπρόεδρος: ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. **Ἀριστείδης Σκυλίτσης.**
Γεν. Γραμματεύς: ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Πεντέλης κ. **Πάνος Ἰατρίδης.**
Ἔφορος: ὁ Δήμαρχος Λαρίσης κ. **Ἀθανάσιος Μεσσήνης.**
Σύμβουλοι: οἱ Δήμαρχοι: Θεσσαλονίκης κ. **Χρῆστος Φλωρίδης,** Καβάλας κ. **Εὐάγγελος Εὐαγγελίου** καὶ Ἡρακλείου – Κρήτης **Ἀριστείδης Πετράκης,** καὶ οἱ Πρόεδροι Κοινοτήτων: Ἄστρους – Ἀρκαδίας κ. **Ἀναστ. Ροζολῆς,** καὶ Δολιανῶν – Ἰωαννίνων κ. **Κ. Νταφόπουλος.**

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόεδρος: ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. **Δημήτριος Ρίτσος.**
Γεν. Γραμματεύς: ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Πεντέλης κ. **Πάνος Ἰατρίδης.**
Μέλη: ὁ Δήμαρχος Θεσσαλονίκης κ. **Χρῆστος Φλωρίδης** καὶ ὁ Δήμαρχος Καβάλας κ **Εὐάγγελος Εὐαγγελίου.**

ΕΠΙΤΙΜΟΙ ΓΕΝΙΚΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

Οἱ κ.κ. **Χρ. Εὐαγγελᾶτος** καὶ **Δημ. Μπλέτσας.**

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ὁ κ. **Ἀθαν. Ἰ. Κάτσος,** Διευθυντὴς τῆς Ἑνώσεως Δ. καὶ Κ. Ἑλλάδος.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Ὁ Καθηγητὴς κ. **Δημ. Κ. Ψαρός,** Ἐπίτ. Σύμβουλος Ἐπικρατείας.

ΓΡΑΦΕΙΑ Ε.Δ.Κ.Ε.: ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ - ΤΣΩΡΤΣΙΛ 33 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛΕΦ. 3215272

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ
Β' ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΝΟΜΑΡΧΩΝ

ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΟΣ ΕΝ ΣΠΑΡΤΗ,
ΑΠΟ 25 — 29 ΜΑΪΟΥ 1971

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Διοικήσεως
Τμῆμα Προσωπικοῦ

'Αριθ. Πρωτ. 33225

'Εν 'Αθήναις τῇ 30ῇ 'Απριλίου 1971

'Εξ. ἐπείγουσα

Πρὸς τοὺς κ.κ. Νομάρχας τοῦ Κράτους

Θέμα: «Συνέδριον Νομαρχῶν ἐν Σπάρτῃ».

'Ως γνωστόν, μεταξὺ τῶν κυριωτέρων ἐπιδιώξεων τῆς 'Εθνικῆς Κυβερνήσεως, περιλαμβάνεται ἡ διοικητικὴ ἀποκέντρωσις καὶ ὁ ἐκσυγχρονισμὸς τῆς λειτουργίας τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

'Η πρώτη ἐκ τῶν ἐπιδιώξεων τούτων ἤρξατο ἤδη ὑλοποιουμένη, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 532/1970 Ν. Δ/τος «περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως» καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδοθέντων Β. Δ/των. 'Η δευτέρα, ὁ ἐκσυγχρονισμὸς δηλονότι τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, θὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τοῦ καταρτισθέντος Σχεδίου τοῦ νέου Κώδικος περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

'Εν τῷ πλαισίῳ τῶν ἐπιδιώξεων τούτων καὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἐν Σπάρτῃ ὀργανουμένου Συνεδρίου Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, περὶ οὗ ἡ ὑπ' ἀριθ. 30455/21.4.1971 προγενεστέρα διαταγὴ τοῦ 'Υπουργείου, ἤχθημεν εἰς τὴν ἀπόφασιν συγκλήσεως ἐκεῖσε καὶ Συνεδρίου Νομαρχῶν, διημέρου διαρκείας, παραλλήλως πρὸς τὰς ἐργασίας τοῦ ρηθέντος Συνεδρίου Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶναι νὰ διαπιστωθῇ :

α. 'Εὰν τὰ περὶ ἀποκεντρώσεως ληφθέντα μέχρι τοῦδε μέτρα εἶναι ἐπαρκῆ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ διὰ ταύτης ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, ὡς καὶ αἱ τυχὸν συναπτόμεναι ἐν τῇ ἐφαρμογῇ δυσχέρειαι καὶ

β. 'Εὰν διὰ τῶν διατάξεων τοῦ Σχεδίου τοῦ νέου Κώδικος περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐπιτυγχάνηται ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Προσδοκᾶται ὅτι ἐκ τοῦ Συνεδρίου θὰ προκύψουν χρήσιμα συμπεράσματα ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω θεμάτων καὶ ὅτι τὰ μέτρα ἅτινα θὰ ἀκολουθήσουν θὰ ἔχουν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν εἰς τὴν ἐν εὐρείᾳ ἐννοίᾳ διοίκησιν.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου Νομαρχῶν γνωρίζομεν τὰ ἑξῆς :

1. Ὡς ἐν τῷ κοινοποιουμένῳ προγράμματι ὁρίζεται, αἱ ἐργασίαι θὰ διεξαχθοῦν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λυσάνδρου καὶ Μητροπολίτου Γερμανοῦ ΣΤΕΓΗΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΣΠΑΡΤΗΣ.

2. Τούτων θὰ προεδρεύσῃ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου κ. Ἰωάννης Λαδᾶς. Τὸ Προεδρεῖον θὰ πλαισιωθῇ ὑπὸ τῶν κ.κ. Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν Διοικήσεως.

3. Οἱ κ.κ. Εἰσηγηταὶ καὶ τὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως ὁρίζονται διὰ τοῦ προγράμματος. Οἱ ὁριζόμενοι εἰσηγηταὶ παρακαλοῦνται, ὅπως ἐκτυπώσουν τὴν εἰσήγησίν των διὰ τοῦ πολυγράφου τῆς Νομαρχίας καὶ ἀποστείλουν, μέχρι τῆς 12ης Μαΐου, τὸ βραδύτερον, ἀντίτυπον ταύτης, ἀπ' εὐθείας εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν κ.κ. Νομαρχῶν, ὥστε νὰ παρασχεθῇ εἰς τούτους ἡ ἀπαιτουμένη χρονικὴ εὐχέρεια μελέτης τοῦ συνόλου τῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως, κρινομένης ὡς ἀπαραιτήτου διὰ τὴν συμμετοχὴν αὐτῶν εἰς τὰς συζητήσεις καὶ τὴν ὑποβολὴν προτάσεων. Ὡσαύτως, δέον νὰ ὑποβάλουν τριάκοντα (30) ἀντίτυπα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον (Τμῆμα Προσωπικοῦ).

4. Διάρκεια ἑκάστης εἰσηγήσεως ὁρίζεται τὸ πολὺ 30' τῆς ὥρας, κατ' ἀνώτατον ὅριον. Μεθ' ἑκάστην εἰσήγησιν οἱ κ.κ. Νομάρχαι δύνανται νὰ ζητοῦν τὸν λόγον ἐγκαίρως ἐκ τοῦ Προεδρείου, μὲ διάρκειαν ὁμιλίας ἑκάστου μέχρι 8' τῆς ὥρας καὶ ἐντὸς τῶν ὁριζομένων, ὑπὸ τοῦ προγράμματος, πρὸς συζήτησιν χρονικῶν περιθωρίων, τηρουμένης ἀπαρεγκλίτως τῆς σειρᾶς προτεραιότητος ὑποβολῆς ἐρωτημάτων. Οἱ κ.κ. εἰσηγηταὶ θὰ δίδουν τὰς δεούσας ἀπαντήσεις εἰς τὰς τιθεμένας ὑπὸ τῶν κ.κ. Συνέδρων ἐρωτήσεις.

5. Αἱ εἰσηγήσεις ὡς καὶ αἱ συζητήσεις αἵτινες θὰ ἐπακολουθοῦν θὰ περιορισθοῦν εἰς τὰ ἐν τῷ προγράμματι ὁριζόμενα θέματα, μὴ ἐπιτρεπομένης, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει, συζητήσεως ἐπὶ ἑτέρου θέματος.

6. Τὰ πορίσματα ἅτινα θὰ προκύψουν ἐκ τῆς συζητήσεως ἑνὸς ἑκάστου ἐκ τῶν, ἐν τῷ προγράμματι, περιληφθέντων θεμάτων, θὰ καταχωρηθοῦν εἰς πρακτικὰ ἅτινα θὰ τηρηθοῦν μερίμνῃ ὁρισθησομένης Γραμματείας.

7. Οἱ κ.κ. Νομάρχαι θὰ κινηθῶσι διὰ τῶν ὑπηρεσιακῶν των αὐτοκινήτων, πλὴν τῶν Νησιωτικῶν Νομῶν, οἵτινες θὰ κινηθῶσι διὰ τῶν αὐτοκινήτων συναδέλφων των, κατὰ τὸ συναποστελλόμενον πρόγραμμα, ἢ ἐφ' ὅσον ἐπιθυμοῦν διὰ τῶν συνήθων μέσων συγκοινωνίας, θὰ εὑρίσκωνται δὲ ἐν Σπάρτῃ τὸ ἑσπέρας τῆς 24ης Μαΐου, προκειμένου νὰ παρακολουθήσουν καὶ τὰς ἐργασίας τοῦ συνερχομένου ἐκεῖ Συνεδρίου Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Διευκρινίζεται ἐπίσης, ὅτι, τόσον οἱ κ.κ. Νομάρχαι, ὅσον καὶ οἱ Δήμαρχοι καὶ Κοινοτάρχαι, δέον νὰ μὴ συνοδεύωνται ὑπὸ συγγενικῶν προσώπων ἐλλείψει ἱκανοῦ ἀριθμοῦ Ξενοδοχείων διὰ τὴν φιλοξενίαν των.

8. Τὸ Ὑπουργεῖον θὰ μεριμνήσῃ ἵνα εἰς ἕκαστον τῶν κ.κ. Νομαρχῶν

καταβληθῇ, ἐπὶ πλέον τῆς προβλεπομένης ἡμερησία ἀποζημίωσις ἑπτὰ (7) ἡμερῶν.

9. Ἡ ὥρα προσελεύσεως καὶ ἡ διάρκεια τῶν εἰσηγήσεων καὶ συζητήσεων θὰ τηρηθῶσιν ἐπακριβῶς.

10. Ἀποδίδοντες μεγάλην σημασίαν εἰς τοὺς ἐπιδιωκομένους, ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου, σκοπούς, γνωρίζομεν ὅτι θὰ παρακολουθήσωμεν, μετ' ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος, τὰς ἐργασίας αὐτοῦ καὶ θὰ ἐκτιμήσωμεν δεόντως τὸν βαθμὸν συμμετοχῆς ἑνὸς ἑκάστου ἐξ ὑμῶν εἰς τὰς συζητήσεις καὶ τὴν ὑποβολὴν ἐποικοδομητικῶν προτάσεων.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
καὶ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Κοινοποίησις:

1) κ. Πρωθυπουργὸν
2) Ἅπαντας κ.κ. Ὑπουργοὺς καὶ Ὑφυπουργοὺς
3) κ. Γενικὸν Γραμματέα Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν
4) κ. Γενικὸν Γραμματέα Τύπου καὶ Πληροφοριῶν
5) Ὑπουργεῖον Προεδρίας Κυβερνήσεως:
   α) κ. Γενικὸν Διευθυντὴν Γεν. Διευθύνσεως Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς
   β) κ. Γενικὸν Διευθυντὴν Γεν. Διευθύνσεως Δημοσίας Διοικήσεως
6) Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν:
   α) κ.κ. Γενικοὺς Ἐπιθεωρητὰς Διοικήσεως
   β) κ. Γεώργιον Κέκον, Εἰδικὸν Συνεργάτην παρ' ἡμῖν
   γ) κ. Γενικὸν Διευθυντὴν
   δ) κ.κ. Διευθυντὰς Ὑπουργείου
   ε) Τμῆμα Προσωπικοῦ
   μεθ' ἑνὸς Προγράμματος τοῦ Συνεδρίου
7) Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος.

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ
Β΄ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΝΟΜΑΡΧΩΝ

1. «Ἐπάρκεια ἢ μὴ τῶν μεταβιβασθεισῶν εἰς τοὺς Νομάρχας ἁρμοδιοτήτων, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ν.Δ. 532/1970, πρὸς πλήρη ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ διὰ τῆς διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως, καὶ τυχὸν ὑφιστάμεναι δυσχέρειαι ἐν τῇ ἐνασκήσει των».

Ὁμιλητής: ὁ κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΤΑΡΑΓΚΑΣ, Νομάρχης Ἀχαΐας.

2. «Ἡ ὀργανωτικὴ μορφὴ τῶν Διανομαρχιακῶν Ὑπηρεσιῶν ὡς ἐνιαίων διοικητικῶν μονάδων καὶ ἡ ἀποστολὴ αὐτῶν».

Ὁμιλητὴς: ὁ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Νομάρχης Ἀττικῆς.

3. «Καθορισμὸς ἐπὶ τοῦ περιφερειακοῦ προγραμματισμοῦ, σχέσεων Υ.Σ. Α.Π., Διανομαρχιακῶν Ὑπηρεσιῶν, Νομαρχῶν καὶ Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ, κατὰ τὴν κατάρτισιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν προγραμμάτων ἀναπτύξεως».

Ὁμιλητής: ὁ κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΣΤΡΗΣΙΟΣ, Νομάρχης Λαρίσης.

4. «Κατὰ πόσον διὰ τῶν διατάξεων τοῦ Σχεδίου τοῦ νέου Κώδικος περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐπιτυγχάνεται ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ ἐν ἀποφατικῇ περιπτώσει ποῖαι αἱ ἐπενεκτέαι βελτιώσεις».

Ὁμιλητής: ὁ κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Νομάρχης Ἀρκαδίας.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ Β' ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΝΟΜΑΡΧΩΝ

ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΟΣ ΕΝ ΣΠΑΡΤΗ, ΑΠΟ 25—29 ΜΑΪΟΥ 1971

Συνεδρίασις 26ης Μαΐου 1971

Πρόεδρος (κ. Ι. ΛΑΔΑΣ, Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν) :

Τὸν λόγον ἔχει ὁ Νομάρχης Ἀχαΐας κ. Ματαράγκας, μὲ θέμα :

«Ἐπάρκεια ἢ μὴ τῶν μεταβιβασθεισῶν εἰς τοὺς Νομάρχας ἁρμοδιοτήτων κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ν.Δ. 532/1970, πρὸς πλήρη ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, διὰ τῆς διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως, καὶ τυχὸν ὑφιστάμεναι δυσχέρειαι ἐν τῇ ἐνασκήσει των».

κ. Ν. ΜΑΤΑΡΑΓΚΑΣ, Νομάρχης Ἀχαΐας :

«Κύριε Πρόεδρε, Κύριε Γενικέ, Κύριοι Γενικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ Διοικήσεως, Κύριοι Σύνεδροι,

Τὸ μέγα καὶ δυσχερὲς πρόβλημα τῆς διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως τῆς Χώρας, θὰ ἐξετάσωμεν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Συνταγματικῆς ἐπιταγῆς τοῦ ἄρθρου 120, τοῦ Ν.Δ. 532/1970, τῶν πορισμάτων τῆς διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἐπιστήμης, τῆς κτηθείσης πείρας, τῶν δεδομένων τῆς Ἑλληνικῆς πραγματικότητος καὶ δὴ τῶν ἠθῶν, παραδόσεων, νοοτροπίας καὶ τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς τῶν Ἑλλήνων.

Πρόβλημα ἐθνικόν, πρωταρχικὸν ἦτο πάντοτε ἡ ἀποκέντρωσις.

Καὶ ἦσαν συνετοὶ καὶ πάντοτε ἐπίκαιροι οἱ λόγοι τοῦ σοφοῦ νομικοῦ καὶ δημοσιολόγου ὁ ὁποῖος ἔλεγεν «Ζητήσατε εἰς τὴν Κρατικὴν μηχανήν, ποῖον τὸ σημεῖον ποὺ θίγει ὅλους τοὺς πολίτας καὶ τοὺς θίγει ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ θὰ ἰδῆτε ὅτι εἶναι ἡ ἀποκέντρωσις».

Πλεῖσται προσπάθειαι κατεβλήθησαν κατὰ τὸ παρελθόν, ἀνεπιτυχῶς ὅμως διὰ τὴν διεύρυνσιν τοῦ θεσμοῦ τῆς διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως, διὰ τῆς μεταβιβάσεως ἀποφασιστικῶν ἁρμοδιοτήτων εἰς περιφερειακὰ ὄργανα γενικῆς καὶ εἰδικῆς ἁρμοδιότητος, πρὸς ἀπαλλαγήν, τῆς ἀκάμπτου ἐξαρτήσεως τῆς περιφερείας ἀπὸ τὸ Κέντρον.

Δυστυχῶς ὅμως, διὰ πολλοὺς καὶ ποικίλους λόγους, ἡ ἀποκέντρωσις, ὡς διοικητικὸν σύστημα, προωρισμένον νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν προσέγγισιν τῶν διοικουμένων πρὸς τὴν Διοίκησιν καὶ νὰ κινητοποιήσῃ τὴν διοικητικὴν μηχανήν, οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἐσυνειδητοποιήθη πλήρως, καὶ τὰ ληφθέντα νομο-

θετικὰ μέτρα δὲν ἀπεδείχθησαν ἐν τῇ πράξει εὔστοχα καὶ ἀποτελεσματικά, διότι κατὰ τὸ παρελθὸν δὲν ἀπεφύγαμεν ἀμελετήτους ἀντιγραφὰς καὶ ἀψυχολογήτους μιμήσεις ξένων συστημάτων, ἀλλὰ ἐκινήθημεν ἐκτὸς τοῦ πλαισίου τῆς Ἑλληνικῆς πραγματικότητος.

Ψάλλομεν ὕμνους ὑπὲρ τῆς ἀποκεντρώσεως—ἐκραύγαζεν ὁ ἀείμνηστος Δραγούμης—ἀγνοοῦντες ὅ,τι ἔχομεν καὶ ἀναζητοῦντες ὅ,τι ἀγνοοῦμεν.

Ἡ συνεπείᾳ τῆς τεχνολογικῆς προόδου ἀλλαγὴ τῆς ἀποστολῆς τοῦ συγχρόνου Κράτους καὶ ὁ ὁσημέραι αὐξανόμενος κρατικὸς παρεμβατισμὸς ἐπέβαλον τὴν ριζικὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς ἐθνικῆς δημοσίας διοικήσεως κατὰ τρόπον ἀνατρέποντα ἐκ βάθρων τὴν εἰς τὸ παρελθὸν ὑφισταμένην μορφὴν τῶν σχέσεων Κράτους – πολίτου.

Ἐγένετο πλέον γενικῶς παραδεκτόν, ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς περιφερείας γνωρίζει ἄριστα τὸν χῶρον της καὶ τὰ προβλήματα τῶν διοικουμένων, δυναμένη νὰ κινητοποιῇ κατὰ τρόπον ἐξόχως δημιουργικὸν καὶ παραγωγικὸν τὸ δυναμικὸν τῆς περιοχῆς της.

Κατέστη ὡσαύτως ἐπιτακτικὸς ὁ συνδυασμὸς τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος τῆς διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως πρὸς τὸν περιφερειακὸν προγραμματισμὸν ἐπὶ ἐπιπέδου Νομαρχίας ἢ μείζονος ταύτης περιφερείας.

Τὰ κατὰ καιροὺς ληφθέντα νομοθετικὰ μέτρα διὰ τὴν τόνωσιν τοῦ θεσμοῦ τῆς διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως δέον ὅπως μελετήσωμεν καὶ ταξινομήσωμεν κατὰ περιόδους καὶ δή:

Α'. Χρονικὴ περίοδος ἀπὸ τοῦ 1845 μέχρι τοῦ 1955:

Ὁ Νόμος ΚΕ' τοῦ 1845, διελάμβανεν ὅτι «τὰ καθήκοντα τῶν Νομαρχῶν θέλουν προσδιορισθῆ διὰ Β. Δ/τος».

Ταυτοχρόνως ἐξεδόθη τὸ ἀπὸ 5.12.1845 Β.Δ. εἰς τὸ ὁποῖον περιείχοντο πολλαὶ διατάξεις διὰ τῶν ὁποίων παρεχωροῦντο εἰς τοὺς Νομάρχας εὐρέα δικαιώματα καὶ πλεῖσται ἁρμοδιότητες.

Κατὰ τὸ ὡς ἄνω χρονικὸν διάστημα, τῶν 110 ἐτῶν ἐθνικοῦ βίου, ὁ καθορισμὸς τῶν ἁρμοδιοτήτων τῶν περιφερειακῶν ἀρχῶν ἐγένετο διὰ συγκεκριμένων θετικῶν διατάξεων (εἶναι ὁ λεγόμενος νομοτεχνικὸς τύπος τῆς ἀπαριθμήσεως). Εἰς τὰς περιπτώσεις δηλαδὴ αὐτάς, ὁ νόμος ἀπαριθμεῖ διὰ θετικῶν ὁρισμῶν, τὰ θέματα διοικητικῆς ἐνεργείας, ἐπὶ τὸν καθέκαστον κλάδον τῆς Διοικήσεως, ἐφ' ὧν ἀναθέτει εἰς τὰς περιφερειακὰς ἀρχὰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ἀποφασίζειν.

Μολονότι ὅμως τὸ ὡς ἄνω Διάταγμα δὲν ἔχει μέχρι σήμερον καταργηθῆ ρητῶς, δὲν εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐφαρμόσιμον, διότι ἡ μετέπειτα νομοθεσία διεμόρφωσεν ἄλλως τοὺς διοικητικοὺς θεσμούς.

Ἔκτοτε πολλαὶ κατὰ καιροὺς προσπάθειαι κατεβλήθησαν διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν ἁρμοδιοτήτων τῶν Νομαρχῶν, πλὴν ὅμως εἰς πολλὰς περιπτώσεις,

ἀντὶ ἐπεκτάσεως ἐγένετο φαλκίδευσις τῶν ἁρμοδιοτήτων τούτων, πάντοτε ὑπὸ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κέντρου.

Ὁ Α.Ν. 130/1946 «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Νομαρχῶν» εἶναι ὁ πρῶτος κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπεχειρήθη νὰ λυθῇ τὸ πρόβλημα τῆς ἐπεκτάσεως τῶν ἁρμοδιοτήτων τῶν Νομαρχῶν, δεδομένου ὅτι διὰ γενικῆς αὐτοῦ διατάξεως διατυπωθείσης ἐν ἄρθρῳ 7 αὐτοῦ, μετεβιβάσθη εἰς τοὺς Νομάρχας τὸ δικαίωμα τῶν Ὑπουργῶν (πλὴν Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ Δικαιοσύνης) τοῦ ἀποφασίζειν, ἐφ' ὅλων τῶν ἀντικειμένων τῆς ἁρμοδιότητος αὐτῶν, ἐξαιρέσει τῶν διὰ Β. Δ/των ὁριζομένων. Μετεβιβάσθη ἀκόμη εἰς τὸν Νομάρχην τὸ δικαίωμα τῆς ἀκυρώσεως ἢ μεταρρυθμίσεως πάσης πράξεως τῶν ὑποτεταγμένων αὐτῷ Κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ὁ Α.Ν. 130 εὗρε τὰς Νομαρχίας ἀπροετοιμάστους, νὰ δεχθοῦν τὸ βάρος μιᾶς τόσον σοβαρᾶς ἁρμοδιότητος καί, συντρεχούσης καὶ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ Κέντρου, νὰ μὴ ἀποστερηθῇ τῶν ἁρμοδιοήτων του, ἐλάχιστα καὶ δι' ἐλαχίστας ὑποθέσεις ἐφηρμόσθη παρὰ τῶν Νομαρχῶν.

Ἐπηκολούθησεν ἡ ἔκδοσις τοῦ Α.Ν. 1179/39 «περὶ τῶν Νομαρχῶν» διὰ τοῦ ὁποίου κατὰ τρόπον σαφῆ καὶ θετικὸν καθωρίζοντο αἱ ἁρμοδιότητες τῶν Νομαρχῶν καὶ ὁ Α.Ν. 1489/1960 «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Νομαρχῶν» κυρωθεὶς ὑπὸ τοῦ Ν. 1673 τοῦ 1951 μεταβιβάσας εἰς τοὺς Νομάρχας τὰς ἁρμοδιότητας τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ. Διὰ τοῦ Νόμου τούτου ἐθεσπίσθη τὸ πρῶτον ἡ ἀρχὴ ὅτι, ἡ μελέτη καὶ εἰσήγησις πρὸς τὸν Νομάρχην, θεμάτων τῆς ἁρμοδιότητός του, ἀνατίθεται εἰς τὸν Προϊστάμενον τῆς οἰκείας Νομαρχιακῆς Ὑπηρεσίας.

Β'. Ὁ Νόμος 3200/1955 «περὶ Διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως»:

Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὡς ἄνω Νόμου ἀνετέθη, ὡς γνωστόν, εἰς τοὺς Νομάρχας, ἡ ἀποκλειστικὴ ἄσκησις ἐν τῇ περιφερείᾳ, κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἰσχυούσας διατάξεις, ἁρμοδιοτήτων τῶν Ὑπουργῶν.

Διὰ τοῦ Νόμου τούτου, σταθμοῦ εἰς τὴν Διοικητικὴν ἱστορίαν τῆς Χώρας ἐλύθη τὸ πρόβλημα κατὰ τρόπον ἀποθετικόν, ἀφοῦ δὲν ἀναγράφονται ἐν αὐτῷ αἱ ἁρμοδιότητες τῶν Νομαρχῶν, ἀλλὰ καθορίζονται αἱ διὰ Δ/των ἐξαιρούμεναι.

Παρὰ τὴν θέσπισιν, ἐν τούτοις, τῆς γενικῆς αὐτῆς ἀρχῆς, ὁ Νόμος οὗτος καθώρισε πλείστας ἐξαιρέσεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πλέον σημαντικὴ εἶναι ἐκείνη κατὰ τὴν ὁποίαν διὰ Δ/των ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένων ἤθελον καθορισθῇ περιοριστικῶς αἱ διαφυλαφθησόμεναι παρ' ἑκάστῳ Ὑπουργῷ ἁρμοδιότητες.

Πέραν τούτου διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἐν λόγῳ Νόμου ὡρίσθη ὅτι διὰ Δ/των δύναται νὰ μεταβιβάζωνται εἰς τοὺς Νομάρχας ἐξαιρεθεῖσαι κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἁρμοδιότητες.

Χαρακτηριστικὸν εἶναι ὅτι διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νόμου τούτου ἐθεσπίσθη

ὁ Νομαρχιακὸς προϋπολογισμός. Δυστυχῶς ὅμως διὰ τοῦ ἐπακολουθήσαντος Ν.Δ. 3620/56, τὸ θέμα ἐρρυθμίσθη ἄλλως, καθιερωθέντος τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου, ὁ ὁποῖος οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μὲ τὸν Νομαρχιακὸν προϋπολογισμόν.

Γενικῶς, ἡ ἔκδοσις τοῦ Νόμου 3200/55, δὲν ἀπέδωσε τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα, κυρίως διότι ἡ ἀποκέντρωσις ἀντιμετωπίσθη μόνον διὰ τῆς μεταβιβάσεως ἀποφασιστικῶν ἁρμοδιοτήτων εἰς τοὺς Νομάρχας, χωρὶς ἡ μεταβίβασις αὕτη νὰ συνδυασθῇ πρὸς τὴν ἐπιβαλλομένην ἀνακατανομὴν τῶν ἁρμοδιοτήτων τοῦ «Κέντρου» ὡς ἐπιτελικοῦ ὀργάνου καὶ τῶν «περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν» ὡς ἐκτελεστικῶν τοιούτων. Ἓν ἄλλο ἐμπόδιον, τὸ ὁποῖον παρημπόδισε κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου 3200, τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἀποκεντρώσεως, ἦτο ἡ ἔλλειψις προσαρμογῆς, τῆς κατὰ τόπον ἁρμοδιότητος τῶν Νομαρχιακοῦ ἐπιπέδου ὑπηρεσιῶν, πρὸς τὰ πλαίσια τῆς ἐδαφικῆς κατὰ Νομὸν ὁριοθετήσεως. Εἰς πλείστας περιπτώσεις εἶχον δημιουργηθῇ τεχνητῶς, ἴδιαι γεωγραφικαὶ περιφέρειαι, μὲ ἀποτέλεσμα ἄλλοτε μὲν εἰς τὸν αὐτὸν Νομὸν νὰ δροῦν παραλλήλως πλείονες περιφερειακαὶ ὑπηρεσίαι τῆς αὐτῆς ἁρμοδιότητος τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, ἄλλοτε δὲ ἡ ἁρμοδιότης περιφερειακῆς τινος ὑπηρεσίας Νομαρχιακοῦ ἐπιπέδου, νὰ ἐπεκτείνεται εἰς δύο ἢ καὶ περισσοτέρους Νομούς.

Πάντα τὰ ἀνωτέρω ὑπῆρξαν τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῆς ἐπικρατούσης μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ Ν.Δ. 532/1970 διοικητικῆς ἀναρχίας.

Γ'. Ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις, ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς Συνταγματικῆς ἐπιταγῆς τοῦ ἄρθρου 120, καθ' ἣν ἡ Διοίκησις τοῦ Κράτους ὀργανοῦται κατὰ σύστημα ἀποκεντρωτικόν, διὰ τοῦ Ν.Δ. 532 ἐνίσχυσε τὸν θεσμὸν τῆς διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως. Συγκεκριμένως :

Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1 ἐρρυθμίσθη ὁ τρόπος ἀσκήσεως τῶν ἀποφασιστικῶν ἁρμοδιοτήτων ἀπὸ μέρους α) τῶν Ὑπουργῶν καὶ τῶν Διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου ὀργάνων καὶ β) τοῦ Νομάρχου.

Εἰδικώτερον, διὰ τῶν ἐκδοθέντων ἤδη Δ/των, καθωρίσθησαν περιοριστικῶς αἱ ἁρμοδιότητες, ἡ ἄσκησις τῶν ὁποίων θ' ἀνήκῃ ἐφεξῆς εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς καὶ τὰ Διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου ὄργανα.

Εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ Νόμου τούτου ἐξεδόθησαν :

1) Τὸ Β.Δ. 703/1970 «περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἁρμοδιοτήτων, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 532/1970».

2) Τὸ Β.Δ. 704/1970 «περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τῶν Περιφερεακῶν Ἀρχῶν Διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας) ἁρμοδιοτήτων, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 532/1970».

3) Β.Δ. 705/1970 «περὶ καθορισμοῦ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 532/1970 διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ

τῶν Περιφερειακῶν Ἀρχῶν Διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους) ἁρμοδιοτήτων».

4) Β.Δ. 706/1970 «περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ τῶν Προϊσταμένων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καὶ τῶν Περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν Διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργείου τούτου ὡς καὶ τῶν μεταβιβαζομένων τοιούτων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 532/1970».

5) Β.Δ. 707/1970 «περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν Περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν Διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου ἁρμοδιοτήτων κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 532/1970».

6) Β.Δ. 708/1970 «περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Ὑπουργοῦ, τῶν Περιφερειακῶν Ἀρχῶν Διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου καὶ τῶν μεταβιβαζομένων ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ Πρωτευούσῃ συνιστωμένων Διευθύνσεων, Ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου, Ἐσωτερικοῦ Ἐμπορίου, Ἐφοδιαμοῦ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ τῆς Κυβερνητικῆς Ἐποπτείας Χρηματιστηρίου Ἀξιῶν Ἀθηνῶν, τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου, ἁρμοδιοτήτων, κατὰ τὰ ἄρθρα 1 (παρ. 1) καὶ 4 τοῦ Ν.Δ. 532/1970».

7) Β.Δ. 709/1970 «περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τῶν Περιφερειακῶν Ἀρχῶν Διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἁρμοδιοτήτων κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 532/1970».

8) Β.Δ. 710/1970 «περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τῶν Περιφερειακῶν Ἀρχῶν Διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας ἁρμοδιοτήτων, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 532/1970».

9) Β.Δ. 711/1970 «περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τῶν Περιφερειακῶν Ἀρχῶν Διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας ἁρμοδιοτήτων κατὰ τὰς παρ. 1 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 1 ὡς καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν.Δ. 532/1970».

10) Β.Δ. 712/1970 «περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τῶν Περιφερειακῶν Ἀρχῶν Διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων ἁρμοδιοτήτων κατὰ τὴν παραγρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 532/1970 καὶ ὁρισμοῦ τῶν ἁρμοδίων πρὸς γνωμοδότησιν περιφερειακῶν συμβουλίων δημοσίων ἔργων, πρὸς ἄσκησιν τῶν μεταβιβαζομένων εἰς τὰ Διανομαρχιακὰ καὶ Νομαρχιακὰ ὄργανα ἁρμοδιοτήτων».

11) Τέλος τὸ Β.Δ. 713/1970 «περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τῶν Περιφερειακῶν Ἀρχῶν Διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν, ἁρμοδιοτήτων ὡς καὶ τῶν μεταβιβαζομένων τοιούτων εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Συγκοινωνιῶν Πρωτευούσης κατὰ τὸ Ν.Δ. 532/1970».

Ἅπασαι αἱ λοιπαὶ ἁρμοδιότητες, αἱ μὴ ἀναφερόμεναι εἰς τὰ ὡς ἄνω

Διατάγματα μεταβιβάζονται αὐτοδικαίως, εἰς τὸν Νομάρχην, ἐξαιρέσει τῶν ὑπὸ τῶν ἐδαφ. α'–ε' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 3200/55, προβλεπομένων ἁρμοδιοτήτων, αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται, ὡς γνωτόν, εἴτε εἰς τὴν διατήρησιν ὑπὸ τῶν Ὑπουργείων, τῶν ἐπιτελικοῦ χαρακτῆρος ἁρμοδιοτήτων των καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς καταστάσεως τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν.

Εἴτε εἰς τὴν ἔκδοσιν πράξεων, ἐπὶ ἀντικειμένων ἀνηκόντων εἰς πλείονας Νομοὺς ἢ εἰς ἁρμοδιότητας ἀφορώσας εἰς ὑπηρεσίας ἢ ἔργα γενικωτέρας σημασίας.

Διὰ τοῦ ἀποθετικοῦ αὐτοῦ καθορισμοῦ τῶν ἁρμοδιοτήτων τοῦ Νομάρχου, σκοπεῖται ἡ διατήρησις, ἀπὸ μέρους τῶν Ὑπουργῶν, τῶν ἐπιτελικοῦ μόνον χαρακτῆρος ἁρμοδιοτήτων, τῶν λοιπῶν, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν καὶ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ἁρμοδιοτήτων, μεταβιβαζομένων εἰς τὸν Νομάρχην.

Διευκρινίζεται ὅτι ἡ κατὰ τὰ ὡς ἄνω διατυπωθεῖσα ἀρχὴ ἀναφέρεται εἰς τὰ Ὑπουργεῖα Ἐσωτερικῶν, Οἰκονομικῶν, Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, Γεωργίας, Βιομηχανίας, Ἐμπορίου, Ἐργασίας, Δημοσίων Ἔργων καὶ Συγκοινωνιῶν, τὰ ὁποῖα, ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῆς ἀποστολῆς των, ἔχουν μεγάλον ἀριθμὸν ἁρμοδιοτήτων, ἡ ἄσκησις τῶν ὁποίων ἐπιβάλλεται νὰ ἀνατεθῇ εἰς Ὑπηρεσίας Νομαρχιακοῦ καὶ Διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου.

Ἀπεναντίας, εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ Ὑπουργεῖα Προεδρίας Κυβερνήσεως, Συντονισμοῦ, Ἐξωτερικῶν καὶ Δικαιοσύνης, τὰ ὁποῖα ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῆς ἀποστολῆς των ἔχουν ἐπιτελικὸν χαρακτῆρα, ἦτο φυσικὸν ν' ἀκολουθηθῇ ἡ ἀντίθετος τακτική, ἤτοι τῆς μεταβιβάσεως εἰς τοὺς Νομάρχας καὶ δὴ περιοριστικῶς μόνον τῶν ἐκτελεστικῶν ἐκείνων ἁρμοδιοτήτων ἡ φύσις τῶν ὁποίων συνάδει πρὸς τὴν ἀποστολὴν τοῦ περιφερειακοῦ ὀργάνου.

Ἡ αὐτὴ ἐπίσης τακτική, ἠκολουθήθη καὶ διὰ τὰ Ὑπουργεῖα Ἐθνικῆς Ἀμύνης, Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας καὶ Δημοσίας Τάξεως, ἡ στρατιωτικὴ ἢ ἡ οἱονεὶ στρατιωτικὴ ὀργάνωσις τῶν ὁποίων ἐπιβάλλει παρεκκλίσεις ἀπὸ τῆς υἱοθετηθείσης γενικῆς ἀρχῆς.

Ὡς εἶναι γνωστὸν διὰ τοῦ Ν. 3200/55 κατέστη δυνατὴ ἡ εἰς τὸν Νομάρχην μεταβίβασις εὐρυτάτων ἁρμοδιοτήτων, αἱ ὁποῖαι εἰς τὸ παρελθόν, κατὰ μεγάλον ποσοστόν, ἠσκοῦντο ὑπὸ τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Πέραν ὅμως τούτου σημαντικὸς ἐπίσης ἀριθμὸς ἁρμοδιοτήτων δὲν μετεβιβάσθη τότε εἰς τὸν Νομάρχην, ἀλλὰ εἰς τὰ παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ ἑδρεύοντα περιφερειακὰ ὄργανα τῶν κατ' ἰδίαν Ὑπουργείων.

Ἡ δευτέρα αὕτη μορφὴ μεταβιβάσεως ἁρμοδιοτήτων, λίαν συνήθης, εἰς τὸν τομέα τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, τῆς Δασικῆς Ὑπηρεσίας κ.λπ. ἐνεῖχε τὸν κίνδυνον τῆς δημιουργίας πνεύματος καὶ τάσεως ἀνεξαρτητοποιήσεως ὡρισμένων περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν, ἔναντι τοῦ Νομάρχου.

Ὁ ἄμεσος σύνδεσμος αὐτῶν τῶν περιφερειακῶν ὀργάνων τῶν κατ' ἰδίαν Ὑπουργείων μετὰ τοῦ Νομάρχου καὶ ἡ ἐξ αὐτοῦ ἄμεσος ἐξάρτησίς των, ἐρρυθμίσθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 532.

Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω ρύθμισις ἀφορᾷ εἰς ἅπαντας τοὺς Νομάρχας, ἐξαιρέσει τῶν Νομαρχῶν Ἀττικῆς καὶ Πειραιῶς διὰ τὴν περιοχὴν τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης. Ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς περιοχῆς ταύτης οἱ ἐν λόγῳ Νομάρχαι κυρίως ὅμως τὰ περιφερειακὰ ὄργανα τῶν Ὑπουργείων, ἀσκοῦν τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 532/1970 ἁρμοδιότητας αὐτῶν, ὡς καὶ τὰς ἁρμοδιότητας ἐκείνας αἵτινες κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τούτου, μετεβιβάσθησαν εἰδικῶς εἰς αὐτὰ διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 703–713 Β. Διαταγμάτων. Ὁ καθορισμὸς δηλαδὴ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῶν Νομαρχῶν Ἀττικῆς καὶ Πειραιῶς καὶ τῶν περιφερειακῶν ὀργάνων τῶν Ὑπουργείων, διὰ τὴν περιοχὴν τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, γίνεται πάντοτε διὰ συγκεκριμένων θετικῶν διατάξεων.

Ἐξ ὅλων τῶν ἀνωτέρω προκύπτει κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον, ὅτι αἱ μεταβιβασθεῖσαι εἰς τοὺς Νομάρχας ἁρμοδιότητες, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ν.Δ. 532/1970, δέον νὰ θεωρηθοῦν ὡς λίαν ἐπαρκεῖς.

Ἐν προκειμένῳ ἀνεφύη τὸ θέμα, τὸ πρόβλημα τῆς συγκεντρώσεως καὶ τῆς δημοσιεύσεως εἰς ἰδιαιτέραν ἔκδοσιν, ἁπασῶν τῶν ἁρμοδιοτήτων τῶν Νομαρχῶν.

Πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀπεφασίσθη ἡ σύστασις ὁμάδων ἐργασίας διὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν σχετικῶν στοιχείων, καθωρίσθη δὲ συνάμα καὶ ἡ μεθοδολογία ἡ ὁποία θ' ἀκολουθηθῇ.

Τὸ ἔργον τῶν ὁμάδων θὰ εἶναι δυσχερὲς ἀλλὰ θὰ τοὺς παρασχεθῇ πᾶσα βοήθεια ὑπὸ τοῦ Α.Σ.Δ.Υ., τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίας Διοικήσεως.

Αἱ ὡς ἄνω ὁμάδες ἐργασίας δέον ὅπως ἐξακριβώσουν τὰς ἁρμοδιότητας αἱ ὁποῖαι μετεβιβάσθησαν εἰς τοὺς Νομάρχας :

α) διὰ θετικῶν διατάξεων ἀπὸ τοῦ 1845 μέχρι τοῦ 1955

β) κατὰ τρόπον ἀποθετικὸν δυνάμει τοῦ Νόμου 3200/1955

γ) κατὰ τρόπον ἀποθετικὸν δυνάμει τοῦ Ν.Δ. 532/1970.

Βεβαίως διὰ τῶν ληφθέντων μέτρων δὲν ἐξαντλεῖται τὸ πρόβλημα τῆς ὀργανώσεως τῆς περιφερειακῆς διοικήσεως.

Ἁπλῶς ἐτέθησαν τὰ θεμέλια τῆς ὀργανώσεώς της.

Ἀναμφισβητήτως, αἱ εἰς τοὺς Νομάρχας μεταβιβασθεῖσαι ἁρμοδιότητες ἀσκοῦνται ἤδη κατὰ τρόπον ἐκπληροῦντα ἀπολύτως τὸν σκοπὸν τῆς διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως.

Ἤδη ὅμως ἐπεσημάνθησαν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς σχετικῆς Νομοθεσίας, ὡρισμέναι δυσχέρειαι, ἡ ἄρσις τῶν ὁποίων καθίσταται ἐπιβεβλημένη, διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν ἐνάσκησιν τῶν ἁρμοδιοτήτων τούτων.

Αἱ δυσχέρειαι αὗται ἀνάγονται :

1) Εἰς τὴν μὴ πλήρη εἰσέτι ἐπάνδρωσιν τοῦ προσωπικοῦ, τῶν Νομαρχιακοῦ ἐπιπέδου Ὑπηρεσιῶν. Ὁ συντάκτης τῆς εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως τοῦ Ν.Δ. 532/1970, βάσει ἐπισήμων στοιχείων, φρονεῖ ὅτι ἡ παρατηρουμένη ἔλλειψις προσωπικοῦ εἰς τὰς περιφερειακὰς ὑπηρεσίας Νομαρχιακοῦ καὶ Διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου ἀνέρχεται περίπου εἰς ποσοστὸν 30 %

Ἀναφέρω χαρακτηριστικῶς, ὅτι εἰς τὸν καθ' ἡμᾶς Νομόν, ἡ ἐπάνδρωσις τῶν Νομαρχιακῶν ὑπηρεσιῶν ἀνέρχεται εἰς ποσοστὸν 85 % τῶν προβλεπομένων ὀργανικῶν θέσεων.

Δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται ὅτι διερχόμεθα ἤδη εἰς τὸν τομέα τῆς διοικητικῆς ἀναδιοργανώσεως μεταβατικὴν περίοδον.

Ἤδη ὅμως διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 532 παρέχεται ἡ ἐξουσιοδότησις εἰς τοὺς κ.κ. Ὑπουργοὺς Ἐσωτερικῶν, Προεδρίας καὶ τὸν ἁρμόδιον κατὰ περίπτωσιν Ὑπουργὸν ὅπως διὰ κοινῶν ἀποφάσεών των αὐξάνουν τὰς ὀργανικὰς θέσεις ὑπηρεσιῶν.

Ἀνεξαρτήτως τούτου καὶ αἱ θετικαὶ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 533 λύουν τὸ θέμα κατὰ τρόπον λίαν ἐπιτυχῆ καὶ ἀποτελεσματικόν.

Πέραν τούτου διὰ τὴν εὔρυθμον λειτουργίαν ὡρισμένων δημοσίων ὑπηρεσιῶν π.χ. Δημ. Ταμείων, Τελωνείων, κ.ἄ., παρίσταται ἀνάγκη αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀργανικῶν θέσεων αὐτῶν.

2) Εἰς τὴν ποιότητα τοῦ προσωπικοῦ.

Ἡ ἄσκησις τῶν ἁρμοδιοτήτων τῶν Νομαρχῶν, προϋποθέτει ἐξ ἄλλου τὴν ὕπαρξιν καταλλήλου προσωπικοῦ. Πολλάκις δὲ καὶ ἐξειδικευμένου, διὰ τὴν προώθησιν καὶ ἐπίλυσιν θεμάτων εἰδικῆς φύσεως ὡς π.χ. ἡ γνῶσις τῆς νομοθεσίας περὶ μεταλλείων.

Θὰ χρειασθῇ περαιτέρω αὔξησις τοῦ ἐξειδικευμένου προσωπικοῦ καὶ δὴ τοῦ ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ. Ὑπογραμμίζεται, ὅτι οἱ πλέον ἀξιόλογοι νέοι μας, ἐπιδιώκουν τὴν κατάληψιν θέσεων εἰς Τραπέζας καὶ Ἐπιχειρήσεις, λόγῳ τῶν ὑψηλῶν ἀποδοχῶν τὰς ὁποίας λαμβάνουν οἱ ἐργαζόμενοι εἰς αὐτάς. Εἰσηγούμεθα τὴν θέσπισιν καὶ ἄλλων κινήτρων, διὰ τὴν προσέλκυσιν εἰς τὰς Νομαρχίας καὶ τὰς Δημοσίας ἐν γένει Ὑπηρεσίας, τῶν ἱκανῶν.

Ἤδη διὰ τῆς χορηγήσεως μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ ὑποτροφιῶν καὶ ὀργανώσεως συνεχῶν σεμιναρίων ἐπιμορφώσεως ἐπιλύεται κατὰ τρόπον εὐτυχῆ καὶ τὸ ζέον τοῦτο πρόβλημα τῆς Διοικήσεως.

3) Εἰς τὴν ἔλλειψιν ἐπαρκοῦς τεχνικοῦ ἐξοπλισμοῦ τῶν δημοσίων γραφείων (φωτοαντιγραφικῶν μηχανημάτων, ἀριθμομηχανῶν, μικρῶν ἠλεκτρονικῶν ἐγκεφάλων κ.ἄ.).

Περαιτέρω ἡ ἐπιτυχία τῶν νέων διοικητικῶν θεσμῶν προϋποθέτει τὴν σύγχρονον κατὰ τὸ δυνατὸν ρύθμισιν καὶ ἑτέρων θεμάτων συναπτομένων πρὸς τὴν λειτουργίαν τοῦ ὅλου διοικητικοῦ συστήματος τῆς χώρας ὅπως: α) τὴν περαίωσιν τοῦ ἔργου κωδικοποιήσεως καὶ ἀποκαθάρσεως τῆς ἰσχυούσης διοικητικῆς νομοθεσίας, β) τὴν θέσπισιν καὶ ἐφαρμογὴν δικονομίας τῶν διοικητι-

κῶν πράξεων γ) τὴν ὑπαγωγὴν ὑπὸ ἐνιαῖον φορέα ὁλοκλήρου τοῦ μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ κ.ἄ.

"Ηδη, μετὰ τὴν λίαν ἐπιτυχῆ νομοθετικὴν ρύθμισιν τοῦ θεσμοῦ τῆς διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως δέον ὅπως χωρήσωμεν μετὰ τῆς αὐτῆς πάντοτε προσοχῆς καὶ συνέσεως καὶ εἰς τὴν πλήρη οἰκονομικὴν ἀποκέντρωσιν. Τοῦτο θὰ ἐπιτευχθῆ διὰ τῆς καθιερώσεως τοῦ θεσμοῦ τοῦ Νομαρχιακοῦ προϋπολογισμοῦ. Ὁ προϋπολογισμὸς οὗτος καταρτιζόμενος ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, μετὰ τὴν ἔναρξιν ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους θὰ περιλαμβάνῃ ἁπάσας τὰς πιστώσεις διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν λειτουργίας τῶν ἐν τῷ Νομῷ Νομαρχιακῶν ὑπηρεσιῶν καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πάσης φύσεως ἀναπτυξιακῶν προγραμμάτων Νομαρχιακοῦ ἐπιπέδου. Ὁ προϋπολογισμὸς οὗτος θὰ ἀποτελῇ τμῆμα τοῦ γενικωτέρου προϋπολογισμοῦ τῆς μείζονος περιφερείας καὶ θὰ ἐνταχθῇ εἰς τὸν ἐνιαῖον Κρατικὸν προϋπολογισμόν.

Εἴμεθα βέβαιοι, αἰσιοδοξοῦμεν ἀπολύτως ὅτι καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀποκέντρωσις θὰ πραγματοποιηθῇ προσεχῶς. Πρέπει ὅμως προηγουμένως νὰ περαιωθῇ ἡ ἀναδιοργάνωσις τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ νὰ ἐθισθοῦν αἱ νέαι διανομαρχιακαὶ ὑπηρεσίαι εἰς τὴν θεώρησιν καὶ ἐπίλυσιν τῶν περιφερειακῶν προβλημάτων».

Πρόεδρος: Πρὶν προχωρήσωμεν εἰς τὰς τυχὸν ὑπαρχούσας ἐρωτήσεις, θὰ ἤθελον νὰ πληροφορήσω τοὺς κ.κ. Νομάρχας ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ ἀγορεύσαντος κ. Νομάρχου ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν τὴν 1ην Ἰουνίου 1971 διενεργεῖ διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν 52 φωτοαντιγραφικῶν μηχανημάτων, τὰ ὁποῖα θὰ διατεθοῦν εἰς τὰς Νομαρχίας. (Παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Ἐρωτήσεις—Παρεμβάσεις

Πρόεδρος: Ὁ Νομάρχης κ. Κούρναβος ἔχει τὸν λόγον.

Ν. Κούρναβος, Νομάρχης Καβάλας: Κύριε Πρόεδρε, θὰ ἤθελον νὰ θέσω εἰς τὸν ἀξιότιμον συνάδελφον ὡρισμένας ἐρωτήσεις αἱ ὁποῖαι εἶναι σχετικαὶ μὲ τὸ θέμα τὸ ὁποῖον ἀνέπτυξε. Ποίαν γνώμην ἔχει ὁ συνάδελφος καὶ πῶς ἀντιμετωπίζει τὸ θέμα ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι διὰ τῶν διαταγμάτων τὰ ὁποῖα ἐξεδόθησαν εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ Ν.Δ. 532/1970, οἱ προϊστάμενοι τῶν διανομαρχιακῶν ὑπηρεσιῶν συμπίπτει νὰ ἔχουν εἰς τὴν ἕδραν τοῦ Νομάρχου περισσότερας ἁρμοδιότητας ἀπὸ τὸν Νομάρχην. Ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἐπιστήμην καὶ κατὰ τὸ Συνταγματικὸν Δίκαιον ὁ Νομάρχης εἶναι φορεὺς ἀποφασιστικῆς, γενικῆς ἁρμοδιότητος αὐτοτελῶς, ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς εἶναι ἡγετικὴ ἀρχὴ καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς ὀργανώσεως τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἀποτελεῖ ὀργανωτικὴν μονάδα, ἐνῷ αἱ διανομαρχιακαὶ ὑπηρεσίαι, ὅπως εἶναι σήμερον συντεταγμέναι ἀποτελοῦν ὑπηρεσιακὰς μονάδας εἰδικῆς ἁρμοδιότητος. Καὶ κατὰ τὰ δεδομένα ἐν τῷ αὐτῷ χώρῳ δὲν εἶναι δυνατὸν ἕνα ὄργανον εἰδικῆς

ἁρμοδιότητος νὰ ἔχῃ περισσοτέρας ἁρμοδιότητας ἀπὸ τὸν φορέα γενικῆς ἁρμοδιότητος. Τὸ γεγονὸς τοῦτο δὲν μειώνει, δὲν φαλκιδεύει τὰς παραχωρηθείσας ἁρμοδιότητας διὰ τῶν αὐτῶν διαταγμάτων εἰς τὸν Νομάρχην ;

Π ρ ό ε δ ρ ο ς : Μὴ προχωρῆτε, κ. Νομάρχα. Θὰ σᾶς ἀπαντήσω ἐγώ. Πρῶτον ἡ ἐρώτησίς σας εὑρίσκεται ἐκτὸς θέματος. Καὶ δεύτερον δερχόμεθα μίαν μεταβατικὴν περίοδον εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν θεσμὸν καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἀποκρυσταλλοῦνται αἱ σχέσεις ὅσον ἀφορᾷ τὸν νέον θεσμόν, καὶ θὰ ὑποβληθοῦν ἐκ μέρους τῶν ὁρισθέντων ὑπευθύνων διανομαρχιακῶν συντονιστῶν εἰς τὸν κ. Ἀντιπρόεδρον καὶ ἐκεῖνος θὰ ὑποβάλλῃ τὰ συμπεράσματά του, σύμφωνα μὲ τὰς προτάσεις, εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, ὁπότε ὅλα αὐτὰ ποὺ ζητᾶτε ρυθμίζονται. Ἂν καὶ νομίζω ὅτι τὴν ἐρώτησίν σας θὰ ἔπρεπε νὰ τὴν ὑποβάλητε εἰς τὸν αὐριανὸν ὁμιλητήν.

κ. Μ α τ α ρ ά γ κ α ς : Κύριε Γενικέ, νὰ συμπληρώσω; Κύριε συνάδελφε, ἐκτὸς τῶν ὅσων ἀπήντησεν ὁ κ. Γενικός, εὑρισκόμεθα εἰς μίαν μεταβατικὴν περίοδον διοικητικήν, ὅπου περνᾶμε ἀπὸ ἕνα τέλμα διοικητικόν, ποὺ εἴμεθα βυθισμένοι ἐπὶ 150 χρόνια καὶ ἔχω τὴν γνώμην ὅτι δὲν θίγεται οὐδεμία ἀποφασιστικὴ ἁρμοδιότης τοῦ Νομάρχου. Διότι εἶναι ἁρμοδιότης κατὰ μίαν πρόσφατον ἐμπιστευτικὴν ἐγκύκλιον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ τὴν ὁποίαν ἐκτελεῖ ὁ διανομαρχιακὸς ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ του, ἐπομένως δὲν ὑπάρχει θέμα.

κ. Κ ο ύ ρ ν α β ο ς : Ἔρχομαι εἰς τὴν δευτέραν ἐρώτησιν : Δὲν νομίζετε ὅτι θὰ εἶναι ὁλοκληρωμένη ἡ ἀποκέντρωσις ἐὰν ἐγίνετο ἕνας σαφὴς διαχωρισμὸς τῆς καθ' ὕλην ἁρμοδιότητος ὡρισμένων Ὑπουργείων, ἢ δι' ὡρισμένα θέματα οὕτως ὥστε νὰ μὴ ἐπέρχεται σύγχυσις ἁρμοδιοτήτων καὶ δημιουργῆται κάτι τὸ ἀσυντόνιστον ;

κ. Μ α τ α ρ ά γ κ α ς : Κύριε συνάδελφε, καὶ πάλιν ἔγινε κάτι τὸ καινούργιον εἰς τὴν χώραν μας εἰς τὸν διοικητικὸν τομέα μετὰ ἀπὸ τόσα χρόνια.

κ. Κ ο ύ ρ ν α β ο ς : Ἡ δευτέρα ἐρώτησίς μου, κύριε συνάδελφε προϋπῆρχε τῶν τελευταίων διαταγμάτων.

κ. Μ α τ α ρ ά γ κ α ς : Μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῶν τελευταίων διαταγμάτων, δὲν ὑπάρχει θέμα, καὶ δὲν νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ἀσχοληθῇ ὁ νομοθέτης μὲ λεπτομερειακὰ θέματα.

κ. Π α τ τ α κ ό ς : Κύριε Νομάρχα, ποῖος διορίζει τὸν Διευθυντὴν Τεχνικῆς Σχολῆς εἰς τὸν Νομόν σας ;

κ. Κ ο ύ ρ ν α β ο ς : Ὁ Νομάρχης κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ Παιδείας.

κ. Π α τ τ α κ ό ς : Κατόπιν τούτου, σεῖς λαμβάνετε μίαν ἐντολὴν ἀπὸ κάποιον Ὑπουργὸν ἀλλὰ πάντοτε ἐνεργεῖτε ἐντολῇ Ὑπουργοῦ.

κ. Κ ο ύ ρ ν α β ο ς : Κύριε Πρόεδρε, αὐτὰ τὰ θέματα εἶναι θέματα τῆς καθ' ὕλην ἁρμοδιότητος.

κ. Π α τ τ α κ ό ς : Ἐπαναλαμβάνω, ἐκεῖνο ποὺ ἔχει σημασίαν εἶναι ὅτι σεῖς συντονίζετε τὰς ἐντολὰς τὰς ὁποίας λαμβάνετε ἀπὸ τὴν προϊσταμένην μονάδα, ἀπὸ τοῦ ἐπήρατε τὴν διαταγὴν δὲν τὸν ἐνδιαφέρει τὸν πολίτην. Ἡ δική σας ἐνέργεια καὶ μόνον ἐνδιαφέρει τὸν πολίτην.

κ. Κ ο ύ ρ ν α β ο ς : Πέραν αὐτῶν τῶν ἁρμοδιοτήτων αἱ ὁποῖαι μετεβιβάσθησαν εἰς τοὺς Νομάρχας, νομίζετε ὅτι βάσει τῶν διαταγμάτων αὐτῶν ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι ἁρμοδιότητες αἱ ὁποῖαι ἠμποροῦν νὰ μεταβιβασθοῦν εἰς τοὺς Νομάρχας ;

κ. Μ α τ α ρ ά γ κ α ς : Πρῶτον, κύριε συνάδελφε, δὲν γνωρίζομεν καλὰ-καλὰ ποῖαι εἶναι αἱ ἁρμοδιότητες, ἀφοῦ καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς συνιστᾷ εἰδικὴν ὁμάδα διὰ νὰ συγκεντρώσῃ ὅλας τὰς ἁρμοδιότητας ποὺ ἔχουν οἱ κ.κ. Νομάρχαι. Δεύτερον, ὑπάρχουν διατάξεις θεσπισθεῖσαι καὶ διατάξεις καταργηθεῖσαι, πέραν τούτων ἔχω τὴν γνώμην ὅτι αἱ μεταβιβασθεῖσαι ἁρμοδιότητες εἶναι πάρα πολλαί, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ζητῶμεν τὰ πάντα καθ' ἣν στιγμὴν δὲν ἔχομεν πλήρη νομαρχιακὴν ὀργάνωσιν. Ὅταν ἀποκτήσωμεν τὴν πλήρη νομαρχιακὴν ὀργάνωσιν, τότε ἐνδεχομένως νὰ ζητήσωμεν καὶ ἄλλας ἁρμοδιότητας.

κ. Κ ο ύ ρ ν α β ο ς : Ἐκτὸς αὐτῶν ποὺ μετεβιβάσθησαν βάσει τῶν διαταγμάτων, ἐγὼ νομίζω ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι ἁρμοδιότητες, αἱ ὁποῖαι κάλλιστα ἠμποροῦν νὰ μεταβιβασθοῦν εἰς τοὺς Νομάρχας.

Π ρ ό ε δ ρ ο ς : Κύριε Νομάρχα, σᾶς πληροφορῶ ἐγὼ ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι ἁρμοδιότητες αἱ ὁποῖαι σιγὰ-σιγὰ θὰ μεταβιβασθοῦν. Νομίζω ὅμως ὅτι πρέπει νὰ τελειώσωμεν ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ.

κ. Κ ο ύ ρ ν α β ο ς : Εἴπατε ὅτι ἡ ἀποκέντρωσις ἀποτελεῖ σύστημα διοικητικόν, θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ ἔχω διάφορον γνώμην. Ἡ ἀποκέντρωσις δὲν ἀποτελεῖ σύστημα, ἀλλὰ βάσιν ὀργανώσεως καὶ ὡς τοιαύτη συνίσταται εἰς τὸν βαθμὸν κατανεμημότητος κατὰ κλιμάκια τῆς ἐξουσίας, εἰς αὐτοκυβέρνησιν, αὐτοδιοίκησιν καὶ κατὰ τόπον ἀποκέντρωσιν.

κ. Μ α τ α ρ ά γ κ α ς : Σᾶς παραπέμπω εἰς τὸν δεύτερον τόμον τοῦ καθηγητοῦ κ. Δένδια.

Π ρ ό ε δ ρ ο ς : Ὁ Νομάρχης Πειραιῶς ἔχει τὸν λόγον.

Π ρ ο τ ά σ ε ι ς Νομάρχου Πειραιῶς κ. Ἰ ω ά ν ν ο υ Π ω λ ι ο υ δ ά κ η ἐπὶ τοῦ θέματος :

«Ἐπάρκεια ἢ μὴ τῶν μεταβιβασθεισῶν εἰς τοὺς Νομάρχας ἁρμοδιοτήτων κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ν.Δ. 532/1970, πρὸς πλήρη ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, διὰ τῆς διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως, καὶ τυχὸν ὑφιστάμεναι δυσχέρειαι ἐν τῇ ἐνασκήσει των».

«1) Ἡ Νομαρχία Πειραιῶς ὡς γνωστὸν ἔχει ἕδραν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, ἤτοι εἰς τὴν περιφέρειαν ἐκείνην, ἐπὶ τῆς

ὁποίας ὁ Νομάρχης διὰ τῆς γενικῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Νόμου 3200/1955 «περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως», δὲν ἀσκεῖ τὰς διὰ τοῦ Νόμου τούτου παρασχεθείσας εἰς τοὺς λοιποὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους ἁρμοδιότητας, εἰ μὴ μόνον ἐλαχίστας καὶ μὴ οὐσιώδεις ἐξ αὐτῶν.

Συνεπείᾳ τῆς ἐν λόγῳ γενικῆς διατάξεως, ὁ Νομάρχης Πειραιῶς δὲν ἔχει βασικὰς ἁρμοδιότητας διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον ἄσκησιν διοικήσεως, ἐπὶ τῶν διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς περιφερείας τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, τὰς ἀποτελούσας τὰς νέας ὑπηρεσίας τῆς Νομαρχίας, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ Ν. Δ/τος 532/1970 «περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως» λόγῳ τοῦ ὅτι ἐδρεύουν αὗται εἰς τὴν ἐν λόγῳ Περιφέρειαν.

Οὕτω, τό γε νῦν ἔχον, ὁ Νομάρχης Πειραιῶς δὲν ἔχει τὰς κάτωθι ἁρμοδιότητας :

α. Τοῦ νὰ εἶναι πειθαρχικὸς προϊστάμενος καὶ τῶν ὑπηρετούντων πολιτικῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, αἱ ὑπηρεσίαι τῶν ὁποίων, ὡς προελέχθη, ἀποτελοῦν ὑπηρεσίας τῆς Νομαρχίας.

β. Τῆς ἐγκρίσεως δαπανῶν καὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ ἐντολῆς πληρωμῆς τῶν δαπανῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Νομαρχίας Πειραιῶς καίτοι παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ ὑφίσταται καὶ λειτουργεῖ Ὑπηρεσία Δημοσίου Λογιστικοῦ.

γ. Τῆς ἐγκρίσεως μετακινήσεως, τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Νομαρχίας, δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας, ἐκτὸς τῆς περιφερείας τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης (ὅρα ἄρθρον 1 παρ. 3 καὶ 4 τοῦ Ν. Δ/τος 4260/1962).

Θεωροῦμεν ἐπιβεβλημένην καὶ ἀναγκαίαν τὴν μεταβίβασιν τῶν ὡς ἄνω ἁρμοδιοτήτων.

2) Τὸ Νομοδασαρχεῖον Πειραιῶς συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 2 παραγρ. 2 τοῦ Ν. Δ./τος 532/1970 ἀποτελεῖ καὶ τοῦτο ὑπηρεσίαν τῆς Νομαρχίας. Αἱ δὲ ἀσκούμεναι ἁρμοδιότητες τῆς ἐν λόγῳ ὑπηρεσίας, ἀνήκουν εἰς τὸν Νομάρχην καὶ θεωροῦνται μ ε τ α β ι β α σ θ ε ῖ σ α ι αὐτοδικαίως διὰ τοῦ Ν. Δ/τος 532/1970 (ἄρθρον 2 παραγρ. 1) εἰς τὸν Νομοδασάρχην. Ἤτοι ὁ Νομοδασάρχης ἔχει δοτὴν ἐξουσίαν ἐκ τοῦ Νομάρχου.

Ὁ Νομοδασάρχης εἶχεν ἐκ τοῦ Ν. Δ/τος 86/1969 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» σημαντικὰς ἁρμοδιότητας ἃς ἤσκει ὡς Δασάρχης, π.χ. νὰ ἐγκρίνῃ ὑλοτομίας, νὰ συντάσσῃ πρωτόκολλα διοικητικῆς ἀποβολῆς, νὰ ἐκδίδῃ δασικὰς ἀπαγορευτικὰς διατάξεις κ.λπ.

Ὅθεν ἐρωτᾶται, πῶς θὰ ὑπογράφῃ τὰς ἐκτελεστὰς ταύτας Διοικητικὰς πράξεις ; Ὡς Νομοδασάρχης ἢ «ἐντολῇ Νομάρχου ὁ Νομοδασάρχης» ; Ἐπειδὴ ἔνιαι ἐκ τῶν Διοικητικῶν τούτων πράξεων προσβάλλονται δι' ἀσκήσεως ἐνστάσεως, ἐὰν μὲν ὑπογράφῃ ὡς Νομοδασάρχης θὰ δύναται νὰ ἐξετάσῃ τὰς ἐνστάσεις ὁ Νομάρχης, ἐὰν ὅμως ὑπογράφῃ «ἐντολῇ Νομάρχου» ποῖον θὰ εἶναι τὸ ὄργανον εἰς ὃ θὰ προσφύγῃ ὁ πολίτης ;

Ἐπειδὴ ἐνδεχομένως καὶ ἄλλων ὑπηρεσιῶν ἐκτελεσταὶ πράξεις ἐξετάζει εἰς δεύτερον βαθμὸν ὁ Νομάρχης, φρονοῦμεν ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ σαφὴς διευκρίνησις τῆς ἐννοίας τοῦ ἄρθρ. 2 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 532/1970.

3) Φρονοῦμεν ἐπίσης ὅτι ὡρισμέναι ἐκ τῶν ἐν ἐδαφίῳ ε' καὶ στ' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Β. Δ/τος 707/1970, ἁρμοδιοτήτων τῶν, διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου, ὑπηρεσιῶν (ἐπιθεωρήσεων Κοινων. Ὑπηρεσιῶν) πρέπει νὰ ἀσκοῦνται, ὑπ' αὐτῶν μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου Νομάρχου, διότι ἐνδεχομένως νὰ προκύψῃ σύγχυσις ἢ ἀρνητικὸν ἀποτέλεσμα ἐὰν αἱ ὡς εἴρηται ὑπηρεσίαι εἰσηγοῦνται εἰς τὸν Ὑπουργὸν μεταβολάς, εἰς τὴν ἀποστολήν, τὰς θέσεις, τὸ προσωπικὸν καὶ τὰς ἁρμοδιότητας τῶν ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ὑπαγομένων Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἄνευ γνώμης αὐτοῦ.

4) Ἐκ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Δ/νσεως Γεωργίας Νομοῦ Πειραιῶς α) ὁ φυτοϋγειονομικὸς ἔλεγχος δέον ὅπως ὑπαχθῇ εἰς τὴν Διανομαρχιακὴν Ὑπηρεσίαν διότι ἡ δικαιοδοσία του ἐπεκτείνεται εἰς πλείονας Νομούς.

β) Αἱ πάσης φύσεως τροποποιήσεις ἐπὶ τοῦ ἐγκεκριμένου προϋπ/σμοῦ τοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν τοῦ Νομοῦ Πειραιῶς νὰ ἐγκρίνωνται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου καὶ οὐχὶ ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Τ.Γ.Κ.Δ.».

Πρόεδρος: Σᾶς ἀπαντῶ τὸ ἑξῆς: Ὅτι κατόπιν διαταγῆς τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὑφίσταται θέμα Διοικήσεως Πρωτευούσης, καὶ ἐντὸς εὐλόγου χρόνου θὰ πραγματοποιηθῇ, καὶ ἀφ' ἧς πραγματοποιηθῇ αἱ Νομαρχίαι Πειραιῶς καὶ Ἀττικῆς καταργοῦνται. Καὶ συνεπῶς δὲν ὑπάρχει θέμα νὰ κουράζεσθε.

Ὁ κ. Δημακόπουλος, Νομάρχης Ἀττικῆς, ἔχει τὸν λόγον.

κ. Γ. Δημακόπουλος, Νομάρχης Ἀττικῆς: Πρῶτον, εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ θέμα τῶν προσφυγῶν τὸ ἔλυσα κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον: Δηλαδὴ ὑλοποιῶν τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν.Δ. 532/1970 διὰ μιᾶς καὶ μόνης διαταγῆς ἀνέλαβον ἁπάσας τὰς ἁρμοδιότητας τῶν διευθυντῶν τῶν ὑπηρεσιῶν, καὶ διὰ τῆς αὐτῆς διαταγῆς ἐξουσιοδότησα αὐτοὺς ὅπως ἐνεργοῦν ἐντολῇ Νομάρχου. Τοῦτο 1) διὰ νὰ κατανοηθῇ ἡ ἔννοια τῆς ὀργανικῆς ὑπαγωγῆς ὡς ἐσωτερικὸν στοιχεῖον τῆς Νομαρχίας, καὶ 2) διὰ νὰ δοθῇ ἀπάντησις εἰς τὰ ἐρωτηματικὰ ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν ὁ πολίτης νὰ προσφεύγῃ κατὰ πράξεως ὀργάνων ἐσωτερικῶς ὑπαγομένων εἰς τὸν Νομάρχην.

Δεύτερον, μίαν ἐρώτησιν πρὸς τὸν κ. Νομάρχην Ἀχαΐας χωρὶς νὰ ἔχῃ διόλου τὴν ἔννοιαν τῆς ἀντιθέσεως, ἀλλὰ μᾶλλον τὴν ἔννοιαν ἐρωτήματος, ἐρωτήματος καὶ πρὸς τὸν ἑαυτόν μου. Ἤθελα νὰ εἴπω τὸ ἑξῆς: Ἐπὶ τοῦ θέματος ἑνοποιήσεως τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Νομοῦ συμφωνῶ ἀπολύτως πρὸς τὴν ἀνάγκην ἑνοποιήσεως ὅλων τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Δημοσίου. Ἀποδέχομαι ὅτι δὲν νοεῖται ἡ ὕπαρξις κατακερματισμένων Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἀφοῦ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῶν τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν εἶναι ἐνιαῖος, δηλαδὴ ἡ ἐκτέλεσις ἔργων τοῦ Δημοσίου, δημοσίων ἔργων. Εἰς ὅ,τι ὅμως ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ ἔχω διάφορον γνώμην.

κ. Ματαράγκας: Κύριε συνάδελφε, δὲν ὑπάρχει θέμα, καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ συμφωνῶ καὶ ἐγὼ νὰ μὴ ἐνοποιηθοῦν. Διότι ἀπέδωσαν τόσα πολλὰ αἱ ΤΥΔΚ, αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται κοντὰ εἰς τὴν συναφῆ ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πρόεδρος: Ὁ κ. Μάλλιαρης, Νομάρχης Ἰωαννίνων ἔχει τὸν λόγον.

κ. Α. Μάλλιαρης, Νομάρχης Ἰωαννίνων: Κύριε συνάδελφε, παρακαλῶ νὰ μοῦ ἀπαντήσετε ἐπὶ τοῦ ἐξῆς θέματος: Πῶς ἀντιμετωπίζετε τὸ θέμα ἐνῷ κατὰ τὸν Νόμον 3200/1955 ἅπασαι αἱ πράξεις τοῦ Νομάρχου προσεβάλλοντο διὰ προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ καθ' ὕλην ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, σήμερον διὰ τῶν διαταγμάτων τῶν τεθέντων εἰς ἐφαρμογήν, εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ Ν.Δ. 532/1970 ὑπάρχουν περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας αἱ πράξεις τοῦ Νομάρχου προσβάλλονται ἐνώπιον τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Γεωργίας ἢ ἐνώπιον τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν. Πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐὰν ἔλεγεν ἐνώπιον τοῦ διανομαρχιακοῦ συντονιστοῦ θὰ ἦτο ἀπολύτως σύμφωνον. Καὶ πῶς ἀντιμετωπίζετε τὸ θέμα νὰ λέγωμεν σήμερον, ἐνῷ κατὰ τὸν Νόμον 3200/1955 αἱ ἁρμοδιότητες μετεβιβάζοντο εἰς τὸν Νομάρχην, ἄλλοτε μὲν γενικῶς, εἰς δὲ τὰ Ὑπουργεῖα Παιδείας, Προεδρίας, Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ.λπ. μερικῶς, ὁσάκις ἦσαν συγκεκριμέναι περιπτώσεις, σήμερον ἔχομεν μεταβίβασιν τῶν ἁρμοδιοτήτων πρὸς τὰς ὑπηρεσίας, καὶ ὁ Νομάρχης κρατεῖ παρ' ἑαυτῷ ὅσας κρίνει τὰς πλέον σπουδαιοτέρας.

κ. Ματαράγκας: Σᾶς ἀπήντησα ἤδη, καὶ τὸ ἐπεβεβαίωσεν ἁρμοδιώτερος ἐμοῦ ὁ κ. Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅτι διερχόμεθα μίαν περίοδον μεταβατικήν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρῶτον ἐρώτημα πράγματι τὸ ἄρθρον 8 τοῦ 3200/1955 προβλέπει περὶ τῆς ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἐνώπιον τοῦ καθ' ὕλην ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ. Φαίνεται, ἐμμέσως βγαίνει ἀπὸ μίαν ἐμπιστευτικὴν ἐγκύκλιον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ πρὸς τοὺς διανομαρχιακοὺς συντονιστάς, ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦτο θὰ τὸ ἔχῃ ὁ διανομαρχιακὸς συντονιστής.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ δεύτερον ἐρώτημα εἰς τὴν Ἀχαΐαν τὸ ἀντιμετωπίσαμεν πράγματι, καὶ ὑπογράφουν οἱ Προϊστάμενοι τῶν διανομαρχιακῶν ὑπηρεσιῶν ἐντολῇ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, εἰς τὸ μεταβατικὸν στάδιον ποὺ εὑρισκόμεθα διὰ νὰ μὴ θιγῇ τὸ κῦρος τῶν Νομαρχῶν.

Πρόεδρος: Ὁ κ. Κόλλιας, Νομάρχης Ἔβρου ἔχει τὸν λόγον.

κ. Κόλλιας, Νομάρχης Ἔβρου:

Ι. Δ/νσις Γεωργίας: α) Κρίνεται σκόπιμος καὶ δέον ὅπως μεταβιβασθῇ εἰς τὸν Νομάρχην ἡ ἁρμοδιότης 1) ἀναλήψεως κοινοχρήστων καὶ δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων ἐπὶ σκοπῷ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν ἢ ἀντικατάστασιν ἀκαταλλήλων πρὸς καλλιέργειαν κληροτεμαχίων καὶ 2) ἐγκρίσεως προγραμμάτων γεωτρήσεων.

β. Εἶναι ἐπαρκὲς τὸ προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας, ὡς καθωρίσθη τοῦτο

διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Α7/12/70 Τριμελοῦς ἀποφάσεως, περὶ ὀργανώσεως τῶν περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Π. Δ/νσις Δασῶν : Εἶναι ἐπαρκεῖς αἱ μεταβιβασθεῖσαι ἁρμοδιότητες. Ἐπὶ τούτοις κρίνομεν σκόπιμον νὰ τονίσωμεν, ὅτι δέον ὅπως μεταβιβασθῶσιν εἰς τὸν οἰκεῖον Νομάρχην καὶ αἱ κάτωθι ἁρμοδιότητες :

1. Ἡ ἀνταλλαγὴ ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων (ἄρθρον 50 Ν. Δ/τος 86/1969). Ὁ οἰκεῖος Νομάρχης ἔχει νόμῳ τὸ δικαίωμα τῆς παραχωρήσεως δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων εἰς ἀκτήμονας καλλιεργητὰς καὶ τῷ λόγῳ τούτῳ, κρίνομεν σκόπιμον ὅπως μεταβιβασθῇ καὶ τὸ δικαίωμα ἀνταλλαγῆς ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων, παρακειμένων ἢ περιεχομένων εἰς δάση, ὑποβληθέντα εἰς τεχνικὴν διαχείρισιν, ἐφ' ὅσον προβλέπεται τοῦτο ὑπὸ ἐγκεκριμένου διαχειριστικοῦ σχεδίου ἢ διαχειριστικῆς ἐκθέσεως τοῦ δάσους μέχρι 100 στρεμμάτων.

2. Ἡ ἄνευ δημοπρασίας ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν διὰ τὴν κατασκευὴν ἐκτάκτων ἔργων δημοσίου ἐνδιαφέροντος, μέχρι 50 κ.μ. (ἄρθρον 129 παρ. 1 ἐδάφ. β' Ν. Δ/τος 86/1969).

Προκειμένου περὶ ἐκτάκτου περιπτώσεως, ἥτις μόνον ὑπὸ τοῦ οἰκείου Νομάρχου δύναται νὰ ἱκανοποιηθῇ ἀμέσως.

Πρόκειται περὶ ἐκτάκτου περιπτώσεως, ἥτις μόνον ὑπὸ τοῦ οἰκείου Νομάρχου δύναται νὰ ἱκανοποιηθῇ ἀμέσως.

3. Ἡ ἀπόφασις καθορισμοῦ μισθώματος δημοσίου εἰς δάση, εἰς ἃ τὸ δημόσιον εἶναι συνιδιοκτήτης (ἄρθρον 152 Ν. Δ/τος 86/1969) ὁ οἰκεῖος Νομάρχης, εἶναι ἁρμόδιος διὰ τὸν καθορισμὸν μισθώματος εἰς τὰ ὑπὸ τῶν ἐλευθέρων Δασ. Συν/σμῶν Ἐργασίας ἐκμεταλλευόμενα δημόσια δάση καὶ τῷ λόγῳ τούτῳ, κρίνεται σκόπιμος καὶ ἡ μεταβίβασις τῆς ἁρμοδιότητος διὰ τὸν καθορισμὸν μισθώματος τοῦ Δημοσίου εἰς δάση εἰς ἃ τοῦτο εἶναι συνιδιοκτήτης.

Π ρ ό ε δ ρ ο ς : Ὁ κ. Καραμπέρης, Νομάρχης Πιερίας ἔχει τὸν λόγον.

κ. Α. Κ α ρ α μ π έ ρ η ς : Εἰς τὰς Τεχνικὰς Ὑπηρεσίας τῶν Νομαρχιῶν ὡς προϊστάμενος θὰ πρέπει νὰ διορισθῇ ὑπάλληλος τοῦ Α1 Κλάδου ἐξειδικευόμενος νὰ ἀσκῇ τὰ καθήκοντά του.

κ. Μ α τ α ρ ά γ κ α ς. Κύριε Γενικέ, ἐπιτρέπετε ; Ἀντελήφθην ὅτι μερικοὶ συνάδελφοι μὲ παρεξήγησαν ἀπὸ τὴν εἰσήγησίν μου, τοὺς παραπέμπω εἰς μίαν ἐγκύκλιον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς λέγει εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἐγκύκλιον: «Ἕως ὅτου ἐξακριβωθοῦν αἱ ἁρμοδιότητες αἱ ὁποῖαι μετεβιβάσθησαν ρητῶς ἢ περιῆλθον ἐμμέσως εἰς τοὺς κ. Νομάρχας» διὰ τὸν λόγον τοῦτον συνιστᾷ τὰς ὁμάδας ἐργασίας.

κ. Κ ο ύ ρ ν α β ο ς : Κύριε συνάδελφε, εἰς τὴν τελευταίαν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 532/1970 ἀναφέρεται ἡ φράσις ὅτι «ἡ ἐνάσκησις τῶν ἁρμοδιοτήτων τούτων δύναται νὰ ἀναλαμβάνηται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀπὸ τὸν Νομάρχην». Νομίζετε ὅτι ἡ διάταξις αὐτὴ θὰ συντείνῃ εἰς τὴν καλλιτέραν ἀπόδοσιν τῆς δημοσίας διοικήσεως ἢ μὴ τυχὸν μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου ἀπο-

τελέσῃ κατάχρησιν ἀσκήσεως ἐξουσίας ; Ἡ παράγραφος αὐτὴ πρέπει νὰ προσεχθῇ διότι ἀνατρέπει τὴν κεντρικὴν δομὴν τοῦ νομοθετήματος, καὶ δημιουργεῖ συγκεντρωτισμὸν διὰ τὸν Νομάρχην.

κ. Ματαράγκας : Κύριε συνάδελφε, ἀπὸ τὰ Διανομαρχιακὰ Κέντρα διῆλθον τὸ τελευταῖον τρίμηνον κυβερνητικὰ κλιμάκια καὶ μᾶς ἔδωσαν ἐντολάς, ὅτι εἰς τὴν μεταβατικὴν περίοδον ποὺ εὑρισκόμεθα νὰ βαδίσωμεν μετὰ μεγάλης περισκέψεως, δηλαδὴ ἐὰν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχωμεν καὶ ἕνα συγκεντρωτισμὸν ἀλλὰ σιγὰ-σιγὰ μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου θὰ μεταβιβάσωμεν ὅλας τὰς ἐπὶ μέρους ἁρμοδιότητας.

Πρόεδρος : Ὁ Νομάρχης Ἀττικῆς κ. Δημακόπουλος ἔχει τὸν λόγον μὲ θέμα :

«Ἡ ὀργανωτικὴ μορφὴ τῶν διανομαρχιακῶν ὑπηρεσιῶν ὡς ἐνιαίων διοικητικῶν μονάδων καὶ ἡ ἀποστολὴ αὐτῶν».

Ὁ κ. Γ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Νομάρχης Ἀττικῆς :

«1. *Ἰσχὺον διοικητικὸν καὶ νομικὸν καθεστώς.*

Κύριοι, δὲν πρόκειται νὰ σᾶς ἀναπτύξω τὴν ὀργάνωσιν τῆς περιφερειακῆς διοικήσεως τῆς Χώρας ἐξ ἀπόψεως ἱστορίας αὐτῆς ἢ ρυθμίσεων τοῦ διοικητικοῦ δικαίου καὶ τῆς διοικητικῆς ἐπιστήμης. Ἀσφαλῶς γνωρίζετε τὴν καταγωγὴν καὶ τὴν ὀργάνωσιν τῆς περιφερειακῆς διοικήσεως τὴν ὁποίαν ἀσκεῖτε, ὡς καὶ τὴν τοιαύτην τῶν προηγηθέντων θεσμῶν τῶν Γενικῶν Διοικήσεων ὑπὸ τὰς ἑκάστοτε μορφὰς αὐτῶν ἀπὸ τοῦ 1913 μέχρι τοῦ 1955.

Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει καὶ ἐν ἀπολύτῳ συνδέσμῳ πρὸς ὅσα θὰ σᾶς εἴπω ἐν συνεχείᾳ, θὰ ἤθελα νὰ ὑπενθυμίσω πρὸ παντὸς ἄλλου ὅτι κατὰ τὴν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν : «ὁ νομάρχης εἶναι ὁ ἄμεσος ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῷ νομῷ», ὅτι «...προηγεῖται πασῶν τῶν ἐν τῷ νομῷ πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν...», ὅτι «...ὡς ἀνωτέρα ἀρχὴ προΐσταται πασῶν τῶν ἐν τῷ νομῷ πολιτικῶν, πλὴν τῶν δικαστικῶν, ἀρχῶν, ὡς καὶ τῶν ἀστυνομικῶν καὶ τῶν λιμενικῶν», εἰς ὅτι αὐτὸν «...ἀνήκει ἡ διοίκησις τοῦ νομοῦ», καὶ ὅτι οὗτος «...ἐπιμελεῖται τῆς ἐν τῷ νομῷ ἐκτελέσεως τῶν νόμων, βασ. διαταγμάτων καὶ ὑπουργικῶν ἀποφάσεων».

Ἡ διπλῆ ἰδιότης τοῦ νομάρχου ὡς «ἀντιπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως» καὶ ὡς «διοικητοῦ τοῦ νομοῦ» ἀποτελεῖ τὴν αἰτίαν τῶν ἀπὸ δεκαετηρίδων διεξαγομένων συζητήσεων περὶ τοῦ δεσπόζοντος εἰς τὴν ἀποστολὴν τοῦ νομάρχου στοιχείου καὶ συνεπῶς καὶ τοῦ τρόπου ἐπιλογῆς, διορισμοῦ καὶ ἀπολύσεως αὐτοῦ.

Ἐξ ἀπόψεως τῶν ἀσκουμένων ὑπὸ τῶν νομαρχῶν ἁρμοδιοτήτων καθ' ὑποκατάστασιν τῶν ὑπουργῶν, ὁ νόμος ὁρίζει ὅτι αὗται ἀσκοῦνται «ἀποκλειστικῶς» ὑπὸ τῶν νομαρχῶν κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἰσχυούσας διατάξεις καὶ καθ'

ὅσον δὲν διετηρήθησαν ὑπὲρ τῶν κεντρικῶν ἢ διανομαρχιακῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ὑπουργείων.

Ἡ ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἀποκλειστικὴ ἄσκησις τῶν ἐν λόγῳ ἁρμοδιοτήτων ἀποκλείει παράλληλον τοιαύτην ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν ἢ ἄλλων ὀργάνων ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῶν πράξεων αὐτῶν δι' ἀναρμοδιότητα.

Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἄσκησις τῆς ἀποκλειστικῆς αὐτοῦ ἁρμοδιότητος δὲν τελεῖ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ οἰκείου καθ' ὅλην ὑπουργοῦ, ἀσκούμενον ἐπὶ τῇ αἰτήσει παντὸς ἐνδιαφερομένου, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 3200/1955.

Ὁ ἔλεγχος οὗτος, ὅμως, περιορίζεται εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς νομιμότητος τῆς πράξεως καὶ τὴν ἐν ἐνδεχομένῃ παρανομίᾳ κατὰ τοὺς τύπους ἢ τὸ περιεχόμενον, ἀκύρωσιν αὐτῆς καὶ δὲν ἐκτείνεται εἰς κρίσιν περὶ τῆς ἐπιτυχοῦς, καταλλήλου ἢ σκοπίμου ἐνασκήσεως ὑπὸ τοῦ νομάρχου τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου παρασχεθείσης αὐτῷ διακριτικῆς εὐχερείας, ἀμέσως συνδεομένης μετὰ τῆς ἀποκλειστικῆς ἁρμοδιότητος, ἣν ὁ νόμος ἀνέθεσεν εἰς αὐτόν.

Ταῦτα πάντα ἐλέχθησαν ἐν προοιμίῳ, διότι ἔχουν ἄμεσον συνάφειαν μὲ τὴν μορφὴν τῆς ἐποπτείας ἐπὶ τῶν νομαρχῶν, ἥτις θέλει ἐνδεχομένως ἀσκηθῇ ὑπὸ τῶν συσταθησομένων ἐνιαίων διανομαρχιακῶν μονάδων.

2. *Διαφαινομένη ὀργανωτικὴ πρόθεσις.*

Ἡ περὶ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς διοικήσεως, κεντρικῆς καὶ περιφερειακῆς, ἐπιδίωξις τῆς Ἐπαναστάσεως ἀνεφάνη ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους αὐτῆς. Συνεχεῖς διαβουλεύσεις καὶ μελέται ἤγαγον κατὰ τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1969 εἰς τὴν κατάρτισιν ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ἐκθέσεως περὶ ὀργανώσεως τῆς περιφερειακῆς διοικήσεως τῆς χώρας, ἐκθέσεως ἡ ὁποία ἔθιγεν ἅπαντα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ ὑπὸ μελέτην γενικώτερον θέμα στοιχεῖα. Ἡ ἔκθεσις ἀπεστάλη καὶ πρὸς τοὺς νομάρχας διὰ νὰ ὑποβάλουν τὰς ἀπόψεις καὶ προτάσεις των.

Ἔχω πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς τότε προτάσεις μου, δὲν παραγνωρίζω ὅμως καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐν τῷ μεταξὺ ἐξεδόθη τὸ Ν.Δ. 532/1970 καὶ εἰδικαὶ κατευθυντήριοι ἐγκύκλιοι.

Νομίζω ὅτι αἱ προτάσεις μου ἐκεῖναι ἦσαν χρήσιμοι καὶ ὅτι ἀκόμη εἶναι συζητητέαι.

Ἐξ ἄλλου καὶ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἐκ τῶν προτέρων ἀπαντήσεως εἰς ἐνδεχομένας ἀπορίας καὶ ἀπόψεις, δηλῶ ὅτι γνωρίζω τὸ διοικητικὸν καθεστὼς τῶν χωρῶν ἐκ τῶν ὁποίων δυνάμεθα νὰ λάβωμεν δείγματα ὀργανώσεως καὶ ἰδιαίτατα τὸ ἐν Γαλλίᾳ τοιοῦτον, ἐν τῷ ὁποίῳ λίαν σημαντικὴν θέσιν εἰς τὴν γενικωτέραν περιφερειακὴν διοίκησιν καὶ οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν ἔχει ὁ «νομάρχης τῆς περιφερείας». Τὸ σύστημα τοῦτο ἄλλωστε ἔχω περιγράψει εἰς εἰδικὴν περὶ τὸ θέμα μελέτην μου, εἰς χρόνον ἀνύποπτον δημοσιευθεῖσαν, διατηροῦσαν δὲ κατὰ πάντα ἐπικαιρότητα.

Ἐν προκειμένῳ ὅμως δὲν πρόκειται περὶ ἐπαναλήψεως τῶν συγκεκριμένων προσωπικῶν, ἐπιστημονικῶν, ἀπόψεών μου περὶ τοῦ προβλήματος.

Ἐνώπιον ἡμῶν ἔχομεν πλέον τὸ Ν.Δ. 532/1970, καὶ ἡ ἀνασυγκρότησις τῶν δευτεροβαθμίων περιφερειακῶν ἀρχῶν τῶν ὑπουργείων ὡς «διανομαρχιακῶν ὑπηρεσιῶν» ἀποτελεῖ γεγονός. Διαφαίνεται δὲ σαφῶς ἡ πρόθεσις ὀργανώσεως ἐπὶ κεφαλῆς τῶν παραλλήλως καὶ αὐτοτελῶς δρωσῶν τοιούτων ἀρχῶν, ἐνιαίας «διοικητικῆς μεγάλης μονάδος», μὴ ὁλοκληρωθείσης νομοθετικῶς, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως χρησιμοποιηθῇ ἐπωφελῶς ἡ ἐμπειρία ἐκ τῆς λειτουργίας τούτων ὑπὸ προσωρινόν τι καθεστὼς συντονισμοῦ, παρακολουθήσεως καὶ ἐποπτείας αὐτῶν ὑπὸ ἑπτὰ συνεργατῶν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι εἰς τὰς διανομαρχιακὰς ὑπηρεσίας ἔχουν ἀνατεθῇ ἀποφασιστικαὶ διοικητικαὶ ἁρμοδιότητες, προκύπτει ὅτι καὶ ἡ γενικὴ ἁρμοδιότης τῶν ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν ἀρχῶν, κάλλιον τῶν ἀρχῶν εἰς τὰς ὁποίας θὰ συγχωνευθοῦν, θὰ εἶναι ἀποφασιστικὴ καὶ διοικητική.

Θὰ ἴδωμεν παρακατιόντες ποίαν μορφὴν καὶ ἔκτασιν δέον νὰ λάβῃ καθ' ἡμᾶς, ἡ ἁρμοδιότης αὕτη.

Προσαρμοζόμενοι λοιπὸν εἰς τήν, κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν, διαφαινομένην πρόθεσιν τοῦ νομοθέτου καὶ τὴν ἐπιδίωξιν αὐτοῦ νὰ δώσῃ τὴν πλέον ἀποδοτικὴν ὀργάνωσιν εἰς τὸν ἀδιαμόρφωτον εἰσέτι θεσμόν, διαπιστοῦμεν ὅτι δύο λύσεις πρόκεινται ἐνώπιον ἡμῶν :

α) Ἡ σχεδὸν πιστὴ μεταφορὰ τοῦ ἐν Γαλλίᾳ συστήματος, εἴτε ὑπὸ τὴν ὀργανωτικὴν μορφὴν τῶν «νομαρχῶν τῆς περιφερείας», ὡς τοιούτων νοουμένων τῶν νομαρχῶν τῆς ἕδρας αὐτῆς, εἴτε ὑπὸ τὴν μορφὴν Γενικῶν Ἐπιθεωρήσεων Διοικήσεως (κατὰ τὸ παλαιότερον σχέδιον τῶν Γενικῶν Ἐπιθεωρήσεων Ἀποκεντρώσεως), ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ καὶ μετ' ἀποφασιστικῶν διοικητικῶν ἁρμοδιοτήτων, ἀλλὰ διανομαρχιακοῦ χαρακτῆρος.

β) Ἡ διοργάνωσις «Διοικήσεων» ὡς διανομαρχιακῶν ἐνιαίων μονάδων, ἄνευ ὅμως οὐδεμιᾶς μειώσεως τῆς ἀποκεντρώσεως εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν νομαρχιῶν ἢ παρεμβάσεως εἰς τὴν ἐνάσκησιν τῶν παρασχεθεισῶν εἰς τοὺς νομάρχας ἁρμοδιοτήτων, νόμῳ τε καὶ νομολογίᾳ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀποκλειομένων.

Ἡ πρώτη λύσις δὲν ἔχει ἀνάγκην ἐκ νέου ἀναπτύξεως καὶ ἀναλύσεως. Συνεπῶς θὰ ἐξαντλήσωμεν τὸν χρόνον μας εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς δευτέρας.

3. *Αἱ διανομαρχιακαὶ ὑπηρεσίαι.*

Ὁ ὅρος εἶναι καινοφανής. Εἰσήχθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 532/1970 καὶ δι' αὐτοῦ κατωνομάσθησαν αἱ περιφερειακαὶ ἀρχαὶ τῶν ὁποίων ἡ ἁρμοδιότης ἐκτείνεται ἐπὶ πλειόνων τοῦ ἑνὸς νομῶν (ἄρθρον 1, παρ. 1). Οὐσιαστικῶς πρόκειται περὶ τῶν μέχρι τότε περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν ἢ ὀργάνων τῶν ὑπουργείων, μὲ κατὰ τόπον ἁρμοδιότητα μείζονα τῶν ὁρίων τοῦ νομοῦ καὶ προϊσταμένων ἱεραρχικῶς, καθ' ὕλην, τῶν κατὰ νομοὺς ὑπηρεσιῶν τῶν ὑπουργείων. Αἱ ἀρχαὶ αὐταὶ καθωρίσθησαν ἑπτὰ καὶ προσδιωρίσθη ἑνιαίως ἡ κατὰ τόπον ἁρμοδιότης αὐτῶν.

Ἐκ τοῦ τίτλου των αἱ ὑπηρεσίαι αὗται θὰ ἠδύναντο νὰ θεωρηθοῦν, ἴσως, ὡς ὄργανα διοικήσεως ὑποθέσεων μόνον διανομαρχιακοῦ χαρακτῆρος.

Ἐκ τῆς μελέτης ὅμως τῶν ἐκδοθεισῶν βάσει τοῦ ἄρθρου 6, παρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 532/1970 κοινῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ ὀργανώσεως ἁρμοδιοτήτων κ.λπ. τῶν διανομαρχιακῶν ὑπηρεσιῶν, παρατηρεῖται ὅτι ἐκτὸς τῆς μελέτης διανομαρχιακῶν ἔργων καὶ τῆς διοικήσεως, διαχειρίσεως, ἐπιβλέψεως καὶ ἐλέγχου τούτων, καὶ παρὰ τὴν ὀργανικὴν ἤδη ὑπαγωγὴν τῶν ὑπηρεσιῶν νομαρχιακοῦ ἐπιπέδου ὑπὸ τὸν νομάρχην, εἰς τὰς καθ' ἕκαστα διανομαρχιακὰς ὑπηρεσίας ἀνετέθη ὁ προγραμματισμός, ἡ παρακολούθησις, ὁ συντονισμός, ἡ ἐπιθεώρησις, ἡ ἐποπτεία καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς δράσεως καὶ λειτουργίας τῶν ἀντιστοίχων νομαρχιακῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἐπίσης διὰ τῶν ἐκδοθέντων β.δ., εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 1, παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 532/17970, πρὸς εἰδικώτερον καθορισμὸν τῶν ὑπὲρ τῶν ὑπουργείων καὶ τῶν διανομαρχιακῶν ἀρχῶν διατηρηθεισῶν ἁρμοδιοτήτων, ἀνετέθησαν εἰς αὐτὰς καὶ δὴ καὶ εἰς πρῶτον βαθμὸν ἁρμοδιότητες ἐπὶ θεμάτων κατὰ πάντα νομαρχιακοῦ χαρακτῆρος καὶ ἐνδιαφέροντος.

Συνεπῶς αἱ διὰ τοῦ ἐνιαίου τίτλου τῶν διανομαρχιακῶν ὑπηρεσίαι ἐπονομασθεῖσαι περιφερειακαὶ ἀρχαί, τὸ μὲν δικαιολογοῦν πράγματι τὸν τίτλον των, τὸ δὲ συνιστοῦν ἀνώτερα περιφερειακὰ κλιμάκια, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ νομοθέτης ἀνέθεσε τὴν ἄσκησιν ἐποπτείας τῶν νομαρχιακοῦ ἐπιπέδου ὑπηρεσιῶν, τέλος δὲ εἶναι ὄργανα εἰς τὰ ὁποῖα ἔχει ἀνατεθῆ ἡ λῆψις ἀποφάσεων ἐπὶ ὑποθέσεων νομαρχιακοῦ ἐνδιαφέροντος μείζονος σημασίας. Τὸ τελευταῖον τοῦτο, φρονῶ, ὅτι ἀκρωτηριάζει τὴν ὑπὸ τοῦ νομάρχου καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ὀργανικῶς ἐνταχθεισῶν ὑπηρεσιῶν πλήρη ἄσκησιν τῆς διοικήσεως τῶν νομαρχιακῶν ὑποθέσεων καὶ περιορίζει τὴν διοικητικὴν ἀποκέντρωσιν εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς νομαρχίας. Ἡ οἰαύτη ρύθμισις προεκλήθη προφανῶς ἐκ τῆς ἐντυπώσεως ὅτι αἱ νομαρχιακαὶ ὑπηρεσίαι ἔχουν περιωρισμένας δυνατότητας ἀντιμετωπίσεως θεμάτων νομαρχιακῶν μὲν ἀλλὰ μείζονος σημασίας.

4. *Ἀποστολὴ καὶ ἁρμοδιότητες τῶν Διοικήσεων.*

Τὴν ἵδρυσιν ὑπερτέρας τῆς σημερινῆς νομαρχίας ἐνιαίας διοικητικῆς μονάδος καθιστοῦν ἀπαραίτητον αἱ ἐξῆς ἐπιτακτικαὶ ἀνάγκαι, προσδιορίζουσαι τὴν ἀποστολὴν ταύτης :

α) Ὁ συστηματικὸς συντονισμὸς τῆς κατὰ «περιφερείας» ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματος οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας, ἀδοκίμως καὶ κακοήχως ἐκφραζομένης ὡς «περιφερειακοποιήσεως» τούτου.

β) Ἡ ἐνιαία διοίκησις καὶ συντονισμὸς τῶν αὐτοτελῶς ὑφισταμένων σήμερον διανομαρχιακῶν ὑπηρεσιῶν τῶν διαφόρων ὑπουργείων.

γ) Ἡ περαιτέρω ἀποκέντρωσις ἀποφασιστικῶν ἁρμοδιοτήτων ἀπὸ τοῦ κέντρου εἰς τὴν περιφέρειαν, ὥστε αἱ ὑπουργικαὶ ὑπηρεσίαι νὰ διατηρήσουν ὑπὲρ ἑαυτῶν ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸν ἐξ ἀποστολῆς γενικὸν ἐπιτελικὸν χαρακτῆρα αὐτῶν ὡς πρὸς τὸν συγκεκριμένον κλάδον τῆς διοικήσεως τὸν ὁποῖον ὑπηρε-

τοῦν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀποφασιστικὰς ἁρμοδιότητας μόνον ἐπὶ ὑποθέσεων ἀποκλειστικῶς «ἐθνικοῦ» ἐνδιαφέροντος.

δ) Ἡ ταχυτέρα ἐξυπηρέτησις τοῦ πολίτου, προσφεύγοντος διὰ τῆς ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 3200/1955 οὐχὶ ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ ἐν Ἀθήναις, ἀλλ' ἐνώπιον τοῦ κατὰ περιφέρειαν Διοικητοῦ, τροποποιουμένης εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς σχετικῆς νομοθεσίας.

Ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν θὰ εἶναι νοητὴ τοιαύτη προσφυγὴ κατ' ἀποφάσεων τῶν Διοικητῶν διὰ παρανόμους πράξεις των ἐπὶ ἀντικειμένων διὰ τὰ ὁποῖα θὰ ἀποφασίζουν οὗτοι εἰς πρῶτον βαθμόν.

Αἱ νέαι αὗται μείζονες περιφέρειαι, εἰς τὰς ὁποίας ἐδόθη ἤδη ἐν τοῖς πράγμασιν ὁ τίτλος «Διοίκησις», θὰ ἀποτελέσουν κατ' ἀνάγκην νέαν διοικητικὴν περιφερειακὴν μονάδα, παρεμβαλλομένην μεταξὺ νομοῦ καὶ κέντρου, οὐχὶ ὅμως τοῦ σχήματος τῶν τέως Γενικῶν Διοικήσεων, ὁπωσδήποτε δὲ ἄνευ περιορισμοῦ τῶν ἀποφασιστικῶν ἁρμοδιοτήτων τῶν νομαρχῶν καὶ τῆς πρὸς τούτους ἐπιβεβλημένης περαιτέρω μεταβιβάσεως πάσης ὑπουργικῆς ἁρμοδιότητος εἰς νομαρχιακὸν ἐπίπεδον. Ταῦτα πάντα διότι βασικὴ προϋπόθεσις τῆς ἀποκεντρώσεως εἶναι ἡ ἄμεσος, ταχεῖα καὶ ἀποτελεσματικὴ ἐξυπηρέτησις τῶν πολιτῶν, ὡς καὶ ἡ προαγωγὴ τοῦ γενικοῦ συμφέροντος καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς περιφερείας, νομαρχιακῆς ἢ εὐρυτέρας.

Ἡ ἐγγύτερον πρὸς τοὺς διοικουμένους ἐνάσκησις ἀποφασιστικῆς διοικήσεως ἐξασφαλίζει, ὡς εἰκός, τὴν εὐχερεστέραν παροχὴν ὑπηρεσιῶν εἰς τὸ κοινόν, καθιστᾷ ἄμεσον τὸν ἔλεγχον καὶ τὸν συντονισμὸν τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἐπιτυγχάνει τὴν ἐπίλυσιν ἐπιτοπίως, τῶν πολυσχιδῶν τοπικῶν θεμάτων, οὐ μόνον διὰ τῆς ἐγκαίρου ἀντιμετωπίσεώς των, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς παροχῆς τῆς προσηκούσης λύσεως τὴν ὁποίαν ὑποβοηθεῖ ἡ ἄμεσος ἀντίληψις τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν ζητημάτων.

Ἐτονίσαμεν πλειστάκις τὴν ἀνάγκην διευρύνσεως τῶν ἁρμοδιοτήτων τῶν νομαρχῶν, οὐχὶ δὲ μόνον διὰ πολλῶν εἰς ἀριθμὸν ἀλλὰ δευτερευούσης σημασίας ἁρμοδιοτήτων, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως οἱ νομάρχαι καταστοῦν ἀποκλειστικοὶ φορεῖς τῆς ἀσκήσεως τῶν ἐκτελεστικῶν ἁρμοδιοτήτων εἰς τὸν νομόν.

Διὰ τῆς τοιαύτης διευρύνσεως τῶν ἁρμοδιοτήτων τοῦ νομάρχου καὶ τοῦ ἀποφασιστικοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν, καθίσταται ἐκ τῶν πραγμάτων ἀδικαιολόγητος ὁ θεσμὸς τῶν Διοικήσεων τοῦ σχήματος καὶ τῆς ὑφῆς τῶν παλαιοτέρων ἐποχῶν, ἀλλὰ καὶ ἀκατανόητος διότι ἕτερος ἔλεγχος πλὴν τοῦ τοιούτου τῆς νομιμότητος ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν νομαρχῶν τῆς οἰκείας περιφερείας δὲν εἶναι νοητὸς λόγῳ τῆς ἀποκλειστικῆς ὑπὸ τῶν τελευταίων ἀσκήσεως τῶν κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἰσχυούσας διατάξεις ἁρμοδιοτήτων τῶν Ὑπουργῶν ἐν τῷ νομῷ.

Εἰς τὸν Διοικητὴν ἐπιβάλλεται νὰ ἀνήκῃ κατὰ γενικὴν ἁρμοδιότητα ἡ «διοίκησις» τῶν διανομαρχιακῶν ὑποθέσεων καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς οἰκείας περιφερείας, ὡς καὶ ἡ ἐποπτεία τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ νομαρχῶν ἐξ ἀπόψεως ἐφαρμογῆς τῶν προγραμμάτων ἀνα-

πτύξεως. Ὁ Διοικητὴς δέον νὰ ἐπιμελῆται τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν «διοίκησιν» τῆς περιφερείας, νόμων, διαταγμάτων καὶ ὑπουργικῶν ἀποφάσεων.

Συνεπῶς αἱ ἁρμοδιότητες τοῦ Διοικητοῦ ἐξ ἀποστολῆς διακρίνονται εἰς ἀναπτυξιακὰς καὶ ἐν στενῇ ἐννοίᾳ διοικητικάς.

I. *Ἁρμοδιότητες ἀναφερόμεναι εἰς τὴν ἀνάπτυξιν :*

Α'. *Προγραμματισμὸς ἔργων νομαρχιακοῦ χαρακτῆρος.*

α. Αἱ διατιθέμεναι κατ' ἔτος πιστώσεις διὰ τὰ λεγόμενα «κοινωφελῆ ἔργα» καὶ τὰ ἔργα κοινοτικῆς ὁδοποιΐας, φορεῖς τῶν ὁποίων εἶναι οἱ ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, θὰ καθορίζωνται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ κατὰ περιφερείας καὶ θὰ κατανέμωνται κατόπιν συνεργασίας Διοικητοῦ καὶ νομαρχῶν εἰς τοὺς νομοὺς τῆς περιφερείας τῆς οἰκείας Διοικήσεως.

Μετὰ τὴν τοιαύτην κατανομὴν τῶν πιστώσεων οἱ νομάρχαι θὰ εἶναι ἀποκλειστικῶς ἁρμόδιοι διὰ τὴν ἐπὶ μέρους κατάρτισιν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος τῶν ἐντὸς τοῦ νομοῦ των ἐκτελεστέων ἔργων ὑπὸ τῶν οἰκείων ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

β. Τὰ ἔργα ἐπαρχιακῆς ὁδοποιΐας, σχολικὰ κτίρια κ.λπ. θὰ προτείνωνται ὑπὸ τῶν νομαρχῶν εἰς τὴν Διοίκησιν καὶ ἀφοῦ κριθοῦν ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ προγράμματος ἀναπτύξεως τῆς περιφερείας, θὰ ἐγκρίνωνται ὑπ' αὐτῆς ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν χορηγηθεισῶν διὰ τὴν περιφέρειαν σχετικῶν πιστώσεων, γνωστοποιούμενα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ. Ἡ ἐκτέλεσις τούτων θὰ ἀνατίθεται καὶ πάλιν εἰς τοὺς νομάρχας διὰ τῶν παρ' αὐτοῖς ὑπηρεσιῶν.

Β'. *Προγραμματισμὸς ἔργων διανομαρχιακοῦ χαρακτῆρος.*

Ἐνταῦθα ὁ ρόλος τῆς Διοικήσεως θὰ συνίσταται εἰς τὴν ὑποβολὴν εἰς τὸ κέντρον προτάσεων τοιούτων ἔργων.

Γ'. *Προτάσεις γενικωτέρων μέτρων οἰκονομικῆς πολιτικῆς.*

Δ'. *Ἐτέλεσις ἔργων διανομαρχιακοῦ χαρακτῆρος.*

Ἑκάστη Διοίκησις θὰ ἐκτελῇ διὰ τῶν παρ' αὐτῇ τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν ἔργα διανομαρχιακῆς ἢ ἐθνικῆς σημασίας (ἐφ' ὅσον ἡ ἐκτέλεσις τῶν τελευταίων τούτων δὲν ἀνατεθῇ εἰς τὰς κεντρικὰς ὑπηρεσίας).

II. *Διοικητικαὶ ἁρμοδιότητες :*

Εἰς τοὺς Διοικητὰς ἐπιβάλλεται νὰ ἀνατεθοῦν :

α. Αἱ ἀποφασιστικαὶ ἁρμοδιότητες αἵτινες ἤδη καὶ κατὰ τὴν κειμένην νομοθεσίαν ἀσκοῦνται ὑπὸ τῶν περιφερειακῶν ὀργάνων διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου, καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἢ νομοθετικὴν πρόβλεψιν, ὡς καὶ ὅσαι θὰ ἀποκεντρωθοῦν περαιτέρω ὑπὸ τῶν κεντρικῶν ὑπηρεσιῶν ὑπὲρ τῶν περιφερειακῶν ἀρχῶν διανομαρχιακῆς βαθμίδος.

β. Ὁ συντονισμὸς καὶ ἡ παρακολούθησις τῆς ἐφαρμογῆς τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς ἐν τῇ οἰκείᾳ περιφερείᾳ.

γ. Ἡ ἐποπτεία ἐπὶ τῆς ἀναπτυξιακῆς δραστηριότητος τῶν ἐν τῇ οἰκείᾳ περιφερείᾳ νομαρχιῶν καὶ ἡ ἐξέτασις τοῦ τρόπου τῆς ἐν γένει λειτουργίας τῶν περιφερειακῶν πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν, πλὴν τῶν δικαστικῶν.

δ. Ἡ ἐκδίκασις ἐνδικοφανῶν ἱεραρχικῶν προσφυγῶν κατὰ παρανόμων πράξεων τῶν νομαρχῶν τῆς περιφερείας.

5. *Σχέσεις τῶν Διοικήσεων μετὰ τοῦ Κέντρου καὶ τῶν Νομαρχιῶν :*

Ἡ σχέσις μεταξὺ Κέντρου καὶ Διοικήσεων ἔχω τὴν γνώμην ὅτι πρέπει νὰ εἶναι οἵα ἡ ὑφισταμένη σήμερον μεταξὺ Κέντρου καὶ Νομαρχιῶν προκειμένου περὶ τῆς νομαρχιακῆς διοικήσεως, ἀλλὰ διὰ τὴν διανομαρχιακὴν περιφέρειαν καὶ διοίκησιν. Δηλαδὴ ἐνῷ εἰς τὰ ὑπουργεῖα θὰ ἀνήκῃ ἡ ἀνωτάτη ἐποπτεία ἐπὶ τῶν καθ' ὕλην ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν διὰ τῶν Διοικητῶν καὶ τῶν Νομαρχῶν, εἰς τοὺς τελευταίους θὰ ἀνήκῃ ἡ ἄμεσος διοίκησις τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν.

Νομίζω ὅτι χάριν παραδόσεως, ἀλλὰ καὶ ἀποφυγῆς καινοφανῶν ὁρισμῶν, εἶναι σκόπιμος ἡ χρησιμοποίησις τῆς φρασιολογίας καὶ τῆς ἐν γένει οἰκονομίας τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 3200/1955 καὶ διὰ τὰ κατὰ τὰς Διοικήσεις.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Διοικητῶν θὰ δύναται νὰ ἀσκῆται ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν ὑπὸ παντὸς ἐνδιαφερομένου ἐνδικοφανὴς προσφυγή, ὡς ὡς ἐκείνη τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 3200/1955, διὰ παράβασιν νόμου.

Ἐξ ἄλλου ἡ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ αὐτοῦ νόμου 3200/1955 καὶ τῶν προσφάτων νομοθετημάτων καθιερωθεῖσα ἀποκέντρωσις ὑπὸρ τῆς νομαρχιακῆς περιφερείας δέον νὰ διατηρηθῇ ἀλώβητος.

Αἱ Διοικήσεις θὰ ἀποτελοῦν βεβαίως νέαν διοικητικὴν διαίρεσιν εὐρυτέραν καὶ ἐπάλληλον πρὸς τὸν νομόν, ἀλλ' ἡ ὑπ' αὐτῶν ἀσκουμένη διοίκησις θὰ ἀσκῆται ἐπὶ ὑποθέσεων διανομαρχιακοῦ χαρακτῆρος καὶ εἰς πρῶτον βαθμόν, διότι ἄλλως θὰ περιέπιπτεν εἰς ἀτροφίαν ὁ θεσμὸς τῶν νομαρχῶν.

Ἡ Διοίκησις ἀσκοῦσα τὰς ἁρμοδιότητας τῶν διαφόρων διανομαρχιακῶν ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ τὰς μεταβιβασθησομένας τοιαύτας διανομαρχιακοῦ ἐνδιαφέροντος, μὴ ἐπιτελικοῦ περιεχομένου, αἵτινες ἀνήκουν εἰσέτι εἰς τὰ ὑπουργεῖα, δὲν θὰ ἐπικαλύπτῃ τὴν νομαρχιακὴν διοίκησιν, οὐδὲ θὰ ὑποκαθιστᾷ ταύτην.

Ὁἰκοθεν νοεῖται ὅτι αἱ Διοικήσεις θὰ παρακολουθοῦν καὶ θὰ ἐποπτεύουν τὰς νομαρχίας διὰ τὴν καλὴν καὶ ἔγκαιρον ἐκτέλεσιν τῶν προγραμμάτων αὐτῶν, ἐπικουροῦσαι αὐτὰς διὰ τῶν ἁρμοδίων καθ' ὕλην διευθύνσεων τῶν ὑπηρεσιῶν των καὶ συντονίζουσαι τὸ γενικώτερον ἔργον τῶν νομαρχῶν ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἐπιτεύξεως τοῦ ἀνωτάτου δυνατοῦ ὁρίου ἀναπτύξεως τῆς περιφερείας καὶ ὀργανώσεως τῶν δημοσίων διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῆς.

Συνεπῶς ὁ νομάρχης θὰ τελῇ ὑπὸ τὴν ἐποπτικὴν ἐξάρτησιν τοῦ Διοικητοῦ ὑπὸ τὴν διαληφθεῖσαν ὡς ἀνωτέρω ἔννοιαν· ἀνεξάρτητος· ὅμως ὢν ὡς πρὸς τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἀσκουμένας ἀποκλειστικὰς ἁρμοδιότητας.

Οἱ Διοικηταὶ ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν καθηκόντων των θὰ δύνανται νὰ ζητοῦν παρὰ τῶν νομαρχῶν καὶ τῶν λοιπῶν ὑπηρεσιῶν τῆς περιφερείας των πληρο-

φορίας, στοιχεῖα καὶ ἐξηγήσεις, πρὸς ἐνημέρωσίν των πρὸς περαιτέρω ἐνεργείας εἰς τὰ οἰκεῖα ὑπουργεῖα.

3. Ἡ διατήρησις τοῦ θεσμοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Διοικήσεως κρίνεται ἀναγκαία. Πραγματοποιουμένης τῆς διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀποκεντρώσεως, ὑφ' ἣν ἔννοιαν καὶ ἔκτασιν μελετᾶται, τὸ Κέντρον ἔχει ἀνάγκην παρακολουθήσεως καὶ ἐνημερώσεως ἐπὶ τοῦ συντελουμένου ἐν τῇ περιφερείᾳ ἔργου. Πρὸς τοῦτο μεταξὺ Κέντρου καὶ Διοικήσεων δέον νὰ ὑπάρχουν ὡς σύνδεσμοι οἱ Γενικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ Διοικήσεως. Οὗτοι θὰ μεταφέρουν πρὸς τοὺς Διοικητὰς καὶ Νομάρχας πᾶσαν γενικὴν ἢ εἰδικὴν κατεύθυνσιν τοῦ Κέντρου, ἀποτελοῦντες δὲ ὄργανα τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως καὶ ὄντες φορεῖς τῶν ἰδεῶν καὶ τῆς προοπτικῆς τῶν ὑπουργείων, ἐρχόμενοι εἰς ἐπαφὴν μὲ τὰς ὑπηρεσίας τῆς περιφερειακῆς διοικήσεως θὰ λαμβάνουν ἀμεσωτέραν ἀντίληψιν τῶν ἀπασχολούντων τὰς περιφερείας προβλημάτων ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς ὀρθῆς ἐκτιμήσεως τῶν πραγματικῶν διαστάσεων καὶ θὰ μεταφέρουν αὐτὰ εἰς τὸ Κέντρον διὰ τὴν ἐπὶ τὸ ὀρθότερον διαμόρφωσιν τῆς γενικωτέρας πολιτικῆς του, ἵνα ἐπιτευχθῇ ἑνότης κατευθύνσεως, σκοποῦ καὶ προσπαθειῶν.

Θὰ ἐνεργοῦν πᾶσαν ἔρευναν χρήσιμον πρὸς μόρφωσιν ἀσφαλοῦς γνώμης, θὰ ὑποβάλλουν ἁρμοδίως ἐκθέσεις καὶ θὰ μελετοῦν πᾶν θέμα, ὅπερ ἤθελεν ἀνατεθῇ εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἢ τῶν Ὑπουργῶν.

6. *Ὀργάνωσις τῶν Διοικήσεων :*

Ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Διοικήσεων δέον νὰ τεθοῦν ὡς Διοικηταὶ καὶ ἐκπρόσωποι τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν μείζονα περιφέρειαν, πρόσωπα ἀνεγνωρισμένου κύρους, πείρας, ἱκανότητος, δημοσίας καὶ ἐθνικῆς πίστεως καὶ δράσεως καὶ ἐπιστημονικῆς μορφώσεως, ἔχοντα διακριθῇ εἰς προγενεστέραν συναφῆ σταδιοδρομίαν καὶ κεκτημένα τοὐλάχιστον πτυχίον ἀνωτάτης σχολῆς.

Βασικὸν φυτώριον τῶν Διοικήσεων θὰ ἀποτελέσουν αἱ σημεριναὶ ὑπηρεσίαι συντονισμοῦ ἀναπτύξεως περιφερείας τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ, καὶ αἱ περιφερειακαὶ ὑπηρεσίαι διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου τῶν ὑπουργείων.

Ἕτερον βασικὸν ὄργανον τῆς Διοικήσεως, συμβουλευτικοῦ χαρακτῆρος, τοῦ ὁποίου τὸ ἔργον ἀνάγεται εἰς τὸν τομέα τῆς ἀναπτύξεως, θὰ ἀποτελῇ τὸ ὑφιστάμενον Συμβούλιον Περιφερειακῆς Ἀναπτύξεως. Τοῦ Συμβουλίου τούτου θὰ προεδρεύῃ, ὡς εἰκός, ὁ Διοικητής, μέλη θὰ εἶναι οἱ νομάρχαι τῆς περιφερείας καὶ εἰσηγηταὶ οἱ προϊστάμενοι τῶν εἰς τὴν Διοίκησιν ἐνταχθησομένων ὑπηρεσιῶν διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου, ὡς ἁρμόδιοι καθ' ὕλην εἰδικοὶ ἐπὶ τῶν διαφόρων κλάδων τῆς κρατικῆς δραστηριότητος.

Ἡ τοιαύτη στοιχειώδης διάρθρωσις τῆς ὑπηρεσίας τῆς Διοικήσεως εἶναι βεβαίως ἀτελὴς καὶ θὰ πρέπῃ νὰ συμπληρωθῇ.

Πρὸς ἐμφάνισιν τῆς καθ' ἡμᾶς δεούσης ὀργανώσεως κατηρτίσαμεν καὶ παρουσιάζομεν σχέδιον ὀργανογράμματος, ὁμολογοῦμεν βαθέως ἐπηρεασμένοι ἐκ τῆς στρατιωτικῆς ἐπιτελικῆς ὀργανώσεως, τὴν ὁποίαν ὑπηρετήσαμεν ἐπὶ ἔτη ἐκ τοῦ πλησίον καὶ τὴν ὁποίαν ἐμελετήσαμεν καὶ μελετῶμεν ἐν ταῖς

λεπτομερίαις αὐτῆς καὶ ἐν παραλληλισμῷ πρὸς τὴν ὀργάνωσιν τῆς δημοσίας διοικήσεως ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν.

Ἀναλύοντες τὸ ὀργανόγραμμα τοῦτο, παρέχομεν τὰ ἑξῆς ἐξηγήσεις : Τὴν Διοίκησιν θεωροῦμεν ὡς μεγάλην διοικητικὴν μονάδα, συγκειμένην ἐκ «στοιχείων».

Ταῦτα εἶναι :

α'. Ὁ Διοικητής, ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ Ὑποδιοικητὴς καὶ τὸ Ἐπιτελεῖον.

β'. Αἱ διευθύνσεις τῶν «Ὑπηρεσιῶν», ὡς τοιούτων νοουμένων τῶν λεγομένων σήμερον διανομαρχιακῶν ὑπηρεσιῶν.

γ'. Αἱ ἀμέσως ἐξηρτημέναι ἐκ τῆς Διοικήσεως μὴ νομαρχιακαὶ διοικητικαὶ μονάδες.

Εἰς τὸν Διοικητήν, ὡς εἰκός, θὰ ἀνήκῃ ἡ ἀποφασιστικὴ ἁρμοδιότης ἐπὶ πάντων τῶν ἀντικειμένων τῆς διανομαρχιακῆς διοικήσεως, τὰ ὁποῖα θὰ μεταβιβασθοῦν ὑπὸ τοῦ νομοθέτου εἰς τὴν ὑπ' αὐτὸν ἐνιαίαν διανομαρχιακὴν ἀρχήν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἤδη ἀνηκόντων εἰς τὰς διανομαρχιακὰς ὑπηρεσίας, μεταβιβαζομένων αὐτῷ.

Ἔργον τοῦ Διοικητοῦ θὰ εἶναι ἡ ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ἀποφασιστικῶν αὐτοῦ ἁρμοδιοτήτων ἐκτέλεσις τῆς νομοθεσίας καὶ γενικώτερον ἡ σύλληψις, ἡ προπαρασκευὴ καὶ ἡ διεύθυνσις τῶν ἐνεργειῶν τῆς Διοικήσεως ὡς ἐνιαίας μονάδος ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ὁρισθείσης αὐτῇ ἀποστολῆς, πρὸς ἐπίτευξιν τῆς οἰκονομικῆς καὶ γενικωτέρας ἀναπτύξεως τῆς περιφερείας.

Τὸ δικαίωμα λήψεως ἀποφάσεως, τονίζομεν ὅτι θὰ ἀνήκῃ μόνον εἰς τὸν Διοικητήν, δυνάμενον ὅμως νὰ ἐκχωρῆται ἐν μέρει διὰ πράξεως αὐτοῦ εἰς τοὺς διευθυντὰς «ὑπηρεσιῶν», ἐνεργοῦντας ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει «ἐντολῇ Διοικητοῦ» ὑπὸ ἰδίαν των εὐθύνην.

Ὁ Διοικητὴς εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσίν του ἐπιτελεῖον, τὸ ὁποῖον νὰ προπαρασκευάζῃ τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ, συντάσσῃ τὰς διαταγάς του καὶ παρακολουθῇ τὴν ἐκτέλεσίν των, ὡς καὶ τὴν λειτουργίαν τῶν «Ὑπηρεσιῶν».

Τὸ ἐπιτελεῖον ὑφ' ἣν ἔννοιαν εἶναι ἀντιληπτὸν εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὀργάνωσιν, βοηθεῖ τὸν Διοικητήν, εἶναι ὁ νοῦς αὐτοῦ. Συνεπῶς εἶναι ὄργανον ἀπρόσωπον, ἄνευ ἰδίας ἀποφασιστικῆς ἁρμοδιότητος.

Εἰς τὴν Διοίκησιν συνεπῶς ἐκτελεστικὰ ὄργανα δύνανται νὰ εἶναι πλὴν τοῦ Διοικητοῦ μόνον οἱ διευθυνταὶ τῶν «ὑπηρεσιῶν» καὶ ὁπωσδήποτε οἱ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὑπὸ τὴν Διοίκησιν μονάδων, ὡς οἱ νομάρχαι κ.λπ.

Τὸ ἐπιτελεῖον διευθύνεται ὑπὸ ἰδίου διευθυντοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον δίδω τὸν τίτλον «Διευθυντὴς Διοικήσεως», ὑπὸ τελείως ἄλλην ἔννοιαν βεβαίως τῆς ἀποδιδομένης σήμερον εἰς τὸν ὅρον ὑπό τινων ὑπηρεσιῶν, ὁ Διευθυντὴς Διοικήσεως, εἶναι ἄμεσος βοηθὸς τοῦ Διοικητοῦ, εἶναι ὁ Ἐπιτελάρχης.

Πρέπει λοιπόν, ὡς ἐκ τούτου, νὰ κέκτηται τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτοῦ καὶ νὰ εἶναι ἀντάξιος αὐτῆς.

Ὁ Διευθυντὴς Διοικήσεως, ἐνήμερος ὢν τῶν προθέσεων τοῦ Διοικητοῦ καὶ τῆς βασικῆς νομοθεσίας τῶν διαφόρων κλάδων τῆς διοικήσεως, κατηρτισμένος νομικῶς καὶ εἰδικώτερον ἐπὶ τοῦ διοικητικοῦ δικαίου, πρέπει νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ προβλέπῃ καὶ διὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἐπιτελικῶν γραφείων νὰ προπαρασκευάζῃ ἐγκαίρως τὰ στοιχεῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ στηριχθοῦν αἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητοῦ, ἐν συνεχείᾳ δὲ νὰ παρακολουθῇ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν, προσανατολίζων τὰς ἐνεργείας τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν.

Ὁ Διευθυντὴς Διοικήσεως διευθύνει ἀμέσως τὰς ἐργασίας τῶν ἐπιτελικῶν γραφείων, ὡς διευθυντὴς τῆς «Ὑπηρεσίας τοῦ ἐπιτελείου», εἶναι δυνατὸν δέ, ἐξουσιοδοτούμενος, νὰ ὑπογράφῃ ὡρισμένα συναφῆ πρὸς τὴν εἰδικὴν ἀποστολήν του ἔγγραφα «ἐντολῇ Διοικητοῦ».

Τὰ ἐπιτελικὰ γραφεῖα τῆς Διοικήσεως φρονῶ ὅτι πρέπει νὰ εἶναι ἐνδεικτικῶς τὰ ἑξῆς:

1ον Προσωπικοῦ.
2ον Ὀργανώσεως, ἐκπαιδεύσεως καὶ μελετῶν.
3ον Προγράμματος καὶ πιστώσεων.
4ον Διοικητικῆς μερίμνης (προμηθειῶν, κινήσεως, στεγάσεως, οἰκονομικῶν θεμάτων κ.λπ.).
5ον Στατιστικῆς καὶ ἀπολογισμῶν.
6ον Πολιτικῆς σχεδιάσεως.
7ον Δημοσίων σχέσεων.
8ον Ἐπιθεωρήσεως.

Ἐκτὸς τῶν ἐπιτελικῶν γραφείων, ἀλλ' οὐχί, ὡς ἐπιτελικὴ ὑπηρεσία δέον νὰ λειτουργῇ παρὰ τῇ Διοικήσει ἐνιαία Γραμματεία, ὑπαγομένη ὑπὸ τὸν Ὑποδιοικητήν, καθὼς καὶ ἄλλαι βοηθητικαὶ τῆς ἐνεργοῦ διοικήσεως ὑπηρεσίαι καὶ γραφεῖα.

Ἡ στελέχωσις τοῦ ἐπιτελείου ἀποτελεῖ πράγματι δύσκολον πρόβλημα ἀλλ' οὐχὶ ἄλυτον, ὡς ἐμφανίζεται ὑπό τινων.

Κατὰ μίαν ἄποψιν τὸ «ἐπιτελεῖον» τῶν διοικητῶν καὶ τῶν νομαρχῶν πρέπει, τοὐλάχιστον πρὸς τὸ παρόν, νὰ μὴ λάβῃ τὴν μορφὴν ὀργανικῶν τμημάτων, ἀλλὰ συνεργείου ἐπιστημόνων π.χ. ἐξ ἑνὸς ἀρχιτέκτονος-χωροτάκτου, ἑνὸς κοινωνιολόγου, ἑνὸς οἰκονομολόγου κ.λπ.

Φοβοῦμαι ὅμως, κύριοι, ὅτι τὸ αὐτὸ «ἐπιτελεῖον» τῶν ἐπιστημόνων ἢ ἐμπειρογνωμόνων, ἰδίᾳ ἐὰν οὗτοι ἔχουν δανύσει πολλὰ ἔτη σπουδῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ μάλιστα εἰς χώρας μὲ ὅλως διάφορον διοικητικὸν σύστημα τοῦ ἡμετέρου, εἶναι δὲ ἄπειροι τῆς πράξεως καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν τὰς ὁποίας θὰ κληθοῦν, ἀνίδεοι ὄντες, νὰ συντονίσουν καὶ νὰ παρακολουθήσουν ὑπευθύνως θὰ μετατρέψῃ τὴν ὑπηρεσίαν εἰς κέντρον θεωρητικῶν συζητήσεων ἄνευ ἀποτελέσματος, ἐνίοτε χιμαιρικῶν.

Κύριοι, ὅσον καὶ ἂν ἔχωμεν, καὶ ἀσφαλῶς ἔχομεν, ἐκ μεγάλης μερίδος δημοσίων ὑπαλλήλων ἀπογοητεύσεις, μετ' εὐκολίας, πιστεύω, ἠμποροῦμεν νὰ

ἐπισημάνωμεν τὸν ἀπαραίτητον ἀριθμὸν ἱκανῶν καὶ ἐμπείρων μονίμων στελεχῶν, τὰ ὁποῖα νὰ τοποθετήσωμεν εἰς τὰ ἐπιτελεῖα τῶν Διοικήσεων. Οἰκοθεν νοεῖται ὅτι θὰ πρόπειται περὶ ὑπαλλήλων προερχομένων ἐξ ὅλων τῶν ὑπουργείων, κατὰ τὸ προηγούμενον τῶν ἐκ τῶν ἐνόντων συσταθέντων προσφάτως προχείρων ἐπιτελείων τῶν ἑπτὰ συντονιστῶν. Ἐξεταστέον ἐὰν εἶναι σκόπιμον οἱ ἐπιτελεῖς αὐτοὶ νὰ ἔχουν ἐκπαιδευθῆ εἰδικῶς. Ἀναμφιβόλως ναί. Ἔχομεν τοῦτο ὑποδείξει ἀπὸ τοῦ ἔτους 1966 εἰς εἰδικὸν δημοσίευμα ἡμῶν περὶ Νομαρχιακοῦ Ἐπιτελείου, μετὰ πάσης δυνατῆς λεπτομερείας, ὡς καὶ εἰς τὴν εἰσήγησιν ἡμῶν κατὰ τὸ προηγούμενον Συνέδριον Νομαρχῶν.

Ἐλλείψει ὅμως τοιαύτης ἐκπαιδεύσεως πρὸς τὸ παρόν, τί δέον γενέσθαι; Ἂς ἐφαρμόσωμεν καὶ ἡμεῖς, κύριοι, ὅ,τι ἐφηρμόσθη εἰς τὸν στρατὸν ἀπὸ τῶν πολέμων τοῦ 1912–1913 μέχρι τοῦ 1926, δηλαδὴ ἀπὸ τῆς λειτουργίας ἐπιτελείων, ὡς ἀντιλαμβανόμεθα ταῦτα σήμερον, μέχρι τῆς ἱδρύσεως τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Πολέμου. Ἐνικήσαμεν τότε, κύριοι, εἰς τοὺς πολέμους μας μὲ ἐπιτελεῖς μὴ τυχόντας εἰς τὸ σύνολον εἰδικῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἀλλ' ὄντας ἱκανοὺς γενικώτερον ὡς ἀξιωματικούς. Ἂς ἀναζητήσωμεν λοιπὸν ἀντιστοίχως πράγματι ἱκανοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἂς ἀρχίσωμεν ἐπὶ τέλους. Ἡ ἀρχὴ θὰ εἶναι δύσκολος. Θὰ ἔχῃ γίνει ὅμως.

Διευθύνσεις τῶν «Ὑπηρεσιῶν» τῆς Διοικήσεως θὰ ἀποτελέσουν αἱ σημεριναὶ διανομαρχιακαὶ ὑπηρεσίαι, ἐντασσόμεναι ὀργανικῶς εἰς τὴν ἐνιαίαν διανομαρχιακὴν μεγάλην μονάδα, ὡς «στοιχεῖα» τοῦ οὕτως εἰπεῖν «Ἀρχηγείου» (Headquarters) αὐτῆς.

Ἀπαραίτητος τυγχάνει, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην, ἡ συγχώνευσις τινῶν ἐξ αὐτῶν πρὸς ἐπίτευξιν συντονισμοῦ καὶ ἁπλουστεύσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ ἀσκηθησομένου ἔργου.

Οὕτω σκόπιμος εἶναι ἡ συγχώνευσις τῶν Ἐπιθεωρήσεων Βιομηχανίας καὶ Μεταλλείων εἰς Διεύθυνσιν Βιομηχανίας καὶ τῶν Ἐπιθεωρήσεων Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν, Τελωνείων καὶ Ἐφοριῶν εἰς Διεύθυνσιν Οἰκονομικῶν, ὡς εἰσηγήτριαν τοῦ Διοικητοῦ, ἐκπροσώπου τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς διανομαρχιακὸν ἐπίπεδον.

Ἡ Διεύθυνσις Οἰκονομικῶν δύναται νὰ διαιρεθῆ εἰς τρεῖς ὑποδιευθύνσεις, ἀντιστοίχους τῶν ἀνατεθειμένων σήμερον ἁρμοδιοτήτων εἰς τοὺς οἰκείους διανομαρχιακοὺς ἐπιθεωρητὰς τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτούς.

Ἕκαστος κλάδος τῆς δημοσίας διοικήσεως, δηλαδὴ ἕκαστον ὑπουργεῖον, πρέπει νὰ ἀντιπροσωπεύηται εἰς τὴν Διοίκησιν ὑπὸ μιᾶς ἢ τὸ πολὺ δύο διευθύνσεων δι' ὑπουργεῖα ἔχοντα, οὕτως εἰπεῖν, διφυᾶ χαρακτῆρα. Ἄλλως ὁ ἀριθμὸς τῶν διευθύνσεων θὰ εἶναι τόσον μεγάλος, ὥστε ὁ συντονισμὸς αὐτῶν νὰ εἶναι ἀδύνατος ἐκ τῶν πραγμάτων καὶ ἡ ἐπικοινωνία καὶ συνεργασία Διοικητοῦ, Διευθυντοῦ Διοικήσεως καὶ Διευθυντῶν Ὑπηρεσιῶν σπανία. Μὴ λησμονῶμεν ὅτι ὁ ἡμερήσιος χρόνος εἶναι πεπερασμένος, ἡ δὲ συμπίεσις τοῦ χρόνου συνεργασίας, ὅσον καὶ ἂν ἡ προετοιμασία τῶν εἰσηγητῶν μας εἶναι πλήρης,

μέχρις ἑνὸς ὁρίου δύναται νὰ φθάσῃ. Μετὰ τὸ ὅριον αὐτό, ἡ διοίκησις ἀσκεῖται τυπικῶς καὶ μηχανικῶς καὶ μετατρέπεται εἰς ἐργαστήριον ὑπογραφῶν. Εἶναι ὅμως τότε διοίκησις;

Οἱ διευθυνταὶ τῶν «ὑπηρεσιῶν» διευθύνουν ταύτας, τελοῦν ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Διοικητοῦ καὶ τοῦ Ὑποδιοικητοῦ, ὄντες εἰσηγηταὶ αὐτῶν, συνεργάζονται μετὰ τοῦ ἐπιτελείου, ἀμέσως ἢ διὰ τῶν οἰκείων ὑπ' αὐτοὺς τμηματαρχῶν καὶ ἀσκοῦν «ἐντολῇ Διοικητοῦ» τὰς ἐκχωρουμένας εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ ἁρμοδιότητας αὐτοῦ.

Πρὸς τούτοις δύνανται οἱ διευθυνταὶ ἐξ ἰδίου δικαίου νὰ παρέχουν ἀπ' εὐθείας εἰς τὰς ἀντιστοίχους διευθύνσεις τῶν νομαρχιῶν τεχνικὰς ὁδηγίας, ἀφορώσας εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς ὑπηρεσίας των.

Οἱ διευθυνταὶ τῶν «ὑπηρεσιῶν» διοικοῦν ἐπίσης ἀπ' εὐθείας τὰς ἀμέσως ὑπαγομένας εἰς τὴν Διοίκησιν «μὴ νομαρχιακὰς μονάδας». Αἴφνης ὁ Διευθυντὴς Γεωργίας τῆς Διοικήσεως Θεσσαλίας καὶ Κεντρικῆς Ἑλλάδος θὰ διοικῇ καὶ θὰ ἐποπτεύῃ τὰ ἐνδεχομένως ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἐν λόγῳ Διοίκησιν εἰδικὰ ἐπιστημονικὰ ἱνστιτοῦτα ἁρμοδιότητος τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ ὁ Διευθυντὴς Δημοσίων Ἔργων ἓν διανομαρχιακὸν συνεργεῖον ἐπισκευῶν τῶν μηχανημάτων τῶν νομαρχιῶν τῆς περιφερείας.

Αἱ διευθύνσεις τῶν «ὑπηρεσιῶν» δὲν θὰ ἀποτελοῦν ἀρχάς, ἀλλὰ ἐσωτερικὰ στοιχεῖα τοῦ ἐν εὐρείᾳ ἐννοίᾳ ἐπιτελείου, τοῦ «Ἀρχηγείου» τῆς Διοικήσεως Τίτλος αὐτῶν θὰ εἶναι ἐπὶ παρ. «Διοίκησις Χ – Δ/σις Γεωργίας».

Νευραλγικὸν σημεῖον εἰς τὴν ὅλην αὐτὴν ὀργάνωσιν ἀποτελεῖ ἡ θέσις τῶν διαφόρων ὀργάνων εἰς τὴν ἱεραρχικὴν κλίμακα.

Ἐπιτρέψατε ἡμῖν νὰ φρονῶμεν ὅτι ἐφ' ὅσον ὁ βαθμὸς τῶν νομαρχιακῶν διευθυντῶν ἢ τινῶν ἐξ αὐτῶν εἶναι ἢ πρέπει νὰ εἶναι ὁ 2ος ἢ ὁ 3ος, ὁ βαθμὸς τῶν ἀντιστοίχων διευθυντῶν τῶν «ὑπηρεσιῶν» τῆς Διοικήσεως πρέπει νὰ εἶναι ἀνώτερος. Πρὸς τοῦτο πρέπει ὁ 1ος βαθμὸς (μόνος ἀνώτατος βαθμὸς τῆς Α' κατηγορίας) νὰ ὑποδιαιρεθῇ εἰς τοὺς βαθμοὺς 1α' καὶ 1β', ὡς συμβαίνει ἀντιστοίχως μὲ τοὺς βαθμοὺς τοῦ ὑποστρατήγου (πρὸς τὸν ὁποῖον ἀντιστοιχεῖ, ἀπὸ τῆς καθιερώσεώς του, πρὸ δεκάδων ἐτῶν, ὁ βαθμὸς τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ) καὶ τοῦ ταξιάρχου.

Οἱ διανομαρχιακοὶ διευθυνταί, καὶ ὡς τοιούτους προσδιορίζομεν τοὺς ἐν τῷ ἡμετέρῳ ὀργανογράμματι περιοριστικῶς ἀναγραφομένους, φρονοῦμεν ὅτι πρέπει νὰ φέρουν τὸν βαθμὸν 1β' (Ἀνωτέρου Διευθυντοῦ), ἐνῷ ὁ Δ/ντὴς τοῦ Ἐπιτελείου, δηλαδὴ ὁ Διευθυντὴς Διοικήσεως, τὸν βαθμὸν 1α' (Γενικοῦ Διευθυντοῦ).

Ἡ πρότασις αὐτὴ οὐδὲν τὸ ὑπαλληλοπατερικὸν ἔχει, μᾶλλον δὲ ὡς ἀντιγραφὴ ἢ κάλλιον προσαρμογὴ τῶν ἰσχυόντων εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις καὶ τὰ σώματα ἀσφαλείας πρέπει νὰ ἐκληφθῇ. Προφητεύομεν δὲ ὅτι τοῦτο ἐκ τῶν πραγμάτων ἀργὰ ἢ συντόμως θὰ προταθῇ, ἄλλο ἂν δὲν συσχετισθῇ πρὸς τὴν σημερινὴν πρότασιν ἡμῶν, ἡ ὁποία πάντως γίνεται οὐχὶ μόνον βάσει τοῦ

ἐκ πραγματικῶν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν προκύψαντος στρατιωτικοῦ προηγουμένου, ἀλλὰ καὶ βάσει στοιχείων ληφθέντων ἐξ αὐτῆς τῆς ἱστορίας τῆς δημοσίας διοικήσεως. Ὑπομιμνήσκομεν τὸ πρόσφατον προηγούμενον τῶν μέχρι τοῦ νεαροῦ νόμου περὶ διοικήσεως καὶ ἐκπαιδεύσεως. Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἀλλὰ καὶ τὸ παλαιότερον προηγούμενον τῶν Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν Δημ. Ἔργων. Εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν δὲν ἐπρόκειτο τυπικῶς μὲν περὶ προαγωγῆς εἰς ἀνώτερον ἐν τῇ γενικῇ κλίμακι βαθμόν, ἀλλὰ προαγωγῆς εἰς ἀνώτερον βαθμὸν τῆς εἰδικῆς ἱεραρχίας τῶν τεχνικῶν ὑπαλλήλων, διακεκριμένον δὲ ἐν τῇ ἐπετηρίδι αὐτῶν.

Κύριοι, ἂς μὴ φοβούμεθα τοὺς βαθμούς. Πρέπει νὰ εἶναι καὶ αἱ τιμαὶ καὶ αἱ θέσεις ἀνάλογοι τῶν εὐθυνῶν καὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν δημοσίων λειτουργῶν. Ὁ ὁδηγὸς ἡμῶν ἔστω ἡ γενναία καὶ ὀρθοτάτη ρύθμισις, ἡ ἐπελθοῦσα διὰ τοῦ προσφάτου νόμου περὶ διοικήσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἔστω καὶ ἂν ἀφορᾷ εἰς ἕνα ἐπὶ μέρους κλάδον τῆς Διοικήσεως.

7. *Ἡ ἐκπροσώπησις τῆς Κυβερνήσεως.*

Διὰ τοῦ ἄρθρου 56 τοῦ Β.Δ. τῆς 5/8 Ὀκτωβρίου περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων νόμων περὶ νομαρχῶν κ.λπ. ὁρίζεται ὅτι ὁ νομάρχης εἶναι ὁ ἄμεσος ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῷ νομῷ, εἰς αὐτὸν δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 61 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀνήκει ἡ διοίκησις τοῦ νομοῦ καὶ ἡ ἐπιμέλεια τῆς ἐν αὐτῷ ἐκτελέσεως τῶν νόμων, διαταγμάτων καὶ ὑπουργικῶν ἀποφάσεων.

Αἱ διατάξεις αὗται δὲν εἶναι σκόπιμον νὰ τροποποιηθοῦν.

Πρόβλημα ἐπὶ τοῦ προκειμένου γεννᾶται διὰ τὸν Διοικητήν. Κατὰ τὸ ἰσχῦσαν διὰ τοὺς Γενικοὺς Διοικητὰς δίκαιον, οὗτοι ἦσαν ἀντιπρόσωποι τῆς Κυβερνήσεως, προηγούμενοι πάσης ἐν τῇ περιφερείᾳ των δημοσίας ἀρχῆς. Θὰ ἠδύνατο εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν Διοικητῶν νὰ ὁρισθῇ ὅτι οὗτοι θὰ εἶναι ἄμεσοι ἀντιπρόσωποι τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ περιφερείᾳ των ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ἀνατεθησομένων αὐτοῖς ἁρμοδιοτήτων, προηγούμενοι, ὡς εἰκός, πάσης ἐν τῇ περιφερείᾳ ἣν θὰ διοικοῦν δημοσίας ἀρχῆς».

Ἐρωτήσεις—Παρεμβάσεις

Πρόεδρος: Ὁ Νομάρχης Δράμας κ. Λιοτόπουλος ἔχει τὸν λόγον.

κ. Κ. Λιοτόπουλος, Νομάρχης Δράμας: Τίθεται ἐνώπιόν μας τὸ πρόβλημα τῆς ἀποκεντρώσεως. Ὁ Νομάρχης θὰ πρέπει νὰ εἶναι διοικητὴς μόνον ἢ ἐκπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως; Ἐὰν εἶναι ἐκπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως ὁ Νομάρχης, θὰ λαμβάνῃ ἐντολὰς κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν. Δὲν νομίζω, ὅτι θὰ πρέπει νὰ ἀνατρέχωμεν εἰς ξένα συστήματα, τὰ ὁποῖα, ἴσως, εἶναι ἀνεφάρμοστα εἰς τὴν Ἑλλάδα.

κ. Δημακόπουλος: Ὁ Νομάρχης ἐφαρμόζει τὴν κυβερνητικὴν πολιτικήν. Τὸ σύστημα ποὺ εἰσηγοῦμαι δὲν ἰσχύει εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ συνεπῶς δὲν ἀντιγράφεται ἐκ Γαλλίας.

κ. Α. Κανελλόπουλος, Νομάρχης Χαλκιδικῆς: Ὀφείλομεν εἰς ὑμᾶς, κύριε συνάδελφε, χάριτας, δι' ὅσα εἴπατε, ἐν σχέσει πρὸς τὸ τεθὲν πρόβλημα. Πρέπει κατ' ἀρχὴν νὰ ἀναγνωρίσωμεν τὴν ἀποστολὴν τῆς διανομαρχιακῆς ἐπιτροπῆς. Ἔχομεν ὅλοι μας χρέος νὰ συμβάλωμεν εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τρόπου διὰ τὴν λύσιν τῶν ἀναφυομένων θεμάτων. Ὁ σκοπὸς τῶν διανομαρχιακῶν ἐπιτροπῶν ἀποσκοπεῖ νὰ βοηθήσῃ τὴν περιφέρειαν.

κ. Δημακόπουλος: Θέμα τῆς ὁμιλίας μου, τὴν ὁποίαν περισσότερον ἐξεφώνησα ὡς τεχνοκράτης ἀποδυθεὶς πρὸς στιγμὴν τὸ ἀξίωμά μου, εἶναι ἡ ὀργανωτικὴ μορφὴ τῶν διανομαρχιακῶν ἐπιτροπῶν. Ἡ κρίσις διὰ τὴν δημιουργίαν τοιούτων μεγάλων μονάδων, εἶναι θέμα κυβερνητικῆς πολιτικῆς καὶ ὄχι τεχνοκράτου.

κ. Θ. Μπουκουβάλας, Νομάρχης Θεσσαλονίκης: Λέτε, κύριε συνάδελφε, εἰς τὴν σελίδα 2–3 ὅτι αἱ Νομαρχίαι θὰ ἔχουν ἐποπτικὴν μορφήν. Νομίζω ὅτι ἔχομεν ἀπόλυτον διοικητικὴν ὑπαγωγήν. Πᾶν μέτρον ποὺ θὰ μειώσῃ τὸ κῦρος τῶν Νομαρχῶν μοιραίως θὰ ἔχῃ ἄσχημον ἀντίκτυπον.

κ. Δημακόπουλος: Νομίζω ὅτι μὲ ὅσα εἶπον διασώζω τὸ κῦρος τῆς διανομαρχιακῆς ἀρχῆς, εἰς τὸν ἔγχρωμον πίνακα δίδω ἀναλυτικὴν εἰκόνα εἰς τὸν θεατήν.

κ. Παττακός: Ὁ κ. Μπουκουβάλας ὁμιλεῖ ἐπὶ τοῦ ἤδη ὑφισταμένου καθεστῶτος καὶ ἐπὶ τῆς προβλέψεώς του, ἐκ τῶν ἤδη ὑφισταμένων διευθύνσεων εἰς τὸν Νομὸν Θεσσαλονίκης.

κ. Δημακόπουλος: Μάλιστα.

κ. Μπουκουβάλας: Ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου εἶπεν ὅτι ἔχουν ἐπισημανθῆ πολλά, καὶ βέβαια εἶναι παρήγορον αὐτὸ πλὴν ὅμως δὲν γνωρίζω, διὰ τοῦτο ἐπισημαίνω τὰ βασικώτερα στοιχεῖα.

κ. Παττακός: Ὁ κ. Μπουκουβάλας ὁμιλεῖ ἀπὸ μίαν ἐμπειρίαν διότι εἰς τὸν νομόν του ἔχει καὶ ἄλλα πρόσωπα, τὸν κ. Ὑπουργὸν Βορείου Ἑλλάδος, τὸν Γενικὸν Διοικητὴν κλπ.

κ. Μπουκουβάλας: Πᾶν ὅ,τι προσπαθεῖ νὰ μειώσῃ τὸ κῦρος τῶν Νομαρχῶν, οἵτινες ἐπὶ 150 χρόνια ἀπὸ τῆς Ἀπελευθερώσεως καὶ ἐντεῦθεν ἀγωνίζονται σκληρὰ εἰς τὸ καθῆκον των, θὰ ἔχῃ ἄσχημον ἀντίκτυπον.

κ. Δημακόπουλος: Κύριε Πρόεδρε, δὲν ἠμπορῶ ἐγὼ νὰ ἀπαντήσω, τί θὰ ἀποφασίσῃ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἑπομένως ἡ ἐρώτησις πρὸς ἐμὲ θὰ εἶναι ἐπὶ θεμάτων ποὺ ἀνέπτυξα ἐγώ.

κ. Μπουκουβάλας: Ἐν συνεχείᾳ, κύριε συνάδελφε, κάπου εἰς τὴν εἰσήγησίν σας ἀναφέρεσθε, ὅτι ὁ ἀνώτερος διανομαρχιακὸς διοικητής, δὲν γεννᾶται θέμα διὰ τὸ ὄνομα τὸ ὁποῖον θὰ δοθῇ, θὰ πρέπει νὰ ἔχῃ τοὐλάχιστον ὡς

προσὸν διορισμοῦ πτυχίον Ἀνωτάτης Σχολῆς. Ὑπάρχει καὶ περισσότερον τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς ;

κ. Δημακόπουλος: Βεβαίως.

κ. Μπουκουβάλας: Οἱ Ὑπουργοὶ τότε τὶ προσόντα πρέπει νὰ προσφέρουν ;

κ. Δημακόπουλος: Κύριε συνάδελφε, οἱ Ὑπουργοὶ εἶναι κυβερνητικὰ ὄργανα, πολιτικὰ πρόσωπα, δὲν εἶναι διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ συνεπῶς δὲν συζητεῖται τὸ ἐπίπεδον τῶν προσόντων των.

κ. Μπουκουβάλας: Κάπου ἀναφέρετε τὰς σχέσεις, νομίζω ὅτι πρέπει νὰ εἶναι ἰσότιμοι Ὑπουργοὶ οἱ Νομάρχαι, καὶ θὰ πρέπει δὲ οἱ Νομάρχαι νὰ συμμετάσχουν εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τοὐλάχιστον ὅταν συζητοῦνται θέματα τῆς περιφερείας των. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὀργάνωσιν δὲν θὰ εἶχα ἀντίρρησιν ἐὰν δὲν ὑπῆρχε τὸ ἐπίμαχον θέμα τῆς πειθαρχίας τῶν ὀργάνων τῆς Διοικήσεως.

κ. Παττακός: Πληροφορῶ τὸν κ. Μπουκουβάλαν, ὅτι ἐπίκειται ἡ ψήφισις εἰδικοῦ νόμου καθορίζοντος πλέον τὴν πειθαρχίαν τοῦ ὑπαλληλικοῦ κώδικος.

κ. Μπουκουβάλας: Τότε τελειώνω μὲ μίαν παράκλησιν, «Διοίκησις καὶ Συμπρωτευούσης».

Πρόεδρος: Ὁ Νομάρχης Εὐβοίας κ. Δορκοφίκης ἔχει τὸν λόγον.

κ. Κ. Δορκοφίκης, Νομάρχης Εὐβοίας: Κύριε συνάδελφε, εἴπατε ὅτι ὁ πολίτης θὰ δύναται νὰ προσφύγῃ ἐπὶ ἀποφάσεως Νομάρχου εἰς τὸν Διοικητήν. Ἐὰν δὲν δικαιωθῇ ;

κ. Δημακόπουλος: Θὰ προσφύγῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

κ. Α. Κανελλόπουλος, Νομάρχης Σερρῶν: Κύριοι συνάδελφοι, ὅπως ἠκούσατε ὀφείλεται, ἡ Διοίκησις νὰ βάλῃ νομοθέτην της τῆς περιφερείας τῆς Διαιτησίας Περιφερειακῆς Ἀναπτύξεως. Πρέπει νὰ ἀσχολῆται μὲ περισσότερα θέματα περιφερειακῆς ἀναπτύξεως τοῦ τομέως.

κ. Δημακόπουλος: Αὐτὸ ἐπόμενον ἦτο.

κ. Κανελλόπουλος: Θὰ ἀσκῇ διοίκησιν ;

κ. Δημακόπουλος: Θὰ ἀσκῇ διοίκησιν ἐπὶ ὑποθέσεων διανομαρχιακοῦ χαρακτῆρος, ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων ἐκείνων ὅπως ἠκούσατε τὸν κ. Γενικὸν Γραμματέα, αἱ ὁποῖαι θὰ παραμείνουν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς σημερινῆς διανομαρχιακῆς περιφερείας.

κ. Κανελλόπουλος: Ὁ νομοθέτης τοῦ 532 εἶχεν ὑπ' ὄψιν του ὅτι πράγματι δὲν θὰ πληροῖ τὸ σύστημα αὐτό, ἀλλὰ ὅτι θὰ προτείνῃ νέας διοικητικὰς μονάδας μεγάλας, αἱ ὁποῖαι φυσικὰ δὲν θὰ εἶναι αἱ αὐταὶ μὲ τὰς προηγουμένας τῶν Νομαρχῶν ;

κ. Δημακόπουλος: Ὁ νομοθέτης τοῦ 532 δὲν διωργάνωσε Διοικήσεις.

κ. Κανελλόπουλος: Δὲν διωργάνωσεν, ἀλλὰ ποῖαι ἦσαν αἱ βασικαὶ σκοπιμότητες τῆς δημιουργίας τοῦ Νόμου αὐτοῦ;

κ. Δημακόπουλος: Δὲν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ συγκαταλέγωμαι μεταξὺ τῶν νομοθετῶν τῆς Κυβερνήσεως.

κ. Κανελλόπουλος: Ὀφείλεται ὅμως, ἐφ' ὅσον εἶσθε εἰσηγητὴς τοῦ θέματος τούτου νὰ μᾶς διαφωτίσητε ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς διανομαρχιακῆς περιφερείας. Δηλαδὴ ὁ νομοθέτης ὅταν ἐδημιούργησε τὰς 7 διανομαρχιακὰς περιφερείας, ἤθελε καθεστὼς μὲ τὸν χαρακτῆρα τὸν περιφερειακὸν ἁπλῶς, χωρὶς νὰ ἔχουν τὴν Διοίκησιν ἢ διὰ νὰ προσδώσῃ νὰ ἔχουν καὶ τὴν Διοίκησιν;

κ. Δημακόπουλος: Τὴν ὀφειλήν μου νομίζω ὅτι τὴν ἐξεπλήρωσα πλήρως ἀναπτύξας εἰδικώτερον, τοὐλάχιστον περὶ τῆς διαφαινομένης προθέσεως τοῦ νομοθέτου.

Πρόεδρος: Πολὺ σωστά. Ὁ Νομάρχης Αἰτωλοακαρνανίας κ. Καλογερᾶτος ἔχει τὸν λόγον.

κ. Ι. Καλογερᾶτος, Νομάρχης Αἰτωλοακαρνανίας: Ἔχω τὴν γνώμην ὅτι ὁ περιφερειακὸς διοικητὴς θὰ πρέπει νὰ ἐνισχυθῇ ἀπολύτως ἀπὸ πλευρᾶς διοικητικῆς.

Πρόεδρος: Ὑπάρχει ἄλλη ἐρώτησις; Μὴ ἐμπλέκωμεν τὸ θέμα ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει ἑτέρα ἐρώτησις.

κ. Ι. Πάλλης, Νομάρχης Κεφαλληνίας: Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νόμου 3200/1955 περὶ προσφυγῆς, ὁ Νομάρχης ὡς ἀσκῶν διοίκησιν ἐπιτρέπεται προσφυγὴ κατὰ τῶν πράξεων τοῦ κ. Νομάρχου εἰς τὸν καθ' ὕλην ἁρμόδιον Ὑπουργόν. Ἤδη διὰ τοῦ Ν.Δ. 532/1970 ἄρθρ. 2 προβλέπεται ἡ ἄσκησις διοικήσεως ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ καὶ ἐλέγχεται εἰς πρῶτον βαθμὸν ἀπὸ τὸν καθ' ὕλην Ὑπουργόν. Καὶ λέγω μὴ τυχὸν δημιουργοῦμεν τρίτον βαθμὸν προσφυγῆς.

κ. Δημακόπουλος: Δὲν πιστεύω ὅτι δημιουργεῖται τοιοῦτον δικαίωμα προσφυγῆς, διότι προσφυγὴ κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ δὲν νοεῖται, διότι ὁ Ὑπουργὸς εἶναι ὁ τελευταῖος βαθμὸς τῆς ἱεραρχίας. Τοῦτο θὰ εἶχεν ἀκριβῶς αὐτὴν τὴν ὠφέλειαν, διότι θὰ ἐξητάζετο ἀπὸ τὰ ἀνώτατα ὑπηρεσιακὰ ὄργανα τοῦ οἰκείου Κράτους. Αὐτὸς ὁ Διευθυντὴς (καὶ δείχνει εἰς τὸν πίνακα τῆς μελέτης) ὁ οἱοσδήποτε διανομαρχιακὸς διευθυντής, ἐσωτερικὸν στοιχεῖον, νομίζω ὅτι κατὰ βαθμὸν τῆς κλίμακος τῆς ἱεραρχίας πρέπει νὰ εἶναι κατὰ ἕνα βαθμὸν παραπάνω ἀπὸ τὸν διευθυντὴν τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ὑπουργείου. Συνεπῶς ἐὰν ἐμπιστεύωμαι εἰς ἕνα διευθυντὴν Α' Τάξεως, νομίζω ὅτι ἠμπορῶ πολὺ περισσότερον νὰ ἐμπιστεύωμαι εἰς ἕνα ὑπάλληλον, ὁ ὁποῖος θὰ εὑρίσκεται ἱεραρχικῶς μεταξὺ τοῦ διευθυντοῦ Α' Τάξεως καὶ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

κ. Π α τ τ α κ ό ς : Μήπως αὐτὸς ὁ διευθυντής, ἀσχέτως βαθμοῦ, διότι ἐξαρτᾶται ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν καὶ ἔχει ἁρμοδιότητας τοῦ Ὑπουργοῦ, δὲν ἔχει σημασίαν ὁ βαθμός, π.χ. ὁ ἐπιτελάρχης εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἱεραρχίαν δίδει ἐντολὰς εἰς τὸν σωματάρχην, τοιουτοτρόπως καὶ ὁ διευθυντὴς θὰ δίδῃ ἐντολάς. Συνεπῶς δὲν νομίζω ὅτι εἶναι εἰσηγητὴς τοῦ Νομάρχου.

κ. Δ η μ α κ ό π ο υ λ ο ς : Βεβαίως καὶ θὰ τὸ κάμῃ αὐτό. Καὶ θὰ εἶναι εἰσηγητὴς μόνον ὅταν ὑπογράφῃ διὰ τὰς ὑποθέσεις ἐκείνας τὰς ὁποίας θὰ κρατήσῃ δι' ἑαυτὸν ὁ διοικητής.

κ. Π α τ τ α κ ό ς : Συνεπῶς, δὲν πρέπει νὰ ὁμιλῶμεν διὰ τὴν α΄ ἢ β΄ θέσιν, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχῃ θέσις. Ἁπλῶς ἀκούομεν ἀπόψεις καὶ γνώμας χωρὶς νὰ λαμβάνωμεν τὴν θετικὴν θέσιν τοῦ προβλήματος. Καὶ νὰ μὴ προσπαθῶμεν νὰ δημιουργήσωμεν ἐκ τοῦ οὐκ ἄνευ.

κ. Δ η μ α κ ό π ο υ λ ο ς : Δι' αὐτό, κ. Πρόεδρε, ὡμίλησα ἐπὶ τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας καὶ ἐνδεικτικῶς διὰ τὴν μελλοντικὴν κατάστασιν.

Π ρ ό ε δ ρ ο ς. Λύεται ἡ συνεδρίασις δι' αὔριον τὸ ἀπόγευμα.

Συνεδρίασις τῆς 27ης Μαΐου 1971

Πρόεδρος: Ὁ κ. Καστρήσιος, Νομάρχης Λαρίσης ἔχει τὸν λόγον διὰ νὰ μᾶς ἀναπτύξῃ τὸ θέμα:

«Καθορισμὸς ἐπὶ τοῦ Περιφερειακοῦ Προγραμματισμοῦ, σχέσεων Υ.Σ.Α.Π., Διανομαρχιακῶν Ὑπηρεσιῶν, Νομαρχῶν καὶ Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ, κατὰ τὴν κατάρτισιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν προγραμμάτων ἀναπτύξεως».

κ. Ι. ΚΑΣΤΡΗΣΙΟΣ, Νομάρχης Λαρίσης:

«Ἡ ἐπιδίωξις μιᾶς χώρας νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τοὺς κατοίκους της συνεχῶς καλλιτέρας συνθήκας διαβιώσεως, ἐπιτυγχάνεται, ὡς γνωστόν, διὰ τῆς τεχνικῆς, οἰκονομικῆς, κοινωνικῆς καὶ πολιτιστικῆς ἀναπτύξεως. Διὰ τὴν πληρεστέραν δὲ καὶ ταχυτέραν πραγματοποίησιν τῶν ἀνωτέρω στόχων ἀναπτύξεως, ἀπαιτεῖται μία σύντομος προετοιμασία πρὸς δρᾶσιν, τὴν ὁποίαν ὀνομάζομεν προγραμματισμόν:

Εἰδικώτερον ὅμως ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις, περὶ τῆς ὁποίας θὰ ἀσχοληθῶμεν κατωτέρω, προϋποθέτει ἀπαραιτήτως τὴν ὕπαρξιν ἑνὸς ὁλοκληρωμένου καὶ σαφοῦς προγράμματος, τοῦ ὁποίου ὁ βασικὸς ἀντικειμενικὸς σκοπὸς πρέπει νὰ εἶναι ἡ πραγματοποίησις τοῦ ἀνωτάτου δυνατοῦ ρυθμοῦ ἀναπτύξεως τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸν ἀνώτατον ρυθμὸν ἀναπτύξεως τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ.

Ἐξ ἀπόψεως μεθόδου ἐφαρμογῆς, ὁ προγραμματισμὸς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως διακρίνεται εἰς ἐπιτακτικόν, δηλ. ὑποχρεωτικόν, ὁ ὁποῖος συναντᾶται εἰς τὰς χώρας μὲ ἀπολύτως κατευθυνομένην οἰκονομίαν (χῶραι Ἀνατολικοῦ Συνασπισμοῦ) καὶ εἰς ἐνδεικτικὸν προγραμματισμόν, ὁ ὁποῖος ἀπαντᾶται εἰς τὰς χώρας μὲ ἐλευθέραν οἰκονομίαν (Δυτικαὶ χῶραι). Εἰς τὴν Χώραν μας ὁ προγραμματισμὸς οὗτος, εἰς μὲν τὸν Κρατικὸν τομέα τῆς οἰκονομίας, εἶναι ὑποχρεωτικός, διότι ἡ ἐπίτευξις τῶν στόχων τοῦ προγράμματος ἀναπτύξεως βασίζεται ἐπὶ κυβερνητικῶν ἀποφάσεων ὑποχρεωτικοῦ χαρακτῆρος τόσον διὰ τὰς Κρατικὰς Ὑπηρεσίας, ὅσον καὶ διὰ τὰς Ἐπιχειρήσεις. Εἰς τὸν ἰδιωτικὸν ὅμως τομέα, ὁ προγραμματισμὸς εἶναι ἐνδεικτικός, δεδομένου ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τῶν στόχων τοῦ προγράμματος ἐπιδιώκεται ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τῆς βελτιώσεως τῶν θεσμικῶν καὶ ὀργανωτικῶν πλαισίων λειτουργίας τῆς οἰκονομίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τῆς παροχῆς καταλλήλων κινήτρων, σκοπούντων τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας πρὸς τοὺς ἐπιθυμητοὺς σκοπούς.

Ἐξ ἄλλου, ἐὰν χρησιμοποιήσωμεν τὸ κριτήριον τῆς χρονικῆς διαρκείας, τὰ προγράμματα τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως διακρίνονται εἰς μακροχρόνια, μεσοπρόθεσμα καὶ ἐτήσια. Καὶ τὰ μὲν μακροχρόνια, διαρκείας συνήθως 20 – 30 ἐτῶν, ἀποτελοῦν «προγράμματα – πλαίσια», χαρακτηριζόμενα ὑπὸ μεγάλης ἐλαστικότητος, καὶ εὐελιξίας, δὲν περιέχουν δὲ συγκεκριμένους δε-

σμευτικοὺς στόχους, ἀλλὰ καθορίζουν γενικὰς κατευθύνσεις καὶ διαγράφουν τὴν ἀκολουθητέαν τακτικὴν πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἐθνικῶν, οἰκονομικῶν, κοινωνικῶν καὶ ἄλλων ἐπιδιώξεων τῆς χώρας. Τὰ δὲ μεσοπρόθεσμα, διαρκείας συνήθως 5 ἐτῶν, ἀποτελοῦν τὴν βάσιν τοῦ προγραμματισμοῦ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, περιλαμβάνοντα διαχρονικὴν κατανομὴν τῶν στόχων καὶ χρονικὴν ἱεράρχησιν τῶν μέτρων. Τέλος, τὰ ἐτήσια περικλείουν ἐν λεπτομερείᾳ τὸ ἐτήσιον πρόγραμμα τῆς ἐκτελέσεως συγκεκριμένων ἔργων, μὲ δαπάνας τοῦ προϋπολογισμοῦ δημοσίων ἐπενδύσεων καὶ τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους.

Ἐν προκειμένῳ ἐπισημαίνομεν ὅτι, εἰς χώρας μὲ χωλαίνουσαν Δημοσίαν Διοίκησιν, ἡ σύγχρονος τάσις εἶναι νὰ δίδεται μεγαλυτέρα ἔμφασις εἰς τὴν κατάρτισιν καὶ ἐφαρμογὴν ἐτησίων προγραμμάτων δράσεως. Διότι, ὡς διεπιστώθη, ἡ λεπτομερὴς χρονικὴ δέσμευσις τῆς Δημοσίας Διοικήσεως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν σαφῶς καθωρισμένων ἐνεργειῶν, ἀποτελεῖ τὸ ἀποτελεσματικώτερον μέσον κοινητοποιήσεως αὐτῆς.

Ἑτέρωθεν, μία ἄλλη διάκρισις τοῦ προγραμματισμοῦ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως εἶναι ἡ ἱεράρχησις αὐτοῦ εἰς διακρατικόν, ἐθνικόν, περιφερειακὸν καὶ τοπικὸν προγραμματισμόν. Καὶ ὁ μὲν διακρατικὸς προγραμματισμὸς ἔχει ὡς σκοπὸν τὴν μεγίστην δυνατὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν μιᾶς ὁμάδος Κρατῶν (ὡς π.χ. τῶν Κρατῶν τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς), ὁ δὲ ἐθνικὸς προγραμματισμὸς ἐπιδιώκει τὴν ἀξιοποίησιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πόρων, διὰ τῆς λελογισμένης κατανομῆς τῶν διαθεσίμων ἑκάστοτε μέσων εἰς ὁλόκληρον τὸν χῶρον τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας, διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ὁ τεθεὶς ἐπιθυμητὸς στόχος. Ἐξ ἄλλου ὁ περιφερειακὸς προγραμματισμὸς ἀντικειμενικὸν στόχον ἔχει τὴν προώθησιν τῶν οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν συνθηκῶν καὶ δυνατοτήτων εἰς τὰ διάφορα διαμερίσματα τῆς Χώρας, ἐντὸς πάντοτε τῶν πλαισίων καὶ τῶν γενικῶν κατευθύνσεων τοῦ ἐθνικοῦ προγράμματος οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ συμπληροῖ οὕτως, ὥστε διὰ τοῦ περιφερειακοῦ τούτου προγραμματισμοῦ νὰ σμικρύνεται ἡ διεύρυνσις τῶν ἀποστάσεων μεταξὺ τῶν ρυθμῶν ἀναπτύξεως τῆς περιοχῆς ἢ νὰ ἀποτρέπεται ἡ δημιουργία τοιούτων. Ἡ τοπικὴ, τέλος ἀνάπτυξις, ἀποτελοῦσα προϋπόθεσιν τῆς περιφερειακῆς ἀναπτύξεως, ἐπιβοηθεῖ αὐτὴν διὰ τῆς κινητοποιήσεως τῶν τοπικῶν πόρων, ἰδίᾳ τῶν Δήμων, Κοινοτήτων καὶ οἰκισμῶν τῆς ὑπαίθρου, μὲ πρωτοβουλίαν εἴτε τοῦ Κράτους εἴτε τῶν κατοίκων (Κοινοτικὴ Ἀνάπτυξις).

*

Ἐθεωρήσαμεν τ' ἀνωτέρω ὡς ἀναγκαίαν εἰσαγωγήν, ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ νὰ κατανοήσωμεν πληρέστερον τὴν σημασίαν καὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ περιφερειακοῦ προγραμματισμοῦ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Χώρας, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ νὰ ὑποβοηθῶμεν εἰς τὸν καθορισμὸν τῶν σχέσεων, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ὑπάρχουν μεταξὺ τῶν περιφερειακῶν ὀργάνων (Υ.Σ.Α.Π., Διανομαρχιακῶν Ὑπηρεσιῶν, Νομαρχῶν καὶ Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ) κατὰ τὴν κατάρτισιν καὶ

τὴν ἐφαρμογὴν τῶν περιφερειακῶν προγραμμάτων ἀναπτύξεως, ὅπερ καὶ ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενον τῆς παρούσης ὁμιλίας.

Μέχρι τοῦδε, ἡ μὲν κατάρτισις τῶν προγραμμάτων περιφερειακῆς ἀναπτύξεως ἀνῆκεν εἰς πλείονα περιφερειακὰ ὄργανα, ἡ δὲ τελικὴ ἔγκρισις αὐτοῦ εἰς τὸν Ὑπουργὸν Συντονισμοῦ. Ἡ ἐφαρμογὴ ὅμως τοῦ προγράμματος τούτου ἐγένετο ἀποκλειστικῶς καὶ ἄνευ παρεμβολῆς ἄλλων ὀργάνων ὑπὸ τῶν Νομαρχιακοῦ καὶ Διανομαρχιακοῦ Ἐπιπέδου Ὑπηρεσιῶν, ἀναλόγως τῆς φύσεως τοῦ ἔργου. Ἤδη ὅμως, μετὰ τὸ Ν.Δ. 532/1970 καὶ τὰ εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντα Διατάγματα, δι' ὧν ἡ Χώρα μας διηρέθη εἰς ἑπτὰ Μείζονας Περιφερείας, εἰς ἑκάστην τῶν ὁποίων ἱδρύθησαν Διανομαρχιακοῦ Ἐπιπέδου Ὑπηρεσίαι μὲ ἐκτεταμένας κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἁρμοδιότητας καὶ κατόπιν τῆς προσφάτου ἀναδιοργανώσεως τῶν Περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ, διὰ τῆς ἱδρύσεως, ἀντιστοίχων πρὸς τὰς ἀνωτέρω Μείζονας Περιφερείας, Ὑπηρεσιῶν Συντονισμοῦ Ἀναπτύξεων Περιφερείας (Υ.Σ.Α.Π.), παρίσταται ἀνάγκη ἀναθεωρήσεως τῶν διαδικασιῶν καὶ τοῦ τρόπου τῆς καταρτίσεως καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν περιφερειακῶν προγραμμάτων ἀναπτύξεως καὶ τοῦ εἰδικωτέρου καθορισμοῦ τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν διαφόρων ὀργάνων, τὰ ὁποῖα ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐμπλέκονται εἰς τὴν διαδικασίαν ταύτην, τόσον κατὰ τὸ στάδιον τῆς καταρτίσεως, ὅσον καὶ κατὰ τὸ στάδιον τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐν λόγῳ προγραμμάτων.

Στάδιον καταρτίσεως:

Κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν, ὁ Νομάρχης, ὡς θεσμὸς τῆς Δημοσίας Διοικήσεως, εἶναι ὁ πλέον ἐδραιωμένος εἰς τὴν συνείδησιν τῶν κατοίκων τῆς περιφερείας. Ἀναμφισβητήτως δὲ εἶναι καὶ ὁ μόνος, ὁ ὁποῖος δύναται, περισσότερον παντὸς ἄλλου, νὰ συμβάλῃ ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ προγράμματος ἀναπτύξεως τῆς περιφερείας του. Διότι ὁ Νομάρχης περιερχόμενος διαρκῶς τὸν Νομὸν καὶ εὑρισκόμενος, ὡς ἐκ τούτου, εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν μετὰ τῶν κατοίκων του, ἀντιλαμβάνεται ἀμεσώτερον τὰ προβλήματα τῆς περιφερείας καὶ ἐπισημαίνει τὰς ἰδιομορφίας αὐτῆς, σχηματίζων σαφῆ ἀντίληψιν περὶ τῶν ἀναγκῶν ἑκάστης περιοχῆς. Ἐξ ἄλλου ὁ Νομάρχης, γνωρίζων, πληρέστερον παντὸς ἄλλου, τοὺς πόρους τῆς περιφερείας του, δύναται νὰ προβῇ εἰς καλλιτέραν ἀξιολόγησιν αὐτῶν, καθὼς καὶ εἰς τὴν προσφορωτέραν ἔνταξιν τούτων εἰς τὴν ἀναπτυξιακὴν διαδικασίαν τῆς περιφερειακῆς οἰκονομίας ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κριτηρίου τῶν διαμορφωμένων, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπὸ διαμόρφωσιν συγκριτικῶν πλεονεκτημάτων. Ἀκόμη ὁ Νομάρχης, γνώστης τῆς νοοτροπίας τῶν κατοίκων τῆς περιφερείας του καὶ τοῦ γενικοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου αὐτῶν, δύναται νὰ ἱεραρχήσῃ καλλίτερον τὰ ἔργα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα βαθμιαίως θὰ συντελέσουν εἰς τὴν συγκρότησιν ἑνὸς πλήρους συστήματος ἀστικῶν καὶ ἀγροτικῶν κέντρων, (πόλων ἕλξεως), ἵνα οὕτως ἐπιτευχθῇ πρόσφορος χωροταξικὴ ἀνακατανομὴ τοῦ πληθυσμοῦ. Τέλος, ὁ Νομάρχης ἐρχόμενος καθημερινῶς εἰς ἄμεσον ἐπα-

φὴν μετὰ τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τῆς περιφερείας καί, ὡς ἐκ τούτου, γνωρίζων καὶ τὰς δυνατότητας καὶ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν, δύναται νὰ κινήσῃ ἀποτελεσματικῶς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν καί, δημιουργῶν τὸ ἀνάλογον ἑκάστοτε ψυχολογικὸν κλῖμα, νὰ τὴν κατευθύνῃ πρὸς τὴν παραγωγικὴν διαδικασίαν. Αἱ συντρέχουσαι αὗται, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Νομάρχου, δυνατότητες, μᾶς ὁδηγοῦν ἀναγκαίως εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι μόνον αὐτὸς δύναται νὰ εἶναι φορεὺς καταρτίσεως τοῦ προγραμματισμοῦ ἀναπτύξεως τοῦ νομοῦ, διότι μόνον αὐτὸς δύναται νὰ ἀξιοποιήσῃ ἐπωφελῶς τὰ στοιχεῖα ἑνὸς πλήρους καὶ ἐπὶ τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ ἀντιλήψεως ἑδραζομένου μηχανισμοῦ πληροφοριοδοτήσεως, οἷος εἶναι ὁ ὡς ἄνω ἐκτεθείς.

Τὸ ἀνωτέρω ἔργον θὰ πραγματοποιήσῃ ὁ Νομάρχης συνεπικουρούμενος καὶ ὑπὸ τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Νομοῦ, αἱ ὁποῖαι θὰ καταρτίσουν τὰ ἐπὶ μέρους τμήματα τοῦ προγράμματος, κατὰ λόγον ἁρμοδιότητος ἑκάστη. Εἰδικώτερον αἱ Ὑπηρεσίαι τοῦ Νομοῦ, αἱ ὁποῖαι, μετὰ τὸ Ν.Δ. 532/1970, ἀποτελοῦν πλέον Ὑπηρεσίας τῆς Νομαρχίας, βάσει τῶν ὁδηγιῶν καὶ κατευθύνσεων τοῦ Νομάρχου, θὰ μελετήσουν τῆς ἐν τῷ Νομῷ ὑφισταμένην κατάστασιν καὶ τὰς δυνατότητας τῆς ἀναπτύξεως αὐτῆς καὶ θὰ μεριμνήσουν διὰ τὴν συλλογὴν καὶ ἐπεξεργασίαν τῶν ἀναγκαίων στοιχείων καὶ ἄλλων πληροφοριῶν, ἀπαραιτήτων διὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἀντιστοίχων νομαρχιακῶν προγραμμάτων, τὰ ὁποῖα ἐν συνεχείᾳ, μετὰ τὸν συντονισμὸν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, θὰ ἀποτελέσουν μὲ βάσιν πάντοτε τοὺς μακροχρονίους στόχους τοῦ ἐθνικοῦ προγράμματος, τμήματα τοῦ περιφερειακοῦ προγράμματος ἀναπτύξεως.

Κατὰ τὸ στάδιον τοῦτο τῆς ἐπεξεργασίας τοῦ νομαρχιακοῦ προγράμματος, αἱ Διανομαρχιακοῦ Ἐπιπέδου Ὑπηρεσίαι καὶ ἡ Υ.Σ.Α.Π. δὲν θὰ πρέπει νὰ ἔχουν δικαίωμα παρεμβάσεως. Ἀντιθέτως, ὅμως, προσκαλούμεναι, εἴτε ὑπὸ τοῦ Νομάρχου εἴτε ὑπὸ τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Νομοῦ, θὰ πρέπει νὰ παρέχουν τὴν ζητουμένην συνδρομὴν αὐτῶν. Βεβαίως, ὀρθὸν θὰ ἦτο ὅπως ὁ Νομάρχης ἔχῃ παρ' αὐτῷ μίαν ὠργανωμένην Ὑπηρεσίαν, τῆς ὁποίας ἔργον ἀποκλειστικὸν θὰ εἶναι ἡ μελέτη τῶν προβλημάτων ἀναπτύξεως τοῦ Νομοῦ καὶ ἡ κατάρτισις τοῦ περιφερειακοῦ προγράμματος. Τὴν Ὑπηρεσίαν ὅμως ταύτην, προνοῦμεν ὅτι δύναται νὰ ἀναπληρώσουν ἤδη οἱ Προϊστάμενοι τῶν ἁρμοδίων Ὑπηρεσιῶν τοῦ Νομοῦ, συνεπικουρούμενοι, κατὰ τ' ἀνωτέρω, ὑπὸ τῶν ἐκπροσώπων τῶν Διανομαρχιακῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τῆς Υ.Σ.Α.Π. καὶ συντονιζόμενοι εἰς τὰς προσπαθείας των ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, ὀφείλω νὰ τονίσω ἰδιαιτέρως ὅτι, αἱ Υ.Σ.Α.Π. (τέως Υ.Π.Α.) παρέσχον μέχρι τοῦδε πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τοὺς Νομάρχας καὶ τὰς Ὑπηρεσίας τοῦ Νομοῦ καὶ ἐβοήθησαν αὐτοὺς εἰς τὸν προγραμματισμὸν ἀναπτύξεως τῶν Νομῶν. Γεγονὸς εἶναι ὅτι ἡ συνεργασία τῶν Περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ μετὰ τῶν Νομαρχῶν καὶ τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Νόμου ὑπῆρξε γόνιμος καὶ ἐπωφελής, ἔχει δὲ δημιουργηθῇ μεταξὺ αὐτῶν πνεῦμα τόσον καλῆς συνεργασίας, ὥστε νὰ ὑφίσταται διὰ τὸ

μέλλον ἡ ἐγγύησις ὅτι αἱ μεταξύ των σχέσεις θὰ διατηρηθοῦν ἐπὶ ὑψηλοῦ ἐπιπέδου, ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ περιφερειακοῦ προγραμματισμοῦ ἀναπτύξεως.

Ὅμοιον πρὸς τὸ πρόγραμμα ἀναπτύξεως τοῦ Νομάρχου, ὀφείλουν νὰ καταρτίζουν καὶ αἱ Διανομαρχιακοῦ Ἐπιπέδου Ὑπηρεσίαι, ἀλλὰ μόνον δι' ἔργα διανομαρχιακῆς κλίμακος. Τοῦτο ἄλλως τε ὁρίζεται καὶ ὡς κυρία ἀποστολὴ τῶν Ὑπηρεσιῶν τούτων ὑπὸ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ Ν.Δ. 532/1970 ἐκδοθέντων Διαταγμάτων. Καὶ αἱ Διανομαρχιακοῦ Ἐπιπέδου Ὑπηρεσίαι, κατὰ τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ κατάρτισιν τοῦ προγράμματός των, θὰ δύνανται νὰ καταφεύγουν πρὸς τὴν Υ.Σ.Α.Π. διὰ τὴν παροχὴν πρὸς αὐτὰς πληροφοριῶν καὶ πάσης ἄλλης συνδρομῆς.

Ὑπὸ τὸ ὑφιστάμενον καθεστὼς τῆς ὀργανώσεως τῶν Μειζόνων Διοικητικῶν Περιφερειῶν τῆς Χώρας, ὁ συντονισμὸς τῶν ἐπὶ μέρους Διανομαρχιακῶν Ὑπηρεσιῶν κατὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ προγράμματος διανομαρχιακῶν ἔργων, δὲν εἶναι εὐχερής, ὡς εἰς τὸ Νομαρχιακὸν ἐπίπεδον, διότι δὲν ὑφίσταται εἰς τὰς Μείζονας αὐτὰς Περιφερείας ὁ Διοικητὴς αὐτῶν. Κατὰ συνέπειαν, τὸν συντονισμὸν τῶν ἔργων τούτων, κατὰ τὸ παρὸν τοὐλάχιστον στάδιον, θὰ πρέπει νὰ τὸν ἐπωμισθῇ ἡ οἰκεία Υ.Σ.Α.Π., μετὰ δὲ τὸν διορισμὸν Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ, ὁ Διοικητής.

Παρ' ἑκάστῃ Υ.Σ.Α.Π., εἴτε αὕτη ὑφίσταται ὡς αὐτοτελὴς καὶ ἀνεξάρτητος Περιφερειακὴ Ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ, εἴτε ἐνταχθῇ ὑπὸ τὴν μελετωμένην Περιφερειακὴν Διοίκησιν, δέον νὰ ὑφίσταται μία Ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν Προϊσταμένων τῶν Διανομαρχιακῶν καὶ Νομαρχιακῶν Ὑπηρεσιῶν τῶν παραγωγικῶν μόνον Ὑπουργείων, ἀπὸ ἐκπροσώπους τυχὸν συσταθεισῶν ὁμάδων ἐργασίας πρὸς μελέτην εἰδικῶν θεμάτων, καὶ ἀπὸ ἀντιπροσώπους τῶν παραγωγικῶν τάξεων (ἐπιμελητηρίων κ.λπ.). Ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης θὰ εἶναι ἡ ἐπεξεργασία καὶ ὁ συντονισμὸς τῶν προγραμμάτων ἀναπτύξεως διανομαρχιακοῦ καὶ νομαρχιακοῦ ἐπιπέδου καὶ ἡ διατύπωσις παρατηρήσεων ἐπ' αὐτῶν.

Μετὰ τήν, κατὰ τ' ἀνωτέρω, ἐπεξεργασίαν καὶ τὸν συντονισμὸν τῶν προγραμμάτων διανομαρχιακοῦ καὶ νομαρχιακοῦ ἐπιπέδου, ταῦτα θὰ ὑποβάλλωνται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Συμβούλιον Περιφερειακῆς Ἀναπτύξεως ἑκάστης Μείζονος Περιφερείας, τὸ ὁποῖον θὰ ἀπαρτίζεται ἀπὸ τοὺς Νομάρχας τῆς Περιφερείας ταύτης καὶ θὰ προεδρεύηται ὑπὸ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ ἤ, ἐν περιπτώσει μὴ διορισμοῦ τοιούτου, ὑπὸ ἄλλου ὁρισθησομένου ὀργάνου. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο, ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ ὑπὸ τῶν Διανομαρχιακῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν Νομαρχῶν καταρτισθέντα προγράμματα ἀναπτύξεως καὶ ἀφοῦ πρότερον ἐξετάσῃ τὰς ἐπ' αὐτῶν παρατηρήσεις τῆς ἀνωτέρω «Ἐπιτροπῆς Ἐπεξεργασίας Προγράμματος Ἀναπτύξεως Περιφερείας», θὰ διατυπώσῃ τὸ ὁριστικὸν σχέδιον τοῦ προγράμματος ἀναπτύξεως τῆς ὅλης περιφερείας, τὸ ὁποῖον περαιτέρω θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸν Ὑπουργὸν Συντονισμοῦ διὰ τὴν ἔνταξίν του εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πρόγραμμα.

Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐν προκειμένῳ ἀποτελεῖ τὴν πλέον ο ὐ σ ι α σ τ ι κ ὴ ν

πρότασίν μας εἶναι ὅτι, μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ περιφερειακοῦ προγράμματος ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Περιφερειακῆς Ἀναπτύξεως, ὅπερ, ὑπὸ τὴν νέαν σύνθεσίν του, ὡς αὕτη καθωρίσθη ἀνωτέρω, θὰ δύναται νὰ ἐπιφέρῃ τὰς ἀναγκαίας μεταβολὰς καὶ ἀναπροσαρμογάς, δὲν θὰ δύναται νὰ τροποποιηθῇ ἢ νὰ μεταβληθῇ τοῦτο περαιτέρω ὑπὸ ἄλλου τινὸς (ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν βεβαίως ὅτι τὸ πρόγραμμα συνετάγη βάσει τῶν, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ, παρασχεθεισῶν ὁδηγιῶν καὶ κατευθύνσεων) πλὴν μόνον ἐὰν λόγοι γενικωτέρας πολιτικῆς σημασίας, ἐκτιμώμενοι ἑκάστοτε παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ, ἢ ἐὰν ἐπιγενόμενοι καὶ ἀπρόβλεπτοι λόγοι ἐπιβάλλουν τὴν ἀναπροσαρμογήν του. Οὕτω ὁ προγραμματισμὸς τῆς περιφερειακῆς ἀναπτύξεως, θὰ παύσῃ πλέον νὰ εἶναι συγκεντρωτικὸς καὶ ἐξηρτημένος καὶ θὰ καταστῇ αὐτοτελὴς καὶ εὐκίνητος, γεγονὸς τὸ ὁποῖον συμπορεύεται πρὸς τὰς συγχρόνους ἀντιλήψεις περὶ ἀποκεντρώσεως καὶ τὰς ἐπαγγελίας τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως. Ἐκ παραλλήλου ὅμως θὰ παρασχεθῇ εἰς τὰ περιφερειακὰ ὄργανα τοῦ Κράτους ἡ δυνατότης νὰ ἀποκτήσουν συνείδησιν τῆς εὐθύνης των εἰς τὸν τομέα τῆς ἀναπτύξεως τῆς περιφερείας.

Στάδιον ἐφαρμογῆς.

Κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα, τὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν προγραμμάτων περιφερειακῆς ἀναπτύξεως ἔχουν ἐπωμισθῆ αἱ Νομαρχίαι διὰ τὰ προγράμματα νομαρχιακῆς κλίμακος καὶ αἱ Διανομαρχιακαὶ Ὑπηρεσίι διὰ τὰ διανομαρχιακῆς φύσεως τοιαῦτα. Αἱ Υ.Σ.Α.Π. παραμένουν παντελῶς ξέναι κατὰ τὸ στάδιον τῆς ἐφαρμογῆς τῶν προγραμμάτων τούτων. Καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, φρονοῦμεν ὅτι, ἐπιβάλλεται μία ἀναθεώρησις τῆς ἀκολουθουμένης τακτικῆς, ἡ ὁποία ὡς ἐλπίζομεν, θὰ ἀποβῇ ἐπωφελὴς εἰς τὴν ὅλην ἀναπτυξιακὴν προσπάθειαν.

Μετὰ τὴν ἐπὶ νέων βάσεων ὀργάνωσιν τῶν Περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους, διὰ τῆς δημιουργίας τῶν Διανομαρχιακῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τῆς ἀναδιοργανώσεως τῶν Ὑπηρεσιῶν Περιφερειακῆς Ἀναπτύξεως τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ, αἱ Ὑπηρεσίαι αὗται δὲν πρέπει πλέον νὰ θεῶνται ἐξ ἀποστάσεως τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐγκριθέντος προγράμματος περιφερειακῆς ἀναπτύξεως. Θεωροῦμεν ἀναγκαῖον νὰ τὴν ἐποπτεύουν πρόοδον ἐφαρμογῆς τοῦ ἑτέρου προγράμματος τούτου, ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τὴν πληρεστέραν ὑλοποίησίν του, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ἀναγκαίων συμπερασμάτων, τὰ ὁποῖα περαιτέρω θὰ δύνανται νὰ χρησιμεύσουν τόσον διὰ τὴν κατάρτισιν, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν μελλοντικῶν προγραμμάτων. Ἡ ἔκτασις ὅμως καὶ ἡ μορφὴ τῆς ἐποπτείας αὐτῆς, δέον νὰ εἶναι σαφῶς διαγεγραμμένη καί, κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν, νὰ μὴ δύναται νὰ παρεμβάλῃ δυσχερείας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος. Οὕτω ἐνδεικτικῶς σημειοῦμεν ὅτι αὕτη δύναται νὰ συνίσταται εἰς τὴν ἐπισήμανσιν ἀτελειῶν ἢ δυσχερειῶν κατὰ τὸ στάδιον τῆς διαδικασίας, ἡ ὁποία εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἔναρξιν ἐκτελέσεως συγκεκριμένου ἔργου ἢ ὁμάδος ἔργων. Ὡσαύτως δύναται νὰ ἀναφέρηται εἰς προβλέψεις ὡς πρὸς τὴν

ἐμπρόθεσμον περάτωσιν τῶν ἔργων ἢ ὡρισμένης κατηγορίας αὐτῶν ἢ ἀκόμη νὰ ἀφορᾷ εἰς τὴν ἔρευναν τυχὸν παρεμβληθεισῶν ἀπροβλέπτων περιστάσεων, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων ἐνδείκνυται ἡ ματαίωσις ἐκτελέσεως κ.λπ.

Τὸ ἔργον τοῦτο τῆς ἐποπτείας προσήκει κυρίως εἰς τὰς Διανομαρχιακὰς Ὑπηρεσίας διὰ τά, ὑπὸ τῶν ἀντιστοίχων Ὑπηρεσιῶν Νομαρχιακοῦ Ἐπιπέδου, ἐκτελούμενα ἔργα νομαρχιακῆς κλίμακος. Τὰς παρατηρήσεις ταύτας, αἱ Διανομαρχιακαὶ Ὑπηρεσίαι ὀφείλουν νὰ διαβιβάζουν πρὸς τοὺς ἔχοντας τὴν εὐθύνην τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων Νομάρχας, καθὼς ἐπίσης καὶ πρὸς τὴν Υ.Σ.Α.Π. (ἢ, μετὰ τὸν διορισμὸν Περιφ. Διοικητοῦ, εἰς τοῦτον), ἵνα οἱ μὲν Νομάρχαι παρεμβαίνουν ἀμέσως διὰ τὴν ἄρσιν τυχὸν δυσχερειῶν ἢ τὸν συντονισμὸν τῆς δράσεως τῶν ἐκτελεστικῶν ὀργάνων, αἱ δὲ Υ.Σ.Α.Π. ἐνημεροῦνται περὶ τῶν ἐμφανιζομένων δυσχερειῶν τούτων, αἵτινες, καταγραφόμεναι καὶ καταλλήλως ταξινομούμεναι, δύνανται νὰ ἀποτελέσουν ὁδηγὸν πρὸς ἀποφυγὴν ἐπαναλήψεώς των ἐφ' ὅλων τῶν εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτῶν ἐκτελουμένων ἔργων.

Ἐξ ἄλλου εἴμεθα τῆς γνώμης ὅπως, κατὰ τακτὰ χρονικὰ διαστήματα, συνέρχεται τὸ Συμβούλιον Περιφερειακῆς Ἀναπτύξεως, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου νὰ τίθεται, ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων φορέων, ἡ πορεία τῆς ἐφαρμογῆς ὁλοκλήρου τοῦ προγράμματος περιφερειακῆς ἀναπτύξεως ὡς καὶ τυχὸν παρατηρήσεις τῶν ἐποπτευόντων, ὡς ἄνω, ὀργάνων αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ ἀποτελέσουν καὶ τὴν βάσιν διὰ τυχὸν ἀναθεώρησιν τοῦ προγράμματος, ἥτις μόνον ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τούτου θὰ ἀποφασίζηται ἐντὸς βεβαίως τῶν πλαισίων τοῦ ἐγκριθέντος ἐτησίου προγράμματος. Οὕτω θὰ παρέχεται ἡ δυνατότητς τῆς ἀποτελεσματικωτέρας ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματος τούτου, τῆς ἐπισημάνσεως τῶν τυχὸν δυσχερειῶν ἢ ἀτελειῶν, ὡς καὶ τῆς καλλιτέρας μεθοδεύσεως τῆς ἐξελίξεως τῆς ὅλης πορείας τοῦ ἀναπτυξιακοῦ ἔργου.

*

Κύριοι, ἀφοῦ σᾶς εὐχαριστήσω διὰ τὴν καλωσύνην, ποὺ εἴχατε νὰ μὲ παρακολουθήσητε κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀνωτέρω σκέψεών μου, ἐπιθυμῶ νὰ κλείσω τὴν ὁμιλίαν μου μὲ τὴν διατύπωσιν τῆς γνώμης ὅτι, τὰ προβλήματα τῆς καταρτίσεως καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀναπτυξιακῶν προγραμμάτων, συνδέονται ἀρρήκτως μὲ τὸν παράγοντα «ἄνθρωπος». Ὅσον πλήρως καὶ ἂν καταρτισθοῦν τὰ προγράμματα ταῦτα καὶ ὅση διάθεσις καὶ ἂν ὑπάρχῃ διὰ τὴν καλὴν ἐφαρμογήν των, δὲν δύνανται νὰ ἐπιτύχουν τοῦ σκοποῦ των, ἂν εἰς ὅλα τὰ στάδια τῆς ἐξελίξεως αὐτῶν, δὲν χρησιμοποιηθοῦν ἱκανοὶ ἄνθρωποι, πρόσωπα δηλ. τὰ ὁποῖα νὰ ἀναλαμβάνουν εὐθύνας, νὰ καταπολεμοῦν τὰς δυσχερείας, νὰ ἐπισημαίνουν τὰ ἀντικίνητρα, νὰ ἐντοπίζουν τὰ προβλήματα, νὰ εἰσηγοῦνται μέτρα καὶ γενικῶς νὰ διαπνέωνται ἀπὸ ἀναπτυξιακὴν νοοτροπίαν».

Ἐρωτήσεις—Παρεμβάσεις

Πρόεδρος: Ὁ κ. Νικούλης, Νομάρχης Ρεθύμνου ἔχει τὸν λόγον.

κ. Ν. Νικούλης, Νομάρχης Ρεθύμνου: Κύριε Συνάδελφε, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ὑποθέσῃ κανείς, ὅτι ὑπάρχει μία πλήρης ἀντιδιαστολή, μεταξὺ νομαρχιακοῦ προγράμματος, τὴν εὐθύνην καταρτίσεως τὴν ὁποίαν θὰ ἔχῃ ὁ Νομάρχης, καὶ ἕνα ἄλλο πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἀνήκῃ εἰς τὴν διανομαρχιακὴν ὑπηρεσίαν; Καὶ ξεκινῶ ἀπὸ μίαν παράγραφον τῆς 5 σελίδος διὰ νὰ εἴπω ὅτι, θὰ πρέπει νὰ ἐναρμονισθοῦν περισσότερον αἱ σχέσεις καὶ ἡ συνεργασία ΥΣΑΠ καὶ Νομαρχίας, εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν κατάρτισιν τῶν προγραμμάτων.

κ. Καστρήσιος: Κύριε συνάδελφε, ἐν τῇ πράξει πάντοτε γίνεται ἕνας πλήρης ἐναρμονισμὸς προγραμμάτων νομαρχιακοῦ καὶ διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου. Καὶ πιστεύω ὅτι μόνον κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἑνὸς προγράμματος διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου, δύναται νὰ γίνῃ μία καλλιτέρα συνεργασία, διότι μέρος τοῦ προγράμματος αὐτοῦ θὰ ἀφορᾷ τὸν Νομὸν ἢ τὸ πρόγραμμα νομαρχιακοῦ ἐπιπέδου. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν συμβουλὴν τῶν ΥΣΑΠ εἰς τὴν κατάρτισιν τῶν προγραμμάτων εἰς τὰς Νομαρχίας, θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε μὲ τὴν πεῖραν ποὺ ἔχω νὰ σᾶς πῶ ὅτι εἶναι μεγίστη. Βεβαίως εἰς πολλὰς περιοχὰς ἐδημιουργήθησαν ἀντιδικίαι, ἀλλὰ ἐκ τῶν ἀντιδικιῶν αὐτῶν ἐξευρέθη ἡ ὀρθὴ λύσις ἐφαρμογῆς τῶν προγραμμάτων.

κ. Νικούλης: Ἡ γνώμη μου εἶναι ὅτι εἰς τὴν κατάρτισιν προγραμμάτων νομαρχιακοῦ ἐπιπέδου, καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν ἐπαρχιακὴν ὁδοποιΐαν πρέπει νὰ ἐρωτᾶται ὁ Νομάρχης διότι αὐτὸς ἔχει ἐξ ὁλοκλήρου τὴν εὐθύνην.

Πρόεδρος: Ὁ Νομάρχης Ἡρακλείου, κ. Παπαδημητρου ἔχει τὸν λόγον.

κ. Δ. Παπαδημητρίου, Νομάρχης Ἡρακλείου: Συμφωνῶ μὲ τὸν ἐπὶ τοῦ βήματος κ. συνάδελφον ἀλλὰ θὰ ἤθελα νὰ ἐρωτήσω τὸ ἑξῆς:

Θέλετε νὰ δώσωμεν περισσοτέρας δικαιοδοσίας εἰς τὴν ΥΣΑΠ;

Νὰ ἐποπτεύῃ τὰ ἐκτελούμενα ἔργα τοῦ νομαρχιακοῦ προγράμματος;

Αὐτὸ προϋποθέτει ἢ ἀνικανότητα τοῦ Νομάρχου νὰ ἐποπτεύῃ αὐτὸς ἢ ἀνεπάρκειαν τῶν ὑπηρεσιῶν παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ.

κ. Καστρήσιος: Κύριε συνάδελφε, ἡ ἄποψίς μου εἰς τὸ νὰ παρέχηται τὸ δικαίωμα εἰς τὴν ΥΣΑΠ νὰ παρακολουθῇ τὰ νομαρχιακὰ ἔργα εἶναι μία καινοφανὴς ἀντίληψις. Ὁ Νομάρχης εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἐποπτεύῃ τὰ ἐκτελούμενα ἔργα λεπτομερειακῶς, ἐγὼ πιστεύω ὅτι εἶναι ἀδύνατον. Διὰ τοῦτο ἐπιθυμῶ τὴν δημιουργίαν, διὰ τὴν ἐποπτείαν ἑνὸς ἑτέρου ὀφθαλμοῦ, ὅστις θὰ παρακολουθήσῃ τὰς ἐργασίας, καὶ τὴν ἐννοῶ παρακολούθησιν ὡς τὴν ἀνέπτυξα. Δὲν πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὁ Νομάρχης ὡς ὑπεύθυνος τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον συλλέγονται αὐτὰ τὰ στοιχεῖα; Διὰ νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὰ ἐφαρμόσῃ ἐν δεδομένῃ στιγμῇ;

κ. Παπαδημητρίου: Δι' αὐτὸ εἶναι ἁρμόδιον, τὸ καθ' ὕλην ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

κ. Καστρήσιος: Ὅταν ἐκτελῆται ἕνα ἔργον τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, δὲν νομίζω ὅτι εἶναι ἁρμόδιον τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἄποψίς μου.

Πρόεδρος: Ὁ Νομάρχης Καβάλας κ. Κούρναβος ἔχει τὸν λόγον.

κ. Ν. Κούρναβος, Νομάρχης Καβάλας: Ποία εἶναι ἡ γνώμη σας ὡς πρὸς τὸ ἐξῆς θέμα: Ἐὰν τὸ σημερινὸν διοικητικὸν πλαίσιον εἰς ἐπίπεδον Νομοῦ συγκεντρώνῃ τὰς προϋποθέσεις καὶ τὰ κριτήρια, ὥστε νὰ δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ περιφερειακὴ ἀνάπτυξις, σύμφωνα μὲ τὰ δεδομένα καὶ τὰ κριτήρια, τὰ ὁποῖα παραδέχεται ἡ οἰκονομικὴ ἐπιστήμη ἐπὶ τοῦ προγραμματισμοῦ. Καὶ ἐὰν ἐπίσης τὸ ὑφιστάμενον διανομαρχιακὸν πλαίσιον συγκεντρώνῃ τὰ κριτήρια καὶ τὰς προϋποθέσεις διὰ νὰ ὁριοθετηθῇ μία περιφέρεια εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ἐφαρμοσθῇ πρόγραμμα περιφερειακῆς ἀναπτύξεως.

κ. Καστρήσιος: Εἰς τὴν ὁμιλίαν μου νομίζω ὅστι ἐξέφρασα ἐπαρκῶς, ὅτι ὁ Νομάρχης εἶναι ὁ μόνος ἁρμόδιος, ὁ πλέον ἱκανώτερος διὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ προγράμματος ἀναπτύξεως τοῦ Νομοῦ.

κ. Κούρναβος: Ἐγὼ ἐννοῶ τὸ ὅριον, τὸ περιφερειακὸν πλαίσιον ἑνὸς Νομοῦ διὰ νὰ ἐφαρμόσῃ αὐτὰ τὰ ὁποῖα εἶπον.

κ. Καστρήσιος: Ἐγὼ πιστεύω ὅτι ὁ προγραμματισμὸς τοῦ Νομοῦ πρέπει νὰ γίνεται ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν μείζονα περιφέρειαν. Διότι ὡς εἶναι σήμερον ἡ ἔκτασις τοῦ Νομοῦ ἐν Ἑλλάδι τὴν θεωρῶ πολὺ μικράν, ἐξαιρέσει ὡρισμένων Νομῶν. Νομίζω ὅταν ὁμιλῶμεν περὶ τῶν περιφερειακῶν προγραμμάτων, ἐννοοῦμεν τὴν μείζονα περιφέρειαν, τῆς ὁποίας τὰ μερικὰ τμήματα ἀποτελοῦν τὸν Νομόν.

κ. Κούρναβος: Συγγνώμην, κύριε συνάδελφε, θὰ ἤθελα νὰ εἴπω καὶ εἰς ὅλους τοὺς συναδέλφους, ὅτι τὰ θέματα τὰ ὁποῖα ἀπησχόλησαν τὸ Συνέδριόν μας, εἶναι συναφῆ καὶ ἀλληλένδετα. Καὶ θὰ πρέπει νὰ θεωρούμεθα εὐτυχεῖς καὶ ὑπερήφανοι, διότι κατὰ διπλῆν συγκαιρίαν, διανύομεν τὴν θητείαν μας καὶ τὴν πορείαν μας, ὡς Νομάρχαι, ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς διὰ τὴν ὑλοποίησιν ἐπὶ ἑνὸς βασικοῦ θεσμοῦ, τοῦ θεσμοῦ τῆς ἀποκεντρώσεως, ὁ ὁποῖος συνδέεται μὲ τὴν περιφερειακὴν ἀνάπτυξιν, καὶ εἶναι ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν ὑλοποιεῖται περιφερειακὴ ἀνάπτυξις. Διότι γνωρίζουν οἱ συνάδελφοι καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ὑπηρεσιακῶν παραγόντων καλλίτερον ἐμοῦ, ὅτι πάντοτε ἐπὶ κοινοβουλευτικῶν κυβερνήσεων ὑπῆρχε τὸ θέμα τῆς ἀποκεντρώσεως. Ἀλλὰ ὅπως χαρακτηριστικῶς ἀνέφερεν ἀπὸ τὸ 1848 ὁ Πουκεβίλ τὴν ἀποκέντρωσιν δύνανται νὰ τὴν πραγματοποιήσουν μόνον περιωπῆς πολιτικοὶ ἄνδρες ἢ μέτριοι, ἀλλὰ οἱ μὲν πρῶτοι εἶναι σπάνιοι, οἱ δὲ δεύτεροι δὲν ἔχουν τὴν δύναμιν. Καὶ μόνον μὲ τὴν σημερινὴν Ἐπαναστατικὴν Κυβέρνησιν δύναται νὰ ὑλοποιηθῇ

ἕνα πρόγραμμα ἀποκεντρώσεως καὶ πρόγραμμα περιφερειακῆς ἀναπτύξεως, τὸ ὁποῖον συνδέεται μὲ τὴν εὐημερίαν τοῦ μέλλοντος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Πρόεδρος: Ὁ Νομάρχης Χανίων κ. Παπαματθαίου ἔχει τὸν λόγον.

κ. Α. Παπαματθαίου, Νομάρχης Χανίων: Μελετῶντες τὴν εἰσήγησιν, κύριοι συνάδελφοι, διακρίνομεν ὅτι, ὅσον ἀφορᾷ τὸν καταρτισμὸν τῶν προγραμμάτων τῶν Νομῶν, τίθεται τὸ θέμα ὅτι ὁ καταρτισμὸς τοῦ προγράμματος εἰς τὸν Νομὸν θὰ γίνεται ἀπὸ τὸν Νομάρχην καὶ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Νομοῦ, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ καμμία παρέμβασις ἀπὸ κανένα ἄλλον εἴτε διανομαρχιακὸς εἶναι εἴτε τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ. Ἔτσι δὲν εἶναι;

κ. Καστρήσιος: Ὄχι. Λέγω ὅτι νὰ μὴ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπεμβαίνουν ἐξ ἰδίων ἀλλὰ προκαλούμενοι ἀπὸ τὸν Νομάρχην νὰ ἐποπτεύουν.

κ. Παπαματθαίου: Μάλιστα. Πάντως ὁ Νομάρχης θὰ ἔχῃ τὸ veto. Ἐὰν ξεκινήσωμεν ἀπὸ μίαν θεωρητικὴν βάσιν, τὴν βάσιν ὅτι καὶ εἰς τὴν δωσιδικίαν ἐπὶ ἑνὸς θέματος τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει καὶ τόσην μεγάλην σημασίαν, τὸ σύστημα τὸ πολυμελὲς τὸ ὁποῖον θεωροῦμεν καὶ ἡμεῖς τὴν βάσιν διὰ τὴν δικαιοσύνην, νομίζω ὅτι ἀποδίδει κάθε τι ἀπὸ ἀπόψεως εἰλικρινείας τὸ καλλίτερον.

κ. Καστρήσιος: Θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ ἔχω ἀντίθετον γνώμην εἰς τὴν θεωρίαν. Οὔτε τὰ πολυμελῆ συμβούλια, ἀπὸ τὴν πεῖραν, ἀποδίδουν περισσότερον. Οὔτε ἐὰν θέλετε νὰ σᾶς ὁμιλήσω σὰν δικηγόρος ὅτι ἔχομεν μεγαλυτέραν ἐγγύησιν διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς δικαιοσύνης ἀπὸ τὰ πολυμελῆ δικαστήρια, ἀπὸ ἕνα μονομελές. Διότι ἡ εὐθύνη πρὸς τὸν ἕνα τὸν κάνει νὰ συγκεντρώσῃ τὴν προσοχήν του εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς δικαιοσύνης, εἶναι μία προσωπικὴ ἀντίληψις.

κ. Παπαματθαίου: Αὐτὴ εἶναι ἡ προσωπική σας ἀντίληψις. Ἀλλὰ ἐὰν ξεκινήσωμεν ἀπὸ ὡρισμένα ἀξιώματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἠμποροῦμεν νὰ εἴπωμεν ὅτι δὲν εἶναι σωστά. Ὁπωσδήποτε ἕνα πολυμελὲς συμβούλιον ἀποτελούμενον εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν, ἀπὸ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ νομαρχιακοῦ ἐπιπέδου, ἀπὸ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου, ἀπὸ τοὺς ἐπιθεωρητὰς οἱ ὁποῖοι ὀφείλουν εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν καὶ πρέπει νὰ γνωρίζουν τὸν Νομὸν καλλίτερον καὶ ἀπὸ τὸν διευθυντὴν Γεωργίας. Ἐπίσης, ἡ ΥΣΑΠ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι ἔχουν μίαν οἰκονομοτεχνικὴν βάσιν καὶ δομὴν τὴν ὁποίαν δὲν τὴν ἔχουν αἱ ἐπὶ ἐπιπέδου νομαρχιακοῦ ὑπηρεσίαι. Νομίζω ὅτι μὲ βάσιν ὅτι δὲν ὑπάρχουν ὅρια εἰς τὰς περιφερείας (π.χ. τὴν Κρήτην θὰ τὴν λάβωμεν ὡς ἕνα νομόν). Καὶ θὰ μελετήσωμεν τὶ δυνάμεθα νὰ κάμωμεν ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατάρτισιν τοῦ προγράμματος, μὲ βάσιν ἕνα καὶ μόνον, ὅτι δὲν ὑφίσταται νομὸς ὁ ὁποῖος δὲν δημιουργεῖ καὶ ψυχολογικὰς καταστάσεις, αἱ ὁποῖαι πολλὲς φορὲς δημιουργοῦν καὶ καταστάσεις τοπικῶν παραγόντων. Αὐτὴ εἶναι ἡ γνώμη μου ἐν προκειμένῳ τὴν ὁποίαν καὶ θέτω ἐνώπιον ὑμῶν.

κ. Καστρήσιος: Δηλαδὴ θεωρεῖτε ἀναγκαίαν τὴν συμμετοχὴν τῆς ΥΣΑΠ;

κ. Παπαματθαίου: Ὄχι μόνον ἀναγκαίαν καὶ ἀπαραίτητον ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ ἓν ἑνιαῖον σῶμα τὸ ὁποῖον ὑπὸ τὸν διοικητὴν θὰ καταρτίζῃ καὶ θὰ ἐπεξεργάζεται τὸ πρόγραμμα ὁλοκλήρου τῆς περιφερείας.

κ. Καστρήσιος: Βλέπω ὅτι συμφωνοῦμεν ἀπόλυτα. Δὲν εἶναι τυχαία ἡ παρεμβολὴ τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῆς, ἡ ὁποία ἐν προκειμένῳ θὰ ἀπαρτίζεται ἀπὸ τοὺς Νομάρχας ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ περιφερειακοῦ διοικητοῦ ἢ τὸν μέλλοντα νὰ ἔχῃ τὴν εὐθύνην τῆς διοικήσεως. Διὰ νὰ λαμβάνεται μία ἀπόφασις οἱονεὶ πολιτικοῦ ἐπιπέδου, διότι θὰ ὑπάρχουν περιπτώσεις ποὺ αἱ μὲν ὑπηρεσίαι βλέπουν τὴν ἀναγκαιότητα ἐκτελέσεως ἑνὸς ἔργου εἰς τὴν περιοχήν, ἡ δὲ ἐπιτροπὴ τῶν Νομαρχῶν ὑπὸ τὸν Διοικητὴν τῆς περιφερείας, θὰ κρίνῃ ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ. Διότι μερικὲς φορὲς κατὰ τὴν οἰκονομικὴν θεωρίαν τοὐλάχιστον ἐὰν ἕνα ἔργον ἔστω καὶ τὴν τελευταίαν στιγμὴν τῆς ἐκτελέσεώς του κρίνῃ τὸ συμβούλιον ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ δύναται νὰ τὸ ματαιώσῃ δι' ὡρισμένον χρόνον. Αὐτὸ νομίζω ὅτι δὲν προσήκει εἰς ὑπηρεσιακὰ ἀποκλειστικῶς ὄργανα, ἀλλὰ τοὐλάχιστον εἰς τὰ ὄργανα τὰ συμμετέχοντα εἰς τὸ συμβούλιον περιφερειακῆς ἀναπτύξεως. Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς παρεμβάλλω αὐτὴν τὴν ἐπιτροπὴν ἐπὶ διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου καὶ τὴν ἄλλην δι' ἔργα νομαρχιακοῦ ἐπιπέδου.

Πρόεδρος: Ὁ Νομάρχης Μεσσηνίας κ. Καμπαδέλλης ἔχει τὸν λόγον.

κ. Χρ. Καμπαδέλλης, Νομάρχης Μεσσηνίας: Ὡς πρὸς τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ τελευταίου νομαρχιακοῦ ἔργου, κύριε συνάδελφε, πιστεύω ἀπολύτως ὅτι ὁ προγραμματίζων εἶναι ὁ Νομάρχης, ὁ ἐκτελῶν εἶναι ὁ Νομάρχης, ὁ ἐπιβλέπων εἶναι ὁ Νομάρχης, ὁ μόνος ὑπεύθυνος διὰ τὸ ἔργον αὐτὸ εἶναι ὁ Νομάρχης. Ἑπομένως, παρακαλῶ πολὺ νὰ διευκρινισθῇ, βεβαίως ἡ ΥΣΑΠ μέχρι σήμερον καλῶς ἐλέγχει τὸν προγραμματισμὸν τῶν ἔργων τοῦ Νομάρχου ἢ μᾶλλον κατὰ κάποιον τρόπον τὸν μελετᾷ. Ὡς πρὸς τὴν παρακολούθησιν νομίζω ὅτι δὲν ἔχει καμμίαν ἐργασίαν, ἁπλῶς παρακολουθεῖ τὸν προγραμματισμὸν ἐὰν εἶναι σύμφωνος μὲ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα διατάσσει τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ εἰς τὴν Κυβερνητικὴν πολιτικήν.

κ. Καστρήσιος: Νομίζω ὅτι ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος αὐτοῦ ἀπήντησα καὶ σᾶς εἶπον ὅτι πρόκειται περὶ καινοφανοῦς ἀπόψεως. Δὲν θὰ παρεμβαίνῃ ἡ ΥΣΑΠ, ἁπλῶς θὰ ἐπισημαίνῃ τὰς δυσχερείας διὰ νὰ δυνάμεθα νὰ ἐξαγάγωμεν συμπεράσματα τὰ ὁποῖα θὰ χρησιμεύσουν ὄχι μόνον εἰς τὸν χῶρον τῆς μείζονος περιφερείας ἀλλὰ εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν.

κ. Καμπαδέλλης: Ἐὰν ἡ ΥΣΑΠ ἐπισημάνῃ τὰς δυσχερείας, τότε ὁ Νομάρχης θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἀνίκανος διὰ νὰ προγραμματίσῃ, ἐκτελέσῃ καὶ ἐποπτεύσῃ.

κ. Καστρήσιος: Θὰ σᾶς φέρω ἕνα παράδειγμα: Ἐκτελεῖται ἕνα ἔργον εἰς τὸν Νομὸν καὶ διαπιστώνεται, ὅτι παρεμβάλλονται δυσχέρειαι ὡς πρὸς τὴν ταχύτητα ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου. Διαπιστώνεται περαιτέρω ἀπὸ τὸν Νομάρχην ἢ ἀπὸ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Νομάρχου ὅτι τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν μηχανημάτων τὰ ὁποῖα διαθέτει ἡ ἑταιρία. Ἐὰν αὐτὸ διαπιστωθῇ καὶ εἰς ἄλλον Νομὸν ἀπὸ τὸν διευθυντὴν τῆς ΥΣΑΠ, τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ τὸ ὁποῖον εἶναι ἁρμόδιον διὲ τὴν γενικωτέραν ἐφαρμογὴν τοῦ προγραμματισμοῦ, ἔχει δικαίωμα νὰ ἐκδώσῃ καὶ Νόμον ἀκόμη διὰ νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν ἀνάληψιν ἐκτελέσεως ἔργων ἀπὸ ὡρισμένας ἑταιρείας, αἱ ὁποῖαι ἐκ τῶν προτέρων δὲν διαθέτουν τὰ ἀπαραίτητα μηχανήματα. Εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξαχθοῦν ὡρισμένα συμπεράσματα, τὰ ὁποῖα θὰ μᾶς ὠφελήσουν τὰ μέγιστα καὶ δὲν καταλαβαίνω διατὶ νὰ θιγῶμεν ἐὰν αὐτὸς ὅστις θὰ μᾶς βοηθήσῃ εἰς αὐτὸ τὸ ἔργον εἶναι ὑφιστάμενός μας. Καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμη. Σήμερον ἔχομεν τὸ νομαρχιακὸν ἐπίπεδον. Διατί νὰ μὴ ἀναλάβῃ ἡ ΥΣΑΠ ἐπὶ διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου ἡ ὁποία ἔχει καὶ τὴν εὐθύνην τοῦ προγραμματισμοῦ, νὰ γνωρίζῃ τὰ ἀποτελέσματα ἐκτελέσεως ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν προγραμμάτων;

κ. Καμπαδέλλης: Εἰς τὴν σελίδα 6 λέγετε τὸ ἑξῆς: Παρ' ἑκάστῃ ΥΣΑΠ δέον νὰ ὑφίσταται μία ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν προϊσταμένων τῶν νομαρχιακῶν καὶ διανομαρχιακῶν ὑπηρεσιῶν, τῶν παραγωγικῶν μόνον Ὑπουργείων, ἀπὸ ἐκπροσώπους τυχὸν συσταθεισῶν ὁμάδων ἐργασίας πρὸς μελέτην εἰδικῶν θεμάτων, καὶ ἀπὸ ἐκπροσώπους παραγωγικῶν τάξεων κλπ. Ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς θὰ εἶναι ἡ ἐπεξεργασία καὶ ὁ συντονισμὸς τῶν προγραμμάτων ἀναπτύξεως νομαρχιακοῦ καὶ διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου, καὶ ἡ ὑποβολὴ παρατηρήσεων. Συμφωνῶ ἀπολύτως ὅτι κάπου - κάπου πρέπει νὰ συνέρχεται μία συντονιστικὴ ἐπιτροπή, ἐγὼ ἔχω κανονίσει εἰς τὸν Νομόν μου νὰ συνέρχεται μία φορὰ τὸν μῆνα, καὶ περιλαμβάνω ὅλα αὐτὰ τὰ πρόσωπα, «ἀλλὰ ὄχι ἐπεξεργασίαν», παρατηρήσεις ναί, ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων ναί, ὄχι ὅμως τροποποίησιν προγράμματος τὸ ὁποῖον ἔχει προγραμματίσει ὁ Νομάρχης!

κ. Καστρήσιος: Δὲν τὸ κάνει ὁ Νομάρχης. Τὸ σύνολον τῶν παραγόντων τῶν καταρτισθέντων ὑπὸ τῆς μείζονος περιφερείας, νὰ ὑφίσταται ἕνας συντονισμὸς ἐπὶ ὑπηρεσιακοῦ ἐπιπέδου καὶ θὰ ὑποβάλωνται αἱ τυχὸν παρατηρήσεις.

Πρόεδρος: Ὁ Νομάρχης Μαγνησίας κ. Μπράβος ἔχει τὸν λόγον.

κ. Κ. Μπράβος, Νομάρχης Μαγνησίας: Διαφωνῶ καὶ ἐγὼ ὡς πρὸς τὴν ἐποπτείαν ποὺ ἐξέθεσεν ὁ κ. συνάδελφος. Διότι μέσα εἰς τὰς δραστηριότητας καὶ τὴν κρίσιν τοῦ Νομάρχου, τὸ μεγαλύτερον μέρος παίζει ἡ δραστηριότης ἀπορροφήσεως τῶν πιστώσεων. Ἤδη τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν δύο ἢ τρεῖς φορὰς τὸ ἔτος ἐπισκέπτεται τὴν Νομαρχίαν καὶ μὲ τὰς συσκέψεις ποὺ γίνονται εἰς τὴν Νομαρχίαν κρίνεται ἐὰν τὰ ἔργα ἐκτελοῦνται ὡς ἐπρογραμματίσθησαν ἢ ὄχι, καὶ κατὰ πόσον γίνεται ἀπορρόφησις τῶν πιστώσεων. Ἐπομέ-

νως, πῶς ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι εἴμεθα ὑπεύθυνοι διὰ τὸν τομέα αὐτὸν τοῦ προγραμματισμοῦ καὶ τῆς ἐκτελέσεως, θὰ ἔχωμεν καὶ ἕνα ἕτερον ὄργανον τῆς περιφερείας τὸ ὁποῖον θὰ περιέρχεται τὸν Νομὸν νὰ ἐξετάζῃ, νὰ παρακολουθῇ ἐὰν ὑπάρχουν δυσκολίαι ἢ ὅτι ἄλλο ἐμπόδιον διὰ νὰ συμβουλεύσῃ ἡμᾶς διὰ νὰ ἀντεπεξέλθωμεν ;

κ. Καστρήσιος : Εἶπον ὅτι δὲν θὰ περιέρχωνται τὸν Νομὸν ἀλλὰ αἱ ἐπὶ διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου πλέον ὑπηρεσίαι αἱ ὁποῖαι ἐκ τοῦ Νόμου ἄλλωστε ἔχουν τὴν ἐξουσίαν τῆς ἐποπτείας, θὰ ἀναφέρουν εἰς τὸν Νομάρχην καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν περιφερειακῆς ἀναπτύξεως. Καὶ ὁ μὲν Νομάρχης θὰ ἐπιλαμβάνηται τούτων βάσει τῆς ἀναφορᾶς, αἱ δὲ ὑπηρεσίαι περιφερειακῆς ἀναπτύξεως, θὰ συλλέγουν, θὰ καταγράφουν, θὰ ταξινομοῦν καὶ θὰ ἐξάγουν ὡρισμένα συμπεράσματα τὰ ὁποῖα ἐνδεχομένως θὰ μᾶς χρησιμεύσουν εἰς ἄλλα προγράμματα ποὺ θὰ γίνουν εἰς τὸ μέλλον.

κ. Μπράβος : Κύριε συνάδελφε, ἡ ὑπηρεσία περιφερειακῆς ἀναπτύξεως θὰ ἀνήκῃ εἰς τὸν Διοικητήν.

κ. Καστρήσιος : Ἐγὼ λέω τί θὰ γίνεται μὲ τὸ ὑφιστάμενον καθεστώς.

κ. Μπράβος : Μὰ τὸ ὑφιστάμενον καθεστὼς μπορεῖ νὰ εἶναι δύο, τριῶν μηνῶν ἀκόμη.

κ. Καστρήσιος : Δὲν γνωρίζω ἐγὼ ἐὰν θὰ εἶναι ἡ παροῦσα κατάστασις δύο τρεῖς μῆνας ἢ ἕνα χρόνον. Ἐγὼ ὡμίλησα ἐπὶ τοῦ ὑφισταμένου καθεστῶτος.

κ. Μπράβος : Ἐγὼ πάντως ὁμιλῶ διὰ τὴν διανομαρχιακὴν περιφέρειαν μετὰ τὴν ἀποκέντρωσιν.

κ. Καστρήσιος : Ὅταν διορισθῇ ὁ διοικητής, τότε θὰ εἶναι αὐτὸς ἁρμόδιος διὰ τὴν διανομαρχιακὴν περιφέρειαν.

κ. Μπράβος : Ἐὰν τὰ ἔργα τῆς Νομαρχίας δὲν προχωροῦν κανονικά, ἐπομένως δὲν γίνεται ἡ ἀπορρόφησις τῶν πιστώσεων, ποῖος θὰ εἶναι ὑπεύθυνος ἔναντι τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς ; Καὶ ὁμιλῶ περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ Νομάρχου καὶ ὄχι τοῦ διανομάρχου.

κ. Καστρήσιος : Εἶπον ὅτι εἶναι καινοφανὴς ἡ ἄποψίς μου καὶ ἐγνώριζον ἐκ τῶν προτέρων τὰς ἀντιδράσεις σας.

κ. Μπράβος : Ἡ ΥΣΑΠ ἀποτελεῖται ἀπὸ ὄργανα προγραμματισμοῦ λόγῳ εἰδικῆς μορφώσεως τὰ ὁποῖα εἶναι βοηθοὶ τοῦ Νομάρχου. Πέρυσι εἶχον τὴν τιμὴν νὰ εἰσηγηθῶ καὶ ἐγὼ αὐτὸ τὸ θέμα, ἀκριβῶς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Νομοῦ. Καθώρισα μάλιστα καὶ ἕνα πλαίσιον πῶς θὰ πρέπει νὰ εἶναι ὠργανωμένη ἡ Νομαρχία, καὶ πῶς πρέπει νὰ προγραμματίζεται εἰς τὴν Νομαρχίαν τὸ πρόγραμμα οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Ἐζήτησα μάλιστα ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ, ἀπὸ τὴν ΥΣΑΠ, ἕνα παράγοντα ὁ ὁποῖος θὰ ἀσχολῆται μὲ τὰ προβλήματα τοῦ Νομοῦ καὶ ὁ ὁποῖος θὰ συμβουλεύῃ τὸν

Νομάρχην εἰδικῶς ἐπὶ θεμάτων οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τοῦ Νομοῦ, ἐξ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως. Ἀλλὰ πέραν αὐτῶν ἐφ' ὅσον ὅπως εἴπατε ὁ Νομάρχης εἶναι ὁ φυσικὸς ἡγέτης, εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐπιλαμβάνεται τὰ προβλήματα τοῦ Νομοῦ καὶ τὰ ζῇ καθημερινῶς καὶ τὰ παρακολουθεῖ, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τὰ προγραμματίζει. Πῶς θὰ ἔλθῃ ἡ ΥΣΑΠ νὰ τὸν ἐποπτεύσῃ ; Ὅταν ἐφαρμοσθῇ ὁ θεσμὸς τοῦ διοικητοῦ εἰς τὴν διανομαρχίαν, μὲ ὅλον τὸ ἐπιτελεῖον, τότε πιστεύω ὅτι εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ διοικητοῦ θὰ εἶναι καὶ ἡ ἐποπτεία τοῦ Νομάρχου καὶ γενικῶς τῶν ἔργων τῆς Νομαρχίας..

κ. Καστρήσιος : Διὰ νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸν αὐτὸ τὸ ὁποῖον εἶπον νομίζω ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ μία διευκρίνησις. Ὅτι ὁ προγραμματισμὸς διὰ νὰ γίνῃ σωστὸς θὰ πρέπει νὰ ἔχωμεν πλήρη στοιχεῖα, πληροφοριοδότησιν περὶ τῶν συντρεχόντων στοιχείων εἰς μίαν περιφέρειαν. Προγραμματισμὸς χωρὶς πληροφοριοδότησιν δὲν γίνεται. Δὲν ἀντιλαμβάνομαι λοιπὸν διὰ τίνα λόγον θὰ βλάψῃ τὴν Νομαρχίαν ἡ συγκέντρωσις ὡρισμένων πληροφοριῶν, πηγαζουσῶν ἀπὸ τὴν παρακολούθησιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων, ἐκ μέρους τῆς ὑπηρεσίας, τῶν περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν, τὰς ὁποίας πληροφορίας θὰ χρησιμοποιήσῃ περαιτέρω διὰ τὴν κατάρτισιν μελλοντικῶν προγραμμάτων.

κ. Μπράβος : Τὰς πληροφορίας αὐτὰς θὰ τὰς δώσητε μόνος σας, κύριε συνάδελφε. Διότι ὁ Νομάρχης συλλέγει τὰ στοιχεῖα αὐτά.

Πρόεδρος : Ποία εἶναι ἡ ὑφισταμένη σήμερον κατάστασις ; Ὅσον ἀφορᾷ τὴν σχεδίασιν καὶ ἐκτέλεσιν ἐὰν συμμετέχῃ ἢ δὲ συμμετέχῃ ἡ ΥΣΑΠ ;

κ. Μπράβος : Σήμερον καταρτίζει τὸ πρόγραμμα ὁ Νομάρχης τῇ συνεργασίᾳ τῆς ΥΣΑΠ.

Πρόεδρος : Καὶ ἡ ΥΣΑΠ ἐν συνεχείᾳ τὸ ὑποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ, καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ τὸ ἐγκρίνει ἢ οὐ ἀναλόγως καὶ τὸ στέλλει κατόπιν δι' ἐκτέλεσιν. Εἶναι ἔτσι μέχρις ἐδῶ ἢ ὄχι ;

κ. Μπράβος : Μάλιστα.

Πρόεδρος : Ὁ κ. Νομάρχης εἰς τὴν εἰσήγησίν του λέγει ὅτι ἐὰν προχωρήσωμεν εἰς τὴν διανομαρχιακὴν ἐπιτροπὴν τὴν ἐποπτείαν ὅλην τὴν ἀναλαμβάνει ὁ διανομαρχιακὸς διοικητὴς διὰ τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ. Σύμφωνοι ;

κ. Μπράβος : Καὶ πολλοὶ ἄλλοι Νομάρχαι, Μάλιστα.

Πρόεδρος : Ποῦ εἶναι ἡ διαφωνία ; Ἐφ' ὅσον θὰ ὑπάρχῃ διανομαρχιακὸς διοικητὴς δὲν ὑπάρχει λόγος.

Διὰ τὰς σχέσεις ΥΣΑΠ καὶ Νομαρχιῶν ἐπὶ τῶν προγραμμάτων κλπ. περισσότερον θὰ μᾶς ἐνημερώσῃ ὁ κ. Λυμπερίδης, Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Ἐφαρμογῆς καὶ Συντονισμοῦ, ὅστις ἔχει τὸν λόγον.

Γ. Λυμπερίδης, Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Ἐφαρμογῆς καὶ Συντονισμοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ :

«Ἡ παρέμβασίς μου εἰς τὰς συζητήσεις τοῦ Νομαρχιακοῦ Συνεδρίου, ἀπο-

σκοπεῖ οὐχὶ εἰς τὴν παροχὴν ἀπαντήσεων ἐπὶ θεμάτων ἐρωτημάτων ἐκ μέρους τῶν συνέδρων ὡς πρὸς τὴν θέσιν τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ, ἀλλ' ἀποβλέπει εἰς τὴν διευκρίνησιν ὡρισμένων πλευρῶν τῶν θιγέντων θεμάτων εἰς τρόπον ὥστε νὰ γίνουν κατανοηταὶ αἱ συγκεκριμέναι διαδικασίαι ἐφαρμογῆς τῶν νομαρχιακῶν προγραμμάτων ὡς καὶ τοῦ ἐν γένει προγραμματισμοῦ τῶν ἔργων Δημοσίων Ἐπενδύσεων. Διὰ μιᾶς τοιαύτης ἀμοιβαίας ἐνημερώσεως, καθίσταται πλέον εὐχερὴς ἡ τοποθέτησις ὑμῶν, ἐπὶ τῶν συζητηθέντων προβλημάτων πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἄλλωστε ἀποτελεῖ καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ Συνεδρίου.

Κατὰ πρῶτον, ἀναφέρομαι εἰς τὰς διατυπωθείσας ἀπόψεις, κατὰ τὰς ὁποίας αἱ ΥΣΑΠ οὐδεμίαν θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχουν ἀνάμιξιν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προγραμμάτων τῶν Νομαρχιακῶν Ταμείων καὶ ὅτι οἱ Νομάρχαι, διὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν Ὑπηρεσιῶν, εἶναι ἀποκλειστικῶς ὑπεύθυνοι πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν δημιουργουμένων καταστάσεων κατὰ τὸ στάδιον τοῦτο τῆς ἐφαρμογῆς. Σχετικῶς ἐπιθυμῶ νὰ ἐπισημάνω τὰ ἀκόλουθα δύο σημεῖα :

α) Ὅταν ὁμιλῶμεν περὶ ΥΣΑΠ καὶ τῶν σχέσεων αὐτῶν μετὰ τῶν Νομαρχιακῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐννοοῦμεν προφανῶς τὰς σχέσεις τῶν Νομαρχῶν μετὰ τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ. Ἐπομένως διερωτώμεθα κατὰ πόσον ὁ Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ ἔχει ἁρμοδιότητα κατὰ τὸ στάδιον τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ τμήματος τοῦ προγράμματος Δημοσίων Ἐπενδύσεων τὸ ὁποῖον χρηματοδοτεῖται μέσῳ τῶν Νομαρχιακῶν Ταμείων. Δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι τὰ ἔργα ἐνετάχθησαν ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις ἐκ τῶν ὁποίων βασικαὶ εἶναι : τὰ ἐπιδιωκόμενα ἀποτελέσματα, ὁ χρόνος ἐπιτεύξεως αὐτῶν καὶ τὸ κόστος τῆς κατασκευῆς. Ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν μεταβολαὶ εἰς τὰ ὡς ἄνω στοιχεῖα, ἀντιλαμβάνεται τις ὅτι ἀνατρέπονται αἱ προϋποθέσεις ἐντάξεως τῶν ἔργων. Τοῦτο συμβαίνει συχνά, εἶναι δὲ ἐπάναγκες ὅπως περιορισθῇ ταχέως, ἐὰν πράγματι τείνωμεν εἰς βελτίωσιν τῶν προγραμμάτων καὶ ἐὰν ἰσχύῃ ἡ ἀποδοτικότης καὶ ἡ συγκριτικὴ ἱεράρχησις τῶν ἔργων τῶν προγραμμάτων. Ἡ ἀπάντησις μὴ ἐπιδεχομένη περαιτέρω συζητήσεις, νομίζομεν ὅτι κατοχυρώνει οὐσιαστικῶς τὴν ἁρμοδιότητα καὶ καθιστᾷ ἐπιβεβλημένην τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ κατὰ τὸ στάδιον ἐφαρμογῆς.

β) Αἱ ἁρμοδιότητες ἐξ ἄλλου, τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ, διετυπώθησαν διὰ τῆς κοινοποιηθείσης ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ κατὰ τὸ 1970, ἀσκοῦνται δὲ αὗται ἐκ μέρους τῶν ΥΣΑΠ κατὰ τὴν γεωγραφικὴν ἔκτασιν τοῦ διαμερίσματος ἑκάστης καὶ κατὰ τὸν βαθμὸν ἐξουσιοδοτήσεως αὐτῶν ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ. Ὡς εἶναι γνωστόν, μεταξὺ τῶν ἁρμοδιοτήτων τούτων, περιλαμβάνεται ἡ παρακολούθησις τῆς ἐφαρμογῆς τῶν Νομαρχιακῶν προγραμμάτων, τοὐλάχιστον δὲ εἰς τὰ βασικὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα ἐξετέθησαν ἀνωτέρω.

Ἀναφέρομαι ἤδη εἰς τὰς ἐκτεθείσας ἀπόψεις ἐπὶ τῆς καταρτίσεως καὶ ἐγκρίσεως τῶν Νομαρχιακῶν Προγραμμάτων,

εἰδικώτερον δὲ εἰς τὴν διατυπωθεῖσαν ἄποψιν ὅπως αἱ ὡς ἄνω διαδικασίαι ἀνήκουν εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Νομάρχου, ὑποκείμεναι εἰς μεταβολὰς μόνον ἐφ' ὅσον ἐπιβάλλιται τοῦτο ἀπὸ γενικωτέρους λόγους ἀναπτυξιακῆς πολιτικῆς. Σχετικῶς ἐπιθυμῶ νὰ ἐνημερώσω τοὺς συνέδρους ἐπί τινων σημείων τῆς σχετικῆς διαδικασίας προγραμματισμοῦ καὶ τῶν ἀρχῶν αἵτινες διέπουν αὐτήν, ὡς ἀκολούθως :

α) Δεδομένων τῶν ἀδυναμιῶν, οἰκονομικῶν καὶ ὀργανωτικῶν, διὰ τὴν ἐφ' ἅπαξ καὶ ἄμεσον ἱκανοποίησιν ὅλων τῶν ὑφισταμένων ἀναγκῶν, ἐπεβλήθη ἡ ἀνάγκη ἱεραρχήσεως αὐτῶν καὶ καθορισμοῦ προτεραιότητος διὰ τὴν ἱκανοποίησίν των. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, ἐτονίσθη σαφῶς παρὰ τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Συντονισμοῦ ἡ συμβολὴ τῆς ἐκ μέρους τῶν Νομαρχῶν προετοιμασίας μακροχρονίων – πενταετῶν προγραμμάτων. Ἀφ' ἑτέρου, ἡ ἱεράρχησις τυγχάνει ἀπαραίτητος εἰς ὅλα τὰ ἐπίπεδα προγραμματισμοῦ, εἶναι δὲ ταῦτα : τὸ κοινοτικὸν – δημοτικὸν ὅπου ἱεραρχοῦνται αἱ ἀνάγκαι τῆς κοινότητος, τὸ τοπικὸν – ἐπαρχιακὸν εἰς τὸ ὁποῖον ἐξετάζονται τοπικαὶ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἀνάγκαι, τὸ νομαρχιακὸν ἐπίπεδον, τὸ διανομαρχιακόν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐθνικὸν ἐπίπεδον τὸ ὁποῖον διερευνᾷ οὐχὶ μόνον τὴν οἰκονομικὴν ἀλλὰ καὶ τὴν γενικωτέραν κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν πλευρὰν τῆς ὅλης ἀναπτύξεως.

β) Τὰ προγράμματα ἀναπτύξεως καὶ Δημοσίων Ἐπενδύσεων ἐν γένει, ἀποβλέπουν εἰς μεγιστοποίησιν τοῦ ἀποτελέσματος εἰς ὁλόκληρον τὸν ἐθνικὸν χῶρον, ἐπιδιώκοντα τὸν προσφορώτερον συντονισμὸν τῶν ἐπὶ μέρους προγραμμάτων, εἴτε ταῦτα εἶναι τὰ διανομαρχιακὰ ἢ νομαρχιακά, εἴτε ἀναφέρονται εἰς τὴν βασικὴν ὑποδομὴν τῆς χώρας εἴτε ἀκόμη περιορίζονται εἰς τὴν μικρὰν κοινοτικὴν περιοχήν. Ἡ σύνθεσις δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς ἐπιδιώξεως συνδυασμένων ἀποτελεσμάτων διὰ τὸ σύνολον τῶν προγραμμάτων οἱουδήποτε ἐπιπέδου, ὡς ἀνωτέρω. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν δὲ ταύτην δὲ δύναται νὰ νοηθῇ αὐτόνομον νομαρχιακὸν πρόγραμμα ἢ αὐτόνομον διανομαρχιακὸν πρόγραμμα, ἀναπτυσσόμενα εἰς μεμονωμένους γεωγραφικοὺς χώρους.

γ) Ἀφ' ἑτέρου, ἡ ἀνάπτυξις ἐπιτυγχάνεται μὲ βάσιν τοὺς ὑπάρχοντας εἰς ἑκάστην περιοχὴν πλουτοπαραγωγικοὺς πόρους καὶ τὴν ἐνδεδειγμένην χρῆσιν τῆς ἑλληνικῆς γῆς (χωροταξικὰ προγράμματα), κατευθύνεται δὲ πρὸς τὴν ἀξιοποίησιν ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀνάπτυξιν τῶν γεωγραφικῶν χώρων καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν, ἀφ' ἑτέρου τῶν στόχων καὶ τοὺς μεγάλους τομεῖς τῆς οἰκονομίας, ὡς εἶναι ἡ γεωργία, ἡ βιομηχανία, ὁ τουρισμός, ἡ κατοικία, αἱ κοινωνικαὶ ὑπηρεσίαι κλπ. Περαιτέρω ἡ ἀνάπτυξις τῶν τομέων τούτων πραγματοποιεῖται εἰς ὅλα τὰ ἐπίπεδα ἀπὸ τοῦ ἐθνικοῦ μέχρι τοῦ νομαρχιακοῦ καὶ περαιτέρω μέχρι τοῦ ἐπιπέδου τῆς κοινότητος. Εἶναι ἑπομένως καὶ πάλιν ἀντιληπτὸν ὅτι δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ κατάρτισις αὐτονόμου προγράμματος κατὰ νομὸν τὸ ὁποῖον θὰ ἐλάμβανε ὑπ' ὄψιν μόνον τὰς περιωρισμένας ἀνάγκας τῆς στενῆς περιοχῆς αὐτοῦ.

δ) Ἀναμφισβητήτως, ὁ Νομάρχης εἶναι πλήρως ἐνημερωμένος ἐπὶ τῶν δυνατοτήτων καὶ τῶν συνθηκῶν τῆς περιοχῆς του καὶ ἑπομένως ὁ ἐνδεδειγμέ-

νος παράγων πρὸς διατύπωσιν τῶν ἀναγκῶν καὶ ἱεράρχησιν αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον εἰς ἐπίπεδον νομοῦ. Ὁ Νομάρχης δὲν εἶναι ἐνήμερος ἐπὶ τῶν ἀναγκῶν τῶν γειτονικῶν του νομῶν καὶ ἑπομένως δὲν δύναται νὰ ἀποκομίσῃ συγκριτικὰ συμπεράσματα ἐπὶ ἐναλλακτικῶν προγραμμάτων τὰ ὁποῖα θὰ συνεδυάζοντο καλύτερον μὲ τὰ γειτονικὰ τοιαῦτα.

Κατὰ παρόμοιον τρόπον τὸ διανομαρχιακὸν πρόγραμμα ἑνὸς διαμερίσματος, καταρτιζόμενον ἐπὶ διανομαρχιακῆς μόνον βάσεως, δὲν δύναται νὰ ἐπιτύχῃ τὴν συγκριτικὴν ἀξιολόγησιν τῶν δυνατοτήτων τὰς ὁποίας παρέχουν τὰ λοιπὰ διαμερίσματα τῆς Χώρας. Κατόπιν αὐτοῦ ὁ συνδυασμὸς διὰ τὸ βέλτιστον συνολικὸν ἀποτέλεσμα γίνεται καὶ πρέπει νὰ γίνεται, εἰς ἐθνικὸν ἐπίπεδον, τὸ ὁποῖον πλὴν τῆς καθαρῶς οἰκονομικῆς πλευρᾶς τῶν ἐπενδύσεων, λαμβάνει ὑπ' ὄψιν καὶ τοὺς γενικωτέρους στόχους τῆς Κυβερνητικῆς πολιτικῆς.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει σαφῶς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἀντὶ τῆς ἐκ μέρους τοῦ Νομάρχου διεκδικήσεως περισσοτέρων ἁρμοδιοτήτων ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ Νομαρχιακοῦ Προγράμματος, θὰ ἦτο σκοπιμωτέρα ἡ ἀναζήτησις διευρύνσεως τῆς συνεργασίας αὐτοῦ κατὰ τὴν διατύπωσιν οὐχὶ μόνον τῶν διανομαρχιακῶν προγραμμάτων, ἥτις ἐπιτυγχάνεται διὰ τῶν Περιφερειακῶν Συμβουλίων, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ κατὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ ἐθνικοῦ προγράμματος, εἰς τρόπον ὥστε νὰ διευκρινίζωνται ἐγκαίρως αἱ θετικαὶ ἀρνητικαὶ ἐπιπτώσεις αὐτοῦ εἰς τὰ πλαίσια ἑκάστου Νομοῦ. Ὅπως ἐπίσης θὰ ἐτύγχανεν ἀναγκαία ἡ, ἐκ μέρους τῶν Νομαρχῶν, παράλληλος παρακολούθησις ἐφαρμογῆς τῶν ἐγκεκριμένων προγραμμάτων διανομαρχιακῆς καὶ ἐθνικῆς κλίμακος, ὡς πρὸς τὸν χρόνον πραγματοποιήσεως τῶν ἀποτελεσμάτων καὶ καθ' ἣν ἔκτασιν ταῦτα ἀναφέρονται εἰς τὴν περιφέρειάν των».

Πρόεδρος: Ὁ Νομάρχης κ. Ἀνδριανόπουλος ἔχει τὸν λόγον, μὲ θέμα:

«Κατὰ πόσον διὰ τῶν διατάξεων τοῦ Σχεδίου τοῦ νέου Κώδικος περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἐπιτυγχάνεται ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ ἐν ἀποφατικῇ περιπτώσει ποῖαι αἱ ἐπενεκτέαι βελτιώσεις».

κ. Π. ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Νομάρχης Ἀρκαδίας:

«Ἐντὸς τῆς καθολικῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ ἤθους ἀναπτύσσονται ἀντικειμενικαὶ ἱστορικῶς ἐξηρτημέναι καὶ κατὰ τὸ οὐσιαστικὸν αὐτῶν περιεχόμενον συγκεκριμέναι ἀξιολογικαὶ – δεοντολογικαὶ παραστάσεις, φορεῖς τῶν ὁποίων εἶναι τὸ ἀπρόσωπον κοινωνικὸν σύνολον.

Αἱ ἀνωτέρω ἀναπτυσσόμεναι ἀξιολογικαὶ παραστάσεις ὑπάρχουν κατὰ συνέπειαν ἐντὸς τῆς κοινωνίας, ὑποπίπτουσαι εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν ἀτόμων

(καὶ ἐπομένως καὶ τοῦ νομοθέτου) χάρις εἰς τὴν πρακτικὴν κοινωνικὴν πεῖραν αὐτῶν.

Ἐξ ἑτέρου τὸ δίκαιον, ὡς ἁρμονικὸν ὅλον νοούμενον, ἀποτελεῖ τὴν ἀμετάβλητον κοινωνικὴν θάλησιν, ἥτις δημιουργεῖ, συντηρεῖ καὶ προάγει τὴν κοινωνικὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων (φυσικῶν τε καὶ νομικῶν προσώπων).

Ὡς γνωστὸν ὁ διὰ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ν.Δ. 2888/1954 κυρωθεὶς Δημοτικὸς καὶ Κοινοτικὸς Κῶδιξ ἰσχύει ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1954, ἀριθμῶν οὕτω ζωὴν δέκα ἑπτὰ (17) ἐτῶν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος του κατεβλήθη προσπάθεια ἀμβλύνσεως τῶν ἐλαττωμάτων, τὰ ὁποῖα παρουσίασεν εἰς τὴν πρᾶξιν ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεών του. Ὡρισμέναι ἐξ αὐτῶν διὰ διαφόρων νομοθετημάτων, Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων καὶ ἐγκυκλίων ἐτροποποιήθησαν, συνεπληρώθησαν ἢ κατηργήθησαν.

Αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις του εἰς τὴν πρᾶξιν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἑρμηνείαν των διεπλάσθησαν καὶ διεμορφώθησαν περαιτέρω, εἰς τρόπον ὥστε ἐν τῇ ἐφαρμογῇ των μετεβλήθησαν εἰς τύπον κενὸν περιεχομένου, καίτοι δὲν ἦτο αὐτὸς ὁ σκοπὸς διὰ τὸν ὁποῖον ἐνομοθετήθησαν. Τινὲς δὲ (ὡς αἱ περὶ ἐκτελέσεως ἔργων καὶ προμηθειῶν), καίτοι ὡς ἐξαιρέσεις ἀπὸ κανόνα, τὸν ὁποῖον ἐθέσπισεν ὁ Κῶδιξ, εἰς τὴν πρᾶξιν μετετράπησαν εἰς κανόνα καὶ ὁ κανὼν εἰς ἐξαίρεσιν, ἐνῷ ἄλλαι ἔχουσι περιπέσει εἰς ἀχρησίαν. Πλεῖσται ἄλλαι ὡς ἑρμηνεύονται ἀπὸ τὴν ἐπικρατήσασαν νομολογίαν, ἀπέκτησαν ἔννοιαν διάφορον ἐκείνης, εἰς ἣν οἱ νομοθετήσαντες αὐτὰς ἀπέβλεψαν νὰ ἔχωσι καὶ δὲν ἐξυπηρετεῖται εἰς τὴν πρᾶξιν ὁ σκοπὸς δι' ὃν καθιερώθησαν. Οὕτως ἐχόντων, ἔκδηλος παρέστη ἡ ἀνάγκη τῆς ἀναθεωρήσεως, μεταρρυθμίσεως καὶ ἀνακαινίσεως τοῦ περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων κωδικοποιηθέντος δικαίου. Πρόσθετον λόγον τῆς ἀναθεωρήσεως ἀπετέλεσεν οὐ μόνον ἡ ἀντιμετώπισις τῶν μὴ καλυπτομένων ὑπὸ τῶν διατάξεων τούτου θεμάτων, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀπάλειψις διατάξεων, αἵτινες εἴτε ἐν τῇ πράξει κατέστησαν ἀνενεργεῖς εἴτε παρακωλύουσιν οὐσιωδῶς τὴν δρᾶσιν τῶν Ὀργανισμῶν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς των.

Τούτων δεδομένων, τὸ Σχέδιον τοῦ νέου Ν.Δ. «περὶ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος» ἀπὸ νομοτεχνικῆς τε καὶ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως εἶναι νομοθέτημα ἐξαίρετον.

Ἡ συντακτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ σχεδίου, ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὰς διατάξεις του, ἔλαβεν ὡς βάσιν τὸν ἰσχύοντα κώδικα περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων, οὗτινος αἱ διατάξεις τινὲς μὲν εἶναι εἰλημμέναι ὡς εἶχον, τινὲς δὲ τροποποιημέναι, κυρίως ὅμως συμπεριέλαβε νέας καὶ καινοτόμους τοιαύτας, συμφώνους καὶ πλήρως ἀνταποκρινομένας καὶ ἐναρμονιζομένας, τὸ μὲν πρὸς τὰ πορίσματα τῆς ἐν τῇ ἐφαρμογῇ αὐτοῦ δημιουργηθείσης νομολογίας τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων, τὸ δὲ πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ ἀντιλήψεις, αἵτινες κατὰ καιροὺς ἀνεπτύχθησαν καὶ ἐπεκράτησαν, ἐν τῇ θεωρίᾳ καὶ περὶ ὧν παρακατιὼν εἰδικωτέρου ἐκτίθημι.

Κατ' ἀκολουθίαν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτοι εἶναι ἕν, ἐπιστημονικῶς ἄψογον, ἄρτιον καὶ προοδευτικὸν νομοθέτημα. Δικαίως, εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο μὲ ὑπερηφάνειαν τονίζω, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ χαιρετίσῃ τὸ νέον Ν.Δ. περὶ Δημο-

τικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος, διότι οὗτος δι' αὐτοῦ καθίσταται ἀναμφιβόλως ἁπλούστερος, σαφέστερος καὶ πληρέστερος οἱουδήποτε ἄλλου ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἰσχυσάντων.

Ἐκ τῆς μελέτης τοῦ Σχεδίου Ν.Δ. «περὶ τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος», προκύπτει ὅτι ἡ ὅλη ἐργασία ὑπῆρξεν ἐπιμεμελημένη ἐπικρατησάσης τῆς τάσεως, ὅπως δοθῇ μεγαλυτέρα ἐλευθερία δράσεως εἰς τοὺς ὀργανισμοὺς καὶ ἀπαλλαγοῦν οὗτοι τῶν νῦν ὑφισταμένων ἐγγενῶν καὶ ἄλλων δυσχερειῶν μὲ παράλληλον ἐπισήμανσιν τῶν εὐθυνῶν, ἃς ἐπωμίζονται οἱ ἀναλαμβάνοντες τὸ βάρος τῆς διοικήσεως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, διὰ τοῦτο καὶ αἱ ἐπὶ τοῦ περιεχομένου του παρατηρήσεις μου θὰ περιορισθοῦν εἰς ὀλίγα μόνον σημεῖα.

Γενικῶς δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι δι' αὐτοῦ πλεῖσται ἁρμοδιότητες ἀσκούμεναι ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν μεταβιβάζονται εἰς τοὺς Νομάρχας (ἄρθρα 169, 179 παρ. 5 κ.ἄ) καὶ εἰς ἀρκετὰ καὶ σημαντικὰ σημεῖα ἁπλουστεύεται ἡ διαδικασία ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας τῶν Ὀργανισμῶν.

Εἰδικώτερον ἰδιαιτέρας μνείας δέον νὰ τύχωσιν αἱ ἀκόλουθοι διατάξεις τοῦ Σχεδίου :

1. Ἡ ἑρμηνευτικὴ διάταξις τοῦ ἄρθρου 2, παρ. 2, δι' ἧς προσδιορίζεται ἀκριβέστερον καὶ ἐπὶ τὸ ὀρθότερον τὸ περιεχόμενον τοῦ ὅρου «οἰκονομικὴ δυνατότης», δηλονότι προϋποθέσεως ἀπαραιτήτου διὰ τὴν ἀναγνώρισιν αὐτοτελοῦς συνοικισμοῦ εἰς Κοινότητα. Ἡ μέχρι τοῦδε τακτικὴ κατέδειξεν, ὅτι ἡ ἰσχύουσα περὶ τούτου διάταξις, ὡδήγει εἰς τὴν δημιουργίαν κατὰ κανόνα νέων θνησιγενῶν Ὀργανισμῶν, προστιθεμένων εἰς τοὺς δυστυχῶς ὑπάρχοντας ἐν ἀφθονίᾳ τοιούτους καὶ οὕτω παριστάμεθα μάρτυρες ἀναγνωρίσεως καὶ ὑπάρξεως μὴ βιωσίμων Κοινοτήτων.

2. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 22, δι' ἧς τὸ πρῶτον θεσπίζεται ἡ προσυπογραφὴ πάσης πράξεως οἱασδήποτε ἀρχῆς τοῦ Κράτους ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ἀφορώσης εἰς θέματα ἀποκλειστικῆς ἁρμοδιότητος τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἡ σημασία τῆς διατάξεως ταύτης εἶναι τεραστία, διότι δι' αὐτῆς τίθεται φραγμὸς εἰς τὰς οἱασδήποτε ἐπεμβάσεις ἀναρμοδίων ἀρχῶν, εἰς θέματα ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἁρμοδιότητα τῶν Ο.Τ.Α. καὶ δὴ ἐρήμην τοῦ ἔχοντος τὴν εὐθύνην τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας των καὶ νόμῳ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Θὰ ἠδυνάμην νὰ σᾶς ἀναφέρω ἐκ τοῦ παρελθόντος πλείστας περιπτώσεις ἐπιβαρύνσεως τῶν Ο.Τ.Α. διὰ διαφόρων νόμων ἢ καὶ ἀποφάσεων ἑτέρων Ὑπουργῶν.

Θὰ ἀρκεσθῶ μόνον εἰς τὴν ὀξυτάτην ἀντιδικίαν τὴν ἀνακύψασαν ἐξ ἀφορμῆς τῆς δικαίας καθ' ἡμᾶς ἀρνήσεως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων νὰ καταβάλωσιν ἐργοδοτικὰς εἰσφοράς, ὑπὲρ τῶν Ταμείων Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλί-

σεως, διὰ τοὺς εἰς αὐτοὺς ἐπὶ σχέσει ἐξηρτημένης ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου ἐργαζομένους.

3. Τὰς διατάξεις περὶ τὴν Διοίκησιν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἄρθρα 85 καὶ ἐπέκεινα, δι' ὧν καθορίζονται ρητῶς αἱ ἁρμοδιότητες ἀλλὰ καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν καθ' ἕκαστα ὀργάνων, ὥστε νὰ παύσωσιν ἐκ τῆς ἀσαφείας τῆς διατυπώσεως καὶ τῶν παρουσιαζομένων, τό γε νῦν ἔχον, κενῶν μεταξὺ τῶν ὀργάνων τούτων προστριβαί, μὲ ἄμεσον ἀποτέλεσμα τὴν μὴ εὔρυθμον λειτουργίαν τῶν 'Οργανισμῶν.

Εἰδικώτερον σημειοῦμεν : 1) τὴν νέαν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 102 παράγρ. 1, ἐδάφ. α', δι' ἧς ὁρίζεται ὅτι Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου εἶναι αὐτοδικαίως ὁ ἐκλεγεὶς Δήμαρχος. Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης τὸ μὲν διευκολύνεται ὁ Δήμαρχος ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν καθηκόντων του, διότι εἰς αὐτὸν θὰ ἐναπόκειται καὶ ὁ καθορισμὸς τῶν θεμάτων καὶ ἡ πρόσκλησις τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου εἰς συνεδρίαν, τὸ δὲ θὰ ἀποφευχθῇ ἡ παρατηρηθεῖσα προεπαναστατικῶς σφοδρὰ ἀντιδικία μεταξὺ τῶν δύο τούτων ὀργάνων, ὡς καὶ ὁ ὀξύτατος μεταξὺ τῶν κομμάτων πολιτικὸς ἀνταγωνισμὸς πρὸς κατάκτησιν τοῦ προσώπου τοῦ Προέδρου, ἐξασφαλιζομένης οὕτω ἐπαρκῶς τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας τοῦ Δήμου διὰ τῆς ἐξασφαλίσεως νόμῳ τῆς συνεχοῦς παρουσίας τοῦ Δημάρχου ἐν τῷ Δημοτικῷ Συμβουλίῳ, μάλιστα δὲ μετὰ ψήφου, δυναμένου οὕτω νὰ συμβάλῃ ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν τόνωσιν καὶ ταχύτητα τοῦ ἔργου του, 2) τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 116, τὴν ἀναφερομένην εἰς τὴν ἀναπλήρωσιν τοῦ Δημάρχου, διότι ἡ ἰσχύουσα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος διάταξις εἶχε δημιουργήσει ἀντιζηλίας μεταξὺ τοῦ Δημάρχου καὶ τοῦ ὁριζομένου ὑπ' αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀφ' ἑτέρου.

4. Τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν ἐκτελεστότητα τῶν πράξεων τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Συμβουλίων (ἄρθρα 122 καὶ ἐπέκεινα), αἵτινες τόσας διχογνωμίας καὶ προστριβὰς κατὰ τὸ παρελθὸν ἐδημιούργησαν.

Διὰ τῶν διατάξεων αὐτῶν τὸ μὲν καθορίζονται τὰ ὅρια καὶ τὰ μέσα τοῦ Διοικητικοῦ ἐλέγχου ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν συμβουλίων τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, τὸ δὲ ἡ δι' αὐτῶν θεσπιζομένη ἄσκησις ἐποπτείας εἰς τὴν διατήρησιν τῆς Κρατικῆς Ἑνότητος, παρὰ τὴν χειραφέτησιν τῶν Ο.Τ.Α. εἰς τὴν παρεμπόδισιν ἐπεμβάσεων τῶν ὀργάνων τῶν ἐν λόγῳ 'Οργανισμῶν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Κεντρικῆς ἐξουσίας καὶ ἡ ἐξασφάλισις σώφρονος καὶ ἐπιμελοῦς διαχειρίσεως τῶν τοπικῶν ζητημάτων. Ἐπὶ τῶν διατάξεων τοῦ κεφαλαίου τούτου εἰδικώτερον λεκτέα τὰ κάτωθι :

α) Ἡ καθοριζομένη 10ήμερος ἀνατρεπτικὴ προθεσμία τοῦ ἄρθρου 123 παρ. 1, περὶ ἀσκήσεως ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ἐλέγχου νομιμότητος, ἡ ἄμεσος ἐκτελεστότης τῶν ἀποφάσεων τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Συμβουλίων τῶν ἀφορωσῶν ψήφισιν πιστώσεων μέχρι 10.000 καὶ 2000 διὰ τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας ἀντιστοίχως, ἐφ' ὅσον συντρέχει ἐπείγουσα ἀνάγκη καὶ ἡ, τὸ πρῶτον ἐνδεικτικῶς εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, ἀπαρίθμησις τῶν περιπτώσεων

τῶν συνιστωσῶν παράβασιν νόμου, ἀποτελοῦσιν ἀναμφισβητήτου ἀξίας καινοτομίας βελτιωτικὰς τῆς ἐν γένει δράσεως καὶ λειτουργίας τῶν Ο.Τ.Α.

β) Ἡ διὰ τῆς διατάξεως τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 124 καθιδρυομένη ηὐξημένη εὐθύνη τῶν ὀργάνων τῶν Ο.Τ.Α. διὰ τῆς θεσπιζομένης ὑποχρεώσεως αὐτῶν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἐπελθούσης εἰς τὸν Ὀργανισμὸν ζημίας, ὑπὸ τοῦ ἐκτελοῦντος ἐν ἀγνοίᾳ του ἀκυρωθεῖσαν πρᾶξιν τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ὡς καὶ ἡ ποινικοποίησις τῆς παραβάσεως ταύτης διὰ τὸν τελοῦντα ἐν γνώσει τῆς ἀπαγγελθείσης ἀκυρότητος, θὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν μετὰ τῆς προσηκούσης ἐπιμελείας ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ἀρχόντων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν εὔρυθμον λειτουργίαν τῶν τε μονομελῶν καὶ συλλογικῶν ὀργάνων τῶν Ο.Τ.Α. καὶ τῶν ὑπαλλήλων τούτων, ἀλλὰ καὶ τῶν δημοτῶν. Ἡ διάταξις αὕτη εἶναι ἀπολύτως ἐνηρμονισμένη μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 104 καὶ 105 τοῦ Εἰσ. Νόμου τοῦ Α.Κ. περὶ τῆς εὐθύνης τῶν ὀργάνων τοῦ Δημοσίου κ.λπ.

γ) Ἰδιαιτέρας ἐπίσης μνείας χρήζει ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφ. β' τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 129 τοῦ ἐν λόγῳ σχεδίου, καθ' ἣν ἐπὶ ἐπιβολῆς πειθαρχικῆς ποινῆς ἡ ἄσκησις ἐφέσεως ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ποινῆς, διότι αὕτη καταδεικνύει τὴν στοργὴν μεθ' ἧς ἡ Ἐθνικὴ Ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις ἀντιμετωπίζει τοὺς Δημοτικοὺς καὶ Κοινοτικοὺς Ἄρχοντας.

Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης τοὺς προστατεύει ἀπὸ πᾶσαν ἐνδεχομένην πλάνην ἢ κακὴν ἐκτίμησιν τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν τοῦ ἐπιβαλόντος τὴν ποινὴν ὀργάνου, διότι ὡς πάντες γνωρίζετε προεπαναστατικῶς ἐπεβάλλετο ἡ ποινὴ καὶ μέχρι τῆς ἐκδόσεως ἀπαλλακτικῆς ἀποφάσεως αὕτη εἶχεν ἐν ὅλῳ ἐκτιθῇ.

5. Τῶν ἄρθρων 144–150 περὶ Συνδέσμων Δήμων καὶ Κοινοτήτων, δι' ὧν ἐπιλύονται σοβαρὰ προβλήματα καθιστῶντα ἐνίοτε προβληματικὴν τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τῶν Συνδέσμων. Ἐπὶ τῶν ἄρθρων τούτων καὶ ἰδίᾳ τῆς περιπτώσεως τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 148, ἀναφερομένης εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Συνδέσμων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, παρατηρητέον, ὅτι, αἱ διατάξεις τοῦ Κώδικος καταστάσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, κρίνονται ἀνεπαρκεῖς διὰ τὴν ὁμαλὴν διεξαγωγὴν τῆς Ὑπηρεσίας τῶν Συνδέσμων, διότι πολλοὶ τούτων λόγῳ τῆς διαρκοῦς φύσεως τοῦ δι' ὃν συνεστήθησαν σκοποῦ καὶ τῆς ἐκτάσεως τοῦ ἔργου των, ἔχουσιν ἀνάγκην προσλήψεως μονίμου Διοικητικοῦ καὶ Τεχνικοῦ Προσωπικοῦ.

Ἕνεκα τούτου παρίσταται ἀνάγκη προσθήκης διατάξεως πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος παρουσιαζομένου εἰς πολλὰς περιφερείας ὀξυτάτου.

6. Τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 155, περὶ ἧς λεκτέα τὰ κάτωθι :

α) Διὰ τῆς παρ. 1 ἐδάφ. α' τῆς ὡς ἄνω διατάξεως προσδιορίζεται σαφῶς τὸ πρόσωπον τοῦ δωρεοδόχου, ὥστε ν' ἀποφεύγωνται διχογνωμίαι καὶ ἑρμηνευτικὰ ζητήματα ἐν τῇ ἐφαρμογῇ αὐτῆς, β) διὰ τοῦ ἐδαφ. β' αὐτῆς ὁρίζεται, ὅτι ἐπιτρέπεται δωρεὰ ὑπὸ ὅρους. Οὕτω διὰ τῆς διατάξεως ταύτης, διασφαλίζεται ἡ πραγμάτωσις καὶ ἐκπλήρωσις τοῦ σκοποῦ δι' ὃν ἐγένετο ἡ δωρεὰ καὶ

πρὸς ὃν ἀπέβλεψεν ὁ δωρητής, ἄλλως τε πρόκειται καὶ περὶ διατάξεως πλήρως ἐνηρμοσμένης πρὸς τὰς τοιαύτας περὶ δωρεῶν τοῦ Ἀστικοῦ δικαίου. Ἐπὶ τῆς παρ. 2 τούτου δι' ἧς ἐνδεικτικῶς ἀπαριθμοῦνται αἱ περιπτώσεις τῶν πρὸς τρίτους δωρεὰν παροχῶν, διευρύνονται οἱ σκοποὶ τῆς δωρεᾶς κινητῶν καὶ χρημάτων, ἱκανοποιουμένου οὕτω δικαίου αἰτήματος τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

7. Τῆς διατάξεως τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 166, δι' ἧς ἐπεκτείνεται ἡ ἰσχὺς τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 169/1969 καὶ ἐπὶ τῶν βοηθῶν Ταμείου καὶ τῶν εἰσπρακτόρων, διότι δυστυχῶς πολλάκις παρετηρήθη τὸ φαινόμενον τῆς ἀπασχολήσεως τῶν ὀργάνων τούτων, τῶν ὁποίων ἡ τόσον σημαντικὴ ἀποστολὴ παρ' οὐδενὸς παρορᾶται, εἰς ἑτέρας ἐργασίας.

8. Τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 174 τοῦ Σχεδίου περὶ πληρωμῆς ἐκκαθαρισμένης ἀπαιτήσεως, δι' ἧς ἁπλουστεύεται ἡ διαδικασία ἐκδόσεως τοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος καὶ παρέχεται ἡ ἐξουσία τροποποιήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὀφειλέτου ὀργανισμοῦ εἰς τὸν Νομάρχην, διότι ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει συγχωρεῖται νὰ ἐμφανίζεται ὡς κακόπιστος εἰς τὰς πρὸς τρίτους συναλλαγάς του. Ἄλλως τε, μία τοιαύτη ἄρνησις, κρίνεται καθ' ἡμᾶς πάντῃ ἀδικαιολόγητος καὶ θεωρεῖται ὡς ἀντικειμένη εὐθέως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς χρηστῆς διοικήσεως.

9. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων : α) 179 παρ. 1 περὶ τῶν δανείων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, δι' ἧς διευρύνονται αἱ περιπτώσεις συνομολογήσεως δανείων, β) 193 περὶ ἐκμισθώσεως καὶ μισθώσεως ἀκινήτων κτημάτων καὶ ἐκμισθώσεως κινητῶν πραγμάτων δι' ἧς συμπληροῦται ὑφιστάμενον ἐν τῷ Νόμῳ κενόν, ἐπεκταθεῖσα καὶ ἐπὶ ἐκμισθώσεως κινητῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν πραγμάτων καὶ γ) 199 παρ. 4 περὶ τεχνικοῦ προγράμματος, δι' ἧς προβλέπονται κυρώσεις κατὰ τῶν ὑπευθύνων, ἐν περιπτώσει ἐκτελέσεως ἔργου μὴ περιλαμβανομένου εἰς τὸ πρόγραμμα καὶ οὕτω διασφαλίζεται ὁ ὀρθολογιστικὸς προγραμματισμὸς τῶν ἔργων.

10. Ἐπὶ τῶν διατάξεων τοῦ κεφαλαίου Γ' «ἔργα καὶ προμήθειαι» λεκτέα τὰ κάτωθι :

Αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις εἰς τὴν πρᾶξιν, κατὰ τὴν ἐφαρμογήν των, μετεβλήθησαν εἰς τύπον κενὸν περιεχομένου, καίτοι δὲν ἦτο αὐτὸς ὁ σκοπὸς δι' ὃν ἐνομοθετήθησαν. Καίτοι αἱ περὶ ἀπ' εὐθείας ἀναθέσεως ἢ δι' αὐτεπιστασίας διατάξεις ὁρίζονται ὡς ἐξαιρέσεις ἀπὸ κανόνα, τὸν ὁποῖον ἐθέσπισεν ὁ Κῶδιξ, εἰς τὴν πρᾶξιν μετετράπησαν εἰς κανόνα καὶ ὁ κανὼν εἰς ἐξαίρεσιν.

Διὰ τῶν νέων διατάξεων τοῦ Σχεδίου, ἄρθρον 200 τίθεται φραγμὸς εἰς τὰς καταχρήσεις καὶ καταχωρεῖται δι' αὐτῶν τὸ ἀδιάβλητον τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων.

11. Αἱ διατάξεις περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων (ἄρθρ. 205) δι' ὧν ἁπλουστεύεται ἡ διαδικασία, ἐπιταχυνομένου οὕτω τοῦ ρυθμοῦ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων.

Ἐκ τῶν προεκτεθέντων σαφῶς προκύπτει, ὅτι διὰ τῶν διατάξεων τοῦ Σχεδίου τοῦ νέου Κώδικος περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐπιτυγχάνεται ἀπολύτως ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, διότι τόσον αἱ τροποποιηθεῖσαι ὅσον καὶ αἱ νέαι ἐν τῷ σχεδίῳ διατάξεις εἶναι ἀληθῶς καινοτόμοι καὶ ἐπαναστατικαί.

Εἰς τὸ ὑπὸ συζήτησιν σχέδιον πιθανὸν νὰ ὑπάρχωσιν ἐπὶ λεπτομερειῶν ἀτέλειαι, μὴ δυνάμεναι ὅμως νὰ ἐπισημανθοῦν καὶ προσδιορισθοῦν ἐκ τῶν προτέρων. Αὗται θὰ ἀναφανοῦν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν σχετικῶν διατάξεων ἐν τῇ πράξει καὶ θὰ ἀκολουθήσῃ ἡ θεραπεία των.

Πέρα ὅμως τῶν πιθανολογουμένων ἀτελειῶν, δύναταί τις νὰ παρατηρήσῃ, ἀπὸ τοῦδε εἰς τινας διατάξεις τοῦ σχεδίου, ἀτελείας, αἱ ὁποῖαι ἴσως ἐκ πρώτης ὄψεως νὰ μὴ παρουσιάζουν σοβαρὰν σημασίαν, πλὴν ὅμως εἶναι σοβαραὶ διὰ τοῦτο καὶ θὰ παρακαλέσω ὅπως μοὶ ἐπιτρέψητε νὰ σᾶς ἀπασχολήσω ἐπ' ὀλίγον εἰς τὰς ἑξῆς τρεῖς διατάξεις :

1) Τὴν διάταξιν τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 3 περὶ τῆς καταργήσεως Κοινοτήτων, ἥτις δέον νὰ τροποποιηθῇ, ὥστε νὰ καθίσταται ὑποχρεωτικὴ ἡ κατάργησις τῶν Κοινοτήτων τῶν μὴ συγκεντρουσῶν τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Σχεδίου καὶ οὐχὶ δυνητική, ἀφιεμένης εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἢ Νομάρχην τῆς ἁρμοδιότητος καθορισμοῦ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος μεθ' οὗ θὰ ἑνωθῇ. Ὡς πάντες γνωρίζομεν ἐκ τῶν 6.000 περίπου Κοινοτήτων λίαν σημαντικὸν ποσοστὸν οὐδεμίαν τῶν προϋποθέσεων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 2 συγκεντροῖ, τοῦτο δὲ καθιστᾷ ὑποτυπώδη τὴν λειτουργίαν τῶν ὀργανισμῶν τούτων καὶ δημιουργεῖ μεγαλυτέρας δυσχερείας ἐν τῇ Διοικήσει ἐν γένει ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἐξυπηρετουμένους σκοπούς. Ἡ κατάργησις τῶν Ὀργανισμῶν τούτων ἀποτελεῖ τὸν μοναδικὸν τρόπον ἀντιμετωπίσεως τοῦ προβλήματος διότι μόνον οὕτω θὰ καταστῇ δυνατὸς καὶ ὁ ἐκσυγχρονισμὸς καὶ ἡ λειτουργία τῶν Ο.Τ.Α. Ἡ προβαλλομένη ὑπὸ πολλῶν ἴσως ἀποψις, ὅτι οὕτω δὲν ἐπιλύονται αἱ τοπικαὶ ὑποθέσεις καὶ δὲν ἐξυπηρετοῦνται οἱ πολῖται δὲν κρίνεται βάσιμος, διότι τὰ μὲν θέματα τῶν καταργουμένων κοινοτήτων εὐχερῶς δύνανται νὰ προστατευθοῦν λαμβανομένης πρὸς τοῦτο νομοθετικῆς μερίμνης, ἡ δὲ ἐξυπηρέτησις τῶν πολιτῶν, ἐν ὄψει τοῦ ὑφισταμένου σήμερον πυκνοτάτου ὁδικοῦ δικτύου καὶ τῆς συνδέσεως σχεδὸν τοῦ συνόλου τῶν χωρίων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας ὁδικῶς, ὡς καὶ τῶν ὑφισταμένων μέσων τηλεπικοινωνίας εἶναι ταχεῖα.

Ἐν ἄλλοις λόγοις αἱ ὠφέλειαι ἐκ τῆς προτεινομένης λύσεως θὰ εἶναι ἀσυγκρίτως μεγαλύτεραι τῶν δυσχερειῶν, ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν τε πολιτῶν καὶ τῆς Διοικήσεως.

2) Τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 34, παρ. 2, καθ' ἣν μεταξὺ τῶν κωλυμάτων ἐκλογιμότητος δὲν περιλαμβάνεται ἡ περίπτωσις τῶν εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως κηρυχθέντων, τῶν κωλυμάτων τούτων περιοριζομένων μόνον εἰς τὰ ἐν ἄρθρῳ 61, παρ. 2 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1968 διαλαμβανόμενα.

Φρονοῦμεν ὅτι εἶναι σκόπιμον νὰ καθιερωθῇ ὡς κώλυμα ἐκλογιμότητος καὶ ἡ πτώχευσις, διότι ὡς γνωστὸν ὁ εἰς τὴν τοιαύτην κατάστασιν κηρυχθεὶς ἔστω καὶ ἀνυπαιτίως εἶναι ἄτομον στερηθὲν τοῦ ἀναγκαίου κύρους ἵνα ἀναλάβῃ τὴν διαχείρισιν τῶν κοινῶν ὑποθέσεων. Πέραν ὅμως τούτου ἀποτελεῖ ἕν τινι μέτρῳ καὶ ἀπόδειξιν τῆς ἐλλείψεως ἱκανοτήτων διὰ τὴν ἀνάληψιν ἑνὸς τόσον σπουδαίου ἀξιώματος ἀφοῦ ἤδη παρέσχεν ἀπόδειξιν περὶ ἀδυναμίας εὐστόχου ἀντιμετωπίσεως τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑποθέσεων.

3) Τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 40 παρ. 2 καθ' ἣν Βουλευτὴς ἐκλεγεὶς Δήμαρχος, Δημοτικὸς ἢ Κοινοτικὸς Σύμβουλος ὑποχρεοῦται, ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς καταστῇ ὁριστικὴ ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ νὰ δηλώσῃ εἰς τὴν Βουλὴν ἐπιλογὴν μεταξὺ τῶν ἀξιωμάτων τούτων. Αὕτη δέον νὰ τροποποιηθῇ εἰς τρόπον ὥστε ὁ ὑποβάλλων ὑποψηφιότητα βουλευτὴς νὰ ἐκπίπτῃ αὐτοδικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως, διότι ἡ παρεχομένη διὰ τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου εὐχέρεια ἐπιλογῆς μεταξὺ τῶν δύο ἀξιωμάτων ὁδηγεῖ εὐθέως εἰς ἀλλοίωσιν τῆς θελήσεως καὶ τοῦ ἀληθοῦς φρονήματος τῶν ψηφοφόρων, δοθέντος ὅτι ἐπηρεάζει αὐτοὺς διὰ τῆς αἴγλης τῆς βουλευτικῆς του ἰδιότητος, ἰδίᾳ εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς τὸ εἰς ὃ ἀνήκει πολιτικὸν κόμμα εὑρίσκεται εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ μεταβολὴν ἐν τῷ προσώπῳ τῶν διεκδικησάντων τῶν Διοίκησιν τῶν κοινῶν, ἀφοῦ ἄλλος θὰ ψηφίζεται καὶ ἄλλος ἐν συνεχείᾳ θὰ καλῆται νὰ διοικῇ. Πέραν τούτου διευκολύνει τὰς συναλλαγὰς μεταξὺ τῶν μελῶν τῶν συνδυασμῶν καὶ ἐξαχρειώνει ταῦτα, ὥστε νὰ δημιουργῆται κατάστασις ἠθικῆς σήψεως.

Ἡ ἐπεξεργασθεῖσα τὰς διατάξεις τοῦ νέου Σχεδίου τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος Ἐπιτροπὴ ἐχρησιμοποίησε πλουσιώτατον ὑλικὸν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς νομοθεσίας, βασισθεῖσα κυρίως ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς νομοθεσίας, νομολογίας καὶ ἐπιστήμης, εἰς τρόπον ὥστε τὸ ἔργον νὰ δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἔργον ἐπαναστατικόν, ἑλληνικῆς ἐμπνεύσεως καὶ ἐκτελέσεως ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἑλληνικῆς πείρας καὶ ἐν ὄψει τῶν ἑλληνικῶν ἀντιλήψεων καὶ συνθηκῶν μὲ τὴν προσπάθειαν βεβαίως νὰ ἐπιτευχθοῦν οἱ ἀνωτέρω ἐκτεθέντες σκοποὶ βελτιώσεως καὶ ἐκσυγχρονισμοῦ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ Κοινωνικοῦ συνόλου».

Πρόεδρος: Νὰ καταχωρηθοῦν εἰς τὰ Πρακτικὰ ὅλαι αἱ προτάσεις ποὺ ἐδόθησαν αἱ ἀφορῶσαι τὸν Κώδικα Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

ΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Προτάσεις τοῦ Νομάρχου Ξάνθης κ. Γεωργίου Κυριακάκου ἐπὶ τοῦ Σχεδίου Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος.

Ἐκ τῆς ἀκριβοῦς μελέτης τοῦ καταρτισθέντος Σχεδίου τοῦ Νέου Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος, διαπιστοῦται ὅτι τὸ νομοθέτημα τοῦτο θὰ συμβάλῃ ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Ἐπ αὐτοῦ εἰσηγούμεθα τὰς κάτωθι τροποποιήσεις :

α) Δέον ὅπως προσαρμοσθῇ τὸ ἄρθρον 20 αὐτοῦ, πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 5 τοῦ ἄρθρου 121 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος.

Ἐπίσης πρὸς ἄρσιν παρερμηνειῶν δέον νὰ προσδιορισθῇ καὶ ἡ ἔννοια τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων».

β) Δέον ὅπως τροποποιηθῇ καὶ συμπληρωθῇ τὸ ἄρθρον 155 τοῦ Σχεδίου.

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου εὐρύνεται ἡ δυνατότης οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ὡς καὶ φυσικῶν προσώπων.

Ἐκ τῆς πείρας ἀποδεικνύεται κακὴ χρῆσις τῆς εὐχερείας ταύτης ὑπὸ τῶν Ὀργανισμῶν, μὲ ἀποτέλεσμα τὸν ἐξανεμισμὸν τῶν οἰκονομικῶν αὐτῶν εἰς βάρος τῆς κυρίας ἀποστολῆς των.

*

Προτάσεις τοῦ Νομάρχου Λέσβου κ. Φ. Καζάκη ἐπὶ τοῦ Σχεδίου Ν. Δ. περὶ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος :

Ἀνεπαρκὴς ὁ χρόνος πρὸς ἐπεξεργασίαν τοῦ Κώδικος Δήμων καὶ Κοινοτήτων, πολὺ περισσότερον δὲ πρὸς ἔκφρασιν ὑπευθύνου γνώμης.

Παρ' ὅλα ταῦτα ἐπιχειρῶ νὰ θέσω ὑπ' ὄψιν τοῦ συνεδρίου καὶ τῶν συντακτῶν τοῦ Κώδικος τὰς κάτωθι παρατηρήσεις μου αἵτινες εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχουν ποίαν τινὰ βάσιν πρὸς μελέτην :

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 38 τοῦ Σχεδίου ὁρίζεται ὅτι δικηγόροι ἐκλεγέντες δήμαρχοι ἢ πρόεδροι κοινοτήτων δὲν δύνανται νὰ ἀσκοῦν κατὰ τὸν χρόνον τῆς θητείας των τὸ λειτούργημα τοῦ δικηγόρου. Νομίζω ὅτι τοὐλάχιστον εἰς τοὺς μικροὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας δὲν πρέπει νὰ ἰσχύῃ ἡ διάταξις αὕτη καθ' ὅσον ἀφ' ἑνὸς μὲν δὲν ἐξυπηρετεῖ οὐσιαστικόν τινα σκοπὸν ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀποξενοῦται ὁ ὀργανισμὸς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἑνὸς ἱκανοῦ καὶ μορφω-

μένου προσώπου. Ἄλλωστε δὲν ἰσχύει ὁ περιορισμὸς καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς ἐπιστήμονας.

Ὡς μόνον περιορισμὸν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν μὴ ἀνάληψιν ὑποθέσεων ἐκ τῆς διοικητικῆς περιφερείας τοῦ ὀργανισμοῦ τὸν ὁποῖον ἐκπροσωπεῖ.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 92 παρ. 6 τοῦ σχεδίου ὁρίζεται ὅτι αἱ παραλείψεις τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος συνεπάγονται τελικῶς τὴν ἔκπτωσίν του ἀπὸ τοῦ προεδρικοῦ ἀξιώματος. Τότε ἐν προκειμένῳ θὰ παραμείνῃ σύμβουλος ἢ θὰ ἀπομακρυνθῇ καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ συμβουλίου ; Ἀπαιτεῖται ποία τις διευκρίνησις, καθ' ἡμᾶς ἡ ἀπομάκρυνσις ἐκ τοῦ συμβουλίου εἶναι ἐπιβεβλημένη σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ διὰ λόγους ψυχολογικούς.

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 102 παρ. 1 τοῦ σχεδίου ὁρίζεται ἡ σειρὰ ἐκλογῆς τῶν ἀξιωμάτων βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψήφων. Ἐν συνεχείᾳ ὅμως εἰς τὴν παρ. 2 ἐν περιπτώσει ἀποποιήσεως, παραιτήσεως κλπ. τοῦ ἀξιώματος τοῦ ἀντιπροέδρου καὶ Γραμματέως ἐνεργεῖται ἐκλογή. Διατί ἡ διαφοροποίησις ;

Ἡ κατὰ σειρὰν ψήφων κλῆσις αὐτῶν εἰς τὸ ἀξίωμα ἐναρμονίζεται πρὸς τὴν παρ. 1 καὶ δὲν δημιουργεῖ ψυχρότητα, πικρίαν, ἔριδας ἐν τῷ συμβουλίῳ, καὶ ὁδηγεῖ ἐμμέσως εἰς μόνιμον ἀνωμαλίαν.

4. Εἰς τὸ ἄρθρον 123 τοῦ σχεδίου ὁρίζεται ὅτι κατ' ἐξαίρεσιν εἶναι ἀμέσως ἐκτελεσταὶ πράξεις μὲ ἐπιβάρυνσιν ὡρισμένου χρηματικοῦ ποσοῦ ἐφ' ὅσον συντρέχει ἐπείγουσα ἀνάγκη βεβαιουμένη ἐν αὐτῇ.

Ἡ διάταξις θὰ γεννήσῃ ἀμφιβολίας καὶ προστριβὰς μεταξὺ τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τῆς Νομαρχίας λόγῳ τῆς διαφόρου ἀντιλήψεως καὶ ἑρμηνείας τοῦ ἐπείγοντος.

Μία ἐνδεικτικὴ ἀπαρίθμησις κρίνεται ἀναγκαία.

Ἐπίσης ἀναγκαία κρίνεται ἡ αὔξησις τοῦ ποσοῦ ἀπὸ 10.000 εἰς 20.000 καὶ ἀπὸ 2.000 – 5.000.

5. Εἰς τὸ ἄρθρον 166 τοῦ σχεδίου ὁρίζεται ὅτι «ἡ ὑπηρεσιακὴ ἐν γένει κατάστασις» τῶν βοηθῶν Ταμείου καὶ εἰσπρακτόρων ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ Κώδικος περὶ καταστάσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων. Ἡ διάταξις εἶναι τελείως ἀόριστος καὶ δημιουργεῖ πλεῖστα ὅσα προβλήματα περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν, τοῦ μεταθετοῦ τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας κλπ.

Νομίζομεν ὅτι πρέπει ἡ διάταξις ν' ἀντικατασταθῇ ὡς ἑξῆς : «Ἡ ὑπηρεσιακὴ ἐν γένει κατάστασις τῶν βοηθῶν Ταμείου καὶ εἰσπρακτόρων ρυθμίζονται ὑπὸ εἰδικοῦ νόμου».

*

Προτάσεις τοῦ Νομάρχου Θεσσαλονίκης κ. Θεοδ. Μπουκουβάλα ἐπὶ τοῦ Σχεδίου Ν. Δ. περὶ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος :

Ἄρθρον 10 παρ. 1. Ἕκαστος δῆμος ἢ κοινότης ἔχει καθωρι-

σμένην ἐδαφικῶς περιφέρειαν. Πᾶν τμῆμα τῆς χώρας ἀνήκει εἰς δημοτικὴν ἢ κοινοτικὴν περιφέρειαν.

Παρατήρησις: Ὑπάρχουν οἰκισμοὶ ἀνήκοντες εἰς κοινότητα μὴ συνδεόμενοι ἐδαφικῶς μὲ τὴν Κοινότητά των. Μεσολαβοῦν ἕτεροι οἰκισμοὶ ἀνήκοντες εἰς ἑτέρας Κοινότητας. Ἡ διαρρύθμισις τῶν ὁρίων τῶν οἰκισμῶν τούτων δέον νὰ γίνῃ οὕτως, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ ἐδαφικὴ συνέχεια τῶν οἰκισμῶν πρὸς τὸν τοιοῦτον τῆς ἕδρας τῆς Κοινότητος.

Πρότασις: Νὰ προστεθῇ εἰς τὴν 1ην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 10 φράσις «ἥτις εἶναι συνεχὴς» ὁπότε θὰ ἔχῃ ὡς ἑξῆς:

«Ἕκαστος δῆμος ἢ κοινότης ἔχει καθωρισμένην ἐδαφικῶς περιφέρειαν, ἥτις εἶναι συνεχής. Πᾶν τμῆμα τῆς Χώρας ἀνήκει εἰς δημοτικὴν ἢ κοινοτικὴν περιφέρειαν».

Ἄρθρον 80. Κατάργησις Κοινότητος ἐν περιπτώσει ματαιώσεως ἐκλογῆς. Ματαιωθείσης τῆς ἐκλογῆς συμβούλων ἔν τινι Κοινότητι ἐλλείψει δηλώσεως συνδυασμοῦ ὑποψηφίων, ὁ Νομάρχης ἐκδίδει ἀμέσως πρόγραμμα περὶ ἐπαναλήψεως αὐτῆς. Ἂν καὶ κατὰ τὴν νέαν ἐκλογὴν δὲν ἐδηλώθη συνδυασμὸς ὑποψηφίων ἡ Κοινότης καταργεῖται διὰ Β.Δ. καὶ ἑνοῦται εἰς τὸν ἐγγύτερον δῆμον ἢ κοινότητα.

Παρατηρήσεις: Ἡ λέξις ἐγγύτερον δέον νὰ ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς λέξεως ὅμορον. Καὶ τοῦτο διότι εἶναι πιθανὸν οἱ κάτοικοι τῆς καταργουμένης Κοινότητος νὰ ἔχουν συμφέροντα οἰκονομικὰ κλπ. νὰ προσαρτηθοῦν εἰς ἑτέραν ὡσαύτως ὅμορον Κοινότητα, ἡ ὁποία ὅμως νὰ μὴ εἶναι ἡ ἐγγυτέρα.

Ἄρθρον 92 παρ. 1. Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον συνέρχεται ὑποχρεωτικῶς προσκλήσει τοῦ Προέδρου ἐντὸς τοῦ πρώτου πενθημέρου ἑκάστου μηνός.

Παρατήρησις: Ἡ διάταξις τῆς ὑποχρεωτικῆς συγκλήσεως τοῦ Συμβουλίου ἐντὸς τοῦ πρώτου πενθημέρου ἑκάστου μηνὸς δὲν τηρεῖται. Ὀρθότερον θὰ ἦτο νὰ διατυπωθῇ ὡς κάτωθι: Τὸ «Κοινοτικὸν Συμβούλιον συνέρχεται ὑποχρεωτικῶς προσκλήσει τοῦ Προέδρου καθ' ἕκαστον μῆνα».

Ἄρθρον 103 παρ. 1. Τὰ αὐτὰ ὡς ἀνωτέρω καὶ διὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 94 παρ. 1. Πρακτικὰ συνεδρίας. Περὶ τῆς συνεδρίας τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τηροῦνται πρακτικὰ καταχωριζόμενα ὑπὸ τοῦ Γραμματέως ἐν εἰδικῷ βιβλίῳ κλπ. Πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων ἐκ τῶν ὑστέρων ἀμφισβητήσεων ὡς πρὸς τὴν ἀκρίβειαν τῶν διαμειφθέντων δύνανται νὰ τηρῶνται καὶ πρόχειρα πρακτικὰ μονογραφούμενα ὑπὸ τῶν συμμετασχόντων τῆς συνεδρίας μελῶν.

Παρατήρησις: Αἱ ἐκ τῶν ὑστέρων ἀμφισβητήσεις παρουσιάζονται εἰς πλείστας περιπτώσεις. Εἶναι ἀπαραίτητος ἡ μονογραφὴ προχείρων πρακτικῶν, δι' ὃ ἡ διάταξις περὶ τηρήσεως προχείρων πρακτικῶν δέον νὰ καταστῇ ὑποχρεωτικὴ καὶ οὐχὶ δυνητική.

Ἄρθρον 121 παρ. 1. Ἔξοδα κινήσεως δημάρχων καὶ κοινοταρχῶν. Ἐκ τῆς διατυπώσεως τοῦ ἄρθρου τούτου παρελείφθη ἡ παράγραφος ἡ ἀναφερομένη εἰς τὴν κίνησιν τῶν ὡς ἄνω δημοτ. καὶ κοιν. ἀρχόντων εἰς κατεπειγούσας περιπτώσεις ἄνευ προηγουμένης ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου. Φρονοῦμεν ὅτι ἡ διάταξις αὕτη πρέπει νὰ διατηρηθῇ διότι πράγματι συντρέχουν κατεπείγουσαι ἀνάγκαι κινήσεως τῶν ἀνωτέρω ἐκτὸς ἕδρας καὶ εἰς τοιαύτας περιπτώσεις θὰ στερηθοῦν τῶν ἐξόδων κινήσεώς των.

Ἄρθρον 123 παρ. 1. Ἔλεγχος νομιμότητος. Αἱ πράξεις τῶν δημοτ. καὶ κοινοτ. συμβουλίων αἱ ὑποκείμεναι εἰς ἔλεγχον νομιμότητος, καθίστανται ἐκτελεσταὶ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἐπρωτοκολλήθησαν εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς Νομαρχίας κλπ.

Παρατήρησις: Ἡ φράσις «ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας 10 ἡμερῶν» δέον νὰ ἀπαλειφθῇ καθ' ὅσον πολλάκις παρουσιάζεται ἀδυναμία ἀμέσου ἐλέγχου τῶν ἀποφάσεων καὶ περιελεύσεως αὐτῶν εἰς τὸν Δῆμον ἢ τὴν Κοινότητα ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας.

Οὕτω, ὁ Δήμαρχος ἢ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος τὴν 11ην ἡμέραν ἀπὸ τῆς πρωτοκολλήσεως τῆς ἀναφορᾶς του θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα ἐκτελέσεως ἀκύρου ἀποφάσεως, γεγονὸς ὅπερ θὰ δημιουργήσῃ πλεῖστα ὅσα ζητήματα. Ὀρθὸν εἶναι ἡ διάταξις νὰ παραμείνῃ ὡς ἔχει σήμερον.

*

Προτάσεις τοῦ Νομάρχου Εὐβοίας κ. Κων. Δορκοφίκη ἐπὶ ἐπὶ τοῦ Σχεδίου Ν. Δ. περὶ Κώδικος Δήμων καὶ Κοινοτήτων:

Ἡ παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ σχεδίου Ν. Δ/τος νὰ τροποποιηθῇ ὡς ἀκολούθως:

Παρ. 4. Δῆμος μὴ συγκεντρῶν τὰς προϋποθέσεις τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου καταργεῖται ὑποχρεωτικῶς καὶ ἀναγνωρίζεται εἰς ἰδίαν κοινότητα διὰ Β. Δ/τος.

Νὰ προστεθῇ δὲ παρ. 5 μεταβατικῆς ἰσχύος ἔχουσα οὕτω:

Ἐντὸς ἓξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, διὰ Β. Δ/τος ἐκδιδομένου δι' ἠτιολογημένης προτάσεως τοῦ Νομάρχου ἄνευ τῆς τηρήσεως τῆς κατὰ τὰς παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρ. 3 διαδικασίας, αἱ συνεχόμεναι πρὸς Δῆμον Κοινότητες ἑνοῦνται πρὸς τὸν Δῆμον, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν συγκεντροῖ τὰς προϋποθέσεις τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος.

Δικαιολογητικὴ βάσις τῆς προτεινομένης τροπολογίας:

Ἡ προτεινομένη τροπολογία ὑπαγορεύεται ἐκ τῆς ἀνάγκης ὅπως ἡ κατάργησις τῶν Δήμων οἵτινες δὲν συγκεντροῦν τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένας προϋποθέσεις εἶναι ὑποχρεωτικὴ καὶ οὐχὶ δυνητική.

Ἡ θέσπισις τῆς μεταβατικῆς διατάξεως ὑπαγορεύεται ἐκ τῆς ἀνάγκης

ὅπως εἰς Δήμους οἵτινες δὲν συγκεντροῦν τὰς προϋποθέσεις τοῦ Νόμου, ἑνωθοῦν ὑποχρεωτικῶς αἱ συνεχόμεναι Κοινότητες, ἐπὶ τῷ σκοπῷ δημιουργίας αὐτοδυνάμων καὶ οἰκονομικῶς αὐτάρκων Ὀργανισμῶν.

Ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ σχεδίου Ν. Δ/τος νὰ τροποποιηθῇ ὡς ἀκολούθως :

Κοινότης μὴ συγκεντροῦσα τὰς κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 προϋποθέσεις καταργεῖται ὑποχρεωτικῶς διὰ Β. Δ/τος ἐκδιδομένου διὰ προτάσεως τοῦ Νομάρχου καὶ ἑνοῦται μετὰ συνεχομένου Δήμου ἢ Κοινότητος.

Ἡ ἀνωτέρω διάταξις δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς δὲν καθίσταται δυνατὴ ἕνωσις λόγῳ μὴ ὑπάρξεως συνεχομένου Δήμου ἢ Κοινότητος.

Ἡ προτεινομένη τροπολογία ὑπαγορεύεται ἐκ τῆς ἀνάγκης ὅπως ἡ κατάργησις τῶν μὴ βιωσίμων κοινοτήτων καταστῇ ὑποχρεωτικὴ καὶ οὐχὶ δυνητική, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως, διάσπαρτοι θνησιγενεῖς ὀργανισμοί, ἑνωθοῦν καὶ ἀποτελέσουν αὐτοδυνάμους τοιούτους πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς των.

Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὁρίων τοῦ ἄρθρ. 11 τοῦ σχεδίου Ν. Δ/τος νὰ συμμετέχῃ καὶ εἷς τεχνικὸς ὑπάλληλος τῆς ΤΥΔΚ διὰ τὴν κατάρτισιν τῶν σχετικῶν σκαριφημάτων.

Τὸ ἐδάφιον ιβ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 21 τοῦ Σχεδίου Ν. Δ/τος νὰ συμπληρωθῇ ὡς κάτωθι :

«Ἡ ἀνωτέρω ἁρμοδιότης ἐκτείνεται καὶ ἐπὶ παραθαλασσίων χώρων εὑρισκομένων ἐντὸς τῆς ζώνης τῶν Λιμενικῶν Ταμείων».

Ἡ συμπλήρωσις τῆς ἀνωτέρω διατάξεως ὑπαγορεύεται ἐκ τοῦ ὅτι εἰς οὓς Δήμους καὶ Κοινότητας λειτουργοῦν Λιμενικὰ Ταμεῖα, ταῦτα προβάλλουν ἐμπόδια εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν ἀκτῶν τῶν κειμένων ἐντὸς τῆς ζώνης αὐτῶν.

*

Προτάσεις τοῦ Νομάρχου Ἔβρου κ. Παναγ. Κόλια ἐπὶ τοῦ Σχεδίου Ν. Δ. περὶ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος :

Ἄρθρον 1 παρ. 4. Νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ λέξις δύναται καὶ νὰ μὴ ὑπάρχῃ ὑποχώρησις, διότι φρόνιμον εἶναι νὰ δοθῇ τέρμα εὐθέως καθ' ὅτι ἄλλως θὰ ἀρχίσουν αἱ συζητήσεις μὲ τὰς γνωστὰς ἐπιπτώσεις.

Ἄρθρον 9 παρ. 5. Αἱ ἀποφάσεις τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων ἐπὶ τοῦ ὀνόματος, ἕδρας καὶ μετονομασίας δήμων, ὁδῶν καὶ πλατειῶν αὐτῶν νὰ ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Νομάρχου καὶ οὐχὶ τοῦ Ὑπουργοῦ, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ὑπάρχουν κοινότητες μὲ μεγαλύτερον ἀριθμὸν κατοίκων τῶν Δήμων.

Ἄρθρον 13. Νὰ πραγματοποιῆται νέος καθορισμὸς ὁρίων καὶ εἰς τὰς ἀναγραφομένας περιπτώσεις ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς καθίστα-

ται δυσεφάρμοστος ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἢ ἡ ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Ὁρίων, λόγῳ ἀλλοιώσεως ἐν τοῖς πράγμασι τῶν σημείων τῶν προσδιοριζόντων τὰ ὅρια ἢ λόγῳ πλημμελοῦς προσδιορισμοῦ τούτων.

Ἄρθρον 16 παρ. 8. Ἡ ἔναντι διάταξις νὰ διατυποῦται ἀντιθέτως ἤτοι ἡ συζευχθεῖσα γυνὴ νὰ ἀποκτᾷ αὐτοδικαίως τὴν δημοτικότητα τοῦ συζύγου της καὶ τῇ αἰτήσει της νὰ ὑφίσταται εὐχέρεια διατηρήσεως τῆς πρὸ τοῦ γάμου δημοτικότητός της. Διότι πλεῖστοι νομίζουν ὅτι ἀποκτοῦν τὴν δημοτικότητα τοῦ συζύγου.

Ἄρθρον 79. Ἡ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ἐπίδοσις τῆς παραιτήσεως, δὲν κρίνεται ἀναγκαία δεδομένου ὅτι δύναται νὰ ὁρισθῇ ὅτι αὕτη καθίσταται ὁριστικὴ ἅμα τῇ παρελεύσει 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρωτοκολλήσεως.

Ἄρθρον 90 παρ. 3. Νὰ προστεθῇ εἰς τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς ἐναντι διατάξεως, ὅτι διαπιστουμένης ὡς ἀδικαιολογήτου τῆς ἀρνήσεως ὁ Νομάρχης δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ πρόστιμον μέχρι 1.000 δραχμῶν καὶ ἐκπτωσιν ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς.

Ἄρθρον 103 παρ. 3. Νὰ προστεθῇ εἰς τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς ἐναντι διατάξεως, ὅτι διαπιστουμένης ὡς ἀδικαιολογήτου τῆς ἀρνήσεως ὁ Νομάρχης ἐπιβάλλει πρόστιμον μέχρι 1.000 δραχμῶν καὶ ἐν ὑποτροπῇ ἔκπτωσιν.

Ἄρθρον 125. Νὰ παρασχεθῇ ἡ εὐχέρεια εἰς τὸν Νομάρχην μεταρρυθμίσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, καθ' ὅσον ἄλλως εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπακολουθῇ ἄσκοπος καὶ ἀλλεπάλληλος ἄρνησις τῆς ἐγκρίσεως μέχρις λήψεως ἀποφάσεως συμφώνου πρὸς τὰς ἀπόψεις τοῦ Νομάρχου. Τοῦτο ὅμως εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ εὐθέως καὶ ἀμέσως διὰ τῆς μεταρρυθμίσεως. Εἶναι πρέπουσα ἐν προκειμένῳ ἡ ὑποχώρησις τῶν εὐαισθήτων ἐκ τῆς κάμψεως τῆς ἐννοίας τῶν αὐτοδιοικουμένων Ο.Τ.Α.

Ἄρθρον 128 παρ. 2. Δέον ὅπως τὸ δικαίωμα τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος πρὸς ἀποζημίωσιν παραγράφηται μετὰ πέντε ἔτη καὶ οὐχὶ δύο ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς περιόδου, διότι ἐνίοτε καθυστερεῖ ὁ ἐντοπισμὸς τῶν οἰκονομικῶν ἀτασθαλιῶν.

Ἄρθρον 143 παρ. 2. Δέον νὰ προστεθῇ ἐδάφιον ἔχον ὡς ἑξῆς: «Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὰ νομικὰ ταῦτα πρόσωπα θὰ ἐμφανίζωνται ἁπλῶς ὡς ἀνταγωνισταὶ ἐπιχειρήσεων δημοτῶν, ἀλλὰ θὰ σκοπεύουν τὴν καλυτέραν ἐξυπηρέτησιν καὶ ἔστιν ὅτε τὴν ἄνοδον τῆς πνευματικῆς στάθμης τῶν δημοτῶν» καὶ ὄχι ὡς συμβαίνει μὲ τοὺς κινηματογράφους ἐνίων δήμων, οἵτινες ἀμιλλῶνται εἰς τὴν προβολὴν αἰσχρῶν καὶ ἀνεπιτρέπτων ταινιῶν, ἁπλῶς διὰ τὸν λόγον ὅτι ἐμφανίζουν ἐμπορικὴν ἐπιτυχίαν καὶ ἐξασφαλίζουν οὕτω τὴν οἰκονομικὴν σταθερότητα τούτων

Ἄρθρον 159. Ἡ διάθεσις τῆς πιστώσεως δέον νὰ ἀποτελῇ θέμα τοῦ Συμβουλίου δεομένου πάντως τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Νομάρχου.

Ἂν πρέπῃ νὰ προτάσσηται τὸ ἔργον ἔναντι ἄλλης τινὸς δαπάνης αὐτὸ θὰ

κρίνῃ τὸ Συμβούλιον τὸ ὁποῖον θὰ κρίνῃ ἂν πρέπῃ ἡ πίστωσις τούτου νὰ διατεθῇ ἄλλως.

Μὴ παρορωμένου βεβαίως καὶ τοῦ γεγονότος ὅτι αὐτὸ κατ' ἀποκλειστικὴν ἁρμοδιότητα ὁρίζει τὴν πίστωσιν, ἣν ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἀνέγραφε εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ προβλέψῃ τὴν ἀνάγκην ἥτις καὶ τὸ πιέζει πρὸς τὴν ἀναμόρφωσιν. Μία ἔκτακτος ἀνάγκη μὲ ἐθνικὴν π.χ. σκοπιμότητα θὰ πρέπῃ νὰ παρέχῃ τὴν εὐχέρειαν μὲ τὴν ὑψηλὴν ἐκτίμησιν τοῦ Συμβουλίου καὶ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Νομάρχου, ἀντιμετωπίσεώς της ἔστω καὶ εἰς βάρος πιστώσεως ἔργου τινός. ("Ορα καὶ ἄρθρον 174 παρ. 3 καὶ 4).

Ἄρθρον 160 παρ. 4. Φρονῶ ὅτι κατὰ τῶν ὑπαιτίων καὶ μετὰ τὴν καταβολὴν τοῦ προστίμου τῶν 2.000 δραχμῶν, δέον ὅπως λαμβάνωνται τὰ κάτωθι μέτρα :

α. κατὰ τοῦ Δημάρχου καὶ μελῶν Δημαρχιακῆς ἐπιτροπῆς – Ἔκπτωσις – καὶ

β. κατὰ τῶν ὑπαλλήλων – Πειθαρχικὴ δίωξις μὲ τὸ ἐρώτημα τῆς ἀπολύσεως.

Ἄρθρον 162. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου δέον ὅπως προστεθῶσι τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 160 παρ. 4 ἐκτιθέμενα.

Ἄρθρον 186. Δέον ὅπως προστεθῇ ὅτι εἰς τὴν ἀπόστασιν συνοικισμοῦ λόγῳ ἀναγνωρίσεώς του εἰς ἰδίαν Κοινότητα, αὕτη ὀφείλει ὑποχρεωτικῶς πρὸς τὸν ἐξ οὗ ἢ ἐξ ἧς ἀπεσπάσθη τὰς ἀναλογούσας αὐτῷ ἐκ τῆς ἐκτελέσεως ἔργων ὀφειλάς.

*

Προτάσεις τοῦ Νομάρχου Εὐρυτανίας κ. Ἀπ. Ζάμπαλου ἐπὶ τοῦ Σχεδίου Ν. Δ. περὶ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος :

Ἄρθρον 9. Ἡ παράγραφος 4 αὐτοῦ θὰ ἀποτελέσῃ σύγχυσιν περὶ τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ὑπηρεσιῶν πρὸς εἰσήγησιν ἐπὶ τῆς μετονομασίας θέσεων. Νὰ καθορισθῇ ὡς ἁρμοδία Ὑπηρεσία ἡ Νομαρχία ἥτις καὶ θὰ παρακολουθῇ ὑπευθύνως κατ' ἐνιαῖον τρόπον τὸ ὅλον θέμα.

Ἄρθρον 40. Δέον νὰ καθιερωθῇ κώλυμα ἀνακηρύξεως ὑποψηφίου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ἄρχοντος πρὸ τῆς παραιτήσεως αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀξιώματος τοῦ βουλευτοῦ. Οὕτω θὰ ἀποφευχθῇ ἐπηρεασμὸς τῶν ψηφοφόρων ἐκ τῆς αἴγλης τοῦ ἀξιώματος καὶ δὲν θὰ δίδεται εὐθὺς ἐκ τοῦ Νόμου κομματικὴ χροιὰ εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς.

Ἄρθρον 109. Βάσει τῆς παρ. 1 ἐδάφιον ε' ἡ Δημαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐγέρσεως ἀγωγῶν, ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων κλπ.

Δὲν ὁρίζεται ὅμως ἐὰν ἡ ἀπόφασις αὕτη ὑποβάλλεται εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ὡς ὁρίζεται εἰς τὸ ἐδάφιον γ' τῆς αὐτῆς παραγράφου. Χρήζει ὅθεν συμπληρώσεως πρὸς ἀποφυγὴν παρερμηνειῶν.

Ἄρθρον 171. Ἐνῷ διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου τούτου ὁρίζεται ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου περὶ συστάσεως Εἰδικῆς Ταμιακῆς Ὑπηρεσίας ἢ καταργήσεως ταύτης, ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἡ ἁρμοδιότης αὕτη δὲν διετηρήθη ὑπὲρ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 703/1970 Β. Δ/τος.

Ἡ μεταβατικὴ διάταξις τοῦ ἄρθρου 228 παρ. 2 δι' ἧς καταργεῖται πᾶσα διάταξις γενικὴ ἢ εἰδική, ἀντικειμένη ἢ ἄλλως ρυθμίζουσα τὰ διὰ τοῦ Κώδικος διεπόμενα θέματα, δὲν ἀρκεῖ διὰ νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν παράλειψιν τῆς μὴ ἀναφορᾶς ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν τροποποίησιν τῆς οἰκείας διατάξεως τοῦ 703/1970 Β. Δ/τος.

Ἐξ ἄλλου φρονοῦμεν ὅτι ἡ ἁρμοδιότης τῆς ἐγκρίσεως συστάσεως ἢ καταργήσεως τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης δέον ὅπως παραμείνῃ εἰς τὸν Νομάρχην ὅστις εἶναι πλησιέστερον εἰς τὰ πράγματα.

Ἡ ρύθμισις αὕτη ἐναρμονίζεται καὶ πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν τοῦ Ν.Δ. 532/70

Ἄρθρον 200. Εἰς τὴν παράγραφον 6 δέον νὰ προστεθῇ διάταξις ὁρίζουσα τὰ ὅρια ἐντὸς τῶν ὁποίων νὰ ἀνατίθεται ἡ ἄνευ διαγωνισμοῦ ἐκτέλεσις ἔργων καὶ ὑπὸ τῶν Κοινοτήτων (λ.χ. μέχρι ποσοῦ δραχ. 50.000) ἢ δι' αὐτεπιστασίας ἐκτέλεσις αὐτῶν ὑπὸ τῶν Προέδρων διότι τοιαύτη διάταξις περιελήφθη μόνον διὰ τοὺς Δήμους.

Ἄρθρον 216. Ἡ διάταξις ὁμιλεῖ περὶ «μικρῶν ἐπιχειρήσεων» χωρὶς νὰ ὁρίζῃ καὶ σχετικὰ κριτήρια διακρίσεως τῶν μικρῶν ἀπὸ τὰς μεγάλας. Τοῦτο θὰ δώσῃ ὁπωσδήποτε ἀφορμὴν εἰς ἀμφισβητήσεις.

Ἄρθρον 220. Τὸ ἄρθρον τοῦτο ὡς ρυθμίζον θέματα παρεπόμενα τοῦ πειθαρχικοῦ δικαίου ἤτοι τὰ τῆς ἀποδόσεως τῶν χρηματικῶν ποινῶν καὶ προστίμων, ἀπὸ νομοτεχνικῆς πλευρᾶς ἐξεταζόμενον, δέον νὰ τοποθετηθῇ μετὰ τὸ ἄρθρον 130 ἔνθα καὶ θὰ ἀποτελῇ συνέχειαν τῶν ἄρθρων περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν.

*

Προτάσεις τοῦ Νομάρχου Ἰωαννίνων κ. Ἀν. Μάλλιαρη περὶ τῶν ἐπενεκτέων τροποποιήσεων καὶ συμπληρώσεων ἐπὶ τοῦ Σχεδίου Ν.Δ. περὶ Κώδικος Δήμων καὶ Κοινοτήτων :

Ἄρθρον 4 παρ. 1. Καὶ ἄνευ συναινέσεως τοῦ πρὸς ὃν ζητεῖται ἡ προσάρτησις Δήμου ἢ Κοινότητος, ἐγκρίσει τοῦ Νομάρχου.

Ἄρθρον 20. Νὰ συμπληρωθῇ ἐν ὄψει καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 121 τοῦ Συντάγματος.

Ἄρθρον 25. Τὰ Μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου νὰ μὴ ὑπερβαίνουν τὰ 13.

Μέχρι	10.000		7
10.000	μέχρι	50.000	9
50.000	»	100.000	11
100.000	καὶ ἄνως		13

Ἄρθρον 124 παρ. 4. Νὰ συμπληρωθῇ : «Πλὴν τῶν περιπτώσεων τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 123 καθ' ἃς ἡ εὐθύνη θὰ βαρύνῃ τὸ οἰκεῖον Συμβούλιον».

Ἄρθρον 149 παρ. 2. Νὰ προστεθῇ ἐδάφιον ἔχον οὕτω : «Εἰς τὴν διάλυσιν τοῦ Συνδέσμου δύναται νὰ προβῇ αὐτεπαγγέλτως καὶ ὁ Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν ἢ ὁ Νομάρχης (κατὰ περίπτωσιν) ἐὰν οὗτος παραλείπῃ νὰ ὑποβάλῃ προϋπολογισμὸν πρὸς ἔγκρισιν ἢ τὰ 2/3 τῶν ἀπαρτιζομένων τοῦτον Ὀργανισμῶν (μελῶν του) ἀρνοῦνται νὰ καταβάλουν τὴν ἐτησίαν εἰσφοράν των».

Ἄρθρον 190 παρ. 4. Νὰ προστεθῇ ἐδάφιον ἔχον οὕτω : «Ἐὰν τὸ ἀναγκαιοῦν εἰς τὸν Δῆμον ἢ Κοινότητα ἀκίνητον εἶναι συγκεκριμένον, ἐπιτρέπεται ἡ δ' ἀπ' εὐθείας συμφωνίας ἀγορὰ τούτου κατόπιν ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Κ. Σ. ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Νομάρχου μετὰ καταμέτρησιν καὶ ἐκτίμησιν ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς».

Ἄρθρον 191. α) Νὰ διαγραφῇ τὸ ἢ «ἄλλως» καὶ νὰ ἀνασυνταχθῇ τὸ ὅλον ἄρθρον ἐπὶ σκοπῷ δυνατότητος ἐκποιήσεως καὶ ἄλλων σχολαζουσῶν ἐκτάσεων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

β) Νὰ περιληφθῇ παρ. 4 ὡς κάτωθι : «Ἐκτάσεις γῆς καλλιεργήσιμοι κατεχόμεναι τοὐλάχιστον ἀπὸ εἰκοσαετίας καὶ ἀνήκουσαι εἰς Δήμους ἢ Κοινότητας ἐκποιοῦνται ὑποχρεωτικῶς εἰς τοὺς κατόχους των ἄνευ δημοπρασίας, τηρουμένης κατὰ τὰ ἄλλα τῆς διαδικασίας ἐκτιμήσεως κ.λπ.».

Ἄρθρον 194 παρ. 4. Εἰς τὸ τέλος νὰ συμπληρωθῇ : «Δυναμένου νὰ μεταρρυθμίζῃ ταύτας ἠτιολογημένως».

*

Προτάσεις τοῦ Νομάρχου Πειραιῶς κ. Ἰωάννου Πωλιουδάκη ἐπὶ τῶν διατάξεων τοῦ Νέου Κώδικος περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων :

1. Κατ' ἀρχὴν δὲν συμφωνοῦμεν μὲ τὴν πρότασιν τοῦ ὁμιλητοῦ ἀξιοτίμου συναδέλφου κ. Ἀνδριανοπούλου, περὶ τροποποιήσεως τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 3 τοῦ Νέου Δ.Κ.Κ., εἰς τρόπον ὥστε νὰ καθίσταται ὑποχρεωτικὴ ἡ κατάργησις τῶν κοινοτήτων τῶν μὴ συγκεντρουσῶν τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ σχεδίου τοῦ ἐν λόγῳ Κώδικος, διότι ἡ ἐν λόγῳ τροποποίησις θὰ ἐπιφέρῃ τὴν κατάργησιν πλείστων κοινοτήτων δι' ἃς θὰ συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις πληθυσμοῦ καὶ οἰκονομικῶν δυνατοτήτων, δὲν θὰ συνηγοροῦν ὅμως καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι, δηλονότι, συγκοινωνιακοί, ἀποστάσεων ὕπαρξις πλειόνων

συνοικισμῶν κ.λπ. Ἄπτὸν παράδειγμα ἐπὶ τοῦ προκειμένου τυγχάνει τὸ ἀκόλουθον :

Κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ἐν ἔτει 1968 ἐπεχειρήθη ὑπὸ τῆς Νομαρχίας Πειραιῶς ἡ κατάργησις δέκα ἓξ (16) μὴ βιωσίμων κοινοτήτων τῆς Ἐπαρχίας Κυθήρων καὶ ἡ συγχώνευσις τούτων εἰς δύο κοινότητας. Ἐκ τῆς ὅλης μελέτης τοῦ θέματος τούτου κατελήξαμεν εἰς τὴν κατάργησιν δύο μόνον κοινοτήτων, ἥτις καὶ ἐγένετο, καθόσον διὰ τὰς λοιπὰς κοινότητας, καίτοι συνέτρεχον λόγοι μὴ βιωσίμου τούτων, δὲν συνέτρεχον ὅμως λόγοι συγχωνεύσεως, λόγῳ συγκοινωνιακῶν μέσων, πληθύος οἰκισμῶν τῶν ἐν λόγῳ κοινοτήτων, ἐξυπηρετήσεως τῶν κατοίκων ἐκ τῆς συγχωνεύσεώς των εἰς μεγαλυτέρους ὀργανισμούς, εἰς ἣν δέον νὰ ἀποβλέπῃ κάθε νομοθετικὴ μέριμνα.

Κατ' ἀκολουθίαν ὀρθῶς ἐτέθη ὡς δυνητικὴ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 3 τοῦ Σχεδίου τοῦ νέου Κώδικος περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 34 παρ. 2, καίτοι εἶναι προσηρμοσμένη πρὸς τὸ ἄρθρον 61 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος, φρονοῦμεν ὅτι δέον νὰ προστεθῇ καὶ ὡς κώλυμα ἐκλογιμότητος ἡ πτώχευσις, ὡς ὀρθῶς παρατηρεῖ καὶ εἰσηγεῖται ὁ ἀξιότιμος συνάδελφος κ. Ἀνδριανόπουλος.

3. Φρονοῦμεν ὅτι ἐνδείκνυται ἡ τροποποίησις τῆς διατάξεως τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 40, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ θέσῃ ὑποψηφιότητα Δημάρχου, Βουλευτής, ἐὰν προηγουμένως δὲν παραιτηθῇ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος πρὸς ἄρσιν τοῦ ἠθικοῦ ἐπηρεασμοῦ τῶν ψηφοφόρων, καὶ διὰ λόγους ἴσης μεταχειρίσεως τῶν λοιπῶν ὑποψηφίων διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦτο.

4. Τροποποίησις τοῦ ἄρθρου 92 παρ. 1 τοῦ Σχεδίου τοῦ Κ.Ν.Δ.Κ, εἰς τρόπον ὥστε κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην νὰ συζητοῦνται θέματα ρητῶς κατονομαζόμενα ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει καὶ μετὰ τὴν συζήτησιν τούτων, πᾶν ἕτερον θέμα ἀφορῶν τὴν κοινότητα.

5. Εἰς τὸ ἄρθρον 155 παρ. 1 μετὰ τὴν λέξιν «ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Νομάρχου» νὰ προστεθῇ ἡ φράσις «δυναμένης νὰ τροποποιηθῇ ὑπὸ τούτου». Ἡ συμπλήρωσις αὕτη ἐνδείκνυται ἵνα παρέχηται ἡ εὐχέρεια εἰς τὸν Νομάρχην περιορισμοῦ ὑπερβολικῶν δωρεῶν εἰς χρῆμα ἢ κινητῶν πρὸς Νομικὰ πρόσωπα, δυσαναλόγως ἐπιβαρυνουσῶν τοὺς δήμους καὶ κοινότητας.

6. Εἰς τὸ ἄρθρον 193 καὶ εἰς τὴν παρ. 5 νὰ προστεθῇ διάταξις ἔχουσα οὕτω : «ὡς καὶ ἀκινήτων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων πρὸς τὸ δημόσιον» καθόσον ἐκ τῶν πραγμάτων καθίσταται ἀνέφικτος ἡ διενέργεια δημοπρασίας μισθώσεως ἀκινήτων».

*

Προτάσεις τοῦ Νομάρχου Ροδόπης κ. Ἰωάν. Βολιώτη ἐπὶ τοῦ Σχεδίου Ν. Δ. περὶ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος :

Ἄρθρον 2. Πολλαὶ Κοινότητες σήμερον δὲν πληροῦν τὰς προϋποθέ-

σεις τοῦ ἔναντι ἄρθρου δι' αὐτὸ φρονοῦμεν ὅτι πρέπει νὰ προστεθῇ καὶ 3 παράγραφος διαλαμβάνουσα ὅτι «Κοινότητες μὴ πληροῦσαι τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις καταργοῦνται καὶ συγχωνεύονται μεθ' ἑτέρων ὁμόρων Κοινοτήτων».

Ἄρθρον 11. Σκόπιμον εἶναι εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν καθορισμοῦ Διοικητικῶν Ὁρίων δήμων καὶ κοινοτήτων μετέχουν ἀντὶ τῶν δύο συμβούλων οἱ Δ/ντὴς Γεωργίας καὶ Διοικητὴς τῆς Ἀγροφυλακῆς καθόσον πάντοτε ὑφίσταται διάστασις μεταξὺ τῶν μελῶν τῶν ἐνδιαφερομένων κοινοτήτων καὶ ὁ Εἰρηνοδίκης καλεῖται νὰ ταχθῇ μὲ τὰς ἀπόψεις τῆς μιᾶς ἐκ τῶν δύο Κοινοτήτων.

Ἄρθρον 22. Ἡ προσυπογραφὴ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν πάσης πράξεως οἱασδήποτε Ἀρχῆς τοῦ Κράτους ἢ Ν.Π.Δ.Δ. ἀφορώσης τοὺς Ο.Τ.Α., ἔχει τεραστίαν σημασίαν διότι θέτει φραγμὸν εἰς τὰς ἐπεμβάσεις ἀναρμοδίων Ἀρχῶν.

Ἄρθρον 40. Φρονοῦμεν ὅτι βουλευτὴς ἐπιθυμῶν νὰ ἐκλεγῇ δήμαρχος, δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς σύμβουλος δέον νὰ παραιτηθῇ τῆς βουλευτικῆς του ἰδιότητος πρὸ τῆς διενεργείας τῶν ἐκλογῶν καὶ οὐχὶ νὰ παρέχηται αὐτῷ τὸ δικαίωμα ἐπιλογῆς μετὰ τὴν ἐκλογήν του, διότι διὰ τῆς βουλευτικῆς του αἴγλης ἐπηρεάζει τοὰς ψηφοφόρους καὶ ἀλλοιώνει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 94 παρ. 7. Σκόπιμον εἶναι ὅπως προστεθῇ ἡ φράσις «ἐφ' ὅσον ἔχει νόμιμον συμφέρον» διότι ἐνεφανίσθησαν πλεῖσται περιπτώσεις, κάτοικοι κοινοτήτων ἐπὶ σκοπῷ καταπονήσεως τῆς Ὑπηρεσίας αἰτοῦνται ἀντίγραφα πρακτικῶν ἄνευ λόγου.

Ἄρθρον 102. Ἡ καθιερουμένη καινοτομία καθ' ἣν Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου εἶναι αὐτοδικαίως ὁ ἐκλεγεὶς δήμαρχος, ὅστις καὶ μετέχει τοῦ Συμβουλίου μετὰ ψήφου, διευκολύνει τὰ μέγιστα τὸν δήμαρχον ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν καθηκόντων του.

Οὕτω ὁ δήμαρχος θὰ καταρτίζῃ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ θὰ εἰσηγῆται τὰ διάφορα θέματα εἰς τὸ Συμβούλιον καὶ θὰ ἀποφεύγηται ἡ πολλάκις παρουσιαζομένη ἀντίθεσις μεταξὺ τῶν δύο τούτων ὀργάνων (Δημάρχου καὶ Δημ. Συμβουλίου).

Ἄρθρον 128 παρ. 3. Ἡ ζημία τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος θὰ καταλογίζηται εἰς βάρος τῶν ὑπευθύνων δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου μὲ δικαίωμα ἐφέσεως ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, διότι οὕτω καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ Ὀργανισμοῦ προστατεύονται καὶ ἡ τυχὸν ἀδικία εἰς βάρος τῶν καταλογιζομένων αἴρεται διὰ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐφέσεώς των ἐνώπιον τοῦ Ε.Σ.

Ἄρθρον 129. Τόσον ὡς πρὸς τὴν ἀστικὴν ὅσον καὶ πρὸς τὴν πειθαρχικὴν εὐθύνην νὰ καθορισθῇ συνυπεύθυνος καὶ ὁ Γραμματεὺς τῆς Κοινότητος, διότι ὡς γνωστὸν τὰ πλεῖστα τῶν κοινοτικῶν συμβουλίων ἐνεργοῦν τῇ εἰσηγήσει αὐτοῦ.

Ἄρθρον 190. Ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὴν ἐκποίησιν ἀκινήτου περιουσίας τοῦ δήμου δύναται αὕτη νὰ ἐνεργηθῇ κατόπιν δημοπρασίας συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἔναντι ἄρθρου, διὰ τὰς ἀγορὰς ὅμως δὲν δύνα-

ται τοῦτο νὰ τύχῃ ἐφαρμογῆς διότι συνήθως ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης προβαίνει εἰς τὴν ἀγορὰν ἑνὸς συγκεκριμένου ἀκινήτου, ἀναλόγως τοῦ σκοποῦ δι' ὃν προορίζεται π.χ. κατασκευῆς πλατείας, διανοίξεως ὁδοῦ, δημιουργίας γηπέδου κ.λπ. κατὰ συνέπειαν δέον ὅπως εἰς τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον προστεθῇ καὶ ἑτέρα παράγραφος, δι' ἧς νὰ παρέχηται ἡ εὐχέρεια ἀγορᾶς ἀκινήτων ἄνευ δημοπρασίας, πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ μέτρου τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

Ἄρθρον 193. Τὰ ἀνωτέρω ἰσχύουν καὶ προκειμένου περὶ μισθώσεως ἀκινήτων.

Ἄρθρον 200 παρ. 6. Σκόπιμον εἶναι ὅπως εἰς τὴν παράγρ. 6 τοῦ ἔναντι ἄρθρου προστεθῇ καὶ ἐδάφιον γ', δι' οὗ νὰ παρέχηται ἡ εὐχέρεια καὶ εἰς τὰ κοινοτικὰ συμβούλια διὰ τὴν ἀπ' εὐθείας καὶ ἄνευ δημοπρασίας ἐκτέλεσιν ἔργων περιλαμβανομένων εἰς τὸ Τεχνικὸν πρόγραμμα ποσοῦ μέχρι 30.000 δραχμῶν, διότι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν δημοπρασιῶν εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας – μικρᾶς δαπάνης ἔργων – διεπιστώθη ὅτι εἶναι ἀσύμφορα διὰ τὰς κοινότητας ἐλλείψει ἐνδιαφέροντος, πρὸς δὲ ἐπιταχύνεται ὁ ρυθμὸς τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων. Ὡσαύτως διὰ τῆς δι' αὐτεπιστασίας ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τούτων χρησιμοποιεῖται ἐργατοτεχνικὸν προσωπικὸν ἐκ τῆς ἰδίας Κοινότητος καὶ δὲν ἐναπόκειται εἰς τὰς διαθέσεις τοῦ ἐργολάβου.

*

Προτάσεις τοῦ Νομάρχου Φλωρίνης κ. Ἰωάν. Βοΐλα ἐπὶ τοῦ Σχεδίου Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος :

Τὸ συνταχθὲν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν Σχέδιον τοῦ νέου Δημοτικοῦ Κοινοτικοῦ Κώδικος, ἀποτελεῖ ἓν ἄρτιον νομοθέτημα, πλεονεκτεῖ κατὰ πολὺ τοῦ νῦν ἰσχύοντος Κώδικος Δήμων καὶ Κοινοτήτων, διότι εἶναι προσηρμοσμένον πρὸς τὰς σημερινὰς ἀνάγκας τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ πρὸς τὸ ἰσχῦον Σύνταγμα τοῦ 1968.

Διὰ τῶν διατάξεων αὐτῶν ἐμφανίζονται πολλαὶ διαδικασίαι περιτταί, ὡς π.χ. τοῦ ἄρθρου 6 παρ. 1, ἄρθρ. 79, ἄρθρ. 88 παρ. 2, ἄρθρ. 92 παρ. 1, ἄρθρ. 49 παρ. 4, ἄρθρ. 100, ἄρθρ. 123, ἄρθρ. 143 παρ. 8 καὶ παρέχονται νέαι ἁρμοδιότητες εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν κ.λπ.

Προτείνομεν τὴν προσθήκην παραγράφου εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ σχεδίου τοῦ Κώδικος ἔχουσαν οὕτω «Κοινότητες δύνανται νὰ ἀναγνωρισθοῦν εἰς Δήμους διὰ Β. Δ/τος διὰ λόγους ἐθνικοὺς καὶ ἱστορικούς».

Εἰς τὸ ἄρθρον 35 τοῦ Σχεδίου περὶ μὴ ἐκλογιμότητος καὶ ἀσυμβίβαστα νὰ προστεθῇ «Δὲν δύναται νὰ ἐκλεγοῦν ἢ διατελοῦν δήμαρχοι καὶ δημοτικοὶ ἢ κοινοτικοὶ σύμβουλοι, οἱ Νομαρχιακοὶ Σύμβουλοι», διότι ἐν τῷ Διοικητικῷ Συμβ/λίῳ τοῦ Ν. Ταμείου συμμετοχὴ Δημάρχου ἢ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ

συμβ/λου δημιουργεῖ ὑπὲρ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητός του πλεονεκτήματα μὴ συμβιβαζόμενα πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ἴσης μεταχειρίσεως.

Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 3 τοῦ Σχεδίου νέου Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος προβλέπεται : «Κοινότης μὴ συγκεντροῦσα τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 προϋποθέσεις (πληθυσμὸς 500 κάτοικοι καὶ οἰκονομικὴ δυνατότης) δύναται νὰ καταργηθῇ καὶ ἑνωθῇ μετὰ συνεχομένου Δήμου ἢ Κοινότητος». Ὁ Νόμος δὲν προβλέπει ἄλλον τρόπον καταργήσεως καὶ ἑνώσεως πλὴν τῆς περιπτώσεως ἐὰν τὸ ἐζήτουν τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον τῶν ἐκλογέων κατοίκων αὐτῆς. Φρονῶ ὅτι πρέπει νὰ προστεθοῦν εἰς τὸ ἄρθρον καὶ τὰ ἑξῆς : Ἐφ' ὅσον ἡ κοινότης διαπιστωθῇ ὅτι δὲν συγκεντροῖ τὰς νομίμους προϋποθέσεις ἡ κατάργησις δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ κατόπιν προτάσεως τοῦ Νομάρχου.

Ἡ θέσπισις τῆς προσθήκης ταύτης ὑπαγορεύεται ἐκ τῆς ἀνάγκης δημιουργίας εὐρώστων Ὀργανισμῶν δυναμένων νὰ ἐκπληρώσωσι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον τὴν ἀποστολήν των, ὁ κατακερματισμὸς τῶν αὐτῶν εἰς μέγαν ἀριθμὸν ἥσσονος σημασίας Ὀργανισμῶν στερουμένων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τῶν στοιχειωδῶν οἰκονομικῶν μέσων λειτουργίας, ἀποτελεῖ σοβαρὸν ἀνασταλτικὸν παράγοντα εἰς τὴν προσπάθειαν προόδου τούτων μὲ τὰς ἐντεῦθεν συνεπείας ἐπὶ τῶν δημοτῶν

Προτείνομεν ὅπως, κατάργησις Κοινότητος δέον νὰ πραγματοποιηθῇ κατόπιν προτάσεως τοῦ Νομάρχου, διότι ὁ Νομάρχης ὡς ἐγγύτατα πρὸς τὰ πράγματα εὑρισκόμενος θὰ ἐξετάσῃ πλὴν τῶν προϋποθέσεων τοῦ Νόμου (πληθυσμὸς καὶ οἰκονομικὴ δυνατότης) καὶ ἄλλας προϋποθέσεις ὡς π.χ. ἀπόστασιν, κοινωνικὰς καὶ οἰκονομικὰς συνθήκας τῶν κατοίκων τῆς ὑπὸ κατάργησιν Κοινότητος πρὸς τὴν Κοινότητα πρὸς ἣν θὰ ἑνωθῇ.

*

Προτάσεις τοῦ Νομάρχου Χίου κ. Ἠλ. Κότταρη περὶ τῶν ἐπενεκτέων μεταρρυθμίσεων εἰς τὸν Δημοτικὸν καὶ Κοινοτικὸν Κώδικα :

1. Νὰ τροποποιηθῇ ἡ παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 12 ἢ ἄλλως νὰ συμπληρωθοῦν τὰ ἄρθρα 11 καὶ 12 εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐπιτραπῇ δι' ὡρισμένον χρόνον ἡ διόρθωσις ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου ὁρίων, τῶν Πρωτοβαθμίων Ἐπιτροπῶν, δι' ἃς ὑφίστανται ἀσάφειαι κ.λπ. καὶ ἐδημιουργήθησαν ὡς ἐκ τούτου διαφοραὶ μὴ δυνάμεναι νὰ ρυθμισθῶσι ἄλλως.

2. Νὰ προστεθῇ ἐν ἄρθρῳ 159 τοῦ Δ.Κ.Κ. διάταξις διαλαμβάνουσα ὅτι αἱ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγραφεῖσαι καὶ ἐγκριθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Νομαρχίας, δαπάναι διοικήσεως λειτουργίας ὑπηρεσιῶν, ἔργων, προμηθειῶν καὶ ὀφειλῶν, ἐκτελοῦνται ὑπὸ τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινότητος ἄνευ λήψεως νεωτέρας ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ Νομαρχίας, περὶ ψηφίσεως τῶν πιστώσεων, ἐπὶ συναπτομένης μετὰ τῶν λοιπῶν δικαιολογητικῶν βεβαιώσεως μό-

νον τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινότητος περὶ ὑπάρξεως οἰκονομικῆς δυνατότητος.

3. Νὰ τροποποιηθοῦν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 163 εἰς τρόπον ὥστε ὁ Δήμαρχος νὰ λογοδοτῇ ἐνώπιον τῶν δημοτῶν ὡς ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος.

4. Νὰ συμπληρωθῇ εἰς τὴν παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 181 ἐδάφ. ε' διαλαμβάνον καὶ κατηγορίαν ὀφειλετῶν ἀνικάνων πρὸς ἐργασίαν καὶ ἐχόντων ἀνάγκην περιθάλψεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 157 τοῦ Δ.Κ.Κ.

5. Νὰ προστεθῇ εἰς τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 198 διάταξις ὁρίζουσα ὅτι, ἐπιτρέπεται ἡ ἐκμίσθωσις ἀπ' εὐθείας ἄνευ δημοπρασίας εἰς τὸ Δημόσιον ἢ ἕτερα Ν.Π.Δ.Δ. ἀστικῶν ἀκινήτων μετὰ ἢ ἄνευ ἀνταλλάγματος, πρὸς ἐκπλήρωσιν κοινωφελῶν σκοπῶν.

6. Ἐν τῷ ἄρθρῳ 200 τοῦ Σχεδίου Ν. Δ/τος, νὰ μεταφερθῇ ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 206 τοῦ Δ.Κ.Κ. μὲ τὴν τροποποίησιν, ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 10.000 δραχμῶν ἤτοι μέχρι τοῦ ποσοῦ ποὺ δὲν ἀπαιτεῖται σύνταξις μελέτης.

7. Νὰ θεσπισθῇ διάταξις, δι' ἧς νὰ ἀπαριθμῶνται ἔστω καὶ ἐνδεικτικῶς τὰ καθήκοντα τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχόντων, ὡς καὶ τοιαύτη διὰ τῆς ὁποίας νὰ ἀπαριθμῶνται τὰ πειθαρχικὰ ἀδικήματα τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχόντων, ὥστε ἡ σύστασις τοῦ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος νὰ μὴ ὑπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τῆς ἐποπτευούσης ἀρχῆς.

8. Νὰ ἐπεκταθοῦν αἱ παντὸς εἴδους ἀτέλειαι καὶ προνόμια τοῦ Δημοσίου καὶ ἐπὶ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

9. Ἡ ἐν ἄρθρῳ 88 ἐδάφ. ι' ἁρμοδιότης τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος ὡς πρὸς τὴν ἔκδοσιν τῶν πιστοποιητικῶν νὰ προσδιορισθῇ σαφέστερον ἤτοι ὅτι «Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος ἐκδίδει πιστοποιητικὰ καὶ βεβαιώσεις περὶ τῆς προσωπικῆς καὶ οἰκογενειακῆς καὶ οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν δημοτῶν ἐφ' ὅσον τὰ στοιχεῖα ταῦτα προκύπτουν ἐξ ἐπισήμων παρὰ τῇ Κοινότητι τηρουμένων βιβλίων καὶ ἐγγράφων.

*

Προτάσεις τοῦ Νομάρχου Κερκύρας κ. Λουκᾶ Φωκᾶ περὶ Σχεδίου Νομοθετικοῦ Διατάγματος Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος :

α) Ἡ παρ. 10, τοῦ ἄρθρου 16 ὡς φορολογικοῦ περιεχομένου φρονοῦμεν πὼς δὲν ἔχει θέσιν εἰς τὸν Κώδικα (περὶ δικαιώματος καρπώσεως τῶν βοσκησίμων τόπων κλπ.)

β) Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον διὰ τοῦ ἄρθρου 25 καθίσταται πολυμελὲς καὶ συνεπῶς δυσκίνητον. Μία σύνθεσις π.χ.

διὰ Δήμους μέχρι 5.000 κατ. 5μελὲς
» » ἀπὸ 5.001 μέχρι 30.000 κατ. 7μελὲς
» » ἀπὸ 30.001 » 100.000 » 9μελὲς
» » ἀπὸ 100.001 καὶ ἄνω » 11μελὲς

θὰ ἦτο προτιμοτέρα διὰ τὴν ἑλληνικὴν πραγματικότητα.

γ) Ἄρθρον 34 παρ. 3. Ὁ Δήμαρχος, ἀνεξαρτήτως πληθυσμοῦ τοῦ Δήμου νὰ κέκτηται ἀπολυτήριον Γυμνασίου καὶ ὄχι μόνον ὁ Δήμαρχος τῶν Δήμων ἄνω τῶν 10.000 κατοίκων.

δ) Ἄρθρον 34, παρ. 4. i) Νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ φράσις «..... καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτου ὑποψηφίου δύναται νὰ ἐκλεγῇ ὁ γνωρίζων ἀνάγνωσιν καὶ γραφήν».

Πρέπει κάποτε νὰ παύσωμεν νὰ ἔχωμεν ἀγραμμάτους Προέδρους. Ἄλλωστε δὲν εἶναι νοητὸν νὰ ζητῶμεν ἀπολυτήριον Δημοτικοῦ καὶ διὰ τοὺς Κλητῆρας καὶ νὰ ἔχωμεν Κοινοτικοὺς Ἄρχοντας ἄνευ ἀπολυτηρίου. Ἡ διάταξις δὲν ἐναρμονίζεται, ἄλλωστε, καὶ πρὸς τὴν διάταξιν περὶ καταπολεμήσεως τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ.

Σήμερον καὶ εἰς τὴν πλέον ἀπομεμονωμένην Κοινότητα ὑπάρχουν πρόσωπα κεκτημένα ἀπολυτήριον Δημοτικοῦ Σχολείου.

ii) Νὰ ἀντικατασταθῇ ἡ φράσις «στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως» διὰ τῆς τοιαύτης «δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως».

iii) Νὰ τεθῇ διάταξις καθ' ἣν διὰ Κοινότητας ἄνω τῶν 3000 κατοίκων διὰ νὰ ἐκλεγῇ τις Πρόεδρος ἀπαιτεῖται νὰ κέκτηται ἀπολυτήριον μέσης γενικῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως.

ε) Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 98 οὐδένα σκοπὸν ἐκπληροῖ καὶ πρέπει νὰ ἀπαλειφθῇ, ἡ παρ. 1 ἀρκεῖ τὸ τὶ δύναται νὰ περιλαμβάνῃ τὸ Κοινοτικὸν Κατάστημα, εἶναι πλεονασμός.

στ) Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 102 (περὶ Προεδρείου) ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὴν τοιαύτην τοῦ 110, διότι ἐφ' ὅσον κατ' αὐτὴν ὁ Δήμαρχος εἶναι ἡ ἐκτελεστικὴ ἀρχὴ τοῦ Δήμου, κατὰ τὴν τοῦ 102 καθίσταται καὶ βουλευόμενον ὄργανον.

Πέραν αὐτοῦ διὰ τῆς διατάξεως ταύτης (102) ὁ Δήμαρχος ἐπιφορτίζεται καὶ μὲ νέα πρόσθετα καθήκοντα, τὰ ὁποῖα εἰς τὴν πρᾶξιν θὰ ἀποβοῦν δυσχερῆ διὰ τοὺς ὤμους τῶν Δημάρχων μας. Θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ θεσπισθῇ θεσμὸς Ἀντιδημάρχου, ὅστις νὰ ὁρισθῇ καὶ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ., ἀντὶ τοῦ Δημάρχου.

ζ) Τὰ ὅρια τῶν ἐξόδων παραστάσεως θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ καθορίζωνται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Νόμου. Π.χ. τὸ ἄρθρον 119 ἀντὶ νὰ ὁρίζῃ «ἐντὸς τῶν δι' ἀποφάσεως ....κλπ» νὰ ὁρίζῃ «καθοριζόμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Νομάρχου εἰς ποσοστὰ μεταξὺ .....% καὶ .....% ἐπὶ τῶν ἑκάστοτε τακτικῶν ἐσόδων τοῦ προηγουμένου οἰκονομικοῦ ἔτους».

η) Ἄρθρον 129 παρ. 3 (περὶ πειθαρχικῆς εὐθύνης Δημ. καὶ Κοιν. Ἀρχόντων). Δὲν πρέπει νὰ καθορίζηται δικαίωμα ἐφέσεως ἐπὶ ποινῶν προστίμου εἰς βάρος τῶν ὀργάνων τῆς Αὐτ/σεως (νὰ περιορισθῇ τὸ δικαίωμα τῆς ἀποφάσεως ἐπιβαλλούσης ποινὴν ἐκπτώσεως ἢ ἀργίας).

θ) Ἡ διάταξις τῆς παραγρ. 3, τοῦ ἄρθρου 155 εἶναι πλεοναστική, ἀφοῦ

κατὰ τὴν παράγρ. 1 αὐτοῦ ὁ Νομάρχης ἀσκεῖ τὸν ἔλεγχον σκοπιμότητος καὶ ἐπομένως θὰ ἐλέγχῃ ἐὰν τὴν δωρεὰν ἐπιτρέπῃ ἢ ὄχι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Ο.Τ.Α.

ι) Ἄρθρον 165 (ἡ διεξαγωγὴ τῆς Ταμιακῆς ὑπηρεσίας τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ τοῦ Συνδέσμου ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων). Ἡ ἵδρυσις ἰδίας Ταμιακῆς ὑπηρεσίας διὰ τοὺς Ο.Τ.Α. ἑκάστου Νομοῦ θὰ ἐξυπηρετήσῃ πληρέστερον αὐτοὺς καὶ θὰ ἀπέβαινε πλέον εὐκίνητος ἡ διεξαγωγὴ τῆς ὑπηρεσίας.

ια) Ἄρθρον 175 παρ. 2 (περὶ ἐντάλματος προπληρωμῆς ἐκδίδονται ἐπ' ὀνόματι δημ. ἢ κοιν. ὑπαλλήλων). Νὰ προστεθῇ εἰς τὸ τέλος «καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτου ἐπ' ὀνόματι Δημοσίου Ὑπαλλήλου».

ιβ) Ἄρθρον 187 παρ. 2, ἐδάφ. β'. Μετὰ τὸ ... «τοπογράφου» νὰ προστεθῇ «ἢ τεχνικοῦ ἐργοδηγοῦ...».

ιγ) Ἄρθρον 200 παρ. 5 ἐδάφ. γ'. Τὰ ἔργα καλλιτεχνίας πρέπει νὰ ἐκτελῶνται ἄνευ δημοπρασίας, ἀνεξαρτήτως ὕψους δαπάνης αὐτῶν ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι μέχρι 50.000 δρχ. τὸ ἔργον ἐπιτρέπει τὴν παρέκκλισιν καὶ μετὰ τὰς 50.000 παύει νὰ εἶναι ἔργον καλλιτεχνίας. Συνεπῶς πρέπει νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ φράσις «.....οὐχὶ μεγαλυτέρας τῶν 50.000 δρχ.»

ιδ) Τὸ σχέδιον δὲν περιλαμβάνει διατάξεις περὶ καταστάσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ο.Τ.Α. τοῦ μὴ ὑπαγομένου εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 1726/51 (Β. Δ/τος 406/63).

***

Πρόεδρος: Ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας κ. Π. Μανωλόπουλος εὑρισκόμενος εἰς Σπάρτην σήμερον θὰ ἀπευθύνῃ χαιρετισμόν, ταυτοχρόνως θὰ εἴπῃ μερικὰ σχετικὰ μὲ τὸ πρόβλημα τῆς ἀγορᾶς ἐργασίας.

κ. Π. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, Ὑπουργὸς Ἐργασίας: Εὑρισκόμενος σήμερον εἰς τὸ Συνέδριόν σας, παρακαλῶ νὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ ἀπευθύνω ἕνα ἐγκάρδιον χαιρετισμόν. Καὶ εἶναι ἀληθὲς ὅτι εἶναι εἰλικρινὴς ὁ χαιρετισμός μου διότι ἀπευθυνόμενος πρὸς τέως συναδέλφους μου, γνωρίζω ὅτι ἀπευθύνομαι πρὸς τοὺς δουλευτὰς καὶ συγχρόνως εἰς τοὺς τεχνουργοὺς τοῦ συγχρόνου οἰκοδομήματος, τῆς νέας Πολιτείας, ἐμπνευστὴς τοῦ ὁποίου καὶ τῆς ὁποίας εἶναι ἡ Ἐθνικὴ Ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις. Τὸν χαιρετισμὸν αὐτὸν κλείνω μὲ τὴν εὐχήν, ὅπως ἐπιτύχητε εἰς τὸ ἔργον σας, διότι ἐπιτυγχάνοντες σεῖς εἰς τὴν προσπάθειάν σας μεγαλουργεῖ ἡ Ἐπανάστασις καὶ μεγαλουργοῦσα ἡ Ἐπανάστασις θριαμβεύει ἡ Ἑλλάς. Αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ εὐρύτερος χαρακτηριστικὸς τρόπος, ὑπηρέται ἁπλοῖ γνωρίζω ὁ ἴδιος ἔχετε ταχθῇ ὅλοι σας. Ἐπίσης δράττομαι τῆς εὐκαιρίας νὰ ἀναφερθῶ ἐπ' ὀλίγον εἰς τὸ μέγα πρόβλημα τῆς ἀγο-

ρᾶς ἐργασίας. Ὡς πρὸς τὰς διαδικασίας μὲ τὰς ὁποίας διαμορφώνεται ἡ ἀγορὰ τῆς ἐργασίας, καὶ κυρίως ὅσον ἀφορᾷ τὸ χρηματιστήριον τῆς ἀγορᾶς ἐργασίας, τὸ ὁποῖον αὐτὴν τὴν στιγμὴν τείνει νὰ ἐξελιχθῇ εἰς θεσμὸν τῆς Ἑλλάδος. Πιστεύω δὲ ὅτι ὁ ρόλος ὁ δικός σας (τοῦ Νομάρχου) εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ εἶναι σημαντικός. Εἶναι βέβαιον αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὅτι στόχος εὐρύτατος εἶναι ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις τῆς χώρας. Εἰδικώτερος στόχος ὅσον ἀφορᾷ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν ἡ ἀπόκτησις τῆς βιομηχανικῆς μορφῆς εἰς αὐτὴν τὴν οἰκονομικὴν προσπάθειαν. Εἶναι ἀκόμη γνωστὸν ὅτι, ἡ ἀνάπτυξις τῆς βιομηχανίας ἔχει ὡς ἀπαραιτήτους συντελεστάς, πρῶτα - πρῶτα τὸ κεφάλαιον ὑπὸ τὴν γενικὴν ἔννοιαν, εἴτε ἐμφανίζεται τὸ κεφάλαιον ὡς κεφαλαιουχικὰ ἀγαθά, εἴτε ἐμφανίζεται ὡς κεφάλαιον ρυθμίσεως ἢ ὑπὸ οἱανδήποτε ἄλλην μορφήν, καὶ δεύτερον τὸ κεφάλαιον ἐργασίας. Ἐπὶ τοῦ δευτέρου αὐτοῦ ἀκριβῶς σημείου θέλω νὰ ἀσχοληθῶ καὶ νὰ ἐνημερώσω ὑμᾶς πῶς ἀντιμετωπίζει αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἡ Ἐπανάστασις, τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας εἰδικώτερον, ὡς ἐκφραστὴς τῆς πολιτικῆς ἐπὶ τῆς ἐργασίας, τὸ πρόβλημα αὐτό. Εἶναι βέβαιον ὅτι ἔχομεν περάσει ὡς πολιτικὴ ἐργατικὴ ἀπὸ τὴν μορφὴν τῆς προστασίας, τῆς προστατευτικότητος, τὴν ὁποίαν εἶχε μέχρι τὰ προεπαναστατικὰ χρόνια ἡ πολιτικὴ αὐτή. Σκοπὸς τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας τότε ἦτο νὰ ἐπεμβῇ προστατευτικῶς διὰ νὰ ἐλέγξῃ τὰς προϋποθέσεις ἐργασίας, οὕτως ὥστε νὰ προστατεύσῃ κοινωνικῶς καὶ οἰκονομικῶς τὰ ἀδυνατώτερα μέλη τῆς κοινωνίας, δηλαδὴ τοὺς ἐργάτας. Μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου καὶ μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας, μὲ τὴν δημιουργίαν σωρείας εὐκαιριῶν ἀπασχολήσεως ἐνεφανίσθη τὸ φαινόμενον κατὰ τὸ ὁποῖον αἱ ἐργατικαὶ χεῖρες δὲν ἦσαν ἱκαναὶ νὰ καλύψουν τὰς ἀνάγκας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐργασίας, εἰδικώτερον δὲ αἱ εἰδικευμέναι ἐργατικαὶ χεῖρες. Παρετηρήσαμεν καὶ παρηκολουθήσαμεν ὅτι μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας ἐδημιουργήθησαν χάσματα ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀξιοποίησιν ἐργατικῶν χειρῶν καὶ κυρίως τοῦ δυναμικοῦ τῆς ἀνθρωπίνης ἐργατικῆς κοινωνίας. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν ἤρχισαν νὰ δημιουργοῦνται προβληματισμοὶ πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἀντιμετωπισθῇ τὸ συγκεκριμένον αὐτὸ πρόβλημα. Ἔτσι ἡ Ἐπανάστασις ἀπεφάσισε νὰ ἀλλάξῃ τὴν μορφὴν τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἀνεργίας ὅπως ἦτο εἰς τὸ παρελθὸν καὶ ἀπὸ ὀργανισμὸν κοινωνικόν, κοινωνικοασφαλιστικόν, νὰ τὸν μετατρέψῃ εἰς παραγωγικὸν ὀργανισμόν, εἰς Ὀργανισμὸν Ἀπασχολήσεως τοῦ Ἐργατικοῦ Δυναμικοῦ.

Στόχος τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτοῦ εἶναι νὰ ὀργανώσῃ τὴν ἀγορὰν ἐργασίας κατὰ τοιοῦτον τρόπον, οὕτως ὥστε νὰ ἐξισορροπήσῃ τὰς δύο τάξεις, μεταξὺ τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως ἐργασίας. Ἡ ἐξισορρόπησις αὐτὴ ἐπιτυγχάνεται μὲ δύο διαδικασίας μὲ τὴν γεωγραφικὴν καὶ τὴν ἐπαγγελματικὴν κινητικότητα. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν γεωγραφικὴν κινητικότητα ἔχει νὰ παίξῃ ἕνα τεράστιον ρόλον ἡ Αὐτοδιοίκησις, ἔχει νὰ παίξῃ ἡ Διοίκησις καὶ κυρίως ὁ διοικητικὸς παράγων ποὺ λέγεται Νομάρχης. Εἶναι γνωστόν, κύριοι, καὶ ἂς μὴ κρυβόμαστε πίσω ἀπὸ τὸν δάκτυλό μας, ὅτι εἰς τὸ παρελθὸν λόγῳ ἀκριβῶς αὐτοῦ τοῦ γεγονότος ὅτι δὲν ὑπῆρχον εὐχέρειαι ἀπασχολήσεως, ὑπεχρεώνοντο οἱ Ἕλληνες

καὶ κυρίως αἱ ἡλικίαι ποὺ ἦσαν αἱ πλέον δυναμικαὶ (ἡλικίαι 23–40 ἐτῶν), νὰ μεταναστεύουν εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Σὺν τῷ χρόνῳ ὅμως, εἶναι γνωστόν, ὅτι οἱ λόγοι τῆς μεταναστεύσεως δὲν ἔχουν ἀποκλειστικῶς οἰκονομικὸν σκοπόν, οἰκονομικὸν χαρακτῆρα, ἀντιθέτως ἔγινε θεσμός, ἔγινε μόδα, νὰ μεταναστεύουν εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ὅσον ἀφορᾷ ὅμως εἰς τὸ παρελθὸν ἐδικαιολογεῖτο αὐτὴ ἡ τάσις, ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τὸ παρὸν ὅπως σᾶς βεβαιῶ ὑπευθύνως ὅτι τὸ ποσοστὸν ἀνεργίας ἐδημιουργήθη εἰς τὴν χώραν μας εἰς ἐπίπεδον τὸ ὁποῖον συγκρίνεται μὲ τὰ καλλίτερα ἐπίπεδα τῶν προηγμένων χωρῶν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰ ἐπίπεδα εἰς τὴν Ἀμερικὴν κυμαίνονται μεταξὺ 3–5 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ, τοῦτο ἀκριβῶς τὸ ποσοστὸν ὑπάρχει εἰς τὴν Ἑλλάδα αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐν σχέσει μὲ τοὺς ἐγγεγραμμένους εἰς τὸν Ὀργανισμὸν Ἐργατικοῦ Δυναμικοῦ. Τὸ ἐρώτημα τὸ ὁποῖον τίθεται εἶναι : Ἐφ' ὅσον ὑπάρχει αὐτὴ ἡ μείωσις τῆς ἀνεργίας, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει σωρεία εὐχερειῶν ἀπασχολήσεως, διατί ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχῃ ζήτησις πρὸς μετανάστευσιν ; Ἡ ἀπάντησις εἶναι, κύριοι, ἁπλῆ, περισσότερον εἶναι ψυχολογικοὶ οἱ λόγοι, διότι καὶ αἱ ἀμοιβαὶ ἐργασίας ὅπως ἐμφανίζονται αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰς τὴν χώραν μας, εἶναι ηὐξημέναι καὶ ἱκανοποιητικαί, ἐν σχέσει μὲ τὸ σύμπλεγμα ὅλων τῶν τιμῶν καὶ τῶν ἀμοιβῶν τῶν ὑπολοίπων δραστηριοποιημένων ἀνθρωπίνων μαζῶν εἰς τὴν χώραν μας, ἀλλὰ καὶ ἐν σχέσει μὲ τὸ ἐπίπεδον τῶν τιμῶν. Ἐν τούτοις, ὅμως, ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχῃ αὐτὴ ἡ τάσις διὰ μετανάστευσιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἡ ἀπάντησις ὅπως σᾶς εἶπον εἶναι ψυχολογικοὶ λόγοι, οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν μεταναστῶν ἔχουν συνηθίσει νὰ νομίζουν ὅτι θὰ ἔχουν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καλὴν ἐργασίαν μὲ ἱκανοποιητικὴν ἀμοιβήν, διὰ τὸν λόγον τοῦτον θέλουν νὰ μεταναστεύσουν. Βλέπουν ἀκόμη αὐτοὺς ποὺ ἐπιστρέφουν ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν νὰ εἶναι ἀλλαγμένοι εἰς τὴν ζωήν των, μιμούμενοι λοιπὸν αὐτοὺς ἀποφασίζουν νὰ μεταναστεύσουν. Ἡ ἀλήθεια ὅμως δυστυχῶς εἶναι οἰκτρὰ καὶ ἐντελῶς διαφορετική. Τοῦτο, ἐπαναλαμβάνω, ἐπετρέπετο κατὰ τὸ παρελθόν, ἤδη ὅμως αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὑπὸ τὸν συναγερμὸν ἀξιοποιήσεως τῶν δυνάμεων εἰς τὴν πατρίδα μας δὲν νοεῖται νὰ ὑφίσταται αὐτὴ ἡ τάσις. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν ὁ ρόλος σας εἶναι τεράστιος τὸν ὁποῖον δύνασθε σεῖς νὰ παίξετε, εἶναι νὰ ἀντιδράσετε μὲ μέσα ψυχολογικὰ κατὰ βάσιν, μὲ μέσα πολιτικὰ καὶ δευτερευόντως μὲ ἄλλου εἴδους μέτρα τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν βεβαίως πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἀπευθύνονται σὲ σᾶς ἔγγραφα. Πρέπει νὰ μάθουν οἱ Ἕλληνες οἱ ὁποῖοι θέλουν ἀπασχόλησιν ὅτι ἔχουν τὴν εὐχέρειαν νὰ βροῦν καρποφόρον καὶ ἱκανοποιητικὴν ἀπασχόλησιν εἰς τὴν πατρίδα τους. Μάλιστα σήμερον μὲ τὰ μέτρα τῆς οἰκονομικῆς ἀποκεντρώσεως μὲ τὰς δημιουργίας εὐχερειῶν, δημιουργίας βιομηχανιῶν καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας, πιστεύω ὅτι σαφῶς δηλοῦται εἰς ὅλους μας, ὅτι πλέον πληθὺς εὐχερειῶν νὰ ἀπασχοληθοῦν τὰ ἐργατικὰ χέρια, εἰς τὰς δημιουργουμένας βιομηχανίας, χωρὶς νὰ ἔχουν ἀνάγκην διὰ μετανάστευσιν. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν ποιῶ θερμὴν παράκλησιν πρὸς ὅλους ὑμᾶς, νὰ ἀντιδράσητε ἀντὶ σθένει, διαφωτίζοντας καὶ ἐνημερώνοντας τὸ ἐργατικὸν δυναμικὸν τὸ ὁποῖον αὐτὴν τὴν στιγὴν ἔχει ἀγρεργατικὴν

μορφὴν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, διαφωτίζοντάς το ὅτι ὑπάρχουν αἱ εὐχέρειαι ἀπασχολήσεώς του εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἀπὸ τὴν στιγμὴν αὐτὴν πλέον δημιουργεῖται ἡ ὑποχρέωσις εἰς τὸν Ὀργανισμὸν Ἀπασχολήσεως Ἐργατικοῦ Δυναμικοῦ καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας νὰ ἀξιοποιήσῃ αὐτὸ τὸ Δυναμικόν.

Εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ἐξοχωτάτου κ. Ἀντιπροέδρου εἴχομεν ἀπευθύνει κατὰ τὸ παρελθὸν εἰς ὅλους ὑμᾶς μίαν ἐγκύκλιον, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου, διὰ τῆς ὁποίας ἐπέθεσα εἰς ὅλους ὑμᾶς ὡρισμένα ἐρωτήματα, εἰς τὰ ὁποῖα παρεκαλεῖσθε νὰ ἀπαντήσητε, σχετικὰ μὲ τὴν ὕπαρξιν ἀγρεργατικοῦ δυναμικοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ ἤθελε νὰ ἐργασθῇ εἰς μίαν οἱανδήποτε περιοχὴν τῆς χώρας. Ὑπῆρξαν ἀπαντήσεις ἀπὸ 35–36 νομαρχίας, βεβαίως πιστεύω ὅτι καὶ αἱ ὑπόλοιποι θὰ ἀπαντήσητε τὸ ταχύτερον εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, διότι τὰ ἀποτελέσματα, σᾶς ἐνημερώνω, ἦσαν εὐεργετικά. Ὑπάρχει ἕνα διαθέσιμον ἐργατικὸν δυναμικὸν αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰς τὴν χώραν μας, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ ἐργασθῇ καὶ δὲν γνωρίζει ἐνδεχομένως μὲ ποῖον τρόπον θὰ εὕρῃ ἀπασχόλησιν. Ἀπὸ ἐδῶ καὶ πέρα ἀρχίζει ὁ ρόλος τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας καὶ τὸ Χρηματιστήριον ἀγορᾶς ἐργασίας. Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ἡμεῖς ὡς ὀργανισμὸς καὶ ὡς Ὑπουργεῖον ποίας ἀνάγκας ἔχει ἡ βιομηχανία μας, ὅσον ἀφορᾷ σὲ εἰδικευμένα ἀλλὰ καὶ σὲ ἀνειδίκευτα ἐργατικὰ χέρια, θὰ μποροῦμε νὰ προγραμματίσωμεν τὴν ἀπορρόφησιν κατὰ περιοχὰς ἢ καὶ διὰ τῆς γεωγραφικῆς κινητικότητος ἢ καὶ διὰ τῆς ἐπαγγελματικῆς κινητικότητος, δηλαδὴ διὰ τῆς μετακινήσεως μαζῶν ἐργατικῶν ἀπὸ τὸ ἕνα ἐπάγγελμα τὸ ὁποῖον ἐξασθενεῖ λόγῳ ἀνυπαρξίας ἢ λόγῳ τῆς τεχνικῆς ἐξελίξεως βεβαίως εἰς ἕτερον ἐπάγγελμα ὅπου ὑπάρχει ζήτησις καὶ ὑπάρχει μεγαλυτέρα ἀνάγκη. Μὲ τὰς δύο αὐτὰς διαδικασίας θὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὸ πρόβλημα.

Φιλοδοξοῦμεν νὰ συνδεθῶμεν κατὰ τοιοῦτον τρόπον μὲ τὴν περιφέρειαν, μέσῳ ΤΕΛΕΞ, μέσῳ μέσων μᾶλλον δυναμένων νὰ δημιουργήσουν ἄμεσον ἐπικοινωνίαν μεταξύ μας, οὕτως ὥστε ἑκάστην πρωΐαν νὰ γνωρίζωμεν ποῖαι συγκεκριμέναι ἀνάγκαι ὑπάρχουν εἰς ἐργατικὸν δυναμικὸν καὶ ποῖα τὰ συγκεκριμένα διαθέσιμα εἰς τὸν χῶρον αὐτόν. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ἠμποροῦμεν νὰ κάμωμεν τὴν ἐξισορρόπησιν τῆς ἀγορᾶς ἐργασίας, περὶ τῆς ὁποίας ὡμίλησε εἰς τὴν ἀρχήν. Ὁ ρόλος ὁ δικός σας εἶναι πρῶτον νὰ διαφωτίσητε τοὺς Ἕλληνας οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται δι' ἐργασίαν, ὅτι δύνανται ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς ἱκανοποιητικῶς νὰ εὕρουν ἐργασίαν εἰς τὸν τόπον αὐτὸν καὶ δεύτερον νὰ ἐνημερώνητε τὰ ἁρμόδια γραφεῖα τὰ ὁποῖα ἔχουν συσταθῇ, καὶ τὰ ὁποῖα θὰ ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν γραμματέα τῆς κοινότητος οὕτως ὥστε αὐτὸς πλέον νὰ διοχετεύῃ πληροφορίας περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ διαθεσίμου ἐργατικοῦ δυναμικοῦ καὶ εἰς τὴν κοινότητα ἀκόμη, διὰ νὰ γνωρίζῃ τὸ κεντρικὸν γραφεῖον. Τοῦτο πλέον θὰ γίνῃ καὶ θὰ κυκλοφορῇ μία ἐφημερίδα, ὅπως γίνεται καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὅπου θὰ ἐμφανίζεται τὸ συγκεκριμένον ἀπόθεμα, αἱ συγκεκριμέναι ἀνάγκαι καὶ γενικῶς ἡ μορφὴ τῆς ἀγορᾶς ἐργασίας.

Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ προσπαθοῦμεν νὰ μετατρέψωμεν τὸν 'Οργαμισμὸν καὶ τὸ 'Υπουργεῖον 'Εργασίας ἀπὸ κοινωνικὸν 'Υπουργεῖον εἰς 'Υπουργεῖον παραγωγικόν. Φιλοδοξοῦμεν νὰ συμμετάσχῃ καὶ αὐτὸ ὅσον ἀφορᾷ τὴν φιλεργατικὴν πολιτικὴν ἐνεργῶς εἰς τὰς διαδικασίας ἀναπτύξεως τῆς πατρίδος μας, διότι πιστεύομεν ὅτι αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὑπὸ τὴν συγκεκριμένην πίεσιν τῶν φιλοδοξιῶν τῆς 'Επαναστάσεως, δὲν δικαιούμεθα νὰ ἔχωμεν ἄλλην κατεύθυνσιν παρὰ πῶς ἐνεργῶς θὰ συμμετάσχωμεν εἰς τὴν σταυροφορίαν αὐτήν, ἕνα σημαντικὸν μέλος ὡς στρατιῶται ἁπλοῖ, ποὺ τὸ γνωρίζω ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ διάθεσίς σας, ἔχετε καὶ σεῖς νὰ παίξετε, αὐτὴ εἶναι ἡ παράκλησίς μου, αὐτὴ εἶναι καὶ ἡ εὐχή μου.

Πρόεδρος: Μὲ τὸν χαιρετισμὸν καὶ τὰ λεχθέντα τοῦ κ. 'Υπουργοῦ 'Εργασίας, ἐτελείωσε τὸ Συνέδριον τῶν Νομαρχῶν. 'Εκ τῶν ὁμιλιῶν ἔχουν ἐξαχθῆ ὡρισμένα συμπεράσματα καὶ τὰ ὁποῖα ἐπιθυμῶ νὰ τὰ ἀνακοινώσω.

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΝΟΜΑΡΧΩΝ

'Εν Σπάρτῃ τῇ 27.5.1971

Οἱ Νομάρχαι τοῦ Κράτους

1. 'Εκφράζουν τὴν ἱκανοποίησίν των, πρὸς τὴν 'Εθνικὴν 'Επαναστατικὴν Κυβέρνησιν, διὰ τὴν ἀρχὴν ὑλοποιήσεως τῶν προσδοκιῶν τοῦ "Εθνους, διὰ τὴν πλήρη καὶ οὐσιαστικὴν διοικητικὴν ἀποκέντρωσιν τῆς Χώρας καὶ τὴν πίστιν των ἐπὶ τὴν τελικὴν ὁλοκλήρωσιν αὐτῆς.

2. Θεωροῦν, κατ' ἀρχήν, ἐπιτυχῆ τὴν δομὴν τοῦ Ν.Δ. 532/1970 ὡς πρὸς τὸν ἐπιμερισμὸν τῶν ἀποφασιστικῶν ἁρμοδιοτήτων, μεταξὺ Κέντρου καὶ Περιφερειακῶν ὀργάνων.

3. Θεωροῦν ἐπαρκεῖς, ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἀσκήσεώς των, τὰς μεταβιβασθείσας ἀποφασιστικὰς ἁρμοδιότητας πρὸς τοὺς Νομάρχας.

4. Φρονοῦν παραλλήλως, ὅτι δέον ὅπως μέρος, τῶν μεταβιβασθεισῶν εἰς τὰς διανομαρχιακὰς ὑπηρεσίας ἁρμοδιοτήτων καὶ δὴ αἱ τοιαῦται αἱ ἀναγόμεναι εἰς θέματα ἀποκλειστικῶς νομαρχιακοῦ ἐνδιαφέροντος, δοθῇ εἰς τοὺς Νομάρχας ὡς ὑπευθύνους διοικητὰς τῶν Νομῶν.

5. "Εχουν τὴν γνώμην, ὅτι ἡ ἁρμοδιότης κρίσεως προσφυγῶν, κατὰ ἀποφάσεων Νομαρχῶν, ὑπὸ διανομαρχιακῶν ὀργάνων, δέον ν' ἀρθῇ, τῆς ἁρμοδιότητος ταύτης παρακρατουμένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου 'Υπουργοῦ ἢ μεταβιβαζομένης εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ τεθοῦν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν 7 διανομαρχιακῶν ὑπηρεσιῶν, πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς διαταραχθείσης ἱεραρχικῆς τάξεως. Τὸ θέμα χρῄζει πάντως ἐπειγούσης ρυθμίσεως.

6. Διαπιστώνουν τὴν μὴ πλήρη ἐπάνδρωσιν τῶν περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν καὶ δὴ τῶν νομαρχιακῶν τοιούτων. 'Επιμένουν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου

διότι πιστεύουν ὅτι ἄνευ τῆς ἀριθμητικῆς ἐπαρκοῦς καὶ ποιοτικῶς καλῆς ἐπανδρώσεως τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, καθίσταται δυσχερὴς ἂν ὄχι ἀδύνατος ἡ ἄσκησις τῶν μεταβιβασθεισῶν ἁρμοδιοτήτων καὶ συνεπῶς ἡ ἐπιτυχία τοῦ τεθέντος σκοποῦ.

7. Θεωροῦν ἀπαραίτητον τὸν μηχανικὸν ἐξοπλισμὸν καὶ τὴν ἐν γένει παροχὴν συγχρόνων τεχνικῶν μέσων διὰ τὴν εὔρυθμον λειτουργίαν τῶν ὑπηρεσιῶν.

8. Φρονοῦν ὅτι ἡ ὕπαρξις εἰς τὴν περιφέρειαν διαφόρων ὁμοειδῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ αὐτοῦ ἢ καὶ ἄλλων Ὑπουργείων διασπᾷ τὴν προσπάθειαν καὶ δὲν ἐπιτρέπει τὸν πλήρη συντονισμόν.

9. Ἐπιφυλάσσονται νὰ ἐκφέρουν τὰς γνώμας των ὡς πρὸς τὴν ὀργανωτικὴν μορφὴν τῶν ἐνιαίων διανομαρχιακῶν ὑπηρεσιῶν, ἅμα τῇ καταρτίσει τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου. Ἐν προκειμένῳ παρακαλοῦν ὅπως εἰ δυνατὸν τεθῇ ὑπ' ὄψιν των τοῦτο, πρὸς ὑποβολὴν ἐνδεχομένως ἀπόψεων καὶ κρίσεων, λόγῳ τῆς διοικητικῆς των ἐμπειρίας.

10. Διαπιστοῦν τὴν ἀνάγκην τῆς ἁρμονικῆς συνεργασίας μεταξὺ Ὑπηρεσιῶν Συντονισμοῦ, Διανομαρχιακῶν Ὑπηρεσιῶν, Νομαρχῶν καὶ Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ κατὰ τὴν κατάρτισιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν περιφερειακῶν προγραμμάτων ἀναπτύξεως, χάριν τῆς ταχυτέρας καὶ πληρεστέρας ἀναπτύξεως τῆς Χώρας.

11. Θεωροῦν τὸν Νομάρχην ὡς μοναδικὸν φορέα διὰ τὴν κατάρτισιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν ἀναπτυξιακῶν προγραμμάτων τοῦ Νομοῦ, ἐφ' ὅσον δὲ ταῦτα δὲν ἀντιτίθενται εἰς τοὺς στόχους τοῦ Ἐθνικοῦ Προγράμματος, τὰ ἐν λόγῳ προγράμματα νὰ παραμένουν ἀμετάβλητα.

12. Ἐκφράζουν τὴν εὐχὴν ὅπως τὸ τεθὲν ὑπ' ὄψει Σχέδιον Νομ. Διατάγματος περὶ Κώδικος Δήμων καὶ Κοινοτήτων τὸ ὁποῖον θεωροῦν ὡς πλῆρες καὶ ἀνταποκρινόμενον εἰς τὰς σημερινὰς ἀνάγκας τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καταστῇ τὸ ταχύτερον Νόμος τοῦ Κράτους.

Τὸ Συνέδριον τῶν Νομαρχῶν.

Π ρ ό ε δ ρ ο ς : Μήπως θέλετε νὰ προσθέσητε τίποτε κ. Πρόεδρε ;

κ. ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ : Ἀφοῦ εὐχαριστήσω διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ.κ. Ἱερόθεον, ὅστις εἶχε τὴν καλωσύνην ἀφοῦ ηὐλόγησε τὸ Συνέδριον νὰ παρακολουθήσῃ καὶ νὰ βοηθήσῃ τὸ Συνέδριον τῶν Νομαρχῶν καὶ τῶν τοπικῶν ἀρχόντων, καὶ εὐχαριστήσωμεν ἐπίσης τὸ Προεδρεῖον τὸ ὁποῖον μὲ τόσην σοβαρότητα κατηύθυνε τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ ἀπευθύνω ὡρισμένας παρατηρήσεις, παραινέσεις, ὁδηγίας πρὸς τοὺς κ.κ. Νομάρχας ἰδιαιτέρως, τοὺς ὁποίους μὲ τόσην στοργὴν περιβάλλει ἡ Κυβέρνησις καὶ τόσας ἐλπίδας τρέφει ἐπὶ τῷ ἔργῳ αὐτῶν.

Ὅτι ἐπὶ τέλους τὸ Κράτος θὰ δώσῃ στοργὴν εἰς τὸν πολίτην, καὶ δι' αὐτῶν θὰ ἐπέλθῃ ἡ ἀναμενομένη ἐπὶ 150 χρόνια ἀλλαγή, ἀλλαγὴ εἰς ποῖα σημεῖα; εἰς τὴν νοοτροπίαν τοῦ πολίτου, ὅτι δὲν εἶναι ἀκόμη δοῦλος ἢ ὅτι εἶναι χασάπης, ὅλαι αὐταὶ αἱ ἀλλαγαὶ θὰ πρέπει νὰ ἐπέλθουν εἰς τὸν πολίτην. Καὶ θὰ ἐπέλθουν αἱ ἀλλαγαὶ αὐταὶ ἐὰν οἱ κ.κ. Νομάρχαι καὶ οἱ τοπικοὶ ἄρχοντες ἰδιαιτέρως πλησιάσουν τὸν πολίτην μὲ στοργὴν μὲ κατανόησιν, μὲ χριστιανικὴν ἀγάπην, μὲ ἀδελφικὴν συναίσθησιν ὅτι εἶναι ἀλληλέγγυοι πρὸς τὸ ἔργον ἑκάστου, πρὸς τὸν πόνον, πρὸς τὴν χαρὰν τοῦ πολίτου, βοηθοὶ καὶ προστάται αὐτοῦ.

Οἱ κ.κ. Νομάρχαι θὰ πρέπει νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν των, ὅτι αἱ ἐκδιδόμεναι διαταγαὶ θὰ πρέπει νὰ ἐκτελοῦνται. Ἐὰν δὲν ἐκτελοῦνται δὲν πρέπει νὰ ἐκδίδωνται· π.χ. σχετικὴ ἐγκύκλιος ποὺ ἀνέφερεν ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας, περὶ τοῦ ὅτι μόνον 35 ἀπήντησαν, ἂν καὶ ἐξεδόθη πρὸ ἑξαμήνου καὶ πλέον ἡ διαταγή. Νομίζω ὅτι οἱ μὴ ἀπαντήσαντες ἐπὶ τῆς διαταγῆς οἱ 17 ἐκ τῶν 52 δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ εὑρίσκωνται ἐδῶ. Ἐπίσης δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἐδῶ ἐκεῖνοι οἱ τοπικοὶ ἄρχοντες οἱ ὁποῖοι διετάχθησαν νὰ ὑποβάλουν ἀναφορὰς ἐκτελέσεως, περὶ πινακίδων, περὶ χαρτῶν, περὶ σημάνσεων ὁδῶν κλπ., διαταγαὶ αἱ ὁποῖαι κατ' ἐπανάληψιν ἔχουν ἐκδοθῆ, δυστυχῶς ἀκόμη καὶ ἐδῶ εἰς τὴν πόλιν τῆς Σπάρτης παρατηρῶ ἐλλείψεις, ἢ ἀνεφέρθη ἐκτέλεσις ἢ δὲν ἀνεφέρθη καθόλου. Καὶ ἐθεωρήθη ὡς μία ἐντολὴ ἡ ὁποία θὰ ξεχασθῆ. Ἀλλὰ ἐάν, κύριοι, ἐκδίδωνται διαταγαὶ καὶ δὲν παρακολουθῆται ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν εἶναι προτιμότερον νὰ μὴ ἐκδίδωνται, διότι μὴ ἐκδοθεῖσα διαταγὴ δὲν εἶναι τίποτε καὶ ἐπομένως ὁ καθένας ὅ,τι νομίζει κάνει, ὑπάρχει δὲ καὶ τὸ κῦρος τῆς μὴ ἐκδόσεως διαταγῆς. Ὅταν ὅμως ἐκδοθῆ μία διαταγὴ ἡ ὁποία δὲν ἐκτελεῖται τότε ἀπόλλυται πᾶν κῦρος. Διότι ἀρχίζει νὰ γίνεται σχόλιον δυσμενέστατον εἰς βάρος ἐκείνου ὁ ὁποῖος ἐκδίδει τὴν διαταγήν, καὶ τοιαύτη πρόθεσις ἐκ μέρους τῆς Ἐπαναστάσεως δὲν ὑπάρχει.

Παρακαλεῖσθε λοιπὸν νὰ γράφητε, νὰ ἔχητε μνημόνιον παρακολουθήσεως ὅσον τῶν διαταγῶν τὰς ὁποίας λαμβάνετε ἄλλο τόσον καὶ ἐκείνας τὰς ὁποίας ἐκδίδετε ἐσεῖς. Ὑπάρχουν πάρα πολλαὶ περιπτώσεις καὶ λυποῦμαι πολὺ διότι δὲν ἔχομεν τοιαύτην πρόθεσιν νὰ ἀντικαθιστῶμεν κάθε φεγγάρι τοὺς ὑπευθύνους τῆς τοπικῆς ἢ τοὺς τοιούτους τῆς περιφερειακῆς Διοικήσεως. Κάθε χρόνο γίνεται ἕνας ἔλεγχος τῶν πινακίδων καὶ σημάνσεων τῶν ὁδῶν, πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι ἐπισκέπτονται τὴν πόλιν μας.

Διὰ τὰς ἁρμοδιότητας τοῦ νομάρχου πολλὰ ἔχουν λεχθῆ. Νομίζω ὅτι δὲν εἶναι τόσον πολὺ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σᾶς ἀνησυχεῖ, δηλαδὴ τὸ ἂν θὰ σᾶς δώσουν ἢ θὰ σᾶς ἀφαιρέσουν ἁρμοδιότητας, ἀλλὰ κατὰ πόσον εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ ἐκτελέσωμεν τὸ ἔργον, οἱονδήποτε ἔργον, κατὰ τρόπον εὐσυνείδητον, ἀκριβῆ καὶ τέλειον, τὸ καλὸν ἀπολύτως βέβαιον. Καὶ νομίζω ὅτι δὲν θὰ ἐνοχλήσῃ οὐδεὶς οὐδένα ἔστω καὶ ἂν ὑπάρχῃ νομοθεσία ἡ ὁποία νὰ τοῦ λέγῃ νὰ ἐπέμβῃ, ἐὰν ἐκτελέσῃ διὰ τὸ καλὸν τοῦ συνόλου, διὰ τὸ καλὸν τῶν ἀνθρώπων, δὲν θὰ τοῦ πῇ κανεὶς διατὶ τὸ ἔκαμες, δὲν ὑπάρχει τοιαύτη περίπτωσις. Θὰ τὸ πῇ αὐτὸ ὅμως, ἐὰν διὰ τῆς πράξεώς σου ζημιώσῃς ἢ καταστρέψῃς ἄνθρωπον, ὅτι

ἔπρεπε νὰ τὸ λέγῃ ὁ νόμος διὰ νὰ τὸ πράξῃς. Τὸ καλὸν ἀπολύτως πρέπει νὰ ἐκτελῇ ἕκαστος καὶ τὸ καλὸν εἶναι σύμφωνον μὲ τοὺς θείους καὶ ἀνθρωπίνους νόμους. Ἐὰν ἐκτελῇ πᾶς τις αὐτὸ δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ φοβῆται νόμον, οἱ νόμοι γίνονται προκειμένου νὰ περιορίσουν τοὺς ἀνθρώπους εἰς ἕνα πλαίσιον ἵνα μὴ βλάπτῃ ὁ εἷς τὸν ἄλλον.

Εἴχαμε πῆ ἀπὸ τὸ 1969 περὶ ἀνακατανομῆς ὁρίων νομαρχιῶν, περὶ προσαρτήσεως ἢ καταργήσεως ἢ συγχωνεύσεως τοπικῶν τινῶν ὀργανισμῶν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θέματος δὲν ἐπροχωρήσαμεν, δὲν ἐδώσαμεν τέλος. Ὀφείλομεν νὰ ἐξηγήσωμεν πρῶτον τώρα καὶ δεύτερον νὰ ἐξηγοῦμεν πάντοτε διατὶ δὲν προχωροῦμεν εἰς μίαν πρότασιν καὶ δὲν ἐλήφθη ἀπόφασις. Δυστυχῶς αἱ ἀντιδράσεις αἱ κοινωνικοψυχολογικαὶ ὑπῆρξαν πάρα πολὺ μεγάλαι (ἀναφέρεται εἰς παραδείγματα ψυχολογικά). Μετὰ ἀπὸ τοιαύτας ἀντιδράσεις ἐσκέφθημεν νὰ μεθοδεύσωμεν οὕτως ὥστε νὰ μὴ δημιουργήσωμεν ψυχολογικὰς ἀντιδράσεις καὶ στενοχωρήσωμεν ἀνθρώπους διότι ἡ Ἐπανάστασις δὲν ἦλθε νὰ στενοχωρήσῃ ἀνθρώπους ἀλλὰ νὰ ὠφελήσῃ ἀνθρώπους καὶ δὲν ἐπιδιώκει τοιαύτης μορφῆς περιστατικά.

Δεδομένου δὲ ὅτι τὸ μοναρχικὸν κομμουνιστικὸν καθεστώς, τὸ ἔχω πῆ πολλὲς φορές, θὰ τὸ ἐπαναλάβω καὶ ἐδῶ, εἰς τὸ τελευταῖον συνέδριόν του, τὸ 24ον, ἀπὸ τοῦ στόματος ὑπευθύνου, τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, κατηγόρησε τὴν διοίκησιν τοῦ Κράτους αὐτοῦ κατὰ τρόπον λίαν περίεργον καὶ ἀπαράδεκτον, ἀπεκάλεσε τοὺς διοικητικοὺς ὑπαλλήλους καὶ τὴν διοίκησιν τοῦ Κράτους ἐν συνεχείᾳ ἀδιαφόρους, πλεονέκτας, κλέπτας, ἀγροίκους κλπ. Ἐὰν εἰς αὐτὸν τὸν χῶρον τὸν μονολιθικὸν εἰς τὸν ὁποῖον ἐσφάγησαν, ἐδολοφονήθησαν, ἐξωρίσθησαν ἄνω τῶν πέντε ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων τοῦ προηγουμένου καθεστῶτος, δὲν κατώρθωσε τὸ νέον καθεστὼς νὰ διορθώσῃ τὴν Διοίκησιν καὶ νὰ τὴν κάμῃ ἐπιμελεστέραν, σωφρονεστέραν ἢ ὑπευθυνοτέραν ἔναντι τῶν πολιτῶν τοῦ Κράτους. Ἐὰν δὲν συνέβη αὐτὸ εἰς αὐτὸ τὸ καθεστὼς τὸ σκληρότατον ἐπὶ 50 χρόνια, ἀντιλαβάνεσθε πόσον δύσκολον εἶναι ἐὰν ὑπάρχῃ, διότι δὲν πιστεύω οὐδαμοῦ τῆς γῆς ὅτι ὑπάρχουν ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἔχουν αὐτὰ τὰ χαρακτηριστικὰ ὑπευθυνότητος ἔναντι τῶν συνανθρώπων των, ἀλλὰ ἐν πάσῃ περιπτώσει, νομίζω ὅτι ἐδῶ στὰ ἐλεύθερα καθεστῶτα, ὅπως εἶναι τὸ δικό μας, τὸ οὐσίᾳ δημοκρατικόν, δὲν θὰ πρέπει νὰ ἔχωμεν παράπονον ἀπὸ τὴν πρόοδον τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ἰδιαιτέρως μετὰ τὴν Ἐπανάστασιν. Περιστατικὰ τινὰ εἶναι δυνατὸν νὰ μᾶς πείσουν ὅτι ἡ πρόοδος εἶναι τεραστία. Ὁ χρόνος ἐκδόσεως ἑνὸς μητρώου εἰς τὸν Δῆμον Ἀθηναίων εἶναι ἑνὸς λεπτοῦ, ἀρκεῖ νὰ δώσῃ κανεὶς τὰ στοιχεῖα του ἐπακριβῶς. Ὁ χρόνος παραδόσεως διαβατηρίου ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν δὲν εἶναι πλέον ὀκτὼ ἢ δέκα ὀκτὼ ἡμερῶν ἀλλὰ μόνον ὀκτὼ ὡρῶν. Αἱ ὑπογραφαὶ αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦνται σήμερον διὰ νὰ πάρῃ κανεὶς ἕνα δέμα ἀπὸ τὸ Τελωνεῖον εἶναι ὑποδεκαπλάσιαι ἀπὸ ἐκείνας τοῦ παρελθόντος. Καὶ πᾶσα πρότασις ἀπὸ τὸν πολίτην ἡ ὁποία ἐξυπηρετεῖ τοὺς πολίτας γίνεται ἀμέσως παραδεκτὴ ἀπὸ τὸ Κράτος, καὶ συνεπῶς δὲν πταίει μόνον ἡ Κυβέρνησις ἢ αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ Κράτους, ἀλλὰ καὶ ὁ πολίτης ὁ ὁποῖος δὲν ἔμαθε ἀκόμη τί νὰ

ζητήσῃ καὶ πῶς νὰ τὸ ζητήσῃ (παράδειγμα ἐπιστολὴ 16σέλιδος ἥτις ὑπεβλήθη εἰς Σπάρτην πρὸς τὸν κ. Ἀντιπρόεδρον).

Ἡ ὀργάνωσις τῆς νομαρχίας φαίνεται, ὡς ἔχει, ὅτι δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον ἐτέθη. Θὰ ἔπρεπε ὁ κάθε νομάρχης, ἡ πρώτη του δουλειὰ μόλις ἀναλάβει τὴν νομαρχίαν, νὰ εἶναι ἡ ἀναδιοργάνωσις τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς νομαρχίας, κατὰ τοιοῦτον τρόπον οὕτως ὥστε νὰ ἐξηπηρετῇ αὐτόν. Ἡ σύνθεσις τῆς νομαρχίας εἶναι ἡ αὐτὴ δι' ὅλας τὰς νομαρχίας. Ἀλλὰ ἡ ὀργάνωσις τῆς νομαρχίας εἶναι δικαίωμα τοῦ νομάρχου νὰ τὴν διαρθρώσῃ κατὰ τὴν δικήν του μέθοδον.

Ἡ ὑποχρέωσις παντὸς ἡγήτορος, καὶ ἡγήτωρ ὑψηλοῦ ἐπιπέδου, κυβερνητικοῦ ἐπιπέδου, σχεδὸν Πρωθυπουργός, εἶναι ὁ νομάρχης εἰς τὸν νομόν του ὅταν ἔχῃ ἁρμοδιότητας δέκα Ὑπουργείων. Συνεπῶς εἶναι εἰς ἕνα ἀρκετὰ ὑψηλὸν ἐπίπεδον ἡγέτης καὶ θὰ πρέπει νὰ κοσμῆται ἀπὸ ὡρισμένον ἀριθμὸν ἀρχῶν. Αἱ σπουδαιότεραι ἀρχαὶ ποὺ πρέπει νὰ κοσμῆται ὁ νομάρχης εἶναι : Θὰ πρέπει νὰ εἶναι τὸ παράδειγμα ἐναρέτου βίου, τὸ παράδειγμα δὲ αὐτὸ τῆς ἀρετῆς θὰ πρέπει τοὐλάχιστον νὰ φαίνεται ὅτι τὸ ἔχει. Ἄνθρωποι εἴμεθα, ἀδυναμίας ἔχομεν, ἀτελείας ἔχομεν, ἀλλ' ἐφ' ὅσον εἴμεθα ὑπεύθυνοι εἰς κάποιαν θέσιν, ὀφείλομεν νὰ δεικνύωμεν ὅτι εἴμεθα κατάλληλοι διὰ τὴν θέσιν αὐτήν. Καὶ εἰς τὸν οἰκογενειακόν μας βίον, καὶ εἰς τὸν κοινωνικόν μας, καὶ εἰς τὸν ὑπηρεσιακόν μας ἰδιαιτέρως, θὰ πρέπει νὰ εἴμεθα ὑπόδειγμα τύπου ὁ ὁποῖος ὑπηρετεῖ καὶ ὄχι ἐξουσιάζει. Βεβαίως, ποιμενεῖτε ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, τουτέστιν ἐκτελεῖτε τὰς ἐντολὰς ἀπαρεγκλίτως ὑπὸ τὸν νόμον τοῦ Κράτους καὶ τοῦ Θεοῦ. Πηγαίνετε εἰς τὴν ἐκκλησίαν πρῶτοι, καθ' ἑκάστην Κυριακὴν τοὐλάχιστον, ἢ καθ' ἑκάστην ἑορτήν, πηγαίνετε εἰς τὰς κοινωνικάς σας ὑποχρεώσεις, εἰς τὰς ὑπηρεσιακάς σας ὑποχρεώσεις, παρουσιασθῆτε παντοῦ κοντὰ εἰς τὸν πολίτην, δώσατέ του τὴν καρδιάν σας διὰ νὰ σᾶς δώσῃ καὶ αὐτὸς τὴν δικήν του, βέβαιοι ὄντες ὅτι δὲν εἶναι τὸ φούσκωμα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δίδει τὴν θέσιν ἀλλὰ τὸ ξεφούσκωμα.

Ἄλλο προσὸν εἶναι ἡ ἐργατικότης καὶ ἡ συνεργασία. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ζητοῦμεν νὰ ἐργάζωνται οἱ ἄλλοι ἀφοῦ ἡμεῖς δὲν ἐργαζόμεθα καὶ νὰ γίνεται πάντοτε μὲ πνεῦμα συνεργασίας καὶ κατανοήσεως. Ἐάν τις ἐκ τῶν συνεργατῶν σας ἢ ὑφισταμένων σας δὲν συμμορφοῦται νὰ τὸν παραπέμψητε εἰς τὸ Συμβούλιον, καὶ ἐφ' ὅσον πάλιν ἐξακολουθεῖ τὸν ἴδιον τρόπον τότε πρέπει νὰ ἀναφέρεσθε ἁρμοδίως εἰς τὸν ὑπεύθυνον Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ ν' ἀπαλλαγῆτε καὶ σεῖς.

Ποῖοι ἀπὸ ὅλους ὑμᾶς βλέπουν τὸν ρόλον τοῦ Διανομαρχιακοῦ Συντονιστοῦ ὡς ρόλον Διοικητοῦ, δηλαδὴ ὅστις εἶναι ὁ ρόλος τοῦ νομάρχου σήμερον ; Ὅσοι συμφωνοῦν νὰ ἐγερθῶσιν.

Ἐκ τῶν 47 παρόντων νομαρχῶν, ἠγέρθησαν μόνον 18 οἵτινες θέλουν τὸν Διανομαρχιακὸν Συντονιστὴν ὡς Διοικητήν.

Ποῖοι θεωροῦν τὸν Διανομαρχιακὸν Συντονιστὴν ὡς ρόλον ἁπλῶς συντονιστοῦ ἢ ἐπόπτου ;

Ἐκ τῶν 47 παρόντων νομαρχῶν ἠγέρθησαν οἱ 25.

Ποῖοι θέλουν τὸν Διανομαρχιακὸν Συντονιστὴν ὡς ἐπόπτην ; Δηλαδὴ κυβερνητικὸν ὄργανον ἐποπτεῦον τὴν περιοχὴν καὶ ἐπεμβαῖνον κατόπιν ἐντολῆς τῆς Κυβερνήσεως δηλαδὴ νὰ μὴν ἔχῃ ἁρμοδιότητας ; ἀλλὰ νὰ ἐπεμβαίνῃ ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων θεμάτων.

Ἐκ τῶν 47 παρόντων νομαρχῶν οὐδεὶς ἠγέρθη.

Ποῖοι θεωροῦν τὴν ὑφισταμένην νομοθεσίαν ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν τῶν ἐκτελουμένων ἔργων ὡς ἱκανοποιητικήν :

Ἠγέρθησαν οἱ περισσότεροι.

Ποῖοι τὴν θεωροῦν ὡς μὴ ἱκανοποιητικὴν νὰ ἐγερθῶσιν διὰ νὰ ἐρωτήσωμεν διὰ τίνα λόγον. Ὁ κ. Σαρήπαπας, νομάρχης Γρεβενῶν.

κ. Κ. Σ α ρ ή π α π α ς, Νομάρχης Γρεβενῶν : Ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποὺ θὰ διατεθοῦν αἱ πιστώσεις εἰς μίαν κοινότητα, χρειάζεται ἡ ἐξῆς διαδικασία : Ἀποφασίζει τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον, ὑποβάλλει τὴν ἀπόφασίν του εἰς τὴν νομαρχίαν καὶ τὴν ἐγκρίνομεν. Ἐν συνεχείᾳ τὸ ἴδιον κοινοτικὸν συμβούλιον ἀποφασίζει διὰ τὴν δημοπράτησιν τοῦ ἔργου, τὸ αὐτὸ κοινοτικὸν συμβούλιον ἀποφασίζει διὰ τὴν ἀναγγελίαν τῶν ὑποψηφίων.

Ἐν συνεχείᾳ δημοπρατεῖται τὸ ἔργον καὶ κατακυροῦται εἰς τὸν α' ἀνάδοχον. Δὲν ὑπάρχει νόμος οὕτως ὥστε νὰ τοῦ ἐπιβάλωμεν ἀπὸ τὴν στιγμὴν τῆς κατακυρώσεως νὰ ἐγκατασταθῇ. Αὐτὸς ζητᾷ καὶ νέαν ρήτραν, δὲν ἔρχεται νὰ ἐγκατασταθῇ παρέρχεται τὸ χρονικὸν διάστημα καὶ κάποτε ἐγκαθίσταται, Ἐπίσης διαδικασία σύνθετος προβλέπεται διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ἀναδόχου.

κ. Π α τ τ α κ ό ς : Πρῶτον, ἐπὶ τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως τῶν δύο συμβαλλομένων μερῶν (κοινότητος, δήμου, ἢ νομαρχίας καὶ ἐργολάβου) δὲν ἀναγράφονται τοιοῦτοι ὅροι οὕτως ὥστε νὰ δεσμεύουν τὸν ἐργολάβον πότε θὰ ἀρχίσῃ καὶ πότε θὰ παραδώσῃ τὸ ἔργον ; Ἐὰν δὲν κάμετε αὐτό, δὲν νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρχῃ νόμος. Ἐὰν δὲν ἔλθῃ νὰ ὑπογράψῃ τὴν σύμβασιν ὡς τελευταῖος μειοδότης, νὰ ἐπαναληφθῇ ὁ διαγωνισμὸς καὶ νὰ χάσῃ τὴν κατατεθεῖσαν ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἢ μετρητά. Τοῦτο νὰ τὸ ἐξασφαλίζετε διὰ τῆς ἀνακηρύξεως. Νὰ πῆτε, ὁ τελευταῖος μειοδότης, ἐὰν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν δὲν προσέλθῃ νὰ ὑπογράψῃ τὴν σύμβασιν, κηρύσσεται ἔκπτωτος καὶ ἀπόλλυται ἡ κατατεθεῖσα ἐγγύησίς του. Ἐὰν δὲν τὸ ἔχετε τὸ δικαίωμα, σᾶς τὸ δίδω ἐγώ, ἀρκεῖ νὰ τὸ ἀναφέρετε εἰς τὴν διακήρυξίν σας.

κ. Α. Π α π α μ α τ θ α ί ο υ, Νομάρχης Χανίων : Κύριε Πρόεδρε, ὁ νόμος εἶναι τέτοιος ποὺ ἐξασφαλίζει τὸ Δημόσιον κατὰ 100 %. Ἐκεῖ ποὺ μπλέκει τὸ θέμα εἶναι πότε θὰ ἔλθῃ ὁ ἐργολάβος νὰ ὑπογράψῃ τὴν σύμβασιν.

κ. Π α τ τ α κ ό ς : Ἔχομεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν τοιαύτην περίπτωσιν. Ὁ ἀνάδοχος προμηθείας τῶν ὑδροσωλήνων παρεκάλεσε νὰ μὴ τοῦ ἐπιβάλωμεν κυρώσεις καίτοι εἰς χρόνον δὲν ἦτο ἐν τάξει, διότι

τὸ Παρίσι, εἶπε, εἶχεν ἀπεργίας καὶ δὲν τοῦ ἦλθαν τὰ ὑλικὰ ἐγκαίρως. Εἴχαμεν ὅμως τοιούτους ὅρους εἰς τὴν σύμβασιν ποὺ ὁ ἀνάδοχος ἔχασε καὶ τὸ Δημόσιον ὠφελήθη.

κ. Δ. Ρ ῖ τ σ ο ς, Δήμαρχος Ἀθηναίων : Κύριε Πρόεδρε, ὁ Κῶδιξ Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἀναφέρει πότε εἶναι δυνατὸν νὰ κηρυχθῇ ἔκπτωτος ἕνας ἐργολάβος. Ἀλλὰ αἱ διαδικασίαι εἶναι πολύπλοκοι καὶ παρακαλῶ νὰ ἐπιληφθῆτε.

κ. Π α τ τ α κ ό ς : Κάνετε, κύριοι, καλὴν δουλειὰν διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς καλῆς συμβάσεως καὶ τῆς συμφωνίας μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ ἐργολάβου.

κ. Θ. Κ α κ α ν τ ο ύ σ η ς, Γενικὸς Διευθυντὴς Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν : Κύριε Πρόεδρε, πέραν τῶν ὅσων εἴπατε, ἤθελα νὰ πληροφορήσω τὸν κ. Δήμαρχον Ἀθηναίων ὅτι διὰ τοῦ νέου σχεδίου Κώδικος περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἁπλουστεύονται αἱ διαδικασίαι καὶ αἱ προθεσμίαι.

κ. Π α τ τ α κ ό ς : Ἐάν, κύριοι, εἰς πᾶσαν περίπτωσιν συναντᾶτε ἐμπόδιον νομικὸν τὸ ὁποῖον νομίζετε ὅτι εἶναι καταλυτικὸν τῆς προόδου κάνετε πρότασιν νὰ τροποποιηθοῦν οἱ θεσμοί.

κ. Α. Κ α τ ε ρ ι ν ι ᾶ ς, Νομάρχης Τρικάλων : Κύριε Πρόεδρε, τὰ ἔχομεν προτείνει πρὸ διετίας. Μάλιστα εἰς πολλὰς περιπτώσεις τὸν ἐργολάβον τὸν συμφέρει νὰ κηρυχθῇ ὡς ἔκπτωτος.

κ. Π α τ τ α κ ό ς : Ποῖοι ἔχουν τὴν γνώμην ὅτι αἱ ἑπτὰ διανομαρχιακαὶ ὑπηρεσίαι εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποκαταστήσουν τοὺς 52 νομοὺς τοῦ Κράτους, νὰ ἐγερθῶσιν.

Ἐκ τῶν 47 παρόντων κ.κ. Νομαρχῶν δὲν ἠγέρθη οὐδείς.

Θὰ πρέπει νὰ καταβάλετε προσπάθειαν οὕτως ὥστε πᾶν ἀναλαμβανόμενον ἔργον πρὸς ἐκτέλεσιν, νὰ γίνεται μὲ τὴν μεγαλυτέραν δυνατὴν οἰκονομίαν καὶ νὰ μὴ κάνωμεν σπατάλην.

Προβαίνετε συχνά, ἰδιαιτέρως τινὲς ἐξ ὑμῶν εἶναι σπάταλοι εἰς τὰς προτάσεις των, περὶ ἀντικαταστάσεως ὀργάνων Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Παρακαλεῖσθε, κύριοι, νὰ σκέπτεσθε πολὺ πρὶν προβῆτε εἰς τοιαύτην πρότασιν. Διότι εἶναι γνωστόν, ὅτι πᾶς ὅστις ἐκτελεῖ ἕνα ἔργον ὅταν τοῦ ἀφαιρέσητε τὸ ἔργον αὐτό, πολὺ δύσκολα προσαρμόζεται πρὸς τὴν πραγματικότητα καὶ μέχρις ὅτου προσαρμοσθῇ γίνεται ἐχθρός. Δεδομένου δὲ ὅτι ἅπαντες οἱ τοπικοὶ ἄρχοντες διωρίσθησαν κατόπιν προτάσεως ὑμετέρας, ὑποτίθεται ὅτι ἐγένοντο κατόπιν σοβαρᾶς σκέψεως καὶ σοβαρᾶς προσπαθείας ἐξευρέσεως τῶν καλλιτέρων. Ἀφοῦ λοιπὸν ὁ α' νομάρχης μὲ τὸν β' στρατιωτικὸν διοικητὴν καὶ τὸν γ' διοικητὴν Ἀσφαλείας συνῆλθον εἰς κοινὴν σύσκεψιν πρὸ ἔτους καὶ ἐπέλεξαν τοὺς καλλιτέρους. Ἐπειδὴ μετετέθη ἕνας ἐκ τῶν τριῶν ἢ καὶ οἱ τρεῖς ἢ οἱ δύο, τοὺς εὑρίσκουν αὐτοὺς ἀκαταλλήλους; Νομίζω ὅτι δὲν εἶναι αὐτὴ σοβαρότης τῆς ὑπηρεσίας. Θὰ πρέπει ἕκαστος ἐξ ὑμῶν νὰ θεωρῇ τὸν ἑαυτόν του συνέχειαν τοῦ προηγουμένου καὶ συνεπῆ καὶ σοβαρὸν εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν ποὺ ἦτο καὶ ὁ προκάτοχός του.

Ὅλοι πρέπει νὰ πιστεύωμεν ὅτι ὅλοι μας βαδίζομεν ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς, ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς καὶ τῆς αὐτῆς ἀρετῆς.

Βεβαίως δὲν ἀποκλείονται καὶ παραπτώματα καὶ λάθη, προβῆτε ὅμως προηγουμένως εἰς τὰς προσπαθείας ἐπαναφορᾶς καὶ διορθώσεως τῶν παραπτωμάτων. Εἶναι δυνατὸν πολλοὶ νὰ ὑπέστησαν καὶ κόπωσιν καὶ φεύγουν μόνοι τους. Εἰς τοὺς μὴ συμμορφουμένους νὰ τοὺς ἀπαριθμήσωμεν τὰ παραπτώματά τους καὶ νὰ τοὺς πείσωμεν νὰ ὑποβάλουν τὴν παραίτησίν των. Ἀλλὰ ἐπειδὴ δὲν εἶναι σωστὸν νὰ λέγῃ ὁ καθένας ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν σου, ὀρθὸν θὰ εἶναι νὰ ἀναφέρεσθε εἰς τὸν ὑπεύθυνον Ὑπουργὸν Ἐσωτερικῶν, οὕτως ὥστε νὰ καλύπτεται ἡ θέσις αὐτὴ καὶ νὰ τοῦ φύγῃ τὸ παράπονον ὅτι εἰς πρῶτον βαθμὸν μόνον ἐδικάσθη αὐτός, καὶ δὲν ἀποκλείεται εἰς πρῶτον βαθμὸν νὰ ἔγινε καὶ κάποιο λάθος.

Τελειώνοντας ἐπαναλαμβάνω ἐκ βάθους καρδίας τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς ἅπαντας διὰ τὴν ἐπιμέλειαν ὀργανώσεως καὶ παρακολουθήσεως τοῦ Συνεδρίου μας. Νὰ μεταφέρητε εἰς τοὺς πολίτας τῆς περιοχῆς σας τὸν ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Γ. Παπαδοπούλου καὶ νὰ τοὺς διαβεβαιώσητε ὅτι ἡ Ἐπανάστασις θὰ ὁλοκληρώσῃ ὁπωσδήποτε τὴν ἀποστολήν της, διότι ὅλοι οἱ παράγοντες συνηγοροῦν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἐπαναστάσεως. Παρακαλῶ τὸν Σεβασμιώτατον κ.κ. Ἱερόθεον νὰ εὐλογήσῃ τὴν λῆξιν τοῦ Συνεδρίου.

κ.κ. ΙΕΡΟΘΕΟΣ ; Ἐξοχώτατε Κύριε Ἀντιπρόεδρε καὶ λοιπὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου, ἤθελα νὰ κάμω μίαν διασάφησιν ἐπὶ ἑνὸς θέματος :

Εἶπα εἰς τὴν ὁμιλίαν μου ὅτι διὰ νὰ διοικήσωμεν μὲ πνεῦμα δικαιοσύνης χρειάζονται δύο πράγματα : 1) Ἀφ' ἑνὸς ἡ μάχαιρα τοῦ πνεύματος καὶ 2) ἀφ' ἑτέρου τὸ παράδειγμα. Καὶ ἐπεκαλέσθην τὸ χωρίον τοῦ Θείου Χρυσοστόμου ὁ ὁποῖος λέγει «Ἐὰν μωρίᾳ φιλοσοφήσωμεν διὰ τῶν λόγων.....» ὁ ἡγέτης πρέπει νὰ εἶναι πνευματικὸς ἄνθρωπος, πνευματικὴ προσωπικότης, ὅταν λέγωμεν πνευματικὴ προσωπικότης, δὲν ἐννοοῦμεν μόνον τὸν ἐπιστήμονα, ἀλλὰ ἀπὸ θεολογικῆς πλευρᾶς εἶναι κάτι τι τὸ βαθύτερον, ἐκεῖνον ποὺ ἔχει στρέψει τὸν ἑαυτόν του καὶ πρὸς τὰς ἠθικὰς κατακτήσεις, καὶ ἔχει ἐξωραΐσει τὸν ἔσω ἄνθρωπον. Αὐτὸ τὸ λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος πρὸς τοὺς εἰς Γαλάτας ἐπιστολήν του. Χρησιμοποιήσετε τὸ χαμόγελόν σας ὅπου πηγαίνετε διὰ νὰ ἐπιληφθῆτε τῶν ὑποθέσεών σας. Εἰρήνη, πραότης, πίστις, ἀδελφοσύνη, ὅταν ἀπουσιάζουν βέβαια αὐτὰ ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὰ ἀντίθετα.

Ἐπίσης ἐκεῖνο ποὺ θέλω νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω εἶναι τὸ ἔμβλημα τῆς Ἐπαναστάσεως, τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ΕΛΛΑΣ - ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ. Προβάλλεται πρῶτον ἡ Ἑλλάς, τὸ δίκαιον αὐτῶν τῶν πόθων καὶ τῶν ὀνείρων μας, καὶ κατὰ δεύτερον λόγον ὁ Κύριος, ὁ Χριστός, ὁ ὁποῖος ἔρχεται νὰ ἐξωραΐσῃ τὰς ψυχάς μας. Ἐὰν ἡ Ἐκκλησία μας κατὰ καιροὺς χάνῃ ἔδαφος, ὀφείλεται εἰς ἡμᾶς τοὺς κληρικοὺς οἱ ὁποῖοι ἄλλα κηρύσσομεν καὶ ἄλλα πράττομεν. Τοῦτ' αὐτὸ καὶ μὲ τὸ δικό σας ἔργον, εὔχομαι ἡ χάρις τοῦ Κυρίου

νὰ σᾶς χαριτώνῃ, νὰ σᾶς στηρίζῃ, νὰ σᾶς ἐνδυναμώνῃ διὰ νὰ φέρεσθε ἀντάξιοι εἰς τὰ ὑψηλὰ καθήκοντα πρὸς δόξαν τῆς Πατρίδος ἡμῶν τῆς αἰωνίας Ἑλλάδος.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Ἱερόθεος εὐλογεῖ τὴν λῆξιν τοῦ Συνεδρίου καὶ παρακαλεῖ νὰ ψαλῇ τὸ τροπάριον τῆς ἡμέρας, τῆς Ἀναλήψεως.

Πρόεδρος: Κηρύσσω τὴν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Β' Συνεδρίου Νομαρχῶν τοῦ Κράτους.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ Β΄ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΝΟΜΑΡΧΩΝ ΕΝ ΣΠΑΡΤΗ ΑΠΟ 25 – 29 ΜΑΪΟΥ 1971

Σελίδες

Συνεδρίασις 26ης Μαΐου 1971 :

1. *Εἰσήγησις τοῦ Νομάρχου Ἀχαΐας κ. Ν. ΜΑΤΑΡΑΓΚΑ : «Ἐπάρκεια ἢ μὴ τῶν μεταβιβασθεισῶν εἰς τοὺς Νομάρχας ἁρμοδιοτήτων κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ν.Δ. 532/1970, πρὸς πλήρη ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, διὰ τῆς διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως, καὶ τυχὸν ὑφιστάμεναι δυσχέρειαι ἐν τῇ ἐνασκήσει των».* *9–17*

—Ἐρωτήσεις – Παρεμβάσεις καὶ προτάσεις τῶν συνέδρων Νομαρχῶν καὶ ἁρμοδίων Ὑπουργῶν *17–24*

2. *Εἰσήγησις τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς κ. Γ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ : «Ἡ ὀργανωτικὴ μορφὴ τῶν Διανομαρχιακῶν Ὑπηρεσιῶν ὡς ἑνιαίων διοικητικῶν μονάδων καὶ ἡ ἀποστολὴ αὐτῶν»* *24–36*

—Ἐρωτήσεις – Παρεμβάσεις καὶ προτάσεις τῶν συνέδρων Νομαρχῶν καὶ ἁρμοδίων Ὑπουργῶν *36–40*

Συνεδρίασις 27ης Μαΐου 1971 :

3. *Εἰσήγησις τοῦ Νομάρχου Λαρίσης κ. Ι. ΚΑΣΤΡΗΣΙΟΥ : «Καθορισμὸς ἐπὶ τοῦ Περιφερειακοῦ Προγραμματισμοῦ, σχέσεων Υ.Σ.Α.Π., Διανομαρχιακῶν Ὑπηρεσιῶν, Νομαρχῶν καὶ Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ, κατὰ τὴν κατάρτισιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν προγραμμάτων ἀναπτύξεως».* *41–47*

—Ἐρωτήσεις – Παρεμβάσεις καὶ προτάσεις τῶν συνέδρων Νομαρχῶν καὶ ἁρμοδίων Ὑπουργῶν *48–57*

4. *Εἰσήγησις τοῦ Νομάρχου Ἀρκαδίας κ. Π. ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ : «Κατὰ πόσον, διὰ τῶν διατάξεων τοῦ Σχεδίου τοῦ νέου Κώδικος περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἐπιτυγχάνεται ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς λειτουργίας*

καὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ ἐν ἀποφατικῇ περιπτώσει ποῖαι αἱ ἐπενεκτέαι βελτιώσεις» 57–64

5. Αἱ Προτάσεις τῶν συνέδρων Νομαρχῶν καὶ παρεμβάσεις ἁρμοδίων Ὑπουργῶν, ἐπὶ τῶν ἐπενεκτέων τροποποιήσεων καὶ συμπληρώσεων ἐπὶ τοῦ Σχεδίου Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ Κώδικος Δήμων καὶ Κοινοτήτων 65–80

—Νομάρχου Ξάνθης κ. Γεωργ. Κυριακάκου 65

— » Λέσβου κ. Φ. Καζάκη 65–66

— » Θεσσαλονίκης κ. Θεοδ. Μπουκουβάλα 66–68

— » Εὐβοίας κ. Κων. Δορκοφίκη 68–69

— » Ἔβρου κ. Παναγ. Κόλια 69–71

— » Εὐρυτανίας κ. Ἀπ. Ζάμπαλου 71–72

— » Ἰωαννίνων κ. Ἀν. Μάλλιαρη 72–73

— » Πειραιῶς κ. Ἰωάν. Πωλιουδάκη 73–74

— » Ροδόπης κ. Ἰωάν. Βολιώτη 74–76

— » Φλωρίνης κ. Ἰωάν. Βοΐλα 76–77

— » Χίου κ. Ἠλ. Κότταρη 77–78

— » Κερκύρας κ. Λουκᾶ Φωκᾶ 78–80

6. Χαιρετιστήριος λόγος τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας κ. Π. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΥ, ὡς καὶ ἐπὶ θεμάτων τῆς ἁρμοδιότητός του . 80–84

7 Πορίσματα τοῦ Συνεδρίου Νομαρχῶν (27ης Μαΐου 1971) ... 84–85

8. Λόγος τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν κ. ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΥ 85–89

—Ἐρωτήσεις – Ἀπαντήσεις τῶν συνέδρων καὶ τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως 89–91

9. Λόγος καὶ εὐλογία Σεβ. Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ.κ. ΙΕΡΟΘΕΟΥ ἐπὶ τῇ λήξει τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου. 91–92

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α' - Β' 1924 - 1941 — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' 1953 - 1968

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' (4) — ΕΤΟΣ Δ' — ΤΕΥΧΟΣ Β' — ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1972

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρόεδρος: ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. **Δημήτριος Ρῖτσος.**

Ἀντιπρόεδροι: Α' ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. **Ἀριστείδης Σκυλίτσης.**
Β' ὁ Δήμαρχος Ἡρακλείου κ. **Ἀριστείδης Πετράκης.**

Γεν. Γραμματεύς: ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Πεντέλης κ. **Πάνος Ἰατρίδης.**

Ἔφορος: ὁ Δήμαρχος Λαρίσης κ. **Ἀθανάσιος Μεσσήνης.**

Σύμβουλοι: οἱ Δήμαρχοι: Θεσσαλονίκης κ. **Χρῆστος Φλωρίδης,** καὶ Καβάλας κ. **Εὐάγγελος Εὐαγγελίου,** καὶ οἱ Πρόεδροι Κοινοτήτων: Ἄστρους - Ἀρκαδίας κ. **Ἀναστ. Ροζολῆς,** καὶ Δολιανῶν - Ἰωαννίνων κ. **Κ. Νταφόπουλος.**

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόεδρος: ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. **Δημήτριος Ρῖτσος.**
Γεν. Γραμματεύς: ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Πεντέλης κ. **Πάνος Ἰατρίδης.**
Μέλη: ὁ Δήμαρχος Θεσσαλονίκης κ. **Χρῆστος Φλωρίδης** καὶ ὁ Δήμαρχος Καβάλας κ. **Εὐάγγελος Εὐαγγελίου.**

ΕΠΙΤΙΜΟΙ ΓΕΝΙΚΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

Οἱ κ.κ. **Χρ. Εὐαγγελᾶτος** καὶ **Δημ. Μπλέτσας.**

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ὁ κ. **Ἀθαν. Ἰ. Κάτσος,** Διευθυντὴς τῆς Ἑνώσεως Δ. καὶ Κ. Ἑλλάδος.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Ὁ Καθηγητὴς κ. **Δημ. Κ. Ψαρός,** Ἐπίτ. Σύμβουλος Ἐπικρατείας.

ΓΡΑΦΕΙΑ Ε.Δ.Κ.Ε.: ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ - ΤΣΩΡΤΣΙΛ 33 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛΕΦ. 3215272

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ
ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΟΣ ΕΝ ΣΠΑΡΤΗ, ΑΠΟ 25-29 ΜΑΪΟΥ 1971

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως
Τμῆμα Δημ. καὶ Κοιν. Δ/σεως
'Αριθ. Πρωτ. 30455

'Εν 'Αθήναις τῇ 21ῃ 'Απριλίου 1971
'Εξαιρ. ἐπείγουσα – Προθεσμία

Πρὸς τοὺς κ.κ. Νομάρχας τοῦ Κράτους

Θέμα : **«Συνέδριον Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἐν Σπάρτῃ, ἀπὸ τῆς 25 - 29 Μαΐου ἐ.ἔ.»**

1. 'Ως γνωστόν, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων 'Ελλάδος ἀπεφάσισε τὴν σύγκλησιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μελῶν αὐτῆς εἰς ἐτήσιον τακτικὸν συνέδριον, ἐν Σπάρτῃ–Λακωνίας καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Στέγης Νεότητος, ὁδὸς Λυσάνδρου καὶ Μητροπολίτου Γερμανοῦ, ἀπὸ τῆς 25ης ἕως 29ης Μαΐου ἐ. ἔτους μὲ σκοπὸν τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν τοπικῶν προβλημάτων, καὶ τὴν βελτίωσιν τῶν 'Οργανισμῶν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων βάσει τῶν ἀναγκῶν τῆς συγχρόνου Διοικήσεως.

2. Συναφῶς, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν τὰ κάτωθι :

α. Εἰς αὐτὸ θὰ παραστοῦν μέλη τῆς 'Εθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

β. Τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου θὰ μετάσχουν, ὡσαύτως :

(1) "Απαντες οἱ Νομάρχαι τοῦ Κράτους.

(2) 'Ομοίως, ἅπαντες οἱ Δήμαρχοι, ὡς καὶ ὁ ἐξ ἑκάστου Νομοῦ μετέχων Πρόεδρος Κοινότητος εἰς τὴν "Ενωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων 'Ελλάδος.

γ. Οἱ Δήμαρχοι καὶ οἱ Πρόεδροι Κοινοτήτων, δέον νὰ εὑρίσκωνται, εἰς τὴν Σπάρτην, τὸ ἑσπέρας τῆς προηγουμένης ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου.

δ. Τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἡ ἡμερησία ἐκτὸς ἕδρας ἀποζημίωσις τῶν μὲν μελῶν τῆς 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων 'Ελλάδος θὰ βαρύνουν τὸν προϋπολογισμὸν αὐτῆς, τῶν δὲ λοιπῶν θὰ βαρύνουν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ οἰκείου ὀργανισμοῦ, οἰκον. ἔτους 1971. Δύνανται δὲ νὰ προκαταβληθοῦν, ἐπὶ τῇ βάσει ἐντάλματος προπληρωμῆς, κατὰ τὰ κεκανονισμένα. Αἱ ἡμέραι ἐκτὸς ἕδρας θὰ καθορισθοῦν ὑπὸ τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως ἐκ Σπάρτης.

3. "Οθεν, ἀποστέλλομεν ὑμῖν συνημμένως, ἀντίτυπον τοῦ σχετικοῦ προγράμματος καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως παράσχητε ἀναλόγους ὁδηγίας εἰς τοὺς

ἐν τῇ περιφερείᾳ ὑμῶν Δημάρχους καὶ τοὺς μετέχοντας τοῦ Συνεδρίου Προέδρους Κοινοτήτων.

4. Αἱ ὁμιλίαι θὰ ὑποβληθοῦν ἡμῖν μέχρι τῆς 12ης Μαΐου ἐ.ἔ. ἀνυπερθέτως εἰς διπλοῦν, ἵνα τὸ ἓν τῶν ἀντιτύπων ἑκάστης διαβιβασθῇ εἰς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος, πρὸς πολυγράφησιν καὶ ἀποστολήν, ἐν συνεχείᾳ, εἰς τοὺς συνέδρους, κατὰ τὰ κεκανονισμένα.

Παρὰ πόδας, ἑκάστης ὁμιλίας θὰ ἀναγραφοῦν ἐν συντομίᾳ, τὰ ὑπὸ τοῦ ὁμιλητοῦ προτεινόμενα μέτρα, ὑπὸ τὸν τίτλον – «Προτάσεις».

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Κοινοποίησις:

1) κ. Πρωθυπουργὸν
2) κ. Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως
3) Ἅπαντας τοὺς κ.κ. Ὑπουργοὺς καὶ Ὑφυπουργούς
4) Γραφεῖον κ. Ὑπουργοῦ (εἰς τριπλοῦν)
5) Γραφεῖον κ. Γενικοῦ Γραμματέως (εἰς τριπλοῦν)
6) κ.κ. Γενικοὺς Ἐπιθεωρητὰς Διοικήσεως
7) κ. Γενικὸν Διευθυντὴν
8) κ. Διευθυντὴν Βουλῆς, παρακαλούμενον, διὰ τὸν ὁρισμὸν δύο (2) δακτυλογράφων.
9) Γραφεῖον Τύπου, παρ' ἡμῖν, καὶ
10) Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος, παρακαλουμένην ἵνα, τὸ ταχύτερον, προβῇ εἰς τὰς ἀναγκαιούσας προκαταρκτικὰς ἐργασίας διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον καὶ ἐπιτυχῆ διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου.

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΠΑΡΤΗ: 25, 26, 27, 28 καὶ 29 Μαΐου 1971

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Πρόεδρος : Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. ΔΗΜΗΤΡ. ΡΙΤΣΟΣ
Ἀντιπρόεδροι : Δήμαρχος Πειραιῶς κ. ΑΡ. ΣΚΥΛΙΤΣΗΣ
: Δήμαρχος Ἡρακλείου κ. Ι. ΒΟΓΙΑΤΖΑΚΗΣ
: Δήμαρχος Σπαρτιατῶν κ. Γ. ΛΙΝΑΡΔΑΚΗΣ
Γεν. Γραμματεύς : Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης κ. Π. ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Εἰδικὸς Γραμματεύς : Ἐκλεγήσεται ὑπὸ Συνέδρων.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ

1. Γεώργιος Λιναρδάκης : Δήμαρχος Σπαρτιατῶν
2. Χρῆστος Παπανδρέου : Διευθύνων τῆς Ε.Δ.Κ.Ε.
3. Ἀρτέμ. Χριστοφιλάκος : Πρόεδρος Δημοτικοῦ Συμβουλίου Σπάρτης
4. Κυριακ. Χριστακάκος : Δημοτικὸς Σύμβουλος Σπάρτης

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ–ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΩΣ ΣΥΝΕΔΡΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΟΔΩΝ

Γραφεῖον Πληροφοριῶν : Γραμματεία Δήμου Σπαρτιατῶν ἐν τῷ Δημαρχείῳ Σπάρτης (Τηλ. 265–45, 265–17, 265–18)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

1. κ. Ζωὴ Λιναρδάκη
2. Δὶς Λουκρητία Μάγκου
3. κ. Ἀννέτα Λουβῆ
4. κ. Ἀθηνᾶ Παπαδάκου
5. κ. Ἑλένη Βασιλ. Βασιλάκη

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΣΥΝΕΔΡΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΟΔΩΝ

1. κ. Νικόλαος Μπότσας : Ὑπάλληλος Δήμου Σπαρτιατῶν
2. κ. Γεώργιος Μουχτερός : » » »
3. κ. Σαράντος Γαλάνης : » » »

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΕΣΩΝ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΣΥΝΕΔΡΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΟΔΩΝ

1. κ. Πέτρος Τσιριγώτης : Ὑπάλληλος Δήμου Σπαρτιατῶν
2. κ. Ἀντώνιος Θεοφιλάκος » » »
3. κ. Γεώργιος Σιπρουπέλλος : » » »

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

1. — «Ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις ὡς παράγων καὶ διοργανωτὴς τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως».

   Ὁμιλητής: ὁ κ. Δ. ΣΟΥΝΤΡΗΣ, Δήμαρχος Τριπόλεως.

2. — «Αἱ δημόσιαι σχέσεις εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν καὶ ἡ πρὸς τοὺς δημότας ψυχικὴ καὶ ἠθικὴ ἐπαφὴ τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ἀρχόντων».

   Ὁμιλητής: ὁ κ. Γ. ΤΣΑΛΕΡΑΣ, Δήμαρχος Βεροίας.

3. — «Ἐφαρμογὴ Ἠλεκτρονικῶν Ὑπολογιστῶν εἰς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».

   Ὁμιλητής: ὁ κ. ΑΝΔΡ. ΜΑΓΕΙΡΟΥ, Δήμαρχος Ἁλίμου.

4. — «Αἱ σύγχρονοι τάσεις εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν ἐν Ἑλλάδι».

   Ὁμιλητής: ὁ κ. ΙΩΑΝ. ΤΣΙΚΡΙΚΗΣ, Δήμαρχος Καρδίτσης.

5. — «Δυνατότητες οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῶν Δήμων τῆς Ἑλλάδος ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τοιαύτας τῶν Δήμων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Χωρῶν».

   Ὁμιλητής: ὁ κ. ΘΕΟΦΙΛ. ΡΕΝΤΙΦΗΣ, Δήμαρχος Χαλκιδέων.

6. — «Ἡ Κοινοτικὴ Ἀνάπτυξις ὡς βάσις προόδου καὶ ἐκπληρώσεως τῆς ἀποστολῆς τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».

   Ὁμιλητής: ὁ κ. ΑΝΔΡ. ΚΟΣΣΥΒΑΚΗΣ, Δήμαρχος Ἀρταίων.

7. — «Ἀστικὴ εὐθύνη Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ἀρχόντων».

   Ὁμιλητής: ὁ κ. ΔΗΜΟΣΘ. ΝΙΩΤΑΚΗΣ, Δήμαρχος Ἁγίου Νικολάου-Κρήτης.

8. — «Οἰκολογία».

   Ὁμιλητής: ὁ κ. ΚΩΝΣΤ. ΚΟΥΤΟΥΜΑΝΟΣ, Δήμαρχος Καλαμάτας.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΣΥΝΕΔΡΩΝ

Αἴθουσα Κινηματοθεάτρου «Ἄνεσις» (Ὁδὸς Βρασίδου)

Χρόνος: ἀπὸ 25-29 Μαΐου 1971

Πρώτη ἡμέρα — ΤΡΙΤΗ, 25 Μαΐου 1971

Ὧραι:

8.30 Πέρας προσελεύσεως κ.κ. Δημάρχων καὶ Προέδρων Κοινοτήτων.

8.40 Πέρας προσελεύσεως κ.κ. Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν, Νομαρχῶν κλπ. κληθέντων ὑπηρεσιακῶν παραγόντων.

8.45 Ἄφιξις κ. Γεν. Γραμματέως Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν καὶ λοιπῶν ἐπισήμων προσκεκλημένων.

8.55 Ἄφιξις κ.κ. Ὑπουργῶν.

9.00 Ἄφιξις τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΠΑΤΤΑΚΟΥ.

9-09.10 Ἁγιασμὸς καὶ χαιρετισμὸς ὑπὸ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ.κ. ΙΕΡΟΘΕΟΥ.

9.10-09.20 Προσφώνησις Δημάρχου φιλοξενούσης πόλεως Σπάρτης κ. ΓΕΩΡΓ. ΛΙΝΑΡΔΑΚΗ.

9.20-09.30 Χαιρετισμὸς Προέδρου Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος κ. Δ. ΡΙΤΣΟΥ.

9.30-10.00 Κήρυξις ἐνάρξεως ἐργασιῶν Συνεδρίου ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΠΑΤΤΑΚΟΥ.

10.00-10.20 Χαιρετισμὸς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΚΑΡΕΖΟΥ.

10.20-10.30 Χαιρετισμὸς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΛΑΔΑ.

10.30-10.40 Κινηματογραφικὴ προβολὴ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ θέματος διαδόσεως Ἑλληνικῶν προϊόντων μέσῳ Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

10.40-10.45 Διάλειμμα.

10.45-10.50 Ἔγκρισις Κανονισμοῦ Ἐργασιῶν Συνεδρίου καὶ συμπλήρωσις Προεδρείου.

10.50–10.55 Κατάρτισις Ἐπιτροπῆς Προτάσεων.

10.55–11.15 Ὁμιλία τοῦ Δημάρχου Τριπόλεως κ. ΔΗΜ. ΣΟΥΝΤΡΗ μὲ θέμα : «Ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις ὡς παράγων καὶ διοργανωτὴς τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως».

11.15–11.45 Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος.

11.45–12.05 Ὁμιλία τοῦ Δημάρχου Βεροίας κ. Γ. ΤΣΑΛΕΡΑ μὲ θέμα : «Αἱ δημόσιαι σχέσεις εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν καὶ ἡ πρὸς τοὺς δημότας ψυχικὴ καὶ ἠθικὴ ἐπαφὴ τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ἀρχόντων».

12.05–12.40 Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος.

12.40 Μετάβασις εἰς τὸν τάφον τοῦ Λεωνίδου πρὸς κατάθεσιν στεφάνου ἐκ μέρους τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος.

13.00 Γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου, τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως, λοιπῶν Ἐπισήμων καὶ τῶν Συνέδρων ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Σπαρτιατῶν, συμφώνως τῇ σχετικῇ προσκλήσει.
Ἐπίσκεψις Ἀρχαιοτήτων Βυζαντινοῦ Μυστρᾶ.

20.00 Δεξίωσις ὑπὸ τοῦ Δήμου Σπαρτιατῶν εἰς τὸ Δημοτικὸν Κατάστημα.
Διανυκτέρευσις.

Δευτέρα ἡμέρα — ΤΕΤΑΡΤΗ, 26η Μαΐου 1971

Ὧραι :

8.20–08.30 Ὁμιλία Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΥ μὲ θέμα : «Ὁ ρόλος τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ἀρχόντων κατὰ τὴν ἄσκησιν τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς».

0.30–08.55 Ὁμιλία τοῦ Δημάρχου Ἁλίμου κ. ΑΝΔΡ. ΜΑΓΕΙΡΟΥ μὲ θέμα : «Ἐφαρμογὴ Ἠλεκτρονικῶν Ὑπολογιστῶν εἰς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».

8.55–09.25 Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος.

9.25–09.50 Διάλειμμα.

9.50–10.15 Ὁμιλία τοῦ Δημάρχου Καρδίτσης κ. ΙΩΑΝ. ΤΣΙΚΡΙΚΗ μὲ θέμα : «Αἱ σύγχρονοι τάσεις εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν ἐν Ἑλλάδι».

10.15–10.45 Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος.

10.45–11.00 Διάλειμμα.

11.00–11.25 Ὁμιλία τοῦ Δημάρχου Χαλκιδέων κ. ΘΕΟΦΙΛ. ΡΕΝΤΙΦΗ μὲ θέμα: «Δυνατότητες Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως τῶν Δήμων τῆς Ἑλλάδος ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τοιαύτας τῶν Δήμων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Χωρῶν».

11.25–11.55 Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος.

11.55–13.00 Ξενάγησις εἰς Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον Σπάρτης καὶ μεσημβρινὸν γεῦμα κατ' ἰδίαν.

17.30–18.00 Ὁμιλία τοῦ Νομάρχου Ἀχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΤΑΡΑΓΚΑ μὲ θέμα: «Ἐπάρκεια ἢ μὴ τῶν μεταβιβασθεισῶν εἰς τοὺς Νομάρχας ἁρμοδιοτήτων κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ν.Δ. 532/1970 πρὸς πλήρη ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ διὰ τῆς διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως καὶ τυχὸν ὑφιστάμεναι δυσχέρειαι ἐν τῇ ἐνασκήσει των».

18.00–18.30 Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος.

18.30–19.00 Ὁμιλία τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ μὲ θέμα: «Ἡ ὀργανωτικὴ μορφὴ τῶν διανομαρχιακῶν ὑπηρεσιῶν ὡς ἐνιαίων διοικητικῶν μονάδων καὶ ἀποστολὴ αὐτῶν».

19.00–19.30 Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος.

21.00 Γεῦμα ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ.κ. ΙΕΡΟΘΕΟΥ, εἰς Ξενοδοχεῖον «ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ» ἐν Μυστρᾷ, συμφώνως σχετικῇ προσκλήσει. Διανυκτέρευσις.

Τρίτη ἡμέρα — ΠΕΜΠΤΗ, 27η Μαΐου 1971

Ὧραι:

8.30–09.00 Ὁμιλία τοῦ Δημάρχου Ἀρταίων κ. ΑΝΔΡ. ΚΟΣΣΥΒΑΚΗ μὲ θέμα: «Ἡ Κοινοτικὴ Ἀνάπτυξις ὡς βάσις προόδου καὶ ἐκπληρώσεως τῆς ἀποστολῆς τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».

9.00–09.30 Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος.

9.30–09.45 Διάλειμμα.

9.45–10.15 Ὁμιλία τοῦ Δημάρχου Ἁγ. Νικολάου-Κρήτης κ. ΔΗΜΟΣΘ. ΝΙΩΤΑΚΗ μὲ θέμα: «Ἀστικὴ εὐθύνη Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ἀρχόντων».

10.15–10.45 Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος.

10.45–11.00 Διάλειμμα.

11.00–11.20 Ὁμιλία τοῦ Δημάρχου Καλαμάτας κ. ΚΩΝΣΤ. ΚΟΥΤΟΥΜΑΝΟΥ μὲ θέμα: «Οἰκολογία».

11.20–11.30 Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος.

11.30–13.00 Ὁμιλία Γενικοῦ Γραμματέως Ἀθλητισμοῦ κ. Κ. ΑΣΛΑΝΙΔΗ μὲ θέμα : «Ἀθλητισμὸς–Ἀθλητικαὶ Ἐγκαταστάσεις».

13.00–13.30 Διατύπωσις, ἀνακοίνωσις καὶ ἔγκρισις συμπερασμάτων τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου.
Λῆξις ἐργασιῶν Α' Συνεδρίου Ε.Δ.Κ.Ε.

13.30 Γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν Ἐπισήμων καὶ Συνέδρων ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος, συμφώνως τῇ σχετικῇ προσκλήσει.

17.30–18.00 Ὁμιλία ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Λαρίσης κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΣΤΡΗΣΙΟΥ μὲ θέμα : «Καθορισμὸς ἐπὶ τοῦ περιφερειακοῦ Προγραμματισμοῦ σχέσεων Υ.Σ.Α.Π., διανομαρχιακῶν ὑπηρεσιῶν, Νομαρχῶν καὶ Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ, κατὰ τὴν κατάρτισιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν προγραμμάτων ἀναπτύξεως».

18.00–18.30 Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος.

18.30–19.00 Ὁμιλία ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Ἀρκαδίας κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ μὲ θέμα : «Κατὰ πόσον διὰ τῶν διατάξεων τοῦ σχεδίου τοῦ νέου Κώδικος περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων ἐπιτυγχάνεται ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ ἐν ἀποφατικῇ περιπτώσει ποῖαι αἱ ἐπενεκτέαι βελτιώσεις».

19.00–19.30 Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος.

19.30–20.30 Ἐνημέρωσις κ.κ. Νομαρχῶν ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ὁμοιομόρφου τηρήσεως πινάκων καὶ λοιπῶν παραστατικῶν στοιχείων, ἐμφαινόντων τὰς δραστηριότητας τοῦ Νομοῦ. Τὴν ἐν λόγῳ ἐργασίαν θὰ παρουσιάσουν οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου κ. Γεώργιος Κεφάλας καὶ Παναγιώτης Φαναριώτης.

20.30–22.00 Δεῖπνον κατ' ἰδίαν καὶ διανυκτέρευσις.

Τετάρτη ἡμέρα — ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 28η Μαΐου 1971

Ὧραι :

07.30 Μετάβασις εἰς Μονεμβασίαν, ξενάγησις εἰς τὰ ἀξιοθέατα μέρη αὐτῆς, γεῦμα ἐπὶ τόπου καὶ ἐπιστροφὴ εἰς Σπάρτην αὐθημερόν.
Δεῖπνον κατ' ἰδίαν.
Διανυκτέρευσις.

Πέμπτη ἡμέρα — ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 29η Μαΐου 1971

07.30 Μετάβασις καὶ ἐπίσκεψις εἰς Σπήλαιον Δυροῦ καὶ γεῦμα ἐπὶ τόπου.

15.00-16.00 Ἐπιστροφὴ εἰς Σπάρτην, συμμετοχὴ τῶν Συνέδρων εἰς τὰς τελετὰς τῶν «ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΕΙΩΝ», παρακολούθησις ἐκδηλώσεως «ΗΧΟΣ ΚΑΙ ΦΩΣ», συμφώνως σχετικῷ προγράμματι τῶν Ἀρχῶν Σπάρτης.

20.30-24.00 Ἑορταστικὴ ἐκδήλωσις ὀργανουμένη ὑπὸ τοῦ Δήμου Σπαρτιατῶν πρὸς τιμὴν τῶν Ἐπισήμων καὶ Συνέδρων, συμφώνως σχετικῇ προσκλήσει.
Διανυκτέρευσις.

Ἕκτη ἡμέρα — ΚΥΡΙΑΚΗ, 30ὴ Μαΐου 1971

10.00 Ἀναχώρησις ἐκ Σπάρτης διὰ Τρίπολιν.
Ξενάγησις εἰς ἀρχαιολογικοὺς καὶ ἱστορικοὺς χώρους Τεγέας καὶ Τριπόλεως.
Γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν Συνέδρων ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Τριπόλεως.
Ἀναχώρησις διὰ Ἀθήνας.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συνελθόντος ἐν Σπάρτῃ ἀπὸ 25ης - 29ης Μαΐου 1971

1η ἡμέρα Συνεδρίου — Τρίτη, 25η Μαΐου 1971

Τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των οἱ κ.κ. Στ. Παττακός, Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν, Γ. Δουβαλόπουλος, Ὑπουργὸς Κοιν. Ὑπηρεσιῶν, Ν. Σιώρης, Ὑπουργὸς Παιδείας, Π. Μανωλόπουλος, Ὑφυπουργὸς Ἐργασίας, Μ. Κοζώνης, Ὑφυπουργὸς Συντονισμοῦ, Δ. Τσάκωνας, Ὑφυπουργὸς Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Π. Παπαπαναγιώτου, Ὑφυπουργὸς Γεωργίας, οἵτινες καὶ ἔλαβον τὸν λόγον κατὰ τὸ συνέδριον. Ἐπίσης, παρέστησαν οἱ κ.κ. Ἰωάν. Λαδᾶς, Γεν. Γραμματεὺς Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, Ἀρ. Δημόπουλος, Γεν. Γραμματεὺς Ὑπουργείου Συντονισμοῦ καὶ Κ. Καρύδας, Γεν. Γραμματεὺς Ὑπουργείου Δημ. Ἔργων.

Τὰς ἐργασίας τοῦ συνεδρίου παρηκολούθησαν ἀκόμη, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σπάρτης καὶ Μονεμβασίας κ. Ἱερόθεος, οἱ Γενικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ Διοικήσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἅπαντες οἱ Νομάρχαι τοῦ Κράτους ὡς καὶ αἱ Πολιτικαὶ καὶ Στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως Σπάρτης.

Τὸ προεδρεῖον τοῦ Συνεδρίου ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ.κ. Δ. Ρίτσου, Δημάρχου Ἀθηναίων ὡς Προέδρου, Ἀρ. Σκυλίτση, Δημάρχου Πειραιῶς, Ἰ. Βογιατζάκη, Δημάρχου Ἡρακλείου-Κρήτης, Γ. Λιναρδάκη, Δημάρχου Σπαρτιατῶν, ὡς Ἀντιπροέδρων, καὶ Π. Ἰατρίδη, Προέδρου Κοινότητος Πεντέλης, ὡς Γεν. Γραμματέως.

Ἐν ἀρχῇ, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σπάρτης καὶ Μονεμβασίας κ.κ. Ἱεροθέου ἐψάλη ἁγιασμός. Μετὰ τὸν ἁγιασμὸν ἐδόθη, ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ὁ λόγος εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Σπάρτης καὶ Μονεμβασίας κ. Ἱερόθεον, ὅστις, εὐλογῶν τὸ Συνέδριον, εἶπε τὰ ἑξῆς :

Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σπάρτης - Μονεμβασίας κ.κ. ΙΕΡΟΘΕΟΣ :

«Ἐξοχώτατε Κύριε Ἀντιπρόεδρε,
Ἀξιότιμοι κύριοι Σύνεδροι,

Μὲ ἰδιαιτέραν χαρὰν προσατενίζω Ὑμᾶς τοὺς ἐκ περάτων τῆς Ἑλλάδος συναθροισθέντας ἐνταῦθα, τοὺς Ἀξιοτίμους κυρίους Νομάρχας τῶν ἑκα-

σταχοῦ διαμερισμάτων τῆς χώρας ὡς καὶ τοὺς Ἀξιοτίμους πρώτους πολίτας τῶν πόλεων καί τινων Κοινοτήτων τῆς φιλτάτης Πατρίδος ἡμῶν.

Ὡς πνευματικὸς Πατὴρ τῆς πόλεως καὶ Ἐπαρχίας ταύτης, ἐπιθυμῶ μαζὶ μὲ τὸν ἐγκάρδιον χαιρετισμόν μου καὶ τὰς εὐχάς μου, νὰ ἐκφράσω τὴν εὐαρέσκειάν μου διὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐξελέξατε ὡς τόπον τῆς συνελεύσεώς σας τὴν μικρὰν μὲν ἀλλ' ἱστορικὴν πόλιν τοῦ Λυκούργου καὶ τοῦ Λεωνίδου, τὴν Θεοφρούρητον πόλιν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος τοῦ «Μετανοεῖτε», τοῦ μεγάλου Ἱεροκήρυκος καὶ Ἐθναποστόλου τῆς Λακεδαίμονος.

Ὑπὸ τὴν ὑποβλητικὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ Ταϋγέτου, ὁ ὁποῖος ἐκπέμπει τὴν ἀκτινοβολίαν μιᾶς παλαιᾶς δόξης, θὰ συνδιαλεχθῆτε ἐπὶ τῶν ἀπασχολούντων ὑμᾶς θεμάτων, καὶ θὰ λάβητε ἀποφάσεις, αἵτινες εὔχομαι νὰ εἶναι ἐποικοδομητικαὶ διὰ τὴν πρόοδον τοῦ Ἔθνους ἡμῶν, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 καὶ ἐντεῦθεν ἐντατικῶς ἐργάζεται διὰ τὴν ἀναστήλωσιν τῶν πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν ἀξιῶν καὶ τὴν ἀνύψωσιν ἐκ παραλλήλου τῆς στάθμης τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ παραμονή σας ἐνταῦθα διὰ τὰς ἐργασίας τοῦ συνεδρίου σας θὰ φέρῃ εἰς τὴν μνήμην σας ἀθελήτως τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν δόξαν τῆς ἀρχαίας Σπάρτης, εἰς τὴν ὁποίαν ὡς γνωστὸν ἰδιαζόντως ἐκαλλιεργήθησαν μεγάλαι ἀρεταί, τὰς ὁποίας ἐθαύμασε καὶ θὰ θαυμάζῃ εἰς τὸ διηνεκὲς ἡ ἀνθρωπότης, ὡς ἡ ἀρετὴ τῆς φιλοπατρίας, τῆς πειθαρχίας, τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς μεγαλυτέρους, τῆς ἀσκήσεως καὶ τῆς λιτότητος, ὡς μέσου ἀγωγῆς τῶν πολιτῶν, καὶ ἄλλων ἀρετῶν ἃς συνεπλήρωσε καὶ ἐξωράϊσεν ὁ Χριστιανισμός.

Θὰ ἔλθῃ ἐπίσης εἰς τὴν σκέψιν καὶ τὴν μνήμην σας ἡ ἱστορικὴ μορφὴ τοῦ Λυκούργου ὡς ἔχοντος σχέσιν μὲ τὸ λειτούργημα ὑμῶν, ποὺ εἴσθε ἐντολοδόχοι τοῦ λαοῦ καὶ ἐκτελεσταὶ τῶν νόμων τῆς Πατρίδος.

Ὁ Λυκοῦργος, ὡς γνωστόν, ἔζησεν εἰς μίαν δύσκολον καμπὴν τῆς ἱστορίας διὰ τὴν ἰδιαιτέραν του Πατρίδα. Οἱ κάτοικοι τῆς Σπάρτης ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του ἀντὶ νὰ παρουσιάζουν ἕνα ἐνιαῖον σύνολον ἁρμονικῶς συνεργαζομένων ἀτόμων διὰ τὴν γενικὴν εὐημερίαν, εἶχον διαιρεθῆ εἰς διαφόρους φατρίας καὶ ἀλληλοσυνεπλέκοντο. Ἡ πόλις εἶχε βυθισθῆ εἰς τὴν ἀναρχίαν καὶ τὴν φρίκην τοῦ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ. Οἱ ἐχθροὶ βλέποντες τὴν ἀδυναμίαν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε περιέλθει λόγῳ τῆς ἐσωτερικῆς αἱμορραγίας ἡ πόλις, ἦσαν ἕτοιμοι νὰ ἐπιδράμουν καὶ νὰ τὴν ὑποδουλώσουν. Ἀλλ' ἡ πόλις ἡ ὁποία εἶχε φθάσει εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου καὶ ἐκινδύνευσε νὰ σβήσῃ ἀδόξως ἐσώθη, καὶ οὐχὶ ἁπλῶς ἐσώθη ἀλλ' ἐμεγαλούργησε. Ἔπαιξε ρόλον πρωταγωνιστοῦ εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους, ἀνῆλθεν εἰς ὕψη δόξης καὶ ὡς ἄστρον πρώτου μεγέθους ἔλαμψεν εἰς τὸν οὐρανὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἐπὶ 6 αἰῶνας ἐθαυμάσθησαν διὰ τὰς ἀρετάς των, αἱ ὁποῖαι εὗρον τὴν ἀποκορύφωσιν εἰς τὴν θυσίαν τῶν 300 ἡρώων οἱ ὁποῖοι μὲ τὸν Βασιλέα των Λεωνίδαν εἰς τὰ στενὰ τῶν Θερμοπυλῶν, ἔπεσαν ἐνδόξως ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος.

Ποῖος ἀνέσυρε τὴν πόλιν αὐτὴν ἐκ τοῦ βαράθρου καὶ τῆς καταστροφῆς

καὶ τὴν ἀνέδειξε πρώτην πόλιν τῆς Ἑλλάδος ; Εἷς ἄνθρωπος. «Εἷς ἄνθρωπος ζήλῳ πεπυρωμένος —λέγει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος— δύναται διορθώσασθαι ὁλόκληρον δῆμον». Εἷς ἄνθρωπος, ὅταν εἰς τὴν καρδίαν του καίῃ τὸ ἅγιον πῦρ τῆς φιλοπατρίας, ἡ φλογερὰ καὶ ἀνιδιοτελὴς ἐπιθυμία νὰ ὑπηρετήσῃ τὸν τόπον του, δύναται νὰ σώσῃ μίαν πόλιν καὶ ἕνα λαὸν ὁλόκληρον.

Εὐτυχισμένα τὰ χωρία, αἱ πόλεις, αἱ κοινωνίαι καὶ τὰ ἔθνη ποὺ ἔχουν ἄνδρας οἱ ὁποῖοι θυσιάζουν τ' ἀτομικά των συμφέροντα καὶ προσφέρουν τὸν ἑαυτόν των θυσίαν ὑπὲρ τοῦ συνόλου.

Ὁ Λυκοῦργος δὲν ἔσωσε τὴν πόλιν μόνον διὰ τῶν νόμων ποὺ ἔδωκε πρὸς αὐτήν. Κατενόησε κάτι τὸ βαθύτερον. Εἶχε συλλάβει καλῶς τὴν ἀλήθειαν, ὅτι, ἄνευ πολιτῶν οἱ ὁποῖοι νὰ ἔχουν κατάλληλον ἀγωγὴν ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ λίκνου δὲν δύναται νὰ σταθῇ καὶ εὐημερήσῃ μία πολιτεία ἔστω καὶ ἂν ἔχῃ καλοὺς νόμους, διότι ὑπεράνω τῶν νόμων ἀξίαν ἔχει ὁ ἄνθρωπος, ὅστις καλεῖται νὰ ἐφαρμόσῃ τοὺς νόμους. Οἱ ὡραιότεροι νόμοι, εἶναι δυνατὸν νὰ γίνουν συντρίμματα εἰς τὰς χεῖρας ἑνὸς λαοῦ, διὰ τὸν ὁποῖον οἱ ἄρχοντες, δὲν ἔλαβον τὴν πρόνοιαν τῆς διαπαιδαγωγήσεώς του. Ἀλλὰ πόσον ὀλίγοι ἐκ τῶν Κυβερνώντων τοὺς λαοὺς ἐννοοῦν τὴν ἀλήθειαν αὐτήν. Πόσην ἀξίαν ἔδιδον οἱ Σπαρτιᾶται εἰς τὸ ζήτημα τῆς διαπαιδαγωγήσεως τοῦ πολίτου καὶ μάλιστα τῶν νέων, ἀποδεικνύει καὶ τὸ ἑξῆς γεγονός :

Ὅταν ὁ Ἀντίπατρος ἐζήτησε ἀπὸ τὸν Ἄγιν τὸν Βασιλέα τῆς Σπάρτης 50 νέους ὡς ὁμήρους, ὁ Ἄγις ἀπήντησε : Ἡ Σπάρτη εἶναι πρόθυμος νὰ δώσῃ ὡς ὁμήρους διπλασίους γέροντας ἢ γυναῖκας, ἀλλ' οὐδ' ἕνα νέον, διότι οἱ νέοι οἵτινες θὰ ἀπεμακρύνοντο τῆς Πατρίδος, θὰ ἐστεροῦντο τῆς πατροπαραδότου ἀγωγῆς καὶ ὅτε θὰ ἐπέστρεφον εἰς τὴν πατρίδα των, θὰ ἦσαν ἄχρηστοι πολῖται. Καὶ ἐπειδὴ ὁ ἐχθρὸς ἐπέμενεν, οἱ Σπαρτιᾶται συνεσκέφθησαν καὶ ὁμοφώνως ἀπήντησαν ὅτι προτιμοῦν τὸν θάνατον παρὰ τὴν ὁμηρίαν τῶν νέων.

Θὰ στρέψετε ἐξ ἄλλου, ἀγαπητοὶ Σύνεδροι καὶ ἀγαπητοὶ ἐπιφανεῖς ξένοι μας, βλέμματα, νοῦν καὶ καρδίαν πρὸς τὸν Βυζαντινὸν Μυστρᾶν. Ἡ θέα τῶν διατηρουμένων μνημείων καὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ Μυστρᾶ θὰ φέρῃ εἰς τὴν μνήμην σας ἕνα ἱστορικὸν μεγαλεῖον, ἀλλὰ καὶ μίαν θλιβερὰν περιπέτειαν ἡ ὁποία ἐστοίχισεν εἰς τὸ Ἔθνος τόσων ἑκατονταετηρίδων σκλαβιᾶς. Θὰ ἀτενίσετε τὸν Ναὸν ὅπου περιεπάτησε καὶ ἐστέφθη ὁ Μεγαλομάρτυς Αὐτοκράτωρ ὁ ὁποῖος ἐξεκίνησεν ἐντεῦθεν, διὰ νὰ ἐπωμισθῇ τὸν σταυρὸν τῶν ἀνομημάτων τῶν προκατόχων του ἀλλ' ὁ ὁποῖος δὲν κατώρθωσε νὰ σώσῃ τὴν Βασιλίδα τῶν πόλεων, διότι ἦτο πλέον ἀργά. Ἠδυνήθη μόνον νὰ περισώσῃ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Γένους μὲ τὸ ἡρωϊκόν του τέλος ἀφ' ἑνός, καὶ τὰ ἀθάνατα ἐκεῖνα λόγια ποὺ ἀπήντησεν εἰς τὸν Μωάμεθ τὸν Β' τὸν Πορθητήν, ὅστις δολίως ἤθελε νὰ κυριεύσῃ τὴν πόλιν.

«Τὸ δὲ τὴν πόλιν σοι δοῦναι οὐτ' ἐμόν ἐστι οὐτ' ἄλλου τῶν κατοικούντων ἐν ταύτῃ· κοινῇ γὰρ γνώμῃ πάντες αὐτοπροαιρέτως ἀποθανοῦμεν καὶ οὐ φεισόμεθα τῆς ζωῆς ἡμῶν...».

'Εξοχώτατε, 'Αγαπητοί μου,

'Η ἐνταῦθα παραμονή σας, ταπεινῶς φρονοῦμεν ὅτι παραλλήλως πρὸς τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν τοῦ Συνεδρίου σας, προσλαμβάνει τὴν μορφὴν μιᾶς ἱερᾶς ἀποδημίας, ἑνὸς θρησκευτικοῦ καὶ ἐθνικοῦ προσκυνήματος.

Ζῶμεν εἰς μίαν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς ὁλόκληρον σχεδὸν τὸν πλανήτην μας τρεμοσβύνουν αἱ ἠθικαὶ καὶ πνευματικαὶ ἀξίαι, τὰς ὁποίας ἐσεβάσθησαν οἱ αἰῶνες, αἵτινες μόναι καθιστοῦν τὸν ἄνθρωπον ὡς τὸ ἔξοχον πλάσμα τοῦ Δημιουργοῦ.

"Ας προφυλάξωμεν τὴν πατρίδα μας ἀπὸ τὴν λύμην τῶν κακῶν τὰ ὁποῖα συγκλονίζουν τὰ "Εθνη. Ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἐποχὴν καθίσταται ἀναγκαῖον νὰ ἀνατρέχωμεν εἰς τὴν πεῖραν τῆς ἱστορίας μας, νὰ ἀνιχνεύωμεν τὰ λάθη καὶ νὰ ἐγκολπούμεθα τὰς ἀρετὰς τῶν προγόνων μας, τὰς ὁποίας νὰ καθιστῶμεν θεμέλιον καὶ κρηπῖδα τῆς ἰδικῆς μας ζωῆς διὰ νὰ δημιουργήσωμεν, μὲ τὴν βοήθειαν πάντοτε τῆς Θείας Χάριτος καὶ ὑπὸ τὴν φωτεινὴν καθοδήγησιν τῶν Ταγῶν τῆς 'Επαναστάσεως, μίαν 'Ελλάδα ἀνταξίαν τοῦ ἐνδόξου παρελθόντος αὐτῆς.

Καλῶς ἤλθατε! ».

Πρόεδρος (κ. Δ. Ρῖτσος) : 'Ο Δήμαρχος Σπαρτιατῶν κ. Γ. Λιναρδάκης, ἔχει τὸν λόγον.

κ. Γ. ΛΙΝΑΡΔΑΚΗΣ (Δήμαρχος Σπαρτιατῶν) :

«Σεβασμιώτατε,

'Εξοχώτατε κ. 'Αντιπρόεδρε, κ. Γενικοὶ Γραμματεῖς, Στρατηγέ μου, κ. Νομάρχαι, κ. Συνάδελφοι,

Βαθεῖα μὲ συνέχει συγκίνησις καὶ μεγίστην αἰσθάνομαι ὑπερηφάνειαν, διότι ἔχω σήμερον τὴν ὅλως ἐξαιρετικὴν τιμὴν νὰ ὑποδέχωμαι ἐκ μέρους τοῦ Σπαρτιατικοῦ Λαοῦ ἐπίλεκτα μέλη τῆς 'Εθνικῆς Κυβερνήσεως, φορεῖς τοῦ μεγαλειώδους καὶ ἀναδημιουργικοῦ πνεύματος, ποὺ ἐκφράζει ἡ ἱστορικὴ ἀναγκαιότης τῆς 21ης 'Απριλίου 1967 καὶ τοὺς ἐκπροσώπους τῆς περιφερειακῆς Διοικήσεως καὶ τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ὁλοκλήρου τῆς Χώρας. Καὶ μὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ σημερινὴ ἡμέρα ἀποτελεῖ μέγαν σταθμὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Σπάρτης, χαιρετίζω τὸ Συνέδριόν μας, ὡς μίαν ἐξόχως πανηγυρικὴν ἐκδήλωσιν τῆς εἰς τὸν Τομέα τῆς Αὐτοδιοικήσεως παρατηρουμένης ἐργώδους καὶ ἄκρως ἀποδοτικῆς Κυβερνητικῆς προσπαθείας καὶ εὔχομαι εὐόδωσιν τῶν εὐγενῶν σκοπῶν αὐτοῦ καὶ ὁλοκλήρωσιν τῶν προγραμματικῶν του ἐπιδιώξεων.

'Εξοχώτατε κ. 'Αντιπρόεδρε,

Εὐγνωμόνως ἡ πόλις τῆς Σπάρτης Σᾶς ὑποδέχεται καὶ βαθέως συναισθανομένη τὸ μέγεθος τῆς πρὸς αὐτὴν ἀγάπης σας, ἀπείρους πρὸς 'Υμᾶς καὶ τὴν 'Εθνικὴν Κυβέρνησιν ἀπευθύνει δι' ἐμοῦ, ὡς ἐκπροσώπου της, εὐχαριστίας, διότι διὰ τῆς ἐπιλογῆς αὐτῆς, ὡς τόπου συγκλήσεως τοῦ παρόντος

Συνεδρίου, περιεποιήσατε ὑψίστην τιμὴν εἰς τὸν Σπαρτιατικὸν Λαόν, ὁ ὁποῖος ἀνέκαθεν διακρίνεται διὰ τὴν πρωτοποριακήν του θέσιν εἰς πᾶσαν ἐθνικὴν ἐξόρμησιν καὶ σπουδαίας προσέφερεν ὑπηρεσίας εἰς τοὺς μεγάλους ἀγῶνας τοῦ Ἔθνους κατὰ τὴν μακραίωνα ἱστορίαν του. Βεβαιωθῆτε ὅμως, ὅτι οἱ Σπαρτιᾶται ὄχι μόνον ἐκτιμοῦν κατ' ἀξίαν τὴν τοιαύτην ὑπὲρ τῆς πόλεώς των Κυβερνητικὴν ἐκδήλωσιν, ἀλλὰ καὶ ἐπωφελούμενοι τῆς σημερινῆς ἀνὰ μέσῳ αὐτῶν παρουσίας ἑνὸς ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τῆς Ἐθνοσωτηρίου Ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, Ὑμῶν Κύριε Ἀντιπρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, παρέχουν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι παραμένουν ἡ ἀκατάβλητος ἐμπροσθοφυλακὴ τῆς μεγάλης καὶ ἀρραγοῦς ἐθνικῆς φάλαγγος, ἡ ὁποία, ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην ἡγεσίαν τοῦ Γεωργίου Παπαδοπούλου πορεύεται νικηφόρως εἰς τὴν εὐρεῖαν Λεωφόρον τῆς ἐθνικῆς ἀναδημιουργίας καὶ τῆς θεμελιώσεως μιᾶς νέας, ἀληθοῦς καὶ ὑγιοῦς Δημοκρατίας!

Κύριοι,

Τὸ Συνέδριον, αἱ ἐργασίαι τοῦ ὁποίου ἄρχονται σήμερον εἰς τὴν πόλιν τῆς Σπάρτης καὶ τελοῦν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ παρισταμένου ἐξοχωτάτου Κυρίου Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ἀποτελεῖ, χωρὶς ὑπερβολήν, τὴν πλέον ἀψευδῆ ἀπόδειξιν περὶ τῆς μεγάλης σημασίας, ἣν δικαίως ἀποδίδει ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸν θεσμὸν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, δεδομένου, ὅτι διὰ τῆς παρουσίας τοῦ Κυβερνητικοῦ Κλιμακίου, πλαισιουμένου ἀπὸ ἐκλεκτὰ μέλη τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοὺς παρισταμένους κ.κ. Γενικοὺς Γραμματεῖς, ὄχι μόνον ὑπογραμμίζεται εὐστόχως ἡ σπουδαιότης τοῦ θεσμοῦ, ἀλλὰ καὶ παρέχεται ἡ δυνατότης διὰ μίαν ἐπιτυχῆ ἀντιμετώπισιν ὅλων τῶν ἀπασχολούντων τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας προβλημάτων, ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως ἐπιδιωκομένης πλήρους διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως. Θὰ ἦτο ὅμως παράλειψίς μου, Ἐξοχώτατοι Κύριοι Κύριοι Ὑπουργοί, κ.κ. Γενικοὶ Γραμματεῖς, ἐὰν δὲν ἐξέφραζα τὴν εἰλικρινῆ χαράν μου, διότι μὲ τὴν ἐδῶ παρουσίαν Σας ἐτιμήσατε τὴν πόλιν τῆς Σπάρτης καὶ ἐδώσατε εἰς τὸν Σπαρτιατικὸν Λαὸν ζωντανὸν δεῖγμα τῆς πρὸς αὐτὸν στοργῆς σας, ὅπως ἐπίσης θὰ ἦτο παράλειψίς μου, ἐὰν δὲν ἐτόνιζα, ὅτι διὰ τῆς ἐν τῷ συνεδρίῳ τούτῳ προσελεύσεως τῶν κ.κ. Νομαρχῶν τοῦ Κράτους, δίδεται εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, κατὰ τὸν πλέον ἐπιτυχῆ τρόπον, ἡ εἰκὼν τῆς διακρινούσης τὰς σχέσεις περιφερειακῆς Διοικήσεως καὶ Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως στενωτάτης καὶ ἀγαστῆς συνεργασίας, ὡς ἀπαραιτήτου προϋποθέσεως διὰ τὴν διοικητικὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς Χώρας.

Κύριοι Σύνεδροι,

Ἂς ἐπιδοθῶμεν εἰς τὸ ἔργον μας μὲ πίστιν εἰς τοὺς σκοποὺς καὶ τοὺς στόχους τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὡς βασικοῦ θεσμοῦ, διὰ τὴν πρόοδον καὶ τὴν προκοπὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ἂς σταθῶμεν ἄκαμπτοι εἰς τὴν ἔπαλξιν τοῦ ἀγῶνος καὶ καταστήσωμεν τὸν χῶρον τοῦτον Ναὸν τῆς Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς Ἰδέας.

Ἂς διακηρύξωμεν, ὅτι οἱ Ὀργανισμοὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως συνεχί-

ζοντες βαρεῖαν καὶ λαμπρὰν ἐθνικὴν κληρονομίαν, θὰ συνεχίσουν τὴν πορείαν των, ὡς ἀκατάβλητοι σκυταλοδρόμοι τῆς αἰωνίας φλόγας τῆς ἀθανάτου ἑλληνικῆς ψυχῆς καὶ ἂς βροντοφωνήσωμεν, ὅτι οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τῆς Ἑλλάδος θὰ καταστοῦν οἱ ἀσάλευτοι κίονες, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ στηριχθῇ τὸ ἀέτωμα τοῦ νέου Παρθενῶνος, ποὺ οἰκοδομεῖ ἡ Ἐπανάστασις τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 καὶ ἀπὸ τὴν μετώπην τοῦ ὁποίου θὰ ἐκπέμπῃ τὴν λάμψιν του τὸ ἀθάνατον ἑλληνικὸν μεγαλεῖον».

Α' Ἀντιπρόεδρος (κ. Ἀρ. Σκυλίτσης): Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Δ. Ρῖτσος, θὰ ἀπευθύνῃ χαιρετισμὸν πρὸς τὸ Συνέδριον.

κ. Δ. ΡΙΤΣΟΣ (Πρόεδρος Ἑνώσεως Δήμων – Κοινοτήτων Ἑλλάδος):

«Σεβασμιώτατε,

Κύριε Ἀντιπρόεδρε τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργὲ Ἐσωτερικῶν.

Κύριοι Ὑπουργοί, Κύριοι Γενικοὶ Γραμματεῖς τῶν Ὑπουργείων,

Ὑπῆρξεν εὐτυχὴς ἡ ἔμπνευσις τῆς συγκλήσεως τοῦ σημερινοῦ μικτοῦ Συνεδρίου Διοικήσεως καὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἐδῶ εἰς τὴν Σπάρτην,

Ἡ τιμὴ τῆς ἐκλογῆς τῆς Σπάρτης, ὡς τόπου τοῦ Συνεδρίου κατὰ τὸ ἑόρτιον ἔτος τῆς Ἐθνικῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς πολιτικῆς Ἀνεξαρτησίας μας ἀποτελεῖ καὶ ἠθικὴν δικαίωσιν καὶ ἐθνικὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἱστορικῶν ἀγώνων της.

Εἶναι τοῦτο ἔκφρασις τοῦ ἐπιπέδου τῆς ἐθνικῆς περιωπῆς, εἰς τὸ ὁποῖο, Ὑμεῖς τοποθετεῖτε τὸν πανάρχαιον θεσμὸν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Ἀλλὰ καὶ τῆς στοργῆς σας πρὸς τοὺς Ὀργανισμούς του, συνεχῆ δείγματα τῆς ὁποίας λαμβάνομεν ἐπὶ τέσσαρα ἤδη συναπτὰ ἔτη.

Πολλὰ ἔχομεν μέχρι τοῦδε δείγματα καὶ ἀποφάσεις σας, ὅπως ἀναμορφώσητε τοῦτον ριζικῶς. Καὶ ἡ παρουσία σας εἰς τὸ Συνέδριον τοῦτο ἐκτιμᾶται βαθύτατα. Τοῦ προσδίδει λαμπρότητα, αἴγλην καὶ κῦρος μέγα. Καὶ σᾶς εἴμεθα ἐπὶ τούτοις εὐγνώμονες.

Ὅλα μαρτυροῦν τὴν Κυβερνητικὴν ἀναγνώρισιν τοῦ ὑπὸ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἐπιτελουμένου ἐν τῇ Χώρᾳ ἄθλου καὶ τὴν ἀπόφασίν σας καὶ τὴν φιλοδοξίαν σας νὰ διαμορφώσητε κατὰ τὴν περίοδον ταύτην, καθ' ἣν διαπλάσσεται νέος Ἑλληνικὸς Πολιτισμός, σύγχρονον τύπον Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνον θὰ ὑψωθῇ εἰς οὐσιώδη τρόπον ὀργανώσεως τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, ἀλλὰ καὶ θὰ ἀποτελέσῃ ἕνα τρόπον ἐμπράκτου ἀντιμετωπίσεως τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος, παρεχομένης τῆς δυνατότητος ν' ἀνακτήσῃ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ τὴν προσήκουσαν αἴγλην καὶ δρᾶσιν της.

Ἀξιότιμε φίλε Κύριε Δήμαρχε τῆς φιλοξενούσης πόλεως,

Ἐκ μέρους τῶν 6061 Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Χώρας φέρω τὸν ἐγκάρ-

διον χαιρετισμὸν πρὸς τὰς Ἀρχὰς καὶ τὸν ἐκλεκτὸν λαὸν τῆς Λακωνίας καὶ τῆς ὡραίας καὶ ἱστορικῆς Πρωτευούσης αὐτῆς, τῆς Σπάρτης.

Διερμηνεύομεν τὴν χαράν μας καὶ τὴν συγκίνησίν μας, ὅτι εὑρισκόμεθα ἐν μέσῳ τοῦ ὑπερηφάνου καὶ ἡρωϊκοῦ λαοῦ της καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μας διὰ τὴν ἐγκαρδιότητα τῆς ὑποδοχῆς καὶ τὴν ἄφθαστον φιλοξενίαν του.

Ὡς ἀντιπρόσωποι τῶν ἑλληνικῶν πόλεων καὶ χωρίων ἀντλοῦμεν εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως διακονίαν μας δύναμιν καὶ θάρρος ἀπὸ τὸ ἀγωνιστικὸν πνεῦμα τοῦ ἱστορικοῦ τούτου διαμερίσματος τῆς Χώρας, τῆς πατρίδος τοῦ Λεωνίδου, τοῦ Λυσάνδρου, τοῦ Ἄγιδος, τοῦ Ἀγησιλάου, τοῦ Κλεομένους, τοῦ Λυκούργου, τοῦ Τυρταίου καὶ τόσων ἄλλων ἐπιφανῶν πολιτικῶν καὶ πνευματικῶν ἀνδρῶν της, ὧν γέμει ἡ ἱστορία τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος.

Ἀξιότιμοι Κύριοι Νομάρχαι,

Χάριτας ὀφείλομεν πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργὸν Ἐσωτερικῶν διὰ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ συγχρονισμοῦ τοῦ Συνεδρίου Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος μὲ τὸ Συνέδριόν σας εἰς τὴν ἱστορικὴν καὶ ἔνδοξον ταύτην πόλιν τῆς Σπάρτης. Οὗτος ἀποτελεῖ ἕνα ὡραῖον συμβολισμὸν τῆς στενῆς συνεργασίας Δημοσίας Διοικήσεως καὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἰς τὸ πεδίον τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν τοπικῶν συμφερόντων τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ μίαν ἀπόδειξιν τῆς πίστεως τῶν Νομαρχῶν καὶ ἐν γένει τῆς Διοικήσεως ἐπὶ τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὡς καὶ τῆς ἐφέσεώς των πρὸς μίαν, ἐν ἀγαστῇ συμπνοίᾳ ρύθμισιν τῶν ποικίλων προβλημάτων τῶν ἑλληνικῶν πόλεων καὶ χωρίων, ἀφ' οὗ, κατὰ τὸν ἀρχαῖον τραγῳδὸν Σοφοκλῆ, «Πόλις οὐκ ἔσται ἑνός, ἀλλὰ πολλῶν». Καὶ συνεπῶς ἡ ῥῆσις αὕτη ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τοῦ ὡραίου καὶ πηγαίου Ἑλληνικοῦ θεσμοῦ τὸν ὁποῖον ὑπηρετοῦμεν καὶ ἡμεῖς καὶ σεῖς.

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Ὡς πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος καὶ ὡς Δήμαρχος Ἀθηναίων σᾶς καλωσορίζω εἰς τὴν ὡραίαν πόλιν τοῦ Λεωνίδου καὶ ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς καὶ δι' ὑμῶν πρὸς ὅλους τοὺς δημότας σας ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν καὶ ἀγάπην, μὲ τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι τοῖς κείνων καὶ τῆς Ἐπαναστάσεως ῥήμασι πειθόμενοι, ἀναλισκόμεθα ὑπὲρ τῶν συμφερόντων αὐτῶν καὶ τῆς προόδου καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Ἀπὸ τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 ἔπνευσε νέος ἄνεμος καὶ ἐνεκαινιάσθη νέα περίοδος Ἐθνικῆς ζωῆς καὶ ἀναζωογονήσεως.

Τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ ἐκκρεμῆ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ζητήματα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εὗρον τὴν αἰσίαν λύσιν των, χάρις εἰς τὴν στοργὴν πρὸς τὸν θεσμὸν τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ Κυρίου Ἀντιπροέδρου αὐτῆς.

Εἶναι γνωστὰ εἰς ὅλους σας τὰ ληφθέντα μέτρα ὑπὲρ τοῦ θεσμοῦ τόσον

εἰς τὸν Συνταγματικὸν τομέα διὰ τοῦ νέου Συντάγματος τοῦ 1968, ὅσον καὶ εἰς τὸν Διοικητικὸν τομέα.

Ἀλλὰ καὶ ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐβελτιώθη αἰσθητῶς δι' ἀλεπαλλήλων νομοθετικῶν μέτρων, ληφθέντων τῇ εἰσηγήσει τοῦ Κυρίου Ἀντιπροέδρου ὡς Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν.

Διὰ νὰ μὴ καταπονήσω τὸ Συνέδριον, ἐκθέτων λεπτομερῶς τὰ μέτρα ταῦτα ἐπικαλοῦμαι τὴν ἀψευδῆ μαρτυρίαν τῶν ἀριθμῶν, ἐμφανίζων ἓν μόνον δεῖγμα τῆς σημαντικῆς ἀνόδου τῶν ἐσόδων τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Κατὰ τὴν προεπαναστατικὴν τετραετίαν 1963-1966 ἐπραγματοποιήθησαν ἔσοδα, πλὴν δανείων, ὕψους 9 δισεκατομμυρίων 541 ἑκατομμυρίων, ἐν ᾧ κατὰ τὴν μετεπαναστατικὴν τετραετίαν 1967-1970, τὸ ὕψος τῶν ἐσόδων, πλὴν δανείων, ἔφθασε τὰ 15 δισεκατομμύρια 776 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ἐσημειώθη δηλαδὴ αὔξησις κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν κατὰ δραχμὰς 625.000.000, διατεθείσας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν κοινωφελῶν ἔργων εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία τῆς Ἑλλάδος, πέραν τῶν ἐκ τοῦ προγράμματος δημοσίων ἐπενδύσεων ἐκτελεσθέντων πάσης φύσεως ἔργων ἀξίας 3 δισεκατομμυρίων 600 ἑκατομμυρίων.

Κύριε Ἀντιπρόεδρε,

Διὰ τ' ἀνωτέρω συντελεσθέντα ἤδη μεγάλα ἐπιτεύγματα ὑπὲρ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς, ἀπευθύνομεν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὸν Κύριον Πρωθυπουργὸν καὶ Ὑμᾶς προσωπικῶς τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην τῶν Ἑλληνικῶν Πόλεων καὶ χωρίων τῆς Χώρας.

Καὶ εἴμεθα βέβαιοι οἱ Δήμαρχοι καὶ Κοινοτάρχαι τῆς Ἐπαναστάσεως, μαζὶ μὲ σύμπαντα τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ὅτι μὲ τὰ ἤδη ἐπιτευχθέντα καὶ μὲ ὅσα φιλοδοξεῖτε καὶ ἐπιδιώκετε νὰ πραγματοποιήσητε ἐπὶ τῶν ἡμερῶν σας, ἡ Ἑλληνικὴ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις θὰ ἴδῃ περίοδον ἀκμῆς καὶ μεγαλείου, μέσα εἰς τὸν ἤδη δημιουργούμενον καὶ ἀναπτυσσόμενον νέον φωτεινὸν Ἑλληνικὸν Πολιτισμόν, τὸν Πολιτισμὸν τοῦ χρυσοῦ αἰῶνος τοῦ Γεωργίου Παπαδοπούλου, τοῦ Στυλιανοῦ Παττακοῦ καὶ τοῦ Νικολάου Μακαρέζου».

Πρόεδρος, (κ. Δ. Ρῖτσος): Παρακαλῶ τὸν κ. Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως εὐαρεστηθῇ καὶ κηρύξῃ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου μας.

κ. ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως):

«Σεβασμιώτατε,

Σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὴν παρουσίαν σας καὶ διὰ τὰς εὐλογίας σας πρὸς εὐόδωσιν τῆς ἀποστολῆς τοῦ Συνεδρίου.

Κύριοι Σύνεδροι

Ἡ συγκυρία τῶν δύο ἐφετεινῶν Συνεδρίων σας μὲ τὸ Ἑόρτιον Ἔτος Ἑλ-

λληνικῆς Ἐθνικῆς Ἐλευθερίας ἔχει τὴν τελειοτέραν συμβολικὴν ἔκφρασιν ἐδῶ, εἰς τὴν Σπάρτην.

Διότι ἐδῶ, εἰς τὴν Σπάρτην, τὸ Ἰδεῶδες τῆς Πατρίδος ἔλαβεν ἀπὸ αἰώνων τὴν πλέον συγκλονιστικὴν ἐπιταγὴν πρὸς τὸν Ἄνθρωπον.

Τὸ Πατριωτικὸν Πολίτευμα, τὸ «τὰν ἢ ἐπὶ τάς», τὸ «Μολὼν λαβὲ» καὶ τὸ «ὦ ξεῖν ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις» συγκλονίζουν πάντα ἄνθρωπον, προβληματιζόμενον διὰ τὴν ἀποστολήν του ἐπὶ τῆς Γῆς.

Ἡ συγκλονιστικὴ αὐτὴ φωνὴ ἔγινε διαιώνιος εἰς ὁλόκληρον τὴν Οἰκουμένην. Διότι ὅπου τῆς Οἰκουμένης ὑπάρχει πίστις πρὸς τὴν Πατρίδα, ἡ καρδία καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Ἀνθρώπου στρέφονται πρὸς τὴν Σπάρτην.

Σπάρτη καὶ Πατρὶς εἶναι ἔννοιαι ταυτόσημοι καὶ μὲ διαιώνιον ἀξίαν.

Ἂς προσκυνήσωμεν, λοιπόν, πρῶτον εἰς τὸ Ἱερὸν Ἔδαφος τῆς Σπάρτης, ὡς συμβολίζον τὴν Τιμίαν καὶ Ἁγίαν Ἑλληνικὴν Πατρίδα. Καὶ ὀρθούμενοι, μετὰ τὸ εὐλαβικὸν προσκύνημα, ἂς διαλογισθῶμεν ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς μας ὡς ὀργάνων τοῦ Κράτους, ἔχοντες ἀδιαλείπτως, ἐν νῷ, καὶ ἐν καρδίᾳ, τὴν τριπλῆν ἐπιταγὴν τοῦ Συντάγματος τῆς Ἐπαναστατικῆς Ἐθνικῆς Δημοκρατικῆς Πολιτείας: ὅτι ὀφείλομεν πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ τὰ Ἐθνικὰ Ἰδεώδη, ἔργῳ ἐκδηλουμένην· ὅτι εἴμεθα ἐκτελεσταὶ τῆς θελήσεως τοῦ Κράτους· καὶ ὅτι ὑπηρετοῦμεν τὸν Λαόν.

Διὰ τὸν ὀρθὸν διαλογισμόν μας εἰς τὸν χῶρον τῶν Συνεδρίων, ἂς ἐκκινήσωμεν ἕκαστος ἐκ τῆς ἀφετηρίας του, ἡ ὁποία συμπίπτει μὲ τὴν ἀποστολήν του.

Ὁ Πρωθυπουργός, Κύριοι Σύνεδροι, ἀπευθύνει πρὸς Ὑμᾶς τὸ κάτωθι μήνυμα:

ΜΗΝΥΜΑ

τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Γεωργίου ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

πρὸς τὸ Συνέδριον Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ Νομαρχῶν

«Ἀπευθύνω θερμὸν χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς μετέχοντας τῶν Συνεδρίων Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ Νομαρχῶν καὶ εὔχομαι πλήρη ἐπιτυχίαν εἰς τὸ ἔργον των.

Ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις ἀποδίδει εἰς τὰ Συνέδριά σας μεγάλην σημασίαν. Διότι τὰ θέματα, τὰ ὁποῖα θὰ τὰ ἀπασχολήσουν, ἀναφέρονται εἰς καίρια προβλήματα τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τῆς διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως, αἵτινες διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Πατρίδος μας θεμελιοῦνται ἐπὶ πραγματικῶν βάσεων. Μέχρι τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου οἱ δύο αὐτοὶ βασικοὶ θεσμοὶ τῆς Πολιτείας εἶχον σκιώδη, ἁπλῶς, ὑπόστασιν.

Ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις, ἡ κοινωνικὴ πρόοδος, ἡ ἁρμονικὴ συνεργασία μεταξὺ τοῦ Κράτους καὶ τῶν πολιτῶν, ἡ ἀπαλλαγὴ τῆς διοικήσεως ἐκ τῆς γραφειοκρατικῆς τροχοπέδης, ἡ προστασία τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, ἐξαρτῶνται, κατὰ μέγα μέρος, ἐκ τῆς ἐνεργοποιήσεως τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τῆς διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως, τὰς ὁποίας ὡπλίσαμεν μὲ δημιουργικὰς ἁρμοδιότητας.

Βέβαιος, ὅτι αἱ ἐργασίαι τῶν Συνεδρίων σας θὰ διεξαχθοῦν μὲ μεθοδικότητα καὶ ὅτι κατὰ τὰς συζητήσεις θὰ πρυτανεύσῃ πρακτικὸν πνεῦμα, λόγῳ τῆς ἀμέσου ἐπαφῆς σας πρὸς τὰ συγκεκριμένα προβλήματα, ἀναμένω τὰ πορίσματα, τὰ ὁποῖα θέλω μελετήσει μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Πρωθυπουργός».

Καὶ νῦν εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς. Ὁ Πρωθυπουργὸς καθορίζει καὶ ἐκφράζει τὴν γενικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως· ἐξασφαλίζει τὴν ἑνότητα αὐτῆς· καὶ κατευθύνει τὰς ἐνεργείας της πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς πολιτικῆς της.

Οἱ Νομάρχαι εἶναι οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Περιφέρειαν καὶ οἱ ἁρμόδιοι, ἀλλὰ καὶ ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς.

Καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἐποπτευόμενοι ὑπὸ τοῦ Κράτους, ἀποκλειστικὸν σκοπὸν ἔχουν τὴν προαγωγὴν τῶν τοπικῶν συμφερόντων καὶ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων τῆς οἰκείας περιφερείας.

Τί ἕκαστον τῶν τριῶν τούτων μερῶν ἔπραξεν ἐν τῇ ἀποστολῇ του, ἀπὸ τῶν τελευταίων Συνεδρίων μέχρι καὶ νῦν, ἂς τὸ ἐπισημάνωμεν συνοπτικῶς.

Εἰς τὸν τομέα τῆς Περιφερειακῆς Δημοσίας Διοικήσεως ἡ Κυβέρνησις ἐπροχώρησεν εἰς τὸ μέγα βῆμα τῆς ἐφαρμογῆς τῆς Ἀποκεντρώσεως.

Τὸ βῆμα τοῦτο ἐθεωρεῖτο ἐπὶ πολλὰς δεκαετίας ὡς ἐθνικῶς ἀναγκαῖον. Οὐδεμία, ὅμως, Κυβέρνησις καὶ οὐδεμία Βουλή, ἀπετόλμησε τὴν ἐφαρμογήν της. Διότι πρὸς τὸ συγκεντρωτικὸν γραφειοκρατικὸν σύστημα συνέκρινον τὰ ἀτομικά, ἢ ὁμαδικὰ συμφέροντα τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν ὀργάνων των. Μεμονωμέναι ἐξαιρέσεις δὲν ἠδυνήθησαν νὰ προχωρήσουν πέραν μιᾶς δειλῆς ἀποπείρας. Διότι ὕπερθεν τῶν κατ' ἐξαίρεσιν κεφαλῶν, περιεφέρετο ἀπειλητικὸς ὁ πέλεκυς τοῦ ποικιλομόρφου συμφέροντος, πρὸ τοῦ ὁποίου τὸ γενικὸν συμφέρον ἔμενεν ἐκτεθειμένον καὶ ἀνυπεράσπιστον.

Παραλλήλως, κατὰ τὸν διαδραμόντα χρόνον, προωθήθη ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Ἐπαναστατικοῦ Πενταετοῦς Προγράμματος Δημοσίων Ἐπενδύσεων, κυριωτάτη ἔκφρασις τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ Περιφερειακὴ Ἀνάπτυξις τῆς Χώρας. Ταυτοχρόνως ἐλήφθησαν μέτρα βελτιώσεως τῆς παραγωγικότητος τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ ηὐξήθη ἡ συμμετοχὴ τῶν περιφερειακῶν ὀργάνων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Προγράμματος. Κατεβλήθη, δηλαδή, ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως ἡ μείζων δυνατὴ προσπάθεια συστηματικῆς καὶ ὁλοκληρωμένης Ἀποκεντρώσεως.

Εἰς τὸν τομέα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως κατεβάλομεν πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν, πρὸς κάλυψιν τῶν κατὰ τὸ ἐν Χανίοις Συνέδριον τοῦ 1970 ἐπισημανθεισῶν ἀδυναμιῶν, προκειμένου οἱ ὀργανισμοὶ αὐτῆς, νὰ εἶναι ἀποδοτικώτεροι διὰ τῆς καλῆς καὶ χρηστῆς διοικήσεως, διὰ τῆς ἐπιμελεστέρας

οἰκονομικῆς πολιτικῆς των, καὶ διὰ τοῦ καλλιτέρου προγραμματισμοῦ τῶν ἔργων των. Οὕτω :

1) Ἱκανοποιήθη, διοικητικῶς, τὸ αἴτημα περὶ συμμετοχῆς τῶν Δημάρχων πρωτευουσῶν τῶν Νομῶν εἰς τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Νομαρχιακῶν Ταμείων, μέχρι νομοθετικῆς ρυθμίσεως τοῦ θέματος.

2) Ἱκανοποιήθη τὸ αἴτημα περὶ τοῦ ὡραρίου ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ τῶν Δημοτικῶν Βρεφοκομείων.

3) Ὑιοθετήθησαν αἱ προτάσεις περὶ χρεώσεως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων μὲ τὴν πραγματικὴν ἀξίαν τῶν κατασκευῶν ἠλεκτρικῶν δικτύων καὶ ὑποχρεώσεως τῆς Δ.Ε.Η. ὅπως ζητῇ τὴν γνώμην τῶν Ο.Τ.Α., διὰ τὴν τοποθέτησιν στύλων.

4) Ὑιοθετήθη ἡ πρότασις περὶ ἐλέγχου ἀποθέσεως ἀπορριμμάτων.

5) Ἱκανοποιήθη μερικῶς καὶ εἰδικώτερον διὰ τὰς περιφερείας τῶν Νομῶν Ἀττικῆς, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης τὸ αἴτημα περὶ δημιουργίας εἰδικῶν τμημάτων παρὰ ταῖς ἁρμοδίαις Ὑπηρεσίαις τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων, ἵνα ἀσχολῶνται ἀποκλειστικῶς μὲ τὴν σύνταξιν τῶν πράξεων προσκυρώσεως καὶ ἀναλογισμοῦ.

6) Ἐξεδόθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 703/1970 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ προσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, δι' οὗ :

α) Διερρυθμίσθησαν αἱ διατάξεις περὶ ἐπιβολῆς καὶ βεβαιώσεως τελῶν καὶ δικαιωμάτων, γεγονὸς ἐξ οὗ, προσδοκᾶται νέον ἔσοδον ἐκ δραχμῶν 75 ἑκατομμυρίων.

β) Κατέστη τακτικὴ ἐπιχορήγησις ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἡ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τοῦ ἔτους 1967 χορηγηθεῖσα ἔκτακτος οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις ἐκ δραχμῶν 270 ἑκατομμυρίων, καὶ

γ) Ἐπεξετάθησαν αἱ πάσης φύσεως ἀτέλειαι τοῦ Δημοσίου εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας.

7) Ἐξεδόθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 399 τοῦ 1970 Νομοθετικὸν Διάταγμα, δι' οὗ ἐξησφαλίσθη ἡ δυνατότης ἐκπληρώσεως ὑπὸ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τῆς κοινωφελοῦς ἀποστολῆς των, διὰ προσλήψεως καὶ ἐκτάκτου προσωπικοῦ.

8) Ἐξεδόθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 689 τοῦ 1970 Νομοθετικὸν Διάταγμα, δι' οὗ ἱκανοποιήθησαν ἅπαντα τὰ εὔλογα αἰτήματα τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὀργανισμῶν τούτων, ἐπεκταθεισῶν ἐπ' αὐτοῦ τῶν διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Δημοσίου θεσπισθεισῶν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως εὐεργετικῶν διατάξεων.

9) Ἐπίσης, ἐξεδόθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 864 τοῦ 1971 Νομοθετικὸν Διάταγμα, δι' οὗ τὸ κατώτατον ὅριον συντάξεων τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν ηὐξήθη ἀπὸ 300 εἰς 500 δραχμάς, ἤτοι κατὰ ποσοστὸν 70 % περίπου.

10) Τέλος, υἱοθετήθησαν δευτερεύουσαι τινὲς προτάσεις καὶ ἱκανοποιήθησαν δευτερευούσης σημασίας αἰτήματα τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Τοῦτο ὑπῆρξε, συνοπτικῶς, τὸ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀπὸ τῶν τελευταίων Συνεδρίων σας ἐπιτελεσθὲν ἔργον, τόσον εἰς τὸν τομέα τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως, ὅσον καὶ εἰς ἐκεῖνον τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Ὡς πρὸς τὰ μέτρα πολιτικῆς, εἰς ἀμφοτέρους τοὺς τομεῖς, τὰ ὁποῖα τελοῦν ἐν ὄψει ἢ μελετῶνται, εἶναι τ' ἀκόλουθα :

Ὑπὸ τὴν αὐτοπρόσωπον παρακολούθησιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Γ. Παπαδοπούλου, μελετᾶται ἐπισταμένως τὸ θέμα τῆς παρεμβολῆς ἀρχῆς τινος, μεταξὺ Κέντρου καὶ Νομαρχιακῆς Περιφερείας. Τῆς ἀρχῆς αὐτῆς μήτε αἱ ἁρμοδιότητες, μήτε ὁ τίτλος εἰσέτι ἔχουσιν ἀποκρυσταλλωθῆ.

Ἄλλωστε, σᾶς εἶναι γνωστόν, ὅτι ἐπικεφαλῆς τῶν Διανομαρχιακῶν Ὑπηρεσιῶν ἔχουσι τοποθετηθῆ προσωρινῶς Ὑπουργοί, Ὑφυπουργοὶ καὶ Γενικοὶ Γραμματεῖς, οἵτινες παραλλήλως πρὸς τὸ συντονιστικὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπιτελοῦν, μελετοῦν τὰ ἰσχυρὰ καὶ ἀσθενῆ σημεῖα τῆς ὅλης ὀργανώσεως καὶ λειτουργικῆς διαρθρώσεως τῶν Ὑπηρεσιῶν τούτων, προκειμένου, λίαν συντόμως, νὰ συζητηθοῦν ἁρμοδίως τὰ ὑποβληθησόμενα πορίσματα καὶ προτάσεις, ἐπὶ τῷ τέλει καθορισμοῦ, νομοθετικῶς, τῆς τελικῆς μορφῆς, ἥτις θὰ δοθῇ εἰς τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος εὐρυτέρας Διοικητικὰς Περιφερείας.

Εἰς τὸ Συνέδριόν σας, Κύριοι Νομάρχαι, θὰ παρασχεθῇ ἡ εὐκαιρία, νὰ ἀκουσθοῦν αἱ ἀπόψεις σας ἐπὶ τοῦ σοβαροῦ τούτου θέματος.

Ὡς πρὸς τὰ μέτρα πολιτικῆς ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἀνακοινοῦμεν τ' ἀκόλουθα :

1. Ἐντὸς τοῦ ἔτους, ὡς πιστεύω, θὰ ληφθοῦν νομοθετικὰ μέτρα :

α) Περὶ Νέου Κώδικος Δήμων καὶ Κοινοτήτων, σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶναι ὁ ἐκσυγχρονισμὸς τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν αὐτοδιοικουμένων Τοπικῶν Ὀργανισμῶν.

β) Περὶ Νέου Κώδικος Καταστάσεως τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων, ὅστις θὰ ἀποτελέσῃ ἓν σύγχρονον καὶ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἄρτιον νομοθέτημα.

γ) Περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τῆς κειμένης νομοθεσίας διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Ο.Τ.Α. καὶ ἀναγνώρισιν προϋπηρεσιῶν τινων ὡς συνταξίμων.

δ) Περὶ ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ/τος 82/1969 «περὶ προσμετρήσεως εἰς τὴν πολιτικὴν ὑπηρεσίαν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου τῆς προϋπηρεσίας των εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις κλπ.» ἐπὶ τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων τῶν Ο.Τ.Α.

ε) Περὶ χορηγήσεως ἀτόκων δανείων ἐκ τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ ἄρθρου 67 τοῦ Ν. Δ/τος 3033/1954 καὶ εἰς Δήμους πληθυσμοῦ μέχρι 10.000. Σήμερον, ὡς γνωστόν, τὰ δάνεια ταῦτα χορηγοῦνται μόνον εἰς Κοινότητας.

στ) Περὶ μειώσεως τοῦ τόκου τῶν παρὰ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων χορηγουμένων δανείων καὶ ἐπιμηκύνσεως τοῦ χρόνου ἐξοφλήσεως αὐτῶν.

ζ) Περὶ ρυθμιστικῶν πολεοδομικῶν σχεδίων.

η) Περὶ ὀργανώσεως ὑπὸ τῶν Δήμων Τουριστικῶν Γραφείων καὶ παραχωρήσεως ὡρισμένων ἔργων τοῦ Ε.Ο.Τ., εἰς τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

θ) Περὶ καθορισμοῦ μειωμένου τιμολογίου τῆς Δ.Ε.Η., διὰ τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας.

ι) Πέραν δὲ τούτων, μὲ εὔλογον ἱκανοποίησιν ἐξαγγέλλω, ἐξ ὀνόματος τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως, τὸ μέτρον : τῆς διαγραφῆς τῶν χρεῶν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐκ δανείων συναφθέντων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1952 ἕως τῆς 31 Δεκεμβρίου 1969, ἐκ πιστώσεων Δημοσίων Ἐπενδύσεων. Τὸ ποσοστὸν τῶν διαγραφησομένων χρεῶν θ' ἀνέλθῃ εἰς 61 % τοῦ συνόλου τούτων. (Ζωηρὰ καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Δὲν ἀμφέβαλα, Κύριοι Σύνεδροι, ὅτι θὰ σᾶς ἱκανοποιοῦσε τὸ μέτρον αὐτό. Παρακαλῶ ὅμως, εἰς τὸ ἑξῆς, ὅπως οἱ κύριοι Δήμαρχοι καὶ Κοινοτάρχαι μὴ συνάπτουν δάνεια παρὰ μόνον ὅταν θὰ ἀντιλαμβάνωνται ὅτι οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητές των ἔχουν τὴν οἰκονομικὴν δυνατότητα νὰ ἐκπληρώσουν τὴν ὑποχρέωσιν τῶν δανείων των.

Ὑπενθυμίζω ὅτι οἱ Δῆμοι καὶ Κοινότητες, ὀφείλουν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, ἐκ συναφθέντων παρ' αὐτοῦ δανείων ἐκ πιστώσεων Δημοσίων Ἐπενδύσεων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων κατὰ τὴν ἀνωτέρω χρονικὴν περίοδον, συνολικὸν ποσὸν 2.145.500.000 δραχμῶν. Ἐξ αὐτοῦ, ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις, ἀπεφάσισε τὴν διαγραφήν, ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις 1.315.500.000 δραχμῶν, ὅπερ ἀντιστοιχεῖ εἰς ποσοστὸν 61 % ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν χρεῶν.

Τρεῖς εἶναι οἱ βασικοὶ σκοποί, εἰς τοὺς ὁποίους ἀποβλέπει ἡ ἱστορικὴ αὐτή, διὰ τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἀπόφασις.

Ὁ εἷς εἶναι ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὸ ἄγχος τῶν χρεῶν τῶν Δήμων καὶ ἰδίᾳ τῶν ἐνδεῶν Κοινοτήτων, ὧν φθίνουν καὶ τὰ οἰκονομικὰ καὶ ὁ πληθυσμός, ἢ τελοῦν ὑπὸ ὡρισμένας συνθήκας, ἀπαιτούσας τὴν ἐκδήλωσιν ἐντονωτέρου τοῦ Ἐθνικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Ὁ δεύτερος εἶναι ἡ ὑποβοήθησις τῆς προσπαθείας τῶν αὐτοδιοικουμένων Τοπικῶν Ὀργανισμῶν διὰ τὸν ἀναγκαιοῦντα ἐκσυγχρονισμόν των. Καὶ ὁ τρίτος, ἡ περαιτέρω ἐνεργὸς συμμετοχὴ τῶν Ὀργανισμῶν τούτων, ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν φορέων κρατικῆς δραστηριότητος, εἰς τὴν πανεθνικὴν προσπάθειαν διὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Πατρίδος καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ Λαοῦ.

Εἶμαι πλέον ἢ βέβαιος, ὅτι οἱ πάντες, οἱ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς αἰθούσης ταύτης, θὰ σχηματίσουν πλήρη συνείδησιν, τῆς ἐπαναστατικότητος τοῦ λαμβανομένου μέτρου.

Ἕν πρόβλημα, περὶ τοῦ ὁποίου καὶ παλαιότερον, καὶ προσφάτως, πολλὴ γίνεται συζήτησις εἰς τὸν Τύπον, εἶναι τὸ πρόβλημα τῆς ἐπιβιώσεως τῶν οἰκισμῶν τῆς ὑπαίθρου. Συζητεῖται ἡ «ἀπογύμνωσις» τοῦ Ἑλληνικοῦ χωριοῦ καὶ προτείνωνται μέτρα ἀποκοπῆς τῆς διαρροῆς τῶν πληθυσμῶν των. Μεταξὺ ἄλλων προτείνεται καὶ ἡ ἀναζωογόνησις τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, διὰ καταργήσεων, συγχωνεύσεων κλπ.

Ἐν τῇ θεωρίᾳ, ἑκάστη πρότασις, ἴσως ἔχει εὐστάθειαν. Ἀλλ' ἐν τῇ πράξει τὸ πρόβλημα εἶναι πολυσύνθετον, καὶ μέχρις ἑνὸς μόνον σημείου πρέπει ν' ἀποδεχθῶμεν ὡς πρόβλημα μίαν φυσιολογικὴν διαδικασίαν, λαμβάνουσαν χώραν εἰς ὅλας τὰς μετασχηματιζομένας κοινωνίας, ἀναλόγως τοῦ ρυθμοῦ τῆς προόδου καὶ τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ των.

Ἡ Ἐθνικὴ Ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις, βάσει τοῦ πρώτου Πενταετοῦς Προγράμματος Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως τῆς Χώρας, ἔλαβε σύντονα μέτρα πολλαπλῆς ἐνισχύσεως τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν, ἐκμηχανισμοῦ καὶ ἐκσυγχρονισμοῦ, γενικώτερον, τῆς γεωργίας καὶ πολιτιστικῆς ἀναπτύξεως τῆς Ὑπαίθρου. Παραμένει δὲ ὡς μοναδικὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς πολιτικῆς, ὅλων τῶν Χωρῶν, ἡ ἐξάλειψις, διὰ χαρισμοῦ, τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν, ὑπὸ τὴν ἔμπνευσιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Γ. Παπαδοπούλου.

Ἡ πολιτικὴ ἐνισχύσεως, καὶ ὀργανώσεως τῆς Ὑπαίθρου, ὥστε αὕτη ν' ἀπολαύσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρων ἀγαθῶν τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ, θὰ διευρυνθῇ τόσον διὰ τοῦ νέου Πενταετοῦς, ὅσον καὶ τοῦ μακροπροθέσμου Προγράμματος τῶν ὁποίων ἡ ἐπεξεργασία γίνεται ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν τοῦ Ἀρχιτέκτονος τῆς Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς τῆς Ἐπαναστάσεως, Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ καὶ Συνεπαναστάτου κ. Ν. Μακαρέζου.

Τὰ διοικητικά, ὅμως, μέτρα τῆς καταργήσεως κοινοτήτων κλπ. δὲν εἶναι μέτρα λυσιτελῆ, τό γε νῦν ἔχον, διὰ τὴν ἀναζωογόνησιν τοῦ κοινοτικοῦ θεσμοῦ. Ἡ Διοίκησις συμπλέει μὲ τοὺς κοινωνικοὺς μετασχηματισμούς, οἱ ὁποῖοι ἐπέρχονται ἐκ τῆς ὅλης οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας καὶ τῆς ἐκπολιτιστικῆς προόδου τοῦ Λαοῦ.

Διὰ τοῦτο ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ μακρὸν διηρευνήσαμεν τὸ πρόβλημα εἰς ὁλόκληρον τὴν Χώραν, ἔχοντες πάντοτε ἐν νῷ καὶ ἐν καρδίᾳ, ὅτι ὁ κοινοτικὸς θεσμός, συμπαρίσταται εἰς τὸν Ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ λίκνου ἕως τοῦ τάφου του.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης, τῶν ποικίλων προβλημάτων τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως, καί, εἰδικώτερον, τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, βάσει τῶν δεδομένων τῆς Ἑλληνικῆς πραγματικότητος, προτίθεμαι, ὅπως εἰσηγηθῶ τὴν ἵδρυσιν ἁρμοδίας ὑπηρεσίας παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν, ἢ Ἰνστιτούτου, ἐποπτευομένου παρὰ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου. Θεωρῶ ὡς ἐθνικὴν ἀνάγκην, τὸ νὰ προσαρμόσωμεν μεθοδικῶς τὴν Διοίκησιν, καὶ τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν πρὸς τὴν ψυχολογίαν, τὴν παράδοσιν, καὶ τὰς συγχρόνους ἀνάγκας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἀρκετὰ ὑπεφέραμεν, ἀπὸ τὴν ἀλόγιστον εἰσαγωγὴν ξένων θεωριῶν, καὶ τὴν ἀψυχολόγητον μεταφύτευσιν, ξένων προτύπων.

Ἤδη, ἐπιθυμῶ, ὅπως ἐκφράσω πρὸς ὅλους ὑμᾶς καὶ τοὺς συνεργάτας σας, τὴν ἱκανοποίησιν τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως διὰ τοὺς κόπους, τοὺς ὁποίους καταβάλλετε, ὅπως ἀνταποκριθῆτε εἰς τὰς προσδοκίας της, καὶ ἀποβῆτε συντελεσταὶ καὶ ὑμεῖς, τοῦ ἔργου αὐτῆς, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τῆς Ἐπαναστάσεως.

Ἐλυπήθην, βεβαίως, διότι κατὰ τὴν πορείαν, ἠναγκάσθην, νὰ λάβω μέτρα κυρώσεων. Ἀλλὰ ἡ ἐπαναστατικὴ ἀποστολή μας κεῖται ὑπεράνω παντὸς προσωπικοῦ συναισθήματος. Δι' ὃ καὶ δηλῶ, ὅτι θέλω παρακολουθεῖ, πάντοτε ἀγρύπνως τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς σας, κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς Ἐπαναστάσεως, μὴ ὀρρωδῶν, πρὸ παντὸς ἀναγκαίου μέτρου ἐν πνεύματι δικαιοσύνης.

Εἰς τομεύς, τοῦ ὁποίου δὲν ἐπελήφθητε εἰσέτι σοβαρῶς, Κύριοι Νομάρχαι, παρὰ τὰς ἐκκλήσεις μου εἰς τὰ Συνέδριά σας καὶ δι' ἐγκυκλίων μου, εἶναι ὁ τομεὺς τῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως, διὰ συναγερμοῦ τῶν δυνάμεων τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας ἐν πνεύματι Ἀδελφικῆς Ἀλληλεγγύης, μεταξὺ ὅλων τῶν μελῶν τῆς Ἐθνικῆς μας Κοινότητος. Τοῦτο εἶναι παράλειψις, σχεδὸν ὅλων σας. Ἐλπίζω, ὅτι εἰς τὸ προσεχὲς Συνέδριόν σας δὲν θ' ἀναγκασθῶ διὰ νέαν δυσμενῆ ἀναφοράν μου εἰς τὸν τομέα τοῦτον.

Διὰ νὰ μὴ τερματίσω, ὅμως, μὲ μίαν δυσμενῆ ἀναφοράν μου, ἐξαίρω τὴν ἱκανοποιητικὴν συμβολὴν πολλῶν Νομαρχῶν, Δημάρχων καὶ Κοινοταρχῶν εἰς τὸν Ἀγῶνα τῆς Προστασίας τῆς Φύσεως, καὶ τοῦ Περιβάλλοντος καί, εἰδικώτερον, εἰς τὴν Μάχην Ἑλληνικῆς Ἀκτῆς, Δημοσίας Ὑγείας καὶ Πολιτισμοῦ. Εἶμαι βέβαιος, ὅτι καὶ ἐφέτος ὄχι μόνον δὲν θὰ ὑπολειφθῆτε εἰς προσπάθειαν καὶ ἐπιτυχίαν, ἀλλὰ θὰ ἐντείνητε ὅλας τὰς δυνάμεις σας, διὰ μεγαλυτέραν ἐπιτυχίαν.

Ἐπὶ τούτοις, εὔχομαι καὶ ἐλπίζω, ὅτι ἅπαντες θὰ συνεχίσητε τὴν ὡραίαν καὶ ὑψηλὴν ἀποστολήν σας μετὰ τοῦ αὐτοῦ, ὡς μέχρι τοῦδε, ζήλου, ἐνδιαφέροντος καὶ ἐνθουσιασμοῦ.

Τὸ γέρας τῶν κοινῶν ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ Λαοῦ προσπαθειῶν τῶν ἐκπροσώπων τῆς Δημοσίας Διοικήσεως καὶ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, θὰ εἶναι ἡ ὁλοκλήρωσις τῶν ὑπὸ τῆς Ἐπαναστάσεως τεθέντων στόχων.

Καὶ μὲ τὴν διάπυρον ταύτην εὐχήν, καὶ τὰς εὐλογίας τῆς Ἐκκλησίας, κηρύττω τὴν ἔναρξιν τοῦ 4ου Συνεδρίου Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τοῦ Συνεδρίου Νομαρχῶν, εὐχόμενος καλὴν ἐπιτυχίαν».

Πρόεδρος (κ. Δ. Ρῖτσος) : Ὁ Ὑφυπουργὸς Συντονισμοῦ κ. Κοζώνης θὰ ἀπευθύνῃ χαιρετισμὸν εἰς τὸ Συνέδριόν μας.

κ. ΚΟΖΩΝΗΣ (Ὑφυπουργὸς Συντονισμοῦ) :

«Σεβασμιώτατε, κ. Ἀντιπρόεδρε, Κύριοι,

Κατ' ἀρχὴν νὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ μεταδώσω τὴν λύπην τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ ὁ ὁποῖος λόγῳ ἀπροβλέπτου ἀπασχολήσεώς του σήμερα δὲν κατώρθωσε νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἐπιθυμίαν του νὰ εὑρεθῇ μαζί σας καὶ νὰ σᾶς ὁμιλήσῃ. Μοῦ ἐζήτησε νὰ προχωρήσω εἰς ὅσα ἐπρόκειτο ἐγὼ νὰ ἀναφερθῶ καὶ ἐπιφυλάσσεται διὰ μίαν προσεχῆ εὐκαιρίαν.

Ἐπιβάλλεται νὰ ἐξευρεθῇ τρόπος ἐναρμονίσεως τῶν ἐνεργειῶν διὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ Περιφερειακοῦ Προγράμματος Ἐπενδύσεων μὲ τὰς ἐνεργείας τοῦ Ὑπ. Συντονισμοῦ ἐγκρίνοντος τὸ πρόγραμμα ἑκάστου Νομοῦ καὶ ἑκάστης

Διοικητικῆς περιφερείας. Ἐπ' αὐτοῦ σᾶς ὑποβάλλω τὴν σκέψιν καθιερώσεως Μακροχρονίων Περιφερ. Προγραμμάτων Ἐπενδύσεων. Διότι δὲν βλέπω τὸν λόγον διατὶ εἰς τὸν τομέα τῶν ἐθνικῶν προγραμμάτων ὁ μακροχρόνιος προγραμματισμὸς νὰ ἐξυπηρετῇ κατὰ τρόπον ἀποφασιστικὸν καὶ ἡ ἰδία μέθοδος νὰ μὴ δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ἐπωφελῶς ὡς βάσις συνεργασίας διὰ τὸ Περιφερειακὸν Πρόγραμμα. Πρέπει δὲ νὰ σᾶς εἴπω ὅτι δὲν εἶναι τὸ Πρόγραμμα ἀλλὰ ἡ διαδικασία προγραμματισμοῦ ἥτις προσεγγίζει τὰς ἀπόψεις τῶν ἐνδιαφερομένων φορέων κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα εἰς τὸ μέγιστον δυνατὸν σημεῖον ὁμοιότητα ἐνεργειῶν Δήμου, Νομαρχίας, Περιφερείας καὶ Ὑπ. Συντονισμοῦ.

Πῶς ἐννοῶ αὐτὸν τὸν προγραμματισμὸν ἐπὶ περιφερειακοῦ ἐπιπέδου ;

Ἡ ἐργασία πρέπει νὰ ξεκινήσῃ ἐπὶ ἐπιπέδου Κοινότητος καὶ Δήμου μὲ ἐκτίμησιν τοῦ μεγέθους τῶν ἀναγκῶν, ἀξιολόγησιν αὐτῶν καὶ ἱεράρχησιν ἐπὶ μακροετοῦς βάσεως. Εἶναι σχετικῶς εὔκολον εἰς μίαν Κοινότητα νὰ ἐντοπίσῃ ποίας ἀνάγκας θέλει νὰ καλύψῃ τὰ ἑπόμενα ὀλίγα ἔτη καὶ νὰ τὰς κατατάξῃ κατὰ σειρὰν προτεραιότητος ἀπὸ ἀπόψεως σημασίας, ἐπὶ ἑνὸς πίνακος διὰ τὴν Κοινότητα. Ἡ ἱεράρχησις αὐτὴ εἶναι καὶ χρήσιμος καὶ ἀπαραίτητος. Εἶναι χρήσιμος διότι προϋποθέτει σκέψιν ποία ἀνάγκη ἔρχεται πρώτη, ποία δευτέρα, τρίτη κ.ο.κ. Εἶναι ἀπαραίτητος διότι διευκολύνει εἰς τὸ ἔπακρον τὸν ἐτήσιον προγραμματισμόν. Πράγματι ὁ ἐτήσιος προγραμματισμὸς θὰ προκύπτῃ ἐκ τῶν ἔργων μεγαλυτέρας προτεραιότητος.

Εἰς τὴν κατάστασιν ἑκάστης Κοινότητος καὶ ἑκάστου Δήμου ἠμποροῦν νὰ ἀναγραφοῦν εἰς τὸ ἐπάνω μέρος τὰ ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργα. Αὐτὰ εἶναι τὸ ἐλάχιστον μέρος τοῦ προγράμματος. Κάτωθι μιᾶς διαχωριστικῆς γραμμῆς ἠμποροῦν νὰ τεθοῦν τὰ κατὰ ἀριθμητικὴν προτεραιότητα ἔργα μὲ βάσιν δεδομένα κριτήρια π.χ.

1. Ἔργον ὑδρεύσεως Συνδέσμου Κοινοτήτων, ἐφ' ὅσον ἔχει δοθῇ αὐτὸ ὡς προτεραιότης,

2) ἔργον ὑδρεύσεως Κοινότητος,

3) ἔργον ἐσωτερικοῦ δικτύου ὑδρεύσεως Κοινότητος,

4) 5) 6) κλπ.

Αὐτὸς ὁ κατὰ Κοινότητα καὶ Δῆμον ἀρχικὸς σχεδιασμὸς διευκολύνει εἰς τὴν κατάρτισιν ἑνὸς Νομαρχιακοῦ πίνακος καὶ πάλιν μὲ τὰ πρὸς συνέχισιν ἔργα εἰς τὴν ἀρχήν. Κάτωθι μιᾶς διαχωριστικῆς γραμμῆς νὰ ἀκολουθήσουν κατὰ προτεραιότητα, κρινομένην μεταξὺ τῶν αἰτημάτων τῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν Δήμων ὅλου τοῦ Νομοῦ, τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν νέα ἔργα. Ὁ δὲ πίναξ αὐτὸς θὰ συνετάσσετο μὲ μίαν προοπτικὴν ἔργων 3 ἢ 4 ἢ 5 ἐτῶν μὲ διαχωριστικὰς γραμμὰς μεταξύ των. Ὁ πίναξ ἑκάστης Νομαρχίας θὰ ἠδύνατο νὰ ἐλεγχθῇ ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Συντονισμοῦ Ἀναπτύξεως Περιφερείας διὰ νὰ ὑποβληθῇ ἐν συνεχείᾳ πρὸς συνολικὴν ἔγκρισιν εἰς τὸ Ὑπ. Συντονισμοῦ. Θὰ περιελάμβανεν ἕνα περιθώριον εἰς τὴν διάθεσιν ἑκάστης Νομαρχίας, μετὰ τὸ 2ον ἔτος π.χ. 20 % διὰ τὸ 2ον προγραμματιστικὸν ἔτος καὶ 50 % διὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη,

οὕτως ὥστε νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐντάσσωνται τὰ μὴ προβλεφθέντα ἔργα τῆς περιόδου.

Ὑπὸ αὐτὰς τὰς προϋποθέσεις αἱ Ὑπηρεσίαι Συντονισμοῦ Ἀναπτύξεως Περιφερείας τοῦ Ὑπ. Συντονισμοῦ θὰ ἠδύναντο πλὴν τοῦ ἐλέγχου νὰ βοηθήσουν ἐπίσης Δήμους, Κοινότητας καὶ Νομαρχίας εἰς τὴν ἀρχικὴν ἀξιολόγησιν τῶν προτεινομένων ἀπὸ τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας ἔργων πρὸς ὁριστικοποίησιν τῆς ἱεραρχήσεως αὐτῶν. Ὁ ἔλεγχος τῶν ΥΣΑΠ θὰ ἠδύνατο νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν διαπίστωσιν καλύψεως τῶν προϋποθέσεων ἐντάξεως τῶν ἔργων εἰς τὸν Νομαρχιακὸν πίνακα π.χ. ὕπαρξιν μελέτης ἢ κάλυψιν ὅλων τῶν συνεχιζομένων ἔργων κλπ.

Μία τέτοια διαδικασία συναθροιζομένη εἰς ἕνα ἐνιαῖον δι' ὅλας τὰς περιφερείας πίνακα θὰ περιελάμβανεν εἰς τὸ ἐπάνω μέρος, δηλ. εἰς τὸ μέρος τῶν συνεχιζομένων ἔργων, ἔργα ἀξίας ἴσως 4 δισεκατ. Αὐτὸ δὲν θὰ ἄφηνε περιθώριον διὰ νέα ἔργα περισσότερα τοῦ 1 δισεκατ. τὸ ἔτος διὰ τὰ ἑπόμενα 3 ἔτη, ἐὰν ὑποθέσωμεν τὴν ἐτησίαν χρηματοδότησιν τοῦ προγράμματος μὲ ποσὸν 2 1/2 δισ. περίπου. Ἐὰν ἐκάναμεν ἕνα 5ετὲς πρόγραμμα, τὰ 2 τελευταῖα ἔτη τοῦ Προγράμματος θὰ ἦσαν ὑπὸ αὐτὰς τὰς συνθήκας ἄνευ ὑποχρεώσεων συνεχιζομένων ἔργων. Τί θὰ ἐπετυγχάναμεν δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου :

1ον. Ἔναρξιν νέων ἔργων ἢ ταχὺν ρυθμὸν ἐκτελέσεως νέων ἔργων, οὐχὶ εἰς βάρος τοῦ ρυθμοῦ ἐκτελέσεως τῶν προγενεστέρως ἀρξαμένων. Δηλαδὴ μέτωπον ἀνεπτυγμένον συμμέτρως πρὸς τὰς οἰκονομικάς μας δυνάμεις.

2ον. Ὀρθολογικὸν τρόπον ἐπιλογῆς τῶν ἔργων καὶ ἑπομένως κάλυψιν κατὰ προτεραιότητα τῶν πλέον ἐπειγουσῶν ἀναγκῶν. Δι' αὐτοῦ δὲ προγραμματισμὸς εἰς τὰς μελέτας ἔργων.

3ον. Ἀπάλειψιν τοῦ προβλήματος τῶν πρὸς ἐπιστροφὴν ταμιακῶν ὑπολοίπων ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἐπὶ τοῦ ὁποίου τὸ Ὑπ. Συντονισμοῦ ἐπιμένει ἀπολύτως καὶ κίνησιν ἐντὸς τοῦ προϋπολογισμοῦ.

4ον. Ἔγκρισις ἐτησίου προγράμματος ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ προηγουμένου ἔτους καὶ ἄμεσος δημοπράτησις».

κ. Στ. Π α τ τ α κ ὸ ς (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως) :

Ὁ κ. Μακαρέζος δὲν ἦλθεν εἰς τὸ Συνέδριόν σας, διότι καθωρίσθη ἐκτάκτως ἐμβόλιμος συνεδρίασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἰς τὸ ὁποῖον θὰ πρέπει καὶ ἐγὼ νὰ παραστῶ. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον θὰ φύγω τώρα. Ὁ κ. Λαδᾶς θὰ μὲ ἀναπληρώσῃ καὶ παρακαλῶ νὰ παρακολουθήσετε ὅλοι σας μετὰ προσοχῆς πολλῆς τὰς ἐργασίας τοῦ συνεδρίου σας. Παρεκάλεσα διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ προγράμματος ὡς πρὸς τὴν ὥραν ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν σας. Αἱ συνεδριάσεις θὰ ἀρχίζουν εἰς τὰς 7.30 τὸ πρωῒ καὶ ὄχι εἰς τὰς 9 καὶ 8.30' ποὺ προβλέπει τὸ πρόγραμμα. Τὸ Συνέδριον καθωρίσθη νὰ γίνῃ ἐν Σπάρτῃ διὰ νὰ τιμήσωμεν καὶ τὰ Παλαιολόγεια. Θὰ πρέπει, ἑπομένως, τὸ προσεχὲς Σάββατον νὰ παραστῆτε εἰς τὰς ἑορτὰς τῶν Παλαιολογείων, δοξολογία κλπ., καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ μεταβῆτε εἰς σπήλαια Δυροῦ.

(Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἀποχωρεῖ τῆς αἰθούσης συνεδριάσεως ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἐνῷ ἅπαντες οἱ σύνεδροι, ὄρθιοι, χειροκροτοῦν αὐτόν).

Πρόεδρος (κ. Δ. Ρίτσος): Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, κ. Ἰ. Λαδᾶς, θὰ ἀπευθύνῃ χαιρετισμὸν πρὸς τὸ Συνέδριον.

κ. Ι. ΛΑΔΑΣ (Γενικὸς Γραμματεὺς Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν):

«Σεβασμιώτατε, Κύριοι Γεν. Γραμματεῖς, Κύριοι Σύνεδροι,

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ χαιρετισμοῦ τὸν ὁποῖον σᾶς ἀπευθύνω ἐπιθυμῶ νὰ ἀποφύγω τὰς συνήθεις κοινοτύπους ἐκφράσεις καὶ νὰ παρουσιάσω ἐνώπιον ὑμῶν, δι' ὀλίγων λέξεων, τὴν πολιτικὴν φιλοσοφίαν τῆς Ἐπαναστάσεως, ὅσον ἀφορᾷ εἰς ἡμᾶς ὅλους, οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς Ἐπαναστάσεως ὑπηρετοῦμεν τὴν Ἑλλάδα.

Πρῶτον, ὀφείλετε νὰ ἔχετε κατὰ νοῦν, ὅτι δὲν εἴσθε ὄργανα ἀποδόσεως διοικητικοῦ ἔργου μόνον, ἀλλὰ κυρίως εἴσθε ἀγωνισταὶ εἰς τὴν ἐπιδίωξιν τῆς ἐθνικῆς ὠφελείας ἀπὸ τὴν σκοπιάν σας βεβαίως. Ἐπομένως ἡ ἀξία σας κρίνεται ὑπὸ τῆς Ἐπαναστάσεως κατ' ἐξοχὴν μὲ μέτρον τὴν ἐπιτυχίαν σας, εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος.

Δεύτερον, ὀφείλετε νὰ μεταλαμπαδεύσετε πρὸς τὸν λαὸν τὴν ἐπαναστατικὴν πεποίθησιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἰδεῶδες ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ ἐμφανίσεώς των καὶ μελλοντικῶς αἰωνίως ἦτο, εἶναι καὶ θὰ παραμείνῃ ὁ πατριωτισμός, τουτέστιν ἡ πίστις εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ πατρίς μας, ἡ ὁποία ὡς ζῶσα πραγματικότης ἵσταται ἀναλλοίωτος εἰς τὸ ἠθικόν της μεγαλεῖον διασχίζουσα τὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου ζητεῖ ἀπὸ ὅλους μας ἀπόλυτον ἀφοσίωσιν καὶ ἀπόφασιν θυσίας ὑπὲρ αὐτῆς. Σεῖς ὑποχρεοῦσθε νὰ ἀποτελῆτε τὸ παράδειγμα διὰ τὸν Λαόν.

Τρίτον, ὀφείλετε νὰ ὑλοποιήσετε τὴν ἀντίληψιν, κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς ἕνα ὠργανωμένον κοινωνικὸν σύνολον, τὰ ἐπὶ μέρους ἄτομα καὶ τὰ μερικὰ συμφέροντα ὑποχωροῦν πρὸ τῆς κοινωνικῆς ὁλότητος, ἡ ὁποία προέχει καὶ διὰ τῆς προαγωγῆς τῆς ὁποίας τὸ ἄτομον θὰ εὕρῃ τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐημερίαν του. Νὰ διδάξετε δηλαδὴ ἐμπράκτως τὴν πολιτικὴν κατεύθυνσιν τῆς ἐπαναστάσεως, ὅτι ἅπαντες ἐργαζόμεθα ὑπὲρ τοῦ συνόλου καὶ ὄχι ἐναντίον αὐτοῦ, χάριν τῆς προσωπικῆς μας ἰδιοτελείας.

Τέταρτον, ὀφείλετε νὰ δείξετε διὰ τῆς ὅλης ἐργασίας καὶ στάσεώς σας, ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι ὑλοκρατικὴ ὕπαρξις, ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι πρωτίστως πνευματικὴ ὀντότης μὲ ἠθικοὺς σκοπούς. Δὲν ὑπάρχομεν διὰ τὸν ὑλόφρονα εὐδαιμονισμόν. Δι' αὐτὸ μάλιστα σᾶς πληροφορῶ, ὅτι θὰ εἴσθε ἐπιτυχημένοι καὶ Ἑλληνοπρεπῶς ἄξιοι, ἐφόσον αἱ ὁμιλίαι καὶ αἱ πράξεις σας περιέχουν τὰς ἐννοίας τοῦ καθήκοντος, τῆς ἀρετῆς, τῆς τιμῆς, τῆς εὐθύνης, τῆς δόξης, τῆς προσφορᾶς, τοῦ ἡρωϊσμοῦ καὶ δὲν εἶναι ὁμιλίαι καὶ πράξεις ὑλικῶν χορηγήσεων. Καλαὶ αἱ παροχαί, οὐδεμία ἀντίρρησις.

Οἱ λαοὶ ὅμως δὲν ἀναδεικνύονται μεγάλοι, οὔτε γράφουν ἱστορίαν ἀπὸ παροχάς, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν δημιουργικὴν φωτιὰν τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν τὴν ὁποίαν σεῖς πρῶτοι ἔχετε ὑποχρέωσιν νὰ φουντώσετε.

Πέμπτον, καὶ ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων νὰ ἐνθυμῆσθε πάντοτε ὅτι ὀφείλετε νὰ ἀρχίζετε ἀπὸ τὸν Θεόν. Ἡ ἐπανάστασις ἔχει τὴν θρησκείαν τοῦ Χριστοῦ ὡς οὐσιῶδες συστατικὸν στοιχεῖον αὐτῆς. Ἄνευ τῆς βοηθείας τοῦ Θεοῦ δὲν θὰ κατορθώσωμεν τίποτε. Καὶ ὅ,τι κατορθώσωμεν θὰ εἶναι προσωρινὸν καὶ δίχως ἀξίαν, ἐὰν ἔγινε μακρὰν ἀπὸ τὸν Θεόν.

Ἔκτον, ὀφείλετε ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὁποῖοι μὲ διάφορα ὀνόματα ὑπάρχουν καὶ δροῦν ἀφ' ὅτου ὑπάρχει ἡ Ἑλλάς, νὰ εἶσθε ἀμετακινήτως ἐχθρικοί. Οἱ προδόται εἴτε λέγονται κομμουνισταί, εἴτε ἀλλέως διὰ σᾶς ἀποτελοῦν ἀντίπαλον ἀνεπίδεκτον συμβιβασμοῦ καὶ συναλλαγῆς.

Τέλος εὑρισκόμενος ἐδῶ, εἰς τὴν ἱστορικὴν Σπάρτην, πόλιν θρύλου, ἀνδρείας καὶ φιλοπατρίας καὶ εὑρισκόμενος ἐδῶ εἰς ἐποχὴν ἐπετείου τῆς τραγικῆς καὶ μεγαλειώδους θυσίας τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου χαιρετίζω τὸ συνέδριόν σας μὲ τὴν εὐχὴν τὸ πνεῦμα των νὰ φωτίζῃ τὰς ἐργασίας σας τώρα καὶ πάντοτε, διότι μόνον μὲ πνεῦμα Σπάρτης καὶ Παλαιολόγου κατακτᾶται ἡ ἔνδοξος ἀθανασία, καθόσον «ἡ μεγαλοσύνη τῶν Ἐθνῶν δὲν μετριέται μὲ τὸ στρέμμα. Μὲ τῆς καρδιᾶς τὸ πύρωμα μετριέται καὶ μὲ αἷμα».

Π ρ ό ε δ ρ ο ς (κ. Δ. Ρῖτσος) : Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ, κ. Δημόπουλος θὰ ἀπευθύνῃ χαιρετισμὸν πρὸς τὸ Συνέδριον.

κ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ (Γενικὸς Γραμματεὺς Ὑπουργείου Συντονισμοῦ) :

«Σεβασμιώτατε, Κύριοι Γεν. Γραμματεῖς, Κύριοι Σύνεδροι,

Θὰ μοῦ συγχωρήσῃ ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου, ἐὰν τὸν χαιρετισμὸν ποὺ ἐξήγγειλε, τὸν ἰδικό μου, τὸν μεταφέρω εἰς μίαν ὁμιλίαν, ὁμιλίαν τεχνοκρατικήν. Ὡς γνωστὸν σὲ ὅλους σας, κύριοι, κύριος στόχος τοῦ πολυπλεύρου προγράμματός της, διὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Χώρας, ἔθεσεν, ἡ Ἐθνική μας Κυβέρνησις τὸν ἐκσυγχρονισμὸν τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας. Ἄρα, καὶ κατὰ πρῶτον λόγον, τὴν προσπάθειαν διὰ τὸν πολλαπλασιασμὸν τῆς παραγωγῆς ἀφθόνων καλῆς ποιότητος προϊόντων, εἰς κάθε τομέα, τόσον διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐσωτερικῆς ἀγορᾶς, ὅσον καὶ διὰ τὸν πολλαπλασιασμὸν τῆς ἐξαγωγῆς. Εἰς τὰ πλαίσια τῆς πολιτικῆς αὐτῆς, πρὸ ἔτους περίπου, ὁ Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ κ. Μακαρέζος, ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν μιᾶς ἐκστρατείας ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν προϊόντων. Ἡ προτίμησις, ὅμως, τοῦ Ἕλληνος καταναλωτοῦ παρουσίαζε τότε καὶ παρουσιάζει καὶ σήμερον αὐτὴν τὴν εἰκόνα. Ἐπὶ πολλὰς γενεάς, τὰ ἑλληνικὰ προϊόντα, ἦσαν ἢ ἀνύπαρκτα, ἢ ποιοτικῶς κατώτερα τῶν ξένων. Ἀκόμη, ὁ Ἕλλην ἀγοραστὴς εἰς τὴν ἀγορὰν δὲν διαθέτει εἰδικὰς γνώσεις, διὰ νὰ κρίνῃ ὁ ἴδιος τὴν ποιότητα. Βασίζεται σὲ εἰδικοὺς κανόνας, σὲ πρότυπα, σὲ εἰκόνες ποὺ ἔχει δημιουργήσει ἡ διαφήμισις καὶ κρίνει ἀπὸ τὸ ἐργο-

στάσιον κατασκευῆς τοῦ προϊόντος ἢ ἀπὸ τὴν προέλευσιν καὶ δυστυχῶς, εἰς τὴν Ἑλλάδα ἁπλῶς καὶ μόνον, ὅτι τὸ προϊὸν εἶναι ξένον. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται, ὅτι ἡ προσπάθειά μας, διὰ τὴν στροφὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ καταναλωτικοῦ κοινοῦ πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ προϊόντα, θὰ ἦτο μακροχρόνιος. Ἐνώπιον ἐπιπόνων μακροχρονίων προγραμμάτων, ἡ Ἐπανάστασις τῆς 21ης Ἀπριλίου, δὲν ὠρρώδησε ποτέ. Ἐσχεδιάσθη ἡ ἐκστρατεία μὲ ὅλους τοὺς κανόνας τῆς ἐπιτελικῆς στρατηγικῆς, ἐξεμεταλλεύθη ἐπὶ ἕνα χρόνον, καὶ κατέληξεν εἰς τρεῖς φάσεις. Ἡ πρώτη φάσις, αὐτὴ ἡ ὁποία ἐτελείωσεν ἤδη, ἀπέβλεπεν εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ καταλλήλου ψυχολογικοῦ κλίματος. Κατὰ τὴν φάσιν αὐτήν, ὅπου ἐκυριάρχει τὸ σύνθημα «σκέψου ἑλληνικά», ἐπεδιώχθη, ὅπως ὁ Ἕλλην, θέσῃ ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν ἀρνητικὴν στάσιν ποὺ εἶχε κληρονομήσει, εἴτε ἀπὸ τὸ σχολεῖον του, εἴτε ἀπὸ τὸ περιβάλλον του, διὰ τὰ ἑλληνικὰ προϊόντα. Ἂν καὶ ἡ φάσις αὐτή, δὲν εἶχε κἂν προγραμματισθῆ, ὅτι θὰ δώσῃ ἀποτελέσματα θετικά, ἐν τούτοις ἀπὸ ὡρισμένας ἀναλύσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1971, ἀποδεικνύεται ὅτι ἤδη, μὲ αὐτὴν τὴν πρώτην ἐνημερωτικὴν φάσιν, εἴχομεν αὔξησιν τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν, δηλαδὴ αὔξησιν τοῦ «τζίρου» τῶν ἑλληνικῶν ἐπιχειρήσεων. Ἐκεῖνο, ὅμως, κύριοι, ποὺ ἀρχίζει τὴν ἐκστρατείαν, καὶ ἡ ὁποία σὲ δύο-τρία χρόνια θὰ ἐξελιχθῇ εἰς τὴν τρίτην φάσιν, εἶναι ἡ δευτέρα φάσις. Κατ' αὐτὴν τὴν φάσιν θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἐνημέρωσις τοῦ κοινοῦ, καὶ ἰδίως τῶν ἡγετῶν τῆς κοινῆς γνώμης, διὰ τὴν ὕπαρξιν ἑλληνικῆς παραγωγῆς, εἰς κάθε τομέα, ἀπὸ τὴν Γεωργίαν ἕως τὴν βιομηχανία. Ἡ ἔναρξις τῆς φάσεως αὐτῆς προγραμματίζεται διὰ τὸν Αὔγουστον μὲ Σεπτέμβριον τρέχοντος ἔτους. Ἀλλὰ διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ δευτέα φάσις, ὅπως τὴν θέλει τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ, δὲν ἀρκοῦν τὰ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Κράτους μαζικὰ μέσα ἐπικοινωνίας, ὅπως εἶναι ὁ Τύπος, τὸ ραδιόφωνον ἡ τηλεόρασις κλπ., διότι ταῦτα δὲν ἠμποροῦν νὰ καλύψουν ὅλην τὴν χώραν, δὲν ἠμποροῦν νὰ φθάσουν τὸν τελευταῖον Ἕλληνα πολίτην. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πραγματοποιήσεως τῆς πρώτης φάσεως, εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ ἐλήφθη ἕνα αἴτημα τοῦ κ. Δημάρχου Περιστερίου. Ὁ κ. Δήμαρχος Περιστερίου Ἀττικῆς, ἐζήτει ὅπως τὸν βοηθήσωμεν διὰ νὰ συνδυάσῃ τὴν ἐκστρατείαν προβολῆς τῶν Ἑλληνικῶν προϊόντων, μὲ μίαν προσπάθειαν προσελκύσεως τῶν Δημοτῶν του, ὅπως προσφέρουν βασικὰ ἑλληνικὰ προϊόντα εἰς τὰς ἀγορὰς τοῦ Δήμου των, ὥστε νὰ δημιουργηθῇ ἕνας κύκλος αὐξήσεως τῆς τοπικῆς καταναλώσεως. Τὸ αἴτημα αὐτὸ ἀπετέλεσε τὴν πρώτην ἰδέαν. Καὶ διὰ τὴν ἰδέαν αὐτήν, ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ, νὰ ἐκφράσω ἐκ μέρους τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ, πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον Περιστερίου τὰ θερμότατα συγχαρητήριά του, διότι αἱ σκέψεις του αὐταί, συζητηθεῖσαι εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν προβολῆς Ἑλληνικῶν προϊόντων, ὑποστᾶσαι συνεχῆ ἐπεξεργασίαν, ὡδήγησαν εἰς τὴν γένεσιν μιᾶς παραγωγῆς ἐκστρατείας. Αὐτὴ ἡ ἐκστρατεία ἐσχεδιάσθη, τόσον ἀπὸ τοὺς διακεκριμένους πολίτας καὶ ἡγέτας τῶν παραγωγικῶν τάξεων, ὅσον καὶ ἀπὸ τὰς ὑπηρεσίας προβολῆς Ἑλληνικῶν προϊόντων, τοῦ Ὑπουργείου καὶ ἀπὸ τὰ πρόθυμα μέλη τῆς Ἑνώσεως Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ποὺ

προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὴν εἰδικὴν ἐπιτροπήν. Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Παττακός, ὅταν τοῦ ἐξεθέσαμεν τὸ ὅλον θέμα, ὄχι μόνον ἐτίμησε τὴν ἰδέαν καὶ τὴν προσπάθειαν, ἀλλὰ διὰ νὰ τονίση τὴν σημασίαν καὶ τὴν συμπαράστασιν τὴν ὁποίαν δίδει τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τὴν Ἰδέαν μας αὐτήν, εἶχε τὴν ἔμπνευσιν, ὁ ἴδιος, νὰ μᾶς ζητήση νὰ προσέλθωμεν εἰς τὸ συνέδριόν σας, ἐδῶ, διὰ νὰ προβάλωμεν αὐτὸ ποὺ ἑτοιμάζεται, καὶ νὰ ζητήσωμεν τὴν βοήθειάν σας. Λοιπὸν ἡ βοήθειά σας ἔγκειται εἰς τὸ ἑξῆς : Ἕκαστος ἐξ ὑμῶν, θὰ κληθῇ νὰ ὀργανώσῃ παραλλήλως μὲ τὴν μεγάλην ἐκστρατείαν ποὺ ἀρχίζει τὸν Σεπτέμβριον, καὶ μίαν μικρὰν ἐκστρατείαν εἰς τὸν Δῆμον ἢ Κοινότητά του. Τὰ μέσα θὰ σᾶς τὰ δώσωμεν ἡμεῖς ἀπὸ τὸ Κέντρον. Ἀπὸ σᾶς ζητοῦμεν μόνον τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν προθυμίαν, ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τὴν πιστὴν τήρησιν τῶν ὁδηγιῶν τῆς ἐκστρατείας, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τοῦ τρόπου ἐφαρμογῆς τῆς τοπικῆς αὐτῆς ἐκστρατείας. Ὁ τρόπος αὐτὸς θὰ σᾶς γίνῃ γνωστός, εὐθὺς μετὰ τὴν ὁμιλίαν μου, διὰ σχετικῆς κινηματογραφικῆς προβολῆς. Ἡμεῖς εἰς τὸ Κέντρον θὰ εἴμεθα πρόθυμοι, ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ σᾶς συμπαρασταθῶμεν καὶ νὰ σᾶς παράσχωμεν πᾶσαν βοήθειαν. Ἐπιβάλλεται ὅμως, καὶ κυρίως ζητοῦμεν, α) ἕνα συντονισμόν, κατὰ νομόν, ἐκ μέρους τῶν κυρίων Νομαρχῶν καὶ β) τῶν ὑπὸ τὴν Δήμων τοῦ Νομοῦ ἐκδηλώσεων, προβολῆς ἑλληνικῶν προϊόντων, βάσει τοῦ προτύπου αὐτοῦ ὁδηγοῦ, τὸν ὁποῖον θὰ παραδώσωμεν εἰς ἕκαστον Δῆμον δωρεάν. Οὕτω, ἀναλόγως τῶν τοπικῶν ἀνὰ Δῆμον ἢ μεγάλην Κοινότητα ἐκδηλώσεων, εἰς ἕκαστον Νομόν, ἡ προσπάθεια θὰ πρέπει νὰ γίνῃ ἀντιληπτὴ καὶ ὑπὸ τοῦ τελευταίου Ἕλληνος πολίτου. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἡ συμβολὴ τῶν κυρίων Νομαρχῶν, θὰ εἶναι πολύτιμος. Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν, ἔχει ταχθῆ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς προσπαθείας αὐτῆς, καὶ ἔχει δηλώσει, ὅτι θὰ παράσχῃ πᾶσαν βοήθειαν. Διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως παντὸς δυνατοῦ μέσου, ἐλπίζω νὰ ὑπηρετήσωμεν τὸν μεγάλον σκοπόν μας, τῆς ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν προϊόντων ἐκστρατείας. Δὲν χρειάζεται νὰ σᾶς εἴπω τίποτε ἄλλο, διὰ τὸ πόσον μεγάλο, πόσον σημαντικό, εἶναι τὸ ἔργον εἰς τὸ ὁποῖον καλεῖσθε νὰ συμβάλετε. Τοῦτο ἔχει τονισθῆ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς Ἐπαναστάσεως εἰς χιλίας εὐκαιρίας, τόσον ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅσον καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ.

Εἴσθε Ἕλληνες, σκέπτεσθε Ἑλληνικά, παρακαλοῦμεν, πράξατε καὶ Ἑλληνικά. Σᾶς εὐχαριστῶ». (Χειροκροτήματα).

Πρόεδρος (κ. Δ. Ρίτσος) : Κύριοι Σύνεδροι, θὰ παρακολουθήσωμεν τώρα, κινηματογραφικὴν προβολὴν τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ μὲ θέμα «Διάδοσις Ἑλληνικῶν προϊόντων μέσῳ Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».

Μετὰ τὴν κινηματογραφικὴν προβολὴν ἐγένετο διακοπὴ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου διὰ 10′ τῆς ὥρας.

Μετὰ τὴν διακοπήν

Πρόεδρος (Δ. Ρῖτσος) : Ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπεῖσα συνεδρίασις. Θὰ προβῶμεν, κύριοι σύνεδροι, εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Προεδρείου. Ὡς τρίτον ἀντιπρόεδρον ὁρίζομεν τὸν Δήμαρχον τῆς φιλοξενούσης πόλεως κ. Λιναρδάκην (Χειροκροτήματα). Ὡς εἰδικὸν Γραμματέα προτείνομεν τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος Δολιανῶν Ἰωαννίνων κ. Νταφόπουλον (Χειροκροτήματα).

Ἐπίσης ἐγκρίνεται ὁ Κανονισμὸς ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου ὡς ἔχει, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπεβλήθη παρατήρησίς τις καίτοι ἀνεκοινώθη εἰς τὸ Συνέδριον πρὸ πολλοῦ χρόνου. Ἐπίσης θὰ προβῶμεν καὶ εἰς τὴν κατάρτισιν τῆς ἐπιτροπῆς προτάσεων. Προτείνομεν ὅπως ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη καταρτισθῇ ἀπὸ ὅλους τοὺς εἰσηγητάς. (Χειροκροτήματα). Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸ Προεδρεῖον, θὰ καταρτίσῃ τὰς προτάσεις τὰς ὁποίας καὶ θὰ ὑποβάλῃ πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ συνέδριον.

Ὁ Δήμαρχος Τριπόλεως κ. Σούντρης, ἔχει τὸν λόγον. Θέμα τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Σούντρη :

«Ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις ὡς παράγων καὶ διοργανωτὴς τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως».

κ. Δ. ΣΟΥΝΤΡΗΣ (Δήμαρχος Τριπόλεως) :

«Σεβασμιώτατε,
Κύριε Πρόεδρε,

Ἡ Ἐπανάστασις ἔθεσεν ὡς μόνον καὶ πρωταρχικὸν αὐτῆς στόχον τὴν Εὐημερίαν. Τὴν ἐθνικὴν κατ' ἀρχὴν εὐημερίαν καὶ δι' αὐτῆς τὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ.

Ἡ ἐπιδίωξις αὕτη καθίσταται δυνατὴ διὰ τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως, μιᾶς ὁμάδος ἀνθρώπων, ἑνὸς λαοῦ, ἑνὸς συνόλου ὅπως τὸ Ἔθνος.

Ὅταν λέγωμεν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀνάπτυξιν ἐννοοῦμεν ὅτι ἡ μὲν οἰκονομικὴ ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἄνοδον τοῦ κατὰ κεφαλὴν εἰσοδήματος διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγικότητος καὶ τοῦτο ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς τεχνικῆς κυρίως ἀναπτύξεως, ἡ δὲ κοινωνικὴ ἀνάπτυξις πηγάζει τελικῶς ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴν τοιαύτην ἐφ' ὅσον ὅμως ἐφαρμοσθοῦν κριτήρια κοινωνικῆς δικαιοσύνης κατὰ τὴν κατανομὴν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

Ὀφείλομεν ὅμως νὰ κάμωμεν μίαν διευκρίνησιν καὶ νὰ ἀποσαφηνίσωμεν ὅτι λέγοντες εὐημερίαν δὲν ἐννοοῦμεν τὴν ὑλικὴν ἀπολαβὴν καὶ εὐμάρειαν μόνον, ἀλλὰ ἐννοοῦμεν τὴν πραγμάτωσιν τοῦ συνόλου τῶν ἀναγκῶν τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος. Δηλαδή, τὰ ὑλικά, τὰ ἠθικά, τὰ πνευματικὰ καὶ κοινωνικὰ ἀγαθά. Τὰ ἀγαθὰ ταῦτα κτῶνται διὰ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ ἀτόμου ἀπὸ τὴν ἔνδειαν καὶ κυρίως τὸν φόβον του ἐκεῖνον ποὺ ἀποκαλεῖ τέλος «μοῖραν» του — διὰ τὴν μελλοντικήν του ἐξέλιξιν καὶ ἀκόμη διὰ τῆς θεμελιώσεως τῆς

ἀτομικῆς του ἀξιοπρεπείας διὰ τῆς ἐνεργοῦς προοδευτικῆς κοινωνικῆς του ἀναγνωρίσεως. Ἡ ἔξοδος δὲ τοῦ ἀτόμου ἀπὸ τὸ καθεστὼς τῆς πενίας καὶ τῆς ἐν γένει ἀθλιότητος, ἐντάσσει τοῦτο εἰς μίαν ἄλφα ἱκανοποιητικὴν πάντως κοινωνικὴν θέσιν.

Ἔχομεν καὶ ἕνα ἀκόμη ὁρισμόν : Τὴν λέξιν Ἀνάπτυξις. Δέον νὰ σημειωθῇ καὶ νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ Ἀνάπτυξις δὲν ἔχει ποτὲ τελικὸν στόχον, δὲν ἀποτελεῖ ποτὲ αὕτη τὸ τέρμα μιᾶς προσπαθείας, ἀλλὰ εἶναι μία ἀδιάκοπος ἐπιζήτησις ἐπιτεύξεως στόχων πάντοτε ἀνωτέρου ἐπιπέδου. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἡ ἀνάπτυξις δὲν εἶναι γνώρισμα τῶν καθυστερημένων χωρῶν αἱ ὁποῖαι ἐπιζητοῦν δι' αὐτῆς τὴν εὐημερίαν των, ἀλλὰ ἀποτελεῖ καὶ στόχον καὶ τῶν προηγμένων κρατῶν τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται ὑπὸ διαρκῆ ἀναπτυξιακὸν προγραμματισμόν.

Διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν εὐημερίαν ἔχομεν ἀνάγκην τῆς ἐπισημάνσεως ἀφ' ἑνὸς τῶν στόχων καὶ ἀφ' ἑτέρου τῶν τρόπων καὶ τῶν σταδίων πού θὰ διέλθωμεν. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ὁ θεσμὸς ὅλων τῶν προηγμένων ἀλλὰ καὶ τῶν ἀναπτυσσομένων Κρατῶν σήμερον καὶ θεμέλιον τῆς Οἰκονομικῆς καὶ Κοινωνικῆς Ἀναπτύξεως εἶναι ὁ Προγραμματισμὸς διὰ τοῦ ὁποίου θὰ κατανεμηθοῦν λελογισμένως καὶ συμφώνως μὲ τὰς τοπικὰς ἀνάγκας τὰ διαθέσιμα μέσα διὰ νὰ ἐπιτευχθοῦν τὰ διάφορα στάδια τῶν τεθέντων οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν στόχων. Κατὰ τὸν προγραμματισμὸν αὐτὸν πρωταρχικῶς θὰ ἐπισημανθοῦν οἱ πόροι, αἱ πλουτοπαραγωγικαὶ πηγαί, αἱ ὁποῖαι θὰ ἀξιοποιηθοῦν κατὰ σύγχρονον τρόπον ἐνῶ παραλλήλως καθίσταται ἀναγκαῖον καὶ ἐπιβεβλημένον νὰ προωθοῦνται καὶ οἱ κοινωνικοὶ τομεῖς πρὸς ἐξισορρόπησιν τῆς ἀναπτύξεως, διότι ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω ἡ πορεία καὶ τῶν δύο τομέων καὶ ἡ ἐξέλιξίς των δὲν πρέπει νὰ ἔχουν ἀποστάσεις. Καὶ διὰ μὲν τὴν οἰκονομικὴν πρόοδον θὰ ἐφαρμόσωμεν πρόγραμμα ἀφοῦ ἐξεύρωμεν καὶ ἐπισημάνωμεν τὰς πλουτοπαραγωγικὰς πηγὰς καὶ τοὺς πόρους, διὰ δὲ τὴν κοινωνικὴν ταύτην θὰ πρέπει νὰ στραφῶμεν καὶ εὕρωμεν ποικίλους τρόπους ἀναπτύξεως, κυρίως δὲ ἐπὶ τοῦ πολιτιστικοῦ τομέως. Τοιουτοτρόπως τὰ δύο αὐτὰ στοιχεῖα τῆς ἀναπτύξεως καθίστανται ἀλληλένδετα καὶ τοῦτο διότι ἄνευ τοῦ παράγοντος «Ἄνθρωπος» ὅστις καλεῖται εἰς ἕνα οἱονδήποτε πρόγραμμα ἀναπτύξεως νὰ παίξῃ τὸν πρωτεύοντα ρόλον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχωμεν τὰ ἐπιθυμητὰ ἀποτελέσματα.

Ἡ χαμηλὴ στάθμη τοῦ κατὰ κεφαλὴν εἰσοδήματος εἰς τὰς καθυστερημένας ἢ τὰς ὑπὸ ἀνάπτυξιν χώρας καὶ ἡ ἀνισότης τῆς κατανομῆς του, ὡδήγησεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ συμπληρωθῇ ὁ γενικὸς ἐθνικὸς ἀναπτυξιακὸς προγραμματισμὸς μὲ τὸν Περιφερειακόν, ὁ ὁποῖος ὡς γνωστὸν ἀποσκοπεῖ εἰς πρόσδοσιν ταχυτέρου ρυθμοῦ ἀναπτύξεως, ἀλλὰ καὶ δικαιοτέρας κατανομῆς τῶν διαθεσίμων μέσων κατὰ περιφέρειαν. Τὸ περιφερειακὸν τοῦτο πρόγραμμα ἔχῃ ὡς ἀντικείμενον τὴν προώθησιν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν συνθηκῶν εἰς ἕκαστον τῶν διαμερισμάτων τῆς χώρας ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ Ἐθνικοῦ Προγράμματος καὶ τῆς ἐν γένει πολιτικῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

Τὴν περιφερειακὴν Ἀνάπτυξιν ἐπιβοηθεῖ ἡ τοπικὴ ἀνάπτυξις ἡ ὁποία

ἀποτελεῖ τὴν προέκτασιν ἀλλὰ καὶ τὴν προϋπόθεσίν της διὰ τῆς κινητοποιήσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν τοπικῶν πόρων καὶ δυνάμεων.

Τοιουτοτρόπως λοιπὸν ὁδηγούμεθα εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι πρῶτος συντελεστὴς καὶ πρώτη βαθμὶς τῆς Ὀργανώσεως τῆς Οἰκονομικῆς καὶ Κοινωνικῆς Ἀναπτύξεως εἶναι ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις.

Ἀλλὰ ἡ παρατηρουμένη, παγκοσμίως, μείωσις τοῦ γοήτρου καὶ τοῦ κύρους τῶν ΟΤΑ ἐκ τοῦ βαθμιαίου περιορισμοῦ τῶν ἁρμοδιοτήτων των καὶ κυρίως ἐκ τῆς μὴ ἐπιλύσεως εἰσέτι ἀποφασιστικῶς τοῦ οἰκονομικοῦ των προβλήματος, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἰσορροπηθῇ μὲ τὴν ἀντίθετον διοικητικὴν κατεύθυνσιν τῆς περιφερειακῆς ἀποκεντρώσεως διότι μὲ παρηκμασμένους ἢ ἀσθενεῖς οἰκονομικῶς παράγοντας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ μονομερῶς ἀνάπτυξις.

Οἱ λόγοι τῆς ἀδυναμίας τῶν ΟΤΑ νὰ συμβαδίσουν καὶ νὰ προσαρμοσθοῦν εἰς τὸ ἐθνικὸν πρόγραμμα ἀναπτύξεως εἶναι γνωστοὶ εἰς ὅλους μας καὶ κατὰ καιροὺς εἰς τὰ Συνέδρια ἔχουν θιγῇ — ἡ μὴ συγχρονισμένη νομοθεσία, ἢ ἄνισος ἀνάπτυξις μεγάλων ἀστικῶν κέντρων μὲ παράλληλον μαρασμόν, τῶν ἐπαρχιακῶν, ἡ παρεμβολὴ τοῦ κράτους εἰς πλείστας ἁρμοδιότητας, ἡ μὴ ὕπαρξις βαθμίδων εἰς τὴν Τοπ. Αὐτοδιοίκησιν καὶ τέλος ἡ μὴ ἐξασφάλισις ὑγιῶν καὶ θετικῶν πόρων πρὸς ἐπιβίωσίν των.

Ὁ ρόλος των ὅμως εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς περιφερειακῆς ἀποκεντρώσεως εἶναι σημαντικὸς διότι : α) Ἡ παρομοίωσις τῶν ΟΤΑ μὲ τὰς ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις, ἐκ τῆς συμπτώσεως τοῦ τρόπου ἀντιμετωπίσεως τῶν προβλημάτων, ἐξασφαλίζει μεγαλυτέραν ἀπόδοσιν εἰς τὴν διοίκησιν καὶ τὴν ἐπίλυσιν τῶν τοπικῶν ὑποθέσεων, β) ἡ παρουσία νέων ἀνδρῶν εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν τοπικῶν τούτων ὑποθέσεων τοὺς ὁποίους χαρακτηρίζει φαντασία, θεμιτὴ ἀνταγωνιστικὴ διάθεσις καὶ ἄμιλλα καὶ παντελὴς ἀπουσία τῆς στατικῆς ἐν πολλοῖς δημοσιοϋπαλληλικῆς νοοτροπίας καὶ εὑρέσεως μεθόδων παρακάμψεως τῶν γραφειοκρατικῶν ἀνασταλτικῶν ἐμποδίων, ὑποβοηθεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος, γ) ὁ ρόλος τῶν ΟΤΑ εἰς τὴν διατήρησιν τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν ὑγιοῦς δημοκρατικοῦ πνεύματος εἰς τὴν ἀποφασιστικὴν συμβολήν του τῆς κοινωνικῆς ἀκμῆς, τονώνουν τὴν συμμετοχὴν τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀναπτυξιακοῦ προγράμματος.

Ἀλλὰ ὡς γνωρίζομεν τὸ ἀναπτυξιακὸν πρόγραμμα τὸ καθοριζόμενον κατὰ περιφέρειαν ἐν τῷ γενικῷ πλαισίῳ τοῦ Ἐθνικοῦ Προγραμματισμοῦ δὲν συντονίζεται καὶ ἐναρμονίζεται μὲ τὸ συντασσόμενον πρόγραμμα ὑπὸ τῶν Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν Συμβουλίων ἐνῶ τελικῶς καταλήγει εἰς τὸν Δῆμον καὶ τὴν Κοινότητα.

Καὶ ἐνῶ ἡ Κρατικὴ κηδεμονία ἐπὶ τῶν τοπικῶν ὀργανισμῶν ἐπὶ ὅλων τῶν θεμάτων εἶναι ἡ πληθωρική, ἀπουσιάζει εἰς τὴν περίπτωσιν τὴν πλέον ἀναγκαίαν : τὸν συντονισμὸν τῶν περιφερειακῶν καὶ τοπικῶν ἔργων.

Ἐνδείκνυται λοιπὸν ὅπως τὸ συντασσόμενον καὶ ὑποβαλλόμενον πρό-

γραμμα ἀπὸ τὸν Νομάρχην, νὰ εἶναι ἀποτέλεσμα γενικωτέρας μελέτης μετὰ τῶν ΟΤΑ οὕτως ὥστε ἡ χρησιμοποίησις ὅλων τῶν πόρων ἔστω καὶ μικρά, νὰ εἶναι ἐπωφελὴς καὶ ἡ ἀξιολόγησις καὶ προτεραιότης τῶν ἔργων νὰ πραγματοποιῆται μετὰ τῶν ΟΤΑ.

Εἰδικώτερον τοῦτο θὰ ἐπιτευχθῇ :

α) Διὰ τῆς καταστρώσεως ὑπὸ τῶν ΟΤΑ ἑνὸς μεσοπροθέσμου προγράμματος ἐπενδύσεων ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ ἐθνικοῦ ἢ περιφερειακοῦ προγραμματισμοῦ, καὶ

β) Διὰ τῆς παροχῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους ὑψηλοτέρων ἐνισχύσεων οἰκονομικῶν ἢ πιστώσεων πρὸς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπ' αὐτῶν τοπικῶν μικρῶν ἔργων.

Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου θὰ ἠδύνατο νὰ λεχθῇ ὅτι ὁ ἐξαιρετικὸς μεγάλος ἀριθμὸς ὀργανισμῶν οἵτινες στεροῦνται οὐχὶ μόνον τῶν ἀναγκαίων πόρων πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς των ἀλλὰ καὶ πληθυσμοῦ τοιούτου δημιουργοῦντος ἀνάγκας θὰ παρενέβαλεν ἐμπόδια εἰς τὸν προτεινόμενον τρόπον προγραμματισμοῦ διὰ τῆς συμμετοχῆς τῶν ΟΤΑ.

Καὶ εἶναι μὲν τοῦτο ἀληθές, πλὴν ὅμως φρονοῦμεν ὅτι ἡ δυσχέρεια αὕτη δύναται νὰ ἀντιμετωπισθῇ διὰ τῆς καταργήσεως τῶν εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην εὑρισκομένων ὀργανισμῶν καὶ τῆς συγχωνεύσεώς των εἰς μεγαλυτέρους ὀργανισμούς, ὥστε καὶ τὰ ἐκ τοπικῶν πόρων ἔσοδά των νὰ αὐξηθοῦν καὶ αἱ ἀνάγκαι τοῦ πληθυσμοῦ νὰ ἱκανοποιηθοῦν καλύτερον.

Τοιουτοτρόπως θὰ ἐπιβοηθηθῇ ἡ Διοίκησις μὲ τὰς γνωστάς της ἀτελείας καὶ ἀδυναμίας διὰ τῆς παρεμβολῆς τῶν Δήμων εἰς τὴν ἐπίτευξιν καλύτερον τῶν σκοπῶν της.

Παραλλήλως ἡ ἐπιτυχία ἐκ τῆς συμβολῆς τῶν ΟΤΑ εἰς τὸν περιφερειακὸν προγραμματισμὸν θὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῶν κάτωθι ὑπὲρ τῶν ΟΤΑ μέτρων.

α) τῆς ὀργανώσεως τῶν Δήμων καὶ ἐπανδρώσεώς των διὰ εἰδικευμένου καὶ κυρίως τεχνικοῦ προσωπικοῦ, τμηματικοῦ ἐξοπλισμοῦ των διὰ μηχανημάτων καὶ λοιπῶν μέσων οὕτως ὥστε ἡ ἐκτέλεσις τῶν μικρῶν ἔργων νὰ πραγματοποιῆται ὑπ' αὐτῶν, ἐξασφαλιζομένης τῆς ἐπιτυχίας των ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος τὸ ὁποῖον ἔχουν οἱ Δῆμοι διὰ τὴν περιοχήν των.

β) Τῆς παροχῆς εἰς τοὺς ΟΤΑ μεγαλυτέρων ἁρμοδιοτήτων, ἀλλὰ καὶ ἁπλούστευσιν τῆς ὑφισταμένης νομοθεσίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἡ ὁποία σήμερον δυσχεραίνει σημαντικὰ τὴν ἐπιτάχυνσιν τούτων.

γ) Τὸν περιορισμὸν τοῦ Κρατικοῦ ἐλέγχου ὡς πρὸς τὴν ἐποπτείαν καὶ ὄχι ὡς πρὸς τὸν ἔλεγχον τόσον τῆς νομιμότητος τῶν πράξεών των ἀλλὰ εἰς τὸν τομέα τῆς εἰσδοχῆς τούτου εἰς τὴν ἐξέτασιν πραγματικῶν γεγονότων ὅπου ἐρευνᾶται τὸ σκόπιμον ἢ μὴ μιᾶς ἀποφάσεως.

Τοῦτο ἀποτελεῖ ἀνασταλτικὸν παράγοντα διότι μειοῦται τὸ κῦρος τῶν τοπικῶν ἀρχόντων, θεωρουμένης τῆς ἐν λόγῳ παρεμβάσεως ὡς ἔλλειψις ἐντιμότητος ἢ ἀνεπαρκοῦς γνώσεως αὐτῶν.

Οἰκονομικὴ Ἀνάπτυξις

Διὰ τῆς στενῆς ὡς ἄνω εἰσηγούμεθα συνεργασίας Διοικήσεως καὶ Δήμων, διὰ τῆς παροχῆς περισσοτέρων δικαιωμάτων εἰς τοὺς ΟΤΑ ἐκ τῆς ἀναμορφώσεως καὶ ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς διεπούσης αὐτοὺς νομοθεσίας διὰ τῆς ἐξασφαλίσεως σταθερῶν ἐσόδων καὶ τῆς ὑψηλῆς στάθμης ὀργανώσεώς των, οἱ ΟΤΑ θὰ δυνηθοῦν παραλλήλως ἐκ τῆς ἐμμέσου των συμβολῆς εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς περιοχῆς των νὰ διαδραματίσουν ρόλον ὀργανωτοῦ καὶ παράγοντος ταύτης, καὶ ἐξ ἄλλης των δράσεως.

Οἱ τομεῖς αὐτοὶ διὰ τοὺς ὁποίους σήμερον δὲν παρέχεται ἐκ τῆς ὑφισταμένης νομοθεσίας πλήρως εὐχέρεια καὶ διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται ὁ ἐκσυγχρονισμός της, εἶναι :

Α'. Ἐπιχειρηματικὴ δραστηριότης

1) Συνεργαζόμενοι μὲ Συνεταιρισμοὺς ἢ καὶ ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις δύναται νὰ καταστοῦν οἱ κύριοι φορεῖς τῆς ὀργανώσεως συγχρόνων μονάδων ἀναπτύξεως, ὡς μικροβιομηχανίαι κονσερβοποιΐας, γάλακτος καὶ ἐν γένει ἀξιοποιήσεως καὶ τυποποιήσεως προϊόντων τῆς τοπικῆς παραγωγῆς.

2) Ἀνάπτυξις ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ εἰς τοὺς τομεῖς ὅπου ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία ἐξεδήλωσεν ἀδυναμίαν ἢ ἔλλειψιν ἱκανότητος ὀργανώσεως, ἢ καὶ ἀκόμη ἔλλειψιν διορατικότητος διὰ τὴν δημιουργίαν ἀναγκαιούσης διὰ τὸν τόπον ἐπιχειρήσεως εἰς τὴν ὁποίαν θὰ δύνανται καὶ οἱ κάτοικοι νὰ συμμετέχουν ἐνεργῶς. Τοιαῦται ἐπιχειρήσεις θὰ δύνανται νὰ χαρακτηρισθοῦν τὰ μικρὰ ἢ μεγάλα Τουριστικὰ συγκροτήματα τὰ ὁποῖα θὰ δύνανται νὰ δημιουργηθοῦν ὑπὸ ποικίλους μορφὰς ἀναλόγως τῶν τοπικῶν συνθηκῶν, ἤτοι :

α) Τὴν δημιουργίαν τουριστικῶν μονάδων μὲ στόχον τὸν συνήθη τουρισμὸν τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, π.χ. Μοτέλ, Μπανγκαλόους, Ἀναψυκτήρια, Ξενοδοχεῖα, Ξενῶνες, Πλάζ, Χιονοδρομικὰ κέντρα κλπ.

β) Τὴν δημιουργίαν τοπικῶν μονάδων ἀναψυχῆς ἀλλὰ καὶ ποικίλων τοπικῶν ἐκδηλώσεων ὡς αἱ ἐτήσιαι ἀγοραὶ διὰ τὸν συγχρονισμὸν καὶ ἐξυγίανσιν τῶν ὁποίων ἐξεδόθη σχετικὴ Διαταγὴ τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου καὶ δι' αὐτῆς δίδονται ὁδηγίαι διὰ τὴν ἀξιοποίησιν καὶ χρησιμότητα τῶν, πέραν τῆς παραδοσιακῆς καὶ ἐκ τῶν τοπικῶν ἐθίμων προβλεπομένης περιοδικῆς ἀγορᾶς τῆς περιοχῆς — πανήγυριν — τὴν κατὰ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον χρῆσιν της ὡς χώρου ἀναψυχῆς ὅπου θὰ δύνανται νὰ ὀργανωθοῦν ἐκδηλώσεις Ἐθνικοῦ, Πνευματικοῦ ἢ Καλλιτεχνικοῦ ἐνδιαφέροντος, Ἑορτῶν καὶ Ἐκθέσεων ἐχόντων σχέσιν κυρίως μὲ τὴν τοπικὴν παραγωγὴν π.χ. Ὀργάνωσιν ἑορτῶν τοῦ Μήλου, τοῦ Πορτοκαλιοῦ, τοῦ Σταφυλιοῦ, τοῦ Κερασιοῦ κ.λπ. Τοιουτοτρόπως πέρα τῆς προβολῆς τῶν τοπικῶν προϊόντων καὶ τὴν δημιουργουμένην ἄμιλλαν μεταξὺ τῶν παραγωγῶν τῆς περιοχῆς, παραλλήλως δημιουργεῖται καὶ κίνησις ἐμπορικὴ εἰς τὴν περιοχὴν ἐκ τῆς ἐπισκέψεως ξένων κ.λπ.

γ) Τὴν ἀνάπτυξιν ὑπὸ τῶν ΟΤΑ, διὰ τῆς ὀργανώσεως ἐκθέσεων ἢ ἐπιδείξεων τῆς τοπικῆς Λαϊκῆς Τέχνης καὶ χειροτεχνίας. Καὶ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο δύναται νὰ ἀποτελέσῃ τομέα ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος εἴτε ἐκ μέρους τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος, εἴτε ἐκ μέρους μιᾶς Ὀργανώσεως ἢ ἑνὸς Συλλόγου, διότι εἶναι γνωστὸν σήμερον ποῖον ἐνδιαφέρον δύναται νὰ ἀναπτυχθῇ διὰ μίαν περιοχὴν ὅταν προβληθῇ καταλλήλως ἡ παραδοσιακὴ τοπικὴ λαϊκὴ τέχνη καὶ χειροτεχνία προσαρμοζομένη καταλλήλως λ.χ. διὰ φορέματα π.χ. Μύκονος, Ἰωάννινα, Κρήτη κ.λπ.

Β'. Τουρισμὸς

Ὁ τομεὺς αὐτὸς ἔχει καταστῇ πλέον ἡ ὑπ' ἀριθ. 1 πηγὴ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ὁλοκλήρων περιοχῶν αἱ ὁποῖαι δὲν εἶχον ἄλλον πόρον ἐπιβιώσεως. Ἡ ἐξεύρεσις τρόπων ἀναπτύξεώς του καὶ εἰς περιοχὰς ὅπου σήμερον δὲν ἔχει δώσει ἀποτελέσματα εἶναι ἐπιβεβλημένη καὶ πρέπει νὰ ἀπασχολήσῃ σοβαρῶς τοὺς Δήμους οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ ὀργανώσουν τουριστικῶς τὴν περιοχήν των.

Τὰ μέτρα ἅτινα προτείνονται εἶναι :

1) Ἡ ἀνάθεσις εἰς τοὺς Δήμους τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ τοπικοῦ Τουριστικοῦ ἐλέγχου διὰ τῆς συστάσεως εἰς ὅλας τὰς πόλεις Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν Τουρισμοῦ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Δημάρχου ὡς καὶ ἐπισήμου Τουριστικοῦ γραφείου εἰς τοὺς Δήμους αἱ ὁποῖαι ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἄσκησιν τῆς ἐποπτείας ἢ ἐξυπηρετήσεως ποὺ θὰ παρέχουν, θὰ ὑποχρεοῦνται νὰ συντάσσουν διετὲς ἢ τετραετὲς πρόγραμμα τοπικῆς τουριστικῆς ἀναπτύξεως τὸ ὁποῖον θὰ ὑποβάλλεται εἰς τὸν ΕΟΤ πρὸς ἔγκρισιν αὐτοῦ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀναλόγως τῶν γενικῶν ἐθνικῶν του στόχων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἱκανοποίησιν καὶ τῶν τοπικῶν ἀναγκῶν. Σήμερον ἡ ἐποπτεία καὶ ἐξυπηρέτηνις ἀσκεῖται ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν Τουρισμοῦ ἡ ὁποία εἰς πλείστας πόλεις εἶναι ἐλλιπὴς ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀργάνων ἀλλὰ καὶ τὴν καταλληλότητα αὐτῶν. Ἰδίως αἱ πόλεις αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν χαρακτηρισθῇ ὡς τουριστικαὶ ἔχουν μόνον ἓν ἢ δύο ὄργανα καὶ τὰ προβλήματα ἐπὶ τοῦ τομέως αὐτοῦ δὲν παύουν νὰ ὑφίστανται.

Ἐξ ἄλλου ἡ προτεινομένη μεταβίβασις τῆς ἁρμοδιότητος εἰς τοὺς ΟΤΑ τῆς ἐποπτείας καὶ προγραμματισμοῦ τῆς τουριστικῆς ἀναπτύξεως ὑπαγορεύεται καὶ ἐκ τῆς ἀναντιρρήτου διαπιστώσεως ὅτι ἡ διάγνωσις τῶν τοπικῶν προβλημάτων θὰ εἶναι σαφεστέρα ἀπὸ τοὺς τοπικοὺς ἄρχοντας τῶν ὁποίων παραλλήλως ἀνυψοῦται καὶ τὸ κῦρος, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ συμμετοχὴ ἐγκρίτων πολιτῶν εἰς τὴν Τοπικὴν Ἐπιτροπὴν θὰ αὐξήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν κατοίκων καὶ ἡ συμβολή των πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ θὰ εἶναι θετικωτέρα μὲ ἀποτέλεσμα παραλλήλως διὰ τῆς δημιουργίας ἑλκυστικωτέρων συνθηκῶν εἰς τὴν πόλιν αὐτομάτως αὕτη θὰ ἀναπτυχθῇ καὶ ἐκσυγχρονισθῇ συνδρομούσης καὶ τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας ἡ ὁποία κινεῖται ἀπὸ ἐπιχειρηματικὰ κίνητρα καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ πρόοδος καὶ ἀνάπτυξις εἶναι πλέον ἐξησφαλισμένη.

2) Ἡ παροχὴ δυνατότητος καὶ εὐχερείας εἰς τοὺς Δήμους συνάψεως

δανείων διὰ τῶν ὁποίων θὰ προβαίνῃ εἰς τὸν ἐξοπλισμὸν μικρῶν τοπικῶν ἐπιχειρήσεων αἱ ὁποῖαι λειτουργοῦν εἰς ζώνας τουριστικῆς προβολῆς καὶ ἐμφανίσεως τῆς πόλεως — πλατεῖαι, παραλίαι — διὰ ὁμοιομόρφων καθισμάτων καὶ λοιπῶν ἐπίπλων ἢ σκευῶν καὶ ἐξόφλησις ἢ τοκοχρεωλυτικῶς δι' ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα ἐφ' ὅσον παρέξουν τὰς ἀπαιτουμένας ἐγγυήσεις ἢ διὰ τῆς ἐπιβολῆς εἰδικοῦ προσθέτου τέλους. Τὰ δάνεια ταῦτα θὰ δύνανται νὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς δάνεια μικρᾶς τουριστικῆς ἀναπτύξεως.

3) Προβολὴ καὶ τόνωσις τῶν τοπικῶν θρησκευτικῶν ἑορτῶν.

Γ'. Τοπικὴ Οἰκονομικὴ Ἀποκέντρωσις

Διὰ τὸν συντονισμὸν τῆς ἀναπτύξεως μιᾶς περιοχῆς ἀπαιτεῖται ἡ τοπικὴ οἰκονομικὴ ἀποκέντρωσις διὰ τῆς δημιουργίας καὶ κατανομῆς πρὸς τὰ μὴ ἀναπτυσσόμενα σημεῖα της στοιχείων τὰ ὁποῖα θὰ ἐπιβοηθήσουν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν, ἤτοι :

1) Διάνοιξις μικρῶν περιφερειακῶν ὁδῶν εἰς τὰς παρυφὰς τῶν πόλεων πρὸς δημιουργίαν καὶ εἰς αὐτὰ τὰ σημεῖα κινήσεως καὶ ζωῆς καὶ παραλλήλου ἀποσυμφορήσεως τοῦ κέντρου.

2) Μετάθεσις ἀφετηριῶν ἢ στάσεων ἀστικῆς καὶ ὑπεραστικῆς συγκοινωνίας, σταθμῶν ταξὶ καὶ χώρων σταθμεύσεως ἰδιωτικῶν αὐτοκινήτων.

3) Τὴν μελέτην τῶν τάσεων ἀναπτύξεως τῶν πόλεων καὶ ἐπεκτάσεως εἰς αὐτὰς τοῦ σχεδίου πόλεως καὶ δὴ εἰς περιοχὰς ὅπου ὑπάρχουν προϋποθέσεις καὶ προοπτικαὶ μελλοντικῆς ἀναπτύξεως, διότι ἡ μὴ ὕπαρξις σχεδίου πολλαπλασιάζει καὶ διατηρεῖ μίαν οἰκοδομικὴν ἀναρχίαν, ἐνῷ ἡ ἐπέκτασις θὰ δύναται νὰ ἐπιβάλῃ αὐστηροὺς περιορισμοὺς ὡς ὁ ηὐξημένος ἀκάλυπτος χῶρος μὲ ἀποτέλεσμα ἡ ἀνάπτυξις τῆς πόλεως νὰ ὁδηγηθῇ φυσιολογικῶς εἰς τὴν δημιουργίαν Κηπουπόλεως κ.λπ.

4) Ἡ χωροταξικὴ ρύθμισις τῶν πόλεων πρὸς δημιουργίαν ζωνῶν ἀναπτύξεως τῶν βιοτεχνιῶν, ἐλαφρᾶς βιομηχανίας κ.λπ. Καὶ διὰ τῆς ρυθμίσεως ταύτης θὰ καθοδηγηθῇ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία πρὸς ἐπιθυμητὰς χρήσεις αἱ ὁποῖαι θὰ εἶναι ἐναρμονισμέναι πρὸς τὸν προγραμματισμὸν τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων, ἀλλὰ καὶ ἀρνητικῶς θὰ ἀποφεύγεται ἡ ἀνεπιθύμητος ἐγκατάστασις δραστηριοτήτων εἰς διάφορα τμήματα.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ σχεδίου πόλεως, ἡ ἐπέκτασίς του καὶ ἡ χωροταξικὴ ρύθμισις θὰ δύναται νὰ ἀντιμετωπισθῇ διὰ τῶν πόρων τῶν εἰσπραττομένων εἰς τὰς περιοχὰς ἐκ τοῦ ΚΗ' Ψηφίσματος, διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ παρεχομένου σήμερον ἐλαχίστου ποσοστοῦ, καὶ ἐκ τοῦ φόρου μεταβιβάσεως οἰκοδομῶν, διότι ἐνῷ ἡ φορολογία αὕτη εἶναι τοπικὴ καὶ προέρχεται ἐκ τῆς ἀναπτύξεως μιᾶς πόλεως τὸ ἀποδιδόμενον εἰς τοὺς Δήμους 3 %, εἶναι χαμηλὸν καὶ ἀνεπαρκές.

5) Νὰ παραχωρηθοῦν εἰς τοὺς ΟΤΑ ὡς φυσικῶν δικαιούχων οἱ χῶροι καὶ τὰ εἰκόπεδα ἰδιοκτησίας διαφόρων ἀγροτικῶν χαρακτηριζομένων συλλόγων, οἱ ὁποῖοι διελύθησαν βάσει τοῦ Α.Ν. 31/67 καὶ 237/67 περιελθόντα ταῦτα εἰς

τὴν ΠΑΣΕΓΕΣ καὶ δημιουργοῦν σήμερον κώλυμα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν περιοχῶν παραμένοντα ἀναξιοποίητα, προσέτι δὲ δημιουργοῦν ἀντιαισθητικὴν εἰκόνα.

6) Ἡ προστασία καὶ ἀνάπτυξις τοῦ τοπίου καὶ τῶν φυσικῶν καλλονῶν τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τοὺς βασικωτέρους παράγοντας ἀλλὰ καὶ ἀνεξόδους πόλους ἕλξεως, ἐπιφέροντα ὀφέλη κυρίως οἰκονομικά.

Ἡ ἔλλειψις τῶν ἰσχυροτέρων φορέων τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ἑνὸς τόπου, τῶν βιομηχανιῶν ἢ ἄλλων ἰδιωτικῶν ἐπενδύσεων, παρὰ τὰ σοβαρὰ λαμβανόμενα μέτρα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν τομέα αὐτὸν πρέπει νὰ ὁδηγήσῃ τοὺς Δήμους εἰς τὴν δημιουργίαν τῶν προϋποθέσεων ἕλξεως τοιούτων μονάδων καὶ εἶναι αὗται :

1) Πρόβλεψις καὶ προετοιμασίαι δωρεὰν παραχωρήσεως εἰς μειωμένην τιμὴν πωλήσεως ἐκτάσεων καταλλήλων πρὸς ἐγκατάστασιν τούτων, καὶ

2) Τὴν δημιουργίαν πολιτιστικοῦ περιβάλλοντος πρὸς ἕλξιν τοῦ Ἐπιστημονικοῦ, εἰδικευμένου καὶ διοικητικοῦ προσωπικοῦ.

Κοινωνικὴ Ἀνάπτυξις

Κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀτομικῆς δράσεως ἑνὸς ἑκάστου συνεχῶς ἀναδιαρθρώνεται καὶ ἀναπροσαρμόζεται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν τὸ κοινωνικὸν σύνολον καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐπιβάλλεται μία ἐξισορρόπησις μεταξὺ τοῦ κοινωνικοῦ τούτου συνόλου καὶ τοῦ ἐφαρμοζομένου ἄνωθεν ἀναπτυξιακοῦ προγράμματος καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ εὐαίσθητον σημεῖον τοῦ προγραμματισμοῦ, ἡ ἐναρμόνισις τῶν δύο ἀναπτυξιακῶν παραγόντων : Πρόγραμμα καὶ Ἄνθρωπος.

Ἡ ἐναρμόνισις αὕτη θὰ δοθῇ ἐκ τοῦ ἐρωτήματος : Ἐὰν τὸ ἐπιδιωκόμενον ὑπὸ τοῦ προγράμματος εἶναι καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ἀτόμων τὸ ἐπιθυμητόν. Βάσει δὲ τῶν κοινωνικῶν ἀντιδράσεων προσαρμόζονται ἀναλόγως καὶ αἱ μέθοδοι.

Οὕτω ἡ ἐξασφάλισις τῆς ἀμεσωτέρας λαϊκῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν ἀναπτυξιακὴν διαδικασίαν εἶναι ἐπιβεβλημένη διὰ πρακτικοὺς κυρίως λόγους διότι καθίσταται εὐχερεστέρα καὶ ἀσφαλεστέρα ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ προγράμματος ἐκ τῆς τελικῆς ἱκανοποιήσεως τῶν προσδοκιῶν τοῦ πληθυσμοῦ.

Οἱ παράγοντες ὅμως οἱ ὁποῖοι ἐπηρεάζουν τὴν δυνατότητα καὶ ἔκτασιν τῆς συμμετοχῆς τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ προγράμματος αὐτοῦ, εἶναι ἡ σύνθεσις τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ὑπὸ ἀνάπτυξιν περιφερείας καὶ τὸ πολιτιστικόν του ἐπίπεδον. Καὶ ἔχομεν τὸ φαινόμενον ὅπου τὸ πολιτιστικὸν ἐπίπεδον εἶναι χαμηλὸν αἱ μορφαὶ τῶν κοινωνικῶν θέσεων καὶ τῆς κοινωνικῆς ὀργανώσεως νὰ παραμένουν εἰς βαθμὸν παραδοσιακόν.

Ἐδῶ ἀκριβῶς καλεῖται ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις νὰ διαδραματίσῃ τὸν ρόλον τοῦ παράγοντος καὶ ὀργανωτοῦ εἰς τὴν κοινωνικὴν ἄνοδον καὶ ἐξέλιξιν τῶν ἀτόμων καὶ τοῦ συνόλου κυρίου λόγου τῆς ἀνάγκης ἱκανοποιήσεως τῶν ἀτόμων τῶν πνευματικῶν καὶ ψυχαγωγικῶν των ἀναγκῶν αἱ ὁποῖαι διαδραματίζουν ὁλονὲν καὶ σπουδαιότερον ρόλον εἰς τὴν ζωὴν καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ τῶν ἀτόμων ἐκείνων τῶν ὁποίων ἡ ἐπαρχία ἔχει μεγαλυτέραν ἀνάγκην τῆς παρουσίας

των εἰς τὴν ζωήν της, δυσχεραινομένης οὕτω τῆς ἐφαρμογῆς οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς ἀναπτύξεως.

Ἡ ἐπίτευξις τῶν στόχων αὐτῶν θὰ ἔχῃ καὶ μίαν ἄλλην εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν : θὰ ἀμβλύνῃ τὴν ἀπροθυμίαν τῶν ἐπιστημόνων, εἰδικευμένων στελεχῶν καὶ διοικητικοῦ προσωπικοῦ οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπανδρώσουν ἀναπτυξιακοὺς φορεῖς — Βιομηχανίας, Ἱδρύματα κλπ. — παρὰ τὴν πληθώραν τῶν ἄλλων κινήτρων, διὰ νὰ ἔλθουν νὰ ζήσουν τὴν «ἄχαρι ζωὴν τῆς ἐπαρχίας».

Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀναπτυξιακῆς πολιτικῆς ἐπὶ τοῦ κοινωνικοῦ τομέως πρέπει νὰ ἔχωμεν συμπερασματικῶς ὑπ' ὄψιν τὰς δύο κατωτέρω κατηγορίας :

α) Τὴν κοινωνικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ λαοῦ καὶ δημιουργίαν συνθηκῶν ἐναρμονίσεως συνόλου καὶ ἀτόμου καὶ β) τὴν δημιουργίαν πολιτιστικῆς ζωῆς καὶ προϋποθέσεων, διὰ τὸν μετριασμὸν τῆς ἐσωτερικῆς μεταναστεύσεως πρὸς τὰ μεγάλα ἀστικὰ κέντρα, καὶ τὴν παράλληλον προσέλκυσιν ἀτόμων τῶν ὁποίων ἔχομεν ἀνάγκην πρὸς ἐπιβοήθησιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐθνικοῦ ἀναπτυξιακοῦ οἰκονομικοῦ προγράμματος.

Ταῦτα δύνανται νὰ ἐπιτευχθοῦν διὰ τῆς λήψεως ὑπὸ τῶν ΟΤΑ τῶν κάτωθι μέτρων :

1) Τὴν ἵδρυσιν Πνευματικῶν ἢ Πολιτιστικῶν Κέντρων ὑπὸ τὴν εὐρεῖαν αὐτῶν ἔννοιαν ἅτινα θὰ καταστοῦν οἱ φορεῖς ἀλλὰ καὶ παράγοντες τῆς κοινωνικῆς ἀναπτύξεως. Τὰ Κέντρα ταῦτα δέον ὅπως ἀποτελοῦν ἱδρύματα παρὰ τῷ Δήμῳ ἢ τῇ Κοινότητι διὰ νὰ ἐλέγχεται ὑπ' αὐτοῦ πλήρως ἡ δρᾶσις των.

Τὸ Κυβερνητικὸν ἐνδιαφέρον ἐπὶ τοῦ τομέως αὐτοῦ ἐξεδηλώθη πληθωρικὸν καὶ ἤδη διὰ προσφάτου Διαταγῆς παρέχονται ὁδηγίαι διὰ τὴν δημιουργίαν των. Αὕτη ὅμως ἔχει μίαν βασικὴν ἀδυναμίαν : Τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ παρασχεθησομένου Δανείου διὰ τῶν πόρων τοῦ ἰδίου τούτου Πνευματικοῦ ἢ Πολιτιστικοῦ Κέντρου. Ἂν ὅμως προσπαθήσωμεν νὰ συνδυάσωμεν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ καὶ ἐπιχείρησιν, φοβοῦμαι πὼς ἓν ἐκ τῶν δύο θὰ ἀποτύχῃ. Διότι οὔτε τὸ θέατρον τὸ ὁποῖον θὰ στεγασθῇ εἰς τὸ Κέντρον αὐτὸ εἶναι δυνατὸν νὰ δοθῇ εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν πρὸς πορισμὸν ἐσόδων καὶ θὰ καταλήξῃ εἰς λαϊκὸν κινηματογράφον, οὔτε καταστήματα δύναται νὰ δημιουργηθοῦν ἢ ἂν δημιουργηθοῦν δὲν θὰ ἀποδώσουν τόσα διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ Κέντρου καὶ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ δανείου, ὅταν μάλιστα ἡ θέσις τούτου δὲν θὰ πρέπει νὰ εἶναι εἰς τὰς ἐμπορικὰς ζώνας τῆς πόλεως.

Ἡ προτεινομένη λύσις εἶναι ἡ ἑξῆς καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας νὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ ἀναφέρω ὅτι ὁ Δῆμος Τριπόλεως ἐστράφη καὶ ἔθεσεν εἰς κίνησιν : Τὴν ἑνοποίησιν τῶν κληροδοτημάτων ἐκείνων τῶν ὁποίων οἱ σκοποὶ συγκλίνουν πρὸς τοὺς τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου καὶ πραγμάτωσιν τῶν ταχθέντων σκοπῶν τοῦ διαθέτου ὑπὸ τῆς μιᾶς καὶ ἑνιαίας διοικήσεως τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου. Διὰ τῆς καταλλήλου ἀξιοποιήσεως ἢ ἐκποιήσεως κληροδοτημάτων ἐπιτυγχάνεται καὶ ἔσοδον διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ Κέντρου καὶ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν λειτουργικῶν του σκοπῶν.

Τὸ 424/1970 Νομοθετικὸν Διάταγμα περὶ τῆς ἐπωφελεστέρας ἐκμεταλ-

λεύσεως ἢ διαθέσεως τῶν ὑπὲρ κοινωφελῶν σκοπῶν καταληφθέντων κληροδοτημάτων», δίδει μίαν εὐχέρειαν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἀνωτέρω σκοποῦ, ἀλλὰ παρίσταται ἀνάγκη τῆς συμπληρώσεως τούτου δι' ἄρθρου τὸ ὁποῖον σαφῶς θὰ καθορίζῃ τὴν εὐχέρειαν τῆς ὑπαγωγῆς τῶν ἀδρανούντων ἐξ αὐτῶν εἰς τὰ πνευματικὰ κέντρα ἢ πολιτιστικὰ τοιαῦτα ὑπὸ τὴν ἐνιαίαν Διοίκησιν αὐτῶν, ἐφ' ὅσον οὐσιαστικῶς ὁ σκοπὸς τοῦ διαθέτου ἐκπληροῦται ἀσφαλέστερον.

Τὰ Πνευματικὰ ταῦτα Κέντρα θὰ καταστοῦν ἱκανὰ διὰ τῆς καταλλήλου διαρθρώσεως νὰ ρυθμίζουν τὴν περαιτέρω πνευματικήν, κοινωνικὴν καὶ πολιτιστικὴν ζωὴν τῆς πόλεως, ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τοῦ Νομοῦ διὰ τῆς στεγάσεως εἰς αὐτά : Τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου τὸ ὁποῖον θὰ φιλοξενῇ ἐλεύθερα ἢ κρατικὰ θεατρικὰ συγκροτήματα. Τῆς στεγάσεως ἐπίσης τῆς Δημοτικῆς Φιλαρμονικῆς, Χορωδίας καὶ Μπαντίνας, Λαογραφικοῦ Μουσείου διὰ τοῦ ὁποίου θὰ διασωθοῦν ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τῶν Ἀθηναίων «ἀντικὲρ» τὰ Ἐθνικά μας Κειμήλια καὶ ἀντικείμενα λαϊκῆς τέχνης, τῆς Δημοτικῆς ἢ καὶ τῆς Δημοσίας Βιβλιοθήκης διὰ τῆς δημιουργίας καταλλήλων χώρων πρὸς ἐξυπηρέτησιν μελετητῶν, σπουδαστῶν καὶ κοινοῦ. Ἀκόμη εἰς τὰ Κέντρα αὐτὰ θὰ γίνωνται συχνὰ πνευματικαὶ ἐκδηλώσεις, σεμινάρια ἐπιμορφώσεως καὶ συνέδρια τὰ ὁποῖα τονώνουν τὴν τοπικὴν οἰκονομίαν, ἀλλὰ καὶ προβάλλουν τὴν πόλιν καὶ τέλος θὰ ἐκδίδωνται ὑπ' αὐτῶν συγγράμματα ἐντοπίων λογίων καὶ θὰ διοργανοῦνται ἐκθέσεις, ἐντοπίων ἐπίσης καλλιτεχνῶν ἢ θὰ προβάλλωνται εἴδη χειροτεχνίας καὶ τοπικῆς λαϊκῆς τέχνης.

2) Ἐκτὸς τῶν Πνευματικῶν Κέντρων, οἱ ΟΤΑ δύνανται νὰ δημιουργήσουν καὶ ἱδρύσουν παρ' αὐτοῖς Ἱδρύματα κοινωφελῶν σκοπῶν καλύπτοντες τοπικὰς κοινωνικὰς ἀνάγκας ὡς : Βρεφοκομικούς σταθμούς, Γηροκομεῖα κλπ.

3) Τὴν δημιουργίαν Παιδικῶν Χαρῶν, Πλατειῶν καὶ Πάρκων, ὅπου κατὰ τὸ θέρος πέραν τῆς συνήθους ψυχαγωγίας θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ὀργανοῦνται ὑπὸ τῶν Δήμων ὑπαίθριοι συναυλίαι ἀπὸ τὴν τοπικὴν Χορωδίαν ἢ τὴν Φιλαρμονικὴν ἢ νὰ πραγματοποιοῦνται κινηματογραφικαὶ προβολαὶ μὲ φίλμ ψυχαγωγικά, μορφωτικὰ καὶ κυρίως ἐνημερωτικά.

Ἐδῶ ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις ἐκ τῶν πόρων τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων καθίσταται ἐπιβεβλημένη διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ σύναψις δανείου διὰ τὴν κατασκευὴν Πάρκων καὶ Πλατειῶν εἶναι ἀντιοικονομικὴ διὰ ἕνα μικρὸν Δῆμον.

4) Ἡ παροχὴ βοηθημάτων καὶ ἐν γένει κοινωνικὴ μέριμνα πρὸς τοὺς ἀναξιοπαθοῦντας συμπολίτας διὰ τροφίμων ἢ φαρμάκων ἀποτελεῖ σημαντικὴν διὰ τὸν Δῆμον μέριμναν κοινωνικῆς μορφῆς.

5) Τὴν λῆψιν πρωτοβουλίας καὶ ἐπίλυσιν προβλημάτων διαφόρων δρώντων τοπικῶς ἐξωραϊστικῶν συλλόγων οἱ ὁποῖοι συνεισφέρουν εἰς τὴν κοινωνικὴν ἀνάπτυξιν διὰ τῆς ἀξιοποιήσεως συνήθως ἐξωκκλησίων, συνοικιῶν καὶ μικρῶν οἰκισμῶν.

6) Ἡ δημιουργία Γυμναστηρίων καὶ Ἀθλητικῶν Κέντρων διὰ τῆς εὑρέσεως καὶ παραχωρήσεως καταλλήλων χώρων πρὸς τὴν Γεν. Γραμματείαν

'Αθλητισμοῦ ἡ ὁποία ἄνευ φειδοῦς εἰς ὁλόκληρον τὸν 'Ελληνικὸν χῶρον δημιουργεῖ τὰς προϋποθέσεις διὰ τὴν ἀθλητικὴν ἐπίδοσιν τῶν νέων.

7) 'Ο ἐξωραϊσμὸς τῆς πόλεως ἢ τῆς Κοινότητος διὰ νέον φωτιστικῶν σωμάτων, δημιουργία Παιδάκων καὶ ἀναβρυτηρίων καὶ σχολαστικὴν τήρησιν τῆς καθαριότητος καὶ προστασίας τοῦ τοπίου.

Τέλος πᾶσα ἐνέργεια οἰκονομικῆς ἢ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως θὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπιτυχοῦσα καὶ θὰ προσδώσῃ ταχύτερον τοὺς καρπούς της ἀλλὰ καὶ θὰ διευκολύνῃ τὸν συντονισμὸν τῆς δράσεως τῶν κρατικῶν φορέων ὅταν παρὰ τῶν ΟΤΑ διαμορφωθῇ εὐνοϊκὸν ψυχολογικὸν κλῖμα διὰ τὰ ἀποτελέσματα ἐκ τῆς ἀναπτύξεως αὐτῆς καὶ κατανοηθῇ τοῦτο ἀπὸ τὰς παραγωγικὰς τάξεις καὶ τὰ εὐρύτερα λαϊκὰ στρώματα. Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς ἐνημερώσεως τοῦ κοινοῦ. Διότι ἀντιθέτως ἀποξενοῦται τὸ κοινὸν ἀπὸ τὰς δημοτικὰς ἢ κοινοτικὰς ὑποθέσεις ἀγνοεῖ τὴν ἐξέλιξίν των καὶ ἔχομεν ὡς ἐπακόλουθον τὴν δυσπιστίαν καὶ ἀπάθειαν διὰ κάθε σημαντικὴν προσπάθειαν καὶ ἐξ αὐτῶν ἡ μοιρολατρία, ἡ λαθροβίωσις, ἡ κοινωνικὴ ἀπομόνωσις, ἡ στεγανότης τῶν κοινωνικῶν τάξεων καὶ ἡ παραδοσιακὴ πλέον ἀρνητικὴ συμμετοχὴ εἰς τὴν ὅλην ἀναπτυξιακὴν προσπάθειαν τῆς ἀνευθύνου κριτικῆς τοῦ καφενέ.

Θὰ εἰσηγούμην πέραν τῆς ἐκδόσεως δὶς μηνιαίως Δελτίων Τύπου ὑπὸ τῶν Δήμων, καὶ τὴν ἔκδοσιν παρ' ἑκάστου Δήμου 'Εφημερίδος ἡ ὁποία θὰ διανέμεται πρὸς ὅλους τοὺς δημότας καὶ ἡ ὁποία θὰ ἀπετέλει τὸν κρίκον δημότου καὶ Δημάρχου.

Ἴσως πλεῖσται ἐκ τῶν ὡς ἄνω δαπανῶν πρὸς ἐπίτευξιν καὶ προαγωγὴν τῶν κοινωνικῶν στόχων ποὺ θὰ θέσῃ ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης ἀναλόγως τῶν τοπικῶν συνθηκῶν καὶ ἀναγκῶν εἰς τοὺς ΟΤΑ θὰ θεωρηθοῦν ἐκ πρώτης ὄψεως ὡς καταναλωτικαὶ δαπάναι καὶ οὐχὶ ὡς παραγωγικαὶ ἐπενδύσεις. 'Η κάλυψις ὅμως τῶν ἄνω ἀπαιτήσεων καὶ κοινωνικῶν ἀναγκῶν ἀποτελεῖ ἐν πολλοῖς προϋπόθεσιν, ὡς ἀνεπτύξαμεν ἀνωτέρω, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ προγράμματος περιφερειακῆς ἢ τοπικῆς ἀναπτύξεως καὶ ὡς ἐκ τούτου οὐσιαστικῶς πρόκειται περὶ δαπανῶν παραγωγικῶν.

Προτάσεις:

1) Συνεργασία ΟΤΑ — κυρίως ἐπιπέδου Δήμων — καὶ Νομάρχου πρὸς κατάστρωσιν τοῦ Τοπικοῦ Προγράμματος (Νομαρχίας) διὰ τὴν ἀξιοποίησιν ὅλων τῶν τοπικῶν δυνάμεων καὶ ἀξιολόγησιν ἔργων ὡς πρὸς τὴν προτεραιότητα ἐκτελέσεών των.

2) Συγχώνευσις ὁμάδων ΟΤΑ μικροῦ πληθυσμοῦ — ἐπιπέδου Κοινότητος — πρὸς καλλιτέραν ἐπιβοήθησιν τῆς Διοικήσεως ἐπιτυχοῦς ἐφαρμογῆς ἀναπτυξιακοῦ προγράμματος ἀλλὰ καὶ περιστολὴν δαπανῶν ταύτης.

3) Περιορισμὸς ἐλέγχου Διοικήσεως ὡς πρὸς τὴν ἐξέτασιν καὶ ἔρευναν ἐπὶ τῆς σκοπιμότητος τῶν ἀποφάσεων τῶν ΟΤΑ, διότι ἡ κρατοῦσα κατάστασις μειώνει τὸ κῦρος τῶν Τοπικῶν ἀρχόντων καὶ ἀφαιρεῖ ἐξ αὐτῶν τὴν πρωτοβουλίαν.

4) Ἀνάθεσις εἰς τοὺς Δήμους ἁρμοδιοτήτων Τοπικοῦ Τουριστικοῦ ἐλέγχου διὰ α) συστάσεως Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν Τουρισμοῦ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Δημάρχου, β) συστάσεως εἰς τοὺς Δήμους Τουριστικῶν Γραφείων Πληροφοριῶν καὶ γ) συντάξεως ὑπὸ Ἐπιτροπῶν καὶ ὑποβολὴν εἰς ΕΟΤ διετοῦς ἢ τετραετοῦς Τουριστικοῦ προγράμματος ἀναπτύξεως.

5) Παροχὴ δανείων «Μικρᾶς Τουριστικῆς ἀναπτύξεως» πρὸς ἐξοπλισμὸν ὑπὸ τοῦ Δήμου μικρῶν ἐπιχειρήσεων λειτουργουσῶν εἰς ζώνας ἐμφανίσεως τῶν πόλεων, ἐφ' ὅσον παρέχουν ἀσφαλεῖς ἐγγυήσεις διὰ τὴν ἐξόφλησιν τούτων.

6) Αὔξησις ποσοστοῦ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως ἐκ πόρων προερχομένων ἐκ τοῦ ΚΗ' ψηφίσματος καὶ τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων πρὸς παροχὴν δυνατοτήτων εἰς τοὺς ΟΤΑ ἐφαρμογῆς τοῦ Σχεδίου Πόλεως καὶ συντάξεως μελετῶν χωροταξικῆς ρυθμίσεως, δεδομένου ὅτι αἱ φορολογίαι αὗται προέρχονται ἐκ τῆς τοπικῆς ἀναπτύξεως καὶ θεωροῦνται κατ' ἐξοχὴν τοπικαί.

7) Παραχώρησις εἰς τοὺς ΟΤΑ τῶν οἰκοπέδων καὶ ἰδιοκτησιῶν τῶν διαλυθέντων ἀγροτικῶν Συλλόγων καὶ περιελθόντων τούτων εἰς τὴν ΠΑΣΕΓΕΣ δυνάμει τῶν ὑπ' ἀριθ. 31/67 καὶ 237/67 Α.Ν. πρὸς ἀξιοποίησίν των δι' ἔργων κοινῆς ὠφελείας.

8) Συμπλήρωσις τοῦ Ν.Δ. 424/70 περὶ ἐπωφελεστέρας ἐκμεταλλεύσεως ἢ διαθέσεως τῶν ὑπὲρ κοινωφελῶν σκοπῶν καταληφθέντων Κληροδοτημάτων διὰ τοῦ σαφοῦς καθορισμοῦ τῆς εὐχεροῦς ὑπαγωγῆς τῶν ἀδρανούντων ἐξ αὐτῶν εἰς τὰ Πνευματικὰ ἢ Πολιτιστικὰ Κέντρα τῶν Δήμων ὑπὸ μίαν καὶ ἐνιαίαν Διοίκησιν τὴν τοῦ Κέντρου πρὸς καλλιτέραν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ διαθέτου.

9) Παροχὴ εἰδικῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων πρὸς δημιουργίαν ἢ διαμόρφωσιν Πλατειῶν, Κυκλοφοριακῶν κόμβων, Παιδικῶν Χαρῶν κ.λπ.

10) Ἔκδοσις ὑπὸ τῶν Δήμων 15θημέρου Δελτίου Τύπου καὶ ἐξέτασις δυνατότητος ὁμοίας δημοτικῆς Ἐφημερίδος μὲ παραλήπτας τοὺς ἐκπροσώπους τῶν διαφόρων τάξεων τῆς πόλεως καὶ μὲ στόχον ὅλους τοὺς Δημότας, ἵνα καθίστανται κοινωνοὶ σαφέστερον καὶ ὑπευθύνως τῆς ἐξελίξεως τῶν Δημοτικῶν ὑποθέσεων».

Πρόεδρος (κ. Δ. Ρίτσος): Ὁ κ. Δήμαρχος Τριπόλεως, λεπτομερέστατα μᾶς ἐξέθεσε, τὸ θέμα ποὺ ἐπραγματεύθη, διὰ τῆς ὁμιλίας του.

Δὲν νομίζω, Κύριοι, ὅτι χρειάζεται, ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, περαιτέρω συζήτησις.

Ἐρωτήσεις - Παρεμβάσεις

Δήμαρχος Σύρου: Λίαν εὐστόχως, κ. Πρόεδρε, ἔθεσεν ὁ κ. Δήμαρχος Τριπόλεως, τὸ θέμα τῶν σχολαζόντων κληροδοτημάτων. Ἐρωτᾶται ὅμως: Ὑπάρχουν εἰς ὅλους τοὺς Δήμους σχολάζοντα κληροδοτήματα;

Πρόεδρος (κ. Δ. Ρῖτσος): Ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν, δὲν τίθεται θέμα.

Νομάρχης Λαρίσης: Πῶς ἀντιλαμβάνεται ὁ κ. Δήμαρχος Τριπόλεως τὴν κατάρτισιν ἔργων τουριστικῆς ἀξιοποιήσεως. Θὰ δύναται, δηλαδή, τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Νομάρχου, νὰ κάμῃ τοιαῦτα ἔργα;

Δήμαρχος Τριπόλεως: Θὰ ὑποβάλῃ ὁ Δήμαρχος τὰ σχετικὰ σχέδια εἰς τὸν Ε.Ο.Τ. καὶ τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ε.Ο.Τ. θὰ δύναται ὁ Δήμαρχος νὰ προχωρῇ εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν τουριστικῶν αὐτῶν ἔργων.

Νομάρχης Καβάλας (κ. Κούρναβος): Κύριε Δήμαρχε, εἴπατε ὅτι θὰ πρέπει οἱ ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως νὰ ἔχουν τὴν εὐθύνην τοῦ προγραμματισμοῦ τουριστικῶν προγραμμάτων. Ὅπως γνωρίζομεν, ὁ Τουρισμὸς ἀποτελεῖ εἶδος λειτουργικῆς ἀποκεντρώσεως ἡ ὁποία ἀνετέθη ἀπὸ τὴν κεντρικὴν ἐξουσίαν, δηλαδὴ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Προεδρίας εἰς ἕνα ὀργανισμὸν καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Προεδρίας ἔχει τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον. Πῶς εἶναι δυνατὸν τώρα, πῶς ἀντιλαμβάνονται οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, τὸν χωρισμὸν αὐτῆς τῆς ἀποκεντρώσεως ὥστε νὰ ἀνατεθῇ ὁ Προγραμματισμὸς τῶν τουριστικῶν ἔργων εἰς τοὺς Δήμους ἢ τὰς Κοινότητας, δεδομένου ὅτι σήμερον αἱ Νομαρχίαι δὲν προγραμματίζουν τουριστικὰ ἔργα παρὰ μόνον ἐκεῖνα ποὺ θὰ ὑποδείξουν οἱ Δῆμοι ἢ αἱ Κοινότητες.

Δεύτερον ἤθελον τὴν ἐξῆς διασάφησιν, σχετικῶς μὲ τὰ κληροδοτήματα. Ὅπως ξέρετε, τὰ κληροδοτήματα ἀποτελοῦν τὴν τελευταίαν θέλησιν τοῦ διαθέτου, ἡ ὁποία κατὰ τὰς γενικὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου εἶναι ἀπαραβίαστος. Καὶ ὅταν ἔρχεται τὸ δικαστήριον νὰ ἑρμηνεύσῃ τὴν τελευταίαν βούλησιν τοῦ διαθέτου ὑποτίθεται ὅτι θὰ διατυπώσῃ ποία θὰ εἶναι ἡ εἰκαζομένη θέλησις τοῦ διαθέτου ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, ἐὰν ὁ διαθέτης ἔζη. Ἐπομένως ὁ νομοθέτης δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καθορίσῃ ὅτι ὁ σκοπὸς αὐτὸς τοῦ διαθέτου εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπαχθῇ εἰς ἄλλον σκοπόν. Ἐπομένως τὸ θέμα πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῇ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, διότι ὡς νομικὸς καὶ ἐκ τῆς πείρας ποὺ ἔχω αὐτὴ εἶναι καὶ ἐκπεφρασμένη βούλησις τοῦ δικαστοῦ περὶ τὴν παγίαν νομολογίαν τῶν δικαστηρίων.

Ἐπίσης ὡς πρὸς τὸ θέμα τὸ ὁποῖον σᾶς ἐρώτησεν ὁ συνάδελφος Λαρίσης, εἶναι ὅτι ὁ Νομάρχης, ὁ ὁποῖος ἔχει τὸ πρόγραμμα τῆς ἀναπτύξεως τοῦ Νομοῦ πάντοτε λαμβάνει ὑπ' ὄψει τὰς ὑποδείξεις τῶν ἐκπροσώπων τῶν ὀργανισμῶν τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως σύμφωνα μὲ τὰς γενικὰς ὁδηγίας καὶ τὰς προδιαγραφὰς τὰς ὁποίας ἔχει τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ. Οὐδέποτε ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἠγνοήθησαν εἰς τὰς προτάσεις των. Ἀλλὰ καὶ πέραν αὐτοῦ ἐὰν ἦσαν προτάσεις ἀναπτύξεως εἴτε μελέται ἀναπτύξεως τῶν Δήμων πάντοτε αὗται ἀξιολογήθησαν καὶ ἐτέθησαν εἰς τὴν πρώτην σειράν.

Πρόεδρος (κ. Δ. Ρίτσος) : Τὸ θέμα ἐξηντλήθη, Κύριοι. Ὁ Δήμαρχος Τριπόλεως ἔκαμεν ὡρισμένας προτάσεις. Ἡ Πολιτεία θὰ ἐξετάση τὴν πρότασιν τοῦ Δημάρχου Τριπόλεως καὶ ἐὰν κρίνῃ, ὅτι αὕτη εἶναι ἀξιόλογος θὰ τὴν υἱοθετήση.

Ὁ Δήμαρχος Βεροίας κ. Γ. Τσαλέρας, ἔχει τὸν λόγον. Θέμα τῆς ὁμιλίας του :

«Αἱ δημόσιαι σχέσεις εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν καὶ ἡ πρὸς τοὺς δημότας ψυχικὴ καὶ ἠθικὴ ἐπαφὴ τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ἀρχόντων».

κ. Γ. ΤΣΑΛΕΡΑΣ (Δήμαρχος Βεροίας) :

«1. Εἰσαγωγή.

Ἀποτελεῖ σήμερον κοινὴν συνείδησιν, ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ὅπου καὶ ἂν κατοικοῦν ἐπὶ τῆς Γῆς, ὅτι συντελοῦνται εἰς τὸν αἰῶνα μας, μὲ ρυθμὸν πού καταπλήσσει, ταχύτατοι μετασχηματισμοὶ οἱ ὁποῖοι ἐνίοτε μᾶς ἀφήνουν ἀναύδους καὶ πολὺ συχνὰ εἰς πλήρη ἀδυναμίαν προσαρμογῆς μας, εἰς τὰ συνεχῶς νέα διαμορφούμενα δεδομένα.

Ἡ νέα πραγματικότης τῆς ταχείας ἱστορικῆς ροῆς παρατηρεῖται ἤδη εἰς παγκόσμιον κλίμακα, κατὰ τὸν 20ὸν αἰῶνα καὶ ἰδίᾳ κατὰ τὸ δεύτερον ἥμισυ αὐτοῦ.

Ἐπῆλθον, κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, καὶ ἐπέρχονται συνεχῶς, ἀλλαγαὶ καὶ ἀνακατατάξεις, αἱ ὁποῖαι ἐπέδρασαν, ἀλλὰ καὶ ἐπιδροῦν ὁλονὲν ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῶν πεπρωμένων τῆς Ἀνθρωπότητος.

Αὐτὴ ἡ μεγάλη καὶ τόσον ταχεῖα Ἀλλαγή, ἔχει δημιουργήσει πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις τοῦ διεθνοῦς χώρου, τὰ νέα δεδομένα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀνεφέρθημεν, καθὼς καὶ τὰς νέας συνθήκας, καὶ ἔθεσεν ἐκείνη, πρὸ τοῦ ἀνθρώπου, τὴν σωρείαν τῶν νέων προβλημάτων.

Ἡ Τεχνολογικὴ Ἐπανάστασις καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς ἐπιτάχυνσις τοῦ ρυθμοῦ ἐκβιομηχανίσεως, ἡ ἀνάπτυξις τῶν μέσων ἐπικοινωνίας, αἱ σημειωθεῖσαι ἀλλαγαὶ εἰς τὴν μορφὴν τῶν κοινωνικῶν συστημάτων, ἡ μαζικὴ παραγωγὴ καὶ ὁ αὐτοματισμός, ἡ ποσοτικὴ καὶ ποιοτικὴ πρόοδος τοῦ Ἐργατικοῦ κινήματος, ἡ ἀνύψωσις τῆς πνευματικῆς στάθμης τοῦ ἀτόμου καὶ ἡ ὡς ἐκ τούτου νέα στάσις του, ἐντὸς καὶ ἔναντι τῆς κοινωνίας, ἀποτελοῦν μίαν πρώτην σταχυολόγησιν μερικῶν ἐκ τῶν κυρίων παραγόντων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν συντελέσει εἰς τὴν δημιουργίαν τῶν νέων δεδομένων, τῶν νέων συνθηκῶν καὶ ἐπομένως καὶ τῶν νέων προβλημάτων.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τούτων, ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος, ἐπεστράτευσε τὰ ποικίλα μέσα, τὰ ὁποῖα ἡ Τεχνολογικὴ πρόοδος τοῦ ἔχει ἐπίσης προσφέρει εἰς εὐρεῖαν κλίμακα, καθὼς καὶ ὅλας τὰς θαυμασίας κατακτήσεις καὶ ἐπινοήσεις τοῦ αἰωνίως ἀνησύχου ἀνθρωπίνου πνεύματος.

Καὶ ἐδημιούργησεν ἕνα νέον πλῆθος ἐνασχολήσεων καὶ δραστηριοτήτων. Μία ἐξ αὐτῶν εἶναι καὶ ἡ ὠργανωμένη καὶ συστηματικὴ ἀνθρωπίνη δραστηριότης, ἡ ὁποία ἔχει ὡς σκοπόν της, τὴν ἀμφίπλευρον ἀνάπτυξιν σχέσεων μεταξὺ μιᾶς ὠργανωμένης μονάδος καὶ τοῦ κοινοῦ, «διὰ τὴν παγίωσιν τοῦ κλίματος τῆς ἀμοιβαίας κατανοήσεως καὶ τῆς καλῆς θελήσεως» καὶ ἡ ὁποία ὠνομάσθη εἰς τὴν Ἀμερικήν, ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ αἰῶνος, «Public Relations» δηλαδὴ «Δημόσιαι Σχέσεις».

Πολὺς λόγος ἔγινε καὶ γίνεται, εἰς παγκόσμιον κλίμακα, δι' αὐτὴν τὴν δραστηριότητα.

Διακεκριμένοι ἐκπρόσωποι τῆς διεθνοῦς Οἰκονομικῆς, Κοινωνικῆς καὶ Πολιτικῆς ζωῆς, ἔχουν ἀναγνωρίσει τὴν ἐποικοδομητικὴν συμβολὴν τῶν Δημοσίων Σχέσεων, εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου.

Πολλὰ Πανεπιστήμια τὰς ἔχουν συμπεριλάβει εἰς τὸν κύκλον τῶν μαθημάτων των, ἀξιόλογος δὲ εἶναι ἡ σχετικὴ βιβλιογραφία, ἡ ὁποία ἔχει ἤδη σχηματισθῆ.

Γενικῶς, εἶναι δυνατὸν νὰ ἰσχυρισθῶμεν, ὅτι ὁ μεταπολεμικὸς κόσμος ἔχει πλήρως συνειδητοποιήσει τὸ γεγονὸς τῆς θετικῆς παρουσίας τῶν Δημοσίων Σχέσεων, εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς Οἰκονομικῆς, τῆς Κοινωνικῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς καθ' ὅλου Ἐθνικῆς ζωῆς τῶν Λαῶν. Πρόθεσις τῆς παρούσης συνοπτικῆς ἐργασίας μας εἶναι, ἡ ἀπὸ κοινοῦ πρώτη γνωριμία, ὅλων ἡμῶν, μὲ τὰς γενικὰς ἀρχὰς τῶν Δημοσίων Σχέσεων, καθὼς καὶ ἡ ἀπὸ κοινοῦ ἐπίσης διερεύνησις τῶν προσφερομένων μεγάλων δυνατοτήτων ἐφαρμογῆς των, εἰς τὸν χῶρον τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Πρῶτος καὶ κύριος στόχος μας : Διὰ τῶν Δημοσίων Σχέσεων, ἡ ἀποκατάστασις, ἡ διατήρησις καὶ ἡ συνεχὴς ἀνανέωσις τῆς ψυχικῆς καὶ τῆς ἠθικῆς ἐπαφῆς μετὰ τῶν δημοτῶν μας. Διότι αὐτὴ εἶναι ἡ βασικὴ προϋπόθεσις, διὰ μίαν πλήρη ἐνεργοποίησιν τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος, εἰς τὸν τομέα τὸν ὁποῖον ἡ Ἐπανάστασις μᾶς ἐνεπιστεύθη.

Κατὰ τὴν παροῦσαν ἱστορικὴν περίοδον τῆς Ἐθνικῆς μας ζωῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν, δι' ἐπαναστατικῶν διαδικασιῶν, ἐπιχειρεῖται ἡ ἐπανατοποθέτησις ὅλων τῶν κλονισθεισῶν ἀνθρωπίνων καὶ ἐθνικῶν μας ἀξιῶν ἐπὶ νέων ὑγιῶν καὶ ἀκλονήτων βάθρων, καθὼς καὶ ἡ συγκέντρωσις καὶ ἡ ἐνεργὸς συσπείρωσις ὅλων τῶν δυνάμεων τοῦ Ἔθνους, αἱ Δημόσιαι Σχέσεις, ἀποκτοῦν, καὶ διὰ τοὺς Ὀργανισμοὺς τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, μίαν ἐντελῶς ἰδιάζουσαν βαρύτητα καὶ ἀξίαν.

Ἀποτελοῦν τὸ σύνολον τῶν μεθόδων, τῶν τρόπων καὶ τῶν διαδικασιῶν διὰ τὴν συνεχῆ ἐπαφήν, διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐνημέρωσιν, τὴν κινητοποίησιν καὶ τὴν καθολικὴν ἐνεργοποίησιν τοῦ πολυτίμου ἀνθρωπίνου παράγοντος, πρὸς στόχους, ὄχι μόνον περιωρισμένου τοπικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς μεγάλους Ἐθνικοὺς στόχους τοὺς ὁποίους ἔθεσε καὶ διαδοχικῶς θέτει, πρὸς τοὺς Πανέλληνας, ἡ ἐμπνευσμένη Ἐπαναστατικὴ Ἡγεσία τῆς ἀνασυνταξομένης Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

2. Ἔννοια καὶ περιεχόμενον τῶν δημοσίων σχέσεων.

Ἐξ ὅσων ἔχομεν ἤδη εἰσαγωγικῶς ἐκθέσει, νομίζομεν ὅτι ἀνεδύθη τὸ γενικὸν διάγραμμα τῆς ἐννοίας τῶν «Δημοσίων Σχέσεων».

Διὰ τὸν ὁλοκληρωμένον προσδιορισμὸν τοῦ περιεχομένου της καὶ διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τὰς παρανοήσεις, ἃς ἐπιχειρήσωμεν μίαν διεξοδικὴν κάπως ἀνάλυσιν τοῦ ὅρου.

Ἡ ὀνομασία ἀποτελεῖ μετάφρασιν ἢ ἀκριβέστερον παράφρασιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐκ τοῦ ὅρου «Public Relations», ὁ ὁποῖος διὰ πρώτην φορὰν ἐπενοήθη καὶ ἐχρησιμοποιήθη, εἰς τὴν Ἀμερικὴν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος.

Σήμερον ὁ ὅρος, ἐκτὸς τῆς Ἀμερικῆς, χρησιμοποιεῖται εὐρύτατα καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην καὶ ἐκφράζει παντοῦ τὴν ἔννοιαν «Σχέσεις μετὰ τοῦ Κοινοῦ».

Ἡ ἀπόδοσις εἰς τὴν Ἑλληνικήν, ὡς «Δημόσιαι Σχέσεις», δὲν ὑπῆρξεν ἀπολύτως ἐπιτυχής. Διότι, «Δημόσιον» ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ὀνομάζομεν συνήθως τὸ «Κρατικόν». Εἶναι ἐπομένως δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ ἡ παρανόησις ὅτι διὰ τοῦ ὅρου «Δημόσιαι Σχέσεις» ἐννοοῦμεν τὰς «Σχέσεις μετὰ τοῦ Κράτους», ἐνῷ τὸ ἀκριβὲς εἶναι ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐννοοῦμεν τὰς «Σχέσεις μετὰ τοῦ Κοινοῦ».

Ὅσον ἀφορᾷ, ἤδη, εἰς τὴν βαθυτέραν οὐσίαν καὶ εἰς τὸ πλῆρες περιεχόμενον τῆς ἐννοίας, ἐργασίαι θεωρητικῶν ἔχουν καταλήξει εἰς τὴν διατύπωσιν διαφόρων ὁρισμῶν αὐτῆς.

Θὰ ἀναφερθῶμεν εἰς τοὺς πλέον χαρακτηριστικοὺς καὶ τοὺς περισσότερον χρησιμοποιουμένους σήμερον διεθνῶς.

Κατὰ τὸ Βρετανικὸν Ἰνστιτοῦτον Δημοσίων Σχέσεων, «αἱ Δημόσιαι Σχέσεις εἶναι μία ἐνσυνείδητος, ὠργανωμένη καὶ συστηματικὴ προσπάθεια, ἡ ὁποία σκοπόν της ἔχει τὴν δημιουργίαν καὶ τὴν διατήρησιν ἀμοιβαίας κατανοήσεως, μεταξὺ ἑνὸς Ὀργανισμοῦ καὶ τοῦ Κοινοῦ».

Ὁ Γάλλος θεωρητικὸς Salleton διετύπωσεν ἄλλον ὁρισμόν, συμφώνως πρὸς τὸν ὁποῖον, «αἱ Δημόσιαι Σχέσεις, εἰς τὴν ἐκκίνησίν των, εἶναι τὸ σύνολον τῶν μέσων, τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ ἑνὸς Ὀργανισμοῦ ἢ μιᾶς ἐπιχειρήσεως, διὰ τὴν δημιουργίαν κλίματος ἐμπιστοσύνης μεταξὺ τοῦ προσωπικοῦ των, τῶν κύκλων μετὰ τῶν ὁποίων συναλλάσσονται καὶ γενικῶς μετὰ τοῦ κοινοῦ, πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐπιχειρουμένης δραστηριότητος καὶ πρὸς ὑποβοήθησιν αὐτῆς, κατὰ δὲ τὸν τερματισμόν των, εἶναι τὸ ἁρμονικὸν σύνολον τῶν ἐκ τῆς δραστηριότητος ταύτης προερχομένων κοινωνικῶν σχέσεων, πάντοτε ἐντὸς κλίματος ἀληθείας καὶ εὐθύτητος».

Οἱ δύο αὐτοὶ ὁρισμοί, ἐλλειπτικοὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν πλήρη καὶ ὁλοκληρωμένην διατύπωσιν τῆς ἐννοίας τῶν Δημοσίων Σχέσεων, τὴν ἀποδίδουν μόνον εἰς γενικὰς γραμμάς.

Ὑπάρχει καὶ ἕνας τρίτος ὁρισμός, ὀφειλόμενος εἰς τὸ «Public Relations

News» καὶ συμφώνως πρὸς τὸν ὁποῖον «Δημόσιαι Σχέσεις εἶναι ἡ δραστηριότης ἑνὸς ἀτόμου ἢ ἑνὸς ὀργανισμοῦ, ἐπὶ ἐπιπέδου διοικήσεως, ἡ ὁποία σταθμίζει τὰς ἀπόψεις καὶ τὰς τάσεις τοῦ κοινοῦ, συντονίζει καὶ ἐναρμονίζει τὴν πολιτικὴν καὶ τοὺς τρόπους ἐνεργείας, συμφώνως πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον, καὶ ἐκτελεῖ τέλος τὴν προγραμματισμένην προσπάθειαν, ἐπιδιώκουσα πάντοτε καὶ τὴν κατανόησιν καὶ ἀποδοχὴν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Κοινοῦ».

Ὁ ὁρισμὸς αὐτὸς φαίνεται ὅτι ἐκφράζει πληρέστερον τὴν ἔννοιαν τῶν Δημοσίων Σχέσεων.

Δι' αὐτοῦ καθορίζονται, μὲ σαφήνειαν καὶ ἀκρίβειαν, αἱ κύριαι δραστηριότητες τοῦ ἀσχολουμένου μὲ τὰς Δημοσίας Σχέσεις, καὶ αἱ ὁποῖαι εἶναι :

α) Ἡ ἐξακρίβωσις καὶ ἡ στάθμισις τῶν ἀπόψεων καὶ τῶν θέσεων τῆς κοινῆς γνώμης.

β) Ἡ παροχὴ συμβουλῶν πρὸς τὴν διοίκησιν μιᾶς ἐπιχειρηματικῆς μονάδος, ἑνὸς Ὀργανισμοῦ ἐν γένει, ἢ μιᾶς Ὑπηρεσίας, περὶ τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖον θὰ ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν κοινὴν γνώμην.

γ) Ἡ χρησιμοποίησις τῶν μέσων ἐπικοινωνίας, διὰ τὸν ἐπηρεασμὸν τῆς κοινῆς γνώμης.

δ) Ὁ ὁρισμὸς αὐτὸς περιέχει ἐπίσης καὶ τὴν ἔννοιαν τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ κοινοῦ συμφέροντος. Ὅρος αὐτονόητος βεβαίως, διὰ τὴν Δημοσίαν Διοίκησιν καὶ τὴν Αὐτοδιοίκησιν, τὸν ὁποῖον ὅμως ἔχει ἐγκολπωθῆ ἀκόμη καὶ ὁ ἐπιχειρηματικὸς κόσμος, εἰς τὰς ἀνεπτυγμένας χώρας τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς.

Διότι, ὁ προηγμένος ἐπιχειρηματίας ἔχει συνειδητοποιήσει πλέον τὴν ἄποψιν ὅτι αἱ οἰκονομικαὶ μονάδες δὲν ἀποτελοῦν ἐγωϊστικῶς περιχαρακωμένας νησῖδας, οὔτε ὀντότητας αὐτοδυνάμους, ἀλλ' ὅτι μετέχουν ἐνεργῶς τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, ὡς κύτταρά της, καὶ διαδραματίζουν ἐπομένως ρόλον κοινωνικόν, θετικὸν ἢ ἀρνητικόν. Τοῦ κοινωνικοῦ των ρόλου τὰς ἀντιστοίχους συνεπείας, θετικὰς ἢ ἀρνητικάς, θὰ τὰς ὑποστοῦν ἀναλογικῶς ἐπομένως καὶ ἐκεῖναι.

Ἐκ τῆς ἀναλύσεως αὐτῆς προέκυψεν ὅτι τρία εἶναι τὰ βασικὰ συστατικὰ τοῦ θεσμοῦ τῶν Δημοσίων Σχέσεων : Ἡ ὀργάνωσις, ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ Κοινοῦ συμφέροντος καὶ ἡ ἐνημέρωσις.

Ἐπομένως, κάθε φορεὺς Δημοσίων Σχέσεων :

Πρῶτον, ἐπιχειρεῖ μίαν ὠργανωμένην καὶ συστηματικὴν προσπάθειαν. Ὅλαι δέ, αἱ πράξεις καὶ ἐνέργειαί του, πρέπει νὰ εἶναι ἀποτέλεσμα ὀρθοῦ προγραμματισμοῦ καὶ μελέτης.

Δεύτερον, οἱ στόχοι τοῦ κάθε φορέως Δημοσίων Σχέσεων στρέφονται πρὸς τὴν κοινωνικὴν ἀναγνώρισιν, τὴν δημοσίαν ἐπιδοκιμασίαν, τὴν ἀποδοχὴν τοῦ κοινοῦ, καθὼς καὶ πρὸς τὴν ἐναρμόνισιν τῆς δραστηριότητος τῆς μονάδος, ποὺ ἐκπροσωπεῖ, μὲ τὴν κυρίαρχον ἔννοιαν τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ κοινοῦ συμφέροντος.

Τρίτον, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὸ ἔργον του, ὁ κάθε φορεὺς Δημοσίων Σχέ-

σεων, ὀφείλει ὅπως ἐνημερώνῃ τὸ κοινόν, περὶ τῶν σκοπῶν, τῶν ἐπιδιώξεων καὶ τῶν στόχων τῆς Ὑπηρεσίας ἢ τοῦ Ὀργανισμοῦ, τὸν ὁποῖον ἐκπροσωπεῖ, παρέχων συνεχῶς ἀκριβεῖς πληροφορίας, περὶ τοῦ τί ἔπραξεν καὶ τί προτίθεται νὰ πράξῃ, ὁ Ὀργανισμὸς ἢ ἡ Ὑπηρεσία, διὰ τὸ συμφέρον τοῦ Κοινωνικοῦ Συνόλου.

Εἰς τὴν ἁπλῆν, ἀλλὰ πολυσήμαντον φράσιν: «Πρᾶττε πάντοτε καλῶς, ἀλλὰ καὶ πληροφόρησε περὶ τούτου τοὺς ἄλλους ὀρθῶς» εἶναι δυνατὸν ἐπιγραμματικῶς νὰ συμπυκνωθῇ, ἡ θεμελιώδης καὶ βασικὴ ἀρχὴ τῶν Δημοσίων Σχέσεων.

Εἰς αὐτὴν τὴν ἀρχήν, εὑρίσκεται ἀκριβῶς καὶ ἡ βαθυτέρα οὐσία καὶ τὸ πρωταρχικὸν περιεχόμενον τῶν Δημοσίων Σχέσεων.

3. Αἱ δημόσιαι σχέσεις εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν.

Θὰ ἐξετάσωμεν ἤδη τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Δημοσίων Σχέσεων εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν. Τὰ συμπεράσματα φρονοῦμεν ὅτι δύνανται νὰ ἔχουν ἰσχὺν καὶ διὰ τὴν Δημοσίαν Διοίκησιν.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ πνεύματος τῶν Δημοσίων Σχέσεων, εἰς τοὺς Δήμους καὶ εἰς τὰς Κοινότητας, θὰ βοηθήσῃ ὁπωσδήποτε εἰς τὴν ἐπίλυσιν, κατὰ τὸν καλύτερον δυνατὸν τρόπον, τῶν πολλαπλῶν προβλημάτων των, καθὼς καὶ εἰς τὴν ταχεῖαν ἐπίτευξιν τῶν στόχων καὶ ἀντικειμενικῶν σκοπῶν των, διὰ τῆς ἐνεργοποιήσεως καὶ συμμετοχῆς εἰς τὴν προσπάθειαν τοῦ πολυτίμου ἀνθρωπίνου παράγοντος.

Εἰς τὸν χῶρον τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, εὑρισκομένης φύσει καὶ θέσει πολὺ πλησίον πρὸς τὸν πολίτην, βασικὴ ἐπιδίωξις τῶν Δημοσίων Σχέσεων πρέπει νὰ εἶναι:

Πρῶτον, ἡ ἀνεπιφύλακτος παραδοχὴ ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης τῆς ἀξίας καὶ τῆς ἀναγκαιότητος τῶν Ὀργανισμῶν, καὶ δεύτερον, ἡ ἔγκρισις τῶν διαφόρων ἐνεργειῶν καὶ δραστηριοτήτων των, ὡς ἓν σύνολον, περιβεβλημένον ἴσως μὲ τὸν ἀπωθητικὸν μανδύαν μιᾶς ἐξουσίας, ἀλλὰ μὲ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ συνεργασθῇ ἐγκαρδίως ὁ πολίτης καὶ νὰ παγιώσῃ θερμὰς καὶ ἀπολύτως ἁρμονικὰς σχέσεις.

Δηλαδή, διὰ τῶν Δημοσίων Σχέσεων εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν, πρέπει νὰ ὑπογραμμίζωνται, εἰς κάθε εὐκαιρίαν, οἱ δεσμοὶ αὐτῆς μετὰ τῶν δημοτῶν.

Καὶ οἱ δεσμοὶ αὐτοί, εἶναι ἀπόρροια τῶν ὑποχρεώσεων, ποὺ ἔχει καὶ εὐχαρίστως ἐκπληροῖ, τὸ ἕνα μέρος ἔναντι τοῦ ἄλλου.

Ἑπομένως, αἱ Δημόσιαι Σχέσεις εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν, πρέπει νὰ ἀποτελέσουν ἕνα μέρος τοῦ ὅλου, τοῦ γενικοῦ δηλαδὴ ἀντικειμενικοῦ της σκοποῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι: ἡ ἐξυπηρέτησις καὶ ἡ προβολὴ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, ἡ ἐπιδίωξις καὶ ἡ ἐπίτευξις τῆς προόδου, τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς εὐημερίας τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος.

Ἐξ ὅλων τῶν ἀνωτέρω, ὁδηγούμεθα εἰς τὴν διαπίστωσιν ὅτι, ἐὰν εἰς τὸν

ἰδιωτικὸν ἐπιχειρηματικὸν τομέα ἡ υἱοθέτησις προγραμμάτων Δημοσίων Σχέσεων εἶναι προαιρετική, διὰ τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν καὶ διὰ τὴν Δημοσίαν Διοίκησιν, πολὺ περισσότερον, ἀποβαίνει καθῆκον.

Θὰ ἀναφερθῶμεν ἤδη, ἐν συντομίᾳ, εἰς τὰς κυριωτέρας ὄψεις τοῦ εἰδικοῦ ρόλου τὸν ὁποῖον αἱ Δημόσιαι Σχέσεις διαδραματίζουν εἰς τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως :

Αἱ Δημόσιαι Σχέσεις ἐλέγχουν ὥστε τὸ κοινὸν νὰ πληροφορῆται ἀνελλιπῶς περὶ τοῦ συνόλου τῶν δραστηριοτήτων καὶ ἐνεργειῶν, τὰς ὁποίας ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης ἀναπτύσσει ἢ δύναται νὰ ἀναπτύξῃ, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πόλεως ἢ τοῦ χωρίου.

Αἱ Δημόσιαι Σχέσεις ἔχουν ἐπίσης ὡς ἔργον των, νὰ βεβαιοῦνται περὶ τῶν εὐνοϊκῶν ἢ μὴ ἐπιπτώσεων τὰς ὁποίας ἔχουν μεταξὺ τῶν δημοτῶν ὡρισμέναι ἐνέργειαι ἢ δραστηριότητες τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος, καθὼς καὶ τὰς ἐπ' αὐτῶν ψυχολογικὰς ἀντιδράσεις τῆς κοινῆς γνώμης.

Ἄλλη ὄψις τοῦ ρόλου τῶν Δημοσίων Σχέσεων εἶναι καὶ ἡ ἐξακρίβωσις ἐκείνων τῶν ἀναγκῶν, τὰς ὁποίας ἔχει ἐπισημάνει ἡ κοινὴ γνώμη καὶ τὰς ὁποίας ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης πρέπει νὰ ἐπιλέξῃ ὁπωσδήποτε ὡς στόχους τῶν προσεχῶν ἐνεργειῶν καὶ προγραμμάτων του.

Ἐξ ἄλλου, αἱ Δημόσιαι Σχέσεις ἐπιδιώκουν νὰ ἀπαλείψουν κάθε δυσμενῆ ἀντίληψιν καὶ ἐντύπωσιν τοῦ πολίτου ἐναντίον τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος, δικαιολογημένην ἢ ἀδικαιολόγητον, καὶ νὰ ἐνθαρρύνουν συνεχῶς τὸν σχηματισμὸν καὶ τὴν διατήρησιν ἀγαθῶν ἐντυπώσεων.

Τέλος, αἱ προσπάθειαι τοῦ φορέως τῶν Δημοσίων Σχέσεων, καὶ εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἔχουν ὡς μόνιμον στόχον των τὴν μείωσιν τῆς ἐντάσεως, ἡ ὁποία ἐξ ἀντικειμένου ἐπικρατεῖ μεταξὺ τῶν πάσης μορφῆς Διοικήσεων καὶ τῶν διοικουμένων.

Ὁ ρόλος δηλαδὴ τῶν Δημοσίων Σχέσεων, τὰ μέσα καὶ οἱ τρόποι τοὺς ὁποίους χρησιμοποιοῦν ἔχουν εἰς τελευταίαν ἀνάλυσιν ὡς σκοπόν των, τὴν ἀποκατάστασιν πνεύματος συνεργασίας τοῦ Δήμου μετὰ τῶν δημοτῶν του καὶ τὴν δημιουργίαν τοῦ εὐκράτου ψυχικοῦ κλίματος καλῆς θελήσεως καὶ ἀμοιβαίας κατανοήσεως.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, οἱαδήποτε ἀπόφασις τοῦ Δήμου δὲν θὰ γίνεται μόνον ἁπλῶς καὶ ἀδιαφόρως ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῶν δημοτῶν, ἀλλὰ ὑπαρχούσης τῆς προϋποθέσεως τῶν καλῶν ἀμοιβαίων σχέσεων, ἡ ἀπόφασις θὰ ἐκπληρώνῃ, κατὰ τὸν καλύτερον δυνατὸν τρόπον, τὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον ἐξεδόθη, μὲ τὴν θερμὴν συμπαράστασιν, ἐπιδοκιμασίαν καὶ συμμετοχὴν τῆς κοινῆς γνώμης.

Παραθέτομεν ἀμέσως μίαν σελίδα ἀπὸ ἕνα φυλλάδιον, τὸ ὁποῖον ὁ Δῆμος τοῦ Birmingham, μικρᾶς ἀμερικανικῆς πόλεως τοῦ Michigan, διανέμει εἰς τοὺς ὑπαλλήλους καὶ γενικῶς εἰς τὸ προσωπικόν του.

Ἀναφέρεται εἰς τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον τὰ ὄργανα τοῦ Δήμου πρέπει νὰ συμπεριφέρωνται πρὸς τὸν πολίτην καὶ ἀποτελεῖ, νομίζομεν, ἕνα χαρακτη-

ριστικὸν παράδειγμα ὀρθῆς ἐφαρμογῆς τοῦ πνεύματος καὶ τῶν ἀρχῶν τῶν Δημοσίων Σχέσεων εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν :

Ὁ δημότης εἶναι τὸ σημαντικώτερον πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν προσωπικήν, ταχυδρομικὴν ἢ καὶ τηλεφωνικήν, μετὰ τοῦ γραφείου τούτου.

Ὁ δημότης δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἡμᾶς. Ἀντιθέτως, ὅλοι ἡμεῖς ἐξαρτώμεθα ἀπὸ τὸν δημότην.

Ὁ δημότης ὁ ὁποῖος ἐπισκέπτεται τὰ γραφεῖα μας, δὲν ἀποτελεῖ ὀχληρὰν καὶ ἀνεπιθύμητον διακοπὴν τῆς ἐργασίας μας.

Ὁ δημότης δὲν εἶναι ἀφῃρημένον ἀριθμητικὸν στοιχεῖον μιᾶς ψυχρᾶς στατιστικῆς. Εἶναι συγκεκριμένον ἀνθρώπινον ὄν, τὸ ὁποῖον εἶναι προικισμένον μὲ συναισθηματικὸν κόσμον, ὅμοιον μὲ τὸν ἰδικόν μας.

Ὁ δημότης δὲν εἶναι τὸ πρόσωπον, μὲ τὸ ὁποῖον πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ ἀντιδικοῦμεν καὶ νὰ διαπληκτιζώμεθα. Μὲ τὴν πολεμικὴν καὶ τὴν ἀντιδικίαν χάνεται χρόνος πολύτιμος καὶ κανεὶς δὲν πείθεται.

Ὁ δημότης εἶναι μία προσωπικότης, ἡ ὁποία μᾶς παρουσιάζει καὶ μᾶς ὑποβάλλει πρὸς λύσιν τὰ προβλήματά της. Εἶναι καθῆκον μας, νὰ τὰ ἀντιμετωπίζωμεν μὲ κατανόησιν καί, ἐὰν εἶναι δυνατόν, νὰ τὰ ἐπιλύωμεν, κατὰ τρόπον ἐπωφελῆ, τόσον διὰ τὸν ἴδιον ὅσον καὶ δι' ὅλους μας.

Νομίζω ὅτι πρέπει νὰ συμφωνήσωμεν καὶ ἡμεῖς ὅλοι, μὲ τὰς ὁδηγίας καὶ τὰς προτροπὰς τοῦ ἀνωνύμου συντάκτου αὐτοῦ τοῦ ἁπλοῦ, ἀλλὰ τόσον φιλοσοφημένου καὶ οὐσιαστικοῦ κειμένου.

4. Ψυχικὴ καὶ ἠθικὴ ἐπαφὴ μετὰ τῶν δημοτῶν. (Τρόποι - μέθοδοι - μέσα).

Ἄμεσος εὐεργετικὴ συνέπεια τῆς ὀρθῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ πνεύματος τῶν Δημοσίων Σχέσεων, εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν, εἶναι ἡ ἀποκατάστασις τῆς ψυχικῆς καὶ ἠθικῆς ἐπαφῆς τῶν ὀργανισμῶν μετὰ τῶν δημοτῶν των.

Ἡ ἐπιδίωξις τῆς ἐπαφῆς αὐτῆς, δὲν ἀποτελεῖ οὔτε περιττὴν πολυτέλειαν ἀλλ' οὔτε, πρὸς Θεοῦ, εὐκαιρίαν δι' ἐπίδειξιν ἐπιφανειακοῦ ἐνδιαφέροντος, διὰ τὴν κάλυψιν τῆς ἀνυπαρξίας οἱασδήποτε ἄλλης οὐσιαστικῆς προσφορᾶς. Ἀποτελεῖ καθῆκον ἴσης σπουδαιότητος μὲ τὰ λοιπὰ καθήκοντα τῶν Ἀρχόντων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὅπως αὐτὰ καθορίζονται ὑπὸ τοῦ Νόμου, ὑπὸ τῆς συνειδήσεως καὶ τῆς δημιουργικῆς των ἀνησυχίας.

Ἀκριβῶς δέ, αὐτὴν τὴν καιρίας σημασίας εἰλικρινῆ ἐπιδίωξιν τῆς ψυχικῆς καὶ ἠθικῆς ἐπαφῆς μὲ τοὺς δημότας, πάντοτε βεβαίως ἐν συναρτήσει καὶ μὲ τὴν προσφορὰν οὐσιαστικοῦ ἔργου, θεωροῦμεν ὡς τὴν κυρίαν ἀποστολὴν τῶν Δημοσίων Σχέσεων, διὰ τὸν χῶρον τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Ἡ ἐπαφὴ αὐτὴ μετὰ τῶν δημοτῶν, θεμελιοῦται ἐπὶ τῶν ἑξῆς ἀπαραιτήτων ψυχολογικῆς ὑφῆς προϋποθέσεων :

α) Εἰς τὴν πλήρη γνῶσιν, ὑπὸ τῶν φορέων τῆς Αὐτοδιοικήσεως, τοῦ ἀντικειμένου τὸ ὁποῖον ὑπηρετοῦν.

β) Εἰς τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην των πρὸς τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐθελουσίως ἐπωμίσθησαν καὶ ἐπιτελοῦν.

γ) Εἰς τὴν γνησιότητα καὶ τὴν εἰλικρίνειαν τῶν αἰσθημάτων, τῶν λόγων καὶ τῶν ἔργων των.

δ) Εἰς τὴν συνεχῆ προσπάθειαν βελτιώσεως τοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ δημοσίου ἤθους των, ὥστε νὰ παγιωθῇ καθολική, εἰ δυνατόν, ἡ ἀναγνώρισίς του.

ε) Εἰς τὴν εὐπροσήγορον καὶ φιλοσοφημένην συμπεριφοράν, ἀκόμη καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις ἐκείνας τῶν ἀστηρίκτων καὶ ἀδίκων αἰτιάσεων, δυστρόπων ἢ ἰδιοτελῶν δημοτῶν.

στ) Εἰς τὴν συνεχῆ καὶ μεθοδικὴν ἐνημέρωσιν τῆς κοινῆς γνώμης, ἐπὶ ὅλων τῶν ἀνωτέρω καὶ ἐπὶ τοῦ ἔργου τὸ ὁποῖον συνετελέσθη, ποτὲ ὅμως εἰς προκλητικοὺς τόνους προσωπικῆς θριαμβολογίας, ἀλλὰ πάντοτε μὲ τὴν σεμνότητα, τὴν σοβαρότητα καὶ τὴν εἰλικρίνειαν, ποὺ διακρίνει τοὺς γνησίους πραγματοποιούς.

Αὐτὸ τὸ πλέγμα ψυχολογικῆς στάσεως καὶ συμπεριφορᾶς νὰ συμπεριλάβῃ ἐπίσης καὶ ὁλόκληρον τὸ προσωπικὸν τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος, διὰ νὰ ἀποτελέσῃ τὴν ἀσφαλῆ ὑποδομὴν ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ θεμελιωθῇ ὁ τόσον ἀπαραίτητος ψυχικὸς καὶ ἠθικὸς συντονισμὸς τοῦ Δήμου μετὰ τῶν δημοτῶν του.

Πέραν τούτου ὅμως, καὶ ὅλα τὰ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου μέσα ἐπικοινωνίας, καθὼς καὶ κάθε εἰδικὸν εὕρημα, ὀφειλόμενον εἰς τὴν γνῶσιν καὶ εἰς τὴν ἐμπειρίαν, εἰς μίαν κατάλληλον κάθε φορὰν σύνθεσιν καὶ μὲ τὴν φαντασίαν καὶ τὴν ἔμπνευσιν, ἀποτελοῦν τὸν μηχανισμὸν καὶ τὴν μέθοδον, διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἐπιδιωκομένης ψυχικῆς ἐπαφῆς καὶ ἐπιρροῆς.

Τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα συνιστοῦν αὐτὸν τὸν μηχανισμόν, ἐντάσσονται εἰς τὰς ἑξῆς γενικὰς κατηγορίας :

α) *Ὁ γραπτὸς λόγος :* Ἀποτελεῖ ἀρχαιότατον μέσον ἐπικοινωνίας καὶ ἐκφράσεως ἰδεῶν, ἀπόψεων, πεποιθήσεων καὶ σκέψεων. Εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ γραπτοῦ λόγου περιλαμβάνονται : ὁ τύπος, τὸ εἰδικὸν περιοδικὸν ὄργανον, ὅπου εἶναι δυνατὴ ἡ ἔκδοσίς του, ἡ ἀλληλογραφία καὶ αἱ διάφοροι ἐκδόσεις.

Ὁ Τύπος, εἶναι τὸ οὐσιῶδες μέσον σχηματισμοῦ καὶ διαμορφώσεως τῆς κοινῆς γνώμης. Ἐπομένως, πρέπει νὰ χρησιμοποιῆται συστηματικῶς.

Ὑπὸ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος πρέπει νὰ συντάσσεται ἐνημερωτικὸν δελτίον τύπου, τὸ ὁποῖον θὰ ἀποστέλλεται εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ εἰς τὰ περιοδικά, τακτικῶς μὲν κατὰ μῆνα ἢ ἑβδομάδα, ἐκτάκτως δὲ ὅταν αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιβάλλουν. Διὰ τοῦ δελτίου τύπου θὰ παρέχωνται πρὸς τὴν κοινὴν γνώμην πληροφορίαι περὶ τῆς ἐν γένει δραστηριότητος τοῦ Ὀργανισμοῦ,

καθὼς καὶ περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων του, τὰ ὁποῖα ἀπορρέουν ἀπὸ τὸν κοινωνικὸν καὶ ἐθνικόν του ρόλον.

Τὸ δελτίον τύπου πρέπει νὰ συντάσσεται γενικῶς μὲ ἀκρίβειαν, μὲ συντομίαν, μὲ σαφήνειαν καὶ πρὸ παντὸς χωρὶς στόμφον. Εἶναι δυνατὸν νὰ συνοδεύεται καὶ μὲ σχετικὰς φωτογραφίας.

Οἱ μεγάλοι Δῆμοι, δύνανται νὰ ἀντιμετωπίσουν καὶ τὴν ἔκδοσιν εἰδικοῦ περιοδικοῦ ὀργάνου, κατὰ μῆνα ἢ καὶ κατὰ μεγαλύτερα χρονικὰ διαστήματα, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἐνημεροῦται ἡ κοινὴ γνώμη αὐτῶν, ἐπὶ τῶν δραστηριοτήτων, ἐπὶ τῶν προθέσεών των, τῶν στόχων καὶ τῶν προγραμμάτων των.

Ἡ ἀλληλογραφία, δημιουργεῖ ἕνα ἄμεσον ἐγκάρδιον καὶ προσωπικὸν τόνον, εἰς τὰς σχέσεις μετὰ τοῦ κοινοῦ. Τὸ ἀποστελλόμενον δι' αὐτῆς «μήνυμα» παραμένει ἐπὶ μακρὸν χρόνον εἰς τὸ γραφεῖον, εἰς τὸ κατάστημα, ἢ εἰς τὸν χῶρον ἐργασίας γενικῶς τοῦ παραλήπτου.

Τὰ τηλεγραφήματα, αἱ κάρται καὶ αἱ ἐπιστολαὶ ἀνήκουν ἀκριβῶς εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀλληλογραφίας.

Ἡ εὐγένεια, ἡ σαφήνεια, ἡ πληρότης, ἡ ἀκρίβεια καὶ ἡ συντομία, εἶναι αἱ ἀρεταὶ ποὺ πρέπει νὰ χαρακτηρίζουν τὴν ἰδεώδη ἀλληλογραφίαν.

Εἰς τὰς διαφόρους ἐκδόσεις, ἄλλη μορφὴ αὐτὴ τοῦ γραπτοῦ λόγου, δύνανται νὰ ὑπαχθοῦν : αἱ ἐπιμελημέναι ἐκθέσεις πεπραγμένων, συνοδευόμεναι ἀπαραιτήτως ὑπὸ σχετικῶν πινάκων καὶ σχεδιαγραμμάτων, τὰ διάφορα λευκώματα, καθὼς καὶ φυλλάδια τὰ ὁποῖα προβάλλουν μὲ πρωτοτυπίαν καὶ καλὸ γοῦστο μίαν ἰδέαν ἢ καὶ μίαν ἀξιόλογον προσπάθειαν τοῦ Δήμου.

β) *Ὁ προφορικὸς λόγος* : Εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον ἀρχέγονα μέσα ἐπικοινωνίας. Διαδραματίζει καὶ σήμερον σπουδαῖον ρόλον, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ τεχνολογικὴ πρόοδος ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἀνθρώπου καὶ πλῆθος ἄλλων μέσων.

Ὁ προφορικὸς λόγος ἔχει εὐρεῖαν ἐφαρμογήν, ὡς μέσον Δημοσίων Σχέσεων, διότι ἐπιτυγχάνει νὰ μεταδώσῃ ἕνα «μήνυμα» εἰς μίαν καθωρισμένην ὁμάδα ἀνθρώπων, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς ἐπιλέγομεν, κατὰ τρόπον ταχύν, ἄμεσον καὶ χωρὶς μεγάλην οἰκονομικὴν ἐπιβάρυνσιν. Παρουσιάζει ἐπίσης, ὁ προφορικὸς λόγος, τὸ μέγα πλεονέκτημα τῆς ἐπικοινωνίας διπλῆς κατευθύνσεως. Δηλαδή, ὁ φορεὺς μεταδίδει τὸ «μήνυμά» του, πρὸς τὸ ἀκροατήριον, ἐνῷ συγχρόνως δέχεται τὰς ἀντιδράσεις αὐτοῦ. Δημιουργεῖ ἐπίσης τὰς προϋποθέσεις διαλόγου, ποὺ ἀποτελεῖ βασικὸν στοιχεῖον καὶ ἐπιδίωξιν τῶν Δημοσίων Σχέσεων.

Τὰ κυριώτερα μέσα, τὰ ὁποῖα ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ προφορικοῦ λόγου εἶναι : ἡ συνέντευξις τύπου, αἱ διάφοροι συγκεντρώσεις, αἱ διαλέξεις καὶ τὰ σεμινάρια καὶ αἱ συσκέψεις.

Ἡ συνέντευξις τύπου, εἶναι μία συγκέντρωσις ἐκπροσώπων ἐφημερίδων, περιοδικῶν καὶ διαφόρων εἰδησεογραφικῶν πρακτορείων, οἱ ὁποῖοι καλοῦνται, διὰ νὰ λάβουν γνῶσιν ἑνὸς γεγονότος, διὰ πρώτην φοράν, καὶ νὰ δώσουν εἰς αὐτὸ μίαν ὅσον τὸ δυνατὸν εὐρυτέραν δημοσιότητα. Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν της,

ἀξίαν ἔχει ἡ καλὴ ὀργάνωσις, μέχρι καὶ τῆς τελευταίας λεπτομερείας της.

Ἡ συγκέντρωσις μιᾶς μικρᾶς ἢ μεγάλης ὁμάδος δημοτῶν, μὲ ὁμοειδῆ ἐνδιαφέροντα, ἀποτελεῖ τὸν ἐνδεδειγμένον τρόπον ἐνημερώσεώς των, ἐπὶ ὡρισμένων ἀπόψεων τοῦ Δήμου. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἐκτὸς τῆς ἀνακοινώσεως τῶν ἀπόψεων ἢ τῶν προθέσεων τοῦ Ὀργανισμοῦ, παρέχεται ἡ εὐκαιρία διεξαγωγῆς καὶ μιᾶς ἐποικοδομητικῆς συζητήσεως ἐπ' αὐτῶν.

Αἱ διαλέξεις καὶ τὰ σεμινάρια, ἀποσκοποῦν ἐπίσης εἰς τὴν παροχὴν πληροφοριῶν ἐπὶ ὡρισμένων θεμάτων, τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζει ἡ πόλις, ὡς Δῆμος ἀλλὰ καὶ ὡς ὠργανωμένη ἀνθρωπίνη κοινωνία γενικώτερον.

Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ μία διάλεξις, πρέπει νὰ ὑπάρξουν ὡρισμέναι προϋποθέσεις. Ἤτοι, νὰ γίνῃ ἡ ἐπιλογὴ τῆς καταλλήλου αἰθούσης, νὰ κληθῇ τὸ κατάλληλον ἀκροατήριον, νὰ διανεμηθοῦν ἐπεξηγηματικὰ φυλλάδια καὶ συνοπτικὰ στοιχεῖα ἐπὶ τοῦ θέματος καὶ ὁ ὁμιλητὴς νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀπαντᾷ εἰς διάφορα ἐρωτήματα καὶ νὰ διεξάγῃ ἀνέτως συζήτησιν μὲ τὸ ἀκροατήριον.

Ἡ σύσκεψις, τέλος, ἔχει ὡς σκοπὸν νὰ συγκεντρώσῃ μίαν περιωρισμένην ὁμάδα ὑπηρεσιακῶν παραγόντων ἢ δημοτῶν, ἡ ὁποία ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν ἑνὸς Προέδρου συζητεῖ ἕνα προκαθωρισμένον θέμα καὶ καταλήγει εἰς ὡρισμένα συμπεράσματα καὶ ἀποφάσεις. Ἄλλος σκοπὸς μιᾶς συσκέψεως δύναται νὰ εἶναι, ἡ διάλυσις παρεξηγήσεων καὶ προκαταλήψεων καὶ ἡ δημιουργία κλίματος ἀμοιβαίας κατανοήσεως καὶ ἐγκαρδιότητος μεταξὺ τῶν συσκεπτομένων.

γ) *Τὰ ὀπτικοακουστικὰ μέσα :* Εἰς αὐτὰ ὑπάγονται τὰ τρία μαζικὰ μέσα ἐπικοινωνίας, τὸ ραδιόφωνον, ὁ κινηματογράφος καὶ ἡ τηλεόρασις, καθὼς καὶ τὸ τηλέφωνον καὶ αἱ διαφάνειαι (τὰ σλάϊντς) ποὺ ἔχουν ὅμως πολὺ μικρότεραν ἀκτῖνα δράσεως καὶ ἀπηχήσεως, ἐν σχέσει μὲ τὰ πρῶτα.

Τὰ ὀπτικοακουστικὰ μέσα καὶ ἰδίως τὰ μαζικὰ ἀποτελοῦν δηλαδὴ μίαν τεραστίαν ἀγαθοποιὸν δύναμιν, ἡ ὁποία ὅμως πολὺ εὔκολα μπορεῖ νὰ γίνῃ καὶ φθοροποιός, ὅταν περιέλθουν εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, μὲ ἔλλειψιν αἰσθήματος κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς εὐθύνης, μὲ διεστραμμένον ψυχικὸν κόσμον καὶ μὲ νοσηρὰς γενικῶς ἰδέας.

Πρέπει ἀκόμη νὰ γίνῃ μία σαφὴς ἀντιδιαστολὴ τῶν ἐκπεμπῶν Δημοσίων Σχέσεων, ἀπὸ τὰς ρηχάς, στομφώδεις καὶ συνήθως κακοῦ γούστου διαφημιστικὰς ἐκπομπάς.

Εἰς τὰ θετικὰ στοιχεῖα μιᾶς ἐκπομπῆς Δημοσίων Σχέσεων πρέπει νὰ περιλάβωμεν κυρίως τὴν εἰλικρίνειαν, τὴν αὐθεντικότητα καὶ τὸν ἐξομολογητικὸν τόνον. Ἡ πλήρης ἐνημέρωσις, ἡ τελεία κατάρτισις, ἡ ἀντικειμενικὴ κατατόπισις, ὁ διάλογος καὶ τὸ διακριτικὸν κλῖμα συμπαθείας, συγκαταλέγονται ἐπίσης εἰς τὰ θετικὰ στοιχεῖα.

Ἀρνητικὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἀπομονώσωμεν καὶ νὰ ἀποφύγωμεν εἶναι, τὸ περισπούδαστον καὶ τελείως ἀπωθητικὸν ὕφος τοῦ διδασκάλου ἢ τοῦ κατηχητοῦ, ἢ τοῦ παιδαγωγοῦ τῶν συμπολιτῶν μας.

Πρέπει ἐπίσης νὰ ἀπαλείψωμεν τὴν ἐντύπωσιν τῆς ἐπιμόνου προσπαθείας, διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς προσωπικῆς μας γνώμης καὶ τῶν προκατειλημμένων ἀπόψεών μας.

Τέλος, ὁ μονόλογος καὶ ἡ θριαμβολογία πρέπει νὰ ἐξοστρακισθοῦν, ὡ τελείως ἀρνητικαὶ ἐκδηλώσεις, ἀπὸ κάθε ἐκπομπὴν Δημοσίων Σχέσεων.

δ) *Αἱ εἰκόνες :* Εἰς αὐτὰς περιλαμβάνονται, οἱ κάθε εἴδους πίνακες, τὰ σκίτσα, τὰ σχεδιαγράμματα, τὰ πανὼ καὶ αἱ φωτογραφίαι, διὰ τῶν ὁποίων δύνανται ἐποπτικῶς νὰ προβληθοῦν αἱ ἐπιτεύξεις, οἱ στόχοι, αἱ προθέσεις καὶ τὰ προγράμματα τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος.

ε) *Διάφοροι ἐκδηλώσεις καὶ τελέσεις.* Εἰς αὐτὰς δυνάμεθα νὰ περιλάβωμεν :

Ἐκθέσεις τῶν πάσης φύσεως δημοτικῶν δραστηριοτήτων, καθορισμὸν ἡμερῶν δι' ἐνημερωτικὰς ἐπισκέψεις εἰς τὸν Δῆμον ὁμάδων δημοτῶν, ὡς ἐφαρμογὴν τῆς πολιτικῆς τοῦ «ἀνοικτοῦ Οἴκου» καὶ τῶν «ἀνοικτῶν θυρῶν», εἰδικὰς ἑορταστικὰς καὶ ψυχαγωγικὰς ἐκδηλώσεις διὰ τὸ προσωπικόν, ὀργάνωσιν λαϊκῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων κατὰ τὰς ἐθνικὰς καὶ τοπικὰς ἐπετείους, ὡς καὶ τοιούτων πολιτιστικοῦ καὶ πνευματικοῦ περιεχομένου, προκηρύξεις διαγωνισμῶν, ἀθλοθετήσεις καὶ ἀπονομὴν βραβείων, δεξιώσεις καὶ γεύματα πρὸς ἐπιλέκτους ἐκπροσώπους τῆς δημοσίας, τῆς οἰκονομικῆς, τῆς κοινωνικῆς καὶ τῆς πνευματικῆς ζωῆς τοῦ τόπου, ἀπονομὴν διακρίσεων, προσφορὰν ἀναμνηστικῶν ἀντικειμένων, ὡς καὶ διαφόρους παροχὰς γενικῶς, ἐπὶ τοῦ κοινωνικοῦ καὶ φιλανθρωπικοῦ τομέως, αἱ ὁποῖαι ὅμως δὲν πρέπει καθ' οἱονδήποτε τρόπον νὰ γίνωνται ἀντικείμενον προκλητικῆς διαφημιστικῆς ἐκστρατείας.

Δι' ὅλων ὅσων ἐξετέθησαν ἤδη, ἐλπίζομεν ὅτι ἔχει καταφανῆ ἀφ' ἑνός, ἡ ἀναγκαιότης τῆς ἀποκαταστάσεως καὶ τῆς συνεχοῦς ἀνανεώσεως τῆς ψυχικῆς καὶ τῆς ἠθικῆς ἐπαφῆς τῶν Ὀργανισμῶν μετὰ τῶν δημοτῶν καὶ ὅτι ἔχουν σαφῶς προσδιορισθῆ ἀφ' ἑτέρου, οἱ τρόποι, αἱ μέθοδοι καὶ τὰ μέσα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς προσπαθείας, μὲ φορέα πλέον, διαμορφωμένον καὶ ἀναντικατάστατον, τὰς Δημοσίας Σχέσεις.

5. Ἐπίλογος.

Διαμορφοῦται σήμερον γενικὴ ἡ πεποίθησις ὅτι ὁ Αἰὼν μας εἶναι «Ἕνας Αἰὼν Πεπρωμένων». Εἶναι πολλοὶ ἐκεῖνοι ποὺ πιστεύουν ὅτι ἡ Τεχνολογικὴ πρόοδος, ἡ πορεία τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τοὺς ἀνεξιχνιάστους καὶ μυστηριώδεις κόσμους τοῦ Ἀπείρου καὶ οἱ συντελούμενοι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας πολιτικοὶ καὶ κοινωνικοὶ μετασχηματισμοί, τελικῶς, ὀρθῶς καὶ ὑγιῶς προσανατολιζόμενοι, θὰ ἔχουν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ζωῆς τῶν ἀτόμων καὶ τῶν Λαῶν. Αἱ λεωφόροι τοῦ μέλλοντος δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ ὁδηγοῦν πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὴν γενικὴν εὐημερίαν, πρὸς τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀνθρωπίνην συμφιλίωσιν.

Ἡ Ἑλλάς, χάρις εἰς τὴν Ἐπανάστασιν τῆς 21ης Ἀπριλίου καὶ ὑπὸ τὴν πνοὴν τῆς νέας Ἐθνικῆς της Ἡγεσίας, ἠθικῶς καὶ πνευματικῶς ἰσχυρὰ καὶ αὐτοδύναμος, πορεύεται ὑπερήφανα τὴν ἰδικήν της λεωφόρον πρὸς τὸ Μέλλον.

Μία νέα Ἐθνικὴ πορεία διεγράφη ἤδη καὶ ἡ ὁποία δύναται πάλιν νὰ ἀποτελέσῃ παγκόσμιον πρότυπον ζωῆς, σκέψεως καὶ δράσεως.

Ἡ λεωφόρος τῆς Ἐπαναστάσεως ὁδηγεῖ τὴν Ἑλλάδα, εὐθέως καὶ ἀσφαλῶς, ἀπὸ μιᾶς ἐποχῆς ἡ ὁποία εἶχεν ἤδη παρακμάσει καὶ ἱστορικῶς ἔχει πλέον ξεπερασθῆ, πρὸς μίαν νέαν ἐποχήν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιτυχῶς συντίθενται καὶ δημιουργικῶς συνυπάρχουν, αἱ ἐκπληκτικαὶ κατακτήσεις τῆς συγχρόνου Ἐπιστήμης καὶ Τεχνολογίας μὲ τὰς αἰωνίας καὶ ἀκαταλύτους πνευματικὰς καὶ ἠθικὰς ἀξίας τοῦ Ἑλληνοχριστιανισμοῦ.

Εἰς αὐτὸ τὸ κρίσιμον μεταίχμιον τῶν δύο ἐποχῶν συμπιέζεται σήμερον ὁ κόσμος, ἀνήσυχος καὶ βαθέως σπαρασσόμενος, ἐνῷ ἡ Ἑλλὰς τῆς Ἐπαναστάσεως τὸ διέρχεται ἤδη, πρωτοποροῦσα, ἐν εἰρήνῃ, ἐν γαλήνῃ καὶ ἀναδημιουργίᾳ.

Κατ' αὐτὴν τὴν μεταβατικὴν φάσιν τῆς παγκοσμίου Ἱστορίας, ἰδιαιτέρως σημαντικὸς ἐπιφυλάσσεται ὁ ρόλος καὶ οὐσιώδης γενικῶς ἡ συμβολὴ τῶν Δημοσίων Σχέσεων.

Διότι ἐκεῖναι εἶναι, ποὺ θὰ ἐργάζωνται ἀκαταπαύστως καὶ θὰ προσδοκοῦν τὴν ἀνθρωπίνην προσέγγισιν καὶ συμφιλίωσιν, τὴν ἀποφυγὴν τῶν ἀνθρωπίνων συγκρούσεων, τὴν ἄμβλυνσιν τῶν ἀντιθέσεων, τὴν ἀνάπτυξιν ἐγκαρδίων σχέσεων μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, τὴν ἀνύψωσιν τῆς πνευματικῆς στάθμης τοῦ ἀτόμου καὶ τὴν ἐναρμόνισιν τοῦ ἀτομικοῦ συμφέροντος πρὸς τὸ κοινωνικόν.

Εἰς τὸν χῶρον τῆς Ἐπαναστατικῶς ἀναγεννωμένης Ἑλλάδος, ἕνα πρόσθετον χρέος καὶ ἕνας περισσότερον ἐξειδικευμένος ἐθνικὸς ρόλος ἐπιφυλάσσεται ἀκόμη, εἰς τὰς Δημοσίας Σχέσεις, καὶ διὰ τὸ παρὸν καὶ διὰ τὸ προσεχὲς μέλλον.

Εἶναι τὸ χρέος τῆς ἀποφασιστικῆς καὶ μεθοδευμένης συμβολῆς ὅλων ἡμῶν, διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐνημέρωσιν καὶ ἐξοικείωσιν, ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν Ἑλλήνων, μὲ τὰς βασικὰς καὶ θεμελιώδεις Ἀληθείας τῆς Ἐπαναστάσεως.

Μὲ τὴν Ἀλήθειαν τῆς ἐν τῇ Ἐπαναστάσει Ἑνότητος καὶ ἀδελφοσύνης, ὅλων τῶν Ἑλλήνων, δίχως καμμίαν προκατάληψιν παρελθόντος.

Μὲ τὴν Ἀλήθειαν τῆς ὑπερηφάνου Ἐθνικῆς Ἀξιοπρεπείας, Ἡγεσίας καὶ Λαοῦ, ἡ ὁποία καὶ ἀκτινοβολεῖται ἤδη, πρὸς κάθε γεωγραφικὴν κατεύθυνσιν.

Μὲ τὴν Ἀλήθειαν τῆς πλήρους καὶ ἀδιαταράκτου ἀσφαλείας, ἰσοπολιτείας, γαλήνης καὶ ἠρεμίας, ποὺ δικαιοῦται καὶ ἀπολαμβάνει σήμερον, χάρις εἰς τὴν Ἐπανάστασιν, ὁ κάθε Ἕλλην Πολίτης.

Μὲ τὴν Ἀλήθειαν τοῦ πρωτοφανοῦς δημιουργικοῦ Ὀργασμοῦ, ποὺ παρατηρεῖται ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν ἔμπνευσιν καὶ τὴν ἀδέκαστον ἐποπτείαν τῆς Ἐπαναστάσεως.

Καὶ μὲ τὴν μεγάλην ἐπίσης Ἀλήθειαν καὶ διαβεβαίωσιν, ὅτι ἡ Ἐπανάστασις θὰ ὁλοκληρώσῃ ὁπωσδήποτε τὸ μέγα Ἐθνικὸν Ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἱστορίας ἔχει ἀναλάβει, μὲ ἀνεπιφύλακτον τὴν συμπαράστασιν τοῦ συνόλου τῶν Ἑλλήνων, τοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ Στρατοῦ. Τὸ μέγα ἔργον, δηλαδή, τῆς θεμελιώσεως, τῆς συγκροτήσεως καὶ τῆς λειτουργίας τῆς Νέας Ἑλληνικῆς Πολιτείας, τῆς ἀληθοῦς Δημοκρατίας, μὲ τὸ ὁλοκάθαρον καὶ καταγάλανον Ἑλληνικόν της πρόσωπον.

Ἤδη, μὲ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ, μὲ τὴν στοργικὴν συμπαράστασιν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἐπαναστατικοῦ Κράτους καὶ μὲ τὴν προστασίαν τῆς χαλυβδίνης ἰσχύος τοῦ ἐνδόξου Ἐθνικοῦ μας Στρατοῦ, ἂς ἀτενίζωμεν μόνον Ἐμπρός, πρὸς τὸ σφριγηλὸν καὶ ἐλπιδοφόρον Ἐθνικόν μας Αὔριον.

Ἂς λησμονήσωμεν ὅλοι, τὸ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις ὁριστικῶς τελευτῆσαν Χθές.

Καὶ ἂς ἐντάξῃ ὁ καθένας τὴν ἰδικήν του προσπάθειαν καὶ ὅλοι μαζί, ὡς Ἔθνος καὶ ὡς Λαός, ἂς συντονιζώμεθα, εἰς κάθε στιγμὴν τῆς πορείας μας, μὲ τὴν Ἐθνικὴν ἔξαρσιν καὶ μὲ τὸ Ἠθικὸν μεγαλεῖον τῆς Νέας ἐμπνευσμένης Ἡγεσίας τοῦ Ἔθνους.

Προτάσεις:

1. Ὁ νέος ὑπὸ ψήφισιν Κῶδιξ Δήμων καὶ Κοινοτήτων προτείνεται ὅπως, σὺν τοῖς ἄλλοις, διέπεται καὶ ὑπὸ τῶν βασικῶν Ἀρχῶν καὶ τοῦ συγχρόνου πνεύματος τῶν Δημοσίων Σχέσεων, ὡς εἶναι αὗται σήμερον διεθνῶς παραδεδεγμέναι.

2. Εἰς τοὺς Ὀργανισμοὺς τῶν μεγάλων Δήμων, προτείνεται ὅπως συμπεριληφθῇ ὑποχρεωτικῶς ἡ σύστασις καὶ λειτουργία Γραφείου Δημοσίων Σχέσεων διευθυνομένου ὑπὸ ὑπαλλήλου ἢ ὑπαλλήλων ὑποστάντων εἰδικὴν μετεκπαίδευσιν, ὥστε νὰ ἐκλείψῃ τὸ σημερινὸν ἄτοπον τῆς προχείρου καὶ συμπτωματικῆς ἀντιμετωπίσεως μιᾶς ζωτικωτάτης σημασίας, παραγωγικῆς καθ' ἡμᾶς δραστηριότητος.

3. Προτείνεται ὅπως ὀργανοῦνται κατ' ἔτος, εἰς τὰς ἕδρας τῶν Νομῶν, εἰδικὰ σεμινάρια ἐκπαιδεύσεως ὅλων τῶν παραγόντων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, εἰς θέματα ἐφαρμογῆς τῶν Δημοσίων Σχέσεων. Εἰς τὰ σεμινάρια αὐτὰ νὰ συμμετέχουν ὑποχρεωτικῶς οἱ κ.κ. Δήμαρχοι, Πρόεδροι Κοινοτήτων, τὰ Δημοτικὰ καὶ Κοινοτικὰ Συμβούλια, οἱ Δημοτικοὶ καὶ Κοινοτικοὶ Ὑπάλληλοι καὶ γενικῶς ὅλοι οἱ ὁπωσδήποτε ἐργαζόμενοι εἰς τοὺς Ο.Τ.Α.

4. Προτείνεται ὅπως συνταχθῇ καὶ ἰσχύσῃ κανονισμὸς ὀρθῆς συμπεριφορᾶς τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχόντων καὶ ὑπαλλήλων, ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὰς γενικὰς ἀρχὰς τῶν Δημοσίων Σχέσεων, ἐνιαῖος καὶ ὑποχρεωτικὸς δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, περιβεβλημένος πιθανὸν καὶ μὲ τὴν ἰσχὺν Νόμου.

5. Τὸ ζωτικῆς σημασίας ἔργον τῆς Ἐνημερώσεως, ἰδίως κατὰ τὴν παροῦσαν ἱστορικὴν φάσιν τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν ζωῆς, καὶ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς διπλῆς κατευθύνσεως αὐτῆς, δηλαδὴ ἐκ τῆς Ἡγεσίας πρὸς τὸν Λαὸν καὶ ἐκ

τοῦ Λαοῦ πρὸς τὴν Ἡγεσίαν, προτείνεται ὅπως ἀνατεθῇ καὶ ἀποτελέσῃ ἓν ἐκ τῶν κυρίων μελημάτων τῶν φορέων Δημοσίων Σχέσεων, εἰς τὸν χῶρον τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν βεβαίως καὶ τὸν συντονισμὸν μιᾶς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας, ὀργανουμένης ἐπὶ Ἐθνικοῦ ἐπιπέδου.

6. Προτείνεται, τέλος, ὅπως ἕκαστος Δῆμος χωρισθῇ εἰς τομεῖς, μὲ βάσιν τὰς ὑπαρχούσας ἤδη Συνοικίας του ἢ τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἐνορίας, εἰς τοὺς ὁποίους νὰ ὁρισθοῦν ἀνὰ εἷς ἢ περισσότεροι δημόται, ἐγνωσμένου κύρους καὶ τοπικῆς ἀκτινοβολίας, ὡς εἰδικοὶ συνεργάται τοῦ Γραφείου Δημοσίων Σχέσεων ἢ ἀπ' εὐθείας τοῦ Δημάρχου, καὶ οἱ ὁποῖοι θὰ ἀποτελέσουν τοὺς φορεῖς, ἀφ' ἑνὸς τῶν ἀπόψεων, τῶν προθέσεων καὶ ἐπιδιώξεων τοῦ Δήμου καὶ ἀφ' ἑτέρου τῶν ἀντιδράσεων, τῶν ἀπηχήσεων καὶ ἀπόψεων τῶν κατοίκων ἑκάστου τομέως».

Πρόεδρος (κ. Δ. Ρῖτσος): Τὸ προεδρεῖον πιστεύει ὅτι τὸ θέμα «Δημόσιαι Σχέσεις» ἀνεπτύχθη ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Βεροίας. Ἐὰν ὅμως ὑπάρχῃ κανεὶς ποὺ νομίζει ὅτι ἠμπορεῖ νὰ προσθέσῃ τι, δύναται νὰ ζητήσῃ τὸν λόγον.

Ἐρωτήσεις — Παρεμβάσεις

Δήμαρχος Μεγάρων: Ὁ θεσμὸς τῶν δημοσίων σχέσεων εἶναι πράγματι σημαντικώτατος. Ἐρωτᾶται ὅμως. Εἶναι δυνατὸν τὸ τόσον σημαντικὸν αὐτὸ ἔργον, νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὸν σημερινὸν δημοτικὸν ὑπάλληλον; Χρειάζεται ἐπιμόρφωσις ὅλων τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων καὶ εἰδίκευσις εἰς τὸ θέμα αὐτό. Θὰ πρέπει εἰς τὴν πρώτην φάσιν τὸ ἔργον τοῦτο νὰ ἀνατεθῇ εἰς ἀνεγνωρισμένα γραφεῖα δημοσίων σχέσεων. Τὴν ἐκτέλεσιν τῆς μελέτης θὰ πρέπει νὰ ἀναθέσουν οἱ Δῆμοι εἰς πρόσωπον ἀνεγνωρισμένης ἱκανότητος καὶ ἐπιστημονικῆς μορφώσεως. Δὲν νομίζω ὅτι ἡ δαπάνη, διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν, νὰ εἶναι μεγάλη. Παραλλήλως δὲ νὰ συσταθῇ εἰς τὰς Νομαρχίας μία κεντρικὴ ὑπηρεσία παρακολουθήσεως τῶν ὑπηρεσιῶν δημοσίων σχέσεων τῶν Δήμων, ὥστε νὰ ἐπιτύχῃ 100% ὁ θεσμὸς αὐτός.

Δήμαρχος Π. Φαλήρου: Ὁμολογουμένως εἶναι θαυμάσια αὐτὰ ποὺ ἀνέπτυξεν διὰ τῆς ὁμιλίας του ὁ κ. Δήμαρχος Βεροίας. Θὰ ἔπρεπεν ὅμως ὁ τίτλος τῆς ὁμιλίας νὰ εἶναι ὄχι «Δημόσιαι Σχέσεις», ἀλλὰ τὰ καθήκοντα καὶ ἡ συμπεριφορὰ ἑνὸς Δημοτικοῦ Ἄρχοντος. Ἤκουσα νὰ γίνεται διδασκαλία περὶ τῆς ὀρθῆς συμπεριφορᾶς τοῦ Δημάρχου, περὶ τῆς συμπεριφορᾶς καὶ τῆς ἐλλείψεως ἀντιδικίας, περὶ τῆς ἠθικῆς δομῆς ποὺ πρέπει νὰ ἀναπτυχθῇ μεταξὺ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν Δημοτικῶν Ἀρχόντων. Πιστεύω ἀκραδάντως, κ. Πρόεδρε, ὅτι αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι αὐθύπαρκτα. Ἀλλοίμονον ἐὰν ὁ κάθε Δημοτικὸς Ἄρχων, ὁ κάθε ἀξιωματοῦχος τῆς Ἐπαναστάσεως δὲν ἔχει σπάσει ἐκεῖνο τὸ φράγμα ποὺ ὑπῆρχεν, νὰ εἴμεθα μέσα ἀπὸ τὰ γραφεῖα νὰ διευθύνωμεν. Ἡ Ἐπανάστασις θέλει τοὺς Ὑπουργούς, τοὺς Νομάρχας,

τοὺς Δημοτικοὺς Ἄρχοντας, κοντὰ στὸ λαό, πλησίον τοῦ λαοῦ. Τοὺς θέλει κινουμένους, δὲν τοὺς θέλει μέσα εἰς τὸ γραφεῖο.

Ἐπὶ πλέον θὰ πρέπει νὰ ἐξευρεθοῦν τὰ κατάλληλα μέσα προβολῆς τοῦ ἔργου τοῦ Δημοτικοῦ ἄρχοντος, νὰ δυνάμεθα, δηλαδή, νὰ ψηφίζωμεν ἕνα κονδύλιον, διὰ νὰ δυνάμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ βγάλωμεν ἕνα περιοδικὸν κάθε χρόνο, ὡς πράττει ἄλλος ἀδελφὸς Δῆμος ἐν Ἀθήναις.

Νομάρχης Αἰτωλοακαρνανίας: Ἀξιόλογος, κ. Πρόεδρε, ἡ μελέτη τοῦ κ. Δημάρχου Βεροίας. Σύνοψις στατιστικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν στοιχείων ἀναφερομένων σὲ τυποποιημένα συστήματα. Χρήσιμα καὶ καλὰ αὐτὰ καὶ διὰ τὸ ἐπαναστατημένον Ἑλληνικὸν Ἔθνος. Δὲν κομίζω γλαῦκα, ἀλλὰ καλὸν εἶναι νὰ λεχθῇ. Ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον δὲν λείψῃ τὸ ἀπαραίτητον καὶ δυναμικὸν στοιχεῖον, τῶν δημοσίων σχέσεων, κ. Πρόεδρε, τὸ ζωντανὸν παράδειγμα Νομάρχου τε καὶ Δημάρχου καὶ Δημοτικῶν Συμβούλων, ὁ λαὸς μᾶς κρίνει εἰς κάθε μας βῆμα, ἐὰν τοῦ παρέχωμεν ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν, ἐν παντὶ τόπῳ καὶ χρόνῳ, ἐὰν φθάνωμεν εἰς αὐτόν, ἐὰν φθάνωμεν εἰς αὐτὸν νυχθημερόν, μὲ ὅλα ἐκεῖνα τὰ γνωστὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς τῆς Ἐπαναστάσεως, ἴσως νὰ ἔχωμεν ἐπιτελέσει εἰς τὸν μέγιστον βαθμόν, κατὰ τὸν δυναμικώτερον τρόπον, καὶ νὰ ἔχωμεν καλύψει τὸν τομέα τῶν δημοσίων σχέσεων, ὁπότε ὅλα τὰ ἄλλα θὰ εἶναι μία ταξινόμησις, ἐνημέρωσις, προβολή.

Πρόεδρος (κ. Δ. Ρῖτσος): Κύριοι Σύνεδροι, θὰ μεταβῶμεν πεζῇ εἰς τὸν τάφον τοῦ Λεωνίδα πρὸς κατάθεσιν στεφάνου. Ἐν συνεχείᾳ διὰ λεωφορείων θὰ μεταβῶμεν εἰς Ἅγιον Ἰωάννην (Κεφαλάρι), ὅπου θὰ παρακαθήσωμεν εἰς γεῦμα, τὸ ὁποῖον παραθέτει ὁ Δήμαρχος Σπαρτιατῶν, πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου, τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως, λοιπῶν ἐπισήμων καὶ τῶν Συνέδρων. Ἀκολούθως θὰ ἐπισκεφθῶμεν τὰς ἀρχαιότητας τοῦ Βυζαντινοῦ Μυστρᾶ. Τὸ βράδυ εἰς τὰς 8 ἡ ὥρα, θὰ μᾶς δεξιωθῇ ὁ Δήμαρχος Σπαρτιατῶν εἰς τὸ κάτωθι τοῦ Δημοτικοῦ μεγάρου κέντρον.

Λῆξις 1ης ἡμέρας Συνεδρίου

2α ἡμέρα Συνεδρίου - Τετάρτη, 26η Μαΐου 1971

Πρόεδρος (κ. Δ. Ρῖτσος): Ἄρχεται ἡ συνεδρίασις. Ὁμιλία κ. Ὑπουργοῦ Κοιν. Ὑπηρεσιῶν μὲ θέμα:

«Ὁ ρόλος τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ἀρχόντων κατὰ τὴν ἄσκησιν τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς».

κ. Γ. ΔΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ (Ὑπουργὸς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν):

«Ἐξοχώτατε κ. Ἀντιπρόεδρε, Κύριοι, Κύριοι Σύνεδροι,

Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς θέλω νὰ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον κ. Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ὁποῖος μὲ ἐτίμησε διὰ τῆς προσκλήσεως, ὅπως παραστῶ καὶ ὁμιλήσω εἰς τὸ 4ον Πανελλήνιον Συνέδριον Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ εἰς τὸ 2ον Συνέδριον Νομαρχῶν τοῦ Κράτους. Δημιουργεῖται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ ἐξαιρετικὴ εὐτυχία δι' ἐμέ, νὰ ἐπικοινωνήσω μὲ τὸ σύνολον σχεδόν, τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τῆς Χώρας καὶ ἰδιαιτέρως μὲ τὸ σύνολον τῶν φορέων τῆς ἀποκεντρωμένης διοικήσεως ἣν ἐκπροσωποῦν οἱ ἀξιότιμοι κ.κ. Νομάρχαι. Ἐπίσης θὰ ἦτο παράλειψις ἐὰν δὲν ἐξέφραζα τὴν χαράν μου, ὅτι τὸ συνέδριον λαμβάνει χώραν εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν, εἰς τὴν Σπάρτην, εἰς τὴν πατρίδα τοῦ Λεωνίδα καὶ εἰς τὸ ὁρμητήριον τῶν Παλαιολόγων οἱ ὁποῖοι ὑπῆρξαν συνεχισταὶ τοῦ ἀθανάτου καὶ ἀκαταλύτου Ἑλληνικοῦ πνεύματος.

Δὲν ἦτο δυνατόν, κύριοι Σύνεδροι, ἡ Ἐθνικὴ Ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις, ὑλοποιὸς τοῦ παραγγέλματος τῆς ἀθανάτου Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, νὰ ἀδιαφορήσῃ εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἄσκησιν, τῆς καθ' ὅλου ἑλληνικῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς, τῆς πολιτικῆς ποὺ προγραμματίζει καὶ ἐκτελεῖ τὰς πάσης φύσεως ὑπηρεσίας πρὸς τὸν ἀνώνυμον ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀνάγκην συμπαραστάσεως καὶ βοηθείας. Καὶ τὸ μὲν ἐπιτελικὸν μέρος τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς, ἀσκεῖται ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους φορεῖς τῆς κυβερνητικῆς δραστηριότητος. Πολύτιμοι ὅμως συνεργάται τοῦ ἔργου αὐτοῦ, εἶναι καὶ τὰ ὄργανα τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως. Ἡ κοινωνικὴ πολιτικὴ ἐκδηλουμένη εἰς τρεῖς, κυρίως, κατευθύνσεις, τὴν κατεύθυνσιν τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ ἀντιλήψεως, τὴν κατεύθυνσιν τῆς ὑγείας καὶ τὴν κατεύθυνσιν τῆς Πολιτικῆς Κοινωνικῆς ἀσφαλείας, ὑπηρετεῖται σήμερον ἀπὸ ἕνα πλῆθος φορέων καὶ ὀργάνων, πλὴν ὅμως ἄνευ τῆς παρουσίας τῶν Ἀρχόντων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, τὸ ἔργον θὰ ἦτο ἡμιτελὲς καὶ ἰδίως δὲν θὰ ἀπέδιδεν ὅπως θὰ ἔπρεπε. Μέχρι καὶ τοῦ 1922, κύριοι Σύνεδροι, δὲν ὑπῆρχε Κοινων. Πολιτικὴ ἐκ μέρους τοῦ Κράτους ἐν Ἑλλάδι. Ἡ ἀσκουμένη Κοινων. Πολιτικὴ ὑπῆρξε μέριμνα τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων. Κατάλοιπα αὐτῆς τῆς δραστηριότητος τοῦ παρελθόντος τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, εἶναι καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἀκόμη εἰς τινας πόλεις δημοτικὰ

Νοσοκομεῖα, Δημοτικὰ γηροκομεῖα καὶ ὅλα τὰ εὐαγῆ ἱδρύματα. Ἄλλωστε ἀπὸ τοῦ 1883 διὰ Β. Δ/τος καθίσταντο οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες φορεῖς ἀσκήσεως τῆς Κοινων. Προνοίας. Σήμερον, βεβαίως, ἡ Κοινωνικὴ Πολιτικὴ ἀποτελεῖ μέριμναν κυρίως καὶ πρωτίστως τοῦ Κράτους. Οὔτε τὸ Κράτος ὅμως εἶναι δυνατὸν νὰ συλλάβῃ τὰς λεπτομερείας, ἐν ὅλῃ τῇ ἐκτάσει τοῦ προγράμματος, τῆς λεγομένης Κοινωνικῆς Ἀναπτύξεως, ἄνευ τῆς ἀπαραιτήτου συνδρομῆς τῶν ὀργάνων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο, ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει, εἰμὴ τὸ πρωταρχικὸν κύτταρον τῆς ἀποκεντρωμένης διοικήσεως. Ὁ ρόλος τὸν ὁποῖον καλοῦνται, εἰς τὴν σύγχρονον κοινωνίαν, νὰ διαδραματίσουν οἱ Δημοτικοὶ καὶ Κοινοτικοὶ ἄρχοντες εἶναι τεράστιος, καὶ κεφαλαιώδους σημασίας. Οὐδὲν πρόγραμμα Κοινων. Προνοίας δὲν δύναται νὰ ἀποδώσῃ τοὺς ἀναμενομένους καρποὺς, ἐὰν οἱ τοπικοὶ ἄρχοντες δὲν σπεύσουν νὰ ἐξατομικεύσουν ἀκριβοδικαίως ἑκάστην περίπτωσιν. Τὰ προγράμματα στεγάσεως, τὰ προγράμματα περιθάλψεως ἐνδεῶν, τὰ προγράμματα βοηθείας πρὸς τοὺς ἀναξιοπαθοῦντας, δὲν ὑλοποιοῦνται ἄνευ τῆς συνδρομῆς τῶν Κοινοτικῶν καὶ Δημοτικῶν Ἀρχόντων. Ἐπίσης εἰς τὸν τομέα τῆς ὑγείας, οἱ φορεῖς τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καλοῦνται νὰ συμβάλλουν τὰ μέγιστα δεδομένου ὅτι τὰ μικρὰ ἐξυγιαντικὰ ἔργα, ἡ καθαριότης κ.λπ., εἶναι ἔργα τὰ ὁποῖα ἐπισημαίνονται καὶ ἐκτελοῦνται, εἰς πρώτην κλίμακα ἀπὸ τοὺς δημοτικοὺς καὶ κοινοτικοὺς ἄρχοντας, εἰς τὰ πλαίσια τῆς ἰδικῆς των δικαιοδοσίας. Ἐὰν ἐκεῖνοι δὲν ἐντοπίσουν καὶ δὲν καθοδηγήσουν τὴν ἁρμοδίαν διοίκησιν τότε δὲν εἶναι δυνατόν, ἀφ' ὑψηλοῦ, νὰ προγραμματίσωμεν ὀρθῶς. Ἡ ἄσκησις τῆς διοικήσεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ φθάνει μέχρι τὸν ἐπιτελικὸν φορέα, ποὺ εἶναι τὰ καθ' ἕκαστον ὑπουργεῖα. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν τομέα τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας οἱ τοπικοὶ ἄρχοντες καλοῦνται νὰ διαδραματίσουν σπουδαῖον ρόλον. Πρῶτον, διὰ τῆς παροχῆς ἀκριβῶν στοιχείων πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους. Δεύτερον, διὰ τῆς παροχῆς ἀκριβῶν στοιχείων πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους τομεῖς. Τρίτον, διὰ τῆς ἀναλύσεως τῶν ὀρθῶν κατευθύνσεων τὰς ὁποίας θὰ πρέπει νὰ ἔχει ἡ πολιτικὴ τῆς Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας πρὸς ὅλον τὸν χῶρον, πρὸς ἄρσιν παρεξηγήσεων. Πρέπει, δηλαδή, νὰ μάθουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ὅτι ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἔχομεν δικαίωμα ὄχι μόνον νὰ ζητῶμεν ἀλλὰ καὶ ὑποχρέωσιν νὰ δίδωμεν ἀκριβῆ στοιχεῖα καὶ νὰ ἐκπληροῦμεν ἀκριβῶς τὰς ὑποχρεώσεις, ποὺ μᾶς ἐπιβάλλει ὁ νόμος. Εἴτε ὡς ἐργοδόται, εἴτε ὡς ἐργαζόμενοι, διὰ νὰ ζητήσωμεν μίαν παροχήν, πρέπει προηγουμένως νὰ καταβάλλωμεν ἀγογγύστως ὅ,τι μᾶς ἐπιβάλλει ὁ νόμος. Πρέπει τοῦτο νὰ γίνῃ συνείδησις εἰς ὅλους μας.

Λυποῦμαι, κύριοι σύνεδροι, ποὺ ὁ χρόνος ποὺ μοῦ ἐχάρισε ἡ ἀγάπη σας, πλησιάζει νὰ τελειώσῃ. Δυστυχῶς σὲ αὐτὸ τὸ ὀλιγόχρονον χρονικὸ διάστημα δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ σκιαγραφήσω ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὴν ἀποστολὴν τῶν Ἀρχόντων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἄσκησιν τῆς Κοινων. Πολιτικῆς. Ἡ ἰδική σας ὀξύνοια καὶ καλλιέργεια θὰ τὰ ἀναπληρώσῃ.

Σᾶς εὐχαριστῶ πάρα πολύ, εὐχόμενος εὐόδωσιν τῶν ἐργασιῶν ἀμφοτέρων τῶν συνεδρίων καθ' ὅλην τὴν διάρκειάν των». (Χειροκροτήματα).

Πρόεδρος (Δ. Ρῖτσος): Ὁμιλία τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Γεωργίας.

κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ (Ὑφυπουργὸς Γεωργίας):

«Ἐξοχώτατε κ. Ἀντιπρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, κ. Πρόεδρε τοῦ Συνεδρίου, Κύριοι Γεν. Γραμματεῖς, Κύριοι Νομάρχαι, Κύριοι Σύνεδροι,

Ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω τὴν χαρὰν καὶ τὴν συγκίνησίν μου διότι εὑρίσκομαι μεταξύ σας. Μεταξὺ ὑμῶν τῶν ἐκπροσώπων τῆς Αὐτοδιοικήσεως τῆς Ἑλλάδος. Ἐπιθυμῶ ἐπίσης νὰ ἐκφράσω καὶ νὰ διαβιβάσω διὰ τοῦ κ. Δημάρχου τῆς ἱστορικῆς ταύτης πόλεως τὴν χαράν μου, τὰς εὐχάς μου καὶ τὸν χαιρετισμόν μου πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως ταύτης. Τὸ θέμα μὲ τὸ ὁποῖον θὰ σᾶς ἀπασχολήσω εἶναι **«Δῆμοι καὶ Κοινότητες καὶ δασικὴ πολιτική»**, θέμα ὄχι μόνον ἐμπῖπτον εἰς τὴν ἁρμοδιότητά μου, ἀλλὰ καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐπίκαιρον, ὡς ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου συνεχίζονται σοβαραὶ προσπάθειαι ἐκ μέρους τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως. Ἐπίσης ἐπιθυμῶ, μὲ τὴν σειράν μου, νὰ ἐκφράσω ἐγκαρδίους εὐχὰς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ συνεδρίου σας, ὅπως ἐκ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ ἀπορρεύσουν σκέψεις καὶ συμπεράσματα τὰ ὁποῖα θὰ συμβάλλουν τὰ μέγιστα εἰς τὴν καλυτέραν ὀργάνωσιν τῆς αὐτοδιοικήσεως.

Καὶ τώρα, Κύριοι Σύνεδροι, εἰσέρχομαι εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ θέματός μου: Ἡ Δασικὴ Πολιτικὴ τοῦ Κράτους πολυπλεύρως κατευθύνεται πρὸς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας.

Τὸ δάσος, εἴτε ὡς φυσικὸς χῶρος οἰκονομικῆς σημασίας, εἴτε ὡς προστατευτικὸς μανδύας τοῦ ἐδάφους καὶ τῆς γεωργίας, εἴτε, τέλος, ὡς χῶρος ἀναψυχῆς, ὑγείας καὶ περιπάτου, συνιστᾷ θεμελιώδες στοιχεῖον τῆς κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς μας ζωῆς.

Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες, ὡς ὀργανικαὶ καὶ ὀργανωτικαὶ ὀντότητες τοῦ Κράτους, φυσικὸν εἶναι ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ ἐπωφελοῦνται τῶν ἀμέσων οἰκονομικῶν καὶ ἐμμέσων ὠφελειῶν ἐκ τῶν δασῶν.

Συνοπτικὴ ἐπισκόπησις τῶν σχέσεων δάσους καὶ Κοινοτήτων ἀπὸ ἱστορικῆς ἀπόψεως, ἀποκαλύπτει πόσον βαθεῖα ὑπῆρξεν ἡ ἀμοιβαία ἐπίδρασίς των. Ἐντὸς τοῦ δάσους καὶ περὶ τὸ δάσος, ἐδημιουργήθησαν αἱ ἀνθήσασαι ἐπὶ Τουρκοκρατίας καὶ μετέπειτα Κοινότητες. Τὰ Ζαγοροχώρια, τὰ χωρία τοῦ Ἀσπροποτάμου, τὰ μεγαλοχώρια τῆς Βορ. Πίνδου, τῶν Ἀγράφων, τοῦ Πηλίου καὶ ἀλλαχοῦ ἀποτελοῦν χαρακτηριστικὰ παραδείγματα δασοβίων καὶ παραδασοβίων Κοινοτήτων, ὅπου ἀνεπτύχθη στοιχειώδης, κατ' ἀρχάς, ἀξιόλογος, βραδύτερον, οἰκονομικὸς καὶ πολιτιστικὸς βίος. Ἀκόμη, καὶ ὑπὸ τὸ καθεστὼς τῆς κλειστῆς οἰκονομικῆς αὐταρκείας, τὸ ὁποῖον ἐδέσποσεν ἐπὶ αἰῶνας εἰς τὸν ὀρεινὸν καὶ ἡμιορεινὸν χῶρον τῆς Πατρίδος μας, ἀνθοῦσαι ὁμάδες Κοινοτήτων, ὅπως τὰ Ζαγόρια, τὰ Ἀμπελάκια, ἀναπτύξασαι βιομηχανίαν, ἄριστα ὠργα-

νωμένην, διέσπασαν τὸ φράγμα τῆς κλειστῆς οἰκονομίας, διὰ τῶν ἐμπορικῶν των ἀνταλλαγῶν μετὰ τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης (Βιέννης κ.λπ.).

Ἡ Ἑλληνικὴ ὀρεινὴ καὶ ἡμιορεινὴ κοινότης, ὑποχρεουμένη νὰ ἐπιβιώσῃ καὶ ἀναπτυχθῇ διὰ τῶν πόρων τοῦ φυσικοῦ δάσους, γνωρίζει καλῶς πόσον συντελεστικὰ τῆς ἐπιβιώσεώς της ἦσαν τὰ δάση μὲ τὰς βοσκὰς καὶ τὴν ξυλείαν των.

Ἀλλὰ τὸ δάσος δὲν εἶναι πλέον χαρακτηριστικὸν τοῦ βουνοῦ καὶ τοῦ βουνήσιου. Ἡ κοινωνική, οἰκονομικὴ καὶ πολιτιστικὴ ἀνάπτυξις τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς χώρας μας, κατέστησεν ἤδη καὶ καθιστᾷ, ἔτι ἐντονώτερον, ἀναγκαίαν τὴν ὕπαρξιν τοῦ δάσους καὶ δασυλλίου ἐντὸς καὶ περὶ τὰ ἀστικὰ κέντρα.

Στατιστικά τινα στοιχεῖα

Ἂς ἴδωμεν τώρα πόσοι ἐκ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἔχουν δάση ἢ καὶ δασύλλια εἰς τὴν περιφέρειάν των, ἀδιαφόρως μικρὰ ἢ μεγάλα, ἀνεξαρτήτως δὲ μορφῆς ἰδιοκτησίας των.

Ἐκ τῶν 5500 Κοινοτήτων τῆς χώρας, 3056 χαρακτηρίζονται ὡς «ὀρειναὶ» ἢ «ἡμιορειναί». Ἐκ τούτων, αἱ 2486 ἤτοι τὰ 81 % ἔχουν εἰς τὴν περιφέρειάν των δάση, τὰ ὁποῖα κατανέμονται ὡς ἀκολούθως :

49	κοινότητες	μὲ	δάσος	ἐκτάσεως		100 στρεμ.
231	»	»	»	»	100– 500	»
185	»	»	»	»	500– 1.000	»
863	»	»	»	»	1.000– 5.000	»
517	»	»	»	»	5.000–10.000	»
367	»	»	»	»	10.000–20.000	»
227	»	»	»	»	20.000–50.000	»
47	»	»	»	»	ἄνω τῶν 50.000	»

Αἱ ὑπόλοιποι Κοινότητες διαθέτουν στοιχειῶδες ἐκ μεμονωμένων δένδρων πράσινον.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Δήμους, ἐλάχιστοι ἐξ αὐτῶν διαθέτουν ἐπαρκὲς δασικὸν πράσινον, τόσον ἐντὸς τῆς περιμέτρου των, ὅσον καὶ εἰς τὸν περίγυρόν των. Δὲν ἔλειψαν, βεβαίως, ὡραῖαι πρωτοβουλίαι τοῦ παρελθόντος, αἵτινες, συνεχιζόμεναι καὶ σήμερον, ἐπροίκισαν πόλεις, ὡς ἡ Τρίπολις, αἱ Πάτραι, τὸ Ἀγρίνιον, τὰ Ἰωάννινα, τὰ Τρίκαλα, ὁ Βόλος, ἡ Θεσσαλονίκη, αἱ Σέρραι, ἡ Καβάλα καὶ ἄλλαι μὲ δασύλλια, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἀξιόλογα.

Ἐν τούτοις, αἱ ἀπαιτήσεις τῶν συγχρόνων πόλεων εἰς δασικοὺς πνεύμονας καὶ ἐν γένει εἰς πράσινον ἐκτιμῶνται, ὑπὸ διεθνοῦς κύρους μελετητῶν, εἰς ἔκτασιν 15 τετραγωνικῶν μέτρων ἀνὰ κάτοικον, ἐκ τῆς ὁποίας τὰ 10 τετρ. μέτρα ἀνὰ κάτοικον δέον νὰ προορίζωνται διὰ περιμετρικὸν δάσος ὑγείας καὶ περιπάτου.

Ποῖαι αἱ ἄμεσοι καὶ ἔμμεσοι ὠφέλειαι τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐκ τῶν δασῶν.

Αἱ δασοκτήμονες Κοινότητες ἀνέρχονται εἰς 316, κατέχουσαι δάσος συνολικῆς ἐκτάσεως 302.000 στρ., παραγωγικὸν εἰς ξυλείαν καὶ λοιπὰ προϊόντα. Πολλαὶ τῶν δασικῶν τούτων Κοινοτήτων ἀντλοῦν σοβαρὰ κατ' ἔτος εἰσοδήματα ἐκ τῶν δασῶν των. Παρὰ ταῦτα, δὲν ἔχει σημειωθῆ εἰσέτι ἀξιόλογον ἐνδιαφέρον αὐτῶν δι' ἐπενδύσεις εἰς τὰ δάση των, εἴτε εἰς δασικοὺς δρόμους εἴτε εἰς ἀναδασώσεις.

Ἅπασαι αἱ Κοινότητες, αἱ ἔχουσαι εἰς τὴν περιφέρειάν των δημόσια δάση, προσπορίζονται ἐξ αὐτῶν χρηματικὰ ἔσοδα, ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως τῆς εἰς αὐτὰ βοσκῆς (ἄρθρον 103 Ν.Δ. 86/1969 περὶ Δασικοῦ Κώδικος). Ὅσαι ἐκ τούτων εὑρίσκονται ἐντὸς τῶν ὑπὸ κρατικὴν ἐκμετάλλευσιν δημοσίων δασῶν, εἰσπράττουν τὸ προϊὸν εἰδικῆς φορολογίας ἐκ 5 % ἐπὶ τῆς ἀγοραίας ἀξίας τῶν ἐκποιουμένων δασικῶν προϊόντων (ἄρθρον 17 καὶ 24 Ν.Δ. 703/1970).

Ἐκτιμᾶται, ὅτι τὸ μὲν ἐκ τοῦ ἐνοικίου βοσκῆς συνολικὸν εἰσόδημα τῶν 1800 Κοινοτήτων, αἵτινες ἔχουν εἰς τὴν περιφέρειάν των δημόσια δάση, ἀνέρχεται εἰς 10-15 ἑκατ. δρχ. ἐτησίως.

Ἐξ ἄλλου, τὸ ἐκ τοῦ προϊόντος τοῦ εἰδικοῦ ὡς ἄνω φόρου κοινοτικὸν ἔσοδον ἀνέρχεται εἰς 12.000.000 δρχ. ἐτησίως, ἀφορᾷ δὲ εἰς 280 περίπου Κοινότητας.

Ἐκτός, ὅμως, τῆς ἀμέσου, ὡς ἄνω χρηματικῆς, δημοσιονομικῆς, θὰ ἐλέγαμεν φύσεως, ὠφελείας τῶν Κοινοτήτων, δὲν εἶναι ἥσσονος σημασίας ἡ προσφερομένη διὰ τῶν δασικῶν ἔργων καὶ ἐργασιῶν ἀπασχόλησις τοῦ ἀργοῦντος ἐργατικοῦ δυναμικοῦ τῶν παραδασοβίων Κοινοτήτων. Ἐκτιμᾶται, ὅτι εἰς 75.000 οἰκογενείας ὀρεινῶν Κοινοτήτων εἰσρέει, ὑπὸ μορφὴν εἰσοδήματος ἐξ ἀπασχολήσεως εἰς δασικὰ ἔργα, ὑλοτομικὰ καὶ μετατοπιστικὰς ξύλου ἐργασίας, ποσὸν δρχ. 290.000.000.

Αὐτονόητος δὲ εἶναι ἡ ἔμμεσος διὰ τὰς Κοινότητας ὠφέλεια ἐκ τοῦ τοιούτου προσθέτου εἰσοδήματος.

Τὸ δάσος τοῦ χωρίου δὲν προσφέρει μόνον χρηματικὰς ἀμέσους ἢ ἐμμέσους ὠφελείας. Καθιστᾶ, γενικώτερον, προνομιούχους τὰς δασικὰς Κοινότητας. Τὰ κεφαλάρια τῶν ὀρεινῶν Κοινοτήτων ἀποτελοῦν πολύτιμον φυσικὸν πλαίσιον ὑγείας καὶ ἀναψυχῆς, ἀλλὰ καὶ προστασίας τῶν χωρίων ἀπὸ τὰς διαβρώσεις καὶ τοὺς χειμάρρους. Ὅσοι ἐκ τῶν παρισταμένων ἀντιπροσωπεύουν ἐδῶ κατ' ἐξοχὴν ὀρεινὰς Κοινότητας, γνωρίζουν πόσον ἀνεκτίμητα εἶναι τὰ ἀρδευόμενα ἐδάφη τῶν στενῶν ὀρεινῶν κοιλάδων καὶ πόσον ἀποτελεσματικὴ εἶναι ἡ προστασία των ὑπὸ τῶν κλιτύων τῶν γύρω δασῶν, τὰ ὁποῖα προλαμβάνουν τὰς πλημμύρας τῶν χειμάρρων καὶ τὰς ἐκ τούτων καταστροφὰς εἰς τὴν ὀρεινὴν ταύτην γεωργίαν.

Τὸ δάσος τοῦ χωριοῦ ἀποτελεῖ, προσέτι, τὸν φυσικὸν ἐξοπλισμὸν αὐτοῦ, διὰ τὴν τουριστικήν των ἀνάπτυξιν.

Ὁ δασικὸς τουρισμός, ὑποτυπωδῶς ἀνεπτυγμένος, λόγῳ τοῦ γνωστοῦ προσανατολισμοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐρχομένων καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ διακινουμένων, εἶναι στόχος, τὸν ὁποῖον οὔτε ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις ἀγνοεῖ καὶ παραβλέπει, ἀλλ' οὔτε καὶ αἱ ὀρειναὶ Κοινότητες πρέπει νὰ θεωροῦν ὡς κάτι τὸ ἀνέφικτον.

Βραδέως, ἀλλ' ἀσφαλῶς, τὸ «Ἑλληνικὸ βουνὸ» μὲ τὸ δάσος του καθίσταται πόλος τουριστικῆς ἕλξεως. Ἤδη, τὸ Ἑλληνικὸ χωριὸ προσελκύει, κατ' ἐπιταχυνόμενον κατ' ἔτος ρυθμόν, τοὺς ἐξ αὐτοῦ καταγομένους, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν εἰς τὰς πόλεις. Κατὰ συντηρητικὴν ἐκτίμησιν 100.000.000 δρχ. εἰσρέουν ἐτησίως εἰς τὰς ὀρεινὰς δασικὰς Κοινότητας ὑπὸ μορφὴν ἐνοικίων, δαπανῶν διατροφῆς κ.λπ. τῶν παραθεριστῶν ἐκ τῶν πόλεων. Αἱ δὲ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην προοπτικαὶ εἶναι εὐοίωνοι.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Σ. Παττακός, ὁμιλῶν εἰς τὸ κατὰ Νοέμβριον 1970, συγκληθὲν Ἐθνικὸν Συνέδριον Προστασίας τῆς Φύσεως, διετύπωσε τὴν πρόβλεψιν, ὅτι ἡ ὥρα χαράξεως καὶ ἐφαρμογῆς δασικῆς τουριστικῆς πολιτικῆς ἔρχεται ἐνωρίτερον ἀπὸ ὅσον φανταζόμεθα.

Ὑποχρεώσεις τῶν Διοικήσεων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῶν προικισμένων μὲ δάση.

Ἀνήκει εἰς τὴν εὐθύνην τῶν διοικήσεων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων νὰ προβαίνουν εἰς καλὴν χρῆσιν τῶν χρηματικῶν ἐκ τῶν δασῶν προσόδων των.

Δὲν παραγνωρίζομεν, βεβαίως, τὰς γενικωτέρας ἀνάγκας ἑκάστης Κοινότητος, διοικητικὰς καὶ λειτουργικάς, ὡς καὶ τὰς εἰς ἐκτέλεσιν κοινωφελῶν ἐντὸς αὐτῆς ἔργων κ.λπ. Ἐν τούτοις, αἱ δασικαὶ Κοινότητες πρέπει ν' ἀρχίσουν νὰ σκέπτωνται καὶ ἐνεργοῦν βάσει προοπτικῶν περισσότερον μακροχρονίων, ἐν σχέσει πρὸς τὰς ὑφισταμένας ἠὐξημένας δυνατότητας τουριστικῆς ἀξιοποιήσεως τοῦ δασικοῦ μας πλούτου.

Τὰ ἐκ τῆς βοσκῆς, λ.χ. ἔσοδα, τὰ ὁποῖα εἰσπράττουν, βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Δασικοῦ Κώδικος, ἔχει προκαθορισθῆ ποῦ καὶ πῶς θὰ διατίθενται. Ρητῶς ὁρίζεται ὑπὸ τῶν σχετικῶν διατάξεων, ὅτι κατὰ σοβαρὸν ποσοστὸν πρέπει νὰ δαπανῶνται διὰ σκοποὺς ἀναπτυξιακοὺς τοῦ δάσους, ἤτοι εἰς τὴν διάνοιξιν καὶ συντήρησιν δασικῶν ὁδῶν, εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἀναδασωτικῶν ἔργων κλπ. Παρὰ ταῦτα, ὀλιγώτερα τοῦ δέοντος ἔχουν συντελεσθῆ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην. Τοῦτο ἀφορᾷ, κυρίως, τὰς Κοινότητας ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἐκτεταμένα δημόσια δάση εἰς τὴν περιφέρειάν των. Δὲν ἀπαιτοῦμεν ἀπὸ τὰς δασικὰς Κοινότητας ν' ἀναλάβουν σοβαρὸν ἀναπτυξιακὸν τοῦ δάσους ρόλον. Τοῦτο εἶναι ἔργον κυρίως τοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον πράττει κατ' ἔτος πᾶν τὸ δυνατόν. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δύναταί τις νὰ ἀναμένῃ ἀπὸ τὰς Κοινότητας, εἶναι νὰ ἐντοπίσουν τὸ ἐνδιαφέρον των, τοὐλάχιστον εἰς τοὺς στόχους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι συμβάλλουν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ χωριοῦ, ὡς λ.χ. ἡ διὰ τῆς ἀναδασώσεως δημιουργία δασυλλίων εἰς τὴν περίμετρον τῶν χωρίων.

Σύνθημά μας: κάθε Δῆμος καὶ Κοινότης νὰ ἀποκτήσῃ τὸ δάσος ὑγείας καὶ ἀναψυχῆς.

Ἡ Δασικὴ Πολιτικὴ τοῦ Κράτους ἀποβλέπει εἰς τὸν ἐξοπλισμὸν ἑκάστης τῶν Κοινοτήτων, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν δημόσιον ἢ κοινοτικὸν δάσος εἰς τὴν περιφέρειάν των, μὲ τὸ τεχνητὸν ἐξ ἀναδασώσεως δασύλλιόν των. Ἡ σχετικὴ προσπάθεια ἤρξατο ἤδη, ἐνετάθη δὲ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1970, ὅπερ, ὡς εἶναι γνωστόν, εἶχεν ἀνακηρυχθῇ Ἔτος Προστασίας τῆς Φύσεως καὶ προβλέπεται, ὅτι θ' ἀναπτυχθῇ ἔτι περαιτέρω.

Τὸ Κράτος δύναται νὰ διαθέτῃ προϊόντως εἰς τὰς τοιαύτας Κοινότητας — εἶναι δὲ αὗται περίπου 2000 — δημοσίας ἐκτάσεις πρὸς ἀναδάσωσιν, μερίμνῃ αὐτῶν, μὲ τεχνικὴν καὶ οἰκονομικὴν συνδρομήν του. Μετὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἀναδασώσεων, τὸ Δημόσιον δύναται νὰ παραχωρῇ τὸ δημιουργηθὲν δασύλλιον εἰς τὰς Κοινότητας, κατὰ κυριότητα (ἄρθρον 192 τοῦ Δασικοῦ Κώδικος).

Καλοῦμεν τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας, αἱ ὁποῖαι, εἴτε στεροῦνται παντελῶς εἴτε κατέχουν ἀνεπαρκῆ εἰς ἔκτασιν δασύλλια, νὰ ἐπωφεληθοῦν τῶν παρεχομένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου δυνατοτήτων. Τοῦτο παρέχει τὸ ἔδαφος, τὰ ὑλικὰ περιφράξεως, τὸ εἰς δενδρύλλια ὑλικὸν φυτεύσεως καὶ τεχνικὴν βοήθειαν. Αἱ Κοινότητες καλοῦνται νὰ ἐνεργήσουν τὴν ἀναδάσωσιν καὶ περιποιούμεναι τὴν φυτείαν, ν' ἀποκτήσουν ταχέως τὸν δασικόν των πνεύμονα.

Σύνθημά μας ἂς γίνῃ: Αὔξησις, κατ' ἐπιταχυνόμενον ρυθμόν, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φυτευομένων δασικῶν δενδρυλλίων ἀπὸ τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας. Τὰ 50.000.000 δενδρύλλια τοῦ ἔτους 1970, ν' αὐξηθοῦν σοβαρῶς κατὰ τὸ τρέχον ἔτος.

Στενωτέρα συνεργασία Δασικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Ὁ Δασικὸς Ὑπάλληλος, ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἔργου του εὑρίσκεται εἰς στενωτέραν, ἢ οἱ ἄλλοι κλάδοι, ἐπαφὴν μὲ τὸ Ἑλληνικὸ χωριό. Καλοῦνται, βεβαίως, οἱ δασολόγοι, οἱ δασοκόμοι, οἱ δασοφύλακες νὰ ἐφαρμόσουν τοὺς Νόμους καὶ νὰ ὑλοποιήσουν τὴν Δασικὴν Πολιτικὴν εἰς ἔργα. Καθῆκον των εἶναι — καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ὀφείλομεν νὰ τονίσωμεν εἰς ὑμᾶς ὅτι οὐδόποτε παραλείπομεν νὰ τὸ ὑπενθυμίζωμεν — ἡ συμπαράστασίς των εἰς τὸ δύσκολον ἔργον τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως. Εἶναι, ἐξ ἄλλου, καθῆκον καὶ τῶν Κοινοτήτων νὰ προσβλέπουν πρὸς τὸν Δασικὸν Ὑπάλληλον ὡς πρὸς συνεργάτην των, χωρὶς νὰ παραβλέπεται ὅτι ὁ ρόλος του εἶναι πολύμοχθος καὶ πολυπλεύρως δυσχερής, ἀφοῦ καλεῖται νὰ ἐναρμονίζῃ τὸ δημόσιον συμφέρον, ὡς εἶναι ἡ προστασία τοῦ δασικοῦ πλούτου, πρὸς τὸ κοινοτικὸν ἀλλὰ καὶ τὸ ἀτομικὸν ἑκάστου πολίτου τοιοῦτον.

Προσδοκῶμεν πολλὰ ἀπὸ τὴν συνεργασίαν Δασικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Δὲν εἶναι δὲ ἀκατόρθωτα ὅσα προσδοκῶμεν.

Τὸ Κράτος, τὸ σύγχρονον Κράτος τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως, δημιουργεῖ σταθερῶς τὰς προϋποθέσεις γονίμου καὶ ἀποτελεσματικῆς συνεργασίας Πολίτου καὶ Ὑπηρεσιῶν, Κοινότητος καὶ Ὑπηρεσιῶν.

Ἡ γενικωτέρα συμβολὴ τῆς ἀναπτυξιακῆς Δασικῆς πολιτικῆς εἰς τὴν Κοινοτικὴν ἀνάπτυξιν.

Πᾶν ὅ,τι τὸ Κράτος διαθέτει διὰ τὴν δασικὴν ἀνάπτυξιν, ἀντανακλᾷ καὶ εἰς τὴν κοινοτικὴν ἀνάπτυξιν.

Αἱ ἐτήσιαι ἐπενδύσεις εἰς δασικὰ ἔργα, αἱ ὁποῖαι ἀνέρχονται εἰς 300.000.000 δρχ., ἀναπλάσσουν ριζικῶς τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ ὀρεινοῦ χώρου. Καὶ τοῦτο, ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν Κοινοτήτων. Τὰ 700 χλμ. δασικῶν ὁδῶν, τὰ ὁποῖα προστίθενται ἐτησίως εἰς τὸ ὑπάρχον ἐκ 5.000 χλμ. ὁδικὸν δασικὸν δίκτυον, συνιστοῦν καὶ διὰ τὰς Κοινότητας ἐξοπλισμὸν ὑποδομῆς ἀνεκτιμήτου ἀξίας. Ποία εἶναι ἡ σημασία τῶν δασοδρόμων, δύναται νὰ ἐκτιμήσῃ ὁ ἐπισκεπτόμενος τὰς δασικὰς περιοχάς, χθὲς καὶ σήμερον.

Τὰ 150.000 στρ. νέα δάση, τὰ ὁποῖα δι' ἀναδασώσεων προστίθενται, καθ' ἕκαστον ἔτος, εἰς τὰ ὑφιστάμενα, δημιουργοῦν τὸν νῦν δασικὸν πλοῦτον τῶν βιομηχανικῶν μας δασῶν.

Ἐξ ἄλλου, τὰ ἐκτελούμενα, εἰς 200 λεκάνας χειμάρρων δασοτεχνικὰ ἔργα, συνιστοῦν τὴν σταθερὰν ὑποδομὴν προστασίας τῆς Ἑλληνικῆς γεωργίας, ἔναντι τῶν χειμαρρικῶν πλημμυρῶν.

Ἡ συστηματοποιουμένη πλέον ἀξιοποίησις τῶν Ἐθνικῶν Δρυμῶν δημιουργεῖ σοβαρὰν προϋπόθεσιν ἀναστροφῆς τοῦ τουρισμοῦ καὶ πρὸς τὸ βουνόν. Οὐχὶ ἀσύνδετος, πρὸς τὴν προσπάθειαν ταύτην, ὑπῆρξεν ἡ προχθεσινὴ ἀπονομὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Διπλώματος Προστασίας τῆς Φύσεως εἰς τὸν Ἐθνικὸν Δρυμὸν Σαμαριᾶς-Λευκῶν Ὀρέων, ἡ ὁποία συμβολικῶς ἐξαίρει τὸ φυσικὸν κάλλος τῶν Δρυμῶν μας καὶ τὴν τουριστικὴν καὶ πολιτιστικὴν σημασίαν αὐτῶν.

Ἡ κοινοτικὴ ἀνάπτυξις, ὑπὸ τὴν σύγχρονον τοῦ ὅρου ἔννοιαν, δηλαδὴ ἡ κοινωνικὴ καὶ πολιτιστικὴ ἀνάπτυξις τῆς ἀνθρωπίνης κοινότητος, συναρτᾶται μὲ τὴν ἀναπτυξιακὴν πολιτικὴν εἰς τὸν εὐρύτερον χῶρον τῆς δραστηριότητος τῶν Κοινοτήτων μας. Ἡ δὲ δασικὴ πολιτικὴ ἐπενδύσεων εἰς τὸν χῶρον τοῦτον, ὡς προελέχθη, συμβάλλει σοβαρώτατα πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην.

Εἰς ἐπίμετρον, ἐπιθυμοῦμεν νὰ ὑπογραμμίσωμεν, ὅλως ἰδιαιτέρως, τὴν σοβαρότητα, τὴν ὁποίαν ἐνέχει ὁ ρόλος τῆς Κοινότητος καὶ τῶν κατοίκων αὐτῆς εἰς τὴν καθ' ἕκαστον θέρος ἀναλαμβανομένην εὐρυτάτην προσπάθειαν προλήψεως καὶ καταπολεμήσεως τῶν πυρκαϊῶν τῶν δασῶν καὶ δασικῶν μας ἐκτάσεων. Ἡ γειτνίασις τῶν ἐξ αὐτῶν ὀρεινῶν Κοινοτήτων μετὰ τῶν δασῶν, καθιστᾷ αὐτὰς τοὺς φυσικωτέρους καὶ ἀποτελεσματικωτέρους διαφωτιστὰς καὶ φύλακας, ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς προστατευτικῆς δραστηριότητος τοῦ Κράτους, πρὸς καταπολέμησιν τῶν πυρκαϊῶν. Τὴν ἀπώλειαν τῶν δασικῶν ἐκτάσεων ἐκ τῶν πυρκαϊῶν, δυστυχῶς κατὰ τρόπον ἐπιφέροντα τὴν καλαισθητικὴν γυμνό-

τητα αὐτῶν ἐπὶ πολλὰς δεκαετίας, πρῶτοι οἱ κάτοικοι τῶν ἐγγὺς Κοινοτήτων αἰσθάνονται ἐντονώτερον.

Ἐντεῦθεν δικαιολογεῖται ἡ ἀξιόλογος συμπαράστασις τῶν Κοινοτήτων εἰς τὸ τιτάνειον τοῦτο ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ, πράγματι, τὴν σπουδαιοτέραν συμβολὴν των εἰς τὴν προσπάθειαν Προστασίας τῆς Φύσεως, ἡ ὁποία ἀπὸ ἔτους περίπου, συνιστᾷ μέγα ἐπίτευγμα τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων. Εὐχαριστῶ.

Κύριοι Σύνεδροι, εἶμαι εἰς τὴν διάθεσίν σας, ἐὰν τυχὸν ἐπιθυμῆτε νὰ ἐρωτήσητέ τι».

Ἐρωτήσεις – Παρεμβάσεις

Νομάρχης Σερρῶν: Κύριε Ὑπουργέ, ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς προστασίας τῆς φύσεως ἤθελα νὰ ὑποβάλω τὸ ἑξῆς ἐρώτημα: Ἔχει ὑποβληθῇ ἐπ' αὐτοῦ καὶ σχετικὴ ἀναφορὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον σας. Ἀφορᾷ τὴν προστασίαν τῆς φύσεως εἰς τὴν περιοχήν μου. Δηλαδή, γίνεται μία συστηματικὴ καταστροφὴ τῆς φύσεως ἀπὸ τὴν περισυλλογὴν βατράχων καὶ χελωνῶν ἀπὸ συστηματικὰ συνεργεῖα. Ἐπίσης συνεπείᾳ τῆς καταστροφῆς αὐτῆς ἔχουν ἀναπτυχθῆ εἰς τὸ ἔπακρον οἱ κώνωπες, οὕτως ὥστε ἡ ζωὴ νὰ ἔχῃ γίνει ἀφόρητος. Δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει σχετικὴ διάταξις ποὺ νὰ μοῦ ἐπιτρέπῃ νὰ ἐκδώσω ἀπαγορευτικὴν διαταγήν. Πῶς εἶναι δυνατόν, ὡς διοίκησις, νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὸ θέμα αὐτό;

κ. Π. Παπαπαναγιώτου (Ὑφυπουργὸς Γεωργίας): Δυστυχῶς, κ. Νομάρχα, δὲν ὑπάρχουν σχετικαὶ διατάξεις διὰ τὴν περίπτωσιν ποὺ ἀναφέρατε.

κ. Γ. Δουβαλόπουλος (Ὑπουργὸς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν): Ἡ χελώνη, ὑπάρχει βεβαίως, ὡς θαλάσσιον ζῶον καὶ ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ ἁλιείας θαλασσίας χελώνης θὰ ἐνέπιπτε εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ἁλιευτικοῦ Κώδικος. Ἡ χελώνη ὅμως τῆς ξηρᾶς καὶ ὁ βάτραχος δὲν ἐμπίπτουν εἰς τὰς διατάξεις αὐτάς. Παρὰ ταῦτα ὅμως, καίτοι δὲν ἐμπίπτουν εἰς τὰς διατάξεις, ἔχομεν βατραχοτροφίαν. Προηγεῖται τὸ φαινόμενον καὶ κατόπιν τὸ ρυθμίζει ὁ Νόμος. Σήμερον δὲν ὑπάρχουν διατάξεις, οὔτε εἰς τὸν Ποινικὸν Κώδικα, οὔτε εἰς τοὺς εἰδικοὺς ποινικοὺς νόμους, αἱ ὁποῖαι νὰ ἀπαγορεύουν ἢ νὰ ρυθμίζουν τὴν συλλογὴν τῶν βατράχων ἢ τῶν χελωνῶν. Αὐτὸ μᾶλλον θὰ πρέπει νὰ τεθῇ εἰς ἕνα νόμον περὶ θήρας ἢ προστασίας τῆς πανίδος. Ἐνδεχομένως θὰ ἠμποροῦσε νὰ τεθῇ ὡς διάταξις εἰς τὸν δασικὸν κώδικα. Ἐὰν τὸ κακὸν λάβῃ μεγάλας διαστάσεις καὶ ἐφ' ὅσον νομισθῇ ὅτι ἡ χελώνη εἶναι ἐμπορεύσιμον εἶδος — διὰ τὸν βάτραχον δὲν τίθεται θέμα διότι ἤδη γίνεται συστηματικὴ καλλιέργεια τούτου — θὰ πρέπει συντόμως νὰ ληφθοῦν νομοθετικὰ μέτρα.

Νομάρχης Σερρῶν: Κύριε Ὑπουργέ, τὸ Ὑπουργεῖον σας, κατὰ τὸ παρελθόν, εἰς σχετικὸν ἐρώτημα τοῦ Κέντρου Κοινωνικῆς Πολιτικῆς Σερρῶν, ἔχει ἀπαντήσει ὅτι ἡ συλλογὴ τῶν βατράχων δὲν βλάπτει, διότι οἱ βάτρα-

χοι δὲν συντελοῦν εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν κωνώπων. Τὸ θέμα εἶναι καὶ ἐπιστημονικὸν καὶ θὰ πρέπει τὸ Ὑπουργεῖον σας νὰ λάβῃ μίαν θέσιν. Ἡμεῖς ἔχομεν ἀντίθετον ἄποψιν. Πιστεύομεν ὅτι οἱ βάτραχοι καταστρέφουν τὰ κουνούπια.

κ. Στ. Παττακός (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως) : Τὸ θέμα εἶναι, κ. Νομάρχα, θέμα μελέτης. Τὸ Ὑπουργεῖον Κοιν. Ὑπηρεσιῶν, ὡς ἐπιτελικὸν ὄργανον, θὰ μελετήσῃ τὸ θέμα καὶ θὰ δώσῃ τὴν δέουσαν λύσιν. Ἐδῶ δὲν πρόκειται νὰ δοθῇ ἡ λύσις.

κ. Γ. Δουβαλόπουλος (Ὑπουργὸς Κοιν. Ὑπηρεσιῶν) : Κύριε Νομάρχα, καλῶς δι' ἀναφορᾶς σας ἐθέσατε τὸ θέμα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον μου. Θὰ μελετηθῇ τὸ θέμα, ἀλλὰ δὲν νομίζω ὅτι ἠμπορεῖ ἡ χελώνη ἢ ὁ βάτραχος νὰ ἐνταχθῇ εἰς τὴν ἔννοιαν τῶν καταβαλλομένων προσπαθειῶν διὰ τὴν προστασίαν τῆς φύσεως.

κ. Σ. Παττακὸς (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως) : Πῶς θὰ καταστρέψωμεν τὰ κουνούπια, κ. Ὑπουργέ. Αὐτὸ εἶναι τὸ θέμα ποὺ ἐνδιαφέρει καὶ διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ λαοῦ μας καὶ διὰ τὸν Τουρισμόν.

κ. Γ. Δουβαλόπουλος (Ὑπουργὸς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν) : Ἡ ἀπὸ τοῦ ἐδάφους καταπολέμησις τῶν κωνώπων, εἶναι σήμερον ἡ μόνη ἐνδεδειγμένη λύσις. Ἀεροψεκασμὸς δὲν ἐπιτρέπεται. Οἱ ψεκασμοὶ πρέπει νὰ γίνωνται ἀπὸ τοῦ ἐδάφους καὶ εἰς τακτὰ χρονικὰ διαστήματα. Τὸ Ὑπουργεῖον θὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τὸ ἀπαιτούμενον πετρέλαιον καὶ τὸ φάρμακον. Θὰ πρέπει ὅμως καὶ οἱ Δῆμοι νὰ καταρτίσουν τὰ συνεργεῖα τῆς καταπολεμήσεως, δεδομένου ὅτι τὸ Κράτος δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀναλάβῃ τὴν δαπάνην.

κ. Στ. Παττακὸς (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως) : Νὰ δώσετε ὁδηγίας καὶ τὰ μέσα. Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες διὰ προσωπικῆς ἐργασίας νὰ ὀργανώσουν συνεργεῖα ψεκασμοῦ.

Νομάρχης Χαλκιδικῆς (κ. Α. Κανελλόπουλος) : Ἑπτὰ χιλιάδες στρέμματα εἰς Χαλκιδικὴν εἶναι ἐλώδη κ. Ὑπουργέ. Τὸ Ὑπουργεῖον Κοιν. Ὑπηρεσιῶν ἔχει χορηγήσει πίστωσιν μόνον δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμῶν. Τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἐντελῶς ἀνεπαρκές.

κ. Γ. Δουβαλόπουλος (Ὑπουργὸς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν) : Τοῦτο, κ. Νομάρχα, δὲν εἶναι ἔργον τοῦ Ὑπ. Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν. Ἡ ἀποξήρανσις τῶν ἑλωδῶν ἐδαφῶν εἶναι ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Δημ. Ἔργων. Ἡμεῖς καταστρέφομεν τὰς ἑστίας τῶν κωνώπων καὶ τίποτε παραπάνω. Ἡμεῖς προστατεύομεν τὴν δημοσίαν ὑγείαν. Τὸ Ὑπουργεῖον μου διαθέτει φάρμακον καὶ πετρέλαιον. Εἰς τὸ Ὑπ. Κοιν. Ὑπηρεσιῶν δὲν ὑπάρχει πρόγραμμα ἀποξηράνσεως τῶν ἑλωδῶν.

κ. Π. Παπαπαναγιώτου (Ὑφυπουργὸς Γεωργίας) : Ἐκ τῆς

συζητήσεως προέκυψεν ὅτι μόνον διὰ τῆς καταστροφῆς τῶν ἐλῶν θὰ ἀπαλλαγῶμεν ἀπὸ τοὺς κώνωπας. Τὸ ἰδικόν μας Ὑπουργεῖον μὲ τὸ Ὑπουργεῖον Δημ. Ἔργων ἀντιμετωπίζουν σοβαρῶς τὸ θέμα τοῦτο. Ἡ συνεργασία τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ἀρχόντων πολὺ θὰ συμβάλη διὰ τὴν ριζικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου. Ἑτέρα ἐρώτησις;

Δήμαρχος Νέας Σμύρνης: Κύριε Ὑπουργέ, ἤθελα νὰ σᾶς εἰπῶ σχετικῶς μὲ τὴν ἔλλειψιν δενδρυλλίων ποὺ παρατηρεῖται. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τὸ Ὑπουργεῖον σας μᾶς ἔδωσε πολλὰ δενδρύλλια. Ἐφέτος, ὅμως, πολὺ ὀλίγα. Διατί;

κ. Π. Παπαπαναγιώτου (Ὑφυπουργὸς Γεωργίας): Λόγῳ τῆς μεγάλης καταναλώσεως εἰς δενδρύλλια κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, διὰ τοῦτο ἐφέτος παρουσιάσθη κάποια ἔλλειψις. Αἱ ἁρμόδιαι Ὑπηρεσίαι τοῦ Ὑπουργείου μου καταβάλλουν πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν παραγωγὴν δενδρυλλίων εἰς μεγάλας ποσότητας.

κ. Στ. Παττακὸς (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως): Μήπως θὰ ἠμποροῦσαν οἱ Δήμαρχοι καὶ οἱ Κοινοτάρχαι νὰ παραγάγουν μόνοι των δενδρύλλια; Μήπως χρειάζονται ὁδηγίαι τοῦ Ὑπουργείου σας διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν;

κ. Π. Παπαπαναγιώτου (Ὑφυπουργὸς Γεωργίας): Τὰ δενδρύλλια, κ. Πρόεδρε, δύσκολα ἀναπτύσσονται. Γίνεται εἰδικὴ καλλιέργεια ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ποὺ δὲν ἠμπορεῖ ὁ καθεὶς νὰ τὴν κάμῃ.

Δήμαρχος Ἡλιουπόλεως: Τί θὰ γίνῃ, κ. Ὑπουργέ, μὲ τὸ θέμα τῶν πυρκαϊῶν. Τὰ μέτρα τὰ σημερινὰ εἶναι πλημμελῆ.

κ. Π. Παπαπαναγιώτου (Ὑφυπουργὸς Γεωργίας): Ἄνευ τῆς ὁλοψύχου συμπαραστάσεως τῶν κατοίκων αἱ ὑπηρεσίαι δὲν δύνανται νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰς πυρκαϊάς. Εἶναι τοῦτο περισσότερον θέμα διαφωτίσεως τοῦ λαοῦ. Σᾶς γνωρίζω ὅτι ἔχει ἐγκριθῆ πίστωσις 15 ἑκατ. δρχ. διὰ τὴν ἀγορὰν εἰδικοῦ ἀεροπλάνου πυροσβέσεως τὸ ὁποῖον θὰ παρεμβαίνῃ ἀποτελεσματικῶς. Ἄλλο μέτρον θὰ εἶναι ἡ χρησιμοποίησις ἑλικοπτέρων ὡς καὶ ἡ δημιουργία ἐπὶ τόπου δεξαμενῶν, ὥστε τὰ αὐτοκίνητα νὰ ἀντλοῦν ἀπὸ ἐκεῖ νερό, προκειμένου νὰ προβαίνουν εἰς τὴν ἔγκαιρον κατάσβεσιν τῶν πυρκαϊῶν.

Δήμαρχος Ἡλιουπόλεως: Νὰ μᾶς ἐπιτρέψετε, κ. Ὑπουργέ, τοὐλάχιστον, νὰ ἀνοίγωμεν μὲ δικά μας μέσα διαβάσεις ἐντὸς τοῦ δάσους, διὰ νὰ δυνάμεθα οὕτω νὰ φθάνωμεν ἐγκαίρως εἰς τὰς ἑστίας τῶν πυρκαϊῶν.

κ. Π. Παπαπαναγιώτου (Ὑφυπουργὸς Γεωργίας): Λόγῳ προστασίας τοῦ πρασίνου, τὸ ὁποῖον διαφυλάσσομεν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, δὲν εἶναι δυνατόν, εἰς ὡρισμένας περιοχάς, ὡς εἶναι καὶ ἡ δική σας, κ. Δήμαρχε, νὰ ἐπιτρέψωμεν τὴν διάνοιξιν διαβάσεων. Πάντως σᾶς διαβεβαιῶ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἔχει λάβει ὅλα τὰ μέσα διὰ νὰ προστατεύσῃ τὰ δάση ἀπὸ τὰς πυρκαϊάς.

κ. Στ. Παττακὸς (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως) : Δὲν εἴπατε, κ. Ὑπουργέ, ὅτι ἑτοιμάζεται καὶ σχετικὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα ποὺ θὰ προβλέπει αὐστηρὰς κυρώσεις διὰ τοὺς ἐμπρηστάς.

κ. Π. Παπαπαναγιώτου (Ὑφυπουργὸς Γεωργίας) : Πράγματι ἐντὸς τῶν ἡμερῶν θὰ περάσῃ ἀπὸ τὴν Συμβουλευτικὴν Ἐπιτροπήν Ν. Δ/γμα διὰ τοῦ ὁποίου θὰ προβλέπωνται αὐστηραὶ κυρώσεις εἰς τοὺς θέτοντας πῦρ εἰς τὰ δάση.

Νομάρχης Ἔβρου: Ἐκ τῶν πυρπολουμένων δασῶν πόσα ἀνήκουν εἰς τὸ Δημόσιον καὶ πόσα εἰς ἰδιώτας ;

κ. Π. Παπαπαναγιώτου (Ὑφυπουργὸς Γεωργίας) : Τὰ περισσότερα πυρπολούμενα δάση ἀνήκουν εἰς τὸ Δημόσιον.

Νομάρχης Ἔβρου: Ὁ Δασάρχης τοῦ Νομοῦ ποὺ προηγουμένως ὑπηρετοῦσα, μὲ εἶχε πληροφορήσει, ὅτι διὰ λόγους ἐκδικήσεως, πολῖται θέτουν φωτιὰ εἰς ἰδιωτικὰ δάση.

κ. Π. Παπαπαναγιώτου (Ὑφυπουργὸς Γεωργίας) : Εἶναι καὶ τοῦτο ἀληθές, ἀλλὰ αἱ περισσότεραι πυρκαϊαὶ γίνονται ἀπὸ τσιγάρα.

Νομάρχης Πέλλης : Ὑπάρχει σκέψις, κ. Ὑπουργέ, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον σας νὰ περιορισθοῦν τὰ κοπάδια τῶν αἰγῶν ποὺ προξενοῦν, ὅπως γνωρίζετε, καταστροφὴν εἰς τὰ δάση ;

κ. Παπαπαναγιώτου (Ὑφυπουργὸς Γεωργίας) : Ἡ σκέψις μας εἶναι ὄχι ἡ μείωσις, ἀλλὰ ἡ αὔξησις τῶν κοπαδιῶν τῶν αἰγῶν. Μόνον εἰς ὡρισμένας περιοχὰς ἀπαγορεύεται τελείως ἡ αἰγοτροφία.

Δήμαρχος Λαμιέων : Εἰς τὴν περιφέρειαν Λαμίας, κ. Ὑπουργέ, ὑπάρχει ἡ ἐξῆς ἰδιόρρυθμος περίπτωσις. Συμβαίνει ὡρισμένοι νὰ ἔχουν τὴν νομὴν κρατικῶν ἐκτάσεων καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπιτρέπουν νὰ πευκοφυτεύσωμεν τὰς ἐκτάσεις αὐτάς. Ἢ καὶ ἐὰν προβαίνωμεν εἰς τὴν πευκοφύτευσιν πηγαίνουν τὴν νύκτα οἱ νεμόμενοι τὰς ἐκτάσεις αὐτάς, καὶ καταστρέφουν τὰ φυτώρια. Μήπως θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ρυθμισθῇ τὸ θέμα τοῦτο δι' ἀπαλλοτριώσεως καὶ νὰ περιέλθουν αἱ ἐκτάσεις αὗται εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας ;

κ. Π. Παπαπαναγιώτου (Ὑφυπουργὸς Γεωργίας) : Εἶναι ζήτημα ἐλέγχου τίτλων διὰ τὸ ποῦ ἀνήκουν αἱ ἐκτάσεις αὗται. Ἐφ' ὅσον τὸ θέμα εὑρίσκεται, ἐπὶ ὡρισμένην ἔκτασιν, ὑπὸ ἀμφισβήτησιν, ἡμεῖς δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ἐπέμβωμεν.

Πρόεδρος (κ. Δ. Ρῖτσος) : Εὐχαριστοῦμεν, κ. Ὑπουργέ.

Ὁμιλία τοῦ Δημάρχου Ἁλίμου κ. Μαγείρου, μὲ θέμα :

«Ἐφαρμογὴ Ἠλεκτρονικῶν Ὑπολογιστῶν, εἰς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».

κ. Α. ΜΑΓΕΙΡΟΣ (Δήμαρχος Ἁλίμου) :

«Σεβασμιώτατε,
Κύριε Ἀντιπρόεδρε, Κυρίαι καὶ Κύριοι,

Μετὰ μίαν πολικὴν εἰς διάρκειαν, σκοτεινήν, ἄναστρον καὶ ἀσέλινον νύκτα, μίαν νύκτα γεμάτην ἐφιαλτικὰς ἀνησυχίας καὶ ἐθνικὰς παραισθήσεις, τὴν αὐγὴν τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, εἰσήλθομεν, εὐτυχῶς, ὡς λαὸς καὶ ὡς Ἔθνος, εἰς τὸ φῶς μιᾶς νέας ἐποχῆς, γονίμου καὶ δημιουργικῆς, τὴν ὁποίαν χαρακτηρίζει πλουσία καρποφορία, εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῶν ἀνθρωπίνων ἀναζητήσεων.

Καὶ ἰδού : Ἡμεῖς, σήμερον, συνηθροισμένοι ἐπὶ τῷ αὐτῷ, εἰς τὸν Ἱερὸν τόπον τῆς γενναίας Σπάρτης, καλούμεθα, ἐν τῷ Συνεδρίῳ τούτῳ, ὅπως συσκεφθῶμεν καὶ συζητήσωμεν ἐπὶ προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν, ἣν ἐκπροσωποῦμεν, ὡς Ἐθελονταὶ καὶ ἑκουσίως ἐστρατευμένοι, παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ἐθνικῆς μας Ἡγεσίας.

Τρανὴν ἀπόδειξιν τοῦ γεγονότος τούτου, ἀποτελεῖ καὶ τὸ παρὸν Συνέδριον, τοῦ ὁποίου σκοπὸς εἶναι ἡ ἀντιμετώπισις τῶν, πάσης φύσεως, προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν καὶ ἡ ἐξεύρεσις τρόπου ἐπιλύσεώς των.

Ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς προσπαθείας ταύτης εὑρίσκεται καὶ τὸ θέμα τῆς ἀνατεθείσης εἰς ἐμὲ εἰσηγήσεως, τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται εἰς τὴν δυνατότητα ἐφαρμογῆς τῶν Ἠλεκτρονικῶν Ὑπολογιστῶν, εἰς τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Τὸ θέμα εἶναι σύνθετον, ἰδιότυπον καὶ μᾶλλον περισσότερον τεχνικῆς φύσεως, εἶναι, ὅμως, τολμηρὸν καὶ ἐπαναστατικόν.

Ἐκ προοιμίου, ἐπιθυμῶ, νὰ διαβεβαιώσω πάντας ὑμᾶς, ὅτι θὰ προσπαθήσω νὰ ἀποφύγω, ὅσον εἶναι δυνατόν, τὴν τεχνικὴν ὁρολογίαν, ἡ ὁποία κουράζει, πάντοτε, τὸ ἀκροατήριον, εἰς παρομοίας περιπτώσεις καὶ νὰ παρουσιάσω τὸ ὅλον πρόβλημα ἐνώπιόν σας, μὲ ἁπλότητα καὶ πρακτικὴν σκέψιν.

Εἰς τὴν πορείαν ἐξελίξεως τῆς ἀνθρωπότητος, διὰ μέσου τῶν αἰώνων, εἶναι γνωστόν, ὅτι κάθε τεχνικὴ κατάκτησις, ἐδημιούργησε νέα προβλήματα, τῶν ὁποίων ἡ λύσις καθιέρωσε νέους θεσμοὺς καὶ μορφὰς ζωῆς. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ὑποχρεωμένος, πλέον, νὰ διαφυλάξῃ καὶ νὰ ἔχῃ εἰς πρώτην ζήτησιν πληθώραν πληροφοριῶν καὶ στοιχείων ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος.

Ἡ ἰλιγγιώδης τεχνικὴ ἐξέλιξις τῆς ἐποχῆς μας, ἀπαιτεῖ καὶ ἀνάλογον προσαρμογὴν τοῦ Κρατικοῦ Μηχανισμοῦ καὶ τῶν ὑπὸ τῶν, κατ' ἄτομον, χρησιμοποιουμένων τεχνικῶν μέσων, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀμέτρητα, σχεδόν, εἰς ἀριθμὸν καὶ ποικιλίαν, διὰ τὴν σύγχρονον ζωήν.

Ἓν ἐξ αὐτῶν τῶν ἐπιτευγμάτων τῆς Ἐπιστήμης εἶναι οἱ Ἠλεκτρονικοὶ Ὑπολογισταί, τῶν ὁποίων ἡ χρησιμοποίησις ἀποτελεῖ, δι' ἄλλας Χώρας, πραγματικότητα, ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν.

Τί εἶναι Ἠλεκτρονικοὶ Ὑπολογισταί :

Θὰ πειραθῶ δι' ὀλίγων, νὰ σκιαγραφήσω τὴν εἰκόνα τοῦ ἠλεκτρονικοῦ

τούτου συστήματος, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ἓν ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων ἐπιτευγμάτων τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἡ ὀνομασία Ἠλεκτρονικὸς Διερευνητὴς ἢ Ὑπολογιστής, χρησιμοποιεῖται ἐν Ἑλλάδι, κατὰ μετάφρασιν τῆς ἀγγλικῆς λέξεως «Computer».

Εἶναι μία αὐτόματος ἠλεκτρονικὴ μηχανή, ἡ ὁποία δέχεται, ἀποθηκεύει, ἐπεξεργάζεται καὶ συγκρίνει στοιχεῖα, ἐξάγουσα λογικὰ συμπεράσματα, βάσει προγράμματος καὶ μὲ μεγάλην ταχύτητα.

Ὁ Ἠλεκτρονικὸς Ὑπολογιστής, ἢ Διερευνητής, εἶναι σύστημα μηχανῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο νὰ διαιρεθοῦν εἰς τρία συγκροτήματα :

1. Τῆς εἰσόδου, εἰς τὴν ὁποίαν τοποθετοῦμεν τὴν πρώτην ὕλην, δηλαδή, τὰ στοιχεῖα τῶν ὁποίων ἐπιθυμοῦμεν τὴν λογικὴν ταξινόμησιν.

2. Τῆς ἐπεξεργασίας, εἰς τὴν ὁποίαν μεταβιβάζονται αὐτομάτως ἐκ τοῦ συγκροτήματος τῆς εἰσόδου, τὰ στοιχεῖα τῆς πρώτης ὕλης καὶ τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὸν ἐγκέφαλον τοῦ ὅλους συστήματος καὶ

3. Τῆς ἐξόδου, εἰς τὴν ὁποίαν προωθοῦνται καὶ παραδίδονται, ὡς ἀποτέλεσμα ἕτοιμα πρὸς χρῆσιν τὰ αἰτηθέντα συμπεράσματα μὲ ἀπόλυτον ἀκρίβειαν, εἰς ἐλάχιστον χρονικὸν διάστημα.

Ἡ ποικιλία καὶ πολύπλευρος ἱκανότης τῶν «Computers», ξεπερνᾶ τὰ ὅρια καὶ τῆς πλέον τολμηρᾶς φαντασίας, ἀρκεῖ νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι εἶναι πλέον, μαθηματικῶς, ἐξηκριβωμένον καὶ πρακτικῶς, ἀποδεδειγμένον, ὅτι μίαν ἐργασίαν σύνθετον, ἀπὸ ἐγγραφάς, ὑπολογισμούς, ἀπαρίθμησιν στοιχείων καὶ τελικὸν ἀποτέλεσμα, διὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐχρειάζετο ἀπασχόλησις δεκάδος ἀτόμων, ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα, ὁ Ἠλεκτρονικὸς Ὑπολογιστὴς τὴν ἐκτελεῖ ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος 20′ τῆς ὥρας. Εἶναι ἀνάγκη, ὅπως, παρενθετικῶς, νὰ ἐξηγήσω ὅτι ὁ «Computer» δὲν ἀντιλαμβάνεται τὸν προφορικὸν λόγον καὶ ὅτι τὰ πρὸς ἐπεξεργασίαν στοιχεῖα πρέπει νὰ δοθοῦν εἰς αὐτόν, διὰ τοῦ συγκροτήματος εἰσόδου, γραπτῶς καὶ κατὰ τὸ δυαδικὸν σύστημα.

Προσέτι, δέον νὰ τονισθῇ, ὅτι ὁ Διερευνητὴς δὲν δύναται νὰ ἀναλάβῃ οἱανδήποτε πρωτοβουλίαν, ἄνευ τῆς ἀνθρωπίνης παρεμβάσεως.

Συνεπῶς, ἐκ τοῦ λόγου τούτου, δῆλον καθίσταται, ὅτι ἀπαιτεῖται εἰδικευμένον προσωπικόν, διὰ τὸν χειρισμὸν τοῦ ἠλεκτρονικοῦ τούτου μηχανήματος.

Ἡ συμβολὴ τοῦ αὐτοματισμοῦ, διὰ τὴν πολιτιστικὴν ἐξέλιξιν, εἰς τὴν διαρκῆ προσπάθειαν τοῦ ἀνθρώπου δι' ἓν καλύτερον μέλλον, ἔχει μεταμορφώσει καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ μεταμορφώνῃ, συνεχῶς καὶ μὲ ἐξαιρετικὴν ταχύτητα, ἐκτὸς τοῦ διανοητικοῦ καὶ αὐτὸ τὸ ψυχικὸν ὑπόβαθρον τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως.

Ἡ χρησιμοποίησις τῶν «Computers» ὑπὸ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, θὰ ἀποτελέσῃ τεράστιον ἅλμα προόδου, ἀνάλογον πρὸς τὴν σύγχρονον τεχνολογικὴν ἐξέλιξιν καὶ τὰς κοινωνικὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐποχῆς μας, θὰ συντελέσῃ δέ, εἰς τὴν ριζικὴν μεταβολὴν τοῦ τρόπου λειτουργίας τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Μηχανισμοῦ τῶν Δήμων τῆς Χώρας.

Εἰς τὴν Βιομηχανίαν, τὰς Ἐπιχειρήσεις, τὰ Ἐπιστημονικὰ Κέντρα, τὴν Ἐκπαίδευσιν, ἐν γένει καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἐξερεύνησιν τοῦ διαστήματος, οἱ Ἠλεκτρονικοὶ Διερευνηταὶ ἀποτελοῦν, σήμερον, τὸν ἀπαραίτητον σύμβουλον καὶ βοηθόν, διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν διαφόρων δυσκόλων προβλημάτων.

Ἀκόμη καὶ διὰ τὴν Διοίκησιν, εἰς τὰ πλέον προηγμένα Κράτη, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ Ἑθνικὴ Κυβέρνησις φιλοδοξεῖ νὰ περιληφθῇ καὶ ἡ Χώρα μας, ὁ «Computer» ἀπετέλεσε σπουδαῖον ὄργανον, διὰ τοῦ ὁποίου ἀποφεύγεται ἄσκοπος γραφειοκρατικὴ διαδικασία, παραμερίζεται ὁ ἐμπειρισμός, ὁ ὁποῖος, πιθανόν, νὰ ἤρκει διὰ τὸ παρελθόν, κρίνεται, ὅμως, ἀνεδαφικός, διὰ τὸ παρὸν καὶ ἐπιτυγχάνεται μεθόδευσις τῆς ἐργασίας, ὀρθὸς προγραμματισμὸς καὶ σύντμησις χρόνου, μεγίστη.

Πλέον τούτων, ὁ Ἠλεκτρονικὸς Διερευνητὴς βοηθεῖ εἰς τὴν χρησιμοποίησιν νέων μεθόδων, πλέον συστηματικῶν, διὰ τὴν ἐξεύρεσιν λύσεων, εἰς τὰ ἑκάστοτε ἀναφυόμενα καὶ ἀπασχολοῦντα τὴν Διοίκησιν προβλήματα, τῶν ὁποίων ἡ χορήγησις εἶναι, πλέον, ἀδύνατος ἀπὸ τὸν κοινὸν νοῦν τοῦ ἐμψύχου ὑλικοῦ καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν διάθεσιν, ὅσον καὶ ἐὰν αὕτη εἶναι καλοπροαίρετος.

Τὸ αὐτό, κατ' ἀναλογίαν ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, οἱ ὁποῖοι, ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει, δὲν ἀποτελοῦν ἄλλο τι, εἰμή, ἐπὶ μέρους φορεῖς τῆς Κρατικῆς Διοικήσεως.

Τὰ ἀντικείμενα ἐνασχολήσεως τῶν Ὑπηρεσιῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, εἰς τὰ ὁποῖα δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ χρῆσις τῶν «Computers», εἶναι πολλά, ἐκ τῶν ὁποίων θὰ ἀρκεσθῶ νὰ ἀπαριθμήσω τὰ πλέον βασικά, ὡς εἶναι :

1. Καθιέρωσις καὶ διηνεκὴς ἐνημέρωσις καρτελλοποιημένου ἀρχείου φορολογουμένων, ὡς καὶ τοῦ καταρτισμοῦ χρηματικῶν καταλόγων φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων.

2. Διοργάνωσις, τήρησις καὶ ἐνημέρωσις στοιχείων καὶ μεταβολῶν τῶν Δημοτολογίων καὶ τῶν Μητρώων Ἀρρένων, μὲ ἀπόλυτον ἀκρίβειαν καὶ παροχὴν δυνατοτήτων ἀμέσου ἐξυπηρετήσεως τῶν, ἐν αὐτοῖς, ἐγγεγραμμένων Δημοτῶν, ἐξ ἐπόψεως χορηγήσεως πιστοποιητικῶν, ληξιαρχικῶν πράξεων καὶ ἄλλων διαφόρων βεβαιώσεων.

3. Ἐκπόνησις μελετῶν, χωροταξίας, ἐκτελέσεως ἔργων ὁδοποιΐας, ὑδρεύσεως, ἠλεκτροφωτισμοῦ κ.λπ.

4. Συγκέντρωσις καὶ ἐπεξεργασία στοιχείων, περὶ τοῦ ἐμβαδοῦ τῆς περιοχῆς ἑκάστου Ὀργανισμοῦ, τοῦ μήκους τῶν ὁδῶν αὐτοῦ, εἰς χιλιόμετρα ἐν συνόλῳ, τοῦ πλάτους τῶν ὁδῶν, τοῦ ποσοστοῦ κατεσκευασμένων καὶ μὴ ὁδῶν, τῆς ὀνοματοθεσίας καὶ ἀριθμήσεως αὐτῶν, τοῦ καταρτισμοῦ Ὁδηγοῦ Ὁδῶν, κατὰ Ὀργανισμὸν καὶ κατ' ἀπόλυτον ἀλφαβητικὴν σειράν, τῶν ἐλλείψεων εἰς τὸν τομέα ἠλεκτροφωτισμοῦ ὁδῶν, πλατειῶν καὶ κοινοχρήστων χώρων, εἰς τὸν τομέα ὑδρεύσεως καὶ ἄλλων ἀναγκῶν.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω στοιχείων, θὰ καθίσταται δυνατός, ὁ ὀρθός, κατ' ἔτος,

προγραμματισμὸς ἔργων κοινῆς ὠφελείας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων, ἑκάστου Ὀργανισμοῦ καὶ ἡ δικαία κατανομὴ τῆς Δημοτικῆς δραστηριότητος, εἰς τὰς διαφόρους περιοχὰς αὐτοῦ.

Προσέτι, πολύτιμος θὰ εἶναι ἡ βοήθεια τοῦ Ἠλεκτρονικοῦ Ὑπολογιστοῦ, διὰ τὰς οἰκονομικὰς ὑπηρεσίας ἑκάστης μονάδος Αὐτοδιοικήσεως, διὰ τὸν ἐτήσιον καταρτισμὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ὡς καὶ ἐκείνων τοῦ ἀπολογισμοῦ.

5. Ἡ καθιέρωσις ἑνιαίου συστήματος τηρήσεως Ἀρχείου, βάσει κωδικῶν ἀριθμῶν καὶ ἡ, ἐν συνεχείᾳ ἐνημέρωσις τῶν Ἀρχείων τούτων, διὰ τῶν, ἑκάστοτε, ἐπιφερομένων μεταβολῶν, ὥστε νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἀναζήτησις καὶ ἐξεύρεσις οἱουδήποτε στοιχείου ἐκ τοῦ Ἀρχείου, ἐντὸς ὀλίγων δευτερολέπτων.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀπαριθμουμένων γενικῶν παραδειγμάτων, οὐδεμία καταλείπεται ἀμφιβολία, ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ λειτουργίας τῶν «Computers» εἰς τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, θὰ εἶναι λίαν χρήσιμος καὶ ἐπωφελής.

Τίθεται, ὅμως, ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ἐρώτημα, ἐὰν καὶ κατὰ πόσον δύναται νὰ εἰσαχθῇ ἡ χρησιμοποίησις τῶν Ἠλεκτρονικῶν τούτων Διερευνητῶν, αὐτοτελῶς, εἰς ἕνα ἕκαστον ἐκ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Ἀπαντῶμεν, εὐθέως καὶ ἐξ ὑπαρχῆς ὅτι ἐκ τῆς ὑφ' ἡμῶν ἐμπεριστατωμένης ἐρεύνης καὶ μελέτης τοῦ ζητήματος, διεπιστώσαμεν, ὅτι, ἐκτὸς τοῦ ὑψηλοῦ κόστους προμηθείας τοῦ συστήματος Ἠλεκτρονικοῦ Ὑπολογιστοῦ, ὅπερ εἶναι τῆς τάξεως τοῦ 1.000.000 δραχμῶν, διὰ τὸ μικρότερον σύστημα, ὡς καὶ τῆς δαπάνης λειτουργίας αὐτοῦ, ἡ ὁποία εἶναι, ὡσαύτως, μεγάλη, παρεμβάλλεται καὶ ἡ δυσχέρεια χειρισμοῦ, ἡ ὁποία θὰ ἀπῄτει δι' ἕκαστον Ὀργανισμόν, τὴν δαπάνην μισθοδοσίας ἐξειδικευμένου προσωπικοῦ.

Τὸ πρόβλημα, ὅμως εἶναι δυνατὸν νὰ ἁπλουστευθῇ, διὰ τῆς προμηθείας καὶ ἐγκαταστάσεως ἑνὸς συγκροτήματος, ἀναλόγου ἰσχύος, εἰς ἑκάστην Νομαρχίαν, ὑπὸ μορφὴν αὐτοτελοῦς μηχανογραφικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἡ παράλληλος σύνδεσις ὅλων τῶν Ὀργανισμῶν Αὐτοδιοικήσεως ἑκάστης Νομαρχίας, μετὰ τοῦ κεντρικοῦ τούτου συγκροτήματος, δι' ἑνὸς «Τ ε ρ μ α τ ι κ ο ῦ», δηλαδή, πομποῦ καὶ δέκτου Μηχανογραφικῶν Στοιχείων, τὸ ὁποῖον ὁμοιάζει πρὸς τηλέτυπον καὶ τὸ ὁποῖον θὰ χειρίζεται, εἰς ἕκαστον Δῆμον, εἷς ἐξειδικευμένος ὑπάλληλος.

Τοιουτοτρόπως, τὸ Ἀρχεῖον καὶ τὰ λοιπὰ βασικὰ στοιχεῖα, ἑκάστης μονάδος Αὐτοδιοικήσεως, ἐπὶ τῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα προεμνημονεύθησαν, θὰ εὑρίσκωνται εἰς τὸ Κεντρικὸν Σύστημα «Computer» ἑκάστης Νομαρχίας, ἐντὸς ἑνὸς καὶ μόνου μαγνητικοῦ δίσκου ἢ μαγνητικῆς ταινίας καὶ θὰ συμπληροῦνται, διὰ τοῦ «Τερματικοῦ», συνεχῶς, ὥστε νὰ εἶναι τὸ Ἀρχεῖον, διαρκῶς, ἐνημερωμένον.

Συνεπείᾳ τούτου, ἡ Κεντρικὴ Ὑπηρεσία Διοικήσεως, θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσίν της, ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν, οἱονδήποτε στοιχεῖον, τὸ ὁποῖον ἐπιθυμεῖ, ἐξ ὅλων τῶν Ὀργανισμῶν Αὐτοδιοικήσεως τῆς ἐποπτείας αὐτῆς,

οὕτω δέ, θὰ ἀποφευχθῇ ἡ σωρεία τῆς ἀλληλογραφίας, ἥτις ἀπασχολεῖ, σήμερον, τάς τε Ὑπηρεσίας τῶν Ὀργανισμῶν Αὐτοδιοικήσεως, ὡς καὶ ἐκείνας τῆς Ἐποπτευούσης Ἀρχῆς.

Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ καὶ γενικώτερον, διὰ τῆς συνδέσεως τῶν, κατὰ Νομαρχίας, Ἠλεκτρονικῶν Ὑπολογιστῶν, πρὸς ἑτέρους, ἐγκατεστημένους εἰς τὰ Διανομαρχιακὰ Κέντρα καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν.

Οὕτω, θὰ κατορθωθῇ, ὥστε τὸ Διοικητικὸν Κέντρον νὰ γνωρίζῃ, ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ εὐχερῶς, τὴν πραγματικὴν εἰκόνα τῶν περιφερειακῶν καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν Χώραν, ἐγκατεστημένων, κατὰ τόπους, Ὑπηρεσιῶν, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν φορεῖς τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως.

Διὰ τῆς μεθόδου ταύτης, θὰ δύναται ἡ Διοίκησις νὰ δίδῃ τὰς κατευθυντηρίους γραμμάς, ἐνῷ, παραλλήλως, τοῦτο, εἰς οὐδὲν θὰ ἐπηρεάσῃ τὴν αὐτοτέλειαν τῶν δύο, ἀνωτέρω βασικῶν θεσμῶν, ἤτοι τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὡς καὶ ἐκείνου τῆς Διοικητικῆς Ἀποκεντρώσεως, διὰ τῶν ὁποίων ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις, ὡς εἶναι γνωστόν, τοῖς πᾶσι, ἐκ τῶν, προσφάτως, ληφθέντων, ὑπ' αὐτῆς, Νομοθετικῶν μέτρων καὶ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα θὰ ληφθοῦν, ἐν συνεχείᾳ, κατὰ τὰς ἐπαγγελίας αὐτῆς, πιστεύει, ὡς καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, ὅτι θὰ ἐπιτευχθῇ ὁ καλύτερος τρόπος διοικήσεως.

Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ θεωρήσω, ὅτι ἔθεσα ἐνώπιον Ὑμῶν, ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, τὴν δυνατότητα ἐφαρμογῆς τῶν Ἠλεκτρονικῶν Ὑπολογιστῶν ἢ Διερευνητῶν, εἰς τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτιδοικήσεως, ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις, ὡς καὶ τὴν μεγίστην πρακτικὴν ὠφέλειαν, ἥτις θὰ προκύψῃ ἐκ τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν «Computers» ὑπὸ τῶν Δήμων ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν χρησιμοποίησιν ὑπὸ τῶν Προϊσταμένων, κατὰ Νομοὺς καὶ Διανομαρχιακὰ Κέντρα, Διοικητικῶν Ἀρχῶν, καὶ ὑπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, εἰς τελευταῖον στάδιον καὶ βαθμόν.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ δὲν θὰ πρέπῃ νὰ παραλείψω, ὅτι ἐκτὸς τῶν ἀπαιτηθησομένων μεταβολῶν, εἰς τὸν τρόπον λειτουργίας τῶν Ὑπηρεσιῶν, διὰ τῆς κωδικοποιήσεως ἐνιαίου τύπου Ἀρχείου καὶ λοιπῶν τροποποιήσεων, θὰ παραστῇ ἀνάγκη ἀναλόγου μετεκπαιδεύσεως καὶ τοῦ ὑπαλληλικοῦ προσωπικοῦ τῶν ἀνωτέρω Ὑπηρεσιῶν, ἢ τοὐλάχιστον μέρους αὐτοῦ, ἵνα τοῦτο δυνηθῇ, προσαρμοζόμενον, πρὸς τὰ νέα δεδομένα καὶ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς νέας μορφῆς, τὴν ὁποίαν θὰ λάβουν αἱ Ὑπηρεσίαι αὗται, συνεπείᾳ τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν Ἠλεκτρονικῶν Ὑπολογιστῶν.

Ἐὰν τοῦτο συμβῇ, τότε, ὁμολογουμένως, μία νέα ἐποχὴ ἀνατέλλει εἰς τὴν Χώραν μας, διὰ τὴν Διοίκησιν καὶ τὰς Μονάδας Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Τότε, ἡ Πατρίς μας θὰ συμβαδίζῃ, εἰς τὸν τομέα τοῦτον, πρὸς τὰς λοιπὰς προηγμένας Χώρας τοῦ Κόσμου καὶ θὰ δύναται, νὰ καταριθμηθῇ μεταξὺ ἐκείνων, αἵτινες εὑρίσκονται εἰς τὴν πρωτοπορίαν τῆς Τεχνολογικῆς Προόδου, ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ὑπόλοιπα ἀξιοθαύμαστα ἐπιτεύγματα τῆς Ἐπαναστατικῆς περιόδου.

Χρήσιμος, λοιπόν, δυνατὴ καὶ ὠφέλιμος ἡ ἐφαρμογὴ τῶν Ἠλεκτρονικῶν Ὑπολογιστῶν εἰς τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Αὐτὸ εἶναι τὸ συμπέρασμα, ἐκ τῆς ἐνδελεχοῦς μελέτης τοῦ θέματος τούτου, ὑπ' ἐμοῦ, ὡς Τεχνικοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀμέσως ἐνδιαφερομένου, ὡς Δημάρχου, ἔχοντος τὴν ὑπευθυνότητα Διοικήσεως μιᾶς ἐκ τῶν σημαντικῶν Μονάδων Αὐτοδιοικήσεως τῆς Χώρας, πλησίον τῆς Πρωτευούσης.

Προσεπάθησα, νὰ ἀποφύγω, ὅσον τοῦτο ἦτο δυνατόν, τὰς τεχνικὰς λεπτομερείας, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὸ πολυσύνθετον πρόβλημα, περὶ οὗ μοὶ ἀνετέθη ἡ εἰσήγησις ἐν τῷ παρόντι Συνεδρίῳ.

Ἡ πρότασίς μου, ἐν κατακλεῖδι, τὴν ὁποίαν παρακαλῶ, ὅπως ἀποδεχθῇ τὸ παρὸν Συνέδριον, συνίσταται, εἰς τὴν ἀνάγκην συγκροτήσεως Ἐπιτροπῆς ἐκ Συνέδρων-Μελῶν, ἥτις, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ Τεχνικῶν παραγόντων, θὰ μελετήσῃ τὸν τρόπον ἐφαρμογῆς τῶν Ἠλεκτρονικῶν Ὑπολογισμῶν, εἰς τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ θὰ εἰσηγηθῇ, ὑπευθύνως, πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν τὰς ἀπόψεις αὐτῆς, ἐπὶ τῷ τέλει ὑλοποιήσεως τῆς ἐπιδιώξεως εἰσαγωγῆς τῶν «Computers», εἰς τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Γνωρίζω, ἐξ ἄλλου, ὡς καὶ Ὑμεῖς πάντες, Κύριοι Συνάδελφοι, ὅτι τὴν Ἐπαναστατικὴν Ἡγεσίαν τὴν διακρίνει πρακτικὴ σκέψις καὶ ἀποβλέπει, διὰ τῆς μεθοδεύσεως, εἰς τὰ ἔργα.

Αὐτή, ἀκριβῶς, εἶναι καὶ ἡ διαφορά, ἡ βασικὴ καὶ οὐσιώδης, μεταξὺ τῶν προεπαναστατικῶν Κυβερνήσεων καὶ τῆς Ἐπαναστατικῆς Ἡγεσίας, ἥτις, σήμερον κυβερνᾷ τὴν Χώραν.

Περαίνων, εὐχαριστῶ θερμῶς, πάντας Ὑμᾶς, οἵτινες ἐκάματε εἰς ἐμὲ τὴν τιμὴν νὰ ἀκούσητε τὴν παροῦσαν εἰσήγησίν μου καὶ παρακαλῶ ὅπως τύχω τῆς ἐπιεικοῦς κρίσεως Ὑμῶν, διὰ τυχὸν παρατηρηθείσας ἀτελείας, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν, ἀφ' ἑνὸς μὲν ὅτι τὸ θέμα ἐμφανίζει ἀσυνήθη ἰδιοτυπίαν καὶ ἀφ' ἑτέρου, ὅτι τὸ τέλειον καὶ ἰδεῶδες δὲν ἀνευρέθη, μέχρι σήμερον, παρ' ἀνθρώποις».

Ἐρωτήσεις — Παρεμβάσεις

κ. Σ. Π α τ τ α κ ὸ ς (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως) : Ἡ πρότασίς σας κ. Δήμαρχε, γίνεται δεκτὴ μὲ Πρόεδρον ὑμᾶς καὶ μὲ τέσσαρα (4) ἕτερα μέλη. Ποῖοι νομίζετε ὅτι εἶναι ἱκανοὶ διὰ νὰ ἀποτελέσουν τὴν ἐπιτροπὴν αὐτήν ;

(Ἐπιλέγονται οἱ Δήμαρχοι Καβάλας, Αἰγάλεω, Μεγάρων καὶ Ἡλιουπόλεως).

κ. Σ. Π α τ τ α κ ὸ ς (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως) : Θὰ μοῦ κάνετε σχετικὸν ἔγγραφον τὸ ὁποῖον θὰ μοῦ φέρετε νὰ ὑπογράψω καὶ εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἀναφέρεται καὶ ὁ χρόνος μέσα εἰς τὸν ὁποῖον θὰ δύναται νὰ περατωθῇ ἡ μελέτη πάνω στὸ ὅλον θέμα τῶν ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν.

Πρόεδρος (κ. Δ. Ρῖτσος) : Τὸ θέμα, κύριοι, ἀνεπτύχθη λίαν εὐστόχως, ὑπὸ τοῦ ρήτορος καὶ νομίζω, ὅτι ἐξηντλήθη.

κ. Καλκετινίδης (Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν) : Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἔχει στείλει εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πολιτικὸν μηχανικόν του, δι' ἐκπαίδευσιν εἰς τοὺς ἠλεκτρονικοὺς ὑπολογιστάς.

κ. Στ. Παττακὸς (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως) : Ἕτερον ἑκάτερον, κ. Καλκετινίδη. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐπιβάλλεται νὰ γίνῃ καὶ νὰ κάμῃ τὴν μελέτην της.

Δήμαρχος Καβάλας : Ἡ χρησιμοποίησις τῶν ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν διευκολύνει τὰ μέγιστα. Δὲν γνωρίζομεν ὅμως, ἐὰν διευκολύνῃ ἀπὸ ἀπόψεως οἰκονομίας. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὸν καλύτερον τρόπον χρησιμοποιήσεως τῶν ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν οὔτε οἱ εἰδικοὶ δὲν ἔχουν ἀκόμη καταλήξει εἰς συμπεράσματα.

Πρόεδρος (κ. Δ. Ρῖτσος) : Αὐτά, κ. Συνάδελφε, θὰ τὰ πῆτε εἰς τὴν συσταθεῖσαν ἐπιτροπήν.

Νομάρχης Εὐρυτανίας : Σχετικῶς μὲ τὸ μέγεθος τῆς τιμῆς αὐτῶν τῶν μηχανημάτων, σᾶς πληροφορῶ, ὅτι τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον Μαγνησίας ἠγόρασε μικρὰν μονάδα ἠλεκτρονικοῦ ὑπολογιστοῦ, ἡ ὁποία ἐστοίχισεν 180.000 δραχμάς.

κ. Γ. Δουβαλόπουλος (Ὑπουργὸς Κοιν. Ὑπηρεσιῶν) : Τὰ μηχανήματα αὐτά, ὅσον εὐρυτέρας φάσεως εἶναι, τόσον ἀσύμφορα καθίστανται διὰ νὰ τὰ ἀγοράζωμεν. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον τὰ ἐνοικιάζομεν. Τὸ σπουδαιότερον ἀπὸ ὅλα εἶναι νὰ βροῦμε τὸ προσωπικὸν τὸ εἰδικευμένον ποὺ θὰ ἠμπορῇ νὰ χειρισθῇ τὰ μηχανήματα αὐτά.

κ. Στ. Παττακὸς (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως) : Δὲν θὰ λύσωμεν τὸ ζήτημα αὐτό, τώρα ἐδῶ.

Πρόεδρος (κ. Δ. Ρῖτσος) : Διακόπτομεν τὴν συνεδρίασιν διὰ 20' τῆς ὥρας.

Μετὰ τὸ διάλειμμα

Πρόεδρος (κ. Δ. Ρῖτσος) : Ἐπαναλαμβάνεται ἡ συνεδρίασις. Παρετηρήθη, Κύριοι, καθυστέρησις εἰς τὴν προσέλευσίν σας. Ὁ χρόνος τῶν διακοπῶν θὰ πρέπει νὰ τηρῆται ἀκριβῶς.

κ. Στ. Παττακὸς (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως) : Κατόπιν τῆς παρατηρηθείσης ἀταξίας κατὰ τὴν προσέλευσιν τῶν κυρίων συνέδρων, καλὸν θὰ εἶναι νὰ καταργήσωμεν τὰ διαλείμματα.

Πρόεδρος (κ. Δ. Ρῖτσος) : Τὸ ἀπόγευμα εἰς τὰς 7.30' θὰ ἀρχίσῃ τὸ συνέδριον τῶν Νομαρχῶν. Παρακαλοῦται οἱ κ.κ. Δήμαρχοι καὶ Κοινοτάρ-

χαι ὅπως παρακολουθήσουν τὸ Συνέδριον, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ποὺ καὶ οἱ κύριοι Νομάρχαι παρακολουθοῦν τὸ δικό μας συνέδριον.

Ὁμιλία τοῦ Δημάρχου Καρδίτσης κ. Ι. Τσικρίκη μὲ θέμα :

«Αἱ σύγχρονοι τάσεις εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν ἐν Ἑλλάδι».

κ. Ι. ΤΣΙΚΡΙΚΗΣ (Δήμαρχος Καρδίτσης) :

«Πρὶν ἢ ἐκθέσω τὰς ἀπόψεις καὶ ὑποβάλω τὰς προτάσεις μου περὶξ τοῦ θέματος «τῶν συγχρόνων τάσεων τῆς ἐν Ἑλλάδι Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως», εἶναι ἐπιβεβλημένη μία περιληπτικὴ ἀνασκόπησις τῆς γενέσεως καὶ ἐξελίξεως τοῦ Ἑλληνικωτάτου τούτου θεσμοῦ.

Ἡ ἀφετηρία του, ὡς γνωστόν, τοποθετεῖται εἰς τὴν ἐπὶ Τουρκοκρατίας ὑφισταμένην Κοινότητα, ἥτις κατ' ὀλίγον εἶχεν ἀποκτήσει ἱκανὴν αὐτονομίαν, διοικοῦσα ἐλευθέρως τὰς ἑαυτῆς ὑποθέσεις, συνδεομένη πρὸς τὴν τουρκικὴν κυριαρχίαν διὰ μόνου τοῦ δεσμοῦ τῆς ὑποτελείας, ἤτοι τῆς καταβολῆς τοῦ προσδιωρισμένου φόρου. Εἶναι ὅμως φανερόν, ὅτι ἐὰν δὲν ὑπῆρχε κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλείας ἡ Αὐτοδιοίκησις, δὲν θὰ ὑπῆρχεν τὸ ἔδαφος, ἐφ' οὗ καὶ εἰργάσθησαν τὰ λοιπὰ στοιχεῖα τῆς συντηρήσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ, οἷον θρησκεία, ἐκκλησία, γλῶσσα καὶ ἀντίστασις.

Μετ' οὐ πολύ, διὰ τοῦ ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1828 Ψηφίσματος, ὠργανώθη ἔτι πλέον ἡ Κοινότης καὶ εἰσήχθη ὁ θεσμὸς τοῦ ἐκτάκτου ἐπιτρόπου ἢ ἀπεσταλμένου τοῦ Κυβερνήτου.

Τὰς βάσεις ὅμως τοῦ θεσμοῦ, εἰσήγαγεν ἡ Βαυαρικὴ Ἀντιβασιλεία διὰ τοῦ Νόμου τῆς 27ης Δεκεμβρίου 1833, θέσαντος τὴν ἀρχὴν ὅτι «ὅλον τὸ Βασίλειον θέλει διαιρεθῆ εἰς Δήμους» καὶ ὅτι «πᾶν χωρίον, ἔχον τοὐλάχιστον 300 κατοίκους δύναται νὰ σχηματίσῃ ἴδιον Δῆμον μὲ ἰδίαν Δημοτικὴν Ἀρχήν» αἱ δὲ Δημοτικαὶ Ἀρχαὶ κατὰ τὸν Νόμον τοῦτον, ἦσαν τρεῖς α) ὁ Δήμαρχος, β) οἱ Πάρεδροι καὶ γ) τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, οὕτω ἐξηγεῖται ἡ προέλευσις τῶν καὶ σήμερον μνημονευομένων «τέως Δήμων».

Ἀκολούθως ἐν ἔτει 1912, ἐδημοσιεύθη ὁ Νόμος ΔΝΖ' τῆς 10/14 Φεβρουαρίου τεθεὶς εἰς ἐφαρμογὴν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τὸ ἔτος 1914. Κατὰ τὸν Νόμον τοῦτον, Δήμους ἀπετέλουν α) αἱ Πρωτεύουσαι τῶν Νομῶν καὶ β) αἱ πόλεις αἱ ἔχουσαι ἄνω τῶν 10.000 κατοίκων ἢ ἰδιαιτέραν ἱστορικήν, οἰκονομικὴν ἢ τουριστικὴν σημασίαν καὶ ὄργανα αὐτῶν, ὁ Δήμαρχος, οἱ Πάρεδροι, τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον καὶ ἡ Δημαρχιακὴ Ἐπιτροπή.

Ἐπὶ πλέον, διὰ τοῦ Νόμου τούτου, εἰσήχθη ἡ Κοινότης, ὡς διοικητικὴ διαίρεσις παράλληλος καὶ οὐχὶ ὑπάλληλος ὡς πρὸς τὸν Δῆμον. Κοινότητα ἠδύνατο ν' ἀποτελέσῃ πᾶς μόνιμος συνοικισμὸς ἔχων Σχολεῖον στοιχ. ἐκπαιδεύσεως, ἢ στερούμενος μὲν τοιούτου, κεκτημένος ὅμως περιουσίαν μὲ πρόσοδον ἐτησίαν ἄνω τῶν 2.000 δρχ. ἢ στερούμενος μὲν σχολείου καὶ περιουσίας, ἀριθμῶν ἄνω τῶν 400 κατοίκων.

Κατὰ ταῦτα, ὁ Νόμος ΔΝΖ' ἀπετέλεσε τὴν βάσιν τῆς καὶ νῦν ἰσχυούσης

περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας τῆς κωδικοποιηθείσης διὰ τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τοῦ ἔτους 1936.

Ἔκτοτε, τὸ ἔτος 1946, ἡ συσταθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ/τος 107/1946 ἐπὶ τούτῳ Ἐπιτροπή, κατήρτισε τὸν ἰσχύοντα νῦν Δημοτικὸν καὶ Κοινοτικὸν Κώδικα, τὸν κυρωθέντα διὰ τοῦ Νόμου 2888/1954. Κατ' αὐτὸν Δῆμοι μὲν καθίστανται αἱ πρωτεύουσαι Νομῶν καὶ πόλεις πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 10.000 κατοίκων, Κοινότητες δέ, αὐτοτελεῖς συνοικισμοὶ ἔχοντες πληθυσμὸν τοὐλάχιστον 500 κατοίκων, Σχολεῖον Στοιχ. ἐκπαιδεύσεως καὶ οἰκονομικὴν δυνατότητα.

Οἱ Δῆμοι διοικοῦνται ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Δημάρχου, αἱ δὲ Κοινότητες ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Αὐτὴν τὴν διαδρομήν, κύριοι Σύνεδροι, ἠκολούθησεν ὁ Ἑλληνικός μας θεσμὸς μέχρι τῆς Ἀπριλιανῆς αὐγῆς τῆς Ἐθνοσωτηρίου ἐπεμβάσεως τῶν στρατευμένων τέκνων τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ἡ Ἐθνικὴ Ἐπανάστασις ἦλθεν ὡς ἱστορικὴ ἀνάγκη.

Ἡ κοινὴ γνώμη δὲν ἀντέδρασεν, διότι ἡ ἀνάγκη αὐτῆς εἶχε γίνει κοινὴ συνείδησις.

Τὴν ἐδέχθη ὡς μέσον ἀπαλλαγῆς τῶν δεινῶν, εἰς τὰ ὁποῖα αὐτὴ ἡ Ἐπανάστασις ἔθεσεν τέρμα. Τὸ ὑπάρχον Σύνταγμα, ἐλλιπὲς καὶ πεπαλαιωμένον, δὲν ἐφημόζετο, διότι οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐφρόντιζον προκλητικῶς νὰ τὸ προσαρμόσουν «εἰς τὰ μέτρα καὶ τὰς ἀνάγκας των».

Οὕτω κάθε προσπάθεια, ἔπρεπε κατ' ἀνάγκην νὰ βασισθῇ ἐπὶ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου ἀποτελοῦντος ἐκδήλωσιν τῆς ἰδεολογίας τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ ἀντιμετωπίζοντος μὲ ἐπιτυχίαν τὰς συγκεκριμένας ἀνάγκας τοῦ παρόντος.

Τὸ σχέδιον τοῦ Νέου Συντάγματος, ἐδόθη εἰς τὴν δημοσιότητα τὴν 15ην Μαρτίου 1968, συνισταμένην εἰς τὴν ἐλευθέραν καὶ αὐθόρμητον δημοσίαν συζήτησιν.

Ἡ 29η Σεπτεμβρίου 1968, ἤνοιξε τὰς πύλας τῶν ἐκλογικῶν τμημάτων διὰ νὰ ἐξαχθοῦν, κατὰ τὰ νόμιμα, αἱ προτιμήσεις τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἤτοι τὰ 4.713.412 ΝΑΙ καὶ τὰ 403.829 ΟΧΙ καὶ νὰ ἐπακολουθήσῃ τὸ διάγγελμα τοῦ Ἀντιβασιλέως «Ὅτι καὶ πάλιν ἡ Ἑλλὰς ἐχάραξε τὸν ὀρθὸν δρόμον κάποτε εἰς τὴν ἀνθρωπότητα».

Εἰς τὴν ἀληθῆ δημοκρατίαν, τὴν ὁποίαν θεμελιώνει ἡ Ἐθνικὴ Ἐπανάστασις τῆς 21ης Ἀπριλίου διὰ τοῦ προαναφερθέντος Συντάγματος, ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις κατέχει πρωταρχικὸν ρόλον.

Τὸ ἄρθρον 121 αὐτοῦ, διαγράφει σαφῶς τὴν ἀγωνιώδη προσπάθειαν τοῦ Συντακτικοῦ Νομοθέτου πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς πολιτιστικῆς ἀναπτύξεως τῆς ὑπαίθρου, διὰ τῆς εὐρείας καὶ τελείας ὀργανώσεως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Λαμβάνεται μέριμνα περὶ τοῦ τρόπου ἐκλογῆς τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ἀρχῶν, τῆς ἀσκήσεως τῆς διοικητικῆς ἐποπτείας, τῆς κρατικῆς ἀρω-

γῆς πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς των καὶ τέλος ἀπαγορεύεται πᾶσα ἀνάμιξις τῶν ὀργάνων της εἰς θέματα ξένα πρὸς τὴν προαγωγὴν τῶν τοπικῶν συμφερόντων καὶ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων τῆς οἰκείας περιφερείας.

Μέχρι τοῦδε κατεβλήθη ἐργώδης προσπάθεια, ἀλλὰ καὶ ἐπετεύχθησαν πολλὰ διὰ τὴν εὐόδωσιν τῶν συνθηκῶν λειτουργίας καὶ ἐπιτυχίας τοῦ θεσμοῦ καὶ τοῦ ἔργου μας.

Ὁ χειρισμὸς τοῦ ὅλου θέματος εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τοῦ ἀκαμάτου ἐργάτου τῆς προόδου καὶ τῆς νοικοκυρωσύνης τοῦ Ἐθνικοῦ ἀγωνιστοῦ Ὑπουργοῦ μας κ. Στυλιανοῦ Παττακοῦ καὶ τοῦ ὑπεραξίου μας συνεργάτου κ. Ι. Λαδᾶ Γεν. Γραμματέως.

Ὁ θεσμὸς ἐξελίσσεται ραγδαίως καὶ σταθερῶς, ὅπως σταθερὸν εἶναι καὶ τὸ ἔργον ποὺ ἐπιτελεῖ καὶ προώρισται νὰ ἐπιτελέσῃ ἡ Ἐθνικὴ Ἐπανάστασις εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον χάριν τοῦ θεσμοῦ τούτου.

Γνωρίζομεν ἐκ προοιμίου τὰς ἀντιξοότητας καὶ τὰς δυσχερείας ἃς ἀντιμετωπίζει. Μία ἐξ ὅλων, εἶναι καὶ ἡ σοβαρότης ποὺ δίδεται εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς τοῦ Ἕλληνος πολίτου, ὅπως ἐπιγραμματικῶς ἀναφέρει ὁ Πλάτων τὴν πολιτικὴν Παιδείαν ὡς τὴν ἀποκορύφωσιν κάθε παιδαγωγικῆς προσπαθείας. Γενικὸς καὶ ὕψιστος σκοπὸς τῆς παιδείας εἶναι, κατ' αὐτόν, «τὸν πολίτην γενέσθαι τέλειον, ἄρχειν τε καὶ ἄρχεσθαι ἐπιστάμενον μετὰ δίκης», δηλαδὴ νὰ γίνῃ ἄνθρωπος τέλειος, ὁλοκληρωμένος πολίτης, γνωρίζων νὰ ἄρχῃ καὶ νὰ ἄρχεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ δικαίου.

Εἰς ὅλας τὰς ἐλευθέρας χώρας σήμερον ἡ πολιτικὴ ἀγωγὴ ἀποτελεῖ τὸν κεντρικὸν σκοπὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως, βασικὴ δὲ ἀποστολή της θεωρεῖται ἡ παροχὴ εἰς τὸν πολίτην τῆς μορφώσεως καὶ τῆς ἐμπειρίας ἐκείνης, ποὺ εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ νὰ κατανοήσῃ τὸν Δημοκρατικὸν τρόπον διακυβερνήσεως καὶ νὰ πιστεύσῃ εἰς αὐτόν.

Ἰδιαιτέρως δὲ ἡ καλλιέργεια τῶν ἀτομικῶν ἱκανοτήτων, θὰ τὸν βοηθήσουν νὰ ἐνεργῇ ἐντὸς τοῦ Κράτους ὡς νοῆμον ἄτομον καὶ νὰ συμβάλῃ εἰς τὸ γενικὸν καλόν.

Εἶναι αὐτονόητον ὅτι μόναι αἱ γνώσεις δὲν ἀρκοῦν, διὰ νὰ καταστήσουν ἓν ἄτομον συνειδητὸν πολίτην. Εἶναι τὸ ἴδιον, ὡσὰν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι μὲ τὴν ἀποστήθισιν τῶν δέκα ἐντολῶν ἠμπορεῖ ἓν ἄτομον νὰ γίνῃ ἠθικὴ προσωπικότης. Φιλοπατρία χωρὶς πολιτικὴν μόρφωσιν — ὅπως ἐλέχθη προσφυῶς — ὁμοιάζει πρὸς σκάφος χωρὶς πηδάλιον. Καὶ τὸ σκάφος αὐτό, ἦτο ἡ Ἑλλὰς τὰς παραμονὰς τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, οὔτινος τὸ πηδάλιον εὑρίσκεται εἰς τὰς στιβαρὰς χεῖρας τοῦ Πρωθυπουργοῦ μος κ. Γεωργίου Παπαδοπούλου.

Οἱ Ὀργανισμοὶ Τοπ. Αὐτοδιοικήσεως ἐπιτελοῦν τὸ δημιουργικόν των ἔργον ἐντὸς ἀτμοσφαίρας ἐσωτερικῆς γαλήνης καὶ ἀσφαλείας. Βασικός των σκοπὸς εἶναι ἡ πολιτιστικὴ ἀνάπτυξις τῆς ὑπαίθρου, ἥτις καὶ ὀφείλει νὰ ἱκανοποιῇ τὰς βιοτικάς, πνευματικὰς καὶ ἐθνικοκοινωνικὰς ἀνάγκας τῶν πολιτῶν. Τοὺς ἀναγνωρίζεται ἡ ἀναγκαιότης διὰ τὴν εὐδοκίμησιν τοῦ Κράτους,

διότι ἀποτελοῦν τὴν σπονδυλικήν του στήλην. Τοὺς ἀναγνωρίζεται, ὅτι ὁμοῦ μὲ τὴν Κοινοτικὴν Ἀνάπτυξιν τὴν ἐκδηλωθεῖσαν ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς Τουρκοκρατίας εἰς τὰς Θεσσαλικὰς Κοινότητας Ἀμπελακίων Λαρίσης 1878 καὶ Κοσκινᾶ Καρδίτσης 1908 συνέβαλον καὶ συμβάλλουν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ὅλου Κυβερνητικοῦ προγράμματος οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας διὰ νὰ δυνηθῇ ὅπως καὶ ἠδυνήθη νὰ μεταπηδήσῃ ἀπὸ τὸ στάδιον τῆς πλήρους ἀναπτύξεως καὶ τὸ νόμισμά της νὰ καταστῇ τὸ σκληρότερον.

Εἰς τὰς συγχρόνους τάσεις των, περιλαμβάνονται α) ἡ δημιουργία μεγάλων ὀργανισμῶν, β) ἡ συστηματικὴ καὶ τελεία ὀργάνωσις καὶ γ) ἡ εὐρεῖα ἐξυπηρέτησις τῶν ἀναγκῶν.

Τ' ἀποτελέσματα αὐτῶν διαγράφουν τὴν διοικητικήν, πνευματικήν, οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἐπανάστασιν.

Εἰς τὴν δημιουργίαν μεγάλων ὀργανισμῶν, περιλαμβάνεται ἡ σύμπτυξις μὴ βιωσίμων Κοινοτήτων ὡς καὶ ἡ ἐπέκτασις τοῦ θεσμοῦ τῶν Συνδέσμων Κοινοτήτων διὰ τὴν δημιουργίαν διαδημοτικῶν καὶ διακοινοτικῶν τομέων συνεργασίας ἐπὶ γενικωτέρων τοπικῶν θεμάτων.

Εἰς τὴν τελείαν καὶ συστηματικὴν ὀργάνωσιν, περιλαμβάνεται ἡ κατάλληλος καὶ ὀλιγομελὴς διοίκησις ὡς καὶ ἡ ἀρτιότης τοῦ προσωπικοῦ.

Εἰς τὴν εὐρεῖαν ἐξυπηρέτησιν τῶν τοπικῶν ἀναγκῶν, ἡ δημιουργία ἰδίων πόρων, ἡ φορολογικὴ αὐτοτέλεια καὶ ἐπάρκεια ὡς καὶ ἡ φορολογικὴ δικαιοσύνη. Πέραν δὲ καὶ τούτων, προέχει ἡ ἐναρμόνισίς των πρὸς τὰ εὐρύτερα πλαίσια τῆς περιφερειακῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας.

Προτάσεις:

1) Προκειμένης συμπτύξεως μὴ βιωσίμων Κοινοτήτων, ἐπιβάλλεται ὡς προϋπόθεσις, ἡ δημιουργία συγκοινωνιακῶν διευκολύνσεων διὰ τὸν περιορισμὸν τῶν ἀποστάσεων, διότι ὅπως τὸ Κράτος πρέπει νὰ εὑρίσκεται πλησίον τοῦ πολίτου, οὕτω καὶ αἱ Κοινότητες πλησίον τῶν δημοτῶν, ἀποφευγομένης τῆς δημιουργίας μὴ βιωσίμων Κοινοτήτων.

2) Εἰς τὴν τελείαν καὶ συστηματικὴν ὀργάνωσιν, προτείνεται ἡ ὀλιγομελὴς Διοίκησις τῶν Ὀργανισμῶν, ἡ ὕπαρξις αὐστηρᾶς ἀξιολογήσεως εἰς τὴν ἐπιλογὴν τῶν προσώπων, ἡ παροχὴ ηὐξημένων ἁρμοδιοτήτων πρὸς τοὺς Δημοτικοὺς καὶ Κοινοτικοὺς Ἄρχοντας τόσον εἰς τὸν διοικητικὸν ὅσον καὶ εἰς τὸν οἰκονομικὸν τομέα, ἡ ἀνασύνταξις τῶν ὀργανισμῶν ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ τῷ τέλει τῆς διατηρήσεως τῶν πλέον ἀναγκαίων θέσεων καὶ τῆς συνταξιοδοτήσεως τῶν μὴ ἐχόντων ἀπόδοσιν λόγῳ τῆς ἡλικίας των ὑπαλλήλων, διὰ τῆς πριμοδοτήσεως τοῦ συνταξίμου χρόνου, ἡ ἐξασφάλισις ἰδίων εὐπρεπῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Καταστημάτων, ὁ περιορισμὸς τοῦ ὑπὸ τῆς Νομαρχίας ἀσκουμένου ἐλέγχου σκοπιμότητος ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν συμβουλίων εἰς τὸ ἐλάχιστον σαφῶς προσδιωρισμένων τῶν περιπτώσεων ὑπὸ τοῦ Νόμου, ἡ κατάργησις τῶν ἄρθρων 100-106 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος καὶ τὰ θέματα πάντων τῶν κοινοτικῶν

ὑπαλλήλων νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὸν Κώδικα περὶ καταστάσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, ἡ ἐπέκτασις παντὸς εἴδους ἀτελειῶν καὶ προνομίων τοῦ Δημοσίου καὶ ἐπὶ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων (οἷον ταχυδρομικὴ ἀτέλεια κλπ.) ἡ πρόβλεψις μειωμένου τιμολογίου ΔΕΗ καὶ ΟΤΕ ὡς πρὸς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας, ὁ σαφὴς προσδιορισμὸς τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Δημάρχων καὶ Προέδρων Κοινοτήτων, ὡς πρὸς τὴν ἔκδοσιν πάσης φύσεως πιστοποιητικῶν ἢ βεβαιώσεων περὶ τῆς προσωπικῆς καὶ οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν δημοτῶν καὶ τέλος ὁ καθορισμὸς τῆς θέσεως τοῦ Δημάρχου ἔναντι τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

3) Διὰ τὴν εὐρεῖαν ἐξυπηρέτησιν τῶν τοπικῶν ἀναγκῶν, προτείνεται ἵνα,

α) ἡ κατάρτισις τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Προϋπολογισμῶν λαμβάνῃ χώραν ἐντὸς τοῦ πρώτου 15θημέρου ἑκάστου Ἰανουαρίου, αἱ δὲ ἐγγραφησόμεναι ὑπὸ τῶν Συμβουλίων καὶ τῆς Νομαρχίας ὑποχρεωτικαὶ καὶ μὴ δαπάναι ἐκτελῶνται ὑπὸ τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου τῆς Κοινότητος ἄνευ λήψεως νεωτέρας ἀποφάσεως τῶν τε Συμβουλίων καὶ τῆς Νομαρχίας,

β) ἡ διαγραφὴ πάντων τῶν συναφθέντων ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων δανείων ἢ ἄλλως ἐπιμηκυνθῇ ὁ χρόνος καταβολῆς τῶν τοκοχρεωλυσίων καὶ μειωθοῦν τὰ ἐπιτόκια διὰ τὰ νέα συναφθησόμενα τοιαῦτα, ἵνα ἀποδεσμευόμενοι δυνηθῶσι ν' ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὴν ἀποστολήν των,

γ) νὰ προβλεφθῇ δι' εἰδικῆς διατάξεως τῆς παραχωρήσεως τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ των περιλαμβανομένων δασῶν τοῦ Δημοσίου ἢ ἄλλως ἐξαιρεθῶσι τὰ συστηματικῶς ἐκμεταλλευόμενα ὑπ' αὐτοῦ τοιαῦτα (πρότυπα),

δ) ὁ περιορισμὸς τῶν περιπτώσεων τῆς δωρεὰν παραχωρήσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ἐκτάσεων πρὸς Νομικὰ Πρόσωπα, Ἱδρύματα, Σωματεῖα, Συλλόγους, Ὀργανισμοὺς Κοινῆς Ὠφελείας κλπ. ὡς καὶ ὁ τοιοῦτος τῶν χαριστικῶν οἰκονομικῶν ἐπιχορηγήσεων.

ε) ἡ συνέχισις τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν παρεχομένης τακτικῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου ἔτους καὶ οὐχὶ τμηματικῶς,

στ) ἡ ἐπαναφορὰ τοῦ φόρου ἀγροτικῶν προϊόντων, διότι ἤδη οἱ ἀγρόται ἔχουν ἰσχυροποιηθῇ οἰκονομικῶς μὲ διαρκῆ οἰκονομικὴν ἐπιφάνειαν πρὸς φορολόγησιν,

ζ) αἱ δαπάναι τοῦ Ο.Γ.Α. δέον ν' ἀντιμετωπισθῶσι ἐξ ἄλλων πηγῶν, καὶ

η) τέλος φρονοῦμεν, ὅπως πρὸ πάσης ἀντισυνταγματικότητος, ἐπαναφερθῇ ἡ ἐρανικὴ εἰσφορὰ ἐπὶ σκοπῷ τῆς ἐπιβολῆς τοπικῆς φορολογίας πρὸς πάντα εἰσοδηματίαν, μὴ ὑποκειμένου ἄλλως εἰς οἰκονομικὴν εἰσφορὰν ὑπὲρ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Πᾶσα δαπάνη ὑπὲρ τῆς Τοπικῆς μας Αὐτοδιοικήσεως ἀποτελεῖ Ἐθνικὴν καὶ Κοινωνικὴν ἐπένδυσιν καὶ ἡ οἰκονομικὴ καὶ πολιτικὴ ἄνοδος τῶν ἐπαρχιακῶν πόλεων καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ὑπαίθρου δύναται ν' ἀποτελέσῃ φραγμὸν εἰς τὸ κῦμα φυγῆς τῶν πληθυσμῶν των πρὸς τὴν πρωτεύουσαν καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἐὰν ρίψωμεν ἐξεταστικῶς βλέμμα εἰς τὴν ὕπαιθρον χώραν θὰ διακρίνω-

μεν ἐμφανῆ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν κατοίκων, τὴν ἠρεμίαν καὶ τὴν αἰσιοδοξίαν εἰς τὰ πρόσωπά των πού ἀτενίζουν μὲ πίστιν καὶ αἰσιοδοξίαν εἰς τὸ μέλλον.

Κυριαρχοῦν σύνθημα τῆς ἐποχῆς τὴν ὁποίαν διανύομεν εἶναι «ὀλιγώτεροι λόγοι καὶ περισσότερα ἔργα».

Ἡ πίστις αὐτὴ ἂς θεμελιωθῇ ἀκλόνητος εἰς τὴν ψυχήν μας διὰ νὰ φανῶμεν ἄξιοι τῆς ἐμπιστοσύνης μὲ τὴν ὁποίαν μᾶς περιβάλλουν οἱ ἀναλαβόντες τὸ βάρος καὶ τὴν εὐθύνην τῆς Ἐθνικῆς ἀναδημιουργίας.

Οἱ θεσμοὶ οἱ ὁποῖοι διέπουν τὴν ζωήν μας πρέπει νὰ καταστοῦν, καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀπρόσβλητοι ἀπὸ τὴν καπηλείαν τῆς ἰδιοτελείας καὶ τὰς διαφόρους μορφὰς τῶν συναλλαγῶν καὶ συμβιβασμῶν.

Δι' αὐτὸ μοχθεῖ ἡ Ἐθνικὴ Ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις καὶ εἰς αὐτὸ στηρίζει τὰς ἐλπίδας του σύμπας ὁ Ἑλληνικὸς Λαός. Σᾶς εὐχαριστῶ».

Πρόεδρος (κ. Δ. Ρῖτσος) : Μήπως ἔχει κανεὶς καμμίαν ἀπορίαν ἐπὶ ὅσων ἀνέπτυξεν ὁ κ. Δήμαρχος Καρδίτσης, ἢ μήπως ἐπιθυμεῖ τις νὰ προσθέσῃ κάτι ;

Ὁμιλία τοῦ Δημάρχου Χαλκιδέων κ. Ρεντίφη μὲ θέμα :

«Δυνατότητες οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῶν Δήμων τῆς Ἑλλάδος ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τοιαύτας τῶν Δήμων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Χωρῶν».

κ. Θ. ΡΕΝΤΙΦΗΣ (Δήμαρχος Χαλκιδέων) :

«Πρὸς τὴν φιλοξενοῦσαν ἡμᾶς ὡραίαν καὶ ἱστορικὴν πόλιν τῆς Σπάρτης, ὡς καὶ πρὸς τὸ ἡμέτερον Συνέδριον μεταφέρω τὸν θερμὸν χαιρετισμὸν τῆς ἰδιαιτέρας μου Πατρίδος καὶ γενικῶς τῶν κατοίκων ὅλων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ Εὐβοίας.

Ὡσαύτως, αἰσθάνομαι ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος, διότι μοῦ ἔκαμε τὴν τιμὴν νὰ μὲ συμπεριλάβῃ μεταξὺ τῶν ὁμιλητῶν εἰς τὸ παρὸν Συνέδριον.

Τὸ θέμα, τὸ ὁποῖον μοὶ ἀνετέθη νὰ ἀναπτύξω εἰς τὸ Συνέδριόν μας, εἶναι : «Δυνατότητες οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῶν Δήμων τῆς Ἑλλάδος ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τοιαύτας τῶν Δήμων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Χωρῶν».

Διακατέχομαι ἀπὸ μεγάλην χαράν, διότι σήμερον μοῦ δίδεται ἡ τιμητικὴ εὐκαιρία νὰ ὁμιλήσω ἐνώπιον Ὑμῶν, ἀναπτύσσων τὸ ἐν λόγῳ θέμα.

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον μὲ ἀνησυχεῖ εἶναι τοῦτο. Φοβοῦμαι μήπως δὲν δυνηθῶ νὰ ἀνταποκριθῶ καὶ πρὸς τὴν ἐπιδειχθεῖσαν πρὸς τὸ πρόσωπόν μου ἐμπιστοσύνην, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν δικαίαν ἀναμονήν σας, διὰ μίαν ἀντικειμενικὴν προβολὴν τοῦ σοβαρωτάτου τούτου θέματος, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξαντληθῇ ἐντὸς τῶν περιωρισμένων χρονικῶν ὁρίων μιᾶς εἰκοσιπενταλέπτου ὁμιλίας, εἰ μὴ μόνον θιγόμενον περιληπτικῶς καὶ εἰς γενικὰς γραμμάς.

Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει θὰ προσπαθήσω νὰ φανῶ συνεπὴς πρὸς τὴν

ἀναληφθεῖσαν ὑποχρέωσίν μου καὶ τὴν δοθεῖσαν ἐντολήν, καὶ θὰ διεξέλθω τὸ ἐπίμαχον θέμα, εἶμαι, ὅμως, ὑποχρεωμένος ἐκ προοιμίων νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν ἐπιεικῆ κρίσιν ἁπάντων τῶν παρισταμένων, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ἡ ἐμπειρία, τὴν ὁποίαν ἀπέκτησα ὡς Δήμαρχος ἐπὶ ἓν καὶ ἥμισυ ἔτος, εἶναι μικροτέρα ἄλλων παρευρισκομένων συναδέλφων.

Ὡς εἶναι γνωστόν, ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις ἀποτελεῖ τὸν δεύτερον συνταγματικῶς καθιερωθέντα θεσμὸν τῆς Διοικήσεως τοῦ Κράτους, οἱ δὲ ἀπαρτίζοντες ταύτην Ὀργανισμοὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, κατὰ συνταγματικὴν ἐπιταγήν, ἀποκλειστικὸν σκοπὸν ἔχουν τὴν προαγωγὴν τῶν τοπικῶν συμφερόντων καὶ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων τῆς οἰκείας περιφερείας, τοῦ Κράτους μεριμνῶντος διὰ τὴν ἐξασφάλισιν εἰς αὐτοὺς τῶν ἀναγκαίων πόρων πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς των.

Προαγωγὴ ὅμως τῶν τοπικῶν συμφερόντων καὶ ἱκανοποίησις τῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων, προϋποθέτει, καταβολὴν πάσης φροντίδος καὶ ἐνεργείας καὶ λῆψιν παντὸς ἐν γένει ἐνδεικνυομένου μέτρου διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν, ἀφ' ἑνὸς καὶ τὴν κοινωνικὴν ἀνάπτυξιν ὁλοκλήρου τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Ὀργανισμῶν τούτων ἀφ' ἑτέρου.

Ἡ πραγμάτωσις τῶν βασικῶν τούτων σκοπῶν καὶ ἐπιδιώξεων τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἔχει ὡς ἀναγκαίαν καὶ ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν :

α) Τὴν ἀρτίαν καὶ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀποδοτικὴν ὀργάνωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν.

β) Τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀναγκαιούντων ἔργων βασικῆς ὑποδομῆς καὶ κοινῆς ὠφελείας, καὶ

γ) Τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἀπαιτουμένων ἐγκαταστάσεων καὶ μέσων παροχῆς τῶν κοινωνικῶν ἐν γένει ὑπηρεσιῶν καὶ παροχῆς εἰς τοὺς πολίτας-δημότας τῶν ἀναγκαιουσῶν αὐτοῖς πληροφοριῶν καὶ ἐνημερώσεως.

Πάντα ὅμως ταῦτα βασικὴν καὶ ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν ἔχουν τὴν ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐξασφάλισιν, ὅσον τὸ δυνατόν, ἐπαρκῶν πόρων, τῶν ἀπαραιτήτων ἐσόδων.

Ἐφ' ὅσον εἰς τοὺς Ο.Τ.Α. δὲν παρέχεται δυνατότης ἀσκήσεως φορολογικῆς ἐξουσίας ἐξ ἰδίου δικαιώματος, ὁ προσπορισμὸς τῶν ἀναγκαιούντων πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ προορισμοῦ των, πραγματοποιεῖται ἤδη διὰ διαφόρων μέσων καὶ τρόπων, βασικὰ τῶν ὁποίων εἶναι ἡ παραχώρησις, δυνάμει εἰδικῶν πρὸς τοῦτο νόμων, ἐνίων φόρων ἐν τῷ συνόλῳ των, ἡ παραχώρησις ἐκ παρακρατουμένων ἢ προσθέτως ἐπιβαλλομένων ὑπὲρ αὐτῶν ποσοστῶν ἐπὶ τῶν ἐπιβαλλομένων καὶ εἰσπραττομένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, φόρων, ἀποδιδομένων εἰς τοὺς Ο.Τ.Α. ὑπὸ τοῦ Κράτους, αἱ Κρατικαὶ ἐπιχορηγήσεις, τὰ τέλη καὶ δικαιώματα διὰ τὴν χρῆσιν δημοτικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἡ ἀποδοτικὴ καὶ κατάλληλος ἀξιοποίησις τῆς ἰδιωτικῆς αὐτῶν περιουσίας.

Ἐν τῇ ἐνασκήσει, ὅθεν, τῆς φορολογικῆς αὐτῶν ἐξουσίας, δέον ὅπως οὗτοι ἐπιμελῶνται συστηματικῶς καὶ ἐπαρκῶς διὰ τὴν ἔγκαιρον ἐπιβολὴν τῶν νενο-

μοθετημένων φόρων, τελῶν, δικαιωμάτων, εἰσφορῶν κ.λπ. διὰ τοῦ καθορισμοῦ τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν αὐτῶν, ἐπὶ τῇ βάσει νομίμων καὶ ἀντικειμενικῶν κριτηρίων, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὴν κανονικὴν βεβαίωσιν καὶ ἀποτελεσματικὴν αὐτῶν εἴσπραξιν.

Αἱ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑποχρεώσεις τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχόντων συνάπτονται πρὸς τὸν προορισμὸν τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διατηρῶνται ἐν τῇ ζωῇ ὡς ἁπλαῖ καὶ ἄψυχοι διοικητικαὶ μονάδες, περιοριζόμεναι εἰς τυπικὰς μόνον ἐνεργείας, ἀλλὰ σφριγῶσαι ἀπὸ δύναμιν καὶ δημιουργικὴν δρᾶσιν, συνεχῶς κινούμεναι ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν νόμων καὶ τῆς ἀποστολῆς των, πρὸς ἀνάπτυξιν μείζονος κοινωφελοῦς δραστηριότητος.

Καὶ ἤδη ἐξεταστέον: Ὑπάρχει δυνατότης περαιτέρω οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῶν Ο.Τ.Α. Ἑλλάδος, διὰ τῆς καθιερώσεως νέων πηγῶν ἐσόδων καὶ οἰκονομικοῦ καθεστῶτος αὐξήσεως τῶν προσόδων των;

Ἂς ἀναζητήσωμεν τὰς δυνατότητας λύσεως τοῦ προβλήματος. Καὶ εἰς τὴν ἀναζήτησιν αὐτὴν μᾶς ἐνθαρρύνουν ἔτι μᾶλλον αἱ προσπάθειαι τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως, αἱ ὁποῖαι μᾶς ὁπλίζουν μὲ βεβαιότητα, καθ' ὅσον αὕτη ἀποδίδει ὅλως ἰδιάζουσαν σημασίαν εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος τῶν ἐσόδων τῶν Ο.Τ.Α. τοὺς ὁποίους περιβάλλει μὲ στοργικὸν ἐνδιαφέρον. Τὰ λαμβανόμενα ὑπὸ ταύτης ἑκάστοτε μέτρα μᾶς παρέχουν σημαντικὴν ἀνακούφισιν. Ἐκ παραλλήλου δὲ ὀφείλομεν νὰ ἀναγνωρίσωμεν ὅτι ἡ ὁριστικὴ θεραπεία δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ ἀπὸ τῆς μιᾶς στιγμῆς εἰς τὴν ἄλλην, ἀλλὰ θὰ ἀπαιτηθῇ δι' αὐτὴν προηγουμένως ἐμπεριστατωμένη καὶ βαθεῖα μελέτη τῶν μέτρων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα θὰ ὁδηγήσουν εἰς ἀποτελέσματα-συμπεράσματα ἀκλόνητα, διὰ νὰ μὴ ὑποπέσωμεν εἰς τὸ σφάλμα τῶν πειραματισμῶν. Πρέπει νὰ συναχθοῦν θετικαὶ καὶ ἐπιστημονικῶς θεμελιωμέναι κατευθύνσεις περὶ τῆς δεούσης παρ' ἡμῖν ρυθμίσεως τοῦ θέματος-προβλήματος τῆς δημοσιονομικῆς καταστάσεως τῶν Ο.Τ.Α.

Ἐν τῇ ἀναζητήσει τῶν μέτρων τούτων, ὁ ἰδικός μου ρόλος περιορίζεται εἰς διατύπωσιν ἀπόψεων, τὰς ὁποίας θὰ ἀντλήσω ἀπὸ τὰ κρατοῦντα εἰς τὰς κυριωτέρας Εὐρωπαϊκὰς Χώρας, αἱ ὁποῖαι προηγήθησαν ἡμῶν εἰς τὴν ρύθμισιν μεγάλων δημοσιονομικῶν ζητημάτων.

Τὸ πρόβλημα τῶν ἐσόδων τῶν Ο.Τ.Α. καὶ τῆς ἀνάγκης ἀντιμετωπίσεως τῶν διαρκῶς αὐξανομένων ἀναγκῶν τῶν ὀργανισμῶν αὐτῶν ἔχει μελετηθῇ τελευταίως εἰς πολλὰς χώρας τῆς Εὐρώπης καὶ ἔχει ἀντιμετωπισθῇ μὲ θετικὰ ἀποτελέσματα.

Ἐν Γαλλίᾳ:

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, διεπίστωσεν ὅτι οἱ Ὀργανισμοὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἰς ὅλας τὰς Χώρας τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης ἀντιμετωπίζουν νέα δημοσιονομικὰ προβλήματα, τῶν ὁποίων τὰ αἴτια εἶναι:

—εἴτε συγκυριακὰ
—εἴτε διαρθρωτικὰ

Α'. Αἱ συγκυριακαὶ αἰτίαι ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς εὐρείας μεταβολῆς τῶν κοινωνικῶν διαρθρώσεων τοῦ Ἔθνους. Ἡ ἀνάπτυξις τῶν βιομηχανικῶν δραστηριοτήτων καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν εἰς τὰς ἀστικὰς περιφερείας καὶ ἡ ἐλάττωσις τοῦ καθωρισμένου ἀγροτικοῦ δυναμικοῦ, λόγῳ τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς γεωργίας, δημιουργοῦν, ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ τελευταίου παγκοσμίου πολέμου, μίαν συνεχῆ κίνησιν μεταναστεύσεως τῆς ὑπαίθρου πρὸς τὰς πόλεις καὶ τὰ προάστια αὐτῶν. Ὑπολογίζεται ὅτι αἱ γαλλικαὶ πόλεις, μέχρι τοῦ ἔτους 1985, πιθανῶς νὰ δεχθοῦν 14 ἑκατομμύρια νέων κατοίκων.

Αἱ μεταναστεύσεις αὗται δημιουργοῦν νέας ἀνάγκας συλλογικοῦ ἐξοπλισμοῦ εἰς τὰς περιοχὰς ὑποδοχῆς : ἤτοι ὑδρευτικὰ δίκτυα καὶ ἐξυγιάνσεις, ὑπονόμους, σχολεῖα, ἀθλητικὰς καὶ ψυχαγωγικὰς ἐγκαταστάσεις, ὑγειονομικοὺς καὶ κοινωνικοὺς ἐξοπλισμούς, διοικητικὰς κατασκευάς.

Πρὸς τὸν σκοπὸν λοιπὸν τῆς ἐνισχύσεως τῶν πόρων τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὰ κάτωθι :

—Τὸν Μάϊον τοῦ 1966 συνέστησεν ἐν Ταμεῖον Βοηθείας διὰ τὸν ἐξοπλισμὸν τῶν Τοπικῶν Ὀργανισμῶν, τὸ ὁποῖον ἐπιτρέπει τὴν περαιτέρω αὔξησιν τῶν πιστώσεων τῶν ὑπὸ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν διατιθεμένων ὑπὲρ τῶν κοινοτήτων καὶ τῶν νομῶν.

—Ἐμερίμνησε διὰ τὴν ἔγκρισιν, ὑπὸ τοῦ Κοινοβουλίου, Νόμου, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 6.1.1966, διὰ τοῦ ὁποίου ὑποκαθίσταται ὁ τοπικὸς φόρος κύκλου ἐργασιῶν διὰ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων, ὡς φορολογικῆς πηγῆς τῶν κοινοτήτων καὶ τῶν νομῶν.

— Προέτεινεν εἰς τὴν Βουλὴν βαθεῖαν μεταρρύθμισιν τῶν μέσων τοπικῶν φορολογιῶν, ἡ ὁποία σκοπὸν ἔχει τὸν καλύτερον καταμερισμὸν τοῦ φορολογικοῦ βάρους μεταξὺ τῶν διαφόρων κατηγοριῶν τῶν φορολογουμένων καὶ τὸν ἐκσυγχρονισμὸν τῶν βάσεων ἐπιβολῆς.

Β'. Αἱ διαρθρωτικαὶ αἰτίαι τῶν νέων δημοσιονομικῶν προβλημάτων, ἐκ τῶν ὁποίων δοκιμάζονται ὡρισμένοι γαλλικοὶ ὀργανισμοὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὀφείλονται, κατὰ τὴν γνώμην τῆς δημοσίας ἐξουσίας, εἰς τὴν ὑπερβολικὴν διασπορὰν τοῦ κοινοτικοῦ θεσμοῦ εἰς Γαλλίαν (37.000 Κοινότητες, ἐξ ὧν αἱ κάτω τῶν 5.000 κατοίκων ὑπερβαίνουσι τὰς 35.000). Ἑκάστη Κοινότης ἔχει αὐτόνομον προϋπολογισμὸν καὶ δημοσιονομίαν, ὥστε ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας, εἶναι σχεδὸν ἀδύνατον νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἀπόλυτος προσαρμογὴ τῶν διαθεσίμων διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν δημοσιονομικῶν μέσων.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις κατόπιν τούτου ἀπεφάσισε νὰ ἐνεργήσῃ ἐπὶ πλειόνων πεδίων ἤτοι :

—Ἠνώνησε τὴν ἐκουσίαν συγκέντρωσιν τῶν κοινοτήτων ὑπὸ μορφὴν συνδικάτων ἁπλῆς ἢ πολλαπλῆς ἁρμοδιότητος καὶ ὑπὸ μορφὴν ἀστικῶν διαμερισμάτων.

—Ἵδρυσε, διὰ τοῦ ἀπὸ 31.12.1966 νόμου, περιοχὰς πόλεων εἰς Στρασβοῦργον, Λίλλην, Μπορντὼ καὶ Λυών. Εἶναι δὲ δυνατὸν καὶ τὰ ἄλλα ἀστικὰ συγκροτήματα τῆς Γαλλίας νὰ υἱοθετήσουν τὸ σύστημα τῶν περιοχῶν πόλεων. Καὶ τέλος

—Ἐνίσχυσε τὰ μέτρα ἴσης διανομῆς καὶ ἐξισώσεως τῶν πόρων καὶ τῶν ὑποχρεώσεων μεταξὺ τῶν κοινοτήτων.

Ἐν Γερμανία:

Ὁ Δρ. Weinberger, Ἐκτελεστικὸς ὑπο-Διευθυντὴς τῆς Ἑνώσεως Γερμανικῶν Πόλεων καὶ αὐθεντία εἰς τὰ δημοσιονομικὰ τῶν Τοπικῶν Ὀργανισμῶν, ἐπισημαίνει τὴν ἀνάγκην μιᾶς πλήρους ἀναθεωρήσεως τῶν δημοσιονομικῶν σχέσεων μεταξὺ Κράτους καὶ τοπικῶν Ὀργανισμῶν, ἐὰν οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἐξακολουθοῦν νὰ διαδραματίζουν τὸν ρόλον των ἐντὸς μιᾶς πραγματικῆς δημοκρατικῆς κοινωνίας. Τονίζει ὅτι «παραβλέποντες τὰς διαφορὰς τῆς νομικῆς ὑποστάσεως τοῦ Δήμου ἐντὸς τοῦ Κράτους καὶ τὴν ἀκτῖνα δράσεως τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, ὑπάρχει εἷς κοινὸς συντελεστὴς εἰς τὸ θέμα τοῦτο, πῶς τὰ καθήκοντα ταῦτα θὰ χρηματοδοτηθοῦν». Ἀφοῦ, λέγει, ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ πόρων, ἤτοι ἐσόδων ἐκ φόρων καὶ τελῶν, ὁ Δῆμος δύναται νὰ ζητήσῃ μόνον μέρος τῶν δαπανῶν αὐτοῦ, μέρος τοῦ κρατικοῦ φόρου δέον νὰ χορηγηθῇ εἰς τὸν Δῆμον. Ἡ μέθοδος ἐξισώσεως τοῦ βάρους καὶ τοῦ ποσοῦ τῆς κρατικῆς βοηθείας τακτοποιεῖται δι' οἰκονομικῆς ρυθμίσεως μεταξὺ τῆς κρατικῆς ἀρχῆς καὶ τῶν τοπικῶν ὀργανισμῶν τοῦ Κράτους.

Ἐν κατακλεῖδι ἀναφέρει, ὅτι ἡ ἐξ ἐμπειρογνωμόνων Ἐπιτροπὴ εἰς τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Δημοκρατίαν τῆς Γερμανίας, βάσει ἐνδελεχοῦς μελέτης, κατέληξεν εἰς συμπεράσματα καὶ ἐξέφρασε τὴν γενικὴν ἀρχὴν ὅτι τὸ μελλοντικὸν σύστημα τῆς δημοσιονομίας τῶν Γερμανικῶν δήμων δέον νὰ στηρίζηται εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἀρχῆς, ὅτι εἶναι βασικὸν οἱ αἴτιοι τῶν δημοτικῶν δαπανῶν, νὰ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ πρέπῃ νὰ συμβάλουν δι' αὐτάς: Οὗτοι εἶναι, οἱ κάτοικοι καθ' ἑαυτούς, οἱ ἰδιοκτῆται ἐδάφους καὶ κατοικιῶν, καὶ αἱ ἐπιχειρήσεις.

Ἡ Ἐπιτροπὴ προέτεινε τὰς ἀκολούθους μεθόδους:

—Ἡ φορολογία τῶν ἐπιχειρήσεων νὰ διατηρηθῇ, ἔστω καὶ ὑπὸ διαφορετικὴν μορφήν.

—Ὁ φόρος ἐπὶ τῆς γῆς νὰ παύσῃ νὰ περιορίζηται εἰς ἀπηρχαιωμένας ἀξίας, προσαρμοζόμενος εἰς τὴν σημερινὴν ἀξίαν.

—Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν συμβολὴν τῶν κατοίκων διὰ τὰ προκύπτοντα ὀφέλη, ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπέτρεψε τὴν καθιέρωσιν ἑνὸς ἀνεξαρτήτου κατὰ κεφαλὴν τοπικοῦ φόρου καὶ ὑπέδειξεν ὅπως δοθῇ εἰς τοὺς Δήμους μερίδιον ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Φόρου Εἰσοδήματος.

Οἱ Δῆμοι, κατ' ἀρχήν, ἀπεδέχθησαν τὰς γενικὰς παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς δημοτικῆς αὐτονομίας, ὡς ἐπίσης τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἀρχῆς ὅτι οἱ κάτοικοι καθ' ἑαυτοὶ δέον νὰ συμβάλλουν εἰς τὰς δαπάνας δι' ἀπολαμβανόμενα ὀφέλη

καὶ τὸ συναίσθημα ὅτι, δέον οὐσιωδῶς νὰ αὐξηθῇ ἡ ὅλη δημοσιονομία τῶν δήμων.

Τέλος ἡ Ἐπιτροπὴ προέτεινεν ὅπως ἡ Χώρα ἐνισχύσῃ πλέον ἀποτελεσματικῶς τοὺς δήμους ἐκ τῶν ἐσόδων της ἐκ τῆς φορολογίας τῶν αὐτοκινήτων καὶ καυσίμων, χορηγοῦσα ποσοστὸν ἐξ αὐτῶν, ἵνα δυνηθῶσιν οὗτοι καὶ ἀντιμετωπίσωσι τὰς δαπάνας διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν παλαιῶν καὶ τὴν κατασκευὴν νέων κεντρικῶν ὁδῶν, ἐντὸς τῶν δήμων, πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς βιομηχανικῆς καὶ ἐμπορικῆς κινήσεως καὶ κατασκευὴν δημοσίων τοπικῶν διευκολύνσεων κυκλοφορίας καὶ σταθμεύσεως τῶν πάσης φύσεως ὀχημάτων.

Ἐν Αὐστρίᾳ:

Αἱ φορολογίαι διακρίνονται:

1) Εἰς Φόρους κατανεμομένους μεταξὺ Ὁμοσπονδίας, Χωρῶν καὶ Κοινοτήτων:

	Ποσοστιαῖον μερίδιον		
	Κοινοτήτων	Ὁμοσπονδίας	Χωρῶν
Φορολογία εἰσοδήματος	30	40	30
Φόρος μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων	20	55	25
Φόρος προσόδου κεφαλαίου	35	50	15
Φόρος κύκλου ἐργασιῶν	23	40	37
Φόρος ζύθου	26	17	57
Φόρος οἴνου	30	40	30
Φόρος κληρονομίας–δωρεῶν	—	70	30
Φόρος μεταβιβάσεως ἀκινήτων	80	20	—
Φόρος ὀρυκτελαίων	24	2	74

2) Εἰς ἀποκλειστικοὺς φόρους Κοινοτήτων:

Ἔγγειοι φόροι.
Φόρος ἐπιτηδεύματος.
Φόροι ἐπὶ τῆς ἐπὶ πληρωμῇ παροχῆς ποτῶν.
Φόρος ψυχαγωγίας.
Φόρος διὰ τὴν συντήρησιν ζώων.
Φόρος οἰκειοθελῶν πωλήσεων.
Φόρος διαφημίσεων.
Φόρος διὰ τὴν χρῆσιν ἀκινήτων τῆς κοινότητος μετὰ τοῦ ὑπεράνω αὐτῶν εὑρισκομένου ἐναερίου χώρου.
Τέλη διὰ τὴν χρῆσιν ἱδρυμάτων καὶ ἐγκαταστάσεων τῶν κοινοτήτων.
Τέλη διὰ τὴν διοίκησιν τῶν κοινοτήτων.

3) Εἰς Κοινοτικοὺς φόρους βάσει ἐλευθέρου δικαιώματος ἐπιβολῆς:

Αἱ κοινότητες ἔχουν ἐξουσιοδοτηθῆ ὅπως καθορίζουν τὰ ποσοστὰ ἐπιβολῆς ἐπὶ τῶν ἐγγείων φόρων, ὅπως ἐπιβάλλουν φόρον ἐπιτηδεύματος ἀναλόγως τοῦ κέρδους τοῦ ἐπιτηδεύματος καὶ τοῦ κεφαλαίου τῶν ὑπαρχουσῶν ἐπιχειρήσεων, μὲ ποσοστὸν ἐπιβολῆς 150 % τοῦ κυρίου φόρου καὶ ὅπως καθορίζουν τοὺς φόρους ψυχαγωγίας, ποτῶν καὶ τὰ τέλη διὰ τὴν χρῆσιν κοινοτικῶν ἐγκαταστάσεων.

4) Εἰς Δημοσιονομικὰς εἰσφοράς:

Ἐπιχορηγοῦνται αἱ κοινότητες:

α) Εἰς τὰς ὁποίας ὑφίστανται ἅλυκαί.

β) Αἵτινες διατηροῦσι θέατρα.

γ) Εἰς τὰς ὁποίας ὑφίστανται βιομηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις Αὐστριακῶν Σιδηροδρόμων.

5) Εἰς Ἐπιχορηγήσεις:

Ἡ Ὁμοσπονδία δύναται νὰ χορηγῇ εἰς τὰς κοινότητας ἐπιχορηγήσεις, προοριζομένας δι' ἕνα ὡρισμένον σκοπόν:

α) Διὰ τὰ ἐξ ἰδίων μέσων λειτουργοῦντα θέατρα, ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ διατιθέμενον ὑπὸ τῶν Κοινοτήτων.

β) Διὰ τοὺς σκοποὺς πολιτικῆς ἀμύνης.

γ) Διὰ τὴν προώθησιν τοῦ Τουρισμοῦ.

δ) Διὰ τὴν καταπολέμησιν θορύβου καὶ τῆς μολύνσεως τῆς ἀτμοσφαίρας.

6) Εἰς οἰκονομικὴν βοήθειαν πρὸς τὰς Κοινότητας τὰς διατηρούσας Σχολεῖα:

Τοιουτοτρόπως ἐν Αὐστρίᾳ: 1) Αἱ συνολικαὶ δαπάναι τῶν Κοινοτήτων ἀνέρχονται εἰς 17 % τῶν συνολικῶν δημοσίων δαπανῶν. 2) Αἱ συνολικαὶ δημόσιαι δαπάναι ἀνέρχονται εἰς 58 % τοῦ Ἐθνικοῦ Εἰσοδήματος. 3) Αἱ συνολικαὶ ἐπενδύσεις τῶν Κοινοτήτων ἀνέρχονται εἰς 54 % τῶν συνολικῶν δημοσίων ἐπενδύσεων.

Ἐκ τῆς μελέτης συνεπῶς τῶν ληφθέντων εὐνοϊκῶν μέτρων ὑπὲρ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τόσον εἰς τὰς ἄνω μνημονευθείσας τρεῖς Εὐρωπαϊκὰς Χώρας, ὅσον καὶ εἰς ἑτέρας τοιαύτας, τῶν ὁποίων δὲν ἀνέφερον τὰ ληφθέντα εὐεργετικὰ μέτρα, λόγῳ ἐλλείψεως τοῦ ἀπαραιτήτου χρόνου, διαπιστοῦνται ὅτι εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς Χώρας οἱ Ο.Τ.Α. ἐπροικοδοτήθησαν ὑπὸ τῶν Κρατῶν των δι' ἐπαρκῶν πόρων καὶ οὕτως ἀνταποκρίνονται ἱκανοποιητικῶς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς των, τὰ δὲ ποσοστὰ ἐσόδων αὐτῶν ἔναντι τῶν Κρατικῶν Ἐσόδων ἀνέρχονται εἰς τὰ κατωτέρω ποσοστά ἐσόδων αὐτῶν ἔναντι τῶν Κρατικῶν Ἐσόδων ἀνέρχονται εἰς τὰ κατωτέρω ποσοστά: Ἐν Γαλλίᾳ 18 %, ἐν Δυτικῇ Γερμανίᾳ 15 %, ἐν Αὐστρίᾳ 17 % ἐν Ἀγγλίᾳ 31 %, ἐν Βελγίῳ 16 %, ἐν Ὁλλανδίᾳ 32 % καὶ ἐν Φινλανδίᾳ 42 %.

Εἶναι φανερὸν ὅτι καὶ ἐν Ἑλλάδι οἱ Ο.Τ.Α. ἐμφανίζουν ἀπὸ τοῦ 2ου Παγ-

κοσμίου Πολέμου, καὶ ἐντεῦθεν οἰκονομικὰ προβλήματα παρόμοια μὲ τὰ τοιαῦτα τῶν Ο.Τ.Α. τῶν Εὐρωπαϊκῶν Χωρῶν, ἅτινα αἱ Χῶραι αὐταὶ ἀντιμετώπισαν μὲ ἱκανοποιητικὰ καὶ ἐπιτυχῆ ἀποτελέσματα ὀργανωτικά.

Ἐν Ἑλλάδι ἡ τελευταία ἀπογραφὴ τοῦ πληθυσμοῦ, κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, ἀπέδειξε περιτράνως τὴν σοβαρὰν μετατόπισιν τοῦ πληθυσμοῦ ἀπὸ τὴν ὕπαιθρον εἰς τὰς πόλεις. Ἐξ ἑτέρου δὲ οἱ ὑπὲρ τὰς 6.000 Ὀργανισμοὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἐν Ἑλλάδι, ἐξ ὧν τὸ πλεῖστον, δυστυχῶς, ἀπέχουσιν ἀπὸ τοῦ νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς βάσιμοι Ὀργανισμοί, μαρτυροῦσι τὴν ἀνάγκην λήψεως δραστικῶν μέτρων νέας διοικητικῆς διαρθρώσεως τῶν Ο.Τ.Α., διὰ νὰ καταστοῦν οἰκονομικῶς εὔρωστοι καὶ νὰ ἀναπτύξουν δραστηριότητα.

Ὅθεν, ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι ἡ μελέτη τῶν ὑπὸ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Χωρῶν ληφθέντων μέτρων ἀνορθώσεως τῶν οἰκονομικῶν τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τόσον ὑφ' ἡμῶν τῶν ἐκπροσώπων της, ὅσον καὶ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς μας Κυβερνήσεως, ἥτις ἐπὶ μίαν συνεχῆ τετραετίαν ἀπὸ τῆς ἱστορικῆς ἐκείνης αὐγῆς τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 δὲν πράττει ἄλλο τι, εἰ μὴ νὰ θέτῃ τὰς βάσεις διὰ τὴν ἀνόρθωσιν τῆς φιλτάτης μας Πατρίδος, ἡ μελέτη, λέγω, τῶν στοιχείων τούτων εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποβῇ χρήσιμος διὰ τὴν περαιτέρω βελτίωσιν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰ ἔσοδα αὐτῶν μέχρι σήμερον ἀντιπροσωπεύουν ποσοστὸν 2,4 % ἔναντι τῶν Δημοσίων Ἐσόδων, ὑπολειπόμενα κατὰ πολύ, εἰς ποσοστὸν τῶν ἐσόδων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ο.Τ.Α. ἔναντι τῶν ἐσόδων τῶν Κρατῶν των.

Ὁ ὑποφαινόμενος ἀκροθιγῶς ἐπισημαίνει τὰ κατωτέρω σημεῖα, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ ἔρευνα δυνατότητος ἐφαρμογῆς καὶ ἐν Ἑλλάδι.

Διότι ναὶ μὲν ἐν Ἑλλάδι ἡ Κεντρικὴ Ἐξουσία, δηλαδὴ τὸ Κράτος, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐχειραφετήθη ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις, πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ εἶναι καὶ εἰς τὸ μέλλον ὁ ἀνώτατος καὶ ὑπεύθυνος ρυθμιστὴς τῆς συνολικῆς ἐπιβαρύνσεως τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ περιουσίας τόσον διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν κρατικῶν, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τῶν αὐτοδιοικουμένων ὀργανισμῶν ἐπιδιωκομένων σκοπῶν, πλὴν ὅμως χρειάζεται μία ὀργανικὴ ἐναρμόνισις τῶν οἰκονομικῶν σχέσεων τοῦ Κράτους καὶ τῶν Ο.Τ.Α. χρειάζεται ἀναμφιβόλως γενικωτέρα ἀνάλογος διαρρύθμισις τοῦ ὅλου φορολογικοῦ μας συστήματος, εἰς τρόπον ὥστε τὸ Κράτος νὰ παραχωρήσῃ ποσοστόν, ἐκ τῶν παρ' αὐτοῦ εἰσπραττομένων, πρὸς τοὺς Ο.Τ.Α., παρὰ τῶν ὁποίων ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν κατοίκων, ἡ ἐξυγίανσις, ἡ ἐξωράϊσις καὶ ὁ συγχρονισμὸς δὲν ὑπολείπονται εἰς σημασίαν ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην Ἐθνικὴν Πρόοδον.

Τοιουτοτρόπως ὅθεν ἐπιτρέψατέ μου νὰ συνοψίσω ὡρισμένας προτάσεις τὰς ὁποίας θεωρῶ ἐποικοδομητικὰς διὰ μίαν πρόοδον πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν :

1) Ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ὁσημέραι αἱ ἀνάγκαι τῶν Ο.Τ.Α. πολλαπλασιάζονται, συνεπείᾳ τῆς προόδου, τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν ἐπιμόνων πρὸς ἐκσυγχρονισμὸν ἀξιώσεων τῶν κατοίκων τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρίων, αἱ δὲ ὑποχρεώσεις συνεχῶς διογκοῦνται, συνεπείᾳ τῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν καὶ ἡμε-

ρομισθίων καὶ σχετικῆς ἀνατιμήσεως τῶν ἀναγκαιούντων εἰδῶν, ἐπιβάλλεται ὅπως ἡ σήμερον ἀποδιδομένη ἐτησίως εἰς τοὺς Ο.Τ.Α. Κρατικὴ Ἐπιχορήγησις ὕψους 1.100.000.000 δραχμῶν περίπου, αὐξηθῇ ἐπαρκῶς, διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀρτιωτέρα λειτουργία των καὶ ἡ ἔτι περαιτέρω πρόοδος αὐτῶν.

Ἡ προτεινομένη ὡς ἄνω λύσις χρήζει ἀμέσου, εἰ δυνατόν, ρυθμίσεως ὡς οὐσιώδης καὶ κατεπείγουσα καὶ ἐνδείκνυται νὰ ἐφαρμοσθῇ πρωτίστως μέχρις ὅτου μελετηθοῦν αἱ κατωτέρω ὑποβαλλόμεναι ἕτεραι προτάσεις μου διὰ τὴν ἀποτελεσματικωτέραν ἀντιμετώπισιν τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων τῶν Ο.Τ.Α. ὑπὸ ἁρμοδίων εἰδικευμένων προσώπων, εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ παραπεμφθοῦν, ἐφ' ὅσον θεωρηθοῦν ὅτι καὶ αὗται εἶναι οὐσιώδεις, καὶ τὰ ὁποῖα ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς ἁρμοδιότητός των θὰ ἀναλάβουν τὴν ἐξεύρεσιν τῆς μεθοδολογίας καὶ τῆς τυχὸν λύσεώς των καὶ τῆς παραδοχῆς των.

2) Ἐπιβάλλεται ἡ μεταβίβασις εἰς τοὺς Ο.Τ.Α. ἐνίων αὐτοτελῶν φορολογιῶν, ὡς εἶναι :

α) ὁ φόρος Δημοσίων θεαμάτων, δοθέντος ὅτι τὸ ἔσοδον τοῦτο ἔχει καθαρῶς τοπικὸν χαρακτῆρα καὶ προέρχεται ἐκ καθαρῶς τοπικῆς δραστηριότητος,

β) ὁ φόρος κέντρων διασκεδάσεως ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων λογαριασμῶν καὶ

γ) μέρος τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων δοθέντος ὅτι οἱ Ο.Τ.Α. εἶναι οἱ συντελεσταὶ τῆς αὐξήσεως τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων, τὴν ὁποίαν ἀποκτοῦν ταῦτα ἐκ τῶν ἐντὸς τῶν Πόλεων ἐκτελουμένων δημοτικῶν ἔργων.

3) Ποσοστὸν ἐκ τῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος νὰ μεταβιβάζεται εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας, μετὰ τὴν διαπίστωσιν ὅτι τοῦτο ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἔτος 1966 ηὐξήθη κατὰ τὸ ἔτος 1970 ἄνευ ἐπιβολῆς νέων βαρῶν κατὰ 100 %, εἰς τρόπον ὥστε οἱ κάτοικοι αὐτῶν νὰ γνωρίζωσιν ὅτι μετέχουσιν εἰς τὰς δαπάνας τῶν πόλεων ἢ τῶν χωρίων, ἔνθα διαμένουν ἢ ἔχουν τὴν ἐπαγγελματικὴν αὐτῶν ἐγκατάστασιν.

4) Ἐπιβάλλεται νὰ ἐξετασθῇ καὶ μελετηθῇ τὸ δημιουργούμενον πρόβλημα ἐκ τῆς ηὐξημένης κυκλοφορίας τῶν ὀχημάτων, κυρίως εἰς τὰς πόλεις, καὶ τῶν δημιουργουμένων ἐξ αὐτῆς προσθέτων ἐπιβαρύνσεων διὰ τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Διότι τοῦτο ἔχει ἐπιπτώσεις εἰς τὰ δημιουργούμενα θέματα τῆς τροποποιήσεως τῶν ρυμοτομικῶν σχεδίων, τῆς δημιουργίας εὐρυτέρων ὁδῶν, λεωφόρων, πλατειῶν καὶ λοιπῶν κοινοχρήστων χώρων, τῆς κατασκευῆς ἢ διανοίξεως ἢ ἀσφαλτοστρώσεως τῶν χώρων τούτων κλπ. Διὰ τοῦτο ἐπιβάλλεται ὅπως μελετηθῇ ἡ παραχώρησις σημαντικοῦ ποσοστοῦ ἐσόδων τοῦ Κράτους ἐκ τῆς Φορολογίας τῶν αὐτοκινήτων ἢ τῶν καυσίμων, ὅπερ ποσοστὸν νὰ ἀποτελῇ εἰδικευμένον ἔσοδον τῶν Ο.Τ.Α., διατιθέμενον ἀποκλειστικῶς δι' ἔργα ὁδοποιΐας καὶ ἐφαρμογῆς σχεδίου πόλεως.

5) Τέλος, ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ λῆψις σθεναρῶν μέτρων ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως, ἥτις εἶναι ἡ μόνη δυνατὴ

νὰ ἐκκαθαρίσῃ τὸ σαθρὸν παρελθόν, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς καταργήσεως καὶ συγχωνεύσεως τῶν μὴ βιωσίμων Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἰς ἑτέρους ὁμόρους τοιούτους, ἵνα ἔχωμεν μονάδας ἱκανὰς νὰ ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὸν ὑψηλὸν προορισμόν των καὶ νὰ πραγματοποιῶσιν ἔργα ἀντάξια τῆς ἀποστολῆς των.

Σήμερον, ἡ ἀνάπτυξις τῶν συγκοινωνιῶν καὶ τὰ μέσα τηλεπικοινωνίας καὶ ἐπικοινωνίας ἐν γένει, δὲν ἐπιτρέπουσι τὸν κατακερματισμὸν τῶν Ο.Τ.Α. εἰς τόσας πολλὰς μονάδας, αἵτινες εἰς πλείστας περιπτώσεις δὲν δύνανται νὰ καλύψωσιν οὐδὲ τὰς δαπάνας διοικήσεώς των.

Ἐνδεχομένως ὁ Νόμος ΔΝΖ' τοῦ 1912 νὰ ἀπέδωσεν, ὅτε ἐφηρμόσθη καὶ νὰ ἦτο πλέον χρήσιμος καὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1833, ὅτε ἱδρύθησαν οἱ τέως Δῆμοι. Σήμερον, ὅμως, ἐκτὸς βεβαίως ἐξαιρέσεων χρειάζεται ἡ δημιουργία ὀργανισμῶν ἱκανῶν νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰ τοπικὰ οἰκονομικά, κοινωνικὰ καὶ πολιτιστικὰ προβλήματα, ἱκανῶν νὰ προσδώσουν δημιουργικὴν πνοὴν εἰς τὴν ἐλευθέραν καὶ προοδευτικὴν πορείαν τοῦ συγχρόνου Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Σημειοῦμεν ἐνδεικτικῶς ὅτι ὑπάρχουν περιπτώσεις, καθ' ἃς πέριξ μιᾶς Πόλεως ὑφίστανται Κοινότητες, κατ' οὐσίαν συνοικισμοὶ τῆς Πόλεως, συνδεόμεναι δι' ἀστικῆς συγκοινωνίας καὶ λοιπῶν μέσων ἐπικοινωνίας καὶ τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι ἐργάζονται εἰς τὴν πόλιν καὶ ὅμως ὑφίστανται 5 καὶ 6 ἢ καὶ περισσότεροι Ὀργανισμοὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἐνῷ θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποτελέσωσιν μίαν εὔρωστον μονάδα.

Δὲν παραλείπω ἐν τέλει νὰ ἀναφέρω ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου τὴν πληροφορίαν ὅτι ἐν Σουηδίᾳ ἐσχάτως οἱ Ο.Τ.Α. περιωρίσθησαν ἀπὸ 2.400 εἰς 900.

Ἐπεράτωσα τὴν Εἰσήγησίν μου. Προσεπάθησα διὰ τῶν ἀσθενῶν δυνάμεών μου καὶ τῆς μικρᾶς ἐμπειρίας, ἣν διαθέτω, νὰ θέσω ὑπ' ὄψιν ὑμῶν ὡρισμένας ἀπόψεις.

Τελειώνων εὔχομαι ὁλοψύχως εὐόδωσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου μας, πλήρη ἐπιτυχίαν τούτου καὶ πιστεύω ἀκραδάντως ὅτι ὁ θεσμὸς τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως θὰ καταστῇ ἱκανὸς νὰ γίνῃ τὸ ἀπαρασάλευτον θεμέλιον τῆς Νέας, ἀναγεννωμένης Ἑλληνικῆς Πολιτείας ὅπως τὴν ὡραματίσθη ἡ Ἐθνικὴ Ἐπανάστασις τῆς 21 Ἀπριλίου 1967 καὶ ὅπως τὴν πραγματοποιεῖ ἤδη μὲ ταχύτατον ρυθμόν, χάρις εἰς τὴν πλήρη συμπαράστασιν καὶ κατανόησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ».

Πρόεδρος (κ. Δ. Ρίτσος) : Ἐπιθυμεῖ τις νὰ ὑποβάλῃ ἐρώτησιν τινὰ εἰς τὸν κ. Δήμαρχον Χαλκιδέων ;

Δήμαρχος Δραπετσώνος : Ἀνεφέρεσθε, κ. Συνάδελφε, εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ Δῆμοι εἰς τὸ ἐξωτερικόν, λαμβάνουν ἐπιχορήγησιν ἀπὸ τὸ Κράτος εἰς ποσοστὸν 17 %. Δὲν μᾶς εἴπατε ὅμως ἐὰν ἐκεῖ ἡ τοπικὴ αὐτοδιοίκησις κατασκευάζει ἡ ἰδία καὶ ἔργα κοινῆς ὠφελείας ὡς εἶναι π.χ. ἡ ἀποχέ-

τευσις. Διότι ἡμεῖς ἐδῶ, κ. Συνάδελφε, λαμβάνομεν πολὺ περισσότερα ἀπὸ ὅτι λαμβάνουν οἱ Δῆμοι τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀφοῦ τὰ ἔργα κοινῆς ὠφελείας ἐδῶ τὰ κατασκευάζει τὸ Κράτος.

κ. Θ. Ρεντίφης (Δήμαρχος Χαλκιδέων) : Ἐγώ, κ. Συνάδελφε, ἐξέθεσα τί ἰσχύει ἔξω.

Πρόεδρος (κ. Δ. Ρίτσος) : κ. Ἀντιπρόεδρε, τὸ πρόγραμμα τῆς 2ας ἡμέρας τοῦ Συνεδρίου μας ἔληξεν. Ἐρωτῶ ὑμᾶς, ἐὰν ἔχετε τινὰ νὰ παρατηρήσετε.

(Ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος ἀνέρχεται ἐπὶ τοῦ βήματος, χειροκροτούμενος ὑπὸ τῶν συνέδρων ζωηρῶς).

κ. ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως) :

«Δὲν νομίζω ὅτι ὠφελοῦν ὅλην τὴν ὥραν τὰ χειροκροτήματα ἐδῶ. Ἐπίσης δὲν νομίζω ὅτι ὠφελεῖ — ἐγὼ ἀντιθέτως πιστεύω ὅτι μᾶλλον βλάπτει — ὁ συνεχὴς λιβανωτός. Ὡς ἄνθρωποι καταβάλλομεν κάθε δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συνανθρώπων μας καὶ οὔτε θεόπεμπτοι εἴμεθα, οὔτε ἄνθρωποι μὲ ὑπερφυσικὰς δυνάμεις. Κάνομεν τὸ καθῆκον μας εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ συνόλου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἔτσι ἐπιθυμοῦμεν νὰ μᾶς βλέπετε.

Ἐπειδὴ ὑπάρχει λίγος χρόνος, μέχρις ὅτου ἔλθῃ ἐδῶ ὁ ὑφυπουργὸς Προεδρίας κ. Τσάκωνας, ὅστις θὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὸ συνέδριόν μας λαμβάνω τὸν λόγον, διὰ νὰ ἐπισημάνω μερικὰ σημεῖα, τὰ ὁποῖα παρακολουθῶ μὲ δέος ἀπὸ τῆς θέσεώς μου. Παρακολουθῶ τὰς ἀντιδράσεις ὅλων σας καὶ μὲ ἀπογοητεύουν μερικαὶ ἐνέργειαι, ἐνίων ἐξ ὑμῶν, καὶ δὲν ἀποκλείεται νὰ σᾶς ἀπογοητεύουν καὶ σᾶς. Ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁρκίζεται ἕκαστος Νομάρχης ἐνώπιόν μου, δίδεται εἰς αὐτὸν ἡ συμβουλή. Πηγαίνετε εἰς τὴν Νομαρχίαν σας, μελετήσατε τὴν Νομαρχίαν σας, ἀνακατέψατέ την, βεβαιωθῆτε περὶ τίνος πρόκειται καὶ ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀντιληφθῆτε περὶ τίνος πρόκειται, ἀρχίσατε νὰ κάμετε ὀργάνωσιν τῆς Νομαρχίας, προκειμένου, μὲ δικήν σας πλέον ὀργάνωσιν καὶ βάσιν, νὰ ξεκινήσετε νὰ διορθώσετε τὰ κακῶς κείμενα ἢ νὰ βάλετε τὰ δικά σας πράγματα εἰς τὴν δικήν σας βάσιν, εἰς τὸ δικό σας αὐλάκι, προκειμένου νὰ προστατεύετε τοὺς πολίτας τῶν ὁποίων εἶσθε ταγός. Εἶναι βέβαιον, ὅτι καὶ ὁ προκάτοχός σας κάποιο αὐλάκι εἶχε καὶ ἄρδευε τὴν περιοχήν. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ ἔκαμνε τίποτε, Κύριοι. Κάτι ἔκανε καὶ αὐτός. Ἐὰν εὑρισκώμεθα εἰς τὴν 21ην Ἀπριλίου 1967, θὰ συμφωνοῦσα μαζί σας, ὅτι ἔπρεπε νὰ κάνωμεν κάποιον ἀπολογισμόν, διὰ τὸ τί χάος εὗρισκε ἕνας Νομάρχης εἰς τὴν Νομαρχίαν του. Ἀλλὰ νὰ εὑρισκώμεθα τέσσαρα ἔτη μετὰ τὴν Ἐπανάστασιν καὶ μετατιθέμενος κανείς, ἀπὸ τὴν Νομαρχίαν α' εἰς τὴν Νομαρχίαν β', καὶ νὰ ἔχουν περάσει ἀπὸ τὴν Νομαρχίαν β' δύο-τρεῖς Νομάρχαι καὶ νὰ εὑρίσκωμεν τὴν κατάστασιν ἀθλίαν ἢ χαώδη, καὶ νὰ ὑπάρχῃ ὁ Νομάρχης τῆς Νομαρχίας β', ὑπηρετῶν εἰς ἄλλην Νομαρχίαν, καὶ νὰ λέγωμεν ὅτι ὁ Νομάρχης αὐτὸς ἐγκατέλειψεν ἕνα χάος καὶ μίαν ἀθλίαν κατάστασιν εἰς τὴν Νομαρχίαν ποὺ παρέλαβα.

Ἐγώ, αὐτὸ δὲν τὸ θέλω. Ὁμολογῶ ὅτι τὸ θεωρῶ ὡς αὐτοπροβολὴν ἀχαρακτήριστον. Εἴπαμε, λοιπόν, νὰ γίνωμεν εὐπρεπεῖς ἄνθρωποι. Τὸ νὰ βροῦμε σφάλματα, τὸ νὰ βροῦμε παραλείψεις ποὺ πρέπει νὰ διορθωθοῦν τὸ παραδέχομαι. Ἀλλοίμονον ἄν, καθένας ἐξ ὑμῶν, καταλαμβάνων μίαν θέσιν, νομίζῃ, ὅτι δύναται νὰ λύσῃ ὅλα τὰ προβλήματα καὶ ὅτι εἶναι ἀναντικατάστατος. Ἕκαστος ἐξ ὑμῶν, βεβαίως, ἐκεῖ ποὺ πηγαίνει θὰ ἀνακατέψῃ τὰ πράγματα ἐξ ὑπαρχῆς. Ἀλλὰ θὰ φτειάξῃ τὴν Νομαρχίαν του καλύτερα ἀπὸ ὅ,τι τὴν βρῆκε, χωρὶς νὰ εἰπῇ ὅτι πρὶν ἀπὸ αὐτὸν ὅλα ἦσαν μηδέν. Δὲν δικαιολογεῖται σήμερον, ὕστερα ἀπὸ τόσα χρόνια, νὰ λέμε τέτοια πράγματα. Ἐπίσης δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχουν προσωπικὰ μεταξὺ τῶν ὑπηρεσιῶν. Ἅπαντα εἶναι κοινά. Αὐτὸ ἀπαιτεῖ ἡ ἀρετὴ τῶν ἀνθρώπων, ἡ ἀλληλεγγύη καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. Τὰ ἄλλα εἶναι ὑπερβολαὶ ποὺ δὲν χαρακτηρίζουν ἐναρέτους ἀνθρώπους.

Ἄλλο θέμα ποὺ παρατηρεῖται, εἰς τοὺς πλείστους Δήμους, ποὺ ἔχουν ἕδραν τὴν Νομαρχίαν, εἶναι σπάνιον νὰ ὑπάρχῃ ἁρμονικὴ συνεργασία Νομάρχου καὶ Δημάρχου ἐδρεύοντος ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Νομαρχίας. Τί ἔχουν νὰ μοιράσουν ; Συνήθως ποιός νὰ πεταχθῇ μπροστὰ νὰ τὸν πάρῃ ἡ τηλεόρασις. Αὐτό, Κύριοι, εἶναι τὸ θέμα ; Ἐὰν δὲν εἶναι αὐτό, λυποῦμαι, Κύριοι, πάρα πολύ, διότι δὲν εἶναι τὸ προβάδισμα καὶ αἱ ἐμφανίσεις ποὺ τιμοῦν τὸ ἀξίωμά σας, ἀλλὰ αἱ ἁρμοδιότητες ποὺ ὁ Νόμος σᾶς δίδει, εἴτε εἶσθε Νομάρχαι, εἴτε Δήμαρχοι. Συνεπῶς μὴ ἐνοχλεῖσθε μὲ τὴν θέσιν ποὺ θὰ καταλάβετε, εἴτε βαδίζοντες, εἴτε καθήμενοι.

Τὰ θέματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸν Νομάρχην καὶ τὸν Δήμαρχον, εἶναι ἐκεῖνα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸν Νομάρχην καὶ τὸν Δήμαρχον ἢ Κοινοτάρχην κάθε περιοχῆς, ὅπως, λοιπόν, συνεργάζεται ὁ Νομάρχης μὲ τοὺς Δημάρχους, πλὴν τοῦ Δημάρχου τῆς ἕδρας του, θὰ πρέπει νὰ συνεργάζεται καὶ μὲ αὐτόν. Ὁπουδήποτε συμβῇ διαμάχη μεταξὺ Νομάρχου καὶ Δημάρχου ἀμφότεροι ὑφίστανται καὶ θὰ ὑφίστανται κύρωσιν. Οἱαδήποτε ποινὴ ἐπιβληθῇ εἰς τὸν ἕνα, ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τὸν ἄλλον. Θὰ πρέπει νὰ συνεργάζεσθε. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ νὰ γίνεται τὸ δικό του ἐπειδὴ ἔτσι τὸ θέλει. Οἱ Νομάρχαι εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ συμπαρίστανται ἀπολύτως εἰς τὸ ἔργον τοῦ Δημάρχου. Δι' αὐτὸ εἶναι Νομάρχαι. Διὰ νὰ λύουν τὰ προβλήματα τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ ὅσα δὲν ἠμποροῦν νὰ λύουν αὐτοὶ θὰ τὰ ἀναφέρουν εἰς τὸ προϊστάμενον κλιμάκιον. Ἀλλὰ νὰ ὀχληθοῦν, διότι ὑπεβλήθη κίτησις, ἐκ μέρους ὀργανισμοῦ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ νὰ φερθοῦν, ὡς φέρονται ἔνιοι, εἶναι ἀπαράδεκτον, καὶ λυποῦμαι, διότι ἔχω ἐπιβάλει πολλὰς κυρώσεις εἰς πολλοὺς ποὺ δὲν ἔπρεπε νὰ ἔχουν ἐπιβληθῇ. Συνεργασθῆτε, λοιπόν, μὲ πνεῦμα ἀγάπης καὶ κατανοήσεως μεταξύ σας, διότι ἀμφότεροι ἔχετε ἀπ' αὐτὸ νὰ ὠφεληθῆτε. Σᾶς ἀποστέλονται ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Προεδρίας ἢ ἀπὸ ἄλλα Ὑπουργεῖα ὡρισμένα θέματα καὶ ὡρισμένα ἀντικείμενα προκειμένου νὰ τὰ ἀξιοποιήσετε. Παραδείγματος χάριν ταινίας τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας ἢ τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ διὰ τὴν προσπάθειαν ἐνημερώσεως τοῦ κοινοῦ καὶ ὅμως τινὲς ἐξ ὑμῶν δὲν τὶς χρησιμοποιοῦν Ἔχω συγκεκριμένον τοῦ Νομοῦ Εὐρυτανίας καὶ θὰ

ἐξετάσω τὴν περίπτωσιν προκειμένου νὰ ἐπιβάλω κυρώσεις. Λαμβάνονται ὡρισμέναι ἀποφάσεις, εἴτε ὑπὸ Κυβερνητικῶν κλιμακίων, εἴτε ὑπὸ ἄλλων κυβερνητικῶν παραγόντων, κατὰ τὰς ἐπισκέψεις τῶν Νομῶν. Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ κλιμακίου ἢ τοῦ Κυβερνητικοῦ παράγοντος, πολλὲς φορές, ἀρχίζουν αἱ διαβουλαὶ καὶ αἱ ἀντιδράσεις τῶν διαφόρων παραγόντων. Ὀφείλει ὁ ἔχων τὴν εὐθύνην τοῦ τόπου αὐτοῦ, εἴτε Νομάρχης εἶναι, εἴτε Δήμαρχος νὰ συγκαλέσῃ ἀμέσως τοὺς συνεργάτας του καὶ νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ θέματος. Δὲν ἐπιτρέπονται νὰ λαμβάνωνται θέσεις ἀντίθετες τῶν ληφθεισῶν ἀποφάσεων οὔτε ἀπὸ τοὺς Νομάρχας οὔτε ἀπὸ τοὺς Δημάρχους.

Ὁ τελευταῖος ὁμιλητὴς κ. Ρεντίφης, ἔθεσεν ὡρισμένα θέματα, διὰ τὰ ἔσοδα π.χ. Δὲν μᾶς εἶπεν ὅμως βάσει ποίων συγκεκριμένων στοιχείων, συγκρίνει τὰ στοιχεῖα αὐτά, τὰ ὁποῖα προβάλλει, διότι ἐὰν συνέκρινε θὰ ἔβλεπε, πιθανῶς, ὅτι δὲν ξέρει τί θέλει. Διατί ζητᾶτε 17 % ποσοστὸν ἀπὸ τὸν κρατικὸν προϋπολογισμόν. Διατί δὲν ζητᾶτε ἐκεῖνο ποὺ πράγματι δικαιοῦσθε, θέλετε καὶ δύνασθε νὰ ἔχετε. Θέλετε νὰ κάμετε ἀποχέτευσιν εἰς τὴν πόλιν σας ; Ὑπάρχει ὁ Ὀργανισμὸς Ἀποχετεύσεως τοῦ Ὑπ. Δημ. Ἔργων ἕτοιμος νὰ ἁπλωθῇ σὲ ὅλον τὸν Ἑλληνικὸν χῶρον. Διατί, λοιπόν, νὰ βάλετε σεῖς φορολογίαν διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀποχετεύσεως. Ἢ διατί νὰ βάλετε φορολογίαν διὰ τὸ ζήτημα τῆς κυκλοφορίας, ἢ ἐπὶ τῶν ἀκινήτων ἢ τῶν δημ. θεαμάτων κλπ. Διατί, δι' ὅλα αὐτά, δι' ὅλα προβλέπει τὸ Κράτος μας.

Αὐτά, κύριοι, ἤθελα νὰ σᾶς εἴπω καὶ ἐλπίζω νὰ δοθῇ καὶ πάλιν ἡ εὐκαιρία, μέχρι λήξεως τοῦ συνεδρίου σας, νὰ λάβω καὶ πάλιν τὸν λόγον, προκειμένου νὰ ὁλοκληρώσω τὰς σκέψεις μου καὶ τὰς παραινέσεις μου πρὸς Ὑμᾶς τοὺς Νομάρχας καὶ τοὺς Δημοτικοὺς καὶ Κοινοτικοὺς Ἄρχοντας τῆς Χώρας. Ἄλλωστε, δὲν ἠμπορῶ περισσότερον νὰ παραμείνω εἰς τὸ βῆμα διότι ὁ κ. Τσάκωνας, ἀναμένει νὰ λάβῃ τὸν λόγον». (Χειροκροτήματα).

Πρόεδρος (κ. Δ. Ρίτσος) : Ὁ ὑφυπουργὸς Προεδρίας κ. Τσάκωνας, ἔχει τὸν λόγον.

κ. Δ. ΤΣΑΚΩΝΑΣ (Ὑφυπουργὸς Προεδρίας Κυβερνήσεως) :

«Κύριε Πρόεδρε, Κύριοι Γενικοὶ Γραμματεῖς, Κύριοι Νομάρχαι, Κύριοι Δήμαρχοι,

Τὸ πρόβλημα μὲ τὸ ὁποῖον προτίθεμαι σήμερα νὰ σᾶς ἀπασχολήσω, εἶναι ἕνα πρόβλημα ἐθνικῆς ἀξιογνωσίας. Δὲν ἔχω καθόλου τὴν πρόθεσιν νὰ τὸ ἀναπτύξω μὲ ρητορισμόν, διότι πρόθεσίς μου εἶναι νὰ συνειδητοποιήσωμεν, ὅσον ἠμποροῦμε οὐσιαστικώτερα, αὐτὸ ποὺ λέγεται Νεοελληνικὴ Κοινότης. Τί εἶναι αὐτὴ ἡ Νεοελληνικὴ Κοινότης ; Εἶναι κάτι σύστοιχον πρὸς τὶς Κοινότητες τῆς Δύσεως ἢ εἶναι κάτι τὸ ὁλότελα διαφορετικό ;

Κύριοι, ζοῦμε εἰς τὴν μεγάλην βιομηχανικὴν ἐποχήν. Ζοῦμε τὴν μεγάλη Βιομηχανικὴ Ἐπανάστασι. Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος ζῇ σ' αὐτὸν τὸν κυκεῶνα τῶν μεγάλων βιομηχανικῶν κοινωνιῶν, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν δυνατότητα τῆς Κοι-

νότητος, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν δυνατότητα τοῦ νὰ ἀνταλλάξῃ συναισθήματα εὐνομίας πρὸς τὸν διπλανόν του. Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος, ὑπὸ τὴν δουλείαν τῆς μηχανῆς, ζῇ στὰ κελλιὰ τῶν συγχρόνων τεραστίων πολυκατοικιῶν, χωρὶς νὰ ἔχῃ αὐτὸ τὸ χαρακτηριστικὸ στοιχεῖο ποὺ διέκρινε τὴν κοινότητα. Ἡ Κοινότης ἦταν μέχρι πρό τινος, ἡ βασικὴ κυψέλη τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς. Ἡ Ἑλληνικὴ Κοινότης ἦταν τὸ πεσμένο Κράτος τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας. Ἡ Ἑλληνικὴ Κοινότης, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Τουρκικῆς κυριαρχίας, ἦταν ἐκείνη ποὺ διέσωσε, αὐτὸ ποὺ σήμερον λέμε Ἑλληνισμός. Δὲν θὰ ἤθελα νὰ σᾶς κουράσω λέγοντας ἀπὸ ποῦ προέρχεται ἡ Κοινότης. Ὑπάρχουν πάρα πολλὲς θεωρίες. Μερικοὶ τὴν θέλουν νὰ κατάγεται ἀπὸ τὴν Ἀρχαία πόλι καὶ νὰ ἀποτελῇ ἕνα εἶδος συνεχείας τοῦ ἀρχαίου ἄστεως. Ἄλλοι τὴν θεωροῦν πολιτικὸ καὶ διοικητικὸ γέννημα τῶν χρόνων τῆς δουλείας, δηλαδὴ τῆς Τουρκοκρατίας. Μία τρίτη ἄποψις, περισσότερον κοινωνιολογική, ποὺ ξεκινᾶ ἀπ' τὴν ἀγάπη τῆς ζωντανῆς πραγματικότητος, ἐξηγεῖ τὴν κοινότητα γεωργοοικονομικά, ὡς μιὰ μορφὴ φυσικὴ ἀγροτικῶν ἢ ἀστικῶν συνεταιρισμῶν ἐργασίας ἢ παραγωγῆς. Δὲν θέλω νὰ πῶ ποιὰ ἀπὸ τὶς τρεῖς θεωρίες εἶναι σωστή. Ἐκεῖνο ποὺ ἠμπορῶ νὰ πῶ εἶναι ὅτι τὸ κοινοτικὸ σύστημα, εἶναι σύστημα πάρα πολὺ παληό. Εἰς τὸν 6ον μ.Χ. αἰῶνα, βλέπομε τὶς ἑλληνικὲς κοινότητες νὰ ἀγωνίζωνται ἀπεγνωσμένα, εἰς τὴν περιοχὴν ἀκριβῶς τῶν Πατρῶν, ἐναντίον τῆς ἐπιθέσεως τῶν Σλάβων καὶ τῶν συμμάχων των, τῶν Σαρακηνῶν. Καὶ σὲ μία «Νεαρὰ» τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου τὸ 947, ἀναγνωρίζει ὁμάδα χωριῶν, μ' ἕνα λόγο, ἀγροτικὴ κοινότητα ὡς Νομικὸ Πρόσωπο. Ἐκεῖνο, κύριοι, ποὺ ἔχει σημασία, εἶναι, ὅτι ἡ Τουρκοκρατία, ὄχι μόνον ἀνεγνώρισεν, ἀλλὰ καὶ συνέχισε τὸν θεσμὸν τῶν Κοινοτήτων. Ἠμποροῦμε νὰ ποῦμε πὼς ἡ Τουρκοκρατία, ὑπῆρξεν ἕνας σημαντικὸς συντελεστής, διὰ τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν τῆς κοινότητος καὶ διὰ τὴν καινούργια διαμόρφωσιν τοῦ Κοινοτισμοῦ. Οἱ ὑπόδουλοι Ἕλληνες ζοῦσαν μέσα στὴν ἀπέραντη Τουρκικὴ Αὐτοκρατορία, ξεχωρισμένοι ἀπὸ τοὺς Τούρκους, σὰν ξένοι μέσα σὲ ξένους. Εἶχαν βέβαια τὸ ἀπέραντο Ἐκκλησιαστικὸ Κράτος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ποὺ κατὰ κάποιον τρόπον τοὺς προστάτευε ἔναντι τοῦ Τούρκου κατακτητοῦ ἀλλὰ ἡ πραγματική, ἡ χειροπιαστὴ πολιτεία τους, ἦταν ἡ Κοινότης. Αὐτὴ τοὺς κυβερνοῦσε, αὐτὴ τοὺς κανόνιζε τὶς διαφορές τους, αὐτὴ φρόντιζε διὰ τὰ ἄμεσα συμφέροντά τους, ποὺ ἦταν πρὶν ἀπ' ὅλα τοπικά. Οἱ Τοῦρκοι, χωρὶς καμμιὰ σοβαρὴ διοικητικὴ παράδοση, καὶ ἀπορροφημένοι ἀπὸ τοὺς συνεχεῖς πολέμους, ἄφηναν εἰς τὰ μέρη ποὺ κατακτοῦσαν ἕναν ἄνθρωπό τους, ὁ ὁποῖος ἔκανε καὶ τὸν χωροφύλακα, καὶ τὸν Νομάρχη καὶ τὸν Ταμία καὶ ὅ,τι ἄλλο θέλετε, καὶ σκέφθηκαν οἱ Τοῦρκοι, ὅτι ὁ μόνος τρόπος ἦταν νὰ ἀναγνωρίσουν τὴν κοινότητα ὡς νομικὸ πρόσωπο, καὶ κατὰ κάποιον τρόπον αὐτὴ νὰ εἶναι ὑπεύθυνη, ἔναντι τοῦ κατακτητοῦ. Συνεπῶς ἔδωσαν μίαν διεύρυνσιν εἰς τὴν κοινότητα, διότι ἀνώτερα καὶ πιὸ δοκιμασμένα ὄργανα διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν τοπικῶν ὑποθέσεων τῶν ὑποτελῶν των, δὲν ἠμποροῦσαν νὰ φαντασθοῦν. Ἡ Κοινότης, ὡς φορολογικὴ μονάδα, ἦταν φτιαγμένη γι' αὐτούς.

Οἱ Τοῦρκοι δὲν ἤξεραν παρὰ ἕνα σύστημα ποὺ ὑπῆρχε καὶ εἰς τὸ Βυζάντιον, ὄχι τῆς ἀκμῆς, ἀλλὰ εἰς τὸ Βυζάντιον τῆς παρακμῆς, τὸ σύστημα τῶν λεγομένων ἐμμέσων φόρων. Ἀκολουθοῦντες λοιπόν, αὐτὸ τὸ σύστημα καθιστοῦσαν τὴν Κοινότητα ὑπεύθυνη ὡς νομικὸν πρόσωπον, δι' ἕνα ποσὸν τὸ ὁποῖον θὰ ἔπρεπε νὰ δίδῃ εἰς τὸν Τοῦρκον κατακτητήν. Καὶ ἔτσι ἡ Κοινότης, ὡς νομικὸν πρόσωπον θὰ ἦτο ὑπεύθυνη δι' ὅ,τι θὰ ἔπρεπε νὰ βαρύνῃ ἕνα ἀπὸ τὰ μέλη της. Ἠμποροῦμε, λοιπόν, νὰ ποῦμε, ὅτι ἔτσι δημιουργεῖται ἕνα πνεῦμα καταναγκαστικῆς ἀλληλεγγύης μέσα στὴν Κοινότητα. Ἔτσι μέσα στὴν Κοινότητα τὸ πνεῦμα τῆς ἀδελφοποιΐας, τὸ πνεῦμα τῆς ἀλληλεγγύης ἦταν τὸ βασικὸ στοιχεῖο, τὸ ὁποῖο συνεκράτησε τὸν Ἑλληνισμό. Συνήθως οἱ ξένοι ἱστορικοὶ γράφουν, ὅτι ἡ Ἐκκλησία διετήρησε τὸν Ἑλληνισμόν. Δὲν τὸν διετήρησε, κύριοι, μόνον ἡ Ἐκκλησία, τὸν διετήρησεν καὶ ἡ Κοινότης. Διότι ἡ τοπικὴ ἐκκλησία, κατὰ κάποιον τρόπον, ἔπαυσε νὰ ἔχῃ σχέσιν μὲ τὴν μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, μὲ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον. Διότι, ἐὰν χρέος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἦτο νὰ ἀφοπλίζῃ τὸ χέρι ποὺ ἐξωπλίζετο διὰ νὰ κτυπήσῃ τὸν τύραννον, ἀντιθέτως ὁ τοπικὸς παπᾶς συμμετεῖχεν εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῶν ραγιάδων ἔναντι τοῦ κατακτητοῦ. Συνεπῶς ἠμποροῦμε νὰ ποῦμε, ὅτι ὅλες αὐτὲς οἱ προϋποθέσεις ἐδημιούργησαν ἕνα πνεῦμα καταναγκαστικῆς ἀλληλεγγύης μεταξὺ τῶν ραγιάδων καὶ ἡ κοινότης ἡ ἑλληνική, ἦτο τὸ πεσμένο Κράτος τῆς Ἑλληνοβυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, ἦταν ἡ πραγματικὴ ἡ χειροπιαστή μας Πατρίδα. Καὶ ἐπειδὴ αἱ σχέσεις ραγιάδων καὶ κατακτητοῦ ἦσαν σχέσεις, περίπου, λύκου καὶ ἀρνιοῦ, ἠμποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κοινότης ζοῦσε κάτω ἀπὸ τραγικὲς συνθῆκες. Οἱ προεστοί, οἱ δημογέροντες, οἱ κοτζαμπάσηδες, εἶχαν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλουν φόρους εἶχαν δικαιοδοσίαν διοικητικήν, ἀγροφυλακήν, δημοσίαν ἀσφάλειαν κ.λπ. Ἐκεῖνος ποὺ δὲν ἐπήγαινε εἰς τὴν τοπικὴν Κοινότητα νὰ δικασθῇ, ἀλλὰ κατέφευγεν εἰς τὸν Καδῆ, ἐθεωρεῖτο ἀπὸ τὴν Κοινότητα ἐκτὸς τῶν ὁρίων αὐτῆς. Ἔτσι ἡ Ἑλληνικὴ Κοινότης ἐδημιούργησε τὶς προϋποθέσεις ἑνὸς ἐκδημοκρατισμοῦ, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι ὑπῆρχεν ἀμεσότης σχέσεως πρὸς τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν. Δὲν ὑπῆρχεν ἔμμεσος σχέσις πρὸς τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν. Ὑπῆρχεν ἀμεσότης σχέσεων, διότι τὰ πρόσωπα δὲν εἶχον τὴν ἀνωνυμίαν τῆς ἀνθρωπομάζης καὶ τὴν δουλείαν τῆς μηχανῆς, ὅπως στὶς σύγχρονες βιομηχανικὲς κοινωνίες. Τὰ πρόσωπα ἦταν πρόσωπα. Ἐγνώριζε τὸ κάθε μέλος τῆς Κοινότητος πόθεν προέρχεται τὸ πρόσωπον, τὴν ἱστορίαν του, τὸ ἦθος του, τὰ θετικὰ καὶ ἀρνητικά του στοιχεῖα, καὶ ἐγένετο ἕνα εἶδος φυσικῆς ἐπιλογῆς μέσα στὴν Κοινότητα, ἡ ὁποία μᾶς ἐδημιούργησεν ἕναν ἔξοχον αὐτοχθονισμόν. Κάτω ἀπὸ ἕνα τέτοιο πνεῦμα, μποροῦμε νὰ ποῦμε, ὅτι οἱ Ἑλληνικὲς Κοινότητες, εἶναι Κοινότητες ἐθνικές. Καὶ ἐδῶ μπαίνω στὴν πρώτη οὐσιώδη διάκριση.

Οἱ Κοινότητες στὴν δυτικὴ Εὐρώπη, δὲν διεμορφώθησαν ὡς ἐθνικὲς Κοινότητες. Διεμορφώθησαν, ὡς Κοινότητες οἰκονομικές. Καὶ ἰδοὺ διατί. Ἡ Δύσις, ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἄρχισαν νὰ φτιάνουν παπούτσια ἢ ἄρχισαν νὰ φτιάνουν ροῦχα, ἐπῆγαν εἰς τὸ ἐπίκεντρον τῶν ἀγρῶν καὶ ἵδρυσαν τὰς Κοινότητας ὡς

κέντρα τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιοτεχνίας ἢ ὡς ἕδρας διοικητικῶν ὀργάνων. Ἀντιθέτως εἰς τὴν Ἑλλάδα, αἱ Κοινότητες ἦταν πολιτικὸς σύνδεσμος, ὁμοεθνῶν καὶ ὁμοδόξων, ποὺ εἶχεν ἕναν βασικὸ καὶ θεμελιακὸ χαρακτῆρα, νὰ ἀποτινάξῃ τὸν Τουρκικὸν ζυγὸν καὶ νὰ δημιουργήσῃ ἕνα κράτος Ἐθνικὸν ποὺ θὰ συμπεριελάμβανε εἰς τοὺς κόλπους του, ὅλους τοὺς ὑποδούλους ἀδελφούς. Ἐθνικοὶ ἦταν οἱ λόγοι ποὺ ἔφτιαξαν τὶς Ἑλληνικὲς Κοινότητες. Οἰκονομικοὶ ἦταν οἱ λόγοι ποὺ ἔφτιαξαν τὶς Κοινότητες εἰς τὴν δυτικὴν Εὐρώπην. Συνεπῶς, μποροῦμε νὰ ποῦμε, ὅτι βασικὸ χαρακτηριστικὸ τῆς Κοινότητος ἦταν ἡ ἐπιβίωσις ἡ Ἐθνική. Στὶς Κοινότητες τὶς Ἑλληνικές, ἐδημιουργεῖτο μία συμπύκνωσις τοῦ Ἐθνικοῦ πνεύματος. Καὶ ὅλα αὐτά, κύριοι, δὲν τὰ λέγω τυχαῖα. Τὰ λέγω, κυρίως διότι δὲν ἠμποροῦμε νὰ ἐννοήσωμεν Ἑλληνικὸν Κράτος, νεοελληνικὴν πολιτείαν, χωρὶς τὴν Κοινότητα. Δυστυχῶς οἱ Βαυαροί, ὅταν ἦλθαν στὴν Ἑλλάδα, μὲ ἕνα σχῆμα Κράτους ξενικόν, οἱ Βαυαροί, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχαν μετάσχει τοῦ ἀγῶνος καὶ δὲν εἶχαν ζήσει τοὺς προβληματισμοὺς τῶν ἀγωνιστῶν, οἱ Βαυαροί, ἠθέλησαν νὰ ἀποδείξωμεν εἰς τοὺς ξένους, ὅτι εἴμεθα κατ' εὐθεῖαν ἀπόγονοι τοῦ Ἀλκιβιάδου, τοῦ Δημοσθένους καὶ τοῦ Σωκράτους. Καὶ ἔκαναν ἕνα πήδημα καὶ δι' ἑνὸς ἅλματος μᾶς ἔφεραν εἰς τοὺς Δήμους. Λυποῦμαι, θὰ εἴπω ἀπὸ ἐπιστημονικὴν ἄποψιν, δὲν εἶμαι ὑπὲρ τῶν Δήμων. Ἡ Κοινότης ἦταν ἡ πραγματική, ἡ χειροπιαστὴ πολιτεία μας. Ἂν θέλετε, κύριοι, μέχρι σήμερον ἀκόμη ὁ νεοέλλην, δὲν πιστεύει εἰς τὸ Κράτος. Καὶ δὲν πιστεύει εἰς τὸ Κράτος, διότι τὸ Κράτος τὸ θεωρεῖ συνέχεια τοῦ Τουρκικοῦ δεσποτισμοῦ. Δὲν πιστεύει εἰς τὸ Κράτος, διότι πίσω ἀπὸ τὸ Κράτος βλέπει τὸ κνοῦτο τοῦ Τούρκου δεσπότου. Ὁ νεοέλληνας, ὅμως, πιστεύει εἰς τὴν Κοινότητα, διότι ἡ Κοινότης ἦταν ἡ πραγματική, ἡ χειροπιαστὴ πολιτεία του, ἡ Κοινότης ἦταν αὐτή, εἰς τὰ τείχη τῆς ὁποίας κατώρθωσε νὰ διαβιώσῃ. Ἡ Κοινότης ἦταν ἡ μόνη πραγματικότης. Συνεπῶς αὐτὴ ἡ προσπάθεια, δι' ἑνὸς ἅλματος νὰ φθάσωμεν εἰς τοὺς Δήμους καὶ διὰ τῶν Δήμων ὡς καὶ διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς καθαρευούσης, νὰ ἀποδείξωμεν ὅτι εἴμεθα ἀπόγονοι τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων, αὐτὸ ἦτο ἕνας ἄγονος προγονισμός. Ἡ Κοινότης εἶναι ὁ σημαντικώτερος, ὁ οὐσιαστικώτερος θεσμὸς τῆς Ἑλληνικῆς συνεχείας. Καὶ εἶναι τραγικὸν νὰ καταστρέφωμεν τοὺς θεσμοὺς αὐτούς, ὅταν κάτω ἀπὸ δυτικοευρωπαϊκὲς ἐπιδράσεις θέλωμεν νὰ ἐκσυγχρονισθοῦμε. Ὄχι, πρέπει νὰ πῶ, ὅτι ἡ Κοινότης ἦταν μιὰ ἀδελφότης δι' ὅλα της τὰ μέλη, ἦταν σύμβολο κοινῶν πεπρωμένων, εἶχε τὸν δικό της τοπικὸ ἅγιο, εἶχε τὶς δικές της τοπικὲς ἑορτὲς καὶ εἶχε ἕνα πνεῦμα κοινοβιακότητος, διότι ὁλόκληρη, ὡς νομικὸ πρόσωπο, ἦταν ὑπεύθυνος ἀπέναντι τοῦ κατακτητοῦ, γιὰ ὅτι ἔπρεπε νὰ βαρύνῃ ἕνα ἀπὸ τὰ μέλη της.

Κύριοι, ὁ φιλελευθερισμὸς τοῦ 19ου αἰῶνος, ἀπηρνήθη τὴν πνευματικὴν βάσιν του καὶ κατέστη ὄργανον ἐδαφικῆς ἐπεκτατικῆς κινήσεως, τῆς ὁποίας κύριον χαρακτηριστικὸν τυγχάνει ἡ σκοπιμότης τῆς οἰκονομικῆς διεισδύσεως. Ἀντιθέτως ἡμεῖς μέσα στὶς Ἑλληνικὲς Κοινότητες, ἐζήσαμεν ὡς Κοινότης μελλοθανάτων ἀδελφῶν. Ἐδῶ ὀφείλω νὰ κάμω, κύριοι, μίαν διάκρισιν, μεταξὺ

Κοινωνίας καὶ Κοινότητος. Κοινωνία εἶναι σύνολον ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι συνδέονται μεταξύ των ἀπὸ συμφέρον. Κοινότης, ὅμως, εἶναι σύνολον ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι συνδέονται μεταξύ των ἀπὸ ψυχικὸν δεσμόν, κοινότης εἶναι ἡ σχέσις τοῦ πατρὸς πρὸς τὸ τέκνον, κοινότης εἶναι ἡ οἰκογένεια, κοινότης εἶναι ἡ φιλία. Ἂν ἡ Δύσις ἔζησε μέσα στὴν ἔννοια τῆς Οἰκονομίας, ἐμεῖς ἐζήσαμε πάντοτε κάτω ἀπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς Κοινότητος. Καὶ ἡ γαιοοικονομικὴ στενότης τῆς ἐδαφικῆς μας πτυχῆς καὶ ἡ ἄγνοια ὅσο καὶ ἡ ἀδυναμία μελέτης τῶν θησαυρῶν τοῦ ὑπεδάφους, δὲν εὐνόησαν πρωτοβουλίες τολμηρὲς καὶ ἱκανὲς νὰ συγκεντρώσουν μεγάλον πλοῦτον καὶ δι' αὐτὸ ἡ Κοινότης ζοῦσε πάντοτε σὲ μιὰ λιτὴ σχεδία ἐθνικοῦ βίου. Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς τῆς δουλείας, οἱ Ἑλληνικὲς Κοινότητες δὲν εἶχαν ἕνα χαρακτῆρα οἰκονομικόν, ἀλλὰ εἶχαν χαρακτῆρα ἐθνικῆς ἐπιβιώσεως, δι' αὐτὸ καὶ ὁ ἄγραφος νόμος εἰς τὴν Κοινότητα, ἦταν τὸ σημαντικώτερο καὶ τὸ οὐσιαστικώτερο στοιχεῖο. Ὁ γραπτὸς νόμος ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν διαμόρφωσιν ἐννοιῶν τῆς συναλλαγματικῆς οἰκονομίας. Ἐνῶ ὁ ἄγραφος νόμος, εἶναι ὁ ἠθικὸς Νόμος, καὶ ὁ ἄγραφος Νόμος εἶναι τὸ Ἔθιμον καὶ τὸ ἔθιμον εἶναι ἡ βάσις τῶν νεοελληνικῆς ζωῆς. Δι' αὐτὸ καὶ στὸ Παλαιὸ Σύνταγμα, ὅπου ὑπῆρχε ἀντίθεσις ἐθίμου καὶ γραπτοῦ νόμου, κατίσχυε τὸ ἔθιμον, ἀκριβῶς, διότι ὁ ἱστορισμὸς αὐτὸς εἶναι μία πραγματικότης ποὺ πηγάζει ἐκ τῶν κάτω.

Δὲν θέλω νὰ μπῶ σὲ διακρίσεις γενικές, ὅπως στὴν διάκριση ἐὰν ἡ Ἑλληνικὴ Κοινότης ἔχῃ ἀντιστοιχίαν πρὸς τὸ μίρ. Ὄχι τὸ μὶρ τὸ σλαβικὸν εἶναι ὁλότελα ἀντίθετον πρὸς τὴν Κοινότητα. Τὸ μίρ, εἶναι συνδεδεμένον μὲ τὶς μαυροχώματες Κοινότητες. Τὸ μίρ, ὅταν καλλιεργήσουν, κατὰ ἕνα συγκεκριμένον τρόπον, ἕνα χῶρον κατόπιν τοῦ φυτεύουν ἄλλα πράγματα. Δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν τὸ μὶρ μὲ τὴν δική μας Ἑλληνικὴ Κοινότητα, ἡ ὁποία χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν πίστιν της εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ προσώπου. Δὲν θέλω νὰ σᾶς κουράσω περισσότερο μὲ αὐτὲς τὶς γενικὲς ἔννοιες, διότι νομίζω, ὅτι ἕνα συνέδριο σὰν τὸ δικό σας, θέλει περισσότερο νὰ κατευθυνθῇ πρὸς πρακτικὲς ἔννοιες, πρὸς πρακτικὲς λύσεις. Ἀκριβῶς δι' αὐτὸν τὸν λόγον κρίνω περισσότερον σκόπιμον νὰ μιλήσω διὰ μίαν διάκρισιν, ἡ ὁποία ὑφίσταται μεταξὺ τῆς ἀγροτικῆς Κοινότητος καὶ τῆς κοσμοπολιτικῆς κοινωνίας. Κύριοι, οἱ ἀστικοὶ Δῆμοι ἐδημιουργήθησαν ἀπὸ μίαν ἀστικὴν τάξιν, ὄχι ἐξόχως ἐθνικὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ μπαίνω τώρα στὶς διακρίσεις μεταξὺ τῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν πολυανθρώπων μεγάλων βιομηχανικῶν κοινωνιῶν ποὺ ἐκφράζονται μὲ τὴν ἔννοιαν τῶν Δήμων. Ἡ ἀστικὴ τάξις παρ' ἡμῖν, δὲν βασίζεται ὡς ἀλλαχοῦ, ἐπὶ παραδόσεως μακρᾶς, ἀλλὰ εἶναι προϊὸν προσφάτου, μάλιστα, ἀνάγκης, προϊὸν τοῦ ὁποίου τὰ τμήματα προσφάτως μόλις συνεκροτήθησαν, προχείρως καὶ ἀτάκτως, εἰς βάρος ἄλλων κοινωνικῶν στρωμάτων, καὶ ἰδίᾳ τῶν χωρικῶν. Ἔξω τῆς Ἑλλάδος, ἡ χρησιμεύουσα ὡς φορεὺς τῆς ἀστικῆς τάξεως, προῆλθεν ἐκ τῶν κόλπων τῶν μεσαιωνικῶν πόλεων, ἀδιαφόρως ἂν ἡ νέα αὐτὴ τάξις, ἡ ὁποία ἐσχηματίσθη ἐν Εὐρώπῃ, ἐκινήθη ἐναντίον τῶν συντεχνιῶν. Ἡ ἀστική μας κοινωνία στὴν Ἑλλάδα δὲν ἔχει πρὸ τῆς Ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως ἀναπτυχθῇ

εἰμὴ εἰς ἐλάχιστα μέρη καὶ περισσότερον εἰς τὰς νήσους. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, ἀνεπτύχθη ἡ ἀστικὴ τάξις, κατ' οὐσίαν ἐκ τοῦ μηδενός. Τάξις ἄνευ παραδόσεως, ἄνευ προτύπου, ἄνευ φραγμοῦ καὶ διαπαιδαγωγήσεως. Διότι ὁ Ἕλλην ἐμπορευόμενος, γενικῶς, ἀποβλέπει εἰς τὸ κέρδος, μᾶλλον ἐνστικτωδῶς, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῇ βάσει μελέτης καὶ σταθερῶν ὑπολογισμῶν. Δὲν συμβαίνει, ὅμως, τὸ ἴδιο πρᾶγμα μὲ τὴν ἀγροτικὴ κοινότητα. Ἡ ἀγροτικὴ Κοινότης σημαίνει ἀλληλοεκτίμησις, ἀλληλοεξοικονόμησις. Ὁ σκοπὸς τῆς παρουσίας της εἶναι Ἐθνικός. Ἡ ἀγροτικὴ Κοινότης ἔχει μιὰ ὁλότελα διάφορη φυσιογνωμία, ἔχει τὴν φυσιογνωμίαν τῆς ἀλληλοεξοικονομήσεως καὶ τῆς ἀδελφοποιΐας. Ποιὸς τύπος ἀνθρώπου προβάλλει ἀπὸ τὴν ἀγροτικὴ Κοινότητα καὶ ποιὸς τύπος ἀνθρώπου προβάλλει ἀπὸ τοὺς μεγάλους Δήμους. Ἀπὸ τοὺς μεγάλους Δήμους καὶ ἀπὸ τὰ μεγάλα ἀστικὰ κέντρα προκύπτει ὁ τύπος τοῦ Φαναριώτου. Αὐτοῦ τοῦ προσκυνημένου, τοῦ ὑπολογιστοῦ, τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος χάρι στὶς ὑπηρεσίες ποὺ προσφέρει στὸν κατακτητὴ θὰ ἠμπορέση νὰ ἐπιβιώση, τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, ποὺ κατὰ κάποιον τρόπον, ἡ συνείδησίς του εἶναι ξεπουλημένη, μπορεῖ νὰ πῇ κανείς, τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ αὐτὴν τὴν πρωτόγονη ἀλλὰ αὐθόρμητη καὶ πηγαία νεοελληνικὴν ἐξουσίαν, ποὺ εἶναι τὰ παλληκάρια τοῦ 1821, αὐτὴν τὴν ἐξουσία τῶν παλληκαριῶν ποὺ ἔφτιαξαν τὴν Ἐπανάστασιν. Αὐτὴ ἡ λαϊκὴ ἀριστοκρατία τῆς λεβεντιᾶς, ἐκφράζει τὴν ἔννοιαν τῆς ἐλευθερίας. Ἠμπορῶ, λοιπόν, νὰ πῶ, ὅτι ὁ τύπος τοῦ ἀστοῦ δὲν εἶναι ἀκόμη συγκεκροτημένος.

Θὰ ἤθελα, τώρα, νὰ περάσω, κύριοι, εἰς τὴν ψυχολογίαν αὐτῶν τῶν εὐνοουμένων τῆς ἀστικῆς κοινωνίας. Θὰ σᾶς ἀναφέρω μόνον δύο ἐξόχως ἐνδιαφέροντα χαρακτηριστικά, διὰ νὰ δῆτε τὴν δουλικότητα τῶν ἀνθρώπων τῆς ἀστικῆς κοινωνίας, μέσα εἰς τὴν νεοελληνικὴν ζωήν. Ὁ Μαυροκορδᾶτος, ὅταν ἔκαμνε κάθε πρωῒ τὴν προσευχήν του ἔλεγε «Κύριε σῶσον ἡμᾶς ἀπὸ συκοφαντίας πονηρῶν καὶ ἀπὸ ὀργὴν τυράννων». Ἔλεγεν ἀκόμη ὁ Μαυροκορδᾶτος : «Ἂν θέλεις νὰ ἀκούσης, νέε μου, τὴν σοφὴν αὐτὴν συμβουλήν, τὴν ὁποία σοῦ δίδω, παραδέχου πάντα πρόθυμος τὴν ξένην γνώμην καὶ μὴ ποτὲ νομίσῃς, ὅτι εἶναι ἁμάρτημα νὰ ὀνομάσῃς τὴν ἡμέρα νύκτα καὶ τὴν νύκτα ἡμέρα. Ὁμολόγησον εἰς τὸν ἐρωτῶντα, ὅτι τὸ μέλι εἶναι πικρότερον καὶ ἀπὸ τὸ δηλητήριον. Αὐτὸ εἶναι, εἷς ἐκ τῶν καλλιτέρων πρὸς εὐδαιμονίαν σου στόχων. Ἀλλά, ὅστις μισεῖ τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀπάτη, ἂς σκάψη ἀπὸ τώρα τὸν λάκκον του, καὶ ἂς βάλη τὸ σάβανόν του». Κύριοι, βλέπετε, ὅτι ἡ ἀστικὴ νεοελληνικὴ τάξις διεμορφώθη κατ' ἐπέκτασιν τῶν εὐνοουμένων τοῦ Τουρκικοῦ δεσποτισμοῦ. Δι' αὐτὸ εἰς τὴν νεοελληνικὴν ἀστικὴν τάξιν δὲν ὑπάρχει ἡ ἔννοια προσφορᾶς κοινωνικῆς ὑπηρεσίας, ὑπάρχει ἡ ἔννοια τοῦ μπεζαχτᾶ. Ἐάν, λοιπόν, καταργήσωμεν τὴν Ἑλληνικὴν ἀγροτικὴν Κοινότητα, ἐρωτῶ : Σὲ ποιὸ ὕψος νεοελληνικὸν θὰ θελήσετε νὰ στηρίξωμεν τὸ Ἔθνος ; Αὐτό, θεωρητικῶς, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ τὸ θέσω ἐνώπιόν σας, καὶ συγκεκριμένως εἰς τὴν συνείδησίν σας. Προχωρῶ εἰς ἕνα δεύτερο θέμα, εἰς τὸ θέμα πολιτικῆς συνειδήσεως, ὡς ἀναπτύσσεται εἰς τὴν Κοινότητα. Ὁ Μὰξ Βέμπερ μᾶς δίδει δύο τύπους διὰ τὴν συγκρό-

τησιν τῆς πολιτικῆς συνειδήσεως. Ἡ μία πηγάζει ἀπὸ τὴν συμπεριφορὰν πράξεων ἢ ἀνθρώπων ποὺ ἔχουν πίστιν σὲ μιὰ ἀπόλυτη ἀξία. Ἐν ὀνόματι τῆς πίστεως στὴν ἀπόλυτη αὐτὴ ἀξία δὲν λογοκρατοῦνται. Ἔτσι δούλεψε ἡ Ἑλληνικὴ Κοινότης. Ἀπὸ τὴν πίστι της στὴν ἰδέα τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἀπὸ τὴν πίστι της στὴν ἰδέα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐκτύπησε μία ὁλόκληρη αὐτοκρατορία, ἡ ὁποία ξεκινοῦσε ἀπὸ τὶς προφυλακὲς τῆς Βιέννης καὶ ἔφθανε στὰ βάθη τῆς Ἀσίας. Ἐνῶ ἀντιθέτως, μέσα στὴν ἀστικὴ κοινωνία ὑπάρχει ὁ ἄλλος τύπος ἀνθρώπου. Ἡ πίστι σ' ἕνα συγκεκριμένο σκοπό. Κάνουν μαθηματικά, ὑπολογισμούς. Δὲν θέλω, κύριοι, πρὸς Θεοῦ, νὰ ζητήσω τὴν κατάργησιν τῆς λογικῆς διότι ἀπὸ τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ καταργήσωμεν τὴν λογικὴν ἀπὸ τὴν ὥραν ἐκείνην εἴμεθα ὅλοι διὰ τὸ φρενοκομεῖον καὶ δὲν ἠμποροῦμε πλέον νὰ συνεννοηθοῦμε. Λέγω κάτι ὁλότελα διάφορον. Λέγω, τὴν πίστιν εἰς τὰς ἀξίας, διαθερμαίνει ἡ ἀγροτικὴ Κοινότης, αὐτὴ ἡ λιτὴ σχεδία τοῦ Ἔθνους, αὐτὴ ἠμπορεῖ νὰ ἀποθρέψῃ ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ Ἔθνος. Ἐνῶ ἡ Κοινωνία δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν Κοινότητα. Οἱ ἄνθρωποι τῆς Κοινωνίας συμβιοῦν εἰρηνικῶς, χωρὶς νὰ εἶναι οὐσιαστικῶς ἡνωμένοι, ἀλλὰ κεχωρισμένοι ἀπ' ἀλλήλων. Εἰς τὴν κοινωνίαν, ὁ καθεὶς αἰσθάνεται τὸν ἑαυτόν του ὡς ἐπάγγελμα, ἐνῶ εἰς τὴν κοινότητα, ὁ καθεὶς αἰσθάνεται τὸν ἑαυτόν του ὡς ἀποστολήν. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν, λοιπόν, αὐτήν, ὁ νεοέλλην μετέχει σὲ ἕνα δεύτερο σημεῖο ἐμμέσως τῆς πολιτικῆς κοινωνίας. Τί θὰ πῇ μετέχει ἐμμέσως τῆς πολιτικῆς κοινωνίας. Ὁ Ἕλλην μετέχει ψυχικῶς τῆς πολιτικῆς ζωῆς, ὄχι ἀμέσως, ἀλλὰ ἐμμέσως. Συγκεκριμένως εἰς τὰς μεγάλας πόλεις διὰ τοῦ πολιτικοῦ κόμματος εἰς τὸ ὁποῖον ἀνῆκε μέχρι πρό τινος. Μετέχει δὲ τῆς πολιτικῆς ζωῆς μέσῳ κομμάτων προσωπικῶν. Βλέπετε ὁ τουρκικὸς δεσποτισμὸς ἐξακολουθοῦσε νὰ κυβερνᾷ τὴν ζωήν μας. Ὁ πρὸς τὰς τοιαύτης φύσεως κόμματα σύνδεσμος, ὀφείλεται συνήθως καὶ κατὰ κανόνα, εἰς τὴν προσωπικὴν σχέσιν τὴν ὁποίαν ἔχει αὐτὸς μετὰ τοῦ ἐπαρχιακοῦ παράγοντος ὅστις καὶ θεραπεύει τὰ ἰδιωτικὰ προσωπικά του συμφέροντα. Ἔτσι ὁ ἐπαρχιακὸς κομματάρχης ὑπάρχει διὰ νὰ θεραπεύῃ καὶ ἐξυπηρετῇ τὰ ὑλικὰ καὶ ἰδιωτικὰ συμφέροντα τοῦ ψηφοφόρου. Δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου ἡ ψυχικὴ συμμετοχὴ τοῦ Ἕλληνος εἰς τὰ κοινὰ διακόπτεται καὶ χάνει τὴν ἀμεσότητα αὐτῆς, ὄχι μόνον διὰ τῆς παρεμβολῆς τοῦ κόμματος, ὅσον καὶ διὰ τῆς εἰδικωτέρας παρεμβολῆς τοῦ προσώπου, ὡρισμένων ἐπαρχιακοῦ κύρους πολιτευομένων. Ὅλα αὐτά, κύριοι, εἶναι φαινόμενον τοῦ Ὀθωμανικοῦ κοτσαμπασισμοῦ. Καὶ αὐτὸς ὁ ὀθωμανικὸς κοτσαμπασισμὸς ἀπετέλεσεν ἕνα στοιχεῖον, βάσει τοῦ ὁποίου, δὲν ἠμπορέσαμε νὰ προχωρήσωμεν σὲ οὐσιαστικώτερες λύσεις.

Θὰ ἤθελα νὰ ἔθιγα ἀκόμη ἕνα θέμα, πρὶν τελειώσω. Στὶς ἀγροτικὲς κοινότητες ἔχομεν πολὺ ἑορταστικὸν χρόνον. Ἀντιθέτως στοὺς μεγάλους Δήμους ἔχομεν κενὸν χρόνον, δὲν ἔχομεν ἑορταστικὸν χρόνον. Ὑπάρχει σήμερον ἕνα αἴτημα σὲ ὅλον τὸν κόσμο. Ὁ ἄνθρωπος νὰ ξανακερδίσῃ τὸν ἀνθρωπισμό του. Καὶ διὰ νὰ ξανακερδίσῃ ὁ ἄνθρωπος τὸν ἀνθρωπισμόν του θὰ πρέπει νὰ ξαναγυρίσῃ στὶς ρίζες του. Καὶ οἱ ρίζες του εἶναι ἡ ἀγροτικὴ Κοινότης.

Καὶ διὰ νὰ προχωρήσω στὶς διαφορὲς μεταξὺ τῆς μιᾶς μορφῆς κοινωνίας καὶ τῆς ἄλλης, θὰ ἔλθω καὶ εἰς τὸ θέμα τοῦ τύπου. Σκανδαλοθηρικὸς εἶναι ὁ τύπος τῶν μεγάλων βιομηχανικῶν κέντρων καὶ τῶν μεγάλων Δήμων, ἰδίως τοῦ λεκανοπεδίου τῆς Ἀττικῆς. Σκανδαλοθηρικός, ὡς πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ ἀντιπάλου. Ὄχι σταυροφορία κατὰ τῆς διαφθορᾶς, βάσει μιᾶς πουριτανικῆς ἀρχῆς, ἀλλὰ διὰ νὰ γίνῃ κακὸν εἰς τὸν ἀντίπαλον. Ἡ κοινὴ γνώμη προβάλλει εἰς τοὺς μεγάλους Δήμους μὲ τὴν ἀπαίτησιν, ὅπως θέσῃ γενικοὺς κανόνας καὶ δή, οὐχὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τυφλῆς πίστεως, ἀλλὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς λογικῆς. Πηγάζει ἀπὸ τὴν διάκρισιν ὅπως σημάνῃ τὸ ὀρθόν, τὸ λογικῶς συγκεκροτημένον. Ἀντιθέτως ἠμπορεῖ νὰ πῇ κανείς, ὅτι ὁ τύπος εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ὁ τύπος τῶν μικρῶν κοινοτήτων, εἶναι ἕνας τύπος ποὺ ἔχει ἢ πουριτανικὸν χαρακτῆρα, ὅταν εἶναι θετικός, ἢ μικροτοπικιστικὸν χαρακτῆρα. Ὁ μικροτοπικιστικὸς χαρακτήρας εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ γεγονότος, ὅτι δὲν ἠμπορέσαμε ἀκόμη νὰ διευρύνωμεν τὸ ἐγώ μας. Ναὶ μὲν ἡ διεύρυνσις τοῦ ἐγώ, δημιουργεῖ τὶς προϋποθέσεις συγκροτήσεως πολιτικῆς κοινωνίας, καὶ αὐτὴ ἡ διεύρυνσις τοῦ ἐγώ, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀξιοποιηθῇ, παρὰ μόνον στὶς μικρὲς ἀγροτικὲς Κοινότητες.

Κύριοι, ἠμπορεῖ κάποιος ἀπὸ σᾶς νὰ μοῦ πῇ : Σεῖς ποὺ εἴσθε κοινωνιολόγος ἤλθατε τώρα, στὴ μεγάλη βιομηχανικὴ ἐποχή, νὰ μᾶς μιλήσετε, κατὰ κάποιον τρόπον, ἐναντίον τῆς τεχνικῆς ; Ὄχι πρὸς Θεοῦ! Δὲν μιλῶ ἐναντίον τῆς τεχνικῆς. Ὅτι πρέπει νὰ ὑποβοηθήσωμεν, στὸ νὰ ὑπερνικήσωμεν τὸ Βαλκανικὸ καὶ ὑπανάπτυκτο ἐπίπεδο τῆς ζωῆς μας, διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς τεχνικῆς, ἡ ὁποία κομίζει ἐλευθερίαν, αὐτὸ εἶναι γεγονὸς ἀναμφισβήτητον. Καὶ θὰ ἦταν ἀστεῖο νὰ τὸ ὑποστηρίζῃ κανείς. Ἄλλο ἤλθα νὰ ὑποστηρίξω. Ἦλθα νὰ ὑποστηρίξω, ὅτι σήμερα, ποὺ ἡ τεχνικὴ κομίζει τὴν ἐλευθερίαν, σήμερα ποὺ διασπᾶται ὁ νόμος τῆς στενότητος τῶν ἀγαθῶν, χάρις στὴν ἀτομικὴ πυρηνικὴ ἐνέργεια, ἐὰν αὕτη χρησιμοποιηθῇ δι' εἰρηνικοὺς σκοπούς, δὲν θὰ πρέπει νὰ καταργήσωμεν τὰ πάντα, χάριν τῆς τεχνικῆς. Θὰ πρέπει νὰ καταργηθοῦν ὅλα τὰ κοινωνικοπολιτικὰ συστήματα τῆς ἐποχῆς μας, εἴτε λέγονται φασισμός, εἴτε λέγονται κομμουνισμός, εἴτε λέγονται σοσιαλισμός, εἴτε λέγονται δεξιά, εἴτε λέγονται κέντρον, εἴτε λέγονται ἀριστερά. Αὐτὸ εἶναι τὸ πρόβλημά μας ; Ὄχι. Τὸ πρόβλημά μας εἶναι, ὅτι ὁ μὲν τεχνικὸς πολιτισμὸς τρέχει μὲ ἑκατὸν χιλιάδες χιλιόμετρα τὴν ὥρα, ἐνῶ ὁ πνευματικὸς ἢ ἠθικὸς πολιτισμὸς πηγαίνει μὲ τὸν ἀραμπᾶ. Καὶ ἐὰν δὲν ἐξισορροπήσωμεν τὶς δύο αὐτὲς μορφὲς πολιτισμοῦ, τότε εἶναι εὔλογον, ἡ ἀτομικὴ ἐνέργεια ποὺ κομίζει τὴν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον νὰ κομίζῃ καὶ τὴν ἀπόλυτον καταστροφήν. Ἡ ἀνύψωσις τοῦ πνευματικοῦ ἢ ἡ ἠθικοῦ πολιτισμοῦ μας, δημιουργεῖ τὶς προϋποθέσεις τῆς σωτηρίας τῆς ἀνθρωπότητος. Καὶ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες διότι δὲν ὑπήρξαμε ποτὲ ἱμπεριαλισταὶ ἢ ἐθνικισταί, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν, ὅτι δὲν ζητήσαμε ποτὲ νὰ κατακτήσωμεν ξένους λαοὺς ἢ ξένες ἀγορές, ἀλλὰ ἀντιθέτως καὶ ὅταν ἀκόμη ἐκφραζώμεθα μὲ τὸ αἴτημα τῆς Μεγάλης Ἰδέας, δὲν ζητούσαμε παρὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ὑποδούλων ἀδελφῶν μας, οἱ ὁποῖοι

ἐστέναζον κάτω ἀπὸ ξένους κρατικοὺς ζυγούς, καὶ αὐτὸ δὲν λέγεται 'Εθνικισμός, ἀλλὰ 'Εθνισμός. 'Εμεῖς, λέγω, οἱ "Ελληνες, ἔχομεν τὴν Κοινότητα, ὡς πρῶτον κύτταρον τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς. Μέσα στὴν Κοινότητα ὑπῆρχε ἡ ἀρχή, ἕνας δι' ὅλους καὶ ὅλοι διὰ τὸν ἕναν. Μέσα στὴν Κοινότητα ὑπῆρχεν αὐτὸ ποὺ λέγεται 'Ελληνικότης. 'Η ἐπιβίωσις τῆς 'Ελληνικῆς Κοινότητος, νομίζω, ὅτι εἶναι ἡ ἀξιοποίησις τοῦ νεοελληνικοῦ πολιτισμοῦ. Καὶ δὲν θέλομεν νὰ σώσωμεν τὴν 'Ελλάδα γιὰ τὴν 'Ελλάδα. Θέλομε νὰ σώσωμεν τὴν 'Ελλάδα διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, διότι ἔχομε πάντοτε ἀπ' τοὺς ἀρχαίους χρόνους, τὸ σύνθημα ἐκεῖνο τοῦ 'Ισοκράτους, ποὺ λέει «"Ελληνες εἶναι, οἱ τῆς 'Ελληνικῆς Παιδείας μετέχοντες». (Ζωηρὰ χειροκροτήματα).

Π ρ ό ε δ ρ ο ς (κ. Δ. Ρῖτσος) : Λύεται ἡ συνεδρίασις.

Θὰ μεταβῶμεν, κύριοι Σύνεδροι, εἰς τὸ 'Αρχ. μουσεῖον Σπάρτης, ὅπου θὰ γίνῃ ξενάγησις. Σᾶς ὑπενθυμίζω, κύριοι, ὅτι τὸ ἀπόγευμα γίνεται τὸ Συνέδριον τῶν Νομαρχῶν. Παρακαλεῖσθε ὅπως προσέλθετε καὶ παρακολουθήσετε τοῦτο, ὅπως καὶ οἱ κύριοι Νομάρχαι παρακολουθοῦν τὸ δικό μας συνέδριο. Μὴ ξεχάσετε ὅτι τὸ βράδυ θὰ μεταβῶμεν εἰς "Αγιον 'Ιωάννην, ὅπου καὶ θὰ παρακαθήσωμεν εἰς τὸ γεῦμα τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σπάρτης.

Λ ῆ ξ ι ς 2ας ἡ μ έ ρ α ς τ ο ῦ Σ υ ν ε δ ρ ί ο υ.

3η ἡμέρα Συνεδρίου — Πέμπτη, 27η Μαΐου 1971

Πρόεδρος (κ. Δ. Ρῖτσος) : Ἄρχεται ἡ συνεδρίασις. Ὁ κ. Γενικὸς Γραμματεὺς παρακαλεῖται ὅπως ἀναγνώσῃ τὸν κατάλογον παρουσίας τῶν κ.κ. Δημάρχων καὶ Κοινοταρχῶν. (Ἀναγιγνώσκεται ὁ κατάλογος).

Πρόεδρος (κ. Δ. Ρῖτσος) : Ὁμιλία τοῦ Δημάρχου Ἀρταίων κ. Κοσσυβάκη μὲ θέμα :

«Ἡ Κοινοτικὴ ἀνάπτυξις, ὡς βάσις προόδου καὶ ἐκπληρώσεως τῆς ἀποστολῆς τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».

κ. Α. ΚΟΣΣΥΒΑΚΗΣ (Δήμαρχος Ἀρταίων) :

«Σεβασμιώτατε,
Κύριε Πρόεδρε,

Κατ' ἀρχὴν ἐπιτραπήτω νὰ μεταφέρω εἰς τὸ Συνέδριον καὶ τὴν ἔνδοξον πόλιν τοῦ Λεωνίδα, τὸν θερμὸν χαιρετισμὸν τῆς θρυλικῆς Ἄρτας, τῆς γῆς τοῦ Σκουφᾶ, τοῦ Καραϊσκάκη, τοῦ Ζέρβα. Καὶ ἤδη εἰσέρχομαι εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ θέματος ὅπερ μοὶ ἀνετέθη.

Α'. Ἔννοια καὶ ἐπίπεδα ἐφαρμογῆς τῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως

Ἡ Κοινοτικὴ Ἀνάπτυξις δὲν προβλέπεται σὰν θεσμὸς ἀπὸ τὸν Νόμον, εἶναι ἄγραφος εἶναι ὅμως γραμμένος στὶς καρδιὲς τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπευθύνεται εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν ἄνθρωπον.

Ἡ Κοινοτικὴ Ἀνάπτυξις ὑπηρετεῖ καὶ τὸν μικρὸν καὶ τὸν μεγάλον, καὶ τὸν νέον καὶ τὸν γέροντα καὶ τὸν μεσήλικα καὶ τὸν ὑπερήλικα καὶ τὸν ἡγέτην καὶ τὸν ἁπλοῦν δημότην καὶ τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα ὑπηρετεῖ καὶ τὰ ὄργανα τῆς πολιτείας διότι καὶ αὐτὰ πρέπει ὄχι ἁπλῶς νὰ ἐργάζωνται, ἀλλὰ καὶ νὰ συνεργάζωνται μεταξύ των, τρέφει τὸν ἀγράμματον διὰ τῶν γνώσεων, τὸν μεγάλον διὰ Ἐθνικῆς Κοινωνικῆς ἠθικῆς καὶ Θρησκευτικῆς ἀρετῆς, διδάσκει ὅλους, ὅτι ἡ ὑγεία εἶναι ἀγαθὸν ἐθίζει τοὺς πάντας καὶ τὴν φιλαλληλίαν καὶ τὴν ἀνθρωπιά, μαθαίνει τοὺς κατοίκους νὰ βοηθοῦν τὴν Διοίκησιν καὶ τοὺς Ὀργανισμούς, φωτίζει γενικὰ διὰ θέματα παραγωγῆς καὶ χειροτεχνίας, κάνει πίστιν εἰς ὅλους τὸν πολιτισμόν, διαδίδει τὸν τουρισμὸν καὶ τὸν ἐξωραϊσμὸν τοῦ τόπου του, βοηθάει τὴν ψαχαγωγία καὶ ἱδρύει πνευματικὰ κέντρα–ναοὺς μορφώσεως, συνηθίζει τὸν ἄνθρωπον εἰς αὐτενέργειαν καὶ αὐτοβοήθειαν, διακηρύσσει τὴν πλατειὰ τὴν ἀπέραντη συνεργασία μεταξύ των καὶ μὲ τὶς Τοπικὲς Ἀρχὲς (Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν) καὶ τοῦ κάνει πιστεύω ὅτι μὲ τὴν πλατειὰ αὐτὴ συνεργασία καὶ τὴν βοήθεια τοῦ Κράτους εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ καλλιτερέψῃ τοὺς ὅρους ζωῆς του, σπέρνει καλὲς πράξεις καὶ θερίζει ὡραῖες συνήθειες,

σπέρνει ὡραῖες συνήθειες καὶ θερίζει διαμαντένιους χαρακτῆρας, σπέρνει διαμαντένιους χαρακτῆρας καὶ θερίζει ἕνα ὅμορφο πεπρωμένο. Σ' αὐτὸ τὸ ὅμορφο πεπρωμένο ἔκανε τὰς σπουδάς του ὁ 'Αρχηγὸς τῆς φυλῆς μας 'Εξ. Πρόεδρος τῆς 'Εθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ διεκήρυξεν ὅτι «ὁ μεγαλύτερος ἐχθρὸς εἶναι ὁ ἑαυτός μας «Καὶ ἀκόμη δὲν ἐπανεστάτησεν ὅπως ἐπανεστατήσαμεν ὅλοι μας».

—'Ο ἀτομικὸς ἐγωκεντρισμὸς τοῦ Νεοέλληνος πρέπει νὰ ἐκλείψῃ, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἡ ἐσωτερικὴ ἀλλαγή, τὴν ὁποίαν τόσον χρειάζεται ἡ 'Ελληνική μας κοινωνία» — διεκήρυξεν ἀκόμη — «Ποτὲ μέχρι σήμερον δὲν ἐδώσαμεν τὴν εὐκαιρία εἰς τὸν λαὸν ν' ἀντιληφθῇ τὰς εὐθύνας του, ν' ἀντιληφθῇ γενικῶς τὴν λειτουργίαν τοῦ πολιτεύματος. Καὶ διὰ τοῦτο εὐθυνόμεθα ἅπαντες οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ θεωρῶμεν ἑαυτοὺς εἴτε εἰς πολιτικὴν εἴτε εἰς πνευματικὴν εἴτε εἰς οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἡγεσίαν. Σ' αὐτὸ τὸ ὅμορφο πεπρωμένο ἔκανε τὰς σπουδάς του καὶ ὁ πατὴρ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως 'Εξοχώτατος 'Αντιπρόεδρος τῆς 'Εθνικῆς μας Κυβερνήσεως κ. Στυλιανὸς Παττακὸς διακηρύττων ὅτι «οἱ ἡγήτορες πρέπει νὰ θεωρήσουν τὴν ἀποστολήν των ὡς 'Ιεραποστολὴν καὶ διὰ νὰ καταστοῦν ἄξιοι θὰ πρέπει νὰ νυμφευθοῦν τὴν ἰδέαν τῆς Κοινοτικῆς 'Αναπτύξεως, ὅπως οἱ ἄξιοι ἱεράρχαι νυμφεύονται τὴν 'Εκκλησίαν».

Σ' αὐτὴν τὴν ἱεραποστολὴν ξοδεύει τὰς σκέψεις του καὶ ὁ εἰδικὸς διὰ τὴν Κοινοτικὴν ἀνάπτυξιν "Ερνεστ Γρίγκ καὶ διακηρύττει :

—'Η βελτίωσις τῶν μέσων διαβιώσεως καὶ τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ δὲν δύναται νὰ προέλθῃ ἐκ μόνου τοῦ Κράτους, ὅπως δὲν δύναται ν' ἀφεθῇ εἰς μόνην τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν. 'Αμφότεροι εἶναι ἀπαραίτητοι».

—Δύνασθε νὰ παροτρύνητε τοὺς ἀνθρώπους. Τοῦτο δὲν θὰ τοὺς ὠθήσῃ νὰ συνεργασθοῦν μαζί σας παρὰ μόνον ἐὰν τοὺς πλησιάσετε διὰ νὰ παρελκύσητε τὴν καλήν των θέλησιν καὶ τὴν συνεργασίαν, τὴν ὁποίαν ὅμως δὲν θὰ ἐξασφαλίσητε διὰ παροτρύνσεων, ἀλλὰ μόνον ἐργαζόμενοι δι' αὐτούς».

—Εἷς τρόπος προσελκύσεως τῆς ἐνεργοῦ συνεργασίας τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἡ ἐφαρμογὴ ἑνὸς εἰδικοῦ προγράμματος ἀναπτύξεως τὸ ὁποῖον νὰ καλύπτῃ τινὰς τῶν ἀναγκῶν τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζουν οὗτοι ἐντὸς τῆς Κοινότητός των, ν' ἀντιληφθοῦν, ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν των, ν' ἀντιληφθοῦν τὸ πρόγραμμα καὶ νὰ θελήσουν νὰ βοηθήσουν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν του».

—Δὲν θὰ ἐπιτύχητε ἱκανοποιητικὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν ἢ συνεταιρισμοὺς ἢ ἄλλας μορφὰς Τοπικῆς δραστηριότητος ψηφίζοντες ἁπλῶς ἕνα νόμον.

—Οἱ πολῖται πρέπει νὰ μάθουν νὰ κάνουν χρῆσιν τῶν εὐκαιριῶν, αἱ ὁποῖαι παρέχονται ἀπὸ ὠργανωμένους κοινωνικοὺς θεσμούς, ἰδίως ὅταν ἀντιμετωπίζουν νέας καταστάσεις καὶ ὑποχρεοῦνται νὰ κάνουν πράγματα, τὰ ὁποῖα οὐδέποτε ἔπραξαν προηγουμένως.

'Αποτελεῖ λοιπὸν ἡ Κοινοτικὴ 'Ανάπτυξις τὸ «δεξὶ χέρι» τῆς Διοικήσεως καὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν σκοπῶν των.

Αὐτὴ ἡ τοπικὴ προσπάθεια διὰ τὴν «ἀξιοποίησιν τοῦ ἀνθρώπου» φέρει ἀμέσως ἐπὶ τάπητος τὰ ἑξῆς θέματα :

Α) Τὸ θέμα τῶν Ὀργάνων τῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως (ὀργάνωσις καὶ ἁρμοδιότητες).

Β) Τοὺς τομεῖς δράσεως αὐτῆς (σκοποὶ τῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως).

Α) *Ὀργάνωσις Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως:*

Τὰ ὄργανα εἰς τὴν Κοινοτικὴν Ἀνάπτυξιν ἢ ἄλλως οἱ ἀποδέκται εἶναι τέσσαρες:

α) Οἱ δημόται. Κάθε κάτοικος τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος ποὺ δύναται νὰ προσφέρῃ σωματικήν, ὑλικὴν καὶ πνευματικὴν συνδρομὴν εἰς δημοτικὰς καὶ κοινοτικὰς προσπαθείας.

β) Οἱ πρωτεργάται: Κάθε κάτοικος τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος, ἀναλαμβάνων ἡγετικὰς θέσεις εἰς θέματα ἐνδιαφέροντα τὸν Δῆμον ἢ τὴν Κοινότητα (π.χ. ὁ Δήμαρχος, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος, Ἐκκλησιαστικοὶ Σύμβουλοι, μέλη Σχολικῆς Ἐφορείας, μέλη σωματείων κλπ.).

γ) Οἱ συνεργάται εἶναι πρόσωπα τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι δημόται τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος, ὅμως λόγῳ προσκαίρου ἀμέσου ἢ ἐμμέσου ἐπαφῆς των μὲ τὸν Δῆμον ἢ τὴν Κοινότητα δύνανται νὰ βοηθήσουν προσπαθείας καὶ ἔργα τοπικῆς εὐθύνης (π.χ. ἐκπαιδευτικοί, ὄργανα Χωροφυλακῆς, Στρατὸς Δημόσιοι ὑπάλληλοι κ.λπ.).

δ) Οἱ συμπαραστάται: Εἶναι πρόσωπα τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι δημόται καὶ τὰ ὁποῖα ἀσκοῦν δημόσια λειτουργήματα διὰ μέσου τῶν ὁποίων δύνανται νὰ βοηθήσουν εἰς τὴν κοινοτικὴν ἀνάπτυξιν (π.χ. Νομάρχαι κ.λπ.). Ἐκ τοῦ ἐπιπέδου εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ἕκαστος τῶν φορέων τῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως δίδει καὶ τὰ ἐπίπεδα αὐτῆς:

1) Τὸ τοπικὸν ἐπίπεδον κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως μὲ ἀποδέκτας: δημότας, πρωτεργάτας καὶ συνεργάτας, ἀναλόγως δὲ τοῦ χώρου ποὺ εὑρίσκεται δηλ. εἰς τὸν Δῆμον ἢ εἰς τὴν Κοινότητα διακρίνεται τὸ ἐπίπεδον ταύτης εἰς α) Ἀστικὸν ἢ δημοτικὸν ἐπίπεδον καὶ β) εἰς κοινοτικὸν ἢ χωρικὸν ἐπίπεδον.

2) Τὸ περιφερειακὸν ἐπίπεδον μὲ ἀποδέκτας κυρίως συμπαραστάτας καὶ μὲ ἔκτασιν κινήσεως τὸν Νομόν.

1. *Τοπικὸν ἐπίπεδον Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως.*

Ἡ διάκρισις αὕτη μᾶς δίδει καὶ τὰ ὄργανά της, δηλ. τὰς ἐπιτροπὰς κοινοτικῆς ἀναπτύξεως.

α) Δημοτικὸν ἐπίπεδον (Ἀστικὰ Κέντρα):

Εἰς τοὺς Δήμους δέον νὰ θεσπισθῇ ἀποφάσει τοῦ οἰκείου Δημάρχου συγκρότησις: 1) Μιᾶς Πολυμελοῦς Ἐπιτροπῆς μὲ συμμετοχὴν ἐκπροσώπων τοῦ Στρατοῦ, Σωμάτων Ἀσφαλείας ἐπίσης καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν ἐπιστημονικῶν πνευματικῶν μορφωτικῶν, ἐμπορικῶν, ἐπαγγελματικῶν ἐργατικῶν καὶ Φιλανθρωπικῶν σωματείων καὶ ἀπὸ ἐκπροσώπους τῆς νεολαίας ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ οἰκείου Δημάρχου.

2) Συγκρότησιν ἐνοριακῶν Ἐπιτροπῶν, ἀποφάσει τοῦ κ. Δημάρχου, μὲ συμμετοχὴν τοῦ ἱερέως τῆς Ἐνορίας, ἑνὸς καθηγητοῦ ἢ διδασκάλου, ἑνὸς ἰατροῦ, ἑνὸς δικηγόρου, ἑνὸς ἐμπόρου, ἑνὸς ἐπαγγελματοβιοτέχνου, τοῦ Προέδρου τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας, τοῦ Προέδρου Συνεταιρισμοῦ, ἂν ὑφίσταται, καὶ ἀκόμη ἀπὸ κυρίας καὶ Δεσποινίδας τῆς ἐνορίας. Ἡ Γυναίκα μικρὴ ἢ μεγάλη ἔχει εἰς τὸν χαρακτῆρα της τὸ πνεῦμα τῆς συνεργασίας καὶ τῆς νοικοκυρωσύνης.

«Ὑπάρχει μιὰ γυναῖκα στὴν ἀρχὴ κάθε μεγαλουργήματος» λέγει ὁ Μπαλζάκ.

Ἔργον τῆς πολυμελοῦς Δημοτικῆς Ἐπιτροπῆς θὰ πρέπει ν' ἀποτελέσῃ ὁ συντονισμὸς τῶν ἐνοριακῶν Ἐπιτροπῶν ἡ ἀγωγὴ τοῦ Δημότου, ἡ Κοινωνικὴ ἀγωγή, ἡ ἵδρυσις βιβλιοθηκῶν, ἡ ὀργάνωσις καὶ πλαισίωσις διὰ καταλλήλων στελεχῶν τοῦ Προσκοπισμοῦ καὶ Ἀλκιμισμοῦ, ἡ φυσικὴ ἀγωγή, ὁ Ἀθλητισμός, αἱ μορφωτικαὶ διαλέξεις ἡ ἀνάτασις τοῦ Ἐθνικοῦ φρονήματος, ὁ ἠθικὸς ἐπανεξοπλισμός, Τουριστικὴ ἀνάπτυξις καὶ προβολὴ τοῦ τόπου ὡς καὶ ἡ ἔκδοσις Τουριστικοῦ ὁδηγοῦ, ἡ συγκέντρωσις λαογραφικοῦ ὑλικοῦ, ἡ ὀργάνωσις λαϊκῶν ἑορτῶν καὶ ὁ ἐξωραϊσμὸς τῶν φυσικῶν καλλονῶν τῆς πόλεως, ὡς καὶ ἡ ἵδρυσις καὶ λειτουργία Οἰκοτροφείων ὡς καὶ ἡ μέριμνα διὰ τὴν νεολαίαν (ἐσωσχολικὴ (μαθηταὶ-φοιτηταὶ) καὶ ἐξωσχολική).

Ἔργον τῶν ἐνοριακῶν Ἐπιτροπῶν θὰ πρέπει ν' ἀποτελέσῃ ἡ ἰδέα τῆς καθαριότητος καὶ ἡ ἐν γένει ἐξυγίανσις τοῦ περιβάλλοντος, ἡ ἀλληλοβοήθεια καὶ ἡ ἐνίσχυσις τῶν ἐνδεῶν καὶ ἀναξιοπαθῶν τῆς ἐνορίας, ὡς καὶ πᾶν πρόβλημα ὅπερ ἀπασχολεῖ τὴν ἐνορίαν, ἀνύψωσις τοῦ γοήτρου καὶ τῆς ἐπιβολῆς τῆς Ἐκκλησίας. Αἱ ἐνοριακαὶ Ἐπιτροπαὶ Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως θὰ πρέπει νὰ συνεργάζωνται μεταξύ των, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν θὰ ἔχουν κοινὰ σχέδια καὶ κοινὰς ἐπιδιώξεις, ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ ἀναπτύσσουν καὶ τὸ αἴσθημα τῆς ἀμίλλης διότι — κατ' Ἀριστοτέλην — «ἡ ἄμιλλα εἶναι ἡ τάσις νὰ φθάσῃ τὸν ἄλλον ποὺ θαυμάζει ἢ καὶ νὰ τὸν ξεπεράσῃ χωρὶς νὰ αἰσθάνεται φθόνον ἂν ὁ ἄλλος τὸν ξεπερνᾶ» καὶ ὅπου ὑπάρχει ἄμιλλα, ἐκεῖ ὑπάρχει νίκη».

β) Κοινοτικὸν ἢ χωρικὸν ἐπίπεδον, εἰς τὰς Κοινότητας τὰς τοπικὰς Ἐπιτροπὰς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως θὰ πρέπει ν' ἀποτελέσουν αὐτὰ ταῦτα τὰ κοινοτικὰ συμβούλια πλαισιωμένα ἐπὶ πλέον ἀπὸ ἕτερα μέλη ἐπιλεγόμενα ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος καὶ διοριζόμενα ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ὡς καὶ ἀπὸ συνεργάτας (π.χ. ἐκπαιδευτικούς, Ὄργανα Χωροφυλακῆς, Κληρικούς, Δημοσίους ὑπαλλήλους κλπ.). Τὸ πολυμελὲς τοῦτο σῶμα θ' ἀποφασίζῃ καὶ θὰ ὑλοποιῇ ὅλους τοὺς σκοποὺς τῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως (ἀγωγὴ τοῦ δημότου καὶ τοῦ πολίτου, καθαριότης, ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ νοικοκυριὸ κ.λπ.).

Εἰς τὴν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἡ θεωρία τῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως ὡς ἰδέα καὶ σύστημα περιλαμβάνεται εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος καθ' ἣν ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης συνεργαζόμενοι μετά τινος τοπικῆς ὀργανώσεως δύναται νὰ

δράση ὁμοῦ μετ' αὐτῆς εἰς κοινωφελεῖς τομεῖς. Ἐπίσης εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ Ν.Δ. 3033/1954 καθ' ἣν προκειμένης ἐκτελέσεως ἔργων, ἥσσονος ἐνδιαφέροντος, οἱ ὠφελούμενοι κάτοικοι δύνανται νὰ εἰσφέρωσι τὴν δαπάνην ἢ μέρος ταύτης.

Ἐπίσης ἡ ἑκουσία προσωπικὴ ἐργασία τῶν κατοίκων, οἱ μεταξὺ αὐτῶν ἐνεργούμενοι ἔρανοι, οἱ ἰδιωτικῇ πρωτοβουλίᾳ ἀναδασμοί, ἡ οἰκονομικὴ συμβολὴ μιᾶς ὀργανώσεως τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τοῦ Κράτους ἢ ἄλλου παράγοντος ἀποτελοῦν ἐν τῇ πράξει ἐφαρμογὴν τῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως.

2. *Περιφερειακὸν ἐπίπεδον Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως.*

Τὸ περιφερειακὸν ἐπίπεδον Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως — ὡς ἐλέχθη — συγκροτεῖται μὲ ἀποδέκτας κυρίως συμπαραστάτας καὶ συνεργάτας καὶ μὲ ἔκτασιν κινήσεως τὸν Νομόν. Ὄργανα τοῦ περιφερειακοῦ ἐπιπέδου εἶναι τὰ περιφερειακὰ Συμβούλια Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως, τὰ ὁποῖα καθιερώθησαν διὰ διοικητικῶν ὁδηγιῶν καὶ οὐχὶ διὰ νόμου καὶ τὰ ὁποῖα ἔχουν ἤδη ἀτονήσει, δι' ὃ φρονοῦμεν ὅτι περιφερειακὰ ὄργανα Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως θὰ ἔδει νὰ ἀποτελέσουν τὰ Νομαρχιακὰ Συμβούλια τοῦ Νόμου 3200/1955, πλαισιούμενα ὑπὸ ἐκπροσώπων τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Στρατοῦ, τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, τῶν Προϊσταμένων ὅλων τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ τοῦ Δημάρχου τῆς ἕδρας τοῦ Νομοῦ.

Τὰ Νομαρχιακὰ Συμβούλια, ὡς γνωστόν, γνωματεύουν εἰσηγοῦνται ἢ ἀποφασίζουν ἐφ' ὅλων τῶν θεμάτων τῆς Διοικήσεως καὶ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τοῦ Νομοῦ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπιμαρτυρεῖ ὅτι αἱ ἐξουσίαι τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου δὲν τυγχάνουν ἀσυμβίβαστοι πρὸς τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἐπιδιώξεις τῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως, προσέτι δὲ εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν Νομαρχιακῶν Συμβουλίων ἐπιτρέπεται νὰ καλοῦνται καὶ νὰ μετέχουν τῶν συζητήσεων συμβουλευτικῶς δημόσιοι ἄνδρες ἢ ἁπλοῖ ἰδιῶται, οἵτινες μὲ τὰς γνώσεις των δύνανται νὰ βοηθήσουν καὶ εἰς τὸ ἔργον Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως, ὅπερ θὰ τυγχάνῃ καὶ ἔργον των.

Ἐπίσης ἐπιβάλλεται καὶ ἐνδείκνυται παρ' ἑκάστῃ Νομαρχίᾳ ἡ ἵδρυσις καὶ λειτουργία Γραφείου Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως. Τὰ ὡς ἄνω Νομαρχιακὰ Συμβούλια θὰ ἠδύναντο πέραν τῶν ἁρμοδιοτήτων των ν' ἀναλάβουν νὰ κατευθύνουν καὶ τὴν Κοινοτικὴν Ἀνάπτυξιν ἤτοι τὴν Ὀργάνωσιν αὐτῆς, τὴν σύγκλησιν συνεδρίων Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως εἰς ἐπίπεδον Νομοῦ, τὴν ἔκδοσιν ὁδηγιῶν Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως, τὴν ἔκδοσιν ὁδηγιῶν πρὸς τὰς Τοπικὰς Ἐπιτροπάς, τὴν προμήθειαν βιβλίων, κινηματογραφικῶν μηχανῶν, τὴν βράβευσιν τοπικῶν Ἐπιτροπῶν κ.λπ.

Β) *Τομεῖς δράσεως Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως:*

Βασικοὶ τομεῖς δράσεως τῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως ἡ ἄσκησις τῶν δυνάμεων τοῦ λαοῦ διὰ συνεργασίαν καὶ τῶν φυσικῶν δυνατοτήτων ἑκάστου τόπου, εἰδικώτερον τὰ θέματα τῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως εἶναι τὰ κάτωθι:

Μορφωτικά:

1) Ἀγωγὴ τοῦ δημότου καὶ τοῦ πολίτου. Ἐὰν ὁ δημότης καὶ ὁ πολίτης δὲν ἔχῃ τὰς στοιχειώδεις γνώσεις, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματά του καὶ τὰς βασικὰς ἐννοίας, αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς τὴν συγκρότησιν τοῦ λαοῦ καὶ τῆς πολιτείας ὡς εἶναι ἡ κοινωνία, ἡ Χώρα, τὸ Κράτος, τὸ Δίκαιον, τὸ Πολίτευμα, τὸ Σύνταγμα, Νόμος, Διάταγμα, Ἀποκέντρωσις, Αὐτοδιοίκησις, Ο.Η.Ε., ΝΑΤΟ κλπ. τότε ὁ πολίτης καὶ ὁ δημότης εἶναι ἀδύνατον νὰ καταστῇ χρήσιμος εἰς τὴν κοινωνίαν.

Εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ἡ Κοινοτικὴ ἀνάπτυξις καλεῖται νὰ ἐπιμορφώσῃ τὸν πληθυσμὸν μὲ σειρὰν ἐκλαϊκευμένων ὁμιλιῶν ἀπὸ κατάλληλα πρόσωπα.

2) Σχολεῖα ἀναλφαβήτων: Ἕνας ἀπὸ τοὺς σπουδαιοτέρους δείκτας τοῦ πολιτισμοῦ ἑνὸς τόπου εἶναι τὸ μορφωτικὸν ἐπίπεδον τοῦ πληθυσμοῦ. Βασικὴ συνεπῶς ἐπιδίωξις τῶν τοπικῶν Ἐπιτροπῶν Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἐξάλειψις τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ καὶ τοῦτο δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ μὲ τὴν ἵδρυσιν σχολείων ἀναλφαβήτων καὶ τὴν βοήθειαν τῶν ἐγγραμμάτων μελῶν τῆς κοινωνίας εἰς τὸ νὰ πεισθοῦν οἱ τυχὸν ἀναλφάβητοι ὅτι θὰ πρέπει πρὸς τὸ συμφέρον των νὰ φοιτήσουν εἰς τὸ Σχολεῖον ἀναλφαβήτων.

3) Κοινωνικὴ ἀγωγή: Ἡ διαπαιδαγώγησις τῶν νέων εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ θέματα ποὺ θὰ ἀπασχολήσῃ τὰς τοπικὰς Ἐπιτροπὰς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως. Ἡ καλὴ ἀγωγὴ τῶν νέων ἀποτελεῖ τὸν θεμέλιον λίθον τῆς αὐριανῆς κοινωνίας.

4) Ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις: Εἰς τὴν χώραν μας καταβάλλεται τελευταίως προσπάθεια συστηματοποιήσεως τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως. Παραλλήλως ὅμως πρὸς τὰς προσπαθείας τὰς ὁποίας καταβάλλει τὸ Κράτος ἠμποροῦν καὶ δύνανται αἱ τοπικαὶ ἐπιτροπαὶ Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως μὲ τὴν βοήθειαν τῶν συνεργατῶν των νὰ δώσουν ὤθησιν εἰς τοὺς νέους πρὸς τὸν ἐπαγγελματικὸν προσανατολισμόν.

5) Ἀγροτολέσχαι: Εἰς τὴν χώραν μας λειτουργοῦν ἀρκεταὶ ἀγροτολέσχαι, δύνανται ὅμως νὰ γίνουν περισσότεραι ὥστε νὰ καλύπτουν τὰς ἀνάγκας ὅλων τῶν Κοινοτήτων.

6) Δημοτικὴ ἢ Κοινοτικὴ Βιβλιοθήκη: Ἡ χαμηλὴ πνευματικὴ στάθμη τοῦ πληθυσμοῦ τῶν ἐπαρχιακῶν κέντρων εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἐλλείψεως βιβλιοπωλείων καὶ βιβλιοθηκῶν.

Φροντὶς λοιπὸν τῶν τοπικῶν ἐπιτροπῶν θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἵδρυσις βιβλιοθήκης καὶ ὁ ἐμπλουτισμὸς αὐτῆς διὰ βιβλίων καὶ ἡ συστηματοποίησις τῆς λειτουργίας της.

Ἐπίσης αἱ τοπικαὶ ἐπιτροπαὶ θὰ πρέπει νὰ ἀναλάβουν τὴν διαφώτισιν τοῦ κοινοῦ ὅσον ἀφορᾷ τὴν χρησιμότητα τῶν βιβλίων.

Πόροι διὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς βιβλιοθήκης εἶναι πολλοί, δωρεαί, προϊὸν εἰσ-

πράξεων ἀθλητικῶν ἐκδηλώσεων, θεατρικῶν ἐρασιτεχνικῶν παραστάσεων, οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως κ.λπ.

7) Προσκοπισμός, Ὁδηγισμός, Ἀλκιμισμός. Ἀνεκτίμητες ὑπηρεσίες εἰς τὴν διάπλασιν τοῦ χαρακτῆρος τῶν νέων προσφέρουν ὁ Προσκοπισμός, ὁ Ὁδηγισμὸς καὶ ὁ Ἀλκιμισμός. Ἡ Κοινοτικὴ Ἀνάπτυξις πρέπει νὰ περιλάβῃ εἰς τὰς ἐπιδιώξεις τὴν ἵδρυσιν Τοπικῶν ὁμάδων καὶ τὴν πλαισίωσιν αὐτῶν ὑπὸ καταλλήλων στελεχῶν.

8) Φυσικὴ ἀγωγὴ-Ἀθλητισμός: Αἱ τοπικαὶ Ἐπιτροπαὶ ἐν συνεργασίᾳ μὲ τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς καὶ νέους ἢ παλαιοὺς ἀθλητάς, ἂν βεβαίως ὑφίστανται τοιοῦτοι, θὰ πρέπει νὰ ὠθήσουν τοὺς νέους εἰς τὰς ἀθλοπαιδιάς.

Ἐθνικὰ-Ἠθικὰ-Θρησκευτικά:

1) Ἐθνικὸ φρόνημα-Ἐθνικὲς ἑορτές:

Βεβαίως οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ τὴν θερμὴν φιλοπατρίαν τῶν Ἑλλήνων, ὅμως ἡ τόνωσις τοῦ Ἐθνικοῦ φρονήματος ἀποτελεῖ ὑποχρέωσιν διὰ τοὺς πνευματικοὺς ἡγέτας ἑκάστου τόπου.

Τοῦτο δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ καταλλήλων Ἐθνικῶν ὁμιλιῶν, τὴν ὀργάνωσιν τῶν ὁποίων πρέπει νὰ ἀναλάβουν αἱ τοπικαὶ Ἐπιτροπαί.

Κατὰ τὰς Ἐθνικὰς ἑορτὰς αἱ τοπικαὶ Ἐπιτροπαὶ πέραν τῆς ὀργανώσεως ὁμιλιῶν θὰ πρέπει νὰ πρωτοστατοῦν εἰς ὅλας ἐν γένει τὰς ἑορταστικὰς ἐκδηλώσεις.

2) Μνημεῖον εἰς πολεμικοὺς νεκρούς:

Κάθε πόλις κάθε Κοινότης ἔχει τοὺς πολεμικοὺς νεκρούς της. Εἰς ὑπόμνησιν τοῦ ὑπερτάτου πρὸς τὴν Πατρίδα χρέους θὰ πρέπει μερίμνῃ τῶν Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν ὅλαι αἱ Κοινότητες ν' ἀποκτήσουν τὸ Ἡρῷον των διὰ τὴν ἀναπτέρωσιν τοῦ φρονήματος τῶν ἐπιζώντων χάριν εἰς τὴν θυσίαν τῶν κατὰ τοὺς πολέμους πεσόντων.

3) Ἠθικὸς ἐπανοπλισμός:

Ἡ ἠθικὴ ἐξύψωσις τοῦ ἀνθρώπου προβάλλει ὡς αὐτοσκοπὸς τῆς Κοινοτικῆς ἀναπτύξεως διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς της. Μὲ τὴν κατάλληλον διαφώτισιν αἱ τοπικαὶ ἐπιτροπαὶ θὰ ἐπιδιώξουν νὰ συνειδητοποιήσουν τὸν ἄνθρωπον, νὰ τὸν κάνουν πραγματικὸν ἄνθρωπον, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταστῇ καλὸς πολίτης, καλὸς δημότης, χρήσιμος εἰς τὴν κοινωνίαν. Τὸ θέμα τοῦτο καίτοι εἶναι τὸ πλέον δύσκολον, θὰ πρέπει ν' ἀντιμετωπισθῇ ὡς τὸ πλέον βασικὸν πρόβλημα τῶν τοπικῶν ἐπιτροπῶν, διότι εἶναι ἔργον ἠθικῆς ὑποδομῆς, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐξαρτᾶται κατὰ βάσιν ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ἐπιδιώξεων τῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως.

4) Βραβεῖα ἀρετῆς:

Ἡ καθιέρωσις βραβείου τῶν πλέον ἀξιολόγων πράξεων αὐταπαρνήσεως, γενναιότητος, εὐψυχίας, ἀναπτύξεως πρωτοβουλίας ἢ συμβολῆς πρὸς ἐπίτευ-

ξιν ἑνὸς κοινωφελοῦς σκοποῦ καλλιεργεῖ τὴν ἄμιλλαν μεταξὺ τῶν μελῶν μιᾶς κοινωνίας καὶ ἀποτελεῖ ἀποτελεσματικὸν μέσον ἀφυπνήσεως καὶ ἐνεργοποιήσεως τούτων. Διότι κατὰ τὸν Περικλῆ «ἄθλα γὰρ οἷς κεῖται ἀρετῆς μέγιστα, τοὺς δὲ καὶ ἄνδρες ἄριστοι πολιτεύουσι» δηλ. ὅπου ὁρίζονται μέγιστα βραβεῖα ἀρετῆς, ἐκεῖ ἀναδεικνύονται ἄριστοι πολῖται.

Υγεία:

1) Καθαριότης:

Ἡ καθαριότης εἶναι μισὴ ἀρχοντιά. Δὲν ἀρκοῦν αἱ δημοτικαὶ ἢ κοινοτικαὶ ὑπηρεσίαι, διὰ νὰ διατηρηθῇ ἕνας τόπος καθαρός. Χρειάζεται ὁμαδικὸ ξεσήκωμα. Πρέπει νὰ συνειδητοποιήσῃ ὁ δημότης ὅτι θὰ πρέπει νὰ φροντίσῃ ὁ ἴδος πρὸς τὸ συμφέρον διὰ τὴν καθαριότητα τοῦ χώρου εἰς τὸ ὁποῖον ζῇ. Αἱ τοπικαὶ Ἐπιτροπαὶ ἔχουν καθῆκον νὰ διαφωτίσουν τὸν πληθυσμό. Καὶ μὲ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν συνεργατῶν των, τοῦ ἰατροῦ, τοῦ Ἀστυνόμου, τοῦ Δασκάλου καὶ τὴν συμβολικὴν ἐνίσχυσιν μαθητῶν Προσκόπων Ὁδηγῶν καὶ Ἀλκίμων ν' ἀναλάβουν πρωτοβουλίαν διὰ μίαν ὠργανωμένην προσπάθειαν διατηρήσεως τῆς καθαριότητος.

2) Ἀσβεστόχρισις οἰκιῶν καὶ καταστημάτων:

Αἱ τοπικαὶ Ἐπιτροπαὶ συνεπικουρούμεναι καὶ ὑπὸ τῶν συνεργατῶν των θὰ πρέπει νὰ ἐπιδείξουν ὅλως ἰδιάζουσαν προσοχὴν εἰς τὸ θέμα τῆς ἀσβεστοχρίσεως τῶν οἰκιῶν καὶ καταστημάτων. Ἔτσι ὁ κάθε τόπος διὰ τῆς ἀνακαινίσεως τῶν κτισμάτων του θὰ προσδίδῃ εἰκόνα πολιτισμοῦ.

3) Ἀπορρίμματα-ἀποχέτευσις:

Καθῆκον τῶν τοπικῶν ἐπιτροπῶν ἀποτελεῖ ἡ διαφώτισις τοῦ πληθυσμοῦ, ὥστε νὰ συνειδητοποιήσῃ οὗτος, ὅτι πρὸς τὸ συμφέρον του θὰ πρέπει νὰ συγκεντρώνῃ τ' ἀπορρίμματα εἰς κλειστὰ δοχεῖα καὶ νὰ μὴ ἀπορρίπτῃ ἀκάθαρτα λύματα εἰς τὰς ὁδούς.

4) Ἀποχωρητήρια:

Πρέπει νὰ ἐκλείψῃ πλέον ἀπὸ τὴν χώρα μας τὸ θλιβερὸ φαινόμενον τῆς ἐλλείψεως ἀποχωρητηρίων. Διὰ λόγους καθαρῶς ὑγιεινῆς, πολιτισμοῦ καὶ εὐπρεπείας πρέπει ν' ἀσχοληθοῦν ὅλοι οἱ παράγοντες ἑνὸς χώρου νὰ ἑνώσουν τὰς προσπαθείας καὶ τὸ ἐνδιαφέρον των διὰ νὰ ἐνταθῇ ἡ διαφώτισις τῶν κατοίκων ὥστε μὲ τὴν παροχὴν τεχνικῶν ὁδηγιῶν ἀκόμη καὶ δανειακῶν διευκολύνσεων ὁ κάθε δημότης ν' ἀποκτήσῃ στὸ σπίτι του ἕνα ἀποχωρητήριον.

5) Κοινοτικὸν Φαρμακεῖον:

Ὅπου δὲν ὑφίσταται κοινοτικὸς ἰατρὸς θὰ πρέπει αἱ τοπικαὶ Ἐπιτροπαὶ Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Κέντρου Κοινωνικῆς Πολιτικῆς ν' ἀναλάβουν τὴν κατάρτισιν ἑνὸς φαρμακείου πρώτων βοηθειῶν.

Πολιτιστικὰ θέματα (Ἐξωραϊσμὸς περιοχῶν):

Εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἱδρύονται τοπικοὶ ἐξωραϊστικοὶ σύλλογοι οἱ ὁποῖοι ἀναλαμβάνουν τὴν φροντίδα δημιουργίας πάρκων, δενδροστοιχιῶν, διαμορφώσεως καὶ καθαρισμοῦ ἀμμωδῶν ἐκτάσεων, κατασκευῆς καλαισθήτων στεγάστρων διὰ τοὺς παραθεριστάς, λουομένους κ.λπ.

Ἀνάπτυξις πρασίνου:

Τὸ ἔργον τοῦτο δύναται ν' ἀναληφθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ ὑπὸ τῶν κατοίκων, τῶν μαθητῶν, τῶν Προσκόπων, τῶν Ὁδηγῶν, τῶν Ἀλκίμων κλπ. ἀρκεῖ νὰ δοθῇ κάποια ὥθησις ἀπὸ τὰς Ἐπιτροπὰς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως δύναται δὲ νὰ συμβάλῃ σπουδαιότατα ἐπὶ γενικωτέρᾳ ὠφελείᾳ τοῦ συνόλου.

Συνεπῶς διὰ τῶν διαγραφομένων μεταβολῶν δηλαδὴ τῆς συγχωνεύσεως εἰς τὰ Νομαρχιακὰ Συμβούλια τῶν Περιφερειακῶν Συμβουλίων Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως, τῆς διευρύνσεως τῆς συνθέσεως τῶν κοινοτικῶν συμβουλίων καὶ τῆς εἰς τὰ μεγάλα ἀστικὰ Κέντρα ἱδρύσεως μιᾶς οἱονεὶ Ὁμοσπονδίας Σωματείων ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς, θὰ ἐξαφανισθῶσι δύο Συλλογικὰ Σώματα, τὰ ὁποῖα ὡς ἀπεδείχθη δὲν ἐξεπλήρωσαν τὸν προορισμόν των.

Οὕτω θὰ ἀποτραπῇ ἡ σύγκρουσις τῶν ἁρμοδιοτήτων τῶν κοινοτικῶν Συμβουλίων καὶ τῶν τοπικῶν Ἐπιτροπῶν Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως καὶ θὰ εὕρῃ πλέον ἡ ἰδέα τῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως συνεργαζομένους τοὺς τοπικοὺς φορεῖς καὶ ἔδαφος προσφορώτερον διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ προορισμοῦ της.

Ἐπιβεβλημένον λοιπὸν καθῆκον τῆς ὠργανωμένης Κοινωνίας, τῶν διαφόρων σωματείων, ἑνώσεων ὀργανισμῶν κ.λπ. καθὼς καὶ τοῦ οἱουδήποτε πολίτου εἶναι τὰ ὑποβοηθήσῃ τὸ Κράτος καὶ εἰδικώτερον τοὺς Ὀργανισμοὺς τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ἀποστολῆς των μὲ βάσιν τὸ μέγιστον ἀγαθὸν τῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως, τὴν ἐνεργοποίησιν τοῦ ἀνθρωπίνου δυναμικοῦ καὶ τὴν συμπαράστασιν τοῦ Κράτους, τὴν ἀνάπτυξιν πνεύματος συνεργασίας καὶ τὴν κατανόησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, τὴν ἀνάληψιν πρωτοβουλίας διὰ συμμετοχὴν εἰς ἔργα κοινῆς ὠφελείας καὶ τὴν προσφορὰν ἐθελοντικῆς ἐργασίας ὑπὸ μορφὴν ὁμαδικῆς δράσεως.

Β'. Προσδοκώμεναι ὠφέλειαι

Ἡ παρουσία τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ δημότου, εἶναι ἀποφασιστικὴ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τῶν Ὀργανισμῶν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, μὲ συνεργάτην τὸν δημότην μας, τὸν ἄνθρωπον, τίποτε δὲν ἠμπορεῖ ν' ἀποτύχῃ χωρὶς τὴν πλατειὰ συμμετοχὴ αὐτοῦ, τίποτε δὲν εἶναι κατορθωτό. Κάθε δημότης ἄνδρας ἢ γυναίκα δύναται νὰ συμβάλῃ ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν, τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος.

Κάθε δημότης μορφωμένος ἢ ἀμόρφωτος, πλούσιος ἢ φτωχὸς σημαίνων ἢ ἄσημος δύναται καὶ πρέπει νὰ λαμβάνῃ ἐνεργὸν μέρος στὴν κοινοτικὴ ζωή.

Οἱ τοπικοὶ ἄρχοντες, ἀφοῦ ἐμπνεύσουν σεβασμὸν πρὸς τὴν προσωπικότητα καὶ τοῦ πιὸ ταπεινοῦ καὶ ἀσημάντου δημότου, δύνανται νὰ εἰσπράξουν τὴν προσφοράν του ἡ ὁποία εἶναι πολύτιμος εἰς τὸ ἔργον ποὺ ἐπιτελοῦν.

Ἡ δημιουργία ἑνὸς τέτοιου κλίματος πλατειᾶς συνεργασίας μέσα εἰς τὸν Δῆμον ἢ τὴν Κοινότητα θ' ἀναπτύξῃ τὴν συνείδησι τοῦ κοινοῦ συμφέροντος καὶ τῶν κοινῶν ἐπιδιώξεων καὶ μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου θ' ἀπομακρύνῃ τὴν ἀτομιστικὴν ἀντίληψιν ποὺ ὁδηγεῖ καθένα χωριστὰ δημότην εἰς τὴν ἀδιαφορίαν. Θὰ γίνῃ μὲ τὸν καιρὸ καὶ μὲ τὴν πρᾶξιν συνείδησις ὅτι τὸ συμφέρον κάθε δημότου εἶναι ἄρρηκτα συνδεδεμένο μὲ τὸ κοινὸ συμφέρον καί, ὅτι ἡ ἐπιδίωξις τοῦ κοινοῦ συμφέροντος ἐξυπηρετεῖ καλύτερα καὶ σταθερώτερα καὶ διαρκέστερα τ' ἀτομικὰ συμφέροντα.

Ὁ βαθμὸς τῆς ἱκανότητος πρὸς συνεργασίαν τῶν Ο.Τ.Α. μὲ τοὺς δημότας των προδικάζει τὴν ἀνάπτυξιν εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς δραστηριότητος τῶν Ὀργανισμῶν. Θερμομέτρησις λοιπόν, χρειάζεται συχνὰ αὐτῶν τῶν σχέσεων καὶ ἐὰν τὸ θερμόμετρον δεικνύῃ ὑπερθέρμανσιν ἢ ὑποθερμίαν καλεῖται ὁ θεράπων ἰατρὸς ποὺ εἶναι ἡ Κοινοτικὴ Ἀνάπτυξις.

Ἡ Κοινοτικὴ ἀνάπτυξις θὰ κάνῃ δημιουργικὰ στοιχεῖα καὶ τοὺς ἡγέτας τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος καὶ τοὺς δημότας.

Αὐτὴ θὰ προκαλέσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν κατοίκων τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος διὰ νὰ πεισθοῦν νὰ δράσουν ἐπ' ὠφελείᾳ αὐτῶν καὶ τῆς ὁλότητος ὡς ἐνεργὰ μέλη τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος ἐντὸς τοῦ ὁποίου διαβιοῦν. Αὐτὴ θ' ἀνυψώσῃ τὸ ἐκπολιτιστικὸν ἐπίπεδον τοῦ χώρου τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος.

Αὐτὴ θὰ ἀξιοποιήσῃ κατὰ βάθος τὸν ἄνθρωπον καὶ θὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἄνοδον τοῦ πνευματικοῦ καὶ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ τόπου.

Αὐτὴ θὰ διπλασιάσῃ ἀνθρώπους, θ' ἀναδείξῃ καλοὺς δημότας ποὺ θὰ δημιουργήσουν διὰ τῆς συνεργασίας τὰ ἔργα. Αὐτὴ θὰ ἐπιτύχῃ τὴν κοινωνικὴν πολιτικὴν καὶ πολιτιστικὴν ὡρίμασιν τοῦ λαοῦ τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος.

Αὐτὴ θὰ κεντρίσῃ τὸ ἐνδιαφέρον διὰ ἐνεργοτέραν συμμετοχὴν τοῦ δημότου «στὰ κοινά».

Αὐτὴ θὰ δημιουργήσῃ ὡραίας «Ἀνθρωπίνους σχέσεις». Αὐτὴ θὰ ἐπιτύχῃ τὸ ἀνέβασμα τοῦ ἐπιπέδου (βιοτικοῦ, μορφωτικοῦ καὶ ἐκπολιτιστικοῦ) τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀπὸ μέρους τῶν ἡγετικῶν στελεχῶν στοὺς Δήμους καὶ στὶς Κοινότητες τῆς Χώρας, τόσον στὴν ὕπαιθρο ὅσον καὶ στὰ ἀστικὰ κέντρα.

Αὐτὴ θὰ καταστήσῃ ὑπεύθυνον τὸν ἄνθρωπον, τὸν δημότην ἔναντι τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ τῆς κοινωνίας.

Μὲ τέτοιους δημότας καὶ τί δὲν δυνάμεθα νὰ κάνωμεν ; Νὰ λοιπὸν τὰ ὠφελήματα τοῦ θεσμοῦ τῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως.

Μὲ αὐτὸν τὸν θεσμὸν κατὰ τὴν προφητείαν τοῦ πατρὸς τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ Ἀντιπροέδρου τῆς Ἐθνικῆς μας Κυβερνήσεως, πρέπει νὰ νυμφευθῶμεν διὰ νὰ καταστῶμεν ἄξιοι τῆς ἀποστολῆς μας.

Πρέπει ἀλλάζοντες τὸν ἦχον τῆς καρδιᾶς τῶν συνδημοτῶν μας, νὰ κάνωμεν πιστεύω εἰς τὸν καθένα «τὸ δὲν ἔζησα σήμερον διότι δὲν ἔκανα καλὸ εἰς τὴν Κοινότητα». Παράγγελμα καὶ ἐπιταγὴ τοῦ καιροῦ μας ἡ κατὰ βάθος ἀξιοποίησις τοῦ ἀνθρώπου τοῦ δημότου μας, αὐτὸ πρέπει νὰ γίνῃ τὸ Εὐαγγέλιόν μας, ἵνα Εὐαγγελιζόμενοι, Εὐαγγελίζωμεν.

Προτάσεις:

1) Ἡ Κοινοτικὴ Ἀνάπτυξις ὡς ἰδέα καὶ σύστημα νὰ γίνῃ τὸ πιστεύω τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

2) Ἡ Κοινοτικὴ Ἀνάπτυξις, ἀφοῦ ἐκδοθοῦν αἱ δέουσαι διοικητικαὶ ὁδηγίαι, νὰ ὀργανωθῇ ἐπὶ περιφερειακοῦ καὶ τοπικοῦ ἐπιπέδου.

Ὄργανα τοῦ περιφερειακοῦ ἐπιπέδου ν' ἀποτελέσουν τὰ Νομαρχιακὰ Συμβούλια τοῦ Νόμου 3200/1955.

Ὄργανα τοῦ τοπικοῦ ἐπιπέδου ν' ἀποτελέσουν αἱ Δημοτικαὶ καὶ Κοινοτικαὶ Ἐπιτροπαὶ Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως.

3) Νὰ ἐκδοθοῦν διοικητικαὶ ὁδηγίαι ἐκ μέρους τοῦ Ἀρχηγείου Στρατοῦ διὰ τὴν συμμετοχὴν τῶν Στρατιωτικῶν εἰς τὴν Κοινοτικὴν Ἀνάπτυξιν.

4) Νὰ γίνῃ ἔκδοσις τῶν Διοικητικῶν ὁδηγιῶν ἐκ μέρους τοῦ Ἀρχηγείου Χωροφυλακῆς διὰ τὴν συμμετοχὴν τῶν Ὀργάνων τῆς Χωροφυλακῆς.

5) Ἔκδοσις τῶν διοικητικῶν ὁδηγιῶν τῶν οἰκείων Ἐκκλησιαστικῶν ὀργάνων διὰ τὴν συμμετοχὴν τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου.

6) Ἔκδοσις τῶν διοικητικῶν ὁδηγιῶν τοῦ οἰκείου Νομάρχου διὰ τὴν συμμετοχὴν τῶν Προϊσταμένων ὅλων τῶν Δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

7) Ἵδρυσις παρ' ἑκάστῃ Νομαρχίᾳ καὶ Δήμῳ Γραφείων Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως καὶ μελετῶν, εἰς δὲ τὰς Κοινότητας τὰ Κοινοτικὰ Γραφεῖα νὰ εἶναι Γραφεῖα Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως.

8) Ἔκδοσις τῶν διοικητικῶν ὁδηγιῶν ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας πρὸς τοὺς ἐκπαιδευτικούς, ἵνα οὗτοι καλλιεργήσουν μεταξὺ τῶν μαθητῶν πνεῦμα συνεργασίας καὶ τῆς ὁμαδικῆς δράσεως καὶ βελτιώσεως τῶν συνθηκῶν διαβιώσεώς των (βελτίωσις τῶν κατοικιῶν των, ὀρθὴ οἰκιακὴ οἰκονομία, ὑγιεινὴ δίαιτα, καταπολέμησιν ἀλκοολισμοῦ, ἐκρίζωσις τῶν κακῶν ἕξεων, τῶν προλήψεων καὶ δεισιδαιμονιῶν, ὑποδειγματικὴ καθαριότης κλπ.).

9) Αἱ κεντρικαὶ ὑπηρεσίαι νὰ ἱκανοποιοῦν ἠθικῶς τοὺς φορεῖς τῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως διὰ τῆς ἐπιβραβεύσεως τῶν σπουδαιοτέρων ἐπιτευγμάτων των.

10) Νὰ καθιερωθοῦν ἔπαθλα εἰς τὸν Τομέα τῆς Κοινωφελοῦς δράσεως διὰ τὴν δημιουργίαν ἁμίλλης.

11) Αἱ προσπάθειαι Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως νὰ ἐνισχύωνται εἰς μὲν τὸ περιφερειακὸν ἐπίπεδον ἐκ τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, εἰς δὲ τὸ τοπικὸν ἐπίπεδον ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀργανισμοῦ Προνοίας, ἐκ προαιρετικῶν εἰσφορῶν, ἐκ λαχειοφόρων ἀγορῶν, ἐκ θεατρικῶν παραστά-

σεων, ἐκ ποδοσφαιρικῶν συναντήσεων, ἐκ χορευτικῶν ἐσπερίδων, ἐκ δωρεῶν ὁμογενῶν κ.λπ.

12) Νὰ γίνῃ πίστις ἡ συνεργασία μεταξὺ τῶν Ὀργάνων τῆς Διοικήσεως καὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἀλλὰ καὶ τούτων πρὸς τὸν πληθυσμόν, διότι αὐτὴ εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἰσορροπίαν καὶ τὸ βιώσιμον τῶν σχεδίων τῆς ἀναπτύξεως.

Κύριοι Σύνεδροι ὡμίλησα σήμερον ἐνώπιόν σας γιὰ τὸν ἄνθρωπο, τὸν ἄνθρωπο, τὸ πρῶτο, τὸ μεγάλο δημιούργημα τοῦ Θεοῦ μας, γιὰ σᾶς, γιὰ μένα, γιὰ ὅλους. Μίλησα γιὰ τὸν ἄνθρωπο, γιὰ τὸ πλάσμα ἐκεῖνο τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸ ὁποῖον ἕνας Θεὸς κατέβηκε στὴ γῆ γιὰ νὰ τὸ λυτρώσῃ καὶ νὰ τὸ διδάξῃ. Ἕνας Θεὸς πῆρε τὴ μορφή του καὶ τὸ πῆρε ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τοῦ ἔδειξε τὸν ἴσιο δρόμο, τὸν γεμᾶτο ἀγκάθια, κι' ὅλο ἀνηφοριά, τὸν δρόμο ὅμως ποὺ τέρμα του ἔχει τὴν αἰώνια ἀνάπαυσι, τὴν ψυχικὴ ἀνακούφισι ποὺ ἔχει ἐκεῖνος ποὺ νοιώθει ὅτι σ' αὐτὴ τὴ ζωὴ ἔπραξε τὸ καθῆκον του.

Μίλησα γιὰ τὸν ἄνθρωπο ποὺ μοναδικὰ σ' αὐτὸν στηρίχθηκε ἡ Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Φιλοσοφία, ποὺ τὸν μελέτησε, ποὺ σὰν καλὸ ἀνατόμο τὸν ἀνέλυσε καὶ τὸν παρουσίασε στὶς γενεές, ὅπως πραγματικὰ εἶναι. Μίλησα γιὰ τὸν ἄνθρωπο ποὺ χάρις σ' αὐτὸν ἐδημιουργήθη τὸ Ἀπριλιανὸ Μεγαλεῖο καὶ ἔγινε ἡ Ἐπανάστασις τῆς 21ης Ἀπριλίου, ποὺ διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν τόσον ὀλίγοι ἔπραξαν τόσα πολλὰ διὰ τόσους πολλούς.

«Ὢ τί χίμαιρα ποὺ εἶναι ὁ ἄνθρωπος
ὦ τί χάος, τί ἀντικείμενον ἀντιφάσεων
ὦ τί θαῦμα ποὺ εἶναι»
Τὸ πιὸ τέλειο ἀπ' ὅλα τὰ δημιουργήματα
εἶναι ἕνα σκουλήκι τῆς γῆς
εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ἀληθείας
Ὠκεανὸς ἀβεβαιότητος καὶ λαθῶν
Ἡ Δόξα καὶ ἡ ντροπὴ τοῦ σύμπαντος».

Ἂς διαψεύσωμεν διὰ τῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως τὸν Πασκὰλ καὶ ἂς προσπαθήσωμεν νὰ κάνωμεν τὸν ἄνθρωπον μόνον τὴν Δόξαν τοῦ Σύμπαντος ποὺ σημαίνει δόξαν τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἂς ἁμαρτάνωμεν λυπούμενοι, διότι τὴν προσπάθειά μας αὐτὴ θὰ συνοδεύουν πόνοι σώματος, πόνοι καρδίας, ἡ ἀχαριστία ὀλίγων, διότι ἡ προσπάθεια αὐτὴ εἶναι ἡ γέφυρα τῆς ἀρετῆς καὶ ἐὰν δὲν πατήσωμεν αὐτὴν τὴν γέφυραν δὲν θὰ ἐπιτελέσωμεν τὸν προορισμόν μας».

Πρόεδρος (κ. Δ. Ρῖτσος): Τὸ θέμα, Κύριοι Σύνεδροι ἀνεπτύχθη ὑπὸ τοῦ ρήτορος, λίαν ἐμπεριστατωμένα καὶ ὡς ἐκ τούτου, νομίζω, ὅτι δὲν χρειάζεται νὰ λάβῃ κανεὶς τὸν λόγον.

Ὁμιλία τοῦ Δημάρχου Ἁγίου Νικολάου Κρήτης κ. Δ. Νιωτάκη μὲ θέμα: **«Ἀστικὴ εὐθύνη Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ἀρχόντων».**

κ. Δ. ΝΙΩΤΑΚΗΣ (Δήμαρχος Ἁγίου Νικολάου) :

«Σεβασμιώτατε,

Ἐξοχώτατε Κύριε Ἀντιπρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως,

Κατ' ἀρχὴν ὀφείλω νὰ εὐχαριστήσω τὸ Προεδρεῖον τῆς Ἑνώσεώς μας διότι μὲ ἐτίμησε διὰ τῆς ἀναθέσεως εἰς ἐμὲ τῆς ἀναπτύξεως ἑνὸς θέματος εἰς τὸ Συνέδριόν μας. Βεβαίως θὰ ξενίζῃ πολλοὺς τὸ γεγονός, ὅτι θέμα νομικὸν ἀνετέθη εἰς μὴ νομικόν. Καὶ ἐγώ, κατ' ἀρχήν, ἐξεπλάγην. Σκεφθεὶς ὅμως ὡριμώτερον, ἀντελήφθην, ὅτι ὀρθῶς τοῦτο ἐγένετο. Διότι ὁ Δήμαρχος πρέπει νὰ ἔχῃ ἰδίαν ἀντίληψιν περὶ τῶν εὐθυνῶν του. Διὰ τὴν γνῶσιν τῶν σχετικῶν διατάξεων ἀσφαλῶς θὰ προσφύγῃ καὶ εἰς τὴν βοήθειαν τῶν εἰδικῶν. Πρέπει ὅμως, ἀφ' ἧς ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του, νὰ εἶναι εἰς θέσιν ὁ ἴδιος νὰ κρίνῃ περὶ τοῦ νομίμου ἢ παρανόμου τῶν ἐνεργειῶν του. Διότι, ἄλλως, ὁ ἀδαὴς περὶ τὰ νομικὰ Δήμαρχος, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν μιᾶς περιπτώσεως, θὰ ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ δέχεται εἰσηγήσεις, καλοπροαιρέτους ἢ μή, καὶ ἡ ἀπόφασίς του δὲν θὰ ἦτο ἰδική του, ὑπεύθυνος ἀπόφασις ἀλλὰ ἀπόφασις ἄλλων. Συνεπῶς πρέπει ὅλοι οἱ Δήμαρχοι, νομικοὶ καὶ μή, νὰ ἔχωμεν ἐξ ἀρχῆς ὑπ' ὄψει μας ἕναν σύντομον κώδικα, θὰ ἔλεγα, καθημερινῆς χρήσεως, ἐγκόλπιον καὶ προσιτὸν τοῖς πᾶσι, περὶ τῶν δικαιωμάτων, ὑποχρεώσεων καὶ εὐθυνῶν μας. Καὶ εἰς τοῦτο, φιλοδοξεῖ ἵνα συντελέσῃ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ δυνατοῦ, καὶ ἡ εἰσήγησίς μου, τὴν ὁποίαν παρακαλῶ νὰ κρίνεται ἐπιεικῶς.

Τὸ ὑπὸ τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐπικυρωθὲν Σύνταγμα διὰ τοῦ Δημοψηφίσματος τῆς 29ης Σεπτεμβρίου 1968 διαλαμβάνει ἐν ἄρθρῳ 121 ὅτι «ἀποκλειστικὸς σκοπὸς τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἶναι ἡ προαγωγὴ τῶν τοπικῶν συμφερόντων καὶ ἡ ἱκανοποίησις τῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων τῆς οἰκείας περιφερείας κ.τ.λ.».

Βάσει τῆς θεμελιώδους ταύτης διατάξεως, ἡμεῖς οἱ ἄρχοντες τῶν Ὀργανισμῶν τούτων ὀφείλομεν ἀναλαβόντες τὸ ἀξίωμα τοῦτο νὰ ἀναλώσωμεν ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τούτων, ἐπιμελούμενοι συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως τῶν συμφερόντων τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητός μας καὶ ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει τῆς προόδου καὶ ἐξυψώσεως τῆς πόλεως ἢ τοῦ χωρίου μας.

Μόνον εἰς τὰ τυραννικὰ καθεστῶτα ὑπάρχει ἀσυδοσία. Ἡ ἀσυδοσία τῶν ἀρχόντων νὰ ἀποφασίζουν αὐθαιρέτως διὰ τὴν τύχην τῶν ἀρχομένων. Εἰς τὰ ἐλεύθερα κράτη οὔτε ἄρχοντες οὔτε ἀρχόμενοι εἶναι ἀσύδοτοι. Διότι ἅπαντες ὀφείλουν νὰ κινοῦνται ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν Νόμων.

Τριπλῆ εἶναι ἡ εὐθύνη τῶν αἱρετῶν Ἀρχόντων ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν καθηκόντων των: α) Πειθαρχικὴ β) ποινικὴ καὶ γ) ἀστική.

Περὶ τῆς πειθαρχικῆς εὐθύνης ὁμιλεῖ τὸ ἄρθρον 130 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος. Τὸ ἄρθρον τοῦτο περιέχει ἀφ' ἑνὸς μὲν οὐσιαστικὰς διατάξεις πειθαρχικοῦ δικαίου, ἀφ' ἑτέρου δικονομικὰς τοιαύτας ἤτοι τὴν ἐφαρμοστέαν πειθαρχικὴν διαδικασίαν πρὸς ὁριστικὴν ἐπιβολὴν τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς. Διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου τούτου καθιεροῦνται δύο πειθαρχικὰ ἀδι-

κήματα ἤτοι τὸ τῆς βαρείας παραβάσεως καθήκοντος καὶ τῆς ὑπερβάσεως ἁρμοδιότητος. Οὕτω ἐκτὸς τῶν νόμῳ ὑποχρεωτικῶς ἐπιβαλλομένων πειθαρχικῶν ποινῶν τοῦ προστίμου κατὰ τὰς εἰδικὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος, ὡς εἶναι αἱ τῶν ἄρθρων 90 παρ. 2, 92 παρ. 2 ἐδ. γ', 97 παρ. 2, 117 παρ. 2 ἐδ. β', 158 παρ. 3, 162 παρ. 4, 178 παρ. 2, 183 παρ. 6, 184, παρ. 3 ἐδ. β' καὶ 193 παρ. 2, ὁ νομάρχης ἐκτιμῶν κατὰ τὴν διακριτικὴν αὐτοῦ ἐξουσίαν, δύναται, ἐὰν κρίνῃ ὅτι συντρέχει εἰς ἑκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν βαρεῖα παράβασις καθηκόντων ἢ ὑπέρβασις ἁρμοδιότητος, νὰ ἐπιβάλῃ ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ποινῶν τοῦ προστίμου καὶ τὴν ποινὴν τῆς ἀργίας μέχρι τριῶν μηνῶν. Ἡ ποινὴ αὕτη τῆς τριμήνου ἀργίας ἐπιβάλλεται πάντοτε δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, κατονομαζομένων ρητῶς τῶν πράξεων ἢ παραλείψεων αἱ ὁποῖαι συνιστοῦν τὴν βαρεῖαν παράβασιν καθηκόντων ἢ ὑπέρβασιν ἁρμοδιότητος.

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε ὅμως δι' ὀλίγον νὰ σᾶς ἀπασχολήσω ἐπὶ τῆς ἐννοίας τῶν ὅρων β α ρ ε ῖ α π α ρ ά β α σ ι ς καὶ ὑ π έ ρ β α σ ι ς κ α θ ή κ ο ν τ ο ς, δεδομένου ὅτι εἰς τὰς δύο αὐτὰς περιπτώσεις ὁ νόμος προβλέπει περὶ τῆς ποινῆς τῆς τριμήνου ἀργίας, ἡ ὁποία δύναται νὰ ἐπιβληθῇ κατὰ τὴν διακριτικὴν εὐχέρειαν τοῦ νομάρχου εἰς τοὺς δημοτικοὺς καὶ κοινοτικοὺς ἄρχοντας. Ὁ ὅρος βαρεῖα παράβασις καθήκοντος ἀνήκει εἰς τὸ διοικητικὸν καὶ οὐχὶ τὸ ποινικὸν δίκαιον. Τὰ ὅρια τούτου δὲν εἶναι σαφῶς προκαθωρισμένα καθ' ὅσον δὲν ἀπαριθμοῦνται διὰ τοὺς δημοτικοὺς καὶ κοινοτικοὺς ἄρχοντας ἔστω καὶ ἐνδεικτικῶς τὰ καθήκοντά των, ὡς συμβαίνει προκειμένου περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ὁ ὅρος ὑπέρβασις ἁρμοδιότητος ἐννοεῖ πρᾶξιν ἐνσυνείδητον καὶ ἠθελημένην ἐξερχομένην ὅμως τῶν ὑπὸ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ κώδικος προβλεπομένων πράξεων. Βεβαίως θὰ ἠδυνάμην νὰ ἀναφέρω σειρὰν τοιούτων πράξεων αἱρετῶν ἀρχόντων εἰς τὸ παρελθόν, τιμωρηθέντων ὑπὸ τῆς ἐποπτευούσης ἀρχῆς, καὶ μάλιστα εἰς μίαν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἄρχοντες τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἶχον ἐξέλθει σαφῶς τῶν ὁρίων τῆς ἀποστολῆς των, πολιτικολογοῦντες περισσότερον, παρὰ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν πραγμάτωσιν τῆς ἀποστολῆς των, ἀλλὰ νομίζω ὅτι θὰ ἀπεμακρυνόμην πολὺ τοῦ θέματος του.

Οἱ αἱρετοὶ ἄρχοντες ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν καθηκόντων των κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ ποινικοῦ κώδικος χαρακτηρίζονται ὡς δημόσιοι ὑπάλληλοι οὐχὶ βεβαίως ἐν στενῇ ἐννοίᾳ ἀλλ' ἐν εὐρείᾳ ἐννοίᾳ διότι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, ὑπάλληλος εἶναι πᾶς εἰς ὃν νομίμως εἶναι ἀνατεθειμένη, ἔστω καὶ προσωρινῶς, ἡ ἄσκησις ὑπηρεσίας δημοσίας, δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἢ ἄλλου νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου. Βεβαίως οὐδεὶς δύναται νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι ἡ συνδέουσα τὸν δημοτικὸν καὶ κοινοτικὸν ἄρχοντα σχέσις πρὸς τὸν δῆμον καὶ τὴν κοινότητα εἶναι ὑπαλληλική. Τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ἀνευρίσκομεν εἰς τὸ ἄρθρον 1 παρ. 1 τοῦ Νόμου 1811/1951 «περὶ κώδικος καταστάσεως δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων» κατὰ τὸν ὁποῖον δημόσιοι ὑπάλληλοι εἶναι «τὰ ἔμμεσα ἐμμισθα ὄργανα τοῦ Κράτους, τὰ διατελοῦντα ἐν προαιρετικῇ ἀμέσῳ ὑπηρεσιακῇ καὶ πειθαρχικῇ

πρὸς αὐτὸ σχέσει». Ἀλλὰ οἱ αἱρετοὶ ἄρχοντες πλέον τοῦ ἀμίσθου αὐτῶν, εἶναι ἄμεσα καὶ οὐχὶ ἔμμεσα ὄργανα τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως μὴ τελοῦντα ὑπὸ ἐξάρτησιν.

Ὡς δημόσιοι ὑπάλληλοι ἐν εὐρείᾳ ἐννοίᾳ κατὰ τὴν σχετικὴν ἐπιταγὴν τοῦ προμνησθέντος ἄρθρου 13 τοῦ Ποιν. Κώδικος, οἱ δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ ἄρχοντες εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποπέσουν ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων των εἰς τὰ ποινικὰ ἀδικήματα τῆς ἀπιστίας περὶ τὴν ὑπηρεσίαν, προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 256 τοῦ Ποιν. Κώδικος, ψευδοῦς βεβαιώσεως κατ' ἄρθρ. 242 τοῦ Ποιν. Κώδικος, ὑπεξαγωγῆς ἐγγράφων, κατ' ἄρθρ. 222 τοῦ Π.Κ., δωροδοκίας κ.λπ.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω λεχθέντων περὶ τῆς πειθαρχικῆς καὶ ποινικῆς εὐθύνης τῶν αἱρετῶν ἀρχόντων, ἡ ἀνάπτυξις τῶν ὁποίων ἐκρίθη ὑπ' ἐμοῦ ἀναγκαία, ὡς ἀναγομένη εἰς τὸ γενικώτερον θέμα τῆς εὐθύνης τῶν Ὀργάνων Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, εἰσέρχομαι, κύριοι, εἰς τὸ κύριον θέμα τῆς παρούσης εἰσηγήσεως «περὶ τῆς ἀστικῆς εὐθύνης τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχόντων».

Ἀστικὴ εὐθύνη Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ἀρχόντων.

Οἱ δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ ἄρχοντες ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν καθηκόντων των ὑπέχουν ἔναντι τοῦ Ὀργανισμοῦ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, τοῦ ὁποίου προΐστανται, ἀστικὴν εὐθύνην διὰ ζημίας αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο εἰς βάρος τοῦ οἰκείου δήμου ἢ κοινότητος, ἐκ δόλου ἢ βαρείας ἀμελείας αὐτῶν.

Περὶ τῆς εὐθύνης ταύτης τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχόντων προβλέπει τὸ ἄρθρον 129 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος, ὁρίζον ὅτι «ὁ Δήμαρχος, τὰ μέλη τῆς δημαρχιακῆς ἐπιτροπῆς, ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἐνέχονται διὰ πᾶσαν ἐκ δόλου ἢ βαρείας ἀμελείας θετικὴν ζημίαν τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος. Τὸ δικαίωμα τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος πρὸς ἀποζημίωσιν παραγράφεται μετὰ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς περιόδου. Ἡ περὶ ἀποζημιώσεως τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ἀγωγὴ δύναται νὰ ἀσκηθῇ παρὰ παντὸς δημότου. Ἡ ζημία τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος δύναται νὰ καταλογισθῇ εἰς βάρος τῶν ὑπευθύνων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ζημιωθέντος ἢ τοῦ Νομάρχου. Διὰ τοῦ καταλογισμοῦ τούτου ἀποκλείεται ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀγωγή, ἡ δὲ ἐξ αὐτῆς ἀρξαμένη δίκη καταργεῖται».

Ἀναλύοντες τὸ ἄρθρον τοῦτο τοῦ Κώδικος ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν τὰ ἀκόλουθα :

1) Τὰ τῆς εὐθύνης τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων ρυθμίζονται ἐνταῦθα κατὰ διαφορετικὸν τρόπον, τοῦ καθιερουμένου διὰ τῶν ἄρθρων 104–106 τοῦ Εἰσαγ. Νόμου τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος συστήματος εὐθύνης τῶν ἀσκούντων δημοσίαν διοίκησιν νομικῶν προσώπων καὶ τῶν ἐκπροσώπων αὐτῶν. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου περιώρισαν ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸν βαθμὸν τῆς ἀστικῆς εὐθύνης μόνον εἰς τὸν δόλον καὶ τὴν βαρεῖαν ἀμέλειαν, διότι ὁ δημοτικὸς κῶδιξ δὲν προβλέπει

εὐθύνην δι' ἐλαφρὰν ἀμέλειαν, ὡς προβλέπουν τὰ ἄρθρα 104-106 τοῦ Εἰσαγ. Νόμου τοῦ 'Αστικοῦ Κώδικος. Πέραν τούτου αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 129 τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος κατήργησαν τὴν εὐθύνην τῶν αἱρετῶν ἀρχόντων ἔναντι τρίτων καὶ περιώρισαν τὴν ἔκτασιν τῆς ζημίας μόνον εἰς τὴν θετικὴν τοιαύτην οὐχὶ δὲ εἰς τὸ διαφυγὸν κέρδος.

2) Κατὰ τὴν ἑρμηνείαν καὶ νομολογίαν τῶν διατάξεων τοῦ Α.Κ., δόλος καλεῖται ἡ ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως παράλειψις νομικῆς τινος ὑποχρεώσεως συνεπείᾳ τῆς ὁποίας ἡ ἐνεργουμένη πρᾶξις ἀντιβαίνει πρὸς τὸ δίκαιον καὶ ἡ κακόβουλος πρόθεσις, ὅπως ἐπέλθῃ ἡ παράλειψις τῆς νομικῆς ὑποχρεώσεως. Διὰ τὴν ὕπαρξιν δόλου ἀπαιτεῖται νὰ συντρέχουν αἱ ἑξῆς προϋποθέσεις: α) Πρόβλεψις τῶν ἀμέσων ἀποτελεσμάτων τῆς πράξεως, β) βούλησις ἢ ἀποδοχὴ τῶν ἀποτελεσμάτων τούτων, γ) γνῶσις ὅτι ἡ πρᾶξις εἶναι ἱκανὴ κατὰ τὴν κοινὴν πεῖραν νὰ ἐπιφέρῃ τὸ παράνομον ἀποτέλεσμα καὶ δ) πρᾶξις ἀντικειμένη εἰς διάταξιν νόμου. Διὰ νὰ συντρέχῃ δόλος κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 129 τοῦ Δ.Κ.Κ. δὲν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ὑπάρχουν τὰ στοιχεῖα τοῦ κατὰ τὸν ποινικὸν νόμον δόλου, ἤτοι σκοπὸς ἰδίου πλουτισμοῦ ἢ κέρδους διὰ τὸν παραβάτην ἢ τρίτον, ἀρκεῖ μόνον ἡ κακὴ προαίρεσις. 'Επὶ συμμετοχῆς πολλῶν εἰς δολίαν πρᾶξιν, ἐπιβλαβῆ εἰς ἄλλον, ὑπόκεινται πάντες ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ὁλόκληρον εἰς ἀποζημίωσιν πρὸς τὸν ὑποστάντα τὴν ζημίαν, ἀπαλλασσόμενοι τῆς ἐνοχῆς, ἐὰν εἷς ἐξ αὐτῶν ἱκανοποιήσῃ τὸν βλαβέντα, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 926 τοῦ 'Αστικοῦ Κώδικος.

Βαρεῖα ἀμέλεια εἶναι ἡ μὴ καταβολὴ τῆς ἐπιμελείας τὴν ὁποίαν καταβάλλει ὁ κοινὸς ἄνθρωπος. Τὸ κριτήριον τῆς ἀμελείας δέον νὰ μὴ εἶναι ὑποκειμενικόν. Αἱ περιπτώσεις καθ' ἃς ὑφίσταται βαρεῖα ἀμέλεια εἶναι συνηθέστεραι τῶν τοῦ δόλου διότι, ὅταν ἡ ζημιογόνος πρᾶξις ἢ παράλειψις ἀντίκειται εἰς τὸν νόμον, εἶναι λίαν πιθανὸν ὅτι τὸ ἐνεργῆσαν ὄργανον δὲν ἐξήντλησεν ἅπασαν τὴν ἀπαιτουμένην ἐπιμέλειαν τοῦ κοινοῦ ἀνθρώπου, ὅπως ἀποφύγῃ τὴν παραβίασιν τοῦ νόμου.

Θὰ σᾶς ἀναφέρω μερικὰς περιπτώσεις ἐνδεικτικὰς τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ βαρείας ἀμελείας. Τὸ 'Ελεγκτικὸν Συνέδριον ἀπεφάνθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 392/1955 ἀποφάσεώς του ὅτι ὀρθῶς ἐκρίθησαν καταλογιστέα μέλη τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου διὰ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐπελθούσης ζημίας εἰς τὴν κοινότητα, διότι ἐκ βαρείας ἀμελείας δὲν προσήρχοντο εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου πρὸς ἐπικύρωσιν πρακτικῶν δημοπρασίας ἐνοικιάσεως κοινοτικοῦ ἀγροῦ. Παραλείψας ὁ Πρόεδρος Κοινότητος λόγῳ βαρείας ἀμελείας ὅπως ἐγκαταστήσῃ μισθωτὴν κοινοτικοῦ κτήματος, τυγχάνει καταλογιστέος, δι' ἐπιδικασθεῖσαν εἰς βάρος τῆς Κοινότητος δικαστικὴν δαπάνην, τὴν ὁποίαν προὐκάλεσεν ὁ ζημιωθεὶς ἐκ τῆς μὴ ἐγκαταστάσεως μισθωτοῦ. Μὴ βεβαίωσις φόρου ἐπὶ γεωργικῶν προϊόντων, ἐφ' ὅσον καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν δὲν ἐβεβαιοῦντο λόγῳ μικρᾶς ποσότητος παραγωγῆς, ἀποτελεῖ παράλειψιν μὴ ὀφειλομένην εἰς δόλον ἢ βαρεῖαν ἀμέλειαν. Νομίμως ἐγένετο καταλογισμὸς ἀλληλεγγύως, ἀδιαιρέτως καὶ εἰς ὁλόκληρον τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τοῦ

κοινοτικοῦ συμβουλίου διὰ τὴν ἐξ ὑπαιτιότητός των ἀδικαιολόγητον ἐπιβάρυνσιν τῆς κοινότητος μὲ τόκους ὑπερημερίας, συνεπείᾳ καθυστερήσεως καταβολῆς ληξιπροθέσμων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων δανείου.

Ἀνάθεσις ὑποστηρίξεως ὑποθέσεως κοινότητος εἰς δικηγόρον κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου καὶ πρὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ νομάρχου, δὲν εἶναι παράβασις, ἐφ' ὅσον δικαιολογεῖται, ἐκ τοῦ ἐπείγοντος καὶ συνεπῶς δὲν συντρέχει δόλος ἢ βαρεῖα ἀμέλεια διὰ τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος. Δαπάνη γενομένη πρὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Νομάρχου, ἀποβλέπουσα ὅμως εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ δήμου ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ὁποίων ἀποδεδειγμένως δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ ἄλλως, ἀποτελεῖ μὲν παράλειψιν, δὲν ἐνέχει ὅμως δόλον ἢ βαρεῖαν ἀμέλειαν. Ἐπίσης παράλειψις μὴ συνιστῶσα ὑπαιτιότητα, θεμελιουμένην ἐπὶ δόλου ἢ βαρείας ἀμελείας, ἐφ' ὅσον δὲν προεκάλεσε θετικὴν ζημίαν εἰς βάρος τοῦ δήμου, δὲν συνεπάγεται καταλογισμὸν τοῦ Δημάρχου (Ε.Σ. 5/1966).

3) Θετικὴ ζημία εἶναι ἡ μείωσις τῆς ὑπαρχούσης κινητῆς ἢ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος. Ἡ ἐκτίμησις τῆς ζημίας δέον νὰ γίνεται ὑποκειμενικῶς, δηλαδὴ νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἀξία τὴν ὁποίαν εἶχε τὸ πρᾶγμα διὰ τὸν ζημιωθέντα καὶ ὄχι ἡ ἀντικειμενικὴ αὐτοῦ ἀξία. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 298 Ἀστικοῦ Κώδικος τὸ διαφυγὸν κέρδος, τὸ μετὰ πιθανότητος προσδοκώμενον, δὲν περιέχεται εἰς τὴν θετικὴν ζημίαν. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς περιουσίας περιλαμβάνεται πᾶν ἐνσώματον ἢ ἀσώματον πρᾶγμα, π.χ. ἀπαιτήσεις τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ἔναντι τρίτων. Λόγοι θεμελιοῦντες τὴν εὐθύνην ἀποκαταστάσεως τῆς ἐπελθούσης ζημίας εἶναι: 1) πρᾶξις ἢ παράλειψις, 2) συνάφεια τῆς πράξεως ἢ παραλείψεως πρὸς τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων τοῦ ζημιώσαντος αἱρετοῦ ὀργάνου, 3) πρᾶξις περιέχουσα ἄσκησιν δημοσίας ἐξουσίας, 4) παράβασις τοῦ Νόμου λαβοῦσα χώραν διὰ τῆς τοιαύτης πράξεως ἢ παραλείψεως, 5) παράβασις νόμου μὴ τιθεμένου χάριν τοῦ γενικοῦ συμφέροντος καὶ 6) διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο περιουσιακῶν καταστάσεων τοῦ Ὀργανισμοῦ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἤτοι τῆς ὑφισταμένης πρὸ τοῦ ζημιογόνου γεγονότος καὶ τῆς ἐκ τούτου δημιουργηθείσης. Δήμαρχοι ἢ Πρόεδροι Κοινοτήτων μὴ προερχόμενοι εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν συμβατικῶν των ὑποχρεώσεων ἢ τὴν τήρησιν τῶν κειμένων διατάξεων καί, συνεπείᾳ τούτου, ζημιοῦντες θετικῶς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας διὰ τόκων ὑπερημερίας κλπ. τυγχάνουσι καταλογιστέοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 129 τοῦ Κώδικος.

Ἡ περὶ ἀποζημιώσεως τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος ἀγωγὴ δύναται νὰ ἀσκηθῇ παρὰ παντὸς δημότου. Ἡ ἀγωγὴ αὕτη εἶναι ἡ δημοτικὴ ἀγωγὴ τοῦ ρωμαϊκοῦ δικαίου στηριζομένη ἐπὶ τοῦ δικαιώματος τῆς προσωπικότητος καὶ θεμελιουμένη ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος. Ἡ ἀγωγὴ αὕτη παραγράφεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 129 μετὰ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς περιόδου κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 937 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, τὸ ὁποῖον προβλέπει πεν-

ταετῆ παραγραφὴν καὶ τοῦτο ἵνα μὴ αἱ ἀπαιτήσεις τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐξ ἀδικοπραξιῶν τῶν αἱρετῶν ἀρχόντων χρονίζουν ἀλλὰ ρυθμίζωνται συντόμως αἱ τυχὸν προκύψασαι ἐκ θετικῶν ζημιῶν ἐκκρεμότητες καὶ ἀμφισβητήσεις, διὰ τοῦτο παρὰ τὴν καθιερουμένην εἰς τὸ δίκαιον γενικὴν ἀρχήν, ἡ παραγραφὴ τῆς ἀπαιτήσεως ἐπέρχεται ἀσχέτως χρόνου γνώσεως ἢ μὴ τῆς ζημίας ὑπὸ τοῦ νομιμοποιουμένου πρὸς ἄσκησιν τῆς ἀγωγῆς δήμου ἢ κοινότητος.

Ἡ διάταξις προβλέπει δύο παραλλήλους τρόπους πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ζημίας τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος. Ἐκτὸς τῆς μνημονευθείσης δημοτικῆς ἀγωγῆς, ἡ ὁποία δύναται νὰ ἐγερθῇ ὑπὸ παντὸς δημότου, ἡ ζημία τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος δύναται νὰ καταλογισθῇ εἰς βάρος τῶν ὑπευθύνων αἱρετῶν ἀρχόντων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ζημιωθέντος δήμου ἢ κοινότητος ἢ τοῦ Νομάρχου ἐπιλαμβανομένου αὐτεπαγγέλτως. Ἡ αἴτησις τοῦ ζημιωθέντος ὀργανισμοῦ ἢ τοῦ Νομάρχου ὑποβάλλεται ἐντὸς τῆς κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 129 τοῦ Δ.Κ.Κ. ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τῶν δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς περιόδου.

Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κοινοποιεῖται αὕτη ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν καὶ εἰς τὸν ζημιώσαντα τὸν δῆμον ἢ τὴν κοινότητα. Ἡ αἴτησις μετὰ τῶν ἀνωτέρω ἀποδεικτικῶν διαβιβάζεται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον. Αὕτη δέον νὰ περιλαμβάνῃ α) τὴν ἐκκαθαρισμένην θετικὴν ζημίαν, ἣν ὑπέστη ὁ δῆμος ἢ ἡ κοινότης, β) τὰ συγκεκριμένα πραγματικὰ περιστατικά, ἐξ ὧν νὰ προκύπτῃ ἐξ ἐπισήμων ἐγγράφων ἢ ἄλλων στοιχείων ὁ τυχὸν ὑπάρχων δόλος ἢ βαρεῖα ἀμέλεια καὶ γ) ὁ χρόνος καθ' ὃν ἔλαβε χώραν ἡ προκαλέσασα τὴν ζημίαν πρᾶξις, ἢ παράλειψις τῆς ὀφειλομένης ἐνεργείας τῶν ὑπευθύνων.

Ἀσκηθείσης ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου αἰτήσεως καταλογισμοῦ ἀποκλείεται παραλλήλως καὶ ἡ ἄσκησις ἀγωγῆς ἀποζημιώσεως παρὰ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων. Ἡ τυχὸν ἀρξαμένη δίκη βάσει ἀσκηθείσης ἀγωγῆς πρὸ τῆς ὑποβολῆς αἰτήσεως καταλογισμοῦ καταργεῖται αὐτοδικαίως ἅμα τῇ ἐκδόσει ἀμετακλήτου καταδικαστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, οὐχὶ ὅμως καὶ ἡ τυχὸν ἀρξαμένη δίκη κατόπιν ἀγωγῆς παντὸς δημότου κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 129 τοῦ Δ.Κ.Κ.

Ταῦτα ἐν δυνατῇ συντομίᾳ. Ἐλπίζω νὰ ὑπῆρξα σαφής. Ἐὰν τὸ ἐπέτυχα, τοῦτο ὀφείλεται καὶ εἰς ὅσους μὲ ἐβοήθησαν εἰς τὴν προσπάθειάν μου.

Ὀφείλω, περαίνων τὴν εἰσήγησίν μου, νὰ διακηρύξω, ὅτι καὶ εἰς τὴν προσπάθειάν μου αὐτὴν μὲ ἐνεδυνάμωσε ἡ ἀμετακίνητος πίστις μου πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Ἐπανάστασιν. Καὶ ἡ πίστις αὐτή, πίστις ὅλων μας, ἀποτελεῖ τὸν πολικὸν ἀστέρα τῆς πορείας μας πρὸς τὴν Ἐθνικὴν ἀλλαγήν, τὴν ὁποίαν προσδοκᾷ ὁ Ἀρχηγός μας καὶ Πρωθυπουργὸς κ. Γεώργιος Παπαδόπουλος καὶ ἀξιοῖ ἐντόνως διὰ τοῦ προσωπικοῦ του παραδείγματος ὁ Προϊστάμενος

τῆς ὅλης Διοικήσεως Ὑπουργὸς καὶ Λαοφίλητος Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Στυλιανὸς Παττακός».

Πρόεδρος (κ. Δ. Ρῖτσος): Ὁ κ. Δήμαρχος Ἁγίου Νικολάου, καίτοι δὲν εἶναι νομικός, ἀνέπτυξεν ἐξόχως τὸ θέμα. Ὡς νομικὸς τὸν συγχαίρω. Ἐπειδὴ ὁ ὁμιλητής, ὡς εἶπεν, δὲν εἶναι νομικός, ἴσως νὰ μὴ ἠμπορῇ νὰ ἀπαντήσῃ εἰς ἐρωτήσεις νομικάς. Ἐάν τις ἐπιθυμῇ νὰ ὑποβάλῃ ἐρωτήσεις, ἂς ἀπευθυνθῇ εἰς τὸ Προεδρεῖον καὶ θὰ λάβῃ ἀπάντησιν ἀπὸ ἐμέ.

Νομάρχης Ρεθύμνης: Εἷς ἓν σημεῖον τῆς ὁμιλίας του, εἶπεν ὁ ὁμιλητής, ὅτι ἡ ἐκτίμησις τῆς ζημίας πρέπει νὰ γίνεται ὑποκειμενικῶς. Τοῦτο δὲν εἶναι σωστὸ καὶ πρέπει νὰ διορθωθῇ.

Πρόεδρος (κ. Δ. Ρῖτσος): Σωστὴ ἡ παρατήρησίς σας, κ. Νομάρχα, διότι οἱ Δήμαρχοι εὐθύνονται δι' ἀντικειμενικὰς ζημίας.

Δήμαρχος Περιστερίου: Κύριε Πρόεδρε, ἤθελα νὰ κάμω μίαν πρότασιν διὰ τὴν παραγραφήν. Νὰ καθορισθῇ εἰδικὴ δωσιδικία διὰ τοὺς δημάρχους διὰ νὰ μὴ ἐκκρεμοῦν ἀγωγαὶ εἰς βάρος τῶν Δημάρχων. Νὰ γίνῃ εἰδικὴ δωσιδικία καὶ νὰ εἶναι ταχυτάτη ἡ ἐκδίκασις.

Πρόεδρος (κ. Δ. Ρῖτσος): Θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ πρότασίς σας καὶ τὸ Προεδρεῖον θὰ ἀποφασίσῃ σχετικῶς.

Ὁ κ. Δήμαρχος Καλαμῶν ἔχει τὸν λόγον, μὲ θέμα τῆς ὁμιλίας:

«Οἰκολογία».

κ. Κ. ΚΟΥΤΟΥΜΑΝΟΣ (Δήμαρχος Καλαμῶν):

«Κύριοι σύνεδροι, πρὶν ἀρχίσω τὴν ὁμιλίαν μου, θὰ σᾶς ἐξομολογηθῶ τιῦτο: Ὅταν μοῦ ἀνετέθη ἡ διαπραγμάτευσις τοῦ θέματος «Οἰκολογία», ὁμολογῶ ὅτι οὔτε κἂν ἐγνώριζα τὴν σημασίαν τῆς λέξεως «οἰκολογία». Πῆρα εἰς τὸ τηλέφωνον τὸν κ. Χαλδέζον καὶ τὸν παρεκάλεσα νὰ μοῦ ἀλλάξῃ τὸ θέμα. Ὁ κ. Χαλδέζος μοῦ ἀπήντησεν, ὅτι τὸ θέμα καὶ τὸν ὁμιλητὴν ὥρισεν ὁ ἴδιος ὁ κ. Παττακός. Κατόπιν τούτου, ὡς ἀντιλαμβάνεσθε, κύριοι Σύνεδροι, δὲν ἠμποροῦσα νὰ ἐπιμείνω δι' ἀλλαγήν.

Ὅταν ἤρχισα ὅμως, νὰ μελετῶ καὶ νὰ ἀσχολοῦμαι μὲ τὸ θέμα τὸ ἐνδιαφέρον μου συνεχῶς ηὔξανε διὰ τὴν «οἰκολογίαν» καὶ εἶμαι ὑποχρεωμένος σήμερον νὰ δηλώσω ἐνώπιον ὅλων σας ὅτι εὐγνωμονῶ τὸν κ. Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ποὺ μοῦ ἀνέθεσε νὰ πραγματευθῶ τὸ θέμα τοῦτο.

Οἰκολογία, κύριοι, εἶναι ἕνα σύνολον γνώσεων περὶ τοῦ ἐν γένει φυσικοῦ περιβάλλοντος καὶ τῶν σχέσεων αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀποίκους τῆς γῆς, δηλαδὴ τὰ φυτά, τὰ ζῶα καὶ τὸν ἄνθρωπον.

Αἱ πληγαὶ αἱ ὁποῖαι διαβιβρώσκουν τὰς μεγαλοπόλεις, ἢ τὰς ζούγκλας ἀπὸ «μπετὸν» ὅπως τὰς ἀποκαλοῦν οἱ Κοινωνιολόγοι, ὅπως «ἡ Κοινωνικὴ

«πίεσις» καὶ ἡ ὑπερβολικὴ ἀναγκαστικὴ ἔντασις ζωῆς ἡ ὁποία εἶναι ἕτοιμη νὰ ἀνατινάξῃ, τὸ πᾶν σὰν δυναμίτιδα.

Οἱ τρομεροὶ ἐκκωφαντικοὶ θόρυβοι, ἡ κυκλοφοριακὴ ἀσφυξία διὰ τὰς μεγάλας πόλεις, ἡ δυσκολία διὰ τὰς μικράς, ἡ ὁποία παραλύει τὴν κίνησιν καὶ κλονίζει τὸ νευρικὸν σύστημα τοῦ ἀνθρώπου.

Καὶ ἡ παγκόσμιος ἐκστρατεία τῶν παραγόντων κατὰ τῆς ρυπάνσεως καὶ μολύνσεως τοῦ βιολογικοῦ περιβάλλοντος τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ μείωσις τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς προστασίας τῆς φύσεως καὶ τοῦ ἀστικοῦ περιβάλλοντος, ἐπανέφερον εἰς τὴν ἐπικαιρότητα ἕναν ἐπιστημονικὸν κλάδον, ὁ ὁποῖος χρονολογεῖται ἀπὸ αἰῶνος περίπου, τὴν Καλουμένην Οἰκολογίαν (Ecology) ἡ ὁποία ἐξηγεῖ τὴν διαμόρφωσιν τῶν φαινομένων αὐτῶν καὶ τῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα δημιουργοῦν καὶ ἐρευνᾷ τὴν ἀντιμετώπισίν των.

Ἐπομένως διὰ τοῦ ὅρου «Οἰκολογία» ἐννοοῦμεν ἕνα σύνολον γνώσεων περὶ τοῦ ἐν γένει φυσικοῦ περιβάλλοντος καὶ τῶν σχέσεων αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀποίκους τῆς γῆς δηλαδὴ τὰ φυτά, τὰ ζῶα καὶ τὸν ἄνθρωπον.

Εἰδικώτερον πρόκειται διὰ ἕνα κλάδον τῆς βιολογίας ὁ ὁποῖος ἐξετάζει τὰς σχέσεις τῶν διαφόρων ὀργανισμῶν ζωϊκῶν καὶ φυτικῶν, πρὸς τὸ φυσικὸν περιβάλλον. Περιλαμβάνει ἐρεύνας σχετικὰς πρὸς τὰς ἀνάγκας τῶν ὀργανισμῶν, οἱ ὁποῖοι ζοῦν εἰς τὴν ἰδίαν περιοχήν, πρὸς τὸν ἀνταγωνισμὸν ὁ ὁποῖος ὑφίσταται μεταξὺ τῶν διαφόρων ὀργανισμῶν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς τροφῆς καθὼς ἐπίσης καὶ τὰς ἐπιδράσεις τῶν διαφόρων ὀργανισμῶν ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος.

Ἡ «Οἰκολογία» ὡς ἐπιστήμη ἀναφέρεται :

εἰς τὰ φυτὰ (οἰκολογία τῶν φυτῶν) ἢ φυτικὴ οἰκολογία.

εἰς τὰ ζῶα (οἰκολογία τῶν ζώων) ἢ ζωϊκὴ οἰκολογία.

εἰς τὸν Ἄνθρωπον (οἰκολογία τοῦ Ἀνθρώπου) ἢ Ἀνθρωπίνη Οἰκολογία.

Πέραν αὐτῶν ὑφίσταται καὶ ἡ Γενικὴ Οἰκολογία.

Πρὸ ἑκατὸν περίπου ἐτῶν, ἡ Οἰκολογία καθιερώθη ὡς ὅρος καὶ ἐφημόζετο κυρίως εἰς τὰς προσαρμογὰς τῶν ὀργανισμῶν εἰς τὰς συνθήκας τοῦ περιβάλλοντος.

Ἐν συνεχείᾳ εἰσῆλθεν ὁ ὅρος αὐτὸς εἰς τὰς ἀνθρωπιστικὰς ἐπιστήμας εἰς τὴν ἀνθρωπογεωγραφίαν καὶ εἰς τὴν Κοινωνιολογίαν.

Ἡ οἰκολογικὴ ἔρευνα δὲν ἐχρησιμοποιήθη μόνον ἀπὸ Κοινωνιολόγους ἀλλὰ περισσότερον ἀπὸ οἰκονομολόγους, κοινωνικοὺς ἐρευνητάς, ἐπιχειρηματίας, καὶ ἱνστιτοῦτα Κοινωνικοῦ Προγραμματισμοῦ καὶ σχεδιασμοῦ.

Ἀλλὰ ποία εἶναι ἡ ἔννοια τῆς Οἰκολογίας καὶ τὸ ἀντικείμενόν της ;

Διατί τόσον ἐνδιαφέρον περὶ τὴν σπουδήν της ; Καὶ ἐπὶ πλέον πῶς δυνάμεθα νὰ προσεγγίσωμεν αὐτὸ τὸ ἀντικείμενον ;

Καὶ τέλος τί θέσιν ἔχει ἡ Οἰκολογία αὐτὴ εἰς ἕνα Συνέδριον Δήμων καὶ Κοινοτήτων ; Πολλῷ δὲ μᾶλλον ὅταν πρόκειται περὶ Κλάδου τῆς Βιολογίας. Τὰ ἐρωτήματα εἶναι δύσκολα, θὰ προσπαθήσωμεν νὰ τὰ κατανοήσωμεν καὶ θὰ ἐπιδιώξωμεν μέσα εἰς τὸ μικρὸν χρονικὸν διάστημα ποὺ μᾶς διατίθεται νὰ

σκιαγραφήσωμεν τὴν θέσιν μας, ἡμῶν τῶν ἀσκούντων τὴν Αὐτοδιοίκησιν ἔναντι τῆς ἀξίας τῆς Οἰκολογίας.

Ἡ βασικὴ ἔννοια τῆς Οἰκολογίας εἶναι ἡ μελέτη τῶν ἐμβίων ὄντων ἐν σχέσει μὲ τὸ φυσικὸν περιβάλλον, εἰς τὸ ὁποῖον διαβιοῦν φυσικοχημικαὶ συνθῆκαι τοῦ ἐδάφους, ζωϊκὸς καὶ φυσικὸς ἀνταγωνισμός, τοπογραφία καὶ θέσις τόπων, κλῖμα.

Κατ' ἄλλους μελετητὰς «Οἰκολογία εἶναι ἡ μελέτη τοῦ ὀργανισμοῦ εἰς τὴν κατοικίαν του». Ἡ λέξις Οἰκολογία ἐτυμολογεῖται ἐκ τῶν ἑλληνικῶν λέξεων ο ἶ κ ο ς καὶ λ έ γ ω πραγματεύεται τὰ τοῦ οἴκου, δηλαδὴ τοῦ χώρου ἔνθα διαβιοῦν οἱ διάφοροι ὀργανισμοὶ (φυτὰ καὶ ζῷα).

Πάντως συνήθως ὁρίζεται ἡ Οἰκολογία ὡς μελέτη τῶν σχέσεων ὀργανισμῶν πρὸς τὸ περιβάλλον των ἢ ἡ ἐπιστήμη ἀλληλοσυνδέσεων τῶν ζώντων ὀργανισμῶν πρὸς ἀλλήλους καὶ ὡς πρὸς τὸ περιβάλλον των, ἢ κ α ὶ ἡ ἐ π ί δ ρ α σ ι ς τ ο ῦ π ε ρ ι β ά λ λ ο ν τ ο ς ἐ π ' α ὐ τ ῶ ν.

Νομίζω πληρέστερος ὁρισμὸς τῆς «Οἰκολογίας» θὰ εἶναι ἡ ἐπιστήμη τῆς προστασίας τῆς ζωῆς εἰς ὁλόκληρον τὸν δημιουργικὸν πλοῦτον της.

Ὀλίγα τινὰ περὶ φυτικῆς καὶ ζῳϊκῆς Οἰκολογίας.

Ἡ φυτικὴ Οἰκολογία ἐνεφανίσθη ὡς ἐπιστήμη τὸ τελευταῖον ἥμισυ τοῦ 19ου αἰῶνος μὲ τὰς ἐργασίας τοῦ Hackel (Χάκελ) καὶ τοῦ Warming (Γουώρμιν). Ὁ Γερμανὸς Χάκελ εἰσήγαγε τὸν ὅρον Οἰκολογία ὁ ὁποῖος τὸν ἐχρησιμοποίησεν ἵνα ἀναφερθῇ εἰς μελέτην ἐπὶ ἐπιδράσεως τοῦ περιβάλλοντος ἐπὶ τῶν ζώων.

Σήμερον κατέχει μίαν ἀνεγνωρισμένην θέσιν εἰς ὅλα τὰ συγγράμματα τῆς Βοτανικῆς.

Ἡ Οἰκολογία τῶν φυτῶν διεπίστωσε ὅτι τὰ φυτά, ὅταν δὲν παρεμποδίζωνται ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, τείνουν νὰ ὁμαδοποιοῦνται εἰς «Κοινότητας».

Αὗται αἱ Κοινότητες σχηματίζονται ἀπὸ φυτὰ διαφόρων εἰδῶν τὰ ὁποῖα ἀξιώνουν βεβαίως καταστάσεις καὶ μέσα διὰ τὴν ἀνάπτυξίν των καὶ τὴν ἀναπαραγωγήν των ἐντὸς περιοχῶν αἱ ὁποῖαι ἀπεκλήθησαν «φυσικοὶ χῶροι ἢ Βιότοποι». Οἱ βοτανολόγοι ἀνεκάλυψαν μίαν ἀδιάκοπον πάλην διὰ τὴν ὕπαρξιν ἐντὸς τῆς «φυσικῆς Κοινότητος» φυτῶν τῶν ὁμοίων εἰδῶν συναγωνιζομένων μὲ ἕνα ἄλλο εἶδος, διὰ τὸ φῶς, ὑγρασίαν, τροφήν, θερμότητα καὶ ἄλλας ζωτικὰς ἀνάγκας ὥστε νὰ κρατήσουν μίαν χρήσιμον θέσιν. Ἀφ' ἑτέρου ἡ σχέσις μεταξὺ διαφορετικῶν εἰδῶν φυτῶν, τῶν ὁποίων αἱ ἀνάγκαι δὲν εἶναι αἱ αὐταί, εἶναι τοῦ εἴδους ἡ ὁποία δύναται νὰ ὀνομασθῇ «ἀσυνείδητος συνεργασία» ἡ ὁποία ἀποβλέπει εἰς Κοινὸν ὄφελος.

Ὁ Δανὸς βοτανολόγος E. Warming εἰς μίαν ἐργασίαν του τὸ 1909 παρέθεσεν ὡς ἕνα παράδειγμα μιᾶς τοιαύτης σχέσεως τὴν βοήθειαν τὴν ὁποίαν τὸ βρῦον παρέχει εἰς τὸ πεῦκον προλαμβάνον τὸ ἔδαφος ἀπὸ τὴν ξηρασίαν καὶ τὴν βοήθειαν τὴν ὁποίαν τὰ πεῦκα, ἀντιστρόφως, προσφέρουν εἰς τὸ βρῦον προνοοῦντα τὴν σκιάν. Αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς σχέσεως ὠνομάσθη «συμβίωσις».

Εἶναι ἕνας ὅρος τὸν ὁποῖον οἱ κοινωνιολόγοι ἐδανείσθησαν ἀπὸ τοὺς βοτανολόγους καὶ εὑρέθη χρήσιμος εἰς τὴν ἑρμηνείαν τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων εἰς τὴν Κοινότητα.

Τέλος οἱ φυτικοὶ οἰκολόγοι διερεύνησαν ὅτι αἱ κοινωνίαι τῶν φυτῶν βαίνουν διὰ μέσου ἑνὸς βεβαίου ζωϊκοῦ κύκλου, ἀνταποκρινομένου εἰς τὴν ἀνάπτυξιν εἰς ὅλα τὰ στάδια τῆς ζωῆς.

Ἡ οἰκολογία τῶν φυτῶν ἐβοήθησεν εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς ἐπιστήμης τῆς οἰκολογίας τῶν ζώων καὶ τῆς οἰκολογίας τοῦ Ἀνθρώπου.

Ἡ οἰκολογία τῶν ζώων ἢ ζωϊκὴ Οἰκολογία ἐνεφανίσθη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 20οῦ αἰῶνος. Ἡ συστηματικὴ ἀνάπτυξις ἀρχίζει τὸ 1913 ὅτε ἐδημοσιεύθη τὸ ἔργον τοῦ Adams «Guide to the study of animal Ecology» (Ὁδηγὸς εἰς τὴν μελέτην τῆς οἰκολογίας τῶν ζώων). Πάντως ἡ ζωϊκὴ οἰκολογία ὑστερεῖ.

Ὁ Κλάδος τῆς «Οἰκολογίας τοῦ Ἀνθρώπου (Human Ecology) (Χιούμαν Ἐκόλοζι) ἐνεφανίσθη τὸ πρῶτον τὸ 1921 εἰς τὸ ἔργον τῶν Park (Πὰρκ) καὶ Barges (Μπάργκες) «Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἐπιστήμην τῆς Οἰκολογίας τοῦ Ἀνθρώπου».

Ἡ ἀνθρωπίνη οἰκολογία εἶναι ἕνας ἀρκετὰ μεγάλος Κλάδος τῆς Κοινωνιολογίας. Οἱ ἀμερικανοὶ Κοινωνιολόγοι ἔστρεφαν τὴν οἰκολογίαν εἰς τὴν μελέτην τῶν κοινωνικῶν γεγονότων, ἰδίως δὲ τὴν μελέτην τῶν Ἀστικῶν καὶ Ἀγροτικῶν Κοινοτήτων (Ἀστικὴ καὶ Ἀγροτικὴ Οἰκολογία). Ἀποβλέπει δὲ ἡ Ἀνθρωπίνη Οἰκολογία εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν παραγόντων οἱ ὁποῖοι περιλαμβάνονται εἰς τὰ μεταβαλλόμενα ὑποδείγματα ρυθμίσεων ἐντὸς τοῦ χώρου τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῶν θεσμῶν οἱ ὁποῖοι προκύπτουν ἀπὸ τὴν ἀλληλοεξάρτησιν τῶν ζώντων ὄντων εἰς ἕνα μεταβαλλόμενον Πολιτισμόν.

Ἡ ἀνθρωπίνη οἰκολογία δὲν ἔχει πολλὰ κοινὰ σημεῖα μὲ τὴν φυτικὴν καὶ ζωϊκὴν οἰκολογίαν, διότι ἐνῷ αἱ συμβιωτικαὶ διαδικασίαι εἶναι ὅμοιαι δι' ὅλους τοὺς ὀργανισμούς, ὁ τρόπος λειτουργίας των εἰς τὴν ἀνθρωπίνην Κοινότητα δυσκόλως συγκρίνεται μὲ τοὺς περιορισμοὺς τῆς τροφῆς καὶ τοὺς ἐλέγχους τοῦ περιβάλλοντος οἱ ὁποῖοι ὑπάρχουν εἰς τὰ φυτὰ καὶ κατωτέρας ζωϊκῆς Κοινότητος.

Ὁ Ἄνθρωπος ὡς πολιτισμένον ὂν δύναται νὰ τροποποιῇ τὸ φυσικόν του περιβάλλον, δημιουργεῖ ὁ ἴδιος τὸν «μεταβολισμὸν τῆς φύσεως».

Τὸ πρόβλημα.

Τόσον εἰς τὴν Γενικὴν Οἰκολογίαν ὅσον καὶ τῆς τοιαύτης εἰς τὰ φυτά, ζῷα, ἄνθρωπον δεσπόζει ἕνα πρόβλημα :

Τὸ πρόβλημα τῆς ἁρμονίας καὶ ἰσορροπίας.

Τὸ πρόβλημα τοῦτο εἴτε ἀφορᾷ εἰς μίαν ἐκ τῶν προτέρων ὑφισταμένην κατάστασιν, ἡ ὁποία κατ' ἀνάγκην πρέπει νὰ διασφαλίζεται εἴτε ἀφορᾷ εἰς τὴν διατήρησιν τῶν ἐπιθυμητῶν ὁρίων κατὰ τὴν ἀξιοποίησιν (ἢ ἐκμετάλλευσιν) ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου ὡρισμένων ἰδιοτήτων τῆς φύσεως περισσότερον τῶν λοιπῶν.

Ἡ πρώτη μορφὴ τοῦ προβλήματος ἀφορᾷ εἰς τὴν στατικὴν κατάστασιν, ἡ δευτέρα εἰς δυναμικήν.

Πάντως τὸ πρόβλημα τίθεται ὁσάκις, ἕνεκα λόγων φυσικῶν ἢ τεχνικῶν διαταραχθῇ ἡ ἰσορροπία, ἢ ἄλλως ἡ ἁρμονία, ἡ ὁποία ὑφίσταται ἐντὸς τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος.

Π.χ. Εἰς μίαν λίμνην ὑφίσταται σὺν τοῖς ἄλλοις μία ποσότης φυτῶν καὶ μία ποσότης ἰχθύων, τὸ καλούμενον ἰχθυοαπόθεμα ἀποτελεῖται ἀπὸ ἰχθῦς σαρκοφάγους (π.χ. Πέστροφες) καὶ φυτοφάγους (π.χ. Κέφαλοι).

Μεταξὺ τῶν δύο τούτων εἰδῶν ἰχθύων ὑπάρχει μία ἀναλογία, μία κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον, σταθερὰ σχέσις, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ σαρκοφάγοι ἰχθύες τρέφονται διὰ τῶν φυτοφάγων τοιούτων.

Καὶ γεννᾶται τὸ ἐρώτημα :

Πῶς διατηρεῖται ἡ ἀναλογία αὕτη διὰ τῆς ὁποίας διασφαλίζεται ἡ ἁρμονία, ἡ ἰσορροπία μεταξὺ τῶν ποσοτήτων τῶν δύο εἰδῶν ἰχθύων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ προϋπόθεσιν, ἀπαραίτητον διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ζωῆς εἰς τὸν χῶρον τοῦτον.

Ἡ ἀπάντησις εἶναι ἁπλῆ.

Διατηρεῖται, διότι οἱ φυτοφάγοι ἰχθύες πολλαπλασιάζονται περισσότερον παρ' ὅ,τι οἱ σαρκοφάγοι.

Ἂν θελήσωμεν νὰ αὐξήσωμεν τοὺς σαρκοφάγους ἰχθῦς ἐντὸς τῆς σχετικῶς μικρᾶς ταύτης λίμνης καὶ μεταφέρομεν τοιούτους ἀπὸ ἄλλας περιοχὰς καὶ δὴ εἰς ποσότητας σημαντικάς, θὰ διαταραχθῇ ἡ ἀναλογία, ἡ ὁποία ὑφίσταται μεταξὺ τῶν δύο εἰδῶν ἰχθύων, ὁπότε θὰ προκύψῃ καὶ τὸ πρόβλημα τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἰσορροπίας.

Τὸ ἴδιο πρόβλημα βεβαίως, δυνατὸν νὰ προκύψῃ καὶ ἐξ ἄλλων λόγων. Οὕτως ἂν ρυπανθοῦν τὰ ὕδατα τῆς λίμνης θὰ ἔχωμεν μείωσιν τῆς ἰχθυοπαραγωγῆς καὶ δὴ εἴτε ἄμεσον εἴτε ἔμμεσον διὰ τῆς καταστροφῆς μέρους τῶν φυτῶν τῆς λίμνης, ἐξ ὧν διατρέφονται οἱ ἰχθύες.

Καὶ αὐτὰ μὲν ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν μορφὴν τοῦ προβλήματος τῆς ἰσορροπίας ὑπὸ τὴν στατικὴν αὐτοῦ ἄποψιν.

Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ ἡ ἄλλη ἄποψις τοῦ προβλήματος, ἡ δυναμική.

Ὁ Ἄνθρωπος, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι καὶ αὐτὸς εὑρίσκεται ὁμοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν ἐμβίων ἐντὸς τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος καὶ συχνάκις φροντίζει μέχρις ἑνὸς βαθμοῦ νὰ προσαρμόζεται πρὸς αὐτό, ὄχι μόνον δὲν ἀφήνει τὸν ἑαυτόν του νὰ ὑπακούσῃ κατὰ τρόπον ἀπόλυτον εἰς τὴν φύσιν, ἀλλὰ ἐπὶ πλέον ἐνίοτε φροντίζει νὰ ἐπεμβαίνῃ καὶ νὰ διαταράσσῃ τὴν ἰσορροπίαν εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρεται ἡ οἰκολογία τῶν ζώων καὶ τῶν φυτῶν.

Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτάς, ὁ ἄνθρωπος φροντίζει νὰ διατηρῇ τὴν διάταξιν ταύτην ἐντὸς ὡρισμένων ὁρίων καὶ δὴ ὑπὸ προϋποθέσεις.

Εἶναι γεγονός, ὅτι διὰ τῆς ἀναλύσεως καὶ τῆς ἐκ νέου συνθέσεως τῶν ὑλῶν ἐπετεύχθησαν ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα οὐδέποτε ἡ φύσις μόνη της θὰ παρεῖχεν ὡς προϊόντα τοῦ φυτικοῦ Κόσμου.

Καὶ εἶναι ἐπίσης γεγονός, ὅτι συνετελέσθησαν τοιαῦται βελτιώσεις εἰς τὰ φῦλα τῶν ζώων ἐκ τῶν τεχνητῶν διασταυρώσεων, ὥστε νὰ ἔχωμεν σήμερον παραγωγὴν εἰς τὸν ζωϊκὸν κόσμον πολλαπλασίαν τοῦ παρελθόντος.

Πάντως καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτάς, ἡ τάσις, τοὐλάχιστον πρὸς τὴν ἰσορροπίαν, ὑφίσταται καὶ ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ ἄνθρωπος παύσῃ νὰ ἐπιδρᾷ ἐπὶ τοῦ συγκεκριμένου χώρου τοῦ περιβάλλοντος, εἴτε ἄρχεται ἡ ἀποκατάστασις αὐτῆς (τῆς ἰσορροπίας) εἴτε ἀκολουθεῖ ἡ καταστροφή.

Π.χ. Μία ἀγελάς, ἀποδίδει φυσιολογικῶς 5-10 χλγρ. γάλακτος ἡμερησίως. Ἡ ἀγελὰς αὕτη ζῇ φυσιολογικῶς, ἀντέχει εἰς τὸ ψῦχος καὶ τὰς λοιπὰς συνθήκας τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος ἀναζητεῖ τὴν τροφὴν κ.λπ. Μία βελτιωμένη ἀγελὰς δύναται νὰ ἀποδώσῃ ἀκόμη καὶ 30 χλγρ. γάλακτος ἡμερησίως. Χρειάζεται ὅμως ἐνίσχυσιν, προστασίαν ἀπὸ τὸ ψῦχος, προσφορὰν ὅλης τῆς τροφῆς, κ.λπ. διότι τὸ ζῷον τοῦτο εἶναι λίαν εὐπαθὲς καὶ ἡ τοιαύτη μεταχείρισίς του ἀποτελεῖ βιολογικῶς παραφωνίαν τῆς φύσεως.

Τὰ ἀνωτέρω παραδείγματα ἀφεώρων τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν διατάραξιν τῆς ἰσορροπίας ἐπὶ τοῦ φυτικοῦ ἢ ζωϊκοῦ κόσμου.

Καὶ εἰς τὸν χῶρον τῆς οἰκολογίας τοῦ ἀνθρώπου ὑφίσταται τὸ πρόβλημα τῆς ἰσορροπίας. Καὶ ἄνθρωπος ζῇ ἐντὸς τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος καὶ προσαρμόζεται κατ' ἀνάγκην βιολογικῶς πρὸς αὐτό.

Ἀλλ' ἐνῷ ὑφίσταται ἀναγκαία ἡ προσαρμογὴ πρὸς τὸ περιβάλλον οὗτος πάντοτε προσπαθεῖ νὰ ἐπιδρᾷ τόσον ἐπὶ τοῦ περιβάλλοντος ὥστε τελικῶς ἀνατρέπει τελείως τὴν φύσει ὑπάρχουσαν ἰσορροπίαν.

Ἀποτέλεσμα δὲ τῆς δράσεώς του εἶναι ὅτι δέχεται καὶ ὁ ἴδιος ἐπιδράσεις καὶ δὴ εἴτε ἀμέσως ἢ ἐμμέσως.

Ἐπὶ παραδείγματι :

Ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος τῶν πόλεων χρησιμοποιεῖ τὸν Κλιματισμὸν καὶ συχνάκις τρέφεται ὑπὲρ τὸ δέον καὶ γενικῶς φροντίζει διὰ τὰς ἀνέσεις του.

Αἱ πολλαὶ ὅμως ἀνέσεις ἀπομακρύνουν αὐτὸν ἀπὸ τὴν φύσιν καὶ τὸν καθιστοῦν εὐπρόσβλητον ἀπὸ ἀνωμάλους καιρικὰς συνθήκας κ.λπ. ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ζήσῃ παρὰ μόνον ὑπὸ εἰδικὰς συνθήκας περιβάλλοντος τὰς ὁποίας ὁ ἴδιος δημιουργεῖ.

Τὸ τελευταῖον ὅμως καιρὸν ὁ Ἄνθρωπος ὑφίσταται καὶ ἐμμέσους ἐπιδράσεις, ἐκ τῆς ἀνατροπῆς τῆς ἰσορροπίας τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος ἐντὸς τοῦ ὁποίου ζῇ. Αἱ ἄμεσοι αὗται ἐπιδράσεις εἶναι προϊὸν τοῦ τεχνικοῦ μας πολιτισμοῦ καὶ παρατηρεῖται κυρίως εἰς τὰς μεγάλας πόλεις, χωρὶς νὰ ἐλλείπουν βεβαίως καὶ ἀπὸ τὰς μικρὰς τοιαύτας, εἰς ἃς κυρίως αἱ λειτουργίαι τῶν ἐπὶ μέρους Κοινωνικῶν δραστηριοτήτων εἶναι ἀπρογραμμάτιστοι.

Οἱ ἄνθρωποι τῶν πόλεων φροντίζοντας συνεχῶς διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν ὅσον τὸ δυνατὸν ἄνετον βίον, παραγνωρίζουν τὸ φυσικὸν περιβάλλον, τὸ ἀντικαθιστοῦν μὲ ἀνθρώπινα κατασκευάσματα καὶ ἀνατρέπουν ἔτσι τὴν ἰσορροπίαν ὁ ὁποία πρέπει νὰ ὑφίσταται διὰ νὰ ἐξασφαλίζωνται οἱ ὅροι διαβιώσεως, οἱ ὁποῖοι μόνον ἀπὸ τὴν φύσιν προσφέρονται. Ἐκ τῆς ἀνατροπῆς τῆς

ἰσορροπίας εἰς τὸν τομέα προκύπτουν καὶ τὰ γνωστὰ προβλήματα τῆς συγχρόνου Πολεοδομίας.

Ἐδῶ, κ. Συνάδελφοι, σταματῶ διότι ἀπ' ἐδῶ καὶ πέρα ἀρχίζει ὁ ρόλος μας, ἡμῶν τῶν ἀσκούντων τὴν αὐτοδιοίκησιν. Ἀπ' ἐδῶ καὶ πέρα καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν στιγμὴν καὶ ἀπὸ τὸ Συνέδριον τοῦτο καὶ ἀπὸ τὴν φιλόξενον αὐτὴν Πόλιν, ἀρχίζει ἡ οὐσιαστικὴ ἀποστολή μας, ἡ ὁποία συνίσταται πλέον εἰς τὴν εὐθύνην ἥτις πίπτει ἐπὶ τῶν ὤμων μας διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἰσορροπίας μεταξὺ τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τοῦ περιβάλλοντος τῆς πόλεώς μας εἴμεθα οἱ παράγοντες οἱ τηρηταὶ τῶν ὁρισμάτων τῆς νέας αὐτῆς ἐπιστήμης τῆς οἰκολογίας ὑπὸ τὴν γενικωτέραν ἔννοιάν της.

Διότι ἡ Γενικὴ Οἰκολογία δὲν περιορίζεται εἰς τὸ προκαθορισθὲν ἀντικείμενόν της ἤτοι εἰς τὴν ἔρευναν τῶν προσαρμογῶν τῶν ὀργανισμῶν εἰς τὰς συνθήκας τοῦ περιβάλλοντος καὶ τῆς ἀλληλεπιδράσεως τοῦ περιβάλλοντος καὶ ἐμβίων ὄντων.

Π.χ. Ἀναφέρομαι εἰς τὸ φυτικὸν βασίλειον ὡς τὸ περισσότερον ἀθῷον. Ἕν δένδρον π.χ. φύεται ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει ἔδαφος καὶ αἱ λοιπαὶ συνθῆκαι προσαρμογῆς. Πλὴν ὅμως, ἐν συνεχείᾳ τὸ δένδρον τοῦτο ἐπιδρᾷ καὶ αὐτὸ μὲ τὴν σειράν του ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ τῶν λοιπῶν συνθηκῶν.

Αὐτὸ τὸ σύνολον τῶν σχέσεων πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις τῆς ζωῆς ἀποτελεῖ ἀντικείμενον τῆς Γενικῆς Οἰκολογίος.

Ἡ ὑπακοὴ τῶν ἀνθρώπων εἰς τὸ φυσικὸν περιβάλλον, εἰς τὴν φύσιν, γίνεται, ἐπὶ σκοπῷ κατακτήσεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου.

Μάλιστα (δὲ καὶ) οἱ γεωγράφοι στρέφουν τὴν προσοχήν των πρὸς τὰς βαρείας μεταμορφώσεις τὰς ὁποίας ἐπέφερον τὰ ἀνθρώπινα ἀθροίσματα εἰς τὸ φυσικὸν περιβάλλον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ὁ ἄνθρωπος διέθετε πρωτόγονα μέσα μέχρι τῆς τεχνικῆς προόδου.

Μερικοὶ Ἀμερικανοὶ Κοινωνιολόγοι, ἐξ ἄλλου ἐπέτυχον νὰ στρέψουν τὴν Οἰκολογίαν εἰς τὴν μελέτην τῶν ἀντικειμένων τῆς Κοινωνιολογίας. Οὗτοι ἐπιδιώκουν τὴν γνῶσιν τῶν συνόλων τῶν συνδεομένων διὰ δικτύου σχέσεων. Πρὸς τοῦτο προβαίνουν εἰς τὸν καθορισμὸν ὁμοιογενῶν χώρων ἐντὸς τῶν ὁποίων τὰ κοινωνικὰ γεγονότα παρουσιάζουν τοὺς αὐτοὺς χαρακτῆρας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπιτρέπει τὴν ἔρευναν τῶν ἀλληλεξαρτήσεων. Οὕτω γεννᾶται ἡ ἀνάγκη τῆς μελέτης τοῦ συνόλου τῶν διαβιούντων ὀργανισμῶν εἰς μίαν κοινωνίαν ἡ ἀνάγκη τῆς δομῆς τῶν πόλεων.

Ἀξιολόγησις τῶν δεδομένων.

Τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα συνθέτουν τὸ φυσικὸν περιβάλλον (γῆ, ὕδωρ, ἀὴρ χλωρίς, πανίς, ἄνθρωπος) ἑκάστης περιοχῆς, ἀπαντῶνται εἰς ὡρισμένας ποσότητας αἱ ὁποῖαι προσδιορίζουν ἓν εἶδος ἁρμονίας ἢ ἰσορροπίας.

Ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ προσπαθείᾳ νὰ δαμάσῃ ὡρισμένα ἐκ τῶν στοιχείων

αὐτῶν πρὸς καλλιτέρευσιν τῆς ζωῆς του, βάλλει πάντοτε κατ' αὐτοῦ, καὶ δή, εἴτε εὐσυνειδήτως, εἴτε τυχαίως μὲ ἀποτέλεσμα νὰ διαταράσσῃ τὴν ὑπάρχουσαν ἰσορροπίαν καὶ δὴ πολλάκις εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὥστε νὰ γεννῶνται προβλήματα.

Τοιαῦτα προβλήματα, τὰ ὁποῖα ὑφίστανται εἰς ἔντονον βαθμὸν καὶ παρ' ἡμῖν εἶναι ἰδίᾳ :

1) Τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἀστικῶν κέντρων.

2) Τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως.

Ἡ ἐπίλυσις τῶν προβλημάτων αὐτῶν ἐπιβάλλεται ἐκ λόγων βιολογικῶν ἰδίᾳ ἀλλὰ καὶ ἐξ οἰκονομικῶν τοιούτων.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων αὐτῶν ἠγέρθη τὸν τελευταῖον καιρὸν εἰς ὅλον τὸν κόσμον μία ἐκστρατεία προστασίας τῆς φύσεως καὶ ἐλέγχου τῆς μολύνσεως τῆς ἀτμοσφαίρας.

Διάφοροι Διεθνεῖς Ὀργανισμοὶ συνεκροτήθησαν πρὸς τοῦτο, ὅπως ὁ Ὀργανισμὸς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας καὶ Ἀναπτύξεως, ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν Εὐρώπην, ἡ Εὐρωπαϊκὴ Κοινότης, τὸ Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης, ὁ Παγκόσμιος Ὀργανισμὸς, Ὑγείας, ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀντιμετωπίσεως Προβλημάτων τῆς συγχρόνου Κοινωνίας τοῦ ΝΑΤΟ κ.ἄ.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ κίνδυνος ἐμφανίζεται ἐπίσης μεγάλος.

Εἰδικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Τεχν. Ἐπιμ. Ἑλλάδος ἡ ὁποία συνεστήθη μὲ σκοπὸν τὴν μελέτην τῆς μολύνσεως τῆς ἀτμοσφαίρας εἰς τὸν Ἑλληνικὸν χῶρον διεπίστωσε ὅτι ἡ ὑγεία τῶν κατοίκων τῆς πρωτευούσης κινδυνεύει ἀπὸ τὰ διάφορα δηλητηριώδη συστατικὰ μὲ τὰ ὁποῖα ἔχει μολυνθῇ καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ μολύνεται ἡ ἀτμόσφαιρα. Αἱ οἰκονομικαὶ ζημίαι θὰ εἶναι τεράστιαι. Ὑπολογίζεται ὅτι μετὰ μίαν 10ετίαν, καὶ ἐφ' ὅσον ἡ μόλυνσις συνεχισθῇ μὲ τὸν αὐτὸν ρυθμὸν ἡ κατὰ κεφαλὴν ζημία εἰς τὴν Ἑλλάδα θὰ φθάσῃ 1800 δρχ. ἐτησίως, κι' ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ ἡ Ἑλλὰς θὰ ἔχῃ 10 ἑκατομμύρια πληθυσμὸν ἡ ζημία θὰ εἶναι 18 δισεκατομμύρια δρχ.

Ἡ ζημία θὰ προκύψῃ ἐκ τῆς αὐξήσεως τῆς νοσηρότητος τοῦ πληθυσμοῦ, ἐκ τῆς μειώσεως τῆς ἀποδοτικότητος τῶν ἐργαζομένων, ἐκ τῆς σημειουμένης σταδιακῆς καταστροφῆς τῶν ἱστορικῶν μνημείων καὶ γενικῶς τῶν ἔργων τέχνης ἐκ τῆς σταδιακῆς καταστροφῆς ἰδιωτικῶν περιουσιακῶν στοιχείων καὶ ἔργων τοπικῆς ὠφελείας.

Αἱ ἀρνητικαὶ ἐπιδράσεις εἰς τὸ Ἑλληνικὸν φυσικὸν περιβάλλον προκαλοῦνται :

1) Εἰς τὴν Γεωργίαν :

α) ἀπὸ τὴν χρῆσιν ἐντομοκτόνων καὶ φυτοφαρμάκων.

β) ἀπὸ τὴν χρῆσιν λιπασμάτων.

γ) ἀπὸ τὰ ἀπορρυπαντικὰ τῶν κατοικιῶν καὶ

δ) ἀπὸ τὰ γεωργικὰ μηχανήματα.

2) Εἰς τὰ Δάση :

α) ἀπὸ τὰς πυρκαϊάς.
β) ἀπὸ ἐκχερσώσεις διὰ καλλιέργειαν.
γ) ἀπὸ οἰκοπεδοποίησιν.
δ) ἀπὸ ἀλόγιστον ὑλοτομίαν.

3) Εἰς τὴν θήραν :
α) ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον.

4) Εἰς τὰ ὕδατα :
α) ἀπὸ τὰ ἀπόβλητα τῶν ἐργοστασίων.
β) τὰ ἀπόβλητα Τουριστικῶν Ἐγκαταστάσεων.
γ) τὰ ἀπορρίμματα ἀπὸ τὴν οἰκιακὴν χρῆσιν τῶν ὑδάτων.
δ) ἀπὸ τὸ πετρέλαιον.

Ὅλα αὐτὰ διοχετεύονται κατ' ἀνάγκην εἰς ποταμούς, ὑπόγεια ὕδατα, λίμνας καὶ τὴν θάλασσαν.

Περιπτώσεις ρυπάνσεως καὶ μολύνσεως ὑδάτων ἔχουν ἐπισημανθῆ :

α) Εἰς τὴν λίμνην Ἁγίου Παντελεήμονος ἀπὸ τὰ ἀπόβλητα τῆς Βιομηχανίας Πτολεμαΐδος.

β) Εἰς τὸν Πηνειὸν ποταμὸν ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιον Χαρτοποιΐας τῆς Λαρίσης.

Ἡ περίπτωσις αὕτη ἡ ὁποία ἔλαβε διαστάσεις εἰς τὸν τύπον καὶ κατέληξε εἰς τὴν Δικαιοσύνην προκάλεσε τὴν διαμαρτυρίαν 14 παρὰ τὸν Πηνειὸν Κοινοτήτων καὶ τοῦ Δήμου Λαρίσης.

γ) Εἰς τὸν Σαρωνικὸν κόλπον ἀπὸ τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς.

δ) Εἰς τὸν Θερμαϊκὸν ἀπὸ τὸν λιμένα τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τὰ Διϋλιστήρια τῆς ESSO–PAPPAS.

ε) Εἰς τὸν κόλπον Καλλονῆς Μυτιλήνης ἀπὸ τὰ ἀπόβλητα παρακειμένων ἐργοστασίων βυρσοδεψίας ὡς τοῦτο συμβαίνει καὶ εἰς ἄλλας περιοχάς.

Ἡ κατάστασις προβλέπεται νὰ χειροτερεύσῃ εἰς τὸ μέλλον λόγῳ τῆς ἀλματώδους Τουριστικῆς καὶ Βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως.

ζ) Εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις Τουρισμοῦ αἴτινες ἔχουν ἱδρυθῆ κατὰ τὰ 80% εἰς τὰς Ἀκτὰς καὶ τὰ 20% εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας.

η) Εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις Βιομηχανίας.

Μεγάλα τμήματα τοῦ χώρου ἀναπτύσσονται εἰς βιομηχανικὰς ζώνας αἱ ὁποῖαι συγκεντρώνουν βιομηχανικὰ συγκροτήματα, ὅπως Ἐλευσῖνος, Χαλκίδος, Ἀλιβερίου, Λαρύμνης, Θεσσαλονίκης, Βόλου, Λαυρίου, περιοχὰς πλησίον Ἐθνικῶν ὁδῶν Λαμίας–Λαρίσης, Θεσσαλονίκης, Κορίνθου–Πατρῶν.

Αἱ περιοχαὶ αὐταὶ ἐνῷ δὲν εἶναι εἰσέτι μολυσμέναι, θὰ μολυνθοῦν εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον, ἐὰν δὲν ληφθῶσι μέτρα. Ἡ μόλυνσις αὐτὴ ἐπεκτείνεται τόσον εἰς τὰ ὕδατα, ὅσον, καὶ εἰς τὸ ἔδαφος καὶ τὴν ἀτμόσφαιραν.

Μεγάλος παράγων μολύνσεως τῆς Θαλάσσης ἐκτὸς τῶν ὡς ἄνω αἰτιῶν, εἶναι τὸ πετρέλαιον τὸ ὁποῖον ἀπορρίπτουν τὰ πλοῖα κατὰ τὴν πλύσιν τῶν δεξαμενῶν τους ἐν πλῷ.

Γίνεται δεκτόν, ὅτι ρίπτεται τὸ 4% τοῦ φορτίου ἤτοι διὰ διακίνησιν 600.000.000 περίπου τόννων, τὸ 1967 ἐρρίφθησαν στὴν θάλασσαν μὲ τὴν πλύσιν τῶν δεξαμενῶν 2.400.000 τόννων.

Εἰς τὴν Ἀτμόσφαιραν.

Πολλὰ εἶναι τὰ ἐπιβλαβῆ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα λόγῳ τῆς τεχνικῆς προόδου μολύνουν τὴν ἀτμόσφαιραν. Τὸ διοξείδιον τοῦ θείου, τοῦ ἀζώτου, τοῦ ἄνθρακος, ὑδροθείου, αἰθυλενίου, ὑδρογονάνθρακος, ὁ θόρυβος, ὁ κονιορτός, τὰ ἐκπεμπόμενα κατάλοιπα τῆς βιομηχανικῆς δραστηριότητος, τὰ καυσαέρια τῶν αὐτοκινήτων κ.λπ. ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν παράγοντες ρυπάνσεως, μολύνσεως καὶ φθορᾶς, αἱ ἐπιπτώσεις τῶν ὁποίων εἶναι ἀνυπολόγιστοι διὰ τὴν ὑγείαν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ζώων.

Ἔρευνα ἐπὶ διεθνοῦς ἐπιπέδου γενομένη πρὸ 12ετίας ἀπέδειξεν ὅτι μόνον ἀπὸ τὸν θόρυβον χάνονται ἕνα 1.000.000.000 ὧρες κατ' ἔτος.

Οἱ ὧρες αὐτὲς ἀντιστοιχοῦν εἰς ἐτησίαν ἀπώλειαν 500.000 ἀτόμων ἀπὸ τὸ ἐργατικὸν δυναμικόν.

Πολλὰ ἐντομοκτόνα ποὺ χρησιμοποιοῦνται ἀπερίσκεπτα κάνουν κακὸν τόσον εἰς τὰ ζῶα, ὅσον καὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον. Τὰ ὀργανοχλωριοῦχα ὅπως τὸ Ντὶ-Ντὶ-Τὶ ἐξακολουθοῦν ἐπὶ ἔτη νὰ διατηροῦν τὴν τοξικότητά των μέσα εἰς τὸ ἔδαφος ἢ εἰς τοὺς ζωντανοὺς ὀργανισμούς.

Ἤδη ἡ χρῆσις τοῦ Ντὶ-Ντὶ-Τὶ ἔχει περιορισθῆ καὶ εἰς μερικὰς περιπτώσεις ἀπηγορεύθη. Πολὺ ἐντυπωσιακὴ εἶναι ἡ πληροφορία ὅτι ἀνευρέθη εἰς τὸ ἦπαρ πιγκουΐνων D.D.T. εἰς τὰ βάθη τῆς Ἀνταρκτικῆς.

Εἰς τὴν Ἀστικοποίησιν.

Καὶ ἡ ἀστικοποίησις εἶναι ἕνας ἄλλος παράγων βλάβης καὶ μολύνσεως τοῦ περιβάλλοντος καὶ κυρίως τῶν κέντρων ὅπου συγκεντρώνονται βιομηχανίαι. Ἡ ἀπογύμνωσις ἐδάφους ἀπὸ τὴν βλάστησιν, δημιουργία νέων κατοικιῶν, ρύπανσις ὑδάτων, μόλυνσις ἀέρος (καπνοδόχοι καὶ μηχανήματα).

Ἡ βλάβη τοῦ περιβάλλοντος λόγῳ τῆς ἀστικοποιήσεως εἶναι τοιαύτη ὥστε ἐνίοτε νὰ προκαλῇ ἀνησυχίας διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ πληθυσμοῦ.

Πέραν αὐτοῦ τὸ φυσικὸν τοπίον χάνει τὴν ὡραιότητά του καὶ ἐρημοῦται: Π.χ. Ὁ Φαληρικὸς ὅρμος μέχρι τὸ 1930 ἦτο γεμᾶτος ζωὴ μὲ λουτρὰ κήπους, ξενοδοχεῖα κ.λπ. ὅπου κατέβαινον οἱ Ἀθηναῖοι διὰ νὰ ἀπολαύσουν τὸν καθαρὸν ἀέρα.

Ἡ ἐκροὴ τῶν ὑπονόμων μετέτρεψε τὴν περιοχὴ μὲ συνέπεια νὰ καταστραφῇ ἡ παλαιὰ ἐκείνη αἴγλη.

Αὐτὰ εἶναι ἐν ὀλίγοις αἱ δυσμενεῖς ἐπιδράσεις τοῦ τεχνολογικοῦ μας πολιτισμοῦ ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος καὶ κατὰ συνέπειαν ἐπὶ τῆς ζωῆς καὶ ὑγείας τῶν ἀνθρώπων.

Δι' αὐτὸ παρίσταται ἀνάγκη ἐνημερώσεως τοῦ κοινοῦ, ἵνα ἐκτιμήσῃ τὴν σημασίαν τῆς φύσεως καὶ συμβάλλῃ εἰς τὰ μέσα προστασίας αὐτῆς ποὺ εἶναι καὶ προστασία ἰδική του.

Ἡ σωματικὴ ὑγεία καὶ ἡ ψυχικὴ ἠρεμία τῶν ἀνθρώπων τῶν πόλεων εἶναι

ἐπιτακτικὴ καὶ ὑπάρχει καιρὸς καὶ τρόπος ἀκόμη ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὰς περισσοτέρας τῶν πόλεων, νὰ διασφαλισθῇ κατὰ τὸ δυνατὸν τοὐλάχιστον, δι' αὐτὰς ποὺ εἶχον «τὴν τύχην» νὰ μὴ ἔχουν ἐξελιχθῇ βιομηχανικῶς μέχρι σήμερον.

Διότι δύναται νὰ διασφαλισθῇ ἡ κατανομὴ τῆς γῆς τῆς πόλεως, διὰ τὰς διαφόρους χρήσεις τῶν λειτουργιῶν της δι' ἑνὸς πολεοδομικοῦ ρυθμιστοῦ σχεδίου, στηριζομένου ἐπὶ τῶν δεδομένων τῆς ἐπιστήμης τῆς πολεοδομίας καὶ τῶν συμπερασμάτων τῶν ἐρευνῶν τῆς Οἰκολογίας.

Χαρακτηριστικὸν τοῦ δυσεπιλύτου τῶν οἰκολογικῶν προβλημάτων εἰς τὰ ἀστικὰ κέντρα εἶναι ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τῶν διαφόρων δραστηριοτήτων τῆς Κοινωνίας εἶναι φύρδην-μίγδην.

Διὰ νὰ γίνω περισσότερον κατανοητὸς εἰς τὰ περισσότερα ἀστικὰ βιομηχανικὰ κέντρα αἱ λειτουργίαι τῆς πόλεως ἐμπλέκονται ἡ μία ἐντὸς τῆς ἄλλης κατοικία, ἐμπόριον, διοίκησις, ἐκπαίδευσις, ἀθλοπαιδιαί, βιοτεχνία, βιομηχανία, κέντρα ἀναψυχῆς κ.λπ. μὲ ἀποτέλεσμα ἡ δραστηριοποίησις μιᾶς ἑκάστης ἐξ αὐτῶν νὰ προκαλῇ ἐνοχλήσεις εἰς τὰς πλησίον ἀνομοιογενεῖς δραστηριότητας οὕτως ὥστε ἡ ἐπίδρασις αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου εἴτε ἐμμέσως διὰ τοῦ μολυσμένου περιβάλλοντος εἴτε ἀμέσως, νὰ προκαλῇ μίαν διατάραξιν τῆς ζωῆς τῶν ἀτόμων, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ διασπᾶται ἡ ἁρμονία καὶ ἡ ἰσορροπία τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Πέραν τῶν δυσμενῶν ἐπιπτώσεων ἐπὶ τῆς ὑγείας τῶν ἀνθρώπων εἶναι σύνηθες τὸ φαινόμενον ποὺ ὁ θόρυβος μιᾶς μικρᾶς πριονοκορδέλλας εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως ὑποχρεώνει τοὺς περιοίκους νὰ ἐπισκέπτωνται καθημερινῶς τὸ Ἀστυνομικὸν Τμῆμα. Ἑπομένως πέραν τῆς καταστρεπτικῆς ἐπιδράσεως τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος καὶ τἀνάπαλιν, ὑπάρχουν καὶ αἱ ἀλληλεξαρτήσεις καὶ ἀλληλοεπιδράσεις αὐτῶν τῶν ἰδίων ἀνθρώπων διὰ τὰς πόλεις ὅπου δὲν ἔχει μελετηθῇ ὁ χῶρος των χωροταξικῶς καὶ ρυθμιστικῶς.

Ἡ ἐπιστήμη τῆς Οἰκολογίας ἐπιθυμοῦσα νὰ μεταφέρῃ τὴν ἁρμονίαν καὶ ἰσορροπίαν τὴν ἐπικρατοῦσαν εἰς τὸ ζωϊκὸν καὶ φυτικὸν βασίλειον καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἐρευνᾷ τὰ προβλήματα αὐτὰ καὶ τὰς ἐπιπτώσεις των ἐπὶ τῆς ζωῆς γενικῶς.

Δι' αὐτὸ ἐν προοιμίῳ εἴχομεν καθορίσει τὴν θέσιν τῶν ἀσκούντων τὴν Αὐτοδιοίκησιν ἔναντι τῆς ἐπιστήμης τῆς Οἰκολογίας, διότι ἡ σωτηρία τῶν κατοίκων μας καὶ τῶν πόλεών μας θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὴν προληπτικὴν τακτικὴν ἡμῶν, διότι ἐγὼ προσωπικῶς πιστεύω, ὅτι ὁ μοναδικὸς ἀποτελεσματικὸς τρόπος, ἀντιμετωπίσεως τῶν οἰκολογικῶν προβλημάτων εἶναι ἡ υἱοθέτησις καὶ ἡ ἐφαρμογὴ προληπτικῶν μέτρων ὑφ' ἡμῶν. Τοῦτο δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ :

α) Διὰ τῆς συντάξεως χωροταξικῶν καὶ ρυθμιστικῶν μελετῶν τῶν πόλεων, ὑπὸ ἐπιτελείου πολεοδόμων, οἰκονομολόγων καὶ οἰκολόγων.

β) Διὰ τῆς διατηρήσεως διὰ παντὸς μέσου καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ πρασίνου τῶν πόλεων.

γ) Διὰ τῆς ἐπαφῆς τοῦ πληθυσμοῦ μὲ τὸ ὕπαιθρον.

δ) Διὰ τῆς διασφαλίσεως τῆς καθαριότητος τῶν πόλεων ἐν παντί.

ε) Διὰ τῆς υἱοθετήσεως καὶ τηρήσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τῶν ἀφορωσῶν τὴν προστασίαν τῆς φύσεως ἤτοι τοῦ Ἐθνικοῦ τοπίου καὶ χλωρίδος, πανίδος, ἀναπτύξεως φιλοδασικοῦ αἰσθήματος, προστασίας αἰγιαλοῦ, παραλιῶν, θαλασσίων περιοχῶν, προστασίας τοπίων ἐξ ἐκμεταλλεύσεως τῶν λατομείων, θαλάσσης ἐκ τῆς ρυπάνσεως, προστασίας ἁλιευτικοῦ πλούτου κ.λπ., αἵτινες δέον νὰ ἀνασυνταχθοῦν καὶ νὰ καταστοῦν καὶ περισσότερον αὐστηραί.

Κύριοι Σύνεδροι,

Ἐὰν εἰς τὰ ἄλλα Κράτη ἡ πρωτοβουλία αὕτη ἔχει ἀφεθῇ εἰς ἰδιωτικοὺς Ὀργανισμούς, εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔχει καταστῇ πρωταρχικὴ μέριμνα τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως, ἥτις τὴν ἀνήγαγεν εἰς Ἐθνικὸν σκοπόν.

Τὴν ὅλην ὑπόθεσιν αὐτήν, ὡς ἰδέαν καὶ ἐνέργειαν τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ὁ ὁποῖος παρὰ τὸν φόρτον τῆς ἐργασίας του, ἔχει ἀναλάβει προσωπικῶς ὁ ἴδιος τὸ τεράστιον αὐτὸ ἐθνικὸν θέμα καὶ ὁ ὁποῖος ἀπευθυνόμενος εἰς τὸ συνελθὸν ὑπὸ τὴν προεδρίαν του Συνέδριον τῆς Προστασίας τῆς Φύσεως, τὴν 2αν Νοεμβρίου 1970 εἰς μίαν περικοπὴν τῆς ὁμιλίας του, εἶπεν «Κύριοι σύνεδροι, ἡ Ἑλλὰς χώρα ταχύτατα μεθισταμένη, χάρις εἰς τὴν γιγαντιαίαν προσπάθειαν τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως, ἀπὸ τῆς ὑπαναπτύξεως πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὸν ἐκσυγχρονισμὸν τῆς οἰκονομίας της, φυσικόν, εἶναι, ὅτι ἀντιμετωπίζει πρόβλημα διφυές. Ἐνῷ ἡ ἀγροτικὴ ἰδίᾳ, οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ ζωὴ διατηρεῖ εἴς τινας περιοχὰς τὸν παραδοσιακὸν χαρακτῆρα, μὲ ὅλας τὰς ἐντεῦθεν ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν φυσικῶν μας πόρων, ἡ χώρα εἰσῆλθεν ἤδη εἰς τὴν βιομηχανικὴν κοινωνίαν μὲ τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν τῆς κοινωνικῆς πιέσεως ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ τοπίου, διὰ σκοποὺς οἰκιστικούς, βιομηχανικούς, τουριστικοὺς καὶ παραθεριστικούς.

Περαιτέρω τὰ μεγάλα μας ἀστικὰ κέντρα Ἀθῆναι, Θεσσαλονίκη, Πάτραι κ.λπ. ἤρχισαν νὰ ἀντιμετωπίζουν προβλήματα μολύνσεως τῆς ἀτμοσφαίρας.

Αἱ ἀκταὶ καὶ οἱ λιμένες μας, σοβαρῶς πλέον ἀπειλοῦνται ἀπὸ τὴν μόλυνσιν ἐκ τῶν ἀκαθάρτων ἐκκριμάτων καὶ λυμάτων.

Ἐπιθυμῶ νὰ ἐπισημάνω ἰδιαιτέρως τὸ τεῖνον νὰ καταστῇ ὀξύτατον πρόβλημα ρυπάνσεως τῶν θαλασσῶν μας. Αἱ Ἑλληνικαὶ θάλασσαι, μὲ τὰς πολλὰς νήσους, πολλαὶ τῶν ὁποίων κατέστησαν ἤδη πόλος Τουριστικῆς ἕλξεως, ὡς ἐκ τῆς ὡραιότητος καὶ τῆς καθαριότητός των μᾶς καλοῦν εἰς ἐπαγρύπνησιν. Σᾶς καλῶ νὰ συζητήσητε, τί πρέπει νὰ πράξωμεν, διὰ νὰ τὰς διατηρήσωμεν περιζητήτους διεθνῶς ὅπως εἶναι σήμερον διὰ τὸ γαλάζιο χρῶμα των καὶ τὴν καθαριότητά των.

Καὶ τονίζει ἐν συνεχείᾳ : Μὲ τὰς σκέψεις ταύτας, σᾶς καλῶ κ.κ. Σύνεδροι, νὰ καταστήσητε τὸ πρῶτον τοῦτον Ἐθνικὸν Συνέδριον Προστασίας τῆς Φύσεως καὶ τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος καρποφόρον καὶ συντελεστικὸν μιᾶς δυναμικῆς ἀναμετρήσεως μὲ τὸ πρόβλημα ἀναζητήσεως τῶν καλλιτέρων λύσεων διά τε τὴν Πολιτεῖαν καὶ τὸ κοινωνικὸν σύνολον, εἰς

τὴν ἐπίτευξιν τοῦ Ἐθνικοῦ θὰ ἐλέγαμεν σκοποῦ τῆς Προστασίας τῆς Ἐθνικῆς μας Κληρονομίας».

Αἱ ὡς ἄνω δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις καὶ τὰ μειονεκτήματα τοῦ τεχνολογικοῦ πολιτισμοῦ μας, φόρος βαρύτατος καταβαλλόμενος ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, εἰς τὸν βωμὸν τῆς προόδου πρέπει νὰ μὴ ὁδηγήσουν εἰς τὴν πλάνην ὅτι δυνάμεθα νὰ ἀποξενωθῶμεν τῆς συντελουμένης τεχνολογικῆς ἐξελίξεως ἡ ὁποία ἔχει ὁριστικῶς καταστῇ τὸ πεπρωμένον τοῦ συγχρόνου κόσμου.

Ἀλλὰ τὸ πρόβλημα ποὺ ἀντιμετωπίζομεν ἡμεῖς οἱ ἔχοντες τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὐθύνην τῆς διοικήσεως τῶν πόλεων δὲν εἶναι μόνον οἰκολογικὸν ἀλλὰ καὶ κοινωνικόν.

Πολλάκις ἡ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη τῆς ἐπιβιώσεως τῶν Πόλεων, διὰ τῆς δημιουργίας βιομηχανικῶν καὶ ἄλλων τεχνολογικῶν ἀξιοποιήσεων ἄρχεται εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὴν ζωτικὴν ἀνάγκην τοῦ σεβασμοῦ καὶ προστασίας τοῦ φυσικοῦ πλούτου, τῆς ὑγείας τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν Πόλεων, καὶ δημιουργεῖ ὀξύτατα προβλήματα τὰ ὁποῖα ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει πρέπει νὰ ἐπιλύωνται κατὰ παράβασιν τῶν βασικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν στοιχειωδῶν ἀπαιτήσεων τῆς Οἰκολογίας καὶ τῆς λογικῆς τῆς συγχρόνου Πολεοδομίας. Δραματικὸν παράδειγμα τοῦ ὡς ἄνω προβλήματος ἀντιμετώπισα πρὸ ἡμερῶν εἰς τὴν Καλαμάταν, ὅταν μοῦ ἐτέθη τὸ θέμα τῆς δημιουργίας ἱδρύσεως ναυπηγείων, εἰς τὸν προλιμένα τῆς πόλεως καὶ εἰς τὸν ζωτικώτερον καὶ ὡραιότερον χῶρον τῆς παραλίας τῆς πόλεως, μοναδικὸν χῶρον ἀναπνοῆς ταύτης. Ὡς Δήμαρχος ὑπέδειξα τὴν ἵδρυσιν αὐτῶν εἰς τὴν δυτικὴν περιοχὴν τῆς πόλεως μακρὰν τοῦ κατῳκημένου χώρου καὶ δὴ εἰς τὴν περιοχὴν ἡ ὁποία καθορίζεται ὡς βιομηχανικὴ ὑπὸ τῆς ὑπαρχούσης χωροταξικῆς καὶ ρυθμιστικῆς τῆς πόλεως.

Δυστυχῶς ὁ ἐνδιαφερόμενος ἐπιχειρηματίας-ἐφοπλιστὴς βαθμολογῶν τὴν ἐκδηλωθεῖσαν ζωηρὰν ἀνησυχίαν τῆς πόλεως διὰ τὴν φθίνουσαν οἰκονομίαν ταύτης καὶ τὴν μείωσιν τοῦ πληθυσμοῦ της, ἠρνήθη νὰ συζητήσῃ οἱανδήποτε ἄλλην θέσιν πρὸς ἵδρυσιν τῶν Νηυπηγείων εἰς ἄλλην λόγῳ τῶν τεραστίων οἰκονομικῶν ὠφελημάτων τὰ ὁποῖα θὰ τοῦ προσφέρῃ ἡ ὑπ' αὐτοῦ ἐπιλεγεῖσα θέσις τοῦ προλιμένος. Ὑπὸ τοῦ ἐπιχειρηματίου τὸ θέμα ἐτέθη ἢ εἰς τὸν προλιμένα ἢ πουθενά.

Καὶ μὲ τὴν δήλωσίν του αὐτὴν κατώρθωσε νὰ πείσῃ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν ὀργανώσεων τῶν παραγωγικῶν τάξεων οἵτινες πρὸ τοῦ κινδύνου τῆς ματαιώσεως τοῦ ἔργου συνεφώνησαν ἅπαντες πρὸς τὰς ἀπόψεις τοῦ ἐπιχειρηματίου.

Ἰδοὺ τὸ δραματικὸν δίλημμα:

Κύριοι Σύνεδροι,

Ἔμεινα ὁ μόνος διαφωνῶν ὡς πρὸς τὴν θέσιν. Καὶ τελικῶς ἠναγκάσθην νὰ εἴπω ὅτι τὸ δέχομαι ὡς λύσιν ἐσχάτης ἀ ν ά γ κ η ς.

Ἀλλὰ διερωτῶμαι ἔπραξα ὀρθῶς ;

Καὶ ἀπαντῶ ὅτι μέχρι αὐτῆς τῆς στιγμῆς δὲν κατώρθωσα νὰ πείσω τὸν

ἑαυτόν μου, διότι ἐξακολουθῶ νὰ πιστεύω ὅτι αἱ ἐπιπτώσεις ἐκ τῆς ἱδρύσεως ἐκεῖ, εἰς τὸ Κέντρον τῆς Παραλίας τῶν Ναυπηγείων, ὁ θόρυβος καὶ ἡ κόνις καὶ ἡ ρύπανσις τῆς ἀτμοσφαίρας καὶ τῶν ἀκτῶν θὰ ἐξαναγκάσῃ εἰς μετοίκησιν τοὐλάχιστον 8.000 κατοίκων καὶ ἐπὶ πλέον θὰ καταστρέψῃ τὸ πολεοδομικὸν μέλλον τῆς πόλεως.

Ἰδοὺ ποῖα ὀξύτατα προβλήματα καὶ ποίους κοινωνικοὺς κινδύνους δημιουργεῖ ἡ ἄγνοια καὶ ἡ παραγνώρισις τῆς Οἰκολογίας.

Ἡ Κοινοτικὴ Ἀνάπτυξις:

Ι. Οἱ μέχρι σήμερον δοθέντες ὁρισμοὶ ὑπὸ τὸν ὅρον «Κοινοτικὴ Ἀνάπτυξις» εἶναι πολλοὶ καὶ διάφοροι. Ἀπὸ ἑλληνικῆς πλευρᾶς ἔχει ἐπικρατήσει ὁ ὁρισμός, κατὰ τὸν ὁποῖον «Κοινοτικὴ Ἀνάπτυξις εἶναι ἡ μεταξὺ τῶν μελῶν μιᾶς κοινότητος, καλλιέργεια πνεύματος συνειδητῆς πρωτοβουλίας, δράσεως καὶ συνεργασίας, διὰ τὴν μεγίστην δυνατὴν ἀξιοποίησιν τῶν ἀνθρωπίνων καὶ φυσικῶν δυνατοτήτων τῆς κοινότητος, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς καὶ ἀνύψωσιν τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ της ἐπιπέδου».

Ἐκ τοῦ, ὡς ἄνω, ὁρισμοῦ τῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως προκύπτουν τὰ ἀκόλουθα χαρακτηριστικὰ στοιχεῖα αὐτῆς:

1. Ἀνάπτυξις τῶν ἱκανοτήτων τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος διὰ τὴν ἀνάληψιν πρωτοβουλίας.

2. Ἐνθάρρυνσις τῆς συνεργασίας καὶ αὐτοβοηθείας ἐντὸς τῆς κοινότητος.

3. Ἀνύψωσις τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τῶν μελῶν τῆς Κοινότητος, πρὸς προσαρμογὴν αὐτοῦ εἰς τὰς νέας συνθήκας.

4. Συμμετοχὴ τῶν κατοίκων, κατὰ τὸν προγραμματισμὸν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προγραμμάτων βελτιώσεως τῶν βιοτικῶν αὐτῶν συνθηκῶν.

5. Ἀνάδειξις τοπικῶν στελεχῶν, ἅτινα θὰ ἐπιφορτισθοῦν μὲ τὴν ὑλοποίησιν τῆς προαγωγῆς ἐν γένει τῆς κοινότητος.

6. Δημιουργία τῶν προϋποθέσεων, διὰ τὴν ἔτι στενωτέραν συνεργασίαν μεταξὺ δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ κατοίκων τῆς κοινότητος, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν γένει προγραμμάτων, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκ μέρους τῶν ὑπηρεσιῶν ἀρωγὴν τῶν προσπαθειῶν τῶν μελῶν τῆς Κοινότητος ἰδίᾳ διὰ τῆς παροχῆς συμβουλῶν.

Ἑπομένως ἡ Κοινοτικὴ Ἀνάπτυξις δὲν ἀποτελεῖ τὴν τοπικὴν δρᾶσιν τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Κοινότητος, ὅπως θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκληφθῇ. Βεβαίως ἡ Κοινότης, ὡς νομικὸν πρόσωπον, ὡς ἀρχή, δὲν δύναται νὰ ἀπομονωθῇ ἐντελῶς ἐκ τῆς κοινοτικῆς ἀναπτύξεως. Ἀντιθέτως ἡ Κοινότης, ὡς μονὰς τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, δύναται καὶ ἐνδείκνυται νὰ μετέχῃ τῆς ἐν γένει διαδικασίας τῆς κοινοτικῆς ἀναπτύξεως διὰ τῶν ὀργάνων καὶ τῶν εἰς τὴν διάθεσίν της μέσων.

ΙΙ. Ἡ Κοινοτικὴ Ἀνάπτυξις ἔχει βαθείας τὰς ρίζας εἰς τὴν μακραίωνα ζωὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Κατὰ τὴν κλασσικὴν ἀρχαιότητα, ὅτε ἑκάστη ἑλληνὶς πόλις ἀπετέλει χωριστὸν κράτος, δύναται νὰ λεχθῇ, ὅτι ἔχομεν τὴν ἀποκορύφωσιν τῆς Κοινοτι-

κῆς Ἀναπτύξεως, διὰ τοῦ θριάμβου τῆς ἰδέας τῆς συμμετοχῆς τοῦ συνόλου τῶν πολιτῶν εἰς τὰ κοινά.

Ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Τουρκοκρατίας ἡ Κοινοτικὴ Ἀνάπτυξις εὑρίσκεται εἰς ἔξαρσιν. Ὁ κατακτητής, ἐνδιαφερόμενος διὰ τὴν τυφλὴν ὑποταγὴν καὶ τὴν τακτικὴν καταβολὴν τοῦ «χαρατσιοῦ», ἀφῆκεν ἐλευθέρους τοὺς ὑποδούλους διὰ νὰ ρυθμίσουν τὰ «κοινά». Τοιουτοτρόπως, ἑκάστη ἑλληνικὴ κοινότης, ἀποτελοῦσα «κράτος ἐν κράτει», οὐ μόνον διετήρησεν ἄσβεστον τὴν φλόγα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀλλά, διὰ τῆς συμπράξεως τοῦ συνόλου τῶν μελῶν της, διωργάνωνε καὶ ἐξετέλει τὰ ἀναγκαῖα προγράμματα διὰ τὰ θέματα τῆς Ἐκκλησίας, τῶν σχολείων, τῆς ὑγείας, τῆς καθαριότητος, τῆς ὑδρεύσεως, τῶν ἀρδεύσεων, τῆς ὁδοποιΐας, τῆς ἀγροφυλακῆς κ.λπ. Ἀποκορύφωσις δὲ τῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως ἐπὶ Τουρκοκρατίας δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὁ Συνεταιρισμὸς τῶν Ἀμπελακίων τῆς Θεσσαλίας, ὁ ὁποῖος, ἀκμάσας ἐπὶ μίαν εἰκοσιπενταετίαν περίπου, ἀπέδειξεν ἐν τῇ πράξει, ὅτι τὸ ἀτομικὸν συμφέρον ἀποτελεῖ τὴν συνισταμένην τῆς προσπαθείας τοῦ συνόλου τῶν μελῶν ἑκάστης Κοινότητος.

ΙΙΙ. Μετὰ τὴν Τουρκοκρατίαν καὶ τὴν δημιουργίαν τοῦ νεωτέρου ἑλληνικοῦ Κράτους, δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι παρετηρήθη μία ἀνάσχεσις τῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως, ὡς ἐκ τοῦ ἐπικρατήσαντος συγκεντρωτικοῦ ἐν γένει συστήματος. Μετὰ τὸν Β' Παγκόσμιον πόλεμον, ἔχομεν μίαν σοβαρὰν καὶ μεθοδικὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ θέματος τῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως.

Τοιουτοτρόπως, μὲ ἀφετηρίαν τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη, καὶ εἰδικώτερον τὸ Οἰκονομικὸν καὶ Κοινοτικὸν Συμβούλιον αὐτῶν, τὸ ὁποῖον μετ' ἔρευναν κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ καθυστέρησις εἰς τὴν ἐν γένει οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀνάπτυξιν ἀποτελεῖ ἐν πολλοῖς καὶ ἡ παραγνώρισις τῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως, ἤρχισε καὶ εἰς τὴν χώραν μας ἡ ἀντιμετώπισις τοῦ προβλήματος.

Αἱ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως προσπάθειαι δύνανται νὰ συνοψισθοῦν ὡς ἀκολούθως :

α) Ἡ συμβολὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος διὰ τῆς «Ἐπιτροπῆς Δήμων καὶ Κοινοτήτων» ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν.

β) Τὸ «Πρόγραμμα Μικρῶν Κοινωφελῶν Ἔργων» ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν Ὑπουργείων Συντονισμοῦ, Ἐσωτερικῶν, Γεωργίας καὶ Κοιν. Ὑπηρεσιῶν.

γ) Τὸ «Πρόγραμμα Γεωργικῶν Ἐφαρμογῶν καὶ Ἐκπαιδεύσεως» τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

δ) Τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν καταπολέμησιν τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας.

ε) Ἡ διὰ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ἵδρυσις τῶν «Νομαρχιακῶν Ἐπιτροπῶν Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως» (Ν.Ε.Κ.Α.), καὶ τῶν «Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως» (Τ.Ε.Κ.Α.).

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κειμένην περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίαν, περιλαμβάνονται διατάξεις ἀναγόμεναι εἰς τὴν Κοινοτικὴν Ἀνάπτυξιν, ὡς :

α) Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος.

β) Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ Ν.Δ. 3033/1954.

γ) Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 201 τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος.

IV. Ἀλλ' ἂς ἐξετάσωμεν τώρα τὰς βασικὰς ἀρχὰς τῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως.

Πρώτη βασικὴ ἀρχὴ εἶναι ἡ παρότρυνσις ἑκάστου πολίτου καὶ ἡ καλλιέργεια εἰς αὐτὸν τῆς ἐπιθυμίας διὰ τὴν ὑλικὴν καὶ πνευματικὴν ἐν γένει βελτίωσιν τοῦ ἑαυτοῦ του, διὰ τῆς βελτιώσεως τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Ἡ ἀρχὴ αὕτη προκειμένου περὶ Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως εἶναι αὐτονόητος, διότι τότε μόνον τὸ ἔδαφος διὰ τὸν προγραμματισμὸν καὶ πραγμάτωσιν τῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως εἶναι πρόσφορον, ὅταν ἕκαστος πολίτης ἀποκτήσῃ τὴν πεποίθησιν ὅτι πρέπει νὰ προοδεύσῃ.

Ἑτέρα βασικὴ ἀρχή, συνάρτησις τῆς προηγουμένης, εἶναι ἡ ὑλοποίησις τῆς ἐπιθυμίας πρὸς βελτίωσιν, διὰ τῆς συλλογικῆς προσπαθείας, δηλαδὴ τῆς συνεργασίας καὶ τῆς ἀλληλεγγύης. Διότι ἡ ἀτομική, μεμονωμένη προσπάθεια, πρὸς αὐτοβελτίωσιν δὲν θὰ ἀποδώσῃ τὰ διὰ τὸ σύνολον προσδοκώμενα ἀποτελέσματα καὶ ἀντὶ νὰ βελτιώσῃ τὴν Κοινότητα ἐνδεχομένως νὰ τὴν βλάψῃ.

Τρίτη βασικὴ ἀρχὴ τῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως εἶναι ἡ κοινωνικότης, δηλαδὴ τὸ ἐνδιαφέρον ἑκάστου πολίτου τῆς κοινότητος διὰ τὸν συμπολίτην του. Καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦτο δέον ὅπως εἶναι ἀνιδιοτελές. Δέον, ὅπως εἶναι ἡ κατὰ τὴν Χριστιανικὴν διδασκαλίαν ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον.

Ὡς τετάρτη ἀρχὴ θὰ πρέπῃ νὰ τοποθετηθῇ ἡ αὐτοπεποίθησις καὶ αὐτοεμπιστοσύνη ἑκάστου μέλους τῆς Κοινότητος, ὁδηγοῦσα εἰς τὴν ἀξιοποίησιν τῶν ἀτομικῶν καὶ ὁμαδικῶν ἀρετῶν καὶ ἱκανοτήτων τῶν μελῶν τῆς Κοινότητος.

Πρέμπτη δὲ καὶ τελευταία ἀρχὴ εἶναι ἡ ἀλλαγὴ νοοτροπίας καὶ τὸ αἴσθημα εὐθύνης ἑκάστου μέλους τῆς Κοινότητος. Εἶναι ἡ ἀρχὴ ἡ βασιζομένη εἰς τὸν παράγοντα ἄνθρωπον. Εἰς τὸν πολίτην ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἀπὸ ἀδιάφορος καὶ μοιρολάτρης θὰ μεταβληθῇ εἰς δραστήριον καὶ ἀναλαμβάνοντα εὐθύνας, ἀπὸ ἐγωκεντρικὸς εἰς κοινωνικόν. Ἡ τοιαύτη δὲ μεταβολὴ νοοτροπίας, ἀποτελοῦσα τὴν βασικωτέραν ἐπιδίωξιν τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστάσεως διὰ τὴν δημιουργίαν τῆς ὑγιοῦς καὶ εὐημερούσης Ἑλλάδος, θὰ ἀποτελέσῃ καὶ τὴν βάσιν διὰ τὴν ἀσφαλῆ ἐπίτευξιν τῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως.

Διότι εἶναι γεγονός, ὅτι ἡ Κοινοτικὴ Ἀνάπτυξις στηρίζεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν παράγοντα ἄνθρωπον, τὸν πλήρη αἰσιοδοξίας καὶ ἀνησυχίας, τὸν ἀναλαμβάνοντα πρωτοβουλίας, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ εὐθύνας.

V. Ἐν ὄψει τῆς ἐν ἀρχῇ ἐννοίας τῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως, τῶν σκοπῶν οὓς αὕτη ἐπιδιώκει, ὡς καὶ τῶν βασικῶν αὐτῆς ἀρχῶν, φρονοῦμεν ὅτι αἱ ἐνέργειαι τόσον τῶν διαφόρων ὀργάνων τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν Κοινοτικὴν Ἀνάπτυξιν, ὅσον καὶ τῶν κοινοτικῶν ἀρχῶν, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποτελε-

σματικῆς ἐφαρμογῆς τῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως πρέπει νὰ εἶναι οἱ ἀκόλουθοι :

1) Ἡ κατὰ τρόπον συστηματικὸν ἐξέτασις καὶ ἀξιολόγησις τῶν ζωτικῶν ἀναγκῶν ἑκάστης κοινότητος καὶ ἡ ἀνάλυσις τούτων πρὸς τοὺς πολίτας, δι' ἐπανειλημένων ἐπαφῶν, ὡς καὶ τῶν λόγων, οἱ ὁποῖοι ἐπιβάλλουν τὴν θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν τούτων διὰ τοπικῆς δράσεως.

2) Ἡ συστηματικὴ προσπάθεια ἐνεργοποιήσεως τῶν εἰς ἕκαστον ἄτομον ἱκανοτήτων καὶ δυνατοτήτων καὶ χρησιμοποιήσεως τούτων διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ἰδίας αὐτῶν διαβιώσεως. Δηλαδὴ ἡ ἀξίωσις τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος, πρὸς πρόκλησιν ἐνδιαφέροντος μεταξὺ τῶν πολιτῶν διὰ τὴν ἀνάληψιν καὶ ἐνίσχυσιν διαφόρων πρωτοβουλιῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς γενικῆς εὐημερίας, τῆς εὐρυτέρας συμμετοχῆς τῶν πολιτῶν εἰς τὰ κοινά, πρὸς ἐξεύρεσιν, ἐκπαίδευσιν καὶ ἐνθάρρυνσιν τῆς προβολῆς ἡγετῶν, ὡς καὶ τὴν συμμετοχὴν τῆς νεολαίας καὶ τῶν γυναικῶν εἰς ἔργα Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως.

3) Ἡ διενέργεια ὁμιλιῶν περὶ τῆς ἀνάγκης καὶ ὠφελιμότητος τῆς ἐρασταριοποιήσεως τῶν κατοίκων μιᾶς κοινότητος καὶ τῆς ὀργανώσεώς των πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ἡ σπουδαιότης τῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως εἶναι καταφανής, ἡ δὲ σημασία, ἣν εἰς αὐτὴν ἀποδίδει ἡ Ἐθνικὴ Ἐπανάστασις, ὡς ἐκ τοῦ παράγοντες «ἄνθρωπος» εἰς τὸν ὁποῖον βασίζεται, εἶναι ὡσαύτως γνωστή.

Ἀπόκειται εἰς τοὺς Κοινοτικοὺς Ἄρχοντας νὰ δώσουν νέαν πνοὴν εἰς τὸν θεσμὸν τῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως καὶ νὰ ἀφιερώσουν ὅλας τὰς δυνάμεις διὰ τὴν ἐπιτυχίαν του, βέβαιοι ὅτι οὕτω θὰ βοηθήσουν εἰς τὴν πραγμάτωσιν ἑνὸς τῶν βασικωτέρων σκοπῶν τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967».

Ἐρωτήσεις — Παρεμβάσεις

Νομάρχης Μεσσηνίας : Εὐχαριστοῦμεν ἰδιαιτέρως, κ. Πρόεδρε, τὸν κ. Κουτουμᾶνον, ποὺ τόσον ἐπιμελῶς μᾶς ἐξέθεσε τὸ θέμα τῆς «Οἰκολογίας». Τὸ θέμα τοῦτο πράγματι, κύριε Πρόεδρε, εἶναι σοβαρώτατον. Ὅταν ὅμως ἔχωμεν περίπτωσιν φθινούσης οἰκονομίας, δὲν εἶναι δυνατόν, εἰς βάρος τῆς οἰκονομίας, νὰ πρωτεύσῃ εἰς τὴν ἱεράρχησιν τῶν ἀναγκῶν ἡ «οἰκολογία». Πολιτική, ἄλλωστε, σκοπιμότης ἀπαιτεῖ, τὴν ἐπένδυσιν ξένων κεφαλαίων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐὰν π.χ. γίνῃ τὸ μελετώμενον ναυπηγεῖον εἰς τὸν προλιμένα τῆς Καλαμάτας — καὶ ὅλοι οἱ ἁρμόδιοι παράγοντες εἶχον συμφωνήσει τότε — δὲν νομίζετε ὅτι θὰ πρέπει νὰ προηγηθῇ ἡ ἐπένδυσις αὐτὴ ἔναντι τῆς «οἰκολογίας» ; Ὁ κ. Δήμαρχος Καλαμῶν ἄλλα εἶχεν ὑποστηρίξει παλαιότερον, ἄλλα ἔχει γράψει εἰς τὸν διανεμηθέντα λόγον του καὶ ἄλλα ὑπεστήριξεν διὰ τῆς πρὸ ὀλίγου ὁμιλίας του.

κ. Στ. Παττακὸς (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως) : Εἶχεν εἴπει ὁ Δήμαρχος Καλαμῶν, ὅτι ἐὰν δὲν κριθῇ κατάλληλος ὁ χῶρος ποὺ προτείνει

ὁ Δῆμος διὰ τὴν ἵδρυσιν ναυπηγείων, τότε καὶ τὴν πλατεῖαν, ἀκόμη, τῆς Καλαμάτας θὰ διαθέσῃ, προκειμένου νὰ γίνουν τὰ ναυπηγεῖα εἰς τὴν Καλαμάταν. Εἶναι ἔτσι ἢ ὄχι ;

Νομάρχης Μεσσηνίας: Ὄχι.

Δήμαρχος Καλαμῶν: Ἔτσι εἶναι, κ. Πρόεδρε.

κ. Στ. Παττακὸς (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως) : Μετὰ τὴν ἐξαίρετον ὁμιλίαν τοῦ κ. Δημάρχου Καλαμῶν, καὶ μετὰ τὰ ὀφειλόμενα πρὸς αὐτὸν συγχαρητήρια, θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε, κύριοι Σύνεδροι, νὰ εἴπω, ἀπευθυνόμενος πρὸς ὑμᾶς, ὀλίγα τινά, ὑπὸ τύπον παραινέσεων καὶ συμβουλῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ δεχθῶ, τυχόν, ἐρωτήσεις σας.

Εἰς τὰ Ἰωάννινα ὑπάρχει μία διένεξις μεταξὺ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ τῶν ἐκτάκτων τελουμένων πανηγύρεων. Τὸ θέμα τοῦτο θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ τακτοποιηθῇ. Εἰς ὅλας τὰς πόλεις ποὺ τελοῦνται τοιούτου εἴδους πανηγύρεις, θὰ πρέπει τὸ θέμα νὰ τακτοποιηθῇ, βάσει τῶν ὁδηγιῶν ποὺ ἐδόθησαν.

Τὸ θέμα τῶν ναυπηγείων Καλαμῶν δὲν ἐπιθυμῶ αὐτὴν τὴν στιγμὴν νὰ τὸ συζητήσω, ἀλλὰ δηλῶ, ὅτι ἐφ' ὅσον ὑπάρχει θέμα, θὰ πρέπει τοῦτο νὰ συζητηθῇ ἐν πνεύματι κατανοήσεως.

Διὰ τὸ θέμα τῆς χαρτοβιομηχανίας Λαρίσης ἔχω νὰ σᾶς εἴπω ὅτι ἡ βιομηχανία αὕτη δὲν ἐξεπλήρωσε τοὺς ὅρους. Ἐγένετο κατ' πανάληψιν συζήτησις μὲ ἁρμοδίους παράγοντας καὶ ἐδόθη κάποια λύσις. Ὁ κ. Χατζηγιάννης, καθ' ὅλα ἔντιμος καὶ ἀξιοπρεπής, προσέβαλε τὴν λύσιν αὐτήν. Ἐκλήθη, ὁ κ. Χατζηγιάννης, νὰ συζητήσῃ ἠρέμως τὸ θέμα, ἀλλὰ δὲν ἐδέχθη. Τὸ θέμα ἦλθεν καὶ εἰς τὸν τύπον καὶ ἐδήλωσε, μάλιστα ὁ κ. Χατζηγιάννης, ὅτι ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἐπιμείνῃ εἰς τὴν λύσιν ποὺ ἐδόθη θὰ παραιτηθῇ. Καὶ ἀξιοπρεπῶς ὁ κ. Χατζηγιάννης παρῃτήθη. Ἀναμφισβητήτως ὁ φίλος κ. Χατζηγιάννης προσέφερε μεγάλην ὑπηρεσίαν εἰς τὸ θέμα καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐπέρασεν εἰς καλυτέρας λύσεις. Ἔτσι καὶ μὲ τὴν Καλαμάτα. Ὑπάρχει θέμα, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ συζητηθῇ. Μὲ τὴν μελέτην καὶ τὴν ἀμοιβαίαν κατανόησιν ὅλα τὰ θέματα ἐπιλύονται.

Ἔχω νὰ κάμω μίαν παρατήρησιν, διὰ τοὺς γραφειοκράτας τῆς Ἀθήνας. Θὰ σᾶς ἀναγνώσω ἕνα χρονογράφημα, γνωστοῦ Ἀθηναίου χρονογράφου, δημοσιευθὲν εἰς Ἀθηναϊκὴν Ἐφημερίδα. (ἀναγν. τὸ χρονογράφημα).

Πρόκειται, ὅπως θὰ ἀντελήφθητε, περὶ τῆς διαγραφῆς ἐκ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, ἑνὸς συνταξιούχου πολίτου, χωρὶς νὰ ἔχῃ ζητήσει ὁ ἄνθρωπος διαγραφήν. Διὰ τὴν ἐπανεγγραφήν του, τοῦ ἐζητήθησαν ἕνα σωρὸ πιστοποιητικά. Ἂς ἀπαντήσῃ ἡ γραφειογρατία τοῦ Δήμου Ἀθηναίων πῶς ἔχει τὸ θέμα.

Ἕτερον θέμα : Εἰς τὸν Πειραιᾶ, εἶναι γνωστὴ ἡ διαφωνία μεταξὺ Νομάρχου καὶ ἀρχόντων τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως. Θὰ πρέπει, κύριοι, νὰ ἐξευρεθῇ τρόπος διὰ νὰ ἐκλείψουν αἱ διαφωνίαι αὐταί. Εἶναι ὑποχρέωσίς μας νὰ συμπε-

ριφερώμεθα πρὸς ὅλους καλά. Ἔχετε νὰ ὑποβάλετε ἐρωτήσεις ; Αἱ ἐρωτήσεις ὠφελοῦν.

Νομάρχης Εὐρυτανίας : Τὸ θέμα τῆς οἰκολογίας εἶναι πάρα πολὺ καινούργιο, κύριε Πρόεδρε. Στὸ θέμα τῆς ρυπάνσεως καὶ μολύνσεως τοῦ περιβάλλοντος ἀνέφερεν πάρα πολλὰ ὁ ῥήτωρ. Διὰ τὸ φαινόμενον τῆς διαβρώσεως δὲν μᾶς εἶπεν, ὅμως, τίποτε ὁ ὁμιλητής. Ὁ φόβος διὰ τὴν ἵδρυσιν βιομηχανικῶν μονάδων εἶναι ὑπερβολικός. Κίνδυνος διὰ τὴν θάλασσαν ἠμπορεῖ νὰ προκύψῃ μόνον ὕστερα ἀπὸ ἑκατὸν χρόνια. Ἡ οἰκονομικὴ ὅμως ἀνάπτυξις εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ τώρα καὶ θὰ πρέπει νὰ προηγῆται.

κ. Στ. Παττακὸς (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως) : Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ρυπάνσεως ἑτοιμάζεται σχετικὸν Νομ. Δ/γμα. Ἡ ρύπανσις τῆς θαλάσσης εἶναι βεβαίως ἀθροιστική. Διὰ τοῦτο τὸ ἔργον τῆς καταπολεμήσεως τῆς ρυπάνσεως δὲν εἶναι ἔργον μιᾶς χώρας. Ἴσως μελλοντικῶς νὰ ὑπάρξῃ συνεργασία ὅλων τῶν κρατῶν ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ. Αἱ προσπάθειαι τῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ, εἶναι ἐντατικαὶ καὶ ἔχουν ἀναληφθῆ προσωπικῶς ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Γίνεται μεγάλη προσπάθεια. Καὶ ἐλπίζω ὅτι ὅλα θὰ καταλήξουν καλῶς.

Δήμαρχος Κολαμῶν : Ἐγώ, κ. Πρόεδρε, δὲν ἔλαβα θέσιν, ἐὰν θὰ πρέπει νὰ ὑπερισχύσῃ τὸ οἰκονομικὸν ἢ τὸ οἰκολογικόν. Τοῦτο εἶναι θέμα μελέτης.

κ. Στ. Παττακὸς (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως) : Δὲν σᾶς κατηγόρησε κανείς, κ. Δήμαρχε, διὰ τέτοιο πρᾶγμα. Σεῖς πολὺ ὡραῖα ἀνεπτύξατε τὸ θέμα.

Δήμαρχος Καστορίας : Ὡς γνωστόν, κ. Πρόεδρε, ἀπαγορεύεται ἡ σύστασις συνεργείων. Δὲν ἠμποροῦμεν νὰ προχωρήσωμεν εἰς μικροκατασκευάς. Παρακαλοῦμεν νὰ ἐπιτρέψετε τὴν κατ' ἀνάθεσιν ἐργασίαν. Τοῦτο, κύριε Πρόεδρε, νομίζω, ὅτι θὰ εἶναι αἴτημα ὅλων τῶν συναδέλφων.

κ. Στ. Παττακὸς (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως) : Ὅ,τι διαταγαὶ ἐκδίδονται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἐκδίδονται μὲ σκοπὸν τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ συνόλου. Ἡ κατ' ἀνάθεσιν ἐργασία ἔχει γίνει κατὰ τέτοιον τρόπον πού νὰ φανῇ ἡ διαφορὰ ἡ προεπαναστατικὴ ἀπὸ τὴν σημερινήν. Ἔχει ἐξευρεθῆ τρόπος καὶ ταχεῖα νὰ εἶναι ἡ ἐξυπηρέτησις καὶ ἀσφαλής. Μερικοὶ Νομάρχαι καὶ Δήμαρχοι, δυστυχῶς, δὲν κατενόησαν οὔτε τὸν σκοπόν, οὔτε τὴν μέθοδον. Κάνετε δημοπρασίαν, κύριοι, διὰ κάθε ἔργον ; βάλετε τοὺς ἐργολάβους νὰ διαγωνισθοῦν ἐνώπιον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Δὲν εἶναι σωστὸν οὔτε ἐπιτρέπεται μόνοι των οἱ Δήμαρχοι νὰ ἀναθέτουν τὴν ἐργασίαν εἰς οἱονδήποτε γνωστόν των ἢ φίλον των. Οἱ διαγωνισμοὶ ὅταν γίνωνται μὲ μέθοδον προσφέρουν τεράστιον κέρδος καὶ διὰ τὸν Δῆμον καὶ διὰ τὸ Δημόσιον. Ἡ ἀντίδρασίς σας, κύριοι, δὲν πρόκειται νὰ μὲ κάμψῃ. Δὲν πρόκειται ποτὲ νὰ δεχθῶ ὅτι ὁ οἱοσδήποτε

Δήμαρχος ἔχει δικαίωμα νὰ ἀναθέτῃ, ὅπου αὐτὸς θέλει, τὴν ἐκτέλεσιν ἑνὸς οἱουδήποτε ἔργου. Παρακαλῶ νὰ τὸ ἀντιληφθῆτε σοβαρῶς αὐτό.

Δ ή μ α ρ χ ο ς Ν. Φ ι λ α δ ε λ φ ε ί α ς : Κύριε Πρόεδρε, ἀντιμετωπίζομεν τὸ θέμα τῆς αὐτεπιστασίας τῶν ἔργων. Ἔχομεν συνεργεῖα καὶ ἠμποροῦμεν νὰ κάνωμεν π.χ. μελέτην ἠλεκτροφωτισμοῦ πενῆντα χιλιάδων δραχμῶν. Θὰ ἤθελα νὰ παρακαλέσω, κύριε Πρόεδρε, στὶς περιπτώσεις ποὺ οἱ Δῆμοι ζητοῦν νὰ κάμουν ἔργον δι' αὐτεπιστασίας, νὰ ἔχωμεν τὸ δικαίωμα ἀγορᾶς τῶν ὑλικῶν.

κ. Σ τ. Π α τ τ α κ ὸ ς (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως) : Ὄχι μόνος ὁ Δήμαρχος νὰ κάμνῃ ὅπως θέλει. Διὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, κ. Δήμαρχε, θὰ γίνωνται ὅλα αὐτά.

Δ ή μ α ρ χ ο ς Τ ρ ι κ ά λ ω ν : Τὸ ζήτημα τῶν δι' αὐτεπιστασίας ἔργων προβλέπεται καὶ ἀπὸ τὸν Κώδικα ἀφοῦ ἡ ὑπηρεσία τοῦ Δήμου ἔχει τὰ ἀπαιτούμενα ἐργαλεῖα καὶ διαθέτει καὶ συνεργεῖον.

κ. Σ τ. Π α τ τ α κ ὸ ς (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως) : Ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ, κύριοι, τέλος.

Δ ή μ α ρ χ ο ς Π ε ρ ι σ τ ε ρ ί ο υ : Οἱ μεγάλοι Δῆμοι, κύριε Πρόεδρε, μὲ τὴν προμήθειαν αὐτοκινήτων ἀντιμετωπίζουν θέμα ὁδηγῶν. Οἱ ὁδηγοὶ ἔχουν προσληφθῆ δι' ἓν μόνον ἑξάμηνον. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συμβάσεως αὐτῆς τί θὰ γίνῃ ;

κ. Σ τ. Π α τ τ α κ ὸ ς (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως) : Τί προβλέπεται, κ. Κακαντούση ;

κ. Κ α κ α ν τ ο ύ σ η ς (Γεν. Δ/ντὴς Ὑπ. Ἐσωτερικῶν) : Προβλέπεται ἡ σύστασις συνεργείων ἑξαμήνου διαρκείας. Εἶπον εἰς τὸν κ. Δήμαρχον Περιστερίου, ὅτι τροποποιεῖται ἡ σχετικὴ διάταξις τοῦ Κώδικος, διὰ τῆς ὁποίας πλέον ὁρίζεται, ὅτι ἐντὸς διετίας, δύνανται νὰ τροποποιοῦνται οἱ Κανονισμοὶ τῶν Δήμων, καὶ ἔτσι θὰ δυνηθοῦν οἱ Δῆμοι διὰ τῆς τροποποιήσεως τοῦ Κανονισμοῦ των νὰ αὐξήσουν τὰς ὀργανικὰς θέσεις ὁδηγῶν τῶν Δήμων των.

κ. Σ τ. Π α τ τ α κ ὸ ς (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως) : Μέχρι τότε, ὅμως, τί θὰ γίνῃ ;

κ. Κ α κ α ν τ ο ύ σ η ς (Γεν. Διευθυντὴς Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν) : Θὰ ὑποβάλῃ σχετικὸν ἐρώτημα ὁ Δῆμος Περιστερίου καὶ κατ' οἰκονομίαν θὰ δώσωμεν λύσιν.

κ. Σ τ. Π α τ τ α κ ὸ ς (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως) : Νὰ ὑποβληθῇ ὑπὸ τοῦ Δήμου τὸ ἐρώτημα καὶ νὰ τὸ ἐξετάσωμεν.

κ. Π. Μ η τ ρ ο μ ά ρ α ς (Δήμαρχος Ναυπλιέων) : Ὁ Θεόδωρος Ἰωάν. Ρηγάκης, Ἐργολάβος Δημοσίων Ἔργων, κάτοικος Ἀθηνῶν (Ποσειδῶνος 17 Ἡλιούπολις), διὰ τῆς ἀπὸ 16 Μαρτίου 1970 προσφυγῆς του κατὰ τοῦ Δήμου

Ναυπλιέων ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου Ναυπλίου ἠτήσατο ὅπως ὑποχρεωθῇ ὁ Δῆμος Ναυπλιέων καὶ τῷ πληρώσῃ δραχμὰς 391.852 νομιμοτόκως ἐπὶ ἐπιδόσεως ἀγωγῆς μέχρις ἐξοφλήσεως δι' ἀποζημίωσίν του βάσει τοῦ Α.Ν. 4489/1965 καὶ Β.Δ. 82/1966 καὶ τῆς ἐφ' ὧν ἐρείδεται αὕτη ὑπ' ἀριθ. 2516/1966 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων.

Συζητήσεως γενομένης ἐπὶ τῆς προσφυγῆς ταύτης ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου Ναυπλίου τὴν 13ην Ἰανουαρίου 1971 τὸ Ἐφετεῖον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 38/1971 ἀποφάσεώς του ἀπέρριψε τὴν προσφυγὴν τοῦ ἐργολάβου ἀποδεχθὲν τὰς ἀπόψεις τοῦ Δήμου καὶ τὴν ὑπὸ τούτου δοθεῖσαν ἑρμηνείαν (γραμματικήν, νομικὴν καὶ τεχνικὴν) τῆς λέξεως ἐνσωμάτωσις.

Δυστυχῶς τὸ Ἐφετεῖον διὰ τῆς ἀποφάσεώς του συνεψήφισε τὴν δικαστικὴν δαπάνην τὴν μεταξὺ τῶν διαδίκων μὴ καταδικάσαν εἰς ταύτην τὸν ἡττηθέντα διάδικον λόγῳ τοῦ δυσερμηνεύτου τῆς διατάξεως τῆς § 6 τῆς ὑπ' ἀριθ. 2516/1966 ὑπουργικῆς ἀποφάσεως καὶ οὕτω θὰ ὑποχρεωθῇ ὁ Δῆμος νὰ πληρώσῃ τὸν χειρισθέντα τὴν ὑπόθεσιν ταύτην Δικηγόρον.

κ. Στ. Παττακὸς (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως): Ὅπως βλέπετε, λοιπόν, ὁ ἐπιμένων νικᾷ.

Δήμαρχος Καλαμῶν: Εἰς τοὺς καινούργιους ὀργανισμούς, ἔχει ὁρισθῇ, ὅπως προϊστάμενοι τῶν τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν, εἶναι ὑπομηχανικοί. Κάνω ἔκκλησιν, κ. Πρόεδρε, ὅπως εἰς τοὺς μεγάλους τοὐλάχιστον, Δήμους οἱ προϊστάμενοι τῶν τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν εἶναι πτυχιοῦχοι Ἀνωτάτων Σχολῶν. Τοῦτο νὰ τεθῇ εἰς τὸν Κώδικα.

κ. Στ. Παττακὸς (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως): Μάλιστα.

Πρόεδρος Νεαπόλεως Λακωνίας: Νὰ δώσετε, κ. Πρόεδρε, ἐντολὴν εἰς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ὅπως μεταξὺ τῶν ὁμιλητῶν ὁρίζεται καὶ πρόεδρος Κοινότητος, διότι ὑπάρχουν θέματα τὰ ὁποῖα θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναπτυχθοῦν ὑπὸ Προέδρων Κοινοτήτων.

κ. Στ. Παττακὸς (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως): Θὰ ἠμπορούσατε νὰ ἔχετε λύσει τὸ πρόβλημα τοῦτο μέσῳ τοῦ κ. Νομάρχου, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον ἐντολὴν διὰ νὰ συνεννοηθοῦν διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ὁμιλητῶν. Δύνασθε, καὶ τώρα νὰ λάβετε τὸν λόγον.

Πρόεδρος Νεαπόλεως Λακωνίας: Δυστυχῶς δὲν ἔχω προετοιμασθῇ.

κ. Στ. Παττακὸς (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως): Ἠμπορούσατε καίτοι δὲν ἔχετε ὁρισθῇ ὁμιλητής, νὰ εἴχατε προπαρασκευασθῇ, διὰ τὸ θέμα ποὺ ἐπιθυμούσατε νὰ ἀναπτύξετε.

Πρόεδρος Κοιν. Νεαπόλεως Λακωνίας: Ἡ θέσις τῶν μικρῶν Κοινοτήτων, κ. Πρόεδρε, εἶναι πολὺ δύσκολος. Πολλαὶ μικραὶ Κοινότητες δὲν ἔχουν οὔτε κἂν γραμματέα. Πῶς θὰ ἀντιμετωπισθῇ τὸ πρόβλημα τοῦτο;

κ. Στ. Παττακὸς (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως): Δυστυχῶς πολλαὶ Κοινότητες φθίνουν.

Πρόεδρος Κοιν. Γαράζιο Χανίων (κ. Δαφνομήλης): Τὸ πρόβλημα λύεται μὲ τὴν σύμπτυξιν κοινοτήτων. Χωρία μὲ 80 κατοίκους δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποδώσουν τὸ ὑλικὸν ποὺ χρειάζεται διὰ τὴν διοίκησιν μιᾶς Κοινότητος.

κ. Στ. Παττακὸς (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως): Δὲν εἶναι εὔκολο νὰ γίνῃ αὐτὸ ποὺ λέτε, κ. Δαφνομήλη. Ὅταν βροῦμε τὴν λύσιν θὰ προχωρήσωμεν καὶ εἰς αὐτό. Δὲν βρήκαμε τὴν λύσιν ἀκόμη.

Πρόεδρος Κοιν. Γαράζιο Χανίων (κ. Δαφνομήλης): Νὰ προχωρήσετε, κ. Πρόεδρε, εἰς ἐπαναστατικὰς λύσεις.

Πρόεδρος Κοιν. Μυτιληνῶν Σάμου: Διὰ νὰ μὴ φεύγουν, κ. Πρόεδρε, οἱ κάτοικοι ἀπὸ τὰ χωριὰ των πρέπει νὰ ἐξευρεθῇ τρόπος, ὅταν θὰ λαμβάνουν τὴν σύνταξίν των, ἡ σύνταξις αὕτη νὰ εἶναι ηὐξημένη. Μὲ σύνταξιν ἀγροτικὴν τριακοσίων δραχμῶν τὸν μῆνα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συγκρατήσουν τοὺς χωρικοὺς εἰς τὰ χωρία των. Φεύγουν συνεχῶς οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων — καὶ ἰδίως οἱ νέοι — εἴτε διὰ τὸ ἐξωτερικὸν εἴτε διὰ τὰς μεγάλας πόλεις τοῦ ἐσωτερικοῦ, μὲ σκοπόν, ἐργαζόμενοι, καὶ τὴν ζωήν των νὰ καλυτερεύσουν καὶ κατὰ τὰ γερατειά των νὰ ἔχουν μίαν σύνταξιν ποὺ θὰ τοὺς ἐπιτρέψῃ κατὰ τὰ γερατειά των νὰ ζήσουν κάπως ἄνετα καὶ μὲ ἀξιοπρέπειαν.

κ. Στ. Παττακὸς (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως): Ἐὰν ὁ κ. Πρόεδρος Μυτιληνῶν Σάμου ἐμελετοῦσε περισσότερον τὸ θέμα ποὺ ἔθιξε δὲν θὰ τὸ ἔθετε. Δὲν θὰ πρέπει νὰ ξεχνᾶτε ὅλοι σας, ὅτι πρὶν τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, ὁ Ο.Γ.Α. ἔδιδε σύνταξιν μόνον 170 δρχ. τὸν μῆνα. Τὴν σύνταξιν ταύτην ἡ ἐπανάστασις τὴν ἔκαμε τριακοσίας (300) δραχμάς. Νομίζετε, κύριοι, ὅτι φεύγουν οἱ κάτοικοι ἀπὸ τὰ χωρία των, ἐπειδὴ σκέπτονται, ὅτι θὰ λάβουν ὅταν συνταξιοδοτηθοῦν, σύνταξιν τριακοσίων δραχμῶν; Ὄχι, κύριοι. Δὲν τοὺς λείπουν αἱ τριακόσιαι δραχμαί. Τοὺς λείπει τὸ συναίσθημα ὅτι πρέπει νὰ μείνῃ στὸ χωριό. Ὑπάρχουν πολλοὶ ποὺ ἰσχυρίζονται ὅτι πρέπει νὰ θεσπισθοῦν ἐπιδόματα διὰ νὰ γεννοῦν οἱ ἄνθρωποι παιδιά. Οὔτε καὶ αὐτὸ εἶναι σωστό. Διότι δὲν πληρώνεται κανείς, οὔτε διὰ νὰ κάνῃ παιδιά, οὔτε διὰ νὰ παραμείνῃ στὸ χωριό. Πάντως νὰ εἶσθε βέβαιοι, ὅτι τὸ σημερινὸν κράτος μελετᾷ, ὅλα αὐτὰ τὰ προβλήματα, ἐλέγχει, προσπαθεῖ νὰ βρῇ τὰ οἰκονομικὰ μέσα καὶ ὅταν τὰ βρῇ τὰ διαθέτει ὅπως πρέπει.

Πρόεδρος (κ. Δ. Ρῖτσος): Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, κ. Νικήτας Σιώρης, θὰ ἀπευθύνῃ χαιρετισμὸν πρὸς τὸ συνέδριόν μας καὶ ἐν συνεχείᾳ θὰ ὁμιλήσῃ. Ὁ κ. Σιώρης καλεῖται νὰ λάβῃ τὸν λόγον.

κ. Ν. ΣΙΩΡΗΣ (Ὑπουργὸς Παιδείας) :

«Ἀξιότιμε κύριε Ἀντιπρόεδρε, Κύριοι Σύνεδροι,

Ἐπειδὴ πιστεύω, ὅτι ὁ ὁμιλητής, δὲν θὰ πρέπει ἀπὸ τοῦ βήματος νὰ ἐπιδεικνύῃ τὰς ρητορικάς του ἱκανότητας, ἀλλὰ θὰ πρέπει νὰ ἐγγίζῃ ἐπὶ τοῦ θέματος ποὺ ἐπιθυμεῖ νὰ θίξῃ, διὰ τοῦτο, θὰ προσπαθήσω, δι' ὀλίγων, νὰ προβῶ πρὸς ὑμᾶς, εἰς μίαν ἐνημέρωσιν, γύρω ἀπὸ τὰ θέματα τῆς Παιδείας, τὰ ὁποῖα δὲν ἀποτελοῦν προβλήματα μόνον τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, ἀλλὰ πρόβλημα ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ ὑπόθεσις τῆς Παιδείας, δὲν εἶναι ὑπόθεσις ἑνὸς ἢ δύο ἢ τριῶν, ἀλλὰ ὑπόθεσις συνόλου. Διὰ νὰ προοδεύσῃ ἡ ὑπόθεσις τῆς Παιδείας πρέπει νὰ γίνῃ βίωμα τοῦ συνόλου. Ἂς ἔλθωμεν εἰς τὸν χῶρον τῆς Δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως. Εἰς τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν ἔχομεν 850.000, περίπου, μαθητῶν καὶ 28.000, περίπου, διδασκάλων. Ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευσις, ἀπὸ τοῦ 1911 ἕως τοῦ 1968, εἰργάσθη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ αὐτοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος, μὲ πολὺ μικρὰς παραλλαγές. Δὲν δύναται σήμερον, μὲ τὴν ἐμπειρίαν τοῦ ἀεροπλάνου, μὲ τὴν ἐμπειρίαν τῆς τηλεοράσεως καὶ τόσων ἄλλων τεχνικῶν προόδων νὰ πλησιάσῃ κανεὶς τὸ παιδὶ μὲ τὸν παλαιὸν τρόπον, μὲ τὴν παλαιὰν μέθοδον. Ἐὰν τὸ πλησιάσῃ μὲ τὴν παλαιὰν μέθοδον, θὰ γίνῃ κανεὶς πληκτικός. Πρέπει, λοιπόν, εἶναι ἀνάγκη, νὰ ἀνανεώσωμεν τὸ περιεχόμενον, νὰ ἀνανεώσωμεν τὸν τρόπον τῆς διδασκαλίας. Ὁ προκάτοχος ὑπουργός, κ. Παπακωνσταντίνου, τὸ 1968, ἔκαμε ἕνα μεγάλο βῆμα. Εἰς τὰ νέα αὐτὰ προγράμματα προσετέθησαν μαθηματικά, φυσική, τεχνολογικὴ ἐμπειρία μεγαλυτέρα, καὶ ἐπίσης τὸ πρόγραμμα αὐτὸ ἀπευθύνθη σὲ μίαν νέαν τακτικὴν προσεγγίσεως τῶν παιδιῶν, δηλαδὴ ἀπηυθύνθημεν, περισσότερον, εἰς τὴν αὐτενέργειαν τῶν παιδιῶν. Ἄρχισε ἡ διδασκαλία νὰ ἐγκαταλείπῃ τὴν παλαιὰν τακτικὴν τῆς ἕδρας ὅπου ὁ διδάσκαλος δὲν ἔκαμε τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ὑπαγορεύῃ, καὶ ἀφήσαμε τὸ παιδὶ νὰ συνδημιουργήσῃ κατὰ τὴν περίοδον τῆς διδασκαλίας. Τὸ αὐτὸ ἔγινε καὶ εἰς τὸν χῶρον τοῦ Γυμνασίου. Τὸ πρόγραμμα ἦτο ὀλιγώτερον γηραιόν, ἦτο τοῦ ἔτους 1932, ἀλλὰ εἰς τὴν περίοδον αὐτὴν τῆς ἀτομικῆς προόδου, νομίζω, ὅτι αἱ χρονικαὶ ἀποστάσεις 1932 – 1968 εἶναι πάρα πολὺ σημαντικές. Ἠμπορῶ νὰ σᾶς βεβαιώσω, κύριοι, ὅτι μὲ τὴν ἀλλαγὴν τῶν προγραμμάτων τοῦ ἔτους 1968, τὰ προγράμματα ἐγένοντο προγράμματα εὐρωπαϊκά, καὶ μὲ τὰς συγκρίσεις τὰς ὁποίας κάμνομεν μὲ τὰ ἀντίστοιχα προγράμματα τῆς παιδείας, μπορεῖ νὰ εὑρίσκωμεν πάντοτε σημεῖα διορθώσεων, μπορεῖ νὰ εὑρίσκωμεν πάντοτε σημεῖα ἀλλαγῶν, ἀλλὰ ὁμολογουμένως εἶναι προγράμματα σύγχρονα. Τὸ ἀναφέρω αὐτὸ καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνω, διότι ἡ τιμὴ δὲν ἀνήκει εἰς τὸν ὁμιλοῦντα, ἀνήκει εἰς ἕναν προκάτοχον. Ἐρχόμεθα, τώρα, κύριοι, εἰς ἕνα ἄλλο θέμα τῆς ἐκπαιδεύσεως, ποὺ νομίζω, ὅτι ἀφορᾷ κατὰ μεγάλο ποσοστόν, ὑμᾶς τοὺς νομάρχας καὶ τοὺς ἄρχοντας τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως. Εἶναι τὸ διδακτηριακὸ πρόβλημα. Τὸ διδακτηριακὸ πρόβλημα τῆς χώρας, κύριοι, ἦτο καὶ παραμένει ὀξύτατο. Ἐπὶ 1.300.000 μαθητῶν, 600.000 περίπου εἶναι ἄστεγοι. Καὶ ὅταν ὁμιλῶ περὶ ἀστέγων, δὲν ἀναφέρομαι

εἰς μαθητὰς ποὺ δὲν ἔχουν σχολεῖο, ἀλλὰ ὅτι στεγάζονται 70, 80 καὶ 90 μαζὶ εἰς κάθε τάξιν ἢ στεγάζονται σὲ ἑτοιμόροπες αἴθουσες ἰδιωτικῶν κτιρίων. Εἰς τὸν χῶρον τῶν σχολικῶν κτιρίων, καταβάλλομεν προσπαθείας, ἔχομεν προοδεύσει, ἀλλὰ δὲν ἠμπορῶ νὰ εἴπω, ὅτι ἐλύσαμε τὸ πρόβλημα. Ἔχομεν φθάσει σὲ ἕναν ρυθμὸ οἰκοδομήσεως τὸ 1971 χιλίων αἰθουσῶν διδασκαλίας, ἐπὶ δέκα πέντε χιλιάδων αἰθουσῶν διδασκαλίας αἱ ὁποῖαι ἐλλείπουν. Τοῦ χρόνου ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς πιστεύομεν, ὅτι θὰ ἐγγίσῃ τὰς 1250 - 1300 αἰθούσας διδασκαλίας. Παραλλήλως ὅμως ἀντιμετωπίζομεν καὶ τὸ πρόβλημα τοῦ χώρου διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν διδακτηρίων. Τὰ μεγάλα, εἰδικώτερα, ἀστικὰ κέντρα, ὡς εἶναι ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν, ἡ πόλις τοῦ Πειραιῶς, ἡ πόλις τῆς Θεσ/νίκης καὶ μερικὲς ἄλλες πόλεις τῆς Ἑλλάδος, νὰ ἀσφυκτιοῦν ἀπὸ ἔλλειψιν οἰκοπέδων. Καὶ εὑρέθημεν πρὸ τοῦ διλήμματος : Τί θὰ ἠμπορούσαμε νὰ κάνωμεν ; Ἐσκέφθημεν μίαν λύσιν. Εἰς τὰ μεγάλα ἀστικὰ κέντρα θὰ μεταφέρωμεν, κύριοι, τὴν μέσην ἐκπαίδευσιν, ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς πόλεως εἰς τὴν περιφέρειαν, ὅπου ὑπάρχει ἡ δυνατότης, ἀκόμη, ἐξευρέσεως οἰκοπεδικῶν χώρων. Αὐτὸ τὸ ἀρχίσαμεν εἰς τὴν πόλιν τῆς Θεσ/νίκης μὲ μίαν ἐξεύρεσιν χιλίωνστρεμμάτων εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς πόλεως. Θὰ μεταφέρωμεν ἐκεῖ τὴν μέσην ἐκπαίδευσιν. Ἡ Δημοτικὴ ἐκπαίδευσις θὰ ἀποτελέσῃ τὸν κληρονόμον της, θὰ τὴν διαδεχθῇ, δηλαδή, εἰς τὰ κτίρια τὰ ὁποῖα ἔχει, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ θέμα θέλει χρόνον, δι' αὐτὸ εἰς τὸ θέμα τῆς Δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἀναγκαζόμεθα νὰ ζητήσωμεν μίαν λύσιν πειραματικήν, ἡ ὁποία ἐλπίζω νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς προσδοκίας μας. Ἀνεζητήσαμεν εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν—διότι τὸ πείραμα θέλομεν νὰ τὸ κάμωμεν εἰς τὸ λεκανοπέδιον τῆς Ἀττικῆς — οἰκόπεδον πέντε στρεμμάτων. Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ οἰκοπέδου θὰ οἰκοδομήσωμεν δεκαόροφα διδακτήρια δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως. Θὰ ἔχῃ μίαν κάλυψιν ὁ χῶρος αὐτὸς 3.000 στρεμμάτων καὶ κατ' ὄροφον θὰ ὑπάρχῃ ἐστεγασμένος χῶρος 800 τετρ. μέτρων καὶ θὰ ὑπάρχουν καὶ ἐκτεταμέναι, ἐκ μπετὸν βεράνται, ὅπου τὰ παιδιὰ θὰ περνοῦν τὶς ὧρες τοῦ διαλείμματος. Μὴ νομίσετε ὅτι δὲν ἐβασανίσαμεν τὴν πρώτην αὐτὴν πειραματικὴν ἐφαρμογήν. Δὲν ὑπάρχει ἀνάλογος ἐφαρμογὴ πουθενὰ εἰς τὸν κόσμον, αὐτοῦ τοῦ μέτρου, ἀλλὰ ἂς ἐλπίσωμεν ὅλοι μας, ὅτι θὰ φθάσωμεν εἰς τὸ σημεῖον, κατὰ τὴν πρακτικὴν λειτουργίαν τους ποὺ νὰ μὴ μᾶς ἀπογοητεύσουν. Πάντως, κύριοι, τὸ μόνον ποὺ δὲν ἠμποροῦμε νὰ κάνωμεν, εἰς τὸ θέμα τῶν διδακτηρίων, εἶναι νὰ συνθηκολογήσωμεν. Θὰ δώσωμεν τὸν ἀγῶνα μὲ ὅλας τὰς δυνατότητας καὶ μὲ ὅλας τὰς μεθόδους, διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ ἐκπαίδευσις εἰς τὴν χώραν, ἐὰν δὲν ὑπάρξῃ διδακτήριον. Πρέπει τὰ παιδιὰ νὰ ἀποκτήσουν ὁπωσδήποτε καταλλήλους χώρους διδασκαλίας.

Ἕνα ἄλλο θέμα, κύριοι, εἰς τὸ ὁποῖον θέλω νὰ ἔλθω, εἶναι τὸ θέμα τῆς ἐπαγγελματικῆς καὶ τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἐπαγγελματικὴ καὶ τεχνικὴ ἐκπαίδευσις εἰς τὴν χώραν ὑπῆρξεν ἀνύπαρκτος. Τεχνικὴ ἐκπαίδευσις ὑπῆρξε μόνον εἰς τὴν Ἀνωτάτην Βαθμίδα, εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον. Μὲ τὴν πρόοδον τῆς Τεχνικῆς εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς παρουσιάζεται αὐτομάτως τὸ θέμα τῶν τεχνικῶν Σχολῶν καὶ τῶν τεχνικῶν στελεχῶν. Τί θέλομεν εἰς τὴν τεχνικὴν ἐκπαί-

δευσιν. Θέλομεν, πρῶτον, νὰ δώσωμεν τὰ στελέχη ἐκεῖνα τῆς παραγωγῆς, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀναγκαῖα. Καὶ τοῦτο θὰ τὸ ἐπιτύχωμεν διὰ μικτῶν προγραμμάτων — διότι ἐπιθυμοῦμεν τὸν τεχνίτην νὰ τὸν φτιάξωμεν πρωτίστως ἄνθρωπον — ἀνθρωπιστικῆς παιδείας καὶ τεχνικῆς καταρτίσεως. Καὶ δημιουργοῦνται τεχνικαὶ σχολαὶ καὶ πιστεύομεν πολὺ σύντομα, ὅτι σὲ κάθε πόλιν τῆς Ἑλλάδος, ἄνω τῶν 10.000 κατοίκων, θὰ ὑπάρχῃ μία τεχνικὴ σχολή. Καί οἱ τεχνικὲς αὐτὲς σχολὲς δὲν θὰ εἶναι διὰ τὸ παιδὶ ἐκεῖνο ποὺ δὲν παίρνει τὰ γράμματα, ἀλλὰ διὰ τὸ παιδὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μπορεῖ νὰ συνεχίσῃ εἰς τὴν κοινωνίαν νὰ ἀποδώσῃ ἔργον παραγωγικόν, καὶ νὰ προοδεύσῃ. Τὴν εὐθύνην αὐτῆς τῆς ἀνυποληψίας πρὸς τὴν ἐπαγγελματικὴν καὶ τὴν τεχνικὴν παιδείαν τὴν εἶχεν ἡ πολιτεία. Καὶ εἰς τὸν χῶρον τῆς τεχνικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως δημιουργοῦμεν μίαν νέαν βαθμίδα. Τὰ Κέντρα Ἀνωτέρας Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Ἐκεῖ ὁ νέος μετὰ τὴν κατωτέραν καὶ μέσην τεχνικὴν ἐκπαίδευσιν θὰ ἠμπορῇ νὰ προωθῆται σὲ ἕνα κολλεγιακὸν τεχνικὸν σχολεῖον, μεταγυμνασιακοῦ χαρακτῆρος, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ θὰ ἔχῃ τὴν δυνατότητα μεταπηδήσεως εἰς τὸν χῶρον τῆς Ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως, ἐφ' ὅσον θὰ ἔχῃ τὴν πνευματικὴν δύναμιν νὰ καθέξῃ αὐτὴν τὴν θέσιν. Φιλοσοφία τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὸν χῶρον τῆς Παιδείας εἶναι μία. «Μὴ ἀποκλείετε τοὺς νέους». Καὶ δυνατότητες νὰ προωθηθοῦν καὶ νὰ φθάσουν, ὄχι μὲ τὴν ὠφέλειαν καὶ τὴν προώθησιν μίας οἰκογενειακῆς οἰκονομικῆς κληρονομίας, ἀλλὰ βάσει τῆς πνευματικῆς κληρονομίας, τὴν ὁποίαν θὰ ἔχουν.

Κύριοι, εἰς τὸν χῶρον τῆς Ἀνωτάτης Παιδείας, γίνεται ἐπίσης, μία ἀρκετὴ ἐργασία. Τὰ Πανεπιστήμια μας, πολλὰ ἔχουν προσφέρει εἰς τὸν τόπον. Ἀλλά, ὅπως κάθε κλάδος τῆς παιδείας, ἔτσι καὶ ἡ Ἀνωτάτη Παιδεία εἶναι ἕνας κλάδος ἐξελίξιμος. Εἶναι ἕνας χῶρος τὸν ὁποῖον, πιστεύω, ὅτι πάντοτε πρέπει νὰ προσπαθῶμεν νὰ βελτιώνωμεν. Καί, νομίζω, ὅτι εἰς τὸν χῶρον αὐτόν, ἡ Ἐθνικὴ Ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις, ἐπῆλθε κατὰ τρόπον ἀποτελεσματικόν. Πρῶτον, διὰ τῆς προσθήκης μεγάλου ἀριθμοῦ βοηθητικοῦ ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ. Ἐδημιουργήσαμεν 6.000 θέσεις Ἐπιστημονικοῦ Βοηθητικοῦ προσωπικοῦ. Οἱ νέοι αὐτοὶ ἐπιστήμονες ἐκτὸς τῆς σημαντικῆς ὑπηρεσίας ποὺ προσφέρουν εἰς τὰ Πανεπιστήμια, ἐγεφύρωσαν καὶ τὴν γενεὰν τῶν φοιτητῶν μὲ τὴν γενεὰν τῶν ὡρίμων, τῶν καθηγητῶν. Ἠμπορῶ, κύριοι, νὰ σᾶς διαβεβαιώσω, ὅτι αὐτὴν τὴν στιγμὴν τὰ Ἑλληνικὰ Πανεπιστήμια, δὲν παρουσιάζουν τὰ προβλήματα ἄλλων χωρῶν.

Κύριοι, μετὰ ἀπὸ αὐτὴν τὴν σύντομον περιγραφὴν δραστηριοτήτων εἰς τὸν χῶρον τῆς Παιδείας, θὰ ἤθελα νὰ ὑποβάλω εἰς τὸ Συνέδριον, ὡρισμένα αἰτήματα.

Αἴτημα πρῶτον. Εἶναι χαρακτηριστικὸν τῆς ἐποχῆς μας, μία τάσις ἰσοπεδώσεως καὶ καταλύσεως τῆς ἱεραρχίας. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ποιοῦμαι ἔκκλησιν πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους καὶ τοὺς Δημοτικοὺς καὶ Κοινοτικοὺς Ἄρχοντας τοῦ τόπου, νὰ τιμήσουν τὸν Ἕλληνα διδάσκαλον, τὸν Ἕλληνα ἐκπαιδευτικόν, σὲ κάθε στιγμὴν τῆς ὑπηρεσιακῆς παρουσίας του. Διότι ἐὰν

αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον, ἠθικὰ ἀκέραιον δὲν τὸν ἔχωμεν ἐπάνω εἰς τὸ βῆμα ποὺ θὰ διδάξῃ τὰ παιδιά μας, τότε ἀλλοίμονόν μας. Προστατεύσατε τὴν προσωπικότητα τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ εἶσθε βέβαιοι, ὅτι αὐτὸ τὸ τέλος εἶναι ἀνταποδοτικόν. Εἶναι τεραστία ἡ κοινωνικὴ ὠφέλεια, ἡ ὁποία θὰ προκύψῃ.

Δεύτερον αἴτημα. Κύριοι, ὅ,τι δημιουργοῦμεν, τὸ δημιουργοῦμεν ἀπὸ τὸν κρατικὸν προϋπολογισμόν. Ἡ σημερινὴ Ἑλλὰς τὸν παλαιὸν δίσκον τῆς ἐπαιτείας ἀπέρριψεν. Σήμερα, ὅ,τι δημιουργεῖ, τὸ δημιουργεῖ ἀπὸ τὴν οἰκονομίαν. Καὶ τὴν γόνιμον προσπάθειαν τοῦ λαοῦ της μὲ μίαν ἀνθρωπίνως ἄψογον διαχείρισιν. Ὡς πρὸς τὰ διδακτήρια, κύριοι, σᾶς ζητῶ τὴν βοήθειάν σας, διὰ τὴν ἐξεύρεσιν χώρων οἰκοπεδικῶν, ὄχι μόνον διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ παρόντος προβλήματος, ἀλλὰ καὶ τοῦ μελλοντικοῦ προβλήματος. Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ὁμολογήσω, ὅτι εἰς τὸ θέμα αὐτό, πάντοτε οἱ Νομάρχαι καὶ οἱ τοπικοὶ Ἄρχοντες μοῦ ἔδειξαν μίαν τεραστίαν συνεργασίαν. Σᾶς παρακαλῶ αὐτὴν τὴν συνεργασίαν καὶ προσπάθειαν νὰ τὴν συνεχίσετε. Κάθε δημοτικὸν ἔργον ἔχει σημασίαν. Ἀλλά, ἔργα ἀναγόμενα εἰς τὴν παιδείαν, ἔχουν τεραστίαν σημασίαν διὰ τὴν πρόοδον τοῦ τόπου.

Καὶ ἕνα τρίτο αἴτημά μου, κύριοι. Καὶ ἀρχίζω ἀπὸ τὸν ἑαυτόν μου. Εἰς μερικὰ ταξίδια μου ἐτιμήθην μὲ παρατάξεις μαθητῶν. Καὶ ἐὰν ἐπήγαινα εἰς τὸ σχολεῖο τους «κομμάτια νὰ γίνῃ». Ἀλλὰ διερχόμενος, νὰ εἶναι οἱ μαθηταὶ παρατεταγμένοι ; Σᾶς κάμνω μίαν ἔκκλησιν, καὶ νομίζω ὅτι τὴν ἔκκλησιν τὴν κάμνω ἐξ ὀνόματος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον πάντοτε διακρίνεται διὰ σεμνότητα παρουσίας. Σταματῆστε αὐτὲς τὶς ὑποδοχές. Σταματῆστε αὐτὲς τὶς παρατάξεις. Μὴ τὶς προκαλεῖτε. Ὅταν ὑπάρχῃ ἕνα γεγονὸς σημαντικό, ναί. Ὅταν ὑπάρχουν ἐγκαίνια σχολείων των, ναί. Ἀλλὰ ὄχι, δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, εἰς πᾶσαν περίπτωσιν τὰ σχολεῖα ἔξω παρατεταγμένα εἰς τὸν ἥλιον ἢ τὴν βροχήν.

Καὶ ἕνα ἄλλο ζήτημα. Πέφτει βροχὴ θεμάτων ἐκθέσεων. Ὅταν θέλωμεν νὰ ἑορτάσωμεν κάτι, ἐντολὴ εἰς τὸν ἐπιθεωρητήν, ἐντολὴ εἰς τὸν δάσκαλον, νὰ γράψουν τὰ παιδιὰ διὰ τὸ τάδε. Καὶ γράφουν τὰ παιδιά. Ἀλλά, κύριοι, τὸ πρόγραμμα ἔχει μίαν δομήν. Καὶ δὲν ἠμπορεῖ τὴν μίαν ἡμέραν νὰ γράφῃ τὸ παιδὶ διὰ τὴν ἀποταμίευσιν, τὴν ἄλλην ἡμέραν διὰ τὸν ΟΤΕ, τὴν ἄλλην ἡμέραν διὰ τὴν ΔΕΗ, τὴν ἄλλην ἡμέραν διὰ τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας. Δὲν εἶναι δυνατόν. Καὶ διὰ τὸ ἕνα θέμα καὶ διὰ τὸ ἄλλο, θὰ δώσῃ ὁδηγίας εἰς τὰς ἐκπαιδευτικὰς ἀρχάς, ὅτι θὰ ἀποτελέσῃ βαρύτατον παράπτωμα, ἐὰν πειθαρχήσουν πρὸς ἀντιθέτους ὁδηγίας.

Κύριοι, πρέπει ὅσοι εὑρισκόμεθα εἰς αὐτὴν τὴν αἴθουσαν, νὰ θεωροῦμεν τὸν ἑαυτόν μας εὐτυχῆ, διότι ἐκλήθημεν νὰ ὑπηρετήσωμεν ἕνα πολὺ ὡραῖον καὶ πολὺ μεγάλον σκοπὸν διὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς πατρίδος μας. Διότι ἐκλήθημεν νὰ ὑπηρετήσωμεν μίαν πολὺ ὡραίαν καὶ πολὺ μεγάλην ὑπόθεσιν. Τὴν Ἐπανάστασιν τῆς 21ης Ἀπριλίου. Μίαν Ἐπανάστασιν, ἡ ὁποία, ὅταν ἐγεννήθη, ἐγεννήθη ὥριμος. Μίαν ἐπανάστασιν ποὺ δὲν ἠμπορεῖ νὰ διεκδικήσῃ

ποτὲ τὸ νεανικὸν τῶν ἐπιπολαιοτήτων ποὺ χαρακτηρίζει τὰς ἐπαναστάσεις. Ὑπῆρξε μία ἐπανάστασις ποὺ ἐγεννήθη μετριοπαθής. Βασικὸν στοιχεῖον τῆς φιλοσοφίας της, εἶναι τὸ πανάρχαιο στοιχεῖο, τὸ ἀθάνατο στοιχεῖο τοῦ ἑλληνικοῦ μέτρου. Αὐτὴν τὴν ἐπανάστασιν τοῦ ἑλληνικοῦ μέτρου, αὐτὴν τὴν ἐπανάστασιν ὑπηρετοῦμεν. Καὶ ἂς ἔχωμεν ὅλον αὐτὸ τὸ ψυχικὸ πάθος, ὅλην αὐτὴν τὴν αὐταπάρνησιν ποὺ χρειάζεται ὅταν ὑπηρετοῦμε ἕναν τέτοιον μεγάλον σκοπό. Καὶ δὲν ὑπάρχει ὡραιότερο πρᾶγμα εἰς τὸν ἄνθρωπο, καὶ αὐτό, ἴσως, νὰ τὸν προσεγγίζει εἰς τὸν δημιουργόν, ὅτι τὶς εὐτυχέστερες στιγμές του τὶς ἔχει, ὅταν εὑρίσκεται εἰς πλήρη ἁρμονίαν μὲ τὴν συνειδησίν του. Σᾶς εὐχαριστῶ». (Χειροκροτήματα).

Πρόεδρος (κ. Δ. Ρῖτσος): Παρακαλῶ ἕνα διάλειμμα μιᾶς ὥρας, προκειμένου ἡ Ἐπιτροπὴ Προτάσεων νὰ διατυπώσῃ τὰ συμπεράσματα τοῦ Συνεδρίου μας. Εἰς τὰς 12.30 ὅλοι θὰ εὑρισκώμεθα εἰς τὰς θέσεις μας.

Μετὰ τὸ διάλειμμα

Πρόεδρος (κ. Δ. Ρῖτσος): Ἐπαναλαμβάνεται, κύριοι Σύνεδροι, ἡ διακοπεῖσα συνεδρίασις.

Τὸ Προεδρεῖον, Σεβαστὲ κ. Ἀντιπρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τοὺς εἰσηγητὰς διετύπωσε τὸ κείμενον τοῦ ψηφίσματος καὶ τῶν συμπερασμάτων τοῦ Συνεδρίου μας.

Παρακαλεῖται ὁ κ. Χαλδέζος, ὅπως ἀναγνώσῃ τὸ ψήφισμα.

κ. ΧΑΛΔΕΖΟΣ (Γεν. Διευθντὴς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων):

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Συνέδριον τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τῆς Ἑνώσεως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, συνελθὸν ἐν Σπάρτῃ ἀπὸ 25 - 27 Μαΐου 1971,

Διαπιστώνει

α) ὅτι ὑπῆρξεν εὐτυχὴς ἡ ἰδέα τῆς συγκλήσεως τούτου ἐν Σπάρτῃ ἐν συγχρονισμῷ πρὸς τὸ Συνέδριον τῶν Νομαρχῶν.

β) ὅτι κατὰ τὴν λήξασαν τετραετίαν τῆς διακυβερνήσεως τῆς Χώρας ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 συνετελέσθησαν ὑπὲρ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως σημαντικὰ ἐπιτεύγματα εἴς τε τὸν Συνταγματικὸν τομέα διὰ τοῦ ψηφισθέντος καὶ ἐπικυρωθέντος ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ Συντάγματος καὶ εἰς τὸν Διοικητικὸν τομέα διὰ τῆς ἀνασυντάξεως τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ Κώδικος, τοῦ Κώδικος καταστάσεως καὶ συντάξεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἄλλων διοικητικοῦ περιεχομένου εὐεργετικῶν νομοθετημάτων, ὡς καὶ εἰς τὸν οἰκονομικὸν τοιοῦτον, δι' αὐξήσεως τῶν ἐσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων κατὰ

τὴν τετραετίαν ταύτην κατὰ δραχμὰς 6.250.000.000 διατεθείσας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν πάσης φύσεως κοινωφελῶν ἔργων.

γ) ὅτι πέραν τῶν ὡς ἄνω ἔργων ἐξετελέσθησαν εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία τῆς Ἑλλάδος καὶ ἕτερα τοιαῦτα ἀξίας δραχ. 3.600.000.000 τόσον ἐκ τοῦ προγράμματος δημοσίων ἐπενδύσεων, ὅσον καὶ ἐξ ἄλλων δημοσίων πηγῶν.

δ) ἐπὶ πλέον, ὅτι, ὡς ἐξηγγέλθη ἤδη ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως διὰ τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου αὐτῆς καὶ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, λαμβάνονται ἤδη καὶ νέα μέτρα διοικητικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ περιεχομένου, ὑπὲρ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ συνεπῶς ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ εὐημερίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Μεταξὺ τούτων περιλαμβάνονται καὶ τ' ἀκόλουθα :

α) ἡ προσμέτρησις εἰς τὴν πολιτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τῆς διανυθείσης τοιαύτης εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις.

β) ἡ χορήγησις ἀτόκων δανείων ἐκ τοῦ λογ/σμοῦ τοῦ ἄρθρου 67 τοῦ Ν.Δ. 3033/54 καὶ εἰς Δήμους πληθυσμοῦ μέχρι 10.000 κατοίκων.

γ) ἡ μείωσις τοῦ τόκου τῶν παρὰ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων χορηγουμένων δανείων καὶ ἡ ἐπιμήκυνσις τοῦ χρόνου ἐξοφλήσεως αὐτῶν.

δ) ἡ λῆψις νομοθετικῆς προνοίας διὰ ρυθμιστικὰ πολεοδομικὰ σχέδια.

ε) ἡ ὀργάνωσις Τουριστικῶν γραφείων καὶ ἡ παραχώρησις ὡρισμένων ἔργων τοῦ ΕΟΤ εἰς τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

στ) ἡ ἐφαρμογὴ μειωμένου τιμολογίου τῆς ΔΕΗ εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας.

ζ) πέραν τούτων τὸ ἐπαναστατικὸν μέτρον τῆς διαγραφῆς τῶν χρεῶν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐκ δανείων συναφθέντων ἀπὸ τοῦ 1952 μέχρι τέλους τοῦ 1969 ἐκ πιστώσεων Δημοσίων Ἐπενδύσεων κατὰ 61%, ἀντιστοιχοῦντα πρὸς δρχ. 1.315.000.000. Διὰ τοῦ μέτρου τούτου, ὅπερ ἱκανοποιεῖ πάγιον αἴτημα τῶν Συνεδρίων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἀπὸ τοῦ 1960 καὶ μέχρι σήμερον, οἱ ὀφειλέται Ὀργανισμοὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἀπηλλαγμένοι τοῦ ἄγχους τῶν χρεῶν τούτων, θὰ δυνηθοῦν νὰ ἐκσυγχρονισθοῦν καὶ νὰ συμμετάσχουν ἐνεργότερον εἰς τὴν πανεθνικὴν προσπάθειαν ὑπὲρ τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Πατρίδος καὶ τῆς εὐημερίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

η) ἡ μελετωμένη ἵδρυσις ὑπηρεσίας ἢ Ἰνστιτούτου ἐρεύνης καὶ προσαρμογῆς τῆς Διοικήσεως καὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως πρὸς τὴν ψυχολογίαν, τὴν παράδοσιν καὶ τὰς συγχρόνους ἀνάγκας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, καὶ

θ) ἡ λῆψις μέτρων ἐνισχύσεως, ὀργανώσεως καὶ πολιτιστικῆς ἀναπτύξεως τῆς ὑπαίθρου καὶ ἰδίᾳ τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν διὰ τοῦ πενταετοῦς καὶ τοῦ μακροπροθέσμου προγράμματος.

Ψηφίζει ἐπὶ τούτου ὁμοφώνως

Α'. Ἐκφράζει τὴν βαθεῖαν πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν, ὡς καὶ τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Ἐπαναστατικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν Ἡγέτην τῆς ἀναγεννωμένης Ἑλλάδος, πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν Κύριον Γεώργιον Παπαδόπουλον καὶ τὸν προϊστάμενον καὶ ὑπεύθυνον τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργὸν Ἐσωτερικῶν Κύριον Στυλιανὸν Παττακὸν καὶ διαβεβαιοῖ τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἶναι καὶ θὰ εἶναι πάντοτε μνήμονες τοῦ ἀναληφθέντος ὑπ' αὐτῆς ἔργου τῆς σωτηρίας καὶ ἀναγεννήσεως τῆς Πατρίδος, πιστοὶ καὶ ἐνθουσιώδεις τηρηταὶ τοῦ ὅρκου των καὶ ὡς Ἑλλήνων καὶ ὡς Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ἀρχόντων.

Β'. Εὐχαριστεῖ σύμπαντα τὸν εὐγενῆ, ὑπερήφανον καὶ ἡρωϊκὸν λαὸν τῆς Σπάρτης καὶ τῆς Λακωνίας ἐν γένει καὶ ἰδιαιτέρως τὸν Δήμαρχον Σπαρτιατῶν κ. Γεώργιον Λιναρδάκην διὰ τὴν ἀδελφικὴν ὑποδοχήν, τὴν ἄφθαστον φιλοξενίαν καὶ τὴν ἐν μέσῳ ἐξαιρετικῶν ἐκδηλώσεων εὐχάριστον διαμονὴν τῶν κ.κ. Συνέδρων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου.

Γ'. Ὑποβάλλει τῇ Κυβερνήσει τὰς ἐκ τῶν εἰδικῶν εἰσηγήσεων καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν συζητήσεων προκυψάσας προτάσεις ὡς ἀκολούθως :

1. Ὡς πρὸς τὴν κοινοτικὴν ἀνάπτυξιν δέον :

α) ν' ἀναπτυχθῇ τὸ πνεῦμα τῆς Κοινοτικῆς ἀναπτύξεως καὶ νὰ ὀργανωθῇ αὕτη ἐπὶ περιφερειακοῦ καὶ τοπικοῦ ἐπιπέδου.

β) νὰ ἐκδοθοῦν ἁρμοδίως αἱ σχετικαὶ διοικητικαὶ ὁδηγίαι διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν κοινοτικὴν ἀνάπτυξιν τῶν Στρατιωτικῶν, τῶν Ὀργάνων Χωροφυλακῆς, τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, τῶν Προϊσταμένων τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, τῶν ἐκπαιδευτικῶν κλπ.

γ) νὰ καλλιεργηθῇ μεταξὺ τῶν νέων καὶ ἰδίᾳ τῶν μαθητῶν, πνεῦμα συνεργασίας, ὁμαδικῆς δράσεως καὶ βελτιώσεως τῶν συνθηκῶν διαβιώσεως, ὡς καὶ μεταξὺ τοῦ πληθυσμοῦ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σχεδίων ἀναπτύξεως καὶ

δ) νὰ καθιερωθῇ ἡ ἀπονομὴ ἐπάθλων πάσης προσπαθείας κοινοτικῆς ἀναπτύξεως ὑπὸ τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου, Ἀγροτικῆς Τραπέζης, Ἐθνικοῦ Ὀργανισμοῦ Προνοίας κλπ.

2. Ὡς πρὸς τὰς δυνατότητας οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῶν Δήμων τῆς Ἑλλάδος ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τοιαύτας τῶν Δήμων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Χωρῶν δέον νὰ συσταθῇ εἰδικὴ ὁμὰς ἐργασίας πρὸς μελέτην τοῦ ὅλου οἰκονομικοῦ προβλήματος τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

3. Ὡς πρὸς τὸ θέμα «Ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις ὡς παράγων καὶ διοργανωτὴς τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως» προτείνονται τὰ ἀκόλουθα :

α) συνεργασία Δημάρχων καὶ Νομαρχῶν πρὸς κατάστρωσιν τοῦ Νομαρ-

χιακοῦ προγράμματος διὰ τὴν ἀξιοποίησιν ὅλων τῶν τοπικῶν δυνάμεων καὶ ἱεράρχησιν ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν ἔργων.

β) περιορισμὸς τῆς Κρατικῆς ἐποπτείας ἐπὶ τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως μόνον εἰς τὸν ἀπὸ ἀπόψεως νομιμότητος ἔλεγχον τῶν πράξεων τῶν ὀργάνων αὐτῶν.

γ) ἀνάθεσις εἰς τοὺς Δήμους ἁρμοδιοτήτων τοπικοῦ τουριστικοῦ ἐλέγχου διά :

αα) συστάσεως τοπικῶν ἐπιτροπῶν Τουρισμοῦ ὑπὸ τὸν Δήμαρχον,

ββ) συστάσεως παρὰ τοῖς Δήμοις τουριστικῶν Γραφείων καὶ

γγ) συντάξεως ὑπὸ'Επιτροπῶν καὶ ὑποβολῆς εἰς τὸν Ε.Ο.Τ. διετοῦς ἢ τετραετοῦς τοπικοῦ τουριστικοῦ προγράμματος.

δ) παροχὴ δανείων «Μικρᾶς Τουριστικῆς ἀναπτύξεως πρὸς ἐξοπλισμὸν ὑπὸ τοῦ Δήμου μικρῶν Τουριστικῶν ἐπιχειρήσεων.

ε) παραχώρησις εἰς τοὺς 'Οργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τῶν οἰκοπέδων καὶ ἰδιοκτησιῶν τῶν διαλυθέντων ἀγροτικῶν Συλλόγων καὶ περιελθόντων εἰς τὴν ΠΑΣΕΓΕΣ πρὸς ἀξιοποίησίν των δι' ἔργων κοινῆς ὠφελείας.

στ) συμπλήρωσις τοῦ Ν.Δ. 424 πρὸς εὐχερῆ ὑπαγωγὴν τῶν ἀδρανούντων κληροδοτημάτων εἰς τὰ πνευματικὰ ἢ πολιτιστικὰ κέντρα τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων πρὸς καλλιτέραν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ διαθέτου.

4. 'Ως πρὸς τὰς Δημοσίας σχέσεις εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν καὶ τὴν πρὸς τοὺς δημότας ψυχικὴν καὶ ἠθικὴν ἐπαφὴν τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν 'Αρχόντων αἱ προτάσεις τοῦ Συνεδρίου εἶναι αἱ ἀκόλουθοι :

α) ὁ ἀνασυντασσόμενος δημοτικὸς καὶ κοινοτικὸς Κῶδιξ δέον νὰ διέπεται σὺν τοῖς ἄλλοις ὑπὸ τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ συγχρόνου πνεύματος τῶν Δημοσίων Σχέσεων.

β) εἰς τοὺς μεγάλους Δήμους δέον νὰ ὑπάρχῃ ὑποχρεωτικῶς Γραφεῖον Δημοσίων σχέσεων διευθυνόμενον ὑπὸ εἰδικῶν προσώπων, ὧν ἡ πρόσληψις δέον νὰ διευκολυνθῇ νομοθετικῶς ἢ διοικητικῶς.

γ) εἰς τὰς ἕδρας τῶν Νομῶν δέον νὰ ὀργανοῦνται εἰδικὰ Σεμινάρια ἐκπαιδεύσεως ὅλων τῶν παραγόντων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἰς θέματα ἐφαρμογῆς τῶν Δημοσίων Σχέσεων.

δ) δέον νὰ συνταχθῇ κανονισμὸς ἐνημερώσεως καὶ ὀρθῆς συμπεριφορᾶς τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχόντων καὶ ὑπαλλήλων, ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τῶν Δημοσίων Σχέσεων καὶ ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν καὶ συντονισμὸν μιᾶς κεντρικῆς ὑπηρεσίας ὀργανουμένης ἐπὶ Νομαρχιακοῦ ἢ καὶ 'Εθνικοῦ ἐπιπέδου ὡς παρὰ τῇ 'Ενώσει Δήμων καὶ Κοινοτήτων 'Ελλάδος.

5. 'Ως πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν 'Ηλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν εἰς τοὺς 'Οργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, διαπιστουμένης τῆς χρησιμότητος τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν εἰς τοὺς 'Οργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, συνιστᾶται εἰδικὴ 'Επιτροπὴ ἐκ τῶν Συνέδρων – Μελῶν τῶν Δημάρχων 'Αλίμου

ὡς Προέδρου, λόγῳ εἰδικῶν γνώσεων, Καβάλας, Αἰγάλεω, Μεγάρων καὶ Ἡλιουπόλεως καὶ Βόλου, ἥτις, ἐν συνεργασίᾳ καὶ μετὰ τεχνικῶν παραγόντων, θέλει προβῇ ἐντὸς διμήνου προθεσμίας εἰς τὴν μελέτην τοῦ τρόπου ἐφαρμογῆς τούτων κατὰ περιφερείας ἢ αὐτοτελῶς κατὰ μονάδα ἐπὶ τῷ τέλει ὑλοποιήσεως τῆς ἐπιδιώξεως τῆς εἰσαγωγῆς τῶν «Computers» εἰς τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

6. Ὡς πρὸς τὰς συγχρόνους τάσεις εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν προτείνεται :

α) ἡ ὑπαγωγὴ ὅλων τῶν κοινοτικῶν ὑπαλλήλων εἰς τὰς περὶ καταστάσεως τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις.

β) ἡ χορήγησις δανείων παρὰ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ δι' ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν Καταστημάτων.

γ) ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἄπαξ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐγκριθεισῶν πιστώσεων ὑπὸ τοῦ Δημάρχου καὶ Προέδρου Κοινότητος, ἄνευ νεωτέρας ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

δ) ἡ ἐπαναφορὰ τοῦ ὑπὲρ τοῦ ΟΓΑ φόρου ἀγροτικῶν προϊόντων εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας.

7. Ὡς πρὸς τὴν οἰκολογίαν προτείνεται :

α) ἡ οἰκολογία νὰ ἀποτελέσῃ τακτικὸν μάθημα τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Πολυτεχνείου.

β) δι' ἃς πόλεις ὑπάρχουν ρυθμιστικαὶ μελέται καὶ ἔχουν ἐλεγχθῆ καὶ παραληφθῆ ἁρμοδίως, νὰ τεθῶσι ἀμέσως ἐν ἐφαρμογῇ, ἐπισπευδομένης τῆς ἐκδόσεως τῶν σχετικῶν Β. Δ/των.

γ) εἰς τὰς πόλεις δὲν ὑφίστανται τοιαῦται ρυθμιστικαὶ μελέται μέχρι τῆς συντάξεώς των, ἡ περιοχὴ ἱδρύσεως Βιομηχανικῶν μονάδων νὰ καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Υ.Δ.Ε. κατόπιν γνωματεύσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

δ) νὰ συγκροτηθῇ εἰδικὴ Διεύθυνσις παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς ὁποίας νὰ ὑπαχθῇ ἡ μελέτη τῶν οἰκολογικῶν προβλημάτων καὶ ἡ μέριμνα τῆς προστασίας τοῦ φυσικοῦ καὶ ἀστικοῦ περιβάλλοντος τῶν πόλεων.

ε) νὰ ἀνασυνταχθῇ καὶ ἐκσυγχρονισθῇ ἡ ἰσχύουσα νομοθεσία προστασίας τοῦ βιολογικοῦ καὶ ἀστικοῦ πειβάλλοντος τῆς Χώρας μὲ αὐστηροτέρας κυρώσεις κατὰ τῶν παραβατῶν μὲ ἀποφαστικὴν ἁρμοδιότητα τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Διευκρινίζει

Ὅτι ἐν τῷ παρόντι ψηφίσματι περιελήφθησαν μόνον αἱ γενικωτέρας σημασίας προτάσεις, αἵτινες διετυπώθησαν κατὰ τὰς εἰσηγήσεις καὶ συζητήσεις.

Αἱ λοιπαὶ ἐπὶ μέρους προτάσεις τῶν Συνέδρων θὰ ἀποτελέσουν ἀντικείμενον ἰδιαιτέρων ὑπομνημάτων καὶ θὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὰ καθ' ὕλην ἁρμόδια Ὑπουργεῖα ὑπὸ τοῦ προεδρείου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλ-

λάδος, μὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ὡς καὶ μέχρι τοῦδε, ὑπὸ τὴν ἄγρυπνον παρακολούθησιν τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως, θὰ μελετήσῃ καὶ θὰ ὑλοποιήσῃ τὰς ἐπιδεχομένας ἀμέσου λύσεως προτάσεις καὶ εὐχὰς τοῦ Συνεδρίου τούτου τόσον τὰς γενικῆς, ὅσον καὶ τὰς δευτερευούσης σημασίας.

Τὸ παρὸν ψήφισμα ἐκδοθὲν καὶ ἐγκριθὲν ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ πρώτου ἔτους ὑπογράφεται ὡς ἔπεται, κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ Συνεδρίου.

Διὰ τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεύς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

Πρόεδρος (κ. Δ. Ρίτσος):

Κύριοι,

Ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ 4ου Πανελληνίου Συνεδρίου τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου, πρῶτον, νὰ εὐχαριστήσω τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Σπάρτης καὶ Μονεμβασίας διὰ τὴν τόσον ἐγκάρδιον συμπαράστασίν του εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ συνεδρίου μας. Ἰδιαιτέρως εὐχαριστῶ τὸν Ἐξ. κ. Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ποὺ μὲ τὸ τόσον εἰς ὅλους μας ἐγνωσμένον ἐνδιαφέρον του, παρηκολούθησε καθημερινῶς καὶ καθ' ὅλας τὰς ὥρας τὰς ἐργασίας μας. Ἐπίσης εὐχαριστῶ τοὺς κ.κ. Ὑπουργοὺς καὶ Ὑφυπουργούς, ὡς καὶ τοὺς Γεν. Γραμματεῖς τῶν Ὑπουργείων, ποὺ ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου μας καὶ ὡμίλησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ. Ὁμοίως εὐχαριστῶ θερμότατα τὸν κ. Γεν. Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, τοὺς Γεν. Ἐπιθεωρητὰς Διοικήσεως καὶ τοὺς λοιποὺς ἐπιτελεῖς τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ποὺ μὲ τόσον ἐνδιαφέρον παρηκολούθησαν τὰς ἐργασίας μας. Ἀκόμη εὐχαριστῶ καὶ τοὺς ἄλλους ἐπιτελεῖς τῶν Ὑπουργείων Προεδρίας καὶ Συντονισμοῦ ποὺ εἶχαν τὴν καλωσύνην νὰ τιμήσουν τὸ Συνέδριόν μας. Δὲν παραλείπω νὰ εὐχαριστήσω τοὺς κ.κ. Νομάρχας τοῦ Κράτους ποὺ ἐτίμησαν τὸ Συνέδριόν μας καὶ παρηκολούθησαν τὰς ἐργασίας αὐτοῦ. Τελευταῖα, εὐχαριστῶ ὅλους ὑμᾶς, κύριοι Σύνεδροι, ποὺ μὲ τόσην τάξιν καὶ ὑπομονὴν παρακολουθήσατε τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου μας. Καὶ πάλιν εὐχαριστῶ ὅλους σας.

Κηρύσω τὴν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ 4ου Πανελληνίου Συνεδρίου Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως Ἑλλάδος.

Παρακαλῶ ὅλους ὑμᾶς, κύριοι, ὅπως ψάλλωμεν τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον.

(Ψάλλεται ὁ Ἐθνικὸς Ὕμνος).

Λῆξις Ἐργασιῶν Συνεδρίου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ
ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΟΣ ΕΝ ΣΠΑΡΤΗ ΑΠΟ 25—29 ΜΑΪΟΥ 1971

Σελίς

— *Ἐγκύκλιος Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ὑπ' ἀριθ. 30455/1971, περὶ «Συνεδρίου Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἐν Σπάρτῃ, ἀπὸ 25-29 Μαΐου ἐ.ἔ.»* *101*

— *Ὀργάνωσις Συνεδρίου Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως — Προεδρεῖον κλπ. Ὑπηρεσίαι* *103*

Θέματα Ἡμερησίας διατάξεως *104*

Πρόγραμμα Ἐργασιῶν Συνέδρων *105*

— *Πρακτικὰ Συνεδρίου Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως* *110*

1η ἡμέρα Συνεδρίου, 25ης Μαΐου 1971 — Πανηγυρική:

Χαιρετιστήριοι λόγοι:

1. *Λόγος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σπάρτης - Μονεμβασίας κ.κ. ΙΕΡΟΘΕΟΥ* *110*
2. *Λόγος τοῦ Δημάρχου Σπαρτιατῶν κ. Γ. ΛΙΝΑΡΔΑΚΗ*..... *113*
3. *Λόγος τοῦ Προέδρου τοῦ Συνεδρίου καὶ Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, Δημάρχου Ἀθηναίων κ. ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΥ* *115*
4. *Λόγος τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν κ. ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΥ (καὶ Μήνυμα τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ)* *117*
5. *Λόγος τοῦ Ὑφυπουργοῦ Συντονισμοῦ κ. ΚΟΖΩΝΗ* *121*
6. *Λόγος τοῦ Γεν. Γραμματέως Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν κ. Ι. ΛΑΔΑ* *127*

Σελὶς

7. *Λόγος τοῦ Γεν. Γραμματέως Ὑπουργείου Συντονισμοῦ κ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ* 128

Εἰσηγήσεις ἐπὶ θεμάτων τοῦ Συνεδρίου:

1. *Εἰσήγησις τοῦ Δημάρχου Τριπόλεως κ. Δ. ΣΟΥΝΤΡΗ: «Ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις ὡς παράγων καὶ διοργανωτὴς τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως» καὶ Προτάσεις....* 131

—Ἐρωτήσεις – Παρεμβάσεις καὶ προτάσεις τῶν συνέδρων καὶ Νομαρχῶν 142

2. *Εἰσήγησις τοῦ Δημάρχου Βεροίας κ. Γ. ΤΣΑΛΕΡΑ: «Αἱ δημόσιαι σχέσεις εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν καὶ ἡ πρὸς τοὺς δημότας ψυχικὴ καὶ ἠθικὴ ἐπαφὴ τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ἀρχόντων» καὶ Προτάσεις* 144

—Ἐρωτήσεις – Παρεμβάσεις καὶ προτάσεις τῶν συνέδρων καὶ Νομαρχῶν 157

2α ἡμέρα Συνεδρίου, 26ης Μαΐου 1971:

1. *Ὁμιλία τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν κ. Γ. ΔΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΥ: «Ὁ ρόλος τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ἀρχόντων κατὰ τὴν ἄσκησιν τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς».* 159

2. *Ὁμιλία τοῦ Ὑφυπουργοῦ Γεωργίας κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: «Δῆμοι καὶ Κοινότητες καὶ Δασικὴ Πολιτική».* 161

—Ἐρωτήσεις – Παρεμβάσεις καὶ προτάσεις τῶν συνέδρων, Νομαρχῶν καὶ ἁρμοδίων Ὑπουργῶν 167

3. *Εἰσήγησις τοῦ Δημάρχου Ἁλίμου κ. ΑΝΔΡ. ΜΑΓΕΙΡΟΥ: «Ἐφαρμογὴ Ἠλεκτρονικῶν Ὑπολογιστῶν, εἰς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως»* 170–1

—Ἐρωτήσεις – Παρεμβάσεις καὶ προτάσεις τῶν συνέδρων, Νομαρχῶν καὶ ἁρμοδίων Ὑπουργῶν 176

4. *Εἰσήγησις τοῦ Δημάρχου Καρδίτσης κ. Ι. ΤΣΙΚΡΙΚΗ: «Αἱ σύγχρονοι τάσεις εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν ἐν Ἑλλάδι» καὶ Προτάσεις* 178

5. *Εἰσήγησις τοῦ Δημάρχου Χαλκιδέων κ. Θ. ΡΕΝΤΙΦΗ: «Δυνατότητες οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῶν Δήμων τῆς Ἑλλάδος ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τοιαύτας τῶν Δήμων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Χωρῶν»* 183

6. *Παρατηρήσεις τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΥ ἐπὶ γενικῶν θεμάτων* 193

Σελὶς

7. Ὁμιλία τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως κ. Δ. ΤΣΑΚΩΝΑ 195

3η ἡμέρα Συνεδρίου, 27ης Μαΐου 1971:

1. Εἰσήγησις τοῦ Δημάρχου Ἀρταίων κ. ΑΝΔΡ. ΚΟΣΣΥΒΑΚΗ: «Ἡ Κοινοτικὴ ἀνάπτυξις ὡς βάσις προόδου καὶ ἐκπληρώσεως τῆς ἀποστολῆς τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως» καὶ Προτάσεις 204

2. Εἰσήγησις τοῦ Δημάρχου Ἁγίου Νικολάου-Κρήτης κ. Δ. ΝΙΩΤΑΚΗ: «Ἀστικὴ εὐθύνη Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ἀρχόντων» 215

3. Εἰσήγησις τοῦ Δημάρχου Καλαμῶν κ. Κ. ΚΟΥΤΟΥΜΑΝΟΥ: «Οἰκολογία» 222

—Ἐρωτήσεις – Παρεμβάσεις καὶ προτάσεις τῶν συνέδρων, Νομαρχῶν καὶ ἁρμοδίων Ὑπουργῶν 238

4. Ὁμιλία τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας κ. Ν. ΣΙΩΡΗ 244

— Ψήφισμα τοῦ Συνεδρίου τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ λῆξις τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ 248

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α' - Β' 1924 - 1941 — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' 1953 - 1968

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' (4) — ΕΤΟΣ Δ' — ΤΕΥΧΟΣ Γ' — ΜΑΡΤΙΟΣ 1972

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρόεδρος: ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. **Δημήτριος Ρῖτσος.**

Ἀντιπρόεδροι: **Α'** ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. **Ἀριστείδης Σκυλίτσης.**
Β' ὁ Δήμαρχος Ἡρακλείου κ. **Ἀριστείδης Πετράκης.**

Γεν. Γραμματεύς: ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Πεντέλης κ. **Πάνος Ἰατρίδης.**

Ἔφορος: ὁ Δήμαρχος Λαρίσης κ. **Ἀθανάσιος Μεσσήνης.**

Σύμβουλοι: οἱ Δήμαρχοι: Θεσσαλονίκης κ. **Χρῆστος Φλωρίδης,** καὶ Καβάλας κ. **Εὐάγγελος Εὐαγγελίου,** καὶ οἱ Πρόεδροι Κοινοτήτων: Ἄστρους - Ἀρκαδίας κ. **Ἀναστ. Ροζολῆς,** καὶ Δολιανῶν - Ἰωαννίνων κ. **Κ. Νταφόπουλος.**

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόεδρος: ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. **Δημήτριος Ρῖτσος.**
Γεν. Γραμματεύς: ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Πεντέλης κ. **Πάνος Ἰατρίδης.**
Μέλη: ὁ Δήμαρχος Θεσσαλονίκης κ. **Χρῆστος Φλωρίδης** καὶ ὁ Δήμαρχος Καβάλας κ. **Εὐάγγελος Εὐαγγελίου.**

ΕΠΙΤΙΜΟΙ ΓΕΝΙΚΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

Οἱ κ.κ. **Χρ. Εὐαγγελᾶτος** καὶ **Δημ. Μπλέτσας.**

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ὁ κ. **Ἀθαν. Ἰ. Κάτσος,** Διευθυντὴς τῆς Ἑνώσεως Δ. καὶ Κ. Ἑλλάδος.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Ὁ Καθηγητὴς κ. **Δημ. Κ. Ψαρός,** Ἐπίτ. Σύμβουλος Ἐπικρατείας.

ΓΡΑΦΕΙΑ Ε.Δ.Κ.Ε.: ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ - ΤΣΩΡΤΣΙΛ 33 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛΕΦ. 3215272

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΗΣ Ε. Δ. Κ. Ε. ΠΡΟΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ ΚΑΙ ΑΡΧΑΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως
Τμῆμα Δημ. καὶ Κοιν. Δ/σεως
'Αριθ. Πρωτ. 3959/318 'Εν 'Αθήναις τῇ 18ῃ 'Ιανουαρίου 1972

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ

«Περὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν :

1. Τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α.Ν. 477/1968 «περὶ συστάσεως 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 84274/12.9.68 ἀπόφασιν ἡμῶν, περὶ ὁρισμοῦ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος, ὡς ἐτροποποιήθη.

3. Τὸ ὅτι, ὁ Δήμαρχος 'Ηρακλείου 'Ιωάννης Βογιατζάκης, ὅστις ἦτο μέλος τοῦ Συμβουλίου τούτου, παρῃτήθη, πρὸ πολλοῦ τῆς θέσεώς του καὶ

4) Τὴν ὑπ' ἀριθ. ΕΣ 44493/71 ἀπόφασιν τοῦ Νομάρχου 'Ηρακλείου, περὶ ὁρισμοῦ ὡς ἀντιπροσώπου τῶν Δημάρχων τοῦ Νομοῦ 'Ηρακλείου, εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν τῆς 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος, τοῦ Δημάρχου 'Ηρακλείου 'Αριστείδου Πετράκη, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ὡς ἄνω παραιτηθέντος 'Ιωάννου Βογιατζάκη,

'Α π ο φ α σ ί ζ ο μ ε ν

'Ορίζομεν καὶ αὖθις, ὡς μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων 'Ελλάδος τὸν Δήμαρχον 'Ηρακλείου.

'Η παροῦσα κοινοποιηθήτω πρός : α) τὴν "Ενωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων 'Ελλάδος, β) Νομαρχίαν 'Ηρακλείου, γ) τὸν ὡς ἄνω ὁριζόμενον Δήμαρχον 'Ηρακλείου.

'Ο 'Υπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ε.Δ.Κ.Ε.
Ἀριθ. Πρωτ. 72 Ἀθῆναι τῇ 22ᾳ Ἰανουαρίου 1972

«Περὶ συγκλήσεως ἐτησίου Συνεδρίου Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος».

Πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον Ἀλεξανδρουπόλεως

Ἀλεξανδρούπολιν

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν προσηρτημένως ἐν ἀντιγράφῳ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1269/94/18.1.1972 ἀπόφασιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν περὶ τοῦ ἐν περιλήψει θέματος πρὸς ἐνημερωσίν σας.

Μετὰ τιμῆς
Ἐντολῇ Προέδρου
Ὁ Διευθυντὴς ΕΔΚΕ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΤΣΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπ. Αὐτοδιοικήσεως
Τμῆμα Δημ. καὶ Κοιν. Δ/σεως
Ἀριθ. Πρωτ. 1269/94 Ἐν Ἀθήναις τῇ 18ῃ Ἰανουαρίου 1972

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

«Περὶ συγκλήσεως ἐτησίου τακτικοῦ συνεδρίου Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν :

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 477/1968 περὶ συστάσεως Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος καὶ

2. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 2186/27.12.1971 ἔγγραφον τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος,

Ἀποφασίζομεν

Ἐγκρίνομεν τὴν διὰ τοῦ, ὡς ἄνω, ἐγγράφου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν ὑπ' ἀριθ. 18/7.12.1971 ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς, περὶ συγκλήσεως τοῦ ἐτησίου τακτικοῦ συνεδρίου τῶν μελῶν τῆς γενικῆς συνελεύσεως εἰς Ἀλεξανδρούπολιν ἀπὸ τῆς 13ης – 18ης Μαΐου ἐ.ἔ. πρὸς συζήτησιν διαφόρων θεμάτων, ἀφορώντων εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν.

Ἡ παροῦσα κοινοποιηθήτω πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος (Σταδίου 33 Πεσμαζόγλου, 6ος ὄροφος, ἐνταῦθα) καὶ τὴν Δ/νσιν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τοῦ Ὑπουργείου.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ε.Δ.Κ.Ε.
Ἀριθ. Πρωτ. 2186
Διεκπ. 724

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27ῃ Δεκεμβρίου 1971

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
Διεύθυνσιν Τοπ. Αὐτοδιοικήσεως—Τμῆμα Δημοτικῆς Διοικήσεως
Ἐ ν τ α ῦ θ α

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν Ὑμῖν προσηρτημένως ἐν ἀντιγράφῳ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2185/18/7.12.1971 ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἡμετέρας Ἑνώσεως περὶ καθορισμοῦ τόπου καὶ χρόνου συγκλήσεως τοῦ ἐτησίου συνεδρίου αὐτῆς τοῦ ἔτους 1972 καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως, εὐαρεστούμενοι, ἐγκρίνητε ταύτην, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ Α.Ν. 477/68 «περὶ συστάσεως Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος».

Μετ' ἐξόχου τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

Ε.Δ.Κ.Ε.
Ἀριθ. Πρωτ. 2185

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο Ν

Συνεδριάσεως τοῦ Διοικητικοῦ τῆς Συμβουλίου
τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος
τῆς 7ης Δ/βρίου 1971

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 7ην Δ/βρίου 1971 ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11ην π.μ. συνῆλθεν κατόπιν προσκλήσεως καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου τῆς Ἑνώσεως Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Δημ. Ρίτσου ἡ ὁλομέλεια τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Γραφεῖα αὐτῆς καὶ παρόντων τῶν Δημάρχων : Ἀθηναίων Δημ. Ρίτσου ὡς Προέδρου, Θεσσαλονίκης Χρ. Φλωρίδου, Καβάλας Εὐαγγ. Εὐαγγελίου, Λαρίσης Ἀθανασίου Μεσσήνη, καὶ τῶν Προέδρων Κοινοτήτων : Πεντέλης – Ἀττικῆς Πάνου Ἰατρίδου Γεν. Γραμματέως τῆς Ἑνώσεως, Δολιανῶν Ἰωαννίνων Κων. Νταφοπούλου καὶ Ἄστρους Ἀρκαδίας Ἀναστ. Ροζολῆ, τοῦ Δημάρχου Πειραιῶς καὶ Α' Ἀντ/δρου τῆς Ἑνώσεως Ἀριστ. Σκυλίτση μὴ προσελθόντος λόγῳ κωλύματος ὑπηρεσιακοῦ καὶ συνεπῶς ὑπαρχούσης πλήρους ἀπαρτίας, ἄρχεται ἡ συνεδρίασις καθ' ἣν ἐλήφθησαν αἱ ἀκόλουθοι ἀποφάσεις :

ΑΠΟΦΑΣΙΣ 18η

«Ὁρισμὸς ἡμερομηνίας καὶ τόπου συγκλήσεως τοῦ ἐτησίου τακτικοῦ Συνεδρίου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἔτους 1972».

Τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως ἀκοῦσαν τοῦ Προέδρου αὐτοῦ Δημάρχου

Ἀθηναίων κ. Δημ. Ρίτσου προτείνοντος ὅτι τὸ ἐτήσιον Συνέδριον τοῦ ἔτους 1972 τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος δέον νὰ συνέλθῃ εἰς τὴν ἀκριτικὴν πόλιν τῆς Θράκης, Ἀλεξανδρούπολιν, διότι εἰς τὴν περιφέρειαν ταύτην δὲν ἔχει συγκληθῆ μέχρι σήμερον Συνέδριον τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τοῦτο εἶχε κατ' ἐπανάληψιν ἀποφασισθῆ εἰς τὸ παρελθόν, ὡς χρόνον δὲ συγκλήσεως αὐτοῦ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 13–18 Μαΐου, καθ' ὅτι ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν 14ην Μαΐου ἑορτάζεται ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεώς της, ἀφ' ἑτέρου δὲ λαμβάνει χώραν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα καὶ διήμερος ἑορτασμὸς ἀνθεστηρίων καὶ σκεφθέν :

Ἰδὸν τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Α.Ν. 477/68 «περὶ συστάσεως Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος»

Ἀποφαίνεται ὁμοφώνως

Καθορίζει ὡς τόπον συγκλήσεως τοῦ ἐτησίου Συνεδρίου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἔτους 1972 τὴν πόλιν τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως, ὡς χρόνον δὲ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 13–18 Μαΐου 1972 καὶ ἀνατίθησι τῷ κ. Προέδρῳ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων διὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς παρούσης ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ Α.Ν. 477/68

Μὴ ὑπάρχοντος ἑτέρου θέματος λύεται ἡ Συνεδρίασις.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

Τὰ Μέλη
(Ἔπονται ὑπογραφαί)

Ε.Δ.Κ.Ε.
Ἀριθ. Πρωτ. 26

Ἀθῆναι τῇ 14ῃ Ἰανουαρίου 1972

Πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον Κοινότητος
Πέρδικας—Θεσπρωτίας

α) Σχετ. : Ὑμέτερον ὑπ' ἀριθ. 1661/4.11.71
β) Σχετ. : Ἡμέτερον ὑπ' ἀριθ. 1670/16.12.71

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν ὑμῖν κατωτέρω ἐν ἀντιγράφῳ τὸ ὑπ' ἀριθ. 101887/9228/5.1.1972 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν. δι' οὗ ἀνακοινοῦνται αἱ ἀπόψεις τούτου, ἐπὶ τοῦ διὰ τοῦ προμνησθέντος ἐγγράφου ὑμῶν ἐπιδηλουμένου θέματος.

Μετὰ τιμῆς
Ἐντολῇ Προέδρου
Ὁ Διευθυντὴς ΕΔΚΕ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΤΣΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως
Τμῆμα Οἰκονομικῆς Διοικήσεως
Ἀριθ. Πρωτ. 101887/9228/1971 Ἐν Ἀθήναις τῇ 5ῃ Ἰανουαρίου 1972

«Περὶ τῶν ἀναλαμβανομένων καὶ μὴ ἐξοφλουμένων ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους δαπανῶν δήμων καὶ κοινοτήτων».

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος

Σχετ. : Ὑμέτερον 1670/16.12.71

Ἐπὶ τῷ ὑπερθεν ὑμετέρῳ ἐγγράφῳ ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι διὰ τὴν τακτοποίησιν τῶν ἐκκρεμοτήτων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων καὶ εἰδικώτερον εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν εἰς βάρος αὐτοῦ ἀναληφθεισῶν δαπανῶν, τὸ Ὑπουργεῖον κατὰ κανόνα παρατείνει τὸ κλείσιμον τῆς διαχειρίσεως ἑκάστου οἰκον. ἔτους ἐπὶ δίμηνον, ἤτοι μέχρι τέλους Φεβρουαρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς παρατάσεως ταύτης πᾶσα ἀναληφθεῖσα καὶ δι' οἱονδήποτε λόγον μὴ πληρωθεῖσα δαπάνη, εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ἀναληφθῇ ἐκ νέου εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἑπομένου ἔτους.

Τοῦτο ὁρίζεται, ρητῶς ὑπὸ τῆς παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 17.5/15.6.1959 Β. Δ/τος, ἡ σχετικὴ δὲ διαδικασία εἶναι ἀρκετὰ ἁπλῆ ὥστε νὰ μὴ παρίσταται ἀνάγκη περαιτέρω ἁπλουστεύσεως ταύτης.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γεν. Διευθυντὴς
Θ. ΚΑΚΑΝΤΟΥΣΗΣ

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ-ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΟΡΙΑ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Τμ. Β' — 'Αριθ. 1268/1971

Πρόεδρος : 'Απ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Δ. Τσιροπινᾶς
Δικηγόροι : Χαρ. Κωνσταντόπουλος, Δ. Χαλατσᾶς

«Ὅρια Δήμων καὶ Κοινοτήτων. — Ἐὰν τὴν διαταχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ἐπιτόπιον ἔρευναν διεξήγαγεν οὐχὶ ὅλον τὸ Δικαστήριον ἀλλ' ὡρισμένα μόνον τῶν μελῶν αὐτοῦ, τότε περὶ αὐτῆς δέον νὰ συνταχθῇ ἴδιον πρακτικὸν περιλαμβάνον τὰ πορίσματα τῶν διεξαγαγόντων τὴν ἔρευναν».

'Επειδὴ ἡ ὑπὸ κρίσιν ἐμπροθέσμως καὶ ὑπὸ τὰς λοιπὰς νομίμους διαδικασίας καὶ προϋποθέσεις ἀσκουμένη αἴτησις διώκουσα τὴν ἀναίρεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1/1968 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου 'Ορίων τοῦ Νομοῦ Κοζάνης, δι' ἧς καθωρίσθησαν τὰ διοικητικὰ ὅρια μεταξὺ τῶν διαδίκων Κοινότητος 'Ακρινῆς καὶ Κοινότητος 'Αγίου Δημητρίου τοῦ ἐν λόγῳ Νομοῦ, τύποις δεκτὴ τυγχάνει καὶ ἐξεταστέα κατ' οὐσίαν.

'Επειδὴ ἐν παραγράφῳ 4 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος (Ν.Δ. 2888/1954, φ.Ε.Κ. Α' 139) ὁρίζεται ὅτι «τὸ (διοικητικὸν) δικαστήριον (ὁρίων) δύναται νὰ ἐξετάσῃ ἐπιτόπιον ἔρευναν, ἐνεργουμένην ὑπ' αὐτοῦ ἢ δι' ἑνὸς τῶν μελῶν του, καλουμένων πάντοτε τῶν ἐνδιαφερομένων (.....)», κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς διατάξεως ταύτης, περὶ τῆς διεξαγομένης κατόπιν σχετικῆς προδικαστικῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου ὁρίων ἐπιτοπίου ἐρεύνης δέον κατ' ἀρχὴν νὰ συντάσσηται πρακτικὸν μνημονεῦον τὴν τηρηθεῖσαν κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐπιτοπίου ἐρεύνης διαδικασίαν, τὰς ἐκ τῆς διεξαχθείσης ἐρεύνης συγκεκριμένας διαπιστώσεις, ὡς καὶ τὰ ἐκ ταύτης πορίσματα, τοῦ πρακτικοῦ τούτου δυναμένου, ἐν τούτοις, νὰ ἀναπληρωθῇ διὰ τῆς ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ δικαστηρίου μνείας τῶν ἀνωτέρω οὐσιωδῶν στοιχείων τῆς διενεργηθείσης ἐπιτοπίου ἐρεύνης. Τοιαύτη ὅμως ἀναπλήρωσις δὲν εἶναι ἐπιτρεπτὴ ἐν ᾗ περιπτώσει τὴν ἐπιτόπιον ἔρευναν δὲν διεξήγαγεν ὁλόκληρον τὸ Διοικητικὸν Δικαστήριον, ἀλλὰ τινὰ μόνον τῶν μελῶν αὐτοῦ, ὁρισθέντα διὰ τῆς προδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐπιβαλλομένης ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῆς συντάξεως πρακτικοῦ περὶ τῆς ἐπιτοπίου ἐρεύνης, ἐν τῷ ὁποίῳ δέον νὰ ἀναγράφωνται τὰ ἀνωτέρω οὐσιώδη στοιχεῖα τῆς διεξαχθείσης ἐπιτοπίου ἐρεύνης, τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν τηρηθεῖσαν διαδικασίαν, τὰς γενομένας διαπιστώσεις καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐπιτοπίου ἐρεύνης πορίσματα τῶν ἐνεργησάντων ταύτην μελῶν τοῦ δικαστηρίου.

Ἐπειδὴ ἐν τῇ ὑπὸ κρίσιν περιπτώσει, ὡς προκύπτει καὶ ἐκ τῆς ἀναιρεσιβαλλομένης ἀποφάσεως κατόπιν τῆς ἀπὸ 24.9.1968 προδικαστικῆς ἀποφάσεως, διεξήχθη ἐπιτόπιος ἔρευνα ὑπὸ δύο μελῶν τοῦ δικαστηρίου, ἤτοι τοῦ Εἰρηνοδίκου καὶ τοῦ Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ, παρισταμένου καὶ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου, περὶ ἐρεύνης δὲ ταύτης συνετάγη τὸ ἀπὸ 30.10.1968 πρακτικόν, ἔνθα μνημονεύεται ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος διεξαγωγῆς ταύτης, ἡ παράστασις τῶν διαδίκων κοινοτήτων μετὰ τῶν πληρεξουσίων των, οἱ ἀναπτυχθέντες ἑκατέρωθεν ἰσχυρισμοὶ καὶ ἡ σύνταξις ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ σκαριφήματος τῆς ἐπιδίκου τοποθεσίας, δὲν μνημονεύονται ὅμως αἱ κατὰ τὴν διεξαχθεῖσαν ἐπιτόπιον ἔρευναν γενόμεναι διαπιστώσεις καὶ τὰ ἐκ ταύτης πορίσματα τῶν ἐνεργησάντων τὴν ἔρευναν μελῶν τοῦ δικαστηρίου, τῶν διαπιστώσεων καὶ πορισμάτων τούτων περιληφθέντων μόνον εἰς τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν. Λαμβάνουσα, ὅμως, ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἐπιτόπιος ἔρευνα δὲν διεξήχθη ὑφ' ὁλοκλήρου τοῦ Δικαστηρίου, ἀλλ' ὑπό τινων μόνον τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἡ παράλειψις τῆς μνείας τῶν ρηθέντων στοιχείων ἐν τῷ πρακτικῷ δὲν ἠδύνατο, κατὰ τὰ προεκτεθέντα, νὰ ἀναπληρωθῇ διὰ τῆς μνείας τούτων ἐν τῇ προσβαλλομένῃ ἀποφάσει, ἥτις κατ' ἀκολουθίαν τούτου, εἶναι ἀναιρετέα διὰ παράβασιν οὐσιώδους τύπου τῆς διαδικασίας, κατὰ τὰ βασίμως διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως προβαλλόμενα.

Ἐπειδή, δεκτῆς γενομένης τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως καὶ ἀναιρουμένης τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἐπὶ τῷ ἀνωτέρω λόγῳ, περιττῆς δὲ καθισταμένης τῆς ἐρεύνης τῶν λοιπῶν λόγων ἀναιρέσεως, δέον ὅπως ἀναπεμφθῇ ἡ ὑπόθεσις, ὡς χρήζουσα διευκρινήσεως κατὰ τὸ πραγματικὸν μέρος, εἰς τὸ αὐτὸ Διοικητικὸν Δικαστήριον ὁρίων, πρὸς νέαν κρίσιν αὐτῆς.

ΦΟΡΟΙ — ΤΕΛΗ — ΕΙΣΦΟΡΑΙ

Τμ. Β' — Ἀριθ. 2492/1971

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Β. Μποτόπουλος
Δικηγόροι : Πολ. Στεφανόπουλος, Θεοφ. Θεοδωρακόπουλος,

«Φορολογία ἀκαλύπτων χώρων. — Ὁ Ὀργανισμὸς Διαχειρίσεως Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας ἀπαλλάσσεται τοῦ φόρου τούτου».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως ζητεῖται ἐμπροθέσμως ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 2/1968 ἀποφάσεως τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν Κοινότητος Βουλιαγμένης, δι' ἧς ἐγένετο δεκτὴ ἔφεσις τοῦ ΟΔΕΠ κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 40/1965 ἀποφάσεως τῆς παρὰ τῇ ἀνωτέρω κοινότητι Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν, δι' ἧς ἀπερρίφθη προσφυγὴ τοῦ ΟΔΕΠ κατὰ τῆς ἐγγραφῆς του ἐν τῷ βεβαιωτικῷ καταλόγῳ φόρου ἀκαλύπτων χώρων διὰ τὸ ἔτος 1963.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως προβάλλεται ὅτι ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ἀναιρετέα καθόσον δὲν ἀναφέρεται ἐν αὐτῇ τίνι τρόπῳ ὡρίσθησαν

τὰ μέλη τοῦ δικάσαντος δικαστηρίου καὶ εἰδικώτερον δὲν ἀναφέρεται ποῖος διώρισε ταῦτα· ὁ λόγος ὅμως οὗτος ἀναιρέσεως εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος, διότι ἐξ οὐδεμιᾶς διατάξεως νόμου ἐπεβάλλετο ἡ ἐν τῇ ἀποφάσει μνεία τοῦ τρόπου διορισμοῦ τῶν μελῶν τοῦ δικαστηρίου.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως προβάλλεται ὅτι ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις στερεῖται διατακτικοῦ, ὁ λόγος ὅμως οὗτος ἀναιρέσεως εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος, διότι ἡ ἀπόφασις αὕτη περιλαμβάνει διατακτικὸν διὰ τοῦ ὁποίου γίνεται δεκτὴ ἡ ἔφεσις τοῦ ἀναιρεσιβλήτου ΟΔΕΠ.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως προβάλλεται ὅτι κατὰ παραβίασιν τῆς μυστικότητος τῶν δικαστικῶν διασκέψεων ἀναγράφονται ἐν τῇ προσβαλλομένῃ ἀποφάσει τὰ ὀνόματα τῶν μειοψηφισάντων μελῶν τοῦ δικαστηρίου, ὁ λόγος ὅμως οὗτος ἀναιρέσεως εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος, διότι ἡ ἀναγραφὴ αὕτη δὲν ἀποτελεῖ παράβασιν διαδικαστικοῦ τύπου καὶ ἐν γένει πλημμέλειαν τῆς ἀποφάσεως συνεπαγομένην τὴν ἀναίρεσιν αὐτῆς.

Ἐπειδὴ διὰ τοῦ ἄρθρου 66 τοῦ ν.δ. 3033/1954 ὡρίσθησαν περιοριστικῶς τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν φόρων, τελῶν ἢ δικαιωμάτων, μεταξὺ δὲ τῶν προσώπων τούτων δὲν περιελήφθη ὁ ΟΔΕΠ. Διὰ τοῦ ἄρθρου ὅμως 17 παρ. 1 τοῦ ν.δ. 3432/1955 (ΦΕΚ 308) ὡρίσθη ὅτι «ἀπαλλάσσονται παντὸς δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ φόρου καὶ αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ ὡς πρὸς τὴν διατηρητέαν μοναστηριακὴν περιουσίαν, ὡς καὶ ὁ Ὀργανισμὸς Διαχειρίσεως Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας ὡς πρὸς τὴν διαχειριζομένην ὑπ' αὐτοῦ ἐκκλησιαστικὴν περιουσίαν καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν περιουσιῶν γίνεται ὑπὸ τῶν ἰδίων». Ἐκ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, τὸ ἄρθρον 66 τοῦ ν.δ. 3033/1954, ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ν.δ. 3388/1955, ἀπετέλεσε τὸ ἄρθρον 74 τοῦ βασ. διατάγματος τῆς 19.12.1955/21.1.1956 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυούσων διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων». Ἐπηκολούθησε τὸ ν.δ. 3777/1957 (ΦΕΚ 204) ὅπερ διὰ τοῦ ἄρθρου 13 αὐτοῦ ἀντικατέστησε τὸ ρυθμίζον τὰ τῆς φορολογίας τῶν ἀκαλύπτων χώρων ἄρθρον 32 τοῦ ἀνωτέρω Β. Δ/τος τῆς 19.12.55/21.1.1956, μεθ' ὃ αἱ περὶ τοῦ φόρου τούτου διατάξεις ἐκωδικοποιήθησαν ἐν ἄρθρῳ 38 τοῦ Β. Δ/τος τῆς 24.9/20.10.1958 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (ΦΕΚ 171). Διὰ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 13 τοῦ Ν.Δ. 3777/1957 ὡρίσθη ὅτι πλὴν τῶν ἐν ταῖς παραγράφοις 8 καὶ 9 τοῦ ἄρθρου τούτου καὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 74 τοῦ διατάγματος τῆς 19.12.1955/21.1.1956 ὁριζομένων ἀπαλλαγῶν, «οὐδεὶς ἀπαλάσσεται τοῦ φόρου τοῦ παρόντος ἄρθρου μὴ ἐφαρμοζομένης οἱασδήποτε γενικῆς ἢ εἰδικῆς διατάξεως θεσπιζούσης φορολογικὰς ἀπαλλαγάς»· ἡ διάταξις δ' αὕτη τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν.Δ. 3777/1957, δι' ἧς διετηρήθησαν αἱ ἐν τῷ κωδικοποιητικῷ διατάγματι τῆς 19.12.1955/21.1.1956 περιπτώσεις ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν δημοτικῶν φόρων, εἰδικώτερον δὲ αἱ ἀπαλλαγαὶ ὑπὲρ τῶν ἐν ἄρθρῳ 66 τοῦ ν.δ. 3034/1954 ἀναφερομένων προσώπων, ἔχει τὴν ἔννοιαν ὅτι διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ καὶ ἡ περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ ΟΔΕΠ ἀπὸ

τῶν δημοτικῶν φόρων ἀνωτέρω διάταξις τοῦ ἄρθρου 17 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 3432/1955, ἥτις ἐμεσολάβησε μεταξὺ τοῦ Ν.Δ. 3033/1954 καὶ τοῦ κωδικ. Β. Δ/τος τῆς 19.12.1955/21.1.1956, μὴ περιληφθεῖσα εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην κωδικοποίησιν. Ὅθεν ὁ λόγος ἀναιρέσεως δι' οὗ προβάλλεται ὅτι ἡ περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ ἀναιρεσιβλήτου ΟΔΕΠ διάταξις τοῦ ἄρθρου 17 παρ. 1 τοῦ ν.δ. 3432/1955 κατηργήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ν.δ. 3777/1957 καὶ ὅτι κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου ἐκρίθη διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ὅτι ὁ ἀναιρεσίβλητος Ὀργανισμὸς ἀπαλλάσσεται τοῦ ἐπιδίκου δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἀκαλύπτων χώρων, εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος.

Ἐπειδή, μὴ προβαλλομένου ἄλλου λόγου ἀναιρέσεως ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις εἶναι ἀπορριπτέα ὡς ἀβάσιμος.

Ἀριθ. 2493 — 2495/1971

Ἀποφάσεις ὅμοιαι τῇ ὡς ἄνω 2492/1971 Σ.τ.Ἐ.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 2652/1971

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Κ. Κακούρης
Δικηγόροι : Β. Γκούμας (πάρ. Ν.Σ.Κ.), Α. Δαμάσκος

«Τέλος καθαριότητος.— Ἡ ἐπέκτασις τοῦ τέλους εἰς ἐκτὸς τοῦ σχεδίου περιοχὰς προϋποθέτει τὴν διαπίστωσιν τῆς ἀνάγκης τῆς τοιαύτης ἐπεκτάσεως».

Ἐπειδὴ ἐν ἄρθρῳ 21 παρ. 1 τοῦ Β.Δ. 24.9/20.10.1958 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (Φ.Ε.Κ. 171), ὁρίζονται τὰ ἑξῆς : «Διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος παρεχομένας ὑπηρεσίας καθαριότητος τῶν ὁδῶν, πλατειῶν καὶ κοινοχρήστων χώρων, τῆς περισυλλογῆς καὶ ἀποκομιδῆς τῶν ἀπορριμμάτων τῆς πόλεως ἐπιβάλλεται τέλος ὁριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου, ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Νομάρχου».

Ἐπειδή, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς διατάξεως ταύτης, τὰ δημοτικὰ καὶ κοινοτικὰ συμβούλια κέκτηνται κατ' ἀρχὴν ἁρμοδιότητα πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ ὡς ἄνω τέλους καὶ εἰς τοὺς χρησιμοποιοῦντας ἀκίνητα κείμενα ἐκτὸς τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου τῆς πόλεως, ἐφόσον ἡ ὑπηρεσία καθαριότητος ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὰς οἰκείας ἐκτὸς τοῦ σχεδίου περιοχάς. Ἐν τῇ περιπτώσει ὅμως ταύτῃ προϋπόθεσιν τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας καθαριότητος ἀποτελεῖ ἡ διαπίστωσις τῆς ὑπάρξεως ἀνάγκης ἐπιβαλλούσης τὴν τοιαύτην ἐπέκτασιν εἰς τὴν ἐκτὸς τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου τῆς πόλεως περιοχὴν εἴτε ὡς ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι αὕτη τυγχάνει πυκνοκατῳκημένη καὶ οἰκιστικῶς διαμεμορφωμένη εἴτε ὡς ἐκ τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν ὑγιεινῆς, αἵτινες κρατοῦσιν ἐν τῇ περιοχῇ ἰδίᾳ λόγῳ τῆς ἐγκαταστάσεως ἐν αὐτῇ βιομηχανιῶν καὶ τοῦ τρόπου τῆς λειτουργίας των. Ἡ τοιαύτη δὲ διαπίστωσις δέον νὰ γίνηται διὰ τῆς εἰς τὰς σχετικὰς

πρὸς τὴν ἐπέκτασιν τῆς δημοτικῆς ὑπηρεσίας πράξεις τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ ἐγκρίνοντος ταύτας νομάρχου, παραθέσεως σαφῶν καὶ συγκεκριμένων στοιχείων περὶ τῶν συνθηκῶν καθαριότητος καὶ τῶν λοιπῶν ὅρων διαμορφώσεως τῆς περιοχῆς ὥστε νὰ καθίσταται ἐφικτὸς ὁ ὑπὸ τοῦ ἀκυρωτικοῦ δικαστοῦ ἔλεγχος τῆς συνδρομῆς τῶν προϋποθέσεων ὑπὸ τὰς ὁποίας εἶναι ἐπιτρεπτὴ κατὰ τὸν νόμον ἡ ἐκτὸς τοῦ σχεδίου πόλεως ἐπέκτασις τῆς ὑπηρεσίας καθαριότητος καὶ ἡ ἐπιβολὴ τέλους καθαριότητος ἐπὶ τῶν χρησιμοποιούντων ἀκίνητα κείμενα εἰς τὴν οἰκείαν ἐκτὸς σχεδίου περιοχήν.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ἐν τῇ εἰσηγήσει τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου, ἣν υἱοθετεῖ ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, διαλαμβάνεται ὅτι ἡ πόλις ἔχει ἐπεκταθῆ, ὅτι ἐγένετο ἀπογραφὴ τῶν οἰκοδομῶν ἐν γένει καὶ ὅτι δέον νὰ ὑπόκεινται εἰς καταβολὴν τέλους καὶ οἱ ἐκτὸς σχεδίου κατοικοῦντες, ἐφ' ὅσον ὁ Δῆμος παρέχει εἰς αὐτοὺς ὑπηρεσίαν καθαριότητος. Ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου διαλαμβάνει περαιτέρω ὅτι τὸ τέλος ἐπιβάλλεται καὶ ἐπὶ τῶν χώρων τῶν χρησιμοποιουμένων καθ' οἱονδήποτε τρόπον καὶ κειμένων ἐκτὸς σχεδίου, ἀλλ' ἐντὸς τῶν διοικητικῶν ὁρίων τοῦ τοῦ Δήμου κ.λπ. Οὕτως ὅμως ἔχουσα, ἤτοι μὴ περιέχουσα σαφῆ καὶ συγκεκριμένα στοιχεῖα περὶ τῶν συνθηκῶν καθαριότητος καὶ τῶν λοιπῶν συνθηκῶν διαμορφώσεως τῆς ἐκτὸς σχεδίου περιοχῆς, ἡ ὡς ἄνω αἰτιολογία τυγχάνει πλημμελής, κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ σκέψει, δι' ὃν λόγον, δέον νὰ ἀκυρωθῶσιν αἱ προσβαλλόμεναι πράξεις καὶ νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ αἴτησις.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 1749/1971

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Δ. Παΐζης.
Δικηγόροι : Ν. Πανυπέρης, Γ. Σουλτάνης

«Τέλος καθαριότητος. — Ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν Κέντρων παραθερισμοῦ καὶ διακοπῶν ἀλλοδαπῶν παντὸς τέλους ἀναφέρεται καὶ εἰς τὰ ἀνταποδοτικὰ τέλη».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως διώκεται ἐμπροθέσμως ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 4/1968 ἀποφάσεως τῆς ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Εἰρηνοδικείου Λαυρίου Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν, δι' ἧς ἀπερρίφθη ἡ ὑπὸ τῆς ἀναιρεσειούσης ἑταιρείας ἀσκηθεῖσα ἔφεσις κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 28/1967 ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Λαυρεωτικῆς, ἀπορριψάσης προσφυγὴν αὐτῆς κατὰ τῆς ἐγγραφῆς της εἰς τὸν φορολογικὸν κατάλογον τέλους καθαριότητος ἔτους 1966 τοῦ αὐτοῦ Δήμου.

Ἐπειδὴ ἐν παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 5 τοῦ Ν. 3185/1955 «περὶ κέντρων διακοπῶν καὶ παραθερισμοῦ ἀλλοδαπῶν ἐν Ἑλλάδι» (φ. 91) ὁρίζεται ὅτι πᾶν ἔσοδον πραγματοποιούμενον ἐκ τῆς λειτουργίας κέντρων διακοπῶν καὶ παραθερισμοῦ ὀργανουμένων ὑπὸ ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν σωματείων ἢ κοινωφελῶν ἱδρυμά-

των ἀπαλάσσεται παντὸς φόρου, τέλους ἢ δικαιώματος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ οἱουδήποτε τρίτου, ἐν δὲ τῇ παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, ὅτι τὰ κέντρα διακοπῶν καὶ παραθερισμοῦ ἀπαλάσσονται παντὸς δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ φόρου, τέλους ἢ δικαιώματος.

Ἐπειδὴ ἡ διάταξις αὕτη τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθ. 5 τοῦ ν. 3185/1955, ἀφορῶσα εἰς πάντα τὰ κατὰ τὸν νόμον τοῦτον (ἄρθρ. 1) κέντρα διακοπῶν καὶ παραθερισμοῦ ἀλλοδαπῶν, ἤτοι τὰ ὀργανούμενα οὐ μόνον ὑπὸ ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν σωματείων ἢ ἱδρυμάτων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων, ἀναφέρεται, ὡς ἐκ τῆς γενικῆς διατυπώσεως αὐτῆς προκύπτει, εἰς πάντας τοὺς ὑπὸ τοῦ Ν. Δ/τος 3033/1954 «περὶ τῶν ἐσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (Β.Δ. 24.9/20.10.1958 περὶ κωδικοποιήσεως τῶν σχετικῶν διατάξεων προβλεπομένους φόρους, τέλη καὶ δικαιώματα, ἤτοι καὶ εἰς τὰ ἐκ τούτων ἔχοντα ἀνταποδοτικὸν χαρακτῆρα, καί, συνεπῶς, καὶ εἰς τὸ τέλος καθαριότητος. Ὅθεν, ἀντιθέτως κρίνασα ἡ δευτεροβάθμιος ἐπιτροπὴ διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἤτοι κρίνασα ὅτι ἡ θεσπιζομένη διὰ τῆς διατάξεως ταύτης ἀπαλλαγὴ δὲν ἀναφέρεται καὶ εἰς τὸ τέλος καθαριότητος, ὡς ἔχον ἀνταποδοτικὸν χαρακτῆρα, καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀπορρίψασα τὸν ἰσχυρισμὸν τῆς ἀναιρεσειούσης ἑταιρείας ὅτι οὐχὶ νομίμως ἐπεβλήθη αὐτῇ τέλος καθαριότητος διὰ τὸ ὑπ' αὐτῆς διατηρούμενον κέντρον διακοπῶν καὶ παραθερισμοῦ, ἐσφαλμένως τὴν ὡς ἄνω διάταξιν τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 5 τοῦ Ν. 3185/1955 ἡρμήνευσε καὶ ἐφήρμοσε καὶ ἐκ τοῦ λόγου τούτου, βασίμως προσβαλλομένου, εἶναι ἀναιρετέα ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις.

Ἐπειδὴ ἀναιρουμένης τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἡ ὑπόθεσις, χρήζουσα διευκρινήσεως κατὰ τὸ πραγματικόν, δέον νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν αὐτὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς νέαν κατ' οὐσίαν κρίσιν.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 2673/1971

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Ἠλ. Ντόκας

«Τέλος ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων λογαριασμῶν. — Ἀπαλλάσονται τούτου τὰ Κέντρα παραθερισμοῦ καὶ διακοπῶν ἀλλοδαπῶν, ἡ ἀπαλλαγὴ δὲ αὕτη δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἰσότητος».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως διώκεται παραδεκτῶς ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 65/1965 ἀποφάσεως τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν Κοινότητος Βουλιαγμένης Ἀττικῆς, δι' ἧς, ἐκδοθείσης ἐπὶ ἐφέσεως τοῦ τε ἀναιρεσείοντος, ἐνοικιαστοῦ τῶν φόρων, καὶ τῆς ἀναιρεσιβλήτου ἑταιρείας «Τουριστικαὶ Ἐπιχειρήσεις Α.Ε.», ἐγένετο δεκτὴ ἔφεσις τοῦ πρώτου κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 46/1965 ἀποφάσεως τῆς οἰκείας Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς, ἀφορώσης εἰς τὸ τέλος ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων λογαριασμῶν οἰκονομικοῦ ἔτους 1963.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 3185/1955 «περὶ κέντρων διακοπῶν καὶ παραθερισμοῦ ἀλλοδαπῶν ἐν Ἑλλάδι» (91), «τὰ κέντρα διακοπῶν καὶ παραθερισμοῦ ἀπαλλάσσονται παντὸς δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ φόρου, τέλους ἢ δικαιώματος», κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ αὐτονόμου, «κέντρα διακοπῶν καὶ παραθερισμοῦ ἀλλοδαπῶν νοοῦνται κατασκηνώσεις, στρατόπεδα, χωρία καὶ σταθμοὶ διακοπῶν δημιουργούμενοι, κατασκευαζόμενοι ἢ ἀνεγειρόμενοι ἐξ ὑπαρχῆς ὡς τοιοῦτοι, περιλαμβάνοντες ἐγκαταστάσεις προσωρινάς, ἡμιμονίμους ἢ μονίμους, ὀργανούμενοι ὑπὸ ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων, σωματείων ἢ ἱδρυμάτων καὶ λειτουργούντων ἐνεργῶς τοὐλάχιστον ἐπὶ δύο μῆνας ἐτησίως ἐπὶ σκοπῷ διαμονῆς ἐν αὐτοῖς χάριν ἀναψυχῆς ἢ παραθερισμοῦ προσώπων ἐξ ὧν τὰ ἑβδομήκοντα πέντε τοῖς ἑκατὸν τοὐλάχιστον δέον ὅπως εἶναι ἀλλοδαποὶ ἢ Ἕλληνες μονίμως ἐγκατεστημένοι εἰς τὴν ἀλλοδαπήν». Περαιτέρω, ἐν ἄρθρῳ 2 παρ. 1 τοῦ αὐτοῦ νόμου, ὁρίζεται ὅτι «πρὸς ἐγκατάστασιν κέντρων διακοπῶν καὶ παραθερισμοῦ ἀπαιτεῖται ἡ χορήγησις ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ (ΕΟΤ) ἀδείας σκοπιμότητος, πρὸς λειτουργίαν δὲ τούτου, ἀδείας καταλληλότητος».

Ἐπειδή, ὡς συνάγεται ἐκ τῆς διατυπώσεως τῆς ἀνωτέρω διατάξεως τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 3185/1955, ποιουμένης λόγον περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ «παντὸς δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ φόρου, τέλους ἢ δικαιώματος», ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη ἀφορᾷ καὶ εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Ν.Δ. 3033/1954 (258) τέλος ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων λογαριασμῶν, εἶναι δὲ ἄνευ σημασίας τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ ρηθὲν τέλος βαρύνει τοὺς πελάτας καὶ οὐχὶ τὴν ἐπιχείρησιν, ἅτε τοῦ νόμου μὴ διακρίνοντος. Ἡ τοιαύτη δὲ περὶ ἀπαλλαγῆς εἰδικὴ διάταξις τοῦ νόμου 3185/1955, νεωτέρου τοῦ νόμου 3033/1954, δὲν ἐθίγη ὑπὸ μεταγενεστέρων διατάξεων θεσπισασῶν ἄλλας ἀπαλλαγὰς ἀπὸ τοῦ ὡς ἄνω τέλους (Ν. 4086/1960, ἄρθρ. 12). Ἀπορριπτέοι εἶναι, ὅθεν, οἱ περὶ τοῦ ἐναντίου λόγοι ἀναιρέσεως.

Ἐπειδὴ ἡ ὡς ἄνω διὰ τοῦ ἄρθρου 5 § 2 τοῦ Ν. 3185/1955 θεσπιζομένη ἀπαλλαγὴ τῶν κέντρων παραθερισμοῦ καὶ διακοπῶν ἀλλοδαπῶν ἀπὸ τῶν δημοτικῶν φόρων κλπ., καθιερωθεῖσα διὰ λόγους δημοσίου συμφέροντος ἀναγομένου εἰς τὴν τουριστικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας, δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν συνταγματικὴν ἀρχὴν τῆς ἰσότητος (ἄρθ. 3 Συντ. 1952), ἐφ' ᾧ καὶ ὁ περὶ τοῦ ἐναντίου λόγος ἀναιρέσεως εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος.

Ἐπειδὴ ἐν προκειμένῳ, διὰ τῆς ἀναιρεσιβαλλομένης ἀποφάσεως ἡ δευτεροβάθμιος ἐπιτροπὴ ἔκρινεν ὅτι, ἰσχυούσης τῆς περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ ὡς ἄνω τέλους διατάξεως, «δὲν ὑφίσταται (ἑπομένως) ὑποχρέωσις τῆς ἐκκαλούσης πρὸς καταβολὴν τέλους ἐκδιδομένων λογαριασμῶν». Οὕτως ὅμως ἔχουσα, ἡ ἀπόφασις αὕτη, ἤτοι μὴ βεβαιοῦσα τῆς ἐν προκειμένῳ συνδρομὴν τῶν πραγματικῶν προϋποθέσεων ἐφαρμογῆς τῆς ἀνωτέρω διατάξεως, παρίσταται πλημμελῶς ἠτιολογημένη καὶ εἶναι ἀναιρετέα κατὰ τὸν βάσιμον σχετικὸν λόγον ἀναιρέσεως.

Ἐπειδὴ παρέλκει ἡ ἔρευνα τῶν λοιπῶν λόγων ἀναιρέσεως, ἡ δὲ ὑπόθεσις, χρήζουσα διευκρινήσεως κατὰ τὸ πραγματικὸν μέρος, δέον ὅπως παραπεμφθῇ εἰς τὴν ἐκδοῦσαν τὴν ἀναιρουμένην ἀπόφασιν Ἐπιτροπὴν πρὸς περαιτέρω κατ' οὐσίαν κρίσιν.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 2797/1971

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Ἠλ. Καμπίτσης
Δικηγόροι : Ἅγις Καρυτινός, Κ. Μενεΐδης

«Φορολογία ἀκαλύπτων χώρων. — Ἐπιβάλλεται αὕτη ἐπὶ χώρου ἐφ' ὅσον οὗτος ἀποτελεῖ ἄρτιον καὶ οἰκοδομήσιμον οἰκόπεδον».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν νομοτύπως καὶ ἐμπροθέσμως ἀσκηθείσης αἰτήσεως ζητεῖται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 55/1968 ἀποφάσεως τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, ἥτις ἀπέρριψεν ἔφεσιν τῆς νῦν ἀναιρεσειούσης κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 565/1965 ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ αὐτοῦ Δήμου, δεξαμένης ἐν μέρει προσφυγὴν αὐτῆς κατὰ τῆς ἐγγραφῆς της εἰς τοὺς δημοτικοὺς καταλόγους φόρου ἀκαλύπτων χώρων διὰ τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λένορμαν καὶ Δράμας ἀκινήτου καὶ διὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1962, 1963 καὶ 1964.

Ἐπειδή, κατὰ τὸ ἄρθρον 38 § 1 τοῦ βασιλικοῦ διατάγματος τῆς 24.9/20.10.1958 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (Ἐφ. Κυβ. 171), ὁ περὶ οὗ πρόκειται φόρος ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν ἐντὸς τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου πόλεως ἀκαλύπτων χώρων, ἐφ' ὅσον ἕκαστος τούτων ἀποτελεῖ ἄρτιον καὶ οἰκοδομήσιμον οἰκόπεδον κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις καὶ προβάλλει πλευρὰν ἐπὶ ἐγκεκριμένης ὁδοῦ ἢ κοινοχρήστου χώρου. Περαιτέρω, κατὰ τὴν § 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, ἀκάλυπτοι χῶροι ἐφ' ὧν ὑπάρχουν οἰκοδομαὶ ἀξίας μείζονος τοῦ ἑνὸς πέμπτου τῆς ἀξίας αὐτῶν δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ἡ ἀναιρεσείουσα ἰσχυρίσθη ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀναιρεσιβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστηρίου ὅτι τὸ φορολογηθὲν ἐπὶ τῶν ὁδῶν Λένορμαν καὶ Δράμας ἐκ 441 τετρ. μέτρων οἰκόπεδον δὲν εἶναι αὐτοτελὲς καὶ ἀνεξάρτητον τοιοῦτο, ἀλλ' ἀποτελεῖ ἑνιαῖον σύνολον μετὰ τῆς παρακειμένης εἰς αὐτὸ ἐξ 100 τετρ. μέτρων ἐκτάσεως, ἀνηκούσης ἐπίσης εἰς τὴν ἀναιρεσείουσαν, ἐφ' ἧς ὑπάρχει διώροφος οἰκοδομή, ἧς ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὸ ἓν πέμπτον τῆς ἀξίας τοῦ ὅλου ἐκ 541 τ. μέτρων οἰκοπέδου. Τὸν οὐσιώδη τοῦτον ἰσχυρισμὸν τῆς ἀναιρεσειούσης κατέλιπεν ἀναπάντητον ἡ ἀναιρεσιβαλλομένη ἀπόφασις, ἥτις ὡς ἐκ τούτου, τυγχάνει πλημμελῶς ἠτιολογημένη καὶ τούτῳ τῷ λόγῳ βασίμως προβαλλομένῳ, ἀναιρετέα.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 2849/1971

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Κ. Λασσαδὸς
Δικηγόροι : Ἄγις Καρυτινός, Γ. Παπαθωμᾶς

«Φορολογία ἀκαλύπτων χώρων. — Ὑπολογίζεται αὕτη εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἀγοραίας ἀξίας τοῦ χώρου. Ἡ κρίνουσα ἀπόφασις δέον νὰ καθορίζῃ εἰδικῶς τὰ στοιχεῖα ἐξ ὧν συνήγαγε τὴν ἀξίαν τοῦ χώρου».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν νομοτύπως καὶ ἐμπροθέσμως ἀσκηθείσης αἰτήσεως, διώκεται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 22/1969 ἀποφάσεως τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Νέας Φιλαδελφείας, δι' ἧς ἀπερρίφθη ἔφεσις τοῦ ἀναιρεσείοντος κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 35/1967 ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ αὐτοῦ Δήμου, ἀπορριψάσης προσφυγὴν τοῦ ἀναιρεσείοντος κατὰ τῆς ἐγγραφῆς του εἰς τοὺς φορολογικοὺς καταλόγους ἀκαλύπτων χώρων οἰκονομικῶν ἐτῶν 1964, 1965 καὶ 1966.

Ἐπειδὴ ἐν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 Β.Δ. «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἑνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» ὁρίζεται ὅτι ὁ φόρος ἐπὶ τῶν ἀκαλύπτων χώρων ὑπολογίζεται εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους ἀγοραίας ἀξίας τοῦ ἀκαλύπτου χώρου.

Ἐπειδὴ ἐν τῇ προσβαλλομένῃ ἀποφάσει ἀναφέρεται ὅτι «ἐκ τῆς ἀκροαματικῆς διαδικασίας, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν σχηματισθεῖσαν περαιτέρω προσωπικὴν ἀντίληψιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκ τῶν συγκεντρωθεισῶν πληροφοριῶν, πάντων τούτων συνεκτιμωμένων, ἡ προσδιορισθεῖσα τιμὴ τῶν δραχμῶν 500 κατὰ μ2 διὰ τὸ 1966, 450 κατὰ μ2 διὰ τὸ 1965 καὶ 400 κατὰ μ2 διὰ τὸ 1964 εἶναι ἡ πράγματι ἰσχύουσα, ὅθεν ἀβάσιμος καὶ ἀπορριπτέος κρίνεται ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ ἐφεσείοντος περὶ καθορισμοῦ τῆς ἀξίας τοῦ οἰκοπέδου του εἰς ὑπερβολικὴν τιμήν». Οὕτως ὅμως ἔχουσα, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις δὲν εἶναι προσηκόντως ἠτιολογημένη, ἀφ' ἑνὸς μέν, διότι ἀναφέρεται ἀορίστως ὅλως εἰς τὴν ἀκροαματικὴν διαδικασίαν, τὴν προσωπικὴν ἀντίληψιν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὰς συγκεντρωθείσας πληροφορίας, χωρὶς νὰ καθορίζῃ συγκεκριμένως τὰ στοιχεῖα ἐφ' ὧν ἐστηρίχθη ἡ Ἐπιτροπὴ προσδιορίσασα ὡς ἀνωτέρω τὴν ἀξίαν τοῦ ρηθέντος οἰκοπέδου, ἀφ' ἑτέρου, δέ, διότι δὲν περιέχει εἰδικὴν ἐκτίμησιν τῶν περὶ τῆς ἀξίας τοῦ οἰκοπέδου τούτου συγκεκριμένης ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσείοντος προταθέντων καὶ εἰς σχετικὰ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα στηριζομένων ἰσχυρισμῶν αὐτοῦ. Ὅθεν, διὰ τὸν ἀνωτέρω λόγον, βασίμως προβαλλόμενον, δέον ν' ἀναιρεθῇ ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις καὶ ν' ἀναπεμφθῇ ἡ ὑπόθεσις εἰς τὴν αὐτὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς νέαν κατ' οὐσίαν κρίσιν.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 2852/1971

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Δ. Παΐζης
Δικηγόρος : Γ. Βελιανίτης

«Εἰσφορὰ λόγῳ ἐπεκτάσεως σχεδίου πόλεως. — Ἡ ἀπόφασις δέον νὰ καθορίζῃ εἰδικῶς τὴν συνδρομὴν τῶν προϋποθέσεων ἐπιβολῆς τοῦ τέλους».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως διώκεται ἐμπροθέσμως ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 36/1968 ἀποφάσεως τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Χαλανδρίου, δι' ἧς ἀπερρίφθη ἡ ὑπὸ τῆς ἀναιρεσειούσης ἀσκηθεῖσα ἔφεσις κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 569/1966 ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ αὐτοῦ Δήμου, δεξαμένης ἐν μέρει προσφυγὴν τῆς ἀναιρεσειούσης κατὰ τῆς ἐγγραφῆς αὐτῆς εἰς τὸν βεβαιωτικὸν κατάλογον τῆς ἀναιρεσιβλήτου Κοινότητος δι' εἰσφορὰν λόγῳ ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου πόλεως.

Ἐπειδὴ ἡ ἀναιρεσείουσα διὰ δηλώσεως τοῦ πληρεξουσίου της δικηγόρου, ἐπ' ἀκροατηρίου γενομένης, παρῃτήθη τοῦ δευτέρου καὶ τοῦ τρίτου λόγου ἀναιρέσεως.

Ἐπειδὴ περὶ ἐπιβολῆς εἰσφορᾶς ὑπὲρ δήμου ἢ κοινότητος λόγῳ ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου πόλεως προέβλεψε τὸ πρῶτον τὸ ἄρθρ. 40 τοῦ Ν. Δ/τος 3033/1954 «περὶ τῶν ἐσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (φ. 258), ὅπως, τροποποιηθὲν διὰ τοῦ ἄρθρ. 18 τοῦ Ν.Δ. 3388/1955 (φ. 200) καὶ ἀποτελέσαν τὸ ἄρθρον 45 τοῦ κωδικοποιητικοῦ τῶν σχετικῶν διατάξεων ἀπὸ 19.12.1955/21.1.1956 Β. Δ/τος (φ. 29) ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρ. 15 τοῦ Ν.Δ. 3777/1957 (φ. 204)· διὰ τοῦ ἄρθρου δὲ τούτου ὁρίζεται ὅτι ἐν περιπτώσει ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου πόλεως δήμου ἢ κοινότητος οἱ ἰδιοκτῆται (κατὰ δὲ τὸ ἄρθρ. 15 τοῦ ν.δ. 3777/1957 ἢ οἱ νομεῖς) οἰκοπέδων ἅτινα περιλαμβάνονται εἰς τὸ νέον σχέδιον ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν εἰσφορᾶς ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περὶ ὑπαγωγῆς των εἰς τὸ σχέδιον πόλεως Β. Δ/τος.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ὅλου περιεχομένου τοῦ δικογράφου τῆς ἀσκηθείσης ἐφέσεως καὶ τοῦ περιέχοντος ἀνάπτυξιν ταύτης σχετικοῦ ὑπομνήματος, ἡ ἀναιρεσείουσα ἰσχυρίσθη ὅτι οὐχὶ νομίμως ἐπεβλήθη αὐτῇ εἰσφορὰ λόγῳ ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου πόλεως, διότι τὸ οἰκεῖον οἰκόπεδον αὐτῆς ὑπήχθη εἰς τὸ σχέδιον πόλεως πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῶν ὡς ἄνω διατάξεων ἐν ὄψει δὲ τοῦ ἰσχυρισμοῦ τούτου, ἀμφισβητοῦντος τὴν συνδρομὴν νομίμου, κατὰ τὰ ἐν τῇ ἠγουμένῃ σκέψει, προϋποθέσεως τῆς ἐπιβολῆς τῆς ὡς ἄνω εἰσφορᾶς, ἔδει ἡ δευτεροβάθμιος ἐπιτροπὴ νὰ διαπιστώσῃ συγκεκριμένως ὅτι τὸ σχέδιον τῆς πόλεως ἐπεξετάθη εἰς τὴν περιοχὴν ἔνθα τὸ οἰκόπεδον τῆς ἀναιρεσειούσης, προσδιορίζουσα τὸ περὶ ἐγκρίσεως τῆς ἐπεκτάσεως ταύτης Βασ. Δ/μα (ἄρθρ. 3 § 2, ἄρθρ. 70 § 1 Ν.Δ. 17 Ἰουλίου 1923 «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.» ὡς καὶ τὴν θέσιν τοῦ οἰκοπέδου ἐν σχέσει πρὸς τὴν περιοχὴν ἔνθα ἡ ἐπέκ-

τασις τοῦ σχεδίου. Ὅθεν, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ἐν ᾗ ἀναφέρεται μόνον ὅτι τὸ οἰκόπεδον τῆς ἀναιρεσειούσης περιελήφθη «εἰς τὸ σχέδιον Ἁγίας Βαρβάρας, ἐπεκταθὲν τὴν 6.2.1956», στερεῖται τῆς προσηκούσης αἰτιολογίας καὶ ἐκ τοῦ λόγου τούτου, βασίμως προβαλλομένου, εἶναι αὐτὴ ἀναιρετέα.

Ἐπειδή, ἀναιρουμένης τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἡ ὑπόθεσις, χρήζουσα διευκρινήσεως κατὰ τὸ πραγματικὸν μέρος, δέον νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς νέαν κατ' οὐσίαν κρίσιν.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

Τμ. Β' — Ἀριθ. 2348/1971

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Ἠλ. Καμπίτσης
Δικηγόροι : Δ. Δημητριάδης, Κ. Μενεΐδης

«Φορολογικὰ Δικαστήρια. — Αἴτησις ἐπανασυζητήσεως ἀσκουμένη μετὰ πάροδον τετραετίας τῆς κατὰ νόμον προθεσμίας. Ἀνωτέρα βία. Ποῖα περιστατικὰ συνιστοῦν ταύτην».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως ζητεῖται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 162/1968 ἀποφάσεως τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, διὰ τῆς ὁποίας ἀπερρίφθη ὡς ἐκπρόθεσμος αἴτησις τῆς ἀναιρεσειούσης περὶ ἐπανασυζητήσεως προσφυγῆς της κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 541/1959 ἀποφάσεως τῆς Γ' Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ αὐτοῦ Δήμου.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως ἀναιρέσεως ἡ αἰτοῦσα, μὴ ἀμφισβητοῦσα τὸ ἐκπρόθεσμον τῆς ὑπ' αὐτῆς ἀσκηθείσης ὡς ἄνω αἰτήσεως ἐπανασυζητήσεως, ἥτις, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 84 τοῦ Ν.Δ. 4260/1962, ἔδει νὰ ὑποβληθῇ ἐντὸς ἑξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ (12.11.1962), παραπονεῖται ὅτι οὐχὶ νομίμως καὶ ἄνευ ἐπαρκοῦς αἰτιολογίας ἡ ἀναιρεσιβαλλομένη ἀπόφασις ἀπέρριψε τὸν προβληθέντα ἰσχυρισμὸν ὅτι ἡ μετὰ τέσσαρα περίπου ἔτη ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἀνωτέρω ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας κατάθεσις τῆς αἰτήσεως ἐπανασυζητήσεως ὀφείλεται εἰς ἀνωτέραν βίαν ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου 1962 μέχρι τῆς 7 Σεπτεμβρίου 1966 παρέμεινε κλινήρης λόγῳ κήλης τοῦ μεσοσπονδυλίου δίσκου μετ' ἰσχυαλγίας καὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ ἰδίᾳ λόγῳ παρέσεως τοῦ ἀριστεροῦ ποδὸς δὲν ἠδύνατο αὕτη οὐ μόνον νὰ βαδίσῃ ἀλλ' οὐδὲ κἂν νὰ ἐγερθῇ τῆς κλίνης.

Ἐπειδὴ τὰ ἀνωτέρω περιστατικά, ἅτινα ἐπεκαλέσθη ἡ ἀναιρεσείουσα ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τῆς οὐσίας, δὲν συνιστῶσιν ἀνωτέραν βίαν δυναμένην νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἐπὶ ὁλόκληρον τετραετίαν καθυστέρησιν ὑποβολῆς αἰτήσεως ἀνασυζητήσεως, διότι ἀνωτέρα βία θὰ συνέτρεχεν ἐν προκειμένῳ ἂν ὑφίστατο ἀδυναμία τοῦ ἐνδιαφερομένου νὰ ἐνεργήσῃ αὐτὸς ἢ δι' ἄλλου τὴν οἰκείαν διαδικαστικὴν πρᾶξιν, τοιαύτη δὲ ἀδυναμία τῆς ἀναιρεσειούσης ὅπως ὑποβάλῃ διὰ

πληρεξουσίου κλπ. τὴν αἴτησιν ἐπανασυζητήσεως δὲν συνάγεται κατὰ τὴν κοινὴν πεῖραν, ἐκ τῶν ὑπ' αὐτῆς ὡς ἄνω προβληθέντων. Ἐν ὄψει τούτων, ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπή, κρίνασα διὰ τῆς ἀναιρεσιβαλλομένης ἀποφάσεως ὅτι οἱ προβληθέντες ὑπὸ τῆς ἀναιρεσειούσης ἰσχυρισμοὶ δὲν συνιστῶσιν ἀνωτέραν βίαν, τυγχάνει νομίμως ἠτιολογημένη, ὁ δὲ περὶ τοῦ ἀντιθέτου λόγος ἀναιρέσεως εἶναι ἀβάσιμος καὶ ἀπορριπτέος.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 2860/1971

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Ἠλ. Ντόκας
Δικηγόρος : Β. Γκούμας (πάρ. Ν.Σ.Κ.)

«Αἴτησις ἀκυρώσεως Κοινότητος. — Ἀνάκλησις ταύτης. Κατάργησις δίκης».

Ἐπειδὴ μετὰ τὴν ἄσκησιν τῆς προκειμένης αἰτήσεως ὑπεβλήθη εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας τὸ ὑπ' ἀριθ. 134/24.2.1970 ἔγγραφον τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Μελετῶν, πρωτοκολληθὲν τὴν 5.3.1970, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀναφέρεται ὅτι τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 19/1970 ἀποφάσεώς του «ἀνακαλεῖ τὴν ὑπ' ἀριθ. 72/1969 ὁμοίαν αὐτοῦ περὶ προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 42585/7.11.1969 ἀποφάσεως κλπ.», ἐν συνεχείᾳ δὲ ζητεῖται διὰ τοῦ αὐτοῦ ὑπ' ἀριθ. 154/24.2.1970 ἐγγράφου ὅπως «μὴ ἐκδικασθῇ» ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις. Ἐξ ἑτέρου διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2061/7.3.1970 ἐγγράφου τοῦ Νομάρχου Δωδεκανήσου πρὸς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας διεβιβάσθη ἀντίγραφον τῆς ρηθείσης ὑπ' ἀριθ. 19/1970 πράξεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Μελετῶν, δι' ἧς ἀνακαλεῖται ἡ ὑπ' ἀριθ. 72/1969 ἀπόφασις, ὡς καὶ ἀντίγραφον τῆς ὑπ' ἀριθ. 724/23.2.1970 πράξεως τοῦ Ἐπάρχου Καρπάθου, δι' ἧς ἡ ρηθεῖσα ἀνακλητικὴ πρᾶξις ἐθεωρήθη νομίμως ληφθεῖσα.

Ἐπειδὴ διὰ τοῦ ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 134/24.2.1970 ἐγγράφου τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Μελετῶν, στηριζομένου ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 72/1969 ἀποφάσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Μελετῶν, ὑπεβλήθη, ὡς ἐκ τοῦ ὅλου περιεχομένου τῶν πράξεων τούτων προκύπτει, παραίτησις ἀπὸ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, ἐφ' ᾧ καὶ δέον ὅπως ἡ διὰ τῆς αἰτήσεως ταύτης ἀνοιγεῖσα δίκη κηρυχθῇ κατηργημένη.

Ἐπειδή, ἐξ ἄλλου, δέον ὅπως διαταχθῇ ἡ ἀπόδοσις τοῦ κατατεθέντος παραβόλου (ἀριθ. τριπλ. 317049), ἀνεξαρτήτως τῆς ὡς ἄνω παραιτήσεως, ἅτε τούτου μὴ ἀπαιτουμένου κατὰ νόμον διὰ τὴν προκειμένην διαδικασίαν.

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΑΙ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

Τμ. Β'. — Ἀριθ. 2732/1971

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Δ. Τσιροπινᾶς
Δικηγόρος Β. Γκούμας (πάρ. Ν.Σ.Κ.)

«Ἀναγκαστικαὶ ἀπαλλοτριώσεις πρὸς διαμόρφωσιν χώρου. — Ἡ περὶ κηρύξεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως πρᾶξις τοῦ Νομάρχου ἢ ἐν σιωπῇ τούτου ἡ πρᾶξις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου δέον νὰ δημοσιεύωνται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἵνα τελειωθῇ ἡ κήρυξις».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 139/23 Ἰουνίου 1969 πράξεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Λαμιέων ἀπεφασίσθη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 210 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος, ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις ἐκτάσεως περίπου 568 τετραγωνικῶν μέτρων, κειμένης ἐν Λαμίᾳ, πρὸς ἐπέκτασιν, ἐξωραϊσμὸν καὶ αἰσθητικωτέραν διαμόρφωσιν τοῦ ἐν τῇ ρηθείσῃ ἐκτάσει, ἔνθα ὁ τόπος τοῦ μαρτυρίου τοῦ Ἀθανασίου Διάκου, κειμένου μνημείου αὐτοῦ. Τὴν ἀκύρωσιν τῆς πράξεως ταύτης διώκουσαι ἀμφότεραι αἱ ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεις, αἱ ὁποῖαι, ἀσκούμεναι, ἡ μὲν πρώτη ὑπὸ τῆς Α.Ε. Ἐμποριοβιομηχανία Κ. Κρόκος καὶ Ἀδελφοὶ Μουζέλη, ἡ δὲ δευτέρα, ὑπὸ τοῦ Χρήστου Ματσούκα, φερομένων ὡς κυρίων οἰκοπέδων θιγομένων ἐκ τῆς ὡς ἄνω ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, εἶναι συνεκδικαστέαι λόγῳ συναφείας.

Ἐπειδὴ διὰ τὴν ἄσκησιν αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἐνώπιον τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας δὲν ἀπαιτεῖται κατὰ νόμον ἡ κατάθεσις παραβόλου. Συνεπῶς τὰ διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 243883 καὶ 245519 τοῦ ἔτους 1969 γραμματίων τοῦ Ταμείου Δικαστικῶν Εἰσπράξεων Ἀθηνῶν κατατεθέντα ἀντιστοίχως διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως παράβολα δέον νὰ ἐπιστραφοῦν εἰς τοὺς αἰτοῦντας, ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκβάσεως τῆς παρούσης δίκης.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 210 παρ. 1 ἐδαφ. η' τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος (Ν.Δ. 2888/1954, Α' 139), «ἐπιτρέπεται ὑπὲρ δήμων καὶ κοινοτήτων ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις ἀστικῶν ἢ ἀγροτικῶν ἀκινήτων ἢ σύστασις ἐπὶ τοιούτων κτημάτων δουλείας πρὸς συντήρησιν ἢ διαφύλαξιν ἀκινήτων ἐχόντων ἱστορικὴν σημασίαν». Περαιτέρω διὰ τοῦ ἄρθρου 211 παρ. 1 τοῦ αὐτοῦ κώδικος ὁρίζεται ὅτι «ἡ κήρυξις τῆς ἀπαλλοτριώσεως(.....) γίνεται διὰ πράξεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν (.....)» (νῦν τοῦ Νομάρχου, ἐν τῇ ἐπιδίκῳ περιπτώσει), διὰ δὲ τοῦ ἄρθρου 127 παρ. 1 τοῦ ἰδίου κώδικος θεσπίζεται, ὅτι «ἐπὶ πράξεων ὑποκειμένων εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ νομάρχου ἀποφαίνεται οὗτος ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτῶν ἐγκρίνων ἢ ἀρνούμενος τὴν ἔγκρισιν. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύσης ἡ ἀπόφασις θεωρεῖται ἐγκριθεῖσα».

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ φακέλλου, ἡ προσβαλλομένη πρᾶξις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Λαμιέων περιῆλθεν εἰς

τὴν Νομαρχίαν Φθιώτιδος τῇ 24 Ἰουνίου 1969 (πρωτοκολληθεῖσα ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 31406/24.6.69), παρελθούσης ὅμως ἀπράκτου τῆς νομίμου τριακονθημέρου προθεσμίας πρὸς ἄσκησιν ὑπὸ τοῦ Νομάρχου τῆς ἁρμοδιότητος ἐγκρίσεως, ἡ πρᾶξις αὕτη θεωρεῖται κατὰ τὸ ἀνωτέρω νόμιμον τεκμήριον ὡς ἐγκριθεῖσα.

Ἐπειδή, ἐξ ἄλλου, διὰ τῆς παραγράφου 3 τοῦ προμνησθέντος ἄρθρου 211 τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ Κώδικος ὁρίζεται ὅτι «αἱ διατάξεις τοῦ κώδικος περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ αἱ δι' αὐτῶν διατηρηθεῖσαι ἐξαιρέσεις ἐπὶ δήμων καὶ κοινοτήτων ἰσχύουν καὶ διὰ τὰς ὑπὲρ αὐτῶν ἀπαλλοτριώσεις ἐφ' ὅσον δὲν θίγονται διὰ τοῦ παρόντος», συμφώνως δὲ πρὸς τὸ ἄρθρον 1 § 8 τοῦ κώδικος ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων (Β.Δ. 29/30 Ἀπριλίου 1953, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 3979/1959), αἱ περὶ κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀποφάσεις δημοσιεύονται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Συνεπῶς, καὶ αἱ περὶ κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ὑπὲρ δήμων καὶ κοινοτήτων ἀποφάσεις τοῦ οἰκείου Νομάρχου ἢ αἱ κατὰ νόμιμον τεκμήριον θεωρούμεναι κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὡς ἐγκριθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Νομάρχου (λόγῳ παρελεύσεως ἀπράκτου τῆς οἰκείας πρὸς ἔγκρισιν προθεσμίας, ἄρθρ. 127 παρ. 1 τοῦ δημοτ. Κώδικος) πράξεις τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν συμβουλίων περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, δέον, ἵνα λάβωσι νόμιμον ὑπόστασιν, νὰ δημοσιεύωνται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δοθέντος ὅτι οὔτε εἰς τὸν Δημοτικὸν καὶ Κοινοτικὸν Κώδικα, οὔτε εἰς τὸν Κώδικα ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων θεσπίζεται ἐξαίρεσις ἀπὸ τοῦ ὡς ἄνω γενικοῦ κανόνος τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 8 τοῦ κώδικος ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων, ὅστις, τοὐναντίον, εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, ὁρίζει δι' ἄλλας γενικὰς αὐτοῦ διατάξεις ὅτι δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων ὑπὲρ δήμων καὶ κοινοτήτων.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ ἡ προσβαλλομένη πρᾶξις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Λαμιέων δὲν ἐδημοσιεύθη διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ διὰ τῆς πράξεως ταύτης κήρυξις τῆς ἐπιδίκου ἀπαλλοτριώσεως δὲν ἐτελειώθη, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης ἀποτελούσης συστατικὸν τύπον τῆς περὶ κηρύξεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως πράξεως, ἐλλείποντος τοῦ ὁποίου ἡ πρᾶξις στερεῖται νομίμου ὑποστάσεως. Κατ' ἀκολουθίαν τούτων αἱ ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεις, στεφόμεναι κατὰ πράξεως κατὰ νόμον ἀνυπάρκτου, δέον νὰ ἀπορριφθῶσιν ὡς ἀπαράδεκτοι.

Ἐπειδή, ἐκτιμωμένων τῶν ἐν προκειμένῳ συντρεχουσῶν περιπτώσεων, δέον ὅπως οἱ αἰτοῦντες ἀπαλλαγῶσι τῆς δικαστικῆς δαπάνης.

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Υ.Ε. — Ἀριθ. Πρωτ. 59499
Ἀριθ. Ἐγκ. Κ.Δ. 62 Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Αὐγούστου 1971

«Περὶ τοῦ ἐνταφιασμοῦ τῶν νεκρῶν εἰς ἐνοριακὰ Κοιμητήρια».

Πρός : 1. Παγίους Ἀποδέκτας Ἐγκυκλίων
2. Δήμους καὶ Κοινότητας τοῦ Κράτους
(μέσῳ Νομαρχιῶν, ἄνευ ἀναπαραγωγῆς).

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν, κατωτέρω, τὴν ὑπ' ἀριθ. 639/1971 γνωμοδότησιν τοῦ Α' Τμήματος Διακοπῶν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ἣν καὶ ἀποδεχόμεθα, ἀφορῶσαν εἰς τὸ ἐν περιλήψει ἀντικείμενον.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ἀριθ. Γνωμοδ. 639/1971

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ἀριθ. ἐρωτήματος : 54384/1572/20.7.1971 Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, Γεν. Δ/νσις Διοικήσεως, Δ/νσις Τοπ. Αὐτοδ/σεως, Τμῆμα Δημοτ. καὶ Κοινοτικῆς Περιουσίας.

«Ἐρωτᾶται ἐὰν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 582/1968 «περὶ δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν κοιμητηρίων», ἐπιτρέπεται τοῦ λοιποῦ ὁ ἐνταφιασμὸς νεκρῶν εἰς τὰ ἐνοριακὰ κοιμητήρια ἢ ἡ ταφὴ τούτων δέον νὰ λαμβάνῃ χώραν μόνον εἰς τὰ δημοτικὰ ἢ κοινοτικὰ Νεκροταφεῖα».

Ἐπὶ τοῦ πρόσθεν ἐρωτήματος τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἐγνωμοδότησεν ὡς ἀκολούθως :

Ἐν ἄρθρῳ 1 παρ. 1 τοῦ Α.Ν. 582 τῆς 28/28.9.1968 «περὶ δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν κοιμητηρίων» (ΦΕΚ Α' 225) ὁρίζεται ὅτι «ἡ ἵδρυσις καὶ συντήρησις κοιμητηρίων (νεκροταφείων) ἀνήκει εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἁρμοδιότητα τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων». Ἐν ἄρθρῳ δὲ 6 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ αὐτοῦ ἀναγκ. νόμου ὁρίζεται ὅτι «τὰ κοιμητήρια εἶναι προωρισμένα διὰ τὸν ἐντὸς αὐτῶν ἐνταφιασμὸν παντὸς νεκροῦ ἀσχέτως θρησκεύματος ἢ ἐθνικότητος. Οἱ δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες ὑποχρεοῦνται ὅπως παραχωροῦν ἐντὸς τῶν ἀνηκόντων εἰς αὐτοὺς κοιμητηρίων, χῶρον διὰ τὸν ἐνταφιασμὸν παντὸς θανόντος δημότου ἢ μὴ καὶ παντὸς ἄλλου ἐν τῇ περιφερείᾳ των θανόντος ἀνθρώπου, ἀνεξαρτήτως ἂν ὁ

θανὼν ἦτο ἡμεδαπὸς ἢ ἀλλοδαπός, χριστιανὸς ἢ μή». Τέλος, διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ εἰρημένου ἀν. νόμου ὡρίσθη ὅτι πᾶσα διάταξις γενικὴ ἢ εἰδική, ρυθμίζουσα τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου διεπόμενα θέματα καταργεῖται.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων σαφῶς προκύπτει ὅτι ἡ ἵδρυσις καὶ συντήρησις κοιμητηρίων (νεκροταφείων) ἀνήκει εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἁρμοδιότητα τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, καὶ ὅτι δημοτικὰ καὶ κοινοτικὰ κοιμητήρια εἶναι προωρισμένα διὰ τὸν ἐντὸς αὐτῶν ἐνταφιασμὸν παντὸς νεκροῦ, οἱ δὲ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες ὑποχρεοῦνται, ὅπως παραχωροῦν ἐντὸς τῶν ἀνηκόντων εἰς αὐτοὺς κοιμητηρίων, χῶρον διὰ τὸν ἐνταφιασμὸν παντὸς θανόντος δημότου ἢ μὴ καὶ παντὸς ἐν γένει ἀνθρώπου, θανόντος ἐν τῇ περιφερείᾳ των κλπ.

Ἐντεῦθεν συνάγεται ὅτι, ἐκεῖ ὅπου ὑφίστανται καὶ λειτουργοῦν δημοτικὰ ἢ κοινοτικὰ κοιμητήρια, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λειτουργοῦν παραλλήλως καὶ ἐνοριακὰ κοιμητήρια, ἀφ' οὗ, κατὰ ρητὴν διάταξιν τοῦ ἀνωτέρω νόμου, τὰ δημοτικὰ καὶ κοινοτικὰ κοιμητήρια εἶναι προωρισμένα διὰ τὸν ἐντὸς αὐτῶν ἐνταφιασμὸν παντὸς νεκροῦ, καταργηθέντων οὕτω σιωπηρῶς διὰ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων τοῦ νόμου τούτου, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῶν, τῶν ἐνοριακῶν κοιμητηρίων ἐκεῖ ὅπου ὑφίστανται καὶ λειτουργοῦν δημοτικὰ ἢ κοινοτικὰ τοιαῦτα.

Ἑπομένως ὅπου ὑφίστανται καὶ λειτουργοῦν δημοτικὰ ἢ κοινοτικὰ κοιμητήρια, ἐνταφιασμὸς τῶν νεκρῶν δέον νὰ γίνεται μόνον εἰς ταῦτα (βλ. περὶ τούτου καὶ συμφώνους ἀπόψεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς σχετικὸν ὑπ' ἀριθ. 2416/15.7.71 ἐγγραφόν της πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3323/508/24.3.71 γνωμοδότησιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας).

Ὁ Πάρεδρος τοῦ Ν.Σ.Κ.
παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν
Β. ΓΚΟΥΜΑΣ

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ - ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ - ΕΡΜΗΝΕΙΑΙ - ΓΝΩΜΑΙ κ.λ.π. ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ - ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ κ.λ.π.

ΜΗΤΡΩΑ — ΕΚΛΟΓΙΚΟΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ — ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ

Υ.Ε. —'Αριθ. Πρωτ. 725

Γενικὴ Διαταγὴ 1 'Εν 'Αθήναις τῇ 4 'Ιανουαρίου 1972

«Καταρτισμὸς μητρώων ἀρρένων, γεννηθέντων τὸ ἔτος 1971».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Δ/νσεις 'Εσωτερικῶν

'Έχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν, ὅτι ὁ καταρτισμὸς τῶν μητρώων ἀρρένων τῶν γεννηθέντων τὸ παρελθὸν ἔτος 1971 θὰ πραγματοποιηθῇ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ν. δ/τος 762/1970, περὶ μητρώων ἀρρένων, οὗτινος τὸ κείμενον κοινοποιεῖται διὰ τῆς ἐκτυπουμένης ὑπὸ τοῦ 'Εθνικοῦ Τυπογραφείου ὑπ' ἀριθ. 70538/Κ.Δ. 63/13.9.1971 ἐγκυκλίου, ἥτις θέλει ἀποσταλῆ ὑμῖν προσεχῶς.

Μέχρι ἀποστολῆς τῆς προρρηθείσης ἐγκυκλίου δέον ὅπως ἐπιστήσητε τὴν προσοχὴν τῶν δημάρχων καὶ προέδρων κοινοτήτων, τῶν ληξιάρχων ὡς καὶ τῶν μελῶν τῶν ἐπιτροπῶν καταρτισμοῦ τῶν μητρώων ἀρρένων, ἐπὶ τῶν κάτωθι :

α. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὡς ἄνω ν. δ/τος καθορίζουν τὸν δῆμον ἢ τὴν κοινότητα εἰς τὸ μητρῷον ἀρρένων τοῦ ὁποίου δέον, ὅπως γίνῃ ἡ ἐγγραφὴ (σχετικὴ ἡ ὑπ' ἀριθ. 5 παράγραφος τῆς ὑπερθεν ἀποσταλησομένης ἐγκυκλίου).

β. Εἰς τὸν καταρτιζόμενον ὀνομαστικὸν κατάλογον περιλαμβάνονται ἅπαντες οἱ γεννηθέντες ζῶντες ἄρρενες 'Έλληνες ὑπήκοοι, ἀνεξαρτήτως ἂν, κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου τούτου, εὑρίσκωνται ἢ οὐ ἐν ζωῇ.

Τὸ ἐδάφιον (1) τῆς ὑποπαραγράφου β' τῆς παραγράφου 2 τῆς ὑπ' ἀριθ. 2492/6/11.1.1971 γενικῆς διαταγῆς τοῦ 'Υπουργείου καταργεῖται (σχετικὴ ἡ ὑπ' ἀριθ. 21 παραγρ. τῆς ὑπερθεν ἀποσταλησομένης ἐγκυκλίου).

γ. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ προρρηθέντος ν. δ/τος ὁρίζουν τριμελῆ ἐπιτροπὴν καταρτισμοῦ τῶν μητρώων ἀρρένων, ἡ ὁποία ἀπαρτίζεται διὰ μὲν τοὺς δήμους ἐκ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου ἐπὶ τῶν μητρώων ἀρρένων καὶ τοῦ ληξιάρχου, διὰ δὲ τὰς κοινότητας ἐκ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, τοῦ γραμματέως καὶ τοῦ ληξιάρχου.

'Όπου ἡ ἰδιότης τοῦ ληξιάρχου συμπίπτει ἐν τῷ προσώπῳ ἑνὸς τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς 'Επιτροπῆς, ταύτης μετέχει ὁ διευθυντὴς τοῦ δημοτικοῦ σχο-

λείου τῆς ἕδρας τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ. 'Εὰν εἰς τὴν ἕδραν τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος λειτουργοῦν πλείονα δημοτικὰ σχολεῖα, τῆς ἐπιτροπῆς μετέχει ὁ ἀρχαιότερος διευθυντὴς τούτων.

Καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ ἰδιότης τοῦ ληξιάρχου συμπίπτει ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κοινοτικοῦ γραμματέως, ἐν τῇ ἕδρᾳ δὲ τῆς κοινότητος δὲν λειτουργεῖ δημοτικὸν σχολεῖον, τῆς ἐπιτροπῆς μετέχει, ὡς μέλος, ὁ ὑπὸ τοῦ νομάρχου ὁριζόμενος διευθυντὴς τοῦ πλησιεστέρου πρὸς τὴν κοινότητα δημοτικοῦ σχολείου, τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου ἐπιθεωρητοῦ δημοτικῶν σχολείων.

"Οπου ἡ ἰδιότης τοῦ ληξιάρχου συμπίπτει ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος, τῆς ἐπιτροπῆς ἐξακολουθεῖ νὰ μετέχῃ οὗτος ὡς πρόεδρος καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος ὡς μέλος, ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ προέδρου εἰς τὰ ληξιαρχικὰ αὐτοῦ καθήκοντα (σχετικὴ ἡ ὑπ' ἀριθ. 22 παράγρ. τῆς ὕπερθεν ἀποσταλησομένης ἐγκυκλίου).

δ. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ν. δ/τος καθιεροῦν ὡς ἀποκλειστικὸν στοιχεῖον καταρτισμοῦ τῶν μητρώων ἀρρένων τὸ ἀπόσπασμα τῆς ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως.

Οἱ ληξίαρχοι καὶ οἱ ἀσκοῦντες ληξιαρχικὰ καθήκοντα διπλωματικοὶ ἢ προξενικοὶ ὑπάλληλοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποστέλλουν εἰς τὸν ἁρμόδιον διὰ τὴν ἐγγραφὴν δήμαρχον ἢ πρόεδρον τῆς κοινότητος ἀποσπάσματα ληξιαρχικῶν πράξεων γεννήσεως, τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος γεννηθέντων ζώντων ἀρρένων 'Ελλήνων ὑπηκόων ἐντὸς τοῦ πρώτου διμήνου ἑκάστου ἔτους.

Τὰ ἀποσπάσματα ταῦτα δέον ὅπως εἶναι τοῦ τύπου τοῦ συναποστελλομένου ὑποδείγματος.

'Ομοίως ἐντὸς τῆς αὐτῆς διμήνου προθεσμίας, οἱ ἐφημέριοι καὶ οἱ οἰκεῖοι θρησκευτικοὶ λειτουργοὶ ἀποστέλλουν, εἰς τὸν ἁρμόδιον δήμαρχον ἢ πρόεδρον κοινότητος, ὀνομαστικὴν κατάστασιν, συντασσομένην ἐκ τῶν βιβλίων γεννήσεων καὶ βαπτίσεων, περιλαμβάνουσαν τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος γεννηθέντα ζῶντα ἄρρενα τέκνα προκειμένου ἡ ἁρμοδία ἐπιτροπὴ νὰ προέλθῃ εἰς τὴν ἀναζήτησιν τῶν μὴ περιελθόντων αὐτῇ ἀποσπασμάτων ληξιαρχικῶν πράξεων γεννήσεως.

Καθ' ἣν περίπτωσιν, τὰ ἐν λόγῳ ἀποσπάσματα ἐκδίδονται βάσει ληξιαρχικῶν πράξεων συντεταγμένων, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ ν. δ/τος 610/1970 «περὶ υἱοθεσίας τῶν μέχρις ἡλικίας δέκα ὀκτὼ ἐτῶν ἀνηλίκων» σημειοῦται, δι' ἐρυθρᾶς μολυβδίδος ὑπὸ τῶν οἰκείων ληξιάρχων εἰς τὸ ἄνω μέρος τοῦ ἀποσπάσματος ἡ ἔνδειξις «ν. δ/γμα 610/1970» καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία τῆς οἰκείας δικαστικῆς ἀποφάσεως, περὶ τῆς υἱοθεσίας, καὶ τὸ ἐκδόσαν ταύτην δικαστήριον ὡς καὶ τὸ ληξιαρχεῖον, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι διάφορον, εἰς ὃ ἔχει καταχωρισθῇ ἡ ἀρχικὴ ληξιαρχικὴ πρᾶξις γεννήσεως.

"Αν ἡ ἀρχικὴ ληξιαρχικὴ πρᾶξις γεννήσεως εὑρηται κατακεχωρισμένη ἐν τῷ αὐτῷ ληξιαρχείῳ ἐπισυνάπτεται καὶ ἀπόσπασμα ταύτης.

"Αν ὅμως ἡ ἐν λόγῳ ληξιαρχικὴ πρᾶξις εἶναι κατακεχωρισμένη εἰς ἕτερον

ληξιαρχεῖον οἱ ἀρμόδιοι δήμαρχοι ἢ πρόεδροι κοινοτήτων διὰ τὴν ἐγγραφὴν εἰς τὰ μητρῷα ἀρρένων, ἅμα τῇ λήψει ἀποσπασμάτων ὑπὸ τὴν ὡς ἄνω ἔνδειξιν, ζητοῦν ἀπὸ τὸ οἰκεῖον ληξιαρχεῖον, ἀπόσπασμα τῆς ἀρχικῆς ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως τοῦ κατὰ περίπτωσιν ἄρρενος.

'Η ἀρμοδία ἐπιτροπὴ καταρτισμοῦ τοῦ ἐτησίου μητρῴου ἀρρένων ἐγγράφει εἰς τοὺς ὀνομαστικοὺς καταλόγους τοὺς εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ἐμπίπτοντας ἄρρενας, βάσει τῶν ἀρχικῶν στοιχείων αὐτῶν (φυσικῶν γονέων) τῶν προκυπτόντων, ἐκ τῶν ἀποσπασμάτων τῶν ἀρχικῶν ληξιαρχικῶν πράξεων γεννήσεως.

Κατὰ τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις οἱ ἀρμόδιοι δήμαρχοι ἢ πρόεδροι κοινοτήτων καλοῦν τοὺς θετοὺς γονεῖς ἵνα, ἐφ' ὅσον ἐπιθυμοῦν, προσκομίσουν αὐτοῖς τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν ἀλλαγὴν τῶν στοιχείων τῶν τέκνων των ἐν τοῖς μητρῴοις ἀρρένων, ἅτινα συνυποβάλλουν εἰς τὴν νομαρχίαν ὁμοῦ μετὰ τῶν ὀνομαστικῶν καταλόγων πρὸς ἔκδοσιν τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως (σχετικὴ ἡ ὑπ' ἀριθ. 23 παραγρ. τῆς ὑπερθεν ἀποσταλησομένης ἐγκυκλίου).

ε. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 21 καὶ 22 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ν. δ/τος ὁρίζουν ὅτι οἱ ὀνομαστικοὶ κατάλογοι δέον ὅπως καταρτίζωνται ἐντὸς τῶν μηνῶν Μαρτίου καὶ 'Απριλίου καὶ δημοσιεύωνται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαΐου.

'Η ἐπιτροπή, ἐλέγχουσα τὰς τυχὸν ἐνστάσεις ἐντὸς τοῦ μηνὸς 'Ιουνίου, ὀφείλει, ἀνασυντάσσουσα τοὺς καταλόγους, εἰς τετραπλοῦν, νὰ ὑποβάλῃ τούτους, ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς τὴν νομαρχίαν (σχετικαὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 24 καὶ 25 παραγρ. τῆς ὑπερθεν ἀποσταλησομένης ἐγκυκλίου).

στ. 'Ονομαστικὸς κατάλογος θέλει καταρτισθῆ καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οὐδεὶς ἄρρην ἐγεννήθη ζῶν, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, προκειμένου νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ τυχὸν ἐγγραφὴ ἀδηλώτου ἢ μετεγγραφομένου (σχετικὴ ἡ ὑπ' ἀριθ. 24 παράγραφος τῆς ὑπερθεν ἀποσταλησομένης ἐγκυκλίου).

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο 'Αναπληρωτὴς Γεν. Διευθυντὴς
Δ. ΜΠΕΗΣ

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 8669
Γενικὴ Διαταγὴ 12 'Εν 'Αθήναις τῇ 31 'Ιανουαρίου 1972

«Περὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων τοῦ ἔτους 1972».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας
κοινοποιουμένη εἰς τὰς Περιφερειακὰς Διοικήσεις

'Εν ὄψει τῆς ἐνάρξεως τῆς περιόδου τῆς τακτικῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων τοῦ ἔτους 1972 ('Απριλίου 1971–31 Μαρτίου 1972), ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παράσχωμεν τὰς κάτωθι ὁδηγίας ἵνα ἡ ὅλη διαδικασία συντάξεως τῶν παραρτημάτων τῆς ὡς ἄνω ἀναθεωρήσεως ἐκτελεσθῇ συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις καὶ ὁμοιομόρφως.

Α'. Ἰσχύουσαι διατάξεις.

Ὡς γνωστόν, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 435/20.6.68 Β. Δ/τος ἐπεξετάθη τὸ σύστημα καταλόγων ἐκλογικῶν βιβλιαρίων εἰς ἅπαντας τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας τοῦ Κράτους καὶ κατὰ συνέπειαν κατηργήθησαν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 592/63 Β. Δ/τος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τῆς νομοθεσίας περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν» αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἐγγραφὴν ἐκλογέων εἰς ἁπλοῦς ἐκλογικοὺς καταλόγους.

Διὰ τὴν ἐγγραφὴν ὅθεν, νέων ἐκλογέων εἰς τὰ συνταχθησόμενα κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ ἔτους 1972 παραρτήματα καταλόγων ἐκλογῶν βιβλιαρίων θὰ ἐφαρμοσθοῦν εἰς ἅπαντας τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας τοῦ Κράτους αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 9 καὶ 10 τοῦ διαληφθέντος ὑπ' ἀριθ. 592/63 Β. Δ/τος.

Β'. Ἐγγραφὴ ἐκλογέων εἰς Παραρτήματα ἔτους 1972.

Διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν ἐκλογέων εἰς τὰ παραρτήματα τοῦ ἔτους 1972 δέον ὅπως διὰ σχετικῆς ἐγκυκλίου τῆς Νομαρχίας συσταθῇ εἰς τοὺς Δημάρχους καὶ Προέδρους τῶν Κοινοτήτων ὅπως, δι' ἀνακοινώσεώς των εἰς ἣν νὰ δοθῇ εὐρεῖα δημοσιότης διὰ παντὸς προσφόρου μέσου, γνωστοποιήσουν εἰς τοὺς νομιμοποιουμένους νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τοὺς καταλόγους ἐκλογικῶν βιβλιαρίων κατὰ τὴν ὡς ἄνω ἀναθεώρησιν ὅτι ὀφείλουν νὰ ὑποβάλουν ἁρμοδίως σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 592/63 Β. Δ/τος ὁριζομένων δικαιολογητικῶν, τὸ βραδύτερον μέχρι 31.3.1972.

Εἰς τὰ συνταχθησόμενα κατὰ τὴν ὡς ἄνω ἀναθεώρησιν παραρτήματα ἐκλογικῶν καταλόγων, νομιμοποιοῦνται νὰ ἐγγραφοῦν συντρεχουσῶν καὶ τῶν λοιπῶν νομίμων προϋποθέσεων :

α. Οἱ γεννηθέντες κατὰ τὸ ἔτος 1951 ἀνεξαρτήτως ἡμερομηνίας γεννήσεως καθ' ὅσον κατὰ τὴν παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 592/63 Β. Δ/τος ἡ 1η Ἰανουαρίου λογίζεται ὡς ἡμερομηνία γεννήσεως ἁπάντων τῶν ἐντὸς τοῦ ἔτους γεννηθέντων.

β. Ἅπαντες οἱ γεννηθέντες πρὸ τοῦ ἔτους 1951, οἱ τυχὸν μὴ ἐγγραφέντες μέχρι τοῦδε εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους.

Γ'. Σύνταξις στοιχείων ἀναθεωρήσεως ὑπὸ Γραφείων Ἐκλογικῶν Καταλόγων.

Τὰ Νομαρχιακὰ Γραφεῖα ἐκλογικῶν καταλόγων, θὰ προέλθουν εἰς τὴν σύνταξιν κ.λπ. τῶν καταστάσεων ἐγγραπτέων, διαγραπτέων, μετεγγραπτέων ἐκλογέων καὶ ἐπενεκτέων διορθώσεων, κατὰ τὴν διαδικασίαν τὴν ὁριζομένην ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 13 ἕως 20 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 592/63 Β. Δ/τος καὶ ἐντὸς τῶν ὑπ' αὐτῶν ὁριζομένων προθεσμιῶν.

Αἱ ὡς ἄνω καταστάσεις θὰ συνταχθοῦν εἴτε ἐνιαίως κατὰ δῆμον ἢ κοινότητα εἴτε κατ' ἐνορίαν ἀναλόγως πληθυσμοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 244/1968 Β. Δ/τος.

Διευκρινίζομεν ὅτι, διὰ τὴν σύνταξιν τῶν καταστάσεων διαγραπτέων καὶ μετεγγραπτέων ἐκλογέων καθὼς καὶ τῶν τοιούτων ἐπενεκτέων διορθώσεων, θὰ

ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν αἱ σχετικαὶ ἐγγραφαὶ τῶν ἐκλογέων τούτων εἰς τοὺς ἀνασυνταχθέντας καὶ κυρωθέντας προσφάτως ἐκλογικοὺς καταλόγους, ἀντίτυπον τῶν ὁποίων ὑφίσταται εἰς τὰς Νομαρχίας.

Προκειμένου περὶ καταστάσεων μετεγγραπτέων ἐκλογέων, εἰς τὴν θέσιν εἰς ἣν καταχωρίζεται ὁ δῆμος ἢ ἡ κοινότης ἐξ οὗ διαγράφεται ὁ ἐκλογεὺς λόγῳ τῆς μετεγγραφῆς, ἐπιβάλλεται, νὰ ἀναγράφηται καὶ ἡ οἰκεία 'Ενορία ἐφ' ὅσον ὑπάρχει τοιαύτη, διότι, ἄλλως, καθίσταται ἀδύνατος ἡ πραγματοποίησις τῆς διαγραφῆς.

Αἱ καταστάσεις τῆς ἀναθεωρήσεως θὰ συνταχθοῦν ὡς συνήθως, ἐπὶ τῶν ἐν χρήσει ἐντύπων δι' ὧν ἐφωδιάσθησαν αἱ Νομαρχίαι κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθόν. Εἰς περίπτωσιν ἐξαντλήσεως ἢ ἀνεπαρκείας τῶν ἐν λόγῳ ἐντύπων παρακαλοῦμεν ὅπως γνωρίσητε ἡμῖν ἐγκαίρως τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπαιτηθησομένων τοιούτων ἐξ ἑκάστου εἴδους.

Δ. 'Αποστολὴ στοιχείων ἀναθεωρήσεως εἰς 'Υπουργεῖον.

Διὰ τὴν εὐχερῆ παρακολούθησιν τοῦ θέματος ἐὰν ἐγένετο ἢ ὄχι ἀναθεώρησις κ.λπ. εἰς ἕκαστον δῆμον, κοινότητα ἢ ἐνορίαν καὶ πρὸς ἀποφυγὴν διαμοιβῆς ἀσκόπου ἀλληλογραφίας, παρακαλοῦμεν ὅπως ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν Προέδρων Πρωτοδικῶν, ληφθῇ τὸ μέτρον ἵνα ἅπαντα τὰ παραρτήματα τῆς ἀναθεωρήσεως ἔτους 1972 μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν οἰκείων δικαστικῶν ἀποφάσεων, ὑποβληθοῦν εἰς τὸ 'Υπουργεῖον μέσῳ τῆς Νομαρχίας μετὰ συγκεντρωτικῆς καταστάσεως συνταχθησομένης ὑπὸ τῆς Νομαρχίας καὶ περιλαμβανούσης ἅπαντα τὰ εἰς τὸ συναποστελλόμενον ὑπόδειγμα ἀναφερόμενα στοιχεῖα.

Εἰς ἣν περίπτωσιν δὲν παρέστη ἀνάγκη συντάξεως παραρτήματος τινὸς δήμου ἢ κοινότητος εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν τῆς ὡς ἄνω καταστάσεως θὰ τίθεται παῦλα (—).

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

Υ.Ε. — 'Αριθ. Πρωτ. 57967
'Εγκ. Κ.Δ. 55

'Εν 'Αθήναις τῇ 10 Αὐγούστου 1971

«Πιστοποιητικὰ δι' ἔκδοσιν δελτίου ἀστυνομικῆς ταυτότητος».

Πρὸς Παγίους 'Αποδέκτας 'Εγκυκλίων
("Απαντας δήμους καὶ κοινότητας τῆς Χώρας
(μέσῳ Νομαρχιῶν ἄνευ ἀναπαραγωγῆς)

1. 'Εξ ἀφορμῆς ὑποβληθέντων ἐρωτημάτων, ὡς πρὸς τὴν συμπλήρωσιν ἐλλειπόντων στοιχείων εἰς ἐγγραφὰς ἐν τοῖς δημοτολογίοις, ἀφορώσας εἰς πρόσωπα μεγάλης ἡλικίας, διὰ τὴν ἐν συνεχείᾳ χορήγησιν πιστοποιητικῶν πρὸς ἔκδοσιν δελτίου ταυτότητος, γνωρίζομεν τὰ ἀκόλουθα :

α. Τὰ εἰς τὰς οἰκείας ἐγγραφὰς ἐλλείποντα στοιχεῖα, ἤτοι κύριον ὄνομα, πατρώνυμον, μητρώνυμον, τόπος καὶ ἡμερομηνία (ἡμέρα, μὴν) γεννήσεως, ἐπάγγελμα, θρήσκευμα, κατοικία καὶ γένος τῆς συζύγου (ἐπώνυμον γεννήτορος προκειμένου περὶ ὑπάνδρου γυναικὸς) τῶν εἰς ἃ αὗται ἀφοροῦν προσώπων μεγάλης ἡλικίας, δύνανται νὰ συμπληρῶνται διὰ πράξεως τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ προέδρου κοινότητος κατόπιν ὑπευθύνου δηλώσεως τῶν ἐνδιαφερομένων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ν. δ/τος 105/1969 «περὶ ἀτομικῆς εὐθύνης τοῦ δηλοῦντος ἢ βεβαιοῦντος» ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι, ἀποδεδειγμένως, δὲν ὑφίστανται ἐπίσημα ἔγγραφα ἀποδεικνύοντα ταῦτα, ὡς λ.χ. ληξιαρχικὴ πρᾶξις, βεβαίωσις ἐξηγμένη ἐκ τῶν βιβλίων τῆς 'Εκκλησίας κ.λπ.

β. Συνημμένως, ἀποστέλλομεν νέον ὑπόδειγμα πιστοποιητικοῦ δι' ἔκδοσιν δελτίου ταυτότητος καταργουμένου τοῦ διὰ τῆς ὑπερθεν μνημονευομένης ἐγκυκλίου ἀποσταλέντος τοιούτου.

γ. Εἰς τὰ πρὸς τοῦτο ἐκδιδόμενα πιστοποιητικά, τὰ στοιχεῖα :

1) «5. Ὄνομα συζύγου» συμπληροῦται μόνον ἐπὶ ἐγγάμων προσώπων, διὰ τῆς ἀναγραφῆς τοῦ κυρίου ὀνόματος τοῦ συζύγου ἢ τῆς συζύγου, ἀνεξαρτήτως ἂν ὁ εἰς ὃν ἀφορᾷ τὸ πιστοποιητικὸν τελῇ ἐν χηρείᾳ ἢ ἐν διαστάσει.

2) «6. Τὸ γένος» συμπληροῦται, ὁμοίως, μόνον ἐπὶ ἐγγάμων προσώπων, διὰ τῆς ἀναγραφῆς τοῦ ἐπωνύμου τοῦ γεννήτορος τῆς εἰς ἣν ἀφορᾷ τὸ πιστοποιητικόν, κατὰ περίπτωσιν, ὑπάνδρου γυναικὸς ἢ τοῦ τοιούτου τῆς συζύγου προκειμένου περὶ ἐγγάμου ἀνδρός, ἀσχέτως ἂν εὑρίσκωνται ἐν ζωῇ ἢ μή, ἀμφότεροι οἱ σύζυγοι.

3) «8. Τόπος γεννήσεως» συμπληροῦται διὰ τῆς ἀναγραφῆς τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος γεννήσεως, τῆς ἐπαρχίας καὶ τοῦ νομοῦ, λ.χ. 'Ελάτη, Γορτυνίας, 'Αρκαδίας.

4) «9. Κατοικία» συμπληροῦται διὰ τῆς ἀναγραφῆς τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος διαμονῆς, τῆς ἐπαρχίας καὶ τοῦ νομοῦ.

Προκειμένου περὶ πόλεως, ἀναγράφεται καὶ ἡ ὁδὸς καὶ ὁ ἀριθμός. 'Οσάκις ὁ εἰς ὃν ἀφορᾷ τὸ πιστοποιητικὸν διαμένει εἰς συνοικισμὸν κοινότητος τινὸς ἀναγράφεται κατ' ἀρχήν, ὁ συνοικισμὸς καὶ εἶτα ἡ κοινότης, ἡ ἐπαρχία καὶ ὁ νομός.

2. Αἱ νομαρχίαι παρακαλοῦνται ὅπως παράσχουν εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας τοῦ νομοῦ των ὁδηγίας, διὰ τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τῶν διὰ τῆς παρούσης ἐπιστελλομένων.

'Ο 'Αντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
καὶ 'Υπουργὸς 'Εσωτερικῶν
ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Υ.Ε.–'Αριθ. Πρωτ. 78270
'Εγκ. Κ.Δ. 66 'Εν 'Αθήναις τῇ 2 'Οκτωβρίου 1971

«Περὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Ν.Δ. 703/70 ὑποβαλλομένης δηλώσεως ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἀξίαν ἀκαλύπτου χώρου κλπ.».

Πρὸς Παγίους 'Αποδέκτας 'Εγκυκλίων

Κατὰ τὴν σαφῆ ἔννοιαν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. Δ/τος 703/1970 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἀφορωσῶν εἰς τὰ ἔσοδα τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως», ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας τοῦ ἀκαλύπτου χώρου τοῦ ὑποκειμένου εἰς φόρον ἐνεργεῖται ὑπὸ εἰδικῆς, πρὸς τοῦτο, ἐπιτροπῆς, βάσει τῆς δηλωθείσης ἀξίας ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου, τῶν ἰδίων της πληροφοριῶν κ.λπ.

Συνεπῶς, ἡ ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου, δηλουμένη ἑκάστοτε ἀγοραία ἀξία τοῦ ἀκολύπτου χώρου κατὰ τὴν ὑποκειμενικὴν πάντοτε κρίσιν του, ἀποτελεῖ ἁπλῶς βοηθητικὸν στοιχεῖον κρίσεως διὰ τὴν ἐπιτροπὴν ἐκτιμήσεως, ἀφοῦ κατὰ τὰς προαναφερθείσας διατάξεις καὶ ἄνευ τοῦ στοιχείου τούτου ἡ ἐπιτροπὴ προβαίνει εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν χώρων καὶ δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀνειλικρινής, ὡς πρὸς τὸ σημεῖον τοῦτο, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 73 τοῦ ἀπὸ 24.9.1958 Β.Δ. διὰ τὴν ἐπιβολὴν κυρώσεων. Διὰ ταυτότητα νομικοῦ λόγου δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀνειλικρινὴς καὶ ἡ δήλωσις περὶ τῆς ἀξίας καὶ ὑπεραξίας ἀκινήτου, προκειμένου περὶ εἰσφορᾶς λόγῳ ἐπεκτάσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου πόλεως, περὶ ὧν τὸ ἄρθρ. 11 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν.Δ. καὶ τοῦ 54 τοῦ ὡς ἄνω Β. Δ/τος.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Διευθυντὴς κ.ά.α.
'Ο 'Αν. Γεν. Διευθυντὴς
Δ. ΜΠΕΗΣ

Υ.Ε.–'Αριθ. Πρωτ. 61275
'Εγκ. Κ.Δ. 61 'Εν 'Αθήναις τῇ 21 Αὐγούστου 1971

«Φωτειναὶ διαφημίσεις ἐπὶ ἱστῶν ἠλεκτροφωτισμοῦ».

Πρὸς Παγίους 'Αποδέκτας 'Εγκυκλίων

1. 'Εν συνεχείᾳ πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 49631/Κ.Δ. 52/1.7.1971 ἡμετέραν ἐγκύκλιον, περὶ τῶν διαφημίσεων, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν, ὅτι κατόπιν γενομένης συσκέψεως ἐν τῷ 'Υπουργείῳ τῶν ἁρμοδίων παραγόντων ἀπεφασίσθη ὅπως, μέχρι ρυθμίσεως τοῦ θέματος διὰ τῆς νομοθετικῆς ὁδοῦ :

α. Οἱ Δήμαρχοι καὶ Πρόεδροι Κοινοτήτων ἀπέχουν τῆς χορηγήσεως ἀδειῶν διαφημίσεων δι' ἀναρτήσεως ἐπὶ ἱστῶν ἠλεκτροφωτισμοῦ, ἐν γένει, διότι πιθανολογεῖται σφόδρα σοβαρὸς κίνδυνος δυστυχημάτων λόγῳ ἀποσπάσεως τῆς

προσοχῆς τῶν ὁδηγῶν, ὡς καὶ κίνδυνος προκλήσεως ἠλεκτροπληξίας, εἰς τὰ συνεργεῖα συντηρήσεως τοῦ δικτύου ἠλεκτροφωτισμοῦ ἢ καὶ κίνδυνοι ἀκόμη ἐκ βραχυκυκλωμάτων.

β. Αἱ ἰσχύουσαι συμβάσεις μισθώσεως τοῦ τέλους, ἐπιδιωχθῇ, νὰ λυθοῦν μετὰ τῶν μισθωτῶν συμβιβαστικῶς καὶ ἐν ἀδυναμίᾳ παραμείνουν ἐν ἰσχύϊ μέχρι τῆς λήξεώς των, μὴ ἀνανεούμεναι καί,

γ. Αἱ χορηγηθεῖσαι ὁμοίως ἄδειαι διαφημίσεως μὴ ἀνανεωθοῦν.

2. Τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίας Τάξεως, πρὸς ὃ κοινοποιεῖται ἡ παροῦσα, παρακαλεῖται, ὅπως παράσχῃ τὰς δεούσας ὁδηγίας πρὸς τὰς οἰκείας Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς διὰ τὴν μὴ χορήγησιν ἢ ἀνανέωσιν χορηγηθεισῶν ἀδειῶν τοποθετήσεως φωτεινῶν διαφημιστικῶν πινακίδων ἐπὶ ἰδιωτικῶν χώρων, κειμένων ἐπὶ ὁδικῶν ἀρτηριῶν μεγάλης κυκλοφορίας ἐὰν ἐκ τῆς τοποθετήσεως ὑφίστανται κίνδυνοι προκλήσεως ἀτυχημάτων.

3. Τὸ περιεχόμενον τῆς παρούσης, παρακαλοῦμεν, ὅπως ἀνακοινώσητε εἰς τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τῆς περιφερείας τῶν καθ' ὑμᾶς Νομῶν τοὺς ἔχοντας τὸ δικαίωμα ἐπιβολῆς τέλους διαφημίσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Β. Δ/τος τῆς 24.9/20.10.58 ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ/τος 703/1970.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
καὶ Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν
ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Υ.Ε.—Ἀριθ. Πρωτ. 100373
Ἐγκ. Κ.Δ. 73

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Νοεμβρίου 1971

Κανονικὴ διάθεσις τῶν ἀπορριμμάτων».

Πρὸς Παγίους Ἀποδέκτας Ἐγκυκλίων

Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὰς ὑπ' ἀριθ. 118534/334/20.12.68, 96015/129/13.11.69 Ἐγκυκλίους τοῦ Ὑπουργείου καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 104369/27.11.69 γενικὴν διαταγὴν αὐτοῦ, ἀποστέλλομεν συνημμένως ἔντυπα: α) ἐκθέσεως Ὁμάδος Ἐργασίας τῆς Παγκοσμίου Ὀργανώσεως Ὑγείας περὶ τῆς «ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΕΡΕΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ» καὶ β) ἐκθέσεως τοῦ Προϊσταμένου τῆς παρ' ἡμῖν Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, περὶ τῶν «ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΕΠ ΤΩΝ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ» γνωρίζοντες σχετικῶς τὰ ἀκόλουθα ἐπὶ τοῦ ἐν ἐπικεφαλίδι θέματος:

1. Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 118534/334/20.12.68 ἐγκυκλίου ἐτέθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου θέμα κανονικῆς διαθέσεως τῶν ἀπορριμμάτων ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Χώρας.

2. Τὸ ὅλον πρόβλημα, ἔχον ἄμεσον σχέσιν μὲ τὴν διαφοροποίησιν τοῦ τρόπου ζωῆς τῶν ἀστικῶν πληθυσμῶν καὶ τὴν ἐν γένει ρύπανσιν τοῦ περιβάλλοντος, συναρτᾶται εὐθέως μὲ θέματα Δημοσίας Ὑγείας καὶ ἀποκτᾷ ὁσημέραι μεγαλυτέραν ὀξύτητα.

3. Τὰ συνεχῶς ἐπεκτεινόμενα καὶ διογκούμενα ἀστικὰ κέντρα δημιουργοῦν δυσεπίλυτα προβλήματα προστασίας τῆς Δημοσίας 'Υγείας. Αἱ φυσικαὶ δυνάμεις ἀναγεννήσεως τοῦ περιβάλλοντος ἀνετράπησαν ἀπὸ τὴν πυκνὴν οἴκησιν καὶ τὴν ἐντεινομένην βιομηχανικὴν δραστηριότητα, ἡ ὁποία σὺν τοῖς ἄλλοις μὲ τὴν εὐχέρειαν τῆς ταχείας ἀνανεώσεως τῶν ἀγαθῶν, ἐδημιούργησε πρόσθετα προβλήματα συνεπείᾳ τῆς αὐξήσεως τῶν ἀχρήστων καὶ ἀπορριπτομένων ὑλικῶν.

4. Εἰς τοὺς περὶ τὴν Πρωτεύουσαν χώρους διαθέσεως ἐλάμβανε χώραν, πρὸ ὀλίγων μόλις ἐτῶν, ἀνεξέλεγκτος ἐλευθέρα διάθεσις ἀπορριμμάτων, ἔτι δὲ καὶ διαλογὴ αὐτῶν ὑπὸ συνθήκας ὑποβιβαζούσας τὴν ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν καὶ τὸ κῦρος τῆς Διοικήσεως, παντάπασιν ἀπαραδέκτους. 'Επεκράτει ἡ ἀντίληψις ὅτι ἡ διάθεσις τῶν ἀπορριμμάτων ἀπετέλει κερδοφόρον ἐπιχείρησιν καὶ οὐδὲν μέτρον ἐλαμβάνετο διὰ τὴν προστασίαν τῆς Δημοσίας 'Υγείας.

'Η κατάστασις εἰς τοὺς χώρους διαθέσεως τῶν ἀπορριμμάτων ἀρκετῶν ἐκ τῶν μεγάλων ἀστικῶν Κέντρων τῆς Χώρας ἐξακολουθεῖ ἀκόμη καὶ σήμερον νὰ εἶναι ἀπαράδεκτος.

5. 'Η Παγκόσμιος 'Οργάνωσις 'Υγείας μελετᾷ τὸ ὅλον θέμα ἐπὶ διεθνοῦς βάσεως, ἐνῷ τὰ διάφορα Κράτη-Μέλη αὐτῆς λαμβάνουν δραστικὰ μέτρα καθαριότητος καὶ κανονικῆς διαθέσεως τῶν ἀπορριμμάτων εἰς τὰ μεγάλα κυρίως ἀστικὰ Κέντρα.

Εἰς τὰς παραγρ. 2, 3, 4 καὶ 4 τῆς ἐκθέσεως Π.Ο.Υ. «ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΕΡΕΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ» διαπιστοῦται ὅτι :

α. 'Η ἐλεγχομένη ἀπόθεσις τῶν ἀπορριμμάτων εἶναι σήμερον τὸ πλέον διαδεδομένον σύστημα.

β. 'Η ὡς ἄνω μέθοδος ἐνδέχεται νὰ παραμείνῃ ἐν χρήσει εἰς πολλὰς χώρας εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον.

Τὸ 'Υπουργεῖον θεωρεῖ τὸ ὡς ἄνω πρόβλημα πρωτεῦον καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν καλεῖ πάντας πρὸς περαιτέρω δραστηριοποίησιν, διὰ τὴν ἀντιμετώπισίν του.

Εἰς τὴν σελίδα 3 τῆς προμνησθείσης 118534/334/1968 ἐγκυκλίου ἐτονίσθη ὅτι :

'Η ἐλεγχομένη ἀπόθεσις κρίνεται ὡς ἡ οἰκονομικωτέρα κατ' ἀρχὴν μέθοδος διαθέσεως ἀπορριμμάτων, διὰ τὴν χώραν.

6. Σήμερον αἱ περιοχαὶ Πρωτευούσης, Θεσσαλονίκης καὶ 12 ἑτέρων μεγάλων πόλεων ἐφαρμόζουν ἐπιτυχῶς τὴν μέθοδον τῆς ἐλεγχομένης ἀποθέσεως τῶν ἀπορριμμάτων.

Ἔχει πλέον καταστῆ συνείδησις ὅτι ἡ διάθεσις τῶν ἀπορριμμάτων ἀπαιτεῖ συνεχῆ ἐπίβλεψιν, εὐθύνας καὶ δαπάνας.

'Εκ τοῦ πίνακος 3 τῆς ἐκθέσεως «ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ» προκύπτει ὅτι τὸ κόστος διαθέσεως τῶν ἀπορριμμάτων ἀποτελεῖ μικρὸν

ποσοστόν, μὴ ὑπερβαῖνον συνήθως τὸ 10 ο/ο τῆς ὅλης δαπάνης συλλογῆς, μεταφορᾶς καὶ διαθέσεως αὐτῶν.

'Ως ἐκ τούτου, οὐδεμία εὐσταθεῖ δικαιολογία παραλείψεως τῆς σοβαρᾶς αὐτῆς δραστηριότητος ὑπὸ τῶν Ο.Τ.Α.

7. Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων καὶ ἐν τῇ προσπαθείᾳ ἡμῶν ὅπως τὸ σοβαρώτατον τοῦτο θέμα τεθῇ ἅπαξ διὰ παντὸς ὑπὸ ἔλεγχον διὰ τὰ μεγαλύτερα ἀστικὰ κέντρα τῆς χώρας, παρακαλοῦμεν, ὅπως μέχρι τῆς 31.3.1972 γνωρίσητε τὰ κάτωθι :

α) Ποῖαι πόλεις (ἐκτὸς τῆς περιοχῆς Πρωτευούσης) πληθυσμοῦ μεγαλυτέρου τῶν 20.000 κατοίκων ἢ Πρωτεύουσαι Νομῶν ἀνεξαρτήτως πληθυσμοῦ, διαθέτουν τὰ ἀπορρίμματά των διὰ τῆς μεθόδου τῆς ἐλεγχομένης ταφῆς, ὡς περιγράφεται αὐτη εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 118534/334/68 ἐγκύκλιον, κεχωρισμένως δέ, ποῖαι πόλεις πληθυσμοῦ μικροτέρου τῶν 20.000 κατοίκων διαθέτουν τὰ ἀπορρίμματα αὐτῶν διὰ τῆς μεθόδου τῆς ἐλεγχομένης ταφῆς.

β) Ποῖαι πόλεις πληθυσμοῦ μεγαλυτέρου τῶν 20.000 κατοίκων ἢ Πρωτεύουσαι Νομῶν ἀνεξαρτήτως πληθυσμοῦ δὲν διαθέτουν τὰ ἀπορρίμματά των διὰ τῆς μεθόδου τῆς ἐλεγχομένης ταφῆς, ἔτι δὲ διὰ τὰς πόλεις ταύτας :

(i) Τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους δὲν ἐφηρμόσθη αὐτη, μέχρι σήμερον.

(ii) Τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον διὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν κανονικῆς ἀποθέσεως τῶν ἀπορριμμάτων.

(iii) Τὸ ὄνομα τοῦ τεχνικοῦ ὅστις θὰ παρακολουθήσῃ ἐφεξῆς ὑπευθύνως τὸ ὅλον θέμα.

(iv) Τὴν τυχὸν ἀνάγκην ἢ μὴ ἀποστολῆς τοῦ ἀνωτέρω εἰς 'Αθήνας διὰ τὴν ἐπίδειξιν εἰς αὐτὸν ὠργανωμένων χώρων ἀποθέσεως.

'Ο 'Υπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 657/64
'Εγκ. Κ.Δ. 2 'Εν 'Αθήναις τῇ 10 'Ιανουαρίου 1972

«'Οδοιπορικὰ κλπ. ἔξοδα μετατιθεμένων ὑπαλλήλων ΟΤΑ».

Πρὸς τὴν Νομαρχίαν Μαγνησίας
Δ/νσιν 'Εσωτερικῶν — Βόλον

Σχετ. : (α) 96710/10.12.1971 'Υπουργείου
(β) Ε. 53716/1.12.1971 'Υμέτερον
(γ) 5364/71/4.1.1972 'Απάντησις Προέδρου ΑΣΔΥ

'Εν συνεχείᾳ πρὸς τὸ κοινοποιηθὲν καὶ ὑμῖν (α) σχετικόν, κοινοποιοῦμεν κατωτέρω, ὡς ἔχει, τὴν (γ) σχετικήν, καθ' ἣν, οἱ μετατιθέμενοι ὑπάλληλοι τῶν ΟΤΑ, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς Γ'/1967 Συντακτικῆς Πράξεως, «περὶ ἐξυγιάνσεως τῶν δημοσίων καὶ ἄλλων τινῶν 'Υπηρεσιῶν» (φ. 149 τ. Α') δικαιοῦνται τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων αὐτῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν των, τῶν κομίστρων

καὶ ἐξόδων συσκευασίας τῆς οἰκοσκευῆς αὐτῶν καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως πρὸς γνῶσιν καὶ διὰ τὰ καθ' ὑμᾶς.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

'Αριθ. Πρωτ. 5364/71/4.1.1972

Εἰς ἀπάντησιν ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 96710/9016/10.12.71 ὑμετέρου ἐγγράφου, περὶ τοῦ ἐν περιλήψει θέματος, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

'Υπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 30.9/5.10.1940 Β.Δ. «περὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεως τῶν μετακινουμένων λόγῳ ὑπηρεσίας Δημάρχων, Δημοτικῶν Συμβούλων ἢ ἄλλων ἀντιπροσώπων δήμων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων» (φ. 318) προβλέπεται ἡ καταβολὴ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς μετακινουμένους δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας δημοτικοὺς ὑπαλλήλους. Καταβολὴ τοιούτων δαπανῶν λόγῳ μεταθέσεως δημοτικῶν ὑπαλλήλων δὲν προβλέπεται ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων, δοθέντος ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο τῆς μεταθέσεως τὸ πρῶτον ἐθεσπίσθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Ν. 2262/1952 διὰ τοὺς δημοτικοὺς ὑπαλλήλους καὶ τοῦ ἄρθρου 63 τοῦ Ν.Δ. 4260/62 διὰ τοὺς κοινοτικοὺς ὑπαλλήλους. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ταύτας ἡ μετάθεσις ἐνεργεῖται κατ' αἴτησιν τοῦ ὑπαλλήλου καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ὑφίσταται θέμα καταβολῆς ὁδοιπορικῶν ἐξόδων, τούτων βαρυνόντων τὸν μετατιθέμενον τῇ αἰτήσει του ὑπάλληλον.

Τοιοῦτον ὅμως θέμα ἀνακύπτει εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ μετάθεσις ἐνεργεῖται, οὐχὶ αἰτήσει τοῦ ὑπαλλήλου ἀλλ' οἰκοθεν ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας, ὡς εἶναι ἡ κατ' ἐφαρμογὴν τῆς Γ'/1967 Συντακτικῆς Πράξεως, μετάθεσις, περὶ ἧς καὶ τὸ τιθέμενον ἐρώτημα.

'Εκ τῆς διατυπώσεως τοῦ ἄρθρ. 3 τῆς ὡς εἴρηται Συντ. Πράξεως καὶ ἰδίᾳ τοῦ ὅρου «πάντοτε», προκύπτει ὅτι αἱ διατάξεις αὗται, ἐφαρμοσθεῖσαι καὶ ἐφαρμοζόμεναι διὰ τὴν μετάθεσιν τῶν ὑπ' αὐτῶν ὑπαλλήλων, ἀνεξαρτήτως τῶν ἐν ἑκάστῃ περιπτώσει συντρεχόντων εἰδικῶν πρὸς τοῦτο λόγων, δὲν εἶναι μεταβατικοῦ χαρακτῆρος, ὡς εἶναι αἱ λοιπαὶ διατάξεις τῆς Συντακτικῆς ταύτης Πράξεως.

'Εν ὄψει τῶν ἀνωτέρω καὶ δεδομένου ὅτι, κατὰ τὰ προεκτεθέντα, δὲν ὑφίστανται εἰδικαὶ διατάξεις περὶ καταβολῆς ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως εἰς δημοτικοὺς καὶ κοινοτικοὺς ὑπαλλήλους λόγῳ μεταθέσεως, θὰ ἰσχύσουν κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Β.Δ. 22/26.6.1934 ὡς ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 880/41 καθ' ἃς : «Οἱ μετατιθέμενοι πολιτικοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι δικαιοῦνται τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων αὐτῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν των, τῶν κομίστρων καὶ ἐξόδων συσκευασίας τῆς οἰκοσκευῆς αὐτῶν καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως».

'Ο Πρόεδρος
Α. ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Υ.Ε.–'Αριθ. Πρωτ. 6612
Γενικὴ Διαταγὴ 7 'Εν 'Αθήναις τῇ 24 'Ιανουαρίου 1972

«Περὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τῶν ἀδιαβαθμίστων κοινοτικῶν γραμματέων».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν (ΔΙΕΣ)

Προκειμένου, νὰ σχηματίσῃ τὸ 'Υπουργεῖον συγκεκριμένην εἰκόνα περὶ τοῦ ὕψους τοῦ καταβαλλομένου βασικοῦ μηνιαίου μισθοῦ εἰς τοὺς ἀδιαβαθμίστους κοινοτικοὺς γραμματεῖς, ἀποστέλλομεν, συνημμένως, δελτίον εἰς ὃ περιλαμβάνονται σχετικὰ ἐρωτήματα καὶ παρακαλοῦμεν, διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς στήλης τῶν ἀπαντήσεων καὶ τὴν ἐπιστροφὴν τούτου εἰς τὸ 'Υπουργεῖον, τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου 1972.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Διευθυντὴς
Θ. ΚΑΚΑΝΤΟΥΣΗΣ

Υ.Ε. –'Αριθ. Πρωτ. 5172
Γενικὴ Διαταγὴ 6 'Εν 'Αθήναις τῇ 24 'Ιανουαρίου 1972

«'Εποπτεία ἐπὶ τοῦ Κ.Α.Δ.Κ.Υ. καὶ τῶν Παραρτημάτων αὐτοῦ».

Πρὸς τὴν Νομαρχίαν Χαλκιδικῆς
Διεύθυνσιν 'Εσωτερικῶν

Σχετ. : 682/14.1.1972 ὑμετέρα.

1. Γνωρίζομεν ὅτι δυνάμει τῆς παρ. 7 τοῦ ἄρθρ. 34 τοῦ β. δ/τος 500/1970 (φ. 157), ἁρμόδιον διὰ τὰ θέματα τοῦ Κλάδου 'Ασφαλίσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν 'Υπαλλήλων (ΚΑΔΚΥ) καὶ τῶν Παραρτημάτων αὐτοῦ, κατέστη τὸ 'Υπουργεῖον Κοινωνικῶν 'Υπηρεσιῶν.

2. Κατόπιν τούτου ἡ ὑπερθεν ὑμετέρα, περὶ συγκροτήσεως τῆς Διοικούσης 'Επιτροπῆς τοῦ Παραρτήματος ΚΑΔΚΥ Ν. Χαλκιδικῆς, τελεῖ ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ὡς ἄνω 'Υπουργείου (Γενικῆς Δ/νσεως Κοιν. 'Ασφαλίσεως–Δ/νσεως 'Οργανώσεως), εἰς ὃ δέον νὰ ὑποβληθῇ αὐτη.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Διευθυντὴς
Θ. ΚΑΚΑΝΤΟΥΣΗΣ

ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ

Υ.Ε. –'Αριθ. Πρωτ. 7825
Γενικὴ Διαταγὴ 9 'Εν 'Αθήναις τῇ 28 'Ιανουαρίου 1972

Πρὸς Παγίους 'Αποδέκτας 'Εγκυκλίων (Πίνακος Α')

«Καταπολέμησις Γραφειοκρατίας».

α. Χρῆσις τυποποιημένου ΔΕΛΤΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ (ἀντὶ τοῦ ἀπαντητικοῦ

ἐγγράφου), ἐπὶ αἰτουμένων πρὸς ἀποστολὴν εἰδῶν (ὡς ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α').

β. Εὐρεῖα χρῆσις τυποποιήσεων ἐπὶ ἁπλῶν καὶ ὁμοιομόρφων ἐνεργειῶν (ὡς ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ Β', Γ').

Σχετ.: Θ4/2–1/23 ἀμὸ 23 Αὐγ. 1971 'Εγκύκλιος κ. Πρωθυπουργοῦ «Περὶ περιορισμοῦ γραφειοκρατικῶν διατυπώσεων καὶ ἁπλουστεύσεως διαδικασιῶν».

1. Γενικά: Τὸ 'Υπουργεῖον, ἐγκαινιάζον διὰ τῆς παρούσης τὸ 3ον Στάδιον τῆς διαδικασίας ὑλοποιήσεως τῶν προτάσεων περὶ καταπολεμήσεως τῆς γραφειοκρατίας, ἀνακοινοῖ καὶ ἐντέλλεται τὰ κατωτέρω:

α. 'Επειδὴ δὲν εἶναι ἀντικειμενικῶς δυνατὴ καὶ ψυχολογικῶς σκόπιμος ἡ, διὰ μιᾶς, ἐφαρμογή, εἰς τὴν πρᾶξιν, ὅλων τῶν πάσης φύσεως προτάσεων ἁπλουστεύσεως καὶ ἐὰν ἔτι αὗται προκριθοῦν ἁρμοδίως ὡς ἐφαρμοστέαι καὶ ἐξασφαλισθοῦν οἱ προσαπαιτούμενοι ὅροι, θὰ ἀκολουθῆται ἡ σταδιακὴ αὐτῶν ἐφαρμογή, ἀρχῆς γενομένης ἐκ τῶν ἁπλῶν καὶ μὴ συνεπαγομένων οἰκονομικὰς ἐπιπτώσεις (θετικῶς ἢ ἀποθετικῶς), ὡς αἱ ὧδε δύο, τὸ πρῶτον ἐπιχειρούμεναι.

β. Πᾶσα νέα καὶ ὡριμος πρὸς ἐφαρμογὴν πρότασις θὰ τίθηται εἰς ἐφαρμογὴν διὰ Γενικῆς ἢ Εἰδικῆς Διαταγῆς — ἀναλόγως τοῦ ἢ τῶν ὑποχρέων πρὸς ἐφαρμογὴν — τοῦ τύπου τῆς παρούσης, ἤτοι διὰ τῆς προτάξεως, εἰς τὴν **θέσιν** — ἔνδειξιν ΘΕΜΑ, τῶν λέξεων ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΣ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑΣ — (τοῦ εἰδικωτέρου ἀντικειμένου ταύτης ἀκολουθοῦντος διὰ πεζῶν γραμμάτων).

2. Δοκιμαστικὴ 'Εφαρμογή: 'Η ἐφαρμογὴ μιᾶς νέας διαδικασίας ἢ ἡ ἀλλαγὴ ὑφισταμένης τοιαύτης κ.λπ. θὰ θεωρῆται, εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, ἐπὶ δίμηνον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς Διαταγῆς, ἡ ὁποία τὴν ἐπιβάλλει, ὡς ΔΟΚΙΜΑΣΤΙΚΗ. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς προθεσμίας ταύτης θὰ καθίσταται ΟΡΙΣΤΙΚΗ οἱονεὶ de facto, ἐὰν δὲν ἀνακληθῇ ἢ δὲν τροποποιηθῇ, ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης. Οἱ καλούμενοι ὅπως ἐφαρμόσουν τὴν νέαν διαδικασίαν κ.λπ. δύνανται νὰ ἐκφέρουν ἡμῖν τὰς ἀπόψεις των, μέσῳ τῶν ὑπερκειμένων αὐτοῖς κλιμακίων.

3. Δελτίον 'Αποστολῆς (ἰδὲ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α'):

Πρόκειται περὶ τυποποιημένου ἐντύπου, τὸ ὁποῖον θὰ ἀντικαθιστᾷ τὴν ἔγγραφον ἀπάντησιν πρὸς 'Υπηρεσίαν ἡ ὁποία δι' ἐγγράφου αἰτεῖται τὴν ἀποστολὴν πάσης φύσεως ἀντικειμένων ('Ενδεικτικῶς, διαφόρων ἐντύπων, εἰδῶν γραφικῆς ὕλης, τευχῶν, βιβλίων, ἐγκυκλίων (ἀντιτύπων) κ.τ.τ. ὅ,τι, ἐν πάσῃ περιπτώσει, τεκμαίρεται ὅτι διαθέτει ἡ προκαλουμένη 'Υπηρεσία). Εἰδικώτερον:

α. 'Οδηγίαι χρήσεως: Αὗται ὑπάρχουν παρὰ πόδας αὐτοῦ τούτου τοῦ ἐντύπου. 'Εν τοσούτῳ ἐπιφέρονται τὰ ἀκόλουθα:

(1) Τὸ Δελτίον θὰ συντάσσηται πάντοτε χειρογράφως εἰς διπλοῦν, τῇ χρήσει μελανοχάρτου (καρμπόν), ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅστις θὰ μεριμνᾷ προηγουμένως διὰ τὴν ἀναζήτησιν τῶν πρὸς ἀποστολὴν εἰδῶν. Μεθ' ὅ:

(α) Θὰ θέτῃ ἐπὶ τῶν ἐνδείξεων (2) καὶ (3), ἐντὸς τῶν πλαισίων, τοὺς ἐπὶ τοῦ ληφθέντος ἐγγράφου ὑπάρχοντας ἀριθμοὺς πρωτοκόλλου καὶ ἡμερομηνίας

τοῦ τε ΑΠΟΣΤΟΛΕΩΣ καὶ τοῦ ΑΠΟΔΕΚΤΟΥ, ἀντιστοίχως, ὡς καὶ τὸν τίτλον τοῦ πρὸς ὃν τὸ Δελτίον ἀπευθύνεται.

(β) Θὰ ἀναγράφῃ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν κατονομασίαν τῶν πρὸς ἀποστολὴν εἰδῶν.

(γ) Θὰ συμπληροῖ τὴν ἡμερομηνίαν καὶ θὰ ὑπογράφῃ κάτωθεν αὐτῆς.

(2) 'Ο ἴδιος ὁ ἐνεργῶν, ἢ διὰ κλητῆρος, θὰ προσκομίζῃ ἀμφότερα τὰ ἀντίτυπα τοῦ Δελτίου, μετὰ τῶν συναποστελλομένων, ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Διεκπεραιώσεως ἁρμόδιον ὑπάλληλον.

(3) 'Ο τελευταῖος, παραλαμβάνων τὰ προσκομιζόμενα, θὰ ὑπογράφῃ ἀντιστοίχως ὑπὸ τὴν ἔνδειξιν «'Απεστάλησαν αὐθημερὸν» καὶ θὰ παραδίδῃ εἰς τὸν προσκομίσαντα τὸ δεύτερον ἀντίτυπον τοῦ Δελτίου. (Τὸ πρῶτον θὰ συνοδεύῃ τὰ ἀποστελλόμενα ἐντὸς φακέλλου ἢ δέματος, ἀναλόγως).

(4) Τέλος, ὁ εἰσηγητής, θὰ ἐπισυνάπτῃ τὸ ἀντίτυπον τοῦ Δελτίου εἰς τὸ προκαλέσαν τὴν ἐνέργειαν ἔγγραφον ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ συντάσσῃ «Πρᾶξιν 'Αρχείου», τιθεμένης τῆς φράσεως «'Απεστάλησαν διὰ Δελτίου», μετὰ τὴν μονογραφὴν τῆς ὁποίας θὰ προωθῆται πρὸς ὑπογραφὴν ὑπὸ τοῦ ἔχοντος πρὸς τοῦτο ἐντολήν.

β. Σκοπιμότης: 'Ως γίνεται ἀντιληπτόν, διὰ τοῦ μέτρου τούτου:

(1) 'Η ἐνέργεια συντελεῖται ταχύτατα.

(2) 'Απαλλάσσονται ἀπασχολήσεων ἔνιοι παράγοντες. (δακτυλογράφοι, παραβολεῖς κ.λπ.).

(3) Διασφαλίζεται, ἐξ ἴσου, ὡς καὶ μέχρι τοῦδε, ἡ ἐνέργεια δι' ἀμφότερα τὰ μέρη ('Αποστολέα – 'Αποδέκτην).

4. Εὑρεῖα χρῆσις τυποποιήσεων ἐπὶ ἁπλῶν καὶ ὁμοιομόρφων ἐνεργειῶν (ἰδὲ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ Β', Γ'):

α. Ἔννοια Τυποποιημένου Σχεδίου: Τυπωμένον ἢ πολυγραφημένον, ἐπὶ φύλλου χάρτου, σταθερὸν ἀλλ' ἡμιτελὲς κείμενον, εἰς διάταξιν τοιαύτην ὥστε νὰ ἐπιτρέπῃ τήν, διὰ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἐλλείποντος μέρους, κατάρτισιν ὡλοκληρωμένου ἐγγράφου, πίνακος ἢ καταστάσεως.

β. Ὅταν μία προϊσταμένη ἢ ἐποπτεύουσα 'Αρχὴ προέρχηται εἰς γενικήν τινα ἐνέργειαν, ἀπευθυνομένην πρὸς τὰς ὑφισταμένας μονάδας, παρ' ὧν ἀξιοῖ τὴν ἐκδήλωσιν, πρὸς αὐτήν, ὁμοιομόρφου καὶ ἁπλῆς φύσεως ἐνεργείας, θεωρεῖται σκόπιμον ὅπως μελετᾷ, προηγουμένως, τὴν τυποποίησιν τῆς ἀξιουμένης, ταύτης, ἀντιστρόφου, ἐνεργείας, δηλονότι ὅπως σχεδιάζῃ τὸ ἔντυπον (ὑπόδειγμα) κατὰ τρόπον ὀρθολογικόν, τὸ ὁποῖον καὶ θὰ συναποστέλλῃ μετὰ τῆς διαταγῆς, πρὸς χρῆσιν καὶ ἐπανυποβολήν.

γ. Εἰς τὴν καθημερινὴν πρακτικήν, αἱ ἐμφανιζόμεναι τοιαῦται περιπτώσει εἶναι, ὡς γνωστόν, καὶ ποικίλαι καὶ ἀπρόβλεπτοι, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ εἶναι

δυνατὴ ἡ ἐκ τῶν προτέρων ἐπακριβὴς τυποποίησίς των (πλὴν ἴσως ἐξαιρέσεών τινων, μὲ χαρακτῆρα περιοδικότητος).

δ. 'Η ἀνωτέρω μεθοδολογία ἀκολουθεῖται, βεβαίως, καὶ δὲν ἀποτελεῖ τὶ τὸ νέον. Τὸ ἐν προκειμένῳ νέον εἶναι ἡ παγιοποίησις τῆς μεθόδου καὶ ἡ καθιέρωσις ὡρισμένων κανόνων, ὑποχρεωτικῶς τηρητέων, κατὰ τὸν σχεδιασμόν.

ε. Εἰς τὰ προσηρτημένα Παραρτήματα Β' καὶ Γ' παρατίθενται δύο (2) ὑποδείγματα, ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἔννοιαν, μετὰ σχετικῶν παραδειγμάτων, εἰς τὴν ὄπισθεν σελίδα, διὰ νὰ ἀποτελέσουν «δοκίμια» ἀντιστοίχων τυποποιήσεων.

(1) 'Υπόδειγμα Παραρτήματος Β' (Κατάστασις ἢ Πίναξ):

(α) 'Ενδείκνυται ὅταν ἡ ἐνέργεια ἀπαιτῇ συστηματικὴν κατάταξιν πλειόνων ἁπλῶν στοιχείων, μὲ ἀσφαλιστικὴν δικλεῖδα, πάντοτε, στήλην Παρατηρήσεων (τελευταία).

(β) Δὲν ἀπαιτεῖται ἰδιαίτερον (χωριστὸν) ἔγγραφον ἀλλ' ἡ «μορφοποίησις» τῆς Καταστάσεως (ἢ Πίνακος) ὑπὸ σύμμεικτον μορφήν. Δηλονότι, ἅπαντα τὰ στοιχεῖα ἑνὸς «κλασσικοῦ» ἐγγράφου θὰ προτάσσωνται τῆς σχεδιαζομένης καταστάσεως, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ΚΑΔΥ, πλὴν βεβαίως τῆς ὑπογραφῆς–σφραγῖδος ἢ τῶν στοιχείων ἐπικυρώσεως ('Ακριβὲς 'Αντίγραφον), τὰ ὁποῖα θὰ τίθενται εἰς τὸ τέλος.

(γ) 'Η συμπλήρωσις τῶν ἐνδείξεων, ὑπ' ἀριθ. (3) – ἐνδεχομένως (6)– (7) ἢ (8), (9), (10), (11) καὶ (12) θὰ γίνεται ὑπὸ τοῦ σχεδιάζοντος–διατάσσοντος ὡς καὶ εὐνοήτως, τῶν τίτλων (ἐπικεφαλίδων) τῶν στηλῶν (α) ἕως (ζ). Μόνον τῶν λοιπῶν ἐνδείξεων, ὑπ' ἀριθ. (1) ἢ (2), (4), (5), (6) καὶ (13) ἡ συμπλήρωσις θὰ γίνεται ὑπὸ τοῦ διατασσομένου.

(δ) 'Ως εἰσερχόμενον τὸ ἔγγραφον ΔΕΝ ΘΑ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑΤΑΙ. 'Αντ' αὐτοῦ θὰ παραδίδηται, χαρακτηριζόμενον ἁπλῶς, εἰς τὸ καθ' ὕλην ἁρμόδιον Τμῆμα ἢ Γραφεῖον, τὸ ὁποῖον θὰ θέτῃ εἰς τὴν ἔνδειξιν (3), ἐντὸς τοῦ πλαισίου, τὸν αὐξοντα ἀριθμόν, ὑπὸ τὸν ὁποῖον φέρεται ἡ ἀναφέρουσα 'Υπηρεσία εἰς τὸν οἰκεῖον πίνακα (π.χ. Νομαρχιῶν ἢ Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ κ.λπ.) ὥστε νὰ ἐλέγχηται, οἱονεὶ μηχανικῶς, ἡ ἄφιξις καὶ ἡ καθυστέρησις, ἐν γένει.

(2) 'Υπόδειγμα Παραρτήματος Γ' ('Έγγραφον):

(α) Πρόκειται περὶ τῆς ἰδίας μεθοδολογίας, πλὴν ἡ τυποποίησις ἀναφέρεται εἰς ἁπλῆν ἐνέργειαν, ἐκδηλουμένην διὰ κειμένου, βασικῶς (Πρότασις, 'Εξουσιοδότησις, 'Απόδειξις κ.λπ.).

(β) Καὶ ἐνταῦθα ἡ συμπλήρωσις τῶν ἐνδείξεων, ὑπ' ἀριθ. (3) ἐνδεχομένως (6)–(7) ἢ (8), (9) (10) (11) καὶ (12) θὰ γίνεται ὑπὸ τοῦ σχεδιάζοντος–διατάσσοντος καὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. (1) ἢ (2), (4), (5), (6) καὶ (13) ὑπὸ τοῦ διατασσομένου.

(3) Σκοπιμότης:

(α) Οἰκονομία εἰς τὴν φάσιν τῆς συντάξεως (καταρτίσεως) τῶν ἐγγράφων

ὑπὸ μεγάλου ἀριθμοῦ 'Υπηρεσιῶν, ἀντισταθμίζουσαν τὴν ἐπιβάρυνσιν τῆς μιᾶς.

(β) 'Ομοιομορφία-συστηματικὴ κατάταξις τῆς ὕλης, ἐπὶ μέρους καὶ ἐν τῷ συνόλῳ της.

(γ) Ταχύτης ἐνεργείας (Παρόρμησις, λόγῳ τῆς εὐκολίας, τοῦ ὑποχρέου, πρὸς ἄμεσον ἐνέργειαν καὶ ἀποδέσμευσις τῶν εἰσερχομένων ἐγγράφων ἐκ τῶν «δουλειῶν» τοῦ πρωτοκόλλου).

5. Τὰ ἀποστελλόμενα (πολυγραφημένα) Παραρτήματα θὰ ληφθῇ μέριμνα ὅπως ἀντικατασταθῶσι δι' ἑτέρων «'Εντύπων», πρὸ τῆς λήξεως τοῦ διμήνου, τῆς παρ. 2.

'Ο 'Υπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Υ.Ε. —'Αριθ. Πρωτ. 2169
Γενικὴ Διαταγὴ 4 'Εν 'Αθήναις τῇ 17 'Ιανουαρίου 1972

«Κοινοποίησις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1061/42/8-1-1972 ἐγγράφου τοῦ 'Υπουργείου 'Εθνικῆς Οἰκονομίας».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

Κ ο ι ν. : κ.κ. Περιφερειακοὺς Διοικητὰς

Κοινοποιοῦμεν κατωτέρω τὸ ὑπ' ἀριθ. 1061/42/8.1.72 ἔγγραφον τοῦ 'Υπουργείου 'Εθνικῆς Οἰκονομίας (Ι Γενικῆς Διευθύνσεως Βιομηχανίας) ὑπομιμνήσκοντες τὴν ἐφαρμογὴν διατάξεων περὶ προτιμήσεως τῶν προϊόντων τῆς ἐγχωρίου Βιομηχανίας καὶ Βιοτεχνίας καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως μεριμνήσητε διὰ τὴν ἐνημέρωσιν τῶν ὑφ' ὑμῶν ἐποπτευομένων Νομικῶν προσώπων.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Διευθυντὴς
Θ. ΚΑΚΑΝΤΟΥΣΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
Γενικὴ Διεύθυνσις Βιομηχανίας
Διεύθυνσις Οἰκον. 'Υποθέσεων
'Αριθ. Πρωτ. 1061/42 'Εν 'Αθήναις τῇ 8 'Ιανουαρίου 1972

«Προστασία προϊόντων ἐγχωρίου βιομηχανίας».

Πρὸς 'Αποδέκτας Πίνακος Διανομῆς

"Εχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν τὰ κάτωθι :

'Ως εἶναι γνωστόν, ὑπὸ τῆς 'Εθνικῆς Κυβερνήσεως ἐθεσπίσθη σειρὰ μέτρων διὰ τὴν Βιομηχανικὴν καὶ Βιοτεχνικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Χώρας καὶ εἰδικώτερον

διὰ τὴν διεύρυνσιν τῆς καταναλωτικῆς ἀγορᾶς τῶν προϊόντων τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς.

Βασικὴ ἀρχὴ καὶ ἐπιδίωξις τῶν ἀνωτέρω εἶναι ὅπως κατὰ τὰς πραγματοποιουμένας προμηθείας προτιμῶνται τὰ ἐγχώρια Βιομηχανικὰ καὶ Βιοτεχνικὰ προϊόντα, ἐφ' ὅσον βεβαίως πληροῦν τὰς ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων καθοριζομένας προϋποθέσεις.

Μεταξὺ τῶν διατάξεων τούτων περιλαμβάνεται καὶ ἡ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 4484/65 καθ' ἣν αἱ διατάξεις περὶ προτιμήσεως τῶν προϊόντων τῆς ἐγχωρίου Βιομηχανίας καὶ Βιοτεχνίας ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ προκειμένου περὶ προμηθείας ἀγαθῶν ἐνσωματωμένων ἢ μὴ εἰς ἐκτελούμενα ἔργα».

'Ενίοτε ὅμως κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὡρισμένων ἔργων ἰδίᾳ δι' ἐργολαβίας ὁ ἐργολάβος ὡς ἰδιώτης χρησιμοποιεῖ εἴδη ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀλλοδαπῆς προελεύσεως, οὕτω δὲ περιγράφονται αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις ἐπὶ βλάβῃ τῶν συμφερόντων τῆς 'Εθνικῆς Οἰκονομίας.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω παρακαλοῦμεν, ὅπως προβῆτε εἰς τὰς καταλλήλους ἐνεργείας πρὸς τὰς καθ' ὑμᾶς 'Υπηρεσίας, ἐποπτευόμενα παρ' ὑμῶν Νομικὰ Πρόσωπα κ.λπ. ἐπὶ σκοπῷ ὅπως κατὰ τὴν ἀνάθεσιν ἐργολαβιῶν ἐκτελέσεως ἔργων λαμβάνηται μέριμνα ἵνα τὰ ὑπὸ τῶν ἐργολάβων ὡς ἐντολοδόχων προσώπων ὑποχρέων εἰς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων περὶ προτιμήσεως τῶν προϊόντων τῆς ἐγχωρίου Βιομηχανίας καὶ Βιοτεχνίας χρησιμοποιούμενα εἴδη Βιομηχανικῆς παραγωγῆς τυγχάνουν ἐγχωρίου παραγωγῆς.

'Ο 'Υφυπουργὸς
ΑΝΤ. ΧΩΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΙΝΑΞ ΕΓΚΥΚΛΙΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἐκδοθεισῶν κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον 1972

Ἀριθ. Ἐγκυκλ.	Ἀριθ. Πρωτ.	Ἡμερομηνία	Περίληψις
Γ.Δ. 1	725	4.1.72	«Καταρτισμὸς μητρώων ἀρρένων, γεννηθέντων τὸ ἔτος 1971».
Γ.Δ. 2	1346	8.1.72	«Κοινοποίησις Εὐρετηρίου Γενικῶν Διαταγῶν 1971».
Γ.Δ. 3	2121	11.1.72	«Περὶ γραφῆς πλήρως τοῦ τίτλου τοῦ ἀποδέκτου τοῦ ἐγγράφου εἴς τε τὸ ἔγγραφον καὶ εἰς τὸν ταχυδρομικὸν φάκελλον».
Γ.Δ. 4	2169	17.1.72	«Κοινοποίησις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1061/42/8.1.72 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας».
Γ.Δ. 5	4937	20.1.72	«Ἀποστολὴ τυποποιημένου Σχεδίου «ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ», Διευθυντοῦ Ἐσωτερικῶν Νομαρχίας, ἔτους 1971».
Κ.Δ. 6	4730/505	21.1.72	«Κοινοποίησις τῆς ὑπ' ἀριθ. 3102/1971 ἀποφάσεως Σ.Ε. περὶ προσαυξήσεως βασικοῦ μισθοῦ/τριετιῶν, βάσει τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 807/1971».
Γ.Δ. 7	6612	24.1.72	«Περὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τῶν ἀδιαβαθμίστων κοινοτικῶν γραμματέων».
Γ.Δ. 6	5172	24.1.72	«Ἐποπτεία ἐπὶ τοῦ Κ.Α.Δ.Κ.Υ. καὶ τῶν Παραρτημάτων αὐτοῦ».
Γ.Δ. 8	7261	27.1.72	«Ἀποστολὴ τυποποιημένου σχεδίου ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ Νομάρχου ἔτους 1971».
Γ.Δ. 9	7825	28.1.72	«Περὶ περιορισμοῦ γραφειοκρατικῶν διατυπώσεων καὶ ἁπλουστεύσεως διαδικασιῶν».
Γ.Δ. 10	(Δὲν ἐκυκλοφόρησεν : Ἀπόρρητος.)		
Γ.Δ. 11	8281	31.1.72	«Ἐφαρμογὴ ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας περὶ τῆς ὀρθῆς ἐννοίας τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ Νομ. Δ/τος 807/1971».
Γ.Δ. 12	8669	31.1.72	«Περὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων τοῦ ἔτους 1972».

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ - ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Β.Δ. 742. «Περὶ συστάσεως ἐν τῇ Κοινότητι Βασιλικῶν Ἀνωγείων - Ἡρακλείου ἰδίου νομικοῦ προσώπου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Γαρυφαλάκειος Κοινοτικὴ Βιβλιοθήκη».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 258/11.12.1971)

Β.Δ. 743. «Περὶ συστάσεως ἐν τῷ Δήμῳ Ἡρακλείου Νομοῦ Ἡρακλείου ἰδίου νομικοῦ προσώπου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Δημοτικὴ Βικελαία Βιβλιοθήκη Ἡρακλείου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 258/11.12.1971)

Β.Δ. 744. «Περὶ συστάσεως ἐν τῷ Δήμῳ Φαρσάλων - Λαρίσης ἰδίου νομικοῦ προσώπου ὑπὸ τὸ ὄνομα» Φιλαρμονικὴ Δήμου Φαρσάλων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 258/11.12.1971)

Β.Δ. 745. «Περὶ συστάσεως ἐν τῷ Δήμῳ Ἡρακλείου Νομοῦ Ἡρακλείου ἰδίου νομικοῦ προσώπου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Δημοτικὴ Φιλαρμονικὴ Ἡρακλείου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 258/11.12.1971)

Β.Δ. 746. «Περὶ συστάσεως ἐν τῷ Δήμῳ Σιδηροκάστρου - Σερρῶν ἰδίου νομικοῦ προσώπου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Δημοτικὴ Φιλαρμονικὴ Σιδηροκάστρου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 258/11.12.1971)

Β.Δ. 748. «Περὶ συστάσεως ἐν τῇ Κοινότητι Χρυσοκελλαριᾶς - Μεσσηνίας ἰδίου νομικοῦ προσώπου ἀπὸ τὸ ὄνομα «Χρυσοκελλάριος Κοινοτικὴ Βιβλιοθήκη».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 259/14.12.1971)

Β.Δ. 766. «Περὶ παρατάσεως θητείας Ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνεγέρσεως Μνημείου πεσόντων κατὰ τὴν μάχην τῆς Κρήτης εἰς τὴν Κοινότητα Χαμαλευρίου Νομοῦ Ρεθύμνης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 267/21.12.1971)

Ν.Δ. 1083. «Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος κ.λπ. τοῦ ὑπ' ἀριθ. 435/1970 Ν. Δ/τος «περὶ προσωρινῆς προσλήψεως προσωπικοῦ ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου εἰς τὰς Τεχνικὰς Ὑπηρεσίας Δήμων καὶ Κοινοτήτων πρὸς κάλυψιν ἐπειγουσῶν ἀναγκῶν».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α' φ. 277/28.12.1971)

Β.Δ. 780. «Περὶ ἱδρύσεως Ἐθνικοῦ Ἀθλητικοῦ Κέντρου Νεότητος Ἀγρινίου Αἰτωλ/νίας.».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 277/28.12.1971)

Β.Δ. 781. «Περὶ ἱδρύσεως Ἐθνικοῦ Ἀθλητικοῦ Κέντρου Νεότητος Πατρῶν Ἀχαΐας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α' φ. 277/28.12.1971)

Β.Δ. 782. «Περὶ ἱδρύσεως Ἐθνικοῦ Ἀθλητικοῦ Κέντρου Νεότητος Κοκκινογείων Δράμας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 277/28.12.1971)

Β.Δ. 783. «Περὶ ἱδρύσεως Ἐθνικοῦ Ἀθλητικοῦ Κέντρου Νεότητος Ἡγουμενίτσης Θεσπρωτίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 277/28.12.1971)

Β.Δ. 784. «Περὶ ἱδρύσεως Ἐθνικοῦ Ἀθλητικοῦ Κέντρου Νεότητος Ζίτσης Ἰωαννίων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 277/28.12.1971)

Β.Δ. 8/1972. «Περὶ συστάσεως ἐν τῇ Κοινότητι Στρεφίου Ἠλείας ἰδίου νομικοῦ προσώπου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Κοινοτικὴ Βιβλιοθήκη Στρεφίου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 4/12.1.1972)

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

«Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ ἀνασυνταχθέντος ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας Κοινότητος Παλιουρίου Ν. Ἔβρου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 967/1.12.1971)

«Περὶ ἐγκρίσεως τροποποιήσεως Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Ἁγ. Ἀδριανοῦ - Ἀργολίδος».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 974/3.12.1971)

«Περὶ αὐξήσεως ἀπὸ τοῦ ἔτους 1972 τοῦ ποσοστοῦ τῆς ὑπὲρ ΕΔΚΕ ἐτησίας ὑποχρεωτικῆς εἰσφορᾶς τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἀπὸ 0,20ο/ο εἰς 0,30ο/ο.

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β' φ. 979/6.12.1971)

«Περὶ ἐγκρίσεως ἀνασυνταχθέντος Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Κοινότητος Καρωτῆς Ν. Ἔβρου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 981/7.12.1971)

«Περὶ συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 24698/2504/14.4.71 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν «περὶ ὁρισμοῦ τῶν θέσεων τοῦ ἐπὶ συμβάσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου προσωπικοῦ τοῦ ἐργοταξίου ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου Ἀχαΐας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β' φ. 983/8.12.1971)

«Περὶ ἀντιμετωπίσεως ἐπειγουσῶν ὑδρευτικῶν ἀναγκῶν τοῦ Συνοικισμοῦ «Πηγῆς» τῆς Κοινότητος Τετρακώμου Ν. Ἄρτης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 986/10.12.1971)

«Περὶ ἐγκρίσεως τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Καλαβρύτων Ν. Ἀχαΐας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 989/11.12.1971)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Κυψέλης Ν. Καρδίτσης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 989/11.12.1971)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Λεονταρίου Ν. Καρδίτσης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β' φ. 989/11.12.1971)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Μεταράγκας Ν. Καρδίτσης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 989/11.12.1971)

«Περὶ τροποποιήσεως Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Κοινότητος Βραχναϊκων Ν. Ἀχαΐας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 997/13.12.1971)

«Περὶ τροποποιήσεως Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Κοινότητος Μιντιλογλίου Ν. Ἀχαΐας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 997/13.12.1971)

«Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ ἀνασυνταχθέντος Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Κοινότητος Μεταξάδων Ν. Ἔβρου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 997/13.12.1971)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Κέντρου Ν. Καρδίτσης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 997/13.12.1971)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Σιτοχώρου γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Σιτοχώρου Νομοῦ Λαρίσης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1005/14.11.1971)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Ἀρκαλοχωρίου γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Ἀρκαλοχωρίου Νομοῦ Ἡρακλείου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1005/14.12.1971)

«Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ ἀνασυνταχθέντος Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Κοινότητος Ἰσακίου Ν. Ἔβρου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1005/14.12.1971)

«Περὶ ἐγκρίσεως τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Ζωγράφου Ν. Χαλκιδικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1005/14.12.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Δήμου Ναυπάκτου Ν. Αἰτωλοακαρνανίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1007/15.12.1971)

«Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ ἀνασυνταχθέντος Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Κοινότητος Ἀσβεστάδων Ν. Ἔβρου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1008/15.12.1971)

«Περὶ τροποποιήσεως Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Κοινότητος Ζαροῦ Ν. Ἡρακλείου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1008/15.12.1971)

«Περὶ τροποποιήσεως Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Κοινότητος Κορινοῦ Ν. Πιερίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1008/15.12.1971)

«Περὶ ἐγκρίσεως τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Στανοῦ Ν. Χαλκιδικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1008/15.12.1971)

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Κέντρου Νεότητος τοῦ Δήμου Ἀθηναίων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1026/22.12.1971)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Τρανοβάλτου Ν. Κοζάνης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β'. φ. 1026/22.12.1971)

«Περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ τακτικοῦ ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ προσωπικοῦ τῆς Κοινότητος Μεσιανῆς εἰς τὰς διατάξεις τοῦ 406/63 Β. Διατάγματος».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1026/22.12.1971)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Κρόκου Ν. Κοζάνης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1026/22.12.1971)

«Περὶ ἐγκρίσεως τροποποιήσεως ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Κορησίας Κέας Νομοῦ Κυκλάδων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1026/22.12.1971)

«Περὶ ἐγκρίσεως τροποποιήσεως Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Σερίφου Ν. Κυκλάδων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1026/22.12.1971)

«Περὶ ἐγκρίσεως τροποποιήσεως ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Πέραν Τριοβασάλου Μήλου Ν. Κυκλάδων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1026/22.12.1971)

«Περὶ συγκροτήσεως Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ ἐν Σάμῳ Παραρτήματος ΚΑΔΚΥ διὰ τὸ 1972».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1026/22.12.1971)

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1027/22.12.1971)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Τερπύλου Νομοῦ Κιλκὶς γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Τερπύλου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β' φ. 1027/22.12.1971)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Βαπτιστοῦ Ν. Κιλκὶς γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Βαπτιστοῦ».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1027/22.12.1971)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Καρουσάδων Ν. Κερκύρας γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Καρουσάδων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β' φ. 1027/22.12.1971)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Ἀργυράδων Ν. Κερκύρας γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Ἀργυράδων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1027/22.12.1971)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Κορυφῆς Ν. Ἠμαθίας γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Κορυφῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1027/22.12.1971)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Πόρου Ν. Κεφαλληνίας γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Πόρου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1027/22.12.1971)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Λαρύμνης Ν. Φθιώτιδος γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Λαρύμνης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1027/22.12.1971)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Μαυροχωρίου Ν. Καστορίας γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Μαυροχωρίου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1027/22.12.1971)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Κορησοῦ Ν. Καστορίας γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Κορησοῦ».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1027/22.12.1971)

«Περὶ μεταβιβάσεως εἰς τὴν κυριότητα τῆς Κοινότητος Δημαίνης Ν. Ἀργολίδος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 127 κληροτεμαχίου μετὰ φρέατος».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1027/22.12.1971)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος Κομποτίου Ν. "Αρτης».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1027/22.12.1971)

«Περὶ ἐπιβολῆς περιορισμῶν ἀνορύξεως φρεάτων κ.λπ. εἰς θέσιν «Μέλισσα» Κοινότητος 'Αγίου Θωμᾶ ἔνθα ἡ πηγὴ ὑδρεύσεως Κοινότητος Βενεράτου Ν. 'Ηρακλείου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1027/22.12.1971)

«Περὶ μεταβιβάσεως εἰς Κοινότητα Συδένδρου Ν. Γρεβενῶν κοινοχρήστων Συνεταιρικῶν ἐκτάσεων».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1028/22.12.1971)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος 'Ελούντας Ν. Λασιθίου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1028/22.12.1971)

«Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ ψηφισθέντος ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Βαθέος - Αἰγίνης».

('Εφ. Κυβ. Τοῦχ. Β' φ. 1037/27.12.1971)

«Περὶ ἐγκρίσεως ἀνασυνταχθέντος 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος 'Αγ. Θεοδώρων Ν. Ροδόπης».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1036/27.12.1971)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τοῦ Δήμου Σκιάθου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1044/31.12.1971)

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Λαμιέων».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1045/31.12.1971)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Μάνδρας - Ν. 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1045/31.12.1971)

«Περὶ ἐγκρίσεως τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας Κοινότητος Πυργέλλας Νομοῦ 'Αργολίδος».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 2/5.1.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Μ. Στέρνας Ν. Κιλκὶς γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Μ. Στέρνας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 16/10.1.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Εὐκαρπίας Ν. Κιλκὶς γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Εὐκαρπίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 16/10.1.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Γοργόπης Ν. Κιλκὶς γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Γοργόπης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 16/10.1.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Ν. Σάντας Ν. Κιλκὶς γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Ν. Σάντας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 16/10.1.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Εὐρωποῦ Ν. Κιλκὶς γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Εὐρωποῦ».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 16/10.1.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Εὐζώνων Ν. Κιλκὶς γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Εὐζώνων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 16/10.1.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Πολυκάστρου Ν. Κιλκὶς γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Πολυκάστρου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 16/10.1.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Μ. Δάσους Ν. Κιλκὶς γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Μ. Δάσους».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 16/10.1.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Ἄσπρου Ν. Κιλκὶς γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Ἄσπρου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 16/10.1.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Πενταλόφου Ν. Κιλκὶς γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Πενταλόφου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 16/10.1.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Ἀντιγονείας Ν. Κιλκὶς γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Ἀντιγονείας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 16/10.1.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Φύσκας Νομοῦ Κιλκὶς γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Φύσκας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 16/10.1.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Σταυροχωρίου Νομοῦ Κιλκὶς γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Σταυροχωρίου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 16/10.1.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Ριζίων Ν. Κιλκὶς γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Ριζίων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 16/10.1.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Γερακῶνος - Φιλυριᾶς Ν. Κιλκὶς γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Γερακῶνος - Φιλυριᾶς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 16/10.1.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Πεδινοῦ Ν. Κιλκὶς γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Πεδινοῦ».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 16/10.1.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Παντελεήμονος - Ν. Σάντας Ν. Κιλκὶς γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Παντελεήμονος - Ν. Σάντας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 16/10.1.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Γρίβας - Κιλκὶς γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Γρίβας - Κιλκίς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 16/10.1.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς περιοχὴν τῆς Κοινότητος 'Αγ. Μάρκου Ν. Κιλκὶς γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον 'Αγίου Μάρκου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 16/10.1.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Τριποτάμου Ν. Κιλκὶς γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Τριποτάμου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 16./10.1.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Μικροκάμπου Ν. Κιλκὶς γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Μικροκάμπου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 16/10.1.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος 'Αξιοχωρίου Ν. Κιλκὶς γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον 'Αξιοχωρίου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 16/10.1.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος 'Αγ. Πέτρου Ν. Κιλκὶς γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον 'Αγίου Πέτρου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 16/10.1.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Τούμπας Ν. Κιλκὶς γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Τούμπας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 16/10.1.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Χορηγίου Νομοῦ Κιλκὶς γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Χορηγίου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 16/10.1.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Φιλυριᾶς Νομοῦ Κιλκὶς γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Φιλυριᾶς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β' φ. 16/10.1.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Βάθης Ν. Κιλκὶς γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Βάθης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 16/10.1.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Ν. Γυναικοκάστρου Ν. Κιλκὶς γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Ν. Γυναικοκάστρου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 16/10.1.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Χέρσου Ν. Κιλκὶς γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Χέρσου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 16/10.1.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Ἁγίου Κοσμᾶ (Δωδώνης) Ν. Ἰωαννίνων γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Ἁγίου Κοσμᾶ (Δωδώνης)».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 16/10.1.1972)

«Περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ τακτικοῦ μηνιαίου μισθοῦ προσωπικοῦ τῆς Κοινότητος Σαρακήνας τοῦ Νομοῦ Γρεβενῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Β. Δ/τος 406/1963».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 21/12.1.1972)

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

«Η ΕΚΠΟΜΠΗ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ»*

Ἑκάστην Δευτέραν, ὥραν 19 μ.μ.

(Τὴν ἐκπομπὴν γράφει καὶ ἐπιμελεῖται ὁ Ἀθανάσιος Κάτσος)

Ἡ ἐκπομπὴ αὐτή, κατὰ πρῶτον λόγον, ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς παράγοντας τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἀλλὰ καὶ κατ' ἐπέκτασιν πρὸς ὅλους τοὺς δημότας, ἀφοῦ τὰ θέματα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, εἰς τὴν τελευταίαν αὐτῶν ἀνάλυσιν, εἶναι θέματα ἀφορῶντα ὁλόκληρον τὸν πληθυσμόν. Σκοπὸς δὲ τῆς ἐκπομπῆς αὐτῆς εἶναι ἡ ἐνημέρωσις τῶν Δημάρχων καὶ Κοινοταρχῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ τῆς κοινῆς γνώμης γενικώτερον, ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν λαμβανομένων μέτρων, τὰ ὁποῖα σχετίζονται μὲ τὴν Τοπικὴν Διοίκησιν.

Ὡσαύτως, ἐπιδίωξις τῆς ἐκπομπῆς εἶναι ἡ προβολὴ τοῦ ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐπιτελουμένου ἔργου, ἀλλὰ καὶ παντὸς θέματος ἀφορῶντος τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν.

Τέλος, φιλοδοξία τῆς ἐκπομπῆς τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἶναι νὰ παράσχῃ δυνατότητας καὶ εὐκαιρίας, προκειμένου νὰ γνωσθοῦν εὐρύτερον αἱ σύγχρονοι ἀντιλήψεις καὶ ἐπιστημονικαὶ μέθοδοι, αἱ ὁποῖαι συμβάλλουν εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ θεσμοῦ καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μονάδων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ — ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΕΚΠΟΜΠΗ 131η

19 Νοεμβρίου 1971

Φίλοι μας, εἰς τὴν σημερινήν μας ἐκπομπὴν θὰ παρακολουθήσητε συνέντευξιν τοῦ Δημάρχου Συκεῶν Θεσσαλονίκης κ. Χαραλάμπους Στάθη, τὸ

---

* Ἡ ἐκπομπὴ ἀναμεταδίδεται συγχρόνως καὶ ἀπὸ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ δικτύου τῆς Υ.ΕΝ.Ε.Δ., ἤτοι τῶν Ρ. Σ. Θεσσαλονίκης, Ἰωαννίνων, Λαρίσης, Καβάλας, Κοζάνης, Τριπόλεως, Ὀρεστιάδος, Σερρῶν καὶ Φλωρίνης.

Δελτίον Ἐνημερώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων, Εἰδήσεις καὶ Πληροφορίας ἀπ' ὅλους τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τῆς Χώρας.

Ἀρχίζομεν μὲ τὴν συνέντευξιν τὴν ὁποίαν παρεχώρησε πρὸς τὸν κ. Ἀθανάσιον Κάτσον, ὁ Δήμαρχος Συκεῶν Θεσσαλονίκης κ. Χαράλαμπος Στάθης.

Ἐρώτησις: Κύριε Δήμαρχε, μᾶς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία καὶ εἴχαμε τὴν χαρὰ νὰ δοῦμε ὅτι ὁ Δῆμος Συκεῶν ἀπέκτησεν ἕνα θαυμάσιο Δημοτικὸ μέγαρο. Θὰ εἴχατε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς ὁμιλήσητε σχετικῶς μὲ τὸν τρόπον ἀνεγέρσεώς του;

Ἀπάντησις: Εὐχαρίστως. Τὸ κοινωφελές, λαμπρὸν καὶ μοντέρνο αὐτὸ οἰκοδόμημα ἀξίας ὕψους 4.000.000, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει ξεχωριστὴν αἴθουσαν ἀναγνωστηρίου καὶ δανειστικῆς Βιβλιοθήκης, αἴθουσαν συνεδριάσεων καὶ διαφόρων πνευματικῶν ἐκδηλώσεων, ἐξετελέσθη ὑπὸ τοῦ Δήμου συναρωγούσης πάντοτε τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, κοσμεῖ τὴν Μακεδονικὴν Πρωτεύουσαν καὶ γεμίζει ὑπερηφάνειαν ἰδιαιτέρως τὸν ὑπέροχον λαόν μας.

Ἐρώτησις: Κύριε Δήμαρχε, καὶ ἡ ὕδρευσις νομίζομεν ὅτι ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα ἀποκτήματα τοῦ Δήμου Συκεῶν.

Ἀπάντησις: Βεβαίως τὸ θέμα τῆς ὑδρεύσεως, Κύριε Κάτσο, ἀποτελεῖ τὸ ζωτικώτερον τῶν ἀπασχολούντων προβλημάτων τῆς περιοχῆς καὶ ὄνειρον ἀνεκπλήρωτον ὁλοκλήρου τριακονταετίας, διότι ἦτο ἀπολύτως συνδεδεμένον μὲ αὐτὴν ταύτην τὴν ὑγείαν τῶν κατοίκων. Σήμερον μὲ τὴν κατασκευὴν ὑπὸ τοῦ Ο.Υ.Θ. μιᾶς μεγάλης δεξαμενῆς τῆς ὁδοῦ Καυκάσου, χωρητικότητος 10.000 κυβικῶν ἡμερησίως ὁ Δῆμος ἐκαλύφθη ἐπαρκῶς.

Ἐρώτησις: Ἔχομεν τὴν πληροφορίαν, ὅτι ἕνα θέμα τὸ ὁποῖον ἀπησχόλησε ζωηρῶς τὸν Δῆμον σας ἦτο καὶ τὸ τῆς ἀποχετεύσεως.
Τί θὰ εἴχατε νὰ μᾶς πῆτε γι' αὐτό;

Ἀπάντησις: Καὶ τὸ θέμα αὐτὸ ὅπως καὶ τὸ προηγούμενον τῆς ὑδρεύσεως ὡς σχέσιν ἔχον ἀπόλυτον μὲ τὴν ὑγείαν τῶν κατοίκων ἀπερρόφησε μέγα μέρος τῆς δραστηριότητος μας ἰδίᾳ κατὰ τὴν μετεπαναστατικὴν περίοδον καθ' ἣν σχεδὸν καὶ ὡλοκληρώθη.

Ἐρώτησις: Εἰς τὸν τομέα τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ θὰ εἴχατε τίποτε νὰ παρατηρήσετε;

Ἀπάντησις: Καὶ εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ ἐπέδειξεν ἀσυνήθη δραστηριότητα ἐπιτυχοῦσα πλήρη κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Δήμου.

Ἐρώτησις: Κύριε Δήμαρχε, γιὰ τὸν τομέα τῆς ὁδοποιΐας καὶ γενικῶς τῶν ἔργων τί θὰ εἴχατε νὰ μᾶς πῆτε;

Ἀπάντησις: Εἰς τὸν τομέα τῆς ὁδοποιΐας καὶ τῶν ἔργων γενικῶς τὴν τελευταίαν τριετίαν ἔχει σημειωθῆ ἀσυνήθης διὰ τὸν τόπον μας δραστηριότης σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς κατὰ τρόπον ἐμφανίζοντα ἐξέλιξιν ἐν καλπασμῷ, γεγονὸς τὸ ὁποῖον ὀφείλεται εἰς τὴν ἀμέριστον συμπαράστασιν τῆς Κυβερνή-

σεως διὰ τοῦ ἐπιδεικνυομένου ὁσημέραι καὶ περισσότερον ἐνδιαφέροντός της ὑπὲρ τῆς αὐτοδιοικήσεως.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Μήπως θὰ εἴχατε τίποτε ἄλλο νὰ προσθέσετε διὰ τὸν Δῆμον σας ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Ναί. Ἐπειδὴ πιστεύω ὅτι ἡ ἀποστολὴ τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς δὲν εἶναι μόνον ἡ κατασκευὴ ἔργων, εἶναι καὶ κοινωνική, ἀλλὰ καὶ τὸ σπουδαιότερον Ἐθνική, πρὸς τοὺς τομεῖς αὐτοὺς δρᾷ καὶ κινεῖται πιὸ ἔντονα καὶ δύναμαι ὑπερηφάνως νὰ δηλώσω ὅτι ὁ Δῆμος Συκεῶν μὲ τὴν ὁσημέραι καὶ περισσότερον ἄνοδον τῆς ἐκπολιτιστικῆς καὶ τουριστικῆς του στάθμης καὶ τὸν ἔντιμον, φίλεργον καὶ νομοταγῆ λαόν του, θὰ καταστῇ πολὺ συντόμως παράδειγμα πρὸς μίμησιν εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα.

ΕΚΠΟΜΠΗ 132α

26 Νοεμβρίου 1971

Φίλοι μας, ἡ σημερινή μας ἐκπομπὴ περιλαμβάνει συνέντευξιν τοῦ Δημάρχου Ζωγράφου Ἀττικῆς κ. Ἰωάννου Καζάκου, τὸ Δελτίον Ἐνημερώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων, Εἰδήσεις καὶ Πληροφορίας ἀπὸ ὅλους τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τῆς Χώρας κλπ.

Ἀρχίζομεν τὴν ἐκπομπήν μας μὲ τὴν συνέντευξιν τὴν ὁποίαν παρεχώρησε πρὸς τὸν κ. Ἀθανάσιον Κάτσον, ὁ Δήμαρχος Ζ ω γ ρ ά φ ο υ Ἀττικῆς κ. Ἰωάννης Κ α ζ ά κ ο ς.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Κύριε Δήμαρχε, αἰσθανόμεθα ἰδιαιτέραν χαρὰν διότι σᾶς φιλοξενοῦμεν εἰς τὴν ἐκπομπὴν καὶ μᾶς παρέχεται οὕτω ἡ εὐκαιρία νὰ πληροφορηθῶμεν τὴν δραστηριότητα τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς Ζωγράφου. Καὶ διὰ νὰ ἀρχίσωμεν, θὰ εἴχατε τὴν καλωσύνην νὰ ἀναφερθῆτε εἰς τὸν τομέα τῆς ὁδοποιΐας ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Ἐν πρώτοις, Κύριε Κάτσο, θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου νὰ σᾶς εὐχαριστήσω διὰ τὴν τιμητικὴν πρόσκλησίν σας. Ἡ πρόσκλησίς σας δὲ αὐτή, κατ' εὐτυχῆ συγκυρίαν συμπίπτει μὲ γεγονὸς μέγα τοῦ Δήμου Ζωγράφου, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ καὶ εἰς τὴν ἐρώτησίν σας.

Εἴμεθα ὑπερήφανοι διότι δυνάμεθα σήμερον νὰ δηλώσωμεν, ὅτι ὁ Δῆμος μας δὲν ἔχει πλέον χῶμα. Ὅλαι αἱ Δημοτικῆς εὐθύνης ὁδοὶ εἶναι ἀσφαλτοστρωμέναι. Εἴμεθα, καθ' ὅσον γνωρίζω, ὁ πρῶτος Δῆμος εἰς τὴν Χώραν ὁ ὁποῖος κατέκτησε τὴν νίκην τῆς ἀσφάλτου. Ἐντὸς τῆς τελευταίας τετραετίας ἐκαλύφθησαν δι' ἀσφαλιστικοῦ τάπητος 32 χιλιόμετρα. Καὶ νὰ ἀναλογισθῇ κανείς, ὅτι τὴν προηγουμένην ὄχι τετραετίαν, ἀλλ' εἰκοσαετίαν εἶχον καλυφθῆ τριάκοντα ἕνα χιλιόμετρα.

Ἡ τιμὴ ἀνήκει κατ' ἐξοχὴν εἰς τὸ Ἐπαναστατικὸν Κράτος, τὸ ὁποῖον ἐπέβαλε τὴν νομιμότητα εἰς τοὺς πολίτας καὶ αὐτοὶ ἀνταπεκρίθησαν εἰς τὰς

οἰκονομικὰς ὑποχρεώσεις των. Διότι πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ σημερινὸν ἐπίτευγμα τοῦ Δήμου Ζωγράφου δὲν ὀφείλεται εἰς πόρους ἐκ δανείων, ἀλλ' ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς δημοτικοὺς πόρους. Καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν νομίζω ὅτι ἀποτελοῦμεν ἐξαίρεσιν, διότι δὲν ὑπάρχει ὅμοιον προηγούμενον.

Ἐρώτησις: Καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἠλεκτροφωτισμόν, τί θὰ ἠμπορούσατε νὰ μᾶς πῆτε;

Ἀπάντησις: Πλέον τοῦ συγχρόνου ἁπλέτου φωτισμοῦ τὸν ὁποῖον διαθέτουν αἱ τρεῖς κύριαι λεωφόροι τοῦ Δήμου, ἤτοι αἱ λεωφόροι Παπάγου, Αὐξεντίου καὶ Σπηλιωτοπούλου, ἔχομεν ἠλεκτροφωτίσει τὸ ἥμισυ τῆς πόλεως διὰ λαμπτήρων μικτοῦ φωτισμοῦ τῶν 160 W, ἐξεπονήσαμεν δὲ μελέτας ἠλεκτροφωτισμοῦ τοῦ ἑτέρου ἡμίσεος, μέγα μέρος τοῦ ὁποίου διαθέτει φωτισμὸν διὰ κοινῆς ὅμως πυρακτώσεως λαμπτήρων. Αἱ μελέται αὗται προβλέπουν ἐγκατάστασιν φωτιστικῶν σωμάτων λειτουργούντων διὰ πιέσεως ὑδραργύρου.

Τὸ πρῶτον μέρος τῶν μελετῶν τούτων, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ εἰς τὸ ἐφετινὸν Τεχνικὸν Πρόγραμμα ὕψους ποσοῦ δραχ. 610.000 θὰ ἔχῃ ἐκτελεσθῇ ἕως τὸ τέλος τοῦ ἔτους. Πιστεύω δέ, Κύριε Κάτσο, ὅτι ἐὰν εἴχομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ συναντώμεθα καὶ τοῦ χρόνου, θὰ εἶχα τὴν χαρὰν νὰ ἀναγγείλω καὶ πάλιν τὸ πρῶτον εἰς τὴν ἐκπομπήν σας καὶ τὸν πλήρη ἠλεκτροφωτισμὸν τοῦ Δήμου μας.

Ἐρώτησις: Μεταξὺ τῶν δραστηριοτήτων τοῦ Δήμου Ζωγράφου ἔχομεν πληροφορηθῇ, ὅτι περιλαμβάνονται καὶ διάφορα κτιριακὰ ἔργα. Μᾶς ἐξηγεῖτε παρακαλοῦμεν περὶ τίνος ἀκριβῶς πρόκειται;

Ἀπάντησις: Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ ἀναφερθῶ εἰς κτιριακὰ ἔργα μόνον τοῦ τρέχοντος ἔτους. Ἤδη ὁλοκληροῦται τὸ συγκρότημα τῶν Δημοτικῶν Σχολείων Ἄνω Ἡλυσίων διὰ τῆς προσθήκης ἑνὸς ὀρόφου προϋπολογισμοῦ δαπάνης 700.000 δραχ. Ἀνεγείρεται ἤδη παρὰ τὴν πλατεῖαν «Γαρδένια», σειρὰ πολυτελοῦς κατασκευῆς καταστημάτων καὶ χώρων ὑγιεινῆς προϋπολογισμοῦ δαπάνης 2.800.000 δραχ. Ἐπίσης πραγματοποιοῦνται αὐτὴν τὴν στιγμὴν κατασκευαὶ εἰς τὸ Δημοτικὸν Κοιμητήριον προϋπολογισμοῦ δαπάνης δραχ. 1.000.000 διὰ τῆς οἰκοδομήσεως ὑδατοπύργου, ὀστεοφυλακίου, πλυντηρίου, χώρων ὑγιεινῆς, συγχρόνων διαμερισμάτων διανυκτερεύσεως νεκρῶν καὶ ψυκτικῶν θαλάμων. Ἡ εἰς κτιριακὰ ἔργα δραστηριότης μας θὰ συνεχισθῇ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος διὰ τῆς ἐνάρξεως ἀνεγέρσεως τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τῆς πόλεως, τοῦ Δημοτικοῦ Κολυμβητηρίου τοῦ τουριστικοῦ περιπτέρου καὶ ἂς ἐλπίσωμεν καὶ τοῦ Δημοτικοῦ Μεγάρου.

Ἐρώτησις: Κύριε Καζάκο, θὰ σᾶς παρακαλέσωμεν διὰ μίαν ἀκόμη ἐρώτησιν. Τί θὰ εἴχατε νὰ μᾶς πῆτε σχετικῶς μὲ τὴν δραστηριότητα τοῦ Δήμου εἰς τὸν κοινωνικὸν τομέα:

Ἀπάντησις: Κύριε Κάτσο, θὰ ἀπαντήσω ἀμέσως εἰς τὴν ἐρώτησίν σας, ἀφοῦ ἀφήσωμεν δι' ἄλλην φορὰν τὴν ἀναφορὰν μας εἰς τὸν τομέα τῆς ἀποχετεύσεως, τῆς κατασκευῆς πεζοδρομίων, τοῦ ἐξωραϊσμοῦ ὁδῶν καὶ πλατειῶν,

τῆς καθαριότητος κλπ.. διότι θὰ ἐθέταμεν εἰς δοκιμασίαν τὰ χρονικὰ ὅρια τῆς ἐκπομπῆς.

Διακατέχομαι πάντοτε ἀπὸ τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ οἱοσδήποτε φορεὺς δημοσίας ἐξουσίας δὲν θὰ πρέπει μόνον νὰ περιορίζεται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων, ἀλλὰ ἐπιβάλλεται νὰ γίνεται σμιλευτὴς ψυχῶν καὶ πνεύματος καὶ νὰ ἐνσταλάζῃ εἰς τὶς καρδιὲς τῶν ἀνθρώπων τὶς πανανθρώπινες ἀξίες, ὅπως τὶς ἐχάραξε στοὺς αἰῶνες ὁ Ἑλληνικὸς στοχασμός.

Ἔτσι, ἐλαυνόμενοι ἀπὸ τὰ κίνητρα αὐτὰ ὠργανώσαμεν σειρὰν διαλέξεων μὲ ἐθνικό, κοινωνικὸ καὶ φιλοσοφικὸ περιεχόμενο, κατεσκευάσαμεν δύο θεατρικὰς σκηνὰς εἰς τὰ νεότευκτα διδακτήρια τοῦ Γυμνασίου Ἀρρένων, ἐνεθαρρύναμεν καὶ ἐνισχύσαμεν ὑλικῶς τὴν παρουσίασιν ἔργων ἐθνικοῦ περιεχομένου ἀπὸ τοὺς μαθητὰς τῶν Σχολείων, ἐθέσαμεν ὑπὸ τὴν αἰγίδα μας καὶ ἐνισχύσαμεν Συναυλίας κλασσικοῦ καὶ δημοτικοῦ ρεπερτορίου τοῦ Μουσικοῦ Ὁμίλου Ζωγράφου, προεκαλέσαμεν μεγάλας καλλιτεχνικὰς ἐκδηλώσεις, ὡς ἡ συναυλία Κόκκοτα κλπ., προσεκαλέσαμεν εἰς κοινὸν γεῦμα τοὺς ἐργατοϋπαλλήλους τοῦ Δήμου καὶ τοὺς ἐκπροσώπους ὀργανώσεων καὶ λοιπῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως, προέβημεν εἰς τὴν υἱοθέτησιν τοῦ παραμεθορίου χωρίου Προμαχῶν Σερρῶν μεταβάντες ἐκεῖ μετὰ ὑπερδιακοσίων συμπολιτῶν καὶ μὲ δῶρα ἀξίας 200.000 δραχ., ἐφιλοξενήσαμεν εἰς τὴν πόλιν μας τὸ Πάσχα ἐπὶ 10ήμερον ὅλους τοὺς μαθητὰς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου τῆς υἱοθετηθείσης κοινότητος καὶ τοὺς περιηγάγαμεν εἰς ὅλους τοὺς ἱστορικοὺς καὶ τουριστικοὺς τόπους τῆς Ἀττικῆς, ἐτιμήσαμεν διὰ δεξιώσεων καὶ ἄλλων ἐκδηλώσεων ὁλόκληρον τὸν ἐκπαιδευτικὸν κόσμον τῆς πόλεως καὶ τοὺς ἀναπήρους καὶ θύματα πολέμου, ἐξησφαλίσαμεν πλουσίας τὰς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Πάσχα εἰς τοὺς ἀπόρους συμπολίτας μας διὰ διαθέσεως πρὸς τοῦτο ποσοῦ 150.000 δραχ. καὶ ἔχομεν καλύψει πλήρως τούτους ἀπὸ ἔποψιν φαρμακευτικῆς περιθάλψεως.

ΕΚΠΟΜΠΗ 133η

3 Δεκεμβρίου 1971

Φίλοι μας, εἰς τὴν σημερινήν μας ἐκπομπὴν θὰ παρακολουθήσητε συνέντευξιν τοῦ Δημάρχου Καλαμαριᾶς Θεσσαλονίκης κ. Ἰωάννου Μαρκοπούλου, τὸ Δελτίον Ἐνημερώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων, Εἰδήσεις καὶ Πληροφορίας ἀπ' ὅλους τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τῆς Χώρας κλπ.

Ἀρχίζομεν τὴν Ἐκπομπήν μας μὲ τὴν συνέντευξιν τὴν ὁποίαν παρεχώρησε πρὸς τὸν κ. Ἀθανάσιον Κάτσον, ὁ Δήμαρχος Καλαμαριᾶς Θεσσαλονίκης κ. Ἰωάννης Μαρκόπουλος.

Ἐρώτησις: Γνωρίζομεν, Κύριε Δήμαρχε, ὅτι σημαντικὴ εἶναι ἡ δραστηριότης, τὴν ὁποίαν ἀναπτύσσει ὁ Δῆμος Καλαμαριᾶς. Θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ὁμιλήσητε σχετικῶς;

Εἰδικώτερον παρακαλοῦμεν ἀναφερθῆτε κατ' ἀρχὴν εἰς τὸν τομέα τῆς ὁδοποιΐας.

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Ἡ κατάστασις τοῦ Ὁδικοῦ Δικτύου τοῦ Δήμου κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1967 ὅτε ἀνέλαβεν ἡ παροῦσα Διοίκησις παρουσίασε τὴν κάτωθι εἰκόνα :

1) Ὁδοὶ ἀσφαλτοστρωμένοι χωματόδρομοι μέτρα		30.000
2) » ἄνευ κρασπέδων	» »	35.000
3) » μετὰ	» » »	16.000

Ἤτοι ὁδοὶ πρὸς κατασκευὴν 51.000 μέτρα.

Ἡ δαπάνη ἥτις θὰ ἀπῃτεῖτο διὰ τὴν ἀσφαλτόστρωσιν τῶν πρὸς κατασκευὴν ὁδῶν θὰ ἀνήρχετο εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 50–60.000.000 γεγονὸς τὸ ὁποῖον ἦτο ἀδύνατον νὰ ἀντιμετωπίσῃ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Δήμου τῶν 10–12.000.000 δραχμῶν ἐκ τοῦ ὁποίου τὰ 55% ἕως 60% διατίθενται διὰ μισθοὺς καὶ ἡμερομίσθια.

Ἡ Διοίκησις τοῦ Δήμου διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ δυσεπιλύτου τούτου προβλήματος συνέταξε πρόγραμμα, σκοπὸς τοῦ ὁποίου ἦτο ἡ μείωσις τοῦ κόστους τῶν ἔργων, ὅπερ ἐφαρμοσθὲν ἀπέδωσεν ἄριστα πράγματι ἀποτελέσματα.

Δι' ἰδίων μέσων καὶ δι' αὐτεπιστασίας ἐκρασπεδώθησαν ἐντὸς τετραετίας περὶ τὰ 20.000 μέτρα ὁμοίως δὲ ἀπεχωματώθησαν καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀμμοχαλικοστρώθησαν περίπου 20.000 μέτρα.

Ἐπίσης ἀσφαλτοστρώθησαν καὶ ἐτσιμεντοστρώθησαν μέτρα περίπου 2.000.

Ἤδη εὑρισκόμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἀνακοινώσωμεν ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1972, τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι ἔτος τοῦ Δήμου Καλαμαριᾶς, θὰ ἐκτελεσθοῦν ἔργα ἀξίας 20–25.000.000 δραχ. διὰ τοῦ ποσοῦ 5–6.000.000 δραχ. καὶ τοῦτο διότι διὰ ἰδίων μέσων καὶ δι' αὐτεπιστασίας κατωρθώθη ἡ κατασκευὴ τοῦ ὑποβάθρου τῶν ὁδῶν μειωθέντος τοῦ κόστους τῆς κατασκευῆς κατὰ μέγα ποσοστόν.

Ὁμοίως κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θὰ κρασπεδωθοῦν ἅπασαι αἱ ὁδοὶ τοῦ Δήμου καθ' ὅσον ἐξησφαλίσθησαν αἱ προϋποθέσεις συνάψεως Δανείου.

Πιστεύομεν δὲ ὅτι πολὺ συντόμως διὰ τοῦ ἐφαρμοζομένου προγράμματος αἱ ἀνάγκαι τοῦ Δήμου θὰ καλυφθοῦν πλήρως.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Διὰ τὸ θέμα τῆς ἀποχετεύσεως τί θὰ εἴχατε νὰ παρατηρήσητε Κύριε Μαρκόπουλε ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Τὸ ἀποχετευτικὸν δίκτυον τοῦ Δήμου εὑρίσκετο κατὰ τὸ ἔτος 1967 εἰς οὐχὶ καλὴν κατάστασιν, τὸ σύστημα ἀποχετεύσεως ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν τὸ ὁποῖον ὑφίστατο εἶναι τὸ πλέον ἀκατάλληλον, χρήζει δὲ τοῦτο πλήρους ἀντικαταστάσεως.

Κατὰ τὰ ἔτη 1968–1971 κατεσκευάσθησαν ὑπόνομοι μέτρα 12.000 περίπου, κατεσκευάσθησαν δὲ οὗτοι συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς Τεχνικῆς.

Τὸ κακὸν ἦτο ὅτι εἶχον κατασκευασθῆ κατὰ τὸ παρελθὸν ὁδοὶ δι' ἀσφάλτου ἄνευ συστήματος ἀποχετεύσεως, ἡ παροῦσα δὲ διοίκησις τοῦ Δήμου ἐξη-

ναγκάσθη διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν κατοίκων νὰ προβῇ εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ ἀσφαλτοστρώματος διὰ τὴν κατασκευὴν ὑπονόμων.

Μᾶς ἀπασχολεῖ ἡ ἀποχέτευσις τῶν Οἰκισμῶν 'Αρετσοῦς, Κρήνης, ἤτις μόνον διὰ ἐγκαταστάσεως βιολογικοῦ Σταθμοῦ τυγχάνει δυνατή.

'Ο Δῆμος εἶχε προβῇ εἰς ἐνεργείας διὰ τὴν σύνταξιν μελέτης πλὴν ὅμως κατόπιν τῆς ἱδρύσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Αποχετεύσεως Θεσσαλονίκης, ἡ ἁρμοδιότης περιῆλθεν εἰς τὸν 'Οργανισμὸν τοῦτον.

'Ερώτησις: Τί ἄλλο θὰ ἠμπορούσατε νὰ προσθέσητε;

'Απάντησις: 'Απὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἀφ' ἧς ἀνελάβομεν μᾶς ἀπησχόλησεν ἡ ἀπόκτησις ἰδίας Δημοτικῆς Στέγης τῆς ὁποίας στερούμεθα. Τὸ οἰκόπεδον ὑπῆρχεν, ἐγένετο ἀρχιτεκτονικὸς διαγωνισμὸς καὶ ἤδη εὑρισκόμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι ἅπαντα εἶναι ἕτοιμα διὰ τὴν σύναψιν δανείου διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ μεγάρου μὲ τὸ ὁποῖον δὲν πρόκειται νὰ ἐπιβαρυνθῇ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Δήμου, καθ' ὅσον τὰ ἔσοδα τοῦ Δημοτικοῦ Μεγάρου θὰ ἐξυπηρετήσουν τὸ συναφθησόμενον δάνειον.

Τὸ Δημοτικὸν Μέγαρον θὰ διαθέτῃ ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ αἴθουσαν πνευματικῶν ἐκδηλώσεων ἥτις ἐλλείπει καὶ εἶναι λίαν ἀπαραίτητος ἐν τῷ Δήμῳ ὅστις ἀριθμεῖ περὶ τοὺς 40.000 κατοίκους.

'Εκτὸς τῶν ἄλλων τὴν Διοίκησιν τοῦ Δήμου ἐνδιαφέρει καὶ ἡ κατὰ πλάτος ὑγιὴς ἀπασχόλησις τῆς νεολαίας, πιστεύομεν ὅτι αὕτη πρέπει νὰ κατευθύνεται εἰς τὸ τρίπτυχον τῆς διαπλάσεως, ἤτοι εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τὸ σχολεῖον καὶ τὸ γυμναστήριον.

'Ο Δῆμος συνέστησεν ἴδιον Νομικὸν πρόσωπον μὲ τὸ ὄνομα Μαντολινάτα–Χορῳδία Δήμου Καλαμαριᾶς, σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶναι ἡ διάδοσις τῆς Μουσικῆς διὰ τῆς ἀσχολήσεως τῆς νεολαίας.

'Ο Δῆμος ἦλθεν ἀρωγὸς ἀναλόγως τῶν δυνατοτήτων του καὶ πρὸς τοὺς ἀνωτέρω τομεῖς ἤτοι τὴν 'Εκκλησίαν, τὸ Σχολεῖον, τὸ Γυμναστήριον.

'Ομοίως καθιέρωσεν ἑορτὰς αἱ ὁποῖαι σκοπὸν ἔχουν οὐχὶ μόνον τὴν διατήρησιν τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων ἀλλὰ καὶ τὴν μετάδοσιν τούτων εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς.

Κρίνω σκόπιμον νὰ θέσω ὑπ' ὄψιν ὑμῶν συγκριτικὸν πίνακα τῶν διατεθέντων ποσῶν ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ δι' ἔργα κατὰ τὰ ἔτη 1968–1970 καὶ 1963–1966.

Διετέθησαν:

Διὰ τὸ 'Οδικὸν δίκτυον	ἔτη 1968–70	δραχ.	3.550.000
	1963–66	»	515.000
ἤτοι ποσοστὸν 70% ἐπὶ πλέον διὰ τὰ ἔτη 1968–70			
'Αποχωματώσεις – 'Αμμοχαλικοστρώσεις	1968–70	»	1.500.000
	1963–66	»	40.000
'Υπόνομοι καὶ σύστημα ἀποχετεύσεως	1968–70	»	1.420.000
	1963–66	»	227.000

ἤτοι 60% περίπου.

ΕΚΠΟΜΠΗ 134η

10 Δεκεμβρίου 1971

Ἀρχίζομεν τὴν ἐκπομπήν μας μὲ τὴν συνέντευξιν τὴν ὁποίαν παρεχώρησε πρὸς τὸν κ. Ἀθανάσιον Κάτσον, ὁ Δήμαρχος Σωχοῦ Νομοῦ Θεσσαλονίκης κ. Νικόλαος Ξανθός.

Ἐρώτησις: Κύριε Δήμαρχε, εἶναι ἰδιαιτέρα χαρὰ δι' ἡμᾶς διότι φιλοξενοῦμεν σήμερον εἰς τὴν ἐκπομπήν μας ἐκπρόσωπον τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τῆς Βορείου Ἑλλάδος. Σᾶς καλωσορίζομεν λοιπόν, καὶ παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς πῆτε δυὸ λόγια διὰ τὸν Δῆμον Σωχοῦ. Συγκεκριμένως, πότε συνεστήθη καὶ ποῖος ὁ σημερινὸς ἀριθμὸς τῶν δημοτῶν.

Ἀπάντησις: Ὁ Δῆμος Σωχοῦ, Κύριε Κάτσο, συνεστήθη ἀρχικῶς ὡς Δῆμος πρὸ τοῦ ἔτους 1920, μετέπειτα ὡς Κοινότης μέχρι τοῦ ἔτους 1946 καὶ ἐφ' ἑξῆς ὡς Δῆμος μέχρι σήμερον.

Ὁ σημερινὸς ἀριθμὸς δημοτῶν εἶναι 5.458 μὲ ἀριθμὸν οἰκογενειῶν ἐγγεγραμμένων 1.545 ἐν ὅλῳ.

Ἐρώτησις: Καὶ διὰ νὰ πληροφορηθῶμεν διὰ τὴν δραστηριότητα τοῦ Δήμου Σωχοῦ, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀναφερθῆτε ἀρχικῶς εἰς τὸν τομέα τῆς ὁδοποιΐας.

Ἀπάντησις: Ἔχουν ἀσφαλτοστρωθῆ κατὰ τὴν τελευταίαν 2ετίαν ἡ κεντρικὴ πλατεῖα καὶ αἱ κεντρικώτεραι ὁδοὶ τοῦ Δήμου μήκους 3 χιλιομ. περίπου μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου Θεσσαλονίκης, τῇ συνδρομῇ τοῦ Δήμου, ἐπίσης μὲ τὴν προσωπικὴν ἐργασίαν τῶν κατοίκων ἔχουν διαμορφωθῆ καὶ λιθοστρωθῆ ἀρκεταὶ ἕτεροι ὁδοί, ὥστε ἡ Κωμόπολις ἔχει λάβει καλὴν ἐμφάνισιν καὶ διαφορετικὴν ἀπὸ τῶν παλαιοτέρων ἐτῶν.

Ἐρώτησις: Διὰ τὸ θέμα τῆς ὑδρεύσεως τί θὰ εἴχατε νὰ μᾶς πῆτε, Κύριε Ξανθέ;

Ἀπάντησις: Ἔχουν ὑδροδοτηθῆ μέχρι τοῦδε τὰ 85% τῶν κατοίκων καὶ λίαν συντόμως θὰ ὁλοκληρωθῆ ἡ ὑδροδότησις ἁπάντων τῶν κατοίκων, καθ' ὅσον τὰ ἔργα ὑδρεύσεως συνεχίζονται.

Ἐρώτησις: Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν κατασκευὴν ὑπονόμων τί θὰ εἴχατε νὰ προσθέσητε;

Ἀπάντησις: Εἰς τὰς πλείστας συνοικίας τοῦ Δήμου ἤδη λειτουργοῦσιν ὑπόνομοι, ἀποχετεύσεις καὶ γενικῶς εἰς τὸν τομέα τοῦτον ὁ Δῆμος προώθησε ἱκανῶς τὴν δραστηριότητά του.

Ἐρώτησις: Γνωρίζομεν, Κύριε Ξανθέ, ὅτι περατοῦται κατ' αὐτὰς ἡ κατασκευὴ τῶν δημοτικῶν σφαγείων. Τί θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ παρατηρήσητε ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου;

Ἀπάντησις: Μετὰ πολυχρόνιον λειτουργίαν μέχρι τοῦδε τῶν πα-

λαιῶν ἀκαταλλήλων καὶ ἐν πολλοῖς ἀνθυγιεινῶν σφαγείων τοῦ Δήμου, ἤδη ἀνηγέρθη νεόδμητον σύγχρονον κτίριον σφαγείων, ὅπερ ὅσον οὔπω θέλει παραδοθῆ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ἀναδόχου καὶ παραληφθῆ ὑπὸ τοῦ Μηχανικοῦ τῆς Νομαρχίας. Ἀνηγέρθη διὰ χρημάτων τοῦ Δήμου καὶ ἐνισχύσεως τῆς Ὑπηρεσίας Παραμεθορίων περιοχῶν.

Ἐρώτησις: Καὶ μίαν ἀκόμη ἐρώτησιν: Ποῖαι εἶναι αἱ ἐπιδιώξεις καὶ προοπτικαὶ εἰς τὸν τομέα τῆς ἐκτελέσεως ἔργων;

Ἀπάντησις: Θὰ ὁλοκληρώσωμεν ὡς ἐλπίζομεν τὴν δραστηριότητά μας εἰς ἅπαντας τοὺς τομεῖς καὶ θὰ ἐκσυγχρονίσωμεν μὲ τὴν βοήθειαν τῆς Νομαρχίας καὶ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως ὅλην τὴν Κωμόπολίν μας.

ΕΚΠΟΜΠΗ 135η

17 Δεκεμβρίου 1971

Φίλοι μας, εἰς τὴν σημερινήν μας ἐκπομπὴν θὰ παρακολουθήσετε συνέντευξιν τοῦ Προέδρου Κοινότητος Βασιλιτσίου Μεσσηνίας κ. Λεωνίδα Γαϊτάνη, τὸ Δελτίον Ἐνημερώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων, Εἰδήσεις καὶ Πληροφορίας ἀπ' ὅλους τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τῆς Χώρας κλπ.

Ἀρχίζομεν τὴν Ἐκπομπὴν μὲ τὴν συνέντευξιν τὴν ὁποίαν παρεχώρησε πρὸς τὸν κ. Ἀθανάσιον Κάτσον, ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Βασιλιτσίου Μεσσηνίας κ. Λεωνίδας Γαϊτάνης.

Κάτσος: Κύριε Πρόεδρε, χαιρόμεθα ἰδιαιτέρως διότι ἕνας ἐκπρόσωπος τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως τῆς ὑπαίθρου συμμετέχει σήμερον εἰς τὴν ἐκπομπήν μας. Σᾶς καλωσορίζομεν λοιπὸν καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ὁμιλήσετε πρῶτον διὰ τὴν κοινότητα Βασιλιτσίου Μεσσηνίας.

Γαϊτάνης: Κύριε Κάτσο, ἡ Κοινότης Βασιλιτσίου, εὑρίσκεται εἰς τὸ νοτιώτερον μέρος τῆς Πελοποννήσου καὶ ἀριθμεῖ 909 κατοίκους κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφήν. Οἱ κάτοικοι ἀσχολοῦνται κυρίως μὲ τὴν γεωργίαν. Συγκεκριμένως ἀσχολοῦνται μὲ τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀμπέλου, τῆς ἐλιᾶς καὶ τῶν ὀπωροκηπευτικῶν. Οἱ κάτοικοι εἶναι ὅλοι φιλοπρόοδοι, διὰ τοῦτο χάρις εἰς τὴν συμβολήν των, ἔχουν κατασκευασθῆ σημαντικὰ ἔργα εἰς τὴν κοινότητα.

Κάτσος: Ἀκριβῶς διὰ τὰ ἔργα αὐτά, ὁμιλήσατέ μας τώρα, Κύριε Γαϊτάνη. Εἰδικώτερον, διὰ τὸν τομέα τῆς ὁδοποιΐας τί ἔχετε νὰ μᾶς πῆτε;

Γαϊτάνης: Ὅλοι οἱ κοινοτικοὶ δρόμοι ἔχουν σήμερον τσιμεντοστρωθῆ, μὲ δαπάνην τῆς κοινότητος καὶ τὴν προσωπικὴν ἐργασίαν τῶν κατοίκων. Τὸ ὕψος τῆς ὅλης δαπάνης ἀνέρχεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν 450.000 δραχμῶν, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον αἱ 50.000 δραχμαὶ προέρχονται ἐκ κρατικῆς ἐπιχορηγήσεως. Σημειοῦται δέ, ὅτι πρὸς διαπλάτυνσιν τῶν ὁδῶν, ἐγένετο συχνὰ περικοπὴ τῶν κτημάτων ἢ καὶ γκρέμισμα σπιτιῶν, κατόπιν πρωτοβουλίας τῶν

ἰδιοκτητῶν αὐτῶν καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως. Προσθέτω ἀκόμη, ὅτι διὰ προσωπικῆς εἰσφορᾶς τῶν κατοίκων, ἀντιμετωπίσθη τὸ θέμα τῆς ἀγροτικῆς ὁδοποιΐας, δαπάνης ὕψους 100.000 δραχμῶν.

Κάτσος: Κύριε Πρόεδρε, ἔχομεν πληροφορηθῆ, ὅτι πέραν τῆς ὁδοποιΐας, σημαντικὴ εἶναι καὶ ἡ ὑπὸ τῆς κοινοτικῆς ἀρχῆς Βασιλιτσίου ἀναπτυσσομένη δραστηριότητος εἰς τὸν τομέα τῆς ὑδρεύσεως. Τί θὰ εἴχατε νὰ μᾶς πῆτε περὶ αὐτοῦ;

Γαϊτάνης: Κύριε Κάτσο, ἡ Κοινότης Βασιλιτσίου ἔχει ἤδη ἄρτιον δίκτυον ὑδρεύσεως. Τὸ νερὸ ὑπάρχει εἰς τὸ κάθε σπίτι, τὸ ὁποῖον ἔχει καὶ ἰδικόν του μετρητήν. Τὸ ἔργον ἤρχισε τὸν Ἰούνιον τοῦ 1967 καὶ ἐτελείωσε τὸν Ὀκτώβριον τοῦ ἰδίου ἔτος. Ἡ δαπάνη δὲ ἀνῆλθε εἰς 1.000.000 δραχ. περίπου.

Κάτσος: Κύριε Πρόεδρε, ὁμολογῶ χαιρόμεθα ἰδιαιτέρως διὰ ὅσα μᾶς εἴπατε σχετικῶς μὲ τὴν δραστηριότητα τῆς Κοινότητος Βασιλιτσίου, ἡ ὁποία εἶναι πράγματι ἐντυπωσιακὴ καὶ ὀφείλεται τόσον εἰς ἐσᾶς, ὅσον καὶ εἰς τοὺς φιλοπροόδους αὐτῆς κατοίκους.

Τοῦτο ἄλλωστε μαρτυρεῖ καὶ ἐπιβεβαιώνει ἡ κατὰ τὸ ἔτος 1967 βράβευσίς σας μὲ τὸν Ἀργυροῦν Σταυρὸν τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Φοίνικος καὶ τὸ παράσημον ἐξαιρέτων πράξεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίς

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

— Ὑπομνήματα καὶ Ἔγγραφα τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. πρὸς Ὑπουργεῖα καὶ Ἀρχὰς 259
Ὑπ. Ἐσωτ. Ἀριθ. Πρωτ. 3959/318/1972 : Ἀπόφασις
Ε.Δ.Κ.Ε. Ἀριθ. Πρωτ. 72/1972 — Ὑπ. Ἐσωτ. 1269/94/1972 : Ἀπόφασις
» » » 2186/Διεκπ. 724/1971 —Πρακτικὸν 2185/1971 — Ἀπόφασις 18η περὶ συγκλήσεως ἐτησίου τακτικοῦ Συνεδρίου (Ἀλεξανδρουπόλεως / 13–18.5.1972).
» » » 26/1972 — Ὑπ. Ἐσωτ. 101887/9228/1971/5.1.1972

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ — ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας 264
α) Ὅρια Δήμων καὶ Κοινοτήτων 264
Ἀριθ. ἀποφ. 1268/1971
β) Φόροι — Τέλη — Εἰσφοραὶ 265
Ἀριθ. ἀποφ. 2492/1971 (Ἀποφάσεις 2493 — 2495/1971 ὅμοιαι)
» » 2652/1971
» » 1749/1971
» » 2673/1971
» » 2797/1971
» » 2849/1971
» » 2852/1971
γ) Φορολογικὰ Δικαστήρια 274
Ἀριθ. ἀποφ. 2348/1971
» » 2860/1971
δ) Ἀναγκαστικαὶ ἀπαλλοτριώσεις 276
Ἀριθ. ἀποφ. 2732/1971
— Γνωμοδοτήσεις Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους 278
Ὑπ. Ἐσωτ. Ἀριθ. Πρωτ. 59499/Ἐγκ. Κ.Δ. 62/1971 — Νομ. Συμβ. Γνωμοδ. 639/1971

ΔΙΟΙΚΗΣΕΙΣ

— Ἀποφάσεις — Ἐγκύκλιοι κλπ. Ὑπουργείων καὶ Ὑπηρεσιῶν 280
α) Μητρῶα — Ἐκλογικοὶ Κατάλογοι — Πιστοποιητικὰ 280
Ὑπ. Ἐσωτ. Ἀριθ. Πρωτ. 725/Γ.Δ. 1/1972
» » » 8669/Γ.Δ. 12/1972
» » » 57967/Ἐγκ. Κ.Δ. 55/1971

β) Οἰκονομικὰ ζητήματα 286
Ὑπ. Ἐσωτ. Ἀριθ. Πρωτ. 78270/Ἐγκ. Κ.Δ. 66/1971
» » » 61275/Ἐγκ. Κ.Δ. 61/1971
» » » 100373/Ἐγκ. Κ.Δ. 73/1971

γ) Ὑπάλληλοι 289
Ὑπ. Ἐσωτ. Ἀριθ. Πρωτ. 657/64/Ἐγκ. Κ.Δ. 2/1972 — Α.Σ.Δ.Υ. 5634/71/4.1.1972
» » » 6612/Γ.Δ. 7/1972
» » » 5172/Γ.Δ. 6/1972

δ) Ὑπηρεσίαι 291
Ὑπ. Ἐσωτ. Ἀριθ. Πρωτ. 7825/Γ.Δ. 9/1972
» » » 2169/Γ.Δ. 4/1972 — Ὑπ. Ἐθν. Οἰκον. 1061/42/1972

— Πίναξ Ἐγκυκλίων Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ἐκδοθεισῶν κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον 1972 297

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ — ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

— Β. Διατάγματα (περιλήψεις) 298

— Ὑπουργικαὶ Ἀποφάσεις καὶ Ἐγκρίσεις (περιλήψεις) 299

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

—Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς Ὑπηρεσίας Ἐνημερώσεως Ἐνόπλων Δυνάμεων Ἑλλάδος : «Ἡ Ἐκπομπὴ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων» 307

—Ἐ κ π ο μ π α ὶ — Εἰδήσεις καὶ Πληροφορίαι :

131η/19 Νοεμβρίου 1971 : Συνέντευξις Δημάρχου Συκεῶν - Θεσσαλονίκης κ. Χαραλάμπους Στάθη 307

132α/26 Νοεμβρίου 1971 : Συνέντευξις Δημάρχου Ζωγράφου - Ἀττικῆς κ. Ἰωάννου Καζάκου 309

133η/3 Δεκεμβρίου 1971 : Συνέντευξις Δημάρχου Καλαμαριᾶς - Θεσσαλονίκης κ. Ἰωάννου Μαρκοπούλου 311

134η/10 Δεκεμβρίου 1971: Συνέντευξις Δημάρχου Σωχοῦ Θεσσαλονίκης κ. Νικολάου Ξανθοῦ 314

135η/17 Δεκεμβρίου1971 : Συνέντευξις Προέδρου Κοινότητος Βασιλιτσίου – Μεσσηνίας κ. Λεωνίδα Γαϊτάνη 315

=«Περὶ ἐκτελεσθέντων καὶ ἐκτελεστέων ἔργων τῶν ὑπ' αὐτοὺς Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως =

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ ΚΑΘ' ΥΛΗΝ ΕΤΟΥΣ 1971

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α' - Β' 1924 - 1941 — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' 1953 - 1968

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' (4) — ΕΤΟΣ Δ' — ΤΕΥΧΟΣ Δ' — ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1972

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρόεδρος: ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. **Δημήτριος Ρίτσος.**

Ἀντιπρόεδροι: Α' ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. **Ἀριστείδης Σκυλίτσης.**
Β' ὁ Δήμαρχος Ἡρακλείου κ. **Ἀριστείδης Πετράκης.**

Γεν. Γραμματεύς: ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Πεντέλης κ. **Πάνος Ἰατρίδης.**

Ἔφορος: ὁ Δήμαρχος Λαρίσης κ. **Ἀθανάσιος Μεσσήνης.**

Σύμβουλοι: οἱ Δήμαρχοι: Θεσσαλονίκης κ. **Χρῆστος Φλωρίδης,** καὶ Καβάλας κ. **Εὐάγγελος Εὐαγγελίου,** καὶ οἱ Πρόεδροι Κοινοτήτων: Ἄστρους - Ἀρκαδίας κ. **Ἀναστ. Ροζολῆς,** καὶ Δολιανῶν - Ἰωαννίνων κ. **Κ. Νταφόπουλος.**

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόεδρος: ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. **Δημήτριος Ρίτσος.**
Γεν. Γραμματεύς: ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Πεντέλης κ. **Πάνος Ἰατρίδης.**
Μέλη: ὁ Δήμαρχος Θεσσαλονίκης κ. **Χρῆστος Φλωρίδης** καὶ ὁ Δήμαρχος Καβάλας κ. **Εὐάγγελος Εὐαγγελίου.**

ΕΠΙΤΙΜΟΙ ΓΕΝΙΚΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

Οἱ κ.κ. **Χρ. Εὐαγγελᾶτος** καὶ **Δημ. Μπλέτσας.**

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ὁ κ. **Ἀθαν. Ἰ. Κάτσος,** Διευθυντὴς τῆς Ἑνώσεως Δ. καὶ Κ. Ἑλλάδος.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Ὁ Καθηγητὴς κ. **Δημ. Κ. Ψαρός,** Ἐπίτ. Σύμβουλος Ἐπικρατείας.

ΓΡΑΦΕΙΑ Ε.Δ.Κ.Ε.: ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ - ΤΣΩΡΤΣΙΛ 33 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛΕΦ. 3215272

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ 21ΗΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1967 ΚΑΙ Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΙΣ*

Ὑπὸ ΓΕΩΡΓ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
Νομάρχου Ἀττικῆς

Ἑορτάζομεν τὴν πέμπτην ἐπέτειον ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν νύκτα τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 κηρυχθείσης Στρατιωτικῆς Ἐπαναστάσεως καὶ τῆς ἀναλήψεως τῶν τυχῶν τῆς χώρας ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως. Ἡ νὺξ ἐκείνη ὑπῆρξε σταθμὸς εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς πατρίδος μας καὶ ἀφετηρία βαθείας ἀλλαγῆς εἰς τὴν ζωὴν αὐτῆς.

Τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἀλλαγῆς ταύτης, ἐπιζητουμένης ἀπὸ πολλοῦ, ἀλλὰ παραμενούσης ἀνεκπληρώτου, ἠμπόδιζον δύο αἴτια. Ὁ ἀπηρχαιωμένος καὶ νοσῶν πολιτικὸς καὶ κρατικὸς ὀργανισμὸς καὶ ἡ παρὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς ἀνάγκης τῆς ἀλλαγῆς ἀτολμία πρὸς ἐπίτευξιν αὐτῆς.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ κατολίσθησις τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς χώρας καὶ ἡ διασάλευσις τῆς τάξεως καὶ τῶν θεμελίων τοῦ ἐθνικοῦ οἰκοδομήματος, ὡς εἶναι εἰς ὅλους γνωστόν, καθίστων ὁσημέραι περισσότερον ἐπικίνδυνον τὸ μέλλον τῆς Πατρίδος.

Πρὶν ἢ εἶναι πλέον πολὺ ἀργά, αἱ Ἔνοπλοι Δυνάμεις, ἀνέπαφος ἐθνικὴ δύναμις ἐν μέσῳ κυκλῶνος παθῶν καὶ συγχύσεως, ἐπενέβησαν καὶ ἀνέλαβον τὸ ἔργον τῆς ἀνασχέσεως τῆς διολισθήσεως πρὸς τὸν ἐθνικὸν ἀφανισμὸν καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν βασικῶν ἐθνικῶν λειτουργιῶν.

Ἠκολούθησεν ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ ἐδάφους. Ἡ θεμελίωσις τοῦ νέου Κράτους. Καὶ ὁ ἀκρογωνιαῖος λίθος ἐτέθη διὰ τῆς συντάξεως τοῦ Συντάγματος τοῦ 1968. Πανελλήνιος ὑπῆρξεν ἡ λαϊκὴ ἔγκρισις τοῦ συντάγματος. Διότι πανελλήνιον ἦτο καὶ τὸ αἴτημα τῆς ἀλλαγῆς, τὴν ὁποίαν ἐθεμελίωσε τὸ νέον σύνταγμα.

Ἔκτοτε ἤρχισεν ἡ συστηματικὴ οἰκοδόμησις τῆς νέας Ἑλλάδος. Ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν αὐτὴν πορείαν ἡ Κυβέρνησις οὔτε παρεξέκλινεν, οὔτε παρεκκλίνει. Ἀντιθέτως, τηροῦσα τὰ ὑπεσχημένα προχωρεῖ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς δημιουργίας.

Κύριοι, εἰς ἑορτασμούς, μάλιστα ἐθνικούς, προσήκει ἡ ἐκφώνησις τοῦ καταλλήλου πανηγυρικοῦ. Καὶ ἡ ἑορταζομένη ἐπέτειος ἀποτελεῖ ἱστορικὸν γεγονὸς ἄξιον πραγματικοῦ πανηγυρισμοῦ.

---

* Ὁμιλία γενομένη τὴν 20ὴν Ἀπριλίου ἐ.ἔ. εἰς τὴν Φοιτητικὴν Ἑστίαν Ἀρρένων Ἀθηνῶν.

Τὸ ἔργον τῆς Ἐπαναστάσεως κατὰ τὴν διαρρεύσασαν πενταετίαν ὑπῆρξε πολλαπλῶς καὶ πολυπλεύρως πλούσιον καὶ ἐθνωφελές, πρὸ παντὸς ὅμως διότι ἀπέτρεψε τὴν ἀναρχίαν καὶ ἀπέσπασε τὴν χώραν ἀπὸ τὴν συσφιγγομένην πέριξ τοῦ ἐθνικοῦ σώματος γνωστὴν πνιγηρὰν περίπτυξιν τοῦ κομμουνισμοῦ. Καὶ μόνον τοῦτο θὰ ἤρκει διὰ νὰ δικαιωθῇ ἡ Ἐπανάστασις ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν. Ἐν τούτοις καὶ μετὰ τὸ μέγα ἐπίτευγμα, ἡ προσπάθεια δὲν ἀνεκόπη, ἀλλ' ἐπεξετάθη πρὸς ἀναγέννησιν τοῦ ἑλληνικοῦ χώρου.

Ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις καταρτίσασα καὶ ἐφαρμόζουσα μὲ ἐπιμονήν, ὑπομονὴν καὶ ἀπόλυτον συνέπειαν, μακρόπνοον καὶ μεθοδικὸν πρόγραμμα, προχωρεῖ μὲ προσοχήν, σύνεσιν ἀλλὰ καὶ τόλμην εἰς τὴν ὁλοκλήρωσιν τῶν σκοπῶν της.

Ὡς ἀντικείμενον τοῦ πανηγυρικοῦ ἐπέλεξα τὴν ἐξιστόρησιν καὶ θεώρησιν τῆς κατὰ τὴν πενταετίαν πορείας πρὸς ἕνα ἐκ τῶν μεγάλων σκοπῶν, τοὺς ὁποίους ἔθεσεν ἡ Ἐπανάστασις ὡς στόχους της, τὴν διοικητικὴν ἀποκέντρωσιν, ὁραματισμὸν γενεῶν καὶ θεμελιώδη προϋπόθεσιν τῆς λειτουργικῆς βελτιώσεως τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως καὶ τῆς συμμέτρου οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας. Ἄλλως τε τὸ θέμα συνδέεται ἀμέσως πρὸς τὴν ὑπηρετουμένην, παρ' ὅλων ἡμῶν, περιφερειακὴν διοίκησιν. Περὶ αὐτὴν λοιπὸν ὁ λόγος περιληπτικῶς :

1. Ἡ διοικητικὴ ἀποκέντρωσις ἀποτελεῖ παλαιὸν ἐπίμονον καὶ ἔντονον αἴτημα τῶν διοικουμένων καὶ ἐξίσου παλαιὰν ὑπόσχεσιν τῶν διοικούντων. Ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις ἐπιδιώκουσα τὴν ἰσόρροπον ἀνάπτυξιν τοῦ ἑλληνικοῦ χώρου καὶ τὴν ἐπιβεβλημένην προσέγγισιν πολιτείας καὶ πολίτου, ἐξοβελιζομένης τῆς ἐπιφυλακτικότητος καὶ τῶν ἀμφιβολιῶν, καταλοίπων αἰτίων παλαιῶν καὶ ἐκτὸς τοῦ σημερινοῦ πανηγυρικοῦ, ἡ Κυβέρνησις, λέγω, ὀρθῶς καὶ εὐστόχως ἔθεσε μεταξὺ τῶν βασικῶν σκοπῶν αὐτῆς τὴν πλήρη ἱκανοποίησιν τοῦ αἰτήματος τούτου, τὸ δὲ διανυόμενον ἔτος 1972 ὠνόμασεν ἔτος τῆς Διοικήσεως Εἰς τὴν ὅλην προσπάθειαν τῆς διοικητικῆς ἀναδιοργανώσεως θεμελιῶδες ὑπῆρξε τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ ἐμπνευσμένη κατεύθυνσις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, τόσον κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ σκοποῦ ὅσον καὶ κατὰ τὴν προώθησιν τῆς νομοθετικῆς διαδικασίας καὶ τὴν ἀναζήτησιν τῶν προσφορωτέρων λύσεων. Καὶ ἦτο φυσικὸν νὰ ἐπισύρῃ τὸ σπουδαῖον τοῦτο θέμα τῆς ἐπηυξημένην προσοχὴν αὐτοῦ λόγῳ τῆς ἐθνικῆς σημασίας τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ εὔρυθμος λειτουργία τῆς κρατικῆς μηχανῆς, μὲ τὴν ὁποίαν εἶναι συνδεδεμένη κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἡ πορεία τῆς ζωῆς τῶν πολιτῶν.

Ὡς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐτόνισεν :

«Ἡ ἐπιτυχία τῶν προσπαθειῶν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἐθνικὴν ἀνάπτυξιν ὡς κατ' ἐπανάληψιν ἐτονίσαμεν, ἐξαρτᾶται, κατὰ βάσιν, ἀπὸ τὴν βελτίωσιν τῆς ἀποδοτικότητος τοῦ διοικητικοῦ μας μηχανισμοῦ. Μόνον ἐὰν καταστήσωμεν τὴν δημοσίαν διοίκησιν δυναμικήν, δημιουργικήν, ἱκανὴν νὰ χειρίζεται τὰ πολύπλοκα προβλήματα, νὰ ἐκτελῇ ὀρθῶς καὶ ταχέως τὰς λαμβανομένας ἀποφάσεις καὶ πρὸ παντός, νὰ σχεδιάζῃ καὶ ἐκτελῇ τὰ προγράμ-

μματα ἀναπτύξεως, μὲ πλήρη εὐθύνην καὶ πρωτοβουλίαν δράσεως τῶν ὀργάνων της, θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτύχωμεν, κατὰ τὸν ἐπιθυμητὸν ρυθμόν, τὴν οἰκονομικὴν πρόοδον καὶ τὴν κοινωνικὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ μας. Μὲ τὴν πεποίθησιν αὐτὴν ἡ Κυβέρνησις ἔδωσε, κατὰ προτεραιότητα, ἔμφασιν εἰς τὴν ἀναληφθεῖσαν προσπάθειάν της διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς Δημοσίας Διοικήσεως».

Ἡ εἰλικρινὴς ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμοῦ τῆς ἀποκεντρώσεως ὑπὸ τῶν διοικητικῶν ὀργάνων, ὑρρέων αὐτῆς, πιστεύεται ὅτι θὰ ἐναρμονίσῃ τὸν ρυθμὸν καὶ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ διοικητικοῦ μηχανισμοῦ πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς συγχρόνου ζωῆς καὶ θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν Διοίκησιν νὰ προχωρήσῃ κατὰ τρόπον ἀποτελεσματικὸν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς, ἕνεκα τῆς ἐπικρατήσεως τῶν ἀρχῶν τοῦ κρατικοῦ παρεμβατισμοῦ, πολυσχιδοῦς ἀποστολῆς αὐτῆς καὶ τὴν μεθοδικὴν ἀντιμετώπισιν τῶν πολλῶν καὶ πολυπλόκων διοικητικῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα καθημερινῶς ἀνακύπτουν.

2. Κατὰ τὸ ἄρθρον 120 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1968 : «Ἡ διοίκησις τοῦ Κράτους ὀργανοῦται κατὰ σύστημα ἀποκεντρωτικόν, ὡς νόμος ὁρίζει». Ἡ διάταξις αὕτη, πλουσιωτέρα πως κατὰ τὸ περιεχόμενον τοῦ ἀντιστοίχου ἄρθρου 99 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1952, κατοχυρώνει καὶ πάλιν συνταγματικῶς τὸν θεσμὸν καὶ περιέχει ἐπιτακτικὴν κατευθυντήριον ἀρχὴν πρὸς ὀργάνωσιν τῆς διοικήσεως κατ' ἀποκεντρωτικὸν σύστημα.

Ἡ περὶ ὀργανώσεως τῆς διοικήσεως τοῦ Κράτους κατ' ἀποκεντρωτικὸν σύστημα διάταξις τοῦ Συντάγματος τοῦ 1968 ὑποδεικνύει καὶ ἐπιτάσσει τὴν κατὰ νόμον μεταβίβασιν εἰς τὰ περιφερειακὰ ὄργανα τῆς ἀπὸ τὰς κεντρικὰς ὑπηρεσίας ἀσκουμένης συναφοῦς πρὸς τὰς περιφερειακὰς ὑποθέσεις ἀποφασιστικῆς ἐξουσίας. Ὑπὸ τοιοῦτον σύστημα καὶ ἐν πλήρει αὐτοῦ ἐφαρμογῇ αἱ κεντρικαὶ ὑπηρεσίαι, δηλ. τὰ ὑπουργεῖα, πρέπει νὰ περιορισθοῦν μόνον εἰς τὴν ἀνωτάτην διοίκησιν τοῦ κλάδου τῆς Διοικήσεως τὸν ὁποῖον ὑπηρετεῖ ἕκαστον ἐξ αὐτῶν, εἰδικώτερον δὲ εἰς τὴν λεγομένην ἀνωτάτην ἐπιτελικὴν ἐργασίαν, τὸν κατὰ κλάδον ἐθνικὸν προγραμματισμόν, τὴν χάραξιν ἐπὶ μέρους κατευθυντηρίων γραμμῶν ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ καθοριζομένης εἰς γενικὰς γραμμὰς κυβερνητικῆς πολιτικῆς, τὸν συντονισμὸν τῶν ἐνεργειῶν καὶ τὴν γενικὴν ἐποπτείαν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς νομοθεσίας τοῦ οἰκείου κλάδου τῆς Διοικήσεως, τὴν παροχὴν τεχνικῶν ὁδηγιῶν, τὴν ὀργάνωσιν τῶν συνδεομένων πρὸς τὸ οἰκεῖον ὑπουργεῖον ὑπηρεσιῶν, τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ὑπηρετούντων τὸν κλάδον ὑπαλλήλων κλπ.

Ὁπωσδήποτε, αἱ κεντρικαὶ ὑπηρεσίαι θὰ διατηροῦν, καὶ πρέπει νὰ διατηροῦν τὴν διαχείρισιν τῶν ἐθνικῆς σημασίας ὑποθέσεων τοῦ οἰκείου κλάδου τῆς Διοικήσεως, δηλαδὴ τῶν ὑποθέσεων αἱ ὁποῖαι δὲν ἀναφέρονται εἰς ἀντικείμενα περιφερειακοῦ ἢ τοπικοῦ ἐνδιαφέροντος ἀλλὰ εἰς τοιαῦτα γενικοῦ ἢ ἄλλως ἐθνικοῦ χαρακτῆρος.

Ἡ ἐνάσκησις τῆς ἀποφασιστικῆς διοικήσεως εἰς τὴν περιφέρειαν θὰ ἀνήκῃ ἐφεξῆς εἰς τοὺς φυσικοὺς αὐτῆς φορεῖς, τὰ περιφερειακὰ ὄργανα, ἀποδιδομένου

εἰς αὐτὰ τοῦ στοιχείου τῆς πρωτοβουλίας πρὸς ἐπιτάχυνσιν τῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας.

3. Δὲν θὰ σᾶς ἀπασχολήσω μὲ τὴν παλαιοτέραν ἑλληνικὴν διοικητικὴν ἱστορίαν. Ἁπλῶς μνημονεύω τὴν σπουδαίαν συμβολὴν τοῦ Διατάγματος τῆς 5ης Δεκεμβρίου 1845 εἰς τὴν διοικητικὴν ἀποκέντρωσιν. Δυστυχῶς ἡ ἔμμονος ἐπιθυμία τῶν διαφόρων κυβερνήσεων ὅπως μὴ ἀπαλλοτριώσουν ὑπὲρ τῶν περιφερειακῶν ὀργάνων διοικητικὴν καὶ ἐν τῇ οὐσίᾳ πολιτικὴν ἐξουσίαν καὶ συνεπῶς ἀποξενωθοῦν τῶν κομματικῶν καὶ προσωπικῶν ὠφελημάτων ἐκ ταύτης ἐμάρανε τὴν προσπάθειαν καὶ ἔσβησε τὰς ἐλπίδας. Μετὰ ἕνα αἰῶνα, πλουσιώτατον μὲν εἰς νομοθετικὴν παραγωγήν, ἀλλ' ὄχι καὶ εἰς ἀνάλογα ἀποτελέσματα, ἐξεδόθη ὁ Ἀναγκαστικὸς Νόμος 1179 τοῦ 1938 καὶ μετὰ εἴκοσι περίπου ἔτη ὁ Νόμος 3200 τοῦ 1955 περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως, οἱ ὁποῖοι διηύρυναν σοβαρώτατα τὰ ὅρια τῆς ἀσκήσεως ὑπὸ τοῦ νομάρχου ὑπουργικῶν ἁρμοδιοτήτων ἐν τῇ περιφερείᾳ του.

Ὁ νομοθέτης τοῦ Νόμου 3200 προέβη κατ' ἀρχὴν εἰς γενικὴν μεταβίβασιν ἁρμοδιοτήτων πρὸς τὸν νομάρχην, ὁ ὁποῖος κατέστη οὕτω ἀποκλειστικῶς ἁρμόδιος ὅπως ἀσκῇ πάσας τὰς ἁρμοδιότητας αἵτινες κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις ἀνῆκον εἰς ὡρισμένους τῶν ὑπουργῶν ἢ ἠσκοῦντο συμφώνως τῷ νόμῳ ὑπὸ προϊσταμένων τῶν κεντρικῶν ὑπηρεσιῶν ὡρισμένων ὑπουργείων. Δυστυχῶς ὅμως, ἀπὸ τῆς ἐν λόγῳ γενικῆς ἀρχῆς ὁ νόμος ἐπέτρεψε τὴν δυνατότητα ἐξαιρέσεων διὰ τῆς ἐκδόσεως κατ' ἐξουσιοδότησιν αὐτοῦ διαταγμάτων. Καὶ ἐγένετο εὐρεῖα χρῆσις αὐτῶν. Καὶ ἡ ἀποκέντρωσις ἐφαλκιδεύθη.

4. Εἴπομεν ὅτι κατὰ τὸν Νόμον 3200 οἱ νομάρχαι κατέστησαν ἀποκλειστικῶς ἁρμόδιοι πρὸς ἐνάσκησιν τῆς πρὸς αὐτοὺς μεταβιβασθείσης ἀποφασιστικῆς δικαιοδοσίας. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἀποκλείεται ἡ παράλληλος ἄσκησις τῆς ἁρμοδιότητος αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἢ ἡ παρέμβασις αὐτοῦ ὥστε νὰ προκαθορισθῇ ἡ νομαρχικὴ ἐνέργεια.

Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πῶς θὰ ἐλέγχηται ὁ νομάρχης ; Θὰ παραμείνῃ ἀνέλεγκτος καὶ μάλιστα μετὰ τὴν πρὸς αὐτὸν μεταβίβασιν τόσον σοβαρᾶς ἐξουσίας ;

Κύριοι, ὁ ἔλεγχος τῆς κεντρικῆς διοικήσεως ἐπὶ τοῦ νομάρχου, ὡς πρὸς τὰς ἀποκεντρωθείσας διοικητικὰς ἁρμοδιότητας, ὡρίσθη ὡς ἔλεγχος νομιμότητος. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ νομάρχου παρεσχέθη εἰς πάντα ἐνδιαφερόμενον τὸ δικαίωμα ἱεραρχικῆς προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ πρὸς ἀκύρωσιν τῆς πράξεως τοῦ νομάρχου, μόνον διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ὑπ' αὐτοῦ παραβάσεως νόμου τινός, ὄχι δὲ πρὸς ἔλεγχον τῆς σκοπιμότητος τῆς πράξεως.

Καὶ τοῦτο διότι ἄλλως θὰ κατηργεῖτο ἡ ἔννοια τῆς ἀποκλειστικότητος καὶ ἡ οὐσία καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ἀποκεντρώσεως. Ὁ ἔλεγχος οὗτος, ἐπὶ προσφυγῇ ἢ καὶ αὐτεπάγγελτος, πρὸς διάσωσιν τοῦ κύρους τῶν ἐνεργειῶν τῆς διοικήσεως, περιορίζεται ἐντὸς ὁρισμένων ἀνατρεπτικῶν προθεσμιῶν, μετὰ τὴν

πάροδον τῶν ὁποίων ἡ κεντρικὴ ἀρχὴ δὲν δύναται νὰ ἀκυρώσῃ τὴν ὡς παράνομον προσβαλλομένην πρᾶξιν τοῦ νομάρχου.

Σημειωτέον ὅτι διὰ τῆς προσφυγῆς τοῦ διοικουμένου ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ δὲν ἀποκλείεται ἡ ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας ὑποβολὴ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας αἰτήσεως ἀκυρώσεως κατὰ τῆς αὐτῆς διοικητικῆς πράξεως τοῦ νομάρχου.

5. Οὕτως εἶχεν ἡ καπάστασις. Ἐξεταστέον ἤδη ἂν ἡ ἐφαρμοσθεῖσα ἀπὸ τοῦ 1955 μέχρι τοῦ 1970 νομοθεσία ὑπῆρξεν ἐπιτυχὴς ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ἐπιτεύξεως οὐσιαστικῆς ἀποκεντρώσεως. Κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἄποψιν τῆς ἐνεργοῦ διοικήσεως, ἡ νομοθεσία ἐκείνη ὑπῆρξε μὲν καλὸν ἔργον, ἀλλὰ συντόμως ἐφαλκιδεύθη, ἴσως ἐπειδή, ὡς ἐλέχθη, ὡδήγει εἰς μεταβίβασιν ἐξουσίας ἀπὸ τοῦ κέντρου εἰς τὴν περιφέρειαν καὶ συνεπῶς ἐμείωνε τὴν ἄμεσον πολιτικὴν ἐπέμβασιν αὐτοῦ καὶ ἀπεδυνάμωνε τὸν ἀντιδρῶντα μανδαρινισμόν. Πράγματι, πολλαὶ ἐκ τῶν μεταβιβασθεισῶν ἁρμοδιοτήτων σὺν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου ἀνεκλήθησαν ἀντὶ νὰ πολλαπλασιασθοῦν. Ἡ πρόθεσις ὑπενομεύθη καὶ ἀντὶ παροχῆς εὐρείας ἀποκεντρώσεως, ἡ ἀποπνικτικὴ ἀγκάλη τοῦ συγκεντρωτισμοῦ κατεκράτησε μὲ πάθος φιλαργύρου, ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν κεντρικῶν ὑπηρεσιῶν, ἁρμοδιότητας ἀμέσως συνδεομένας πρὸς τὴν ἐν τῇ περιφερείᾳ ἄσκησιν τῆς διοικήτεως, τηλεκατευθύνουσα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὰς κατὰ τὴν χώραν ὑπηρεσίας. Ἀνεξαρτήτως ὅμως τούτου, παρημελήθη καὶ ἡ ἐπιβαλλομένη πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ εἰσαχθέντος συστήματος ὀργάνωσις τῆς κεντρικῆς καὶ τῆς περιφερειακῆς διοικήσεως, ἡ ἐπαρκὴς στελέχωσις τῆς περιφερείας καὶ ἡ συνδεδυασμένη οἰκονομικὴ ἀποκέντρωσις. Αἱ κατὰ τόπους ὑπηρεσίαι τῶν διαφόρων ὑπουργείων, ἂν καὶ ἔπαυσαν νὰ ὑπάγωνται διοικητικῶς εἰς τὰς ἀνωτέρας περιφερειακὰς ἀρχὰς τοῦ κλάδου των, παρέμειναν ἐν τῇ οὐσίᾳ συνδεδεμέναι μὲ αὐτὰς καὶ μὲ τὰ ὑπουργεῖα των, μὴ ὑπαχθεῖσαι ὀργανικῶς ὑπὸ τὸν νομάρχην. Ὁ νομάρχης ἐξηκολούθησε νὰ θεωρῆται ἀπὸ πάντας συνδεδεμένος μόνον μὲ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν, ἐνῷ ἐκαλεῖτο νὰ ἀσκήσῃ διϋπουργικὰ καθήκοντα.

Περὶ ἐπιτελικῶν ὑπηρεσιῶν εἰς τὸ κέντρον καὶ τὴν περιφέρειαν οὐδεὶς λόγος. Ἡ ἔννοια τοῦ ἐπιτελείου ἦτο, καὶ ἴσως διὰ πολλοὺς εἶναι ἀκόμη, ἄγνωστος. Οὐδεὶς λόγος, ἐπίσης, περὶ οἰκονομικῆς ἀποκεντρώσεως.

Κατ' ἀκολουθίαν δὲν εἶναι παράδοξον ὅτι καὶ ὁ νόμος 3200 δὲν συνετέλεσε σοβαρῶς εἰς τὴν αὐτοδιοίκησιν τῶν ὑποθέσεων τοῦ νομοῦ καὶ δὲν ἐπηύξησε καθ' ὅσον ἐπεδιώκετο τὴν «κοινὴν εὐδαιμονίαν», ὡς χαρακτηριστικῶς ὥριζε τὸ παλαιὸν ἐκεῖνο, ἀλλὰ σπουδαῖον, Διάταγμα τοῦ 1845.

6. Ἡ Στρατιωτικὴ Ἐπανάστασις ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους αὐτῆς διέγνωσεν εὐστόχως ὅτι ἡ ἀποκέντρωσις τῆς διοικήσεως θὰ ἐπιτευχθῇ ἐν τοῖς πράγμασι :

Π ρ ῶ τ ο ν : Ὅταν ἐξασφαλισθῇ ὑπὸ τοῦ Νομάρχου κυρίου φορέως τῆς ἀποκεντρώσεως ὁ πλήρης συντονισμὸς τῶν δραστηριοτήτων τῶν ποικίλων κλάδων τῆς Διοικήσεως ἐν τῷ νομῷ.

Δ ε ύ τ ε ρ ο ν : Ὅταν ἀναπτυχθῇ ἡ ὀργάνωσις τῶν περιφερειακῶν ὑπη-

ρεσιῶν εἰς τὸ προσῆκον ἐπίπεδον καὶ πλαισιωθῇ ὁ νομάρχης μὲ τὸ ἀναγκαῖον εἰς ἀριθμὸν καὶ ἐπαγγελματικὴν ἱκανότητα καὶ γενικωτέραν κατάρτισιν προσωπικόν, ἐπιτελικὸν καὶ ἐκτελεστικόν, πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ ὁσημέραι αὐξανομένου φόρτου τρεχούσης ἐργασίας, πολλῷ δὲ μᾶλλον διὰ τὴν αὐτεπάγγελτον ἐνέργειαν καὶ δρᾶσιν τὴν ὁποίαν ἀπαιτοῦν πολλαὶ σημαντικοῦ περιεχομένου ἁρμοδιότητες αὐτοῦ, καὶ κυρίως ἡ βασικὴ ἀποστολὴ αὐτοῦ ὡς ἐκπροσώπου τῆς κυβερνήσεως.

Τρίτον : Ὅταν κυριαρχήσῃ πνεῦμα εὐρυτάτης μεταβιβάσεως ἀποφασιστικῶν ἁρμοδιοτήτων ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἀποκέντρωσιν τῆς ἀναπτυξιακῆς προσπαθείας καὶ ἁπλουστευθοῦν αἱ διαδικασίαι πρὸς ἀποφυγὴν ἐμπλοκῶν τῶν ὑποθέσεων εἰς τὸν γραφειοκρατικὸν ἱστόν.

Ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις, γνωρίζουσα τὰς βασικὰς ἀτελείας τοῦ παρελθόντος, προέβη εἰς μακρὰν καὶ ἐμπεριστατωμένην διερεύνησιν τῶν ἐφικτῶν λύσεων καὶ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Διοικήσεως ἀνθρώπινον δυναμικὸν καὶ τὰ ὑπάρχοντα μέσα, μὲ πίστιν, δύναμιν καὶ ἀποφασιστικότητα, ἐβάδισε σταδιακῶς, ἀλλὰ σταθερῶς, πρὸς τὴν προώθησιν τῆς ἀποκεντρώσεως εἰς τὸν μείζονα δυνατὸν βαθμόν.

7. Κατόπιν μακρᾶς μελέτης κατέληξεν εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ Ν. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 532 τῆς 29ης Ἀπριλίου 1970 περὶ συμπληρώσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως.

Διὰ τοῦ ἐν λόγῳ Ν. Δ/τος :

Πρῶτον : Ἐπεδιώχθη ἡ ἀναδιοργάνωσις τῆς Διοικήσεως, κεντρικῆς καὶ περιφερειακῆς.

Δεύτερον : Ὁ νομὸς διετηρήθη ὡς βασικὴ μονὰς τῆς περιφερειακῆς διοικήσεως, δοθέντος ὅτι ἡ νομαρχιακὴ διοίκησις ἔχει παγιωθῇ εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ πολίτου, εἶναι δὲ ἐνηρμονισμένη καὶ πρὸς τὸ ἰσχῦον σύστημα τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

Τρίτον : Ἀνεμορφώθησαν αἱ δευτεροβάθμιοι περιφερειακαὶ ἀρχαὶ τῶν ὑπουργείων εἰς διανομαρχιακὰς ὑπηρεσίας. Πρὸς ἐπιβολὴν ἁπλῆς καὶ ἐνιαίας ὀργανώσεως ἐπὶ τῆς ἀνορθοδόξου, ἂν μὴ χαώδους, χωροταξίας τῆς διοικήσεως ὡρίσθη ὅτι αὗται δὲν δύνανται νὰ εἶναι πλείονες τῶν ἑπτὰ καθ' ἅπασαν τὴν ἐπικράτειαν καὶ δι' ἕκαστον ὑπουργεῖον. Εἰς τὰς ἐν λόγῳ ὑπηρεσίας ἀνετέθη ὁ προγραμματισμὸς τῆς οἰκονομικῆς καὶ τῆς γενικωτέρας ἀναπτύξεως τῆς «περιφερείας», περιοχῆς εὐρυτέρας τοῦ νομοῦ, προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 120 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος. Ἐπίσης ἀνετέθη εἰς αὐτὰς ἡ τεχνικὴ ἐποπτεία καὶ καθοδήγησις τῶν ἀντιστοίχων νομαρχιακῶν ὑπηρεσιῶν ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ ἔργου των, ὡς καὶ ἡ διαχείρισις τῶν διανομαρχιακῶν ὑποθέσεων, δηλαδὴ τῶν κοινῶν ὑποθέσεων πλειόνων νομῶν.

Ἐκ τοῦ ὅλου πνεύματος τοῦ Ν. Δ/τος διεφάνη σαφῶς ἡ πρόθεσις πρὸς ὀργάνωσιν ἐνιαίας μεγάλης διοικητικῆς μονάδος, μεγαλυτέρας τῆς νομαρχίας, διὰ συνενώσεως τῶν παραλλήλως καὶ αὐτοτελῶς δρωσῶν διανομαρχιακῶν ὑπηρεσιῶν. Διὸ καὶ ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1971 ἀνετέθη προσωρινῶς ὁ

συντονισμός, ἡ παρακολούθησις καὶ ἐποπτεία αὐτῶν εἰς ἑπτὰ «συνεργάτας» τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Ἡ ρύθμισις αὕτη ἐπαγιοποιήθη διὰ τοῦ τελευταίου νόμου ὑπ' ἀριθ. 957 τοῦ 1971 περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων, διὰ τοῦ ὁποίου ἱδρύθησαν ἑπτὰ περιφερειακαὶ διοικήσεις μὲ ἐπικεφαλῆς ὑφυπουργούς.

8. Τὸ Ν.Δ. 532 ἐκαινοτόμησεν εἰς πολλὰ σημεῖα. Εἰδικώτερον ὥρισεν ὅτι διὰ διαταγμάτων ἐκδιδομένων ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του θὰ καθωρίζοντο δι' ἕκαστον τῶν ὑπουργείων αἱ ἁρμοδιότητες αἵτινες θὰ διετηροῦντο ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑπὲρ τῶν οἰκείων ὑπουργῶν ἢ τῶν προϊσταμένων τῶν κεντρικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ὑπουργείων, ἀφ' ἑτέρου ὑπὲρ τῶν διανομαρχιακῶν ὑπηρεσιῶν. Ἐπίσης ὅτι ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἐν λόγῳ διαταγμάτων ἡ ἄσκησις τῶν κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἰσχυούσας διατάξεις ἀποφασιστικῶν ἁρμοδιοτήτων τῶν ὑπουργῶν, πλὴν τῶν διατηρηθεισῶν ὑπὲρ αὐτῶν καὶ τῶν διανομαρχιακῶν ὑπηρεσιῶν, ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν νομάρχην. Τὰ διατάγματα ἐξεδόθησαν καὶ οἱ τομεῖς τῶν ἁρμοδιοτήτων κατέστησαν σαφεῖς.

Ἰδιαιτέρως ἐπισημαίνομεν τὴν διάταξιν τοῦ Ν.Δ. 532 καθ' ἣν ἅπασαι αἱ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἁρμοδιότητες τῶν περιφερειακῶν ἀρχῶν νομαρχιακοῦ ἐπιπέδου, δηλαδὴ τῶν νομαρχιακῶν ὑπηρεσιῶν, μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἐπὶ μέρους διαταγμάτων, περὶ τῶν ὁποίων μόλις σᾶς ὡμίλησα, ἀνήκουν εἰς τὸν Νομάρχην καὶ ὄχι πλέον εἰς αὐτάς. Αἱ ὑπηρεσίαι αὗται δὲν θὰ ἐνεργοῦν ἐφεξῆς αὐτοδυνάμως καὶ ἀνεξαρτήτως, ἀλλ' ἐντολῇ νομάρχου, ἐπιτυγχανομένου οὕτω νομικῶς καὶ οὐσιαστικῶς τοῦ ἐπιδιωκομένου συντονισμοῦ.

Ἐξόχως σημαντικὴ εἶναι καὶ ἑτέρα διάταξις τοῦ Ν.Δ. καθ' ἣν ἅπασαι αἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ νομοῦ διοικητικαὶ ὑπηρεσίαι νομαρχιακοῦ ἐπιπέδου ἀποτελοῦν ἐφεξῆς ὀργανικὰς ὑπηρεσίας τῆς νομαρχίας, νοουμένης ἐφεξῆς ὡς ἑνιαίας περιφερειακῆς ἀρχῆς, περιλαμβανούσης τὸ σύνολον τῶν ἐπὶ μέρους νομαρχιακῶν ὑπηρεσιῶν.

Τὰ δύο ταῦτα μέτρα ὑπῆρξαν τῷ ὄντι ἐπαναστατικὰ καὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῆς διοικητικῆς ἀλλαγῆς τὴν ὁποίαν ἐπηγγέλθη καὶ πραγματοποιεῖ ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις.

9. Ἀξίζει τὸν κόπον νὰ ἐξηγηθῇ διατὶ ἐπεσημάνθη ἰδιαιτέρως ἡ σημασία τῆς διατάξεως καθ' ἣν πᾶσαι αἱ ἁρμοδιότητες τῶν ἐπὶ μέρους ὑπηρεσιῶν θεωροῦνται ἐφεξῆς ὡς ἀνήκουσαι εἰς τοὺς νομάρχας. Ἰδοὺ διατί. Αἱ ἁρμοδιότητες μετεβιβάζοντο μέχρι τοῦδε καὶ πρὸς τοὺς νομάρχας, ἀλλά, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἀπ' εὐθείας πρὸς τὰ ἐν τοῖς νομοῖς περιφερειακὰ ὄργανα τῶν ὑπουργείων. Τοῦτο ἐδημιούργει τὴν ἐντύπωσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν τάσιν, αὐτοτελείας τῶν νομαρχιακῶν ὑπηρεσιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐθεώρουν ἑαυτὰς ὡς «ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ νόμου» ἢ «κατ' ἐκχώρησιν τοῦ ὑπουργείου των» ἁρμοδίας πρὸς λῆψιν ἀποφάσεων, καί, τρόπον τινά, διέφευγον τὸν συντονισμὸν καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ νομάρχου. Ἡ τάσις αὕτη καὶ ἡ συναφὴς νοοτροπία ἔπρεπε νὰ ἐξοβελισθοῦν.

Ἐχρειάζετο πρὸς τοῦτο χαλυβδίνη θέλησις πρὸς βαθεῖαν τομήν. Πολὺ θάρρος, κῦρος καὶ ἰσχὺς εἰς τὴν κορυφήν. Καὶ ὑπῆρξαν.

Ἀληθὲς εἶναι βεβαίως ὅτι καὶ ὑπὸ τῆς προϊσχυούσης νομοθεσίας ὡρίζετο «ὅτι ὁ νομάρχης προΐσταται πασῶν τῶν ἐν τῷ νομῷ, πλὴν τῶν δικαστικῶν, ἀρχῶν, ἀσκεῖ ἐποπτείαν καὶ ἔλεγχον ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν καὶ συντονίζει τὰς ἐνεργείας τούτων συμφώνως πρὸς τὰς γενικὰς γραμμὰς τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς», δοθέντος ὅτι οὗτος εἶναι ἀφ' ἑνὸς μὲν διοικητὴς τοῦ νομοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν περιοχήν του. Ἐν τούτοις ἡ ἐπιταγὴ αὕτη τοῦ νόμου παρέμενεν εἰς τὴν πραγματικότητα ἄνευ οὐσιαστικοῦ περιεχομένου, διότι, ἐπαναλαμβάνω, αἱ περιφερειακαὶ ὑπηρεσίαι τῶν διαφόρων ὑπουργείων ἐθεώρουν ἑαυτὰς οὐχὶ ὡς ὑπηρεσίας τῆς νομαρχίας, ἀλλὰ ὡς ὑπηρεσίας τῶν ὑπουργείων των π α ρ ὰ τ ῷ ν ο μ ά ρ χ η. Ὡς ἐκ τούτου ἡ ἐπικοινωνία αὐτῶν μετὰ τοῦ «ὑπουργείου των» ἐπραγματοποιεῖτο ἀπ' εὐθείας, συχνάκις δὲ καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ νομάρχου, ἡ μετὰ τοῦ ὁποίου σχέσις ἦτο ἐν πολλοῖς χαλαρά.

Ἡ ἀπαράδεκτος αὕτη κατάστασις ἀνετράπη, καὶ νομικῶς, ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς συντονισμένης ὀργανώσεως καὶ τῆς κατευθύνσεως, ἐν ἑνότητι διοικήσεως, τῶν νομαρχιακῶν δραστηριοτήτων. Ὁ νομάρχης κατέστη οὕτω πράγματι διϋπουργικὸν ὄργανον, περιφερειακὴ δὲ ἀρχὴ ἑκάστου τῶν ὑπουργείων ἡ «νέα» νομαρχία. Τὸ νέον ὀργανόγραμμα τῶν νομαρχιῶν εἰκονίζει ἐναργῶς τὴν βούλησιν τοῦ νομοθέτου. Τὸ μέτρον ἀποτελεῖ ἀληθῶς μέγαν σταθμὸν εἰς τὴν διοικητικήν μας ἱστορίαν.

10. Ἡ ἔκδοσις τοῦ Ν.Δ. 532 ἠκολουθήθη κατὰ Νοέμβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑπὸ κοινῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ τῆς προσωρινῆς ὀργανώσεως τῶν περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ὑπουργείων (διανομαρχιακῶν καὶ νομαρχιακῶν), ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπὸ διαταγμάτων περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τῶν οἰκείων ὑπουργῶν ἢ τῶν προϊσταμένων τῶν κεντρικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ὑπουργείων καὶ ὑπὲρ τῶν διανομαρχιακῶν ὑπηρεσιῶν ἁρμοδιοτήτων. Πᾶσα ἄλλη ἁρμοδιότης θεωρεῖται μεταβιβασθεῖσα εἰς τοὺς νομάρχας.

Κατὰ μῆνα Αὔγουστον τοῦ 1971 ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὡς Ὑπουργοῦ τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως ὡς Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κοινὴ ἐγκύκλιος διαταγὴ περὶ ὀργανώσεως τῶν νομαρχιῶν. Δι' αὐτῆς καθωρίσθησαν τὰ πλαίσια μεταβατικῆς ὀργανώσεως τῆς νομαρχίας ὡς ἑ ν ι α ί α ς διοικητικῆς μονάδος καὶ ἡ ἐσωτερικὴ ἀναδιάρθρωσις αὐτῆς.

Ἰδιαιτέρως ἐπισημαίνεται ὅτι παρ' ἑκάστῃ Νομαρχίᾳ συνεστήθη ὑπηρεσία προγραμματισμοῦ καὶ ἴδιον τμῆμα οἰκονομικῆς διοικήσεως, ὡς ἔμβρυα γενικοῦ ἐπιτελικοῦ ὀργάνου.

Ἡ κατὰ ταῦτα ὀργάνωσις εἶναι προσωρινὴ καὶ δοκιμαστική, ὥστε μετὰ τὴν πάροδον ὡρισμένου χρόνου νὰ συναχθοῦν συμπεράσματα διὰ νὰ καταλήξωμεν εἰς πλέον ὁριστικὰς λύσεις. Μὴ λησμονῆτε, Κύριοι, ὅτι ἡ Διοίκησις δὲν

ἀποσκοπεῖ μόνον εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς νομοθεσίας ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς κατὰ περίπτωσιν παρεχομένης διακριτικῆς εὐχερείας. Πέραν τούτου ἔχει δυναμικὸν περιεχόμενον, συγκεκριμενοποιούμενον μεταξὺ ἄλλων καὶ εἰς τὴν ἀναπτυξιακὴν πρωτοβουλίαν τῶν εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν. Κατὰ ταῦτα ἡ ἐνεργὸς Διοίκησις, ζῶσα καὶ δρῶσα πρὸς ὑπηρέτησιν τῶν ἐξελισσομένων κοινωνικῶν ἀναγκῶν, πρέπει συνεχῶς νὰ ἐκσυγχρονίζηται. Τότε μόνον ἀποδίδει καὶ τότε μόνον ἐπιτυγχάνει τοὺς στόχους της.

Ἀναλόγως πως, πάντοτε δὲ μεταβατικῶς, ὠργανώθησαν καὶ τὰ ἐπιτελεῖα τῶν περιφερειακῶν διοικήσεων δι' ἀπορροφήσεως εἰς αὐτὰ τῶν διανομαρχιακῶν ὑπηρεσιῶν, δηλαδὴ τῶν ἀρχῶν αἵτινες ἐξεπροσώπουν μέχρι τότε τὰ ὑπουργεῖα εἰς εὐρυτέρας τοῦ νομοῦ περιφερείας, ὡς δευτεροβάθμια ἢ τριτοβάθμια πρὸς τὰ τότε ὄργανα αὐτῶν.

Τέλος διὰ προσφάτως ἐκδοθέντων διαταγμάτων πρὸς ὑλοποίησιν παρασχεθείσης ἐπίσης ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 532 κατευθυντηρίου ἐπιταγῆς πρὸς περαιτέρω ἀποκέντρωσιν, μετεβιβάσθησαν εἰς τοὺς περιφερειακοὺς διοικητάς, τοὺς νομάρχας καί τινας ἄλλας περιφερειακὰς ἀρχὰς τῆς περιοχῆς τῆς τέως διοικήσεως πρωτευούσης, ἐκτεταμέναι ἁρμοδιότητες, διὰ τῶν ὁποίων διηυρύνθη σοβαρῶς ὁ κύκλος τῶν ἁρμοδιοτήτων καὶ δραστηριοτήτων αὐτῶν.

11. Ἐν περιλήψει, αὐτὴ ὑπῆρξεν ἡ ἱστορικὴ συμβολὴ τῆς Ἐπαναστάσεως εἰς τὴν διοικητικὴν ἀποκέντρωσιν ἐντὸς τῆς πρώτης πενταετίας αὐτῆς. Οἱ φορεῖς τῆς μεταβολῆς ὑπὸ τὴν ἔμπνευσιν καὶ παρώθησιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἔπραξαν τὸ χρέος των διὰ τῆς τοποθετήσεως τῶν θεμελίων τοῦ νέου οἰκοδομήματος τῆς διοικητικῆς ὀργανώσεως τῆς περιφερείας. Τὸ οἰκοδόμημα ὅμως αὐτὸ πρέπει νὰ ζήσῃ. Καὶ δι' αὐτὸ χρειάζεται ἡ ὁλόψυχος σύμπραξις τοῦ λειτουργοῦ του, τοῦ δημοσίου λειτουργοῦ, καὶ ἡ κατανόησις καὶ ἡ καλὴ προαίρεσις τοῦ πολίτου. Καὶ ἡ Ἐπανάστασις δικαιοῦται νὰ τὰς ἀναμένῃ. Δικαιοῦται ἡ Πολιτεία νὰ ἀναμένῃ ἀπὸ τὸν δημόσιον λειτουργόν, τὸν ἀξιωματικὸν τῆς πολιτικῆς διοικήσεως, τὴν βαθεῖαν συνείδησιν τῆς ἀποστολῆς του, ἐθνικῆς τῷ ὄντι, διὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ εἶναι ὑπερήφανος ὡς ὑπηρετῶν τὸ σύνολον καὶ ὄχι τὸν ἕνα, καὶ τὴν πλήρη κατανόησιν τοῦ γεγονότος ὅτι εὑρίσκεται οἱονεὶ ἐν συνεχεῖ ἐμπολέμῳ καταστάσει μὲ ἐχθρὸν τὴν ὑπανάπτυξιν καὶ τὴν ἀδράνειαν τῆς διοικήσεως, τὴν παραλύουσαν τὴν κοινωνικὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀνοδικὴν πορείαν τοῦ Ἔθνους.

Δικαιοῦται νὰ ἀναμένῃ τὸν πλήρη σεβασμὸν αὐτοῦ πρὸς τὸν Νόμον, τὸν ἐπιβάλλοντα εἰς τὴν κοινωνίαν τὴν τάξιν καὶ ἐξασφαλίζοντα τὸ κράτος δικαίου, δικαιοῦται νὰ ἀναμένῃ καὶ νὰ ἀπαιτῇ τὴν τιμίαν καὶ εὐσυνείδητον ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του, ὡς προβλέπει ἄλλωστε καὶ ὁ ὅρκος, τὸν ὁποῖον ἐδώκαμεν ὅλοι ὅταν εἰσήλθομεν εἰς τὴν οἰκογένειαν τῆς Διοικήσεως. Δικαιοῦται ὑπὲρ ἄλλο τι νὰ ἀναμένῃ καὶ νὰ ἀπαιτῇ τὴν βαθεῖαν προσήλωσιν καὶ πίστιν πρὸς τὰ ἰδανικὰ τοῦ Γένους καὶ τὴν μεγάλην ἰδέαν τῆς Πατρίδος, τὴν ὁποίαν ὑπηρετοῦμεν εὐθέως, ὑπηρετοῦντες μὲ ὑψηλόφρον πνεῦμα καὶ δυναμισμὸν τὴν Διοίκησιν, μαχηταὶ γενναῖοι καὶ ἱκανοὶ εἰς προκεχωρημένας γραμμὰς τῆς

μεγάλης μάχης τῆς ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως τὴν ὁποίαν δίδει ἡ Ἐπανάστασις τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967.

Καὶ ἀπὸ τὴν πολίτην, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν πνευματικὴν ἡγεσίαν καὶ τὰς παραγωγικὰς τάξεις δικαιοῦται νὰ ἀναμένῃ ἡ Πολιτεία κατανόησιν καὶ συμπαράστασιν εἰς τὴν καταβαλλομένην ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἀναγεννητικὴν προσπάθειαν διὰ τῆς ἀποκεντρώσεως τῆς διοικητικῆς ἐνεργείας.

Δικαιοῦται νὰ ἀναμένῃ τὸ Μέτρον καὶ τὴν ὑποταγὴν εἰς τὸν Νόμον καὶ τὸ Γενικὸν Συμφέρον, πολικὸν ἀστέρα τῆς διοικητικῆς πολιτικῆς.

Κύριοι, ἡ πρώτη πενταετία ὑπῆρξε λίαν πλουσία εἰς σπορὰν καὶ πλέον αὐτῆς. Ἂς ἐργασθῶμεν τώρα μεθοδικῶς καὶ ἐντατικῶς διὰ νὰ προσφέρωμεν κατὰ τὴν ἀρχομένην δευτέραν πενταετίαν εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν τοὺς καρποὺς τῆς μεγάλης προσπαθείας ὡς ὡραματίσθη αὐτὴν ἡ Ἐπανάστασις καὶ ἐσχεδίασεν ὁ Ἀρχηγός της.

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΗΣ Ε. Δ. Κ. Ε. ΠΡΟΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ ΚΑΙ ΑΡΧΑΣ

Ε.Δ.Κ.Ε.
'Αριθ. Πρωτ. 595 'Εν 'Αθήναις τῇ 12 'Απριλίου 1972

«Σύγκλησις Συνεδρίου 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος».

Πρὸς ἅπαντας τοὺς Δημάρχους τῆς 'Ελλάδος καὶ τοὺς παρὰ τῇ 'Ενώσει κατὰ Νομοὺς ἐκπροσώπους τῶν Κοινοτήτων, Προέδρους Κοινοτήτων

'Αξιότιμε κύριε Συνάδελφε,

Συνῳδὰ τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ Α.Ν. 477/1968 «περὶ συστάσεως 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος», τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς ἡμετέρας 'Ενώσεως διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2185/7.12.1971 ἀποφάσεως αὐτοῦ, ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1269/94/18.1.1972 ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, ὥρισεν ὡς ἡμέραν συγκλήσεως τοῦ Συνεδρίου τῆς ἡμετέρας 'Ενώσεως τοῦ ἔτους 1972 τὴν 13ην – 16ην Μαΐου 1972, ὡς τόπον δὲ τὴν πόλιν τῆς 'Αλεξανδρουπόλεως.

Κατόπιν τούτου ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς, ὅπως παραστῆτε εἰς τὸ ὡς ἄνω Συνέδριον τὴν 13ην Μαΐου ἐ.ἔ., ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 8.30' π.μ., ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς 'Επαγγελματικῆς Τεχνικῆς Σχολῆς (Καλλιθέα), πρὸς συζήτησιν καὶ λῆψιν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τοῦ Συνεδρίου διαλαμβανομένων θεμάτων.

Εἰς τὰ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τοῦ Συνεδρίου ἀναφερόμενα θέματα, παρακαλοῦμεν, ὅπως, ἐὰν οἱ κ.κ. Σύνεδροι ἔχωσι προτάσεις γενικῆς μόνον σημασίας, διατυπώσωσι ταύτας ἐγγράφως εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς 'Ενώσεως, προκειμένου νὰ ἐπεξεργασθῇ ταύτας ἡ εἰδικὴ ἐπὶ τῶν προτάσεων 'Επιτροπὴ τοῦ Συνεδρίου, ἡ ὁποία θὰ διατυπώσῃ τὴν Ἔκθεσιν ταύτης, ἐὰν τοῦτο κρίνῃ ἀναγκαῖον.

Οἱ κ.κ. Σύνεδροι ὑποβάλλοντες προτάσεις τινὰς δέον ὅπως προπαρασκευασθῶσιν ἵνα ὑποστηρίξωσι ταύτας καὶ προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τούτου.

Εἰς τὸ Συνέδριον θὰ μετάσχωσιν ἅπαντες οἱ Δήμαρχοι, καὶ ὁ ἐξ ἑκάστου Νομοῦ μετέχων Πρόεδρος Κοινότητος εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος, ἤτοι 256 Δήμαρχοι καὶ 52 Πρόεδροι Κοινοτήτων, ὡς καὶ ἁρμόδιοι ὑπηρεσιακοὶ παράγοντες τοῦ 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν.

Ἡ μετάβασις τῶν κ.κ. Συνέδρων εἰς Ἀλεξανδρούπολιν θὰ γίνῃ διὰ τῶν μέσων συγκοινωνίας τῆς ἐκλογῆς τούτων, ἄνευ δηλαδὴ οἱασδήποτε μεσολαβήσεως τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος. Συγκοινωνιακὰ μέσα διὰ Ἀλεξανδρούπολιν διαθέτουν: Ἡ Ὀλυμπιακὴ Ἀεροπορία, ὁ Ὀργανισμὸς Σιδηροδρόμων Ἑλλάδος καὶ τὸ 7ον ΚΤΕΥΑ.

Εἰς τὴν Ἀλεξανδρούπολιν οἱ κ.κ. Σύνεδροι δέον ὅπως εὑρίσκωνται μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς 12ης Μαΐου ἐ.ἔ., δοθέντος ὅτι ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου ὡρίσθη διὰ τὴν 8.30′ π.μ. τῆς 3ης Μαΐου. Οἱ κ.κ. Σύνεδροι παρακαλοῦνται ὅπως προσέλθωσι εἰς τὸ Συνέδριον ἄνευ συνοδῶν, ἐλλείψει ἐπαρκῶν ἐν Ἀλεξανδρουπόλει κλινῶν.

Τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἡ ἡμερησία ἐκτὸς ἕδρας ἀποζημίωσις τῶν μὲν μελῶν τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος θὰ βαρύνωσι τὸν προϋπολογισμὸν αὐτῆς, τῶν δὲ λοιπῶν θὰ βαρύνωσι τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ οἰκείου ὀργανισμοῦ, οἰκονομικοῦ ἔτους 1972. Ταῦτα δύνανται νὰ καταβληθῶσιν, ἐπὶ τῇ βάσει ἐντάλματος προπληρωμῆς, συμφώνως τοῖς κεκανονισμένοις. Αἱ ἡμέραι ἐκτὸς ἕδρας θὰ καθορισθῶσιν ὑπὸ τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως ἐξ Ἀλεξανδρουπόλεως.

Διὰ τὴν ἐν Ἀλεξανδρουπόλει διαμονὴν τῶν κ.κ. Συνέδρων θέλει μεριμνήσει ἡ ἡμετέρα Ἕνωσις, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ κ. Δημάρχου Ἀλεξανδρουπόλεως.

Ἅμα τῇ ἀφίξει τῶν κ.κ. Συνέδρων εἰς Ἀλεξανδρούπολιν, παρακαλοῦνται οὗτοι ὅπως παρουσιασθῶσιν εἰς τὸ Δημαρχεῖον Ἀλεξανδρουπόλεως (πλατεῖα Γράμμου – Βίτσι), ἔνθα θὰ παραλάβωσι φάκελλον περιέχοντα ὅλα τὰ διὰ τὸ Συνέδριον ἀπαραίτητα (μπλόκ, προσκλήσεις γευμάτων, πολυγραφημένα ἀντίτυπα τῶν ὁμιλιῶν, πρόγραμμα ἐργασιῶν κλπ.) καὶ θὰ πληροφορηθῶσι περὶ τοῦ Ξενοδοχείου καταλύσεώς των, εἰς ὃ θὰ συνοδεύσωσι τούτους ἄλκιμοι καὶ πρόσκοποι, ἐπὶ τούτῳ διατεθέντες ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου Ἀλεξανδρουπόλεως.

Ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν κ.κ. Συνέδρων ἐπὶ τῶν ἐν τῷ προγράμματι ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου ὁριζομένων, ἅτινα θὰ τηρηθῶσιν ἐπακριβῶς. Ἐν περιπτώσει ἐνδεχομένης τινὸς μεταβολῆς, θὰ ὑπάρξῃ ἔγκαιρος δι' εἰδικῆς ἀνακοινώσεως τοῦ Προεδρείου τοῦ Συνεδρίου εἰδοποίησις.

Διὰ πᾶσαν ἀναγκαιοῦσαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Συνεδρίου πληροφορίαν, οἱ κ.κ. Σύνεδροι δέον ὅπως ἀπευθύνωνται εἰς τὴν Γραμματείαν τοῦ Συνεδρίου (Ἐπαγγελματικὴ Τεχνικὴ Σχολὴ) ἢ εἰς τὸ Δημαρχεῖον Ἀλεξανδρουπόλεως.

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. ἐκπρόσωποι, ὅπως φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων (μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς) τούτων, διὰ νὰ μὴ παρατηρηθῇ καθυστέρησις περὶ τὴν ἐκκαθάρισιν.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

1. «Διαρθρωτικὰ Προβλήματα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».
   Ὁμιλητής : ὁ κ. ΧΡ. ΦΛΩΡΙΔΗΣ, Δήμαρχος Θεσσαλονίκης.
2. «Προβλήματα Διοικήσεως τῶν Μεγάλων Ἀστικῶν Κέντρων».
   Ὁμιλητής : ὁ κ. ΚΩΝ. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Δήμαρχος Πατρέων.
3. «Χρηματοδότησις τῶν Ἐπενδύσεων καὶ Πιστωτικαὶ Διευκολύνσεις τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».
   Ὁμιλητής : ὁ κ. ΠΑΝ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ, Δήμαρχος Περιστερίου.
4. «Ἔσοδα τῶν Ἀστικῶν καὶ Ἀγροτικῶν Μονάδων Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Ἔκτασις, ἀποτελεσματικότης καὶ περιορισμός, ἀνάγκη ἐναρμονίσεως μετὰ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως. Δυναταὶ πηγαὶ ἐσόδων». Ὁμιλητής : ὁ κ. ΟΡΦ. ΤΖΑΝΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Δήμαρχος Αἰγάλεω.
5. «Ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις ὡς συντελεστὴς τῆς Οἰκονομικῆς καὶ Κοινωνικῆς Ἀναπτύξεως».
   Ὁμιλητής : ὁ κ. ΙΩΑΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΚΗΣ, Δήμαρχος Κομοτηναίων.
6. «Ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις καὶ Ἐπιχειρηματικὴ Δραστηριότης».
   Ὁμιλητής : ὁ κ. ΓΕΩΡΓ. ΒΡΟΥΧΟΣ, Δήμαρχος Ρόδου.
7. «Σχέσεις μεταξὺ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ Περιφερειακῆς Διοικήσεως (Περιφερειακῶν Διοικήσεων καὶ Νομαρχιῶν) ».
   Ὁμιλητής : ὁ κ. ΜΑΝΘ. ΒΕΡΓΩΝΗΣ, Δήμαρχος Ἀγρινίου.
8. «Προβλήματα Προσωπικοῦ καὶ Ἐκσυγχρονισμὸς τῶν Ὑπηρεσιῶν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων».
   Ὁμιλητής : ὁ κ. ΔΗΜ. ΑΡΧΟΝΤΑΚΗΣ, Δήμαρχος Ρεθύμνης.

Ε.Δ.Κ.Ε.
Ἀριθ. Πρωτ. 657 — Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἀπριλίου 1972

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2

Πρὸς ἅπαντας τοὺς κ.κ. Δημάρχους τῆς Χώρας καὶ τοὺς παρὰ τῇ Ἑνώσει τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος ἐκπροσώπους Προέδρους Κοινοτήτων

Ἀξιότιμοι κύριοι Συνάδελφοι,

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν Ὑμῖν, ὅτι ἡ Ἡμετέρα Ἕνωσις πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν Συνέδρων καὶ ὑπηρεσιακῶν παραγόντων, οἵτινες θὰ λάβουν μέρος εἰς τὸ συνερχόμενον ἀπὸ 13 – 16 Μαΐου ἐ.ἔ. Πανελλήνιον Συνέδριον Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἐν Ἀλεξανδρουπόλει, ἐδέσμευσεν ἀνάλογον ἀριθμὸν κλινῶν εἰς ξενοδοχεῖα τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως πρὸς καλυτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν κ.κ. Συνέδρων.

Μερικοὶ ὅμως ἐκ τῶν κ.κ. Δημάρχων καὶ Προέδρων Κοινοτήτων σπεύδουν νὰ κλείσουν δωμάτια εἰς τὰ κρατηθέντα διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἑνώσεως ξενοδοχεῖα μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐπέρχεται σύγχυσις ἡ ὁποία τελικῶς θὰ καταλήξῃ εἰς βάρος τῶν συνέδρων καὶ θὰ δημιουργήσῃ ταλαιπωρίας καὶ παράπονα.

Κατόπιν τούτου παρακαλοῦμεν Ὑμᾶς ὅπως, διὰ τὴν τακτοποίησίν σας εἰς τὰ ξενοδοχεῖα τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως, ἀπευθύνεσθε ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, διὰ μέσου τῆς ὁποίας θὰ γίνεται ἡ τακτοποίησίς σας εἰς τὰ ξενοδοχεῖα τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως, δεδομένου ὅτι ὑφίσταται περιωρισμένος ἀριθμὸς δωματίων.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Π.Ο.Τ.Α. — Τμῆμα Συντάξεων
Ἀριθ. Πρωτ. 29947/2743 Ἐν Ἀθήναις τῇ 24ῃ Ἀπριλίου 1972

«Τροποποίησις ἰσχυούσης περὶ χορηγίας Δημάρχων Νομοθεσίας».

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος
Ἐ ν τ α ῦ θ α

Σχετ.: (α) Ὑπ' ἀριθ. 552/14.4.1972 ὑμέτερον
(β) Σημείωμα Δημάρχου Κερατσινίου

Εἰς ἀπάντησιν ἐπὶ τοῦ ὑπερθεν (β) σχετικοῦ περὶ τοῦ ἐν περιλήψει θέματος, γνωρίζομεν τὰ κάτωθι :

Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 91/1943, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἰδίου Νόμου, διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ ἐπὶ τῆς χορηγίας δικαιώματος ἀπαιτεῖται ὑπηρεσία Δημάρχου ἑπτὰ (7) ἐτῶν καὶ ἓξ (6) μηνῶν.

Τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα εἶναι ἤδη πολὺ μικρόν, τὸ μικρότερον ἴσως ἐκ τῶν τεθεσπισμένων, εἰς τοὺς ἰσχύοντας σήμερον συνταξιοδοτικοὺς νόμους, ὥστε νὰ μὴ δικαιολογῆται περαιτέρω σμίκρυνσίς του, διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς προϋπηρεσίας τοῦ Δημοτικοῦ Συμβούλου καὶ τοῦ μονίμου ἢ ἐφέδρου ἀξιωματικοῦ ὡς δημιουργικῆς τοῦ ἐπὶ τῆς χορηγίας δικαιώματος.

Διὰ τὸν ἀνωτέρω λόγον τὸ ἐν λόγῳ αἴτημα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἱκανοποιηθῇ.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γεν. Διευθυντὴς
Θ. ΚΑΚΑΝΤΟΥΣΗΣ

Κοινοποίησις :
κ. Δήμαρχον Κερατσινίου.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Φορολογίας
Δ/νσεις 3η καὶ 7η
Ἀριθ. Πρωτ. Ε. 1411/435
Πολ. 102 Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἀπριλίου 1972

«Περὶ ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Χώρας».

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
Διεύθυνσιν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως — Ἐ ν τ α ῦ θ α
Κοινοποίησις Ἀποδέκτας Π.Δ.

Ἐξ ἀφορμῆς ὑποβληθέντος ἡμῖν ἐρωτήματος ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐν περιλήψει θέμα ὑπὸ τῆς Κοινότητος Ἐλευθερίου Νομοῦ Θεσ/νίκης, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

1. Διὰ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν.Δ. 703/1970 (ΦΕΚ 219/16.10.1970, τ. Α') «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἀφορωσῶν εἰς τὰ ἔσοδα τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὁρίζεται ὅτι οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους οἱ σύνδεσμοι τούτων ὡς καὶ ἡ Ἕνωσις Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος ἀπαλλάσσονται παντὸς δημοσίου, δημοτικοῦ, κοινοτικοῦ ἢ λιμενικοῦ φόρου ἀμέσου ἢ ἐμμέσου, δασμοῦ, τέλους χαρτοσήμου κλπ. καὶ ἀπολαύουν ἀνεξαιρέτως ἁπασῶν τῶν παρεχομένων εἰς τὸ Δημόσιον ἀτελειῶν καὶ προνομίων δικαστικῶν, διοικητικῶν καὶ δικονομικῶν, τῶν ἰσχυουσῶν ἀτελειῶν ἢ ἀπαλλαγῶν διὰ προγενεστέρων διατάξεων μὴ θιγομένων.

2. Διὰ τῆς προπαρατεθείσης διατάξεως σαφῶς καθιεροῦται γενική, ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ λοιπῶν ἐν αὐτῇ ἀναφερομένων νομικῶν προσώπων φορολογική, ἀπὸ παντὸς φόρου, ἀπαλλαγὴ περιλαμβάνουσα ἐπομένως καὶ τὸν φόρον κύκλου ἐργασιῶν, ὅστις εἰσπράττεται ἐν τοῖς Τελωνείοις ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων εἰδῶν.

3. Ἐξ ἄλλου διὰ τῆς διατάξεως τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν.Δ. 4486/1965 ὁρίζεται ὅτι, ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τῶν βιομηχανικῶν ἢ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων τῶν προερχομένων ἐκ πωλήσεως προϊόντων πρὸς δικαιουμένους ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν, ἐν περιπτώσει εἰσαγωγῆς ὑπὸ τῶν ἰδίων, ὁμοίων προϊόντων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

4. Κατ' ἀκολουθίαν οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους, οἱ σύνδεσμοι τούτων ὡς καὶ ἡ Ἕνωσις Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, ὡς πρόσωπα δικαιούμενα ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐν περιπτώσει εἰσαγωγῆς ὑπ' αὐτῶν εἰδῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, δικαιοῦνται ἀπαλλαγῆς καὶ ἐκ τοῦ ἐπιρριπτομένου εἰς βάρος των φόρου κύκλου ἐργασιῶν τοῦ ἄρθρ. 1 ἐδαφ. α' τοῦ Α.Ν. 660/1937 κατὰ τὴν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἀγορὰν ὁμοίων ἐγχωρίων προϊόντων.

5. Ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τῶν προϊόντων τῆς

ἐγχωρίου βιομηχανίας ἢ βιοτεχνίας τῶν διατιθεμένων εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τῆς Χώρας, τοὺς συνδέσμους αὐτῶν καὶ τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος θὰ παρέχηται ἐπὶ τῇ τηρήσει τῆς διαδικασίας, ἥτις ὁρίζεται ὑπὸ τῆς ὑπ' ἀριθ. Α. 13596/506 Πολ. 208/6.7.1971 Δ/γῆς μας περὶ διαδικασίας ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων ἐκ πωλήσεων εἰδῶν πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, ἧς ἀντίτυπον διαβιβάζομεν.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ι. Ν. ΚΟΥΛΗΣ

Ε.Δ.Κ.Ε.
Ἀριθ. Πρωτ. 398 Ἐν Ἀθήναις τῇ 18ῃ Μαρτίου 1972

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
Διεύθυνσιν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως
Ἐ ν τ α ῦ θ α

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσωμεν Ὑμῖν συνημμένως ἀντίγραφον τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3425/8.3.1972 ἐγγράφου τοῦ Δήμου Σερρῶν πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἕνωσιν, σχετικῶς μὲ τὴν χαρτοσήμανσιν αἰτήσεων καὶ ἀδειῶν χρήσεως πεζοδρομίων, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 3 παρ. 7 καὶ 5 παρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 703/1970, καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως γνωρίσητε ἡμῖν τὰς ἡμετέρας ἀπόψεις ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, πρὸς ἐνημέρωσιν ἐκτὸς τοῦ ἐρωτῶντος Δήμου καὶ ἑτέρων ἐνδιαφερομένων διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο, Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Μετ' ἐξόχου τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΝΟΜΟΣ ΣΕΡΡΩΝ
ΔΗΜΟΣ ΣΕΡΡΩΝ
Ἀριθ. Πρωτ. 3425 Ἐν Σέρραις τῇ 9ῃ Μαρτίου 1972

«Σχετικῶς μὲ χαρτοσήμανσιν αἰτήσεων καὶ ἀδειῶν χρήσεως πεζοδρομίων».

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος
Ἀ θ ή ν α ς

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν, ὅπως γνωρίσητε ἡμῖν ἂν αἱ ὑποβαλλόμεναι εἰς τὸν Δῆμον αἰτήσεις, περὶ χορηγήσεως ἀδειῶν χρήσεως Πεζοδρομίου καὶ διενεργείας διαφημίσεως, ἐπεχουσῶν θέσιν δηλώσεως, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 3 παρ. 7 καὶ 5 παρ. 2 τοῦ Ν. Δ/τος 703/1970 ὡς καὶ αἱ χορηγούμεναι σχετικαὶ ἄδειαι ὑπόκεινται εἰς τὸ τέλος χαρτοσήμου ἢ οὔ.

Ὁ Δήμαρχος
ΔΗΜ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπ. Αὐτοδιοικήσεως
Τμῆμα Φορολογίας

Ἀριθ. Πρωτ. 28215 Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἀπριλίου 1972

«Χαρτοσήμανσις αἰτήσεων, ἀδειῶν χρήσεως πεζοδρομίων καὶ συστάσεως διαφημίσεων, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 3 παρ. 7 καὶ 5 παρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 703/1970».

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος
Ἐ ν τ α ῦ θ α

Εἰς ἀπάντησιν ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 398/18.3.1972 ὑμετέρου ἐγγράφου, περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, διαβιβάζομεν ἐν φωτοαντιγράφῳ τὸ ὑπ' ἀριθ. Ε. 3763/525/31.3.1972 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ἐξ οὗ προκύπτει ὅτι τόσον αἱ αἰτήσεις, ὅσον καὶ αἱ χορηγούμεναι ἄδειαι ὑπόκεινται εἰς πάγιον τέλος χαρτοσήμου πέντε (5) δραχμῶν ἀνὰ φύλλον, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 21 παρ. 1α καὶ 42 καὶ 24 παρ. 1 τοῦ Κώδικος χαρτοσήμου.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γεν. Διευθυντὴς
Θ. ΚΑΚΑΝΤΟΥΣΗΣ

Ε.Δ.Κ.Ε.
Ἀριθ. Πρωτ. 176 Ἐν Ἀθήναις τῇ 12ῃ Φεβρουαρίου 1972

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
Διεύθυνσιν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως
Ἐ ν τ α ῦ θ α

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσωμεν Ὑμῖν συνημμένως, ἀντίγραφον τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3814/17.11.71 ἐγγράφου τοῦ Δήμου Πολυχνίτου – Λέσβου πρὸς τὴν Ἡμετέραν Ἕνωσιν, ἀφορῶντος τὰς εἰσφορὰς παρελθόντων ἐτῶν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἐργατοτεχνιτῶν Δομικῶν καὶ Ξυλουργικῶν Ἐργασιῶν, τοῦ ἐν λόγῳ Δήμου.

Ἐπειδὴ τὸ θέμα εἶναι γενικὸν καὶ ἀφορᾷ οὐ μόνον τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας τοῦ Νομοῦ Λέσβου ἀλλὰ καὶ ὅλους τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, παρακαλοῦμεν ὅπως γνωρίσητε ἡμῖν τὰς ὑμετέρας ἀπόψεις ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, ἵνα ἐνημερώσωμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Μετὰ τιμῆς
Ἐντολῇ Προέδρου
Ὁ Διευθυντὴς ΕΔΚΕ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΤΣΟΣ

ΝΟΜΟΣ ΛΕΣΒΟΥ
ΔΗΜΟΣ ΠΟΛΥΧΝΙΤΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 3814 Ἐν Πολυχνίτῳ τῇ 27ῃ Νοεμβρίου 1971

«Εἰσφοραὶ π.ἔ. ὑπὲρ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἐργατοτεχνιτῶν Δομικῶν καὶ Ξυλουργικῶν Ἐργασιῶν».

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος
Ἀθήνας

Τὸ Γραφεῖον ἐσόδων τοῦ Νομοῦ Λέσβου, τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἐργατοτεχνιτῶν Δομικῶν καὶ Ξυλουργικῶν Ἐργασιῶν, ἤρχισε τὴν κοινοποίησιν πράξεων ἐπιβολῆς εἰσφορῶν εἰς βάρος Δήμων καὶ Κοινοτήτων, δι' ἀπασχόλησιν ἐργατοτεχνιτῶν εἰς ἔργα ἐκτελεσθέντα ἀπὸ 1.1.1968 καὶ ἐντεῦθεν.

Τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ὡς ἄνω Ταμείου εἰς τὸν Νομόν μας, ἐπληροφορήθημεν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος. Οὐδεμία ὅμως ἀρχὴ ἢ Ὀργανισμὸς μᾶς ἐγνώρισε τὴν ἐπέκτασιν ταύτην, οὔτε καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ Δήμου ὡς ἐργοδότου.

Αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ ἐν λόγῳ Ταμείου, ἀναδρομικῶς δι' ἐκτελεσθέντα ἔργα, δημιουργοῦν σοβαρώτατον πρόβλημα διὰ τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας.

Αἱ μελέται τῶν ἔργων, τῶν ἀπὸ 1.1.1968 ἐκτελεσθέντων, δὲν προβλέπουν προσαυξήσεις τιμῶν δι' εἰσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τούτου.

Ἡ ἐκτέλεσις πολλῶν τῶν ἔργων τούτων ἐγένετο ὑπὸ ἐργολάβων, τοὺς ὁποίους ὁ Δῆμος ἔχει ἐξοφλήσει. Αἱ πράξεις ὅμως ἐπιβολῆς τῶν εἰσφορῶν συντάσσονται εἰς βάρος τοῦ Δήμου, ὅστις ἐὰν ἐγκαίρως εἰδοποιεῖτο σχετικῶς, πρὸ τῆς ἐξοφλήσεως θ' ἀπήτει παρὰ τοῦ ἐργολάβου προσκόμισιν σχετικῆς βεβαιώσεως τοῦ ἐπικουρικοῦ τούτου Ταμείου.

Ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ τοῦ Δήμου σχετικαὶ πιστώσεις δὲν ὑφίστανται διὰ τοιαύτας εἰσφοράς.

Ὁ Δῆμος εὑρίσκεται εἰς τοιαύτην οἰκονομικὴν ἀδυναμίαν, ἀνταποκρινόμενος μετὰ μεγάλης δυσκολίας ἀκόμη καὶ εἰς αὐτὰς τὰς οἰκονομικὰς ἀνάγκας Διοικήσεώς του.

Ἐπειδὴ τὸ ζήτημα, ἀσφαλῶς ἀπασχολεῖ ὅλους σχεδὸν τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τοῦ Νομοῦ Λέσβου — ἴσως καὶ ἄλλων Νομῶν — θερμῶς παρακαλοῦμεν διὰ σχετικὰς ἐνεργείας, ἐνημερώνοντες καὶ ἡμᾶς.

Ὁ Δήμαρχος Πολυχνίτου
ΓΕΩΡΓ. ΕΡΕΣΣΙΩΤΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως
Τμῆμα Οἰκονομικῆς Διοικήσεως

Ἀριθ. Πρωτ. 12882/820 Ἐν Ἀθήναις τῇ 18ῃ Φεβρουαρίου 1972

«Περὶ τῶν βεβαιωθεισῶν εἰς βάρος τοῦ Δήμου Πολυχνίτου ἐργοδοτικῶν εἰσφο-

ρῶν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἐργατοτεχνιτῶν Δομικῶν καὶ Ξυλουργικῶν Ἐργασιῶν».

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος

Σχετ. : Ὑμέτερον 176/12.2.1972

Ὑπ' ἀριθ. 3814/27.11.1971 ἔγγραφον Δήμου Πολυχνίτου.

Ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω ὑμετέρου ἐγγράφου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν, ὅτι δὲν ὑφίσταται νομικὴ ὑποχρέωσις τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων διὰ τὴν καταβολὴν ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ ἐν θέματι Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως, διότι οὐδέποτε μέχρι σήμερον παρεσχέθη ἡ κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 156 τοῦ Δ.Κ.Κ. ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν διὰ τὴν ὑποχρεωτικὴν ἐγγραφὴν τῆς ἐν λόγῳ εἰσφορᾶς εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων.

Ἡ παροῦσα ἀπάντησις εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1153/1965 σχετικὴν γνωμοδότησιν τοῦ Γ' Τμήματος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ἧς ἀντίγραφον συναποστέλλομεν.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Διευθυντὴς
ΜΙΧ. ΝΙΚΟΛΑΡΑΚΟΣ

Ἀριθ. Γνωμοδ. 1153/1965

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Τμῆμα Γ'

Συνεδρίασις 4ης Νοεμβρίου 1965

Προεδρεύων : Κ. Ρουμπάνης
Εἰσηγητής : Ἀθαν. Τομαρᾶς

Ἀριθ. ἐρωτήματος : 91955/Υ 736/23.10.1965 Ὑπουργείου Ἐργασίας (Γ.Δ.Κ.Α. — Δ/νσις Συντ. Προνοίας).

Περίληψις ἐρωτήματος :

«Ἐὰν οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες ὑπέχουν ὑποχρέωσιν, ὑπὸ τὴν ἰδιότητά των ὡς ἐργοδοτῶν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρ. 13 τοῦ Β.Δ. 681/1960, πρὸς καταβολὴν τῶν ἀντιστοίχων ἐργοδοτικῶν εἰσφορῶν εἰς τὸ Ταμεῖον Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἐργατοτεχνιτῶν Δομικῶν καὶ Ξυλουργικῶν Ἐργασιῶν διὰ τὰ παρ' αὐτοῖς ἀπασχολούμενα καὶ ἀσφαλιστέα εἰς τὸ Ταμεῖον πρόσωπα».

Ἐπὶ τοῦ πρόσθεν ἐρωτήματος τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἐγνωμοδότησεν ὡς ἀκολούθως :

Ι. Διὰ τοῦ ἄρθρου 8 παρ. 1 Ν.Δ. 3867/1958 ἐχορηγήθη ἐξουσιοδότησις πρὸς ἔκδοσιν Β. Δ/τος ὁρίζοντος, ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ τοὺς ὑποχρέους διὰ τὴν καταβολὴν εἰσφορῶν εἰς τὸ Ταμεῖον Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἐργατοτεχνιτῶν Δομικῶν καὶ Ξυλουργικῶν Ἐργασιῶν, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγονται ὑποχρεωτικῶς πάντες οἱ κατὰ κύριον ἐπάγγελμα ἐργατοτεχνῖται καὶ βοηθοὶ κατεργα-

σίας καὶ μετασχηματισμοῦ ξύλου καὶ δομικῶν, λατομευτικῶν καὶ ὀδοποιητικῶν πάσης φύσεως ἐργασιῶν, αἱ ἀπασχολούμενοι εἰς τὰς ὁριζομένας περιοχὰς τῆς χώρας.

Τὸ ἐκδοθὲν οὕτω Β.Δ. 681/1960 ὥρισεν ἐν ἄρθρ. 13 βασικῶς ὅτι ὡς ἐργοδότα κατὰ τὴν ἔννοιαν αὐτοῦ νοοῦνται πάντα τὰ φυσικὰ καὶ νομικὰ πρόσωπα διὰ λογαριασμὸν τῶν ὁποίων οἱ περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 12 αὐτοῦ (περὶ προσώπων ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου) ἠσφαλισμένοι παρέχουν τὰς ὑπηρεσίας των, ἀδιαφόρως τοῦ ἐὰν πρόκειται περὶ ἰδιωτῶν, ἰδιωτ. ἐπιχειρήσεων, Δήμων, Κοινοτήτων, ὀργανισμῶν δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἢ τοῦ Δημοσίου. Οἱ ἐργοδόται ὑπέχουν, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 11 καὶ 14 τοῦ ἄνω Β. Δ/τος, τὴν ὑποχρέωσιν καταβολῆς, ἐκτὸς τῆς παρακρατουμένης παρ' αὐτῶν εἰσφορᾶς τῶν ἠσφαλισμένων καὶ τῆς βαρυνούσης αὐτοὺς τοὺς ἰδίους ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς ὡς αὕτη ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ διατάξεων ὁρίζεται.

Οὕτως, οἱ ἠσφαλισμένοι δὲν στεροῦνται τῶν ἀσφαλιστικῶν δικαιωμάτων των ἐν μὴ καταβολῇ παρὰ τῶν ὑποχρέων ἐργοδοτῶν τῶν εἰσφορῶν (ἄρθρ. 14 παρ. 8 Β.Δ. 681/60), οὔτε ἐπίσης ἐν ἀπαλλαγῇ τοῦ ἐργοδότου δι' εἰδικῆς διατάξεως ἀπὸ τῆς ὑποχρεώσεως καταβολῆς ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς (Σ.Ε. 304/61 ΕΔΚΑ, Γ' 176).

Κατὰ ταῦτα, ὁπωσδήποτε οἱ ἀπασχολούμενοι εἰς Δήμους ἢ Κοινότητας τῆς ἀσφαλιστικῆς περιοχῆς τοῦ ἄνω Ταμείου ἐργατοτεχνῖται δομικῶν καὶ ξυλουργικῶν ἐργασιῶν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου μὲ ἐργοδότην τὸν οἰκεῖον Δῆμον ἢ τὴν Κοινότητα, ὀφείλοντα νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ Ταμεῖον τὰς οἰκείας εἰσφοράς, ἐφ' ὅσον ἀπὸ τῆς καταβολῆς αὐτῶν δὲν ἀπαλλάσσεται ρητῶς καὶ ἐγκύρως διὰ διατάξεως νόμου.

ΙΙ. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 1726/1951 καὶ τοῦ κωδικοποιήσαντος ταύτας, ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως, Β. Δ/τος 406/1963, ἀναφερομένων ἀμφοτέρων εἰς τὴν κατάστασιν τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, δὲν ὑπάγονται οἱ πάσης φύσεως ἡμερομίσθιοι τῶν Δήμων κ.λπ. ὡς ὁρίζεται εἰς τὸ ἄρθρ. 2 ἀμφοτέρων τῶν ἄνω νομοθετημάτων περὶ αὐτῶν μετὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τῶν νομοθετημάτων τούτων δι' ὧν προεβλέφθη ἡ ἔνταξις τοῦ ὑπηρετοῦντος εἰς μὴ τακτικὰς ὑπαλληλικὰς θέσεις προσωπικοῦ εἰς τακτικὰς θέσεις, ἐγένετο ρύθμισις εἰδικὴ ἐν ἄρθρ. 143 παρ. 4–8 τοῦ πρώτου καὶ ἄρθρου 189 τοῦ δευτέρου. Εἰς τὸ διακεκριμένον ἄρθρον 148 τοῦ πρώτου καὶ 196 τοῦ δευτέρου τῶν ἄνω νομοθετημάτων, περὶ τῶν καταργουμένων διατάξεων, ἔχει τεθῇ ἡ ὁρίζουσα περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς διάταξις, ἔχουσα οὕτως : «Οὐδεμία ὑποχρεωτικὴ εἰσφορὰ ἐπιβάλλεται εἰς βάρος τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων λόγῳ ἀσφαλίσεως τοῦ ἐν γένει προσωπικοῦ αὐτῶν, ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, παρεχομένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 156 παρ. 2 τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ Κώδικος (Ν.Δ. 2888/54). Εἰσφοραὶ ἐπιβληθεῖσαι ἄνευ τηρήσεως τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν γεννοῦν εἰς βάρος τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων».

Παρὰ τὴν γενικότητα τῆς διατυπώσεως τῆς ἄνω διατάξεως ἡ ἔνταξίς της εἰς διάφορον τοῦ παρεμπιπτόντως καὶ ἐξ ὡρισμένης ἀφορμῆς ρυθμίζοντος τὸ θέμα τοῦ ἐπὶ σχέσει ἰδιωτ. δικαίου προσλαμβανομένου προσωπικοῦ συνεργείων σχετικοῦ ἄρθρου ὁδηγεῖ, εἰς τὴν ἄποψιν ὅτι δι' αὐτῆς δὲν ρυθμίζονται καὶ αἱ ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ διὰ τοὺς ἐργαζομένους ὑπὸ τὴν ἄνω σχέσιν εἰς τὰ συνεργεῖα.

ΙΙΙ. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 48 παρ. 4 Β.Δ. 17.4/31.7.36 (Κῶδιξ Νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων) ὥριζεν ὅτι : «Δὲν ἰσχύουσιν οὔτε ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας αἱ κατὰ εἰδικοὺς νόμους ἄμεσοι ἢ ἔμμεσοι εἰσφοραὶ ὑπὲρ Ταμείου συντάξεων καὶ ἀσφαλιστικῶν ἐν γένει τοιούτων, καὶ ἂν ἔτι συνίστανται εἰς ποσοστὰ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν προσόδων, εἴτε εἰς κρατήσεις ἐπὶ τῶν ἐνεργουμένων ἀπὸ τὰ δημόσια καὶ κοινοτικὰ ταμεῖα πληρωμῶν».

Ἡ διάταξις αὕτη περὶ ἀπαλλαγῆς ὑπῆρξε σαφὴς καὶ ἐσκόπει πράγματι τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἀπὸ πάσης ἀσφαλιστικῆς ἐπιβαρύνσεως, ἔστω καὶ ἂν αὕτη, διὰ τοῦ κρατοῦντος ἐνδεχομένως συστήματος ἐπερρίπτετο εἰς τρίτους (ἐπιβάρυνσις δι' ἐπὶ πλέον ποσοστοῦ τῶν εἰσπραττομένων ἐσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἢ παρακράτησις ἐκ τῶν καταβαλλομένων πρὸς τρίτους χρηματικῶν ὀφειλῶν τούτων). Οὕτως ἐκρίθη καὶ ὑπὸ τῆς νομολογίας (βλ. Σ.Ε. 304/61 ἔνθ' ἀν.).

Ὁ νῦν ἰσχύων Δημοτικὸς καὶ Κοινοτικὸς Κῶδιξ (Ν.Δ. 2888/54) εἰς τὴν ἀντίστοιχον διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 156 παρ. 2 ὁρίζει διαφόρως ἐπὶ τοῦ θέματος ὡς ἑξῆς : «Οὐδεμία εἰσφορὰ ἢ ἄλλη δαπάνη νόμῳ ἐπιβαλλομένη ὡς ὑποχρεωτικὴ δι' οἱανδήποτε αἰτίαν ὑποχρεοῖ τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν παρεχομένης πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους. Αἱ εἰσφοραὶ λογίζονται ἐπὶ τῶν πραγματοποιηθέντων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τελευταίων ἀπολογιστικῶν στοιχείων τακτικῶν ἐσόδων.

Ἡ διαφορὰ τῶν δύο διατάξεων εἶναι ἐσφανής. Διὰ τῆς πρώτης παρέχεται ἀπαλλαγή, ἐνῷ διὰ τῆς δευτέρας δὲν κηρύσσονται ἀνίσχυροι, ἄνευ ἑτέρου, καθόσον ἀναφέρονται εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας αἱ ἐπιβαλλόμεναι ὑπὸ τῶν διαφόρων νόμων ὑποχρεωτικαὶ εἰτφοραὶ ἢ ἄλλαι δαπάναι δι' οἱανδήποτε αἰτίαν ἀλλὰ τίθεται ὡρισμένος ὅρος ἰσχύος αὐτῶν διὰ τὰ ἐν λόγῳ νομικὰ πρόσωπα. Εἰς τὴν οὕτω γενομένην ρύθμισιν ὑπάγονται βεβαίως, καὶ αἱ πρὸς τὰ ἀσφαλιστικὰ ταμεῖα τῶν ἐργαζομένων ὁριζόμεναι εἰσφοραί, ὧν ὅμως ἡ πρὸς τὰ δικαιοῦχα ἀπότισις ἐξαρτᾶται ἐξ ὅρων τιθεμένων ὑπὸ τοῦ νόμου. Καταλήγει συνεπῶς ἡ ἑρμηνεία τῶν ἄνω διατάξεων εἰς λύσιν ἀνάλογον μὲ τὴν ἐφαρμοζομένην κατὰ τὸ ἄρθρ. 196 παρ. 4 Β.Δ. 406/1963 εἰς ὃ ἀναφέρεται μάλιστα καὶ ἡ ἄνω διάταξις τοῦ ἄρθρ. 156 παρ. 2 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος.

ΙV. Κατὰ ταῦτα εἰς τὸ ἐρώτημα προσήκει ἡ ἄνω ἀρνητικὴ ἀπάντησις.

Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος
ΑΘΑΝ. Κ. ΤΟΜΑΡΑΣ

Ε.Δ.Κ.Ε.
Ἀριθ. Πρωτ. 173 Ἐν Ἀθήναις τῇ 12ῃ Φεβρουαρίου 1972

Πρὸς τὸν κ. Ι. ΚΑΝΔΗΛΑΠΤΗΝ
Δήμαρχον Ἀλεξανδρουπόλεως
Ἀλεξανδρούπολιν

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 865/5.2.72 ἐγγράφου ὑμῶν, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι τὸ ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Ἑνώσεως ἐκδιδόμενον περιοδικὸν «ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ» ἀποστέλλεται ἐντελῶς ΔΩΡΕΑΝ εἰς ἅπαντας τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τοῦ Κράτους, μὴ ἐξαιρουμένου καὶ τοῦ Ὑμετέρου Δήμου, καθ' ὅσον ἀποτελεῖ τὸ μοναδικὸν μέσον ἐπικοινωνίας τῆς Ἑνώσεως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος μετὰ τῶν μελῶν αὐτῆς, Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Χώρας.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω οὐδεὶς Ὀργανισμὸς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν συνδρομῆς.

Ὅθεν παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως ἐνεργήσητε τὰ δέοντα διὰ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 6/1972 ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ὑμῶν, ὡς μὴ συντρεχόντων τῶν λόγων τῆς ἐκδόσεώς της.

Μετὰ τιμῆς
Ἐντολῇ τοῦ Προέδρου
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΤΣΟΣ

Ε.Δ.Κ.Ε.
Ἀριθ. Πρωτ. 241 Ἐν Ἀθήναις τῇ 23ῃ Φεβρουαρίου 1972

Πρὸς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Πολυγύρου Χαλκιδικῆς
Πολύγυρον

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀποστείλωμεν ὑμῖν ἀντίγραφον τοῦ ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος ἐκδοθέντος Ψηφίσματος, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀειμνήστου Δημάρχου Πολυγύρου Χαλκιδικῆς Δημητρίου Παλαμίδη.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Διευθυντὴς ΕΔΚΕ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΤΣΟΣ

Ε.Δ.Κ.Ε.
Ἀριθ. Πρωτ. 242 Ἐν Ἀθήναις τῇ 23ῃ Φεβρουαρίου 1972

Πρὸς τὴν Οἰκογένειαν Δ. Παλαμίδη Δημάρχου Πολυγύρου
Πολύγυρον

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀποστείλωμεν ὑμῖν ἀντίγραφον τοῦ ὑπὸ τῆς Ἑνώ-

σεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος ἐκδοθέντος Ψηφίσματος, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀειμνήστου Δημάρχου Πολυγύρου Χαλκιδικῆς Δημητρίου Παλαμίδη.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Διευθυντὴς ΕΔΚΕ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΤΣΟΣ

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, συνελθοῦσα ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ ἀδοκήτῳ καὶ προώρῳ θανάτῳ τοῦ Δημάρχου Πολυγύρου – Χαλκιδικῆς

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΠΑΛΑΜΙΔΗ

πολλαπλᾶς ὑπηρεσίας παρασχόντος εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν καὶ τὸ Ἔθνος

Ψηφίζει

1) Ν' ἀργήσουν τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας αὐτοῦ καὶ ν' ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τῆς Ἑνώσεως.

2) Νὰ ἀποσταλοῦν συλλυπητήρια γράμματα πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τῆς πόλεως.

3) Νὰ ἀποσταλῇ ἀντὶ στεφάνου, ποσὸν δραχμῶν 4.000 εἰς τὸν Δῆμον Πολυγύρου πρὸς διάθεσιν αὐτοῦ εἰς ἀγαθοεργοὺς σκοποὺς καὶ

4) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν εἰς τὸν Ἀθηναϊκὸν τύπον καὶ τὸν τύπον τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12ῃ Φεβρουαρίου 1972

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ
Δήμαρχος Θεσσαλονίκης

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ
Δήμαρχος Καβάλας

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ-ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΟΡΙΑ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Τμ. Β' — 'Αριθ. 2886/1971

Πρόεδρος : 'Απ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Κ. Χοϊδᾶς

«"Ορια Δήμων καὶ Κοινοτήτων.—Σύμπτωσις μεταξὺ ἀναιρεσείοντος καὶ ἀναιρεσιβαλλομένου λόγῳ καταργήσεως ἀναιρεσειούσης κοινότητος. Κατάργησις δίκης».

'Επειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν ἐμπροθέσμως καὶ νομοτύπως ἀσκηθείσης αἰτήσεως, διώκεται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 29/1968 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου καθορισμοῦ ὁρίων δήμων καὶ κοινοτήτων Νομοῦ 'Αττικῆς, διὰ τῆς ὁποίας ἐγένετο δεκτὴ προσφυγὴ τῆς ἤδη ἀναιρεσειούσης κοινότητος κατὰ τῆς ἀπὸ 14 Μαΐου 1967 ἐκθέσεως τῆς πρωτοβαθμίου ἐπιτροπῆς καθορισμοῦ ὁρίων καὶ ὡρίσθησαν τὰ μεταξὺ τῶν διαδίκων κοινοτήτων διοικητικὰ ὅρια.

'Επειδὴ μετὰ τὴν ἄσκησιν τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, γενομένην διὰ καταθέσεως ταύτης παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας τῇ 26ῃ Μαρτίου 1968, ὡρίσθη διὰ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 168/1971 Βασ. Διατάγματος «περὶ καταργήσεως τῆς κοινότητος Μπάλας ἐν τῷ νομῷ 'Αττικῆς» (55) ὅτι «ἡ κοινότης Μπάλας ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ καὶ τῷ νομῷ 'Αττικῆς καταργεῖται καὶ ἑνοῦται μετὰ τῆς συνεχομένης αὐτῇ κοινότητος Σταμάτας».

'Επειδὴ ἡ κατάργησις τῆς ἀναιρεσιβλήτου κοινότητος καὶ ἡ ἕνωσις αὐτῆς μετὰ τῆς ἀναιρεσειούσης κοινότητος ἐπέφερε σύμπτωσιν εἰς τὸ πρόσωπον τῆς τελευταίας ταύτης κοινότητος τῆς ἰδιότητος τοῦ ἀναιρεσείοντος καὶ τοῦ ἀναιρεσιβλήτου κατ' ἀκολουθίαν δὲ τούτου, δέον ὅπως ἡ δίκη κηρυχθῇ κατηργημένη.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΙ — ΤΕΛΗ

Τμ. Β' — 'Αριθ. 2888/1971

Πρόεδρος : 'Απ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : 'Ηλ. Ντόκας
Δικηγόρος : Δάμων Ρουτσάκος

«Τέλη διαφημίσεως.—'Από τῆς ἰσχύος τοῦ ν.δ. 3033/1954 ἀπαλλάσσονται μόνον τὰ ἐν ἄρθρῳ 66 ὁριζόμενα πρόσωπα. 'Επομένως ἡ διάταξις ἄρθρ. 5 ν.δ.

2176/1952 κατηργήθη καὶ δὲν ἐπανεφέρθη ἐν ἰσχύϊ διὰ τοῦ ἄρθρ. 11 ν.δ. 3213/1955».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως διώκεται παραδεκτῶς ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 658/1968 ἀποφάσεως τῆς παρὰ τῷ Δήμῳ Ἀθηναίων Β' Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν, δι' ἧς ἐγένετο ἐν μέρει δεκτὴ ἔφεσις τῆς ἀναιρεσειούσης ἑταιρείας κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 199/1967 ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς, ἀφορώσης εἰς τέλη διαφημίσεων οἰκονομικοῦ ἔτους 1966, ἐπιβληθέντα εἰς βάρος τῆς ἑταιρείας ταύτης.

Ἐπειδὴ τὸ τέλος διαφημίσεων προβλέπεται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ἀπὸ 24 Σεπτεμβρίου/20 Ὀκτωβρίου 1958 βασ. διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἑνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (ΦΕΚ 171 Α'), ὅπερ ὁρίζει ὅτι ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ τῶν δήμων πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 20.000 τέλος ἐπὶ πάσης διαφημίσεως ἐνεργουμένης καθ' οἱονδήποτε τρόπον καὶ μορφὴν ἐν κλειστῷ ἢ ἀνοικτῷ χώρῳ ἐντὸς τῆς περιφερείας αὐτῶν καὶ ὅτι ἡ διαφήμισις ἐνεργεῖται μόνον κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος, καθ' ἧς ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου. Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ αὐτοῦ κωδ. δ/τος ὁρίζει περαιτέρω τὰς κατηγορίας τῶν διαφημίσεων καὶ τὰ ἐπ' αὐτῶν τέλη, τὸ δὲ ἄρθρον 18 ὁρίζει ὅτι τῶν τελῶν διαφημίσεως ἀπαλλάσσεται πᾶσα ἐν γένει ἐπιγραφὴ ἢ διαφήμισις ἀναγεγραμμένη ἢ προσηρτησμένη ἢ ἀνηρτημένη ἐπὶ τῶν στεγῶν, τοίχων, παραθύρων, προθηκῶν, θυρῶν, καταστήματος, γραφείου ἢ οἴκου καὶ ἀφορῶσα εἰς τὰς ἐργασίας αὐτοῦ. Ἐξ ἄλλου, τὸ ἄρθρ. 82 τοῦ εἰρημένου β. δ/τος (ἄρθρ. 66 ν.δ. 3033/1954, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ ἄρθρου 17 ν.δ. 3777/1957) ἀπαριθμεῖ περιοριστικῶς τὰ πρόσωπα ἅτινα ἀπαλλάσσονται, ὡς ἐκ τῆς ἰδιότητος αὐτῶν, παντὸς δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ φόρου, τέλους καὶ δικαιώματος, τὰ πρόσωπα δὲ ταῦτα εἶναι τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, ὁ Βασιλεὺς καὶ τὰ μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, οἱ ἱεροὶ ναοὶ κλπ. Τέλος, τὸ ἄρθρον 94 τοῦ αὐτοῦ κωδ. β. διατάγματος (ἄρθρ. 78 τοῦ ν.δ. 3033/1954) ὁρίζει ὅτι «πᾶσα διάταξις γενικὴ ἢ εἰδικὴ ρυθμίζουσα τὰ διὰ τοῦ παρόντος ρυθμιζόμενα θέματα καταργεῖται».

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων προκύπτει ὅτι ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ν.δ. 3033/1954 τῶν δημοτικῶν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων ἀπαλλάσσονται μόνον τὰ ἐν ἄρθρῳ 66 τοῦ νόμου τούτου ἀναφερόμενα πρόσωπα (μετὰ δὲ τὸ Ν.Δ. 3777/1957, μόνον τὰ ἀναφερόμενα ἐν ἄρθρῳ 17 αὐτοῦ), καταργηθείσης πάσης ὑπὸ προγενεστέρων γενικῶν ἢ εἰδικῶν διατάξεων προβλεπομένης ἀπαλλαγῆς. Ἑπομένως καὶ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ν.δ. 2176/1952 «περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐπαρχιακῆς βιομηχανίας» (207), δι' οὗ ὡρίσθη ὅτι «ἀπαγορεύεται ἐφεξῆς ἡ ἐπιβολὴ πάσης τοπικῆς εἰδικῆς φορολογίας ἢ εἰσφορᾶς ἢ ἄλλης ὑφ' οἱανδήποτε μορφὴν τοπικῆς οἰκονομικῆς ἐπιβαρύνσεως ἐπὶ πάσης ἐπαρχιακῆς βιομηχανίας ὑπὲρ οἱασδήποτε τοπικῆς Δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς Ἀρχῆς ἢ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου ἢ καὶ ὑπὲρ οἱουδήποτε

εἰδικοῦ Ταμείου ἢ κοινωφελοῦς σκοποῦ» κατηργήθη ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων διατάξεων τοῦ ν.δ. 3033/1954 ὡς πρὸς τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπαρχιακῶν βιομηχανιῶν ἀπὸ τῶν ὑπὲρ τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων, ἀντίθετος δ' ἐκδοχὴ δὲν δύναται νὰ εὕρῃ ἔρεισμα εἰς τὸ ἄρθρ. 11 τοῦ ν.δ. 3213/1955 (109), δι' οὗ κατηργήθησαν οἱ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 9 καὶ 15 τοῦ Ν.Δ. 2176/1952 τιθέμενοι χρονικοὶ περιορισμοὶ εἰς τὰς ὑπ' αὐτοῦ θεσπιζομένας ἀπαλλαγάς, διότι ἡ νεωτέρα αὕτη διάταξις, ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ρύθμισιν τῶν κατὰ τὴν θέσπισιν αὐτῆς ὑφισταμένων ἀπαλλαγῶν ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ν.δ. 2176/1952, δὲν ἔχει τὴν ἔννοιαν τῆς ἐπαναφορᾶς ἐν ἰσχύϊ τῶν ὑπὸ τοῦ ν. 3033/1954 καταργηθεισῶν. Ὅθεν, ἡ δευτεροβάθμιος ἐπιτροπή, κρίνασα διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀπολύσεως ὅτι αἱ ἐπαρχιακαὶ βιομηχανίαι, ὡς ἡ ἀναιρεσείουσα ἑταιρεία, δὲν ἀπαλλάσσονται τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων καὶ εἰδικῶς τοῦ τέλους διαφημίσεων, ὀρθῶς τὰς ἄνω διατάξεις ἡρμήνευσε καὶ ἐφήρμοσε, τὰ περὶ τοῦ ἐναντίου προβαλλόμενα εἶναι ἀβάσιμα καὶ ἀπορριπτέα.

Ἐπειδή, περαιτέρω, ἐν τῇ προσβαλλομένῃ ἀποφάσει ἀναφέρεται ὅτι «ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Ἀθηναίων ἀνευρέθησαν καὶ κατεμετρήθησσν 2.308 διαφημιστικὰ λιθογραφήματα δι' ἃ οὐδεμία ἀμφιβολία χωρεῖ ὅτι ἡ ἐφεσείουσα ὑποχρεοῦται εἰς καταβολὴν τοῦ οἰκείου τέλους μετὰ τοῦ προστίμου», ἐκ τούτου δὲ προκύπτει ὅτι τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον ἐστήριζε τὴν κρίσιν αὐτοῦ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διαφημίσεων εἰς τὰς σχετικὰς ἐκθέσεις τῆς ἁρμοδίας Ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου, ἐφ' ᾧ καὶ ὁ λόγος ἀναιρέσεως καθ' ὃν «ἄνευ ἀποδείξεως» συνήχθησαν τὰ κρίσιμα περιστατικά, εἶναι ἀβάσιμος καὶ ἀπορριπτέος, ὡς καὶ ἡ αἴτησις ἐν τῷ συνόλῳ.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 2890/1971

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Κ. Λασσαδὸς
Δικηγόρος : Κ. Μενεῖδης

«Φορολογία ἀκαλύπτων χώρων.—Ἀναιρετέα ἀπόφασις ὡς ἀναιτιολόγητος ἀναφερομένη ἁπλῶς εἰς τὴν πρωτοβάθμιον ἀπόφασιν καὶ μὴ ἐκφράζουσα οὕτω ἰδίαν τοῦ δικαστηρίου κρίσιν».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν ἀτελῶς κατὰ νόμον ἀσκηθείσης αἰτήσεως τοῦ Δήμου Ἀθηναίων διώκεται ἐμπροθέσμως ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 435/1968 ἀποφάσεως τῆς Β' Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, δι' ἧς ἀπερρίφθη ἡ ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσείοντος Δήμου ἀσκηθεῖσα ἔφεσις κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 283/1968 ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, δεξαμένης προσφυγὴν τοῦ ἀναιρεσιβλήτου κατὰ τῆς ἐγγραφῆς αὐτοῦ εἰς τοὺς βεβαιωτικοὺς καταλόγους φόρου ἀκαλύπτων χώρων οἰκονομικῶν ἐτῶν 1955–1961 τοῦ ρηθέντος Δήμου.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἀπερρίφθη ἡ ἔφεσις τοῦ ἀναι-

ρεσείοντος Δήμου ὡς ἀβάσιμος καὶ ἀναπόδεικτος ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ, ἀφ' ἑνὸς μέν, ὅτι «ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ φακέλλου καὶ ἐκ τῶν ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτεθέντων, ὡς ἐπίσης καὶ ἐκ τῶν προσκομισθέντων λοιπῶν ἐπισήμων ἐγγράφων ἐκ μέρους τοῦ ἐφεσείοντος, ἡ Ἐπιτροπὴ ἐμόρφωσε τὴν γνώμην ὅτι ὀρθῶς ἔκρινεν ἡ Πρωτοβάθμιος Ἐπιτροπή, πρὸς ἣν διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀποφάσει αὐτῆς ἀναφερομένους λόγους συνομολογεῖ», ἀφ' ἑτέρου δέ, ὅτι «ὁ Δῆμος Ἀθηναίων οὐδὲν στοιχεῖον προσεκόμισε πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἰσχυρισμῶν του». Οὕτως ὅμως ἔχουσα ἡ ἀναιρεσιβαλλομένη ἀπόφασις, ἤτοι ἀναφερομένης ὅλως γενικῶς καὶ ἀορίστως εἰς τὰς σκέψεις τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως καὶ μὴ προσδιορίζουσα τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀμφισβητήσεως καὶ τοὺς προβληθέντας σχετικοὺς ἰσχυρισμούς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ προκύπτῃ σαφῶς ἂν ἡ δευτεροβάθμιος ἐπιτροπὴ ἐξήνεγκεν ἰδίαν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως κρίσιν, εἶναι ἀναιτιολόγητος, τούτῳ δὲ τῷ λόγῳ βασίμως προβαλλομένῳ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως ἀποβαίνει ἀναιρετέα.

Ἐπειδή, ἀναιρουμένης κατὰ τὰ ἀνωτέρω τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, δέον ὅπως ἡ ὑπόθεσις, ὡς χρήζουσα διευκρινίσεως κατὰ τὰ πραγματικὰ περιστατικά, ἀναπεμφθῇ εἰς τὴν αὐτὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς νέαν κατ' οὐσίαν κρίσιν.

Ἀριθ. 2891/1971

Ἀπόφασις ὁμοία τῇ ὡς ἄνω 2890/1971 Σ.τ.Ἐ.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 3000/1971

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Κ. Λασσαδὸς
Δικηγόροι : Κ. Κανάκης, Κ. Μενεΐδης

«Φορολογία ἀκαλύπτων χώρων.—Ἡ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου διενέργεια αὐτοψίας προϋποθέτει προδικαστικὴν ἀπόφασιν περὶ τούτου».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν νομοτύπως καὶ ἐμπροθέσμως ἀσκηθείσης αἰτήσεως διώκεται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 106/1969 ἀποφάσεως τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Γλυφάδας, δι' ἧς ἀπερρίφθη ἔφεσις τῆς ἀναιρεσειούσης κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 279/1968 ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ αὐτοῦ Δήμου, δεξαμένης ἐν μέρει μόνον προσφυγὴν τῆς ἰδίας κατὰ τῆς ἐγγραφῆς αὐτῆς εἰς τὸν βεβαιωτικὸν κατάλογον φόρου ἀκαλύπτων χώρων ἔτους 1968 τοῦ ρηθέντος Δήμου.

Ἐπειδὴ ἐν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ β.δ. 166/1967 «περὶ τρόπου ἐπιλύσεως διαφορῶν καὶ ἀμφισβητήσεων ἐπὶ ἐν γένει φορολογιῶν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων» (Φ.Ε.Κ. 33 Α') ὁρίζεται ὅτι αἱ Ἐπιτροπαί, ὁσάκις κρίνουν ὅτι διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως ἀπαιτοῦνται πλείονα ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα

(ἐνέργεια αὐτοψίας – πραγματογνωμοσύνης, ἐξέτασις μαρτύρων κλπ.), δικαιοῦνται νὰ ἐκδώσουν προδικαστικὴν ἀπόφασιν· ἐκ τῆς διατάξεως δὲ ταύτης προκύπτει ὅτι ἡ ὑπ' αὐτῆς προβλεπομένη αὐτοψία δύναται νὰ διεξαχθῇ ἐγκύρως μόνον κατόπιν σχετικῆς προδικαστικῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, διατασσούσης τὴν διενέργειαν αὐτοψίας καὶ καθοριζούσης τὸν τρόπον διεξαγωγῆς αὐτῆς. Ὅθεν, αὐτοψία διεξαχθεῖσα ἄνευ εἰδικῆς περὶ τούτου προδικαστικῆς ἀποφάσεως δὲν τυγχάνει ἔγκυρος καὶ δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ ἔκρινεν ὅτι ὁ ἐπίδικος χῶρος δὲν εἶναι δενδροσκεπὴς καὶ ὅτι συνεπῶς εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος ὁ ἰσχυρισμὸς τῆς ἤδη ἀναιρεσειούσης περὶ μὴ ὑπαγωγῆς τοῦ χώρου τούτου εἰς φόρον ἀκαλύπτων χώρων δυνάμει τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 8 ἐδ. β' τοῦ β.δ. τῆς 24.9/20.10.1958 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (Φ.Ε.Κ. 171 Α')· τὴν κρίσιν της δὲ ταύτην ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ ἐστήριξεν εἰς τὴν διενεργηθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς τὴν 29 Ἰουλίου 1969 αὐτοψίαν. Διὰ τὴν ἐνέργειαν ὅμως τῆς αὐτοψίας ταύτης δὲν ἐξεδόθη προηγουμένως προδικαστικὴ ἀπόφασις, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7428 ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου 1971 ἐγγράφου τοῦ Δήμου Γλυφάδας πρὸς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἡ παράλειψις δ' αὕτη δὲν καλύπτεται ἐκ τῆς παραστάσεως τῆς ἤδη ἀναιρεσειούσης κατὰ τὴν διενεργηθεῖσαν αὐτοψίαν. Ἡ προσβαλλομένη ὅθεν ἀπόφασις εἶναι ἀναιρετέα διὰ παράβασιν οὐσιώδους τύπου τῆς διαδικασίας, κατὰ τὸν σχετικὸν βάσιμον λόγον τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, παρελκούσης τῆς ἐρεύνης τῶν λοιπῶν λόγων ἀναιρέσεως.

Ἐπειδή, ἀναιρουμένης τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἡ ὑπόθεσις, χρήζουσα διευκρινήσεως κατὰ τὰ πραγματικὰ περιστατικά, δέον ὅπως ἀναπεμφθῇ εἰς τὴν αὐτὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς νέαν κατ' οὐσίαν κρίσιν.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 3087/1971

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Δ. Τσιροπινᾶς
Δικηγόροι : Κ. Μενεΐδης, Κλ. Δημητριάδης

«Φορολογία ἀκαλύπτων χώρων.—Ἀόριστος ἀναφορὰ εἰς τὰς σκέψεις τῆς πρωτοβαθμίου ἀποφάσεως καθιστᾷ τὴν ἀπόφασιν τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου ἀναιτιολόγητον καὶ ὡς τοιαύτην ἀναιρετέαν».

Ἐπειδὴ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις διώκουσα ἐμπροθέσμως καὶ ὑπὸ τὰς λοιπὰς νομίμους διαδικαστικὰς προϋποθέσεις τὴν ἀναίρεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 278/1968 ἀποφάσεως τῆς Β' Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, ἀφορώσης εἰς ἐπιβολὴν εἰς βάρος τοῦ ἀναιρε-

σιβλήτου φόρου ἀκαλύπτων χώρων οἰκονομικῶν ἐτῶν 1964–1966 εἶναι τύποις δεκτὴ καὶ ἐξεταστέα κατ' οὐσίαν.

Ἐπειδὴ κατὰ συνταγματικὴν ἐπιταγὴν (ἄρθρ. 117 Συντάγματος 1968) αἱ ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων δέον νὰ εἶναι ἠτιολογημέναι, ὁ κανὼν δ' οὗτος ἰσχύει, συμφώνως καὶ πρὸς τὸν νόμον, καὶ προκειμένου περὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν Φορολογικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων (ἄρθρα 4 καὶ 5 τοῦ β.δ. 166/1967 «περὶ τρόπου ἐπιλύσεως διαφορῶν καὶ ἀμφισβητήσεων ἐπὶ ἐν γένει φορολογιῶν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» – Α' 33), αἱ ὁποῖαι εἶναι διοικητικὰ δικαστήρια.

Ἐπειδὴ ἐν προκειμένῳ, διὰ τῆς ἀναιρεσιβαλλομένης ἀποφάσεως ἀπερρίφθη ἡ ἔφεσις τοῦ ἀναιρεσείοντος Δήμου κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 997/1967 ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ αὐτοῦ Δήμου, ἐπὶ τῷ αἰτιολογικῷ, ὅτι «ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ φακέλλου, ἡ (Δευτεροβάθμιος) Ἐπιτροπὴ ἐπείσθη ὅτι ὀρθῶς ἔκρινεν ἡ Πρωτοβάθμιος Ἐπιτροπὴ συνομολογοῦσα οὕτω μὲ τὰ ἐν τῇ ἀποφάσει αὐτῆς ἀναφερόμενα. Ἐξ ἄλλου, ὁ Δῆμος Ἀθηναίων οὐδὲν στοιχεῖον προσεκόμισε πρὸς ὑποστήριξιν καὶ ἀπόδειξιν τῶν ἰσχυρισμῶν του». Οὕτως ὅμως ἔχουσα ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, δηλονότι μὴ προσδιορίζουσα τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς, τὰ ὑπὸ τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς κριθέντα καὶ τοὺς κατ' ἔφεσιν προβληθέντας ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσείοντος ἰσχυρισμούς, ἀλλὰ περιοριζομένη εἰς τὴν ἀνωτέρω ἀόριστον ἀναφορὰν εἰς τὰς σκέψεις τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως καὶ εἰς τὴν συλλήβδην ἀπόρριψιν ὡς ἀναποδείκτων τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ ἀναιρεσείοντος καταλείπει ἀμφιβολίαν ἐὰν ἡ ἐκδοῦσα ταύτην Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ ἐχώρησε πράγματι, ὡς ὤφειλε κατὰ νόμον, εἰς ἰδίαν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως κρίσιν, καὶ εἰδικώτερον εἰς ἰδίαν ἐκτίμησιν καὶ κρίσιν περὶ τῆς βασιμότητος τῶν ἐνώπιον αὐτῆς κατὰ δεύτερον βαθμὸν προβληθέντων ἰσχυρισμῶν τοῦ αἰτοῦντος. Κατὰ συνέπειαν ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ἐλέγχεται ὡς ἐστερημένη παντελῶς τῆς κατὰ τὴν προεκτεθεῖσαν συνταγματικὴν διάταξιν ἀπαιτουμένης εἰδικῆς αἰτιολογίας τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, τούτῳ δὲ τῷ λόγῳ, βασίμως προβαλλομένῳ, δέον αὕτη ν' ἀναιρεθῇ, δεκτῆς γινομένης κατ' οὐσίαν τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως.

Ἐπειδή, ἀναιρουμένης τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως περὶ τῷ ἀνωτέρω λόγῳ, δέον ὅπως ἡ ὑπόθεσις ὡς χρῄζουσα διευκρινήσεως κατὰ τὸ πραγματικὸν μέρος, ἀναπεμφθῇ εἰς τὴν ἐκδοῦσαν τὴν ἀπόφασιν ταύτην Ἐπιτροπὴν πρὸς νέαν κατ' οὐσίαν διάγνωσιν καὶ κρίσιν.

Ἀριθ. 3088/1971

Ἀπόφασις ὁμοία τῇ ὡς ἄνω 3087/1971 Σ.τ.Ἐ.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 3098/1971

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Β. Μποτόπουλος
Δικηγόρος : Κ. Μενεῖδης

«Φόρος ἀκαλύπτων χώρων.—Βλ. περίληψιν ἀνωτέρω τῆς ὑπ' ἀριθ. 3087/1971 ἀποφάσεως».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν, ἀτελῶς κατὰ νόμον ἀσκηθείσης, αἰτήσεως τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, ζητεῖται ἐμπροθέσμως ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 165/1968 ἀποφάσεως τῆς Β' Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, δι' ἧς ἀπερρίφθη ἡ ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσείοντος Δήμου ἀσκηθεῖσα ἔφεσις κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 254/1967 ἀποφάσεως τῆς παρὰ τῷ ἀνωτέρω Δήμῳ Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν, δεξαμένης προσφυγὴν τοῦ ἀναιρεσιβλήτου κατὰ τῆς ἐγγραφῆς αὐτοῦ εἰς τὸν βεβαιωτικὸν κατάλογον φόρου ἀκαλύπτων χώρων ἔτους 1966.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἀπερρίφθη ἔφεσις τοῦ ἀναιρεσείοντος Δήμου ὡς ἀβάσιμος καὶ ἀναπόδεικτος, ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ, ἀφ' ἑνὸς μέν, ὅτι «ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ φακέλλου ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπείσθη ὅτι ὀρθῶς ἔκρινεν ἡ πρωτοβάθμιος ἐπιτροπὴ συνομολογοῦσα οὕτω μὲ τὰ ἐν τῇ ἀποφάσει αὐτῆς ἀναφερόμενα», ἀφ' ἑτέρου δ' ὅτι «ὁ Δῆμος Ἀθηναίων οὐδὲν στοιχεῖον προσεκόμισεν πρὸς ὑποστήριξιν καὶ ἀπόδειξιν τῶν ἰσχυρισμῶν του». Οὕτως ὅμως ἔχουσα ἡ ἀναιρεσιβαλλομένη ἀπόφασις, ἤτοι ἀναφερομένη ὅλως γενικῶς καὶ ἀορίστως εἰς τὰς σκέψεις τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως καὶ μὴ προσδιορίζουσα τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀμφισβητήσεως καὶ τοὺς προβληθέντας σχετικοὺς ἰσχυρισμούς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ προκύπτῃ σαφῶς ἂν ἡ δευτεροβάθμιος ἐπιτροπὴ ἐξήνεγκεν ἰδίαν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως κρίσιν, εἶναι ἀναιτιολόγητος· τούτῳ δὲ τῷ λόγῳ, βασίμως προβαλλομένῳ, διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, ἀποβαίνει ἀναιρετέα, παρελκούσης τῆς ἐρεύνης τῶν λοιπῶν προβαλλομένων λόγων ἀναιρέσεως.

Ἐπειδή, ἀναιρουμένης κατὰ τὰ ἀνωτέρω τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, δέον ὅπως ἡ ὑπόθεσις, ὡς χρήζουσα διευκρινήσεως κατὰ τὸ πραγματικὸν αὐτῆς μέρος, ἀναπεμφθῇ εἰς τὴν αὐτὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς νέαν κατ' οὐσίαν κρίσιν.

Ἀριθ. 3099/1971

Ἀπόφασις ὁμοία τῇ ὡς ἄνω 3098/1971 Σ.τ.Ἐ

Τμ. Β' — Ἀριθ. 3142/1971

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Δ. Παΐζης
Δικηγόρος : Ἀπ. Βλάχος

«Τέλη καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ.—Τὸ Ι.Κ.Α. δὲν ἀπαλλάσσεται τῆς ὑποχρεώ-

σεως ὅπως διὰ τὴν ἄσκησιν ἐφέσεως κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου καταβάλῃ τὸ 1/8 τοῦ φόρου ὃν ἀφορᾷ ἡ ἀμφισβήτησις καὶ τὸ παράβολον».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, ἀπαλλασσομένης τῶν νομίμων τελῶν καὶ τοῦ παραβόλου (ἄρθρ. 19 § 1 ἀ.ν. 1846/1951), διώκεται ἐμπροθέσμως ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 68/1969 ἀποφάσεως τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Ἀμαρουσίου, δι' ἧς ἀπερρίφθη ἡ ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσείοντος Ἱδρύματος ἀσκηθεῖσα ἔφεσις κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 211/1968 ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ αὐτοῦ Δήμου, ἀπορριψάσης προσφυγὴν αὐτοῦ κατὰ τῆς ἐγγραφῆς του εἰς τὸν βεβαιωτικὸν κατάλογον τοῦ ρηθέντος Δήμου διὰ τέλη καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ.

Ἐπειδὴ ἐν παρ. 5 τοῦ ἄρθρ. 72 τοῦ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 β. δ/τος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (φ. 171), ὡς ἡ παράγραφος αὕτη ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρ. 40 τοῦ ν.δ. 4260/1962 (φ. 186), ὁρίζεται ὅτι ἡ ἔφεσις ἐνώπιον τῶν κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον Δευτεροβαθμίων Ἐπιτροπῶν Ἐπιλύσεως Διαφορῶν ἐπὶ φορολογιῶν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων δέον νὰ συνοδεύηται ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου ταύτης ὑπὸ γραμματίων ἢ τριπλοτύπων εἰσπράξεων τοῦ Ταμείου τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος τοῦ ἐνὸς ὀγδόου τοῦ ποσοῦ εἰς ὃ ἀφορᾷ αὕτη. Ἡ μεταβολὴ δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου ἀπαιτεῖται καὶ ὅταν διὰ τῆς ἀσκουμένης ἐφέσεως ἀμφισβητῆται ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῆς οἰκείας ἐγγραφῆς συνεπείᾳ προφανοῦς σφάλματος, διότι ἡ ὡς ἄνω διάταξις δὲν καθιεροῖ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς ὑποχρεώσεως καταβολῆς τοῦ ρηθέντος ποσοῦ, ἢ προβλέπῃ ἄλλη διάταξις (παρ. 4 τοῦ ἄρθρ. 72 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω β. δ/τος, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρ. 40 τοῦ ν.δ. 4260/1962) προκειμένου περὶ τοῦ ποσοῦ ὅπερ δέον νὰ καταβάλληται διὰ τὴν ἄσκησιν προσφυγῆς ἐνώπιον τῶν Πρωτοβαθμίων Ἐπιτροπῶν Ἐπιλύσεως τῶν ὡς ἄνω διαφορῶν. Ἐξ ἄλλου ἐν παρ. 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 166/1967 β. δ/τος «περὶ τρόπου ἐπιλύσεως διαφορῶν καὶ ἀμφισβητήσεων ἐπὶ ἐν γένει φορολογιῶν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (φ. 33), ἐκδοθέντος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διατάξεως τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 56 τοῦ ν.δ. 3033/1954, ἡ ἔφεσις δέον νὰ συνοδεύηται ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου ταύτης καὶ ὑπὸ γραμματίου ἢ τριπλοτύπου εἰσπράξεως τοῦ ὡς ἄνω Ταμείου καταθέσεως παραβόλου ἐκ δραχμῶν 30.

Ἐπειδὴ ὁρίζεται μὲν ἐν παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 19 τοῦ ἀ.ν. 1846/1951 «περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων» (φ. 179), ὅτι τὸ Ἵδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ἀπαλλάσσεται παντὸς δημοσίου, δημοτικοῦ, κοινοτικοῦ ἢ λιμενικοῦ φόρου, ἀμέσου ἢ ἐμμέσου, παντὸς τέλους ταχυδρομικοῦ ὡς καὶ δικαστικοῦ, εἰς πᾶσαν δίκην του καὶ ἀπολαύει ἀνεξαιρέτως ἁπασῶν τῶν ἀτελειῶν καὶ προνομίων δικαστικῶν, διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν, ὡς ἐὰν εἶναι αὐτὸ τὸ Δημόσιον, πλὴν δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διατάξεως ταύτης τὸ ἀναιρεσεῖον Ἵδρυμα ἀπαλλάσσεται τῆς καταβολῆς τοῦ διὰ τὴν ἄσκησιν ἐφέσεως ἀπαιτου-

μένου κατὰ τὰ ἐν ἡγουμένῃ σκέψει ποσοστοῦ τοῦ φόρου ἢ τοῦ παραβόλου, διότι, ἀφ' ἑνὸς μὲν ταῦτα δὲν ἀποτελοῦσι φόρον ἢ δικαστικὸν τέλος, ἀφ' ἑτέρου δέ, τὸ Δημόσιον δὲν ἀπαλλάσσεται τούτων, ὥστε ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη νὰ ἰσχύσῃ ὡς δικαστικὸν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου προνόμιον, καὶ διὰ τὸ ἀναιρεσεῖον Ἵδρυμα. Ὅθεν, διὰ τὴν ἄσκηθεῖσαν ἐν προκειμένῳ ὑπὸ τούτου ἔφεσιν ἀσχέτως ἂν ἐν αὐτῇ περιείχετο καὶ ἀμφισβήτησις ἀναφερομένη εἰς ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῆς ἐγγραφῆς, ἔδει νὰ καταβληθῇ διὰ τὸ παραδεκτὸν αὐτῆς τὸ ἓν ὄγδοον τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου εἰς ὃ ἀφεώρα αὕτη, ὡς καὶ παράβολον ἐκ δρχ. 30, καί, συνεπῶς, ἐφ' ὅσον βεβαιοῦται διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ὅτι οὐδέτερον τούτων κατεβλήθη, ἡ ἀσκηθεῖσα ἔφεσις ἦτο ἀπαράδεκτος καὶ νομίμως ἀπερρίφθη διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως εἰ καὶ ἐπὶ διαφόρῳ ἐν μέρει αἰτιολογίᾳ. Ὁ περὶ τοῦ ἐναντίου λόγος ἀναιρέσεως, δι' οὗ εἰδικώτερον προβάλλεται ὅτι ἀπαλλάσσεται τὸ ἀναιρεσεῖον Ἵδρυμα τῆς καταβολῆς τοῦ ὡς ἄνω ποσοστοῦ τοῦ φόρου καὶ τοῦ προβλεπομένου παραβόλου, εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος.

Ἐπειδή, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ ἔκρινεν ἐπικουρικῶς καὶ ἐπὶ τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ ἀναιρεσείοντος Ἱδρύματος ὅτι ἀπαλλάσσεται κατὰ νόμον τῶν ἐπιβληθέντων αὐτῷ τελῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ ἀπορρίψασα τοῦτον ὡς ἀβάσιμον. Ἐφόσον ὅμως, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις εὑρίσκει κατὰ τὸ διατακτικὸν αὐτῆς ἐπαρκὲς ἔρεισμα εἰς τὴν σκέψιν ὅτι δὲν κατεβλήθησαν διὰ τὴν ἀσκηθεῖσαν ἔφεσιν τὸ ἓν ὄγδοον τοῦ εἰς ὃ ἀφεώρα αὕτη ποσοῦ τοῦ φόρου, τὸ παράβολον, ὁ ἕτερος λόγος ἀναιρέσεως, δι' οὗ ὑποστηρίζεται ὅτι παρὰ τὸν νόμον ἔκρινεν ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ ὅτι τὸ ἀναιρεῖεον Ἵδρυμα δὲν ἀπαλλάσσεται τῶν ἐπιβληθέντων αὐτῷ τελῶν, εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀλυσιτελής.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 3215/1971

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Π. Ἀθανασοπούλου
Δικηγόρος : Δ. Προυκάκης

«Φορολογία ἀκαλύπτων χώρων.—Ἔρευνα τῆς αἰτιολογίας τῆς ἀποφάσεως ὡς πρὸς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ τοῦ ἐφεσείοντος καὶ τὴν λῆψιν ὑπ' ὄψιν ἐγγράφων».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν ἐμπροθέσμως καὶ νομοτύπως ἀσκηθείσης αἰτήσεως διώκεται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 28/1969 ἀποφάσεως τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Νέας Σμύρνης, δι' ἧς ἀπερρίφθη ἔφεσις τοῦ ἀναιρεσείοντος κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 93/1968 ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ αὐτοῦ Δήμου, ἀπορριψάσης ὡσαύτως προσφυγὴν τοῦ ἀναιρεσείοντος κατὰ τῆς ἐγγραφῆς του εἰς τὸν δημοτικὸν κατάλογον φόρου ἀκαλύπτων χώρων οἰκονομικοῦ ἔτους 1967.

Ἐπειδὴ ἐν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 Β.Δ. «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (171) ὁρίζεται ὅτι ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τῶν δήμων πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 20.000 κλπ. ἐτήσιος φόρος ἐπὶ τῶν ἐντὸς τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου πόλεως ἀκαλύπτων χώρων, ἐφ' ὅσον ἕκαστος τούτων ἀποτελεῖ ἄρτιον καὶ οἰκοδομήσιμον οἰκόπεδον κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις καὶ προβάλλει πλευρὰν ἐπὶ ἐγκεκριμένης ὁδοῦ ἢ κοινοχρήστου χώρου. Συμφώνως, ἐξ ἄλλου, πρὸς τὰς διατάξεις τῶν παρ. 8 καὶ 12 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 38 τοῦ ὡς ἄνω Β.Δ. «περὶ προσόδων κλπ.», δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον ἀκαλύπτων χώρων, μεταξὺ ἄλλων, καὶ οἱ ἀκάλυπτοι χῶροι οἱ ἀποτελοῦντες δενδροσκεπεῖς ἐκτάσεις, συστηματικῆς γεωργικῆς, κτηνοτροφικῆς, πτηνοτροφικῆς ἢ μελισσοκομικῆς ἐκμεταλλεύσεως (τοῦ συστηματικοῦ τῶν τοιούτων ἐκμεταλλεύσεως βεβαιουμένου κατ' ἀρχὴν ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας γεωργικῆς ὑπηρεσίας), ἐφ' ὅσον ἀπετέλουν δενδροσκεπεῖς ἐκτάσεις ἢ συστηματικῆς γεωργικῆς κλπ. ἐκμεταλλεύσεως καὶ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 3033/1954.

Ἐπειδὴ ὁ ἀναιρεσείων προέβαλε διὰ τοῦ δικογράφου τῆς ἐφέσεως ὅτι ὁ ἐπίδικος χῶρος ἀποτελεῖ ἔκτασιν συστηματικῶς καλλιεργουμένην δι' ὀπωροφόρων δένδρων καὶ κηπευτικῶν καὶ πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ του προσήγαγε τὴν ὑπ' ἀριθ. 14981/1968 σχετικὴν βεβαίωσιν τοῦ Διευθυντοῦ Γεωργίας Ἀττικῆς, ὁ ἰσχυρισμὸς ὅμως οὗτος ἀπερρίφθη διότι ἐκ τῆς προσκομισθείσης βεβαιώσεως τοῦ Διευθυντοῦ Γεωργίας δὲν προκύπτει ὅτι ἡ ἔκτασις δι' ἣν ἐπεβλήθη ὁ φόρος ἐκαλλιεργεῖτο συστηματικῶς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1954 καὶ ὅτι ἐξακολουθεῖ ἔκτοτε καλλιεργουμένη. Οὕτως ἔχουσα, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις παρίσταται νομίμως ἠτιολογημένη, ὁ δὲ περὶ τοῦ ἐναντίου λόγος ἀναιρέσεως, δι' οὗ προβάλλεται ὅτι δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῆς ἐκδούσης τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν Ἐπιτροπῆς ὡρισμένα στοιχεῖα, εἰδικῶς κατονομαζόμενα, ἅτινα ὁ ἀναιρεσείων ἐπεκαλέσθη καὶ προσήγαγεν ἐνώπιον αὐτῆς τόσον διὰ τῆς δικογραφίας τῆς ἐφέσεως ὅσον καὶ διὰ τοῦ ἐπὶ ταύτης ὑπομνήματος, εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος, διότι τὴν μὲν ὑπ' ἀριθ. 14981/1968 βεβαίωσιν τοῦ Διευθυντοῦ Γεωργίας, τὴν ὁποίαν ὁ αἰτῶν ἐπεκαλέσθη διὰ τοῦ δικογράφου τῆς ἐφέσεως, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐξετίμησε ἡ Ἐπιτροπή, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεώς της, τὰ δὲ στοιχεῖα ἅτινα ὁ ἀναιρεσείων ἐπεκαλέσθη διὰ τοῦ ὑπομνήματος δὲν ἦσαν ληπτέα ὑπ' ὄψιν, ἐφόσον, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ χρόνου καταθέσεως αὐτοῦ, ταῦτα προσήχθησαν μετὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως προβάλλεται περαιτέρω ὅτι ἡ ἐκδοῦσα τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν Ἐπιτροπή, δεχθεῖσα ὅτι ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 14981/1968 βεβαιώσεως τοῦ Διευθυντοῦ Γεωργίας Ἀττικῆς δὲν προκύπτει ὅτι ὁ ἐπίδικος χῶρος ἐκαλλιεργεῖτο συστηματικῶς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1954, παρεμόρφωσε τὸ σαφὲς περιεχόμενον τῆς ὡς εἴρηται βεβαιώσεως, ὁ λόγος ὅμως οὗτος ἀναιρέσεως εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀπαράδεκτος, διότι ἡ παραμόρφωσις ἐγ-

γράφου, ἤτοι ἡ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς οὐσίας παραδοχὴ πορίσματος καταλήλως διαφόρου τοῦ ἐξ αὐτοῦ προκύπτοντος, ἀναγομένη εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ περιεχομένου τοῦ ἐγγράφου καὶ προϋποθέτουσα τὴν ὑπὸ τοῦ ἀναιρετικοῦ Δικαστηρίου ἐκ νέου ἐκτίμησιν αὐτοῦ, δὲν ἐμπίπτει εἰς τοὺς ἐν ἄρθρ. 42 παρ. 3 τοῦ Κωδικοποιημένου Νόμου 3713 «περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας» (Β.Δ. 91/1961) περιοριστικῶς ἀναφερομένους λόγους ἀναιρέσεως.

Ἐπειδή, κατὰ ταῦτα, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις εἶναι ἀπορριπτέα.

Ἀριθ. 3216/1971

Ἀπόφασις ὁμοία τῇ ὡς ἄνω 3215/1971 Σ.τ.Ἐ.

ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Τμ. Β' — Ἀριθ. 2889/1971

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Κ. Λασσαδὸς
Δικηγόροι : Ν. Κωστάμης, Κ. Μενεῖδης

«Δευτεροβάθμιοι Ἐπιτροπαὶ Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.—Ἡ πρόσκλησις τῶν διαδίκων κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἐφέσεως πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου ἀποτελεῖ οὐσιώδη τύπον οὗ ἡ μὴ τήρησις καθιστᾷ ἄκυρον τὴν διαδικασίαν».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν νομοτύπως καὶ ἐμπροθέσμως ἀσκηθείσης αἰτήσεως διώκεται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 223/1967 ἀποφάσεως τῆς παρὰ τῷ Δήμῳ Ἀθηναίων Β' Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν, δι' ἧς ἀπερρίφθη ἔφεσις τοῦ ἀναιρεσείοντος κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 451/1964 ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ ἀνωτέρω Δήμου, ἀπορριψάσης προσφυγὴν αὐτοῦ κατὰ τῆς ἐγγραφῆς του εἰς τοὺς καταλόγους φόρου ἀκαλύπτων χώρων οἰκονομικοῦ ἔτους 1964.

Ἐπειδή, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 5 καὶ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ βασ. διατάγματος 166/1967 «περὶ τρόπου ἐπιλύσεως διαφορῶν καὶ ἀμφισβητήσεων ἐπὶ ἐν γένει φορολογιῶν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (ΦΕΚ 33), ὁ Πρόεδρος τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν ὁρίζει τὰς δικασίμους τῶν κατὰ τῶν πρωτοδίκων ἀποφάσεων ἀσκουμένων ἐφέσεων καὶ προσκαλεῖ τοὺς διαδίκους πρὸς συζήτησιν δι' ἀτομικῆς προσκλήσεως κοινοποιουμένης ἐπὶ ἀποδείξει, μερίμνῃ τοῦ γραμματέως, πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας ἐκδικάσεως τῆς ἐφέσεως· ἡ πρόσκλησις δ' αὕτη τῶν διαδίκων ἀποτελεῖ οὐσιώδη τύπον τῆς διαδικασίας, ἡ παράλειψις τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖ λόγον ἀναιρέσεως τῆς ἐρήμην τοῦ μὴ κληθέντος διαδίκου ἐκδοθείσης ἀποφάσεως.

Ἐπειδὴ ἐν προκειμένῳ, ἐν τῇ προσβαλλομένῃ ἀποφάσει ἀναφέρεται ὅτι

ὁ ἀναιρεσείων δὲν παρέστη κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἀσκηθείσης ὑπ' αὐτοῦ ἐφέσεως, δὲν προκύπτει ὅμως ἐκ τοῦ φακέλλου τῆς δικογραφίας ὅτι οὗτος ἐκλήθη κατὰ τὰς ἐν τῇ προηγουμένῃ σκέψει διατάξεις ὅπως παραστῇ κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἐφέσεως. Ὅθεν, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ σκέψει, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις εἶναι ἀναιρετέα διὰ παράβασιν οὐσιώδους τύπου τῆς διαδικασίας, ὡς βασίμως διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως προβάλλεται, περιττῆς καθισταμένης τῆς ἐξετάσεως τῶν λοιπῶν λόγων ἀναιρέσεως.

Ἐπειδὴ ἀναιρουμένης κατὰ τὰ ἀνωτέρω τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἡ ὑπόθεσις χρήζουσα διευκρινήσεως κατὰ τὰ πραγματικὰ περιστατικά, δέον ν' ἀναπεμφθῇ εἰς τὴν αὐτὴν δευτεροβάθμιον ἐπιτροπὴν πρὸς νέον κατ' οὐσίαν κρίσιν.

ΕΚΜΙΣΘΩΣΕΙΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

Τμ. Β' — Ἀριθ. 3360/1971

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Χ. Μακρίδης
Δικηγόροι : Ε. Κερχουλᾶς, Β. Γκούμας (πάρ. Ν.Σ.Κ.)

«Ἐκμίσθωσις ὑπὸ Κοινότητος μαρμαροφόρου μεταλλείου.—Ἔγκρισις ὑπὸ Νομάρχου καὶ ἀνάκλησις ταύτης. Ἄκυρος ἡ ἀνάκλησις αὕτη ὡς ἐνεργηθεῖσα μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 127 παρ. 1 τοῦ Δ.Κ.Κ. ἀποκλειστικῆς τριακονθημέρου προθεσμίας.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν ἀτελῶς ἀσκουμένης αἰτήσεως διώκεται ἡ ἀκύρωσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 30516/34273/14.11.1970 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Πέλλης διὰ τῆς ὁποίας ἀνεκλήθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 4542/18.2.1970 ἀπόφασις αὐτοῦ περὶ ἐγκρίσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 3/4.1.1970 ἀποφάσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος Νησίου Ν. Πέλλης, διὰ τῆς ὁποίας κατεκυρώθη ἐπ' ὀνόματι τοῦ Γ.Τ.** ἡ κατὰ τὴν 1.12.1969 διενεργηθεῖσα πλειοδοτικὴ δημοπρασία ἐκμισθώσεως ὑπὸ τῆς ἐν λόγῳ Κοινότητος τοῦ εἰς τὴν θέσιν «Σκαλάκια» τῆς ἀγροτικῆς περιφερείας αὐτῆς κειμένου μαρμαροφόρου λατομείου της.

Ἐπειδή, τοιοῦτον ἀντικείμενον ἔχουσα, ἀσκηθεῖσα δ' ἐμπροθέσμως καὶ κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις εἶναι τύποις δεκτὴ καὶ ἐξεταστέα κατ' οὐσίαν.

Ἐπειδή, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς καταβολῆς παραβόλου διὰ τὴν ἄσκησιν αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἀνηκούσης εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τὸ ἐν προκειμένῳ καταβληθὲν (ἀριθ. γραμματίου 22435/1971) εἶναι ἐπιστρεπτέον εἰς τὸν αἰτοῦντα ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκβάσεως τῆς παρούσης δίκης.

Ἐπειδὴ ἐν ἄρθρῳ 127 § 1 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος (Ν.Δ. 2888/1954) ὁρίζοντος τὰ ἑξῆς : «Ἐπὶ πράξεων ὑποκειμένων εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Νομάρχου ἀποφαίνεται οὗτος ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως αὐτῶν, ἐγκρίνων ἢ ἀρνούμενος τὴν ἔγκρισιν. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προ-

θεσμίας ταύτης ἡ ἀπόφασις θεωρεῖται ἐγκριθεῖσα...»· ἐκ τῶν διατάξεων δὲ τούτων προκύπτει ὅτι ἡ δι' αὐτῶν τασσομένη εἰς τὸν Νομάρχην τριακονθήμερος προθεσμία πρὸς ἔγκρισιν ἢ ἄρνησιν τῆς ἐγκρίσεως τῶν εἰς τὴν ἔγκρισιν αὐτοῦ ὑποκειμένων ἀποφάσεων τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν συμβουλίων εἶναι ἀποκλειστικὴ καὶ ὅτι, συνεπῶς, ὁ Νομάρχης δὲν δύναται ν' ἀνακαλέσῃ μετὰ τὴν πάροδον τῆς προθεσμίας ταύτης, τὴν εἴτε σιωπηρῶς, διὰ τῆς παρόδου τῆς ρηθείσης προθεσμίας ἀπράκτου, εἴτε ρητῶς δοθεῖσαν ἔγκρισιν αὐτοῦ καὶ ν' ἀκυρώσῃ οὕτω τὴν ἐγκριθεῖσαν πρᾶξιν τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ φακέλλου, ἡ ὑπ' ἀριθ. 3/4.1.1970 ἀπόφασις τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς αἰτούσης Κοινότητος, διὰ τῆς ὁποίας κατεκυρώθη ἐπ' ὀνόματι τοῦ Γ.Τ.** ἡ κατὰ τὴν 1.12.1969 διενεργηθεῖσα πλειοδοτικὴ δημοπρασία ἐκμισθώσεως ὑπὸ τῆς ἐν λόγῳ Κοινότητος τοῦ εἰς τὴν θέσιν «Σκαλάκια» τῆς ἀγροτικῆς περιφερείας της κειμένου μαρμαροφόρου λατομείου αὐτῆς, περιῆλθεν εἰς τὴν Νομαρχίαν Πέλλης τὴν 16.1.1970, ἡ ἐγκριτικὴ αὐτῆς ὑπ' ἀριθ. 4542/18.2.1970 ἀπόφασις τοῦ Νομάρχου Πέλλης ἐξεδόθη τὴν 18.2.1970, ἡ δὲ ἀνακλητικὴ τῆς τελευταίας ταύτης ἀποφάσεως ὑπ' ἀριθ. 30515/34273/14.11.1970 ἀπόφασις τοῦ αὐτοῦ Νομάρχου ἐξεδόθη τὴν 14.11.1970, ἤτοι μετὰ παρέλευσιν ὀκτὼ μηνῶν καὶ 29 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρόδου τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 127 § 1 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος προβλεπομένης τριακονθημέρου ἀποκλειστικῆς προθεσμίας. Συνεπῶς, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις τοῦ Νομάρχου Πέλλης εἶναι παράνομος, κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ σκέψει, ὡς ἐκδοθεῖσα κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 127 § 1 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος καί, τούτῳ τῷ λόγῳ βασίμως προβαλλομένῳ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, αὕτη εἶναι ἀκυρωτέα.

Ἐπειδή, ἀναιρουμένης, κατὰ ταῦτα, τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως διὰ τὸν ἀνωτέρω λόγον, παρέλκει ὡς ἀλυσιτελὴς ἡ ἔρευνα τῶν λοιπῶν λόγων ἀκυρώσεως.

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΙΣ

Τμ. Β' — Ἀριθ. 275/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου

Εἰσηγητής : Κ. Λασσαδὸς

Δικηγόροι : Δ. Ἀποστολίδης, Β. Γκούμας (πάρ. Ν.Σ.Κ.), Σ. Κουρῆς

«Ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις πρὸς ἐμπλουτισμὸν ὑδάτων ὑδραγωγείου Δήμων.—Ἡ δημοσίευσις τῆς πράξεως ἀπαλλοτριώσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα Κυβερνήσεως ἀποτελεῖ συστατικὸν στοιχεῖον ταύτης.—Ὅθεν ὁ ὑπογράφων ταύτην Νομάρχης δέον νὰ εἶναι τοιοῦτος καὶ κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως διώκεται ἡ ἀκύρωσις 1) τῆς ὑπ'

ἀριθ. 1-9 ἀπὸ 4 Ἰανουαρίου 1969 ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Κερκυραίων περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργου ἐμπλουτισμοῦ τῶν ὑδάτων τοῦ ὑδραγωγείου Κερκύρας, καθ' ὃ μέρος ἀπηλλοτριώθη δι' αὐτῆς ἀκίνητον ἐκτάσεως 952,02 τετραγωνικῶν μέτρων, κείμενον εἰς τὴν περιοχὴν Ἀναλήψεως τοῦ Δήμου Κερκυραίων καὶ ἀποτελοῦν τμῆμα μείζονος ἐκτάσεως φερομένης ὡς ἀνηκούσης εἰς τοὺς αἰτοῦντας, καὶ 2) τῆς ὑπ' ἀριθ. 7582 ἀπὸ 10 Μαρτίου 1969 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Κερκύρας, δι' ἧς ἐνεκρίθη ἡ ὡς ἄνω ἀπόφασις.

Ἐπειδὴ διὰ τὴν ἄσκησιν ἐνώπιον τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας αἰτήσεως ἀκυρώσεως δὲν ἀπαιτεῖται ἡ κατάθεσις παραβόλου, δι' ὃ καὶ δέον, ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκβάσεως τῆς προκειμένης δίκης, νὰ διαταχθῇ ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ ἐν προκειμένῳ καταβληθέντος (ὑπ' ἀριθ. 117298/1970 τριπλότυπον τοῦ Ταμείου Δικαστικῶν Εἰσπράξεων Ἀθηνῶν).

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν διατάξεων τῶν παρ. 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 211 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος καὶ τῆς παρ. 8 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 29/30.4.1953 β. διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν κειμένων διατάξεων περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» (109 Α'), ὡς ἰσχύει κατόπιν τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ ν.δ. 3979/1959 (191 Α'), συνάγεται ὅτι ἡ πρᾶξις τοῦ Νομάρχου, δι' ἧς ἐγκρίνεται ἡ περὶ κηρύξεως ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀπόφασις τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου δέον νὰ δημοσιεύηται ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης, ἐπιβαλλομένης ὡς συστατικοῦ τύπου, ἡ ἐγκριτικὴ αὕτη ἀπόφασις συντελεῖται καὶ λαμβάνει νόμιμον ὑπόστασιν. Ἑπομένως, ἐφ' ὅσον τοιαύτη ἀπόφασις δὲν ἐδημοσιεύθη διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, αἴτησις ἀκυρώσεως διώκουσα τὴν ἀκύρωσιν αὐτῆς εἶναι ἀπορριπτέα ὡς ἀπαράδεκτος, διότι στρέφεται κατ' ἀνυπάρκτου διοικητικῆς πράξεως. Τὸ ἐκ τῆς ἀνωτέρω ὅμως αἰτίας ἀπαράδεκτον δὲν συντρέχει ὁσάκις ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, μὴ ἔχουσα δημοσιευθῇ καθ' ὃν χρόνον ἠσκήθη ἡ κατ' αὐτῆς στρεφομένη αἴτησις ἀκυρώσεως, ἔχει δημοσιευθῇ ὑπὸ τὸ αὐτὸ περιεχόμενον καὶ ἄνευ μεταβολῆς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συζητήσεως τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως καὶ οὕτως ἔχουσι συμπληρωθῇ κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμεναι διατυπώσεις ἵνα ἡ προσβληθεῖσα πρᾶξις λάβῃ νόμιμον ὑπόστασιν. Ὅθεν, ἐφ' ὅσον ἐν προκειμένῳ, ἡ προσβαλλομένη πρᾶξις τοῦ Νομάρχου Κερκύρας, δι' ἧς ἐνεκρίθη ἡ προσβαλλομένη περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Κερκυραίων, ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως τὴν 9ην Σεπτεμβρίου 1970 (191 Α'), ἤτοι πρὸ τῆς συζητήσεως τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις ἀσκεῖται ἀπὸ τῆς ἀνωτέρω ἀπόψεως παραδεκτῶς, καίτοι, καθ' ὃν χρόνον κατετέθη αὕτη, δὲν εἶχεν εἰσέτι δημοσιευθῇ ἡ προσβαλλομένη πρᾶξις τοῦ Νομάρχου Κερκύρας. Κατὰ συνέπειαν, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτηνις, ἐμπροθέσμως καὶ κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις ἀσκηθεῖσα, εἶναι τύποις δεκτὴ καὶ κατ' οὐσίαν ἐξεταστέα.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ σκέψει ἐκτεθέντων περὶ τῆς ἐπιβαλ-

λομένης, ὡς συστατικοῦ τύπου, δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τῆς πράξεως τοῦ Νομάρχου δι' ἧς ἐγκρίνεται ἡ περὶ κηρύξεως ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀπόφασις τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου παρέπεται ὅτι ὁ ὑπογράφων τὴν πρᾶξιν ταύτην Νομάρχης δέον ὅπως κέκτηται τὴν ἰδιότητα τοῦ ἁρμοδίου διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς πράξεως Νομάρχου οὐ μόνον κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπογραφῆς αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως ταύτης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ φακέλλου, ὁ ὑπογράφων τὴν προσβαλλομένην πρᾶξιν Θ.Ζ.** ἦτο μὲν Νομάρχης Κερκύρας κατὰ τὸν χρόνον ὑπογραφῆς τῆς πράξεως ταύτης (10 Μαρτίου 1969), ἐν συνεχείᾳ ὅμως μετετέθη εἰς τὴν Νομαρχίαν Ζακύνθου διὰ τοῦ ἀπὸ 5 Σεπτεμβρίου 1969 β.δ. (Φ.Ε.Κ. 294/12.9.1969 τ. Γ'), κατὰ δὲ τὸν χρόνον δημοσιεύσεως τῆς ὡς ἄνω πράξεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (9 Σεπτεμβρίου 1970) Νομάρχης Κερκύρας ἦτο ὁ Λ.Φ.** μετατεθεὶς εἰς Κέρκυραν διὰ τοῦ ἀπὸ 23 Μαΐου 1970 β.δ. (Φ.Ε.Κ. 178/25.5.1970 τ. Γ'). Ὅθεν ἡ προσβαλλομένη πρᾶξις τοῦ Νομάρχου Κερκύρας εἶναι τυπικῶς πλημμελής, τούτῳ δὲ τῷ λόγῳ, βασίμως προβαλλομένῳ διὰ τοῦ προσθέτου δικογράφου αὕτη εἶναι ἀκυρωτέα, παρελκούσης τῆς ἐρεύνης τῶν λοιπῶν λόγων ἀκυρώσεως.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Τμ. Γ' — Ἀριθ. 3102/1971

Πρόεδρος : Ἄθ. Τσοῦτσος
Εἰσηγητὴς Κ. Παπαδάκης, Πάρεδρος

«Ἑρμηνεία ἄρθρ. 1 παρ. 1 ν.δ. 807/1971 περὶ προσαυξήσεως ἐπιδόματος εὐδοκίμου παραμονῆς».

Ἐπειδὴ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 τῆς ὑπ' ἀριθ. 1020/1958 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου (213), ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 80/1962 ὁμοίας πράξεως (102) κυρωθεισῶν ἀμφοτέρων διὰ τοῦ ἄρθρ. 36 τοῦ νομ. δ/τος 4242/1962 (135), εἰς πάντα τακτικὸν δημόσιον πολιτικὸν ὑπάλληλον, παραμένοντα ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ ὑπὲρ τὴν τριετίαν, χορηγεῖται διὰ πράξεως τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου, προσαύξησις τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ του ἐκ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν δι' ἑκάστην τριετίαν καὶ μέχρι τριῶν κατ' ἀνώτατον ὅριον (ἤδη τεσσάρων, βλ. ἄρθρ. 1 τοῦ β.δ. 882/1962 (223), ἄρθρ. 24 § 6 τοῦ νομ. δ/τος 4548/1966 (188) καὶ ἄρθρ. 6 τοῦ ἀν. νόμου 274/1968 (22), ἐφ' ὅσον ἡ κατὰ τὴν ἀντίστοιχον τριετίαν ὑπηρεσία τοῦ ὑπαλλήλου κρίνεται εὐδόκιμος.

Ἐπειδὴ διὰ τοῦ ἄρθρ. 1 § 1 τοῦ νομ. δ/τος 807/1971 «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ προσαυξήσεως ἐπιδόματος εὐδοκίμου παραμονῆς (τριετιῶν) κειμένων διατάξεων» (2) ὡρίσθη, ὅτι διὰ τὴν χορήγησιν τοῦ ἐν λόγῳ ἐπιδόματος εἰς τοὺς ρηθέντας ὑ[illegible]λλήλους «ὑπολογίζεται ἑκάστοτε, εἰς τὸν ὃν οὗτοι

κέκτηνται βαθμόν, ὁ πλεονάζων χρόνος ὑπηρεσίας, μετὰ τὴν ἐφαίρεσιν τοῦ, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ἀπαιτουμένου διὰ τὸν διορισμὸν ἢ τὴν εἰς ἕκαστον ἁπάντων τῶν προηγουμένων βαθμῶν προαγωγήν». Κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς διατάξεως ταύτης, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ἐν τῷ κατεχομένῳ βαθμῷ πλεονάζοντος χρόνου ὑπηρεσίας δέον νὰ ἀφαιρῆται ἐκ τοῦ συνολικοῦ χρόνου ὑπηρεσίας, ἑκάστου ὑπαλλήλου οὐχὶ ὁ κατὰ τὰς νῦν ἰσχυούσας ἢ τὰς μελλούσας νὰ ἰσχύσωσι, ἤτοι μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νομοθ. δ/τος 807/1971, διατάξεις ἀπαιτούμενος ἢ ἀπαιτηθησόμενος χρόνος διὰ τὸν διορισμὸν ἢ τὴν προαγωγὴν τῶν ὑπαλλήλων ὡρισμένου κλάδου κατηγορίας, δημοσίας τινὸς ὑπηρεσίας, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ κρινόμενος ὑπάλληλος, ἀλλ' ὁ χρόνος ὅστις ἀπῃτεῖτο ὑπὸ τῶν διατάξεων, αἵτινες ἴσχυον κατὰ τὴν εἴσοδον ἑκάστου ὑπαλλήλου εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν καὶ καθ' ἕκαστον στάδιον τῆς περαιτέρω διὰ προαγωγῶν καὶ ἐντάξεων ὑπηρεσιακῆς του ἐξελίξεως μέχρι τοῦ ἤδη κατεχομένου βαθμοῦ. Διότι οὕτω μόνον ἐπιτυγχάνεται σταθερότης δι' ἕκαστον ὑπάλληλον ἐν τῷ καθορισμῷ τοῦ πλεονάζοντος χρόνου, καθ' ὅσον ἄλλως θὰ μετεβάλλετο ὁ χρόνος οὗτος ἀναλόγως τοῦ χρόνου ὃν ἡ ἑκάστοτε ἰσχύουσα νομοθεσία θὰ ἀπῄτει διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν ὑπαλλήλων μέχρι τοῦ βαθμοῦ ὃν κατέχει ἤδη ὁ κρινόμενος ὑπάλληλος. Ἂν δὲ ἐν τῇ πράξει ἤθελε συμβῆ, ὑπάλληλοι τῆς αὐτῆς κατηγορίας, προαχθέντες συγχρόνως εἰς τὸν ἤδη κατεχόμενον βαθμόν, ὑπηρετοῦντες δὲ εἰς τὴν αὐτὴν ὑπηρεσίαν, νὰ κέκτηνται διάφορον πλεονάζοντα χρόνον ἐν τῷ ρηθέντι βαθμῷ, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν διαφορὰν τοῦ νομοθετικοῦ καθεστῶτος ὑφ' ὃ ἕκαστος τούτων ἐξελίχθη μέχρι τοῦ βαθμοῦ τούτου καὶ συνεπῶς δὲν ὑφίσταται ἄνισος μεταχείρισις ὁμοίων περιπτώσεων. Ἐξ ἄλλου, ὡς κείμεναι διατάξεις κατὰ τὴν ὑπηρεσιακὴν ἐξέλιξιν ἑκάστου ὑπαλλήλου νοοῦνται ἐκεῖναι, αἵτινες ἴσχυον κατὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν εἶχε συμπληρώσει οὗτος τὸν βάσει τῶν διατάξεων τούτων ἀπαιτούμενον χρόνον ὑπηρεσίας πρὸς προαγωγήν, ἔστω καὶ ἂν ἡ προαγωγὴ ἐπραγματοποιήθη μεταγενεστέρως ὑπὸ τὸ καθεστὼς τῆς ἰσχύος νεωτέρων διατάξεων, αἵτινες προέβλεψαν διάφορον χρόνον πρὸς προαγωγήν· ἐντεῦθεν δ' ἕπεται, ὅτι προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων, οἵτινες ἐκέκτηντο τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 § 6 τοῦ νομοθ. δ/τος 4352/1964 (135) καὶ τοῦ ἄρθρου 24 § 1 τοῦ νομοθ. δ/τος 4548/1966 (188) ἀπαιτούμενον συντετμημένον χρόνον ὑπηρεσίας πρὸς προαγωγὴν εἰς τὸν ἀνώτερον βαθμόν, προήχθησαν ὅμως δι' οἱονδήποτε λόγον μεταγενεστέρως, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἰσχύος τῶν ὡς εἴρηται διατάξεων, δέον ὅπως ἀφαιρῆται ὁ συντετμημένος οὗτος χρόνος. Τοῦτο δέ, διότι τὸ νομοθ. διάταγμα 807/1971 ἀπέβλεψε, καθ' ἃ συνάγεται ἐκ τῆς γενικότητος τῆς διατυπώσεώς του, εἰς τὴν δυνατότητα ἣν εἶχε ἕκαστος ὑπάλληλος νὰ ἐξελιχθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰσχύσαντος κατὰ τὴν σταδιοδρομίαν του νομοθετικοῦ καθεστῶτος, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν ἐκ διαφόρων λόγων δὲν κατέστη πράγματι ἐφικτὴ ἡ ἐπίκαιρος ἐξέλιξίς του. Ἄλλωστε, δοθέντος ὅτι ἡ εἰς κατωτέρους βαθμοὺς διανυθεῖσα ὑπηρεσία λογίζεται πλάσματι νόμου ὡς διανυθεῖσα ἐν τῷ τελευταίῳ βαθμῷ, κατὰ τὴν περὶ τοῦ εὐδοκίμου τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπαλλήλου κρίσιν τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου διὰ

τὴν χορήγησιν τῆς ἐν λόγῳ προσαυξήσεως τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τοῦ τελευταίου τούτου βαθμοῦ, ἐκτιμῶνται τὸ μὲν ἡ εἰς τοὺς ὡς εἴρηται βαθμοὺς διανυθεῖσα ὑπηρεσία αὐτοῦ ὡς ἂν εἶχε διανυθῆ ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ, τὸ δὲ οἱ λόγοι δι' οὓς καθυστέρησεν ἡ μέχρι τοῦ τελευταίου βαθμοῦ προαγωγή του.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6/1971 ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐν Ὁλομελείᾳ καὶ Συμβουλίῳ ἀποτελοῦντος ἐν προκειμένῳ τὸ ἁρμόδιον ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον, ἀπεφασίσθη ὅπως χορηγηθῇ εἰς τὴν αἰτοῦσαν, γραμματέα α' τάξεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προσαύξησις τοῦ βασικοῦ αὐτῆς μισθοῦ ἐκ 10 % ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1971, κατόπιν καθορισμοῦ τοῦ ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ πλεονάζοντος χρόνου ὑπηρεσίας αὐτῆς, συμφώνως πρὸς τὴν ἐν τῇ ἡγουμένῃ σκέψει ἐκτεθεῖσαν ἑρμηνείαν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρ. 1 § 1 τοῦ νομοθετικοῦ δ/τος 807/1971, εἰς ἣν ἐνέμεινε τὸ ρηθὲν ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 9/1971 ἀποφάσεως αὐτοῦ, ἐπιληφθὲν κατόπιν σχετικοῦ ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, αἰτησαμένου τὴν ἐπανεξέτασιν τοῦ θέματος. Ἤδη, διὰ τῆς προσβαλλομένης πράξεώς του ἀρνεῖται ὁ Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης ὅπως χορηγήσῃ τὴν ὡς εἴρηται προσαύξησιν εἰς τὴν αἰτοῦσαν ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ ὅτι, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ὡς ἄνω διατάξεως τοῦ ἄρθρου 1 § 1 τοῦ νομοθ. δ/τος 807/1971, ἔδει ὅπως ἐκ τῆς συνολικῆς ὑπηρεσίας τῆς αἰτούσης ἀφαιρεθῇ, πρὸς καθορισμὸν τοῦ πλεονάζοντος χρόνου ὑπηρεσίας της ἐν τῷ κατεχομένῳ βαθμῷ, ὁ χρόνος ὅστις ἀπαιτεῖται κατὰ τὰς νῦν ἰσχυούσας διατάξεις διὰ τὴν προαγωγικὴν ἐξέλιξιν τῶν ὑπαλλήλων τῆς γραμματείας τῶν δικαστηρίων μέχρι τοῦ βαθμοῦ τούτου. Ἡ αἰτιολογία ὅμως αὕτη τυγχάνει μὴ νόμιμος, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, δι' ὃν λόγον, βασίμως προβαλλόμενον διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, δέον ὅπως, δεκτῆς γιγνομένης ταύτης, ἀκυρωθῇ ἡ προσβαλλομένη πρᾶξις καθ' ὃ μέρος ἀφορᾷ αὕτη εἰς τὴν αἰτοῦσαν, ἀναπεμφθῇ δ' ἡ ὑπόθεσις εἰς τὴν Διοίκησιν ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐκδόσεως πράξεως χορηγούσης εἰς τὴν αἰτοῦσαν τὴν ρηθεῖσαν προσαύξησιν συμφώνως πρὸς τὰς ὡς ἄνω ἀποφάσεις τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου (*).

Τμ. Γ' — Ἀριθ. 3227/1971

Πρόεδρος : Ἀθ. Τσοῦτσος
Εἰσηγητής : Ο. Παπαδάκης
Δικηγόροι : Κ. Λαμπρόπουλος, Ν. Τριανταφύλλου (πάρ. Ν.Σ.Κ.)

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν ἐμπροθέσμως καὶ νομοτύπως ἀσκηθείσης αἰτήσεως διώκεται ἡ ἀκύρωσις τῆς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 67054/9.8.1971 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης ἐκδηλωθείσης ἀρνήσεως χορηγήσεως εἰς τὸν αἰ-

(*) Ἡ ὡς ἄνω ἀπόφασις τοῦ Σ.τ.Ἐ. ἐκοινοποιήθη πρὸς τὰς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ἐγκ. Κ.Δ. 5/4730/505/21.1.1972 τοῦ Ὑπουργείου τούτου.

τοῦντα προσαυξήσεως τριετιῶν διὰ τοῦ συνυπολογισμοῦ τῆς παρὰ τῇ Χωροφυλακῇ προϋπηρεσίας του.

Ἐπειδή, διὰ τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 807/1971 «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ προσαυξήσεως ἐπιδόματος εὐδοκίμου παραμονῆς (τριετιῶν) κειμένων διατάξεων» (ΦΕΚ 2) ὡρίσθη ὅτι διὰ τὴν χορήγησιν τοῦ ἐπιδόματος τριετιῶν ὑπολογίζεται ἑκάστοτε καὶ ὁ πλεονάζων χρόνος ὑπηρεσίας ἐν τῷ βαθμῷ κατὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ὁποίου «προσμετρεῖται καὶ πᾶσα» πραγματικὴ δημοσία ὑπηρεσία τοῦ ὑπαλλήλου ὑπολογιζομένη διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 125 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος τριακονταπενταετοῦς δημοσίας ὑπηρεσίας». Κατὰ τὴν τελευταίαν δὲ ταύτην διάταξιν, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς τριακονταπενταετοῦς ὑπηρεσίας ὑπολογίζεται πᾶσα πραγματικὴ δημοσία ὑπηρεσία, οἵαν ἀποτελεῖ καὶ ἡ παρὰ τῇ Χωροφυλακῇ ὑπηρεσία τοῦ αἰτοῦντος ὡς μονίμου χωροφύλακος. Κατ' ἀκολουθίαν, τοῦ νόμου μὴ θέτοντος ἑτέραν τινὰ προϋπόθεσιν, ἡ ὑπηρεσία αὕτη τυγχάνει προσμετρητέα διὰ τὴν χορήγησιν ἐπιδόματος τριετιῶν.

Ἐπειδή, ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 13 παρ. 1 τοῦ Α.Ν. 1854/1951 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρ. 7 παρ. 5 τοῦ Ν.Δ. 3768/1957, ἐν ὄψει τῆς ὁποίας ἡ Διοίκησις ἀπέρριψε τὸ αἴτημα τοῦ αἰτοῦντος καὶ καθ' ἣν διὰ τὴν προσμέτρησιν τοιαύτης προϋπηρεσίας εἰς τὸν συντάξιμον χρόνον ἀπαιτεῖται πενταετὴς ὑπηρεσία τακτικοῦ ὑπαλλήλου, ἀποτελοῦσα διάταξιν τοῦ συνταξιοδοτικοῦ νόμου δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἐφαρμογὴν διὰ τὰς περιπτώσεις χορηγήσεως ἐπιδόματος τριετιῶν ὡς ἐν προκειμένῳ ἡ δ' ἐπὶ τοῦ λόγου τούτου ἐρειδομένη ἄρνησις τῆς Διοικήσεως τυγχάνει μὴ νόμιμος.

ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

'Ολομ. — 'Αριθ. 135/1972

Πρόεδρος : Βασ. Πατσουράκος

Εἰσηγητής : Σπ. Γάγγας

«Δημοτικαὶ 'Αγοραί. — 'Εξουσία δικαστηρίων κρίσεως περὶ τῆς νομιμότητος τῶν διοικητικῶν πράξεων».

'Επειδὴ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 2 παρ. 1 τοῦ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 Β.Δ. «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων δήμων καὶ κοινοτήτων», τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ἐὰν ὑπάρχῃ δημοτικὴ ἀγορὰ πωλήσεως ἑνὸς ἢ πλειόνων εἰδῶν διατροφῆς, δύναται νὰ λάβῃ ἀπόφασιν ὑποχρεωτικὴν συγκεντρώσεως εἰς τὴν ἀγορὰν ταύτην πάντων τῶν ἐν τῷ δήμῳ λειτουργούντων καταστημάτων τῶν χρησιμοποιουμένων διὰ τὴν πώλησιν τῶν εἰδῶν δι' ἃ ἱδρύθη ἡ ἀγορά, ὑπὸ τὴν ἐκ τοῦ συνόλου τοῦ νόμου καὶ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ συναγομένην προϋπόθεσιν ὅτι αὕτη εἶναι ἤδη πλήρως ἀποπερατωμένη, ἐπαρκὴς ἀπὸ ἀπόψεως ἀριθμοῦ καὶ κατάλληλος πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν καταστημάτων ὧν ἐπιβάλλεται ἡ συγκέντρωσις, ὅτε, μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ νομάρχου νομότυπον ἔγκρισιν τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως ἡ ἁρμοδία κατὰ τὸ ἄρθρον 106 παρ. 2 Ν. 3365/55 «περὶ Κώδικος Σώματος Χωροφυλακῆς» 'Αστυνομικὴ ἀρχὴ ὑποχρεοῦται εἰς ἔκδοσιν ἀστυνομικῆς διατάξεως ἐπιβαλλούσης τὴν συγκέντρωσιν ἥτις, ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ Νομάρχου κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου τούτου, ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 369 Β.Δ. 22.3.1958 «περὶ κυρώσεως Κανονισμοῦ ὑπηρεσίας Χωροφυλακῆς». 'Εξ ἄλλου, κατὰ τὸ ἄρθρον 106 παρ. 6 τοῦ διαληφθέντος Ν. 3365/53 τὰ δικαστήρια δικαιοῦνται νὰ ἐξετάσουν τὴν νομιμότητα, μόνον, ἀστυνομικῆς διατάξεως ἐκδιδομένης παρὰ τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων τῆς Χωροφυλακῆς, ἐξ οὗ σαφῶς συνάγεται ὅτι τὰ ποινικὰ δικαστήρια ἵνα ἀποφασίσουν ἐπὶ τῆς ἐνοχῆς δικαιοῦνται νὰ ἐξετάσουν παρεμπιπτόντως μόνον τὴν ὕπαρξιν νομικῶν ἐλαττωμάτων ἀναγομένων εἰς τὸ μὴ σύννομον τοῦ περιεχομένου τῆς τοιαύτης ἀστυνομικῆς διατάξεως ἢ τὴν μὴ τήρησιν τῶν νομίμων τύπων, εἰς οὓς περιλαμβάνεται καὶ ἡ τυχὸν ἀπαιτουμένη ὡς προϋπόθεσις αὐτῆς διοικητικὴ πρᾶξις, ὡς ἐκ τῶν ὁποίων ἡ ἀστυνομικὴ διάταξις καθίσταται ἀρχῆθεν νομικῶς ἀνίσχυρος καὶ μὴ ὑποχρεωτική, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἡ παράβασις αὐτῆς δὲν συνιστᾷ κολάσιμον πρᾶξιν, οὐχὶ δὲ καὶ τὴν ὕπαρξιν ἐλαττωμάτων ἀναγομένων εἰς τὴν οὐσιαστικὴν ἐκτίμησιν τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων ἅτινα θὰ ἠδύναντο, ἐνδεχομένως, νὰ ἐπισύρουν τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως παρὰ τοῦ ἁρμοδίου πρὸς τοῦτο διοικητικοῦ δικαστηρίου. Κατ' ἀκολουθίαν δὲν δικαιοῦνται νὰ ἐλέγξουν τὴν περὶ σκοπιμότητος ἐκδόσεως τῆς διατάξεως κρίσιν οὐδὲ τὴν τοιαύτην περὶ τῆς ὑπάρξεως τῶν πραγματικῶν προϋποθέσεων ἃς ἀπαιτεῖ ὁ νόμος, ἤτοι νὰ ἐξετάσουν ἐὰν ἡ πρὸ τῆς ἐκδόσεως

τῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως γενομένη ἐκτίμησις τῆς πραγματικῆς καταστάσεως εἶναι πεπλανημένη καθ' ὃ μὴ ἀνταποκρινομένη εἰς αὐτὴν κατὰ τὰ ἐκ τῶν ἀποδείξεων συναγόμενα, ἀλλ' ὀφείλουν, ἐφ' ὅσον αἱ πράξεις αἱ διαλαμβάνουσαι τὴν τοιαύτην οὐσιαστικὴν ἐκτίμησιν τῶν ἁρμοδίων διοικητικῶν ὀργάνων δὲν ἐκρίθησαν ἀκυρωτέαι, νὰ δεχθοῦν ὡς δεδομένην τὴν σκοπιμότητα ἐκδόσεως τῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως καὶ τὴν βασιμότητα τῆς γενομένης διαπιστώσεως ὅτι ὑφίστανται αἱ ὑπὸ τοῦ Νόμου ἀπαιτούμεναι πραγματικαὶ προϋποθέσεις πρὸς ἔκδοσιν αὐτῆς. Ὅθεν τὸ δικάσαν Μονομελὲς Πλημμελειοδικεῖον ἀποφηνάμενον ὅτι δὲν συνιστᾷ κολάσιμον πρᾶξιν κατὰ τὸ ἄρθρον 459 Π.Κ. ἡ παράβασις τῆς ὑπ' ἀριθ. 2/1970 ἀστυνομικῆς διατάξεως τοῦ καθ' ὕλην καὶ κατὰ τόπον ἁρμοδίου Διοικητοῦ τῆς Ὑποδιοικήσεως Χωροφυλακῆς Μεσσηνίας, ἐκδοθείσης ὑποχρεωτικῶς μοτὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 220/1971 ἀπόφασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Μεσσήνης καὶ τὴν ἔγκρισιν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, ἐγκριθείσης δὲ καὶ ταύτης ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Μεσσηνίας καὶ νομοτύπως δημοσιευθείσης, διὰ τῆς ὁποίας διαταχθείσης τῆς συγκεντρώσεως τῶν ἐν τῇ πόλει Μεσσήνης καταστημάτων πωλήσεως ὡρισμένων εἰδῶν διατροφῆς ἐν τῇ δημοτικῇ ἀγορᾷ ἀπηγορεύθη ἡ λειτουργία τῶν καταστημάτων τούτων ἐκτὸς αὐτῆς, καὶ ἀκολούθως κηρῦξαν ἀθῷον τὸν ἐπὶ ταύτῃ κατηγορηθέντα καθ' ὅσον ἐκ τῶν ἀποδείξεων προέκυψεν ὅτι ἡ κρίσις τῶν ἐκδόντων τὰς ἀνωτέρω διοικητικὰς πράξεις ὀργάνων ὅτι ἡ δημοτικὴ ἀγορὰ ἦτο κατάλληλος πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν καταστημάτων ὧν διετάχθη ἡ ἐν αὐτῇ συγκέντρωσις εἶναι πεπλανημένη καθ' ὃ ἀντίθετος πρὸς τὴν πραγματικὴν κατάστασιν, ὑπερέβη τὴν ἑαυτοῦ ἐξουσίαν καὶ κατέστησεν ἀναιρετέαν τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 510 παρ. 1 ἐδ. Θ' Κ.Π.Δ. καὶ τὸν βάσιμον περὶ τούτου λόγον τῆς ὑπὲρ τοῦ νόμου παραδεκτῶς ἀσκηθείσης κατὰ τὸ ἄρθρον 505 παρ. 2 Κ.Π.Δ. ἀναιρέσεως παρὰ τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Εἰσαγγελέως.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ : Περὶ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀγορῶν προβλέπει, ὡς εἶναι γνωστόν, ὁ βασικὸς νόμος περὶ τῶν προσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἤτοι τὸ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 Β.Δ. «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἕνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων», εἰς τὸ ἄρθρον 2 αὐτοῦ.

Τὰ ἐκ τῶν ἀγορῶν τούτων ἔσοδα, περιλαμβάνονται εἰς τὰ τακτικὰ ἔσοδα τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὡς προερχόμενα ἐκ τῆς ἀκινήτου περιουσίας αὐτῶν. Δέον ὅμως νὰ τονισθῇ ὅτι πέραν τῆς εἰσπράξεως ἐσόδων ὑπὸ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἐκ τῆς ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας ἀγορῶν, οὗτοι ἔχοντες κατ' ἐξοχὴν κοινωνικὴν ἀποστολὴν καὶ διασφαλιζόμενοι πλήρως διὰ τὴν ἵδρυσιν αὐτῶν, ἐπιδιώκουν κυρίως οὐχὶ τὴν δημιουργίαν κερδοσκοπικῶν ἐπιχειρήσεων ἀλλὰ τὴν διαφύλαξιν τῆς ὑγείας τῶν δημοτῶν των.

Ὡς ἀγορὰ νοεῖται τὸ κτιριακὸν συγκρότημα καταστημάτων, τὸ ὁποῖον ἀνεγείρεται εἰδικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ πληροῖ ὅλας τὰς ἀπαραιτήτους προϋποθέσεις ἐπαρκείας χώρου, καθαριότητος καὶ ὑγιεινῆς, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ τοῦ Κράτους ὁριζόμενα. Λεπτομερέστερον περὶ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀγορῶν, βλέπε καὶ σχετικὴν ἐργασίαν μου, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν «Ἐπιθεώρησιν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως», τεῦχος Ὀκτωβρίου 1968, σελ. 984 καὶ ἑπ.

Εἰς τὸ παρελθὸν ἐγεννήθη ζήτημα ἐὰν αἱ περὶ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀγορῶν διατάξεις ἐναρμονίζωνται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος. Ὑπῆρξαν περιπτώσεις

καθ' ἃς ὡρισμένοι Εἰρηνοδίκαι ἐπαρχιακῶν Εἰρηνοδικείων, δικάζοντες ὡς Πταισματοδίκαι συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 459 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος παραβάσεις ἀστυνομικῶν διατάξεων, ἐκδοθεισῶν κατ' ἐφαρμογὴν ἀποφάσεων δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν συμβουλίων, περὶ συγκεντρώσεως εἰς τὴν δημοτικὴν ἀγορὰν ἁπάντων τῶν καταστημάτων τῶν χρησιμοποιουμένων διὰ τὴν πώλησιν τῶν εἰδῶν, δι' ἃ ἱδρύθη ἡ ἀγορά, ἀποφάνθησαν ὅτι αἱ διατάξεις περὶ ἀγορῶν εἶναι εὐθέως ἀντισυνταγματικαὶ ὡς ἀντικείμεναι εἰς τὰ ἄρθρα 3, 4 καὶ 17 τοῦ Συντάγματος τοῦ ἔτους 1952, τὰ καθιεροῦντα τὸ μὲν ἄρθρον 3 τὴν ἀρχὴν τῆς ἰσότητος τῶν πολιτῶν ἐνώπιον τοῦ νόμου, τὸ δὲ ἄρθρον 4 τὸ ἀπαραβίαστον τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας, περιλαμβανούσης καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐργασίας καὶ τέλος τὸ ἄρθρον 17 τὴν προστασίαν τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκτησίας. Ἀντίστοιχα πρὸς τὰ ἀνωτέρω μνημονευθέντα ἄρθρα 3, 4 καὶ 17 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1952 εἶναι κατὰ σειρὰν τὰ ἄρθρα 7, 9 καὶ 21 τοῦ ἰσχύοντος νέου Συντάγματος τοῦ ἔτους 1968. Μὲ τὸ πνεῦμα τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν τῶν Πταισματοδικῶν ἀνεφάνη πρὸς στιγμὴν κίνδυνος ἀχρηστεύσεως τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀγορῶν. Τελικῶς ὅμως ὁ κίνδυνος οὗτος ἀπεσοβήθη, διότι τὰ ἀνώτατα δικαστήρια τῆς Χώρας μας, ὁ Ἄρειος Πάγος, καὶ τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας, ἐπιληφθέντα τοῦ θέματος ἀπεφάνθησαν ὅτι αἱ σχετικαὶ περὶ δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀγορῶν διατάξεις δὲν ἀντίκεινται πρὸς τὰς προαναφερθείσας διατάξεις τῶν ἄρθρων, 3 4 καὶ 17 τοῦ Συντάγματος τοῦ ἔτους 1952, νῦν ἄρθρων 7, 9 καὶ 21 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος τοῦ ἔτους 1968, ἀλλ' ὅτι διάκεινται ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς αὐτάς (Α.Π. 351, 352/63, Σ.Ε. 2091/53, 753, 754, 1278/54, 443/65 κ.ἄ.).

Τελευταίως ὅμως ἐγεννήθη καὶ νέον ζήτημα ἀφορῶν τὴν λειτουργίαν τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀγορῶν. Τὸ Μονομελὲς Πλημμελειοδικεῖον Καλαμάτας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1659/71 ἀποφάσεώς του, ἐκήρυξεν ἀθῷον, μηνυθέντα κάτοικον Δήμου Μεσσήνης, τῆς ἀποδοθείσης εἰς αὐτὸν κατηγορίας ἐπὶ παραβάσει τῆς ὑπ' ἀριθ. 2/1970 ἀστυνομικῆς διατάξεως τῆς Ὑποδιοικήσεως Χωροφυλακῆς Μεσσήνης, ἐκδοθείσης νομίμως πρὸς ἐφαρμογὴν σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 2 παρ. 2 τοῦ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 Β.Δ. «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἕνα ἴον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων». Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἠσκήθη ἀναίρεσις ὑπὲρ τοῦ νόμου ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐφ' ἧς ἐξεδόθη ἡ ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 135/1972 ἀπόφασις τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐν ὁλομελείᾳ, δι' ἧς ἀνῃρέθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 1659/71 ἀπόφασις τοῦ Μονομελοῦς Πλημμελειοδικείου Καλαμάτας δι' ὑπέρβασιν ἐξουσίας κατ' ἄρθρον 510 παρ. 1 ἐδ. Θ' τοῦ Κώδικος τῆς Ποιν. Δικονομίας μὲ τὴν ὀρθὴν αἰτιολογίαν ὅτι τὰ δικαστήρια εἰς τοιαύτας περιπτώσεις δικαιοῦνται νὰ ἐξετάζουν μόνον τὴν νομιμότητα τῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως ἡ ὁποία ἐξεδόθη ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἀστυνομικῶν ὀργάνων, ἤτοι τὴν ὕπαρξιν νομικῶν ἐλαττωμάτων ἀναγομένων εἰς τὸ σύννομον τοῦ περιεχομένου ἀστυνομικῆς διατάξεως ἢ τὴν μὴ τήρησιν τῶν νομίμων τύπων διὰ τὴν ἔκδοσιν αὐτῆς, οὐχὶ δὲ τὴν ὕπαρξιν ἐλαττωμάτων ἀναγομένων εἰς τὴν οὐσιαστικὴν ἐκτίμησιν τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων. Ἐπίσης δὲν δικαιοῦνται νὰ ἐλέγξουν τὴν περὶ σκοπιμότητος ἐκδόσεως τῆς διατάξεως κρίσιν οὔτε ἐὰν ὑφίστανται αἱ πραγματικαὶ προϋποθέσεις τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖ ὁ νόμος. δηλαδὴ νὰ ἀποφανθοῦν ὅτι ἡ γενομένη ἁρμοδίως ἐκτίμησις π.χ. ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς καταλληλότητος τῆς ἀγορᾶς, ὅτι εἶναι πεπλανημένη, ἀλλ' ὀφείλουν, ἐφ' ὅσον αἱ πράξεις αἱ ὁποῖαι διαλαμβάνουν τὴν τοιαύτην οὐσιαστικὴν ἐκτίμησιν τῶν ἁρμοδίων διοικητικῶν ὀργάνων δὲν ἔχουν κριθῇ ἀκυρωτέαι νὰ δεχθοῦν ὡς δεδομένην τὴν σκοπιμότητα τῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως καὶ τὴν βασιμότητα τῆς γενομένης διαπιστώσεως, ὅτι ὑφίστανται αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμεναι πραγματικαὶ προϋποθέσεις πρὸς ἔκδοσιν αὐτῆς.

Διὰ τῆς ἀποφάσεώς του ταύτης ὁ Ἄρειος Πάγος θέτει τέρμα καὶ εἰς τὸν ἀναφανέντα νέον κίνδυνον περιπλοκῶν τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἰς τὰ θέματα τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀγορῶν, ὥστε νὰ δύνανται οὗτοι ἀπροσκόπτως νὰ ἐπιτελοῦν τὰ καθήκοντά των, διασφαλιζόμενοι πλήρως εἰς τὴν ἵδρυσιν καὶ λειτουργίαν αὐτῶν.

ΧΡΗΣΤΟΣ Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Υ.Ε. — Ἀριθ. Πρωτ. 4287
Ἀριθ. Ἐγκ. Κ.Δ. 3 Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1972

«Περὶ μὴ ἀπαλλαγῆς τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ τῶν Συνδέσμων αὐτῶν τοῦ Φ.Κ.Ε. τοῦ Α.Ν. 660/1937».

Πρὸς Παγίους Ἀποδέκτας Ἐγκυκλίων

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν, κατωτέρω, ὡς ἔχει, τὴν ὑπ' ἀριθ. 995/1971 Γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους (Τμῆμα Β') περὶ τοῦ ἐν περιλήψει ἀντικειμένου, καὶ νὰ γνωρίσωμεν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἀποδέχεται τὴν διατυπωθεῖσαν γνώμην.

Ὁ Ὑπουργὸς
Α. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀριθ. Γνωμοδ. 995/1971

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Τμῆμα Β'

Ἀριθ. ἐρωτήματος : 85461/22.11.1971 Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, Δ/νσις Τοπ. Αὐτοδιοικήσεως — Τ.Υ.Δ.Κ.

Περίληψις ἐρωτήματος :

«Ἐὰν οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καὶ οἱ Σύνδεσμοι αὐτῶν εἰς τὰς πραγματοποιουμένας ἀπ' εὐθείας προμηθείας διαφόρων εἰδῶν καὶ ἐφοδίων παρὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν τοῦ Φ.Κ.Ε. τοῦ Α.Ν. 660/1937 ἢ ἀπαλλάσσωνται αὐτοῦ συνεπείᾳ τοῦ Ν.Δ. 703/1970».

Ἐπὶ τοῦ πρόσθεν ἐρωτήματος τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἐγνωμοδότησεν ὡς ἀκολούθως :

1. Αἱ εἰς τὸ θέμα τοῦ ἐρωτήματος ἀναφερόμεναι διατάξεις ἔχουσιν ὡς ἀκολούθως· Α.Ν. 660/1937 «περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν» : Ἄρθρον 1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐπιβάλλεται φόρος κύκλου ἐργασιῶν : α) Ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῆς πάσης βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσκουμένης ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, τῶν προερχομένων ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἰδίων αὐτῆς προϊόντων. Ἄρθρον 2. Τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑποκειμένων εἰς τὴν φορολογίαν κύκλου ἐργασιῶν ἐπιχειρήσεων ὑπολογίζονται, κατὰ κανόνα, ἐπὶ τῇ

βάσει τῶν γενικῶν ἀρχῶν τῶν ἐφαρμοζομένων ἐν τῇ κατηγορίᾳ δ' τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ἄρθρον 10 ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 1211/1949 ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν ἐπιρρίπτεται ὑπὸ τοῦ κατὰ νόμον ὑποχρέου εἰς βάρος τοῦ ἀντισυμβαλλομένου καὶ ἂν ἔτι οὗτος τυγχάνῃ τὸ Δημόσιον ἢ ἕτερον φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον ἀπολαῦον ἀπαλλαγῆς ἐκ γενικῆς ἢ εἰδικῆς διατάξεως νόμου ἢ συμβάσεως. Α.Ν. 236/1967 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων περὶ φόρων καταναλώσεως, τελῶν κυκλοφορίας αὐτοκινήτων, μοτοποδηλάτων, φορολογίας δημοσίων θεαμάτων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων». Ἄρθρον 2. 1. Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τοῦ ἐδαφίου α' ἄρθρον 1 τοῦ Α.Ν. 660/1937 καὶ τοῦ εἰδικοῦ τοιούτου τοῦ Β. Διατάγματος 1.2.1931 τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων τὰ προερχόμενα ἐκ πωλήσεως πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον πάσης φύσεως εἰδῶν καὶ ἐφοδίων. Εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν ταύτην περιλαμβάνονται καὶ αἱ διὰ τὴν παραγωγὴν τῶν εἰδῶν καὶ ἐφοδίων χρησιμοποιηθεῖσαι πρῶται ὕλαι ἐγχωρίου παραγωγῆς. 2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀπαλλαγὴ δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 4486/1965, ἀνεξαρτήτως ἂν ταῦτα ἐξομοιοῦνται ἢ μὴ ἐξ ἀπόψεως δασμολογικῶν, φορολογικῶν καὶ λοιπῶν προνομίων πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ὡς ἐπίσης καὶ ἐπὶ τῶν ἐκτελουμένων βάσει τοῦ προγράμματος Δημοσίων Ἐπενδύσεων Ἔργων. 3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ συμβάσεων συναφθεισῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Ν. Δ/γμα 703/1970 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἀφορωσῶν εἰς τὰ ἔσοδα τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως». Ἄρθρον 14. «Φορολογικαὶ ἀπαλλαγαὶ δήμων, κοινοτήτων». Οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες τοῦ Κράτους, οἱ σύνδεσμοι τούτων ὡς καὶ ἡ Ἕνωσις Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, ἀπαλλάσσονται παντὸς δημοσίου, δημοτικοῦ, κοινοτικοῦ ἢ λιμενικοῦ φόρου, ἀμέσου ἢ ἐμμέσου, δασμοῦ, τέλους, χαρτοσήμου, δικαστικοῦ ἐνσήμου καὶ εἰσφορᾶς τῶν ὑπὲρ τῶν μετοχικῶν ταμείων πολιτικῶν ὑπαλλήλων, Στρατοῦ, Β. Ναυτικοῦ καὶ Β. Ἀεροπορίας καὶ τοῦ Ταμείου Νομικῶν, κρατήσεων, παντὸς τέλους ταχυδρομικοῦ, ὡς καὶ δικαστικοῦ εἰς πᾶσαν δίκην των καὶ ἀπολαύουν ἀνεξαιρέτως ἁπασῶν τῶν παρεχομένων εἰς τὸ Δημόσιον ἀτελειῶν καὶ προνομίων, δικαστικῶν, διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν, τῶν ἰσχυουσῶν ἀτελειῶν ἢ ἀπαλλαγῶν τῶν προγενεστέρων διατάξεων μὴ θιγομένων. Δὲν ἀπαλλάσσονται τοῦ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ τὰ ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω ὀργανισμῶν εἰσαγόμενα ἐπιβατηγὰ αὐτοκίνητα, καύσιμα καὶ λιπαντικά.

2. Ἀφ' ἑτέρου κατὰ τὸ ἐκ τῶν ἐγγράφων προκῦπτον πραγματικὸν ἐν προκειμένῳ ἡ ἐπιχείρησις «Χυτήρια Βόλου Α.Ε.» ἔχει ἀναλάβει διὰ συμβάσεως τὴν κατασκευὴν καὶ προμήθειαν εἰς διαφόρους δήμους καὶ κοινότητας πλήρων συνδέσμων Ζιμπώ, εἰς τὴν κατὰ τεμάχιον τιμὴν τῶν ὁποίων δὲν περιλαμβάνεται καὶ ὁ Φ.Κ.Ε.

3. Βάσει τῶν ἀνωτέρω σημειωθεισῶν διατάξεων τοῦ ἀ.ν. 660/1967 ὁ

φόρος κύκλου ἐργασιῶν ἐπιβάλλεται εἰς βάρος τῶν βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων ἀποτελουσῶν τὸ ἄμεσον φορολογικὸν ὑποκείμενον ἔναντι τοῦ Δημοσίου. Τὸν ὡς εἴρηται φόρον, ὡς φόρον καταναλώσεως (ἔμμεσον) δικαιοῦνται αἱ ἐπιχειρήσεις, βάσει τῶν ρηθεισῶν διατάξεων, νὰ ἐπιρρίπτουν εἰς βάρος τοῦ μετ' αὐτῶν συναλλασσομένου τρίτου εἴτε δι' ἀναγραφῆς τούτου εἰς τὸ τιμολόγιον, εἴτε δι' ἐνσωματώσεώς του εἰς τὸ τίμημα πωλήσεως, καταβαλλόμενον ὅμως ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸ Δημόσιον ὡς ὑποχρέων ἔναντι τούτου (βλ. σχετικὴν Α.Π. 59/1969 ΝοΒ 17. 561). Συμφώνως ὅμως πρὸς τὴν προπαρατεθεῖσαν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀ.ν. 236/1967 ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τῶν βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων τὰ προερχόμενα ἐκ πωλήσεων πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον πάσης φύσεως εἰδῶν καὶ ἐφοδίων, τῆς ἀπαλλαγῆς ταύτης μὴ ἐφαρμοζομένης, βάσει τῆς αὐτῆς διατάξεως ἐπὶ τῶν Νομικῶν Προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου περὶ ὧν ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 4486/1965, ἀνεξαρτήτως ἂν ταῦτα ἐξομοιοῦνται ἢ μὴ ἐξ ἀπόψεως δασμολογικῶν, φορολογικῶν καὶ λοιπῶν προνομίων πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον. Ἤγουν αἱ ἀνωτέρω ἐπιχειρήσεις καὶ μετὰ τὴν διάταξιν ταύτην θὰ δικαιοῦνται βάσει τῆς προγενεστέρας τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ἀ.ν. 660/1937 ἐν περιπτώσει συναλλαγῆς των μετὰ τῶν περὶ ὧν πρόκειται ὧδε Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, Δήμων καὶ Κοινοτήτων, νὰ ἐπιρρίπτουν εἰς βάρος αὐτῶν τὸν Φ.Κ.Ε., ὑποχρεούμεναι νὰ καταβάλλουν τοῦτον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον.

4. Ἀκολούθως τούτων γεννᾶται τὸ ἐρώτημα ἐὰν οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐρωτήματος τῆς προμηθείας εἰς τούτους τῶν περὶ ὧν πρόκειται εἰδῶν ὑπὸ τῆς εἰρημένης βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως, δικαιοῦνται ἀπαλλαγῆς, ὡς καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἐπὶ παρομοίων προμηθειῶν, βάσει τῆς προσφάτου καὶ προπαρατεθείσης διατάξεως τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν.Δ. 703/1970.

5. Ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ἀ.ν. 660/1937 καὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀ.ν. 236/1967 σαφῶς προκύπτει ὅτι ἡ περὶ ἧς πρόκειται ἀπαλλαγὴ ἐθεσπίσθη προκειμένου μόνον περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου προνομιακῶς καὶ κατ' ἐξαίρεσιν, καθ' ἃ διὰ τῆς δευτέρας ἐκ τούτων δηλοῦται κατὰ τρόπον πάντη ἀναμφίβολον, διακηρυσσομένου ἐντόνως, ὅτι ἡ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπαλλαγὴ δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἀνεξαρτήτως ἂν ταῦτα ἐξομοιοῦνται ἢ μὴ ἐξ ἀπόψεως δασμολογικῶν, φορολογικῶν καὶ λοιπῶν προνομίων πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, ὡς ἐπίσης καὶ ἐπ' αὐτῶν ἔτι τῶν ἐκτελουμένων βάσει τοῦ προγράμματος Δημοσίων Ἐπενδύσεων ἔργων.

6. Εἰς τὸ καθεστὼς τοῦτο, δὲν ἐπέφερε μεταβολήν τινα ἡ ἐπακολουθήσασα καὶ εἰς τὰς ἀπαλλαγὰς καὶ ἀτελείας τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἐκ τῶν φορολογικῶν ἐπιβαρύνσεων ἀναφερομένη διάταξις τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν.Δ. 703/1970. Τόσον διότι καὶ εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν τῆς προμηθείας

ὑπὸ τῆς ρηθείσης ἐπιχειρήσεως εἰς τοὺς δήμους καὶ κοινότητας καὶ εἰς τοὺς συνδέσμους αὐτῶν τῶν περὶ ὧν πρόκειται εἰδῶν, ἄμεσον φορολογικὸν ὑποκείμενον εἶναι ἡ ἐπιχείρησις αὕτη, καὶ οὐχὶ οἱ ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, μὴ ὑπέχοντες νομικῶς ἰδίαν φορολογικὴν ὑποχρέωσιν ἐξ ἧς θὰ ἠδύναντο ν' ἀπαλλαγοῦν, ὅσον καὶ διότι ὁρίζουσα ἡ διάταξις αὕτη, κατὰ τὸ δεύτερον σκέλος αὐτῆς, ὅτι οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες τοῦ Κράτους ἀπολαύουν ἀνεξαιρέτως ἁπασῶν τῶν ἀτελειῶν καὶ προνομίων, δικαστικῶν διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν, δὲν ἄγει εἰς διάφορον συμπέρασμα, ἐν ὄψει τοῦ ὅτι ὡς ἐξετέθη, ἡ προγενεστέρα αὐτῆς διάταξις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 236/1967, θεσπίζουσα τὴν ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπιχειρήσεων μόνον ὡς πρὸς τὰς πρὸς τὸ Δημόσιον πωλήσεις καὶ ἀποκλείουσα ρητῶς τὴν ἐφαρμογήν της καὶ ὡς πρὸς τὰς πωλήσεις πρὸς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, οἷα κατ' ἐξοχὴν οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες, ἀνεξαρτήτως ἂν ταῦτα ἐξομοιοῦνται ἢ μὴ ἐξ ἀπόψεως δασμολογικῶν, φορολογικῶν καὶ λοιπῶν προνομίων πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, εἶναι καταδήλως ἐντόνως εἰδικὴ ὡς πρὸς τὸ ρυθμιζόμενον τοῦτο θέμα, καὶ ὡς τοιαύτη διατηρεῖ τὴν ἰσχύν της καὶ ἔναντι τῶν ὀργανισμῶν τούτων τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, μὴ θιγομένη ἐκ τῆς εἰς τούτους ἀναφερομένης καὶ μεταγενεστέρας διατάξεως τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν.Δ. 703/1970 ὁριζούσης γενικῶς περὶ ἀπαλλαγῶν κλπ., αὐτῶν τούτων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, μόνον δὲ διὰ ρητῆς νομοθετικῆς ἐπιταγῆς, ἐλλειπούσης ἐν προκειμένῳ, θὰ ἠδύνατο νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ ὡς ἄνω ἐκ τοῦ Φ.Κ.Ε. ἀπαλλαγὴ ὡς πρὸς τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τῶν ἐπιχειρήσεων διὰ τὰς πρὸς τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως πωλήσεις.

Ὁ Εἰσηγητὴς Νομικὸς Σύμβουλος
Γ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Υ.Ε. — Ἀριθ. Πρωτ. 6749/741
Ἀριθ. Ἐγκ. Κ.Δ. 11 Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Φεβρουαρίου 1972

«Ὑπηρεσία τακτικοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου, ληφθεῖσα ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν χορήγησιν χρηματικοῦ βοηθήματος, εἶναι ἀναγνωριστέα παρὰ τῷ Ι.Κ.Α.».

Πρὸς Παγίους Ἀποδέκτας Ἐγκυκλίων (Πινάκων Α' καὶ Β')

1. Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 10/20.1.1972 ἐγκυκλίου τοῦ Ἱδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ἐγένετο ἀποδεκτὴ ἡ ὑπ' ἀριθ. 742/1971 γνωμοδότησις τῆς ὁλομελείας τοῦ Ν.Σ.Κ., δι' ἧς ἐδέξατο, ὅτι, ὑπηρεσία τακτικοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου, ληφθεῖσα ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν χορήγησιν χρηματικοῦ βοηθήματος εἶναι ἀναγνωριστέα παρὰ τῷ Ι.Κ.Α.

2. Τὴν περὶ ἧς πρόκειται ἐγκύκλιον τοῦ ἀνωτέρω Ἱδρύματος, ὡς καὶ τὴν σχετικὴν γνωμοδότησιν τῆς ὁλομελείας τοῦ Ν.Σ.Κ., κοινοποιοῦμεν κατωτέρω, ἵνα λάβητε γνῶσιν τούτων.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΓΕΩΡΓ. ΦΩΚΑΣ

ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
Α. ΙΚΑ

Σχετ. : α) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 26/12.2.69 ἐγκύκλιος διαταγή
β) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 742/71 γνωμοδότησις τῆς Ὁλομελείας Ν.Σ.Κ.

1. Διὰ τῆς ὑπερθεν σχετικῆς (α) ἐδέχθημεν ὅτι ἡ λῆψις, παρὰ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου, τοῦ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 10 καὶ 15 τοῦ Ν.Δ. 1827/42, 10 καὶ 15 τοῦ Ν. 1974/52 καὶ 10 τοῦ Ν.Δ. 3198/58 προβλεπομένου χρηματικοῦ βοηθήματος, ἀποσβεννύει τὸν ἀντίστοιχον χρόνον ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ Δήμῳ ἢ τῇ Κοινότητι καὶ ἑπομένως δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν ἡ περὶ ἧς αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 13 Ν. 796/48 ἢ 33 τοῦ Ν. 2262/52 μεταφορά, μὴ ὑπάρχοντος τοῦ διὰ τὴν πραγματοποίησιν ταύτης χρόνου.

2. Ἤδη ἡ ὁλομέλεια τοῦ Ν.Σ.Κ. διὰ τῆς παρατιθεμένης ὑπ' ἀριθ. 742/1971 γνωμοδοτήσεώς της ἐδέξατο, ὅτι εἰς τὴν περι ἧς ἡ προηγουμένη παράγραφος περίπτωσιν, δὲν ἐπέρχεται ἡ προαναφερθεῖσα ἀπόσβεσις.

3. Ἀποδεχόμενοι τὴν ὡς ἄνω γνωμοδότησιν, ἀνακαλοῦμεν, ἀφ' ἧς ἐξεδόθη τὴν ὑπερθεν σχετικὴν (α) καθορίζοντες, ὅτι ἡ λῆψις τοῦ περὶ ὧν αἱ προμνησθεῖσαι διατάξεις χρηματικοῦ βοηθήματος παρὰ τῶν Δημοτικῶν ἢ τῶν Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων, δὲν ἐπηρεάζει τὴν μεταφορὰν παρὰ τῷ Ι.Κ.Α. τοῦ ἀντιστοίχου χρόνου ἀσφαλίσεως.

4. Περιπτώσεις ἄλλως κριθεῖσαι ἀνακαλοῦνται οἰκοθεν ἢ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, τῶν σχετικῶν, κατόπιν τῆς ἀνακλήσεως ταύτης, μελλουσῶν, νὰ ἐπέλθουν, τυχόν, εἰς πιθανὴν συνταξιοδοτικὴν ἀπόφασιν, μεταβολῶν, ρυθμιζομένων κατὰ τὰ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 195/61 ἐγκυκλίῳ ὁριζόμενα.

Ἀριθ. Γνωμοδ. 742/1971

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ὁ λ ο μ έ λ ε ι α

Συνεδρίασις τῆς 25 Ἰουνίου 1971

Ἀριθ. ἐρωτήματος : 16575 π.ἔ. ΙΚΑ (Δ/νσις Ἀσφαλίσεως – Τμῆμα Εἰδικῆς Ἀσφαλίσεως)

Περίληψις ἐρωτήματος :

«Ἐὰν δύνανται δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, ἀπομακρυνθέντες τῆς ὑπηρεσίας ἄνευ δικαιώματος συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ Ταμείου, ν' ἀναγνωρίσουν παρὰ τῷ Ι.Κ.Α. παρ' ᾧ ἦσαν ἠσφαλισμένοι πρὸ τῆς ὑπαγωγῆς των εἰς τὰς συνταξιοδοτικὰς διατάξεις τοῦ Δήμου, τὸν χρόνον τῆς τακτικῆς δημοτικῆς ὑπηρεσίας των, ὅστις ὅμως ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Δήμου χορήγησιν χρηματικοῦ βοηθήματος».

Ἐπὶ τοῦ πρόσθεν ἐρωτήματος τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἐγνωμοδότησεν ὡς ἀκολούθως :

Κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 154

τοῦ 1946 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κυρωθέντος ὑπ' ἀριθ. 1827/1942 Ν.Δ. «περὶ συντάξεως τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων» ὁ λόγῳ σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανότητος μὴ ὀφειλομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἀπομακρυνόμενος ἐκ ταύτης τακτικὸς δημοτικὸς ὑπάλληλος ἐὰν δὲν εἶχε δεκαετῆ τοὐλάχιστον συντάξιμον ὑπηρεσίαν καὶ δὲν ἐδικαιοῦτο συνεπῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νομοθετικοῦ τούτου διατάγματος συντάξεως, ἐδικαιοῦτο χρηματικοῦ βοηθήματος ἴσου πρὸς τὰς ἀποδοχὰς τόσων μηνῶν, ὅσα τὰ ἔτη τῆς πραγματικῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας. Χρηματικοῦ βοηθήματος ἴσου πρὸς τὰς ἀποδοχὰς τριῶν μηνῶν ἐδικαιοῦντο ὡσαύτως κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 15 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν.Δ. καὶ τὰ ἐν ἄρθρ. 2 καὶ 3 τούτου ἀναφερόμενα πρόσωπα τῆς οἰκογενείας τοῦ τακτικοῦ δημοτικοῦ ὑπαλλήλου, καθ' ἣν περίπτωσιν ἀπέθνῃσκεν οὗτος ἐν ὑπηρεσίᾳ πρὸ τῆς συμπληρώσεως δεκαετοῦς συνταξίμου ὑπηρεσίας καὶ ὁ θάνατός του δὲν ὠφείλετο εἰς τραῦμα ἢ νόσον ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας, ὁπότε ἐδικαιοῦτο συντάξεως.

Αἱ ὡς ἄνω διατάξεις ἀντικατεστάθησαν διὰ τῶν ἄρθρ. 10 παρ. 2 καὶ 15 ἀντιστοίχως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1974/52 Νόμου, δι' ὧν ὡρίσθη ὅτι ὁ ἐκ τῆς τοιαύτης ὡς ἄνω αἰτίας ἀπομακρυνόμενος τῆς ὑπηρεσίας καὶ μὴ ἔχων συμπληρώσει δεκαπενταετῆ τοὐλάχιστον συντάξιμον ὑπηρεσίαν τακτικὸς δημοτικὸς ὑπάλληλος, ἐν περιπτώσει δὲ θανάτου τούτου ἐν ὑπηρεσίᾳ πρὸ τῆς συμπληρώσεως, ὡσαύτως δεκαπενταετοῦς συνταξίμου ὑπηρεσίας καὶ μὴ ὀφειλομένου εἰς ταύτην, τὰ αὐτά, ὡς ἀνωτέρω πρόσωπα τῆς οἰκογενείας του, δικαιοῦνται χρηματικοῦ βοηθήματος ἴσου πρὸς τὰς ἀποδοχὰς τόσων μηνῶν ὅσα τὰ ἔτη τῆς πραγματικῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας.

Συνῳδὰ ἐξ ἄλλου τῇ διατάξει τοῦ ἄρθρ. 13 τοῦ Α.Ν. 796/48 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ συντάξεων τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων ἰσχυουσῶν διατάξεων ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τακτικὸς δημοτικὸς ὑπάλληλος ἐξέλθῃ τῆς ὑπηρεσίας του χωρὶς νὰ δικαιωθῇ συντάξεως καὶ ἤθελεν ὑπαχθῇ εἰς Ὀργανισμὸν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, πᾶσαι αἱ μέχρι τῆς ὑπαγωγῆς του ἐνεργηθεῖσαι λόγῳ συντάξεως κρατήσεις ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ὑπαλλήλου τούτου ἀποδίδονται ὑπὸ τοῦ Δήμου εἰς τὸν ἐν λόγῳ Ὀργανισμὸν ἀναγνωριζομένης τῆς ἀντιστοίχου προϋπηρεσίας του εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τοῦτον.

Ἐπηκολούθησεν ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 33 τοῦ ν. 2262/52 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ν. 1726/51 «περὶ Κώδικος καταστάσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων κ.λπ.», δι' ἧς ἐθεσπίσθησαν τ' ἀκόλουθα: «Δημοτικοὶ ὑπάλληλοι ἀπομακρυνόμενοι τῆς ὑπηρεσίας χωρὶς νὰ δικαιοῦνται συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ Ταμείου, δύνανται, ἐφ' ὅσον πρὸ τῆς ὑπαγωγῆς των εἰς τὰς περὶ συντάξεως τῶν Δημοτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις ἦσαν ἠσφαλισμένοι εἰς τὸ Ἵδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ν' ἀναγνωρίσουν παρὰ τῷ ΙΚΑ καὶ τὸν χρόνον τῆς τακτικῆς δημοτικῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν θεωρουμένου ὅτι δὲν ἐξῆλθον τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ ΙΚΑ, λόγῳ τῆς ἀποκτήσεως τῆς ἰδιότητος τοῦ τακτικοῦ δημοτικοῦ ὑπαλλήλου. Αἱ λόγῳ συντάξεως γενόμεναι

κρατήσεις ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων ἀποδίδονται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Δήμου εἰς τὸ ΙΚΑ.

Τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἑρμηνεῦον τὴν τελευταίαν τῶν ὡς ἄνω παρατεθεισῶν διατάξεων ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς λοιπὰς προγενεστέρας τοιαύτας ἐδέξατο κατὰ πλειοψηφίαν, ἀπαρτισθεῖσαν ἐκ πάντων τῶν παρισταμένων ὡς ἄνω μελῶν τούτου πλὴν τοῦ εἰσηγητοῦ Νομικοῦ Συμβούλου Ἰωάν. Ματαράγκα ὅτι ἐκ τῆς γραμματικῆς διατυπώσεως τῆς ἐν λόγῳ διατάξεως, ὁριζούσης ὡς προϋπόθεσιν τῆς παρεχομένης εἰς τοὺς ἀπομακρυνομένους ἐκ τῆς ὑπηρεσίας Δημοτικοὺς ὑπαλλήλους τοὺς ἠσφαλισμένους πρὸ τῆς ὑπαγωγῆς των εἰς τὰς περὶ συντάξεως τῶν Δημοτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις, δυνατότητος ἀναγνωρίσεως παρὰ τῷ ΙΚΑ καὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐν τῷ Δήμῳ ὑπηρεσίας των ὡς τακτικῶν ὑπαλλήλων, τὴν μὴ συνδρομὴν παρ' αὐτοῖς δικαιώματος λήψεως «συντάξεως» ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ Ταμείου ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ καθόλου πνεύματος ταύτης, συνάγεται προδήλως ἡ βούλησις τοῦ νομοθέτου ὅπως τοῦ δικαιώματος τούτου ἀπολαύωσι καὶ οἱ βάσει τῶν προϊσχυουσῶν ὡς ἄνω διατάξεων τυχόντες κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσίν των ἐκ τῆς παρὰ τῷ Δήμῳ ὑπηρεσίας ὡς τακτικῶν τούτου ὑπαλλήλων τοῦ ὑπὸ τούτων προβλεπομένου χρηματικοῦ ὡς εἴρηται βοηθήματος.

Εἰς τὴν γνώμην ταύτην ἤχθη ἡ ὡς ἄνω πλειοψηφία τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῇ σκέψει ὅτι τὸ ἐν λόγῳ χρηματικὸν βοήθημα, ὅπερ ἰσοῦται πρὸς τὸ ποσὸν τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ τὰ ἔτη τῆς πραγματικῆς ἐν τῷ Δήμῳ ὑπηρεσίας του, χορηγηθὲν προδήλως πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ ὑπαλλήλου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας προκυψασῶν ὡς ἐκ τῆς μὴ ἀναγνωρίσεως εἰς αὐτὸ δικαιώματος συντάξεως ἀμέσων οἰκονομικῶν ἀναγκῶν του, δὲν δύναται, ἀναμφιλέκτως, νὰ θεωρηθῇ ὡς ὑποκαθιστῶν τὴν σύνταξιν. Συνεπῶς ἡ λῆψις τούτου παρ' ἀπομακρυνθέντων τακτικῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων πρὸ τῆς θεσπίσεως τῆς ὡς ἄνω διατάξεως τοῦ ἄρθρ. 33 τοῦ Ν. 2262/52, οὐδόλως ἀποστερεῖ τούτους τοῦ παρεχομένου ὑπ' αὐτοῦ εὐεργετήματος τοῦ συνυπολογισμοῦ δηλονότι παρὰ τῷ ΙΚΑ, παρ' ᾧ ἦσαν ἠσφαλισμένοι πρὸ τῆς παροχῆς τῶν ὑπηρεσιῶν των ὡς τακτικῶν ὑπαλλήλων παρὰ τῷ Δήμῳ καὶ τῆς ὑπηρεσίας των ταύτης, ἐπὶ τῷ τέλει συνταξιοδοτήσεώς των κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐν λόγῳ ἱδρύματος, εἰς ἣν, προδήλως, ἀπέβλεψεν ὁ θεσπίσας τὴν ὡς ἄνω διάταξιν νομοθέτης ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ του ὅπως μὴ μείνουν οὗτοι ἐκτὸς τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ ΙΚΑ, ἀλλ' ἀπολαύσουν τῆς ὑπὸ τῆς διεπούσης τοῦτο νομοθεσίας παρεχομένης εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους του συντάξεως.

Ἡ ὀρθότης τῆς ὡς ἄνω γνώμης οὐδόλως ἐξ ἄλλου ἐπηρεάζεται ἐκ τῆς διατάξεως τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ Ν. 4202/61 «περὶ διατηρήσεως τῶν ἐκ τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως δικαιωμάτων εἰς περιπτώσεις μεταβολῆς ἀσφαλιστικοῦ φορέως», καθ' ἣν δὲν ὑπολογίζονται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν περὶ διαδοχικῆς ἀσφαλίσεως διατάξεων τοῦ ἐν λόγῳ Ν.Δ. μεταξὺ ἄλλων καὶ ὁ χρόνος ἀσφαλίσεως, ὅστις ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν χορήγησιν εἰς ἠσφαλισμένον ὑπὸ

τοῦ οἰκείου 'Οργανισμοῦ Κοινωνικῆς 'Ασφαλίσεως «ἐφ' ἅπαξ παροχῆς» καθ' ὅσον μὴ συντρεχουσῶν ἐν προκειμένῳ τῶν κατὰ νόμον προϋποθέσεων τῆς διαδοχικῆς ἀσφαλίσεως δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἐφαρμογὴν ἐν προκειμένῳ ἡ ρηθεῖσα διάταξις, μὴ ἐπιτρεπτῆς οὔσης τῆς ἀναλόγου ταύτης ἐφαρμογῆς ἐφ' ὅσον ἄλλως ρυθμίζεται τὸ θέμα τοῦτο διὰ τῆς ὡς ἄνω ἑρμηνευομένης διατάξεως τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Ν. 2262/52, μὴ ὑφισταμένου νομικοῦ κενοῦ.

'Ο Εἰσηγητὴς Νομικὸς Σύμβουλος 'Ι. Ματαράγκας μειοψηφῶν καὶ ἐμμένων εἰς τὴν ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1337/1968 γνωμοδοτήσει τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους διατυπουμένην ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας γνώμην διετύπωσε καὶ αὖθις τὴν γνώμην ὅτι κατὰ τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τῶν ὡς ἄνω διατάξεων τὸ διὰ τῶν ἄρθρ. 13 τοῦ Α.Ν. 796/48 καὶ 33 τοῦ Ν. 2262/52 παρεχόμενον δικαίωμα εἰς τοὺς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπομακρυνομένους δημοτικοὺς ὑπαλλήλους καὶ μὴ δικαιουμένους συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ Ταμείου, ὅπως ἀναγνωρίσουν τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας των ὡς τακτικῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων βάσει μὲν τῆς πρώτης τῶν ὡς ἄνω διατάξεων παρὰ τῷ, εἰς ὃν ὑπήχθησαν μετὰ τὴν ἐν λόγῳ ἐκ τοῦ Δήμου ἀποχώρησίν των, 'Οργανισμῷ Κοινων. 'Ασφαλίσεως, βάσει δὲ τῆς δευτέρας τούτων καὶ ἐπὶ τῇ συνδρομῇ τῆς ἐν αὐτῇ τιθεμένης προϋποθέσεως παρὰ τῷ ΙΚΑ, τὸ δικαίωμα, ἐπαναλαμβανόμενον, τοῦτο, δὲν δύναται νὰ νοηθῇ ὑφιστάμενον καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ὁ ὡς εἴρηται δημοτικὸς ὑπάλληλος, καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου του τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του, χρώμενα τῷ ὑπὸ τῶν προμνησθεισῶν διατάξεων τῶν ἄρθρ. 10 ἢ 15 τοῦ ν.δ. 1827/42 ἢ ἐκείνων τῶν ἄρθρ. 10 παρ. 2 καὶ 15 τοῦ Ν. 1974/52 παρασχεθέντι αὐτοῖς ἑτέρῳ σχετικῷ δικαιώματι, ἔτυχον τοῦ ὑπὸ τούτων (διατάξεων) χορηγουμένου χρηματικοῦ βοηθήματος.

Τὴν ὡς ἄνω γνώμην ἐξέφρασεν ὁ μειοψηφῶν Σύμβουλος ἐπὶ τῇ σκέψει ὅτι, ἐφ' ὅσον ἡ ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ δημοτικῶν ὑπαλλήλων παρασχεθεῖσα τακτικὴ παρὰ Δήμῳ ὑπηρεσία ὑπελογίσθη δυνάμει τῶν ὡς ἄνω διατάξεων διὰ τὴν βάσει ταύτης χορήγησιν εἰς τούτους τοῦ ὑπ' αὐτῶν προβλεπομένου χρηματικοῦ βοηθήματος, ὅπερ κατὰ τὰς γενικὰς ἀρχὰς τοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαίου ἀποτελεῖ ἀσφαλιστικὴν ὑπὸ εὐρεῖαν ἔννοιαν παροχήν, διὰ τῆς καταβολῆς τούτου εἰς αὐτοὺς (ὑπαλλήλους) ἠναλώθη προδήλως τὸ καθόλου δικαίωμά των πρὸς λῆψιν παρ' ἑτέρου 'Οργανισμοῦ κυρίας ἀσφαλίσεως, οἱασδήποτε ἑτέρας ἀσφαλιστικῆς παροχῆς συνεπῶς καὶ συντάξεως βάσει τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω παρασχεθείσης παρὰ τῷ Δήμῳ ἐργασίας.

Ὑπὲρ τῆς ὀρθότητος τῆς ὡς ἄνω διδομένης ἑρμηνείας, συνηγορεῖ, κατ' αὐτόν, ἀναμφιλέκτως καὶ ἡ διάταξις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ ν.δ. 4202/61 «περὶ διατηρήσεως τῶν ἐκ τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως δικαιωμάτων εἰς περιπτώσεις μεταβολῆς ἀσφαλιστικοῦ φορέως», καθ' ἣν δὲν ὑπολογίζονται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν περὶ διαδοχικῆς ἀσφαλίσεως διατάξεων τοῦ ἐν λόγῳ Ν.Δ. μεταξὺ ἄλλων καὶ ὁ χρόνος ἀσφαλίσεως, ὅστις ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν χορήγησιν εἰς ἠσφαλισμένον ὑπὸ τοῦ οἰκείου 'Οργανισμοῦ Κοινωνικῆς 'Ασφαλίσεως «ἐφ' ἅπαξ παροχῆς».

Ἡ ἀντίθετος ἄλλως τε ἑρμηνεία τῶν ὡς ἄνω διατάξεων τούτῳ μὲν θὰ ἀντέκειτο πρὸς βασικὴν τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ἀρχὴν τοῦ ὑπολογισμοῦ ἅπαξ τοῦ ἐν ἀσφαλίσει χρόνου διὰ τὴν χορήγησιν μιᾶς καὶ μόνον οἱασδήποτε φύσεως ἀσφαλιστικῆς παροχῆς χορηγουμένης εἰς ἠσφαλισμένον παρ' Ὀργανισμοῦ κυρίας ἀσφαλίσεως, τούτῳ δὲ θὰ ἦγε προδήλως εἰς ἄνισον προνομιακὴν μεταχείρισιν τῶν ἐν λόγῳ δημοτικῶν ὑπαλλήλων ἔναντι τῶν λοιπῶν ἠσφαλισμένων τοῦ ΙΚΑ ἣν οὐδόλως ἐσκόπησε βεβαίως ἐν προκειμένῳ ὁ Νομοθέτης.

Ὁ Εἰσηγητὴς Νομικὸς Σύμβουλος
Ι. ΜΑΤΑΡΑΓΚΑΣ

Υ.Ε. — Ἀριθ. Πρωτ. 9628
Ἐγκ. Κ.Δ. 10 Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Φεβρουαρίου 1972

«Περὶ τῆς ἐννοίας τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Β.Δ. 24.9.1958 ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Ν.Δ. 4260/1962 διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν τελῶν ὑδρεύσεως».

Πρὸς Παγίους Ἀποδέκτας Ἐγκυκλίων

Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὰς ὑπ' ἀριθ. 139531/452/1.12.1962 καὶ 2167/29.12.1970 ἐγκυκλίους τοῦ Ὑπουργείου περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, κοινοποιοῦμεν κατωτέρω τὴν ὑπ' ἀριθ. 54/1972 γνωμοδότησιν τοῦ Β' τμήματος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ἣν καὶ ἀποδεχόμεθα καθ' ἣν εἰς τὴν καταβολὴν τῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν προαναφερομένων διατάξεων ἐπιβαλλομένων τελῶν ὑδρεύσεως περιλαμβάνονται προδήλως καὶ οἱ προσκαίρως ἢ δι' ἕτερον μὴ διαρκοῦς φύσεως λόγον μὴ ποιούμενοι χρῆσιν τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ἔργου ὑδρεύσεως.

Ὅθεν, παρακαλοῦμεν, ὅπως παράσχητε εἰς τοὺς δήμους καὶ κοινότητας τῆς περιφερείας ὑμῶν, σχετικὰς ὁδηγίας πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀριθ. Γνωμοδ. 54/1972

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Τμῆμα Β'

Συνεδρίασις τῆς 12 Ἰανουαρίου 1972

Ἀριθ. ἐρωτήματος : 94338/9.12.1971 Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν — Δ/νσις Τοπ. Αὐτοδιοικήσεως — Τμῆμα Φορολογίας.

Περίληψις ἐρωτήματος :

«Ἐὰν ἐν ὄψει τῶν διατάξεων τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 19 τοῦ Β.Δ. 24.9.1958 καὶ τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Ν.Δ. 4260/1962 ὡς ποιούμενοι χρῆσιν διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν τελῶν ὑδρεύσεως, νοοῦνται καὶ οἱ ἰδιοκτῆται ἢ νομεῖς ἀκινήτων, ὧν δὲν

γίνεται χρῆσις, δηλαδὴ παραμενόντων κλειστῶν καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἢ ἔλασσον τούτου λόγῳ μετοικήσεως ἢ δι' οἱονδήποτε ἄλλον λόγον».

Ἐπὶ τοῦ πρόσθεν ἐρωτήματος τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἐγνωμοδότησεν ὡς ἀκολούθως :

1. Κατὰ τὴν παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Κώδ. Β.Δ. 24.9/20.10.1958 «περὶ προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» προστεθεῖσαν διὰ τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Ν.Δ. 4960/62, προκειμένου περὶ ἔργων ὑδρεύσεως, ἀρδεύσεως, ἐγγειοβελτιωτικῶν καὶ ἐξυγιαντικῶν ἐν γένει ἐκτελουμένων διὰ δανεισμοῦ ἐπιβάλλονται εἰς βάρος τῶν ποιουμένων χρῆσιν ὑποχρεωτικῶς τέλη, διὰ τῆς περὶ συνάψεως τοῦ δανείου πράξεως τοῦ οἰκείου συμβουλίου, καλύπτοντα τὸ ποσὸν ἑκάστης ἐτησίας τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως. Τὰ τέλη βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται ἀπὸ τοῦ οἰκον. ἔτους καθ' ὃ ἐπερατώθη καὶ ἐτέθη εἰς χρῆσιν τὸ ἔργον.

2. Ἐν ὄψει τῆς διατάξεως ταύτης, τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἔχει τὴν γνώμην, ὅτι ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῶν ἐν αὐτῇ «ποιουμένων χρῆσιν» τῶν ὡς ἄνω ἔργων εἰς βάρος τῶν ὁποίων ὡς ἐξετέθη ἐπιβάλλονται ὑποχρεωτικῶς τὰ τέλη ὑδρεύσεως διὰ τὴν κάλυψιν τῶν δαπανῶν λειτουργίας καὶ συντηρήσεως τοῦ χρησιμοποιουμένου ἔργου ὑδρεύσεως, ὡς καὶ τῶν τοιούτων διὰ τὴν ἀπόσβεσιν τοῦ συναφθέντος δανείου διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ οἰκείου ἔργου, περιλαμβάνονται προδήλως καὶ οἱ προσκαίρως ἢ δι' ἕτερον μὴ διαρκοῦς φύσεως λόγον μὴ ποιούμενοι χρῆσιν τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ἔργου ὑδρεύσεως.

Τοῦτο δὲ καὶ ἐν ὄψει τοῦ ὅτι ἔχει γίνει δεκτὸν ὅτι καὶ τὰ συνήθη τέλη ὑδρεύσεως, τὰ ἐπιβαλλόμενα (παρ. 2 ἄρθρ. 19 τοῦ Β.Δ. 24.9/20.10.1958) ἀσχέτως τῆς ἀνωτέρω περιπτώσεως δανεισμοῦ, εἶναι ἀνταποδοτικὰ καὶ καταβάλλονται ἀνεξαρτήτως τῆς ὑπὸ τῶν ὑποχρέων χρησιμοποιήσεως ἢ μὴ τῆς ἀντιστοίχου δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ὑπηρεσίας ὑδρεύσεως καὶ τῆς ἐνδεχομένης πλημμελοῦς ἀσκήσεως τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Ὁ Εἰσηγητὴς Νομικὸς Σύμβουλος
ΓΕΩΡΓ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Υ.Ε. — Ἀριθ. Πρωτ. 25294
Γενικὴ Διαταγὴ 33 Ἐν Ἀθήναις τῇ 1η Ἀπριλίου 1972

«Κοινοποιεῖται ἡ ὑπ' ἀριθ. 157/1972 γνωμοδότησις τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις Ἐσωτερικῶν — Ἕδρας των

Κοινοποιοῦμεν κατωτέρω, ὡς ἔχει, τὴν ὑπ' ἀριθ. 157/1972 γνωμοδότησιν τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ἣν ἀποδεχόμεθα καὶ καθ' ἣν οἱ Διευθυνταὶ Ἐσωτερικῶν τοῦ ἐν περιπτώσει ἀναπληρώσεως,

ὑπ' αὐτῶν, τῶν Νομαρχῶν κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ νόμου, θὰ λαμβάνουν τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 παρ. 3 τοῦ Ν. Δ/τος 960/1971 ὁριζόμενα ἔξοδα παραστάσεως καὶ κατ' ἀποκοπὴν ἀποζημίωσιν, ἵνα λάβητε γνῶσιν καὶ διὰ τὰ καθ' ὑμᾶς.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀριθ. Γνωμοδ. 157/1972

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Τμῆμα Β'

Συνεδρίασις τῆς 15 Μαρτίου 1972

Προεδρεύων: Ἀντιπρόεδρος Κ. Τσαγκαράκης
Εἰσηγητής: Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος Γεώργιος Ἀντωνόπουλος

Ἀριθ. ἐρωτήματος: 10243/18.2.1972 Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν—Δ/νσις Διοικήσεως — Τμῆμα Προσωπικοῦ.

Περίληψις ἐρωτήματος:

«Ἐὰν οἱ διευθυνταὶ Ἐσωτερικῶν, οἱ ἀναπληροῦντες Νομάρχας δι' οἱονδήποτε λόγον εἰς Νομαρχίας εἰς ἃς δὲν συνεστήθησαν θέσεις Ἀναπληρωτῶν Νομαρχῶν διὰ τοῦ Νομ. Δ/τος 960/1971, δικαιοῦνται τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 13 τοῦ Νομ. τούτου Δ/τος ἐξόδων παραστάσεως καὶ τῆς κατ' ἀποκοπὴν ἀποζημιώσεως λόγῳ μετακινήσεως ἐκτὸς ἕδρας καὶ ἐν ἀποφατικῇ περιπτώσει, ἐὰν δέον νὰ ἐφαρμοσθῶσιν αἱ πρὸ τοῦ ἀνωτέρω Νομ. Δ/τος ἰσχύουσαι ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου σχετικαὶ διατάξεις».

Ἐπὶ τοῦ πρόσθεν ἐρωτήματος τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἐγνωμοδότησεν ὡς ἀκολούθως ὁμοφώνως:

1. Οἱ διευθυνταὶ τῶν Νομαρχιῶν (νῦν διευθυνταὶ Ἐσωτερικῶν Λ9/1-8/3 ἐγκύκλιος κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Στ. Παττακοῦ) κατὰ τὰ ἄρθρα 26 καὶ 50 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 864/1960 Β. Δ/τος «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν» ἀναπληροῦσι καθ' ὅλας τὰς ἁρμοδιότητας καὶ καθήκοντα τὸν Νομάρχην ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κενῆς οὔσης τῆς θέσεως αὐτοῦ ἐξομοιούμενοι κατὰ πάντα πρὸς Νομάρχην καὶ λαμβάνουν τὰ ἔξοδα παραστάσεως αὐτοῦ. (Τὸ αὐτὸ περίπου ὁρίζει καὶ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Β. Δ/τος 5/8.10.1949 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων νόμων περὶ Νομαρχῶν, Ἐπάρχων κ.λπ.). Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 19/1960 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κυρωθείσης διὰ τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Ν. Δ/τος 4242/1962 καθωρίσθησαν τὰ καταβλητέα ἔξοδα παραστάσεως εἰς τὸν Νομάρχην καὶ εἰς τὸν νόμιμον ἀναπληρωτήν του.

2. Ἤδη διὰ τοῦ προσφάτου Νομ. Δ/τος 960/1971 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν περὶ Νομαρχῶν καὶ συστάσεως θέσεων ἀναπληρωτῶν Νομαρχῶν ὡρίσθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 5, ὅτι παρ' ἑκάστῃ τῶν Νομαρχιῶν...

συνιστᾶται θέσις 'Αναπληρωτοῦ Νομάρχου ἐπὶ βαθμῷ 1ῳ, διὰ τοῦ ἄρθρου 12 αὐτοῦ, ὅτι τὸν Νομάρχην, ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος ἢ κενῆς οὔσης τῆς θέσεως αὐτοῦ ἀναπληροῖ καθ' ὅλας τὰς ἁρμοδιότητας καὶ καθήκοντα ὁ 'Αναπληρωτὴς Νομάρχου ἐξομοιούμενος πρὸς Νομάρχην, ὅτι τὸν 'Αναπληρωτὴν Νομάρχου ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἢ κενῆς οὔσης τῆς θέσεως αὐτοῦ ἀναπληροῖ καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς ἁρμοδιότητας καὶ καθήκοντα ὁ ἐπὶ βαθμῷ 2ῳ ἢ 3ῳ ὑπηρετῶν παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ ὑπάλληλος τοῦ Α1 κλάδου διοικητικοῦ ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου 'Εσωτερικῶν καὶ ἐπὶ ἰσοβάθμων ὁ ἀρχαιότερος, διὰ δὲ τοῦ ἄρθρου 13 ὅτι : Παρ. 1. Εἰς τὸν Νομάρχην καταβάλλονται μηνιαίως, ἔξοδα παραστάσεως καὶ κατ' ἀποκοπὴν ἀποζημίωσις λόγῳ μετακινήσεως ἐκτὸς ἕδρας, καθοριζόμενα διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν 'Εσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν. Παρ. 2. Εἰς τὸν 'Αναπληρωτὴν Νομάρχου καταβάλλονται μηνιαίως, τὸ ἥμισυ μὲν τῶν ἐξόδων παραστάσεως τῶν ἑκάστοτε καταβαλλομένων εἰς τὸν Νομάρχην, κατ' ἀποκοπὴν δὲ ἀποζημίωσις διὰ τὰς ἐκτὸς ἕδρας κατὰ μῆνα μετακινήσεις αὐτοῦ καθοριζομένη διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν 'Εσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν. Παρ. 3. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ παρόντος ἀναπληροῦντες τὸν Νομάρχην ἢ τὸν 'Αναπληρωτὴν Νομάρχου λαμβάνουν τὸ ἥμισυ τῶν ἑκάστοτε καταβαλλομένων εἰς τὸν 'Αναπληρωτὴν Νομάρχου ἐξόδων παραστάσεως καὶ τῆς κατ' ἀποκοπὴν ἀποζημιώσεως λόγῳ μετακινήσεως ἐκτὸς ἕδρας κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ χρόνου τῆς ἀναπληρώσεως τούτου.

3. 'Εν ὄψει τῶν παρατεθεισῶν ἀνωτέρω διατάξεων, τὸ Νομικὸν Συμβούλιον, ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος, ἔχει τὴν γνώμην ὅτι ἡ ἄνω παρατεθεῖσα παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν.Δ. 960/1971 ὁρίζουσα ὅτι οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ παρόντος ἀναπληροῦντες τὸν Νομάρχην ἢ τὸν 'Αναπληρωτὴν Νομάρχου λαμβάνουν τὸ ἥμισυ τῶν ἑκάστοτε καταβαλλομένων εἰς τὸν 'Αναπληρωτὴν Νομάρχου ἐξόδων παραστάσεως κ.λπ. ἔχει ἐφαρμογὴν εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἀναπληρώσεως Νομάρχου ἢ 'Αναπληρωτοῦ Νομάρχου, ἀφοῦ ἡ οἱαδήποτε ἀναπλήρωσις Νομάρχου ἢ 'Αναπληρωτοῦ Νομάρχου τὰς αὐτὰς δαπάνας καὶ ὑποχρεώσεις δημιουργεῖ. Ἡ σύνθεσις τῆς παραγράφου ταύτης πρὸς τὸ ἄρθρον 12 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ/τος δὲν ἐγένετο ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ὅτι ὁ προσδιορισμὸς τῶν καταβαλλομένων εἰς τὸν ἀναπληρωτὴν ἰσχύει μόνον διὰ τὰς περιπτώσεις ἀναπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 12 ὅπου προβλέπεται ὁ ἀναπληρωτὴς 'Αναπληρωτοῦ Νομάρχου, ἀλλὰ προδήλως διὰ νὰ γίνῃ ἁπλῶς ἀναφορὰ εἰς τὰ τῆς ἀναπληρώσεως τοῦ Νομάρχου ἢ 'Αναπληρωτοῦ Νομάρχου ὑπὸ τῶν διευθυντῶν Νομαρχιῶν (νῦν 'Εσωτερικῶν), θεσπιζομένης διὰ τοῦ συνόλου τῶν διατάξεων νέας ἐξ ὑπαρχῆς καὶ ἐπὶ ἑτέρας βάσεως ρυθμίσεως τῶν θεμάτων τῶν ἐξόδων παραστάσεως τόσον τοῦ Νομάρχου καὶ 'Αναπληρωτοῦ Νομάρχου ὅσον καὶ τοῦ ἀναπληρωτοῦ τούτων διοικ. ὑπαλλήλου καὶ συνεπῶς ἡ ὡς ἄνω μνημονευθεῖσα ὑπ' ἀριθ. 19/1960 πρᾶξις τοῦ Ὑπουργ. Συμβουλίου ἔπαυσεν ἰσχύουσα. Δὲν θὰ ἦτο δὲ νοητὸν καὶ θὰ ὡδήγει εἰς ἀπαράδεκτον ἄτοπον ἡ ἐξακολούθησις τῆς ἰσχύος της μόνον διὰ τοὺς ἐκ τῶν διοικητικῶν ὑπαλ-

λήλων τοὺς εὐθέως ἀναπληροῦντας τοὺς Νομάρχας, ὅπου δὲν ἔχουν εἰσέτι συσταθῆ θέσεις Ἀναπληρωτῶν Νομαρχῶν καὶ ἡ διάφορος δυσμενὴς δὲ ἐντεῦθεν μεταχείρισις τούτων ὡς πρὸς τὰ καταβαλλόμενα ἔξοδα παραστάσεως κ.λπ. ἔναντι τῶν ὁμοιοβάθμων των τῶν ἀναπληρούντων μάλιστα Ἀναπληρωτὰς Νομάρχας.

4. Ἀκολούθως τούτων, οἱ διευθυνταὶ Ἐσωτερικῶν (πρώην διευθυνταὶ Νομαρχιῶν) ἐν περιπτώσει ἀναπληρώσεως ὑπ' αὐτῶν τῶν Νομαρχῶν, κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ νόμου, θὰ λαμβάνουν ἐφεξῆς τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 παρ. 3 τοῦ Ν. Δ/τος 960/1971 ὁριζόμενα ἔξοδα παραστάσεως καὶ κατ' ἀποκοπὴν ἀποζημίωσιν.

Ὁ Εἰσηγητὴς Νομικὸς Σύμβουλος
ΓΕΩΡΓ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΗΤΡΩΑ

Υ.Ε.—Ἀριθ. Πρωτ. 5536
Ἐγκ. Κ.Δ. 5

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰανουαρίου 1972

«Καταχώρισις τέκνων χιλιαστῶν, ὡς ἐξωγάμων, ἐν τῷ μητρῴῳ ἀρρένων καὶ δημοτολογίῳ κλπ.».

Πρὸς Παγίους Ἀποδέκτας Ἐγκυκλίων

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν, κατωτέρω, τὴν ὑπ' ἀριθ. 838/1971 γνωμοδότησιν τῆς Ὁλομελείας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ νὰ γνωρίσωμεν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἀποδέχεται ταύτην, καθ' ἣν :

α. Τὰ γεννώμενα τέκνα χιλιαστῶν, συναψάντων γάμον κατὰ τὴν δοξασίαν ταύτην πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν ὑπ' ἀριθ. 85825/Κ.Δ. 110/13.11.1970 καὶ 36624/Κ.Δ. 43/9.6.1971 ἐγκυκλίων τοῦ Ὑπουργείου, θὰ καταχωρίζωνται ἐν τῷ μητρῴῳ ἀρρένων καὶ δημοτολογίῳ, ὡς ἐξώγαμα.

β. Ὡς θρήσκευμα, τὸ πρῶτον ἐγγραφόμενον ἐν τῷ δημοτολογίῳ καὶ μητρῴῳ ἀρρένων, θὰ ἀναγράφηται τὸ ἐκ τῆς ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως προκῦπτον τοιοῦτον.

γ. Δὲν δύναται νὰ μεταβληθῇ τὸ ἐν τοῖς ληξιαρχικοῖς βιβλίοις, μητρῴοις ἀρρένων καὶ δημοτολογίοις κατακεχωρισμένον θρήσκευμα «Χριστιανὸς Ὀρθόδοξος» εἰς «Χριστιανὸς Χιλιαστής».

δ. Ἐὰν ὁ ἐμφανιζόμενος πρὸς δήλωσιν ὑπόχρεως τῆς γεννήσεως τέκνου προερχομένου, ὡς ἀνωτέρω, ἐκ γάμου μεταξὺ ὀπαδῶν τοῦ χιλιασμοῦ ἀρνῆται νὰ δηλώσῃ αὐτό, ὡς ἐξώγαμον, ὡς μόνη λύσις ἐνδείκνυται ἡ ὑπὸ τοῦ ληξιάρχου ὑποβολὴ μηνύσεως κατὰ τοῦ ἀρνουμένου, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν ἄρθρῳ 32 καὶ ἑπόμενα τοῦ ν. 5097/1931 «περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων» ὁριζόμενα, τῆς ληξιαρχικῆς πράξεως πλέον συντασσομένης ὑπὸ μόνου τοῦ ληξιάρχου, βάσει ἀποσπάσματος τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως.

2. Διευκρινοῦμεν ὅτι, διὰ τῆς ἀποδοχῆς τῆς ὡς ἄνω γνωμοδοτήσεως τῆς Ὁλομελείας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ δὴ καθ' ὃ σημεῖον ἀφορᾷ εἰς τὴν μὴ μεταβολὴν τοῦ ἐν τοῖς ὡς ἄνω βιβλίοις κατακεχωρισμένου θρησκεύματος, παύει ἰσχύουσα ἡ ὑπ' ἀριθ. 59498/Κ.Δ. 57/10.8.1971 ὁμοία ἡμῶν, περὶ ἀποδοχῆς τῆς ὑπ' ἀριθ. 629/1971 γνωμοδοτήσεως τοῦ Α' τμήματος διακοπῶν τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου.

3. Οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες δέον ὅπως κοινοποιήσουν τὴν παροῦσαν

εἰς τοὺς παρ' αὐτοῖς ληξιάρχους, διὰ τὴν ἀπαρέγκλιτον ἐφαρμογὴν τῶν διὰ ταύτης ἐπιστελλομένων.

'Ο 'Υπουργὸς 'Εσωτερικῶν
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 10812
'Αριθ. 'Εγκ. Κ.Δ. 9 'Εν 'Αθήναις τῇ 7 Φεβρουαρίου 1972

«'Αλλαγὴ ἐπωνύμου διαζευχθείσης γυναικός».

Πρὸς Παγίους 'Αποδέκτας 'Εγκυκλίων (Πινάκων Α' καὶ Β')

'Εχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν, κατωτέρω, τὴν ὑπ' ἀριθ. 37/1972 γνωμοδότησιν τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, καθ' ἣν, δὲν εἶναι δυνατή, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ν.δ. 2573/1953, ἡ ἀλλαγὴ ἐπωνύμου διαζευχθείσης γυναικὸς διὰ τῆς προσθήκης εἰς τὸ οἰκογενειακὸν αὐτῆς ὄνομα (ἐπώνυμον) τοῦ ἐπωνύμου τοῦ διαζευχθέντος συζύγου της, καὶ νὰ γνωρίσωμεν ὅτι τὸ 'Υπουργεῖον ἀποδέχεται ταύτην.

'Ο 'Υπουργὸς 'Εσωτερικῶν
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

'Αριθ. Γνωμοδ. 37/1972

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Τ μ ῆ μ α Β'

Συνεδρίασις τῆς 19 'Ιανουαρίου 1972

'Αριθ. ἐρωτήματος : 2460/12.1.1972 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν – Δ/νσις 'Ιθαγενείας–Τμῆμα Μητρώων.

Περίληψις ἐρωτήματος :

«'Εὰν εἶναι δυνατὴ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ν.Δ. 2573/1953 ἡ ἀλλαγὴ ἐπωνύμου διαζευχθείσης γυναικὸς διὰ τῆς προσθήκης εἰς τὸ οἰκογενειακὸν αὐτῆς ὄνομα (ἐπώνυμον) τοῦ ἐπωνύμου τοῦ διαζευχθέντος συζύγου της».

'Επὶ τοῦ πρόσθεν ἐρωτήματος τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἐγνωμοδότησεν ὡς ἀκολούθως, ὁμοφώνως :

1. Αἱ σχετικαὶ μὲ τὸ θέμα τοῦ ἐρωτήματος διατάξεις εἶναι αἱ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ν.δ. 2573/1953 «περὶ ἀλλαγῆς ἐπωνύμου καὶ προσλήψεως ἐπωνύμου πατρωνύμου καὶ μητρωνύμου» καὶ ἡ κατ' ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδοθεῖσα ὑπ' ἀριθ. 108245/1967 ἀπόφασις τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν 'Εσωτερικῶν «περὶ τῶν προϋποθέσεων καὶ τρόπου προσλήψεως καὶ ἀλλαγῆς ἐπωνύμου καὶ προσλήψεως πατρωνύμου καὶ μητρωνύμου» (ΦΕΚ τ. 2ον 698/1967), ὡς καὶ αἱ τοῦ ἄρθρου 1452 τοῦ 'Αστικοῦ Κώδικος.

2. Εἰς μὲν τὴν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀνωτέρω Ν. Δ/τος ὁρίζεται ἀφ' ἑνὸς μὲν ὅτι

ὁ Νομάρχης ἐγκρίνει τὴν πρόσληψιν καὶ ἀλλαγὴν ἐπωνύμου, ὡς ἐπίσης τὴν πρόσληψιν πατρωνύμου ὑπὸ τέκνων ἐξωγάμων ἢ ἀγνώστων γονέων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι αἱ λεπτομέρειαι περὶ τῶν προϋποθέσεων καὶ τοῦ τρόπου τῆς προσλήψεως ἢ ἀλλαγῆς ἐπωνύμου, προσλήψεως πατρωνύμου καὶ μητρωνύμου δύνανται νὰ καθορίζωνται δι' ἀποφάσεων τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν δημοσιευομένων εἰς τὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, εἰς δὲ τὴν κατ' ἐκτέλεσιν ταύτης ἐκδοθεῖσαν ὡς ἄνω ἀπόφασιν τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν 'Εσωτερικῶν ὁρίζεται, ὅτι προκειμένης ἀλλαγῆς ἐπωνύμου ὑποβάλλεται εἰς τὸν Νομάρχην αἴτησις τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἐν ᾗ δέον ὅπως ὁρίζηται λεπτομερῶς ὁ σκοπὸς τῆς ἐπιδιωκομένης μεταβολῆς καὶ νὰ δηλοῦται τὸ ἐπώνυμον οὗτινος ἐπιζητεῖται ἡ πρόσληψις, ὅτι ὁ Νομάρχης παραγγέλλει τὴν δαπάναις τοῦ ἐνδιαφερομένου δημοσίευσιν διὰ μιᾶς ἐφημερίδος ἐκδιδομένης εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἢ τὴν περιφέρειαν τοῦ νομοῦ περιλήψεως τῆς αἰτήσεως ἀλλαγῆς ἐπωνύμου ὡς καὶ πρόσκλησιν πρὸς πάντα ἀντιτιθέμενον εἰς τὴν ζητουμένην ἀλλαγὴν ὅπως ἐντὸς δεκαπέντε (15) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ὑποβάλῃ αὐτῷ τὰς ἀντιρρήσεις του, καὶ ὅτι μετὰ τὴν πάροδον τῆς 15ημέρου προθεσμίας ὁ Νομάρχης ἐκδίδει ἠτιολογημένην ἀπόφασιν ἀποδεχόμενος ἢ ἀπορρίπτων τὴν αἴτησιν, ἀποφαινόμενος συγχρόνως διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καὶ ἐπὶ τῶν τυχὸν ὑποβληθεισῶν ἀντιρρήσεων κατὰ τῆς αἰτουμένης ἀλλαγῆς. Τέλος ἐν ἄρθρῳ 1452 τοῦ 'Αστ. Κώδικος ὁρίζεται, ὅτι ἡ διαζευχθεῖσα γυνὴ ἀναλαμβάνει τὸ οἰκογενειακὸν αὐτῆς ἐπώνυμον.

3. 'Εκ τοῦ πρὸς ἀλλήλας συνδυασμοῦ τῶν προσημειωθεισῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ν. Δ/τος 2573/1953 καὶ τῆς πρὸς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδοθείσης ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, σαφῶς καταφαίνεται ὅτι ἡ πρόσκτησις ἢ ἀλλαγὴ τοῦ ἐπωνύμου δὲν ἀνήκει εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν, ἀλλ' ἐνδιαφέρει τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ χωρεῖ διὰ τῆς διοικητικῆς ὁδοῦ. 'Η δὲ ἀλλαγὴ τοῦ ἐπωνύμου, κατὰ τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τῶν διατάξεων τούτων δύναται νὰ λάβῃ χώραν οὐ μόνον διὰ τῆς μεταβολῆς τοῦ προϋπάρχοντος ἐπωνύμου, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς προσθήκης εἰς τὸ ἴδιον ἐπώνυμον καὶ δευτέρου ἐπωνύμου ἀνήκοντος εἰς ἕτερον πρόσωπον (Σ.Ε. 852/1957 ὁλομ. 221/1962 NoB 10.1285).

4. 'Αφ' ἑτέρου, ἡ διὰ τῆς διοικητικῆς ὁδοῦ καὶ κατὰ τὴν προεκτεθεῖσαν διαδικασίαν πρόσκτησις ἢ ἀλλαγὴ ἐπωνύμου δὲν χωρεῖ εἰς ἃς περιπτώσεις ἡ ρύθμισις τῶν θεμάτων τούτων προβλέπεται ὑπὸ τῶν ἀναγκαστικοῦ δικαίου διατάξεων τοῦ 'Αστικοῦ Κώδικος, ἤτοι ὅταν ἡ πρόσκτησις ἢ μεταβολὴ (ἀλλαγὴ) τοῦ ἐπωνύμου ἐπέρχεται αὐτοδικαίως ἐκ τοῦ νόμου, ὅπως εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς προσλήψεως ὑπὸ τοῦ ἐξωγάμου τέκνου διὰ τῆς ἐκουσίας ἀναγνωρίσεως τοῦ ἐπωνύμου τοῦ πατρὸς (ἄρθρον 1537 Α.Κ.), τῆς ὑπάνδρου γυναικὸς τοῦ ἐπωνύμου τοῦ συζύγου της (ἄρθρον 1388 Α.Κ.), τῆς διαζευχθείσης γυναικὸς τοῦ οἰκογενειακοῦ αὐτῆς ἐπωνύμου (ἄρθρον 1452 Α.Κ.) κλπ. Τὰς περιπτώσεις ταύτας, τὰς ἐρρυθμισμένας ἤδη ὑπὸ τοῦ δικαίου, οὐδόλως ἔθιξαν αἱ προσημειωθεῖσαι διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 2573/1953 καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 108245/1967 ἀποφάσεως τοῦ

'Υπουργοῦ τῶν 'Εσωτερικῶν, ἀφορῶσι προφανῶς μεταβολὰς ἐπερχομένας τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου (βλ. σχετικῶς Σούρλα, 'Ερμ. ΑΚ ὑπὸ τὸ ἄρθρον 58 Α.Κ. Νο 17, 19, 20, Γνωμοδ. Νομ. Συμβουλίου Κράτους 827/1965, 363/1971, Σ.Ε. 3163/1970).

5. Τέλος, ἡ μὲν ἔγγαμος γυνὴ ἀπὸ τοῦ γάμου της κατὰ τὴν ἀναγκαστικοῦ δικαίου διάταξιν τοῦ ἄρθρου 1388 τοῦ Α.Κ. ὑποχρεωτικῶς λαμβάνει τὸ ἐπώνυμον τοῦ συζύγου της ὑφ' ὃ ἐπισήμως δέον νὰ ἐμφανίζηται αὕτη, ἡ δὲ διαζευχθεῖσα γυνή, κατὰ τὴν ὁμοίαν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 1452 τοῦ Α.Κ., ἀφ' ὅτου ἡ περὶ διαζυγίου ἀπόφασις καταστῇ τελεσίδικος καὶ ἀμετάκλητος στερεῖται ἐφεξῆς τοῦ δικαιώματος νὰ φέρῃ τὸ ἐπώνυμον τοῦ συζύγου της καὶ ἀναλαμβάνει τὸ οἰκογενειακὸν αὐτῆς ἐπώνυμον (βλ. Μπαλῆ, Οἰκογ. Δ., παρ. 111, Ροϊλοῦ, Οἰκ. Δ. ὑπὸ τὸ ἄρθρον 1452, Τούση, Οἰκ. Δ. παρ. 128, Σούρλαν, ἔνθα ἀνωτέρω Νο 29, Βάλληνδαν ὑπὸ τὸ ἄρθρον 1452).

6. 'Εν ὄψει τῶν προεκτεθέντων, εἰς τὴν περίπτωσιν διαζυγίου, καθ' ἣν ἡ διαζευχθεῖσα γυνὴ κατὰ τὴν ρητὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 1452 τοῦ Α.Κ. ἀναλαμβάνει τὸ οἰκογενειακὸν αὐτῆς ἐπώνυμον, ἔχομεν ἐκ τοῦ νόμου κτῆσιν νέου ἐπωνύμου αὐτῆς, διὰ τῆς μεταβολῆς τοῦ προϋπάρχοντος, συντελουμένης, ἀφ' ὅτου λάβουν χώραν τὰ γεγονότα πρὸς τὰ ὁποῖα ὁ νόμος συνάπτει τὴν μεταβολήν, ἤτοι ἀπὸ τῆς λύσεως τοῦ γάμου ἀμετακλήτως. 'Επομένως εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, εἰς ἣν ἀναφέρεται καὶ τὸ τιθέμενον ἐρώτημα τῆς Διοικήσεως, ἐφ' ὅσον ἡ μεταβολὴ τοῦ ἐπωνύμου τῆς διαζευχθείσης γυναικὸς ἐπέρχεται ἀμέσως ἐκ τοῦ νόμου, δὲν ὑπάρχει δυνατότης μεταβολῆς αὐτοῦ διοικητικῶς δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου ἐκδιδομένης βάσει τῶν ἐν ἀρχῇ σημειωθεισῶν διατάξεων, ἤτοι διὰ τῆς προσθήκης εἰς τὸ ἐκ τοῦ νόμου ἀνακτώμενον ὑπ' αὐτῆς οἰκογενειακὸν ἐπώνυμον καὶ τοῦ ἐπωνύμου τοῦ τέως συζύγου της, τῆς εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τυχὸν ἐπεμβάσεώς του οὔσης παρανόμου.

7. Εἶναι δὲ ἐντελῶς διάφορον τὸ θέμα ἐὰν ὑπάρχῃ ἢ μὴ δυνατότης ἡ διαζευχθεῖσα γυνὴ νὰ συνεχίσῃ καὶ μετὰ τὴν λύσιν τοῦ γάμου τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ ἐπωνύμου τοῦ τέως συζύγου της ὡς διακριτικὸν γνώρισμα τῆς δημιουργηθείσης τυχὸν ἐπ' ὀνόματί της συνεστῶτος τοῦ γάμου ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως μὲ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς χρήσεως τοῦ ὁποίου συνάπτει τὰ ἐν γένει αὐτῆς συμφέροντα, ἢ ἕνεκεν τοῦ ὅτι ὑπὸ τὸ ἐπώνυμον τοῦ τέως συζύγου της ἀπέκτησε φήμην καὶ εἶναι γνωστὴ ὡς λογοτέχνις, ἐπιστήμων, καλλιτέχνις κλπ., διότι τὰ κατὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας διακριτικὰ γνωρίσματα (ὀνόματα) τῆς διαζευχθείσης γυναικὸς μὴ ὄντα ἀστικὰ δηλαδὴ δηλωτικὰ μέσα τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀτόμου καὶ προσδιοριστικὰ τῆς οἰκογενειακῆς αὐτοῦ τάξεως, ἀλλ' ἔχοντα προεχόντως περιουσιακὸν χαρακτῆρα δυνατὸν νὰ τυγχάνουν προστασίας ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν ὁρισμῶν τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἐκφεύγοντα πάντως οἱασδήποτε ἐρεύνης καὶ παραχωρήσεως διὰ τῆς διοικητικῆς ὁδοῦ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἐν ἀρχῇ σημειωθεισῶν διατάξεων τοῦ ν.δ. 2573/1953 (βλ. σχετικῶς Χρ. Νάλτσα, 'Η προστασία τοῦ ὀνόματος κατὰ τὸν

Α.Κ., 1950, σελ. 45, 46 καὶ 47, Σούρλα, ἔνθ. ἀνωτ. Νο 29, Ροϊλοῦ, Οἰκ. Δ. ὑπὸ τὸ ἄρθρον 1452 παρ. 5, Βάλληνδαν ὑπὸ τὸ αὐτὸ ἄρθρον, Ε.Α. 909/1943 Ε.Ε.Ν. ΙΑ' 35).

8. 'Ακολούθως τούτων, εἰς τὸ ἐρώτημα προσήκει ἀρνητικὴ ἀπάντησις.

'Ο Εἰσηγητὴς Νομικὸς Σύμβουλος
ΓΕΩΡΓ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 33969
Γενικὴ Διαταγὴ 39 'Εν 'Αθήναις τῇ 28 'Απριλίου 1972

«'Αποστολὴ ἀντιτύπων ὑπ' ἀριθ. 70538/Κ.Δ. 63/13.9.71 ἐγκυκλίου τοῦ 'Υπουργείου».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Δ/νσεις 'Εσωτερικῶν

1. "Εχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν, ὅτι, διὰ ταυταρίθμων ταχυδρομικῶν δεμάτων ἀποστέλλεται ὑμῖν ἐπαρκὴς ἀριθμὸς ἀντιτύπων τῆς ὑπ' ἀριθ. 70538/Κ.Δ. 63/13.9.1971 ἐγκυκλίου, δι' ἧς, ἀφ' ἑνὸς μὲν κοινοποιοῦνται τὸ ν. δ/μα 762/1970 «περὶ μητρώων ἀρρένων» καὶ αἱ ὑπ' αὐτοῦ προβλεπόμεναι κανονιστικαὶ ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις (31397, 25330, 41710, 21203 καὶ Φ. 420.37/1/314324/1971) ἀφ' ἑτέρου δὲ παρέχονται ὁδηγίαι διὰ τὴν ὁμοιόμορφον ἐφαρμογὴν αὐτῶν.

2. Διὰ τῆς ἀποστελλομένης ἐγκυκλίου, μερίμνῃ ὑμῶν, θὰ ἐφοδιασθοῦν οἱ ὑφ' ὑμῶν ὁρισθέντες ὑπεύθυνοι, διὰ τὴν τήρησιν καὶ ἐνημέρωσιν τῶν μητρώων ἀρρένων, ὑπάλληλοι, ὡς καὶ οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες (παρ. 35 ὑπ' ἀριθ. 70538/Κ.Δ. 63/13.9.1971 ἐγκυκλίου).

3. Κρίνεται ἐπάναγκες ὅπως κατὰ τὸν ἐφοδιασμὸν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων διὰ τῆς ὡς ἄνω ἐγκυκλίου τονίσητε αὐτοῖς καὶ τοῖς ληξιαρχείοις τὰς ὑπὸ τοῦ ρηθέντος ν. δ/τος 762/1970 ἀπορρεούσας ὑποχρεώσεις αὐτῶν (παρ. 31 ὑπ' ἀριθ. 70538/Κ.Δ. 63/13.9.1971 ἐγκυκλίου).

4. Διευκρινοῦμεν ὅτι ἐν τῇ ὑπερθεν ἐγκυκλίῳ ὁ πίναξ 41α τοῦ ὑποδείγματος Β' τῆς ὑπ' ἀριθ. 25330/31.3.1971 ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υπουργοῦ τῶν 'Εσωτερικῶν, περὶ καθορισμοῦ τύπου Προξενικοῦ Μητρῴου, ὅστις ἕπεται τῆς σελίδος 41, διὰ τεχνικοὺς λόγους ἐτοποθετήθη πρὸ αὐτῆς.

5. 'Η ὑπηρεσία 'Οργανώσεως καὶ Μεθόδων τοῦ 'Υπουργείου, πρὸς ἣν κοινοποιεῖται ἡ παροῦσα παρακαλεῖται ὅπως, συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 90000/180/3.12.1971 γενικὴν διαταγὴν τοῦ 'Υπουργείου, μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἀποστολὴν πρὸς τὰς νομαρχίας (διευθύνσεις ἐσωτερικῶν), δήμους καὶ κοινότητας, ἀντιτύπων τῆς ὡς ἄνω ἐγκυκλίου διὰ τὴν ἔνθεσιν αὐτῶν εἰς τὸν ὑπὸ τῶν νομαρχιῶν (διευθύνσεων ἐσωτερικῶν), δήμων καὶ κοινοτήτων τηρούμενον φάκελλον (classeur) ἐγκυκλίων (Τόμος 3ος).

6. Τὸ τμῆμα Διεκπεραιώσεως τοῦ 'Υπουργείου, πρὸς ὃ κοινοποιεῖται ἡ πα-

ροῦσα, δέον ὅπως μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν τευχῶν τῆς ἐγκυκλίου, κατὰ τὸν ἐν τέλει αὐτῆς πίνακα διανομῆς.

'Ο 'Υπουργὸς
ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 13701
Γεν. Διαταγὴ 16 'Εν 'Αθήναις τῇ 17 Φεβρουαρίου 1972

«'Ανακοινοῦται δημοσίευσις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1098/72 Ν. Δ/τος εἰς τὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. (Δανειοδότησις καὶ τῶν δήμων πληθυσμοῦ μέχρι 10.000 ἐκ τοῦ λ/σμοῦ ἄρθρ. 67 Ν. Δ/τος 3033/54)».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Δ/νσεις 'Εσωτερικῶν

'Εν συνεχείᾳ πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 39655/Κ.Δ. 53/19.5.1970 ἐγκ. διαταγὴν τοῦ 'Υπουργείου «περὶ τῶν ὅρων χορηγήσεως δανείων εἰς κοινότητας ἐκ τοῦ εἰδικοῦ λογαριασμοῦ τοῦ ἄρθρου 67 ν.δ. 3033/1954», ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν, ὅτι διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1098/1972 Ν. Δ/τος δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 11/24.1.1972 ΦΕΚ (τεῦχ. Α') «περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 83 τοῦ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 Β. Δ/τος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων», ἐπετράπη, ἡ ἐκ τῶν Κεφαλαίων τοῦ ὡς ἄνω λογαριασμοῦ δανειοδότησις καὶ τῶν δήμων, πληθυσμοῦ μέχρι 10.000 κατοίκων ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ προϋποθέσεις, ὑφ' οὓς χορηγοῦνται τὰ δάνεια ταῦτα εἰς τὰς κοινότητας.

"Οθεν παρακαλοῦμεν, ὅπως ἀνακοινώσητε τοῦτο εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους δήμους (πληθυσμοῦ κάτω τῶν 10.000 κατοίκων), εἰς οὓς δέον νὰ κοινοποιήσητε:

α. τὴν ὑπ' ἀριθ. 39655/Κ.Δ. 53/19.5.1970 ἐγκ. δ/γὴν τοῦ 'Υπουργείου μετὰ τῆς προσηρτημένης ταύτῃ ταυταρίθμου ἀποφάσεως αὐτοῦ, καὶ

β. τὴν ὑπ' ἀριθ. 98819/Γ.Δ.184/10.12.1971 ὁμοίαν τοῦ 'Υπουργείου «περὶ προσωρινῆς ἀναστολῆς χορηγήσεως δανείων ἐκ τῶν Κεφαλαίων τοῦ ἄρθρου 67 Ν.Δ. 3033/1954».

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Διευθυντὴς
Θ. ΚΑΚΑΝΤΟΥΣΗΣ

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 33957
Γενικὴ Διαταγὴ 40 'Εν 'Αθήναις τῇ 28 'Απριλίου 1972

«Περὶ ὑποβολῆς συμπληρωματικῶν προτάσεων διαγραφῆς ὀφειλῶν κοινοτήτων κ.λπ. ἐκ δανείων δημοσίων ἐπενδύσεων».

Πρὸς τὰ Νομαρχιακὰ Ταμεῖα τοῦ Κράτους

1. "Εχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως, κατόπιν τῆς δημοσιεύσεως

τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀπογραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Κράτους ἔτους 1971, μεριμνήσητε ἵνα ὑποβληθοῦν εἰς τὸ 'Υπουργεῖον οἱ πίνακες (εἰς 2πλοῦν) μετὰ τῆς ἐπὶ τούτων, ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Νομ. Ταμείου, ἐπίσης εἰς 2πλοῦν, περὶ διαγραφῆς ἢ μειώσεως τῶν ὀφειλῶν τῶν κοινοτήτων κλπ. ἐκ δανείων χρησιμοποιηθέντων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ὑδρεύσεως, ἀρδεύσεως καὶ τουριστικῶν κατὰ τὰς διακρίσεις, περὶ ὧν ἡ τετάρτη (Δη) περίπτωσις τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε.Π. 4830/22.4.71 ἐμπιστ. ἐγκ. δ/γῆς τοῦ 'Υπουργείου, πρὸς ἣν καὶ παραπέμπομεν.

2. Διευκρινίζεται ὅτι, εἰς τὸν ὑποβληθησόμενον, κατὰ τ' ἀνωτέρω πίνακα, συνταχθησόμενον συμφώνως πρὸς τὸ ἀποσταλὲν ὑμῖν ὑπόδειγμα (4ον) θὰ περιληφθοῦν αἱ ὀφειλαὶ τῶν κοινοτήτων (καὶ μικρῶν δήμων πληθυσμοῦ μέχρι 10.000 κατοίκων), αἱ ὁποῖαι δὲν κατέστη δυνατὸν ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των, νὰ ἐνταχθοῦν εἰς τὸν Αον ἢ Βον ἢ Γον πίνακα, ἐφ' ὅσον βεβαίως, διὰ τὰς ὀφειλὰς ταύτας, συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις περὶ ὧν ἡ Δη περίπτωσις τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐμπιστευτικῆς ἐγκυκλίου διαταγῆς τοῦ 'Υπουργείου.

3. 'Επὶ τούτοις, σκόπιμον κρίνομεν, νὰ ἐπισημάνωμεν καὶ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν, εἶναι δυνατόν, μία ὀφειλὴ κοινότητός τινος, δι' ἔργον ὑδρεύσεως ἐπὶ παραδείγματι, νὰ περιελήφθη εἰς τὸν 3ον πίνακα καὶ νὰ ἐμειώθη διὰ τῆς ἐκδοθείσης ἤδη κοινῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, νὰ προταθῇ νῦν εἰς τὸ 'Υπουργεῖον, κατὰ τὸ ὑπόλοιπον τμῆμα τῆς ὀφειλῆς, πρὸς διαγραφὴν ἐξ ὁλοκλήρου ἢ εἰς ποσοστόν, ἀναλόγως τῆς διακρίσεως τῆς Δης περιπτώσεως τῆς ἰδίας ὑπ' ἀριθ. Ε.Π. 4830/22.4.71 ἐμπ. ἐγκ. δ/τγῆς τοῦ 'Υπουργείου.

4. 'Εν τέλει παρακαλοῦμεν διὰ τήν, μετὰ προσοχῆς καὶ ὑπ' εὐθύνῃ τοῦ Προϊσταμένου καὶ Λογιστοῦ τοῦ Νομ. Ταμείου, σύνταξιν τῶν πινάκων καὶ ἄθροισιν τῶν ὑπ' ἀριθ. 6, 9, 11, 13, 15 καὶ 17 στηλῶν τοῦ πίνακος, ὁριζοντίως καὶ καθέτως.

5. 'Εὰν εἷς τι Νομαρχιακὸν Ταμεῖον, δὲν συντρέχῃ περίπτωσις ὑποβολῆς τοῦ Δ' πίνακος, δέον νὰ γνωστοποιηθῇ τοῦτο, εἰς τὸ 'Υπουργεῖον, ἐγγράφως.

'Ο 'Υπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Υ.Ε. — 'Αριθ. Πρωτ. 34890
'Εγκ. Κ.Δ. 18 'Εν 'Αθήναις τῇ 29 'Απριλίου 1972

«Δαπάναι Δήμων καὶ Κοινοτήτων διὰ δεξιώσεις καὶ γεύματα»

Πρὸς Παγίους 'Αποδέκτας 'Εγκυκλίων (Πινάκων Α' καὶ Β')

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 66579/58/28.7.69 βασικὴν κωδικοποιημένην ἐγκύκλιον καὶ εἰς τὸ κεφάλαιον 6 αὐτῆς ὁρίζεται, εἰς ποίας περιπτώσεις καὶ ὑπὸ ποίας προϋποθέσεις αἱ δαπάναι δεξιώσεων ἢ γευμάτων πρὸς τιμὴν φιλοξενουμένων ἐπισήμων προσώπων δύνανται νὰ βαρύνουν τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας.

'Επειδὴ εἰς ἐνίας περιπτώσεις, ἐλαχίστας βεβαίως, παρετηρήθησαν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου παρεκκλίσεις καὶ ὑπερβολαί, μὲ συνέπειαν τὴν ἀδικαιολόγητον

ἢ ὑπέρμετρον ἐπιβάρυνσιν τῶν προϋπολογισμῶν τῶν οἰκείων ὀργανισμῶν, κρίνομεν ἀναγκαῖον ὅπως ἐπιστήσητε τὴν προσοχὴν τῶν Δημάρχων καὶ Προέδρων Κοινοτήτων, ὅπως παρόμοιαι ἐκδηλώσεις καὶ ἰδίᾳ παραθέσεις γευμάτων πραγματοποιῶνται εἰς ἀπολύτως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις δικαιολογουμένας ἐκ τῶν πραγμάτων.

Κατὰ τὰς δεξιώσεις καὶ τὰ γεύματα δέον νὰ γίνεται κατανάλωσις Ἑλληνικῶν προϊόντων καὶ νὰ ἀποφεύγηται οἱαδήποτε σπατάλη.

Δοθέντος ὅτι, διὰ τὴν ἀνάληψιν τοιούτων δαπανῶν ἀπαιτεῖται, συμφώνως πρὸς τὴν προμνησθεῖσαν ἐγκύκλιον, προηγουμένη ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου περὶ ψηφίσεως τῆς σχετικῆς πιστώσεως καὶ ἔγκρισις ὑμῶν, συνιστῶμεν, ὅπως ἡ ὑμετέρα ἔγκρισις παρέχηται, μόνον, μετὰ προηγουμένην ἐκτίμησιν τῶν συντρεχόντων εἰς ἑκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν ἐξαιρετικῶν λόγων, ὡς καὶ τοῦ ὕψους τῆς σχετικῆς δαπάνης, τὸ ὁποῖον δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὸ προσῆκον μέτρον.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Υ.Ε. – Ἀριθ. Πρωτ. 13807
Γεν. Διαταγὴ 17 Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Φεβρουαρίου 1972

«Αἱ συνεδριάσεις τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν συμβουλίων εἶναι δημόσιαι».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις Ἐσωτερικῶν (ΔΙΕΣ)

Ὡς γνωστόν, συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 93 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 121 αὐτοῦ, τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν συμβούλιον συνεδριάζει ἐν τῷ καταστήματι τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος δημοσίᾳ, δύναται ὅμως νὰ ἀποφασίσῃ διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν του ὅπως συνεδριάσῃ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἀλλ' ἡ ἐπὶ τοῦ θέματος ἀπόφασις ἀπαγγέλλεται δημοσίᾳ.

Ἐπειδὴ περιῆλθον εἰς γνῶσιν τοῦ Ὑπουργείου περιπτώσεις, καθ' ἃς ὑπὸ ἐνίων δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἀρχῶν δὲν τηροῦνται τὰ ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων ὁριζόμενα, παρακαλοῦμεν ὅπως δι' ἐγκυκλίου ὑμῶν πρὸς τοὺς δήμους καὶ κοινότητας τῆς περιφερείας σας ὑπομνήσητε τὰς ἐν λόγῳ διατάξεις καὶ ὑποδείξητε τὴν ἐφεξῆς ἀπόλυτον ἐφαρμογήν των.

Ἡ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου λῆψις ἀποφάσεως, περὶ συνεδριάσεως κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, δύναται νὰ γίνῃ μόνον εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις καὶ ἐὰν ἐκ τῆς δημοσιότητος προκύπτῃ σπουδαῖος καὶ σοβαρὸς κίνδυνος προσβολῆς τῆς κοινῆς

εὐταξίας, τῶν χρηστῶν ἠθῶν ἢ τῆς τιμῆς προσώπου τινός, ὡς τοῦτο σαφῶς συνάγεται ἐκ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

ΕΡΓΑ

Υ.Ε. — 'Αριθ. Πρωτ. 9634
Γεν. Διαταγὴ 13 'Εν 'Αθήναις τῇ 2 Φεβρουαρίου 1972

«Παρέχονται ὁδηγίαι ἐπὶ τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ἀποστελλομένων συμβατικῶν τευχῶν συντάξεως μελετῶν ὁδοποιΐας ἐντὸς κατῳκημένων περιοχῶν δήμων καὶ κοινοτήτων».

Πρὸς 'Αποδέκτας ὁ ὡς Πίναξ

'Εχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ ἀκόλουθα :

1. 'Ως γνωστόν, σημαντικὸν μέρος τῆς δραστηριότητος εἰς ἔργα τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἀφορᾷ εἰς τὴν κατασκευὴν ἔργων ὁδοποιΐας ἐντὸς κατῳκημένων περιοχῶν (ἐσωτερικαὶ ὁδοὶ οἰκισμῶν).

Μέχρι τοῦδε, πλὴν ὡρισμένων τινῶν περιπτώσεων παροχῆς ὁδηγιῶν ὑπὸ τοῦ 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν ἐπὶ τοῦ τρόπου κατασκευῆς καὶ κοστολογήσεως τῶν ἔργων αὐτῶν, οὐδεμία συστηματικὴ ἐργασία ἐγένετο ἐπὶ τοῦ ὑπ' ὄψιν θέματος. Συνέπεια τούτου ὑπῆρξεν ἡ, ὑπὸ τῶν Τ.Υ.Δ.Κ. τῶν Νομαρχιῶν καὶ τῶν Τεχνικῶν 'Υπηρεσιῶν τῶν Δήμων, ἀντιμετώπισις τῆς συντάξεως τῶν μελετῶν κατὰ τρόπον διάφορον, οὐχὶ πάντοτε ἐπιτυχῆ, μὲ τὰ ἀκόλουθα δυσμενῆ ἀποτελέσματα :

α. Τὰ ἔργα ὁδοποιΐας, ἀναλόγως τῶν ἑκάστοτε ἀπόψεων τῶν μελετητῶν, ἄλλοτε μὲν ἐμελετῶντο καὶ κατεσκευάζοντο μὲ περίσσειαν ἀσφαλείας, ἤτοι κατὰ τρόπον ἀντιοικονομικόν, ἄλλοτε δὲ μὲ ἀνεπαρκῆ ἀντοχήν, μὲ ἐντεῦθεν ἀποτέλεσμα νὰ ὑφίστανται φθορὰς καὶ καταστροφὴν τὸ σῶμα τῆς ὁδοῦ εἰς ἀνεπιτρέπτως μικρὰ χρονικὰ διαστήματα.

β. 'Ο διάφορος τρόπος κοστολογήσεως τῶν ἔργων εἰς γειτονικὰς περιοχάς, μὲ τὰς αὐτὰς ἀντικειμενικὰς συνθήκας ἐκτελέσεως τῶν ἐργασιῶν, ἐδημιούργει σύγχυσιν μὲν εἰς τοὺς κατασκευαστὰς τῶν ἔργων, κακὴν δὲ ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἐργοδότας Δήμους καὶ Κοινότητας, ὡς καὶ πάντα τρίτον.

γ. Αἱ ἐπιτυγχανόμεναι κατὰ τὰς δημοπρασίας διαφόρων Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐκπτώσεις, λόγῳ ἀκριβῶς τῆς ὡς ἄνω διαφόρου κοστολογήσεως τῶν ἐργασιῶν, παρεῖχον πλασματικὰς ἐντυπώσεις ὡς πρὸς τὸ πραγματικὸν ὕψος αὐτῶν. Οὕτω, δὲν ὑφίστατο δυνατότης συγκρίσεως καὶ ἀξιολογήσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν δημοπρασιῶν. Πολλάκις ἦτο δυνατὸν ἡ κρίσις (περὶ τοῦ συμφόρου ἢ μὴ) τοῦ ἀποτελέσματος μιᾶς δημοπρασίας νὰ ἀποβῇ ἐκ τῶν πραγμάτων ἐσφαλμένη.

δ. Ἡ συνεχὴς ἀπασχόλησις τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου, τῆς συντάξεως μελετῶν ὁδοποιΐας, συνεπήγετο ἄσκοπον καταπόνησιν καὶ ἀπώλειαν χρόνου τῶν μηχανικῶν, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἔλλειψιν διαθεσίμου χρόνου διὰ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς κατασκευῆς τῶν ἔργων.

2. Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως ταύτης, ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου ἐμελέτησε τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν τυποποίησιν τοῦ τρόπου κατασκευῆς καὶ κοστολογήσεως τῶν ἔργων ὁδοποιΐας ἐντὸς κατῳκημένων περιοχῶν διὰ τῆς συντάξεως τῶν συμβατικῶν τευχῶν τοιούτων μελετῶν. Ἡ ὑπ' ὄψιν ἐργασία δὲν καλύπτει τὸ σύνολον τῶν περιπτώσεων ἔργων ὁδοποιΐας, τὰς ὁποίας οἱ μελετηταὶ τοιούτων ἔργων ἀντιμετωπίζουν, ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει φρονοῦμεν ὅτι ἀνταποκρίνεται εἰς σοβαρώτατον ποσοστὸν αὐτῶν.

Εἶναι ἐπίσης ἐνδεχόμενον ἡ ἐκπονηθεῖσα ἐργασία νὰ περιέχῃ ἀτελείας τινάς, τὰς ὁποίας εὐχῆς ἔργον εἶναι οἱ μελετηταὶ ἔργων ὁδοποιΐας νὰ ἐντοπίσουν καὶ ὑποδείξουν εἰς τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν, ὥστε σὺν τῷ χρόνῳ ἡ γενομένη ἐργασία νὰ τελειοποιῆται, κατὰ τὸ δυνατόν.

Ἐπὶ τούτοις καὶ πρὸς διευκόλυνσιν τῆς χρήσεως τῶν ἀποστελλομένων τευχῶν, παρακαλοῦμεν ὅπως ἔχητε ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ συναποστελλόμενον ἔντυπον ὁδηγιῶν.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Υ.Ε. – Ἀριθ. Πρωτ. 11065
Ἀριθ. Ἐγκ. Κ.Δ. 8 Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Φεβρουαρίου 1972

«Μελέται, πρωτόκολλα κανονισμοῦ νέων τιμῶν (Π.Κ.Ν.Τ.) καὶ Συγκριτικοὶ Πίνακες (Σ.Π.) ἐκτελουμένων δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων».

Πρὸς Παγίους Ἀποδέκτας Ἐγκυκλίων (Πινάκων Α' καὶ Β')

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν, ὅτι τελευταίως παρατηρεῖται σοβαρὰ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πρωτοκόλλων κανονισμοῦ νέων τιμῶν καὶ τῶν συγκριτικῶν πινάκων, τῶν ὑποβαλλομένων ἡμῖν πρὸς θεώρησιν ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου. Πέραν τούτου, τὰ σχετικὰ στοιχεῖα δὲν εἶναι συντεταγμένα συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυούσας διατάξεις καὶ τὰς δι' ἐγκυκλίων τοῦ Ὑπουργείου παρασχεθείσας ὁδηγίας (παραγρ. 2δ τῆς ὑπ' ἀριθ. 44909/Κ.Δ. 63/7.6.1970 ἐγκ. διαταγῆς).

Οὕτω, παρὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Β.Δ. 468/1968 «περὶ ἐκτελέσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων καὶ προμηθειῶν» δὲν προβλέπονται εἰς τὰς μελέτας πᾶσαι αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ ἔργου ἐργασίαι εἰς εἴδη καὶ ποσότητας, οὔτε αἱ πραγματικαὶ συνθῆκαι ἐκτελέσεως.

Ἀποτέλεσμα τῶν ἐλλείψεων τούτων τῶν μελετῶν εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι εὐθὺς μετὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν παρίσταται ἀνάγκη συντάξεως πολλῶν νέων τιμῶν, ὡς καὶ συντάξεως συγκριτικῶν πινάκων.

Ὑποβάλλονται ἐπίσης συγκριτικοὶ πίνακες πρὸς θεώρησιν, ἄνευ ἢ μετ'

ἀνεπαρκοῦς αἰτιολογίας, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δι' αὐτῶν προτεινομένων ἐργασιῶν καὶ μὲ προτεινομένην πίστωσιν ἐπὶ πλέον πρὸς ἔγκρισιν ὑπερβαίνουσαν, εἰς τινας περιπτώσεις καὶ τὰ ἐκ τῶν διατάξεων τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Β.Δ. 468/1968 ἐπιτρεπόμενα ὅρια.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, παρακαλοῦμεν ὅπως συστήσητε μετ' αὐστηρότητος εἰς τοὺς προϊσταμένους καὶ τὸ τεχνικὸν προσωπικὸν τῶν παρ' ὑμῖν Τ. Υ.Δ.Κ. ὡς καὶ τῶν Τεχνικῶν 'Υπηρεσιῶν τῶν Δήμων νὰ μελετήσουν καὶ νὰ ἐφαρμόζουν πιστῶς τὰς ὁδηγίας τὰς περιεχομένας εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 44909/Κ.Δ. 63/7.6.1970 διαταγὴν (Κ300, ΥΚ550, Θ000 ΓΕΝΙΚΑ–1) καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 17049/49/2.3.1971 Γεν. Διαταγήν, ἀνατρέχοντες εἰς τὰς ἐν αὐταῖς μνημονευομένας διατάξεις καὶ τὰς ὁδηγίας τὰς παρεχομένας διὰ τῶν κωδικοποιημένων ἐγκυκλίων τοῦ 'Υπουργείου (Τόμος 11ος).

Εἰδικώτερον, ἐπὶ τῶν ἐν θέματι ἀντικειμένων ὁρίζονται τὰ ἀκόλουθα :

α. Μελέται ἔργων.

Θὰ συντάσσωνται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πραγματικῶν συνθηκῶν ἐκτελέσεως, αἵτινες θὰ ἐξακριβοῦνται δι' ἐπιτοπίου μεταβάσεως τοῦ μελετητοῦ. Εἰς τὴν μελέτην θὰ προβλέπεται ἡ, εἰς ὁλόκληρον ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου. Εἰς τὸ Τιμολόγιον θὰ περιλαμβάνωνται καὶ θὰ περιγράφωνται ἀναλυτικῶς ἅπαντα τὰ ἀπαιτούμενα εἴδη ἐργασιῶν, ἕκαστον δὲ εἶδος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πραγματικοῦ τρόπου ἐκτελέσεως.

β. Πρωτόκολλα κανονισμοῦ νέων τιμῶν.

'Εφ' ὅσον κατὰ τὴν κατασκευὴν παραστῇ ἀνάγκη ἐκτελέσεως ἐργασιῶν μὴ προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ τιμολογίου τῆς μελέτης αἱ τιμαὶ τούτων θὰ ὑπολογισθοῦν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Α.Τ.Ο.Ε. μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν εἶναι βέβαιον ὅτι αἱ ἐργασίαι θὰ ἐκτελεσθοῦν ἐπακριβῶς κατὰ τὸν εἰς τοῦτο (Α.Τ. Ο.Ε.) προβλεπόμενον τρόπον. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν αἱ τιμαὶ θὰ ὑπολογισθοῦν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πραγματικοῦ τρόπου ἐκτελέσεως, ἂν δὲ δὲν ὑπάρχουν παραδεδεγμέναι ἀποδόσεις ἐκτελέσεως, κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον, αἱ νέαι τιμαὶ θὰ ὑπολογισθοῦν διὰ παρακολουθήσεως τῆς ἀποδόσεως τῶν ἐργατοτεχνιτῶν ἢ τῶν μηχανημάτων καὶ τῶν ἀπαιτουμένων ποσοτήτων ὑλικῶν, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν (παρ. 5, ἄρθρ. 20 Β.Δ. 468/1968).

γ. Συγκριτικοὶ πίνακες.

'Ανάγκη συντάξεως συγκριτικῶν πινάκων, ἐφ' ὅσον ἡ μελέτη θὰ ἔχῃ συνταχθῇ κανονικῶς, θὰ παρουσιασθῇ εἰς ὀλίγας μόνον περιπτώσεις. Αὔξησις τῆς συμβατικῆς δαπάνης πέραν τοῦ ἐπιτρεπομένου ὁρίου (33ο/ο ἢ 50ο/ο) δὲν θὰ ἀπαιτηθῇ. Εἰς τὴν συνοδευτικὴν ἔκθεσιν δέον πάντοτε νὰ αἰτιολογῆται σαφῶς ἡ ἀνάγκη χορηγήσεως τῆς ἐπὶ πλέον πιστώσεως ἐπὶ δὲ τοῦ συγκριτικοῦ πίνακος θὰ ἀναγράφεται ἡ ἀπαιτουμένη παράτασις τῆς συμβατικῆς προθεσμίας.

Εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις καὶ πρὶν ἢ δημιουργηθοῦν ὑποχρεώσεις τῶν Ο.Τ.Α. πρὸς τοὺς ἀναδόχους δύναται νὰ ζητηθῇ ἡ συναίνεσ ς τοῦ 'Υπουργείου διὰ τὴν κατὰ παρέκκλισιν τῶν κειμένων διατάξεων ἔγκρισιν ὑπερβάσεως

τῆς συμβατικῆς δαπάνης πέραν τοῦ ἐπιτρεπομένου ὁρίου, κατόπιν σοβαρᾶς μελέτης τῶν θεμάτων καὶ ἠτιολογημένης προτάσεως ὑμῶν.

'Εφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων ὑπαλλήλων καὶ τονίζομεν τὴν ἀνάγκην τῆς πιστῆς τηρήσεως τῶν διὰ τῆς παρούσης ἐπιστελλομένων, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θὰ ζητηθοῦν εὐθῦναι καὶ θὰ ἐπιβληθοῦν κυρώσεις ἀνάλογοι τῆς σοβαρότητος τῆς παραλείψεως καὶ τοῦ βαθμοῦ ὑπαιτιότητος ἑκάστου ὑπευθύνου.

'Ο 'Υπουργὸς 'Αναπληρωτὴς
Ν. ΕΦΕΣΙΟΣ

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 8856
Γεν. Διαταγὴ 20 'Εν 'Αθήναις τῇ 22 Φεβρουαρίου 1972

«'Οργάνωσις τῶν Τεχνικῶν 'Υπηρεσιῶν τῶν Δήμων».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους

'Εν συνεχείᾳ πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 96241/181/30.11.1971 Γενικὴν Διαταγήν, εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὁποίας ὑπεβάλετε τὰς ἐπὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου ὑμετέρας προτάσεις, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι, τὸ 'Υπουργεῖον ἀναγνωρίζει τὴν ἀνάγκην ἀρτιωτέρας ὀργανώσεως τῶν Τεχνικῶν 'Υπηρεσιῶν τῶν Δήμων, ἡ τῆς συστάσεως τοιούτων παρὰ Δήμοις, οἵτινες στεροῦνται Τεχνικῶν 'Υπηρεσιῶν, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν οἰκείων Συμβουλίων.

Πρὸς τοῦτο παρακαλοῦμεν ὅπως, ἅμα τῇ λήψει τῆς παρούσης, γνωρίσητε εἰς τὸν δῆμον τῆς πρωτευούσης τοῦ νομοῦ καὶ τοὺς λοιποὺς δήμους τῆς περιφερείας σας, πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 15.000 κατοίκων, ὅτι ἅμα τῇ συμπληρώσει τριετίας ἀπὸ τῆς τελευταίας τροποποιήσεως τῶν 'Οργανισμῶν 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τούτων, δύνανται νὰ προκαλέσουν ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου συμβουλίου, περὶ τροποποιήσεως τῶν 'Οργανισμῶν τούτων, ἐπὶ τῷ τέλει συστάσεως Τεχνικῆς 'Υπηρεσίας ἢ ἀναδιαρθρώσεως τῶν ὑφισταμένων.

Αἱ θέσεις καὶ ἡ διαβάθμισις τούτων δέον νὰ εἶναι ἀνάλογοι πρὸς τὰς πραγματικὰς ὑπηρεσιακὰς ἀνάγκας καὶ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν ἑκάστου δήμου.

Συνημμένως ἀποστέλλεται πίναξ – πλαίσιον τοῦ ἀπαιτουμένου τεχνικοῦ προσωπικοῦ, τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν. Εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις εἶναι δυνατὸν ἔνιοι δῆμοι νὰ προτείνουν, ἠτιολογημένως, σύνθεσιν τῆς Τ.Υ. διάφορον τῆς τοῦ ὡς ἄνω πλαισίου.

'Επὶ τούτοις γνωρίζομεν ὅτι δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 689/1970 οἱ ὑπάλληλοι τῶν Τεχνικῶν 'Υπηρεσιῶν τῶν δήμων μισθολογικῶς καὶ βαθμολογικῶς ἐξομοιοῦνται πρὸς τοὺς τακτικοὺς τεχνικοὺς ὑπαλλήλους τῶν ἀντιστοίχων κατηγοριῶν καὶ βαθμῶν τοῦ 'Υπουργείου Δημοσίων 'Εργων.

Παρακαλοῦμεν διὰ τὴν παρακολούθησιν τοῦ θέματος καὶ τὴν ἐνημέρωσιν τοῦ 'Υπουργείου σχετικῶς.

'Ο 'Υπουργὸς 'Εσωτερικῶν
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 18796
'Αριθ. 'Εγκ. Κ.Δ. 13 'Εν 'Αθήναις τῇ 10 Μαρτίου 1972

«"Οροι συμβάσεως καὶ τεχνικαὶ προδιαγραφαὶ μελετῶν ἐκπονήσεως Ρυμοτομικῶν Σχεδίων, ἐφαρμογῆς αὐτῶν, ὑψομετρικῶν μελετῶν ὁδῶν, κτηματογραφήσεων καὶ ἐν γένει τοπογραφικῶν ἐργασιῶν».

Πρὸς Παγίους 'Αποδέκτας 'Εγκυκλίων Πινάκων Α' καὶ Β'

"Εχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν τὰ ἀκόλουθα περὶ τοῦ τρόπου συντάξεως τῶν ὅρων τῶν τεχνικῶν προδιαγραφῶν καὶ τῶν συμβάσεων ἀναθέσεως τῶν ἐν θέματι κατηγοριῶν μελετῶν, οἵτινες δέον νὰ διαλαμβάνωνται ἢ νὰ προσαρτῶνται εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν συμβουλίων, περὶ ἀναθέσεως τῶν μελετῶν τούτων, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Β.Δ. 468/1968.

Διὰ τὸν ἐπὶ τόπου ἔλεγχον καὶ τὴν παραλαβὴν τῶν ἐν θέματι μελετῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν χρησιμοποίησιν αὐτῶν τυγχάνει ἀπαραίτητος ἡ ἐξάρτησις τῶν σχεδίων τῶν μελετῶν τούτων ἐκ σταθερῶν στοιχείων τοῦ ἐδάφους. Πρὸς τοῦτο ἀπαιτοῦνται σημάνσεις, ἐπισημάνσεις, ἐξασφαλίσεις κλπ. τῶν στοιχείων τούτων τοῦ ἐδάφους, ἀποτελοῦν δὲ αὗται ἐργασίας συναφεῖς τῇ μελέτῃ. 'Η δαπάνη ἐκτελέσεως τῶν ἐργασιῶν τούτων πληρώνεται εἰς τὸν μελετητήν, ὅστις, παραλλήλως πρὸς τὴν ἐκπόνησιν τῆς μελέτης, ἀναλαμβάνει καὶ τὴν ὑποχρέωσιν ἐκτελέσεως τῶν ἐν λόγῳ ἐργασιῶν.

Διὰ νὰ καταστῇ ἐφικτὴ ἡ ταυτόχρονος πληρωμὴ τοῦ μελετητοῦ διὰ τὴν μελέτην, κατὰ τὰς περὶ ἀμοιβῆς μηχανικῶν ἰσχυούσας διατάξεις, καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω ἐργασιῶν, συμφώνως πρὸς τὰς παραδεδεγμένας ἀποδόσεις, τὸ 'Υπουργεῖον Δημοσίων "Εργων συνέταξε τυποποιημένα τεύχη, ἀφορῶντα εἰς τοὺς ὅρους ἀναθέσεως τῶν ἐν θέματι μελετῶν, ἤτοι : Γενικὴν καὶ Εἰδικὴν Συγγραφὴν ὑποχρεώσεων, 'Ανάλυσιν Τιμῶν καὶ Τιμολόγιον. Τοιαῦτα τεύχη, προσηρμοσμένα πρὸς τὰς περὶ δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων διατάξεις, ἔχει ἀποστείλει τὸ 'Υπουργεῖον 'Εσωτερικῶν πρὸς τὰς Τ.Υ.Δ.Κ. Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 17404/3.3.1970 κωδικοποιημένην ἐγκύκλιον ἐπισυνάπτονται τὰ τεύχη ταῦτα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὰς ὑψομετρικὰς μελέτας τῶν ὁδῶν (Κ – 600, Υ/Κ – 850, 8 – 700 Τόμος 7ος).

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, δέον ὅπως, αἱ ἀποφάσεις περὶ ἀναθέσεως τοπογραφικῶν καὶ λοιπῶν μελετῶν τῶν ἐν θέματι κατηγοριῶν, συνοδεύωνται ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω τευχῶν, τὰ ὁποῖα περιέχουν τὰς τεχνικὰς προδιαγραφάς, ἃς δέον νὰ πληροῦν αἱ μελέται αὗται, μετὰ τῆς προμετρήσεως καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς δαπάνης.

Τὰ σχέδια τῶν σχετικῶν συμβάσεων δύνανται νὰ συντάσσωνται διὰ καταλλήλου προσαρμογῆς τῶν ὑποδειγμάτων τῆς ὑπ' ἀριθ. 95419/1.11.1969 κωδικοποιημένης ἐγκυκλίου (Κ – 400, Υ/Κ – 250, Θ – 300, Τόμος 2ος).

'Ο 'Υπουργὸς 'Αναπληρωτὴς 'Εσωτερικῶν
Ν. ΕΦΕΣΙΟΣ

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 31852
Γεν. Διαταγὴ 38 'Εν 'Αθήναις τῇ 22 'Απριλίου 1972

«Έτος ἀναδασώσεως 1972 καὶ μακρόπνοον πρόγραμμα πρασίνου».

Πρὸς τοὺς κ.κ. Νομάρχας τοῦ Κράτους

Σχετ. : (α) 3349/381/25.1.1972 'Υπουργ. 'Εθν. Οἰκονομίας
(β) 9682/847/12.2.1972 ἡμέτερον.

1. 'Εν συνεχείᾳ πρὸς τὰ ὡς ἄνω (α) καὶ (β) σχετικά, περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, κρίνεται σκόπιμον ὅπως, λόγῳ τῆς σοβαρότητος τούτου, παρασχεθοῦν ὑμῖν, συμπληρωματικῶς, διευκρινήσεις καὶ ὁδηγίαι διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν τεθέντων στόχων.

2. Κατόπιν τούτων γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι διὰ τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν τῶν προσπαθειῶν εἰς τὰ πλαίσια τοῦ ἔτους ἀναδασώσεως 1972 καὶ πέραν τῆς δραστηριοποιήσεως ὅλων τῶν φορέων τοῦ Διοικήσεως ἐπιβάλλεται ἡ καθολικὴ καὶ ἔμπρακτος συμμετοχὴ τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τελούντων ὑπὸ τὴν ἄμεσον ὑμετέραν καθοδήγησιν καὶ ἐποπτείαν. 'Η παροχὴ ὁδηγιῶν περὶ τοῦ χρόνου τῆς τεχνικῆς τῶν φυτεύσεων καὶ περιποιήσεως τῶν δενδρυλλίων κλπ. ἀνάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν κατὰ τόπους ὑπηρεσιῶν τοῦ 'Υπουργείου 'Εθνικῆς Οἰκονομίας, τῶν ὁποίων δέον νὰ ζητῆται ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἡ ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ τομέως συνεργασία.

3. Πέραν τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτιθεμένων, σημειοῦμεν ὅτι τὸ ἔτος ἀναδασώσεως ἀποτελεῖ τὴν ἀπαρχὴν θεσπίσεως καὶ ἐφαρμογῆς ἑνὸς μακροχρονίου προγράμματος προστασίας τοῦ ὑπάρχοντος πρασίνου καὶ ἱδρύσεως νέου οἰκιστικοῦ, προστατευτικοῦ, ὑγιεινοῦ, αἰσθητικοῦ καὶ «τουριστικοῦ» τοιούτου.

4. 'Εκ πάντων τούτων κρίνονται ἐπιβεβλημέναι κατ' ἀρχὴν αἱ κατωτέρω ἐνέργειαι :

α. 'Ο κατὰ Δημοτικὴν ἢ Κοινοτικὴν περιοχὴν καθορισμὸς τῶν ἐκτάσεων αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ γίνουν χῶροι πρασίνου.

Διὰ τὸν ἐν λόγῳ σκοπὸν δέον νὰ ἀποτελέσουν στόχους τὰ ὑπάρχοντα «κεφαλάρια» πόλεων καὶ κωμοπόλεων, δασύλλια καὶ πάρκα, ἐντὸς καὶ πέριξ κατῳκημένων περιοχῶν, δενδροστοιχίαι ἐπὶ 'Εθνικῶν, 'Επαρχιακῶν, Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ὁδῶν, δασύλλια περὶ τοὺς ἱστορικούς, ἀρχαιολογικοὺς καὶ τουριστικοὺς χώρους κλπ.

β. 'Η ἔγκαιρος ἐπιλογὴ τοῦ εἴδους τῶν πρὸς φύτευσιν καταλλήλων δένδρων καὶ ἡ μέριμνα διὰ τὴν ἐκ μέρους τῶν φυτωρίων ἐξασφάλισις τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ αὐτῶν.

γ. 'Ο χρονικὸς προγραμματισμὸς τῶν ἐκτελεσθησομένων ἐργασιῶν μὲ κλιμάκωσιν αὐτῶν ἐντὸς πενταετίας.

δ. 'Η κατ' ἔτος ἐγγραφὴ εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων πιστώσεων ἀναλόγων πρὸς τὸ ὕψος τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῆς δαπάνης τῶν ἐν λόγῳ ἐργασιῶν.

ε. 'Η πρόβλεψις κατ' ἔτος εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν Ο.Τ.Α. τοῦ μεγί-

στου ἀριθμοῦ ἡμερομισθίων προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων καὶ ἡ παρακολούθησις ἐνσωματώσεως αὐτῶν εἰς τὸ ἔργον ἵνα παραλλήλως καλλιεργῆται στοργὴ καὶ ἀγάπη τοῦ πληθυσμοῦ πρὸς τὸ πράσινον.

στ. 'Η ἀνακοίνωσις τοῦ προγράμματος τούτου εἰς τὰς τοπικὰς δασικὰς 'Υπηρεσίας ἵνα αὗται ἀφ' ἑνὸς μὲν παράσχουν τὰς τεχνικὰς ὁδηγίας καὶ τὴν ἀπαραίτητον καθοδήγησιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ μεριμνήσουν διὰ τὴν ἔγκαιρον παραγωγὴν τοῦ ἀπαραιτήτου φυτευτικοῦ ὑλικοῦ διὰ τοῦ ὁποίου θὰ πραγματοποιηθοῦν αἱ φυτεύσεις εἰς τὸν κατάλληλον χρόνον.

5. 'Η σοβαρότης τοῦ ρόλου τῶν Ο.Τ.Α. καὶ ἡ σημασία τῆς συμβολῆς των εἰς τὴν εὐόδωσιν τῆς ἀναληφθείσης προσπαθείας διὰ τὸ πράσινον τῆς Χώρας εἶναι προφανεῖς. 'Εκ τοῦ ἐνδιαφέροντος τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιδείξουν οὗτοι θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ ἐπιτυχία τῶν τεθέντων στόχων. Κρίνεται ὅθεν σκόπιμον νὰ τονισθῇ ἐν προκειμένῳ ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ἀπόδοσις τῶν ὑφ' ὑμᾶς Δήμων καὶ Κοινοτήτων δέον ἰδιαιτέρως νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἱκανότητος καὶ δραστηριότητος τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Συμβουλίων ἰδίᾳ δὲ τῶν Δημάρχων καὶ Προέδρων Κοινοτήτων. Τέλος παρακαλοῦμεν ὅπως κατὰ τὴν κατάρτισιν τῶν ἐτησίων ἐκθέσεων δραστηριότητος τῆς Νομαρχίας, ἀφιεροῦται ἰδιαίτερον κεφάλαιον περὶ τοῦ συντελεσθέντος ἔργου εἰς τὸν τομέα τοῦ πρασίνου.

'Ο 'Υπουργὸς 'Αναπληρωτὴς
Ν. ΕΦΕΣΙΟΣ

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΟΔΩΝ

Υ.Ε.–'Αριθ. Πρωτ. 29258/2485
Γεν. Διαταγὴ 37 'Εν 'Αθήναις τῇ 19 'Απριλίου 1972

«'Ονομασία ἢ μετονομασία ὁδῶν Δήμου ἢ Κοινότητος».

Πρὸς 'Απάσας τὰς Νομαρχίας – Γραφεῖα κ.κ. Νομαρχῶν

'Αναφερόμενοι εἰς τὴν ἐν θέματι ὀνομασίαν ἢ μετονομασίαν ὁδῶν καὶ τὴν ἄσκησιν τῆς μεταβιβασθείσης ὑμῖν, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1, 11, ιγ' τοῦ Β.Δ. 189/1972 «περὶ μεταβιβάσεως εἰς τοὺς 'Υφυπουργοὺς – Προϊσταμένους τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων καὶ τοὺς Νομάρχας, ἁρμοδιοτήτων τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν 'Εσωτερικῶν», ἁρμοδιότητος πρὸς ἔγκρισιν ἀποφάσεων δημοτικῶν συμβουλίων, περὶ ὀνομασίας καὶ μετονομασίας συνοικιῶν, ὁδῶν καὶ πλατειῶν, θεωροῦμεν σκόπιμον νὰ σημειώσωμεν τ' ἀκόλουθα, πρὸς ἐνημέρωσιν ὑμῶν :

α. 'Η ὀνομασία καὶ ἡ μετονομασία ὁδοῦ ἢ πλατείας τινὸς προσήκει εἰς τὸν οἰκεῖον Δῆμον ἢ Κοινότητα, ὡς εἶναι ἄλλωστε εὔλογον, δεδομένου ὅτι, κατὰ περίπτωσιν, εἰς τὴν ἁρμοδιότητα αὐτῶν ἀνήκει, κατὰ τὸ ἄρθρον 20 τοῦ Δημ. καὶ Κοιν. Κώδικος, ἡ διοίκησις τῶν τοπικῶν ὑποθέσεων, ἐν οἷς ἀναμφιβόλως περιλαμβάνεται, ἀλλὰ καὶ ἀποκλειστικῶς ἁρμόδιοι εἶναι, κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ αὐτοῦ Δ. καὶ Κ. Κώδικος, διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ τὴν συντήρησιν τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὁδῶν, πλατειῶν καὶ γεφυρῶν.

β. Τὸ τοιοῦτον δικαίωμα τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ὑπόκειται, εἰς τοὺς ἀκολούθους περιορισμοὺς τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Ν.Δ. 3913/1958, ἤτοι :

(1) Αἱ ἀποφάσοις τῶν κοινοτικῶν συμβουλίων αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν ὀνομασίαν καὶ μετονομασίαν συνοικιῶν, ὁδῶν, πλατειῶν, ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Νομάρχου. Αἱ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἀποφάσεις τῶν δημοτικῶν συμβουλίων ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν 'Εσωτερικῶν (νῦν, δυνάμει τοῦ Β.Δ. 189/1972 ἄρθρ. 1, 11, ιγ' εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Νομάρχου, κατὰ μεταβίβασιν ἁρμοδιότητος) ἀποφαινομένου, μετὰ γνώμην τοῦ παρὰ τῷ 'Υπουργείῳ Συμβουλίου Τοπωνυμιῶν καὶ

(2) Δι' ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν 'Εσωτερικῶν, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Τοπωνυμιῶν, δύναται νὰ μετονομάζωνται δημοτικαὶ ὁδοί, πλατεῖαι καὶ συνοικίαι, ἐφ' ὅσον τὰ ὀνόματα τὰ ὁποῖα φέρουν ἤθελον κριθῆ ἀκατάλληλα.

γ. Κατ' ἀκολουθίαν τῶν ἀνωτέρω ἡ πρωτοβουλία διὰ τὴν ὀνομασίαν ἢ μετονομασίαν ὁδοῦ τινὸς – πλὴν τῆς περιπτώσεως τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Ν.Δ. 3913/1958 ἥτις προσήκει εἰς τὸν 'Υπουργὸν τῶν 'Εσωτερικῶν μόνον – ἀνήκει καὶ πρέπει νὰ προέρχηται ἐκ τοῦ οἰκείου Δήμου ἢ Κοινότητος καὶ νὰ ἐκδηλοῦται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ἡ ὁποία διὰ νὰ ἰσχύσῃ δέον, ἀπαραιτήτως, νὰ τύχῃ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Νομάρχου, ἄλλως δὲν ἐκτελεῖται.

Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν προκειμένης ὀνομασίας ἢ μετονομασίας συνοικιῶν καὶ πλατειῶν, ὡς εἶναι εὐνόητον.

δ. Σημειοῦμεν ἰδιαιτέρως ὅτι, προκειμένης ὀνομασίας ἢ μετονομασίας – πλὴν τῆς ὡς ἄνω ἐπιφυλασσομένης εἰς τὸν 'Υπουργὸν τῶν 'Εσωτερικῶν περιπτώσεως – συνοικιῶν, ὁδῶν καὶ πλατειῶν Δήμου τινός, πρὸ τῆς περὶ ταύτης ἐγκρίσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Δημοτικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν 'Εσωτερικῶν καὶ νῦν, κατὰ μεταβίβασιν τῆς σχετικῆς ἁρμοδιότητος, ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, ἀπαιτεῖται, ὁπωσδήποτε, νὰ προηγηθῇ ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου Τοπωνυμιῶν τοῦ 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν. 'Η τήρησις τῆς διατυπώσεως ταύτης ἐξασφαλίζει ἀπὸ ὑπερβάσεις καὶ τοπικὰς ὑπερβολὰς καὶ παρέχει τὴν δυνατότητα ἐφαρμογῆς ἐνιαίων κανόνων καὶ κριτηρίων, ἐν τῇ ἐνασκήσει τόσον ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ὅσον καὶ ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς Διοικήσεως τὰ ὁποῖα εἶναι ἐπιφορτισμένα μὲ τὴν ἔγκρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν συμβουλίων, τῆς ἁρμοδιότητος αὐτῶν πρὸς ὀνομασίαν ἢ μετονομασίαν συνοικίας, ὁδοῦ καὶ πλατείας.

ε. Ὅθεν, παρακαλοῦμεν διὰ τὴν αὐστηρὰν τήρησιν τῶν ἀνωτέρω, εἰς τρόπον ὥστε πᾶσα πρωτοβουλία πρὸς ὀνομασίαν ἢ μετονομασίαν ὁδοῦ, ὡς ἐπίσης συνοικίας καὶ πλατείας, νὰ προέρχηται καὶ ἐκδηλοῦται παρὰ τοῦ οἰκείου Δήμου ἢ Κοινότητος, ἐπιστηριζομένη εἰς ἀπόφασιν τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ἀντιστοίχως.

Πᾶσα ἀντίθετος ἐνέργεια καὶ δὴ τυχὸν ἐντολή, δι' ἐγκυκλίου τοῦ Νομάρχου καὶ μάλιστα ὑπὸ προθεσμίαν, πρὸς τοὺς Δήμους ἢ Κοινότητας τῆς Περιφερείας

του, ἐπὶ τῷ ὡς ἄνω τέλει, ἀποτελεῖ, ἀσφαλῶς, παρανόησιν ὀδηγιῶν, καλόπιστον κατ' ἀρχὴν καὶ εὑρίσκεται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα τῶν προεκτεθεισῶν διατάξεων καὶ τὰς ὡς ἄνω διατυπουμένας σκέψεις.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚΠΟΙΗΣΙΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ

Υ.Ε. – Ἀριθ. Πρωτ. 26107
Ἀριθ. Ἐγκ. Κ.Δ. 14 Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἀπριλίου 1972

«Κοινοποιεῖται ἡ ὑπ' ἀριθ. 3193/28.3.1972 ἐγκύκλιος τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ».

Πρὸς Παγίους Ἀποδέκτας Ἐγκυκλίων

Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὰς ὑπ' ἀριθ. 99308/303/23.10.1967 καὶ 60755/1608/29.8.1970 ἐγκυκλίους τοῦ Ὑπουργείου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν κατωτέρω τὴν ὑπ' ἀριθ. 3193/28.3.1972 ἐγκύκλιον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, δι' ἧς ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν ἁρμοδίων, ὅπως, κατὰ τὴν ἐκποίησιν ἀγροτικῶν ἢ ἀστικῶν ἀκινήτων παρὰ τοῦ Δημοσίου ἢ Ν.Π.Δ.Δ., πρὸς τρίτους, τηρῶνται ἀπαρεγκλίτως καὶ οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἄρθρου 7 τῆς Κ'/1968 Συντακτικῆς Πράξεως.

Ὅθεν, παρακαλοῦμεν διὰ τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τῶν, δι' αὐτῆς, ἐπιστελλομένων.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

Πρὸς Ἅπαντα τὰ Ὑπουργεῖα

Διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 64/13.10.1967 καὶ 7180/3.8.1970 ἐγκυκλίων διεγράψαμεν τὴν, κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις, τηρητέαν διαδικασίαν, κατὰ τὴν ἐκποίησιν ἀγροτικῶν ἢ ἀστικῶν ἀκινήτων παρὰ τοῦ Δημοσίου ἢ Ν.Π.Δ.Δ. πρὸς τρίτους.

Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἄνω ἐγκυκλίων μας παρακαλοῦμεν, ὅπως, κατὰ τὰς ἄνω ἐκποιήσεις, τηρῶνται ἀπαρεγκλίτως καὶ οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἄρθρου 7 τῆς Κ'/1968 Συντακτικῆς Πράξεως «περὶ παραχωρήσεως ἀκινήτων τοῦ Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. κλπ. πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων τουριστικῆς ἀναπτύξεως», δι' οὗ πρὸς ἀποτροπὴν τῆς ἐκποιήσεως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Ν.Π.Δ.Δ., τουριστικῶς ἀξιοποιησίμων ἀκινήτων, θεσπίζεται ὅτι: «Ἡ ἐκποίησις ἢ ἡ σύστασις ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων ἐπὶ ἀκινήτων τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τῆς παρούσης (Συντακτικῆς Πράξεως) ἀναφερομένων Νομικῶν Προσώπων καὶ Ὀργανισμῶν, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς παρούσης ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς σχετικῆς δικαιοπραξίας ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως (νῦν Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) παρεχομένης μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ε.Ο.Τ. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ ἐὰν ἔτι

παρεσχέθη ἄδεια ἑτέρας Δημοσίας 'Αρχῆς θεσπιζομένης δι' ἑτέρας εἰδικῆς ἢ γενικῆς διατάξεως.

'Ο Πρωθυπουργὸς
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 135
'Αριθ. 'Εγκ. Κ.Δ. 1 'Εν 'Αθήναις τῇ 8 'Ιανουαρίου 1972

«'Ημέραι κινήσεως ἐκτὸς ἕδρας τῶν τεχνικῶν ὑπαλλήλων Β' Κατηγορίας τῆς ΤΥΔΚ».

Πρὸς Παγίους 'Αποδέκτας 'Εγκυκλίων

'Εχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν, κατωτέρω, τὸ ὑπ' ἀριθ. 12165/2029/28.12.1971 ἔγγραφον τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Γραφείου κ. Πρωθυπουργοῦ, περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, ἵνα τελῆτε ἐν γνώσει τῶν δι' αὐτῆς ἐπιστελλομένων.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

Σχετ. : 'Υμέτερον ἔγγραφον ὑπ' ἀριθ. 96443/12.12.1971

Εἰς ἀπάντησιν ἐπὶ τοῦ ὑπερθεν ὑμετέρου σχετικοῦ πρὸς τὸ ἐν περιλήψει θέμα ἐγγράφου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, καὶ αὖθις, ὅτι ἡ ὑπ' ἀριθ. 60081/6.5.1953 ἀπόφασις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἔχει ἐφαρμογὴν μόνον ἐπὶ τῶν μηχανικῶν τῆς Τεχνικῆς 'Υπηρεσίας τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἐξαιρέσει τοῦ ἀθροιστικοῦ καὶ συμψηφιστικοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ ὑπὸ ταύτης ἀναγνωριζομένου ἀνωτάτου κατὰ μῆνα ὁρίου ἡμερῶν, ὅστις ὑπολογισμὸς ἀποκλείεται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 116/1968 μεταγενεστέρας ἐγκυκλίου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

'Επὶ τούτοις ὅμως ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἐγγράφου ὑμῶν ἐπεκτείνομεν τὴν ἰσχὺν τῆς ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθμὸν 60081/6.5.1953 ἀποφάσεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ ἐπὶ τῶν τεχνικῶν ὑπαλλήλων Β' κατηγορίας ('Υπομηχανικῶν, ἐργοδηγῶν κλπ.) τῆς αὐτῆς Τεχνικῆς 'Υπηρεσίας Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἀποκλειομένου οἱουδήποτε ἀθροιστικοῦ ἢ συμψηφιστικοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ κατὰ μῆνα ἀναγνωριζομένου ἀνωτάτου ἐκ δέκα (10) ἡμερῶν ὁρίου δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῶν.

'Εντολῇ Πρωθυπουργοῦ
'Ο Γεν. Διευθυντὴς
ΧΑΡΑΛ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 2824
'Αριθ. 'Εγκ. Κ.Δ. 4 'Εν 'Αθήναις τῇ 19 'Ιανουαρίου 1972

«'Αποζημίωσις 'Υγειονομικῆς 'Επιτροπῆς ΙΚΑ δι' ἐξέτασιν ἡσφαλισμένων ὑπαλλήλων τοῦ καθ' ὑμᾶς Ταμείου».

Πρὸς τὸ Νομαρχιακὸν Ταμεῖον Τρικάλων
Τ ρ ί κ α λ α

Σχετ. : α, 3624/12.2.1970 ἀναφορὰ ὑμῶν.
β. 2260/17.1.1971 » »
γ. 140871/ΦΓ–086/12.1.1972 ἔγγραφον Ι.Κ.Α.

'Επὶ τῶν ὑπερθεν (α) καὶ (β) σχετικῶν, περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, κοινοποιοῦμεν κατωτέρω τὸ ὑπερθεν (γ) σχετικὸν ἔγγραφον τοῦ Ι.Κ.Α. πρὸς γνῶσιν καὶ ἀνάλογον ἐφαρμογήν.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Διευθυντὴς κ.ἀ.α.
'Ο 'Αναπλ. Γεν. Δ/ντὴς
Δ. ΜΠΕΗΣ

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπερθεν ὑμετέρου ἐγγράφου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν εἰς ὑμᾶς ὅτι, διὰ τοὺς παραπεμπομένους, παρὰ τῶν Ν.Π.Δ.Δ. τακτικοὺς ἢ ἐκτάκτους ὑπαλλήλους αὐτῶν, ἡσφαλισμένους εἰς τὸ Ι.Κ.Α. διὰ τὸν Κλάδον 'Ασθενείας, πρὸς ἐξέτασιν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων 'Υγειονομικῶν ὀργάνων αὐτοῦ, περὶ ὧν προβλέπει ἡ ὑπ' ἀριθ. 19962/Γ/8.12.1964 κοινὴ ἀπόφασις ἁπάντων τῶν 'Υπουργῶν, καταβάλλεται ἡ ὑπὸ τῆς ὑπ' ἀριθ. 26299/Ε467/23.4.1963 ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εργασίας (ΦΕΚ 190/1963 τεῦχ. Β') προβλεπομένη ἀποζημίωσις, ὡς αὕτη ἀναπροσηρμόσθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 172/εἰδ. 52/30.11. 1968 ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ Κοινωνικῶν 'Υπηρεσιῶν (ΦΕΚ 968/12.12. 1968 τ. Β').

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Διευθυντὴς
ΑΘ. ΖΩΓΡΟΜΑΛΛΙΔΗΣ

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 7801
'Αριθ. 'Εγκ. Κ.Δ. 7 'Εν 'Αθήναις τῇ 28 'Ιανουαρίου 1972

«Κοινοποίησις τοῦ ν.δ. 1069/1971 καὶ παροχὴ ὁδηγιῶν ἐπ' αὐτοῦ».

Πρὸς Παγίους 'Αποδέκτας 'Εγκυκλίων
Ἅπαντας Δήμους καὶ Κοινότητας

1. Διὰ τῆς παρούσης κοινοποιεῖται τὸ δημοσιευθέν, εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 270/ 23.12.1971 φύλλον τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τ. Α', ὑπ' ἀριθ. 1069/ 1971 νομοθετικὸν διάταγμα καὶ παρέχονται ὁδηγίαι ἐπ' αὐτοῦ.

2. Σκοπὸς τοῦ κοινοποιουμένου ν. δ/τος :

Δι' αὐτοῦ ἀναγνωρίζονται, ὡς συντάξιμοι, προϋπηρεσίαι τινὲς τῶν ὑπαλλήλων τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ παρέχεται δικαίωμα συντάξεως εἰς τινας κατηγορίας ὑπαλλήλων τῶν αὐτῶν 'Οργανισμῶν, αἵτινες δὲν ἐκαλύπτοντο μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῆς ἰσχυούσης συνταξιοδοτικῆς νομοθεσίας.

3. 'Επὶ τῶν ἐπὶ μέρους διατάξεων τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος ἐκτίθενται τὰ ἀκόλουθα :

4. 'Αναγνώρισις προϋπηρεσιῶν τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ο.Τ.Α. ὡς συνταξίμων.

Περὶ τῶν ὡς ἄνω προϋπηρεσιῶν διαλαμβάνουν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 1, 6 παρ. 2 καὶ 3 καὶ 9 τοῦ κοινοποιουμένου ν. δ/τος.

5. Περιορισμοὶ καὶ προϋποθέσεις διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν προϋπηρεσιῶν ὡς συνταξίμων :

α. Διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ὑπηρεσιῶν, τῶν διαλαμβανομένων ὑπὸ τῶν ἄρθρων 1 παρ. 1 καὶ 9 τοῦ διατάγματος, ἀπαιτεῖται πενταετὴς ὑπηρεσία τακτικοῦ ὑπαλλήλου πρὸ τῆς ἀπομακρύνσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 6 τοῦ ν.δ. 3913/1958, πρὸς ἃς παραπέμπουν τὰ προαναφερθέντα ἄρθρα τοῦ κοινοποιουμένου ν. δ/τος. 'Η ὡς ἄνω προϋπόθεσις δὲν ἀπαιτεῖται εἰς τὰς περιπτώσεις θανάτου τοῦ ὑπαλλήλου ἢ ἀπολύσεως λόγῳ καταργήσεως θέσεως (ἄρθρον 5 παρ. 6 ν.δ. 3913/1958), ἢ ἀπολύσεως, λόγῳ ὁρίου ἡλικίας (ἄρθρον 2 τοῦ ν.δ. 1069/1971 περὶ οὗ κατωτέρω).

β. 'Εκάστη τῶν προϋπηρεσιῶν, περὶ ὧν ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ν. δ/τος, ἀναγνωρίζεται ὡς συντάξιμος, κατ' ἀνώτατον ὅριον μέχρι δέκα ἔτη, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ν. δ/τος 4239/1962 πρὸς ἃς παραπέμπει τὸ προαναφερθὲν ἄρθρον 1.

γ. 'Η ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει ὑπηρεσία, ἡ διαλαμβανομένη ἐν τῷ αὐτῷ ὡς ἄνω ἄρθρῳ, ἀναγνωρίζεται ὡς συντάξιμος, ἐφ' ὅσον εἶναι τοὐλάχιστον ἑξαμήνου διαρκείας.

δ. 'Η ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει ὑπηρεσία, περὶ ἧς ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ν. δ/τος, ὡς προϋπηρεσία προσφερθεῖσα εἰς οἱονδήποτε 'Οργανισμὸν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πρώτης περιόδου τῆς περιπτ. β' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ν. 1974/1952, ἀναγνωρίζεται ὡς συντάξιμος ἐφ' ὅσον, διηνύθη ἐν συνεχείᾳ, εἶναι ἑξαμήνου διαρκείας καὶ παρεσχέθη μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 17ου ἔτους τῆς ἡλικίας τοῦ ὑπαλλήλου ἢ προκειμένου περὶ τῶν ἐν συνεχείᾳ μονιμοποιηθέντων ἐν ὑπηρεσίᾳ τοῦ αὐτοῦ 'Οργανισμοῦ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 15ου ἔτους τῆς ἡλικίας των.

6. 'Αναγνώρισις δικαιώματος συντάξεως εἰς τινας κατηγορίας ὑπαλλήλων Ο.Τ.Α. :

Περὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος διαλαμβάνουν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 καὶ 4 τοῦ κοινοποιουμένου ν. δ/τος.

α. Διὰ τοῦ ἄρθρου 2 ἀναγνωρίζεται δικαίωμα συντάξεως ὑπὲρ τῶν ἀπομακρυνομένων ὁπωσδήποτε τῆς ὑπηρεσίας, λόγῳ ὁρίου ἡλικίας, τακτικῶν ὑπαλλήλων τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ ἐχόντων δεκαπενταετῆ τοὐλάχιστον πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν. Οὕτω καθιεροῦνται, διὰ

τοὺς ὑπαλλήλους τοὺς ἀποχωροῦντας τῆς ὑπηρεσίας, λόγῳ ὁρίου ἡλικίας, εὐνοϊκώτεραι προϋποθέσεις πρὸς θεμελίωσιν τοῦ δικαιώματος συντάξεως, δοθέντος ὅτι διὰ τοῦ ὑπ' ὄψιν ἄρθρου ἀπηλείφθη ἡ ὑπὸ τῶν ἀρχικῶν διατάξεων, ἀπαιτουμένη προϋπόθεσις τῆς συμπληρώσεως πενταετοῦς συνεχοῦς ὑπηρεσίας πρὸ τῆς, διὰ τὸν ἀνωτέρω λόγον, ἀπομακρύνσεώς των τῆς ὑπηρεσίας.

β. Διὰ τοῦ ἄρθρου 4 προβλέπεται ἡ ἀναγνώρισις τὸ πρῶτον δικαιώματος συντάξεως εἰς τὰς διαζευγμένας θυγατέρας τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ εἰς ἐκείνας δι' ἃς ἡ περὶ διαζυγίου δίκη διεκόπη βιαίως, συνεπείᾳ θανάτου τοῦ ἀνδρός.

7. 'Αποσαφήνισις ἐννοιῶν ὑφισταμένων διατάξεων.

Διὰ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 6 παρ. 1 καὶ 7 τοῦ ὑπ' ὄψιν ν. δ/τος διευκρινίζονται ἀντιστοίχως οἱ ὅροι, ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς ἐκτάκτου Δημοσίας ὑπηρεσίας τῆς περιπτώσεως στ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 1974/1952, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἀπαιτουμένης ὡς προσὸν τῆς περ. 1α τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ν. δ/τος 3913/1958 καὶ εἰδικώτερον :

α. Διὰ τῆς προαναφερθείσης παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ κοινοποιουμένου ν. δ/τος διευκρινίζεται ὁ ὅρος τῆς ἐκτάκτου δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ ὁρίζεται ὅτι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην περιλαμβάνεται καὶ ἡ προγενεστέρα ὑπηρεσία ἡ παρασχεθεῖσα ὑφ' οἱανδήποτε ἰδιότητα καὶ σχέσιν ἐκτάκτου ἐπὶ συμβάσει ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ ἢ ἡμερομισθίῳ προσκαίρου ἢ κατ' ἀποκοπὴν κατὰ πλῆρες ὡράριον ἐργαζομένου ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρέτου ἀμειβομένου ἐξ εἰδικῶν (ἐθνικῶν) κονδυλίων τοῦ προϋπολογισοῦ, ὡς καὶ ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ν.δ. 2421/1953 ἢ ἄλλων παρομοίων τοῦ Ὑπουργείου 'Εθνικῆς 'Αμύνης.

β. Κατὰ τὰς διατάξεις τῆς περιπτώσεως Ια' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ν. δ/τος 3913/1958, θεωρεῖται συντάξιμος, μέχρι πέντε ἔτη, ὁ χρόνος πάσης προϋπηρεσίας, ἐφ' ὅσον αὕτη καὶ καθ' ὅσον χρονικὸν διάστημα ἀπαιτεῖται ὡς προσὸν διὰ τὴν πρόσληψιν τοῦ ὑπαλλήλου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Δήμου ἢ Δημοτικοῦ Νοσηλευτικοῦ 'Ιδρύματος. Ἤδη διὰ τοῦ ἄρθρου 7 διευκρινίζεται ὅτι ὡς τοιαύτη προϋπηρεσία θεωρεῖται καὶ ἡ δικηγορική, ἰατρικὴ κ.λπ., ὡς καὶ ὁ χρόνος πρὸς ἀπόκτησιν τῆς εἰδικότητος τῆς ἀπαιτουμένης ὡς προσόν.

8. 'Αναδρομικότης διατάξεων – Περιορισμὸς πληρωμῆς τῆς συντάξεως τῶν ἤδη ἐξελθόντων τῆς ὑπηρεσίας καὶ Προθεσμία διὰ τὴν ὑποβολὴν αἰτήσεως πρὸς ἀναγνώρισιν δικαιώματος.

Εἰς τὰς ρυθμιζομένας διὰ τῶν ἄρθρων 1, 2, 4, 6 καὶ 7 τοῦ ν. δ/τος, περιπτώσεις, προσδίδεται ἀναδρομικὴ ἰσχύς, ὑπὸ τὸν περιορισμόν, ὡς πρὸς τοὺς ἐξελθόντας τῆς ὑπηρεσίας, τῆς πληρωμῆς τῆς συντάξεώς των ἢ τῆς κατ' αὔξησιν τοιαύτης, ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως, τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως κανονισμοῦ συντάξεως.

'Ωσαύτως εἰς τὰς ρυθμιζομένας διὰ τῶν ἄρθρων 1, 2, 6 καὶ 7 τοῦ διατάγματος περιπτώσεις δὲν ὁρίζεται προθεσμία ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος διὰ τοὺς ἐξελθόντας τῆς ὑπηρεσίας πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπ' ὄψιν ν. δ/τος. Οὕτω εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας θὰ ἰσχύσῃ γενικὴ προθεσμία τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. 1974/

1952 καθ' ἣν πᾶς δικαιούμενος εἰς σύνταξιν ἢ αὔξησιν τῆς συντάξεως, δέον νὰ ὑποβάλῃ τὴν σχετικὴν πρὸς τοῦτο αἴτησιν, ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ δικαιώματος, ἐντὸς πενταετίας ἀφ' ἧς ἐγεννήθη τὸ δικαίωμα.

Ἀντιθέτως εἰς τὰς ρυθμιζομένας διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ν. δ/τος περιπτώσεις τίθεται, διὰ τοῦ ἄρθρου 5, προθεσμία ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ πρὸς ἄσκησιν τοῦ δικαιώματος (1).

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Υ.Ε. – Ἀριθ. Πρωτ. 7397
Γενικὴ Διαταγὴ 15 Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Φεβρουαρίου 1972

«Προσωπικὴ ἐπικοινωνία τῶν Ὀργάνων Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως μετὰ τῶν Γραφείων Ἀπασχολήσεως τοῦ Ο.Α.Ε.Δ. πρὸς ἀλληλοενημέρωσιν ἐπὶ εὐκαιριῶν ἀπασχολήσεως».

Πρὸς Ἁπάσας τὰς Νομαρχίας
Διευθύνσεις Ἐσωτερικῶν

Σχετ.: 8901/Γ.Δ. 33/3.2.1971 ἡμετέρα.

1. Διὰ τῆς ὑπερθεν σχετικῆς, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ὡρίζετο, ὅτι οἱ Δήμαρχοι καὶ οἱ Πρόεδροι Κοινοτήτων, δέον, ὅπως ἔρχωνται εἰς τακτικὴν ἐπαφὴν καὶ συνεργασίαν μετὰ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ πλησιεστέρου πρὸς τὴν ἕδραν αὐτῶν Γραφείου Εὑρέσεως Ἐργασίας, μεταβαίνοντες πρὸς τοῦτο εἰς τὸ ἐν λόγῳ Γραφεῖον, τουλάχιστον ἅπαξ τοῦ μηνός.

2. Καθ' ἃ διεπιστώθη, ἡ ὡς εἴρηται ἐπικοινωνία, ὅπου ἐφηρμόσθη, εἶχεν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα, διότι οἱ Πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων, δὲν περιωρίσθησαν ἁπλῶς εἰς τὴν πληροφόρησιν τοῦ κοινοῦ, ἀλλὰ συνέπραξαν ἐνίοτε μετὰ τῶν ὀργάνων ἀπασχολήσεως πρὸς κάλυψιν ἐπειγουσῶν ἀναγκῶν ἐπιχειρήσεων τῆς περιοχῆς των εἰς ἐργατικὰς χεῖρας.

3. Ἐν ὄψει τῶν ἐν τῇ πράξει διαπιστωθεισῶν εὐεργετικῶν ἀποτελεσμάτων εἰς τὰς περιοχὰς εἰς ἃς ἐφηρμόσθη ἡ ἀνωτέρω ἐπικοινωνία καὶ συνεργασία ὀργάνων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν ὀργάνων τῶν Γραφείων Ἀπασχολήσεως τοῦ Ο.Α.Ε.Δ. παρακαλοῦμεν ὅπως μεριμνήσητε διὰ τὴν στενωτέραν καὶ ἀποτελεσματικωτέραν προσωπικὴν ἐπικοινωνίαν καὶ συνεργασίαν τῶν Δημάρχων καὶ Προέδρων Κοινοτήτων μετὰ τῶν ὀργάνων Ἀπασχολήσεως τοῦ Ο.Α.Ε.Δ. εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ καθ' ὑμᾶς Νομοῦ.

Ὁ Ὑπουργὸς Ἀναπλ. Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν
Ν. ΕΦΕΣΙΟΣ

---

1. Βλ. τὸ Ν.Δ. 1059/1971 κατωτέρω.

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 13202
'Εγκ. Κ.Δ. 12 'Εν 'Αθήναις τῇ 15 Φεβρουαρίου 1972

«Περὶ τῆς Νομιμοφροσύνης τῶν ὑπαλλήλων».

Πρὸς Παγίους 'Αποδέκτας 'Εγκυκλίων (Πινάκων Α' καὶ Β')

1. Γνωρίζομεν, πρὸς ἐνημέρωσιν ὑμῶν, ὅτι :

α. Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 263 τῆς 17.12.1971 φύλλον τοῦ πρώτου τεύχους τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 1015 ν. δ/γμα «περὶ νομιμοφροσύνης τῶν ὑπαλλήλων».

β. 'Ο τύπος τῆς, ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀνωτέρω ν. δ/τος προβλεπομένης, ὑπευθύνου δηλώσεως καθωρίσθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6/7.1.1972 ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 10 τῆς 21.1.1972 φύλλον τοῦ πρώτου τεύχους τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

2. Αἱ Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν τῶν Νομαρχιῶν, παρακαλοῦνται, ὅπως ἐνημερώσουν σχετικῶς τοὺς δήμους, τὰς κοινότητας, τὰ δημοτικὰ καὶ κοινοτικὰ ἱδρύματα καὶ νομικὰ πρόσωπα, ὡς καὶ τοὺς συνδέσμους ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὁποίων ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ρηθέντος ν. δ/τος.

3. Συνημμένως, ἀποστέλλεται εἰς τὰς 'Επιθεωρήσεις 'Εσωτερικῶν τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων καὶ εἰς τὰς Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν τῶν Νομαρχιῶν ἔντυπον ὑπευθύνου δηλώσεως, ἐκτυπωθέντος ὑπὸ τοῦ 'Εθνικοῦ Τυπογραφείου ὡς ὑπόδειγμα.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 10896
Γενικὴ Διαταγὴ 19 'Εν 'Αθήναις τῇ 18 Φεβρουαρίου 1972

«Αἱ συνταξιοδοτικοῦ δικαίου διατάξεις δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν διὰ τὴν χορήγησιν τῶν προσαυξήσεων πολυετίας καὶ τριετιῶν».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

Σχετ. : (α) 61714/Γ.Δ. 140/17.8.1971 ἡμετέρα
(β) 50300/1102 Γ.Π.Δ. 17/14.4.1971 'Υπουργείου Οἰκονομικῶν (Γ.Λ.Κ.)

1. 'Επὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, γνωρίζομεν τὰ κάτωθι :

α. Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3227/1971 ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας, ἧς ἀντίγραφον κοινοποιοῦμεν κατωτέρω, ἐκρίθη ὅτι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 13 παρ. 1 τοῦ ἀ.ν. 1854/1951, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρ. 7, παρ. 5 τοῦ ν. δ/τος 3768/1957, ἀποτελοῦσα διάταξιν τοῦ συνταξιοδοτικοῦ νόμου, δὲν δύ-

ναται νὰ ἔχῃ ἐφαρμογὴν διὰ τὰς περιπτώσεις χορηγήσεως ἐπιδόματος τριετιῶν ἡ δὲ ἐπὶ τοῦ λόγου τούτου ἐρειδομένη ἄρνησις τῆς Διοικήσεως τυγχάνει μὴ νόμιμος.

β. Δεδομένου ὅτι καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 7 τοῦ ν. 1974/1952 (φ. 3), ὡς ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 5, παρ. 6, τοῦ ν. δ/τος 3913/1958 (φ. 199), εἶναι συνταξιοδοτικοῦ δικαίου, δέον νὰ γίνῃ δεκτόν, ὅτι διὰ τὴν χορήγησιν τῶν προσαυξήσεων πολυετοῦς ὑπηρεσίας καὶ ἐπιδόματος εὐδοκίμου παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ (τριετιῶν) εἰς τοὺς μονίμους ὑπαλλήλους τῶν Ο.Τ.Α., καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων, νομικῶν προσώπων καὶ συνδέσμων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων διατάξεων, δι' ἑκάστην ἐκ τῶν ὡς ἄνω δύο περιπτώσεων, δὲν ἀπαιτεῖται ὅπως οἱ εἰρημένοι ὑπάλληλοι ἔχουν συμπληρώσει πλήρη πενταετῆ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν τακτικοῦ (μονίμου) δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπαλλήλου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ἱδρύματος ἢ νομικοῦ προσώπου ἢ συνδέσμου Ο.Τ.Α. 'Ως ἐκ τούτου, ἀντίθετοι ὁδηγίαι, παρασχεθεῖσαι ὑμῖν διὰ τῶν (α) καὶ (β) σχετικῶν, δέον ὅπως μὴ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν.

2. Ὅθεν, παρακαλοῦμεν, ὅπως ἐνημερώσητε σχετικῶς τοὺς Ο.Τ.Α., ἱδρύματα, νομικὰ πρόσωπα καὶ συνδέσμους αὐτῶν καὶ τὰ ὑπηρεσιακὰ συμβούλια τῶν ἄρθρ. 120 καὶ 121 τοῦ Κωδ. β. δ/τος 406/1963.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 13517
Γενικὴ Διαταγὴ 24

'Εν 'Αθήναις τῇ 4 Μαρτίου 1972

«Ὅριον ἡλικίας ἐξόδου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου ἐργατοτεχνιτῶν Ο.Τ.Α.».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

Σχετ.: (α) 'Υπ' ἀριθ. 45379/106/16.6.1971 γενικὴ διαταγὴ 'Υπουργείου
(β) 'Υπ' ἀριθ. 26959/2320/427/10.5.1971 ἐγκύκλιος τέως 'Υπουργείου 'Εργασίας.

1. 'Εν συνεχείᾳ τῆς σχετικῆς (α), γνωρίζομεν τὰ ἀκόλουθα ἐπὶ τοῦ ἐν περιλήψει θέματος:

α. 'Εν ὄψει τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 123–126 τοῦ Συντάγματος, δι' ὧν ἐθεσπίσθη ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπωνύμου ἀναφορᾶς εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ὅπου ρυθμίζονται, νομοθετικῶς ἢ κανονιστικῶς, ὑπαλληλικὰ θέματα καὶ τῆς διατάξεως τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 196 τοῦ β. δ/τος 406/1963, αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ν. δ/τος 751/1970 περὶ ἀπολύσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου ἐργατοτεχνιτῶν τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἅμα τῇ συμπληρώσει

τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, μὴ ἀναφερόμενοι καὶ εἰς τοὺς ὀργανισμοὺς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου ἐργατοτεχνιτῶν τῶν ὀργανισμῶν τούτων.

β. 'Υπὸ τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας δὲν προβλέπεται περίπτωσις αὐτοδικαίας ἀπολύσεως τῶν ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου ἐργατοτεχνιτῶν τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως λόγῳ ὁρίου ἡλικίας καὶ συνεπῶς ἔχουν ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογὴν τὰ ὑπὸ τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας ἑκάστοτε καθοριζόμενα.

2. Κατὰ ταῦτα ἡ παρ. V τῆς σχετικῆς (β) περὶ ὑποχρεωτικῆς ἀπολύσεως τοῦ ἐργατοτεχνικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας του, δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τοῦ ἀντιστοίχου προσωπικοῦ τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως. Τὸ ὅριον ἡλικίας ἐξόδου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τούτων διέπεται ὑπὸ τῆς ἑκάστοτε ἰσχυούσης ἐργατικῆς νομοθεσίας.

3. Παρακαλοῦμεν, ὅπως κοινοποιήσητε τὴν παροῦσαν εἰς τοὺς δήμους, τὰς κοινότητας καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς νομικὰ πρόσωπα καὶ ἱδρύματα ὡς καὶ εἰς τοὺς συνδέσμους ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΩΚΑΣ

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 18036
Γενικὴ Διαταγὴ 28 'Εν 'Αθήναις τῇ 16 Μαρτίου 1972

«'Εργατοτεχνῖται ἀπασχολούμενοι εἰς ἔργα ἀλλότρια ἐκείνων δι' ἃ προσελήφθησαν».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

'Εχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν κατωτέρω τὴν ὑπ' ἀριθ. Λ.12/3-1/1/28.2.1972 διαταγὴν τοῦ 'Υπουργείου Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς, μετὰ τῆς προσηρτημένης αὐτῇ ὑπ' ἀριθ. 726/1971 πράξεως τοῦ Α.Σ.Δ.Υ., περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, πρὸς γνῶσιν καὶ ἀπαρέγκλιτον τήρησιν τῶν δι' αὐτῆς ἐπιστελλομένων.

Τὴν ὡς ἄνω διαταγὴν παρακαλοῦμεν, ὅπως κοινοποιήσητε εἰς τὰ ὑφ' ὑμῶν ἐποπτευόμενα Ν.Π.Δ.Δ. καὶ τοὺς Ο.Τ.Α.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
Γενικὴ Διεύθυνσις Δημοσίας Διοικήσεως
Διεύθυνσις Λειτουργικῆς Διαρθρώσεως

'Αριθ. Πρωτ. Λ. 12/3-1/1 'Εν 'Αθήναις τῇ 28 Φεβρουαρίου 1972

«'Εργατοτεχνῖται ἀπασχολούμενοι εἰς ἔργα ἀλλότρια ἐκείνων δι' ἃ προσελήφθησαν».

Πρὸς 'Απαντα τὰ 'Υπουργεῖα
Διευθύνσεις Διοικητικοῦ

1. 'Ως γνωστὸν διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 169/69 «περὶ τακτοποιήσεως τῶν ἐκτάκτων ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Ν.Π.Δ.Δ.» ὁρίζεται ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ χρησιμοποίησις ἐργατοτεχνικοῦ ὡς καὶ πάσης ἐν γένει φύσεως προσωπικοῦ, ὑπηρετοῦντος ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου, εἰς ἐργασίαν διάφορον τῆς δι' ἣν τοῦτο προσελήφθη. 'Εξ ἑτέρου διὰ τῆς παρ. 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ/τος, ὁρίζεται ὅτι κατ' ἐξαίρεσιν, οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 διατηρούμενοι μισθωτοὶ ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἀπασχολούμενοι δὲ εἰς ἔργα ἀλλότρια ἐκείνων δι' ἃ προσελήφθησαν, ἐξακολουθοῦν ἀπασχολούμενοι εἰς τὰς αὐτὰς ἐργασίας ἐφ' ὅσον ἔχουν τὰ τυπικὰ διὰ τὰ ἔργα ταῦτα προσόντα, μέχρι τῆς καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐξόδου των ἐκ τῆς ὑπηρεσίας. 'Εφ' ὅσον δὲν ἔχουν τὰ προσόντα ταῦτα, ἀνατίθεται εἰς αὐτούς, κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, ἡ ἄσκησις ἔργου ἀνταποκρινομένου πρὸς τὰ οὐσιαστικὰ προσόντα των.

2. 'Εκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὡς ἄνω ἐξαιρετικῶν διατάξεων προέκυψε θέμα ἐὰν εἰς τὸ ἐργατοτεχνικὸν προσωπικὸν τὸ ἀπασχολούμενον εἰς ἔργα ἀλλότρια ἐκείνων δι' ἃ προσελήφθη, εἶναι δυνατὸν νὰ προσδοθῇ ὑπαλληλικὴ ἰδιότης καὶ κατὰ συνέπειαν, ἐὰν οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὑπάλληλοι τόσον ὡς πρὸς τὴν χορήγησιν ἀδειῶν, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὸ ὕψος τῆς καταβλητέας αὐτοῖς ἀποζημιώσεως, ἐν περιπτώσει καταγγελίας τῆς συμβάσεως.

3. Τὸ Κυβερνητικὸν Πολιτικὸν Συμβούλιον, εἰς ὃ ἤχθη τὸ ὅλον θέμα, δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ ληφθείσης κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 21.12.1971, α) συνεφώνησε πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 726/1971 Πρᾶξιν τοῦ ΑΣΔΥ, ἀντίγραφον τῆς ὁποίας ἐπισυνάπτομεν, καθ' ἣν εἰς ἐργατοτεχνικὸν προσωπικὸν χρησιμοποιούμενον εἰς ἀλλότρια, ἐκείνων δι' ἃ προσελήφθη, ἔργα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προσδοθῇ ὑπαλληλικὴ ἰδιότης καὶ κατὰ συνέπειαν οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην δὲν δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὑπάλληλοι, τόσον ὡς πρὸς τὴν χορήγησιν ἀδειῶν, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὸ ὕψος τῆς καταβλητέας αὐτοῖς ἀποζημιώσεως, ἐν περιπτώσει καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας καὶ β) ἐνετάλη τὴν αὐστηρὰν καὶ ἀπαρέγκλιτον τήρησιν τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεώς του, ὑφ' ὅλων τῶν 'Υπηρεσιῶν.

Παρακαλοῦμεν ὅπως ἡ παροῦσα κοινοποιηθῇ εἰς τὰ ὑφ' ὑμᾶς ἐποπτευόμενα ν.π.δ.δ.

'Ο 'Υπουργὸς Βοηθὸς Πρωθυπουργοῦ
Ι. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Τμῆμα Διακοπῶν

Πρᾶξις ὑπ' ἀριθ. 726
Συνεδρία τῆς 21.8.1971

Πρόεδρος : 'Α. Σταυριανόπουλος
Εἰσηγητής : 'Ι. Σακελλαρίου, Πάρεδρος
'Ερώτημα 'Υπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως

Περίληψις ἐρωτήματος :

«Περὶ τῆς ἰδιότητος ἐργατοτεχνιτῶν ἀπασχολουμένων εἰς ὑπαλληλικὰς ἐργασίας»

Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίαν, γενομένην ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Α.Σ.Δ.Υ. ὁ πρόεδρος εἰσήγαγε πρὸς συζήτησιν τὸ ὑπ' ἀριθ. Λ5/1–8/38 τῆς 16.8.1971 ἔγγραφον τοῦ 'Υπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως «περὶ τῆς ἰδιότητος ἐργατοτεχνιτῶν ἀπασχολουμένων εἰς ὑπαλληλικὰς ἐργασίας».

Μεθ' ὃ ὁ ὁρισθεὶς εἰσηγητὴς ἐξέθεσε τὰ ἑξῆς :

Διὰ τοῦ ἐν προοιμίῳ ἐγγράφου τοῦ 'Υπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ τῆς συνοδευούσης αὐτὸ ἀλληλογραφίας (ἀναγιγνώσκονται) τίθεται τὸ ἐρώτημα ἐὰν εἰς προσωπικὸν προσληφθὲν μέχρι τῆς 15ης Νοεμβρίου 1968 ὡς ἐργατοτεχνικὸν καὶ ἀπασχολούμενον εἰς ἔργα ἀλλότρια, ἐκείνων δι' ἃ προσελήφθη δύναται νὰ προσδοθῇ ὑπαλληλικὴ ἰδιότης.

'Επὶ τούτου ἐκθέτομεν τὰ ἑξῆς :

1. Διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ν.δ. 169/69 ἀπηγορεύθη ἡ χρησιμοποίησις ἐργατοτεχνικοῦ προσωπικοῦ πάσης φύσεως δι' ἐργασίαν διάφορον τῆς δι' ἣν τοῦτο προσελήφθη, ἀπειλουμένων μάλιστα αὐστηρῶν κυρώσεων κατὰ τῶν Προϊσταμένων τῶν 'Υπηρεσιῶν τῶν ἀπασχολούντων ἐργατοτεχνικὸν προσωπικὸν εἰς ἔργα ἀλλότρια ἐκείνων δι' ἃ προσελήφθη.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπετράπη ἡ ὑπὸ τῶν, μέχρι τῆς 15ης Νοεμβρίου 1968, προσληφθέντων ὡς ἐργατοτεχνιτῶν, ὑπὸ τὴν συνδρομὴν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν ἀπαιτουμένων τυπικῶν ἢ μόνον οὐσιαστικῶν προσόντων ἄσκησις ἔργου ἀνταποκρινομένου πρὸς τὰ οὐσιαστικὰ προσόντα των.

3. 'Εκ τῆς ἐξαιρέσεως ταύτης οὐδόλως συνάγεται ὅτι ἀπεκλείσθη ἡ ἐπάνοδος τοῦ προσωπικοῦ τούτου εἰς ἄσκησιν ἔργου δι' ὃ προσελήφθη, ἰδίᾳ κατὰ περιπτώσεις καθ' ἃς αἱ ὑπηρεσιακαὶ ἀνάγκαι ἐπιβάλλουν τοῦτο.

4. Κατ' ἀκολουθίαν, ὡς ἐκ τῆς οἰκονομίας τῶν μνημονευθεισῶν διατάξεων συνάγεται, ἠθελήθη πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, ποιά τις εἰδικὴ μεταχείρισις τοῦ ἐργατοτεχνικοῦ προσωπικοῦ τῆς κατηγορίας ταύτης, τοῦ κατὰ κανόνα ἑστερημένου τυπικῶν προσόντων, μὴ ἐξικνουμένη ὅμως μέχρι τῆς μεταφορᾶς του εἰς τὴν ὑπαλληλικὴν τάξιν.

5. Τὴν ἄποψιν ταύτην ἐνισχύει καὶ ἡ μὴ δήλωσις ὑπὸ τοῦ νομοθέτου τοιαύτης προθέσεως, ὅστις ἀντιθέτως ρητῶς ἠθέλησε τὴν μετατροπὴν τῆς σχέσεως,

τῶν μὴ δι' οἱονδήποτε λόγον μονιμοποιηθέντων ἐκτάκτων, εἰς σχέσιν μισθώσεως ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου ἀορίστου διαρκείας.

6. 'Αντίθετος λύσις προσδίδουσα εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς κατηγορίας ταύτης ὑπαλληλικὴν ἰδιότητα, πέραν τῶν δυσμενῶν οἰκονομικῶν ἐπιπτώσεώς της (ἐργατοτεχνῖται λ.χ. 'Υπ. Γεωργίας ἀπασχολούμενοι εἰς ἀλλότρια ἔργα) θὰ ὡδήγει τὴν Διοίκησιν, κατὰ περιπτώσεις ἰδίᾳ ἀδηρίτων ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν, εἰς ἀδυναμίαν ἀναθέσεως, εἰς τὸ ἐστερημένον, ὡς ἐσημειώθη τυπικῶν προσόντων προσωπικὸν τῆς κατηγορίας ταύτης ἔργου μὴ ἀμιγῶς ὑπαλληλικοῦ καὶ εἰς ὑποαπασχόλησίν του.

7. Προσθέτως θὰ ἐδημιούργει νέον πρόβλημα πλήθους ἐκτάκτων ὑπαλλήλων καὶ δὴ μετὰ τὴν ρύθμισιν, ἥτις ἐπετεύχθη διὰ τοῦ ν.δ. 169/1969.

8. 'Υπὸ τὰ δεδομένα ταῦτα φρονοῦμεν ὅτι εἰς ἐργατοτεχνικὸν προσωπικόν, ἀπασχολούμενον κατὰ τὰς ἐξαιρετικὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ν.δ. 169/69, ἕνεκεν ὑφισταμένων, καὶ εἰς ἐναλλαγὰς ὑποκειμένων ἀναγκῶν τῆς 'Υπηρεσίας ('Υπηρεσία 'Ενόπλων Δυνάμεων, 'Υπ. Γεωργίας) εἰς ἔργα ἀλλότρια, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προσδοθῇ ὑπαλληλικὴ ἰδιότης καὶ κατὰ συνέπειαν οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην δὲν δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὑπάλληλοι τόσον ὡς πρὸς τὴν χορήγησιν ἀδειῶν ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὸ ὕψος τῆς καταβλητέας αὐτοῖς ἀποζημιώσεως ἐν περιπτώσει καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας.

Τὸ Συμβούλιον ἀπεδέχθη τὴν εἰσήγησιν.

'Ο Πρόεδρος
Α. ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

'Ο Γραμματεὺς
Π. ΒΕΡΕΤΣΟΣ

Υ.Ε. — 'Αριθ. Πρωτ. 21492
Γενικὴ Διαταγὴ 27

'Εν 'Αθήναις τῇ 17 Μαρτίου 1972

«Χορήγησις δώρου ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα 1972 εἰς τοὺς Δημοτικοὺς καὶ Κοινοτικοὺς συνταξιούχους κ.λ.π.».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

"Εχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις :

1. Τοῦ ἄρθρου 7 τῆς ὑπ' ἀριθ. 180/28.11.1960 Πράξεως τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου κυρωθείσης διὰ τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Ν.Δ. 4242/1962, καὶ

2. Τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νόμου 4505/1966 (Φ.Ε.Κ. 56/1966 τ. Α') παρέχομεν ὑμῖν τὰς κάτωθι ὁδηγίας διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων προβλεπομένου δώρου ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα 1972 εἰς τοὺς συνταξιούχους τῶν Δήμων, τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ Ν.Π.Δ.Δ., καὶ εἰς τοὺς λαμβάνοντας χορηγίαν τέως Δημάρχους.

1. Ποσὸν δώρου.

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω θὰ καταβληθῇ ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς μηνιαίας συντάξεως μετὰ τῶν πάσης φύσεως ἐπιδομάτων.

Οἱ κατὰ συμμετοχὴν συνταξιοδοτούμενοι δικαιοῦνται δώρου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ποσοῦ τῆς καταβαλλομένης αὐτοῖς συντάξεως, οἱ δὲ κατὰ χωρισμὸν συνταξιοδοτούμενοι, ἀναλόγως τοῦ ἐπὶ τῆς συνολικῆς συντάξεως μεριδίου των.

Δῶρον θὰ λάβουν καὶ αἱ οἰκογένειαι εἰς ἃς καταβάλλεται ἐπὶ τρίμηνον ἡ σύνταξις τοῦ ἀποβιώσαντος συνταξιούχου.

Τὸ κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ δώρου προκῦπτον κλάσμα δραχμῆς παραλείπεται.

2. Περιορισμοὶ ὡς πρὸς τὴν καταβολὴν τοῦ δώρου.

Συνταξιοῦχοι τῶν Δήμων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς 'Ιδρυμάτων καὶ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, λαμβάνοντες σύνταξιν καὶ ἐκ τοῦ Δημοσίου ἢ ἑτέρου Ταμείου ἢ κατέχοντες οἱανδήποτε ἔμμισθον θέσιν δικαιοῦνται τοῦ ἐν λόγῳ δώρου κατ' ἐπιλογὴν των ἐκ μιᾶς μόνον πηγῆς.

Διευκρινίζεται ὅτι οἱ ἀνωτέρω, ὄντες συνταξιοῦχοι καὶ τοῦ Δημοσίου θὰ λάβουν τὸ δῶρον παρὰ τῶν Δήμων, Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν 'Ιδρυμάτων, ἀποκλειομένης ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῆς εὐχερείας ἐπιλογῆς τῆς πηγῆς λήψεως τοῦ δώρου.

'Εὰν ὅμως τὸ παρ' αὐτῶν καταβαλλόμενον δῶρον εἶναι μικρότερον τοῦ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καταβαλλομένου τὴν ἐπὶ πλέον διαφορὰν θὰ λάβῃ ὁ συνταξιοῦχος παρὰ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ βεβαιώσεως τοῦ οἰκείου 'Οργανισμοῦ, ἐμφαινούσης τὸ παρὰ τούτου καταβληθὲν αὐτῷ ποσὸν δώρου.

Εἰς ἣν περίπτωσιν δικαιοῦχος συντάξεως λαμβάνει ἐξ ἄλλης πηγῆς μισθὸν ἢ σύνταξιν, τὰ λοιπὰ συνδικαιοῦχα πρόσωπα δικαιοῦνται δώρου καθ' ἣν ἀναλογίαν μετέχουν εἰς τὴν καταβαλλομένην σύνταξιν.

Τὸ ὑπὸ τῶν Ταμείων 'Επικουρικῆς καὶ οὐχὶ κυρίας 'Ασφαλίσεως παρεχόμενον μηνιαῖον βοήθημα δὲν κωλύει τὴν λῆψιν τοῦ δώρου ἀπὸ τοὺς 'Οργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Τοιαῦτα Ταμεῖα 'Επικουρικῆς 'Ασφαλίσεως θεωροῦνται διὰ τοὺς συνταξιούχους τῶν ὡς ἄνω 'Οργανισμῶν τὸ Ταμεῖον 'Ασφαλίσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν 'Υπαλλήλων, τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Νομικῶν, τὸ Ταμεῖον Συντάξεων καὶ Αὐτασφαλίσεως 'Υγειονομικῶν, τὸ Ταμεῖον Μηχανικῶν καὶ 'Εργοληπτῶν Δημοσίων 'Εργων κ.λπ.

Δὲν θεωροῦνται ὡς ἐπικουρικῶς ἠσφαλισμένοι οἱ συνταξιοδοτούμενοι παρὰ τοῦ ΙΚΑ ἢ ἄλλων ἀσφαλιστικῶν 'Οργανισμῶν λόγῳ γήρατος, παθήματος, ἀτυχήματος κ.λπ. ἐξ ἰδιωτικῆς 'Εργασίας.

3. Εἰδικαὶ ὁδηγίαι.

Οἱ συνταξιοδοτηθέντες διὰ τμῆμα τοῦ μηνὸς 'Απριλίου ἐ.ἔ. δικαιοῦνται τόσων τριακοστῶν τοῦ ὡς ἄνω δώρου ὅσαι αἱ ἡμέραι καθ' ἃς ἐσυνταξιοδοτήθησαν κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον.

'Εν περιπτώσει θανάτου τοῦ συνταξιούχου ἐντὸς τοῦ μηνὸς 'Απριλίου 1972 τὰ διαδεχόμενα αὐτὸν ἐν τῇ συντάξει πρόσωπα τῆς οἰκογενείας του δικαιοῦνται ὁλοκλήρου τοῦ δώρου, ἐφ' ὅσον δὲν κατεβλήθη τοιοῦτον εἰς τὸν ἀποβιώσαντα. 'Εὰν ἀντιθέτως, κατεβλήθη δῶρον εἰς τὸν ἀποβιώσαντα, τὰ πρόσωπα ταῦτα δὲν δικαιοῦνται δώρου.

Οἱ δικαιούμενοι τμήματος τοῦ δώρου ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα 1972 ἐπὶ ἀποδοχῶν ἐνεργείας, δικαιοῦνται νὰ λάβωσι κατ' ἐπιλογὴν τὸ δῶρον τοῦτο, εἴτε ὡς ὑπάλληλοι, εἴτε ὡς συνταξιοῦχοι.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, τὸ δῶρον ἐπὶ τῆς συντάξεως ὑπολογίζεται ὁλόκληρον, ἀνεξαρτήτως ἡμερῶν συνταξιοδοτήσεως κατὰ τὸν μῆνα 'Απρίλιον 1972.

4. Δικαιολογητικὰ καταβολῆς δώρου.

Τὸ δῶρον Πάσχα 1972 θὰ καταβληθῇ ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ὑπευθύνου δηλώσεως τοῦ συνταξιούχου ὅτι δὲν ἔλαβεν οὔτε πρόκειται νὰ λάβῃ δῶρον ἐξ ἄλλης πηγῆς.

Εἰς τὴν ὑποχρέωσιν τῆς προσαγωγῆς τῆς ὑπευθύνου δηλώσεως δὲν ὑπόκεινται οἱ λαμβάνοντες χορηγίαν τέως Δήμαρχοι.

5. Χρονολογία καταβολῆς τοῦ δώρου.

Τὸ δῶρον θὰ καταβληθῇ ὁμοῦ μετὰ τῆς Συντάξεως μηνὸς 'Απριλίου 1972 εἰς τοὺς δικαιούχους ἀπὸ τῆς 24ης Μαρτίου 1972.

6. Πολεμικαὶ συντάξεις.

Τοῦ ὡς ἄνω δώρου δικαιοῦνται καὶ οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 835/1948 «περὶ συνταξιοδοτήσεως τῶν θυμάτων τοῦ ἀγῶνος κατὰ τοῦ συμμοριτισμοῦ κλπ.» δικαιωθέντες πολεμικῆς συντάξεως Δήμαρχοι, Πρόεδροι Κοινοτήτων, Δημοτικοὶ καὶ Κοινοτικοὶ Σύμβουλοι, ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ὡς καὶ αἱ οἰκογένειαι τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων προσώπων τῶν φονευθέντων ἢ ἐξαφανισθέντων.

'Εὰν αἱ συντάξεις αὐταὶ καταβάλλωνται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, κατόπιν ἁρμοδίως διαπιστωθείσης ἐλλείψεως πόρων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τὸ δῶρον θὰ καταβληθῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς περιορισμοὺς ὡς πρὸς τὴν καταβολὴν τοῦ δώρου, τὰ δικαιολογητικὰ καὶ τὴν χρονολογίαν καταβολῆς τοῦ δώρου, ἰσχύουν καὶ ἐν προκειμένῳ τὰ ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφοις ὁριζόμενα.

7. Κρατήσεις.

Τὸ δῶρον ὑπόκειται ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ πολεμικῆς συντάξεως εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ εἰσοδήματος, τέλη χαρτοσήμου καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ Κλάδου κατὰ τῆς 'Ασθενείας Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν 'Υπαλλήλων εἰσφοράν.

8. Καταλογισμὸς δαπανῶν.

Ἡ διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ δώρου δαπάνη θὰ βαρύνῃ τὸ οἰκεῖον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον πληρωμῆς συντάξεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν Δήμων κ.λπ.

Παρακαλοῦμεν ὅπως ἡ παροῦσα κοινοποιηθῇ εἰς τοὺς Δήμους, τὰ Δημοτικὰ καὶ Κοινοτικὰ Ἱδρύματα τῆς περιφερείας σας, ὡς καὶ εἰς τὰς Κοινότητας αἵτινες καταβάλλουν συντάξεις τοῦ Α.Ν. 835/48.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Διευθυντὴς
Θ. ΚΑΚΑΝΤΟΥΣΗΣ

———

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 23499/2080
Γενικὴ Διαταγὴ 32 'Εν 'Αθήναις τῇ 24 Μαρτίου 1972

«'Επίδομα προσωπικοῦ Ο.Τ.Α. ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα 1972».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

Σχετ.: (α) 26979/Γ.Δ. 66/7.4.1970 'Υπουργείου.
(β) 44549/914/Γ.Δ. Π. 8/17.3.1972 'Υπουργείου Οἰκονομικῶν.

1. Διὰ τῆς κοινοποιηθείσης καὶ ὑμῖν (β) σχετικῆς, καθορίζονται τὰ ἀφορῶντα εἰς τὸ ἐν θέματι ἐπίδομα.

2. Τὸ εἰρημένον ἐπίδομα θὰ καταβληθῇ τὴν 1ην 'Απριλίου 1972, καὶ διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 16ης Δεκεμβρίου 1971 μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου 1972.

3. 'Επὶ τοῦ θέματος τούτου παρεσχέθησαν ὑμῖν πλείονες ὁδηγίαι διὰ τῆς (α) σχετικῆς.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Διευθυντὴς καὶ ἀ.ἀ.
'Ο 'Αναπλ. Γεν. Διευθυντὴς
ΔΗΜ. ΜΠΕΗΣ

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 18267
Γενικὴ Διαταγὴ 30 'Εν 'Αθήναις τῇ 23 Μαρτίου 1972

«'Οργάνωσις Προγράμματος Μετεκπαιδεύσεως Δημοσίων 'Υπαλλήλων ἐν τῇ 'Αλλοδαπῇ».

Πρὸς 'Αποδέκτας Πίνακος Διανομῆς (ΠΔ)

Σχετ.: Ε9/1–1–3/1 ἀπὸ 11 Φεβρ. 1972, ΥΠΚΠ–ΓΔΔΔ–ΔΙΕΚ

1. Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν, εἰς ἐπαρκῆ ἀριθμὸν ἀντιτύπων (ὡς αἱ ἐνδείξεις εἰς τὸν οἰκεῖον Πίνακα Διανομῆς Π.Δ.), τὴν ὡς ἄνω ἐγκύκλιον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὡς 'Υπουργοῦ Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς, ἐπὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως διανεμηθῇ πρὸς ἅπαντας τοὺς μονίμους ὑπαλλήλους Α' Κατηγορίας

2. Μετὰ τῆς παρούσης συγκοινοποιεῖται καὶ σχετικὸς ἀναλυτικὸς πίναξ (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ), εἰς ὃν ἐμφαίνονται αἱ προσωρινῶς ἐκτιμώμεναι, μακροπρόθεσμοι δέ, ἀνάγκαι τοῦ 'Υπουργείου εἰς ἐξειδικευμένον προσωπικόν, στόχον ὃν γενικώτερον ἐπιδιώκει τὸ ὑπὸ κατάρτισιν Πρόγραμμα.

3. Οἱ κ.κ. Δήμαρχοι παρακαλοῦνται ὅπως ἐκτιμήσουν, παραλλήλως τὰς παρομοίας ἀνάγκας τῶν ὑπ' αὐτοὺς Δήμων καὶ ὑποβάλουν ἡμῖν μέχρι τῆς 15ης 'Απριλίου ἐ.ἔ. ὑπὸ μορφὴν προτάσεως, παρόμοιον ἀναλυτικὸν πίνακα κατὰ τὰ ἐν παραγρ. 14 τῆς κοινοποιουμένης ὁριζόμενα.

4. Λόγῳ τοῦ ἀναπτυσσομένου, μακροπροθέσμως πως, προγράμματος συνιστᾶται ὅπως οἱ ἐνδιαφερόμενοι καὶ ἀτελῶς γνωρίζοντες ξένην γλῶσσαν ὑπάλ-

ληλοι καταβάλλουν προσπαθείας διὰ τὴν ἀρτιωτέραν κατάρτισίν των εἰς αὐτήν, μέχρι τοῦ χρόνου προκηρύξεως τοῦ ἐκάστοτε – κατ' ἔτος – διαγωνισμοῦ.

'Ο 'Υπουργὸς 'Αναπληρωτὴς
Ν. ΕΦΕΣΙΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
Γενικὴ Διεύθυνσις Δημοσίας Διοικήσεως
Διεύθυνσις 'Εκπαιδεύσεως

'Αριθ. Πρωτ. Ε9/1–1–3/1 'Εν 'Αθήναις τῇ 11 Φεβρουαρίου 1972

«'Οργάνωσις Προγράμματος Μετεκπαιδεύσεως Δημοσίων 'Υπαλλήλων ἐν τῇ 'Αλλοδαπῇ».

Πρὸς 'Αποδέκτας Πίνακος Διανομῆς (ΠΔ)

Σχετ.: (α) Α.Ν. 340/68 «Περὶ μέτρων βελτιώσεως τῆς ἀποδοτικότητος Δημοσίων 'Υπηρεσιῶν καὶ ΝΠΔΔ».
(β) ΥΠΚΠ – ΓΔΔΔ – ΔΙΕΚ Ε2/11/9 ἀπὸ 1 'Ιουν. 1970 «'Οδηγίαι λειτουργίας Μονάδων 'Εκπαιδεύσεως 'Υπουργείων».

Γενικά:

1. 'Ο διαρκῶς ἐπιταχυνόμενος ρυθμὸς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας καθιστᾷ ἀπαραίτητον τὴν συνεχῆ καὶ συστηματικὴν βελτίωσιν τοῦ διοικητικοῦ μηχανισμοῦ ἐπὶ σκοπῷ οὐσιαστικῆς ὑποβοηθήσεως τῆς προσπαθείας διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν τεθέντων ἀναπτυξιακῶν στόχων.

2. Εἷς ἐκ τῶν βασικῶν συντελεστῶν εὐρύθμου λειτουργίας τοῦ ὡς ἄνω μηχανισμοῦ εἶναι, ὡς γνωστόν, καὶ τὸ πάσης φύσεως προσωπικὸν τούτου, ἡ ἐπαγγελματικὴ στάθμη τοῦ ὁποίου δέον ὅπως διαρκῶς βελτιοῦται ἵνα τοῦτο ἀνταποκρίνεται πάντοτε ἐπιτυχῶς εἰς τὸ ἀνατεθὲν αὐτῷ ἔργον, ὡς ἄλλωστε καὶ ἐν σχετικῷ (α) καθορίζεται.

3. 'Η 'Εθνικὴ Κυβέρνησις, ἐν τῇ ἐπιδιώξει συνεχοῦς βελτιώσεως τῆς ἀποδοτικότητος τῶν Δημοσίων 'Υπηρεσιῶν, ἔλαβε κατὰ καιροὺς διάφορα πρόσφορα μέτρα καὶ ἤδη ἀπεφάσισε τὴν εἰς σημαντικὸν βαθμὸν διεύθυνσιν τοῦ Προγράμματος Μετεκπαιδεύσεως Μονίμων Πολιτικῶν Δημοσίων 'Υπαλλήλων Α' Κατηγορίας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως, ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰ στελέχη τῆς Δημοσίας Διοικήσεως ἀναπροσαρμόσουν ἐγκαίρως τὰς γνώσεις των ἐν σχέσει πρὸς τὰς συγχρόνους ἐπιστημονικὰς καὶ τεχνολογικὰς ἐξελίξεις, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐξειδικευθοῦν εἰς θέματα διαφόρων νεωτέρων ἐπιστημονικῶν ἢ τεχνολογικῶν κλάδων, ἅτινα θὰ συμβάλλουν οὐσιαστικῶς εἰς τὴν ἐπὶ συγχρόνων βάσεων λειτουργίαν τῆς Δημοσίας Διοικήσεως ἐν 'Ελλάδι.

4. 'Η εὐθύνη διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως ἀνατίθεται εἰς τὴν Γενικὴν Δ/νσιν Δημοσίας Διοικήσεως (ΓΔΔΔ) τοῦ 'Υπουργείου Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς (ΥΠΚΠ) ἡ ὁποία πρὸς τοῦτο θὰ συνεργασθῇ μετὰ τῆς Διευθύνσεως

Τεχνικῆς Βοηθείας τοῦ 'Υπουργείου 'Εθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τοῦ 'Ιδρύματος Κρατικῶν 'Υποτροφιῶν (ΙΚΥ).

Περιγραφὴ Προγράμματος:

5. Περιεχόμενα.

α. Τὸ Πρόγραμμα καλύπτει ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον φοίτησιν εἰς μεταπτυχιακοὺς κύκλους σπουδῶν, εἰς ξένα Πανεπιστήμια, πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ ἀντιστοίχου τίτλου. Τονίζεται ὅτι τὸ Πρόγραμμα τοῦτο δὲν καλύπτει τὰς μικροτέρας διαρκείας ἀποστολὰς δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν πρὸς μετεκπαίδευσιν, αἱ ὁποῖαι θὰ συνεχισθοῦν ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν.

β. Κατόπιν συνεργασίας τῆς ΓΔΔΔ μετὰ τοῦ Κέντρου Προγραμματισμοῦ καὶ Οἰκονομικῶν 'Ερευνῶν διεπιστώθη, κατ' ἀρχήν, ἡ ἀνάγκη ἐξειδικεύσεως δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς ὡρισμένους τομεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐμφαίνονται, ἐνδεικτικῶς καὶ οὐχὶ περιοριστικῶς, εἰς τὸ συνημμένον Παράρτημα «Α».

6. Χῶραι Μετεκπαιδεύσεως. 'Ως τοιαῦται ἐπελέγησαν αἱ ἀκόλουθοι:

α. Βέλγιον.
β. Γαλλία.
γ. Δυτικὴ Γερμανία.
δ. 'Ηνωμένον Βασίλειον.
ε. 'Ιταλία.
στ. 'Ολλανδία.

7. Χρονικὰ Στοιχεῖα.

α. Τὸ Πρόγραμμα περιλαμβάνει 4 διακεκριμένας ἀλλήλων ἀποστολὰς ὑπαλλήλων, μίαν ἀνὰ ἔτος.

β. 'Η πρώτη ἀποστολὴ θὰ ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀκαδημαϊκὴν περίοδον Σεπτεμβρίου 1973–'Ιουνίου 1974.

8. 'Υποψήφιοι. Θὰ πρέπει:

α. Νὰ εἶναι μόνιμοι πολιτικοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι Α' Κατηγορίας, πτυχιοῦχοι 'Ανωτάτων Σχολῶν.

β. Νὰ ἀνταποκριθοῦν ἐπιτυχῶς εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἐν παρ. 10 τοῦ παρόντος προβλεπομένου Σταδίου ὡς καὶ νὰ πληροῦν τὰς προϋποθέσεις αἵτινες θέλουσι τεθῆ διὰ τῆς προκηρύξεως τοῦ οἰκείου διαγωνισμοῦ.

'Οργάνωσις Προγράμματος:

9. Στάδια. 'Εκάστη ἀποστολὴ τοῦ Προγράμματος θὰ προβλέπῃ 3 Στάδια, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἀναλύεται εἰς τὰς ἀκολούθους 3 παραγράφους:

10. Πρῶτον ἐν 'Ελλάδι Στάδιον. Περιλαμβάνει:

α. Διαγωνισμὸν 'Επιλογῆς 'Υποψηφίων. Οὗτος προκηρύσσεται κατ' ἔτος, μερίμνῃ τοῦ ΙΚΥ. Οἱ τομεῖς ἐξειδικεύσεως καὶ αἱ προκηρυχθησόμεναι θέσεις κατὰ τομέα καθορίζονται συνεργασίᾳ ΓΔΔΔ καὶ ΙΚΥ, ἐπὶ τῇ βάσει

τῶν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν, περὶ ὧν παράγραφοι 14 καὶ 15. 'Ο διαγωνισμὸς συνίσταται :

(1) 'Εκ τριῶν γραπτῶν δοκιμασιῶν (μιᾶς ἐπὶ γενικοῦ θέματος καὶ δύο ἐπὶ ἐξειδικευμένων, κατὰ περίπτωσιν).

(2) 'Εκ προσωπικῆς συνεντεύξεως τῶν ὑποψηφίων μετὰ τῶν μελῶν τῆς 'Εξεταστικῆς 'Επιτροπῆς.

(3) 'Εκ τῆς κεκανονισμένης δοκιμασίας γνώσεως τῆς δηλωθείσης ξένης γλώσσης, μερίμνῃ τῶν ἐπισήμων 'Ινστιτούτων τῶν χωρῶν ἔνθα θὰ λάβῃ χώραν τελικῶς ἡ μετεκπαίδευσις (Βρεταννικὸν Συμβούλιον, Γαλλικὸν 'Ινστιτοῦτον 'Αθηνῶν, Γερμανικὸν 'Ινστιτοῦτον Goethe, 'Ιταλικὸν 'Ινστιτοῦτον 'Αθηνῶν).

β. Τελειοποίησιν εἰς Ξένην Γλῶσσαν.

(1) Οἱ ἐπιτυγχάνοντες εἰς τὰς γραπτὰς δοκιμασίας καὶ τὴν προφορικὴν συνέντευξιν, ἀλλ' ἀποτυγχάνοντες εἰς τὴν ὡς ἄνω δοκιμασίαν γνώσεως τῆς δηλωθείσης ξένης γλώσσης, θὰ φοιτήσουν εἰς τμήματα ἐντατικῆς ἐκμαθήσεως ἢ τελειοποιήσεως τῶν γνώσεών των, ἅτινα θὰ ὀργανωθοῦν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν προμνησθέντων 'Ινστιτούτων. Ἅπαντα τὰ τμήματα θὰ λειτουγοῦν κατὰ τὸ πρῶτον δίωρον ἢ τρίωρον τοῦ ὡραρίου ἐργασίας τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

(2) 'Η φοίτησις εἰς τὰ ἐν λόγῳ τμήματα διαρκεῖ 3 περίπου μῆνας μετὰ τὴν πάροδον τῶν ὁποίων οἱ φοιτῶντες ὑποβάλλονται εἰς ἐξετάσεις. Οἱ ἐξ αὐτῶν ἀποτυγχάνοντες θὰ συνεχίσουν τὴν φοίτησίν των ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος ὁπότε καὶ θὰ ὑποβληθοῦν εἰς τελικὴν ἐξέτασιν. 'Εὰν καὶ πάλιν ἀποτύχουν ἀποσύρονται τοῦ Προγράμματος.

γ. Φοίτησιν εἰς 'Ενημερωτικὸν Σεμινάριον.

(1) Οἱ ἐπιτυχῶς συμπληροῦντες τὴν διαδικασίαν ἐπιλογῆς (περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἐπιτυχίας εἰς τὴν δοκιμασίαν ξένης γλώσσης) θὰ φοιτήσουν εἰς 'Ενημερωτικὸν Σεμινάριον, μικρᾶς χρονικῆς διαρκείας.

(2) Τὸ Σεμινάριον τοῦτο, θὰ καλύπτει :

(α) Βασικὰ θέματα τῆς Συγχρόνου Δημοσίας Διοικήσεως.

(β) 'Ελληνικοὺς Πολιτικοὺς καὶ Διοικητικοὺς Θεσμοὺς καὶ

(γ) Βρεταννικοὺς ἢ Γαλλικοὺς ἢ Γερμανικοὺς ἢ 'Ιταλικοὺς ἢ 'Ολλανδικοὺς ἢ Βελγικοὺς Πολιτικοὺς καὶ Διοικητικοὺς Θεσμούς, ἀναλόγως τῆς χώρας μετεκπαιδεύσεως.

12. Κύριον Στάδιον τῆς ἐν τῇ 'Αλλοδαπῇ Μετεκπαιδεύσεως.

Τοῦτο θὰ διαρκέσῃ κατ' ἀρχήν, ἐπὶ ἓν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος, δυνάμενον νὰ παραταθῇ ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος, ἀναλόγως τῆς φύσεως τοῦ κύκλου Σπουδῶν.

13. Τελικὸν ἐν 'Ελλάδι Στάδιον.

'Η συμπλήρωσις τῶν ἐν τῇ 'Αλλοδαπῇ κτηθεισῶν γνώσεων διὰ πρακτικῆς ἀσκήσεως ἐν 'Ελλάδι θὰ ρυθμίζεται κατὰ περίπτωσιν καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 5 σχετικοῦ (α).

'Ενέργειαι

14. 'Αποδέκται πρὸς 'Ενέργειαν: Παρακαλοῦνται ὅπως μεριμνήσουν ὥστε αἱ ὑπ' αὐτοὺς ἁρμόδιαι 'Υπηρεσίας νά:

α. Διανείμουν εὐρέως τὴν παροῦσαν ὥστε ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον ταύτης νὰ ἐπιδοθῇ εἰς ἅπαν τὸ μόνιμον πολιτικὸν προσωπικὸν Α' Κατηγορίας τόσον τῶν ὑπ' αὐτοὺς 'Υπηρεσιῶν ὅσον καὶ τῶν ὑπὸ τούτων ἐποπτευομένων ΝΠΔΔ. Πρὸς τοῦτο, θὰ ἀποστέλλεται ὁ ἀπαραίτητος ἀριθμὸς ἀντιτύπων εἰς πᾶσαν 'Υπηρεσίαν ἥτις θὰ αἰτῆται τοῦτο ἀπ' εὐθείας ἐκ τῆς ΓΔΔΔ.

β. 'Εκτιμήσουν τὰς εἰς ἐξειδικευμένον μόνιμον πολιτικὸν προσωπικὸν Α' Κατηγορίας ἀνάγκας τόσον τῶν ὑπ' αὐτοὺς 'Υπηρεσιῶν ὅσον καὶ τῶν ὑπὸ τούτων ἐποπτευομένων ΝΠΔΔ, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ παρούσῃ προεκτεθέντα.

γ. Διατυπώσουν τὰς ἐν λόγῳ ἀνάγκας, ὑπὸ μορφὴν προτάσεων, διὰ τῆς προσεκτικῆς συμπληρώσεως τῶν στηλῶν πίνακος ὡς τὸ 'Υπόδειγμα τοῦ συνημμένου Παραρτήματος «Β», συμμορφούμενοι πρὸς τὰς ὁδηγίας αἱ ὁποῖαι ἀναγράφονται εἰς τὴν ἑτέραν ὄψιν τοῦ προμνησθέντος 'Υποδείγματος.

δ. 'Αποστείλουν τοὺς συμπεπληρωμένους Πίνακας εἰς ΓΔΔΔ, ὥστε νὰ ἔχουν ληφθῇ ὑπ' αὐτῆς μέχρι τοῦ Σαββάτου 22 'Απριλίου 1972.

15. ΓΔΔΔ.

α. Μετὰ τὴν λῆψιν τῶν Προτάσεων, περὶ ὧν ἡ προηγηθεῖσα παράγραφος, θὰ ἐπεξεργασθῇ ταύτας καὶ θὰ εἰσηγηθῇ Πρόγραμμα καλύπτον τὸν ὅλον χῶρον τῆς δημοσίας διοικήσεως καθ' ὅλην τὴν 4ετίαν. Τὸ Πρόγραμμα τοῦτο ἀφοῦ ἐγκριθῇ καὶ κοινολογηθῇ ἀποβαίνει δεσμευτικὸν διὰ τοὺς 'Αποδέκτας πρὸς 'Ενέργειαν.

β. Θὰ μεριμνήσῃ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Γενικῆς Γραμματείας Τύπου καὶ Πληροφοριῶν, ἵνα δοθῇ εὐρεῖα δημοσιότης εἰς τὰ βασικὰ στοιχεῖα τῆς παρούσης διὰ πάντων τῶν μέσων ἐνημερώσεως τῆς κοινῆς γνώμης.

16. 'Υπηρεσία 'Εθνικοῦ Τυπογραφείου (ΥΠΕΤ).

Νὰ προβῇ εἰς τὴν φωτοεκτύπωσιν τῆς παρούσης εἰς 40.000 ἀντίτυπα.

Διοικητικά.

17. Δέον ὅπως ἐξασφαλισθῇ ὥστε:

α. Οἱ ἐπιτυγχάνοντες κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς παραγράφου 10 β καὶ ὑπηρετοῦντες εἰς Περιφερειακὰς 'Υπηρεσίας ἐκτὸς τῆς περιοχῆς τ.Δ. Πρωτευούσης, νὰ διατεθοῦν εἰς τὴν Κεντρικὴν 'Υπηρεσίαν τοῦ οἰκείου 'Υπουργείου ἢ ΝΠΔΔ δι' ὃν χρόνον ἀπαιτεῖται, ἵνα καὶ οὗτοι δυνηθοῦν νὰ παρακολουθήσουν τὸ ἐν 'Ελλάδι προκαταρκτικὸν στάδιον τοῦ Προγράμματος.

β. Πάντες οἱ μέλλοντες νὰ φοιτήσουν εἰς τὰ ἐν παρ. 10 β τοῦ παρόντος προβλεπόμενα τμήματα ἐντατικῆς ἐκμαθήσεως ἢ τελειοποιήσεως εἰς τὴν ξένην γλῶσσαν νὰ τύχουν τῆς ἀπαιτουμένης μερικῆς ἐκ τῶν κυρίων καθηκόντων των ἀπαλλαγῆς (ἐπὶ δίωρον καθ' ἑκάστην, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως).

γ. Πάντες οἱ τελικῶς ἐπιτυχόντες εἰς τὸν ὡς ἄνω διαγωνισμὸν νὰ ἀπαλλαγοῦν πλήρως τῆς ἐκτελέσεως τῶν κυρίων αὐτῶν καθηκόντων κατὰ τὴν διάρ-

κειαν τῆς φοιτήσεώς των εἰς τὸ ἐν παρ. 10 γ τοῦ παρόντος μνημονευόμενον 'Ενημερωτικὸν Σεμινάριον.

δ. "Απαντες οἱ τελικῶς ἀποσταλησόμενοι πρὸς μετεκπαίδευσιν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν νὰ τύχουν ἐγκαίρως τῆς ἀπαιτουμένης ἐκπαιδευτικῆς ἀδείας.

18. Περαιτέρω λεπτομερεῖς πληροφορίαι ἐπὶ πάντων τῶν ὡς ἄνω περιπτώσεων θέλουσι παρασχεθῆ πρὸς τὰς ἁρμοδίας 'Υπηρεσίας, διὰ νεωτέρων ἐγγράφων τῆς ΓΔΔΔ τοῦ 'Υπουργείου Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς.

19. Τὸ Πρόγραμμα τοῦτο ἀνήκει εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν προγραμμάτων προαιρετικῆς φοιτήσεως. 'Επομένως, ἰσχύουν καὶ διὰ τοῦτο τὰ ἐν ὑποπαρ. α, β καὶ γ τῆς παρ. 22 σχετικοῦ (β) καθοριζόμενα. Πέραν δὲ τούτου, διευκρινίζεται ἀπὸ τοῦδε ὅτι οἱ ἐπιλεγησόμενοι κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς παραγράφου 10α τοῦ παρόντος ὑποχρεοῦνται νὰ συμμορφωθοῦν ἀμελλητὶ πρὸς τὰ ὑπὸ τῆς ΓΔΔΔ τοῦ 'Υπουργείου Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς καθορισθησόμενα ἐν σχέσει πρὸς τὸν χρόνον ἀποστολῆς τούτων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν πρὸς μετεκπαίδευσιν, τὸ "Ιδρυμα εἰς ὃ ἕκαστος τούτων θὰ φοιτήσῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μετεκπαιδεύσεώς του.

20. 'Η δαπάνη τοῦ προκαταρκτικοῦ ἐν 'Ελλάδι σταδίου τοῦ Προγράμματος βαρύνει τὰς οἰκείας πιστώσεις τοῦ 'Υπουργείου Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς. 'Η δὲ δαπάνη τοῦ κυρίου Σταδίου μετεκπαιδεύσεως ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τὰς οἰκείας πιστώσεις τῆς Δ/νσεως Τεχνικῆς Βοηθείας τοῦ 'Υπουργείου 'Εθνικῆς Οἰκονομίας.

21. 'Η ΓΔΔΔ θέλει ἐνημερώνει ἡμᾶς, κατὰ τακτὰ χρονικὰ διαστήματα, ἐπὶ τῆς προόδου πραγματοποιήσεως τοῦ Προγράμματος.

'Ο Πρωθυπουργὸς
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ «Α»

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΟΜΕΩΝ ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΕΩΣ

α'. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

(1)	Γενικὴ Οἰκονομικὴ	(General Economics)
(2)	Δημοσία »	(Public Finance)
(3)	Γεωργικὴ »	(Agricultural Economics)
(4)	Κτηνοτροφικὴ »	(Livestock Economics)
(5)	Βιομηχανικὴ »	(Industrial Economics)
(6)	'Εργατικὴ »	(Labour Economics)
(7)	Συγκοινωνιακὴ »	(Transport Economics)
(8)	'Αστικὴ »	(Urban Economics)
(9)	Εὑρεσιτεχνιακὴ »	(Patent Economics)
(10)	Τουριστικὴ »	(Tourism Economics)
(11)	'Αξιολόγησις 'Επενδυτικῶν Σχεδίων	(Project Evaluation)
(12)	Διεθνὲς 'Εμπόριον	(International Trade)
(13)	'Εμπορία Γεωργικῶν Προϊόντων	(Agricultural Marketing)

(14) Στατιστικὴ (Statistics)
(15) Δημογραφία (Demography)
(16) 'Εθνικοὶ Λογαριασμοὶ (National Accounting)
(17) Κοινωνικὸς Προγραμματισμὸς (Social Planning)
(18) Προγραμματισμὸς Δημοσίας 'Υγείας (Health Planning)
(19) Προγραμματισμὸς τῆς Παιδείας (Educational Planning)
(20) Προγραμματισμὸς 'Ανθρωπίνου Δυναμικοῦ (Manpower Planning)

β'. ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

(1) 'Οργάνωσις Παραγωγῆς (Production Engineering)
(2) Μεταλλειολογία (Mining)
(3) 'Επιχειρησιακὴ "Ερευνα (Operations Research)
(4) Χωροταξία (Physical Planning)
(5) Πολεοδομία (Town Planning)
(6) 'Ανάπλασις 'Αστικῶν Περιοχῶν (Urban Renewal)
(7) Τεχνολογία Τροφίμων (Food Technology)
(8) 'Ιχθυολογία (Fisheries)
(9) Διοίκησις Δασῶν (Forest Management)
(10) Διοικητικὴ 'Επιχειρήσεων (Business Administration)
(11) 'Ηλεκτρονικοὶ 'Υπολογισταὶ (Computing)
(12) 'Ανάλυσις Συστημάτων (Systems Analysis)

γ'. ΛΟΙΠΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ

(1) Σύγχρονος Διοικητικὴ Θεωρία (Modern Administrative Theory)
  (α) Θεωρία 'Οργανώσεως (Organisation Theory)
  (β) 'Αξιολόγησις Θέσεων (Job Evaluation)
  (γ) Θεωρία Λήψεως 'Αποφάσεων (Decision Theory)
  (δ) Σύγχρονοι Μέθοδοι Προϋπολογισμοῦ (Modern Budgeting)
  (ε) Θεωρία 'Επικοινωνίας (Communication Theory)
  (στ) Συγκριτικὴ Μελέτη Συστημάτων Διοικήσεως Προσωπικοῦ (Comparative Personell Management)
  (ζ) Συγκριτικὴ Μελέτη Διοικητικῶν Συστημάτων (Comparative Administration)
  (η) Συγκριτικὴ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις (Comparative Local Government)
(2) Κοινωνιολογία (Sociology)
(3) Κοινωνικὴ Πολιτικὴ (Social Policy)
(4) Διεθνεῖς Σχέσεις καὶ Διεθνεῖς 'Οργανισμοὶ (International Relations)
(5) Ψυχολογία (Psychology)
  (α) Κοινωνικὴ (Social Psychology)
  (β) Βιομηχανικὴ (Industrial Psychology)

Υ.Ε. – Ἀριθ. Πρωτ. 25527
Γενικὴ Διαταγὴ 35 Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἀπριλίου 1972

«Ζητοῦνται στοιχεῖα ὑπηρετούντων δικηγόρων παρ' Ο.Τ.Α.».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις Ἐσωτερικῶν

Σχετ.: 14721/3353/15.3.1972 Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Κοινοποιοῦμεν κατωτέρω, ὡς ἔχει, τὴν ὑπερθεν σχετικήν, περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως, μέχρι τῆς 25ης τρέχοντος μηνός, ὑποβάλητε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον κατάστασιν, εἰς διπλοῦν δεόντως συμπεπληρωμένην ὡς τὸ συναποστελλόμενον ὑπόδειγμα.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γεν. Διευθυντὴς κ.ἀ.ἀ.
Ὁ Ἀναπλ. Γεν. Διευθυντὴς
Δ. ΜΠΕΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
Γενικὴ Διεύθυνσις Ἐργασίας

Ἀριθ. Πρωτ. 14721 Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαρτίου 1972

«Περὶ ὑποβολῆς στοιχείων».

Πρὸς Ἅπαντα τὰ Ὑπουργεῖα
Κοιν.: 1 – Δ/νσιν Γ/3 – 11

Προκειμένου δι' ἀποφάσεων ὑμῶν νὰ καθορισθῇ, δυνάμει τῶν διατάξεων τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρ. 4 τοῦ Α.Ν. 1836/51, τοῦ ἄρθρ. 4 τοῦ Ν.Δ. 2657/53 καὶ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 61/1968 τίνες οἱ ὑπόχρεοι Ὀργανισμοὶ πρὸς πρόσληψιν ἑνὸς δικηγόρου πολεμιστοῦ ἢ διὰ ποίους ἐκ τούτων δὲν ὑφίσταται τοιαύτη ὑποχρέωσις, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως τὸ βραδύτερον μέχρι τέλους τοῦ προσεχοῦς μηνὸς ὑποβληθοῦν ἡμῖν τὰ κάτωθι στοιχεῖα τῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ ἔλεγχον ὑμῶν τελούντων Ὀργανισμῶν, Δήμων καὶ Κοινοτήτων, Κοινωφελῶν Ἱδρυμάτων, πάσης φύσεως ΝΠΔΔ, Ἀσφαλιστικῶν καὶ ἐν γένει Δημοσίων Ὀργανισμῶν ἐχόντων μορφὴν ΝΠΔΔ.

1. Ἐὰν παρὰ τοῖς ἀνωτέροις Ὀργανισμοῖς κ.λπ. ὑπηρετοῦν δικηγόροι, ἔστω καὶ ἐὰν ἔχουν τὴν ἰδιότητα τοῦ πολεμιστοῦ, μὴ τοποθετηθέντες ὅμως κατὰ τὰς ὡς ἄνω διατάξεις.

2. Ἐὰν οὗτοι ἐπαρκοῦν διὰ τὴν διεκπεραίωσιν τῶν νομικῶν καὶ δικαστικῶν αὐτῶν ὑποθέσεων ὡς καὶ ἐὰν ἔχουν τὴν οἰκονομικὴν δυνατότητα διὰ τὴν ἀναγκαστικὴν παρ' αὐτοῖς τοποθέτησιν πολεμιστοῦ δικηγόρου ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ.

Ὁ Ἀναπλ. Γεν. Γραμματεὺς
Π. ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 29321
'Εγκ. Κ.Δ. 15

'Εν 'Αθήναις τῇ 17 'Απριλίου 1972

«Αὔξησις μισθοῦ προσωπικοῦ ΟΤΑ».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

1. 'Εν σχέσει πρὸς τό, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 43480/888/1/31.3.1972 ἐγκυκλίου τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, κοινοποιηθὲν καὶ ὑμῖν ὑπ' ἀριθ. 1121/1972 ν. δ/γμα «περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν, καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου» (φ. 46), παρέχομεν τὰς ἀκολούθους ὁδηγίας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τούτου ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

α. Δικαιούμενοι τῆς αὐξήσεως: Τῆς χορηγηθείσης αὐξήσεως ἐκ 5 ο/ο ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ, δικαιοῦνται:

(1) Τὸ προσωπικὸν τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων καὶ τῶν συνδέσμων ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, τὸ ὑπαγόμενον εἰς τὰς διατάξεις τοῦ β. δ/τος 406/1963, συμφώνως πρὸς τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 73 αὐτοῦ, καὶ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 37 τοῦ ν. δ/τος 4541/1966 καὶ τὸ πρὸς τοῦτο ἐξομοιούμενον βαθμολογικῶς ἢ μισθολογικῶς, λοιπὸν προσωπικὸν τῶν αὐτῶν ὀργανισμῶν.

(2) Οἱ τακτικοὶ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ διεπόμενοι ὑπὸ τῶν ἄρθρ. 100–106 τοῦ, διὰ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ν. δ/τος 2888/1954 (φ. 139) κυρωθέντος, δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος. Διὰ τὴν χορήγησιν τῆς αὐξήσεως εἰς τοὺς ἀνωτέρω ὑπαλλήλους δὲν ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τῶν οἰκείων κοινοτικῶν συμβουλίων. 'Η δαπάνη ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων τούτων θὰ βαρύνῃ τὰς κοινότητας καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ ν. δ/τος 4541/1966, ἀναλόγως τῆς μέχρι τοῦδε συμβολῆς των διὰ τὴν μισθοδοσίαν αὐτῶν.

β. Μὴ δικαιούμενοι τῆς αὐξήσεως: Πλὴν τῶν ἐμπιπτόντων εἰς τὰς ἀνωτέρω κατηγορίας οὐδεὶς ἄλλος ὑπάλληλος ὀργανισμοῦ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως δικαιοῦται τῆς αὐξήσεως. Σημειοῦται, πάντως, ὅτι εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ὁ μισθὸς ὡρισμένων κατηγοριῶν προσωπικοῦ ΟΤΑ, ἀνεξαρτήτως τῶν ἰσχυουσῶν συλλογικῶν συμβάσεων ἐργασίας ἢ διαιτητικῶν ἀποφάσεων, καθορίζεται ὑπὸ τῶν συμβουλίων τῶν ὀργανισμῶν τούτων (π.χ. προκειμένου περὶ ἱερέων κ.λπ.) εἰς τὰ συμβούλια ταῦτα ἀπόκειται ἡ χορήγησις ἀναλόγου αὐξήσεως, μετὰ τήρησιν τῆς νομίμου διαδικασίας.

γ. Λοιπὰ θέματα: Διὰ τὰ λοιπὰ θέματα, τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν διατήρησιν τῶν προσωρινῶν ἐπιδομάτων, τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ ρηθέντος ν. δ/τος, τὸν τρόπον καταβολῆς τῶν προκυπτουσῶν ἐπὶ πλέον διαφορῶν ἀποδοχῶν, δέον νὰ ἐφαρμοσθοῦν αἱ ὁδηγίαι τῆς ἀνωτέρω ἐγκυκλίου τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους.

'Απόθεμα ἀντιτύπων τῆς ἐγκυκλίου ταύτης δὲν διατίθεται τὸ 'Υπουργεῖον.

2. 'Ενημέρωσις τῶν Ο.Τ.Α.: 'Επὶ τοῦ περιεχομένου τῆς παρούσης, παρακαλοῦμεν, ὅπως ἐνημερωθοῦν ὑφ' ὑμῶν ἅπαντες οἱ δῆμοι, αἱ κοινότητες, τὰ δημοτικὰ καὶ κοινοτικὰ ἱδρύματα καὶ νομικὰ πρόσωπα καὶ οἱ σύνδεσμοι ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 28873
'Εγκ. Κ.Δ. 16

'Εν 'Αθήναις τῇ 18 'Απριλίου 1972

«'Εφαρμογὴ τῶν, περὶ τοῦ ὑποχρεωτικοῦ τῆς ἀδείας τῶν κυοφορουσῶν καὶ συμψηφισμοῦ τῆς κανονικῆς αὐτῶν ἀδείας, διατάξεων τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ν.δ. 751/1970».

Πρὸς τὴν Νομαρχίαν (ΝΟ) Θεσσαλονίκης
Διεύθυνσιν 'Εσωτερικῶν (ΔΙΕΣ) — Θεσσαλονίκην

Κοιν.: Λοιποὺς παγίους ἀποδέκτας ἐγκυκλίων

Σχετ.: (α) 'Υπ' ἀριθ. Λ10/2/10/6.4.1972 ἔγγραφον ΥΠΚΠ
(β) 'Υπ' ἀριθ. 37009/6.12.1971 ὑμέτερον ἔγγραφον

1. 'Επὶ τῷ σχετικῷ (β), κοινοποιοῦμεν κατωτέρω τὴν ὑπ' ἀριθ. 145/1972 πρᾶξιν τῆς 'Ολομελείας τοῦ ΑΣΔΥ, περὶ τοῦ ἐν περιλήψει θέματος, ἥτις, τεθεῖσα ὑπ' ὄψιν τοῦ κ. 'Υπουργοῦ βοηθοῦ Πρωθυπουργοῦ, ἐγένετο ἀποδεκτή.

2. Διὰ τοῦ σχετικοῦ (α), γνωρίζεται, ὅτι κατόπιν τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀποδοχῆς τῆς ρηθείσης πράξεως τοῦ ΑΣΔΥ καὶ ἐν ὄψει τῆς ὑπ' ἀριθ. Λ12/1/1/27.7.1971 ἐγκυκλίου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ «περὶ ὁμοιομόρφου ἐφαρμογῆς τῶν ἀρχῶν τοῦ 'Υπαλληλικοῦ Κώδικος», δέον νὰ γίνῃ δεκτὸν ὅτι ἤρθη τὸ περιεχόμενον τῆς ὑπ' ἀριθ. Ζ1α/δ/23823/455/24.5.1971 ἐγκυκλίου τοῦ 'Υπουργείου Κοινωνικῶν 'Υπηρεσιῶν, κοινοποιηθείσης εἰς ἅπασας τὰς Δημοσίας 'Υπηρεσίας, δι' ἧς ἐγένετο ἀποδεκτὴ ἡ ὑπ' ἀριθ. 359/1971 γνωμοδότησις τοῦ Ν.Σ.Κ., καθ' ὃ μέρος ἀφορᾷ εἰς τὸ πρῶτον τῶν ἐν αὐτῇ ἀναφερομένων ἐρωτημάτων.

3. Αἱ Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν τῶν Νομαρχιῶν, παρακαλοῦνται ὅπως ἐνημερώσουν ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῆς ὑπ' ἀριθ. 145/1972 πράξεως τῆς 'Ολομελείας τοῦ ΑΣΔΥ τοὺς δήμους, τὰς κοινότητας, τὰ δημοτικὰ καὶ κοινοτικὰ ἱδρύματα καὶ νομικὰ πρόσωπα καὶ τοὺς συνδέσμους ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Πράξις ὑπ' ἀριθ. 145/1972

'Ολομέλεια

Συνεδρία τῆς 17.2.1972

Πρόεδρος : Α. Σταυριανόπουλος

Εἰσηγητής : Ι. Σακελλαρίου, Σύμβουλος

'Ερώτημα : 'Υπουργείου Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς

«Περὶ δυνατότητος ἐναρμονίσεως διϊσταμένων ἀπόψεων τοῦ Α.Σ.Δ.Υ. καὶ τοῦ Ν.Σ.Κ. ἐπὶ τοῦ συμψηφισμοῦ τῆς κανονικῆς ἀδείας εἰς τὴν ἄδειαν κυοφορουσῶν ὑπαλλήλων».

Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίαν, γενομένην ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Α.Σ.Δ.Υ. ὁ Πρόεδρος εἰσήγαγε πρὸς συζήτησιν τὸ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Λ. 10/2/3 τῆς 4.10. 1971 ἐγγράφου τοῦ 'Υπουργείου Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς τεθὲν ἐρώτημα «περὶ δυνατότητος ἐναρμονίσεως διϊσταμένων ἀπόψεων τοῦ Α.Σ.Δ.Υ. καὶ τοῦ Ν.Σ.Κ. ἐπὶ τοῦ συμψηφισμοῦ τῆς κανονικῆς ἀδείας εἰς τὴν ἄδειαν κυοφορουσῶν ὑπαλλήλων».

Μεθ' ὃ ὁ ὁρισθεὶς εἰσηγητὴς ἐξέθεσε τὰ ἑξῆς :

1. Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 10248/2.2.71 ἐγγράφου τοῦ τ. 'Υπουργείου Βιομηχανίας, ἐτέθη τὸ ἐρώτημα «ἐὰν κανονικὴ ἄδεια ληφθεῖσα ὑπὸ κυοφορούσης ὑπαλλήλου, πρὸ τοῦ ὀγδόου μηνὸς τῆς κυήσεως, θὰ συμψηφισθῇ εἰς τὴν ἄδειαν κυήσεως καὶ τοκετοῦ».

'Επὶ τοῦ ὡς ἄνω ἐρωτήματος τὸ Συμβούλιον τοῦτο ἐν ὁλομελείᾳ συνελθὸν (Πρ. 100/18.2.1971) ἐγνωμοδότησεν ὡς ἑξῆς :

α) ὅτι ἡ ἄδεια τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ν.δ. 751/70 εἶναι ἐνιαία καὶ συνεχὴς ἐξικνουμένη εἰς διάστημα τεσσάρων ἢ δύο καὶ ἡμίσεος μηνῶν κατὰ περίπτωσιν,

β) ὅτι διὰ τῆς χορηγήσεως τῆς οἱονεὶ κανονικῆς ταύτης ἀδείας ἐξαντλεῖται ἡ ἐπιβαλλομένη πρόνοια ὑπὲρ τῆς μητρότητος καὶ

γ) ὅτι κατὰ τὴν ρητὴν διατύπωσιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ρηθέντος ἄρθρου εἰς τὴν ἄδειαν ταύτην συμψηφίζεται ἡ κανονικὴ τοιαύτη καὶ κατὰ συνέπειαν κανονικὴ ἄδεια ληφθεῖσα πρὸ τοῦ 8ου μηνὸς τῆς κυήσεως θὰ περιορίσῃ ἀναλόγως τὴν ἄδειαν κυοφορίας–τοκετοῦ.

2. 'Εξ ἑτέρου τὸ Νομικὸν Συμβούλιον τοῦ Κράτους ἐπιληφθὲν ἐρωτήματος διατυπωθέντος ὑπὸ τοῦ 'Υπουργείου Κοινωνικῶν 'Υπηρεσιῶν ἐγνωμοδότησεν (Γνωμ. 359/71 γενομένη ἀποδεκτὴ ὑπὸ τοῦ 'Υπουργοῦ Κοινων. 'Υπηρεσιῶν) ὅτι : «'Εκ τῆς γραμματικῆς ἑρμηνείας τῆς διατάξεως τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 15 ν.δ. 751/70 σαφῶς συνάγεται ὅτι εἰς τὴν χορηγουμένην ὑποχρεωτικῶς δίμηνον κανονικὴν ἄδειαν εἰς τὴν κυοφορουῦσαν ὑπάλληλον κατὰ τοὺς 8ον καὶ 9ον μῆνας τῆς κυήσεως συμψηφίζεται καὶ ἡ κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 75 τοῦ 'Υπαλληλικοῦ Κώδικος χορηγουμένη εἰς τὴν ὑπάλληλον κανονικὴ ἄδεια καὶ ὅτι ἡ δίμηνος αὕτη ἄδεια, ἡ χορηγουμένη κατὰ τοὺς δύο τελευταίους μῆνας τῆς κυήσεως παρατείνεται ὑποχρεωτικῶς μετὰ τὸν τοκετὸν ἐπὶ δύο μῆνας ἐφ' ὅσον ζῇ τὸ

τεχθὲν ἄλλως καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τοῦτο δὲν ἤθελε ζῇ μόνον ἐπὶ δέκα πέντε ἡμέρας μετὰ τὸν τοκετόν. Συνεπῶς, ἐὰν ἐχορηγήθη εἰς ὑπάλληλον κανονικὴ ἄδεια καθ' ὃν χρόνον δὲν ἦτο γνωστὴ ἡ κύησίς της, ἡ ἄδεια αὕτη δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συμψηφισθῇ ἀφοῦ ἡ προμνησθεῖσα διάταξις ἐπιβάλλουσα ἀφ' ἑνὸς τὴν ὑποχρεωτικὴν ἀποχὴν ἐκ τῶν καθηκόντων τῆς κυοφορούσης ὑπαλλήλου κατὰ τὸν 8ον καὶ 9ον μῆνα τῆς κυήσεως καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸν συμψηφισμὸν τῆς δικαιουμένης κατ' ἔτος κανονικῆς ἀδείας εἰς τὴν τοιαύτην τῆς κυήσεως καὶ οὐχὶ τοῦ τοκετοῦ ἀπέβλεψεν εἰς τὴν προστασίαν τῆς ὑγείας τῆς ὑπαλλήλου καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν παρέχεται δυνατότης συμψηφισμοῦ τῆς κανονικῆς ἀδείας τῆς ὑπαλλήλου πρὸς τὴν δίμηνον τοιαύτην τῆς κυήσεως, ἐὰν αὕτη ἐχορηγήθη εἰς χρόνον προγενέστερον τῆς κυήσεως.

3. Οὕτως ἡ διάστασις ἀπόψεων ἐξεδηλώθη :

α) 'Επὶ τῆς διακρίσεως (Ν.Σ.Κ.) ἢ μὴ (Α.Σ.Δ.Υ.) τῆς τετραμήνου (ἢ ἐκ δύο καὶ ἡμίσεος μηνῶν) ἀδείας (1) εἰς ἄδειαν κυήσεως καὶ (2) εἰς ἄδειαν τοκετοῦ.

β) 'Επὶ τῆς δυνατότητος περιορισμοῦ (Α.Σ.Δ.Υ.) ἢ μὴ (Ν.Σ.Κ.) τῆς ἀδείας ταύτης, συνεπείᾳ προηγηθείσης κανονικῆς ἀδείας. Σημειωτέον ὅτι ἐν τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ν.Σ.Κ. ἀντιμετωπίσθη μόνον ἡ περίπτωσις κανονικῆς ἀδείας ληφθείσης πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς κυήσεως οὐχὶ δὲ καὶ ἡ περίπτωσις τοιαύτης ἀδείας ληφθείσης κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κυήσεως ἐνῷ ἐξ ἀντιθέτου ἡ πρᾶξις τοῦ Συμβουλίου τούτου ἀναφέρεται, ἄνευ διακρίσεως εἰς κανονικὴν ἄδειαν ληφθεῖσαν πρὸ τοῦ 8ου μηνὸς τῆς κυήσεως.

4. 'Επὶ τοῦ πρώτου μέρους τῆς διαστάσεως παρατηροῦμεν ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρ. 76 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ν. 1811/51 ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρ. 15 τοῦ ν.δ. 751/70 «1. Αἱ κυοφοροῦσαι ὑπάλληλοι, μετὰ βεβαίωσιν τῆς οἰκείας πρωτοβαθμίου 'Υγειονομικῆς 'Επιτροπῆς, ἀπέχουν ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ τοῦ ὀγδόου μηνὸς τῆς κυήσεως θεωρούμεναι ὡς ἐν κανονικῇ διμήνῳ ἀδείᾳ μετὰ πλήρων ἀποδοχῶν. 2. 'Η ἄδεια αὕτη, εἰς ἣν συμψηφίζεται ἡ κανονικὴ τοιαύτη παρατείνεται ἐπὶ δύο μῆνας μετὰ τὸν τοκετὸν ἐφ' ὅσον τὸ τεχθὲν ζῇ ἄλλως ἐπὶ δέκα πέντε ἡμέρας».

'Εκ τῆς διατυπώσεως τῶν ὡς ἄνω διατάξεων προκύπτει ὅτι ἡ ὑπάλληλος κατὰ τὸν 8ον καὶ 9ον μῆνα τῆς κυήσεως, ὡς καὶ κατὰ τὸ μετὰ τὸν τοκετὸν δίμηνον τελεῖ ὡς ἐν κανονικῇ ὑποχρεωτικῇ ἀδείᾳ μετὰ πλήρων ἀποδοχῶν.

Κατ' ἀκολουθίαν ἡ κατὰ τὰ ὡς ἄνω θεωρουμένη κανονικὴ ἄδεια εἶναι ἐνιαία, δι' ὃ καὶ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ρηθέντος ἄρθρου ἐγένετο χρῆσις τοῦ ὅρου V ἡ ἄδεια αὕτη κλπ. .....παρατείνεται....».

5. 'Επὶ τοῦ δευτέρου μέρους τῆς διαστάσεως δέον κατ' ἀρχὰς νὰ ἐπισημανθοῦν αἱ ἀκόλουθοι δυναταὶ περιπτώσεις :

α) περίπτωσις, καθ' ἣν ἡ ὑπάλληλος ἐποιήσατο χρῆσιν κανονικῆς ἀδείας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς κυοφορίας ἀλλὰ τὸ διάστημα κανονικῆς ἀδείας καὶ ἡ τετράμηνος ἢ ἡ ἐκ δύο καὶ ἡμίσεος μηνῶν ἐνιαία ὑποχρεωτικὴ κανονικὴ ἄδεια τῶν κυοφορουσῶν ἐμπίπτουν εἰς περιόδους δύο ἡμερολογιακῶν ἐτῶν ἀδιακρίτως

ἐὰν τὸ ἐκ τεσσάρων ἢ δύο καὶ ἡμίσεος μηνῶν διάστημα ἐμπίπτῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς τὸ δεύτερον ἡμερολογιακὸν ἔτος.

β) περίπτωσις (σπανία) καθ' ἣν ἡ ὑπάλληλος ἐποιήσατο χρῆσιν κανονικῆς ἀδείας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς κυοφορίας καὶ καθ' ἣν (1) τὸ διάστημα κανονικῆς ἀδείας, (2) τὸ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ μηνὸς τῆς κυήσεως ἑπτάμηνον διάστημα καὶ (3) ἡ τετράμηνος ἢ ἐκ δύο καὶ ἡμίσεος μηνῶν ἐνιαία ὑποχρεωτικὴ κανονικὴ ἄδεια τῶν κυοφορουσῶν ἐμπίπτουν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους.

γ) περίπτωσις καθ' ἣν ἡ κυοφοροῦσα ὑπάλληλος, ἐν γνώσει ἢ οὐ τῆς ἀρξαμένης κυοφορίας, ἐποιήσατο, διαρκούσης ταύτης, χρῆσιν κανονικῆς ἀδείας ἡ δὲ τετράμηνος ἢ ἡ ἐκ δύο καὶ ἡμίσεος μηνῶν ἐνιαία ὑποχρεωτικὴ κανονικὴ ἄδεια ἐμπίπτει ὁλόκληρος ἐντὸς τοῦ ἔτους χρήσεως τῆς κανονικῆς ἀδείας.

δ) περίπτωσις καθ' ἣν ἡ κυοφοροῦσα ὑπάλληλος, ἐν γνώσει ἢ οὐ τῆς ἀρξαμένης κυοφορίας, ἐποιήσατο διαρκούσης ταύτης, χρῆσιν κανονικῆς ἀδείας καὶ ἡ τετράμηνος ἢ ἡ ἐκ δύο καὶ ἡμίσεος μηνῶν ἐνιαία κανονικὴ ἄδεια ἐμπίπτουν εἰς περιόδους δύο ἡμερολογιακῶν ἐτῶν, ἀδιακρίτως ἐὰν τὸ ἐκ τεσσάρων ἢ ἐκ δύο καὶ ἡμίσεος μηνῶν διάστημα ἐμπίπτῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς τὸ δεύτερον ἡμερολογιακὸν ἔτος.

6. Πρὸ τῆς διατυπώσεως γνώμης ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἡγουμένῃ παραγράφῳ ἐκτεθεισῶν περιπτώσεων κρίνεται ἀναγκαῖον ὅπως σημειωθῇ, ὅτι κατὰ τὰς προπαρατεθείσας διατάξεις τοῦ ἄρθρου 76 τοῦ ν. 1811/51 ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ν.δ. 751/70:

α) αἱ κυοφοροῦσαι ὑπάλληλοι ἀπέχουν ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ τοῦ 8ου μηνὸς τῆς κυήσεως θεωρούμεναι ὡς ἐν κανονικῇ, ἐνιαίᾳ κατὰ τὰ ἐκτεθέντα, μετὰ πλήρων ἀποδοχῶν ἀδείᾳ, διαρκείας τεσσάρων ἢ δύο καὶ ἡμίσεος κατὰ περίπτωσιν μηνῶν.

β) εἰς τὴν ἐνιαίαν ταύτην ἄδειαν συμψηφίζεται ἡ κανονικὴ ἄδεια τοῦ ἄρθρου 75 τοῦ Ν. 181/51.

Οὕτω κατὰ τὰς ὡς ἄνω διατάξεις εἰς τὴν κυοφοροῦσαν ὑπάλληλον ἀναγνωρίζεται ἐν συνόλῳ, ἕνεκεν τοῦ συμψηφισμοῦ, δικαίωμα χρήσεως ἐντὸς ἔτους, κανονικῆς, μετ' ἀποδοχῶν, ἀδείας τεσσάρων ἢ δύο καὶ ἡμίσεος μηνῶν, ἀρχομένης ὑποχρεωτικῶς ἀπὸ τοῦ 8ου μηνὸς τῆς κυήσεως.

Προσθέτως ὅμως δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 73 παρ. 3 τοῦ ν. 1811/1951 δύναται νὰ χορηγῆται, εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, εἰς πάντα τακτικὸν ὑπάλληλον, καθ' ἕκαστον ἡμερολογιακὸν ἔτος, κανονικὰ ἄδεια ἀπουσίας ἄνευ ἀποδοχῶν μέχρι τριάκοντα ἡμερῶν.

7. Ὑπὸ τὰ δεδομένα ταῦτα, φρονοῦμεν ὅτι θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ, ὡς ἐν τῇ ἑπομένῃ παραγράφῳ ἐκτίθεται, ἐφαρμογὴ τῶν περὶ τοῦ ὑποχρεωτικοῦ τῆς ἀδείας τῶν κυοφορουσῶν καὶ συμψηφισμοῦ, τῆς κανονικῆς αὐτῶν ἀδείας διατάξεων τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ν.δ. 751/1970 καὶ κατὰ συνέπειαν θὰ ἀποτραπῇ ὁ ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἀδείας τῶν κυοφορουσῶν κίνδυνος, ὁ ἐπισημαινόμενος ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 359/71 γνωμοδοτήσει τοῦ Ν.Σ. Κράτους καίτοι κατὰ τὰς διατάξεις

τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ν. 2274/70 «περὶ κυρώσεως τῆς Διεθνοῦς Συμβάσεως τῆς Διεθνοῦς Συνδιασκέψεως ἐργασίας τῆς Οὐασιγκτῶνος περὶ ἐργασίας τῶν γυναικῶν πρὸ καὶ μετὰ τὸν τοκετόν», ἐφαρμοζομένας ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, ἡ κυοφοροῦσα «δικαιοῦται νὰ διακόψῃ τὴν ἐργασίαν ἓξ ἑβδομάδας πρὸ τοῦ τοκετοῦ» καὶ «δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐργάζηται ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἓξ ἑβδομάδων μετὰ τὸν τοκετόν».

8. Εἰδικώτερον κατὰ τὴν πρώτην τῶν ἐν παραγράφῳ 5 τῆς παρούσης περιπτώσεων καθ' ἣν ἐχορηγήθη κανονικὴ ἄδεια πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς κυοφορίας ἡ δὲ τετράμηνος ἢ ἐκ δύο καὶ ἡμίσεος μηνῶν ἄδεια ἐμπίπτει ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς τὸ ἐπόμενον τοῦ ἔτους χρήσεως κανονικῆς ἀδείας ἡμερολογιακὸν ἔτος ἡ ὑπάλληλος δὲν θὰ τύχῃ κανονικῆς ἀδείας κατὰ τὸ ἐπόμενον τοῦτο ἔτος ἢ ἐν πάσῃ περιπτώσει δύναται νὰ τύχῃ διὰ λόγους ἐξαιρετικοὺς κανονικῆς ἀδείας ἄνευ ἀποδοχῶν.

Κατὰ τὴν δευτέραν τῶν περιπτώσεων καθ' ἣν ἡ κανονικὴ ἄδεια, ἡ ληφθεῖσα ὑπὸ τῆς ὑπαλλήλου πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς κυοφορίας καὶ ἡ τετράμηνος, ἢ ἐκ δύο καὶ ἡμίσεος μηνῶν ἄδεια ἐμπίπτουν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους, ἡ ὑπάλληλος θὰ ἀπόσχῃ ὑποχρεωτικῶς τῶν καθηκόντων της ἀπὸ τοῦ 8ου μηνὸς τῆς κυήσεως καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπὶ δίμηνον ἢ ἐπὶ 15θήμερον ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ τυγχάνουσα, οὕτω, λόγῳ τοῦ ἐξαιρετικοῦ τῆς περιπτώσεως κανονικῆς ἐν συνόλῳ ἀδείας πέντε ἢ τριῶν καὶ ἡμίσεος μηνῶν, κατ' ἀνώτατον ὅριον, σὺν τῇ προσθήκῃ ὅμως ὅτι δι' ἕνα τῶν μηνῶν τῆς συνολικῆς ταύτης κανονικῆς ἀδείας δὲν θὰ καταβληθοῦν ἀποδοχαί.

γ) Κατὰ τὴν τρίτην τῶν περιπτώσεων καθ' ἣν ἐχορηγήθη κανονικὴ ἄδεια μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς κυοφορίας ἡ δὲ τετράμηνος ἢ ἐκ δύο καὶ ἡμίσεος μηνῶν ἄδεια ἐμπίπτει ἐντὸς τοῦ ἔτους χρήσεως τῆς πρότερον χορηγηθείσης κανονικῆς ἀδείας ἡ ὑπάλληλος θὰ τύχῃ ἐν συνόλῳ κανονικῆς ἀδείας πέντε ἢ τριῶν καὶ ἡμίσεος μηνῶν κατ' ἀνώτατον ὅριον καὶ θὰ λάβῃ ἀποδοχὰς τεσσάρων ἢ δύο καὶ ἡμίσεος μηνῶν.

δ) Κατὰ τὴν τετάρτην τῶν περιπτώσεων καθ' ἣν ἐχορηγήθη κανονικὴ ἄδεια μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς κυοφορίας ἡ δὲ τετράμηνος ἢ ἐκ δύο καὶ ἡμίσεος μηνῶν ἄδεια ἐμπίπτει ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐντὸς τοῦ ἀκολουθοῦντος, τὸ ἔτος χρήσεως τῆς κανονικῆς ἀδείας, ἔτους, ἡ ὑπάλληλος δὲν θὰ τύχῃ κανονικῆς ἀδείας κατὰ τὸ ἀκολουθοῦν ἔτος ἢ ἐν πάσῃ περιπτώσει δύναται νὰ τύχῃ λόγῳ ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων κανονικῆς ἀδείας ἄνευ ἀποδοχῶν.

9. Διὰ τῶν ὡς ἄνω λύσεων φρονοῦμεν ὅτι θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς περὶ συμψηφισμοῦ τῆς κανονικῆς ἀδείας εἰς τὴν τετράμηνον ἢ ἐκ δύο καὶ ἡμίσεος μηνῶν ἄδειαν τῶν κυοφορουσῶν ὑπαλλήλων διατάξεων.

10. 'Εν ὄψει τῶν ἐκτεθέντων φρονῶ ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ θέματος πλήρης ἐναρμόνισις τῶν ἀπόψεων τοῦ Α.Σ.Δ.Υ. καὶ τοῦ Ν.Σ. Κράτους δὲν εἶναι ἐφικτὴ καὶ ὡς ἐκ τούτου δέον ὅπως ἡ ὑπ' ἀριθ. 100/8.2.71 γνωμοδότησις τοῦ Σώματος τούτου τροποποιουμένη καὶ συμπληρουμένη κατὰ τὰ ἀνωτέρω καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 359/5.5.71 ὁμοία τοῦ Ν.Σ.Κ. τεθοῦν ὑπ' ὄψιν τοῦ κ. 'Υπουργοῦ Βοηθοῦ τοῦ Πρω-

θυπουργοῦ πρὸς ἄσκησιν τοῦ δικαιώματος ἀποδοχῆς μιᾶς ἐξ αὐτῶν, ἐπὶ τῷ τέλει ἐξασφαλίσεως ὁμοιομορφίας ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν περὶ κυοφορουσῶν ὑπαλλήλων τεθειμένων διατάξεων.

Τὸ Συμβούλιον μετὰ συζήτησιν ἀποδέχεται τὴν εἰσήγησιν καὶ ἐξουσιοδοτεῖ τὸν Πρόεδρον ὅπως θέσῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ κ. Βοηθοῦ 'Υπουργοῦ τοῦ Πρωθυπουργοῦ τὴν παροῦσαν γνωμοδότησιν ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 411/19.5.71 ὁμοίαν τοῦ Ν.Σ. Κράτους πρὸς ἄσκησιν τοῦ δικαιώματος ἀποδοχῆς τῆς μιᾶς ἐξ αὐτῶν, κατὰ τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Λ12/1/1/27.7.71 ἐγκυκλίου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὁριζόμενα.

'Ο Πρόεδρος
Α. ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

'Ο Γραμματεύς
Γ. ΝΟΒΑΣ

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 29559
'Εγκ. Κ.Δ. 17

'Εν 'Αθήναις τῇ 22 'Απριλίου 1972

«'Εφαρμογὴ διατάξεων ν. δ/τος 807/1971».

Πρὸς Παγίους 'Αποδέκτας 'Εγκυκλίων (Πινάκων Α' καὶ Β')

Σχετ.: (α) 'Υπ' ἀριθ. 4730/505/Κ.Δ. 6/21.1.1972 ἐγκύκλιος 'Υπουργείου.
(β) 'Υπ' ἀριθ. 8281/11/31.1.1972 γενικὴ διαταγὴ 'Υπουργείου
(γ) 'Υπ' ἀριθ. 39929/815/15/6.4.1972 ἐγκύκλιος ΥΠΟΙΚ.

1. 'Εν συνεχείᾳ πρὸς τὰς σχετικὰς (α) καὶ (β) κοινοποιοῦμεν κατωτέρω τὴν σχετικὴν (γ) δι' ἧς παρέχονται ὁδηγίαι ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ν. δ/τος 807/1971, κατόπιν τῆς ἑρμηνείας ταύτης ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας, πρὸς ἐνημέρωσιν.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

Πρὸς Ἅπαντα τὰ 'Υπουργεῖα
Δ/νσεις Διοικητικοῦ

Κοιν: 'Ως ὁ συνημμένος Πίναξ

'Επ' ἀφορμῇ ὑποβαλλομένων ἡμῖν ἐρωτημάτων περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ν.δ. 807/1971, κατόπιν τῆς ἑρμηνείας ταύτης ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας γνωρίζομεν ὑμῖν τ' ἀκόλουθα:

1. Συμφώνως πρὸς τὴν ὡς ἄνω διάταξιν, διὰ τὴν χορήγησιν τῆς προσαυξήσεως εὐδοκίμου παραμονῆς (τριετιῶν) τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἐν γένει καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ν.Π.Δ.Δ. ὑπολογίζεται ἑκάστοτε εἰς τὸν ὃν οὗτοι κέκτηνται βαθμὸν ὁ πλεονάζων χρόνος ὑπηρεσίας μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀπαιτουμένου διὰ τὸν διορισμὸν ἢ τὴν εἰς ἕκαστον ἀπάντων τῶν προηγουμένων βαθμῶν προαγωγήν.

'Ως ἡρμηνεύθη ἡ ἀνωτέρω διάταξις ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας ('Αποφάσεις 3101, 3102, 3103, 3104, 3105/1971) διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ἐν τῷ κατεχομένῳ βαθμῷ πλεονάζοντος χρόνου ὑπηρεσίας, δέον νὰ ἀφαιρῆται, ἐκ τοῦ συνολικοῦ χρόνου ὑπηρεσίας ἑκάστου ὑπαλλήλου ὁ χρόνος ὅστις ἀπῃτεῖτο ὑπὸ τῶν διατάξεων αἵτινες ἴσχυον κατὰ τὴν εἴσοδον ἑκάστου ὑπαλλήλου εἰς τὴν Δημοσίαν 'Υπηρεσίαν καὶ καθ' ἕκαστον στάδιον τῆς περαιτέρω διὰ προαγωγῶν καὶ ἐντάξεων ὑπηρεσιακῆς αὐτοῦ ἐξελίξεως μέχρι τοῦ κατεχομένου βαθμοῦ.

'Εξ ἄλλου, ὡς εἰδικώτερον ἀναφέρεται εἰς τὴν ὡς ἄνω νομολογίαν τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας, ὡς «κείμεναι διατάξεις» κατὰ τὴν ὑπηρεσιακὴν ἐξέλιξιν ἑκάστου ὑπαλλήλου νοοῦνται ἐκεῖναι αἵτινες ἴσχυον κατὰ τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ὑπάλληλος εἶχε συμπληρώσει τὸν βάσει τῶν διατάξεων τούτων ἀπαιτούμενον χρόνον ὑπηρεσίας πρὸς προαγωγήν. Τοῦτο δὲ ἔστω καὶ ἐὰν ἡ προαγωγὴ ἐπραγματοποιήθη μεταγενεστέρως ὑπὸ τὸ καθεστὼς τῆς ἰσχύος νεωτέρων διατάξεων, αἱ ὁποῖαι προέβλεψαν διάφορον χρόνον πρὸς προαγωγήν. 'Εκ τούτου ἕπεται, ὡς ἐκρίθη ὑπὸ τοῦ Σ.τ.Ε. ὅτι προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων οἵτινες ἐκέκτηντο τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 παρ. 6 τοῦ Ν.Δ. 4352/1964 καὶ ἄρθρου 24 παραγρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 4548/1966 ἀπαιτούμενον συντετμημένον χρόνον ὑπηρεσίας πρὸς προαγωγὴν εἰς τὸν ἀνώτερον βαθμόν, προήχθησαν ὅμως δι' οἱονδήποτε λόγον μεταγενεστέρως μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἰσχύος τῶν ὡς εἴρηται διατάξεων δέον ὅπως ἀφαιρῆται ὁ συντετμημένος οὗτος χρόνος.

2. Κατόπιν τῆς ὑπὸ τοῦ Σ.τ.Ε. δοθείσης ὡς ἄνω ἑρμηνείας εἰς τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 807/1971, ἀνακαλεῖται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν, ἡ ὑπ' ἀριθ. 28281/499/Γ.Δ.Π. 11/17.2.1971 ἐγκύκλιος ἡμῶν, καθ' ὃ μέρος ἀφορᾷ αὕτη εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ἐν τῷ κατεχομένῳ βαθμῷ πλεονάζοντος χρόνου ὑπηρεσίας τῶν ὑπαλλήλων, συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰσχυουσῶν ἑκάστοτε, κατὰ ἢ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ ἀνωτέρω Ν. Δ/τος, διατάξεων διὰ τὴν βαθμολογικὴν ἐξέλιξιν τῶν κρινομένων ὑπαλλήλων, ἀναλόγως τοῦ Κλάδου καὶ τῆς Κατηγορίας (Α', ἢ Β', ἢ Γ') εἰς ἣν οὗτοι ἀνήκουν.

Κατόπιν τούτου διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ πλεονάζοντος χρόνου ὑπηρεσίας θὰ τύχῃ ἐφαρμογῆς ἡ ὡς ἄνω διάταξις ὡς ἡρμηνεύθη ὑπὸ τοῦ Σ.τ.Ε. κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἐκτιθέμενα.

3. Βάσει τῶν ἀνωτέρω, αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι θὰ προέλθουν εἰς τὴν ἐπανεξέτασιν τῶν πράξεων δι' ὧν ἐχορηγήθησαν προσαυξήσεις τριετιῶν κατὰ τὴν δοθεῖσαν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 28281/499/Γ.Δ.Π. 11/17.2.1971 ἐγκυκλίου ἡμῶν ἑρμηνείαν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 807/1971 καὶ ἐν συνεχείᾳ τὴν ἔκδοσιν νέων πράξεων χορηγήσεως τῶν ὡς ἄνω τριετιῶν, τοῦ ἐν τῷ κατεχομένῳ βαθμῷ πλεονάζοντος χρόνου ὑπηρεσίας ὑπολογιζομένου διὰ τῆς ἀναδρομῆς εἰς τὰς διατάξεις αἵτινες ἴσχυον κατὰ τὸν διορισμὸν ἑκάστου ὑπαλ-

λήλου καὶ εἰς ἅπαντα τὰ στάδια τῆς περαιτέρω ἐξελίξιώς του μέχρι τοῦ βαθμοῦ τούτου.

Οὕτω, πρὸς καθορισμὸν τοῦ πλεονάζοντος χρόνου ὑπηρεσίας ἐν τῷ κατεχομένῳ βαθμῷ δέον νὰ ἀφαιρῆται ἐκ τοῦ συνολικοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπαλλήλου ὁ κατὰ τὰς διατάξεις, ὑφ' ἃς ἐξειλίχθη ὁ ὑπάλληλος, ἀπαιτούμενος χρόνος διὰ τὴν προαγωγὴν εἰς ἕκαστον τῶν προηγουμένων τοῦ κατεχομένου βαθμοῦ ἢ διὰ τὴν κατ' ἐνταξιν προαγωγικὴν ἐξέλιξιν τούτου ἀπὸ τῆς εἰσόδου του εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, θὰ ἐξετάζεται δηλαδὴ ἡ δυνατότης ἣν εἶχεν ἕκαστος ὑπάλληλος νὰ ἐξελιχθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰσχύσαντος καθ' ὅλην τὴν σταδιοδρομίαν του νομοθετικοῦ καθεστῶτος, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐὰν ἐκ διαφόρων λόγων δὲν ἐπραγματοποιήθη ἡ ἔγκαιρος ἐξέλιξίς του.

4. Αἱ περὶ χορηγήσεως τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω τριετιῶν πράξεις θὰ ἀναδράμουν, κατὰ τ' ἀνωτέρω, εἰς τὸν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 807/1971 καὶ ἐφ' ἑξῆς χρόνον, ὀφειλομένων διαφορῶν ἀποδοχῶν διὰ τὸ ἐνδιάμεσον διάστημα.

Εἰς ἣν περίπτωσιν προκύψῃ, βάσει τῶν διὰ τῆς κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης χορηγουμένων τριετιῶν, εἰς βάρος τοῦ ὑπαλλήλου διαφορὰ ὡς ἐκ τῶν καταβληθεισῶν αὐτῷ τριετιῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῆς ἀνακαλουμένης ἐγκυκλίου, δέον ὅπως μὴ ἀναζητηθοῦν τὰ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς παρούσης ἐγκυκλίου καταβληθέντα.

5. Πρὸς διευκόλυνσιν ὑμῶν παρατίθεμεν κατωτέρω τὰ ἑξῆς παραδείγματα περὶ τῆς ἐξευρέσεως τοῦ ἐν τῷ κατεχομένῳ βαθμῷ πλεονάζοντος χρόνου ὑπηρεσίας :

Παράδειγμα 1ον :

'Υπάλληλος Α' Κατηγορίας, προεβλέπετο νὰ ἐξελιχθῇ βάσει τῆς ἰσχυούσης κατὰ τὸν διορισμόν του νομοθεσίας εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Εἰσηγητοῦ μετὰ 4ετῆ ὑπηρεσίαν (2 ἔτη παραμονῆς εἰς ἕκαστον τῶν βαθμῶν Γραμματέως Β' καὶ Α' τάξεως). Οὗτος κατέχων κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Ν. 1811/51 τὸν βαθμὸν τοῦ Εἰσηγητοῦ, ἐξειλίχθη περαιτέρω, βάσει τοῦ ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω Νόμου ἀπαιτουμένου χρόνου ὑπηρεσίας εἰς τὸν ἤδη κατεχόμενον 3ον βαθμὸν (Διευθυντοῦ Β'). Ἂν ὁ ὑπάλληλος οὗτος κέκτηται συνολικὴν πραγματικὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν 22 ἐτῶν, ὁ κατὰ τὰ προεκτεθέντα προκύπτων πλεονάζων χρόνος ὑπηρεσίας ἐν τῷ κατεχομένῳ 3ῳ βαθμῷ ἀνέρχεται εἰς 9 ἔτη, ἤτοι ἐκ τοῦ συνολικοῦ χρόνου ὑπηρεσίας τῶν 22 ἐτῶν ἀφαιρεῖται ὁ κατὰ τὴν σταδιοδρομίαν τοῦ ὑπαλλήλου τούτου ἀπαιτούμενος (ὑπὸ τῶν τότε ἰσχυσασῶν διατάξεων) φρόνος ὑπηρεσίας διὰ τὴν προαγωγικὴν ἐξέλιξίν του, εἰς ἅπαντας τοὺς προηγουμένους βαθμούς, ἀνερχόμενος εἰς 13 ἔτη (4 ἔτη μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. 1811/1951 καὶ 3/3/3 ὡς ἀπαιτεῖται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 1811/1951).

Παράδειγμα 2ον :

Διοικητικὸς 'Υπάλληλος Α' Κατηγορίας διορισθεὶς τὴν 1.7.1953 εἰς τὸν 9ον βαθμὸν (εἰσαγωγικὸς βαθμὸς τοῦ οἰκείου κλάδου, ὅστις ἤδη διὰ τοὺς πτυχιούχους τῶν ἐν ἄρθρῳ 7 τοῦ Ν. 4464/65 Σχολῶν ὡρίσθη ὁ 8ος), ἐξειλίχθη βάσει

τῆς βαθμολογικῆς κλίμακος τοῦ Ν. 1811/51 καὶ ἐνετάγη, βάσει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 4464/65, εἰς τὸν 6ον βαθμὸν μὲ πλεονάζοντα χρόνον κατὰ τὴν 29.4.1965 ἐξ 6 ἐτῶν 9 μηνῶν καὶ 29 ἡμερῶν. "Αν ὁ ὑπάλληλος οὗτος κέκτηται τὴν 1.1.1971 (ἡμερομηνίαν ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 807/71) τὸν 5ον βαθμόν, ὁ πλεονάζων χρόνος ὑπηρεσίας ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ ὑπολογιζόμενος κατὰ τὰς διατάξεις το ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 807/71) ἀνέρχεται τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω ἡμερομηνίαν (1.1.71) εἰς ἕνδεκα (11) ἔτη, ἤτοι ἐκ τῆς συνολικῆς ὑπηρεσίας 17 ἐτῶν καὶ 6 μηνῶν ἀφαιρεῖται ὁ ἀπαιτούμενος διὰ τὴν προαγωγὴν μέχρι τοῦ κατεχομένου βαθμοῦ (5ου) χρόνος ὑπηρεσίας 6 $^1/_2$ ἐτῶν (5 ἔτη μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Εἰσηγητοῦ σὺν 1 $^1/_2$ ἔτος ἀπὸ τοῦ 6ου εἰς τὸν 5ον βαθμόν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ ὑπάλληλος προήχθη ἢ συνεπλήρωσε τὸν πρὸς προαγωγὴν εἰς τὸν 5ον βαθμὸν χρόνον κατὰ σύντμησιν τοῦ πρὸς προαγωγὴν ἀπαιτουμένου χρόνου δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 12 παραγρ. 6 τοῦ Ν.Δ. 4352/64 καὶ τοῦ ἄρθρου 24 παράγρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 4548/66).

Συνεπῶς ὁ ὑπάλληλος οὗτος δικαιοῦται ἀπὸ 1.1.71 προσαυξήσεως μισθοῦ λόγῳ τριετιῶν ἐκ 30 ο/ο.

Παράδειγμα 3ον.

'Υπάλληλος διωρίσθη ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν 3ον βαθμὸν εἰς θέσιν κλάδου, οὗτινος εἰσαγωγικὸς βαθμὸς ὡρίσθη μεταγενεστέρως ὁ 8ος, ἡ δὲ προαγωγικὴ ἐξέλιξις τῶν ὑπαλλήλων τοῦ αὐτοῦ κλάδου, ὡρίσθη βάσει τοῦ ὑπὸ τοῦ Ν. 1811/51 ἀπαιτουμένου χρόνου ὑπηρεσίας.

"Αν ὁ ὑπάλληλος οὗτος ἔχῃ τὴν 1.1.1971 συνολικὴν πραγματικὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν 20 ἐτῶν καὶ κατέχῃ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν τὸν 2ον βαθμόν, εἰς ὃν ἐξειλίχθη βάσει τοῦ ὑπὸ τοῦ Ν. 1811/51 ἀπαιτουμένου χρόνου ὑπηρεσίας, ὁ ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ πλεονάζων χρόνος ὑπηρεσίας, ὑπολογιζόμενος κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ν.Δ. 807/71, ἀνέρχεται εἰς 17 ἔτη (20.3 ἔτη, ὅσα δηλαδὴ ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν προαγωγὴν ἐκ τοῦ 3ου βαθμοῦ, εἰσαγωγικοῦ ἐν προκειμένῳ, εἰς τὸν κατεχόμενον βαθμόν).

'Ο 'Υπουργὸς
Ι. Ν. ΚΟΥΛΗΣ

Υ.Ε. — 'Αριθ. Πρωτ. 32426
Γενικὴ Διαταγὴ 41

'Εν 'Αθήναις τῇ 29 'Απριλίου 1972

«Γνωστοποίησις ἀπουσιῶν ὑπαλλήλων μηνῶν Φεβρουαρίου—Μαρτίου 1972. 'Υποχρεώσεις καὶ τυχὸν διοικητικαὶ κυρώσεις ἐπιβαλλόμεναι εἰς μετεκπαιδευομένους Δημοσίους ὑπαλλήλους, ὑπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ. καὶ ὑπαλλήλους Ο.Τ.Α.».

Πρός: Νομαρχίαν Πειραιῶς
Ληξιαρχεῖον 'Αθηνῶν
Ληξιαρχεῖον Πειραιῶς

Σχετ.: Γ/7/53/18.4.72 ΥΠΚΠ—ΓΔΔΔ—ΚΜΟΔΔ—ΔΙΣΠ.

Κατόπιν τῆς ὑπερθεν σχετικῆς, ἀποστέλλομεν, συνημμένως ἐν φωτοαντι-

γράφῳ, κατάστασιν ἐμφαίνουσαν τὰς σημειωθείσας ἀπουσίας κατὰ τοὺς ἐν θέματι μῆνας ὑπαλλήλων ἁρμοδιότητος ὑμετέρων 'Υπηρεσιῶν, εἰς τὸ πρόγραμμα ἐκμαθήσεως Ξένων Γλωσσῶν καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως διενεργηθῇ ἔλεγχος ὡς πρὸς τὸ ἠτιολογημένον ἢ μὴ καὶ τὴν λῆψιν τῶν, κατὰ τὴν κρίσιν σας, μέτρων συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 22 τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε2/11/9/1.6.70 ἀποφάσεως τοῦ Υ.Π.Κ.Π., καθ' ἣν :

α. Δηλοῦντες ἐπιθυμίαν συμμετοχῆς εἰς τὸ πρόγραμμα, δ ὲ ν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπαναχωρήσουν, ἐφ' ὅσον ἐπιλεγοῦν.

β. Εἰς περίπτωσιν μεταγενεστέρας καὶ ἀντικειμενικῆς ἀδυναμίας φοιτήσεως, ὑποχρεοῦνται ὅπως ὑποβάλουν τῇ ἁρμοδίᾳ ΜΟΕΚ σχετικὴν ἀναφοράν, ἥτις μετὰ σχολίων τῆς ΜΟΕΚ, δέον νὰ διαβιβασθῇ τῇ Γ.Δ.Δ.Δ.—Δ.Ι.Ε.Κ. πρὸς λῆψιν σχετικῆς ἀποφάσεως.

γ. 'Η φοίτησις, ἅπαξ ἀποφασισθεῖσα, δέον νὰ εἶναι ἀ ν ε λ λ ι π ή ς, πᾶς ὑπάλληλος ἀπέχων ἀδικαιολογήτως τῶν μαθημάτων ὑπέχει εὐθύνας αἱ ὁποῖαι ἐπισύρουν τὰς ἐν ἄρθρῳ 5 τοῦ Α.Ν. 340/68 προβλεπομένας κυρώσεις.

δ. Εἰς περιπτώσε ς ἀποχῆς ἐκ τῶν μαθημάτων, ἡ περαιτέρω φοίτησις ὑπαλλήλου ἐν τῷ οἰκείῳ προγράμματι θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς συμφώνου γνώμης τοῦ ἁρμοδίου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος ἐκπαιδευτικοῦ φορέως, ὅστις δέον ὅπως, κατόπιν ἐρωτήματος τοῦ ἁρμοδίου διὰ τὴν ἐποπτείαν ἐπὶ τοῦ προγράμματος ὀργάνου, δηλοῖ σαφῶς ἐάν, ἐν ὄψει τῆς ἀποχῆς, κρίνεται σκόπιμος, ἀπὸ ἐκπαιδευτικῆς ἀπόψεως, ἡ περαιτέρω φοίτησις τοῦ ὑπαλλήλου τούτου.

ε. Οἱ ἀποτυγχάνοντες εἰς τὰς τυχὸν προβλεπομένας τελικὰς ἐξετάσεις τοῦ προγράμματος ἢ οἱ διαγραφόμενοι λόγῳ ἀδικαιολογήτου ἀποχῆς ἐκ τῶν μαθημάτων δὲν δύνανται νὰ φοιτήσουν μελλοντικῶς εἰς ἕτερον πρόγραμμα ὁμοίου περιεχομένου.

'Επὶ τούτοις, γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι, δυνάμει τῆς ἀπὸ 11.12.1972 νεωτέρας κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ βοηθοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ 'Υπουργοῦ Οἰκονομικῶν καθωρίσθησαν αἱ ὑποχρεώσεις καὶ αἱ διοικητικαὶ κυρώσεις αἱ ἐπιβαλλόμεναι εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους, ὑπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ. καὶ ὑπαλλήλους Ο.Τ.Α. φοιτῶντας εἰς προγράμματα Μετεκπαιδεύσεως αἵτινες ἔχουσι ὡς ἀκολούθως :

α. 'Ανελλιπὴς φοίτησις καὶ ἀκριβὴς τήρησις τοῦ ὡραρίου λειτουργίας τοῦ προγράμματος.

β. 'Ενδεδειγμένη κοινωνικὴ συμπεριφορὰ καὶ προσήκουσα ὑπαλληλικὴ δεοντολογία.

γ. Οὐσιαστικὴ συμβολὴ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐκπαιδευτικῶν σκοπῶν τοῦ προγράμματος.

'Ως κριτήρια διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς τοιαύτης συμβολῆς λαμβάνονται :

1. 'Η ἐν γένει προσπάθεια διὰ τὴν ἐκμάθησιν τῶν διὰ τοῦ προγράμματος διδασκομένων θεμάτων.

2. 'Η ἐνεργὸς συμμετοχὴ εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ προγράμματος.

3. 'Η καταβολὴ προσπαθείας πρὸς ἀνταπόκρισιν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἀσκήσεων καὶ ἐξετάσεων, ὅπου προβλέπονται τοιαῦται

Προτάσει τῆς Γ.Δ.Δ.Δ. ἢ τῆς οἰκείας ΜΟΕΚ θὰ ἐπιβάλλωνται, δι' ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ Βοηθοῦ Πρωθυπουργοῦ προκειμένου περὶ διϋπουργικοῦ χαρακτῆρος προγραμμάτων ἢ διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ Βοηθοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ καθ' ὕλην ἁρμοδίου 'Υπουργοῦ, προκειμένου περὶ 'Υπουργικῶν προγραμμάτων, αἱ ἐν παρ. 4 ἄρθρ. 5 τοῦ Α.Ν. 340/68 προβλεπόμεναι διοικητικαὶ κυρώσεις, εἰς ἃς περιπτώσεις οἱ ὑπάλληλοι παρέβησαν ἀποδεδειγμένως, οἱανδήποτε τῶν προκαθορισθεισῶν ὑποχρεώσεών των.

Αἱ ἐν λόγῳ κυρώσεις συνίστανται εἰς :

α) Τὴν ἀποβολὴν τοῦ ὑπαλλήλου ἐκ τοῦ οἰκείου κύκλου Σπουδῶν.

β) Τὸν καταλογισμὸν εἰς βάρος τούτου τῆς ἐκ τῆς ἀτελοῦς παρακολουθήσεως ἢ ἀδικαιολογήτου ἀπουσίας του προσγενομένης τῷ Δημοσίῳ ζημίας, ὑπολογιζομένης ποσοστιαίως ἐπὶ τῶν δαπανῶν τοῦ προγράμματος.

Αἱ κυρώσεις αὗται δύνανται νὰ ἐπιβάλλωνται, κατὰ περίπτωσιν, εἴτε ἀθροιστικῶς εἴτε κεχωρισμένως.

Τῆς παρούσης δέον ὅπως λαμβάνουν γνῶσιν οἱ ἑκάστοτε ὑποψήφιοι πρὸς μετεκπαίδευσιν εἰς σχετικὰ προγράμματα μετεκπαιδεύσεως.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Διευθυντὴς
Θ. ΚΑΚΑΝΤΟΥΣΗΣ

ΔΙΑΦΟΡΑ

Υ.Ε. — 'Αριθ. Πρωτ. 8164
Γενικὴ Διαταγὴ 10 'Εν 'Αθήναις τῇ 29 'Ιανουαρίου 1972

«'Εκστρατεία διὰ τὴν προβολὴν τῶν 'Ελληνικῶν Προϊόντων, μέσῳ Ο.Τ.Α.».

Πρὸς τοὺς κ.κ. Νομάρχας τοῦ Κράτους
Πάντας κ.κ. Δημάρχους καὶ Προέδρους Κοινοτήτων

1. 'Ως ἐγνώρισεν ἡμῖν τὸ 'Υπουργεῖον 'Εθνικῆς Οἰκονομίας ('Υπηρεσία Προβολῆς 'Ελληνικῶν Προϊόντων), ἀπεστάλη παρ' αὐτοῦ, πρὸς ἁπάσας τὰς Νομαρχίας καὶ τοὺς Ο.Τ.Α. ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ ἐκδοθέντος — ὑπὸ μορφὴν λευκώματος (ἄλμπουμ) — «ΟΔΗΓΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΒΟΛΗΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ».

2. 'Εξ αὐτοῦ τούτου τοῦ τίτλου τοῦ ἐν λόγῳ 'Οδηγοῦ, προκύπτει σαφῶς καὶ ὁ σκοπὸς αὐτοῦ. 'Η μεθοδικὴ-συστηματική, δηλονότι, ὀργάνωσις τῆς προσπαθείας καὶ τῶν μέσων, βάσει τῶν περιεχομένων ὁδηγῶν καὶ τοῦ «ἑτοίμου» ὑλικοῦ, ὑπὸ ποικίλας μορφάς, διὰ τὴν προβολὴν τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων, πρὸς τὸ εὐρὺ κοινόν, μὲ τελικὴν ἐπιδίωξιν τὴν προτίμησιν τούτων ἔναντι τῶν ξένων.

3. 'Αποδίδοντες ὅλως ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὸν τελικὸν τοῦτον ἀντικειμενικὸν σκοπόν, παρακαλοῦμεν ὅπως, τόσον οἱ κ.κ. Νομάρχαι ὅσον καὶ οἱ κ.κ. Δήμαρχοι καὶ Πρόεδροι Κοινοτήτων, ἐπιδείξουν ἔντονον ἐνδιαφέρον πρὸς ἐπι-

τυχίαν τῆς ὅλης προσπαθείας, ἐντεταγμένης εἰς τὰ πλαίσια τῆς ἀναπτυξιακῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως.

4. 'Επὶ τούτοις, γνωρίζομεν, ὅτι, τόσον ἡ ἁρμοδία ἐν προκειμένῳ 'Υπηρεσία Προβολῆς 'Ελληνικῶν Προϊόντων, ὅσον καὶ ἡ Διαφημιστικὴ 'Εταιρεία «INTERPRESS» (τηλ. 604.711-5 'Αθῆναι) εὑρίσκονται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ΟΤΑ, διὰ τὴν παροχὴν προσθέτων πληροφοριῶν ἢ διευκρινήσεων, πρὸς καλυτέραν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου κ.λπ.

5. Κατωτέρω παρατίθεται τὸ διάγραμμα τῆς περιεχομένης ὕλης τοῦ ΟΔΗΓΟΥ, κατὰ κατηγορίας.

'Ο 'Υπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Υ.Ε.– 'Αριθ. Πρωτ. 13433

Γενικὴ Διαταγὴ 18 'Εν 'Αθήναις τῇ 16 Φεβρουαρίου 1972

«'Επὶ πληρωμῇ καταχωρίσεις εἰς τὸν 'Ελληνικὸν καὶ ξένον Τύπον».

Πρός: α) Περιφερειακὰς Διοικήσεις
β) Νομαρχίας τοῦ Κράτους
γ) Παρ' ἡμῖν Διευθύνσεις καὶ Τμήματα

Σχετ.: 100645/17.12.1971 ἡμέτερον.

'Εν συνεχείᾳ τοῦ ὑπερθεν ἡμετέρου σχετικοῦ, περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν κατωτέρω, τὴν ὑπ' ἀριθ. 571/28.1.1972 διαταγὴν τοῦ κ. Β' 'Αντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ἵνα τελῆτε ἐν γνώσει τῶν δι' αὐτῆς ἐπιστελλομένων.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

'Αριθ. Πρωτ. 571 'Εν 'Αθήναις τῇ 28ῃ 'Ιανουαρίου 1972

«'Επὶ πληρωμῇ καταχωρίσεις εἰς τὸν 'Ελληνικὸν καὶ ξένον Τύπον».

Σχετ.: 'Ημέτερον ὑπ' ἀριθ. 1736/ἀπὸ 8 Δεκεμβρίου 1971.

'Εν συνεχείᾳ ὑπερθεν ἡμετέρου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι:

1. 'Εκ τῆς μελέτης τῶν ὑποβληθεισῶν ἡμῖν καταστάσεων τῶν περιεχουσῶν τὰς πραγματοποιηθείσας ἐπὶ πληρωμῇ, οἰκονομικοῦ περιεχομένου, καταχωρίσεις γενικῆς ἐνημερώσεως, εἰς τὸν 'Ελληνικὸν καὶ ξένον Τύπον, κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος 1971, τῶν φορέων ἀσκήσεως κρατικῆς πολιτικῆς, προκύπτει ὡς γενικὸν συμπέρασμα ὅτι ἡ ἐν θέματι δραστηριότης δέον νὰ τεθῇ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον ὡρισμένων βασικῶν ἀρχῶν, ὥστε νὰ ἐξυπηρετῆται πληρέστερον τὸ ἐθνικὸν συμφέρον.

2. Βασικὴ ἀρχὴ διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐν λόγῳ καταχωρίσεων δέον νὰ εἶναι ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν ἐθνικῶν ἐπιδιώξεων καί, ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς σκοπιμότητος ταύτης, ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν ἀναπτυξιακῶν ἐπιδιώξεων τῶν ἐπὶ μέρους φορέων.

3. Εἰδικώτερον, τροποποιοῦντες τὴν ὑπερθεν σχετικὴν ἐγκύκλιον, ὁρίζομεν τὰ ἀκόλουθα :

α) Τύπος Ἐξωτερικοῦ: Πᾶσα ἐπὶ πληρωμῇ καταχώρισις, οἰκονομικοῦ περιεχομένου γενικῆς διαφωτίσεως, σχέσιν ἔχουσα μὲ τὴν δραστηριότητα ὑμῶν, θὰ πραγματοποιῆται μόνον κατόπιν ἡμετέρας ἐγκρίσεως.

Εἰς περίπτωσιν παραθέσεως ἐν τῷ δημοσιεύματι γενικῶν οἰκονομικῶν στοιχείων, σκόπιμον τυγχάνει ὅπως προηγῆται συνεννόησις ὑμῶν μετὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, πρὸς ἐπαλήθευσιν τῆς ἀκριβείας αὐτῶν, καὶ ἀποφυγὴν χρησιμοποιήσεως ἐσφαλμένων στατιστικῶν περὶ τῶν οἰκονομικῶν ἐξελίξεων, στοιχείων.

β) Τύπος Ἐσωτερικοῦ: Πᾶσα καταχώρισις ἐπὶ πληρωμῇ γενικῆς διαφωτίσεως, σχέσιν ἔχουσα μὲ τὴν δραστηριότητα ὑμῶν, θὰ πραγματοποιῆται, ἐφ' ἑξῆς κατόπιν συνεννοήσεως ὑμῶν μετὰ τοῦ Ὑφυπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ κ. Β. Σταματοπούλου.

4. Ἐξαιροῦνται τῆς ἀνωτέρω καθοριζομένης διαδικασίας, μὴ ἀπαιτουμένης ἐγκρίσεως καταχωρίσεις εἰς τὸν Τύπον Ἐσωτερικοῦ–Ἐξωτερικοῦ, αἱ ὁποῖαι ἐξυπηρετοῦν συνήθεις ὑπηρεσιακὰς ἀνάγκας ἢ ἐπιβάλλονται ἐκ τοῦ Νόμου (Ἰσολογισμοί, Διακηρύξεις, Προκηρύξεις, Προσκλήσεις, Διαφημίσεις Ὁμολογιακοῦ Δανείου κ.λπ.). Ὡσαύτως, ἐξαιροῦνται αἱ διαφημιστικαὶ καταχωρίσεις, αἱ σχέσιν ἔχουσαι μὲ ἐμπορικὰς ὑμῶν ἐπιδιώξεις, ὁσάκις ὑφίστανται.

5. Ἡ ἄδεια διὰ καταχωρίσεις εἰς τὸν Τύπον τοῦ Ἐξωτερικοῦ, θὰ ζητῆται ἐγγράφως καὶ θὰ περιέχῃ πλήρη εἰσήγησιν, περιλαμβάνουσαν τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ ἐντύπου, τὴν κυκλοφορίαν αὐτοῦ, τὴν σκοπιμότητα τῆς προτεινομένης καταχωρίσεως, τὸ σύνολον τῆς δαπάνης, ὡς καὶ πᾶν ἕτερον στοιχεῖον, ἐπιβοηθητικὸν διὰ τὴν λῆψιν τῆς σχετικῆς ἀποφέσεως.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

ΠΙΝΑΞ ΕΓΚΥΚΛΙΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἐκδοθεισῶν κατὰ τοὺς μῆνας Ἰανουάριον, Φεβρουάριον, Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον 1972

Ἀριθ. Ἐγκυκλ.	Ἀριθ. Πρωτ.	Ἡμερομηνία	Περίληψις
			Ὑπόλ. Ἰανουαρίου
Κ.Δ.	7	7801	28.1.72 «Κοινοποίησις τοῦ Νομοθ. Δ/τος 1069/1971 «περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τῆς κειμένης περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Ο.Τ.Α. νομοθεσίας καὶ ὑπολογισμοῦ προϋπηρεσιῶν τινῶν ὡς συνταξίμων καὶ παροχὴ ὁδηγιῶν ἐπ' αὐτοῦ».
Γ.Δ.	10	8164	29.1.72 «Ἐκστρατεία διὰ τὴν προβολὴν τῶν Ἑλληνικῶν Προϊόντων μέσῳ Ο.Τ.Α. (Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως)».
			Φεβρουάριος
Γ.Δ.	13	9634	2.2.72 «Παρέχονται ὁδηγίαι ἐπὶ τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ἀποστελλομένων συμβατικῶν τευχῶν συντάξεως μελετῶν ὁδοποιΐας ἐντὸς κατωκημένων περιοχῶν| Δήμων καὶ Κοινοτήτων».
Γ.Δ.	14	6219	4.2.72 «Περὶ ἀποκαταστάσεως τῆς ὀρθῆς περιελίξεως τῶν ρόλων τηλετυπικοῦ χάρτου».
Γ.Δ.	15	7397	10.2.72 «Προσωπικὴ ἐπικοινωνία τῶν ὀργάνων Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως μετὰ τῶν Γραφείων Ἀπασχολήσεως Ο.Α.Ε.Δ., πρὸς ἀλληλοενημέρωσιν ἐπὶ εὐκαιριῶν ἀπασχολήσεως».
Γ.Δ.	16	13701	17.2.72 «Ἀνακοίνωσις δημοσιεύσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1098/72 Ν. Δ/τος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (Δανειοδότησις καὶ τῶν δήμων πληθυσμοῦ μέχρι 10.000 ἐκ τοῦ λογ/σμοῦ ἄρθρ. 67 Νομοθ. Δ/τος 3033/54)».
Γ.Δ.	17	13807	16.2.72 «Αἱ συνεδριάσεις τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν συμβουλίων εἶναι δημόσιαι».
Γ.Δ.	18	13433	16.2.72 «Ἐπὶ πληρωμῇ καταχωρίσεις εἰς τὸν Ἑλληνικὸν καὶ ξένον Τύπον».

Γ.Δ.	19	10896	18.2.72 «Αἱ συνταξιοδοτικοῦ δικαίου διατάξεις δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν διὰ τὴν χορήγησιν τῶν προσαυξήσεων πολυετίας καὶ τριετιῶν»
Κ.Δ.	8	11065	7.2.72 «Μελέται, πρωτόκολλα κανονισμοῦ νέων τιμῶν (Π.Κ.Ν.Τ.) καὶ Συγκριτικοὶ Πίνακες (Σ.Π.) ἐκτελουμένων δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων».
Κ.Δ.	10	9628	9.2.72 «Περὶ τῆς ἐννοίας τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 19 τοῦ Β.Δ. 24.9.1958 ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρ. 33 τοῦ Ν.Δ. 4260/1962 διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν τελῶν ὑδρεύσεως».
Κ.Δ.	11	6749/741	10.2.72 «Ὑπηρεσία τακτικοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου ληφθεῖσα ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν χορήγησιν χρηματικοῦ βοηθήματος, εἶναι ἀναγνωριστέα παρὰ τῷ Ι.Κ.Α.»
Κ.Δ.	12	13202	15.2.72 «Περὶ τῆς νομιμοφροσύνης τῶν ὑπαλλήλων».
Γ.Δ.	20	8856	22.2.72 «Ὀργάνωσις τῶν τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Δήμων»
Γ.Δ.	21	12306	25.2.72 «Ἁρμοδιότης διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἀπαιτουμένης ποσότητος καυσίμου διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ξένων Ἀρχαιολογικῶν Σχολῶν».
Γ.Δ.	22	14484	26.2.72 «Ἑορτασμὸς Ναυτικῆς Ἑβδομάδος 1972».
Κ.Δ.	9	10812	7.2.72 «Ἀλλαγὴ ἐπωνύμου διαζευχθείσης γυναικός».

Μάρτιος

Γ.Δ.	23		
Γ.Δ.	24	13517	4.3.72 «Ὅριον ἡλικίας ἐξόδου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου ἐργατοτεχνιτῶν Ο.Τ. Αὐτ/σεως».
Γ.Δ.	25	16446	7.3.72 «Ἀλληλογραφία Ὑπουργείων».
Κ.Δ.	13	18796	10.3.72 «Ὅροι συμβάσεως καὶ τεχνικαὶ προδιαγραφαὶ μελετῶν ἐκπονήσεως ρυμοτομικῶν Σχεδίων, ἐφαρμογῆς αὐτῶν, ὑψομετρικῶν μελετῶν ὁδῶν, κτηματογραφήσεων καὶ ἐν γένει τοπογραφικῶν ἐργασιῶν».
Γ.Δ.	26		
Γ.Δ.	27	21492	17.3.72 «Χορήγησις δώρου ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα εἰς τοὺς Δημοτικοὺς καὶ Κοινοτικοὺς Συνταξιούχους».
Γ.Δ.	28	18036	16.3.72 «Ἐργατοτεχνῖται ἀπασχολούμενοι εἰς ἔργα ἀλλότρια ἐκείνων δι' ἃ προσελήφθησαν».
Γ.Δ.	29		

Γ.Δ.	30	18267	23.3.72 «Ὀργάνωσις Προγράμματος Μετεκπαιδεύσεως Δημοσίων Ὑπαλλήλων ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ».
Γ.Δ.	31		
Γ.Δ.	32	23499/2080	24.3.72 «Ἐπίδομα προσωπικοῦ Ο.Τ.Α. ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα 1972».

Ἀπρίλιος

Γ.Δ.	33	25294	1.4.72 «Κοινοποιεῖται ἡ ὑπ' ἀριθ. 157/1972 γνωμοδότησις τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους».
Γ.Δ.	34		
Γ.Δ.	35	25527	6.4.72 «Ζητοῦνται στοιχεῖα ὑπηρετούντων δικηγόρων παρ' Ο.Τ.Α. κ.λπ.».
Γ.Δ.	36		
Κ.Δ.	14	26107	13.4.72 «Κοινοποίησις τῆς ὑπ' ἀριθ. 3193/28.3.72 ἐγκυκλίου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ».
Κ.Δ.	15	29321	17.4.72 «Αὔξησις μισθοῦ προσωπικοῦ Ο.Τ.Α.».
Γ.Δ.	37	29258/2485	19.4.72 «Ὀνομασία ἢ μετονομασία ὁδῶν Δήμου ἢ Κοινότητος».
Γ.Δ.	38	31855	22.4.72 «Ἔτος ἀναδασώσεως 1972 καὶ μακρόπνοον πρόγραμμα πρασίνου».
Κ.Δ.	16	28873	18.5.72 «Ἐφαρμογὴ τῶν περὶ τοῦ ὑποχρεωτικοῦ τῆς ἀδείας τῶν κυοφορουσῶν καὶ συμψηφισμοῦ τῆς κανονικῆς αὐτῶν ἀδείας διατάξεων τοῦ ἄρθρ. 15 τοῦ Ν.Δ. 751/1970».
Κ.Δ.	17	29559	22.4.72 «Ἐφαρμογὴ διατάξεων Ν. Δ/τος 807/1971».
Κ.Δ.	18	34890	29.4.72 «Δαπάναι Δήμων καὶ Κοινοτήτων διὰ δεξιώσεις καὶ γεύματα».
Γ.Δ.	39	33969	28.4.72 «Ἀποστολὴ ἀντιτύπων ὑπ' ἀριθ. 70538/Κ.Δ. 63/13.9.71 Ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου».
Γ.Δ.	40	33957	28.4.72 «Περὶ ὑποβολῆς συμπληρωματικῶν προτάσεων διαγραφῆς ὀφειλῶν κοινοτήτων κ.λπ. ἐκ δανείων δημ[illegible]ων ἐπενδύσεων».
Γ.Δ.	41	32426	29.4.72 «Γνωστοποίη[illegible]υσιῶν ὑπαλλήλων μηνῶν Φεβρουαρ. Μαρτίου 1972. Ὑποχρεώσεις καὶ τυχὸν διοικητικαὶ κυρώσεις ἐπιβαλλόμεναι εἰς μετεκπαιδευομένους Δημοσίους ὑπαλλήλους, Ὑπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ. καὶ ὑπαλλήλους Ο.Τ.Α.».

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ - ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

ΝΟΜ. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' Ἀριθ. 1069

«Περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τῆς κειμένης περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως νομοθεσίας καὶ ὑπολογισμοῦ προϋπηρεσιῶν τινων ὡς συνταξίμων».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Λογίζεται συντάξιμος καὶ προσμετρεῖται εἰς τὴν λοιπὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 1974/52 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Δήμων, Κοινοτήτων κλπ.» ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς παρ. 6 τοῦ ἄρθρ. 5 τοῦ Ν. Δ/τος 3913/1958 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὁρίου ἡλικίας διατάξεων τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως κλπ.» καὶ τὰς προϋποθέσεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Δ/τος 4239/1962 «περὶ συνταξιοδοτήσεως τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων κ.λπ.» ἡ ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ ἢ μηνιαίᾳ ἢ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει, τῆς τελευταίας ταύτης λογιζομένης ὡς συνταξίμου ἐφ' ὅσον εἶναι μείζων τοῦ ἑξαμήνου, πάσης φύσεως προϋπηρεσία εἰς τὸν Ἐπικουρικὸν Ὀργανισμὸν Μεταφορῶν δι' Αὐτοκινήτων (Ε.Ο.Μ.Α.), τὴν Ὑπηρεσίαν Ἐλέγχου Κρατικῶν Αὐτοκινήτων (Υ.Ε.Κ.Α.), τὸν Ὀργανισμὸν Διαχειρίσεως πλεονάζοντος Συμμαχικοῦ Ὑλικοῦ (Ο.ΔΙ.Σ.Υ.) καὶ τὰς Ὑπηρεσίας Διαχειρίσεως Ἐφοδίων Ἐξωτερικοῦ, Ἀποκαταστάσεως Πυροπαθῶν Ἀγροτῶν καὶ Συμμοριοπλήκτων, συσταθείσας παρὰ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος, εἰς ἐκτέλεσιν σχετικῶν συμβάσεων μετὰ τοῦ Δημοσίου.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. 1974/1952, ἡ βάσει τούτου ὅμως ἀναγνωριζομένη σύνταξις ἢ αὔξησις τῆς συντάξεως τῶν ἐξελθόντων ἤδη τῆς ὑπηρεσίας ὁρίζεται πληρωτέα ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 2.

Ἀντικαθίσταται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ἡ περίπτωσις ε' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 1974/1952 ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 4505/

1966 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ συντάξεων τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως κ.λπ.» ὡς ἀκολούθως :

«ε) Ἐὰν ἀπομακρυνθῇ ὁπωσδήποτε τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ ὁρίου ἡλικίας καὶ ἔχῃ δεκαπενταετῆ τοὐλάχιστον πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν».

Ἄρθρον 3.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος ἰσχύουν καὶ διὰ τοὺς ἤδη ἐξελθόντας τῆς ὑπηρεσίας, ἡ σύνταξις τῶν ὁποίων εἶναι πληρωτέα ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως κανονισμοῦ συντάξεως.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 1 τοῦ Ν. 1974/1952 προστίθεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος των περίπτωσις γ' ἔχουσα οὕτω :

«γ. Ἡ διαζευχθεῖσα ὑπαιτιότητι τοῦ συζύγου ἢ κοινῇ ὑπαιτιότητι θυγάτηρ, ἐξομοιοῦται ἀπὸ τῆς διαζεύξεώς της πρὸς ἄγαμον, ὡς καὶ ἐκείνη δι' ἣν ἡ περὶ διαζυγίου δίκη διεκόπη βιαίως, συνεπείᾳ θανάτου τοῦ ἀνδρός.

Ἡ πληρωμὴ τῆς κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας ἀναγνωριζομένης συντάξεως εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ διάζευξις ἢ ἡ βιαία διακοπὴ τῆς περὶ διαζυγίου δίκης λαμβάνει χώραν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός, ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μηνὸς τῆς χρονολογίας τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως κανονισμοῦ συντάξεως».

Ἄρθρον 5.

Αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ/τος ἀποκτῶσαι δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου δέον νὰ αἰτήσωνται τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεώς των, ἐντὸς ἔτους, ἀπὸ τῆς ἰσχύος του, ἡ δὲ πληρωμὴ τῆς συντάξεώς των ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως κανονισμοῦ συντάξεως.

Ἄρθρον 6.

1. Εἰς τὴν περίπτωσιν στ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 1974/1952 ὡς αὕτη ἰσχύει ἤδη, περιλαμβάνεται καὶ ἡ προγενεστέρα ὑπηρεσία ἡ παρασχεθεῖσα ὑφ' οἱανδήποτε ἰδιότητα καὶ σχέσιν ἐκτάκτου ἐπὶ συμβάσει ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ ἢ ἡμερομισθίῳ προσκαίρου ἢ κατ' ἀποκοπὴν κατὰ πλῆρες ὡράριον ἐργαζομένου ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρέτου ἀμειβομένου ἐξ εἰδικῶν ('Εθνικῶν) κονδυλίων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὡς καὶ ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. Δ/τος 2421/1953 ἢ ἄλλων παρομοίων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ/τος 3913/58 καὶ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 4505/1966 προστίθεται ἡ ἀκόλουθος ὑπὸ στοιχεῖον (κα) περίπτωσις :

«κα'. Ὁ χρόνος παραμονῆς ἐκτὸς ὑπηρεσίας προσωρινῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν συνταξιούχων ἐπανελθόντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μετὰ τὴν κρίσιν των ὡς ἱκανῶν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν. Δ/τος 1827/42».

3. Ἀντικαθίσταται ἡ δευτέρα περίοδος τῆς περιπτώσεως β' τῆς παρ. 1 τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω ἄρθρου, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ/τος 3913/1958 ὡς ἀκολούθως :

«Ἡ ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει ὑπηρεσία δέον νὰ διηνύθη ἐν συνεχείᾳ καὶ νὰ εἶναι ἑξαμήνου τοὐλάχιστον διαρκείας, παρεσχέθη δὲ αὕτη μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 17ου ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἢ προκειμένου περὶ τῶν ἐν συνεχείᾳ μονιμοποιηθέντων ἐν ὑπηρεσίᾳ τοῦ αὐτοῦ Ὀργανισμοῦ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 15ου ἔτους τῆς ἡλικίας των».

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὸ τέλος τῆς πρώτης περιόδου τῆς περιπτώσεως ια' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ/τος 3913/1958 προστίθενται τὰ κάτωθι :

«Ὡς προϋπηρεσία κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον, νοεῖται καὶ ἡ δικηγορική, ἰατρικὴ κ.λπ., ὡς καὶ ὁ χρόνος πρὸς ἀπόκτησιν τῆς εἰδικότητος τῆς ἀπαιτουμένης ὡς προσόν, νοουμένου ὡς τοιούτου καὶ τοῦ πρὸς προαγωγὴν παρ' Ἐφέταις ἀπαιτουμένου χρόνου δικηγορίας παρὰ Πρωτοδίκαις τοῦ ἄρθρου 8 παρ. 2 τοῦ Α.Ν. 1854/1939».

Ἄρθρον 8.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 6 καὶ 7 τοῦ παρόντος ἰσχύουν καὶ διὰ τοὺς ἤδη ἐξελθόντας τῆς ὑπηρεσίας ἡ σύνταξις ἢ ἡ αὔξησις τῆς συντάξεως τῶν ὁποίων ὁρίζεται πληρωτέα ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως κανονισμοῦ συντάξεως.

Ἄρθρον 9.

1. Λογίζεται συντάξιμος καὶ προσμετρεῖται εἰς τὴν λοιπὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν ὑπὸ τοὺς ἐν παραγράφῳ 6 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ/τος 3913/1958 ὅρους ἡ παρὰ ταῖς καταργηθείσαις Τοπικαῖς Ἑνώσεσι Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος προγενεστέρα ὑπηρεσία τῶν ἐνταχθέντων εἰς Δήμους κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παρ. 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Α.Ν. 477/1968 «περὶ συστάσεως Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος» ὡς ἀντικατεστάθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν. Δ/τος 689/1970 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων τοῦ Προσωπικοῦ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως», ὑπαλλήλων τῶν ἐν λόγῳ Ἑνώσεων.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν ὡς ἄνω Ἑνώσεων τοὺς ἐξελθόντας τῆς ὑπηρεσίας πρὸ τῆς καταργήσεως αὐτῶν οἵτινες προσελήφθησαν εἰς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ κατέστησαν τακτικοὶ ὑπάλληλοι τούτων.

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ὅπου δὲν ὁρίζεται ἄλλως ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Δεκεμβρίου 1971

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΙΤΑΚΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρωθυπουργὸς
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Ἀντιπρόεδροι
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

Τὰ Μέλη

(Ἐφ. Κυβ. Τ. Α', φ. 270/23.12.1971)

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' Ἀριθ. 1098

«Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 83 τοῦ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 Β.Δ. «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων, περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἄρθρον 83 τοῦ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 Β.Δ., ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 83.

1. Πρὸς ἐνίσχυσιν δήμων πληθυσμοῦ μέχρι 10.000 καὶ κοινοτήτων ἐν γένει δι' ἐκτέλεσιν ἔργων κοινῆς ὠφελείας συνιστᾶται παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἔντοκος λογαριασμὸς ὑπὸ τὸν τίτλον «Κεφάλαια πρὸς ἐνίσχυσιν δήμων καὶ κοινοτήτων δι' ἔργα κοινῆς ὠφελείας».

2. Πόροι τοῦ λογαριασμοῦ εἶναι κράτησις δύο τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν ἐτησίων ἐσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἐκ φόρων, τελῶν, δικαιωμάτων, καὶ εἰσφορῶν, τῶν ὁποίων αἱ εἰσπράξεις κατατίθενται εἰς κοινὸν λογαριασμὸν πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς δήμους καὶ κοινότητας.

Ἡ κράτησις αὕτη ἐνεργεῖται μέχρι τέλους τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1975

3. Ἡ διάθεσις τῶν κεφαλαίων τοῦ λογαριασμοῦ γίνεται ἐπὶ ἀτόκῳ δανείῳ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν εἰς δήμους πληθυσμοῦ μέχρι 10.000 καὶ εἰς κοινότητας ἐν γένει τῶν ὁποίων ἡ ἐνίσχυσις εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων κοινῆς ὠφελείας, προτιμωμένων τῶν τοιούτων ὑδρεύσεως.

Διὰ τὴν χορήγησιν τοῦ δανείου ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, μελέτη ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου καὶ πρότασις τοῦ νομάρχου.

Ἡ ἐξόφλησις τοῦ δανείου γίνεται ἐντὸς τριῶν ἕως δέκα ἐτῶν, κατὰ τὰ ὁριζόμενα εἰς ἑκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν, διὰ τῆς περὶ χορηγήσεως τοῦ δανείου ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, δι' ἰσοπόσων ἐτησίων δόσεων, αἵτινες θεωροῦνται ὑποχρεωτικαὶ δαπάναι. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν δύναται νὰ παρακρατῶνται πρὸς ἐξόφλησιν τῶν δόσεων ἰσόποσα ἐκ τῶν ἀναλογούντων ἑκάστοτε εἰς τὸν δῆμον ἢ κοινότητα ἐσόδων τῶν κοινῶν λογαριασμῶν.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ὁρίζεται ὁ τρόπος διαθέσεως τοῦ δανείου καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Μέχρις ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως ταύτης, ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα ἡ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προϊσχυσασῶν διατάξεων ἐκδοθεῖσα τοιαύτη ὑπ' ἀριθ. 39655/19.5.1970».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰανουαρίου 1972

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΙΤΑΚΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρωθυπουργὸς

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

Τὰ Μέλη

(Ἐφ. Κυβ. Τ. Α', φ. 11/24.1.1972)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Β.Δ. 31. «Περὶ προσαρτήσεως τοῦ συνοικισμοῦ «Φανάριον» εἰς τὴν Κοινότητα Χρυσοπέτρας - Κιλκίς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 11/24.1.72)

Β.Δ. 32. «Περὶ συστάσεως ἐν τῷ Δήμῳ Καλαμαριᾶς - Θεσσαλονίκης ἰδίου νομικοῦ προσώπου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Μαντολινάτα - Χορῳδία Δήμου Καλαμαριᾶς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 11/24.1.72)

Β.Δ. 35. Περὶ συγκροτήσεως Ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς κατασκευῆς νέου Νεκροταφείου εἰς τὴν Κοινότητα Καισαριανῆς Νομοῦ Κορινθίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 12/25.1.72)

Β.Δ. 48. Περὶ μεταφορᾶς τῆς ἕδρας τῆς Κοινότητος Ἀμυγδαλῆς ἐν τῷ Νομῷ Λαρίσης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 16/31.1.72)

Β.Δ. 85. «Περὶ συστάσεως ἐν τῷ Δήμῳ Ἄνδρου - Κυκλάδων ἰδίου νομικοῦ προσώπου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ναυτικὸν Μουσεῖον Ἄνδρου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 26/17.2.72)

Β.Δ. 86. «Περὶ συστάσεως ἐν τῇ Κοινότητι Καλλιφωνίου - Καρδίτσης ἰδίου νομικοῦ προσώπου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Κοινοτικὴ Βιβλιοθήκη Καλλιφωνίου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 26/17.2.72)

Β.Δ. 118. «Περὶ συστάσεως ἐν τῇ Κοινότητι Νέου Ψυχικοῦ - Ἀττικῆς ἰδίου νομικοῦ προσώπου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Κοινοτικὴ Φιλαρμονικὴ Νέου Ψυχικοῦ».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 31/26.2.72)

Β.Δ. 119. «Περὶ καταργήσεως τῆς Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης Πύργου Νομοῦ Ἠλείας»

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 32/28.2.72)

Β.Δ. 146. «Περὶ παρατάσεως θητείας Ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνεγέρσεως ἀναμνηστικῆς πλακὸς τῶν σφαγιασθέντων 17 χωροφυλάκων εἰς τὴν Κοινότητα Βασσαρᾶ Νομοῦ Λακωνίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 33/2.3.72)

Β.Δ. 152. «Περὶ συστάσεως ἐν τῇ Κοινότητι Κυψέλης - Ζακύνθου ἰδίου νομικοῦ προσώπου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Κοινοτικὴ Βιβλιοθήκη Κυψέλης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 34/4.3.72)

Β.Δ. 189. «Περὶ μεταβιβάσεως εἰς τοὺς Ὑφυπουργοὺς - Προϊσταμένους τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων καὶ τοὺς Νομάρχας ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 41/18.3.72)

Β.Δ. 190. «Περὶ καθορισμοῦ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῶν Ὑφυπουργῶν - Προϊσταμένων τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων καὶ μεταβιβάσεως εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τοὺς Νομάρχας ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 41/18.3.72)

Β.Δ. 191. «Περὶ μεταβιβάσεως εἰς τοὺς Ὑφυπουργοὺς - Προϊσταμένους τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων καὶ εἰς τοὺς Νομάρχας ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 41/18.3.72)

Β.Δ. 192. «Περὶ καθορισμοῦ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῶν Ὑφυπουργῶν - Προϊσταμένων τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων καὶ μεταβιβάσεως εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τοὺς Νομάρχας ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (Τομέως Γεωργίας)».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 41/18.3.72)

Β.Δ. 193. «Περὶ μεταβιβάσεως εἰς τοὺς Ὑφυπουργοὺς - Προϊσταμένους τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων καὶ εἰς τοὺς Νομάρχας ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (Τομέως Ἀπασχολήσεως)».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 41/18.3.72)

Β.Δ. 194. Περὶ μεταβιβάσεως εἰς τοὺς Ὑφυπουργοὺς - Προϊσταμένους τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων καὶ εἰς τοὺς Νομάρχας ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας)».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 41/18.3.72)

Β.Δ. 195. Περὶ καθορισμοῦ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῶν Ὑφυπουργῶν - Προϊσταμένων τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων καὶ μεταβιβάσεως εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τοὺς Νομάρχας ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν (Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους)».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 41/18.3.72)

Β.Δ. 196. «Περὶ καθορισμοῦ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῶν Ὑφυπουργῶν - Προϊσταμένων τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων καὶ μεταβιβάσεως εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τοὺς Νομάρχας ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 41/18.3.72)

Β.Δ. 197. «Περὶ καθορισμοῦ ἁρμοδιοτήτων τῶν Ὑφυπουργῶν - Προϊσταμένων τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων καὶ μεταβιβάσεως εἰς αὐτούς, εἰς τοὺς Νομάρχας καὶ εἰς τὰ Κέντρα Κοινωνικῆς Πολιτικῆς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ὡς καὶ περὶ καταργήσεως ἁρμοδιοτήτων συμβουλίων καὶ ἐπιτροπῶν».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 41/18.3.72)

Β.Δ. 198. «Περὶ καθορισμοῦ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῶν Ὑφυπουργῶν - Προϊσταμένων τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων καὶ μεταβιβάσεως εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τοὺς Νομάρχας ἁρμοδιοτήτων τῶν Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 41/18.3.72)

Β.Δ. 199. «Περὶ μεταβιβάσεως εἰς τοὺς Ὑφυπουργοὺς - Προϊσταμένους τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων καὶ εἰς τοὺς Νομάρχας ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργοῦ Ναυτιλίας, Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν (Τομέως Μεταφορῶν)».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 41/18.3.72)

Β.Δ. 200. «Περὶ καθορισμοῦ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῶν Ὑφυπουργῶν - Προϊσταμένων τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων καὶ μεταβιβάσεως εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τοὺς Νομάρχας ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργοῦ Ναυτιλίας, Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνίας (Τομέως Ναυτιλίας)».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 41/18.3.72)

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

«Περὶ δεσμεύσεως ὑδάτων πηγῶν ὑπὲρ Συνδέσμου Κοινοτήτων Λυκοποριᾶς κλπ. πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐπειγουσῶν ὑδρευτικῶν ἀναγκῶν».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 20/15.1.72)

«Περὶ ἐγκρίσεως ἐκποιήσεως τοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Δήμου 'Αθηναίων ὑπ' ἀριθ. ΒΚ. 630 Κτήματος τοῦ Δημοσίου».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 27/13.1.72)

«Περὶ τροποποιήσεως 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας Κοινότητος Δαφνὲ Ν. 'Ηρακλείου».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 30/14.1.72)

«Περὶ τροποποιήσεως 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας Κοινότητος "Ανω Βιάννου Ν. 'Ηρακλείου».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 30/14.1.72)

«Περὶ ἐγκρίσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 16-5/1971 ἀποφάσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου "Ανω Κορακιάνας Ν. Κερκύρας».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 30/14.1.72)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος Στύψης Ν. Λέσβου».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 30/14.1.72)

«Περὶ τροποποιήσεως 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας Κοινότητος Μυρωδάτου Ν. Ξάνθης».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 30/14.1.72)

«Περὶ τροποποιήσεως 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος 'Ολβίου Ν. Ξάνθης».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 30/14.1.72)

«Περὶ τροποποιήσεως 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος Γέργερης Ν. 'Ηρακλείου».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 34/14.1.72)

«Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ ἀνασυνταχθέντος 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος Στρύμης Ν. Ροδόπης».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 34/14.1.72)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τοῦ Δήμου Καρδαμύλων Ν. Χίου».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 34/14.1.72)

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Γλυφάδας - 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 36/14.1.72)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Ἀνάβρας γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Ἀνάβρας» Ν. Λαρίσης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 37/17.1.72)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Ἀμυγδαλέας γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Ἀμυγδαλέας» Ν. Λαρίσης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 37/17.1.72)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Κεραμειῶν γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Κεραμειῶν» Ν. Κεφαλληνίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 37/17.1.72)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Ραχούλας γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Ραχούλας» Ν. Λαρίσης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 37/17.1.72)

«Περὶ τροποποιήσεως ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας Κοινότητος Πατιοπούλου Ν. Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 37/17.1.72)

«Περὶ συμμετοχῆς τῆς Κοινότητος Ζώνης εἰς τὸν Σύνδεσμον Κοινοτήτων «Ἡ Ζωοδόχος Πηγὴ» Ν. Ἀρκαδίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 37/17.1.72)

«Περὶ ἐγκρίσεως ἀποφάσεως περὶ τροποποιήσεως Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Κοινότητος Καλοχωρίου Ν. Λαρίσης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 37/17.1.72)

«Περὶ ἐγκρίσεως Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Κοινότητος Ἀμμοτόπου Ν. Ἄρτης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 39/17.1.72)

«Περὶ καθορισμοῦ ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς μετέχοντας τῶν ἐπιτροπῶν κτηματολογίων καὶ διοικητικῶν ὁρίων Δήμων καὶ Κοινοτήτων ὡς καὶ τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων ὁρίων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β' φ. 42/18.1.72)

«Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Κοινότητος Κρήνης Ν. Χαλκιδικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 43/18.1.72)

«Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Κοινότητος Πευκοχωρίου Ν. Χαλκιδικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 43/18.1.72)

«Περὶ ἐγκρίσεως τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Ν. Καλλικρατείας Νομοῦ Χαλκιδικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 43/18.1.72)

«Περὶ τροποποιήσεως Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Κοτύλης Ν. Ξάνθης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 48/19.1.72)

«Περὶ τροποποιήσεως Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Ν. Κεσσάνης Ν. Ξάνθης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 48/19.1.72)

«Περὶ τροποποιήσεως Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Ἀμαλιάδος Ν. Ἠλείας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 55/20.1.72)

«Περὶ τροποποιήσεως Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Ἐπιταλίου Ν. Ἠλείας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 55/20.1.72)

«Περὶ τροποποιήσεως Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Κοινοτήτων Νομοῦ Ἠλείας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 55/20.1.72)

«Περὶ συστάσεως Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἱεροῦ Ναοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς Κοινότητος Λητῆς Ν. Θεσσαλονίκης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 55/20.1.72)

«Περὶ ἐγκρίσεως ἀποφάσεως περὶ τροποποιήσεως Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Κοινότητος Λιβαδίου Ν. Λαρίσης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 55/20.1.72)

«Περὶ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Ἀερινοῦ Νομοῦ Μαγνησίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β' φ. 55/20.1.72)

«Περὶ παροχῆς τῆς ἐγγυήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου πρὸς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, διὰ τὴν δανειοδότησιν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων διὰ ποσοῦ δρχ. 20.000.000».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 75/25.1.72)

«Περὶ ἐγκρίσεως τροποποιηθέντος ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας Κοινότητος Μηδέας Ν. Ἀργολίδος».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 75/25.1.72)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Παναγίας Πελιάδος Νομοῦ Ἡρακλείου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 84/28.1.72)

«Περὶ ἱδρύσεως Συνδέσμου Κοινοτήτων Ἀμπελακίων καὶ Ποιμενικοῦ Ν. Ἔβρου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 85/28.1.72)

«Περὶ ψηφίσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Κοινότητος Ν. Στύρων τοῦ Νομοῦ Εὐβοίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 89/28.1.72)

«Περὶ ψηφίσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Κοινότητος Ν. Λαμψάκου τοῦ Νομοῦ Εὐβοίας».

(Ἐφ. Κυβ. τεῦχ. Β', φ. 89/28.1.72)

«Περὶ τροποποιήσεως Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Κοινότητος Ἁγ. Σύλλα Ν. Ἡρακλείου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 89/28.1.72)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Ἰτέας Ν. Καρδίτσης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 93/31.1.72)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ο.Ε.Υ. τῆς Κοινότητος Χέρσου Ν. Κιλκίς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 93/31.1.72)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Φαλάνης γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Φαλάνης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 96/2.2.72)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Λυγουρίου γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Λυγουρίου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 96/2.2.72)

«Περὶ μεταβιβάσεως κυριότητος ἀκινήτου εἰς Κοινότητα Λουτροῦ Ν. Ἡμαθίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 97/2.2.72)

«Περὶ μεταβιβάσεως κυριότητος ἀκινήτου εἰς Κοινότητα Π. Σκυλιτσίου Νομοῦ Ἡμαθίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 97/2.2.72)

«Περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 32 καὶ 33 τοῦ Κανονισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Παραρτήματος ΚΑΔΚΥ Νομοῦ Πιερίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 102/4.2.72)

«Περὶ ἀντιμετωπίσεως ἐπειγουσῶν ὑδρευτικῶν ἀναγκῶν τῆς Κοινότητος Καταρράκτου Νομοῦ Ἄρτης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 102/4.2.72)

«Περὶ ἀντιμετωπίσεως ἐπειγουσῶν ὑδρευτικῶν ἀναγκῶν τῆς Κοινότητος Διχομοιρίου Νομοῦ Ἄρτης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 102/4.2.72)

«Περὶ ἀντιμετωπίσεως ἐπειγουσῶν ὑδρευτικῶν ἀναγκῶν τῆς Κοινότητος Μικροσπηλιᾶς Νομοῦ Ἄρτης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 102/4.2.72)

«Περὶ ἀντιμετωπίσεως ἐπειγουσῶν ὑδρευτικῶν ἀναγκῶν τῆς Κοινότητος Πηγῶν Νομοῦ Ἄρτης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 102/4.2.72)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Φιλυριᾶς Νομοῦ Κιλκίς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 104/4.2.72)

«Περὶ ἐπιβολῆς περιορισμῶν εἰς ἀνορύξεις καὶ ἀντλήσεις ὑπογείων ὑδάτων πρὸς διασφάλισιν τῆς ὑδρεύσεως τῆς Κοινότητος Λεχαίου Ν. Κορίνθιας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 104/4.2.72)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Προμαχῶνος Νομοῦ Σερρῶν».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 104/4.2.72)

«Περὶ τροποποιήσεως Ο.Ε.Υ. Κοινότητος Νέας Χαλκηδόνος Ν. Ἀττικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 105/4.2.72)

«Περὶ προσαρμογῆς τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Χρυσάφων Ν. Λακωνίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β' φ. 105/4.2.72)

«Περὶ προσαρμογῆς τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Βουτιάνων Ν. Λακωνίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 105/4.2.72)

«Περὶ τροποποιήσεως Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Ἀσσήρου Ν. Θεσσαλονίκης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β' φ. 114/8.2.72)

«Περὶ τροποποιήσεως Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Κοινότητος Πατσιδέρου Ν. Ἡρακλείου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β' φ. 115/8.2.72)

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Ρεθύμνης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 121/9.2.72)

«Περὶ ἱδρύσεως Συνδέσμου ὑπὸ τῶν Κοινοτήτων Μεταμορφώσεως καὶ Βλοχοῦ Ν. Καρδίτσης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 122/9.2.72)

«Περὶ ἐγκρίσεως τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος 'Αγίου Γεωργίου, Ν. Βοιωτίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 124/11.2.72)

«Περὶ κηρύξεως ὡς ἱστορικοῦ διατηρητέου μνημείου οἰκίας ἐν Κοινότητι Γεφύρας Θεσσαλονίκης».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 126/11.2.72)

«Περὶ τροποποιήσεως 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος Γέρακα Νομοῦ Ξάνθης».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 154/18.2.72)

«Περὶ διορισμοῦ μέλους τῆς Διοικούσης 'Επιτροπῆς τοῦ Παραρτήματος Κερκύρας τοῦ Κ.Α.Δ.Κ.Υ. ἁρμοδιότητος 'Υπουργείου Κοινωνικῶν 'Υπηρεσιῶν».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 160/22.2.72)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Δήμου 'Αγ. Δημητρίου γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Δημοτικὸν Γυμναστήριον 'Αγίου Δημητρίου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 179/28.2.72)

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου 'Ηρακλείας Σερρῶν».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 190/2.3.72)

«Περὶ τροποποιήσεως 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας Δήμου Φιλιατῶν».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 191/2.3.72)

«Περὶ τροποποιήσεως ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Μαινεμένης Νομοῦ Θεσσαλονίκης».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 191/2.3.72)

«Περὶ ἐγκρίσεως ἀποφάσεως περὶ τροποποιήσεως 'Οργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας Κοινότητος Μύρων Ν. Λαρίσης».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 192/3.3.72)

«Περὶ συγκροτήσεως ἐπιτροπῆς πρὸς καθορισμὸν τοῦ τρόπου διαθέσεως τῶν λυμάτων τῆς Κοινότητος Βρυσῶν Νομοῦ Λασιθίου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 192/3.3.72)

«Περὶ ἐγκρίσεως τροποποιήσεως ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου "Ανδρου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 204/6.3.72)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου 'Αλμυροῦ».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 209/7.3.72)

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης».

('Εφ. Κυβ. Ταῦχ. Β', φ. 211/8.3.72)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος 'Ομορφοχωρίου Νομοῦ Λαρίσης γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον 'Ομορφοχωρίου».

('Εφ. Κυβ. Ταῦχ. Β', φ. 212/8.3.72)

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Φλωρίνης».

('Εφ. Κυβ. Ταῦχ. Β', φ. 216/10.3.72)

«Περὶ τροποποιήσεως Ο.Ε.Υ. Δήμου 'Ασπροπύργου».

('Εφ. Κυβ. Ταῦχ. Β', φ. 217/10.3.72)

«Περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ τακτικοῦ ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ προσωπικοῦ τῆς Κοινότητος Μεσοποταμίας τοῦ Νομοῦ Φθιώτιδος εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Β.Δ. 406/63».

('Εφ. Κυβ. Ταῦχ. Β', φ. 217/10.3.72)

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντων αὐτοκινήτων ὑπὸ τοῦ Δήμου Καλλιθέας - Νομοῦ 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Ταῦχ. Β', φ. 219/10.3.72)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος Τσεπελόβου Νομοῦ 'Ιωαννίνων».

('Εφ. Κυβ. Ταῦχ. Β', φ. 222/13.3.72)

«Περὶ ἐπωφελεστέρας ἐκμεταλλεύσεως τῆς περιουσίας τοῦ εἰς τὸν Δῆμον Κηφισιᾶς ἀφεθέντος κληροδοτήματος 'Ηφαιστίωνος Παπαδοπούλου».

('Εφ. Κυβ. Ταῦχ. Β', φ. 223/13.3.72)

«Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος Καρδαμᾶ Ν. 'Ηλείας».

('Εφ. Κυβ. Ταῦχ. Β', φ. 227/15.3.72)

«Περὶ διευρύνσεως Συνδέσμου Κοινοτήτων 'Αργαλαστῆς - Μετοχίου Νομοῦ Μαγνησίας».

('Εφ. Κυβ. Ταῦχ. Β', φ. 227/16.3.72)

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

«Η ΕΚΠΟΜΠΗ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ»*

Ἑκάστην Δευτέραν, ὥραν 19 μ.μ.

(Τὴν ἐκπομπὴν γράφει καὶ ἐπιμελεῖται ὁ Ἀθανάσιος Κάτσος)

Ἡ ἐκπομπὴ αὐτή, κατὰ πρῶτον λόγον, ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς παράγοντας τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἀλλὰ καὶ κατ' ἐπέκτασιν πρὸς ὅλους τοὺς δημότας, ἀφοῦ τὰ θέματα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, εἰς τὴν τελευταίαν αὐτῶν ἀνάλυσιν, εἶναι θέματα ἀφορῶντα ὁλόκληρον τὸν πληθυσμόν. Σκοπὸς δὲ τῆς ἐκπομπῆς αὐτῆς εἶναι ἡ ἐνημέρωσις τῶν Δημάρχων καὶ Κοινοταρχῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ τῆς κοινῆς γνώμης γενικώτερον, ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν λαμβανομένων μέτρων, τὰ ὁποῖα σχετίζονται μὲ τὴν Τοπικὴν Διοίκησιν.

Ὡσαύτως, ἐπιδίωξις τῆς ἐκπομπῆς εἶναι ἡ προβολὴ τοῦ ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐπιτελουμένου ἔργου, ἀλλὰ καὶ παντὸς θέματος ἀφορῶντος τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν.

Τέλος, φιλοδοξία τῆς ἐκπομπῆς τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἶναι νὰ παράσχῃ δυνατότητας καὶ εὐκαιρίας, προκειμένου νὰ γνωσθοῦν εὐρύτερον αἱ σύγχρονοι ἀντιλήψεις καὶ ἐπιστημονικαὶ μέθοδοι, αἱ ὁποῖαι συμβάλλουν εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ θεσμοῦ καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μονάδων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ — ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΕΚΠΟΜΠΗ 136η

31 Δεκεμβρίου 1971

Φίλοι μας, εἰς τὴν σημερινήν μας ἐκπομπὴν θὰ παρακολουθήσητε συνέντευξιν τοῦ Δημάρχου Ἑρμουπόλεως Σύρου κ. Σταύρου Βαφία, τὸ Δελτίον Ἐνημερώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων, κλπ.

---

* Ἡ ἐκπομπὴ ἀναμεταδίδεται συγχρόνως καὶ ἀπὸ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ δικτύου τῆς Υ.ΕΝ.Ε.Δ., ἤτοι τῶν Ρ. Σ. Θεσσαλονίκης, Ἰωαννίνων, Λαρίσης, Καβάλας, Κοζάνης, Τριπόλεως, Ὀρεστιάδος, Σερρῶν καὶ Φλωρίνης.

Ἀρχίζομεν τὴν Ἐκπομπήν μας μὲ τὴν συνέντευξιν τὴν ὁποίαν παρεχώρησε πρὸς τὸν κ. Ἀθανάσιον Κάτσον, ὁ Δήμαρχος Ἑρμουπόλεως κ. Σταῦρος Βαφίας :

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Μετὰ πολλῆς χαρᾶς ἐπληροφορήθημεν, Κύριε Δήμαρχε, ὅτι ἐπελύθη τὸ τόσον δύσκολον καὶ χρονίζον θέμα τῆς ὑδρεύσεως τῆς Ἑρμουπόλεως. Ἐπειδὴ πρόκειται περὶ πρωτοτύπου καὶ ἱκανοποιητικῆς λύσεως, θὰ εἴχατε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς ὁμιλήσητε σχετικῶς ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Πράγματι τὸ πρόβλημα τῆς ὑδρεύσεως τῆς Ἑρμουπόλεως, ἐπελύθη κατὰ τρόπον πρωτότυπον, δηλαδὴ διὰ τῆς ἁφαλατώσεως θαλασσίου ὕδατος. Ἡ ὕδρευσις τῆς Ἑρμουπόλεως ὑπῆρξε πάντοτε ἕνα ὀξύτατον πρόβλημα, ποὺ ὑφίστατο ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια τοῦ οἰκισμοῦ τῆς πόλεως, ὁ ὁποῖος συνέπεσε μὲ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1821. Οἱ οἰκισταὶ τῆς Ἑρμουπόλεως πρόσφυγες ἀπὸ τὰ παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τὴν Χίο καὶ τὰ Ψαρά, ποὺ κατέφυγαν εἰς τὴν τότε ἀκατοίκητον καὶ ἄγονον ἀκτὴν τῆς Σύρου, ὅπου σήμερον ἐκτείνεται ἡ Ἑρμούπολις, ζητήσαντες ἄσυλον, λόγῳ τῆς οὐδετερότητος τῶν Συριανῶν, τελούντων ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ Πάπα, ὡς ἀκολουθούντων τὸ Καθολικὸν δόγμα, μαζὶ μὲ τὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα συνήντησαν διὰ τὴν ἐγκατάστασίν των εἰς μίαν νέαν πατρίδα, ἀντιμετώπισαν ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμὴν καὶ τὸ πρόβλημα τῆς ὑδρεύσεως, ποὺ δὲν ἐφαίνετο ὅτι θὰ μποροῦσε νὰ λυθῇ ἀφοῦ τὸ νησὶ ἦτο ἄνυδρο. Αὐτὸς ἦτο ἕνας σοβαρὸς λόγος ποὺ οἱ πρῶτοι ἐκεῖνοι οἰκισταὶ ἐσκέφθησαν πρὸς στιγμὴν νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν ἰδέαν τῆς ἐγκαταστάσεώς των εἰς Σῦρον καὶ νὰ ἀναζητήσουν ἄσυλον εἰς ἄλλα γειτονικὰ νησιά.

Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ ἡ οὐδετερότης τοῦ νησιοῦ ἦτο ἕνα εὐνοϊκὸ στοιχεῖον διὰ νὰ ἐπιδοθοῦν οἱ νέοι κάτοικοι ἀπερίσπαστοι εἰς τὸ ἔργον τους, δηλαδὴ εἰς τὴν δημιουργίαν μιᾶς νέας πόλεως, ἔμειναν ἐκεῖ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι τὸ πρόβλημα τοῦ νεροῦ θὰ ἀντιμετωπίζετο κάποτε. Ἔτσι εἰς τὴν ἔρημον ἕως τότε ἀκτὴν τῆς Σύρου, ἐδημιουργήθη ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν, μία πόλις ἡ ὁποία ἔμελλε νὰ καταστῇ συντόμως ἡ σημαντικωτέρα Ἑλληνικὴ πόλις.

Παρ' ὅλην ὅμως τὴν ἀνάπτυξίν της, οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικήν, ἡ Ἑρμούπολις δὲν εἶχε ποτὲ κατορθώσει νὰ ἐξασφαλίσῃ μίαν ὑποφερτὴν ὕδρευσιν. Πάντοτε τὸ νερὸ ἦτο εἶδος σπάνιον. Ἡ πόλις ὑδρεύετο ἀπὸ διάφορα πηγάδια καὶ μικρὲς πηγὲς ἀσημάντου παροχῆς ὕδατος, τὶς περισσότερες φορὲς ὑφαλμύρου καὶ ἀκαταλλήλου πρὸς πόσιν, ἀλλ' ἀκόμη καὶ διὰ πλύσιν.

Αἱ κατὰ καιροὺς δημοτικαὶ Ἀρχαί, εἶναι ἀλήθεια ὅτι προσπαθοῦσαν πάντοτε νὰ εὕρουν τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος τῆς ὑδρεύσεως, ἀλλὰ χωρὶς θετικὰ ἀποτελέσματα. Ἡ μόνη ἀξία λόγου προσπάθεια ὑπῆρξεν ἡ κατὰ τὸ ἔτος 1924 ὑπογραφὴ συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Δήμου Ἑρμουπόλεως καὶ τῆς Ἑλβετικῆς Ἑταιρίας Φάουστερ καὶ Ρίφφελ, διὰ τὴν ὕδρευσιν τῆς πόλεως ἐκ τῆς πηγῆς Ἁγίου Ἀθανασίου, ἐνισχυομένης καὶ μὲ νερὰ ὡρισμένων πηγαδιῶν. Κατεσκευάσθη τότε καὶ δίκτυον, τὸ ὁποῖον ἐκάλυπτε τὸ κεντρικὸν τμῆμα τῆς πόλεως.

Δυστυχῶς μὲ τὴν πάροδον τῶν ἐτῶν τὸ νερὸ τῆς πηγῆς Ἁγ. Ἀθανασίου

ἀπεδείχθη τελείως ἀνεπαρκὲς καὶ ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ὀλιγόστευε. Ἡ κατάστασις ἐπεδεινώθη κατὰ τὴν κατοχήν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἡ Ἑταιρία Φάουστερ καὶ Ρίφφελ δὲν συνετήρει τὸ δίκτυον. Ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἐντεῦθεν ὁ Δῆμος, ἤσκησε πιεστικὴν τακτικήν, κατὰ τῆς Ἑταιρίας, ἀξιῶν νὰ ἐμπλουτίσῃ αὐτη τὸ δίκτυον δι' ὑδάτων ἄλλων φρεάτων, ὡς προέβλεπεν ἡ σύμβασις, ἀλλ' ἡ Ἑταιρία οὐδεμίαν διάθεσιν ἔδειχνε νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις της. Παρῆλθε μία περίοδος διενέξεων καὶ διαφορῶν χωρὶς κανένα θετικὸν ἀποτέλεσμα, ἕως ὅτου τὸ 1959, ὁ ὁμιλῶν, ἐκλεγεὶς Δήμαρχος Ἑρμουπόλεως, ἐθεώρησεν ὡς ἐπιβεβλημένην πρώτην του ἐνέργειαν τὴν κήρυξιν τῆς Ἑταιρίας Φάουστερ καὶ Ρίφφελ ἐκπτώτου καὶ τὴν ἄμεσον μεταφορὰν γεωτρυπάνου πρὸς ἐνέργειαν γεωτρήσεων δι' ἐξεύρεσιν ὕδατος. Παραλλήλως ἠρχίσαμεν νὰ κατασκευάζωμεν δεξαμενὰς πρὸς συγκέντρωσιν ὀμβρίων ὑδάτων. Δυστυχῶς, αἱ γεωτρήσεις, διαρκέσασαι 14 μῆνας, οὐδὲν ἀπέδωσαν, ἐκτὸς μιᾶς ἡ ὁποία ἀρχικῶς ἀπέδωσε 30 κυβικὰ μέτρα ὕδατος τὸ 24ωρον.

Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν γεωτρήσεων, ἐστράφημεν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς κατασκευῆς φράγματος διὰ τὴν δημιουργίαν μικρᾶς τεχνητῆς λίμνης πρὸς συγκέντρωσιν τῶν ὀμβρίων ὑδάτων. Ἐγένοντο αἱ σχετικαὶ γεωλογικαὶ ἔρευναι, ἐτοπογραφήθη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ ἀπὸ ἀέρος ἡ λεκάνη ἀπορροῆς καὶ γενικῶς ἠρευνήθησαν ὅλαι αἱ σχετικαὶ συνθῆκαι αἱ ὁποῖαι δυστυχῶς δὲν ἐφάνησαν ἐνθαρρυντικαὶ διὰ τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος ὑδρεύσεως τῆς πόλεως. Ὅμως αὐτὸ δὲν ἐσήμαινεν ὅτι ἡ προσπάθεια ἔπρεπε νὰ ἐγκαταλειφθῇ.

Ἐντυπωσιασμένος τότε ἀπὸ τὰς εἰδήσεις τοῦ τύπου περὶ λύσεως τοῦ προβλήματος ὑδρεύσεως εἰς τὸ Ἰσραὴλ διὰ τῆς ἀφαλατώσεως τῆς θαλάσσης, ἐσκέφθην νὰ δοκιμάσωμεν καὶ τὴν λύσιν αὐτήν.

Ἀπετάθην εἰς ἐμπορικοὺς ἀκολούθους ξένων Πρεσβειῶν καὶ εἰς διάφορα ἱδρύματα τοῦ Ἐξωτερικοῦ. Οἱ πρῶτοι, οἱ ὁποῖοι ἔδειξαν ἐνδιαφέρον ἦσαν οἱ Ἰσραηλινοί, οἱ ὁποῖοι ἀργότερον ἦλθαν εἰς τὴν Σῦρον κατ' ἐπανάληψιν. Παραλλήλως, ἐπληροφορήθην ὅτι κλιμάκιον τοῦ Ο.Η.Ε. θὰ ἤρχετο εἰς Ἑλλάδα, Τουρκίαν καὶ Περσίαν πρὸς μελέτην τοῦ ζητήματος τῆς λύσεως τοῦ προβλήματος ὑδρεύσεως, δι' ἀφαλατώσεως τοῦ θαλασσίου ὕδατος.

Κατώρθωσα ὥστε τὸ Κλιμάκιον νὰ ἔλθῃ εἰς Σῦρον καὶ εἰς τὴν ἔκθεσίν του ποὺ ἐκυκλοφόρησεν ἀργότερον, περιέλαβε τὴν περίπτωσιν τῆς Ἑρμουπόλεως. Τοῦτο ὑπῆρξεν ἀφορμὴ νὰ ἀκουσθῇ ἡ Ἑρμούπολις εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ ἔκτοτε ἐλαμβάναμεν εἰς τὸν Δῆμον πληροφοριακὸν ὑλικόν. Συνέπεσε τότε νὰ γίνῃ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἕνα συνέδριον ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἀφαλατώσεως, ὑπὸ τὸν Καθηγητὴν τοῦ Πολυτεχνείου κ. Δεληγιάννην, ἐνῷ παραλλήλως τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν ἐνεφανίσθη ἐπὶ σκηνῆς διὰ τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος ὑδρεύσεως μικρῶν ἀνύδρων νήσων δι' ἀφαλατώσεως τοῦ θαλασσίου ὕδατος. Διηυκρινίσθη ὅμως τότε ὅτι τὸ Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν ἐκινεῖτο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἡλιακῆς ἀποστάξεως, ἀποδιδούσης μικρᾶς ποσότητας 20, 30 ἢ καὶ 50 κυβικῶν μέτρων ἡμερησίως. Ὡς ἐκ τούτου ἐστράφημεν εἰς τὴν βιομηχανικήν, οὕτως εἰπεῖν ἀφαλάτωσιν, ἡ ὁποία ἀποδίδει ἀπεριορίστους ποσό-

τητας. Μὲ τὸν Καθηγητὴν κ. Δεληγιάννην, τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ὁποίου ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι ὑπῆρξε ζωηρὸν καὶ ἀποτελεσματικόν, κατωρθώσαμεν νὰ προκαλέσωμεν τὸ Κυβερνητικὸν ἐνδιαφέρον. Ἐπέρασε μία ἀρκετὰ μακρὰ περίοδος διαδικασιῶν καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1967 ἡ ὑπόθεσις εἶχε τελείως ὡριμάσει.

Τὴν ἀποφασιστικὴν ὥθησιν εἰς τὸ ζήτημα ἔδωσεν ἡ ἐκ τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 προελθοῦσα Κυβέρνησις. Τὴν 9ην Μαΐου 1967, ὁ Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ κ. Ν. Μακαρέζος ὑπέγραψε τὴν ἀπόφασιν διαθέσεως πιστώσεως διὰ τὴν ἵδρυσιν εἰς τὴν Ἑρμούπολιν Ἐργοστασίου ἀφαλατώσεως θαλασσίου ὕδατος δυναμικότητος ἡμερησίας παραγωγῆς 1000 κυβικῶν μέτρων. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου ἀνετέθη εἰς τὴν ΕΤΒΑ, συνεργαζομένην μὲ τὰ Ὑπουργεῖα Βιομηχανίας καὶ Ἐσωτερικῶν. Προεκηρύχθη διεθνὴς διαγωνισμός, εἰς τὸν ὁποῖον ἔλαβον μέρος 18 Οἶκοι ἀπὸ διαφόρους χώρας τοῦ κόσμου. Ἡ ἀνάθεσις ἐγένετο ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας εἰς Κοινοπραξίαν γνωστῆς Γερμανικῆς Ἑταιρίας.

Τὸ ἔργον ἐπερατώθη ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον καὶ ἔκτοτε λειτουργεῖ δοκιμαστικῶς. Οἱ δὲ κάτοικοι μένουν ἐνθουσιασμένοι ἀπὸ τὴν ποιότητα τοῦ ὕδατος. Ἡ δαπάνη ἀνῆλθεν εἰς 16.000.000.

Ἡ ἐφαρμοζομένη μέθοδος ἀφαλατώσεως εἶναι ἡ τῆς ταχείας πολλαπλῆς ἀποστάξεως. Τὸ ἐργοστάσιον ἐργάζεται ἐπὶ 24ώρου βάσεις καὶ ἔχει πολλοὺς αὐτοματισμούς. Τὸ προσωπικὸν ἑκάστης βάρδιας εἶναι τρεῖς· ἕνας μηχανικός, ἕνας ἠλεκτρολόγος καὶ ἕνας θερμαστής. Ὑπάρχει βεβαίως ὁ Προϊστάμενος, ὁ Διευθυντὴς καὶ εἷς ἐργάτης. Ἐν ὅλῳ 15. Τὸ κόστος τοῦ νεροῦ εἶναι περίπου 12 δρχ. χωρὶς ἀποσβέσεις. Τὸ ἔργον ἐπεδοτήθη ἐξ ὁλοκλήρου ἐκ τῶν Δημοσίων Ἐπενδύσεων, ἐκ τῶν ὁποίων ἐπίσης καταβάλλονται τὰ ἔσοδα λειτουργίας, δοθέντος ὅτι τὸ κατασκευαζόμενον δίκτυον δὲν ἔχει ἀποπερατωθῆ ἀκόμη.

Τοῦτο θὰ στοιχίσῃ περὶ τὰ 30.000.000 καὶ ἔτσι διὰ τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος ὑδρεύσεως τῆς Ἑρμουπόλεως διετέθησαν 50.000.000 δραχμαί. Ἀρκετὰ σημαντικόν, βεβαίως ποσὸν ὥστε νὰ εἶναι δικαιολογημένη ἡ εὐγνωμοσύνη, τὴν ὁποίαν αἰσθάνονται οἱ Ἑρμουπολῖται πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Ἐπαναστατικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν ὁποίαν δράττομαι τῆς εὐκαιρίας τῆς σημερινῆς συνεντεύξεως νὰ διερμηνεύσω καὶ ἐγώ, ὡς ἐκπρόσωπος τῆς πόλεως διὰ μίαν ἀκόμη φοράν.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Κύριε Βαφία, πέραν τῆς ὑδρεύσεως, μία ἐπιτυχία τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς Ἑρμουπόλεως, εἶναι ἡ ἀνακαίνισις τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου. Εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναφερθῆτε, εἰς τὴν τόσον σημαντικὴν αὐτὴν προσπάθειαν ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Κύριε Κάτσο, ἡ συντελουμένη πλήρης ἀνακαίνισις καὶ ἐπισκευὴ τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου «Ἀπόλλων» καὶ τῆς Δημοτικῆς Λέσχης «Ἑλλάς», εἶναι ἡ δευτέρα μεγάλη κατάκτησις τῆς Ἑρμουπόλεως κατὰ τὴν

τελευταίαν τετραετίαν. Πρόκειται περὶ δύο, ἐκ τῶν πλέον χαρακτηριστικῶν, κτιρίων τῆς Ἑρμουπόλεως, ἡ ὁποία, ἂς σημειωθῇ μὲ τὴν εὐκαιρίαν, ἀνέπτυξε καὶ ἴδιον ἀρχιτεκτονικὸν ρυθμόν, νεοκλασσικοῦ χαρακτῆρος.

Τὸ Θέατρον καὶ ἡ Λέσχη ἀνηγέρθησαν κατὰ τὰ ἔτη 1860 ἕως 1862, διὰ δανείου, τὸ ὁποῖον ἐξέδωκε ὁ Δῆμος καὶ ἐκάλυψαν οἱ δημόται καὶ τὸ ὁποῖον ἀπεσβέσθη σὺν τῷ χρόνῳ διὰ κληρώσεων εἰς τὸ ἄρτιον.

Τὸ Δημοτικὸν Θέατρον, ἔχον ἐσωτερικῶς τὴν μορφὴν πετάλου μὲ ἐπαλλήλους σειρὰς θεωρίων, κατὰ μικρογραφίαν τοῦ περιφήμου Θεάτρου τῆς Σκάλας τοῦ Μιλάνου, εἶναι τὸ παλαιότερον σωζόμενον Νεοελληνικὸν Θέατρον, μετὰ τὴν καταστροφὴν τῶν Θεάτρων τῆς Κερκύρας καὶ Ζακύνθου ποὺ ἦσαν παλαιότερα. Τὸ Θέατρον αὐτὸ ἐγνώρισεν ἡμέρας δόξης, ὅσες καμμιᾶς ἄλλης ἐλευθέρας Ἑλληνικῆς Πόλεως τῆς ἐποχῆς τοῦ ἑλληνικοῦ Θεάτρου. Θίασοι περιωπῆς μὲ καλλιτέχνας διεθνοῦς ἀκτινοβολίας, ἤρχοντο καὶ ἔδιδον παραστάσεις μόνον εἰς τὴν Κέρκυραν καὶ εἰς τὴν Ἑρμούπολιν. Οἱ πολυτάλαντοι μεγαλοεπιχειρηματίαι Ἑρμουπολῖται — ἐκεῖνοι οἱ παλαιοὶ πρόσφυγες τοῦ 1822 — 1823 — ἀκριβοπλήρωναν τὰ θεωρία, τὰ ὁποῖα ἐνοικιάζοντο διὰ τὴν σειρὰν τῶν παραστάσεων, εἰς πλειστηριασμὸν καὶ τὸ ἐθεώρουν ζήτημα φιλοτιμίας καὶ ἐπιδείξεως, νὰ πλειοδοτήσουν διὰ μεγάλα ποσά.

Ἡ Λέσχη «Ἑλλὰς» ἐξ ἄλλου ἦτο τὸ κέντρον τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτιστικῆς ζωῆς τῶν κατοίκων τῆς Ἑρμουπόλεως, οἱ ὁποῖοι ἀνέπτυξαν ἕνα εἶδος Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Ἀποτελεῖ καὶ αὕτη ἕνα χαρακτηριστικὸν δεῖγμα ἀρχιτεκτονικοῦ ρυθμοῦ.

Καὶ τὰ δύο αὐτὰ κτίρια εἶχαν ὑποκύψει εἰς τὴν φθορὰν τοῦ χρόνου. Τὸ Θέατρον εἶχε καταστῆ ἐπικίνδυνον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1956 καὶ ἦτο κλειστόν, ἐνῷ καὶ ἡ Λέσχη εὑρίσκετο εἰς ἀθλίαν κατάστασιν. Διὰ τὴν διάσωσιν τοὐλάχιστον τοῦ Θεάτρου ἔκρουσα, ἐπὶ μίαν ὀκταετίαν, πᾶσαν θύραν, χωρὶς ἀποτέλεσμα.

Τὸ αἴτημά μας εὗρε κατανόησιν μόλις κατὰ τὸ 1968, ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ κ. Ν. Μακαρέζου, κατόπιν σχετικῆς εἰσηγήσεως ἑνὸς διακεκριμένου συμπολίτου μας Κυκλαδίτου, τοῦ πρώην Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ Προέδρου τῆς Ἑταιρείας Κυκλαδικῶν Μελετῶν κ. Στυλιανοῦ Κορρέ, τοῦ ὁποίου ἐπιθυμῶ ἰδιαιτέρως νὰ ἐξάρω τὸ θερμὸν καὶ ἀποτελεσματικὸν ἐνδιαφέρον καὶ νὰ τοῦ ἐκφράσω διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν εὐγνωμοσύνην μας δι' ὅ,τι ἔπραξε διὰ τὴν πραγματοποίησιν αὐτῶν τῶν ἔργων. Διότι μὲ τὴν εἰσήγησιν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Κορρέ, ἀναπτύξαντος τὴν πολιτιστικὴν σημασίαν τῶν δύο αὐτῶν ἔργων, ὁ κ. Μακαρέζος ἐνέκρινε τὰς ἀναγκαίας πιστώσεις, περὶ τὰ 15.000.000, διὰ τῶν ὁποίων συντελεῖται ἡ πλήρης ἀνακαίνισις τῶν δύο σημαντικῶν αὐτῶν κτιρίων τῆς Ἑρμουπόλεως, τὰ ὁποῖα ἄλλως ἦσαν καταδικασμένα. Θέλω νὰ σημειώσω ὅτι τὸ Δημοτικὸν Θέατρον ἀνακατασκευάζεται βάσει τοῦ παλαιοῦ ἐσωτερικοῦ ρυθμοῦ. Ἐπίσης θεωρῶ σκόπιμον νὰ γνωσθῇ ὅτι εἰς τὸ ἰσόγειον τῆς Λέσχης «Ἑλλάς», εἰς τὸ ὁποῖον ἐστεγάζετο καὶ θὰ ἐπαναστεγασθῇ ἡ Δημοτικὴ Βιβλιοθήκη, δημιουργεῖται εἰδικὴ αἴθουσα διὰ τὴν λειτουργίαν παιδικοῦ κινηματογράφου.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Καὶ διὰ τὸ προσφάτως κατασκευασθὲν δημοτικὸν γυμναστήριον τί θὰ εἴχατε νὰ παρατηρήσητε ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Ἡ ἀπόκτησις Δημοτικοῦ Γυμναστηρίου μὲ γήπεδον ποδοσφαίρου ἦτο μόνιμον αἴτημα τῆς νεολαίας τῆς πόλεώς μας καὶ τῶν φιλάθλων ἐν γένει. Καὶ τὸ ἔργον τοῦτο ἐπραγματοποιήθη κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον χάρις εἰς τὴν ἐξ ὁλοκλήρου χρηματοδότησίν του ὑπὸ τῆς Γενικῆς Γραμματείας Ἀθλητισμοῦ διὰ ποσοῦ δρχ. 500.000. Ἐπὶ γηπέδου, τὸ ὁποῖον παρεχώρησεν ὁ Δῆμος Ἑρμουπόλεως, ἐδημιουργήθη ἕνα θαυμάσιον σύγχρονον Γυμναστήριον, τὸ ὁποῖον, μαζὶ μὲ τὸ Ἐθνικὸν Στάδιον, τὸ ὁποῖον ἐπίσης συνεπληρώθη καὶ ἐτελειοποιήθη καὶ τὸ Ἐθνικὸν Κολυμβητήριον, τὸ ὁποῖον ἔχει προγραμματισθῆ, θὰ συμβάλῃ ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν ἀθλητικὴν ἀνάπτυξιν τῆς νεολαίας τῆς πόλεως.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Πληροφορούμεθα, Κύριε Δήμαρχε, ὅτι λίαν συντόμως πρόκειται νὰ κατασκευασθῇ εἰς Ἑρμούπολιν ἕνα ἀξιόλογον μνημεῖον τοῦ «Ἀφανοῦς Ναύτου». Ἔχει μάλιστα προηγηθῆ κάποια σχετικὴ διαδικασία. Εἶναι δυνατὸν νὰ μᾶς ὁμιλήσητε περὶ αὐτοῦ ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Ὁ Δῆμος Ἑρμουπόλεως ἐθεώρησε μέγα ἠθικὸν χρέος του τὴν ἀπότισιν φόρου τιμῆς πρὸς τὸν «Ἀφανῆ Ναύτην τῆς Σύρου», ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ἀπὸ τοὺς κυριωτέρους συντελεστὰς τῆς ἀναπτύξεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας. Ἡ Ἑρμούπολις ὑπῆρξε τὸ λίκνον τῆς ἀτμήρους Ἑλληνικῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας. Ἐκεῖ ἱδρύθη τὸ 1857, ἡ πρώτη Ἑλληνικὴ Ἀτμοπλοΐα, ἡ ὁποία ἐπὶ 50 καὶ πλέον χρόνια, διετήρει, μὲ τοὺς διαδόχους τῆς Ἑταιρείας, τὰς ἐσωτερικὰς καὶ ἐξωτερικὰς συγκοινωνίας τῆς Ἑλλάδος. Παραλλήλως ἀνεπτύχθη καὶ ἡ φορτηγὸς ἀτμήρης ναυτιλία καὶ ἀκόμη ἀνεπτύχθη εἰς τὴν Ἑρμούπολιν μία χρηματαγορὰ καὶ ἀσφαλιστικὴ ἀγορά. Ὑπῆρχαν χρηματοδόται ἀγορᾶς πλοίων, οἱ λεγόμενοι «κρεντιταδόροι», ὑπῆρχαν ἀσφαλιστικαὶ ἑταιρεῖαι, ὥστε ὀρθῶς νὰ ἀποκαλῆται ἡ Ἑρμούπολις τὸ City τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Ἀκόμη, ἐκτὸς τῶν ναυπηγείων ξυλίνων πλοίων, τῶν περιφήμων «ταρσανάδων», εἰς τοὺς ὁποίους ἐναυπηγήθησαν χιλιάδες πλοίων, μὲ τὰ ὁποῖα ἀνανεώθηκε κατὰ μέγα ποσοστόν, ὁ κατὰ τὸν Ἀγῶνα τοῦ 1821 ἀποδεκατισθεὶς ἐμπορικὸς στόλος τῶν Ἑλλήνων, τὸ 1864 ἱδρύθη εἰς Ἑρμούπολιν τὸ πρῶτον ναυπηγεῖον σιδηρῶν πλοίων, τὸ περίφημον Νείδριον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐναυπηγήθη τὸ πρῶτον σιδηροῦν ἑλληνικὸν πλοῖον τὸ «Ἀθηνᾶ» τοῦ Τζών, ἐχρησιμοποιήθη δὲ κυρίως τὸ Νεώριον διὰ τὰς ἀνελκύσεις καὶ ἐπισκευὰς τῶν πλοίων τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοΐας, ἀλλὰ βεβαίως καὶ δι' ἄλλα πλοῖα.

Ὅλα αὐτὰ τὰ στοιχεῖα συνθέτουν τὴν ναυτοσύνη τῆς Ἑρμουπόλεως. Καὶ τὴν ναυτοσύνη τὴν δημιουργοῦν ἄνθρωποι. Ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι, μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα, ἔχουν καὶ τὸ στοιχεῖον τοῦ ἡρωϊσμοῦ. Διότι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ναυτικοῦ δὲν εἶναι ὅπως τὰ ἄλλα, χρειάζεται ἀρκετὸν ἡρωϊσμόν. Καὶ εἶναι πολλοὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐπλήρωσαν μὲ τὴ ζωή τους παλαίοντας μὲ τὰ κύματα, ἐκεῖνο

πού λένε θαῦμα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας. Αὐτοὺς τοὺς συμπολίτας μας θελήσαμε νὰ τιμήσωμε στήνοντάς τους ἕνα Μνημεῖο. Ξεκινήσαμε μὲ ἔρανον, ὁ ὁποῖος βρῆκε ἄμεση ἀπήχησι, πρὶν ἀκόμη καλὰ-καλὰ κινηθοῦμε. Ἀλλὰ ὁ ἔρανος ἀνεστάλη. Μία διακεκριμένη Κυκλαδικὴ οἰκογένεια, ἡ οἰκογένεια τοῦ ἐξ Ἄνδρου ἐφοπλιστοῦ ἀειμνήστου Νικολάου Ι. Γουλανδρῆ, ἡ ὁποία, πρὸ διετίας ἠγόρασε τὸ παλαιὸν Νεώριον Σύρου καὶ δημιουργεῖ εἰς τὴν πόλιν μας ἕνα μεγάλο σύγχρονον ναυπηγεῖον, πού θὰ ἀλλάξῃ τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τοῦ τόπου μας, προσεφέρθησαν νὰ ἀναλάβουν ἐκεῖνοι τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Μνημείου, τοῦ ὁποίου ἡ φιλοτέχνησις ἀνετέθη ὑπὸ τῶν ἰδίων εἰς τὸν γνωστὸν διακεκριμένον γλύπτην, καθηγητὴν τοῦ Πολυτεχνείου κ. Ι. Παπᾶν, Καλλιτεχνικὴ Ἐπιτροπή, συσταθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ἐνέκρινε πρὸ διμήνου περίπου τὰ προπλάσματα καὶ ἐλπίζεται ὅτι τὸ ἔργον θὰ εἶναι ἕτοιμον ἐνωρὶς τὸ καλοκαίρι. Πρόκειται περὶ μιᾶς συνθέσεως μὲ θαλασσινὰ στοιχεῖα, πού θὰ εἶναι ἀσφαλῶς, τὸ ἀξιολογώτερον μνημεῖον τοῦ εἴδους του ἐν Ἑλλάδι. Ἡ δαπάνη ὑπολογίζεται κατὰ τοὺς δωρητὰς ἐκ δρχ. 2.000.000.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς: Κύριε Βαφία, γνωρίζομεν ὅτι σᾶς κουράζομεν, ἀλλὰ εἶναι ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν συμμετέχετε εἰς τὴν ἐκπομπήν μας καὶ εἶναι τόσον σημαντικὴ ἡ δραστηριότης τοῦ Δήμου Ἑρμουπόλεως, ὥστε, παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ἐπιτρέψητε μίαν ἀκόμη ἐρώτησιν. Μετὰ τὴν εὐτυχῆ καὶ ἐπιτυχῆ λύσιν τῶν θεμάτων περὶ τῶν ὁποίων μᾶς ὡμιλήσατε, ὁ Δῆμος ἔχει ὡρισμένα ἄλλα προβλήματα καὶ κατὰ ποῖον τρόπον τὰ ἀντιμετωπίζει ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς: Κάθε ἄλλο, δὲν μὲ κουράζετε, κ. Κάτσο. Γιὰ μένα θὰ ἦτο πολὺ εὐχάριστον νὰ μιλῶ ἐπὶ μακρὸν γιὰ τὸν Δῆμον μου. Φοβοῦμαι ὅμως ὅτι ὑπάρχουν καὶ χρονικὰ ὅρια στὴν ἐκπομπήν σας.

Ἐπὶ τῆς ἐρωτήσεώς σας λοιπόν : Ἀσφαλῶς ὁ Δῆμος μας ἔχει καὶ ἄλλα προβλήματα, ὡς εἶναι φυσικόν. Ἕνα ἐξ αὐτῶν εἶναι τὸ πρόβλημα τῆς ἀποχετεύσεως. Τὸ ὑπάρχον δίκτυον εἶναι, δυστυχῶς, παλαιὸν καὶ πρωτόγονον, ἐπικίνδυνον πλέον διὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν. Τοῦτο ἀπεδείχθη καὶ κατὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ δικτύου ὑδρεύσεως, δι' ὃν λόγον καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν ὑπέδειξε τὴν ἀνάγκην ἐκπονήσεως μελέτης ἀποχετεύσεως, ἐνεργῆσαν καὶ διὰ τὴν διάθεσιν σχετικῆς πιστώσεως. Ἤδη, ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου Κυκλάδων, ἡ ἐκπόνησις τῆς σχετικῆς προμελέτης, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἕνα σταθερὸν βῆμα διὰ τὴν ἐν καιρῷ λύσιν καὶ τοῦ προβλήματος ἀποχετεύσεως τῆς πόλεώς μας.

Ἄλλο πρόβλημα εἶναι ἡ ἐπισκευὴ καὶ διάσωσις τοῦ Δημαρχιακοῦ μας μεγάρου, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ πραγματικὸν ἀρχιτεκτονικὸν μνημεῖον. Εἰς τοῦτο μεταξὺ τῶν ἄλλων στεγάζονται καὶ τὰ δικαστήρια, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ Ἐφετεῖον Αἰγαίου, τοῦ ὁποίου ἕδρα εἶναι ἡ Ἑρμούπολις.

Εἶναι ἕνα κτίριον 90 ἐτῶν, κατασκευασθὲν ὑπὸ τοῦ περιφήμου ἀρχιτέκτονος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης Τσίλλερ, τὸ ὁποῖον ἔχει ὑποστῆ ἀρκετὰς φθορὰς καὶ ἔχει ἄμεσον ἀνάγκην ριζικῆς ἐπισκευῆς, ἡ ὁποία θὰ ἀπαιτήσῃ σημαντικὸν ποσόν. Εὐτυχῶς, χάρις εἰς τὸ ἐκληλωθὲν προσωπικὸν ἐνδιαφέρον ὑπὸ τοῦ Ἀντι-

προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Στυλ. Παττακοῦ, πιστεύω ὅτι πλησιάζομεν εἰς τὴν ἐξεύρεσιν λύσεως καὶ αὐτοῦ τοῦ προβλήματος τοῦ Δήμου μας.

Δὲν θὰ σᾶς κουράσω μὲ τὴν ἀνάπτυξιν ἄλλων, ἐκ τῶν συνήθων προβλημάτων, ὅπως εἶναι ἡ ὁδοποιΐα, ἡ ἐκτέλεσις ἔργων τουριστικῆς ὑποδομῆς, καὶ ἄλλα ἀπὸ τὰ πολλὰ ποὺ ἀντιμετωπίζει κάθε δῆμος.

ΕΚΠΟΜΠΗ 137η

3 Ἰανουαρίου 1972

Φίλοι μας, εἰς τὴν σημερινήν μας ἐκπομπὴν θὰ παρακολουθήσητε συνέντευξιν τοῦ Προέδρου Κοινότητος Βριλησσίων Ἀττικῆς κ. Μαρ. Δεσποτίδη, Εἰδήσεις καὶ Πληροφορίας ἀπ' ὅλους τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τῆς Χώρας, κλπ.

Ἀρχίζομεν τὴν ἐκπομπήν μας μὲ τὴν συνέντευξιν τὴν ὁποίαν παρεχώρησε πρὸς τὸν κ. Ἀθανάσιον Κάτσον, ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Βριλησσίων Ἀττικῆς κ. Μάριος Δεσποτίδης :

Ἐρώτησις : Κύριε Πρόεδρε εἶναι ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν μετέχετε εἰς τὴν ἐκπομπήν μας καὶ πιστέψατε ὅτι αἰσθανόμεθα μεγάλην χαράν. Ἀφ' οὗ σᾶς καλωσορίσωμεν θὰ σᾶς παρακαλέσωμεν νὰ μᾶς ὁμιλήσετε διὰ τὴν ὕδρευσιν τῶν Βριλησσίων.

Ἀπάντησις : Εὐχαρίστως, κ. Κάτσο. Προεπαναστατικῶς σοβαρὸν ἦτο τὸ θέμα τῆς ὑδρεύσεως τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος ἐκ τῆς ἐλλείψεως ὕδατος λόγῳ τῆς περιωρισμένης ἀποδόσεως τῶν Κοινοτικῶν ἀρτεσιανῶν φρεάτων καὶ ἐπεκράτει σύγχυσις, ἀβεβαιότης καὶ μεγάλη ταλαιπωρία τῶν ὑδρολητῶν. Τὸ θέμα τοῦτο, ἀπὸ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1967, ὅτε ἀνελάβομεν τὴν διοίκησιν τῆς Κοινότητος, ἀντιμετωπίσαμεν θετικῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς καὶ ἐπετύχομεν, διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς παροχῆς τῶν ἀρτεσιανῶν φρεάτων τῆς Κοινότητος, νὰ ἐξασφαλίσωμεν πλήρη ἐπάρκειαν ὕδατος, παρεχομένου εἰς ἀπεριόριστον ποσότητα εἰς τοὺς κατοίκους, ἐκ παραλλήλου δὲ ἐθεσπίσαμεν κλιμακωτὸν τιμολόγιον μέχρι τῶν δραχμῶν 2,50 κατὰ κυβικὸν μέτρον, εἰς τρόπον ὥστε οἱ κάτοικοι νὰ δύνανται νὰ διαθέτουν ἄφθονον ὕδωρ, λόγῳ τῆς μικρᾶς τιμῆς του, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πρασίνου καὶ τὴν τήρησιν ἀπολύτου καθαριότητος. Ἐξασφαλισθείσης τῆς ἀπροσκόπτου ὑδροδοτήσεως καὶ τῆς ἐπαρκείας τοῦ ὕδατος, ἐπεξετείναμεν τὸ δίκτυον ὑδρεύσεως κατὰ 9.000 μέτρα καὶ ἐχορηγήσαμεν ὕδωρ εἰς 749 νέους ὑδρολήπτας. Διὰ νὰ ἀντιληφθῆτε σαφέστερον τὴν ἐπελθοῦσαν βελτίωσιν τῆς ὑδρεύσεως σᾶς παραθέτω τὰ κάτωθι συγκριτικὰ στοιχεῖα :

α) Μῆκος δικτύου ἀπὸ 1956 ἕως 20.9.1967 — 15.000 μ.
β) Μῆκος νέου δικτύου ἀπὸ 20.9.1967 ἕως 20.9.1971 — 9.000 μ.

Ἐπελθοῦσα αὔξησις 60 % ἐντὸς τετραετίας.

α) Ὑδρολῆπται ἀπὸ 1956 ἕως 20.9.1967 881
β) Νέοι ὑδρολῆπται ἀπὸ 20.9.1967 ἕως 20.9.1971 749
Ἐπελθοῦσα αὔξησις 85 % ἐτὸς τετραετίας.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Κύριε Δεσποτίδη, ἐπισκεφθέντες πρὸ ἡμερῶν τὰ Βριλήσσια ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἐντυπωσιάσθημεν ἀπὸ τὴν ὕπαρξιν διαφόρων καὶ κατὰ καλαίσθητον τρόπον διαμορφωμένων πλατειῶν. Ἡ ὕπαρξις πρασίνου ἦτο ἐπίσης κάτι τὸ λίαν ἐντυπωσιακόν.

Ἀφοῦ σᾶς συγχαροῦμε διὰ τὸ πράγματι λαμπρὸν ἐπίτευγμα, παρακαλοῦμεν ὁμιλήσατέ μας δι' αὐτό.

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Πρὸ τοῦ ἔτους 1967 ἐλαχίστη, ἵνα μὴ εἴπω οὐδεμία, προσπάθεια εἶχε καταβληθῆ εἰς τὸν τομέα αὐτόν. Καίτοι κηπούπολις, τὰ Βριλήσσια εὑρίσκοντο εἰς πρωτόγονον κατάστασιν καὶ πλήρη ἐγκατάλειψιν. Πλατεῖαι ἀδιαμόρφωτοι, κῆποι καὶ δενδροστοιχίαι εἰς κατάστασιν μαρασμοῦ, εὐπρεπισμὸς ἀνύπαρκτος.

Ἐν ἀρχῇ ἀπελευθερώσαμεν τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν Ἀναλήψεως διὰ τῆς κατεδαφίσεως τοῦ παλαιοῦ Ναοῦ Ἀναλήψεως.

Προέβημεν εἰς τὴν διαμόρφωσιν καὶ πλακόστρωσιν τῶν πλατειῶν Ἀναλήψεως, Ἡρώων, Ἁγίας Λαύρας, Ἁγίου Παντελεήμονος καὶ Ἐλευθερίου Βενιζέλου. Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω πλατειῶν ἐδημιουργήσαμεν κηπάρια μὲ ἄνθη καὶ γκαζόν, τὰ ὁποῖα ἠλεκτροφωτίσαμεν διὰ καλλωπιστικοῦ φωτισμοῦ. Ἐγκατεστήσαμεν μόνιμα καθίσματα (παγκάκια) καὶ ἀνὰ ἕνα ἠλεκτρικὸν ψύκτην ὕδατος. Ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρω ὅτι εἰς ὅλα τὰ περίπτερα ἀναμονῆς ἐπιβατῶν ἐγκατεστήσαμεν ἠλεκτρικὰ θερμαντικὰ σώματα καὶ ἠλεκτρικοὺς ψύκτας ὕδατος. Τοιουτοτρόπως οἱ ἀναμένοντες ἐπιβάται ἀπολαμβάνουν τὸ μὲν θέρος δροσερὸν ὕδωρ τὸν δὲ χειμῶνα τὴν θέρμανσιν.

Ὡσαύτως πρέπει νὰ τονίσω ὅτι καὶ τὰ ὑπόγεια ἀντλιοστάσια ἐφροντίσαμεν νὰ καλλωπίσωμεν, ἐπενδύσαντες ταῦτα διακοσμητικῶς καὶ κατασκευάσαντες πέριξ αὐτῶν ζαρντινιέρας ἀνθέων ὥστε νὰ μὴ ἐμφανίζουν ἀντιαισθητικὴν ὄψιν. Τὸν δὲ ὑδατόπυργον ἐπὶ τῆς Πλατείας Ἁγίας Λαύρας ἠλεκτροφωτίσαμεν μὲ διακοσμητικὸν φωτισμόν.

Ἐμεριμνήσαμεν διὰ τὴν πλακόστρωσιν τῶν πεζοδρομίων ἐπὶ τῶν ἐγκεκριμένων ὁδῶν τῆς Κοινότητος καὶ τέλος συνεπληρώσαμεν τὴν δενδροφύτευσιν ἐπὶ τῶν ὁδῶν τοῦ ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου τῆς Κοινότητος.

Πάντα τ' ἀνωτέρω ἤλλαξαν τελείως τὴν ὄψιν τῆς Κοινότητος καὶ μετέβαλον τὰ Βριλήσσια εἰς ἕνα ἐκ τῶν πλέον καλαισθήτων καὶ πολιτισμένων Προαστίων, κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Πιστεύομεν, κ. Πρόεδρε, ὅτι τὰ Βριλήσσια εἶναι μία ἀπὸ τὰς καθαρωτέρας πόλεις τῆς Χώρας. Τοῦτο διεπιστώσαμεν καὶ προσωπικῶς. Ἐπ' αὐτοῦ τί θὰ εἴχατε νὰ παρατηρήσετε ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Θεωροῦμεν ὅτι ἡ καθαριότης εἶναι ὁ πλέον οὐσιώδης

παράγων ἀναπτύξεως καὶ προόδου. Πέραν τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν ὑγιεινῶν συνθηκῶν διαβιώσεως τῶν κατοίκων, ἀποτελεῖ καὶ τὸν δείκτην πολιτισμοῦ ἑκάστης Χώρας.

Ἡ ἀρχικὴ φροντίς μας, ἅμα τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων μας, ἦτο ἡ πλήρης ὀργάνωσις τῆς ὑπηρεσίας καθαριότητος καὶ ἐπάνδρωσις αὐτῆς διὰ τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ.

Ἠγοράσαμεν καταβρεκτικὸν αὐτοκίνητον καὶ ἐγκατεστήσαμεν εἰς τὰς ὁδοὺς πέραν τῶν 300 καλάθων καὶ δοχείων καθαριότητος, φθάσαντες μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἐγκαταστήσωμεν μέχρι καὶ στακτοδοχεῖα ἐπὶ τῶν κοινοχρήστων χώρων.

Συνεστήσαμεν εἰς τοὺς δημότας μας νὰ ἀντικαταστήσουν τὰ δοχεῖα ἀπορριμμάτων των. Προβαίνομεν εἰς τὸν ἀνελλιπῆ καθαρισμὸν τῶν ὁδῶν, πλατειῶν καὶ κοινοχρήστων χώρων, εἰς τὸν ἀνελλιπῆ καθαρισμὸν τῶν πεύκων καὶ δενδρυλλίων τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν καὶ εἰς τὴν δι' ἀσβέστου βαφὴν τῶν κρασπεδορείθρων τῶν πεζοδρομίων, τῶν κορμῶν ὅλων τῶν δένδρων τῶν κοινοχρήστων χώρων, ἀκόμη καὶ τῶν ἠλεκτρικῶν στύλων.

Πάντα ταῦτα ἐπιβλέπομεν προσωπικῶς μὲ ἀδιάπτωτον ἐνδιαφέρον.

Τοιουτοτρόπως εἴχομεν ἐφαρμόσει ὅλας τὰς ὁδηγίας τοῦ κ. Α' Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ πρὸ τῆς λήψεως τῶν σχετικῶν ἐγκυκλίων διαταγῶν του καὶ ὑπερηφανευόμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι εἴχομεν προηγηθῆ εἰς τὴν λῆψιν ὅλων τῶν ἀναγκαίων ἀποφάσεων.

Ἀλλὰ πρέπει νὰ τονίσωμεν, ὅτι καὶ οἱ δημόται μας συμβάλλουν εἰς τὴν τήρησιν τῆς ἀψόγου καθαριότητος, διότι τοῦτο κατέστη δι' αὐτοὺς συνείδησις.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Καὶ διὰ τὸ θέμα τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ τὸ ὁποῖον τόσον ἐνδιαφέρει τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τί θὰ εἴχατε νὰ μᾶς εἰπῆτε ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Εἰς τὸν τομέα τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ αἱ ἀνάγκαι τῆς Κοινότητος εἶναι σημαντικαί. Ἐν ὄψει τῆς ὑπαγωγῆς ὁλοκλήρου τῆς περιοχῆς τῆς Κοινότητος ἐντὸς ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου, ἐφαρμόζομεν πρόγραμμα ἠλεκτροφωτισμοῦ ὅλων τῶν ὁδῶν τῆς Κοινότητος διὰ τῆς ἐγκαταστάσεως συγχρόνων φωτιστικῶν σωμάτων ἀτμῶν ὑδραργύρου, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τῆς ὁδοῦ 21ης Ἀπριλίου καὶ τῶν πλατειῶν, ἀπὸ δὲ τὸ τρέχον ἔτος ἐγκατεστάθησαν τοιαῦτα σήματα εἰς τοὺς στύλους τῆς Δ.Ε.Η. ἐντὸς τοῦ ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου καὶ ὑπεγράψαμεν νέαν σύμβασιν μετ' αὐτῆς διὰ τὴν προσθήκην ἑτέρων 170 σωμάτων, ἐνῷ ἐκ παραλλήλου συμπληροῦται ἡ μελέτη διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀπαιτουμένων φωτιστικῶν σωμάτων εἰς τρόπον ὥστε ἡ Κοινότης, λίαν συντόμως νὰ ἔχῃ ἐπιλύσει πλήρως τὸ ζωτικὸν τοῦτο θέμα καὶ νὰ ἔχῃ θεραπεύσει τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων της, ἀπὸ ἀπόψεως ἠλεκτροφωτισμοῦ ἐφ' ὅλων τῶν ὁδῶν της.

Τέλος προέβημεν εἰς τὴν ἐγκατάστασιν νέου ἑορταστικοῦ φωτισμοῦ.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Ἔχομεν πληροφορηθῆ, κ. Πρόεδρε, ὅτι ἐνεκρίθη τὸ ρυ-

μοτομικὸν σχέδιον τῆς Κοινότητος διὰ τῆς ἐπεκτάσεως ἰδίᾳ τούτου εἰς διαφόρους περιοχάς. Ἐπίσης ὅτι συνεχίζεται ἡ σχετικὴ ἐπιδίωξις πρὸς ὁλοκλήρωσιν τῆς ὅλης προσπαθείας. Θὰ ἠμπορούσατε νὰ ἀναφερθῆτε εἰς τὸ θέμα τοῦτο;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Τὰ Βριλήσσια ἔχουν ἐξαίρετον ρυμοτομίαν. Τὸ ἀρχικὸν σχέδιον, ἐκτάσεως 700 στρεμμάτων, ἐνεκρίθη τὸ ἔτος 1935. Τὸ ἔτος 1969, κατόπιν συντόνων ἐνεργειῶν μας, ἐνεκρίθη ἡ ἐπέκτασις αὐτοῦ κατὰ 600 στρέμματα, θέμα τὸ ὁποῖον ἐχρόνιζεν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1964.

Τὸ ἔτος 1970 προέβημεν εἰς τὴν ἀνάθεσιν διὰ τὴν ἐκπόνησιν τοπογραφικῆς μελέτης καὶ συντάξεως ρυμοτομικοῦ σχεδίου ἐκτάσεως 1.400 στρεμμάτων, περατωθείσης δὲ τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένης διαδικασίας, τὸ σχέδιον τοῦτο ἔχει ὑποβληθῆ ἀπὸ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τρέχοντος ἔτους εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον Δημ. Ἔργων πρὸς ἔγκρισιν.

Συνεπεῖς πρὸς τὴν ὑπόσχεσιν ποὺ ἐδώσαμεν πρὸς τοὺς δημότας μας κατὰ τὴν λογοδοσίαν μας ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ ἔτους 1970, ἀνεθέσαμεν τὴν ἐκπόνησιν τοπογραφικῆς μελέτης καὶ συντάξεως ρυμοτομικοῦ σχεδίου καὶ ἐπὶ τῆς ὑπολοίπου ἐκ 1.000 στρεμμάτων ἐκτάσεως τῆς Κοινότητος, πρὸς ὑπαγωγὴν καὶ αὐτῆς εἰς τὸ ἐγκεκριμένον σχέδιον πόλεως, ἐπικειμένης τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν κατὰ τὸν τρέχοντα μῆνα.

Τοιουτοτρόπως, λίαν συντόμως, δὲν θὰ ὑπάρχῃ οὐδὲ ἓν τετραγωνικὸν μέτρον ἐκτὸς ρυμοτομικοῦ σχεδίου, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον νομίζομεν ὅτι εἰς ὀλίγας περιοχὰς τῆς Χώρας συναντᾶται.

Καταλαβαίνετε τί ὥθησις θὰ ἐπακολουθήσῃ μὲ τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ σχεδίου πόλεως, ἀπὸ τὴν οἰκοδομικὴν δραστηριότητα, τὴν πύκνωσιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Κοινότητος καὶ τὴν ἐκτέλεσιν κοινωφελῶν ἔργων ἐκ τῆς νόμῳ ἐπιβαλλομένης εἰσφορᾶς λόγῳ ἐπεκτάσεως σχεδίου πόλεως.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Καὶ διὰ τὰς προοπτικὰς τοῦ ἔτους 1972, αἱ ὁποῖαι ἐλπίζομεν νὰ εἶναι λίαν ἀξιόλογοι, τί θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ παρατηρήσετε ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Θὰ ἐκθέσω συνοπτικῶς, ὅσον μοῦ ἐπιτρέπει ὁ περιωρισμένος χρόνος τῆς ἐκπομπῆς σας, τὰς προοπτικὰς τῆς Κοινοτικῆς δραστηριότητος κατὰ τὸ ἔτος 1972.

Εἰς τὸν τομέα τῶν κοινωφελῶν ἔργων θὰ συνεχισθῇ ἡ προσπάθεια διὰ τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν τῆς περιοχῆς. Θὰ δοθῇ προτεραιότης εἰς τὰ ἔργα ὁδοποιΐας καὶ ἠλεκτροφωτισμοῦ, χωρὶς νὰ μειωθῇ ἡ προσπάθεια εἰς τὰ λοιπὰ ἔργα.

Ὡς πρὸς τὴν ὕδρευσιν θὰ βελτιωθοῦν καὶ θὰ ἐπεκταθοῦν ἔτι περισσότερον αἱ ἐγκαταστάσεις ὑδρεύσεως.

Ὡς πρὸς τὴν ὁδοποιΐαν θὰ κατασκευασθοῦν κρασπεδόρειθρα εἰς τὰς ὁδοὺς τοῦ ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου καὶ θὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ ἀσφαλτόστρωσις αὐτῶν.

Ὡς πρὸς τὸν ἠλεκτροφωτισμόν, ὡς προελέχθη, θὰ ἐγκατασταθοῦν 170

νέα φωτιστικὰ σώματα ἀτμῶν ὑδραργύρου, περαιτέρω δὲ θὰ συμπληρωθοῦν τὰ ὑπάρχοντα κενὰ τοῦ σημερινοῦ δικτύου φωτισμοῦ.

Ὡς πρὸς τὸ σχέδιον πόλεως, ὡς προελέχθη, θὰ περαιωθῇ ἡ ἐκπόνησις νέας τοπογραφικῆς μελέτης ἐκτάσεως 1.000 στρεμμάτων, εἰς τρόπον ὥστε μὲ τὸ ἤδη ὑποβληθὲν πρὸς ἔγκρισιν ρυμοτομικὸν σχέδιον, νὰ ὁλοκληρωθῇ ἡ ὑπαγωγὴ ὁλοκλήρου τῆς Κοινότητος εἰς σχέδιον πόλεως, ἐνῷ ἐκ παραλλήλου θὰ συντελεσθῇ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἐγκριθέντος ρυμοτομικοῦ σχεδίου ἔτους 1969 καὶ ἡ ἀπαλλοτρίωσις τῶν προβλεπομένων κοινοχρήστων χώρων πρὸς δημιουργίαν ἄλσους, πλατείας, Σχολείου καὶ ἀθλητικοῦ γηπέδου.

Ὡς πρὸς τοὺς λοιποὺς τομεῖς, ἐξωραϊσμοῦ, καθαριότητος, πρασίνου, θὰ συνεχισθῇ ἡ προσπάθεια περαιτέρω προαγωγῆς των. Εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦ ἔτους 1972 ἐντάσσεται καὶ ἡ ἀποφασισθεῖσα ἀγορὰ ἐκτάσεως παραθαλασσίου ἐκ 13 στρεμμάτων εἰς Ἐρέτριαν Εὐβοίας πρὸς δημιουργίαν θερινῆς κατασκηνώσεως τῆς Κοινότητος πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν κατοίκων της.

Πιθανὸν νὰ ἀναρωτηθοῦν τινὲς διὰ ποῖον λόγον τὰ ἀπαιτούμενα χρήματα ἀγορᾶς τῆς ἐκτάσεως τῆς κατασκηνώσεως ταύτης καὶ ἀπαλλοτριώσεως τῶν χώρων διὰ τοὺς ἀναφερομένους σκοποὺς δὲν διατίθενται διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῶν ἔργων ὁδοποιΐας.

Τοῦτο ἐπιβάλλεται διότι ὅσον καθυστερεῖ ἡ ἀγορά των τόσον ἡ τιμὴ τῶν περὶ οὗ ὁ λόγος ἐκτάσεων αὐξάνει ἀλματωδῶς, ἐνῷ μικρά τις καθυστέρησις χρόνου εἰς τὰ ἔργα ὁδοποιΐας εἶναι συμφερωτέρα.

Πέραν τῶν ἀνωτέρω ἡ Κοινότης θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ παρέχῃ τὴν συνδρομήν της, εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῶν ἁρμοδιοτήτων καὶ τῆς δραστηριότητός της (πνευματικῶν, κοινωνικῶν, ἐκπολιτιστικῶν).

Πάντα τὰ μέχρι τοῦδε ἐπιτευχθέντα ἐγένοντο διὰ τῶν ἰδίων πόρων τῆς Κοινότητος, ἄνευ δανεισμοῦ ἢ ἰδιαιτέρας ἐπιχορηγήσεως. Αἱ προσπάθειαι ἡμῶν τείνουν νὰ καταστῇ ἡ Κοινότης μας οὐχὶ μόνον οἰκονομικῶς αὐτάρκης ἀλλὰ διὰ τῶν μεγάλων εἰσοδημάτων της νὰ πραγματοποιοῦνται ἔργα ὠφελιμότητος διὰ τὴν ἄνοδον τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν κατοίκων της, χωρὶς νὰ ἐπιβαρύνωνται οὗτοι μὲ φορολογίας πέραν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου παγίως ἐπιβεβλημένων.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Τελειώνοντας θὰ εἴχατε τὴν καλωσύνην, κ. Δεσποτίδη, νὰ μᾶς ὁμιλήσετε διὰ τὴν Κοινότητα Βριλησσίων, δηλαδὴ διὰ τὴν ἱστορίαν της καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων της, τὴν ἐπαγγελματικὴν αὐτῶν ἀπασχόλησιν καὶ ὅ,τι ἄλλο νομίζετε σκόπιμον ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Τὰ Βριλήσσια ἕλκουν τὴν ὀνομασίαν των ἐκ τοῦ Πεντελικοῦ ὄρους, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ὠνομάζετο Βριλησσός.

Ἡ Κοινότης συνεστήθη τὸν Ἰούλιον 1949 ἐξ ἀποσπάσεως ἐκ τοῦ Δήμου Χαλανδρίου τοῦ ὁποίου ἀπετέλει συνοικισμόν. Τὰ ὅριά της ἐπεξετάθησαν τὸ ἔτος 1960 διὰ τῆς προσαρτήσεως τῆς περιοχῆς Πάτημα τοῦ Δήμου Ἀμαρουσίου. Ἔχει ὁμόρους τοὺς Δήμους Ἀμαρουσίου καὶ Χαλανδρίου καὶ τὰς Κοινότητας Μελισσίων, Νέας Πεντέλης καὶ Παιανίας. Ἡ ἔκτασίς της ἀνέρχεται εἰς

4.120 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα καὶ ὁ πληθυσμός της, κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τῆς 14ης Μαρτίου 1971, ἀνέρχεται εἰς 3.838 κατοίκους μὲ αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ της κατὰ 63 % ἀπὸ τῆς ἀπογραφῆς τοῦ ἔτους 1961, γεγονὸς τὸ ὁποῖον ὀφείλεται εἰς τὸ ὑφιστάμενον ρεῦμα νέων οἰκιστῶν, δεδομένου ὅτι ἡ περιοχὴ τῆς Κοινότητος ἀποτελεῖ πόλον ἕλξεως τόσον διὰ τὰς ἀρίστας κλιματολογικὰς συνθήκας καὶ τὴν μικρὰν ἀπόστασιν αὐτῆς ἐκ τοῦ κέντρου τῆς Πρωτευούσης, ἡ ὁποία δὲν ὑπερβαίνει τὰ 11 χιλιόμετρα, ὅσον καὶ διὰ τὴν θαυμασίαν ρυμοτομίαν της καὶ τὴν πολιτισμένην καὶ καλαίσθητον ἐμφάνισίν της καὶ τὴν ἄψογον καθαριότητά της.

Οἱ κάτοικοι τῆς Κοινότητός μας, ἀπὸ ἀπόψεως ἐπαγγελματικῆς ἀπασχολήσεως εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπάλληλοι, ἐλεύθεροι ἐπιτηδευματίαι, ἐπιχειρηματίαι καὶ ἐπιστήμονες. Ἐκ τούτου προσδίδεται ἀστικὴ μορφὴ εἰς τὸ Προάστιον, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ προϋπόθεσιν διὰ τὴν ἔτι περαιτέρω ἀνάπτυξίν του. Ἡ ἀρτία ὀργάνωσις τῆς Κοινότητος, ὁ ἐξωραϊσμός της, ἡ κατασκευὴ ἔργων ἀξιοποιήσεως τῆς περιοχῆς της καὶ ἐξυπηρετήσεως τῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων της καὶ τὸ βασικὸν συστατικόν της, τοῦ ἐξαιρέτου κλίματος αὐτῆς, καὶ ἡ ἀλματώδης ἀνάπτυξίς της κατὰ τὰ τέσσαρα τελευταῖα ἔτη, δημιουργοῦν τὰς προϋποθέσεις ὅτι λίαν συντόμως τὰ Βριλήσσια θὰ γίνουν ἕνας πρότυπος Δῆμος ποὺ θὰ ξεχωρίζῃ ἐντὸς τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Μὲ αὐτὰς τὰς αἰσιοδόξους προοπτικὰς κατεχόμεθα καὶ μὲ αὐτὴν τὴν φιλοδοξίαν προχωροῦμεν.

ΕΚΠΟΜΠΗ 139η

17 Ἰανουαρίου 1972

Φίλοι μας, εἰς τὴν σημερινήν μας ἐκπομπὴν θὰ σᾶς μεταδώσωμεν συνέντευξιν τοῦ Δημάρχου Νέας Φιλαδελφείας Ἀττικῆς κ. Δημητρίου Χριστοδουλοπούλου, τὸ Δελτίον Ἐνημερώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων, Εἰδήσεις καὶ Πληροφορίας ἀπ' ὅλους τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τῆς Χώρας, κλπ.

Ἀρχίζομεν τὴν ἐκπομπήν μας μὲ τὴν συνέντευξιν τὴν ὁποίαν παρεχώρησε πρὸς τὸν κ. Ἀθανάσιον Κάτσον, ὁ Δήμαρχος Νέας Φιλαδελφείας Ἀττικῆς κ. Δημήτριος Χριστοδουλόπουλος.

Ἐρώτησις: Γνωρίζομεν, κ. Δήμαρχε, ὅτι σημαντικὴ εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ Δήμου Νέας Φιλαδελφείας ἀναπτυσσομένη δραστηριότης, ἰδίᾳ εἰς τὸν τομέα τῆς ἐκτελέσεως διαφόρων ἔργων. Πρὶν ἢ σᾶς παρακαλέσωμεν νὰ μᾶς ὁμιλήσητε διὰ τὰ ἐν λόγῳ ἔργα, θὰ εἴχατε τὴν καλωσύνην νὰ ἀναφερθῆτε εἰς τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Δῆμος κατώρθωσε νὰ προσποριοθῇ τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαφόρων ἔργων χρήματα;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : α) Διὰ τῆς πλήρους ἐφαρμογῆς τῆς κειμένης νομοθεσίας περὶ τῶν προσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

β) Διὰ τῆς ἐγκαίρου βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων.

γ) Διὰ τῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ ἀξιοποιήσεως τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Δήμου.

δ) Διὰ τῆς ἀποφυγῆς τῶν περιττῶν δαπανῶν.

ε) Διὰ τῆς ἀξιοποιήσεως τοῦ ἐργατοϋπαλληλικοῦ δυναμικοῦ.

στ) Διὰ δανεισμοῦ καὶ ζ) διὰ τῆς δημιουργίας πηγῶν νέων πόρων.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Κύριε Χριστοδουλόπουλε, ἕνας τομεὺς ὁ ὁποῖος προσελκύει πάντοτε τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἶναι καὶ ἐκεῖνος τῆς ὁδοποιΐας. Ἐπ' αὐτοῦ τί θὰ εἴχατε νὰ μᾶς πῆτε ὅσον ἀφορᾷ βεβαίως εἰς τὸν Δῆμον Νέας Φιλαδελφείας ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Εἰς τὸν βασικὸν τοῦτον τομέα Δημοτικῆς δραστηριότητος ἐπετεύχθη σοβαρωτάτη πρόοδος τοῦ συνόλου τοῦ ὁδικοῦ δικτύου τῆς πόλεώς μας εὑρισκομένου εἰς ἀρίστην ἢ λίαν καλὴν κατάστασιν. Μὴ ἀσφαλτοστρωμέναι ὁδοὶ ὑπάρχουν μόνον εἰς τὰς προσφάτως ἐνταχθείσας εἰς τὸ σχέδιον πόλεως περιοχὰς τῶν ὁποίων ἡ ἀσφαλτόστρωσις θέλει πραγματοποιηθῆ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος περατωθείσης ἤδη τῆς σχετικῆς διαδικασίας. Κατὰ τὴν τριετίαν 1969 – 1971 διετέθη συνολικὸν ποσὸν δρχ. 16.880.000.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Καὶ διὰ τὸν τομέα τῆς καθαριότητος τί θὰ ἠμπορούσατε νὰ παρατηρήσητε ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Συνεπληρώσαμεν καὶ ἀνενεώσαμεν τὸ ἐργατοτεχνικὸν προσωπικὸν καὶ προέβημεν εἰς τὴν προμήθειαν τοῦ ἀναγκαίου μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ ὥστε σήμερον δυνάμεθα νὰ ὑπερηφανευώμεθα ὅτι ἡ πόλις μας εὑρίσκεται εἰς ἀρίστην κατάστασιν ἀπὸ πλευρᾶς καθαριότητος. Διετέθη συνολικῶς ποσὸν 9.652.000 κατὰ τὴν τριετίαν 1969 – 1971.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Οἱ κῆποι, αἱ δενδροστοιχίαι καὶ γενικώτερον τὸ πράσινον εἶναι κάτι τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζει τὸν Δῆμον Νέας Φιλαδελφείας. Διὰ τὸ θέμα τοῦτο τί θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ μᾶς πῆτε, κ. Δήμαρχε ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Συνεπληρώθη καὶ ἐδραστηριοποιήθη τὸ ἐργατοτεχνικὸν προσωπικὸν ἐπιτευχθέντων τῶν κάτωθι :

α) Φύτευσις 15.000 δένδρων καὶ θαμνοειδῶν.

β) Κατασκευὴ 3 νέων πάρκων καὶ πλατειῶν.

γ) Ἀνακατασκευή, φύτευσις καὶ συντήρησις ὅλων τῶν πλατειῶν τοῦ Δήμου.

δ) Κατασκευὴ καὶ τοποθέτησις 300 πάγκων εἰς διαφόρους κοινοχρήστους χώρους καὶ ἐντὸς τοῦ ἄλσους.

ε) Δημιουργία δύο νέων παιδικῶν χαρῶν.

στ) Τοποθέτησις 300 κάδων ἀπορριμμάτων εἰς διάφορα σημεῖα τῆς πό-

λεως, διατεθέντος συνολικοῦ ποσοῦ δρχ. 3.813.000 κατὰ τὴν τριετίαν 1969–1971.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Κύριε Δήμαρχε, νομίζομεν ὅτι ἡ δημιουργία ἀποχετευτικοῦ δικτύου ἀποτελεῖ ἀντικείμενον ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος τῆς ὑφ' ὑμᾶς Δημοτικῆς Ἀρχῆς. Ἀκριβῶς διὰ τὴν δημιουργίαν ἀποχετεύσεων τί ἐγένετο εἰς τὸν Δῆμον Νέας Φιλαδελφείας ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Εἰς τὸν τομέα τοῦτον ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ ἐνήργησε δραστηρίως πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν καὶ ἐπέτυχε σοβαρωτάτην προώθησιν. Συγκεκριμένως κατὰ τὴν διαρρεύσασαν τριετίαν κατεσκευάσθησαν ἀγωγοὶ ὁμβρίων καὶ ἀκαθάρτων 9.900 μέτρων μήκους, διατεθέντος συνολικοῦ ποσοῦ δρχ. 15.287.400. Βασίμως ἐλπίζομεν ὅτι ἐντὸς 4 ἐτῶν θὰ ἔχουν ἐπιλυθῆ αἱ ἀποχετευτικαὶ ἀνάγκαι τῆς πόλεώς μας εἰς τὸ σύνολον.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Διὰ τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν τῆς πόλεώς σας τὶ θὰ εἴχατε νὰ μᾶς πῆτε ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Εἰς τὸν τομέα ἠλεκτροφωτισμοῦ ἔχουν καλυφθῆ αἱ ἀνάγκαι τῆς πόλεώς μας διὰ τῆς συμπληρώσεως, ἀνακαινίσεως καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δικτύου φωτισμοῦ εἰς τὰς νέας περιοχὰς τοῦ Δήμου διατεθέντος πρὸς τοῦτο συνολικοῦ ποσοῦ δρχ. 3.442.000 κατὰ τὴν τριετίαν 1969–1971.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Καὶ διὰ τὰς ἀνεγέρσεις διαφόρων κτιρίων τί θὰ ἠμποροῦσατε νὰ προσθέσετε ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Κατεσκευάσαμεν ἀνθοπωλεῖον εἰς τὸ Δημοτικὸν Νεκροταφεῖον, ἐπεκτείναμεν τὸ Ὀστεοφυλάκιον, προέβημεν εἰς πλήρη περιμάνδρωσιν τοῦ Δημοτικοῦ Νεκροταφείου καὶ εἰς μερικὴν τοιαύτην τοῦ Δημοτικοῦ Ἄλσους. Ἀπεπερατώθη ἡ κατασκευὴ τοῦ Τουριστικοῦ Περιπτέρου τὸ ὁποῖον ἐνεκαινιάσθη τὴν 21ην Δεκεμβρίου 1971, εὑρίσκεται δὲ εἰς τὸ τελευταῖον στάδιον ἡ πλήρης ἀποπεράτωσις τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τῆς πόλεως διατεθέντος συνολικοῦ ποσοῦ δρχ. 4.000.000.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Τελειώνοντας θὰ σᾶς παρακαλέσωμεν, κ. Χριστοδουλόπουλε, νὰ μᾶς ὁμιλήσετε διὰ τὸ προσφάτως ἐγκαινιασθὲν Τουριστικὸν περίπτερον καὶ διὰ τὸ ὑπὸ ἀνέγερσιν Πνευματικὸν Κέντρον. Εἶναι δυνατόν ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Εὐχαρίστως. Τὸ ἐγκαινιασθὲν Τουριστικὸν περίπτερον ἀποτελεῖ κόσμημα διὰ τὴν πόλιν μας ἀλλὰ καὶ δι' ὁλόκληρον τὸ λεκανοπέδιον τῆς Ἀττικῆς διότι ἡ τοποθεσία εἰς τὴν ὁποίαν κατεσκευάσθη εἶναι μαγευτικὴ καὶ ἀνεπανάληπτος, προβλέπεται δέ, ὅτι τοῦτο θὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰς χιλιάδας τῶν καθημερινῶν ἐπισκεπτῶν τοῦ Δημοτικοῦ Ἄλσους.

Ἡ ὅλη δαπάνη κατασκευῆς του καὶ διαμορφώσεως τοῦ πέριξ χώρου ἀνῆλθεν εἰς τὸ ποσὸν τῶν 2.000.000, καλυφθεῖσα διὰ δανείου τοῦ Τ.Π.Δ. καὶ ἐσόδων τοῦ Δήμου. Ἡ ἀπόσβεσις ταύτης προβλέπεται νὰ πραγματοποιηθῇ

ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἐσόδων ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου, ἐν συνεχείᾳ δὲ θὰ ὑπάρχῃ ἕνα σοβαρώτατον πάγιον ἔσοδον εἰς τὸν Δῆμον.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ Πνευματικὸν Κέντρον, ἡ πλήρης ἀποπεράτωσις τοῦ ὁποίου προβλέπεται νὰ πραγματοποιηθῇ ἐντὸς μηνός. Τοῦτο θέλει ἀποτελέσει τὸν πόλον ἕλξεως ὅλων τῶν πνευματικῶν δυνάμεων τῆς πόλεώς μας καὶ τὴν κυψέλην τῆς πνευματικῆς καὶ ἐκπολιτιστικῆς ἐπιμορφώσεως τῶν κατοίκων.

Ἡ δαπάνη κατασκευῆς του ἀνῆλθεν εἰς τὸ ποσὸν τῶν 2.000.000 ἀντιμετωπισθεῖσα κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος ἐκ τοῦ προγράμματος Δημοσίων Ἐπενδύσεων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τοῦ ὑπολοίπου καλυφθέντος ἐξ εἰσφορῶν, ἐπιχορηγήσεων καὶ δωρεῶν.

ΕΚΠΟΜΠΗ 140ὴ

24 Ἰανουαρίου 1972

Φίλοι μας, ἀρχίζομεν τὴν Ἐκπομπήν μας μὲ τὴν συνέντευξιν τὴν ὁποίαν παρεχώρησε πρὸς τὸν κ. Ἀθανάσιον Κάτσον, ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Νέας Ἐρυθραίας Ἀττικῆς κ. Δημήτριος Ἀναγνώστου:

Ἐρώτησις: Ἐπληροφορήθημεν, κ. Πρόεδρε, ὅτι εἰς τὴν Κοινότητα Νέας Ἐρυθραίας ἐτελείωσε τὸ τόσον σημαντικὸν ἔργον τῆς ὑδρεύσεως. Ἔχετε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς ὁμιλήσητε περὶ αὐτοῦ;

Ἀπάντησις: Ἡ πόλις τῆς Νέας Ἐρυθραίας, ἀριθμοῦσα 8.000 π. κατοίκους, ὑδρεύεται ἀπὸ ἰδιόκτητα ἀρτεσιανὰ φρέατα. Ὅταν κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1967 ἀνελάβομεν τὴν διοίκησιν τῆς Κοινότητος ἡ ὡριαία ἄντλησις ὕδατος ἀνήρχετο εἰς 80 κ.μ. περίπου.

Σήμερον, κατόπιν ἀνορύξεως τοῦ 3ου ἀρτεσιανοῦ φρέατος, ἡ ὡριαία παραγωγὴ ὕδατος ἀνέρχεται εἰς 250 κ.μ., ἥτις ἀντιστοιχεῖ μὲ 5πλασίαν ποσότητα τῆς ἀναγκαιούσης. Συνεπῶς τὸ μέγα τοῦτο πρόβλημα διὰ τὴν πόλιν μας ἐπελύθη διὰ πολλὰ χρόνια ὁριστικῶς.

Ἡ ἐν λόγῳ δαπάνη κατὰ τὴν διαρρεύσασαν 4ετίαν, ἀνῆλθεν εἰς 1.000.000 δρχ. Σημειωτέον ὅτι ἡ Κοινότης προέβη κατ' αὐτὰς εἰς σύναψιν δανείου παρὰ τοῦ Τ.Π. καὶ Δ. ὕψους 2.700.000 δρχ. διὰ τὴν ἀντικατάστασιν, ἐπέκτασιν καὶ βελτίωσιν τοῦ δικτύου ὑδρεύσεως καὶ κατασκευὴν νέας ὑδατοδεξαμενῆς ἐπὶ τοῦ ἄρτι ἀγορασθέντος οἰκοπέδου ἐπὶ τοῦ λόφου Καστρί.

Ἐρώτησις: Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ ἀποπερατωθέντα ἢ ἐν ἐξελίξει εὑρισκόμενα ἔργα ὁδοποιΐας, τί θὰ ἠμπορούσατε νὰ μᾶς πῆτε, κ. Ἀναγνώστου;

Ἀπάντησις: Ἐξ ἴσου σοβαρώτατον πρὸς τὸ πρόβλημα τῆς ὑδρεύσεως ἀποτελοῦσε καὶ ἡ ἀσφαλτόστρωσις τοῦ ὁδικοῦ δικτύου τῆς πόλεώς μας, ὅπερ κατὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς διοικήσεως κατὰ Σεπτέμβριον 1967, εὑρίσκετο εἰς ἀλγεινὴν κατάστασιν, τὰ 75 % τῶν ὁδῶν ἦσαν χωματόδρομοι. Σήμερον τὸ 95 % τοῦ ὅλου ὁδικοῦ δικτύου ἔχει ἀσφαλτοστρωθῆ, ἡ δὲ διατεθεῖσα δαπάνη

ἀνῆλθεν εἰς 10.000.000 περίπου δραχμῶν. Τοῦτο δὲ ὀφείλεται εἰς τὴν Κυβερνητικὴν συμπαράστασιν, ἥτις μᾶς παρέσχε τὴν δυνατότητα τῆς δανειοδοτήσεως παρὰ τοῦ Τ.Π.Δ. δανείου ὕψους 3.500.000 δρχ.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Ἕνας τομεὺς εἰς τὸν ὁποῖον σημαντικὴ προβάλλει ἡ ὑπὸ τῆς Κοινότητος Νέας Ἐρυθραίας ἀναπτυσσομένη δραστηριότης, εἶναι καὶ ἐκεῖνος τῆς ἀποχετεύσεως τῶν ὀμβρίων ὑδάτων, ἐπ' αὐτοῦ τί θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ παρατηρήσητε ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Ἐντὸς τῆς πόλεώς μας διέρχεται ρεῦμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἐκτὸς τῶν ὀμβρίων ὑδάτων διέρχονται καὶ διάφορα λύματα, ἐπικίνδυνα διὰ τὴν ὑγείαν τῶν κατοίκων. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς διοικήσεώς μας προέβημεν εἰς τὴν κάλυψιν τοῦ ἐναπομείναντος κατὰ τὸ ἥμισυ ρεύματος δαπανήσαντες περὶ τὰς 600.000 δρχ. Θὰ εἶχε δὲ ἐξ ὁλοκλήρου καλυφθῇ, πλὴν ὅμως τοῦτο δὲν ἐπετεύχθη, λόγῳ καθυστερήσεως τῆς σχετικῆς μελέτης παρὰ τοῦ Ο.Α.Π., ὅστις προβλέπει στὴν μελλοντικὴν χρῆσιν τοῦ ὡς ἄνω ρεύματος διὰ τὸ δίκτυον ἀποχετεύσεως τῆς περιοχῆς.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Θὰ ἠθέλατε, κ. Πρόεδρε, νὰ ἀναφερθῆτε τώρα εἰς τὰς καταβαλλομένας προσπαθείας ἐξωραϊσμοῦ τῶν πλατειῶν ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Καὶ εἰς τὸν τομέα τοῦ ἐξωραϊσμοῦ τῆς πόλεώς μας δὲν καθυστερήσαμεν. Προέβημεν εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς Πλατείας 28ης Ὀκτωβρίου διὰ τῆς πλακοστρώσεως, ἠλεκτροφωτισμοῦ, δενδροφυτεύσεως καὶ δημιουργίας κήπου, ὡς καὶ τὴν δημιουργίαν παιδικῆς χαρᾶς διὰ τῆς τοποθετήσεως παιχνιδίων, δαπανήσαντες τὸ ποσὸν τῶν 250.000 δρχ. Ἐπίσης προέβημεν εἰς τὴν κατασκευὴν ἑτέρων 2 μικροτέρων πλατειῶν ὡς καὶ τῆς ἀνακατασκευῆς τῆς Πλατείας Χρυσοστόμου Σμύρνης δαπανήσαντες ἑτέρας 100.000 δρχ.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Καὶ διὰ τὸν τομέα τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ, τί θὰ εἴχατε νὰ μᾶς πῆτε ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Κατὰ τὸ διάστημα τῆς διοικήσεώς μας προέβημεν εἰς τὸν ἄμεσον ἠλεκτροφωτισμὸν τῆς κεντρικῆς λεωφόρου Μαραθῶνος διὰ νέων συγχρόνων φωτιστικῶν σωμάτων, ὡς καὶ τὴν βελτίωσιν καὶ ἐπέκτασιν τούτου εἰς τὰς διαφόρους συνοικίας τῆς πόλεως, δαπανήσαντες περὶ τὰς 300.000 δρχ.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Τελειώνοντας θὰ σᾶς παρακαλέσωμεν, κ. Ἀναγνώστου, νὰ μᾶς ὁμιλήσετε διὰ τὸ ὑπὸ κατασκευὴν ἔργον τοῦ Κοινοτικοῦ Γυμναστηρίου.

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Ἡ Κοινότης κέκτηται ἰδιόκτητον χῶρον διὰ γυμναστήριον παρὰ τὴν Ἐθνικὴν ὁδὸν Ἀθηνῶν – Λαμίας, ἐκτάσεως 20 περίπου στρεμμάτων. Κατὰ τὴν 4ετίαν τῆς διοικήσεώς μας προέβημεν εἰς τὴν ἐπέκτασιν αὐτοῦ μὲ ἀπόκτησιν προσόψεως ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν – Λαμίας, ὡς καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων, δαπανήσαντες περὶ τὸ 1.000.000 δρχ. Ἤδη ἡ Κοινότης εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐνέγραψε διὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος πίστω-

σιν 1.000.000 δρχ. διὰ τὰ δημοπρατηθέντα ἔργα παρὰ τῆς Γ.Γ.Α. καὶ μὲ τὴν οἰκονομικὴν βοήθειαν τὴν ὁποίαν ἐλπίζομεν νὰ ἔχωμεν παρὰ τῆς Γ.Γ.Α. πιστεύομεν ὅτι ἐντὸς τῆς ἀνοίξεως νὰ ἔχωσιν ἀποπερατωθῆ τὰ ἔργα καὶ νὰ δοθῆ τοῦτο πρὸς χρῆσιν, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι τοῦτο θὰ ἀποτελέσῃ τὸν ὁδηγὸν πρὸς πᾶν εὐγενὲς καὶ ὑψηλὸν τῆς ζωῆς ἰδεῶδες.

Διότι, κ. Κάτσο, δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι τὰ Γυμναστήρια κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν ὑπῆρξαν τὰ ἐξαίρετα ἐκεῖνα παιδευτικὰ κέντρα ἐντὸς τῶν ὁποίων οἱ ἀρχαῖοι μας πρόγονοι διεπλάσσοντο εἰς καλοὺς κἀγαθοὺς καὶ ὅτι ἀπὸ τοὺς στίβους τῶν ἀρχαίων Γυμναστηρίων ἐξεπήδησαν οἱ ὑγιεῖς τὸν νοῦν καὶ τὸ σῶμα, οἱ ὁποῖοι ἐδημιούργησαν τὸν ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν Πολιτισμόν.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ θεωρῶ καθῆκον μου νὰ εὐχαριστήσω θερμῶς τὸν Γενικὸν Γραμματέα Ἀθλητισμοῦ κ. Ἀσλανίδην, ὁ ὁποῖος, ὁσάκις ἐπεκαλέσθημεν τὴν βοήθειαν καὶ συνδρομήν του, ἀνταπεκρίθη πρὸς τὰ αἰτήματά μας, ἐνισχύσας οἰκονομικῶς τὴν Ἐπιτροπὴν διοικήσεως τοῦ Γυμναστηρίου, ἥτις καὶ διαχειρίζεται τὰς διὰ τὸ Κοινοτικὸν Γυμναστήριον πιστώσεις.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Κύριε Πρόεδρε, βλέπομεν ὅτι θέλετε κάτι ἀκόμη νὰ προσθέσετε. Σᾶς ἀκούομεν.

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Ὅταν τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1967 ἀνελάβομεν τὴν διοίκησιν, ἡ πόλις μας, ποὺ ἀριθμεῖ 8.000 π. κατοίκους, ἐστερεῖτο νεκροταφείου, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τοιοῦτον χῶρον, διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν, κατεῖχεν. Ἡ μὴ λειτουργία του ὠφείλετο εἰς παρέμβασιν τρίτων, ὡς ἐσυνηθίζετο ἐπὶ φαυλοκρατίας, διὰ λόγους ἀτομικῶν συμφερόντων. Ἡ λειτουργία του ἐπετράπη εὐθὺς μετὰ τὴν 13ην Δεεκμβρίου τοῦ 1967 κατόπιν ἐντόνων ἐνεργειῶν μας. Ἤδη ἀνηγέρθη ἐν αὐτῷ Ὀστεοφυλάκιον καὶ ἐντὸς τοῦ ἔτους θέλει ἀνεγερθῆ καὶ Ἱερὸς Ναός. Ἡ ὅλη δαπάνη διὰ σχέδια, ὀστεοφυλάκιον, διαμορφώσεις ἀνῆλθεν εἰς 200.000 δρχ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὀφείλω, κ. Κάτσο, νὰ ἐκφράσω πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν κατοίκων τῆς Νέας Ἐρυθραίας καὶ ἐμοῦ προσωπικῶς, διὰ τὰ ἐκτελούμενα ἔργα ἐν τῇ πόλει μας εἰς τὸν τομέα τῆς Παιδείας :

1. Διὰ τὸ δημοπρατηθὲν ἔργον τῆς ἀνεγέρσεως ἐν τῇ πόλει μας, εἰς Κοινοτικὸν χῶρον 15 στρεμμάτων, γυμνασίου, προϋπολογισμοῦ δαπάνης 12. 000.000 δρχ.

2. Τῆς ἐπεκτάσεως καὶ βελτιώσεως τοῦ κτιρίου τοῦ Α' Δημοτικοῦ σχολείου, προϋπολογισμοῦ δαπάνης 4.500.000 δρχ.

3. Τῆς ἀπαλλοτριώσεως χώρου ἀξίας 3.000.000 δρχ. διὰ τὴν ἀνέγερσιν κτιρίου διὰ τὸ Β' Δημοτικὸν σχολεῖον, ὅπερ ἤδη λειτουργεῖ εἰς τὸ κτίριον τοῦ Α' δημοτικοῦ σχολείου καὶ τὸ ὁποῖον ἐπρογραμματίσθη διὰ τὸ τρέχον ἔτος **1972.**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ Σελὶς

—Ἡ Ἐπανάστασις τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 καὶ ἡ Διοικητικὴ ἀποκέντρωσις, ὑπὸ Γεωργ. Δημακοπούλου, Νομάρχου Ἀττικῆς 323

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

—Ὑπομνήματα καὶ ἔγγραφα τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. πρὸς Ὑπουργεῖα καὶ Ἀρχὰς 333–345

ΕΔΚΕ. Ἀριθ. Πρωτ. 595/1972 — Πίναξ Θεμάτων ἡμερησίας διατάξεως τοῦ Συνεδρίου Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. — Ἀριθ. Πρωτ. 657/1972

Ὑπ. Ἐσωτ. Ἀριθ. Πρωτ. 29947/2743/1972

Ὑπ. Οἰκον. Ἀριθ. Πρωτ. Ε. 1411/435/Πολ. 102/1972

ΕΔΚΕ. Ἀριθ. Πρωτ. 398/1972 — Δήμου Σερρῶν 3425/1972 — Ὑπ. Ἐσωτ. 28215/1972

» » » 176/1972 — Δήμου Πολυχνίτου Λέσβου 3814/1971 — Ὑπ. Ἐσωτ. 12882/820/1972 — Νομ. Συμ. Κρ. Γνωμοδ. 1153/1965

» » » 173/1972

» » » 241/1972 — 242/1972 — Ψήφισμα

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ — ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

—Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας 346

α) Ὅρια Δήμων καὶ Κοινοτήτων 346
Ἀριθ. ἀποφ. 2886/1971

β) Φορολογίαι — Τέλη 346
Ἀριθ. ἀποφ. 2888/1971
» » 2890/1971 (ὁμοία 2891/1971)
» » 3000/1971
» » 3087/1971 (ὁμοία 3088/1971)
» » 3098/1971 (ὁμοία 3099/1971)
» » 3142/1971
» » 3215/1971 (ὁμοία 3216/1971)

γ) Ἐπιτροπαὶ Φορολογικῶν Διαφορῶν 356
Ἀριθ. ἀποφ. 2889/1971

δ) Ἐκμισθώσεις περιουσίας 357
Ἀριθ. ἀποφ. 3360/1971

ε) Ἀναγκαστικὴ Ἀπαλλοτρίωσις 35
Ἀριθ. ἀποφ. 275/1972

στ) Ὑπάλληλοι 360
Ἀριθ. ἀποφ. 3102/1971
» » 3227/1971

—Πολιτικῶν Δικαστηρίων 364
Ἀρείου Πάγου : Ἀριθ. ἀποφ. 135/1972

—Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους 367–379
Υ.Ε. Ἀριθ. Πρωτ. 4287/Ἐγκ. Κ.Δ. 3/1972 — Ν.Σ.Κ. Γνωμοδ. 995/1971
» » » 6749/741/Ἐγκ.Κ.Δ. 11/1772 — Ι.Κ.Α 10/1972 — Ν Σ.Κ. Γνωμοδ. 742/1971
» » » 9628/Ἐγκ.Κ.Δ. 10/1972—Ν.Σ.Κ.Γνωμοδ.54/1972
» » » 25294/Γ.Δ. 33/1972 — Ν.Σ.Κ. Γνωμοδ. 157/1972

ΔΟΙΚΗΣΙΣ

—Ἀποφάσεις — Ἐγκύκλιοι κλπ. Ὑπουργείων καὶ Ὑπηρεσιῶν 380
α) Μητρῶα 380
Υ.Ε. Ἀριθ. Πρωτ. 5536/Ἐγκ. Κ.Δ. 5/1972
» » » 10812/Ἐγκ. Κ.Δ. 9/1972 — Ν.Σ.Κ. Γνωμοδ. 37/1972
» » » 33969/Γ.Δ. 39/1972
β) Οἰκονομικὰ ζητήματα 385
Υ.Ε. Ἀριθ. Πρωτ. 13701/Γ.Δ. 16/1972
» » » 33957/Γ.Δ. 40/1972
» » » 34890/Ἐγκ. Κ.Δ. 18/1972
γ) Δημοτικὰ Συμβούλια 387
Υ.Ε. Ἀριθ. Πρωτ. 13807/Γ.Δ. 17/1972
δ) Ἔργα 388
Υ.Ε. Ἀριθ. Πρωτ. 9637/Γ.Δ. 13/1972
» » » 11065/Ἐγκ. Κ.Δ. 8/1972
» » » 8856/Γ Δ. 20/1972
» » » 18796/Ἐγκ. Κ.Δ.13/1972
» » » 31852/Γ.Δ. 38/1972
ε) Ὀνομασία ὁδῶν 394
Υ.Ε. Ἀριθ. Πρωτ. 29258/2485/Γ.Δ. 37/1972
στ) Ἐκποίησις ἀκινήτων 396
Υ.Ε. Ἀριθ. Πρωτ. 26107/Ἐγκ. Κ.Δ. 14/1972 — Ἐγκ. Πρωθυπουργοῦ 3193/1972
ζ) Ὑπάλληλοι 397–428
Υ.Ε. Ἀριθ. Πρωτ. 135/ Εγκ. Κ.Δ. 1/1972 —Γεν. Δ/νσις Γραφ. Πρωθυπουργοῦ 12165/2029/1971
» » » 2824/Ἐγκ. Κ.Δ. 4/1972 — Ι.Κ.Α. 140871/ΦΓ – 086/1972
» » » 7801/Ἐγκ. Κ.Δ. 7/1972
» » » 7397/Γ.Δ. 15/1972
» » » 13202/Ἐγκ. Κ.Δ. 12/1972
» » » 10896/Γ.Δ. 19/1972
» » » 13517/Γ.Δ. 24/1972
» » » 18036/Γ.Δ. 28/1972 — Ὑπ. Κυβ. Πολ. Α 12/3—1/1/1972 — Α.Σ.Δ.Υ. Πρᾶξις 726/1971

» » » 21492/Γ.Δ. 27/1972
» » » 23499/2080/Γ.Δ. 32/1972
» » » 18267/Γ.Δ. 30/1972 — Ὑπ. Κυβ. Πολ. Ε. 9/1-1-3/1/1972—Παράρτημα «Α» Πίναξ Τομέων Ἐξειδικεύσεως.
» » » 25527/Γ.Δ. 35/1972 — Ὑπ. Ἐθν. Οἰκον. 14721/1972
» » » 29321/Ἐγκ. Κ.Δ. 15/1972
» » » 28873/Ἐγκ. Κ.Δ. 16/1972 — Α.Σ.Δ.Υ. Πρᾶξις 145/1972
» » » 29559/Ἐγκ. Κ.Δ. 17/1972 —Ὑπ. Οἰκον. 39929/815/1972
» » » 32426/Γ.Δ. 41/1972

η) Διάφορα 429
Υ.Ε. Ἀριθ. Πρωτ. 8164/Γ.Δ. 10/1972
» » » 13433/Γ.Δ. 18/1972 — Β' Ἀντιπρ. Κυβ. 571/1972

—Πίναξ Ἐγκυκλίων Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ἐκδοθεισῶν κατὰ τοὺς μῆνας Ἰανουάριον (ὑπόλ.), Φεβρουάριον, Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον 1972 432

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ — ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

—Νομοθ. Διατάγματα 435

Ν.Δ. 1069/1971 «Περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τῆς κειμένης, περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, νομοθεσίας καὶ ὑπολογισμοῦ προϋπηρεσιῶν τινῶν ὡς συνταξίμων» 435

Ν.Δ. 1098/1972 «Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 83 τοῦ ἀπὸ 24.9/20.10. 1958 Β.Δ. «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἑνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» 438

—Βασ. Διατάγματα (περιλήψεις) 439

—Ὑπουργικαὶ Ἀποφάσεις καὶ ἐγκρίσεις (περιλήψεις) 442

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

—Ἐκπομπαὶ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων (Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς Υ.ΕΝ.Ε.Δ.) . 449

Ἐκπομπὴ 136η/31.12.1972 : Συνέντευξις μετὰ τοῦ Δημάρχου Ἑρμουπόλεως Σύρου 449

» 137η/3.1.1972 : Συνέντευξις μετὰ τοῦ Προέδρου Κοινότητος Βριλησσίων Ἀττικῆς 456

» 139η/17.1.1972 : Συνέντευξις μετὰ τοῦ Δημάρχου Νέας Φιλαδελφείας Ἀττικῆς 461

» 140ὴ/24.1.1972 : Συνέντευξις μετὰ τοῦ Προέδρου Κοινότητος Νέας Ἐρυθραίας Ἀττικῆς 464

(Περὶ τῶν ἐκτελεσθέντων καὶ τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργων τῶν ὑπ' αὐτοὺς Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως).

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α' - Β' 1924 - 1941 — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' 1953 - 1968

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' (4) — ΕΤΟΣ Δ' — ΤΕΥΧΟΣ Ε' — ΜΑΪΟΣ 1972

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρόεδρος: ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. **Δημήτριος Ρῖτσος.**

Ἀντιπρόεδροι: **Α'** ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. **Ἀριστείδης Σκυλίτσης.**
Β' ὁ Δήμαρχος Ἡρακλείου κ. **Ἀριστείδης Πετράκης.**

Γεν. Γραμματεύς: ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Πεντέλης κ. **Πάνος Ἰατρίδης.**

Ἔφορος: ὁ Δήμαρχος Λαρίσης κ. **Ἀθανάσιος Μεσσήνης.**

Σύμβουλοι: οἱ Δήμαρχοι: Θεσσαλονίκης κ. **Χρῆστος Φλωρίδης,** καὶ Καβάλας κ. **Εὐάγγελος Εὐαγγελίου,** καὶ οἱ Πρόεδροι Κοινοτήτων: Ἄστρους - Ἀρκαδίας κ. **Ἀναστ. Ροζολῆς,** καὶ Δολιανῶν - Ἰωαννίνων κ. **Κ. Νταφόπουλος.**

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόεδρος: ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. **Δημήτριος Ρῖτσος.**
Γεν. Γραμματεύς: ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Πεντέλης κ. **Πάνος Ἰατρίδης.**
Μέλη: ὁ Δήμαρχος Θεσσαλονίκης κ. **Χρῆστος Φλωρίδης** καὶ ὁ Δήμαρχος Καβάλας κ. **Εὐάγγελος Εὐαγγελίου.**

ΕΠΙΤΙΜΟΙ ΓΕΝΙΚΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

Οἱ κ.κ. **Χρ. Εὐαγγελᾶτος** καὶ **Δημ. Μπλέτσας.**

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ὁ κ. **Ἀθαν. Ἰ. Κάτσος,** Διευθυντὴς τῆς Ἑνώσεως Δ. καὶ Κ. Ἑλλάδος.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Ὁ Καθηγητὴς κ. **Δημ. Κ. Ψαρός,** Ἐπίτ. Σύμβουλος Ἐπικρατείας.

ΓΡΑΦΕΙΑ Ε.Δ.Κ.Ε.: ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ - ΤΣΩΡΤΣΙΛ 33 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛΕΦ. 3215272

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΟΣ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΙ, ΑΠΟ 13-16 ΜΑΪΟΥ 1972

ΠΡΑΚΤΙΚΑ
ΤΟΥ ΕΤΗΣΙΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΟΣ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΙ ΑΠΟ 13-16 ΜΑΪΟΥ 1972

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Αριθ. Πρωτ. 2185

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

Συνεδριάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος τῆς 7ης Δεκεμβρίου 1971

'Εν 'Αθήναις σήμερον τὴν 7ην Δεκεμβρίου 1971, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11ην π.μ., συνῆλθε κατόπιν προσκλήσεως καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου τῆς 'Ενώσεως Δημάρχου 'Αθηναίων κ. Δημ. Ρίτσου, ἡ ὁλομέλεια τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος εἰς τὰ Γραφεῖα αὐτῆς καὶ παρόντων τῶν Δημάρχων: 'Αθηναίων Δημ. Ρίτσου ὡς Προέδρου, Θεσσαλονίκης Χρ. Φλωρίδου, Καβάλας Εὐαγγ. Εὐαγγελίου, Λαρίσης 'Αθανασίου Μεσσήνη, καὶ τῶν Προέδρων Κοινοτήτων: Πεντέλης-'Αττικῆς Πάνου 'Ιατρίδου Γεν. Γραμματέως τῆς 'Ενώσεως, Δολιανῶν-'Ιωαννίνων Κων. Νταφοπούλου καὶ "Αστρους 'Αρκαδίας 'Αναστ. Ροζολῆ, τοῦ Δημάρχου Πειραιῶς καὶ Α' 'Αντιπροέδρου τῆς 'Ενώσεως 'Αριστ. Σκυλίτση μὴ προσελθόντος λόγῳ κωλύματος ὑπηρεσιακοῦ καὶ συνεπῶς ὑπαρχούσης πλήρους ἀπαρτίας, ἄρχεται ἡ συνεδρίασις καθ' ἣν ἐλήφθησαν αἱ ἀκόλουθοι ἀποφάσεις: .....

ΑΠΟΦΑΣΙΣ 18η

Θέμα: **«'Ορισμὸς ἡμερομηνίας καὶ τόπου συγκλήσεως τοῦ ἐτησίου τακτικοῦ Συνεδρίου τῆς 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος τοῦ ἔτους 1972».**

Τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς 'Ενώσεως ἀκοῦσαν τοῦ Προέδρου αὐτοῦ Δημάρχου 'Αθηναίων κ. Δημ. Ρίτσου προτείνοντος ὅτι τὸ ἐτήσιον Συνέδριον τοῦ ἔτους 1972 τῆς 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος δέον νὰ συνέλθῃ εἰς τὴν ἀκριτικὴν πόλιν τῆς Θράκης, 'Αλεξανδρούπολιν, διότι εἰς τὴν περιφέρειαν ταύτην δὲν ἔχει συγκληθῆ μέχρι σήμερον Συνέδριον τῆς Ε.Δ.Κ.Ε., παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τοῦτο εἶχε κατ' ἐπανάληψιν ἀποφασισθῆ εἰς τὸ παρελθόν, ὡς χρόνον δὲ συγκλήσεως αὐτοῦ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 13-18 Μαΐου καθ' ὅτι ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν 14ην Μαΐου ἑορτάζεται ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἡ ἐπέτειος τῆς

ἀπελευθερώσεώς της, ἀφ' ἑτέρου δὲ λαμβάνει χώραν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα καὶ διήμερος ἑορτασμὸς ἀνθεστηρίων καὶ σκεφθέν :

Ἰδὸν τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Α.Ν. 477/1968 «περὶ συστάσεως Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος»,

Ἀποφαίνεται ὁμοφώνως

Καθορίζει ὡς τόπον συγκλήσεως τοῦ ἐτησίου Συνεδρίου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἔτους 1972 τὴν πόλιν τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως, ὡς χρόνον δὲ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 13–18 Μαΐου 1972 καὶ ἀνατίθησι τῷ κ. Προέδρῳ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων διὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς παρούσης ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ Α.Ν. 477/68. .....

Μὴ ὑπάρχοντος ἑτέρου θέματος λύεται ἡ Συνεδρίασις.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

Τὰ Μέλη

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως
Τμῆμα Δημ. καὶ Κοιν. Δ/σεως
Ἀριθ. Πρωτ. 1269/94 Ἐν Ἀθήναις τῇ 18ῃ Ἰανουαρίου 1972

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

«Περὶ συγκλήσεως ἐτησίου τακτικοῦ Συνεδρίου Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν :

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 477/1968 «περὶ συστάσεως Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος» καὶ

2. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 2186/27.12.1971 ἔγγραφον τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος.

Ἀποφασίζομεν

Ἐγκρίνομεν τὴν διὰ τοῦ, ὡς ἄνω, ἐγγράφου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν ὑπ' ἀριθ. 18/7.12.1971 ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς, περὶ συγκλήσεως τοῦ ἐτησίου τακτικοῦ Συνεδρίου τῶν μελῶν τῆς γενικῆς συνελεύσεως εἰς Ἀλεξανδρούπολιν ἀπὸ τῆς 13ης–18ης Μαΐου ἐ.ἔ. πρὸς συζήτησιν διαφόρων θεμάτων, ἀφορώντων εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν.

Ἡ παροῦσα κοινοποιηθήτω πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος (Σταδίου 33 – Πεσμαζόγλου, 6ος ὄροφος, ἐνταῦθα) καὶ τὴν Δ/νσιν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τοῦ Ὑπουργείου.

Ὁ Ὑπουργὸς

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ε.Δ.Κ.Ε.

Ἀριθ. Πρωτ. 424 Ἐν Ἀθήναις τῇ 17ῃ Μαρτίου 1972

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
Δ/νσιν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως
Ἐ ν τ α ῦ θ α

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 7 τοῦ Α.Ν. 477/68 «περὶ συστάσεως Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος», διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 18/7.12.1971 ἀποφάσεως αὐτοῦ ἀπεφάσισε τὴν σύγκλησιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν αὐτῆς εἰς ἐτήσιον τακτικὸν συνέδριον ἐν Ἀλεξανδρουπόλει ἀπὸ 13–18 Μαΐου ἐ.ἔ. πρὸς συζήτησιν θεμάτων γενικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἀφορώντων εἰς τὴν δρᾶσιν καὶ προαγωγὴν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1269/94/18.1.1972 ἀποφάσεως αὐτοῦ.

Τὰ θέματα ἅτινα ἀπεφασίσθη ὅπως συζητηθοῦν κατὰ τὸ ἀνωτέρω Συνέδριον εἶναι τά κάτωθι :

1) Διαρθρωτικὰ προβλήματα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὅπερ θὰ εἰσηγηθῇ ὁ Δήμαρχος Θεσσαλονίκης κ. Χρ. Φλωρίδης.

2) Προβλήματα διοικήσεως τῶν Μεγάλων Ἀστικῶν Κέντρων, ὅπερ θὰ εἰσηγηθῇ ὁ Δήμαρχος Πατρέων κ. Κων. Γκολφινόπουλος.

3) Ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις ὡς συντελεστὴς τῆς Οἰκονομικῆς καὶ Κοινωνικῆς Ἀναπτύξεως, ὅπερ θὰ εἰσηγηθῇ ὁ Δήμαρχος Κομοτηναίων κ. Ἰωάννης Γραμματικάκης.

4) Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις καὶ ἐπιχειρηματικὴ δραστηριότης, ὅπερ θὰ εἰσηγηθῇ ὁ Δήμαρχος Ρόδου κ. Γεώργιος Βροῦχος.

5) Χρηματοδότησις τῶν ἐπενδύσεων καὶ πιστωτικαὶ διευκολύνσεις τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὅπερ θὰ εἰσηγηθῇ ὁ Δήμαρχος Περιστερίου κ. Παν. Παναγιωτόπουλος.

6) Ἔσοδα τῶν Ἀστικῶν καὶ Ἀγροτικῶν Μονάδων Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Ἔκτασις, ἀποτελεσματικότης καὶ περιορισμός, ἀνάγκη ἐναρμονίσεως μετὰ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως. Δυναταὶ πηγαὶ ἐσόδων, ὅπερ θὰ εἰσηγηθῇ ὁ Δήμαρχος Αἰγάλεω κ. Ὀρφ. Τζανετόπουλος.

7) Προβλήματα προσωπικοῦ καὶ ἐκσυγχρονισμὸς τῶν Ὑπηρεσιῶν τῶν

Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ὅπερ θὰ εἰσηγηθῇ ὁ Δήμαρχος Ρεθύμνης κ. Δημ. Ἀρχοντάκης.

8) Σχέσεις μεταξὺ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ Περιφερειακῆς Διοικήσεως (Περιφερειακῶν Διοικήσεων καὶ Νομαρχιῶν, ὅπερ θὰ εἰσηγηθῇ ὁ Δήμαρχος Ἀγρινίου κ. Μάνθος Βεργώνης.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν Ὑμᾶς ὅπως διατάξητε ἁρμοδίως διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸ Συνέδριον ἁπάντων τῶν Δημάρχων τῆς Χώρας καὶ οὐχὶ μόνον τῶν παρὰ τῇ Ἑνώσει ἐκπροσώπων ἐξ ἑκάστου Νομοῦ ἤτοι τοῦ ἑνὸς Δημάρχου καὶ ἑνὸς Προέδρου Κοινότητος, δηλαδὴ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 παρ. 2 τοῦ Α.Ν. 477/1968.

Ἡ Ἕνωσις Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος εὐθύνεται διὰ τὴν καταβολὴν τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ τῆς ἐκτὸς ἕδρας ἀποζημιώσεως τῶν παρ' αὐτῇ ἐκπροσώπων, τῶν δὲ λοιπῶν Δημάρχων δέον νὰ βαρύνουν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ οἰκείου Δήμου.

Ὅθεν πρὸς ρύθμισιν τῶν ἀνακυπτόντων ἀνωτέρω θεμάτων, παρακαλοῦμεν καὶ αὖθις, ὅπως ἀπευθύνητε τὰς δεούσας ἐντολὰς εἰς τὰς κατὰ τόπους Νομαρχίας πρὸς ρύθμισιν τῶν ζητημάτων τούτων καὶ ἑτέρων λεπτομερειῶν.

Μετ' ἐξόχου τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως
Τμῆμα Δημ. καὶ Κοιν. Δ/σεως
Ἀριθ. Πρωτ. 23091/2035 Ἐν Ἀθήναις τῇ 4ῃ Ἀπριλίου 1972

«Συνέδριον Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἐν Ἀλεξανδρουπόλει ἀπὸ 13-16 Μαΐου ἐ.ἔ.».

Πρὸς τοὺς κ.κ. Νομάρχας τοῦ Κράτους

1. Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν ὅτι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος ἀπεφάσισε τὴν σύγκλησιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μελῶν αὐτῆς εἰς ἐτήσιον τακτικὸν Συνέδριον, ἐν Ἀλεξανδρουπόλει καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἐπαγγελματικῆς Τεχνικῆς Σχολῆς (Καλλιθέα), ἀπὸ τῆς 13ης ἕως 16ης οἰκον. ἔτους, πρὸς συζήτησιν θεμάτων γενικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἀφορώντων εἰς τὴν δρᾶσιν καὶ προαγωγὴν τῶν Ὀργανισμῶν Τοπ. Αὐτοδιοικήσεως.

2. Συναφῶς, γνωρίζομεν, ὅτι εἰς αὐτὸ θὰ παραστοῦν μέλη τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι, ἅπαντες οἱ Δήμαρχοι, ὡς καὶ ὁ ἐξ ἑκάστου

νομοῦ μετέχων πρόεδρος κοινότητος εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος.

3. Οἱ Δήμαρχοι καὶ οἱ Πρόεδροι Κοινοτήτων, δέον νὰ εὑρίσκωνται εἰς Ἀλεξανδρούπολιν, τὸ ἑσπέρας τῆς προηγουμένης ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου.

4. Τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἡ ἡμερησία ἐκτὸς ἕδρας ἀποζημίωσις τῶν μὲν μελῶν τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος θὰ βαρύνουν τὸν προϋπολογισμὸν αὐτῆς, τῶν δὲ λοιπῶν θὰ βαρύνουν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ οἰκείου ὀργανισμοῦ, οἰκον. ἔτους 1972, Ταῦτα δύνανται νὰ καταβληθοῦν, ἐπὶ τῇ βάσει ἐντάλματος προπληρωμῆς, κατὰ τὰ κεκανονισμένα. Αἱ ἡμέραι ἐκτὸς ἕδρας θὰ καθορισθοῦν ὑπὸ τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως ἐξ Ἀλεξανδρουπόλεως.

5. Ὅθεν, παρακαλοῦμεν, ὅπως παράσχητε ἀναλόγους ὁδηγίας εἰς τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ ὑμῶν δημάρχους καὶ τοὺς ὡς ἄνω προέδρους κοινοτήτων, οἵτινες θὰ μετάσχουν τοῦ Συνεδρίου.

6. Τὸ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν τῶν συνέδρων θὰ ἀποσταλῇ ὑμῖν ἐν καιρῷ μερίμνῃ τῆς Ἑνώσεως.

Ὁ Ὑπουργὸς

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ε.Δ.Κ.Ε.

Ἀριθ. Πρωτ. 595 Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἀπριλίου 1972

«Σύγκλησις Συνεδρίου Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος».

Πρὸς ἅπαντας τοὺς Δημάρχους τῆς Χώρας καὶ τοὺς κατὰ Νομὸν ἐκπροσώπους παρὰ τῇ Ἑνώσει Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος Προέδρους Κοινοτήτων

Ἀξιότιμε Κύριε Συνάδελφε,

Συνῳδὰ τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ Α.Ν. 477/1968 «περὶ συστάσεως Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος», τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς ἡμετέρας Ἑνώσεως διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2185/7.12.1971 ἀποφάσεως αὐτοῦ, ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1269/94/18.1.1972 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ὥρισεν ὡς ἡμέταν συγκλήσεως τοῦ Συνεδρίου τῆς ἡμετέρας Ἑνώσεως τοῦ ἔτους 1972 τὴν 13ην–16ην Μαΐου 1972, ὡς τόπον δὲ τὴν πόλιν τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως.

Κατόπιν τούτου ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς, ὅμως παραστῆτε εἰς τὸ ὡς ἄνω Συνέδριον τὴν 13ην Μαΐου ἐ.ἔ., ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 8.30' π.μ., ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἐπαγγελματικῆς Τεχνικῆς Σχολῆς (Καλλιθέα), πρὸς συζήτησιν καὶ λῆψιν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τοῦ Συνεδρίου διαλαμβανομένων θεμάτων.

Εἰς τὰ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τοῦ Συνεδρίου ἀναφερόμενα θέματα, παρα-

καλοῦμεν, ὅπως, ἐὰν οἱ κ.κ. Σύνεδροι ἔχωσι προτάσεις γενικῆς μόνον σημασίας, διατυπώσωσι ταύτας ἐγγράφως εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἑνώσεως, προκειμένου νὰ ἐπεξεργασθῇ ταύτας ἡ εἰδικὴ ἐπὶ τῶν προτάσεων Ἐπιτροπὴ τοῦ Συνεδρίου, ἡ ὁποία καὶ θὰ διατυπώσῃ τὴν Ἔκθεσιν ταύτης, ἐὰν τοῦτο κρίνῃ ἀναγκαῖον.

Οἱ κ.κ. Σύνεδροι ὑποβάλλοντες προτάσεις τινὰς δέον ὅπως προπαρασκευασθῶσιν ἵνα ὑποστηρίξωσι ταύτας καὶ προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τούτου.

Εἰς τὸ Συνέδριον θὰ μετάσχωσιν ἅπαντες οἱ Δήμαρχοι, καὶ ὁ ἐξ ἑκάστου Νομοῦ μετέχων Πρόεδρος Κοινότητος εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, ἤτοι 256 Δήμαρχοι καὶ 52 Πρόεδροι Κοινοτήτων, ὡς καὶ ἁρμόδιοι ὑπηρεσιακοὶ παράγοντες τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

Ἡ μετάβασις τῶν κ.κ. Συνέδρων εἰς Ἀλεξανδρούπολιν θὰ γίνῃ διὰ τῶν μέσων συγκοινωνίας τῆς ἐκλογῆς τούτων, ἄνευ δηλαδὴ οἱασδήποτε μεσολαβήσεως τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος. Συγκοινωνιακὰ μέσα διὰ Ἀλεξανδρούπολιν διαθέτουν : Ἡ Ὀλυμπιακὴ Ἀεροπορία, ὁ Ὀργανισμὸς Σιδηροδρόμων Ἑλλάδος καὶ τὸ 7ον ΚΤΕΥΑ.

Εἰς τὴν Ἀλεξανδρούπολιν οἱ κ.κ. Σύνεδροι δέον ὅπως εὑρίσκωνται μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς 12ης Μαΐου ἐ.ἔ., δοθέντος ὅτι ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου ὡρίσθη διὰ τὴν 8.30′ π.μ. τῆς 13ης Μαΐου. Οἱ κ.κ. Σύνεδροι παρακαλοῦνται ὅπως προσέλθωσι εἰς τὸ Συνέδριον ἄνευ συνοδῶν, ἐλλείψει ἐπαρκῶν ἐν Ἀλεξανδρουπόλει κλινῶν.

Τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἡ ἡμερησία ἐκτὸς ἕδρας ἀποζημίωσις τῶν μὲν μελῶν τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος θὰ βαρύνωσι τὸν προϋπολογισμὸν αὐτῆς, τῶν δὲ λοιπῶν θὰ βαρύνωσι τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ οἰκείου ὀργανισμοῦ, οἰκονομικοῦ ἔτους 1972. Ταῦτα δύνανται νὰ καταβληθῶσιν, ἐπὶ τῇ βάσει ἐντάλματος προπληρωμῆς, συμφώνως τοῖς κεκανονισμένοις. Αἱ ἡμέται ἐκτὸς ἕδρας θὰ καθορισθῶσιν ὑπὸ τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως ἐξ Ἀλεξανδρουπόλεως.

Διὰ τὴν ἐν Ἀλεξανδρουπόλει διαμονὴν τῶν κ.κ. Συνέδρων θέλει μεριμνήσει ἡ ἡμετέρα Ἕνωσις, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ κ. Δημάρχου Ἀλεξανδρουπόλεως.

Ἅμα τῇ ἀφίξει τῶν κ.κ. Συνέδρων εἰς Ἀλεξανδρούπολιν, παρακαλοῦνται οὗτοι ὅπως παρουσιασθῶσιν εἰς τὸ Δημαρχεῖον Ἀλεξανδρουπόλεως (Πλατεῖα Γράμμου–Βίτσι), ἔνθα θὰ παραλάβωσι φάκελλον περιέχοντα ὅλα τὰ διὰ τὸ Συνέδριον ἀπαραίτητα (μπλόκ, προσκλήσεις γευμάτων, πολυγραφημένα ἀντίτυπα τῶν ὁμιλιῶν, πρόγραμμα ἐργασιῶν κλπ.) καὶ θὰ πληροφορηθῶσι περὶ τοῦ Ξενοδοχείου καταλύσεώς των, εἰς ὃ θὰ συνοδεύσωσι τούτους ἄλκιμοι καὶ πρόσκοποι, ἐπὶ τούτῳ διατεθέντες ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου Ἀλεξανδρουπόλεως.

Ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν κ.κ. Συνέδρων ἐπὶ τῶν ἐν τῷ προγράμματι

ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου ὁριζομένων, ἅτινα θὰ τηρηθῶσιν ἐπακριβῶς. Ἐν περιπτώσει ἐνδεχομένης τινὸς μεταβολῆς, θὰ ὑπάρξῃ ἔγκαιρος δι' εἰδικῆς ἀνακοινώσεως τοῦ Προεδρείου τοῦ Συνεδρίου εἰδοποίησις.

Διὰ πᾶσαν ἀναγκαιοῦσαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Συνεδρίου πληροφορίαν, οἱ κ.κ. Σύνεδροι δέον ὅπως ἀπευθύνωνται εἰς τὴν Γραμματείαν τοῦ Συνεδρίου (Ἐπαγγελματικὴ Τεχνικὴ Σχολὴ) ἢ εἰς τὸ Δημαρχεῖον Ἀλεξανδρουπόλεως.

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. ἐκπρόσωποι, ὅπως φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων (μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς) τούτων, διὰ νὰ μὴ παρατηρηθῇ καθυστέρησις περὶ τὴν ἐκκαθάρισιν.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 477/1968 συγκαλουμένου Συνεδρίου τῶν ἐκπροσώπων τῶν κατὰ Νομοὺς Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 1

Σύνθεσις τοῦ Συνεδρίου

1) Τὸ Συνέδριον ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν συνῳδὰ τῷ Νόμῳ «περὶ συστάσεως Ἑνώσεως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος», ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τῶν Νομαρχῶν ἐκπροσώπων τῶν κατὰ Νομοὺς Δήμων καὶ Κοινοτήτων παρὰ τῇ Ἑνώσει Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, ἤτοι ἐξ ἑνὸς ἐκπροσώπου τῶν Δήμων καὶ ἑνὸς ἐκπροσώπου τῶν Κοινοτήτων, ἑκάστου Νομοῦ.

2) Ἐὰν ἡ εἰς τὸ Συνέδριον συμμετοχὴ ἑνὸς τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἐκπροσώπου εἶναι δι' οἱονδήποτε λόγον ἀνέφικτος, δύναται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Νομάρχου ν' ἀνατεθῇ ἡ ἐκπροσώπησις τοῦ Νομοῦ εἰς ἕτερον Δήμαρχον ἢ Πρόεδρον Κοινότητος ἀναλόγως ὅστις ἐξουσιοδοτεῖται πρὸς τοῦτο δεόντως, ἀνακοινουμένου ἅμα τοῦ ὀνοματεπωνύμου τούτου πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 2

1) Τὸ Συνέδριον συνερχόμενον ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Προέδρου τῆς Ἑνώσεως καὶ Δημάρχου Ἀθηναίων καὶ ἐν ᾧ τόπῳ καὶ χρόνῳ ἤθελεν ὁρισθῇ ἁρμοδίως ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, καταρτίζει τὸ Προεδρεῖον αὐτοῦ ἐν τῶν Δημάρχων Θεσσαλονίκης, Πειραιῶς, Ἡρακλείου-Κρήτης ὡς Ἀντιπροέδρων, τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ἑνώσεως καὶ δι' ἐκλογῆς ὡς Ἀντιπροέδρου τοῦ Δημάρχου τῆς φιλοξενούσης τὸ Συνέδριον Πόλεως καὶ ἑνὸς Εἰδικοῦ Γραμματέως.

2) Ἡ συγκρότησις τοῦ Προεδρείου ἐνεργεῖται μετὰ τὸν Ἁγιασμὸν καὶ πρὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου προτάσει τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

Ἄρθρον 3

Γραμματεία Συνεδρίου

Ἡ Γραμματεία τοῦ Συνεδρίου τελεῖ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν εὐθύνην τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρου 2 αἱρετοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, συγκροτεῖται ἐξ ὑπαλλήλων τῆς Ἑνώσεως ἢ Δημοτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἀσχολεῖται εἰς τὴν παραλαβὴν τῶν διαφόρων ἐγγράφων καὶ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐνέργειαν, τὴν τήρησιν τῶν πρακτικῶν τῶν συζητήσεων, τὴν ἐνημέρωσιν τοῦ Τύπου ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου καὶ γενικῶς, εἰς πᾶσαν ἐργασίαν τὴν ὁποίαν ἡ Γενικὴ Συνέλευσις θ' ἀνέθετεν εἰς αὐτήν.

Ἄρθρον 4

Διάταξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου

1) Αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου ἄρχονται διὰ τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως, ὡς αὕτη ἤθελε καταρτισθῆ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

2) Αἱ ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου ἐκλεγόμεναι, κατὰ τὸ ἄρθρον 5 Ἐπιτροπαὶ λαμβάνουσαι ὑπ' ὄψιν τὰς ἐπὶ τοῦ οἰκείου ἑκάστη θέματος συζητήσεις, ἐπεξεργάζονται κατόπιν τὰ πορίσματα αὐτῶν καὶ συντάσσουσι τὰ τελικὰ ψηφίσματα, τὰ ὁποῖα θέτουσιν ὑπὸ τὴν ψῆφον τοῦ Συνεδρίου.

3) Εἰς ἰδιαιτέραν συνεδρίασιν συζητοῦνται αἱ διάφοροι ἐκτὸς Ἡμερησίας Διατάξεως γενόμεναι προτάσεις, ὅσαι ἤθελον ἀχθῆ εἰς συζήτησιν κατ' ἀπόφασιν τῆς εἰδικῆς ἐπὶ τῶν Προτάσεων Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 5

Ἐπιτροπαὶ

1) Τὸ Συνέδριον δύναται νὰ συστήσῃ Ἐπιτροπὰς ἐπὶ ὅλων τῶν θεμάτων, διὰ τὰ ὁποῖα ἤθελε κρίνει τοῦτο σκόπιμον.

2) Ἑκάστη Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει ἕνα Πρόεδρον καὶ ὁρίζει ἕνα ἢ πλείονας Εἰσηγητάς. Αἱ Ἐπιτροπαὶ δύνανται νὰ κατανείμωσι τὸ ἔργον των εἰς Ὑποεπιτροπάς.

3) Κατ' ἀρχήν, αἱ συνεδριάσεις τῶν Ἐπιτροπῶν δὲν δύνανται νὰ λαμβάνωσι χώραν συγχρόνως πρὸς τὰς τοῦ Συνεδρίου.

4) Εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προεδρείου συνιστᾶται ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν Προτάσεων, καθῆκον ἔχουσα νὰ ἐξετάσῃ τὰς ὑποβαλλομένας εἰς τὸ Συνέδριον προτάσεις ἐπὶ θεμάτων, μὴ προβλεπομένων ὑπὸ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως καὶ νὰ φέρῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πρὸς συζήτησιν ὅσας ἐκ τούτων ἤθελε κρίνει ἐπειγούσας καὶ ὡρίμους.

5) Τὰς ὑπολοίπους προτάσεις, ὡς ἀφορώσας εἰς θέματα δευτερευούσης σημασίας ἢ τοπικῆς καὶ εἰδικῆς φύσεως, ἡ Ἐπιτροπὴ παραπέμπει εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, ὅστις μετὰ τὴν συγκέντρωσιν, διὰ τοῦ Γραφείου τῆς Ἑνώσεως, τῶν πρὸς μελέτην αὐτῶν ἀπαιτουμένων στοιχείων, τὰς θέτει ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ τὴν Προεδρίαν του Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ προκαλεῖ ἀπόφασίν του, εἴτε πρὸς ἀνάληψιν τῆς δεούσης ἐνεργείας, εἴτε πρὸς ἐγγραφὴν τῶν εἰς ἃς αὗται ἀφορῶσι ζητημάτων εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν προσεχῶν Συνεδρίων.

Τόσον ὁ προτείνας, ὅσον καὶ τὰ μέλη τῆς Ἑνώσεως τηροῦνται ἐν γνώσει τῆς τύχης τῶν προτάσεων τούτων.

Ἄρθρον 6

Δημοσιότης τῶν συνεδριάσεων

1) Αἱ συνεδριάσεις τοῦ Συνεδρίου διεξάγονται δημοσίᾳ ἐκτὸς ἐκείνων δι' ἃς αὕτη ἤθελεν ὁρίσει ἄλλως, δι' εἰδικῆς ἑκάστοτε ἀποφάσεώς της.

Ἄρθρον 7

Δικαιώματα καὶ καθήκοντα Προέδρου

1) Ὁ Πρόεδρος κηρύσσει τὴν ἔναρξιν καὶ λῆξιν τῶν συνεδριάσεων. Πρὸ τῆς εἰσόδου εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν, γνωστοποιεῖ εἰς τὸ Συνέδριον διὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τὰ τηλεγραφήματα, τὰ ἔγγραφα καὶ τὰς ἀνακοινώσεις ἐν γένει αἵτινες τὴν ἀφορῶσιν.

2) Ὁ Πρόεδρος διευθύνει τὰς συζητήσεις, φροντίζει διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως καὶ τὸν σεβασμὸν τοῦ Κανονισμοῦ, λαμβάνων πάντα τὰ πρὸς τοῦτο ἀναγκαῖα μέτρα, δίδει ἢ ἀφαιρεῖ τὸν λόγον, θέτει τὰ θέματα εἰς ψηφοφορίαν καὶ ἀναγγέλλει τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν.

3) Ὁ Πρόεδρος ἀπὸ τῆς ἕδρας του ἀγορεύει μόνον ὁσάκις συζητοῦνται θέματα σχετιζόμενα πρὸς τὸν Κανονισμόν, ἢ διὰ νὰ παράσχῃ πληροφορίας καὶ ἐξηγήσεις ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν θέματος, ἢ διὰ νὰ ἐπαναγάγῃ τοὺς ἀγορεύοντας εἰς τὸ θέμα συζητήσεως καὶ τοὺς παρεκτρεπομένους εἰς τὴν τάξιν.

Ἐὰν θέλῃ νὰ μετάσχῃ τῆς συζητήσεως ἄλλου θέματος, παραχωρεῖ τὴν ἕδραν του εἰς ἕνα τῶν Ἀντιπροέδρων καὶ δὲν καταλαμβάνει αὐτὴν πρὶν ἢ λήξῃ ἡ ἐπ' αὐτοῦ συζήτησις, ἢ ἡ καθ' ἣν ἠγόρευσε συνεδρίασις.

Ὁ Πρόεδρος μετέχει τῶν ψηφοφοριῶν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ σύνεδροι.

4) Οἱ Ἀντιπρόεδροι ἀναπληροῦσι τὸν κωλυόμενον Πρόεδρον ὁπότε καὶ ὑποκαθίστανται εἰς ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα αὐτοῦ, κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν τοῦ ἐπωνύμου των.

Ἄρθρον 8.

Τὸ Δικαίωμα τοῦ λόγου

1) Οὐδεὶς ἐκ τῶν συνέδρων δύναται νὰ ὁμιλήσῃ, χωρὶς προηγουμένως νὰ συζητήσῃ καὶ νὰ λάβῃ τὸν λόγον παρὰ τοῦ Προέδρου.

2) Ὁ λόγος παρέχεται κατὰ σειρὰν αἰτήσεως.

3) Οὐδεὶς δικαιοῦται νὰ δευτερολογήσῃ ἐπὶ θέματός τινος, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξηντλήθη ὁ κατάλογος τῶν προτιθεμένων ἐπ' αὐτοῦ τὸ πρῶτον.

Ἐξαίρεσις γίνεται μόνον διὰ τὸν εἰσηγητὴν τοῦ θέματος, ἢ τὸν ὑποβαλόντα πρότασίν τινα καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν αὐτῆς.

4) Ὁ λόγος δύναται νὰ ἀφαιρεθῇ ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἐὰν ὁ ῥήτωρ ἐξέλθῃ τοῦ θέματος.

5) Ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἕκαστος σύνεδρος δύναται νὰ ζητήσῃ τὸν λόγον καὶ διακοπτομένης τῆς ὑπὸ διεξαγωγὴν συζητήσεως, νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ συντελουμένης παραβάσεως τοῦ Κανονισμοῦ. Ἐπὶ τοῦ οὕτως ἀνακινουμένου ζητήματος ἀποφαίνεται ἀμέσως ὁ Πρόεδρος, ἀποκαθιστῶν τὰ πράγματα, ἢ παρέχων ἐξηγήσεις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

6) Οὐδεμία ἀγόρευσις, ἐξαιρουμένης τῆς πρώτης εἰσηγήσεως ἑκάστου θέματος ἐπιτρέπεται νὰ παραταθῇ πέραν τῶν δέκα πρώτων λεπτῶν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Συνεδρίου.

7) Αἱ θορυβώδεις μεταξὺ τῶν συνέδρων ἰδιαίτεραι συζητήσεις ἀπαγο-

ρεύονται. Ὁμοίως ἀπαγορεύεται ἡ παρὰ τῶν συνέδρων διακοπὴ τῆς ὁμιλίας τοῦ ἀγορεύοντος καὶ ἡ μετατροπὴ αὐτῆς εἰς διαλογικὴν συζήτησιν,

8) Ἐκ τῶν παρισταμένων οἱ μὴ ἔχοντες τὴν ἰδιότητα τοῦ συνέδρου δύνανται νὰ λάβωσι τὸν λόγον, ἐὰν προσκληθῶσιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

Οἱ ἐξ αὐτῶν ἐκπρόσωποι τῆς Πολιτείας καὶ τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, δύνανται νὰ δευτερολογήσωσι.

Ἄρθρον 9

Προτάσεις

1) Ἕκαστος σύνεδρος δικαιοῦται νὰ ὑποβάλῃ προτάσεις ἐπὶ θεμάτων μὴ προβλεπομένων ὑπὸ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως. Αἱ προτάσεις αὗται, συνοδευόμεναι, ἀπαραιτήτως, ὑπὸ δικαιολογητικῆς εἰσηγήσεως, κατατίθενται ἐγγράφως εἰς τὸ Προεδρεῖον, διαρκούσης τῆς πρώτης συνεδριάσεως καὶ οὐχὶ βραδύτερον ταύτης, παραπέμπονται δὲ ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Προτάσεων διὰ τὰ κατ' αὐτήν.

2) Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Προτάσεων ὑποχρεοῦται νὰ ἀσχοληθῇ καὶ ἐπὶ προτάσεως εἰς τὴν ὁποίαν θὰ κατέληγε πᾶς σύνεδρος, ὁμιλῶν ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως, ἀλλὰ τοῦτο μόνον ἐφ' ὅσον ἤθελε ζητηθῇ δι' ἐπιστολῆς τοῦ ἐνδιαφερομένου συνέδρου.

4) Προτάσεις συνεπιφέρουσαι δαπάνας ἐλέγχονται, πρὸ τῆς παραπομπῆς των εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Προτάσεων Ἐπιτροπήν, ὑπὸ τοῦ Προεδρείου, ὅπερ ἐκφέρει τὴν γνώμην του, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὰς οἰκονομικὰς συνεπείας ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς Ἑνώσεως.

Ἄρθρον 10

Λῆξις τῶν συζητήσεων

1) Πᾶς σύνεδρος δικαιοῦται νὰ προτείνῃ τὴν λῆξιν τῆς ἐπὶ ἑκάστου θέματος συζητήσεως.

2) Ὁ Πρόεδρος ὑποχρεοῦται νὰ λάβῃ αὐτὴν ὑπ' ὄψιν, ἐὰν ὑποστηρίζηται ὑπὸ δέκα τοὐλάχιστον συνέδρων. Πρὶν ὅμως θέσῃ ταύτην εἰς ψηφοφορίαν, ἀναγινώσκει τὸν κατάλογον τῶν ἐγγεγραμμένων εἰσέτι νὰ ὁμιλήσωσι.

3) Ἐὰν ζητηθῇ ὁ λόγος ἐναντίον τῆς λήξεως τῆς συζητήσεως, δύνανται νὰ δοθῇ παρὰ τοῦ Προέδρου κατὰ τὴν ἐλευθέραν αὐτοῦ κρίσιν, ἀλλὰ ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι εἰς οὐδένα θὰ ἐπιτραπῇ νὰ ὁμιλήσῃ πέραν τῶν πέντε πρώτων λεπτῶν τῆς ὥρας.

Ἄρθρον 11

1) Αἱ ψηφοφορίαι ἐνεργοῦνται εἴτε δι' ἐγέρσεως τῆς χειρός, εἴτε δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως.

2) Ἡ δι' ἐγέρσεως τῆς χειρὸς ψηφοφορία ἐνεργεῖται εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις, δι' ἃς ὁ παρὼν Κανονισμὸς δὲν ἀπαιτεῖ τοιαύτην δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως.

3) Ἐν περιπτώσει ἀμφιβολιῶν, ἡ ψηφοφορία ἐπαναλαμβάνεται δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ἐὰν ὁ Πρόεδρος κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον.

4) Ἡ ψηφοφορία διεξάγεται δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ὅταν πρόκειται νὰ ἐγκριθῶσι τὰ ὁριστικὰ ψηφίσματα τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελον ζητήσει τοῦτο, ἐγγράφως, δέκα τοὐλάχιστον τῶν συνέδρων.

5) Ἡ ὀνομαστικὴ κλῆσις γίνεται κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν τῶν Νομῶν.

6) Τὰ ὀνόματα τῶν ψηφισάντων δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως καταχωροῦνται εἰς τὰ ἐστενογραφημένα ἢ μαγνητοφωνημένα πρακτικὰ τῆς οἰκείας συνεδριάσεως.

7) Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ψηφοφοριῶν ἐλέγχονται ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου καὶ ἀναγγέλλονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

8) Ἡ περὶ ἀρχαιρεσιῶν καὶ πάσης ἐκλογῆς ψηφοφορία γίνεται μυστικὴ διὰ ψηφοδελτίων, ὧν ἡ διαλογὴ γίνεται ὑπὸ τριῶν ψηφολεκτῶν, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 12

Ἀπαρτία

1) Τὸ Συνέδριον, εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντος τοῦ ἡμίσεος, τοὐλάχιστον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἐκπροσώπων τῶν κατὰ Νομοὺς Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Ἄρθρον 13

Πλειοψηφία

1) Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν παρευρισκομένων εἰς τὴν συνεδρίασιν μελῶν, πλὴν τῶν περιπτώσεων δι' ἃς ἄλλως ὁρίζει ὁ παρὼν Κανονισμός.

Ἄρθρον 14

Ἐστενογραφημένα Πρακτικὰ

1) Τῶν συζητήσεων τηροῦνται ἐστενογραφημένα ἢ καὶ μαγνητοφωνημένα πρακτικά. Εἰς ταῦτα καταχωροῦνται καὶ τὰ υἱοθετούμενα ἑκάστοτε κείμενα, καθὼς καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ψηφοφοριῶν.

2) Ἕκαστος σύνεδρος δικαιοῦται νὰ θεωρήσῃ τὰ ὑπ' αὐτοῦ λεχθέντα πρὸ τῆς ὁριστικῆς διατυπώσεως καὶ ἐπικυρώσεως τῶν πρακτικῶν. Αἱ οὕτω πως ἐπιφερόμεναι διορθώσεις δὲν δύνανται νὰ ἀπολήξωσιν εἰς προσθήκας οὐσιώδεις ἐπὶ τῶν ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου λεχθέντων.

3) Τὰ πρακτικὰ κυροῦνται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 15

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τοῦ Συνεδρίου τῆς 1ης Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἔτους ἐν τῇ αἰθούσῃ Χρυσοστόμου τῶν Χανίων.

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀλεξανδρούπολις: 13, 14, 15 καὶ 16 Μαΐου 1972

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Πρόεδρος : Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ

Ἀντιπρόεδροι : Δήμαρχος Πειραιῶς κ. ΑΡΙΣΤ. ΣΚΥΛΙΤΣΗΣ
: Δήμαρχος Ἡρακλείου κ. ΑΡ. ΠΕΤΡΑΚΗΣ
: Δήμαρχος Ἀλεξ/πόλεως κ. ΧΡ. ΛΑΛΑΣ

Γεν. Γραμματεύς : Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης κ. Π. ΙΑΤΡΙΔΗΣ

Εἰδικὸς Γραμματεύς : Ἐκλεγήσεται ὑπὸ τῶν Συνέδρων

ΓΕΝΙΚΟΙ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ

1. Χρῆστος Λάλας : : Δήμαρχος Ἀλεξανδρουπόλεως
2. Ἀθανάσιος Κάτσος : Διευθυντὴς Ε.Δ.Κ.Ε.
3. Δημήτριος Γιώτας : Πρόεδρος Δημοτ. Συμβουλίου Ἀλεξ/πόλεως
4. Χριστοδ. Καμπούρης Δημοτικὸς Σύμβουλος Ἀλεξανδρουπόλεως

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ – ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΩΣ ΣΥΝΕΔΡΩΝ

Γραφεῖον Πληροφοριῶν : Δημαρχεῖον Ἀλεξανδρουπόλεως (Αἴθουσα Βιβλιοθήκης) Πλατεῖα Γράμμου–Βίτσι (τηλ. 26450, 26760).

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΚΑΙ ΜΕΣΩΝ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΣΥΝΕΔΡΩΝ

1. Εἰδ. Φυδάνης : Ὑπάλληλος Δήμου Ἀλεξανδρουπόλεως
2. Βασ. Μαρινόπουλος : Ὑπάλληλος Δήμου Ἀλεξανδρουπόλεως

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

1. «Διαρθρωτικὰ προβλήματα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».
Ὁμιλητής: ὁ κ. ΧΡ. ΦΛΩΡΙΔΗΣ, Δήμαρχος Θεσσαλονίκης.

2. «Χρηματοδότησις τῶν Ἐπενδύσεων καὶ πιστωτικαὶ διευκολύνσεις τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».
Ὁμιλητής: ὁ κ. ΠΑΝ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ, Δήμαρχος Περιστερίου.

3. «Προβλήματα Διοικήσεως τῶν Μεγάλων Ἀστικῶν Κέντρων».
Ὁμιλητής: ὁ κ. ΚΩΝ. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Δήμαρχος Πατρέων.

4. «Ἔσοδα τῶν Ἀστικῶν καὶ Ἀγροτικῶν Μονάδων Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Ἔκτασις, ἀποτελεσματικότης καὶ περιορισμός, ἀνάγκη ἐναρμονίσεως μετὰ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως. Δυναταὶ πηγαὶ ἐσόδων».
Ὁμιλητής: ὁ κ. ΟΡΦ. ΤΖΑΝΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Δήμαρχος Αἰγάλεω.

5. «Ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις ὡς συντελεστὴς τῆς Οἰκονομικῆς καὶ Κοινωνικῆς Ἀναπτύξεως».
Ὁμιλητής: ὁ κ. ΙΩΑΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΚΗΣ, Δήμαρχος Κομοτηναίων.

6. «Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις καὶ Ἐπιχειρηματικὴ δραστηριότης».
Ὁμιλητής: ὁ κ. ΓΕΩΡΓ. ΒΡΟΥΧΟΣ, Δήμαρχος Ρόδου.

7. «Σχέσεις μεταξὺ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ Περιφερειακῆς Διοικήσεως (Περιφερειακῶν Διοικήσεων καὶ Νομαρχιῶν)».
Ὁμιλητής: ὁ κ. ΜΑΝΘ. ΒΕΡΓΩΝΗΣ, Δήμαρχος Ἀγρινίου.

8. «Προβλήματα Προσωπικοῦ καὶ ἐκσυγχρονισμὸς τῶν Ὑπηρεσιῶν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων».
Ὁμιλητής: ὁ κ. ΔΗΜ. ΑΡΧΟΝΤΑΚΗΣ, Δήμαρχος Ρεθύμνης.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΩΝ

(Αἴθουσα Ἐπαγγελματικῆς Τεχνικῆς Σχολῆς)

Σ ά β β α τ ο ν, 13η Μαΐου 1972

Ὧραι	
8.30	Πέρας προσελεύσεως κ.κ. Δημάρχων καὶ Προέδρων Κοινοτήτων.
8.40	Πέρας προσελεύσεως κ.κ. Γεν. Ἐπιθεωρητῶν, Νομαρχῶν καὶ κληθέντων ὑπηρεσιακῶν παραγόντων.
8.45	Ἄφιξις κ. Γεν. Γραμματέως Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν καὶ λοιπῶν ἐπισήμων προσκεκλημένων.
8.50	Ἄφιξις κ.κ. Ὑπουργῶν.
8.55	Ἄφιξις Α' Ἀντιπροέδρου Κυβερνήσεως κ. ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΥ.
9.00	Ἁγιασμὸς ὑπὸ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀλεξανδρουπόλεως κ.κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΥ.
9.10	Προσφώνησις Δημάρχου φιλοξενούσης πόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΛΑΛΑ.
9.20	Χαιρετισμὸς Προέδρου Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΡΙΤΣΟΥ.
9.30	Κήρυξις ἐνάρξεως ἐργασιῶν Συνεδρίου ὑπὸ Α' Ἀντιπροέδρου Κυβερνήσεως κ. ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΥ.
9.45	Ὁμιλία Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν κ. ΑΔ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ.
10.05	Διάλειμμα.
10.15	Ἔγκρισις Κανονισμοῦ Ἐργασιῶν Συνεδρίου καὶ συμπλήρωσις Προεδρείου.
10.30	Κατάρτισις Ἐπιτροπῆς Προτάσεων.
10.45	Ὁμιλία Δημάρχου Θεσσαλονίκης κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΦΛΩΡΙΔΟΥ μὲ θέμα «Διαρθρωτικὰ προβλήματα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».
11.15	Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος.
11.45	Μετάβασις εἰς τὸ Μνημεῖον Πεσόντων πρὸς κατάθεσιν Στεφάνου ἐκ μέρους τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος (Παραλιακὴ Λεωφόρος).
12.15	Κατάθεσις Στεφάνου εἰς Μνημεῖον Πεσόντων ἐκ μέρους τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος.
13.00	Γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν, λοιπῶν ἐπισήμων καὶ συνέδρων ἐκ μέρους Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀλεξανδρουπόλεως κ.κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΥ, εἰς κατασκηνώσεις Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως (Μάκρης).

Κυριακή, 14η Μαΐου 1972

Ὧραι

10.30 Δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως εἰς τὸν ΜητροπολιτικὸνΝαὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

11.30 Κατάθεσις Στεφάνων εἰς Μνημεῖον Πεσόντων.

12.00 Παρέλασις Μαθητιώσης Νεολαίας καὶ Ἐνόπλων Δυνάμεων (ὁδὸς Βασιλέως Γεωργίου). Οἱ Σύνεδροι θὰ παρακολουθήσωσι ταύτην ἀπὸ καθορισθησόμενον εἰδικῶς χῶρον, ἔναντι τῆς ἐξέδρας τῶν ἐπισήμων.

20.30 Δεξίωσις τοῦ Νομάρχου Ἔβρου κ. Π. ΚΟΛΙΑ εἰς Μοτὲλ «ΕΓΝΑΤΙΑ».

Δευτέρα, 15η Μαΐου 1972

Ὧραι

8.00 Ὁμιλία Δημάρχου Περιστερίου κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ μὲ θέμα «Χρηματοδότησις τῶν Ἐπενδύσεων καὶ Πιστωτικαὶ Διευκολύνσεις τῇ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».

8.30 Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἄνω θέματος.

9.00 Διάλειμμα.

9.15 Ὁμιλία Δημάρχου Πατρέων κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΥ μὲ θέμα «Προβλήματα Διοικήσεως Μεγάλων Ἀστικῶν Κέντρων».

9.45 Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος.

10.15 Διάλειμμα.

10.30 Ὁμιλία Δημάρχου Αἰγάλεω κ. ΟΡΦΕΩΣ ΤΖΑΝΕΤΟΠΟΥΛΟΥ μὲ θέμα «Ἔσοδα τῶν Ἀστικῶν καὶ Ἀγροτικῶν Μονάδων Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Ἔκτασις, ἀποτελεσματικότης καὶ περιορισμός, ἀνάγκη ἐναρμονίσεως μετὰ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως. Δυναταὶ πηγαὶ ἐσόδων».

11.00 Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος.

11.30 Διάλειμμα.

11.45 Ὁμιλία Δημάρχου Κομοτηναίων κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΚΗ μὲ θέμα «Ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις ὡς συντελεστὴς τῆς Οἰκονομικῆς καὶ Κοινωνικῆς Ἀναπτύξεως».

12.15 Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος.

13.00 Γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν, λοιπῶν ἐπισήμων καὶ συνέδρων ἐκ μέρους Δημάρχου Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Χρ. ΛΑΛΑ, συμφώνως τῇ σχετικῇ προσκλήσει, εἰς θέσιν Πλάτανος Μάκρης.

17.00 Ἐπίσκεψις Γεφύρας Κήπων.

Τ ρ ί τ η, 16η Μαΐου 1972

Ὧραι	
8.00	Ὁμιλία Δημάρχου Ρόδου κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΡΟΥΧΟΥ μὲ θέμα «Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις καὶ Ἐπιχειρηματικὴ δραστηριότης».
8.30	Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος.
9.00	Διάλειμμα.
9.15	Ὁμιλία Δημάρχου Ἀγρινίου κ. ΜΑΝΘΟΥ ΒΕΡΓΩΝΗ μὲ θέμα «Σχέσεις μεταξὺ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ Περιφερειακῆς Διοικήσεως (Περιφερειακῶν Διοικήσεων καὶ Νομαρχιῶν)».
9.45	Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος.
10.15	Διάλειμμα.
10.30	Ὁμιλία Δημάρχου Ρεθύμνης κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΡΧΟΝΤΑΚΗ μὲ θέμα «Προβλήματα προσωπικοῦ καὶ ἐκσυγχρονισμὸς τῶν Ὑπηρεσιῶν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων».
11.00	Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος.
13.00	Γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν, λοιπῶν ἐπισήμων καὶ Συνέδρων, παρατιθέμενον ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος εἰς Μοτὲλ «ΕΓΝΑΤΙΑ» συμφώνως τῇ προσκλήσει.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συνελθόντος ἐν Ἀλεξανδρουπόλει ἀπὸ 13ης - 16ης Μαΐου 1972

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 13η Μαΐου 1972

Τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των οἱ κ.κ. Στυλ. Παττακός, Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, Νικ. Ἐφέσιος, Ὑπουργὸς Ἀναπληρωτὴς Ἐσωτερικῶν, Δημ. Τσάκωνας, Ὑφυπουργὸς Ἐξωτερικῶν, Νικ. Καντώνας, Ὑφυπουργὸς – Περιφερειακὸς Διοικητὴς Κεντρικῆς καὶ Δυτικῆς Μακεδονίας, Κωνστ. Μπράβος, Ὑφυπουργὸς – Περιφερειακὸς Διοικητὴς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, Γεώργ. Φωκᾶς, Γενικὸς Γραμματεὺς Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, Ἀθαν. Τσαρμακλῆς, Γεν. Ἐπιθεωρητὴς Διοικήσεως, Γεώργ. Κουκουρίδης, Γεν. Ἐπιθεωρητὴς Διοικήσεως, Γεώργ. Χρυσάνθου, Ἐπιθεωρητὴς Ἐσωτερικῶν παρὰ τῇ Περιφ. Διοικήσει Ἀνατολικῆς Μακεδονίας – Θράκης, Παν. Κόλιας, Νομάρχης Ἔβρου, Γεώργ. Κυριακάκος, Νομάρχης Ξάνθης, Χρ. Παπαγεωργίου, Νομάρχης Δράμας, Κων. Βολιώτης, Νομάρχης Ροδόπης, Νικ. Κούρναβος, Νομάρχης Καβάλας καὶ Σερρῶν Ἄγγ. Κανελλόπουλος.

Τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου παρηκολούθησαν ὡσαύτως, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ.κ. Κωνστάντιος, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου καὶ Ὀρεστιάδος κ.κ. Κωνσταντῖνος, ὁ Ὑποστράτηγος, Διοικητὴς XII Μεραρχίας κ. Γεώργ. Ντενίσης, ὁ Ταξίαρχος, Ἐπιθεωρητὴς Χωροφυλακῆς Β. Ἑλλάδος κ. Χρ. Ράλλης, Δημ. Ἀργυρίου, Πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, Νικ. Καραμᾶνος, Μέλος Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, Λ. Λιβιεράτος, Μέλος Περιφερειακοῦ Συμβουλίου Ἀνατ. Μακεδονίας–Θράκης, Κ. Κούγκουλος, Ἐπιθ. Δημ. Ἔργων Ἀνατ. Μακεδονίας–Θράκης καὶ ἅπασαι αἱ Πολιτικαὶ καὶ Στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως.

Ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν (Κεντρικὴ Ὑπηρεσία) τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου παρηκολούθησαν ὁ κ. Θεοδ. Κακαντούσης, Γενικὸς Διευθυντής, ὁ κ. Νικ. Τσιτούρης, Διευθυντὴς Διοικήσεως, ὁ κ. Μιχ. Νικολαράκος, Διευθυντὴς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὁ κ. Στ. Ἰωαννίδης, Διευθυντὴς Π.Ο.Τ.Α., ὁ κ. Θεοδ. Σκουτάκης, Διευθυντὴς Τεχνικοῦ Ἐξοπλισμοῦ, ὁ κ. Ἐμμ. Ἀποστολάκης, Διευθυντὴς Π.Σ.Ε.Α., ὁ κ. Εὐάγγ. Καλκετινίδης, Προϊστάμενος Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας Δήμων καὶ Κοινοτήτων, οἱ Τμηματάρχαι κ.κ. Παν. Λαμπρόπουλος, Ἠλ. Σαραντάκος, Μιχ. Τσάμης καὶ οἱ Εἰσηγηταὶ κ.κ. Ἰωάν. Ἀντωνίου, Βασ. Μπερτάνης, Τρύφ. Πανίτσας καὶ Νικ. Σακελλαρόπουλος.

Ἐν ἀρχῇ ἐτελέσθη Ἁγιασμός, χοροστατούντων τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν, Διδυμοτείχου καὶ Ὀρεστιάδος κ. Κωνσταντίνου καὶ Ἀλεξανδρουπόλεως, κ. Κωνσταντίου, μετὰ τῶν συνοδευόντων αὐτοὺς ἱερέων καὶ ἱεροδιακόνων.

Μετὰ τὸν Ἁγιασμόν, ὡμίλησε πρὸς τοὺς συνέδρους ὁ Μητροπολίτης Διδυμοτείχου καὶ Ὀρεστιάδος εἰπὼν τὰ ἑξῆς :

Σεβ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (Μητροπολίτης Διδυμοτείχου) :

«Ἐξοχώτατε Κύριε Ἀντιπρόεδρε,

Ἐξοχώτατοι Κύριοι Ὑπουργοί, Κύριοι Ὑφυπουργοί, Κύριοι Νομάρχαι, Κύριοι ἐκπρόσωποι τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, Στρατηγέ, Ἀξιότιμε Κύριε Δήμαρχε Ἀθηναίων, Ἀξιότιμοι Κύριοι Δήμαρχοι τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας καὶ λοιποὶ Σύνεδροι,

Χαιρετίζομεν μετὰ μεγάλης χαρᾶς καὶ καλωσορίζομεν εὐγενῶς μετὰ τοῦ ἀγαπητοῦ Ἀδελφοῦ, Ἁγίου Ἀλεξανδρουπόλεως, τὴν ἐπὶ τῷ αὐτῷ συνάντησιν Ὑμῶν εἰς τὴν ὡραίαν ταύτην ἀκριτικὴν πόλιν τῆς φιλτάτης μας Πατρίδος. Οὐ μόνον χαιρετίζομεν πάντας ὑμᾶς, οἵτινες «ἀγαλλομένῳ ποδί..» ἐκ Δυσμῶν καὶ Βορρᾶ καὶ θαλάσης τῆς ἑλληνικῆς γῆς συνήχθητε εἰς τὴν πόλιν μας, ἀλλὰ καὶ ἐπικαλούμεθα τὴν θείαν εὐλογίαν ἐφ' ὑμᾶς.

Ἔχετε νὰ ἐπιτελέσετε, ἀγαπητοί, μέγα ἔργον εἰς τὸν τομέα του ἕκαστος. Οἱ συμπολῖται σας καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἀναμένουν νὰ ἴδουν διὰ τῶν ἔργων σας τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐλπίδων, τὰς ὁποίας στηρίζουν εἰς ὑμᾶς.

Ὑπηρετήσατε τὸν τόπον πιστῶς καὶ εὐσυνειδήτως, μακρὰν πάσης ἰδιοτελείας. Ἐργασθῆτε πρὸς βελτίωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ βιοτικοῦ καὶ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τῆς περιφερείας ἑνὸς ἑκάστου. Ὁ τόπος ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ ἐργασίαν πολλὴν καὶ εὐσυνείδητον. Ὁ λαός μας εἶναι ἄξιος τῆς ἀγάπης τῶν ἀρχόντων του καὶ ἑνὸς καλλιτέρου μέλλοντος. Βοηθήσατέ τον νὰ ἐργασθῇ ἐν εἰρήνῃ. Καλλιεργήσατε τὴν ἀγάπην καὶ ὁμόνοιαν, τὴν κορωνίδα τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν, τὴν ὁποίαν διακηρύττει παντοῦ ἡ Ἐθνική μας Κυβέρνησις καὶ δὴ ὁ ταχύπτερος ἀετὸς αὐτῆς, ὁ παριστάμενος τὴν στιγμὴν αὐτὴν μεταξὺ ἡμῶν, ὁ Ἐξοχώτατος Ἀντιπρόεδρος.

Λησμονήσατε τὰς κομματικὰς ἀντιθέσεις, αἱ ὁποῖαι πρὸ τῆς 21 Ἀπριλίου 1967 ἐχώριζον εἰς στρατόπεδα διαμαχόμενα τοὺς ἀδελφούς μας. Μεταδώσατε χριστιανικὴν πνοὴν εἰς τὴν διοίκησιν, τὴν ὁποίαν σᾶς ἀνέθεσε ἡ Πολιτεία.

Ἐνθυμεῖσθε τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς μαθητάς του «ὃς ἐὰν θέλῃ εἶναι μέγας ἐν ὑμῖν ἔσται ὑμῖν διάκονος καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος» (Μάρκ. Ι. 44).

Δὲν ὑπάρχει ὡραιότερον, ἀπὸ τοῦ νὰ αἰσθάνεται ὁ ἄνθρωπος καὶ δὴ ὁ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ εὑρισκόμενος, ὅτι ἐξυπηρετεῖ τὸν συνάνθρωπόν του, μὲ ταπείνωσιν καὶ ἀγάπην πρὸς αὐτόν.

Μὲ τὰς σκέψεις αὐτὰς χαιρετίζοντες καὶ αὖθις πάντας ὑμᾶς, ἐπικαλού-

μεθα ἐφ' ὑμᾶς καὶ τὸ ἔργον ὑμῶν πλουσίαν τὴν παρὰ Θεοῦ χάριν καὶ συναντίληψιν. Εὐχαριστῶ πολύ». (Χειροκροτήματα).

Πρόεδρος: Ὁ κ. Δήμαρχος Ἀλεξανδρουπόλεως, ὡς Δήμαρχος τῆς φιλοξενούσης πόλεως, τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως, ἔχει τὸν λόγον.

Χ. ΛΑΛΑΣ (Δήμαρχος Ἀλεξανδρουπόλεως):

«Μὲ τὴν αἴσθησιν τῆς ἰδιαιτέρας τιμῆς, ἥτις προσεδόθη εἰς τὴν πόλιν μας διὰ τῆς ἐπιλογῆς της ὡς τόπου συγκλήσεως τοῦ Συνεδρίου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ μὲ εἰλικρινῆ χαρὰν καὶ ἀνυπόκριτον συγκίνησιν, οἱ συμπολῖται μου καὶ ἐγὼ προσωπικῶς, ὑποδεχόμεθα σήμερον ὑμᾶς, τοὺς ἐκλεκτοὺς ἐκπροσώπους τῆς Κρατικῆς καὶ Τοπικῆς Διοικήσεως τῆς Χώρας μας, εἰς τὴν θαυμασίαν καὶ ἀγλαοὺς καρποὺς κυοφοροῦσαν ταύτην σύναξιν ὅλων ἡμῶν τῶν θητευόντων εἰς τὸν Πανάρχαιον Ἑλληνικὸν Θεσμὸν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Ἰδιαιτέρως ὅμως ἐκφράζωτὰς εὐχαριστίας ἐμοῦ καὶ τῶν συμπολιτῶν μου, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν κ.κ. Συνέδρων, πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Ἀντιπρόεδρον τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως κ. Στυλιανὸν Παττακόν, ἐν ταὐτῷ δὲ καὶ πρὸς τοὺς παρισταμένους κ.κ. Ὑπουργοὺς καὶ λοιποὺς ἀξιωματούχους τῆς Κρατικῆς Διοικήσεως, οἵτινες διὰ τῆς παρουσίας των κατὰ τὴν σημερινὴν πανηγυρικὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου μας, παρεκτὸς τῆς προσδιδομένης εἰς τοῦτο ἰδιαιτέρας ἐπισημότητος καὶ λαμπρότητος, ὑποδηλοῦν, καθορίζουν καὶ ἐκφράζουν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως δι' αὐτό.

Ἡ ἀκριτικὴ μας πόλις, ἡ ἔπαλξις αὐτὴ τοῦ Ἑλλαδικοῦ χώρου ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ εἰς ὑμᾶς τὴν πατροπαράδοτον φιλοξενίαν τῶν εὐγενῶν κατοίκων της, τὴν ἀπαράμιλλον φυσικὴν καλλονήν της, ἀλλὰ καὶ ἕνα πρωτοφανῆ ὀργασμὸν ἀναπτύξεως, ὁ ὁποῖος καλύπτει ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς Κρατικῆς δραστηριότητος, κοινωνικόν, οἰκονομικόν, πολιτιστικόν, θαυμαστὸν ἀποτέλεσμα μιᾶς ἁρμονικῆς συζεύξεως τοῦ ἀμερίστου κρατικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τῶν ὑφισταμένων τοπικῶν ἀναπτυξιακῶν δυνατοτήτων.

Ἡ παρατηρουμένη ἀλματώδης καὶ ἀκατάσχετος ἀνάπτυξις τῆς πόλεως ταύτης, ἡ ὁποία προορίζεται νὰ ἀποτελέσῃ μεγάλον ἀστικὸν καὶ οἰκονομικὸν πόλον ἕλξεως ὁλοκλήρου ἴσως τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, ἐμφανίζουσα ὅλα τὰ προαπαιτούμενα οἰκονομικὰ καὶ δημογραφικὰ στοιχεῖα ἐξελίξεως, εἶναι κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν γεγονὸς μετεπαναστατικόν, ὀφειλόμενον εἰς τὴν ἐνστερνισθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἐπαναστάσεως ἀντίληψιν τῆς ἰσορρόπου ἀναπτύξεως ὅλων τῶν περιοχῶν τῆς Χώρας, ἰδίᾳ τῶν ἀκριτικῶν, ἐνσαρκουμένην, εἰς τὸ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καταρτισθὲν καὶ ἐκτελούμενον ἤδη 5ετὲς πρόγραμμα ἀναπτύξεως τῆς Χώρας.

Εἰς τὴν σύντονον ταύτην προσπάθειαν ἀναπτύξεως τῆς πόλεως καὶ ὁλοκλήρου τῆς περιοχῆς τοῦ Νομοῦ Ἔβρου, ἀμέριστος ὑπῆρξε καὶ ἡ ἐνεργὸς συμμετοχὴ τῶν Τοπικῶν Ὀργανισμῶν Αὐτοδιοικήσεως.

Ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις ὑπὸ τὴν σύγχρονον περὶ διοικήσεως ἔννοιαν

καὶ ἀντίληψιν, δέον ν' ἀποτελῇ τὴν ἔκφρασιν ἀλλὰ καὶ τὴν τελείωσιν τῆς Δημοσίας Διοικήσεως. Ὑπὸ τὴν ἰδιότητά της ταύτην καλύπτει τὸν χῶρον ἐκεῖνον τῆς Διοικητικῆς ἐκφράσεως τοῦ Κράτους καὶ συμπληροῖ ἀλλὰ καὶ ἀναπληροῖ πολλάκις τὴν δραστηριότητα τοῦ Δημοσίου τομέως τῆς Διοικητικῆς πραγματικότητος.

Τὸ σημερινὸν Κράτος ὑπὸ τὴν πεφωτισμένην ἡγεσίαν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀπριλιανῆς Ἐπαναστάσεως κ. Γεωργίου Παπαδοπούλου, ἔχει ἀναλάβει μεγαλειώδη προσπάθειαν ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς Δημοσίας Διοικήσεως καὶ προσαρμογῆς της εἰς τὰς συγχρόνους κοινωνικὰς ἀπαιτήσεις ὡς τὰς διεμόρφωσεν ἡ ἰλιγγιώδης οἰκονομικὴ καὶ τεχνολογικὴ ἀνάπτυξις τῆς ἐποχῆς μας.

Τὰ ληφθέντα κυβερνητικὰ μέτρα ἀποκεντρώσεως ἀποτελοῦν τὴν ἐκδήλωσιν αὐτῆς τῆς προσπαθείας μὲ στόχον καὶ ἐπιδίωξιν, τὸν ἐκσυγχρονισμὸν τοῦ Κρατικοῦ Διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ. Ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῶν ἀνωτέρω ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις καλεῖται σήμερον νὰ διαδραματίσῃ περισσότερον σοβαρὸν ρόλον. Ἡ ἔννοια ἑνὸς πλήρως ἀποκεντρουμένου Κράτους εὑρίσκει τελείωσιν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν ἑνὸς συστήματος Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, προσηρμοσμένου πλήρως πρὸς τὰς δημιουργουμένας τοπικὰς ἀνάγκας καὶ ἐπιτρέποντος εἰς τοὺς Τοπικοὺς Ὀργανισμοὺς νὰ δροῦν καὶ νὰ δραστηριοποιοῦνται ἐν τῇ ἀποκεντρώσει μὲ γνώμονα τὸ κοινωνικὸν συμφέρον τῆς περιοχῆς των τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλεται νὰ ἐναρμονίζεται πρὸς τοὺς τιθεμένους γενικοὺς καὶ εἰδικοὺς στόχους τῶν Περιφερειακῶν καὶ νομαρχιακῶν προγραμμάτων ἀναπτύξεως.

Τὸ δημιουργηθὲν σήμερον ἀναπτυξιακὸν καὶ ἐξυγιαντικὸν κλῖμα εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς Κρατικῆς δράσεως, ἔχει προετοιμάσει τὸ ἔδαφος, δίκην ὑποβάθρου, διὰ τὴν ἀνάθεσιν εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν μιᾶς εὐρυτέρας ἀποστολῆς ἀποβλεπούσης εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν προβαλλομένων τοπικῶν ἀναγκῶν μέσῳ μιᾶς λελογισμένης, διαδικασίας τοπικοῦ ἀναπτυξιακοῦ προγράμματος, καθοριζομένης ὑπὸ καταλλήλου Διοικητικῆς καὶ Νομοθετικῆς πλαισιώσεως.

Ἀνεξαρτήτως ὅμως τούτων, ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις καλεῖται σήμερον νὰ διαδραματίσῃ ἐνεργότερον ρόλον εἰς τὴν ποθουμένην κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν, συμμετέχουσα πλέον ἐνεργητικῶς εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς ἐπισημάνσεως τῶν προβλημάτων καὶ τῶν ἀναγκῶν ὡς εὑρισκομένη ἐγγύτερον αὐτῶν.

Ἡ ἐκπλήρωσις ὅμως μιᾶς τοιαύτης ἀποστολῆς ὑπὸ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἰς τὰ πλαίσια τοῦ δημιουργουμένου διπτύχου ἀνάπτυξις-ἀποκέντρωσις, προϋποθέτει ριζικωτέραν ἀντιμετώπισιν τοῦ θεσμοῦ «Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις», διὰ μεταβολῶν διαρθρωτικῶν καὶ λειτουργικῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ προβλέπουν καὶ θὰ ἐπιτρέπουν τὴν ἀνάπτυξιν μιᾶς μεγαλειτέρας Διοικητικῆς καὶ Οἰκονομικῆς πρωτοβουλίας.

Μὲ τὰς σκέψεις ταύτας, αἱ ὁποῖαι ἀλλωστε ἐν πολλοῖς καλύπτονται ὑπὸ τῶν θεμάτων τοῦ παρόντος Συνεδρίου, ἀπευθύνω καὶ αὖθις θερμὸν χαιρετισμὸν

πρὸς ὅλους ὑμᾶς καὶ εὔχομαι ὅπως αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου εὐοδοθοῦν καὶ στεφθοῦν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας». (Χειροκροτήματα).

(Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, Δήμαρχος Ἀθηναίων, κ. Δημ. Ρῖτσος, ἀπευθύνει χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς Συνέδρους).

Δ. ΡΙΤΣΟΣ (Δήμαρχος Ἀθηναίων):

«Σεβασμιώτατε,

Κύριε Ἀντιπρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως,

Κύριοι Ὑπουργοί, Κύριοι Ὑφυπουργοί,

Κύριε Γενικὲ Γραμματεῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, Κύριοι Νομάρχαι, Κύριοι ἐκπρόσωποι τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ Κρατικῶν – Τοπικῶν Ἀρχῶν τῆς πόλεως, Κύριοι ἐκπρόσωποι τῶν Ἐπαναστατικῶν Δημοτικῶν Ἀρχόντων καὶ Κοινοταρχῶν τῆς Ἑλλάδος,

Εἶναι ἡ ἕκτη φορὰ ἀπὸ τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου ποὺ συντελεῖται τὸ Συνέδριον καὶ ἑκάστην φορὰν κατεχόμεθα ὑπὸ μεγάλης χαρᾶς καὶ εὐχαριστήσεως, διότι μᾶς παρέχεται ἡ εὐκαιρία νὰ συναντηθῶμεν μεταξύ μας καὶ ἀπὸ κοινοῦ νὰ ἀνταλλάξωμεν ἀπόψεις ἐπὶ τῶν ἀπασχολούντων τὴν τοπικὴν αὐτοδιοίκησιν θεμάτων.

Ἡ ἐν λόγῳ εὐχαρίστησις εἶναι ἐφέτος ἔτι μεγαλυτέρα, διὰ δύο κυρίως λόγους: Πρῶτον, διότι τὸ ἐφετεινὸν συνέδριον τιμᾷ καὶ λαμπρύνει καὶ πάλιν διὰ τῆς παρουσίας του ὁ πατὴρ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, κ. Στυλ. Παττακός, ἡ παρουσία τοῦ ὁποίου, διὰ μίαν εἰσέτι φοράν, ἐμπράκτως μαρτυρεῖ καὶ πιστοποιεῖ τὴν πίστιν του πρὸς τὸν θεσμὸν καὶ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ ὑπὸ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἐπιτελουμένου ἔργου. Πρὸς τὸν ἐξοχώτατον κ. Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ τούτῳ, ἐκφράζω τὴν βαθυτάτην συγκίνησιν καὶ τὴν ἀπέραντον εὐγνωμοσύνην ἁπάντων τῶν Δημάρχων καὶ Προέδρων Κοινοτήτων τῆς Χώρας.

Δεύτερον, διότι εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ἀκριτικὴν πόλιν τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως. Ὀφείλομεν πράγματι χάριτας εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν Ἐσωτερικῶν, ὅστις ἐνέκρινε τὴν σύγκλησιν τοῦ παρόντος Συνεδρίου εἰς τὴν ὡραίαν πρωτεύουσαν τοῦ Ἔβρου. Θὰ μᾶς παρασχεθῇ οὕτω ἡ δυνατότης, τὸ μὲν νὰ διαπιστώσωμεν καὶ νὰ θαυμάσωμεν τὴν εἰς ἔργα ἐκδήλωσιν τοῦ Κυβερνητικοῦ ἐνδιαφέροντος πρὸς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα, τὸ δὲ νὰ ἐπικοινωνήσωμεν μὲ τοὺς φιλοπροόδους κατοίκους τῆς Θράκης, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀναμνησθῶμεν πολλῶν καὶ ἐνδόξων ἀπελευθερωτικῶν ἀγώνων.

Φίλε Κύριε συνάδελφε τῆς φιλοξενούσης πόλεως τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως. Εἶμαι εὐτυχὴς ἀπευθύνων πρὸς ὑμᾶς καὶ τοὺς εὐγενεῖς συνδημότας σας ἐγκάρδιον ἀδελφικὸν χαιρετισμὸν ἀγάπης, τόσον ἐξ ὀνόματος τῆς Πρωτευούσης, ὡς Δήμαρχος Ἀθηναίων, ὅσον καὶ ἐξ ὀνόματος ἁπασῶν τῶν Ἑλληνίδων πόλεων, ὡς Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος.

Εὔχομαι συνεχῆ ἀνάπτυξιν τοῦ Δήμου σας καὶ διαρκῶς αὐξανομένην εὐημερίαν τῶν κατοίκων αὐτοῦ.

Ἀγαπητοὶ Κύριοι Συνάδελφοι,

Ὑπὸ τὴν διττήν μου ἰδιότητα χαιρετίζω ἐγκαρδίως πάντας ὑμᾶς καὶ ἐν τῷ προσώπῳ ὑμῶν ἅπαντας τοὺς συνδημότας σας, μὲ τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι ἀνταποκρινόμενοι εἰς τὸ ἀναγεννητικὸν πνεῦμα τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, θὰ συνεχίσωμεν καταβάλλοντες πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν συμφερόντων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τὴν ἐν ταὐτῷ μέχρις πλήρους πραγματοποιήσεως ἐξυπηρέτησιν τῶν στόχων καὶ σκοπῶν τῆς Ἐπαναστάσεως.

Εἶναι γνωστόν, Κύριοι, ὅτι ἀπὸ τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ ἐντεῦθεν νέος ζωογόνος ἄνεμος ἔπνευσε ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος καὶ μία νέα περίοδος ἐθνικῆς δημιουργικῆς ζωῆς ἐνεκαινιάσθη. Εἶναι πλέον πραγματικότης, ὅτι αἱ πόλεις καὶ τὰ χωρία ἔχουν τελείως ἀλλάξει ὄψιν, ἔχουν ἀναμορφωθῆ. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον κυρίως ἐπετεύχθη εἶναι ὅτι κατωρθώθη νὰ κινητοποιηθῇ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν δημοτῶν διὰ τὰ θέματα τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων των. Καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν μεγαλυτέραν ἐπιτυχίαν εἰς τὰ θέματα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».

Ἐξ ἄλλου τὰ ἀπασχολοῦντα τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν θέματα, χάρις εἰς τὸ συνεχῶς ἐκδηλούμενον Κυβερνητικὸν ἐνδιαφέρον εὑρίσκουν τὴν ὀρθὴν καὶ πρέπουσαν αὐτῶν λύσιν. Ἀκριβῶς διὰ τὰ συντελεσθέντα ὑπὲρ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἐπιτεύγματα, ἀπευθύνομεν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Γεώργιον Παπαδόπουλον καὶ πρὸς Ὑμᾶς προσωπικῶς κ. Ἀντιπρόεδρε, θερμὰς καὶ ἀπείρους εὐχαριστίας. Εἴμεθα δὲ βέβαιοι, ὅτι μὲ τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ στοργικοῦ τούτου ἐνδιαφέροντος, συντόμως ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις θὰ ἐξασφαλίσῃ περίοδον ἀκμῆς καὶ προόδου, ἡ ὁποία ἄλλωστε τόσον στενῶς συνάδει καὶ ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸ ἤδη οἰκοδομούμενον μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος μας».

Π ρ ό ε δ ρ ο ς : Ὁ κ. Α' Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, παρακαλεῖται ὅπως ἀνέλθῃ εἰς τὸ βῆμα καὶ κηρύξῃ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου μας.

Σ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ (Α' Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως) :

«Κύριοι, εὐχαριστῶ πάρα πολὺ διὰ τὴν τιμήν, τὴν ὁποίαν μοῦ ἐκάματε, ἵνα προσέλθω καὶ κηρύξω τὰς ἐργασίας τοῦ ἕκτου Συνεδρίου τῆς Ἑνώσεως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Χαίρω ἰδιαιτέρως, διότι εὑρίσκομαι δι' ἕκτην φοράν, ἐνώπιον τῶν ἐκλεκτῶν διακόνων τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας καὶ χαιρετίζω δι' ὑμῶν τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν. Χαίρω καὶ συγχαίρω ἅπαντας, διότι μὲ τὴν πίστιν πρὸς τὸν Θεόν, μὲ τὴν λατρείαν πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ μὲ τὴν ἀφοσίωσιν ὅλων σας πρὸς τὸ καθῆκον, προχωροῦμεν δι' ἕκτον ἔτος, μετὰ τὴν

Ἀπριλιανήν μας Ἐπανάστασιν, εἰς τὴν ὀρθὴν ὁδὸν τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς Ὀρθοδόξου πίστεώς μας, (χειροκροτήματα), διὰ τὴν ἀναδημιουργίαν τῆς Πατρίδος μας.

Κύριοι Σύνεδροι, μὲ ὀλίγα, εἰσέτι, λόγια θὰ τελειώσω καὶ θὰ εὐχηθῶ. Ἀλλὰ νομίζω, ὅτι καὶ τὸ ἔθιμον καὶ ἡ ὑποχρέωσις, ἐφόσον ἀνῆλθον ἐπὶ τοῦ βήματος, μὲ ὑποχρεώνουν νὰ ἀνταλλάξω μαζί σας ἀκόμη περισσοτέρας σκέψεις.

Κύριοι Σύνεδροι,

Ὁ θεσμὸς τῆς Ἀποκεντρώσεως, ἐν τῇ ἐφαρμογῇ του, ἔφερε πλησιέστερον τὸ Κράτος πρὸς τὸν Πολίτην. Σεῖς ἀποτελεῖτε τὸν πρῶτον βαθμὸν μεταξὺ τῶν κρατικῶν φορέων εἰς τὸν τεθέντα βασικὸν στόχον τῆς ἀμέσου ἐξυπηρετήσεως τοῦ πολίτου. Διότι εἶσθε σεῖς ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εὑρίσκεσθε καθ' ἑκάστην εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν μὲ τὰ προβλήματα καὶ τὰ ἐνδιαφέροντα τοῦ πολίτου. Διότι εἶσθε σεῖς ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἔχετε ὡς ἀποστολὴν καὶ μόνον, νὰ ἐξυπηρετῆτε τὰ ἄμεσα τοπικὰ συμφέροντα ὡς ἄρχοντες τοπικοί, ὡς ἄμεσοι φορεῖς τοῦ αἰσθήματος τῶν πολιτῶν. Ἔχετε ὡς ἐκ τούτου ἐπωμισθῆ βαρείας ὑποχρεώσεις, ἀλλὰ καὶ ἐπηυξημένας εὐθύνας ἔναντι τῶν συνδημοτῶν σας.

Σήμερον προσήλθατε εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτήν, διὰ μίαν εὐρεῖαν ἀλληλοενημέρωσιν ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ συναποφασίσετε ὡς πρὸς τὰ ληπτέα μέτρα, εἰς τὰ πλαίσια τοῦ ἐν ἐφαρμογῇ θεσμοῦ τῆς Ἀποκεντρώσεως, πρὸς ἕνα καὶ μόνον σκοπόν : Σκοπὸν ὁ ὁποῖος ἔχει ὡς συνισταμένην τὴν προσηνῆ καὶ ἄμεσον ἐξυπηρέτησιν τῶν συνδημοτῶν σας καὶ τὴν εὐκταίαν ἀντιμετώπισιν τῶν τοπικῶν προβλημάτων, μὲ πρώτην προτεραιότητα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν κοινοτικὴν ἀνάπτυξιν.

Ὑπῆρξα Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν ἐπὶ μίαν τετραετίαν καὶ πλέον καὶ ὑπήρξατε οἱ ἄμεσοι συνεργάται μου. Ὁμολογῶ, ὅτι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτὴν ἐπετελέσατε ἕκαστος ἐπιτυχῶς τὸ καθῆκον του. Καὶ ἀναμιμνησκόμενος τὴν χαώδη κατάστασιν εἰς ἣν εὑρίσκετο ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις, ὡς τὴν εὗρεν ἡ Ἀπριλιανή μας Ἐπανάστασις ρακένδυτον καὶ ἐπαίτιδα τότε καὶ πόσον νοικοκυρευμένη καὶ εὐπρεπὴς εἶναι σήμερον, ὀφείλω νὰ σᾶς εὐχαριστήσω, νὰ σᾶς συγχαρῶ καὶ νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ συνεχίσητε μετὰ ζήλου καὶ αὐταπαρνήσεως νὰ ἐπιτελῆτε τὸ καθῆκον σας ὑπὲρ τῶν πολιτῶν οὓς ὑπηρετεῖτε, πρὸς δόξαν τῆς Πατρίδος μας.

Εἶμαι ὡς ἐκ τούτου εὐτυχὴς σήμερον, μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου σας νὰ ἐπαναλάβω ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν σᾶς ἐτόνισα. Ὅτι εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀποστολῆς σας, συνυπάρχουν οἱ ταχθέντες ἀπὸ τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 στόχοι τῆς Ἐπαναστάσεως, οἵτινες συνίστανται εἰς τὴν εὐτυχίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Κηρύσσω τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου σας, μεταφέρω πρὸς ὑμᾶς τὸν ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Γ. Παπαδοπούλου. Εὔχομαι εἰς τὴν ἀπόλυτον ἐπιτυχίαν τοῦ Συνεδρίου σας, μὲ τὴν διαβεβαίωσιν,

ὅτι τὰ πορίσματά του θὰ τύχουν προσεκτικῆς καὶ ἰδιαιτέρας μελέτης ἐκ μέρους μου καὶ δὲν θὰ παραλείψω νὰ συμβάλω διὰ τὴν εὐτυχῆ ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων σας.

Οὐσιαστικὰ εἶναι τὰ θέματα τὰ ὁποῖα ἔχετε νὰ συζητήσετε. Μεταξὺ τούτων ἀναφέρω ὡς τὰ πλέον σημαντικὰ προβλήματα τῆς Διοικήσεως τῶν μεγάλων ἀστικῶν Κέντρων, τὰς σχέσεις μεταξὺ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ Περιφερειακῆς Διοικήσεως, τὰ διαρθρωτικὰ προβλήματα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἰς τὰ πλαίσια τῆς Ἀποκεντρώσεως, τὰ οἰκονομικὰ τοιαῦτα, τὰ προβλήματα τοῦ προσωπικοῦ, τὸν ἐκσυγχρονισμὸν τοῦ Κώδικος Δήμων καὶ Κοινοτήτων κλπ.

Ὑπάρχει ὅμως καὶ ἓν ἰδιαζούσης σημασίας θέμα πρὸς συζήτησιν τὸ ὁποῖον δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τοῦ Συνεδρίου σας. Εἶναι τὸ θέμα τῶν σχέσεων μὲ τοὺς συνδημότας σας καὶ τῆς ἀμέσου ἐπαφῆς σας μὲ τὰ τοπικὰ προβλήματα.

Ἐπιθυμῶ νὰ ὑπογραμμίσω, ὅτι ἀποδίδω ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὴν ἀποστολήν σας ὅταν αὕτη ἐφάπτεται τοῦ θέματος τούτου. Ὀφείλετε νὰ καταστήσετε τὸ Γραφεῖον σας κυψέλην συνεργασίας καὶ ἀγάπης, κατανοήσεως καὶ συναντιλήψεως, ὑμῶν μετὰ τῶν συνδημοτῶν σας.

Ὀφείλετε νὰ μὴ φείδεσθε κόπων, εἰς πᾶσαν περίπτωσιν νομίμου ἐξυπηρετήσεως τῶν συνδημοτῶν σας, ἀλλὰ καὶ δημοκρατικοῦ ἐλευθέρου, διαλόγου μετ' αὐτῶν, ἵνα οὕτως ἀποφεύγεται ἡ μεμψιμοιρία καὶ ἡ διαβολή, ἐρήμην τῶν ὑπευθύνων ἀρχῶν.

Ὀφείλετε νὰ μεθοδεύετε καὶ νὰ προγραμματίζετε πᾶσαν ἐργασίαν σας. Καὶ νὰ ἀξιολογῆτε τὴν προτεραιότητα τῶν ἔργων, συμφώνως καὶ μόνον πρὸς τὸ συμφέρον τῶν συνδημοτῶν σας. Ὀφείλετε νὰ θεωρῆτε ὡς μίαν ἐνιαίαν μεγάλην οἰκογένειαν, χωρὶς διακρίσεις καὶ ἐξαιρέσεις ὅλους τοὺς συνδημότας σας. Καὶ ὅταν προσεγγίζετε ψυχικὰ πρὸς αὐτοὺς τοὺς ὁποίους διοικεῖτε θὰ ἐπιτύχετε ἀσφαλῶς εἰς τὸν ρόλον τὸν ὁποῖον ἀνελάβατε νὰ διαδραματίσητε. Ὅταν, Κύριοι Σύνεδροι, μεταδώσετε τὴν ἑλληνορθόδοξον χριστιανικὴν ἀγάπην, κατακτήσετε τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν ἀγάπην τῶν συμπολιτῶν σας, τότε καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἅπασαι αἱ Ἀρχαί, ἀλλὰ ἅπας ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ ἀποκτήσῃ τὴν Ἐθνικὴν ἑνότητα, τόσον ἐπιθυμητὴν καὶ ἀναγκαίαν διὰ τὴν πολιτικήν του ἀνάπτυξιν καὶ μόνον τότε θὰ πρέπει νὰ θεωρῆτε, ὅτι ἐκπληρώνετε ἐπιτυχῶς τὴν ἀποστολήν σας. Δεχθῆτε τὰ ἀνωτέρω ὡς παραινέσεις τοῦ Πρωθ/γοῦ Παπαδοπούλου, ἐμοῦ τοῦ φίλου καὶ συνεργάτου σας, Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὡς καὶ ὅλων τῶν μελῶν τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀποστρέφεσθε μετὰ περιφρονήσεως καὶ ἐθνικῆς ὑπερηφανείας τοὺς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐλαχίστους συμπεριφερομένους πρὸς τὴν μητέρα Ἑλλάδα, τὸ μὲν ἀποικιοκρατικῶς, τὸ δὲ προδοτικῶς καὶ εἴπατε αὐτοῖς «Ἔξεστι βαρβάροις ἀσχημονεῖν» καὶ «ὄφις ἐπὶ ἀγάνθου διὰ ποταμοῦ ἐφέρετο. Ἀλώπηξ παρατυχοῦσα, ἰδοῦσα τὸ θέαμα, ἔφη : Ἄξιος τῆς νεὼς ὁ ναύκληρος» ἢ ἀκόμη «ὁ κακὸς οὐ πρέπει ἐλεηθῆναι, κἂν μέγας ᾖ, κἂν μικρὸς» (ἐκ τοῦ Αἰσώπου μῦθοι).

Κηρύσσω τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου σας, εὐχόμενος ἐπιτυχίαν εἰς τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἐπιδιώξεις του». (Ζωηρὰ καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Πρόεδρος: Παρακαλεῖται, ὁ κ. Ἀναπληρωτὴς Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅπως ὁμιλήσῃ πρὸς τοὺς Συνέδρους, ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ἀνδρουτσοπούλου.

Ν. ΕΦΕΣΙΟΣ (Ἀναπληρωτὴς Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν):

«Σεβασμιώτατοι, Κύριε Ἀντιπρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, Κύριοι Ὑφυπουργοί, Κύριοι Νομάρχαι, Κύριοι ἐκπρόσωποι τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, Στρατηγέ, Κύριοι Σύνεδροι.

Σᾶς μεταφέρω τὸν ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, κ. Ἀνδρουτσοπούλου, ὁ ὁποῖος, διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς του, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραστῇ εἰς τὸ παρὸν συνέδριον.

Θὰ ἤθελα, κύριοι Σύνεδροι, νὰ διατυπώσω, ἐν συνεχείᾳ, ὡρισμένας σκέψεις ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου σας.

Ἡ Δημοσία Διοίκησις, καὶ ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις συναποτελοῦν, ὡς γνωστὸν τὴν ἐν εὐρείᾳ ἐννοίᾳ Διοίκησιν τοῦ Κράτους, ἡ ὁποία, κατὰ τὰς Συνταγματικὰς ἐπιταγάς, τελεῖ ὑπὸ τὴν εὐθύνην καὶ τὰς κατευθύνσεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Δημοσία Διοίκησις ἀσκεῖται διὰ Κρατικῶν ὀργάνων καὶ Ὑπηρεσιῶν, ὑπὸ τὰς ἀμέσους ὁδηγίας, ἐντολὰς καὶ κατευθύνσεις τῆς Κυβερνήσεως, ἐνῷ ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις ἀσκεῖται ὑπὸ ὀργάνων ἀντιπροσωπευόντων τὰς τάσεις καὶ δραστηριότητας τῆς Κοινότητος καὶ δυναμένων νὰ ἔχουν ἰδίαν γνῶσιν τῶν προβλημάτων της ὥστε νὰ δύνανται ν' ἀποφασίζουν, ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν κειμένων νόμων καὶ τῶν γενικωτέρων κατευθύνσεων, περὶ τῆς προσφορωτέρας λίσεως αὐτῶν.

Ὑπὸ τὴν τοιαύτην ἐν τῇ Διοικήσει τοῦ Κράτους τοποθέτησιν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἶναι προφανὴς ἡ σημασία τοῦ ἐπιτελουμένου παρ' αὐτῆς ἔργου καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἐπιτυχῆ καὶ ἀποτελεσματικὴν διεξαγωγὴν τούτου, παραλλήλως πρὸς τὴν ἐνάσκησιν τῆς Δημοσίας Διοικήσεως ὑπὸ τῶν Κρατικῶν ὀργάνων καὶ Ὑπηρεσιῶν.

Κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, ἔτος Δημοσίας Διοικήσεως, στόχος τῆς Κυβερνήσεως εἶναι ἡ ἀναμόρφωσις τῆς ἀσκουμένης ὑπὸ τῶν Κρατικῶν ὀργάνων καὶ Ὑπηρεσιῶν (Δημοσίων) Διοικήσεως, μὲ βάσιν τὴν πραγματοποιηθεῖσαν ἤδη, ἀπὸ 21ης Ἀπριλίου, ἀποκέντρωσιν, δηλαδὴ τὴν μεταφορὰν τοῦ ἐκτελεστικοῦ ἔργου τῆς Δημοσίας Διοικήσεως εἰς τὴν Περιφέρειαν, ἐγγὺς τῶν πολιτῶν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καθίσταται δυνατὴ ἡ ἐξυπηρέτησις τούτων ταχέως καὶ ἀποτελεσματικῶς, χωρὶς νὰ παρίσταται ἀνάγκη προσφυγῆς των εἰς τὸ Κέντρον καὶ ὑποβολῆς των εἰς τὰς ταλαιπωρίας καὶ λοιπὰς δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις αὐτῆς.

Ἡ τοιαύτη προσέγγισις Κράτους καὶ Πολίτου ὄχι μόνον ἐπιβάλλεται ἐκ

τῆς Συνταγματικῆς ἐπιταγῆς καθ' ἣν ἡ Διοίκησις τοῦ Κράτους ὀργανοῦται κατὰ σύστημα ἀποκεντρωτικόν, ἀλλὰ καὶ ὑπαγορεύεται ἐκ τῆς ἀνάγκης προσαρμογῆς τῆς Δημοσίας Διοικήσεως πρὸς τὰς ἀντιλήψεις καὶ ἀπαιτήσεις τῆς συγχρόνου Πολιτείας.

Εὐνόητον τυγχάνει ὅτι ὑπὸ τὴν τοιαύτην θεσμικὴν μεταβολὴν αἱ Κρατικαὶ Ὑπηρεσίαι τοῦ Κέντρου, ἀναδιοργανούμεναι περιορίζονται εἰς τὰς ἐπιτελικὰς αὐτῶν δραστηριότητας, προγραμματισμοῦ, συντονισμοῦ, παρακολουθήσεως ἐφαρμογῆς προγραμμάτων καὶ ἀντιμετωπίσεως τῶν βασικῶν μεγάλων θεμάτων ἐπὶ ἐθνικοῦ ἐπιπέδου.

Μετὰ τὴν τοιαύτην παρένθεσιν τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν ἀναμόρφωσιν καὶ ἀποκέντρωσιν τῆς Δημοσίας Διοικήσεως καὶ τὴν ἐξ ἐπόψεως ὀργανώσεως τῆς Διοικήσεως τοῦ Κράτους τοποθέτησιν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως προκύπτει ἀφ' ἑαυτοῦ ὅτι δύο εἶναι οἱ φορεῖς τῆς ἀποκεντρωμένης ἤδη Διοικήσεως, αἱ Κρατικαὶ Ὑπηρεσίαι καὶ ὄργανα, εἰς τὰ ὁποῖα προσφάτως μετεβιβάσθη τὸ σύνολον τοῦ ἐκτελεστικοῦ ἔργου τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ οἱ Ὀργανισμοὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, φύσει καὶ θέσει ἀποκεντρωμένα ὄργανα Διοικήσεως.

Εἰς τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἀνήκει κατὰ τὸ Σύνταγμα, ἡ προαγωγὴ τῶν τοπικῶν συμφερόντων καὶ ἡ ἱκανοποίησις τῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων τῆς οἰκείας Περιφερείας.

Ἡ τοιαύτη ἔνταξις τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἰς τὸ πλαίσιον τῆς Διοικήσεως τοῦ Κράτους καὶ δὴ ὡς ἀποκεντρωμένου διοικητικοῦ φορέως, ἀποφασίζοντος, ἀμέσως ἐπὶ τῶν ἰδίων δημιουργεῖ, πέραν ὑποκειμενικῶν κριτηρίων, ὑποχρεώσεις εἰς τὸν θεσμὸν ἀνταποκρίσεως πρὸς τὴν ἀποστολήν του.

Ὁ θεσμὸς ὑφίσταται τὰς ἐπιδράσεις τῶν ἐξελίξεων εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τοῦ Κοινωνικοῦ βίου καὶ ἀσφαλῶς γεννῶνται ὀργανωτικά, κοινωνικά, οἰκονομικὰ καὶ ἄλλα προβλήματα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐνδεχομένως θὰ ἀκολουθήσῃ ἀνάπτυξις καὶ συζήτησις προκειμένου νὰ ἀκουσθῶσι σκέψεις καὶ νὰ συναχθῶσι συμπεράσματα χρήσιμα.

Ἐν τούτοις, δὲν θὰ πρέπει νὰ διαφεύγῃ τῆς ἀντιλήψεως ὅλων ὅτι τὰ θέματα τῆς τε Δημοσίας Διοικήσεως καὶ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἀπασχολοῦν γενικώτερον ὅλας τὰς Χώρας.

Ἡ Κοινωνικὴ ἐξέλιξις, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν τεχνολογικὴν πρόοδον, τὴν μηχανοποίησιν καὶ τὴν βελτίωσιν τῶν μέσων ἐπικοινωνίας, μετέβαλον τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου.

Αἱ προσπάθειαι πρὸς τὴν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν προσέλαβον ἀσυνήθη ἐπιταχυνόμενον ρυθμόν.

Κατὰ τὸ παρελθὸν οἱ ἄνθρωποι ἐγεννῶντο, ἀνεπτύσσοντο, ἀσχολούμενοι κυρίως μὲ ἀγροτικὰς ἐργασίας, χειροτεχνίαν, ἐμπόριον καὶ κατὰ κανόνα ἀπέθνησκον εἰς τὸ χωρίον των. Σήμερον αἱ συνθῆκαι ἤλλαξαν, τὸ ἄτομον δὲν αἰσθάνεται ὅτι ἀνήκει μόνον εἰς μίαν κοινότητα ἀλλὰ αἰσθάνεται ὅτι ἀνήκει καὶ

πρὸς ἄλλας λειτουργικὰς μονάδας αἱ ὁποῖαι προσιδιάζουν πρὸς τὰ ἐνδιαφέροντά του, κυρίως τὰ ἐπαγγελματικά.

Ἡ ἀνάπτυξις τῶν μέσων ἐπικοινωνίας, διὰ τῶν ὁποίων διευρύνεται ὁ ὁρίζων δράσεως τοῦ ἀνθρώπου συνετέλεσε εἰς τὴν χαλάρωσιν τῶν δεσμῶν τοῦ ἀτόμου μετὰ τῆς Κοινότητός του, ἐὰν μάλιστα τὰ ὅρια τῆς Κοινότητος δὲν ἐπαρκοῦν διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ.

Ἡ κατασκευὴ συγχρόνων ὁδικῶν δικτύων, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸν ἐκσυγχρονισμὸν τῶν μέσων μεταφορᾶς, συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐνθάρρυνσιν τῆς διακινήσεως τῶν κατοίκων ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς Κοινότητος.

Ἡ ἐκβιομηχάνισις καὶ ἡ ροπὴ πρὸς τὴν ἀστυφιλίαν συνετέλεσαν εἰς τὴν μετανάστευσιν ἐκ τῶν ἀγροτικῶν περιοχῶν πρὸς τὰ ἀστικὰ Κέντρα μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μεταβάλλεται σὺν τῷ χρόνῳ ὁ χαρακτὴρ τῆς Κοινότητος.

Κατὰ ταῦτα, αἱ ἐπελθοῦσαι μεταβολαὶ εἰς τὸν κοινωνικόν, τὸν οἰκονομικὸν καὶ τὸν τεχνολογικὸν τομέα, προσέδωσαν νέαν μορφὴν εἰς τὴν ζωὴν τῶν ἀτόμων, τὰ ὁποῖα σκέπτονται ὅτι ἀποτελοῦν ὄχι ἁπλῶς μέλη τῆς Κοινότητός των ἀλλὰ μιᾶς εὐρυτέρας κοινωνίας ὁριζομένης ἀπὸ τὴν ἀκτῖνα δράσεώς των. Τὰς μεταβολὰς αὐτὰς εἶναι ἐπόμενον ὅτι δὲν δύνανται ν' ἀκολουθήσουν μὲ τὸν αὐτὸν ταχὺν ρυθμὸν ἀνάλογοι προσαρμογαὶ εἰς τὰς συστήματα Διοικήσεως. Εἶναι ὅμως ἐπάναγκες νὰ ἐπισημανθῶσι αὗται καὶ κυρίως τὰ ἐκ τούτων προβλήματα διὰ νὰ ἀποτελέσουν ἀντικείμενον μελέτης καὶ προγραμματισμοῦ διὰ τὸ μέλλον. Μὲ τὰς σκέψεις αὐτὰς χαιρετίζω τὸ παρὸν Συνέδριον εὐχόμενος πᾶσαν ἐπιτυχίαν». (Χειροκροτήματα).

Πρόεδρος: Κύριοι Σύνεδροι, διακόπτομεν διὰ δέκα λεπτά.

(Μετὰ τὴν διακοπὴν)

Πρόεδρος: Ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπεῖσα συνεδρίασις.

Πρῶτον θέμα εἶναι ἡ ἔγκρισις τοῦ Κανονισμοῦ Ἐργασιῶν. Ὁ Κανονισμὸς ἔχει ἤδη διανεμηθῆ εἰς ὅλους καὶ δὲν νομίζω, ὅτι ὑπάρχει τις ὁ ἔχων ἀντίρρησιν. Ἀλλά, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐρωτᾶται: Ὑπάρχει τις ὅστις νὰ ἔχῃ ἀντίρρησιν;

Ἄπαντες οἱ Σύνεδροι: Ὄχι, ὄχι.

Πρόεδρος: Συνεπῶς, ἐγκρίνεται ὁ Κανονισμὸς Ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου μας.

Δεύτερον θέμα εἶναι ἡ συμπλήρωσις τοῦ Προεδρείου. Τὸ Προεδρεῖον προτείνει τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος Ἄστρους – Ἀρκαδίας κ. Ἀναστ. Ροζολῆν, διὰ τὴν θέσιν τοῦ Εἰδικοῦ Γραμματέως τοῦ Συνεδρίου.

Τρίτον θέμα εἶναι ἡ κατάρτισις τῆς Ἐπιτροπῆς Προτάσεων.

Τὸ Προεδρεῖον προτείνει, ὅπως ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεσθῇ ἀπὸ τοὺς κ.κ. Εἰσηγητὰς – Ὁμιλητάς, συμπληρουμένη ἀπὸ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Ἑνώσεως, Πρόεδρον Κοινότητος Πεντέλης Ἀττικῆς, κ. Π. Ἰατρίδην.

Ἐρωτῶνται οἱ κ.κ. Σύνεδροι, συμφωνοῦν μὲ τὰς προτάσεις τοῦ Προεδρείου ;

Ἅπαντες οἱ Σύνεδροι : Μάλιστα, μάλιστα.

Πρόεδρος : Συνεπῶς, ἐγκρίνεται ἡ συμπλήρωσις τοῦ Προεδρείου καὶ ἡ κατάρτισις τῆς Ἐπιτροπῆς Προτάσεων ὡς ὑπεδείχθησαν ὑπὸ τοῦ Προεδρείου.

Παρακαλεῖται ὁ κ. Δήμαρχος Θεσσαλονίκης, ὅπως ὁμιλήσῃ πρὸς τὸ Συνέδριον, μὲ θέμα :

«Διαρθρωτικὰ προβλήματα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως»

Χ. ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Δήμαρχος Θεσσαλονίκης) :

«Σεβασμιώτατοι, Ἐξοχώτατε Κύριε Ἀντιπρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, Κύριοι Ὑπουργοί, Κύριε Γενικὲ Γραμματεῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, Κύριοι Νομάρχαι, Κύριοι Ἐκπρόσωποι τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, Στρατηγέ, Ἀγαπητοί μου Συνάδελφοι,

Ι. — Ὡς πρῶτος ὁμιλητὴς τοῦ παρόντος Συνεδρίου, αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφράσω τὴν μεγάλην μου χαρὰν διὰ τὸ ἰδιαιτέρως σημαντικὸν γεγονός, ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις, θέτουσα διὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, τὸ Πανελλήνιον Συνέδριον τῆς Ἑνώσεώς μας, ὑπὸ τὴν αἰγίδα της, ἀποδεικνύει τὸ λίαν ζωτικόν της ἐνδιαφέρον διὰ τὰ προβλήματα ἅτινα ἀπασχολοῦν τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν, τὴν ὁποίαν συμπαρίσταται καὶ πρὸς τὴν ὁποίαν παρέχει λίαν ἱκανοποιητικὴν τὴν ὑποστήριξίν της.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἐκφράζω τὴν γνώμην ὅλων τῶν συναδέλφων μου Δημάρχων καὶ Προέδρων Κοινοτήτων τῆς Χώρας μας διαδηλώνων τὴν βαθεῖαν μας εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν συμπαράστασίν της ταύτην.

Αἰσθανόμεθα, ἀκόμη, εὐτυχεῖς διότι εὑρέθημεν εἰς τὴν ἐξαιρετικὰ ὡραίαν πόλιν τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως, τὴν φιλοξενίαν τῶν κατοίκων τῆς ὁποίας ἤδη ἔχομεν ἀπολαύσει.

Καὶ ἡ χαρά μας ἐπαυξάνεται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι συνεορτάζομεν μετὰ τοῦ ὑπερηφάνου λαοῦ τῆς ἀκριτικῆς ταύτης περιοχῆς τὴν ἐπέτειον τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πρωτευούσης τοῦ Ἔβρου.

Τῆς ὡραίας ταύτης πόλεως, ἥτις ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν παρουσιάζει ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον ἀπὸ τῆς ἀπὸ πολεοδομικῆς πλευρᾶς ραγδαίας ἐξελίξεώς της ἐντὸς ἁρμονικῶν καὶ ἰδιαιτέρως λεπτῶν αἰσθητικῶν πλαισίων.

Τὸ Συνέδριόν μας τοῦτο, ἀποτελεῖ τὸ Δ' ἀφ' ἧς συνεστήθη ἡ Ἕνωσις Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος. Θέλει δὲ ἐπιληφθῆ τῆς ἐξετάσεως πολλῶν καὶ ποικίλων θεμάτων χαρακτηριζομένων διὰ τὴν πρωτοτυπίαν των. Καὶ εἶναι γεγονός, Κύριοι, ὅτι τὰ θέματα μετὰ τῶν ὁποίων θὰ ἀσχοληθῶμεν δέον ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ ἐμφανίζουν πρωτοτυπίαν, ἐὰν θελήσωμεν νὰ ἀποδειχθῶμεν συνεπεῖς πρὸς τὴν ἀνάγκην ἥτις προκύπτει ἐκ τῆς ταχείας—πολὺ πέραν

πάσης προσδοκίας — ἀναπτύξεως τῶν πόλεων καὶ χωρίων μας, ἥτις ὡς εἶναι φυσικὸν μᾶς φέρει ἀντιμετώπους μὲ μεγάλον ἀριθμὸν προβλημάτων, τινὰ τῶν ὁποίων εἶναι ἐντελῶς νέα. Ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκ τούτων παλαιὰ εἶναι ἐντελῶς διαφορετικὰ εἰς μέγεθος καὶ συχνότητα. Ἀπαιτεῖται ὡς ἐκ τούτου ἰδιαιτέρα ἐγρήγορσις καὶ προσοχὴ τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὰ κοινά, ἀλλὰ καὶ σημαντικὴ ἱκανότης καὶ εὐελιξία τούτων εἰς τὴν ἀλλαγὴν καὶ προσαρμογὴν μεθόδων. Ἀποτελεῖ κοινὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ πρὸ τοῦ ἔτους 1950 ἀνάπτυξις τῶν πόλεων θὰ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐντελῶς ἀσήμαντος ἔναντι ἐκείνης τῆς τελευταίας 20ετίας. Τοῦτο ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ παρατήρησις ὅτι κατὰ τὸ 1950, μόνον 1 ἑκατομμύριον περίπου ἀνθρώπων, ἀποτελοῦν τὰ 13ο/ο περίπου τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος, κατῴκει εἰς πόλεις ἄνω τῶν 20.000 κατοίκων, καθ' ὃν χρόνον συναρτήσει τοῦ παρόντος ρυθμοῦ, προβλέπεται ὅτι ἐντὸς μιᾶς 30ετίας ἀπὸ σήμερον οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 5 ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, ἤτοι ποσοστὸν 50 % τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος θὰ κατοικοῦν εἰς πόλεις αἵτινες κατὰ τὸ πλεῖστον θὰ εἶναι μεγαλύτεραι τῶν 50.000 κατοίκων.

Ἡ ἀνωτέρω αὔξησις (5πλασία περίπου) ἐντὸς μιᾶς σχετικῶς μικρᾶς περιόδου 30 ἐτῶν, δημιουργεῖ ὡς εἶναι φυσικόν, πρόβλημα συγκλονιστικοῦ μεγέθους ἰδιαιτέρως μάλιστα ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι εἰς τὴν χώραν μας καταβάλλεται μία προσπάθεια ταχείας ἀναπτύξεως εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος καὶ τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς συγκροτήσεως.

Ἐντεῦθεν προκύπτει τὸ γιγαντιαῖον ἔργον εἰς τὸ ὁποῖον δέον νὰ ἀποδυθῶμεν ὡς φορεῖς Διοικήσεως προκειμένου νὰ ἐξασφαλίσωμεν εἰς τοὺς διαρκῶς αὐξανομένους εἰς ἀριθμὸν κατοίκους τῶν πόλεων καταλλήλους συνθήκας κατοικίας, ὑγιεινὸν καὶ πόσιμον ὕδωρ, ἐργασιακὴν ἀπασχόλησιν, τοπικὰς συγκοινωνίας, ἐκπαίδευσιν, ψυχαγωγίαν, ὑγειονομικὴν περίθαλψιν καὶ κοινωνικὰς ὑπηρεσίας.

Ἐντὸς τῶν πλαισίων τούτων καὶ τῶν ὑπὸ λίαν ἁδρὰς γραμμὰς ἐκτεθεισῶν συνθηκῶν, τὰς ὁποίας ὡς εἶπον, καλούμεθα νὰ ἀντιμετωπίσωμεν εἴτε ὡς φορεῖς τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως εἴτε ὡς τοιοῦτοι τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως θὰ προσπαθήσω νὰ πραγματευθῶ τὸ θέμα μου ἐπιχειρῶν μίαν σύντομον ἀ ατομίαν τῶν κρατουσῶν ἀπὸ πλευρᾶς διαρθρώσεως τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως συνθηκῶν εἰς τὸν χῶρον τῆς μείζονος Θεσ/νίκης καὶ τῶν ἐκ τῶν συνθηκῶν τούτων προκυπτόντων προβλημάτων.

Μεθ' ὃ θὰ θέσω ὑπὸ τὴν κρίσιν ὑμῶν τὴν πρότασίν μου ἐπὶ τοῦ τρόπου ἀντιμετωπίσεως τῶν προβλημάτων τούτων ἥτις θὰ σκιαγραφῇ τὴν ἀνάγκην μεταβολῆς τῆς ὑφισταμένης διαρθρώσεως καὶ τὴν τοιαύτην ὀργανώσεως ἑνιαίας Διοικήσεως τῆς Μείζονος ἢ Μητροπολιτικῆς περιοχῆς Θεσ/νίκης (Greater or Metropolitan Thessaloniki), ἀνάγκην ἥτις κατὰ φυσικὴν συνέπειαν ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων ὑφισταμένην κατάστασιν θὰ ἀντιμετωπίσωμεν θᾶττον ἢ βράδιον καὶ εἰς τὰ ὑπόλοιπα μεγάλα ἀστικὰ κέντρα τῆς Χώρας μας.

Ἡ Μείζων Θεσσαλονίκη, κατὰ τὰ στατιστικὰ στοιχεῖα τῆς ἀπογραφῆς 1971 ἔχει ἔκτασιν περὶ τὰ 6000 ἑκτάρια ἢ 60 περίπου τετραγωνικὰ χιλιόμετρα

καὶ πληθυσμὸν 550.563 ἀτόμων. Τὰ στοιχεῖα ταῦτα δεικνύουν ὅτι ἡ Μείζων Θεσ/νίκη εἶχε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δεκαετίας 1961–1971 μίαν αὔξησιν εἰς ἔκτασιν 50 % περίπου (1961 3.000 ἑκτάρια) καθ' ὃν χρόνον εἰς πληθυσμὸν ἐνεφάνισεν μίαν ἐ ἴσου ἀξιόλογον αὔξησιν ὑπερβαίνουσαν τὰ 45 %.

Ἡ Διοικητικὴ διαίρεσις τῆς Μείζονος περιοχῆς Θεσ/νίκης προβλέπει τὴν ὕπαρξιν 6 Δήμων, μεγαλύτερος τῶν ὁποίων ἀπὸ πλευρᾶς πληθυσμιακῆς εἶναι ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου ἔχω τὴν τιμὴν νὰ προΐσταμαι. Ὁ τῆς πόλεως Θεσ/νίκης μὲ πληθυσμὸν 340.000 περίπου.

Οἱ ὑπόλοιποι πέντε Δῆμοι κατὰ σειρὰν μεγέθους ἀπὸ ἀπόψεως πληθυσμοῦ :

Καλαμαριᾶς	36.726
Ἀμπελοκήπων	24.892
Συκεῶν	24.297
Νεαπόλεως	22.037
καὶ Σταυρουπόλεως	21.526

Περιλαμβάνει ὡσαύτως 9 Κοινότητας αἵτινες κατὰ σειρὰν πληθυσμοῦ κατατάσσονται ὡς ἀκολούθως :

Εὐόσμου	22.400
Πολίχνης	19.357
Ἐλευθερίου	9.146
Μαινεμένης	8.355
Πυλαίας	7.724
Ἁγίου Παύλου	6.396
Τριανδρίας	4.574
Ν. Εὐκαρπίας	2.112
καὶ Πανοράματος	1.552

Οὕτω τὸ πρῶτον συμπέρασμα εἶναι ὅτι εἰς μίαν περιοχὴν ἐκτάσεως 60 περίπου τετραγωνικῶν χιλιομέτρων καὶ πληθυσμοῦ 550.000 περίπου ἀτόμων ἔχομεν 6 Δημάρχους, 9 Προέδρους Κοινοτήτων καὶ ὑπὲρ τοὺς 100 Δημοτικοὺς καὶ Κοινοτικοὺς Συμβούλους μὲ ἀναλόγους Δημοτικὰς καὶ Κοινοτικὰς Ὑπηρεσίας καὶ ἐγκαταστάσεις.

Ἐὰν θελήσωμεν νὰ διατυπώσωμεν μίαν σύντομον κρίσιν ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ἀριθμοῦ τόσον τῶν αὐθυπάρκτων Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ὅσον καὶ τῶν Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν ἀρχόντων ἐντὸς τῆς ἀστικῆς περιοχῆς τῆς Μείζονος Θεσ/νίκης, θεωρουμένης ὡς ἐνιαίας, πιστεύω ὅτι δὲν θὰ δυσκολευθῶμεν νὰ καταλήξωμεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι εἶναι ὑπερβολικός.

Ἀλλὰ καὶ τὸ κυριώτερον : Δύναται ἡ πολυκέφαλος καὶ πολυπλόκαμος αὕτη διάρθρωσις νὰ ἀνταποκριθῇ ἐπαρκῶς, ἐγκαίρως, ὁμοιομόρφως καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει μὲ ἀπόλυτον ὡς ἀπαιτεῖται συντονισμὸν εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν καὶ ἐπίλυσιν τῶν εἰς τὴν ἐνιαίαν ταύτην περιοχὴν ὑφισταμένων ἢ ἐμφανιζομένων προβλημάτων ;

Πρὶν ἢ ἀπαντήσωμεν εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ἀνοίξω μίαν παρένθεσιν ἡ ὁποία ἐνδεχομένως θὰ μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ἀπάντησιν.

Ἐὰν θελήσωμεν νὰ καθορίσωμεν τὴν ἔννοιαν τοῦ ὅρου «Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις», ὑποθέτω ὅτι δὲν θὰ δυσκολευθῶμεν, ἅπαντες ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ νὰ συμφωνήσωμεν, ὅτι σημαίνει κατάστασιν καθ' ἣν ὁ φορεὺς ἢ ὁ ὀργανισμὸς εἰς ὃν αὕτη ἀναφέρεται ἔχει ἢ δέον νὰ ἔχῃ τὴν ἐξουσιοδότησιν, τὴν δικαιοδοσίαν, τὸ προνόμιον, τὴν δυνατότητα ἀπὸ πλευρᾶς οἰκονομικῆς ἢ διαρθρωτικῆς ὀργανώσεως, τὴν ἀνεξαρτησίαν, τέλος, εἰς τὴν λῆψιν καὶ ὑλοποίησιν ἀποφάσεων ἐπὶ θεμάτων ἢ προβλημάτων ἀναφερομένων εἴς τινα περιοχὴν καθωρισμένων ὁρίων.

Προβλημάτων ἅτινα ρυθμίζουν τὸν τρόπον τῆς ὁμαδικῆς καὶ κοινωνικῆς συνυπάρξεως πληθυσμοῦ τινος, μικροῦ ἢ μεγάλου, ὅστις διαβιοῖ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐντὸς τῆς περιοχῆς ταύτης. Πληθυσμοῦ ὅστις ζῇ, κινεῖται, ἐργάζεται, συναλλάσσεται, ἀναπτύσσεται καὶ γενικώτερον ἀποβλέπει ὡς ἐξ ἰδιοσυγκρασίας, ψυχοσυνθέσεως, ἐπιπέδου μορφώσεως καὶ ἑτέρων τυχὸν στοιχείων ἅτινα ἀναφέρονται εἰς τὸν συνιστῶντα τοῦτον ἄτομα, νὰ βελτιώσῃ τὸν τρόπον, τὰς συνθήκας, τοὺς ὅρους, τὸ ἐπίπεδον τέλος τῆς ζωῆς του.

Θέλω νὰ πιστεύω ὅτι δὲν θὰ ὑφίσταται καμμία ἀμφιβολία ὅτι πράγματι τοῦτο προκύπτει ἐκ τῆς ἀναλύσεως τῆς ἐννοίας τοῦ προμνησθέντος ὅρου.

Ἐνδεχομένως νὰ ὑπάρχουν διάφοροι συμπληρωματικαὶ ἀπόψεις, προσθῆκαι ἢ ἀφαιρέσεις αἵτινες ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν διαφοροποιοῦν τὴν ἔννοιαν τοῦ ὅρου «Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις».

II. Προβλήματα ἅτινα δύνανται νὰ ἀπασχολήσουν τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν.

Θὰ ὡμοίαζε ὡς νὰ ἐπεχείρουν νὰ κομίσω γλαῦκα εἰς Ἀθήνας ἐὰν εἰς τὸ παρὸν Συνέδριον προσεπάθουν νὰ σᾶς εἴπω ποῖα εἶναι ταῦτα. Τὰ γνωρίζετε ὅλοι καλλίτερον ἐμοῦ, διότι τὰ ζῆτε καὶ τὰ ἀντιμετωπίζετε. Ἐν τούτοις σαφηνείας ἕνεκεν καὶ οἰκονομίας τοῦ θέματος ὅπερ ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάζω ἐνώπιον ὑμῶν, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ἀπαριθμήσω ἐπὶ τροχάδην τὰ κυριώτερα ἐξ αὐτῶν εἰς λίαν ἀδρὰς γραμμάς :

α. Συγκρότησις εἰς Δῆμον ἢ Κοινότητα (Ἄτομα — Οἰκογένειαι—Γεννήσεις—Θάνατοι. Καταχωρίσεις εἰς Δημοτολόγια—Μητρῷα κλπ.).

β. Συγκρότησις χώρου εἰς ὃν διαβιοῖ πληθυσμός τις (Διοικητικὰ ὅρια — Ἰδιοκτησίαι — Οἰκισμοὶ — Κτηματολόγια — Σχέδιον πόλεως—Ρυμοτομικὰ — Πολεοδομικὰ σχέδια — Ἀπαλλοτριώσεις — Διανοίξεις ὁδῶν, πλατειῶν—Ὅροι δομήσεως κλπ.).

γ. Κατανομὴ πληθυσμιακοῦ χώρου (Οἰκισμοὶ—ἐργασία—ἐκπαίδευσις συγκοινωνία—ψυχαγωγία—ὑγεία κλπ.).

δ. Ἐπικοινωνίαι (Ὁδοὶ — λεωφόροι — πλατεῖαι — συγκοινωνίαι κλπ.).

ε. Δημοσία Ὑγεία (Φυσικὸν περιβάλλον — Πάρκα — πόσιμον ὕδωρ—Ἀποχετεύσεις—Ἀπορρίμματα κλπ.).

στ. Ἐκπαίδευσις (Πάσης φύσεως προγράμματα ἐκπαιδεύσεως —Σχολικοὶ χῶροι—κτίρια κλπ.).

ζ. Κοινωνικαὶ Ὑπηρεσίαι (Ἐκπολιτιστικοὶ σκοποὶ — ψυχαγωγία—Ἱδρύματα—Νοσοκομεῖα—Πενία—Ἀνεργία—Νεκροταφεῖα).

η. Μελλοντικὴ Σχεδίασις—προβλέψεις (Αὔξησις πληθυσμοῦ—Οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις, ἐπέκτασις κλπ.).

θ. Διάφορα Εἰδικὰ προβλήματα (Ἀστυνομία — Τροχαία —Λιμένες—Ἐκθέσεις—Καλαὶ Τέχναι κλπ.).

ι. Φορολογία (Τέλη—Δικαιώματα Δήμου ἢ Κοινότητος).

Ἂ σταματήσω ὅμως εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, διὰ νὰ μὴ σᾶς κουράζω περισσότερον. Εἶμαι βέβαιος πὼς καὶ πολλὰ ἄλλα ἐπὶ μέρους ἢ λεπτομερειακὰ προβλήματα, ἅτινα παρέλειψα νὰ ἀναφέρω ἢ ἔχει τις ἐξ ὑμῶν κατὰ νοῦν ἐμπίπτουν εἴς τινα τῶν ἀναφερθεισῶν γενικῶν κατηγοριῶν. Χάριν οἰκονομίας χρόνου ἂς τὰ θεωρήσωμεν ὡς ἀναφερθέντα.

Διακρίνω ἐν τούτοις εἰς τὰς ἐκφράσεις σας ἀμφιβολίας, ὡς πρὸς ἀπαριθμηθέντα προβλήματα καὶ εἰδικώτερον ἐὰν τὰ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν ἀποτελοῦν ἀντικείμενα ἐνδιαφέροντος τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἢ οὔ. Κύριοι, δὲν θὰ ἐπεθύμουν νὰ εἶμαι εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο κατηγορηματικὸς οὔτε πολὺ περισσότερον νὰ δογματίσω. Ἐπιτρέψατέ μοι ὅμως νὰ πιστεύω ὅτι :

—Σαφῶς. Ναί! Ἀποτελοῦν ἅπαντα ἀνεξαιρέτως προβλήματα ἀφορῶντα τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ ἀκόμη ὅτι ἀποτελοῦν καὶ τοὺς λόγους ὑπάρξεώς των. Ταῦτα δὲ ἐκ τῆς προηγουμένης ἀναλύσεως τῆς ἐννοίας τοῦ ὅρου. Ἀλλά : Συμβαίνουν ταῦτα εἰς τὴν ἰδικήν μας πραγματικότητα, τουτέστι διατηροῦν παρ' ἡμῖν οἱ Ο.Τ.Α. τὴν δυνατότητα, τὸ κυριαρχικὸν δικαίωμα ἢ τὴν εὐθύνην νὰ ἐπιλαμβάνωνται καὶ νὰ ἐπιλύουν τὰ διὰ τὸ ἄμεσον περιβάλλον των, τὰ διὰ τὴν περιοχὴν ἐντὸς τῶν διοικητικῶν των ὁρίων ὑφιστάμενα προβλήματα ποὺ ἐνδιαφέρουν τοὺς κατοίκους των ;

Ἡ ἀπάντησις ἐνταῦθα εἶναι δυστυχῶς :

—Σαφῶς, Ὄχι! Καὶ θὰ δικαιολογήσω λίαν συντόμως τὴν ἄποψίν μου. Ζητήματα ἀναφερόμενα εἰς τὴν συγκρότησιν τοῦ χώρου ἢ τῆς περιοχῆς τοῦ Ο.Τ.Α. ἀποφασίζονται ἀπὸ ἑτέρους φορεῖς : Τὸ Σχέδιον πόλεως (Νομαρχία), Ρυθμιστικὰ—Πολεοδομικὰ Διατάγματα (Ὑπουργ. Δημ. Ἔργων), Χείμαρροι καὶ διευθέτησις τούτων (Ὑπουργ. Δ.Ε.—Ἐφορία Δημ. Κτημάτων—Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν), Ὅροι Δομήσεως (Υ.Δ.Ε.), Κατανομὴ χώρου (Ὑπουργεῖα : Δ.Ε. – Ἐθν. Οἰκονομίας κλπ.), Ἀστυνομία — Τροχαία (Υ.Δ. Τάξεως) κλπ.

Καὶ ἐνταῦθα τὸ εὔλογον ἐρώτημα : Διατί ; Ποῦ ὀφείλεται ἡ πολυδαίδαλος αὕτη ὀργάνωσις καὶ διατὶ ὅλαι αἱ προηγούμεναι διαφυγαί, μετατοπίσεις ἁρμοδιοτήτων καὶ ἡ κυκλώπειος διόγκωσις τοῦ γραφειοκρατικοῦ τέρατος ;

Καὶ διατί ἀγόμεθα εἰς ἀνεπίτρεπτον μετατόπισιν δικαιοδοσιῶν, ἁρμοδιοτήτων ἀλλὰ καὶ εὐθυνῶν εἰς ἑτέρους φορεῖς ἀπαλλοτριώνοντες τὰ φυσικὰ καὶ κυριαρχικὰ δικαιώματα τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἅτινα ὡς εἶναι φυσικὸν παύουν ὑφιστάμενα ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἕτερος φορεὺς ἀποφασίζει καὶ τὶς περισσότερες φορὲς ἐκτελεῖ ἐνεργείας ἀναφερομένας εἰς τὸν ἀποκλειστικὸν χῶρον τούτων ;

Ἀλλά, διὰ νὰ μὴ μακρηγορῶ, ὁ λόγος τῆς τοιαύτης — ἂς μοὶ ἐπιτραπῇ ἡ ἔκφρασις — ἐκτροπῆς εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ κατανομὴν τῶν Διοικητικῶν δικαιοδοσιῶν, ἁρμοδιοτήτων καὶ λειτουργικῶν εὐθυνῶν εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τοὺς χώρους τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρίων, τῶν Δήμων καὶ τῶν Κοινοτήτων, ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τὴν ἀνεπαρκῆ ὀργάνωσιν τῶν φορέων Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, οἵτινες συνεπείᾳ ταύτης ἀδυνατοῦν νὰ κινηθοῦν ἀνεξαρτήτως καὶ ἀντιμετωπίσουν τὰ προβλήματά των, ὅτε ὡς εἶναι φυσικὸν προκύπτει ἡ ἀνάγκη παρεμβάσεως τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως πρὸς κάλυψιν τῶν δημιουργουμένων κενῶν καὶ ἄμβλυνσιν τῶν ἐκ τῆς συνεχοῦς διογκώσεως τῶν προβλημάτων προκαλουμένων ἐντυπώσεων περὶ ἀνεπαρκείας τῆς Διοικήσεως ἢ τῆς Διοικητικῆς Ὀργανώσεως.

Διότι ποία δυνατότης ὑφίσταται εἰς ἕνα Δῆμον ἢ μίαν Κοινότητα, τῆς Μείζονος πάντοτε περιοχῆς, πλὴν ἐνδεχομένως τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης — καὶ τούτου μερικῶς — νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰ πολυάριθμα καὶ πολυποίκιλα προβλήματα ποὺ ὑφίστανται εἰς τὴν περιοχὴν τούτου ἢ ταύτης ὅταν αἱ δυνατότητες ἀπὸ πλευρᾶς ὀργανώσεως εἶναι μηδαμινὲς ἂν μὴ ἀνύπαρκτες ;

Ὁ Δῆμος Καλαμαριᾶς, γιὰ νὰ ἀρχίσω ἀπὸ τὸν μεγαλύτερον μετὰ τὴν Θεσ/νίκην Δῆμον, διαθέτει 21 διοικητικοὺς ὑπαλλήλους.

Ἐνῷ ἡ Κοινότης Πολίχνης μὲ 20 περίπου χιλιάδας κατοίκους, διαθέτει, Πρόεδρον, Κοινοτικὸν Γραμματέα καὶ Κλητῆρα.

Νομίζω ὅτι θὰ πρέπει νὰ συμφωνήσωμεν ὅτι μᾶλλον περὶ παντελοῦς ἀνυπαρξίας ὀργανώσ ως θὰ πρέπει νὰ ὁμιλῶμεν ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς ἥτις ὑφίσταται καὶ ἔχει νὰ ἐκπληρώσῃ μίαν ἀποστολήν. Κατὰ συνέπειαν ὁ ὅρος «Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις» ἀποτελεῖ εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων τῆς Μείζονος Θεσ/νίκης, κατὰ τὰ προηγουμένως ἐκτεθέντα, ὅρον κενὸν καὶ ἄνευ περιεχομένου δοθέντος ὅτι οὐδεὶς Δῆμος ἢ Κοινότης πλὴν τοῦ τῆς Θεσ/νίκης, ὡς ἐλέχθη, διαθέτει δυνατότητας ὥστε νὰ δύναται νὰ ἀντιμετωπίζῃ ἐπαρκῶς καὶ λυσιτελῶς τὰ ἐν τῇ περιοχῇ του ὑφιστάμενα προβλήματα.

Οὕτω Δῆμοι καὶ Κοινότητες τῆς Μείζονος Θεσ/νίκης ὑφίστανται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὡς ὄργανα διεκπεραιώσεως δευτερευούσης μᾶλλον σημασίας ὑποθέσεων παρὰ ὡς δημιουργικοὶ ὀργανισμοὶ ποὺ ἀποφασίζουν καὶ ἐπιτυγχάνουν τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ χώρ υ τῆς δικαιοδοσίας των καὶ ἐξασφαλίζουν τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν συγκρότησιν τῶν κατοίκων των.

Αἱ ἀνωτέρω συνθῆκαι καὶ διάθρωσις τῶν Ὀργανισμῶν μας ἐδικαιολογοῦντο μέχρι χθές, μέχρι σήμερον ἔστω. Διότι ἡ Χώρα μας, παρὰ τὸ μικρὸν

μέγεθός της ἐνεφάνιζε τὸ φαινόμενον τῶν σαφῶς κεχωρισμένων καὶ ἀπομεμονωμένων περιοχῶν καὶ τῶν συμπαγῶν καὶ διακεκριμένων Κοινοτήτων. Οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων ἐγεννῶντο καὶ ἔζων εἰς τὸν ἰδικόν των μικρὸν κόσμον. Ἔζων, εἰργάζοντο καὶ ἀπέθνῃσκον ἐκεῖ.

Αἱ συγκοινωνίαι καὶ γενικῶς αἱ ἐπικοινωνίαι ἦσαν ἀργαὶ ἢ ἀνύπαρκτοι ἂν μὴ ἀνώφελοι. Διὰ τοὺς περισσοτέρους ἀνθρώπους ὁ κόσμος ἐξετείνετο τὸ πολὺ εἰς ἀπόστασιν πεζοπορίας μιᾶς ἡμέρας, τὸ πολὺ μέχρι τῆς πρωτευούσης τοῦ Νομοῦ ἢ ἦτο τόσον ταχὺς ὅσον ἡ ἄφιξις καὶ ἡ κυκλοφορία τοῦ τοπικοῦ τύπου.

Αἱ κοινότητες ἐνδιεφέροντο καὶ ἀντιμετώπιζον ὑποτυπωδῶς τὰ προβλήματα τῶν ὀλίγων κατοίκων των.

Δὲν εἶναι ὅμως τὰ πράγματα ἔτσι σήμερον. Ἡ πατέντα καὶ ὁ ρυθμὸς τῆς ζωῆς, οἱ συνήθειες, οἱ ἀνάγκες ἔχουν διαφοροποιηθῆ. Ὁ κόσμος ἄλλαξε διαστάσεις. Ἡ παλαιὰ διάκρισις μεταξὺ ἀγροτικῶν καὶ ἀστικῶν περιοχῶν ἔπαυσε ὑφισταμένη. Κοινότητες καὶ ἄνθρωποι, σήμερον, ἐξαρτῶνται περισσότερον ἀπ' ἀλλήλων.

Καὶ αὐτὴ ἀκριβῶς εἶναι ἡ μεταβολὴ ἐκείνη ἥτις δὲν ἀφήνει οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι ἡ παροῦσα διάρθρωσις τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως οὐδόλως δύναται νὰ ἀνταποκριθῇ πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς σημερινῆς κοινωνικῆς συγκροτήσεως.

Ὡς κακόμορφοι νυκτερινοὶ ἐφιάλτες προβάλλουν τὰ διάφορα προβλήματα καὶ προκαλοῦν εἰς τοὺς ὀνομαζομένους ἢ θεωρουμένους «ἁρμοδίους» ἐκνευρισμόν, ταλαιπωρίαν, ἀλλεργίαν καὶ ἀγανάκτησι πολλὲς φορές, διότι οὐδὲν τὸ συγκεκριμένον, ἀπὸ πλευρᾶς εὐθύνης εἰς τοῦτον ἢ ἐκεῖνο ἢ τὸν τομέα ὑφίστανται καὶ οὐδόλως διαφαίνονται τὰ ὅρια τῶν δικαιοδοσιῶν καὶ ἐξουσιῶν.

Μόλυνσις περιβάλλοντος : Ἀπὸ ποῦ ἀρχίζει καὶ ποῦ τελειώνει ; Ποῦ εὑρίσκονται οἱ αἰτίες, οἱ ἑστίες καὶ οἱ ἀπολήξεις καὶ ποιές εἶναι οἱ ἐπιπτώσεις ;

Τὰ ἐργοστάσια, οἱ καμινάδες, τὰ βιομηχανικὰ ἀπόβλητα, ὁ σκουπιδότοπος, ἡ μόλυνσις τοῦ Κόλπου τῆς Θεσ/νίκης. Ἐμπρὸς λοιπὸν ὅλοι μαζί. Τύπος, πολίτες, ἐπιστήμονες, Σύλλογοι, Ἰνστιτοῦτα κλπ. Διαμαρτυρίες καὶ ὑπομνήματα. Πρὸς τὰ ποῦ καὶ πρὸς ποῖον ;

Κατ' ἀρχὴν βεβαίως πρὸς τὸν Δήμαρχον καὶ δὴ πρὸς τὸν τῆς Θεσ/νίκης, διότι ὁ κόλπος κατ' εὐφημισμὸν ὀνομάζεται Κόλπος Θεσσαλονίκης, ἄρα ἐκεῖνος πρέπει νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα. Πρὸς Θεοῦ δὲν διαμαρτύρομαι δι' ἄδικον ταλαιπωρίαν, διότι ἐπὶ τέλους πιστεύω ὅτι εἰς κάθε μαρφὴν ἀνθρωπίνης δραστηριότητος θὰ πρέπει νὰ δεχθῶμεν καὶ κάποιαν δυνατότητα ἐκτονώσεως. Ἔ, λοιπὸν τὰ παράπονα στὸν Δήμαρχο! Ἀλλὰ νὰ δύνανται νὰ ἱκανοποιηθοῦν.

Πλήμμυραι καὶ καταστροφαὶ συνεπείᾳ θεομηνιῶν : Οἱ ὑφιστάμενοι χείμαρροι καὶ βαθειὲς γραμμὲς ποὺ ἀρχίζουν ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴν περίμετρον τῆς Μείζονος Θεσσαλονίκης διασχίζουν πολλάκις δύο - τρεῖς ἢ καὶ περισσοτέρους Δήμους ἢ Κοινότητας.

Ἡ κατάστασις αὕτη συνδυαζομένη μὲ τὴν ἀνεπάρκειαν καὶ εἰς πολλὰς περιπτώσεις παντελῆ ἀνυπαρξίαν ἀποχετευτικοῦ συστήματος ἐν τῷ χώρῳ τῆς Μείζονος Θεσ/νίκης, ἔχει ὡς ἐπακόλουθον τὴν συχνὴν δημιουργίαν ὀξυτάτων προβλημάτων συνεπείᾳ τῶν προκαλουμένων καταστροφῶν εἰς πλείστους τομεῖς τῆς πόλεως.

Ποῖος θὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸ πρόβλημα τοῦτο καὶ εἰς ποίαν ἔκτασιν ; Εἰς τί ὠφελεῖ τὸ ἀποχετευτικὸν δίκτυον τοῦ Δήμου Θεσ/νίκης ὅταν πανταχόθεν τὰ ὄμβρια καὶ τὰ ἀκάθαρτα ὕδατα μᾶς κατακλύζουν καὶ κινδυνεύουν νὰ μᾶς πνίξουν ;

Νεκροταφεῖα : Εἰς τὸν χῶρον τῆς Μείζονος Θεσ/νίκης λειτουργοῦν τρία Νεκροταφεῖα εὐθύνῃ τοῦ Δήμου Θεσ/νίκης συνολικῆς ἐκτάσεως οὐχὶ πλέον τῶν 75 στρεμμάτων καὶ ἓν τοῦ Δήμου Καλαμαριᾶς 15 περίπου στρεμμάτων. Ταῦτα διὰ πληθυσμὸν 550.000 κατοίκων.

Ποῖος ἐκ τῶν Δήμων καὶ ἕνεκεν ποίας εὐθύνης καὶ συνεπείᾳ ποίας ἐξουσιοδοτήσεως θὰ ἀντιμετωπίσῃ ἐν τῷ συνόλῳ του τὸ κατ' ἐξοχὴν ζωτικὸν τοῦτο πρόβλημα ; Ἡ κατάστασις εἰς τὰ Νεκροταφεῖα μας ἔχει φθάσει εἰς τὸ ἀπροχώρητον ἀπὸ πλευρᾶς χωρητικότητος τούτων. Καὶ εἶναι γεγονὸς ὅτι τὸ πρόβλημα ἔχει καὶ τὰς προεκτάσεις του μέχρι τοῦ νὰ μᾶς ἀπασχολῇ καὶ ἀπὸ πλευρᾶς δημοσίας ὑγείας διότι ἀτυχῶς τὰ ὑφιστάμενα Νεκροταφεῖα εἶναι ἐντὸς τῆς πόλεως.

Ἔτσι ὁ Δῆμος Θεσ/νίκης ἐπροχώρησε εἰς τὴν σκέψιν δημιουργίας νέων Νεκροταφείων ἐκτὸς πόλεως ποὺ μέχρις ὅτου ὑλοποιηθῇ θὰ θεωρῆται ἐντός! Διότι εἶναι πρόβλημα πολλῶν δεκάδων ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Ποίων ὅμως δημοτῶν τὰς ἀνάγκας θὰ πρέπει νὰ ἱκανοποιήσῃ εἰς τὸν χῶρον τοῦτον ; Τῶν ἰδικῶν του ἢ τῶν ὁμόρων Δήμων καὶ Κοινοτήτων ;

Συλλογὴ καὶ διάθεσις ἀπορριμμάτων : Τοῦτο ποὺ προτίθεμαι νὰ προτείνω μετ' ὀλίγον ἔχει λάβει τὴν ὑποτυπώδη του μορφὴν εἰς τὰς μείζονας περιοχὰς Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης πρὸς ἀντιμετώπισιν μόνον τοῦ ζωτικωτάτου προβλήματος τῶν ἀπορριμμάτων, διὰ τῆς συγκροτήσεως Συνδέσμων Δήμων καὶ Κοινοτήτων, οἵτινες ὡς Συλλογικὰ ὄργανα καὶ μὲ οἰκονομικὴν αὐθυπαρξίαν τὴν ὁποίαν ἀποσκοποῦν νὰ ἀποκτήσουν, ἀποπειρῶνται νὰ ἐπιλύσουν τὸ μνησθὲν δισεπίλυτον πρόβλημα.

Διότι ποῦ εἶναι οἱ κατάλληλοι χῶροι (ὁμιλῶ κυρίως ἐκ τῆς πείρας τῆς μείζονος περιοχῆς Θεσ/νίκης) ἀλλὰ καὶ ἐὰν εὑρεθοῦν ποῖος καὶ πῶς θὰ μεταφέρῃ τὰ ἀπορρίμματά του εἰς τοὺς χώρους τούτους ὅταν ὁ τ ά δ ε Δῆμος ἢ ἡ δ ε ῖ ν α Κοινότης δὲν διαθέτουν ἐνδεχομένως ἢ μὴ μίαν τροχήλατον ἅμαξαν καὶ ἓν πλήρωμα τοῦ ἑνὸς ἢ δύο ἀτόμων ;

Ἀντιμετώπισις τοῦ προβλήματος ἐν τῷ συνόλῳ νομίζω ὅτι προϋποθέτει ὀργάνωσιν δυναμένην νὰ ἐπιληφθῇ τούτου ἀπὸ τῆς ἐξωθύρας τῆς κατοικίας ἢ τοῦ καταστήματος μέχρι τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξαφανίσεως τῶν προϊόντων ὑπὸ τοὺς κανόνας πάντοτε τῆς Δημοσίας Ὑγείας καὶ τῆς αἰσθητικῆς.

Τεχνικὰ ἔργα — Διοικητικὰ ὅρια Δήμων καὶ Κοινοτήτων : Πῶς σχεδιάζονται καὶ πῶς συντονίζονται τὰ διάφορα τεχνικὰ ἔργα εἰς τὴν μείζονα περιοχὴν τῆς Θεσ/νίκης ; Ποῦ ἀρχίζει καὶ ποῦ τελειώνει ἡ κατασκευὴ μιᾶς ὁδοῦ ἢ ἑνὸς ἔργου ἀποχετεύσεως ; Θὰ σταματήσωμεν τὸν δρόμον ἢ τὸ ἔργον γενικῶς ποὺ κατασκευάζομεν ὡς Δῆμος τ ά δ ε εἰς τὰ ὅριά μας ; Πέραν τούτων τί θὰ γίνῃ ; Θὰ πρέπει καὶ ὁ ὅμορος Δῆμος νὰ συνεχίσῃ εἰς τὸν ἰδικόν του χῶρον, τὸ ἀναλογοῦν εἰς τοῦτον τμῆμα τοῦ συνεχιζομένου δρόμου ; Καὶ ἐὰν δὲν τὸ ἐπρογραμμάτισε τὸ ἔργον τοῦτο ἢ αἱ οἰκονομικαί του δυνατότητες δὲν τὸ ἐπιτρέπουν ; Ποῖαι αἱ ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῆς ἐν γένει ὀργανώσεως τῆς μείζονος περιοχῆς ; Τί θὰ ἀπαντήσωμεν ἐπὶ τοῦ προβλήματος τῆς ἴσης μεταχειρίσεως τῶν κατοίκων οἱ ὁποῖοι δὲν γνωρίζουν ἀλλ' οὔτε καὶ θέλουν νὰ ἐνδιαφέρωνται διὰ τὰ μεταξὺ Δήμων ὅρια ; Ἀλλὰ εἰς τὸ ἀκανθῶδες τοῦτο θέμα τῶν ὁρίων καὶ ἰδιαιτέρως ὅπου συμβαίνει ὁδός τις νὰ ἀποτελῇ τὸ ὅριον μεταξὺ δύο Δήμων ποῖος ἐκ τῶν δύο θὰ ἀξιοποιήσῃ τὴν ὁδὸν ταύτην κατασκευαστικῶς καὶ ποῖος θὰ ἀποκομίσῃ τὰ ἀπορρίμματα ; Ἐρωτήματα τὰ ὁποῖα ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται νὰ ἔχουν εὐκόλους ἀπαντήσεις ἐν τούτοις ἐκ τῶν πραγμάτων ἀποδεικνύεται τὸ ἀντίθετον. Φωτισμός ;

Ἀστικὴ πενία καὶ ἀνεργία : Εἶναι... ἀγαθὰ τὰ ὁποῖα συνήθως εὐδοκιμοῦν εἰς τὰς πόλεις, ἕνεκεν τῆς γνωστῆς ἀστυφιλίας. Κατὰ συνέπειαν δὲν ἐξαιρεῖται καὶ ἡ μείζων Θεσσαλονίκη.

Πῶς θὰ ἐπιλύσωμεν τὸ πρόβλημά μας, ἐρωτοῦν οἱ ἐνδιαφερόμενοι. Νὰ πᾶτε εἰς τὸν Δήμαρχον Θεσσαλονίκης τοὺς συμβουλεύουν οἱ διάφοροι πονόψυχοι φιλάνθρωποι. Ἀκόμη καὶ διάφοροι ἁρμόδιοι τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως : «Πέμπομεν συνημμένως αἴτησιν κλπ., κλπ., τοῦ τ ά δ ε, αἰτουμένου... κλπ. καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως ἱκανοποιήσητε... κλπ.... γνωρίζοντες ἡμῖν καὶ τῷ ἐνδιαφερομένῳ...». Βεβαίως οἱ λαμβάνοντες πολλάκις τοιαύτας αἰτήσεις διερωτῶνται : Πῶς καὶ πόσας τοιαύτας νὰ ἱκανοποιήσωμεν ;

Εἶναι γνωστὸν βεβαίως ὅτι αἱ πάσης φύσεως θέσεις εἶναι πεπερασμέναι εἰς ἀριθμόν, τοῦτο ὅμως δὲν τὸ γνωρίζουν ἢ δὲν θέλουν νὰ τὸ γνωρίσουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι καὶ ὡς εἶναι φυσικὸν διαμαρτύρονται ἐντόνως πρὸς ὅλα τὰ κλιμάκια τῆς Ἱεραρχίας διὰ τὴν ἀπροθυμίαν τοῦ Δήμου νὰ τοὺς προσλάβῃ. Διότι οὗτοι ἀνεξαρτήτως τοῦ πόθεν προέρχονται, ποῦ κατοικοῦν, ποῦ ζοῦν αἱ οἰκογένειαί των κλπ. θέλουν νὰ προσληφθοῦν ὑπὸ τοῦ Δήμου Θεσ/νίκης διότι οὗτος ἀποτελεῖ τὸν ὑδροκέφαλον καὶ καθὼς εἶναι φυσικὸν δύναται νὰ ἀντέχῃ καὶ εἰς περαιτέρω διογκώσεις! Ἐν τούτοις ὄπισθεν τοῦ εὐφυολογήματος τούτου κρύπτεται σοβαρώτατον κοινωνικὸν πρόβλημα ἐμφανίζον πλείστας ὅσας προεκτάσεις. (Ἔλλειψις συγκοινωνιακῶν μέσων — ἀργοπορίαι — ἀκατάλληλα ὡράρια — τιμωρίαι — διαμαρτυρίαι συνδικάτων — σκληρότης Διοικήσεως κλπ.).

Πάρκα — Ψυχαγωγία κατοίκων : Εἰς τὰ πάρκα τῆς Θ ε σ σ α λ ο ν ί κ η ς ἢ τ ῶ ν Σ υ κ ε ῶ ν δὲν θὰ πᾶνε οἱ κάτοικοι τῶν ἀντιστοίχων μόνον

Δήμων. Εἶναι κοινόχρηστοι χῶροι τῶν ὁποίων θὰ κάνουν χρῆσιν ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς μείζονος Θεσσαλονίκης. Ἀνάλογοι θὰ εἶναι καὶ αἱ φθοραὶ καὶ αἱ ἀνάγκαι συντηρήσεως τῶν πάρκων κα τῶν μέσων ψυχαγωγίας. Ποῖος θὰ ἀναλάβῃ τὰς δαπάνας ταύτας ; Ὁ Δῆμος ἐντὸς τῶν Διοικητικῶν ὁρίων τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται τὸ πάρκον εἶναι ἡ πρώτη ἀπάντησις. Ἀλλὰ τί γίνεται εἰς τὴν περίπτωσιν ποὺ τὸ πάρκον πέφτει σὲ πλείονας τοῦ ἑνὸς Δήμους ;

Αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα εἶναι τὰ προβλήματα τῆς Μείζονος Θεσ/νίκης ποὺ χωρὶς ἀμφιβολία ὑφίστανται ὑπὸ τὴν ἰδίαν μορφὴν καὶ εἰς τὴν μείζονα περιοχὴν τῶν Ἀθηνῶν ἢ τοῦ Πειραιῶς καὶ ποὺ θὰ ἀρχίσουν νὰ ἐμφανίζωνται ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἀναπτυσσομένας ἀστικὰς περιοχάς.

Καὶ βεβαίως ἡ ἄποψις ὅτι τὰ προβλήματα ταῦτα θὰ δύνανται νὰ ἀντιμετωπισθοῦν εἴτε διὰ παρεμβάσεως τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως εἴτε διὰ συντονισμοῦ τοῦ μικροτέρου Κυβερνητικοῦ Κλιμακίου, τουτέστι τῆς Νομαρχίας, μετὰ μάλιστα τὴν ἀποφασισθεῖσαν καὶ προοδευτικῶς ὑλοποιουμένην ἀποκέντρωσιν, ἴσως νὰ φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως ὀρθή. Ἐν τούτοις ὅμως τολμῶ νὰ διαπυστώσω τὴν γνώμην ὅτι οὔτε ἡ ἐνδεδειγμένη εἶναι ἀλλ' οὐτε καὶ ἀποτελέσματα ὠφέλιμα δύνανται νὰ ἀναμένωνται ἐκ τοιαύτης μεθόδου.

Διότι ἡ ἀσκουμένη ὑπὸ τοῦ Κλιμακίου τούτου Ἐποπτεία ἐπὶ τῶν Ο.Τ.Α. καὶ συγκεκριμένως ἐπὶ τῶν ὑπὸ τούτων λαμβανομένων ἀποφάσεων δὲν ἐπιλύει βασικῶς τὸ πρόβλημα τὸ ὁποῖον τίθεται ὑπὸ ἄλλην ἐντελῶς μορφήν. Ἤτοι :

Ποῖον θὰ εἶναι τὸ ὄργανον τὸ ὁποῖον θὰ δύναται νὰ μελετᾷ ἐν τῷ συνόλῳ της τὴν μείζονα περιοχήν, νὰ ἐντοπίζῃ τὰς ἀνάγκας της, νὰ ἱεραρχῇ ταύτας μὲ εὐρεῖαν πάντοτε πρόβλεψιν διὰ τὸ μέλλον, νὰ ἐξευρίσκῃ τοὺς πόρους καὶ διαθέτῃ τούτους ἀκριβοδικαίως καὶ τέλος νὰ ἀποφασίζῃ ἐπὶ τῆς ἐν γένει ἀναπτύξεως τῆς περιοχῆς ἐν παραλλήλῳ δι' ὅλους τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας ταύτης ;

Καὶ ἀκόμη ποῖον εἶναι τὸ ὄργανον τὸ ὁποῖον θὰ ἐξασφαλίζῃ τὰς ἀναφερθείσας ἀπαιτήσεις χωρὶς νὰ καταλύῃ τὸ κυριαρχικὸν δικαίωμα τῆς Κοινότητος, ὑπὸ τὴν στενωτέραν ἢ εὐρυτέραν ἔννοιαν ταύτης, νὰ ἀποφασίζῃ ἐπὶ τῶν τυχῶν της ;

Ἡ ἀπάντησις δὲν εἶναι δύσκολος. Ἐπιτραπήτω μοι δὲ νὰ θεωρῶ ὅτι εἶναι μόνον μία.

Τὸ ὄργανον περὶ τοῦ ὁποίου ὁμιλοῦμεν εἶναι αὐτὴ αὕτη ἡ Κοινότης, ἡ μικρὰ ἢ μεγάλη Κοινωνικὴ ὁμὰς ἡ ὁποία διαβιοῖ εἰς τὸ αὐτὸ περιβάλλον ὑπὸ τὸν αὐτὸν παλμόν, μὲ τὰ ἴδια προβλήματα καὶ ἀνησυχίας. Εἶναι ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις ὑπὸ βελτιωμένην μορφὴν δυναμένην νὰ προσαρμοσθῇ εὐχερῶς εἰς τὰς συνεχῶς μεταβαλλομένας συνθήκας καὶ τὰς ἐμφανιζομένας νέας ἀνάγκας.

III. Πρότασις

Ἡ πρότασίς μου αὕτη ἀναφέρεται βεβαίως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Μείζονος Θεσ/νίκης.

Ἐν τούτοις ὡς ἐτόνισα εἰς πολλὰ σημεῖα τῆς ὁμιλίας μου ἔχει ἐφαρμογὴν εἰς ἁπάσας τὰς ἀστικὰς περιοχὰς ἔνθα ἐμπλέκονται Δῆκοι καὶ Κοινότητες εἰς τὸ αὐτὸ ἐδαφικὸν διαμέρισμα καὶ ἐμφανίζουν ἐνιαίαν καὶ συνεχῆ Κοινωνικὴν συγκρότησιν.

α. Βάσει τῆς ἀρχῆς τῆς οἰκονομίας τῶν δυνάμεων καὶ μέσων ἀποφεύγεται ἡ σκέψις προσαρμογῆς τῆς ὀργανώσεως τῶν ἀδυνάτων Δήμων καὶ Κοινοτήτων δι' ἐπαυξήσεως τοῦ προσωπικοῦ καὶ ὑπηρεσιῶν των.

Ἀντ' αὐτοῦ προτείνεται ἡ συνένωσις ἀριθμοῦ Δήμων καὶ Κοινοτήτων. Πλέον δὲ σαφέστερον ἡ συγκρότησις εἰς τὴν μείζονα περιοχὴν ἓξ (6) Δήμων, οἵτινες θὰ ἔχουν ὡς πυρῆνας τοὺς ὑπάρχοντας ἤδη τοιούτους εἰς τοὺς ὁποίους θὰ ἐνταχθοῦν αἱ 9 Κοινότητες, πλέον 3 ἢ 4 αἵτινες συνυπάρχουσαι εἰς τὴν Μείζονα περιοχὴν δὲν περιλαμβάνονται ἐν τούτοις εἰς τὴν ἀπόφασιν ἥτις καθώρισε ταύτην.

β. Μετὰ τὴν ἀνωτέρω συγκρότησιν εἰς ἓξ (6) Δήμους, ἵδρυσις ἑνὸς Συστήματος «Ὁμοσπονδιακῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς ἢ Διοικήσεως», ἥτις θ' ἀποτελῇ τὸν Κεντρικὸν Φορέα Διοικήσεως τῆς Μείζονος περιοχῆς καὶ ἥτις θὰ ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐκπονήσεως μακροπροθέσμου προγράμματος ἀναπτύξεως ταύτης τῆς ἐξευρέσεως τῶν πόρων ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ Δημοσίων ἐπενδύσεων καὶ ἐκ τῶν ἐπὶ μέρους προϋπολογισμῶν τῶν Δήμων οἵτινες θὰ συμμετέχουν ποσοστιαίως εἰς τὴν συγκρότησιν τῶν πόρων τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Διοικήσεως.

Κυρία ἀποστολὴ τῆς Διοικήσεως ταύτης θὰ εἶναι ἡ ἀντιμετώπισις τῶν γενικωτέραν ἐχόντων μορφὴν προβλημάτων ἅτινα ὡς ἐκ τῆς φύσεως καὶ τῆς θέσεώς των θὰ ἔχουν ἐπιπτώσεις εἴτε ἐπὶ πλειόνων τοῦ ἑνὸς Δήμων εἴτε ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς περιοχῆς.

Προβλήματα τοπικὰ μὴ ἐκτεινόμενα πέραν τῶν ὁρίων ἑνὸς Δήμου θὰ ἀποτελοῦν εὐθύνην τούτου καὶ θὰ ἀντιμετωπίζωνται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Δήμου. Δὲν κρίνω ἄσκοπον πρὸς ἐπεξήγησιν τῆς προτάσεώς μου ταύτης νὰ δώσω εἰς πολὺ γενικὰς γραμμὰς ἐνδείξεις τινὰς περὶ διαφόρων ὑπηρεσιῶν αἵτινες θὰ προσφέρωνται εἰς τὴν μείζονα περιοχὴν καὶ τῆς εἰς ἕκαστον Κλιμάκιον Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εὐθύνης ἀντιμετωπίσεως.

Ὑπηρεσία	Εὐθύνη Ὁμοσπ. Δ/σεως	Εὐθύνη Τοπικῆς Δ/σεως (Δήμου)
Ψυχαγωγία καὶ Κοινωνικαὶ Ὑπηρεσίαι	Πάρκα Μείζονος περιοχῆς Δρυμοί, Διαμόρφωσις παραλιακῆς γραμμῆς, Νῆσοι, Ζωολογ. Κῆποι, Γήπεδα Γκόλφ, Βιβλιοθῆκαι Μείζονος περιοχῆς	Συνοικιακὰ πάρκα καὶ παιδικὲς χαρές. Τοπικὰ Ἐκπολιτιστικὰ Κέντρα Νεότητος, Γήπεδα – Τοπικαὶ Βιβλιοθῆκαι.

Τεχνικὰ ἔργα καὶ Συντήρησις τούτων	Αὐτοκινητόδρομοι–κύριαι ὁδικαὶ ἀρτηρίαι μεγάλου μήκους Ἀποχετεύσεις μείζονος περιοχῆς.	Τοπικαὶ ὁδοί. Συνοικιακοὶ δρόμοι, πεζόδρομοι καὶ περίπατοι. Φωτισμὸς ὁδῶν. Κατασκευὴ Πεζοδρομίων, Τοπικὰ Δίκτυα ἀποχετεύσεως.
Ἀπορρίμματα	Διάθεσις (Ὑγειονομικὴ ταφὴ καῦσις εἰς εἰδικὰ ἐργοστάσια	Συλλογὴ—Μεταφορὰ
Ἔλεγχος Κυκλοφορίας (Τροχαία)	Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Κώδικος ὁδικῆς κυκλοφορίας καὶ γενικῶς ἡ πολιτικὴ ρυθμίσεως ταύτης ἀποτελεῖ εὐθύνην τοῦ Κλιμακίου εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει ἡ τοιαύτη κατασκευὴ τῆς ὁδοῦ. Ἤτοι σηματοδότησις διὰ πινακίδων, καθορισμὸς καὶ χρωματισμὸς διαβάσεων καὶ πεζοδρομίων, περιοχαὶ σταθμεύσεως, παρκόμετρα. Ἐν τούτοις ἡ φωτεινὴ σηματοδοσία, ἀνεξαρτήτως τῆς ὑπαγωγῆς τῆς ὁδοῦ θ' ἀποτελῇ εὐθύνην τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Διοικήσεως.	
Σχεδίασις καὶ Ἔλεγχος ἀναπτύξεως	Ἐκτὸς τῶν ρυθμιστικῶν σχεδίων, οἰκοδομικῶν ζωνῶν καὶ κανόνων οἰκοδομήσεως ποὺ θ' ἀποτελοῦν Τοπικὴν εὐθύνην ἅπασαι αἱ λοιπαὶ λειτουργίαι αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὴν γενικωτέραν ἐν τῇ Μείζονι περιοχῇ σχεδίασιν καὶ ἔλεγχον ἀναπτύξεως θὰ ἀποτελοῦν κοινὴν εὐθύνην Ὁμοσπονδιακῆς καὶ Τοπικῆς Διοικήσεως διαμοιραζομένην καταλλήλως.	

Εἰς τὸν παρόντα πίνακα, ὡς εἶπον, ἐδόθησαν ἐνδεικτικῶς μόνον ὑπηρεσίαι τινὲς προσφερόμεναι εἰς τοὺς πολίτας μὲ τὴν κατὰ τὰς ἀπόψεις μου κατανομὴν τῆς εὐθύνης προσφορᾶς τούτων ὑπὸ τῶν Κλιμακίων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

γ. Συγκρότησις Ὁμοσπονδιακῆς Διοικήσεως: Ὡς εἰς οἱανδήποτε μορφὴν Διοικήσεως ὀργανισμοῦ τινός. Ἤτοι :

(i) Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπή.

Ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Διοικητοῦ ὡς Προέδρου καὶ Δέκα (10) μελῶν προερχομένων ἐκ τῶν συνιστώντων τὴν Ὁμοσπονδίαν Δήμων ἀναλόγως τῆς πληθυσμιακῆς των συμμετοχῆς. Τὰ μέλη ταῦτα θὰ εἶναι οἱ Δήμαρχοι τῶν 6 Δήμων ὅπου, οὗτοι συμμετέχουν δι' ἑνὸς μέλους καὶ ἐπὶ πλέον Δημοτικοὶ Σύμβουλοι ἢ Ὑπηρεσιακοὶ παράγοντες ὅπου συμμετέχουν διὰ πλειόνων τοῦ ἑνὸς μελῶν.

Διὰ τὴν μείζονα Θεσ/νίκην π.χ. :

	Κάτοικοι	
Δῆμος Θεσ/νίκης	351.000	πέντε (5) μέλη
Δῆμος Καλαμαριᾶς	46.000	ἓν (1) μέλος
Δῆμος Σταυρουπόλεως	44.000	ἓν (1) μέλος
Δῆμος Ἀμπελοκήπων	43.000	ἓν (1) μέλος
Δῆμος Νεαπόλεως	43.000	ἓν (1) μέλος
Δῆμος Συκεῶν	25.000	ἓν (1) μέλος

(ii) Δ ι ά φ ο ρ ο ι Ἐ π τ α μ ε λ εῖ ς Ἐ π ι τ ρ ο π α ὶ ἀνάλογοι τῆς κατηγορίας τῶν προβλημάτων πρὸς ἀντιμετώπισιν. Ἤτοι :

—Ἐπιτροπὴ Προστασίας περιβάλλοντος–Πάρκων καὶ Ψυχαγωγίας.
— » Τεχνικῶν Ἔργων καὶ Πολεοδομίας.
— » Κτηματολογίου καὶ Νομικῆς παρακολουθήσεως τῶν ὑποθέσεων.
— » Ἐκπολιτιστικῶν Σκοπῶν.
— » Οἰκονομικῶν κλπ. κλπ.

Ἑκάστη τῶν ἀνωτέρω Ἐπιτροπῶν θὰ προεδρεύεται ὑπὸ εἰδικοῦ Ἐπιστημονικοῦ Συμβούλου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Διοικητοῦ καὶ ἓξ (6) μελῶν—Δημοτικῶν Συμβούλων ἀνὰ ἑνὸς ἐξ ἑκάστου Δήμου. Ἀποστολὴ τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων θὰ εἶναι ἡ μελέτη καὶ εἰσήγησις πρὸς τὸ Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον τῶν ἀνατιθεμένων εἰς ταύτας θεμάτων.

(iii) Ὁ μ ο σ π ο ν δ ι α κ ὸ ν Σ υ μ β ο ύ λ ι ο ν.

37μελές. Ἤτοι :

Πρόεδρος : Ὁ Ὁμοσπονδιακὸς Διοικητής.

Ἀντιπρόεδρος : Εἷς Δημοτικὸς Σύμβουλος ἐξ ἑνὸς τῶν 6 Δήμων.

35 μέλη τῶν ἀνωτέρω 5 ἑπταμελῶν Ἐπιτροπῶν ($5 \times 7 = 35$).

Τὸ Ὁμοσπονδιακὸν τοῦτο συμβούλιον θ' ἀποτελῇ τὸ κυρίαρχον Σῶμα ὅπερ θ' ἀποφασίζῃ ἐπὶ τοῦ τρόπου ἀντιμετωπίσεως τῶν πάσης φύσεως προβλημάτων ἅτινα θὰ ὑφίστανται ἐντὸς τῆς Μείζονος περιοχῆς. Θὰ εἶναι ὡσαύτως τὸ ὄργανον τὸ ὁποῖον θ' ἀποφασίζῃ ἐπὶ τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Διοικήσεως διὰ τοῦ συντονισμοῦ τῶν οἰκονομικῶν πόρων καὶ τοῦ καθορισμοῦ τῆς συνεισφορᾶς τῶν Μελῶν—Δήμων καθὼς ἐπίσης καὶ ἐπὶ τῆς ἐγκαίρου καὶ ἐμπεριστατωμένης καταρτίσεως τῶν μελετῶν ἀναπτύξεως καὶ κατασκευῶν διαφόρων Τεχνικῶν Ἔργων, προκειμένου νὰ ἐνεργῇ ἁρμοδίως διὰ τὴν ἔνταξιν εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν Δημοσίων Ἐπενδύσεων τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τούτων δαπανῶν.

IV. Ἐ π ί λ ο γ ο ς

Ἀτυχῶς, οὔτε ἡ ἔκτασις τοῦ θέματος οὔτε ὁ διατιθέμενος χρόνος μοῦ ἐπιτρέπει νὰ προχωρήσω εἰς περαιτέρω ἀνάπτυξιν τοῦ τρόπου ἐνεργείας τῆς προτεινομένης «Ὁμοσπονδιακῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς ἢ Διοικήσεως» διὰ τὴν

ἀπὸ κοινοῦ καὶ κατ' ἀπολύτως ὀρθολογιστικὸν καὶ ἀκριβοδίκαιον τρόπον ἀντιμετώπισιν τῶν συνθέτων προβλημάτων τῆς Μείζονος περιοχῆς Θεσ/νίκης ἢ οἱασδήποτε ἑτέρας ἀστικῆς περιοχῆς. Ἐρώτημα ἢ ἀπορίας δημιουργηθείσας κατὰ τὴν ταχυτάτην καὶ λίαν συνοπτικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ θέματός μου, ἐλπίζω νὰ δυνηθῶ νὰ ἐπιλύσω κατὰ τὴν συζήτησιν ἥτις θ' ἀκολουθήσῃ.

Θὰ ἐπεθύμουν ἐν τούτοις νὰ παρακαλέσω ἐνταῦθα ὅπως τὸ θέμα τοῦτο μὴ θεωρηθῇ κλεισμένον καὶ ἐξηντλημένον οὔτε πολὺ περισσότερον νὰ δοθῇ ἐνδεχομένως ἡ ἀπάντησις ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ συζητῶμεν ἐπὶ προτάσεων θιγουσῶν τὰ κακῶς κείμενα. Ἂς προσπαθήσωμεν νὰ ἐνδιατρίψωμεν περαιτέρω καὶ νὰ μελετήσωμεν τὸ θέμα ἐν λεπτομερείαις μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ προσφέρωμεν ὁμολογουμένως θετικὰς καὶ πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἀπὸ δετίας μετὰ τοσαύτης πίστεως καὶ συνεπείας ἀγωνιζομένην Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν νὰ ὁδηγήσῃ τὴν χώραν μας εἰς τὴν ἁρμόζουσαν διὰ ταύτην θέσιν εἰς τὴν χορείαν τῶν λαῶν τῆς ὑφηλίου. Φοβοῦμαι ὅτι ἀντίθετος σκέψις, τουτέστι συνέχισις τῶν ἀκολουθουμένων μεθόδων θὰ ἀποδεικνύῃ ἀτολμίαν καὶ θὰ πρέπει νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἀναχρονιστική.

Διότι ἡ θεώρησις τῶν ἀστικῶν προβλημάτων καὶ ἡ διατήρησις τῆς εὐθύνης ἐπιλύσεώς των ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως εἶναι ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ ἐναντίον τῆς ἀρχῆς τῆς ἀποκεντρώσεως. Ἀπαιτεῖται κατὰ συνέπειαν ἡ ἐνδυνάμωσις τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ μάλιστα ἐντελῶς ἰδιαιτέρα ἔμφασις θὰ πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην ταύτην, ἵνα δυνηθῇ καὶ ἀποκτήσῃ τὴν ἀπαιτουμένην ἀνεξαρτησίαν καὶ αὐτοδυναμίαν ἐπιλύσεως τῶν προβλημάτων της.

Διότι ἂς μὴ μᾶς διαφεύγῃ τὸ γεγονὸς ὅτι ὅσον περιπλοκωτέρα καθίσταται ἡ κοινωνία μας τόσον μεγαλώνουν οἱ κίνδυνοι ἀποξενώσεως μεταξὺ ἀτόμων ἢ ὁμάδων ἀτόμων. Ἡ ἐντύπωσις ἐκ μέρους τῶν ἀτόμων περιοχῆς τινὸς ὅτι αἱ ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν προβλημάτων τοῦ περιβάλλοντός των καὶ τῆς ἀνέτου διαβιώσεώς των λαμβάνονται ὑπὸ ἀπομεμακρυσμένων καὶ ἀσχέτων κλιμακίων δημιουργεῖ ἀντικοινωνικὰς τάσεις ἐπικινδύνους.

Ἐνῷ ἀντιθέτως τῇ βοηθείᾳ τῆς ὑγιοῦς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἐξασφαλίζονται οἱ δεσμοὶ καὶ διατηρεῖται ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν πολιτῶν πρὸς τὸ Κράτος.

Ἀποτελεῖ κατὰ ταῦτα ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις διὰ τῶν ἀμέσων σχέσεων ποὺ διατηρεῖ μὲ τὰ ἄτομα ποὺ ὑπηρετεῖ, τὸν σπουδαιότατον συνδετικὸν κρίκον κράτους καὶ πολίτου καὶ τὸν πρώτιστον παράγοντα τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας.

Δικαιοῦται κατὰ συνέπειαν εὐλόγως νὰ ἔχῃ ἀπαιτήσεις καὶ νὰ ἀναμένῃ τὸ ἀναλογοῦν εἰς ταύτην δίκαιον μερίδιον ἐκ τῶν Ἐθνικῶν πόρων, ἵνα οὕτω καθισταμένη ἰσχυροτέρα, συμβάλῃ ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν περαιτέρω ἐπαύξησιν τούτων». (Παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Πρόεδρος: Ἐὰν θέλῃ τις, ἐκ τῶν Κυρίων Συναδέλφων, νὰ ζητήσῃ πληροφορίας, ἢ νὰ προσθέσῃ τι ἐπὶ τοῦ θέματος τὸ ὁποῖον ἀνέπτυξεν ὁ Συνά-

δελφός μας τῆς Θεσσαλονίκης, παρακαλῶ μὲ ὀλίγα λόγια νὰ ἐρωτήσῃ ὅ,τι θέλει.

Ἐρωτήσεις-Παρεμβάσεις

Δ. Ἐλευθεριάδης (Δήμαρχος Σερρῶν): Κύριε Συνάδελφε, ἐνῷ ἡ πολυαρχία εἶναι παραδεδεγμένον, ὅτι δὲν ἐνδείκνυται εἰς τὰς Διοικήσεις, παρ' ὅλα ταῦτα, διὰ τοῦ συστήματος τὸ ὁποῖον ἐπροτείνατε, ἐνθαρρύνετε ταύτην.

Χ. Φλωρίδης (Δήμαρχος Θεσ/νίκης): Κύριε Συνάδελφε, ἐξ ὅσων εἴπατε, θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ ἔχω ἀκριβῶς τὴν ἀντίθετον γνώμην. Διότι πολυαρχία ἐνδεχομένως δεικνύει τὸ σύστημα, τὸ ὁποῖον ἔχομεν εἰς τὴν μείζονα περιοχήν. Διότι μέσα εἰς ἕνα χῶρον, τὸν ὁποῖον ἐχαρακτήρισα ὡς κοινόν, τὰ προβλήματα τοῦ ὁποίου ἀφοροῦν εἰς ὅλους τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας, ἔχομεν ἓξ Δημάρχους καὶ ἐννέα Κοινοτάρχας, οἱ ὁποῖοι διοικοῦν τὰς περιοχάς των μόνον καὶ οὐδένα συντονισμὸν ἔχουν μεταξύ των. Κατὰ συνέπειαν, ὅταν ἕνα πρόβλημα προκύψῃ εἰς ἕνα ἢ δύο ἢ πλείονας Δήμους, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θὰ συντονίσῃ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος αὐτοῦ; Κατὰ συνέπειαν, ἡ πρότασίς μου ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ ὑπάρχῃ ἓν Κυρίαρχον Σῶμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἀποφασίζῃ διὰ τὰ προβλήματα τοῦ συνόλου.

Δ. Ἐλευθεριάδης (Δήμαρχος Σερρῶν): Κύριε Συνάδελφε, μὲ αὐτὰ τὰ ὁποῖα προεῖπον, ἐννοοῦσα τὰς ἐπιτροπὰς τὰς ὁποίας ἐπροτείνατε.

Χ. Φλωρίδης (Δήμαρχος Θεσ/νίκης): Ὅσον ἀφορᾷ τὰς Ἐπιτροπάς, δὲν θὰ δυσκολευθῶ, νὰ συμφωνήσω, ὅτι ἐὰν κρίνωνται αἱ Ἐπιτροπαὶ αὐταὶ ὡς πάρα πολλαὶ ἢ τὰ μέλη των πάρα πολλά, τότε θὰ ἠμπορούσαμε νὰ τὰς ἐλαττώσωμεν. Ἁπλῶς ἤθελον νὰ κάμω μίαν πρότασιν, διὰ νὰ εἴπω, ὅτι τὰ προβλήματα τῆς μείζονος περιοχῆς, πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ μελετῶνται ἀπὸ κάποιους, διὰ νὰ τὰ εἰσηγοῦνται ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον. Κατὰ συνέπειαν δὲν εἶναι θέμα ἐὰν εἶναι πολλοὶ ἢ ὀλίγοι. Θαυμάσια θὰ ἠμπορῇ νὰ εἶναι ὀλίγοι, ἐὰν ἀποφασισθῇ νὰ γίνῃ δεκτὴ καὶ νὰ μελετηθῇ ἡ πρότασίς μου. Σᾶς ἱκανοποιεῖ ἡ ἀπάντησίς μου;

Δ. Ἐλευθεριάδης (Δήμαρχος Σερρῶν): Βεβαίως, κύριε Συνάδελφε.

Πρόεδρος: Ἄλλος κύριος, ἐπὶ ἄλλου σημείου;

Μ. Βεργώνης (Δήμαρχος Ἀγρινίου): Κύριε Πρόεδρε, θὰ ἤθελον νὰ ἐρωτήσω τὸν κ. Συνάδελφον Θεσ/νίκης, ἐὰν εἶναι δυνατόν, σήμερον ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας, κοινωνικάς, οἰκονομικάς, διοικητικὰς καὶ ἄλλας, νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ προτεινομένη λύσις τῶν Ὁμοσπονδιακῶν Διοικήσεων εἰς τὰ μεγάλα ἀστικὰ κέντρα, ἢ δὲν θὰ ἀπαιτηθῇ προηγουμένως νὰ ληφθοῦν ἄλλα τινὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα θὰ ἀποτελέσουν τὴν ὑποδομήν, ἐνδεχομένως, τῆς ἐφαρμογῆς ἑνὸς ἀναλόγου συστήματος.

Χ. Φλωρίδης (Δήμαρχος Θσε/νίκης) : Νομίζω, ὅτι ἡ ἀπάντησις, ἐν προκειμένῳ, θὰ εἶναι ὅτι ἴσως ὄχι. Δὲν θὰ δυνηθῶμεν ἀμέσως νὰ μεταπέσωμεν εἰς ἕνα τέτοιο σύστημα, σᾶν αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἐπρότεινα. Ἀσφαλῶς πρέπει νὰ ληφθοῦν ἐνδεχομένως μέτρα τινά, τὰ ὁποῖα θὰ διευκολύνουν τὴν ἐνδυνάμωσιν τῶν Δήμων καὶ τὴν συνένωσιν αὐτῶνε ἰς Ὁμοσπονδιακὰς Διοικήσεις, ὥστε ἀπὸ κοινοῦ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰ προβλήματά των.

Ἐάν, ἐν τούτοις, ἀντελήφθην καλῶς τὸ πνεῦμα σας, θὰ ἤθελον νὰ ἀπαντήσω τοῦτο : Τὸ γεγονός, ὅτι σήμερον αἱ συνθῆκαι δὲν διευκολύνουν, ἐνδεχομένως, τὴν ἄμεσον ἐφαρμογὴν ἑνὸς τοιούτου συστήματος, δὲν σημαίνει, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀποτολμήσωμεν νὰ προχωρήσωμεν εἰς κάτι περισσότερον σύγχρονον, εἰς ἕνα σύστημα τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς διευκολύνῃ εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων. Καὶ ἐν προκειμένῳ θεωρῶ περιττὸν νὰ ἀναφερθῶ εἰς ἕνα μῦθον τοῦ πατρός, ὁ ὁποῖος ἠθέλησε νὰ δείξῃ εἰς τὰ τέκνα του, ὅτι «ἐν τῇ ἑνώσει εὑρίσκεται ἡ ἰσχύς», ἀναφέροντας τὸ παράδειγμα τῆς δεσμίδος τῶν κλάδων τοὺς ὁποίους εἶπε νὰ τοῦ σπάσουν.

Κ. Κουτουμᾶνος (Δήμαρχος Καλαμάτας) : Κύριε Συνάδελφε, ἡ χρηματοδότησις καὶ οἱ οἰκονομικοὶ πόροι αὐτῶν τῶν Ὁμοσπονδιακῶν Διοικήσεων πόθεν θὰ προέρχωνται ; Διότι, ἐξ ὅσων γνωρίζω, αἱ Ὁμοσπονδιακαὶ Διοικήσεις τῶν Χωρῶν τὰς ὁποίας ἀναφέρατε ἔχουν ἰδίους πόρους, ἐνῷ ἡμεῖς τέτοιους πόρους δὲν ἔχομεν. Ἐὰν εἰς ἡμᾶς ἀντιμετωπισθοῦν διὰ τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ, σᾶς ὑπενθυμίζω, ὅτι τὸ Κράτος ἔχει ἤδη τοὺς ὀργανισμούς αὐτούς — Νομαρχίας, Περιφερειακὰς Διοικήσεις — οἱ ὁποῖοι ἐπιλύουν τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα προβλέπετε νὰ ἀνατεθοῦν εἰς τὰς Ὁμοσπονδιακὰς Διοικήσεις τῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Χ. Φλωρίδης (Δήμαρχος Θεσ/νίκης) : Ἐγὼ ὡμίλησα προηγουμένως περὶ ἀποφυγῆς μας νὰ θίξωμεν τὰ κακῶς κείμενα. Ἀναφέρεσθε εἰς ἕνα θέμα τὸ ὁποῖον εἰς τὸ Συνέδριον τῶν Χανίων εἶχε κλείσει. Ἡμεῖς θὰ ἐπιδιώξωμεν ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς νὰ ἐξεύρωμεν τοὺς τρόπους.

Ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὸ δεύτερον σημεῖον τοῦ ἐρωτήματός σας, ἡ ἀπάντησίς μου εἶναι, ὅτι εἰς τὰς ξένας Μητροπολιτικὰς Διοικήσεις, τόσον αἱ ἐκ μέρους τοῦ Κράτους ἐπιχορηγήσεις αἱ ὁποῖαι εἶναι τακτικαὶ καὶ καθωρισμέναι ποσοστιαίως, ὅσον καὶ ἐκ μέρους αὐτῶν τούτων τῶν Δήμων οἱ ὁποῖοι συγκροτοῦν τὰς Μητροπολιτικὰς Διοικήσεις, αἱ συμμετοχαὶ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Μητροπολιτικῆς Διοικήσεως εἶναι λίαν ἐπηυξημέναι, καὶ αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἤθελον νὰ μὲ ἀναγκάσετε νὰ εἴπω, διότι, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἔχει μελετηθῇ καὶ ἔχει κριθῇ, ὅτι οἱ πόροι τοὺς ὁποίους παλαιότερον εἶχον οἱ Δῆμοι καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν τοὺς ἐπέτρεπον νὰ συμμεθέξουν μὲ μεγαλύτερα ποσὰ εἰς τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Διοίκησιν δὲν ὑφίστανται σήμερον παρὰ τοῖς Δήμοις, ἀλλὰ συγκεντροῦνται εἰς τὸν Γενικὸν Κρατικὸν φορέα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Κατὰ συνέπειαν, νομίζω, ὅτι οἱ πόροι, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπιτρέψουν εἰς τὴν Ὁμοσπονδιακὴν αὐτὴν Διοίκησιν νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἀπο-

στολήν της, πρέπει νὰ προέρχωνται ἐκ τῆς ἐπιχορηγήσεως αὐτῆς τοῦ Κράτους, τουτέστι τῆς ἐντάξεως εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν Δημοσίων Ἐπενδύσεων διαφόρων ἔργων μείζονος σημασίας, τῆς περιοχῆς δηλαδή, ἀφ' ἑτέρου ἐκ τῆς συμμετοχῆς ποσοστοῦ ἐκ τῶν τακτικῶν προϋπολογισμῶν τῶν Δήμων.

Κ. Κουτουμᾶνος (Δήμαρχος Καλαμάτας) : Ἡ ἐρώτησίς μου εἶναι : Αὐτὸ τὸ γενικώτερον πρόγραμμα δὲν τὸ καλύπτει τὸ Κράτος σήμερον ; Δὲν τὸ καλύπτει τὸ Ὑπουργεῖον Δημ. Ἔργων ; Αὐτὸ ἦτο τὸ ἰδικόν μου πνεῦμα.

Χ. Φλωρίδης (Δήμαρχος Θεσ/νίκης) : Βεβαίως τὸ καλύπτει. Καὶ τὸ ἰδικόν μου πνεῦμα ἦτο ἐντελῶς διάφορον τοῦ ἰδικοῦ σας, διότι εἶπον ὅτι βεβαίως σήμερον τὸ Κράτος τὰ καλύπτει καὶ τὰ καλύπτει διὰ νὰ καλύψῃ τὰ κενά. Ἐν τούτοις ἐγὼ εἶπον, ὅτι τὰ προβλήματα αὐτὰ θεωρῶ, ὅτι ἀνήκουν εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν, διότι εἶναι προβλήματα τὰ ὁποῖα τὴν ἐνδιαφέρουν ἀμέσως. Τὸ περιβάλλον μας, ἡμᾶς ἐνδιαφέρει, ἡμεῖς τὸ ζῶμεν καὶ ἡμεῖς πρέπει νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὰ προβλήματά του, διότι τὰ γνωρίζομεν καλλίτερον.

Πρόεδρος : Ὁ κ. Δήμαρχος Π. Φαλήρου ἐπιθυμεῖ νὰ εἴπῃ κάτι.

Στ. Βλαχόπουλος (Δήμαρχος Φαλήρου) : Κύριε Πρόεδρε, πολὺ ἐπιτυχῶς διεξῆλθε τὸ θέμα ὁ κ. Συνάδελφος Θεσ/νίκης καὶ διεπιστώθη ὑφ' ὅλων ἡμῶν, ὅτι ὑπάρχει ἔλλειψις ἁρμονίας καὶ συντονισμοῦ, ὄχι εἰς αὐτὸν τοῦτον τὸν Δῆμον, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ αὐτῶν τούτων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων. Θὰ ἤθελον λοιπὸν νὰ εἴπω, ὅτι εἰς αὐτὴν τὴν πολυαρχίαν δὲν εἶναι σωστὸν νὰ προστεθῇ καὶ μία ἑτέρα τοιαύτη. Ἡ ἀρχὴ τῆς νομιμότητος καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς σκοπιμότητος καὶ τοῦ συντονισμοῦ, ἡ ὁποία θὰ πρέπει νὰ πρυτανεύῃ, δύναται νὰ προέλθῃ ἀπὸ τὴν Νομαρχίαν. Αὐτὸ τὸ Συμβούλιον τὸ Περιφερειακὸν ἢ ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Διοίκησις δύναται νὰ γίνῃ διὰ τῆς ἐκπροσωπήσεως τῶν ἀντιστοίχων Δημάρχων ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Νομάρχου ἢ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ ἐφαρμόζῃ τὴν ἀρχὴν τῆς νομιμότητος καὶ τῆς σκοπιμότητος. Οἱ ἐκπρόσωποι δὲ αὐτοὶ θὰ ἑδρεύουν εἴτε παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ, εἴτε παρὰ τῇ Περιφερειακῇ Διοικήσει. Καὶ τοῦτο, πέραν τοῦ ὅτι τὸ Σῶμα αὐτὸ θὰ εἶναι δυσκίνητον, περαιτέρω παρετήρησα καὶ τὸ ἑξῆς : ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος Θεσ/νίκης, ὁ ὁποῖος ἔθεσε πρῶτος τὸ μαχαίρι εἰς τὸ κόκκαλο, λέγει τὸ ἑξῆς : «Θὰ εἶναι ἐν συνόλῳ δέκα εἰς αὐτὸ τὸ Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον, ἐξ ὧν πέντε ἀπὸ τὸν Δῆμον Θεσ/νίκης καὶ ἀνὰ εἷς ἀπὸ τοὺς ὑπολοίπους Δήμους». Θὰ μοὶ συγχωρήσητε νὰ παρατηρήσω ὅτι, ἐὰν πάρετε ἕνα ἀπὸ τοὺς ἄλλους Δήμους μὲ τὸ μέρος σας, θὰ ἔχετε τὴν πλειοψηφίαν καὶ συνεπῶς θὰ ἐλέγχητε σεῖς τὸ Συμβούλιον. Δι' αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ ὑπάρξῃ ἕνα «βέτο». Τὸ «βέτο» αὐτὸ θὰ ἀσκῆται ὑπὸ τοῦ ἐντεταλμένου εἰς τὴν ὑπαλληλικὴν ἱεραρχίαν, ὑπὸ τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Διοικήσεως. Διότι, ἡμεῖς, δὲν εἴμεθα ἐντεταλμένοι εἰς τὴν Διοικητικὴν ἱεραρχίαν. Ὁ Νομάρχης ἢ ὁ Περιφερειακὸς Διοικητής, δύναται ὁπωσδήποτε νὰ τὸ ρυθμίζῃ καὶ νὰ ἔχῃ τὸ «βέτο». Νομίζω, ὡς γεγονός, ὅτι ἡ πρότασίς σας περὶ Ὁμοσπονδιώσεως,

ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔννοιαν τοῦ συντονισμοῦ καὶ τῆς νομιμότητος, εἶναι ὀρθοτάτη. Ἀλλὰ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τὴν τεχνικοοικονομικὴν νὰ γίνῃ ταμεῖον, κάμνω αὐτὴν τὴν τροπολογίαν.

Χ. Φλωρίδης (Δήμαρχος Θεσ/νίκης) : Κύριε Συνάδελφε, θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ σᾶς εἴπω τὰ ἑξῆς : Πρῶτον, βεβαίως τὸ κλιμάκιον τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται, δύναται νὰ κάμῃ αὐτὴν τὴν δουλειά, ἐφ' ὅσον μεταβάλλει προορισμὸν καὶ ἀποστολήν. Δεύτερον, κατὰ τὸν τρόπον αὐτόν, νομίζω ὅτι σεῖς κάνετε μίαν μικρὰν σύγχυσιν τῶν εὐθυνῶν τῶν ἁρμοδίων τῶν Τοπικῶν Αὐτοδιοικήσεων μὲ ἐκείνας τῶν ἁρμοδίων τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως. Καὶ τρίτον, ὡς πρὸς τὴν συμμετοχὴν τῶν μελῶν εἰς τὴν προταθεῖσαν συγκρότησιν, δύναμαι νὰ μὴ ἐπιμείνω ἐπ' αὐτῆς, διότι ἁπλῶς ἕνα παράδειγμα ἀνέφερον. Ἐν τούτοις, θέλω νὰ εἴπω τοῦτο : Ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν θὰ ἀντιπροσωπεύῃ ἓν ἄτομον αὐτὸν ἢ ἐκεῖνον τὸν Δῆμον, ἢ πέντε ἄτομα τὸν Δῆμον Θεσ/νίκης, ἐὰν αὐτὰ τὰ ἄτομα, τὰ ὁποῖα θὰ συγκροτοῦν αὐτὴν τὴν ὁμάδα, αὐτὴν τὴν Διοίκησιν, δὲν πιστεύσουν, ὅτι ἀνήκουν εἰς τὸν αὐτὸν χῶρον, τὸν ἐνιαῖον χῶρον, καὶ δὲν συμφωνοῦν ἐκ προοιμίου μὲ τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ ἀντιμετωπίσουν καὶ ἀρχίζει νὰ τραβᾷ ὁ εἷς ἀπ' ἐδῶ καὶ ὁ ἕτερος ἀπ' ἐκεῖ νὰ ἱκανοποιήσουν τὴν γειτονιά, τότε, βεβαίως, τὸ σύστημα θὰ ἀποτύχῃ.

Συνεπῶς, οὕτω πρέπει νὰ τὸ ἴδωμεν τὸ θέμα. (Χειροκροτήματα παρὰ τῶν κ. Συνέδρων).

Πρόεδρος : Μὴ ὑπάρχοντος ἑτέρου θέματος πρὸς συζήτησιν κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν, λύεται ἡ συνεδρίασις.

ΔΕΥΤΕΡΑ, 15η Μαΐου 1972

Ὥραν 8ην π.μ., ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, Δήμαρχος Ἀθηναίων, κ. Δημ. Ρίτσος, ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας καὶ διαπιστώσας τὴν ὕπαρξιν ἀπαρτίας, κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως.

Πρόεδρος: Πρὶν ἢ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν, παρακαλεῖται ὁ Δ/ντὴς τῆς Ἑνώσεως κ. Κάτσος, ὅπως ἀναγνώσῃ εἰς τοὺς κ.κ. Συνέδρους τὰ τηλεγραφήματα, ἅτινα ἐστάλησαν εἰς τὸ Συνέδριόν μας.

Α. ΚΑΤΣΟΣ (Δ/ντὴς Ε.Δ.Κ.Ε.): (Ἀναγιγνώσκει τὰ ληφθέντα τηλεγραφήματα ἔχοντα ὡς ἑξῆς):

«Δήμαρχον Ἀθηναίων Δ. Ρίτσον, Πρόεδρον Συνεδρίου Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος, Ἀλεξανδρούπολιν

Χαιρετίζω ὡς ἱδρυτὴς τῆς Ἑνώσεως τὸ Συνέδριον ὑπὸ πεφωτισμένην προεδρίαν σας καὶ εὔχομαι ἐπιτυχίαν τῶν εὐγενῶν σκοπῶν του. Μὲ βαθεῖαν ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην, Χρῆστος Εὐαγγελᾶτος, Ἐπίτιμος Δήμαρχος Μεσολογγίου καὶ Ληξουρίου καὶ Ἐπίτιμος Γενικὸς Γραμματεὺς τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος».

*

«Προεδρεῖον Συνεδρίου Δήμων καὶ Κοινοτήτων, Ἀλεξανδρούπολιν

Κύριε Πρόεδρε, Κύριοι Κύριοι Σύνεδροι, ὡς τυγχάνω ἀνάπηρος Πολέμου 1940–41 μὲ χαρὰν καὶ συγκίνησιν ἀποστέλλω ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν στόπ. Ἐκ παιδιόθεν κάτοικος Ἀθηνῶν ἀντικρύσας τὰς παντοειδεῖς προηγηθείσας καταστάσεις φρίκης ἐφ' ὅλων τῶν τομέων τῆς προόδου δύναμαι σήμερον μὲ ὑπερηφάνειαν καὶ θαυμασμὸν ὡς θυσιασθεὶς διὰ τὴν Πατρίδα νὰ συγχαρῶ ὅλους ὑμᾶς ὅπου συγκαταλέγεσθε ὡς μέγας κρίκος στὸ ἀναδημιουργικὸν προοδευτικὸν ἔργον τῆς θεοσταλείσης Κυβερνήσεως Γεωργίου Παπαδοπούλου, στόπ. Ἐν Ἀλεξανδρουπόλει ὅπου ἔχετε φθάσει ἐξ ὅλης τῆς Ἑλλάδος εὔχομαι ὁλόψυχα καλὴν εὐόδωσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ σφυρηλατήσητε καὶ θὰ αὐξήσητε τὴν δραστηριότητά σας ἐπιστρέφοντες εἰς τὰς ἕδρας σας, στόπ. Ὅλοι οἱ κάτοικοι τῶν περιοχῶν σας μὲ πολλὴν μεγάλην χαρὰν σᾶς ἀναμένουν ὡς σημαιοφόρους ἐφ' ὅλων τῶν προβλημάτων ἵνα παραμείνητε ἄριστα ὑποδείγματα τῆς προόδου. Ζῆσε Ἑλλάδα μας. Ἀλέξανδρος Σκλήρης, ἐξ Ἀλιάρτου Βοιωτίας. Ὁδὸς Ἀδριανοῦ 35, Ἀθῆναι».

*

«Προεδρεῖον Πανελληνίου Συνεδρίου Δημάρχων καὶ Κοινοταρχῶν, Ἀλεξανδρούπολιν

Σύλλογος Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων Νομοῦ Ἀττικῆς εὔχεται ὁλοψύχως

εὐόδωσιν ἐργασιῶν Συνεδρίου ἐπ' ἀγαθῷ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ ὑπὲρ αὐτῆς μοχθούντων Κοινοτικῶν ὑπαλλήλων. Ὁ Πρόεδρος Σ.Κ.Υ. Ἀττικῆς Εὐστράτιος Σκρέμπος, Γραμματεὺς Κοινότητος Φιλοθέης».

*

«Προεδρεῖον Πανελληνίου Συνεδρίου Δημάρχων καὶ Κοινοταρχῶν, Ἀλεξανδρούπολιν

Σύλλογος Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων Νομοῦ Θεσσαλονίκης εὔχεται ὁλοψύχως εὐόδωσιν ἐργασιῶν Συνεδρίου Δημάρχων καὶ Προέδρων Κοινοτήτων Ἑλλάδος ἐπ' ἀγαθῷ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ ὑπὲρ αὐτῆς μοχθούντων Κοινοτικῶν ὑπαλλήλων. Ὁ Πρόεδρος Σαλμάτας Ἰωάννης, Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς Τσαρουχίδης Κωνσταντῖνος».

*

«Δήμαρχον Ἀθηναίων, Πρόεδρον Συνεδρίου Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος, Ἀλεξανδρούπολιν

Μὴ δυνάμενος παραστῶ Συνέδριον Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος ἐν Ἀλεξανδρουπόλει χαιρετίζω παριστάμενα μέλη Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, Ὑμᾶς καὶ Συνέδρους, εὐχόμενος εὐόδωσιν σκοπῶν Συνεδρίου ἐπ' ἀγαθῷ φιλτάτης Πατρίδος ἡμῶν. Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν, Εὐστράτιος Τζίνης, Δήμαρχος Ἁγιάσσου-Λέσβου».

*

«Πρόεδρον Συνεδρίου Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος, Κύριον Δ. Ρῖτσον, Δήμαρχον Ἀθηνῶν, Ἀλεξανδρούπολιν

Ἐπὶ ἐνάρξει ἐργασιῶν Συνεδρίου Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εὔχομαι πλήρη ἐπιτυχίαν καὶ εὐόδωσιν ἐργασιῶν στόχ. Μὴ συμμετοχὴ εἰς τοιούτου εἴδους ἐπαγωγικὰ διὰ Δημάρχους Συνέδρια καθ' ὅσον τυγχάνουν πηγὴ συγχρόνων γνώσεων μὲ λυπεῖ βαθύτατα στόχ. Τινὲς τῶν Συμβούλων στερούμενοι εἰσέτι πνεύματος συγχρόνου ἐποχῆς δὲν ἐνέκρινον μετάβασιν θεωροῦντα ἐπουσιώδη. Μετὰ τιμῆς Δήμαρχος Νισύρου Βασίλειος Χαρῖτος».

*

«Πρόεδρον Ἑνώσεως Δήμων – Κοινοτήτων Ἑλλάδος, Ἀλεξανδρούπολιν

Εὐχόμενος εὐόδωσιν ἐργασιῶν Συνεδρίου παρακαλῶ ὅπως προτείνητε εἰς τοῦτο ἐπέκτασιν τῆς χορηγίας Δημάρχων καὶ εἰς Προέδρους Κοινοτήτων ἐχούσας πληθυσμὸν ἄνω τῶν δύο χιλιάδων κατοίκων καὶ ἐπαρκῆ τακτικὰ ἔσοδα στόχ. Ὑπάρχουσα σημερινὴ νομοθεσία ἀδικεῖ Προέδρους Κοινοτήτων ἐχουσῶν μεγαλύτερα ἔσοδα πλείστων Δήμων στόχ. Πρόεδρος Κοινότητος Κατοχῆς Ἐμμανουὴλ Καραβίας».

*

«Πρόεδρον Ἑνώσεως Δήμων - Κοινοτήτων Ἑλλάδος

Εὐχόμενος εὐόδωσιν ἐργασιῶν Συνεδρίου ὑποβάλλω πολλάκις προβληθὲν αἴτημα ἐπεκτάσεως χορηγίας Δημάρχου εἰς Προέδρους Κοινοτήτων στόπ. Ἐὰν εἶναι ἀδύνατος καθολικὴ ἐπέκτασις εἰς πρῶτον βῆμα ἐπεκταθῇ αὕτη εἰς Κοινότητας ἐχούσας πληθυσμὸν ἄνω 2000-3000 κατοίκων καὶ ἐπαρκῆ τακτικὰ ἔσοδα στόπ. Ὑφισταμένη νομοθεσία εἶναι ἄδικη καὶ ἄνισος πρὸς Προέδρους Κοινοτήτων ἐχουσῶν τὸν αὐτὸν ἢ μεγαλύτερον πληθυσμὸν καὶ τὰ αὐτὰ ἢ μεγαλύτερα ἔσοδα μὲ πλείονας Δήμους στόπ. Παράκλησις ὅπως υἱοθετηθῇ πρότασις καὶ διατυπωθῇ εἰς ψήφισμα Συνεδρίου στόπ. Πρόεδρος Κοινότητος Νεοχωρίου Μεσολογγίου Ἰωάννης Καρατζογιάννης».

Πρόεδρος: Εἰσερχόμεθα εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως, μὲ πρῶτον ὁμιλητὴν τὸν Δήμαρχον Περιστερίου Ἀττικῆς κ. Παν. Παναγιωτόπουλον, μὲ θέμα:

«Χρηματοδότησις τῶν Ἐπενδύσεων καὶ πιστωτικαὶ διευκολύνσεις τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».

Ὁρίστε, Κύριε Δήμαρχε Περιστερίου, ἀνέλθετε εἰς τὸ βῆμα.

Π. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Δήμαρχος Περιστερίου):

«Ἐξοχώτατε Κύριε Ὑπουργέ, Κύριε Ὑφυπουργέ, Κύριε Γενικὲ Γραμματεῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, Κύριοι Νομάρχαι, Κύριε Ἐκπρόσωπε τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, Κύριε Πρόεδρε τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, Κύριοι ἐκπρόσωποι τῆς Διοικήσεως, Κύριοι Σύνεδροι.

Ἐν πρώτοις μεταφέρω τὸν θερμὸν χαιρετισμὸν τῶν κατοίκων τοῦ Δήμου Περιστερίου πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς ἀκριτικῆς πόλεως τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Εἶμαι ἐπίσης ὑποχρεωμένος νὰ εὐχαριστήσω τὸ Σεβαστὸν Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τὴν Ε.Δ.Κ.Ε. διὰ τὴν τιμὴν ποὺ μοῦ ἔκαμε καὶ μὲ ὥρισεν Εἰσηγητὴν τοῦ παρόντος θέματος.

Τὸ θέμα μου εἶναι:

«Χρηματοδότησις τῶν Ἐπενδύσεων καὶ πιστωτικαὶ διευκολύνσεις τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».

Εἶναι γεγονὸς ὅτι ἡ Κρατικὴ δραστηριότης καλύπτει τὸ σύνολον περίπου τῶν ἀναγκῶν τοῦ πολίτου ὅπως εἶναι: Σχολεῖα, Ἐθνικοὶ ὁδοί, Δημόσια Κτίρια, Ἀστυνομία, Πυροσβεστικὴ κλπ. Οὐχ ἧττον ὅμως δὲν παύει καὶ ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις νὰ ἐξυπηρετῇ εὐρύτερον Ἐθνικὸν προορισμόν, συνδεδεμένον ἄλλωστε καὶ μὲ τὴν νέαν Συνταγματικὴν κατοχύρωσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ ἀναπτύξῃ μεγάλην δραστηριότητα. Ταῦτα δέ, διότι εὑρισκομένη χωρικῶς πλησιέστερον παντὸς ἄλλου πρὸς τὰς εἰδικὰς τοπικὰς συνθήκας, εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμήσῃ καλλίτερον τὴν ἱεράρχησιν τῶν τοπικῶν

ἀναγκῶν καὶ στόχων καὶ τοὺς τρόπους βελτιώσεως τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς τῶν κατοίκων.

Ταῦτα ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ἡ Ἐθνική μας Κυβέρνησις, κατωχύρωσε καὶ συνταγματικῶς, κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον τὸν θεσμὸν τῆς Αὐτοδιοικήσεως (ἄρθρον 121) καὶ στοργὴν ἐπέδειξε μεγάλην πρὸς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας τῆς Ἐπικρατείας. Ὡς δὲ θὰ δείξω καὶ δι' ἀριθμῶν κατωτέρω, δικαιολογεῖται αἰσιοδοξία διὰ τὴν οἰκονομικὴν προοπτικὴν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Ἐπίσης εἶναι γεγονὸς ὅτι εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς Κρατικῆς δραστηριότητος φαίνεται τὸ οἰκονομικὸν θαῦμα τῆς τελευταίας πενταετίας, ἀλλὰ περισσότερον ἔντονος καταφαίνεται εἰς τὸν ἑτοιμοθάνατον ἀσθενῆ ἤτοι εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας οἵτινες προεπαναστατικῶς ἐστέναζον κάτω ἀπὸ τὸ ὀξὺ οἰκονομικὸν ἐξαθλίωμα ποὺ εἶχε περιέλθει ἡ Αὐτοδιοίκησις «ἀφοῦ ἠκούοντο διαμαρτυρίαι καὶ φωναὶ Δημάρχων ὅτι θὰ παραδώσουν τὰ κλειδιὰ τῶν Δήμων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον λόγῳ οἰκονομικῆς ἐξαθλιώσεως». Οἱ λόγοι δὲ οὗτοι εἴτε ἀνάγονται εἰς τὴν κακὴν διοίκησιν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, εἴτε εἰς τὴν ἐγκατάλειψιν ὑπὸ τῆς Πολιτείας, εἶναι βασικαὶ αἰτίαι διὰ τὸ κατάντημα τῶν Δήμων εἰς τὴν χαροπαλαίουσαν κατάστασιν ποὺ εὑρίσκετο καὶ τοῦτο διότι ἡ μὲν Διοίκησις πολλῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων περὶ πολλῶν ἐτύρβαζεν, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἐθεώρει τὴν Αὐτοδιοίκησιν ὡς μέσον πρὸς κομματικὸν θερισμὸν ποὺ προεκλογικῶς διεσκόρπα πολλὰ θὰ διὰ νὰ γίνουν ὅλα μαζὶ τὸ θάψιμον τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Μὲ αὐτὰς τὰς παρατηρήσεις ἔρχομαι εἰς τὸ κύριον θέμα τῆς εἰσηγήσεώς μου.

Ἡ εἰσήγησις ἔχει δύο (2) σκέλη :

Α'. Χρηματοδότησις τῶν Ἐπενδύσεων, καὶ

Β'. Πιστωτικαὶ διευκολύνσεις.

Α'. Χρηματοδότησις τῶν Ἐπενδύσεων

Χ ρ η μ α τ ο δ ό τ η σ ι ς εἶναι ὁ ἐφοδιασμὸς τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως δια κεφαλαίων.

Ἐ π έ ν δ υ σ ι ς εἶναι ἡ δημιουργία νέου παραγωγικοῦ Κεφαλαίου ὅπερ ἐν δεδομένῃ χρονικῇ περιόδῳ, προορίζεται ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ἀναπληρώσῃ τὸ φθαρὲν κατὰ τὴν προηγουμένην περίοδον παραγωγικὸν δυναμικὸν (ἀποσβέσεις), ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἀναδημιουργήσῃ πέραν τοῦ ὑφισταμένου δυναμικοῦ, νέον τοιοῦτον.

Τὸ συνολικὸν ὕψος τῶν ἐπενδύσεων τὸ ὁποῖον πραγματοποιεῖ μία οἰκονομία προσδιορίζεται ἐκ πλείστων παραγόντων. Κατ' ἀρχὴν προσδιορίζεται ἐκ τῶν διαθεσίμων ἢ δυναμένων νὰ διατεθοῦν ἀποταμιεύσεων, ἐμμέσως δὲ ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ τόκου τῆς ὁριακῆς ροπῆς πρὸς ἀποταμίευσιν καὶ τοῦ ὕψους τοῦ Ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Ταυτοχρόνως ἡ ὁριακὴ ἀποδοτικότης τοῦ κεφαλαίου

προσανατολίζει τὴν ἐπένδυσιν καὶ καθορίζει τὸ ὕψος αὐτῆς (ἐπιστημονικὸς ὁρισμὸς οἰκονομολόγου Κέϋνς).

Διακρίσεις τῶν Ἐπενδύσεων.

Αἱ ἐπενδύσεις διακρίνονται εἰς Δημοσίας καὶ Ἰδιωτικὰς ἤτοι :

Ἐπενδύσεις αἱ ὁποῖαι προέρχονται ἐκ τοῦ Κρατικοῦ Δημοσίου Προϋπολογισμοῦ, καὶ

Ἐπενδύσεις αἱ ὁποῖαι ἐκπηγάζουν ἐκ τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας.

Ἐν προκειμένῳ δὲν μᾶς ἀφοροῦν αἱ ἐπενδύσεις τοὐλάχιστον ἀμέσως τῆς δευτέρας περιπτώσεως.

Τὰς Δημοσίας ἐπενδύσεις θὰ τὰς διακρίνωμεν καὶ πάλιν :

α) εἰς ἐπενδύσεις ποὺ χρηματοδοτοῦνται ἐκ τοῦ Δημοσίου προϋπολογισμοῦ, καὶ

β) εἰς ἐπενδύσεις ποὺ προέρχονται ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Τὸ τελευταῖον θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ περισσότερον, διότι συνάδει πρὸς τὸ ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἰσηγήσεως. Εἶναι αἱ ἐπενδύσεις ποὺ προέρχονται ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, παρεμπιπτόντως δὲ χωρὶς στοιχεῖα θὰ ἀναφερθῶ καὶ εἰς τὰς ἐπενδύσεις αἵτινες γίνονται ἐκ τοῦ Κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ ἄμεσον ὠφέλειαν ἔχουν οἱ δημόται μας.

Τοιαῦται ἐπενδύσεις εἶναι αἱ ἑξῆς : τοῦ Σχολικοῦ Ὀργανισμοῦ εἰς Σχολεῖα, τῆς Υ.Ε.Α.Π., τοῦ Ο.Α.Π. καὶ λοιπῶν Κοινωφελῶν Ὀργανισμῶν οἱ ὁποῖοι καίτοι ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνονται ὅτι ἰδιοποιήθησαν Δημοτικὰς ἁρμοδιότητας, ὅμως ἐκ λόγων ὑποκειμενικῆς ἀδυναμίας τῶν Ὀργανισμῶν καὶ λόγῳ τῆς τεχνικῆς πληρότητός των ἐπιβάλλεται ὅπως συνεχίσουν τὸ κοινωφελὲς αὐτῶν ἔργον.

Ἐπίσης αἱ ἐπενδύσεις διακρίνονται :

1) ἐπενδύσεις διὰ τῶν ὁποίων ἀποβλέπομεν εἰς παραγωγικοὺς σκοποὺς κοινωφελῶν ἔργων καὶ αἵτινες βελτιώνουν τὸ ἐπίπεδον τῆς ζωῆς τῶν Δημοτῶν, καὶ

2) ἐπενδύσεις κοινωφελῶν ἔργων, ἐπιφερουσῶν ἔμμεσον κάπως ὠφέλειαν τοῦ πολίτου.

Εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν δύνανται νὰ ὑπαχθοῦν αἱ ἐπενδύσεις δι' ἔργα ὑδρεύσεως, ὁδοποιΐας, φωτισμοῦ, ἐξωραϊσμοῦ, ἱδρύσεως Βιβλιοθηκῶν, Πνευματικῶν Κέντρων, Παιδικῶν Χαρῶν, Βρεφικῶν Σταθμῶν κλπ.

Αἱ εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν ὑπαγόμεναι ἐπενδύσεις, ἀνάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ εἶναι καθαρῶς κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος, ὅπως εἶναι τὰ Δημοτικὰ Σφαγεῖα, Δημοτικὰ Λουτρά, Ἐπιχειρήσεις Φωταερίου, Δημοτικὴ Συγκοινωνία κ.ἄ.

Πρὶν ὅμως προχωρήσω εἰς τὸ θέμα τῶν ἐπενδύσεων κρίνω σκόπιμον νὰ τονίσω ὀλίγα τινὰ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς δραστηριότητος τῆς Τοπικῆς

Αὐτοδιοικήσεως, τὸ ὁποῖον ἔχει πολλάκις καταστῆ σημεῖον ἀντιλεγόμενον. Τοῦτο διότι πλεῖστοι ὅσοι ἐπιζητοῦν ὅπως ἡ ἁρμοδιότης καὶ ἡ δραστηριότης τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἐξικνῆται μέχρι πλήρους ἐξισώσεως τῆς Κρατικῆς τοιαύτης, ὥστε διαβλέπουν παραλλήλους κύκλους νομικῆς καταστάσεως καὶ ἰσχύος. Ἄλλοι ἰσχυρίζονται τὸ ὑπάλληλον τῶν κύκλων μέχρι ἐκμηδενισμοῦ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὥστε οἱ Δῆμοι καὶ Κοινότητες νὰ ἔχουν μοναδικὸν προορισμὸν τὴν σύνταξιν Ληξιαρχικῆς πράξεως θανάτου καὶ γεννήσεως καὶ νὰ ἐκδίδουν πιστοποιητικά.

Ὅμως οὔτε τὸ ἓν εἶναι ὀρθόν, οὔτε τὸ ἄλλο εἶναι δίκαιον. Ἡ χρυσῆ τομὴ εὑρίσκεται εἰς τὸ μέσον. Ὁπωσδήποτε δὲ ὑπάρχει σχέσις τῶν κύκλων αὐτῶν καὶ ἡ σχέσις αὐτὴ εἶναι ὑπάλληλος μὲ δοτὴν ἁρμοδιότητα ἐκ τῆς Κρατικῆς ἐξουσίας, ἀλλὰ ὁπωσδήποτε μὲ εὐρὺ περιεχόμενον ἁρμοδιοτήτων. Τοιαῦτα ἔργα τοποθετούμενα ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς εὐρείας δραστηριότητος τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τὰ ὁποῖα θὰ πρέπει νὰ τύχουν προσοχῆς τῶν ἐπενδύσεων εἶναι: Ἡ ὕδρευσις, ἡ ὁδοποιΐα, ὁ Δημοτικὸς Φωτισμός, ὁ ἐξωραϊσμὸς γενικά, ἀλλὰ καὶ ἡ δευτέρα ὄψις τοῦ νομίσματος ὡς φορέως τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, κοινωνικῆς προνοίας, ὡς καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς πνευματικῆς κινήσεως τοῦ τόπου διὰ τῆς δημιουργίας Πνευματικῶν Κέντρων, Παιδικῶν Χαρῶν, Βρεφικῶν Σταθμῶν, Βιβλιοθηκῶν, Θεάτρων.

Εἶναι γεγονὸς ὅτι πολλαὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἀφηρέθησαν τελευταίως ἐκ ταύτης καὶ ὑπήχθησαν εἰς ἰδίους Ὀργανισμοὺς κοινωφελεῖς ὡς εἶναι: τὰ Ἀντιπλημμυρικὰ Ἔργα, ἡ Η.Ε.Α.Π., ἡ Ἀποχέτευσις Ἀκαθάρτων Ο.Α.Π., ἡ Υ.Ε.Κ.Μ.Ο.Α. τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων καὶ πολλοὶ ἄλλοι Ὀργανισμοὶ οἵτινες κατὰ τὴν γνώμην μου καλῶς ἐπελήφθησαν τοιούτων δραστηριοτήτων τοπικοῦ ἐνδιαφέροντος ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐκ λόγων ὑποκειμενικῆς ἀδυναμίας τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τούτων, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἴτε ἐκ λόγων οἰκονομικῶν, εἴτε ἐκ λόγων τεχνικῆς ἀνεπαρκείας τῶν Δήμων, εἴτε καὶ ἐκ λόγων ὑπερδημοτικοῦ προορισμοῦ ὡς εἶναι αἱ μεγάλαι λεωφορειακαὶ γραμμαὶ αἱ συνδέουσαι δύο Δήμους κλπ.

Πιστεύω, Κύριοι Συνάδελφοι, ὅτι δὲν εἶναι θέμα νομικῆς κατασκευῆς διὰ τὴν δρᾶσιν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἀλλὰ πλήρους ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ὑπάρχοντος Νομικοῦ καθεστῶτος.

Ἔχομεν εὐρύτατον πεδίον δράσεως, ἀρκεῖ νὰ ἐξαντλήσωμεν τὰ περιθώρια δραστηριότητος.

Μὲ αὐτὴν τὴν παρέκκλισιν εἰσέρχομαι εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς χρηματοδοτήσεως τῶν ἐπενδύσεων, ἀφοῦ διακρίνω τοὺς τρόπους χρηματοδοτήσεως.

Πηγαὶ τῆς χρηματοδοτήσεως τῶν ἐπενδύσεων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἶναι τὰ τακτικὰ καὶ ἔκτακτα ἔσοδα αὐτῆς. Καὶ τὰ μὲν τακτικὰ προέρχονται εἴτε ἐκ φόρων καὶ τελῶν ὑπὲρ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως,

εἴτε ἐκ Κρατικῶν ἐπιχορηγήσεων. Τὰ δὲ ἔκτακτα ἔσοδα προέρχονται εἴτε ἐκ δανείων εἴτε ἐκ δωρεῶν.

Εἰς τὴν ἀρχὴν ἀνεφέρθην μὲ αἰσιοδοξίαν διὰ τὴν οἰκονομικὴν προοπτικὴν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Τοῦτο στηρίζω ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὸν κάπως περιορισμὸν τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὡς εἶναι τὰ ἔργα Ἀποχετεύσεως Ὀμβρίων, καὶ Ἀκαθάρτων καὶ τῆς Υ.Ε.Κ.Μ.Ο.Α. ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν λίαν εὐοίωνον ἔνδειξιν αὐξήσεως τῶν ἐσόδων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν ἐν συγκρίσει μὲ τὴν προεπαναστατικὴν τοιαύτην.

Οὕτω, ἐκ τῶν στοιχείων τὰ ὁποῖα ἔχω εἰς χεῖρας μου θὰ κάμω μίαν σύγκρισιν τῶν τριετιῶν τῆς πρώτης προεπαναστατικῆς τριετίας 1964–1966 καὶ τῆς ἐπαναστατικῆς τριετίας 1968–1970.

Συγχρόνως δὲ ἀναφέρω τὰ ἔσοδα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως δύο τριετιῶν διὰ νὰ κάνω καὶ τὴν σύγκρισίν μου :

Τὸ σύνολον ἐσόδων Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς προεπαναστατικῆς τριετίας ἔχουν ὡς κάτωθι :

ἔτους 1964	σύνολον ἐσόδων	2.277.207.000
» 1965	» »	2.618.122.000
» 1966	» »	3.562.365.000
	Σύνολον	8.457.694.000

Οὕτω σύνολον ἐσόδων τῆς ἐπα αστατικῆς τριετίας ἔχει ὡς κάτωθι :

ἔτους 1968	σύνολον ἐσόδων	4.109.573.000
» 1969	» »	4.432.990.000
» 1970	» »	5.904.616.000
	Σύνολον	14.447.179.000

ἤτοι αὔξησις τῆς τελευταίας ἐπαναστατικῆς τριετίας ἐν συγκρίσει μὲ τὴν προεπαναστατικὴν τριετίαν κατὰ 70,8 %, χωρὶς σημειωτέον νὰ ἐπιβληθοῦν εἰς βάρος τῶν δημοτῶν νέοι φόροι ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, οὔτε καὶ ἡ αὔξησις τῶν ἐσόδων τῶν Δήμων νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ἀνάλογον αὔξησιν τοῦ Ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ δὴ τὴν αὔξησιν τοῦ Δημοσίου Προϋπολογισμοῦ, καθ' ὅσον τὰ ἔσοδα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἔχουν αὐξηθῆ κατὰ μεγαλύτερον ποσοστὸν παρ' ὅ,τι τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα τῆς Χώρας.

Ἡ σημαντικὴ αὕτη αὔξησις, Κύριοι Συνάδελφοι, προέρχεται κυρίως ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν Κρατικῶν ἐπιχορηγήσεων, καὶ εἰδικώτερον ἐκ τῶν ἐσόδων τῶν κατωτέρω προσοδοφόρων διὰ τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν νόμων, ἤτοι :

1. Τακτικὴ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις ἄρθρου 37 Ν. Δ/τος 4260/1962.
2. Ἔκτακτος ἐνίσχυσις ἢ τακτική, Β. Δ/τος 703/1970.
3. Εἰδικὸν τέλος ὑδρεύσεως, ἄρθρον 3 Ν. Δ/τος 3777/1954.
4. Ἀναλ. φόρον εἰσοδ. οἰκοδομ., ἄρθρον 4 Ν. Δ/τος 3777/1957.
5. Εἰσφορὰ ἄρθρον 37 Ν. Δ/τος 3033/1954.

6. Ἀγροτικὰ προϊόντα Ν. 4169/1961.
7. Φ. ἐξ ἀλλοδαπῆς εἰσαγ. ἐμπορ., ἄρθρο 40 Β. Δ/τος 24.9.1958.
8. Φόρος Ζύθου, ἄρθρον 9 Ν. Δ/τος 107/1970.
9. Προβολὴ ταινιῶν Ν. Δ/τος 15/1968.

Κατὰ μὲν τὴν προεπαναστατικὴν τριετίαν 1964–1966 ἔχομεν σύνολον ἐσόδων 2.402.860.000.

Κατὰ δὲ τὴν ἐπαναστατικὴν τριετίαν 1968–1970 ἔχομεν σύνολον ἐσόδων 3.780.311.000.

ἤ τ ο ι ἔχομεν αὔξησιν κατὰ 57,3 %.

Ἐπίσης μία σημαντικὴ αὔξησις προῆλθεν ἐκ τῶν ἐκτάκτων ἐσόδων καὶ δὴ τῶν δανείων. Ἀλλά, ἀγαπητοί μου Συνάδελφοι, κυρία πηγὴ χρηματοδοτήσεως τῶν ἔργων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ δὴ ἡ κυρία αὔξησις προῆλθεν ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, διότι ἡ νοικοκυροσύνη ποὺ ἐπεδείχθη ἐκ τῆς Διοικήσεως τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἡ βελτίωσις τῶν συνθηκῶν τῶν ἀμέσων συνεργατῶν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ κυρίως τὸ κτύπημα τῆς φοροδιαφυγῆς τῶν Δημοτικῶν προσόδων, εἶναι τὰ κύρια αἴτια τῆς αὐξήσεως τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ἐσόδων.

Εἶναι δὲ ἡ καλλιτέρα πηγὴ αὐτοχρηματοδοτήσεως τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, καθ' ὅτι βλέπομεν ὅτι τὴν τελευταίαν τριετίαν χ μεν ἀλματώδη αὔξησιν τῶν ἐσόδων. Εἶναι δὲ γενικὴ ἡ αὔξησις τῶν ἐσόδων, θὰ μοὶ ἐπιτρέψητε ὅμως νὰ ἀναφερθῶ παραδειγματικῶς εἰς τὰ ἔσοδα τοῦ Δήμου τοῦ ὁποίου ἔχω τὴν τιμὴν νὰ προΐσταμαι, ὅταν ἀπὸ τοῦ 1960 μέχρι 1967 τὰ τακτικὰ ἔσοδα τοῦ Δήμου ἐκυμαίνοντο ἀπὸ 14.000.000 μέχρι 17.000.000, κατὰ δὲ τὰ τελευταῖα ἔτη τὰ τακτικὰ ἔσοδα τοῦ Δήμου Περιστερίου ἔχουν οὕτω :

1.	Τακτικὰ ἔσοδα	1966	17.383.842
2.	»	» 1967	17.749.968
3.	»	» 1968	19.570.291
4.	»	» 1969	25.844.576
5.	»	» 1970	30.158.902
6.	»	» 1971	38.518.725

Προϋπολογισθέντα τακτικὰ ἔσοδα 1972 48.000.000

ἤ τ ο ι παρατηροῦμεν αὔξησιν 120 % τοῦ ἔτους 1971 ἐν σχέσει μὲ τὸ ἔτος 1967, χωρὶς εἰς τὴν αὔξησιν αὐτὴν νὰ συμπεριληφθῇ τὸ ἔσοδον τῆς ὑπεραξίας ἐκ τῆς ἐντάξεως περιοχῶν εἰς τὸ Σχέδιον, ἥτις φαίνεται κατὰ τὸ ἔτος 1972, ὅπου ἔχει προϋπολογισθῇ. Ἐπ' αὐτοῦ ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ἐπιμείνω, Κύριοι Συνάδελφοι, ὅτι ὑπάρχουν περιθώρια εἰς τοὺς μεγάλους Δήμους διὰ τὴν μὴ διαφυγὴν ἐσόδων καὶ τὴν ἔγκαιρον βεβαίωσιν τούτων, χωρὶς βεβαίως ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις νὰ παύσῃ νὰ διεκδικῇ τὸ δικαίωμα – ὅπως τὸ ἔχει ἐκφράσει πολλάκις πρὸς τὴν Πολιτείαν – τῆς αὐξήσεως τῶν ἐσόδων, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ ἀναφερθῇ ὁ ἐκλεκτὸς συνάδελφός μου τοῦ γειτονικοῦ Δήμου Αἰγάλεω κ. Ὀρφεὺς Τζανετόπουλος.

Δὲν ἀπαλλοτριώνω αἰτήματα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, καθ' ὃ δὲν ἔχω τοιοῦτον δικαίωμα, διὰ τῆς εἰσηγήσεώς μου, ἀλλὰ συμμερίζομαι ἀπολύτως τὴν ἐμπεριστατωμένην εἰσήγησιν τῶν οἰκονομικῶν αἰτημάτων τοῦ ἐκλεκτοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. καὶ Προέδρου Πεντέλης κ. Ἰατρίδη εἰς τὸ Συνέδριον τοῦ 1970.

Διὰ νὰ καθορίσωμεν τὸ ὕψος τῶν ἐπενδύσεων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως πρέπει νὰ ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ τὰ τακτικὰ ἔσοδα τὸ ὕψος τῶν δαπανῶν τῆς Διοικήσεως τοῦ ὁποίου τὸ ἀνώτατον ὅριον ἀνέρχεται εἰς 30 %, ὡς ἐπίσης καὶ ἕνα ποσοστὸν ἐκ τῶν τακτικῶν ἐσόδων ὕψους 30 %, τὸ ὁποῖον προορίζεται διὰ τὰς ἀνταποδοτικὰς δαπάνας, ὅπως π.χ. ἡ Καθαριότης. Ἐπίσης πρέπει νὰ ἀφαιρεθῇ τὸ ποσὸν τοῦ τοκοχρεωλυσίου ἐκ δραχμῶν 190.000.000.

Ἐὰν δὲ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ εἰσόδημα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως κατὰ τὸ 1971 θὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ ποσὸν τῆς τάξεως τῶν 7.500 δισεκ. (δὲν ἔχω πλήρη στοιχεῖα καθ' ὅτι δὲν ἔχουν συγκεντρωθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν), θὰ παραμείνῃ ὑπόλοιπον πρὸς ἐπένδυσιν δυ' ἔργα Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως $40 \times 7.310.000 = 2.924.000.000$ ἐκ τῶν τακτικῶν ἐσόδων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως (ἀφαιροῦμεν τὸ προαναφερθὲν ποσὸν τοῦ τοκοχρεωλυσίου).

Αὐτὴ εἶναι ἡ δυνατότης χρηματοδοτήσεως τῶν ἐπενδύσεων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Μὲ αὐτὰς τὰς παρατηρήσεις τελειώνω τὸ πρῶτον σκέλος καὶ εἰσέρχομαι εἰς τὸ δεύτερον μέρος τῆς εἰσηγήσεώς μου, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ εἰς τὰς πιστωτικὰς διευκολύνσεις.

Β'. Πιστωτικαὶ διευκολύνσεις

Ἡ ἀνάγκη ἐκτελέσεως ὡρισμένων ἔργων καὶ δὴ κατεπειγόντων, ἡ ἀποπεράτωσις τῶν ἀρξαμένων, ἀλλὰ καὶ ἡ λῆψις ἀναγκαίων μέτρων εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν, ἀναγκάζουν κάθε ζῶντα Ὀργανισμὸν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως νὰ προβῇ εἰς δανεισμόν.

Πηγὴ τῶν δανείων τούτων εἶναι, εἴτε τὰ καθ' ἕκαστον Ὑπουργεῖα ὡς εἶναι τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν κλπ., εἴτε Τραπεζιτικοὶ Ὀργανισμοί, ἀλλὰ κυριώτερος φορεὺς δανειοδοτήσεως τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἶναι τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ δευτερεύοντες ἄλλοι Τραπεζιτικοὶ Ὀργανισμοί.

Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ διακρίνω τὰ εἴδη δανείων καὶ τὰς πηγὰς αὐτῶν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Τὰ δάνεια διακρίνονται ἀναλόγως τοῦ χρόνου εἰς β ρ α χ υ π ρ ό θ ε σ μ α καὶ εἰς μ α κ ρ ο π ρ ό θ ε σ μ α.

Ἀπὸ ἀπόψεως τόκου, εἰς τ ο κ ο φ ό ρ α καὶ εἰς μὴ τ ο κ ο φ ό ρ α.

Ἀπὸ ἀπόψεως τρόπου χρησιμοποιήσεως τῶν δανείων, εἰς π α ρ α γ ω γ ι κ ά, εἰς ἀ π ο δ ο τ ι κ ὰ καὶ εἰς κ α τ α ν α λ ω τ ι κ ά.

Π α ρ α γ ω γ ι κ ά: Εἶναι τὰ δάνεια τὰ ὁποῖα διατίθενται διὰ τὴν

χρηματοδότησιν παραγωγικῶν ἐπενδύσεων, ἐπενδύσεων ποὺ ἔχουν ἀποτέλεσμα νὰ αὐξήσουν τὸν παραγωγικὸν μηχανισμὸν μιᾶς μονάδος τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἤτοι τὴν αὔξησιν τοῦ εἰσοδήματος τοῦ Δήμου.

Τοιαῦτα παραγωγικὰ δάνεια εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα συνάπτονται διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῶν ἀρδευτικῶν, τῶν ἔργων ὑδρεύσεως κλπ.

Τὰ *ἀποδοτικὰ* δάνεια εἶναι καὶ αὐτὰ παραγωγικὰ δάνεια, δηλαδὴ εἶναι δάνεια, τὸ προϊὸν τῶν ὁποίων διατίθεται διὰ τὴν χρηματοδότησιν παραγωγικῶν ἐπενδύσεων, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι αἱ ἐπενδύσεις αἱ ὁποῖαι ἐχρηματοδοτήθησαν διὰ τοῦ προϊόντος τῶν ἀνταποδοτικῶν δανείων ἀποφέρουν προσόδους διὰ τῶν ὁποίων ἐξασφαλίζεται τοὐλάχιστον ἡ ἐτησία δαπάνη διὰ τὴν πληρωμὴν τόκων καὶ χρεωλυσίων. Κλασσικὴ περίπτωσις τοιούτων δανείων εἶναι τὰ δάνεια τὰ ὁποῖα συνάπτονται διὰ τὰς Δημοτικὰς ἐπιχειρήσεις. Τρίτη κατηγορία εἶναι τὰ *καταναλωτικὰ* δάνεια, τὰ ὁποῖα συνάπτονται διὰ τὴν χρηματοδότησιν καταναλωτικῶν δαπανῶν καὶ τὰ ὁποῖα εἶναι καταστρεπτικά.

Παραδείγματα τοιούτων δανείων εἶναι ἡ κατασκευὴ ἑνὸς Παιδικοῦ Κήπου ἢ ἡ ἀνέγερσις ἑνὸς Μνημείου Τέχνης.

Εἶναι καὶ αὐτὰ ἐπενδύσεις, ἀλλὰ ἐπενδύσεις, αἱ ὁποῖαι δὲν ἀσκοῦν καμμίαν ἐπίδρασιν τοὐλάχιστον ἄμεσον ἐπὶ τοῦ μεγέθους τοῦ εἰσοδήματος τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Ἐπειδὴ ὅμως εἶναι κοινωφελεῖς ἐπενδύσεις δι' αὐτὸ πρέπει νὰ γίνωνται.

Ἐξ ἀπόψεως χρόνου διακρίνομεν τὰ δάνεια εἰς *βραχυπρόθεσμα* καὶ εἰς *μακροπρόθεσμα*.

Βραχυπρόθεσμα εἶναι αὐτὰ ποὺ ἐξοφλοῦνται ἐντὸς βραχέος χρονικοῦ διαστήματος, συνήθως τριετίας καὶ συνάπτονται διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων ἀναγκῶν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Μακροπρόθεσμα εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐξοφλοῦνται τοκοχρεωλυτικῶς καὶ ἐδῶ συνήθως εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν ἔχομεν δεκαετοῦς καὶ δεκαπενταετοῦς διαρκείας, τώρα δὲ μὲ τὸ δημοσιευθὲν νέον Διάταγμα ἔχομεν 25ετοῦς καὶ 30ετοῦς διαρκείας τοιαῦτα, μὲ ἐπιτόκιον 4%. Τοῦτο παίζει σπουδαῖον ρόλον, διότι ὁ χρόνος ἀποσβέσεως τοῦ δανείου μαζὶ μὲ τὸν ὀνομαστικὸν τόκον προσδιορίζει τὴν ἐτησίαν ἐπιβάρυνσιν τῶν προϋπολογισμῶν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἐκ τῶν δανείων καὶ συγκεκριμένως ἐπὶ τῶν μακροπροθέσμων δανείων. Ὅσον μακρότερος εἶναι ὁ χρόνος ἀποσβέσεως τοῦ δανείου, τόσον μικροτέρα εἶναι ἡ ἐτησία ἐπιβάρυνσις τῶν προϋπολογισμῶν καὶ τἀνάπαλιν.

Καὶ πάλιν, θὰ ἀναγκασθῶ νὰ χρησιμοποιήσω ἀριθμούς, διὰ νὰ δείξω ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν δανειοδότησιν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως κατὰ τὴν προεπαναστατικὴν τριετίαν, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν δανειοδότησιν τῆς μεταεπαναστατικῆς τριετίας, ὡς καὶ νὰ τονίσω τὰ περιθώρια ποὺ ἔχει ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις διὰ νὰ τύχῃ περαιτέρω διευκολύνσεως ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως προκειμένου νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ βαρὺ ἔργον, καθόσον συντρέχουν αἱ ἀπαιτούμεναι

προϋποθέσεις κατόπιν μάλιστα τῆς κατὰ τὸν τελευταῖον καιρὸν ἀλματώδους αὐξήσεως τῶν ἐσόδων.

Οὕτως ἔχομεν :

Συναφθέντα Δάνεια

Δήμων		Κοινοτήτων	
1964	1.203.362.342	1964	747.577.816
1965	1.552.036.277	1965	804.170.747
1966	1.975.087.646	1966	1.092.529.593
Σύνολον	4.730.846.265	Σύνολον	2.644.278.156

ἤτοι Γενικὸν Σύνολον τριετίας 1964–1966 : 7.374.764.421

Δήμων		Κοινοτήτων	
1968	2.210.463.346	1968	1.249.753.561
1969	2.114.941.144	1969	1.720.312.801
1970	3.162.105.060	1970	1.957.063.578
Σύνολον	7.487.509.550	Σύνολον	4.927.129.940

ἤτοι Γενικὸν Σύνολον τριετίας 1968–1970 : 12.414.639.490

Πέραν τῶν χορηγηθέντων ὡς ἄνω δανείων τὸ Κράτος χορηγεῖ κατ' ἔτος δάνεια εἰς Κοινότητας ἐκ τοῦ Κεφαλαίου τοῦ ἄρθρου 67 τοῦ Ν. Δ/τος 3033/1954. Ἤτοι ἐχορηγήθησαν κατὰ τὴν πρώτην τριετίαν 1964–1966 43.300.000 δρχ. ἐνῷ κατὰ τὴ ἐπαναστατικὴν τριετίαν 1968–1970 ἐχορηγήθησαν 110.000.000.

Δυνάμει δὲ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1098/1972 Ν. Δ/τος ἐπετράπη ἡ δανειοδότησις ἐκ τῶν ὡς ἄνω Κεφαλαίων καὶ εἰς Δήμους ἔχοντας πληθυσμὸν μέχρι καὶ 10.000 κατοίκους.

Ἡ δυνατότης δὲ πρὸς πιστωτικὴν διευκόλυνσιν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἶναι μεγίστη διὰ τρεῖς κυρίως λόγους :

Α'. Ὁ πρῶτος λόγος εἶναι ἡ αὔξησις τῶν ἐσόδων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὡς ἀνωτέρω προανέφερον, ἤτοι :

κατὰ τὸ	1971 ἔχομεν	7.500.000.000 ἐν συγκρίσει
μὲ τὸ	1966 ποὺ ἦτο	3.562.365.000

Β'. Ὁ δεύτερος βασικὸς λόγος εἶναι ἡ διαγραφὴ ὡρισμένων δανείων, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 344/1968 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 854/8.1.1971 ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Συντονισμοῦ Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς (Ε.Σ.Ο.Π.), οὕτως ἐξεδόθησαν 52 κοιναὶ Ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις δι' ὧν διεγράφησαν δάνεια Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐκ Δημοσίων Ἐπενδύσεων συνολικοῦ ποσοῦ 956.379.611 ἐπὶ συνόλου δανείων 1.218.835.149, ἤτοι διεγράφησαν δάνεια εἰς ποσοστὸν 78 % ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν συνομολογηθέντων ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων δανείων ἐκ Δημοσίων ἐπενδύσεων κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1952 μέχρι καὶ τοῦ ἔτους 1969 χρονικὸν διάστημα.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω διαγραφέντων δανείων, θὰ διαγραφοῦν συμπληρωματικῶς ἕτερα δάνεια Κοινοτήτων καὶ Δήμων μέχρι πληθυσμοῦ 10.000 κατοίκων δυνάμει τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως τῆς Ε.Σ.Ο.Π. συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν θὰ κληθοῦν τὰ Νομαρχιακὰ Ταμεῖα τοῦ Κράτους νὰ ὑποβάλουν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον σχετικὰς προτάσεις περὶ διαγραφῆς. Τὸ σύνολον τῶν νέων πρὸς διαγραφὴν δανείων, κατὰ Νομαρχιακὸν Ταμεῖον θὰ εἶναι συνάρτησις τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως καὶ τοῦ πληθυσμοῦ ἑκάστου Δήμου καὶ Κοινότητος κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ πληθυσμοῦ ἔτους 1971, καὶ

Γ'. Τρίτος σπουδαιότατος λόγος πιστωτικῆς διευκολύνσεως τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἶναι τὸ δημοσιευθὲν Ν. Δ/μα «περὶ τοῦ τρόπου ἐξοφλήσεως Δανείων Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως» ἔχον οὕτω :

Ἄρθρον 1ον

1. Αἱ πρὸς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων πάσης φύσεως ληξιπρόθεσμοι ἢ μὴ ὀφειλαὶ Δήμων Κοινοτήτων, Συνδέσμων αὐτῶν, ὡς καὶ Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν Νομικῶν Προσώπων καὶ Ἱδρυμάτων, αἱ ἀπορρέουσαι ἐκ χορηγηθέντων εἰς αὐτοὺς δανείων, ἑνοποιοῦνται καὶ κεφαλαιοποιοῦνται εἰς νέον δάνειον, οὗτινος ἡ ἐξυπηρέτησις ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1972.

2. Ἡ ἑνοποίησις καὶ κεφαλαιοποίησις αὕτη θὰ πραγματοποιηθῇ οἰκοθεν ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ ἄνευ ὑπογραφῆς νέας συμβάσεως ὑπὸ χρονολογίαν 31 Δεκεμβρίου 1971.

Ἄρθρον 2ον

Τὸ κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου διαμορφούμενον δι' ἕκαστον ὀφειλέτην Ὀργανισμόν, νέον χρεωστικὸν κεφάλαιον ἐξοφλεῖται εἰς ἐτησίας ἰσοπόσους δόσεις, ἑκάστης καταβλητέας τὴν 31ην Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τοῦ ἔτους 1972 καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1970 πραγματοποιηθέντων ὑπὸ αὐτῶν τακτικῶν ἐσόδων ὡς ἀκολούθως :

α) μέχρι δραχμῶν τριακοσίων χιλιάδων (300.000), εἰς τριάκοντα ἔτη καὶ ἐπὶ τόκῳ τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (4%),

β) ἀπὸ δραχμῶν τριακοσίων χιλιάδων μιᾶς (300.001) καὶ ἄνω εἰς εἰκοσιπέντε ἔτη καὶ ἐπὶ τόκῳ τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (4%).

Κύριοι Συνάδελφοι,

Μὲ τὸ νέον Διάταγμα «περὶ τοῦ τρόπου ἐξοφλήσεως τῶν Δανείων» τῶν Ὀργανισμῶν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιμηκύνεται ὁ χρόνος ἐξοφλήσεως, καθὼς καὶ ἡ μείωσις τοῦ ἐπιτοκίου εἰς 4% ἐπέρχεται σημαντικὴ πιστωτικὴ δυνατότης διευκολύνσεως εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας, διότι τὸ τοκοχρεωλύσιον τοῦ 1971 εἶναι 190.000.000, μὲ τὸ νέον Διάταγμα θὰ γίνῃ 115.000.000. Ἑπομένως ἕνα μεγάλο ποσὸν ποὺ προωρίζετο διὰ τὸ τοκοχρεωλύσιον μένει εἰς διάθεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων.

Πέραν αὐτῶν δίδεται δυνατότης ὥστε ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις νὰ συνάψῃ νέα δάνεια ἐκ τοῦ λόγου αὐτοῦ.

Μὲ αὐτὰς τὰς ἁδρὰς γραμμὰς προσεπάθησα συνοπτικῶς νὰ ἀναπτύξω ἐνώπιόν σας τὴν εἰσήγησίν μου, διότι ὁ χρόνος εἶναι περιωρισμένος.

Πιστεύω ὅμως μὲ τὰς πτωχάς μου δυνάμεις ὅτι ἐσκιαγράφησα τὴν ἐπενδυτικὴν δυνατότητα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τὴν πιστωτικὴν διευκόλυνσιν ποὺ τυγχάνει ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας, ἀλλὰ καὶ τὴν περαιτέρω πιστωτικὴν διευκόλυνσιν ποὺ θὰ πρέπει νὰ τύχῃ ἡ ἐν λόγῳ Αὐτοδιοίκησις.

Ὡς μόνην πρότασιν ἔχω νὰ ὑποβάλω διὰ τὴν λῆψιν ἀποφάσεως ἐκ μέρους τοῦ Συνεδρίου, εἶναι τὸ συμπέρασμα ποὺ ἐξήχθη ἐκ τῆς οἰκονομικῆς ἐρεύνης ἤτοι ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις ἔχει τὴν οἰκονομικὴν δυνατότητα διὰ νὰ τύχῃ μεγαλυτέρας πιστωτικῆς διευκολύνσεως ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας. Σᾶς εὐχαριστῶ». (Χειροκροτήματα).

Π ρ ό ε δ ρ ο ς : Ὅσοι ἐκ τῶν κ.κ. συναδέλφων ἔχουν ἀπορίας, ἢ θέλουν νὰ προσθέσουν τι, δύνανται νὰ λάβουν τὸν λόγον.

Ἐρωτήσεις - Παρεμβάσεις

Ι. Μ ά τ η ς (Δήμαρχος Τρικκαίων) : Κύριε Πρόεδρε, ἐδιάβασα μετὰ προσοχῆς τὴν εἰσήγησιν τοῦ συναδέλφου Περιστερίου καὶ ὁμολογῶ ὅτι μοῦ ἐγεννήθησαν πλεῖσται ὅσαι ἀπορίαι, ἀναφορικῶς μὲ τὸ σημεῖον τοῦ λόγου τοῦ κ. συναδέλφου, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Δήμου Περιστερίου ηὐξήθη ἀπὸ 16 ἑκατομμύρια εἰς 38, ἐνῷ εἰς ἡμᾶς δὲν συμβαίνει τοιοῦτόν τι. Αὐτὸ τὸ θέμα πρέπει νὰ τὸ συζητήσωμεν, ὥστε νὰ πληροφορηθῶμεν καὶ ἡμεῖς τὶ συμβαίνει μὲ τοὺς Δήμους τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, διότι τὰ ἰδικά μας ἔσοδα ἀπὸ 17 ἑκατομμύρια ἐπῆγαν εἰς 19 μόνον. Δὲν γνωρίζω τὶ συμβαίνει μὲ τοὺς ἄλλους δήμους τῆς χώρας. Ἐπίσης θὰ ἤθελα, εἰ δυνατόν, νὰ μᾶς πληροφορήσῃ ὁ κ. συνάδελφος ποῖον εἶναι τὸ ποσὸν τῆς κρατικῆς ἐπιχορηγήσεως πρὸς τὸν Δῆμον του, διότι, ἐκ τῆς εἰσηγήσεώς του, ἐδημιουργήθη ἡ ἐντύπωσις, ὅτι ὑπάρχει ἄνισος μεταχείρισις ἐκ μέρους τοῦ Κράτους, ἀναφορικῶς μὲ τὴν Κρατικὴν Ἐπιχορήγησιν πρὸς τοὺς Δήμους.

Π. Π α ν α γ ι ω τ ό π ο υ λ ο ς : Ἀντελήφθην ποία εἶναι ἡ ἐρώτησίς σας. Ἀλλά, κατ' ἀρχήν, θὰ ἤθελα νὰ σᾶς ἐρωτήσω : Ἀμφισβητεῖτε τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἔχω διὰ τὸ σύνολον τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ;

Ι. Μ ά τ η ς : Δὲν τὰ ἀμφισβητῶ.

Π. Π α ν α γ ι ω τ ό π ο υ λ ο ς : Τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἀνέφερα εἰς τὴν μελέτην μου εἶναι ἐπίσημα ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ εἶναι στοιχεῖα διὰ τὸ σύνολον τῶν ἐσόδων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν αὔξησιν τῶν ἐσόδων τοῦ Δήμου Περιστερίου ἐνδεικτικῶς ἀνεφέρθην καὶ εἶμαι πρόθυμος νὰ ἀπαντήσω ὅτι 6 ἑκατομμύρια προέρχονται ἐκ κρατικῶν ἐπιχορηγήσεων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν. Θὰ ἠδυνάμην δὲ νὰ ἀναφερθῶ καὶ εἰς ἄλλους δήμους. Περιωρίσθην εἰς τὸν Δῆμον

Περιστερίου καὶ εἶπον ἐν συνεχείᾳ ὅτι τὸ σύνολον τῶν ἐσόδων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν ηὐξήθη κατὰ 70%. Προσέτι θὰ ἤθελα νὰ σᾶς εἴπω ὅτι εὗρηκα, κατὰ τὸ διάστημα τῆς τελευταίας διετίας, 9 χιλιάδας δωμάτια ἀδήλωτα καὶ 740 καταστήματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἐπλήρωναν φόρον εἰς τὸν δῆμον. Πέραν αὐτοῦ ἔχω 1.500.000 δρχ. ἔσοδα ἀπὸ φόρον ἀκαλύπτων χώρων.

Π. Ἀποστόλου (Πρόεδρος Κοινότητος Ἀργυρουπόλεως): Κύριε Πρόεδρε, θὰ ἤθελα νὰ προσθέσω τὰ ἑξῆς, εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων. Τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων πρέπει νὰ δίδῃ ἀτόκως χρήματα πρὸς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας, δεδομένου ὅτι περισσεύουν κολοσσιαῖα χρηματικὰ ποσὰ εἰς τὸ Ταμεῖον αὐτό. Αὐτὰ ἤθελα νὰ εἴπω, διότι διαχειρίζεται τὰ χρήματα ὅλων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, παίρνει φόρους δὲν ἐπιστρέφει φόρους καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρὰν δὲν δίδει χρήματα πρὸς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας.

Πρόεδρος: Ὁ κ. Δήμαρχος Ἀλιάρτου παρακαλῶ.

Ε. Γκατζούνης (Δημ. Ἀλιάρτου Βοιωτίας): Κύριε Πρέεδρε, θὰ ἐπρότεινα, πέραν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ νομοθέτου δυνατοτήτων διὰ τὴν αὔξησιν τῆς πιστωτικῆς ἐπιφανείας τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, νὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες νὰ αὐξάνουν τὰ ἀνταποδοτικὰ ἔσοδα, ἐκτὸς τῆς καλύψεως τοῦ 20% τῶν ἐξόδων Διοικήσεως, μὲ ἕνα ἐπὶ πλέον ποσοστὸν 20% διὰ νὰ δύνανται νὰ συνάπτουν ἕνα μικρὸν δάνειον, διὰ νὰ καλύπτουν ὡρισμένας ἀνάγκας ἐπειγούσης φύσεως.

Χ. Χρυσοχόου (Δήμαρχος Ναούσης): Θὰ ἤθελα νὰ ἐρωτήσω τὸν Κύριον συνάδελφον, Δήμαρχον Περιστερίου τὸ ἑξῆς: Πόσα ἦσαν τὰ ἔσοδα ἐκ τῆς κρατικῆς ἐπιχορηγήσεως, εἰς τὸν δῆμον σας, πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως καὶ πόσα εἶναι σήμερον;

Π. Παναγιωτόπουλος: Ἦσαν 7 ἑκατομμύρια καὶ τώρα εἶναι δέκα τρία (13).

Χ. Χρυσοχόου: Τοῦ Δήμου Ναούσης ἦσαν 1.500.000 καὶ ἔγιναν 1.650.000. Αὐτὸ θέλω νὰ διευκρινισθῇ.

Π. Παναγιωτόπουλος: Ὡς πρὸς τὴν αὔξησιν τῶν ἐσόδων τῆς Τοπ. Αὐτοδιοικήσεως, εἶπον ὅτι εἶναι 70%. Δὲν εἶναι 120% ποὺ εἶναι τοῦ Δήμου Περιστερίου.

Χ. Χρυσοχόου: Ὁμιλῶ διὰ τὴν ἐπιχορήγησιν καὶ ὄχι δι' αὐτά. Ἔγινε μὲ δικαιοσύνην ἡ κρατικὴ ἐπιχορήγησις πρὸς ὅλους τοὺς δήμους; Διότι βλέπω ὁ ἰδικός μου δῆμος 7% καὶ ὁ ἰδικός σας 85%. Συνεπῶς ποῦ εἶναι ἡ δικαία κατανομή;

Π. Παναγιωτόπουλος: Τὸ Ὑπουργεῖον ἔκαμε δικαίαν κατανομὴν τῆς κρατικῆς ἐπιχορηγήσεως, δὲν ἐχαρίσθη πρὸς τὸν Δῆμον Περιστερίου, διότι ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὸν πληθυσμὸν ἑκάστου δήμου. Ὑπῆρξε ἴση μεταχείρισις καὶ ἐξάγεται σαφῶς ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἔθεσε ὑπ' ὄψιν σας.

Κύριοι συνάδελφοι, ἀπὸ τοὺς Νόμους ποὺ ἀνέγνωσα, ἀνέφερα ὅτι τὴν πρώτην τριετίαν τὸ Κράτος ἔδωσε 40 ἑκατομμύρια, ἐνῶ τὴν δευτέραν ἔδωσε 110 ἑκατομμύρια. Συνεπῶς σὲ ὅλους τοὺς προσοδοφόρους νομοὺς τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἐπῆλθε αὔξησις.

Πρόεδρος: Ὁ κ. Δήμαρχος Ζωγράφου θέλει νὰ προσθέσῃ κάτι.

Ι. Καζάκος (Δήμαρχος Ζωγράφου): Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ὅτι ἔγινε μία παρεξήγησις εἰς τὴν εἰσήγησιν τοῦ συναδέλφου Δημάρχου Περιστερίου. Συνεπῶς θὰ ἐπεθύμουν νὰ κάμω τὴν ἑξῆς διευκρίνησιν. Ὑπάρχει μὲν αὔξησις ἀπὸ ἀπόψεως κρατικῆς ἐπιχορηγήσεως εἰς τὸν Δῆμον Περιστερίου καὶ δὲν ὑπάρχει ἡ ἀντίστοιχος αὔξησις εἰς ἄλλους Δήμους, διότι ὑπάρχουν σοβαρώτατα διαφοραὶ καὶ σοβαρώτατοι λόγοι. Ὅταν δίδεται ἡ κρατικὴ ἐπιχορήγησις λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν πρῶτον τὰ ἔσοδα καὶ μετὰ δίδεται ἡ ἐπιχορήγησις, δεύτερον ἡ αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ καὶ αἱ προκύπτουσαι ἀνάγκαι τῆς πόλεως. Αὐταὶ σταθμίζονται καὶ βάσει αὐτῶν δίδεται ἡ κρατικὴ ἐπιχορήγησις. Εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν συμβαίνει μὲ τὸν Δῆμον Περιστερίου κατὰ τὴν παρελθοῦσαν δεκαετίαν νὰ εἶχεν ἑξήκοντα χιλιάδας κατοίκων καὶ σήμερον εὑρίσκεται, βάσει τῶν δεδομένων τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1971, μὲ 120 χιλιάδας κατοίκων. Συνεπῶς ἔχομεν ἀντιστοίχως μείωσιν τῶν κατοίκων εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις καὶ αὔξησιν αὐτῶν εἰς τὰς μεγαλοπόλεις καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν περιοχὴν τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης.

Ὅταν λοιπὸν μειώνεται ὁ πληθυσμός, αἱ ἀνάγκαι τῶν ἐναπομενόντων κατοίκων δὲν νομίζω ὅτι αὐξάνονται καὶ δημιουργοῦν ὀξύτητα προβλημάτων, ὡς δημιουργοῦν ὀξύτητα προβλημάτων αἱ μεγαλοπόλεις μὲ τὰς αὐξήσεις τῶν πληθυσμῶν. Ἑπομένως, ἐντεῦθεν νομίζω ἡ διαφορὰ αὐτὴ τῆς ἐπιχορηγήσεως μεταξὺ μεγαλοπόλεων καὶ τῶν μικροτέρων ἐπαρχιακῶν πόλεων.

Αὐτὴν τὴν παρατήρησιν ἤθελα νὰ κάμω, διότι ὑπάρχει ἡ παρεξήγησις ὅτι αἱ μεγαλοπόλεις χρηματοδοτοῦνται περισσότερον ἀπὸ τὰς μικροτέρας.

Πρόεδρος: Ὁ κ. Δήμαρχος Καισαριανῆς τί θέλει νὰ προσθέσῃ;

Θ. Καρακάσης (Δήμαρχος Καισαριανῆς): Κύριε Πρόεδρε, ἡ παρεξήγησις, ἥτις προεκλήθη ἀπὸ σημεῖον τῆς εἰσηγήσεως τοῦ συναδέλφου μας Περιστερίου, δὲν ἔληξε μὲ τὰς ἐξηγήσεις ποὺ ἔδωσε ὁ προλαλήσας συνάδελφος. Δὲν νομίζω ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ἀνέφερεν ὁ προλαλήσας. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν ἀκριβῶς τὸν νόμον, τὶ λέγει ὁ νόμος, ὅσον ἀφορᾷ τὰς κρατικὰς ἐπιχορηγήσεις.

Ἡ αὔξησις τῶν ἐσόδων ἡ ὁποία ἐπῆλθεν εἰς ὡρισμένους δήμους, ὅπως εἶναι τῆς Ἀττικῆς καὶ ὅπως εἶμαι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζω, ἐπῆλθεν ἀπὸ τὴν ὀργάνωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν ἑκάστου δήμου. Διότι προεπαναστατικῶς δὲν ὑπῆρχε διοίκησις εἰς τοὺς δήμους.

Πρόεδρος: Τὸ θέμα ἐτελείωσε. Εὐχαριστῶ, Κύριε Δήμαρχε Περιστερίου. (Χειροκροτήματα).

Ὁ Κύριος Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἔχει τὸν λόγον.

Γ. Φ ω κ ᾶ ς (Γενικὸς Γραμματεὺς Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν) : Κύριε Πρόεδρε, ὁ κ. Δήμαρχος Περιστερίου, ἔδωσε μίαν ἐξήγησιν, ἡ ὁποία ἀπὸ ὅ,τι κατάλαβα, ἀνεφέρετο εἰς τὴν καλὴν ἐπαναστατικὴν διαχείρισιν τῶν δημοτικῶν πραγμάτων, ἐν συνδυασμῷ βεβαίως μὲ τὴν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἄλλους παράγοντας. Πλὴν ὅμως πλανᾶται ἤδη εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν ἡ ἐντύπωσις, ὅτι ἡ ἀπάντησις ἀφεώρα εἰς τὴν αὔξησιν τῶν ἐσόδων ἐξ ἐπιχορηγήσεων. Δι' αὐτὸ νομίζω, ὅτι καλὸν θὰ εἶναι ἡ προϊσταμένη ἀρχή, ἐν προκειμένῳ, διὰ τοῦ κ. Νικολαράκου, Δ/ντοῦ τῆς ὑπηρεσίας κρατικῶν ἐπιχορηγήσεων, νὰ δώσῃ ὡρισμένα στοιχεῖα διὰ νὰ ἀρθοῦν αἱ τυχὸν ὑπάρχουσαι παρεξηγήσεις. Εὐχαριστῶ. (Χειροκροτήματα).

Π ρ ό ε δ ρ ο ς : Παρακαλεῖται ὁ κ. Νικολαράκος ὅπως δώσῃ τὰς δεούσας διευκρινήσεις.

Μ. Ν ι κ ο λ α ρ ά κ ο ς (Διευθυντὴς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν) : Κατ' ἀρχὴν θὰ ἤθελα νὰ ἀπαντήσω εἰς τὸν κ. Δήμαρχον Τρικάλων καὶ νὰ τοῦ εἴπω, ὅτι ἡ αὔξησις τῶν ἐσόδων τοῦ Δήμου Περιστερίου καὶ ἄλλων δήμων τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, δὲν ὀφείλεται βασικῶς εἰς τὴν ἐπιχορήγησιν ἐκ τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ. Αὐτὸ εἶναι δεδομένον, διότι αἱ ἀποδόσεις αὗται γίνονται βάσει κριτηρίων ποὺ ὁρίζονται ἀπὸ τὸν νόμον. Ὅμως, οἱ δῆμοι τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης ἔχουν ηὐξημένα ἔσοδα ἐκ κρατικῶν ἀποδόσεων, συνεπείᾳ τοῦ γεγονότος, ὅτι ἔχουν θεσμοθετηθῆ ὑπὲρ αὐτῶν πόροι ἐκ τοπικῶν φορολογιῶν. Ὅπως εἶναι ὁ φόρος τῆς Ὑλίκης, τὸν ὁποῖον δὲν πληρώνουν οἱ ὑπόλοιποι κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ πληρώνουν οἱ κάτοικοι τῶν δήμων τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης. Ὅπως εἶναι ὁ φόρος τῶν δημοσίων θεαμάτων, διότι τὰ δημόσια θεάματα εἰς τὸν χῶρον τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης εἶναι πολὺ περισσότερα καὶ ὁ πληθυσμὸς εἶναι πάρα πολὺ μεγαλύτερος. Ἐκεῖ ὀφείλεται ἡ διαφορά, ἡ μικρὴ ὅμως, σημειώσατε ἡ μικρή. Εἰς τὴν τέως Διοίκησιν Πρωτευούσης, ὅπως καὶ εἰς πολλοὺς ἄλλους δήμους, παρετηρήθη βασικῶς αὔξησις τῶν ἐσόδων, διότι δὲν ὑπῆρξε φοροδιαφυγή. Ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐζήσαμεν παλαιότερον τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῶν δήμων, ἔχομεν διαπιστώσει ὅτι πολλὰ ἔσοδα δὲν ἐβεβαιώνοντο, ἢ ἐὰν ἐβεβαιώνοντο δὲν εἰσεπράττοντο. Ὅλοι ἡμεῖς ἴσως νὰ μὴ ἐκάναμε σωστὰ τὴν δουλειά μας, πολὺ περισσότερον βέβαια σεῖς ποὺ εἴσθε νοικοκυραῖοι. Αὐτὴ εἶναι ἡ διευκρίνησις εἰς τὸ τεθὲν ὑπὸ τοῦ δημάρχου Περιστερίου θέμα τῶν κρατικῶν ἐπιχορηγήσεων εἰς τοὺς δήμους. (Χειροκροτήματα).

Π ρ ό ε δ ρ ο ς : Εὐχαριστῶ διὰ τὰς παρασχεθείσας διευκρινήσεις. Διακόπτομεν δι' ἓν τέταρτον.

(Μετὰ τὴν διακοπὴν)

Π ρ ό ε δ ρ ο ς : Ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπεῖσα συνεδρίασις.

Ὁ κ. Δήμαρχος Πατρέων ἔχει τὸν λόγον, προκειμένου νὰ εἰσηγηθῇ τὸ θέμα :

«Προβλήματα Διοικήσεως τῶς Μεγάλων Ἀστικῶν Κέντρων»

Κ. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Δήμαρχος Πατρέων) :

«Σεβασμιώτατε, Κύριε Ὑπουργέ, Κύριε Ὑφυπουργέ, Κύριε Γενικὲ Γραμματεῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, Κύριοι Νομάρχαι, Κύριε ἐκπρόσωπε τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, Κύριε Πρόεδρε τῆς Ἑνώσεως, Κύριοι Συνάδελφοι, .

Ἀπὸ 6.000 περίπου ἐτῶν, ἡ ἀνθρωπότης γνωρίζει ἀστικοὺς οἰκισμούς. Οὗτοι, ἐξελιχθέντες βαθμηδόν, ἐμφανίζονται ὑπὸ τὴν σημερινήν των μορφήν, ὡς μεγαλοπόλεις, μὲ τὴν συγκέντρωσιν τεραστίων μαζῶν ἀνθρώπων, δημιουργουμένων οὕτω, μεταξὺ ἄλλων καὶ προβλημάτων ἐν τῇ Διοικήσει, τὰ ὁποῖα ἐν τῇ παρούσῃ ὁμιλίᾳ θὰ προσπαθήσωμεν νὰ ἐκθέσωμεν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς.

Ἡ κατὰ τὰ τελευταῖα 100 ἔτη ραγδαία ἐκβιομηχάνισις καὶ γενικώτερον ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις, ἐδημιούργησαν μίαν πράγματι πρωτοφανῆ δημογραφικὴν ἀναδιάρθρωσιν. Μέχρι τοῦ τέλους τοῦ προηγουμένου αἰῶνος, οἱ ἀστικοὶ πληθυσμοί, ἀπετέλουν μίαν μειονότητα. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, μόλις ποσοστὸν 1 % τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς, ἔζη εἰς πόλεις μὲ πληθυσμὸν ἄνω τῶν 100.000 κατοίκων. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, παρουσιάζεται σταθερῶς διογκούμενον ρεῦμα τοῦ πληθυσμοῦ μετακινουμένου ἐκ τῆς ὑπαίθρου πρὸς τὰ ἀστικὰ κέντρα, μὲ ἀποτέλεσμα, τὴν ραγδαίαν μείωσιν τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα 60 ἔτη, ἐνῷ ὁ συνολικὸς πληθυσμὸς τῆς γῆς ἐδιπλασιάσθη, ὁ πληθυσμὸς τῶν πόλεων τῶν 100.000 κατοίκων, ὑπερεικοσαπλασιάσθη.

Αἱ ὁσημέραι ἐξελισσόμεναι μεγαλοπόλεις, περιλαμβάνουσαι τεραστίας συχνάκις μάζας ἀνθρώπων, ἀποτελοῦν φαινόμενον οὐσιωδῶς διαφέρον ἀπὸ τὴν κλασσικὴν ἔννοιαν τῶν πόλεων.

Ὑπὸ τὴν κλασσικὴν ἔννοιαν τοῦ ὅρου, «ἡ πόλις» ὑποδηλοῖ μίαν κοινότητα σχετικῶς σημαντικοῦ μεγέθους, μὲ σχετικὴν ὑψηλὴν πυκνότητα πληθυσμοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν κατοικεῖ πληθυσμὸς ἀπασχολούμενος, κατὰ τὸ μέγιστον ποσοστόν, εἰς μὴ ἀγροτικὰ ἐπαγγέλματα καὶ περιλαμβάνουσα εἰς τοὺς κόλπους της θρησκευτικήν, διοικητικὴν καὶ ἐγγράμματον γενικῶς ἡγεσίαν.

Ἡ πόλις, ἀποτελεῖ οὕτω, ἕνα οἰκισμὸν εἰς τὸ κέντρον τοῦ ὁποίου συγκεντρώνονται ἡ ἐπαγγελματική, διοικητικὴ καὶ γενικῶς κοινωνικὴ δραστηριότης, ἡ δὲ ἀπόστασις μεταξὺ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας καὶ τοῦ τόπου τῆς ἐργασίας εἶναι σχετικῶς μικρά.

Ἡ συγκέντρωσις μεγάλων μαζῶν τοῦ πληθυσμοῦ, ἀποτελεῖ κάτι τὸ ἐντελῶς διάφορον μὲ τὰς κλασσικὰς πόλεις, τὰ δὲ σχηματισθέντα μεγάλα

ταῦτα ἀστικὰ κέντρα, πρὸς διάκρισιν, ὠνομάσθησαν μεταξὺ ἄλλων καὶ Μεγαλοπόλεις ἢ Μητροπόλεις, κύρια χαρακτηριστικὰ τῶν ὁποίων εἶναι τὰ ἀκόλουθα :

1) Ὁ πληθυσμός των εἶναι τοὐλάχιστον δεκαπλάσιος καὶ τῆς μεγαλυτέρας προβιομηχανικῆς πόλεως, ἀνερχόμενος τοὐλάχιστον εἰς 500.000 κατοίκους, ἡ δὲ ἔκτασίς των, λόγῳ τῶν συγχρόνων μέσων μεταφορᾶς, τὰ ὁποῖα ἐδεκαπλασίασαν τὴν ἀκτῖνα μετακινήσεως τοῦ πληθυσμοῦ, εἶναι 100πλασία τῆς παλαιᾶς πόλεως.

Οὐδεμία σύγκρισις δύναται νὰ ὑπάρξῃ μεταξὺ τῆς πυκνότητος τοῦ πληθυσμοῦ τῶν μεγαλοπόλεων, μετὰ τῆς τοιαύτης τῶν συνήθων ἀστικῶν περιοχῶν. Χαρακτηριστικῶς ἀναφέρεται ὅτι ἔναντι μέσης πυκνότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ ἐξ 64 κατοίκων κατὰ τετραγωνικὸν χιλιόμετρον κατὰ τὸ ἔτος 1961, ἡ πυκνότης τοῦ πληθυσμοῦ, εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Ἀθηνῶν ἀνήρχετο τὴν ἐποχὴν ταύτην εἰς 4.729 κατοίκους κατὰ τετραγωνικὸν χιλιόμετρον.

2) Ὁ τόπος ἐργασίας καὶ ὁ τόπος κατοικίας διαστέλλονται σαφῶς μεταξύ των καὶ ἀπέχουν πολὺ ὁ εἷς ἀπὸ τὸν ἕτερον. Τοῦτο ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα, αἱ ὑψηλαὶ αὗται πυκνότητες τοῦ πληθυσμοῦ, νὰ μὴ εἶναι σταθεραί, ἀλλὰ μετακινούμεναι ἐντὸς τοῦ εἰκοσιτετραώρου. Οὕτω, εἰς τὸ κέντρον, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας, ἔχομεν μεγαλυτέραν πυκνότητα ἀπὸ τὴν περιφέρειαν, ἐνῷ τοὐναντίον, τὴν νύκτα ἔχομεν μεγαλυτέραν πυκνότητα εἰς τὴν περιφέρειαν καὶ μικροτέραν εἰς τὸ κέντρον.

Ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν εἶναι σταθερόν, διότι ὅταν εἰς τὴν περιφέρειαν ὑπάρχουν βιομηχανικαὶ περιοχαὶ καὶ ζῶναι, κατὰ τὴν ἡμέραν ἔχομεν τὴν μεγαλυτέραν πυκνότητα, λόγῳ τῆς ἐκεῖ μετακινήσεως τοῦ ἐργατοτεχνικοῦ προσωπικοῦ καὶ ἀραιοτέραν εἰς τὴν περιοχὴν τῶν κατοικιῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον συμβαίνει ἀντιστρόφως κατὰ τὴν νύκτα.

3) Συνεπείᾳ τῆς διευρυνομένης ἐκτάσεως τῆς μεγαλοπόλεως, τῆς μακρὰν ἐγκαταστάσεως τῶν χώρων κατοικίας καὶ τῆς συνήθους μεγάλης ἀποστάσεως τοῦ τόπου ἐργασίας ἀπὸ τοῦ τοιούτου τῆς κατοικίας, δημιουργοῦνται πλείονα κέντρα ἐμπορικῆς δραστηριότητος καὶ κοινωνικῆς ζωῆς καὶ γενικῶς ἀπασχολήσεως.

4) Μορφολογικῶς ἡ μεγαλόπολις δὲν ἔχει ἐνιαῖον χαρακτῆρα Δὲν εἶναι ἀμιγὴς ἀστικὴ περιοχή, οὔτε ἀμιγὴς ἀγροτικὴ τοιαύτη. Ἀποτελεῖται ἀπὸ συγκροτήματα ἀστικῶν περιοχῶν, ζώνας πρασίνου, βιομηχανικὰς ζώνας καὶ περιοχὰς κλπ.

Ἡ σπουδαιοτέρα τάσις συνίσταται εἰς τήν, ὅσον τὸ δυνατόν, ἀπομάκρυνσιν ἐκ τοῦ κέντρου τῶν βιομηχανιῶν καὶ τοῦτο πρὸς ἀναζήτησιν καὶ ἀνεύρεσιν εὐθηνοτέρων ἐκτάσεων διὰ τὴν ὁριζόντιον ἐπέκτασιν τούτων, ἐν ἀντιθέσει μὲ τὴν περιοχὴν τοῦ κέντρου αὐτῆς, τοῦ ὁποίου ἡ χρῆσις τοῦ ἐδάφους εἶναι ἐντατική, διὰ τῆς καθ' ὕψος ἀνοικοδομήσεως.

Ἀλλὰ καὶ οἱ χῶροι κατοικίας διαφέρουν μεταξύ των. Προκειμένου περὶ χώρων κατοικίας πληθυσμοῦ μὲ ὑψηλὰ εἰσοδήματα, ἀναζητοῦνται χῶροι μὲ

πολὺ πράσινον καὶ προϋποθέσεις ἀπαλλαγῆς ἐκ θορύβων, ἤτοι ἀκριβῶν περιοχῶν, ἐν ᾧ τοὐναντίον παρὰ πληθυσμοῦ μὲ χαμηλὰ εἰσοδήματα, ἀναζητοῦνται χῶροι εὐθηνότερας ζωῆς, ἐπὶ θυσίᾳ τοῦ πρασίνου καὶ τῆς ἡσυχίας ἐκ θορύβων κ.λπ.

Τέλος, εἰς τὰς μεγαλοπόλεις, παρουσιάζεται γενικῶς ἡ τάσις τῆς συγκεντρώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν εἰς τὸ κέντρον.

Ἡ συγκέντρωσις τόσου μεγάλου ἀριθμοῦ κατοίκων, εἰς μίαν τοσοῦτον ἐκτεταμένην περιοχὴν ὡς εἰς τὴν μεγαλόπολιν, ἐδημιούργησε καὶ δημιουργεῖ καθημερινῶς προβλήματα εἰς τὴν διοίκησιν, τῆς ὁποίας κύριος σκοπὸς εἶναι νὰ κάμῃ τὴν διαβίωσιν τῶν κατοίκων, σον τὸ δυνατόν, πλέον ἄνετον καὶ εὐχάριστον.

Βασικὰ προβλήματα ἐν προκειμένῳ εἶναι μεταξὺ ἄλλων :

α) Ἡ ἐξασφάλισις συνθηκῶν ἀνέτου καὶ ὑγιεινῆς διαβιώσεως τῶν κατοίκων.

Αὕτη παρουσιάζει σοβαρὰς δυσκολίας, διότι ἡ ταχύρρυθμος ἀστικὴ πληθυσμιακὴ ἀνάπτυξις τῶν Μεγαλοπόλεων, εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα, ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν πύκνωσιν τῶν ἤδη κατῳκημένων περιοχῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν δημιουργίαν νέων οἰκισμῶν, τόσον εἰς τὴν περιφέρειαν, ὅσον εἰς τὰς μὴ ᾠκοδομημένας περιοχὰς τοῦ κέντρου.

Ἡ διαδικασία ὅμως αὕτη, ἐδημιούργησε τὰ ἑξῆς χαρακτηριστικὰ προβλήματα :

Τὸ πρῶτον εἶναι ἡ μορφολογία τῶν νέων οἰκισμῶν. Οὗτοι δύνανται νὰ καταταχθοῦν εἰς δύο κατηγορίας : τοὺς προγραμματισμένους καὶ τοὺς ἀπρογραμματίστους. Αἱ περισσότεραι μεγαλοπόλεις ἐγνώρισαν τὸ δεύτερον εἶδος τῶν οἰκισμῶν, δηλαδὴ τὰς ἐκτὸς σχεδίου ἀνοικοδομήσεις, μὲ συνέπειαν τὴν δημιουργίαν σωρείας προβλημάτων, ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ὄχι μόνον δὲν δύνανται νὰ ἱκανοποιήσουν οὗτοι βασικὰς ἀνάγκας τῆς ὠργανωμένης κοινωνικῆς ζωῆς, ἀλλὰ καὶ διότι στεροῦνται τῶν θεμελιωδῶν εὐκολιῶν καὶ κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν, εἰς μίαν κοινωνίαν τῆς ὁποίας τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον βελτιοῦται ταχέως. Ἡ ἔλλειψις προγραμματισμοῦ ὑδρεύσεως τῶν κατοίκων τῶν οἰκισμῶν τούτων καὶ αἱ ἐντεῦθεν παρουσιαζόμεναι ἀνυπέρβλητοι δυσχέρειαι, ἡ χάραξις βάσει τῶν συγχρόνων πολεοδομικῶν δεδομένων, ὁδῶν πάσης φύσεως, ἡ δυσκολία παροχῆς ὑπηρεσιῶν καθαριότητος λόγῳ τῆς συνήθως ὀριζοντίου ἐπεκτάσεως τῆς οἰκήσεως, ἡ μεγίστη δυσκολία ἀποχετεύσεως, λόγῳ τῆς δημιουργίας τῶν οἰκισμῶν τούτων ἄνευ οἱουδήποτε σχεδίου καὶ προγραμματισμοῦ βάσει τῶν ἐδαφολογικῶν δεδομένων καὶ τέλος ἡ δυσκολία τῆς ταχείας ἐπικοινωνίας τῶν οἰκισμῶν τούτων μετὰ τοῦ κέντρου, λόγῳ ὁμοίως ἐλλείψεως προγραμματισμοῦ, δημιουργοῦν ἐν τῇ διοικήσει μεγάλα προβλήματα καὶ δυσκολίας.

Ἕτερον χαρακτηριστικὸν πρόβλημα εἶναι ἡ διόγκωσις τῆς ἤδη ὑπαρχούσης κατῳκημένης περιοχῆς.

Συνηθεστέρα περίπτωσις εἶναι ἡ ἀπρογραμμάτιστος καὶ εἰς ἀντίθεσιν τῶν πραγματικῶν δεδομένων, καθ' ὕψος ἀνάπτυξις τῶν ἐντὸς σχεδίου πόλεων περιοχῶν. Καὶ αὐτὸ δημιουργεῖ πολλάκις ἀνυπέρβλητα προβλήματα ἐν τῇ διοικήσει, ἰδίᾳ λόγῳ ἀνεπαρκείας τῶν ὑπαρχόντων δικτύων ὑδρεύσεως καὶ ἀποχετεύσεως, τοῦ περιωρισμένου πλάτους ὁδῶν, εὑρισκομένων ἐν πλήρει ἀδυναμίᾳ νὰ δεχθοῦν τὰ βάρη, τῆς ηὐξημένης, λόγῳ συγκεντρώσεως κυκλοφορίας πεζῶν καὶ τροχοφόρων.

Ἡ ἀντιμετώπισις τῶν προβλημάτων τούτων, δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ μόνον διὰ τοῦ προγραμματισμοῦ, εἰδικώτερον εἰς τὸ πρὸς ἐπέκτασιν σχέδιον πόλεως καὶ γενικῶς εἰς τὴν καθιέρωσιν τῶν ὅρων δομήσεως τῆς περιοχῆς, εἰς τὸν τρόπον τῆς ὑδρεύσεως τῆς περιοχῆς, διὰ ἐπαρκοῦς ὑγιεινοῦ καὶ εὐθηνοῦ ὕδατος καὶ τέλος εἰς τὴν κατασκευὴν πλήρους δικτύου ἀποχετεύσεως καὶ τῆς λήψεως παντὸς προληπτικοῦ μέτρου πρὸς ἀποφυγὴν ρυπάνσεως καὶ μολύνσεως τοῦ περιβάλλοντος.

Ἀνεξαρτήτως ὅμως τούτων, ἰδιαιτέρα προσοχὴ δέον νὰ δοθῇ εἰς τὸν ἐκ τῶν προτέρων προγραμματισμὸν τῶν μεγάλων δημοσίων παρακαμπτηρίων ὁδῶν καὶ δὴ ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατασκευήν, βελτίωσιν, συντήρησιν καὶ τὸν ἠλεκτροφωτισμόν των, τῶν δρόμων ἐσωτερικῆς κυκλοφορίας, τῶν λεγομένων καὶ βασικῶν ἀρτηριῶν, τῶν δρόμων κυκλοφορίας μικρῶν ταχυτήτων, ὡς καὶ τέλος τῶν πεζοδρομίων, προοριζομένων δι' ἀποκλειστικὴν χρῆσιν τῶν πεζῶν ὡς λ.χ. εἰς τὰ ἐμπορικὰ κέντρα.

Ἡ ἀντιμετώπισις τῆς κυκλοφορίας τοῦ αὐτοκινήτου, τὸ ὁποῖον ἔγινεν ἀναπόσπαστον μέσον τῆς καθημερινῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς, ἀποτελεῖ ἓν ἐκ τῶν κυριωτέρων προβλημάτων τῶν συγχρόνων μεγαλοπόλεων.

Ἔχει διαπιστωθῇ ὅτι εἰς τὰς μεγαλοπόλεις, ἡ ταχύτης τῆς κινήσεως μὲ αὐτοκίνητον, κατὰ τὰς ὥρας τῆς αἰχμῆς τοῦ κυκλοφοριακοῦ φόρτου, εἶναι τόσον χαμηλή, ὥστε νὰ δαπανᾶται ἀσκόπως, σημαντικὸς πολύτιμος χρόνος εἰς τοὺς δρόμους.

Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν μεγάλην ἀπόστασιν μεταξὺ τόπου κατοικίας καὶ τοῦ τόπου ἐργασίας καὶ τὴν συγκέντρωσιν τῶν πλείστων ἐργασιῶν εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν ἀνεπαρκεστάτην πρόβλεψιν συγκοινωνιακῶν ἀρτηριῶν, λόγῳ τῆς ραγδαίας πληθυσμιακῆς ἀναπτύξεως τῶν μεγαλοπόλεων.

Ταῦτα δύνανται ν' ἀντιμετωπισθοῦν, διὰ τῆς ἐπαρκοῦς προβλέψεως μελλοντικῶν αὐτοκινητοδρόμων μεγάλης ταχύτητος, μὲ τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν κατάληξίν των πρὸς τὸ κέντρον, διὰ τῆς τοποθετήσεως τῶν ζωνῶν ἐργασίας, πλησίον τῶν ζωνῶν κατοικίας, ὥστε νὰ μὴ σπαταλᾶται πολύτιμος χρόνος κατὰ τὴν μετάβασιν εἰς τὸν χῶρον τῆς ἐργασίας καὶ ἐπιστροφὴν εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικίας εἰς βάρος τοῦ χρόνου τῶν λοιπῶν ἀπασχολήσεων ἢ τῆς ἀναπαύσεως τῶν κατοίκων, καὶ τέλος, εἰς τὴν δημιουργίαν περισσοτέρων τοῦ ἑνὸς κέντρων, τὰ ὁποῖα ὅμως, ἐν πάσῃ περιπτώσει, δέον νὰ συνδέωνται μὲ λεωφόρους ταχείας κυκλοφορίας.

Πλὴν ὅμως τῆς ταχείας καὶ ἀνέτου ἐπικοινωνίας, πρέπει νὰ ἐξασφαλισθῇ καὶ εὐθηνὴ τοιαύτη. Τοῦτο ἐπετεύχθη ἐν μέρει εἰς τὰς ὑφισταμένας μεγαλοπόλεις, διὰ τῆς κατασκευῆς ὑπογείων σιδηροδρόμων (μετρό), οἵτινες, λόγῳ ἀκριβῶς τοῦ ὑπογείου καὶ ἀκόμη τμήματος ἐναερίου κατασκευῆς των, ἐξασφαλίζουν εἰς τὸν σύγχρονον ἄνθρωπον τῶν μεγαλοπόλεων, τὴν σχετικῶς ταχεῖαν καὶ εὐθηνὴν μετακίνησίν του.

β) Ἡ ἀποφυγὴ τοῦ αἰσθήματος τῆς κοινωνικῆς μονώσεως διὰ τῆς καλλιεργείας τοῦ αἰσθήματος τῆς κοινότητος.

Παραλλήλως μὲ τὸν σταθερῶς αὐξανόμενον πληθυσμὸν εἰς τὰς μεγαλοπόλεις, βλέπομεν νὰ καταλύεται ἐν τοῖς πράγμασιν, ἡ βασικὴ κοινωνιολογικὴ μονὰς τῆς κοινότητος. Εἰς τὰς συγχρόνους μεγαλοπόλεις ἡ «γειτονιά», ἡ ὁποία διεδραμάτιζε εἰς πλείστας ὑπὸ τὴν κλασσικὴν ἔννοιαν πόλεις, τὸν ρόλον τῆς κοινότητος, τείνει νὰ ἐκλείψῃ.

Ἡ παλαιὰ γειτονιά, διογκουμένη ἀποτόμως, διαλύεται καὶ καθίσταται μία ὁμὰς ἑτερογενῶν προσώπων, ἀφ' ἑνὸς λόγῳ τῆς ταχείας εἰσροῆς νέων μελῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου λόγῳ τῶν ταχυτάτων μετακινήσεων ἀπὸ περιοχῆς εἰς περιοχήν, μὲ ἀποτέλεσμα πρὶν ἢ προλάβουν οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς νὰ γνωρισθοῦν μεταξύ των, ἡ σύνθεσις τῆς περιοχῆς νὰ ἔχῃ μεταβληθῇ. Οὕτω, οὐδόλως δημιουργεῖται ἢ μᾶλλον δὲν προλαμβάνει νὰ δημιουργηθῇ, αἴσθημα κοινωνικῆς ἑνότητος μεταξὺ τῶν κατοίκων, εἰς τὸν συγκεκριμένον τοῦτον φυσικὸν χῶρον. Τὸ αὐτὸ καὶ ἴσως εἰς ἐντονώτερον βαθμὸν νὰ συμβαίνῃ καὶ εἰς τοὺς νεοπαγεῖς συνοικισμούς. Τὸ πρόβλημα ἐκεῖ δημιουργεῖται ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ὁ πληθυσμός, ὅστις συγκροτεῖ τοὺς οἰκισμοὺς τούτους, εἶναι ἐξ ἀρχῆς ἀνομοιογενής, μὲ διαφόρους προελεύσεις καὶ μὲ μοναδικὴν αἴσθησιν τῆς κοινωνικῆς ἑνότητος, διὰ τῆς συσπειρώσεως πρὸς τὸν σκοπὸν ἐξασφαλίσεως τῆς κτηθείσης ἀκινήτου περιουσίας, διὰ τῆς μεταγενεστέρας νομιμοποιήσεως διὰ τῆς ἐντάξεώς της εἰς τὰ ὑπὸ ἐπέκτασιν σχέδια πόλεων.

Ἀλλὰ καὶ ἡ μακρὰ παραμονὴ μεγάλου ἀριθμοῦ μελῶν τῆς γειτονιᾶς, ἐκτὸς αὐτῆς καὶ ἐπὶ πολλὰς ὥρας εἰς ἀπομεμακρυσμένους χώρους ἐργασίας καὶ τέλος ὁ ἐγκλεισμὸς τῶν οἰκογενειῶν εἰς τὰ διαμερίσματα τῶν πολυκατοικιῶν, δὲν ἐπιτρέπουν τὴν συνεχῆ, ὡς κατὰ τὸ παρελθὸν ἐπικοινωνίαν τῶν κατοίκων καὶ τὴν ἀπασχόλησιν τῶν παιδιῶν εἰς τὰς ὁδοὺς πρὸ τῶν οἰκιῶν.

Θὰ πρέπει νὰ καταβάλλεται παρὰ τῆς Διοικήσεως κάθε προσπάθεια πρὸς καλλιέργειαν ἐκείνων τῶν προϋποθέσεων, πρὸς δημιουργίαν εἰς τὰς διαφόρους περιοχάς, μεταξὺ τῶν κατοίκων, ἐπαρκοῦς δικτύου κοινωνικῶν σχέσεων κλπ. ἐκδηλώσεων.

γ) Ἡ ἐξασφάλισις συνθηκῶν εὐκόλου καὶ εὐθηνῆς ψυχαγωγίας διὰ τῆς καταλλήλου χρησιμοποιήσεως τῶν ἐλευθέρων χώρων.

Ὁ σύγχρονος τρόπος ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς μεγαλοπόλεις, ἐδημιούργησεν εἰς αὐτὸν τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς κατὰ τὰς μὴ ἐργασίμους

ὥρας του ψυχαγωγίας του. Οὕτω, παρίσταται ἀνάγκη τῆς δημιουργίας πάρκων καὶ πλατειῶν καὶ γενικῶς ἐλευθέρων χώρων διὰ τὴν συμμετοχήν του εἰς τὴν φυσικὴν ζωήν.

Παραλλήλως ἐνδείκνυται ἡ ἵδρυσις καὶ λειτουργία σταδίων καὶ ἀθλητικῶν κέντρων, αἰθουσῶν διαλέξεων καὶ συναυλιῶν ὡς καὶ ἡ ἀνέγερσις κτιρίων θεάτρων καὶ κινηματογράφων.

Ἰδίᾳ ὅμως, ὅσον ἀφορᾷ τὰ παιδιά, ἡ ἵδρυσις καὶ λειτουργία παιδικῶν χαρῶν, εἰς ὅσον ἔνεστι μεγαλύτερον ἀριθμόν, κρίνεται ὅλως ἀπαραίτητος διὰ τὴν σύγχρονον ζωὴν εἰς τὰς μεγαλοπόλεις.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναπτυχθέντων, προκύπτει ὅτι, διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἀντιμετώπισιν τῶν διοικητικῶν προβλημάτων μιᾶς μεγαλοπόλεως, δημιουργεῖται ἡ ἀνάγκη τῆς δημιουργίας ἑνὸς συντονιστικοῦ διοικητικοῦ ὀργάνου, ἐξασφαλίζοντος ἑνότητα λύσεων καὶ ἁρμονίαν ἐνεργειῶν εἰς τὰ διάφορα ἐπίπεδα διοικήσεως.

Θὰ πρέπει τὸ ὄργανον τοῦτο νὰ ἀποτελῇ τὸ πραγματικὸν ἐπιτελικὸν ὄργανον, τὸ ὁποῖον θὰ χαράσσῃ τὴν γενικὴν πολιτικήν, τὸν τρόπον ἀντιμετωπίσεως τῶν προβλημάτων τῶν μεγαλοπόλεων, χωρὶς νὰ ἀσχολῆται παντάπασιν μὲ τὰ ἐπὶ μέρους προβλήματα συγκεκριμένης μεγαλοπόλεως, τὰ ὁποῖα καὶ θὰ ἐπιλύωνται ἀναλόγως τῶν ὑφισταμένων πραγματικῶν καταστάσεων ἐπὶ ἑκάστης συγκεκριμένης περιπτώσεως, ὑπὸ τῆς διοικήσεώς της.

Τουτέστι, τὸ κεντρικὸν τοῦτο ὄργανον, θὰ ἀσχολῆται μόνον γενικῶς μὲ τὰ θέματα ποὺ ἀποτελοῦν τὰ προβλήματα τῆς Διοικήσεως τῶν μεγάλων ἀστικῶν κέντρων, αἱ λύσεις ὅμως θὰ δίδωνται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων τοπικῶν ὀργάνων, εἰς ἑκάστην ἐπὶ μέρους περίπτωσιν.

Θὰ πρέπει καὶ ἐδῶ νὰ ἔχωμεν ἀποκέντρωσιν, περὶ τοῦ τρόπου τῆς λύσεως τῶν προβλημάτων τῆς Διοικήσεως τῶν μεγάλων ἀστικῶν κέντρων.

Αἱ λύσεις ὅμως αὗται, εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθοῦν μόνον κατόπιν εἰδικῆς μελέτης καὶ ἐγκαίρου προγραμματισμοῦ. Σκοπὸς ἑκάστης μελέτης θὰ εἶναι ἡ δημιουργία ἑνὸς κατευθυντηρίου πλαισίου ἀναπτύξεως μιᾶς συγκεκριμένης μεγαλοπόλεως, ὥστε, ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ δημιουργηθῇ μία βάσις διὰ τὸν χειρισμὸν καὶ ἐπίλυσιν τῶν ὑπαρχόντων προβλημάτων, ἀφ' ἑτέρου νὰ καθορισθοῦν τὰ βασικὰ μέτρα, προληπτικὰ ἢ κατασταλτικά, τὰ ὁποῖα θὰ πρέπει νὰ ληφθοῦν διὰ τὴν δυνατὴν ἀντιμετώπισιν τῶν μελλοντικῶν προβλημάτων καὶ πρὸ παντὸς τὴν ὁμαλωτέραν δυνατὴν προετοιμασίαν τῶν ἑπομένων σταδίων τῆς ἀναπτύξεως τῆς μεγαλοπόλεως.

Ταῦτα θὰ ἦσαν εἰς πλείστας περιπτώσεις δυσχερῆ διότι σπανίως παρουσιάζεται ἡ ἀπαιτουμένη συνέχεια εἰς τὴν παρακολούθησιν καὶ σχεδιασμὸν εἰς τὴν ἐξέλιξιν μιᾶς πόλεως.

Ἀλλὰ ἡ μελέτη αὕτη καὶ ὁ προγραμματισμὸς θὰ πρέπει ἀπαραιτήτως ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ προβλέπουν τὰ γεωγραφικὰ ὅρια τῆς μελλοντικῆς ἀναπτύξεως τῆς μεγαλοπόλεως, τὰ ὁποῖα θὰ εἶναι καὶ μεταβλητά, ἀναπροσαρμοζομένων κατὰ τὴν ἐξέλιξίν της, ἀφ' ἑτέρου νὰ καθορίζουν τὰ χρονικὰ ὅρια ἐντὸς τῶν

ὁποίων θὰ γίνεται ἡ πρόβλεψις τῶν ἐξελίξεων καὶ τῶν ἀντιστοίχων ἀναγκῶν καὶ τὰ ληπτέα πρὸς ἀντιμετώπισίν των μέτρα.

Πάντως θὰ πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι θεωρεῖται ἀπαραίτητον, ὅπως τὸ ὅλον πρόγραμμα ἀναπτύξεως ἐπανεξετάζεται κατὰ τακτικὰ χρονικὰ διαστήματα, πρὸς λεπτομερεστέραν μελέτην τῶν ἀνακυπτόντων προβλημάτων καὶ τὴν προσαρμογὴν τούτου ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς εὐρυτέρας προοπτικῆς μιᾶς νέας ἐποχῆς.

Αἱ δυσκολίαι καὶ τὰ ἐμπόδια ὑπάρχουν καὶ θὰ ὑπάρχουν πάντοτε, ἀλλὰ εἶναι βέβαιον ὅτι χάρις εἰς τὴν καταβληθησομένην προσπάθειαν, ἅπαντα ταῦτα θὰ ὑπερνικηθοῦν, πλὴν ὅμως διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ τοῦτο, θὰ ἀπαιτηθῇ ἡ λῆψις σειρᾶς μέτρων, πλέον τῆς ἐρεύνης καὶ τοῦ προγραμματισμοῦ, ὡς ἡ κατάρτισις στελεχῶν, ἡ κινητοποίησις καὶ ἀξιοποίησις τῶν τοπικῶν πόρων κλπ. καὶ τὰ ὁποῖα θὰ πρέπει νὰ μελετηθοῦν μετ' ἰδιαιτέρας προσοχῆς, ὡς ἄλλωστε πράττει πάντοτε ἡ Ἐπανάστασις τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Γεωργίου Παπαδοπούλου». (Χειροκροτήματα).

Πρόεδρος: Παρακαλῶ, ὅστις νομίζει ὅτι ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου πρέπει νὰ λάβῃ τὸν λόγον, ἂς τὸ δηλώσῃ. Ἀλλὰ νομίζω ὅτι τὸ θέμα αὐτὸ ἀφορᾷ τὰς μεγαλοπόλεις. Ὁρίστε, Κύριε Δήμαρχε Καβάλας.

Ε. Εὐαγγελίου (Δήμαρχος Καβάλας): Κύριε Πρόεδρε, θὰ ἤθελα νὰ εἴπω, ἀναφορικῶς μὲ τὸ θέμα τοῦ σχεδίου πόλεως, ὅτι εἶναι καταφανὴς ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπάρξεως χωροταξικῶν μελετῶν δι' ὅλας τὰς πόλεις τῆς Χώρας.

Κ. Ἀναστασόπουλος (Δήμαρχος Ἀμαρουσίου): Ὁ νόμος 1030 θὰ πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν σοβαρῶς ἀπὸ τοὺς δημοτικοὺς ἄρχοντας, διότι διευκολύνει καὶ τὰς χωροταξικὰς μελέτας καὶ διορθώνει τὰ κακῶς κείμενα.

Πρόεδρος: Ἡ συζήτησις ἐτελείωσε ἐπὶ τῆς εἰσηγήσεως τοῦ κ. Δημάρχου Πατρέων.

Ὁ κ. Δήμαρχος Αἰγάλεω ἔχει τὸν λόγον σχετικῶς μὲ τὸ θέμα:

«Ἔσοδα τῶν Ἀστικῶν καὶ Ἀγροτικῶν Μονάδων Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Ἔκτασις, ἀποτελεσματικότης καὶ περιορισμός, ἀνάγκη ἐναρμονίσεως μετὰ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως. Δυναταὶ πηγαὶ ἐσόδων».

ΟΡΦ. ΤΖΑΝΕΤΟΠΟΥΛΟΣ (Δήμαρχος Αἰγάλεω):

«Σεβασμιώτατε, Κύριε Ὑπουργέ, Κύριε Ὑφυπουργέ, Κύριε Γεν. Γραμματεῦ, Κύριοι Νομάρχαι, Κύριε ἐκπρόσωπε τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, Κύριε Πρόεδρε τῆς Ἑνώσεως, Κύριοι Ἐκπρόσωποι τῆς Διοικήσεως, Κύριοι Σύνεδροι,

Τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς ὅλα τὰ μέχρι σήμερον γενόμενα συνέδρια τῶν ἐκπροσώπων τῶν ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τῆς Χώρας, εἶναι πάγιον

τὸ θέμα τῶν Οἰκονομικῶν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ τῆς ἀναζητήσεως νέων πόρων, ἀποτελεῖ ἀναμφισβήτητον ἀπόδειξιν, ὅτι ὑπάρχει πρόβλημα. Ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ ὅμως νὰ διακινδυνεύσω τὴν γνώμην, ὅτι τὸ πρόβλημα θὰ ὑφίσταται καὶ εἰς τὸ μέλλον, ἔστω καὶ ἂν ἡ Κυβέρνησις υἱοθετήσῃ τὰς κατὰ καιροὺς γενομένας προτάσεις ἐπὶ τοῦ θέματος καὶ βελτιώσῃ σημαντικῶς τὴν οἰκονομικὴν θέσιν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Διότι οἱ τομεῖς δραστηριότητος τῶν ὀργανισμῶν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, εἶναι πολυσχιδεῖς, ἀπειράριθμοι. Δὲν τελειώνουν ποτέ. Δὲν ὑπῆρξεν, οὔτε καὶ θὰ ὑπάρξῃ Δῆμος, ὁ ὁποῖος νὰ ἔκλεισε τὸν κύκλον τῆς δραστηριότητός του.

Ἀντιθέτως ὅσον μεγαλυτέρα καὶ πολύπλευρος εἶναι ἡ δραστηριότης, τόσον αἱ ἀνάγκαι πολλαπλασιάζονται καὶ ἡ ἀνάγκη ὑπάρξεως οἰκονομικῆς εὐχερείας, ἐμφανίζεται πλέον ἢ ἔντονος.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 20 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος εἰς τὴν δραστηριότητα τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἀνήκει «ἡ διοίκησις τῶν τοπικῶν ὑποθέσεων», κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 21 ἀνήκουν εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἁρμοδιότητα τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων αἱ ἑξῆς τοπικαὶ ὑποθέσεις :

«Ἡ κατασκευή, συντήρησις καὶ λειτουργία συστημάτων ὑδρεύσεως, ἀρδεύσεως καὶ ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων, ὑπονόμων καὶ ἀποχετεύσεων, λουτρῶν καὶ ἀποχωρητηρίων, ἐγκαταστάσεων θαλασσίων λουτρῶν καὶ ἡ διευθέτησις παραθαλασσίων τόπων ἀναψυχῆς.

Ἡ κατασκευὴ καὶ συντήρησις δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ὁδῶν, πλατειῶν καὶ γεφυρῶν.

Ἡ μέριμνα διὰ τὴν ἐν γένει καθαριότητα.

Ἡ κατασκευή, συντήρησις καὶ λειτουργία δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀλσῶν, παιδικῶν κήπων, ὑπαιθρίων κοινοχρήστων χώρων ἀναψυχῆς καὶ ἐν γένει ἔργων ἐξωραϊστικῶν.

Ἡ ἵδρυσις καὶ συντήρησις κοιμητηρίων.

Ἡ κατασκευὴ καὶ συντήρησις σφαγείων καὶ ζωαγορῶν καὶ ἡ ρύθμισις τῆς λειτουργίας αὐτῶν.

Ἡ κατασκευὴ καὶ συντήρησις δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἀγορῶν καὶ τόπων ἀγορῶν καὶ ἡ ρύθμισις τῆς λειτουργίας αὐτῶν.

Ἡ μέριμνα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν γαιῶν πρὸς βοσκὴν τῶν ζώων τῶν δημοτῶν καὶ ἡ βελτίωσις τῶν βοσκησίμων τούτων ἐκτάσεων».

Πέραν αὐτῶν, τὸ κράτος ἐκχωρεῖ πολλάκις εἰς τοὺς ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τὸ δικαίωμα ἀσκήσεως κρατικῶν καθηκόντων, π.χ. ληξιαρχείου, στρατολογίας, ἀπογραφῶν, πολιτικῆς ἀμύνης, ἀγροτικῆς ἀσφαλείας κλπ.

Τέλος, περιέχεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἡ δυνατότης νὰ συνιστοῦν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 134–152 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος, Ἱδρύματα (Νοσοκομεῖον, Σανατόριον, Βρεφοκομεῖον, Ὀρφανοτροφεῖον, Γηροκομεῖον) Νομικὰ πρόσωπα (Φιλαρμονικήν, Βιβλιοθήκην, Θέατρον κλπ.), Συνδέσμους Δήμων καὶ Κοινοτήτων διὰ

τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἐκτέλεσιν καὶ συντήρησιν ἔργων καὶ τὴν παροχὴν ὑπηρεσιῶν ἀναγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητά των. Νὰ συνιστοῦν ἐπίσης καὶ διατηροῦν τεχνικὴν ἢ γεωπονικὴν ὑπηρεσίαν.

Ποῖος ὅμως δύναται νὰ ἀρνηθῇ, τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθῆκον εἰς τὸν Δήμαρχον καὶ Πρόεδρον τῆς Κοινότητος, πρὸς ἐκδήλωσιν ἐνδιαφέροντος, διὰ τὴν τουριστικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τόπου του, τὴν ἀξιοποίησιν τῶν, οἱωνδήποτε, πάσης μορφῆς πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν τῆς περιοχῆς του, τὴν ἵδρυσιν καὶ λειτουργίαν ἐπαγγελματικῶν, τεχνικῶν καὶ ἄλλων Σχολῶν, τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων καὶ προσφορὰν ὑπηρεσιῶν γενικώτερον διὰ τὴν τόνωσιν τοῦ Ἐθνικοθρησκευτικοῦ αἰσθήματος, τὴν ψυχαγωγίαν καὶ τὴν ἄνοδον τοῦ βιοτικοῦ καὶ πολιτιστικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Δήμου καὶ τῶν δημοτῶν ;

Ἀνεξάντλητοι λοιπὸν εἶναι οἱ στόχοι μας καὶ ἀναλόγως μὲ τὰ μέσα τὰ ὁποῖα διαθέτομεν, τοὺς σκοπεύομεν. Δι' αὐτὸ περισσότερα μέσα πάντοτε ζητοῦν συνεχῶς, ἀκόμη καὶ οἱ Δῆμοι, τῶν πλέον οἰκονομικῶς ἀνεπτυγμένων χωρῶν τῆς Εὐρώπης.

Σημασίαν ὅμως σπουδαίαν ἔχει νὰ διαπιστώσωμεν εἰς ποίους σήμερον σκοπεύομεν στόχους. Σημαδεύομεν τοὺς μεγάλους στόχους ἔργων βασικῆς ὑποδομῆς ἢ ἔχομεν προοδεύσει καὶ ἔχομεν ἤδη ὑψηλοτέρας βλέψεις ;

Ἡ ἀπάντησις θὰ πηγάσῃ ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ κυρίως θέματός μας.

Ἡ ἐκδίπλωσις τοῦ ὅλου θέματος, λόγῳ τῆς ὑφῆς του, ἀπαιτεῖ, ὡς γίνεται ἀντιληπτόν, τὴν χρησιμοποίησιν νομικῶν διατάξεων, πολλῶν ἀριθμῶν καὶ συγκριτικῶν στοιχείων – ἀπαραιτήτου καὶ μοναδικοῦ ἄλλωστε ὑλικοῦ, διὰ τὴν δόμησιν τῆς παρούσης εἰσηγήσεως.

Λυποῦμαι, συνεπῶς, ἐὰν Σᾶς κουράσω ὀλίγον – ἂν καὶ ἡ ἐκ τῶν προτέρων διανομὴ τῆς ὁμιλίας, ὑπὸ τῆς Ἑνώσεώς μας, διευκολύνει τὴν μνείαν, ἀπὸ τοῦ βήματος, συγκεντρωτικῶν μόνον στοιχείων.

Σήμερον ἡ Χώρα μας ἀριθμεῖ 6.061 ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Ἤτοι 256 Δήμους καὶ 5.805 Κοινότητας.

Δεδομένου ὅτι ὁ πραγματικὸς πληθυσμὸς τῆς Χώρας, συμφώνως πρὸς τὰ ἐπίσημα στοιχεῖα τῆς ἀπογραφῆς ἔτους 1971, ἀνέρχεται εἰς 8.768.641, ἕπεται ὅτι ἀντιστοιχεῖ ἕνας Ο.Τ.Α. εἰς 1.446 κατοίκους.

Εἰς τὰς χώρας τῆς ΕΟΚ καὶ τὴν Σουηδίαν ἡ ἀναλογία ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ὁλλανδία	ἀνὰ	13.306	κατοίκους
Σουηδία	»	8.715	»
Ἰταλία	»	6.300	»
Βέλγιον	»	3.450	»
Δ. Γερμανία	»	2.444	»
Γαλλία	»	1.348	»

Ὁ Νομὸς Ἀττικῆς, ἔχει 99 Δήμους καὶ Κοινότητας καὶ πληθυσμὸν 2.303.051, ἤτοι ἀντιστοιχεῖ ἕνας Ο.Τ.Α. εἰς 23.263 κατοίκους.

Εἰς τὴν ὑπόλοιπον χώραν ἀντιστοιχεῖ ἕνας Ο.Τ.Α. εἰς 1.084 κατοίκους.

Ἀπὸ τὰ στοιχεῖα αὐτά, προκύπτει ὅτι εἰς τὴν Πατρίδα μας, λειτουργεῖ μεγάλος ἀριθμὸς Κοινοτήτων. Λέγω «λειτουργεῖ» ἀλλὰ δὲν τὸ πιστεύω. Διότι ἀπὸ μίαν πρόχειρον θεώρησιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐπισήμου ἀπογραφῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους, προκύπτει ὅτι μεγάλος ἀριθμὸς Κοινοτήτων τύποις μόνον ὑφίσταται. Εἰς μίαν μόνον Ἐπαρχίαν (Καλαβρύτων) ὑπάρχουν 12 Κοινότητες ἑκάστη τῶν ὁποίων ἔχει ὀλιγωτέρους ἀπὸ 100 κατοίκους καὶ δὲν νομίζω ὅτι λειτουργοῦν αἱ Κοινότητες αὐταί, ὅπως πιστεύω ὅτι δὲν λειτουργοῦν καὶ ἄλλαι Κοινότητες, (Λιβαδακίου καὶ Κρυονερίου Ναυπακτίας) αἱ ὁποῖαι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀπογραφῆς εἶχον 5 ἢ ἀκόμη καὶ 2 κατοίκους.

Ἐν συνόλῳ 3.241 Κοινότητες ἔχουν πληθυσμὸν ὀλιγώτερον τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Κώδικος τιθεμένου ὁρίου τῶν 500 κατοίκων καὶ ἡ συγχώνευσις αὐτῶν μὲ ὁμόρους τοιαύτας ἀποτελεῖ ἀνάγκην ἀναπόφευκτον, ὡς πᾶς τις ἀντιλαμβάνεται, διότι δὲν θὰ εἶναι βιώσιμοι. Δὲν εἶναι δυνατόν, νὰ ἔχουν οἰκονομικὰς δυνατότητας. Οὐδεμίαν δὲ δύνανται νὰ ἀσκήσουν δραστηριότητα καὶ περιορίζονται τὰ ἐνδιαφέροντά των, εἰς τὴν ἔκδοσιν πιστοποιητικῶν καὶ τὴν καταβολὴν τῆς μισθοδοσίας τοῦ γραμματέως.

ΕΣΟΔΑ

Συμφώνως τῷ Νόμῳ τὰ Ἔσοδα τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων διακρίνονται εἰς τακτικὰ καὶ ἔκτακτα (ἄρθρον 155 Δ.Κ.Κ.).

Τακτικὰ εἶναι τὰ ἔσοδα τὰ προερχόμενα :

α) ἐκ προσόδων ἐκ κινητῆς καὶ ἐξ ἀκινήτου περιουσίας,
β) ἐκ τελῶν καὶ δικαιωμάτων,
γ) ἐκ φόρων, καὶ
δ) ἐξ εἰσφορῶν.

Ἔκτακτα τὰ προερχόμενα :

α) ἐκ τοῦ ἀντιτίμου τῆς προσωπικῆς ἐργασίας,
β) ἐκ δανείων, δωρεῶν, κληροδοτημάτων καὶ κληρονομιῶν,
γ) ἐξ ἐκποιήσεως περιουσίας, καὶ
δ) ἐκ πάσης ἄλλης πηγῆς.

Τὰ πραγματοποιηθέντα Ἔσοδα τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων κατὰ τὴν ὀκταετίαν 1963–1970 ἔχουν ὡς ὁ παρατιθέμενος Πίναξ, τοῦ ὁποίου ἐλάβατε γνῶσιν ἐκ τοῦ εἰς χεῖρας Σας ἀντιτύπου :

Α'. Δήμων :

Ἔτος	Ἔσοδα ἐκ πάσης πηγῆς πλὴν δανείων	Ἐκ δανείων	Σύνολον Ἐσόδων
1963	1.137.983.475	169.106.394	1.307.089.869
1964	1.203.362.342	129.520.585	1.332.882.927
1965	1.552.036.277	89.588.055	1.641.624.332

1966	1.975.087.646	295.972.075	2.271.059.721
1967	2.128.918.487	119.926.139	2.248.844.626
1968	2.210.463.346	333.973.312	2.544.436.658
1969	2.114.941.144	295.753.966	2.410.695.110
1970	3.162.105.060	503.453.212	3.665.558.272

Β'. Κοινοτήτων:

1963	679.920.984	297.726.065	977.647.049
1964	747.577.816	196.746.583	944.324.399
1965	804.170.747	172.327.221	976.497.968
1966	1.092.529.593	198.775.775	1.291.305.368
1967	1.361.640.391	272.884.965	1.634.525.356
1968	1.249.753.561	315.383.526	1.565.136.797
1969	1.720.312.801	301.982.212	2.022.295.013
1970	1.957.063.578	281.994.550	2.239.058.128

Γ'. Σύνολον ἐσόδων Δήμων καὶ Κοινοτήτων:

Ἔτος	Σύνολον Ἐσόδων δρχ.
1963	2.284.736.918
1964	2.277.207.326
1965	2.618.122.300
1966	3.562.365.089
1967	3.883.369.982
1968	4.109.573.455
1969	4.432.990.123
1970	5.904.616.400

Ἐκ τῶν Πινάκων τούτων προκύπτει ὅτι ὁ μέσος ὅρος τῶν ἐσόδων κατὰ τὰς τετραετίας 1963–1966 καὶ 1967–1970 ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Α'. Δήμων:

Τετραετία	Ἔσοδα ἐκ πάσης πηγῆς (πλὴν δανείων) εἰς χιλιάδας δρχ.	Ἔσοδα ἐκ δανείων εἰς χιλιάδας δρχ.	Σύνολον ἐσόδων εἰς χιλ. δρχ.
1963–66	1.467.177	171.046	1.638.163
1967–70	2.404.107	313.276	2.717.283

Κατὰ συνέπειαν κατὰ τὴν τετραετίαν 1967–70 ἐσημειώθησαν αὐξήσεις εἰς τὰ ἔσοδα τῶν Δήμων ἐν σχέσει πρὸς τὰ τοιαῦτα τῆς ἀμέσως προηγουμένης τετραετίας ὡς ἀκολούθως:

α) Εἰς τὰ ἐκ πάσης πηγῆς (πλὴν δανείων) ἔσοδα κατὰ ποσοστὸν 63,8%.

β) Εἰς τὰ ἐκ δανείων ἔσοδα κατὰ ποσοστὸν 83,1 %.

καὶ ἐν συνόλῳ εἰς ποσοστὸν 65,8 %.

Β'. Κοινοτήτων:

Τετραετία	Ἔσοδα ἐκ πάσης πηγῆς (πλὴν δανείων) εἰς χιλιάδας δρχ.	Ἔσοδα ἐκ δανείων εἰς χιλιάδας δρχ.	Σύνολον Ἐσόδων εἰς χιλ. δρχ.
1963–66	831.049	216.393	1.047.442
1967–70	1.572.192	293.061	1.865.253

Συμπέρασμα: Κατὰ τὴν τετραετίαν 1967–1970, ἐσημειώθησαν αὐξήσεις εἰς τὰ ἔσοδα τῶν Κοινοτήτων ἐν σχέσει πρὸς τὰ τοιαῦτα τῆς ἀμέσως προηγουμένης τετραετίας ὡς ἀκολούθως:

α) Εἰς τὰ ἐκ πάσης πηγῆς (πλὴν δανείων) ἔσοδα κατὰ ποσοστὸν 89,1 %.

β) Εἰς τὰ ἐκ δανείων ἔσοδα κατὰ ποσοστὸν 35,4 %.

καὶ ἐν συνόλῳ εἰς ποσοστὸν 78 %.

Εἰς τὸ σύνολον τῶν ἐσόδων Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς τετραετίας 1967–1970 ἐπῆλθεν αὔξησις ἐν σχέσει πρὸς τὰ τοιαῦτα τῆς ἀμέσως προηγουμένης τετραετίας εἰς ποσοστὸν 70,6 %.

Θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ σημειώσω τὸ ποσοστὸν αὐξήσεως τῶν ἐσόδων τῶν Ο.Τ.Α. ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος κατὰ τὰ ἔτη 1963–1970, μὲ βάσιν τὰ ἔσοδα τοῦ ἔτους 1963 καὶ κυρίως κατὰ τὴν ἐπαναστατικὴν τετραετίαν 1967–1970, διότι ἀποτελεῖ ἀδιάψευστον δείκτην τοῦ ρυθμοῦ προόδου αὐτῶν.

1964	ποσοστὸν	αὐξήσεως	0
1965	»	»	14,5 %
1966	»	»	55,9 %
1967	»	»	69,9 %
1968	»	»	79,8 %
1969	»	»	94 %
1970	»	»	158,4 %.

ΔΑΠΑΝΑΙ

Ἀλλὰ τὸ ἄνοιγμα τοῦ βηματισμοῦ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἰς τὴν λεωφόρον τῆς προόδου καταδεικνύεται καὶ ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τῶν Δαπανῶν τῶν γενομένων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων, κατὰ τὰς τετραετίας 1963–66 καὶ 1967–70 καὶ τὸ ἔτος 1971, τὰ ὁποῖα ἔχουν ὡς κατωτέρω:

Οἰκονομικὰ ἔτη	Σύνολον Δαπάνης	Μέσος ὅρος
1963–66	2.773.112.000	693.278.000
1967–70	5.457.500.000	1.364.375.000
1971	1.547.753.000	1.547.753.000

Βαρύνουν δὲ αἱ Δαπάναι αὗται τὰς ἑξῆς ἀποδόσεις :

Οἰκονομικὰ ἔτη	Ἀνάλυσις Δαπανῶν		Ἀνάλυσις Δανείων καὶ Ἐπιδοτήσεων
	Ἐκ κρατικῶν πόρων Δήμων καὶ Κοινοτ.	Ἐκ δανείων καὶ ἐπιδοτήσεων ἐκ κρατ. πρ/σμοῦ	Δάνεια–Ἐπιδοτήσεις
1963–66	903.605	1.869.507	865.375.644
ποσοστὸν	32,5 %	67,5 %	1.003.931.356
1967–70	2.001.596	3.455.904	1.172.244.963
ποσοστὸν	36,6 %	63,4 %	2.283.659.037

Οὕτω, ἐνῷ τὰ ἔσοδα τῆς τετραετίας 1967–70 ἐσημείωσαν αὔξησιν κατὰ ποσοστὸν 70,6 %, ἔναντι ἐκείνων τῶν ἐτῶν 1963–1966, αἱ δαπάναι δι' ἐκτέλεσιν ἔργων ἐσημείωσαν αὔξησιν κατὰ ποσοστὸν 96,8 % ἐν συγκρίσει πρὸς ἐκείνας τῆς ἀμέσως προηγουμένης τετραετίας. Τὰ στοιχεῖα αὐτά, δίδουν τὸ μέτρον τῆς ἀνταποκρίσεως τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ἀρχόντων εἰς τὰ παραγγέλματα τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, διὰ τὴν περιστολὴν πάσης ἀσκόπου ἢ πολυτελοῦς δαπάνης, πρὸς ἐξοικονόμησιν χρημάτων διὰ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς δραστηριότητος εἰς ἐκτέλεσιν ἔργων.

Χαρακτηριστικὸν ἐπίσης εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν διετέθη δι' ἐκτέλεσιν ἔργων ποσοστὸν 36,6 % ἐκ τῶν τακτικῶν πόρων ἔναντι ποσοστοῦ 32,5 % τῆς προηγουμένης τετραετίας.

Δὲν ὑπάρχουν συγκεκριμένα στοιχεῖα πρὸς διαχωρισμὸν τῶν ἀστικῶν ἀπὸ τοὺς ἀγροτικοὺς Ο.Τ.Α.

Κατὰ τὰ στοιχεῖα τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς ἀπογραφῆς 1971 ἀπεγράφησαν :

Δῆμοι–Κοινότητες	Ἀριθμὸς	Πληθυσμὸς
Ἀστικοὶ	129	4.498.122
Ἡμιαστικοὶ	328	1.104.119
Ἀγροτικοὶ	5.604	3.142.848
Σύνολον	6.061	8.745.084

Ὁ χαρακτηρισμὸς τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἰς ἀστικούς, ἡμιαστικοὺς καὶ ἀγροτικούς, ἐγένετο μὲ κριτήρια τὸν ἀριθμὸν κατοίκων ἑκάστου Δήμου, ἤτοι :

1 – 1.999 κάτοικοι ἀγροτικοὶ
2.000 – 9.999 » ἡμιαστικοὶ
10.000 καὶ ἄνω » ἀστικοί.

Ἐὰν θεωρήσωμεν τοὺς Δήμους, ὡς ἀστικὰς μονάδας τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τὰς Κοινότητας ὡς ἀγροτικὰς τοιαύτας, φρονοῦμεν ὅτι τὰ

στοιχεῖα αὐτῶν συνθέτουν μὲ ὑψηλὴν προσέγγισιν τὸν ἀστικὸν καὶ ἀγροτικὸν πληθυσμὸν τῆς Χώρας μας.

Κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ ἔτους 1971 ἀπεγράφησαν :

256 Δῆμοι μὲ 5.008.338 κατοίκους

5805 Κοινότητες μὲ 3.736.746 κατοίκους.

Δεδομένου ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1970 τὰ ἔσοδα ἐκ πάσης πηγῆς (πλὴν δανείων) τῶν Δήμων ἀνῆλθον εἰς δρχ. 3.162.105.060 καὶ τῶν Κοινοτήτων εἰς δρχ. 1.957.063.578, ἕπεται ὅτι ἡ εἰσφορὰ τοῦ πληθυσμοῦ, κατὰ κάτοικον, διὰ τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἀνέρχεται εἰς δρχ. 585.

(Δρχ. 5.119.168.638 : 8.745.984) μὲ τὰς ἑξῆς εἰδικωτέρας διακρίσεις :

Ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ δρχ. 523

Ἀστικοῦ πληθυσμοῦ δρχ. 631.

Διὰ νὰ γίνῃ μία σύγκρισις ἀναφέρω ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1961 τὸ σύνολον τῶν ἐκ πάσης πηγῆς ἐσόδων τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως (πλὴν δανείων) ἀνῆλθεν εἰς δρχ. 1.690.280.242.

Δεδομένου ὅτι οἱ κάτοικοι κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ ἔτους τούτου ἀνήρχοντο εἰς 8.388.553 ἕπεται ὅτι ἡ μέση εἰσφορὰ ἑκάστου κατοίκου ὑπὲρ Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἀνήρχετο εἰς δρχ. 201.

Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1971 ἰσχυον αἱ αὐταὶ φορολογίαι, τοῦ ἔτους 1961, διὰ τῶν ψηφισθέντων δὲ ἔκτοτε καὶ μέχρι σήμερον νόμων, δὲν ἐπεβλήθησαν νέοι φόροι, τέλη, δικαιώματα καὶ εἰσφοραί, οὐδὲ ηὐξήθησαν οἱ συντελεσταὶ αὐτῶν, ἀντιθέτως μάλιστα εἴς τινας περιπτώσεις ἐγένοντο μειώσεις (Ν.Δ. 703/1970) ἕπεται ὅτι ἡ αὔξησις τῶν ἐσόδων εἶναι ἀπότοκος τῆς ἀνόδου τοῦ κατὰ κεφαλὴν εἰσοδήματος, τῶν ληφθέντων νομοθετικῶν μέτρων, δι' ὧν διερρυθμίσθησαν ἔνιαι φορολογίαι ἐπὶ σκοπῷ ἀφ' ἑνὸς μεγαλυτέρας ἀποδόσεως καὶ ἀφ' ἑτέρου εὐχερεστέρας εἰσπράξεως, τῆς ὀργανώσεως τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῆς ἐπιβλέψεως ὑπὸ τῶν ἀρχόντων Ο.Τ.Α., ὥστε ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τῶν ἐσόδων νὰ εἶναι καθολική, χωρὶς τὰς ἐξαιρέσεις τῶν ἰσχυρῶν ἢ φίλων, ὡς ἐγένετο προεπαναστατικῶς.

Θὰ μοῦ ἦτο ἀσυγχώρητος ἡ παράλειψις ἐὰν δὲν ἀνέφερον καὶ ἕνα ἄλλον σοβαρὸν παράγοντα. Εἶναι ὁ φορολογούμενος πολίτης, ὁ ὁποῖος σήμερον δὲν ἀποφεύγει τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἔναντι τοῦ Δήμου του ἢ τῆς Κοινότητός του φορολογικῶν ὑποχρεώσεων, ἀλλὰ προθύμως ἐκπληροῖ ταύτας, διότι βλέπει ποῦ διατίθεται ἡ δραχμή του, βλέπει τὰ ἐκτελούμενα πολυάριθμα ἔργα κοινῆς ὠφελείας, βλέπει ὅτι ὁ Δήμαρχος καὶ ὁ Κοινοτάρχης δὲν εἶναι πλέον ὁ κομματάρχης τοῦ παρελθόντος, ἀλλ' ὁ ὑπηρέτης πού ἀγωνιᾷ, μάχεται καὶ ἀναλίσκεται διὰ τὴν ἐπιτυχίαν κάθε καλοῦ στὸν τόπο του. Βλέπει τὰς Δημοτικὰς ὑπηρεσίας ἐργαζομένας μὲ ζῆλον, διὰ τὴν ἄμεσον καὶ ἀποτελεσματικήν του ἐξυπηρέτησιν.

Ἐνημερώνεται διὰ τὰ πράγματα τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος καὶ συνδέεται ψυχικὰ μ' αὐτούς. Ἐκ τοῦ συνδέσμου δὲ τούτου, ἐπαυξάνεται ἡ ἔμφυτος

φιλοπατρία τοῦ Ἕλληνος καὶ κορυφοῦται τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ ἀγάπη του διὰ τὴν πόλιν του ἢ τὸ χωριό του.

Ἐκ τῶν παρατεθέντων στοιχείων, ἀβιάστως συνάγεται τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἐνῷ ἡ ἔκτασις τῆς φορολογικῆς ἐξουσίας τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἶναι περιωρισμένη, τὰ ἀποτελέσματα εἶναι λαμπρὰ καὶ οἱ ὀργανισμοὶ σκοπεύουν σήμερον εἰς στόχους ὑψηλοὺς – ἀποτελεσματικῶς δέ, χάρις εἰς τὸ πραγματικὸν ἐνδιαφέρον, τὴν συνεχῆ καθοδήγησιν, τὴν αὐστηρὰν ἐπίβλεψιν καὶ τὴν ἀδιάλειπτον συμπαράστασιν τῆς Ἐθνικῆς μας Κυβερνήσεως.

Ἡ νομισματικὴ σταθερότης, ἡ κοινωνικὴ ἀποταμίευσις, ἡ χρηματοδότησις τῆς οἰκονομίας, ἡ σταθερότης τῶν τιμῶν καὶ ἡ βελτίωσις τοῦ εἰσοδήματος τῶν ἐργαζομένων, ἡ ἀξιοποίησις τῆς παρεχομένης τεχνικῆς βοηθείας, ἡ ἐξυγίανσις καὶ ἡ χρηστὴ διαχείρισις τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν ἀποτελοῦν τοὺς ἀκρογωνιαίους λίθους τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως, μὲ κυριωτέρους στόχους τὴν προσέλκυσιν νέων κεφαλαίων καὶ ἐπιχειρήσεων, τὴν ἀλματώδη ἀνάπτυξιν τῆς Γεωργίας, τῆς Βιομηχανίας, τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, τῆς Παιδείας καὶ τοῦ Τουρισμοῦ. Μέσα εἰς τὰ πλαίσια αὐτὰ πρέπει νὰ ἐντάσσεται καὶ ἡ δραστηριότης τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Ἂς μὴ λησμονῶμεν ὅτι ἡ Ἐπανάστασις εὗρε τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας εἰς οἰκτρὰν οἰκονομικὴν κατάστασιν καὶ ἀντιμετωπίζοντας προβλήματα πληρωμῆς τῶν μισθῶν τοῦ προσωπικοῦ των καὶ περαιτέρω λειτουργίας των. Ἡ ἀποδιοργάνωσις ἦτο πλήρης. Ποτὲ βεβαίως δὲν εὑρίσκοντο εἰς ἀνθηρὰν κατάστασιν καὶ τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὰς συνεχεῖς ἀπὸ τῆς Ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας περιπετείας (ἐμπόλεμοι καταστάσεις καὶ ἐσωτερικαὶ διαμάχαι), εἰς τὴν μὴ ἐπαρκῆ διαφώτισιν τῶν δημοτῶν περὶ τῆς σοβαρᾶς ἀποστολῆς τῶν Ο.Τ.Α. καὶ τὴν συνεπείᾳ αὐτῆς ἔλλειψιν ἐπαρκοῦς κατανοήσεως καὶ τέλος εἰς τὸν ἀέναον παρεμβατισμὸν τῆς κομματικῆς παντοδυναμίας. Καὶ ὅμως, ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις μετέβαλεν αὐτούς, εἰς σύντομον χρόνον, εἰς δημιουργικὰς κυψέλας διὰ σειρᾶς μέτρων ἅτινα ἔλαβεν ὑπὲρ αὐτῶν, τὰ κυριώτερα τῶν ὁποίων εἶναι τὰ ἀκόλουθα :

Ἀνεστάλησαν τὰ πάσης φύσεως χρέη μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1969.

Ἀπετράπη ἡ ἀπόδοσις τῶν προκαταβολῶν τοῦ Δημοσίου πρὸς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας, ἀνερχομένων εἰς 533 ἑκατομμύρια.

Ἀπετράπη ἡ διαγραφὴ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀνωτέρω ἀναστολῆς, ὡρισμένων δανείων ἐκ τοῦ Προγράμματος Δημοσίων Ἐπενδύσεων δι' ἐκτέλεσιν μικρῶν κοινωφελῶν ἔργων, καθ' ὡρισμένην διαδικασίαν.

Ἀπεφασίσθη πρόσθετος ἐτησία ἐπιχορήγησις τοῦ Κράτους ἀπὸ τοῦ ἔτους 1967 ἐκ δρχ. 250.000.000.

Ἀπεδόθη εἰς τοὺς Δήμους τὸ ἀκριβὲς ποσοστὸν ἐκ τοῦ προϊόντος φόρου οἰκοδομῶν τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 3777/1957, αὐξηθέντος τοῦ μὲν ἐτησίου ποσοῦ ἀπὸ τοῦ 1968 εἰς δρχ. 165.000.000, τοῦ δὲ μέχρι τοῦ 1967 εἰς δρχ. 226.400.000, ἀντὶ τῶν 80.000.000, τὰ ὁποῖα ἀπεδίδοντο πρότερον ἐτησίως κατ' αὐθαίρετον τρόπον.

Περιῆλθεν εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τὸ ὑπὲρ τῆς Ἀγροφυλακῆς ποσοστὸν ἐκ 50.000.000 ἐκ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν πωλουμένων γεωργικῶν προϊόντων.

Ἀπηλλάγησαν ὡρισμένων ὑποχρεωτικῶν εἰσφορῶν καὶ τελῶν.

Ἐρρυθμίσθησαν κατὰ τρόπον ἱκανοποιητικὸν τὰ πρὸς τὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν χρέη.

Ἐχορηγήθησαν κατὰ τὴν 4ετίαν 1967–1970 δάνεια συνολικοῦ ὕψους δρχ. 1.172.244.963 ἐνῷ κατὰ τὴν 4ετίαν 1963–1966 ταῦτα περιωρίσθησαν εἰς τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 865.575.644.

Τέλος, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1125/1971 Ν. Δ/τος, αἱ πρὸς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων πάσης φύσεως ληξιπρόθεσμοι ἢ μὴ ὀφειλαὶ Δήμων, Κοινοτήτων, Συνδέσμων αὐτῶν, ὡς καὶ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν νομικῶν προσώπων καὶ ἱδρυμάτων, αἱ ἀπορρέουσαι ἐκ χορηγηθέντων εἰς αὐτοὺς δανείων, ἐνοποιοῦνται καὶ κεφαλαιοποιοῦνται εἰς νέον δάνειον οὗτινος ἡ ἐξυπηρέτησις ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1972.

Τὸ προκῦπτον νέον χρεωστικὸν κεφάλαιον θὰ ἐξοφληθῇ εἰς τριάκοντα ἔτη διὰ τοὺς ὀργανισμοὺς τῶν ὁποίων τὰ τακτικὰ κατὰ τὸ ἔτος 1970 ἔσοδα ἀνῆλθον μέχρι δρχ. 300.000 καὶ εἰς εἴκοσι πέντε ἔτη διὰ τοὺς λοιποὺς καὶ ἐπὶ τόκῳ 4 %.

Ὅλοι ἀντιλαμβανόμεθα τὴν τεραστίαν ἀξίαν τοῦ μέτρου καὶ δὲν νομίζω ὅτι χρειάζεται νὰ ὑπομνήσω πόσον μεγάλως θὰ αὐξηθοῦν αἱ δυνατότητες τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν κοινωφελῶν ἔργων.

Δυναταὶ πηγαὶ ἐσόδων.

Κατὰ καιροὺς ἔχουν γίνει πάρα πολλαὶ προτάσεις μὲ τὴν προβολὴν τῆς βεβαιώσεως ὅτι διὰ τῆς ἀποδοχῆς αὐτῶν θὰ ἐπετυγχάνετο ἡ ἐπίλυσις τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Ἐμελετήθησαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅσαι ἦτο δυνατὸν ἱκανοποιήθησαν.

— Κατ' ἀρχὴν εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ σημειώσω ὅτι εἶναι ἀφαντάστως χαμηλὰ τὰ ἔσοδα τῶν Ο.Τ.Α. ἐκ τῆς ἰδίας αὐτῶν ἀκινήτου περιουσίας, ἤτοι ἐξ ἀστικῶν καὶ ἀγροτικῶν ἀκινήτων, ἀγορᾶς, λαχαναγορᾶς, βοσκῶν, νεκροταφείων, σφαγείων, λουτρῶν, ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἐδάφους, ὑπεδάφους καὶ θαλάσσης, ἐμπορίας ποσίμων ὑδάτων ἰαματικῶν καὶ μὴ καὶ ἐξ ἐπιχειρήσεων.

Κατὰ τὸ ἔτος 1967 τὰ ἔσοδα ταῦτα ἀνῆλθον εἰς δρχ. 258.585.000 ἐπὶ συνόλου τακτικῶν ἐσόδων 2.359.970.000 δρχ., ἤτοι μόλις καλύπτουν τὸ 1/10 αὐτῶν.

Καὶ ὅμως σώφρονα πολιτικὴν ἀποτελεῖ ἡ δημιουργία, ἀξιοποίησις καὶ ἐπιτυχὴς ἐκμετάλλευσις ἀκινήτου περιουσίας τὰ ἔσοδα ἐκ τῆς ὁποίας νὰ καλύπτουν ἂν ὄχι τὸ σύνολον, τοὐλάχιστον ἕνα μεγάλο μέρος τῶν ἐξόδων Διοικήσεως.

Δὲν εἶναι ἐπιτρεπτὸν νὰ ἀποβλέπωμεν καὶ νὰ βασιζώμεθα μόνον εἰς τὰ ἐκ φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων καὶ εἰσφορῶν ἔσοδα καὶ τὰς ἀποδόσεις τοῦ Δημοσίου καὶ ἐξ αὐτῶν καὶ μόνον νὰ προγραμματίζωμεν τὴν δραστηριότητά μας.

Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, τῆς δημιουργίας ἀκινήτου περιουσίας, νομίζω ὅτι πρέπει νὰ χορηγῶνται δάνεια κατὰ προτίμησιν ἐκ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ καὶ ἐξ ἄλλων πηγῶν τὰ ὁποῖα θὰ ἐξυπηρετοῦνται ἐκ τῶν ἐξ αὐτῆς ἐσόδων. Οὕτω καὶ ὑπηρεσίας θὰ προσφέρῃ εἰς τὴν πόλιν ἢ τὸ χωριὸ ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης καὶ κάποια μέρα, μετὰ τὴν ἀποπληρωμὴν τοῦ χρέους θὰ ἔχῃ ἕνα σταθερὸν καὶ τακτικὸν εἰσόδημα.

Ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀγροτικὰς μονάδας τὰ δάνεια διὰ τὴν αὔξησιν καὶ βελτίωσιν τῶν βοσκησίμων ἐκτάσεων εἶναι πρωταρχικῆς σημασίας.

— Μία ἄλλη πηγὴ ἐσόδων εἶναι ἡ ἵδρυσις ἰδίων ἐπιχειρήσεων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἢ ἡ συμμετοχὴ αὐτῶν εἰς διαφόρους ἐπιχειρήσεις. Δὲν ἔχει ἀναπτυχθῆ εἰς τὸν τομέα αὐτὸν καμμία σχεδὸν δραστηριότης, ἐπῆλθε δὲ νομίζω ὁ καιρός, αἱ ἁρμόδιαι Κρατικαὶ περιφερειακαὶ ὑπηρεσίαι ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ προγραμματισμοῦ τῆς Κυβερνητικῆς πολιτικῆς νὰ καθοδηγήσουν τὰς Δημοτικὰς καὶ Κοινοτικὰς ἀρχὰς πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν.

Δὲν εἶναι νοητὸν νὰ μὴ ἀναλαμβάνῃ ἡ Δημοτικὴ ἢ ἡ Κοινοτικὴ ἀρχὴ τὴν πρωτοβουλίαν κατασκευῆς Ξενοδοχείου, ἑστιατορίου, μοτέλ, ἀναψυκτηρίου, ἂν ἡ περιοχὴ στερῆται τοιούτων (μολονότι παρουσιάζει τουριστικὸν ἐνδιαφέρον) ἐπειδὴ δὲν εὑρέθη ἰδιώτης μὲ δυνατότητας νὰ ἀνεγείρῃ τοιαῦτα. Ἀλλὰ περὶ αὐτῶν διεξοδικῶς θὰ μᾶς ὁμιλήσῃ ὁ ἐκλεκτὸς συνάδελφος Ρόδου κ. Γ. Βροῦχος.

— Καὶ ἐρχόμεθα τώρα εἰς τὴν πηγὴν τῶν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων.

Ὡς γνωστὸν τὰ τέλη φωτισμοῦ ἐπιβάλλονται εἰς ποσοστὸν μέχρι 30 % ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν τελῶν καθαριότητος. Ἐπειδὴ πολλαὶ Κοινότητες δὲν εἶχον ὑπηρεσίαν καθαριότητος ἢ εἶχον ὑποτυπώδη τοιαύτην καὶ κατ' ἀκολουθίαν δὲν ἠδύναντο νὰ ἐπιβάλλουν τέλη καθαριότητος καὶ ἐπ' αὐτῶν ποσοστὸν διὰ τέλη φωτισμοῦ ἢ τὰ ἐπιβαλλόμενα ἦσαν ἐλάχιστα ὥστε τὰ εἰσπραττόμενα τέλη φωτισμοῦ νὰ μὴ καλύπτουν τὰς ἀντιστοίχους δαπάνας, ἐπετράπη διὰ τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Ν.Δ. 4260/1962 ἡ ἐπιβολὴ τέλους εἰς βάρος τῶν κατοίκων τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος ἢ τοῦ συνοικισμοῦ, οἵτινες εἶναι κύριοι, νομεῖς ἢ μισθωταὶ ἀστικῶν ἀκινήτων πάσης φύσεως ἐν αὐτῷ, τὸ τέλος ὑπολογίζεται εἰς ποσοστὸν ἐνιαίως καθοριζόμενον καὶ μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους ἀγοραίας ἀξίας ἑκάστου ἀκινήτου.

Τὸ τέλος φωτισμοῦ παρὰ τὸν τοιοῦτον χαρακτηρισμὸν αὐτοῦ δὲν εἶναι γνήσιον «τέλος», ἀλλὰ φόρος, διότι τοῦτο δὲν ἐπιβάλλεται μόνον εἰς τοὺς ποιουμένους χρῆσιν τῆς ὑπηρεσίας ἠλεκτροφωτισμοῦ ἀλλὰ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν ἐγκαταστάσεως, συντηρήσεως καὶ ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας πρὸς φωτισμὸν τῶν κοινοχρήστων χώρων, συνιστῶντα στοιχειώδη τῶν Ο.

Τ.Α. ὑποχρέωσιν ἧς τὰς δαπάνας οἱ ὀργανισμοὶ ἀντλοῦσιν ἐκ τῶν γενικῶν αὐτῶν ἐσόδων (Σ.Ε. 1949/1956, Αὐτοδ. 173/1957, Σ.Ε. 661, 662, 867, 658/1958 Ε.Δ.Δ. 195/1958, Σ.Ε. 1950, 2014 καὶ 2081/1956).

Ἐξ ἄλλου ὅλοι ὅσοι, εἰς τὴν διοικητικὴν περιφέρειαν ἔχομεν ἀκαλύπτους χώρους, ἔχομεν πολλάκις ἀκούσει τὰ παράπονα τῶν φορολογουμένων. «Ἐμεῖς οἱ ὁποῖοι μὲ χίλιες στερήσεις ἀγοράσαμε ἕνα οἰκόπεδο καὶ δὲν ἔχομε χρήματα νὰ οἰκοδομήσωμε διὰ νὰ στεγάσωμε τὴν οἰκογένειάν μας, πληρώνομεν κάθε χρόνο φόρο, ἐνῷ ὅσοι εἶχαν οἰκονομικὴ εὐχέρεια καὶ ἔκτισαν δὲν πληρώνουν». Ἢ «ἐπήραμε ἕνα - δύο οἰκόπεδα νὰ προικίσωμε τὰ κορίτσια μας καὶ ὁ Δῆμος κάθε χρόνο μᾶς φορολογεῖ ἔτσι ποὺ σὲ λίγα χρόνια θὰ ἔχωμε πληρώσει στὸ Δῆμο γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ τὸ τίμημα ποὺ κατεβάλαμε στὸν πωλητή».

Προτείνω τὴν κατάργησιν τῶν τελῶν φωτισμοῦ καὶ τοῦ φόρου ἀκαλύπτων χώρων καὶ τὴν ἐπιβολὴν φόρου ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς ἀκινήτου περιουσίας (ἀστικῆς καὶ ἀγροτικῆς).

Διὰ τῆς καθιερώσεως τῆς φορολογίας ταύτης, οἱ Ὀργανισμοὶ θὰ ἀποκτήσουν ἔσοδα ἱκανὰ ὥστε νὰ δυνηθοῦν νὰ καλύψουν δαπάνας ἐπενδύσεως πλέον ἀναγκαίας διὰ τὴν ὑποδομὴν τῆς οἰκονομίας, νὰ ἀνταποκριθοῦν εἰς τὴν ἀποστολήν των, τώρα μάλιστα ποὺ ἡ διοικητικὴ ἀποκέντρωσις γίνεται πραγματικότης καὶ νὰ συμπορευθοῦν μὲ τοὺς ἄλλους φορεῖς τῆς Δημοσίας Διοικήσεως μὲ τὸ αὐτὸ ταχὺ βῆμα εἰς τὴν ἀναπτυξιακὴν δραστηριότητα.

Θὰ προκύψουν δὲ τὰ ἑξῆς πλεονεκτήματα :

1) Θὰ εἰσπράξουν οἱ Ο.Τ.Α. ἔσοδα εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους καὶ θὰ ἀναπτύξουν ἀμέσως τὴν δραστηριότητά των, ἐνῷ σήμερον καλύπτουν τὰς δαπάνας τῶν ὑπηρεσιῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ ἐξ ἄλλων ἐσόδων των μέχρι τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, ὁπότε καὶ μόνον ἀρχίζει ἡ τμηματικὴ ἀπόδοσις ὑπὸ τῆς Δ.Ε.Η. τῶν εἰσπράξεων ἐκ τῶν ἀντιστοίχων τελῶν καὶ οὕτω δημιουργεῖται καθυστέρησις εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ἢ τὴν πληρωμὴν τῶν δικαιούχων.

2) Τὰ βάρη τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος θὰ φέρουν ὅλοι οἱ ἰδιοκτῆται ἀκινήτου περιουσίας, διότι ὅλοι ὠφελοῦνται διὰ τῆς ἀξιοποιήσεως τῆς περιουσίας των ἐκ τῆς ἐκτελέσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων. Ἰδιαιτέρας σημασίας τοῦτο εἶναι διὰ τὰς Κοινότητας εἰς τὰς ὁποίας ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς κατοίκων ἐγκατέλειψε τὰς περιουσίας του καὶ ἐγκατεστάθη εἰς τὰ ἀστικὰ κέντρα ἢ μετηνάστευσαν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ καλοῦνται νὰ φέρουν τὰ βάρη τῆς Κοινότητος οἱ ἐναπομείναντες, ἐνῷ μὲ τὴν δραστηριότητα τῆς Κοινότητος ἀξιοποιοῦνται καὶ αἱ περιουσίαι τῶν ἀπόντων.

3) Ὅσοι ἐγκατέλειψαν τὰ χωριά των μὲ πρόθεσιν μονίμου ἐγκαταστάσεως ἀλλαχοῦ θὰ λάβουν τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐκποιήσουν τὰ ἀγροτικὰ ἀκίνητά των, διὰ νὰ τὰ ἀξιοποιήσουν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι συνέδεσαν τὴν ζωήν των μὲ τὸ χωριό των καὶ νὰ καλλιτερεύσουν τοὺς ὅρους διαβιώσεώς των, ἐνῷ σήμερα τὰ ἀφήνουν ἀκαλλιέργητα, ἀφοῦ τίποτε δὲν πληρώνουν δι' αὐτὰ καὶ ἔτσι ἔστω καὶ ἄθελά των, ἀρνητικὰς ὑπηρεσίας προσφέρουν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας, τῆς κτηνοτροφίας καὶ τὴν πρόοδον γενικώτερον τοῦ τόπου των.

Δὲν παραβλέπω ὅτι εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου θὰ παρουσιασθοῦν καὶ δυσκολίαι προερχόμεναι κυρίως ἐκ τῆς μὴ ὑπάρξεως γενικοῦ κτηματολογίου. Εἶναι ὅμως καιρός, νὰ ἀρχίσῃ ἡ σχετικὴ ἐργασία διὰ νὰ συνταχθοῦν κτηματολόγια.

Κύριοι Σύνεδροι,

Εἶναι ἀνάγκη ἐπείγουσα, εἶναι ἀνάγκη Ἐθνική, τώρα ποὺ τὸ ὄνειρον τῆς διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως γίνεται πρᾶξις, οἱ Ο.Τ.Α. οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὴν τελευταίαν μονάδα τῆς ἀποκεντρώσεως, νὰ ἀποκτήσουν ἔτι μεγαλυτέρας οἰκονομικὰς δυνατότητας. Νὰ ὀργανώσουν ἀκόμη καλλίτερον τὰς ὑπηρεσίας των καὶ ἰδίως τὰς τεχνικὰς τοιαύτας καὶ νὰ ἀναπτύξουν ἀπεριόριστον καὶ πρὸς κάθε τομέα δραστηριότητα, ὥστε νὰ ἀνταποκριθοῦν εἰς τὰς προσδοκίας τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ συμβάλουν μεγάλως εἰς τὴν ἀπόλυτον ἐπιτυχίαν τοῦ θεσμοῦ τῆς Διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως». (Χειροκροτήματα).

Πρόεδρος: Μήπως ἐπιθυμεῖ νὰ λάβῃ κανεὶς τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου;

Ἐρωτήσεις-Παρεμβάσεις

Π. Ἀποστόλου (Πρόεδρος Κοινότητος Ἀργυρουπόλεως): Κύριε Πρόεδρε, ἐπὶ τῶν ὅσων ἐξέθεσεν ὁ κ. Δήμαρχος Αἰγάλεω, ἔχω νὰ προσθέσω τὰ ἑξῆς: Ὅλαι αἱ ὑπηρεσίαι, αἱ ἔχουσαι τὸ δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως διαφόρων ἐγγράφων, ἐκτὸς τοῦ νομίμου πενταδράχμου, ἔχουν καὶ ἰδικόν των ἔνσημον. Ἤτοι ἰατρόσημον, ἀστυνομικόσημον, κληρικόσημον κλπ. Διατί οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες νὰ μὴ ἔχουν ἰδικόν των ἔνσημον, δημοτικόσημον τὸ λεγόμενον; Αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτον. Δεύτερον, ἕνα ἄλλο ἔσοδον τὸ ὁποῖον βλέπω ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἶναι αἱ ἀστικαὶ μισθώσεις. Παρακαλῶ, αἱ ἀστικαὶ μισθώσεις ἐφεξῆς νὰ γίνωνται ἐπὶ ἐνσφραγίστου πενταδράχμου χάρτου, ὥστε καὶ τὸ θέμα, τὸ παρεξηγημένον μέχρι σήμερον ἁπλοῦν συμφωνητικόν, νὰ εἶναι ἐφικτὸν καὶ οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες νὰ ἀπολαμβάνουν ἑνὸς σοβαροῦ ἐσόδου. Ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1971 ἔχομεν τὸ ἑξῆς ἀποτέλεσμα: Μέσα εἰς τὰ πέντε καὶ πλέον ἑκατομμύρια οἰκοδομάς, τὰ 3 ἑκατομμύρια ὑπάγονται εἰς τὰς ἀστικὰς μισθώσεις. Ἑπομένως 3 ἑκατομμύρια μισθώσεις τὸ ἔτος, ἀπὸ πεντήκοντα δραχμὰς ἑκάστη, θὰ ἔχωμεν ἕνα ἔσοδον 15 ἑκατομμυρίων ἐτησίως. Τρίτον, εἰς τὰς οἰκείας μισθώσεις, ὅταν δίδεται ἡ ἀπόδειξις πληρωμῆς τίθεται ἐν χαρτόσημον τριῶν δραχμῶν καὶ 0,60 λεπτὰ ὑπὲρ τοῦ Ο.Γ.Α. Αὐτὸ τὸ 0,60 λεπτὰ ὑπὲρ τοῦ Ο.Γ.Α. προτείνω νὰ γίνῃ μία δραχμή, δηλαδὴ τὰ 0,40 λεπτὰ ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Πρόεδρος: Ὁ κ. Δήμαρχος Παλαιοῦ Φαλήρου.

Στ. Βλαχόπουλος (Δήμαρχος Παλαιοῦ Φαλήρου): Αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ εὐχαριστήσω τὸν κ. Δήμαρχον Αἰγάλεω, ὁ ὁποῖος, μὲ τὴν γνωστὴν εὐρύτητα, ἁπλότητα, ἀλλὰ καὶ ἐπιστημονικὴν θεμελίωσιν διεξῆλθε

τὸ ὅλον θέμα. Θὰ ἤθελα ὅμως, διὰ νὰ μὴ ὑπάρχουν ὡρισμέναι παρεξηγήσεις καὶ ἐμπλακῶμεν εἰς ἀτέρμονας συζητήσεις, νὰ κάμω μίαν πρότασιν, ὅτι θὰ πρέπει νὰ μᾶς παράσχῃ μίαν διευκρίνησιν διὰ νὰ ἱκανοποιηθῶμεν, πῶς ἀκριβῶς ἐννοεῖ τὴν κατάργησιν τῶν τελῶν φωτισμοῦ καὶ τῶν ἀκαλύπτων χώρων καὶ τὴν ἐπιβολὴν φόρου ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς ἀκινήτου περιουσίας. Καὶ τοῦτο τὸ κάμνω διὰ νὰ ὑποβοηθηθῇ τὸ Συνέδριον καὶ ὅλοι οἱ σύνεδροι, διὰ νὰ μὴ νομίσουν ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀπομονούμεθα ἀπὸ τὰ ἔσοδα τῶν Δήμων.

Ὁ κ. Τζανετόπουλος (Δήμαρχος Αἰγάλεω) : Διὰ τῆς ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τῆς ἀξίας καὶ ἅπαξ δὲν τὸ πληρώνει, θὰ τὸν ἐπιβάλλῃ τὸ Κράτος.

Πρόεδρος : Ὁ κ. Δήμαρχος Ἡλιουπόλεως.

Κ. Δελλαπόρτας (Δήμαρχος Ἡλιουπόλεως) : Θὰ ἤθελα νὰ ἐρωτήσω τὸν συνάδελφον Αἰγάλεω τὸ ἑξῆς : Πῶς ἐννοεῖται ὁ ἀκάλυπτος χῶρος καὶ ἡ φορολογία τῆς περιουσίας, καθ' ἣν στιγμὴν γνωρίζομεν, ὅτι τὸ οἰκόπεδον ποὺ ἔχει κάθε ἰδιοκτήτης μὲ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων αὐξάνεται ἀπὸ ἀπόψεως ἀξίας κάθε ἔτος καὶ περισσότερον ; Πῶς θὰ γίνῃ νὰ φορολογήσωμεν μόνον τὰς οἰκοδομὰς καὶ τὰ οἰκόπεδα θὰ τὰ ἐξαιρέσωμεν ;

Ὁ κ. Τζανετόπουλος (Δήμαρχος Αἰγάλεω) : Καὶ τὰ οἰκόπεδα.

Πρόεδρος : Ὁ κ. Δήμαρχος Πτολεμαΐδος.

Α. Λευκόπουλος (Δήμαρχος Πτολεμαΐδος) : Κύριε Πρόεδρε, διαφωνῶ ἀπολύτως μὲ τὴν πρότασιν τὴν ὁποίαν κάμνει ὁ κ. συνάδελφος Αἰγάλεω, σχετικῶς μὲ τὴν κατάργησιν τοῦ φόρου φωτισμοῦ καὶ τοῦ φόρου ἀκαλύπτων χώρων καὶ ἀντιστοίχως τὴν ἐπιβολήν, διὰ νὰ ἀντιμετωπισθῇ τὸ ἔσοδον τοῦτο, μὲ τὴν ἐπιβολὴν φόρου ἐπὶ τῆς ἀξίας ἀκινήτου περιουσίας. Θὰ δημιουργηθῇ μεγάλη ταλαιπωρία καὶ θὰ ὑπάρξουν πλεῖστα ὅσα παράπονα, διότι δὲν εἶναι δυνατόν, ἔστω καὶ πρακτικῶς, νὰ γίνῃ τοῦτο. Τοὐλάχιστον τὸ 30% τὸ ὁποῖον μᾶς δίδεται τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλωμεν ἐπὶ τῶν τελῶν καθαριότητος διὰ νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὰ ἔξοδα φωτισμοῦ, νομίζω ὅτι εἶναι μία τακτοποιημένη ὑπόθεσις καὶ δὲν πρέπει νὰ τὴν καταργήσωμεν. Ἔχομεν ἐξ ἄλλου τὸ δικαίωμα, ἐφ' ὅσον τὰ ἔξοδα φωτισμοῦ εἶναι περισσότερα ἀπὸ τὰ ἔσοδα τὰ ὁποῖα πραγματοποιοῦνται μὲ τὸ 30% εἰς τοὺς Δήμους μας, νὰ ἀναγνωρίσωμεν κατὰ κάποιον τρόπον τὸ ποσοστὸν αὐτὸ καὶ νὰ ἐπιβάλλωμεν συμπληρωματικὸν τέλος.

Πρόεδρος : Ὁ κ. Δήμαρχος Μυτιλήνης.

Τζ. Καμπούρης (Δήμαρχος Μυτιλήνης) : Κύριε Πρόεδρε, εἰς τὸ συνέδριον τῶν Χανίων εἴχομεν πάρει μίαν ἀπόφασιν, τὴν διὰ νόμου ρύθμισιν τῆς δωρεὰν παραχωρήσεως οἰκοπέδων. Σήμερον, ἐξακολουθοῦμεν ἀκόμη νὰ πιεζώμεθα ἀπὸ διαφόρους ὀργανισμοὺς νὰ παραχωρῶμεν δωρεὰν οἰκόπεδα δημοτικά, διὰ τὴν ἀνέγερσιν εἴτε σχολῶν, εἴτε κτιρίων κλπ. Αὐτό, σιγὰ - σιγά, μᾶς ἀπογυμνώνει ἀπὸ τὴν ἀστικήν μας περιουσίαν καὶ θὰ καταντήσουν οἱ Δῆμοι νὰ μὴ ἔχουν οὔτε ἕνα οἰκόπεδον διὰ ὁποιανδήποτε ἀνάγκην.

Θὰ πρέπει νὰ ἀπαγορευθῇ διὰ νόμου ἡ δωρεὰν παραχώρησις δημοτικῶν οἰκοπέδων εἰς διαφόρους ὀργανισμούς.

Πρόεδρος: Ὁ κ. Δήμαρχος Μολάων.

Χρ. Σπανιόλος (Δήμαρχος Μολάων): Κύριε Πρόεδρε, θὰ ἤθελα νὰ κάμω μίαν πρότασιν σχετικῶς διὰ τὰς περιοχὰς ποὺ ἀναπτύσσονται τουριστικῶς, ραγδαίως, νὰ ἐπιτραπῇ τὸ δικαίωμα ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ ἀκαλύπτων χώρων εἰς πόλεις αἱ ὁποῖαι ἀριθμοῦν κάτω τῶν 10 χιλιάδων κατοίκων.

Πρόεδρος: Ὁ κ. Δήμαρχος Καλαβρύτων.

Ἀπ. Τσεκούρας (Δήμαρχος Καλαβρύτων): Εἰς τὴν ἰδικήν μας περιφέρειαν παρατηρεῖται τὸ φαινόμενον τῆς μεταναστεύσεως τῶν κατοίκων καὶ τὴν ἐγκατάστασιν αὐτῶν εἰς ἄλλας πόλεις. Μὲ τὴν πρότασιν τοῦ κ. Τζανετοπούλου θὰ καταλήξουν νὰ τὰ πωλήσουν καὶ νὰ φύγουν πρὸς ἄλλας πόλεις καὶ οἱ ὀλίγοι ἐναπομείναντες.

Πρόεδρος: Ὁ κ. Δήμαρχος Καλαμάτας.

Κ. Κουτουμᾶνος (Δήμαρχος Καλαμάτας): Κύριε Πρόεδρε, θὰ ἤθελα νὰ ὑπογραμμίσω τὸ ἑξῆς: Διὰ τῆς μεθόδου ποὺ εἶχεν ἀφήσει ἕνα παραθυράκι ὁ νόμος, ὅτι ἂν ὑπάρχουν ὡρισμένα δενδράκια μέσα καὶ μὲ βεβαιώσεις γεωπόνων ὅτι πρόκειται περὶ ἀγροτεμαχίων καὶ οἰκόπεδα ποὺ εὑρίσκονται εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, αὐτὰ ἀποκλείονται τῆς φορολογίας. Νὰ καταργηθῇ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.

Πρόεδρος: Ἔχει καταργηθῇ αὐτό. Κύριε Τζανετόπουλε, σᾶς εὐχαριστοῦμεν πάρα πολὺ διὰ τὴν ὁμιλίαν σας. (Χειροκροτήματα).

Διακόπτομεν διὰ 10 λεπτά.

Μετὰ τὴν διακοπὴν

Πρόεδρος: Ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπεῖσα συνεδρίασις.

Παρακαλεῖται ὁ κ. Δήμαρχος Κομοτηναίων ὅπως ἀνέλθῃ εἰς τὸ βῆμα καὶ μᾶς εἰσηγηθῇ τὸ θέμα:

«Ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις ὡς συντελεστὴς τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως.

Ι. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΚΗΣ (Δήμαρχος Κομοτηναίων):

«Σεβασμιώτατε, Κύριε Ὑπουργέ, Κύριε Ὑφυπουργέ, Κύριε Γενικὲ Γραμματεῦ, Κύριοι Νομάρχαι, Κύριε ἐκπρόσωπε τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, Κύριοι Σύνεδροι,

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε, πρὶν ἢ εἰσέλθω εἰς τὸ θέμα, νὰ συγχαρῶ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐπέλεξαν τὴν πόλιν τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως, διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ Συνεδρίου μας. Οὕτως ἐδόθη ἡ εὐκαιρία εἰς τοὺς συναδέλφους μας, τῶν νοτίων περιφερειῶν, νὰ γνωρίσουν καὶ τὸν ἑλληνικὸν βορρᾶν καὶ τὴν θαυμασίαν αὐτὴν πόλιν, ἥτις ἀποτελεῖ κόσμημα διὰ τὴν Χώραν μας. (Χειροκροτήματα).

Θὰ ἤθελα ἐπίσης νὰ συγχαρῶ θερμῶς τὸν Κύριον Νομάρχην Ἔβρου καὶ τὸν συνάδελφον τῆς φιλοξενούσης πόλεως διὰ τοὺς κόπους, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπεβλήθησαν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Συνεδρίου.

Εἰς ἐμὲ ἀνετέθη νὰ ἀναπτύξω ἕνα γενικώτατον θέμα, τὸ θέμα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ὡς συντελεστοῦ τῆς Οἰκονομικῆς καὶ Κοινωνικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας.

Θὰ ἦτο τῇ ἀληθείᾳ δύσκολον νὰ συλλάβῃ τις τὴν ἔννοιαν τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως μιᾶς οἱασδήποτε χώρας χωρὶς τὴν συμβολὴν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Ἰδιαιτέρως θὰ ἦτο τοῦτο δύσκολον διὰ τὴν Χώραν μας εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννήθη, ἐβλάστησε καὶ ἀπέδωσε πλουσίους καρποὺς ὁ θεσμὸς οὗτος.

Διότι ὁ θεσμὸς τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως δὲν εἶναι νέος, δὲν εἶναι νομικόν τι κατασκεύασμα, τὸ ὁποῖον ἐδημιούργησεν ὁ νομοθέτης πρὸς κάλυψιν ἀνάγκης τινός, ἢ κατ' ἀντιγραφὴν ξένου τινος θεσμοῦ, ἀλλ' εἶναι θεσμὸς συνυφασμένος μὲ τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν εὐφυΐαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, αἱ δὲ ρίζαι του ἐξικνοῦνται μέχρι τῶν ἀπωτάτων χρόνων τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος.

Ἀπὸ τοῦ 5ου ἀκόμη αἰῶνος π.Χ. οἱ Δῆμοι ἀπετέλουν τὴν βάσιν καὶ τὰ θεμέλια τῶν ἑλληνικῶν πολιτειῶν, ὁ δὲ ἐθνικὸς ἱστοριογράφος μας Κ. Παπαρρηγόπουλος, ὅστις ἐμελέτησε τὸν θεσμὸν διὰ μέσου τῶν αἰώνων, γράφει ἐπιγραμματικῶς ὅτι «αἱ Κοινότητες ὑπῆρξαν γνήσιον προϊὸν τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων καὶ τῆς Ἐθνικῆς εὐφυΐας καὶ δραστηριότητος, εἶχον δὲ βαθείας ρίζας εἰς τὰς ἕξεις καὶ τὰς παραδόσεις τοῦ ἑλληνικοῦ Ἔθνους». Ὁ αὐτὸς ἱστορικὸς ἐπάγεται περαιτέρω, ὅτι ὑφίσταται ἀδιάλειπτος ἱστορικὴ συνέχεια ἐν τῷ ἑλληνικῷ κοινοτισμῷ, ὅτι ἡ ἄλυσις τῆς αὐτεξουσίας τῶν πόλεων διοικήσεως δὲν ἐρράγη ποτὲ ἐν Ἑλλάδι, ὡς καὶ ὅτι ὁ θεσμὸς ὑφίσταται ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον, κατ' ἀδιάπτωτον συνοχήν, τὴν δὲ γνώμην του ταύτην βασίζει ἐπὶ ἀδιασείστων νομικῶν καὶ ἱστορικῶν μαρτυριῶν. Θὰ πρέπει εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ νὰ προσθέσω, ὅτι ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα μετεδόθη ὁ κοινοτισμὸς εἰς τὸν ὑπόλοιπον κόσμον. Διότι ὅλος ὁ κόσμος, ὁ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, ἔζη ὡς ὑπανάπτυκτος καὶ ἐν βαρβαρισμῷ.

Ἀλλὰ τὴν σημασίαν καὶ τὴν σπουδαιότητα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὡς παράγοντος οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως, διεῖδε καὶ ἐπεσήμανεν ὁ Ἕλλην νομοθέτης ἀμέσως ἀπὸ τῶν πρώτων χρόνων τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ πρώτου τμήματος τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος καὶ διὰ τοῦ «περὶ συστάσεως Δήμων» Νόμου τῆς 29ης Δεκεμβρίου 1833 τῆς Βαυαρικῆς Ἀντιβασιλείας ὁ Δῆμος κατέστη ἡ κατωτάτη βαθμὶς τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Ὁ Νόμος οὗτος ὑποστὰς μεταγενεστέρως διαφόρους τροποποιήσεις ἀντικατεστάθη ἐξ ὁλοκλήρου διὰ τοῦ Νόμου ΔΝΖ' «περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων» τῆς 10ης Φεβρουαρίου 1912, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἀρξαμένη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1914 διετηρήθη μὲ τροποποιήσεις τινὰς μέχρι τοῦ ἔτους 1954, ὅτε ἐτέθη ἐν ἰσχύι

τὸ Ν.Δ. 2888 τῆς 30ῆς Ἰουνίου / 1ης Ἰουλίου 1954 «περὶ κυρώσεως τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος», ὅπερ ἐξακολουθεῖ ἰσχῦον καὶ μέχρι σήμερον, ἅτε μὴ ψηφισθέντος εἰσέτι τοῦ Νέου Σχεδίου «περὶ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος».

Πληρέστερον ὅμως παντὸς ἄλλου τὴν σπουδαιότητα καὶ τὴν σημασίαν τοῦ θεσμοῦ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ὡς παράγοντος οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας μας, κατενόησεν ὁ συνταγματικὸς νομοθέτης τοῦ Συντάγματος τοῦ 1968, ὅστις ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ κατοχυρώσῃ καὶ συνταγματικῶς τὸν θεσμὸν τοῦτον, δι' εἰδικῶν διατάξεων ἐξαιρετικῆς σημασίας καὶ σπουδαιότητος, ὡς εἶναι ἡ διάταξις τῆς παραγρ. 7 τοῦ ἄρθρου 121 καθ' ἣν «τὸ Κράτος μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν εἰς τοὺς Ὀργανισμοὺς τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τῶν ἀναγκαίων πόρων πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς των», ὡς καὶ ἡ διάταξις τῆς παραγρ. 5 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 121 καθ' ἣν «οἱ Ὀργανισμοὶ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἀποκλειστικὸν σκοπὸν ἔχουν τὴν προαγωγὴν τῶν τοπικῶν συμφερόντων καὶ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων τῆς οἰκείας περιφερείας. Πᾶσα ἀνάμιξις τῶν ὀργάνων τούτων εἰς θέματα ξένα πρὸς τοὺς ὡς ἄνω σκοποὺς ἀπαγορεύεται ὡς ὁ Νόμος ὁρίζει».

Ἡ προαγωγὴ ἑπομένως τῶν τοπικῶν συμφερόντων, ἔτι δὲ καὶ ἡ ἱκανοποίησις τῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων τῆς οἰκείας περιφερείας ἀποτελεῖ κατὰ συνταγματικὴν πλέον ἐπιταγὴν καὶ τὸν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τῆς ὑπάρξεως τοῦ θεσμοῦ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Ἡ ἔννοια ὅμως τῆς προαγωγῆς τῶν τοπικῶν συμφερόντων καὶ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων τῆς οἰκείας περιφερείας εἶναι τοσοῦτον εὐρεῖα, ὥστε νὰ διανοίγηται ἀπεριόριστον πεδίον δράσεως ἀμφοτέρων τῶν ὀργάνων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἤτοι τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Καὶ ναὶ μὲν πότε μία ὑπόθεσις ἢ ἔν ἔργον εἶναι τοπικῆς σημασίας, ὥστε νὰ ἀνήκῃ εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, εἶναι θέμα πραγματικόν, χρῄζον εἰς ἑκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης, πρὸς ἄρσιν ὅμως οἱασδήποτε ἀμφιβολίας ὡρισμέναι ὑποθέσεις ἐχαρακτηρίσθησαν ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος Κώδικος ὡς τοπικαί, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν. Δ/τος 2888/1954, δι' ἧς δέκα τρεῖς ἐν συνόλῳ κατηγορίαι ἔργων ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς τοπικαὶ ὑποθέσεις, ἀνήκουσαι εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἁρμοδιότητα τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ὡς π.χ. ἡ κατασκευή, συντήρησις καὶ λειτουργία συστημάτων ὑδρεύσεως, ὑπονόμων καὶ ἀποχετεύσεων, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ὁδῶν, πλατειῶν καὶ γεφυρῶν, ἡ μέριμνα διὰ τὴν ἐν γένει καθαριότητα, ἡ κατασκευή, συντήρησις καὶ λειτουργία δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀλσῶν, παιδικῶν κήπων καὶ ἐν γένει ἔργων ἐξωραϊστικῶν κτλ.

Ἐὰν εἰς τὰ ἀνωτέρω προστεθῇ ὅτι ἡ ἐδαφικὴ ἁρμοδιότης τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἐκτείνεται καθ' ἅπασαν τὴν χώραν καθ' ὅσον κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. Δ/τος 2888/1954 «πᾶν τμῆμα τῆς χώρας

ἀνήκει εἰς δημοτικὴν ἢ κοινοτικὴν περιφέρειαν», ὡς καὶ ὅτι διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἐργάζονται ἀνιδιοτελῶς 256 Δήμαρχοι, 6.000 περίπου Κοινοτάρχαι, 30.000 περίπου Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Συμβούλων, ἐπὶ πλέον τῶν 15.000 Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, θὰ καταλήξωμεν εἰς τὸ ἀσφαλὲς συμπέρασμα ὅτι ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις ἀποτελεῖ τὸν βασικώτερον συντελεστὴν τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας μας, ἢ ἄλλως τὸν ἄξονα ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ κινηθῇ ἡ μείζων δραστηριότης διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν τῆς ἀληθοῦς δημοκρατίας ποὺ θεμελιώνει ἡ Ἐπανάστασις, ὡς προσφυῶς ἐτόνισε καὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Στυλιανὸς Παττακός.

Πέραν τῶν ἀνωτέρω θὰ ἠδύνατό τις νὰ προσθέσῃ χωρὶς τὸν κίνδυνον νὰ φανῇ ὑπερβολικός, ὅτι ἡ ἐν γένει οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ πρόοδος ἑνὸς τόπου ἢ μιᾶς χώρας εἶναι κατ' εὐθεῖαν ἀνάλογος πρὸς τὴν δραστηριότητα τῶν ὀργάνων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Πᾶσα πόλις, πᾶσα κώμη καὶ πᾶν χωρίον ἀντιμετωπίζει καθημερινῶς μύρια ὅσα προβλήματα, ὅσον δὲ βαίνομεν πρὸς τὴν πρόοδον ἐπὶ τοσοῦτον πολλαπλασιάζεται καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν προβλημάτων.

Τὰ προβλήματα ταῦτα ἀπαιτοῦν ἀμέσους λύσεις, οὐδεὶς δὲ τὰ γνωρίζει κάλλιον ἀπὸ τοὺς κ λουμένους δημοτικοὺς καὶ κοινοτικοὺς ἄρχοντας, οἵτινες καὶ τὰ ζοῦν καθημερινῶς καὶ οἱ ὁποῖοι δέον νὰ εὑρίσκωνται εἰς διαρκῆ ἐπιφυλακὴν πρὸς ἀντιμετώπισίν των πολλάκις μὲ μέσα ἀνύπαρκτα. Ὁ δημότης σήμερον ἔχει πολὺ περισσοτέρας ἀπαιτήσεις, καὶ δικαίως, ἀπὸ ὅσας εἰς τὸ παρελθόν. Θέλει καὶ τὸν ἄπλετον φωτισμὸν τοῦ χωρίου ἢ τῆς πόλεώς του, καὶ τὸ ἄφθονον καὶ ὑγιεινὸν νερό του καὶ τὴν ἄψογον καθαριότητα καὶ τὸν εὐπρεπισμὸν τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν καὶ τόσα ἄλλα πράγματα, ἡ δὲ ἱκανοποίησις τῶν ἀναγκῶν τούτων ἀποτελεῖ ἀναμφισβητήτως μίαν ὑποδομὴν πρὸς περαιτέρω οἰκονομικήν, κοινωνικὴν καὶ πολιτιστικὴν ἀνάπτυξιν.

Βαρεῖαι εἶναι ἑπομένως αἱ εὐθῦναι τῶν σημερινῶν ὀργάνων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοι ήσεως. Μάλιστα εἰς τὴν ἐπαναστατικὴν περίοδον τὴν ὁποίαν διανύομεν, μὲ κεντρικὸν σκοπὸν τὴν ταχύρρυθμον ἀνάπτυξιν τῆς χώρας μας, εἶναι ἐπιβεβλημένη ἡ εἰς ὕψιστον βαθμὸν δραστηριοποίησις τοῦ θεσμοῦ.

Ἐκ παραλλήλου ἐπιβεβλημένον εἶναι καὶ τὸ καθῆκον τῆς Πολιτείας ὅπως διαφυλάξῃ, περιφρουρήσῃ καὶ προστατεύσῃ διὰ παντὸς τρόπου καὶ μέσου τὸν θεσμὸν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἄνευ τοῦ ὁποίου εἶναι ἀδιανόητος οἱαδήποτε πρόοδος εἰς τὴν χώραν μας.

Εἶναι γεγονὸς ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τῶν πέντε τελευταίων ἐτῶν, ἡ Τ πικὴ Αὐτοδιοίκησις, ἀπαλλαγεῖσα καὶ ἀπελευθερωθεῖσα ἐκ τῶν ἐπεμβάσεων τῶν κομμάτων, ἀπέδωσεν ἔργον ἀρκούντως σοβαρὸν εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς δραστηριότητός της, ὡς ἀνεγνωρίσθη καὶ ὑπὸ ἐπισήμων χειλέων.

Οὕτω μόνον κατὰ τὸ 1970 ἐξετελέσθησαν ἔργα δημοτικὰ καὶ κοινοτικά, ἤτοι ἔργα ὁδοποιΐας, ὑδρεύσεως, ἐγγειοβελτιώσεων, κτιριακῶν ἐγκαταστάσ ων κτλ. συνολικῆς ἀξίας 1.700.000.000 δραχμῶν. Ὁμοίως κατὰ τὴ πρώτην

ἐπαναστατικὴν τετραετίαν τὸ σύνολον τῆς δαπάνης τῶν ἐκτελεσθέντων δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων ἀνῆλθεν εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 5.582.483.000 ἐνῷ κατὰ τὴν ἀμέσως πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως τετραετίαν ἐξετελέσθησαν ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἔργα ἀξίας μόνον 2.902.205.000 δραχμῶν.

Ἡ ἀντιπαραβολὴ τῶν δύο τετραετιῶν μᾶς δίδει τὸ ἀσφαλὲς μέτρον συγκρίσεως καὶ ἡ σύγκρισις αὕτη ἡ ἐρειδομένη ἐπὶ ἀδιαψεύστων ἀριθμῶν ἀποβαίνει καταφανῶς ὑπὲρ τῆς ἐπαναστατικῆς τετραετίας.

Βεβαίως δὲν ἰσχυριζόμεθα ὅτι ἐλύθησαν ὅλα τὰ προβλήματα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Τοιαῦτα προβλήματα ὑπῆρχον εἰς τὸ παρελθόν, ὑπάρχουν καὶ σήμερον καὶ θὰ ὑπάρχουν καὶ εἰς τὸ μέλλον. Μὴ ἐπιθυμοῦντες ὅμως νὰ ἐξέλθωμεν τῶν ὁρίων τοῦ θέματος θὰ ἐπισημάνωμεν ἐνταῦθα μόνον τὸ φλέγον θέμα τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ δὴ ἐπὶ σταθερᾶς καὶ μονίμου βάσεως.

Ἐν ὄψει τοῦ σοβαροῦ ρόλου, τὸν ὁποῖον διαδραματίζει σήμερον ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις διὰ τὴν ἐν γένει οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας, ἐπιβεβλημένη καθίσταται ἡ διὰ μέτρων ριζικῶν ἐξυγίανσις καὶ σταθεροποίησις τῆς οἰκονομικῆς ὑποστάσεώς της, τοῦτο ἄλλωστε ἀποτελεῖ σήμερον καὶ συνταγματικὴν τρόπον τινὰ ἐπιταγήν, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν προαναφερθεῖσαν διάταξιν τῆς παραγρ. 7 τοῦ ἄρθρου 121 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος τοῦ 1968 τὸ Κράτος μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν εἰς τοὺς Ὀργανισμοὺς τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τῶν ἀναγκαίων πόρων πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς των.

Σπουδαία εἶναι ἐπίσης ἡ συμβολὴ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ εἰς τὸν τομέα τῆς καθόλου κοινωνικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας τῆς ὁποίας κυριολεκτικῶς ἀποτελεῖ καὶ τὸ βάθρον. Κατὰ τὴν διαδρομὴν τῶν αἰώνων, ὡς ἐλέχθη καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης, ὁ κοινοτισμὸς ἀπέδωσε πλουσίους καρπούς. Ἰδιαιτέρως κατὰ τὸ διάστημα τῆς μακραίωνος τοῦ ἔθνους δουλείας διὰ τῶν ἑλληνικῶν κοινοτήτων διεσώθη ὁ ἑλληνοχριστιανικὸς πολιτισμός, καὶ διὰ τῆς αὐτοδιοικήσεώς των οἱ Ἕλληνες κατώρθωσαν νὰ διατηρήσουν τὰ ἰδεώδη των, τὰ ἤθη καὶ ἔθιμά των καὶ γενικῶς τὴν ἐθνικήν των αὐθυπαρξίαν καὶ νὰ προπαρασκευάσουν οὕτω τὸ Ἔθνος διὰ τὸν ἐπακολουθήσαντα μεγάλον ἀγῶνα τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας.

Ἀλλὰ καὶ σήμερον εἰς τὸν χῶρον τῆς μείζονος Ἑλλάδος ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις θίγει τὰ πάντα, ἐκ τοῦ βαθμοῦ δὲ τῆς ἀναπτύξεώς της κρίνεται καὶ τὸ ἐπίπεδον πολιτισμοῦ τῆς χώρας μας, ὡς καὶ ἰδιαιτέρως ἑκάστου διαμερίσματος.

Εἰς πᾶσαν πνευματικήν, καλλιτεχνικὴν ἢ ἐπιστημονικὴν ἢ φιλανθρωπικὴν ἐκδήλωσιν καὶ γενικῶς εἰς πᾶσαν ἐκδήλωσιν κοινωνικῆς καὶ πολιτιστικῆς φύσεως ἡ σύμπραξις ἢ ἡ συμμετοχὴ τῶν ὀργάνων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἶναι ἐκ τῶν οὐκ ἄνευ.

Τὸ σπουδαιότερον ὅμως ἐξ ὅλων εἶναι ὅτι διὰ τοῦ θεσμοῦ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἐπιτυγχάνεται ὁ κεντρισμὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν πολιτῶν πρὸς τὰ κοινὰ καὶ ἡ καλλιέργεια τῆς συνειδήσεως ὅτι τὸ καλῶς ἐννοούμενον ἀτομικὸν συμφέρον εἶναι τοποθετημένον μέσα εἰς τὸ πλαίσιον τοῦ γενικοῦ

συμφέροντος πρὸ τοῦ ὁποίου ὁ ἄκρατος ἀτομισμὸς δέον ὅπως ὑποχωρῇ. Θὰ ἠδύνατό τις μάλιστα νὰ εἴπῃ μετὰ βασιμότητος ὅτι οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες, ἤτοι τὰ δύο ὄργανα τῆ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, λειτουργοῦντα ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν κειμένων Νόμων καὶ τοῦ Συντάγματος καὶ μὴ ὑποκείμενα εἰς ἐπιρροὰς ξένας πρὸς τὴν φύσιν καὶ τὸν προορισμόν των εἶναι καὶ τὰ καλύτερα σχολεῖα γιὰ νὰ δημιουργήσουν καλοὺς πολίτας, ἐνδιαφερομένους διὰ τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ τόπου των καὶ κατ' ἐπέκτασιν βεβαίως καὶ ὁλοκλήρου τῆς πατρίδος μας.

Ἐν συμπεράσματι ὁ θεσμὸς τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἀποτελεῖ σπουδαῖον καὶ ἀναντικατάστατον συντελεστὴν τόσον εἰς τὴν οἰκονομικὴν ὅσον καὶ εἰς τὴν κοινωνικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας μας, ἀπέδωσε πολὺ περισσότερα μετεπαναστατικῶς ἀπ' ὅσα προεπαναστατικῶς, ἀλλὰ δύναται ν' ἀπ δώσῃ ἀκόμη περισσότερα ἐὰν δημιουργηθοῦν ὡρισμέναι προϋποθέσεις μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ προϋπόθεσις τῆς οἰκονομικῆς αὐταρκείας καὶ αὐτοτελείας του». (Χειροκροτήματα).

Πρόεδρος: Κύριε Δήμαρχε Θεσσαλονίκης ἐπιθυμεῖτε νὰ εἴπητε συμπληρωματικῶς τίποτε;

Χ. Φλωρίδης (Δήμαρχος Θεσσαλονίκης): Μάλιστα, Κύριε Πρόεδρε. Χαίρω, ἰδιαιτέρως, Κύριε Πρόεδρε — καὶ θέλω νὰ συγχαρῶ τὸν συνάδελφον ἐκ Κομοτινῆς κ. Γραμματικάκην — διότι, πράγματι, ἐπεσήμανεν ἕνα σοβαρώτατον καθῆκον, τὸ ὁποῖον ἔχομεν ἡμεῖς ὡς φορεῖς τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ ἔδωσε ἰδιαιτέραν ἔμφασιν εἰς τὴν ἀποστολὴν τοῦ 'Οργανισμῶν Τοπικῆ Αὐτοδιοικήσεως, ὡς τὸ κυρίως καὶ βασικὸν πρόβλημα καὶ ἀποστολὴν τῆς κοινωνικῆς ἀναπτύξεως τῶν κατοίκων, εἴτε τῶν πόλεων εἴτε τῶν κοινοτήτων, εἰς τὰς ὁποίας ζῶμεν. Καὶ γνωρίζω πῶς πρέπει νὰ δοθῇ ἰδιαιτέρα ἔμφασις εἰς τὸ ἀντικείμενον αὐτό. Διότι πράγματι αὐτὴ εἶναι ἡ βασική μας ἀποστολὴ καὶ χαίρω, ἐπίσης, ἰδιαιτέρως, διότι, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐπεσήμανε μερικὰ νούμερα γενικὰ διὰ τὰ ὁποῖα ὅλοι μας ἐσπεύσαμεν νὰ χειροκροτήσωμεν, ἐν τούτοις, θὰ ἔλεγα, ὅτι δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπαναλαμβάνεται τοῦτο, διότι ὁμοιάζει, ὡς νὰ ἐπιθυμοῦμεν νὰ εὐλογοῦμεν ἢ νὰ λιβανίζωμεν ἑαυτούς. Πράγματι, τὰ νούμερα αὐτὰ ἂς μὴ ἀποτελ σουν τὸ ἔναυσμα ἢ τὴν παρόρμησιν, διὰ νὰ ἴδωμεν πῶς θὰ ἐπιτελέσωμεν τὴν ἀποστολήν μας.

Ἂς βλέπωμεν μπροστά μας μόνον τὴν κοινωνικὴν ἀνάπτυξιν τῶν κατοίκων μας, τὴν ὁποίαν ἐπεσήμανεν ὁ κ. Γραμματικάκης. Διότι τὰ νούμερα πότε μικρὰ πότε μεγάλα, θὰ ἀποτελοῦν πάντοτε μίαν λεπτομέρειαν. Ἐκεῖνο ὅμως, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ βλέπωμεν εἶναι, πῶς νὰ ἀναβιβάζωμεν συνεχῶς τὸν ἄνθρωπον. Διότι, ὅταν κατορθώσωμεν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, τότε εἶναι βέβαιον, ὅτι καὶ εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐθνικὴν κοινωνικὴν ἀνάπτυξιν θὰ ἔχωμεν συμβάλει. (Χειροκροτήματα).

Πρόεδρος: Μὴ ὑπάρχοντος ἑτέρου ὁμιλητοῦ, ἵνα λάβῃ τὸν λόγον κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν, λύεται ἡ συνεδρίασις δι' αὔριον καὶ ὥραν 8ην πρωϊνήν.

ΤΡΙΤΗ, 16η Μαΐου 1972

Ὥραν 8ην π.μ. ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Δημ. Ρῖτσος ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας καὶ διαπιστώσας τὴν ὕπαρξιν ἀπαρτίας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως.

Π ρ ό ε δ ρ ο ς : Εἰσερχόμεθα εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν.

Παρακαλεῖται ὁ Πρόεδρος Ἐρατύρας Κοζάνης κ. Γκόρας, ὅπως, πρὶν ἢ δώσω τὸν λόγον εἰς τὸν πρῶτο κατὰ σειρὰν ὁμιλητὴν τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως κ. Βροῦχον, ἀνέλθῃ εἰς τὸ βῆμα, ἵνα ἐκθέσῃ πρὸς τοὺς κ.κ. Συνέδρους αἴτημα τῶν Προέδρων Κοινοτήτων Ἑλλάδος, εἰδικῶς ἐξουσιοδοτηθεὶς πρὸς τοῦτο.

Α. ΓΚΟΡΑΣ (Πρόεδρος Κοινότητος Ἐρατύρας) :

«Ἐξοχώτατε κ. Ὑπουργ', Ἐξοχώτατε κ. Ὑφυπουργὲ Περιφερειακῆς Διοικήσεως, Κύριε Γενικὲ Γραμματεῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, Κύριοι Νομάρχαι, Κύριοι Σύμβουλοι Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, Κύριε Πρόεδρε Δήμων καὶ Κοινοτήτων,

Πρό τινων ὡρῶν μοὶ ἀνετέθη ἐκ μέρους τῶν συναδέλφων μου Προέδρων ἐκπροσώπων ἐν τῷ παρόντι Συνεδρίῳ νὰ ὑποστηρίξω, ἀναπτύξω καὶ καταθέσω αἴτημά μας σχετικῶς μὲ τὴν ἐπέκτασιν τῆς χορηγίας, ὡς εἰς τοὺς κ. Δημάρχους, καὶ εἰς τοὺς Προέδρους. Θὰ παρακαλέσω ὅμως νὰ μὲ κρίνετε ἐπιεικῶς, ἐὰν δὲν δυνηθῶ νὰ χρωματίσω πλήρως τὸ αἴτημά μας καθ' ὅσον στεροῦμαι ὡρισμένων στοιχείων.

Τὸ θέμα μας ὅμως εἶναι τόσον ἁπλοῦν ὥστε οὔτε καὶ στοιχεῖα σχεδὸν εἶναι ἀπαραίτητα. Θὰ προσπαθήσω ὅμως νὰ εἶμαι σαφὴς καὶ σύντομος.

Πρὸ δεκαετίας, ἂν ἐνθυμοῦμαι καλῶς, ἐτέθη τὸ θέμα τῆς χορηγίας τῶν Προέδρων τῶν Κοινοτήτων, πλὴν ἡ λῆψις ἀποφάσεως ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν μέχρι τοῦ 1966 ἀνεβάλλετο. Κατὰ τὸν Ἰούνιον 1966 ἂν ἐνθυμοῦμαι καλῶς ἐγένετο τὸ διάταγμα τῆς χορηγίας τῶν Προέδρων τῶν Κοινοτήτων πλὴν δὲν ἐδημοσιεύθη ἢ μᾶλλον δὲν ὑπεγράφη. Ἔκτοτε ἀπὸ τοῦ ἔτους 1967 δὲν ἔπαυσε νὰ τίθεται θέμα εἰς ἕκαστον κατ' ἔτος Συνέδριόν μας

Δυστυχῶς ὅμως μέχρι σήμερον, δὲν ἐγένετο, ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ ἔχωμεν τὴν γνώμην, ἡ δέουσα προσπάθεια καὶ ἐκ μέρους τῆς Ἑνώσεώς μας, ἵνα ἐπιτευχθῇ ἡ λύσις τοῦ δικαίου αἰτήματός μας. Εἰς ἐρωτήσεις μας δὲ εἰς ποῖον σημεῖον εὑρίσκεται τὸ θέμα, λαμβάνομεν τὴν ἀπάντησιν ὅτι, εὑρίσκεται ὑπὸ μελέτην εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν.

Κύριοι Σύνεδροι, ἠκούσαμεν προχθὲς κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ Συνεδρίου μας ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Ἐξοχωτάτου Α' Ἀντιπροέδρου τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως, πατρὸς τῆς Αὐτοδιοικήσεως, συμβουλὰς καὶ συστάσεις ὅπως εἰς ὅλας τὰς ἐνεργείας μας κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων μας, νὰ πρυτανεύῃ τὸ δίκαιον, ἡ ἀγάπη πρὸς τοὺς συμπολίτας μας, ἡ ἴση μετα-

χείρισις τῶν πολιτῶν καὶ περὶ δικαίας κατανομῆς τῶν ἀγαθῶν. Νὰ βασιλεύῃ ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον μας. Τὸ αὐτὸ κήρυγμα ἠκούσαμεν καὶ ἐκ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ Συνεδρίου. Εἰς τὰς παραινέσεις τῶν Σεβαστῶν μας προαναφερθέντων, θὰ περιστραφῶ καὶ ἐγὼ σήμερον, προβάλλων καὶ ὑποστηρίζων τὸ δίκαιον αἴτημά μας τῆς ἐπεκτάσεως τῆς χορηγίας τῶν κ. Δημάρχων καὶ εἰς τοὺς Προέδρους. Τῆς ἴσης τουτέστι μεταχειρίσεως τούτων μὲ τοὺς κ. Δημάρχους.

Κύριοι, Δικαιοσύνη εἶναι ὁ ἄρτος ἑνὸς Ἔθνους. Πεινᾷ πάντοτε δι' αὐτὴν εἶπεν ὁ Σατωμπριάν.

«Ἡ τάσις πρὸς τὴν ἁρμονικὴν κοινωνικὴν συμβίωσιν καὶ τάξιν, τὸ αἴσθημα τοῦ δικαίου εἶναι ἔμφυτον εἰς τὸν ἄνθρωπον. Ἀποτελεῖ μίαν κατηγορίαν τοῦ πνεύματός του καὶ ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ ἐξασφαλίσῃ διὰ τῶν Νόμων τὴν συντήρησιν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

»Δίκαιον δὲν εἶναι τὸ σύνολον τῶν διατάξεων καὶ τῶν νόμων, οἱ ὁποῖοι ἀναγκαστικῶς καὶ καθ' ὡρισμένον τρόπον ρυθμίζουν ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ Κράτους τὰς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων, τόσον πρὸς ἀλλήλους, ὅσον καὶ πρὸς τὴν πολιτείαν».

Δικαιοσύνην λοιπὸν ἐννοοῦμεν τὴν ἀπονομὴ τοῦ δικαίου. Συνεπῶς ἡ δικαιοσύνη εἶναι μία καθολικὴ ὑποχρέωσις καὶ ἓν ἱερὸν καθῆκον τοῦ ἀνθρώπου, ἀποτελεῖ δὲ τὸ ἀρραγὲς θεμέλιον πάσης εὐνομουμένης κοινωνίας. Ὅθεν ζητοῦντες ἴσην μεταχείρισιν μὲ τοὺς κ. Δημάρχους, δὲν ζητοῦμεν παρὰ δικαιοσύνην.

Κύριοι, ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ παρεξηγηθῶ ὅταν εἴπω ὅτι, καὶ οἱ Πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων, ἐπιτελοῦσι μέγα ἔργον πρὸς τὴν Πατρίδα. Εὑρισκόμενοι εἰς τὴν ὕπαιθρον, μακρὰν τῶν πόλεων, καθίστανται οἱ φρουροὶ καὶ πολλάκις οἱ ἐκτελεσταὶ τῶν Νόμων, ἀκόμη, εἶναι ὑπηρέται τοῦ Ἔθνους, εἶναι πληροφοριοδόται, οἱ ἐκτελεσταὶ τῶν διαταγῶν ὅλων τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους, εἶναι οἱ ἀπαραίτητοι συνεργάται τῆς κρατικῆς μηχανῆς. Εἶναι οἱ ξεναγοί, διαθέτουσι τὰ ὄργανά των διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους εἰς βαθμὸν ὥστε, μὲ τὸ ἔργον τὸ πλεῖστον τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κοινότητος ν' ἀσχολοῦνται οἱ Πρόεδροι, νὰ μετατρέπωνται ἀκόμη καὶ εἰς κλητῆρας. Δὲν θὰ ὑπερβάλω τὰ πράγματα, ἐὰν εἴπω ὅτι, εἶναι τὸ κύτταρον ποὺ ζωντανεύει τὴν ζωὴν τῆς Κοινότητος. Οἱ Πρόεδροι εἴμεθα οἱ συμπαραστάται εἰς τοὺς πολίτας μας εἰς κάθε των πόνον, εἰς κάθε των ἀτυχίαν. Συμπάσχομεν καὶ ἡμεῖς μαζί των, διότι τοὺς ἔχομεν κοντά μας ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου μέχρι καὶ πέραν τῆς δύσεως.

Κύριοι, διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς χορηγίας καὶ εἰς τοὺς Προέδρους θέλομεν ἐπιτύχει μέγαν σκοπόν. Ἱκανοὶ αὔριον πολῖται, γνωρίζοντες ὅτι εἰς τὸ γῆρας των θὰ εἶναι δυνατὸν διὰ τῆς χορηγίας νὰ ἐξασφαλίσωσι τὸν ἄρτον τὸν ἐπιούσιον, θὰ σπεύσωσι νὰ προσφέρωσι μὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου τὰς χρησίμους ὑπηρεσίας των.

Κύριοι, «ἐν δὲ δικαιοσύνῃ, συλλήβδην πᾶσ' ἀρετὴ ἐστίν», διακηρύσσει ὁ

Εὐριπίδης. Ἡ δικαιοσύνη περιέχει ὅλας τὰς ἄλλας ἀρετάς. Αὕτη εἶναι τῆς ἠθικῆς τὸ κλειδίον, λέγει ὁ Κοραῆς.

Ἡ ἀπόδοσις τῆς δικαιοσύνης εἶναι ἡ σοβαρωτέρα κοινωνικὴ λειτουργία. Ἄνευ τῆς δικαιοσύνης θὰ περιεφρονοῦντο αἱ ἠθικαὶ ἀξίαι τῆς ζωῆς.

Δικαιοσύνην λοιπὸν αἰτοῦμεν. Ἴσην μεταχείρισιν αἰτοῦμεν. Τῷ λόγῳ τούτῳ λεπτομερέστερον ὑπόμνημα τῶν παρόντων Προέδρων τῶν Κοινοτήτων καταθέτομεν εἰς τὸ Σεβαστὸν Προεδρεῖον μας μὲ τὴν θερμὴν παράκλησιν ὅπως εἰς τὰς προτάσεις τοῦ Συνεδρίου μας τεθῇ καὶ τὸ προαναφερθὲν αἴτημά μας.

Ἐν συνεχείᾳ δύο προτάσεις, ἐξ ὧν ἡ πρώτη ἀφορᾷ τὴν ἀμφισβήτησιν Δασῶν καὶ ἡ δευτέρα τὰς ληξιαρχικὰς πράξεις γάμων.

Τὰς προτάσεις ταύτας καταθέτω ἵνα μελετηθῶσι καὶ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν παρὰ τῆς Ἐθνικῆς μας Κυβερνήσεως. (Χειροκροτήματα).

Τὰς προτάσεις αὐτὰς τὰς παραδίδω ἵνα περιληφθῶσιν εἰς τὰ πρακτικὰ τοῦ Συνεδρίου μας».

Πρόεδρος: Ὁ κ. Δήμαρχος Ρόδου ἔχει τὸν λόγον, μὲ θέμα:

«Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις καὶ Ἐπιχειρηματικὴ δραστηριότης».

Γ. ΒΡΟΥΧΟΣ (Δήμαρχος Ρόδου):

«Σεβασμιώτατε, Ἐξοχώτατε Κύριε Ὑπουργέ, Κύριε Ὑφυπουργέ, Κύριε Γενικὲ Γραμματεῦ, Κύριοι Νομάρχαι, Κύριοι ἐκπρόσωποι τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, Κύριε Πρόεδρε τῆς Ἑνώσεως, Κύριοι Σύνεδροι,

Ἡ μορφὴ τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς ἐπιχειρήσεως ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς ἀναλήψεως ὑπὸ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως Βιομηχανικῶν ἢ Ἐμπορικῶν ἐκμεταλλεύσεων ἢ παροχῶν ὑπηρεσιῶν δημοσίας σκοπιμότητος καὶ χρήσεως κατὰ τοὺς κανόνας τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ δημοτικοῦ συμφέροντος καὶ τῶν σχετικῶν πρὸς τοῦτο κανόνων, ἦτο ἄγνωστος ἐν Ἑλλάδι καὶ μετὰ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον, προφανῶς ἐπειδὴ ἡ ἀναγνώρισις τοιούτου δικαιώματος εἰς τοὺς ἐν λόγῳ Ὀργανισμοὺς καὶ ὅταν ἀκόμη ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία ἠδράνει ἢ ἦτο ἀνεπαρκής, προσέκρουεν εἰς τὰς μέχρι καὶ πρό τινος ἐπικρατούσας ἀντιλήψεις ὅτι δηλαδή, πάντοτε ἡ δημοσία ἐξουσία καὶ ἐν προκειμένῳ ὁ δῆμος ἢ ἡ κοινότης, εἶναι κακὸς ἐπιχειρηματίας ἐλλείψει ἐπιχειρηματικοῦ πνεύματος καὶ δυναμισμοῦ, ὅτι οἱ ὀργανισμοὶ οὗτοι δὲν διαθέτουν τοὺς ἀναγκαίους πόρους διὰ τοιαύτας παρεμβάσεις καὶ ὅτι περισσότερον πολιτικὰ συμφέροντα παρὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ κοινοῦ μέλλει νὰ ἐξυπηρετήσῃ.

Εἰς πολλὰς εὐρωπαϊκὰς χώρας ἀκόμη καὶ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, ἡ ἀνάπτυξις τοῦ παρεμβατισμοῦ τῶν δήμων ἐμφανίζεται εὐρυτάτη.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐπὶ παραδείγματι, οἱ ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἔχουν μεγάλας ἁρμοδιότητας ἀναφερομένας εἰς τὴν ὑγιεινήν, ἐκπαί-

δευσιν, κοινωνικὴν πρόνοιαν κλπ. Οἱ ἐν λόγῳ ὀργανισμοὶ ἀναλαμβάνουσι καὶ καθαρῶς βιομηχανικῆς καὶ ἐμπορικῆς φύσεως ἐπιχειρήσεις κοινῆς ὠφελείας, ὡς συνήθως ὑδρεύσεως, ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, φωταερίου, μεταφορῶν, ἔργων τοπικῆς ὁδοποιΐας, κ.ἄ. Πολλαὶ τῶν ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας ἀσκοῦνται κατ' ἀποκλειστικὸν προνόμιον, τινὲς ἐξ αὐτῶν ἐπὶ σκοπῷ προσπορισμοῦ κέρδους, ἄλλαι δὲ μόνον ἐπὶ σκοπῷ ἐξυπηρετήσεως τῶν τοπικῶν ἀναγκῶν.

Εἰς τὴν Γερμανικὴν Ὁμοσπονδιακὴν Δημοκρατίαν, ἡ δραστηριότης τῶν δήμων ἀναφέρεται εἰς ἐπιχειρήσεις θεάτρων, ξενοδοχείων, παραγωγῆς κινηματογραφικῶν ταινιῶν, διαφόρων βιομηχανιῶν, ἐμπορίου, ἀγροτικῶν ἐκμεταλλεύσεων κλπ. Αἱ μεγαλύτεραι δημοτικαὶ πεἰχειρήσεις εἶναι ἡ τῆς διανομῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας καὶ ἡ ἐξυπηρετοῦσα τὰς ἀστικὰς συγκοινωνίας τῆς πόλεως τοῦ Βερολίνου. Ἀνάπτυξιν μεγάλην ἔχει λάβει ἐν Γερμανίᾳ ἡ ἄσκησις ἐκ μέρους τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ὑπηρεσιῶν πίστεως. Τὰ δημοτικὰ ταῦτα πιστωτικὰ ἱδρύματα διακρίνονται εἰς περιφερειακὰς τραπέζας, εἰς τραπέζας πόλεων καὶ εἰς ἄλλα εἰδικώτερα πιστωτικὰ ἱδρύματα. Μεγάλην ὡσαύτως ἀνάπτυξιν ἔλαβον αἱ δημοτικαὶ ἐπιχειρήσεις παροχῶν κοινῆς ὠφελείας, ὡς ὑδρεύσεως, φωταερίου, ἠλεκτρισμοῦ καὶ μεταφορῶν.

Ἐν Γαλλίᾳ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ παρεμβατισμοῦ ἐκδηλοῦται κατὰ πρῶτον διὰ τῆς ἐνισχύσεως ὑπὸ τῶν δήμων διαφόρων ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων. Παραλλήλως πρὸς ταύτην, οὗτοι ἀναλαμβάνουν τὴν ἐκμετάλλευσιν ὡρισμένων ἔργων εἰδικῆς σημασίας καὶ ὠφελείας ὡς τῆς ἀξιοποιήσεως καλλιεργουμένων γαιῶν, ὑδραυλικῶν καὶ ἄλλων τοιούτων ἔργων, ἀποχετεύσεως, ἐξυγιάνσεως, ὁδοποιΐας καὶ ἄλλων.

Παρ' ἡμῖν, ὅτε διηυρύνθησαν οὐσιωδῶς αἱ ἐπιδιώξεις τῆς κρατικῆς πολιτικῆς καὶ ἤρξατο ἐκδηλουμένη καὶ ἀναπτυσσομένη ἡ συμμετοχὴ τοῦ Κράτους εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας, ἀλλὰ καὶ λόγῳ τοῦ γενικοῦ συμφέροντος, ἐκρίθη ἀπαραίτητον νὰ καταστοῦν ὡρισμέναι βιομηχανικαὶ καὶ ἐμπορικαὶ ἐκμεταλλεύσεις δημόσιαι ὑπηρεσίαι, προτιμηθείσης μάλιστα τῆς ἀσκήσεως τούτων δι' ἰδίων αὐτοδιοικουμένων ὀργανισμῶν ('Επιχειρήσεων) καὶ οὐχὶ δι' ἐντεταγμένων εἰς τὸ Κράτος Ὑπηρεσιῶν. Ὅτε ἐκ παραλλήλου τὸ Κράτος ἐπείσθη ἐκ τῶν πραγμάτων ὅτι φυσικοὶ αὐτοῦ φορεῖς κατὰ τόπους εἶναι οἱ ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ ὅτι τὰ συμφέροντα καὶ αἱ ἐπιδιώξεις αὐτῶν εἶναι συνυφασμέναι πρὸς τοῦ ἰδίου, ἔναντι τοῦ ὁποίου οὗτοι λαμβάνουν θέσιν παραστάτου, συμβούλου καὶ συνεργάτου, τότε πλέον καὶ ἡ ἀναγνώρισις εἰς αὐτοὺς τοῦ δικαιώματος τῆς παρεμβάσεως εἰς τὴν ἰδιωτικὴν οἰκονομίαν κατέστη θέμα τυπικόν.

Ὡς πάντες καλῶς γνωρίζετε, αἱ δημοτικαὶ ἐπιχειρήσεις ἀποτελοῦν τὴν τρίτην κατὰ σειρὰν κατηγορίαν τῶν αὐτονόμων δημοτικῶν ὀργανισμῶν, τῶν διεπομένων ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 214–223 τοῦ Ν. Δ/τος 2888/1954 (158–166 σχεδίου) «περὶ κυρώσεως δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος», ἔχουσαι ὡς σκοπὸν τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἐκμετάλλευσιν ἔργων ἀποβλεπόντων εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ.

Ὁ Νομοθέτης ἐν προκειμένῳ ἀναγνωρίζει εἰς τοὺς ὀργανισμοὺς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως τὴν ἐξουσίαν ὅπως ἱδρύωσιν ἰδίας ἐπιχειρήσεις, ἐπὶ πλέον δὲ ἐπιτρέπει τὴν συμμετοχὴν τούτων εἰς τοιαύτας συνιστωμένας παρ' ἄλλων νομικῶν ἢ φυσικῶν προσώπων. Μὲ ἄλλους λόγους ἀναγνωρίζει εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας τὸ δικαίωμα τῆς παρεμβάσεως ἐν τῷ τοπικῷ πεδίῳ, ὅπως ἡ δημοσία ἐξουσία ἐπὶ τοῦ γενικοῦ ἐπιπέδου, εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν διὰ τῆς ἀναλήψεως τῆς ἐκπληρώσεως οἰκονομικῶν σκοπῶν ἢ ἐπιχειρήσεων, ἐκεῖ ὅπου ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία εἴτε δὲν ἐκδηλοῦται, εἴτε ἀδυνατεῖ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει νὰ δράσῃ, εἴτε πλημμελῶς καὶ οὐχὶ πρὸς τὸ τοπικὸν συμφέρον δρᾷ. Τὸν μόνον περιορισμὸν ὃν ἐπιβάλλει ὁ νόμος εἶναι ὅτι αἱ ἐπιχειρήσεις αὗται, ἐξαιρέσει τῶν μικρῶν τοιούτων, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 222 (σχεδ. 166), δέον νὰ ἀσκῶνται δι' ἰδίων αὐτοδιοικουμένων νομικῶν προσώπων, ἀπαγορευομένης τῆς ἀσκήσεως τούτων δι' ὑπηρεσιῶν ἐντεταγμένων εἰς τὸν δῆμον ἢ τὴν κοινότητα καὶ ὅτι αὗται δέον νὰ ἐνεργῶνται μόνον ἐπὶ σκοπῷ ἱκανοποιήσεως τοπικοῦ συμφέροντος ἢ ἀνάγκης καὶ οὐχὶ ἐπὶ σκοπῷ κερδοσκοπίας καὶ ἀνταγωνισμοῦ, διότι τοῦτο θὰ ἀπετέλει ἀνεπίτρεπτον παρέμβασιν τῆς δημοσίας ἐξουσίας εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐλευθερίαν.

Παρὰ τῷ Δήμῳ Ρόδου ὑφίστανται δύο ἀνεξάρτητοι ἐπιχειρήσεις ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῶν ἄρθρων 214–223 τοῦ κώδικος (158–166 σχεδ.) καὶ τέσσαρες μικραὶ τοιαῦται ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἄρθρου 222 τοῦ κώδικος (166 σχεδ.).

Αἱ ἀνεξάρτητοι ἐπιχειρήσεις εἶναι ἡ τοιαύτη τῶν Δημοτικῶν Ὑδραγωγείων (Ε.Δ.Υ.Ρ.) καὶ ἡ τῶν Συγκοινωνιῶν (ΡΟΔΑ).

Αἱ μικραὶ εἶναι: Τὰ δημοτικὰ Λουτρὰ (χαμάμ), τὸ ἀνθοπωλεῖον, τὸ σφαγεῖον καὶ τὰ δημοτικὰ κινηματοθέατρα.

Ἐκ τῆς πείρας τῆς κτηθείσης κατὰ τὸ πενταετὲς περίπου διάστημα τῆς δημαρχίας μου, ἔχω νὰ παρατηρήσω τὰ ἀκόλουθα:

1) Αἱ μὴ κερδοσκοπικαὶ δημοτικαὶ ἐπιχειρήσεις εἶναι θεσμοὶ χρήσιμοι εἰς τὴν καθόλου οἰκονομικὴν ζωήν, ἐξυπηρετοῦσαι καλύτερον ἢ αἱ ἰδιωτικαί, τὰς κοινωνικὰς ἀνάγκας.

Δὲν καταλείπουν μεγάλα κέρδη λόγῳ τοῦ κοινωφελοῦς χαρακτῆρος των, παρέχουν ὅμως πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τοὺς δημότας ἀντὶ λογικοῦ ἀντιτίμου καὶ εἰς τὴν καλυτέραν δυνατὴν ποιότητα.

Π.χ. Περὶ τῆς ἐπιχειρήσεως ὑδρεύσεως δὲν χρειάζεται νὰ γίνῃ ἰδιαίτερος λόγος. Ἀρκεῖ νὰ εἴπω ὅτι ἀνταπεκρίθη μὲ ἐξαιρετικὴν ἄνεσιν εἰς τὴν ἀλματώδη αὔξησιν τῆς καταναλώσεως ὕδατος, ἥτις ἀκολουθεῖ ἀναλόγως τὴν αὔξησιν τῆς τουριστικῆς κινήσεως καὶ παρέχει νῦν 20.000 περίπου τόννους ὕδατος ἡμερησίως ἔναντι τῶν πρὸ δεκαετίας ἀπαιτουμένων 10.000 τόννων εἰς τὴν τιμὴν τῶν δρχ. 4,50 κατὰ τόννον, παρὰ τὴν ἐκτέλεσιν πολυδαπάνων ἔργων καὶ τὴν αὔξησιν τοῦ κόστους ἐργασίας, ἀντλήσεως ὕδατος κλπ.

Ἡ δημοτικὴ ἐπιχείρησις συγκοινωνιῶν ΡΟΔΑ, ἐξυπηρετοῦσα τὰς ἀστικὰς γραμμὰς καὶ τὴν βορειοδυτικὴν πλευρὰν τῆς νήσου ὅσον καὶ τὰ ξενοδοχεῖα, ὑπερέχει ὀφθαλμοφανῶς τοῦ ΚΤΕΛ εἰς κατάστασιν καὶ ἐμφάνισιν

λεωφορείων καὶ προσωπικοῦ, εἰς τάξιν καὶ πυκνότητα δρομολογίων, εἰς ἐγκαταστάσεις (σταθμόν, στέγαστρα, ἀμαξοστάσιον) κλπ.

Ἀμφότεραι αἱ ἐπιχειρήσεις παρέχουν εἰσέτι τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὰ Σχολεῖα, Στρατόν, Χωροφυλακὴν ἀντὶ μειωμένου ἢ καὶ ἄνευ τιμήματος, τὸ δὲ προσωπικόν των ἀμείβεται κατὰ τρόπον λίαν ἱκανοποιητικόν.

Ὥστε οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες, κατὰ τὴν γνώμην μου, ὀφείλουν νὰ ἀναλαμβάνουν τὴν ἄσκησιν κοινωφελῶν ἐπιχειρήσεων, ἀποβλεπουσῶν δηλαδὴ εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ.

2) Ὡς πρὸς τὰς κερδοσκοπικὰς ἐπιχειρήσεις δέον νὰ γίνῃ μία διάκρισις. Οἱ ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως δὲν πρέπει νὰ ἀσκοῦν ἐπιχειρηματικὴν δραστηριότητα ἐν συναγωνισμῷ πρὸς τὴν ἰδιωτικὴν τοιαύτην. Τοῦτο ἀντενδείκνυται διττῶς : Πρῶτον διότι εἶναι ἀκατανόητον νὰ συναγωνίζηται τοὺς δημότας του ὁ Δῆμος, ὁ ὁποῖος μόνον τὴν ἐξυπηρέτησιν αὐτῶν ἔχει ὡς σκοπόν, καὶ δεύτερον διότι εἰς τὸν τοιοῦτον συναγωνισμόν, νικητὴς θὰ ἐξέλθῃ ὁ ἰδιώτης καὶ ὁ Δῆμος θὰ ὑποστῇ ὁπωσδήποτε ζημίαν.

3) Ὑπάρχουν ὅμως τομεῖς παραγωγικοί, οὐχὶ ἀμέσως ἀποδοτικοί, ὅπου οἱ δῆμοι πρέπει νὰ ἀναπτύσσουν ἐπιχειρηματικὴν δραστηριότητα λόγῳ τῆς ἀπροθυμίας τοῦ ἰδιώτου ἐπιχειρηματίου νὰ διακινδυνεύσῃ τὰ κεφάλαιά του εἰς ἐπενδύσεις αἵτινες εἶναι βέβαιον μὲν ὅτι θὰ ἀποδώσουν, ἀλλὰ μετά τινα χρόνον.

Εἷς τοιοῦτος τομεὺς εἶναι λ.χ. ὁ τουρισμός. Εἶναι γνωστὴ ἡ περίπτωσις τοῦ Δήμου Ἁγίου Νικολάου Κρήτης, ὅστις διὰ τῆς δημιουργίας τοῦ ὡραιοτάτου ξενοδοχειακοῦ συγκροτήματος Μίνως Μπήτς, ἔδωσε τὴν ὥθησιν εἰς τὴν τουριστικὴν ἀνάπτυξιν τῆς περιοχῆς του. Ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα ἐδημιούργησεν ὁ Ε.Ο.Τ. τὰ ΞΕΝΙΑ εἰς πόλεις στερουμένας εὐπρεπῶν ξενοδοχείων.

Ὡσαύτως ἐνδείκνυται ὅπως οἱ δῆμοι συνιστοῦν ἐπιχειρήσεις ἐμφιαλώσεως ἐπιτραπεζίων μεταλλικῶν ὑδάτων, ἰαματικῶν λουτρῶν καθὼς καὶ θαλασσίων, ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς ὀργανώσεως τῶν ἀκτῶν, οὕτως ὥστε ὁ ἐπιθυμῶν νὰ λουσθῇ νὰ εὑρίσκῃ εὐπρεπῆ καὶ ἀσφαλῆ ἀποδυτήρια, ἀναψυκτήριον κλπ.

Εἰς τὰς νήσους ἔνθα λόγῳ ἐλλείψεως λιμένων εἶναι ἀδύνατος ἡ παραβολὴ τῶν πλοίων, δύνανται οἱ δῆμοι νὰ ναυπηγοῦν ἀποβατικὰ σκάφη διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐπιβατῶν. Ὁ Δῆμος Ρόδου εἶχε ναυπηγήσει πρὸ δεκαπενταετίας τρία τοιαῦτα σκάφη, τὰ ὁποῖα ὁμολογουμένως ἀπεδείχθησαν πολυτιμότατα, ἐξυπηρετήσαντα ἄριστα τὰ πολυάριθμα τουριστικὰ πλοῖα. Ἀργότερον, τὸ 1967, ἰδόντες ὅτι καὶ πολλοὶ ἰδιῶται ἐναυπήγησαν παρόμοια ἀποβατικὰ σκάφη, ἐπωλήσαμεν τὰ ἰδικά μας εἰς αὐτούς.

Ἕτερος τομεὺς εἰς τὸν ὁποῖον φρονῶ ὅτι ἐνδείκνυται ἡ ἀνάπτυξις ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος, καὶ δὴ διὰ λόγους ἐκπολιτιστικούς, εἶναι τὰ δημόσια θεάματα.

Ἡ Ἐπαρχία, ὡς γνωστόν, στερεῖται καλῶν κινηματογράφων καὶ θεάτρων. Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν, ὁ δῆμος δύναται νὰ ὀργανώσῃ τὴν λειτουργίαν κινηματογράφου μὲ ἀξιόλογα ἔργα, ἐκ δὲ τοῦ προϊόντος τῆς δια-

χειρίσεως νὰ μετακαλῇ θιάσους ἢ μουσικὰ καὶ ἄλλα καλλιτεχνικὰ συγκροτήματα πρὸς ψυχαγωγίαν καὶ ἀνύψωσιν τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ ἐπιπέδου τῶν δημοτῶν. Τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐξυπηρετεῖ μὲ ἐπιτυχίαν ὁ ἡμέτερος Δῆμος. Ἐπὶ πλέον δὲ διαθέτει τὰς αἰθούσας του διὰ συνέδρια, σχολικὰς παραστάσεις, ὁμιλίας, γενικὰς συνελεύσεις σωματείων ἀκόμη καὶ διὰ τὰ μαθήματα παθητικῆς ἀεραμύνης, ἐξυπηρετῶν τοιουτοτρόπως ἁπάσας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς κοινωνικῆς ζωῆς τῆς πόλεως, παραλλήλως δὲ καὶ τὸν Τουρισμόν.

Συμπεράσματα:

1. Οἱ Ὀργανισμοὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ὀφείλουν νὰ ἀσκοῦν ἐπιχειρηματικὴν δραστηριότητα ἐπὶ σκοπῷ ἱκανοποιήσεως τοπικοῦ συμφέροντος ἢ ἀνάγκης ἐκεῖ ὅπου ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία εἴτε δὲν ἐκδηλοῦται, εἴτε ἀδυνατεῖ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει νὰ δράσῃ, διότι λόγῳ τῆς ἐλλείψεως τοῦ κινήτρου «κέρδος» ἐξασφαλίζουν τὴν καλὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ.

2. Οἱ Ὀργανισμοὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἐφ' ὅσον αἱ τοπικαὶ συνθῆκαι τὸ ἀπαιτοῦν, πρέπει νὰ ἀναμειγνύωνται καὶ εἰς κερδοσκοπικὰς ἐπιχειρήσεις, ἐφ' ὅσον ἡ ἰδιωτικὴ ἐπιχειρηματικὴ πρωτοβουλία ἀδυνατεῖ ἢ διστάζει νὰ προβῇ εἰς ἐπενδύσεις παραγωγικὰς μέν, ἀλλ' οὐχὶ ἀμέσως ἀποδοτικάς.

3. Ἡ γενικῶς παραδεδεγμένη ἀρχὴ καθ' ἣν τὸ Δημόσιον καὶ τὰ Ν.Π.Δ.Δ. δὲν ἀποδεικνύονται καλοὶ ἐπιχειρηματίαι, εἶναι βεβαίως ὀρθή, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς ἰσχύουσα ἀπολύτως. Ἡ καλὴ ὀργάνωσις καὶ ἡ ἐκλογὴ ἱκανοῦ καὶ εἰδικευμένου προσωπικοῦ καθιστᾷ τὴν Ἐπιχείρησιν ὁπωσδήποτε βιώσιμον καὶ αὐτὸ ἀρκεῖ προκειμένου νὰ ἐξυπηρετῆται καλῶς τὸ κοινόν.

4. Ὀρθῶς συνεπῶς ὁ ἰσχύων Κῶδιξ ἀλλὰ καὶ τὸ Σχέδιον περιέχουν διατάξεις καθ' ἃς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ἀποβλεπόντων εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ, δύνανται οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες νὰ συνιστοῦν ἰδίας ἐπιχειρήσεις ἢ νὰ συμμετέχουν εἰς τοιαύτας συνιστωμένας παρ' ἄλλων νομικῶν ἢ φυσικῶν προσώπων» (Χειροκροτήματα).

Πρόεδρος: Μήπως ἐπιθυμεῖ κανεὶς ἐκ τῶν κ.κ. συναδέλφων νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ τοῦ θέματος, τὸ ὁποῖον ἀνέπτυξεν ὁ συνάδελφος κ. Βροῦχος;

Ἐρωτήσεις - Παρεμβάσεις

Ἀρ. Λευκόπουλος (Δήμαρχος Πτολεμαΐδος): Κύριε Πρόεδρε, ἐπὶ τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. συναδέλφου, θὰ ἤθελα νὰ εἴπω τὰ ἑξῆς: Νομίζω ὅτι τὸ Συνέδριον τῶν Χανίων, σχεδὸν ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος, εἶχε συναγάγει ὡρισμένα συμπεράσματα καὶ εἰς τὸ ὑπόμνημα ἔχουν ἀναφερθῆ αὐτά. Βεβαίως εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις ἀναφέρεται ὁ κ. συνάδελφος ὑπολογίζοντας τὰς συνθήκας αἱ ὁποῖαι ἰσχύουν, τὰς εἰδικὰς πρὸς τὴν Ρόδον. Ἀλλὰ νομίζω, μία τοιαύτη προσπάθεια τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως νὰ ἰσχύσῃ εἰς ὁλόκληρον τὴν Χώραν θὰ ἦτο κάτι τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἔδιδε μεγάλας ἐγγυήσεις. Διότι ἐὰν εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις εἶχεν ἐπιτυχίαν αὐτὸ τὸ μέτρον οἱ πάντες θὰ τὸ ἐχειροκροτοῦσαν.

Εἰς ἣν περίπτωσιν ὅμως ποὺ θὰ ἀρχίζῃ νὰ κατηφορίζῃ καὶ νὰ χρεωκοπῇ μία δημοτικὴ ἐπιχείρησις, νομίζω, ὅτι δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ διακινδυνεύωμεν καὶ νὰ κατασπαταλῶμεν τὸ χρῆμα τὸ ὁποῖον προορίζεται δι' ἐκτέλεσιν ἔργων κοινῆς ὠφελείας, διὰ κερδοσκοπικὰς ἢ ἄλλας ἐπιχειρήσεις.

Γ. Βρούχος: Εὐχαριστῶ, Κύριε συνάδελφε, διὰ τὴν παρέμβασίν σας. Συμφωνῶ ἀπολύτως μὲ τὴν ἄποψίν σας. Ὅ,τι ἐπρότεινα, ἰσχύει διὰ τοὺς δήμους ἐκείνους εἰς τοὺς ὁποίους ἐπιτρέπουν αἱ τοπικαὶ συνθῆκαι τὴν ἐκτέλεσιν τοιούτων ἔργων. Ἐὰν πρόκειται νὰ ὁδηγήσωμεν εἰς καταστροφὴν τὸν οἱονδήποτε δῆμον νὰ μὴ τὸ κάμωμεν. Ἐὰν ὅμως πρόκειται περὶ μικρᾶς ζημίας πρέπει νὰ γίνῃ, διότι θὰ ἀποβῇ ἐν συνεχείᾳ πρὸς ὄφελος τοῦ Δήμου. Σᾶς ἀναφέρω ἕνα παράδειγμα τὸ ὁποῖον συνέβη εἰς τὴν Ρόδον.

Ἡ Ρόδος εἶχεν ἀρχίσει πρὸ 15ετίας τὴν σύλληψιν τῆς ἰδέας ν' ἀποκτήσῃ ὁ Δῆμος ἐπιβατηγὰ σκάφη, λόγῳ τῆς ραγδαίας τουριστικῆς ἀναπτύξεως τῆς Νήσου. Κατ' ἀρχὴν ὑπῆρξε ἀντίδρασις, ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο νὰ ὠφεληθῇ ὁ Δῆμος πάρα πολλὰ μὲ τὰ σκάφη τὰ ὁποῖα ἠγόρασε.

Συνεπῶς, ἐπαναλαμβάνω, ὅτι θὰ σταθμίσωμεν τὰς συνθήκας, καὶ ἐὰν εἶναι ἀνάγκη, θὰ προχωρήσωμεν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις. Ὅταν εἶναι κοινωφελεῖς αἱ ἐπιχειρήσεις ἂς εἶναι κατ' ἀρχὴν μὲ ζημίας.

Δ. Ἀρχοντάκης (Δήμαρχος Ρεθύμνης): Κύριε Πρόεδρε, εἰς τὸ Συνέδριον τῶν Χανίων εἶχον εἰσηγηθῇ ἐγὼ τὸ θέμα, δηλαδὴ τῆς συμβολῆς τῶν Δήμων εἰς τὴν τουριστικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας. Τὸ συμπέρασμα ἦτο, εἰς δήμους, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται εἰς τὴν πορείαν διὰ μίαν τουριστικὴν ἀνάπτυξιν, ἐκεῖ εἴχαμε συναγάγει τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ἀνάληψις πρωτοβουλίας ἐκ μέρους τῶν δήμων, ἀκριβῶς διὰ νὰ ἀνοίξουν τὸν δρόμον καὶ νὰ διδάξουν τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν. Ἐξακολουθῶ καὶ τώρα νὰ πιστεύω ὅτι εἶναι σωστὴ αὐτὴ ἡ γραμμὴ καὶ συμφωνῶ μὲ τὸν συνάδελφον Ρόδου.

Ἀρ. Λευκόπουλος (Δήμαρχος Πτολεμαΐδος): Κύριε Πρόεδρε, ἀκριβῶς ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου ἀνεφέρθην ἐγώ. Διότι αὐτὴν τὴν στιγμὴν τὸ νὰ διαπιστώσῃ τις προϋποθέσεις καὶ συνθήκας διὰ τουριστικὴν ἀνάπτυξιν δὲν θὰ πρέπει νὰ εἶναι κάποιο Δημοτικὸν Συμβούλιον. Ἀλλὰ σήμερα ὑπάρχει ὁ Ε.Ο.Τ., ὁ ὁποῖος δύναται νὰ διαπιστώσῃ τὰς συνθήκας καὶ νὰ προκληθῇ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἰδιωτῶν.

Πρόεδρος: Ὑπάρχουν πολλαὶ πόλεις εἰς τὴν Χώραν μας, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ ἀναπτυχθοῦν ὅπως ἡ Ρόδος.

Ι. Μαγκλαβέρας (Δήμαρχος Λαγκαδᾶ): Κύριε Πρόεδρε, ἐπὶ ὅσων ἀνεφέρθησαν, νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ἀναμορφωθῇ ἡ νομοθεσία καὶ νὰ δίδεται μεγαλυτέρα πρωτοβουλία εἰς κάθε δημοτικὴν ἐπιχείρησιν, διότι δὲν παύει νὰ εἶναι ἐπιχείρησις. Μόνον οὕτως εἶναι δυνατὸν νὰ γίνουν αὐτὰ τὰ ὁποῖα προανεφέρθησαν.

Π ρ ό ε δ ρ ο ς : Εὐχαριστῶ, Κύριε Δήμαρχε Ρόδου, διὰ τὴν εἰσήγησίν σας.

Παρακαλεῖται ὁ Δήμαρχος Ἀγρινίου, Κύριος Βεργώνης, ὅπως λάβῃ τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ θέματος :

«Σχέσεις μεταξὺ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ Περιφερειακῆς Διοικήσεως (Περιφερειακῶν Διοικήσεων καὶ Νομαρχιῶν)».

Μ. ΒΕΡΓΩΝΗΣ (Δήμαρχος Ἀγρινίου) :

«Σεβασμιώτατε, Ἐξοχώτατε Κύριε Ὑπουργέ, Κύριε Ὑφυπουργέ, Κύριε Γενικὲ Γραμματεῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, Κύριοι Νομάρχαι, Κύριε ἐκπρόσωπε τῆς Συμβουλευτικῆς, Κύριε Πρόεδρε τῆς Ἑνώσεως, Κύριοι Σύνεδροι,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ὁμιλήσω ἐπὶ τοῦ κάτωθι θέματος. Σχέσεις Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ Περιφερειακῆς Διοικήσεως.

Βεβαίως τὸ θέμα εἶναι ἐπίκαιρον. Ἀλλὰ θὰ σᾶς ὁμιλήσω ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, διότι οὔτε τὸ νομοθετικὸν ἔργον ἔχει ὁλοκληρωθῆ ποὺ ἀφορᾷ τὴν ἀποκέντρωσιν, τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν, ἀλλὰ οὔτε ὁ νέος Κῶδιξ, περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἔχει δημοσιευθῆ καὶ ἔχει προσαρμοσθῆ μὲ τὰς σημερινὰς συνθήκας, τὰς ὁποίας ἐδημιούργησεν ἡ ἀποκέντρωσις, ἀλλὰ οὔτε καὶ ὁ χρόνος ἐπιτρέπει, διότι μέσα εἰς ἓν τέταρτον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνουν οὔτε κρίσεις οὔτε συμπεράσματα νὰ ἐξαχθοῦν.

Ὡς γνωρίζομεν ὅλοι μας ἤδη καὶ παρ' ἡμῖν ἐν τῇ Διοικήσει τοῦ Κράτους κρατεῖ, οὐχὶ ἀμιγῶς βέβαια, τὸ Σύστημα τῆς Ἀποκεντρώσεως, καθ' ὃ ἡ Διοίκησις τοῦ Κράτους ὀργανοῦται κατὰ σύστημα ἀποκεντρωτικὸν εἰς τρόπον ὥστε ἡ κρατικὴ ἐξουσία νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον προσιτὴ εἰς τοὺς πολίτας καὶ νὰ ἐπιλύωνται τὰ ἀφορῶντα τὴν Διοίκησιν θέματα ταχύτερον καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἀμεσωτέρας ἀντιλήψεως τῶν ἀφορωσῶν αὐτῆς συνθηκῶν. Αἱ δὲ Κεντρικαὶ Ὑπηρεσίαι νὰ εἶναι ἐπιφορτισμέναι μὲ τὴν χάραξιν τῆς Γενικῆς Πολιτικῆς καὶ ὑλοποίησιν ταύτης, διὰ τῆς καταρτίσεως σχεδίων καὶ προγραμμάτων καὶ νὰ ἔχουν μόνον τὴν γενικὴν διεύθυνσιν καὶ ἐποπτείαν.

Ἡ Ἐθνικὴ Ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις ἀποβλέπουσα εἰς τὴν θεραπείαν τῶν ἐν τῇ Διοικήσει διαπιστωθεισῶν ἀναγκῶν, πρὸς τὸν σκοπὸν ὁμαλῆς καὶ εὐρύθμου λειτουργίας της διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχεῖαν καὶ ἀποτελεσματικὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ πολίτου καὶ μὲ τὴν βάσιν τὴν ἐπιστημονικῶς καὶ πρακτικῶς παραδεδεγμένην ἀρχὴν ὅτι διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν στόχων τῆς οἰκονομικῆς, κοινωνικῆς καὶ πολιτιστικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας, προέβη εἰς τὴν θέσπισιν σειρᾶς νομοθετικῶν μέτρων διὰ τῶν ὁποίων σὺν τοῖς ἄλλοις ἐπέτυχε τὴν μεταβίβασιν οὐσιαστικῆς φύσεως ἁρμοδιοτήτων εἰς τοὺς Νομάρχας, τὴν ὀργάνωσιν τῶν περιφερειακῶν Διοικήσεων, αἱ ὁποῖαι ἐκτὸς τοῦ ὅτι μετεβιβάσθησαν εἰς αὐτὰς οὐσιαστικῆς φύσεως ἁρμοδιότητες, ἀποτελοῦν τὸν συνδετικὸν κρίκον μεταξὺ τῶν ὀργάνων σχεδιάσεως ἐπὶ ἐπιπέδου Ἐθνικῆς οἰκονομικοκοινωνικῆς καὶ πολιτιστικῆς ἀναπτύξεως καὶ τῶν Νομαρχιῶν,

αἵτινες ἀποτελοῦν ἤδη τοὺς φορεῖς τῆς ἐκτελέσεως τῶν σχετικῶν προγραμμάτων.

Ἤδη διὰ τῆς ἐφαρμογῆς πλέον τοῦ συστήματος ἀποκεντρώσεως διαγράφονται καὶ αἱ σχέσεις μεταξὺ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ περιφερειακῆς διοικήσεως. Ὁ Δημοτικὸς καὶ Κοινοτικὸς Κῶδιξ ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ ὁ βασικὸς νόμος ὁ ὁποῖος ρυθμίζει τὰς σχέσεις Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ Περιφερειακῆς Διοικήσεως.

Ὡς εἶναι γνωστόν, κατ' ἄρθρον 20 τοῦ Κώδικος εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν ἀνήκει ἡ διοίκησις τῶν τοπικῶν ὑποθέσεων.

Διὰ τοῦ Κώδικος καὶ ἄλλων σχετικῶν νομοθετημάτων μετεβιβάσθησαν ἀποφασιστικαὶ ἁρμοδιότητες ἀπὸ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἀπελευθερώσεως εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας, αὐτόνομα πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου διοικουμένων ὑπὸ Συλλογικῶν ὀργάνων ἀναδεικνυομένων δι' ἐκλογῆς εἰς ἃ ἀνήκει ἡ Τοπικὴ Διοίκησις ἢ ἡ Διοίκησις εἰδικῶν Δημοσίων συμφερόντων, τῶν Συλλογικῶν τούτων ὀργάνων ἐκδιδόντων πράξεις αὐτοτελῶς ἐκτελεστάς.

Ἡ μεταβίβασις αὐτὴ τῶν ἄνω ἁρμοδιοτήτων πρὸς τὰ ὄργανα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον σκαλοπάτι τῆς κλίμακος ἀποκεντρώσεως.

Διὰ τοῦ Νόμου 532/1970 Νομαρχία νοεῖται τὸ σύνολον τῶν περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν Νομαρχιακοῦ ἐπιπέδου, αἵτινες εὑρίσκονται ὑπὸ τὴν ἄμεσον διοίκησιν καὶ ἐξάρτησιν τοῦ Νομάρχου, ὅστις καὶ εἶναι ὁ ἀποκλειστικὸς φορεὺς ἀσκήσεως ἁπασῶν τῶν ἁρμοδιοτήτων εἰς νομαρχιακὸν ἐπίπεδον.

Εἰς τὴν Νομαρχίαν ὑπάγεται καὶ ἡ Διεύθυνσις Ἐσωτερικῶν εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγεται τὸ Τμῆμα Αὐτοδιοικήσεως.

Ὡς εἶναι γνωστόν, ὁ Νομάρχης διὰ τῶν ὀργάνων του ἀσκεῖ ἐποπτείαν καὶ ἔλεγχον ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν ὀργάνων τῆς αὐτοδιοικήσεως. Αἱ ὑποκείμεναι εἰς οὐσιαστικὸν ἔλεγχον πράξεις τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Συμβουλίων προβλέπονται ὑπὸ τῶν κατωτέρω εἰδικῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος:

Ἄρθρον 21. — Περὶ παραχωρήσεως ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου μιᾶς ἢ πλειόνων ἁρμοδιοτήτων εἰς τὸ Κράτος ἢ εἰς Νομικὰ Πρόσωπα, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἤθελε ζητηθῇ παρ' αὐτῶν.

Ἄρθρον 100. — Περὶ καθορισμοῦ τοῦ μισθοῦ τῶν Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων. Περὶ ἀναθέσεως καθηκόντων Γραμματέως Κοινότητος εἰς Λειτουργὸν τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως ἐν ἐλλείψει καταλλήλων προσώπων διὰ τὴν θέσιν τοῦ Γραμματέως.

Ἄρθρον 106. — Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, περὶ ἐπιβολῆς τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς ὁριστικῆς παύσεως καὶ ἀπολύσεως τῶν Κοινοτικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 145. — Περὶ συστάσεως Νομικῶν Προσώπων.

Ἄρθρον 159. — Περὶ ἐγγραφῆς αὐτεπαγγέλτως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν μὴ ἀναγεγραμμένων ὑποχρεωτικῶν δαπανῶν. Περὶ μειώσεως τῶν ηὐξη-

μένων ἀδικαιολογήτως ἐσόδων καὶ διαγραφῆς ἢ μειώσεως ἐξόδων μὴ δικαιολογημένων ἐκ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Ἄρθρον 169. — Περὶ ἀναθέσεως τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἰς προσωρινὸν εἰσπράκτορα.

Ἄρθρον 178. — Περὶ ἐκδόσεως ἐντάλματος ἀπ' εὐθείας εἰς ἃς περιπτώσεις ὁ Δήμαρχος ἢ ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος ἀρνεῖται νὰ ἐκδώσῃ τοιοῦτον ἐπὶ ἐκκαθαρισμένης ἀπαιτήσεως.

Ἄρθρον 181. — Περὶ διαγραφῆς χρεῶν πρὸς Δήμους καὶ Κοινότητας.

Ἄρθρον 183. — Περὶ συνομολογήσεως δανείου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργου κοινῆς ὠφελείας.

Ἄρθρον 184. — Περὶ συνομολογήσεως δανείων διὰ τὴν βελτίωσιν καὶ προαγωγὴν γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας.

Ἄρθρον 186. — Περὶ συνομολογήσεως ἐργοληπτικῶν συμβολαίων εἰς ἃ ὁρίζεται χρόνος ἐξοφλήσεως πέραν τῶν τριῶν ἐτῶν.

Ἄρθρον 192. — Περὶ ἀποζημιώσεως ἰδιώτου Μηχανικοῦ ἢ Ὑπομ/κοῦ πρὸς οὓς ἐγένετο ἀνάθεσις καταρτίσεως διαγραμμάτων κτηματολογίων.

Ἄρθρον 194. — Περὶ δωρεῶν Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν κτημάτων.

Ἄρθρον 195. — Περὶ ἐκποιήσεως Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν κτημάτων.

Ἄρθρον 198. — Περὶ μισθώσεως ἀκινήτων κτημάτων πέραν τῆς τριετίας.

Ἄρθρον 199. — Περὶ μισθώσεως Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν ἐκτάσεων ἐπιδεκτικῶν καλλιεργείας καὶ δενδροκομίας μέχρι τριάκοντα ἐτῶν.

Ἄρθρον 202. — Περὶ ἐκποιήσεως κινητῶν πραγμάτων Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Ἄρθρον 204. — Περὶ συμβιβασμοῦ καὶ καταργήσεως δίκης.

Ἄρθρον 206. — Περὶ συνάψεως συμβάσεως ἐκτελεστέων ἔργων ἢ προμηθειῶν ἀπ' εὐθείας ἄνευ διαγωνισμοῦ.

Ἄρθρον 208. — Ἐπὶ τῶν διαφωνιῶν μεταξὺ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος καὶ τῶν ἐργολάβων.

Ἄρθρον 211. — Περὶ κηρύξεως ἀπαλλοτριώσεως καὶ συστάσεως δουλείας.

Ἐπίσης διὰ τοῦ Β.Δ. 189/18.3.1972 μετεβιβάσθησαν εἰς τοὺς Νομάρχας ὡρισμέναι ἁρμοδιότητες τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, δυνάμει τῶν ὁποίων ὁ Νομάρχης ἀσκεῖ οὐσιαστικὸν ἔλεγχον καὶ ἐπὶ τῶν κάτωθι πράξεων τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου :

1ον. Ἡ ἔγκρισις ἀποφάσεως Δημοτικοῦ Συμβουλίου περὶ συστάσεως ἐπιχειρήσεως ἢ ἑταιρείας μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ.

2ον. Ἡ ἔγκρισις ἐκχωρήσεως εἰς τρίτον τοῦ ἀντικειμένου τῆς συμβάσεως ἐκτελέσεως ἔργου Ὀργανισμοῦ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἀξίας μέχρι 10.000.000 δρχ.

3ον. Ἡ συγκρότησις Ἐπιτροπῆς κρίσεως καλλιτεχνικοῦ διαγωνισμοῦ δι' ἔργα Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως μέχρι 100.000 δρχ. καὶ

ἀρχιτεκτονικοῦ ἢ πολεοδομικοῦ διαγωνισμοῦ προϋπολογισμοῦ μέχρι 5.000.000 δραχμῶν.

4ον. Ἡ ἔγκρισις ὅρων διαγωνισμοῦ ἐπὶ ἀντιπαροχῇ δι' ἀξιοποίησιν ἀκινήτων Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἀξίας μέχρι 5.000.000 δρχ.

5ον. Ἡ ἔγκρισις, ἀπόρριψις ἢ τροποποίησις σχεδίων ἐκτελέσεως ἔργων κοινῆς ὠφελείας, ἐκτελουμένων διὰ κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν καὶ δωρεῶν παρὰ προσώπων ἄλλων πλὴν τοῦ Κράτους.

6ον. Ἡ ἔγκρισις ἀποφάσεων Δημοτικῶν Συμβουλίων περὶ ὀνομασίας καὶ μετονομασίας συνοικιῶν, ὁδῶν καὶ πλατειῶν.

7ον. Ἡ ἔγκρισις τῶν Ὀργανισμῶν Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Δήμων πληθυσμοῦ μέχρι 5.000 τῶν παρ' αὐτοῖς Ἱδρυμάτων καὶ Νομικῶν Προσώπων.

Ἐπὶ ὅλων δὲ τῶν ἄλλων πράξεων τῶν ὀργάνων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Κώδικος Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ὁ Νομάρχης ἀσκεῖ τὸν ἔλεγχον τῆς νομιμότητος.

Οἱ Νομάρχαι εἶναι ἀποκλειστικῶς ἁρμόδιοι διὰ τὴν ἐπὶ μέρους κατάρτισιν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος τῶν ἐντὸς τοῦ Νομοῦ ἐκτελεστέων ἔργων ὑπὸ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἀφοῦ προηγουμένως, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ, κατανεμηθοῦν αἱ διατιθέμεναι κατ' ἔτος πιστώσεις ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ.

Ὁ Νομάρχης ἀσκεῖ ἐποπτείαν ἐπὶ τῆς ἐν γένει δραστηριότητος τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἐξετάζει τὸν τρόπον λειτουργίας αὐτῶν, ὡς καὶ τὴν ἐν γένει πολιτείαν καὶ συμπεριφορὰν τῶν ὀργάνων αὐτῶν.

Ὁ Νομάρχης εἶναι ὁ ἀμέσως ἐλέγχων καὶ ἐποπτεύων τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως κρατικὸς φορεύς, ἔχων πρὸς τοῦτο ἀποκλειστικὰς ἁρμοδιότητας τὰς ὁποίας δὲν ἐπικαλύπτει καὶ δὲν ὑποκαθιστᾷ ὁ Περιφερειακὸς Διοικητής.

Καὶ εἰς τὴν Περιφερειακὴν Δ/σιν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ νέαν διοικητικὴν διαίρεσιν εὐρυτέραν τοῦ Νομοῦ ἔχουσι μεταβιβασθῆ ἀποκλειστικαὶ ἁρμοδιότητες διανομαρχιακοῦ χαρακτῆρος καὶ εἰς πρῶτον βαθμόν, πλὴν ὅμως ἡ περιφερειακὴ διοίκησις ἐπιλαμβάνεται τῶν ὑποθέσεων διανομαρχιακοῦ ἐνδιαφέροντος, μὴ ἐπιτελικοῦ περιεχομένου, χωρὶς νὰ ἐπικαλύπτῃ ἢ ὑποκαθιστᾷ τὰς διανομαρχιακὰς ἁρμοδιότητας.

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 189/18.3.1972 Β. Δ/τος ἔχουσι μεταβιβασθῆ εἰς τοὺς Περιφερειακοὺς Διοικητάς, ἀποκλειστικαὶ ἁρμοδιότητες σχέσιν ἔχουσαι μὲ τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Αἱ ἁρμοδιότητες αὗται καθορίζονται διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἄνω Δ/τος.

Παρὰ τῇ Ἐπιθεωρήσει Ἐσωτερικῶν τῆς Περιφερειακῆς Δ/σεως συνιστᾶται Τμῆμα Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἡ ὁποία παρακολουθεῖ καὶ ἐλέγχει τὴν ἐν γένει λειτουργίαν καὶ δρᾶσιν τῶν παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἐσωτερικῶν ἐν τῇ Νομαρχίᾳ Ὑπηρεσιῶν. Εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν αὐτὴν ἀνήκει ἡ ἐπιθεώρησις καὶ ὁ ἔλεγχος τῶν ὑπὸ τῶν Ὑπηρεσιῶν ΤΥΔΚ ἐπι-

βλεπομένων ἔργων καὶ προμηθειῶν, ὡς καὶ αἱ ἁρμοδιότητες ἐπὶ ἐκτελέσεως ἔργων.

Ἡ Περιφερειακὴ Δ/σις καταρτίζει καὶ χρηματοδοτεῖ τὰ προγράμματα περιφερειακῆς ἀναπτύξεως, εἰς ἣν ἀνάπτυξιν περιλαμβάνονται καὶ οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες, δεδομένου μάλιστα ὅτι τὰ προγράμματα τοπικῆς ἀναπτύξεως, ἀποτελοῦν σπουδαίας ἐκδηλώσεις τῆς περιφερειακῆς δράσεως.

Ἐπίσης ἡ Περιφερειακὴ Διοίκησις διὰ τῶν παρ' αὐτῆς Ὑπηρεσιῶν Πολιτισμοῦ, Δημοσίων Σχέσεων, Ἐξυπηρετήσεως καὶ ἐρεύνης παραπόνων, ἐπεμβαίνει καὶ ἀμέσως εἰς τὰ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως διὰ τὴν καλλιέργειαν καὶ ἀνάπτυξιν σχέσεων μεταξὺ τῆς Διοικήσεως καὶ τῶν παραγόντων τῆς δημοσίας ζωῆς πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς συνεργασίας τούτων, διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τῆς περιφερειακῆς διοικήσεως, ἤτοι τὴν οἰκονομικήν, κοινωνικὴν καὶ πολιτιστικὴν πρόοδον τῆς Περιφερείας.

Ὡς καθίσταται σαφὲς ἡ δραστηριότης καὶ τῶν ὀργάνων τῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν ὀργάνων τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως (Νομαρχία–Περιφερειακὴ Διοίκησις) κατευθύνεται τελικῶς πρὸς τὸν αὐτὸν στόχον καὶ ὑπάρχει ἀπόλυτος ἐναρμόνισις, ὡς πρὸς τὸν τρόπον ἐπιτυχίας τοῦ στόχου.

Διὰ τῶν προγραμμάτων Περιφερειακῆς Ἀναπτύξεως, τὰ ὁποῖα καταρτίζει καὶ χρηματοδοτεῖ ἡ Περιφερειακὴ Διοίκησις ἐπιδιώκεται ἡ ἀναμόρφωσις τοῦ Περιφερειακοῦ χώρου καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῶν προϋποθέσεων σταθερᾶς καὶ συνεχοῦς προόδου καὶ ἡ ἐναρμόνισις αὐτῶν πρὸς τὰς ἐπιδιώξεις τοῦ Ἐθνικοῦ προγράμματος οἰκονομικῆς, κοινωνικῆς καὶ πολιτιστικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας.

Διὰ τὴν καλυτέραν ὅμως ἐπιτυχίαν τῶν προγραμμάτων τῆς περιφερειακῆς Διοικήσεως ἀπαιτεῖται καὶ ἡ συμβολὴ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, λόγῳ τῆς ἀμέσου γνώσεως τοῦ τόπου καὶ τῶν τοπικῶν συνθηκῶν τῆς προτεραιότητος τοῦ ἔργου, ὡς καὶ τοῦ καθορισμοῦ καὶ τῆς πορείας τῆς ἐπιζητουμένης ἀναπτύξεως. Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται διὰ τῶν προγραμμάτων Τοπικῆς ἀναπτύξεως δηλαδὴ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων διὰ τῶν κοινῶν συσκέψεων εἰς ἃς μετέχουν ὄργανα καὶ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως κλπ.

Ἡ συνεργασία αὐτή, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ συνδυασμὸν δυνάμεων καὶ μεθόδων, ὁδηγεῖ εἰς τὴν ἁρμονικωτέραν ἀνάπτυξιν μεταξὺ τῶν διαφόρων περιοχῶν μιᾶς περιφερείας καὶ γενικώτερον τῆς αὐτῆς Χώρας ὡς καὶ εἰς ἕνα συγκερασμὸν μεταξὺ τοπικοῦ καὶ γενικοῦ συμφέροντος.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καθίσταται σαφὲς ὅτι ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις εἶναι τὸ ἀναγκαῖον συμπλήρωμα τῆς Κρατικῆς Διοικήσεως. Μία καλῶς ὠργανωμένη καὶ καλῶς διοικουμένη Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν πάντοτε, οὐχὶ τὴν ἀσφυκτικήν, καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς Διοικήσεως, δύναται νὰ συμβάλῃ ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν Ἐθνικὴν προσπάθειαν ἀναπτύξεως.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ἐν ὄψει τῶν διαγραφομένων ἤδη προοπτικῶν ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὰς ὁποίας ἐπάγει ἡ ἐξέλιξις τῆς κοινωνίας μας, ἐπιβάλ-

λεται μία νέα θεώρησις τῶν σχέσεων Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ Περιφερειακῆς Διοικήσεως. Βεβαίως ἡ θέσπισις καὶ μόνον κανόνων δικαίου, δι' ὧν διαμορφώνονται αἱ σχέσεις Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ Διοικήσεως, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ὡς πανάκεια διὰ τὴν λύσιν ὅλων τῶν προβλημάτων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων. Ἀπαιτεῖται προφανῶς μακροχρόνιος προσπάθεια, ἥτις θὰ συμβαδίζῃ πάντοτε πρὸς τὴν ὑπάρχουσαν οἰκονομικήν, κοινωνικὴν καὶ πνευματικὴν στάθμην τῆς Χώρας.

Παρ' ὅλα ταῦτα δύναμαι νὰ ἐκφράσω τὴν εὐχὴν ὅτι οἱ Τοπικοὶ Ὀργανισμοὶ δέον νὰ διαθέτουν σημαντικὸν περιθώριον πρωτοβουλίας διὰ νὰ δημιουργήσουν καὶ διαχειρισθοῦν τὰς Δημοσίας Ὑπηρεσίας, τῶν ὁποίων ἔχουν ἔλλειψιν. Δέον νὰ δύνανται νὰ ἐπεμβαίνουν ἀμέσως καὶ ἀποφασιστικῶς ἐπὶ θεμάτων ἀφορώντων τὴν πόλιν ἢ τὸν οἰκισμὸν τῶν ὁποίων θεμάτων ἤδη ἡ παρακολούθησις ἀνήκει εἰς οἱοδήποτε δρῶν ἐντὸς τῆς πόλεως, διοικητικὸν ἢ κοινωνικὸν ὄργανον, ὡς ἡ ἐφαρμογὴ τῶν πολεοδομικῶν σχεδίων, ἡ ἀξιοποίησις τῶν βιομηχανικῶν χώρων, ἡ παρακολούθησις ἐπὶ θεμάτων ὑγείας, γενικῆς καθαριότητος κλπ. Διὰ ν' ἀντιμετωπίσουν οἱ Ὀργανισμοὶ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τὰς δαπάνας τὰς ὁποίας ἐπάγει ἡ ἀνάπτυξις καὶ ἡ πολεοδομία, ἀπαιτεῖται μία πλέον λογικὴ ἀνακατανομὴ τῶν εὐθυνῶν μεταξὺ Διοικήσεως καὶ Τοπικῶν Ὀργανισμῶν, ἥτις δέον νὰ συνδυασθῇ μετὰ μιᾶς μεγάλης τοπικῆς φορολογικῆς μεταρρυθμίσεως, προικοδοτούσης τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως δι' εὐρείας οἰκονομικῆς αὐτονομίας προσαρμοζούσης τοὺς πόρους αὐτῶν, πρὸς τὴν οἰκονομικὴν πραγματικότητα καὶ ἐξασφαλιζούσης μεταξὺ αὐτῶν τὴν ἀπαραίτητον ἴσην διανομήν. Ἐξυπακούεται ὅτι ἡ Κεντρικὴ ἐξουσία θὰ ἐπιμελῆται τῆς φορολογίας καὶ τῆς κατανομῆς τῶν εἰδικῶν διὰ τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας κονδυλίων. Ἡ οἰκονομικὴ καὶ ἡ διοικητικὴ ἀνάπτυξις ἐπιτάσσουν τὴν δημιουργίαν ἑνὸς ἀποδοτικοῦ μηχανισμοῦ, ἀποφασιστικῆς ἐκτελεστικῆς διαδικασίας, ἡ ὁποία θὰ ἐπιτρέπῃ τὴν οἰκονομικὴν καὶ πολιτικὴν ὕπαρξιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς μονάδος Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτείαν πάντοτε τῆς Διοικήσεως. Δέον ἐπίσης νὰ κατανοηθῇ ὅτι ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις ἱκανοποιοῦσα ἀνάγκας τῶν δημοτῶν καὶ μάλιστα ἀμεσωτέρας τῶν ἀναγκῶν, ἃς ἱκανοποιεῖ ἡ Διοίκησις (ὕδρευσις, ἀποχέτευσις, καθαριότης), ἱκανοποιεῖ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν τούτων τῶν πολιτῶν, διὰ τὴν οἰκονομικήν, κοινωνικήν, πολιτιστικὴν πρόοδον τῶν ὁποίων ἡ Διοίκησις ὑπάρχει καὶ ἐνεργεῖ. Ἡ ταυτότης τῶν σκοπῶν ἐπιτάσσει τὴν παροχὴν τῶν ἰδίων νομικῶν διευκολύνσεων καὶ πρὸς τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Οὕτως εὐλόγως γεννᾶται τὸ ἐρώτημα διατί λ.χ. ὁ Δῆμος πρὸς ἐπάνδρωσιν τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας του δὲν δύναται νὰ προσλάβῃ καὶ Τεχνικοὺς ἐπὶ συμβάσει, ὡς ἔχει τὸ δικαίωμα τὸ Δημόσιον ἢ ἐπὶ ἐκτελέσεως δημοτικῶν ἔργων δὲν ἐφαρμόζεται ὁ νόμος περὶ ὅρων ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων. Μήπως καὶ τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα πραγματοποιοῦν οἱ Δῆμοι ἢ αἱ Κοινότητες δὲν ἐξυπηρετοῦν τὸ Δημόσιον συμφέρον; Αἱ περιπτώσεις αὐταὶ ἀναφέρονται ὡς παράδειγμα.

Λόγῳ τῶν κρατουσῶν σήμερον νομικῶν σχέσεων μεταξὺ Αὐτοδιοικήσεως καὶ Διοικήσεως διαπιστοῦται εἰς τὸν τομέα τῆς πολιτικῆς, ὑπεροχὴ τῆς κρατικῆς ἔναντι τῆς τοπικῆς Διοικήσεως. Βεβαίως νῦν ἡ ὑπεροχὴ ἐμειώθη ἐκ τῆς ἀποκεντρώσεως τῆς Δημοσίας ἐξουσίας. Παρὰ ταῦτα ὅμως εἰς τὴν Τοπικὴν Διοίκησιν ἀπομένει νομικῶς μικρὸς βαθμὸς κανονιστικῆς ἐξουσίας χαράξεως καὶ ὁλοκληρώσεως πολιτικῆς ἐπὶ τοπικοῦ ἐπιπέδου καὶ λόγῳ τοῦ περιορισμοῦ τῶν μονάδων τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἀπὸ ἀπόψεως τὸ μὲν ἰδίων πόρων, ἰδίᾳ οἰκονομικῶν, τὸ δὲ τεχνικῶν δυνατοτήτων εἰς προσωπικὸν καὶ τεχνικὰ μέσα. Ἐπίσης ἐμφανὴς τυγχάνει ἡ ἔλλειψις τῶν ἄνω δυνατοτήτων καὶ εἰς τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν. Ἐπίσης ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις περιορίζεται καὶ εἰς τὴν ἔκδοσιν ἀτομικῶν πράξεων κατὰ τὴν διέπουσαν τὰς πράξεις τῶν Ν.Π.Δ.Δ. ἀρχὴν τῆς νομιμότητος, καθ' ἣν οὐδεμία πρᾶξις τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως νὰ ἰσχύσῃ ἄνευ ἐρείσματος ἐν τῇ κειμένῃ νομοθεσίᾳ, ὡς καὶ κατὰ τὴν ἀσκουμένην ὑπὸ τῆς Διοικήσεως ἀσφυκτικὴν ἐποπτείαν ἐπὶ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Ἡ ἐξάρτησις ἐπίσης ἐκδηλοῦται εἰς τὴν ἐκ τῆς ἐλλείψεως τοπικῶν πόρων προσκόλλησιν εἰς τὸν κρατικὸν προϋπολογισμόν, ἐξ οὗ ἀναμένεται πᾶσα οὐσιώδης βοήθεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοπικῶν ἔργων τῶν τακτικῶν ἐσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, μὴ καλυπτόντων ἐνίοτε οὐδὲ τὰς διοικητικὰς δαπάνας.

Ὡς συνάγεται ἡ ἱεραρχία εἰς τὴν ἐξουσίαν, κατὰ τ' ἀνωτέρω, ἄγει εἰς τὴν βασικὴν ἀντίληψιν ὅτι δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ πραγματοποίησις τοπικῆς ἀναπτύξεως ἄνευ τῆς γενικῆς ἀναπτύξεως. Δηλαδὴ διὰ νὰ ἔχωμεν ἐκσυγχρονισμὸν εἰς τὴν Αὐτοδιοίκησιν ἀπαιτεῖται ἡ συνδυασμὸς τῆς Τοπικῆς μὲ τὴν Κρατικὴν δραστηριότητα εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, ἓν ποσοστὸν Δημοσίας Ἐξουσίας διὰ τὴν Αὐτοδιοίκησιν, ἓν μερίδιον τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ, μία βοήθεια ἀπὸ τὸ Κράτος. Πιστεύω ἀπολύτως ὅτι διὰ τῆς ἐφαρμογῆς ἐν τῇ Διοικήσει τοῦ συστήματος ἀποκεντρώσεως καὶ μάλιστα ὑπὸ τὸ σημερινὸν καθεστὼς διακυβερνήσεως καὶ διὰ τῆς συμβολῆς τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἐνισχυομένων κατὰ τ' ἀνωτέρω, ἐν συσχετισμῷ πάντοτε μὲ τὴν κοινωνικήν, οἰκονομικήν, πολιτιστικὴν καὶ διοικητικὴν πρόοδον τῆς Χώρας καὶ κατόπιν ἐνδελεχοῦς μελέτης, ὡς καὶ διὰ τῆς λύσεως τοῦ προβλήματος τοῦ ὑπερμέτρου πληθωρισμοῦ τῶν μονάδων Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως αἱ ὁποῖαι κατέστησαν ἀνησυχητικῶς μικραὶ μὲ συνέπειαν τὴν ὀργανικὴν των ἀδυναμίαν πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ ρόλου των, εὑρισκόμεθα πρὸ μιᾶς ἐλπιζομένης λύσεως τοῦ ἀναπτυξιακοῦ μας προγράμματος. Βεβαίως δύναμαι μετὰ παρρησίας νὰ τονίσω, ὅτι ἡ ἐν γένει πρόοδος τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως δὲν ἐξαρτᾶται μόνον ἐκ τῆς θεσπίσεως κανόνων δικαίου, ἢ τῆς ἐν γένει οἰκονομικῆς προόδου, ἀλλὰ εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῆς ἀξίας τοπικῆς ἡγεσίας διὰ τὴν διοίκησιν τῶν φορέων τοῦ ἀναπτυξιακοῦ ἔργου τῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Τὰ προβλήματα τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἶναι τόσα πολλά, ὥστε αἱ ἐπὶ μέρους προτάσεις καὶ λύσεις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συμπεριληφθοῦν εἰς μίαν ὁμιλίαν περιωρισμένης χρονικῆς διαρκείας, οὔτε εἶναι δυνατὸν διὰ τὸν

αὐτὸν λόγον νὰ ἐκθέσω ἐνταῦθα τὰς κρίσεις καὶ τὰ συμπεράσματά μου ἐκ τῆς πενταετοῦς πείρας μου, ἣν ἀπέκτησα ἐν τῇ Διοικήσει τοῦ Δήμου Ἀγρινίου». (Χειροκροτήματα).

Πρόεδρος: Παρακαλῶ, μήπως ἐπιθυμεῖ τις ἐκ τῶν κ.κ. Συνέδρων νὰ ἐρωτήσῃ τι;

Ἐρωτήσεις - Παρεμβάσεις

Ἠλ. Σαββαΐδης (Δήμαρχος Σταυρουπόλεως): Κύριε Πρόεδρε, τὰς ἀποκεντρώσεις πολὺ ὀρθῶς τὰς ἔθεσεν ὁ κύριος συνάδελφος, πλὴν μιᾶς περιπτώσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἔγινε συγκέντρωσις. Ἀναφέρομαι εἰς τὸ θέμα τῆς ἐπεκτάσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου πόλεως. Ἐνῷ ὁ Νομάρχης ἔχει δικαίωμα μέχρι Α' ἀριθμοῦ κατοίκων, πέραν τούτου, ὅλα τὰ θέματα τὰ πολεοδομικὰ ἔχουν συγκεντρωθῆ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἔγινε συγκέντρωσις παρὰ ἀποκέντρωσις. Κυρίως αὐτὸ τὸ ἀντιμετωπίζουν οἱ δῆμοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν πληθυσμὸν κάτω τῶν 20 χιλιάδων. Ἰδίως ἡ Βόρειος Ἑλλὰς εἶχε τὸ Συμβούλιον πολεοδομικῶν θεμάτων, τὸ ὁποῖον τώρα κατηργήθη καὶ ἡ δικαιοδοσία περιῆλθεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων.

Μ. Βεργώνης: Κύριε συνάδελφε, δὲν εἶναι μόνον αὐταὶ αἱ ἐλλείψεις. Ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατόν, ὅπως γνωρίζωμεν ὅλοι μας, νὰ διορθωθοῦν μέσα σὲ μία πενταετία. Προϋποθέτουν νὰ γίνουν ἄλλα πρῶτα καὶ μετὰ νὰ δοθοῦν αἱ ἁρμοδιότητες αὐταὶ διὰ τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας εἰς τὰς Νομαρχίας. Πράγματι γίνεται μία προσπάθεια ἀναπτύξεως καὶ ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι δὲν εὗρον οὐδὲν ἐμπόδιον εἰς τὴν Διοίκησιν. Ὅ,τι ἐζήτησα μοῦ τὸ ἔδωσαν, ὅτι θέμα ἐχρειάσθη εἰς τὸν Δῆμον μου ἐπελύθη καὶ ὅσα χρήματα ἐζήτησα μοῦ ἐδόθησαν, ἀρκεῖ νὰ ἤμην ἕτοιμος, νὰ εἶχα τὰς μελέτας μου καὶ νὰ ἐνημερώσω τοὺς προϊσταμένους μου ὅτι τὸ ἔργον ἦτο ἀπαραίτητον καὶ παραγωγικόν. Μέχρι σήμερον δὲν μοῦ ἔφερε κανένας ἀντίρρησιν, οὔτε συνήντησα οὐδεμίαν δυσκολίαν, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων μου, λόγῳ τοῦ ὅτι ἐγὼ δὲν ἔχω ὡρισμένας ἁρμοδιότητας, τὰς ὁποίας ἔχει ὁ κ. Νομάρχης ἢ ὁ κ. Περιφερειακὸς Διοικητής. Βέβαια, σιγὰ - σιγά, ὅλα θὰ γίνουν, ὅλα πρέπει νὰ συμβαδίζουν καὶ νὰ εἶναι ἐν ἁρμονίᾳ, μὲ τὴν ἐν γένει ἀνάπτυξιν τῆς χώρας μας. (Χειροκροτήματα).

Ἠλ. Σαββαΐδης: Τὸ θέμα εἶναι ὅτι δὲν μεμψιμοιροῦμεν. Εἶναι, ὅτι εἶναι ἐπεῖγον καὶ ἐπῆλθε συγκέντρωσις. Πολλοὶ δῆμοι ποὺ ἔχουν θέματα τροποποιήσεως καὶ ἐπεκτάσεως τῶν σχεδίων των ταλαιπωροῦνται, διότι ὅλα τὰ θέματα ὑπήχθησαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων.

Μ. Βεργώνης: Δὲν ἔχουν, Κύριε συνάδελφε, πλαισιωθῆ αἱ τεχνικαὶ ὑπηρεσίαι τῶν Νομαρχιῶν μὲ τὰ ἀπαραίτητα τεχνικὰ μέσα.

Κ. Μπράβος (Ὑφυπουργὸς Περιφερειακὸς Διοικητὴς Ἀν. Μακεδονίας–Θράκης): Κύριε Πρόεδρε, ὁ κ. Δήμαρχος ἔχει ἀπόλυτα δίκαιον. Εἶναι

μία παράλειψις, ἥτις ἔχει ἐπισημανθῆ καὶ ἔχει ὑποβληθῆ ὡς αἴτημα εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὅτι, οἱ μέχρι 20 χιλιάδων κατοίκων δῆμοι νὰ γίνῃ μέχρι 30–40 χιλιάδων κατοίκων, τὴν εὐθύνην διὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ σχεδίου νὰ τὴν ἔχῃ ἡ Νομαρχία. (Χειροκροτήματα).

Πρόεδρος: Διακόπτομεν δι' ἓν τέταρτον.

(Μετὰ τὴν διακοπήν)

Πρόεδρος: Ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπεῖσα συνεδρίασις.

Παρακαλεῖται ὅπως ἀνέλθῃ εἰς τὸ βῆμα ὁ Δήμαρχος Ρεθύμνης κ. Ἀρχοντάκης μὲ θέμα εἰσηγήσεως:

«Προβλήματα προσωπικοῦ καὶ ἐκσυγχρονισμὸς τῶν Ὑπηρεσιῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων».

Δ. ΑΡΧΟΝΤΑΚΗΣ (Δήμαρχος Ρεθύμνης):

«Σεβασμιώτατε, Ἐξοχώτατε Κύριε Ὑπουργέ, Κύριε Ὑφυπουργέ, Κύριε Γενικὲ Γραμματεῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, Κύριοι Νομάρχαι, ἀξιότιμοι Κύριοι συνάδελφοι,

Ἡ ἀπόδοσις εἰς ἔργον μιᾶς παραγωγικῆς μονάδος εἶναι συνάρτησις ποικίλων παραγόντων, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἀνθρώπινον δυναμικόν, ἀπὸ τοῦ ἐπικεφαλῆς μέχρι τῶν στελεχῶν καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ προσωπικοῦ, εἶναι ὁ βαρύνων περισσότερον ὅλων. Ἡ ἄποψις αὐτὴ δὲν ἐγείρει ἀμφισβητήσεις, παρ' ὅτι εἰς πολλοὺς τομεῖς, ὡς ὁ βιομηχανικός, αἱ τεχνολογικαὶ ἐπιτεύξεις προσέδωκαν εἰς τὸν τεχνικὸν ἐξοπλισμὸν μεγάλην, ἐπίσης, σπουδαιότητα.

Εἰς τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ὁ παράγων «Προσωπικὸν» εἶναι πρωταρχικῆς πράγματι σημασίας, ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἔργου των, τὸ ὁποῖον συνίσταται εἰς τὴν παροχὴν οὐσιαστικῶν ὑπηρεσιῶν ἐκ μέρους ὀλίγων ἀνθρώπων πρὸς πολλούς. Ὑπὸ τὴν ἄποψιν αὐτὴν εἶναι προφανές, ὅτι οἱ Ο.Τ.Α. ἀνταποκρίνονται εἰς τὴν ἀποστολήν των, καθ' ὃν βαθμόν, κυρίως, τὸ Προσωπικόν των εἶναι προσηρτημένον εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς. Εἶναι ὅμως πάντοτε;

Ἐὰν ἀληθεύῃ, ὅτι ἡ βελτίωσις πάσης καταστάσεως ἔχει ὡς φυσικὴν ἀφετηρίαν τὴν ἀντικειμενικὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἐπισήμανσιν ἰδιαιτέρως τῶν ἀδυναμιῶν της, πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι δὲν εἶναι. Ἐξ ὅσων εἶναι δυνατὸν νὰ γνωσθοῦν, οὐδεμία Μονὰς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἶναι ἀπηλλαγμένη προβλημάτων Προσωπικοῦ, εἰς πολλὰς δὲ τὰ προβλήματα αὐτὰ ἐμφανίζουν ἰδιάζουσαν ὀξύτητα.

Εἶναι ἴσως ἐποικοδομητικόν, χάριν μιᾶς καλυτέρας προσεγγίσεως τοῦ ὅλου θέματος, νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἀναγωγὴ τῶν ἐπὶ μέρους προβλημάτων εἰς τρεῖς γενικωτέρας Ὁμάδας: Εἰς Προβλήματα ὀργανώσεως τῆς ἐργασίας, εἰς Προβλήματα ποιοτικῆς στάθμης τοῦ Προσωπικοῦ καὶ εἰς Προβλήματα ἀριθμητικῆς ἐπαρκείας του. Ἀλλά, πρὶν ἢ ἐπιχειρηθῇ ἡ διερεύνησις τῶν Ὁμά-

δων αὐτῶν, κρίνεται ἴσως σκόπιμος ἡ διατύπωσις μιᾶς καθολικῆς κρίσεως : Τὸ Προσωπικὸν τῶν Ο.Τ.Α. καταβάλλει, ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, ἐξαιρετικῶς φιλοτίμους προσπαθείας διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὸ ἔργον του καὶ εἶναι δίκαιον νὰ ἀναγνωρισθῇ, ὅτι μέγα μέρος τοῦ ἐπιτελουμένου ἔργου ὀφείλεται εἰς τὴν συνειδητὴν ἐκ μέρους τοῦ Προσωπικοῦ ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του.

Αἱ ἀνωτέρω τρεῖς Ὁμάδες Προβλημάτων συνδέονται, φυσικῷ τῷ λόγῳ, στενῶς μεταξύ των καὶ ἐπιδροῦν ἐπ' ἀλλήλας. Φαίνεται πολὺ πιθανόν, ὅτι ἡ μὴ ὀρθολογιστικὴ ὀργάνωσις τῆς ἐργασίας συσκοτίζει τὰ πράγματα εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ποιοτικὴν στάθμην τοῦ προσωπικοῦ καὶ ὅτι ἀμφότεροι οἱ παράγοντες αὐτοὶ διογκώνουν ἢ καὶ δημιουργοῦν τὸ θέμα τῆς ἀριθμητικῆς ἐπαρκείας του. Κατ' ἀκολουθίαν, ἡ μεμονωμένη ἐξέτασις μιᾶς ἑκάστης τῶν Ὁμάδων Προβλημάτων αὐτῶν καὶ πολὺ περισσότερον, ἡ ἐπιδίωξις ἐν τῇ πράξει μεμονωμένης λύσεως, εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ μὴ ἀποφέρῃ τὰ καλύτερα ἀποτελέσματα. Ἐκ τούτου προκύπτει, ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποβῇ προσφορώτερον, ἢ ἴσως καὶ ἐπιβεβλημένον, νὰ ἐπιδιώκεται, μετὰ τὴν ἀνάλυσιν τῶν ἐπὶ μέρους δεδομένων, ὁ ταυτόχρονος καθορισμὸς τῶν στόχων καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν ἀνωτέρω τομέων, καθὼς καὶ τὰ μέσα, διὰ τῶν ὁποίων ἐλπίζεται ὅτι θέλουν ἐπιτευχθῇ οἱ στόχοι αὐτοί.

Καιρός, ὅμως, νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ πρώτου τομέως Προβλημάτων, ὅσων δηλαδὴ ἀφοροῦν εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐργασίας. Εἰς τὴν πραγματικότητα, οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες σπανίως ἀντιμετωπίζουν θέμα «ὀργανώσεως» νέων Ὑπηρεσιῶν, διότι αἱ Ὑπηρεσίαι ὑπάρχουν, ἀλλὰ «ὀρθολογιστικῆς ἀναδιοργανώσεως» τῶν ὑπαρχουσῶν, διότι ἀπαιτεῖται περισσότερον καὶ καλυτέρας ποιότητος ἔργον, ἀπὸ ὅσον κατὰ παράδοσιν ἀποδίδουν. Ἡ τοιαύτη ἀναπροσαρμογὴ τῶν ἀπαιτήσεων ὀφείλεται εἰς τὰς διαρκεῖς μεταβολάς, αἱ ὁποῖαι ἐπισυμβαίνουν τόσον εἰς τὸν δημόσιον ὅσον καὶ εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον ἀπὸ τὴν καθημερινὴν ἐπιτάχυνσιν τοῦ ρυθμοῦ τῆς ζωῆς. Σήμερον εἶναι ἀναγκαῖαι περισσότεραι καὶ περισσότερον σύνθετοι συναλλαγαὶ τοῦ κοινοῦ μετὰ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐνῷ ὁ διατιθέμενος ἑκατέρωθεν χρόνος εἶναι ὀλιγώτερος καί, προφανῶς, πολυτιμότερος, ἀπὸ ὅσον ἦτο πρὸ δέκα ἀκόμη ἐτῶν. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀκολουθουμένη μέθοδος διεξαγωγῆς τῆς Ὑπηρεσίας παρέχει σημαντικώτατα περιθώρια βελτιώσεως, ὅσον καὶ ἂν θεωρήσωμεν ὑπερβολικὴν τὴν χαρτωμένην παρατήρησιν τοῦ Northcote Parkinson ὅτι : «Κάθε ἐργασία διαστέλλεται εἰς τρόπον ὥστε νὰ καλύπτῃ τὸν χρόνον ποὺ διαθέτομεν διὰ τὴν ἐκτέλεσίν της».

Ἐκ τούτων συνάγεται, νομίζω, ὅτι ἡ ὀρθολογιστικὴ ἀναδιοργάνωσις τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐμφανίζεται ὡς λίαν ἐποικοδομητικὴ ἢ καὶ ἀναγκαία. Ἐκεῖνο δέ, τὸ ὁποῖον εἶναι ἄξιον μείζονος προσοχῆς, εἶναι αἱ σοβαρώταται δυσχέρειαι μιᾶς τοιαύτης ἀναδιοργανώσεως. Εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι τὸ πλέον δυσεπίλυτον πρόβλημα, τὸ ὁποῖον καλεῖται νὰ ἀντιμετωπίσῃ εἷς Δήμαρχος καὶ ἐνδεχομένως, εἷς Κοινοτάρχης, εἶναι ὁ ἐκσυγχρο-

νισμὸς τῶν Ὑπηρεσιῶν του. Ἀλλὰ τοῦτο σημαίνει ἀκριβῶς ὅτι πρέπει νὰ ἐπιληφθῶμεν καὶ νὰ ἐπιδιώξωμεν τὴν ἀντιμετώπισίν του.

Μὲ τὴν διευκρίνησιν, ὅτι ἡ ἐπιχειρουμένη ἐδῶ θεώρησις τοῦ θέματος δὲν φιλοδοξεῖ διόλου νὰ εἶναι ἡ μόνη οὔτε ἡ ὀρθοτέρα, παρακαλῶ νὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ προβῶ εἰς τὸν ἐντοπισμὸν τῶν κεντρικῶν σημείων μιᾶς ὀρθολογιστικῆς ἀναδιοργανώσεως. Τὰ σημεῖα αὐτὰ θὰ ἠδύναντο νὰ ἔχουν ὡς ἑξῆς :

Α'. Ὁ φορεὺς τῆς ἀναδιοργανώσεως καὶ ἡ καταλληλοτέρα πλαισίωσίς του.
Β'. Αἱ πιθαναὶ ἀντιδράσεις τοῦ Προσωπικοῦ εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν καὶ ἡ ἐπίτευξις τῆς συνεργασίας του.
Γ'. Ἀνάλυσις τῶν ὑφισταμένων συνθηκῶν ἐργασίας ἐν γένει.
Δ'. Καθορισμὸς γενικοῦ σχεδίου ἀναδιοργανώσεως.
Ε'. Ἐφαρμογὴ τοῦ σχεδίου.
ΣΤ'. Παρακολούθησις καὶ βελτίωσις τοῦ σχεδίου ἐν τῇ πράξει.

Ἐπὶ τῶν σημείων αὐτῶν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ διατυπωθοῦν μερικαὶ εἰδικώτεραι παρατηρήσεις :

Ἐπὶ τοῦ πρώτου σημείου : «Ὁ φορεὺς τῆς ἀναδιοργανώσεως καὶ ἡ καταλληλοτέρα πλαισίωσίς του» : Ὁ ἐπικεφαλῆς τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θὰ φέρῃ τὸ βάρος τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ τῶν Ὑπηρεσιῶν του. Τοῦτο βεβαίως δὲν σημαίνει ὅτι εἶναι σκόπιμον νὰ λάβῃ τὰς ἀποφάσεις του χωρὶς νὰ ἐπωφεληθῇ ἀπὸ τὴν ἐμπειρίαν καὶ τὰς γνώσεις ἄλλων προσώπων. Τὸ πιθανώτερον εἶναι, ὅτι οἱ προϊστάμενοι τῶν ἐπὶ μέρους Ὑπηρεσιῶν καὶ τὰ λοιπὰ στελέχη των θὰ ἔχουν μίαν θετικὴν ἄποψιν, μεγαλυτέρας ἢ μικροτέρας σημασίας, νὰ ὑποστηρίζουν. Ἠμπορεῖ νὰ ὑποθέσῃ κανείς, ὅτι καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ προσωπικοῦ, εἰς προκαλουμένας ἐπὶ τούτῳ συγκεντρώσεις, ἐνδέχεται νὰ ὑποδείξουν βελτιώσεις, λόγῳ τῆς ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐνασχολήσεώς των μὲ ἐντελῶς συγκεκριμένον ἀντικείμενον. Αἱ συγκεντρώσεις αὐταί, ἄλλωστε θὰ συντελέσουν, ἂν μή τι ἄλλο, εἰς τὴν ἐξοικείωσιν τοῦ Προσωπικοῦ μὲ τὴν ἰδέαν τῆς ἀναδιοργανώσεως.

Ἔξω τῶν πλαισίων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, εἰς τὰς ἐμπορικάς, βιομηχανικὰς καὶ λοιπὰς ἐπιχειρήσεις, ὑπάρχει ἀναμφιβόλως τεραστία πεῖρα καὶ σπουδαῖαι γνώσεις καὶ μελέται περὶ τὴν ὀρθολογιστικήν, ἤτοι τὴν οἰκονομικήν, ὀργάνωσιν τῶν Ὑπηρεσιῶν. Μὴ λησμονῶμεν ὅτι οἱ μεγάλοι ἐπιχειρηματίαι εἶναι κυρίως μεγάλοι ὀργανωταί. Εἶναι ἐνδεχόμενον, λοιπὸν νὰ ὑπάρξῃ ἐκεῖθεν μία καλὴ γνώμη, εἴτε εἰς πλαίσια ἰδιωτικὰ εἴτε ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ἑνὸς Συμβούλου Ὀργανώσεως, παρ' ὅτι ὁ θεσμὸς αὐτὸς δὲν ἔχει εὑρεῖαν ἐφαρμογὴν εἰσέτι εἰς τὴν χώραν μας. Ὁπωσδήποτε ὅμως, τὸ τμῆμα Ὀργανώσεως καὶ Μεθόδων τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν θὰ γνωρίζῃ περισσότερα παντὸς ἄλλου διὰ πᾶσαν περίπτωσιν καὶ ἑπομένως, δύναται νὰ ἀποτελέσῃ πολύτιμον σύμβουλον. Ἐκεῖνο, τέλος, τὸ ὁποῖον ἴσως φανῇ παράδοξον, χωρὶς τοῦτο νὰ σημαίνῃ ὅτι δὲν ἔχεται πολλῆς ἀληθείας, εἶναι ὅτι οἱ σοβαροὶ κατα-

σκευασταὶ καὶ πωληταὶ εἰδῶν γραφείου, περιλαμβανομένων τῶν ποικίλων σχετικῶν μηχανῶν, ἔχουν ἀποθησαυρίσει πλείστας γνώσεις καὶ δύνανται νὰ παράσχουν λίαν χρησίμους συμβουλὰς εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐργασίας γραφείων.

Ἐκ τούτων συνάγεται, ὅτι ὑπάρχουν πολλαὶ πηγαὶ ὠφελίμων στοιχείων περὶ τὸ θέμα, καὶ εἶναι σκόπιμον νὰ ἐξαντληθοῦν ὅλαι. Ἐκεῖνος, ὅμως, ὁ ὁποῖος θὰ προβῇ εἰς τὴν τελικὴν ἐκτίμησιν καὶ κατάταξιν ὅλων τῶν στοιχείων εἶναι ὁ Δήμαρχος ἢ ὁ Κοινοτάρχης.

Ἐπὶ τοῦ δευτέρου σημείου: «Αἱ πιθαναὶ ἀντιδράσεις τοῦ Προσωπικοῦ εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν καὶ ἡ ἐπίτευξις τῆς συνεργασίας του» θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ παρατηρηθῇ, ὅτι ὅσον εἶναι βέβαιον ὅτι ἀπαιτεῖται ἡ ἀναδιοργάνωσις, ἄλλο τόσον εἶναι βέβαιον ὅτι δὲν θὰ ἐπιτύχῃ, ἐὰν δὲν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ἀντίδρασις τοῦ Προσωπικοῦ καὶ δὲν ἐπιτευχθῇ ἡ συνεργασία του. Ἡ ἀντίδρασις αὐτὴ εἶναι φυσικὴ καὶ ὀφείλεται εἰς ποικίλους λόγους: Τοιοῦτοι λόγοι εἶναι συνήθως: Ἡ κακῶς ἐννοουμένη παράδοσις, ἡ ὁποία εἶναι δυνατὸν νὰ ἀντιτίθεται εἰς πᾶσαν πρόοδον τῶν συστημάτων ἐργασίας. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, ὁ ἐπικεφαλῆς ὀφείλει νὰ συμφιλιώσῃ τὴν παράδοσιν μὲ τὴν πρόοδον, καθιστῶν σαφὲς ὅτι ἡ μὲν παράδοσις ἀναφέρεται εἰς τὰς «ἀρχὰς» καὶ τοὺς «στόχους» τῆς ἐργασίας, ἡ δὲ πρόοδος εἰς τὴν καλυτέραν καὶ ἀνωτέραν διεξαγωγήν της. Περαιτέρω ὑπεισέρχονται λόγοι συναισθηματικοί, λόγοι μειωμένου ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν Ὑπηρεσίαν καὶ ἐκ τῶν σημαντικωτέρων, ἡ ἀβεβαιότης καὶ ὁ φυσικὸς φόβος πρὸς τὸ νέον. Οἱ Ἀμερικανοὶ εἰδικοὶ ὁμιλοῦν περὶ «ἀντιστάσεως εἰς τὴν πρόοδον» καὶ ἀποδίδουν ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὴν ἀντιμετώπισίν της. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν πρέπει νὰ πληροφορηθῇ ὑπευθύνως τὸ Προσωπικὸν ὅτι οὐδεὶς θὰ ἀπολέσῃ τὴν θέσιν του οὔτε θὰ ἐπιφορτισθῇ μὲ περισσοτέραν ἐργασίαν καὶ ὅτι, ἀντιθέτως, σκοπὸς τῆς ἀναδιοργανώσεως εἶναι ἡ ἀπόδοσις περισσοτέρου ἔργου μὲ μεγαλυτέραν ἄνεσιν, χωρὶς «ἡρωϊκὰς ἐξορμήσεις» καὶ συχνὴν ὑπερωριακὴν ἀπασχόλησιν.

Καὶ μία τελευταία παρατήρησις: Περισσότερα ἢ ὀλιγώτερα στοιχεῖα τῆς ἀναδιοργανώσεως εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποτύχουν εἰς τὴν ἐφαρμογήν των, ἐνῷ εἶναι εὔστοχα, λόγῳ τῆς ἀντιδράσεως ἐκείνων τῶν μελῶν τοῦ προσωπικοῦ τὰ ὁποῖα ὤφειλον ἢ ἠδύναντο νὰ τὰ σκεφθοῦν πρῶτοι, ἀλλὰ δὲν τὸ ἔπραξαν.

Τὸ τρίτον σημεῖον: «Ἡ Ἀνάλυσις τῶν ὑφισταμένων συνθηκῶν ἐργασίας ἐν γένει», εἶναι νομίζω, ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων. Ἡ ἀνάλυσις αὐτὴ εἶναι σκόπιμον νὰ περιλάβῃ ἀφ' ἑνὸς τὸ ἄψυχον ὑλικόν, ἤτοι βασικῶς τὸ κτίριον καὶ τὸν κινητόν του ἐξοπλισμόν, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὰς ποικίλας φάσεις διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας μέχρι καὶ τῆς ἐσχάτης λεπτομερείας. Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν της ἴσως ἀποδειχθοῦν ἐξαιρετικῶς ἐποικοδομητικαὶ συχναὶ ἐπιθεωρήσεις τῶν γραφείων καὶ λεπτομερειακαὶ συζητήσεις μὲ τοὺς προϊσταμένους καὶ τὸ προσωπικὸν γενικῶς.

Ἂς ἴδωμεν τώρα τὸ θέμα τοῦ κτιρίου. Πολλοὶ Δῆμοι ἔχουν τὴν τύχην νὰ ἀντιμετωπίζουν τὴν ἀνάγκην σχεδιάσεως ἑνὸς νέου Δημαρχείου. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, ἐκτὸς τοῦ ὅτι παρέχεται ἡ δυνατότης ἐκφράσεως τῆς τοπικῆς ἀρχιτεκτονικῆς καθίσταται δυνατὴ ἡ ἐξ ὑπαρχῆς ὀρθολογιστικὴ διαμόρφωσίς του. Ἄλλοι Δῆμοι ἀντιμετωπίζουν θέμα ἀναδιοργανώσεως ἐντὸς τοῦ ὑπάρχοντος ἤδη Δημαρχείου.

Εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν, ἐνδέχεται νὰ ὑπάρχῃ πρόβλημα διαφυλάξεως τοῦ χαρακτῆρος τοῦ κτιρίου, ἐφ' ὅσον εἶναι μνημειακός, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπιφέρει δυσχερείας, σεβαστὰς ἐν πάσῃ περιπτώσει.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ ζήτημα, τὸν λόγον δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ ἔχῃ ἀποκλειστικῶς ὁ ἀρχιτέκτων. Τὸ καλύτερον θὰ εἶναι μία στενὴ συνεργασία ἀρχιτέκτονος καὶ Δημάρχου, ἐκ τῆς ὁποίας καὶ μόνον εἶναι δυνατὸν νὰ προκύψουν θετικὰ ἀποτελέσματα. Ἡ ἑνοποίησις καὶ ἡ συστηματοποίησις τῶν χώρων, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀλληλουχίαν τῶν διαφόρων φάσεων τῆς ἐργασίας καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὴν φύσιν ἑκάστης φάσεως, εἶναι ἓν ἀπὸ τὰ θέματα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθοῦν. Ποῖοι ἐνδείκνυται νὰ ἔχουν μεμονωμένα γραφεῖα, ποῖοι ἀναπληρωματικοὶ χῶροι θὰ προβλεφθοῦν καὶ ποῖοι κοινόχρηστοι, ποῦ ἀπαιτοῦνται διαφανεῖς μεσότοιχοι ἢ ἐνδεχομένως, κινητοί, ποῖον τὸ καταλληλότερον ὑλικὸν δαπέδου, ἡ μόνωσις, ἡ θέρμανσις, ὁ φωτισμὸς — φυσικὸς καὶ τεχνητὸς — εἶναι ἐπίσης σοβαρὰ θέματα. Σήμερον γίνεται γενικῶς ἀποδεκτόν, ὅτι τὸ περιβάλλον τῆς ἐργασίας ἐπηρεάζει σημαντικῶς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ προσωπικοῦ. Ἀπὸ τῆς ἄλλης ὅμως πλευρᾶς, πρέπει νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἀνεύρεσις τῆς χρυσῆς τομῆς, ὥστε ὁ βαθμὸς πολυτελείας νὰ μὴ δημιουργῇ εἰς τοὺς δημότας τὴν αἴσθησιν ὅτι φορολογοῦνται ἀχρεωστήτως.

Περαιτέρω ἀνακύπτουν θέματα διαρρυθμίσεως τοῦ κινητοῦ ἐξοπλισμοῦ. Τὸ σχῆμα καὶ ἡ θέσις τῶν γραφείων, τὰ ἐρμάρια, αἱ ἀρχειοθῆκαι, αἱ ποικίλαι μηχαναί, παρέχουν τὴν δυνατότητα πολλῶν λύσεων, ἀπὸ τὰς ὁποίας μία εἶναι ἡ καλυτέρα. Βεβαίως δὲν ἔχομεν τὴν δυνατότητα μιᾶς «Μελέτης Κινήσεως» ὅπως αἱ Motion Studies τῶν Ἀμερικανῶν, ἐὰν ὅμως προβληματισθῶμεν ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος, θὰ ἐπιτύχωμεν σημαντικὰ ἀποτελέσματα εἰς τὴν οἰκονομίαν τῶν κινήσεων καὶ ἐπομένως τοῦ κόπου καὶ τοῦ χρόνου.

Τὸ ἕτερον σκέλος, εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν ὑφισταμένων συνθηκῶν ἐργασίας, ἀφορᾷ εἰς τὴν διερεύνησιν τῶν διαφόρων φάσεων μιᾶς ἑκάστης τῶν διεξαγομένων ὑπηρεσιῶν. Ἀπὸ μίαν τοιαύτην ἀνάλυσιν εἶναι πιθανὸν νὰ προκύψουν παρατηρήσεις καὶ βελτιώσεις, δυνάμεναι νὰ υἱοθετηθοῦν καὶ ὑπὸ ἄλλων Δήμων. Ὁπωσδήποτε, πρόκειται περὶ ἐξαιρετικῶς λεπτοῦ ἐγχειρήματος. Εἰς ἄλλας χώρας χρησιμοποιοῦνται παραλλήλως περισσότεραι τῆς μιᾶς μέθοδοι ἀναλύσεως, τὰ δὲ ἀποτελέσματα διασταυροῦνται : χρησιμοποιοῦνται, φέρ' εἰπεῖν ἐρωτηματολόγια, ἀναλύσεις τοῦ χρόνου καὶ ἀναλύσεις τῶν κινήσεων, εἰς τρόπον ὥστε προκύπτει μία ὁλοκληρωμένη Μελέτη Ἐργασίας πολύτιμος εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις κυρίως διὰ τὴν ὀρθολογικοποίησιν καὶ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἀμοιβῆς. Ἓν παράδειγμα τοιούτου ἐρωτηματολογίου τὸ

ὁποῖον συνδυάζεται μὲ ἀναλυτικὴν καταγραφὴν τῶν καθηκόντων θὰ ἠδύνατο νὰ εἶναι τὸ κάτωθι :

Α'. Τί ἀποτέλεσμα ἐπιτυγχάνομεν ἀπὸ μίαν ἐπὶ μέρους ἐργασίαν ;

Β'. Διατί γίνεται αὐτὴ ἡ ἐργασία ; Θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ παραλειφθῇ ἢ νὰ συνδυασθῇ ἐπωφελῶς μὲ ἄλλας ;

Γ'. Ποῦ γίνεται αὐτὴ ἡ ἐργασία ; Θὰ ἠμποροῦσε νὰ γίνῃ ὑπὸ καλυτέρας συνθήκας, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς ἀλληλεξαρτήσεως τῶν ὑπηρεσιῶν ;

Δ' Πότε γίνεται αὐτὴ ἡ ἐργασία ; Θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ εἰς προσφορωτέραν χρονικὴν στιγμήν ;

Ε'. Ποῖος ἐκτελεῖ αὐτὴν τὴν ἐργασίαν ; Ὑπάρχει ἄλλο πρόσωπον, τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ τὴν ἐκτελέσῃ ταχύτερον, καὶ ἀκριβέστερον ; Συμφέρει νὰ τοῦ δοθῇ ;

ΣΤ'. Πῶς γίνεται αὐτὴ ἡ ἐργασία ; Εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ἁπλούστερον καὶ ὀρθολογικώτερον ;

Εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητάς μας δὲν νομίζω ὅτι εἶναι ρεαλιστικὸν ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ φιλοδοξῶμεν νὰ ἀποκτήσωμεν παρομοίας πλήρεις Μελέτας Ἐργασίας, τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει δι' ὅλου ὅτι δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ ἐπιτύχωμεν ἀξιόλογα ἀποτελέσματα μὲ τὸν ὑπάρχοντα βαθμὸν γνώσεων καὶ ἐμπειρίας. Πιστεύω ὅτι ἀρκεῖ νὰ μὴ θεωρήσωμεν τὴν Ὑπηρεσίαν ὡς μίαν στατικὴν καὶ ἀπαραβίαστον ἱεροτελεστίαν, κατηξιωμένην ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ μόχθου τῶν ὑπαλλήλων, ἀλλ' ὡς μίαν μέθοδον ἐργασίας τὴν ὁποίαν δὲν θὰ εἶναι πλέον σκόπιμον νὰ διατηρήσωμεν, ἐὰν ἐπινοήσωμεν μίαν καλυτέραν.

Ἓν καίριον θέμα, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ συνεξετασθῇ εἶναι ὁ μηχανικὸς ἐξοπλισμὸς τῶν γραφείων. Δὲν ἀναφέρομαι μόνον εἰς τὰς ἀριθμομηχανάς, τὰ φωτοτυπικὰ καὶ φωτοαντιγραφικὰ καὶ τὰ ὅμοια, ἀλλὰ ἐκεῖνα διὰ τῶν ὁποίων εἶναι δυνατὴ ἡ μηχανογράφησις ὡρισμένων ἐργασιῶν. Εἶναι δύσκολον νὰ ἀντισταθῇ κανεὶς εἰς τὸν πειρασμόν, νὰ φαντασθῇ τὰ βιβλία Δημοτολογίων καὶ Εὑρετήρια καρτελλοποιημένα. Τὴν ἔκδοσιν ποικίλων πιστοποιητικῶν διὰ φωτοαντιγραφήσεως καὶ τὴν ἔκδοσιν τῶν Χρηματικῶν Καταλόγων καὶ Εἰδοποιήσεων καὶ Λογαριασμῶν διὰ μηχανογραφήσεως.

Ἡ ἀνάλυσις τῶν συνθηκῶν ἐργασίας, ὡς περιεγράφη ἐνδεικτικῶς, εἶναι φυσικὸν νὰ ἀπαιτήσῃ πολὺν χρόνον καὶ προσπάθειαν, εἶναι ὅμως ἡ βάσις πάσης ὀρθολογιστικῆς ἀναδιοργανώσεως.

Ἐπὶ τοῦ τετάρτου σημείου, «Καθορισμὸς γενικοῦ σχεδίου ἀναδιοργανώσεως» δύναται νὰ παρατηρηθῇ, ὅτι οἱαδήποτε ὀρθολογιστικὴ ἀναδιοργάνωσις τῶν Ὑπηρεσιῶν εἶναι σκόπιμον νὰ ἀρχίζῃ ἀπὸ ἓν γενικὸν σχέδιον καὶ νὰ τελειώνῃ μὲ τὴν ἀνασύνθεσιν τῶν ἀτομικῶν θέσεων ἐργασίας. Ὁ τελικὸς σκοπὸς εἶναι πάντοτε νὰ ἐπιτυγχάνεται οἰκονομία χρόνου καὶ κινήσεων, ὥστε νὰ προκύπτῃ μὲ τὸν αὐτὸν κόπον, περισσοτέρα ἐργασία καὶ καλυτέρας ποιότητος.

Εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τώρα, τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου αὐτοῦ καθὼς καὶ τὴν παρακολούθησιν καὶ βελτίωσίν του, θὰ ἠδύνατο νὰ λεχθῇ ὅτι ἀποτελεῖ τὴν οὐσίαν τοῦ ὅλου θέματος. Ἐφ' ὅσον αἱ προκαλούμεναι μεταβολαὶ εἶναι σημαντικαί, ἀπαιτεῖται ἡ κατάλληλος ψυχολογικὴ προετοιμασία τοῦ Προσωπικοῦ καὶ ἡ συστηματικὴ παρακολούθησις ἐκ τοῦ σύνεγγυς τῆς πορείας τῶν πραγμάτων. Εἶναι δυνατὸν νὰ διαπιστωθοῦν ἀτέλειαι ἢ παραλείψεις εἰς τὸ σχέδιον, ἀλλὰ πάντοτε ὑπάρχει χρόνος νὰ δοθῇ μία λύσις. Ἠμπορεῖ νὰ σκεφθῇ κανείς, ὅτι ἂν τὸ σχέδιον εἶναι ὀρθολογιστικὸν καὶ ἐφαρμοσθῇ πιστῶς, θὰ εἶναι ὅλοι εὐχαριστημένοι, καὶ τὸ Προσωπικὸν καὶ οἱ δημόται καὶ ὁ ἐμπνευστής του.

Ἡ δευτέρα Ὁμὰς Προβλημάτων ἀφορᾷ τὴν ποιοτικὴν στάθμην τοῦ Προσωπικοῦ. Ἡ στάθμη αὐτὴ εἶναι δεδομένη καὶ εἶναι ἀκριβὲς νὰ λεχθῇ, ὅτι δὲν εἶναι εἰς ἁπάσας τὰς περιπτώσεις ἡ ἐπιθυμητή. Διὰ τὴν βελτίωσίν της εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθοῦν ἐποικοδομητικὰ τὰ κάτωθι μακροπρόθεσμα καὶ βραχυπρόθεσμα μέτρα :

Α'. Ἡ παρακολούθησις εἰδικῶν σεμιναρίων, ὅπως τὰ ἤδη διοργανωθέντα. Ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν, ὅτι οἱ μετεκπαιδευθέντες ὑπάλληλοι καὶ συνεπῶς ἡ Ὑπηρεσία ἀπεκόμισαν σπουδαιότατα ὀφέλη ἐκ τῆς μετεκπαιδεύσεως αὐτῆς.

Β'. Ἡ παρακολούθησις, ἡ ἐνθάρρυνσις καὶ ὁ ἔλεγχος ἐκ μέρους τοῦ ἐπικεφαλῆς τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος. Ὑπάρχει, συνήθως, δυνατότης δημιουργίας ἑνὸς ὡραίου κλίματος εὐσυνειδησίας, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἡ Ὑπηρεσία διεξάγεται ἐπιτυχῶς καὶ εὐχαρίστως.

Γ'. Ἡ Πρόσληψις, τοῦ λοιποῦ, μόνον ἱκανῶν καὶ εὐσυνειδήτων νέων ὑπαλλήλων, διὰ τῶν ὁποίων θὰ πλαισιωθοῦν οἱ παλαιοὶ καὶ ἔμπειροι.

Διὰ τῶν μέτρων αὐτῶν ἐλπίζεται ὅτι θέλει ἐπιτευχθῇ βαθμιαίως ἡ γενικωτέρα ἄνοδος τοῦ ἐπιπέδου τοῦ Προσωπικοῦ, εἶναι δὲ δίκαιον νὰ ὑποστηριχθῇ, ὅτι ἐσημειώθη ἤδη μία σημαντικὴ πρόοδος πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν.

Ἡ τρίτη Ὁμὰς Προβλημάτων ἀφορᾷ τὴν ἀριθμητικὴν ἐπάρκειαν τοῦ Προσωπικοῦ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἔχομεν συνήθως ἀνεπαρκὲς Προσωπικόν, ἀλλὰ φαίνεται ἐξ ἴσου ἀληθὲς ὅτι ἡ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαλλήλων δὲν ἀποτελεῖ πανάκειαν. Ἀκόμη καὶ ἂν δεχθῶμεν πλήρως τὰ «ἀξιώματα» τοῦ Parkinson ὅτι «ὁ ὑπάλληλος ἐπιθυμεῖ νὰ πολλαπλασιάσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑφισταμένων του καὶ ὄχι τῶν ἀνταγωνιστῶν του» καὶ ὅτι «οἱ ὑπάλληλοι δημιουργοῦν ἐργασίαν ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλο», καὶ πάλιν εἶναι πολὺ πιθανόν, ὅτι ἡ αὔξησις τοῦ Προσωπικοῦ δὲν εἶναι τὸ πρῶτον μέσον, εἰς τὸ ὁποῖον ὀφείλομεν νὰ προσφύγωμεν. Προηγεῖται ἡ ὀρθολογιστικὴ ἀναδιοργάνωσις τοῦ ὑπάρχοντος Προσωπικοῦ καὶ ἡ καλυτέρα ἀξιοποίησίς του.

Ἀλλὰ ἂς λάβωμεν τὰ πράγματα μὲ τὴν σειράν. Βάσει τῆς ὑπ' ἀριθ. 86106 βασικῆς ἐγκυκλίου τοῦ 1969, αἱ δαπάναι διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ πάσης φύσεως τακτικοῦ Προσωπικοῦ δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνουν τὸ 30 % τῶν τακτικῶν ἐσόδων τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Λαμβανομένης ὑπ'

ὄψιν, ὅμως, τῆς τεραστίας κλιμακώσεως τῶν τακτικῶν ἐσόδων τῶν Ο.Τ.Α., παρατηρεῖται μεγάλη δυσαναλογία τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων ἐν σχέσει πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν δημοτῶν. Οὕτω, συμφώνως πρὸς τὰς γενομένας τροποποιήσεις τῶν Ὀργανισμῶν Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας κατὰ τὰ ἔτη 1968 καὶ 1969, ὑπάρχει Δῆμος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀναλογεῖ εἷς τακτικὸς ὑπάλληλος ἀνὰ 430 δημότας, καὶ ἄλλος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀναλογεῖ εἷς τακτικὸς ὑπάλληλος ἀνὰ 1600 δημότας. Οἱ λοιποὶ δῆμοι κυμαίνονται μεταξὺ αὐτῶν τῶν δύο ἄκρων. Ἡ κλιμάκωσις αὐτὴ σημαίνει ἢ ὅτι κάπου τὸ Προσωπικὸν εἶναι πάρα πολὺ ἢ ὅτι κάπου εἶναι πολὺ ὀλίγον.

Μὲ τὰς σκέψεις αὐτὰς παρακαλῶ νὰ μοῦ παράσχετε τὴν συγγνώμην σας, ἂν σᾶς ἐκούρασα καὶ νὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ διατυπώσω ἐν κατακλεῖδι τὴν ἄποψιν, ὅτι ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἔργου μας ἐξαρτᾶται ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει ἀπὸ τὸν βαθμὸν κατὰ τὸν ὁποῖον ἐκερδίσαμεν τὴν βούλησιν τῶν ἀνθρώπων μας». (Χειροκροτήματα).

Πρόεδρος: Παρακαλῶ, μήπως τις ἐκ τῶν κ.κ. συναδέλφων ἐπιθυμεῖ νὰ προσθέσῃ τι;

Ἐρωτήσεις-Παρεμβάσεις

Εἷς Δήμαρχος: Θὰ ἦτο, Κύριε Πρόεδρε, ὑπὲρ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἐάν, εἰς τὸ συμπέρασμα τοῦ κ. Ἀρχοντάκη, ἐτίθετο ἡ ἑξῆς πρότασις: Νὰ μελετηθῶσι παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου τὰ κατάλληλα μέτρα, ἔστω καὶ νομοθετικά, ἵνα προσελκύσουν εἰς τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ὑπαλλήλους Α' κατηγορίας, τὸ ὁποῖον, ἐν πολλοῖς, ἀποτελεῖ καὶ πανάκειαν. Ἄλλως θὰ μείνῃ νεκρὸν γράμμα ἡ εὐχὴ τοῦ κ. Ἀρχοντάκη, περὶ προσλήψεως ἱκανῶν καὶ ἐμπείρων ὑπαλλήλων. Εὐχαριστῶ πολύ.

Μ. Τσαντίλας (Δήμαρχος Μάνδρας): Κύριε Πρόεδρε, θὰ ἤθελα νὰ ὑποβάλω πρὸς τὸ Συνέδριον τὴν ἑξῆς πρότασιν:

Ἐπειδὴ διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Δήμων διὰ ὑπαλλήλων εἴτε πτυχιούχων ἀνωτάτων σχολῶν εἴτε ἀποφοίτων γυμνασίου ὑπάρχει ἀπροθυμία, ἐπειδὴ οἱ μικροὶ Δῆμοι ἔχουσι ἀπογυμνωθῆ ὑπαλλήλων μὲ συνεπείας εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὅλης ἐργασίας καὶ ἵνα αὐξηθῇ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς προσελεύσεώς των εἰσηγοῦμαι:

1. Τὴν χορήγησιν ἐπιστημονικοῦ ἐπιδόματος εἰς τοὺς πτυχιούχους.
2. Τὴν χορήγησιν ἐπιδόματος θέσεως εἰς τοὺς κατέχοντας ὑπευθύνους θέσεις προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ.
3. Τὴν μείωσιν τοῦ χρόνου προαγωγῆς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ εἰσηγητοῦ ἀπὸ 16 εἰς 12 ἔτη.
4. Τὴν αὔξησιν τοῦ χορηγουμένου ἐπιδόματος τῶν 500 δραχμῶν εἰς οὓς οὐδὲν ἕτερον ἐπίδομα χορηγεῖται.
5. Τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ χρόνου τῆς στρατιωτικῆς θητείας ὡς χρόνου πραγματικῆς ὑπηρεσίας.

6. Τὴν ἐπέκτασιν χορηγήσεως ἐκλογικοῦ ἐπιδόματος καὶ εἰς τοὺς Δημοτικοὺς ὑπαλλήλους, οἱ ὁποῖοι, ἐν τῇ οὐσίᾳ, αὐτοὶ κάμουν αὐτὴν τὴν ἐργασίαν.

Πρόεδρος: Εὐχαριστῶ, Κύριε Ἀρχοντάκη, διὰ τὴν εἰσήγησίν σας. (Χειροκροτήματα). Ὁ κ. Δήμαρχος Φλωρίνης.

Ι. Ἀργυρόπουλος (Δήμαρχος Φλωρίνης): Κύριε Πρόεδρε, θὰ ἤθελα νὰ προσθέσω τὰ ἑξῆς: Ὑπεβλήθησαν δύο προτάσεις γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν δασῶν, τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει τόσον τὴν Μακεδονίαν ὅσον καὶ τὴν Θράκην καὶ μὲ τὸ ὁποῖον ἠσχολήθη το Συνέδριον τῆς Φλωρίνης καὶ ἐγένετο ὁ Νόμος 86/1969 καὶ εἰδικώτερα τὸ ἄρθρον 88 τὸ ὁποῖον ὁμιλεῖ περὶ τῶν ἰδιωτικῶν δασῶν. Δυστυχῶς εἰς τὸ Ν. Δ/γμα αὐτὸ παρεισέφρησε καὶ πάλιν τὸ ἄρθρον 42 τοῦ Ν. Δ/τος 1501/1953, εἰς τὸ ὁποῖον κατοχυροῦνται οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι καὶ λέγουν δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν τὸ Ν.Δ. 86/1969 καὶ εἰδικώτερον τὸ ἄρθρον 88, τὸ ὁποῖον λέγει «ἡ ἀναγνώρισις τῶν ἰδιωτικῶν δασῶν γίνεται ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης εἰς πρῶτον βαθμὸν ἀπὸ τὸν Εἰρηνοδίκην, Οἰκονομικὸν Ἔφορον καὶ τὸν Δασάρχην. Εἰς τὸν δεύτερον βαθμὸν ἀπὸ τὸν Πρωτοδίκην.

Πρόεδρος: Νὰ ὑποβάλλετε τὰς προτάσεις ἐγγράφως.

Ἰ. Ἀργυρόπουλος: Αἱ προτάσεις ἔχουν ὑποβληθῆ ἀπὸ τὸν κ. Γκόραν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς συνεδριάσεως.

Πρόεδρος: Κύριε συνάδελφε, νὰ εἶσθε βέβαιος ὅτι αἱ προτάσεις, αἱ ὁποῖαι ὑπεβλήθησαν θὰ μελετηθοῦν.

Κύριε Ὑφυπουργέ, μήπως θέλετε νὰ προσθέσητε τίποτε;

Κ. ΜΠΡΑΒΟΣ (Ὑφυπουργὸς Περιφερειακὸς Διοικητὴς Ἀν. Μακεδονίας-Θράκης): «Εὐχαριστῶ ἰδιαιτέρως τὸ Προεδρεῖον, τὸ ὁποῖον μοὶ παρέσχε τὴν τιμὴν νὰ ἐμφανισθῶ ἐνώπιόν σας, ἐνώπιον συνεργατῶν, ἐνώπιον, θὰ ἔλεγα, σκαπανέων τοῦ ἔργου τῆς Ἐπαναστάσεως. Διότι, ἀπὸ πενταετίας, μὲ πολλοὺς ἐξ ὑμῶν συνεργάζομαι, ὅπως καὶ μὲ ἑτέρους τοὺς ὁποίους ἐκπροσωπεῖτε ἐκ τῶν περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος, τὰς ὁποίας εἶχον τὴν τιμὴν νὰ ὑπηρετήσω.

Παρηκολούθησα τὰς ἐργασίας σας μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ συγχαίρω τοὺς ὀργανωτάς, διὰ τὰ θέματα τὰ ὁποῖα λίαν εὐστόχως ἐπέλεξαν καὶ ἀνέθεσαν εἰς καταλλήλους ὁμιλητὰς νὰ τὰ ἐπεξεργασθοῦν. Πιστεύω εἰς τὸν θεσμὸν τῶν Συνεδρίων αὐτῶν καὶ νομίζω, ὅτι ἅπαντες, ὅσον μὲ προθυμίαν δέχονται τὰς προσκλήσεις αἱ ὁποῖαι τοὺς προϊδεάζουν διὰ τὴν τοποθέτησιν εἰς χῶρον τοῦ Συνεδρίου καὶ εἰς χρόνον ἐπίσης, τόσον ὅμως θὰ ἔπρεπε μέχρι τέλους καὶ μετὰ ὑπομονῆς νὰ παρίστανται καὶ νὰ συμμετέχουν εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν συνομιλιῶν καὶ εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα εἶχον ἤδη ἀνατεθῆ. Ὄχι μόνον ὅταν δεχώμεθα τὴν πρόσκλησιν νὰ προσδοκῶμεν τὴν ἐποχὴν πού θὰ γνωρίσωμεν ἕνα ὡραῖον τμῆμα τῆς Ἑλλάδος μας, ἀλλὰ θὰ πρέπει καὶ ὅταν ὑφιστάμεθα πλέον τὴν διεξαγωγὴν τοῦ Συνεδρίου, μετὰ ὑπομονῆς καὶ ὀρέξεως νὰ παρακολουθῶμεν τὰς ἐργασίας του.

Πέραν τῆς ἐπαγωγικῆς σημασίας ποὺ ἔχουν τὰ συνέδρια διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν γνώσεών μας, τὴν συζήτησιν τῶν προβλημάτων, κατάληξιν εἰς συμπεράσματα, διὰ νὰ προτείνωμεν πλέον εἰς τὴν ὑπεύθυνον Κυβέρνησιν τὴν ἐπίλυσίν των, νομίζω ὅτι ἔχει καὶ ἕνα ἐξ ἴσου μεγάλον σκοπὸν νὰ ἀλληλογνωρισθῶμεν μεταξύ μας πρῶτον καὶ δεύτερον νὰ γνωρίσωμεν τὸν τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐγένετο καὶ ὡρίσθη τὸ Συνέδριον.

Δι' αὐτό, θὰ ἤθελα, εἰς προσεχῆ συνέδρια νὰ ἔχωμεν τὴν ἀνάμειξίν σας καὶ οὐχὶ νὰ παρακολουθῶμεν καὶ νὰ βλέπωμεν νὰ συναναστρέφεσθε κατὰ διαμερίσματα.

Θὰ πρέπει νὰ γνωρισθῆτε καλλίτερα, νὰ ἀναλύσητε τὰ προβλήματα μεταξύ σας, διὰ νὰ ἀποκτήσωμεν τὴν τόσον ἀπαραίτητον σήμερον ψυχικὴν ἐπαφήν μας.

Παρηκολούθησα δύο σημεῖα, τὰ ὁποῖα εἶναι καὶ πολὺ ἔντονα, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Συνεδρίου μας. Τὴν μίαν πρότασιν, ἐπὶ τῆς συζητήσεως ἡ ὁποία ἔγινε, τοῦ κ. Δημάρχου Τρικάλων καὶ τὴν ἑτέραν, πρὸ ὀλίγου, τοῦ Δημάρχου Ἀγρινίου.

Ὁ μὲν Δήμαρχος Τρικάλων, παρεπονήθη ἐπὶ τῶν ἀναφερθέντων ποσῶν τὰ ὁποῖα ὁ κ. Δήμαρχος Περιστερίου παρέθεσε, ὅτι δὲν ἔτυχε τῆς αὐτῆς στοργῆς, ἢ τῶν αὐτῶν ἐπιχορηγήσεων ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως. Πιστεύω, παρακολουθῶν τὴν Δημοσίαν Διοίκησιν ἐπὶ πενταετίαν ἀπὸ τῆς Ἐπαναστάσεως, ὅτι διὰ πρώτην φορὰν ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις τῆς Ἐπαναστάσεως, μετὰ μεγίστης στοργῆς πλησιάζει τὴν Αὐτοδιοίκησιν καὶ προσπαθεῖ νὰ καλύψῃ τὰ τεράστια κενὰ καὶ τὰς τεραστίας ἐλλείψεις, τὰς ὁποίας εὑρομεν ἀπὸ τὸ παρελθόν. Γνωρίζετε ὅλοι τὴν ψυχολογίαν τοῦ Ἕλληνος καὶ γνωρίζετε καὶ πόσα εἶναι τὰ προβλήματα. Γνωρίζετε ὁ καθεὶς ἐξ ὑμῶν ὅτι τὸ πρόβλημα τῆς κοινότητός του, τὸ πρόβλημα τοῦ Δήμου, τὸ πρόβλημα τῆς περιοχῆς του εἶναι τὸ μεγαλύτερον, τὸ πλέον φλέγον καὶ τὸ πλέον ἱεραρχημένον εἰς πρώτην σειρὰν διὰ νὰ ἐπιλυθῇ. Αὐτὸ εἶναι ἕνα προτέρημα ἢ μειονέκτημα τοῦ Ἕλληνος. Διότι καὶ ἐγὼ ἔχω τὰ ἴδια συναισθήματα μὲ σᾶς. Τὰ προβλήματα τῆς μικρᾶς ἢ μεγαλυτέρας περιοχῆς μου νομίζω ὅτι εἶναι τὰ πλέον φλέγοντα, τὰ πλέον ἐπείγοντα νὰ ἐπιλυθοῦν. Πλὴν ὅμως ἐκεῖνος ποὺ ἔχει τὴν εὐθύνην τοῦ προγραμματισμοῦ, διὰ τὰ κατώτερα κλιμάκια, θὰ πρέπει ἰσοπόσως, ἰσορρόπως νὰ προγραμματίσῃ καὶ νὰ ἐπιχορηγήσῃ τὰς ἀνάγκας, ἱεραρχῶν κατὰ κάποιαν λογικὴν καὶ κατὰ κάποιαν σειράν. Γνωρίζετε ὅλας αὐτὰς τὰς ἀδυναμίας, γνωρίζετε τί ἔργα καὶ πόσα ἔχουν γίνει καὶ δὲν θὰ πρέπει νὰ ὑπάρχουν παράπονα, ὅτι εἰς ἕνα μέρος τῆς Ἑλλάδος δὲν ἔχει δοθῇ στοργή, διότι ἐδόθη περισσότερον εἰς κάποιο ἄλλο. Πιθανὸν νὰ μὴ ἔγινε σωστὸς προγραμματισμός, πιθανὸν νὰ μὴ ἔγιναν σωσταὶ προτάσεις ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων, ἀλλὰ δὲν ἔλλειψε ποτὲ ἡ στοργὴ καὶ ἡ ὄρεξις ἀπὸ τὰ ἀνώτατα κλιμάκια νὰ περισώσουν καὶ νὰ θεραπεύσουν τὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα ὑποβάλλονται κανονικῶς.

Νομίζω ὅτι ἔχομεν χρόνον ἐνώπιόν μας νὰ καλλιτερεύσωμεν τὰς συνθήκας μας. Νομίζω ὅτι δὲν θὰ πρέπει νὰ μὴ εἶναι ἀντιληπτόν, ὅτι αἱ μεγάλαι πόλεις,

τὰ μεγάλα ἀστικὰ κέντρα, τὰ ὁποῖα εἶναι πολὺ ὀλίγα εἰς τὴν χώραν μας, δὲν ἀπολαμβάνουν τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων τὰς ὁποίας ἀπολαμβάνουν αἱ ἐπαρχίαι διὰ τοῦ προγράμματος περιφερειακῆς ἀναπτύξεως ἢ καὶ διὰ νομοθετικοῦ τοιούτου. Διότι ἀμέσως ὠφελοῦνται οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀποτελοῦντες τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας κάτοικοι τῶν ἀκριτικῶν καὶ ἀκραίων περιοχῶν τῆς πατρίδος μας. Ἑπομένως ἂν παρουσιάζεται μία ἐντονωτέρα ἴσως ἐπιχορήγησις εἰς κεντρικοὺς ἀστικοὺς Δήμους δὲν θὰ πρέπει νὰ παραπονοῦνται οἱ ἀκραῖοι, διότι αὐτοὶ τυγχάνουν ἄλλης μεταχειρίσεως διὰ τῶν περιφερειακῶν προγραμμάτων καὶ διὰ τῶν παραμεθορίων ἀκόμη τὰ ὁποῖα ἰσχύουν ὡς εὐρύτατον χάσμα τῆς χώρας.

Αὐτά, ὡς πρὸς τὰς Ἐπενδύσεις.

Ἤθελα ἐγὼ νὰ κάμω ὡς μίαν πρότασιν εἰς τὸ Προεδρεῖον τοῦ Συμβουλίου καὶ τὴν Ἕνωσιν, ἡ ὁποία μοὶ ἐγένετο γνωστὴ κατὰ τὰς τελευταίας μου περιοδείας εἰς τὸν χῶρον. Ὑπάρχουν Κοινότητες καὶ Κοινότητες πτωχαί, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ ἀκριτικαί, τοὐλάχιστον ἐδῶ — καὶ δὲν γνωρίζω ἂν ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι εἰς τοὺς χώρους τοὺς ὁποίους ἐκπροσωπεῖτε σεῖς — αἱ ὁποῖαι ἐδανειοδοτήθησαν κατὰ τὸ παρελθὸν προεπαναστατικῶς ἀπὸ τὴν Α.Τ.Ε. διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων βελτιώσεως τῆς οἰκονομίας των, βελτιώσεως τῶν συνθηκῶν ζωῆς τῶν κατοίκων των. Τὰ δάνεια αὐτά, ἐνῷ κατὰ τὸ κεφάλαιον, ἔχουν ἐξυπηρετηθῆ ἀπὸ τὰς Κοινότητας, παραμένουν ἐξωγκωμένα, λόγῳ τοῦ ὅτι πολιτικαὶ ὑποσχέσεις κατὰ τὸ παρελθὸν δὲν ἄφησαν τὰς Κοινότητας νὰ ἐκπληρώσουν τὰς ὑποχρεώσεις των, ἔχουν παραμείνει τὰ ἴδια ἢ καὶ διπλάσια εἰσέτι ἐξωγκωμένα ἐκ τῶν τόκων. Δὲν γνωρίζω ἐὰν εἶναι γενικόν, ἀλλὰ πάντως ἐγὼ ἔχω τρεῖς περιπτώσεις ἀκραίων περιοχῶν τοῦ νομοῦ Σερρῶν, τὰς ὁποίας ἐὰν θέλετε δύνασθε νὰ περιλάβητε εἰς τὰς προτάσεις σας πρὸς ἀντιμετώπισιν — θὰ τὸ κάμω καὶ ἐγὼ παραλλήλως ἐκ τῆς θέσεώς μου — ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. (Χειροκροτήματα).

Πρόεδρος: Δεκτόν.

Κ. Μπράβος (Ὑφ. Περιφ. Δ/τῆς Ἀν. Μακεδονίας-Θράκης): »Ἔχω τὴν γνώμην ὅτι πολλὰ ἐκ τῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα εἶναι λίαν ἐπίκαιρα καὶ φλέγοντα διὰ τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν, διότι δὲν ἐκπροσωποῦνται ἐν τῷ παρόντι Συνεδρίῳ ὅλαι αἱ Κοινότητες, θὰ ἔπρεπε, μερίμνῃ τῆς Ἑνώσεως, ὕστερα ἀπὸ πρότασιν αὐτῆς καὶ μὲ συνεργασίαν τῶν Νομαρχῶν καὶ τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων νὰ γίνουν τοπικὰ Σεμινάρια — τοπικὰ συνέδρια ἂν θέλετε — τῶν ἐκπροσώπων τῆς Αὐτοδιοικήσεως διὰ νὰ ἀναπτυχθοῦν καὶ εἰς αὐτοὺς καὶ ἐπιμορφωθοῦν. Ἐπείγει, ὡς ἀνεπτύχθη ἀπὸ τὸν Δήμαρχον Κομοτηναίων καὶ ἐσχολιάσθη ἀπὸ τὸν Δήμαρχον Θεσ/νίκης, τὸ θέμα τῆς κοινωνικῆς ἀναπτύξεως τοῦ κυττάρου τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὅπως καὶ ὁ ἄνθρωπος. Ὁ δὲ κ. Ἀρχοντάκης ἐτελείωσε πάλιν, ἀναφέρων τὸν ἄνθρωπον καὶ τὴν βούλησίν του. Πιστεύω ὅτι ἡ προσπάθειά μας, Κύριοι, ἦτο, εἶναι καὶ θὰ εἶναι ὁ ἄνθρωπος. Ἔργα γίνονται, ἐγένοντο εἰς μίαν ὡρισμένην κλίμακα

καὶ θὰ γίνωνται. Ὀρθώνονται ὅλα τὰ στοιχεῖα τοῦ τεχνικοῦ μας πολιτισμοῦ σήμερον. Ἀλλὰ αὐτὰ εἶναι ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα, αὐξάνοντας τὸ πολιτικόν μας ἐπίπεδον καὶ βελτιώνοντάς το, μᾶς μειώνει τὴν πνευματικήν μας ἀνάπτυξιν ἐὰν δὲν συνεγερθῶμεν, μᾶς μειώνει τὸν κλασσικόν μας καὶ τὸν χριστιανικόν μας πολιτισμόν.

Κύριοι, μέλημά μας, νομίζω, πέραν τῆς ἀπαιτήσεως διὰ τὴν κατασκευὴν ἔργων διὰ τὴν ἐξυπηρέτησίν μας, εἶναι νὰ στραφῶμεν πρὸς τὸν ἄνθρωπον καὶ νὰ βελτιώσωμεν αὐτόν. Ἡμεῖς ὡς ἄρχοντες, εἰς οἱονδήποτε κλιμάκιον καὶ ἂν εὑρισκώμεθα τῆς ἱεραρχίας τῆς Διοικήσεως, ἔχομεν ὑποχρέωσιν νὰ γίνωμεν τὸ παράδειγμα αὐτοῦ, τὸ παράδειγμα τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος θέτει τὸν ἑαυτόν του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κοινωνικοῦ συνόλου. Τὸ παράδειγμα τοῦ ἀνθρώπου, τὸν ὁποῖον μᾶς περιγράφει θαυμάσια ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Ἐπανάστασις τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967. (Χειροκροτήματα).

Κύριοι, ὄντες ταπεινόφρονες, ἀδιαφοροῦντες ἂν κατέχωμεν ἀξίωμα ὑψηλὸν εἴτε ὑπὸ τὴν στενὴν ἔννοιαν τῆς περιφερείας εἰς τὴν ὁποίαν ζῶμεν, θὰ πρέπει νὰ ταπεινωνώμεθα ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ποὺ ὑπηρετοῦμεν καὶ νὰ γίνωμεν πραγματικοὶ φίλοι καὶ συνεργάται. (Χειροκροτήματα).

Τὸ παράδειγμα μᾶς τὸ δίδει ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαναστάσεως (χειροκροτήματα). Γενόμενοι πραγματικοὶ φίλοι, ὑπηρετοῦμεν τὴν Ἐπανάστασιν καὶ θὰ ἐξυπηρετήσωμεν καὶ τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπόν. Εἶναι βέβαιον ὅτι αἱ συνθῆκαι διαβιώσεώς μας θὰ βελτιωθοῦν καὶ βελτιώνονται καθημερινῶς. Ἀλλὰ ἐὰν δὲν προσέξωμεν τὸν ἄνθρωπον, δὲν θὰ διατηρήσωμεν τὸν πολιτισμόν μας, δὲν θὰ διατηρήσωμεν τὸ Ἑλληνικόν μας πνεῦμα.

Τελειώνοντας θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ δώσητε τὴν δέουσαν προσοχὴν εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ λαϊκοῦ μας πολιτισμοῦ. Ὁ λαϊκὸς πολιτισμὸς εἶναι τὸ στοιχεῖον τὸ ὁποῖον δεικνύει τὴν ἑνότητα καὶ τὴν συνέχισιν τῆς φυλῆς μας. Δὲν εἶναι τὰ ἔργα τὰ τεχνικά, τὰ ὁποῖα δείχνουν ὅτι εἴμεθα ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Θὰ ἠμποροῦσε κάποια φυλή, οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, νὰ εἶχε κάμει Παρθενῶνας, νὰ εἶχε κτίσει ναούς, νὰ εἶχεν ἀναπτύξει τέχνας, γράμματα, φιλοσοφίαν καὶ ὅλην αὐτὴν τὴν μεγάλην περιουσίαν, τὴν ὁποίαν μᾶς ἔχουν κληρονομήσει. Ἀλλὰ δὲν θὰ μπορούσαμεν νὰ ἰσχυρισθῶμεν καὶ νὰ ἀντιμετωπίσωμεν ὅλους ἐκείνους τοὺς κακούς, οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦν ν' ἀποδείξουν ὅτι δὲν εἴμεθα Ἕλληνες, ἐὰν δὲν ἔχωμεν διατηρήσει τὸν λαϊκόν μας πολιτισμόν, ὁ ὁποῖος περιγράφεται εἰς ἤθη καὶ ἔθιμα, τὰ ὁποῖα ἀνάγονται εἰς τὴν τρισχιλιετῆ ἱστορίαν μας. (Χειροκροτήματα).

Ὁ λαϊκός μας πολιτισμὸς εἶναι ἡ ταυτότης τοῦ Ἔθνους. Προσπαθήσατε τὰ ἤθη μας, τὰ ἔθιμά μας, τὴν τέχνην τὴν λαϊκήν, εἰς οἱανδήποτε μορφήν, νὰ τὴν διατηρήσητε, νὰ τὴν συνδαυλίσητε, νὰ τὴν ἀναπτύξητε, οὕτως ὥστε καὶ οἱ ἀπόγονοί μας καὶ οἱ αὐτοὶ μετ' αὐτῶν, νὰ ἔλθουν συνεχισταὶ καὶ νὰ ἀποδεικνύουν εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα, ὅτι ἡ Ἑλλὰς συνεχίζει τὴν ἱστορίαν της καὶ ὅτι εἰς τοὺς ἀπογόνους ρέει τὸ αὐτὸ αἷμα, τὸ ὁποῖον ἔρρεεν πρὸ τριῶν χιλιάδων ἐτῶν (χειροκροτήματα). Τὰ μέσα τῆς ἐξαπλώσεως τοῦ πολιτισμοῦ

εἶναι τόσον γοργά, εἶναι τόσον ἐπιστημονικῶς προωδευμένα, ὥστε κινδυνεύομεν νὰ ἐξομοιωθῶμεν ὅλοι, διὰ τῶν συνθηκῶν τῶν ὁποίων ὁ πολιτισμὸς μᾶς παρέχει.

Δὲν θὰ ἀποδείξῃ μετὰ μίαν καταστροφὴν ὅτι ὁ Πύργος αὐτὸς τοῦ Ο.Τ.Ε εἶναι ἔργον τῶν Ἑλλήνων, ὡς ἐπίσης ὁ τεράστιος πύργος τῶν Ἀθηνῶν.

Τοιαῦτα ἔργα ὑπάρχουν παντοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἴσως καὶ μεγαλύτερα. Θὰ ἀποδείξῃ ὅμως τὸν Ἑλληνικὸν πολιτισμὸν ἡ συνέχισις ἑνὸς βάθρου τὸ ὁποῖον νὰ ἀναπαριστᾷ τὸν λαϊκόν μας πολιτισμόν.

Κύριοι, σᾶς εὐχαριστῶ πάρα πολύ, διότι μοὶ ἐδόθη ἡ τιμὴ νὰ σᾶς εἴπω αὐτὰ τὰ ὀλίγα καὶ νὰ σᾶς μεταφέρω τὰς σκέψεις μου.

Σᾶς συγχαίρω διὰ τὴν τάξιν, καὶ τὴν προσοχήν, μὲ τὴν ὁποίαν παρακολουθήσατε τὸ Συνέδριόν σας, εὔχομαι τὰ συμπεράσματα τὰ ὁποῖα θὰ ἐξέλθουν, νὰ τύχουν τῆς δεούσης λύσεως — καὶ ὅσον ἐξαρτᾶται ἐξ ἐμοῦ θὰ ὑποστηριχθοῦν — καὶ ὅπως ἀνέφερον ὁ Κύριος Ἀντιπρόεδρος καὶ οἱ κ.κ. Ὑπουργοὶ ποὺ παρευρίσκοντο ἐδῶ.

Ἐπίσης εὔχομαι εἰς τὸ προσεχὲς Συνέδριον μὲ ἀγάπην καὶ πρόοδον μεγαλυτέραν εἰς ἁπάσας τὰς Κοινότητας καὶ τοὺς Δήμους νὰ συνέλθωμεν καὶ νὰ ξανασυζητήσωμεν τὰ προβλήματά σας. Εὐχαριστῶ». (Χειροκροτήματα).

Πρόεδρος: Παρακαλεῖται ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἑνώσεως, ὅπως ἀναγνώσῃ τὸ ψήφισμα:

Α. ΚΑΤΣΟΣ (Διευθυντὴς τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος):

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Συνέδριον τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, συνελθὸν ἐν Ἀλεξανδρουπόλει ἀπὸ 13–16 Μαΐου 1972.

Διαπιστώνει

α. Ὅτι ὑπῆρξεν εὐτυχὴς ἡ ἰδέα τῆς συγκλήσεως τούτου εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Νομοῦ Ἔβρου, τὴν ἀκριτικὴν πόλιν τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως.

β. Ὅτι κατὰ τὴν λήξασαν πενταετίαν τῆς διακυβερνήσεως τῆς Χώρας ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 συνετελέσθησαν ὑπὲρ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως σημαντικὰ ἐπιτεύγματα εἴς τε τὸν Συνταγματικὸν τομέα διὰ τοῦ ψηφισθέντος καὶ ἐπικυρωθέντος ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ Συντάγματος καὶ εἰς τὸν Διοικητικὸν τομέα διὰ τῆς ἀνασυντάξεως τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος, τοῦ Κώδικος Καταστάσεως καὶ Συντάξεως τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων καὶ ἄλλων διοικητικοῦ περιεχομένου εὐεργετικῶν νομοθετημάτων, ὡς καὶ εἰς τὸν οἰκονομικὸν τοιοῦτον, διὰ σημαντικῆς αὐξήσεως τῶν ἐσόδων τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως διατεθέντων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν πάσης φύσεως κοινωφελῶν ἔργων, πρωτοφανοῦς διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Χώρας μας ἐκτάσεως.

Ψηφίζει ἐπὶ τούτου ὁμοφώνως

1. Ἐκφράζει τὴν βαθεῖαν πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν, ὡς καὶ τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Ἐπαναστατικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν Ἡγέτην τῆς ἀναγεννωμένης Ἑλλάδος, πρὸς τὸν Ἀντιβασιλέα – Πρωθυπουργὸν κ. Γεώργιον Παπαδόπουλον, τὸν Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ. Στυλιανὸν Παττακόν, τὸν Προϊστάμενον καὶ ὑπεύθυνον τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως Ὑπουργὸν Ἐσωτερικῶν κ. Ἀδαμάντιον Ἀνδρουτσόπουλον ὡς καὶ τὸν Ἀναπληρωτὴν Ὑπουργὸν Ἐσωτερικῶν κ. Νικόλαον Ἐφέσιον, διὰ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἐπεδεικνυόμενον ἐνδιαφέρον καὶ διαβεβαιοῖ τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἶναι καὶ θὰ εἶναι πάντοτε μνήμονες τοῦ ἀναληφθέντος ὑπ' αὐτῆς ἔργου τῆς σωτηρίας καὶ ἀναγεννήσεως τῆς Πατρίδος, πιστοὶ καὶ ἐνθουσιώδεις τηρηταὶ τοῦ ὅρκου των, καὶ ὡς Ἑλλήνων καὶ ὡς δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν Ἀρχόντων.

2. Εὐχαριστεῖ σύμπαντα τὸν εὐγενῆ, ὑπερήφανον καὶ ἡρωϊκὸν λαὸν τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως καὶ τῆς Θράκης ἐν γένει καὶ ἰδιαιτέρως τὸν Δήμαρχον Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Χρῆστον Λάλαν, διὰ τὴν ἀδελφικὴν ὑποδοχὴν καὶ ἄφθαστον φιλοξενίαν καὶ τὴν ἐν μέσῳ ἐξαιρετικῶν ἐκδηλώσεων εὐχάριστον διαμονὴν τῶν κ.κ. Συνέδρων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου.

3. Ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν εἰσηγητῶν ὑποβληθεισῶν προτάσεων προτείνει τὰ κάτωθι :

α) Ἐπὶ τῆς προτάσεως ὁμοσπονδιοποιήσεως τῶν ἐπὶ μέρους Δήμων τῶν μεγάλων ἀστικῶν κέντρων πρὸς ἐπίλυσιν κοινῶν θεμάτων, ὅπως ἐρευνηθῇ τὸ θέμα τοῦτο ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος καὶ προέλθῃ αὕτη εἰς τὰς περαιτέρω ἐνεργείας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει μέχρι τῆς ἐνδελεχοῦς ἐρεύνης τοῦ θέματος συνιστᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ συνδέσμων Δήμων καὶ Κοινοτήτων συμπληρουμένων διὰ τὴν ὑποχρεωτικὴν συμμετοχὴν τῶν μὴ οἰκειοθελῶς προσχωρούντων.

β) Ἐπὶ τῶν συγκλινουσῶν ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἰσηγήσεων, ἐκφράζει τὴν εὐχὴν ὅπως ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις ἐρευνήσῃ περαιτέρω τὸ θέμα περὶ τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων τῶν ὀργανισμῶν καὶ προέλθῃ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν αὐτῶν, δοθέντος ὅτι ἡ ἀποστολή των ἔχει διευρυνθῇ καὶ διευρύνεται ὁσημέραι ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ καθίσταται ἐπιβεβλημένη ἡ ἐνίσχυσις αὐτῶν πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἐπιτακτικῶν τοπικῶν κοινωνικῶν καὶ πολιτιστικῶν ἀναγκῶν.

γ) Ἐπισημαίνει τὰς προτάσεις περὶ τουριστικῆς ἀναπτύξεως καὶ δραστηριοποιήσεως τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν τοπικῶν ἀναγκῶν καὶ εἰδικώτερον διὰ τὴν κοινωνικὴν καὶ πολιτιστικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Χώρας.

δ) Ἐκφράζει τὴν εὐχὴν ὅπως ἡ διάρθρωσις τῆς περιφερειακῆς ἀποκεντρώσεως ἀποβλέπῃ εἰς τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέραν χειραφέτησιν τῶν ὀργανισμῶν.

ε) Υἱοθετεῖ τὸ αἴτημα τῶν Προέδρων Κοινοτήτων περὶ ἐπεκτάσεως τῆς χορηγίας καὶ εἰς τούτους, ἔτι δὲ καὶ τὴν ὑπαγωγὴν τῶν τε δημάρχων καὶ κοινοταρχῶν δι' ἰατροφαρμακευτικὴν περίθαλψιν εἰς τὸ ΚΑΔΚΥ, καὶ

στ) Ὑπογραμμίζει τὴν ἀνάγκην λήψεως τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων διὰ τὴν προσέλκυσιν εἰς τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἱκανῶν καὶ μορφωμένων ὑπαλλήλων δημιουργουμένων τῶν σχετικῶν κινήτρων.

4. Ἐξουσιοδοτεῖ τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν ὅπως ἐρευνήσῃ καὶ ἐπισημάνῃ τὰ οὐσιώδη στοιχεῖα τῶν προτάσεων καὶ ὑποβάλῃ ταῦτα ὡς πορίσματα τοῦ Συνεδρίου εἰς τὰ ἁρμόδια Ὑπουργεῖα διὰ τὴν ἐπίλυσιν αὐτῶν.

Διὰ τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: «Σεβασμιώτατε, θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ σᾶς προσφέρω ἐκ μέρους τῶν Συνέδρων ἕνα συμβολικὸν ποσόν, τὸ ὁποῖον θέτομεν εἰς τὴν διάθεσίν σας, ἵνα ἐγκαινιάσητε μίαν Ἐκκλησίαν τὴν ὁποίαν ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας νὰ ἐγκαινιάσητε, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ σᾶς συνοδεύσω ἐγὼ καὶ ὅσοι σύμβουλοι θέλουν τὴν ὅην ἀπογευματινὴν τῆς σήμερον.

Ἐπίσης θὰ κάμω μίαν πρότασιν εἰς τὸ Συνέδριον, ὅπως ἕνα χωρίον, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται Γεμιστή, εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται καὶ ἡ Ἐκκλησία, τὸ ἀναλάβωμεν καὶ ἡμεῖς, ἀφοῦ ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης ὁ Πρωθυπουργός μας, ὁ ἐκλεκτὸς ἡγέτης τῆς Ἐπαναστάσεως, κ. Γεώργιος Παπαδόπουλος, ἔχει στείλει τριακοσίας χιλιάδας (300.000) δι' αὐτὴν καὶ τὰ ὑπόλοιπα, ἤτοι 200 χιλιάδας, ὅπως μὲ διεβεβαίωσεν ὁ Σεβασμιώτατος, νομίζω ὅτι θὰ ἀξιωθῶμεν νὰ συμπληρώσωμεν εἰς τὸ προσεχὲς Συνέδριον, ἢ ἄλλως πως οἱ μεγάλοι Δῆμοι, νὰ ἀποτελειώσωμεν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ νὰ υἱοθετήσωμεν ἀπὸ σήμερον τὸ χωρίον Γεμιστὴ (χειροκροτήματα).

Κύριοι, πρὸ τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως θέλω νὰ εὐχαριστήσω τὸν ἐκλεκτὸν Σεβασμιώτατον, ὁ ὁποῖος μᾶς ἔκαμε τὴν τιμὴν νὰ παρακολουθήσῃ τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου μας, ὡς καὶ τὸν παριστάμενον, ἐπίσης ἀγαπητόν, Ὑφυπουργὸν Περιφερειακὸν Διοικητὴν Ἀν. Μακεδονίας-Θράκης κ. Μπράβον (χειρ/ματα), ὡς ἐπίσης τὸν ἐκλεκτὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Φωκᾶν, ὅστις διὰ τῆς παρουσίας καὶ συμβολῆς του ἐτίμησε τὸ Συνέδριόν μας, τοὺς Νομάρχας, τὸν Νομάρχην Ἔβρου ὁ ὁποῖος μᾶς ἐφιλοξένησε (χειρ/ματα), ὡς καὶ τοὺς λοιποὺς Νομάρχας, οἵτινες παρηκολούθησαν τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου μας (χειρ/ματα). Θέλω ἐπίσης νὰ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὸν Ἐπιθεωρητὴν Διοικήσεως, τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν

Ἐσωτερικῶν καὶ ὅλους τοὺς Διευθυντὰς τοῦ Ὑπουργείου (χειρ/ματα), οἱ ὁποῖοι εἶχον τὴν καλωσύνην νὰ παρίστανται εἰς ὅλας τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου μας, ὡς καὶ τὸν ἀξιότιμον Κύριον Σύμβουλον τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς (χειρ/ματα). Διὰ τὸν Δήμαρχόν μας, τὸν Δήμαρχον τῆς φιλοξενούσης πόλεως (χειρ/ματα), ἡ λέξις εὐχαριστῶ εἶναι πολὺ ὀλίγη, ἀλλὰ ἐπιφυλασσόμεθα νὰ τὸν κρατήσωμεν περισσότερον εἰς τὴν καρδιά μας.

Διὰ σᾶς, ἀγαπημένοι μου, πρέπει νὰ γνωρίζετε, ὅτι εἶσθε ὅλοι κλεισμένοι μέσα εἰς τὴν καρδιά μου. Ἐὰν ἐπίκρανα μερικούς, συγχωρήσατέ με. Εἶναι, πράγματι, λίαν ἀντιπαθητικὸν νὰ εἶσαι Πρόεδρος καὶ νὰ διευθύνῃς εἴτε ἐργασίας συνεδρίου, εἴτε δικαστηρίου, εἴτε ὅ,τι δήποτε ἄλλο, τὸ ὁποῖον νὰ ἔχῃ σχέσιν μὲ τὴν ἰδιότητα τοῦ Προέδρου.

Εὔχομαι εἰς ὅλους ὑγείαν καὶ πάλιν νὰ συγκεντρωθῶμεν τὸ ἑπόμενον ἔτος νὰ συζητήσωμεν τὰ προβλήματά μας.

Εἰς τὸν Ἀγαπητόν μας Κύριον Πρωθυπουργόν, θὰ ἐκφράσω, ἴσως προσωπικῶς, τοὺς χαιρετισμοὺς καὶ τὸν θαυμασμόν... (χειρ/ματα). Διὰ τὸν Ἀγαπητόν μας Α' Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ὁποῖος δικαίως ὀνομάζεται Πατὴρ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως (χειρ/ματα), τὸν λατρεύετε ὅλοι, διότι καὶ αὐτὸς μᾶς λατρεύει καὶ ἑπομένως δὲν χρειάζονται πολλὰ λόγια.

Σᾶς εὐχαριστῶ λοιπὸν καὶ σᾶς εὔχομαι ὑγείαν, εὐτυχίαν καὶ χαρὰν εἰς ὅλους σας (χειρ/ματα). Κύριοι, πρὶν ἢ κηρύξω τὴν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου μας θέλει νὰ μᾶς ὁμιλήσῃ ὁ Σεβασμιώτατος καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ τοῦ χαλάσωμεν τὸ χατῆρι». (Χειροκροτήματα).

Σεβ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ (Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως): «Ἐγὼ ἐσκέφθηκα, ἀγαπητοὶ Σύνεδροι, διὰ νὰ μείνουν ἀξέχαστοι εἰς τὴν περιφέρειάν μας αἱ ὡραῖαι ἡμέραι τὰς ὁποίας ἐπεράσαμε μαζί, ὄχι μόνον ἀπὸ ἡμᾶς οἱ ὁποῖοι σᾶς ἐγνωρίσαμε ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰς ἐπερχομένας γενεάς, νὰ θεμελιώσωμεν σήμερον, ὅπως σᾶς εἶπεν ὁ κ. Πρόεδρος, τὸν Ναὸν τῆς Γεμιστῆς, ὁ ὁποῖος ἔχει δοθῇ ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ θὰ γράψωμεν ἐπάνω ἐκ μέρους τοῦ Πανελληνίου Συνεδρίου Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐθεμελιώθη ὁ Ναὸς τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ, δαπάνῃ τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος Γεωργίου Παπαδοπούλου, τὴν ὁποίαν θὰ συμπληρώσῃ τὸ Συνέδριον Δήμων καὶ Κοινοτήτων, οἱ Πανέλληνες (χειρ/ματα). Ἐπίσης θὰ ἔλεγα νὰ κάμωμεν πρὸς τὸν Πρωθυπουργόν μας τηλεγράφημα ἀπὸ ἐδῶ καὶ νὰ λέγωμεν: «Συγκινηθέντες ἀπὸ ἀνακοίνωσιν προσφορᾶς σας δι' ἀνέγερσιν Ναοῦ Ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ, ἀποφασίζομεν ὅπως συμπληρώσωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν προσφοράν σας πρὸς ἀποπεράτωσιν». Τὴν 8.11.1972 ἔχομεν ἀποφασίσει εἴτε χρεωμένοι εἴτε ὄχι νὰ σκεπάσωμεν τὸν Ναόν, νὰ κάμωμεν τὴν θείαν λειτουργίαν καὶ θὰ ἀναρτήσωμεν ὅσους πρέπει καὶ θὰ μνημονεύωνται ὡς κτήτορες Ναοῦ». (Χειροκροτήματα).

Π ρ ό ε δ ρ ο ς : Κύριοι, πρὶν κηρύξωμεν περαιωμένας τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου, παρακαλῶ ὅλους ἵνα ψάλωμεν ὄρθιοι τὸν Ἐθνικόν μας Ὕμνον.

«Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ψάλλεται ὑφ' ἁπάντων τῶν συνέδρων ὁ Ἐθνικὸς Ὕμνος».

Π ρ ό ε δ ρ ο ς : Κηρύσσομεν τὴν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ ΣΤ' Συνεδρίου τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως, εὐχόμενοι καὶ τοῦ χρόνου εἰς ἄλλην πόλιν τῆς Πατρίδος μας νὰ συναντηθῶμεν μὲ ὑγείαν. (Ζωηρὰ καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Λῆξις ἐργασιῶν Συνεδρίου

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Ὑποβληθεῖσαι ὑπὸ τῶν συνέδρων κατὰ τὸ ἐν Ἀλεξανδρουπόλει συνελθὸν Συνέδριον τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ 13ης—16ης Μαΐου 1972

Πρότασις Δημάρχου Βόλου κ. Γεωργίου Σάρου:

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 73/1971 ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Δ.Ο.Υ.Α.Β., ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. 60273/30.12.1971 ἀποφάσεως Νομ. Μαγνησίας ἀνετέθη εἰς Ἑταιρείαν διαθέτουσαν ἠλεκτρονικοὺς διερευνητὰς ἡ μηχανογράφησις χρηματικῶν καταλόγων τελῶν ὑδρεύσεως καὶ ὑπονόμων, ὡς καὶ τῶν ἀτομικῶν εἰδοποιήσεων καὶ ἀποδείξεων τοῦ Δ.Ο.Υ.Α.Β. διὰ τὸ ἔτος 1972.

Διὰ τῆς ὡς ἄνω μηχανογραφήσεως ἐπιτυγχάνεται ἁπλούστευσις τῆς διαδικασίας ὑπολογισμοῦ καὶ βεβαιώσεως τῶν τελῶν, ὡς καὶ ἐπιδόσεως τῶν σχετικῶν εἰδοποιήσεων.

Ἐν προκειμένῳ τὰ μέγιστα θὰ ἁπλουστεύετο ἡ διαδικασία εἰσπράξεως ἐὰν ἠδυνάμεθα νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὴν ὑπὸ ἔκδοσιν μηχανογραφημένην ἀπόδειξιν καὶ ὡς στοιχεῖον παραστατικοῦ ἐν τῷ Ταμείῳ τῆς καθ' ἡμᾶς ὑπηρεσίας, τῆς ἐπαληθεύσεως ἐπιτυγχανομένης δι' ἀντιπαραβολῆς πρὸς τὸ στέλεχος, κατόπιν ἁπλουστάτης διαδικασίας ἥτις ἀκολουθεῖται καὶ ἐφαρμόζεται ὑπὸ πλείστων Ὀργανισμῶν κοινῆς ὠφελείας, ΟΤΕ, ΔΕΗ, καὶ Ὀργανισμῶν Ἀποχ. Πρωτευούσης κλπ.

Διὰ τοῦ ὡς ἄνω τρόπου Ταμιακῆς διακινήσεως ἐπιτυγχάνεται ταχεῖα ἐξυπηρέτησις τοῦ μεθ' ἡμῶν συναλλασσομένου κοινοῦ καὶ ἀξιοποιεῖται πλήρως ἡ ἀνατεθεῖσα μηχανογράφησις.

Ἡ ἀκολουθουμένη σήμερον διαδικασία εἰσπράξεως τῶν σχετικῶν τελῶν ὁρίζεται ἄλλως διὰ τῶν ἄρθρων 54 καὶ 55 τοῦ Β. Δ/τος τῆς 15.5.1959.

Προτείνομεν ὅθεν τὴν σχετικὴν τροποποίησιν καὶ συμπλήρωσιν τῶν ἐν λόγῳ ἄρθρων τοῦ ὡς ἄνω Β. Δ/τος.

1) Ἐν τῷ Δημοτικῷ Ταμείῳ πλὴν τῶν ἄλλων, τηροῦνται καὶ τὰ ἐκ τοῦ ἄρθρου 63 περιπτ. β' καὶ δ' τοῦ ἐν θέματι Β. Δ/τος βιβλία, ἤτοι: α) Καθολικὸν ἐσόδων καὶ β) Εἰσπρακτέων ἐσόδων, εἰς ἅτινα περιέχονται τὰ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 65 καὶ 67 τοῦ αὐτοῦ Β. Δ/τος στοιχεῖα κατὰ στήλας, ὡς τὰ ὑποδείγματα 23 καὶ 25 τοῦ Β. Δ/τος 542/25.8.1961 «περὶ τῶν τηρητέων βιβλίων ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ τοῦ τύπου αὐτῶν».

Ἐκ τῆς παραβολῆς τῶν δύο τούτων βιβλίων προκύπτει ὅτι, τὰ κατὰ στήλας στοιχεῖα τοῦ βιβλίου «Καθολικοῦ ἐσόδων», περιλαμβάνονται ἅπαντα εἰς τὸ βιβλίον «Εἰσπρακτέων Ἐσόδων», καταχωροῦνται δὲ οὕτω τὰ αὐτὰ στοιχεῖα εἰς δύο ὅμοια βιβλία.

Προτείνεται ὅθεν ὅπως τὸ βιβλίον «Εἰσπρακτέων Ἐσόδων» μὲ τὰς ἐν

αὐτῷ περιλαμβανομένας στήλας, μετονομασθῇ εἰς «Καθολικὸν Ἐσόδων» ἢ «Καθολικὸν εἰσπρακτέων καὶ εἰσπραχθέντων ἐσόδων» συμπτυσσομένων οὕτω ἀμφοτέρων, εἰς ἓν βιβλίον, διὰ τῆς προσθήκης μιᾶς εἰσέτι στήλης (σελὶς βιβλίου Καθημερινοῦ).

2) Διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 τοῦ Α.Ν. 344/1968, ἐπετράπη καὶ ἤδη ἐφαρμόζεται ὑπὸ πλείστων Δήμων τῆς Χώρας, ἡ δι' ἠλεκτρονικῶν διερευνητῶν κατάρτισις τῶν βεβαιωτικῶν καταλόγων φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων.

Ὑπὸ τῶν ἰδίων ἠλεκτρονικῶν διερευνητῶν, ἐκδίδονται καὶ αἱ ἀτομικαὶ εἰδοποιήσεις πρὸς τοὺς καθ' ἕκαστον ἐν αὐτοῖς ἐγγεγραμμένους φορολογουμένους.

Διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν ἐν λόγῳ φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων χρησιμοποιοῦνται ὑποχρεωτικῶς τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 54 τοῦ ἀπὸ 17.5.1959 Β. Δ/τος προβλεπόμενα διπλότυπα εἰσπράξεως.

Προτείνεται ἡ τροποποίησις τοῦ ἀνωτέρου ἄρθρου 54, οὕτως ὥστε ἡ εἴσπραξις τῶν ἐσόδων τούτων νὰ δύναται νὰ γίνῃ, εἰς περίπτωσιν μηχανογραφήσεως καὶ διὰ ἀναλόγου μηχανογραφικοῦ ἐντύπου, ἀποτελουμένου ἐκ τριῶν (3) συνεχομένων πρωτοτύπων διατρήτων ἀποκομμάτων, ἐξ ὧν τὸ πρῶτον θὰ χρησιμεύσῃ ὡς εἰδοποίησις, τὸ δεύτερον ὡς ἀπόδειξις, καὶ τὸ τρίτον ὡς στέλεχος, ὡς ἔντυπα λ/σμῶν ΔΕΗ-ΟΤΕ ὁ τρόπος θεωρήσεως τούτων καὶ τὰ ἐνεργοῦντα αὐτὴν ὄργανα δύναται νὰ ὁρισθοῦν διὰ τῆς τροποποιητικῆς διατάξεως.

*

Πρότασις Δημάρχου Καλαμάτας κ. Κωνσταντίνου Κουτουμάνου:

Κατὰ τὸ Σύνταγμα ἡ προθεσμία καταβολῆς τῶν ἀνωτέρω ἀπαλλοτριώσεων εἶναι 18μηνος, ἥτις ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Συντάγματος ἢ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Σχετικοῦ Θεσμικοῦ Νόμου.

Ἐὰν ὁ Δῆμος δὲν καταθέσῃ τὴν ἀποζημίωσιν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἀκυροῦται καὶ τὸ Διάταγμα τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

Προτείνεται νὰ μελετηθῇ: α) ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν περιθώρια ἀπὸ τὸ Σύνταγμα νὰ μὴ ἰσχύῃ ἡ 18μηνος προθεσμία καταβολῆς ἀποζημιώσεως εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς ἀναγκαστικὰς ἀπαλλοτριώσεις διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Σχεδίου Πόλεως, ἢ β) διὰ νέου Νόμου νὰ μὴ ἀκυροῦται τὸ Διάταγμα τοῦ Σχεδίου Πόλεως.

*

Πρότασις Δημάρχου Ρόδου κ. Γεωργίου Βρούχου:

Παρακαλῶ ὅπως εἰς τὰ πρακτικὰ τοῦ Συνεδρίου μας περιληφθῇ πρότασις τροποποιήσεως τῶν διατάξεων περὶ χορηγίας Δημάρχων ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως χορηγῆται τοιαύτη καὶ εἰς τοὺς Δημάρχους ἐκείνους οἵτινες ἔχουν ὑπηρεσίαν ὡς ἀναπληρωταὶ Δημάρχων ἐν τῇ ἐννοίᾳ ὅπως ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἀναπληρωτοῦ Δημάρχου προσμετρῆται εἰς τὴν τοιαύτην τοῦ Δημάρχου διὰ τὴν γένεσιν τοῦ δικαιώματος χορηγίας καὶ διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ὕψους αὐτῆς.

*

Πρότασις Δημάρχου Νέας Φιλαδελφείας κ. Δημητρίου Χριστοδουλοπούλου:

1. Διὰ τὰς ἀνάγκας ἀσφαλείας, φρουρήσεως καὶ εὐταξίας τῶν πάσης φύσεως ἐγκαταστάσεων καὶ χώρων τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, τὴν παρακολούθησιν ἐφαρμογῆς τῶν πολεοδομικῶν διατάξεων καὶ τὴν διοικητικὴν ἐκτέλεσιν καταναγκαστικῶν μέσων κατὰ δυστροπούντων ὀφειλετῶν τῶν Ὀργανισμῶν τούτων, προτείνεται ἡ σύστασις παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Δημοσίας Τάξεως Διευθύνσεως ἢ Ὑποδιευθύνσεως Δημοτικῆς Ἀστυνομίας, καθ' ὃν τρόπον αἱ συσταθεῖσαι τοιαῦται Τουριστικῆς Ἀστυνομίας, Ἀγορανομίας κλπ. παρὰ δὲ τῇ Σχολῇ Ἀστυνομίας καὶ Χωροφυλακῆς εἰδικὰ Τμήματα ἐκπαιδεύσεως τῶν προοριζομένων ὅπως ἐπανδρώσουν τὴν ἐν λόγῳ Δ/νσιν εἰς θέματα Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως οἷα:

α. Πολεοδομικά: (αὐθαίρετος ἀνέγερσις κτισμάτων, κατάληψις πεζοδρομίων, ὁδῶν καὶ λοιπῶν κοινοχρήστων χώρων. Μετατροπὴ πρασιῶν εἰς ἀποθήκας ἢ ἐργαστήρια διὰ κατασκευῆς προχείρων ἐγκαταστάσεων).

β. Καθαριότητος: (ἐγκατάλειψις πεπαλαιωμένων αὐτ/των καὶ λοιπῶν μηχανημάτων καὶ ἀντικειμένων εἰς ὁδοὺς καὶ πεζοδρόμια. Χρησιμοποίησις ἀκαλύπτων οἰκοπέδων ὡς χώρων ἀπορρίψεως ἀπορριμμάτων ἀχρήστων ἀντικειμένων καὶ οἰκοδομικῶν ὑλικῶν. Ἄπλωμα ρούχων (μπουγάδα) ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων. Μετατροπὴ πρατηρίων βενζίνης εἰς πλυντήρια αὐτοκινήτων).

γ. Εὐταξίας—εὐκοσμίας:

—Ἐγκατάστασις ὑπὸ πλανοδίων μικροπωλητῶν παραπηγμάτων ἐπὶ κοινοχρήστων χώρων, ὁδῶν, πεζοδρομίων, πρὸς ἔκθεσιν τῶν πρὸς πώλησιν προϊόντων.

—Ἔκθεσις ἢ ἀποθήκευσις ὑπὸ ἐπαγγελματιῶν καὶ βιοτεχνῶν ἔμπροσθεν τῶν καταστημάτων των καὶ ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων διαφόρων πρὸς πώλησιν εἰδῶν.

— Πώλησις ὑπὸ περιπτέρων εἰδῶν μὴ προβλεπομένων ὑπὸ τῆς ἀδείας λειτουργίας, δημιουργούντων προσθέτων ἐγκαταστάσεων.

— Παρενόχλησις ὑπὸ ἀργοσχόλων καὶ ἀλητοπαίδων ἐπισκεπτῶν πάρκων, ἀλσῶν κλπ. καὶ δὴ νεαρῶν μητέρων.

— Πρόκλησις ζημιῶν καὶ κλοπῶν εἰς ἐγκαταστάσεις.

δ. Προσόδων ἐν γένει: Ἀνακάλυψις ὑποχρέων καταβολῆς φόρων, τελῶν, δικαιωμάτων καὶ εἰσφορῶν. Ἐντοπισμὸς καὶ προσδιορισμὸς τῶν εἰς φόρους, τέλη κλπ. ὑποκειμένων ἀντικειμένων (οἰκόπεδα ὑπαγομένων εἰς σχέδιον πόλεων περιοχῶν, χρησιμοποιούμενα πεζοδρόμια, ὁδοί, πλατεῖαι κ.λπ.).

ε. Περιουσίας: (Κυριότης — Νομὴ — δουλεία, κατοχή. Προστασία περιουσίας ἐξ αὐθαιρέτων καταλήψεων, χρήσεων, παραβιάσεως ὁρίων. Μέτρα βιαίας ἀποβολῆς).

2. Ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῶν Σχολῶν Τμημάτων Δημοτικῆς Ἀστυνομίας ἐπανδροῦνται οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοὐλάχιστον τοῦ Λεκανοπεδίου Ἀττικῆς καὶ τῆς μείζονος περιοχῆς Θεσ/νίκης ἂν μὴ ὁλοκλήρου τῆς χώρας, δι' ἑνὸς ὀργάνου ἀνὰ 5–10 χιλ. κατοίκους.

3. Ἔναντι τῆς τοιαύτης ὑπὸ τοῦ Δήμου παρεχομένης πρὸς τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ὑπηρεσίας, κατὰ παρομοίαν τῶν διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ταμιακῆς ὑπηρεσίας ὁριζομένων ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 167 καὶ 168 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος διαδικασίαν, θὰ ἐνεργῆται κράτησις ἐπὶ τῶν τακτικῶν αὐτῶν ἐσόδων εἰς ποσοστὸν δυνάμενον νὰ καλύψῃ τὰς ἀντιστοίχους δαπάνας εἰς ἃς θὰ ὑποβάληται τοῦτο.

4. Ἡ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 755/1970 (Ε.Κ. φ. 278) καὶ τοῦ Β.Δ. 388/1971 (Ε.Κ. φ. 115) πρόσληψις παρὰ Δήμοις καὶ Κοινότησι προσθέτων Χωροφυλάκων καὶ Ἀστυφυλάκων ἐκ τῶν προϋπηρετησάντων εἰς τὴν Χωροφυλακὴν καὶ τὴν Ἀστυνομίαν πόλεων, δὲν ἐξυπηρετεῖ προσηκόντως τὸ μὲν διότι πρόκειται περὶ ὀργάνων ξένων πρὸς τὰ ἐπὶ μέρους θέματα τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, τὸ δὲ διότι συνήθως εἶναι ταῦτα προκεχωρημένης ἡλικίας μὴ διαθέτοντα, ὡς εἰκός, τὸν ἀπαιτούμενον ζῆλον καὶ ἔφεσιν περαιτέρω ἐκπαιδεύσεως καὶ κατατοπισμοῦ των εἰς τὰ εἰδικά, ὡς ἀνωτέρω ἐκτίθενται καθήκοντα ἅτινα προώρισται νὰ ἐκτελέσουν.

5. Τὸ ὅλον θέμα ἀνακύπτει ἐκ τῆς παρουσιαζομένης σήμερον ἀδυναμίας τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν ὅπως διὰ τῶν εἰς τὴν διάθεσίν των ὀργάνων καλύψουν ἐπαρκῶς τὰ εἰς τὸν χῶρον τῆς προσηκούσης ἀστυνομεύσεως τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἀναγόμενα θέματα καὶ ἱκανοποιήσουν δεόντως τὰ ἐκ τούτων προκύπτοντα ἐν πολλοῖς ὀξύτατα προβλήματα.

Ἡ ἀδυναμία αὕτη προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀνέκαθεν ὑφισταμένην εἰς τὰς παρ' ἡμῖν κατὰ κλάδους ὑπηρεσίας τάσιν κατευθύνσεως τοῦ ἐνδιαφέροντός των πρὸς θέματα ἀπορρέοντα ἐκ τῆς κυρίας αὐτῶν ἀποστολῆς. Ἐπὶ δὲ τῶν δευτερευόντων καλυπτόντων τομεῖς ἄλλων Ὑπηρεσιῶν καὶ Ὀργανισμῶν, οἷα

τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, θεμάτων, ἐνεργούντων δυνητικῶς καὶ κατὰ βούλησιν, ἄνευ τοῦ ἐπιβαλλομένου συντονισμοῦ καὶ ὑπευθυνότητος.

*

Πρότασις Δημάρχου Ὑμηττοῦ κ. Ἀναστασίου Ἀνδρινοπούλου:

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ θέσωμεν ὑπ' ὄψιν ὑμῶν τὸ ἀπασχολοῦν τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τῆς Περιοχῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης θέμα τῆς ἀποχετεύσεως μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως ἐφ' ὅσον κριθῇ γενικὸν συζητηθῇ κατὰ τὸ ἐν Ἀλεξανδρουπόλει συνερχόμενον Συνέδριον τῆς Ἑνώσεως.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 2 παρ. 1 τοῦ ἀν.ν. 489/1968 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Ὀργανισμοῦ Ἀποχετεύσεως τῆς περιοχῆς Πρωτευούσης κειμένων διατάξεων», ὁ Ὀργανισμὸς Ἀποχετεύσεως Πρωτευούσης (Ο.Α.Π.) ἔχει τὴν ἀποκλειστικὴν ἁρμοδιότητα διὰ τὴν κατασκευήν, συντήρησιν, διοίκησιν, λειτουργίαν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ δικτύου ἀποχετεύσεως ἀκαθάρτων καὶ ὁμβρίων ὑδάτων εἰς τὴν περιοχὴν τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, ἀπαγορευομένης ἀπολύτως τῆς ἐκτελέσεως, συντηρήσεως, ἐκμεταλλεύσεως κλπ. τῶν ὡς ἄνω ἔργων παρὰ τοῦ Δημοσίου ἢ Δήμου ἢ Κοινότητος ἢ ἑτέρου Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου ἢ Ὀργανισμοῦ ἢ φυσικοῦ προσώπου, ἐξαιρέσει τῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων ἐκτελουμένων τοιούτων.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 3 παρ. 3 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Α.Ν. «Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ἢ Ὀργανισμοὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἢ Ἐπιχειρήσεις κοινῆς ὠφελείας, προκειμένου νὰ ἐκτελέσωσι ἔργα κατασκευῆς, ἀνακαινίσεως, ἐπισκευῆς, ἢ ἐκσκαφῆς τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν τῆς περιοχῆς Πρωτευούσης, συντηρήσεως ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐνημερώνωσιν ἐντὸς εὐλόγου χρονικοῦ διαστήματος περὶ τούτου τὸν Ο.Α.Π. εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύναται οὗτος ἐγκαίρως νὰ προγραμματίζῃ καὶ συντονίζῃ μετὰ τῶν Νομικῶν τούτων Προσώπων καὶ Ὀργανισμῶν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν εἰς ἑκάστην περίπτωσιν ἀπαραιτήτων ἔργων ἀποχετεύσεως».

Συμφώνως πρὸς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις οἱ Ο.Τ.Α. ἀπέσχον πάσης ἐνεργείας κατασκευῆς κλπ. ἔργων ἀποχετεύσεως καὶ ἅμα τῇ καταρτίσει τοῦ τεχνικοῦ των προγράμματος γνωρίζουν εἰς τὸν Ο.Α.Π. τὰ μέλλοντα νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἔργα.

Δυστυχῶς ὁ Ο.Α.Π. δὲν ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ προγραμματίσῃ καὶ συντονίσῃ τὰ ἔργα του πρὸς τὰ τοιαῦτα τῶν Ο.Τ.Α. καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ παρατηρῆται τὸ φαινόμενον τῆς κατασκευῆς καταστρωμάτων ὁδῶν χωρὶς νὰ προηγηθῇ ἡ κατασκευὴ τῶν ἀποχετευτικῶν ἔργων καὶ μετὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ὁδοστρώματος, ἀπόφασις τοῦ Ο.Α.Π. κατασκευῆς ἀγωγῶν καὶ καταστροφὴ τοῦ ὁδοστρώματος.

Κατόπιν ἐνεργειῶν διὰ τὸν συντονισμὸν τῶν ἔργων ἀποχετεύσεως καὶ τῶν τοιούτων ὁδοποιΐας ὁ Ο.Α.Π. διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 6202/20.4.71 ἐγγράφου του (ὅρα συνημμένον ἀντίγραφον) ἐγνώρισεν ἡμῖν τὰ ἀκόλουθα :

1. Τὸ ὑφιστάμενον σήμερον ὁριστικὸν ἀποχετευτικὸν δίκτυον καλύπτει μικρὸν μόνον μέρος τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τῶν ἐγκεκριμένων μελετῶν συνολικοῦ ἀποχετευτικοῦ δικτύου τῆς περιοχῆς Πρωτευούσης.

2. Λόγῳ τῆς φύσεώς των, ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων ἀποχετεύσεως καθίσταται ἐξόχως δυσχερής.

3. Εἶναι ἀδύνατος ἡ ἄμεσος ἐκτέλεσις καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ προγραμματισθέντων ἀποχετευτικῶν ἔργων, ἐλλείψει ἐργολαβιῶν.

Διὰ τοῦ ὕπερθεν ἐγγράφου τοῦ Ο.Α.Π. σαφῶς ἐδήλωσεν ὅτι εἶναι ἀδύνατος ὁ προγραμματισμὸς καὶ συντονισμὸς τῶν ἔργων ἀποχετεύσεως καὶ τῶν ἔργων τῶν Ο.Τ.Α.

Τελευταίως ὁ Ο.Α.Π. διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2822/22.3.1972 ἐγγράφου του ἐγνώρισεν ἡμῖν ὅτι τὰ μὴ περιληφθέντα εἰς τὸ πρόγραμμά του ἔργα προταθέντα ὅμως ὑφ' ἡμῶν, εἶναι τοπικὰ καὶ δύνανται νὰ κατασκευασθῶσι τῇ συμμετοχῇ τῶν ἰδιωτῶν ἐφ' ὅσον οὗτοι τὸ ἐπιθυμοῦν.

Ἡ ὡς ἄνω πρότασις δὲν εὑρίσκει ἡμᾶς συμφώνους, ὡς ἐγνωρίσαμεν εἰς τὸν Ο.Α.Π. διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1057/12.4.1972 ἐγγράφου μας (ὅρα συνημμένον ἀντίγραφον).

Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν.Δ. 2722/1953 δύναται διὰ Β. Δ/τος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, Ἐσωτερικῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων, μὴ καταργηθείσας διὰ τοῦ Α.Ν. 489/1968, ἅπασαι αἱ ἐκ τοῦ Α.Ν. 1475/1950 ἁρμοδιότητες, δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τοῦ Ο.Α.Π. νὰ μεταβιβασθῶσιν εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τῆς περιοχῆς ταύτης ἐφ' ὅσον ἤθελον δημιουργήσει τὴν κατάλληλον πρὸς τοῦτο ὀργάνωσιν.

Δυνάμει τῶν ἀνωτέρω διατάξεων καὶ τῆς ἀνάγκης θεραπείας τῆς ὑφισταμένης καταστάσεως ἐγνωρίσαμεν πρὸς τὰς διαφόρους προϊσταμένας ἀρχάς, ὅσον καὶ τὸν Ο.Α.Π., τὰς ἡμετέρας ἀπόψεις αἵτινες συνοψίζονται εἰς τὰ κάτωθι :

1. Ὁ Ο.Α.Π. νὰ κατασκευάσῃ μόνον τοὺς πρωτεύοντας ἀγωγοὺς καὶ τοὺς συλλεκτηρίους ἀποδέκτας.

2. Νὰ δοθῇ τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς Ο.Τ.Α. νὰ κατασκευάσωσι τοὺς δευτερεύοντας ἀγωγούς, συμφώνως πρὸς τὰ σχέδια τοῦ Ο.Α.Π. καὶ τῇ ἐπιβλέψει μηχανικοῦ αὐτοῦ, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι μετὰ τὴν κατασκευήν, ὡς ἀνωτέρω τοῦ ἀγωγοῦ, δὲν θὰ ἀξιώσῃ ὁ Ο.Α.Π. καταβολὴν δικαιώματος συνδέσεως καὶ δαπάνης συνδέσεως, ἀλλὰ μόνον μετὰ τὴν λειτουργίαν τῶν ἀγωγῶν τὸ δικαίωμα χρήσεως τῶν ὑπονόμων (40 % ἐπὶ τοῦ καταναλισκομένου ὕδατος), καὶ νὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα οἱ Ο.Τ.Α. νὰ καταλογίζωσι τὴν δαπάνην εἰς βάρος τῶν παροδίων.

Συνημμένως ἀποστέλλομεν ἀντίγραφα διαφόρων ἀλληλογραφιῶν ἵνα σχηματίσητε πλήρη ἀντίληψιν τῆς ὑφισταμένης καταστάσεως.

Ἐφ' ὅσον τὸ θέμα δὲν ἐγκριθῇ διὰ νὰ συζητηθῇ εἰς τὸ Συνέδριόν μας, παρακαλοῦμεν ὅπως ἡ Ἕνωσις τὸ χειρισθῇ περαιτέρω κατὰ τὴν κρίσιν της.

Πάντως ὡς ἔχει ἡ κατάστασις δὲν θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ διαταγὴ τοῦ ἐξοχωτάτου Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Στυλ. Παττακοῦ «Νὰ σταματήσῃ τὸ ράβε - ξήλωνε».

*

Πρότασις Δημάρχου Τυρνάβου κ. Χαραλάμπους Τσώτση:

α) Ὁ Δῆμος Τυρνάβου μὲ τὴν νέαν διάρθρωσιν τῶν καλλιεργειῶν ἔχει ἀπὸ πενταετίας ἀλλάξει. Καὶ ἀπὸ σιτοπαραγωγὸς καὶ ἀμπελουργικὸς ποὺ ἦτο, ἔγινε φρουτοπαραγωγικὸς (ἀχλάδια, βερίκοκκα, μῆλα, ὀπωρικῶν, ἀμυγδάλων κλπ.), ἤτοι ἐτριπλασιάσθησαν κατ' ἐλάχιστον ὅριον καὶ ἡ κατανομὴ τοῦ ποσοστοῦ παραμένει ἡ ἰδία.

Παρακαλοῦμεν ὅπως ἐνεργήσητε ν' αὐξηθῇ τὸ ποσοστὸν τοῦτο εἰς τὸ διπλάσιον. Παρουσίασίς μου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν μοὶ παρετηρήθη ὅτι χρειάζονται 2.000 ὑπάλληλοι γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ ἱκανοποιήσουν τὸ αἴτημα τῆς κατανομῆς.

β) Ὅπως μειωθῇ εἰς 3% τὸ τοκοχρεωλύσιον τὸ πρὸς τὸν Δῆμον Τυρνάβου χορηγηθὲν δάνειον τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων δεδομένου ὅτι τὰ χρήματα εἶναι καταβολαὶ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, τὰ ὁποῖα διαχειρίζεται δωρεάν.

*

Πρότασις Δημάρχου Μεσσήνης κ. Μιχαὴλ Γεωργιοπούλου:

Ἐπὶ θεμάτων ἅτινα χρῄζουσι νομοθετικῆς ρυθμίσεως, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς πραγματοποιήσεως εὐχερέστερον τῶν σκοπῶν τοῦ θεσμοῦ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως:

1) Ἐπὶ Κληροδοτημάτων, ἐὰν ἡ ἐκτέλεσις τοῦ σκοποῦ ἀνατίθησι εἰς Δήμους ἢ Κοινότητας ἢ Συνδέσμους Κοινοτήτων ἡ πάσης φύσεως ἐποπτεία αὐτῶν δέον νὰ ἀσκῆται μόνον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν καὶ εἰς τὸν Κ.Δ.Κ.

Ἡ συμμετοχὴ εἰς ταύτην καὶ ἑτέρων Ὑπουργείων, ἀποτελεῖ ὁπωσδήποτε ἀνασταλτικὸν παράγοντα εἰς τὴν ἐν γένει προσπάθειαν ἀξιοποιήσεως κλπ. τούτων.

2) Ἐπειδὴ ἡ ἀνέγερσις μνημείου ἢ Ἡρῴου ὑπὸ Δήμου ἢ Κοινότητος τινός, βάσει τῶν σήμερον ἰσχυόντων, ἰδίως δι' ἔργα ἄνω τῶν 100.000 δραχμῶν συνεπάγεται καθυστέρησιν ὡς καὶ δαπάνας (βραβεῖα, μετακίνησις ἐκπροσώπου εἰς Ἀθήνας ἢ Θεσσαλονίκην, κλπ.), δέον τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν νὰ μεριμνήσῃ, ἵνα ἐκπονηθῶσι Μακέττες ὑποδείγματα παρ' εἰδικῶν,

δυνάμει τῶν ὁποίων καὶ ἀναλόγως τῆς διατεθησομένης πρὸς τούτοις πιστώσεως, νὰ ἐκτελῆται τὸ ἔργον.

*

Πρότασις Δημάρχου Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννου Μαγκλαβέρα:

Προτείνεται νὰ παρασχεθῇ ἡ δυνατότης εἰς τὰ Δημοτικὰ Συμβούλια, ὅπως δι' ἀποφάσεώς των, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, χορηγοῦν ἰσοβίως ἢ δι' ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα χρηματικὰ βοηθήματα εἰς χήρας ἀποβιωσάντων Δημάρχων, ἐφ' ὅσον αὗται εἶναι ἄποροι καὶ δὲν ἔχουν ἕτερον πόρον ζωῆς.

*

Πρότασις Δημάρχου Μάνδρας κ. Μελετίου Τσαντίλα:

Τὸ ἄρθρον 192 παρ. 8 τοῦ Δημ. καὶ Κοιν. Κώδικος ὁρίζει ὅτι: «ἐκ τῆς νομίμου ἐγγραφῆς κτήματος εἰς τὰ κτηματολόγια τεκμαίρεται ἡ ἐπ' αὐτοῦ νομὴ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος μὴ ἐπιτρεπομένης ἀνταποδείξεως».

Ἡ ἐν λόγῳ ὅμως διάταξις, δι' ἀποφάσεων τῶν δικαστηρίων, ἐκρίθη ἀντισυνταγματικὴ καί, κατὰ συνέπειαν, μηδεμίαν ἰσχὺν ἔχουσα.

Εἰς τὰς περὶ νομῆς τῶν δημοτικῶν κτημάτων δίκας ἡ διαφορὰς ἐμφανίζεται τὸ θέμα τῆς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως ἐπὶ τῶν δημοτικῶν κτημάτων νομῆς τοῦ Δήμου. Τοῦτο ὅμως ἐμφανίζει δυσχερείας διότι αἱ ὑπὸ τοῦ Δήμου ἀσκούμεναι πράξεις νομῆς εἶναι λίαν περιωρισμέναι ἀλλὰ καὶ τὸ κυριώτερον ἡ προσέλευσις τῶν μαρτύρων ὑπὲρ τοῦ Δήμου ἀποτελεῖ δυσεπίλυτον πρόβλημα. Οὕτως ἐμφανίζεται πολλάκις, ἂν μὴ πάντοτε, τὸ φαινόμενον νὰ ἀδυνατῇ ὁ Δῆμος νὰ ἀποδείξῃ τὸ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ταχθὲν εἰς βάρος του θέμα ἀποδείξεως ἤτοι τὰς ἐπὶ τοῦ δημοτικοῦ κτήματος διακατοχικὰς πράξεις καίτοι εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστὸν ὅτι τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἀκίνητον ἀνήκει ἀπὸ πολλῶν δεκαετιῶν εἰς τὸν Δῆμον.

Ὑποβάλλομεν τὴν γνώμην τῆς νομοθετικῆς ρυθμίσεως τοῦ ζητήματος διὰ τῆς τροποποιήσεως ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 192 παρ. 8: «Ἐκ τῆς νομίμου ἐγγραφῆς κτήματος εἰς τὰ κτηματολόγια καὶ τῆς παρόδου εἰκοσαετίας ἀπὸ τῆς ἐν λόγῳ ἐγγραφῆς «τεκμαίρεται ἡ ἐπ' αὐτοῦ νομὴ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος μὴ ἐπιτρεπομένης ἀνταποδείξεως».

Ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι ἡ πάροδος εἰκοσαετίας ἀπὸ τῆς εἰς τὰ κτηματολόγια ἐγγραφῆς ἤτοι ὁ χρόνος ὅστις ἀπαιτεῖται διὰ τὴν δι' ἐκτάκτου χρησικτησίας κτῆσιν ἀκινήτου τινὸς θὰ ἀποτελέσῃ σοβαρὸν ἐπιχείρημα ἵνα μὴ θεωρηθῇ ὡς ἀντισυνταγματικὴ ἡ νέα διάταξις καὶ νὰ νομολογηθῇ ἡ ἰσχὺς αὐτῆς.

Ἐπειδὴ διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Δήμων διὰ ὑπαλλήλων εἴτε πτυχιούχων ἀνωτάτων σχολῶν εἴτε ἀποφοίτων Γυμνασίου ὑπάρχει ἀπροθυμία, ἐπειδὴ οἱ μικροὶ Δῆμοι ἔχουσι ἀπογυμνωθῆ ὑπαλλήλων μὲ συνεπείας εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὅλης ἐργασίας καὶ ἵνα αὐξηθῆ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς προσελεύσεώς των εἰσηγοῦμαι :

1. Τὴν χορήγησιν ἐπιστημονικοῦ ἐπιδόματος εἰς τοὺς πτυχιούχους.

2. Τὴν χορήγησιν ἐπιδόματος θέσεως εἰς τοὺς κατέχοντας ὑπευθύνους θέσεις προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ.

3. Τὴν μείωσιν τοῦ χρόνου προαγωγῆς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ εἰσηγητοῦ ἀπὸ 16 εἰς 12 ἔτη.

4. Τὴν αὔξησιν τοῦ χορηγουμένου ἐπιδόματος τῶν 500 δραχμῶν εἰς οὓς οὐδὲν ἕτερον ἐπίδομα χορηγεῖται.

5. Τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ χρόνου τῆς στρατιωτικῆς θητείας ὡς χρόνου πραγματικῆς ὑπηρεσίας.

6. Τὴν ἐπέκτασιν χορηγήσεως ἐκλογικοῦ ἐπιδόματος καὶ εἰς τοὺς Δημοτικοὺς ὑπαλλήλους.

*

Πρότασις Δημάρχου Πόρου κ. Χρήστου Μανιάτη :

1) Διὰ τὴν αὔξησιν τῶν ἐσόδων καθαριότητος πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ηὐξημένων δαπανῶν καθαριότητος τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐπιβάλλεται ὅπως τὸ τέλος ἐπὶ τῆς διαμονῆς παρεπιδημούντων καὶ ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων λογαριασμῶν ὑπὸ τῶν Ξενοδοχείων ὕπνου, ἑστιατορίων κλπ. τὸ ἰσχῦον σήμερον διὰ τὰς λουτροπόλεις καὶ τοὺς ὠργανωμένους ἀρχαιολογικοὺς τόπους ἐπεκταθῆ εἰς πάντας τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας τοῦ Κράτους τοὺς ἀποδεδειγμένως τουριστικούς, καὶ οἱ ὁποῖοι παρουσιάζουν μεγάλην τουριστικὴν κίνησιν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἐσόδων καθαριότητος.

2) Ἐπανερχόμενοι ἐπὶ παλαιοῦ αἰτήματος πάντων τῶν μικρῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων αἰτούμεθα τὴν ὑπαγωγὴν τῶν Λιμενικῶν Ταμείων τῶν ὑφισταμένων εἰς πόλεις κάτω τῶν πέντε χιλιάδων κατοίκων εἰς τοὺς ἁρμοδίους Δήμους καὶ Κοινότητας πρὸς συντονισμὸν τῶν ἐνεργειῶν δι' ἔργα κλπ. Ἐὰν τοῦτο δι' εἰδικοὺς λόγους δὲν καθίσταται δυνατὸν ἐπιβάλλεται ὅπως εἰς τὰς πόλεις κάτω τῶν πέντε χιλιάδων κατοίκων νομοθετικῶς τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου περιέλθῃ εἰς τοὺς Δημάρχους ἢ Προέδρους Κοινοτήτων, ὡς μέλη δὲ τούτων ὁρίζονται ὁ ἑκάστοτε Λιμενάρχης, Τελώνης καὶ εἷς ἰδιώτης κατὰ προτίμησιν συνταξιοῦχος τοῦ Ναυτικοῦ ἢ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος.

3. Αἰτούμεθα ὅπως ὁ ἐπιβληθεὶς φόρος εἰσοδήματος διὰ τοῦ Ν.Δ. 1077/1971 εἰς τὰ πάσης φύσεως κληροδοτήματα καταργηθῆ διὰ τὰ ὑφιστάμενα εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τοιαῦτα καὶ τῶν ὁποίων τὰ εἰσοδήματα διατίθενται διὰ κοινωφελῆ ἔργα τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

4. Εἰσηγούμεθα ὅπως ἐξευρεθῇ νομοθετικῶς τρόπος ἐνημερώσεως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν αἱ ὁποῖαι ἐκτελοῦνται εἰς τὴν περιφέρειάν των ἵνα οὕτω δύνανται οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες νὰ παρακολουθοῦν ταύτας καὶ νὰ ἐλέγχουν τὰς τυχὸν παραβάσεις.

*

Πρότασις Δημάρχου Πύλης κ. Βασιλείου Μπόνη:

Σᾶς μεταφέρω τὸν ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν τῶν κατοίκων τῆς ὡραίας Κωμοπόλεως Πύλης τοῦ Νομοῦ Τρικάλων τῆς ὁποίας ἡ χώρα εἶναι ἕνα ὡραιότατον κομμάτι τῆς ἑλληνικῆς φύσεως, ὅπου μέσα στὶς Θεσσαλικὲς τοπικὲς ὁμορφιὲς εἶναι ὅ,τι τερπνὸν καὶ χαρίεν ἐνέχει ἡ θεσσαλικὴ γῆ. Ἐπίσης ἀποτελεῖ τὴν διέλευσιν καὶ εἴσοδον εἰς τήν, ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ μεγαλοπρεπείᾳ, ἀναπτυσσομένην ἐκεῖθεν ὀρεινὴν περιοχήν, Χώραν τῆς Πίνδου.

Τὰ καθήκοντα τοῦ Δημάρχου ἀνέλαβα πρὸ μηνὸς καὶ ὁ μικρὸς χρόνος δὲν μοὶ ἐπέτρεψε νὰ ἀσχοληθῶ μὲ θέματα τῶν ὀργανισμῶν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Ἕνα ζήτημα τὸ ὁποῖον παρετήρησα εἶναι τῆς παγίας προκαταβολῆς τοῦ ἄρθρου 180 τοῦ Κώδικος Δήμων καὶ Κοινοτήτων. Εἰς τὸ ἄρθρον 180 τοῦ Κώδικος Δήμων καὶ Κοινοτήτων διαλαμβάνεται ὅτι εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου πρέπει νὰ κατονομάζωνται ρητῶς αἱ ἀνάγκαι τὰς ὁποίας θὰ ἐξυπηρετήσῃ ἡ παγία προκαταβολή, ἐν ᾧ, ὡς εἶναι εἰς ὅλους σας γνωστόν, δημιουργοῦνται ἀνάγκαι αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι γνωσταὶ κατὰ τὴν λῆψιν τῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ παρατηρεῖται τὸ φαινόμενον ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης νὰ μὴ δύναται νὰ καλύψῃ τὰς ἐκτάκτους ἀνάγκας του μὲ ἐπακόλουθον νὰ παρακωλύεται τὸ ἔργον του καὶ νὰ δημιουργοῦνται παράπονα τῶν κατοίκων του.

Ὁ Δήμαρχος ἢ ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος ὑποχρεοῦται μετὰ τὴν διενέργειαν τῶν πληρωμῶν ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου, κατόπιν ἐγγράφου ἐντολῆς του, νὰ θέτῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τὰ δικαιολογητικὰ διὰ τὸν ἔλεγχον καὶ ἔγκρισιν τῆς δαπάνης, κατόπιν τούτου, φρονοῦμεν ὅτι οὐδεὶς λόγος τυπικὸς ἢ οὐσιαστικὸς ὑφίσταται ὅπως εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου νὰ μὴ διαλαμβάνεται καὶ πᾶσα ἀπρόβλεπτος δαπάνη διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἐκτάκτων ἀναγκῶν.

*

Πρότασις Δημάρχου Καρπάθου κ. Νικολάου Νικολαΐδου:

1) Τὴν θέσπισιν διατάξεως εἰς τὴν περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων Νομοθεσίαν, προβλεπούσης τὴν παραχώρησιν εἰς τοὺς Δήμους τῶν παραλιακῶν

χώρων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον καὶ ἀναγκαιούντων εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας, τῶν εὑρισκομένων ἐντὸς τῶν διοικητικῶν ὁρίων αὐτῶν, πρὸς ἐκμετάλλευσιν ὑπ' αὐτῶν (ἀνέγερσιν λουτρῶν, τουριστικῶν περιπτέρων κλπ.).

2) Τὴν θέσπισιν διατάξεως διὰ τὴν ἐξομοίωσιν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ὡς πρὸς τὰς φορολογικὰς ἀπαλλαγὰς καὶ ἀτελείας πρὸς τὸ Δημόσιον, ΔΕΗ, ΟΤΕ, ΙΚΑ, διότι ἐνῷ τὸ Δημόσιον καὶ τὰ πρὸς τοῦτο ἐξομοιούμενα ΔΕΗ, ΟΤΕ, ΙΚΑ, ἀπολαμβάνουν φορολογικῆς ἀτελείας ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ Β.Δ. 24.9.58, περὶ τῶν προσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 132/1939 Τοπικοῦ Διατάγματος (διὰ τὴν Δωδεκάνησον), περὶ δασμῶν καταναλώσεως, ἀντιθέτως οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες καταβάλλουν τέλη ἠλεκτροφωτισμοῦ, ὁδῶν καὶ πλατειῶν, δημοτικῶν καταστημάτων, τηλεγραφικά, τηλεφωνικὰ τέλη.

Ἐπίσης νὰ ἀπαλλάσσωνται οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες ἐκ τῶν εἰσφορῶν τοῦ ΙΚΑ, διὰ τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐκτελούμενα ἔργα, καθόσον τὰ ποσὰ τῶν εἰσφορῶν ἀνέρχονται εἰς σεβαστὰ χρηματικὰ ποσά, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δυσχεραίνει τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων, διὰ τῆς ἀπορροφήσεως ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτῶν τῶν ἐν λόγῳ ἐπιβαρύνσεων.

3) Τὴν θέσπισιν διατάξεως ἐπαναφορᾶς τῆς ἐρανικῆς εἰσφορᾶς πρὸς τὸν σκοπὸν ἐξευρέσεως πόρων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν Δημ. καὶ Κοιν. ἔργων (κοινωφελῶν) καθόσον τὰ ἔσοδα τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, εἶναι τὸ πλεῖστον ἀνταποδοτικά, ἐξαιρέσει τοῦ δασμοῦ καταναλώσεως ὁ ὁποῖος διατίθεται διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἐξόδων διοικήσεως, ὑποχρεωτικῶν καὶ προαιρετικῶν δαπανῶν καὶ τοκοχρεωλύσια δανείων. Ὁ φόρος οὗτος κρίνεται δικαιότερος διότι ἐπιβαρύνει τοὺς κατοίκους ἀναλόγως τῆς οἰκονομικῆς καὶ οἰκογενειακῆς αὐτῶν καταστάσεως.

4) Ἀπαλλαγὴ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐκ τῶν τοκοχρεωλυσίων δανείων, καθόσον ταῦτα ἀνέρχονται εἰς ὑπερβολικὰ ποσὰ καὶ διὰ τῆς πληρωμῆς τούτων, ἀναστέλλεται πᾶσα δραστηριότης τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω διαγραφὴ τῶν χρεῶν, νὰ ἀφορᾷ διὰ τὰ μέχρι τοῦδε συναφθέντα δάνεια ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

*

Πρότασις Προέδρου Κοινότητος Πετρουπόλεως Ἀττικῆς κ. Γεωργίου Στρατογιαννάκου:

Τὰ πρὸ πολλῶν ἐτῶν καθορισθέντα ὅρια τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων δὲν ἀποβαίνουν σήμερον ἐξυπηρετικά, λόγῳ τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν ἀκατοικήτων ἐκτάσεων μὲ τὴν ἐν αὐταῖς οἰκοδόμησιν διαφόρων κτιρίων.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο παρεμποδίζει τὴν οὐσιαστικὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν κα-

τοίκων τῶν διαφιλονεικουμένων ἐκτάσεων (περιοχῶν) εἰς σημαντικὸν ἀριθμὸν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ὅπου εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις οὗτοι συμβαίνει νὰ ἀνήκουν ἀστυνομικῶς μὲν εἰς ἕνα Δῆμον, διοικητικῶς δὲ εἰς ἕτερον.

Πρὸς ἀποφυγὴν σχετικῶν διενέξεων ἡ Κοινότης (λ.χ.) Πετρουπόλεως καὶ ὁ Δῆμος Νέων Λιοσίων κατήρτισαν καὶ ὑπέγραψαν Εἰδικὸν Συμφωνητικόν, διὰ τοῦ ὁποίου, μὲ πνεῦμα καλῆς θελήσεως, προέβησαν εἰς τὸν ἀνακαθορισμὸν τῶν μεταξύ των ὁρίων.

Καθίσταται, ὅθεν, ἀπαραίτητος ὁ ἀνακαθορισμὸς τῶν ὁρίων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, βάσει τῶν σημερινῶν πραγματικῶν δεδομένων καὶ μὲ ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τὴν καλυτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἑκατέρωθεν (τῶν ὁρίων αὐτῶν) ἐγκατεστημένων πολιτῶν, μερίμνῃ τῆς Κεντρικῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος.

*

Πρότασις Προέδρου Κοινότητος Νεαπόλεως Λακωνίας κ. Παναγιώτου Ἀλεξανδράκη:

Πρὸς ἐπιβοήθησιν τῆς ἀναπτύξεως τῶν Κοινοτήτων, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ προβῶμεν εἰς τὰς κατωτέρω προτάσεις γενικῆς σημασίας:

1) Κατὰ τὸ ἐν Σπάρτῃ Δ' Συνέδριον τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐζητήσαμεν ὅμως μεταξὺ τῶν ὁμιλητῶν τῶν Συνεδρίων περιλαμβάνεται καὶ εἷς Πρόεδρος Κοινότητος, ἐπειδὴ παρατηροῦμεν ὅτι καὶ ἐφέτος οὐδεὶς Πρόεδρος εὑρίσκεται μεταξὺ τῶν ὁμιλητῶν, προτείνομεν καὶ αὖθις ὅπως εἰς τὰ ἑκάστοτε συνέδρια περιλαμβάνεται καὶ εἷς Πρόεδρος Κοινότητος καὶ τοῦτο διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους:

α) Διότι πιστεύομεν ὅτι ὁ τρόπος διοικήσεως τῶν Κοινοτήτων τυγχάνει διάφορος τῶν Δήμων καὶ διάφορα προβλήματα προκύπτουν ἐξ αὐτοῦ τὰ ὁποῖα οἱ κ.κ. Πρόεδροι δύνανται νὰ θέσουν ὑπ' ὄψιν τῶν κ.κ. ἁρμοδίων εἰς τὰ ἑκάστοτε συνέδρια τῆς Ε.Δ.Δ.Κ.

β) Διότι ἡ ἀκολουθουμένη τακτικὴ παραγκωνίσεως τῶν κ.κ. Προέδρων Κοινοτήτων ἀφ' ἑνὸς δημιουργεῖ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εἰς τὰ ἑκάστοτε συνέδρια ἐξετάζονται μεγαλεπήβολα προβλήματα τῶν Δήμων, ἐνῷ τὰ μικρὰ διὰ τοὺς Δήμους, πλὴν ὅμως μέγιστα διὰ τὰς Κοινότητας οὐδόλως τίθενται ὑπ' ὄψιν τῶν ἁρμοδίων Κυβερνητικῶν παραγόντων, ἀφ' ἑτέρου δὲ μειώνουν τὸ κῦρος τῶν 52 Προέδρων καὶ τῶν 5.772 Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος.

2) Ἐπειδὴ ὡς γνωστὸν ἡ Ἑλληνικὴ ὕπαιθρος λόγῳ τῆς μετακινήσεως τοῦ πληθυσμοῦ της εἰς τὰ ἀστικὰ κέντρα ἐρημοῦται μὲ συνέπειαν τὴν ἐπιβάρυνσιν τῶν ἐναπομενόντων κατοίκων, προτείνομεν ὅπως, ἡ ὑπὸ τοῦ κράτους χορηγουμένη οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις εἰς Δήμους καὶ Κοινότητας κατανέμεται οὐχὶ μὲ ἴσον ποσοστόν, ἀλλὰ ηὐξημένον τὸ κατὰ ἄτομον τοιοῦτον τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, κατοίκων 5.000 καὶ κάτω.

3) Πρὸς δημιουργίαν στοιχειωδῶν ὅρων διαβιώσεως τῶν κατοίκων τῆς

Ἑλληνικῆς ὑπαίθρου ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰ ληφθέντα ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως μέτρα ὑπὲρ αὐτῶν, προτείνομεν τὴν εἰς βάρος τῶν ἀστικῶν κέντρων παροχὴν οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν Κοινοτήτων τῆς ὑπαίθρου.

4) Διὰ νὰ ἐπιζήσουν οἱ μικροὶ Ὀργανισμοὶ Αὐτοδιοικήσεως καὶ νὰ ἀπαλλαγοῦν ἐκ τοῦ ἄγχους τῶν ὑποχρεώσεών των, προτείνομεν τὴν διαγραφὴν ἁπάντων τῶν χρεῶν συναφθέντων πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967.

5) Πρὸς ἀναγνώρισιν τῶν πολλαπλῶν καὶ ποικίλων ὑπηρεσιῶν τῶν κ.κ. Προέδρων Κοινοτήτων προτείνομεν ὡς τοῦτο συμβαίνει καὶ μὲ τοὺς κ.κ. Δημάρχους, ὅπως παρασχεθῇ καὶ εἰς τοὺς κ.κ. Προέδρους Κοινοτήτων ἔστω καὶ στοιχειώδης ἀποζημίωσις εἰς τοὺς συμπληρώνοντας 10ετῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου.

6) Λόγῳ τῶν δημιουργηθεισῶν συνθηκῶν φιλοξενίας κλπ. εἰς τὰ χωρία καὶ κωμοπόλεις προτείνομεν τὴν ἐπαύξησιν τῶν ἐξόδων παραστάσεως τῶν κ.κ. Προέδρων ὡς καὶ τὸν καθορισμὸν παγίας κλίμακος καθοριζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν καὶ οὐχὶ ὑπὸ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

7) Ὡς γνωστὸν διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν κτιρίων Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. κλπ. αἰτεῖται ὑπ' αὐτῶν ὅπως χορηγῆται ὁ ἀπαιτούμενος γηπεδικὸς χῶρος ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Ἐπ' αὐτοῦ προτείνομεν ὅπως διὰ Δήμους καὶ Κοινότητας κάτω τῶν 5.000 κατοίκων, ἐφ' ὅσον δὲν διαθέτουν ἰδίους πόρους, εἰς τὴν δαπάνην τοῦ ὑπὸ ἀνέγερσιν κτιρίου περιλαμβάνεται καὶ ἡ τοιαύτη ἀγορᾶς οἰκοπέδου.

8) Ἀποτελεῖ κατάφωρον ἀδικίαν νὰ ἠλεκτροφωτίζωνται δαπάναις τῆς Δ.Ε.Η. πλέον ἀπομεμακρυσμέναι καὶ μεμονωμέναι ἀγροικίαι λόγῳ τοῦ ὅτι κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1961 εἶχον χαρακτηρισθῇ ὡς αὐτοτελεῖς συνοικισμοὶ ἐνῷ οἰκισμοὶ μὴ ἔχοντες τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦτον ἀτυχῶς στεροῦνται τοῦ πολυτίμου τούτου ἀγαθοῦ. Ἐπὶ τούτοις προτείνομεν ὅπως γίνουν αἱ δέουσαι παραστάσεις παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ Ὑπουργῷ καὶ τὴν διοίκησιν τῆς ΔΕΗ ὅπως ἀρθῇ ἡ διάταξις αὕτη καὶ δαπάναις ταύτης ἠλεκρροφωτισθοῦν καὶ οἱ αὐτοτελεῖς συνοικισμοί.

9) Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν Κοινοτικῶν ἔργων δύνανται αἱ Κοινότητες νὰ ἀξιοποιήσουν τὴν ἐπιβαλλομένην προσωπικὴν ἐργασίαν τῶν κατοίκων των ὡς καὶ πλείστας εἰδικὰς τοπικὰς συνθήκας συντελοῦσαι εἰς τὴν μείωσιν τοῦ κόστους τῶν ἔργων ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου αἱ Κοινότητες λόγῳ τοῦ ὅτι διαθέτουν μικρὰς πιστώσεις κυμαινομένας ἀπὸ 20.000 ἕως 100.000 δραχμῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ὑπόκεινται ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ὕψος τῆς δαπάνης εἰς μεγάλα ἔξοδα δημοσιεύσεως κλπ. τὰ ὁποῖα ἀναντιρρήτως ἀποβαίνουν εἰς βάρος τοῦ ἔργου. Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους προτείνομεν ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Κ.Σ. ἐπιτραπῇ ἡ δι' αὐτεπιστασίας τοῦ κ. Προέδρου ἐκτέλεσις Κοινοτικῶν ἔργων μέχρι ποσοῦ 100.000 ἢ τοὐλάχιστον 50.000 δραχμῶν.

10) Ἐπειδὴ ὁ διαχωρισμὸς δικαιοδοσίας Κοινοτήτων καὶ Λιμενικῶν Ταμείων εἰς κωμοπόλεις 5.000 καὶ κάτω δημιουργεῖ προβλήματα ὡς καὶ

ἔξοδα Διοικήσεως δυσανάλογα τῶν Λιμενικῶν Ταμείων ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐπειδὴ κοινὰ προβλήματα ὑφίστανται, προτείνομεν καὶ τὴν ὑπαγωγὴν τῶν ὡς ἄνω Λιμενικῶν Ταμείων εἰς τὰς Κοινότητας. Τοῦτο δὲ προτείνομεν ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἡ μέχρι σήμερον χορηγουμένη ἐπιχορήγησις πρὸς αὐτὰς θὰ χορηγῆται εἰς τὰς Κοινότητας διὰ τὴν ἀποκλειστικὴν ἐκτέλεσιν ἔργων τῆς σημερινῆς ἁρμοδιότητος τῶν Λιμενικῶν Ταμείων.

11) Ἐπειδὴ τὸ ὑφιστάμενον σύστημα εἰσπράξεως τῶν τελῶν πεζοδρομίων δυσχεραίνει τὴν εἴσπραξιν τούτων καὶ λόγῳ τοῦ ὅτι τὰ ἀντιστοιχοῦντα τέλη εἶναι μικρὰ προτείνομεν ὅπως εἰς τὰς Κοινότητας πληθυσμοῦ 5.000 καὶ κάτω ἡ εἴσπραξις τούτων ὡς καὶ τῆς ἐναποθέσεως οἰκοδομικῶν ὑλικῶν πραγματοποιῆται διὰ βεβαιωτικοῦ καταλόγου τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

12) Παρὰ τὸ γεγονός, ὅτι διὰ τοῦ ἐπαναστατικοῦ συστήματος τῆς ἀποκεντρώσεως τὰ προβλήματα τῶν Κοινοτήτων ἐπιλύονται εἰς τὰς Νομαρχίας, δι' ὡρισμένα ὅμως τοιαῦτα καθίσταται ἀναγκαία ἡ μετάβασις τῶν κ.κ. Προέδρων Κοινοτήτων εἰς τὰς Περιφ. Διοικήσεις καὶ Ὑπουργεῖα. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου προτείνομεν ὅπως ἐκδοθοῦν σχετικαὶ διαταγαί, ἵνα οἱ κ.κ. Πρόεδροι Κοινοτήτων προηγοῦνται τῶν πολιτῶν εἰς τὴν εἴσοδόν των εἰς τὰς Διοικήσεις καὶ Ὑπουργεῖα.

*

Πρότασις Προέδρου Κοινότητος Ἐρατύρας Κοζάνης κ. Ἀλεξάνδρου Γκόρα:

Τὸ παρὸν θέμα περιορίζεται μόνον εἰς τὴν ἔκδοσιν πιστοποιητικῶν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως πρὸς βεβαίωσιν τοῦ τελεσθέντος πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου 5097/1931 ὅστις Νόμος εἶναι καὶ ἐν ἰσχύι ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τούτου καθ' ἃ κατεστράφησαν, ἐπυρπολύθησαν κατὰ τὸν χρόνον τῶν πολεμικῶν γεγονότων καὶ ἰδίᾳ τοῦ συμμοριτοπολέμου.

Τὰ πιστοποιητικὰ τῶν γάμων τὰ ἐκδιδόμενα ὑπὸ τῶν Μητροπολιτῶν ἐκδίδονται κατόπιν προσαγομένου τοιούτου συνταγέντος ὑπὸ τοῦ ἱερέως τῆς ἐνορίας καὶ κατόπιν ἐρεύνης ἣν ἐνήργησεν ὁ ἱερεὺς καὶ διεπιστώθη ὁ γάμος.

Πλὴν τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν δὲν δέχεται ὡς νόμιμον τὸ πιστοποιητικόν, ἀξιοῖ δικαστικὴν ἀπόφασιν τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου τοῦ τόπου τῆς κατοικίας (τοῦ Νομοῦ) καὶ οὕτω ἡ δυστυχὴς χήρα ἢ ἀνήλικα τέκνα θανόντων συνταξιούχων γονέων, νὰ ὑπόκεινται εἰς οἰκονομικὴν ἀφαίμαξιν 4.000 δρχ. τοὐλάχιστον καθ' ὅτι ὁ Νόμος ἀξιοῖ τὴν αἴτησιν πρὸς τὸ Πρωτοδικεῖον νὰ συντάξῃ καὶ νὰ προσκομίσῃ δικηγόρος.

Τὸ Πρωτοδικεῖον διὰ τὸν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως μὴ ὑπαρχόντων ἐγγράφων ἐξετάζει μάρτυρας καὶ ἐκδίδει τὴν ἀπόφασιν ἥτις εἶναι ἰσχυρά.

Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου 5097/1931 διὰ τοῦ ἄρθρου 36 ἐπετράπη τότε ἡ δήλωσις γεγονότων γεννήσεως, βαπτίσεως ἢ γάμων λαβόντων χώραν

εἴτε πρὸ τῆς ἐν τῷ τόπῳ τῆς τελέσεως ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου 2430 εἴτε μετὰ ταύτην ἀλλὰ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος (νόμου 5097 τῆς 6/13 Ἰουλίου 1931) νὰ προβῶσιν ἐγγράφως ἐφ' ἁπλοῦ ἐνώπιον τοῦ Ληξιάρχου τοῦ τόπου τῆς τελέσεως ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου τούτου, ἀπαιτουμένης ὅμως πρὸς καταχώρισιν τῆς πράξεως ἀδείας Εἰσαγγελέως ἢ ὅπου δὲν ἑδρεύει τοιοῦτος τοῦ Εἰρηνοδίκου χορηγουμένη μετὰ ἔρευναν τῶν πραγματικῶν γεγονότων. Τότε ὁ Νόμος 5097 ἀπήλλαξε τῆς ταλαιπωρίας καὶ τῆς ὑπερόγκου δαπάνης καὶ τῆς ἀφαιμάξεως τῶν πτωχῶν βαλαντίων τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν.

Σήμερον καὶ κατόπιν τῶν φρικτῶν πολεμικῶν καὶ συμμοριτοπολέμου γεγονότων, οὐδεμία μέριμνα ἐλήφθη καὶ παραπέμπονται εἰς τὴν πολυδάπανον διαδικασίαν τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου.

Ὁ Νόμος ἀξιοῖ ἀπόδειξιν δύο γεγονότων : 1) ὅτι ἐτελέσθη ὁ γάμος κατὰ τοὺς κανόνας τῆς Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς Πίστεως καὶ ὅτι ἦτο ἀδιατάρακτος μέχρι τοῦ ἐπελθόντος θανάτου του. Μετὰ τὰ πολεμικὰ γεγονότα ἀνασυνετάγησαν τὰ καταστραφέντα, πυρποληθέντα δημοτολόγια ἔνθα κατεχωρήθη κατόπιν ἐρευνῶν ὁλόκληρος ἡ οἰκογένεια, πατήρ, μήτηρ, σύζυγος καὶ τέκνα ἐκ νομίμου γάμου. Τὰ δὲ ἄρρενα τέκνα εἶναι καὶ ἐν τοῖς μητρῴοις ἐγγεγραμμένα ὡς νόμιμα τέκνα τοῦ ζεύγους Α.Β. καὶ Γ.Δ. Ἀλλὰ καὶ αἱ μετὰ τὴν ἀνασύνταξιν τῶν δημοτολογίων καὶ πρὸ τούτων ἐκδοθεῖσαι ταυτότητες, δὲν ἀποτελοῦσι πλήρη ἀπόδειξιν τοῦ νομίμου γάμου ; τί ἐπὶ πλέον ἤθελε προσθέσει ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου ἥτις στηρίζεται εἰς τὴν κατάθεσιν μαρτύρων.

2) Ὅτι ὁ γάμος κατέστη ἀδιατάρακτος μέχρι τοῦ ἐπελθόντος θανάτου του. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ προσαγομένου πιστοποιητικοῦ ὅτι δὲν κατετέθη αἴτησις διαζυγίου. Ἀλλὰ μήπως τοῦτο δὲν ἀποδεικνύεται ἐξ ἑνὸς πιστοποιητικοῦ τοῦ ἱερέως ἐπικυρουμένου ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως (ὅστις ἱερεὺς εἶναι ὁ τακτικὸς ἐπισκέπτης εἰς τὴν οἰκογένειαν ἐκτελῶν μυστήρια, λειτουργίας, ἁγιασμούς, παρακλήσεις, βαπτίσεις, γάμους κλπ.).

Ὅθεν προτείνομεν ὅπως ἐκδοθῇ νόμος τάσσων νέαν προθεσμίαν ὡς ὥρισε τὸ ἄρθρον 36 τοῦ νόμου 5097 τῆς 6/13 Ἰουλίου 1931 τότε καὶ συνταγῶσι ληξιαρχικαὶ πράξεις γάμων καθ' ὅτι διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων ἢ ἄλλων στοιχείων δὲν εὐθύνεται ὁ πολίτης ἀλλὰ πολεμικὰ γεγονότα ἅτινα ὁ Νόμος δὲν προέβλεψε οὔτε τὴν τραγῳδίαν αὐτῶν, καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν δύναται νὰ καταλογισθῇ εὐθύνη εἰς τὸν πολίτην εἰς βαθμὸν νὰ ταλαιπωρῆται καὶ νὰ ὑπόκειται εἰς πολυδάπανον διαδικασίαν.

Κατὰ τὸ Συνέδριον τῶν τεσσάρων Νομῶν Κοζάνης, Φλωρίνης, Γρεβενῶν, καὶ Καστορίας τῆς 20.10.1968 ἔνθα εἶχον τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι ὁ εἰσηγητὴς τῶν θεμάτων τοῦ Νομοῦ Κοζάνης, τὸ 10ον θέμα τὸ ὁποῖον ἔθεσα καὶ ἀνέπτυξα ἦτο ἡ ἀναγνώρισις τῶν ἰδιωτικῶν δασῶν τὰ ὁποῖα ἀπὸ ἀμνημονεύτων ἐτῶν καὶ ὑπὸ τὸ πέλμα τοῦ Τούρκου δυνάστου κατεῖχον καλῇ τῇ πίστει νομίμῳ τίτλῳ καὶ ἐνέμοντο ἰδιῶται. Πλὴν διὰ τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Ν.Δ. 2501/1953 ἐτέθησαν ἐν ἀμφιβόλῳ τὰ δικαιώματα τῶν κατόχων καὶ κυρίων ὡς προανα-

φέρω, ἔχον οὕτω «Αὐτοτελῆ Δασύλλια» οὐχὶ μείζονος τῶν 50 στρεμμάτων περιλαμβανόμενα μεταξὺ γεωργικῶν ἢ δενδροκομικῶς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων κειμένων ἐντὸς καθαρῶς ἀγροτικῶν περιοχῶν μὴ γειτνιαζουσῶν μὲ δημόσια δύνανται ν' ἀναγνωρισθῶσι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ὡς ἰδιοκτησίαι τῶν κατόχων τούτων, ταῦτα ἐφ' ὅσον βεβαιοῦται δι' ἠτιολογημένων ἐκθέσεων τῶν ἁρμοδίων Δασαρχῶν καὶ Ἐπιθεωρητοῦ δασῶν ὅτι διατελοῦν ἀπὸ τριακονταετίας ὑπὸ τὴν ἀνεπίληπτον νομὴν καὶ κατοχὴν αὐτῶν καὶ τῶν δικαιοπαρόχων των.

Διὰ τῆς ἀνωτέρω διατάξεως αἱ δασικαὶ Ὑπηρεσίαι προέβαινον καὶ ἐξακολουθοῦσι νὰ προβαίνωσι εἰς καταγγελίας εἰς πάντα ξυλευόμενον ἀγρότην συρόμενον εἰς τὰ δικαστήρια ἔνθα γίνεται σοβαρὰ ἀφαίμαξις τῶν βαλαντίων τῶν πτωχῶν ἀγροτῶν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κειμένων ποινικῶν διατάξεων. Ἀκριβῶς διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους ἐζητήσαμεν κατὰ τὸ Συνέδριον ἐκεῖνο τὴν λύσιν τοῦ θέματος διὰ νέου Νόμου προτείναντες τὴν σύστασιν Ἐπιτροπῆς ὡς εἶχε καὶ διὰ τοῦ Νόμου Ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ἐπιτραπῇ καὶ τὸ ἐμμάρτυρον.

Καὶ ὄντως ἐγένετο τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 88/1969 ἐφ. Κυβερνήσεως Τεῦχος Α' φ. 1/1969 τὸ ὁποῖον συνιστᾷ Ἐπιτροπὴν εἰς πρῶτον βαθμὸν τὸν κ. Εἰρηνοδίκην, Οἰκονομικὸν Ἔφορον καὶ Δασάρχην καὶ εἰς δεύτερον βαθμὸν τὸν Πρωτοδίκην, ἐπέτρεψε δὲ καὶ τὸ ἐμμάρτυρον.

Δυστυχῶς ὅμως τὸ Ν.Δ. τοῦτο ἂς μοὶ ἐπιτραπῇ διὰ τὴν ὀρθὴν παράστασιν τοῦ πράγματος, ἐνοθεύθη διὰ τοῦ ἄρθρ. 42 Νομ. Δ. 2501/1953 τοῦ Δασικοῦ Κώδικος ὅπερ ἐπαναλαμβάνει τὴν αὐτὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Ν.Δ. 2501/1953, ἐνῷ τὴν ἐξάλειψιν τῆς διατάξεως ταύτης ἐζητήσαμεν (δηλαδὴ νὰ μὴ γίνεται ἡ ἔρευνα) ἄλλως ἡ ἐκδίκασις ὑπὸ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν ἀλλὰ ὑπὸ Δικαστηρίου ὡς συνεστήθη τοῦτο διὰ τοῦ Ν. Δ/τος 86 ἄρθρ. 88 ἀλλὰ καὶ τούτου ἡ διατύπωσις δὲν εἶναι ὀρθή. Καθ' ὅτι ἔδει νὰ τεθῇ, ἀντὶ τοῦ χαρακτηρισμοῦ «ὑλοτομία μὴ δημοσίων δασῶν τῶν ὁποίων ἀμφισβητεῖται ἡ διακατοχή». Διαδικασία ἀναγνωρίσεως ὡς ἰδιωτικῶν δασῶν μὴ δημοσίων ὡς διατυποῦται καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 42 τοῦ Νόμου 2501/1953 καὶ νὰ ἐξαλειφθῇ τὸ ἄρθρον... τοῦ Δασικοῦ Κώδικος διὰ τοῦ ὁποίου σύρονται εἰς τὰ ποινικὰ δικαστήρια πτωχοὶ γεωργοὶ ἀλλὰ καὶ διότι αἱ δασικαὶ ὑπηρεσίαι ἀγνοοῦν τὸ Νομοθετικὸν διάταγμα 86/1969 ἄρθρον 88 καὶ ἀμφισβητοῦσι τοῦτο ὡς πρὸς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρ. 88 τοῦ Ν.Δ. 86/1969 καὶ ἐπιμένουσιν ὅτι αἱ προσφυγαὶ ὡς πρὸς τὴν ἀναγνώρισιν δέον ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὸν Ἐπιθεωρητὴν Δασῶν καὶ οὕτω ἐπέρχεται σάλος.

Καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Νέων Χωρῶν ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος συνεστήθησαν συνεργεῖα ἐρεύνης τὰ ὁποῖα ἐντατικῶς εἰργάσθησαν διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τῶν δημοσίων καὶ ἀνταλλαξίμων Κτημάτων, κατὰ συνέπειαν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχωσι τοιαῦτα ἀνεξερεύνητα. Ἀλλὰ ἀνεξαρτήτως τούτου ἐφ' ὅσον ἐθεσπίσθη τὸ Ν.Δ. 86 ἄρθρον 88 τοῦ 1969 δέον ὅπως πρὸς τὴν διαδικασίαν τῆς κυριότητος κατοχῆς καὶ νομῆς νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ διάταξις τοῦ

ἄρθρου 88 τοῦ ἀνωτέρω διατάγματος καὶ νὰ ἐξαλειφθῇ τὸ ἄρθρον 42 Ν.Δ. 2501/1953 τοῦ Δασικοῦ Κώδικος τὸ ὁποῖον ἰσχυρίζονται οἱ δασάρχαι ὅτι ἰσχύει.

Ἂς μοὶ ἐπιτραπῇ παρεμπιπτόντως ν' ἀναφέρω καὶ ἕνα ἕτερον σχετικὸν μὲ τὰ δασοτεμάχια θέμα καὶ σοβαρὸν γεγονός. Δασάρχαι εἰς ἀπαλλοτριωθέντα ἀγροκτήματα (τριφλίκια) πρὸ 35ετίας ἀκόμη, ἔνθα ἐγένετο ὁριστικὴ διανομὴ εἰς κληρούχους καὶ κατέχουσι καὶ νέμονται ταῦτα κληροῦχοι προέβησαν εἰς πρωτόκολλα διοικητικῆς ἀποβολῆς παρ' ὅλον ὅτι ἐν τῷ σκεπτικῷ καὶ διατακτικῷ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως διατυποῦται ὅτι ἀπαλλοτριοῦνται τόσα στρέμματα τοῦ Α ἰδιοκτήτου, τόσα στρέμματα Β ἰδιοκτήτου, ἀνταλλάξιμα τόσα, Δημοσίου μηδὲν ὡς μὴ ὑπάρχοντα.

Πῶς δικαιολογεῖται λοιπὸν ἡ κοινοποίησις Πρωτοκόλλου ἀποβολῆς; Κατὰ τοῦ Πρωτοκόλλου Διοικητικῆς ἀποβολῆς ἠσκήθη ἀνακοπὴ καὶ τελικῶς ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀνακοπὴ καὶ ἐδικαιώθη ὁ κληροῦχος πλὴν ὑπεβλήθη εἰς δαπάνην 8.000 δρχ. περίπου διὰ δικαστικὸν ἀγῶνα. Ὅθεν παρακαλοῦμεν τὸν κ. Ὑπουργὸν Γεωργίας διὰ ἐγκυκλίου Δ/γῆς του νὰ διαφωτίσῃ τοὺς κ. Δασάρχας ὅτι εἰς ὁριστικῶς ἀπαλλοτριωθέντα ἀγροκτήματα ἐνεργηθείσης μάλιστα ὁριστικῆς διανομῆς οὐδὲν δικαίωμα ἔχουσι νὰ ζητῶσι τὴν ἀναγνώρισιν τῶν δασοτεμαχίων τὰ ὁποῖα ἐχορηγήθησαν ὡς κλῆροι καὶ ἐφ' ὅσον ἐκ τοῦ κτηματολογικοῦ πίνακος καὶ χάρτου ἐξάγεται τοῦτο, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει κ. Δασάρχης τίθεται ὑπεράνω τοῦ δικαστηρίου οὐσίας ὡς εἶναι ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων καὶ ἀγνοεῖται ἡ ἔννοια τοῦ Συντάγματος περὶ προστασίας τῆς περιουσίας.

*

Πρότασις Προέδρου Κοινότητος Ἐνορίας Εὐβοίας κ. Κωνσταντίνου Παππᾶ:

Τυγχάνω Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἐνορίας Εὐβοίας ἐπὶ συνεχῆ μέχρι σήμερον 28 ἔτη, ἐκλεγόμενος κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἐκλογὰς παμψηφεί, ἐπειδὴ ἐργαζόμουν καλὰ καὶ προσέφερα πολλὰς ὑπηρεσίας καὶ εἰς τὴν Κοινότητα καὶ εἰς τὸ Κράτος, τὰ ἴδια δὲ χρόνια ἔχω καὶ ὡς Ληξίαρχος Κοινότητος.

Διωργάνωσα τὴν Κοινότητα ἐκ τοῦ μηδενὸς καὶ τὴν ἔφθασα μὲ προϋπολογισμὸν 450.000 δρχ. Ἐπὶ 28 ἔτη οἱανδήποτε ὑπηρεσίαν καὶ ἂν ὑπηρετοῦσα, δημοσίαν ἢ ἰδιωτικήν, θὰ ἐλάμβανον μίαν σύνταξιν καλήν, μὲ ἀπολυτήριον Γυμνασίου καὶ Ἐμπορικῆς Σχολῆς.

Διὰ τοὺς Προέδρους Κοινοτήτων πολλὲς φορὲς ἐγένετο λόγος περὶ συνταξιοδοτήσεώς των, τοὐλάχιστον διὰ τοὺς ἔχοντας ὑπὲρ 20ετῆ συνεχῆ ὑπηρεσίαν, εἶναι καὶ αὐτοὶ ἀγωνισταί, καθημερινῶς ἀγωνίζονται, πολλοὶ ἐθυσιάσθησαν, ἐσφάγησαν ὑπὸ τῶν ἀνταρτῶν, ὡς ὁ Σελεμέτας, ὁ Καψούλιας κλπ.

Πολλὲς ὑπηρεσίες μυστικὲς προσφέρουν εἰς τὸ Κράτος, ὅλες αἱ Δημόσιες

ὑπηρεσίες, Ἀστυνομίες, Ἀσφάλειες, Ὑπουργεῖα, Λιμεναρχεῖα, ἀπὸ τὶς Κοινότητες ζητοῦν πληροφορίες καὶ στοιχεῖα μυστικά.

Ὅλοι τῆς Αὐτοδιοικήσεως λαμβάνουν σύνταξιν, καὶ οἱ Ἀγρόται, καὶ οἱ Ἀγωνισταὶ κλπ. μόνον οἱ Πρόεδροι Κοινοτήτων παραμελοῦνται, αὐτοὶ ποὺ προσφέρουν τὰ πάντα εἰς τὸ Κράτος. Σκεφθῆτε τὶ μυστικὰ δύνανται νὰ προσφέρουν εἰς τὸ Κράτος οἱ Πρόεδροι Κοινοτήτων.

Παρακαλεῖσθε ὅθεν θερμῶς ὅπως εὐαρεστηθῆτε καὶ εἰσηγηθῆτε, ἐκ τῆς θέσεώς σας, τὴν συνταξιοδότησιν τῶν Προέδρων Κοινοτήτων, ὑποστηρίζοντες τοὺς ἀγωνιστὰς αὐτούς, οἱ ὁποῖοι ὅταν ξεύρουν ὅτι θὰ λάβουν σύνταξιν θὰ φροντίζουν διὰ καλὰ ἔργα, νὰ φέρωνται καλὰ ἔστω καὶ διὰ τοὺς συμπληροῦντας συνεχῆ ὑπηρεσίαν ὑπὲρ τὰ 15 ἢ 20 ἔτη, πρὸς τὸ συμφέρον τῶν Κοινοτήτων καὶ τοῦ Κράτους. Εἶναι βέβαιος, Κύριε Διευθυντά, ὅτι θὰ θελήσητε νὰ ὑποστηρίξητε τὴν τάξιν αὐτὴν μὲ τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, διότι ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κάποτε προέβη εἰς τοιαύτας δηλώσεις.

*

Πρότασις ὑποβληθεῖσα ὑφ' ἁπάντων τῶν παρὰ τῇ Ἑνώσει Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος κατὰ Νομὸν ἐκπροσώπων Κοινοτήτων:

Ἡ ἀθλία οἰκονομικὴ κατάστασις εἰς ἣν περιήχθη δήμαρχος τῆς Πρωτευούσης ὅταν ἀπεμακρύνθη τοῦ Δήμου καὶ ἐν τῷ μεταξὺ εἶχεν ἀναλώσει ἑαυτὸν διὰ τὸν δῆμον, ἐγκαταλείψας τὴν ἐπαγγελματικήν του ἐπίδοσιν, ἔδωκε τὴν ἀφορμὴν νὰ μελετηθῇ τὸ ζήτημα τῆς θέσεως τῶν δημάρχων μετὰ τὴν ἀποχώρησίν των ἐκ τῶν καθηκόντων των, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀναγνωρισθῇ ὅτι εἶναι ἀνεπίτρεπτον νὰ τείνῃ χεῖρα βοηθείας ὁ διατελέσας πρῶτος πολίτης καὶ ληφθῇ μέτρον ἐνισχύσεως τῶν ἐν λόγῳ ἀρχόντων.

Τὸ ληφθὲν μέτρον εἶναι τὸ τῆς χορηγίας ὡς τοῦτο θεσπίζεται ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ οὕτω ἐξασφαλίζεται εἰς τὸν διατελέσαντα δήμαρχον ἓν μικρὸν ἔσοδον διὰ νὰ διατηρήσῃ τὴν ὡς πρώην πρώτου πολίτου ἀξιοπρέπειάν του εἰς ἀντιπαροχὴν τῶν ὑπηρεσιῶν του καὶ τῶν ὅσων ὑπέστη ἐκ τῆς ἐγκαταλείψεως τῶν ἀσχολιῶν του ζημιῶν.

Διὰ τοῦ ὡς ἄνω νόμου ἐξησφαλίσθη ἡ χορηγία μόνον εἰς τοὺς δημάρχους, οὐδὲν ὅμως μέτρον ἐλήφθη διὰ τοὺς Προέδρους Κοινοτήτων, οἱ ὁποῖοι ὑπὸ τὰς αὐτὰς καὶ χειροτέρας ἔτι τελοῦν συνθήκας, ὑπέχρεοι ὄντες νὰ ἀντιμετωπίζουν τὰ πάντα ἐξ ἰδίων, διότι δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἄλλως ὡς ἐκ τῆς ἀνυπαρξίας ξενοδοχείων, μαγειρείων κλπ.

Ἡ διάκρισις ὅμως αὕτη καὶ ἡ οὕτως εἰπεῖν προνομιακὴ μεταχείρισις τῶν δημάρχων οὐδαμῶς δικαιολογεῖται ἐκ τῶν πραγμάτων, ἐφ' ᾧ καὶ ἀνεκινήθη ὡς θέμα τάξεως, ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως Στεφανοπούλου. Ἠρευνήθη μὲ τὴν

προσήκουσαν ἐπιμέλειαν καὶ προσοχὴν καὶ ἀνεγνωρίσθη τὸ ἀδικαιολόγητον τῆς διακρίσεως, ἐφ' ᾧ καὶ κατηρτίσθη νομοθετικὸν διάταγμα, ἐπικειμένης δὲ τῆς ψηφίσεώς του ἀνετράπη ἡ Κυβέρνησις καὶ ἔκτοτε τὸ θέμα παρέμεινεν.

Ἡ περαιτέρω ὅμως παραμέλησις τοῦ θέματος καὶ ἡ ἀβεβαιότης διὰ τοὺς Προέδρους τῶν Κοινοτήτων, ἔχει μεγάλην σημασίαν τόσον ἀπὸ ἀπόψεως ἀποδόσεως, ὅσον καί, ἰδίᾳ μάλιστα, ἀπὸ ἀπόψεως προσώπων, δοθέντος ὅτι ἂν ὑπάρχῃ κάτι τὸ ἐξασφαλιστικὸν τῶν ἀπασχολήσεων καὶ ζημιῶν, θὰ προσήρχοντο οἱ ἄριστοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Κοινοτήτων. Πέραν αὐτοῦ ἡ παραμονὴ εἰς τοὺς τόπους των τῶν καλυτέρων πολιτῶν, θὰ ἔχῃ σημασίαν καὶ διὰ τὴν συγκράτησιν εἰς τὸν τόπον των καὶ ἄλλων κατοίκων.

Τὸ θέμα λοιπόν, ἀπασχολεῖ ὅλους τοὺς ὑπερπεντακισχιλίους Προέδρους Κοινοτήτων τῆς Χώρας, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν ὅτι δὲν δικαιολογεῖται ἡ διάκρισις μεταξὺ δημάρχων καὶ κοινοταρχῶν καὶ ὅτι πρέπει ἡ ἐπέκτασις τῆς χορηγίας νὰ γίνῃ καὶ πρὸς τοὺς τελευταίους.

Ὡς ἐκπρόσωποι τῶν κοινοτήτων θεωροῦμεν ἐπιτακτικὸν τὸ καθῆκον νὰ ὑποβάλωμεν εὐλαβῶς κα μὲ ὅλον τὸν ἀπαιτούμενον σεβασμὸν τὸ αἴτημα τῆς ἐπεκτάσεως τῶν περὶ χορηγίας διατάξεων καὶ εἰς τοὺς προέδρους κοινοτήτων. Τὸ αἴτημα εἶναι καθολικὸν τῶν κοινοτικῶν ἀρχόντων τῆς Χώρας καὶ δὲν γεννᾶται παρ' οὐδενὶ ἀμφιβολία ὅτι θὰ υἱοθετηθῇ παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως, ἐν τῇ μερίμνῃ της τῆς ἱκανοποιήσεως ἑνὸς δικαίου αἰτήματος.

Πιθανὸν νὰ ὑπάρξῃ δισταγμός τις περὶ τῆς δυνατότητος ν' ἀνταποκριθοῦν ὡρισμέναι μικραὶ Κοινότητος εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς χορηγίας. Τὰ πρᾶγμα ἀντιμετωπίζεται εὐχερῶς. Ἡ καταβολὴ δύναται νὰ γίνῃ ἀπὸ τὸ ΤΑΔΚΥ διὰ τῆς καταβολῆς κρατήσεων ἐκ τῶν ἐξόδων παραστάσεως καὶ δι' εἰσφορᾶς ἀναλόγου ἐκ μέρους τῶν Κοινοτήτων, οἱ πρόεδροι τῶν ὁποίων θὰ λαμβάνουν τὴν χορηγίαν ἀπὸ τὸν ρηθέντα ἀσφαλιστικὸν ὀργανισμόν.

Οἱ Πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων τῶν ἐχουσῶν ἐτήσια τακτικὰ ἔσοδα πλέον τῶν 750.000 δρχ. ἐτησίως, θὰ λαμβάνουν τὴν χορηγίαν ἀπὸ τοὺς ὀργανισμοὺς τοὺς ὁποίους ὑπηρέτησαν καὶ οὕτω δὲν θὰ ἀνακύψῃ θέμα ἐπιβαρύνσεως τοῦ ΤΑΔΚΥ ἐξ ἐνδεχομένης πληρωμῆς μεγαλυτέρων πως χορηγιῶν.

Ἐξ ἄλλου ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι πρόκειται νὰ λάβουν χορηγίαν ἤδη εἶναι ἐλάχιστοι ὡς ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς κατὰ τὸ παρελθὸν τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος. Ἀρχικῶς ἡ ἐκλογὴ ἐγίνετο δι' ἓν ἔτος καὶ βραδύτερον διὰ δύο ἔτη καὶ ὁ κανὼν ἦτο ἡ ἀλλαγὴ ὡς ἐκ τῶν φιλοδοξιῶν καὶ τῶν προσωπικῶν ἐλατηρίων.

Θέμα συνδεδεμένον μὲ τὸ ἀνωτέρω εἶναι καὶ ἡ ἰατρικὴ περίθαλψις οὐ μόνον τῶν προέδρων τῶν Κοινοτήτων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τούτων τῶν δημάρχων, περὶ τῆς ὁποίας οὐδὲν διέλαβεν ὁ περὶ χορηγίας νόμος.

Ὑποβάλλομεν, ὅθεν, τὸ παρὸν μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ τύχῃ εὐμενοῦς ὑποδοχῆς καὶ θὰ ἀγάγῃ εἰς ταχεῖαν λύσιν τῶν ἀνωτέρω ἐκτιθεμένων θεμάτων, δοθέντος ὅτι ὅταν οἱ πάντες θὰ ἔχουν ἐξασφαλίσει διὰ

τὰς παρεχομένας ὑπηρεσίας των μικρὰν χορηγίαν, δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ καὶ ἡ ἐκπλήρωσις τῶν καθηκόντων των νὰ εἶναι ὑποδειγματικὴ καὶ ἄκρως ἀποδοτική.

Δὲν συμμετεῖχον τοῦ Συνεδρίου λόγῳ ἀπροόπτων κωλυμάτων, ἀποστείλαντες σχετικὰ τηλεγραφήματα καὶ ἔγγραφα εἰς τὴν Ἕνωσιν οἱ ἐξῆς Δήμαρχοι καὶ Πρόεδροι Κοινοτήτων:

Δήμαρχος Πειραιῶς κ. Ἀρ. Σκυλίτσης, Δήμαρχος Λαρίσης κ. Ἀθαν. Μεσσήνης, Δήμαρχος Ἡρακλείου κ. Ἀριστ. Πετράκης, Δήμαρχος Ἑρμουπόλεως κ. Στ. Βαφίας, Δήμαρχος Λεβαδέων κ. Δημ. Παπαϊωάννου, Δήμαρχος Καρδίτσης κ. Θωμ. Ἀηδόνης, Δήμαρχος Χανίων κ. Νικ. Πιμπλῆς, Δήμαρχος Χίου κ. Δημ. Τσαμπλάκος, Δήμαρχος Χαλκιδέων κ. Ἀντ. Πνευματικός, Δήμαρχος Ψαχνῶν κ. Ἄγγ. Γατσῆς, Δήμαρχος Ἀχαρνῶν κ. Ἰωάν. Καπετάνιος, Δήμαρχος Τριπόλεως κ. Δημ. Σούντρης, Δήμαρχος Κάσου κ. Μην. Ἀρετός, Δήμαρχος Νεαπόλεως Λασιθίου κ. Εὐάγ. Τερζάκης, Δήμαρχος Ὀρεστιάδος κ. Βασ. Χατζηνικολάου, Δήμαρχος Διστόμου κ. Ἀθαν. Μπάρλος, Δήμαρχος Ν. Ἰωνίας Μαγνησίας κ. Κων. Σουγιολτζόγλου, Δήμαρχος Καρύστου κ. Δ. Στουραΐτης, Δήμαρχος Ἄνδρου κ. Ἀντ. Ἀμωράτης καὶ Πρόεδρος Κοινότητος Θήρας κ. Μάν. Καραβίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ
ΤΟΥ ΕΤΗΣΙΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΟΣ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΙ ΑΠΟ 13-16 ΜΑΪΟΥ 1972

Σελὶς

— *Ε.Δ.Κ.Ε. Ἀριθ. Πρωτ. 2185/1971 : Πρακτικὸν Συνεδριάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. τῆς 7ης Δεκεμβρίου 1971 — Ἀπόφασις 18η : «Ὁρισμὸς ἡμερομηνίας καὶ τόπου συγκλήσεως τοῦ ἐτησίου τακτικοῦ Συνεδρίου τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. τοῦ ἔτους 1972» — Ὑπ. Ἐσωτ. Ἀπόφασις Ἀριθ. Πρωτ. 1269/94/1972 : ἐγκριτικὴ* *477–478*

— *Ε.Δ.Κ.Ε. Ἀριθ. Πρωτ. 424/1972 — Ὑπ. Ἐσωτ. 23091/2035/1972 «Συνέδριον Τοπ. Αὐτοδιοικήσεως ἐν Ἀλεξανδρουπόλει ἀπὸ 13–16 Μαΐου ἐ.ἔ.»* *479–480*

— *Ε.Δ.Κ.Ε. Ἀριθ. Πρωτ. 595/1972 : Ἐγκύκλιος «Σύγκλησις Συνεδρίου Ε.Δ.Κ.Ε.»* *481*

— *Κανονισμὸς Ἐργασιῶν τοῦ συγκαλουμένου Συνεδρίου* *484*

— *Ὀργάνωσις Συνεδρίου — Προεδρεῖον κλπ. Ὑπηρεσίαι*..... *489*

— *Θέματα Ἡμερησίας Διατάξεως τοῦ Συνεδρίου* *490*

— *Πρόγραμμα Ἐργασιῶν τῶν συνέδρων* *491*

— *Πρακτικὰ Συνεδρίου τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως*... *494*

Σάββατον, 13η Μαΐου 1972:

Χαιρετιστήριοι λόγοι:

1. *Λόγος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Διδυμοτείχου κ.κ.* ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ *495*
2. *Λόγος τοῦ Δημάρχου Ἀλεξανδρουπόλεως κ.* ΧΡ. ΛΑΛΑ *496*
3. *Λόγος τοῦ Προέδρου τοῦ Συνεδρίου καὶ Ε.Δ.Κ.Ε., Δημάρχου Ἀθηναίων κ.* ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΥ *498*

Σελίς

4. Λόγος τοῦ Α' Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΥ 499

5. Λόγος τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν κ. Ν. ΕΦΕΣΙΟΥ 502

Εἰσηγήσεις ἐπὶ θεμάτων τοῦ Συνεδρίου:

1. *Εἰσήγησις τοῦ Δημάρχου Θεσσαλονίκης κ. ΧΡ. ΦΑΩΡΙΔΗ: «Διαρθρωτικὰ προβλήματα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως»* 505

—Ἐρωτήσεις – Παρεμβάσεις καὶ προτάσεις τῶν συνέδρων 519

Δευτέρα, 15η Μαΐου 1972:

1. *Χαιρετιστήρια καὶ εὐχετήρια τηλεγραφήματα ἐκπροσώπων ὀργανισμῶν Τοπ. Αὐτοδιοικήσεως κλπ. πρὸς τὸ Προεδρεῖον τοῦ Συνεδρίου* 523

2. *Εἰσήγησις τοῦ Δημάρχου Περιστερίου Ἀττικῆς κ. Π. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ: «Χρηματοδότησις τῶν Ἐπενδύσεων καὶ πιστωτικαὶ διευκολύνσεις τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως»* 525

—Ἐρωτήσεις – Παρεμβάσεις καὶ προτάσεις τῶν συνέδρων καὶ ἁρμοδίων ἐκπροσώπων τῆς Διοικήσεως 535

3. *Εἰσήγησις τοῦ Δημάρχου Πατρέων κ. Κ. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΥ: «Προβλήματα Διοικήσεως τῶν Μεγάλων Ἀστικῶν Κέντρων»* 539

4. *Εἰσήγησις τοῦ Δημάρχου Αἰγάλεω κ. ΟΡΦ. ΤΖΑΝΕΤΟΠΟΥΛΟΥ: «Ἔσοδα τῶν Ἀστικῶν καὶ Ἀγροτικῶν Μονάδων Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Ἔκτασις, ἀποτελεσματικότης, περιορισμός, ἀνάγκη ἐναρμονίσεως μετὰ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως. Δυναταὶ πηγαὶ ἐσόδων»*..... 545

—Ἐρωτήσεις – Παρεμβάσεις καὶ προτάσεις τῶν συνέδρων 557

5. *Εἰσήγησις τοῦ Δημάρχου Κομοτιναίων κ. Ι. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΚΗ: «Ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις ὡς συντελεστὴς τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως»* 559

Τρίτη, 16η Μαΐου 1972:

1. *Λόγος τοῦ Προέδρου Κοινότητος Ἐρατύρας – Κοζάνης κ. Α. ΓΚΟΡΑ περὶ αἰτήματος Προέδρων Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος..* 565

Σελὶς

2. *Εἰσήγησις τοῦ Δημάρχου Ρόδου κ. Γ. ΒΡΟΥΧΟΥ: «Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις καὶ Ἐπιχειρηματικὴ δραστηριότης»* ... 567

—Ἐρωτήσεις – Παρεμβάσεις καὶ προτάσεις τῶν συνέδρων 571

3. *Εἰσήγησις τοῦ Δημάρχου Ἀγρινίου κ. Μ. ΒΕΡΓΩΝΗ: «Σχέσεις μεταξὺ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ Περιφερειακῆς Διοικήσεως (Περιφερειακῶν Διοικήσεων καὶ Νομαρχιῶν)»* 573

—Ἐρωτήσεις – Παρεμβάσεις καὶ προτάσεις τῶν συνέδρων..... 580

4. *Εἰσήγησις τοῦ Δημάρχου Ρεθύμνης κ. Δ. ΑΡΧΟΝΤΑΚΗ: «Προβλήματα προσωπικοῦ καὶ ἐκσυγχρονισμὸς τῶν Ὑπηρεσιῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων»* 581

—Ἐρωτήσεις – Παρεμβάσεις καὶ προτάσεις τῶν συνέδρων ... 588

5. *Ὁμιλία τοῦ Ὑφυπουργοῦ – Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ Ἀν. Μακεδονίας – Θράκης κ. Κ. ΜΠΡΑΒΟΥ* 589

6. *Ψήφισμα τοῦ Συνεδρίου Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. ἐν Ἀλεξανδρουπόλει* 593

7. *Προσφορὰ τοῦ Προέδρου τῦο Συνεδρίου καὶ Ε.Δ.Κ.Ε., Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Δ. ΡΙΤΣΟΥ ἐκ μέρους τῶν συνέδρων πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ἀλεξανδρουπόλεως κ.κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΝ καὶ ἀπάντησίς του* 595

8. *Προτάσεις ὑποβληθεῖσαι ὑπὸ τῶν συνέδρων κατὰ τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἐν Ἀλεξανδρουπόλει ἀπὸ 13 – 16 Μαΐου 1972.* 598

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α' - Β' 1924 - 1941 — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' 1953 - 1968

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' (4) — ΕΤΟΣ Δ' — ΤΕΥΧΟΣ ΣΤ' — ΙΟΥΝΙΟΣ 1972

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρόεδρος: ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. **Δημήτριος Ρίτσος.**

Ἀντιπρόεδροι: Α' ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. **Ἀριστείδης Σκυλίτσης.**
Β' ὁ Δήμαρχος Ἡρακλείου κ. **Ἀριστείδης Πετράκης.**

Γεν. Γραμματεύς: ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Πεντέλης κ. **Πάνος Ἰατρίδης.**

Ἔφορος: ὁ Δήμαρχος Λαρίσης κ. **Ἀθανάσιος Μεσσήνης.**

Σύμβουλοι: οἱ Δήμαρχοι: Θεσσαλονίκης κ. **Χρῆστος Φλωρίδης,** καὶ Καβάλας κ. **Εὐάγγελος Εὐαγγελίου,** καὶ οἱ Πρόεδροι Κοινοτήτων: Ἄστρους - Ἀρκαδίας κ. **Ἀναστ. Ροζολῆς,** καὶ Δολιανῶν - Ἰωαννίνων κ. **Κ. Νταφόπουλος.**

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόεδρος: ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. **Δημήτριος Ρίτσος.**
Γεν. Γραμματεύς: ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Πεντέλης κ. **Πάνος Ἰατρίδης.**
Μέλη: ὁ Δήμαρχος Θεσσαλονίκης κ. **Χρῆστος Φλωρίδης** καὶ ὁ Δήμαρχος Καβάλας κ. **Εὐάγγελος Εὐαγγελίου.**

ΕΠΙΤΙΜΟΙ ΓΕΝΙΚΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

Οἱ κ.κ. **Χρ. Εὐαγγελᾶτος** καὶ **Δημ. Μπλέτσας.**

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ὁ κ. **Ἀθαν. Ἰ. Κάτσος,** Διευθυντὴς τῆς Ἑνώσεως Δ. καὶ Κ. Ἑλλάδος.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Ὁ Καθηγητὴς κ. **Δημ. Κ. Ψαρός,** Ἐπίτ. Σύμβουλος Ἐπικρατείας.

ΓΡΑΦΕΙΑ Ε.Δ.Κ.Ε.: ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ - ΤΣΩΡΤΣΙΛ 33 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛΕΦ. 3215272

Ε Π Ι Σ Τ Η Μ Η
ΜΕΛΕΤΑΙ - ΑΡΘΡΑ - ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ - ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ Κ.Λ.Π.

ΕΘΝΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΕΣΟΔΑ ΚΑΙ ΕΞΟΔΑ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΤΩΝ 1968 ΚΑΙ 1969

ΕΣΟΔΑ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Κατὰ Κατηγορίας, Ὑποκατηγορίας, Τάξεις καὶ ἐπὶ μέρους διακρίσεις
Σύνολον Χώρας

Εἰς χιλιάδας δραχμῶν — Οἰκον. ἔτος 1968

	Σύνολον	Δῆμοι	Κοινότητες
ΣΥΝΟΛΟΝ ΧΩΡΑΣ	4.194.713	2.458.857	1.735.856
I. ΤΑΚΤΙΚΑ ΕΣΟΔΑ. . . .	2.151.688	1.463.339	688.349
Α. ΠΡΟΣΟΔΟΙ ΕΞ ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ	301.286	173.361	127.925
1. Ἔσοδα ἐξ ἀστικῶν καὶ ἀγροτικῶν ἀκινήτων	146.442	38.038	108.404
α. Μισθώματα ἐξ ἀστικῶν ἀκινήτων .	44.047	30.229	13.818
β. Μισθώματα καὶ δικαιώματα ἐκ βοσκησίμων ἐκτάσεων	65.025	4.440	60.585
γ. Λοιπὰ ἔσοδα ἐξ ἀγροτικῶν ἀκινήτων	37.370	3.369	34.001
2. Ἔσοδα δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀγορᾶς	48.972	45.162	3.810
α. Μισθώματα δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀγορᾶς	6.806	6.171	635
β. Δικαιώματα ἢ μισθώματα ἐκ χρήσεως δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν χώρων.	42.166	38.991	3.175
3. Ἔσοδα ἐκ Νεκροταφείων	58.248	56.760	1.488
α. Δικαιώματα ἐκ κηδειῶν, μνημοσύνων καὶ λοιπῶν ἱεροτελεστιῶν . . .	13.028	12.078	950

	Σύνολον	Δῆμοι	Κοινότητες
β. Δικαιώματα ἐκ διαθέσεως τάφων τριετοῦς ταφῆς καὶ ἀνανεώσεως χρόνου ταφῆς	14.348	14.310	38
γ. Δικαιώματα ἐκ διαδοχικῶν ταφείων	8.721	8.542	179
δ. Τέλη συντηρήσεως καὶ ἀφῆς κανδηλίων	4.381	4.381	—
ε. Λοιπὰ ἔσοδα νεκροταφείων	17.770	17.449	321
4. Ἔσοδα ἐκ Σφαγείων	22.613	20.712	1.901
α. Δικαιώματα χρήσεως σφαγείων . .	21.444	19.591	1.853
β. Λοιπὰ ἔσοδα σφαγείων	1.169	1.121	48
5. Ἔσοδα ἐκ λουτρῶν καὶ ἀφοδευτηρίων	8.530	7.864	666
α. Δικαιώματα ἢ μισθώματα χρήσεως δημοτ. ἢ κοινοτ. λουτρῶν	6.407	5.820	587
β. Δικαιώματα χρήσεως ἀφοδευτηρίων .	2.123	2.044	79
6. Ἔσοδα ἐξ ἐκμεταλλεύσεως ἐδάφους, ὑπεδάφους καὶ θαλάσσης . . .	11.887	2.337	9.550
α. Μισθώματα λατομείων, ὀρυχείων, μεταλλείων.	5.760	619	5.141
β. Δικαιώματα ἀμμοληψίας, ἐξορύξεως λίθων ἐκ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ λατομείου	3.540	444	3.096
γ. Δικαιώματα ἐξ ἰχθυοτροφείων, ἁλυκῶν	2.507	1.266	1.241
δ. Λοιπὰ ἔσοδα ἐξ ἐκμεταλλ. ἐδάφους κ.λπ.	80	8	72
7. Ἐμπορία ποσίμων ὑδάτων ἰαματικῶν ἢ μὴ	4.149	2.134	2.015
α. Δικαιώματα ἐκ τῆς ἐμπορίας ποσίμων ὑδάτων ἰαματικῶν ἢ μὴ . . .	4.149	2.134	2.015
8. Λοιπὰ ἔσοδα ἐξ ἀκινήτου περιουσίας	445	354	91
Β. ΠΡΟΣΟΔΟΙ ΕΚ ΚΙΝΗΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ	13.171	11.049	2.122
α. Τόκοι ἐκ καταθέσεως χρημάτων . .	2.925	1.529	1.396
β. Ἔσοδα ἐκ κινητῶν ἀξιῶν Κράτους καὶ Ν.Π.Δ.Δ.	8.197	7.785	412
γ. Μισθώματα ἐκ τῆς χρήσεως μηχανημάτων, ἐπίπλων, σκευῶν	586	297	289
δ. Λοιπὰ ἔσοδα ἐκ κινητῆς περιουσίας .	1.463	1.438	25

	Σύνολον	Δῆμοι	Κοινότητες
Γ. ΕΣΟΔΑ ΕΚ ΤΕΛΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ	810.790	597.123	213.667
1. Ὑπηρεσία Καθαριότητος	242.399	220.149	22.250
α. Τέλη καθαριότητος καὶ ἀποκομιδῆς ἀπορριμμάτων οἰκιῶν καὶ καταστημάτων	225.641	203.848	21.793
β. Τέλη καθαριότητος αὐτοκινήτων Ι.Χ.	9.286	9.255	31
γ. Τέλη καθαριότητος αὐτοκινήτων Δ.Χ.	6.439	6.027	412
δ. Λοιπὰ ἔσοδα ὑπηρεσίας καθαριότητος	1.033	1.019	14
2. Ὑπηρεσία Ὑδρεύσεως	235.793	123.493	112.300
α. Δικαιώματα καὶ τέλη ὑδρεύσεως	212.706	103.956	108.750
β. Δικαιώματα παροχετεύσεων	7.242	6.281	961
γ. Λοιπὰ ἔσοδα ὑπηρεσίας ὑδρεύσεως	15.845	13.256	2.589
3. Ὑπηρεσία Ἀρδεύσεως	23.677	1.285	22.392
α. Δικαιώματα χρήσεως ἀρδευτικῶν αὐλάκων κ.λπ.	23.677	1.285	22.392
4. Ὑπηρεσία Ἠλεκτροφωτισμοῦ	95.670	60.371	35.299
α. Τέλη φωτισμοῦ διὰ τὰς δαπάνας ἐγκαταστάσεως, συντηρήσεως καὶ ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας πρὸς φωτισμὸν κοινοχρήστων χώρων	95.597	60.342	35.255
β. Λοιπὰ ἔσοδα ὑπηρεσίας ἠλεκτρ/σμοῦ	73	29	44
5. Ὑπηρεσία Ἀποχετεύσεως	21.224	20.238	986
α. Δικαιώματα συνδέσεως μὲ δίκτυον ὑπονόμων	10.161	10.015	146
β. Δικαιώματα χρήσεως ὑπονόμων	8.506	7.666	840
γ. Λοιπὰ ἔσοδα ὑπηρεσίας ἀποχετεύσεως	2.557	2.557	—
6. Λοιπὰ τέλη καὶ δικαιώματα	192.027	171.587	20.440
α. Τέλη χρήσεως πεζοδρομίων, ὁδῶν, πλατειῶν καὶ κοινοχρήστων χώρων	29.886	24.676	5.210
β. Τέλη ἀδειῶν οἰκοδομῶν	47.963	44.233	3.730
γ. Τέλη διαφημίσεων	6.833	6.700	133
δ. Τέλη εἰσιτηρίων λεωφορείων καὶ αὐτοκινήτων	17.293	16.407	886
ε. Τέλη σταθμεύσεως αὐτοκινήτων	63.176	60.278	2.898

	Σύνολον	Δῆμοι	Κοινότητες
στ. Τέλη διαμονῆς παρεπιδημούντων, ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων λογαριασμῶν ὑπὸ τῶν ξενοδοχείων ὕπνου, ἐπὶ τῶν λουομένων εἰς φυσικὰς ἰαματικὰς πηγὰς .	17.291	12.531	4.760
ζ. Τέλη χρήσεως ἀποβαθρῶν	2.014	1.700	314
η. Λοιπὰ τέλη καὶ δικαιώματα . . .	7.571	5.062	2.509
Δ. ΦΟΡΟΙ – ΕΙΣΦΟΡΑΙ	424.040	322.270	101.770
1. Φόροι αὐτοτελεῖς	73.238	33.982	39.256
α. Φόρος ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν χονδρικῶς πωλουμένων ἀγροτικῶν προϊόντων .	37.124	5.045	32.079
β. Φόρος ἐπὶ τοῦ παραγομένου ἐλαιολάδου (ταγαρέλαια)	656	48	608
γ. Φόρος ἀκαλύπτων χώρων	13.627	10.936	2.691
δ. Φόρος ζύθου καὶ οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν.	21.831	17.953	3.878
2. Φόροι πρόσθετοι	315.701	268.745	46.956
α. Φόρος τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων	111.637	107.938	3.699
β. Φόρος ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων Νομοῦ Δωδεκανήσου . . .	16.283	6.929	9.354
γ. Ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰδικοῦ τέλους ὑδρεύσεως ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν οἰκοδομῶν τῶν κειμένων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης	55.903	53.062	2.841
δ. Συμπληρωματικὸς ἀναλογικὸς φόρος ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν .	73.481	73.166	315
ε. Πρόσθετον ποσοστὸν 3% ἐπὶ ἐνίων δημοσίων φόρων	58.397	27.650	30.747
3. Εἰσφοραὶ	35.101	19.543	15.558
α. Εἰσφορὰ ἐπὶ τῶν ὠφελουμένων ἐκ τῆς ἐκτελέσεως δημοτ. ἢ κοινοτ. ἔργων	12.270	1.305	10.965
β. Εἰσφορὰ λόγῳ ἐπεκτάσεως σχεδίου πόλεως	12.786	11.585	1.201
γ. Εἰσφορὰ ἐπὶ τῆς ὑπεραξίας τῶν ἀκινήτων ᾠκοδομημένων ἢ μὴ λόγῳ τροποποιήσεως σχεδίου πόλεως ἢ κα-			

	Σύνολον	Δῆμοι	Κοινότητες
νόνων δομήσεως	2.828	2.291	537
δ. Ἐκουσία εἰσφορὰ	2.854	889	1.965
ε. Λοιπαὶ εἰσφοραὶ	4.463	3.473	890
Ε. ΛΟΙΠΑ ΤΑΚΤΙΚΑ ΕΣΟΔΑ . . .	602.401	359.536	242.865
1. Λοιπὰ τακτικὰ ἔσοδα	602.401	359.536	242.865
α. Τακτικὴ οἰκον. ἐνίσχυσις ἐκ τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ	540.458	346.848	193.610
β. Ἐγχώρησις ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκ τῆς εἰσπραττομένης τιμῆς διαθέσεως τῶν δασικῶν προϊόντων ποσοστοῦ 3% .	2.823	190	2.633
γ. Ἀπρόβλεπτα καὶ λοιπὰ μὴ ἐπακριβῶς προσδιοριζόμενα *	59.120	12.498	46.622
ΙΙ. ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΣΟΔΑ . . .	1.061.441	567.495	493.946
Α. ΕΣΟΔΑ ΕΞ ΕΚΠΟΙΗΣΕΩΣ ΚΙΝΗΤΗΣ ΚΑΙ ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ	48.760	23.172	25.588
1. Ἐξ ἀκινήτου περιουσίας	44.228	21.061	23.167
α. Προϊὸν ἐξ ἐκποιήσεως ἀκινήτου περιουσίας	31.548	12.393	19.155
β. Προϊὸν ἐξ ἀναγκαστικῆς προσκυρώσεως λόγῳ ρυμοτομίας οἰκοπέδων καὶ λοιπῶν ἀκινήτων	12.680	8.668	4.012
2. Ἐκ κινητῆς περιουσίας	4.532	2.111	2.421
α. Προϊὸν ἐκ ἐκποιήσεως κινητῆς περιουσίας καὶ ὑλικῶν	4.532	2.111	2.421
Β. ΕΣΟΔΑ ΕΚ ΔΑΝΕΙΩΝ	590.476	298.524	291.952
Γ. ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ – ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ	281.741	157.187	124.554
1. Ἐπιχορηγήσεις – Δωρεαὶ	273.542	156.174	117.368
2. Προσωπικὴ Ἐργασία	8.199	1.013	7.186
Δ. ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΙ – ΚΛΗΡΟΔΟΣΙΑΙ	4.923	2.675	2.248

* Σημείωσις : Ποσὸν περίπου 40 ἑκατομμυρίων δραχμῶν δίδεται εἰς τὰ ἀπολογιστικὰ δελτία κοινοτήτων ὑπὸ τὴν κατονομασίαν «ἔσοδα εἰδικῶν σκοπῶν».

	Σύνολον	Δῆμοι	Κοινότητες
Ε. ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΕΙΣ – ΠΡΟΣΤΙΜΑ – ΠΑΡΑΒΟΛΑ	26.523	12.483	14.040
1. Προσαυξήσεις	21.515	9.520	11.995
α. Προσαυξήσεις λόγῳ ἐκπροθέσμου καταβολῆς διαφόρων χρεῶν ὡς καὶ τόκοι ὑπερημερίας	21.515	9.520	11.995
2. Πρόστιμα	3.497	1.927	1.570
α. Πρόστιμα ἐπιβαλλόμενα εἰς αἱρετοὺς δημοτικοὺς ἢ κοινοτικοὺς ἄρχοντας .	211	25	186
β. Πρόστιμα ἐκ παραβάσεων φορολογικῶν διατάξεων	1.751	1.289	462
γ. Πρόστιμα ἐκ καταλογιστικῶν ἀποφάσεων διαφόρων ἀρχῶν	1.426	527	899
δ. Πρόστιμα καὶ χρηματικαὶ ποιναὶ ἐξ ἄλλων περιπτώσεων	109	86	23
3. Παράβολα	1.511	1.036	475
ΣΤ. ΛΟΙΠΑ ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΣΟΔΑ . .	109.018	73.454	35.564
1. Ἔσοδα διὰ γενομένας δαπάνας . .	16.036	14.203	1.833
α. Ἔσοδα διὰ τὰς ὑπὸ τῶν δήμων ἢ κοινοτήτων γενομένας δαπάνας κατασκευῆς, ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως κρασπεδορείθρων, πεζοδρομίων . .	9.430	7.669	1.761
β. Ἔσοδα διὰ τὰς ὑπὸ τῶν δήμων ἢ κοινοτήτων γενομένας δαπάνας ἐπανακατασκευῆς ὁδοστρωμάτων φθαρέντων ὑπὸ παροδίων	920	870	50
γ. Λοιπὰ ἔσοδα ἐκ γενομένων δαπανῶν διὰ λογαριασμὸν τρίτων (εἰσπράξεις ἐκ δαπανῶν βαρυνουσῶν ἐργολάβους, προμηθευτάς, κ.λπ.)	5.686	5.664	22
2. Ἔσοδα ὑπὲρ τρίτων	67.568	47.840	19.728
α. Κρατήσεις	10.017	9.203	814
β. Εἰσπράξεις ἐξ εἰσφορῶν ἑτέρων δήμων δι' ἀντιμετώπισιν μισθοδοσίας ταμιακῶν βοηθῶν	12.937	1.321	11.616
γ. Εἰσπράξεις ἐξ εἰσφορῶν ἑτέρων δήμων δι' ἀντιμετώπισιν μισθοδοσίας κοινοτικῶν εἰσπρακτόρων	5.997	1.078	4.919
δ. Εἰσπράξεις ἐξ εἰσφορῶν ἑτέρων δή-			

	Σύνολον	Δῆμοι	Κοινότητες
μων δι' ἀποζημίωσιν μελῶν Ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων	1.530	1.374	156
ε. Λοιπαὶ εἰσπράξεις ὑπὲρ τρίτων . .	37.087	34.864	2.223
3. Ἐπιστροφὴ χρημάτων	25.414	11.411	14.003
α. Ἐπιστροφὴ χρημάτων ὑπὸ ὑπολόγων πρὸς τακτοποίησιν χρηματικῶν ἐνταλμάτων προπληρωμῆς	21.712	8.590	13.122
β. Ἐπιστροφὴ παγίας προκαταβολῆς .	1.661	1.066	595
γ. Ἐπιστροφὴ χρηματικῶν ἐγγυήσεων	2.041	1.755	286
III. ΕΣΟΔΑ ΕΚ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΩΝ ΟΙΚΟΝ. ΕΤΩΝ . . .	298.160	193.826	104.334
Α. ΤΑΚΤΙΚΑ	263.345	170.931	92.414
1. Τακτικὰ ἔσοδα ἐκ παρελθόντων οἰκον. ἐτῶν βεβαιωθησόμενα καὶ εἰσπραχθησόμενα τὸ πρῶτον	83.493	57.746	25.747
2. Εἰσπρακτέα ὑπόλοιπα ἐκ βεβαιωθέντων κατὰ τὰ παρελθόντα οἰκον. ἔτη τακτικῶν ἐσόδων	179.852	113.185	66.667
Β. ΕΚΤΑΚΤΑ	34.815	22.895	11.920
1. Ἔκτακτα ἔσοδα ἐκ παρελθόντων οἰκον. ἐτῶν βεβαιωθησόμενα καὶ εἰσπραχθησόμενα τὸ πρῶτον	11.718	7.240	4.478
2. Εἰσπρακτέα ὑπόλοιπα ἐκ βεβαιωθέντων κατὰ τὰ παρελθόντα οἰκον. ἔτη ἐκτάκτων ἐσόδων	23.097	15.655	7.442
IV. ΧΡΗΜΑΤΙΚΟΝ ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ	683.424	234.197	449.227
Α. Χρηματικὸν ὑπόλοιπον προηγουμένης χρήσεως μεταφερόμενον εἰς νέαν	683.424	234.197	449.227

ΕΞΟΔΑ
ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Κατὰ Κατηγορίας, Ὑποκατηγορίας, Τάξεις καὶ ἐπὶ μέρους διακρίσεις

Σύνολον Χώρας

Εἰς χιλιάδας δραχμῶν

Οἰκον. ἔτος 1968

	Σύνολον	Δῆμοι	Κοινότητες
ΣΥΝΟΛΟΝ ΧΩΡΑΣ	3.517.770	2.180.626	1.337.144
I. ΓΕΝΙΚΑ ΕΞΟΔΑ	408.298	239.024	169.274
Α. ΔΑΠΑΝΑΙ ΑΙΡΕΤΩΝ ΑΡΧΟΝΤΩΝ – ΑΜΟΙΒΑΙ ΕΙΔΙΚΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ . .	116.896	29.547	87.349
1. Δαπάναι αἱρετῶν ἀρχόντων . . .	81.188	28.899	58.289
α. Ἔξοδα παραστάσεως δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος	75.121	19.430	55.691
β. Ἔξοδα κινήσεως δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος	4.842	2.326	2.516
γ. Ἔξοδα κινήσεως δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν συμβούλων	1.225	1.143	82
2. Ἀποδοχαὶ εἰδικῶν κατηγοριῶν προσωπικοῦ	35.708	6.648	29.060
α. Ἀποδοχαὶ ταμιακῶν βοηθῶν . . .	28.991	6.000	22.991
β. Ἀμοιβαὶ ληξιάρχου	6.717	648	6.069
Β. ΑΜΟΙΒΑΙ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΩΝ ΕΙΔΙΚΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ	22.149	19.387	2.762
1. Ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν	17.744	15.035	2.709
α. Ἀμοιβαὶ νομικῶν ἐκτελούντων εἰδικὰς ὑπηρεσίας ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ἐλευθέρου ἐπαγγελματιῶν	12.235	9.836	2.399
β. Ἀμοιβαὶ τεχνικῶν ἐκτελούντων εἰδικὰς ὑπηρεσίας ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐλευθέρου ἐπαγγελματιῶν	3.820	3.786	34
γ. Ἀμοιβαὶ λοιπῶν ἐκτελούντων εἰδικὰς ὑπηρεσίας ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν	1.689	1.413	276
2. Ὑπὸ τὴν ἰδιότητα Νομικοῦ προσώπου	4.405	4.352	53

	Σύνολον	Δῆμοι	Κοινότητες
Γ. ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΝ ΠΡΟΝΟΙΑΝ, ΑΣΦΑΛΙΣΙΝ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ, ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΤΩΝ.	56.585	30.619	25.966
1. Ἔξοδα νοσηλείας καὶ κηδειῶν . .	780	701	79
2. Εἰσφοραὶ διὰ τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλισιν.	55.805	29.918	25.887
α. Εἰσφορὰ ὑπὲρ Ι.Κ.Α.	1.022	866	156
β. Εἰσφορὰ ὑπὲρ Κ.Α.Δ.Κ.Υ.	180	30	156
γ. Εἰσφορὰ ὑπὲρ Κ.Σ.Κ.Υ.	12.614	205	12.409
δ. Εἰσφορὰ ὑπὲρ Τ.Α.Δ.Κ.Υ.	41.886	28.757	12.129
ε. Λοιπαὶ εἰσφοραὶ διὰ τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλισιν	97	60	37
Δ. ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ	86.237	85.901	336
1. Συντάξεις	86.237	85.901	336
α. Συντάξεις δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων			
β. Χορηγία (σύνταξις) εἰς τέως δημάρχους ἢ προέδρους κοινοτήτων . . .			
γ. Συντάξεις εἰς μέλη οἰκογενειῶν ἀποβιωσάντων ἢ ἐκτελεσθέντων . . .			
Ε. ΕΞΟΔΑ ΒΕΒΑΙΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΣ	75.568	33.239	42.329
α. Εἰσφορὰ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ταμιακῆς ὑπηρεσίας τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος . . .	3.755	1.572	2.183
β. Ποσοστὰ ἐν γένει εἰσπρακτόρων .	63.307	25.475	37.832
γ. Ἔξοδα κινήσεως δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν εἰσπρακτόρων	1.597	936	661
δ. Ἀποζημίωσις μελῶν καὶ γραμματέως ἐπιλύσεως φορολογικῶν διαφορῶν .	2.512	2.167	345
ε. Λοιπαὶ δαπάναι βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως	4.397	3.089	1.308
ΣΤ. ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΙ - ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ	38.448	29.438	9.010

	Σύνολον	Δῆμοι	Κοινότητες
1. Ἐπικοινωνίαι	7.514	5.524	1.990
α. Ταχυδρομικὰ τέλη	2.352	1.713	639
β. Τηλεφωνικά, τηλεγραφικὰ καὶ τηλετυπικὰ τέλη.	5.162	3.811	1.351
2. Δημόσιαι Σχέσεις	30.934	23.914	7.020
α. Διαφημίσεις καὶ δημοσιεύσεις . .	4.509	3.889	620
β. Δαπάναι ἐκθέσεων	823	517	306
γ. Ἐπιδείξεις, δεξιώσεις, ἑορταὶ καὶ λοιπὰ θεάματα (συμπεριλαμβάνονται βραβεῖα καὶ ἔπαθλα)	25.445	19.399	6.046
δ. Λοιπὰ δαπάναι δημοσίων σχέσεων .	157	109	48
Ζ. ΛΟΙΠΑΙ ΔΑΠΑΝΑΙ ΓΕΝΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ	12.415	10.892	1.523
1. Συμβολαιογραφικὰ καὶ δικαστικὰ ἔξοδα	7.186	6.225	961
α. Συμβολαιογραφικὰ ἔξοδα καὶ δαπάναι συνάψεως δανείων	1.709	1.613	96
β. Δικαστικὰ ἔξοδα καὶ ἐκτέλεσις διδαστικῶν ἢ συμβιβαστικῶν πράξεων .	5.477	4.612	865
2. Ἐκ λοιπῶν περιπτώσεων.	5.229	4.667	562
α. Ἐκτυπώσεις, ἐκδόσεις ἐν γένει καὶ βιβλιοδετήσεις	1.782	1.642	140
β. Ἀσφάλιστρα ἐν γένει	3.286	3.018	268
Λοιπαὶ	161	7	154
ΙΙ. ΕΙΔΙΚΑ ΕΞΟΔΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΕΠΙ ΜΕΡΟΥΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ	2.675.185	1.659.521	1.015.664
Α. ΑΠΟΔΟΧΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ-ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ-ΥΠΗΡΕΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΩΝ	1.100.676	808.459	292.217
1. Ἀποδοχαὶ τακτικῶν (μονίμων, μετακλητῶν.)	541.685	302.778	238.907
2. Ἀποδοχαὶ ἐκτάκτων (ἐκτάκτων, ἐπὶ συμβάσει, ἡμερομισθίων, ὡρομισθίων κλπ). Ἀντιμισθία ἐργατοτεχνικοῦ προσωπικοῦ.	540.411	492.886	47.525
α. Ἀποδοχαὶ ἐκτάκτων.	59.575	43.817	15.758
β. Ἀντιμισθία ἐργατοτεχνικοῦ προσω-			

	Σύνολον	Δῆμοι	Κοινότητες
πικοῦ	480.836	449.069	31.767
3. Πρόσθετοι παροχαὶ τακτικοῦ καὶ ἐκτάκτου προσωπικοῦ.	18.580	12.795	5.785
α. Ἀποζημίωσις δι' ὑπερωριακὴν ἐργασίαν.	9.269	6.566	2.703
β. Ἀποζημίωσις λόγῳ συμμετοχῆς εἰς συμβούλια καὶ ἐπιτροπάς.	4.536	3.020	1.516
γ. Λοιπαὶ πρόσθετοι παροχαὶ	4.775	3.209	1.566
Β. ΜΙΣΘΩΜΑΤΑ – ΥΔΡΕΥΣΙΣ, ΦΩΤΙΣΜΟΣ, ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ – ΜΕΤΑΦΟΡΑΙ	128.642	75.190	53.452
1. Μισθώματα	23.891	16.112	7.779
α. Μισθώματα κτιρίων	15.632	9.408	6. 224
β. Μισθώματα μεταφορικῶν μέσων .	5.777	5.041	736
γ. Μισθώματα μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ	1.939	1.174	765
δ. Λοιπὰ μισθώματα	543	489	54
2. Ὕδρευσις, φωτισμός, καθαριότης . .	103.661	58.554	45.107
α. Ὕδρευσις ἠλεκτρικοῦ ρεύματος διὰ φωτισμὸν ὁδῶν, πλατειῶν καὶ κοινοχρήστων χώρων.	78.159	43.012	35.147
γ. Φωτισμὸς καὶ κίνησις δι' ἰδίας ὑπηρεσίας.	7.813	3.508	4.305
δ. Πλυντικὰ	68	3	65
ε. Δαπάναι καθαρισμοῦ γραφείων . .	193	144	49
στ. Δαπάναι καθαρισμοῦ ὑδατοσυλλεκτήρων φρεάτων, δεξαμενῶν κλπ. . . .	1.181	775	406
η. Δαπάναι ἐκκενώσεως βόθρων . . .	420	322	98
ι. Λοιπαὶ δαπάναι δι' ὕδρευσιν, φωτισμὸν καθαριότητα.	9.935	7.188	2.747
3. Μεταφοραὶ	1.090	524	566
α. Μεταφοραὶ ἀγαθῶν	1.079	519	560
γ. Λοιπαὶ μεταφοραὶ	11	5	6
Γ. ΣΥΝΤΗΡΗΣΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΑΓΑΘΩΝ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΧΡΗΣΕΩΣ	118.919	60.447	58.472
1. Συντήρησις καὶ ἐπισκευὴ μονίμων ἐγκαταστάσεων	94.631	41.490	53.141
α. Συντήρησις καὶ ἐπισκευὴ κτιρίων . .	13.304	6.485	6.819
β. Συντήρησις καὶ ἐπισκευὴ λοιπῶν πλὴν κτιρίων ἔργων	81.327	35.005	46.322

	Σύνολον	Δῆμοι	Κοινότητες
2. Συντήρησις καὶ ἐπισκευὴ μηχανικοῦ καὶ λοιποῦ ἐξοπλισμοῦ	24.288	18.957	5.331
α. Συντήρησις καὶ ἐπισκευὴ μεταφορικῶν μέσων	13.608	12.452	1.156
β. Συντήρησις καὶ ἐπισκευὴ λοιπῶν μηχανημάτων	5.688	3.147	2.541
γ. Συντήρησις καὶ ἐπισκευὴ ἐπίπλων, σκευῶν καὶ λοιποῦ ἐξοπλισμοῦ. . .	4.992	3.358	1.634
Δ. ΔΑΠΑΝΑΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΚΩΝ ΑΓΑΘΩΝ . .	100.252	64.027	36.325
1. Ἐξοπλισμὸς γραφείων	24.407	10.496	13.911
α. Προμήθεια βιβλίων, ἐφημερίδων, περιοδικῶν καὶ λοιπῶν ἐκδόσεων. . .	5.633	3.288	2.345
β. Προμήθεια γραφικῆς ὕλης καὶ μικροαντικειμένων γραφείων.	14.275	4.828	9.447
γ. Προμήθεια ἐντύπων καὶ βιβλίων ὑπηρεσιῶν	1.346	1.257	89
δ. Προμήθεια ληξιαρχικῶν βιβλίων, μητρώων καὶ εἰδῶν ἀπογραφῆς ὑποζυγίων καὶ φορτηγῶν αὐτοκινήτων . .	577	274	303
ε. Προμήθεια δημοτολογίων, μητρώων ἀρρένων, κτηματολογίου.	2.111	551	1.560
στ. Λοιπαὶ προμήθειαι εἰδῶν γραφείου .	465	298	167
2. Κλινοστρωμναὶ καὶ εἴδη κατασκηνώσεως	590	579	11
3. Εἴδη ὑγιεινῆς καὶ καθαριότητος . .	3.089	2.479	610
α. Προμήθεια ὑγειονομικοῦ καὶ φαρμακευτικοῦ ὑλικοῦ.	416	363	53
β. Προμήθεια κτηνιατρικοῦ ὑλικοῦ . .	40	—	40
γ. Προμήθεια φυτοπαθολογικοῦ ὑλικοῦ.	194	186	8
δ. Προμήθεια χημικοῦ ὑλικοῦ (ἀπολυμαντικοῦ ὑλικοῦ, χημικοῦ ὑγροῦ κλπ.)	277	252	24
ε. Προμήθεια εἰδῶν καθαριότητος καὶ εὐπρεπισμοῦ, ...	2.162	1.677	485
4. Προμήθεια εἰδῶν διατροφῆς, ἱματισμοῦ	6.612	6.348	264
α. Προμήθεια εἰδῶν διατροφῆς . . .	2.105	2.051	54
β. Προμήθεια εἰδῶν ἱματισμοῦ . . .	4.110	3.952	158

	Σύνολον	Δῆμοι	Κοινότητες
γ. Λοιπαὶ	397	345	52
5. Καύσιμα καὶ λιπαντικὰ	43.596	27.861	15.735
α. Προμήθεια καυσίμων καὶ λιπαντικῶν διὰ κίνησιν μεταφορικῶν μέσων. . .	6.462	5.789	682
β. Προμήθεια καυσίμων καὶ λιπαντικῶν διὰ κίνησιν ἀντλιοστασίων	36.666	21.693	14.973
γ. Προμήθεια καυσίμων διὰ θέρμανσιν καὶ φωτισμὸν	468	388	80
6. Λοιπαὶ προμήθειαι	21.958	12.264	5.694
α. Προμήθεια εἰδῶν σημαιοστολισμοῦ καὶ φωταγωγήσεως.	5.954	3.660	2.294
β. Προμήθεια σπόρων, φυτῶν, καὶ δενδρυλλίων.	1.542	1.386	156
γ. Λοιπαὶ προμήθεια καταναλωτικῶν ἀγαθῶν.	14.502	11.218	3.244
Ε. ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ	1.140.777	578.336	562.441
1. Κατασκευὴ ἔργων	1.043.807	506.554	537.253
α. Δαπάναι κατασκευῆς, ἐπεκτάσεως καὶ συμπληρώσεως κτιρίων.	76.728	43.758	32.970
β. Δαπάναι κατασκευῆς, ἐπεκτάσεως καὶ συμπληρώσεως λοιπῶν πλὴν κτιρίων ἔργων.	967.079	462.796	504.283
2. Μηχανικὸς καὶ λοιπὸς κεφαλαιακὸς ἐξοπλισμός.	84.620	60.553	24.067
α. Προμήθεια μεταφορικῶν μέσων . .	25.140	22.140	3.000
β. Προμήθεια λοιποῦ κεφαλαιακοῦ ἐξοπλισμοῦ.	59.480	38.413	21.067
3. Μελέται καὶ ἔρευναι	12.350	11.229	1.121
α. Μελέται διὰ κατασκευήν, ἐπέκτασιν ἢ συμπλήρωσιν κτιρίων, ...	3.483	2.703	780
β. Μελέται διὰ κατασκευήν, ἐπέκτασιν ἢ συμπλήρωσιν λοιπῶν πλὴν κτιρίων ἔργων.	8.867	8.526	341
ΣΤ. ΛΟΙΠΑΙ ΔΑΠΑΝΑΙ ΕΠΙ ΜΕΡΟΥΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ	85.919	73.062	12.857
α. Ἀπαλλοτριώσεις ἀκινήτων . . .	48.788	44.699	4.089
β. Ἀγορὰ ἀκινήτων	5.844	2.236	3.608
γ. Δαπάναι ἐφαρμογῆς σχεδίου πόλεως	5.406	5.035	371

	Σύνολον	Δῆμοι	Κοινότητες
δ. Δαπάναι διὰ κατεδαφίσεις τῶν αὐρέτων ἢ ἐπικινδύνων κτισμάτων. . .	2.460	2.069	391
ε. Δαπάναι διὰ κατεδαφίσεις ρυμοτομουμένων.	4.994	4.394	600
στ. Ἀποζημίωσις εἰς θιγομένους ἐκ τῆς ρυμοτομίας.	2.964	2.932	32
ζ. Λοιπαὶ δαπάναι μὴ δυνάμεναι νὰ ἐνταχθοῦν εἴς τινα τῶν ἀνωτέρω τάξεων τῆς κατηγορίας Ι.	15.463	11.697	3.766
III. ΠΛΗΡΩΜΑΙ ΔΙΑ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΕΙΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΡΙΤΟΥΣ	198.502	140.143	58.359
Α. ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑΙ – ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑΙ			
1. Ὑποχρεωτικαὶ	70.421	29.234	41.187
α. Εἰσφορὰ ὑπὲρ Συνδέσμων Δήμων καὶ Κοινοτήτων	3.980	753	3.227
β. Εἰσφορὰ ὑπὲρ Τ.Υ.Δ.Κ.	45.766	14.734	31.032
γ. Εἰσφορὰ ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων.	2.758	1.494	1.264
δ. Εἰσφορὰ δι' ἔξοδα κινήσεως μελῶν ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων	3.011	2.210	801
ε. Εἰσφορὰ ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου.	3.067	1.477	1.590
στ. Λοιπαὶ ὑποχρεωτικαὶ πληρωμαὶ διὰ μεταβιβάσεις εἰσοδημάτων εἰς τρίτους.	11.839	8.566	3.273
2. Προαιρετικαὶ	128.081	110.909	17.172
α. Προαιρετικαὶ ἐπιχορηγήσεις εἰς ὀργανισμοὺς κοινωνικῆς προνοίας. . .	87.537	83.394	4.143
β. Προαιρετικαὶ ἐπιχορηγήσεις εἰς ἀθλητικοὺς ὀργανισμούς.	7.197	5.202	1.995
γ. Προαιρετικαὶ ἐπιχορηγήσεις εἰς βιβλιοθήκας, μουσεῖα καὶ ἐκκλησιαστικοὺς ὀργανισμούς.	20.193	16.577	3.616
δ. Προιαιρετικαὶ εἰσφοραὶ εἰς σχολικὰ ταμεῖα.	10.181	4.120	6.061
ε. Λοιπαὶ προαιρετικαὶ δαπάναι . . .	2.973	1.616	1.357

	Σύνολον	Δῆμοι	Κοινότητες
IV. ΠΛΗΡΩΜΑΙ ΔΙ' ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΝ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΠΙΣΤΕΩΣ	23.969	9.659	14.310
V. ΛΟΙΠΑΙ ΔΑΠΑΝΑΙ	211.816	132.279	79.537
1. Ἀποδόσεις εἰσπραχθέντων ὑπὲρ τρίτων ἐσόδων (εἰς ὑπηρεσίας, ταμεῖα, λογαριασμούς, φυσικὰ πρόσωπα κλπ.)	23.452	20.824	2.628
α. Ἀπόδοσις κρατήσεων 0,50 % καὶ 2 % ὑπὲρ λογαριασμοῦ τεχνικοῦ ἐξοπλισμοῦ	5.064	2.379	2.325
β. Ἐκ λοιπῶν περιπτώσεων.	18.388	18.085	303
2. Ἐπιστροφὴ χρημάτων	11.420	9.326	2.094
α. Ἐπιστροφὴ προκαταβολῶν	7.323	6.086	1.237
β. Ἐπιστροφὴ καταβληθεισῶν ἐγγυήσεων	447	261	186
γ. Διάφοροι ἐπιστροφαὶ ἐσόδων . . .	3.650	2.979	671
3. Πληρωμαὶ ἀφορῶσαι ὑποχρεώσεις παρελθόντων οἰκονομικῶν ἐτῶν . .	175.110	100.850	74.260
4. Παγία προκαταβολὴ	1.834	1.279	555

ΤΑΚΤΙΚΑ ΕΣΟΔΑ
ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Γεωγραφικαὶ διακρίσεις : Τ.Δ.Π. — Νομοί

Εἰς χιλιάδας δραχμῶν — **Οἰκον. ἔτος 1968**

ΤΑΚΤΙΚΑ ΕΣΟΔΑ 1968
ΚΑΤΑ ΥΠΟΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ

	Σύνολον	Ἐξ ἀκινήτου καὶ κινητῆς περιουσίας	Ἐκ τελῶν καὶ δικαιωμάτων	Φόροι Εἰσφοραί	Τακτικὴ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις	Λοιπὰ τακτικὰ ἔσοδα	Τακτικὰ παρελθόντων ἐτῶν
	1	2	3	4	5	6	7
ΣΥΝΟΛΟΝ ΧΩΡΑΣ	2.151.688	314.460	810.789	424.040	540.458	61.941	263.345
ΔΗΜΟΙ	1.463.334	184.413	597.120	322.266	346.848	12.687	170.927
ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ	688.354	130.047	213·669	101.774	193.610	49.254	92.418
Τ.Δ.Π.	617.020	74.616	245.075	185.696	107 888	3.745	65.119
Δῆμοι	583.149	73.428	226.940	175.524	103.665	3.592	60.504
Κοινότητες	33.871	1.188	18.135	10.172	4.223	153	4.615
ΛΟΙΠΗ ΣΤΕΡΕΑ							
Ν. Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας .	43.105	6.201	12 613	5.757	17.823	711	7.119
Δῆμοι	19.427	1.787	7.403	3.125	6.730	382	3.454
Κοινότητες	23.678	4.414	5.210	2.632	11.093	329	3.665
Ν. Ἀττικῆς	43.376	3.239	24.481	5.855	8.486	1.315	7.798
Δῆμοι	28.119	1.755	14.706	4.628	6.962	68	4.720
Κοινότητες	15.257	1.484	9.775	1.227	1.524	1.247	3.078
Ν. Βοιωτίας.	28.149	4.357	10.078	5.475	7.656	583	5 864
Δῆμοι	13.939	1.732	5.198	2.450	4.416	143	2.401
Κοινότητες	14.210	2.625	4.880	3.025	3.240	440	3.463
Ν. Εὐβοίας	36.004	7.262	15.501	3.749	8.202	1.290	3.866
Δῆμοι	22.256	5.298	8.992	2.032	4.902	1.032	2.497
Κοινότητες	13.748	1.964	6.509	1.717	3.300	258	1.369
Ν. Εὐρυτανίας	5.301	1.538	920	743	1.945	155	641
Δῆμοι	1.910	228	613	202	838	29	34
Κοινότητες	3.391	1.310	307	541	1.107	126	607
Ν. Φθιώτιδος	42.631	5.786	17.985	5.905	9.323	3.632	3.941
Δῆμοι	19.302	2.340	9.637	2.390	4.768	167	1.890
Κοινότητες	23.329	3.446	8.348	3.515	4.555	3.465	2.051
Ν. Φωκίδος	11.143	3.396	3.869	844	2.768	266	1.739
Δῆμοι	3 558	491	1.859	200	960	48	1.167
Κοινότητες	7.585	2.905	2.010	644	1.808	218	572
Ν. Πειραιῶς	14.380	1.092	7.306	1.354	4.620	8	1.543
Δῆμοι	11,290	776	5.895	1.140	3.478	1	1.300
Κοινότητες	3.090	316	1.411	214	1.142	7	243

	1	2	3	4	5	6	7
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ							
Ν. Άργολίδος	19.822	1.822	8.807	3.268	5.873	52	2.988
Δήμοι	10.025	587	5.187	1.274	2.977	—	1.490
Κοινότητες	9.797	1.235	3 620	1.994	2.896	52	1.498
Ν. Άρκαδίας	20.328	2 521	6.588	2.674	8.262	283	1.485
Δήμοι	9.782	925	3.870	1.333	3.565	89	689
Κοινότητες	10.146	1.596	2.718	1.341	4.697	194	796
Ν. Άχαΐας	72.291	7.048	35.169	5.581	16.638	4.819	5.736
Δήμοι	53.036	4.976	30.631	3.681	13.525	223	3.851
Κοινότητες	19.255	2.108	4.538	1.900	6.113	4.596	1.885
Ν. Ήλείας	24.090	1.274	7.973	4.139	10.303	401	4.133
Δήμοι	12.545	566	5.444	2.057	4.305	173	2.844
Κοινότητες	11.545	708	2.529	2.082	5.998	228	1.289
Ν. Κορινθίας	28.679	3.276	13.929	2.829	6.274	2.371	4.660
Δήμοι	10.728	1.616	5.215	1.117	2.377	402	1.613
Κοινότητες	17.951	1.660	8.714	1.712	3.897	1.968	3.047
Ν. Λακωνίας	18.548	1.736	7.353	3.022	5.866	571	1.891
Δήμοι	6.886	538	3.053	1.032	2.056	207	397
Κοινότητες	11.662	1.198	4.300	1.990	3.810	364	1.494
Ν. Μεσσηνίας	35.656	2.783	15.405	4.470	12.738	260	4.694
Δήμοι	20.422	2.134	9.190	2.976	6.097	25	2.882
Κοινότητες	15.234	649	6.125	1.494	6.641	235	1.812
ΙΟΝΙΟΙ ΝΗΣΟΙ							
Ν. Ζακύνθου	5.436	315	2.024	796	2.301	—	696
Δήμοι	3.548	278	1.541	414	1.315	—	221
Κοινότητες	1.888	37	483	382	986	—	475
Ν. Κερκύρας	14.148	1.242	7.034	3.102	2.644	126	3.742
Δήμοι	9.750	801	6.041	942	1.935	31	3.234
Κοινότητες	4.398	441	993	2.160	709	95	508
Ν. Κεφαλληνίας	9.094	1.308	3.825	915	3.004	42	517
Δήμοι	5.535	566	2.631	554	1.758	26	211
Κοινότητες	3.559	742	1.194	361	1.246	16	306
Ν. Λευκάδος	6.099	1 414	1.262	444	2.228	751	246
Δήμοι	3.126	459	916	222	1.202	327	77
Κοινότητες	2.973	955	346	222	1.026	424	169
ΗΠΕΙΡΟΣ							
Ν. Άρτης	10.441	1.741	3.507	1.384	3.797	12	1.867
Δήμοι	6.297	1.064	2.448	687	2.091	7	855
Κοινότητες	4.144	677	1.059	697	1.706	5	1.012
Ν. Θεσπρωτίας	9.015	2.435	1.771	677	4.056	76	841
Δήμοι	3.540	305	1.118	384	1.673	60	223
Κοινότητες	5.475	3.130	653	293	2.383	16	618
Ν. Ίωαννίνων	47.596	20.087	11.755	3.268	11.190	1.296	3.495
Δήμοι	19.272	3.467	10.261	1.467	4.076	1	814

	1	2	3	4	5	6	7
Κοινότητες	28.324	16.620	1.494	1.801	7.114	1.295	2.681
Ν. Πρεβέζης	11.619	2.715	2.691	1.394	3.999	820	2.651
Δήμοι	6.740	1.229	2.023	954	2.428	106	1.312
Κοινότητες	4.879	1.486	668	440	1.571	714	1.339
ΘΕΣΣΑΛΙΑ							
Ν. Καρδίτσης	28.883	6.875	6.108	4.294	5.265	6.341	3.856
Δήμοι	10.139	2.561	3.510	1.629	2.341	98	2.138
Κοινότητες	18.744	4.314	2.598	2.665	2.924	6.243	1.718
Ν Λαρίσης	55.297	14.302	15.875	10.188	14.367	565	4.891
Δήμοι	27.525	6.513	9.880	3.003	8.123	6	2.081
Κοινότητες	27.772	7.789	5.995	7.185	6.244	559	2.810
Ν. Μαγνησίας	39.798	7.862	15.736	4.164	11.553	483	6.657
Δήμοι	28.454	4.388	11.506	3.258	9.001	301	3.054
Κοινότητες	11.344	3.474	4.230	906	2.552	182	3.603
Ν. Τρικάλων	27.992	11.005	7.046	2.450	7.192	299	3.092
Δήμοι	13.679	3.092	5.154	1.632	3.567	234	691
Κοινότητες	14.313	7.913	1.892	818	3.625	65	2.401
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ							
Ν. Δράμας	29.212	3.498	11.667	2.648	10.218	1.181	2.337
Δήμοι	13.069	1.191	4.754	1.746	4.616	762	941
Κοινότητες	16.143	2.307	6.913	902	5.602	419	1.396
Ν. Ἡμαθίας	23.575	4.026	10.146	2.369	6.906	128	5.038
Δήμοι	15.853	2.394	7.051	1.585	4.724	99	3.369
Κοινότητες	7.722	1.632	3.095	784	2.182	29	1.669
Ν. Θεσσαλονίκης	192.418	15.084	75.588	35.880	63.126	2.740	29.360
Δήμοι	158.128	9.606	61.512	32.331	54.123	556	23.261
Κοινότητες	34.290	5.478	14.076	3.549	9.003	2.184	6.099
Ν. Καβάλας	46.273	14.438	16.690	4.403	9.816	926	6.186
Δήμοι	26.807	7.993	11.616	2.135	4.213	850	3.148
Κοινότητες	19.466	6.445	5.074	2.268	5.603	76	3.038
Ν. Καστοριᾶς	11.905	2.962	4.347	1.047	3.189	360	2.095
Δήμοι	6.784	776	2.829	595	2.231	353	1.485
Κοινότητες	5.121	2.186	1.518	452	958	7	610
Ν. Κιλκίς	15.292	2.576	4.785	2.563	4.876	492	3.372
Δήμοι	5.213	915	2.005	566	1.712	15	978
Κοινότητες	10.079	1.661	2.780	1.977	3.164	477	2.394
Ν. Κοζάνης	33.621	8.520	12.186	2.954	9.744	217	3.779
Δήμοι	15.203	2.729	6.842	1.913	3.688	31	2.137
Κοινότητες	18.418	5.791	5.344	1.041	6.056	186	1.642
Ν. Πέλλης	28.719	5.393	9.417	7.015	6.171	723	3.200
Δήμοι	11.815	1.528	5.176	1.858	2.894	359	1.769
Κοινότητες	16.904	3.865	4.241	5.157	3.277	364	1.431
Ν. Πιερίας	20.093	2.262	5.366	3.693	8.362	410	3.081
Δήμοι	11.431	1.338	3.868	1.915	4.104	206	2.084

	1	2	3	4	5	6	7
Κοινότητες	8.662	924	1.498	1.778	4.258	204	997
Ν. Σερρῶν	46.648	7.098	16.113	3.635	19.124	678	8.580
Δῆμοι	19.035	2.884	7.771	2.248	6.106	26	2.823
Κοινότητες	27.613	4.214	8.342	1.387	13.018	652	5.757
Ν. Φλωρίνης	17.259	3.592	6.716	733	6.199	19	562
Δῆμοι	6.874	885	2.918	458	2.597	16	301
Κοινότητες	10.385	2.707	3.798	275	3.602	3	261
Ν. Χαλκιδικῆς	17.492	2.992	7.521	1.919	3.455	1.605	2.503
Δῆμοι	4.967	816	2.248	571	1.295	37	953
Κοινότητες	12.525	2.176	5.273	1.348	2.160	1.568	1.550
Ν. Γρεβενῶν	10.083	2.000	1.672	972	2.733	2.706	1.544
Δῆμοι	3.460	682	1.155	306	1.252	65	450
Κοινότητες	6.623	1.318	517	666	1.481	2.641	1.094
ΘΡΑΚΗ							
Ν. Ἔβρου	31.316	5.613	13.742	3.310	7.503	1.148	5.705
Δῆμοι	16.083	2.319	6.548	2.434	4.515	267	3.598
Κοινότητες	15.233	3.294	7.194	876	2.988	881	2.107
Ν. Ξάνθης	20.130	2.927	8.179	1.675	7.232	117	2.291
Δῆμοι	10.572	1.433	4.945	1.079	3.095	20	1.342
Κοινότητες	9.558	1.494	3.234	596	4.137	97	949
Ν. Ροδόπης	23.663	5.962	8.969	1.481	6.984	267	2.872
Δῆμοι	12.660	2.682	4.943	944	3.976	115	1.260
Κοινότητες	11.003	3.280	4.026	537	3.008	152	1.612
ΝΗΣΟΙ ΑΙΓΑΙΟΥ							
Ν. Δωδεκανήσου	82.788	9.557	16.984	49.945	5.390	912	6.176
Δῆμοι	63.029	9.104	13.497	36.469	3.810	149	4.458
Κοινότητες	19.759	453	3.487	13.476	1.580	763	1.718
Ν. Κυκλάδων	20.810	3.043	6.673	2.430	7.745	919	982
Δῆμοι	9.710	1.715	3.337	1.647	2.999	12	598
Κοινότητες	11.100	1.328	3.336	783	4.746	907	384
Ν. Λέσβου	27.769	2.859	11.886	3.916	9.080	28	2.461
Δῆμοι	17.582	1.394	7.705	2.770	5.703	10	861
Κοινότητες	10.187	1.465	4.181	1.146	3.377	18	1.600
Ν. Σάμου	8.872	1.169	3.078	1.018	3.362	245	482
Δῆμοι	4.927	1.075	1.766	457	1.616	13	18
Κοινότητες	3.945	94	1.312	561	1.746	232	464
Ν. Χίου	14.345	2.294	5.974	1.501	4.292	284	1.662
Δῆμοι	9.592	1.363	3.963	1.266	2.716	284	1.473
Κοινότητες	4.753	931	2.011	235	1.576	—	189
ΚΡΗΤΗ							
Ν. Ἡρακλείου	49.279	3.674	20.474	6.805	9.708	8.618	6.579
Δῆμοι	27.067	3.080	15.954	2.603	5.200	230	3.433
Κοινότητες	22.212	594	4.520	4.202	4.508	8.388	3.146

	1	2	3	4	5	6	7
Ν. Λασιθίου	13.374	580	5.241	1.929	5.406	218	2.566
Δήμοι	6.162	240	2.158	987	2.761	16	1.367
Κοινότητες	7.212	340	3.083	942	2.645	202	1.199
Ν. Ρεθύμνης	12.202	528	4.180	2.862	4.553	79	1.002
Δήμοι	7.144	220	2.455	1.695	2.762	12	226
Κοινότητες	5.058	308	1.725	1.167	1.791	67	776
Ν. Χανίων	28.609	2.529	11.509	2.900	6.023	5.648	3.162
Δήμοι	16.188	2.151	9.242	1.381	3.009	405	1.950
Κοινότητες	12.421	378	2.267	1.519	3.014	5.243	1.212

ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΣΟΔΑ
ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Γεωγραφικαὶ διακρίσεις: Τ.Δ.Π. — Νομοί

Οἰκον. ἔτος 1968

Εἰς χιλιάδας δραχμῶν

	ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΣΟΔΑ 1968 ΚΑΤΑ ΥΠΟΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ								Παρελθόντων ἐτῶν	Χρηματικὸν ὑπόλοιπον 1967
	1	2	3	4	5	6	7	8		
ΓΕΝΟΛ. ΧΩΡΑΣ	1.061.441	48.760	590.476	286.664	26.523	16.036	67.568	25.414	34.815	683.424
ΔΗΜΟΙ . . .	567.495	23.172	298.524	159.862	12.483	14.203	47.840	11.411	22.895	234.197
ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ .	493.946	25.588	291.952	126.802	14.040	1.833	19.728	14.003	11.920	449.227
Τ.Δ.Π.	299.701	3.361	177.072	91.343	5.185	7.692	11.489	3.559	6.843	94.637
Δῆμοι	290.623	2.125	173.391	89.778	4.843	6.347	11.104	3.035	5.850	90.656
Κοινότητες . .	9.078	1.236	3.681	1.556	342	1.345	385	524	993	3.981
ΛΟΙΠΗ ΣΤΕΡΕΑ										
Ν. Αἰτωλ. Ἀκαρ/νίας	19.955	1.305	9.014	6.760	608	48	1.049	1.171	59	22.223
Δῆμοι	5.856	40	1.484	3.384	60	47	323	518	4	3.799
Κοινότητες . .	14.099	1.265	7.530	3.376	548	1	726	653	55	18.424
Ν. Ἀττικῆς . . .	27.878	4.236	18.812	2.378	714	692	454	592	26	11.091
Δῆμοι	14.826	2.705	10.248	409	424	569	52	419	—	6.239
Κοινότητες . .	13.052	1.531	8.564	1.969	290	123	402	173	26	4.852
Ν. Βοιωτίας . . .	8.495	151	6.359	516	900	8	391	170	15	15.776
Δῆμοι	3.929	37	3.041	256	341	8	157	89	—	3.969
Κοινότητες . .	4.566	114	3.318	260	559	—	234	81	15	11.807
Ν. Εὐβοίας . . .	15.057	597	10.083	3.030	401	19	670	257	339	11.971
Δῆμοι	3.942	575	2.433	471	194	19	212	438	324	2.993
Κοινότητες . .	11.115	22	7.650	2.559	207	—	458	219	15	8.978
Ν. Εὐρυτανίας . .	10.494	10	9.348	610	85	—	425	16	—	5.363
Δῆμοι	1.208	—	1.069	10	9	—	113	7	—	450
Κοινότητες . .	9.286	10	8.279	600	76	—	312	9	—	4.913
Ν. Φθιώτιδος . .	18.820	147	11.755	4.702	666	208	826	516	268	18.548
Δῆμοι	10.213	114	6.760	2.733	131	208	184	83	—	2.664
Κοινότητες . .	8.607	33	4.995	1.969	535	—	642	433	268	15.884
Ν. Φωκίδος . . .	17.455	79	12.932	3.572	334	9	430	99	14	8.071

1. : Σύνολον
2. : Ἐξ ἐκποιήσεως κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας
3. : Δάνεια
4. : Ἐπιχορηγήσεις – Προσωπικὴ ἐργασία – Κληρονομίαι – Κληροδοσίαι
5. : Παράβολα – Προσαυξήσεις – Πρόστιμα.
6. : Ἔσοδα ἐκ γενομένων δαπανῶν διὰ λογαριασμὸν τρίτων
7. : Κρατήσεις καὶ ἔσοδα ὑπὲρ τρίτων
8. : Ἐπιστροφὴ χρημάτων

									Παρελθόντων ετών	Χρηματικών υπόλοιπων 1967
	1	2	3	4	5	6	7	8		
ήμοι	2.876	2	1.990	670	114	—	80	20	—	1.954
ινότητες . .	14.579	77	10.942	2.902	220	9	350	79	14	6.117
Πειραιῶς . .	22.915	628	12.685	8.982	85	—	312	223	128	6.331
ήμοι	7.856	628	5.915	869	52	—	214	178	7	4.181
ινότητες . .	15.059	—	6.770	8.113	33	—	98	45	121	2.150
ΟΠΟΝΝΗΣΟΣ										
Αργολίδος . .	6.891	107	2.768	2.720	356	—	629	311	28	7.624
μοι	1.852	100	476	942	138	—	170	26	—	1.324
ινότητες . .	5.039	7	2.292	1.778	218	—	459	285	28	6.300
Αρκαδίας . .	13.138	76	7.358	4.340	205	10	1.018	131	7	13.832
μοι	1.200	15	331	601	30	10	171	42	—	783
ινότητες . .	11.938	61	7.027	3.739	175	—	847	89	7	13.049
Αχαΐας . . .	25.941	266	11.208	10.597	381	368	818	2.303	347	21.305
μοι	17.548	209	7.761	6.970	60	368	473	1.707	43	5.404
ινότητες . .	8.393	57	3.447	3.627	321	—	345	596	304	15.901
Ηλείας . . .	19.914	104	12.163	6.082	303	6	516	740	200	22.055
μοι	8.356	83	3.733	4.069	106	6	117	242	21	7.112
νότητες . .	11.558	21	8.430	2.013	197	—	399	498	179	14.943
ορινθίας . .	6.616	196	3.441	1.033	648	90	675	533	64	14.477
μοι	1.100	40	414	282	166	90	48	60	—	1.435
νότητες . .	5.516	156	3.027	751	482	—	627	473	64	13.042
κυωνίας . .	20.476	78	12.908	6.187	136	—	889	278	867	18.286
μοι	4.328	3	2.228	1.713	31	—	305	48	784	1.193
νότητες . .	16.148	75	10.680	4.474	105	—	584	230	83	17.093
σσηνίας . .	19.795	81	10.472	7.627	338	—	1.072	205	691	19.054
μοι	5.749	25	3.953	1.124	115	—	517	15	301	3.900
νότητες . .	14.046	56	6.519	6.503	223	—	555	190	390	15.154
ΟΙ ΝΗΣΟΙ										
κύνθου . .	2.674	93	2.151	305	65	—	54	6	—	2.954
οι	644	93	464	15	12	—	54	6	—	487
ότητες . .	2.030	—	1.687	290	53	—	—	—	—	2.467
κύρας . .	9.692	172	3.532	5.357	268	12	185	166	287	8.138
οι	5.887	165	2.000	3.272	198	12	185	55	70	2.389
ότητες . .	3.805	7	1.532	2.085	70	—	—	111	217	5.749
φαλληνίας .	5.556	156	1.677	2.861	62	—	360	440	13	3.159
οι	2.291	133	382	1.210	42	—	180	344	—	699
ότητες . .	3.265	23	1.295	1.651	20	—	180	96	13	2.460
κάδος . .	2.795	16	2.426	138	13	—	184	18	—	2.038

	1	2	3	4	5	6	7	8	Παρελθόντων ἐτῶν	Χρηματικὸν ὑπόλοιπον 1967
Δῆμοι	634	3	605	—	1	—	15	10	—	54
Κοινότητες . .	2.161	13	1.821	138	12	—	169	8	—	1.984
ΗΠΕΙΡΟΣ										
Ἄρτης . . .	8.442	101	3.602	4.289	163	—	119	168	83	4.554
Δῆμοι	666	57	468	26	16	—	40	59	43	1.013
Κοινότητες . .	7.776	44	3.134	4.263	147	—	79	109	40	3.541
Θεσπρωτίας .	4.973	99	2.595	1.669	109	—	379	122	15	5.055
Δῆμοι	1.518	15	927	317	11	—	226	22	2	902
Κοινότητες . .	3.455	84	1.668	1.352	98	—	153	100	13	4.153
Ἰωαννίνων . .	19.851	939	8.436	8.798	427	25	474	752	—	12.599
Δῆμοι	9.006	738	5.368	2.495	149	6	64	186	—	1.016
Κοινότητες . .	10.845	201	3.068	6.303	278	19	410	566	—	11.583
Πρεβέζης . .	8.594	291	6.879	606	163	—	442	213	—	5.716
Δῆμοι	1.784	236	1.007	351	54	—	46	90	—	1.574
Κοινότητες . .	6.810	55	5.872	255	109	—	396	123	—	4.142
ΘΕΣΣΑΛΙΑ										
Καρδίτσης . .	10.852	828	6.877	1.154	520	2	1.124	347	1.050	11.600
Δῆμοι	4.426	630	2.530	328	136	2	750	50	1.050	1.802
Κοινότητες . .	6.426	198	4.347	826	384	—	374	297	—	9.798
Λαρίσης . . .	22.525	2.902	13.992	3.660	673	282	612	404	839	22.711
Δῆμοι	5.101	380	2.429	1.536	157	282	233	84	806	5.176
Κοινότητες . .	17.424	2.522	11.563	2.124	516	—	379	320	33	17.535
Μαγνησίας . .	17.514	1.498	8.053	6.593	600	61	269	440	166	9.559
Δῆμοι	6.473	1.163	1.182	3.472	210	61	63	322	118	2.184
Κοινότητες . .	11.041	355	6.871	3.121	390	—	206	118	48	7.375
Τρικάλων . .	20.134	201	17.945	665	349	8	548	418	—	10.358
Δῆμοι	4.187	180	3.317	278	69	8	128	207	—	1.378
Κοινότητες . .	15.947	21	14.628	387	280	—	420	211	—	8.980
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ . .										
Δράμας . . .	10.449	939	4.187	4.210	516	9	205	383	330	8.429
Δῆμοι	1.250	152	205	673	111	—	95	14	39	1.780
Κοινότητες . .	9.199	787	3.982	3.537	405	9	110	369	291	6.649
Ἡμαθίας . .	17.942	2.630	13.571	265	369	226	330	551	277	9.363
Δῆμοι	6.875	1.937	4.103	133	157	226	55	264	26	1.956
Κοινότητες . .	11.067	693	9.468	132	212	—	275	287	251	7.407
Θεσσαλονίκης	73.645	14.677	18.484	3.218	2.676	5.288	28.194	1.108	9.070	47.207
Δῆμοι	43.719	4.536	3.973	209	1.952	5.288	27.531	230	8.475	22.885
Κοινότητες . .	29.926	10.141	14.511	3.009	724	—	663	878	595	24.322

	1	2	3	4	5	6	7	8	Παρελθόντων έτών	Χρηματικόν υπόλοιπον 1967
Καβάλας . . .	17.650	1.072	13.096	1.459	678	139	579	627	702	10.152
Δήμοι	1.578	170	346	160	166	139	153	444	132	3.247
Κοινότητες . .	16.072	902	12.750	1.299	512	—	426	183	570	6.905
Καστοριᾶς . .	11.216	680	6.440	3.346	187	—	397	166	—	5.194
Δήμοι	2.863	579	1.044	850	97	—	206	87	—	2.003
Κοινότητες . .	8.353	101	5.396	2.496	90	—	191	79	—	3.191
Κιλκίς	9.112	42	2.721	5.140	432	10	206	561	1.477	10.321
Δήμοι	2.711	11	214	2.290	82	10	67	37	—	1.073
Κοινότητες . .	6.401	31	2.507	2.850	350	—	139	924	1.477	9.248
Κοζάνης . . .	34.960	2.608	23.240	6.841	394	45	1.229	603	849	14.760
Δήμοι	13.212	1.901	8.772	1.837	141	34	236	291	832	2.049
Κοινότητες . .	21.748	707	14.468	5.004	253	11	993	312	17	12.711
Πέλλης	11.429	858	6.445	2.359	534	—	571	662	886	12.246
Δήμοι	2.136	137	196	1.531	193	—	79	—	541	2.649
Κοινότητες . .	9.293	721	6.249	828	341	—	492	662	345	9.597
Πιερίας . . .	15.732	322	11.634	2.987	350	—	96	343	—	11.862
Δήμοι	10.559	319	9.020	686	200	—	41	293	—	6.482
Κοινότητες . .	5.173	3	2.614	2.301	150	—	55	50	—	5.380
Σερρῶν. . . .	24.591	1.098	16.694	3.715	1.087	306	698	993	2.247	17.640
Δήμοι	4.882	216	3.927	403	168	40	76	52	98	2.209
Κοινότητες . .	19.709	882	12.767	3.312	919	266	622	941	2.149	15.431
Φλωρίνης . .	8.515	371	4.788	2.202	121	110	525	401	5	5.636
Δήμοι	751	168	58	314	34	110	9	58	—	1.058
Κοινότητες . .	7.764	203	4.727	1.888	87	—	516	343	5	4.578
Χαλκιδικῆς . .	6.797	268	4.506	1.130	370	—	297	226	108	8.100
Δήμοι	1.777	21	750	670	123	—	149	64	24	2.033
Κοινότητες . .	5.020	247	3.756	460	247	—	148	162	84	6.067
Γρεβενῶν . .	3.011	70	555	1.533	150	—	230	473	—	4.630
Δήμοι	2.031	69	289	1.352	52	—	77	192	—	1.074
Κοινότητες . .	980	1	266	181	98	—	153	281	—	3.556
ΔΑΚΗ										
Εύβοιας . . .	19.208	871	8.111	8.210	667	11	634	704	156	7.709
Δήμοι	5.231	338	668	3.431	269	11	128	386	20	1.637
Κοινότητες . .	13.977	533	7.443	4.779	398	—	506	318	136	6.072
Ξάνθης . . .	9.707	66	2.105	6.219	877	—	262	178	1.399	7.957
Δήμοι	1.595	14	423	806	63	—	175	24	282	967
Κοινότητες . .	8.112	52	1.682	5.323	814	—	87	154	1.117	6.990
Ροδόπης . . .	8.896	56	6.592	1.711	165	8	194	170	1.214	8.878
Δήμοι	2.245	24	1.196	734	68	8	159	56	905	3.287
Κοινότητες . .	6.651	32	5.396	977	97	—	35	114	309	5.591

	1	2	3	4	5	6	7	8	Παρελθόντων ἐτῶν	Χρηματικὸν ὑπόλοιπον 1967
ΝΗΣΟΙ ΑΙΓΑΙΟΥ										
Ν. Δωδεκανήσου .	22.629	1.630	9.643	9.228	440	59	1.163	466	766	14.825
Δῆμοι	13.783	1.555	7.220	3.430	235	59	944	340	141	4.231
Κοινότητες . .	8.846	75	2.423	5.798	205	—	219	126	625	10.594
Ν. Κυκλάδων . .	6.763	15	3.163	2.949	94	50	336	156	602	9.037
Δῆμοι	1.821	1	996	658	19	—	109	38	204	2.010
Κοινότητες . .	4.942	14	2.167	2.291	75	50	227	118	398	7.027
Ν. Λέσβου. . . .	12.734	631	5.491	5.192	380	28	692	319	454	9.915
Δῆμοι	5.077	68	1.969	2.585	143	28	147	136	114	3.621
Κοινότητες . .	7.657	563	3.522	2.607	237	—	545	183	340	6.294
Ν. Σάμου	5.094	95	3.012	1.497	114	—	300	76	165	2.535
Δῆμοι	2.789	93	2.213	329	61	—	61	32	165	489
Κοινότητες . .	2.305	2	799	1.168	53	—	239	44	—	2.046
Ν. Χίου	5.417	22	1.578	3.050	88	91	339	249	—	4.727
Δῆμοι	2.940	13	998	1.538	22	91	163	15	—	1.758
Κοινότητες . .	2.477	9	580	1.512	66	—	176	134	—	2.969
ΚΡΗΤΗ										
Ν. Ἡρακλείου . .	865	811	4.363	1.595	642	107	667	469	637	16.446
Δῆμοι	2.364	264	1.181	8	175	107	509	120	637	6.200
Κοινότητες . .	6.290	547	3.182	1.587	467	—	158	349	—	10.246
Ν. Λασιθίου . . .	6.979	55	2.605	2.900	251	—	938	230	333	7.422
Δῆμοι	2.959	16	1.214	1.342	65	—	196	126	126	1.472
Κοινότητες . .	4.020	39	1.391	1.558	186	—	742	104	207	5.930
Ν. Ρεθύμνης . .	12.718	22	8.616	2.169	46	—	1.582	283	—	7.474
Δῆμοι	2.650	13	1.473	976	4	—	161	23	—	898
Κοινότητες . .	10.068	9	7.143	1.193	42	—	1.421	260	—	6.576
Ν. Χανίων . . .	10.450	133	2.296	6.965	138	8	491	419	789	11.883
Δῆμοι	5.618	63	170	5.246	14	8	90	27	714	401
Κοινότητες . .	4.832	70	2.126	1.719	124	—	401	392	75	11.482

ΕΣΟΔΑ
ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Κατὰ Κατηγορίας, Ὑποκατηγορίας, Τάξεις καὶ ἐπὶ μέρους διακρίσεις
Σύνολον Χώρας

Εἰς χιλιάδας δραχμῶν **Οἰκον. ἔτος 1969**

	Σύνολον	Δῆμοι	Κοινότητες
ΣΥΝΟΛΟΝ ΧΩΡΑΣ	5.319.834	3.199.139	2.120.695
I. ΤΑΚΤΙΚΑ ΕΣΟΔΑ	2.763.417	1.773.194	990.223
Α. ΠΡΟΣΟΔΟΙ ΕΞ ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ	326.883	191.690	135.193
1. Ἔσοδα ἐξ ἀστικῶν καὶ ἀγροτικῶν ἀκινήτων	170.963	57.202	113.761
α. Μισθώματα ἐξ ἀστικῶν ἀκινήτων .	58.131	47.550	10.581
β. Μισθώματα καὶ δικαιώματα ἐκ βοσκησίμων ἐκτάσεων.	65.838	4.936	60.902
γ. Λοιπὰ ἔσοδα ἐξ ἀγροτικῶν ἀκινήτων	46.994	4.716	42.278
2. Ἔσοδα δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀγορᾶς	32.356	30.173	2.183
α. Μισθώματα δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀγορᾶς.	9.152	8.482	670
β. Δικαιώματα ἢ μισθώματα ἐκ χρήσεως δημοτ. ἢ κοινοτ. χώρων. . .	23.204	21.691	1.513
3. Ἔσοδα ἐκ Νεκροταφείων.	65.507	63.990	1.517
α. Δικαιώματα ἐκ κηδειῶν, μνημοσύνων καὶ λοιπῶν ἱεροτελεστιῶν	8.537	7.667	870
β. Δικαιώματα ἐκ διαθέσεως τάφων τριετοῦς ταφῆς καὶ ἀνανεώσεως χρόνου ταφῆς.	14.748	14.747	1
γ. Δικαιώματα ἐκ διαδοχικῶν ταφείων	6.971	6.962	9
δ. Τέλη συντηρήσεως καὶ ἀφῆς κανδηλίων.	2.596	2.596	—
ε. Λοιπὰ ἔσοδα νεκροταφείων	32.655	32.018	637
4. Ἔσοδα ἐκ Σφαγείων.	24.290	21.678	2.612
α. Δικαιώματα χρήσεως σφαγείων . .	23.584	21.087	2.497
β. Λοιπὰ ἔσοδα σφαγείων	706	591	115
5. Ἔσοδα ἐκ λουτρῶν καὶ ἀφοδευτηρίων	4.398	4.206	192
α. Δικαιώματα ἢ μισθώματα δημ. ἢ κοιν. λουτρῶν.	2.493	2.369	124

	Σύνολον	Δῆμοι	Κοινότητες
β. Δικαιώματα χρήσεως ἀφοδευτηρίων.	1.905	1.837	68
6. Ἔσοδα ἐξ ἐκμεταλλεύσεως ἐδάφους, ὑπεδάφους καὶ θαλάσσης.	21.425	7.816	13.609
α. Μισθώματα λατομείων, ὀρυχείων, μεταλλείων.	7.446	1.203	6.243
β. Δικαιώματα ἀμμοληψίας, ἐξορύξεως λίθων ἐκ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ λατομείου	5.784	309	5.475
γ. Δικαιώματα ἐξ ἰχθυοτροφείων ἁλυκῶν.	3.247	1.416	1.831
δ. Λοιπὰ ἔσοδα ἐξ ἐκμεταλλεύσεως ἐδάφους κλπ.	4.948	4.888	60
7. Ἐμπορία ποσίμων ὑδάτων ἰαματικῶν ἢ μή.	3.355	2.102	1.253
α. Δικαιώματα ἐκ τῆς ἐμπορίας ποσίμων ὑδάτων ἰαματικῶν ἢ μή.	3.355	2.102	1.253
8. Λοιπὰ ἔσοδα ἐξ ἐπιχειρήσεων . . .	4.589	4.523	66
Β. ΠΡΟΣΟΔΟΙ ΕΚ ΚΙΝΗΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ	5.248	2.827	2.421
1. Πρόσοδοι ἐκ κινητῆς περιουσίας . .	5.248	2.827	2.421
α. Τόκοι ἐκ καταθέσεως χρημάτων .	1.411	975	436
β. Ἔσοδα ἐκ κινητῶν ἀξιῶν Κράτους καὶ Ν.Π.Δ.Δ.	3.189	1.477	1.712
γ. Μισθώματα ἐκ τῆς χρήσεως μηχανημάτων, ἐπίπλων καὶ σκευῶν. . . .	648	375	273
Γ. ΕΣΟΔΑ ΕΚ ΤΕΛΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ	1.065.919	803.330	262.589
1. Ὑπηρεσία Καθαριότητος	395.423	366.072	29.351
α. Τέλη καθαριότητος καὶ ἀποκομιδῆς ἀπορριμμάτων οἰκιῶν καὶ καταστημάτων.	385.608	356.388	29.220
β. Τέλη καθαριότητος αὐτοκινήτων Ι.Χ.	2.611	2.578	33
γ. Τέλη καθαριότητος αὐτοκινήτ. Δ.Χ.	5.796	5.698	98
δ. Λοιπὰ ἔσοδα ὑπηρεσ. καθαριότητος	1.408	1.408	—
2. Ὑπηρεσία Ὑδρεύσεως.	267.939	140.468	127.471
α. Δικαιώματα καὶ τέλη ὑδρεύσεως .	234.789	113.350	121.439
β. Δικαιώματα παροχετεύσεων. . . .	6.693	5.706	987
γ. Λοιπὰ ἔσοδα ὑπηρεσίας ὑδρεύσεως .	26.457	21.412	5.045
3. Ὑπηρεσία Ἀρδεύσεως	25.096	1.556	23.540

	Σύνολον	Δῆμοι	Κοινότητες
α. Δικαιώματα χρήσεως ἀρδευτικῶν αὐλάκων κλπ.	25.096	1.556	23.540
4. Ὑπηρεσία Ἠλεκτροφωτισμοῦ	114.835	63.240	51.595
α. Τέλη φωτισμοῦ διὰ τὰς δαπάνας ἐγκαταστάσεως, συντηρήσεως καὶ ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας πρὸς φωτισμὸν κοινοχρήστων χώρων.	114.791	63.240	51.551
β. Λοιπὰ ἔσοδα ὑπηρεσίας ἠλεκτρ/σμοῦ	44	—	44
5. Ὑπηρεσία Ἀποχετεύσεως	23.296	22.130	1.166
α. Δικαιώματα συνδέσεως μὲ δίκτυον ὑπονόμων	14.185	13.300	885
β. Δικαιώματα χρήσεως ὑπονόμων	8.733	8.519	214
γ. Λοιπὰ ἔσοδα ὑπηρεσίας ἀποχετεύσεως	378	311	67
6. Λοιπὰ τέλη καὶ δικαιώματα	239.330	209.864	29.466
α. Τέλη χρήσεως πεζοδρομίων, ὁδῶν, πλατειῶν καὶ κοινοχρήστων	38.348	30.201	8.147
β. Τέλη ἀδειῶν οἰκοδομῶν	57.596	52.639	4.957
γ. Τέλη διαφημίσεων	7.923	7.765	158
δ. Τέλη εἰσιτηρίων λεωφορείων καὶ αὐτοκινήτων	19.796	18.822	974
ε. Τέλη σταθμεύσεως αὐτοκινήτων	83.760	78.882	4.878
στ. Τέλη διαμονῆς παρεπιδημούντων, ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων λογαριασμῶν ὑπὸ τῶν ξενοδοχείων ὕπνου, ἐπὶ εἰς φυσικὰς ἰαματικὰς πηγάς.	24.169	16.269	7.900
ζ. Λοιπὰ τέλη καὶ δικαιώματα.	7.738	5.286	2.442
Δ. ΦΟΡΟΙ – ΕΙΣΦΟΡΑΙ	667.461	424.061	243.400
1. Φόροι αὐτοτελεῖς	245.742	55.975	189.767
α. Φόρος ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν χονδρικῶς πωλουμένων ἀγροτικῶν προϊόντων.	209.958	27.819	182.139
β. Φόρος ἐπὶ τοῦ παραγομένου ἐλαιολάδου.	334	98	236
γ. Φόρος ἀκαλύπτων χώρων.	13.570	10.209	3.361
δ. Φόρος ζύθου καὶ οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν.	21.880	17.849	4.031
2. Φόροι πρόσθετοι.	385.943	345.247	40.696
α. Φόρος τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων.	117.013	103.739	13.274

	Σύνολον	Δῆμοι	Κοινότητες
β. Φόρος ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων Νομοῦ Δωδεκανήσου . . .	2.892	2.436	456
γ. Ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰδικοῦ τέλους ὑδρεύσεως ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τῶν οἰκοδομῶν τῶν κειμένων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Τ. Διοικήσεως Πρωτευούσης.	102.739	100.936	1.803
δ. Συμπληρωματικὸς ἀναλογικὸς φόρος ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν .	105.992	102.599	3.393
ε. Πρόσθετον ποσοστὸν 3% ἐπὶ ἐνίων δημοσίων φόρων	57.307	35.537	21.770
3. Εἰσφοραὶ	35.776	22.839	12.937
α. Εἰσφορὰ ἐπὶ τῶν ὠφελουμένων ἐκ τῆς ἐκτελέσεως ἔργων.	7.937	1.069	6.868
β. Εἰσφορὰ λόγῳ ἐπεκτάσεως σχεδίου πόλεως.	16.446	14.659	1.787
γ. Εἰσφορὰ ἐπὶ τῆς ὑπεραξίας τῶν ἀκινήτων λόγῳ τροποποιήσεως σχεδίου πόλεως ἢ κανόνων δομήσεως . . .	3.282	2.775	507
δ. Ἐκουσία εἰσφορὰ	2.776	783	1.993
ε. Λοιπαὶ εἰσφοραὶ	5.335	3.553	1.782
Ε. ΛΟΙΠΑ ΤΑΚΤΙΚΑ ΕΣΟΔΑ . .	697.906	351.286	346.620
1. Λοιπὰ τακτικὰ ἔσοδα :			
α. Τακτικὴ οἰκον. ἐνίσχυσις ἐκ τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ.	657.133	332.579	324.554
β. Ἐκχώρησις ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκ τῆς εἰσπραττομένης τιμῆς διαθέσεως τῶν δασικῶν προϊόντων ποσοστοῦ 3% .	1. 635	89	1.546
γ. Λοιπὰ τακτικὰ ἔσοδα	39.138	18.618	20.520
ΙΙ. ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΣΟΔΑ . . .	1.395.437	774.568	620.869
Α. ΕΣΟΔΑ ΕΞ ΕΚΠΟΙΗΣΕΩΣ ΚΙΝΗΤΗΣ ΚΑΙ ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ	65.290	31.566	33.724
1. Ἐξ ἀκινήτου περιουσίας	50.664	19.626	31.038
α. Προϊὸν ἐξ ἐκποιήσεως ἀκινήτου περιουσίας.	37.147	9.635	27.512
β. Προϊὸν ἐξ ἀναγκαστικῆς προσκυρώ-			

	Σύνολον	Δῆμοι	Κοινότητες
σεως λόγῳ ρυμοτομίας οἰκοπέδων καὶ λοιπῶν ἀκινήτων.	13.517	9.991	3.526
2. Ἐκ κινητῆς περιουσίας	14.626	11.940	2.686
α. Προϊὸν ἐξ ἐκποιήσεως κινητῆς περιουσίας καὶ ὑλικῶν	14.626	11.940	2.686
Β. ΕΣΟΔΑ ΕΚ ΔΑΝΕΙΩΝ	715.518	416.635	298.883
Γ. ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ – ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ	413.459	196.899	216.560
1. Ἐπιχορηγήσεις	403.328	195.538	207.790
2. Προσωπικὴ ἐργασία	10.131	1.361	8.770
Δ. ΔΩΡΕΑΙ – ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΙ – ΚΛΗΡΟΔΟΣΙΑΙ	10.776	4.112	6.664
Ε. ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΕΙΣ – ΠΡΟΣΤΙΜΑ – ΠΑΡΑΒΟΛΑ	39.718	20.085	19.633
1. Προσαυξήσεις	33.688	15.682	18.006
2. Πρόστιμα	4.730	3.483	1.247
3. Παράβολα	1.299	920	379
ΣΤ. ΛΟΙΠΑ ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΣΟΔΑ . .	150.676	105.271	45.405
1. Ἔσοδα διὰ γενομένας δαπάνας . . .	12.437	10.921	1.516
α. Ἔσοδα διὰ τὰς ὑπὸ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων γενομένας δαπάνας κατασκευῆς, ἐπισκευῆς, καὶ συντηρήσεως κρασπεδορείθρων πεζοδρομίων. . .	10.450	8.936	1.515
β. Ἔσοδα διὰ γενομένας δαπάνας ἐπανακατασκευῆς ὁδοστρωμάτων φθαρέντων ὑπὸ παροδίων	1.463	1.463	—
γ. Λοιπὰ ἔσοδα ἐκ γενομένων δαπανῶν διὰ λογαριασμὸν τρίτων.	524	522	2
2. Ἔσοδα ὑπὲρ τρίτων	103.994	78.660	25.334
α. Κρατήσεις	9.488	9.116	372
β. Εἰσπράξεις ἐξ εἰσφορῶν ἑτέρων δήμων ἢ κοινοτήτων δι' ἀντιμετώπισιν μισθοδοσίας ταμιακῶν βοηθῶν. . .	14.157	1.313	12.844
γ. Εἰσπράξεις ἐξ εἰσφορῶν ἑτέρων δήμων ἢ κοινοτήτων δι' ἀντιμετώπισιν μισθοδοσίας κοινοτικῶν εἰσπρακτόρων.	12.811	2.983	9.828

	Σύνολον	Δῆμοι	Κοινότητες
δ. Εἰσπράξεις ἐξ εἰσφορῶν δήμων ἢ κοινοτήτων δι' ἀποζημίωσιν μελῶν ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων.	1.676	1.398	278
ε. Λοιπαὶ εἰσπράξεις ὑπὲρ τρίτων . .	65.862	63.850	2.012
3. Ἐπιστροφὴ χρημάτων	34.245	15.690	18.555
α. Ἐπιστροφὴ χρημάτων ὑπὸ ὑπολόγων πρὸς τακτοποίησιν χρηματικῶν ἐνταλμάτων προπληρωμῆς.	30.077	12.117	17.960
β. Ἐπιστροφὴ παγίας προκαταβολῆς .	1.642	1.250	392
γ. Ἐπιστροφὴ χρηματικῶν ἐγγυήσεων	2.526	2.323	203
III. ΕΣΟΔΑ ΕΚ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΤΩΝ	495.527	379.583	115.944
Α. ΤΑΚΤΙΚΑ	449.702	351.679	98.023
1. Τακτικὰ ἔσοδα ἐκ παρελθόντων οἰκονομικῶν ἐτῶν βεβαιωθησόμενα καὶ εἰσπραχθησόμενα τὸ πρῶτον. . . .	270.578	235.497	35.081
2. Εἰσπρακτέα ὑπόλοιπα ἐκ βεβαιωθέντων κατὰ τὰ παρελθόντα οἰκον. ἔτη .	179.124	116.182	62.942
Β. ΕΚΤΑΚΤΑ	45.825	27.904	17.921
1. Ἔκτακτα ἔσοδα ἐκ παρελθόντων οἰκον. ἐτῶν βεβαιωθησόμενα καὶ εἰσπραχθησόμενα τὸ πρῶτον.	17.519	11.064	6.455
2. Εἰσπρακτέα ὑπόλοιπα ἐκ βεβαιωθέντων κατὰ τὰ παρελθόντα οἰκον. ἔτη ἐκτάκτων ἐσόδων.	28.306	16.840	11.466
Γ. ΧΡΗΜΑΤΙΚΟΝ ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ .	665.453	271.794	393.659
Α. Χρηματικὸν ὑπόλοιπον προηγουμένης χρήσεως μεταφερόμενον εἰς νέαν.	665.453	271.794	393.659

ΕΞΟΔΑ
ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Κατὰ Κατηγορίας, Ὑποκατηγορίας, Τάξεις καὶ ἐπὶ μέρους διακρίσεις
Σύνολον Χώρας

Εἰς χιλιάδας δραχμῶν **Οἰκον. ἔτος 1969**

	Σύνολον	Δῆμοι	Κοινότητες
ΣΥΝΟΛΟΝ ΧΩΡΑΣ	4.389.464	2.816.315	1.573.149
I. ΓΕΝΙΚΑ ΕΞΟΔΑ	481.508	299.857	181.651
Α. ΔΑΠΑΝΑΙ ΑΙΡΕΤΩΝ ΑΡΧΟΝΤΩΝ – ΑΜΟΙΒΑΙ ΕΙΔΙΚΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ . .	124.425	31.960	92.465
1. Δαπάναι αἱρετῶν ἀρχόντων . . .	88.455	25.040	63.415
α. Ἔξοδα παραστάσεως δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος	83.534	22.060	61.474
β. Ἔξοδα κινήσεως δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος	4.344	2.420	1.924
γ. Ἔξοδα κινήσεως δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν συμβούλων	577	560	17
2. Ἀποδοχαὶ εἰδικῶν κατηγοριῶν προσωπικοῦ	35.970	6.920	29.050
α. Ἀποδοχαὶ ταμιακῶν βοηθῶν . . .	28.813	6.246	22.567
β. Ἀμοιβαὶ ληξιάρχου	7.157	674	6.483
Β. ΑΜΟΙΒΑΙ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΩΝ ΕΙΔΙΚΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ	23.955	21.551	2.404
1. Ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν	15.109	12.735	2.374
α. Ἀμοιβαὶ νομικῶν	12.261	10.053	2.208
β. Ἀμοιβαὶ τεχνικῶν	1.608	1.608	—
γ. Ἀμοιβαὶ λοιπῶν ἐκτελούντων εἰδικὰς ὑπηρεσίας ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν	1.240	1.074	166
2. Ὑπὸ τὴν ἰδιότητα Νομικοῦ προσώπου.	8.846	8.816	30
Γ. ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΝ ΠΡΟΝΟΙΑΝ – ΑΣΦΑΛΙΣΙΝ – ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ Ἢ			

	Σύνολον	Δῆμοι	Κοινότητες
ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΤΩΝ.	73.938	41.442	32.496
1. Ἔξοδα νοσηλείας καὶ κηδειῶν . .	830	727	103
2. Εἰσφοραὶ διὰ τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλισιν	73.108	40.715	32.393
α. Εἰσφορὰ ὑπὲρ Ι.Κ.Α.	1.416	1.318	98
β. Εἰσφορὰ ὑπὲρ Κ.Α.Δ.Κ.Υ. . . .	935	631	304
γ. Εἰσφορὰ ὑπὲρ Κ.Σ.Κ.Υ.	16.098	393	15.705
δ. Εἰσφορὰ ὑπὲρ Τ.Α.Δ.Κ.Υ. . . .	54.469	38.189	16.280
ε. Λοιπαὶ εἰσφοραὶ διὰ τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλισιν	190	184	6
Δ. ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ	113.644	113.134	510
1. Συντάξεις	113.644	113.134	510
α. Συντάξεις δημοτ. ἢ κοινοτ. ὑπαλ.			
β. Χορηγία εἰς τ. δημάρχους ἢ προέδρους κοινοτήτων.			
γ. Συντάξεις εἰς μέλη οἰκογενειῶν ἀποβιωσάντων ἢ ἐκτελεσθέντων . . .			
Ε. ΕΞΟΔΑ ΒΕΒΑΙΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΣ	73.451	29.668	43.783
1. Ἔξοδα βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως	73.451	29.668	43.783
α. Εἰσφορὰ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ταμιακῆς ὑπηρεσίας τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος. . . .	4.542	2.077	2.465
β.			
γ. Ποσοστὰ ἐν γένει εἰσπρακτόρων . .	60.957	22.055	38.902
δ. Ἔξοδα κινήσεως δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν εἰσπρακτόρων	3.138	2.206	932
ε. Ἀποζημίωσις μελῶν καὶ γραμματέως ἐπιλύσεως φορολογικῶν διαφορῶν .	2.710	2.329	381
στ. Λοιπαὶ δαπάναι βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως.	2.104	1.001	1.103
ΣΤ. ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΙ – ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ	47.505	39.361	8.144
1. Ἐπικοινωνίαι.	8.299	6.275	2.024
2. Δημόσιαι σχέσεις	39.206	33.086	6.120

	Σύνολον	Δῆμοι	Κοινότητες
α. Διαφημίσεις καὶ δημοσιεύσεις . . .	4.071	3.594	477
β. Δαπάναι ἐκθέσεων	775	587	188
γ. Ἐπιδείξεις, δεξιώσεις, ἑορταὶ καὶ λοιπὰ θεάματα	34.218	28.793	5.425
δ. Λοιπαὶ δαπάναι δημοσίων σχέσεων	142	112	30
Ζ. ΛΟΙΠΑΙ ΔΑΠΑΝΑΙ ΓΕΝΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ	24.590	22.741	1.849
1. Συμβολαιογραφικὰ καὶ δικαστικὰ ἔξοδα	17.326	16.335	991
α. Συμβολαιογραφικὰ καὶ δαπάναι συνάψεως δανείων	547	431	116
β. Δικαστικὰ ἔξοδα καὶ ἐκτέλεσις δικαστικῶν ἢ συμβιβαστικῶν πράξεων. .	16.779	15.904	875
2. Ἐκ λοιπῶν περιπτώσεων.	7.264	6.406	858
α. Ἐκτυπώσεις, ἐκδόσεις ἐν γένει καὶ βιβλιοδετήσεις	2.111	1.769	342
β. Ἀσφάλιστρα ἐν γένει	4.556	4.356	200
γ. Ἐκμετάλευσις κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τῶν δήμων	597	281	316
ΙΙ. ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΑΠΑΝΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΕΠΙ ΜΕΡΟΥΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ	3.343.868	2.148.617	1.195.251
Α. ΑΠΟΔΟΧΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ – ΥΠΗΡΕΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΩΝ .	1.197.825	865.143	332.682
1. Ἀποδοχαὶ τακτικῶν	565.803	294.156	271.674
2. Ἀποδοχαὶ ἐκτάκτων (ἐκτάκτων, ἐπὶ συμβάσει, ἡμερομισθίων, ὡρομισθίων κλπ). Ἀντιμισθία ἐργατοτεχνικοῦ προσωπικοῦ	606.147	550.906	55.241
α. Ἀποδοχαὶ ἐκτάκτων.	295.848	255.398	40.450
β. Ἀντιμισθία ἐργατοτεχνικοῦ προσωσωπικοῦ	310.299	295.508	14.791
3. Πρόσθετοι παροχαὶ τακτικοῦ καὶ ἐκτάκτου προσωπικοῦ.	25.875	20.081	5.794
α. Ἀποζημίωσις δι' ὑπερωριακὴν ἐργασίαν	18.519	14.964	3.555

	Σύνολον	Δῆμοι	Κοινότητες
β. Ἀποζημίωσις λόγῳ συμμετοχῆς εἰς συμβούλια καὶ ἐπιτροπὰς	1.797	1.045	752
γ. Λοιπαὶ πρόσθετοι παροχαὶ	5.559	4.072	1.487
Β. ΜΙΣΘΩΜΑΤΑ – ΥΔΡΕΥΣΙΣ – ΦΩΤΙΣΜΟΣ – ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ – ΜΕΤΑΦΟΡΑΙ	153.284	85.163	68.121
1. Μισθώματα	22.641	15.115	7.526
α. Μισθώματα κτιρίων	15.259	8.999	6.260
β. Μισθώματα μεταφορικῶν μέσων .	5.429	4.700	729
γ. Μισθώματα μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ .	964	497	467
δ. Λοιπὰ μισθώματα	989	919	70
2. Ὕδρευσις – Φωτισμὸς – Καθαριότης .	128.580	68.391	60.189
α. Ὕδρευσις καὶ ἄρδευσις	7.417	4.361	3.056
β. Ἀντίτιμον ἠλεκτρικοῦ ρεύματος διὰ φωτισμὸν ὁδῶν, πλατειῶν καὶ κοινοχρήστων χώρων.	98.412	50.619	47.793
γ. Φωτισμὸς καὶ κίνησις δι' ἰδίας ὑπηρεσίας.	11.555	5.715	5.840
δ. Πλυντικὰ	56	31	25
ε. Δαπάναι καθαρισμοῦ ὑδατοσυλλεκτήρων, φρεάτων, δεξαμενῶν κλπ. . .	1.332	914	418
στ. Δαπάναι ἐκκενώσεως βόθρων . . .	432	240	192
ζ. Λοιπαὶ δαπάναι δι' ὕδρευσιν, φωτισμόν, καθαριότητα.	9.376	6.511	2.865
3. Μεταφοραὶ	2.063	1.657	406
Γ. ΣΥΝΤΗΡΗΣΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΑΓΑΘΩΝ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΧΡΗΣΕΩΣ	153.361	74.762	78.599
1. Συντήρησις καὶ ἐπισκευὴ μονίμων ἐγκαταστάσεων	125.956	53.397	72.559
α. Συντήρησις καὶ ἐπισκευὴ κτιρίων . .	17.330	7.705	9.625
β. Συντήρησις καὶ ἐπισκευὴ λοιπῶν πλὴν κτιρίων ἔργων.	108.626	45.692	62.934
2. Συντήρησις καὶ ἐπισκευὴ μηχανικοῦ καὶ λοιποῦ ἐξοπλισμοῦ	27.405	21.365	6.040
α. Συντήρησις καὶ ἐπισκευὴ μεταφορικῶν μέσων	16.818	15.696	1.122
β. Συντήρησις καὶ ἐπισκευὴ λοιπῶν μηχανημάτων.	6.672	3.236	3.436

	Σύνολον	Δῆμοι	Κοινότητες
γ. Συντήρησις καὶ ἐπισκευὴ ἐπίπλων, σκευῶν καὶ λοιποῦ ἐξοπλισμοῦ. . .	3.915	2.433	1.482
Δ. ΔΑΠΑΝΑΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΚΩΝ ΑΓΑΘΩΝ . .	121.351	73.879	47.472
1. Ἐξοπλισμὸς γραφείων	31.484	13.795	17.689
α. Προμήθεια βιβλίων, ἐφημερίδων, περιοδικῶν καὶ λοιπῶν ἐκδόσεων. . .	11.093	6.515	4.578
β. Προμήθεια γραφικῆς ὕλης καὶ μικροαντικειμένων γραφείων.	17.169	5.937	11.232
γ. Προμήθεια ἐντύπων καὶ βιβλίων ὑπηρεσιῶν	283	97	186
δ. Προμήθεια ληξιαρχικῶν βιβλίων, μητρώων καὶ εἰδῶν ἀπογραφῆς ὑποζυγίων καὶ φορτηγῶν αὐτ/των . . .	510	252	258
ε. Προμήθεια δημοτολογίων, μητρώων ἀρρένων, κτηματολογίου	1.568	348	1.220
στ. Λοιπαὶ προμήθειαι εἰδῶν γραφείου .	861	646	215
2. Κλινοστρωμναὶ καὶ εἴδη κατασκηνώσεως.	270	254	16
3. Εἴδη ὑγιεινῆς καὶ καθαριότητος . .	3.936	2.702	1.234
α. Προμήθεια ὑγειονομικοῦ καὶ φαρμακευτικοῦ ὑλικοῦ.	451	350	101
β. Προμήθεια φυτοπαθολογικοῦ ὑλικοῦ	874	275	599
γ. Προμήθεια χημικοῦ ὑλικοῦ (ἀπολυμαντικοῦ ὑλικοῦ, χημικοῦ ὑγροῦ κλπ).	373	304	69
δ. Προμήθεια εἰδῶν καθαριότητος καὶ εὐπρεπισμοῦ.	2.238	1.773	465
4. Προμήθεια εἰδῶν διατροφῆς καὶ ἱματισμοῦ.	5.138	5.015	123
5. Καύσιμα καὶ λιπαντικὰ	57.463	35.758	21.705
α. Προμήθεια καυσίμων καὶ λιπαντικῶν διὰ κίνησιν μεταφορικῶν μέσων . .	11.339	10.660	679
β. Προμήθεια καυσίμων καὶ λιπαντικῶν διὰ κίνησιν ἀντλιοστασίων κλπ. . .	45.436	24.592	20.844
γ. Προμήθεια καυσίμων διὰ θέρμανσιν καὶ φωτισμὸν	688	506	182
6. Λοιπαὶ προμήθειαι	23.060	16.355	6.705
α. Προμήθεια εἰδῶν σημαιοστολισμοῦ καὶ εἰδῶν φωταγωγήσεως	7.599	5.333	2.266

	Σύνολον	Δῆμοι	Κοινότητες
β. Προμήθεια σπόρων, φυτῶν καὶ δενδρυλλίων.	2.047	1.759	288
γ. Λοιπαὶ προμήθειαι καταναλωτικῶν ἀγαθῶν	13.414	9.263	4.151
Ε. ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ	1.528.388	872.611	655.777
1. Κατασκευὴ ἔργων	1.423.338	795.054	628.284
α. Δαπάναι κατασκευῆς, ἐπεκτάσεως καὶ συμπληρώσεως κτιρίων	124.211	80.617	43.594
β. Δαπάναι κατασκευῆς, ἐπεκτάσεως καὶ συμπληρώσεως λοιπῶν, πλὴν κτιρίων, ἔργων.	1.299.127	714.437	584.690
2. Μηχανικὸς καὶ λοιπὸς κεφαλαιακὸς ἐξοπλισμός.	95.930	69.912	26.018
α. Προμήθεια μεταφορικῶν μέσων . .	29.484	27.766	1.718
β. Προμήθεια λοιποῦ κεφαλαιακοῦ ἐξοπλισμοῦ..	66.446	42.146	24.300
3. Μελέται καὶ ἔρευναι	9.120	7.645	1.475
ΣΤ. ΛΟΙΠΑΙ ΔΑΠΑΝΑΙ ΕΠΙ ΜΕΡΟΥΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ	189.659	177.059	12.600
α. Ἀπαλλοτριώσεις ἀκινήτων	132.004	128.112	3.892
β. Ἀγορὰ ἀκινήτων	20.032	17.688	2.344
γ. Δαπάναι ἐφαρμογῆς σχεδίου πόλεως.	4.180	4.004	176
δ. Δαπάναι διὰ κατεδαφίσεις τῶν αὐθαιρέτων ἢ ἐπικινδύνων κτισμάτων. . .	3.845	3.336	509
ε. Δαπάναι διὰ κατεδαφίσεις ρυμοτομουμένων κτισμάτων.	4.644	4.585	59
στ. Ἀποζημίωσις εἰς θιγομένους ἐκ τῆς ρυμοτομίας.	10.406	10.268	138
ζ. Λοιπαὶ δαπάναι μὴ δυνάμεναι νὰ ἐνταχθοῦν εἴς τινα τῶν ἀνωτέρω τάξεων τῆς Κατηγορίας Ι.	14.548	9.066	5.482
ΙΙΙ. ΠΛΗΡΩΜΑΙ ΔΙΑ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΕΙΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΡΙΤΟΥΣ			
Α. ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑΙ – ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑΙ	201.432	136.979	64.453
1. Ὑποχρεωτικαὶ	74.315	29.022	45.293

	Σύνολον	Δῆμοι	Κοινότητες
α. Εἰσφορὰ ὑπὲρ Συνδέσμων Δήμων καὶ Κοινοτήτων.	4.561	853	3.708
β. Εἰσφορὰ ὑπὲρ Τ.Υ.Δ.Κ.	48.661	16.153	32.508
γ. Εἰσφορὰ ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων	3.511	2.276	1.235
δ. Εἰσφορὰ δι' ἔξοδα κινήσεως μελῶν ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων.	3.523	2.457	1.066
ε. Εἰσφορὰ ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου.	4.555	2.740	1.815
στ. Λοιπαὶ ὑποχρεωτικαὶ πληρωμαὶ διὰ μεταβιβάσεις εἰσοδημάτων εἰς τρίτους.	9.504	4.543	4.961
2. Προαιρετικαὶ	127.117	107.957	19.160
α. Προαιρετικαὶ ἐπιχορηγήσεις εἰς ὀργανισμοὺς κοινωνικῆς προνοίας . .	79.971	77.091	2.880
β. Προαιρ. ἐπιχορηγήσεις εἰς ἀθλητικοὺς ὀργανισμούς.	8.010	5.454	2.556
γ. Προαιρ. ἐπιχορηγήσεις εἰς βιβλιοθήκας, μουσεῖα καὶ ἐκκλησιαστικοὺς ὀργανισμούς	28.595	21.113	7.482
δ. Προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ εἰς σχολικὰ ταμεῖα.	8.910	3.590	5.320
ε. Λοιπαὶ προαιρετικαὶ δαπάναι . . .	1.631	709	922
IV. ΠΛΗΡΩΜΑΙ ΔΙ' ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΝ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΠΙΣΤΕΩΣ	37.543	23.503	14.040
V. ΛΟΙΠΑΙ ΔΑΠΑΝΑΙ.			
Α. ΑΠΟΔΟΣΕΙΣ ΕΙΣΠΡΑΧΘΕΝΤΩΝ ΥΠΕΡ ΤΡΙΤΩΝ ΕΣΟΔΩΝ – ΕΠΙΣΤΡΟΦΑΙ ΧΡΗΜΑΤΩΝ – ΠΛΗΡΩΜΑΙ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΩΝ ΟΙΚΟΝ. ΕΤΩΝ – ΠΑΓΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ	325.113	207.359	117.754
1. Ἀπόδοσις εἰσπραχθέντων ὑπέρ τρίτων ἐσόδων	66.240	55.783	10.457
2. Ἐπιστροφὴ χρημάτων	50.781	46.785	3.996
3. Πληρωμαὶ ἀφορῶσαι ὑποχρεώσεις παρελθόντων οἰκον. ἐτῶν.	206.040	103.237	102.803
4. Παγία προκαταβολὴ	2.052	1.554	498

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΗΣ Ε. Δ. Κ. Ε. ΠΡΟΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ ΚΑΙ ΑΡΧΑΣ

Ε.Δ.Κ.Ε.
'Αριθ. Πρωτ. 1006

'Εν 'Αθήναις τῇ 22 Μαΐου 1972

«Τροποποίησις διατάξεων περὶ χορηγίας Δημάρχων».

Πρὸς τὸ 'Υπουργεῖον 'Εσωτερικῶν

'Ε ν τ α ῦ θ α

"Εχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν 'Υμῖν ὅτι, εἰς τὸ συνελθὸν ἐν 'Αλεξανδρουπόλει Συνέδριον Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τῆς 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων 'Ελλάδος ἀπὸ 13 - 16 Μαΐου ἐ.ἔ., ὑπεβλήθη πρότασις ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Ρόδου κ. Γεωργίου Βρούχου, υἱοθετηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου, περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ χορηγίας δημάρχων διατάξεων, ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ἡ ὑπηρεσία ἀναπληρωτοῦ Δημάρχου προσμετρῆται εἰς τὴν τοιαύτην τοῦ Δημάρχου ἀφ' ἑνὸς μὲν πρὸς θεμελίωσιν τοῦ δικαιώματος χορηγίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ καθορισμοῦ τοῦ ὕψους αὐτῆς.

"Οθεν παρακαλοῦμεν 'Υμᾶς, ὅπως εὐαρεστούμενοι υἱοθετήσητε καὶ ὑμεῖς τὴν δικαίαν ταύτην πρότασιν τοῦ Συνεδρίου καὶ λάβητε ταύτην ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν νομοθετικὴν τροποποίησιν τοῦ σχεδίου περὶ χορηγίας Δημάρχων νόμου».

Μετὰ τιμῆς

'Ο Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος 'Αθηναίων

'Ο Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις ΠΟΤΑ - Τμῆμα Συντάξεων
'Αριθ. Πρωτ. 41916/3886

'Εν 'Αθήναις τῇ 2 'Ιουνίου 1972

«Τροποποίησις ἰσχυούσης περὶ χορηγίας Δημάρχων Νομοθεσίας».

Πρὸς τὴν "Ενωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων 'Ελλάδος

'Ε ν τ α ῦ θ α

Σχετ. : 'Υπ' ἀριθ. 1006/22.5.1972 ὑμέτερον.

'Επὶ τῷ ὑπερθεν σχετικῷ, περὶ τοῦ ἐν περιλήψει θέματος, γνωρίζομεν τὰ κάτωθι :

Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 91/1943, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἰδίου Νόμου, διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ ἐπὶ τῆς χορηγίας δικαιώματος ἀπαιτεῖται ὑπηρεσία Δημάρχου ἑπτὰ (7) ἐτῶν καὶ ἓξ (6) μηνῶν.

Τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα εἶναι τὸ μικρότερον ἴσως ἐκ τῶν τεθεσπισμένων εἰς τοὺς ἰσχύοντας σήμερον συνταξιοδοτικοὺς νόμους, ὥστε νὰ μὴ δικαιολογῆται περαιτέρω σμίκρυνσίς του, διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς προϋπηρεσίας τοῦ ἀναπληρωτοῦ Δημάρχου ὡς δημιουργικῆς τοῦ ἐπὶ τῆς χορηγίας δικαιώματος.

Διὰ τὸν ἀνωτέρω λόγον δὲν παρέχεται ἔδαφος πρὸς υἱοθέτησιν τοῦ προβαλλομένου αἰτήματος.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

Ε.Δ.Κ.Ε.

Ἀριθ. Πρωτ. 965 Ἐν Ἀθήναις τῇ 23ῃ Μαΐου 1972

«Ἔξοδα παραστάσεως Δημάρχων».

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
Δ/νσιν Τοπ. Αὐτοδιοικήσεως
Ἐ ν τ α ῦ θ α

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσωμεν Ὑμῖν συνημμένως ἐν ἀντιγράφῳ, ὑπόμνημα τοῦ Δημάρχου Ἀνδρούσης - Μεσσηνίας πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἡμετέρας Ἑνώσεως, περὶ καθορισμοῦ ὡς ἐλαχίστου ὁρίου ἐξόδων παραστάσεως τῶν Δημάρχων δραχμῶν ἓξ χιλιάδων μηνιαίως, ἵνα λάβητε γνῶσιν καὶ γνωρίσητε ἡμῖν τὰς ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω προτάσεως σκέψεις καὶ ἀπόψεις Ὑμῶν.

Μετὰ τιμῆς
Ἐντολῇ Προέδρου
Ὁ Διευθυντὴς ΕΔΚΕ
ΑΘΑΝ. ΚΑΤΣΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως
Τμῆμα Δημ. καὶ Κοιν. Δ/σεως

Ἀριθ. Πρωτ. 41147/3523 Ἐν Ἀθήναις τῇ 30ῇ Μαΐου 1972

«Περὶ τῶν ἐξόδων παραστάσεως τῶν Δημάρχων».

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος
Ἐ ν τ α ῦ θ α

Σχετ. : Ὑμέτερον ὑπ' ἀριθ. 965/23.5.1972

Ἐν σχέσει πρὸς τὸ ὕπερθεν ἔγγραφον, περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου,

γνωρίζομεν ὅτι τὸ θέμα ἀνακαθορισμοῦ τῶν παρεχομένων εἰς τοὺς Δημάρχους ἐξόδων παραστάσεως θέλει ἐξετασθῆ, συμφώνως τῷ νόμῳ, κατὰ τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

Ε.Δ.Κ.Ε.
Ἀριθ. Πρωτ. 469 Ἐν Ἀθήναις τῇ 5ῃ Ἰουνίου 1972

«Χορηγία Προέδρων Κοινοτήτων».

Κύριον ΕΥΣΤΑΘΙΟΝ ΠΑΥΛΙΔΗΝ
Πρόεδρον Κοινότητος Ἐπισκοπῆς – Ἡμαθίας

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, Δήμαρχον Ἀθηναίων κ. Δημ. Ρῖτσον, ἀποσταλέντος ἀπὸ 16ης Μαρτίου ἐ.ἔ. ὑμετέρου ἐγγράφου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι κατὰ τὸ εἰς Ἀλεξανδρούπολιν συνελθὸν προσφάτως Συνέδριον Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος ἐτέθη τὸ θέμα χορηγίας τῶν Προέδρων Κοινοτήτων καὶ ἤδη παρ' ἡμῶν καταβάλλονται παρὰ τοῖς ἁρμοδίοις αἱ δέουσαι ἐνέργειαι πρὸς ρύθμισιν τοῦ ὅλου θέματος.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Διευθυντὴς
ΑΘ. ΚΑΤΣΟΣ

Ε.Δ.Κ.Ε.
Ἀριθ. Πρωτ. 1015 Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Μαΐου 1972

«Προτάσεις Συνεδρίου Ἀλεξανδρουπόλεως».

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
Δ/νσιν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως
Ἐ ν τ α ῦ θ α

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσωμεν Ὑμῖν συνημμένως προτάσεις τοῦ Δημάρχου Μεσσήνης, ὑποβληθείσας εἰς τὸ ἐν Ἀλεξανδρουπόλει συνελθὸν ἀπὸ 13–16 Μαΐου ἐ.ἔ. συνέδριον τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως ἐξετάσητε ταύτας καὶ γνωρίσητε ἡμῖν τὰς ἐπ' αὐτῶν Ὑμετέρας σκέψεις καὶ ἀπόψεις.

Μετὰ τιμῆς
Ἐντολῇ Προέδρου
Ὁ Διευθυντὴς
ΑΘΑΝ. ΚΑΤΣΟΣ

ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
ΔΗΜΟΣ ΜΕΣΣΗΝΗΣ

Ἐν Μεσσήνῃ τῇ 25.4.1972

«Προτάσεις Δημάρχου Μεσσήνης Μιχαὴλ Γεωργιοπούλου».

Πρὸς τὸ ἐν Ἀλεξανδρουπόλει συνερχόμενον Συνέδριον Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος

Ἐπὶ θεμάτων ἅτινα χρήζουσι νομοθετικῆς ρυθμίσεως, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς πραγματοποιήσεως εὐχερέστερον τῶν σκοπῶν τοῦ θεσμοῦ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως:

1) Ἐπὶ Κληροδοτημάτων, ἐὰν ἡ ἐκτέλεσις τοῦ σκοποῦ ἀνατίθησι εἰς Δήμους ἢ Κοινότητας ἢ Συνδέσμους Κοινοτήτων ἡ πάσης φύσεως ἐποπτεία ἐπ' αὐτῶν, δέον νὰ ἀσκῆται μόνον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν καὶ εἰς τὸν Κ.Δ.Κ.

Ἡ συμμετοχὴ εἰς ταύτην καὶ ἑτέρων Ὑπουργείων, ἀποτελεῖ ὁπωσδήποτε ἀνασταλτικὸν παράγοντα εἰς τὴν ἐν γένει προσπάθειαν ἀξιοποιήσεως κλπ. τούτων.

2) Ἐπειδὴ ἡ ἀνέγερσις μνημείου ἢ Ἡρῴου ὑπὸ Δήμου ἢ Κοινότητός τινος, βάσει τῶν σήμερον ἰσχυόντων, ἰδίως δι' ἔργα ἄνω τῶν 100.000 δρχ. συνεπάγεται καθυστέρησιν ὡς καὶ δαπάνας (βραβεῖα, μετακίνησις ἐκπροσώπου εἰς Ἀθήνας ἢ Θεσσαλονίκην κλπ.) δέον τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν νὰ μεριμνήσῃ ἵνα ἐκπονηθῶσι μακέττες ὑποδείγματα παρ' εἰδικῶν, δυνάμει τῶν ὁποίων καὶ ἀναλόγως τῆς διατεθησομένης πρὸς τούτοις πιστώσεως, νὰ ἐκτελῆται τὸ ἔργον.

Ὁ Δήμαρχος
ΜΙΧ. ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Δ/νσις Τοπ. Αὐτοδιοικήσεως
Ἀριθ. Πρωτ. 42524/918 Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰουνίου 1972

«Ἐπὶ τῶν προτάσεων τοῦ Δημάρχου Μεσσήνης κ. Μιχ. Γεωργιοπούλου».

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος
Ἐνταῦθα

Σχετ.: Ὑμέτερον ὑπ' ἀριθ. 1015/27.5.1972

Ἐν σχέσει πρὸς τὸ ὕπερθεν σχετικόν, ἀφορῶν εἰς τὸ ἐν περιλήψει θέμα, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον θὰ μελετήσῃ τὰς προτάσεις τοῦ ἐν θέματι Δημάρχου καὶ ἐν καιρῷ θὰ ἐνημερώσῃ ὑμᾶς, ἐπὶ τῶν, ἐπὶ τοῦ προκειμένου, σκέψεων καὶ ἀπόψεων αὐτοῦ.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Διευθυντὴς
ΜΙΧ. ΝΙΚΟΛΑΡΑΚΟΣ

Ε.Δ.Κ.Ε.
Ἀριθ. Πρωτ. 1039

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουνίου 1972

«Προτάσεις Συνεδρίου Ἀλεξανδρουπόλεως».

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
Δ/νσιν Π.Ο.Τ.Α.
Ἐ ν τ α ῦ θ α

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν Ὑμῖν ὅτι εἰς τὸ συνελθὸν ἐν Ἀλεξανδρουπόλει ἀπὸ 13-16 Μαΐου ἐ.ἔ. συνέδριον Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος ὑπεβλήθη πρότασις ἐκ μέρους τοῦ Δημάρχου Λαγκαδᾶ - Θεσσαλονίκης ἔχουσα οὕτω :

«Νὰ δοθῇ ἡ δυνατότης εἰς τὰ δημοτικὰ Συμβούλια ὅπως δι' ἀποφάσεώς των, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, χορηγηθοῦν ἰσοβίως ἢ δι' ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα χρηματικὰ βοηθήματα εἰς χήρας ἀποβιωσάντων δημάρχων, ἐφ' ὅσον αὗται εἶναι ἄποροι καὶ δὲν ἔχουν ἕτερον πόρον ζωῆς».

Υἱοθετοῦντες τὴν πρότασιν ταύτην, ὡς ὀρθὴν καὶ λογικήν, παρακαλοῦμεν ὅπως γνωρίσητε ἡμῖν τὰς ἐπ' αὐτῆς σκέψεις καὶ ἀπόψεις Ὑμῶν, καθ' ὅσον τό γε νῦν ἔχον δὲν ὑφίσταται νομοθετικὸν ἔρεισμα πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ αἰτήματος τούτου, ἀλλὰ ἀπαιτεῖται νομοθετικὴ ρύθμισις διὰ τροποποιήσεως τῶν σχετικῶν διατάξεων.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις ΠΟΤΑ – Τμῆμα Συντάξεων
Ἀριθ. Πρωτ. 44184/4081

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰουνίου 1972

«Ἐπὶ προτάσεως τοῦ Δημάρχου Λαγκαδᾶ Θεσσαλονίκης περὶ λήψεως νομοθετικοῦ μέτρου ἐπὶ τῷ τέλει χορηγήσεως χρηματικῶν βοηθημάτων εἰς τὰς ἀπόρους χήρας ἀποβιούντων Δημάρχων».

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος
Ἐ ν τ α ῦ θ α

Σχετ. : Ὑπ' ἀριθ. 1039/2.6.1972 ὑμέτερον

Ἐπὶ τοῦ ὑπερθεν σχετικοῦ, περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, γνωρίζομεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

1. Ἡ ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας, παρεχομένη προστασία, εἰς τὰς χήρας τῶν ἀποβιούντων Δημάρχων, εἶναι ταυτόσημος, πρὸς τὴν τοιαύτην τὴν παρεχομένην εἰς τὰς χήρας τῶν ἀποβιούντων τακτικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

2. Λῆψις νομοθετικοῦ μέτρου, ὡς ἡ πρότασις τοῦ Δημάρχου Λαγκαδᾶ Θεσσαλονίκης, ἐπὶ τῷ τέλει παροχῆς εἰδικῆς προστασίας εἰς τὰς ἐκ τούτων ἀπόρους καὶ μὴ ἐχούσας ἕτερον πόρον ζωῆς, δὲν εὑρίσκει σύμφωνον τὸ Ὑπουργεῖον, διότι τοῦτο θ' ἀποτελέσῃ προηγούμενον δι' ἕτερα συναφῆ αἰτήματα.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γεν. Γραμματεύς
ΓΕΩΡΓ. ΦΩΚΑΣ

Ε.Δ.Κ.Ε.
Ἀριθ. Πρωτ. 1076

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9ῃ Ἰουνίου 1972

«Προτάσεις Συνεδρίου Ἀλεξανδρουπόλεως».

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
Δ/νσιν Τοπ. Αὐτοδιοικήσεως

Ἐ ν τ α ῦ θ α

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσωμεν Ὑμῖν συνημμένως ἐν ἀντιγράφῳ προτάσεις τοῦ Δημάρχου Πόρου κ. Χρήστου Μανιάτη, ὑποβληθείσας εἰς τὸ ἐν Ἀλεξανδρουπόλει συνελθὸν ἀπὸ 13–16 Μαΐου ἐ.ἔ. Συνέδριον Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος, τὰς ὁποίας ὡς ὀρθὰς καὶ δικαίας υἱοθετεῖ καὶ ἡ ἡμετέρα Ἕνωσις, καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως ἐξετάσητε ταύτας γνωρίζοντες ἡμῖν τὰς ἐπ' αὐτῶν ὑμετέρας σκέψεις καὶ ἀπόψεις.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεύς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

«Προτάσεις Δημάρχου Πόρου Χρήστου Μανιάτη πρὸς Συνέδριον Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 13.5.1972 εἰς Ἀλεξανδρούπολιν».

1) Διὰ τὴν αὔξησιν τῶν ἐσόδων καθαριότητος πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν αὐξημένων δαπανῶν καθαριότητος τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐπιβάλλεται ὅπως τὸ τέλος ἐπὶ τῆς διαμονῆς παρεπιδημούντων καὶ ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων λογαριασμῶν ὑπὸ τῶν Ξενοδοχείων ὕπνου, ἑστιατορίων κ.λπ. τὸ ἰσχῦον σήμερον διὰ τὰς λουτροπόλεις καὶ τοὺς ὠργανωμένους ἀρχαιολογικοὺς τόπους ἐπεκταθῇ εἰς πάντας τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας τοῦ Κράτους τοὺς ἀποδεδειγμένως τουριστικούς, καὶ οἱ ὁποῖοι παρουσιάζουν μεγάλην τουριστικὴν κίνησιν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἐσόδων καθαριότητος.

2) Ἐπανερχόμενοι ἐπὶ παλαιοῦ αἰτήματος πάντων τῶν μικρῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων αἰτούμεθα τὴν ὑπαγωγὴν τῶν Λιμενικῶν Ταμείων τῶν ὑφισταμένων εἰς πόλεις κάτω τῶν πέντε χιλιάδων κατοίκων εἰς τοὺς ἁρμοδίους Δήμους καὶ Κοινότητας πρὸς συντονισμὸν τῶν ἐνεργειῶν δι' ἔργα κ.λπ. Ἐὰν τοῦτο δι' εἰδικοὺς λόγους δὲν καθίσταται δυνατὸν ἐπιβάλλεται ὅπως εἰς τὰς

πόλεις κάτω τῶν πέντε χιλιάδων κατοίκων νομοθετικῶς τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου περιέλθῃ εἰς τοὺς Δημάρχους ἢ Προέδρους Κοινοτήτων, ὡς μέλη δὲ τούτων ὁρίζωνται ὁ ἑκάστοτε Λιμενάρχης, Τελώνης καὶ εἷς ἰδιώτης κατὰ προτίμησιν συνταξιοῦχος τοῦ Ναυτικοῦ ἢ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος.

3) Αἰτούμεθα ὅπως ὁ ἐπιβληθεὶς φόρος εἰσοδήματος διὰ τοῦ ν.δ. 1077/1971 εἰς τὰ πάσης φύσεως κληροδοτήματα καταργηθῇ διὰ τὰ ὑφιστάμενα εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τοιαῦτα καὶ τῶν ὁποίων τὰ εἰσοδήματα διατίθενται διὰ κοινωφελῆ ἔργα τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

4) Εἰσηγούμεθα ὅμως ἐξευρεθῇ νομοθετικῶς τρόπος ἐνημερώσεως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν αἱ ὁποῖαι ἐκτελοῦνται εἰς τὴν περιφέρειάν των ἵνα οὕτω δύνανται οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες νὰ παρακολουθοῦν ταύτας καὶ νὰ ἐλέγχουν τὰς τυχὸν παραβάσεις.

Ἐν Πόρῳ τῇ 10ῃ Μαΐου 1972

Ὁ Δήμαρχος

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως

Διεύθυνσις Τοπ. Αὐτοδ/σεως – Τμῆμα Φορολογίας

Ἀριθ. Πρωτ. 47400 Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουνίου 1972

«Διαβιβάζονται προτάσεις Δημάρχου Πόρου ὑποβληθεῖσαι εἰς τὸ ἐν Ἀλεξανδρουπόλει Συνέδριον Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τῆς Ε.Δ.Κ.Ε.».

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν

Γεν. Δ/νσιν Φορολογίας

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσωμεν, συνημμένως, ἐν φωτοαντιγράφῳ, τὰς ἐν θέματι προτάσεις καὶ νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3 περιπτώσεως ἔχωμεν τὰς ὑμετέρας ἀπόψεις.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ

Ὁ Γεν. Διευθυντὴς

Θ. ΚΑΚΑΝΤΟΥΣΗΣ

Ε.Δ.Κ.Ε.

Ἀριθ. Πρωτ. 1077 Ἐν Ἀθήναις τῇ 9ῃ Ἰουνίου 1972

«Προτάσεις Συνεδρίου Ἀλεξανδρουπόλεως».

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν

Δ/νσιν Π.Ο.Τ.Α.

Ἐ ν τ α ῦ θ α

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι εἰς τὸ συνελθὸν ἐν Ἀλεξαν-

δρυοπόλει ἀπὸ 13–16 Μαΐου ἐ.ἔ. Συνέδριον Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, ὑπεβλήθησαν ὡρισμέναι προτάσεις ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου Μάνδρας Ἀττικῆς, ἀφορῶσαι εἰς τοὺς δημοτικοὺς ὑπαλλήλους, διὰ τὴν αὔξησιν τοῦ ἐνδιαφέροντος πρὸς προσέλευσιν καὶ κατάληψιν θέσεων ὑπὸ Πτυχιούχων Ἀνωτάτων Σχολῶν, ὡς καὶ ἀποφοίτων Γυμνασίου, καθ' ὅτι τό γε νῦν ἔχον παρατηρεῖται ἀπροθυμία προσελεύσεως πρὸς βλάβην τῆς ὁμαλῆς καὶ ἀπροσκόπτου ἐργασίας τῶν Δήμων.

Συνημμένως διαβιβάζομεν ἀντίγραφον τῶν προτάσεων τοῦ εἰρημένου Δημάρχου, τὰς ὁποίας υἱοθετεῖ ὡς ὀρθὰς καὶ δικαίας καὶ ἡ ἡμετέρα Ἕνωσις, καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως ἐξετάσητε ταύτας καὶ γνωρίσητε ἡμῖν τὰς ἐπ' αὐτῶν ὑμετέρας σκέψεις καὶ ἀπόψεις.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΔΗΜΟΣ ΜΑΝΔΡΑΣ

Ἐν Μάνδρᾳ τῇ 2ᾳ Μαΐου 1972

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος

ΠΡΟΤΑΣΙΣ

Ἐπειδὴ διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Δήμων διὰ ὑπαλλήλων εἴτε πτυχιούχων ἀνωτάτων σχολῶν εἴτε ἀποφοίτων γυμνασίου ὑπάρχει ἀπροθυμία, ἐπειδὴ οἱ μικροὶ Δῆμοι ἔχουσιν ἀπογυμνωθῆ ὑπαλλήλων μὲ συνεπείας εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὅλης ἐργασίας καὶ ἵνα αὐξηθῇ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς προσελεύσεώς των εἰσηγοῦμαι :

1. Τὴν χορήγησιν ἐπιστημονικοῦ ἐπιδόματος εἰς τοὺς πτυχιούχους.
2. Τὴν χορήγησιν ἐπιδόματος θέσεως εἰς τοὺς κατέχοντας ὑπευθύνους θέσεις προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ.
3. Τὴν μείωσιν τοῦ χρόνου προαγωγῆς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ εἰσηγητοῦ ἀπὸ 16 εἰς 12 ἔτη.
4. Τὴν αὔξησιν τοῦ χορηγουμένου ἐπιδόματος τῶν 500 δραχμῶν εἰς οὓς οὐδὲν ἕτερον ἐπίδομα χορηγεῖται.
5. Τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ χρόνου τῆς στρατιωτικῆς θητείας ὡς χρόνου πραγματικῆς ὑπηρεσίας.
6. Τὴν ἐπέκτασιν χορηγήσεως ἐκλογικοῦ ἐπιδόματος καὶ εἰς τοὺς Δημοτικοὺς ὑπαλλήλους.

Ὁ Δήμαρχος Μάνδρας
ΜΕΛΕΤΙΟΣ ΤΣΑΝΤΙΛΑΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις ΠΟΤΑ
Ἀριθ. Πρωτ. 47872/4331

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουνίου 1972

«Ὑπηρεσιακὴ κατάστασις δημοτικῶν ὑπαλλήλων».

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος
Ἐ ν τ α ῦ θ α

Σχετ. : Ὑπ' ἀριθ. 1077/9.6.72 ὑμέτερον ἔγγραφον

Ἐπὶ τοῦ διαβιβασθέντος, διὰ τοῦ ὑπερθεν σχετικοῦ, ἀπὸ 2.5.72 ἐγγράφου τοῦ Δημάρχου Μάνδρας - Ἀττικῆς, εἰς ὃ περιλαμβάνονται αἱ ὑπ' αὐτοῦ γενόμεναι προτάσεις, κατὰ τὸ συνελθὸν ἐν Ἀλεξανδρουπόλει ἀπὸ 13 - 16 Μαΐου ἐ.ἔ. συνέδριον Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὑπηρεσιακὴν κατάστασιν τῶν ὑπαλλήλων τῶν Δήμων, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν, ὅτι διὰ τοῦ προσφάτως ἐγκριθέντος νέου κώδικος καταστάσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων (Ν.Δ. 1140/1972) καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ προβλεπομένων πρὸς ἔκδοσιν διαταγμάτων, ἐπεδιώχθη ἡ ἐπέκτασις ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τούτων τῶν διατάξεων τοῦ κώδικος καταστάσεως δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων, πρὸς ἱκανοποίησιν αἰτημάτων τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ πρὸς καλλιτέραν ἀντιμετώπισιν τῶν λειτουργικῶν ἀναγκῶν καὶ ἐξυπηρέτησιν τοῦ συμφέροντος τῶν ὀργανισμῶν τούτων.

2. Ἐν ὄψει τῆς νέας ταύτης ρυθμίσεως, καθίσταται ἀνέφικτος ἡ λῆψις περαιτέρω νέων μέτρων πρὸς ἱκανοποίησιν αἰτημάτων, εὑρισκομένων ἐκτὸς τῶν πλαισίων τοῦ ἰσχύοντος κώδικος καταστάσεως τῶν δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

Ε.Δ.Κ.Ε.
Ἀριθ. Πρωτ. 1057

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9ῃ Ἰουνίου 1972

«Προτάσεις Συνεδρίου Ἀλεξανδρουπόλεως».

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
Δ/νσιν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως
Ἐ ν τ α ῦ θ α

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ θέσωμεν ὑπ' ὄψιν Ὑμῶν τὰ κάτωθι :

Ι. Ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 63 τοῦ Β.Δ. τῆς 17.5.1959 «Περὶ οἰκονομικῆς διοικήσεως καὶ λογιστικοῦ Δήμων καὶ Κοινοτήτων», προβλέπεται ὅτι παρ' ἑκάστῳ δημοτικῷ ταμείῳ τηροῦνται ὑποχρεωτικῶς τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ βι-

βλία καὶ εἰδικῶς ὑπὸ τῆς περιπτώσεως β' αὐτοῦ, βιβλίον Καθολικῶν ἐσόδων καὶ ὑπὸ τῆς περιπτώσεως δ', βιβλίον Εἰσπρακτέων ἐσόδων.

Εἰς τὰ βιβλία ταῦτα περιέχονται τὰ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 65 καὶ 67 τοῦ ρηθέντος Β.Δ. στοιχεῖα, κατὰ στήλας, ὡς τὰ ὑποδείγματα 23 καὶ 25 τοῦ Β.Δ. 542/25.8.1961 «περὶ τῶν τηρητέων βιβλίων ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ τοῦ τύπου αὐτῶν».

Ἐκ τῆς παραβολῆς τῶν δύο τούτων βιβλίων προκύπτει ὅτι, τὰ κατὰ στήλας στοιχεῖα τοῦ βιβλίου «Καθολικῶν Ἐσόδων», περιλαμβάνονται ἅπαντα καὶ εἰς τὸ βιβλίον «Εἰσπρακτέων Ἐσόδων». Οὕτω τὰ αὐτὰ στοιχεῖα καταχωροῦνται εἰς δύο ὅμοια βιβλία, πλὴν τῆς στήλης «Σελὶς βιβλίου καθημερινοῦ», ἥτις ὑπάρχει εἰς τὸ δεύτερον τῶν ὡς ἄνω βιβλίων.

Πρὸς ἁπλούστευσιν τῆς τηρήσεως τῶν ἐν λόγῳ βιβλίων, τὴν ἐξοικονόμησιν πολυτίμου χρόνου καὶ ἐπὶ πλέον διὰ νὰ ἔχῃ ἡ ὑπηρεσία ἄμεσον εἰκόνα τῆς καταστάσεως ἐξ ἑνὸς βιβλίου, ἐνδείκνυται ὅπως τηρῆται ἓν μόνον βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «Καθολικὸν Ἐσόδων», ἢ «Καθολικὸν Εἰσπρακτέων καὶ Εἰσπραχθέντων Ἐσόδων», μὲ τὰ στοιχεῖα τοῦ βιβλίου «Εἰσπρακτέων Ἐσόδων» σὺν τῇ προσθήκῃ στήλης «Σελὶς βιβλίου καθημερινοῦ».

ΙΙ. Ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 54 παρ. 1 τοῦ ὡς ἄνω ἀπὸ 17.5.1959 Β.Δ. «Περὶ οἰκονομικῆς διοικήσεως καὶ λογιστικοῦ Δήμων καὶ Κοινοτήτων», ὁρίζεται ὅτι, ἡ ὑπὸ τῶν δημοτικῶν ταμιῶν, δημοτικῶν εἰσπρακτόρων καὶ γενικῶς τῶν ἐντεταλμένων τὴν εἴσπραξιν πάσης φύσεως δημοτικῶν ἐσόδων εἴσπραξις τούτων ἐνεργεῖται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τῆς ἐκδόσεως διπλοτύπων ἀποδείξεων ἐκκοπτομένων ἐκ τῶν ἁρμοδίως τεθεωρημένων καὶ παραδιδομένων αὐτοῖς ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας βιβλίων διπλοτύπων εἰσπράξεως. Ἑπομένως ἡ εἴσπραξις δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἄλλως εἰ μὴ μόνον διὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐν λόγῳ διπλοτύπων ἀποδείξεων.

Ἐξ ἄλλου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 τοῦ Α.Ν. 344/68 «περὶ διατάξεων τινῶν ἀφορωσῶν εἰς τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως», προβλέπεται ὅτι εἰς οὓς δήμους ἢ κοινότητας ἢ συνδέσμους αὐτῶν, λόγῳ μεγάλου ἀριθμοῦ φορολογουμένων, δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ κατάρτισις βεβαιωτικῶν καταλόγων τῶν ὑποχρέων εἰς τὴν καταβολὴν φόρου τινὸς ἢ τέλους ἢ δικαιώματος ἢ εἰσφορᾶς ἢ ἀντιτίμου προσωπικῆς ἐργασίας ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ ἀπὸ 26.7/12.8.1955 Β.Δ. «περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» ὀργάνων αὐτῶν, αὕτη δύναται νὰ ἀνατεθῇ, δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου συμβουλίου, ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Νομάρχου, εἰς ἑταιρείας διαθετούσας ἠλεκτρονικοὺς διερευνητάς, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν περὶ ἐκτελέσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων ἢ ἐνεργείας προμηθειῶν διατάξεων.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διατάξεως ταύτης, ὑπὸ διαφόρων δήμων διὰ τὴν κατάρτισιν βεβαιωτικῶν καταλόγων φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων, χρησιμοποιοῦνται ἠλεκτρονικοὶ διερευνηταὶ δι' ὧν ἐπιτυγχάνεται οὐ μόνον ὁ ἀκριβὴς ὑπο-

λογισμὸς τῶν βεβαιουμένων τελῶν κλπ., ἀλλὰ καὶ ἡ ἔκδοσις τῶν ἀτομικῶν εἰδοποιήσεων πρὸς τοὺς ἐν τῷ βεβαιωτικῷ καταλόγῳ ἐγγεγραμμένους φορολογουμένους.

Ἡ μέχρι τοῦδε διὰ τῶν ἠλεκτρονικῶν διερευνητῶν παρεχομένη μεγίστη ὑπηρεσία, διευκόλυνσις καὶ ἁπλούστευσις, θὰ ὡλοκληροῦτο ἐν τῇ κυριολεξίᾳ ἐὰν θὰ ἦτο ἐπιτρεπτὴ ἡ χρησιμοποίησις τῆς ὑπὸ ἔκδοσιν μηχανογραφημένης ἀποδείξεως καὶ ὡς παραστατικοῦ στοιχείου εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ὀργανισμοῦ, τῆς ἐπαληθεύσεως ἐπιτυγχανομένης δι' ἀντιπαραβολῆς πρὸς τὸ στέλεχος, κατόπιν ἁπλουστάτης διαδικασίας καὶ δὴ ὑπὸ τῶν Ἐπιχειρήσεων Κοινῆς Ὠφελείας (ΔΕΗ, ΟΤΕ καὶ ΟΛΠ) ἐφαρμοζομένης.

Εἶναι ἐξόφθαλμον, συνεπῶς, ὅτι διὰ τοῦ ὡς ἄνω τρόπου ταμιακῆς διακινήσεως ἐπιτυγχάνεται ταχεῖα ἐξυπηρέτησις τοῦ μετὰ τοῦ ὀργανισμοῦ συναλλασσομένου κοινοῦ.

Ἐν ὄψει τῶν ἀνωτέρω, ἅτινα ἀναφέρονται εἰς πρότασιν τοῦ Δημάρχου Βόλου κατὰ τὸ ἐν Ἀλεξανδρουπόλει Συνέδριον καὶ ἅτινα ὡς ἀπολύτως δεδικαιολογημένα καὶ ἐνδεδειγμένα υἱοθετεῖ καὶ ἡ ἡμετέρα Ἕνωσις, παρακαλοῦμεν, ὅπως εὐαρεστούμενοι ἐρευνήσητε τὰ θέματα, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ ἀναγνωρίσητε καὶ Ὑμεῖς τὸ ἐπιτυχὲς τῆς προτάσεως καὶ θὰ προέλθητε εἰς τὰς ἀναγκαίας τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις τῶν ἰσχυουσῶν ὡς ἄνω διατάξεων.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπ. Αὐτοδιοικήσεως
Τμῆμα Οἰκον. Διοικήσεως
Ἀριθ. Πρωτ. 46322/2727

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14ῃ Ἰουνίου 1972

«Ἀναμόρφωσις Β. Δ/τος 17.5.1959 «περὶ οἰκονομικῆς διοικήσεως καὶ λογιστικοῦ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων».

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος

Ἐ ν τ α ῦ θ α

Σχετ. : Ὑμέτερον 1057/9.6.72

Ἐπὶ τῷ ὑπερθεν ὑμετέρῳ ἐγγράφῳ, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν, ὅτι αἱ ἐν αὐτῷ διαλαμβανόμεναι προτάσεις τοῦ Δήμου Βόλου περὶ τῶν ἐπενεκτέων τροποποιήσεων εἰς τὸ ἀπὸ 17.5.1959 Β. Δ/γμα «περὶ οἰκονομικῆς διοικήσεως καὶ λογιστικοῦ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων», ἔχουν ὑποβληθῆ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον πρὸς τετραμήνου διὰ τῆς Νομαρχίας Μαγνησίας.

Σχετικαὶ προτάσεις ὑπεβλήθησαν καὶ ὑπὸ ἄλλων Δήμων καὶ Δημοσίων Ταμείων εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 94632/25.11.1971 ἡμετέρας διαταγῆς.

Αἱ ὑποβληθεῖσαι προτάσεις ταξινομοῦνται καὶ συσχετίζονται ἤδη, προκειμένου νὰ τεθοῦν προσεχῶς ὑπ' ὄψιν ἁρμοδίως διὰ τὴν ἀναμόρφωσιν τῶν διατάξεων τοῦ προμνησθέντος Β. Δ/τος.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

Ε.Δ.Κ.Ε.

Ἀριθ. Πρωτ. 1083 Ἐν Ἀθήναις τῇ 14ῃ Ἰουνίου 1972

«Προτάσεις Συνεδρίου Ἀλεξανδρουπόλεως».

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
Διεύθυνσιν Τοπ. Αὐτοδιοικήσεως

Ἐ ν τ α ῦ θ α

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν Ὑμῖν ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρ. 192 παρ. 8 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος, ἐκ τῆς νομίμου ἐγγραφῆς κτήματος εἰς τὸ Κτηματολόγιον Δήμου ἢ Κοινότητος τεκμαίρεται ἡ ἐπ' αὐτοῦ νομὴ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος μὴ ἐπιτρεπομένης ἀνταποδείξεως.

Ἡ διάταξις αὕτη τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος ἔχει χαρακτηρισθῇ ὡς ἀντισυνταγματικὴ διὰ παγίας νομολογίας τῶν Δικαστηρίων καὶ ὡς ἐκ τούτου τυγχάνει ἄνευ περιεχομένου.

Εἰς τὸ συνελθὸν ἐν Ἀλεξανδρουπόλει ἀπὸ 13-16 Μαΐου ἐ.ἔ. συνέδριον Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, ὑπεβλήθη ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου πρότασις ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Μάνδρας Ἀττικῆς κ. Μελετίου Τσαντίλα, ἀντίγραφον τῆς ὁποίας προσαρτῶμεν ὧδε, δι' ἧς οὗτος εἰσηγεῖται τὴν νομοθετικὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος, τροποποιουμένης τῆς σχετικῆς διατάξεως ὡς ἀκολούθως :

«Ἐκ τῆς νομίμου ἐγγραφῆς κτήματος εἰς τὰ κτηματολόγια καὶ τῆς παρόδου εἰκοσαετίας ἀπὸ τῆς ἐν λόγῳ ἐγγραφῆς, τεκμαίρεται ἡ ἐπ' αὐτοῦ νομὴ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος μὴ ἐπιτρεπομένης ἀνταποδείξεως».

Διὰ τῆς παρόδου ὁλοκλήρου εἰκοσαετίας, χρόνου ὅστις ἀπαιτεῖται διὰ κτῆσιν κυριότητος δι' ἐκτάκτου χρησικτησίας, κατὰ τὴν ἀνωτέρω πρότασιν, ἣν υἱοθετεῖ καὶ ἡ Ἡμετέρα Ἕνωσις, ὡς ὀρθὴν καὶ δικαίαν, ἡ διάταξις θὰ κριθῇ ὡς συμφωνοῦσα πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΔΗΜΟΣ ΜΑΝΔΡΑΣ

Ἐν Μάνδρᾳ τῇ 2ᾳ Μαΐου 1972

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος

ΠΡΟΤΑΣΙΣ

Τὸ ἄρθρον 192 παρ. 8 τοῦ Δημ. καὶ Κοιν. Κώδικος ὁρίζει ὅτι «ἐκ τῆς νομίμου ἐγγραφῆς κτήματος εἰς τὰ κτηματολόγια τεκμαίρεται ἡ ἐπ' αὐτοῦ νομὴ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος, μὴ ἐπιτρεπομένης ἀνταποδείξεως».

Ἡ ἐν λόγῳ ὅμως διάταξις, δι' ἀποφάσεων τῶν δικαστηρίων, ἐκρίθη ἀντισυνταγματικὴ καί, κατὰ συνέπειαν, μηδεμίαν ἰσχὺν ἔχουσα.

Εἰς τὰς περὶ νομῆς τῶν δημοτικῶν κτημάτων δίκας ἡ διαφορὰς ἐμφανίζεται τὸ θέμα τῆς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως ἐπὶ τῶν δημοτικῶν κτημάτων νομῆς τοῦ Δήμου. Τοῦτο ὅμως ἐμφανίζει δυσχερείας διότι αἱ ὑπὸ τοῦ Δήμου ἀσκούμεναι πράξεις νομῆς εἶναι λίαν περιωρισμέναι ἀλλὰ καὶ τὸ κυριώτερον ἡ προσέλευσις τῶν μαρτύρων ὑπὲρ τοῦ Δήμου ἀποτελεῖ δυσεπίλυτον πρόβλημα. Οὕτως ἐμφανίζεται πολλάκις, ἂν μὴ πάντοτε, τὸ φαινόμενον νὰ ἀδυνατῇ ὁ δῆμος νὰ ἀποδείξῃ τὸ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ταχθὲν εἰς βάρος του θέμα ἀποδείξεως ἤτοι τὰς ἐπὶ τοῦ δημοτικοῦ κτήματος διακατοχικὰς πράξεις, καίτοι εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστὸν ὅτι τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἀκίνητον ἀνήκει ἀπὸ πολλῶν δεκαετιῶν εἰς τὸν Δῆμον.

Ὑποβάλλομεν τὴν γνώμην τῆς νομοθετικῆς ρυθμίσεως τοῦ ζητήματος διὰ τῆς τροποποιήσεως ὡς ἐξῆς :

Ἄρθρον 192 παρ. 8 : «Ἐκ τῆς νομίμου ἐγγραφῆς κτήματος εἰς τὰ κτηματολόγια καὶ τῆς παρόδου εἰκοσαετίας ἀπὸ τῆς ἐν λόγῳ ἐγγραφῆς τεκμαίρεται ἡ ἐπ' αὐτοῦ νομὴ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος, μὴ ἐπιτρεπομένης ἀνταποδείξεως».

Ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι ἡ πάροδος εἰκοσαετίας ἀπὸ τῆς εἰς τὰ κτηματολόγια ἐγγραφῆς, ἤτοι ὁ χρόνος ὅστις ἀπαιτεῖται διὰ τὴν δι' ἐκτάκτου χρησικτησίας κτῆσιν ἀκινήτου τινὸς θὰ ἀποτελέσῃ σοβαρὸν ἐπιχείρημα ἵνα μὴ θεωρηθῇ ὡς ἀντισυνταγματικὴ ἡ νέα διάταξις καὶ νὰ νομολογηθῇ ἡ ἰσχὺς αὐτῆς.

Ὁ Δήμαρχος Μάνδρας

ΜΕΛΕΤΙΟΣ ΤΣΑΝΤΙΛΑΣ

Ε.Δ.Κ.Ε.

Ἀριθ. Πρωτ. 774

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Μαΐου 1972

«Περὶ κατανομῆς τοῦ τέλους διαφημίσεως».

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν

Δ/νσιν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως

Ἐνταῦθα

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν Ὑμῖν συνημμένως ἀντίγραφον τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4760/71/26.4.72 ἐγγράφου τοῦ Δήμου Προσοτσάνης πρὸς τὴν ἡμε-

τέραν Ἕνωσιν, ἵνα ἐξετάσητε τὸ ἐν αὐτῷ ἀναπτυσσόμενον αἴτημα τοῦ ἐν λόγῳ Δήμου περὶ τοῦ τέλους διαφημίσεως καὶ νὰ παρακαλέσωμεν Ὑμᾶς ὅπως γνωρίσητε ἡμῖν τὰς ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ὑμετέρας σκέψεις καὶ ἀπόψεις.

Μετὰ τιμῆς
Ἐντολῇ Προέδρου
Ὁ Διευθυντὴς
ΑΘΑΝ. ΚΑΤΣΟΣ

ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΔΡΑΜΑΣ
ΔΗΜΟΣ ΠΡΟΣΟΤΣΑΝΗΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 4760/71 Ἐν Προσοτσάνῃ τῇ 26ῃ Ἀπριλίου 1972

«Περὶ τοῦ τέλους διαφημίσεως».

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος

Πληροφορηθέντες ἐκ τῶν στηλῶν ἐφημερίδος ὅτι ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν καταρτίζεται νέον νομοθετικὸν διάταγμα περὶ ἀναμορφώσεως τῆς φορολογίας τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ θέσωμεν ὑπ' ὄψιν ὑμῶν, τὸ κάτωθι αἴτημά μας, ὅπερ ἀσφαλῶς θὰ εἶναι καὶ αἴτημα ἁπάντων τῶν μικρῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς χώρας, μὲ τὴν θερμὴν παράκλησιν ὅπως ἐφ' ὅσον καὶ ὑμεῖς κρίνετε τοῦτο λογικὸν καὶ νόμιμον κάμετε τὰς σχετικὰς πρὸς τοῦτο προτάσεις σας :

Συμφώνως πρὸς τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ἀπὸ 24.9.58 Β. Δ/τος τὸ τέλος διαφημίσεως ἐπιβάλλεται μόνον ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ τῶν Δήμων πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 20.000 κατοίκων.

Ἐπειδὴ πλεῖσται διαφημίσεις ἐκτείνονται καὶ πέραν τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος ἔνθα ἡ ἕδρα τοῦ διαφημιζομένου καὶ πολλάκις καθ' ἅπασαν τὴν Χώραν, νομίζομεν ὅτι θὰ ἦτο πλέον ἢ δίκαιον ὅπως εἰς τὰς περιπτώσεις ἐνεργείας διαφημίσεων καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν, τὸ ἀναλογοῦν τέλος κατατίθηται ὑπὸ τῶν ὑποχρέων εἰς εἰδικὸν λογαριασμὸν καὶ κατανέμηται εἰς πάντας τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας τοῦ Κράτους ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν κατ' ἀνάλογον τρόπον ὡς καὶ ἡ κατανομὴ τοῦ ἐσόδου ἐκ τοῦ φόρου ζύθου.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Δήμαρχος
ΝΙΚ. ΦΕΓΓΑΡΙΔΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Δ/νσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπ. Αὐτ/σεως - Τμῆμα Φορολογίας

Ἀριθ. Πρωτ. 41920 Ἐν Ἀθήναις τῇ 1ῃ Ἰουνίου 1972

«Περὶ τοῦ τέλους διαφημίσεως».

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος

Ἐ ν τ α ῦ θ α

Εἰς ἀπάντησιν ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 774/26.5.1972 ὑμετέρου ἐγγράφου δι' οὗ ὑπεβλήθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθ. 4760/26.4.1972 ἀναφορὰ τοῦ Δήμου Προσοτσάνης, περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου γνωρίζομεν τὰ κάτωθι :

1) Κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις, ἐπιβάλλεται τέλος ἐπὶ πάσης διαφημίσεως ἐνεργουμένης καθ' οἱονδήποτε τρόπον, ὑπὲρ τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως τῆς τέως διοικήσεως πρωτευούσης καὶ τῶν δήμων πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 20.000.

2) Διὰ τυχὸν γενομένην διαφήμισιν εἰς ἑτέρους ὀργανισμοὺς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, δὲν εἰσπράττεται τέλος διαφημίσεως ὑπὸ τοῦ οἰκείου ὀργανισμοῦ.

Ἡ υἱοθέτησις τῆς προτάσεως τοῦ ὡς ἄνω Δήμου, καθ' ἣν εἰς ἃς περιπτώσεις ἐνεργεῖται διαφήμισις καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν, τὸ ἀναλογοῦν τέλος νὰ κατατίθηται ὑπὸ τῶν ὑποχρέων εἰς εἰδικὸν λογαριασμὸν καὶ νὰ κατανέμηται εἰς πάντας τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας κατ' ἀνάλογον τρόπον, ὡς καὶ ἡ κατανομὴ τοῦ ἐσόδου ἐκ τοῦ φόρου ζύθου, ἐνδεχομένως νὰ ἦτο δυνατὴ ἐὰν ἡ περὶ ἧς πρόκειται φορολογία ἀφεώρα ἅπαντας τοὺς δήμους καὶ κοινότητας, περίπτωσις μὴ συντρέχουσα ἐν προκειμένῳ.

Διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς ὡς εἴρηται φορολογίας, ἀπαιτεῖται διάταξις νόμου διὰ τὴν θέσπισιν τῆς ὁποίας δὲν συμφωνοῦμεν, καθ' ὅσον τὸ θέμα τοῦτο ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὴν καθιερωθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως ἀρχήν, τῆς μὴ ἐπιβαρύνσεως τῶν πολιτῶν διὰ νέων φορολογιῶν.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, ἡ ἱκανοποίησις τοῦ αἰτήματος τοῦ Δήμου δὲν καθίσταται ἐφικτή.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

Ε.Δ.Κ.Ε.
Ἀριθ. Πρωτ. 944

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25ῃ Μαΐου 1972

«Παραχώρησις ἐκτάσεων δασοβοσκῆς».

Ἐξοχώτατον Ὑπουργὸν Οἰκονομικῶν Κύριον Ι. ΚΟΥΛΗΝ

Ἐ ν τ α ῦ θ α

Ἐξοχώτατε Κύριε Ὑπουργέ,

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀναφέρωμεν Ὑμῖν, ὅτι ἡ Κοινότης Κερασέας τοῦ Νομοῦ Κοζάνης διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 715/21.9.71 ἐγγράφου της πρὸς Ὑμᾶς, ἠτήσατο ὅπως δι' ἀποφάσεως Ὑμῶν, παραχωρηθοῦν εἰς τὴν Κοινότητα ταύτην ἅπασαι αἱ ἐν τῇ κτηματικῇ περιοχῇ αὐτῆς κείμεναι ἀνταλλάξιμοι ἐκτάσεις δασοβοσκῆς, διαγραφόμεναι ἐκ τοῦ κτηματολογίου ἀνταλλαξίμων ἀκινήτων, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 547/

1970 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας νομοθεσίας».

Ἐπειδὴ τὸ αἴτημα τῆς ἐν λόγῳ Κοινότητος τυγχάνει νόμιμον, ἐρειδόμενον ἐπὶ τῶν προμνησθεισῶν διατάξεων, ἡ δὲ Κοινότης αὕτη νέμεται ταύτας συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως ἀπὸ τῆς ἐν ἔτει 1912 ἀπελευθερώσεως τῆς περιοχῆς ἀπὸ τῆς Τουρκοκρατίας, παρακαλοῦμεν ὅπως εὐαρεστούμενοι προβῆτε εἰς τὴν ἔκδοσιν σχετικῆς ἀποφάσεως διὰ τὴν ἄνευ τιμήματος παραχώρησιν τῶν ἐκτάσεων αὐτῶν εἰς τὴν ἐν λόγῳ Κοινότητα.

Μετ' ἐξόχου τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

Ε.Δ.Κ.Ε.
Ἀριθ. Πρωτ. 974 Ἐν Ἀθήναις τῇ 23ῃ Μαΐου 1972

«Προστασία ζώων».

Πρὸς τοὺς Δημάρχους καὶ Προέδρους Κοινοτήτων Ἀθηνῶν, Αἰγάλεω, Περιστερίου, Κορυδαλλοῦ, Ταύρου, Ἁγ. Ἀναργύρων, Λιοσίων, Ἀχαρνῶν, Καλλιθέας, Ἐλευσῖνος, Ἀσπροπύργου, Βύρωνος, Ὑμηττοῦ, Καισαριανῆς, Ζωγράφου, Χολαργοῦ, Ν. Ἡρακλείου, Ν. Φιλαδελφείας, Κηφισιᾶς, Ἀμαρουσίου, Βαρκίζης

Ἐντα῀ῦθα

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσωμεν ὑμῖν συνημμένως τὸ ὑπ' ἀριθ. 619/5.5.1972 ἔγγραφον τῆς Ἑταιρίας Προστασίας τῶν Ζώων καὶ νὰ παρακαλέσωμεν διὰ τὰ καθ' ὑμᾶς.

Μετὰ τιμῆς
Ἐντολῇ Προέδρου
Ὁ Διευθυντὴς
ΑΘΑΝ. ΚΑΤΣΟΣ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ
Ἀριθ. Πρωτ. 619 Ἐν Ἀθήναις τῇ 5ῃ Μαΐου 1972

Πρὸς τοὺς κ.κ. Δημάρχους καὶ Προέδρους Κοινοτήτων Ἀθηνῶν, Αἰγάλεω, Περιστερίου, Κορυδαλλοῦ, Ταύρου, Ἁγ. Ἀναργύρων, Λιοσίων, Ἀχαρνῶν, Καλλιθέας, Ἐλευσῖνος, Ἀσπροπύργου, Βύρωνος, Ὑμηττοῦ, Καισαριανῆς, Ζωγράφου, Χολαργοῦ, Ν. Ἡρακλείου, Ν. Φιλαδελφείας, Κηφισιᾶς, Ἀμαρουσίου, Βαρκίζης

Ἐντα῀ῦθα

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν διὰ τὴν λῆψιν τῶν ἐνδεδειγμένων μέτρων πρὸς ἀποφυγὴν συγκεντρώσεως ἀδεσπότων κυνῶν εἰς τὰς Χωματε-

ρὰς (τόπους ἀκαλύπτων ἀπορριμμάτων) λόγῳ τῆς διασπορᾶς τροφῶν τὰς ὁποίας εὑρίσκουν τὰ συγκεντρωμένα ζῶα. Ἐξ ἄλλου παρετηρήθη ὅτι ἐγκαταλείπονται ζῶα ὑπὸ ἀσυνειδήτων κατόχων, περιπλανώμενα πεινασμένα καὶ διψασμένα, εἰς τὰς περιοχὰς ταύτας.

Ἡ ἡμετέρα Ἑταιρία, παρὰ τὴν καταβαλλομένην προσπάθειαν περὶ συλλογῆς τῶν ἀδεσπότων τούτων ζώων, δὲν δύναται ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν τοιαύτην ἔκτασιν τοῦ προβλήματος, ἐπὶ κινδύνῳ ἐντεῦθεν τῆς δημοσίας ὑγείας, ἐὰν δὲν ἐνισχυθῇ καὶ παρ' ὑμῶν διὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἀναγκαίου ἀριθμοῦ φυλάκων ἀπὸ κοινοῦ παρ' ὑμῶν ἢ διὰ ἄλλων προσφόρων μέτρων ὑποδειχθησομένων ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἀττικῆς.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΒΡΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ-ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΟΡΙΑ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Τμ. Β'—'Αριθ. 1241/1972

Πρόεδρος : 'Απ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Δ. Παΐζης
Δικηγόρος : Μ. Νάτσινας

«Ὅρια Δήμων καὶ Κοινοτήτων. — Διαπιστωθείσης ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου τῆς ἀνυπαρξίας καθωρισμένων ὁρίων ὡς καὶ ἰδιοκτησιῶν τῶν κατοίκων, νομίμως τοῦτο προέβη εἰς τὸν καθορισμὸν τούτων βάσει τῶν εἰς βοσκησίμους τόπους ἀναγκῶν τῶν κατοίκων τῶν δύο Κοινοτήτων, αἰτιολογουμένης οὕσης οὕτω τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου. 'Απαράδεκτος λόγος ἀναιρέσεως καθ' ὃν ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὰ στοιχεῖα τοῦ φακέλλου».

'Επειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως διώκεται ἐμπροθέσμως ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 4/1969 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου 'Ορίων Νομοῦ Γρεβενῶν, δι' ἧς γενομένης δεκτῆς ἐν μέρει τῆς ὑπὸ τῆς ἀναιρεσιβλήτου Κοινότητος ἀσκηθείσης προσφυγῆς κατὰ τῆς ἐκθέσεως καθορισμοῦ τῶν μεταξὺ τῶν διαδίκων Κοινοτήτων διοικητικῶν ὁρίων, καθωρίσθησαν τὰ ὅρια ταῦτα.

'Επειδή, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, αὕτη ἐξεδόθη ἐπὶ προσφυγῇ τῆς ἀναιρεσιβλήτου Κοινότητος κατὰ τῆς οἰκείας ἐκθέσεως καθορισμοῦ ὁρίων, οὐχὶ δὲ καὶ ἐπὶ προσφυγῇ κατὰ τῆς αὐτῆς ἐκθέσεως ἀσκηθείσῃ ὑπὸ τῆς ἀναιρεσειούσης Κοινότητος καί, συνεπῶς, ὁ λόγος ἀναιρέσεως δι' οὗ προβάλλεται ὅτι ἐσφαλμένως ἐν τῇ προσβαλλομένῃ ἀποφάσει ἀναφέρεται ὅτι τὸ δικαστήριον ὁρίων ἐπελήφθη καὶ προσφυγῆς τῆς ἀναιρεσειούσης Κοινότητος, διότι τοιαύτη προσφυγὴ δὲν ἠσκήθη, εἶναι ἀπορριπτέος προεχόντως ὡς ἐπὶ ἐσφαλμένης προϋποθέσεως ἐρειδόμενος.

'Επειδή, κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 10 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος, αἱ περιφέρειαι δήμων ἢ κοινοτήτων καθορίζονται συμφώνως πρὸς τὰ ἤδη ἀναμφισβητήτως κείμενα ὅρια τῶν περιοχῶν τῶν πόλεων καὶ χωρίων, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸ δυνατὸν τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς ἰδιοκτησίας, τῆς ἰδιοκτησίας τῶν κατοίκων καὶ τῶν ἀπαραιτήτων ἀναγκῶν τῶν συνοικισμῶν.

'Επειδή, ἐν προκειμένῳ, καθ' ἃ προκύπτει ἐκ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, τὸ δικαστήριον ὁρίων ἐδέχθη ὅτι εἰς τὴν περιοχὴν εἰς ἣν ἀφεώρα ἡ ἀμφισβήτησις ἐφ' ἧς ἔκρινε, τὰ ὅρια μεταξὺ τῶν διαδίκων Κοινοτήτων «δὲν ἦσαν σαφῶς καθωρισμένα ἀνέκαθεν», ὅτι δὲν «κατέστη δυνατὸν νὰ διαπιστωθῇ

ποῖα εἶναι τὰ ἀναμφισβητήτως κείμενα» ὅρια, ὅτι τὸ κριτήριον τῆς ἰδιοκτησίας δὲν ἠδύνατο νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἐν προκειμένῳ, διότι ἡ ἀμφισβητουμένη περιοχή, ἀποτελοῦσα τμῆμα δημοσίου δάσους, δὲν ἀνήκει εἰς οὐδεμίαν τῶν διαδίκων Κοινοτήτων, καὶ ὅτι «διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς κτηνοτροφίας ἀπὸ ἀπόψεως ὑδρεύσεως τῶν ζώων ὑπάρχουσιν εἰς ἅπασαν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐπίδικον περιοχὴν καὶ εἰς τὰς δύο Κοινότητας πηγαὶ ὑδάτων λίαν ἐπαρκεῖς»· ἐν συνεχείᾳ δέ, ἐν ὄψει τῶν ἀνωτέρω διαπιστώσεων, τὸ δικαστήριον προέβη εἰς τὸν καθορισμὸν τῶν ὁρίων, λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὰς ἀνάγκας τῶν διαδίκων Κοινοτήτων εἰς βοσκησίμους τόπους.

Ἐπειδή, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, δὲν ὑφίστανται ἀναμφισβητήτως κείμενα ὅρια μεταξὺ τῶν διαδίκων Κοινοτήτων εἰς τὴν ἀμφισβητουμένην περιοχήν καί, συνεπῶς, διαπιστῶσαν τὸ δικαστήριον ὁρίων τὴν ἀνυπαρξίαν τοιούτων ὁρίων καὶ περαιτέρω τὴν ἀνυπαρξίαν ἐν τῇ αὐτῇ περιοχῇ ἰδιοκτησιῶν τῶν διαδίκων Κοινοτήτων ἢ τῶν κατοίκων αὐτῶν, νομίμως, κατὰ τὴν ἀνωτέρω παρατεθεῖσαν διάταξιν τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος, καθώρισε τὰ ὅρια ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς βοσκησίμους τόπους ἀναγκῶν τῶν διαδίκων Κοινοτήτων, διότι αἱ ἀνάγκαι αὗται ἀνάγονται εἰς τὸ ὑπὸ τῆς διατάξεως ταύτης προβλεπόμενον κριτήριον τῶν ἀπαραιτήτων ἀναγκῶν τῶν συνοικισμῶν, ὁ δὲ λόγος ἀναιρέσεως δι' οὗ προβάλλεται ὅτι εἶναι ἀναιτιολόγητος ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις καὶ εἰδικώτερον ὅτι δὲν προκύπτει ἂν τὰ καθορισθέντα ὅρια συμπίπτουν πρὸς τὰ ἀναμφισβητήτως κείμενα καὶ διὰ ποῖον λόγον τὸ δικαστήριον ἀπέκλινε τυχὸν τῶν ὁρίων τούτων, εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος, διότι ἐν προκειμένῳ δὲν ἀπῃτεῖτο ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ἄλλη τις αἰτιολογία, ἐφ' ὅσον βεβαιοῦται ὅτι δὲν ὑφίστανται ἀναμφισβητήτως κείμενα ὅρια· ὁ περαιτέρω δὲ συναφὴς λόγος ἀναιρέσεως, δι' οὗ προβάλλεται ὅτι ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις «οὐδὲν ἀπολύτως πραγματικὸν γεγονὸς ἀναφέρει ὅπερ ὑπήγαγεν εἰς τὸν νομικὸν κανόνα διὰ νὰ ἀχθῇ εἰς τὸ συμπέρασμα εἰς τὸ ὁποῖον ἦχθη», εἶναι καὶ οὗτος ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος, διότι, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτιθέμενα, τὸ δικαστήριον ὁρίων ἀπέβλεψε κατὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ὁρίων εἰς τὰς εἰς βοσκησίμους τόπους ἀνάγκας τῶν διαδίκων Κοινοτήτων.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς σχετικῆς πρὸς τὴν ἀνάγκην ποτισμοῦ τῶν ζώων ὡς ἄνω σκέψεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, εἰς τὴν περιφέρειαν ἑκατέρας τῶν διαδίκων Κοινοτήτων, ὡς αὕτη προκύπτει ἐκ τοῦ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου γενομένου καθορισμοῦ ὁρίων, ὑφίστανται πηγαὶ ὕδατος ἐπαρκεῖς πρὸς κάλυψιν τῆς ρηθείσης ἀνάγκης, καί, συνεπῶς, ὁ λόγος ἀναιρέσεως δι' οὗ προβάλλεται ὅτι τὸ δικαστήριον ὁρίων δὲν βεβαιοῖ ὅτι μετὰ τὸν ὑπ' αὐτοῦ καθορισμὸν τῶν ὁρίων θὰ ἀπομείνουν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ἀναιρεσειούσης Κοινότητος πηγαὶ ὕδατος ἐπαρκεῖς διὰ τὸν ποτισμὸν τῶν ζώων, εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος.

Ἐπειδὴ ὁ τελευταῖος λόγος ἀναιρέσεως, δι' οὗ προβάλλεται ὅτι ἡ κρίσις

τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὰ στοιχεῖα τοῦ φακέλλου, εἶναι καὶ οὗτος ἀπορριπτέος ὡς ἀπαράδεκτος καθ' ὃ βάλλων κατὰ τῆς περὶ τὰ πράγματα κρίσεως τοῦ δικαστηρίου τῆς οὐσίας, ἥτις δὲν ὑπόκειται εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

Τμ. Β'—Ἀριθ. 364/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγήτρια : Π. Ἀθανασοπούλου
Δικηγόρος : Γ. Χαρβαλιᾶς

«Φορολογικὰ δικαστήρια. — Μὴ προκύπτοντος ἐκ τοῦ φακέλλου ἐὰν οἱ ἀναιρεσείοντες ἐκλήθησαν συμφώνως τῷ νόμῳ νὰ παραστῶσι κατὰ τὴν δικάσιμον τῆς ἐφέσεως, οἵτινες καὶ δὲν παρέστησαν κατ' αὐτήν, ἡ ἀπόφασις τυγχάνει ἀναιρετέα».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν ἐμπροθέσμως καὶ νομοτύπως ἀσκηθείσης αἰτήσεως διώκεται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 9 τοῦ ἔτους 1968 (καὶ οὐχὶ τοῦ ἔτους 1969 ὡς ἐκ παραδρομῆς προφανῶς ἀναφέρεται ἐν τῷ ἀναιρετηρίῳ) ἀποφάσεως τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Ἁγίας Βαρβάρας Ἀττικῆς, δι' ἧς ἀπερρίφθη ἔφεσις τῶν ἤδη ἀναιρεσειόντων κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 20/1967 ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ αὐτοῦ Δήμου, ἀπορριψάσης ὡσαύτως προσφυγὴν τῶν ἀναιρεσειόντων κατὰ τῆς ἐγγραφῆς των εἰς τὸν κατάλογον φορολογίας ἀκαλύπτων χώρων τοῦ ἔτους 1967.

Ἐπειδὴ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 5 καὶ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Β.Δ. 166/1967 «περὶ τρόπου ἐπιλύσεως διαφορῶν καὶ ἀμφισβητήσεων ἐπὶ ἐν γένει φορολογιῶν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (33), ὁ Πρόεδρος τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν ὁρίζει τὰς δικασίμους τῶν κατὰ τῶν πρωτοδίκων ἀποφάσεων ἀσκουμένων ἐφέσεων καὶ προσκαλεῖ τοὺς διαδίκους πρὸς συζήτησιν δι' ἀτομικῆς προσκλήσεως κοινοποιουμένης ἐπὶ ἀποδείξει, μεριμνῇ τοῦ γραμματέως, πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκδικάσεως τῆς ἐφέσεως· ἡ πρόσκλησις δ' αὕτη τῶν διαδίκων ἀποτελεῖ οὐσιώδη τύπον τῆς διαδικασίας, ἡ παράλειψις τοῦ ὁποίου συνιστᾷ λόγον ἀναιρέσεως τῆς ἐρήμην τοῦ μὴ κληθέντος διαδίκου ἐκδοθείσης ἀποφάσεως.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ἐν τῇ προσβαλλομένῃ ἀποφάσει ἀναφέρεται ὅτι οἱ ἀναιρεσείοντες δὲν παρέστησαν κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἀσκηθείσης ὑπ' αὐτῶν ἐφέσεως, δὲν προκύπτει ὅμως ἐκ τοῦ φακέλλου τῆς δικογραφίας ὅτι οὗτοι ἐκλήθησαν ὅπως παραστῶσι κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἐν λόγῳ ἐφέσεως. Ὅθεν, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ ἠγουμένῃ σκέψει, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις εἶναι ἀναιρετέα διὰ παράβασιν οὐσιώδους τύπου τῆς διαδικασίας, ὡς βασίμως προβάλλεται διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως.

Ἐπειδή, ἀναιρουμένης, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἡ ὑπόθεσις δέον ὅπως ἀναπεμφθῇ εἰς τὴν αὐτὴν Δευτεροβάθμιον Ἐπιτροπὴν Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν πρὸς νέαν κατ' οὐσίαν κρίσιν.

Ἀριθ. 365 - 373/1972

Ἀποφάσεις ὅμοιαι τῇ ὡς ἄνω 364/1972 Σ.τ.Ἐ.

Τμ. Β'—Ἀριθ. 454/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Β. Μποτόπουλος
Δικηγόροι : Γ. Τομαρόπουλος, Λ. Γίκας

«Φορολογικὰ δικαστήρια. — Ἀναιρετέα ἀπόφασις μὴ μνημονεύουσα τὸν τόπον δημοσιεύσεως καὶ δὴ ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἐκτὸς ἂν ταῦτα βεβαιοῦνται ἐν ἰδίῳ πρακτικῷ».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως ζητεῖται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 11/1968 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Ὁρίων Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοῦ Λαρίσης, δι' ἧς καθωρίσθησαν τὰ μεταξὺ τῶν διαδίκων κοινοτήτων διοικητικὰ ὅρια.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ Σύνταγμα (ἄρθρα 109 καὶ 117 Συντάγματος 1968 καὶ 86 καὶ 93 Συντάγματος 1952), πᾶσα ἀπόφασις διοικητικοῦ δικαστηρίου δέον νὰ ἀπαγγέλλεται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἐξ οὗ ἕπεται ὅτι ἂν δὲν βεβαιοῦται περί τινος ἀποφάσεως εἴτε ἐν αὐτῇ εἴτε ἐν ἰδίῳ πρακτικῷ ὅτι ἀπηγγέλθη ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐν ὡρισμένῳ τόπῳ καὶ χρόνῳ, ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶναι ἀνυπόστατος.

Ἐπειδὴ ἐν προκειμένῳ ἐν τῷ προοιμίῳ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἀναφέρεται ὅτι τὸ διοικητικὸν δικαστήριον συνεδρίασε δημοσίως ἐν τῷ Νομαρχιακῷ Καταστήματι Λαρίσης τὴν 16ην Φεβρουαρίου 1968, ἐν τέλει ὅμως, μετὰ τὸ διατακτικὸν αὐτῆς, ἀναφέρεται ὅτι ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη τὴν 16ην Φεβρουαρίου 1968, δὲν μνημονεύεται δὲ ὁ τόπος τῆς δημοσιεύσεως καὶ δὲν βεβαιοῦται ὅτι ἡ δημοσίευσις ἐγένετο ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει. Ἐξ ἄλλου, μεταξὺ τῶν στοιχείων τοῦ ἀποσταλέντος φακέλλου δὲν περιλαμβάνεται πρακτικὸν δημοσιεύσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἐν ὄψει δὲ τούτου, τὸ Δικαστήριον κρίνει ὅτι δέον νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἔκδοσιν ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἵνα ἐπιμελείᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ὑποθέσεως συμπληρωθῇ ὁ φάκελλος αὐτῆς διὰ τοῦ πρακτικοῦ δημοσιεύσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἢ βεβαιωθῇ ὅτι δὲν ἔχει συνταχθῇ τοιοῦτο πρακτικόν.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΙ — ΤΕΛΗ — ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Τμ. Β'—Ἀριθ. 363/1972

Προεδρεύων : Α. Σταυρόπουλος
Εἰσηγητής : Μ. Δεκλερῆς
Δικηγόροι : Π. Γιαννακόπουλος, Μ. Σ. Σωτηρίου

«Τέλη χρήσεως δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν κτημάτων. — Ἐπιβολὴ μέχρι διπλασίου τῶν νομίμων τελῶν διὰ γενομένην παράνομον χρῆσιν. Ἐὰν δὲν ἔχῃ ἐκδοθῇ κανονιστικὴ ἀπόφασις καθορίζουσα τὸ καταβλητέον τέλος, τότε δύναται νὰ ἐπιδιωχθῇ μόνον ἀποζημίωσις διὰ τὴν γενομένην αὐθαιρέτως χρῆσιν»

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, ἡ αἰτοῦσα Κοινότης Σιταριᾶς ζητεῖ ἐμπροθέσμως καὶ νομοτύπως τὴν ἀναίρεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1/1968 ἀποφάσεως τῆς Δευτεροβαθμίου Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς περιφερείας τοῦ Εἰρηνοδικείου Πωγωνίου Ἰωαννίνων, ἀφορώσης εἰς τὴν ἐπιβολὴν τελῶν εἰς βάρος τοῦ ἀναιρεσιβλήτου διὰ παράνομον χρῆσιν κοινοτικῶν κτημάτων.

Ἐπειδή, κατὰ τὸ ἄρθρον 19 § 1 τοῦ Β.Δ. τῆς 24.9/20.10.1958 περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, εἰς τοὺς ποιουμένους χρῆσιν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν κτημάτων, ἔργων ἢ ὑπηρεσιῶν, ὁ δῆμος ἢ ἡ κοινότης δικαιοῦται νὰ ἐπιβάλῃ τέλη ἢ δικαιώματα, ὁριζόμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου. Κατὰ δὲ τὴν παρ. 5 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου, εἰς τοὺς ποιουμένους παράνομον χρῆσιν δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ κτήματος, ἔργου ἢ ὑπηρεσίας, ἐκτὸς τῆς ὑποχρεώσεως ἣν ὑπέχει ὁ δῆμος ἢ ἡ κοινότης διὰ τὴν ποινικὴν αὐτῶν δίωξιν, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλῃ μέχρι τοῦ διπλασίου τὰ διὰ τὴν γενομένην χρῆσιν ἀναλογοῦντα τέλη ἢ δικαιώματα.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τοῦ νόμου προκύπτει ὅτι, ἵνα ἐπιβληθῇ ἐν συγκεκριμένῃ περιπτώσει τέλος ἢ δικαίωμα διὰ παράνομον, ἤτοι αὐθαίρετον, χρῆσιν δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ κτήματος, ἔργου ἢ ὑπηρεσίας, ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ προηγουμένως ἐκδοθῇ κανονιστικὴ ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἐπιτρέπουσα τὴν ὑπὸ τρίτων, κατόπιν σχετικῆς ἀδείας καὶ ἐπὶ τῇ καταβολῇ τέλους ἢ δικαιώματος, χρῆσιν δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ κτήματος κλπ. καὶ καθορίζουσα ἐπὶ τῇ βάσει γενικῶν κριτηρίων τὸ καταβλητέον τέλος ἢ δικαίωμα. Ἄλλως, ἂν δηλ. δὲν ἔχῃ ἐκδοθῇ τοιαύτη ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, δύναται μὲν ὁ δῆμος ἢ ἡ κοινότης νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν καταβολὴν ἀποζημιώσεως κατὰ τὸ κοινὸν δίκαιον διὰ παράνομον χρῆσιν δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ κτήματος κλπ., οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ ἐπιβάλῃ τέλος ἢ δικαίωμα κατὰ τὰς ὡς ἄνω διατάξεις.

Ἐπειδή, κατὰ τὰ πραγματικὰ περιστατικὰ ἅτινα ἐδέχθη ἐν προκειμένῳ τὸ δικαστήριον τῆς οὐσίας, εἰς βάρος τοῦ ἀναιρεσιβλήτου ἐπεβλήθησαν διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου τῆς ἀναιρεσειούσης Κοινότητος τέλη ἐκ δρχ. 7.000 διὰ παράνομον χρῆσιν κοινοτικοῦ κτήματος, ἤτοι δι' αὐθαίρετον καλλιέργειαν ἀγροῦ ἐκτάσεως 18 στρεμμάτων κειμένου εἰς θέσιν «Παληάμπελα Λαμπραίων Ἁγιάννη». Τὴν ἐπιβολὴν τῶν τελῶν τούτων εἰς βάρος τοῦ ἀναιρεσιβλήτου

ἔκρινεν ὡς μὴ νόμιμον τὸ δικαστήριον τῆς οὐσίας καὶ ἠκύρωσε τὴν σχετικὴν ἐγγραφὴν αὐτοῦ, ἡ κρίσις δὲ αὕτη τοῦ δικαστηρίου, ὡς δείκνυται ἐκ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἐρείδεται τὸ μὲν ἐπὶ τῆς κυρίας αἰτιολογίας, ὅτι ἡ ἀναιρεσείουσα Κοινότης οὐδὲν ἀποδεικτικὸν στοιχεῖον προσεκόμισεν ἐξ οὗ νὰ προκύπτῃ ὅτι ὁ ὡς ἄνω ἀγρὸς ἀνήκει εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν αὐτῆς, τὸ δὲ ἐπὶ τῆς ἐπικουρικῆς σκέψεως ὅτι ὁ ἀγρὸς οὗτος δὲν εἶναι ἐξ ἐκείνων τῶν κτημάτων διὰ τὴν χρῆσιν τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἐπιβληθῇ τέλος ἢ δικαίωμα. Ἡ ἐπικουρικὴ αὕτη αἰτιολογία, ἔχουσα τὴν ἔννοιαν ὅτι διὰ τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἀκίνητον δὲν ἔχει ἐκδοθῇ ὑπὸ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς ἀναιρεσειούσης Κοινότητος κανονιστικὴ ἀπόφασις ἐπιτρέπουσα τὴν ὑπὸ τρίτων, κατόπιν σχετικῆς ἀδείας καὶ ἐπὶ καταβολῇ τέλους ἢ δικαιώματος χρῆσιν αὐτοῦ, ἀρκεῖ νὰ στηρίζῃ τὸ διατακτικὸν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἐφόσον, κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ σκέψει, μόνον ἐπὶ τῇ συνδρομῇ τῶν προϋποθέσεων τούτων εἶναι ἐπιτρεπτὴ ἡ ἐπιβολὴ τελῶν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Β.Δ. τῆς 24.9/20.10.1958. Συνεπῶς πάντες οἱ λόγοι τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, δι' ὧν ἀμφισβητεῖται μόνον ἡ νομιμότης τῆς κυρίας αἰτιολογίας τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως τῆς ἀναφερομένης εἰς τὴν κυριότητα τῆς αἰτούσης Κοινότητος ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω ἐκτάσεως, εἶναι ἀπορριπτέοι ὡς ἀλυσιτελεῖς, διὸ καὶ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις τυγχάνει ἀπορριπτέα, ἐφόσον δι' αὐτῆς οὐδὲν προβάλλεται παράπονον κατὰ τῆς ἀνωτέρω ἐπικουρικῆς αἰτιολογίας, ἥτις ἀρκεῖ διὰ νὰ στηρίξῃ τὴν ὑπὸ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως γενομένην ἀκύρωσιν τῆς ἐγγραφῆς τοῦ ἀναιρεσιβλήτου.

Τμ. Β'—Ἀριθ. 376/1972

Πρόεδρος: Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής: Χ. Μακρίδης

«Τέλος ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων λογαριασμῶν ἐπιχειρήσεως ἑστιατορίου. — Δικαστικαὶ ἀποφάσεις διαφόρων χρονικῶν περιόδων δὲν εἶναι συναφεῖς καὶ δὲν προσβάλλονται παραδεκτῶς διὰ τῆς αὐτῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως. — Συγγένεια τρίτου βαθμοῦ μετὰ διαδίκου δὲν ἀποτελεῖ κώλυμα συμμετοχῆς εἰς τὸ δικαστήριον. Ἀναίρεσις ἀποφάσεως λόγῳ ἀορίστου αἰτιολογίας, ὡς μὴ μνημονεύουσα συγκεκριμένα πραγματικὰ περιστατικά».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως διώκεται ἡ ἀναίρεσις τῶν ὑπ' ἀριθ. 2/1967 καὶ 3/1967 ἀποφάσεων τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν καὶ Ἀμφισβητήσεων τῶν Δήμων τῆς περιφερείας τοῦ Εἰρηνοδικείου Δελφῶν, διὰ τῶν ὁποίων ἐγένοντο ἐν μέρει δεκταὶ ἐφέσεις τῆς αἰτούσης ἑταιρείας κατὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 4, 7 καὶ 10/1967, ἀφ' ἑνός, καὶ 13 καὶ 14/1967, ἀφ' ἑτέρου, ἀντιστοίχως, ἀποφάσεων τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Δελφῶν, διὰ τῶν ὁποίων ἐγένοντο ἐν μέρει ἐπίσης δεκταὶ προσφυγαὶ τῆς αἰτούσης ἑταιρείας κατὰ τῶν ἐγγραφῶν της εἰς τοὺς βεβαιωτικοὺς καταλόγους τέλους ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων

λογαριασμῶν τῆς ὑπ' αὐτῆς διατηρουμένης ἐν Δελφοῖς ἐπιχειρήσεως ἑστιατορίου ὑπὸ τὸ διακριτικὸν τίτλον «Ἡνίοχος», ἀφορωσῶν εἰς τοὺς μῆνας Ἀπρίλιον, Μάϊον, Ἰούνιον, Ἰούλιον καὶ Αὔγουστον τοῦ ἔτους 1967.

Ἐπειδὴ αἱ ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 2/1967 καὶ 3/1967 ἀποφάσεις τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τῶν Δήμων τῆς περιφερείας τοῦ Εἰρηνοδικείου Δελφῶν, μὴ οὖσαι συναφεῖς ὡς ἀφορῶσαι εἰς τέλη διαφόρων χρονικῶν περιόδων, ἀπαραδέκτως προσβάλλονται ἀμφότεραι διὰ τοῦ αὐτοῦ δικογράφου, ἐφ' ᾧ καὶ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις, ἀσκηθεῖσα ἐμπροθέσμως καὶ κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις, εἶναι τύποις δεκτὴ μόνον καθ' ὅσον στρέφεται κατὰ τῆς ἐν αὐτῇ πρώτης ἀναφερομένης ὑπ' ἀριθ. 2/1967 ἀποφάσεως.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως προβάλλεται ὅτι ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ συνετέθη κακῶς καθόσον ταύτης μετεῖχεν ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Δελφῶν ὁ Π.Ν.Κ.**, συγγενὴς τρίτου βαθμοῦ μέλους τῆς «Ο.Ο.Ε.Γ. Ν.Κ. καὶ Υἱοί», ἐκμεταλλευτρίας τοῦ ἐν Δελφοῖς ἑστιατορίου «Φ.», τῆς ὁποίας ἡ ἔφεσις συνεξεδικάσθη μετὰ τῶν ἐφέσεων τῆς ἀναιρεσειούσης ἑταιρείας· ὁ λόγος ὅμως οὗτος ἀναιρέσεως εἶναι ἀπορριπτέος πάντως ὡς ἀβάσιμος, διότι ἡ συγγένεια αὕτη κατ' οὐδεμίαν διάταξιν ἐκώλυε τὴν συμμετοχὴν τοῦ ὡς ἄνω Π.Κ.** εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐφέσεων τῆς ἀναιρεσειούσης ἑταιρείας.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως προβάλλεται ὅτι ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς καὶ ἐκπρόσωπος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Δελφῶν Π.Ν.Κ.** δὲν ὑπέγραψε τὰ πρακτικὰ συνεδριάσεως· ὁ λόγος ὅμως οὗτος ἀναιρέσεως εἶναι ἀπορριπτέος ὡς στηριζόμενος ἐπὶ μὴ ἀληθοῦς προϋποθέσεως, διότι τὸ οἰκεῖον πρακτικὸν συνεδριάσεως φέρει τὰς ὑπογραφὰς ὅλων τῶν μελῶν τοῦ δικαστηρίου.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως προβάλλεται ὅτι ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ἐδέχθη ἀορίστως καὶ ἀναιτιολογήτως ὡς ἐμπροθέσμους τὰς ἐφέσεις τῆς αἰτούσης ἑταιρείας· ὁ λόγος ὅμως οὗτος ἀναιρέσεως εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀπαράδεκτος, διότι ἡ αἰτοῦσα ἑταιρεία εἶναι νικήσας διάδικος κατὰ τὸ μέρος τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως δι' οὗ ἐγένοντο δεκταὶ ὡς ἐμπρόθεσμοι αἱ ἐφέσεις της.

Ἐπειδὴ ἐν τῇ προσβαλλομένῃ ἀποφάσει ἀναφέρεται ὅτι ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπή, κρίνασα συγχρόνως ἐπὶ ἐφέσεων πλειόνων φορολογουμένων κατὰ διαφόρων πρωτοδίκων ἀποφάσεων, «εὗρε τὰς ἐφέσεις... τύποις καὶ οὐσίᾳ δεκτὰς διὰ τοὺς ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 2/1967 ἀποφάσει λεπτομερῶς ἀναγραφομένους λόγους, δι' οὓς ἐντέλλεται τὴν μείωσιν τοῦ εἰς βάρος τῶν προσφευγόντων ἤδη ἐφεσειόντων ὀφειλομένου τέλους διὰ τὰ ἐν ταῖς ἐφέσεσι ἀναφερόμενα χρονικὰ διαστήματα εἰς ποσοστὸν 50 %, τροποποιουμένων ἀναλόγως τῶν ὑπ' ἀριθ. 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 καὶ 12/1967 ἀποφάσεων τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Δελφῶν». Οὕτως ὅμως ἔχουσα, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις στερεῖται τῆς προσηκούσης

αἰτιολογίας, διότι δὲν μνημονεύει τὰ συγκεκριμένα πραγματικὰ περιστατικὰ ἐπὶ τῶν ὁποίων βασίζεται ἡ ἐν αὐτῇ κρίσις περὶ μειώσεως τοῦ ἐπιβληθέντος τέλους κατὰ ποσοστὸν 50 %, οὐδὲ δύναται νὰ συμπληρωθῇ ἡ αἰτιολογία διὰ τῆς γενομένης ἐν τῇ ἀποφάσει παραπομπῆς εἰς ἄλλην ἀπόφασιν, διότι τοιαύτη παραπομπὴ εἰς ἀπόφασιν ἐν ἄλλῃ δίκῃ ἐκδοθεῖσαν δὲν συγχωρεῖται κατὰ νόμον. Συνεπῶς, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις εἶναι ἀναιρετέα ὡς πλημμελῶς ἠτιολογημένη, κατὰ τὸν βασίμως προβαλλόμενον σχετικὸν λόγον ἀναιρέσεως.

Ἐπειδή, ἀναιρουμένης τῆς ὑπ' ἀριθ. 2/1967 ἀποφάσεως διὰ τὸν ἀνωτέρω λόγον, παρέλκει ὡς ἀλυσιτελὴς ἡ ἔρευνα τῶν λοιπῶν λόγων ἀναιρέσεως, ἡ δ' ὑπόθεσις, χρήζουσα διευκρινήσεως κατὰ τὸ πραγματικὸν μέρος, δέον ν' ἀναπεμφθῇ εἰς τὸ ἐκδὸν τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστήριον πρὸς νέαν κρίσιν.

Τμ. Β'—Ἀριθ. 1025/1972

Προεδρεύων : Α. Σταυρόπουλος
Εἰσηγητής : Χ. Μακρίδης

«Δικαίωμα αὐθαιρέτου βοσκῆς. — Ἰσχυρισμὸς μὴ προταθεὶς ἐνώπιον τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου τῆς οὐσίας δὲν προβάλλεται παραδεκτῶς ὡς λόγος ἀναιρέσεως. — Ἐπὶ παραλείψεως τοῦ Κ. Συμβουλίου πρὸς καθορισμὸν τοῦ δικαιώματος βοσκῆς κατὰ ὡρισμένον ἔτος ἐπιβάλλεται τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον καθορισθέν. — Ἡ ἐκτίμησις τῶν ἀποδείξεων ὡς καταθέσεων μαρτύρων δὲν ἀνήκει εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου ἀναιρέσεως».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως διώκεται ὑπὸ τοῦ Α.Κ.Κ.** ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 1/1970 ἀποφάσεως τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν καὶ Ἀμφισβητήσεων Ἐπαρχίας Νέστου, διὰ τῆς ὁποίας ἀπερρίφθη ὡς ἀβάσιμος ἔφεσις τοῦ ἀναιρεσείοντος κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1/1969 ἀποφάσεως τῆς παρὰ τῇ Κοινότητι Κεραμωτῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν, ἀπορριψάσης προσφυγὴν αὐτοῦ κατὰ τῆς ἐγγραφῆς του εἰς τὸν βεβαιωτικὸν κατάλογον δικαιώματος αὐθαιρέτου βοσκῆς οἰκον. ἔτους 1969 τῆς εἰρημένης Κοινότητος.

Ἐπειδὴ τοιοῦτον ἀντικείμενον ἔχουσα, ἀσκηθεῖσα δ' ἐμπροθέσμως καὶ κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις εἶναι τύποις δεκτή.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως προβάλλεται ὅτι ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι δι' ἀποφάσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Κεραμωτῆς ἐπεβλήθη εἰς βάρος τοῦ ἀναιρεσείοντος, διὰ δικαίωμα αὐθαιρέτου βοσκῆς ποσὸν ἐκ δρχ. 7.680 κατὰ παράβασιν ἰσχυουσῶν διατάξεων νόμων καὶ β. δ/των, διὰ τῶν ὁποίων ρητῶς προβλέπεται ἡ ὑπὸ ἁρμοδίας τριμελοῦς ἐπιτροπῆς καταμετρήσεως ζώων σύνταξις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ ἐλέγχου κατὰ τὰ κεκανονισμένα, ἡ ὁποία οὐδόλως ὑπάρχει. Ὁ λόγος ὅμως οὗτος ἀναιρέσεως, εἶναι, πάντως, ἀπορριπτέος ὡς ἀπαράδεκτος,

διότι ἐρείδεται ἐπὶ ἰσχυρισμοῦ μὴ προταθέντος ἐνώπιον τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως προβάλλεται περαιτέρω ὅτι δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς ἡ κατάθεσις τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Κεραμωτῆς, ὅστις κατέθεσεν ἐνώπιον αὐτῆς, ὅτι τὸ ὑπ' αὐτὸν Κοινοτικὸν Συμβούλιον προέβη εἰς τὴν λῆψιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 6/1969 διαπιστωτικῆς ἀποφάσεως τῆς αὐθαιρέτου βοσκῆς τοῦ προβατοποιμνίου τοῦ ἀναιρεσείοντος ὅλως ἀβασανίστως καὶ ἐκ τῆς ἕδρας του, ἀγνοῶν τελείως τὰς ἐκ τοῦ νόμου προβλεπομένας προϋποθέσεις· ὁ λόγος ὅμως οὗτος ἀναιρέσεως εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος, διότι ἐκ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως προκύπτει ὅτι ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐξετίμησε τὰς καταθέσεις ὅλων τῶν ἐνώπιον αὐτῆς καταθεσάντων προσώπων ἐν οἷς καὶ τὴν τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Κεραμωτῆς.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως προβάλλεται ἐν συνεχείᾳ ὅτι δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν, ὅτι δὲν ὑπάρχει συμπληρωματικὴ ἀπόφασις τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Κεραμωτῆς καὶ ἐγκριτικὴ τοιαύτη τῆς Νομαρχίας Καβάλας «περὶ ἐπιβολῆς καὶ καθορισμοῦ δικαιώματος βοσκῆς...» διὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1969. Ὁ λόγος ὅμως οὗτος ἀναιρέσεως εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος διότι, ναὶ μὲν δὲν ἐξεδόθη ἀπόφασις τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Κεραμωτῆς περὶ καθορισμοῦ τοῦ δικαιώματος αὐθαιρέτου βοσκῆς διὰ τὸ ἔτος 1969, πλὴν ὅμως, κατὰ τὸ ἄρθρον 5 § 4 τοῦ Β.Δ. τῆς 20.10.1958 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (Α' 171) «ἐὰν τὸ συμβούλιον παραλείψῃ νὰ καθορίσῃ τὸ δικαίωμα, οἱ ὑπόχρεοι καταβάλλουν τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος καθορισθὲν τοιοῦτον», καὶ συνεπῶς, νομίμως καθωρίσθη ἐν προκειμένῳ τὸ ἐπίδικον δικαίωμα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπ' ἀριθ. 48/1967 ἀποφάσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Κεραμωτῆς, ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 40842/1967 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Καβάλας.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως προβάλλεται ὡσαύτως ὅτι δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ ἐφαρμοσθεῖσα ἀπόφασις τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Κεραμωτῆς ἀφορᾷ τὴν χρῆσιν μόνον τῶν ἐντὸς τῶν διοικητικῶν ὁρίων τῆς Κοινότητος κειμένων ἐκτάσεων, μὴ συμπεριλαμβανομένης ἐντὸς αὐτῶν καὶ τῆς ἐκτάσεως τοῦ δάσους «Κοτζᾶ-Ὀρμάν», διὰ τὴν χρῆσιν τῆς ὁποίας ἐπεβλήθη τὸ ἐπίδικον δικαίωμα. Ὁ λόγος ὅμως οὗτος ἀναιρέσεως εἶναι ἀπορριπτέος, διότι ἐν τῇ προσβαλλομένῃ ἀποφάσει βεβαιοῦται ὅτι τμῆμα τοῦ δάσους «Κοτζᾶ-Ὀρμὰν» Νέστου, διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ὁποίου ἐπεβλήθη τὸ ἐπίδικον δικαίωμα, περιλαμβάνεται ἐντὸς τῶν διοικητικῶν ὁρίων τῆς Κοινότητος Κεραμωτῆς, εἰς τὴν ὁποίαν παρεχωρήθη ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τὸ δικαίωμα βοσκῆς ἐπ' αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως προβάλλεται ἐπίσης ὅτι δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν, ὅτι οἱ ἐξετασθέντες μάρτυρες δὲν ἠδύναντο νὰ γνωρίζουν τὸ προβατοποίμνιον τοῦ ἀναιρεσείοντος καὶ τὸν ἀριθμὸν τούτου, καθόσον οὗτοι κατοι-

κοῦν εἰς συνοικισμὸν ἑτέρας Κοινότητος. Ὁ λόγος ὅμως οὗτος ἀναιρέσεως εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀπαράδεκτος, διότι πλήττει τὴν ἀνέλεγκτον κατ' ἀναίρεσιν ἐκτίμησιν τῶν ἀποδείξεων ὑπὸ τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως προβάλλεται τέλος ὅτι «δὲν ὑπάρχουν στοιχεῖα προβλεπόμενα ἐκ τοῦ νόμου πλήρως ἀποδεικνύοντα τὴν αὐθαίρετον βοσκὴν τοῦ προβατοποιμνίου» τοῦ ἀναιρεσείοντος. Ὁ λόγος ὅμως οὗτος ἀναιρέσεως εἶναι ἀόριστος καί, ὡς ἐκ τούτου, ἀπορριπτέος ὡς ἀνεπίδεκτος δικαστικῆς ἐκτιμήσεως.

Ἐπειδή, κατὰ ταῦτα, δέον ν' ἀπορριφθῇ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις.

Ἀριθ. 1026 - 1032/1972

Ἀποφάσεις ὅμοιαι τῇ ὡς ἄνω 1025/1972 Σ.τ.Ἐ.

Τμ. Β'—Ἀριθ. 1082/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Τ. Δημητρακάκης
Δικηγόρος : Κ. Λαμπρικίδης

«Εἰσφορὰ λόγῳ τροποποιήσεως σχεδίου πόλεως. — Ἐνδικον μέσον ἐκ μέρους Δήμου δύναται ν' ἀσκηθῇ νομίμως ἀποφάσει τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς ἢ διὰ μεταγενεστέρας ἐγκρίσεως ὑπὸ ταύτης ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως ὑπὸ τοῦ Δημάρχου λόγῳ προφανοῦς κινδύνου. — Ἐν περιπτώσει προβολῆς τοιούτου λόγου ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβαθμίου Δικαστηρίου δέον τοῦτο ν' ἀπαντήσῃ ρητῶς ἐπὶ τοῦ ἰσχυρισμοῦ τούτου.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως διώκεται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 22/1968 ἀποφάσεως τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Περιστερίου Ἀττικῆς, ἀφορώσης εἰς ἐπιβολὴν εἰσφορᾶς τροποποιήσεως σχεδίου πόλεως εἰς βάρος τῆς ἀναιρεσειούσης.

Ἐπειδή, τοιοῦτον ἀντικείμενον ἔχουσα, ἀσκηθεῖσα δ' ἐμπροθέσμως καὶ κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις τυγχάνει τύποις δεκτή.

Ἐπειδὴ διὰ τοῦ ἄρθρου 116 ἐδαφ. ζ' τοῦ Ν.Δ. 2888/1954 «Περὶ κυρώσεως Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος» (φ. 139) ὁρίζεται ὅτι ἡ Δημαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐγέρσεως ἀγωγῶν, ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων, ἐπαγωγῆς, ἀντεπαγωγῆς καὶ δόσεως ὅρκου. Ἑτέρωθεν διὰ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 117 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ/τος ὁρίζεται ὅτι ἐν περιπτώσει προφανοῦς κινδύνου ἢ ζημίας ἐκ τῆς ἀναβολῆς δύναται ὁ Δήμαρχος νὰ ἐπιληφθῇ θεμάτων ἁρμοδιότητος τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς, ὑποχρεούμενος νὰ ὑποβάλῃ ταῦτα ἀμέσως εἰς τὴν ἔγκρισίν της. Κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν διατάξεων τούτων διὰ τὴν νόμιμον ἄσκησιν ἐνδίκου μέσου ὑπὸ Δήμου ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐνδίκου μέσου ἢ περὶ ἐγκρίσεως ἐκ τῶν ὑστέρων τῆς ἀσκήσεως αὐτοῦ εἰς ἣν περί-

πτωσιν προέβη εἰς ταύτην ὁ Δήμαρχος χωρὶς νὰ ἔχῃ προηγηθῆ σχετικὴ ἀπόφασις τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς λόγῳ προφανοῦς κινδύνου ἐκ τῆς ἀναβολῆς.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, ὡς ἐκ τοῦ περιεχομένου αὐτῆς προκύπτει, δέχεται μὲν τὴν ὑπὸ τοῦ Δήμου Περιστερίου ἀσκηθεῖσαν ἔφεσιν κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 441/1964 ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Περιστερίου Ἀττικῆς καὶ ἀκυροῖ τὴν πρωτόδικον ταύτην ἀπόφασιν, πλὴν δὲν ἀποφαίνεται ἐπὶ τοῦ τύποις παραδεκτοῦ τῆς ἐφέσεως ταύτης, καὶ δὴ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ ἐὰν προηγήθη ταύτης ἀπόφασις τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς περὶ ἀσκήσεως ταύτης ἢ περὶ ἐγκρίσεως ἐκ τῶν ὑστέρων τῆς ἀσκήσεως ταύτης, καίτοι διὰ τοῦ κατ' ἔφεσιν ὑπομνήματος τῆς ἀναιρεσειούσης ὑπεβλήθη σχετικὴ ἔνστασις ταύτης ἐνώπιον τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς περὶ μὴ ὑπάρξεως ἀποφάσεως τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς περὶ ἀσκήσεως τῆς ἐφέσεως τοῦ Δήμου Περιστερίου, ἢ περὶ ἐγκρίσεως ἐκ τῶν ὑστέρων τῆς ἀσκήσεως ταύτης. Ὅθεν διὰ τὸν λόγον τοῦτον, βασίμως προβαλλόμενον, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις τυγχάνει ἀναιρετέα, παρελκούσης τῆς ἐξετάσεως τῶν λοιπῶν λόγων ἀναιρέσεως.

Ἐπειδή, κατὰ ταῦτα, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις δέον ὅπως γένηται δεκτή, ἡ δὲ ὑπόθεσις, ὡς χρήζουσα διευκρινήσεως κατὰ τὸ πραγματικὸν μέρος, τυγχάνει ἀναπεμπτέα εἰς τὴν ἐκδοῦσαν τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν δευτεροβάθμιον ἐπιτροπὴν πρὸς νέαν νόμιμον κρίσιν.

Τμ. Β'—Ἀριθ. 1084/1972

Προεδρεύων : Α. Σταυρόπουλος
Εἰσηγητής : Χ. Μακρίδης
Δικηγόροι : Π. Παρλαβάντζας, Σπ. Ἡλιόπουλος

«Τέλος διαμονῆς παρεπιδημούντων. — Διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν Κέντρου διακοπῶν καὶ παραθερισμοῦ ἀλλοδαπῶν ἀπὸ τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν φόρων ἀπαιτεῖται ὅπως τοῦτο ἔχῃ τύχει ἀμφοτέρων τῶν ἀδειῶν κατὰ νόμον ἤτοι σκοπιμότητος καὶ καταλληλότητος, ὥστε καὶ ἡ ἔλλειψις τῆς μιᾶς τούτων στερεῖ τὸ Κέντρον τοῦ δικαιώματος ἀπαλλαγῆς».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως διώκεται ὑπὸ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τῶν τελῶν τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Ν.Δ. 3033/1954 τοῦ Δήμου Λουτρακίου–Περαχώρας ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 1/1968 ἀποφάσεως τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τῆς περιφερείας τοῦ Εἰρηνοδικείου Κορίνθου, διὰ τῆς ὁποίας ἀπερρίφθη ὡς ἀβάσιμος ἔφεσις τοῦ ἀναιρεσείοντος κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 34/1967 ἀποφάσεως τῆς παρὰ τῷ ὡς ἄνω Δήμῳ Πρωτοβοθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν, δεχθείσης πρυσφυγὰς τῆς ἀναιρεσιβλήτου ἑταιρείας κατὰ τῶν ἐγγραφῶν της εἰς τὸν βεβαιωτικὸν κατά-

λογον τελῶν διαμονῆς παρεπιδημούντων καὶ ἐκδιδομένων λογαριασμῶν ὑπὸ ξενοδοχείων κ.λπ. διὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1967.

Ἐπειδή, τοιοῦτον ἀντικείμενον ἔχουσα, ἀσκηθεῖσα δ' ἐμπροθέσμως καὶ κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις εἶναι τύποις δεκτή.

Ἐπειδὴ ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ Ν. 3185/1955 «περὶ κέντρων διακοπῶν καὶ παραθερισμοῦ ἀλλοδαπῶν ἐν Ἑλλάδι» (Α' 91) ὁρίζονται τὰ ἑξῆς : «1. Πρὸς ἐγκατάστασιν κέντρων διακοπῶν καὶ παραθερισμοῦ ἀπαιτεῖται ἡ χορήγησις ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ (Ε.Ο.Τ.) ἀδείας σκοπιμότητος, πρὸς λειτουργίαν δὲ τούτου ἀδείας καταλληλότητος. 2. Ἡ ἄδεια σκοπιμότητος χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ Ε.Ο.Τ., κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου συνοδευομένης ὑπὸ μελέτης μετὰ λεπτομερῶν τεχνικῶν σχεδίων περὶ τῆς ἀκριβοῦς τοποθεσίας ἱδρύσεως τοῦ κέντρου καὶ τῶν προβλεπομένων ἐγκαταστάσεων, ὡς καὶ στοιχείων περὶ τῶν ἱδρυτῶν καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ κέντρου. 3. Ἡ ἄδεια καταλληλότητος χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ Ε.Ο.Τ. κατόπιν ἐπιθεωρήσεως τῶν γενομένων ἐγκαταστάσεων δι' ὀργάνων αὐτοῦ ἢ ἄλλων δεόντως ἐξουσιοδοτημένων ὀργάνων...». Περαιτέρω, κατὰ τὸ ἄρθρον 5 § 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου, τὰ κέντρα διακοπῶν καὶ παραθερισμοῦ ἀπαλλάσσονται παντὸς δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ φόρου, τέλους ἢ δικαιώματος. Τέλος, διὰ τῆς § 4 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ εἰρημένου νόμου ὁρίζεται ὅτι «Ἡ κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 2 ἢ μετ' ἀνάκλησιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἀδειῶν λειτουργία κέντρου διακοπῶν καὶ παραθερισμοῦ ἐπάγεται τὴν ἄρσιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 5 τοῦ παρόντος εὐεργετημάτων διὰ τὸν ἀπὸ τῆς παραβάσεως καὶ ἐφεξῆς χρόνον...».

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν διατάξεων τούτων προκύπτει, ὅτι διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ κέντρου διακοπῶν καὶ παραθερισμοῦ ἀλλοδαπῶν ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων ἀπαιτεῖται ὅπως τοῦτο ἔχῃ τύχει ἀμφοτέρων τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ νόμου 3185/1955 ἀδειῶν, ἤτοι τόσον ἀδείας σκοπιμότητος, ὅσον καὶ ἀδείας καταλληλότητος, καὶ ὅτι ἡ ἔλλειψις μιᾶς τῶν ἀδειῶν αὐτῶν στερεῖ τὸ κέντρον τῶν εἰρημένων ἀπαλλαγῶν.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἐκρίθη, ὅτι ἡ ἐπιχείρησις τῆς ἀναιρεσιβλήτου ἑταιρείας πληροῖ τοὺς ὅρους τοῦ Ν. 3185/1955 ἀπὸ ἀπόψεως ἐξοπλισμοῦ καὶ λειτουργίας καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐχορηγήθη εἰς αὐτὴν ἡ ἄδεια καταλληλότητος, ἥτις οὐδέποτε ἔκτοτε ἀνεκλήθη, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς προσαγομένης ὑπ' ἀριθ. 11009/23.2.1968 βεβαιώσεως τοῦ Δ/ντοῦ Ἐποπτείας τοῦ Ε.Ο.Τ., καὶ ὅτι δὲν ὑφίσταται ἐν τῷ σταδίῳ τούτῳ τῆς λειτουργίας τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς ἀναιρεσιβλήτου ἀνάγκη διερευνήσεως περὶ τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ καὶ ἀδείας σκοπιμότητος, δοθέντος μάλιστα ὅτι, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ἀδείας καταλληλότητος, αὕτη ἐξεδόθη παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ὀργάνου μετ' ἐπιθεώρησιν τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς ἀναιρεσιβλήτου ἑταιρείας καὶ διαπίστωσιν τῆς συνδρομῆς τῶν προϋποθέσεων τοῦ Ν. 3185/1955. Οὕτως, ὅμως, κρίνασα ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπή, ὅτι διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς ἀναιρεσιβλήτου ἑταιρείας ἐκ τῶν ἐπιδίκων τελῶν ἀρκεῖ ἡ εἰς αὐτὴν

χορηγηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ε.Ο.Τ. ἄδεια καταλληλότητος καὶ ὅτι παρέλκει ἡ ἔρευνα περὶ τὴν ὕπαρξιν ἢ μὴ καὶ ἀδείας σκοπιμότητος, τῆς ὁποίας ἡ συνδρομὴ εἶναι ἀπαραίτητος, κατὰ τὰ ἐν προηγουμέναις σκέψεσι, διὰ τὴν θεμελίωσιν τῆς περὶ ἧς πρόκειται ἀπαλλαγῆς ἐσφαλμένως τὸν νόμον ἡρμήνευσε καὶ ἐφήρμοσε, δι' ὃ καὶ εἶναι ἀναιρετέα ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις κατὰ τὸν βασίμως προβαλλόμενον σχετικὸν λόγον ἀναιρέσεως.

Ἐπειδή, ἀναιρουμένης τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως διὰ τὸν ἀνωτέρω λόγον, παρέλκει ὡς ἀλυσιτελὴς ἡ ἔρευνα τῶν λοιπῶν λόγων ἀναιρέσεως, ἡ δ' ὑπόθεσις, χρήζουσα διευκρινήσεως κατὰ τὸ πραγματικὸν μέρος, δέον νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν αὐτὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς νέαν κρίσιν.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 1232/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Κ. Λασσαδὸς

«Φορολογία ἀκαλύπτων χώρων. — Τὰ δενδροσκεπῆ οἰκόπεδα ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν, ἔστω καὶ ἂν αὕτη δὲν ὑπερβαίνῃ ἢ ὀλίγον ὑπερβαίνῃ τὸ ἐλάχιστον ὅριον οἰκοδομήσεως. — Ἡ ἀπαλλαγὴ ἰσχύει καὶ προκειμένου περὶ οἰκοπέδων ὑπαγομένων εἰς διάταξιν ἄρθρ. 36 § 1 ν.δ. 4260/1962».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν νομοτύπως καὶ ἐμπροθέσμως ἀσκηθείσης αἰτήσεως, διώκεται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 4/1968 ἀποφάσεως τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τῆς Κοινότητος Ἑκάλης, δι' ἧς ἀπερρίφθη ἡ ὑπὸ τῆς ἀναιρεσειούσης ἑταιρίας ἀσκηθεῖσα ἔφεσις κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 95/1968 ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τῆς Κοινότητος Ἑκάλης, δεξαμένης ἐν μέρει μόνον προσφυγὴν αὐτῆς κατὰ τῆς ἐγγραφῆς αὐτῆς εἰς τὸν κατάλογον φόρου ἀκαλύπτων χώρων οἰκονομικῶν ἐτῶν 1954–1966 τῆς ρηθείσης Κοινότητος.

Ἐπειδὴ ἐν μὲν τῇ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 β. διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἕνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (ΦΕΚ 171 Α') ὁρίζεται ὅτι ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τῶν δήμων πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 20.000, ὡς καὶ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τῶν περιφερειῶν τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ τοῦ πρώην Δήμου Θεσσαλονίκης, ἐτήσιος φόρος ἐπὶ τῶν ἐντὸς τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου πόλεως ἀκαλύπτων χώρων, ἐφ' ὅσον ἕκαστος τούτων ἀποτελεῖ ἄρτιον καὶ οἰκοδομήσιμον οἰκόπεδον κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις καὶ προβάλλει πλευρὰν ἐπὶ ἐγκεκριμένης ὁδοῦ ἢ κοινοχρήστου χώρου, ἐν δὲ τῇ παρ. 8 ἐδ. β' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, ὅτι δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν φόρον τοῦτον οἱ ὡς ἄνω χῶροι οἱ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου ἀποτελοῦντες δενδροσκεπεῖς ἐκτάσεις.

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς τελευταίας ταύτης διατάξεως, μὴ ποιουμένης οἱανδήποτε σχετικὴν διάκρισιν, προκύπτει ὅτι τὰ δενδροσκεπῆ οἰκόπεδα ἀπαλλάσσονται

τοῦ φόρου ἀκαλύπτων χώρων ἀνεξαρτήτως τοῦ μεγέθους αὐτῶν, καὶ εἰδικώτερον ὅτι τοῦ φόρου τούτου δὲν ἀπαλλάσσονται μόνον τὰ μεγάλης ἐκτάσεως δενδροσκεπῆ οἰκόπεδα, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνα ὧν τὸ ἐμβαδὸν δὲν ὑπερβαίνει ἢ ὀλίγον μόνον ὑπερβαίνει τὸ διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν ἀπαιτούμενον ἐλάχιστον ὅριον.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ ν.δ. 4260/1962 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων, ἀφορώντων εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Διοικήσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν» (Φ.Ε.Κ. 186 Α') προσετέθη παρ. 13 εἰς τὸ ὡς ἄνω ἄρθρον 38 τοῦ β.δ. τῆς 24.9/20.10.1958, ἔχουσα οὕτω : «Οἰκόπεδα ἀνήκοντα εἰς οἰκοδομικοὺς συνεταιρισμοὺς ἢ ἐπιχειρήσεις δημιουργίας οἰκισμῶν, οἵτινες βαρύνονται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων κοινῆς ὠφελείας καὶ ἐκπληροῦν πρὸ τῆς ἐκποιήσεως τῶν οἰκοπέδων τούτων τὰς ὑποχρεώσεις ταύτας, φορολογοῦνται διὰ τοῦ ἀνωτέρω φόρου ἐφ' ἅπαξ καὶ μόνον διὰ τὸ οἰκον. ἔτος τῆς ἐκποιήσεως».

Ἐπειδή, ὡς συνάγεται ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῆς τελευταίας ταύτης διατάξεως πρὸς τὰς ἀνωτέρω παρατεθείσας, ἡ ὑπὸ τοῦ φόρου ἀκαλύπτων χώρων ἀπαλλαγὴ τῶν δενδροσκεπῶν οἰκοπέδων ἰσχύει καὶ προκειμένου περὶ τῶν οἰκοπέδων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην διάταξιν τῆς παρ. 13 τοῦ ἄρθρου 38.

Ἐπειδὴ ἐν προκειμένῳ διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἀπερρίφθη ὁ ὑπὸ τῆς ἀναιρεσειούσης ἑταιρίας προβληθεὶς λόγος ἐφέσεως περὶ ἀπαλλαγῆς αὐτῆς ὑπὸ τοῦ φόρου ἀκαλύπτων χώρων διὰ τὰ ὑπ' αὐτῆς πωληθέντα κατὰ τὰ ἔτη 1954–1966 δενδροσκεπῆ οἰκόπεδα, ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ ὅτι ἵνα χῶρός τις θεωρηθῇ δενδροσκεπὴς δέον ν' ἀποτελῇ «ἔκτασιν», καὶ οὐχὶ διακεχωρισμένον αὐτοτελὲς οἰκόπεδον ὀλίγον μεγαλύτερον τοῦ ἐλαχίστου ἐπιτρεπομένου ἐμβαδοῦ ἵνα καταστῇ οἰκοδομήσιμον. Οὕτως ὅμως κρίνασα, ἡ δευτεροβάθμιος ἐπιτροπὴ ἐσφαλμένως ἡρμήνευσε καὶ πλημμελῶς ἐφήρμοσε τὰς προμνησθείσας διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 β. διατάγματος, συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, καί, τῷ λόγῳ τούτῳ, βασίμως προβαλλομένῳ, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις εἶναι ἀναιρετέα, παρελκούσης τῆς ἐρεύνης τῶν λοιπῶν λόγων ἀναιρέσεως.

Ἐπειδή, κατὰ ταῦτα, ἡ μὲν ὑπὸ κρίσιν αἴτησις δέον ὅπως γένηται δεκτή, ἡ δ' ὑπόθεσις, ὡς χρήζουσα διευκρινήσεως κατὰ τὰ πραγματικὰ περιστατικά, δέον ν' ἀναπεμφθῇ εἰς τὴν αὐτὴν δευτεροβάθμιον ἐπιτροπὴν πρὸς νέαν νόμιμον κρίσιν.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 1233/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Κ. Λασσαδὸς

«Τέλος ἐκδιδομένων λογαριασμῶν. — Μετ' ἀναίρεσιν ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου ὑπὸ τοῦ Συμβ. Ἐπικρατείας νομίμως ἐπιλαμβάνεται καὶ πάλιν τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως τὸ Δικαστήριον, ἡ μὴ δὲ ἀναφορὰ ἐν τῇ νέᾳ ἀποφάσει τῆς ἀναι-

ρετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Σ.Ε. δὲν συνιστᾷ πλημμέλειαν ταύτης. Τὰ κέντρα διακοπῶν καὶ παραθερισμοῦ, λειτουργοῦντα κατόπιν ἀδείας τῆς ἀρχῆς, ἀπολαύουν ἀπαλλαγῆς παντὸς δημοσίου ἢ κοινοτικοῦ φόρου, τέλους ἢ δικαιώματος, ἐφ' ὅσον ἡ ἄδεια δὲν ἀνεκλήθη ἢ ἀνεστάλη. — Ἡ παρὰ ταῦτα εἰσπραξις τυχὸν ὑπὸ τοῦ ἐπιχειρηματίου τοῦ τέλους δὲν συνιστᾷ λόγον ἐκδόσεως εἰς βάρος του βεβαιωτικῆς πράξεως».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως διώκεται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 4/1968 ἀποφάσεως τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τῆς Κοινότητος Βουλιαγμένης, δι' ἧς ἀπερρίφθησαν αἱ ὑπὸ τῶν ἀναιρεσειόντων ἀσκηθεῖσαι ἐφέσεις κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 102/1965 ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τῆς Κοινότητος Βουλιαγμένης, δεξαμένης ἐν μέρει μόνον προσφυγὰς τῶν ἀναιρεσειόντων κατὰ τῆς εἰς βάρος αὐτῶν βεβαιωτικῆς ἐκθέσεως τέλους ἐκδιδομένων λογαριασμῶν οἰκονομικοῦ ἔτους 1964, ἐκδοθείσης ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσιβλήτου ἐνοικιαστοῦ τοῦ τέλους.

Ἐπειδή, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν οἰκείων ἀποδεικτικῶν ἐπιδόσεως, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ἐπεδόθη εἰς μὲν τὴν πρώτην τῶν ἀναιρεσειόντων ἀνώνυμον ἑταιρίαν «Τουριστικαὶ Ἐπιχειρήσεις Α.Ε.» τὴν 27 Φεβρουαρίου 1969, εἰς δὲ τὸν δεύτερον τούτων Γ.Κ.** τὴν 31 Μαρτίου 1969. Ὅθεν ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις, κατατεθεῖσα τὴν 30 Μαΐου 1969, νομότυπος δὲ κατὰ τὰ λοιπὰ οὖσα, εἶναι τύποις δεκτὴ μόνον καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν δεύτερον τῶν ἀναιρεσειόντων, ἀπορριπτέα δ' ὡς ἐκπρόθεσμος καθ' ὃ μέρος ἀσκεῖται ὑπὸ τῆς πρώτης τούτων.

Ἐπειδὴ ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ἐξεδόθη κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1269/1968 ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, δι' ἧς ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἤδη ἀναιρεσιβλήτου ἐνοικιαστοῦ τοῦ ρηθέντος τέλους ἀνῃρέθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 55/1965 ἀπόφασις τῆς ὡς ἄνω Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς καὶ ἀνεπέμφθη ἡ ὑπόθεσις εἰς τὴν αὐτὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς νέαν κατ' οὐσίαν κρίσιν. Κατὰ συνέπειαν, ὁ λόγος ἀναιρέσεως δι' οὗ προβάλλεται ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 55/1965 ἀποφάσεώς της, ἀπεξεδύθη πάσης ἐξουσίας καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπανέλθῃ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος.

Ἐπειδὴ ἡ μὴ ἀναφορὰ ἐν τῇ προσβαλλομένῃ ἀποφάσει τῆς μνησθείσης ἀναιρετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας δὲν ἀποτελεῖ πλημμέλειαν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως συνεπαγομένην τὴν ἀναίρεσιν αὐτῆς, ἐφ' ᾧ καὶ ὁ περὶ τοῦ ἐναντίου λόγος ἀναιρέσεως εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος.

Ἐπειδὴ ἐν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ν. 3185/1955 «περὶ κέντρων διακοπῶν καὶ παραθερισμοῦ ἀλλοδαπῶν ἐν Ἑλλάδι» (Φ.Ε.Κ. 91 Α') ὁρίζεται ὅτι «τὰ κέντρα διακοπῶν καὶ παραθερισμοῦ ἀπαλλάσσονται παντὸς δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ φόρου, τέλους ἢ δικαιώματος», κατὰ δὲ τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ αὐτοῦ νόμου «κέντρα διακοπῶν καὶ παραθερισμοῦ ἀλλοδαπῶν νοοῦνται κατασκη-

νώσεις, στρατόπεδα, χωρία καὶ σταθμοὶ διακοπῶν δημιουργούμενοι, κατασκευαζόμενοι ἢ ἀνεγειρόμενοι ἐξ ὑπαρχῆς ὡς τοιοῦτοι, περιλαμβάνοντες ἐγκαταστάσεις προσωρινάς, ἡμιμονίμους ἢ μονίμους, ὀργανούμενοι ὑπὸ ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων, σωματείων ἢ ἱδρυμάτων καὶ λειτουργούντων ἐνεργῶς τοὐλάχιστον ἐπὶ δύο μῆνας ἐτησίως ἐπὶ σκοπῷ διαμονῆς ἐν αὐτοῖς χάριν ἀναψυχῆς ἢ παραθερισμοῦ προσώπων ἐξ ὧν τὰ ἑβδομήκοντα πέντε τοῖς ἑκατὸν τοὐλάχιστον δέον ὅπως εἶναι ἀλλοδαποὶ ἢ Ἕλληνες μονίμως ἐγκατεστημένοι εἰς τὴν ἀλλοδαπήν». Περαιτέρω ἐν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὁρίζεται ὅτι «πρὸς ἐγκατάστασιν κέντρων διακοπῶν καὶ παραθερισμοῦ ἀπαιτεῖται ἡ χορήγησις ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ (Ε.Ο.Τ.) ἀδείας σκοπιμότητος, πρὸς λειτουργίαν δὲ τούτου ἀδείας καταλληλότητος», ἐν δὲ τῇ παρ. 8 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὁρίζεται ὅτι «ἡ ἄδεια σκοπιμότητος καὶ καταλληλότητος ἀνακαλεῖται ἢ ἀναστέλλεται ἡ ἰσχύς της δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Ε.Ο.Τ. ἐὰν ἔπαυσαν συντρέχοντες οἱ ἐν ἄρθρῳ 1 ὡς καὶ ἐν παρ. 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὅροι ἢ ἐὰν ἡ ἐν γένει λειτουργία τοῦ κέντρου διαπιστωθῇ ὅτι ἀντιβαίνει εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη ἢ τὴν δημοσίαν τάξιν». Τέλος ἐν παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 6 ὁρίζεται ὅτι «ἡ κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 2 ἢ ἡ μετ' ἀνάκλησιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἀδειῶν λειτουργία κέντρου διακοπῶν καὶ παραθερισμοῦ ἐπάγεται τὴν ἄρσιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 5 τοῦ παρόντος εὐεργετημάτων διὰ τὸν ἀπὸ τῆς παραβάσεως καὶ ἐφεξῆς χρόνον. Ἡ διὰ τὸ μέλλον καὶ κατ' ἀκολουθίαν μεταγενεστέρας συμμορφώσεως τοῦ παραβάτου πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἀπονομὴ τῶν εὐεργετημάτων τοῦ ἄρθρ. 5 τοῦ παρόντος νόμου δύναται νὰ γίνῃ μόνον κατόπιν εἰδικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ε.Ο.Τ. ἐγκρινομένης ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Προεδρίας Κυβερνήσεως».

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων συνάγεται ὅτι κέντρα διακοπῶν καὶ παραθερισμοῦ λειτουργοῦντα κατόπιν ἀδείας τοῦ Ε.Ο.Τ. ἀπολαύουν τῶν ἐν ἄρθρῳ 5 τοῦ ὡς ἄνω νόμου εὐεργετημάτων, ἐν οἷς καὶ ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ παντὸς δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ φόρου, τέλους ἢ δικαιώματος, ἐφ' ὅσον δ' ἡ ὡς ἄνω ἄδεια δὲν ἀνεκλήθη ἢ δὲν ἀνεστάλη ὑπὸ τοῦ Ε.Ο.Τ., ἡ ρηθεῖσα ἀπαλλαγὴ ἰσχύει ἀνεξαρτήτως τῆς τυχὸν συνδρομῆς λόγων δικαιολογούντων τὴν ἀνάκλησιν ἢ ἀναστολὴν τῆς ἀδείας ταύτης. Ἐξ ἄλλου, συντρεχούσης περιπτώσεως ἀπαλλαγῆς ἐπιχειρήσεώς τινος κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἡ τυχὸν ὑπὸ τοῦ ἐπιχειρηματίου εἴσπραξις τοῦ τέλους ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων λογαριασμῶν δὲν ἀποτελεῖ νόμιμον λόγον ἐκδόσεως εἰς βάρος αὐτοῦ βεβαιωτικῆς τοῦ τέλους τούτου πράξεως.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἐκρίθη, ὅτι, ναὶ μὲν διὰ τὸ περὶ οὗ πρόκειται κέντρον διακοπῶν καὶ παραθερισμοῦ ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 21447 ἀπὸ 12 Ἰουλίου 1959 ἄδεια καταλληλότητος τοῦ Ε.Ο.Τ. ἐξ οὐδενὸς ὅμως στοιχείου ἀποδεικνύεται ὅτι τὸ κέντρον τοῦτο ἐφιλοξένησεν ἀλλοδαποὺς ἢ Ἕλληνας ἐγκατεστημένους εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν κατὰ ποσοστὸν 75 %, ἐνῷ ἐκ πληροφοριῶν ἃς συνέλεξεν ἡ Ἐπιτροπὴ προέκυψεν ὅτι τὸ ἀνω-

τέρω κέντρον ἐλειτούργησε κυρίως δι' ἡμεδαπῶν, πέραν δὲ τούτου ὁ Γ.Κ.** (δεύτερος τῶν ἀναιρεσειόντων) ὁμολογεῖ ὅτι πράγματι εἰσέπραττε τὸ ἐπίδικον τέλος καὶ κατὰ συνέπειαν ὑφίσταται ὑποχρέωσις καταβολῆς τοῦ τέλους τούτου. Οὕτως ὅμως κρίνασα ἡ δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ ἐσφαλμένως ἡρμήνευσε καὶ πλημμελῶς ἐφήρμοσε τὸν νόμον, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, τούτῳ δὲ τῷ λόγῳ, βασίμως προβαλλομένῳ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις εἶναι ἀναιρετέα καθ' ὃ μέρος δι' αὐτῆς ἀπερρίφθη ἡ ὑπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἀναιρεσειόντων ἀσκηθεῖσα ἔφεσις.

Ἐπειδή, ἀναιρουμένης κατὰ τὰ ἀνωτέρω τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἡ ὑπόθεσις, χρήζουσα διευκρινήσεως κατὰ τὰ πραγματικὰ περιστατικά, δέον ν' ἀναπεμφθῇ εἰς τὴν αὐτὴν δευτεροβάθμιον Ἐπιτροπὴν πρὸς νέαν κατ' οὐσίαν κρίσιν.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 1249/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Δ. Παΐζης
Δικηγόροι : Δ. Κιντῆς, Κ. Ι. Κατσικόπουλος

«Εἰσφορὰ λόγῳ ἐπεκτάσεως σχεδίου πόλεως.—Ὁ ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου καθορισμὸς τῆς ἀξίας τοῦ οἰκοπέδου ἐφ' οὗ ἡ εἰσφορὰ δέον νὰ ἐνεργηθῇ κατὰ νόμιμον διαδικασίαν ἤτοι ἐκ προσαχθέντων ὑπὸ τῶν διαδίκων στοιχείων ἢ ἐξ ἀποδείξεων μετὰ σχετικὴν προδικαστικὴν ἀπόφασιν καὶ καθορισμὸν τῶν ληφθεισῶν ὑπ' ὄψιν πληροφοριῶν».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, διώκεται ἐμπροθέσμως ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 1052/1969 ἀποφάσεως τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Αἰγάλεω, δι' ἧς ἐγένετο δεκτὴ ἐν μέρει ἔφεσις τοῦ ἀναιρεσείοντος κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 875/1968 ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ αὐτοῦ Δήμου, δεξαμένης ἐν μέρει προσφυγὴν τοῦ ἀναιρεσείοντος κατὰ τῆς ἐγγραφῆς του εἰς τὸν βεβαιωτικὸν κατάλογον τοῦ ὡς ἄνω Δήμου δι' εἰσφορὰν λόγῳ ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου πόλεως.

Ἐπειδὴ ὁ ἀναιρεσείων διὰ σχετικῆς ἐπ' ἀκροατηρίῳ δηλώσεως τοῦ πληρεξουσίου του δικηγόρου παρῃτήθη τοῦ δευτέρου λόγου ἀναιρέσεως.

Ἐπειδὴ ἐν παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 53 τοῦ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 β. δ/τος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (φ. 171), ὡς ἡ παράγραφος αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρ. 39 § 1 τοῦ ν.δ. 4260/1962 (φ. 186), ὁρίζεται ὅτι ἐν περιπτώσει ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου πόλεως δήμου ἢ κοινότητος, οἱ ἰδιοκτῆται ἢ νομεῖς οἰκοπέδων, ἅτινα περιλαμβάνονται εἰς τὸ νέον σχέδιον, ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν εἰσφορᾶς ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περὶ ὑπαγωγῆς των [εἰς τὸ σχέδιον πόλεως β. δ/τος.

Ἐπειδή, καθ' ἃ προκύπτει ἐκ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἡ δευτε-

ροβάθμιος ἐπιτροπὴ καθώρισε τὴν ἀξίαν τοῦ οἰκοπέδου, δι' ὃ ἐπιβλήθη εἰσφορὰ εἰς βάρος τοῦ ἀναιρεσείοντος, κατὰ τὸν χρόνον ὑπαγωγῆς τούτου εἰς τὸ σχέδιον πόλεως εἰς τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 750 κατὰ τ.μ., λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς πληροφορίας ἃς συνέλεξεν αὕτη περὶ τῆς ἀξίας τοῦ οἰκοπέδου παρὰ τῶν περιοίκων, τῶν κτηματομεσιτικῶν γραφείων τῆς περιοχῆς καὶ τῆς οἰκείας οἰκονομικῆς ἐφορίας, ὡς ἐπίσης τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ οἰκόπεδον βαρύνεται διὰ δουλείας τοῦ μὴ ὑψοῦν.

Ἐπειδὴ δὲν προκύπτει ὅτι αἱ πληροφορίαι ἃς ἔλαβον ὑπ' ὄψιν ἡ δευτεροβάθμιος ἐπιτροπὴ συνεκεντρώθησαν κατὰ τὴν νόμιμον διαδικασίαν, ἤτοι ἐκ προσαχθέντων ὑπὸ τῶν διαδίκων ἐγγράφων ἢ ἐξ ἀποδείξεων (ἐξέτασις μαρτύρων, αὐτοψία κλπ.) διεξαχθείσης μετὰ σχετικὴν προδικαστικὴν ἀπόφασιν ὡς ἐπιβάλλει ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 7 παρ. 1 β.δ. 166/1967, φ. 33, οὐδὲ καθορίζονται ἐν τῇ προσβαλλομένῃ ἀποφάσει αἱ ληφθεῖσαι ὑπ' ὄψιν πληροφορίαι. Οὕτως, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ἐξεδόθη κατὰ παράβασιν οὐσιώδους τύπου τῆς διαδικασίας καί, περαιτέρω, δὲν εἶναι αὕτη προσηκόντως ἠτιολογημένη, διὰ τοὺς λόγους δὲ τούτους, βασίμως προβαλλομένους, δέον νὰ ἀναιρεθῇ αὕτη καθ' ὃ μέρος ἀφορᾷ εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας τοῦ οἰκοπέδου, δι' ὃ ἐπεβλήθη εἰς βάρος τοῦ ἀναιρεσείοντος εἰσφορὰ λόγῳ ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου πόλεως.

Ἐπειδὴ ἀναιρουμένης τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἡ ὑπόθεσις χρήζουσα διευκρινήσεως κατὰ τὸ πραγματικόν, δέον νὰ παραπεμφθῇ κατὰ τὸ ὡς ἄνω μέρος εἰς τὴν αὐτὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς νέαν κατ' οὐσίαν κρίσιν.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 1250/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Δ. Παΐζης
Δικηγόρος : Κ. Μενεΐδης

«Φόρος ἀκαλύπτων χώρων. — Δικαστήρια. Διὰ τὴν ἐνέργειαν συμπληρωματικῆς ἀποδείξεως δέον ταῦτα νὰ ἐκδίδουν προδικαστικὴν ἀπόφασιν. — Ἐνέργεια ὅθεν αὐτοψίας δέον νὰ προκύπτῃ ὅτι διεξήχθη κατόπιν τοιαύτης ἀποφάσεως».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως διώκεται ἐμπροθέσμως ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 917/1969 ἀποφάσεως τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, δι' ἧς γενομένης δεκτῆς τῆς ἀσκηθείσης ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσιβλήτου ἐφέσεως, ἐξηφανίσθη ἡ ἐκκληθεῖσα δι' αὐτῆς ὑπ' ἀριθ. 855/1968 ἀπόφασις τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ αὐτοῦ Δήμου, ἀπορριψάσης προσφυγὴν τοῦ ἀναιρεσιβλήτου κατὰ τῆς ἐγγραφῆς του εἰς τὸν φορολογικὸν κατάλογον τοῦ ὡς ἄνω Δήμου διὰ φόρον ἀκαλύπτων χώρων οἰκον. ἔτους 1968, καί, γενομένης δεκτῆς τῆς προσφυγῆς ταύτης, διεγράφη ὁ ἀναιρεσίβλητος τοῦ ὡς ἄνω καταλόγου.

Ἐπειδὴ ἐν παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 166/1967 β.δ. «περὶ τρόπου ἐπιλύσεως διαφορῶν καὶ ἀμφισβητήσεων ἐπὶ ἐν γένει φορολογιῶν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (φ. 33), ἐκδοθέντος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διατάξεως τῆς παρ. 1 (ἐδ. πρῶτον) τοῦ ν. δ/τος 3033/1954 «περὶ τῶν ἐσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (φ. 258) (ἄρθρ. 72 παρ. 1 β.δ. 24.9/20.10.1958, φ. 175), ὁρίζεται ὅτι αἱ ὑπὸ τοῦ δ/τος τούτου προβλεπόμεναι ἐπιτροπαὶ ἐπιλύσεως τῶν ὡς ἄνω διαφορῶν, ὁσάκις κρίνουν ὅτι διὰ τὴν ἔκδοσιν ἀποφάσεως ἀπαιτοῦνται πλείονα ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα (ἐνέργεια αὐτοψίας, πραγματογνωμοσύνης, ἐξέτασις μαρτύρων κλπ.), δύνανται νὰ ἐκδώσουν προδικαστικὴν ἀπόφασιν. Ἐκ τῆς διατάξεως δὲ ταύτης προκύπτει ὅτι διὰ τὴν ἐνέργειαν συμπληρωματικῆς ἀποδείξεως δέον αἱ ὡς ἄνω ἐπιτροπαὶ (πρωτοβάθμιος ἢ δευτεροβάθμιος) νὰ ἐκδίδουν σχετικὴν προδικαστικὴν ἀπόφασιν.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, καθ' ἃ προκύπτει ἐκ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἡ δευτεροβάθμιος ἐπιτροπὴ ἐδέχθη κατόπιν αὐτοψίας ἐνεργηθείσης ὑπὸ μέλους αὐτῆς ὅτι τὸ οἰκόπεδον, δι' ὃ ἐπεβλήθη εἰς βάρος τοῦ ἀναιρεσιβλήτου φόρος ἀκαλύπτων χώρων, χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ ὡς σταθμὸς αὐτοκινήτων, ἔκρινε δ' ἐν συνεχείᾳ ὅτι ἐκ τοῦ λόγου τούτου τὸ οἰκόπεδον δὲν ὑπόκειται εἰς τὸν ὡς ἄνω φόρον, συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τῆς παρ. 8 (περίπτωσις α') τοῦ ἄρθρ. 38 τοῦ Κωδικοποιητικοῦ τῶν περὶ προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων διατάξεων ἀπὸ 24.9/20.10.1958 β.δ/τος, καὶ ἠκύρωσεν τὴν ἐγγραφὴν τοῦ ἀναιρεσιβλήτου εἰς τὸν οἰκεῖον φορολογικὸν κατάλογον. Δὲν προκύπτει ὅμως ὅτι διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ὡς ἄνω αὐτοψίας, εἰς τὰς ἐκ τῆς ὁποίας διαπιστώσεις ἐστηρίχθη ἡ δευτεροβάθμιος ἐπιτροπή, ἐξέδωκεν αὕτη σχετικὴν προδικαστικὴν ἀπόφασιν, ὡς ἔδει, κατὰ τὰ ἐν τῇ ἠγουμένῃ σκέψει, οὕτω δὲ παρεβιάσθη ἐν προκειμένῳ οὐσιώδης τύπος τῆς διαδικασίας, δι' ὃν λόγον, βασίμως προβαλλόμενον, εἶναι ἀναιρετέα ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, περιττῆς καθισταμένης τῆς ἐρεύνης τῶν λοιπῶν λόγων ἀναιρέσεως.

Ἐπειδή, ἀναιρουμένης τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἡ ὑπόθεσις, χρήζουσα διευκρινήσεως κατὰ τὸ πραγματικὸν μέρος, δέον νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν αὐτὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς νέαν κατ' οὐσίαν κρίσιν.

Ἀριθ. 1251/1972

Ἀπόφασις ὁμοία τῇ ὡς ἄνω 1250/1972 Σ.τ.Ἐ.

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΙ — ΕΡΓΑ

Τμ. Β' — Ἀριθ. 556/1972

Προεδρεύων : Α. Σταυρόπουλος

Εἰσηγητής : Β. Μποτόπουλος

Δικηγόροι : Λ. Ἀστρίτης, Γ. Φίλιππας

«Σύμβασις μετὰ Δήμου προμηθείας ὕδατος.— Ἔκπτωσις λόγῳ διακοπῆς τῆς πα-

ροχῆς. Συμβατικὴ διαφορὰ μὴ ὑπαγομένη εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Συμβ. Ἐπικρατείας».

Ἐπειδὴ τὸ ἄρθρον 41 τοῦ κωδ. νόμου 3713 περὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας (ἄρθρ. 41 κωδ. βασ. διατάγματος 92/1961, ΦΕΚ 22) δὲν ἀπαιτεῖ τὴν κατάθεσιν παραβόλου διὰ τὴν ἄσκησιν αἰτήσεων ἀκυρώσεως ἐνώπιον τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Ὅθεν, τὸ κατατεθὲν ἐν προκειμένῳ διὰ τὴν ὑπὸ κρίσιν αἴτησιν ἀκυρώσεως παράβολον εἶναι ἀποδοτέον εἰς τὸν αἰτοῦντα ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκβάσεως τῆς δίκης.

Ἐπειδή, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 94/1969 ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Αἰγίνης, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ λοιπὰ στοιχεῖα τοῦ φακέλλου, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 12481/1964 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Αἰγίνης Ι.Π.** ὁ αἰτῶν συνῆψε τὴν ἀπὸ 8 Ἰουλίου 1964 σύμβασιν μετὰ τοῦ Δήμου Αἰγίνης δυνάμει τῆς ὁποίας ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν προμηθείας εἰς τὸν δῆμον ποσίμου ὕδατος ἐπὶ μίαν πενταετίαν. Πρὸ τῆς παρόδου ὅμως τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Αἰγίνης διὰ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεώς του (ὑπ' ἀριθ. 94/1969), ἐγκριθείσης ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Πειραιῶς (διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 19169/26.6.1969 ἀποφάσεώς του) ἐκήρυξε τὸν αἰτοῦντα ἔκπτωτον ἐκ τῆς συμβάσεως δυνάμει τῆς ἐν αὐτῇ περιεχομένης ὑπ' ἀριθ. 9 ρήτρας, συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ αἰτῶν θὰ διέκοπτε τὴν πρὸς τὸν δῆμον παροχὴν ὕδατος ἐπὶ δέκα ἡμέρας ὁ δῆμος θὰ ἐδικαιοῦτο νὰ κηρύξῃ τοῦτον ἔκπτωτον. Ἔνστασις τοῦ αἰτοῦντος κατὰ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως ἀσκηθεῖσα ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπερρίφθη ὑπὸ τούτου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 71067/7382/11.9.1969 ἀποφάσεώς του, ἧς διώκεται ἤδη ἡ ἀκύρωσις διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, ἐμπροθέσμως ἀσκουμένης.

Ἐπειδὴ ἡ ἀμφισβήτησις τῆς νομιμότητος τῶν πράξεων, δι' ὧν δυνάμει τῶν ὅρων τῆς μεταξὺ ὀργανισμοῦ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τοῦ ἀντισυμβαλλομένου ἰδιώτου συναφθείσης συμβάσεως, ἐπιβάλλονται ὑπὸ τῶν ὀργάνων τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως κυρώσεις κατὰ τοῦ ἀντισυμβαλλομένου διὰ τὴν μὴ ἐκτέλεσιν ἢ τὴν πλημμελῆ ἐκτέλεσιν ἢ γενικῶς τὴν μὴ τήρησιν παρ' αὐτοῦ τῆς συμβάσεως δημιουργεῖ συμβατικὴν διαφοράν, πρὸς ἐπίλυσιν τῆς ὁποίας δὲν εἶναι ἁρμόδιον τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀλλὰ τὰ πολιτικὰ δικαστήρια. Ἡ ἁρμοδιότης δὲ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων συντρέχει καὶ ἂν ἔτι ἐπέρχωνται ἐκ τῆς ἐπιβληθείσης κυρώσεως δευτερογενεῖς, ἀμέσως ἐκ τοῦ νόμου, συνέπειαι εἰς βάρος τοῦ ἀντισυμβληθέντος ἰδιώτου, ὡς εἶναι ὁ προβλεπόμενος ὑπὸ τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ βασ. διατάγματος 468/1968 «περὶ ἐκτελέσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων καὶ προμηθειῶν» (ΦΕΚ 156) ἀποκλεισμός, τοῦ κηρυχθέντος ἐκπτώτου, ἀπὸ τῶν διαγωνισμῶν προμηθειῶν ἢ ἐκτελέσεως δημοτικοῦ ἔργου, δοθέντος ὅτι εἰς ἣν περίπτωσιν τὸ πολιτικὸν δικαστήριον ἐν τῇ ἐρεύνῃ τῆς νομιμότητος τῆς ἀπαγγελθείσης ἐκπτώσεως ἤθελε δικαιώσει τὸν κηρυχθέντα ἔκπτωτον, ἡ ὡς ἄνω συνέπεια τοῦ ἀποκλει-

σμοῦ αὐτοῦ, ἔχουσα ὡς προϋπόθεσιν τὴν νομιμότητα τῆς ἐκπτώσεως, θέλει παύσει ὑφισταμένη. Ἐξ ἄλλου ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἁρμοδιότης τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων περιλαμβάνει καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς νομιμότητος τῆς ἐκπτώσεως καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς τηρήσεως τῆς ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων ἀπαιτουμένης διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ μέτρου τούτου διαδικασίας, παράβασιν τῆς ὁποίας ἐπικαλεῖται ἐν προκειμένῳ ὁ αἰτῶν, διότι καὶ αἱ διαφοραὶ αἱ ὁποῖαι γεννῶνται ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διωκόντων τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως νόμων εἶναι διαφοραὶ ἐκ συμβάσεως. Ὅθεν ἡ διὰ τῆς προσβαλλομένης ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ἀπόρριψις τῆς ἐνστάσεως ἣν ὁ αἰτῶν ἤσκησε κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου περὶ ἐγκρίσεως τῆς ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἀπαγγελθείσης, δυνάμει συμβατικῆς ρήτρας, ἐκπτώσεως τοῦ αἰτοῦντος ἐκ τῆς συμβάσεως, ὡς καὶ αἱ ἀνωτέρω ἀποφάσεις τοῦ νομάρχου καὶ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, δημιουργοῦσαι διαφορὰν περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς εἰρημένης, μεταξὺ τοῦ αἰτοῦντος καὶ τοῦ Δήμου Αἰγίνης, συμβάσεως δὲν εἶναι δεκτικαὶ προσβολῆς δι' αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐφ' ᾧ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις εἶναι ἀπορριπτέα ὡς ἀπαράδεκτος.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 1236/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Τ. Δημητρακάκης
Δικηγόρος : Σ. Φεντζιάν

«Ἀπόφασις Κοιν. Συμβουλίου περὶ ἐγκρίσεως μελέτης ἔργου ἐπεκτάσεως ὑδρεύσεως, διενεργείας τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου καὶ σύναψιν σχετικοῦ δανείου. — Αἱ Κοινότητες δύνανται νὰ συνομολογοῦν δάνεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων, μετ' ἔγκρισιν τοῦ Νομάρχου καὶ νὰ ἐκτελοῦν τὰ ἔργα ταῦτα διὰ συμβάσεως μετὰ διενέργειαν διαγωνισμοῦ. — Ἐξέτασις πληρότητος αἰτιολογίας ὡς πρὸς τὰς ἀρδευτικὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων καὶ τὴν ὕπαρξιν πλεονάσματος ὕδατος πρὸς ὕδρευσιν δι' ἣν τὸ ἔργον».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως διώκεται ἡ ἀκύρωσις : 1) τῆς ὑπ' ἀριθ. 12933/19.5.1969 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Κεφαλληνίας, δι' ἧς ἐνεκρίθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 15/1969 ἀπόφασις τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Ξενοπούλου Κεφαλληνίας, διὰ τῆς ὁποίας ἐνεκρίθη ἡ μελέτη τοῦ ἔργου ἐπεκτάσεως τοῦ δικτύου ὑδρεύσεως τῆς Κοινότητος ταύτης πρὸς ὕδρευσιν εἰδικώτερον τοῦ οἰκισμοῦ Καπανδριτίου τῆς αὐτῆς Κοινότητος καὶ ἀπεφασίσθη ἡ διενέργεια τῶν ἀπαιτουμένων διατυπώσεων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ρηθέντος ἔργου, ὡς καὶ ἡ σύναψις σχετικοῦ δανείου ἐκ τοῦ προγράμματος δημοσίων ἐπενδύσεων καὶ 2) τῆς ὡς εἴρηται ὑπ' ἀριθ. 15/1969 ἀποφάσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Ξενοπούλου Κεφαλληνίας.

Ἐπειδὴ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις, τοιοῦτον ἀντικείμενον ἔχουσα, ἀσκηθεῖσα δὲ ὑπὸ τῶν αἰτούντων, ἁπάντων φερομένων ὡς δημοτῶν τῆς Κοινότητος Ξενοπούλου Κεφαλληνίας, ἐμπροθέσμως καὶ κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις, τυγχάνει τύποις δεκτή.

Ἐπειδή, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς καταβολῆς παραβόλου διὰ τὴν ἄσκησιν αἰτήσεως ἀκυρώσεως ὑπαγομένης εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὸ ἐν προκειμένῳ καταβληθὲν παράβολον δέον νὰ ἀποδοθῇ εἰς τοὺς αἰτοῦντας ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκβάσεως τῆς δίκης.

Ἐπειδὴ οἱ λόγοι ἀκυρώσεως, δι' ὧν προβάλλεται ὅτι κατὰ παράβασιν συνταγματικῶν διατάξεων, τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 210 καὶ 211 τοῦ Ν.Δ. 1888/1954 καὶ τῶν διατάξεων τῆς περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων νομοθεσίας, ἀναρμοδίως, ἄνευ προηγουμένης συμφώνου γνώμης τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων καὶ ἄνευ προηγουμένης γνώμης τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Ξενοπούλου Κεφαλληνίας καὶ ἀναιτιολογήτως διὰ τῶν προσβαλλομένων πράξεων ἀπηλλοτριώθη ἡ εἰς θέσιν «Κανάλι» τῆς Κοινότητος Ξενοπούλου Κεφαλληνίας πηγὴ ἢ μέρος τῶν ὑδάτων αὐτῆς, ἀνεξαρτήτως τῆς ἀοριστίας αὐτῶν, τυγχάνουν ἀπορριπτέοι ὡς ἐρειδόμενοι ἐπὶ τῆς ἀνακριβοῦς προϋποθέσεως ὅτι διὰ τῶν προσβαλλομένων πράξεων ἐχώρησεν ἀπαλλοτρίωσις τῆς μνησθείσης πηγῆς ἢ μέρους τῶν ὑδάτων αὐτῆς, ἐνῷ αἱ πράξεις αὗται ἀφοροῦν μόνον εἰς τὴν ἔγκρισιν μελέτης καὶ ἐκτέλεσιν ἐπεκτάσεως τοῦ ὑδρευτικοῦ δικτύου τῆς Κοινότητος Ξενοπούλου Κεφαλληνίας καὶ τὴν σύναψιν σχετικοῦ δανείου.

Ἐπειδὴ διὰ τοῦ ἄρθρου 183 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος ὁρίζεται ἐν παρ. 1 ὅτι οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες ἐπιτρέπεται νὰ συνομολογοῦν δάνεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων κοινῆς ὠφελείας, ἐν παραγράφῳ δὲ 5, ὅτι αἱ ἀποφάσεις τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν συμβουλίων περὶ συνομολογήσεως δανείου ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἤδη, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 23 Νοεμβρίου 1956 Β.Δ., ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 210/12.3.1962 Β. Δ/τος, ὑπὸ τοῦ οἰκείου Νομάρχου. Ἐξ ἑτέρου διὰ τῶν ἄρθρων 205 καὶ ἐπ. τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος ὁρίζονται τὰ τῆς ἐκτελέσεως ἔργων καὶ προμηθειῶν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, ὁριζομένου εἰδικώτερον ἐν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 206 τοῦ ρηθέντος κώδικος ὅτι τὰ δημοτικὰ καὶ κοινοτικὰ ἔργα κ.λπ. ἐκτελοῦνται διὰ συμβάσεως συναπτομένης μετ' ἀπόφασιν τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου καὶ διενέργειαν δημοσίου διαγωνισμοῦ.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ἐκ τῶν προσβαλλομένων πράξεων καὶ λοιπῶν στοιχείων τοῦ φακέλλου, εἰδικώτερον δὲ ἐκ τοῦ ἀπὸ 30.12.1968 ἐγγράφου τοῦ προϊσταμένου τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Νομαρχίας Κεφαλληνίας, προκύπτουν τὰ ἀκόλουθα : Εἰς τὴν Κοινότητα Ξενοπούλου Κεφαλληνίας, ἀπαρτιζομένην ἐκ τεσσάρων οἰκισμῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ οἱ οἰκισμοὶ Ξενοπούλου καὶ Καπανδριτίου, ὑφίσταται πηγὴ εἰς θέσιν «Κανάλι», χρησιμοποιουμένη ὑπὸ τῶν κατοίκων τοῦ οἰκισμοῦ Ξενοπούλου. Ἡ εἰς ὕδωρ παροχὴ τῆς πηγῆς ταύτης κατὰ μέτρησιν τῆς 2.10.1967 ὑπελογίσθη εἰς 50 κ.μ. ὕδατος ἀνὰ εἰκοσιτετράωρον, ὑπερκαλύπτουσα τὰς ἀνάγκας τοῦ οἰκισμοῦ Ξενοπούλου, ἀνερχομένας εἰς 17 κ.μ. ἡμερησίως. Λόγῳ

τῆς ὑπάρξεως πλεοναζούσης ποσότητος ὕδατος ἐκ 33 κ.μ. ἡμερησίως, χρησιμοποιουμένης πρὸς ἄρδευσιν τῶν κτημάτων τῶν κατοίκων τοῦ οἰκισμοῦ Ξενοπούλου, ἀπεφασίσθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 15/1969 ἀποφάσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Ξενοπούλου Κεφαλληνίας ἡ ὕδρευσις καὶ τοῦ οἰκισμοῦ Καπανδριτίου τῆς αὐτῆς κοινότητος, ἅτε τῶν ἐν τῷ οἰκισμῷ τούτῳ ὑφισταμένων δύο πηγῶν ἀσημάντου παροχῆς ὕδατος μὴ ἐξαρκουσῶν πρὸς κάλυψιν τῶν ὑδρευτικῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων τοῦ ὡς εἴρηται οἰκισμοῦ. Περαιτέρω ἀπεφασίσθη ἡ σύναψις δανείου καὶ σειρὰ ἐνεργειῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀποφασισθέντος ἔργου. Ἐν τέλει δὲ ἐνεκρίθη ἡ μνησθεῖσα ἀπόφασις τῆς Κοινότητος Ξενοπούλου διὰ τῆς προσβαλλομένης ὑπ' ἀριθ. 12933/19.5.1969 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Κεφαλληνίας.

Ἐπειδή, ὑπὸ τὰ ἀνωτέρω δεδομένα, καὶ δὴ τὴν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν προσβαλλομένων πράξεων ὑπὸ τῆς Διοικήσεως διερεύνησιν τῶν ὑδρευτικῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων τῶν οἰκισμῶν Ξενοπούλου καὶ Καπανδριτίου καὶ τὴν διαπίστωσιν τῆς ὑπάρξεως πλεονάσματος ὕδατος τῆς ρηθείσης πηγῆς, αἱ προσβαλλόμεναι πράξεις τυγχάνουν σύμφωνοι πρὸς τὸν νόμον καὶ ἐπαρκῶς ἠτιολογημέναι καὶ δὲν ἀποτελοῦν κακὴν χρῆσιν τῆς διακριτικῆς ἐξουσίας τῆς Διοικήσεως ἢ κατάχρησιν ἐξουσίας αὐτῆς, ἐφ' ᾧ καὶ εἶναι ἀπορριπτέοι οἱ περὶ τοῦ ἀντιθέτου λόγοι ἀκυρώσεως ὡς ἀβάσιμοι.

Ἐπειδή, κατὰ ταῦτα, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις δέον ὅπως ἀπορριφθῇ.

ΒΟΣΚΑΙ

Τμ. Β'—Ἀριθ. 1020/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Κ. Χοϊδᾶς
Δικηγόρος : Α. Μαράντης

«Ἀπόφασις Κοινοτικοῦ Συμβουλίου περὶ περιφράξεως κοινοτικοῦ βοσκοτόπου πρὸς διάθεσιν εἰς τὴν βόσκησιν τῆς κτηνοτροφίας ἁπάντων τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος. — Δὲν συνιστᾷ ἡ ἀπόφασις δημιουργίαν κτηνοτροφικῆς ζώνης ἄρθρ. 65 ν. 3030/1955. — Λόγοι ἀκυρώσεως καθ' οὓς ἡ περίφραξις θέτει εἰς κίνδυνον ἄλλας καλλιεργησίμους ἐκτάσεις καὶ ὅτι δὲν συντρέχει ἡ ἐξυπηρέτησις συμφερόντων τῆς Κοινότητος εἶναι ἀπορριπτέοι ὡς ἀναγόμενοι εἰς οὐσιαστικὴν ἐκτίμησιν πραγμάτων, ἐφ' ὅσον δὲν ἀποδεικνύεται πλήνη περὶ τὰ πράγματα».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν ἐμπροθέσμως καὶ νομοτύπως ἀσκηθείσης αἰτήσεως διώκεται παραδεκτῶς ἡ ἀκύρωσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 1/1969 ἀποφάσεως τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου Ἁγίου Πολυκάρπου Ἰκαρίας, διὰ τῆς ὁποίας ἀπεφασίσθη ἡ περίφραξις κοινοτικοῦ βοσκοτόπου ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως διατεθῇ διὰ τὴν βόσκησιν τῆς κτηνοτροφίας ἁπάντων τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος, ὡς καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4244 τῆς 6ης Μαρτίου 1969 ἐγκριτικῆς τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Σάμου.

Ἐπειδὴ μὴ ἀπαιτουμένης τῆς καταβολῆς παραβόλου διὰ τὰς ἐνώπιον τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἀσκουμένας αἰτήσεις ἀκυρώσεως δέον ὅπως τὸ καταβληθὲν παράβολον ἐπιστραφῇ πρὸς τοὺς αἰτοῦντας ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκβάσεως τῆς παρούσης δίκης.

Ἐπειδὴ διὰ τοῦ πρώτου λόγου ἀκυρώσεως προβάλλεται ὅτι ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου εἶναι ἄκυρος, συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 97 τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος (ν.δ. 2888/1954 (139), καθόσον οἱ μετασχόντες εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ θέματος καὶ τὴν κατάρτισιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης Κ.Π.** καὶ Ε.Κ.** (κοινοτικοὶ σύμβουλοι) καὶ Μ.Κ.** (πρόεδρος τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου) εἶχον ὑλικὸν συμφέρον εἰς τὴν λῆψιν τῆς ἀποφάσεως, ὁ πρῶτος ἐξ αὐτῶν ὡς υἱὸς καὶ ἀδελφὸς κτηνοτρόφου, ὁ δεύτερος ὡς κτηνοτρόφος καὶ ὁ τρίτος ὡς κρεοπώλης καὶ πρῶτος ἀνεψιὸς κτηνοτρόφου, καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἠδύναντο νὰ μετάσχωσιν εἰς τὴν συζήτησιν καὶ εἰς τὴν κατάρτισιν τῆς ἀποφάσεως συμφώνως πρὸς τὰ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος ὁριζόμενα. Ἀνεξαρτήτως ὅμως τοῦ ἂν ὑφίστατο κώλυμα συμμετοχῆς τῶν ὡς ἄνω ἐκ τῶν ἰδιοτήτων ἃς ἐπικαλοῦνται οἱ αἰτοῦντες, ἐν ὄψει τοῦ περιεχομένου τῆς ἀποφάσεως δι' ἧς ἐκρίθη ὅτι ἔδει νὰ περιφραχθῇ κοινοτικὴ ἔκτασις ἵνα ἀποδοθῇ εἰς τὴν βόσκησιν τῶν ζώων ἁπάντων τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος, ὁ λόγος ἀκυρώσεως εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀναπόδεικτος, διότι οὐδὲν στοιχεῖον προσήχθη πρὸς ἀπόδειξιν τῶν προβληθέντων διὰ τούτου ἰσχυρισμῶν.

Ἐπειδὴ ὁ λόγος ἀκυρώσεως διὰ τοῦ ὁποίου προβάλλεται ἀναρμοδιότης τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου πρὸς λῆψιν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, καθόσον ἡ δημιουργία κτηνοτροφικῶν ζωνῶν συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 65 καὶ ἑπόμενα τοῦ ν. 3030/1955 περὶ ἀγροφυλακῆς ἔχει ἀνατεθῇ εἰς τὸ ἀγρονομικὸν συμβούλιον, παρίσταται ἀβάσιμος καὶ ἀπορριπτέος, διότι ἐρείδεται ἐπὶ τῆς ἐσφαλμένης ἐκδοχῆς ὅτι ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις εἶχε ὡς ἀντικείμενον τὴν δημιουργίαν τοιούτων ζωνῶν.

Ἐπειδὴ οἱ αἰτοῦντες προβάλλουν ὅτι ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἐλήφθη κατὰ παράβασιν τῶν ἀρχῶν τῆς χρηστῆς διοικήσεως, δοθέντος ὅτι ἡ περίφραξις τῆς κοινοτικῆς ἐκτάσεως πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν κτηνοτρόφων τῆς κοινότητος, οἵτινες ἀποτελοῦν μικρὰν μειονοψηφίαν τῶν κατοίκων αὐτῆς, θέτει εἰς κίνδυνον τὰς κάτωθεν τῆς κοινοτικῆς ἐκτάσεως καλλιεργησίμους ἐκτάσεις τῶν λοιπῶν κατοίκων τῆς κοινότητος καὶ ὅτ ἡ αὐτὴ προσβαλλομένη ἀπόφασις εἶναι πεπλανημένη, διότι δὲν συντρέχει τὸ πραγματικὸν γεγονὸς τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν συμφερόντων τῆς κοινότητος ἐφ' οὗ στηρίζεται ἡ ἀπόφασις αὕτη. Οἱ λόγοι οὗτοι ἀκυρώσεως εἶναι ἀπορριπτέοι, διότι ἀνάγονται εἰς τὴν οὐσιαστικὴν ἐκτίμησιν τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ἥτις τυγχάνει ἀνέλεγκτος ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου τούτου, καὶ διότι δὲν προκύπτει οὔτε παράβασις τῶν ἀρχῶν τῆς χρηστῆς διοικήσεως οὔτε πλάνη περὶ τὰ πράγματα.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Τμ. Β' — Ἀριθ. 457/1972

Προεδρεύων : Α. Σταυρόπουλος
Εἰσηγήτρια : Π. Ἀθανασοπούλου
Δικηγόροι : Κ. Σ. Σπηλιόπουλος, Σ. Ἀργυρόπουλος (πάρ. Ν.Σ.Κ.)

«Μισθοδοσία ὑπαλλήλου τελοῦντος ἐκτὸς ὑπηρεσίας λόγω ἀπολύσεώς του ὡς μὴ νομιμόφρονος. — Ἐν περιπτώσει ἐξαφανίσεως ὑπὸ τοῦ δευτεροβαθμίου συμβουλίου νομιμοφροσύνης τῆς περὶ ἀπολύσεως ἀποφάσεως τοῦ πρωτοβαθμίου, ὁ ὑπάλληλος θεωρεῖται ὡς μηδέποτε ἀπολυθείς, αἱρομένων τῶν δυσμενῶν συνεπειῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ στέρησις τοῦ μισθοῦ. — Διάταξις ἄρθρ. 4 ν. 2130/1952 δὲν ἀφορᾷ τοὺς δημοτικοὺς ὑπαλλήλους καὶ ὑπαλλήλους δημοτικῶν ἱδρυμάτων».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν ἐμπροθέσμως καὶ νομοτύπως ἀσκηθείσης αἰτήσεως διώκεται ἡ ἀκύρωσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 223/9.12.1969 ἀποφάσεως (πρακτικοῦ) τοῦ Ἀδελφάτου τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης, ἐπικυρωθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 52774/1969 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Θεσσαλονίκης, δι' ἧς ἀπερρίφθη αἴτησις τοῦ ἤδη αἰτοῦντος ὑπαλλήλου, ἐπὶ βαθμῷ 7ῳ παρὰ τῷ ὡς εἴρηται Νοσοκομείῳ περὶ καταβολῆς εἰς αὐτὸν ἀποδοχῶν διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 16.12.1968 ἕως 26.9.1968, καθ' ὃ ἐτέλει οὗτος ἐκτὸς ὑπηρεσίας λόγῳ ἀπολύσεώς του ὡς μὴ νομιμόφρονος συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 516/1948.

Ἐπειδὴ ἡ προσβαλλομένη πρᾶξις, ἐκδοθεῖσα κατ' ἐφαρμογὴν διατάξεων διοικητικῶν νόμων καὶ ἀποφαινομένη περὶ τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν ὡρισμένου χρόνου, ὑπαλλήλου δημοτικοῦ ἱδρύματος, τελοῦντος ἐν ἐνεργείᾳ, συνδέεται πρὸς τὴν ὑπὸ κανονιστικὸν καθεστὼς τελοῦσαν σχέσιν τοῦ ὑπαλλήλου πρὸς τὸ ἵδρυμα καὶ κατ' ἀκολουθίαν παραδεκτῶς προσβάλλεται ἐπὶ ἀκυρώσει, καθόσον ἡ ἐπίλυσις τοιαύτης φύσεως διαφορᾶς, καίτοι ἀφορᾷ εἰς ὡρισμένον χρηματικὸν ποσόν, δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἁρμοδιότητα τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

Ἐπειδή, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Α.Ν. 516/1948 «περὶ ἐλέγχου τῆς νομιμοφροσύνης τῶν δημοσίων κλπ. ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν», κυρωθέντος καὶ τροποποιηθέντος διὰ τοῦ ΜΘ' ψηφίσματος, προκειμένου περὶ διορισμοῦ δημοσίων ἐν γένει ὑπαλλήλων, ὡς καὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου καὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἀπαιτεῖται ὅπως ὁ διοριζόμενος εἶναι νομιμόφρων κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ νόμου. Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀνωτέρω νόμου, ὡς ἡ διάταξις αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τῆς Θ' Συντακτικῆς Πράξεως τοῦ ἔτους 1967, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς Θ' Συντακτικῆς Πράξεως διαπιστωθῇ ὅτι οἱ ἀνωτέρω ἐν ἄρθρῳ 1 ἀναφερόμενοι ὑπάλληλοι δὲν εἶναι νομιμόφρονες, ἀπολύονται οὗτοι ὁριστικῶς τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ αὐτοῦ νόμου. Τέλος ὑπὸ τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 τοῦ ὡς εἴρηται Α.Ν. 516/1948, ὡς αἱ σχετικαὶ διατάξεις ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ ΜΘ' ψηφίσματος, προβλέπεται ἡ σύστασις

πρωτοβαθμίων καὶ δευτεροβαθμίων συμβουλίων νομιμοφροσύνης, ἔργον τῶν ὁποίων εἶναι ν' ἀποφαίνωνται περὶ τῆς νομιμοφροσύνης τῶν ἐν λόγῳ ὑπαλλήλων. Εἰδικώτερον περὶ τοῦ δευτεροβαθμίου συμβουλίου ὁρίζεται ἐν ἄρθρῳ 5 ὅτι «ἐνώπιον τοῦ δευτεροβαθμίου συμβουλίου ἐπιτρέπεται ἡ ἄσκησις προσφυγῆς παρὰ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 ὑπαλλήλων οἵτινες ἐκρίθησαν ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 συμβουλίων ὡς μὴ νομιμόφρονες. Τὸ δευτεροβάθμιον συμβούλιον ἀποφαινόμενον κατὰ πλειοψηφίαν ἐπικυροῖ ἢ ἐξαφανίζει τὴν ὑπὸ τοῦ πρωτοβαθμίου συμβουλίου ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν, ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει προκειμένου περὶ ὑποψηφίου ὑπαλλήλου δὲν ὑφίσταται κώλυμα διορισμοῦ αὐτοῦ, προκειμένου δὲ περὶ ὑπηρετοῦντος τοιούτου θεωρεῖται ὡς οὐδέποτε ἐκδοθεῖσα ἡ ἀπόφασις τοῦ πρωτοβαθμίου συμβουλίου, ἡ δὲ εἰς ἐκτέλεσιν ταύτης τυχὸν ἐκδοθεῖσα περὶ ἀπολύσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας πρᾶξις ἀνακαλεῖται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος αὐτήν». 'Εκ τῆς τελευταίας δὲ διατάξεως συνάγεται ὅτι, ἐν περιπτώσει ἐξαφανίσεως ὑπὸ τοῦ δευτεροβαθμίου συμβουλίου τῆς ἀποφάσεως τοῦ πρωτοβαθμίου συμβουλίου, ὁ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τελευταίας ταύτης ἀποφάσεως ἀπολυθεὶς ὑπάλληλος θειρεῖται ὡς μηδέποτε ἀπολυθείς, αἱρομένων πασῶν τῶν ἐκ τῆς τοιαύτης ἀπολύσεως δυσμενῶν εἰς βάρος του συνεπειῶν, ἐν αἷς καὶ τῆς στερήσεως τῶν ἀποδοχῶν αὐτοῦ, εἰς ἀπόληψιν τῶν ὁποίων δικαιοῦται οὗτος δυνάμει τῆς ἀνωτέρω διατάξεως.

'Επειδή, ἐν προκειμένῳ, καθ' ἃ προκύπτει, ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ φακέλλου, ὁ αἰτῶν ἐκρίθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 207/1968 ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου νομιμοφροσύνης δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων νομοῦ Θεσ/νίκης, μὴ νομιμόφρων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προδιαληφθεισῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 516/1948 καὶ κατόπιν τούτου ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 36/1968 ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ 'Αδελφάτου τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου Θεσ/νίκης, ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1749/1968 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Θεσ/νίκης (Φ.Ε.Κ. 243/1968 Π. Ν.Π.Δ.Δ.). Μετὰ ταῦτα ὅμως τὸ οἰκεῖον δευτεροβάθμιον συμβούλιον νομιμοφροσύνης, εἰς ὃ προσέφυγεν ὁ αἰτῶν, ἐξηφάνισε διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 58/1969 ἀποφάσεώς του τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασιν τοῦ πρωτοβαθμίου συμβουλίου καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ περὶ ἀπολύσεως αὐτοῦ ἀπόφασις ἀνεκλήθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 27/1969 ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ 'Αδελφάτου τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νοσοκομείου, ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 30081/1969 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Θεσ/νίκης (Φ.Ε.Κ. 199/1969 Π. Ν.Π.Δ.Δ.). 'Εξ ἄλλου διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως τὸ αἴτημα τοῦ εἰρημένου περὶ καταβολῆς τῶν ἀποδοχῶν του, διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ ἐτέλει ἐκτὸς ὑπηρεσίας συνεπείᾳ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀπολύσεώς του, ἀπερρίφθη δι' ἐπικλήσεως ἀφ' ἑνὸς τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ Β.Δ. 406/1963 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 1726/1951», καθ' ἣν «ἡ ἀξίωσις ἐπὶ τοῦ μισθοῦ παύει ἀπὸ τῆς λύσεως τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως», καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρ. 4 τοῦ Ν. 2130/1952, ὁριζούσης ὅτι «δημόσιοι ὑπάλληλοι ἀπολυθέντες κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Θ' ψηφίσματος τοῦ 1946 καὶ ΝΘ' ψηφίσματος τοῦ 1948 ἐπανελθόντες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν δι' ἀνα-

κλήσεως τῶν περὶ ἀπολύσεως αὐτῶν πράξεων ὡς καὶ οἱ ἐφεξῆς ἐπανερχόμενοι δὲν δικαιοῦνται ἀποδοχῶν δι' ὃν χρόνον ἐτέλουν ἐκτὸς ὑπηρεσίας».

Ἐπειδὴ οὕτως ἔχουσα ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις δὲν παρίσταται νομίμως ἠτιολογημένη, διότι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ Β.Δ. 406/1963 δὲν δύναται νὰ τύχῃ ἐφαρμογῆς ἐν προκειμένῳ καθόσον ὁ αἰτῶν, ἐπανελθὼν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν κατόπιν ἐξαφανίσεως ὑπὸ τοῦ δευτεροβαθμίου συμβουλίου τῆς ἐφ' ἧς ἐστηρίχθη ἡ ἀπόλυσις αὐτοῦ ἀποφάσεως τοῦ πρωτοβαθμίου συμβουλίου, θεωρεῖται, κατὰ τὰ ἐν τῇ ἠγουμένῃ σκέψει, ὡς μηδέποτε ἀπολυθεὶς καὶ τελῶν ἔκτοτε ἐν ἐνεργείᾳ. Περαιτέρω, καὶ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 2130/1952 δὲν ἐφαρμόζεται ἐν προκειμένῳ, διότι, ὡς ἐκ τῆς διατυπώσεώς της προκύπτει, ἀφορᾷ εἰς τοὺς δημοσίους, καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς δημοτικούς, ὑπαλλήλους ἢ ὑπαλλήλους δημοτικῶν ἱδρυμάτων ὡς ὁ αἰτῶν. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἐν ἄρθρῳ 73 παρ. 1 τοῦ ὡς ἄνω Β.Δ. 406/1963 ὁρίζεται ὅτι «ὁ μισθός, τὰ πάγια παρακολουθήματα αὐτοῦ προσαυξήσεως, ἐπιδόματα κλπ. ὁρίζονται οἷα τὰ ἑκάστοτε παρεχόμενα εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ἀντιστοίχων βαθμῶν ἢ μισθῶν, καταβάλλονται δὲ ὑποχρεωτικῶς καὶ κατὰ τὰς διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ὁριζομένας ἑκάστοτε χρονολογίας, πλὴν ἐκ τῆς τελευταίας διατάξεως οὐδόλως προκύπτει ὅτι τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν. 2130/1952 ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ ὑπαλλήλων δήμων καὶ δημοτικῶν ἱδρυμάτων, διότι ἡ διάταξις αὕτη τοῦ Β.Δ. 406/1963 παραπέμπει εἰς τὰς περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων διατάξεις τὰς ἀφορώσας εἰς τὸ ποσόν, τὸ εἶδος καὶ τὴν χρονολογίαν καταβολῆς τῶν ἀποδοχῶν, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὰς διατάξεις αἵτινες, ὡς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 4 τοῦ Ν. 2130/1952, συνδέονται πρὸς τὰς προϋποθέσεις καὶ τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς καταβάλλονται αἱ ἀποδοχαὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ὅθεν, διὰ τὸν λόγον τοῦτον, βασίμως προβαλλόμενον διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις εἶναι ἀκυρωτέα.

Ἐπειδή, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς καταβολῆς παραβόλου διὰ τὴν ἄσκησιν αἰτήσεως ἀκυρώσεως ὑπαγομένης εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Β' Τμήματος, τὸ ἐν προκειμένῳ καταβληθὲν δέον νὰ ἐπιστραφῇ εἰς τὸν αἰτοῦντα ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκβάσεως τῆς δίκης.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 1033/1972

Προεδρεύων : Α. Σταυρόπουλος
Εἰσηγητής : Χ. Μακρίδης
Δικηγόρος : Β. Γκούμας (πάρ. Ν.Σ.Κ.)

«Γραμματεῖς Κοινοτήτων. — Ἀπόλυσις λόγῳ μὴ νομιμοφροσύνης καὶ ἐπαναφορά. — Γνώμη Νομάρχου καθ' ἣν ὁ Γραμματεὺς οὗτος δὲν δικαιοῦται λήψεως ἀποδοχῶν διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ διετέλεσεν ἐκτὸς ὑπηρεσίας δὲν ἔχει ἐκτελεστὸν χαρακτῆρα καὶ δὲν προσβάλλεται παραδεκτῶς».

Ἐπειδὴ ὁ αἰτῶν, γραμματεὺς τῆς Κοινότητος Δάφνης Ν. Σερρῶν, ἀπολυθεὶς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ὡς μὴ νομιμόφρων διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 49/1968 ἀπο-

φάσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Δάφνης, ἐκδοθείσης κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 7/1968 ἀποφάσιως τοῦ Πρωτοβαθμίου Συμβουλίου Νομιμοφροσύνης Ν. Σερρῶν, καὶ ἐπανελθὼν εἰς αὐτὴν κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 9/1970 ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ἐκδοθείσης εἰς συμμόρφωσιν πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 503/1969 ἀκυρωτικὴν ἀπόφασιν τοῦ Δευτεροβαθμίου Συμβουλίου Νομιμοφροσύνης, ὑπέβαλεν εἰς τὸν Νομάρχην Σερρῶν τὴν ἀπὸ 6.6.1970 ἀναφορὰν αἰτούμενος τὴν γνώμην αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἐὰν δικαιοῦται οὗτος ἀποδοχῶν διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ εὑρίσκετο ἐκτὸς ὑπηρεσίας. Ὁ μνησθεὶς Νομάρχης διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 27113/9.6.70 ἐγγράφου ἐγνώρισεν εἰς τὸν αἰτοῦντα «ὅτι συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 127/1970 γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους οἱ βάσει τοῦ Α.Ν. 516/1968 ἀπολυθέντες ὑπάλληλοι ὡς μὴ νομιμόφρονες καὶ ἀκολούθως ἐπανελθόντες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, κατότιν ἀνακλήσεως τῆς περὶ ἀπολύσεώς των πράξεως, δὲν δικαιοῦνται ἀποδοχῶν διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ εὑρίσκοντο ἐκτὸς ὑπηρεσίας καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ ἱκανοποίησις τοῦ αἰτήματός των».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, ἐμπροθέσμως καὶ κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις ἀσκηθείσης, διώκεται ἡ ἀκύρωσις τοῦ ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 27113/9.6.70 ἐγγράφου τοῦ Νομάρχου Σερρῶν.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸν νόμον δὲν ἀπαιτεῖται ἡ καταβολὴ παραβόλου διὰ τὴν ἄσκησιν αἰτήσεως ἀκυρώσεως ὑπαγομένης εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Β' Τμήματος· συνεπῶς, τὸ ἐν προκειμένῳ καταβληθὲν δέον νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸν αἰτοῦντα ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκβάσεως τῆς παρούσης δίκης.

Ἐπειδὴ διὰ τοῦ προσβαλλομένου ἐγγράφου διατυποῦται ἁπλῆ γνώμη τοῦ Νομάρχου Σερρῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἂν ὁ αἰτῶν δικαιοῦται ἀποδοχῶν διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ εὑρίσκετο ἐκτὸς ὑπηρεσίας, καί, συνεπῶς, τὸ ἔγγραφον τοῦτο, στερούμενον ἐκτελεστοῦ χαρακτῆρος, ἀπαραδέκτως προσβάλλεται διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως.

Ἐπειδή, κατὰ ταῦτα, δέον νὰ ἀπορριφθῇ ὡς ἀπαράδεκτος ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 1242/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Δ. Παΐζης
Δικηγόρος : Σ. Λοϊζίδης

«Ὀργανισμὸς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας δημοτικοῦ νοσοκομείου. — Ἀναθεώρησις τούτου διὰ κοινῆς ἀποφάσεως Ὑπουργοῦ Πρ. Κυβερνήσεως, Ἐσωτερικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Κοινων. Ὑπηρεσιῶν. — Προσωπικὸν συνεργείων συνδέεται διὰ σχέσεως ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ διὰ συμβάσεως ἐργασίας ἀορίστου χρόνου. — Κατάργησις θέσεων δημιουργεῖ διαφορὰν ἰδιωτικοῦ δικαίου.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως διώκεται ἐμπροθέσμως ἡ ἀκύρωσις : 1) τῆς ὑπ' ἀριθ. 116/23.10.1969 ἀποφάσεως τοῦ Ἀδελφάτου τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου Ἀθηνῶν «Ἡ Ἐλπὶς», δι' ἧς ὡς ἐκ τοῦ ὅλου περιεχομέ-

νου αὐτῆς προκύπτει, ἀπεφασίσθη, μετὰ τὸν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 66204/20.7.1969 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως, Ἐσωτερικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν (Φ.Ε.Κ. 518/14.8.1969, τ. Β'), περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὡς ἄνω νοσοκομείου, περιορισμὸν τῶν παθολογικῶν κλινικῶν τούτου ἀπὸ τρεῖς εἰς δύο, ἡ ἀπόλυσις τῶν παρὰ τῇ Ι Παθολογικῇ κλινικῇ ὑπηρετούντων, ὡς ἡμερομισθίων ἰατρῶν, ἐν οἷς καὶ ὁ αἰτῶν, ὑπηρετῶν ὡς ἡμερομίσθιος ἐπιμελητής, καὶ 2) τῆς ὑπ' ἀριθ. 26986/26.5.1970 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς, δι' ἧς ἐθεωρήθη ὡς νομίμως ληφθεῖσα ἡ ὡς ἄνω ἀπόφασις τοῦ Ἀδελφάτου τοῦ ρηθέντος Νοσοκομείου.

Ἐπειδή, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς καταβολῆς παραβόλου διὰ τὴν ἄσκησιν αἰτήσεως ἀκυρώσεως, ὑπαγομένης εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὸ ἐν προκειμένῳ καταβληθὲν παράβολον δέον νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸν αἰτοῦντα ἀνεξαρτήτως ἐκβάσεως τῆς δίκης.

Ἐπειδή, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 189 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 406/1963 β. δ/τος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 1726/1951 «περὶ Κώδικος καταστάσεως τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων», ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν» (φ. 115), τὸ προσωπικὸν τῶν περὶ ὧν ἡ παράγραφος αὕτη συνεργείων προσλαμβάνεται ἐπὶ ἡμερομισθίῳ, συνδέεται δὲ πρὸς τὸν ἐργοδότην ὀργανισμὸν διὰ σχέσεως ἰδιωτικοῦ δικαίου. Κατὰ δὲ τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 15 τοῦ ν.δ. 4541/1966 (φ. 176), αἱ συμβάσεις τῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ ν. δ./τος τούτου ὑπηρετούντων ἡμερομισθίων τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 189 τοῦ β. δ/τος 406/1963 μετατρέπονται εἰς συμβάσεις ἀορίστου χρόνου, ἐφαρμοζομένων διὰ τὴν ἀπόλυσιν καὶ ἀποζημίωσιν τούτων τῶν διατάξεων τῆς ἑκάστοτε ἰσχυούσης ἐργατικῆς νομοθεσίας.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, καθ' ἃ προκύπτει ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ φακέλλου, ὁ αἰτῶν ὑπηρέτει ὡς ἡμερομίσθιος ἐπιμελητὴς παρὰ τῷ ρηθέντι νοσοκομείῳ (κατ' ἀρχὰς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν παθολογικὸν ἰατρεῖον καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν Ι παθολογικὴν κλινικήν), προσλαμβανόμενος ἑκάστοτε δι' ὡρισμένον χρόνον δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀδελφάτου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρ. 189 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 406/1963 β. δ/τος, τῆς τελευταίας σχετικῆς συμβάσεως, περὶ ἧς ἡ ὑπ' ἀριθ. 4750/25.8.1966 ἀπόφασις τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀδελφάτου, μετατραπείσης εἰς σύμβασιν ἀορίστου χρόνου διὰ τῆς ὡς ἄνω διατάξεως τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ν.δ. 4541/1966 (σχετικὴ ἡ ὑπ' ἀριθ. 5981/2.11.1966 ἀπόφασις τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀδελφάτου). Οὕτω, ὁ αἰτῶν, ὑπηρετῶν ὡς ἡμερομίσθιος τοῦ ἄρθρ. 189 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 406/1963 β. δ/τος, συνεδέετο κατὰ τὰς ἐν τῇ ἡγουμένῃ σκέψει διατάξεις, πρὸς τὸ ὡς ἄνω νοσοκομεῖον διὰ σχέσεως ἰδιωτικοῦ δικαίου καί, συνεπῶς, ἡ ἐκ τῶν προσβαλλομένων πράξεων, ἀφορωσῶν εἰς τὴν λύσιν τῆς σχέσεως ταύτης λόγῳ καταργήσεως θέσεων ἰατρικοῦ προσωπικοῦ ἀντιστοιχουσῶν εἰς μίαν παθολογικὴν κλινικήν, προκύπτουσα διαφορά, ὡς ἰδιωτικὴ ὑπάγεται εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια, διὸ καὶ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις εἶναι ἀπορριπτέα ὡς ἀπαράδεκτος.

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Υ.Ε.—'Αριθ. Πρωτ. 40932
Γενικὴ Διαταγὴ 49

'Εν 'Αθήναις τῇ 22 Μαΐου 1972

«Τακτοποίησις τῶν φακέλλων τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων, τῶν ὁποίων ἡ παραλαβὴ εἶναι ἀνέφικτος, ἢ παρεγράφη τὸ πρὸς ἀποζημίωσιν δικαίωμα τῶν Ο.Τ.Α. κατὰ τῶν ὑπευθύνων».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Δ/νσεις 'Εσωτερικῶν

Σχετ.: Γεν. Δ/γὴ ὑπ' ἀριθ. 103471/195/28.12.71 «περὶ ὑποβολῆς πινάκων διενεργηθεισῶν καὶ ἐν καθυστερήσει παραλαβῶν ἔργων».

'Εν συνεχείᾳ πρὸς τὴν ὕπερθεν Γεν. Δ/γήν, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν κατωτέρω τὴν ὑπ' ἀριθ. 415/1971 γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ἣν ἀποδεχόμεθα, ἵνα λάβητε γνῶσιν καὶ προέλθητε εἰς τὰς δεούσας ἐνεργείας συμφώνως ταύτῃ συντρεχούσης περιπτώσεως, διὰ τὴν τακτοποίησιν τῶν ἐμπιπτόντων ἐν αὐτῇ δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων ἅτινα ἐπέβλεψαν ἡ παρ' ὑμῖν Τ.Υ.Δ.Κ. ἢ αἱ Τεχνικαὶ Ὑπηρεσίαι τῶν δήμων τῆς περιφερείας σας.

Σημειοῦται, ὅτι τὰ ἔργα περὶ ὧν ἔχει ἐπιληφθῇ ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν.

'Επὶ τούτοις παρακαλοῦμεν ὅπως μεριμνήσητε, διὰ τὴν παραλαβὴν τῶν μήπω παραληφθέντων καὶ μὴ δυναμένων νὰ τακτοποιηθοῦν κατὰ τὰ ἀνωτέρω δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων, ὑποβάλλοντες ἡμῖν μέχρι 15.7.1972 πίνακα ὡς τὸ συναποστελλόμενον ὑπόδειγμα.

Τέλος, γνωρίζομεν, ὅτι ἡ ὡς ἄνω γνωμοδότησις ἐγένετο δεκτὴ καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (Γενικὸν Λογιστήριον τοῦ Κράτους) διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 34696/951/20.4.72 ἐγγράφου του.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

'Αριθ. Γνωμοδ. 415/1971

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
Τμῆμα Γ'
Συνεδρίασις τῆς 19 Μαΐου 1971

Προεδρεύων ὁ Νομικὸς Σύμβουλος Κ. Κωνσταντινίδης
Εἰσηγητὴς ὁ Νομικὸς Σύμβουλος Γεώργιος 'Αντωνόπουλος
'Αριθ. ἐρωτήματος: 31393/5.5.1971 Ὑπουργείου 'Εσωτερικῶν – Δ/νσις Τοπ. Αὐτοδ/σεως – Τμῆμα Τ.Υ.Δ.Κ.

Περίληψις ἐρωτήματος :

«Παραγραφὴ δικαιώματος πρὸς ἀποζημίωσιν ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως περιφερείας Νομοῦ Πιερίας ἔναντι τῶν ὑπευθύνων τῶν ἀνωμάλως κατὰ τὴν περίοδον 1958 - 1962 ἐκτελεσθέντων ἔργων».

Ἀριθ. Πρωτ. 538/12

Ἐπὶ τοῦ πρόσθεν ἐρωτήματος τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἐγνωμοδότησεν ὡς ἀκολούθως, ὁμοφώνως :

Κατὰ τὸ διὰ τοῦ ἐγγράφου τοῦ ἐρωτήματος διδόμενον πραγματικὸν εἰς τοὺς δήμους καὶ κοινότητας τῆς περιφερείας νομοῦ Πιερίας κατὰ τὴν χρονικὴν περίοδον 1958–1962 ἐξετελέσθησαν διὰ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἐσόδων διάφορα ἔργα εἴτε ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν δημάρχων καὶ προέδρων κοινοτήτων (ἄρθρ. 206 Δ.Κ.Κ.) εἴτι κατόπιν διενεργείας διαγωνισμοῦ, ἅτινα ἐπεβλέφθησαν πλημμελῶς, δὲν ἐλήφθησαν κατὰ τὴν ἐκτέλεσίν των τὰ ἐπιμετρικὰ στοιχεῖα καὶ ἐγένοντο κακοτεχνίαι, καὶ τῶν ὁποίων σήμερον ἡ παραλαβὴ εἶναι ἀνέφικτος, εἴτε διότι κατὰ τὸ μεσολαβῆσαν μέχρι σήμερον χρονικὸν διάστημα τὰ ἔργα ταῦτα ὑπέστησαν ἀρκετὰς φθοράς, ἐκ τοῦ χρόνου, εἴτε διότι μεταγενεστέρως, ἤτοι κατὰ τὸ 1962, ἐγένοντο ἐπ' αὐτῶν ἔργα συμπληρώσεως ἄρσεως κακοτεχνιῶν συντηρήσεως καὶ ἐπεκτάσεως τούτων.

Ἐπίσης ὅτι μέρος ἐκ τῶν διατεθεισῶν ἐκ τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων πιστώσεων αἵτινες εἰσήχθησαν εἰς τοὺς δημοτικοὺς καὶ κοινοτικοὺς προϋπολογισμοὺς ὡς δημοτικὰ καὶ κοινοτικὰ ἔσοδα διετέθησαν δι' ἄλλους σκοποὺς καὶ οὐχὶ δι' ἐκτέλεσιν ἔργων, ἤτοι διὰ πληρωμὰς μισθῶν γραμματέων, ἀγορὰν γραφικῆς ὕλης, οἰκοπέδων κλπ. Ἐν ὄψει τούτων ἐ ρ ω τ ᾶ τ α ι : α) ποῖος ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος διὰ τὴν παραγραφὴν τοῦ δικαιώματος πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ ἂν ὑφίσταται ἐνεργὸν τούτων δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἔναντι τῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 207 τοῦ Δ.Κ.Κ., ὑπευθύνων, ἤτοι τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινότητος καὶ τοῦ ἐπιβλέψαντος Μηχανικοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Δ.Κ.Κ. καὶ τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος (διὰ τὰ ἀπ' εὐθείας ἐκτελεσθέντα ἔργα), ὡς καὶ ἔναντι τῶν κατὰ τὴν παρ. 9 τοῦ ἄρθρου 24 καὶ τὴν παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ κατὰ τὴν περίοδον 1958–1962 ἰσχύοντος ἀπὸ 22.2.1952 Β. Δ/τος «περὶ ἐκτελέσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων» ὑπευθύνων, ἤτοι τοῦ ἐργολάβου τοῦ ἐπιβλέψαντος καὶ τοῦ προϊσταμένου ὑπηρεσίας ἐπιβλέψεως (διὰ τὰ κατόπιν διαγωνισμοῦ ἐκτελεσθέντα ἔργα). β) Ἐπίσης ποῖος ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος παραγραφῆς τοῦ δικαιώματος ἀποζημιώσεως τοῦ Ο.Τ.Α. κατὰ τῶν ὑπευθύνων δημάρχων ἢ προέδρων κοινοτήτων εἰς τὴν περίπτωσιν διαθέσεως παρ' αὐτῶν μέρους ἐκ τῶν χορηγηθεισῶν ὡς δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἐσόδων πιστώσεων, δι' ἄλλους σκοποὺς καὶ οὐχὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων, δι' ἣν προωρίζοντο αἱ ἐν λόγῳ πιστώσεις.

Ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ἐρωτημάτων τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἔχει τὴν ἀκόλουθον γνώμην.

Ἐπὶ τοῦ 1ου ἐρωτήματος:

Διὰ τῆς προηγουμένης ὑπ' ἀριθ. 211/1971 Γνωμοδοτήσεώς του ἐδέχθη ὅτι ὁ καταλογισμὸς τῶν ὑπευθύνων Δημάρχων, Προέδρων Κοινοτήτων καὶ μηχανικῶν τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. διὰ ζημίας ἐπελθούσας εἰς τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἐκ τῶν ἀπ' εὐθείας παρ' αὐτῶν ἐκτελεσθέντων ἀνωμάλως ὡς ἄνω ἔργων προϋποθέτει τὴν παραλαβὴν αὐτῶν καὶ τὴν διὰ τοῦ πρωτοκόλλου παραλαβῆς πρότασιν καταλογισμοῦ αὐτῶν. Ἐφ' ὅσον ἤδη ὑπὸ τῆς Διοικήσεως δίδεται ὡς πραγματικὸν ὅτι ἡ παραλαβὴ τῶν ὡς ἄνω ἔργων εἶναι ἀνέφικτος σήμερον, παρέπεται ὅτι εἶναι ἀνέφικτος καὶ ὁ καταλογισμὸς τῶν ἀνωτέρω ὑπευθύνων.

Ἡ αὐτὴ ἀπάντησις προσήκει καὶ διὰ τὰ κατόπιν διενεργείας διαγωνισμοῦ ἐκτελεσθέντα ὡς ἄνω ἔργα, ἐφ' ὅσον καὶ ἡ παραλαβὴ τούτων, κατὰ τὸ διδόμενον πραγματικόν, εἶναι σήμερον ἀνέφικτος, δεδομένου ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν ἔργων τούτων ἡ εὐθύνη τοῦ ἐπιβλέψαντος καὶ τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας ἐπιβλέψεως προϋποθέτει τὴν παραλαβὴν αὐτῶν, ὡς τοῦτο προκύπτει ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐρωτήματι ἀναφερομένων διατάξεων τῶν παρ. 9 τοῦ ἄρθρου 24 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ κατὰ τὴν περίοδον 1958–1962 ἰσχύοντος ἀπὸ 22.2.1952 Β. Δ/τος «περὶ ἐκτελέσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων».

Ὡς πρὸς τὴν εὐθύνην ὅμως τοῦ ἐργολάβου ἐπὶ τῶν ἔργων τούτων ἡ παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ προμνησθέντος Β. Δ/τος ὁρίζει ὅτι: ὡς πρὸς τὴν στερεότητα τοῦ ἔργου καὶ τὴν δι' αὐτὴν εὐθύνην τοῦ ἐργολάβου ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος. Τοιαῦται διατάξεις εἶναι αἱ τοῦ ἄρθρου 693 αὐτοῦ ὁρίζουσαι ὅτι αἱ ἀξιώσεις τοῦ ἐργοδότου ἕνεκεν ἐλλείψεων τοῦ ἔργου παραγράφονται μετὰ παρέλευσιν δέκα ἐτῶν ἀφ' ἧς τοῦτο παρελήφθη ἐὰν πρόκειται περὶ οἰκοδομημάτων ἢ ἄλλων ἀκινήτων ἐγκαταστάσεων, ἄλλως ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως ἐπὶ τῆς παραγραφῆς τῶν ἄρθρων 555 παρ. 2 ἕως 558. Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου θεσπιζομένη δεκαετὴς παραγραφὴ ἄρχεται ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τοῦ ἔργου ὑπὸ τοῦ ἐργοδότου, ἥτις δύναται νὰ γίνῃ καὶ σιωπηρῶς προκύπτουσα ἰδίᾳ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ ἐργοδότης ἔλαβεν εἰς τὴν κατοχήν του τὸ περατωθὲν ἔργον (βλ. σχετικῶς Ἐνοχ. Δικ. Καυκᾶ, Εἰδ. μέρος ἔκδ. 4η ὑπὸ τὸ ἄρθρον 693 Α.Κ.). Ἐπομένως εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἀφ' ὅτου τὰ ὡς ἄνω ἔργα ἐπερατώθησαν καὶ ὤφειλον νὰ παραληφθοῦν τεκμαίρεται ὅτι παρελήφθησαν σιωπηρῶς ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ δήμων καὶ κοινοτήτων, ἀφ' ὅτου ἤρξατο καὶ ἡ δεκαετὴς παραγραφὴ τῶν ἀξιώσεων τούτων κατὰ τῶν ἐργολάβων.

Ἐὰν ἤθελεν ὑποστηριχθῆ ὅτι ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀνωμάλως ἐκτελεσθέντων ἔργων, ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν, ὑφίσταται καὶ ἀστικὴ εὐθύνη τῶν Δημάρχων καὶ Προέδρων κοινοτήτων διὰ πᾶσαν ἐκ δόλου ἢ βαρείας ἀμελείας θετικὴν ζημίαν τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδ/σεως, τὸ δικαίωμα τῶν τελευταίων πρὸς ἀποζημίωσιν, κατὰ τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 129 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ

Κοινοτικοῦ Κώδικος ὁριζόμενα, παραγράφεται μετὰ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς περιόδου ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐχώρησεν ἡ ἀδικοπραξία τῶν περὶ ὧν πρόκειται δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχόντων, ἐξ ἧς ἐγεννήθη ἡ πρὸς ἀποζημίωσιν ἀξίωσις.

Ἐξ ἄλλου ἡ ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας ἀπορρέουσα τυχὸν ἀξίωσις πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν περὶ ὧν πρόκειται Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως κατὰ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων (μηχανικῶν Τ.Υ.Δ.Κ., ἐπιβλέψαντος μηχανικοῦ, προϊσταμένου ἐπιβλέψεως) διὰ πᾶσαν θετικὴν ζημίαν ἣν ἐπροξένησαν εἰς τούτους ἐκ δόλου ἢ βαρείας ἀμελείας παραγράφεται μετὰ τριετίαν ἀφ' ἧς ἐπῆλθεν ἡ ζημία, κατὰ τὰ ὁριζόμενα εἰς τὰ ἄρθρα 57 καὶ 59 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος.

Ἐπὶ τοῦ 2ου ἐρωτήματος:

Ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος τούτου δὲν παρέχεται στοιχεῖόν τι ὑπὸ τῆς Διοικήσεως ὅτι ἡ ὑπὸ τῶν Δημάρχων καὶ Προέδρων Κοινοτήτων διάθεσις μέρους ἐκ τῶν ἐν λόγῳ πιστώσεων πρὸς ἕτερον σκοπὸν καὶ οὐχὶ δι' ἐκτέλεσιν ἔργων ἐγένετο παρ' αὐτῶν ἀνωμάλως δεδομένου ὅτι καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην διέθεσαν οὗτοι, κατὰ τὸ διδόμενον πραγματικόν, δημοτικὰ ἢ κοινοτικὰ ἔσοδα· Παρ' ὅτι ἐπομένως ἡ τοιαύτη διάθεσις δὲν συνιστᾷ ἀνώμαλον διαχείρισιν, ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ ἐπὶ τῇ ἀντιθέτῳ ἐκδοχῇ τὸ πρὸς ἀποζημίωσιν δικαίωμα τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως παραγράφεται ὡς ἀνωτέρω, ἤτοι μετὰ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς περιόδου, κατὰ τὰ ὁριζόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 129 τοῦ Δημ. καὶ Κοιν. Κώδικος.

Ὁ Προεδρεύων
Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Ὁ Εἰσηγητὴς Νομικὸς Σύμβουλος
Γ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Υ.Ε.—Ἀριθ. Πρωτ. 43020
Ἀριθ. Ἐγκ. Κ.Δ. 23

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουνίου 1972

«Κοινοποιεῖται ἡ ὑπ' ἀριθ. 329/1972 Γνωμοδότησις τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους».

Πρὸς Παγίους Ἀποδέκτας Ἐγκυκλίων
Πινάκων Α' καὶ Β'

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν κατωτέρω τὴν ἣν ἀποδεχόμεθα ὑπ' ἀριθ. 329/1972 Γνωμοδότησιν τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, περὶ τῆς ἐννοίας τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 703/70, δι' ἧς ἐγένετο δεκτόν, ὅτι ἡ λόγῳ ἐπεκτάσεως σχεδίου πόλεως εἰσφορὰ εἶναι ἀπαιτητὴ εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, πλὴν τῆς περιπτώσεως διανομῆς τοῦ ἀκινήτου, ἵνα ἔχητε ταύτην ὑπ' ὄψιν.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

'Αριθ. Γνωμοδ. 329/1972

'Αριθ. ἐρωτήματος : 30036/19.4.1972 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν – Δ/νσις Τοπ. Αὐτοδ/σεως – Τμῆμα Φορολογίας

Περίληψις ἐρωτήματος :

«'Εὰν ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. Δ/τος 703/1970 μεταβιβάσεως, καθ' ἣν ἡ λόγῳ ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου πόλεως δήμου ἢ κοινότητος εἰσφορὰ εἶναι ἀπαιτητὴ πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ συμβολαίου, περιλαμβάνεται μόνον ἡ λόγῳ πωλήσεως τοιαύτη καὶ ὄχι ἡ λόγῳ διανομῆς, συστάσεως προικός, δωρεᾶς κ.λπ.».

'Επὶ τοῦ πρόσθεν ἐρωτήματος τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἐγνωμοδότησεν ὡς ἀκολούθως :

Τὸ Νομ. Δ/γμα 703/1970 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἀφορωσῶν εἰς τὰ ἔσοδα τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως» ἐν ἄρθρ. 11 παρ. 1 ὁρίζει ὅτι ἐν περιπτώσει ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου πόλεως δήμου ἢ κοινότητος ἢ αὐτοτελοῦς οἰκισμοῦ αὐτῶν... οἱ ἰδιοκτῆται ἢ νομεῖς οἰκοπέδων ἄτινα περιλαμβάνονται εἰς τὸ νέον σχέδιον ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν εἰσφορᾶς ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περὶ ὑπαγωγῆς των εἰς τὸ σχέδιον πόλεως Β. Δ/τος. Εἰς τὴν παράγρ. 4 τοῦ ἰδίου ἄρθρου ὁρίζεται ὅτι ἡ εἰσφορὰ καταβάλλεται εἰς δέκα ἴσας ἐτησίας δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλλομένης τὴν 1ην τοῦ μεθεπομένου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως μηνὸς κ.λπ. εἰς δὲ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον αὐτῆς, εἰς ὃ ἀναφέρεται τὸ ὑπὸ κρίσιν ἐρώτημα, ὁρίζεται ὅτι : 'Εν περιπτώσει μεταβιβάσεως καθίσταται ἀπαιτητὴ ὁλόκληρος ἡ εἰσφορὰ βαρύνουσα τὸν κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὸ σχέδιον Β.Δ. ἰδιοκτήτην ἢ νομέα τοῦ οἰκοπέδου καὶ καταβάλλεται πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ οἰκείου συμβολαίου, ἄλλως τοῦτο θεωρεῖται ἄκυρον, ἐλεγχομένου τοῦ συντάξαντος τοῦτο συμβολαιογράφου.

'Ο ἐν τῇ παρατεθείσῃ ἀνωτέρω διατάξει τοῦ ἄρθρου 11 παρ. 4 ἐδ. τελευταῖον τοῦ Ν.Δ. 703/1970, ὅρος «ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως... καταβάλλεται πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ συμβολαίου» ἐννοεῖ προδήλως τὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 1033, 1192 τοῦ 'Αστικοῦ Κώδικος ἐμπράγματον σύμβασιν περὶ μεταθέσεως τῆς κυριότητος ἀκινήτου διὰ νόμιμον αἰτίαν, γιγνομένην διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, ὑποβαλλομένου εἰς μεταγραφὴν (βλ. ἐπὶ τούτων Μπαλῆν ἐν Θ. ΞΣΤ' σελ. 1, Γνωμ. Εἰσ. 'Αρ. Πάγου 2/1969 ΝοΒ 17 σελ. 912 ἐκδοθεῖσαν ἐπὶ ἀναλόγου διατυπώσεως τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀ.ν. 263/1968).

Μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω ἐμπραγμάτων δικαιοπραξιῶν περιλαμβάνονται καὶ ἐκεῖναι, περὶ ὧν τὸ ὑπὸ κρίσιν ἐρώτημα, ἤτοι αἱ περιπτώσεις ἐκποιήσεως (διαθέσεως) πρὸς τρίτον ἀκινήτου εἴτε ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας (πωλήσεως), εἴτε ἐκ χαριστικῆς αἰτίας (δωρεᾶς) εἴτε ἐκ συστάσεως προικὸς καὶ ἀνταλλαγῆς (βλ. Μπαλῆν ἔνθ' ἀνωτ. καὶ 'Εμπράγματον ἰδίου παρ. 61 καὶ 185, Γνωμ. εἰσ. Α.Π. ἔνθ' ἀνωτ.).

Διὰ τῶν συμβάσεων τούτων, τὸ ἀκίνητον (οἰκόπεδον) καὶ ἐν προκειμένῳ ἐκεῖνο ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ὁποίου ὑπολογίζεται ἡ περὶ ἧς πρόκειται εἰσφορὰ

μετατίθεται κατὰ κυριότητα εἰς τρίτον. Ἐπομένως ἐπὶ πασῶν τῶν μεταβιβαστικῶν τούτων συμβάσεων καθίσταται ἀπαιτητὴ ὁλόκληρος ἡ εἰσφορὰ καὶ καταβάλλεται πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ οἰκείου συμβολαίου.

Ἡ σύμβασις ὅμως διανομῆς κοινοῦ ἀκινήτου (οἰκοπέδου-ἀγροῦ) εἴτε ἐκουσίως (ἐξωδίκου) εἴτε δικαστικῶς (798-804 Α.Κ.) δὲν ἐμπίπτει εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐν τῇ ἐπιμάχῳ ὡς ἄνω διατάξει, διαληφθέντος ὅρου «ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως». Ἐπέρχεται μὲν καὶ δι' αὐτῆς ἀλλοίωσις τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπικοίνου ἀκινήτου ἐμπραγμάτου δικαιώματος ἰσουμένη πρὸς διάθεσιν καὶ δὴ εἰδικώτερον μὲ ἀπαλλοτρίωσιν ἐπὶ ἀνταλλάγματι, ἐκ τοῦ ὅτι ἕκαστος τῶν κοινωνῶν ἐξέρχεται ἐκ τῆς κοινωνίας ἐπὶ τῷ ὡς ἀνταλλάγματι λαχὸν αὐτῷ μερίδιον τοῦ ἀκινήτου (βλ. Μπαλῆν, Ἐμπράγμ. παρ. 117, Ἐφ. Ἀθ. 66/1963 Ἀρχ.Νομ. ΙΕ/119), ἡ κυριότης ὅμως ἐπὶ τούτου δὲν μετατίθεται εἰς τρίτον μὴ ὄντα προηγουμένως κύριον τοῦ ἀκινήτου, ἀλλὰ προσδιορίζεται ὅτι ἀνήκει ἐφεξῆς εἰς ἕκαστον ἐκ τῶν πρώην συγκυρίων, ἀποκτῶντος αὐτὴν διὰ μεταγραφῆς τίτλῳ διανομῆς (Γνωμ. Ράμμου, Ἀρμ. Δ' 515, Α.Π. 354/1946 ΕΕΝ ΙΔ' σελ. 6).

Ἐν ὄψει λοιπὸν τούτων καὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ νόμου, ἐπιδιώκοντος παρὰ τὴν κατ' ἐτησίας δόσεις ὁριζομένην καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς λόγῳ ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου, τὴν εἴσπραξιν αὐτῆς οὐχ ἧττον ἐφ' ἅπαξ ὅταν τὸ βεβαρημένον οἰκόπεδον ἐξέρχεται τῆς κυριότητος τοῦ ὑποχρέου ἰδιοκτήτου διὰ τῆς μεταβιβαστικῆς συμβάσεως, θὰ ἦτο ἀνεπιεικὲς καὶ ἐκτὸς τῆς νομοθετικῆς προθέσεως, νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ αὐτὸ μέτρον καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς διανομῆς ἀκινήτου-οἰκοπέδου, καθ' ἣν, ὡς ἐξετέθη, ἡ κυριότης αὐτοῦ δὲν ἐξέρχεται ἐκ τῶν πρώην συγκυρίων καὶ ὑποχρέων, ἀλλ' ἕκαστος ἐκ τούτων ἐξερχόμενος τῆς κοινωνίας ἀποκτᾷ ἐφεξῆς δι' αὐτῆς κυριότητα ἐπὶ συγκεκριμένου μέρους τοῦ ὅλου οἰκοπέδου.

Ἡ ἄποψις αὕτη ἱκανῶς ἐνισχύεται καὶ ἐκ τῶν ὅσων ἐκτίθενται ἐπὶ τοῦ θέματος διαιρετὰ ἢ μὴ πράγματα ἐν Γεν. Ἀρχαῖς Μπαλῆ παρ. 190 : Ὅτι διὰ τῆς σωματικῆς διανομῆς τοῦ πράγματος ἐπερχομένης εἴτε ἐκουσίως εἴτε δικαστικῶς λύεται ἡ μεταξὺ τῶν συγκυρίων κοινωνία (798). Ἐπὶ διανομῆς ἀκινήτου (γηπέδου-ἀγροῦ) ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται ἡ μεταξὺ τῶν μερῶν ἐδαφικὴ συνοχὴ καὶ μετὰ τὴν δι' ὁριοθετήσεως διαίρεσιν, οὕτω δὲ οἱ συνιδιοκτῆται τελοῦσι πρὸς ἀλλήλους καὶ μετὰ τὴν διανομὴν ἔν τινι φυσικῇ κοινωνίᾳ.

Τέλος, ἡ ὡς πρὸς τὴν διανομὴν ἐξαίρεσις τελεῖ ἐν ἁρμονίᾳ καὶ πρὸς τὴν φύσιν τῆς προμνησθείσης διατάξεως τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 703/1970 ὡς φορολογικῆς καὶ συνεπῶς στενῶς ἑρμηνευτέας, ἐν ὄψει μάλιστα τοῦ ὅτι ἐπὶ ἀναλόγου περιπτώσεως, ἤτοι ἐπὶ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ φόρου μεταβιβάσεως τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 1587/1970 ρητῶς διευκρινίζει ὅτι ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ὅρου

«μεταβίβασις» περιλαμβάνεται καὶ ἡ διανομὴ ἀκινήτων μεταξὺ τῶν συγκυρίων των.

Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος
ΓΕΩΡΓ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Υ.Ε.—Ἀριθ. Πρωτ. 45198
Ἀριθ. Ἐγκ. Κ.Δ. 27 Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰουνίου 1972

Πρὸς Παγίους Ἀποδέκτας Ἐγκυκλίων
Πινάκων Α' καὶ Β'

«Περὶ μὴ ὑποχρεώσεως καταβολῆς τελῶν καθαριότητος διὰ τὰ μὴ χρησιμοποιούμενα (κλειστὰ) ἀκίνητα».

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν κατωτέρω, ὡς ἔχει, τὴν ὑπ' ἀριθ. 353/1972 γνωμοδότησιν τῆς Ὁλομελείας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου καὶ νὰ γνωρίσωμεν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἀποδέχεται τὴν ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας διατυπωθεῖσαν γνώμην, καθ' ἣν δὲν ὀφείλονται τέλη καθαριότητος ἐὰν δὲν ἐγένετο χρῆσις τοῦ ἀκινήτου.

Ἐπὶ τούτοις, γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι δὲν ὀφείλονται τέλη καθαριότητος, μόνον ἐὰν δὲν ἐγένετο χρῆσις τοῦ ἀκινήτου καθ' ὅλον τὸ ἔτος καὶ οὐχὶ διὰ μικρότερα χρονικὰ διαστήματα (ἑξάμηνον, τρίμηνον κ.λπ.), καθ' ὅσον τὸ ἔσοδον εἶναι ἐτήσιον καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀντίθετος ἄποψις ἀποκλείεται.

Ἡ μὴ χρῆσις τοῦ ἀκινήτου καθ' ὅλον τὸ ἔτος, διὰ τοὺς Δήμους Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς εἰς οὓς ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ Α.Ν. 507/1968, ἀποδεικνύεται διὰ τῶν ἐν τῇ κοινοποιουμένῃ γνωμοδοτήσει ἀναφερομένων στοιχείων. Προκειμένου περὶ ἀκινήτων στερουμένων ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας ἡ μὴ χρῆσις τούτων θὰ ἀποδεικνύεται διὰ παντὸς ἐπισήμου στοιχείου κατατιθεμένου ὑποχρεωτικῶς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔτους, καθ' ὃ δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ χρῆσις τοῦ ἀκινήτου, εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ δήμου. Κατ' ἀνάλογον πρὸς τὰ ἀνωτέρω τρόπον δέον νὰ γίνηται καὶ ἡ ἀντιμετώπισις τοῦ ὑπ' ὄψει θέματος ὑπὸ τῶν λοιπῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τοῦ Κράτους, ἐφ' ὅσον βεβαίως συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις ἐπιβολῆς καὶ βεβαιώσεως ὑπὲρ αὐτῶν τοῦ τέλους καθαριότητος.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, παύει ἰσχύουσα ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Κ.Δ. 20/10.11.1969 ἐγκυκλίου διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου κοινοποιηθεῖσα ὑπ' ἀριθ. 945/1969 γνωμοδότησις τοῦ τμήματος Διακοπῶν τοῦ Ν.Σ.Κ. κατὰ τὸ σημεῖον τοῦτο.

Ὅθεν παρακαλοῦμεν ὅπως παράσχητε εἰς τοὺς δήμους καὶ κοινότητας τῆς περιφερείας σας, σχετικὰς ὁδηγίας πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

'Αριθ. Γνωμοδ. 353/1972

'Αριθ. ἐρωτήματος : 12096/87/25.2.1972 Ὑπουργείου 'Εσωτερικῶν – Δ/νσις Τοπ. Αὐτοδ/σεως – Τμῆμα Φορολογίας.

Περίληψις ἐρωτήματος :

«Διὰ τοῦ ἐγγράφου τοῦ ἐρωτήματος τίθεται κυρίως ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς 'Ολομελείας τὸ διὰ τοῦ προηγουμένου ὑπ' ἀριθ. 51797/20.7.1971 ἐγγράφου τῆς ἰδίας ὑπηρεσίας ὑποβληθὲν ἐρώτημα, ἤτοι ποῖος εἶναι ὁ ὑπόχρεως εἰς τὴν καταβολὴν τῶν τελῶν καθαριότητος ὅταν τὸ ἀκίνητον εἶναι κενὸν καὶ δὲν ὑφίσταται καταναλωτὴς τῆς Δ.Ε.Η. ἐν ὄψει τῆς συγκεκριμένης περιπτώσεως τῆς ἐκτιθεμένης εἰς τὴν διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου διαβιβασθεῖσαν ἀπὸ 27.5. 1971 αἴτησιν τῶν Θ. Φιλιππάκου καὶ Φ. Παγώνη».

'Επὶ τοῦ πρόσθεν ἐρωτήματος ἡ 'Ολομέλεια τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου ἐγνωμοδότησεν ὡς ἀκολούθως :

'Εν τῇ διὰ τοῦ ὡς εἴρηται ἐγγράφου διαβιβασθείσῃ αἰτήσει τῶν Θ. Φιλιππάκου καὶ Φ. Παγώνη ἐκτίθεται, ὅτι ἐνῷ τὸ Ι.Κ.Α. ὡς μισθωτὴς οἰκήματος τοῦ α', κειμένου ἐν Πειραιεῖ, ἀποχωρῆσαν ἐκ τούτου τὸ ἐδήλωσεν εἰς τὴν Δ.Ε.Η. καὶ ἠτήσατο παρ' αὐτῆς τὴν διακοπὴν τοῦ παρεχομένου εἰς τὸ μίσθιον ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, ἥτις πράγματι διεκόπη, ἐν τούτοις, παρ' ὅτι ἀκολούθως καὶ ἐπὶ μακρὸν χρονικὸν διάστημα τὸ οἴκημα ἦτο κενὸν καὶ ὁ ἠλεκτρικὸς μετρητὴς αὐτοῦ δὲν ἐλειτούργει, ὅταν μετὰ καιρὸν ἐμισθώθη τοῦτο εἰς τὸν β' τῶν αἰτούντων ὅστις καὶ ἠτήσατο τὴν ἐπανασύνδεσιν τοῦ ἠλεκτρικοῦ μετρητοῦ καὶ τὴν ἐπαναχορήγησιν τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, ὁ εἰς βάρος του ἐκδοθεὶς ἐν συνεχείᾳ ὑπὸ τῆς Δ.Ε,Η, λογαριασμὸς καταναλώσεως ἠλεκτρικοῦ ρεύματος περιελάμβανε τέλη καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ καὶ διὰ τὸ προηγούμενον χρονικὸν διάστημα καθ' ὅ, οὐ μόνον δὲν ἐτύγχανε μισθωτής, ἀλλ' οὔτε, ὡς ἐξετέθη, ἐλειτούργει ὁ ἠλεκτρικὸς μετρητὴς τοῦ μισθίου, λόγῳ τῆς περὶ διακοπῆς παροχῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος πρὸς τὴν Δ.Ε.Η. δηλώσεως τοῦ ἀποχωρήσαντος πρώην μισθωτοῦ Ι.Κ.Α.

Τὸ ἐκ τοῦ ὡς ἄνω πραγματικοῦ ἀνακῦπτον θέμα, ἂν ὁ ὡς ἄνω β' μισθωτὴς τοῦ αἰτήματος Θ. Φιλιππάκου, Φ. Παγώνης ἦτο ὑπόχρεως εἰς τὴν καταβολὴν τελῶν καθαριότητος καὶ κατὰ τὸ ρηθὲν χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ οὔτε μισθωτὴς ἦτο, ἀλλ' οὔτε ἐλειτούργει ὁ ἐν τῷ μισθίῳ τούτῳ ἠλεκτρικὸς μετρητής, δέον ν' ἀντιμετωπισθῇ βάσει τῶν ὁρισμῶν τοῦ ἀ.ν. 507/1968 «περὶ τῶν τελῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ εἰς τοὺς Δήμους 'Αθηναίων καὶ Πειραιῶς».

'Ο νόμος οὗτος ὁρίζει : "Αρθρον 1. — 1. Τὰ δυνάμει τῶν ἄρθρ. 21 καὶ 22 τοῦ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 Β.Δ. «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» ἐπιβαλλόμενα δημοτικὰ τέλη καθαριότητος-ἀποκομιδῆς ἀπορριμμάτων καὶ φωτισμοῦ καθορίζονται διὰ τοὺς Δήμους 'Αθηναίων καὶ Πειραιῶς ἀπὸ 1ης 'Ιανουαρίου 1968 καὶ ἐφεξῆς εἰς ἐπιβάρυνσιν ἀνὰ ἠλεκτρικὸν μετρητήν, διὰ τοῦ ὁποίου ἱκανοποιοῦνται αἱ φωτιστικαὶ ἀνάγκαι ἑκάστου ἀκινήτου. Πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ ἀνὰ ἠλεκτρικὸν μετρητὴν τέλους ἐξευρίσκεται τὸ γινόμενον τῆς ἐπιφανείας εἰς τετραγωνικὰ μέτρα τῶν παρὰ

τοῦ ἠλεκτρικοῦ μετρητοῦ διὰ φωτισμὸν ἐξυπηρετουμένων ἐστεγασμένων χώρων ἐπὶ συντελεστὴν ἀνὰ τετραγωνικὸν μέτρον, καθοριζόμενον ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ οἰκείου Νομάρχου δυναμένου νὰ μεταρρυθμίζῃ ταύτην. Ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς παρούσης διατάξεως δὲν ἀπαιτεῖται ἡ σύνταξις χρηματικοῦ καταλόγου ὑπὸ τοῦ Δήμου... 3. Ὁ προσδιορισμὸς τῆς εἰς τετραγωνικὰ μέτρα ἐπιφανείας τῶν κατὰ τὴν παρ. 1 ὑποχρέων ἐνεργεῖται ὡς ἀκολούθως : α) Δι' ὅσα ἀκίνητα χρησιμοποιοῦνται ὡς κατοικίαι καὶ ἐξυπηρετοῦνται διὰ τὸν φωτισμόν των ὑπὸ μετρητοῦ διὰ τιμολογίου Τ–3 θὰ ληφθῇ ὡς βάσις ὑπολογισμοῦ ἡ ἐμβαδομέτρησις ἡ γενομένη ὑπὸ τῆς Δ.Ε.Η., διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς παγίας ἐπιβαρύνσεως τοῦ τιμολογίου τούτου... Ἄρθρον 2. Οἱ στερούμενοι ἠλεκτρικῆς ἐγκαταστάσεως.... ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν πληρωμὴν τελῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ ὑπολογιζομένων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 21 καὶ 22 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Βασ. Διατάγματος. Ἄρθρον 3. — 1. Τὰ τέλη τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 1 βαρύνουν τὸν ὑπόχρεων εἰς πληρωμὴν τοῦ λογαριασμοῦ καταναλώσεως ἠλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ συνεισπράττονται μετ' αὐτοῦ ἐνιαίως ὑπὸ τῆς ΔΕΗ διὰ δόσεων ἴσων πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκδιδομένων κατ' ἔτος λογαριασμῶν.... Ἄρθρον 5. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τοῦ κατόχου τοῦ μετρητοῦ πρὸς καταβολὴν μετὰ τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ ἐκ καταναλώσεως ἠλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον τέλους, ἡ ΔΕΗ προέρχεται εἰς ἄμεσον διακοπὴν τῆς ὑπ' αὐτῆς παρεχομένης ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας. Ἡ ΔΕΗ δὲν δικαιοῦται εἰς ἐπαναχορήγησιν τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἄνευ προηγουμένης ἐξοφλήσεως τοῦ ὀφειλομένου τέλους... Ἄρθρον 7. Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν προσθέτου ἀπασχολήσεως εἰς ἃς ὑποβάλλεται ἡ ΔΕΗ διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν ὡς ἄνω τελῶν ἀπὸ τοὺς ὑποχρέους εἰς ταῦτα πελάτας της, παρακρατεῖται κατὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν εἰσπραττομένων ποσοστὸν 2%.

Κατὰ τὴν διαμορφωθεῖσαν γνώμην τῆς πλειοψηφίας, ἀπαρτισθείσης ἐκ τῶν Προέδρου, Ἀντιπροέδρων καὶ τῶν Νομικῶν Συμβούλων, πλὴν τῶν Κ. Κωνσταντινίδη καὶ Πλ. Μακρυγιάννη ἐκ τῶν παρατεθεισῶν ἀνωτέρω διατάξεων, σαφῶς καταφαίνεται, ὅτι διὰ τοὺς Δήμους Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς ἀπὸ 1.1.1968 καὶ ἐφεξῆς, τὸ τέλος καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ καθορίζεται εἰς ἐπιβάρυνσιν ἀνὰ ἠλεκτρικὸν μετρητὴν καὶ ἀναλόγως τῶν εἰς τετραγωνικὰ μέτρα συνολικοῦ ἐμβαδοῦ τῶν παρ' ἑκάστου ἠλεκτρικοῦ μετρητοῦ διὰ φωτισμὸν ἐξυπηρετουμένων ἐστεγασμένων χώρων. βαρύνεται δὲ μὲ τὴν καταβολὴν τούτου ὁ κάτοχος τοῦ ἠλεκτρικοῦ μετρητοῦ ὁ καὶ ὑπόχρεως εἰς πληρωμὴν τοῦ λογαριασμοῦ καταναλώσεως ἠλεκτρικοῦ ρεύματος.

Τὸ γεγονὸς ὅμως, ὅτι εἰς ἀκίνητον ὑφίσταται ἠλεκτρικὴ ἐγκατάστασις (διότι ἄλλως ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 21 καὶ 22 τοῦ ἀπὸ 25.9/20.10.1958 Β. Δ/τος, ἄρθρ. 2 ἀ.ν. 507/1958) καὶ ἔχει τοποθετηθῇ ἠλεκτρικὸς μετρητής, δὲν συνεπάγεται ἄνευ ἑτέρου καὶ ὑποχρέωσιν τοῦ κατόχου αὐτοῦ πρὸς καταβολὴν τῶν τελῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ, ἂν δὲν γίνεται χρῆσις αὐτοῦ, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν προδήλως λειτουργίας αὐτοῦ διὰ παροχῆς

ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας καὶ ἐκδόσεως ὑπὸ τῆς Δ.Ε.Η. εἰς βάρος τοῦ καταναλωτοῦ λογαριασμοῦ καταναλώσεως ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Τοῦτο συνάγεται ἔτι ἐναργέστερον καὶ ἐκ τῆς διατυπώσεως τῆς προπαρατεθείσης διατάξεως τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ὡς ἄνω ἀν. νόμου, ὁριζούσης ὅτι ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τοῦ κατόχου τοῦ μετρητοῦ πρὸς καταβολὴν μετὰ τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ ἐκ καταναλώσεως ἠλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον τέλους, ἡ ΔΕΗ προέρχεται εἰς ἄμεσον διακοπὴν τῆς ὑπ' αὐτῆς παρεχομένης ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας.

Δὲν νοεῖται ἑπομένως χρῆσις τοῦ ἠλεκτρικοῦ μετρητοῦ ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἔννοιαν, ὅταν τῇ αἰτήσει καὶ δηλώσει τοῦ κατόχου αὐτοῦ, διακόπτεται ὑπὸ τῆς Δ.Ε.Η., ἡ παροχὴ τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας καὶ παύῃ ἡ λειτουργία αὐτοῦ. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, καθ' ἣν δὲν ἐκδίδεται λογαριασμὸς καταναλώσεως ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, δὲν ὑφίσταται καὶ ὑπόχρεως πρὸς καταβολὴν τῶν ἐν λόγῳ τελῶν. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, καὶ κατ' ἐκείνην, καθ' ἣν, ὄντος τοῦ ἠλεκτρικοῦ μετρητοῦ ἐν λειτουργίᾳ, οἱ λογαριασμοὶ ἐκδίδονται μόνον διὰ τὰ πάγια, ὑφίσταται ἡ ἀντίστοιχος ὑποχρέωσις τοῦ κατόχου αὐτοῦ καὶ διὰ τὴν καταβολὴν τῶν ἐν λόγῳ τελῶν.

Ὅθεν, κατὰ τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν τοῦ ἐρωτήματος καὶ διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ δὲν ἦτο ἐν λειτουργίᾳ ὁ ἠλεκτρικὸς μετρητὴς δὲν ὑφίστατο ὑποχρέωσις καταβολῆς τελῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ, παρ' οὐδενός.

Ἀντιθέτως, κατὰ τὴν γνώμην τῶν μειοψηφισάντων Νομικῶν Συμβούλων, ἐφ' ὅσον ἀναμφιβόλως καταβάλλονται τέλη καθαριότητος καὶ εἰς ἣν περίπτωσιν δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ ἀκινήτῳ ἠλεκτρικὴ ἐγκατάστασις ἢ μετρητής, κατὰ μείζονα λόγον ὑφίσταται ὑποχρέωσις καταβολῆς τοιούτων τελῶν καὶ ὁσάκις ὑπάρχει ἠλεκτρικὸς μετρητής, ἀλλ' ἐξ οἱουδήποτε λόγου δὲν γίγνεται χρῆσις ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Ἄλλο δὲ τὸ ζήτημα, ποῖον ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ βαρύνει ἡ σχετικὴ ὑποχρέωσις, ἥτις ἐν τῇ συγκεκριμένῃ περιπτώσει τοῦ ἐρωτήματος ἐπιπίπτει ἐπὶ τοῦ ἐκμισθωτοῦ, ἀφ' ἧς ὁ μισθωτὴς ἔλυσε τὴν μίσθωσιν καὶ ἀπεχώρησεν ἐκ τοῦ μισθίου, ἡ δὲ ἠλεκτρικὴ Ἑταιρεία αἰτήσει αὐτοῦ διέκοψε τὴν παροχὴν τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος.

Ὁ Εἰσηγητὴς Νομικὸς Σύμβουλος
ΓΕΩΡΓ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ
ΝΟΜΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΙΣ

'Εν Θεσσαλονίκῃ τῇ 4ῃ 'Ιουλίου 1972

«Περὶ ὑπολογισμοῦ ἢ μὴ ὡς χρόνου τακτικῆς ὑπηρεσίας τοῦ χρόνου παραμονῆς ἐκτὸς ὑπηρεσίας τῶν ἐνταχθέντων δημοτικῶν ὑπαλλήλων δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 41 ἐδ. 1 τοῦ ν. 4541/66 οἵτινες εἶχον μετὰ τριετῆ προϋπηρεσίαν ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου ἀπολυθῆ τῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ Αὐγούστου 1964 καὶ ἐντεῦθεν, ἡ δὲ τοιαύτη ἀπόλυσίς των ἐκρίθη κατ' ἄρθρ. 41 τοῦ ὡς ἄνω ν. 4541/66 ἀδικαιολόγητος δι' ἐκθέσεως 'Επιθεωρητοῦ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».

Κύριον Δήμαρχον Καλαμαριᾶς

'Επὶ τοῦ ἡμετέρου ὑπ' ἀριθ. 4764/28.6.1972 ἐγγράφου, δι' οὗ ζητεῖται ἡ γνώμη μου ἐπὶ τοῦ ὑπερθεν ἐν περιλήψει θέματος, ἐν ὄψει τῶν ὑποβληθεισῶν σχετικῶν αἰτήσεων τῶν ὑπαλλήλων Δεσποίνης Ζαχαριάδου καὶ Κυπαρισσίας Λαγγίδου, αἰτουμένων τὸν τοιοῦτον προσυπολογισμόν, ἀσκοῦντα κρίσιμον ἐπιρροὴν εἰς τὴν ὑπηρεσιακήν των ἐξέλιξιν, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω τὴν γνώμην μου, ἔχουσαν οὕτω :

Αἱ αἰτοῦσαι, ἀφοῦ ὑπηρέτησαν ἀρχικῶς ἡ πρώτη ἀπὸ 17.7.59 καὶ ἡ δευτέρα ἀπὸ 2.2.1960 εἰς τὸ συσταθὲν συνεργεῖον Δημοτολογίου ὡς γραφεῖς ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ ἀρχικῶς ἐπὶ ὡρισμένῳ χρόνῳ, τῆς ἐργασιακῆς των συμβάσεως μετατραπείσης κατ' ἄρθρ. 15 ν. 406/1963 εἰς τοιαύτην ἀορίστου διαρκείας, ἀπελύθησαν μετὰ συμπλήρωσιν ὑπερτριετοῦς ὑπηρεσίας διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 944/26.2.65 ἐγγράφου τοῦ τότε Δημάρχου μὲ τὸ αἰτιολογικὸν ὅτι ἔληξεν ἡ ὡρισμένου χρόνου ἐργασιακὴ σύμβασίς των (καίτοι ὡς ἐλέχθη, αὕτη εἶχε μετατραπῆ εἰς σύμβασιν ἀορίστου χρόνου), ἀντ' αὐτῶν δὲ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' αὐτῶν προσφερομένης ὑπηρεσίας ἐν τῷ ρηθέντι συνεργείῳ ἐγένετο πρόσληψις ἑτέρων ὑπαλλήλων. Κατὰ τῆς τοιαύτης ἀπολύσεώς των, ἥτις ἦτο καταφανῶς οὐχὶ σύννομος, ἀφοῦ ἡ σύμβασίς των ἦτο κατὰ νόμον ἀορίστου διαρκείας καὶ οὐδεμία ἀποζημίωσις κατεβλήθη εἰς αὐτάς, οὐδὲν ἔπραξαν αὗται. Ψηφισθέντος ὅμως ἀκολούθως τοῦ ν. 4541/1966, ὅστις ἐν ἄρθρ. 41 ἐδ. 1 προέβλεπε περὶ τῆς δυνατότητος ἐντάξεως τῶν ἀπὸ Αὐγούστου 1964 καὶ ἐντεῦθεν ἀπολυθέντων, τῶν ὁποίων ἡ ἀπόλυσις ἤθελε κριθῆ ἀδικαιολόγητος δι' ἐκθέσεως 'Επιθεωρητοῦ Διοικήσεως, ὑπὸ τὴν ἀπαραίτητον μόνον προϋπόθεσιν ὅτι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπολύσεώς των εἶχον ἤδη διανύσει τριετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν, προϋπόθεσιν πληρουμένην ἐν προκειμένῳ, ἐκίνησαν αὗται τὴν σχετικὴν διαδικασίαν, καὶ τῆς ἀπολύσεώς των κριθείσης ἀδικαιολογήτου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 176/1966 ἐκθέσεως τοῦ ἁρμοδίου 'Επιθεωρητοῦ Διοικήσεως, νομιμοτύπως συνταγείσης, ἐνετάχθησαν βάσει τοῦ ἄρθρ. 41 ἐδ.

1 ν. 4541/1966 ἐπὶ βαθμῷ 9ῳ διὰ τῆς ὑμετέρας ὑπ' ἀριθ. 333/5892/13.9.69 ἀποφάσεως κατόπιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1968 πρακτικοῦ τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τοῦ ἄρθρ. 120 ν. 406/63, ἀναλαβοῦσαι ὑπηρεσίαν μετὰ νόμιμον ὁρκωμοσίαν τὴν 20.11.69, ἀκολούθως δέ, μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ Ν.Δ. 689/70, προβλέψαντος περὶ ἐπανεντάξεως τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων ὑπὸ τὰς νομίμους προϋποθέσεις, ἐπανενετάγησαν αὗται καὶ αὖθις ἐπὶ βαθμῷ 9ῳ διὰ τῶν ὑμετέρων ὑπ' ἀριθ. 94/1275/15.2.71 καὶ 1761/138/20.3.71 ἀποφάσεων, ἐκδοθεισῶν κατόπιν τῶν ὑπ' ἀριθ. 1/1971 καὶ 2/1971 πρακτικῶν τοῦ ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου μὲ τὸν ἐν ταῖς ἀποφάσεσιν αὐταῖς ἀναφερόμενον πλεονάζοντα χρόνον.

Αἰτοῦνται ἤδη διὰ τῶν διὰ τοῦ ὑμετέρου ὑπ' ἀριθ. 4764/28.6.72 ἐγγράφου διαβιβασθεισῶν αἰτήσεών των ὅπως εἰς τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσιακῆς των ἐξελίξεως ὡς τακτικῶν ὑπαλλήλων προσυπολογισθῇ καὶ ὁ χρόνος τῶν 4 ἐτῶν 8 μηνῶν καὶ 20 ἡμερῶν (ἀπὸ 1.3.65 μέχρι 20.11.1969), καθ' ὃν αὗται οὐχὶ ἐξ ὑπαιτιότητός των παρέμειναν ἐκτὸς ὑπηρεσίας κατὰ τὰ ἄνω συνεπείᾳ τῆς κατὰ τὴν 28.2.65 ὑπὸ τοῦ τότε Δημάρχου ἀπολύσεώς των.

Προτοῦ εἰσέλθω εἰς ἔρευναν περὶ τοῦ βάσει τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας βασίμου ἢ μὴ τοῦ αἰτήματός των, παρατηρῶ κατ' ἀρχὴν ὅτι ἡ κατὰ τὴν 28.2.1965 ἀπόλυσίς των καὶ νομιμοτυπικῶς ἄκυρος, ἀλλὰ καὶ πολλαχῶς κατὰ τὴν διοικητικὴν δεοντολογίαν καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς χρηστῆς διοικήσεως ἀδικαιολόγητος ὑπῆρξεν. Νομιμοτυπικῶς ἄκυρος, καθ' ὅσον ἡ ἐργασιακὴ μετὰ τοῦ Δήμου σύμβασις τῶν εἰρημένων, ἀρχικῶς ὡρισμένου χρόνου, οὖσα, εἶχεν ἤδη μετατραπῇ εἰς τοιαύτην ἀορίστου διαρκείας, διὰ τὴν νόμιμον καταγγελίαν τῆς ὁποίας ἔδει ν' ἀκολουθηθῇ ἡ νόμιμος διαδικασία διὰ καταβολῆς ἀποζημιώσεως καὶ ἀναγγελίας τῆς ἀπολύσεως εἰς τὰς οἰκείας ὑπηρεσίας καὶ ὀργανισμούς. Δεοντολογικῶς δὲ ἀνεπίτρεπτος διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐκ τοῦ φακέλλου τῶν εἰρημένων προκύπτει ὅτι οὐδὲν πειθαρχικὸν ἢ ὑπηρεσιακὸν παράπτωμα ἢ ὁπωσδήποτε ὑπηρεσιακή τις παράλειψις ἐβάρυνεν αὐτάς, ὥστε νὰ ὑπάρξῃ αἰτιολόγησις ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης τῆς ἀπολύσεώς των, ἑτέρωθεν δὲ διότι ἀντὶ τούτων καὶ εἰς τὴν θέσιν των ἐγένετο πρόσληψις ἑτέρων ὑπαλλήλων πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των, ὅπερ ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν ὅτι ἦτο συνεχὴς καὶ ἐπιβεβλημένη ἡ ἀνάγκη τῆς δημοτικῆς ὑπηρεσίας διὰ τὴν εἰς τὸ συνεργεῖον τοῦ Δημοτολογίου παροχὴν τῶν ὑπηρεσιῶν των.

Εἶναι λοιπὸν προφανὲς ἐκ τούτων ὅτι οὐδεὶς λόγος ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς διοικητικῆς δεοντολογίας ἐπιδοκιμαστέων, ὑπῆρχε διὰ τὴν ἀπόλυσιν τῶν εἰρημένων, δι' ὃ καὶ ὀρθῶς μετ' ἐνέργειαν τῶν νομίμων διοικητικῶν ἀνακρίσεων, ἡ ἀπόλυσίς των ἐκρίθη ὑπὸ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Διοικήσεως ἀδικαιολόγητος καὶ μὴ εὑρίσκουσα ἔρεισμα εἰς ὑπηρεσιακήν τινα ἀνάγκην.

Ἀναφορικῶς ἤδη πρὸς τὸ νόμῳ βάσιμον ἢ μὴ τοῦ αἰτήματός των περὶ προσυπολογισμοῦ ὡς τακτικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἀπὸ 1.3.1965 καὶ ἐπέκεινα μέχρι τῆς 20.11.1969 χρόνου καθ' ὃν παρέμειναν ἐκτὸς ὑπηρεσίας παρατηρῶ τὰ κάτωθι :

Βεβαίως de lege lata ἀπὸ ἀπόψεως δηλαδὴ ἰσχυούσης νομοθεσίας ὡς πρὸς τὰ προβλήματα ἅτινα ἀνέκυψαν ἐξ ἀδικοιολογήτων ἀπολύσεων δημοτικῶν ὑπαλλήλων κατὰ τὸ ἀπὸ Αὐγούστου 1964 καὶ ἐπέκεινα διάστημα, ἐχόντων κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπολύσεώς των, ὡς ἐν προκειμένῳ τριετῆ ὑπηρεσίαν, δὲν ὑπάρχει σαφὴς διάταξις, παρέχουσα λύσιν περὶ τοῦ κατὰ πόσον ὁ ἐκτὸς ὑπηρεσίας χρόνος τῶν οὕτωσὶ ἀπολυθέντων ἀδικαιολογήτως καὶ ἀκολούθως δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 41 ν. 4541/1966 ἐνταχθέντων εἶναι ὑπολογιστέος ὡς χρόνος ὑπηρεσίας.

Θὰ προσπαθήσω ὅθεν, ἐλλείψει σαφοῦς νομοθετικοῦ κειμένου ν' ἀνεύρω λύσιν τοῦ θέματος, χρησιμοποιῶν τὰς νομίμους διδασκομένας καὶ νομολογουμένας ἑρμηνευτικὰς μεθόδους, ἐρευνῶν δηλαδὴ ποίας λύσεις παρέχει ἢ παρέσχεν ἡ νομοθεσία ὑπὸ παρομοίας συνθήκας εἰς παρεμφερεῖς περιπτώσεις, ποία εἶναι ἡ εἰκαζομένη ἀληθὴς βούλησις τοῦ νομοθέτου ἐν προκειμένῳ, βασανίζων, κατὰ τὸ a contrario ἑρμηνευτικὸν ἐπιχείρημα, ποίων περιπτώσεων καὶ συνθηκῶν τὸν ὑπολογισμὸν ἀποκλείει διὰ ρητῆς διατάξεως ὁ νομοθέτης διὰ νὰ καταλήξω εἰς ὀρθὴν λύσιν, χρησιμοποιῶν δὲ ἀκόμη ὡς γνώμονα τῆς σκέψεώς μου διὰ τὴν παροχὴν ὀρθῆς λύσεως τὰς ἀρχὰς τῆς χρηστῆς διοικήσεως καὶ τοῦ Κράτους δικαίου, ὡς διακηρύσσονται καὶ διαπλάσσονται αὗται εἰς τὴν Νομολογίαν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

Τὸ προκείμενον θέμα, ἤτοι τὸ θέμα τοῦ καθορισμοῦ τοῦ ποῖαι ὑπηρεσίαι καὶ ποῖα χρονικὰ διαστήματα ὑπολογίζονται εἰς τὸν χρόνον τῆς τακτικῆς ὑπηρεσίας τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων, καθορίζεται ὑπὸ σειρᾶς διατάξεων, ἤτοι ἄρθρ. 92 ν. 406/1963, τῶν ἄρθρ. 5 καὶ 41 τοῦ ν. 4541/1966, ἄρθρ. 3 τοῦ ν. 4464/1965, ἄρθρ. 24 ν. 4548/66, τῶν προστεθεισῶν παραγράφων 10 καὶ 12 εἰς τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ ν. 406/63, ὑπὸ τοῦ ν.δ. 689/1970, ἄρθρ. 1 ν. 82/69 καὶ ἐν τέλει ἄρθρ. 11 ν.δ. 689/70 (ἴδετε καὶ ἐγκυκλίους Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν 157/88801/66 καὶ 86000/106/10.11.70 ἀναφορικῶς πρὸς ἐφαρμογὴν ν. 4541/66 καὶ 689/70).

Κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας ὑπολογίζεται ὡς χρόνος τακτικῆς ὑπηρεσίας πᾶν χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ ὁ ὑπάλληλος διήνυσε πράγματι ὑπηρεσίαν τινὰ παρὰ τῷ Δήμῳ ἢ τῇ Κοινότητι (ἐφ' οἱαδήποτε σχέσει, ἐπὶ ἡμερομισθίῳ, ὡρομισθίῳ, ἰδιωτικοῦ ἢ μὴ δικαίου) ἢ καὶ παρὰ τοῖς ἐν ταῖς διατάξεσι ἀναφερομένοις νομικοῖς προσώποις ἢ ταῖς ἐν αὐταῖς ἀναφερομέναις ὑπηρεσίαις (ἴδετε ἰδίως ἄρθρ. 1 ν. 82/69 καὶ 11 ν. 689/1970).

Εἶναι δηλαδὴ καταφανὴς εἰς τὰς διατάξεις ταύτας ἡ βούλησις τοῦ νομοθέτου νὰ μὴ ἀδικηθῇ ὁ ὑπάλληλος, νὰ μὴ διαρρεύσῃ ἄνευ ὑπολογισμοῦ εἰς τὴν εἰς τὴν βαθμολογικὴν ἐξέλιξίν του ἀσκουῦσαν κρίσιμον ἐπιρροὴν τακτικὴν ὑπηρεσίαν του οὐδὲν χρονικὸν διάστημα πρὸ τῆς ἐντάξεως καὶ μονιμοποιήσεώς του, καθ' ὃ οὗτος προσέφερεν ὁπωσδήποτε τὰς ὑπηρεσίας του, ἐφ' οἱαδήποτε σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ δὴ οὐχὶ μόνον εἰς τὸν ὀργανισμὸν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, εἰς ὃν τελικῶς ἐνετάχθη.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ νομοθέτης, ρυθμίζων ἐν ἄρθρ. 41 ἐδ. 1 ν. 4541/1966 τὴν δυνατότητα ἐντάξεως τῶν ἀπολυθέντων μετὰ τὴν περὶ τοῦ ἀδικαιολογήτου τῆς ἀπολύσεώς των ἔκθεσιν Ἐπιθεωρητοῦ Διοικήσεως δὲν προέβλεψε ρητῶς περὶ τοῦ θέματος τοῦ ὑπολογισμοῦ ἢ μὴ ὡς χρόνου ὑπηρεσίας διὰ τὴν ὑπηρεσιακὴν των ἐξέλιξιν τοῦ χρόνου, καθ' ὃν οἱ παρανόμως ἀπολυθέντες κατὰ τὸ ἀπὸ Αὐγούστου 1964 καὶ ἐντεῦθεν διάστημα παρέμειναν ἐκτὸς ὑπηρεσίας.

Ἴσως μάλιστα ἐκ τοῦ ὅτι ὁ νομοθέτης διὰ τὴν ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς ἔνταξιν ἠξίωσεν ἐν ἄρθρῳ 41 ν. 4541/1966 ὅπως ὁ ἐντασσόμενος ἔχῃ ὁπωσδήποτε τριετῆ ὑπηρεσίαν συμπεπληρωμένην κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπολύσεώς του (τῆς ἐκ τῶν ὑστέρων κριθείσης ἀδικαιολογήτου), θὰ ἠδύνατό τις νὰ σκεφθῇ ὅτι ἐμμέσως ἔστω καὶ ἀσαφῶς πως δὲν ἐπιθυμεῖ ὁ νομοθέτης τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ἐκτὸς ὑπηρεσίας μετὰ τὴν ἀπόλυσιν χρόνου ἀφοῦ οὐσιώδη ὅρον διὰ τὴν ἔνταξιν θεωρεῖ τὴν ὕπαρξιν συμπεπληρωμένης τριετίας πρὸ τῆς ἀπολύσεως.

Φρονῶ ὅμως ὅτι ἡ τοιαύτη σκέψις, ἐπὶ ἁπλῶν ἐνδεικτικῶν καὶ ἀσαφῶν ἄλλωστε σκέψεων στηριζομένη, δὲν εἶναι σύμφωνος πρὸς τὸ ἐν γένει πνεῦμα τῆς νομοθεσίας, ὡς συνάγεται τοῦτο ἐκ πλειάδος διατάξεων, καλυπτουσῶν παρεμφερεῖς περιπτώσεις, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς χρηστῆς διοικήσεως.

Καὶ ἐξηγοῦμαι : Ἐλέχθη ἤδη ἀνωτέρω ὅτι πληθὺς ἀναφερομένων διατάξεων τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας ἐκδηλοῖ τὴν βούλησιν τοῦ νομοθέτου νὰ ὑπολογίσῃ ὡς χρόνον ὑπηρεσίας πᾶσαν ἐφ' οἱᾳδήποτε σχέσει προσφερθεῖσαν ὑπηρεσίαν ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου, ὥστε νὰ μὴ ἀδικηθῇ οὗτος.

Περαιτέρω παρατηρῶ ὅτι ὁ νομοθέτης διὰ πλείστων διατάξεων καὶ ὁπωσοῦν ὑπὸ παρομοίας πρὸς τὴν ὑπὸ κρίσιν συνθήκας ἐκδηλοῖ σαφῶς τὴν βούλησίν του πρὸς ἀποκατάστασιν βλάβης, ζημίας καὶ ἀδικίας εἰς βάρος τῶν ὑπαλλήλων. Τοιαῦται εἶναι αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 172 ἐδ. 1, 173 ἐδ. 5, 177 καὶ 183 ν. 406/63, ὡς ἐπίσης αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 18 καὶ 19 τοῦ ν. 4541/66.

Ἰσχυρίζομαι δὲ ὅτι ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ νομοθέτου διὰ τῶν διατάξεων τούτων παρεχομένης λύσεως, μεθ' ἱκανῆς δυνάμεως δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ, ἐν ὄψει τῆς ταυτότητος τοῦ νομικοῦ λόγου (ratio legis) ἀναλογικὸν ἑρμηνευτικὸν ἐπιχείρημα καὶ ἐν προκειμένῳ ὑπὲρ τοῦ ὑπολογισμοῦ ὡς χρόνου ὑπηρεσίας τῶν ἐν θέματι τοῦ χρόνου, καθ' ὃν εἶχον αὗται μείνει ἐκτὸς ὑπηρεσίας.

Οὕτω τὸ ἄρθρ. 172 ἐδ. 1 ν. 406/63, προβλέπον περὶ ἐντάξεως τῶν ἀδιαβαθμίστων, καθορίζει ἐν ἐδαφίῳ 1 ὅτι οἱ ἐντασσόμενοι διὰ τὴν περαιτέρω προαγωγήν των λογίζονται κατέχοντες τὸν βαθμὸν εἰς ὃν ἐντάσσονται οὐχὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς τοιαύτης ἐντάξεως, ἀλλ' ἀφ' ἧς χρονολογίας ἐλάμβανον τὸν μισθόν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ἐνετάχθησαν.

Τὸ ἄρθρον 173 ἐδ. 5, προβλέπον τὴν περίπτωσιν ἀκυρώσεως προαγωγῶν τμηματαρχῶν β' εἰς βαθμὸν Τμηματάρχου α' ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ρυθμίζον δὲ τὰς δυνατότητας νέας προαγωγῆς, θεμελιοῖ τὴν διάταξιν ὅτι ἡ προαγωγὴ ἀνατρέχει εἰς τὸν χρόνον τῆς ἀκυρωθείσης προαγωγῆς (ἄνευ βεβαίως τοῦ δικαιώματος λήψεως διαφορᾶς ἀποδοχῶν).

'Αλλ' ἡ διάταξις ἡ ὁποία, δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι καλύπτει παρομοίαν τῶν ὑπὸ κρίσιν ὑπαλλήλων περίπτωσιν (ἤτοι τῶν ἀπολυθέντων ἀπὸ Αὐγούστου 1964 καὶ ἐντεῦθεν καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐνταχθέντων μετὰ κρίσιν τῆς ἀπολύσεώς των ὡς ἀδικαιολογήτου) εἶναι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 177 ν. 406.

'Η διάταξις αὕτη ἀφορᾷ τοὺς κατ' ἐφαρμογὴν τῆς 59/1945 Συντ. πράξεως ἀπολυθέντας καὶ ἐπανελθόντας ἀκολούθως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, δι' οὓς παρέχεται δυνάμει τοῦ ἄρθρου τούτου ἡ δυνατότης νὰ συνυπολογίσουν εἰς τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσιακῆς των ἐξελίξεως καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐκτὸς ὑπηρεσίας παραμονῆς των.

Συναφῆ διάταξιν περιέχει καὶ τὸ ἄρθρ. 183 τοῦ ν. 406/1963 νομιμοποιοῦν τοὺς κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ ν. 1726/1951 κατέχοντος οἱανδήποτε θέσιν παρὰ τοῖς 'Οργανισμοῖς Αὐτοδιοικήσεως, ὧν ἡ ὑπηρεσία ὑπολογίζεται ὡς τακτικὴ τοιαύτη εἰς τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσιακῆς των ἐξελίξεως.

'Εν τέλει διατάξεις ἀποκαταστάσεως δικαιοσύνης εἰς ὑπαλληλικὰ δίκαια περιέχουν καὶ τὰ ἄρθρα 18 καὶ 19 τοῦ ν. 4541/1966.

Διὰ τοῦ ἄρθρ. 18 ρυθμίζοντος καὶ τούτου περίπτωσιν συναφῆ πρὸς τὴν ὑπὸ κρίσιν, προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων ἀπομακρυνθέντων διὰ πράξεως τῆς Διοικήσεως κριθείσης παρανόμου, ἀκολούθως δὲ ἐπανελθόντων παρέχεται ἡ δυνατότης προαγωγῆς των ἐκ τῶν ὑστέρων, τῆς τοιαύτης προαγωγῆς των λογιζομένης οὐχὶ ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς συντελέσεώς της, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ χρόνου προαγωγῆς τῶν νεωτέρων των πρὸς ἀποφυγὴν ἀδικίας.

Διὰ τοῦ ἄρθρου δὲ 19 τοῦ ἰδίου νόμου 4541/1966 προβλέπεται ἐπίσης ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῷ συνθήκας ἡ δυνατότης τῆς ἀναδρομῆς τῆς προαγωγῆς οὐχὶ εἰς τὸν χρόνον τῆς συντελέσεώς της, ἀλλ' εἰς χρόνον προγενέστερον.

Πιστεύω ὅτι ἐξ ὅλων αὐτῶν τῶν διατάξεων, ὅλως δὲ ἰδιαιτέρως ἐκ τῶν τοιούτων τοῦ ἄρθρ. 177 ν. 406/63, προβλέποντος τὴν δυνατότητα ὑπολογισμοῦ ὡς χρόνου ὑπηρεσίας τοῦ ἐκτὸς ὑπηρεσίας τοιούτου τῶν δυνάμει τῆς 59/1945 Συντ. Πράξεως ἀπολυθέντων καὶ ἀκολούθως ἐπανελθόντων σαφῶς συνάγεται ἡ βούλησις τοῦ νομοθέτου πρὸς ἀποφυγὴν ἀδικιῶν νὰ ὑπολογίσῃ ὑπὸ ὡρισμένας συνθήκας εἰς τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσιακῆς ἐξελίξεως τῶν ὑπαλλήλων καὶ μὴ ἐνεργὸν ὑπηρεσιακὸν χρόνον.

Εἰς πάντα ταῦτα θὰ ἤθελον νὰ προσθέσω καὶ τὰς κάτωθι σκέψεις, δι' ὧν μὲ γνώμονα τὸ a contrario ἑρμηνευτικὸν δόγμα, ἄγομαι εἰς τὴν ἰδίαν καταφατικὴν σκέψιν ὡς πρὸς τὸ ὑπὸ κρίσιν ἐρώτημα (τοῦ ὑπολογισμοῦ ἢ μὴ τοῦ ἐκτὸς ὑπηρεσίας ἀπὸ 1.3.65–20.11.69 χρόνου) τῶν περὶ ὧν τὸ ἐρώτημά σας ὑπαλλήλων.

Τὸ ἄρθρ. 93 ν. 406/63 (60 ν. 1726/51), προβλέπον in complexu περὶ τῶν περιπτώσεων, ἤτοι τῶν αἰτίων καὶ χρονικῶν διαστημάτων, τὰ ὁποῖα δὲν ὑπολογίζονται εἰς τὸν χρόνον ὑπηρεσιακῆς ἐξελίξεως, καθορίζει σαφῶς ὅτι δὲν ὑπολογίζεται ὁ χρόνος τῆς ἀργίας ἕνεκα ποινικῆς διώξεως, καταληξάσης εἰς καταδίκην, ὁ χρόνος τῆς δικαιολογήτου ἀποχῆς ἐκ τῶν καθηκόντων καὶ ὁ χρόνος τῆς προσωρινῆς παύσεως.

Διασαφηνίζει δηλαδὴ ὁ νομοθέτης ὅτι δὲν ὑπολογίζεται εἰς τὸν χρόνον

ὑπηρεσιακῆς ἐξελίξεως ὁ χρόνος καθ' ὃν ὁ ὑπάλληλος εὑρέθη ἐκτὸς ὑπηρεσίας διὰ λόγον βαρύνοντα αὐτὸν καὶ προδίδοντα ἰδικήν του ὑπαιτιότητα, ἀναγομένην εἰς ποινικὸν ἢ πειθαρχικὸν παράπτωμα, διαπραχθὲν ὑπ' αὐτοῦ, ἐξ οὗ ἀνέτως δύναται νὰ συναχθῇ τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ νομοθέτης δὲν ἀντιτίθεται εἰς τὸν ὑπολογισμὸν ὡς χρόνου ὑπηρεσίας τοῦ ἐκτὸς ὑπηρεσίας χρόνου, ἐφ' ὅσον ἡ τοιαύτη ἐκτὸς ὑπηρεσίας θέσις τοῦ ὑπαλλήλου ὀφείλεται οὐχὶ εἰς οἱονδήποτε πταῖσμα αὐτοῦ, ἀλλ' εἰς πρᾶξιν τῆς Διοικήσεως κριθεῖσαν μὴ σύννομον καὶ δεοντολογικῶς ἀποδοκιμαστέαν κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς χρηστῆς Διοικήσεως.

Ἐν τέλει θὰ ὑπενθυμίσω ὅτι ὁμοίαν, τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν, περίπτωσιν ἀντιμετώπισεν ἡ καθ' ὑμᾶς Διοίκησις τοῦ Δήμου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1662/103/5.4.67 ἀποφάσεώς της, δι' ἧς μετὰ σχετικὴν γνωμοδότησιν τοῦ κατ' ἄρθρ. 120 ν. 406/63 ἁρμοδίου ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ἀνεγνωρίσθη ὡς χρόνος ὑπηρεσίας ὁ ἐκτὸς ὑπηρεσίας ἀπὸ 1.9.52–1.10.53 χρόνος ὑπαλλήλων, ἀπολυθέντων μετ' ἀκυρωτικὴν τοῦ διορισμοῦ των ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας (1512/51) τῆς ἀπολύσεώς των ὅμως ἀνακληθείσης ἐκ τῶν ὑστέρων ὡς μὴ συννόμου λόγῳ τοῦ ἄρθρ. 142 τοῦ ν. 1726/51.

Κατόπιν τῶν ὡς ἄνω ἐν πλάτει ἐκτιθεμένων καὶ ἐπικαλούμενος τὰς ἀναφερομένας διατάξεις τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας, τὰς ἀναπτυχθείσας ἑρμηνευτικὰς σκέψεις ὡς πρὸς τὴν ὀρθὴν ἑρμηνείαν τῶν διατάξεων τούτων καὶ ἐν γένει τῶν ἀρχῶν τῆς χρηστῆς Διοικήσεως οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς ἴσης μεταχειρίσεως τῶν ὑπαλλήλων, ἤτις, ἐλλείψει ἀντιθέτων λόγων (μὴ ὑπαρχόντων ἐν προκειμένῳ) ἀποτελεῖ καὶ αὕτη ἀρχὴν τῆς διοικητικῆς δεοντολογίας ἀποφαίνομαι ὅτι εἶναι ὑπολογιστέος εἰς τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσιακῆς ἐξελίξεως τῶν αἰτουσῶν ὁ ἐν ταῖς αἰτήσεσί των χρόνος 4 ἐτῶν 8 μηνῶν καὶ 10 ἡμερῶν, καθ' ὃν οὐχὶ ἐξ ὑπαιτιότητός των, ὡς ἀνεπτύχθη διὰ μακρῶν, ἀλλ' ἐκ μὴ νομίμου πράξεως τῆς Διοικήσεως, κριθείσης ἐκ τῶν ὑστέρων ἀδικαιολογήτου, παρέμειναν ἐκτὸς ὑπηρεσίας.

Βεβαίως τὸ θέμα, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς γνωματεύσεώς μου ἀνέπτυξα δὲν λύεται διὰ σαφοῦς διατάξεως καὶ εἰς τὴν κατὰ τὰ ἄνω καταφατικὴν γνωμάτευσίν μου κατέληξα διὰ σειρᾶς ἑρμηνευτικῶν σκέψεων, ἀναμφιβόλου κατ' ἐμὲ ὀρθότητος.

Δὲν θὰ ἐδίσταζον νὰ ὑποδείξω ὅπως, ἐὰν νομίζητε ὀρθὸν καὶ σκόπιμον, ἀπευθυνθῆτε πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν καὶ εἰσηγηθῆτε τὴν συμπλήρωσιν τοῦ κενοῦ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρ. 41 ν. 4541/66 διὰ ρητῆς προβλέψεως, παρομοίας τῆς τοῦ ἄρθρ. 177 ν. 406/63, ὅτι ὁ ἐκτὸς ὑπηρεσίας χρόνος τῶν μετὰ τὴν κρίσιν τῆς ἀπολύσεώς των ὡς ἀδικαιολογήτου ὑπὸ Ἐπιθεωρητοῦ Διοικήσεως ἐνταχθέντων κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο θεωρεῖται ὡ. χρόνος τακτικῆς ὑπηρεσίας, λογιστέος ὡς τοιοῦτος εἰς τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσιακῆς των ἐξελίξεως.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος
ΚΩΝ. Γ. ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ - ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ - ΕΡΜΗΝΕΙΑΙ - ΓΝΩΜΑΙ Κ.Λ.Π.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ - ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ Κ.Λ.Π.

ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΑ

Υ.Ε. – Ἀριθ. Πρωτ. 48154
Γενικὴ Διαταγὴ 55

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουνίου 1972

«Στρατολογικοὶ πίνακες».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις Ἐσωτερικῶν

1. Ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Φ. 420.37/6/488708/10.6.1972 ἐγγράφου τοῦ Ἀρχηγείου Στρατοῦ ἔνιαι Νομαρχίαι δὲν ἀποδίδουν τὴν δέουσαν προσοχὴν εἰς τὴν ἐν γένει διαδικασίαν καταρτισμοῦ τῶν στρατολογικῶν πινάκων.

Εἰδικώτερον παρετηρήθησαν τὰ ἀκόλουθα σφάλματα καὶ παραλείψεις :

α. Μὴ ἐμπρόθεσμος, ἤτοι ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου π.ἔ., ἀποστολὴ ἐγγράφου πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον Στρατοῦ, περὶ τῶν ἀναγκαιούντων ἐντύπων στρατολογικῶν πινάκων, συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. Φ. 420.37/3/718745/18.2.1971 διαταγὴν αὐτοῦ, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ καθυστερήσῃ ἡ ἐκτύπωσις καὶ ἀποστολὴ τῶν ἐν λόγῳ ἐντύπων εἰς ἁπάσας τὰς Νομαρχίας.

β. Παροχὴ ἐσφαλμένων ὁδηγιῶν πρὸς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας, ὅπως :

(1) Οἱ στρατολογικοὶ πίνακες καταρτισθοῦν ὑπὸ τῶν πρωτοβαθμίων ἐπιτροπῶν.

(2) Οὗτοι (δῆμοι καὶ κοινότητες) προβοῦν εἰς τὴν διαγραφὴν ἐκ τῶν στρατολογικῶν πινάκων τῶν ἀποβιωσάντων, τῶν ἀποβαλόντων τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν καὶ τῶν ἀποκλεισθέντων τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας λόγῳ καταδίκης εἰς ἐγκληματικὴν ποινήν.

γ. Βραδὺς ἐφοδιασμὸς δι' ἐντύπων στρατολογικῶν πινάκων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων (29.3.1972) καὶ ἐντολὴ πρὸς τοὺς ἐν λόγῳ Ὀργανισμοὺς ὅπως ἐντὸς τριημέρου (μέχρι 1.4.1972) καταρτίσουν καὶ ἐπιστρέψουν τοὺς πίνακας εἰς τὴν Νομαρχίαν, καίτοι ἡ ΓΑΓΥΕΚ εἶχε ἀποστείλει τὴν 26.1.1972 εἰς τὴν Νομαρχίαν τὰ ἐν λόγῳ ἔντυπα.

2. Ὡς γνωστὸν οἱ στρατολογικοὶ πίνακες, συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ ν.δ. 762/1970 «περὶ μητρώων ἀρρένων», καταρτίζονται ὑπὸ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων.

Ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω διατάξεως τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ ν.δ. 762/1970 δὲν παρέχεται δικαίωμα εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας διαγραφῆς ἐκ τῶν στρατολογικῶν πινάκων οὐδενὸς προσώπου εἰ μὴ μόνον δικαίωμα ἐγγραφῆς παραλειφθέντων ἢ ἀδηλώτων. Ἐν προκειμένῳ οἱ δῆμοι καὶ κοινότητες ὑποχρεοῦνται

ὅπως ἐπισυνάπτουν εἰς τοὺς ἀποστελλομένους ὑμῖν στρατολογικοὺς πίνακας τ' ἀναγκαῖα δικαιολογητικὰ διὰ τὰς ὑπ' αὐτῶν γενομένας ἐγγραφὰς καὶ διὰ τὰς ἐπενεκτέας διαγραφάς, αἵτινες ἐνεργοῦνται δι' ἀποφάσεων ὑμῶν (ἄρθρα 4, 9 καὶ 11 ν.δ. 762/1970).

Σημειωτέον ὅτι οἱ λόγῳ καταδίκης ἀποκλεισθέντες τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας δὲν διαγράφονται ἐκ τῶν στρατολογικῶν πινάκιν διότι τοιοῦτόν τι δὲν προβλέπεται ὑπὸ τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας.

'Εν ὄψει τῆς σοβαρότητος τοῦ ἔργου καταρτισμοῦ τῶν στρατολογικῶν πινάκων, δοθέντος ὅτι οὗτοι ἀποτελοῦν τὴν βάσιν στρατεύσεως, παρακαλοῦμεν ὅπως, συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 70538/Κ.Δ. 63/13.9.1971 ἐγκύκλιον τοῦ 'Υπουργείου (παρ. 20):

α. 'Εντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἑκάστου ἔτους ἀπευθύνητε σχετικὸν ἔγγραφον εἰς 'Αρχηγεῖον Στρατοῦ, δι' οὗ νὰ ζητῆτε τὸν ἀναγκαιοῦντα ἀριθμὸν ἐντύπων στρατολογικῶν πινάκων.

β. Μεριμνᾶτε διὰ τὸν ἔγκαιρον ἐφοδιασμὸν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων δι' ἐντύπων στρατολογικῶν πινάκων.

γ. Διὰ πᾶσαν ἀμφιβολίαν, περὶ τὴν ἐρηνείαν διατάξεως τινός, ἀπευθύνησθε τῷ 'Υπουργείῳ ἵνα ἀποφεύγηται ἡ παροχή, τυχόν, ἐσφαλμένων ὁδηγιῶν πρὸς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο 'Αναπλ. Γεν. Διευθυντὴς
Δ. ΜΠΕΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 37505
Γενικὴ Διαταγὴ 46 'Εν 'Αθήναις τῇ 11 Μαΐου 1972

«Περὶ συντάξεως καὶ ὑποβολῆς τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ ἰσολογισμοῦ τοῦ Νομαρχ. Ταμείου οἰκον. ἔτους 1971».

Πρὸς τὰ Νομαρχιακὰ Ταμεῖα Κράτους

1. Ληξάσης τῆς παραταθείσης χρήσεως τοῦ οἰκον. ἔτους 1971, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑπομνήσωμεν τὴν ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 4 παρ. 5 τοῦ Ν.Δ. 3620/1956 καὶ τοῦ ἄρθρου 13 παρ. 1 τοῦ Κανονισμοῦ Οἰκον. Λειτουργίας τῶν Νομαρχιακῶν Ταμείων, ἀπορρέουσαν ὑποχρέωσιν πρὸς σύνταξιν, ὑπὸ τοῦ τμήματος Δημοσίου Λογιστικοῦ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου, τοῦ ἀπολογισμοῦ – καὶ ἰσολογισμοῦ τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ, οἰκον. ἔτους 1971 καὶ ὑποβολὴν αὐτῶν εἰς τὸ 'Ελεγκτικὸν Συνέδριον, διὰ τὸν προσήκοντα ἔλεγχον.

2. 'Εφιστῶμεν τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τηρήσεως τῆς ἐπὶ τοῦ σοβαροῦ τούτου θέματος τασσομένης ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων προθεσμίας, ἵνα, ἀφ' ἑνὸς μὲν καταστῇ δυνατὸς ὁ ἔγκαιρος ἔλεγχος τῶν ἀπολογισμῶν παρὰ

τοῦ πρὸς τοῦτο ἁρμοδίου ὀργάνου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀποφευχθῇ ἄσκοπος ἀλληλογραφία.

3. Τυχὸν παρατηρηθησομένη καθυστέρησις ἐκπληρώσεως τῆς νομίμου ταύτης ὑποχρεώσεως θὰ θεωρηθῇ ὡς ἀδικαιολόγητος καὶ ὡς τοιαύτη θὰ ἐπισύρῃ τὰς κατὰ νόμον κυρώσεις εἰς βάρος τῶν ὑπευθύνων.

4. 'Η παροῦσα δὲν ἀφορᾷ εἰς τὰ Νομαρχιακὰ Ταμεῖα "Αρτης, Βοιωτίας, "Εβρου, 'Ηρακλείου, 'Ιωαννίνων, Ροδόπης, Σάμου, Καρδίτσης καὶ Χίου, ἅτινα ὑπέβαλον τοὺς ἀπολογισμούς αὐτῶν.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

Υ.Ε. — 'Αριθ. Πρωτ. 31178
'Αριθ. 'Εγκ. Κ.Δ. 21

'Εν 'Αθήναις τῇ 19 Μαΐου 1972

«Περὶ ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Χώρας».

Πρὸς Παγίους 'Αποδέκτας 'Εγκυκλίων

"Εχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν, κατωτέρω, ὡς ἔχει τὴν ὑπ' ἀριθ. Ε. 1411/435/Πολ. 102/17.4.1972 ἐγκύκλιον τοῦ 'Υπουργείου Οἰκονομικῶν, περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Χώρας ἐκ τοῦ ἐπιρριπτομένου εἰς βάρος των φόρου κύκλου ἐργασιῶν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἐδαφ. α' τοῦ Α.Ν. 600/1937 διὰ τὰ ἀγοραζόμενα πάσης φύσεως εἴδη καὶ ἐφόδια παρὰ τῶν ἐγχωρίων βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων, καὶ νὰ γνωρίσωμεν ὅτι παύει νὰ ἰσχύῃ ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4287/Κ.Δ.3/18.1.72 ἡμετέρας γενομένη ἀποδεκτὴ ὑπ' ἀριθ. 995/1971 γνωμοδότησις τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους (τμ. Β').

'Ο 'Υπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

'Υπ. Οἰκον. — 'Αριθ. Πρωτ. Ε. 1411/435/Πολ. 102/17.4.1972

«Περὶ ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Χώρας».

Πρὸς τὸ 'Υπουργεῖον 'Εσωτερικῶν
Δ/νσιν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως
Κοινοποίησις 'Αποδέκτας Π.Δ.

'Ε ν τ α ῦ θ α

'Εξ ἀφορμῆς ὑποβληθέντος ἡμῖν ἐρωτήματος ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐν περιλήψει θέμα ὑπὸ τῆς Κοινότητος 'Ελευθερίου Νομοῦ Θεσ/νίκης, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

1. Διὰ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν.Δ. 703/1970 (ΦΕΚ 219/16.10.1970, τ. Α') «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἀφορωσῶν εἰς τὰ ἔσοδα τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὁρίζεται ὅτι οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους οἱ Σύν-

δεσμοι τούτων ὡς καὶ ἡ Ἕνωσις Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος ἀπαλλάσσονται παντὸς δημοσίου, δημοτικοῦ, κοινοτικοῦ ἢ λιμενικοῦ φόρου, ἀμέσου ἢ ἐμμέσου, δασμοῦ, τέλους χαρτοσήμου κ.λπ. καὶ ἀπολαύουν ἀνεξαιρέτως ἁπασῶν τῶν παρεχομένων εἰς τὸ Δημόσιον ἀτελειῶν καὶ προνομίων δικαστικῶν, διοικητικῶν καὶ δικονομικῶν, τῶν ἰσχυουσῶν ἀτελειῶν ἢ ἀπαλλαγῶν διὰ προγενεστέρων διατάξεων μὴ θιγομένων.

2. Διὰ τῆς προπαρατεθείσης διατάξεως σαφῶς καθιεροῦται γενική, ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ λοιπῶν ἐν αὐτῇ ἀναφερομένων νομικῶν προσώπων φορολογική, ἀπὸ παντὸς φόρου, ἀπαλλαγή, περιλαμβάνουσα ἐπομένως καὶ τὸν φόρον κύκλου ἐργασιῶν, ὅστις εἰσπράττεται ἐν τοῖς Τελωνείοις ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων εἰδῶν.

3. 'Εξ ἄλλου διὰ τῆς διατάξεως τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν. Δ/τος 4486/1965 ὁρίζεται ὅτι, ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τῶν βιομηχανικῶν ἢ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων τῶν προερχομένων ἐκ πωλήσεως προϊόντων πρὸς δικαιουμένους ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν, ἐν περιπτώσει εἰσαγωγῆς ὑπὸ τῶν ἰδίων, ὁμοίων προϊόντων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

4. Κατ' ἀκολουθίαν οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους, οἱ Σύνδεσμοι τούτων ὡς καὶ ἡ Ἕνωσις Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος, ὡς πρόσωπα δικαιούμενα ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐν περιπτώσει εἰσαγωγῆς ὑπ' αὐτῶν εἰδῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, δικαιοῦνται ἀπαλλαγῆς καὶ ἐκ τοῦ ἐπιρριπτομένου εἰς βάρος των φόρου κύκλου ἐργασιῶν τοῦ ἄρθρου 1 ἐδαφίου α' τοῦ Α.Ν. 650/1937 κατὰ τὴν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἀγορὰν ὁμοίων ἐγχωρίων προϊόντων.

5. 'Η ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τῶν προϊόντων τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας ἢ βιοτεχνίας τῶν διατιθεμένων εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τῆς Χώρας, τοὺς Συνδέσμους αὐτῶν καὶ τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος θὰ παρέχηται ἐπὶ τῇ τηρήσει τῆς διαδικασίας, ἥτις ὁρίζεται ὑπὸ τῆς ὑπ' ἀριθ. Α. 13596/506 Πολ.208/6.7.71 Δ/γῆς μας περὶ διαδικασίας ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων ἐκ πωλήσεων εἰδῶν πρὸς τὸ 'Ελληνικὸν Δημόσιον, ἧς ἀντίτυπον διαβιβάζομεν.

'Ο 'Υπουργὸς
Ι. Ν. ΚΟΥΛΗΣ

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 45119
'Αριθ. 'Εγκ. Κ.Δ. 25

'Εν 'Αθήναις τῇ 5 'Ιουνίου 1972

«Παρέχονται ὁδηγίαι περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 703/1970».

Πρὸς παγίους 'Αποδέκτας 'Εγκυκλίων
(Πινάκων Α' καὶ Β')

Περιῆλθεν εἰς γνῶσιν ἡμῶν ὅτι, δῆμοι τινές, παρερμηνεύσαντες ἀνεπιτρέπτως τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ν.Δ. 703/1970, ἀφορῶν εἰς τὴν ἐπιβολὴν καὶ βεβαίωσιν τοῦ

τέλους χρήσεως πεζοδρομίων, πλατειῶν, ὁδῶν, κοινοχρήστων ἐν γένει χώρων κ.λπ. προῆλθον εἰς τὴν βεβαίωσιν ὑπερόγκων ποσῶν, προκαλέσαντες οὕτω τὴν ὑποβολὴν παραπόνων καὶ ἐντόνων διαμαρτυριῶν.

Διὰ τὴν ὀρθὴν ἐφαρμογὴν τοῦ διαληφθέντος ἄρθρου, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ θέσωμεν ὑπ' ὄψιν ὑμῶν τὰ κάτωθι :

1. Διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 703/1970 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἀφορωσῶν εἰς τὰ ἔσοδα ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως» ἀντικαθίσταται τὸ ἄρθρον 13 τοῦ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 Β.Δ. καὶ ὁρίζεται ὡς πρὸς τὴν βεβαίωσιν τοῦ τέλους.

α) Διὰ τῆς παραγρ. 3 ἐδαφ. α' τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου, ὅτι τὸ ἐτήσιον τέλος χρήσεως πεζοδρομίου κ.λπ. κατὰ τετρ. μέτρον συνίσταται εἰς 10 ο/ο ἐπὶ τοῦ κατὰ τετρ. μέτρον μέσου ὅρου τοῦ ἑκάστοτε ἐτησίου μισθώματος τοῦ καταστήματος τοῦ ἐπιχειρηματίου καὶ τῶν μισθωμάτων τῶν καταστημάτων τῶν κειμένων ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς ἀκτῖνα δέκα μέτρων μὲ κέντρον τὸ μέσον τῆς βάσεως τῆς προσόψεως τούτου.

β) Διὰ τῆς παραγρ. 3 ἐδαφ. γ' ἐπὶ χρησιμοποιήσεως πεζοδρομίου κ.λπ. δι' ἐγκατάστασιν προθήκης τοῦ καταστήματος, τὸ ἐτήσιον τέλος κατὰ τετρ. μέτρον συνίσταται εἰς ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἀναλογοῦν κατὰ τετρ. μέτρον ἐτήσιον μίσθωμα τοῦ καταστήματος.

2. Διὰ τῆς παραγρ. 7 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν παραγρ. 9 τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρ. ὁρίζεται ἡ τηρητέα διαδικασία διὰ τὴν χορήγησιν ὑπὸ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος τῆς ἀδείας χρήσεως τοῦ πεζοδρομίου κ.λπ., ἐν ᾗ ἀναγράφονται τὸ καταβλητέον τέλος καὶ τὰ ἐν παραγρ. 9 ἀναφερόμενα στοιχεῖα.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις, παρὰ τὴν σαφήνειαν καὶ τὴν πληρότητά των, εἷς τινας περιπτώσεις κατεστρατηγήθησαν μὲ λίαν δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις.

Πρὸς ἄρσιν τῆς δημιουργηθείσης ἀπαραδέκτου καταστάσεως καὶ διευκόλυνσιν τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, παραθέτομεν κατωτέρω συναφῆ παραδείγματα :

Παράδειγμα Α' : Ἔστω ὅτι τὸ ἐτήσιον μίσθωμα καταστήματος ἀνέρχεται εἰς 200.000 δρχ., τὸ ἐμβαδὸν τούτου εἶναι 20 τετρ. μέτρα καὶ ἡ ἔκτασις τοῦ χρησιμοποιουμένου πεζοδρομίου 5 τετρ. μέτρα.

Καθορισμὸς καταβλητέου τέλους :

Τὸ κατὰ τετρ. μέτρον ἐτήσιον μίσθωμα τοῦ καταστήματος εἶναι 200.000 : 20 = 10.000 δρχ. Τὸ κατὰ τετρ. μέτρον ἐτήσιον τέλος τοῦ πεζοδρομίου εἶναι 10 ο/ο Χ 10.000 = 1.000.

Συνεπῶς, τὸ καταβλητέον τέλος διὰ τὴν χρῆσιν τῶν 5 τετρ. μέτρων πεζοδρομίου, ἀνέρχεται εἰς 5 Χ 1.000 = 5.000 δρχ.

Παράδειγμα Β' : Ἔστω ὅτι τὸ ἐτήσιον μίσθωμα καταστήματος εἶναι 300.000 δρχ., τὸ ἐμβαδὸν τούτου 25 τετρ. μέτρα καὶ ἡ ἔκτασις τοῦ πεζοδρομίου 5 τετρ. μέτρα.

Τὸ ἐτήσιον κατὰ τετρ. μέτρον μίσθωμα τοῦ καταστήματος εἶναι 300.000 : 25 = 12.000 δρχ.

Εἰς ἀκτῖνα 10 μέτρων μὲ κέντρον τὸ μέσον τῆς βάσεως τῆς προσόψεως τοῦ καταστήματος, ὑπάρχουν τρία καταστήματα διὰ τὸ πρῶτον ἀναλογεῖ κατὰ τοὺς ἀνωτέρω ὑπολογισμούς, ἐτήσιον μίσθωμα κατὰ τετρ. μέτρον δρχ. 9.000, διὰ τὸ δεύτερον 10.000 καὶ διὰ τὸ τρίτον 11.000. 'Ο μέσος ὅρος τοῦ κατὰ τετρ. μέτρον ἐτησίου μισθώματος τοῦ καταστήματος καὶ τῶν μισθωμάτων τῶν τριῶν γειτονικῶν καταστημάτων εἶναι $12.000 + 9.000 + 10.000 + 11.000 = 42.000 : 4 = 10.500$. Συνεπῶς τὸ καταβλητέον ἐτήσιον τέλος πεζοδρομίου κατὰ τετρ. μέτρον εἶναι 10.500×10 ο/ο $= 1.050$ καὶ διὰ τὰ 5 μέτρα πεζοδρομίου, ἅτινα χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τοῦ ἐπιχειρηματίου εἶναι $5 \times 1.050 = 5.250$.

3. 'Υπολογισμὸς τοῦ τέλους ἐπὶ ἐγκαταστάσεως προθήκης ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου κ.λπ. 'Υπὸ τὴν ἔννοιαν «προθήκη» νοεῖται κατασκεύασμα ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου (συνήθως ὑαλόφρακτον) ἐπὶ μονίμου βάσεως πρὸς διαρκῆ ἐν αὐτῷ τοποθέτησιν δειγμάτων ἐμπορευμάτων τοῦ καταστήματος πρὸς προσέλκυσιν τῆς προσοχῆς τῶν πελατῶν. 'Η προθήκη, ὡς εἶναι προφανές, ἀποτελεῖ προέκτασιν τοῦ καταστήματος καὶ ὡς ἐκ τούτου δέον ὅπως ὁ ἐπιχειρηματίας καταβάλῃ ὡς ἐτήσιον τέλος χρήσεως πεζοδρομίου κατὰ τετρ. μέτρον, ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ κατὰ τετρ. μέτρον μίσθωμα τοῦ καταστήματος.

Εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς προθήκης δὲν ἐμπίπτει ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς προσόψεως τοῦ καταστήματος ἐμπορευμάτων, διότι ἡ ἔκθεσις αὕτη ἔχει ὅλως προσωρινὸν χαρακτῆρα καὶ κατὰ τὰς ὥρας μόνον λειτουργίας τῶν καταστημάτων ἢ ἀποτιλεῖ τμῆμα τῆς ἐπιφανείας τοῦ καταστήματος.

4. 'Η μὴ πλήρης συμμόρφωσις τῶν ἐπιχειρηματιῶν πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς παρ. 7 προβλεπομένας διατυπώσεις διὰ τὴν λῆψιν τῶν ἀδειῶν χρήσεως πεζοδρομίων κ.λπ. ἐπάγεται τὴν ἐπιβολὴν εἰς βάρος τούτων τῶν ὑπὸ τῶν παραγρ. 4 καὶ 10 τοῦ διαληφθέντος ἄρθρου 3 προβλεπομένων κυρώσεων.

Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐν λόγῳ ἐπιβαρύνσεων ἐξ αὐθαιρέτου χρήσεως τῶν περὶ οὗ πρόκειται χώρων ὑπὸ ἐπιχειρηματιῶν, παρίσταται ἀνάγκη ὅπως οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες προέρχωνται εἰς ἔγκαιρον ἐνημέρωσιν τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ παντὸς προσφόρου τρόπου πρὸς ὑποβολὴν τῆς προβλεπομένης δηλώσεως.

5. 'Η ἐκ τῆς παρερμηνείας τῶν διαληφθεισῶν διατάξεων δημιουργηθεῖσα κατάστασις εἰς βάρος ἐπιχειρηματιῶν χρήζει ταχείας ἀντιμετωπίσεως, ἐφαρμοζομένων ἐν προκειμένῳ, τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 181 τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν.Δ. 3777/1957, δι' ὧν ὁρίζονται ὅτι :

«Χρέη ἐν γένει πρὸς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας δύνανται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει νὰ διαγραφοῦν ὅταν ἡ ἐγγραφὴ εἰς τοὺς ὁριστικοὺς βεβαιωτικοὺς καταλόγους δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν φόρων, τελῶν κ.λπ. ἐγένετο ἐκ προφανοῦς σφάλματος ὡς πρὸς τὴν φορολογητέαν ὕλην κ.λπ. 'Η κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις μερικὴ διαγραφὴ τελῶν χρήσεως πεζοδρομίου δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ δι' ἀποφάσεων τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν συμβουλίων καὶ δέον ὅπως, ὅπου συντρέχει περίπτωσις, τεθῇ τὸ θέμα ὑπ' ὄψιν τῶν συμβουλίων πρὸς λῆψιν

ἀποφάσεων, ἐπὶ τῷ τέλει καθορισμοῦ τοῦ ὕψους τῶν ὀφειλομένων τελῶν εἰς τὸ πράγματι ἀναλογοῦν ποσόν.

Ὅθεν ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν, ὅπως, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παρούσης, παράσχητε συναφεῖς ὁδηγίας πρὸς τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ ὑμῶν ὀργανισμοὺς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ ἐπιμεληθῆτε τῆς ὀρθῆς ἐφαρμογῆς τῶν εἰρημένων διατάξεων.

'Ο 'Υπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 35262
Γενικὴ Διαταγὴ 42

'Εν 'Αθήναις τῇ 3 Μαΐου 1972

«"Ιδρυσις, συντήρησις καὶ περιποίησις δενδροστοιχιῶν ἐπὶ ὁδῶν καὶ πλατειῶν».

Πρὸς : 1. τοὺς κ.κ. Νομάρχας τοῦ Κράτους
2. Τοὺς κ.κ. Δημάρχους καὶ Προέδρους Κοινοτήτων

Σχετ. : (α) 'Υπ' ἀριθ. 31852/Γ.Δ.38/22.4.72 ἡμετέρα.
(β) 'Υπ' ἀριθ. 18208/ἐγκ.64/30.3.1968 ὁμοία.

1. 'Εκ τῆς παρακολουθήσεως τῆς ἀνὰ τὴν Χώραν δραστηριότητος τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἰς τὸν τομέα ὑδρύσεως, συντηρήσεως καὶ περιποιήσεως δενδροστοιχιῶν ἐπὶ ὁδῶν καὶ πλατειῶν, παρετηρήθη ὅτι, ὑπὸ πλείστων ἐκ τῶν ὡς ἄνω ὑπευθύνων φορέων, τὸ θέμα τοῦτο δὲν ἀντιμετωπίζεται μετὰ τοῦ προσήκοντος ἐνδιαφέροντος, ἡ δὲ μεθόδευσις τῶν σχετικῶν ἐργασιῶν δὲν τυγχάνει ἱκανοποιητική.

2. Σημειοῦμεν, ὅτι σύνηθες εἶναι τὸ φαινόμενον ἀνεπιτυχοῦς ἐκλογῆς τοῦ εἴδους τῶν πρὸς φύτευσιν δένδρων, μὴ προσαρμοζόμενον ἑκάστοτε εἰς τὰς κλιματολογικὰς καὶ λοιπὰς τοπικὰς συνήκας τῶν διαφόρων περιοχῶν, παρατηρεῖται δὲ ἔλλειψις φροντίδος διὰ τὴν ἐπαρκῆ προστασίαν τῶν νεαρῶν κυρίως δενδρυλλίων.

3. Κατὰ κύριον ὅμως λόγον παρατηρεῖται ἐφαρμογὴ μὴ ἐνδεδειγμένου τρόπου κλαδεύματος μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μὴ ἀναπτύσσεται τὸ πράσινον καὶ αἱ δενδροστοιχίαι νὰ παραμένουν γυμναί, διότι σχεδὸν κατὰ κανόνα γίνεται ἐποχιακὴ ἀπότμησις ὅλων τῶν κλάδων τῶν δένδρων, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς πολλὰς περιπτώσεις τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ τὸν ἐνδεδειγμένον τρόπον κλαδεύματος.

4. 'Επειδὴ συνεπείᾳ τῶν ἀνωτέρω διαπιστοῦται ὅτι, εἰς πλείστας περιπτώσεις, αἱ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν δημιουργίας πρασίνου δενδροστοιχιῶν προσπάθειαι τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως παραμένουν ἄνευ σοβαρῶν ἀποτελεσμάτων, παρακαλοῦμεν ὅπως ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ὑμετέρας εὐθύνης καὶ μετὰ πάσης προσοχῆς καὶ φροντίδος ἐπιμεληθῆτε τοῦ ἔργου διὰ τὴν ἀνάπτυξιν, προστασίαν καὶ περιποίησιν τοῦ πρασίνου τοῦ εἴδους τούτου.

Αἱ σχετικαὶ ἐργασίαι καὶ αἱ ἐφαρμοστέαι μέθοδοι δέον νὰ ἀκολουθοῦν σχολα-

στικῶς τὰς ὁδηγίας τῶν κατὰ τόπους δασικῶν ὑπηρεσιῶν, ἀποκλειομένης πάσης ἐκδηλώσεως αὐτοσχεδιασμοῦ καὶ πρωτοβουλιῶν ἐκ μέρους μὴ εἰδικῶν ἐπὶ τοῦ θέματος.

Πᾶσα παρέκκλισις ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐπιστελλομένων θέλει ἐλεγχθῆ παρ' ἡμῶν αὐστηρῶς καὶ θέλει ὡσαύτως ἐπισύρει τὰς κατὰ νόμον κυρώσεις κατὰ παντὸς ὑπευθύνου.

'Ο 'Υπουργὸς 'Αναπληρωτὴς
ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 37122
Γενικὴ Διαταγὴ 47 'Εν 'Αθήναις τῇ 10 Μαΐου 1972

«Προστασία καὶ καθαριότης τοῦ περιβάλλοντος».

Πρὸς τοὺς κ.κ.: 1. Περιφερειακοὺς Διοικητικάς
2. Νομάρχας τοῦ Κράτους

Σχετ.: Α. 5824/24.4.72 κ. Α' 'Αντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

'Επὶ τῷ κοινοποιηθέντι καὶ ἡμῖν ὑπερθεν σχετικῷ τοῦ κ. Α' 'Αντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως, περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν τὰ κάτωθι:

1. 'Ως γνωστόν, τὸ ἐν τῇ περιλήψει θέμα ἀπετέλεσεν ἀντικείμενον ἰδίας μερίμνης τοῦ κ. 'Αντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τοῦ ἔτους 1970. Εἰς σύσκεψιν ὑπὸ τὴν Προεδρίαν αὐτοῦ, πραγματοποιηθεῖσαν τὴν 20ὴν 'Απριλίου 1970, 1970, καὶ μὲ συμμετοχὴν 'Υπουργῶν καὶ ἐκπροσώπων διαφόρων τάξεων, ἐτέθησαν αἱ βάσει τῆς εὐγενοῦς μάχης τῆς προστασίας τῆς φύσεως, τῆς ὑγείας καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ.

Διὰ σειρᾶς ὅλης ἐγκυκλίων τοῦ κ. 'Αντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν παρεσχέθησαν πρὸς τοὺς κ.κ. Νομάρχας τοῦ Κράτους ὁδηγίαι διὰ τὴν μεθόδευσιν καὶ συστηματοποίησιν τῆς προσπαθείας, τὴν ἄμεσον ἔναρξιν αὐτῆς, τὴν κατάρτισιν προγράμματος δράσεως κατὰ τομέα, ὡς καὶ τὴν ὀργάνωσιν ἐπὶ μονίμου βάσεως τῶν ὀργάνων ὑλοποιήσεως τοῦ προγράμματος.

2. Ἤδη, ὁ κ. 'Αντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως διὰ τῆς ὑπερθεν σχετικῆς ἐγκυκλίου του, τονίζει τὴν ἀνάγκην ἀναμεθοδεύσεως καὶ συστηματοποιήσεως τῆς προσπαθείας, ἵνα καταστῇ συνεχής, ἀδιάλειπτος καὶ ἐνεργὸς ἡ μάχη αὕτη.

3. 'Εν ὄψει τῶν ἐντολῶν τοῦ κ. 'Αντιπροέδρου ἐξ ὧν σαφῶς προκύπτει ἡ ὅλως ἰδιαιτέρα σημασία ἣν ἀποδίδει ἡ 'Εθνικὴ 'Επαναστατικὴ Κυβέρνησις εἰς τὰ θέματα τῆς προστασίας καὶ τῆς καθαριότητος τοῦ περιβάλλοντος, τῆς ὑγείας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, παρακαλοῦμεν, ὅπως παρακολουθήσητε προσωπικῶς τὴν ὅλην προσπάθειαν ἐπὶ τῷ σκοπῷ διασφαλίσεως τῶν ὅρων ὑγιεινῆς διαβιώσεως καὶ διαμονῆς τῶν μεγάλων μαζῶν τοῦ πληθυσμοῦ, ἐντοπίου καὶ ξένου, ἐντὸς περιβάλλοντος ἐγγυωμένου τοῦτο, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν, ὅτι εἰς τὴν πατρίδα

μας ὑφίστανται, τόσον ἀπὸ πλευρᾶς κλίματος ὅσον καὶ ἀπαραμίλλου καταλληλότητος τοῦ χώρου, ἰδεώδεις πρὸς τοῦτο προϋποθέσεις.

Οἱ κ.κ. Νομάρχαι παρακαλοῦνται, ὅπως, εἰς τὰ ὑπ' αὐτῶν ὑποβαλλόμενα τῷ 'Υπουργείῳ τούτῳ δελτία ἐνημερώσεως ἐπὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως τοῦ Νομοῦ καὶ τῶν προβλημάτων αὐτοῦ, περιλαμβάνουν εἰς ἴδιον κεφάλαιον τὰς ἐπὶ τοῦ θέματος ἐνεργείας αὐτῶν καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς κινητοποιήσεώς των.

'Ο 'Υπουργὸς 'Αναπληρωτὴς 'Εσωτερικῶν
ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ

Υ.Ε. — 'Αριθ. Πρωτ. 33136
Γενικὴ Διαταγὴ 50

'Εν 'Αθήναις τῇ 2 'Ιουνίου 1972

«'Οδηγίαι κατασκευῆς καὶ τοποθετήσεως δοχείων ἀπορριμμάτων εἰς κοινοχρήστους χώρους».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Δ/νσεις 'Εσωτερικῶν

1. Εἰς τὰ πλαίσια τῆς εὐθύνης τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως διὰ τὴν ἵδρυσιν, περιποίησιν καὶ ἐν γένει συντήρησιν κοινοχρήστων χώρων πρασίνου, πλατειῶν, παιδικῆς χαρᾶς, κατασκηνώσεων, λουτρικῶν ἐγκαταστάσεων κ.λπ., τὸ πρόβλημα τῆς καθαριότητος εἶναι λίαν σοβαρόν, δεδομένου ὅτι τοῦτο ἔχει ἄμεσον σχέσιν τόσον ὡς πρὸς τὴν ἐμφάνισιν τῶν ὡς ἄνω χώρων, ὅσον καὶ πρὸς τὴν προστασίαν τῆς Δημοσίας 'Υγείας.

Δι' ἕνα μεγάλον ἀριθμὸν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἡ μέριμνα διὰ τὴν προμήθειαν καὶ τοποθέτησιν ὅπου δεῖ, καταλλήλων δοχείων ἀπορριμμάτων καὶ τὴν κανονικὴν ἀποκομιδὴν αὐτῶν θεωρεῖται δαπανηρὰ καὶ «πολυτελὴς» προσπάθεια, μὴ κατέχουσα τὴν ἁρμόζουσαν εἰς αὐτὴν θέσιν μεταξὺ τῶν πρωταρχικῶν δραστηριοτήτων τῶν ἁρμοδίων καὶ ὑπευθύνων Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν 'Αρχῶν.

2. Πρὸς ἀναθεώρησιν τῶν ἐπὶ τοῦ θέματος ἐπικρατουσῶν ἐσφαλμένων ἀντιλήψεων εἰς μέγα τμῆμα τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Χώρας καὶ ἐν τῇ προσπαθείᾳ ὅπως ἀναληφθῇ πρωτοβουλία βελτιώσεως τῶν ἐπικρατουσῶν συνθηκῶν ὑγιεινῆς, πολιτισμοῦ καὶ ἐμφανίσεως ἀλλὰ καὶ καλλιεργείας πνεύματος πολιτιστικῆς ἀγωγῆς τῶν κατοίκων, ἀποστέλλεται συνημμένως παράρτημα τῆς παρούσης, περιλαμβάνον εἰδικὰς τεχνικὰς ὁδηγίας περὶ τῶν δοχείων ἀπορριμμάτων, τῆς ἁπλουστεύσεως, κατασκευῆς καὶ χρήσεως αὐτῶν, ὡς καὶ τῆς βελτιώσεως τῶν συνθηκῶν στηρίξεως καὶ προστασίας.

3. Κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω, παρακαλοῦμεν, ὅπως ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ἁρμοδιότητι μεριμνήσητε διὰ τὴν παροχὴν ἀναλόγων ὁδηγιῶν πρὸς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τῶν καθ' ὑμᾶς Νομῶν, ἵνα ἐντείνουν τὰς προσπαθείας των διὰ τὴν λῆψιν τῶν ἀπαραιτήτων μέτρων διὰ τῆς τοποθετήσεως εἰς εὐρεῖαν κλίμακα ἱκανοῦ ἀριθμοῦ δοχείων ἀπορριμμάτων εἰς ἅπαντας τοὺς κοινοχρήστους χώρους,

ἐπιλέγοντες πρὸς τοῦτο τύπους δοχείων ἐκ τῶν ἐνδεικτικῶς περιλαμβανομένων εἰς τὸ παράρτημα τῆς παρούσης, τὸ ὁποῖον συναποστέλλεται εἰς ἀνάλογον ἀριθμὸν ἀντιτύπων.

Εὐνόητον τυγχάνει, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀποκλεισθῇ ἡ τοποθέτησις ἑτέρων τύπων δοχείων ὅπου εὐχερῶς κατασκευάζονται ἢ εὑρίσκονται ἐν χρήσει τοιοῦτοι κρινόμενοι παρ' ὑμῶν ὡς κατάλληλοι διὰ τὰς κατὰ τόπους ἀνάγκας.

4. Περὶ τῶν ὑμετέρων ἐνεργειῶν παρακαλοῦμεν ὅπως τηρήσητε ἐνήμερον τὸ 'Υπουργεῖον.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 47411
Γενικὴ Διαταγὴ 53

'Εν 'Αθήναις τῇ 13 'Ιουνίου 1972

«Μέτρα ἐνισχύσεως προσπαθείας καθαριότητος τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων».

Πρὸς τοὺς κ.κ. Νομάρχας τοῦ Κράτους

Καίτοι ὑπὸ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἐπιτελεῖται κατὰ τρόπον ἐπιτυχῆ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τὸ ἔργον τῆς καθαριότητος, ὑφίστανται ἐν τούτοις περιθώρια βελτιώσεως τῆς καταστάσεως.

'Επὶ τούτοις ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἰσχύος τῶν διαταγῶν Α. 5824/72 τοῦ κ. Α' Α/Κ καὶ 37122/72 τοῦ 'Υπουργ. 'Εσωτερικῶν περὶ προστασίας καὶ καθαριότητος τοῦ περιβάλλοντος:

α) 'Υπομνησθῇ ἁρμοδίως ὅτι ἡ καθαριότης τῶν πόλεων καὶ οἰκισμῶν δέον νὰ ἐπισύρῃ τὰς συνεχεῖς φροντίδας τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχῶν.

β) Μερίμνῃ τῶν κ.κ. Δημάρχων, ὁρίζηται εἰς δήμους ἄνω τῶν 10.000 κατοίκων, ἐναλλὰξ καὶ ἄνευ διακοπῆς, διὰ καθοριζόμενον χρονικὸν διάστημα (π.χ. μιᾶς ἑβδομάδος) εἷς ἑκάστοτε Δημοτικὸς Σύμβουλος ὡς ὑπεύθυνος ἐπὶ τῆς καθαριότητος.

γ) Μερίμνῃ ὑμῶν ἀναληφθῇ προσπάθεια διαφωτίσεως τοῦ Κοινοῦ (διὰ τῶν 'Επιτροπῶν Κοινοτικῆς 'Αναπτύξεως καὶ διὰ παντὸς προσφόρου μέσου) ἐπὶ τῆς ἀνάγκης συμβολῆς του εἰς τὴν καθαριότητα τῆς πόλεως καὶ τῆς κοινότητος, διότι εἶναι γεγονός, ὅτι, ὁσαδήποτε καὶ ἂν ἐξοδεύωνται χρήματα, ἡ ὑπόθεσις τῆς καθαριότητος θὰ χωλαίνῃ, ἐφ' ὅσον θὰ ἐξακολουθῇ τυχὸν ἡ συνήθεια τοῦ νὰ ρίπτωνται εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ εἰς τὰ καταστρώματα τῶν ὁδῶν, κυτία, χαρτιά, τσιγάρα, ἀποκόμματα εἰσιτηρίων κ.λπ.

δ) 'Υπομιμνήσκωνται εἰς τὸ Κοινὸν αἱ ἐπὶ τοῦ θέματος ἰσχύουσαι 'Αστυνομικαὶ Διατάξεις.

'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

ΑΚΙΝΗΤΟΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΙ

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 45618
Γενικὴ Διαταγὴ 51

'Εν 'Αθήναις τῇ 7 'Ιουνίου 1972

Πρὸς : α. τοὺς κ.κ. 'Υφυπουργοὺς–Περιφ. Διοικητὰς
β. τοὺς κ.κ. Νομάρχας
γ. τοὺς κ.κ. Δημάρχους καὶ Προέδρους Κοινοτήτων

Εἰς γνῶσιν τῆς Κυβερνήσεως φέρονται πληροφορίαι καθ' ἃς καθ' ἅπασαν τὴν Χώραν, ἠπειρωτικὴν καὶ νησιωτικήν, ὑφίστανται ἀναξιοποίητοι ἀκίνητοι περιουσίαι, ἀστικαὶ καὶ ἀγροτικαί, ἐγκαταλελειμμέναι ἢ σχολάζουσαι, ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, ἀνήκουσαι, κατ' ἐξοχὴν εἰς τὸ Δημόσιον, ἀλλὰ καὶ ἀκαθορίστου ἢ μὴ δυναμένης νὰ διακριβωθῇ ἰδιωτικῆς ἰδιοκτησίας, ἐλλείψει παντὸς ἐνδιαφέροντος ἰδιωτῶν ἢ ἀνυπαρξίας τοιούτων λόγῳ θανάτου των ἀκλήρων ἢ ἐξαφανίσεώς των.

Αἱ πληροφορίαι αὗται περαιτέρω ἀνάγουν τὴν τοιαύτην ἐγκατάλειψιν ἀναξιοποιήτων ἀκινήτων περιουσιῶν, ἰδίᾳ ἀγροτικῶν τοιούτων, ὡς συνεπαγομένην κοινωνικὰς ἐπιπτώσεις εἰς περιοχὰς ὅπου ὑπάρχουν διαθέσιμοι γεωργικαὶ χεῖρες, αἱ ὁποῖαι παραμένουν ἀδρανεῖς λόγῳ τοῦ περιωρισμένου γεωργικοῦ των κλήρου καὶ τῆς ἀδυναμίας καλλιεργείας τῶν ἐκ τῶν ἀναξιοποιήτων ἀγροτικῶν περιουσιῶν καλλιεργησίμων τοιούτων ὑπό τινα νομικὴν σχέσιν, ἐλλείψει δυνατότητος ἐπαφῆς καὶ συνεννοήσεως μετὰ τῶν ἀγνοουμένων ἰδιοκτητῶν.

'Εξ ἑτέρου διά τινας περιοχάς, κυρίως τῆς νησιωτικῆς 'Ελλάδος καὶ τῶν παραλίων περιοχῶν, ἀναφέρονται σχολάζουσαι ἀκίνητοι περιουσίαι, ἡμιαγροτικῆς καὶ ἀστικῆς φύσεως, αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο νὰ ἀξιοποιηθοῦν, ἄλλως πως, πρὸς οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς περιοχῆς, ἐν ὄψει καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος τὸ ὁποῖον παρουσιάζουν αὗται ὡς περιοχαὶ ἀναψυχῆς ἢ διακοπῶν.

'Εν τῇ ἐπιθυμίᾳ ὅπως ἀντιληφθῶμεν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὸ προβαλλόμενον πρόβλημα καὶ ἵνα μελετήσωμεν καὶ ἐκτιμήσωμεν τὴν ἔκτασιν καὶ τὰς κοινωνικὰς καὶ οἰκονομικὰς ἐνδεχομένως ἐπιπτώσεις αὐτοῦ, ἐὰν ὑφίστανται τοιαῦται, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν ὑμετέραν ἐνίσχυσιν εἰς τὴν ἐπισήμανσιν αὐτοῦ διὰ τῶν καθ' ὑμᾶς 'Υπηρεσιῶν καὶ τῶν εἰς τὴν διάθεσιν ὑμῶν παντοίων μέσων καὶ πληροφοριῶν, ὡς ἀκολούθως :

1. Δῆμοι καὶ Κοινότητες.

Οἱ κ.κ. Δήμαρχοι καὶ Πρόεδροι Κοινοτήτων ὑπὸ τὴν προσωπικὴν των ἐπιμέλειαν καὶ εὐθύνην θέλουν ὑποβάλει εἰς τὰς οἰκείας Νομαρχίας πίνακα τῶν εἰς τὴν περιοχήν των ἀναξιοποιήτων ἀκινήτων περιουσιῶν, ἐμφαίνοντα εἰδικώτερον κατὰ στήλας τὰ ἀκόλουθα στοιχεῖα, ἤτοι :

α) Σύντομον περιγραφὴν τῆς ἐν τῇ περιοχῇ των ἀναξιοποιήτου τυχὸν παραμενούσης ἀκινήτου περιουσίας καὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτῆς – ἀστική, ἀγροτική, καλλιεργήσιμος, βοσκότοπος, δασικὴ περιοχὴ καὶ τῆς ἐκτάσεως αὐτῆς κατὰ προσέγγισιν.

β) Πιθανὸν ἰδιοκτήτην – Δημόσιον (πέραν τῶν ἀπ' εὐθείας ὑπ' αὐτοῦ δια-

χειριζομένων καὶ τῶν ὑπὸ οἱανδήποτε ἑτέραν νομικὴν ἐκδήλωσιν καὶ τύπον τελούντων, φέρ' εἰπεῖν ἀνταλλάξιμα κ.τ.λ.) ἢ ἰδιώτην — φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον — ἡμεδαπὸν ἢ καὶ ἀλλοδαπόν.

γ) Χρόνον ἀπὸ τοῦ ὁποίου παραμένει ἀναξιοποίητος, ἐγκαταλελειμμένη, σχολάζουσα ἡ συγκεκριμένη ἀκίνητος περιουσία.

Οἱ πίνακες οὗτοι δέον νὰ ἔχουν περιέλθει εἰς τὰς οἰκείας Νομαρχίας μέχρι τῆς 30ῆς 'Ιουλίου ἐ.ἔ.

2. Νομαρχίαι:

Οἱ κ.κ. Νομάρχαι θέλουν ἐπιμεληθῆ προσωπικῶς διὰ τὴν ταχυτέραν καὶ πληρεστέραν ἐκτέλεσιν ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ τῶν Κοινοτήτων τῆς καταρτίσεως τῶν ὡς ἄνω Πινάκων, μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν ὁποίων εἰς τὴν Νομαρχίαν, θέλουν καταρτίσει συγκεντρωτικὸν κατὰ Νομαρχίαν πίνακα μὲ τὰ αὐτὰ ὡς ἄνω στοιχεῖα.

Εὐνόητον τυγχάνει ὅτι, ἐάν, ὅπως εἶναι λίαν πιθανόν, Δῆμος ἢ Κοινότης ἀναφέρῃ ὅτι εἰς τὴν περιοχήν του δὲν ὑφίστανται ἀναξιοποίητοι, ἐγκαταλελειμμέναι ἢ σχολάζουσαι ἀκίνητοι περιουσίαι, τοῦτο δὲν εἶναι ἀνάγκη ν' ἀναφερθῆ εἰς τὸν συγκεντρωτικὸν πίνακα διότι ἐξυπακούεται.

Οἱ οὕτω καταρτισθησόμενοι συγκεντρωτικοὶ κατὰ Νομαρχίαν πίνακες θέλουν ὑποβληθῆ ἡμῖν, Γενικὴν Διεύθυνσιν Διοικήσεως — Δ/νσιν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, μέχρι τῆς 30ῆς Αὐγούστου ἐ.ἔ. ἀνυπερθέτως.

3. Οἱ κ.κ. 'Υφυπουργοὶ — Περιφερειακοὶ Διοικηταὶ παρακαλοῦνται, ὅπως ἀναλάβωσι ὑπὸ τὴν προσωπικήν των ἐποπτείαν τὴν προσπάθειαν ταύτην καὶ τὴν ἔγκαιρον, ἐντὸς τῶν τασσομένων προθεσμιῶν, ὑποβολὴν τῶν αἰτουμένων στοιχείων.

'Ο 'Υπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ

Υ.Ε. — 'Αριθ. Πρωτ. 40224
'Αριθ. 'Εγκ. Κ.Δ. 22 'Εν 'Αθήναις τῇ 31 Μαΐου 1972

«Μηχανολογιστικὴ 'Οργάνωσις 'Υπηρεσιῶν καὶ 'Οργανισμῶν».

Πρὸς Παγίους 'Αποδέκτας 'Εγκυκλίων
(Πινάκων Α' καὶ Β')

'Εχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν, κατωτέρω, τὴν ὑπ' ἀριθ. ΔΑΦΕ—370/23.4.72 ἀπόφασιν τοῦ κ. 'Υπουργοῦ Βοηθοῦ Πρωθυπουργοῦ, περὶ συστάσεως 'Εθνικῆς 'Επιτροπῆς Μηχανολογιστικῆς 'Οργανώσεως, ἵνα τελῆτε ἐν γνώσει καί, περιπτώσεως συντρεχούσης, ρυθμίζητε τὰς ἐνεργείας συμφώνως πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς τε κοινοποιουμένης καὶ τῆς προγενεστέρας ὁμοίας ὑπ' ἀριθ. 74/5.11.67 (ὁρᾶτε εἰς τὸ αὐτὸ θέμα, ΒΑΣΙΚΗΝ ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ, σελ. 5).

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

'Αριθ. ΔΑΦΕ – 370 'Εν 'Αθήναις τῇ 23 'Απριλίου 1972

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

«Σύστασις 'Εθνικῆς 'Επιτροπῆς Μηχανολογιστικῆς 'Οργανώσεως».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΒΟΗΘΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

"Εχοντες ὑπ' ὄψιν :

α) Τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ/τος 957/1971, ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν ὑπὸ τοῦ Ν. Δ/τος 1093/1972.

β) Τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 633/1960 Β. Δ/τος.

γ) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. Δ/τος 4352/1964 καὶ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 65/1967.

δ) Τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ/τος 4548/1966, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 176/1969 Ν. Δ/τος.

ε) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 74/15.11.1967 ἀπόφασιν τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 41934/ΓΒ–10767/28.8.1967 ἀπόφασιν τοῦ 'Αντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν 'Υπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Οἰκονομικῶν.

στ) Τὴν ὑπ' ἀριθ. ΣΑΔ–226 ἀπόφασιν ἡμῶν καὶ τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

ζ) Σχετικὴν εἰσήγησιν τῆς παρ' ἡμῖν Δ/νσεως 'Αναπτύξεως Φορέων 'Εφαρμογῆς, περὶ τῆς ἀνάγκης ὑπάρξεως 'Οργάνου διὰ τὴν συνέχισιν τῆς χαραχθείσης πολιτικῆς σχετικῶς μὲ τὴν προμήθειαν ἢ ἐπέκτασιν ὑπολογιστικῶν συγκροτημάτων παρὰ δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἢ Ν.Π.Δ.Δ., καθὼς καὶ τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ ἀπαιτουμένου προσωπικοῦ μέχρι θέσεως εἰς λειτουργίαν 'Εθνικοῦ Φορέως, ἁρμοδίου καὶ διὰ τὰ θέματα ταῦτα.

'Αποφασίζομεν

1. Συνιστῶμεν παρὰ τῷ 'Υπουργείῳ Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς 'Επιτροπὴν ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν 'Εθνικὴ 'Επιτροπὴ Μηχανολογιστικῆς 'Οργανώσεως (ΕΕΜΟ) καὶ καθορίζομεν τὴν σύνθεσιν ταύτης, ὡς κάτωθι :

α) Γεώργιος Λυμπερίδης, Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ 'Υπουργείου 'Εθνικῆς Οἰκονομίας.

β) Νικόλαος 'Αποστολᾶτος, Καθηγητὴς τῶν 'Εφηρμοσμένων Μαθηματικῶν τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν, 'Επιστημονικὸς Συνεργάτης τοῦ 'Υπουργείου 'Εθνικῆς Οἰκονομίας.

γ) 'Αλκιβιάδης 'Αποστολάκης, Καθηγητὴς τῆς Πυρηνικῆς Φυσικῆς τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν.

δ) Γεώργιος Βέης, Καθηγητὴς τῆς Τοπογραφίας τοῦ 'Εθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου.

ε) Γεώργιος Δροσινός, 'Αναπληρωτὴς Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς ΓΔΔΔ τοῦ 'Υπουργείου Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς.

στ) 'Ιωάννης Κόντος, Προϊστάμενος τῆς Δ/νσεως 'Ηλεκτρονικῶν 'Υπολογιστῶν τοῦ ΚΠΕ «Δημόκριτος».

ζ) Στέφανος Ταμπακάκης, Ταγματάρχης Μηχανικοῦ ΑΕΔ.

2. 'Ορίζομεν Πρόεδρον τῆς 'Επιτροπῆς τὸν ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς Γεώργιον Λυμπερίδην, μὲ ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ τὸν προβαδίζοντα ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ.

3. 'Ορίζομεν Εἰσηγητὴν τῆς 'Επιτροπῆς τὸν 'Ιωακεὶμ Κουμούσην, Τμηματάρχην τῆς Δ/νσεως 'Αναπτύξεως Φορέων 'Εφαρμογῆς ὑπεύθυνον τῆς 'Υπηρεσίας Μηχανολογιστικῆς 'Οργανώσεως.

4. 'Ορίζομεν Γραμματέα τῆς 'Επιτροπῆς τὸν 'Ανδρέαν Πατεράκην, Τμηματάρχην τῆς Δ/νσεως 'Αναπτύξεως Φορέων 'Εφαρμογῆς, μὲ ἀναπληρωτὴν τὸν 'Ηλίαν Ζάρκον, ὑπάλληλον ἐπὶ 6ῳ βαθμῷ τῆς Δ/νσεως Δημοσίων 'Επενδύσεων, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ ἀναπληροῖ καὶ τὸν εἰσηγητὴν τῆς 'Επιτροπῆς ἐν περιπτώσει ἀπουσίας τούτου.

5. 'Ορίζομεν τὸ ἀντικείμενον τῆς διὰ τῆς παρούσης συνιστωμένης 'Επιτροπῆς ὡς κάτωθι :

α) Τὴν γνωμοδότησιν ἐπὶ αἰτήσεως Δημοσίων 'Υπηρεσιῶν, Ν.Π.Δ.Δ., 'Οργανισμῶν, 'Επιχειρήσεων δημοσίου ἐνδιαφέροντος καὶ 'Ανωτάτων 'Εκπαιδευτικῶν 'Ιδρυμάτων, διὰ τὴν παρ' αὐτῶν προμήθειαν, μίσθωσιν ἢ ἐπέκτασιν ὑπολογιστικῶν συγκροτημάτων αὐτομάτου ἐπεξεργασίας στοιχείων.

β) 'Αξιολόγησις καὶ ἱκανοποίησις τῶν ἀναγκῶν τῶν ὡς ἄνω 'Υπηρεσιῶν Ν.Π.Δ.Δ., κ.λπ., ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰς ὑφισταμένας δανατότητας ἐξυπηρετήσεως τούτων ὑπὸ ἐγκατεστημένων ὑπολογιστικῶν συγκροτημάτων.

γ) Τὴν μέριμναν διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ ἀπαιτουμένου προσωπικοῦ διὰ τὴν κάλυψιν ἀναγκῶν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ εἰσήγησιν περὶ τῶν ληπτέων μέτρων τῶν ἀφορώντων τὴν ἐκπαίδευσιν εἰς τὸν τομέα τῶν ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν.

6. Καθορίζομεν ὅτι ἡ 'Επιτροπὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τεσσάρων (4) τοὐλάχιστον μελῶν, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχυούσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Προεδρεύοντος αὐτῆς.

7. Καθορίζομεν τὴν θητείαν τῆς 'Επιτροπῆς ἀπὸ 1.5.1972 ἕως 31.12.1972.

8. 'Επιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ 176/1969 Ν. Δ/τος, δι' εἰδικῆς ἀποφάσεως ἡμῶν καὶ τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁρισθήσεται μηνιαία ἀμοιβὴ δι' ἕκαστον τῶν μελῶν καὶ λοιπῶν προσώπων τῆς 'Επιτροπῆς μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ δι' ἁπάσας τὰς προσελεύσεις τούτου, τὸ ποσὸν τῶν χιλίων πεντακοσίων (1.500) δραχμῶν καὶ ἐπὶ τῇ βεβαιώσει τοῦ Προέδρου αὐτῆς περὶ τῆς διεξαγομένης ἐργασίας.

9. 'Η ἀπαιτηθησομένη ὡς ἄνω δαπάνη μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ συνολικῶς τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸν τριάκοντα πέντε χιλιάδων δραχμῶν (135.000) θὰ βαρύνῃ τὰς πιστώσεις τοῦ Προϋπολογισμοῦ Δημοσίων 'Επενδύσεων καὶ εἰδικώτερον τὰς τοιαύτας τοῦ ἔργου 22690 τῆς ΣΑΔ–226.

10. 'Η παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

'Ο 'Υπουργὸς Βοηθὸς Πρωθυπουργοῦ
Ι. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 33639
'Αριθ. 'Εγκ. Κ.Δ. 20

'Εν 'Αθήναις τῇ 12 Μαΐου 1972

«Περὶ τῆς Τριμελοῦς ἐξ 'Υπουργῶν 'Επιτροπῆς».

Πρὸς Παγίους 'Αποδέκτας 'Εγκυκλίων
(Πινάκων Α' καὶ Β')

'Εν συνεχείᾳ πρὸς τήν, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 93466/Κ.Δ. 74/4.12.1971 ἡμετέρας ἐγκυκλίου, κοινοποιηθεῖσαν ὑπ' ἀριθ. Γ.Υ.Σ. 2553/20.11.1971 ὁμοίαν τῆς Τριμελοῦς ἐξ 'Υπουργῶν 'Επιτροπῆς, περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων αὐτῆς, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν, κατωτέρω, τήν, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος, ὑπ' ἀριθ. Γ.Υ.Σ. 1024/25.4.1972 νεωτέραν ἐγκύκλιον τῆς ἰδίας, ὡς ἄνω, 'Επιτροπῆς καὶ νὰ παρακαλέσωμεν, αὖθις, διὰ τὴν πιστὴν καὶ ἀπαρέγκλιτον ἐφαρμογὴν τῶν ἐπιστελλομένων, περιπτώσεως συντρεχούσης.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

'Αριθ. Πρωτ. Γ.Υ.Σ. 1024

'Εν 'Αθήναις τῇ 25 'Απριλίου 1972

Πρὸς τοὺς Κυρίους 'Υπουργοὺς καὶ 'Υφυπουργοὺς
τὰς Διευθύνσεις Διοικητικοῦ τῶν 'Υπουργείων

'Εχομεν τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν 'Υμῶν, τὰ ἑξῆς :

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Γ.Υ.Σ. 2553/20.11.1971 ἐγγυκλίου ἡμῶν, περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, καθωρίσθησαν ἰδίᾳ αἱ διαδικασίαι εἰσαγωγῆς τῶν θεμάτων εἰς τὴν Τριμελῆ ἐξ 'Υπουργῶν 'Επιτροπὴν καὶ ἐπεσημάνθησαν ἀδυναμίαι τινὲς εἰς τὰς ὑποβαλλομένας προτάσεις (πληρότης, τεκμηρίωσις, ἔγκαιρος ὑποβολὴ κλπ.).

'Εν παραγράφῳ 6 τῆς ὡς ἄνω ἐγκυκλίου ἐτονίσθη ἐμφαντικῶς ὅτι ἐφεξῆς οὐδεμία ἔγκρισις θὰ παρέχηται ὑπὸ τῆς 'Επιτροπῆς ἐ κ τ ῶ ν ὑ σ τ έ ρ ω ν, διὰ πραγματοποιηθείσας εἰς ἀλλοδαπὴν μεταβάσεις ἀποστολῶν, πέραν τῆς 30ῆς Νοεμβρίου 1971.

Παρὰ ταῦτα συνεχίζεται, ὡς μὴ ἔδει, ἡ τακτικὴ τῆς ὑποβολῆς προτάσεων περὶ ἐγκρίσεως ἐκ τῶν ὑστέρων πραγματοποιηθεισῶν εἰς ἀλλοδαπὴν μεταβάσεων κρατικῶν λειτουργῶν κ.λπ., χωρὶς ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ αἰτιολογῆται ἡ τοιαύτη παρέκκλισις, οὐδὲ νὰ ὑπογράφεται ἡ πρότασις παρὰ τοῦ ἁρμοδίου κ. 'Υπουργοῦ ἢ 'Υφυπουργοῦ.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ κατανοηθῇ παρὰ τῶν 'Υπηρεσιῶν ὅτι ἡ Τριμελὴς ἐξ 'Υπουργῶν 'Επιτροπὴ δὲν εἶναι διακοσμητικὸν Κυβερνητικὸν Συλλογικὸν Ὄργανον, ἀλλ' ὄργανον ἀσκοῦν οὐσιαστικὰς ἁρμοδιότητας τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐκχωρηθείσας ὑπ' αὐτοῦ. Συνεπῶς, αἱ εὐθῦναι καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν Μελῶν τῆς 'Επιτροπῆς, εἶναι ηὐξημέναι, κατὰ τὴν ἄσκησιν τῶν ἐν προκειμένῳ ἁρμοδιοτήτων, ἔναντι τῶν 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου.

'Η 'Επιτροπὴ πρὸς ὑποβοήθησιν τοῦ ἔργου της, ἐπικαλεῖται τὴν συναντίληψιν 'Υμῶν, διὰ τὴν ἄρσιν τῶν ἐπισημαινομένων ὡς ἄνω ἀδυναμιῶν, ἀχθεῖσα ἐν ταὐτῷ καὶ εἰς τὴν ἀπόφασιν, ὅπως, ἐφεξῆς, οὐδεμίαν ἀνεξαιρέτως πρότασιν

ἐγκρίνῃ ἐκ τῶν ὑστέρων, διὰ συντετελεσμένας ἐνεργείας τῆς Διοικήσεως πέραν τῆς 30ῆς 'Απριλίου ἐ.ἔ. Τυχὸν κατεπείγοντα περιστατικὰ θὰ καλύπτωνται μόνον, μετὰ προηγουμένην τηλεφωνικὴν συνεννόησιν τοῦ ἁρμοδίου 'Υπουργοῦ ἢ κατόπιν εἰδικῆς καὶ πλήρους αἰτιολογήσεως τῆς προτάσεως, τόσον ἀπὸ ἀπόψεως οὐσίας τοῦ θέματος, ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως τῆς ἀδυναμίας τηρήσεως τῆς κεκανονισμένης διαδικασίας. 'Η ἐν προκειμένῳ πρότασις, ὡς πᾶσαι αἱ προτάσεις πρὸς τὰ Κυβερνητικὰ Συλλογικὰ Ὄργανα, δέον νὰ ὑπογράφεται ἀπαραιτήτως ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου κ. 'Υπουργοῦ ἢ 'Υφυπουργοῦ.

Παράκλησις, ὅπως ἡ παροῦσα καὶ ἡ ἐν προοιμίῳ μνημονευομένη ἐγκύκλιος κοινοποιηθοῦν πρὸς τὰς ὑφ' ὑμᾶς ὑπηρεσίας καὶ ἐποπτευόμενα ν.π.δ.δ., πρὸς γνῶσιν καὶ συμμόρφωσιν.

'Ο Πρόεδρος τῆς Τριμελοῦς ἐξ 'Υπουργῶν 'Επιτροπῆς
Ι. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ
'Υπουργὸς Βοηθὸς Πρωθυπουργοῦ

ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 36773
'Αριθ. 'Εγκ. Κ.Δ. 19 'Εν 'Αθήναις τῇ 8 Μαΐου 1972

«'Αποδοχαὶ τῶν ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου ὁδηγῶν αὐτοκινήτου».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

Σχετ.: 'Υπ' ἀριθ. 29101/'Εγκ. Κ.Δ. 44/17.4.1970 ἡμετέρα.

'Εν συνεχείᾳ πρὸς τὴν ὑπερθεν ἡμετέραν ἐγκύκλιον, κοινοποιοῦμεν κατωτέρω, ὡς ἔχει, τὴν ὑπ' ἀριθ. 8/1972 ἀπόφασιν τοῦ Δ.Δ.Δ.Δ. 'Αθηνῶν «περὶ τῶν ὅρων ἀμοιβῆς καὶ ἐργασίας τῶν ὁδηγῶν Φορτηγῶν αὐτοκινήτων πάσης φύσεως, ἁπάσης τῆς χώρας», κηρυχθεῖσαν ἐκτελεστὴν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 21472/1090/22.4.1972 ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υπουργοῦ 'Εθνικῆς Οἰκονομίας καὶ δημοσιευθεῖσαν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 283 Φ.Ε.Κ. (τεῦχος β') τῆς 24ης 'Απριλίου ἐ.ἔ. ἵνα λάβητε γνῶσιν καὶ διὰ τὰ καθ' ὑμᾶς.

'Εν τούτοις, διευκρινοῦμεν, ὅτι ἡ κοινοποιουμένη ἀπόφασις ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν, ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου, ὑπηρετούντων ὁδηγῶν αὐτοκινήτων τῶν Διευθύνσεων 'Εσωτερικῶν καὶ τῶν Τ.Υ.Δ.Κ., ἀνεξαρτήτως τοῦ τύπου τῶν ὑπ' αὐτῶν ὁδηγουμένων αὐτοκινήτων.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

'Αριθ. 21472/1090

«Περὶ κηρύξεως ἐκτελεστῆς τῆς ὑπ' ἀριθ. 8/1972 ἀποφάσεως τοῦ ΔΔΔΔ 'Αθηνῶν, περὶ τῶν ὅρων ἀμοιβῆς καὶ ἐργασίας τῶν ὁδηγῶν φορτηγῶν αὐτοκινήτων πάσης φύσεως, ἁπάσης τῆς Χώρας».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

'Εχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ν. 3239/55, ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 3755/1957 καὶ Ν.Δ. 186/69, ἀποφασίζομεν :

Κηρύσσομεν ἐκτελεστὴν τὴν ἐν θέματι ὑπ' ἀριθ. 8/1972 ἀπόφασιν τοῦ ΔΔΔΔ 'Αθηνῶν, ἐκδοθεῖσαν εἰς ἐπίλυσιν διενέξεως μεταξὺ τῆς Πανελληνίου 'Ομοσπονδίας 'Υπαλληλικοῦ Προσωπικοῦ Αὐτοκινήτων, ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου τῶν : 1) 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν, 2) 'Υπουργείου Οἰκονομικῶν, 3) 'Υπουργείου 'Εθνικῆς 'Αμύνης, 4) Συνδέσμου 'Ελλήνων Βιομηχάνων, 5) Συνδέσμου 'Επιχειρηματιῶν Λατομείων 'Ασβεστοποιείων «'Ο Προφήτης 'Ηλίας», 6) Γενικῆς Συνομοσπονδίας 'Επαγγελματιῶν Αὐτοκινητιστῶν 'Ελλάδος, 7) Πανελληνίου 'Ενώσεως Διπλωματούχων 'Εργοληπτῶν Δημοσίων 'Εργων, 8) Συνδέσμου τῶν ἐν 'Ελλάδι 'Αν. 'Εταιρειῶν καὶ Ε.Π.Ε., 9) 'Ανωτάτης Συνομοσπονδίας 'Ιδιοκτητῶν Αὐτοκινήτων Ι.Χ. 'Ελλάδος, 10) Συνδικάτου Χερσαίων 'Εμπορευματικῶν Μεταφορῶν, 11) Γενικῆς Συνομοσπονδίας 'Επαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν 'Ελλάδος, 12) Συνδέσμου 'Επαγγελματιῶν Φορτηγῶν Αὐτοκινήτων, 13) Συνδέσμου 'Ιδιοκτητῶν 'Επαγγελματιῶν Φορτηγῶν 'Ανατρεπομένων Αὐτοκινήτων, 14) 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων 'Ελλάδος καὶ ἧς τὸ διατακτικὸν ἔχει ὡς ἀκολούθως :

1. Τὸ κατώτατον ὅριον τοῦ βασικοῦ μηνιαίου μισθοῦ, καθ' ἅπασαν τὴν χώραν, τῶν ὁδηγῶν : α) φορτηγῶν αὐτοκινήτων πάσης φύσεως, β) τῶν αὐτοκινήτων τῶν ἐκπαιδευτηρίων διὰ τὴν μεταφορὰν μαθητῶν, γ) τῶν αὐτοκινήτων τῶν νοσοκομείων καὶ κλινικῶν διὰ τὴν μεταφορὰν ἀσθενῶν καὶ δ) τῶν αὐτοκινήτων τῶν 'Επιχειρήσεων ἐν γένει καὶ ἐργασιῶν διὰ τὴν μεταφορὰν προσωπικοῦ των, καθορίζεται ἀπὸ 10ης Μαρτίου 1971 μέχρι 31ης Μαΐου 1972 εἰς δραχμὰς 3.100 καὶ ἀπὸ 1ης 'Ιουνίου 1972 καὶ ἐφεξῆς εἰς δραχμὰς 3.700.

2. Οἱ ἀνωτέρω βασικοὶ μηνιαῖοι μισθοὶ προσαυξάνονται δι' ἐπιδόματος πολυετοῦς ὑπηρεσίας ἐκ 5 ο/ο δι' ἑκάστην τριετίαν πραγματικῆς ὑπηρεσίας ἢ προϋπηρεσίας παρὰ τῷ αὐτῷ ἢ διαφόροις ἐργοδόταις, ἀπὸ τῆς κτήσεως τοῦ διπλώματος τοῦ ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου καὶ μέχρι συμπληρώσεως πέντε (5) τριετιῶν.

Τὸ ἀνωτέρω ἐπίδομα, προκειμένου περὶ προϋπηρεσίας παρ' ἄλλοις ἐργοδόταις, ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῶν σχετικῶν πιστοποιητικῶν προϋπηρεσίας εἰς τὸν ὃν ἤδη ὑπηρετεῖ ἐργοδότην ὁ μισθωτός.

3. 'Ο ἀνωτέρω βασικὸς μηνιαῖος μισθὸς προσαυξάνεται ἐκ ποσοστοῦ 10 ο/ο διὰ τὴν μὴ ἐργαζομένην καὶ μὴ συνταξιοδοτουμένην σύζυγον. Τὸ ἐπίδομα τοῦτο παύει χορηγούμενον ἐν περιπτώσει χηρείας ἢ διαζεύξεως.

4. Τὸ ἐπίδομα τέκνων θὰ λαμβάνεται ἐκ τοῦ Διανεμητικοῦ Λογαριασμοῦ Οἰκογενειακῶν 'Επιδομάτων Μισθωτῶν.

5. Οἱ ἀνωτέρω βασικοὶ μηνιαῖοι μισθοὶ προσαυξάνονται δι' ἐπιδόματος εἰδικῶν συνθηκῶν ἐργασίας ἐκ ποσοστοῦ 12 ο/ο καταβαλλομένου μόνον εἰς τοὺς ὁδηγοὺς τοὺς ἐργαζομένους : α) εἰς αὐτοκίνητα ἀποκομιδῆς ἀπορριμμάτων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, β) εἰς τὰ Βυτιοφόρα ἐκκενώσεως βόθρων, γ) εἰς βαρέα αὐτοκίνητα, ἤτοι ρυμουλκὰ μετὰ ρυμουλκουμένων ὡς καὶ ἄνω τῶν ἓξ (6) τόννων ὠφελίμου φορτίου.

6. Χορηγεῖται εἰς ἕκαστον ὁδηγὸν μία (1) φόρμα ἐργασίας ἀνήκουσα εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ἐργοδότου ἀντικαθισταμένη ἅμα τῇ φθορᾷ της.

7. 'Αποδοχαὶ καταβαλλόμεναι ἀνώτεραι τῶν ὑπὸ τῆς παρούσης καθοριζομένων, δὲν μειοῦνται.

8. 'Η ἰσχὺς τῆς παρούσης, ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω διακρίσεις, ἄρχεται ἀπὸ 10ης Μαρτίου 1971.

'Η παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

'Εν 'Αθήναις τῇ 22 'Απριλίου 1972

'Ο 'Υπουργὸς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΤΕΡ

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 35675

Γενικὴ Διαταγὴ 43 'Εν 'Αθήναις τῇ 8 Μαΐου 1972

«Πρόγραμμα Μετεκπαιδεύσεως Δημ. 'Υπαλλήλων ὑπηρετούντων εἰς τὰ τμήματα Οἰκονομικῆς Διοικήσεως τῶν 'Επιθεωρήσεων καὶ Διευθύνσεων 'Εσωτερικῶν τῶν Περιφ. Διοικήσεων καὶ Νομαρχιῶν».

Πρός : 1. 'Απάσας τὰς Περιφερειακὰς Διοικήσεις,
'Επιθεωρήσεις 'Εσωτερικῶν
2. Νομαρχίας τοῦ Κράτους – Δ/νσεις 'Εσωτερικῶν

Σχετ. : 21878/29 Μαρτίου 1972 ἡμετέρα.

1. 'Εν συνεχείᾳ πρὸς τὸ ὑπερθεν σχετικόν, περὶ ἐκτελέσεως, ὑπὸ τοῦ ΥΠΚΠ, τοῦ ἐν θέματι Προγράμματος καὶ δοθέντος ὅτι ἐκ τῶν ὑποβληθεισῶν προτάσεων ὑμῶν, προκύπτει ὅτι τινὲς τῶν ὑπαλλήλων ἀνήκουν εἰς τὸ Δημόσιον Λογιστικὸν ἢ εἰς τὴν Τεχνικὴν 'Υπηρεσίαν, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως, μέχρι 25 Μαΐου ἐ.ἔ.

α. Προτείνητε ἐκ νέου, πρὸς τὴν Κεντρικὴν 'Υπηρεσίαν τοῦ 'Υπουργείου, ἀνὰ ἕνα ὑπάλληλον τοῦ Τμήματος Οἰκον. Διοικήσεως (διὰ τὴν Γ' Σειράν).

β. 'Ο ὑπάλληλος οὗτος δέον νὰ ἐπιλεγῇ μεταξὺ τῶν καλυτέρων τοῦ Τμήματος, ἵνα δυνηθῇ νὰ ἀφομοιώσῃ τὰ διδαχθησόμενα.

γ. Προτιμηθῇ ὁ Προϊστάμενος τοῦ Τμήματος, ἐφ' ὅσον δὲν συμμετέσχεν εἰς τὰς δύο πρώτας Σειράς.

2. Παράκλησις ὅπως ὁ προταθησόμενος μὴ ὑπερβαίνῃ τὸ 50ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας.

Συνημμένως ἀποστέλλομεν κατάστασιν τῶν ἐπιλεγέντων διὰ τὴν συμμετοχήν των, εἰς τὴν Β' Σειράν, ἵνα μὴ προταθῇ, ἐνδεχομένως, ὁ αὐτὸς ὑπάλληλος.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 28292
Γενικὴ Διαταγὴ 44

'Εν 'Αθήναις τῇ 9 Μαΐου 1972

«Μετεκπαίδευσις ὑπαλλήλων ἐν 'Ολλανδίᾳ ἐπὶ θέματος «Διοίκησις καὶ 'Ανάπτυξις».

Πρός : 1. Περιφ. Διοικήσεις–'Επιθ. 'Εσωτερικῶν
2. Νομαρχίας τοῦ Κράτους–Δ/νσεις 'Εσωτερικῶν
3. Δ/νσεις Κεντρ. 'Υπηρεσίας

'Έχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν, ὅτι ἡ 'Ολλανδικὴ Κυβέρνησις παρέχει τὴν δυνατότητα χορηγήσεως ὑποτροφιῶν εἰς 'Ελληνας Δημοσίους ὑπαλλήλους πρὸς παρακολούθησιν εἰς τὸ ἐν Χάγῃ 'Ινστιτοῦτον Κοιν. Σπουδῶν, κύκλου μεταπτυχιακῶν μαθημάτων ἐπὶ τοῦ ὡς ἐν περιλήψει θέματος (ἀπὸ 2 'Οκτωβρίου 1972 ἕως 30 'Ιουνίου 1973), ἐφ' ὅσον δὲν ἔτυχον ἑτέρας ὑποτροφίας εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Εἰς τοὺς ἐπιτυχῶς ἀποφοιτῶντας θὰ χορηγηθῇ ὁ τίτλος σπουδῶν Diploma.

Κατόπιν τούτου, ἀποστέλλομεν ἀριθμὸν σχεδίου αἰτήσεως, πρὸς συμπλήρωσιν καὶ ὑποβολὴν ἅμα λήψει παρούσης, ὑπὸ τυχὸν ἐνδιαφερομένων ὑπαλλήλων, γνωριζόντων, ὅμως, ἀ ρ τ ί ω ς τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 37283
Γενικὴ Διαταγὴ 45

'Εν 'Αθήναις τῇ 9 Μαΐου 1972

«'Υψος ὡριαίας ἀποζημιώσεως τῶν ὑπερωριακῶς ἀπασχολουμένων εἰς ΟΤΑ ὑπαλλήλων».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

Σχετ. : 'Υπ' ἀριθ. 86000/106/10.11.1970 βασικὴ ἐγκύκλιος τοῦ 'Υπουργείου

1. Γνωρίζομεν, ὅτι, κατόπιν τῆς αὐξήσεως, διὰ τοῦ ν. δ/τος 1121/1972 (φ. 46/1972) τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων, τὸ ὕψος τῆς ὡριαίας ἀποζημιώσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν δημοδιδασκάλων, οἵτινες προσθέτως πρὸς τὰ καθήκοντα τῆς θέσεώς των καὶ καθ'

ὑπερωρίαν, ἐκτελοῦν τὰς ἐν ὑποπαρ. β' τῆς παρ. 19 τῆς ὑπερθεν σχετικῆς προσδιοριζομένας ὑπηρεσίας, διεμορφώθη, ἀπὸ 1ης 'Ιανουαρίου 1972, ὡς κάτωθι:

α.	Δι'	ὑπαλλήλους	ἐπὶ	βαθμῷ	1ῳ	δραχμαὶ	87
β.	»	»	»	»	2ῳ	»	58
γ.	»	»	»	»	3ῳ	»	49
δ.	»	»	»	»	4ῳ	»	40
ε.	»	»	»	»	5ῳ	»	35
στ.	»	»	»	»	6ῳ	»	31
ζ.	»	»	»	»	7ῳ	»	27
η.	»	»	»	»	8ῳ	»	24
θ.	»	»	»	»	9ῳ	»	21
ι.	»	»	»	»	10ῳ	»	19
ια.	»	»	»	»	11ῳ	»	17
ιβ.	»	»	»	»	12ῳ	»	14
ιγ.	»	»	»	»	13ῳ	»	13
ιδ.	ἀδιαβαθμήτους					»	17

2. 'Η παροῦσα κοινοποιηθήτω εἰς τοὺς δήμους, τὰς κοινότητας, τὰ δημοτικὰ καὶ κοινοτικὰ νομικὰ πρόσωπα, τοὺς συνδέσμους ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τὰ δημόσια ταμεῖα.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεύς
Γ. ΦΩΚΑΣ

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 39709
Γενικὴ Διαταγὴ 48

'Εν 'Αθήναις τῇ 17 Μαΐου 1972

«Περὶ πληρωμῆς τῶν ηὐξημένων συντάξεων κατόπιν τοῦ Ν.Δ. 1121 τοῦ 1972 καὶ τῶν ἀπὸ 1 'Ιανουαρίου 1972 διαφορῶν».

Πρός: α) τοὺς κ.κ. Δημάρχους καὶ
β) Κλάδον Συντάξεων Κοινοτικῶν 'Υπαλλήλων

1. 'Αποστέλλομεν συνημμένως, ταυτάριθμον ἀπόφασιν ἡμῶν, περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου καὶ παρέχομεν ὁδηγίας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ταύτης.

α. Καθορισμὸς συντάξεως ἥτις ἔχει κανονισθῇ διὰ πράξεως τοῦ 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐπὶ τῇ βάσει μισθοῦ ἐνεργείας βαθμοῦ τινὸς τῆς ὑπαλληλικῆς ἱεραρχίας.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ νέου ποσοῦ τῆς ἀπὸ 1ης 'Ιανουαρίου 1972 καταβλητέας συντάξεως θὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν:

(1) 'Η σύνταξις τοῦ ὑπαλλήλου ὡς αὕτη ἔχει διαμορφωθῇ διὰ τῶν μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1971 αὐξήσεων.

(2) Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ν.δ. 829/1971 δι' ὧν ὡρίσθη ὅτι ἡ σύν-

ταξις τοῦ ὑπαλλήλου ἢ στρατιωτικοῦ κανονίζεται ἀπὸ 1ης 'Ιανουαρίου 1971 βάσει ποσοστοῦ 80 ο/ο τοῦ μισθοῦ ἐνεργείας προσηυξημένου διὰ τῶν ἐπιδομάτων πολυετοῦς ὑπηρεσίας καὶ τριετιῶν, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς τοιαύτας τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ν. δ/τος 1121/1972.

(3) 'Η παράγραφος 4 τῆς ἀποστελλομένης ἀποφάσεως ἡμῶν καθ' ἣν τὰ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς ταύτης προκύπτοντα ποσὰ συντάξεως στρογγυλοποιοῦνται εἰς τὴν ἐπομένην τῆς μονάδος πεντάδα.

(4) Παράδειγμα:

Συνταξιοῦχος πρώην δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς ὑπάλληλος μὲ 25ετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἐπὶ βαθμῷ εἰσηγητοῦ μὲ δύο τριετίας (20 ο/ο) καὶ μὲ προσαύξησιν λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας (22 ο/ο) ἔχει δικαιωθῆ συντάξεως, διὰ τῶν μέχρι 31.12.1971 ἰσχυουσῶν μισθοδοτικῶν καὶ συνταξιοδοτικῶν διατάξεων ἐκ δραχμῶν δύο χιλιάδων τριακοσίων πέντε (2.305).

Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἀπὸ 1ης 'Ιανουαρίου 1972 νέου ποσοῦ τῆς συντάξεώς του θὰ ληφθῆ νῦν ὑπ' ὄψιν ὁ μισθὸς τοῦ Εἰσηγητοῦ ὁ καθοριζόμενος ὑπὸ τοῦ ν. δ/τος 1121/1972 ἤτοι δρχ. 4.260. 'Επ' αὐτοῦ θὰ ὑπολογισθῆ ποσοστὸν 20 ο/ο (δρχ. 852) διὰ τὰς δύο τριετίας καὶ 22 ο/ο (δρχ. 937) διὰ τὴν πολυετίαν ἤτοι σύνολον δρχ. 6.049.

'Εκ τοῦ ποσοῦ τούτου θὰ ληφθοῦν 80 ο/ο ἤτοι δρχ. 4.839 καὶ τούτων 25/50 (ὅσα ἀνεγνωρίσθησαν διὰ τῆς οἰκείας πράξεως κανονισμοῦ τῆς συντάξεως) ἤτοι δρχ. 2.419,50. Τὸ ποσὸν τοῦτο στρογγυλοποιούμενον εἰς τὴν ἐπομένην τῆς μονάδος πεντάδα ἤτοι εἰς τὸ ποσὸν τῶν δύο χιλιάδων τετρακοσίων εἴκοσι (2420) δραχμῶν ἀποτελεῖ τὴν νέαν σύνταξιν.

β. Αὔξησις Συντάξεων αἵτινες δὲν ἔχουν ὑπολογισθῆ βάσει τοῦ ἑκάστοτε μισθοῦ ἐνεργείας.

(1) Αἱ συντάξεις τῶν συνταξιούχων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων οἵτινες διετήρησαν τὴν παλαιάν των σύνταξιν ὡς μείζονα τῆς ἀνηκούσης αὐτοῖς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 1974/1952, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, καὶ

(2) Αἱ συντάξεις τοῦ Α.Ν. 835/1948 «περὶ συνταξιοδοτήσεως τῶν θυμάτων τοῦ ἀγῶνος κατὰ τοῦ συμμοριτισμοῦ καὶ συμπληρώσεως τῆς κειμένης συνταξιοδοτικῆς νομοθεσίας» αἱ καταβαλλόμεναι ἐκ τῶν ταμείων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

(3) 'Η ἐν προκειμένῳ αὔξησις ἀνέρχεται εἰς ποσοστὸν πέντε τοῖς ἑκατὸν (5 ο/ο) ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως τοῦ διαμορφωθέντος διὰ τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ ν. δ/τος 1121/1972 χορηγηθεισῶν αὐξήσεων.

γ. Αὔξησις τῶν παρακολουθούντων τὴν σύνταξιν ἐπιδομάτων.

Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγονται τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν. 1974/1952 ὁριζόμενα προσωπικὰ καὶ ἀμεταβίβαστα ἐπιδόματα. Τὰ ἐπιδόματα ταῦτα αὐξάνονται κατὰ ποσοστὸν πέντε τοῖς ἑκατὸν (5 ο/ο) ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐπι-

δόματος τοῦ διαμορφωθέντος διὰ τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ ν. δ/τος 1121/1972 χορηγηθεισῶν αὐξήσεων (ἐφ' ὅσον βεβαίως ὁ συνταξιοῦχος εἶχε δικαιωθῆ τοιούτου ἐπὶ τῇ βάσει τῆς οἰκείας πράξεως κανονισμοῦ συντάξεως).

2. Πρὸς τούτοις σημειοῦμεν ὅτι ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω καθοριζομένων συντάξεων καὶ ἐπιδομάτων ἀνικανότητος γενήσεται διὰ μὲν τοὺς συνταξιούχους τῶν δήμων καὶ δημοτικῶν Ἱδρυμάτων καὶ Ὀργανισμῶν μερίμνῃ τῶν Δημάρχων καὶ τῶν Προέδρων τῶν οἰκείων Ἀδελφάτων καὶ Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν ἐντεταλμένων κατὰ νόμον, διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ καταβολὴν τῶν συντάξεων καὶ ἐπιδομάτων ἀνικανότητος τῶν παρ' αὐτοῖς συνταξιούχων διὰ δὲ τοὺς κοινοτικοὺς συνταξιούχους μερίμνῃ τοῦ Κλάδου Συντάξεων Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων, ὅστις εἶναι ἐντεταλμένος διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ καταβολὴν τῶν κοινοτικῶν συντάξεων.

Διὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴν καὶ ἐκκαθάρισιν τῶν οὕτως αὐξανομένων συντάξεων τοῦ Α.Ν. 835/1948, αἵτινες καταβάλλονται ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος εἶναι ὁ οἰκεῖος Δήμαρχος ἢ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος.

3. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παρούσης θὰ γίνῃ ἐκκαθάρισις τῆς διαφορᾶς διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Ἰουνίου ἢ Μαΐου 1972 χρονικὸν διάστημα.

α. Ἡ σχετικὴ διαφορὰ θὰ καταβληθῇ μετὰ τῆς συντάξεως τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἢ Ἰουνίου κατὰ περίπτωσιν.

β. Εἰς περίπτωσιν ἐνάρξεως καταβολῆς τῆς συντάξεως μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1972, ἡ διαφορὰ θὰ ὑπολογισθῇ ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἀφ' ἧς εἶναι καταβλητέα ἡ σύνταξις.

Οἴκοθεν νοεῖται ὅτι εἰς οὐδεμίαν ἐνέργειαν θὰ προέλθητε διὰ τὰς συντάξεις ἐκείνας αἵτινες ἔχουν κανονισθῆ μετὰ τὴν τυπικὴν ἰσχὺν τοῦ ν. δ/τος 1121/1972 βάσει τῶν διατάξεων τούτου καὶ τοῦ ἰσχύοντος ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1972 μισθολογίου. Αἱ περιπτώσεις αὗται εἶναι γνωσταὶ ὑμῖν καθ' ὅσον εἰς τὰς σχετικὰς πράξεις κανονισμοῦ τῆς συντάξεως γίνεται μνεία περὶ τούτων.

Ηὐξημένης κατὰ τὰ ὡς ἄνω συντάξεως δικαιοῦνται καὶ αἱ οἰκογένειαι τῶν ἀποβιωσάντων συνταξιούχων, αἵτινες λαμβάνουν ἐπὶ τρίμηνον τὴν σύνταξιν τοῦ δικαιοπαρόχου των.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Υ.Ε. – Ἀριθ. Πρωτ. 39709

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Μαΐου 1972

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

«Καταβολὴ ηὐξημένων συντάξεων».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει : α) τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ν. 4505/1966, β) τὰς διατάξεις τοῦ ν. δ/τος 1121/1972 δι' οὗ ηὐξήθησαν οἱ μισθοὶ τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων κατὰ 5 ο/ο ἀπὸ 1 Ἰανουανίου 1972, γ) ὅτι τελεῖ ὑπὸ ἔκδοσιν ν. διά-

ταγμα περὶ αὐξήσεως κατὰ 5 ο/ο τῶν συντάξεων αἵτινες δὲν ὑπολογίζονται βάσει μισθοῦ ἐνεργείας βαθμοῦ τινος καὶ δ) τὴν ὑπ' ἀριθ. 48427/19.4.1972 ἀπόφασιν τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ καταβολῆς τῶν ηὐξημένων Συντάξεων τοῦ Δημοσίου,

'Αποφασίζομεν

1. Αἱ συντάξεις τῶν Δήμων καὶ τοῦ Κλάδου Συντάξεων Κοινοτικῶν 'Υπαλλήλων αἱ καθοριζόμεναι ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἑκάστοτε μισθοῦ ἐνεργείας θὰ καταβληθοῦν ηὐξημέναι, βάσει τῶν μισθῶν ἐνεργείας τῶν καθορισθέντων διὰ τοῦ ν.δ. 1121/1972.

2. Αἱ ἐκ τῶν Δήμων καὶ τοῦ Κλάδου Συντάξεων Κοινοτικῶν 'Υπαλλήλων καταβαλλόμεναι συντάξεις αἱ μὴ καθοριζόμεναι ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἑκάστοτε μισθοῦ ἐνεργείας θὰ καταβληθοῦν ηὐξημέναι κατὰ ποσοστὸν πέντε τοῖς ἑκατὸν (5 ο/ο).

3. Τὰ πάσης φύσεως προσωπικὰ καὶ ἀμεταβίβαστα ἐπιδόματα ἀνικανότητος αὐξάνονται κατὰ τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω ποσοστὸν πέντε τοῖς ἑκατὸν (5 ο/ο).

4. Τὰ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης ἀποφάσεως προκύπτοντα ποσὰ συντάξεως θὰ στρογγυλοποιηθοῦν εἰς τὴν ἑπομένην τῆς μονάδος πεντάδα.

5. Ἅπασαι αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ηὐξημέναι συντάξεις, θὰ καταβληθοῦν ἀπὸ 25ης 'Ιουνίου 1972 ἢ ἐφ' ὅσον τοῦτο καθίσταται δυνατὸν ἀπὸ 25ης τρέχοντος μηνός. 'Ομοῦ μετὰ τῆς οὕτω ηὐξημένης συντάξεως τοῦ μηνὸς 'Ιουλίου ἢ 'Ιουνίου θὰ καταβληθοῦν καὶ αἱ διαφοραὶ αἱ ἀναλογοῦσαι εἰς τὸ ἀπὸ 1ης 'Ιανουαρίου 1972 μέχρι τέλους 'Ιουνίου ἢ Μαΐου 1972 κατὰ περίπτωσιν, χρονικὸν διάστημα.

'Ο 'Υπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 39600
'Αριθ. 'Εγκ. Κ.Δ. 24

'Εν 'Αθήναις τῇ 3 'Ιουνίου 1972

«'Απαιτούμενος χρόνος πρὸς προαγωγὴν ἀπὸ τοῦ 11ου βαθμοῦ εἰς τὸν 10ον τῶν κατεχόντων θέσεις κλητήρων».

Πρὸς Παγίους 'Αποδέκτας 'Εγκυκλίων
(Πινάκων Α' καὶ Β')

Σχετ.: 1944 'Εγκ. 3/7.1.1967 'Υπουργείου.

1. 'Επὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου γνωρίζομεν τὰ κάτωθι:

α. Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 634/1972 ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας, ἐκδοθείσης τὴν 18.11.1971 καὶ δημοσιευθείσης τὴν 23.2.1972, ἧς ἀπόσπασμα παραθέτομεν κατωτέρω, ἐκρίθη ὅτι διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν κατεχόντων θέσεις, διεβαθμισμένων ἐπὶ βαθμῷ κλητῆρος, ἀπὸ τοῦ 11ου βαθμοῦ εἰς τὸν 10ον ἀπαιτεῖται διετὴς ὑπηρεσία ἐν τῷ 11ῳ βαθμῷ καὶ οὐχὶ τετραετής.

β. 'Υπὸ τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 107 τοῦ Συντάγματος ὁρίζεται ὅτι ἡ συμ-

μόρφωσις τῆς διοικήσεως πρὸς τὰς ἀκυρωτικὰς ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας ἀποτελεῖ ὑποχρέωσιν αὐτῆς.

γ. Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 50 τοῦ ν. 3713/1928 περὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας (φ. 273), αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ δέον κατὰ τὰς ἑκάστοτε περιπτώσεις νὰ συμμορφῶνται διὰ θετικῆς ἐνεργείας πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας ἢ ἀπέχουν ἀπὸ πάσης ἐνεργείας ἀντιτιθεμένης πρὸς τὰ ὑπ' αὐτοῦ κριθέντα. Σχετικὴ νομολογία παρατίθεται ἐν τῷ τόμῳ Πορίσματα τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας 1929–1959.

2. Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, δέον νὰ θεωρῆται ὡς καταργηθεῖσα, ἀπὸ τῆς 23.2.1972, ἡ παρ. 3 τῆς ὑπερθεν σχετικῆς, δι' ἧς εἶχον παρασχεθῆ διάφοροι ὁδηγίαι ἐπὶ τοῦ θιγομένου θέματος.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 45932
'Αριθ. 'Εγκ. Κ.Δ. 26 'Εν 'Αθήναις τῇ 8 'Ιουνίου 1972

«'Αρμοδιότητες ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου ἄρθρου 122 β.δ. 40θ/1963».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

Σχετ.: 'Υπ' ἀριθ. 110096/358/24.9.1962 ἐγκύκλιος 'Υπουργείου.

1. Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 557/1972 ἀποφάσεως τοῦ Β' τμήματος τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας ἐκρίθη, ὅτι (ἐν ὄψει τῶν διατάξεων τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 124 τοῦ β. δ/τος 406/1963) τὸ παρὰ τῷ 'Υπουργείῳ ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον τοῦ ἄρθρου 122 τοῦ αὐτοῦ β. δ/τος, εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ὁποίου ἀνήκει γενικῶς μὲν ἡ γνωμοδότησις ἢ ἡ λῆψις ἀποφάσεως ἐπὶ τῶν ὑπηρεσιακῶν μεταβολῶν τῶν ἐπὶ τρίτῳ (3ῳ) βαθμῷ καὶ ἄνω ὑπαλλήλων, εἰδικῶς δὲ ἡ κρίσις τῶν ἐπὶ τετάρτῳ βαθμῷ ὑπαλλήλων πρὸς προαγωγὴν εἰς τὸν τρίτον βαθμόν, στερεῖται τῆς ἁρμοδιότητος ὅπως ἀποφανθῇ καὶ ἐπὶ τῆς προσαυξήσεως τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τῶν ἐπὶ τετάρτῳ βαθμῷ ὑπαλλήλων λόγῳ εὐδοκίμου παραμονῆς εἰς τὸν αὐτὸν βαθμόν, διότι ἡ χορήγησις τῆς τοιαύτης προσαυξήσεως δὲν συνιστᾷ προαγωγήν, ἀλλ' ἄλλης φύσεως ὑπηρεσιακὴν μεταβολήν, ἡ λῆψις ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν παρὰ ταῖς Νομαρχίαις ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων, ἅτινα εἶναι γενικῶς ἁρμόδια ὅπως κρίνωσι περὶ πάσης ἐν γένει ὑπηρεσιακῆς μεταβολῆς τῶν ἐπὶ τετάρτῳ βαθμῷ ὑπαλλήλων, ἐξαιρέσει μόνον τῆς προαγωγῆς αὐτῶν εἰς τὸν τρίτον βαθμόν.

2. Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, παρακαλοῦμεν, ὅπως γνωρίσητε εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς ἱδρύματα, ὅτι ἐφεξῆς καὶ προκειμένου περὶ χορηγήσεως προσαυξήσεως λόγῳ εὐδοκίμου παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ, εἰς ὑπαλλήλους ἐπὶ βαθμῷ 4ῳ, ἁρμόδια εἶναι, κατὰ περίπτωσιν, τὰ 'Υπηρεσιακὰ συμβούλια

τῶν ἄρθρ. 120 καὶ 121 τοῦ β. δ/τος 406/1963, πρὸς ἃ δέον νὰ κοινοποιηθῇ ἀντίγραφον τῆς παρούσης.

3. 'Η ὑπερθεν σχετικὴ παύει ἰσχύουσα.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. 43321
Γενικὴ Διαταγὴ 52

'Εν 'Αθήναις τῇ 9 'Ιουνίου 1972

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

«Περὶ χορηγήσεως ἐφ' ἅπαξ ἐπιδόματος ἀεροθεραπείας κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον 1972 εἰς τοὺς δημοτικοὺς καὶ κοινοτικοὺς συνταξιούχους».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

'Εχοντες ὑπ' ὄψιν :

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. Δ/τος 4605/1966, δι' ὧν παρέχεται ἐφ' ἅπαξ ἐπίδομα ἀεροθεραπείας κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον ἑκάστου ἔτους εἰς τοὺς συνταξιούχους τοῦ Δημοσίου.

2. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ/τος, δι' ὧν ὁρίζεται ὅτι αἱ προμνησθεῖσαι διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἰδίου Δ/τος, ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ συντάξεις, μὴ καταβαλλομένας μὲν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἀλλὰ διεπομένας ὑπὸ τῶν αὐτῶν διατάξεων, εἴτε κατὰ παραπομπὴν πρὸς τὰ ἰσχύοντα ἐπὶ πολιτικῶν συντάξεων, εἴτε δι' ἰδίων νομοθετημάτων ἐπαναλαμβανόντων τὰς σχετικὰς διατάξεις, καὶ

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 60901/25.5.1972 ἀπόφασιν τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δι' ἧς χορηγεῖται διὰ τὴν θερινὴν περίοδον τοῦ ἔτους 1972 ἐφ' ἅπαξ ἐπίδομα ἀεροθεραπείας ἐκ δραχμῶν ἑπτακοσίων πεντήκοντα (750) εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ πολιτικοὺς συνταξιούχους τοῦ Δημοσίου,

'Αποφασίζομεν

Παρέχομεν τὴν ἔγκρισιν ἡμῶν, διὰ τὴν χορήγησιν, ὑπὸ τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς 'Ιδρυμάτων καὶ Ν.Π.Δ.Δ., κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον τοῦ ἔτους 1972, ἐφ' ἅπαξ ἐπιδόματος ἀεροθεραπείας ἐκ δραχμῶν ἑπτακοσίων πεντήκοντα (750) ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις :

1. Δικαιοῦχοι τοῦ ἐπιδόματος εἶναι :

α. Οἱ λαμβάνοντες σὺν τῇ συντάξει καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν. 1974/1952 προβλεπόμενον μηνιαῖον προσωπικὸν καὶ ἀμεταβίβαστον ἐπίδομα, προσηυξημένον κατὰ 50 ο/ο, ὡς συνταξιοδοτούμενοι λόγῳ φυματιώσεως ἢ νοσήματος φυματιώδους φύσεως ἢ οἱουδήποτε νοσήματος προελθόντος προδήλως, ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀπαιτοῦντος ἰδιαιτέραν ὑγειονομικὴν περίθαλψιν, τού-

του ἀποδεικνυομένου ἐκ τῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ τῆς 'Υπηρεσίας Συντάξεων.

β. Οἱ συνταξιοῦχοι, ὧν τὸ δικαίωμα, ἐκρίθη μὲν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 1974/1952, ὡρίσθη, ὅμως, ὅτι, δέον νὰ ἐξακολουθήσῃ καταβαλλομένη εἰς τούτους ἡ πρὸ τῆς 1.1.1950 σύνταξις, ὡς αὕτη ἀναπροσηρμόσθη συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 100071/1947 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν 'Υπουργῶν 'Εσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν καὶ τῶν μεταγενεστέρως ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων τοῦ 'Υπουργείου ἀλλὰ μόνον ἐφ' ὅσον διὰ τῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀνεγνωρίσθη αὐτοῖς ἐπίδομα φυματικοῦ ἢ ἐπίδομα νόσου φυματιώδους φύσεως ἢ οἱουδήποτε νοσήματος προελθόντος προδήλως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτοῦντος ἰδιαιτέραν ὑγειονομικὴν περίθαλψιν.

γ. Οἱ συνταξιοῦχοι, ὧν ἡ σύνταξις δὲν ἀναπροσηρμόσθη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 1974/52, ἐφ' ὅσον οὗτοι, λαμβάνουν ἤδη τὸ ἐπίδομα φυματικοῦ ἢ νόσου φυματιώδους φύσεως ἢ οἱουδήποτε νοσήματος προελθόντος προδήλως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀπαιτοῦντος ἰδιαιτέραν ὑγειονομικὴν περίθαλψιν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 4 τῆς ὑπ' ἀριθ. 53833/9.8.1945 (ΦΕΚ 115/45, τ. Β') κοινῆς ἀποφάσεως τῶν 'Υπουργῶν 'Εσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν.

Διὰ τὴν κατηγορίαν αὐτὴν τῶν συνταξιούχων δέον νὰ συνταχθῇ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου 'Ελεγκτοῦ βεβαίωσις ἐπὶ τῆς ἐξοφλητικῆς ἀποδείξεως ὅτι ὁ συνταξιοῦχος λαμβάνει ἐπίδομα νόσου ἢ φυματικοῦ.

Παρὰ πάντων τῶν δικαιουμένων ἐπιδόματος ἀεροθεραπείας, θὰ ζητηθῇ ἐπίσης, ἡ ὑποβολὴ ὑπευθύνου δηλώσεώς των, ἐμφαινούσης ὅτι δὲν ἔλαβον οὐδὲ δικαιοῦνται νὰ λάβουν τοιοῦτον ἐπίδομα ἐξ ἄλλης πηγῆς.

Εἰς ἣν περίπτωσιν ὁ συνταξιοῦχος δικαιοῦται ἐπιδόματος, ἀεροθεραπείας ἐκ τοῦ Δημοσίου θὰ λάβῃ τοῦτο μόνον ἐκ τοῦ Δήμου, 'Ιδρύματος ἢ τοῦ Κλάδου Συντάξεων Κοινοτικῶν 'Υπαλλήλων.

2. 'Η καταβολὴ εἰς τοὺς δικαιούχους τοῦ ἐπιδόματος ἀεροθεραπείας θερινῆς περιόδου ἔτους 1972 ἄρξηται ἀπὸ 10 'Ιουλίου 1972.

3. Τὸ ὡς ἄνω ἐπίδομα εἶναι ἀπηλλαγμένον πάσης κρατήσεως ἢ φόρου.

4. Δὲν θὰ δικαιωθοῦν ἐπιδόματος :

α. Οἱ ὁπωσδήποτε μὴ εἰσπράξαντες τοῦτο δι' οἱονδήποτε λόγον, μέχρι τῆς 31ης 'Οκτωβρίου 1972 ἢ μὴ αἰτησόμενοι ἐγγράφως τὴν πληρωμήν ου μέχρι τῆς ὡς ἄνω ἡμερομηνίας.

β. Οἱ τὸ πρῶτον ἐγγραφόμενοι συνταξιοῦχοι, ὧν ἡ σύνταξις εἶναι πληρωτέα μετὰ τὴν 30ὴν Σεπτεμβρίου 1972, ἢ ὧν ἡ διαταγὴ πληρωμῆς τῆς συντάξεως φέρει ἡμερομηνίαν μεταγενεστέραν τῆς 31ην 'Οκτωβρίου 1972.

γ. Οἱ λαμβάνοντες, ὡς προείρηται, ἐπίδομα ἀεροθεραπείας ἢ δικαιούμενοι τοιούτου ἐξ ἄλλης πηγῆς ἐξαιρέσει τῶν δικαιουμένων ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

'Ο 'Υπουργὸς 'Εσωτερικῶν
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Υ.Ε. – 'Αριθ. Πρωτ. οἰκ. 50736
Γενικὴ Διαταγὴ 54 'Εν 'Αθήναις τῇ 21 'Ιουνίου 1972

«Προκαταβολὴ ἐπιδόματος ἀδείας προσωπικοῦ ΟΤΑ 1972».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

Σχετ : (α) 90030/1904/9.6.1972 'Υπουργείου Οἰκονομικῶν (Γ.Λ.Κ.)
(β) 47924/Γ.Δ. 115/26.6.1971, 45571/Κ.Δ. 68/13.6.1970 καὶ 101006/19.11.1969 ΒΕ (κωδικοποιημένη – τόμος 9ος) ἡμέτεραι.

1. 'Επὶ τῇ κοινοποιηθείσῃ καὶ ὑμῖν (α) σχετικῇ, περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, παρακαλοῦμεν ὅπως, ἐπὶ τῇ βάσει καὶ τῶν (β) σχετικῶν, παράσχητε σχετικὰς ὁδηγίας εἰς τοὺς δήμους, τὰς κοινότητας καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς ἱδρύματα καὶ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου.

2. Τὸ 'Υπουργεῖον Οἰκονομικῶν, πρὸς ὃ κοινοποιεῖται ἡ παροῦσα, παρακαλεῖται ὅπως τὰς παρομοίου περιεχομένου ἐγκυκλίους αὐτοῦ κοινοποιῇ καὶ εἰς τὴν Δ/νσιν ΠΟΤΑ–Τμῆμα ΠΟΤΑ τοῦ 'Υπουργείου τούτου.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

ΠΙΝΑΞ ΕΓΚΥΚΛΙΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἐκδοθεισῶν κατὰ τοὺς μῆνας Μάϊον καὶ Ἰούνιον 1972

Ἀριθ. Ἐγκυκλ.	Ἀριθ. Πρωτ.	Ἡμερομηνία	Περίληψις
			Μαΐου
Κ.Δ. 19	36773	8.5.72	«Ἀποδοχαὶ τῶν ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου ὁδηγῶν αὐτοκινήτου».
Κ.Δ. 20	33639	12.5.72	«Περὶ τῆς τριμελοῦς ἐξ Ὑπουργῶν Ἐπιτροπῆς».
Γ.Δ. 42	35262	3.5.72	«Ἵδρυσις, συντήρησις καὶ περιποίησις τῶν δενδροστοιχιῶν ἐπὶ ὁδῶν καὶ πλατειῶν».
Γ.Δ. 43	35675	8.5.72	«Πρόγραμμα μετεκπαιδεύσεως Δημοσίων Ὑπαλλήλων ὑπηρετούντων εἰς τὰ Τμήματα Οἰκονομ. Διοικήσεως τῶν Ἐπιθεωρήσεων καὶ Διευθύνσεων Ἐσωτερικῶν τῶν Περιφερ. Διοικήσεων καὶ Νομαρχιῶν».
Γ.Δ. 44	28892	9.5.72	«Μετεκπαίδευσις ὑπαλλήλων ἐν Ὁλλανδίᾳ ἐπὶ θέματος : «Διοίκησις καὶ Ἀνάπτυξις».
Γ.Δ. 45	37283	9.5.72	«Ὕψος ὡριαίας ἀποζημιώσεως τῶν ὑπερωριακῶς ἀπασχολουμένων εἰς Ο.Τ.Α. ὑπαλλήλων».
Γ.Δ. 46	37505	11.5.72	«Περὶ συντάξεως καὶ ὑποβολῆς τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ ἰσολογισμοῦ τῶν Νομαρχιακῶν Ταμείων, οἰκον. ἔτους 1971».
Γ.Δ. 47	37122	10.5.72	«Προστασία καὶ καθαριότης τοῦ περιβάλλοντος».
Γ.Δ. 48	39709	17.5.72	«Περὶ πληρωμῆς ηὐξημένων συντάξεων κατόπιν τοῦ Ν. Δ/τος 1121/1972 καὶ τῶν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1972 διαφορῶν».
Γ.Δ. 49	40932	22.5.72	«Τακτοποίησις φακέλλων τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων, τῶν ὁποίων ἡ παραλαβὴ εἶναι ἀνέφικτος, ἢ παρεγράφη τὸ πρὸς ἀποζημίωσιν δικαίωμα τῶν Ο.Τ.Α. κατὰ τῶν ὑπευθύνων».
Κ.Δ. 21	31178	19.5.72	«Περὶ ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Χώρας».
Κ.Δ. 22	40224	31.5.72	Μηχανολογιστικὴ ὀργάνωσις Ὑπηρεσιῶν καὶ Ὀργανισμῶν».

Ἰουνίου

Κ.Δ.	23	43020	2.6.72	«Κοινοποίησις τῆς ὑπ' ἀριθ. 329/1972 Γνωμοδοτήσεως τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους».
Κ.Δ.	24	39600	3.6.72	«Ἀπαιτούμενος χρόνος πρὸς προαγωγὴν ἀπὸ τοῦ 11ου βαθμοῦ εἰς τὸν 10ον τῶν κατεχόντων θέσεις κλητήρων».
Κ.Δ.	25	45119	5.6.72	«Παρέχονται ὁδηγίαι περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 703/70»
Κ.Δ.	26	45932	8.6.72	«Ἁρμοδιότητες ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου ἄρθρ. 122 Β. Δ/τος 406/1963».
Κ.Δ.	27	45198	14.6.72	«Περὶ μὴ ὑποχρεώσεως καταβολῆς τελῶν καθαριότητος διὰ τὰ μὴ χρησιμοποιούμενα (κλειστὰ) ἀκίνητα».
Γ.Δ.	50	33136	2.6.72	«Ὁδηγίαι κατασκευῆς καὶ τοποθετήσεως δοχείων ἀπορριμμάτων εἰς κοινοχρήστους χώρους».
Γ.Δ.	51	46618	7.6.72	«Περὶ ὑποβολῆς πινάκων ἀναξιοποιήτων ἀκινήτων περιουσιῶν μετὰ σχετικῶν στοιχείων».
Γ.Δ.	52	43321	9.6.72	«Περὶ χορηγήσεως ἐφ' ἅπαξ ἐπιδόματος ἀεροθεραπείας κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον 1972 εἰς τοὺς δημοτ. καὶ κοιν. συνταξιούχους».
Γ.Δ.	53	47411	13.6.72	«Μέτρα ἐνισχύσεως προσπαθείας καθαριότητος τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων».
Γ.Δ.	54	50736	21.6.72	«Προκαταβολὴ ἐπιδόματος ἀδείας προσωπικοῦ Ο.Τ.Α. 1972».
Γ.Δ.	55	48154	21.6.72	«Στρατολογικοὶ πίνακες».
Γ.Δ.	56	51268	22.6.72	«Κράτησις 0,50% ὑπὲρ Τ.Ε.Δ.Κ., διενεργουμένη ὑπὸ τῶν Δημοσίων Ταμείων ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν εἰσπραττομένων ἐσόδων δήμων καὶ κοινοτήτων».
Γ.Δ.	57	48859/4537	26.6.72	«Περὶ καταβολῆς εἰς τοὺς συνταξιούχους τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδ/σεως καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς Ἱδρυμάτων καὶ Ν.Π.Δ.Δ. προσθέτου ἡμισείας συντάξεως μηνὸς Αὐγούστου 1972».
Γ.Δ.	58	53109	29.6.72	«Περὶ ὀνομασίας καὶ μετονομασίας ὁδῶν καὶ πλατειῶν».

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ - ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

ΝΟΜΟΘ. ΚΑΙ ΒΑΣ. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Ν.Δ. 1121 «Περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν, καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 46/31.3.1972)

Ν.Δ. 1125 «Περὶ τοῦ τρόπου ἐξοφλήσεως δανείων 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 48/6.4.1972)

Β.Δ. 218. «Περὶ ἱδρύσεως 'Εθνικοῦ 'Αθλητικοῦ Κέντρου Νεότητος Καισαριανῆς 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 51/18.4.1972)

Β.Δ. 220 «Περὶ συστάσεως ἐν τῇ Κοινότητι Πετρουπόλεως - 'Αττικῆς ἰδίου νομικοῦ προσώπου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Κοινοτικὴ Βιβλιοθήκη Πετρουπόλεως».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 51/18.4.1972)

Β.Δ. 221. «Περὶ καταργήσεως τοῦ παρὰ τῷ Δήμῳ Φλωρίνης Νομοῦ Φλωρίνης, ἰδίου νομικοῦ προσώπου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Δημοτικὸν Γηροκομεῖον Φλωρίνης».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 51/18.4.1972)

Β.Δ. 240 «Περὶ συστάσεως ἐν τῇ Κοινότητι Λυγουρίου 'Αργολίδος ἰδίου νομικοῦ προσώπου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Κοινοτικὴ Βιβλιοθήκη Λυγουρίου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 57/28.4.1972)

Β.Δ. 241 «Περὶ συστάσεως ἐν τῇ Κοινότητι Ψαρίου Νομοῦ Μεσσηνίας ἰδίου Νομικοῦ Προσώπου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Κοινοτικὴ Βιβλιοθήκη Ψαρίου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 57/28.4.1972)

Β.Δ. 247 «Περὶ συστάσεως ἐν τῷ Δήμῳ Αἰγινίου Πιερίας ἰδίου νομικοῦ προσώπου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Φιλαρμονικὴ Δήμου Αἰγινίου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 58/29.4.1972)

Β.Δ. 248 «Περὶ συστάσεως ἐν τῷ Δήμῳ Βύρωνος 'Αττικῆς ἰδίου Νομικοῦ Προσώπου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Δημοτικὴ Φιλαρμονικὴ Βύρωνος».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 58/29.4.1972)

Β.Δ. 285 «Περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τοῦ Πειθαρχικοῦ Δικαίου τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 65/6.5.1972)

Β.Δ. 288 «Περὶ καθορισμοῦ τόπου τῶν ἐν Δήμῳ Θεσσαλονίκης διεξαγομένων πλειστηριασμῶν».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 67/10.5.1972)

Π.Υ.Σ. 446. «Περὶ δημιουργίας ζώνης παραλίας εἰς θέσιν «ΠΟΥΝΤΑ» περιφερείας Κοινότητος Τραπέζης Ἀχαΐας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 67/10.5.1972)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 364

«Περὶ ἀναγνωρίσεως Δήμων»

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν :

1) Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1, 9 παρ. 1 καὶ 224 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος (Ν.Δ. 2888/1954), ὡς ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως.

2) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 3893/Ε 637/10.2.1972 κοινὴν ἀπόφασιν τῶν Ὑφυπουργῶν Βοηθοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ Ἐσωτερικῶν, δι' ἧς ἐκυρώθησαν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐνεργηθείσης τὴν 14ην Μαρτίου 1971 γενικῆς ἀπογραφῆς τοῦ πραγματικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Χώρας (ΦΕΚ 225/1972, τ. Β'), κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ Κοινότητες Ἀργυρουπόλεως, Καματεροῦ, Μεταμορφώσεως, Πετρουπόλεως, Ἄνω Λιοσίων, Παιανίας τῆς Ἐπαρχίας καὶ τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Εὐόσμου καὶ Πολίχνης τῆς Ἐπαρχίας καὶ τοῦ Νομοῦ Θεσσαλονίκης, εὑρέθησαν ἔχουσαι πληθυσμὸν ἄνω τῶν δέκα χιλιάδων, καὶ

3) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 280 τῆς 3.5.72 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον

1. Αἱ Κοινότητες Ἀργυρουπόλεως, Καματεροῦ, Μεταμορφώσεως, Πετρουπόλεως, Ἄνω Λιοσίων, Παιανίας τῆς Ἐπαρχίας καὶ τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Εὐόσμου καὶ Πολίχνης τῆς Ἐπαρχίας καὶ τοῦ Νομοῦ Θεσσαλονίκης, ἀναγνωρίζονται εἰς ὁμωνύμους Δήμους.

2. Ἕδραι τῶν ἀνωτέρων Δήμων ὁρίζονται αἱ τῶν τέως Κοινοτήτων.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13ῃ Μαΐου 1972
Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν
ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Β.Δ. 297 «Περὶ ἱδρύσεως Ἐθνικοῦ Ἀθλητικοῦ Κέντρου Νεότητος Νιγρίτης Σερρῶν

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 69/15.5.1972)

Β.Δ. 298 «Περὶ ἱδρύσεως Ἐθνικοῦ Ἀθλητικοῦ Κέντρου Νεότητος Στυλίδος Φθιώτιδος».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 69/15.5.1972)

Β.Δ. 299 «Περὶ ἱδρύσεως Ἐθνικοῦ Ἀθλητικοῦ Κέντρου Νεότητος Ἀμυνταίου Φλωρίνης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 69/15.5.1972)

Β.Δ. 300 «Περὶ μετονομασίας Κοινοτήτων καὶ Συνοικισμῶν».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 69/15.5.1972)

Β.Δ. 325 «Περὶ ἱδρύσεως Ἐθνικοῦ Σταδίου Βιλλίων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 74/25.5.1972)

Β.Δ. 327 «Περὶ ἀποσπάσεως τῆς Κοινότητος Περιθιωτίσσης ἐκ τοῦ Εἰρηνοδικείου Ναυπάκτου καὶ ὑπαγωγῆς της εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Εἰρηνοδικείου Δωρίδος»

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 74/25.5.1972)

Ν.Δ. 1157 «Περὶ ἀναγνωρίσεως καὶ μεταβολῶν ἐνίων Δήμων καὶ Κοινοτήτων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 76/27.5.1972)

Ν.Δ. 1140 «Περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν περὶ καταστάσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων διατάξεων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 79/30.5.1972)

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας δωρηθέντος αὐτοκινήτου εἰς τὴν Κοινότητα Σεληνίων Νομοῦ Πειραιῶς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 241/27.3.1972)

«Περὶ παρατάσεως ἰσχύος Συλλογικῆς Συμβάσεως Ἐργασίας τῶν ἐργατοτεχνιτῶν καὶ ἐκτάκτων ὑπαλλήλων Δήμου Νέας Ἰωνίας - Βόλου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 244/29.3.1972)

«Περὶ παρατάσεως ἰσχύος Συλλογικῆς Συμβάσεως Ἐργασίας τῶν ἐργατοτεχνιτῶν καὶ ἐκτάκτων ὑπαλλήλων Δήμου Βόλου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 244/29.3.1972)

«Περὶ καθορισμοῦ μισθοῦ ἐκτάκτων ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου ὑπαλλήλων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 244/29.3.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Ἀμαλιάδος - Ἠλείας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 254/1.4.1972)

«Περὶ καθιερώσεως ὑπερωριακῆς ἐργασίας δύο ὑπαλλήλων τοῦ Δήμου Πειραιῶς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β' φ. 260/4.4.1972)

«Περὶ καθιερώσεως ὑπερωριακῆς ἐργασίας δύο ὑπαλλήλων τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων Δοξάτου, κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἐξαιρεσίμους ἡμέρας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 260/4.4.1972)

«Περὶ παρατάσεως ὑπερωριακῆς ἀπασχολήσεως τριῶν (3) ὑπαλλήλων τοῦ Δήμου Πειραιῶς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 260/4.4.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως δημοτικοῦ γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Δημοτικὸν Γυμναστήριον Ταύρου - Ἀττικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 261/6.4.1972)

«Περὶ καθιερώσεως ὑπερωριακῆς ἐργασίας 15 ὑπαλλήλων τοῦ Δήμου Ἀθηναίων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 262/11.4.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως Συνδέσμου Κοινοτήτων Λαδικοῦς - Ροδωνιᾶς - Βασιλικῶν Νομοῦ Φθιώτιδος».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 285/26.4.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Κοινότητος Ἐμπάρου Νομοῦ Ἡρακλείου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 290/27.4.1972)

«Περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ τακτικοῦ ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ προσωπικοῦ τῆς Κοινότητος Κρυονερίου Νομοῦ Ἀττικῆς, εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Β.Δ. 406/1963».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 304/5.5.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Καλάμου Νομοῦ Ἀττικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 304/5.5.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως ἀποφάσεως περὶ τροποποιήσεως Ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας Κοινότητος Σιτοχώρου Νομοῦ Λαρίσης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 314/6.5.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως ἀποφάσεως περὶ τροποποιήσεως Ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας Κοινότητος Ἁγίων Ἀναργύρων - Νομοῦ Λαρίσης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 314/6.5.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως ἀποφάσεως περὶ τροποποιήσεως Ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας Κοινότητος Σπηλιᾶς Νομοῦ Ἀχαΐας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 314/6.5.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Σερρῶν»

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 315/9.5.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Μεγαρέων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β' φ. 315/9.5.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Γλυφάδας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 315/9.5.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Βόλου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β' φ. 315/9.5.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἁγίου Δημητρίου - Ἀττικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 315/9.5.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Πετρουπόλεως Νομοῦ Ἀττικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 316/9.5.1972)

«Περὶ μεταβιβάσεως ἐκτάσεως εἰς τὴν Κοινότητα Παιανίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 316/9.5.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Ἄνω Κώμης Νομοῦ Κοζάνης».

(Ἐφ' Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 316/9.5.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Χωρυγίου Νομοῦ Κιλκίς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 319/9.5.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Ἀδελφικοῦ Νομοῦ Σερρῶν».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 319/9.5.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Δήμου Ἀσπροπύργου - Ἀττικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 321/9.5.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Ἐλαφοχωρίου Νομοῦ Ἔβρου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 321/9.5.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Πενταλόφου Νομοῦ Κοζάνης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 321/9.5.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 43691/14.10.1960 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Μεσσηνίας, ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως περὶ ἱδρύσεως Συνδέσμου Κοινοτήτων ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «Ἅγιος Φλῶρος» Ν. Μεσσηνίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 321/9.5.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε/23126/71/11.1.1972 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Ξάνθης, περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Ν. Κεσσάνης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 321/9.5.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Καμπῆς Νομοῦ Ἄρτης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 322/10.5.1972)

«Περὶ παραιτήσεως μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ψυχιατρικοῦ Νοσοκομείου Λέρου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 322/10.5.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Κοινότητος Φλαμπουραρίου Νομοῦ Ἰωαννίνων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 322/10.5.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Κοινότητος Βαλανιδορράχης Νομοῦ Πρεβέζης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 322/10.5.1972)

«Περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ τακτικοῦ, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ, προσωπικοῦ τῆς Κοινότητος Σεληνίων τοῦ Νομοῦ Πειραιῶς, εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Β.Δ. 406/1963».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 332/12.5.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Παλαιοκάστρου Ν. Λασιθίου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 323/12.5.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τῆς Κοινότητος Νέας Περάμου - Ἀττικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 331/12.5.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Βόλου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 331/12.5.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας παραχωρηθέντος δωρεὰν αὐτοκινήτου εἰς τὸν Δῆμον Πειραιῶς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 331/12.5.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως Συνδέσμου ὑδρεύσεως ἐκ τῶν Κοινοτήτων Ἁγ. Παρασκιῶν, Μυρτιᾶς, Μελεσῶν καὶ Πεζῶν».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 331/12.5.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως Συνδέσμου Κοινοτήτων ἐν τῷ Νομῷ Ἀχαΐας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 334/12.5.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Βύρωνος».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 337/12.5.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Πατρέων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 337/12.5.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Χαλκιδέων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 337/12.5.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Κερκυραίων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 337/12.5.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Λαρίσης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 337/12.5.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἰωαννιτῶν».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 337/12.5.1972)

«Περὶ συστάσεως ἐρανικῆς ἐπιτροπῆς διενεργείας ἐράνου διὰ τὴν κατασκευὴν Νάρθηκος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Μαρίνης Κοινότητος Ἁγ. Μαρίνης - Ἡμαθίας»

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 343/15.5.1972)

«Περὶ συστάσεως ἐρανικῆς ἐπιτροπῆς διενεργείας ἐράνου δι' ἀνέγερσιν Ἱεροῦ Ναοῦ Γεννήσεως Θεοτόκου Κοινότητος Πλατέος - Ἡμαθίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 343/15.5.1972)

«Περὶ συστάσεως ἐρανικῆς ἐπιτροπῆς διενεργείας ἐράνου διὰ τὴν ἐνέγερσιν Ἱεροῦ Ναοῦ Τιμίου Προδρόμου Συνοικισμοῦ Παλαιοχωρίου - Ἡμαθίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 343/15.5.1972)

«Περὶ συστάσεως ἐρανικῆς ἐπιτροπῆς διενεργείας ἐράνου δι' ἀποπεράτωσιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοίμησις Θεοτόκου Δήμου Ἀλεξανδρείας - Ἡμαθίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 343/15.5.1972)

«Περὶ συστάσεως ἐρανικῆς ἐπιτροπῆς διενεργείας ἐράνου ἀνεγέρσεως νέου Ἱ. Ναοῦ Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Κοινότητος Παλ. Σκυλιτσίου - Ἡμαθίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 343/15.5.1972)

«Περὶ ψηφίσεως Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Κοινότητος Λιμένος Χερσονήσου Ν. Ἡρακλείου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 343/15.5.1972)

«Περὶ δωρεὰν παραχωρήσεως παλαιοῦ διδακτηρίου Δημοτικοῦ Σχολείου Ἁγίας Παρασκευῆς Νομοῦ Ἰωαννίνων εἰς τὴν ὁμώνυμον Κοινότητα».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 344/16.5.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 49069/1.9.1969 ἀποφάσεως περὶ διευρύνσεως Συνδέσμου Κοινοτήτων ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «Ταΰγετος» Νομ. Μεσσηνίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 344/16.5.1972)

Περὶ μεταβιβάσεως κοινοχρήστων ἐκτάσεων ΣΑΑΚ Αὐγῆς εἰς τὴν Κοινότητα Αὐγῆς Ν. Καστορίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 348/16.5.1972)

«Περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ προσωπικοῦ τῆς Κοινότητος Πλατάνου Νομοῦ Τρικάλων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 406/63 Β. Δ/τος».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 348/16.5.1972)

«Περὶ συστάσεως Συνδέσμου Ὑδρεύσεως Κοινοτήτων, Φυτειῶν, Παπαδάτου, Ἀγραμπέλων, Χρυσοβίτσης, Ξηρομέρου, Σκουρτοῦς, Μαχαιρᾶς καὶ Προδρόμου τοῦ Νομοῦ Αἰτωλ/νίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 351/18.5.1972)

«Περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ ΙΚΑ εἴς τινας Κοινότητας καὶ Οἰκισμοὺς πέριξ τῆς κωμοπόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ εἰς τοὺς ἀπασχολουμένους εἰς τὸ πρῶτον τμῆμα τῆς Ἐθνικῆς Ὁδοῦ «Ἐγνατία» ἀπὸ Κουλούρας - Κλειδίου τοῦ Νομοῦ Ἡμαθίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 351/18.5.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως συνδέσμου ὑδρεύσεως Κοινοτήτων Λευκοχωρίου, Γαρίπας, Παρτίρων καὶ Ἰνίου Νομοῦ Ἡρακλείου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 353/19.5.1972)

«Περὶ παρατάσεως περιοριστικῶν μέτρων προστασίας τοῦ ὑπογείου ὑδατικοῦ δυναμικοῦ εἰς τὴν περιοχὴν Κοινότητος Ἐπανωμῆς Νομοῦ Θεσσαλονίκης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 361/20.5.1972)

Περὶ ἱδρύσεως Κοινοτικοῦ Γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Γρανίτσης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 362/22.5.1972)

«Περὶ καθιερώσεως ὑπερωριακῆς ἐργασίας 6 τακτικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δήμου Παλαιοῦ Φαλήρου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β' φ. 363/22.5.1972)

«Περὶ καθιερώσεως ὑπερωριακῆς ἐργασίας διὰ τὸν Προϊστάμενον Γραφείου Τύπου Δήμου Πειραιῶς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 363/22.5.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Γραμμένης Νομοῦ Φθιώτιδος».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 363/22.5.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως Κοινοτικοῦ Γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Ἀνυφίου Ἀργολίδος».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 374/25.5.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως Κοινοτικοῦ Γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Ν. Περιβολίου Λαρίσης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 374/25.5.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως Κοινοτικοῦ Γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Λουτρῶν Λέσβου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 374/25.5.1972)

«Περὶ δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τῆς ἀπὸ 6.5.1972 Σ.Σ.Ε ἐργατοτεχνιτῶν καὶ ἐκτάκτων ὑπαλλήλων Δήμου Βόλου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 380/30.5.1972)

«Περὶ κηρύξεως τῶν Δελφῶν ὡς ἀρχαιολογικοῦ χώρου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 384/1.6.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Σίνδου Νομοῦ Θεσσαλονίκης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 396/2.6.1972)

«Περὶ δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τῆς ἀπὸ 8.5.1972 Σ.Σ.Ε. ὁδηγῶν αὐτοκινήτων Δήμου Ἀθηναίων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 398/3.6.1972)

Περὶ μεταβιβάσεως κυριότητος ἀκινήτου εἰς Κοινότητα 'Αγ. Γεωργίου Ν. 'Ημαθίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 409/9.6.1972)

«Περὶ καθιερώσεως ὑπερωριακῆς ἐργασίας 9 ὑπαλλήλων τοῦ Δήμου Πειραιῶς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β' φ. 414/12.6.1972)

«Περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ τακτικοῦ, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ προσωπικοῦ τῆς Κοινότητος Καμαρούλας Νομοῦ Αἰτωλ/νίας εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Β.Δ. 406/63».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 414/12.6.1972)

«Περὶ καθιερώσεως ἐπ' ἀμοιβῇ ὑπερωριακῆς ἐργασίας 8 ὑπαλλήλων τοῦ Δήμου Χαλανδρίου».

('Εφ. Κυβ. Τεχ. Β', φ. 425/14.6.1972)

«Περὶ μεταβιβάσεως τεμαχίου κατὰ κυριότητα εἰς Κοινότητα Μάκρης Νομοῦ 'Εβρου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 425/14.6.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος Μικροῦ Δάσους Νομοῦ Κιλκίς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 426/14.6.1972)

«Περὶ καθιερώσεως ὑπερωριακῆς ἐργασίας ἑνὸς ὑπαλλήλου τοῦ Δήμου 'Αθηναίων»

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 431/17.6.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τοῦ Δήμου 'Ηλιουπόλεως».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 433/17.6.1972)

«Περὶ καθιερώσεως ὑπερωριακῆς ἐργασίας διὰ τὸν Γραμματέα τῆς Κοινότητος Γρίβας Ν. Κιλκίς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 434/17.6.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως Γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Πλαταμῶνος - Πιερίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 439/19.6.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως Γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον 'Αδένδρου - Θεσσαλονίκης».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 439/19.6.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως Γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Τριλόφου - Θεσσαλονίκης».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 439/19.6.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως Γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Προκοπίου Εὐβοίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 439/19.6.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τοῦ Δήμου Περιστερίου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 441/21.6.1972)

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

«Η ΕΚΠΟΜΠΗ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ»*

Ἑκάστην Δευτέραν, ὥραν 19 μ.μ.

(Τὴν ἐκπομπὴν γράφει καὶ ἐπιμελεῖται ὁ Ἀθανάσιος Κάτσος)

Ἡ ἐκπομπὴ αὐτή, κατὰ πρῶτον λόγον, ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς παράγοντας τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἀλλὰ καὶ κατ' ἐπέκτασιν πρὸς ὅλους τοὺς δημότας, ἀφοῦ τὰ θέματα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, εἰς τὴν τελευταίαν αὐτῶν ἀνάλυσιν, εἶναι θέματα ἀφορῶντα ὁλόκληρον τὸν πληθυσμόν. Σκοπὸς δὲ τῆς ἐκπομπῆς αὐτῆς εἶναι ἡ ἐνημέρωσις τῶν Δημάρχων καὶ Κοινοταρχῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ τῆς κοινῆς γνώμης γενικώτερον, ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν λαμβανομένων μέτρων, τὰ ὁποῖα σχετίζονται μὲ τὴν Τοπικὴν Διοίκησιν.

Ὡσαύτως, ἐπιδίωξις τῆς ἐκπομπῆς εἶναι ἡ προβολὴ τοῦ ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐπιτελουμένου ἔργου, ἀλλὰ καὶ παντὸς θέματος ἀφορῶντος τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν.

Τέλος, φιλοδοξία τῆς ἐκπομπῆς τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἶναι νὰ παράσχῃ δυνατότητας καὶ εὐκαιρίας, προκειμένου νὰ γνωσθοῦν εὐρύτερον αἱ σύγχρονοι ἀντιλήψεις καὶ ἐπιστημονικαὶ μέθοδοι, αἱ ὁποῖαι συμβάλλουν εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ θεσμοῦ καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μονάδων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ — ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΕΚΠΟΜΠΗ 142α

7 Φεβρουαρίου 1972

Φίλοι μας, εἰς τὴν σημερινήν μας ἐκπομπὴν θὰ παρακολουθήσητε συνέντευξιν τοῦ Προέδρου Κοινότητος Νέας Πεντέλης Ἀττικῆς κ. Μιχαὴλ Βαγιαννάκου, τὸ Δελτίον Ἐνημερώσεως Δήμων καὶ Κοινο-

---

* Ἡ ἐκπομπὴ ἀναμεταδίδεται συγχρόνως καὶ ἀπὸ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ δικτύου τῆς Γ.ΕΝ.Ε.Δ., ἤτοι τῶν Ρ. Σ. Θεσσαλονίκης, Ἰωαννίνων, Λαρίσης, Καβάλας, Κοζάνης, Τριπόλεως, Ὀρεστιάδος, Σερρῶν, Φλωρίνης καὶ Ἡρακλείου.

τήτων, Εἰδήσεις καὶ Πληροφορίας ἀπ' ὅλους τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τῆς Χώρας κ.λπ.

Ἀρχίζομεν τὴν ἐκπομπήν μας μὲ τὴν συνέντευξιν, τὴν ὁποίαν παρεχώρησε πρὸς τὸν κ. Ἀθανάσιον Κάτσον, ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Νέας Πεντέλης Ἀττικῆς κ. Μιχαὴλ Βαγιαννάκος :

Ἐρώτησις : Κύριε Πρόεδρε, ἀφοῦ σᾶς εὐχαριστήσωμεν διὰ τὴν συμμετοχήν σας εἰς τὴν ἐκπομπήν μας, θὰ σᾶς παρακαλέσωμεν νὰ μᾶς ὁμιλήσητε κατ' ἀρχὴν διὰ τὴν Κοινότητα Νέας Πεντέλης. Συγκεκριμένως πέστε μας, παρακαλῶ, πότε συνεστήθη ἡ Κοινότης, ποῖος ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων καὶ ποῖα τὰ ἐπαγγελματικὰ αὐτῶν ἐνδιαφέροντα.

Ἀπάντησις : Εὐχαριστῶ καὶ ἐγώ, Κύριε Κάτσο, τὴν ΥΕΝΕΔ καὶ σᾶς προσωπικῶς, διὰ τὴν εὐκαιρίαν ποὺ μοῦ δίδετε νὰ παρουσιασθῶ ἀπὸ τῆς ἐκπομπῆς σας.

Ἡ Κοινότης Νέας Πεντέλης, προέρχεται ἐκ τῆς ὑποχρεωτικῆς μετακινήσεως τῶν παραπηγματούχων ἀσθενῶν καὶ παραθεριστῶν τῆς Παλαιᾶς Πεντέλης οἵτινες ἐγκατεστάθησαν κατὰ τὸ 1937 εἰς τὸν χῶρον ἔνθα σήμερον ἐκτείνεται αὕτη. Ὁ εἰδυλλιακὸς αὐτὸς χῶρος μὲ τὸ ἐξαίρετον καὶ τὸ μοναδικὸν κλῖμα, παρεχωρήθη κατ' ἀρχὰς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πεντέλης, ἐξαγορασθέντος τούτου κατὰ τὸ 1948 ἐξ αὐτῆς διὰ νομίμων τίτλων ὑπὸ τῶν οἰκιστῶν αὐτῶν, διὰ τοῦ Συνεταιρισμοῦ τὸν ὁποῖον ἵδρυσαν οὗτοι, τὰ τέκνα των καὶ οἱ συγγενεῖς των.

Ὡς Κοινότης συνεστήθη καὶ ἀνεγνωρίσθη διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Νοεμβρίου 1947 Β.Δ. καὶ ἤρξατο λειτουργοῦσα ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1948. Ὁ μικὸς οἰκισμὸς τοῦ ἔτους 1937 ἔχει ἐπιτελέσει ἀλματώδη πρόοδον. Ἀριθμεῖ σήμερον 1450 κατοίκους, μονίμως διαβιοῦντας εἰς τὴν περιοχήν, ἀλλά, τὸ θέρος κατακλύζεται ἀπὸ χιλιάδας παραθεριστῶν λόγῳ τοῦ κλίματός της καὶ διότι τυγχάνει τὸ πλησιέστερον λαϊκὸν θέρετρον ἀπὸ τῆς πρωτευούσης καὶ τοῦ Πειραιῶς.

Ἐκτὸς τῶν πάσης φύσεως ἐπαγγελματιῶν, οἱ κάτοικοι ἐργάζονται εἰς τὰ παρακείμενα λατομεῖα καὶ διαφόρους ἄλλας ἀστικὰς ἐργασίας εἰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ.

Ἐρώτησις : Ἔχομεν πληροφορηθῆ, κ. Βαγιαννάκο, ὅτι εὑρίσκονται εἰς τὸ πέρας αὐτῶν αἱ ἐργασίαι ἐπεκτάσεως καὶ ἀνακαινίσεως τοῦ Κοινοτικοῦ φωτισμοῦ. Τί θὰ μπορούσατε νὰ μᾶς πῆτε ἐπ' αὐτοῦ ;

Ἀπάντησις : Εἶναι ἀλήθεια, Κύριε Κάτσο, ὅτι μὲ τὰ ὑπὸ τοποθέτησιν 111 νέα φωτιστικὰ σώματα συγχρόνου τύπου, ὑπογραφομένης κατ' αὐτάς τῆς σχετικῆς συμβάσεως μετὰ τῆς ΔΕΗ, οὐδεὶς ὑπάρχων στῦλος τῆς ΔΕΗ θὰ ὑπάρχῃ ἄνευ φωτιστικοῦ σώματος. Κατόπιν τούτου, ἡ περιοχὴ τῆς Κοινότητος θὰ καλύπτεται ἐξ ὁλοκλήρου διὰ Κοινοτικοῦ φωτισμοῦ συγχρόνων φωτιστικῶν σωμάτων.

'Εκ παραλλήλου, προβαίνομεν εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τῶν ὑπαρχόντων παλαιοῦ τύπου φωτιστικῶν σωμάτων, διὰ νέων μετὰ λαμπτήρων ἀτμῶν ὑδραργύρου τῶν 80 W.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε, ἐπιλαμβανόμενος τῆς εὐκαιρίας, νὰ ἐκφράσω τὰς ἐκ βάθους ψυχῆς εὐχαριστίας τῶν δημοτῶν μου καὶ ἐμοῦ προσωπικῶς πρὸς τὸ 'Υπουργεῖον Δημοσίων 'Εργων, τὸ ὁποῖον, κατενόησε καὶ υἱοθέτησε τὴν ὑπ' ἀριθ. 690/2.4.1969 αἴτησίν μας περὶ τῆς ἀναγκαιότητος κατασκευῆς τοῦ ἔργου ἠλεκτροφωτισμοῦ τῆς Λεωφόρου Πεντέλης, ἀπὸ τῆς Φραγκοκκλησιᾶς μέχρι ἐπάνω καὶ τῆς Παλαιᾶς Πεντέλης. Τὸ ἔργον ἐχρηματοδοτήθη ὑπὸ τοῦ ΕΤΜΟΑ καὶ ἤδη λειτουργεῖ ἀπὸ τὰς ἀρχὰς περίπου, τοῦ παρελθόντος ἔτους ὁπότε, ὁ ἄξων αὐτὸς ποὺ συνδέει τὰς 'Αθήνας μὲ τὸ ἐκφραστικώτερο βουνὸ τῆς 'Αττικῆς, τὸ Πεντελικόν, δὲν πλέει πλέον εἰς τὸ σκότος, ἀλλὰ καταυγάζεται μὲ ἄπλετον καὶ σύγχρονον φωτισμόν.

'Επίσης, κατασκευασθέντος τοῦ δικτύου ἠλεκτροφωτισμοῦ τῆς κεντρικῆς μας πλατείας ἥτις ἀνεμορφώθη καὶ αὐτὴ ὑπὸ τῆς παρούσης Κοινοτικῆς 'Αρχῆς, μετ' ὀλίγον θὰ ἠλεκτροφωτίζεται καὶ αὐτὴ διὰ μεγάλων φωτιστικῶν σωμάτων κορυφῆς τῶν τριῶν λαμπτήρων τῶν 250 Watt ἕκαστον.

'Ομοίως, πρὸ διημέρου συγκεκριμένως, ὑπεγράψαμεν μετὰ τοῦ ἀναδόχου τὴν οἰκείαν σύμβασιν κατασκευῆς τοῦ ἔργου ἠλεκτροφωτισμοῦ τῆς πλατείας Στρατηγοῦ Νικολάου Πλαστήρα παρὰ τὴν θέσιν "Αγιος Σίλας καὶ διὰ φωτιστικῶν σωμάτων, συγχρόνων καὶ ἀναλόγων, πρὸς τὸ περιβάλλον καὶ τὸ ἐξαίρετον τοπίον τῆς περιοχῆς ταύτης.

'Ερώτησις: 'Οπωσδήποτε ἀξιόλογος θὰ εἶναι ἡ δραστηριότης τῆς Κοινοτικῆς 'Αρχῆς Νέας Πεντέλης καὶ εἰς τὸν τομέα τῆς ὁδοποιΐας. 'Ακριβῶς, διὰ τὰ ἔργα ὁδοποιΐας θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ μᾶς ὁμιλήσητε, Κύριε Πρόεδρε;

'Απάντησις: 'Η δραστηριότης τῆς Κοινοτικῆς 'Αρχῆς ἐστράφη κυρίως εἰς τὸ καυτὸ δι' ἡμᾶς θέμα τῆς ἐξευρέσεως ὕδατος ἐκ τῶν ἐπιτοπίων πηγῶν καὶ ἐμπλουτισμὸν τοῦ ἤδη ὑπάρχοντος ὑδραγωγείου πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν μας εἰς ὕδωρ, διὰ τῆς ἐκτελέσεως γεωτρήσεων, ἀνορύξεως φρεάτων κ.λπ. δαπανηθέντων πρὸς τοῦτο σημαντικῶν χρηματικῶν ποσῶν.

'Η κάμψις τῶν πηγῶν ἰδίᾳ κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας καὶ ἡ ὡς ἐκ τούτου περιωρισμένη παροχὴ ὕδατος εἰς τοὺς κατοίκους καὶ τοὺς πολυπληθεῖς παραθεριστάς, κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας, ἐπηρεάζει λίαν δυσμενῶς αὐτὴν ταύτην τὴν ἐν γένει ἐξέλιξιν καὶ πρόοδον τοῦ Προαστίου, γι' αὐτὸ καὶ περιωρίσθημεν ὡς πρὸς τὴν ὁδοποιΐαν εἰς ἁπλῆν διάνοιξιν διαφόρων ὁδῶν, προκειμένου, νὰ διευκολυνθῇ ἡ διακίνησις τῶν κατοίκων.

'Αξιόλογον ὁδικὸν δίκτυον δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν περιοχήν. Πάντως, χάρις εἰς τὰς προσπαθείας τῆς Κοινοτικῆς 'Αρχῆς ἐπετεύχθη ἡ σύνδεσίς μας μὲ τὰ λοιπὰ Προάστια Κηφισιᾶς, 'Αμαρουσίου, δι' ὁδικοῦ συγχρόνου δικτύου τῆς 'Επαρχιακῆς ὁδοποιΐας.

Προσπαθοῦμεν ὡσαύτως, διὰ τὴν κατασκευὴν νευραλγικῆς ὁδοῦ τῆς Κοι-

νότητος, μέσῳ τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου Ἀττικῆς, ἡ ὁποία πολλαπλῶς θὰ ἀποβῇ ἐπ' ὠφελείᾳ καὶ τῶν δύο ὁμόρων Κοινοτήτων τῆς Νέας Πεντέλης καὶ τῆς Παλαιᾶς Πεντέλης, ἰδιαιτέρως εἰς τὴν συγκοινωνίαν τῶν δύο Κοινοτήτων μετὰ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, διότι σήμερον, πράγματι τὸ συγκοινωνιακὸν πρόβλημα δι' ἀμφοτέρας τὰς Κοινότητας παρουσιάζεται λίαν ὀξύ.

Κατόπιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2829/30.8.1971 ἐγγράφου τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου Ἀττικῆς, εἰς ἀπάντησιν ἐπὶ σχετικῆς αἰτήσεώς μας πρὸς αὐτό, ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου θὰ τεθῇ ὑπ' ὄψιν τοῦ Συμβουλίου τούτου, κατὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ προγράμματος τοῦ ἔτους 1972.

Θέλομεν νὰ πιστεύωμεν καὶ τὸ ἐλπίζομεν, ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο λόγῳ τῆς σπουδαιότητός του, θὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὸν πίνακα τῶν ὑπὸ κατασκευὴν ἔργων τοῦ τρέχοντος ἔτους, διὰ πιστώσεων ἐκ τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου, ἀνερχομένης τῆς δαπάνης ταύτης εἰς τὸ ποσὸν τῶν 850.000 δραχμῶν.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Σχετικὸν μὲ τὸ θέμα τῆς ὁδοποιΐας εἶναι καὶ ἐκεῖνο τῆς κατασκευῆς κρασπεδορείθρων.

Ἔχετε τὴν καλωσύνην νὰ ἀναφερθῆτε καὶ εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Κοινοτικῆς Ἀρχῆς ἀναπτυσσομένην εἰς τὸν τομέα τοῦτον δραστηριότητα ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Ἡ Κοινοτικὴ Ἀρχή, ἀποβλέπουσα εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν ὅρων διαβιώσεως τῶν κατοίκων ἀπὸ πλευρᾶς ἰδίᾳ ὁδοποιΐας, συνῆψε δάνειον ὕψους 2.000.000 διὰ τὴν κατασκευὴν κρασπεδορείθρων-πεζοδρομίων διάνοιξιν ὁδῶν καὶ διαμόρφωσιν τούτων.

Ἡ σχετικὴ σύμβασις ὑπογράφεται ἐντὸς τῶν ἡμερῶν ὅτε καὶ θὰ ἐγκατασταθῇ ὁ ἐργολάβος διὰ τὴν διάνοιξιν τῶν ἔργων.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἐξ ἑνὸς ἀτόκου δανείου ὕψους 150.000 δραχμῶν, κατεσκευάσθησαν κρασπεδόρειθρα 1.500 μ.μ. περίπου.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Θὰ ἠθέλατε ἴσως νὰ προσθέσετε κάτι ἀκόμη, κ. Πρόεδρε ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Εὐχαρίστως, ἀγαπητὲ Κύριε Κάτσο, καὶ ἰδιαιτέρως θέλω νὰ ἀναφερθῶ καὶ πάλιν εἰς τὸ καυτό, ὡς προεῖπον, θέμα τῆς ὑδρεύσεως τῆς Κοινότητός μου.

Ἡ Κοινοτικὴ Ἀρχή, χάρις εἰς τὸ ἀμέριστον ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν μέχρι τοῦδε στοργὴν καὶ συμπαράστασιν τῆς Ἐθνικῆς μας Κυβερνήσεως θέλει νὰ ἐλπίζῃ καὶ πιστεύει, ὅτι καὶ πάλιν θὰ ἐπιδειχθῇ τὸ ἴδιον ἐνδιαφέρον ἰδίᾳ τώρα, ὅτε διὰ μιᾶς δειγματοληπτικῆς γεωτρήσεως τὴν ὁποίαν ἐπραγματοποιήσαμεν εἰς τὸ πρόσφατον παρελθὸν καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν καθ' ὅλας τὰς ἐνδείξεις καὶ τὴν γνώμην τῶν ἁρμοδίων γεωλόγων καὶ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, ἀνευρέθη πλούσιος ὑδροφόρος ὁρίζων, τοῦ ὁποίου ἡ ἐκμετάλλευσις, βασίμως ἐλπίζεται, ὅτι θὰ ἐπιλύσῃ ἴσως κατὰ τρόπον ὁριστικὸν τὸ μέγα τοῦτο θέμα.

Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὅμως τῆς τοιαύτης γεωτρήσεως ἐκμεταλλεύσεως, συμφώνως πρὸς τὴν συνταχθεῖσαν μελέτην, θὰ ἀπαιτηθῇ δαπάνη 700.000 δραχμῶν, ποσὸν ὅπερ ὑπὸ τῆς Κοινότητος, δυστυχῶς, δὲν δύναται νὰ διατεθῇ. Γι' αὐτὸ καὶ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐζητήσαμεν τὴν ἔνταξιν ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου

τούτου εἰς τὰς πιστώσεις τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου Ἀττικῆς, ἀλλά, δυστυχῶς, αἱ μέχρι τοῦδε ἐνδείξεις εἶναι μᾶλλον ἀρνητικαὶ καὶ ὅπως δείχνουν τὰ πράγματα, δυστυχῶς, θὰ διψάσωμεν καὶ πάλιν ἐφέτος τὸ καλοκαίρι, ἐὰν ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου δὲν ἀναληφθῇ δραστηρίως καὶ ταχέως.

ΕΚΠΟΜΠΗ 144η

21 Φεβρουαρίου 1972

Φίλοι μας, ἡ σημερινή μας ἐκπομπὴ περιλαμβάνει συνέντευξιν τοῦ Δημάρχου Ἁγίων Ἀναργύρων Ἀττικῆς κ. Γεωργίου Γιαννοπούλου, τὸ Δελτίον Ἐνημερώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων, Εἰδήσεις καὶ πληροφορίας ἀπ' ὅλους τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τῆς Χώρας κ.λπ.

Ἀρχίζομεν τὴν ἐκπομπήν μας μὲ τὴν συνέντευξιν τὴν ὁποίαν παρεχώρησε πρὸς τὸν κ. Ἀθανάσιον Κάτσον, ὁ Δήμαρχος Ἁγίων Ἀναργύρων Ἀττικῆς κ. Γεώργιος Γιαννόπουλος :

Ἐρώτησις : Κύριε Δήμαρχε, εἶναι ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν συμμετέχετε εἰς τὴν Ἐκπομπήν μας καὶ τὸ γεγονὸς μᾶς χαροποιεῖ ἰδιαιτέρως. Ἀφοῦ σᾶς καλωσορίσωμεν, σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ὁμιλήσητε, κατ' ἀρχήν, διὰ τὸν Δῆμον Ἁγίων Ἀναργύρων. Πότε δηλαδὴ συνεστήθη, ποῖος ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων καὶ ποῖα τὰ ἐπαγγελματικὰ αὐτῶν ἐνδιαφέροντα.

Ἀπάντησις : Ὁ Δῆμος μας συνεστήθη τὸ 1927 ἀποτελέσας τότε τὴν Κοινότητα Ἁγίων Ἀναργύρων καὶ προήχθη εἰς Δῆμον τὸ 1964. Σήμερον ὁ πληθυσμὸς τοῦ Δήμου μας ἀνέρχεται εἰς 28.400 κατοίκους. Ἀποτελεῖται κυρίως ἀπὸ ὑπαλλήλους, βιοτέχνας, ἐπαγγελματίας καὶ ἐργάτας.

Ἐρώτησις : Σχετικῶς μὲ τὴν δραστηριότητα τοῦ Δήμου εἰς τὸν τομέα τῆς ὁδοποιΐας, τί θὰ ἠμπορούσατε νὰ μᾶς πῆτε, Κύριε Γιαννόπουλε ;

Ἀπάντησις : Ὅπως καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους τομεῖς δράσεως ὁ Δῆμος μας ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἀξιόλογα ἐπιτεύγματα καὶ εἰς τὸν τομέα τῆς ὁδοποιΐας. Συγκεκριμένα, ἔχομεν ἀσφαλτοστρώσει μέχρι σήμερα τὰ 90 % τῶν ἐντὸς τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου πόλεως περιοχῶν (καὶ ἐδῶ θὰ πρέπει νὰ σημειώσητε ὅτι ὁλόκληρος ὁ Δῆμος ἔχει ὑπαχθῇ εἰς τὰς ἐντὸς σχεδίου πόλεως περιοχὰς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τελευταίας 5ετίας χάρις τῶν συντόνων ἐπαναστατικῶν μέτρων).

Διευκρινίζομεν ὅτι τὸ δίκτυον ὁδοποιΐας δὲν ἔχει ὁλοκληρωθῇ εἰς τὰς νεοϋπαχθείσας εἰς τὸ σχέδιον πόλεως περιοχὰς Ἁγ. Παρασκευῆς καὶ Ἁγ. Νικολάου-Ἀνακάσης, πιστεύομεν ὅμως ὅτι τοῦτο θὰ ὁλοκληρωθῇ ἐντὸς τῆς ἑπομένης 3ετίας, ὥστε ὁ Δῆμος Ἁγίων Ἀναργύρων νὰ μὴ ἔχῃ οὔτε ἕνα δρόμον ἄνευ ἀσφάλτου μέχρι τοῦ 1975. Στὰ πέντε τελευταῖα χρόνια διαθέσαμε γιὰ ὁδοποιΐα τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 10.000.000.

Κατ' αὐτὰς ἐκτελοῦνται δημοπρατηθέντα ἔργα 3.000.000 δρχ. εἰς ὁλό-

κληρον τὸν Δῆμον. Ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἡμερῶν δημοπρατοῦνται ἔργα ὁδοποιΐας τεχνικοῦ προγράμματος 1972, προϋπολογισθείσης δαπάνης 2.500.000.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς: Κύριε Δήμαρχε, ὡς πληροφορούμεθα, εἰς τὸν Δῆμον Ἁγίων Ἀναργύρων, πρόκειται νὰ ἀρχίσουν συντόμως αἱ ἐργασίαι ἐπεκτάσεως τοῦ δικτύου ὑδρεύσεως. Ἀκριβῶς διὰ τὸ ἔργον αὐτό, τί θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ παρατηρήσητε ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς Ἀπὸ ἀπόψεως ὑδρεύσεως συμβαίνει ὅ,τι καὶ εἰς τὸν τομέα τῆς ὁδοποιΐας, δηλ. ἐπεκτάσεις ὑδρεύσεως ἀπαιτοῦνται εἰς τὰς δύο ὡς ἄνω περιοχὰς λόγῳ προσφάτου ὑπαγωγῆς των εἰς τὰς ἐντὸς σχεδίου πόλεως περιοχάς.

Ὁλόκληρος ἡ ὑπόλοιπος περιοχὴ τοῦ Δήμου ἔχει ὡλοκληρωμένον δίκτυον ὑδρεύσεως κατὰ 90 %.

Ὑπὸ ἐκτέλεσιν εὑρίσκονται ἔργα ἐπεκτάσεως εἰς τὰς ἀνωτέρω περιοχὰς ὕψους 700.000 ὑπὸ τῆς Ε.Ε.Υ. δαπάναις τοῦ Δήμου. Ἔχει δὲ προγραμματισθῆ διὰ τὸ ἔτος 1972 νέα ἐπέκτασις τοῦ δικτύου ὑδρεύσεως διὰ ποσοῦ δρχ.1.000.000. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Δημ. Ἔργων διὰ τῶν τακτικῶν ἐτησίων προγραμμάτων του θὰ ὁλοκληρώσῃ τὸ δίκτυον τῆς πόλεώς μας, ὥστε τὸ 1973 νὰ μὴ ὑπάρχουν οἰκίαι χωρὶς νερό.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς: Εἶναι γνωστόν, ὅτι ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἁγίων Ἀναργύρων, προεκηρύχθη διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἀνέγερσιν Πνευματικοῦ Κέντρου τῆς πόλεως. Θὰ εἴχατε τὴν καλωσύνην, Κύριε Δήμαρχε, νὰ ἀναφερθῆτε εἰς τὰς καταβαλλομένας σχετικὰς προσπαθείας ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς: Ὁ Δῆμος μας ἀφοῦ ξεπέρασε μέσα στὴν τελευταία 5ετία ὡς ἐξεθέσαμεν ἀνωτέρω τὰ προβλήματα ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν συνήθων ἔργων Ὁδοποιΐας, Ὑδρεύσεως καὶ Ἠλεκτροφωτισμοῦ, νῦν στρέφεται μετ' ἰδιαιτέρας ἱκανοποιήσεως καὶ εἰς τὴν ἱκανοποίησιν πνευματικῶν ἀναγκῶν τῶν πολιτῶν του.

Τὸ τρέχον λοιπὸν οἰκον. ἔτος εἶναι κυρίως ἔτος ἀφιερωμένον εἰς τὴν ἔναρξιν τῆς δημιουργίας τοῦ πνευματικοῦ κέντρου τῆς πόλεως, τοῦ κέντρου τὸ ὁποῖον θὰ ἀποτελέσῃ τὸν πυρῆνα ἕλξεως ὅλων τῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων τῆς πόλεως καὶ ἰδίᾳ τῶν νέων. Ἤδη ἐξησφαλίσαμεν τὸ κατάλληλον ἀκίνητον τὸ ὁποῖον περιῆλθεν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δήμου μας.

Ὡσαύτως ἐξεπονήθη ἡ Ἀρχιτεκτρνικὴ μελέτη καὶ πολὺ συντόμως ἐλπίζομεν ὅτι θὰ δημοπρατηθοῦν τὰ κτιριακὰ ἔργα. Μέσα σ' αὐτὸ θὰ λειτουργήσῃ Βιβλιοθήκη–Μουσεῖον Ἐθνικῶν Κειμηλίων καὶ Αἴθουσα διαλέξεων–Συναυλιῶν.

Πιστεύομεν ὅτι εἶναι κάτι ποὺ λείπει ἀπὸ τοὺς συνδημότας μας καὶ ποὺ θὰ τὸ ἀγαπήσουν περισσότερον ἀπὸ τὸ σπίτι των.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς: Τελειώνοντας, ὁμιλήσατέ μας παρακαλῶ, Κύριε Γιαννόπουλε, διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἁγίων Ἀναργύρων υἱοθετηθεῖσαν Κοινότητα Χάλαρα Καστοριᾶς.

'Απάντησις: Εἴμεθα ἐκ τῶν πρώτων Δήμων ποὺ υἱοθέτησαν ἀκριτικὰ χωρία τῆς ἐπικρατείας μας μέσα στὸ πλαίσιο τοῦ συναφοῦς προγράμματος τοῦ 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν περὶ ἀγκαλιάσματος τῶν ἄκρων ὑπὸ τοῦ εὐρώστου κέντρου.

'Η υἱοθετηθεῖσα Κοινότης Χάλαρα Καστορίας εὑρίσκεται στὰ 'Ελληνοαλβανικὰ σύνορα καὶ ἦτο λίαν ἐστερημένη, ἀπὸ ἔποψιν ἔργων ἀλλὰ καὶ ἀγάπης.

Φροντίσαμε νὰ κατασκευάσωμεν δαπάναις μας τὴν Κεντρικὴν πλατεῖαν του ὕψους 130.000 δρχ. 'Ωσαύτως ἐδωρήσαμεν Παιδικὴν Χαράν, τὰ ὄργανα τῆς ὁποίας ἐπρομηθεύθη ἐξ ὁλοκλήρου ὁ Δῆμος. 'Επίσης νῦν συμβάλλομεν οἰκονομικῶς διὰ ποσοῦ δρχ. 60.000 πρὸς τὸν σκοπὸν ἀνεγέρσεως τοῦ Κοινοτικοῦ καταστήματος.

'Εκτὸς τούτων κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων ἢ τοῦ Πάσχα μεταβαίνομεν ὁμοῦ μετὰ ἐπιθυμούντων συνδημοτῶν μας κομίζοντες δῶρα πρὸς ὅλους τοὺς δημότας, ὑποδήματα καὶ γραφικὴν ὕλην εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ χωριοῦ καὶ κυρίως εἴμεθα οἱ φορεῖς τοῦ πνεύματος ἀγάπης καὶ ἀλληλεγγύης. Συμπληρωματικῶς ἀναφέρομεν ὅτι κατὰ τὰς 'Εορτὰς τοῦ Πάσχα θὰ ἐπισκεφθῶμεν μὲ ἀντιπροσωπείαν δημοτῶν τὴν Κοινότητα Χαλάρων διὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς πλατείας καὶ θεμελίωσιν τοῦ Κοινοτικοῦ Κτιρίου.

Οὕτω πιστεύομεν ὅτι ἐκπληροῦμεν τὸ ἀνθρώπινον καθῆκον μας ἀλλὰ καὶ τὸ Χριστιανικὸν τοιοῦτον συμφώνως πρὸς τὴν Πρωθυπουργικὴν ρῆσιν 'Ελλὰς 'Ελλήνων Χριστιανῶν.

ΕΚΠΟΜΠΗ 146η

6 Μαρτίου 1972

Φίλοι μας, εἰς τὴν σημερινήν μας ἐκπομπὴν θὰ παρακολουθήσετε συνέντευξιν τοῦ Δημάρχου Τριπόλεως κ. Δημητρίου Σούντρη, τὸ Δελτίον 'Ενημερώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων, Εἰδήσεις καὶ Πληροφορίας ἀπ' ὅλους τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τῆς Χώρας κ.λπ.

'Αρχίζομεν τὴν ἐκπομπήν μας μὲ τὴν συνέντευξιν τὴν ὁποίαν παρεχώρησε πρὸς τὸν κ. 'Αθαν. Κάτσον, ὁ Δήμαρχος Τριπόλεως κ. Δημήτριος Σούντρης.

'Ερώτησις: Κύριε Δήμαρχε, ἀφοῦ σᾶς καλωσορίσωμεν εἰς τὴν ἐκπομπήν μας, ὀφείλομεν νὰ τονίσωμεν, ὅτι αἰσθανόμεθα πολλὴν χαράν, ὅταν φιλοξενοῦμεν δημοτικοὺς ἄρχοντας ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν καὶ ἰδιαιτέρως ἀπὸ 'Οργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, οἱ ὁποῖοι ἐπιδεικνύουν ξεχωριστὴν δραστηριότητα. 'Ακριβῶς δι' αὐτὴν τὴν δραστηριότητα θὰ σᾶς παρακαλέσωμεν νὰ μᾶς ὁμιλήσητε. Συγκεκριμένως, μᾶς λέγετε, παρακαλῶ, ποῖα ἦτο ἡ κατὰ τὸ 1971 δραστηριότης τοῦ Δήμου Τριπόλεως εἰς τὸν Τομέα τῆς ὁδοποιΐας καὶ ποία προβλέπεται νὰ εἶναι κατὰ τὸ τρέχον ἔτος;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Ἀφοῦ σᾶς εὐχαριστήσω διὰ τὴν τιμὴν ποὺ μοῦ κάματε νὰ μέ προσκαλέσητε εἰς τὴν ἐκπομπήν σας καὶ νὰ μοῦ δώσητε τὴν εὐκαιρίαν δι' αὐτῆς νὰ προβάλω τὴν δραστηριότητα τοῦ Δήμου Τριπόλεως διὰ τὸ ἀπελθὸν ἔτος 1971, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς ἀναφέρω μὲ δύο λόγια ὅτι διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Δήμου μας, ὁ ἀπολογισμὸς τούτου ἔφθασε εἰς τόσον ὑψηλὰ ἐπίπεδα ἀπὸ πλευρᾶς ἐκτελέσεως ἔργων ἀλλὰ καὶ ἀπὸ λοιπὴν δραστηριότητα. Τοιουτοτρόπως λοιπὸν ἐνῷ κατὰ τὴν 4ετίαν 1963-1966 εἶχον ἀνέλθει ταῦτα εἰς τὸ ποσὸν τῶν 6.343.178 δρχ. καὶ κατὰ τὴν 4ετίαν 1967-1970 εἰς τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 8.405.904, δηλαδὴ μὲ αὔξησιν 34 % κατὰ τὸ 1971 καὶ μόνον τὸ ὕψος τῶν ἐκτελεσθέντων ἔργων ἀνῆλθεν εἰς τὸ ποσὸν τῶν 16.042. 449 δρχ. Δηλαδὴ εἴχομεν μίαν αὔξησιν 265 % ἔναντι τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Εἰς τὸν τομέα τῆς ὁδοποιΐας τὸ ὕψος τῶν δαπανῶν ἀνῆλθεν εἰς τὸ ποσὸν τῶν 1.730.000 μὲ κατασκευὰς ἐπὶ 25 Δημοτικῶν ὁδῶν συνολικῆς ἐπιφανείας 62.000 μ2 δημοτ. ὁδῶν καὶ ἑτέρων 65 ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐγένετο συντήρησις.

Διὰ τὸ τρέχον ἔτος, ἐπειδὴ εἰς τὴν πόλιν μας συντελεῖται ἡ κατασκευὴ τοῦ ἐσωτερικοῦ ὑδραγωγείου, μεγάλου καὶ σημαντικοῦ ἔργου διὰ τὴν Τρίπολιν, προϋπολογισμοῦ 28.000.000, αἱ εἰς τὸν τομέα τῆς ὁδοποιΐας ἐργασίαι μας θὰ περιορισθοῦν εἰς ἁπλῆν συντήρησιν, ἐνῷ θὰ προβῶμεν εἰς τὴν διάνοιξιν νέων προβλεπομένων ὁδῶν, ὡς καὶ εἰς τὴν ἔναρξιν κατασκευῆς τῆς Περιφερειακῆς λεωφόρου τῆς πόλεως συνολικοῦ μήκους 2.000 μ. καὶ ἡ ὁποία θὰ ἀποσυμφορήσῃ τὴν πόλιν ἀπὸ τὴν κυκλοφορίαν τῶν δι' αὐτῆς διερχομένων σήμερον τριῶν ὁλοκλήρων Νομῶν.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν δημιουργίαν ἢ ἀξιοποίησιν τῶν δημοτικῶν κήπων καὶ γενικώτερον τοῦ πρασίνου τῆς πόλεως, τί θὰ ἠμποροῦσατε νὰ μᾶς πῆτε ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Ἡ Τρίπολις ἔχει παράδοσιν εἰς τὰ πάρκα, τὰ ἄλση της καὶ τὰ ὁλοπράσινα ἐξωκκλήσια της τὰ ὁποῖα τὰ ἐδημιούργησε κατὰ τὰ προπολεμικὰ ἔτη ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία.

Ὁ Δῆμος διὰ πρώτην φορὰν ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀξιοποίησιν καὶ ἐκσυγχρονισμὸν τῶν δημοτικῶν του πάρκων τὰ ὁποῖα καταλαμβάνουν εἰς τὴν καρδιὰ τῆς πόλεως μίαν ἔκτασιν 70 περίπου στρεμμάτων. Τοιουτοτρόπως ἀπηυθύνθη εἰς εἰδικὴν ὁμάδα Ἀρχιτεκτόνων πάρκων οἱ ὁποῖοι συνέταξαν ἕνα πρόγραμμα ἐνεργειῶν μεθοδεύσεως καὶ τμηματικοῦ ἐξωραϊσμοῦ των.

Ἤδη ἔχομεν θέσει εἰς ἐφαρμογὴν τὸ πρόγραμμα αὐτὸ καὶ εὑρισκόμεθα εἰς τὴν προπαρασκευὴν τῆς πρώτης φάσεως.

Μὲ τὰς ἐνεργείας τοῦ Δήμου παραλλήλως συνεστήθη ἐν Τριπόλει «Ὀργανισμὸς Πρασίνου» ὁ ὁποῖος ἔχει ὡς σκοπὸν τὴν δενδροφύτευσιν καὶ ἀναδάσωσιν ὁλοκλήρου τοῦ λεκανοπεδίου τῆς Τριπόλεως.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Κύριε Σούντρη, ἕνα θέμα τὸ ὁποῖον ὁπωσδήποτε ἐμφανίζει ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως,

εἶναι καὶ ἐκεῖνο τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ. Σχετικῶς μὲ τὸ θέμα τοῦτο, τί θὰ εἴχατε νὰ παρατηρήσητε, ὅσον ἀφορᾷ βεβαίως τὸν Δῆμον Τριπόλεως ;

Ἀπάντησις : Νομίζω ὅτι ἡ ἐρώτησίς σας φθάνει πολὺ ἐπικαίρως διὰ τὸν Δῆμον Τριπόλεως, Κύριε Κάτσο.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1971 ὁ Δῆμος ἔθεσεν ὡς στόχον διὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος τὸ 1972, τῆς καλύψεως ὁλοκλήρου τῆς πόλεως μὲ σύγχρονον φωτισμόν.

Ἀπὸ τοῦ 1971 ὅμως προέβη εἰς τὴν τοποθέτησιν συνολικῶς 170 φωτιστικῶν σωμάτων ὑδραργύρου εἰς ὁδούς, πλατείας καὶ πάρκα καθὼς καὶ εἰς τὴν τοποθέτησιν λαμπτήρων μικτοῦ φωτισμοῦ εἰς πλείστας ὁδοὺς τῆς πόλεως. Ἤδη ἡ Τρίπολις ἔλαβε τὴν ὄψιν συγχρόνου πόλεως χάρις εἰς τὸν ἄπλετον φωτισμὸν ποὺ ἀπέκτησε εἰς τὰ κεντρικά της σημεῖα καὶ διὰ ἐπεκτάσεως τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ της κατὰ τὸ τρέχον ἔτος θὰ ὁλοκληρωθῇ ἡ προσπάθειά της αὕτη.

Ἐρώτησις : Κύριε Δήμαρχε, εἶναι δυνατόν, νὰ ἀναφερθῆτε εἰς τὴν δραστηριότητα τοῦ Δήμου εἰς τὸν πνευματικὸν καὶ κοινωνικὸν τομέα ;

Ἀπάντησις : Καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τομέως ἔχει ὁ Δῆμος Τριπόλεως νὰ ἐπιδείξῃ σημαντικὸν ἔργον. Τὸ οὐσιωδέστερον ὅμως καὶ σημαντικώτερον ὑπῆρξεν ἡ ἵδρυσις διὰ Β.Δ. τὸ 1971 παρὰ τῷ Δήμῳ «Πνευματικοῦ Κέντρου» καὶ τὸ ὁποῖον ἔχει ὡς σκοπὸν τὴν προαγωγὴν τοῦ πνευματικοῦ καὶ ἐκπολιτιστικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ τῆς πόλεως ἀλλὰ καὶ τοῦ Νομοῦ γενικῶς.

Ἡ ὑλοποίησις δὲ τῶν εἰδικῶν στόχων τοῦ κέντρου τούτου θὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς ὑπαγωγῆς εἰς αὐτὸ τῶν συγκλινόντων πρὸς τοὺς σκοποὺς του Κληροδοτημάτων τὰ ὁποῖα ἐξ ἀδυναμίας των σήμερον ἐκπληρώσεως τῶν βουλήσεων τῶν διαθετῶν σήπονται καὶ παραμένουν ἀναξιοποίητα.

Κυριώτερα ἕτερα ἐπιτεύγματα τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου ὑπῆρξαν ἡ δωρεὰ πρὸς τοῦτο, τοῦ ἐν Ἀθήναις συμπολίτου κ. Γ. Ταγκαλάκη μιᾶς οἰκίας ἀξίας 1.200.000 δρχ. μὲ εἰδικὸν σκοπὸν τὴν βράβευσιν κατ' ἔτος ἐκ τοῦ προϊόντος τῶν ἐνοικίων της ἀριστευόντων μαθητῶν τῆς πόλεως.

Ἐπίσης ἡ ἐξασφαλισθεῖσα συνδρομὴ εἰς τὸν Ἱστορικὸν καὶ λαογραφικὸν τομέα τῆς «Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας Ἑλλάδος».

Παραλλήλως εἶχε καὶ ζωηρὰν κοινοτικὴν δραστηριότητα εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς μὲ ἐθνικὰς καὶ ἐκπολιτιστικὰς ἐκδηλώσεις, ὀργάνωσιν ἑορτῶν τοῦ γνωστοῦ Τριπολιτσιώτικου Πάσχα, ἀπένειμε διακρίσεις εἰς ἐργασθέντας διὰ τὴν προαγωγὴν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς πόλεως, ἐξέδωσε καλλιτεχνικὸν Τουριστικὸν ἐξάπτυχον εἰς 15.000 τεμάχια καὶ μὲ ἐγχρώμους φωτογραφίας κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ Ε.Ο.Τ. βραβεύει κατ' ἔτος ἀριστεῖς μαθητάς, διοργανώνει παιδικὰς κατασκηνώσεις εἰς ἰδιόκτητον παραθαλασσίαν τοποθεσίαν καὶ λοιπά.

Ἐρώτησις : Κύριε Σούντρη, ὡς εἶναι γνωστόν, ἐπεστρέψατε προσφάτως ἐξ Ἀμερικῆς. Μᾶς λέγετε παρακαλῶ, τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεως καὶ τὰς ἐντυπώσεις ἐκ τοῦ ταξιδίου αὐτοῦ, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἐκεῖ Ἑλληνισμόν ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Ὁ σκοπὸς τῆς ἐπισκέψεώς μου αὐτῆς εἶχεν ὡς ἀφορμὴν τὴν πρόσκλησιν τῆς Παναρκαδικῆς Ὁμοσπονδίας Καναδᾶ καὶ ὁμοία τῆς ἐν Καλιφορνίᾳ ἀδελφῆς πόλεως Ἀρκαδία.

Κατὰ τὴν περιοδείαν μου αὐτήν, ἐπεσκέφθην ἀρκετὰς πόλεις τῶν δύο ὑπεραντλαντικῶν χωρῶν ὅπου ζῇ καὶ ἀναπτύσσεται τὸ ἀρκαδικὸν κυρίως στοιχεῖον καὶ εἶχα τὴν εὐκαιρίαν νὰ συναντηθῶ μὲ μέγαν ἀριθμὸν ἐξ αὐτῶν εἰς μεγάλας συγκεντρώσεις αἱ ὁποῖαι ὠργανώθησαν ὑπὸ τῶν τοπικῶν Ἀρκαδικῶν τμημάτων καὶ συλλόγων, ἀλλὰ καὶ ἰδιωτικῶς εἰς τὰς ἐργασίας των καὶ εἰς τὰς οἰκίας των.

Ἡ κυριωτέρα διαπίστωσις κατὰ τὰς ἐπαφὰς αὐτὰς ὑπῆρξε τὸ ὑψηλὸν ἐθνικὸν φρόνημα τῶν ἀποδήμων οἱ ὁποῖοι ἐν μέσῳ ἀντιξόων καταστάσεων καὶ προσωπικῶν προβλημάτων κατώρθωσαν νὰ ἀνέλθουν οἰκονομικῶς ἀλλὰ καὶ κοινωνικῶς, νὰ ἀναγνωρισθοῦν ἀπὸ τὸ ἐπίσημον ἐκεῖ κράτος ὡς προοδευτικὰ καὶ ἀπολύτως ὑγιᾶ στοιχεῖα καὶ νὰ ἐπιβληθοῦν μὲ τὴν ἐργατικότητά των καὶ τὸ κῦρος των. Συνέστησαν Ἑλληνικὰς κοινότητας, ἀνήγειρον ἐκκλησίας, ἔχουν δημιουργήσει σχολεῖα καὶ διατηροῦν τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ τὰς παραδόσεις εἰς ζηλευτὸν ἐπίπεδον.

Παρὰ δὲ τὴν ἀνθελληνικὴν δρᾶσιν ἐλαχίστων στοιχείων τὰ ὁποῖα δροῦν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, οἱ ἀπόδημοι Ἕλληνες ἔχουν πλέον πεισθῆ ἀλλὰ καὶ ἡ κοινὴ Ἀμερικανικὴ καὶ Καναδικὴ γνώμη, ὅτι τὸ συντελούμενον σήμερον ἐν Ἑλλάδι ἀναδημιουργικὸν ἔργον ἀποτελεῖ σταθμὸν εἰς τὴν Ἱστορίαν τοῦ Ἔθνους μας καὶ ὅτι τὸ ἐφαρμοζόμενον πρόγραμμα τῆς Ἐπαναστάσεως ἀποτελεῖ τὴν σωστὴν ὁδὸν διὰ τὴν δημοκρατικὴν ζωὴν τῆς χώρας μας.

Κατὰ τὴν περιοδείαν αὐτὴν εἶχα τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπισκεφθῶ ἐπὶ ἓν 10ήμερον τὴν ἀδελφὴν πόλιν Ἀρκαδίαν τῆς Καλιφορνίας ὅπου ἡ εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Δήμου κατήρτισεν ἐνδιαφέρον πρόγραμμα ἐκδηλώσεων καὶ ξεναγήσεων μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μοῦ δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ ἐπικοινωνήσω μὲ μεγάλον ἀριθμὸν πολιτῶν τῆς ὡραιοτάτης Ἀμερικανικῆς πόλεως διαφόρων τάξεων, νὰ συζητήσω μαζί των, νὰ ἐπισκεφθῶ τὰ σχολεῖα της καὶ νὰ συνομιλήσω μὲ τοὺς μαθητάς των καὶ τέλος νὰ συμμετάσχω εἰς εἰδικὰς πρὸς τιμήν μου συγκεντρώσεις.

Ἐξ ἄλλου ἔγινα δεκτὸς καὶ συνωμίλησα μετὰ πολλῶν συναδέλφων διαφόρων Ἀμερικανικῶν καὶ Καναδικῶν πόλεων.

Κατὰ τὰς ἐπαφὰς αὐτὰς οἱ ἀπόδημοι Καναδᾶ καὶ Ἀμερικῆς, τῇ προτάσει μου ἐδέχθησαν μὲ ἰδιαιτέραν συγκίνησιν νὰ συμβάλλουν εἰς τὴν ἀνέγερσιν ἐν Τριπόλει «Στέγης τοῦ Μαθητοῦ» εἰς τὴν ὁποίαν θὰ διαμένουν οἱ ἐκ τῶν πλησίον χωρίων προερχόμενοι μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι ἢ καὶ σπουδασταὶ μέσα εἰς ἕνα φιλόξενο καὶ πολιτισμένο περιβάλλον, ἐνῷ κατὰ τὸ θέρος τὸ οἴκημα αὐτὸ θὰ χρησιμοποιῆται διὰ τὴν φιλοξενίαν τέκνων τῶν Ἀποδήμων τὰ ὁποῖα θὰ στέλλωνται εἰς Ἑλλάδα διὰ παραθερισμόν. Τέλος, Ἀρκαδικὰ τμήματα τῆς Καλιφορνίας προσεφέρθησαν νὰ ἱδρύσουν δαπάναις των εἰς Τρίπολιν πρό-

τυπον Παιδικὴν Χαράν, ἀφοῦ συνταχθῇ ἐκ μέρους τοῦ Δήμου ἡ σχετικὴ μελέτη καὶ προταθῇ ὁ κατάλληλος χῶρος.

ΕΚΠΟΜΠΗ 147η

13 Μαρτίου 1972

Φίλοι μας, εἰς τὴν σημερινήν μας ἐκπομπὴν θὰ σᾶς μεταδώσωμεν συνέντευξιν τοῦ Προέδρου Κοινότητος Ψυχικοῦ Ἀττικῆς κ. Λουδοβίκου Γερομήτσου, Εἰδήσεις καὶ Πληροφορίας ἀπ' ὅλους τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τῆς Χώρας, τὸ Δελτίον Ἐνημερώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων κ.λπ.

Ἀρχίζομεν τὴν ἐκπομπήν μας μὲ τὴν συνέντευξιν τὴν ὁποίαν παρεχώρησε πρὸς τὸν κ. Ἀθανάσιον Κάτσον, ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Ψυχικοῦ κ. Λουδοβῖκος Γερομῆτσος :

Ἐρώτησις : Κύριε Πρόεδρε, ἀφοῦ σᾶς εὐχαριστήσωμεν διὰ τὴν συμμετοχήν σας εἰς τὴν σημερινήν μας ἐκπομπήν, θὰ σᾶς παρακαλέσωμεν νὰ ἀναφερθῆτε εἰς τὰ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος πεπραγμένα τῆς Κοινοτικῆς Ἀρχῆς Ψυχικοῦ. Κατ' ἀρχήν, παρακαλῶ, ὁμιλήσατέ μας διὰ τὸν τομέα τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ.

Ἀπάντησις : Κατὰ τὸ ἔτος 1971 προσετέθησαν εἰς τὸ κοινοτικὸν δίκτυον ἠλεκτροφωτισμοῦ 116 λαμπτῆρες ἰσχύος 125 W. καὶ συνετελέσθη ἀντικατάστασις τῶν παλαιῶν λαμπτήρων δι' ἑτέρων μεγαλυτέρας ἰσχύος τῶν 125 καὶ 250 W., εἰς ἃς περιπτώσεις ὑφιστάμεθα τὰς συνηθισμένας φθορὰς ἢ καταστροφὰς λόγῳ παιδικῶν παιδιῶν μὲ στόχον βολῆς τοὺς λαμπτῆρας ἠλεκτροφωτισμοῦ.

Ἡ Κοινοτικὴ αὕτη προσπάθεια ἐνισχύθη σημαντικώτατα δαπάναις τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων διὰ τοποθετήσεως 204 λαμπτήρων τῶν 250 W. ἀποπερατωθεῖσα τὴν Φεβρουάριον τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Ἐρώτησις : Καὶ εἰς τὸν τομέα τῆς ἐκτελέσεως διαφρων ἔργων, ποία ὑπῆρξε ἡ δραστηριότης τῆς Κοινότητος Ψυχικοῦ ;

Ἀπάντησις : Τὸ κυριώτερον ἔργον ἀφοροῦσε ἐπισκευὰς καὶ συντηρήσεις ὁδῶν αἱ ὁποῖαι ἀπερρόφησαν ποσὸν 1.039.228 δρχ. καθότι συντελεῖται ταχύτερον καὶ εὐκολώτερον ἡ φθορὰ τοῦ ὁδικοῦ δικτύου συνεπείᾳ τῆς ὁλονὲν ηὐξημένης χρησιμοποιήσεως τῶν ὁδῶν ὑπὸ διαρκῶς αὐξάνοντος ἀριμοῦ ὀχημάτων, ἀλλὰ καὶ μεγαλυτέρων τονάζ.

Διὰ τὴν συντήρησιν καὶ ἐπαύξησιν τοῦ κοινοχρήστου πρασίνου διετέθησαν 94.000 δρχ. κυρίως δι' ἀνεώξεις λάκκων καὶ φύτευσιν δασικῶν δενδρυλλίων εἰς ἀσβεστολιθικῆς συστάσεως ἐδάφη. Ἐπακόλουθον τοῦ ἔργου αὐτοῦ ὑπῆρξεν ἡ διάθεσις πιστώσεων ἐκ 52.782 δρχ. διὰ τὴν ἐπέκτασιν δικτύου ἀρδεύσεως τῶν κοινοχρήστων χώρων πρασίνου.

Εἰς ἐκτέλεσιν γνωστῆς διαταγῆς τοῦ κ. Α' Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως περὶ συμπληρώσεως τῶν πινακίδων ὀνοματοθεσίας ὁδῶν καὶ ἀριθμήσεως οἰκιῶν, διεθέσαμεν ποσὸν ἐκ 37.850 δρχ. ὅπερ λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ μικροῦ κόστους ἀνὰ τεμάχιον ἑκάστης πινακίδος ἢ ἱστοῦ στηρίξεως αὐτῶν δεικνύει τὸ μέγεθος τῶν προϋπαρξάντων κενῶν.

Διαθέτομεν 64.000 δρχ. διὰ τοπογραφικὰς ἀποτυπώσεις, ἀφ' ἑνὸς πρὸς συμπλήρωσιν γενικωτέρου ἔργου εἰς τὸν τομέα τοῦ σχεδίου πόλεως καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ τὴν σύνταξιν τοπογραφικῶν διαγραμμάτων τῶν ὑπὸ κατασκευὴν ὁδῶν, διότι δι' αὐστηρὰς διαταγῆς τοῦ κ. Νομάρχου Ἀττικῆς δὲν μᾶς ἐπιτρέπει πλέον τὰς συνηθιζομένας μεθόδους τοῦ παρελθόντος κατὰ τὸ ὁποῖον κατεσκευάζοντο κοινοτικαὶ ὁδοὶ ἄνευ τῶν ἀπαραιτήτων τοπογραφικῶν στοιχείων, συνεπείᾳ τοῦ ὁποίου πλεῖσται ὁδοὶ τοῦ Ψυχικοῦ περιέχουσι λεκάνας συρροῆς καὶ συγκρατήσεως ἰλύος καὶ ὀμβρίων ὑδάτων εἰς ἔδαφος μὲ σημαντικὴν φυσικὴν κλίσιν πρὸς τὴν λεωφόρον Ι. Μεταξᾶ.

Ταῦτα τὰ μειονεκτήματα τῶν ὁδῶν ἐκτὸς τῆς βραδείας μηχανικῆς διαβρώσεως τῆς ὑποβάσεως τῶν ὁδῶν προκαλοῦν ζημίας καὶ ἐνοχλήματα εἰς τὸ κοινὸν λόγῳ τῆς βιαίας ἐκτινάξεως τῶν ὑπὸ τῶν διερχομένων ὀχημάτων.

Ἀποτελεῖ τὴν σημαντικωτέραν κοινοτικὴν προσπάθειαν καθ' ἕκαστον ἔτος καὶ κατὰ τὸ 1971 ἐφυτεύσαμεν 1600 νέα δασικὰ δενδρύλλια καὶ ἐπεξετάθη ἡ καλλιέργεια διακοσμητικῆς χλόης καὶ ἀνθέων ἐπὶ νέων κοινοτικῶν χώρων. Ἡ ὅλη προσπάθεια ὑπὲρ τοῦ κοινοχρήστου πρασίνου ἀπερρόφησε 447.425 δρχ.

Ἐρώτησις: Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἐπιδιώξεις καὶ προοπτικὰς διὰ τὸ 1972, τί θὰ ἠμπορούσατε νὰ μᾶς πῆτε, Κύριε Γερομῆτσο;

Ἀπάντησις: Ὁλοκλήρωσις τῶν τοπογραφικῶν ἐργασιῶν ἵνα ὅλη ἡ ρυμοτομημένη ἔκτασις τοῦ Ψυχικοῦ καλυφθῇ μὲ νέον ρυμοτομικὸν διάγραμμα πλήρες ἀπὸ ἀπόψεως τῶν ἀναγκαίων τοπογραφικῶν στοιχείων, βάσει τοῦ ὁποίου θὰ συνταχθῇ καὶ τὸ γενικὸν ὑψομετρικὸν ὁδικὸν δίκτυον.

Εἰς τὴν ὁδοποιΐαν θὰ διαθέσωμεν περὶ τὰ 1.700.000 δρχ. δι' ἐπισκευὰς ἀσφαλτοταπήτων ἀλλὰ καὶ δι' ἔργα ὑποβάσεως ὁδῶν.

Ἤδη ἐδημοπρατήσαμεν ἔργα ἐξωραϊσμοῦ ἐπὶ τῆς Β' Πλατείας ὕψους 350.000 δρχ. πλέον ἑτέρου ἔργου ἠλεκτροφωτισμοῦ ὕψους 170.000 δρχ.

Τὴν 15.2.1972 διενηργήθη ἐπιτυχῶς μουσικὸς διαγωνισμὸς μελοποιήσεως δύο παλαιῶν κειμένων δημοτικῶν τραγουδιῶν ἐκ τῶν ὡραιοτέρων ἀνωνύμων δημιουργημάτων τῆς τουρκοκρατουμένης περιόδου τῆς Χώρας μας, ἡρωϊκοῦ περιεχομένου, διὰ χορηγήσεως Α' βραβείου ἐκ 30.000 δρχ. καὶ Β' ἐκ 10.000 δρχ. μὲ ἀποτέλεσμα ὡραιότατα ποιήματα πατριωτικοῦ περιεχομένου νὰ συνοδεύωνται ἀπὸ μουσικὰς συνθέσεις ἐναρμονίζοντας τὴν δημώδη μουσικὴν τῶν ἡρωϊκῶν χρόνων μὲ τὸν χαρακτῆρα τῆς νεοελληνικῆς ἐθνικῆς μουσικῆς μας.

Ἐφ' ὅσον τὰ ἀνωτέρω ἐγκριθοῦν ἁρμοδίως, προτιθέμεθα νὰ ἠχογραφήσωμεν ταῦτα εἰς δίσκους καὶ νὰ ἀποστείλωμεν ὡρισμένον ἀριθμὸν τεμαχίων

εἰς τὰ διάσπαρτα Κέντρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς ὅλην τὴν Ὑφήλιον Σφαῖραν, ἐπιδιώκοντες ὅπως συμβάλλωμεν εἰς τὴν τόνωσιν τῶν ἀνωτέρω συναισθημάτων τὰ ὁποῖα συνδέουσι τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν μὲ τὴν πατρῴαν γῆν τῶν ἡρωϊκῶν προγόνων των.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ Σελίς

—Ἔσοδα καὶ Ἔξοδα Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, οἰκονομικῶν ἐτῶν 1968 καὶ 1969 623

Α'. Ἔσοδα Δήμων καὶ Κοινοτήτων — Σύνολον Χώρας — οἰκον. ἔτους 1968.. 623

Β'. Ἔξοδα Δήμων καὶ Κοινοτήτων — Σύνολον Χώρας — οἰκον. ἔτους 1968 630

Γ'. Τακτικὰ Ἔσοδα Δήμων καὶ Κοινοτήτων — κατὰ γεωγρ. διακρίσεις : τ.Δ.Π. καὶ Νομοὺς — οἰκον. ἔτους 1968 638

Δ' Ἔκτακτα Ἔσοδα Δήμων καὶ Κοινοτήτων — ὁμοίως — οἰκον. ἔτους 1968 643

Ε' Ἔσοδα Δήμων καὶ Κοινοτήτων — Σύνολον Χώρας — οἰκον. ἔτους 1969... 648

ΣΤ'. Ἔξοδα Δήμων καὶ Κοινοτήτων — Σύνολον Χώρας — οἰκον. ἔτους 1969... 654

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

—Ὑπομνήματα καὶ ἔγγραφα τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. πρὸς Ὑπουργεῖα καὶ Ἀρχὰς..... 661

ΕΔΚΕ. Ἀριθ. Πρωτ. 1006/1972 — Ὑπ. Ἐσωτ. 41916/3886/1972

» » » 965/1972 — Ὑπ. Ἐσωτ. 41147/3523/1972

» » » 469/1972

» » » 1015/1972 — Δήμ. Μεσσήνης 25.4.1972 — Ὑπ. Ἐσωτ. 42524/918/1972

» » » 1039/1972 — Ὑπ. Ἐσωτ. 44184/4081/1972

» » » 1076/1972 — Πρότασις Δημ. Πόρου 13.5.1972 — Ὑπ. Ἐσωτ. 47400/1972

» » » 1077/1972 — Πρότασις Δημ. Μάνδρας 2.5.1972 — Ὑπ. Ἐσωτ. 47872/4331/1972

» » » 1057/1972 — Ὑπ. Ἐσωτ. 46322/2727/1972

» » » 1083/1972 — Πρότασις Δημ. Μάνδρας 2.5.1972

» » » 774/1972 — Δήμ. Προσοτσάνης 4760/71/1972 — Ὑπ. Ἐσωτ. 41920/1972

» » » 944/1972

» » » 974/1972 — Ἑταιρεία Προστασίας Ζώων 5.5.1972

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ - ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

—Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας 678

α) Ὅρια Δήμων καὶ Κοινοτήτων 678
Ἀριθ. ἀποφ. 1241/1972

β) Φορολογικά Δικαστήρια 680
'Αριθ. άποφ. 364/1972 (ὅμοιαι 365–373/1972)
» » 454/1972

γ) Φορολογίαι – Τέλη – Δικαιώματα 682
'Αριθ. άποφ. 363/1972
» » 376/1972
» » 1025/1972 (ὅμοιαι 1026–1032/1972)
» » 1082/1972
» » 1084/1972
» » 1232/1972
» » 1233/1972
» » 1249/1972
» » 1250/1972 (ὁμοία 1251/1972)

δ) Προμήθειαι – Ἔργα 696
'Αριθ. άποφ. 556/1972
» » 1236/1972

ε) Βοσκαὶ 700
'Αριθ. άποφ. 1020/1972

στ) Ὑπάλληλοι 702
'Αριθ. άποφ. 457/1972
» » 1033/1972
» » 1242/1972

—Γνωμοδοτήσεις Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους 707
Υ.Ε. 'Αριθ. Πρωτ. 40932/Γ.Δ. 49/1972 — Ν.Σ.Κ. Γνωμ. 415/1971
» » » 43020/'Εγκ. Κ.Δ. 23/1972 — Ν.Σ.Κ. Γνωμ. 329/1972
» » » 45198/'Εγκ. Κ.Δ. 27/1972 — Ν.Σ.Κ. Γνωμ. 353/1972

—Γνωμοδότησις Νομικῶν Συμβούλων Δήμων 717
Γνωμ. 4.7.1972 πρὸς Δήμαρχον Καλαμαριᾶς Θεσ/νίκης

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

—'Αποφάσεις — 'Εγκύκλιοι κλπ. Ὑπουργείων καὶ Ὑπηρεσιῶν 723

α) Στρατολογία 723
Υ.Ε. 'Αριθ. Πρωτ. 48154/Γ.Δ. 55/1972

β) Οἰκονομικὰ ζητήματα 724
Υ.Ε. 'Αριθ. Πρωτ. 37505/Γ.Δ. 46/1972
» » » 31178/'Εγκ.Κ.Δ. 21/1972 — Ὑπ. Οἰκον. Ε.1411/435/Πολ. 102/1972
» » » 45119/'Εγκ. Κ.Δ. 25/1972

γ) Δημοτικαὶ Ὑπηρεσίαι 729
Υ.Ε. 'Αριθ. Πρωτ. 35262/Γ.Δ. 42/1972
» » » 37122/Γ.Δ. 47/1972
» » » 33136/Γ.Δ. 50/1972
» » » 47411/Γ.Δ. 53/1972

δ) Ἀκίνητοι περιουσίαι 733
Υ.Ε. Ἀριθ. Πρωτ. 45618/Γ.Δ. 51/1972

ε) Δημόσιαι Ὑπηρεσίαι 734
Υ.Ε. Ἀριθ. Πρωτ. 40224/Ἐγκ.Κ.Δ. 22/1972 — Ἀπόφ. ΔΑΦΕ-370/1972 Ὑπ. Βοηθ. Πρωθ/γοῦ
» » » 33639/Ἐγκ. Κ.Δ. 20/1972 — Γ.Γ.Σ. 1024/1972

στ) Ὑπάλληλοι 738
Υ.Ε. Ἀριθ. Πρωτ. 36773/Ἐγκ.Κ.Δ. 19/1972 — Ἀπόφ. Ὑπ. Ἐθν. Οἰκον. 21472/1090/1972
» » » 35675/Γ.Δ. 43/1972
» » » 28292/Γ.Δ. 44/1972
» » » 37283/Γ.Δ. 45/1972
» » » 39709/Γ.Δ. 48/1972—Ἀπόφ. Ὑπ. Ἐσωτ. 39709/1972
» » » 39600/Ἐγκ.Κ.Δ. 24/1972
» » » 45932/Ἐγκ. Κ.Δ. 26/1972
» » » 43321/Γ.Δ. 52/1972 (Ἀπόφ.)
» » » 50736/Γ.Δ. 54/1972

—Πίναξ Ἐγκυκλίων Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ἐκδοθεισῶν κατὰ τοὺς μῆνας Μάϊον καὶ Ἰούνιον 1972 750

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ - ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

—Νομοθετικὰ καὶ Βασ. Διατάγματα (περιλήψεις) 752

—Ὑπουργικαὶ Ἀποφάσεις καὶ ἐγκρίσεις (περιλήψεις) 754

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

—Ἐκπομπαὶ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων (Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς Υ.ΕΝ.Ε.Δ.) 763

Ἐκπομπὴ 142α/7.2.1972 : Συνέντευξις μετὰ τοῦ Προέδρου Κοινότητος Νέας Πεντέλης Ἀττικῆς 763
» 144η/21.2.1972 : Συνέντευξις μετὰ τοῦ Δημάρχου Ἁγίων Ἀναργύρων Ἀττικῆς 767
» 146η/6.3.1972 : Συνέντευξις μετὰ τοῦ Δημάρχου Τριπόλεως.... 769
» 147η/13.3.1972 : Συνέντευξις μετὰ τοῦ Προέδρου Κοινότητος Ψυχικοῦ Ἀττικῆς 773

(περὶ τῶν ἐκτελεσθέντων καὶ τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργων τῶν ὑπ' αὐτοὺς Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως)

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α' - Β' 1924 - 1941 — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' 1953 - 1968

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' (4) — ΕΤΟΣ Δ' — ΤΕΥΧΟΣ Ζ' - Η' — ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1972

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρόεδρος: ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. **Δημήτριος Ρῖτσος.**

Ἀντιπρόεδροι: **Α'** ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. **Ἀριστείδης Σκυλίτσης.**
Β' ὁ Δήμαρχος Ἡρακλείου κ. **Ἀριστείδης Πετράκης.**

Γεν. Γραμματεύς: ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Πεντέλης κ. **Πάνος Ἰατρίδης.**

Ἔφορος: ὁ Δήμαρχος Λαρίσης κ. **Ἀθανάσιος Μεσσήνης.**

Σύμβουλοι: οἱ Δήμαρχοι: Θεσσαλονίκης κ. **Χρῆστος Φλωρίδης,** καὶ Καβάλας κ. **Εὐάγγελος Εὐαγγελίου,** καὶ οἱ Πρόεδροι Κοινοτήτων: Ἄστρους - Ἀρκαδίας κ. **Ἀναστ. Ροζολῆς,** καὶ Δολιανῶν - Ἰωαννίνων κ. **Κ. Νταφόπουλος.**

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόεδρος: ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. **Δημήτριος Ρῖτσος.**
Γεν. Γραμματεύς: ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Πεντέλης κ. **Πάνος Ἰατρίδης.**
Μέλη: ὁ Δήμαρχος Θεσσαλονίκης κ. **Χρῆστος Φλωρίδης** καὶ ὁ Δήμαρχος Καβάλας κ. **Εὐάγγελος Εὐαγγελίου.**

ΕΠΙΤΙΜΟΙ ΓΕΝΙΚΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

Οἱ κ.κ. **Χρ. Εὐαγγελᾶτος** καὶ **Δημ. Μπλέτσας.**

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ὁ κ. **Ἀθαν. Ἰ. Κάτσος,** Διευθυντὴς τῆς Ἑνώσεως Δ. καὶ Κ. Ἑλλάδος.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Ὁ Καθηγητὴς κ. **Δημ. Κ. Ψαρός,** Ἐπίτ. Σύμβουλος Ἐπικρατείας.

ΓΡΑΦΕΙΑ Ε.Δ.Κ.Ε.: ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ - ΤΣΩΡΤΣΙΛ 33 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛΕΦ. 3215272

Ε Π Ι Σ Τ Η Μ Η

ΜΕΛΕΤΑΙ - ΑΡΘΡΑ - ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ - ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ κ.λ.π.

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ*

Ὑπὸ Δρ. ΙΩΑΝΝΟΥ Μ. ΜΙΧΑΗΛ
Ἀρχιτέκτονος – Πολεοδόμου

ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ

1. Καταστροφὴ τοῦ περιβάλλοντος καὶ ψυχοσωματικὲς ἐπενέργειες.
2. Ἡ ὑγεία ὡς κοινωνικὸ προϊόν.
3. Ψυχικὴ ὑγεία καὶ κοινωνικὲς ἀντιλήψεις.
4. Ἐπανένταξη τῶν ψυχασθενῶν εἰς τὸ κοινωνικὸ σύνολο.
5. Χωρικὰ καὶ λειτουργικὰ πλαίσια προστασίας τῆς ψυχικῆς ὑγείας.
6. Πολεοδομικὲς καὶ ἀρχιτεκτονικὲς λύσεις.
7. Οἱ ἑλληνικὲς ἀνάγκες.
8. Διὰ ἕνα ἰσόρροπο καὶ ὡραιότερο περιβάλλον.

«Σκύφτω ἐδῶ μέσα καὶ ξανοίγω ἐμπρός μου ἀναπάντεχα μέρη ἄλλου Κόσμου».

Δ. Σολωμοῦ: *«Ὁ Λάμπρος»* XXIX

1. Καταστροφὴ τοῦ περιβάλλοντος καὶ ψυχοσωματικὲς ἐπενέργειες.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῶν δύο-τριῶν τελευταίων δεκαετιῶν παρακολουθεῖ ὁ ἄνθρωπος, στὴν ἀρχὴ μάρτυς, τώρα διαμαρτυρόμενος, τὴν τελικὴ ἀπομυθοποίηση τῆς φύσεως. Ὁ κόσμος περιπέφτει ἀνεξέλεγκτα εἰς τὴν ἀτομικὴ χρήση τοῦ καθενός. Πάντοτε βέβαια προσπαθοῦσε ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐπικρατήσῃ τῆς φύσεως. Ἀφοῦ ὅμως τώρα, ὅπως ἤδη παλαιότερα διεπίστωνε ὁ Emil Durkheim, τὸ ἐπέτυχε αὐτὸ σὲ μεγάλο βαθμό, χάνει πιὰ τὸ ἐνδιαφέρον του διὰ τὴν ἴδια τὴ ζωή. Ἀπαθὴς συμμετέχει εἰς τὴν καταστροφὴ τοῦ περιβάλλοντός του, κωφεύει στὶς Κασσάνδρες τῆς ἐπιστήμης, ποὺ κατὰ κόρον ἐπαναλαμβάνουν ὅτι ἡ ἱκανότης τοῦ αὐτοκαθαρισμοῦ τοῦ γηΐνου περιβάλλοντος εἶναι πεπερασμένη καὶ ὅτι σύντομα θὰ ξεπεραστῇ τὸ κρίσιμο σημεῖο, μὲ συνέπεια πλῆθος βιολογικῶν καὶ ψυχοσωματικῶν ἐπιπτώσεων.

Βέβαια ἡ προστασία τοῦ περιβάλλοντος ἔχει γίνει σήμερα συρμός. Ἐδῶ διαγράφονται ἤδη δύο σοβαροὶ κίνδυνοι. Πρῶτον ὁ κίνδυνος τοῦ ἐθισμοῦ.

* Ὁμιλία γενομένη εἰς τὸ Τεχνικὸν Κέντρον τοῦ Ἱδρύματος Εὐγενίδου, τῇ 8ῃ Δεκεμβρίου 1971.

Ἀκούοντας συνεχῶς ὁ ἄνθρωπος ὅτι ἡ φύση καταστρέφεται, ἀλλὰ σὰν μὴ εἰδικός, μὴ βλέποντας μὲ τὰ ἴδια του τὰ μάτια τὴ φύση νὰ πρόκειται νὰ καταστραφῆ ἀποκαλυπτικὰ μέσα σὲ μιὰ μέρα, σήμερα ἢ αὔριο, ἀντιπαρέρχεται π.χ. τὰ ὅσα γράφουν καθημερινὰ οἱ ἐφημερίδες διὰ τὴν μόλυνση καὶ τὴ ρύπανση, περίπου ὅπως βλέπει ἀλλὰ δὲν συνειδητοποιεῖ τὸ πλῆθος τῶν αὐτοκινητιστικῶν ἀτυχημάτων ἢ – κατὰ περίπτωση – τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀθλητικῶν ἀγώνων. Ὁ δεύτερος κίνδυνος ἔγκειται εἰς τὸν ρυθμὸ μὲ τὸν ὁποῖο θὰ συνειδητοποιήση ὁ κόσμος τοὺς κινδύνους (γιατὶ ἔστω κι' ἂν περάσει ἡ σημερινὴ μόδα τοῦ νὰ μιλοῦν ὅλοι, εἰδικοὶ καὶ μή, διὰ τὴν προστασία τοῦ περιβάλλοντος, κάποτε οἱ κίνδυνοι θὰ συνειδητοποιηθοῦν λόγῳ τῆς σκληρῆς πραγματικότητος). Μήπως δηλαδὴ τοὺς συνειδητοποιήση, ὅταν ἡ μόλυνση μιᾶς θάλασσας ἢ ἡ ρύπανση μιᾶς ἀκτῆς ἔχει φθάσει σὲ τέτοιο βαθμό, ποὺ ἡ ἐξυγίανσή τους εἶναι εἴτε ἀδύνατη εἴτε θὰ ἔχη συντελεστεῖ ὕστερα ἀπὸ χρόνο πολλῶν δεκαετιῶν, ὅταν λοιπὸν οἱ σημερινοὶ «χρησιμοποιοῦντες» τὴ θάλασσα καὶ τὴν ἀκτὴ θὰ ἔχουν τελειώσει τὴ ζωή τους μέσα εἰς τὴν βρώμα καὶ εἰς τὰ σκουπίδια.

Ὅσο πιὸ γρήγορα κατανοεῖ ἕνας λαός, αὐτὰ ποὺ θὰ ἔχουν γίνει αὐτονόητα ὕστερα ἀπὸ καιρὸ γιὰ ὅλους, τόσο τὸ καλύτερο διὰ τὴν πρόοδο καὶ τὴ φυσικὴ καὶ ψυχική του εὐτυχία. Τὸ σύνολο ὅλων αὐτῶν τῶν αὐτονοήτων ἀξιῶν μιᾶς κοινωνίας ἀποτελεῖ τὸν πολιτισμό της.

Συνεχῶς λοιπὸν σήμερα προβάλλεται ἀπὸ τοὺς εἰδικοὺς καὶ σιγὰ-σιγὰ κατανοεῖται ἀπὸ τὸν κόσμο ἡ ἀνάγκη τῆς προστασίας τῆς λογοποιημένης φύσεως. Γίνεται πιὰ ἀπαίτηση τῶν μαζῶν ὅτι ὄχι, κατὰ τὸν Ortega y Gasset, τὸ ζεῖν ἀλλὰ τὸ εὖ ζεῖν ἀποτελεῖ τὴ βασικὴ ἀνάγκη τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ εὖ ζεῖν ὅμως δὲν εἶναι ἐπιτευκτό, ὅταν διαταράσσεται ἡ ἰσορροπία τοῦ περιβάλλοντος.

Ἀλλὰ οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνον ζήσεται ἄνθρωπος. Ἡ προστασία τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος εἶναι ἀνάγκη ἀναμφισβήτητη καὶ ζωτικῆς σημασίας, ἀλλὰ ἐπιτακτικὴ προβάλλει καὶ ἡ μέριμνα τῆς προστασίας αὐτοῦ τούτου τοῦ κοινωνικοῦ ζώου, ποὺ χρησιμοποιεῖ τὸ περιβάλλον. Καὶ ἀντίστροφα. Ἡ συμπεριφορὰ τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν ἄνθρωπο ἐξαρτᾶται ἀποφασιστικὰ ἀπὸ τὰ χωρικὰ πλαίσια τοῦ περιβάλλοντός του. Ὄχι λοιπὸν μόνο τὸ φυσικὸ ἀλλὰ καὶ τὸ ψυχικὸ περιβάλλον χρειάζεται τακτοποίηση καὶ προστασία. Ἔτσι ξαναγυρίζει σήμερα ἡ πολεοδομία στοὺς σκοπούς, ποὺ ἔθεσε σ' αὐτὴν ὁ Ἀριστοτέλης : ἀσφάλεια καὶ εὐτυχία πρέπει νὰ παρέχη εἰς τοὺς πολίτες της ἡ πόλις, ὅταν ὁ πολεοδομικὸς προγραμματισμὸς ἀποβλέπει στὴν κατὰ τὸ δυνατὸν ἱκανοποίηση τῶν ὑλικῶν καὶ ἀΰλων, τῶν φυσικῶν καὶ μεταφυσικῶν ἀναγκῶν τῶν ἀνθρώπων μέσα εἰς τὰ ἀστικὰ περιβάλλοντα (Michael Trieb, πρῶτος ἐντεταλμένος διδάσκων τοῦ νέου κλάδου «Διαμόρφωση πόλεων» στὸ Πολυτεχνεῖο Στουττγάρδης).

Πρόδηλον ὅτι οἱ ἀνάγκες αὐτὲς δὲν μποροῦν νὰ καθοριστοῦν ἀπὸ τοὺς πολεοδόμους, ἀλλὰ πρέπει νὰ ὡριμάζουν ἀπὸ τὴ συνεργασία των μὲ ἀνθρωπολόγους, ψυχολόγους, κυβερνητικούς, κοινωνιολόγους καὶ κυρίως μὲ κοινω-

νιοψυχολόγους, πού, κατὰ τὸν Bertrand Russel, θὰ ἀποβοῦν ὁ σπουδαιότερος ἐπιστημονικὸς κλάδος τοῦ μέλλοντος. Ἄλλωστε ἡ ἀλληλοεξάρτηση κοινωνιολογίας καὶ περιβάλλοντος εἶναι γνωστὴ ἀπὸ τὶς διαπιστώσεις πού ἔκαναν ἤδη ὁ Ἱπποκράτης καὶ ὁ Ἀριστοτέλης στὸν καιρό τους.

2. Ἡ ὑγεία ὡς κοινωνικὸ προϊόν.

Ἡ προστασία τοῦ περιβάλλοντος καὶ γενικώτερα ἡ ἐπιθυμητή του διαμόρφωση ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴ σύμμετρη ἐξέλιξη τῶν κοινωνικῶν λειτουργιῶν μέσα σὲ κατάλληλα χωρικὰ πλαίσια. Τὰ ἐξελικτικὰ ἐλατήρια τῆς διαμορφώσεως μεταβάλλονται συνεχῶς : ἡ ἀνθρώπινη κοινωνία δὲν ἀφήνει ἀμετάβλητο κανέναν ἀπὸ τοὺς παράγοντας ἀλλαγῆς. Ἔτσι ὁ χαρακτήρας τῶν διαφόρων κοινωνικῶν λειτουργιῶν, εἴτε εἶναι αὐταὶ τὸ κατοικεῖν ἢ τὸ ἐργάζεσθαι, τὸ ἐπικοινωνεῖν ἢ τὸ ζεῖν ἐν κοινωνίᾳ, καθὼς καὶ ἡ ἐπενέργειά τους πάνω εἰς τὸ κοινωνικὸ σύνολο μεταβάλλονται καὶ διαφοροποιοῦνται συνεχῶς. Κάθε λειτουργία σήμερα ἐξετάζεται ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῶν βαθυτάτων κοινωνικῶν ἀλλαγῶν τῆς ἐποχῆς μας, ὑφίσταται ἐπαναστατικὲς ἀλλαγὲς καὶ φέρεται πρὸς νέας ἐκφράσεις. Ἔτσι στὶς μέρες μας ἡ ὑγεία θεωρεῖται πλέον, ὄχι μόνο ἡ κατ' ἐξοχὴν ζωτικὴ ἀνάγκη διὰ τὸν ἄνθρωπο ἢ τὸ ἀντικείμενο τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ κυρίως ἕνα «κοινωνικὸ προϊόν» (Schelsky, Diet Helm, Schwarz). Ἀναγνωρίζεται ὅτι ἡ σωματικὴ καὶ ἡ ψυχικὴ ὑγεία συνδέονται ἄρρηκτα μὲ τὴν ποιότητα τοῦ περιβάλλοντος, ὥστε νὰ μὴ μπορῇ νὰ φαντασθῇ κανεὶς καὶ νὰ ἐξετάσῃ τὴν μία χωρὶς τὴν τοποθέτησή της μέσα στὰ πλαίσια τῆς ἄλλης.

Κατ' ἀρχήν, ὅσον ἀφορᾶ στὴν σωματικὴ ὑγεία, εἶναι γνωστὴ ἡ ἄμεση συσχέτιση μεταξὺ τῶν ἀσθενειῶν καὶ τῆς θνησιμότητος ἀφ' ἑνός, καὶ τῶν δεικτῶν συνθηκῶν περιβάλλοντος ἀφ' ἑτέρου.

Ἐδῶ ἀκριβῶς ἔγκειται ὁ μεγάλος κίνδυνος πού ἀπειλεῖ τὴν ἀνθρώπινη ὑγεία ἀπὸ τὴν κάθε εἴδους μόλυνση τοῦ περιβάλλοντος. Ὁ ἀριθμὸς τῶν θανάτων στὸ Λονδῖνο εἶχε φθάσει σὲ ἀνησυχητικὰ ὕψη, διὰ νὰ πέσῃ ραγδαῖα, ὅταν διὰ μιᾶς γιγαντιαίας πράγματι προσπαθείας καθαρίστηκε ἡ ἀτμόσφαιρα ἀπὸ τοὺς καπνούς. Δὲν ἔχει παρὰ νὰ δοκιμάσῃ νὰ παρατείνῃ κανεὶς λίγο χρόνο τὴν παραμονή του στοὺς κεντρικοὺς ἀθηναϊκοὺς δρόμους, π.χ. στὴν ὁδὸ Ἀκαδημίας, γιὰ νὰ αἰσθανθῇ ὅτι τὰ καυσαέρια, πού ἀναπνέει, θὰ τοῦ προκαλέσουν ἀδιαθεσία, π.χ. πονοκέφαλο ἢ ναυτία. Στὸ Τόκιο οἱ τροχονόμοι πρέπει νὰ ἀντικαθίστανται ἀνὰ $1^1/_2$ ὥρα, διότι δὲν ἀντέχει ἄλλο ὁ ὀργανισμός τους εἰς τὴν δηλητηρίαση τῶν καυσαερίων.

Ἐνῶ ὅμως ἡ φθοροποιὸς βιολογικὴ καὶ φυσικὴ ἐπίδραση τοῦ μολυσμένου περιβάλλοντος στὸν ἀνθρώπινο ὀργανισμὸ ἔχει ἀναμφισβήτητα ἀποδειχθεῖ καὶ ἀποτελεῖ τὸ κύριο ἐπιχείρημα διὰ τὴν λῆψη μέτρων προστασίας τοῦ περιβάλλοντος, ἡ ἀντίστοιχη ψυχικὴ ἐπίδραση παραμελεῖται ἀκόμα, ἡ δὲ ἐξάρτηση ψυχικῆς ὑγείας καὶ περιβάλλοντος δὲν τυγχάνει ἀναλόγου προσοχῆς, ἴσως διότι οἱ σωματικὲς βλάβες εἶναι πιὸ ὀφθαλμοφανεῖς καὶ πιὸ εὔκολα διαγνωστέες ἀπὸ

τὰς ψυχικάς. Τὸ σῶμα δύσκολα κρύβει ἢ ἀπωθεῖ μιὰ ξένη ἐπιβουλή, ἐνῶ ἀντίθετα ἡ ψυχὴ οὔτε ξεχνᾶ οὔτε συνηθίζει, ἀλλὰ ὑπομένει γιὰ νὰ ξεσπάσει κάποτε ἀργότερα.

Δι' αὐτὸν τὸ λόγο ἀπὸ τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς ἐπιστήμης τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ τοῦ Ἱπποκράτους, εἴτε αὐτοὶ ὁλοκληρώθηκαν σὲ εἰδικότητες παλαιότερα, εἴτε ὁλοκληροῦνται πρόσφατα, ὁ κλάδος τῶν ψυχικῶν παθήσεων ἐπωφελήθη μὲν τῆς τεραστίας προόδου τῆς ἰατρικῆς κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ τελευταίου αἰῶνος, ἀλλὰ ὑπέστη περισσότερο ἀπὸ τοὺς ἄλλους τὴν μεγαλύτερη ἐπίδραση τῶν μεταβαλλομένων κοινωνικῶν παραγόντων. Κατὰ J. Wyrsch, ὁ ψυχασθενὴς μετέχει τοῦ πολιτιστικοῦ κυκλώματος τῆς ἐποχῆς του καὶ ζεῖ μὲ τὰ ἤθη, ἔθιμα καὶ ἀντιλήψεις τοῦ λαοῦ του, ὅπως ὁ καθένας μας. Χωρὶς ἀκόμα νὰ γίνονται οἱ ψυχασθενεῖς ἀναντίρρητα δεκτοὶ στὸ κοινωνικὸ σύνολο, ὅπως οἱ ὀργανικὰ ἀσθενεῖς ἢ καὶ οἱ σωματικὰ ἀνάπηροι, ἔχουν σήμερα τουλάχιστον παύσει νὰ ἀποτινάσσονται ἀπ' αὐτό, ὅπως συμβαίνει πάντοτε σὲ ὑποανάπτυκτες καὶ καθυστερημένες χῶρες.

3. Ψυχικὴ ὑγεία καὶ κοινωνικὲς ἀντιλήψεις.

Τὸ πάντα ὀξὺ κοινωνικὸ πρόβλημα τῶν ψυχικὰ πασχόντων βαίνει σιγασιγά, ὅπως ἐλπίζεται, πρὸς τὴ λύση του, ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τῆς «ἐπαναστάσεως τῆς ψυχιατρικῆς», ἡ ὁποία εἶναι πιὰ σὲ θέση νὰ θεραπεύη καὶ νὰ ἐπαναφέρη γρήγορα στὸ φῶς τῆς ἀνθρωπίνης ὑγείας συνεχῶς περισσότερες περιπτώσεις ψυχικῶν διαταραχῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τῆς συντελουμένης ἀποβολῆς ἀπὸ τὴν ἀντίληψη τοῦ κόσμου τῶν ποικίλων δεισιδαιμονιῶν καὶ προκαταλήψεων, κατάλοιπο θλιβερὸ ἕως τὶς μέρες μας παλαιοτέρων σκοτεινῶν καὶ θρησκευτικὰ διαστρεβλωμένων ἐποχῶν. Σὲ συνεχῶς εὐρύτερα λαϊκὰ στρώματα, ἰδιαίτερα δὲ τῶν ἀστικῶν περιοχῶν, ὁ ψυχοπαθὴς γίνεται πλέον ἕνας ὁποιοσδήποτε ἀσθενής, ὅπως ὅλοι οἱ ἄλλοι, μὲ τοὺς ὁποίους ἀσχολοῦνται σὲ διάφορες εἰδικότητες τῆς ἰατρικῆς.

Ἡ ἱστορικὴ ἐξέλιξη τῆς ψυχιατρικῆς ἀξίζει μιᾶς βραχυτάτης παρουσιάσεως, διότι ἡ σημερινὴ κοινωνικὴ καὶ πολεοδομικὴ ἀντιμετώπισις τῶν προβλημάτων της προσκρούει ἀκόμα σὲ πλεῖστες παμπάλαιες ψυχολογικὲς καὶ κοινωνιολογικὲς δυσχέρειες, τὰς ὁποίας δὲν κατάφεραν νὰ ἐξαφανίσουν οἱ τελευταῖες δεκαετίες, πολὺ δὲ μᾶλλον οἱ τελευταῖοι αἰῶνες.

Ἡ μεσαιωνικὴ ἀντίληψη γιὰ τοὺς φρενοβλαβεῖς, ποὺ μέχρι σήμερα τοὺς βαρύνει, ἀποτελεῖ εἰς τὴν ἱστορία τοῦ πολιτισμοῦ μία θλιβερὴ ὀπισθοδρόμηση, ἐφ' ὅσον προηγουμένως στὴν ἑλληνιστικὴ καὶ στὴν ἑλληνορωμαϊκὴ ἐποχὴ ἡ ψυχιατρικὴ ὅπως τὴ θεμελίωσε ὁ Ἱπποκράτης, εἶχεν ἤδη νὰ ἐπιδείξη μεγάλες προόδους, π.χ. θεραπεῖες χωρὶς τὴ χρήση βίας, ἡ ὁποία καθ' οἱονδήποτε τρόπο δὲν ἐσπάνιζε γιὰ χιλιετηρίδες ἀργότερα. Κατὰ τοὺς μετέπειτα ὅμως πρωτοχριστιανικοὺς ἀκόμη καὶ τοὺς μεσαιωνικοὺς αἰῶνες, ὁ ψυχοπαθὴς περιεβλήθη μὲ πλῆθος μύθων καὶ ἐτοποθετήθη στὴν τελευταία βαθμίδα τοῦ ἀνθρωπίνου εἴδους, κυρίως μάλιστα στὴ Δυτικὴ Εὐρώπη, γιατὶ στὴν Ἀνα-

τολὴ ἡ ἑλληνοχριστιανικὴ κληρονομία καὶ ἡ μωαμεθανικὴ θρησκεία ἀναζωπύρωναν τουλάχιστον τὸ ὑποχρεωτικὸ αἴσθημα τῆς εὐσπλαχνίας. Καὶ στὴν Ἀνατολὴ καὶ στὴν Ἑσπερία οἱ «δαιμονιζόμενοι» εὕρισκαν τελευταῖο ἄσυλο στὰ μοναστήρια, εἰς τὴν πατρίδα μας μάλιστα μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 19ου αἰῶνος.

Ἐφ' ὅσον ὁ ψυχοπαθὴς δὲν ἐκρίνετο ἐπικίνδυνος, ὁπότε διῆγε τὸ σκοτάδι τοῦ βίου του ἁλυσοδεμένος σὰν ζῶο, κατὰ κανόνα προκαλοῦσε τὴ θυμηδία καὶ τὰ σκώμματα. Δὲν ἐσπάνιζαν μάλιστα οἱ περιπτώσεις ἐπιδείξεως φρενοβλαβῶν ἔναντι εἰσιτηρίου σὲ πανηγύρια. (Ἀλλὰ καὶ μόλις τὸν περασμένο μῆνα προκάλεσε ἐντύπωση μιὰ μικρὴ ἀγγελία γερμανικῆς ἐφημερίδος : μιὰ μικρὴ λουτρόπολη ζητοῦσε νὰ προσλάβει ἕνα «τρελλὸ τοῦ χωριοῦ» γιὰ τὴν ψυχαγωγία τῶν παραθεριστῶν. Ὁ περιφερόμενος «τρελλὸς τοῦ χωριοῦ» ἀκόμα καὶ εἰς τὴν σημερινὴ ἐποχὴ θεωρεῖται ἀφ' ἑνὸς μὲν κάτι τὸ αὐτονόητο, ἀφ' ἑτέρου δὲ μιὰ ἀπαραίτητη ἀττραξιὸν διὰ τοὺς ντόπιους καὶ τοὺς ξένους).

Ἀνάλογη ἦταν παλαιότερα καὶ ἡ ἐφαρμοζομένη θεραπεία. Ἡ ἴαση ἐπεχειρεῖτο κατὰ ἀλλόκοτους τρόπους, π.χ. διὰ τῆς βιαίας ἐκβολῆς τῶν δαιμόνων ἢ κατὰ τόπους ἀκόμα καὶ διὰ τῆς καύσεως ἐπὶ τῆς πυρᾶς. Πρῶτοι ὕψωσαν τὴ φωνή τους εἰς τὴν ἐποχὴ τοῦ ἀναγεννησιακοῦ Οὐμανισμοῦ ἐναντίον αὐτῆς τῆς βαρβαρότητος ὁ Ἔρασμος (1466–1536) καὶ ὁ Παράκελσος (1493–1541), ἀλλὰ διὰ 2–3 αἰῶνες ἀκόμα ἡ κατάσταση παρέμενε πάντα σχεδὸν ἀμετάβλητη, ἐκτὸς ἴσως ἀπὸ τὰς πρώτας διοικητικὰς προσπαθείας μιᾶς περισυλλογῆς τῶν περιφερομένων παραφρόνων.

Ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάσταση ἀποτελεῖ σταθμὸ στὴν ἱστορία τῆς κοινωνικῆς θέσεως τῶν ψυχοπαθῶν καὶ γενικώτερα τῆς ψυχιατρικῆς. Τὸ Σύνταγμα τῆς α' Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἀπὸ 24.5.1793 ὁρίζει : «Ἡ κοινωνικὴ πρόνοια εἶναι ἕνα ἱερὸ καθῆκον. Ἡ κοινωνία ὀφείλει νὰ συντηρῇ τοὺς ἀτυχεῖς ἐκ τῶν πολιτῶν, εἴτε διὰ τῆς ἐξευρέσεως ἐργασίας, εἴτε διὰ τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν μέσων διαβιώσεώς των, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ ἐργασθοῦν». Τὸ σύνθημα Ἐλευθερία – Ἰσότης – Ἀδελφότης ἔφερε τὸν ἀνθρωπισμὸ καὶ τὴν ἀπολύτρωση εἰς τοὺς πάσχοντας. Οἱ ἔγκλειστοι τῶν θλιβερῶν παρισινῶν ἀσύλων Bicetre καὶ Salpetriere, ἡ θύμηση τῶν ὁποίων ὑποβόσκει εἰς τὴν λαϊκὴ ψυχή, ἀπελευθερώθηκαν ἀπὸ τὰς ἁλυσίδας. Ἡ ἀπαλλοτρίωση τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἡγεμονικῆς περιουσίας, τὴν ὁποία διενήργησε ὁ μεγάλος Κορσικανός, παρέσχε γιὰ πρώτη φορὰ τὴ δυνατότητα ἐγκαταστάσεως τῶν ἀσθενῶν σὲ κατοικήσιμα κτίρια, ἔστω κι' ἂν αὐτὰ εἶχαν ἀνεγερθῆ γιὰ ἄλλους σκοπούς. Σύντομα ἀκολούθησε στὴν ἀνθρώπινη μεταχείριση τῶν ψυχοπαθῶν ἡ Μεγάλη Βρεταννία, ἡ χώρα τοῦ Habeas – Corpus – Acta.

4. Ἐπανένταξη τῶν ψυχασθενῶν εἰς τὸ κοινωνικὸ σύνολο.

Οἱ μῦθοι τοῦ παρελθόντος ἄρχισαν νὰ ξεδιαλύνονται καὶ νὰ διερευνᾶται ἀντικειμενικὰ ἡ πραγματικότης. Οἱ ψυχασθενεῖς χωρίστηκαν ὁριστικὰ ἀπὸ τοὺς ἐγκληματίες καὶ τοὺς παραβάτες τοῦ ποινικοῦ δικαίου.

Στὸν ἑλληνικὸ Νόμο ΨΜΒ' τοῦ 1862, ὁ ὁποῖος κανονίζει τὰ τῶν φρενοκομείων μέχρι τῶν ἡμερῶν μας ἀναφέρεται σχετικά :

«Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ καθιστᾷ καὶ συντηρῇ δημοσίᾳ δαπάνῃ ἓν ἢ καὶ πλειότερα, ἀναλόγως τῶν ὑπαρχουσῶν ἀναγκῶν, φρενοκομεῖα πρὸς συντήρησιν καὶ θεραπείαν τῶν φρενοβλαβῶν (Ἄρθρ. 1).

Οἱ πεμπόμενοι εἰς φρενοκομεῖα ἄρρωστοι, τοποθετοῦνται προσωρινῶς ἐντὸς τῶν πολιτικῶν νοσοκομείων ἢ θεραπευτηρίων. Ἐν ἐλλείψει τούτων οἱ ἁρμόδιοι δήμαρχοι προμηθεύουν ἴδιον πρὸς προσωρινὴν διατριβήν των οἴκημα.

Ἐπ' οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει ἐπιτρέπεται ἵνα φρενοβλαβεῖς τοποθετῶνται ἐν ταῖς φυλακαῖς ἢ μετάγωνται μετὰ ὑποδίκων ἢ καταδίκων» (Ἄρθρ. 19)».

(Τὸ ἄρθρο 18 τοῦ προϊσχύσαντος Δ. 15.8/27.5.1835 «περὶ ὑγιεινῆς οἰκοδομῆς πόλεων καὶ κώμων» ὥριζε : «Νοσοκομεῖα, σωφρονιστήρια ἢ φρενοβλαβεῖα (Hopitaux des Alienes), εἱρκταὶ καὶ ἀγροτικαὶ φυλακαὶ ἃς ἀναγείρωνται ὅσον δυνατὸν ἔξω τῆς πόλεως ἢ τοὐλάχιστον εἰς ἐλευθέρως ἀεριζόμενα χωρία»).

Ἂς ὑπομνησθῇ ὅτι τὸ πρῶτο σύγχρονο φρενοκομεῖο, τὸ Δρομοκαΐτειο, ἱδρύθη τὸ 1887. Ἡ Ἑλληνικὴ νομοθεσία ἀπὸ τότε ἐμπλουτίσθηκε ἐλάχιστα. Ἀλλὰ στὸ Νόμο 6077 τοῦ 1934 «περὶ ὀργανώσεως Δημοσίων Ψυχιατρείων» διαφαίνεται μιὰ κάποια προσπάθεια ἀντιμετωπίσεως τῶν κοινωνικῶν καὶ ψυχιατρικῶν ἀλλαγῶν :

«Αἱ ἰατρικαὶ ὑπηρεσίαι καὶ τὰ ἐξωτερικὰ ἰατρεῖα τῶν Δημοσίων Ψυχιατρείων σκοποῦσι πλὴν τῶν ἄλλων καὶ τὴν καθόλου ἔρευναν καὶ ἐκλαΐκευσιν τῶν ὅρων τῆς ψυχικῆς ὑγιεινῆς» (Ἄρθρ. 3).

Πάντως γιὰ ὅλο τὸν 19ον αἰῶνα ἡ ἐξέλιξη τῆς ψυχιατρικῆς ἦταν παντοῦ βραδυτάτη καὶ ἴσχυε πάντοτε ὅτι εἶχε διαπιστώσει μὲ πικρότητα τὸ 1831 ὁ πρωτοπόρος ψυχίατρος C.F.W. Roller : «τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κόσμου γιὰ τὰ ψυχιατρεῖα δὲν εἶναι κατὰ κανόνα μεγάλο».

Ἡ βιομηχανικὴ ἐπανάσταση καὶ ἡ ἐπακολουθήσασα ἀστικοποίηση μεγάλων μαζῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν εἶχαν σὰν ἀποτέλεσμα τὸν πολλαπλασιασμὸ τῶν περιπτώσεων ψυχικῶν διαταραχῶν. (Ὅταν ὁ πρόεδρος Λίνκολν ἐσκόπευε νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἵδρυση ἐργοστασίων, οἱ προνοητικοὶ τὸν συνεβούλευσαν νὰ κτίσῃ συγχρόνως καὶ ψυχιατρεῖα). Τὰ πρῶτα τότε μέτρα κοινωνικῆς προνοίας καὶ ὑγιεινῆς, τὰ ὁποῖα ἐπεχειροῦντο, ἀπηχοῦν κατὰ κάποιον τρόπο καὶ τὴ στροφὴ τῆς ἀντιλήψεως διὰ τοὺς ἀσθενεῖς. Ἡ ψυχιατρικὴ ἄρχισε νὰ γνωρίζῃ ραγδαία πρόοδο καὶ νὰ ἀναπτύσσεται σὲ μιὰ κοινωνικὴ ἐπιστήμη. Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ αἰῶνος μας ἐφηρμόσθη ἡ κλινικὴ ἀγωγὴ σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν κινησιοθεραπεία, τὴν ὑδροθεραπεία κλπ. Ἀργότερα, εἰς τὸ διάστημα τοῦ μεσοπολέμου, εἰσήχθη ἡ Φαρμακοθεραπεία, ἡ ὁποία ἐπὶ τέλους ἀπήλλαξε τοὺς βασανιζομένους ἀπὸ τὸν ζουρλομανδύα, τὴν ἀπομόνωση ἢ τὰ

κλειδωμένα κελλιὰ μὲ τοὺς φοδραρισμένους τοίχους. Πάντως τὸ φρενοκομεῖο, ὅπως εὐφήμως μετωνομάσθη τὸ παλαιὸ ἄσυλο, ἐξακολουθοῦσε ἀκόμα νὰ νοεῖται σὰν ἕνα θλιβερὸ κτήριο, ὅπου ἦσαν «ἐγκλειστοι» οἱ «ἀνισόρροποι», καὶ ὅπου ἐβασίλευε αὐστηρὰ πειθαρχία καὶ τάξη. Αὐτὸ ἀντικατοπτρίζετο καὶ στὴν ἀρχιτεκτονικὴ διάταξη τῶν κτηρίων καθὼς καὶ τὸν ἐσωτερικό τους ἐξοπλισμό. Τὰ φρενοκομεῖα δὲν διέφεραν ἀπὸ τοὺς στρατῶνες, μὲ τὴν διαφορὰ ὅμως ὅτι ἐκεῖ ὑπηρετοῦσαν νέοι καὶ ὑγιεῖς ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχαν ἀνάγκη ἰδιωτικῶν χώρων ζωῆς καὶ ἐπιστημονικῆς θεραπείας.

Ἀπὸ τὸν μεσοπόλεμο, τὰ θεραπευτήρια ἄρχισαν νὰ διαφοροποιοῦνται καὶ νὰ εἰδικεύωνται σὲ διαφόρους κλάδους τῆς ψυχιατρικῆς, π.χ. διὰ ψυχοπαθεῖς, διὰ ἀνιάτους, διὰ ἀλκοολικούς, διὰ βαρέως παιδαγωγήσιμα παιδιὰ κλπ. Δειλὰ-δειλὰ ἐπεχειρήθησαν ἄλλες μορφὲς ψυχιατρικῆς ἀγωγῆς, π.χ. κοντὰ σὲ οἰκογένειες. Ἂς σημειωθῆ, ὅτι αὐτὴ ἡ μέθοδος ἐφηρμόζετο κατ' ἀνάγκη καὶ παλαιότερα ἐλλείψει ὠργανωμένης μερίμνης. Ἔτσι, ὁ μεγάλος λυρικὸς ποιητὴς Hölderlin εἶχε παραδοθῆ εἰς τὴν φύλαξη τῆς οἰκογενείας ἑνὸς ξυλουργοῦ στὸ Tübingen, ὅπου μάλιστα σ' ἕνα φωτεινὸ διάλειμμα τοῦ ὑπερτεσσαρακονταετοῦς σκότους τοῦ νοῦ του ἔδωσε στὰ γερμανικὰ τὰς μέχρι σήμερα μνημειώδεις καὶ ἀξεπέραστες μεταφράσεις τοῦ Οἰδίποδος καὶ τῆς Ἀντιγόνης, ὑψώνοντας συγχρόνως τὴ φωνή του ὑπὲρ τοῦ τότε μεγάλου ἑλληνικοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος. (Παρόμοια φωτεινὴ περίοδο ξαναβρῆκε στὸ τέλος τῆς ζωῆς του, ὅπως εἶναι γνωστό, καὶ ὁ ἡμέτερος Γιαννούλης Χαλεπᾶς). Βέβαια ἐκτὸς τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ καὶ τῆς βελτιώσεως τῶν παλαιῶν μεθόδων ψυχικῆς ἀγωγῆς ὁ 20ὸς αἰώνας ἔχει νὰ ἐπιδείξη καὶ πλεῖστα ὅσα νεώτερα ἐπιτεύγματα : φρενιατρεῖα, ἡσυχαστήρια, ἑταιρεῖες προστασίας τῶν ἀποθεραπευομένων, κλινικὲς τῆς ἡμέρας ἢ τῆς νύκτας ἢ τοῦ Σαββατοκύριακου, κοινωνικὴ ἀντίληψη, ἐξωνοσοκομειακὴ ψυχιατρικὴ θεραπεία, ὀργάνωση τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν ψυχικῆς ὑγιεινῆς κλπ.

5. Χωρικὰ καὶ λειτουργικὰ πλαίσια προστασίας ψυχικῆς ὑγείας.

Πλὴν ὅμως ἡ ἁπλῆ μετονομασία τοῦ ἀσύλου τῶν φρενοβλαβῶν ἢ τοῦ τρελλοκομείου σὲ νοσοκομεῖο ἢ θεραπευτήριο ψυχικῶν παθήσεων παραμένει κενὸ ρῆμα ἐφ' ὅσον ὁ ψυχασθενὴς δὲν ἀπολαμβάνει ὅλα τὰ κοινωνικά του δικαιώματα καὶ ἐφ' ὅσον ἡ κοινωνία τῆς ὁποίας εἶναι μέλος, δὲν φροντίζει νὰ μὴ τὸν κρατᾶ μακρυά της διὰ τῆς βίας, ποὺ μὲ τὴ σειρά της προκαλεῖ ἄλλη βία, ἢ δὲν προνοεῖ νὰ μὴ τὸν ἀπωθήση, ἂν αὐτὸς ἀρρωστήση. Καὶ ἀκόμα ὅταν δὲν μελετᾶ καὶ διορθώνει τὰς συνθήκας, ποὺ προκαλοῦν τὰς ψυχικὰς παθήσεις. Δὲν ὠφελεῖ μόνον ἡ κατάργηση τοῦ ζουρλομανδύα καὶ τῶν σιδερόφρακτων παραθύρων, ὅταν κοινωνικά, οἱ ψυχοπαθεῖς παραμένουν φυλακισμένοι εἰς τὸν κόσμο τους εἴτε λόγῳ προκαταλήψεων, εἴτε λόγῳ ἀπομακρυσμένης θέσεως τοῦ θεραπευτηρίου, ὅπως π.χ. εἰς τὴν περίπτωση τοῦ ψυχιατρείου τῆς Λέρου, ὅπου 2.500 ἀσθενεῖς δὲν ἔχουν ἐκ τῶν πραγμάτων τὴ δυνατότητα νὰ δεχθοῦν μιὰ ἐπίσκεψη.

Τὸ πρόβλημα τῶν ψυχοπαθῶν δὲν λύεται μὲ τὴν ἐπανένταξή τους εἰς τὸ κοινωνικὸ σύνολο, ἐφ' ὅσον αὐτὸ τὸ σύνολο δὲν τοὺς ἀναγνωρίζει σὰν τὸ γέννημά του καὶ δὲν ψάχνει μὲ αὐτοκριτικὴ νὰ ἄρη τὰ αἴτια. Ὅπως ἡ μόλυνση καὶ ἡ καταστροφὴ τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος εἶναι τὸ ὑποπροϊὸν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, ἔτσι καὶ ἡ διαταραχὴ τοῦ ψυχικοῦ περιβάλλοντος εἶναι τὸ συνεπακόλουθο τῶν μεγάλων κοινωνικοοικονομικῶν ἀνακατατάξεων τῆς σημερινῆς ἐποχῆς. Προϋπόθεση ὅμως κάθε οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως εἶναι ἡ ἰσορροπία τοῦ φυσικοῦ καὶ τοῦ κοινωνικοῦ περιβάλλοντος.

Οἱ παράγοντες τῶν κοινωνικοοικονομικῶν ἀλλαγῶν εἶναι γνωστοί : χειραφέτηση τῶν μαζῶν, ραγδαία ἐπιτάχυνση τοῦ ρυθμοῦ ἐξαστικοποιήσεως, εὐρεῖα ἀπαξίωση ἤτοι ἀναγκαστικὴ μεταστροφὴ σὲ νέες ἐπαγγελματικὲς ἀπασχολήσεις, διόγκωση τῆς καταναλώσεως, δημογραφικὴ ἔκρηξη, αὔξηση τῆς βάσεως καὶ τῆς πυραμίδος τῶν ἡλικιῶν. Εἰς τὰς πόλεις καὶ εἰς τὰς ἀστικὰς περιοχάς, οἱ νέοι κάτοικοι ποὺ συρρέουν συνεχῶς (μέχρι τὸ 1985 ὅλες οἱ ἑλληνικὲς πόλεις ἄνω τῶν 10.000 κατοίκων θὰ ἔχουν αὐξηθῆ κατὰ 50%), ἀπὸ τὴν ὕπαιθρο, ὅπου ἐπικρατοῦν συνήθως συνθῆκες ζωῆς ὄχι πολὺ διαφορετικὲς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἡσιόδου, καθὼς καὶ οἱ παλαιοὶ κάτοικοι, ποὺ καὶ αὐτοὶ πληθύνονται, ἀπολαμβάνουν ἀνέλπιστα τὰ πάμπολλα ἀγαθὰ τοῦ τεχνοκρατικοῦ πολιτισμοῦ. Ὅμως συνάμα ἔρχονται ἀναπόφευκτα σὲ σφοδρὴ σύγκρουση μὲ νέες κοινωνικές, ἠθικὲς ἢ ψυχικὲς καταστάσεις, ἐνῶ οἱ παλιὲς μεταβάλλονται ταχύτερα ἀπ' ὅ,τι ὑποσυνείδητα ἐπιθυμεῖ καὶ περιμένει κανείς.

Οἱ κοινωνικὲς συνθῆκες συντείνουν ἀσφαλῶς στὴν ἐκδήλωση τουλάχιστον ὡρισμένων μορφῶν ψυχικῶν ἀσθενειῶν ὅπως ἡ σχιζοφρένεια, οἱ ψευδαισθήσεις, οἱ ἐξωπραγματικὲς ἰδέες καί, πάνω ἀπ' ὅλα ἡ νεύρωση, τὸ κατ' ἐξοχὴν ὑποπροϊὸν τοῦ πολιτισμοῦ, μιὰ καὶ ὁ πολιτισμός, κατὰ Freund, ἀποτελεῖ πηγὴ δυστυχίας. Στὴν Ἑλλάδα τὸ 1/4 τῶν νοσηλευομένων στὰ ψυχιατρεῖα πάσχουν ἀπὸ τέτοιου εἴδους ἀσθένειες, καὶ σὲ ἀνεπτυγμένα δυτικο-εὐρωπαϊκὰ κράτη μάλιστα τὸ 1/2, ἐξ αὐτῶν δὲ τὸ 1/3 ὀφείλεται εἰς τὴν μάστιγα τοῦ θορύβου τῶν πόλεων.

Ἡ ἱκανότης τοῦ αὐτοκαθαρισμοῦ τοῦ γηΐνου περιβάλλοντος εἶναι, ὡς ἀνεφέρθη, πεπερασμένη καὶ μπορεῖ νὰ ὑπολογισθῆ τὸ κρίσιμο ὅριό της. Ὄχι ὅμως καὶ τὸ ὅριο τῆς δυνατότητος τοῦ ψυχικοῦ αὐτοκαθαρισμοῦ. Δὲν προσμετρᾶται ἡ ἀπώθηση τῶν συναισθημάτων καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν, ἡ καταπίεση τῆς καταναλωτικῆς κοινωνίας, ἡ αὔξηση τῆς ἀνταγωνιστικότητος, ὁ φόβος τοῦ ὅτι οἱ πτωχοὶ γίνονται πτωχότεροι, ἡ ἔνταση τῆς ἐπιθετικότητος, οἱ πανταχοῦ ἀπαγορεύσεις στὸ δρόμο, στὴ δουλειά, στὴν κοινωνικὴ ζωή : ὄχι, ἀπαγορεύεται, δὲν ἐπιτρέπεται, μονὴ κατεύθυνση, προχωρεῖτε, ἀναμείνατε, μή, σπεύσατε. Ἡ παιδεία ἀπὸ τὴν πλατωνικὴ συμβουλὴ «οὐδὲν μάθημα μετὰ δουλείας τὸν ἐλεύθερον χρὴ μανθάνειν» καταντᾶ ἐξ αἰτίας ὑπερβολικῶν καὶ ἀπροσαρμόστων ἀπαιτήσεων σὲ σχολικὸ ἄγχος μὲ κάθε εἴδους ψυχοσωματικὲς ἐπιπτώσεις. Τὸ 30% τῶν Ἑλλήνων μαθητῶν παρουσιάζει, κατὰ τὸν καθηγητὴ Λ. Κονκουρῆ, σοβαρὰ ψυχολογικὰ προβλήματα.

Ἐπόμενος λοιπὸν θὰ εἶναι ὁ πολλαπλασιασμὸς τῶν ψυχικῶν διαταραχῶν καὶ μάλιστα ἴσως καὶ διαφόρων νέων συνθέτων περιπτώσεων, τὰς ὁποίας ἡ ψυχολογία καὶ ἡ ψυχιατρικὴ δὲν δύνανται νὰ κατατάσσουν εὔκολα εἰς τὰς παλαιὰς γνωστὰς κατηγορίας.

Ἐξ ἄλλου ὅμως, ἀκριβῶς ὅπως καὶ εἰς τὴν περίπτωση τῆς προστασίας τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, αὐξάνονται σιγὰ-σιγά, διαφοροποιοῦνται καὶ προσδιορίζονται αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου γιὰ τὴν προστασία τοῦ ψυχικοῦ περιβάλλοντος. Ἤδη ὁ μεγάλος ἀμερικανὸς πρόεδρος J. F. Kennedy στὸ εἰδικὸ μήνυμά του πρὸς τὸ Κογκρέσσο τῆς 5.2.1963 ἐτόνιζε τὴν ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη ἑνὸς ἐθνικοῦ προγράμματος γιὰ τὴν ψυχικὴ ὑγεία. Ἀπομένει νὰ κατανοήσουν οἱ ἄνθρωποι ὅτι πρέπει νὰ ἐπιβαρυνθοῦν μὲ τὸ ἀπαραίτητο κοινωνικὸ κεφάλαιο διὰ τὴν προστασία των, δηλαδὴ τὴ δαπάνη διὰ ἔργα «δημοσίας ὠφελείας» σὲ περιοχὲς ὅπου σημειοῦται αὔξηση τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τοῦ εἰσοδήματος, καὶ ἐπομένως αὔξηση τῶν κινδύνων διαταράξεως τῆς ψυχικῆς ὑγείας. Ἡ ἔννοια τῆς «δημοσίας ὠφελείας», ποὺ παλαιότερα περιελάμβανε τὸ πόσιμο νερὸ ἢ τὰ οἰκόπεδα γιὰ σχολεῖα, τώρα διευρύνεται καὶ καλύπτει ὅλας τὰς ἀνάγκας τοῦ περιβάλλοντος, ψυχικὰς καὶ φυσικάς.

6. Πολεοδομικὲς καὶ ἀρχιτεκτονικὲς λύσεις.

Ἀνάλογη λοιπὸν θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ χωροταξική, πολεοδομικὴ καὶ ἀρχιτεκτονικὴ ἔκφραση τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν ἐνδιαφερόντων τῆς κοινωνίας, μεγάλη δὲ τυγχάνει ἡ εὐθύνη τῆς σημερινῆς γενεᾶς ἔναντι τῶν ἐπερχομένων ἐφ' ὅσον οἱ τώρα ἐπενδύσεις καὶ κατασκευὲς θὰ διέπουν τὴν ψυχιατρικὴ ἀγωγὴ γιὰ ἕνα τουλάχιστον αἰῶνα. Τοῦτο ἰσχύει βέβαια διὰ ὅλα τὰ σημερινὰ πολεοδομικὰ ἔργα : τὸ κόστος των βαρύνει ὑπέρμετρα τὴν σύγχρονη γενεά, ἐνῶ οἱ ἑπόμενες γενεὲς θὰ τὰ ἀπολαμβάνουν ἢ τουλάχιστον θὰ τὰ ὑφίστανται. Θὰ ἦτο λοιπὸν λυπηρὸν ἂν ἡ δημιουργία τῶν πλαισίων τοῦ μέλλοντος ἐπρόκειτο ν' ἀκολουθήση ἀρχὰς καὶ ἀντιλήψεις τοῦ παρελθόντος, ὅπως αὐτὰς τοῦ «ἀσύλου γιὰ τοὺς παράφρονες».

Ἡ ψυχικὴ ὑγεία σὰν λειτουργία καὶ σὰν καθῆκον τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου πρὸς τοὺς ἀτυχεῖς, ἀντιμετωπίζεται σήμερα ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ ὀρθολογισμοῦ. Τὸ κράτος ἀφήνει τὰς λεγομένας ἀποδοτικὰς λειτουργίας εἰς τὴν ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία καὶ ἐπιμελεῖται τὸ ἴδιο τῶν μὴ ἀποδοτικῶν, οἱ ὁποῖες ὅμως εἰς τὴν εὐρύτερή τους ἔννοια εἶναι σημαντικώτατες γιὰ τὴν ἐθνικὴ οἰκονομία. Ἡ διοίκηση δὲν μπορεῖ νὰ μεταβιβάση τὴν κοινωνικὴ ὑγιεινὴ σ' ἕνα ὁσοδήποτε καλὰ ὠργανωμένο δίκτυο ἐλευθέρων ἰατρῶν ἢ κλινικῶν, ἐφ' ὅσον ἐκεῖ γίνεται κατὰ κανόνα ἐπ' ἀμοιβῇ κυρίως ἡ ἐφαρμογὴ καὶ ἡ ἐκμετάλλευση τῆς ἐρεύνης, ἡ ὁποία διενεργεῖται εἰς τὰ ἐπιχειρησιακὰ ζημιογόνα νοσοκομεῖα, τὰ ὁποῖα περιθάλπουν καὶ τὶς πτωχότερες τάξεις. Εἰς τὰ νοσοκομεῖα λοιπόν, ὅπως ἄλλωστε καὶ εἰς τὰς κλινικάς, θὰ ἐπιχειρεῖται ἡ καλύτερη ἀξιοποίηση τοῦ χρόνου καὶ ἡ συνεχὴς βελτίωση τῆς ἰατρικῆς καὶ νοσηλευτικῆς «παραγωγικότητος», καὶ μάλιστα εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅπου ἡ διάρκεια νοσηλείας εἶναι ὑψηλή, π.χ. ἡ ἀποφυγὴ

διὰ μηχανογραφικῶν μέσων μιᾶς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τῶν κενῶν μεταξὺ τῆς ἐξόδου ἑνὸς ἀσθενοῦς καὶ τῆς εἰσόδου τοῦ ἑπομένου, εἴτε ἡ ἐπιτάχυνση τοῦ ρυθμοῦ τῶν ἐξόδων, θέμα ἰδιαζούσης σημασίας γιὰ τὴν ψυχιατρική. Ἂς ἀναφερθῆ χαρακτηριστικά, ὅτι ἐνῶ μία κλίνη ψυχοθεραπευτηρίου ἐπανακαταλαμβάνεται κατὰ μέσον ὅρο ἀνὰ 200 ἡμέρες, μία κλίνη τῶν ἄλλων νοσοκομείων ἐπαναχρησιμοποιεῖται ἀνὰ 20 μόνο, εἰς δὲ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας σὲ διάστημα κάτω τῶν 10. Οἱ πολυδάπανες ἐγκαταστάσεις τῶν ἀστικῶν φρενιατρικῶν κέντρων μὲ τὶς 30 ἕως τὸ πολὺ 80 θέσεις καὶ ἰσάριθμο προσωπικό, δύνανται νὰ χρησιμοποιοῦνται κατὰ περίπτωση μέρα καὶ νύκτα : τὴ μέρα ἀπὸ ἀσθενεῖς, οἱ ὁποῖοι, ἐκτὸς τῆς καθαυτὸ ἰατρικῆς ἀγωγῆς κινησιοθεραπείας, ὑδροθεραπείας κλπ. ἀπασχολοῦνται σὲ καταλλήλους χώρους γιὰ νὰ ἐπανέλθουν τὸ ἀπόγευμα στὶς οἰκογένειές των, τὴν δὲ νύκτα ἀπὸ ἀσθενεῖς, οἱ ὁποῖοι ἀπομακρύνονται ἔτσι καὶ ἀπὸ τὸ ἐνδεχόμενο προβληματικὸ περιβάλλον τους. Σημειωτέον ὅμως ὅτι αὐτὸς ὁ τρόπος νοσηλείας ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑποστηρίζεται ἀπὸ μερικοὺς (τοὺς Γάλλους) καὶ ἀμφισβητεῖται ἀπὸ ἄλλους ἐπιστήμονες, ἀφ' ἑτέρου δὲ τυγχάνει χωρὶς ἀμφιβολία κατὰ πολὺ πιὸ δαπανηρὸς ἀπὸ τὴ λειτουργία τῶν κλασικῶν ψυχιατρείων, δεδομένου ὅτι καθιστᾶ τὴν εὐρεῖα χρησιμοποίησή του σὲ κράτη ὑπὸ ἀνάπτυξη ὅπως π.χ. ἡ Ἑλλάς, πολὺ προβληματική. Πάντως στὴν Ἑλβετία μόνο 2% τῶν ἀσθενῶν νοσηλεύεται σὲ μεγάλα ψυχιατρεῖα, ἐνῶ τὸ ὑπόλοιπο ἐκτὸς αὐτῶν.

Ἐπειδὴ τὸ περιβάλλον ἀποτελεῖ ὅπως ἐπανειλημμένα ἀνεφέρθη παράγοντα ἀποφασιστικῆς σημασίας, ἀναγνωρίζεται σήμερα ὅτι ἡ ἀντιμετώπιση τῶν ψυχικῶν διαταραχῶν δὲν μπορεῖ νὰ γίνεται παρὰ μέσα εἰς τοὺς κόλπους τῆς κοινωνίας καὶ τῆς οἰκογενείας. Ἡ κλινικὴ εἴτε τὸ κέντρον ψυχικῆς ὑγείας πρέπει νὰ ἀποτελεῖ μέρος τοῦ περιβάλλοντος, μὲ τὸ ὁποῖον ὁ πάσχων δὲν ἐναρμονίζεται πλέον καὶ στὸ ὁποῖο πρέπει νὰ ἐπανέλθη τὸ ταχύτερο. Ἕνα ὑγιές, ἀσφαλὲς καὶ εὐχάριστο περιβάλλον εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς ψυχιατρικῆς, ὅπως ἄλλωστε καὶ τῆς πολεοδομίας κατὰ τὸν ἀριστοτέλειο προορισμό της. Ἡ ἀπομάκρυνση καὶ ἡ ἀπομόνωση τοῦ ψυχοθεραπευτηρίου εἶναι ἀσύμφορη καὶ στὴν πράξη, ἐφ' ὅσον εὑρίσκεται μακρυὰ ἀπὸ τὶς ἀστικὲς ἀρτηρίες τροφοδοσίας, καὶ ἔτσι ἐπέρχεται σπατάλη ἐνεργείας κατὰ τὶς μετακινήσεις εἰδῶν καὶ ἀνθρώπων. Ἐκτὸς αὐτοῦ ἡ ἀπόσταση ἀπὸ τοὺς οἰκισμούς, ἀναζωπυρώνει τὴν παλαιὰ προκατάληψη ἔναντι τῶν διωγμένων, τῶν ἐπικινδύνων, τῶν ἐγκλείστων σὲ ἄσυλα κλπ., ὁπότε ἔστω καὶ ἡ ἁπλῆ μετάβαση τῶν ἀσθενῶν σ' αὐτὰ τοὺς ἐπηρεάζει ἀνάλογα. Τοῦτο εἶναι τὸ σπουδαιότερο μειονέκτημα τῶν μεταπολεμικῶν ψυχοθεραπευτηρίων χωριῶν, τὰ ὁποῖα ἦσαν δυναμικότητος 200–300 τουλάχιστον κλινῶν, καὶ ἐγκαθίσταντο στὴν ἐξοχή, ἐπειδὴ τὰ ἀπαιτούμενα γήπεδα μέσα στοὺς οἰκισμοὺς ἦσαν δυσεύρετα.

Γύρω ἀπὸ τὸ συμφέρον μέγεθος τῶν ψυχοθεραπευτηρίων ἔχουν γίνει πολλὲς συζητήσεις. Τὸ ρεκὸρ κρατᾶ ὁ νέος κόσμος μὲ μονάδες ἕως 15.000 ἀσθενῶν. Δὲν χρειάζεται νὰ τονισθεῖ, ὅτι αὐτὰ τὰ ψυχιατρεῖα–μαμοὺθ παρουσιάζουν πλεῖστα ὅσα τρωτά. Ὅσο πιὸ μεγάλος ὁ ὀργανισμός, τόσο πιὸ καταπνι-

κτικὴ ἡ ἐσωτερική του γραφειοκρατία, τόσο πιὸ βαρὺς ὁ νόμος Πάρκινσον, τόσο πιὸ μεγάλη ἡ σπατάλη, τόσο πιὸ μικρὸς ὁ διοικητικὸς καὶ ἰατρικὸς ἔλεγχος. Ἡ ἀτμόσφαιρα θυμίζει Κάφκα, τὰ θεραπευτήρια μποροῦν τότε νὰ λειτουργοῦν χωρὶς γιατρούς, ὁ ἀσθενὴς μέσα στὴν μᾶζα καὶ τὴν ἔλλειψη ὑπευθυνότητος χάνεται εἰς τὴν δική του μόνωση. Ὑποστηρίζεται μάλιστα καὶ ὅτι μέσα εἰς τὰ μεγάλα φρενοκομεῖα δημιουργοῦνται συνεχῶς καὶ νεώτερες περιπτώσεις.

Ἂν κρατηθοῦν οἱ ἀναλογίες κι' ἐνῶ ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς θὰ πολλαπλασιάζεται καὶ θὰ πυκνώνεται, ποῦ θὰ φθάσουν στὸ μέλλον αὐτὰ τὰ μεγέθη ; Μήπως πραγματοποιηθοῦν οἱ προφητεῖες μερικῶν περὶ ψυχοπόλεων – δορυφόρων π.χ. 50.000 ἀσθενῶν, ὅπως οἱ νέες πόλεις–δορυφόροι; Ἢ μήπως ἐφαρμοσθῇ εἰς τὸ ἔπακρο ἡ «διπλῆ ψυχιατρική», δηλαδὴ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἐλαφρά, μὲ ταχεῖα θεραπευτικὴ ἀγωγὴ σὲ συνήθη νοσοκομεῖα μικρῶν δυναμικῶν, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ βαρεῖα (10–20% τῶν περιπτώσεων) μὲ μακροχρόνιο παραμονὴ σὲ ἄσυλα μεγάλου ἀριθμοῦ κλινῶν ; Αὐτὲς οἱ ἀκραῖες λύσεις φαίνονται ἀπίθανες. Ὑπάρχει ἄλλωστε καὶ τὸ παράδειγμα τῶν μεταπολεμικῶν οἰκισμῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπέτυχαν σὰν ἀμιγεῖς πόλεις – ὑπνωτήρια.

Ὅπως καὶ ἡ σύγχρονη χωροταξία καὶ πολεοδομία, ἡ ψυχιατρικὴ ἀγωγὴ ἐπιχειρεῖ νὰ ἀντιμετωπίση τὰ προβλήματά της μὲ λύσεις διαφόρων εἰδῶν καὶ κλιμάκων. Ἄλλος ὁ προορισμὸς καὶ ἄλλα τὰ πλαίσια δράσεως μιᾶς μονάδος σὲ μιὰ γειτονιὰ μεγαλοπόλεως, σ' ἕνα μικρὸ ἡμιαγροτικὸ κέντρο, σὲ μιὰ σημερινὴ ἀγροτικὴ καὶ αὐριανὴ βιομηχανικὴ ζώνη, σὲ μιὰ τουριστικὴ περιοχὴ μεταβλητοῦ πληθυσμοῦ κλπ. Βέβαια ἐδῶ δὲν πρέπει νὰ φθάνουμε σὲ ὑπερβολές, γιατὶ τότε θὰ ἀκολουθούσαμε τροχάδην τὴν μόδα : ψυχοθεραπευτήρια σὲ πλοῖα γιὰ τὶς κρουαζιέρες τῶν τουριστῶν, θερινὰ ψυχιατρεῖα γιὰ τοὺς μελομανεῖς τῶν φεστιβάλ, ψυχιατρεῖα σὲ ἀεροδρόμια ἢ μέσα σὲ ἀεριωθούμενα γιὰ τοὺς ταξιδιῶτες, ψυχιατρεῖα Self–Service γιὰ τοὺς βιαστικούς.

Ἔστω κι' ἂν οἱ σημερινὲς ἐγκαταστάσεις εἶναι ἀνεπαρκεῖς καὶ συχνότατα ἀκατάλληλες, ἡ ἐξέλιξη θὰ πρέπει ἀναγκαστικὰ νὰ βασισθῇ καὶ νὰ ἀρχίση ἀπ' αὐτὲς λόγῳ τῶν μεγάλων παλαιῶν ἐπενδύσεων. Ἐκ παραλλήλου θὰ πρέπει νὰ προετοιμασθῇ καὶ νὰ νομοθετηθῇ ἡ μακρόπνοη χωροταξία τῆς ψυχικῆς ὑγείας. Θὰ ἦταν βέβαια τραγικὸ νὰ γίνουν τώρα ἄσκοπα νέες ἐπενδύσεις καὶ νὰ ἀντικατασταθοῦν τὰ παλαιὰ σκάνδαλα μὲ νέα. Συγκεκριμένες καὶ σωστὲς λύσεις θὰ προκύψουν ἀπὸ τὸν ἀναγκαῖο διάλογο μεταξὺ ψυχιάτρων καὶ πολεοδόμων. Καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ δεύτεροι παρουσιάζουν στὴν ἐπιστήμη τους πολλὰ κοινά. Καὶ οἱ δύο ἀσχολοῦνται μὲ τὸ περιβάλλον τοῦ ἀνθρώπου, καὶ οἱ δύο πρέπει νὰ συνεργάζωνται μὲ πλῆθος ἄλλων συναφῶν ἐπιστημόνων. Κατ' ἀρχὴν θὰ εἶναι ἀπαραίτητη ἡ εὐελιξία τῆς κοινῆς δράσεως, ἐφ' ὅσον καὶ οἱ δύο ἐπιστῆμες δὲν μποροῦν παρὰ νὰ καθορίζουν τὰ γενικὰ πλαίσια τῆς ἐξελίξεως τῶν ψυχιατρικῶν μονάδων καὶ τῆς κατανομῆς των στὸν χῶρο. Ὅσον ἀφορᾶ στὸ μέγεθός των, αὐτὲς θὰ πρέπει νὰ εἶναι ὁπωσδήποτε μικρότερες ἀπὸ τὶς παλαιότερες, ἴσως ἀκόμη πιὸ μικρὲς καὶ ἀπὸ τὶς προτάσεις τοῦ Who (World Health Organisation), οἱ ὁποῖες τοποθετοῦν τὸ κατάλληλο μέγεθος ἑνὸς ψυχοθερα-

πευτηρίου μεταξὺ 250 καὶ 400 κλινῶν. Μὴ ξεχνοῦμε, ὅτι ὁ ρυθμὸς ἐξόδου εἶναι ταχύτερος στὰ μικρὰ ψυχιατρεῖα. Πάντως ὁ μεταπολεμικὸς τύπος τῶν θεραπευτηρίων–χωρίων ἀγροτικοῦ χαρακτῆρος μὲ 500–1000 ἀσθενεῖς θεωρεῖται πλέον ἀσύμφορα μεγάλος.

Ἐπειδὴ ἡ γῆ σπανίζει συνεχῶς καὶ περισσότερον εἰς τὰς κατωκημένας ζώνας, τὰ ἀστικὰ ψυχοθεραπευτήρια θὰ ἐγκαταλείπουν ἀναγκαστικὰ τὸν ἀγροτικὸ χαρακτῆρα καὶ τὴν ἰσόγειο κτηριακὴ ἐξάπλωση. Τὰ μεγάλα γήπεδα καὶ οἱ πράσινοι κῆποι προσφέρουν σημαντικὰ πλεονεκτήματα ἐλευθερίας κινήσεως, ἀναψυχῆς, ἀσφαλείας, ἐργοθεραπείας κλπ. μέσα σὲ μιὰ κλειστὴ κοινωνία ὁμοιοπαθῶν, ὅπως π.χ. τὰ τελειότερα καὶ πλέον σύγχρονα θεραπευτήρια τοῦ κόσμου στὴν Ὁλλανδία, στὴν Σουηδία, ἢ στὰ τελευταῖα γαλλικὰ La Veriere (Παρίσι) καὶ La Candelie (Agen) Bordeaux. Πλὴν ὅμως πολλὰ ἀπὸ τὰ πλεονεκτήματα αὐτὰ εἶναι σχετικὰ γιατὶ εἰς τὰ πολυτελῆ των περιβάλλοντα καλλιεργεῖται ἕνας ξεπερασμένος τρόπος διαβιώσεως, ἐφ' ὅσον ἡ πλειονότης τοῦ πληθυσμοῦ δὲν διαμένει πλέον εἰς τὴν ὕπαιθρο ἀλλὰ σὲ πόλεις καὶ ἐξοικειώνεται μὲ νέον τρόπο ζωῆς. Ἄλλωστε συχνὰ ἡ χρήση τῶν κήπων εἶναι καθαρὰ ὀπτική, ἐπειδὴ τουλάχιστον κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἐντατικῆς θεραπείας, οἱ ἀσθενεῖς διάγουν ὑπὸ τὴν ἐπενέργεια φαρμάκων καὶ δὲν ἐπιχειροῦν πολλοὺς περιπάτους. Οἱ ψυχίατροι ἀναφέρονται σχετικὰ καὶ εἰς τὸ ἐνδιαφέρον φαινόμενο τῆς «ἱδρυματοπίας», δηλαδὴ τὴν συνειδητὴ ἢ ὑποσυνείδητη ἄρνηση τοῦ – κατὰ κανόνα ἀπόρου – ἀσθενοῦς νὰ ἀποθεραπευθῇ, ὅταν μένει ἱκανοποιημένος μὲ τοὺς ὅρους διαβιώσεως τοῦ ψυχιατρείου ἢ μὲ τὸ τυχὸν πολυτελὲς καὶ ἀνέμελο περιβάλλον κλπ., καὶ δὲν ἐπιθυμεῖ τὴν ἐπάνοδό του εἰς τὰς παλαιὰς ἀντιξοότητας.

Ἐνδιαφέρουσα ὡς πρὸς αὐτὰ εἶναι ἡ τελευταία μελέτη τῶν γάλλων Ferrand καὶ Roubier, μιᾶς ἀστικῆς ψυχιατρικῆς μονάδος μὲ λιγώτερες ἀπὸ 100 κλῖνες. Ὡς ἐκ τοῦ μικροῦ της μεγέθους αὐτὴ θὰ μποροῦσε εὔκολα νὰ ἀνεγείρεται σὲ κατωκημένες περιοχές. Ἡ λειτουργία της θὰ ἦταν εὐχερής, ἐφ' ὅσον θὰ εὑρίσκετο ἐξ ἀρχῆς μέσα στὸν ἀστικὸ ἱστὸ καὶ θὰ ἐπωφελεῖτο ὅλων τῶν εὐκολιῶν τῆς πόλεως, π.χ. οἱ γιατροὶ καὶ τὸ δυσεύρετο σήμερα προσωπικὸ θὰ τὴν προτιμοῦσαν ἀπὸ ἀπομεμακρυσμένα θεραπευτήρια, ὅπου ἔχουν νὰ ἀντιμετωπίσουν διάφορες δυσκολίες, ἔλλειψη σχολείων διὰ τὰ παιδιά τους, ἀγορῶν, ἐξυπηρετήσεων, κλπ. Γενικῶς κατὰ τὴν μελέτη, τὰ πραγματικὰ ἔξοδα τῆς μονάδος θὰ εἶναι μειωμένα. Ἐδῶ θὰ πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι σὰν ἔξοδα περιθάλψεως δὲν νοοῦνται μόνο τὰ ἔξοδα ἐσωτερικῆς λειτουργίας, τὰ ὁποῖα μάλιστα μποροῦν νὰ προσδιορισθοῦν μὲ μιὰ κάποια ἀκρίβεια, ἀλλὰ ὅλα ὅσα ἀποβαίνουν σὲ βάρος τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, ὅπως ἡ σπατάλη χρόνου καὶ δυνάμεων εἰς τὴν περίπτωση κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἀσθενής, ἂν καὶ ἀποθεραπευθείς, δὲν γίνεται δεκτὸς εἰς τὸ κοινωνικὸ σύνολο, ὑφίσταται νέες ψυχικὲς διαταραχές, χρειάζεται ἐπανεισαγωγὴ εἰς τὸ θεραπευτήριο κλπ. Εἶναι φανερὰ λοιπὸν τὰ πλεονεκτήματα μιᾶς μικρῆς ἀστικῆς μονάδος, οἱ ἀσθενεῖς τῆς ὁποίας δὲν ἀποκόπτονται ἢ τουλάχιστον ἀποκόπτονται κατὰ τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον ἀπὸ τὸ οἰκογενειακό τους καὶ τὸ γνώριμό τους περιβάλλον.

Ἡ ἀνωτέρω μελέτη προτείνει ἔκταση οἰκοπέδου 4 ἑκταρίων γιὰ τὶς 100 κλῖνες, ἤτοι 40 μ² ἀνὰ κλίνη. Στὴν Ἑλλάδα τὸ ἰσχῦον Β.Δ. 451/1962 (πρβλ. καὶ τὰ σχετικὰ περὶ κλινικῶν Ν.Δ. 3796/1957, Ν.Δ. 3895/1958, 26.7/19.8. 1959, Β.Δ. 521/1963) προβλέπει ἐλάχιστον ὅριο 50 μ² οἰκοπέδου ἀνὰ κλίνη. Κατὰ τὴν μελέτη λοιπὸν τῶν 2 γάλλων προγραμματιστῶν μιὰ μονάδα 100 κλινῶν θὰ ἐκάλυπτε τὰς ἀνάγκας πληθυσμοῦ 33.000, ἂν ληφθῆ ὑπ' ὄψη ἡ σύσταση τοῦ Who 3 κλινῶν ἀνὰ 1000 κατοίκους. Αὐτὸ ὅμως ἀνάγεται εἰς τὴν σφαῖρα τῆς οὐτοπίας γιὰ τὴν Δυτικὴ Εὐρώπη, πολὺ δὲ μᾶλλον γιὰ τὴν χώρα μας ἢ τὶς ἄλλες ὑπὸ ἀνάπτυξη καὶ ὑπανάπτυκτες χῶρες. Σήμερα παρόμοια ποσοστὰ ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν ἐλάχιστα προηγμένα κράτη : ΗΠΑ 4,5%, Νορβηγίας 3,8%, Ἑλβετία 3,5% (συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς πολυπληθοῦς πελατείας ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ), Ἰταλία 1,8 ο/οο + 2,0ο/οο ἰδιωτικῶν κλινικῶν, Πορτογαλλία 1,1 ο/οο, Ἱσπανία 0,7 ο/οο, Γιουγκοσλαυΐα 0,4–0,5 ο/οο. Τὸ ποσοστὸ στὴν Ἑλλάδα κυμαίνεται γύρω στὸ 1,30–1,50 ο/οο. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ ὑπὸ τοῦ Who προτεινόμενο ποσοστὸ τῶν 3,0ο/οο θεωρεῖται μᾶλλον ὑψηλὸ καὶ πολλοὶ νομίζουν ὅτι 1,8 ο/οο θὰ ἐπαρκοῦσε ἐφ' ὅσον, ὅπως ἤδη ἀνεφέρθη, διὰ τῆς ἐπιταχύνσεως τοῦ ρυθμοῦ ἐξόδου τῶν ἀσθενῶν ἡ κάθε κλίνη θὰ ἀποδίδη περισσότερο. (Κατὰ τὴν δεκαετία 1950–1960 τὸ ποσοστὸ ἀσθενῶν κατὰ κλίνη κάθε εἴδους νοσοκομείου ηὐξήθη αἰσθητὰ ἀπὸ 5,8 σὲ 8,9). Ἐὰν δὲ εἰς τὸ μέλλον, ὅπως ὅλοι ἐλπίζουν, ἐνταθῆ ἡ κοινωνικὴ πρόνοια, τότε ἕνα σεβαστὸ μέρος τῶν ψυχασθενῶν θὰ ἀπολαμβάνη ἐξωνοσοκομειακῆς περιθάλψεως καὶ δὲν θὰ χρειάζεται νὰ καταλαμβάνη κλῖνες θεραπευτηρίων, ἀποκοπτόμενο ἔτσι ἀπὸ τὸ οἰκεῖο του περιβάλλον. Ἀποτελεῖ φροντίδα τοῦ ἀρχιτέκτονος νὰ διαμορφώσει κατάλληλα τὰ μελλοντικὰ κτήρια καὶ νὰ ἐπινοήση ἐντελῶς νέες λύσεις διὰ ψυχοθεραπευτήρια, ὅπου προέχει ὁ παράγων τοῦ χώρου, ἐνῶ εἰς τὰ συνήθη νοσοκομεῖα προέχει ὁ παράγων τῆς τεχνικῆς. Ἡ σύνθεση ἑνὸς ψυχιατρείου πρέπει νὰ γεννᾶ παντοῦ, ἰδιαίτερα δὲ εἰς τὶς σκάλες, τὸ αἴσθημα τῆς ἁπλοχωριᾶς καὶ τῆς ἐλευθερίας, ἀλλὰ συγχρόνως νὰ ἀποφεύγη τὶς σκοτεινὲς γωνιές, τοὺς μακρινοὺς διαδρόμους, καθὼς καὶ τὰς ὑπὲρ τὸ δέον διαφανεῖς, ἢ εὐρύχωρες λύσεις, οἱ ὁποῖες δύνανται νὰ ἔχουν τὸ ἀντίθετο ἀποτέλεσμα, ἤτοι νὰ προξενήσουν τὸ αἴσθημα τῆς μονώσεως. Πρέπει ἀκόμα νὰ διευκολύνη τὰς κάθε εἴδους ἐπικοινωνίας πρὸς τὰ ἔσω καὶ πρὸς τὰ ἔξω, καὶ νὰ τονίζη σαφῶς τὴν κατεύθυνση ὅλων τῶν χώρων πρὸς τὸν κοινωνικὸ πυρῆνα τοῦ κτηρίου, δηλαδὴ τὴν τελευταία βαθμίδα τῆς ἐπανόδου τῶν νοσηλευομένων εἰς τοὺς κόλπους τῆς κοινωνίας. Ὁ διευθυντὴς τῆς γαλλικῆς ἀρχιτεκτονικῆς παιδείας Max Querrien συνοψίζει χαρακτηριστικὰ τὴ συμβολὴ τῶν ἀρχιτεκτόνων εἰς τὴν ψυχιατρικὴ ἀγωγή : «ὁ κάθε ψυχασθενής, ὅπως ἄλλωστε καὶ τὸ παιδί, δύναται σὰν ἄτομο νὰ μεταπλάσσεται σὲ σύντομο χρονικὸ διάστημα. Ἐπ' αὐτοῦ δὲ τὸ ἀρχιτεκτονικὸ περιβάλλον ἐπιδρᾶ κατὰ ἀποφασιστικὸ τρόπο».

7. Αἱ Ἑλληνικαὶ ἀνάγκαι.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐκτὸς ἀπ' ὅσα ἤδη ἀνεφέρθησαν, ἡ ψυχικὴ ὑγεία δὲν ἔχει

τύχει τῆς προσοχῆς ποὺ ἔπρεπε, οὔτε ἀπὸ τὸ κράτος οὔτε ἀπὸ τὸ κοινωνικὸ σύνολο, ἐνῶ ἡ νομοθεσία παραμένει πεπαλαιωμένη. Πάντως ἑτοιμάζεται πρὸς ἔκδοση νέος σχετικὸς νόμος. Τὰ ἑλληνικὰ ψυχιατρεῖα διαθέτουν τοὺς ἑξῆς ἀριθμοὺς κλινῶν : Κρατικὸ Ἀθηνῶν Δαφνὶ 2.400, Παιδιατρικὸ Πεντέλης 250, Ψυχ. Νοσοκομεῖο Θεσσαλονίκης 1.200, Κερκύρας 500, Χανίων 330 (μελλοντικῶς 600), Λέρου 2.450, Τριπόλεως 405, Δρομοκαΐτειο 900, Αἰγινήτειο 176, Ψυχ. Κέντρο Β. Ἑλλάδος 90, Ἁγίων Ἀναργύρων Καλαμάτας 60. Συνυπολογιζομένων τῶν κλινῶν τῶν ἰδιωτικῶν ψυχιατρείων, ποὺ φθάνουν τὶς 1.500, τὸ σύνολο ὑπερβαίνει τὶς 12.000, ἤτοι κάτω ἀπὸ τὸ μισὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψυχοπαθῶν ποὺ ὑπολογίζονται στοὺς 25.000 ἐκτὸς τῶν 5.000 διανοητικῶς καθυστερημένων καὶ ἐπιληπτικῶν. Ὡς μεγάλο μειονέκτημα πρέπει νὰ χαρακτηρισθῆ ἡ συγκέντρωση, παρὰ τὰς τάσεις τῆς ἐπιστήμης, τοῦ 50% ἐξ αὐτῶν σὲ 3–4 μεγάλες μονάδες ἄνω τῶν 1000 κλινῶν, καὶ μάλιστα ὅταν ἡ μία (τῆς Λέρου) εἶναι γεωγραφικὰ ἀπόκεντρη. Διὰ τοὺς διαφόρους γενικοὺς λόγους, ποὺ ἀνεφέρθησαν, ἡ ὀξεῖα ἀνάγκη ψυχιατρικῶν κλινῶν θὰ συνεχισθῆ τουλάχιστον γιὰ τὴν ἑπομένη δεκαετία, ἐφ' ὅσον ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς μετατρέπεται μὲ ταχὺ ρυθμὸ ἀπὸ γεωργικὸς σὲ ἀστικό. (Οἱ οἰκισμοὶ ἄνω τῶν 10.000 κατοίκων συνεκέντρωναν κατὰ τὴν ἀπογραφὴ τοῦ 1971 51,4 % τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας, ἔναντι 42,4 %κατὰ τὴν ἀπογραφὴ τοῦ 1961. Γιὰ τὸ 1985 προβλέπεται περαιτέρω αὔξηση κατὰ 50% τοῦ ἀστικοῦ πληθυσμοῦ, ποὺ ἰσοδυναμεῖ μὲ διπλασιασμὸ ὅλων τῶν ἑλληνικῶν πόλεων μὲ πληθυσμὸ ἄνω τῶν 10.000 ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν).

Ἡ αὔξηση τῶν ἀναγκῶν θὰ ἐντείνεται καὶ διὰ δύο ἀκόμα λόγους. Πρῶτον πρέπει νὰ ἀποσυμφορηθοῦν τὰ σημερινὰ ψυχιατρεῖα καὶ νὰ βελτιωθοῦν παντοιοτρόπως οἱ συνθῆκες διαβιώσεως σ' αὐτά. Δεύτερον, λόγῳ τῆς ἀνόδου τοῦ βιοτικοῦ καὶ πνευματικοῦ ἐπιπέδου καὶ τῆς ἀστικοποιήσεως, ἐπέρχεται ἡ «ἀπομυστικοποίηση» τῶν ψυχικῶν παθήσεων, ποὺ δὲν θεωρεῖται πιὰ ντροπὴ νὰ κρατοῦνται μυστικές.

Ἑπομένως τὸ πρόβλημα εἶναι καὶ ποσοτικὰ καὶ ποιοτικὰ ὀξύ, ἐφ' ὅσον τὰ ψυχοθεραπευτήρια πάσχουν ἀπὸ ἔλλειψη συγχρόνων μέσων ἀγωγῆς, π.χ. ἐργασιοθεραπείας, καὶ οἱ νέες κατασκευὲς ἀκολουθοῦν πεπαλαιωμένα ἀρχιτεκτονικὰ πρότυπα.

Συγχρόνως ἔχει ὑπερτονισθῆ τὸ ἰατρικὸ μέρος τῆς ψυχικῆς ὑγείας, διότι ἡ ἀναλογία τῶν 500 ἑλλήνων ψυχιάτρων πρὸς τὸν πληθυσμὸ τῆς χώρας εἶναι ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες στὸν κόσμο, πρᾶγμα ποὺ φανερώνει τὴν ἔλλειψη σωστῆς χρησιμοποιήσεώς των.

Ὀξὺ παρουσιάζεται καὶ τὸ πρόβλημα τῶν παιδιῶν μὲ μιὰ ὁποιαδήποτε ἀτελῆ διανοητικὴ ἀνάπτυξη, ποὺ θὰ πρέπει νὰ ὑπερβαίνουν τὰ 100.000. Ἂν ληφθῆ ὑπ' ὄψη ὅτι σήμερα ἡ ἐπιστήμη ἐλάχιστες μόνο ἀπ' αὐτὰς τὰς περιπτώσεις θεωρεῖ χαμένες, τότε τὸ ὑφιστάμενο δυναμικό, ποὺ δὲν ξεπερνᾶ τὶς 2000, εἶναι ἀπελπιστικὰ χαμηλό. Ὅπως ἀναφέρεται εἰς τὴν ἔκδοση τοῦ προτύπου Κέντρου Θεραπευτικῆς Ἀγωγῆς. «Τὸ Στουπάθειον» (Ἀθῆναι 1964) «ἐλάχιστα μόνον

ἔγιναν μέχρι σήμερα στὴν Ἑλλάδα στὸν τομέα τοῦ προγραμματισμοῦ καὶ τῆς ὀργανώσεως ἀναλόγων ὑπηρεσιῶν..... Ὅλα αὐτὰ εἶναι πολὺ ἀνεπαρκῆ γιὰ νὰ καλύψουν τὰς ἀνάγκας ποὺ ὑπάρχουν. Ἡ ἔλλειψις ὑπηρεσιῶν καὶ ἱδρυμάτων εἰς τὸν τομέα τῆς ἀγωγῆς τῶν νοητικῶς καθυστερημένων, ἀσφαλῶς δὲν ὀφείλεται μόνο σὲ οἰκονομικὲς δυσχέρειες. Δείχνει ἴσως, ὅτι τὸ πρόβλημα θεωρεῖται ἀκόμα κυρίως ἰατρικὸ καὶ παραβλέπονται ἢ ἀγνοοῦνται σὲ μεγάλο βαθμὸ οἱ παιδαγωγικὲς καὶ κοινωνικὲς ἀπόψεις του». Στὰ δημόσια ψυχιατρεῖα εἰσέρχονται κατὰ κανόνα μόνο ἀσθενεῖς μὲ πιστοποιητικὰ ἀπορίας ἢ μὲ ἀπόφαση δικαστικῆς ἀρχῆς, οἱ δὲ κατάλογοι ἀναμονῆς εἶναι πλήρεις κάποτε γιὰ 6 μῆνες. Κατὰ τὴν πρόσφατη δίκη τοῦ ψυχοπαθοῦς Ζάγκα, ὁ εἰσαγγελεὺς ἀνερωτήθη λόγῳ τῶν συνθηκῶν νοσηλείας εἰς τὰ δημόσια ψυχιατρεῖα μήπως ἦταν προτιμότερο νὰ ἐγκλεισθῇ αὐτὸς ὁ ψυχοπαθὴς εἰς τὰς φυλακὰς ἀντὶ σ' ἕνα τέτοιο ψυχιατρεῖο. (Παλαιότερα μία κλίνη ψυχιατρείου φιλοξενοῦσε περισσότερους τοῦ ἑνὸς ἀσθενεῖς συγχρόνως!).

Περισσότερα ὅμως, ἂς ἐπαναληφθῇ, ἔχουν νὰ γίνουν πρὸς τὴν κοινωνικὴ πλευρὰ παρὰ τὴν ἰατρικὴ καὶ τὴ νοσηλευτική. Ὁ διπλασιασμὸς τῶν κλινῶν ἢ ἀκόμα καὶ ἡ ἵδρυση ψυχιατρικῶν σταθμῶν μέσα εἰς τὰς πόλεις ἡμερησίας λειτουργίας δὲν λύνει τὰ προβλήματα, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἀκόμα ἐπικρατοῦσα νοοτροπία, ἕνας ψυχοπαθὴς εἴτε πρέπει νὰ ἐγκλίνεται σ' ἕνα ἵδρυμα εἴτε νὰ περιφέρεται ἐλεύθερος, χωρὶς νὰ ἀντιμετωπίζεται ἡ ἐνδιάμεση λύση τῆς θεραπείας κατὰ τὸν προαναφερθέντα τρόπο.

8. Διὰ ἕνα ἰσόρροπο καὶ ὡραιότερο περιβάλλον.

Ἀπὸ τὴ σύντομη αὐτὴ ἐπισκόπηση τῶν ποικίλων γνωρισμάτων, δεδομένων καὶ ἀπόψεων τοῦ φυσικοῦ καὶ ψυχικοῦ περιβάλλοντος, προκύπτει σὰν σπουδαιότερο συμπέρασμα ἡ ἀδυναμία διατυπώσεως συγκεκριμένων λύσεων γιὰ τὰ ἀνακύπτοντα προβλήματά του. Εἶναι γνωστὸς καὶ κατανοητὸς ὁ φυσικὸς σημερινὸς κόσμος, εἶναι εὐσύνοπτο καὶ ἐξηγήσιμο τὸ τεχνικὸ περιβάλλον, ὅπως διαμορφώθηκε τὸ ἀργότερο τὰ τελευταῖα 100 χρόνια. Πλὴν ὅμως παραμένει ἀκόμα ἄγνωστη καὶ ἀνεξερεύνητη ἡ ἀκριβὴς ἐπίδραση καὶ τὰ ἐρεθίσματά του πάνω εἰς τὸν τρόπο τοῦ ζεῖν ἢ καλύτερα τοῦ εὖ ζεῖν. Αἱ εἰδικαὶ ἐπιστῆμαι δίδουν ἀόριστες ἀπαντήσεις εἰς τὰ ἐρωτήματα ποιὸς ὁ ρόλος αὐτῶν τῶν ἐπιδράσεων καὶ τῶν ἐρεθισμάτων εἰς τὴν διαμόρφωση τῆς προσωπικότητος, εἰς τὴν ἐξέλιξη τῶν ἀνθρωπίνων φιλικῶν ἢ ἀνταγωνιστικῶν σχέσεων, εἰς τὴν δημιουργία τέλος τοῦ αἰσθήματος τῆς εὐτυχίας καὶ τῆς ἀσφαλείας μέσα εἰς τὰς πόλεις. Ὅμως αὐταὶ αἱ εἰδικαὶ ἐπιστῆμαι εἶναι σὲ θέση νὰ ἐντοπίσουν μὲ ἀκρίβεια τοὺς διαγραφομένους κινδύνους, ἔστω κι' ἂν τὰ ἀναμενόμενα ἀποτελέσματα παραμένουν ἀσαφῆ. Σημειωτέον ὅτι ἡ ἀστικὴ ζωὴ διὰ νὰ ὡριμάσῃ χρειάζεται χρόνο. Αἱ παλαιαὶ καὶ γνώριμοι πόλεις ἢ γειτονιές, εἰς τὰς ὁποίας ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος γυρίζει νοερὰ ὅταν ἀντικρύζει τὸν ἄγνωστο καὶ ἀπειλητικὸ αὔριο, εἶναι ποτισμένες μὲ τὴν ἱστορία αἰώνων ἢ κάποτε χιλιετηρίδων καὶ φορτωμένες μὲ σύμβολα τῆς σκέψεως καὶ δράσεων πολλῶν γενεῶν.

Ὅσο κι' ἂν ὁ ρυθμὸς τῆς ἀλλαγῆς εἶναι ραγδαῖος, δύναται μετὰ βεβαιότητος νὰ προβλεφθῇ ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον διὰ πολὺν καιρὸ ὁ ἄνθρωπος θὰ ὑπόκειται εἰς τὰς φυσικὰς καὶ ψυχικὰς ἐξαρτήσεις τοῦ περιβάλλοντος. Ἀποτελοῦν ἄρα διὰ τὰς γενεάς, ποὺ ἔρχονται, βαρειὲς ὑποθῆκες αἱ παραλείψεις καὶ ἡ ἀδιαφορία τῆς σημερινῆς γενιᾶς, σ' ὅ,τι ἀφορᾶ εἰς τὴν προστασία καὶ εἰς τὴν διαμόρφωση τοῦ περιβάλλοντός της. Εἶναι πάντως παρήγορο ὅτι ἀρχίζει νὰ γίνεται κοινὴ συνείδηση ὄχι μόνο ὅτι ἡ ἄμυνα ἐναντίον τῆς ἀλόγου καταστροφῆς τῆς φύσεως εἶναι ζωτικῆς σημασίας γιὰ τὸν ἄνθρωπο, ἀλλὰ καὶ ὅτι ὁ πλοῦτος τῶν καταναλωτικῶν ἀγαθῶν μὲ ὅλας τὰς εὐεργετικὰς καὶ φθοροποιούς του ἐπενεργείας δὲν μπορεῖ νὰ ἰσοφαρίσῃ τὴν ψυχικὴ καταπίεση καὶ ἀπαλλοτρίωση. Ἐξ αὐτοῦ καὶ ἡ διαγραφομένη στροφὴ τοῦ κόσμου πρὸς μιὰ πιὸ «αἰσθητικὴ» καὶ «ὡραία» πολεοδομία καὶ ἡ ἀποστροφή του ἀπὸ ἐκείνη τὴν πολεοδομία, ποὺ διέπεται ἀπὸ στεῖρα οἰκονομικὰ καὶ καταναλωτικὰ κριτήρια. Ἡ αἰσθητικὴ εἰς τὴν πολεοδομία νοεῖται ὄχι σὰν διακοσμητικὸ στοιχεῖο καὶ κενὸς ρομαντισμός, ἀλλά, ὅπως χρόνια τώρα τὸ προβάλλει ὁ Alexander Mitscherlich, σὰν μιὰ νέα κοινωνικὴ λειτουργία, ποὺ θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν διασφάλιση καὶ εἰς τὴν βελτίωση τοῦ ψυχικοῦ περιβάλλοντος.

Διὰ νὰ μὴν ἐκμηδενισθῇ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸ ἀντίκρυσμα τῆς ἀληθείας ἴσως ξαναβρῇ καταφύγιο εἰς τὴν κατεύθυνση ποὺ δείχνει ὁ Friedrich Nietzsche εἰς τὴν τέχνη.

"ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ„

Ὑπὸ ΧΡΗΣΤΟΥ Π. ΚΑΕΙΩΣΗ

Τμηματάρχου Προσωπικοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἡ ὕλη τοῦ θέματος διαιρεῖται εἰς δύο μέρη :

Πρῶτον μέρος :

Ἐν αὐτῷ ἐκτίθενται τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῶν Ὑπουργείων γενικῶς, εἰς τὴν ἀριθμητικὴν σχέσιν διοικούντων-διοικουμένων καὶ εἰς τὸν τρόπον ἀσκήσεως τῆς ἐξουσίας.

Δεύτερον μέρος :

Ἐν αὐτῷ ἐκτίθενται τὰ ἀφορῶντα εἰδικῶς εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

Α'. ΓΕΝΙΚΟΝ ΜΕΡΟΣ

1. Ὀργάνωσις τῶν Ὑπουργείων.

Ἡ ἐσωτερικὴ ὀργάνωσις τῶν Ὑπουργείων βασικῶς διέπεται ὑπὸ τῶν ὀργανισμῶν αὐτῶν.

Δι' αὐτῶν ρυθμίζονται θέματα ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διάρθρωσιν τῶν Ὑπουργείων, εἰς τὰς ἁρμοδιότητας αὐτῶν καὶ εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν.

α) Ἡ διάρθρωσις τῶν Ὑπουργείων ἔχει, συνήθως, τὸ ἑξῆς σχῆμα :

Γενικὴ Διεύθυνσις – Διεύθυνσις – Τμῆμα – Γραφεῖον.

Ἐν τούτοις, εἰς τὴν πρακτικὴν καὶ ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς προσπαθείας πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τῶν Ὑπηρεσιῶν συναντᾶται ἡ ὑποδιαίρεσις «Ὑπηρεσία» ὑπαγομένη εἰς διαφόρους ὑπηρεσιακὰς μονάδας ἢ καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Ὑπουργὸν ἢ Γενικὸν Γραμματέα.

Τοιαῦται Ὑπηρεσίαι εἶναι : αἱ Ὑπηρεσίαι Προγραμματισμοῦ, αἱ Ὑπηρεσίαι Ἐξυπηρετήσεως καὶ Ἐρεύνης Παραπόνων Πολιτῶν (Υ.Ε.Ε.Π.Π.), αἱ Ὑπηρεσίαι Π.Σ.Ε.Α. κλπ.

Αἱ πλεῖσται τῶν Ὑπηρεσιῶν αὐτῶν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς Νομαρχίας, δυνάμει τῆς Λ9/1–8/3/9.8.1971, εἶναι ἐντεταγμέναι ὑπὸ μορφὴν γραφείων εἰς ὀργανικὰ τμήματα τῶν Διευθύνσεων Ἐσωτερικῶν τῶν Νομαρχιῶν.

β) Αἱ ἁρμοδιότητες τῶν Ὑπουργείων ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ καταμερισμοῦ τοῦ Κυβερνητικοῦ ἔργου εἰς ἰδιαίτερα Ὑπουργεῖα.

Ὁ ἐν λόγῳ καταμερισμὸς δρᾷ ἀνασχετικῶς εἰς τὴν τάσιν τῆς αὐξήσεως τῶν ἁρμοδιοτήτων ἑκάστου Ὑπουργείου.

Ἄνευ ὀρθοῦ καταμερισμοῦ τοῦ Κρατικοῦ ἔργου εἶναι δυνατὸν νὰ προκληθῇ ὑπερτροφικὴ ἔκτασις ἁρμοδιοτήτων ὡρισμένων ἐξ αὐτῶν ἢ ἡ ἀτροφικὴ ἀνάπτυξις ἑτέρων μὲ ἄμεσα ἐπακόλουθα τὴν κακὴν λειτουργίαν τῶν Ὑπηρεσιῶν αὐτῶν καὶ τὴν δημιουργίαν προστριβῶν καὶ διενέξεων.

Συναφῶς, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 402/1969 πράξεως τοῦ Α.Σ.Δ.Υ. ἐγένετο δεκτὸν ὅτι, ἐφ' ὅσον ἁρμοδιότητές τινες μεταφέρονται ἀπὸ Ὑπουργείου τινὸς εἰς ἕτερον, εἶναι νόμῳ δυνατή, ἀπὸ οὐσιαστικῆς δὲ ἀπόψεως καὶ ἐπιβεβλημένη, ἡ μεταφορὰ τῆς ἀσκούσης τὰς ἁρμοδιότητας ταύτας Διευθύνσεως εἰς τὸ εἰς ὃ μετεφέρθη ἡ ἁρμοδιότης Ὑπουργεῖον, εἴτε αὐτουσίας εἴτε συγχωνευομένης μετ' ἄλλης ὑπηρεσιακῆς μονάδος.

γ) Διὰ τὸ προσωπικὸν ὁ ὀργανισμὸς ἀποτελεῖ τὸ πλαίσιον ἐντὸς τοῦ ὁποίου κινεῖται ἡ ὅλη ἐξελικτικὴ πορεία αὐτοῦ.

Ὁ Ὑπαλληλικὸς Κῶδιξ ἀποτελεῖ τὸν καταστατικὸν χάρτην τοῦ Δημοσίου Ὑπαλλήλου καὶ ρυθμίζονται ὑπὸ τούτου πάντα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ θέματα.

Βασικῶς εἶναι ἓν κείμενον νόμου διὰ τοῦ ὁποίου, κατὰ κανόνα, ἐπιτάσσεται σειρὰ ὁλόκληρος ἐκ περιορισμῶν καὶ ὑποχρεώσεων.

Ὁ ὀργανισμὸς ὅμως, ἀποτελεῖ ἓν κείμενον νόμου ἢ διατάγματος τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπόλυτα συνυφασμένον μὲ τὴν ἀτομικότητα τοῦ ὑπαλλήλου.

Εἶναι περισσότερον αἰσιόδοξον, ἀφοῦ συνδέεται στενώτερον μὲ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ὑπαλλήλου καὶ τὴν ἄσκησιν ἐκ μέρους αὐτοῦ ὡρισμένου κρατικοῦ ἔργου.

2. Ἀριθμητικὴ σχέσις διοικούντων καὶ διοικουμένων.

Ὁ δημόσιος ὑπάλληλος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀσκῇ τὰ ἀπεριορίστως ἀνατιθέμενα αὐτῷ καθήκοντα οὐδὲ νὰ ἀσκῇ ἀποτελεσματικὸν ἔλεγχον ἐπὶ οἱουδήποτε ἀριθμοῦ ὑφισταμένων.

Βασικῶς, ἡ σχέσις μεταξὺ διοικούντων καὶ διοικουμένων ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς σχέσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διοικουμένων καὶ ἐκ τῆς ἱκανότητος τῶν διοικούντων καὶ διοικουμένων.

Ὅσον περισσότερον εἶναι ἀνεπτυγμένη ἡ ἱκανότης τῶν διοικούντων καὶ διοικουμένων, τόσον εὐκολωτέρα καθίσταται ἡ ἀποτελεσματικὴ ἐπίβλεψις μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ ὑφισταμένων.

Ἡ προκειμένη σχέσις διὰ πρώτην φορὰν ἀπετέλεσε καὶ ἀντικείμενον ρυθμίσεως διὰ συνταγματικῆς διατάξεως.

Διὰ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 124 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος ὁρίζεται ὅτι : «Ἡ διάρθρωσις πάσης ἐν γένει δημοσίας ὑπηρεσίας πρέπει νὰ θεμελιοῦται ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ὅτι αἱ ἐν αὐτῇ προβλεπόμεναι θέσεις ἀνωτέρων καὶ ἀνωτάτων ὑπαλλήλων δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνουν, ἀπὸ κοινοῦ λαμβανόμεναι, τὸ ἓν τρί-

τον τῶν θέσεων τῶν κατωτέρων ὑπαλλήλων. Ἡ κατὰ βαθμοὺς κατανομὴ τῶν ἀνωτάτων καὶ ἀνωτέρων θέσεων δέον νὰ εἶναι τοιαύτη ἐν ἑκάστῃ Ὑπηρεσίᾳ, ὥστε αἱ εἰς ἕκαστον τῶν βαθμῶν τούτων προβλεπόμεναι νὰ μὴ εἶναι πλείονες τοῦ ἑξαπλασίου τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου βαθμοῦ».

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς συνταγματικῆς διατάξεως τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 124, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ δι' αὐτῆς θεσπιζομένου περιορισμοῦ θὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν ἅπασαι αἱ θέσεις ἑκάστης Ὑπηρεσίας, ἐν συνόλῳ λαμβανόμεναι, ἀνεξαρτήτως κατηγορίας εἰς ἣν ἑκάστη ὑπάγεται, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐπὶ θητείᾳ, ὡς καὶ τῶν ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου τοιούτων, ἐφ' ὅσον ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας προβλέπονται ὡς ὀργανικαὶ καὶ ἱδρύθησαν πρὸς πλήρωσιν διαρκῶν ἀναγκῶν τῆς δημοσίας διοικήσεως (Π. 660/69).

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔννοιαν τῆς «Ὑπηρεσίας» διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συνταγματικῆς ταύτης διατάξεως, εἰς τὸν κοινὸν νομοθέτην ἀπόκειται νὰ ἐπιλέξῃ τὸ προσιδιάζον εἰς ἑκάστην Ὑπηρεσίαν ὀργανωτικὸν σχῆμα, ὅτε μὲν διευρύνων τὴν ἔννοιαν τῆς δημοσίας Ὑπηρεσίας εἰς τὸ σύνολον τῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργείου, ὅτε δὲ περιορίζων αὐτὴν εἰς ἐπίπεδον Γενικῆς Διευθύνσεως ἢ ἀνεξαρτήτου Ὑπηρεσίας ἢ ἔτι καὶ δημοσίας ἀρχῆς (Π. 660/69).

3. Τρόπος ἀσκήσεως τῆς ἐξουσίας.

Ὡς προελέχθη αἱ εἰδικαὶ ἁρμοδιότητες ἑκάστου δημοσίου ὑπαλλήλου προσδιορίζονται ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ Ὀργανισμοῦ.

Ἡ εὔρυθμος ὅμως λειτουργία ἑκάστης Ὑπηρεσίας ἐξαρτᾶται, κυρίως, ἐκ τῆς σχέσεως διοικούντων καὶ διοικουμένων, ὡς αὕτη διεξοδικῶς ἀναλύεται εἰς τὸ προγενέστερον Κεφάλαιον.

Ἐν τούτοις, ἀποφασιστικὸν παράγοντα εἰς τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τῆς Ὑπηρεσίας ἀποτελεῖ καὶ ὁ βαθμὸς τῆς μεταβιβάσεως ἐξουσιῶν εἰς ὑποδεέστερα ὄργανα.

Ἐν πολλοῖς πιστεύεται ὅτι ὁ προϊστάμενος ἐξαρτᾷ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου του ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐξαρτωμένων ὑπαλλήλων.

Ἡ ἀντίληψις αὕτη, ὀφείλουσα τὴν ὕπαρξίν της εἰς ψυχολογικὰ κυρίως αἴτια, εἶναι ἀπολύτως σφαλερά, διότι ἡ ἀπεριόριστος αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑφισταμένων ἀντιστρατεύεται εὐθέως τήν, χάριν τῆς εὐρύθμου λειτουργίας τῶν Ὑπηρεσιῶν, ἰσόρροπον ἀνάπτυξιν τῶν διαφόρων τμημάτων τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ. Εἰς τοῦτο, ἄλλωστε, ἀπέβλεπεν ὁ συνταγματικὸς νομοθέτης θεσπίζων τὴν διάταξιν τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 124 τοῦ Συντάγματος, διότι εἶχε διαπιστωθῇ ὅτι ἡ ὑπερβολικὴ συγκέντρωσις τῶν ἐξουσιῶν εἰς ἀνώτερα ὄργανα καὶ ἡ ἔλλειψις ἱκανοῦ βαθμοῦ μεταβιβάσεως τοιούτων ἐξουσιῶν εἰς κατώτερα τοιαῦτα, ἄγει ἀσφαλῶς εἰς ἀρρυθμίαν καὶ συμφόρησιν τῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ἡ εἰς ἱκανοποιητικὸν βαθμὸν μεταβίβασις ὑποθέσεων εἰς ὑποδεέστερα ὄργανα συντελεῖ εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ ἀνωτέρου ὀργάνου ἐκ προσθέτων ὑπηρεσιακῶν φροντίδων, δημιουργεῖ εἰς αὐτὸν προϋποθέσεις ἀνετωτέρας ἐπιτελι-

κῆς ἐργασίας καὶ ἀσκήσεως οὐσιαστικωτέρας ἐποπτείας ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων ὀργάνων.

Προσέτι, ἡ τοιαύτη μεταβίβασις, σχετιζομένη πρὸς τὴν φύσιν καὶ τὴν ἀτομικότητα τοῦ δεχομένου ταύτην ὑπαλλήλου, καθιστᾷ τοῦτον περισσότερον ὑπεύθυνον ἔναντι τῆς ὑπηρεσίας του καὶ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου καὶ τῷ λόγῳ τούτῳ περισσότερον παραγωγικὸν καὶ χρήσιμον.

Β'. ΕΙΔΙΚΟΝ ΜΕΡΟΣ

Ὀργανισμὸς Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν

1. Προϊστορία.

Αἱ περὶ ὀργανώσεως τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν διατάξεις περιελήφθησαν, ἀρχικῶς, κατὰ τρόπον μεθοδικὸν εἰς τὸν Α.Ν. 1488/1938 καὶ εἰς τάς, εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ, ἐκδοθείσας κανονιστικὰς πράξεις.

Αἱ κατὰ τὴν κατοχικὴν περίοδον καὶ τὴν μεταπελευθερωτικὴν τοιαύτην ἀναφυεῖσα ἀνάγκαι κατέστησαν ἐπιβεβλημένην τὴν λῆψιν μεγάλου ἀριθμοῦ νομοθετικῶν μέτρων.

Ἡ πληθώρα ὅμως τῶν πρὸς ἀντιμετώπισιν εἰδικῶν συνθηκῶν γενομένων τροποποιήσεων καὶ συμπληρώσεων διὰ τῆς παρόδου τοῦ χρόνου κατέστησε, ἐν τοῖς πράγμασι, τὸν ρηθέντα ὀργανισμὸν ἀνεφάρμοστον.

Ἐκ τῆς ἀνάγκης αὐτῆς, δηλονότι τῆς προσαρμογῆς τῶν Ὀργανισμῶν πάντων τῶν Ὑπουργείων εἰς τὰς συγχρόνους ἀπαιτήσεις, ὑπηγορεύθη ἡ ἔκδοσις τοῦ Ν. 3925/1959, δι' οὗ παρεσχέθη ἐξουσιοδότησις διὰ τὴν διὰ Β. Διαταγμάτων θέσπισιν νέων ἐκσυγχρονισμένων Ὀργανισμῶν.

Οὕτω, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ὡς εἴρηται νόμου, ἐξεδόθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 864/1960 Β. Διάταγμα «Περὶ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν».

2. Ἀνάλυσις ἰσχύοντος Ὀργανισμοῦ.

Διὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ τούτου ἐπετεύχθησαν ἱκανὰ ἀποτελέσματα εἰς τὰ βασικώτερα αὐτοῦ ἀντικείμενα, ἤτοι εἰς τὴν διάρθρωσιν, τὰς ἁρμοδιότητας καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὑπουργείου.

α) Διάρθρωσις.

Κατὰ βάσιν διετηρήθη ἡ ἀρχικὴ διάρθρωσις τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου.

Αἱ κυριώτεραι μεταρρυθμίσεις αὐτοῦ εἶναι αἱ ἑξῆς :

Ι. Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις μετωνομάσθη εἰς «Γενικὴν Διεύθυνσιν Διοικήσεως».

ΙΙ. Εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Διοικήσεως ὑπήχθη ἡ μέχρι τότε αὐτοτελὴς Διεύθυνσις Ἀγροφυλακῆς (αὕτη, δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 43/1969 Β. Δ/τος, μετεφέρθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίας Τάξεως).

ΙΙΙ. Εἰς τὴν Διεύθυνσιν Διοικήσεως, πρὸς τόνωσιν τοῦ θεσμοῦ τῆς Ἀποκεντρώσεως, συνέστη τὸ «Τμῆμα Οἰκονομικῆς Ἀποκεντρώσεως», τὸ δὲ Τμῆμα

Ἀποκεντρώσεως μετωνομάσθη εἰς τοιοῦτον «Διοικητικῆς Ἀποκεντρώσεως.

IV. Συνέστη Διεύθυνσις Νομαρχίας, ὁ Διευθυντὴς τῆς ὁποίας καθίσταται προϊστάμενος αὐτῆς, τοῦ Νομάρχου ὄντος προϊσταμένου πασῶν τῶν Περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν.

β) Ἁρμοδιότητες.

Διὰ τοῦ ἐν λόγῳ Ὀργανισμοῦ ἀπεφεύχθη κατὰ κανόνα ἡ περιοριστικὴ ἀπαρίθμησις τῶν ἁρμοδιοτήτων.

Ἡ ἐπιχειρουμένη ἀπαρίθμησις, καίτοι ἐπεδιώχθη ὅπως καλύψῃ τὸν γνωστὸν κύκλον ἁρμοδιοτήτων, ἐν τούτοις ἔχει ἐνδεικτικὸν χαρακτῆρα.

Ἡ τοιαύτη ἐλαστικότης εἶναι ἐνδεδειγμένη, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ὁλονὲν αὐξανομένων καὶ μετασχηματιζομένων ἀναγκῶν τῆς Διοικήσεως.

Μεγίστης σημασίας διὰ τὸν κλάδον καὶ διὰ τὸν θεσμὸν τῆς Διοικητικῆς Ἀποκεντρώσεως, εἶναι ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 26 παρ. 1, ἐδάφ. γ' τοῦ Ὀργανισμοῦ θεσπιζομένη ἁρμοδιότης τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Νομαρχίας, ἐπὶ τῷ τέλει ἐλέγχου καὶ μονογραφήσεως ἁπάντων τῶν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 3200/1955 προσαγομένων εἰς τὸν Νομάρχην πρὸς ὑπογραφὴν ἐγγράφων.

γ) Προσωπικόν.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 30–50 τοῦ Ὀργανισμοῦ ἀφοροῦν τὸ προσωπικὸν τῶν διοικητικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς νεοσυσταθείσης Γενικῆς Διευθύνσεως Διοικήσεως, πλὴν τῶν τοιούτων Ἀγροφυλακῆς.

Οὐσιώδης τροποποίησις εἶναι ἡ κατάργησις τοῦ τίτλου «Γραφεύς», ὅστις ἀπεδίδετο εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Β' Κατηγορίας.

Γενικῶς, διὰ τῶν εἰς τὸ προσωπικὸν ἀναφερομένων διατάξεις, ἐτονώθη ὁ ἐπιτελικὸς χαρακτὴρ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἀναδιηρθρώθησαν αἱ ὀργανικαὶ μονάδες ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τῷ μεταξὺ διαμορφωθεισῶν νέων συνθηκῶν.

3. Ἡ ἀναδιοργάνωσις τῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ἡ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως ἐξαγγελθεῖσα καὶ ὑλοποιουμένη, ἐπὶ ἐντελῶς νέας βάσεως, ὀργάνωσις τῆς Διοικήσεως καὶ ἐνίσχυσις τοῦ θεσμοῦ τῆς Διοικητικῆς Ἀποκεντρώσεως, ἀναγκαίως ἔθεσεν ἐπὶ τάπητος καὶ τὸ ζέον θέμα τῆς ἀναδιοργανώσεως τῶν Ὑπηρεσιῶν.

Οὐσιώδεις ἐξελίξεις πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν ἀποτελοῦν :

α) ἡ ὑπ' ἀριθ. Α9/1-6/9/9.8.1971 ἐγκύκλιος τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως «περὶ ὀργανώσεως τῶν Νομαρχιῶν» καὶ

β) ἡ ὑπ' ἀριθ. Α9/1-6/9/9.8.1971 ἐγκύκλιος τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως «περὶ ὀργανώσεως Διανομαρχιακῶν Ὑπηρεσιῶν».

Αἱ ἐγκύκλιοι αὗται, ἐκδοθεῖσαι κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ν. Δ/τος 532/1970, ἔθεσαν τὰς βάσεις τῆς νέας ὀργανώσεως τῶν Νομαρχιῶν καὶ τῆς καθ' ἅπασαν τὴν Χώραν ὀργανώσεως τῶν διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου Ὑπηρεσιῶν.

Αἱ περὶ ὧν ἀνωτέρω ἐγκύκλιοι, ἀναφερόμεναι ἐν πολλοῖς εἰς θέματα λειτουργικῆς διαρθρώσεως τῶν διαληφθεισῶν διοικητικῶν μονάδων, ἀποτελοῦν ἐν τῇ οὐσίᾳ διατάξεις ὀργανωτικοῦ περιεχομένου.

Κατόπιν αὐτοῦ, γεννᾶται ὑποχρέωσις πλήρους ἐναρμονισμοῦ τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν πρὸς τὰ νέα διαρθρωτικὰ καὶ λειτουργικὰ δεδομένα.

Ὁ χρόνος τῆς τοιαύτης προσαρμογῆς θὰ ἔχῃ ἐπιστῇ πλήρως εὐθὺς ὡς ὁριστικοποιηθῇ ἡ μορφὴ τῆς νέας ὀργανώσεως τῆς διοικήσεως, ἡ ὁποία, συμφώνως πρὸς σχετικὴν ἐξαγγελίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, τοποθετεῖται ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους.

4. Ὁ νέος Ὀργανισμός.

Διὰ τοῦ μετὰ ταῦτα ἐκδοθησομένου νέου Ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου θὰ ἀναμορφωθῇ ἐκ βάθρων τὸ οἰκοδόμημα τοῦ ἰσχύοντος Ὀργανισμοῦ, εἰς εἰς τρόπον ὥστε, οὗτος, νὰ ἀποτελέσῃ ἀληθῆ ἐπανάστασιν εἰς τὴν διοικητικὴν ἱστορίαν τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

Ἐφ' ὅσον, ὡς πιστεύεται, ἡ μορφὴ τῆς νέας ὀργανώσεως τῆς Διοικήσεως ὁριστικοποιηθῇ εἰς τὴν παροῦσαν δοκιμαστικὴν αὐτῆς δομὴν ἢ ἐν πάσῃ περιπτώσει ὑπὸ ὡρισμένας μικρᾶς σημασίας διαφοροποιήσεις, ὑπὸ τοῦ ἐκδοθησομένου Ὀργανισμοῦ θὰ ἐπιτυγχάνηται :

I. Ἡ πλήρης ἀναδιάρθρωσις τῶν ὑφισταμένων ὀργανικῶν μονάδων, ἡ ἵδρυσις νέων καὶ ἡ κατάργησις ἐνίων παλαιῶν, τόσον εἰς τὸν χῶρον τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας, ὅσον καὶ εἰς τὸν χῶρον τῶν Περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου.

II. Ὁ μετασχηματισμὸς τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου εἰς ἐπιτελικοῦ χαρακτῆρος Ὑπηρεσίαν.

III. Ἡ ἀνάθεσις εἰς τὰς ὀργανικὰς μονάδας τοῦ Ὑπουργείου σειρᾶς ὁλοκλήρου νέων ἁρμοδιοτήτων.

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΗΣ Ε. Δ. Κ. Ε. ΠΡΟΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ ΚΑΙ ΑΡΧΑΣ

Ε.Δ.Κ.Ε.
'Αριθ. Πρωτ. 1213 — 'Εν 'Αθήναις τῇ 15ῃ 'Ιουλίου 1972

«Υιοθέτησις Οἰκισμοῦ».

Πρὸς τὸ 'Υπουργεῖον 'Εσωτερικῶν
Διεύθυνσιν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως — 'Ε ν τ α ῦ θ α

"Εχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν ὑμῖν τὴν ὑπ' ἀριθ. 1152/6/20.6.72 ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἡμετέρας 'Ενώσεως «περὶ υἱοθετήσεως οἰκισμοῦ Γεμιστῆς Κοινότητος Πέπλου Νομοῦ "Εβρου» καὶ νὰ παρακαλέσωμεν διὰ τὰ καθ' ὑμᾶς.

Μετ' ἐξόχου τιμῆς

'Ο Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος 'Αθηναίων

'Ο Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως
Τμῆμα Δημ. καὶ Κοιν. Δ/σεως
'Αριθ. Πρωτ. 57648/4814 — 'Εν 'Αθήναις τῇ 28 'Ιουλίου 1972

«'Εγκρίνεται ἀπόφασις περὶ υἱοθεσίας οἰκισμοῦ».

Πρὸς τὴν "Ενωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων 'Ελλάδος
Σταδίου 33 — 'Ε ν τ α ῦ θ α

"Εχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α.Ν. 477/1968 «περὶ συστάσεως 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων 'Ελλάδος», ἀνακοινοῦμεν, ὅτι ἐγκρίνομεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 1152/6/20.6.1972 ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων 'Ελλάδος, περὶ υἱοθεσίας τοῦ οἰκισμοῦ Γεμιστῆς τῆς Κοινότητος Πέπλου Νομοῦ "Εβρου.

'Ο 'Υπουργὸς
ΑΔΑΜ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ε.Δ.Κ.Ε.
Ἀριθ. Πρωτ. 1152

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

Συνεδριάσεως Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος τῆς 20ῆς Ἰουνίου 1972

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 20ὴν Ἰουνίου 1972, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 13ην συνῆλθε κατόπιν προσκλήσεως καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου τῆς Ἑνώσεως Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Δημ. Ρίτσου, ἡ ὁλομέλεια τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Γραφεῖα αὐτῆς καὶ παρόντων τῶν Δημάρχων : Ἀθηναίων κ. Δημ. Ρίτσου ὡς Προέδρου, Θεσσαλονίκης κ. Χρ. Φλωρίδου, Καβάλας κ. Εὐαγ. Εὐαγγελίου, Λαρίσης κ. Ἀθαν. Μεσσήνη καὶ τῶν Προέδρων Κοινοτήτων : Πεντέλης – Ἀττικῆς κ. Πάνου Ἰατρίδου Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ἑνώσεως, Δολιανῶν – Ἰωαννίνων κ. Κων. Νταφοπούλου καὶ Ἄστρους – Ἀρκαδίας κ. Ἀν. Ροζολῆ, τῶν Δημάρχων Πειραιῶς καὶ Α' Ἀντ/δρου τῆς Ἑνώσεως κ. Ἀρ. Σκυλίτση καὶ Ἡρακλείου καὶ Β' Ἀντ/δρου τῆς Ἑνώσεως κ. Ἀρ. Πετράκη μὴ προσελθόντων λόγῳ κωλύματος ὑπηρεσιακοῦ καὶ συνεπῶς ὑπαρχούσης πλήρους ἀπαρτίας, ἄρχεται ἡ συνεδρίασις, καθ' ἣν ἐλήφθησαν αἱ ἀκόλουθοι ἀποφάσεις : .....

Ἀ π ό φ α σ ι ς 6η

Θ έ μ α : «Ὑιοθέτησις οἰκισμοῦ Γεμιστῆς Κοινότητος Πέπλου Ν. Ἔβρου».

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως ἀκοῦσαν τοῦ Προέδρου αὐτοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Δημ. Ρίτσου, ἐκθέντος ὅτι ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρουπόλει συνελθόντος Συνεδρίου Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος ἐγένετο ἀποδεκτὴ ἡ πρότασις ὅπως ἡ Ἕνωσις Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος υἱοθετήσῃ τὸν ἀκριτικὸν οἰκισμὸν Γεμιστῆς Κοινότητος Πέπλου Νομοῦ Ἔβρου, γεγονὸς ὅπερ ἀνταποκρίνεται εἰς σχετικὴν ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ἀλλὰ καὶ γενικώτεροι λόγοι ὑπαγορεύουν τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἐν λόγῳ οἰκισμοῦ καὶ σκεφθέν :

Ἀ π ο φ α ί ν ε τ α ι ὁ μ ο φ ώ ν ω ς

Ἀποφασίζει τὴν υἱοθέτησιν τοῦ ἀκριτικοῦ Οἰκισμοῦ Γεμιστῆς Κοινότητος Πέπλου Νομοῦ Ἔβρου καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως παροχὴν πάσης δυνατῆς ἐνισχύσεως διὰ τὴν πολιτιστικὴν πρόοδον καὶ τὴν ἐν γένει ἀνάπτυξιν τούτου.

Τ ὸ Δ ι ο ι κ η τ ι κ ὸ ν Σ υ μ β ο ύ λ ι ο ν

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

Τὰ Μέλη

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ Δήμαρχος Θεσ/νίκης, ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ Δήμαρχος Καβάλας, ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΕΣΣΗΝΗΣ Δήμαρχος Λαρίσης, ΚΩΝ/ΤΙΝΟΣ ΝΤΑΦΟΠΟΥΛΟΣ Πρόεδρος Κοιν. Δολιανῶν – Ἰωαννίνων, ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΡΟΖΟΛΗΣ Πρόεδρος Κοιν. Ἄστρους – Ἀρκαδίας.

Ε.Δ.Κ.Ε.
Ἀριθ. Πρωτ. 1264 Ἐν Ἀθήναις τῇ 3ῃ Αὐγούστου 1972

«Ἔξοδα παραστάσεως καὶ χορηγία Κοινοταρχῶν».

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
Δ/νσιν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως — Ἐν τ α ῦ θ α

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσωμεν Ὑμῖν συνημμένως ἐν ἀντιγράφῳ ἔγγραφον τοῦ Προέδρου Κοινότητος Πανόρμου Ρεθύμνης κ. Β. Μπριλάκη καὶ νὰ παρακαλέσωμεν διὰ τὰ καθ' Ὑμᾶς.

Μετὰ τιμῆς
Ἐντολῇ Προέδρου
Ὁ Διευθυντὴς
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΤΣΟΣ

ΒΑΣ. Ε. ΜΠΡΙΛΑΚΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. ΠΑΝΟΡΜΟΥ Ν. ΡΕΘΥΜΝΗΣ
Ἐν Πανόρμῳ τῇ 22.7.1972

Πρὸς τὸν Δήμαρχον Ἀθηναίων ὡς Πρόεδρον Ε.Δ.Κ. Ἑλλάδος
Ε ἰ ς Ἀ θ ή ν α ς

Ἀξιότιμε Κύριε Πρόεδρε,

Ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς ἐνοχλήσω διὰ δύο θέματα ποὺ ἀφοροῦν τοὺς Προέδρους Κοινοτήτων.

Δικαιούμεθα ἔξοδα παραστάσεως τὰ ὁποῖα εἰς τὰ 60% τῶν Προέδρων ἀντιπροσωπεύουν μόλις τὸ 1/4 τῶν δαπανῶν των ὡς Προέδρων. Εἰς τὰ 30% τὰ μισὰ ἔξοδα εἰς τὰ ὑπόλοιπα 10% μόνον καλύπτουν τὰ ἔξοδά των.

Προχωροῦμεν ὅμως καὶ σᾶς λέγομεν ὅτι αὐτὸ δὲν εἶναι καὶ τόσον σοβαρὸν ὅσον τὸ ἄλλο :

Δὲν δυνάμεθα νὰ τὰ εἰσπράξωμεν, ὁ λόγος, δὲν ὑπάρχουν. Καὶ παρουσιάζεται τὸ φαινόμενον νὰ ἔχωμεν λαμβάνειν ἑνὸς ἔτους ἔξοδα παραστάσεως ἢ καὶ περισσότερον. Αὐτό, ὡς εἶναι ἐπόμενον ἀποβαίνει εἰς βάρος τοῦ οἰκογενειακοῦ μας Ταμείου.

Οἱ Γραμματεῖς Κοινοτήτων πληρώνονται ἀνελλιπῶς κάθε μῆνα, ἀφοῦ πρῶτον τὸ Κράτος κατέθεσεν 20.000.000 εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, τὰ ὁποῖα ἐπιστρέφονται ὑπὸ τῶν Κοινοτήτων μόλις εἰσπραχθῶσι.

Δεδομένου δὲ ὅτι τὰ ἔξοδα παραστάσεως Προέδρων ἀντιπροσωπεύουν μόνον τὸ 1/4 τοῦ μισθοῦ τῶν Γραμματέων ἀρκοῦν μόνον 5.000.000 νὰ κατατεθῶσι ὑπὸ τοῦ Κράτους κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ἵνα καὶ οἱ Πρόεδροι εἰσπράττωσι ἀνελλιπῶς κάθε μῆνα τὰ ἔξοδά τους.

Τὸ δεύτερον θέμα ποὺ ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς θίξω, Ἀξιότιμε Κύριε Πρόεδρε, εἶναι ἡ μὴ ἀναγνώρισις ὑπὸ τῆς Πολιτείας τῶν ὑπηρεσιῶν ποὺ προσφέρουν οἱ Κοινοτάρχαι.

Οἱ 250 Δήμαρχοι κατάφεραν ἀπὸ τὴν κατοχὴ νὰ παίρνουν χορηγία οἱ διατελέσαντες ἐπὶ δεκαετίαν Δήμαρχοι. Οἱ μετακατοχικὲς Κυβερνήσεις ἐμείωσαν τὸ ὅριον εἰς ἑπτὰ μόνον ἔτη.

Διὰ τοὺς Προέδρους καμμία συζήτησις, ἑπομένως δὲν τοὺς ἀναγνωρίζεται τίποτα. Καὶ ὅμως ὁ Πρόεδρος εἶναι ὁ στῦλος καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ στηριχθοῦν οἱ πάντες καὶ τὰ πάντα.

Ἀξιότιμε Κύριε Πρόεδρε,

Ζητοῦμεν ἀπὸ τὴν Ἐπανάστασιν Δικαιοσύνην. Ἀγκαλιάσαμε τὴν 21ην Ἀπριλίου μὲ πολλὴ θέρμη καὶ τὴν ὑπηρετοῦμεν μὲ ὅλας μας τὰς δυνάμεις καὶ ζητοῦμεν νὰ μᾶς δώσῃ ὅ,τι ἐπιμόνως μᾶς ἠρνήθησαν αἱ προεπαναστατικαὶ Κυβερνήσεις καὶ οὕτω πως νὰ ἐκλείψῃ μία ἀκόμα ἀδικία.

Μετ' ἀπείρου σεβασμοῦ

Β. ΜΠΡΙΑΑΚΗΣ

Ε.Δ.Κ.Ε.

Ἀριθ. Πρωτ. 1326 Ἀθῆναι τῇ 25ῃ Αὐγούστου 1972

«Ἐπὶ τῶν προτάσεων τοῦ Δημάρχου Πόρου».

Κύριον ΧΡΗΣΤΟΝ ΜΑΝΙΑΤΗΝ

Δήμαρχον Πόρου – Πειραιῶς

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσωμεν ὑμῖν ἐν ἀντιγράφῳ τὸ ὑπ' ἀρ. 64857/19.8.1972 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν μετὰ τῶν προσηρτημένων αὐτῷ ὑπ' ἀρ. Ε. 7367/1254/17.7.1972 ἐγγράφου Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ ὑπ' ἀρ. Ε. 18854/29.7.1972 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων πρὸς προσωπικὴν ὑμῶν ἐνημέρωσιν.

Μετὰ τιμῆς

Ἐντολῇ Προέδρου

Ὁ Διευθυντὴς

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΤΣΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπ. Αὐτοδ/σεως
Τμῆμα Φορολογίας

Ἀριθ. Πρωτ. 64857 Ἐν Ἀθήναις τῇ 19ῃ Αὐγούστου 1972

«Σχετικῶς πρὸς τὰς προτάσεις τοῦ Δημάρχου Πόρου».

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος
Σταδίου 33 — Ἐ ν τ α ῦ θ α

Σχετ. : 1076/72 ὑμέτερον.

Εἰς ἀπάντησιν ἐπὶ τοῦ ὑπερθεν σχετικοῦ περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσωμεν, συνημμένως, ἐν φωτοαντιγράφῳ, τὰ ὑπ' ἀρ. 7367/17.7.72 καὶ 18854/29.7.72 ἔγγραφα τῶν Ὑπουργείων Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 3 καὶ 4 προτάσεων τοῦ ὡς εἴρηται Δημάρχου.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν πρότασιν περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἰσχύοντος τέλους ἐκδιδομένων λογαριασμῶν καὶ παρεπιδημούντων καὶ εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας, τοὺς παρουσιάζοντας τουριστικὴν κίνησιν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ηὐξημένων ἐκ τῆς κινήσεως ἐξόδων καθαριότητος, γνωρίζομεν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἔχει προβῆ ἤδη εἰς τὰς ἐνδεικνυομένας ἐνεργείας διὰ τὴν παροχὴν τῆς ἀπαιτουμένης ἐγκρίσεως πρὸς κατάρτισιν σχετικῆς διατάξεως νόμου.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γεν. Δ/ντὴς
Θ. ΚΑΚΑΝΤΟΥΣΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Φορολογίας
Διεύθυνσις Φορολ. Εἰσοδήματος (ΔΙ)

Ἀριθ. Πρωτ. Ε. 7367/1254 Ἐν Ἀθήναις τῇ 17/7/1972

«Περὶ μὴ ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου εἰσοδήματος τῶν εἰσοδημάτων ἐξ ἐκμισθώσεως οἰκοδομῶν ἢ γαιῶν ὡς καὶ ἐκ κινητῶν ἀξιῶν».

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
Γενικὴν Διεύθυνσιν Δ/σεως — Δ/νσιν Τοπ. Αὐτοδ/σεως
Τμῆμα Φορολογίας — Ἐ ν τ α ῦ θ α

Σχετ. : Ὑμέτερον ὑπ' ἀριθ. 47400 ἀπὸ 19 Ἰουν. 1972 ἔγγραφον.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπερθεν ὑμετέρου ἐγγράφου, ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐν περιλήψει θέμα, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν τὰ ἑξῆς :

1. Ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς περιπτ. ε' τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958 ὁρίζεται ὅτι τὸ ἀντικείμενον τοῦ φόρου ἐπὶ ἡμεδαπῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου, μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος, εἶναι τὸ καθα-

ρὸν εἰσόδημα αὐτῶν μόνον ἐκ τῆς ἐκμισθώσεως οἰκοδομῶν ἢ γαιῶν ὡς καὶ ἐκ κινητῶν ἀξιῶν.

2. Διὰ τῶν διατάξεων τῶν περιπτώσεων α' καὶ β' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν.Δ. 1077/1971, δι' οὗ ἀντικατεστάθη τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958, ἀπηλλάγησαν τοῦ φόρου εἰσοδήματος τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀποκεντρωμένων Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, αἵτινες λειτουργοῦν ὡς Εἰδικὰ Ταμεῖα καὶ οἱ Δῆμοι καὶ Κοινότητες διὰ τὰ πάσης φύσεως εἰσοδήματά των.

Βάσει τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν.Δ. τ' ἀνωτέρω ἰσχύουν τοῦ οἰκον. ἔτους 1972.

3. Κατ' ἀκολουθίαν τῶν ἀνωτέρω τὰ κληροδοτήματα τὰ ὑφιστάμενα εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας ἐφ' ὅσον συνιστοῦν ἴδια νομικὰ πρόσωπα, δὲν ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας εἰσοδήματος διὰ τὰ κτώμενα ἀπὸ 1.1.1971 καὶ ἐφεξῆς εἰσοδήματα ἐξ ἐκμισθώσεως οἰκοδομῶν ἢ γαιῶν ὡς καὶ ἐκ κινητῶν ἀξιῶν.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
Δ. ΓΕΩΡΓΙΑΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Δημοσίων Ἔργων
Διεύθυνσις Ὑπηρ. Οἰκισμοῦ — Τμῆμα Ε3/γ
Ἀριθ. Πρωτ. Ε.18854 Ἐν Ἀθήναις τῇ 29/7/1972

«Προτάσεις Δημάρχου Πόρου».

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
Γεν. Διεύθυνσιν Διοικήσεως — Διεύθυνσιν Τοπικῆς Αὐτοδ/σεως
Τμῆμα Φορολογίας — Ἐν τ α ῦ θ α

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ καὶ ἡμῖν κοινοποιηθέντος ὑπ' ἀρ. 47400/19.6.72 ὑμετέρου ἐγγράφου σχετικῶς μὲ προτάσεις Δημάρχου Πόρου δι' ἔλεγχον τῶν ἀνεγειρομένων οἰκοδομῶν ὑπὸ τῶν Δήμων, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι διὰ τοῦ νέου Γ.Ο.Κ. ἀντιμετωπίζεται ὅσον ἔνεστι τὸ θέμα τοῦτο.

Ὁ Προϊστάμενος τῆς Ὑπηρεσίας
Ι. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γεν. Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπ. Αὐτοδιοικήσεως
Τμῆμα Δημ. καὶ Κοιν. Περιουσίας
Ἀριθ. Πρωτ. 48955/1046 Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουνίου 1972

«Σχετικῶς μὲ τροποποίησιν τῆς παραγρ. 8 τοῦ ἄρθρου 192 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος».

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος

Ἐ ν τ α ῦ θ α

Σχετ. : Ὑμέτερον ὑπ' ἀριθ. 1083/14.6.1972

Ἐν σχέσει, πρὸς τὸ ὕπερθεν σχετικόν, περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν, ὅτι διὰ τὴν προστασίαν τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, ἐθεσπίσθησαν αἱ διατάξεις τοῦ Ν. Δ/τος 31/1968, καθ' ἃς πρὸ τῆς προσφυγῆς εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια, δέον νὰ προηγηθῇ ἡ προσφυγή, εἰς τό, κατὰ τὸ Β. Δ/γμα 47/1969, Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Κτημάτων.

Πέραν τῶν ἀνωτέρω, ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 1045 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, δι' ἧς ὁ ἐπὶ εἰκοσαετίαν ἔχων εἰς τὴν διανοίᾳ κυρίου νομὴν αὐτοῦ πρᾶγμα κινητὸν ἢ ἀκίνητον γίνεται κύριος (ἔκτακτος χρησικτησία), διασφαλίζει πλήρως τὰ δικαιώματα τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἐπὶ τῶν κατεχομένων ὑπ' αὐτῶν ἀκινήτων πέραν τῆς εἰκοσαετίας.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γεν. Διευθυντὴς κ.ἀ.α.
Ὁ Ἀναπληρωτὴς Γεν. Διευθυντὴς
ΔΗΜ. ΜΠΕΗΣ

ΕΔ.Κ.Ε.
Ἀριθ. Πρωτ. 1306 Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Αὐγούστου 1972

«Περὶ εἰσφορᾶς Δήμου Ἀλεξανδρείας ὑπὲρ τοῦ Τ.Ο.Ε.Β.».

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
Δ/νσιν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως — Ἐ ν τ α ῦ θ α

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσωμεν ὑμῖν συνημμένως ἐν ἀντιγράφῳ τὸ ὑπ' ἀριθ. 3310/14.8.72 ἔγγραφον τοῦ Δήμου Ἀλεξανδρείας πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἕνωσιν, μετὰ τῶν συνημμένων αὐτῷ ἐγγράφων, περὶ τῆς ἐπιβληθείσης εἰς βάρος αὐτῷ εἰσφορᾶς ὑπὸ τοῦ Τ.Ο.Ε.Β., καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως, λόγῳ τοῦ γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος τοῦ θέματος τούτου, γνωρίσητε ἡμῖν τὰς ἐπ' αὐτῷ ἀπόψεις ὑμῶν πρὸς ἐνημέρωσιν τοῦ ἀνωτέρω Δήμου ὡς καὶ ἄλλων εἰς τὴν αὐτὴν περίπτωσιν εὑρισκομένων Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Μετὰ τιμῆς
Ἐντολῇ Προέδρου
Ὁ Διευθυντὴς Ε.Δ.Κ.Ε.
ΑΘΑΝ. ΚΑΤΣΟΣ

ΝΟΜΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΔΗΜΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ
Γραφεῖον Δημάρχου
Ἀριθ. Πρωτ. 3310 Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ 14.8.1972

«Περὶ τῆς ἐπιβληθείσης εἰσφορᾶς».

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος
Ἀθήνας

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ὑπὸ τοῦ Τ.Ο.Ε.Β. (Τοπικὸς Ὀργανισμὸς Ἐγγείων Βελτιώσεων) ἐπεβλήθη εἰσφορὰ εἰς τὸν Δῆμον διὰ τὰς εἰς τὴν περιοχήν του κοινοχρήστους ἐκτάσεις – βοσκοτόπους τοῦ Δήμου καὶ μάλιστα σημαντικὸν ποσὸν κατ' ἔτος.

Κατὰ τὴν γνώμην μας ἡ εἰσφορὰ αὕτη δέον νὰ ἐπιβάληται ἐπὶ καλλιεργησίμου ἐκτάσεως καὶ οὐχὶ βοσκοτόπων, παρακαλοῦμεν ὅπως ἐνεργήσητε τὰ δέοντα διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ Δήμου.

Συνημμένως ἐπισυνάπτομεν ἀντίγραφα τῶν ἐγγράφων δι' ὧν ἐπιζητεῖται ἡ ἐν λόγῳ εἰσφορά.

Ὁ Δήμαρχος
ΔΗΜ. ΜΟΥΡΑΤΣΗΣ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
Ἐπιθεώρησις Γεωργίας—Διεύθυνσις Γεωργίας
Ὑπηρεσία Ἐγγείων Βελτιώσεων—Τμῆμα ἐκμεταλλεύσεως ἔργων
Ἀριθ. Πρωτ. Γ.20142 Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 7.8.1972

«Περὶ τῆς εἰσφορᾶς τοῦ ΤΟΕΒ Ὑψηλῆς περιοχῆς Σχοινᾶ».

Πρὸς τὸν Δῆμον Ἀλεξανδρείας
Εἰς Ἀλεξάνδρειαν

Κοιν. : Τ.Ο.Ε.Β. Ὑψηλῆς Περιοχῆς Σχοινᾶ

1. Ἐπὶ τοῦ ἀπὸ 26.6.72 ἐγγράφου ὑμῶν γνωρίζομεν ὑμῖν τὰ κάτωθι : Βάσει τῶν κειμένων διατάξεων, ἅπαντα τὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα καθίστανται ὑποχρεωτικῶς μέλη τῶν Τ.Ο.Ε.Β. ἐφ' ὅσον τυγχάνουν κύριοι ἢ νομεῖς ἀκροτικῶν ἀκινήτων ἐντὸς τῆς περιοχῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν.

2. Ὁ ὑμέτερος Δῆμος ὡς προέκυψεν ἐκ τῆς σχετικῆς ἐρεύνης τὴν ὁποίαν διενήργησεν ὁ ΤΟΕΒ πεδ. Θεσ/νίκης μέχρι τοῦ παρελθόντος ἔτους εἶχε τὴν νομὴν 835 στρεμμάτων ἐν τῇ περιοχῇ δικαιοδοσίας τοῦ ΤΟΕΒ Ὑψηλῆς περιοχῆς Σχοινᾶ καὶ ὡς ἐκ τούτου βάσει τῶν κειμένων διατάξεων ὑποχρεοῦται ὅπως καταβάλῃ εἰς τὸν ἐν λόγῳ ΤΟΕΒ τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἐπιβληθείσας εἰσφοράς.

3. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐκ τῆς ὡς ἄνω ἀναφερομένης ἐκτάσεως ἐγένετο διανομὴ εἰς ἀκτήμονας καλλιεργητάς, τμῆμα 180 περίπου στρεμμάτων. Οὕτως

ὁ ὑμέτερος Δῆμος παρέμεινε νομεὺς τῆς ὑπολοίπου ἐκτάσεως ἀνερχομένης εἰς 655 στρέμματα διὰ τὴν ὁποίαν ἔκτοτε ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τὴν ὑπὸ τοῦ εἰρημένου ΤΟΕΒ ἐπιβαλλομένην ἑκάστοτε εἰσφοράν.

Ἐντολῇ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ
Ὁ Προϊστάμενος τῆς ΥΕΒ
Θ. ΤΣΙΑΝΤΑΣ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Ἐπιθεώρησις Γεωργίας — Διεύθυνσις Γεωργίας
Ὑπηρεσία Ἐγγείων Βελτιώσεων

Ἀριθ. Πρωτ. Γ. 18362 Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 12.6.1972

«Περὶ τῆς ἐπιβολῆς εἰσφορᾶς εἰς τὸν Δῆμον Ἀλεξανδρείας».

Πρὸς τὸν ΤΟΕΒ Ὑψηλῆς Περιοχῆς Σχοινᾶ
Εἰς Σχοινᾶ

Κοιν. : 1) Δῆμον Ἀλεξανδρείας,

πρὸς ὃν ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι ἐνταῦθα ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 3881/58.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀρ. 203/26.3.72 ἀναφορᾶς ὑμῶν σχετικῶς μὲ τὴν ἐπιβολὴν εἰσφορᾶς εἰς τὸν Δῆμον Ἀλεξανδρείας γνωρίζομεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

1. Βάσει τοῦ Ν.Δ. 3881/58 καὶ τοῦ ἀπὸ 13.9.59 Β.Δ, ἅπαντα τὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα ἀκόμη καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ Δημόσιον ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τῆς ὑπὸ τῶν ΤΟΕΒ ἐπιβαλλομένης εἰσφορᾶς ἐπὶ τῶν ἀγροτικῶν των ἀκινήτων ἐφ' ὅσον ταῦτα εὑρίσκονται ἐντὸς τῆς περιοχῆς δικαιοδοσίας των.

2. Διὰ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν.Δ. 703/70 προβλέπονται φορολογικαὶ ἀπαλλαγαὶ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ οὐχὶ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ εἰσφορᾶς Ὀργανισμῶν κοινῆς ὠφελείας (ὡς π.χ. ΔΕΗ, ΤΟΕ, κ.τ.λ) αἵτινες ἐπιβάλλονται διὰ τὴν ὑπὸ τούτων παροχὴν ὑπηρεσιῶν πρὸς τὰ μέλη των.

3. Κατὰ συνέπειαν, ἐφ' ὅσον ὁ Δῆμος Ἀλεξανδρείας τυγχάνει κάτοχος 835 στρεμ. ἐν τῇ περιοχῇ δικαιοδοσίας σας καὶ ἡ ἐν λόγῳ ἔκτασις δύναται νὰ ἐξυπηρετηθῇ ἐκ τοῦ ἀρδευτικοῦ ἢ στραγγιστικοῦ σας δικτύου ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τῆς ὑφ' ὑμῶν ἐπιβαλλομένης εἰσφορᾶς καὶ δέον οὐχὶ μόνον νὰ χρεοῦται ἀνελλιπῶς καθ' ἕκαστον ἔτος μὲ τὴν ἐν λόγῳ εἰσφορὰν ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιδιώξητε τὴν εἴσπραξιν τῆς ἐξ 124.415 δραχ. ὀφειλῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν ὑμέτερον Ὀργανισμόν.

Ἐντολῇ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ
Ὁ Ἐπιθεωρητὴς Γεωργίας
Β. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γεν. Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπ. Αὐτοδιοικήσεως
Τμῆμα Δημ. καὶ Κοιν. Περιουσίας
Ἀριθ. Πρωτ. 48955/1046 Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουνίου 1972

«Σχετικῶς μὲ τροποποίησιν τῆς παραγρ. 8 τοῦ ἄρθρου 192 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος».

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος
Σταδίου 33–Πεσμαζόγλου — Ἐ ν τ α ῦ θ α

Σχετ. : Ὑμέτερον ὑπ' ἀριθ. 1083/14.6.1972

Ἐν σχέσει, πρὸς τὸ ὕπερθεν σχετικόν, περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν, ὅτι διὰ τὴν προστασίαν τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, ἐθεσπίσθησαν αἱ διατάξεις τοῦ Ν. Δ/τος 31/1968, καθ' ἃς πρὸ τῆς προσφυγῆς εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια, δέον νὰ προηγηθῇ ἡ προσφυγή, εἰς τό, κατὰ τὸ Β. Δ/γμα 47/1969, Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Κτημάτων.

Πέραν τῶν ἀνωτέρω, ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 1045 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, δι' ἧς ὁ ἐπὶ εἰκοσαετίαν ἔχων εἰς τὴν διανοίᾳ κυρίου νομὴν αὐτοῦ πρᾶγμα κινητὸν ἢ ἀκίνητον κύριος (ἔκτακτος χρησικτησία), διασφαλίζει πλήρως τὰ δικαιώματα τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἐπὶ τῶν κατεχομένων ὑπ' αὐτῶν ἀρκινήτων πέραν τῆς εἰκοσαετίας.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γεν. Διευθυντὴς κ.ἀ.α.
Ὁ Ἀναπλ. Γεν. Δ/ντὴς
ΔΗΜ. ΜΠΕΗΣ

ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΔΗΜΟΣ ΚΑΣΟΥ – ΚΑΡΠΑΘΟΥ
Ἀριθ. Πρωτ. 836 Ἐν Κάσῳ τῇ 28 Ἰουνίου 1972

«Αἰτοῦνται πληροφορίαι».

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος
Εἰ ς Ἀ θ ή ν α ς

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τ' ἀκόλουθα :

Παρ' ἡμῖν ὑπηρετεῖ συνεχῶς μέχρι σήμερον διοικητικὸς ὑπάλληλος ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1945, ἐπὶ βαθμῷ 6ῳ, οὗτινος αἱ μηνιαῖαι αὐτοῦ ἀποδοχαὶ εἰσί : Βασικὸς μισθὸς δραχ. 4260 – ἐπίδ. τριετιῶν δραχ. 1278 – πολυετίας δραχ. 937 – προσ. ἐπίδ. 500, σύνολον ἀποδοχῶν δραχ. 6975 – ἔχει δὲ ἐξαντλήσει τὴν ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου προβλεπομένην ὑπαλληλικὴν ἱεραρχίαν, κατὰ δὲ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ ἔτους 1973

θὰ δικαιωθῇ 4ης τριετίας ἐκ δραχ. 426 ἤτοι μὲ σύνολον τότε μηνιαίων ἀποδοχῶν δραχ. 7401. Ἐρωτᾶται, ἐὰν θελήσῃ οὗτος δι' οἱονδήποτε λόγον νὰ ἐξέλθῃ τῆς ὑπηρεσίας, ποίας συντάξεως θὰ δικαιωθῇ ἔχων πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν 28 ἐτῶν καὶ τίνος βοηθήματος παρὰ τοῦ Τ.Α.Δ.Κ.Υ. ;

Ὡσαύτως ἐὰν δύναται νὰ γίνῃ τροποποίησις τοῦ ἰσχύοντος ἤδη Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου ἥτις ἐγένετο διὰ τελευταίαν φορὰν τὸ ἔτος 1963 λαμβανομένης πρὸς τοῦτο σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ παρ' ἡμῖν Δημοτικοῦ Συμβουλίου, διὰ τὸν ὁρισμὸν βαθμοῦ Τμηματάρχου ἐπὶ βαθμοῖς 5ῳ ἢ 4ῳ, δεδομένου ὅτι ὁ ἡμέτερος Δῆμος ἔχει μόνιμον πληθυσμὸν 1500 κατοίκων καὶ ἐγγεγραμμένους εἰς τὰ δημοτολόγια αὐτοῦ ἀριθμὸν ἀτόμων 3.370 ὅστις καὶ πραγματοποιεῖ κατ' ἔτος ἔσοδα 1.000.000 δραχ. Ὁ περὶ οὗ πρόκειται ὑπάλληλος προαγόμενος θὰ λαμβάνῃ τὰς αὐτὰς ἀποδοχὰς ἢ θέλουσι περικοπῇ αἱ 3ετίαι ἃς τώρα λαμβάνει ;

Παρακαλοῦμεν ὅθεν ὑμᾶς, ὅπως, γνωρίσητε εἰς τὸν ἡμέτερον Ὀργανισμὸν σχετικῶς ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω τεθέντων ἐρωτημάτων, διὰ τὰ καθ' ἡμᾶς περαιτέρω.

Ἐπὶ τούτοις, διατελοῦμεν

Μετὰ πάσης τιμῆς
Ὁ Ἀναπλ. Δημάρχου
ΘΕΟΔ. Γ. ΚΑΤΑΛΑΝΟΣ

Ε.Δ.Κ.Ε.
Ἀριθ. Πρωτ. 1183 Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουλίου 1972

Πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον Κάσου – Δωδεκανήσου

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 836/28.6.72 ὑμετέρου ἐγγράφου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ ἀκόλουθα :

1) Ἐὰν διὰ τῆς τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας προβλεφθῇ θέσις ἐπὶ 4ῳ ἢ 5ῳ βαθμῷ, προαγομένου τοῦ νῦν ὑπηρετοῦντος ὑπαλλήλου τοῦ Δήμου ἐπὶ βαθμῷ 6ῳ, θὰ γίνῃ μεταφορὰ τῶν τριετιῶν βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 807/71 «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ προσαυξήσεως ἐπιδόματος εὐδοκίμου παραμονῆς (τριετιῶν) κειμένων διατάξεων ὡς αὗται ἡρμηνεύθησαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

2) Ἐὰν ἀποχωρήσῃ σήμερον ὁ ὑπηρετῶν ἐπὶ βαθμῷ 6ῳ ὑπάλληλος τοῦ ὑμετέρου Δήμου θὰ λάβῃ κυρίαν σύνταξιν περίπου 3.000 δραχ. μηνιαῖον βοήθημα ἐκ τοῦ ΤΑΔΚΥ 1490 δραχμῶν καὶ ἐφ' ἅπαξ τοιοῦτον 81.950 δραχ.

Μετὰ τιμῆς
Ἐντολῇ Προέδρου
Ὁ Διευθυντὴς
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΤΣΟΣ

Ε.Δ.Κ.Ε.
Ἀριθ. Πρωτ. 1165 Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουλίου 1972

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 5

«Δημοσίευσις διακηρύξεων δημοπρασιῶν κλπ. εἰς Ἐφημερίδα Δημοπρασιῶν καὶ Πλειστηριασμῶν Ἀθηνῶν».

Πρὸς τοὺς κ.κ. Δημάρχους καὶ Προέδρους Κοινοτήτων τῆς Χώρας

Ἀξιότιμοι Κύριοι Συνάδελφοι,

Κατόπιν τῆς ἀπὸ 15.3.1972 νέας αἰτήσεως πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἕνωσιν τῆς Ἐφημερίδος Δημοπρασιῶν καὶ Πλειστηριασμῶν (ὁδὸς Ἐμμ. Μπενάκη 3, Ἀθῆναι, τηλ. 315-692), ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑπομνήσωμεν ὑμῖν, ὅπως διὰ τὴν μεγαλυτέραν δημοσιότητα καὶ πρὸς τὸ συμφέρον ὑμῶν ἀποστέλλητε τὰς περιλήψεις διακηρύξεων δημοπρασιῶν κλπ., πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὴν ἀνωτέρω ἀπὸ 40ετίας ἐκδιδομένην καθημερινὴν ἐφημερίδα, μνημονεύοντες ὅτι τὰ ἔξοδα δημοσιεύσεως βαρύνουσι, συμφώνως τῷ Νόμῳ 5367, τὸν τελευταῖον μειοδότην, ὡς πράττει καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

Ε.Δ.Κ.Ε.
Ἀριθ. Πρωτ. 984 Ἀθῆναι τῇ 4 Ἰουλίου 1972

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 4

«Περιοδικὸν «Ἐπιθεώρησις Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος».

Πρὸς τοὺς κ.κ. Δημάρχους καὶ Προέδρους Κοινοτήτων τῆς Χώρας

Ἀξιότιμοι Κύριοι Συνάδελφοι,

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ δημοσιογράφου κ. Θεμ. Θεμιστοκλέους, ἐκδίδεται ἀπὸ δωδεκαετίας μηνιαῖον εἰκονογραφημένον περιοδικὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐπιθεώρησις Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος», μὲ ἐξαιρετικὴν καλλιτεχνικὴν ἐμφάνισιν.

Διὰ τοῦ περιοδικοῦ τούτου, εἰς τὸ ὁποῖον δημοσιεύονται φωτογραφίαι τῶν κ.κ. Δημάρχων καὶ Κοινοταρχῶν μετὰ βιογραφικῶν σημειωμάτων ἐπὶ τῆς δράσεως αὐτῶν, τὰ ἐκτελούμενα ἔργα μετὰ φωτογραφιῶν αὐτῶν ὡς καὶ πληροφορίαι ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἱστορίαν, τὸν τουρισμόν, τὴν βιομηχανίαν, βιοτεχνίαν καὶ γεωργίαν ἑνὸς ἑκάστου Δήμου καὶ Κοινότητος, καθίστανται εὐρύτερον γνωστὰ τὰ ἐπιτεύγματα τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν ἀρχόντων ταύτης.

Προσέτι διὰ τῆς ποικίλης αὐτοῦ ὕλης ἀφορώσης θέματα σχετικὰ μὲ τὴν ζωὴν τοῦ χωριοῦ, τὴν μητέρα, τὸ παιδί, τὴν ὑγιεινὴν τοῦ χωριοῦ, τὴν τόνωσιν

τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος ὡς καὶ τὴν θρησκευτικὴν ἀγωγὴν τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας, τὸ περιοδικὸν τοῦτο ἀποκτᾷ ἰδιαιτέραν κοινωνικὴν χρησιμότητα καὶ καθίσταται ἀπόκτημα διὰ κάθε δημοτικὴν καὶ κοινοτικὴν βιβλιοθήκην.

Συνιστῶμεν ὡς ἐκ τούτου ἐκθύμως τὴν ἐγγραφὴν ὡς συνδρομητῶν εἰς τὴν ὡς ἄνω Ἐπιθεώρησιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος, τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσιν ὡς συνδρομηταὶ δέον ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὴν ἀκόλουθον διεύθυνσιν :

«ΘΕΜ. ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ
Μπόταση 5
Τηλ. 616-097 καὶ 622-589
Ἀθῆναι 147».

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 113 — Ἐν Ἀλεξανδρουπόλει τῇ 9 Ἰουνίου 1972

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος
Σταδίου 33 — Ἀ θ ή ν α ς

Προαγόμεθα νὰ γνωρίσωμεν Ὑμῖν ὅτι τὰς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 960/17.5.1972 Ὑμετέρου ἐγγράφου ἀναγγελθείσας τριάκοντα μία χιλιάδας (31.000) δραχμῶν ἐλάβομεν μέσῳ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ταύτας ὅμως δὲν ἐχρησιμοποιήσαμεν διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐγκαταστάσεων τῶν Παιδικῶν Κατασκηνώσεων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως ὡς ἐξεδηλώσατε τὴν ἐπιθυμίαν ἐν τῷ μνημονευθέντι ἐγγράφῳ, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν τῷ υἱοθετηθέντι ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως χωρίῳ «Γεμιστὴ» Ἱ. Ναοῦ τῶν Ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ.

Ἐσωκλείοντες τὴν σχετικὴν ἀπόδειξιν καὶ ἐκφράζοντες καὶ τὰς εὐχαριστίας τῶν κατοίκων τῆς Γεμιστῆς.

Διατελοῦμεν μετ' εὐγνωμόνων εὐχαριστιῶν
† Ὁ Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ

ωτια στο δασος οηθησε

Ἡ συντροφιά σου κι' ἐσύ μή μένετε ἁπλοί θεσταί στήν φωτιά τοῦ δάσους. Οἱ Πυροσβέστες, οἱ Δασικοί, οἱ Χωροφύλακες, οἱ Στρατιῶτες, οἱ κάτοικοι τῶν γύρω χωριῶν ἀγωνίζονται. Χρειάζονται χέρια. Βοηθῆστε κι' ἐσεῖς. Κάντε ὅ,τι σᾶς ποῦν. Ἀξίζει νά χάσουμε τήν ἐκδρομή γιά νά κερδίσουμε τό δάσος. Συμφωνεῖς; Τά δένδρα πεθαίνουν ἀπό σένα. Φύλαξε τό δάσος. Μπορεῖς.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ-ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΟΡΙΑ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Τμ. Β' — Ἀριθ. 3585/1971

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Δ. Παΐζης
Δικηγόροι : Ἠλ. Παρασκευᾶς, Β. Γκούμας (πάρ. Ν.Σ.Κ.), Κ. Ράλλης

«Ὅρια Δήμων καὶ Κοινοτήτων.—Οὔτε ὁ Νομάρχης οὔτε ἄλλη διοικητικὴ ἀρχὴ δύναται ν' ἀναθέσῃ εἰς Ἐπιτροπὴν ἢ ἄλλο ὄργανον τὴν τοποθέτησιν ὁροθετικῶν σημείων ἐπὶ τῆς καθορισθείσης ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὁρίων ὁριογραμμῆς, ἥτις ἁρμοδιότης ἀνήκει εἰς τὰ ἁρμόδια ὄργανα».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, ἀπαλλασσομένης τελῶν, διώκεται ἐμπροθέσμως ἡ ἀκύρωσις : 1) τῆς ὑπ' ἀριθ. 13533 τῆς 2.4.1969 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Καρδίτσης, δι' ἧς συνεκροτήθη ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως, μεταβαίνουσα ἐπὶ τόπου, προβῇ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 14/1914 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Ὁρίων Νομοῦ Τρικάλων καθορισθέντων ὁρίων μεταξὺ τῆς αἰτούσης Κοινότητος καὶ τῆς Κοινότητος Ἀηδονοχωρίου, εἰς τὴν τοποθέτησιν μονίμων καὶ ἐμφανῶν ὁροθετικῶν σημείων καὶ εἰς τὴν ἀποτύπωσιν τῶν ὁρίων ἐπὶ σχετικοῦ διαγράμματος, καὶ 2) τῆς ὑπ' ἀριθ. 34956 τῆς 3.5.1969 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, δι' ἧς ἀπερρίφθη ἡ ὑπὸ τῆς αἰτούσης Κοινότητος ἀσκηθεσα προσφυγὴ κατὰ τῆς ὡς ἄνω νομαρχιακῆς ἀποφάσεως.

Ἐπειδὴ παραδεκτῶς παρεμβαίνει εἰς τὴν προκειμένην δίκην, αἰτουμένη τὴν ἀπόρριψιν τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, ἡ Κοινότης Ἀηδονοχωρίου.

Ἐπειδή, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς καταβολῆς παραβόλου διὰ τὴν ἄσκησιν αἰτήσεως ἀκυρώσεως ὑπαγομένης εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τὸ ἐν προκειμένῳ καταβληθὲν παράβολον (ὑπ' ἀριθ. 231154/1969 τριπλότυπον τοῦ Ταμείου Δικαστικῶν Εἰσπράξεων Ἀθηνῶν) δέον νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν αἰτοῦσαν Κοινότητα ἀνεξαρτήτως ἐκβάσεως τῆς παρούσης δίκης.

Ἐπειδή, καθ' ἃ προκύπτει ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ φακέλλου τῆς ὑποθέσεως, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις τοῦ Νομάρχου Καρδίτσης ἐξεδόθη ἐν ὄψει τῆς προκυψάσης ἀμφισβητήσεως ἐὰν ὁ συνοικισμὸς τῆς λουτροπόλεως Σμοκόβου περιλαμβάνεται ὁλόκληρος ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς αἰτούσης Κοινότητος ἢ ἂν τμῆμα αὐτοῦ ὑπάγεται εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς παρεμβαινούσης Κοινότητος καὶ τοῦ συναφοῦς ζητήματος, ἐὰν μέρος τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένων, προκειμένου περὶ λουτροπόλεων, τελῶν ὑπὲρ δήμων ἢ κοινοτήτων (ἄρθρ. 24

τοῦ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 κωδ/κοῦ β. δ/τος, ΦΕΚ 171, ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτροποποιήθη δι' ἄρθρ. 35 τοῦ ν.δ. 4260/1962, ΦΕΚ 186), ἀνήκει ἐν προκειμένῳ εἰς τὴν παρεμβαίνουσαν Κοινότητα· εἰδικώτερον δ' ἐκ τοῦ φακέλλου προκύπτει ὅτι ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις τοῦ Νομάρχου Καρδίτσης ἐξεδόθη μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 6/1964 ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Ὁρίων τοῦ Νομοῦ Καρδίτσης, δι' ἧς ἀπερρίφθη αἴτησις τῆς παρεμβαινούσης Κοινότητος περὶ ἑρμηνείας τῆς ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 14/1914 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Ὁρίων Νομοῦ Τρικάλων καὶ ἐκρίθη ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη δὲν ἔχρηζεν ἑρμηνείας, ὡς μὴ πάσχουσα ἀσάφειάν τινα ἢ ἀοριστίαν περὶ τὸν καθορισμὸν τῶν ὁρίων, καὶ ὅτι ἡ προκύψασα ἀμφισβήτησις ὠφείλετο εἰς τὴν ἐξαφάνισιν παντὸς ἴχνους τῆς παλαιᾶς ὁροθετικῆς γραμμῆς λόγῳ τῆς ἀνεγέρσεως νέων οἰκοδομῶν, τῆς κατασκευῆς νέων ὁδῶν καὶ τῆς καταστροφῆς ἄλλων.

Ἐπειδὴ ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις τοῦ Νομάρχου Καρδίτσης, δι' ἧς, ὡς ἐκ τοῦ ὅλου περιεχομένου αὐτῆς προκύπτει, ἀνετέθη εἰς ἐπιτροπὴν ἡ τοποθέτησις μονίμων καὶ ἐμφανῶν ὁροθετικῶν σημείων ἐπὶ τῆς καθορισθείσης ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὁρίων ὁριογραμμῆς μεταξὺ τῶν δύο Κοινοτήτων καὶ ἡ ἀποτύπωσις αὐτῆς ἐπὶ σχετικοῦ διαγράμματος ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι τὰ ἐκ τῶν τοποθετηθησομένων ὁροθετικῶν σημείων καὶ τῆς σχετικῆς ἐν διαγράμματι ἀποτυπώσεως προκύπτοντα ὅρια θὰ λαμβάνωνται ὑποχρεωτικῶς ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ρύθμισιν ζητημάτων ἐξαρτωμένων ἐκ τῶν ὑφισταμένων μεταξὺ τῶν δύο Κοινοτήτων ὁρίων, συνιστᾷ ἐκτελεστὴν διοικητικὴν πρᾶξιν καί, συνεπῶς, παραδεκτῶς προσβάλλεται διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, ὁ δὲ περὶ τοῦ ἐναντίου ἰσχυρισμὸς τῆς παρεμβαινούσης Κοινότητος εἶναι ἀπορριπτέος.

Ἐπειδὴ οὔτε ἐκ τῶν διατάξεων περὶ ὁρίων δήμων καὶ κοινοτήτων τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος (ἄρθρ. 10 καὶ ἑπ.) οὔτε ἐξ ἄλλης τινὸς διατάξεως προκύπτει ὅτι ὁ νομάρχης ἢ ἄλλη διοικητικὴ ἀρχὴ δύναται νὰ ἀναθέτῃ εἰς ἐπιτροπὴν ἢ ἄλλο ὄργανον τὴν τοποθέτησιν ὁροθετικῶν σημείων ἐπὶ τῆς καθορισθείσης ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὁρίων ὁριογραμμῆς ἢ τὴν ἀποτύπωσιν αὐτῆς ἐπὶ σχετικοῦ διαγράμματος, ἔστω καὶ ἂν ἐξηφανίσθησαν ἐν τῷ μεταξὺ τὰ ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ δικαστηρίου τούτου ἀναφερόμενα ὁροθετικὰ σημεῖα· τοῦ νόμου δὲ μὴ καθιεροῦντος τοιαύτην ἁρμοδιότητα, ὁσάκις κατὰ τὴν ἔκδοσιν διοικητικῆς τινος πράξεως τίθεται τὸ ζήτημα ἂν περιοχή τις κεῖται ἐντὸς τῶν ὁρίων δήμου τινὸς ἢ κοινότητος, εἰς τὰ ἁρμόδια διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς πράξεως ταύτης ὄργανα καί, περαιτέρω, εἰς τὰ ἐλέγχοντα τὴν νομιμότητα αὐτῆς δικαστήρια ἀπόκειται νὰ κρίνωσι παρεμπιπτόντως ἐν ἑκάστῃ συγκεκριμένῃ περιπτώσει περὶ τοῦ ἐν λόγῳ ζητήματος ἐν ὄψει τῶν ὁρισμῶν τῆς περὶ καθορισμοῦ ὁρίων ἐκθέσεως τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς ἢ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου ὁρίων. Συνεπῶς, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις τοῦ Νομάρχου Καρδίτσης, ἔχουσα τὸ ρηθὲν περιεχόμενον, ἐξεδόθη καθ' ὑπέρβασιν ἐξουσίας καὶ ἐκ τοῦ λόγου τούτου, βασίμως προβαλλομένου, δέον νὰ ἀκυρωθῇ αὕτη, ὡς καὶ ἡ θεωρήσασα ταύτην ὡς νομίμως ἔχουσαν ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ

Τμ. Β' — Ἀριθ. 358/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Τ. Δημητρακάκης

«Φορολογία ἀκαλύπτων χώρων.—Δικαστικαὶ Ἐπιτροπαὶ λύσεως φορολογικῶν διαφορῶν.—Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ σύνθεσις τούτων ν' ἀπομακρυνθῇ τῆς γενικῆς ἀρχῆς τῆς ἐκ περιττοῦ ἀριθμοῦ συγκροτήσεως τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν, ἐμπροθέσμως ἀσκηθείσης, αἰτήσεως ζητεῖται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 10/1966 ἀποφάσεως τῆς παρὰ τῇ Κοινότητι Ἀργυρουπόλεως Ἀττικῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν, ἀφορώσης εἰς τὴν εἰς βάρος τῆς ἀναιρεσειούσης ἐπιβολὴν φόρου ἀκαλύπτων χώρων.

Ἐπειδή, δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 56 τοῦ περὶ τῶν ἐσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθ. διατάγματος 3033/1954, ἡ ἐπίλυσις τῶν φορολογικῶν ἐν γένει διαφορῶν καὶ ἀμφισβητήσεων περὶ τὴν βεβαίωσιν οἱουδήποτε αὐτοτελοῦς φόρου, τέλους, δικαιώματος κλπ. μεταξὺ δήμου ἢ κοινότητος καὶ φορολογουμένου ἢ ἐνοικιαστοῦ καὶ φορολογουμένου, ἀνετέθη κατὰ πρῶτον καὶ δεύτερον βαθμὸν εἰς ἐπιτροπάς, τῶν ὁποίων ἡ σύνθεσις ἤθελεν ὁρισθῇ διὰ β. δ/τος, ὅπερ ὑποχρεωτικῶς ἔδει νὰ περιέχῃ πρόβλεψιν συστάσεως δικαιοδοτούντων εἰς δύο βαθμοὺς ὀργάνων. Τοιοῦτο διάταγμα ἐξεδόθη τὸ ἀπὸ 28ης Ἰουνίου/19ης Ἰουλίου 1955, ἱδρῦσαν πρωτοβαθμίους καὶ δευτεροβαθμίους ἐπιτροπὰς ἀνὰ δῆμον ἢ κοινότητα καὶ ὁρίσαν ὅτι, προκειμένου περὶ τῶν δήμων ἑδρῶν νομαρχιῶν ἢ τῶν προελθόντων ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐκ τῶν δήμων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, αἱ δευτεροβάθμιοι ἐπιτροπαὶ συγκροτοῦνται ἐκ τεσσάρων μελῶν (ἄρθρ. 1), ἀποφασίζουν δὲ κατὰ πλειοψηφίαν, νικώσης, ἐν ἰσοψηφίᾳ, τῆς ψήφου τοῦ προέδρου.

Ἐπειδὴ ἡ ἐφ' ἧς ἐρείδεται τὸ ἀνωτέρω Βασ. Διάταγμα ἐξουσιοδοτικὴ τοῦ νόμου διάταξις, μὴ ἐκφραζομένη συγκεκριμένως περὶ τῆς εἰς ἀριθμὸν μελῶν συγκροτήσεως τῶν ἐν αὐτῇ ἐπιτροπῶν, δὲν ἐπιτρέπει ὅπως τὸ διάταγμα ἀπομακρυνθῇ τῆς γενικῆς ἀρχῆς τῆς ἐκ περιττοῦ ἀριθμοῦ συγκροτήσεως τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων καὶ τοῦ ἰσοδυνάμου τῆς ψήφου τῶν μελῶν αὐτῶν. Ὅθεν αἱ διατάξεις τοῦ διατάγματος τούτου, καθ' ἃς ἡ δευτεροβάθμιος ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται ἐκ τεσσάρων μελῶν, ἀποδιδομένης ὑπερεχούσης δυνάμεως εἰς τὴν ψῆφον τοῦ προέδρου, τεθεῖσαι καθ' ὑπέρβασιν ἐξουσιοδοτήσεως, εἶναι ἀνίσχυροι. Ὅθεν, ἡ ἐκδοῦσα τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν ἐπιτροπὴ ἀποτελεσθεῖσα συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις ταύτας ἐκ τεσσάρων μελῶν, δὲν ἦτο νομίμως συγκεκροτημένη, τούτῳ δὲ τῷ λόγῳ ληπτέῳ ὑπ' ὄψιν αὐτεπαγγέλτως, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις εἶναι ἀναιρετέα.

Ἐπειδή, ἀναιρουμένης, κατὰ ταῦτα, τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, δέον ὅπως ἡ ὑπόθεσις ἀναπεμφθῇ εἰς τὴν αὐτὴν δευτεροβάθμιον Ἐπιτροπήν,

συντεθειμένην νομίμως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1667/1967 Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Ἐπειδὴ τὸ δικαστήριον, ἐκτιμῶν τὰς ἐν προκειμένῳ συντρεχούσας περιστάσεις, κρίνει ὅτι δέον νὰ συμψηφισθῇ ἡ δικαστικὴ δαπάνη μεταξὺ τῶν διαδίκων.

Ἀριθ. 359 - 360/1972
Ἀποφάσεις ὅμοιαι τῇ ὡς ἄνω 358/1972 Σ.τ.Ἐ.

Τμ. Β'— Ἀριθ. 456/1972

Πρόεδρος Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγήτρια : Π. Ἀθανασοπούλου
Δικηγόρος : Ἀριστ. Γ. Χαρβαλιᾶς

«Φορολογία ἀκαλύπτων χώρων.—Φορολογικαὶ Ἐπιτροπαί.—Ἡ προθεσμία πρὸς ἄσκησιν ἐφέσεως ἐνώπιον τῆς Διευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν ἐμπροθέσμως καὶ νομοτύπως ἀσκηθείσης αἰτήσεως, διώκεται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 7/1968 ἀποφάσεως τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Ἁγίας Βαρβάρας (καὶ οὐχὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 7/1969, ὡς ἐκ παραδρομῆς προφανῶς ἀναγράφεται ἐν τῷ ἀναιρετηρίῳ), δι' ἧς ἀπερρίφθη ἡ ὑπὸ τῶν ἀναιρεσειόντων ἀσκηθεῖσα ἔφεσις κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 18/1963 ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ αὐτοῦ Δήμου, ἀπορριψάσης ὡσαύτως προσφυγὴν τῶν ἀναιρεσειόντων κατὰ τῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν εἰς τὸν δημοτικὸν κατάλογον φόρου ἀκαλύπτων χώρων οἰκονομικοῦ ἔτους 1962.

Ἐπειδὴ τὸ ἄρθρ. 5, παρ. 1, τοῦ Β.Δ. 166/1967, «περὶ τρόπου ἐπιλύσεως διαφορῶν καὶ ἀμφισβητήσεων ἐπὶ ἐν γένει φορολογιῶν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (33), ὡς τοῦτο εἶχε πρὸ τῆς διὰ τοῦ Β.Δ. 599/1969 τροποποιήσεως αὐτοῦ, ὥριζεν ὅτι «ἡ ἔφεσις ἀσκεῖται ἐγγράφως ὑπὸ τῶν ἐνώπιον τῆς πρωτοβαθμίου ἐπιτροπῆς διαδίκων, ἐντὸς προθεσμίας δέκα πέντε (15) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς πρωτοβαθμίου ἐπιτροπῆς», ἐκ τῆς διατάξεως δὲ ταύτης, ἑρμηνευομένης ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς γενικὰς περὶ τοῦ χρόνου ἐνάρξεως τῶν προθεσμιῶν διατάξεις τῶν ἄρθρων 241 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, 63 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας καὶ 146 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας (Α.Κ. 44/1967), συνάγεται ὅτι ἡ προθεσμία πρὸς ἄσκησιν ἐφέσεως ἐνώπιον τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς, μὴ συνυπολογιζομένης τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιδόσεως.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ἡ κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 18/1963 ἀποφάσεως τῆς

Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς ἀσκηθεῖσα ὑπὸ τῶν ἤδη ἀναιρεσειόντων ἔφεσις ἀπερρίφθη ὡς ἐκπρόθεσμος διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, καίτοι, ὡς ἀναφέρεται ἐν αὐτῇ, ἡ ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 18/1963 ἀπόφασις ἐπεδόθη εἰς τοὺς ἐκκαλοῦντας καὶ ἤδη ἀναιρεσείοντας τὴν 25ην Αὐγούστου 1964, ἡ δὲ κατ' αὐτῆς ἔφεσις ἠσκήθη τὴν 9ην Σεπτεμβρίου 1964, ἤτοι ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου τασσομένης δεκαπενθημέρου προθεσμίας. Οὕτως ὅμως ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ἐξεδόθη κατὰ παράβασιν τῆς ὡς ἄνω διαδικαστικῆς διατάξεως τοῦ νόμου καὶ τῷ λόγῳ τούτῳ, βασίμως προβαλλομένῳ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, εἶναι ἀναιρετέα.

Ἐπειδὴ ἀναιρουμένης, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἡ ὑπόθεσις δέον ὅπως ἀναπεμφθῇ εἰς τὴν ἐκδοῦσαν ταύτην Δευτεροβάθμιον Ἐπιτροπὴν πρὸς νέαν κατ' οὐσίαν κρίσιν.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 635/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Ἡλ. Καμπίτσης
Δικηγόροι : Ἀριστ. Χαρβαλιᾶς, Κ. Κωτσικόπουλος

«Φορολογικαὶ Ἐπιτροπαί.—Κλῆσις τῶν διαδίκων πρὸς συζήτησιν ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος. Ἀπόδειξις δι' ἐκθέσεως συνταχθείσης ὑπὸ τοῦ ἐπιδίδοντος».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν νομοτύπως καὶ ἐμπροθέσμως ἀσκηθείσης αἰτήσεως ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 3/1968 ἀποφάσεως τῆς παρὰ τῷ Δήμῳ Ἁγίου Δημητρίου Ἀθηνῶν Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν καὶ Ἀμφισβητήσεων, δι' ἧς ἀπερρίφθη ὡς ἀπαράδεκτος ἔφεσις τῶν ἀναιρεσειόντων κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 14/1965 ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς, ἀφορώσης εἰς φόρον ἀκαλύπτων χώρων τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1964.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 5 τοῦ βασιλικοῦ διατάγματος 166/1967 «περὶ τρόπου ἐπιλύσεως διαφορῶν καὶ ἀμφισβητήσεων ἐπὶ φορολογιῶν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (33) ἐπιβάλλεται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας ὅπως οἱ διάδικοι καλῶνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου πρὸς συζήτησιν τῆς ἐφέσεως διὰ προσκλήσεως κοινοποιουμένης ἐπὶ ἀποδείξει μερίμνῃ τοῦ Γραμματέως πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκδικάσεως τῆς ἐφέσεως. Ἐξ ἄλλου, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 67 καὶ 52 τοῦ ν. 4125/1960 περὶ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας, ἐχούσας ἐν προκειμένῳ ἀνάλογον ἐφαρμογήν, ἐφ' ὅσον τὸ ἀνωτέρω β. δ/γμα 166/1967 δὲν περιέχει εἰδικὰς διατάξεις περὶ τοῦ τρόπου ἀποδείξεως τῆς εἰς τὸν φορολογούμενον δημότην κοινοποιήσεως τῶν προσκλήσεων πρὸς συζήτησιν τῆς ἐφέσεως, ὁρίζεται ὅτι περὶ πάσης ἐπιδόσεως συντάσσεται ὑπὸ τοῦ ἐπιδίδοντος ἔκθεσις εἰς ἣν δέον νὰ γίνεται μνεία, μεταξὺ ἄλλων, τοῦ τόπου, τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ὥρας τῆς ἐπιδόσεως.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ὡς πρὸς τὴν ἐκ τῶν ἀναιρεσειόντων Α.Κ.**,

δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν ἀποσταλέντα φάκελλον ἀποδεικτικὸν κοινοποιήσεως εἰς αὐτὴν προσκλήσεως πρὸς συζήτησιν τῆς ἐφέσεως. Ἐξ ἄλλου, ὡς πρὸς τὸν ἕτερον τῶν ἀναιρεσειόντων Ε.Κ.**, εἰς τὸ ἐν τῷ φακέλλῳ ἀποδεικτικὸν θυροκολλήσεως τῆς προσκλήσεως πρὸς συζήτησιν τῆς ἐφέσεώς του δὲν ἀναγράφεται οὔτε ὁ τόπος εἰς ὃν ἐγένετο ἡ θυροκόλλησις, οὔτε ἡ ὥρα καθ' ἣν ἐγένετο αὕτη. Κατὰ συνέπειαν, τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο, εἰς ὃ ἀναγράφεται ἁπλῶς ὅτι ἐγένετο θυροκόλλησις εἰς τὴν ἐξώθυραν τῆς οἰκίας τοῦ ἀνωτέρω τὴν 22 Ὀκτωβρίου 1968, ἄνευ μνείας τῆς διευθύνσεως τῆς οἰκίας ταύτης, ὡς καὶ τῆς ὥρας τῆς ἐπιδόσεως, εἶναι ἄκυρον. Ὅθεν, δεδομένου περαιτέρω ὅτι κατὰ τὴν συζήτησιν ἐφ' ἧς ἐξεδόθη ἡ ἀναιρεσιβαλλομένη ἀπόφασις δὲν παρέστησαν οἱ τότε ἐκκαλοῦντες καὶ νῦν ἀναιρεσείοντες, ἡ ἀπόφασις αὕτη τυγχάνει ἀναιρετέα ὡς κατὰ παράβασιν οὐσιώδους τύπου τῆς διαδικασίας ἐκδοθεῖσα κατὰ τὸν σχετικὸν βάσιμον λόγον τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, καθισταμένης οὕτω περιττῆς τῆς ἐρεύνης τῶν λοιπῶν λόγων ἀναιρέσεως.

Ἐπειδὴ ἡ ὑπόθεσις, ὡς χρήζουσα διευκρινήσεως κατὰ τὸ πραγματικὸν μέρος δέον ὅπως παραπεμφθῇ εἰς τὴν ἐκδοῦσαν τὴν ἀναιρεσιβαλλομένην ἀπόφασιν Δευτεροβάθμιον Ἐπιτροπήν.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 1387/1972

Πρόεδρος : Ἄγ. Σταυρόπουλος
Εἰσηγήτρια : Π. Ἀθανασοπούλου
Δικηγόρος : Κ. Λαμπρικίδης

«Ἐπιτροπαὶ Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν.—Εἰς ἀναίρεσιν ὑπόκεινται καὶ αἱ εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν ἐκδιδόμεναι ὡς μὴ ὑποκείμεναι εἰς ἔφεσιν».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν ἐμπροθέσμως καὶ νομοτύπως ἀσκηθείσης αἰτήσεως διώκεται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 380/1969 ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Καλλιθέας δι' ἧς ἐγένετο ἐν μέρει δεκτὴ προσφυγὴ τοῦ ἀναιρεσείοντος κατὰ τῆς ἐγγραφῆς αὐτοῦ εἰς τὸν βεβαιωτικὸν κατάλογον φόρου ἀκαλύπτων χώρων οἰκον. ἔτους 1965.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς διατάξεως τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 13 τοῦ Ν.Δ. 3830/1958 (123), ἥτις περιελήφθη εἰς τὴν διὰ τοῦ Β.Δ. 92/1961 (22) γενομένην κωδικοποίησιν τῆς περὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας νομοθεσίας ἐν ἄρθρῳ 42 παρ. 1 ὡρίσθη ὅτι, ἐξαιρουμένων τῶν αὐτόθι ἀναφερομένων ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἅπασαι αἱ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 3830/1958 ὑπὸ Διοικητικῶν Δικαστηρίων ἢ Διοικητικῶν Δικαιοδοσιῶν ἄλλων παρὰ τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας, ἐκδιδόμεναι ἐπὶ διοικητικῶν διαφορῶν ἀποφάσεις εἴτε κατὰ πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμόν, εἴτε τελεσιδίκως κατ' ἔφεσιν, ἀναθεώρησιν ἢ ἀναψηλάφησιν, ὑπόκεινται εἰς τὸ ἔνδικον μέσον τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης συνάγεται ὅτι εἰς ἀναίρεσιν ὑπόκεινται, ἀφ' ἑνὸς μέν, αἱ κατ' ἔφεσιν, ἀναθεώρησιν ἢ ἀναψηλάφησιν ἐκδιδόμεναι τελεσίδικοι ἀποφάσεις, ἀφ' ἑτέρου δὲ αἱ εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν ἐκδιδόμεναι, ἤτοι αἱ μὴ ὑποκείμεναι εἰς ἔφεσιν (ἀνέκκλητοι), ἐξ οὗ παρέπεται ὅτι αἱ εἰς πρῶτον βαθμὸν ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις, ἐφ' ὅσον ὑπόκεινται κατὰ νόμον εἰς ἔφεσιν, δὲν δύνανται νὰ προσβληθῶσι δι' αἰτήσεως ἀναιρέσεως, ἔστω καὶ ἄν, παρελθούσης ἀπράκτου τῆς πρὸς ἄσκησιν ἐφέσεως προθεσμίας, αὗται κατέστησαν τελεσίδικοι.

Ἐπειδὴ ἐν προκειμένῳ ἡ ἀναιρεσιβαλλομένη ἀπόφασις τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Καλλιθέας ὑπέκειτο εἰς ἔφεσιν, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Β.Δ. 166/1967 (33), ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Β.Δ. 599 τῆς 26.8/27.9.1969 (186), ἐντὸς προθεσμίας 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς εἰς τοὺς διαδίκους ἐπιδόσεως ταύτης. Συνεπῶς δὲν ἦτο, κατὰ τὰ ἐν τῇ ἠγουμένῃ σκέψει, δεκτικὴ προσβολῆς δι' αἰτήσεως ἀναιρέσεως, ἡ δὲ κατ' αὐτῆς στρεφομένη ὑπὸ κρίσιν αἴτησις τυγχάνει ἀπορριπτέα ὡς ἀπαράδεκτος.

Ἀριθ. 1388 – 1390/1972

Ἀποφάσεις ὅμοιαι τῇ ὡς ἄνω 1387/1972 Σ.τ.Ἐ.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 1425/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Τ. Δημητρακάκης
Δικηγόρος : Κ. Μενεΐδης

«Ἐπιτροπαὶ Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν.—Ἔφεσις κατὰ τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως. Ἐκπρόθεσμον. Ἀνωτέρα βία δυναμένη νὰ δικαιολογήσῃ τὸ ἐκπρόθεσμον δὲν συνιστᾷ ἡ ἐπίκλησις ἀσθενείας μὴ κωλυούσης τὴν δι' ἀντιπροσώπου ἄσκησιν τοῦ ἐνδίκου μέσου».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως διώκεται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 419/1968 ἀποφάσεως τοῦ Α' Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, δι' ἧς ἐγένετο δεκτὴ ἔφεσις τοῦ ἀναιρεσιβλήτου I.Z. ** κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 104/1967 ἀποφάσεως τῆς Α' Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ αὐτοῦ Δήμου, διὰ τῆς ὁποίας εἶχεν ἀπορριφθῇ προσφυγὴ τοῦ ἀναιρεσιβλήτου κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 143/1967 ἐγγραφῆς αὐτοῦ εἰς τὸν φορολογικὸν κατάλογον φόρου ἀκαλύπτων χώρων οἰκον. ἔτους 1965.

Ἐπειδή, τοιοῦτον ἀντικείμενον ἔχουσα, ἀσκηθεῖσα δ' ἐμπροθέσμως καὶ κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις τυγχάνει τύποις δεκτή.

Ἐπειδή, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἡ ἔφεσις τοῦ ἀναιρεσιβλήτου κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 104/1967 ἀποφάσεως τῆς Α' Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων ἠσκή-

θη τὴν 5.2.1968, ἤτοι μετὰ τὴν πάροδον τῆς δεκαπενθημέρου προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Β.Δ. 160/1967, ἥτις, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ κοινοποίησις τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐγένετο εἰς τὸν ἀναιρεσίβλητον τὴν 16ην Ἰανουαρίου 1968, ἔληγε τὴν 31ην Ἰανουαρίου 1968. Ἡ ἔφεσις αὕτη, οὐχ ἧττον, ἐκρίθη ὑπὸ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ὡς ἐμπροθέσμως ἀσκηθεῖσα, ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ ὅτι ὁ ἀναιρεσίβλητος, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ἀπὸ 15.2.1968 πιστοποιητικοῦ τοῦ ἰατροῦ Φ. Σταματοπούλου, ἠσθένησε παραμείνας κλινήρης ἀπὸ 28.1.1968 μέχρι καὶ τῆς 4.2.1968 ἐκ γριππώδους βρογχίτιδος καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ καταθέσῃ τὴν ἔφεσιν ἐμπροθέσμως μέχρι τῆς 31.1.1968.

Ἐπειδὴ τὰ ἀνωτέρω πραγματικὰ περιστατικά, ἅτινα ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις δέχεται ὡς προκύπτοντα ἐκ τοῦ μνησθέντος ἰατρικοῦ πιστοποιητικοῦ, δὲν συνιστῶσιν ἀνωτέραν βίαν δυναμένην νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἐκπρόθεσμον κατάθεσιν ἐνδίκου μέσου ἐφέσεως, διότι κατὰ κοινὴν πεῖραν ὑπὸ τὰ ὡς εἴρηται πραγματικὰ περιστατικὰ δὲν συνέτρεχεν ἀδυναμία τοῦ ἀναιρεσιβλήτου ὅπως ἐνεργήσῃ αὐτὸς ἢ δι' ἄλλου (ἀντιπροσώπου κλπ.) τὴν κατάθεσιν τῆς κατὰ τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως ἐφέσεώς του ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας. Ἐν ὄψει τούτων, κρίνασα ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ὡς ἐμπροθέσμως ἀσκηθεῖσαν τὴν κατὰ τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως ἔφεσιν τοῦ ἀναιρεσιβλήτου, παρέβη τὸν νόμον καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον, βασίμως ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσείοντος Δήμου προβαλλόμενον, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις τυγχάνει ἀναιρετέα.

Ἐπειδή, ἀναιρουμένης τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἡ ὑπόθεσις εἶναι ἐκδικαστέα καὶ κατ' οὐσίαν, ὡς μὴ χρήζουσα περαιτέρω διευκρινήσεως κατὰ τὸ πραγματικὸν μέρος.

Ἐπειδή, κατὰ τὰ προεκτεθέντα, ἡ μὲν ὑπ' ἀριθ. 104/1967 ἀπόφασις τῆς Α' Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων ἐκοινοποιήθη εἰς τὸν ἀναιρεσίβλητον τὴν 16ην Ἰανουαρίου 1968, ἡ δὲ πρὸς ἄσκησιν ἐφέσεως κατὰ ταύτης δεκαπενθήμερος προθεσμία τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Β.Δ. 160/1967 ἔληξε τὴν 31ην Ἰανουαρίου 1968. Συνεπῶς ἡ κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἔφεσις τοῦ ἀναιρεσιβλήτου, ἀσκηθεῖσα τὴν 5ην Φεβρουαρίου 1968, ἤτοι μετὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω λῆξιν τῆς πρὸς ἄσκησιν ταύτης δεκαπενθημέρου προθεσμίας, ἠσκήθη ἐκπροθέσμως· μὴ συντρεχούσης δὲ ἐν προκειμένῳ περιπτώσεως ἀνωτέρας βίας δικαιολογούσης τὴν ἐκπρόθεσμον ἄσκησιν τῆς ἐφέσεως, κατὰ τὰ ἐν ταῖς προηγουμέναις σκέψεσι ἐκτεθέντα, ἡ ἔφεσις αὕτη τυγχάνει ἀπορριπτέα ὡς ἀπαράδεκτος.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΙ — ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Τμ. Β' — Ἀριθ. 558/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Γ. Κουτνατζῆς
Δικηγόροι : Δ. Χ. Πολίτης, Ἐμ. Βελεγράκης

«Φόρος ἀκαλύπτων χώρων.—Τρόπος ὑπολογισμοῦ τοῦ φόρου ἐπὶ συνιδιοκτη-

σίας. Ὡς ἀκάλυπτος χῶρος διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου λογίζεται καὶ τὸ τμῆμα ὅπερ κατὰ νόμον δὲν δύναται νὰ καλυφθῇ δι' οἰκοδομῆς. Πλημμελῶς ἠτιολογημένη ἀπόφασις μὴ ἀναφέρουσα εἰδικῶς τὰ στοιχεῖα ἐφ' ὧν ἐστηρίχθη πρὸς προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως διώκεται ἐμπροθέσμως ἡ ἀναίρεσις τῶν ὑπ' ἀριθ. 121 καὶ 120 τοῦ ἔτους 1968 ἀποφάσεων τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Γαλατσίου, δι' ὧν ἐγένοντο ἐν μέρει δεκταὶ ἐφέσεις τῶν ἀναιρεσειουσῶν κατὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 351 καὶ 352 τοῦ ἔτους 1968 ἀντιστοίχως ἀποφάσεων τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς τοῦ αὐτοῦ Δήμου, δεξαμένων ὡσαύτως ἐν μέρει προσφυγὰς αὐτῶν κατὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 1/283, 1/284/68 καὶ Α 87/67 ἐγγραφῶν, διὰ φόρον ἀκαλύπτων χώρων τῶν ἐτῶν 1968 καὶ 1967.

Ἐπειδὴ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις εἶναι ἐξεταστέα μόνον καθ' ὃ μέρος στρέφεται κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 121/1968 ἀποφάσεως τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Γαλατσίου, καθόσον αἱ αἰτοῦσαι, φερόμεναι ὡς συνιδιοκτήτριαι τῶν δι' ἃ ἐπεβλήθη ὁ φόρος οἰκοπέδων, ἤσκησαν κατὰ χωρισμὸν δικογράφου ἰδίαν αἴτησιν περὶ ἀναιρέσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 120/1968 ἀποφάσεως τῆς ρηθείσης Ἐπιτροπῆς.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως προβάλλεται ὅτι ἡ ἐπίδικος ἐγγραφὴ ἐνηργήθη χωρὶς νὰ ἔχῃ προηγηθῇ ἡ κατ' ἄρθρον 38 παρ. 5 τοῦ Κωδ. Δ/τος τῆς 20.10.1958 «περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (ΦΕΚ Α' 171) ἔκθεσις ἐκτιμητικῆς ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἀγοραίας ἀξίας τῶν δι' ἃ ἐπεβλήθη ὁ φόρος οἰκοπέδων καὶ ὅτι συνεπῶς, ἡ ἀναιρεσιβαλλομένη ἀπόφασις εἶναι ἀναιρετέα τὸ μὲν ὡς ἐκδοθεῖσα κατὰ παράβασιν τῆς ρηθείσης διατάξεως τοῦ Β. Δ/τος τῆς 20.10.1958, τὸ δὲ ὡς ἀπορρίψασα ἀναιτιολογήτως τὸν προβληθέντα κατ' ἔφεσιν ὑπὸ τῶν ἀναιρεσειουσῶν ἰσχυρισμὸν περὶ μὴ τηρήσεως τῆς ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης ἐπιβαλλομένης διαδικασίας. Ὁ λόγος ὅμως οὗτος ἀναιρέσεως εἶναι ἀπορριπτέος κατὰ μὲν τὸ πρῶτον μέρος ὡς προβαλλόμενος ἀπαραδέκτως, διότι προϋποθέτει τὴν ἔρευναν περὶ τῆς συνδρομῆς πραγματικῶν περιστατικῶν, ὡς εἶναι ἡ σύνταξις τῆς ὡς εἴρηται ἐκθέσεως, ἅτινα δὲν προκύπτουν ἐκ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, κατὰ δὲ τὸ δεύτερον μέρος ὡς ἀβάσιμος, διότι οὐδένα συγκεκριμένον καὶ σαφῆ ἰσχυρισμὸν προέβαλον κατ' ἔφεσιν αἱ ἀναιρεσείουσαι περὶ μὴ συντάξεως ἐκθέσεως ὑπὸ τῆς ἐκτιμητικῆς ἐπιτροπῆς, ἰσχυρισθεῖσαι ἁπλῶς ὅτι δὲν ἐτηρήθη ἡ διαδικασία τοῦ ἄρθρ. 38 τοῦ Β. Δ/τος τῆς 20.10.1958.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως προβάλλεται ὅτι κατὰ παράβασιν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 3 ἐδ. β' τοῦ Β. Δ/τος τῆς 24.9.1958, ὁριζούσης ὅτι «ἐν περιπτώσει συνιδιοκτησίας τὸ ποσὸν τοῦ φόρου ὑπολογίζεται κατὰ τὸν λόγον τῆς μερίδος ἑκάστου, διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ὁ φόρος ἐπεβλήθη ἐπὶ τῆς συνολικῆς ἀξίας ἑκάστου οἰκοπέδου, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν εἰς τὰς ἀναιρεσειούσας ἀνηκόντων μεριδίων ἐξ ἀδιαιρέτου· ὁ λόγος ὅμως οὗτος ἀναιρέσεως εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἐρειδόμενος ἐπὶ μὴ ἀληθοῦς προϋ-

ποθέσεως, διότι, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ἀναιρεσιβαλλομένης ἀποφάσεως καὶ τῆς εἰς ἣν παραπέμπει αὕτη ἀποφάσεως τῆς πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς, κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ἡ ἀξία τῶν εἰς ἑκάστην τῶν αἰτουσῶν ἀνηκόντων ἰδανικῶν μεριδίων, τῆς μνείας τῆς συνολικῆς ἀξίας ἑκάστου οἰκοπέδου γενομένης ἁπλῶς διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῆς ἀξίας τῶν ἰδανικῶν τούτων μεριδίων.

Ἐπειδή, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 3 ἐδ. β' τοῦ Β. Δ/τος τῆς 24.9.1958, ἐν περιπτώσει συνιδιοκτησίας, ἀξία τοῦ ἀνήκοντος εἰς ἕκαστον συνιδιοκτήτην μέρους οἰκοπέδου, ἐφ' ἧς δέον νὰ ὑπολογίζηται ὁ φόρος ἀκαλύπτων χώρων, εἶναι ἡ προκύπτουσα ἐκ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῆς συνολικῆς ἀξίας τοῦ οἰκοπέδου ἐπὶ τὸ οἰκεῖον ποσοστὸν συνιδιοκτησίας. Ὅθεν, οὕτως ἀποφανθεῖσα καὶ ἡ ἀναιρεσιβαλλομένη ἀπόφασις, ὀρθῶς τὸν νόμον ἡρμήνευσε καὶ ἐφήρμοσε, εἶναι δὲ ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος ὁ λόγος ἀναιρέσεως δι' οὗ προβάλλεται ὅτι ἡ ἀξία ἑκάστου ἰδανικοῦ μεριδίου δέον νὰ ἐξευρίσκηται καθ' ἑαυτήν, ἤτοι ἄνευ συσχετίσεως πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ ὅλου οἰκοπέδου.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως προβάλλεται ὅτι ἀναιτιολογήτως ἀπερρίφθη ὁ προβληθεὶς κατ' ἔφεσιν ὑπὸ τῶν ἀναιρεσειουσῶν ἰσχυρισμὸς ὅτι ὁ φόρος ἔδει νὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τῆς μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ κατὰ τὸ ἐγκεκριμένον σχέδιον προκηπίου ἀπομενούσης ἐκτάσεως τῶν οἰκοπέδων. Ὁ λόγος ὅμως οὗτος ἀναιρέσεως εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος, διότι ὡς οἰκόπεδον ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ὁποίου ἐπιβάλλεται ὁ φόρος ἀκαλύπτων χώρων νοεῖται κατὰ νόμον οὐ μόνον τὸ οἰκοδομήσιμον τμῆμα αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸ τμῆμα ὅπερ κατὰ τὰς οἰκείας πολεοδομικὰς διατάξεις δὲν δύναται νὰ καλυφθῇ ὑπὸ οἰκοδομῆς (προκήπιον κλπ.), τοῦ νόμου (περ. δ' τῆς παρ. 8 τοῦ ἄρθρ. 38 τοῦ Β. Δ/τος τῆς 24.9.1958) ὁρίζοντος μόνον ὅτι εἰς φόρον ἀκαλύπτων χώρων δὲν ὑπόκεινται τὰ οἰκόπεδα τῶν ὁποίων συνεπείᾳ νομίμων περιορισμῶν δὲν ἐπιτρέπεται ἢ παρακωλύεται ἡ ἀνοικοδόμησις, ἤτοι ἐκεῖνα ἐφ' ὧν δὲν ἐπιτρέπεται ἢ παρακωλύεται, ἡ ἀνέγερσις οἰκοδομῆς.

Ἐπειδὴ ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, μὴ ἀναφέρουσα ἐπὶ τίνων συγκεκριμένων στοιχείων ἐστηρίχθη ἡ δευτεροβάθμιος ἐπιτροπὴ πρὸς προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας τῶν εἰς τὰς ἀναιρεσειούσας ἀνηκόντων οἰκοπέδων, ἀλλὰ περιοριζομένη εἰς γενικὴν καὶ ἀόριστον ἐπίκλησιν τῶν παρασχεθεισῶν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν πληροφοριῶν, καὶ στοιχείων παρασχεθεισῶν ὑπὸ τῆς ΙΔ' Οἰκονομικῆς Ἐφορίας Ἀθηνῶν, μὴ εἰδικῶς ἀναφερομένων, εἶναι κατὰ τοῦτο, ὡς βασίμως προβάλλεται, πλημμελῶς ἠτιολογημένη καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀναιρετέα.

Ἐπειδή, ἀναιρουμένης τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ σκέψει, παρέλκει ἡ ἐξέτασις τοῦ τελευταίου λόγου ἀναιρέσεως, δι' οὗ προβάλλεται ὅτι δὲν ἠτιολογήθη προσηκόντως ἡ δι' ἀποφάσεως τοῦ Δημάρχου ἐπιβολὴ προστίμου εἰς βάρος τῶν ἀναιρεσειουσῶν λόγῳ μὴ ὑποβολῆς δηλώσεως, ἡ δὲ ὑπόθεσις χρήζουσα περαιτέρω ἐρεύνης κατὰ τὸ πραγματικὸν μέρος, δέον ν' ἀναπεμφθῇ πρὸς νέαν κατ' οὐσίαν κρίσιν εἰς τὴν ἐκδοῦσαν τὴν ἀναιρεσιβαλλομένην ἀπόφασιν δευτεροβάθμιον ἐπιτροπήν.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 559/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Γ. Κουνατζῆς
Δικηγόροι : Διον. Βιτσεντζᾶτος, Δημοσθ. Δόγκας

«Φόρος ἀκαλύπτων χώρων.—Ἡ διάταξις ἄρθρ. 36 § 1 ν.δ. 4260/1062, ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ ἀτομικῶν ἐπιχειρήσεων ἢ ἑταιρειῶν μὴ ἐχουσῶν νομικὴν προσωπικότητα ἀσκουσῶν ἐπιχειρήσεις δημιουργίας οἰκισμοῦ. Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν εἰς αὐτὰς ἀνηκόντων οἰκοπέδων ἐπιβάλλεται ἐφ' ἅπαξ μόνον κατὰ τὴν μεταβίβασιν εἰς τρίτους».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως διώκεται ἐμπροθέσμως ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 316/1970 ἀποφάσεως τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν Κοινότητος Βούλας Ἀττικῆς, δι' ἧς ἐγένετο ἐν μέρει δεκτὴ ἔφεσις τοῦ ἀναιρεσείοντος κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 358/1970 ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τῆς αὐτῆς Κοινότητος, δεχθείσης ὡσαύτως ἐν μέρει προσφυγὴν τοῦ ἀναιρεσείοντος κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 50–59 ἐγγραφῆς αὐτοῦ εἰς τοὺς καταλόγους φόρου ἀκαλύπτων χώρων διὰ τὸ ἔτος 1967.

Ἐπειδὴ ὑπὸ τῆς Κοινότητος Βούλας προβάλλεται ὅτι τὸ δικόγραφον τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως εἶναι ἄκυρον ὡς μὴ περιέχον μνείαν ἀναιρεσιβλήτου, ὁ ἰσχυρισμὸς ὅμως οὗτος εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος, διότι ἐκ τῆς ἐν τῇ ὑπὸ κρίσιν αἰτήσει μνείας ὅτι αὕτη ἀσκεῖται κατ' ἀποφάσεως τῆς «Δευτεροβαθμίου Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινότητος Βούλας Ἀττικῆς», ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν αὐτόθι λεπτομερῆ περιγραφὴν τῆς μεταξὺ τοῦ αἰτοῦντος καὶ τῆς Κοινότητος Βούλας διαφορᾶς περὶ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου ἀκαλύπτων χώρων, προκύπτει σαφῶς ὅτι ἡ αἴτησις ἀναιρέσεως ἀσκεῖται κατὰ τῆς Κοινότητος Βούλας, ἥτις καὶ διετέλεσεν ἀντίδικος τοῦ αἰτοῦντος ἐν τῇ δίκῃ ἐφ' ἧς ἐξεδόθη ἡ ἀναιρεσιβαλλομένη ἀπόφασις.

Ἐπειδὴ ἡ Κοινότης Βούλας εἶναι, ὡς ἀναιρεσίβλητος, κύριος διάδικος ἐν τῇ προκειμένῃ δίκῃ, ἐφ' ᾧ καὶ ἡ ὑπ' αὐτῆς ἀσκηθεῖσα ἀπὸ 22.9.1971 παρέμβασις ἐπέχει θέσιν ἁπλοῦ ὑπομνήματος.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 36 τοῦ Ν. Δ/τος 4260/1962 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων ἀφορώντων εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δικήσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν» (ΦΕΚ 186) προσετέθη παράγραφος 13 εἰς τὸ προβλέπον περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἀκαλύπτων χώρων ἄρθρον 38 τοῦ Β. Δ/τος τῆς 24.9/20.10.1958 (ΦΕΚ 171), δι' ἧς ὡρίσθη ὅτι «οἰκόπεδα ἀνήκοντα εἰς οἰκοδομικοὺς συνεταιρισμοὺς ἢ ἐπιχειρήσεις δημιουργίας οἰκισμῶν οἵτινες βαρύνονται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργω κοινῆς ὠφελείας καὶ ἐκπληροῦν πρὸ τῆς ἐκποιήσεως τῶν οἰκοπέδων τούτων τὰς ὑποχρεώσεις ταύτας φορολογοῦνται διὰ τοῦ ἀνωτέρω φόρου ἐφ' ἅπαξ καὶ μόνον διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος τῆς ἐκποιήσεως».

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἀνωτέρω διατάξεως, ὁμιλούσης γενικῶς περὶ «ἐπιχειρήσεων δημιουργίας οἰκισμοῦ», προκύπτει ὅτι αὕτη ἐφαρμόζεται οὐ μόνον ἐπὶ

νομικῶν προσώπων ἀσκούντων τοιαύτας ἐπιχειρήσεις, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἀτομικῶν ἐπιχειρήσεων ἢ ἑταιριῶν μὴ ἐχουσῶν νομικὴν προσωπικότητα. Ἐξ ἄλλου, ὁρίζουσα ὅτι τὰ εἰς τοιαύτας ἐπιχειρήσεις ἀνήκοντα οἰκόπεδα φορολογοῦνται μόνον ἐφάπαξ κατὰ τὸ ἔτος τῆς ἐκποιήσεως, ἡ διάταξις αὕτη ἔχει τὴν ἔννοιαν ὅτι ὁ φόρος ἐπιβάλλεται κατὰ τὴν μεταβίβασιν τῶν οἰκοπέδων εἰς τρίτους καὶ ὅτι, συνεπῶς ταῦτα, ἐξακολουθοῦν μὴ ὑποκείμενα εἰς φόρον καὶ μετὰ τὴν παῦσιν τῆς λειτουργίας τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τὴν διανομὴν αὐτῶν μεταξὺ τῶν ἑταίρων ἢ τὴν κατὰ κληρονομίαν μεταβίβασιν, ὑποβαλλόμενα εἰς φόρον μόνον κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἑταίρου ἢ τοῦ κληρονόμου μεταβίβασιν αὐτῶν εἰς τρίτους.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ἡ δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ ἐδέχθη ὅτι τὰ δι' ἃ ἐπεβλήθη ὁ ἐπίδικος φόρος οἰκόπεδα ἐτέλουν ἄλλοτε ὑπὸ τὸ εἰδικὸν φορολογικὸν καθεστὼς τοῦ ἄρθρου 96 παρ. 1 τοῦ Ν. Δ/τος 4260/1962, ὡς περιλαμβανόμενα εἰς τὴν ἔκτασιν ἐν ᾗ ἡ μετοχικὴ ἑταιρεία «Ἐκμεταλλεύσεως Κτήματος Βούλας», ἧς μετεῖχεν ὁ πατὴρ τοῦ αἰτοῦντος, εἶχεν ἀναλάβει τὴν δημιουργίαν τοῦ ὁμωνύμου οἰκισμοῦ· ἡ Ἐπιτροπὴ ὅμως ἐδέχθη περαιτέρω ὅτι τὰ ρηθέντα οἰκόπεδα, μὴ ἀνήκοντα πλέον εἰς τὴν ἀναλαβοῦσαν τὴν δημιουργίαν τοῦ οἰκισμοῦ ἐπιχείρησιν, ἀλλὰ περιελθόντα εἰς τὴν ἀτομικὴν περιουσίαν τοῦ αἰτοῦντος ὡς κληρονόμου τοῦ ἀποβιώσαντος πατρός του, ὑπέκειντο πλέον εἰς φόρον ἀκαλύπτων χώρων κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις. Οὕτως ὅμως ἀποφανθεῖσα, ἡ Ἐπιτροπὴ ἐσφαλμένως ἡρμήνευσε καὶ πλημμελῶς ἐφήρμοσε τὸν νόμον, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ σκέψει, διότι ἡ ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος ἀπόκτησις τῶν οἰκοπέδων ἐκ καθολικῆς διαδοχῆς τοῦ πατρός του, ἑταίρου τῆς ἀναλαβούσης τὴν δημιουργίαν τοῦ οἰκισμοῦ ἐπιχειρήσεως, δὲν ἀποτελεῖ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως ἐκποίησιν, ἐπαγομένην τὴν ἐπιβολὴν φόρου ἀκαλύπτων χώρων διὰ τὰ οἰκόπεδα ταῦτα. Διὰ τὸν λόγον, ὅθεν, τοῦτον, βασίμως προβαλλόμενον, δέον ν' ἀναιρεθῇ ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, ν' ἀναπεμφθῇ δὲ ἡ ὑπόθεσις εἰς τὴν αὐτὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς νέαν κατ' οὐσίαν κρίσιν, παρελκούσης τῆς ἐρεύνης τῶν λοιπῶν λόγων ἀναιρέσεως.

Ἀριθ. 560 – 561/1972

Ἀποφάσεις ὅμοιαι τῇ ὡς ἄνω 559/1972 Σ.τ.Ἐ.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 637/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Τ. Δημητρακάκης
Δικηγόροι : Κ. Μενεΐδης, Ἀναστ. Παπαρρηγόπουλος

«Φορολογία ἀκαλύπτων χώρων.—Ὁ χῶρος δέον νὰ εἶναι αὐτοτελής, ἄρτιος καὶ οἰκοδομήσιμος κατὰ νόμον. Ἀκάλυπτον τμῆμα συνεχομένης ἐκτάσεως, ὅπερ θὰ ἠδύνατο ν' ἀποτελέσῃ αὐτοτελὲς οἰκόπεδον ὑπόκειται εἰς φόρον αὐτοτελῶς»

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως διώκεται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ.

92/1969 ἀποφάσεως τῆς Β' Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, δι' ἧς ἀπερρίφθη ἡ ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσείοντος Δήμου ἀσκηθεῖσα ἔφεσις κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 991/1967 ἀποφάσεως τῆς Γ' Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, δεχθείσης προσφυγὴν τοῦ ἀναιρεσιβλήτου Π.Λ.** καὶ ἀκυρωσάσης τὴν ἐγγραφὴν αὐτοῦ εἰς τοὺς φορολογικοὺς καταλόγους τοῦ Δήμου Ἀθηναίων ὡς ὑποχρέου εἰς καταβολὴν φόρου ἀκαλύπτων χώρων καὶ προστίπου κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1967.

Ἐπειδή, τοιοῦτον ἀντικείμενον ἔχουσα, ἀσκηθεῖσα δι' ἐμπροθέσμως καὶ κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις τυγχάνει τύποις δεκτή.

Ἐπειδὴ διὰ τῶν διατάξεων τῶν παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 83 τοῦ Β. Δ/τος τῆς 24 Σεπτεμβρίου / 20 Ὀκτωβρίου 1958 «περὶ προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (Α' 171) ὁρίζεται ὅτι ἐπιβάλλεται ἐτήσιος φόρος ὑπὲρ ὡρισμένων δήμων (μεταξὺ τῶν ὁποίων περιλαμβάνεται καὶ ὁ Δῆμος Ἀθηναίων) ἐπὶ τῶν ἐντὸς τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου πόλεως ἀκαλύπτων χώρων, ἐφ' ὅσον ἕκαστος τούτων ἀποτελεῖ ἄρτιον καὶ οἰκοδομήσιμον οἰκόπεδον κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις καὶ προβάλλει πλευρὰν ἐπὶ ἐγκεκριμένης ὁδοῦ ἢ κοινοχρήστου χώρου καὶ ὅτι ἀκάλυπτοι χῶροι ἐφ' ὧν ὑπάρχουν οἰκοδομαὶ ἀξίας μείζονος τοῦ ἑνὸς πέμπτου τῆς ἀξίας αὐτῶν δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον.

Ἐπειδή, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν διατάξεων τούτων, προϋπόθεσιν διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου ἀκαλύπτων χώρων ἀποτελεῖ πρωτίστως ὁ χαρακτὴρ τοῦ ἀκαλύπτου χώρου ὡς αὐτοτελοῦς οἰκοπέδου ἀρτίου καὶ οἰκοδομησίμου κατὰ τὰς ἰσχυούσας πολεοδομικὰς διατάξεις, ἐφ' ᾧ καὶ συνεχομένη ἔκτασις ἀνήκουσα εἰς τὸν αὐτὸν ἰδιοκτήτην θεωρεῖται κατ' ἀρχὴν ὡς ἐνιαῖον οἰκόπεδον διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ἀνωτέρω φόρου. Οὕτως ὁσάκις ἐπὶ τῆς ἐνιαίας ταύτης ἐκτάσεως ὑφίστανται οἰκοδομαί, ὁ φόρος ἐπιβάλλεται κατὰ κανόνα μόνον ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ ἀξία τῶν οἰκοδομῶν τούτων δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἓν πέμπτον τῆς ἀξίας τῆς ὅλης ἐκτάσεως. Οὐχ ἧττον ἀκάλυπτον τμῆμα τοιαύτης συνεχομένης ἐκτάσεως, ὅπερ ἀποχωριζόμενον θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποτελέσῃ αὐτοτελές, ἄρτιον καὶ οἰκοδομήσιμον οἰκόπεδον, ὑπόκειται, συντρεχουσῶν καὶ τῶν λοιπῶν νομίμων προϋποθέσεων, εἰς φόρον αὐτοτελῶς καὶ ἀσχέτως πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν ἐπὶ τῆς ὑπολοίπου ἐκτάσεως ὑφισταμένων οἰκοδομῶν, ἐφ' ὅσον τὸ ἐν λόγῳ τμῆμα δὲν τελεῖ ἐν ἀμέσῳ λειτουργικῇ ἐξαρτήσει πρὸς τὰς οἰκοδομὰς ταύτας. Τὸ βάρος, ἐξ ἄλλου, τῆς ἀποδείξεως τῆς συνδρομῆς τῆς ὡς εἴρηται προϋποθέσεως τῆς αὐτοτελείας τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἀκαλύπτου τμήματος βαρύνει τὸν ἐπιβάλλοντα τὸν φόρον ὀργανισμὸν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἀπερρίφθη ἡ ἔφεσις τοῦ ἀναιρεσείοντος Δήμου ὡς ἀβάσιμος ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ ὅτι «ἐκ τῶν προσαγομένων : 1) διαγράμματος Πολιτικοῦ Ὑπομηχανικοῦ Τ.Μ.**, 2) τῆς ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου 1968 ἐκθέσεως πραγματογνωμοσύνης τοῦ ἰδίου Ὑπομηχανικοῦ καὶ 3) σειρᾶς ἀπαλλακτικῶν ἀποφάσεων τῶν φορολογικῶν ἐπιτροπῶν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, διαπιστοῦται ὅτι ἐπὶ τοῦ ἐπιδίκου

οἰκοπέδου ὑπάρχουσι κτίσματα, ἤτοι καταστήματα ἐνοικιαζόμενα, γραφεῖα, ζυγιστήριον, πριονιστήριον, ὑπόστεγα, ἀποδυτήρια κ.λπ., ἅτινα κατὰ τὴν γνώμην τῆς δικαζούσης Ἐπιτροπῆς καλύπτουν τὸ 1/5 τῆς ἀξίας τοῦ ὅλου οἰκοπέδου, ἔτι δὲ μᾶλλον ὅτι καὶ ὁ ἐναπομένων ἀκάλυπτος χῶρος τελεῖ ἐν ἀμέσῳ ἐξαρτήσει πρὸς τὰς ὑπαρχούσας οἰκοδομὰς» καὶ τέλος ὅτι ὁ Δῆμος, οὐδὲν στοιχεῖον προσεκόμισε πρὸς ἀπόδειξιν τῶν προβαλλομένων ἰσχυρισμῶν του».

Ἐπειδή, οὕτως ἔχουσα, ἤτοι περιοριζομένη εἰς γενικὴν μνείαν τῶν ληφθέντων ὑπ' ὄψιν στοιχείων καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἐπὶ τοῦ ἐπιδίκου οἰκοπέδου κτισμάτων καὶ εἰς τὴν γενικὴν διαπίστωσιν ὅτι ἡ ἀξία τῶν κτισμάτων καλύπτει τὸ 1/5 τῆς ἀξίας τοῦ ὅλου οἰκοπέδου, καὶ μὴ περιγράφουσα συγκεκριμένως τὰ ὑπάρχοντα κτίσματα, οὐδὲ προσδιορίζουσα ἠτιολογημένως, δι' ἀναφορᾶς εἰς τὸ περιεχόμενον τῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων, τὴν ἀξίαν τῶν κτισμάτων καὶ τῆς ὅλης οἰκοπεδικῆς ἐκτάσεως, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις τυγχάνει πλημμελῶς ἠτιολογημένη καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον, βασίμως προβαλλόμενον, εἶναι ἀναιρετέα, παρελκούσης τῆς ἐξετάσεως τῶν λοιπῶν λόγων ἀναιρέσεως.

Ἐπειδή, κατὰ ταῦτα, δέον ὅπως γένηται δεκτὴ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις, ἡ δὲ ὑπόθεσις, ὡς χρήζουσα διευκρινήσεως κατὰ τὸ πραγματικὸν μέρος, δέον ὅπως ἀναπεμφθῇ εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιτροπὴν πρὸς νέαν κατ' οὐσίαν κρίσιν.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 1385/1972

Πρόεδρος : Ἀγ. Σταυρόπουλος
Εἰσηγήτρια : Π. Ἀθανασοπούλου
Δικηγόροι : Κ. Μενεΐδης, Ε. Κέππας

«Φορολογία ἀκαλύπτων χώρων.—Ἀναιτιολόγητον ἀποφάσεως τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου οὐσίας. Ἡ ἀναφορὰ γενικῶς καὶ ἀορίστως εἰς τὰς σκέψεις τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως ἀποτελεῖ πλημμελῆ αἰτιολογίαν».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν ἐμπροθέσμως καὶ νομοτύπως ἀσκηθείσης αἰτήσεως, διώκεται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 720/1968 ἀποφάσεως τῆς Β' Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, δι' ἧς ἀπερρίφθη ἡ ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσείοντος Δήμου Ἀθηναίων ἀσκηθεῖσα ἔφεσις κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1083/1967 ἀποφάσεως τῆς Γ' Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ αὐτοῦ Δήμου, δεχθείσης προσφυγὴν τοῦ ἀναιρεσιβλήτου κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2368/1967 ἐγγραφῆς του εἰς τοὺς καταλόγους φορολογίας ἀκαλύπτων χώρων οἰκονομικῶν ἐτῶν 1951 – 1966.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἀπερρίφθη ἡ ἔφεσις τοῦ ἀναιρεσείοντος δήμου ὡς ἀβάσιμος καὶ ἀναπόδεικτος ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ ὅτι «ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ φακέλλου καὶ τῶν ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτεθέντων, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν προσκομισθέντων ἐπισήμων ἐγγράφων ἐκ μέρους τοῦ ἐφεσιβλήτου ἁπάντων τούτων δεόντως συνεκτιμωμένων, ἡ ἐπιτροπὴ ἐμόρφωσε τὴν

γνώμην ὅτι ὀρθῶς ἔκρινεν ἡ πρωτοβάθμιος ἐπιτροπή, πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς ὁποίας ἡ δικάζουσα συνομολογεῖ», καὶ ὅτι «ὁ Δῆμος Ἀθηναίων οὐδὲν στοιχεῖον προσεκόμισε πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἰσχυρισμῶν του». Οὕτως ὅμως ἔχουσα ἡ ἀναιρεσιβαλλομένη ἀπόφασις, ἤτοι ἀναφερομένη ὅλως γενικῶς καὶ ἀορίστως εἰς τὰς σκέψεις τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως καὶ μὴ προσδιορίζουσα τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀμφισβητήσεως καὶ τοὺς προβληθέντας σχετικοὺς ἰσχυρισμούς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ προκύπτῃ σαφῶς ἂν ἡ δευτεροβάθμιος ἐπιτροπὴ ἐξήνεγκεν ἰδίαν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως κρίσιν, παρίσταται πλημμελῶς ἠτιολογημένη, δι' ὃ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον βασίμως προβαλλόμενον διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως τυγχάνει ἀναιρετέα, περιττῆς καθισταμένης τῆς ἐξετάσεως τῶν λοιπῶν λόγων ἀναιρέσεως.

Ἐπειδὴ ἀναιρουμένης, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, δέον ὅπως ἡ ὑπόθεσις, ὡς χρήζουσα διευκρινήσεως κατὰ τὸ πραγματικὸν μέρος αὐτῆς, ἀναπεμφθῇ εἰς τὴν αὐτὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς νέαν κατ' οὐσίαν κρίσιν.

Ἐπειδὴ τὸ δικαστήριον, ἐκτιμῶν τὰς περιπτώσεις συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 49 (παρ. 4) τοῦ ὑπ' ἀριθ. 92/1961 Β.Δ. «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἰσχυουσῶν διατάξεων» κρίνει ὅτι ἡ εἰς βάρος τοῦ ἀναιρεσιβλήτου ἐπιβληθησομένη δικαστικὴ δαπάνη δέον ὅπως μειωθῇ εἰς δρχ. 700.

Ἀριθ. 1386/1972

Ἀπόφασις ὁμοία τῇ ὡς ἄνω 1385/1972 Σ.τ.Ἐ.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 1522/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Τ. Δημητρακάκης
Δικηγόρος : Κ. Βοσνάκης

«Φόρος ἀκαλύπτων χώρων.—Ἡ διάταξις ἡ ὁρίζουσα τὰ τοῦ χρόνου παραγραφῆς τῶν ἐκ βεβαιωθέντων φόρων δικαιωμάτων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἀφορᾷ καὶ τὴν παραγραφὴν τοῦ δικαιώματος πρὸς βεβαίωσιν τῶν φόρων (ἄρθρ. 60 ν.δ. 3033/1954). Μεταγενέστεραι διατάξεις δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῆς παρούσης ὑποθέσεως (ἄρθρ. 2 καὶ 6 ν.δ. 344/1968).

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως διώκεται ὑπὸ τῶν ἀναιρεσειόντων Χρ.Π.** καὶ Ε.Ἐπ.** συγκυρίων ἐξ ἀδιαιρέτου ἀκινήτου ἐν Παλαιῷ Φαλήρῳ, ἡ ἀναίρεσις τῶν ὑπ' ἀριθ. 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250 καὶ 251 τοῦ ἔτους 1967 ἀποφάσεων τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Παλαιοῦ Φαλήρου, ἀφορωσῶν εἰς ἐπιβολὴν φόρου ἀκαλύπτων χώρων.

Ἐπειδὴ ἡ δίκη, κηρυχθεῖσα ὡς διακεκομμένη λόγῳ θανάτου τοῦ δικαστικοῦ πληρεξουσίου τῶν ἀναιρεσειόντων διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2362/1970 ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, νομίμως ἐπαναλαμβάνεται μετὰ τήρησιν τῆς νομίμου προδικασίας.

Ἐπειδὴ ἡ προσβολὴ ἐπὶ ἀναιρέσει δι' ἑνὸς δικογράφου πλειόνων τελεσιδίκων δικαστικῶν ἀποφάσεων ἐπιτρέπεται κατ' ἐξαίρεσιν ἐὰν αὗται εἶναι συναφεῖς. Ἐν προκειμένῳ αἱ συμπροσβαλλόμεναι ἀποφάσεις τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Παλαιοῦ Φαλήρου δὲν εἶναι συναφεῖς, ἅτε ἀφορῶσαι αἱ μὲν ὑπ' ἀριθ. 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233 καὶ 234 τοῦ ἔτους 1967 εἰς ἐγγραφὰς φόρου ἀκαλύπτων χώρων διαφόρων ἐτῶν εἰς βάρος τῆς δευτέρας τῶν ἀναιρεσειόντων Ε.Ἐπ.**, αἱ δὲ ὑπ' ἀριθ. 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250 καὶ 251 τοῦ ἔτους 1967 εἰς ἐγγραφὰς φόρου ἀκαλύπτων χώρων διαφόρων ἐτῶν εἰς βάρος τοῦ πρώτου τῶν ἀναιρεσειόντων Χ.Π.**. Ὅθεν ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις, ἐμπροθέσμως καὶ νομοτύπως κατατεθεῖσα, παραδεκτῶς ἀσκεῖται μόνον κατὰ τῆς προτασσομένης ἐν αὐτῇ πρώτης ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀποφάσεων, ἤτοι τῆς ὑπ' ἀριθ. 227/1967 ἀποφάσεως, ἀφορώσης εἰς ἐπιβολὴν φόρου ἀκαλύπτων χώρων οἰκον. ἔτους 1960 εἰς βάρος τῆς ἐκ τῶν ἀναιρεσειόντων Ε.Ἐπ.**, εἶναι δὲ ἀπορριπτέα ὡς ἀπαράδεκτος καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς λοιπὰς προσβαλλομένας ἀποφάσεις.

Ἐπειδὴ ἐν ἄρθρῳ 60 τοῦ Ν.Δ. 3033/1954 «περὶ τῶν ἐσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (Α' 258), (ἄρθρ. 76 Β.Δ. 24-9/20-10-1958) ὁρίζεται ὅτι ὁ χρόνος παραγραφῆς τῶν ἀξιώσεων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων εἶναι εἴκοσι ἐτῶν καὶ κατ' ἐξαίρεσιν τῶν προερχομένων ἐκ φόρων ἐν γένει, τελῶν καὶ δικαιωμάτων ἑπτὰ ἐτῶν.

Ἐπειδὴ ἡ διάταξις αὕτη, κατὰ τὴν ἀληθῆ αὐτῆς ἔννοιαν, ρυθμίζει οὐχὶ μόνον τὰ τῆς παραγραφῆς τῶν ἐκ βεβαιωθέντων φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων ἀξιώσεων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς παραγραφῆς τοῦ δικαιώματος τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ὅπως προβαίνουν εἰς βεβαίωσιν τῶν φόρων, τελῶν κ.λπ. διὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τοὺς οἰκείους δημοτικοὺς καταλόγους, ἐξ οὗ ἕπεται ὅτι καὶ τὸ δικαίωμα τοῦτο ὑπόκειται εἰς τὴν κατὰ τὴν διάταξιν ταύτην ἑπταετῆ παραγραφήν, ἀρχομένην ἀφ' ἧς ὁ δῆμος ἢ ἡ κοινότης ἠδύνατο νὰ προβῇ εἰς τὴν ρηθεῖσαν ἐγγραφήν.

Ἐπειδή, ἐξ ἑτέρου, διὰ τῶν ἄρθρων 2 καὶ 6 τοῦ Α.Ν. 344/1968 «περὶ διατάξεών τινων ἀφορωσῶν εἰς τοὺς ὀργανισμοὺς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως» (Α' 71) ἐρρυθμίσθησαν ἄλλως τὰ τῆς ἀποσβέσεως τοῦ δικαιώματος τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων πρὸς βεβαίωσιν φόρων, τελῶν κ.λπ., κατὰ διάκρισιν ἀπὸ τῆς παραγραφῆς τῶν ἀξιώσεων ἐκ βεβαιωθέντων φόρων, τελῶν κλπ., ὡρίσθη δὲ εἰδικῶς ὅτι ἡ βεβαίωσις τῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου χρεῶν ἐκ φόρων, τελῶν κ.λπ. τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1963 καὶ προηγουμένων συντελεῖται μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1969 αἱ διατάξεις ὅμως αὗται, μεταγενέστεραι καὶ αὐτῆς τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως τοῦ δευτεροβαθμίου ἐπι-

τροπῆς, δὲν δύνανται, ἀνεξαρτήτως τῆς ἐννοίας αὐτῶν, νὰ ἐφαρμοσθοῦν ἐν τῇ παρούσῃ κατ' ἀναίρεσιν δίκῃ.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ἡ ἀναιρεσείουσα ἰσχυρίσθη ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστηρίου ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ ἀναιρεσιβλήτου δήμου πρὸς βελτίωσιν τοῦ ὡς ἄνω φόρου διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1960 ὑπέκυψεν εἰς παραγραφήν, τὸν ἰσχυρισμὸν ὅμως τοῦτον ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ἀπέρριψεν ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ ὅτι ἡ ὑποχρέωσις πρὸς καταβολὴν τοῦ φόρου ἀκαλύπτων χώρων ἀνατρέχει εἰς τὸν χρόνον δημοσιεύσεως τοῦ Ν.Δ. 3033/1954. Ταῦτα δεξαμένη ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις καὶ μὴ ἐξετάσασα ἂν ἡ ἐπίδικος ἐγγραφὴ ἐγένετο μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 76 τοῦ Ν.Δ. 24 Σεπτ./20 Ὀκτωβρ. 1958 (ἄρθρ. 60 Ν.Δ. 3033/1954) χρόνου παραγραφῆς, τυγχάνει μὴ νομίμως ἠτιολογημένη καί, τούτῳ τῷ λόγῳ, βασίμως προβαλλομένῳ, ἀναιρετέα, παρελκούσης τῆς ἐξετάσεως τῶν λοιπῶν κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης προβαλλομένων λόγων ἀναιρέσεως.

Ἐπειδή, κατὰ ταῦτα, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις, καθ' ὃ μὲν μέρος ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐκ τῶν ἀναιρεσειόντων Ε.Ἐπ.**, δέον ὅπως γένηται ἐν μέρει δεκτή, καθ' ὃ δὲ μέρος ἀφορᾷ εἰς τὸν ἐκ τῶν ἀναιρεσειόντων Χρ.Π.**, δέον ὅπως ἀπορριφθῇ· ἡ δὲ ὑπόθεσις τυγχάνει κατὰ τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ ἀναιρούμενον μέρος αὐτῆς, χρῄζον διευκρινήσεως κατὰ τὸ πραγματικόν, ἀναπεμπτέα εἰς τὴν ἐκδοῦσαν τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν ἐπιτροπὴν πρὸς νέαν κρίσιν.

Ἐπειδὴ τὸ Δικαστήριον, ἐκτιμῶν τὰς συνθήκας τῆς ὑποθέσεως, κρίνει ὅτι δέον νὰ συμψηφισθῇ μεταξὺ τῶν διαδίκων ἡ δικαστικὴ δαπάνη καὶ νὰ ἀποδοθῇ τὸ παράβολον εἰς τὴν ἀναιρεσείουσαν Ε.Ἐπ.**.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 1524/1972

Πρόεδρος : Ἀγ. Σταυρόπουλος
Εἰσηγητής : Δ. Παΐζης

«Δικαίωμα ἀμμοληψίας.—Ἔφεσις. Δέον νὰ συνοδεύεται ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου ὑπὸ γραμματίου εἰσπράξεως τοῦ 1/8 τοῦ φόρου».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως διώκεται ἡ ἀναίρεσις : 1) τῆς ὑπ' ἀριθ. 12/1967 ἀποφάσεως τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν ἐπὶ ἐν γένει φορολογιῶν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων περιφερείας τοῦ Εἰρηνοδικείου Θεσσαλονίκης, δι' ἧς ἀπερρίφθη ἡ ὑπὸ τῆς ἀναιρεσειούσης ἑταιρείας ἀσκηθεῖσα ἔφεσις κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3/1962 ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τῆς Κοινότητος Προχώματος ἀπορριψάσης προσφυγὴν τῆς ἀναιρεσειούσης ἑταιρείας κατὰ τῆς ἐγγραφῆς αὐτῇ εἰς τὸν βεβαιωτικὸν κατάλογον τῆς Κοινότητος ταύτης διὰ δικαίωμα ἀμμοληψίας καὶ 2) τῆς ἀποφάσεως ταύτης τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς.

Ἐπειδὴ ἀπαραδέκτως προσβάλλεται διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως ἡ ὑπ'

ἀριθ. 3/1962 ἀπόφασις τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς, καθ' ὅσον αὕτη, μὴ ἐκδοθεῖσα εἰς τελευταῖαν βαθμόν, δὲν ὑπόκειται εἰς τὸ ἔνδικον μέσον τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως (ἄρθρ. 42 παρ. 1 Κωδ. ν. 3713 «περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας»), διὸ καὶ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις, ἐμπροθέσμως καὶ νομοτύπως ἀσκηθεῖσα, εἶναι τύποις δεκτὴ μόνον καθ' ὅσον στρέφεται κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 12/1967 ἀποφάσεως τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς.

Ἐπειδὴ ἐν παρ. 5 τοῦ ἄρθρ. 72 τοῦ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 β. δ/τος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (φ. 171), ὡς ἡ παράγραφος αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ ν.δ. 4260/1962 (φ. 136), ὁρίζεται ὅτι ἡ ἔφεσις ἐνώπιον τῶν δευτεροβαθμίων ἐπιτροπῶν ἐπιλύσεως φορολογικῶν διαφορῶν ἐπὶ ἐν γένει φορολογιῶν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων δέον νὰ συνοδεύηται ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου ταύτης ὑπὸ γραμματίου ἢ τριπλοτύπου εἰσπράξεως τοῦ ταμείου τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος τοῦ ἐνὸς ὀγδόου τοῦ ποσοῦ εἰς ὃ ἀφορᾷ αὕτη. Κατὰ τὴν ἔννοιαν δὲ τῆς διατάξεως ταύτης, ἰσχυούσης, κατὰ τὸ ἄρθρ. 106 τοῦ ὡς ἄνω ν. δ/τος, ἀπὸ 12.11.1962, αὕτη ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἀσκηθεισῶν ἐφέσεων, ἐφ' ὅσον ἡ ἐκδίκασις αὐτῶν λαμβάνει χώραν μετ' αὐτήν, ἡ καταβολὴ δὲ τοῦ ὁριζομένου ὡς ἄνω ποσοῦ, ἀποτελοῦσα προϋπόθεσιν τοῦ παραδεκτοῦ τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἐφέσεως, ἀπαιτεῖται καὶ ὅταν διὰ τῆς ἐφέσεως προσβάλλεται ὡς ἀνύπαρκτος ἡ ἀπόφασις τῆς πρωτοβαθμίου ἐπιτροπῆς.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ἡ ἀσκηθεῖσα ὑπὸ τῆς ἀναιρεσειούσης ἑταιρείας ἀπὸ 25.9.1962 ἔφεσις κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3/1962 ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τῆς Κοινότητος Προχώματος ἐξεδικάσθη, καθ' ἃ προκύπτει ἐκ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, τὴν 29.9.1966, ἤτοι μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς ὡς ἄνω διατάξεως, καί, συνεπῶς, κατὰ τὰ ἐν τῇ ἠγουμένῃ σκέψει, ἡ διάταξις αὕτη εἶχεν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῆς ἐφέσεως ταύτης ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου ἀσκήσεως αὐτῆς. Ἐξ ἄλλου, βεβαιοῦται ἐν τῇ προσβαλλομένῃ ἀποφάσει ὅτι δὲν κατεβλήθη τὸ 1/3 τοῦ ἀμφισβητηθέντος διὰ τῆς ἀσκηθείσης ἐφέσεως ποσοῦ, ἡ ἔννοια δὲ κατὰ τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἀναφερομένης εἰς τὸ ὑπὸ τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθ. 72 τοῦ ὡς ἄνω ἀπὸ 24.9/20.10.1958 β. δ/τος, ὡς αὕτη εἶχε πρὸ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀντικαταστάσεώς της, ὁριζόμενα ὡς καταβλητέον ποσὸν διὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἐφέσεως, εἶναι ὅτι οὐδὲν ποσὸν κατεβλήθη διὰ τὴν ἀσκηθεῖσαν ἔφεσιν, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἡ ἀναιρεσείουσα ἑταιρεία ἀνεγνώρισε διὰ τοῦ κατ' ἔφεσιν ὑπομνήματός της. Ὅθεν, μὴ καταβληθέντος διὰ τὴν ἀσκηθεῖσαν ἔφεσιν τοῦ 1/8 τοῦ ἀμφισβητηθέντος δι' αὐτῆς ποσοῦ, ἦτο αὕτη, κατὰ τὴν ὡς ἄνω διάταξιν τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρ. 72 τοῦ β. δ/τος τῆς 24.9/20.10.1958, ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη, ἀπαράδεκτος καί, συνεπῶς, νομίμως ἀπερρίφθη ὡς τοιαύτη διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ὁ δὲ περὶ τοῦ ἐναντίου λόγος ἀναιρέσεως, δι' οὗ προβάλλεται ὅτι, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς ἀσκηθείσης ἐφέσεως προσεβάλλετο ὡς ἀνύπαρκτος ἡ ἐκκληθεῖσα ἀπόφασις δὲν ἀπῃτεῖτο ἡ καταβολὴ τοῦ

προβλεπομένου τμήματος τοῦ ποσοῦ, εἰς ὃ ἀφεώρα ἡ ἔφεσις, εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος, διότι καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοχῇ ὅτι ἡ κακὴ σύνθεσις τῆς πρωτοβαθμίου ἐπιτροπῆς, ἣν ἐπεκαλέσθη διὰ τῆς ἐφέσεως ἡ ἀναιρεσείουσα ἑταιρεία, ἦγεν εἰς ἀνυπαρξίαν τῆς ἐκκληθείσης ἀποφάσεως, ἀπητεῖτο, κατὰ τὰ ἐν τῇ ἠγουμένῃ σκέψει, διὰ τὸ παραδεκτὸν τῆς ἀσκηθείσης ἐφέσεως, ἡ καταβολὴ τοῦ 1/8 τοῦ εἰς ὃ ἀφεώρα αὕτη ποσοῦ.

Ἐπειδή, ναὶ μὲν κατὰ τὰς συνδεδυασμένας διατάξεις τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρ. 4 καὶ τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρ. 5 τοῦ ἔχοντος ἐφαρμογὴν ἐν προκειμένῳ ἀπὸ 28.6/19.7.1955 β. δ/τος «περὶ τρόπου λύσεως διαφορῶν καὶ ἀμφισβητήσεων ἐπὶ ἐν γένει φορολογιῶν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (φ. 191), ἡ ἀπόφασις τῆς δευτεροβαθμίου ἐπιτροπῆς ἐκδίδεται ἐντὸς εἰκοσαημέρου τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐκδικάσεως τῆς ἐφέσεως, ἡ ἐντὸς ὅμως τῆς προθεσμίας ταύτης ἔκδοσις τῆς ἀποφάσεως δὲν τάσσεται ὡς οὐσιώδης τύπος τῆς διαδικασίας καί, συνεπῶς, ἡ ὑπέρβασις αὐτῆς δὲν συνεπάγεται ἀναίρεσιν τῆς ἐκδιδομένης ἀποφάσεως. Ὅθεν, δὲν παρεβιάσθη ἐν προκειμένῳ οὐσιώδης τύπος τῆς διαδικασίας, ὡς ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ἐξεδόθη μετὰ τὴν πάροδον εἰκοσαημέρου ἀπὸ τῆς ἐκδικάσεως τῆς ἐφέσεως, ὁ δὲ περὶ τοῦ ἐναντίου λόγος ἀναιρέσεως εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος.

Ἐπειδὴ ὁ περαιτέρω λόγος ἀναιρέσεως, δι' οὗ προβάλλεται ὅτι λόγῳ μὴ ἐγκαίρου ἐκδικάσεως τῆς ἐφέσεως καὶ μὴ ἐκδόσεως τῆς ἐπὶ ταύτης ἀποφάσεως πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ν.δ. 4260/1962 δὲν ἠδυνήθη ἡ ἀναιρεσείουσα ἑταιρεία νὰ ἀσκήσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 34 τοῦ ν. δ/τος τούτου προβλεπομένην αἴτησιν ἐπανασυζητήσεως ἐφέσεως ἀπορριφθείσης πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ν. δ/τος τούτου λόγῳ μὴ καταβολῆς τοῦ προβλεπομένου τμήματος τοῦ ποσοῦ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸν οἰκεῖον βεβαιωτικὸν κατάλογον, εἶναι ἀπορριπτέος, διότι ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις δὲν πάσχει πλημμέλειαν δυναμένην νὰ ἐλεγχθῇ κατ' ἀναίρεσιν.

Ἐπειδή, ἐφ' ὅσον, κατὰ τὰ ἐκτεθέντα, ἡ ἔφεσις τῆς ἀναιρεσειούσης ἑταιρείας ἀπερρίφθη ὡς ἀπαράδεκτος καί, συνεπῶς, δὲν ἐξητάσθη κατ' οὐσίαν ἡ ὑπόθεσις, οἱ λοιποὶ λόγοι ἀναιρέσεως, δι' ὧν ἀμφισβητεῖται ἡ νομιμότης τῆς ἐπιβολῆς τοῦ δικαιώματος ἀμμοληψίας εἰς βάρος τῆς ἀναιρεσειούσης ἑταιρείας, εἶναι ἀπορριπτέοι ὡς ἀλυσιτελεῖς, διότι, καὶ βάσιμοι ὑποτιθέμενοι, δὲν ἐπάγονται τὴν ἀναίρεσιν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Τμ. Γ' — Ἀριθ. 198/1972

Πρόεδρος Ἀθ. Τσοῦτσος
Εἰσηγητής: Δ. Φαρμάκης Πάρεδρος

«Ὑπάλληλοι νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.—Προσαυξήσεις ἐπιδόματος εὐδοκίμου παραμονῆς (τριετίαι). Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ἐν τῷ βαθμῷ

πλεονάζοντος χρόνου ὑπηρεσίας δέον νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ βαθμὸς εἰς ὃν διωρίσθη ὁ ὑπάλληλος καὶ ν' ἀφαιρῆται ἐκ τοῦ συνολικοῦ χρόνου ὑπηρεσίας ὁ χρόνος ὅστις ἀπητεῖτο ὑπὸ τῶν διατάξεων αἵτινες ἴσχυον κατὰ τὴν εἴσοδον τούτου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ καθ' ἕκαστον στάδιον τῆς περαιτέρω ὑπηρεσιακῆς του ἐξελίξεως».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς αἰτήσεως ταύτης διώκεται ἡ ἀκύρωσις: α) τῆς ὑπ' ἀριθ. 976/583/17.4.71 ἀποφάσεως τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ὡς ἀσκοῦντος καθήκοντα Προέδρου τῆς Βουλῆς, καθ' ὃ μέρος δι' αὐτῆς, ἐρειδομένης ἐπὶ τῆς 13.4.1971 γνωμοδοτήσεως τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου Ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς, ἐχορηγήθησαν εἰς τὸν αἰτοῦντα, ὑπάλληλον τῆς Βουλῆς ἐπὶ βαθμῷ 2ῳ, δύο προσαυξήσεις τοῦ βασικοῦ μισθοῦ λόγῳ εὐδοκίμου παραμονῆς αὐτοῦ ἐν τῷ κατεχομένῳ βαθμῷ ἀντὶ τεσσάρων, ἃς ἐπιδιώκει οὗτος, β) τῆς ὑπ' ἀριθ. 1019/707/20.5.1971 Πράξεως τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Βουλῆς, δι' ἧς, δηλούσης ἐμμονὴν εἰς τὴν ὡς ἄνω ἀπόφασιν, ἀπερρίφθη ἡ ἀπὸ 30.4.1971 αἴτησις θεραπείας τοῦ αἰτοῦντος καὶ γ) τοῦ ὑπ' ἀριθ. 42164/840/29.3.1971 ἐγγράφου τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, δι' οὗ παρεσχέθησαν ὁδηγίαι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Βουλῆς κατόπιν σχετικοῦ ἐρωτήματος αὐτῆς ἐπὶ τῆς ἐννοίας τοῦ νόμου ἐν σχέσει μὲ τὸν τρόπον ὑπολογισμοῦ τοῦ πλεονάζοντος χρόνου ὑπηρεσίας τοῦ αἰτοῦντος ἐν τῷ κατεχομένῳ βαθμῷ πρὸς ἀπονομὴν τῶν ὡς ἄνω προσαυξήσεων.

Ἐπειδὴ ἡ δευτέρα ἐκ τῶν ὡς ἄνω προσβαλλομένων πράξεων μὴ ἐκδοθεῖσα κατ' εἰδικῶς προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ νόμου διαδικασίαν, δηλοῦσα δὲ ἄνευ νέας οὐσιαστικῆς ἐρεύνης ἐμμονὴν εἰς τὰ ἤδη διὰ τῆς πρώτης τῶν προσβαλλομένων πράξεων κριθέντα τυγχάνει ἁπλῶς βεβαιωτικὴ ταύτης πρᾶξις στερουμένη καθ' ἑαυτὴν ἐκτελεστοῦ χαρακτῆρος, ὡς ἐπίσης στερεῖται ἐκτελεστοῦ χαρακτῆρος καὶ ἡ τρίτη τῶν προσβαλλομένων πράξεων, δι' ἧς παρεσχέθησαν ὁδηγίαι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς ἐννοίας τοῦ νόμου ἐν σχέσει πρὸς τὸν τρόπον ὑπολογισμοῦ τοῦ πλεονάζοντος χρόνου ὑπηρεσίας τοῦ αἰτοῦντος πρὸς ἀπονομὴν προσαυξήσεων λόγῳ εὐδοκίμου παραμονῆς αὐτοῦ ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ. Κατ' ἀκόλουθίαν αἱ πράξεις αὗται ἀπαραδέκτως προσβάλλονται αὐτοτελῶς διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως.

Ἐπειδὴ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις τυγχάνει τύποις δεκτὴ καθ' ὃ μέρος στρέφεται κατὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, μόνου ἁρμοδίου διὰ τὴν χορήγησιν τῆς ρηθείσης προσαυξήσεως (ἄρθρον 54 ἀν.ν. 554/1968, ἐν συνδ. πρὸς τὸ ἄρθρον 87 παρ. 3 καὶ 30 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς), οὐχὶ δὲ καθ' ὃ μέρος στρέφεται κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐπειδὴ ὁ ἀν. νόμος 274/1968 «περὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν, ὡς καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ν.Π.Δ.Δ.» (ΦΕΚ 22 Α') ἐν ἄρθρῳ 9 παρ. 1 ὁρίζει ὅτι «Αἱ μισθολογικαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀν. νόμου ἐφαρμόζονται κατὰ πάντα ἀπὸ 1ης Μαρτίου 1968 καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς, καταργουμένων τῶν περὶ τούτων ἰσχυουσῶν εἰδικῶν διατάξεων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς ἀποδοχάς, τὴν παροχὴν ἢ

ἀπονομὴν μισθῶν ἢ βαθμῶν ἀνωτέρων τοῦ ὀργανικοῦ των ὡς καὶ τὴν παροχὴν πάσης φύσεως ἐπιδομάτων καὶ προσαυξήσεων» καὶ ἐν ἄρθρῳ 6 παρ. 1 ἐδάφ. α' ὁρίζει ὅτι : «Οἱ ἐν ἄρθροις 1-4 βασικοὶ μισθοὶ προσαυξάνονται κατὰ τὰς προσαυξήσεις λόγῳ πολυετοῦς συνολικῆς καὶ ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ ὑπηρεσίας ὡς ἀκολούθως : α) προσαύξησις λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας κατὰ τὰς περὶ ταύτης κειμένας διατάξεις, β) προσαύξησις λόγῳ εὐδοκίμου παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ ἐκ 10 % - 40 % κατὰ τὰς περὶ ταύτης κειμένας διατάξεις, καταργουμένων τῶν διατάξεων περὶ παροχῆς πέμπτης προσαυξήσεως ἐκ 10 %, ὁ δὲ ἀν. νόμος 554/1968 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς, τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς» (ΦΕΚ 219 Α') ἐν ἄρθρῳ 48 παρ. 1 ὁρίζεται ὅτι «αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς ἐξακολουθοῦν διεπόμεναι ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἀν. ν. 274/1968, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἀν. ν. 315/1968» καὶ ἐν ἄρθρῳ 42 παρ. 1 ὁρίζεται ὅτι «Αἱ διατάξεις τοῦ ὑπαλληλικοῦ κώδικος, ὡς καὶ αἱ διατάξεις εἰδικῶν νόμων περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὰς ὑγειονομικὰς ἐπιτροπάς, τὰ προσόντα διορισμοῦ, τὸν διαγωνισμόν, τὸν βαθμὸν διοριζομένου, τὴν πρᾶξιν διορισμοῦ, τὴν ἀνάκλησιν διορισμοῦ, τὴν ὁρκωμοσίαν, τὸν ἀναδιορισμόν, τὰς κατηγορίας καὶ διαβαθμίσεις, τὰ καθήκοντα, τοὺς περιορισμοὺς καὶ τὴν ἀστικὴν εὐθύνην, τὰ δικαιώματα, τὰς μεταβολὰς τῆς καταστάσεως αὐτῶν ἐν αἷς καὶ ἡ προαγωγή, τὸ πειθαρχικὸν δίκαιον καὶ τὴν λύσιν τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως, ὡς αὗται ἑκάστοτε ἰσχύουν, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Βουλῆς». Ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν προδιαληφθεισῶν διατάξεων προκύπτει ὅτι αἱ περὶ δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις, αἱ ἀφορῶσαι ἐν γένει εἰς τὰς ἀποδοχὰς τούτων καὶ εἰδικώτερον εἰς τὰς προσαυξήσεις λόγῳ εὐδοκίμου παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ ἐφαρμόζονται, ὡς ἑκάστοτε ἰσχύουν, καὶ ἐπὶ τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Βουλῆς.

Ἐπειδὴ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 τῆς ὑπ' ἀριθ. 1020/1958 πράξεως, τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου (213), ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 80/1962 ὁμοίας πράξεως (102), κυρωθεισῶν ἀμφοτέρων διὰ τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ νομοθ. δ/τος 4242/1962 (135), εἰς πάντα τακτικὸν δημόσιον πολιτικὸν ὑπάλληλον, παραμένοντα ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ ὑπὲρ τὴν τριετίαν, χορηγεῖται διὰ πράξεως τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου, προσαύξησις τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ του ἐκ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν δι' ἑκάστην τριετίαν καὶ μέχρι τριῶν κατ' ἀνώτατον ὅριον (ἤδη τεσσάρων, βλ. ἄρθρ. 1 τοῦ β. δ/τος 882/1962 (223), ἄρθρ. 24 παρ. 6 τοῦ νομοθ. δ/τος 4548/1966 (188) καὶ ἄρθρ. 6 τοῦ ἀν. νόμου 274/1968 (22), ἐφ' ὅσον ἡ κατὰ τὴν ἀντίστοιχον τριετίαν ὑπηρεσία τοῦ ὑπαλλήλου κρίνεται εὐδόκιμος.

Ἐπειδὴ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 1 τοῦ νομοθ. δ/τος 807/1971 «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ προσαυξήσεως ἐπιδόματος εὐδοκίμου παραμονῆς (τριετιῶν)

κειμένων διατάξεων» (2), ὡρίσθη, ὅτι διὰ τὴν χορήγησιν τοῦ ἐν λόγῳ ἐπιδόματος εἰς τοὺς ρηθέντας ὑπαλλήλους «ὑπολογίζεται ἑκάστοτε, εἰς τὸν ὃν οὗτοι κέκτηνται βαθμόν, ὁ πλεονάζων χρόνος ὑπηρεσίας, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ἀπαιτουμένου διὰ τὸν διορισμὸν ἢ τὴν εἰς ἕκαστον, ἁπάντων τῶν προηγουμένων βαθμῶν προαγωγήν». Κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς διατάξεως ταύτης, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ἐν τῷ κατεχομένῳ βαθμῷ πλεονάζοντος χρόνου ὑπηρεσίας ἀφ' ἑνὸς μὲν δέον νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ βαθμὸς εἰς ὃν διωρίσθη ἐν ἑκάστῃ συγκεκριμένῃ περιπτώσει ὁ ὑπάλληλος καὶ οὐχὶ ὁ ἑκάστοτε προβλεπόμενος ὡς εἰσαγωγικὸς βαθμὸς τοῦ κλάδου εἰς ὃν ἀνήκει ἀρχῆθεν, ἢ ἐκ τῶν ὑστέρων ἐντετάγη, ἀφ' ἑτέρου δὲ δέον νὰ ἀφαιρῆται ἐκ τοῦ συνολικοῦ χρόνου ὑπηρεσίας ἑκάστου ὑπαλλήλου οὐχὶ ὁ κατὰ τὰς νῦν ἰσχυούσας ἢ τὰς μελλούσας νὰ ἰσχύσωσι, ἤτοι μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ ν. δ/τος 807/1971, διατάξεις ἀπαιτούμενος ἢ ἀπαιτηθησόμενος χρόνος διὰ τὸν διορισμὸν ἢ τὴν προαγωγὴν τῶν ὑπαλλήλων ὡρισμένου κλάδου κατηγορίας, δημοσίας τινὸς ὑπηρεσίας, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ κρινόμενος ὑπάλληλος, ἀλλ' ὁ χρόνος ὅστις ἀπητεῖτο ὑπὸ τῶν διατάξεων, αἵτινες ἴσχυον κατὰ τὴν εἴσοδον ἑκάστου ὑπαλλήλου εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν καὶ καθ' ἕκαστον στάδιον τῆς περαιτέρω διὰ προαγωγῶν καὶ ἐντάξεων ὑπηρεσιακῆς του ἐξελίξεως μέχρι τοῦ ἤδη κατεχομένου βαθμοῦ (πρβλ. καὶ Σ.Ε. 3101/1971).

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ φακέλλου προκύπτει ὅτι ὁ αἰτῶν, κεκτημένος δεκαεπταετῆ περίπου προϋπηρεσίαν, ὡς διατελέσας διαδοχικῶς ἔκτακτος ὑπάλληλος τῆς Βουλῆς (ἀπὸ 20.12.1927 ἕως 3.7.1928) καὶ μόνιμος ὑπάλληλος τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων (ἀπὸ 24.8.1929 ἕως 6.9.1945), διωρίσθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 10699/8324/ 19.8.1964 ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς εἰς τὴν νεοσυσταθεῖσαν τότε ὑπηρεσίαν τῆς Βουλῆς, εἰς ἣν ἀνετέθη ἡ μέριμνα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ν. 4351/1964 «περὶ προστασίας τῆς τιμῆς τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς Χώρας» (φ. 36 Α') (βλ. ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς Πρακτ. Συνεδρ. ΞΑ' τῆς 10.7.1964 καὶ ἀπόφασιν τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς ὑπ' ἀριθ. 10698/8323/ 19.8.1964 ἐγκριθεῖσαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς Πρακτ. Συνεδρ. ΚΔ' τῆς 22.12.1964), ἐπὶ βαθμῷ Διευθυντοῦ β', ὅστις οὕτως ἀπετέλεσε τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν διὰ τὸν αἰτοῦντα κατὰ τὸ διέπον τότε τὰς θέσεις τῆς ὑπηρεσίας ταύτης νομοθετικὸν καθεστώς. Ἀναδιαρθρωθεισῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Βουλῆς διὰ τοῦ ἀν.ν. 554/1968 (φ. 219 Α') οὗτος ἐνετάγη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2664/30.11.1968 ἀποφάσεως τοῦ Πρωθυπουργοῦ (φ. 418 Γ') μὲ τὸν 3ον βαθμὸν εἰς τὸν Κλάδον Α2 Συντακτῶν, οὗτινος ὡς εἰσαγωγικὸς βαθμὸς προβλέπεται ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω νόμου (ἄρθρον 16 παρ. 2) ὁ 8ος, ἐν συνεχείᾳ δὲ προήχθη εἰς τὸν 2ον βαθμὸν διὰ τοῦ ἀπὸ 15.12.1969 β. διατάγματος (φ. 429 Γ'). Προκειμένου νὰ τῷ χορηγηθῶσι προσαυξήσεις λόγῳ εὐδοκίμου παραμονῆς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον, κατὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ πλεονάζοντος χρόνου ὑπηρεσίας του ἐλήφθη ὡς βάσις ὑπὸ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἀντιθέτως πρὸς τὰ ἐν τῇ ἠγουμένῃ σκέψει ἐκτεθέντα, ὁ κατὰ τὰς νῦν ἰσχυούσας διατάξεις εἰσαγωγικὸς βαθμὸς τοῦ

κλάδου εἰς ὃν ἐκ τῶν ὑστέρων ἐνετάγη ὁ αἰτῶν, ἤτοι ὁ 8ος, καὶ ἀφῃρέθη ἐκ τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας του ὁ χρόνος ὅστις, κατὰ τὰς ἤδη ἰσχυούσας διατάξεις (ἄρθρον 42 παρ. 1 ἀν. ν. 554/1968 ἐν συνδ. πρὸς ἄρθρον 103 παρ. 2 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος), ἀπαιτεῖται διὰ τὴν προαγωγικὴν ἐξέλιξίν του ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ ἐκείνου μέχρι τοῦ κατεχομένου βαθμοῦ. Οὕτως ὅμως ἔχουσα ἡ ἡ προσβαλλομένη πρᾶξις κακῶς τὰς ἐν τῇ ἠγουμένῃ σκέψει διατάξεις ἐφήρμοσε, δι' ὃν λόγον, βασίμως προβαλλόμενον διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, δέον ὅπως, δεκτῆς γενομένης ταύτης, ἀκυρωθῇ αὕτη καθ' ὃ μέρος ἀφορᾷ εἰς τὸν αἰτοῦντα, ἀναπεμφθῇ δὲ ἡ ὑπόθεσις εἰς τὴν Διοίκησιν πρὸς νέαν νόμιμον κρίσιν.

Τμ. Β'. — Ἀριθ. 557/1972

Πρόεδρος : Ἀγ. Σταυρόπουλος
Εἰσηγητής : Γ. Κουτνατζῆς
Δικηγόρος : Σ. Ἀργυρόπουλος (πάρ. Ν.Σ.Κ.)

«Δημοτικοὶ ὑπάλληλοι.—Προσαύξησις λόγῳ εὐδοκίμου παραμονῆς. Διαδικασία χορηγήσεως».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως διώκεται ἡ ἀκύρωσις : α) τῆς ἀπὸ 28.11.1969 ἀποφάσεως τοῦ παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Χίου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τοῦ ἄρθρου 120 τοῦ Βασ. Δ/τος 406/1963, δι' ἧς ἀνεκλήθη ἡ ἀπὸ 5.2.1969 προηγουμένη ἀπόφασις τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου περὶ χορηγήσεως εἰς τὸν αἰτοῦντα, ὑπάλληλον τοῦ Δήμου Χίου, προσαυξήσεως 40 % τοῦ βασικοῦ του μισθοῦ, λόγῳ εὐδοκίμου παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ ὑπὲρ τὴν δωδεκαετίαν καὶ β) τὴν κατόπιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐκδοθείσης ὑπ' ἀριθ. 446/21.12.1969 ἀποφάσεως τοῦ Δημάρχου Χίου, δι' ἧς ἀνεκλήθη ἡ προγενεστέρα ὑπ' ἀριθ. 4537/27.2.1969 ἀπόφασις αὐτοῦ περὶ χορηγήσεως εἰς τὸν αἰτοῦντα τοῦ ἀνωτέρω ἐπιδόματος.

Ἐπειδή, τοιοῦτον ἀντικείμενον ἔχουσα ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις, ἀσκηθεῖσα δ' ἐμπροθέσμως καὶ κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις, εἶναι τύποις δεκτή.

Ἐπειδὴ διὰ τὴν ἄσκησιν αἰτήσεως ἀκυρώσεως ὑπαγομένης εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Β' Τμήματος δὲν ἀπαιτεῖται κατὰ τὸν νόμον ἡ καταβολὴ παραβόλου καί, συνεπῶς, τὸ ἐν προκειμένῳ καταβληθὲν (γραμμάτιον ὑπ' ἀριθ. 1484 τοῦ ἔτους 1970 τοῦ Ταμείου Δικαστικῶν Εἰσπράξεων Ἀθηνῶν) εἶναι ἀποδοτέον εἰς τὸν αἰτοῦντα ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκβάσεως τῆς δίκης.

Ἐπειδή, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ κεφαλαίου IV τῆς ὑπ' ἀριθ. 1031/31-12-1958 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου «περὶ καθορισμοῦ ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1958 τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τοῦ τακτικοῦ ὑπαλληλικοῦ καὶ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου» (Α' 221), κυρωθείσης διὰ τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Νομ. Δ/τος 4242/1962 (Α' 135), ἡ προσαύξησις τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων τῶν Ν.Π.Δ.Δ. λόγῳ εὐδοκίμου παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ χορηγεῖται διὰ

πράξεως τοῦ Προέδρου τοῦ οἰκείου Διοικητικοῦ Συμβουλίου μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τοῦ Νομικοῦ προσώπου, ἐν συνεχείᾳ δὲ εἰς τὸ κεφάλαιον V τῆς αὐτῆς πράξεως ὁρίζεται ὅτι αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Ἐξ ἄλλου, ὑπὸ τοῦ Βασ. Δ/τος 406/1963 (ΦΕΚ Α' 115), δι' οὗ ἐκωδικοποιήθησαν αἱ διατάξεις τοῦ Ν. 1726/1951 «περὶ κώδικος καταστάσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων κλπ», προβλέπονται ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀνὰ ἓν ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον παρ' ἑκάστῃ νομαρχίᾳ (ἄρθρον 120 τοῦ Δ/τος), ἀφ' ἑτέρου δὲ ἓν συμβούλιον ἀνωτέρου προσωπικοῦ τῶν δήμων καὶ ἱδρυμάτων» λειτουργοῦν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν (ἄρθρον 122)· περαιτέρω ἐν ἄρθρῳ 124 τοῦ αὐτοῦ Βασ. Διατάγματος ὁρίζεται ὅτι τὰ μὲν συμβούλια τοῦ ἄρθρου 120 ἀποφασίζουν ἢ γνωμοδοτοῦν εἰς τὰς ἐν παρ. 1 τοῦ ρηθέντος ἄρθρου 124 ὁριζομένας περιπτώσεις προκειμένου περὶ τῶν μέχρι καὶ τοῦ τετάρτου βαθμοῦ ὑπαλλήλων, τὸ δὲ συμβούλιον τοῦ ἄρθρου 122, εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 124 «προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων ἐπὶ 3ῳ βαθμῷ καὶ ἄνω ἐν περιπτώσει δὲ προαγωγῶν ἀπὸ τοῦ 4ου βαθμοῦ καὶ ἄνω».

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ σκέψει διατάξεων προκύπτει ὅτι προκειμένου περὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων ἡ ρηθεῖσα προσαύξησις χορηγεῖται διὰ πράξεως τοῦ Δημάρχου μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου· καὶ δὲν ὁρίζεται μὲν ρητῶς ἐν αὐταῖς ποῖον ἐκ τῶν ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων τοῦ Βασ. Δ/τος 406/1963 εἶναι ἁρμόδιον διὰ τὴν χορήγησιν τῆς προσαυξήσεως, πλὴν ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν διατάξεων τῶν παρ. 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 124 τοῦ ρηθέντος Διατάγματος συνάγεται ὅτι τὸ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν «συμβούλιον ἀνωτέρου προσωπικοῦ», εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ὁποίου ἀνήκει γενικῶς μὲν ἡ γνωμοδότησις ἢ ἡ λῆψις ἀποφάσεως ἐπὶ τῶν ὑπηρεσιακῶν μεταβολῶν τῶν ἐπὶ τρίτῳ (3ῳ) βαθμῷ καὶ ἄνω ὑπαλλήλων, εἰδικῶς δὲ ἡ κρίσις τῶν ἐπὶ τετάρτῳ βαθμῷ ὑπαλλήλων πρὸς προαγωγὴν εἰς τὸν τρίτον βαθμόν, στερεῖται τῆς ἁρμοδιότητος ὅπως ἀποφανθῇ καὶ ἐπὶ τῆς προσαυξήσεως τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τῶν ἐπὶ τετάρτῳ βαθμῷ ὑπαλλήλων λόγῳ εὐδοκίμου παραμονῆς εἰς τὸν αὐτὸν βαθμόν, διότι ἡ χορήγησις τῆς τοιαύτης προσαυξήσεως δὲν συνιστᾷ προαγωγήν, ἀλλ' ἄλλης φύσεως ὑπηρεσιακὴν μεταβολήν, ἡ λῆψις ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν παρὰ ταῖς Νομαρχίαις ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων, ἅτινα εἶναι γενικῶς ἁρμόδια ὅπως κρίνωσι περὶ πάσης ἐν γένει ὑπηρεσιακῆς μεταβολῆς των ἐπὶ τετάρτῳ βαθμῷ ὑπαλλήλων, ἐξαιρέσει μόνον τῆς προαγωγῆς αὐτῶν εἰς τὸν τρίτον βαθμόν.

Ἐπειδὴ ἐν προκειμένῳ διὰ τῶν προσβαλλομένων ἀποφάσεων τοῦ παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Χίου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Δημάρχου Χίου ἀνεκλήθησαν προηγούμεναι ἀπὸ 5-2-1969 καὶ 26-2-1969 ἀποφάσεις αὐτῶν, δι' ὧν εἶχε χορηγηθῇ εἰς τὸν αἰτοῦντα ὑπάλληλον τοῦ Δήμου Χίου ἐπὶ τετάρτῳ βαθμῷ προσαύξησις 40 % ἐπὶ τοῦ βασικοῦ του μισθοῦ, ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ ὅτι ἡ χορή-

γησις προσαυξήσεως εἰς ὑπάλληλον ἐπὶ τετάρτῳ βαθμῷ, ὡς ἀποτελοῦσα οἰκονομικὴν προαγωγὴν τοῦ ὑπαλλήλου, ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν ἀνωτέρου συμβουλίου. Ἡ αἰτιολογία ὅμως αὕτη ἐπὶ τῇ ὁποίᾳ ἐχώρησεν ἡ ἀνωτέρω ἀνάκλησις, δὲν εἶναι νόμιμος, διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον, βασίμως προβαλλόμενον, δέον ν' ἀκυρωθῶσιν αἱ προσβαλλόμεναι ἀποφάσεις.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 634/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Λ. Δημητρακάκης, Πάρεδρος

«Δημοτικοὶ ὑπάλληλοι. Κλητῆρες.—Διὰ τὴν προαγωγὴν ἀπὸ τοῦ 11ου εἰς τὸν 10ον βαθμὸν ἀπαιτεῖται διετὴς ὑπηρεσία ἐν τῷ 11ῳ βαθμῷ καὶ οὐχὶ τετραετής».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 92 τοῦ Β.Δ. 406/1963, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 4541/1966 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Κώδικος καταστάσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων κλπ.» (φ. 176), ὁρίζεται ὅτι «διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν ὑπαλλήλων οἵτινες ἔχουν διαβαθμισθῆ εἰς κλητῆρας ε' τάξεως μέχρι ἀρχικλητῆρος ἀπαιτεῖται ἀπὸ τοῦ 13ου βαθμοῦ μέχρι καὶ τοῦ 11ου διετὴς ὑπηρεσία ἐν ἑκάστῳ βαθμῷ, ἀπὸ τοῦ 10ου βαθμοῦ εἰς τὸν 9ον τετραετὴς καὶ ἀπὸ τοῦ 9ου εἰς τὸν 8ον ἑξαετής». Κατὰ τὴν σαφῆ δ' ἔννοιαν τῆς διατάξεως ταύτης διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν κλητήρων ἀπὸ τοῦ 11ου βαθμοῦ εἰς τὸν 10ον ἀπαιτεῖται διετὴς ὑπηρεσία ἐν τῷ 11ῳ βαθμῷ, καὶ οὐχὶ τετραετής, ἥτις ἀπαιτεῖται μόνον διὰ τὴν προαγωγὴν ἀπὸ τοῦ 10ου βαθμοῦ εἰς τὸν 9ον.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις τοῦ Νομάρχου Ροδόπης, στηριχθεῖσα, ἀντιθέτως πρὸς τὰ ἐν τῇ ἠγουμένῃ σκέψει ἐκτεθέντα, ἐπὶ τῆς ἐκδοχῆς ὅτι διὰ τὴν προαγωγὴν κλητῆρος ἀπὸ τοῦ 11ου βαθμοῦ εἰς τὸν 10ον ἀπαιτεῖται τετραετὴς ὑπηρεσία ἐν τῷ 11ῳ βαθμῷ καὶ ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ ἀρνηθεῖσα τὴν ἐπικύρωσιν τῆς μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τοῦ ἄρθρου 120 τοῦ Β.Δ. 406/1963 ἐκδοθείσης ὑπ' ἀριθ. 25/1523/2-2-1970 ἀποφάσεως τοῦ Δημάρχου Κομοτηναίων περὶ προαγωγῆς τοῦ αἰτοῦντος ἀπὸ τοῦ 11ου βαθμοῦ εἰς τὸν 10ον, ἅτε τούτου μὴ ἔχοντος συμπληρώσει τετραετίαν ἐν τῷ 11ῳ βαθμῷ, ἐσφαλμένως ἡρμήνευσε καὶ ἐφήρμοσε τὰς προπαρατεθείσας διατάξεις. Ὅθεν, διὰ τὸν λόγον τοῦτον, βασίμως προβαλλόμενον, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις τυγχάνει ἀκυρωτέα.

Ἐπειδή, κατὰ ταῦτα ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις δέον ὅπως γένηται δεκτή, ἡ δὲ ὑπόθεσις τυγχάνῃ ἀναπεμπτέα εἰς τὴν Διοίκησιν (Νομάρχην Ροδόπης) διὰ τὴν νόμιμον ἐπ' αὐτῆς ἐνέργειαν.

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

(Τμῆμα Ἐργατικῶν Διαφορῶν)

Ἀριθ. 2856/1972

Πρόεδρος : Νικ. Ἀποστολόπουλος, πρωτοδίκης

Δικηγόροι : Ἰωάν. Φιλιώτης, Χρῆστος Παπανδρέου

«Ὑπάλληλος Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος.—Ἀποχώρησις καὶ δικαίωμα εἰς ἀποζημίωσιν.—Προθεσμία ἀσκήσεως τῆς ἀγωγῆς».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν ἀγωγῆς ἡ ἐνάγουσα ἐπικαλουμένη σύμβασιν ἐξηρτημένης ἐργασίας ἀορίστου χρόνου δυνάμει τῆς ὁποίας προσελήφθη τὴν 1.6.1953 ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος ὡς ὑπάλληλος αὐτῆς, εἰς ἣν καὶ παρέσχεν ἔκτοτε τὰς ὑπηρεσίας της, μετὰ δὲ τὴν διάλυσιν τῆς ὡς ἄνω Ἑνώσεως, εἰς τὴν διαδεχθεῖσαν ταύτην, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 477/1968, ἐναγομένην μέχρι τῆς 1.4.1971, ὅτε, μετὰ συμπλήρωσιν τῶν πρὸς χορήγησιν συντάξεως γήρατος προϋποθέσεων παρὰ τοῦ ΙΚΑ, ἀπεχώρησε, χωρὶς ἡ ἐναγομένη νὰ τῇ καταβάλῃ τὴν νόμιμον ἀποζημίωσιν, αἰτεῖται ἐπὶ τούτοις ὅπως, ἀναγνωριζομένου ὅτι δικαιοῦται τῆς ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρ. 8 τοῦ ν. 3198/1955, προστεθείσης διὰ τοῦ ἄρθρ. 8 παρ. 4 τοῦ ν.δ. 3789/1957, ἀποζημιώσεως, διὰ προσωρινῆς ἐκτελεστῆς ἀποφάσεως ὑποχρεωθῇ ἡ ἐναγομένη καὶ καταβάλῃ αὐτῇ τὴν ὡς ἄνω ἐκ δρχ. 38.714 ἀποζημίωσιν ἐντόκως νομίμως ἀπὸ τῆς 1.4.1971, ἄλλως ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς. Τοιοῦτον περιεχόμενον καὶ αἴτημα ἔχουσα ἡ ἀγωγὴ αὕτη ἥτις παραδεκτῶς καὶ ἁρμοδίως εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου κατὰ τὴν προκειμένην εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 664 ἐπ. ΚΠολΔ, ἐρευνητέα περαιτέρω καθίσταται μὴ ἀπαιτουμένης τῆς καταβολῆς, ὡς ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου αὐτῆς τέλους δικαστικοῦ ἐνσήμου (ἄρθρ. 71 Ν.Δ. 958/1971).

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 8 τοῦ Ν. 3198/1955, προστεθεῖσαν διὰ τοῦ ἄρθρ. 8 παρ. 4 τοῦ ν.δ. 3789/1957, ἰδιωτικοὶ ὑπάλληλοι ὑπαγόμενοι ἐν γένει εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΙΚΑ διὰ τὴν χορήγησιν πλήρους συντάξεως γήρατος, δύνανται νὰ ἀποχωροῦν τῆς ὑπηρεσίας, ἢ νὰ ἀπομακρύνωνται ταύτης, παρὰ τοῦ ἐργοδότου των, λαμβάνοντες τὴν ὁριζομένην μειωμένην ἀποζημίωσιν, δι' ἣν κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ἄρθρ. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 καὶ 9 ὁριζόμενα. Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρ. 6 παρ. 2 τοῦ ἀνωτέρω νόμου, εἰς ὃ γενικὴ καὶ ἄνευ διακρίσεως γίνεται παραπομπή, πᾶσα ἀξίωσις μισθωτοῦ περὶ καταβολῆς ἢ συμπληρώσεως τῆς κατὰ τὸν νόμον 2112 ἀποζημιώσεως τυγχάνει ἀπαράδεκτος, ἐφ' ὅσον ἡ σχετικὴ ἀγωγὴ δὲν ἐκοινοποιήθη ἐντὸς ἑξαμήνου, ἀφ' ἧς κατέστη ἀπαιτητή. Ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν διατάξεων τούτων συνάγεται σαφῶς, ὅτι τὸ καθιερούμενον ἀπαράδεκτον ἐπεκτείνεται καὶ ἀφορᾷ, ἐκτὸς ἄλλων, καὶ τὰς γεννωμένας ἀπαιτήσεις ἐν περιπτώσει ἐκουσίας, τῇ συναινέσει

ἢ μὴ τοῦ ἐργοδότου, ἀποχωρήσεως τοῦ ὑπαλλήλου ('Ολ. Α.Π. 118/1972 Ε.Ε.Δ. 31.519). Τούτων τεθέντων ἡ ὑπὸ κρίσιν ἀγωγή, ἀντικείμενον ἔχουσα τὸ ἐν τῇ ἠγουμένῃ σκέψει ἐκτεθέν, περὶ ἐπιδικάσεως εἰς τὴν ἐνάγουσαν, ἥτις ἀπεχώρησεν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐναγομένου τὴν 1.4.1971 ἀοπζημιώσεως ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ἀποχωρήσει αὐτῆς, ἀσκηθεῖσα μετὰ ἑξάμηνον ἀφ' ἧς κατέστη ἀπαιτητὴ ἡ ἐπίδικος ἀπαίτησις (βλ. ὑπ' ἀριθ. 131891/17.2.1972 ἐκδ. ἐπιδ. τοῦ ἁρμοδίου δικαστικοῦ κλητῆρος Δ.Δ.**), ἀπορριπτέα τυγχάνει ὡς ἀπαράδεκτος, κατὰ τὴν βάσιμον περὶ τούτου ἔνστασιν τοῦ ἐναγομένου, ἀπορριπτομένων τῶν ἐναντίων, περὶ καταχρηστικῆς προβολῆς, τῆς ὡς ἄνω ἐνστάσεως, ἐν ὄψει τῶν ἐν ἄρθρῳ 281 Α.Κ. κριτηρίων, ὡς ἀβασίμων. 'Αναστολὴ τῆς ὡς ἄνω ἀποκλειστικῆς προθεσμίας κατ' ἄρθρ. 255 παρ. 2 Α.Κ. ἣν ἐπικαλεῖται ἡ ἐνάγουσα δὲν ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ἐπικαλουμένων καὶ προσαγομένων ἐγγράφων, τῶν ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων τῶν διαδίκων κατὰ τὴν προφορικὴν συζήτησιν ἀναπτυχθέντων καὶ διὰ τῶν ἐγγράφων προτάσεων αὐτῶν διαμειβομένων καὶ τῆς ἐν γένει διαδικασίας. 'Αληθῶς οὐδαμῶς ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ὡς εἴρηται ἀποδεικτικῶν στοιχείων ὅτι ἡ ἐνάγουσα ἀπετράπη τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐνδίκου ἀξιώσεως αὐτῆς διὰ δόλου τοῦ ἐναγομένου, ἤτοι δι' ἐνεργείας ἐν γνώσει κατευθυνομένης ἅτε μὴ ἀρκοῦντος ἄλλου εἴδους πταίσματος οὐδὲ βαρείας ἀμελείας, ἥτις κατὰ τὸν 'Αστικὸν Κώδικα δὲν ἐξομοιοῦται πρὸς δόλον διὰ τὴν στήριξιν τῆς ἐπικαλουμένης ἀναστολῆς (Δ. Γιαννοπούλου, Γεν. 'Αρχαὶ ὑπ' ἄρθρ. 255 Α.Κ.), εἰς τὴν ἀπραξίαν αὐτῆς ὡς δικαιούχου τῆς ἐν τῇ ἀγωγῇ ἀποζημιώσεως καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω προθεσμίας, εἰδικώτερον δὲ δι' ἀπατηλῆς, κατ' ὀρθὴν ἐκτίμησιν τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐπικαλουμένων, ὑποσχέσεως πρὸς αὐτὴν περὶ ἱκανοποιήσεως τῆς ἐνδίκου ἀξιώσεως αὐτῆς μετὰ εὐνοϊκὴν γνωμοδότησιν τοῦ πρὸς ὃ ἀπετάθη αὕτη (ἐναγομένου) Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ἀρνητικῶς γνωμοδοτήσαντος (βλ. ὑπ' ἀριθ. 635/1971 γνωμοδότησιν αὐτοῦ), δοθέντος ὅτι ἡ ἐναγομένη ἐξ ἀρχῆς ἠρνήθη, καθ' ἃ ἀπεδείχθη, τὴν ὕπαρξιν ὑποχρεώσεως αὐτῆς καταβολῆς τοῦ διὰ τῆς ἀγωγῆς αἰτουμένου ποσοῦ εἰς τὴν ἐνάγουσαν, ἡ δὲ τελευταία ἠδύνατο, ἀκριβῶς ἐν ὄψει πιθανῆς ἀρνητικῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, νὰ ἀσκήσῃ ἐμπροθέσμως τὴν ἔνδικον ἀγωγὴν αὐτῆς. Ὅθεν ἡ ὑπὸ κρίσιν ἀγωγὴ εἶναι, κατὰ τὰ προεκτεθέντα, ἀπορριπτέα. Δέον ὅμως νὰ συμψηφισθῇ ἐν ὅλῳ μεταξὺ τῶν διαδίκων κατ' ἄρθρ. 179 ΚΠολΔ, δι' εὔλογον ἀμφιβολίαν τῆς ἐναγούσης περὶ τὴν ἔκβασιν τῆς δίκης.

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπ. Αὐτοδ/σεως — Τ.Υ.Δ.Κ.
Ἀριθ. Πρωτ. 53033
Γεν. Διαταγὴ 59 Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰουλίου 1972

«Γνωμοδότησις τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους περὶ τῶν κρατήσεων ὑπὲρ ΤΑΔΚΥ ἐπὶ ἀμοιβῶν μηχανικῶν διὰ μελέτας Κοινοτικῶν ἔργων».

Πρὸς τὴν Νομαρχίαν Ἀττικῆς
Διεύθυνσιν Ἐσωτερικῶν — μετὰ γνωμοδοτήσεως

Σχετ.: Ὑπ' ἀριθ. 2626/2.5.1972 ὑμέτερον ἔγγραφον

Εἰς ἀπάντησιν ἐπὶ τοῦ ὑπερθεν ὑμετέρου ἐγγράφου κοινοποιοῦμεν συνημμένως, ἐν ἀντιγράφῳ, τὴν ὑπ' ἀριθ. 444/1972 γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ἣν καὶ ἀποδεχόμεθα, προκληθεῖσαν κατόπιν σχετικοῦ ἐρωτήματος τοῦ Ὑπουργείου τούτου περὶ τοῦ ἐν περιλήψει θέματος.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΩΚΑΣ

Ἀριθ. Γνωμοδ. 444/1972

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Τ μ ῆ μ α Β'

Συνεδρίασις τῆς 28ης Ἰουνίου 1972

Πρόεδρος: Κ. Τσαγκαράκης
Εἰσηγητής: Γεώργιος Ἀντωνόπουλος

Ἀριθ. ἐρωτήματος: 37804/25.6.1972 Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, Δ/νσις Τοπ. Αὐτοδ/σεως—Τμῆμα Τ.Υ.Δ.Κ.

Π ε ρ ί λ η ψ ι ς ἐ ρ ω τ ή μ α τ ο ς:

«Ἐὰν ὑπόκειται εἰς κράτησιν 2 ο/ο ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Δημοτ. καὶ Κοινοτ. Ὑπαλλήλων ἡ ἀμοιβὴ ἰδιώτου μηχανικοῦ συντάξαντος μελέτην ρυμοτομίας καὶ τοπογραφικὴν ἀποτύπωσιν τῆς Κοινότητος Μελισσίων Ἀττικῆς, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ β.δ/τος 468/1968».

Ἐπὶ τοῦ πρόσθεν ἐρωτήματος τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἐγνωμοδότησεν ὡς ἀκολούθως:

Ἐκ τοῦ ἐγγράφου τοῦ ἐρωτήματος καὶ τῶν συνημμένων αὐτῷ λοιπῶν

ἐγγράφων προκύπτει ὅτι εἰς ἰδιώτην μηχανικὸν ἀνετέθη ἡ μελέτη ρυμοτομίας τῆς Κοινότητος Μελισσίων κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 468/1968 Β. Δ/τος «περὶ ἐκτελέσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων καὶ προμηθειῶν» ὁρίζοντος ἐν παρ. 3 ἐδ. 1 ὅτι ἐπιτρέπεται κατόπιν ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ἡ ἀνάθεσις συντάξεως μελετῶν σοβαρῶν, δυσχερῶν ἢ ἐπειγόντων ἔργων ἐν ἀδυναμίᾳ συντάξεως τούτων ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας εἰς ἰδιώτας μηχανικοὺς ἢ τεχνικὰς ἑταιρείας κ.λπ., ἐν ἐδαφίῳ δὲ 2 αὐτῆς (προστεθέντος διὰ Β. Δ/τος 203/1969) ὅτι ἡ ἀνωτέρω ἀνάθεσις δύναται νὰ γίνεται εἴτε ἐπὶ ποσοστοῖς συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις περὶ ἀμοιβῆς ἰδιωτικῶν μηχανῶν εἴτε ἐπὶ μηνιαίᾳ ἢ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει κ.λπ. Τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω Β. Δ/γμα ἐν ἄρθρῳ 3 αὐτοῦ ὁμιλεῖ περὶ ἐκτελέσεως ἔργων καὶ προμηθειῶν διαλαμβάνον εἰδικώτερον ὅτι ἡ ἐκτέλεσις δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων καὶ προμηθειῶν διέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 206 καὶ 207 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος καὶ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Β. Δ/τος καὶ ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει συμβάσεως κατόπιν τακτικοῦ διαγωνισμοῦ, πλὴν τῶν περιπτώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, αἵτινες, κατὰ τὰ ἐν ταῖς διατάξεσι ταύταις ὁριζόμενα ἀποτελοῦν τὴν ἐξαίρεσιν ἐκ τοῦ κανόνος τῆς διὰ συμβάσεως κατόπιν διαγωνισμοῦ ἐκτελέσεως τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων.

Ἀφ' ἑτέρου τὸ ἄρθρον 3 περ. β' τοῦ νόμου 1726/1944 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων ἰσχυουσῶν διατάξεων» ὁρίζει ὅτι πόροι τοῦ Ταμείου τούτου εἶναι: α)... β) κράτησις 2% ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν δι' ἐργολαβίας ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Δημοτικῶν Ἀγαθοεργῶν Ἱδρυμάτων ἐκτελουμένων πάσης φύσεως ἔργων καὶ τῶν διὰ δημοπρασίας προμηθευομένων ὑπ' αὐτῶν παντὸς εἴδους ὑλικῶν.

Ἐκ τῆς ἀντιβολῆς τῶν παρατεθεισῶν ἀνωτέρω διατάξεων καὶ ἐν ὄψει τοῦ ἀντικειμένου ἑκάστης τούτων, σαφῶς καταφαίνεται, ὅτι ἡ ἐκ τούτων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ν. 1726/1944, δι' ἧς ἐπεβλήθη ἡ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Δ.Κ.Υ. κράτησις 2%, ἀναφέρεται εἰς τὰ ὑπὸ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως δι' ἐργολαβίας ἐκτελούμενα πάσης φύσεως δημοτικὰ καὶ κοινοτικὰ ἔργα καὶ εἰς τὰς διὰ δημοπρασίας ἐκτελουμένας προμηθείας ὑλικῶν, περὶ ὧν τὸ ἀνωτέρω σημειωθὲν Β. Δ/γμα «περὶ ἐκτελέσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων καὶ προμηθειῶν» διακεκριμένως ὁμιλεῖ ἐν ἄρθρῳ 3 αὐτοῦ, εἰς τὰ ὁποῖα προδήλως δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσι περιλαμβανόμεναι καὶ αἱ ἐργασίαι τῶν παρ' ἰδιωτῶν μηχανικῶν συντασσομένων μελετῶν, περὶ ὧν ἀλλωστε ἰδιαιτέρως γίνεται πρόβλεψις ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Β. Δ/τος.

Δέον ἑπομένως νὰ γίνῃ δεκτόν, ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἐν θέματι ὡς ἄνω διατάξεως τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ν. 1726/1944 καὶ ἡ βάσει αὐτῆς κράτησις 2% ὑπὲρ τοῦ ρηθέντος Ταμείου περιορίζεται ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἔννοιαν ἐκτελουμένων δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων καὶ προμηθειῶν καὶ δὲν ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ προσημειωθέντος Β. Δ/τος

παρ' ἰδιωτῶν μηχανικῶν συνταχθησομένων μελετῶν. Συνεπῶς ἡ διὰ τὰς ἐργασίας ταύτας ἀμοιβὴ τῶν ἰδιωτῶν μηχανικῶν δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν ἐν λόγῳ κράτησιν 2 % ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Δ.Κ.Υ.

Ἡ ἄποψις αὕτη ἱκανῶς ἐνισχύεται καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ ἐπίμαχος ὡς ἄνω διάταξις τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ ν. 1726/1944, ὡς ἐκ τοῦ περιεχομένου της, εἶναι φορολογικὴ καὶ ὡς τοιαύτη ἑρμηνεύεται στενῶς καὶ κατὰ τὸ γράμμα της, ἀποκλειομένης τῆς διασταλτικῆς αὐτῆς ἑρμηνείας καὶ ἐφαρμογῆς ἐπὶ περιπτώσεων μὴ προβλεπομένων ὑπ' αὐτῆς.

Ἐν ὄψει τῶν ἀνωτέρω, εἰς τὸ ἐρώτημα προσήκει ἀρνητικὴ ἀπάντησις.

Ὁ Εἰσηγητὴς Νομικὸς Σύμβουλος
Γ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Υ.Ε.—Ἀριθ. Πρωτ. 63449/1340
Ἀριθ. Ἐγκυκλίου Κ.Δ. 34 Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Αὐγούστου 1972

«Περὶ τῶν ἐχόντων ἁρμοδιότητα δικαστηρίων, νὰ ἐπιληφθοῦν τῆς ἐφαρμογῆς ὁριστικῆς καὶ ἀμετακλήτου ἀποφάσεως διοικητικοῦ δικαστηρίου ὁρίων ἢ ἐπιτροπῆς ὁρίων, ἐν περιπτώσει ἐξαφανίσεως τῶν ὁροθετικῶν σημείων, μεταξὺ δήμων καὶ κοινοτήτων».

Πρὸς παγίους ἀποδέκτας Ἐγκυκλίων

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν, κατωτέρω, τὴν ὑπ' ἀριθ. 523/1972 γνωμοδότησιν τοῦ Α' τμήματος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ἣν καὶ ἀποδεχόμεθα, ἀφορῶσαν εἰς τὸ ἐν περιλήψει ἀντικείμενον.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀριθ. Γνωμοδοτήσεως 523/1972

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Α' Τμῆμα Διακοπῶν

Συνεδρίασις τῆς 27.7.1972

Προεδρεύων : Α. Καλλέργης Ἀντιπρόεδρος
Εἰσηγητής : Β. Γκούμας

Ἀριθ. ἐρωτήματος : 47329/1124/4.7.1972 Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, Γεν. Δ/νσις Διοικήσεως, Δ/νσις Τοπ. Αὐτ/σεως, Τμῆμα Δημ. καὶ Κοιν. Περιουσίας

Περίληψις ἐρωτήματος :

«Ἐρωτᾶται : α) Ἐὰν τὸ Διοικητικὸν Δικαστήριον Ὁρίων, ἢ ἡ Ἐπιτροπὴ Ὁρίων δύνανται νὰ ἐπιληφθοῦν τῆς ἐφαρμογῆς προγενεστέρας ὁριστικῆς καὶ ἀμετακλήτου ἀποφάσεως αὐτῶν, ἐν περιπτώσει ἐξαφανίσεως τῶν ὁροθετικῶν σημείων μεταξὺ δήμων καὶ κοινοτήτων, ὡς καὶ ἐὰν ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ καὶ ἐφαρμογῇ τῆς ἀποφάσεως αὐτῶν, εἶναι δυνατὴ ἡ τοποθέτησις νέων μονίμων καὶ ἐμφανῶν ὁροθετικῶν σημείων, ἐν περιπτώσει ἐξαφανίσεως παντὸς ἴχνους ἐκ τῶν παλαιῶν τοιούτων. β) Ἐὰν ὑφισταμένης διαφορᾶς μεταξὺ κοινο-

τήτων, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἄσκησιν τῆς φορολογικῆς αὐτῶν ἐξουσίας, ἐπὶ ἀμφισβητουμένης ἐδαφικῆς περιφερείας, εἶναι δυνατὴ ἡ προσφυγὴ εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια καὶ ἐν καταφατικῇ περιπτώσει ἐάν, ἐν τῇ ἐπιλύσει τῆς προρρηθείσης διαφορᾶς ὑπ' αὐτῶν, προσδιορίζωνται ἐν ταὐτῷ καὶ τὰ μεταξὺ τῶν κοινοτήτων τούτων ὁροθετικὰ σημεῖα».

Ἐπὶ τοῦ ἄνω ἐρωτήματος τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἐγνωμοδότησεν ὡς ἀκολούθως :

1. Ἐπὶ τοῦ πρώτου (ὑπὸ στοιχ. α') ἐρωτήματος :

Ὁ καθορισμὸς τῶν Διοικητικῶν ὁρίων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἀνήκει κατὰ πρῶτον μὲν βαθμὸν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος (ν.δ. 2888/1954) προβλεπομένην ἐπιτροπήν, κατὰ δεύτερον δὲ βαθμὸν εἰς τὸ Διοικητικὸν Δικαστήριον τοῦ ἄρθρο 12 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος, τὸ λειτουργοῦν ἐν ἑκάστῳ Νομῷ (προϊσχύουσαι διατάξεις : ἄρθρον 10 ν. ΔΝΖ'/1912 περὶ συστάσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἄρθρ. 10 Κώδ. Νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων — ν.δ. 17/18.9.1926, κυρωθὲν ὑπὸ ν. 3572/1928). Κατὰ γενικὴν ἀρχὴν τοῦ δικονομικοῦ δικαίου καὶ κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας νενομολογημένα (830/1932, 345/1939, 335/1955) εἰς τὸ Διοικητικὸν Δικαστήριον Ὁρίων καὶ μόνον ἀνήκει ἡ δικαιοδοσία ὅπως ἑρμηνεύσῃ τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς ἑρμηνείας δὲν προστίθεται νέα διάταξις, οὐδὲ διατάσσονται τὰ ἀντίθετα πρὸς τὰς τελεσιδίκως κριθέντα, ἤτοι διὰ τῆς ἑρμηνείας δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιτευχθῇ μεταβολὴ τοῦ περιεχομένου τῆς ἀποφάσεως (Α.Π. 561/53, ΝοΒ 2.118). Ἡ ἐπὶ τῆς ἑρμηνείας ἀποφάσεώς τινος ἐκδιδομένη ἀπόφασις δὲν εἶναι νέα ἀπόφασις, ἀλλ' ἀποτελεῖ ἓν ἀδιάσπαστον σύνολον μετὰ τῆς πρώτης (Ε. Θεσ. 336/58 Ε.Ε.Ν. 26.132). Ἡ αἴτησις περὶ ἑρμηνείας τῆς ἀποφάσεως εἰσάγεται εἰς μόνον τὸ ἐκδὸν τὴν ἑρμηνευτέαν ἀπόφασιν Δικαστήριον, ὡς τὸ ἐπιτηδειότερον παντὸς ἄλλου εἰς τὸ νὰ ἑρμηνεύσῃ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἀπόφασιν, χωρὶς νὰ ὑπόκειται εἰς οὐδεμίαν προθεσμίαν (Πρ. Σερ. 262/58 ΝοΒ 8.1011).

Ὅθεν, ἐὰν διὰ προγενεστέρας ὁριστικῆς καὶ ἀμετακλήτου ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Ὁρίων τοῦ οἰκείου Νομοῦ ἢ τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς Ὁρίων καθωρίσθησαν τὰ διοικητικὰ ὅρια μεταξὺ ὡρισμένων Κοινοτήτων, καθ' ὃ μέρος γειτνιάζουν αὗται, ἤτοι καθωρίσθη ἡ ὁροθετικὴ γραμμὴ (ὁριογραμμή), διαχωριστικὴ τῶν διοικητικῶν περιφερειῶν των καὶ συνάμα ὡρίσθησαν ἐν τῇ ἀποφάσει τὰ διακριτικὰ σημεῖα (ὁροθετικά), ἀπὸ τὰ ὁποῖα διέρχεται ἡ ὁριογραμμή, μεταγενεστέρως δὲ ἐξηφανίσθησαν τὰ σημεῖα ταῦτα (τιμὰ ἢ ὅλα), λόγῳ μεταβολῆς τῆς τοπογραφίας τοῦ ἐδάφους, συνεπείᾳ δὲ τούτου ἀνέκυψεν ἀμφισβήτησις μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Κοινοτήτων, ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως καὶ δὴ περὶ τοῦ ἂν ὡρισμένη περιοχὴ περιλαμβάνεται ἐντὸς τῶν καθορισθέντων διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὁρίων τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης Κοινότητος, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ ἐκδὸν τὴν περὶ καθορισμοῦ ὁρίων ἀπόφασιν Διοικητικὸν Δικαστήριον, δύναται, αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερο-

μένων Κοινοτήτων, νὰ ἑρμηνεύσῃ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ, ὡς πρὸς τὰ σημεῖα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα διήρχετο ἡ καθορισθεῖσα ὁροθετικὴ γραμμὴ καὶ ἄτινα ἐξηφανίσθησαν, λόγῳ μεταβολῆς τῆς τοπογραφίας τοῦ ἐδάφους ὡς ἐρρέθη, ἤτοι δύναται νὰ ἀνεύρῃ τὴν καθορισθεῖσαν ὁροθετικὴν γραμμὴν καὶ τὰς θέσεις ἔνθα ἔκειντο τὰ ἐξαφανισθέντα ὁροθετικὰ σημεῖα καὶ ἐπὶ τῶν ἰδίων αὐτῶν θέσεων νὰ ὁρίσῃ ἐμφανῆ καὶ σταθερὰ σημεῖα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑφισταμένης νῦν πραγματικῆς καταστάσεως τῆς τοπογραφίας τοῦ ἐδάφους.

Κατὰ ταῦτα εἰς τὸ πρῶτον ἐρώτημα προσήκει ἡ ὡς ἄνω ἀπάντησις.

2. Ἐπὶ τοῦ δευτέρου (ὑπὸ στοιχ. β') ἐρωτήματος:

Ἐὰν ὑφίσταται διαφορὰ μεταξὺ Κοινοτήτων, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἄσκησιν τῆς φορολογικῆς των δικαιοδοσίας πρὸς ἐπιβολὴν δημοτικῶν φρόων, τελῶν, δικαιωμάτων κλπ. ἐπὶ ἐδαφικῆς περιοχῆς, περὶ ἧς ἰσχυρίζονται ἀμφότεραι ὅτι αὕτη περιλαμβάνεται ἐντὸς τῶν διοικητικῶν ὁρίων ἑκάστης τούτων, ἅτινα καθωρίσθησαν δι' ὁριστικῆς καὶ ἀμετακλήτου ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς Ὁρίων ἢ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Ὁρίων, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἐὰν ἀμφότεραι αἱ ἐν λόγῳ Κοινότητες ἤθελον ἐπιβάλει ὑπὲρ αὐτῶν φόρους κ.λπ. διὰ τὴν αὐτὴν ἀμφισβητουμένην περιοχὴν εἰς βάρος τῶν ὑποχρέων, τότε οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἀποκρούοντες τὴν διπλῆν αὐτῶν φορολογικὴν ἐγγραφὴν παρ' ἀμφοτέρων τῶν κοινοτήτων καὶ διὰ τὸ αὐτὸ φορολογικὸν ἀντικείμενον (ἀκίνητον), δύνανται νὰ προσφύγουν ἐνώπιον τῶν Φορολογικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν Κοινοτήτων, αἵτινες ἐλέγχουσαι τὴν νομιμότητα τῶν πράξεων τῶν ἀνωτέρω Κοινοτήτων περὶ ἐπιβολῆς φόρου κλπ. ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ προσώπου καὶ διὰ τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον, θὰ ἐξετάσωσι καὶ θὰ κρίνωσι παρεμπιπτόντως, τὸ ζήτημα ἐὰν ἡ ἐν λόγῳ περιοχὴ περιλαμβάνεται ἐντὸς τῶν Διοικητικῶν ὁρίων τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης Κοινότητος ἐν ὄψει τῆς οἰκείας ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Ὁρίων ἢ τῆς Ἐπιτροπῆς Ὁρίων ὡς ἐγένετο δεκτὸν καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3585/1971 ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ θὰ ἀποφανθῶσιν ἀναλόγως περὶ τοῦ κύρους τῆς πράξεως ἐπιβολῆς φόρου κ.λπ. τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης Κοινότητος.

Ἐπίσης τὸ πρόσωπον εἰς βάρος τοῦ ὁποίου ἐβεβαιώθη παρ' ἀμφοτέρων τῶν Κοινοτήτων φόρος κλπ. διὰ τὸ αὐτὸ ἀκίνητον, ὡς κείμενον ἐντὸς τῶν ὁρίων ἑκάστης τῶν Κοινοτήτων τούτων, προσκαλούμενον παρὰ τοῦ οἰκείου Ταμείου ὅπως καταβάλῃ καὶ εἰς τὰς δύο Κοινότητας τὰ βεβαιωθέντα δὶς ποσὰ φόρου κ.λπ., δύναται νὰ προσφύγῃ δι' ἀνακοπῆς κ.λπ. ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων πολιτικῶν Δικαστηρίων, ἅτινα κρίνοντα παρεμπιπτόντως ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ζητήματος θὰ ἀποφανθῶσι περὶ τοῦ ἐὰν ἡ ἐπίμαχος περιοχὴ κεῖται ἐντὸς τῶν διοικητικῶν ὁρίων τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης κοινότητος, ἐν ὄψει τῆς οἰκείας ὁριστικῆς καὶ ἀμετακλήτου ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Δικαστηρίου Ὁρίων ἢ Ἐπιτροπῆς Ὁρίων (βλ. ἀνωτ. ἀπόφασιν Σ.τ.Ε.).

Κατὰ ταῦτα εἰς τὸ δεύτερον ἐρώτημα προσήκει ἡ ὡς ἄνω ἀναλυτικὴ ἀπάντησις.

Ὁ Εἰσηγητὴς Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.
Β. ΓΚΟΥΜΑΣ

Υ.Ε.—Ἀριθ. Πρωτ. 50414
Ἀριθ. Ἐγκυκλίου Κ.Δ. 33 Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Αὐγούστου 1972

«Κοινοποιεῖται ἡ ὑπ' ἀριθ. 1079/71 Γνωμοδότησις τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους».

Πρὸς παγίους ἀποδέκτας Ἐγκυκλίων Πινάκων Α' καὶ Β'

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν κατωτέρω, ἵνα λάβητε γνῶσιν, τὴν ἣν καὶ ἀποδεχόμεθα ὑπ' ἀριθ. 1079/1971 γνωμοδότησιν τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, καθ' ἣν σὺν τοῖς ἄλλοις ἐγένετο δεκτὸν ὅτι :

α. Αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 72 περὶ προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων κωδικοποιητικοῦ Β. Δ/τος τῆς 24-9-1958 καὶ τοῦ ἐκτελεστικοῦ τοιούτου ὑπ' ἀριθ. 166/1967 Β. Δ/τος συσταθεῖσαι Πρωτοβάθμιοι καὶ Δευτεροβάθμιοι Ἐπιτροπαὶ ἐπιλύσεως φορολογικῶν διαφορῶν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἔχουσι δικαιοδοσίαν νὰ προβαίνουν εἰς μείωσιν τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 73 ἐπιβαλλομένου προστίμου, πλὴν τῆς περιπτώσεως ὑποβολῆς ἀνειλικρινοῦς φορολογικῆς δηλώσεως, ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου πρὸς τὸν δῆμον ἢ κοινότητα ὁσάκις κρίνουν τοῦτο ὑψηλότερον τοῦ δέοντος.

β. Ὅτι αἱ Πρωτοβάθμιοι καὶ Δευτεροβάθμιοι Φορολογικαὶ Ἐπιτροπαὶ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων δὲν δύνανται νὰ ἐξετάζωσι καὶ ἀποφασίζωσι ἐπὶ αἰτημάτων τῶν διαδίκων μὴ περιεχομένων εἰς τὸ δικόγραφον τῆς προσφυγῆς ἢ ἐφέσεως, ἀλλὰ ὑποβαλλομένων προφανῶς ἢ δι' ὑπομνημάτων κατὰ τὴν συζήτησιν, καὶ

γ. Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς αὐτάς, ὡς ἄνω, ἐπιτροπάς, νὰ ὑποβάλωσι τὴν ἐκδίκασιν τῆς προσφυγῆς ἢ ἐφέσεως, κατόπιν σχετικοῦ αἰτήματος τοῦ προσφυγόντος, ὑποβαλλομένου κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς ὑποθέσεως, διὰ νέαν δικάσιμον, μὴ ἀπαιτουμένης πρὸς τοῦτο τῆς προσαγωγῆς τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 παρ. 4 καὶ 5 παρ. 3 τοῦ Β. Δ/τος 166/1967 ποβλεπομένων παραβόλων ἢ τριπλοτύπων εἰσπράξεως ἐπὶ τοῦ ποσοῦ, δι' ὃ φέρεται ἐγγεγραμμένος ὁ προσφεύγων ἢ ἐφεσείων, ἤτοι 1/10 ἢ τοῦ 1/8 ἀναλόγως, ἀρκεῖ ταῦτα νὰ προσαχθῶσι κατὰ τὴν μετ' ἀναβολήν, συζήτησιν τῆς προσφυγῆς ἢ ἐφέσεως.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

'Αριθ. Γνωμοδ. 1079/1971

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Τμῆμα Β'

Συνεδρίασις τῆς 17.11.1971

'Αντιπρόεδρος: Ε. Κουρουσόπουλος

Εἰσηγητής: Β. Γκούμας

'Αριθ. ἐρωτήματος: 67220/30-8-71 καὶ 85003/1-11-71 Ὑπουργείου 'Εσωτερικῶν, Γεν. Δ/νσις Δ/σεως, Δ/νσις Τοπ. Αὐτοδ/σεως, Τμῆμα Φορολογίας.

Περίληψις ἐρωτήματος:

«'Ερωτᾶται, ἐὰν δύνανται αἱ ἐπιτροπαὶ τοῦ ἄρθρου 72 τοῦ Β.Δ. τῆς 24.9.1958 «περὶ κωδικοποιήσεως... τῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, 1) νὰ προβαίνωσιν εἰς μείωσιν τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 73 τοῦ αὐτοῦ Β. Δ/τος ἐπιβαλλομένου προστίμου, 2) νὰ λαμβάνωσι καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπ' ὄψιν, μὴ προταθέντα ὑπὸ τῶν διαδίκων κρίσιμα πραγματικὰ περιστατικά, ἀσκοῦντα ἐπιρροὴν ἐπὶ τὴν ἔκβασιν τῆς ἐπιδίκου διαφορᾶς, 3) νὰ ἀποφασίζωσιν ἐπὶ αἰτημάτων τῶν διαδίκων, μὴ ὑποβληθέντων διὰ τῆς προσφυγῆς ἢ ἐφέσεως, ἀλλὰ δι' ὑπομνημάτων κατὰ τὴν συζήτησιν αὐτῆς καὶ 4) νὰ ἀναβάλλωσιν αἰτήσει τῶν διαδίκων, τὴν ἐκδίκασιν τῆς προσφυγῆς ἢ ἐφέσεως διὰ νεωτέραν δικάσιμον καὶ ὁσάκις αὕτη (ἔφεσις ἢ προσφυγὴ) δὲν συνοδεύεται ὑπὸ γραμματίου ἢ τριπλοτύπου εἰσπράξεως-καταθέσεως τοῦ νομίμου παραβόλου ὡς καὶ γραμματίου τριπλοτ. εἰσπράξεως τοῦ κατὰ νόμον ποσοστοῦ τοῦ ἀμφισβητουμένου ποσοῦ φόρου, τέλους κλπ.».

'Επὶ τοῦ πρόσθεν ἐρωτήματος τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἐγνωμοδότησεν ὡς ἀκολούθως:

Ι. 'Επὶ τοῦ πρώτου ἐρωτήματος:

'Εν ἄρθρῳ 72 παρ. 1 τοῦ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 Β. Δ/τος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἕνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (Α' 171) (ἄρθρον 56 παρ. 1 τοῦ Ν. Δ/τος 3033/1954 «περὶ τῶν ἐσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων») ὁρίζεται ὅτι «ἡ ἐπίλυσις τῶν φορολογικῶν διαφορῶν καὶ τῶν ἐν γένει ἀμφισβητήσεων περὶ τὴν βεβαίωσιν οἱουδήποτε αὐτοτελοῦς φόρου, τέλους, δικαιώματος, εἰσφορῶν καὶ ἀντιτίμου προσωπικῆς ἐργασίας μεταξὺ δήμου ἢ κοινότητος καὶ φορολογουμένου ἢ ἐνοικιαστοῦ καὶ φορολογουμένου ἀνατίθεται κατὰ τὸν πρῶτον καὶ δεύτερον βαθμὸν εἰς ἐπιτροπάς». 'Εξ ἄλλου ἐν ἄρθρῳ 73 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω κωδικοποιητικοῦ Δ/τος ὁρίζονται τὰ ἑξῆς: «'Οσάκις διὰ τὴν βεβαίωσιν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων ἀπαιτεῖται ἡ ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου ὑποβολὴ αἰτήσεως ἢ δηλώσεως ἢ ἡ ἐκπλήρωσις ἄλλων νομίμως ἐπιτασσομένων ὑποχρεώσεων, ὁ δὲ φορολογούμενος δὲν ὑποβάλλει αἴτησιν ἢ δήλωσιν ἢ ὑποβάλλει ταύτας ἐκπροθέσμως ἢ δὲν ἐκπληροῖ τὰς νομίμως ἐπιβαλλομένας αὐτῷ λοιπὰς ὑποχρεώσεις, ὑπόκειται εἰς πρόστιμον μέχρι πεντήκοντα τοῖς ἑκατὸν τοῦ ποσοῦ εἰς ὃ ἀφορᾷ ἡ παράβασις, προκειμένου δὲ περὶ ἀνειλικρι-

νοῦς δηλώσεως εἰς πρόστιμον ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ μὴ δηλωθέν. Ἡ βεβαίωσις τῆς παραβάσεως γίνεται ὑπὸ τῶν ἐντεταλμένων ὀργάνων, συνταξομένης σχετικῆς ἐκθέσεως. Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται ὑποχρεωτικῶς δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος καὶ εἰσπράττεται ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἔσοδα. Ὁ καθ' οὗ τὸ πρόστιμον δικαιοῦται νὰ προσφύγῃ ἐνώπιον τῶν ἐπιτροπῶν τοῦ ἄρθρου 72 τοῦ παρόντος». Διὰ τοῦ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 56 τοῦ προμνησθέντος Ν. Δ/τος 3033/1950 – ἄρθρον 72 παρ. 2 τοῦ ὡς ἄνω κωδ/κοῦ Δ/τος τῆς 24-9-58 ἐκδοθέντος τελικῶς ὑπ' ἀριθ. 166/1967 Β. Δ/τος «περὶ τρόπου ἐπιλύσεως διαφορῶν καὶ ἀμφισβητήσεων ἐπὶ ἐν γένει φορολογιῶν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» καθορίζονται ἡ συνθεσις τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου πρωτοβαθμίων καὶ δευτεροβαθμίων Ἐπιτροπῶν, τὰ τῆς λειτουργίας αὐτῶν, ἡ προθεσμία τῆς ἀσκήσεως τῶν ἐνδίκων μέσων (προσφυγῆς, ἐφέσεως κ.λπ.), τὰ τῶν παραβόλων καὶ λοιπαὶ ἀναγκαῖαι λεπτομέρειαι.

Ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων σαφῶς συνάγεται ὅτι αἱ ὡς εἴρηται Ἐπιτροπαὶ ἐπιλύσεως φορολογικῶν διαφορῶν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων – ἀποτελοῦσαι κατὰ παγίαν νομολογίαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας φορολογικὰ δικαστήρια – ἔχουσι δικαιοδοσίαν νὰ ἐπιλύωσι καὶ διαφορὰς καὶ ἀμφισβητήσεις περὶ τὴν βεβαίωσιν προστίμων μεταξὺ δήμου ἢ κοινότητος καὶ φορολογουμένου, περιορίζουσαι τὴν ἐγγραφὴν τοῦ προστίμου ἐν τῷ βεβαιωτικῷ καταλόγῳ ἢ ἀκυροῦσαι ὁλοσχερῶς αὐτὴν (σχετ. Σ.Ε. 1595/54, 767, 1576/62, 2263 – 2266/65). Ἀντικείμενον τῆς ἐνώπιον τῶν Φορολογικῶν Ἐπιτροπῶν τούτων – Πρωτοβαθμίων καὶ Δευτεροβαθμίων – ἀγομένης πρὸς λύσιν διαφορᾶς, εἶναι ἀμφισβητήσεις περὶ τοῦ κύρους τῆς πράξεως ἐπιβολῆς προστίμου κατὰ νόμον καὶ κατ' οὐσίαν (σχετ. Σ.Ε. 1950, 1951/56). Ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς δικαιοδοσίας των αἱ Ἐπιτροπαὶ αὗται ἐλέγχουσι τὸ κῦρος τῆς πράξεως ἐπιβολῆς προστίμου ἐξ ἀπόψεως νομιμότητος καὶ οὐσιαστικῆς βασιμότητός της, ἐφ' ὅσον δὲ ἤθελον κρίνει αὐτὴν ὡς νόμῳ ἢ οὐσίᾳ ἀβάσιμον, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἀκυροῦσι ὁλοσχερῶς τὴν ἐγγραφὴν τοῦ ἐπιβληθέντος προστίμου ἢ περιορίζουσιν αὐτήν, ἀντιστοίχως, τουτέστι μειοῦσι τὸ ποσὸν τοῦ προστίμου, ἀναλόγως. Ἡ μείωσις ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῶν τοῦ κατὰ τὰς προπαρατεθείσας διατάξεις τοῦ ἄρθρου 73 τοῦ ὡς ἄνω κωδ. Β. Δ/τος ἐπιβαλλομένου προστίμου εἰς τὸν φορολογούμενον ἐπιτρέπεται εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις, δι' ἃς προβλέπεται ἡ ἐπιβολὴ αὐτοῦ, πλὴν τῆς περιπτώσεως ὑποβολῆς ἀνειλικρινοῦς φορολογικῆς δηλώσεως, ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου πρὸς τὸν δῆμον ἢ κοινότητα (βλ. παρ. 1 τοῦ ἄνω ἄρθρου), καθ' ὅσον τοῦτο (πρόστιμον) εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας (πλὴν τῆς ἀνωτέρω) δὲν καθορίζεται κατὰ ποσὸν ἀκριβῶς εὐθέως ὑπὸ τῶν διατάξεων τούτων, ὁπότε δὲν θὰ ἐπετρέπετο ἡ μείωσίς του (σχετ. Σ.Ε. 1754/54, 2263–2266/65, 181–182/1966), ἀλλ' ὁρίζεται ὑπ' αὐτῶν ἀνώτατον ὅριον, ἤτοι ποσοστὸν πεντήκοντα τοῖς ἑκατὸν τοῦ ποσοῦ, εἰς ὃ ἀφορᾷ ἡ παράβασις, μέχρι τοῦ ὁποίου – ὁρίου – ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιβληθῇ τὸ πρόστιμον. Ἄρα δύναται τὸ ἐπι-

βαλλόμενον ἐν ἑκάστῃ συγκεκριμένῃ περιπτώσει – δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος – πρόστιμον νὰ εἶναι καὶ κατώτερον τοῦ ὡς ἄνω ἀνωτάτου ὁρίου (ἀνωτάτου ποσοστοῦ) λ.χ. νὰ εἶναι 10 % ἢ 20 % ἢ 30 % κ.ο.κ. τοῦ ποσοῦ εἰς ὃ ἀφορᾷ ἡ παράβασις, ὅπερ καὶ γίνεται συνήθως. Τὸ οὕτως ἐπιβαλλόμενον πρόστιμον αἱ ὡς εἴρηται Φορολ. Ἐπιτροπαὶ (πρωτοβάθμιος καὶ δευτεροβάθμιος) ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως προσφυγῆς ὑπὸ τοῦ καθ' οὗ ἐπεβλήθη τοῦτο κατὰ τῆς πράξεως ἐπιβολῆς αὐτοῦ, ὡς οὐσίᾳ ἀβασίμου (ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει) κρίνουσαι ὡς ὑψηλότερον τοῦ δέοντος καὶ ὡς μὴ δεδικαιολογημένον ἐν μέρει, δύνανται λαμβάνουσαι ὑπ' ὄψιν τὴν σοβαρότητα τοῦ εἴδους τῆς παραβάσεως, τὰς συνθήκας τελέσεως αὐτῆς καὶ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ παραβάτου, νὰ τὸ μειώσωσιν εἰς εὔλογον ποσόν, δεχόμεναι οὕτως ἐν μέρει τὴν προσφυγὴν κατ' οὐσίαν.

Κατὰ ταῦτα εἰς τὸ πρῶτον ὡς ἄνω ἐρώτημα προσήκει καταφατικὴ ἀπάντησις ἤτοι ὅτι αἱ διὰ τοῦ ἄρθρου 72 τοῦ περὶ προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων κωδικοποιητικοῦ Β. Δ/τος τῆς 24.9.1958 καὶ τοῦ ἐκτελεστικοῦ τοιούτου ὑπ' ἀριθ. 166/1967 Β. Δ/τος συσταθεῖσαι Πρωτοβάθμιοι καὶ Δευτεροβάθμιοι Ἐπιτροπαὶ ἐπιλύσεως τῶν φορολογικῶν διαφορῶν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἔχουσι δικαιοδοσίαν νὰ προβαίνωσιν εἰς μείωσιν τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 73 τοῦ αὐτοῦ, ὡς ἄνω κωδ. Β. Δ/τος ἐπιβαλλομένου προστίμου, ὁσάκις κρίνουσι τοῦτο ὑψηλότερον τοῦ δέοντος.

Π. Ἐ π ὶ τ ο ῦ δ ε υ τ έ ρ ο υ ἐ ρ ω τ ή μ α τ ο ς :

Κατὰ τὴν διαμορφωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας νομολογίαν, τ' ἀφορῶντα εἰς τὴν διαδικασίαν ἐνώπιον τῶν ἐπιτροπῶν τῆς δημοτικῆς φορολογίας διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς δημοτικῆς νομοθεσίας, μόνον δὲ δι' ἃ θέματα δὲν ὑφίσταται ἐν αὐτῇ εἰδικὴ διάταξις ἐφαρμόζονται αἱ συγγενέστεραι διατάξεις τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας – Ν. 4125/1960– (Σ. Ε. 955/69, 923/67, 2873/65). Ἡ περὶ ἐσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων καὶ περὶ ἐπιλύσεως τῶν φορολογικῶν διαφορῶν τῶν Ὀργανισμῶν τούτων νομοθεσία, ἤτοι τὸ ἀπὸ 24-9-1958 κωδ. Β. Δ/γμα (ἄρθρ. 72) καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 166/67 ἐκτελεστικὸν τοιοῦτον δὲν περιέχουσιν εἰδικὰς διατάξεις – εἰδικοὺς κανόνας – ἐκτιμήσεως τοῦ πραγματικοῦ ὑλικοῦ, ὑπὸ τῶν Φορολ. Ἐπιτροπῶν. Συνεπῶς εἶναι ἐφαρμοστέαι ὡς συγγενέστεραι, κατὰ τ' ἀνωτέρω, αἱ διατάξεις τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας καὶ δὴ τῶν ἄρθρων 46, 95 παρ. 2 καὶ 98 αὐτοῦ, δι' ὧν καθιεροῦται εἰς τὴν φορολογικὴν δίκην ἡ θεμελιώδης ἀρχὴ τοῦ ἀνακριτικοῦ συστήματος, ἤτοι ἡ ἀρχὴ τῆς αὐτεπαγγέλτου ἀναζητήσεως τῆς ἀντικειμενικῆς ἀληθείας, ἥτις ἀρχὴ ἐτηρεῖτο καὶ πρότερον κατὰ τὴν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τούτων διαδικασίαν.... Ὅθεν, αἱ ὡς εἴρηται Φορολογικαὶ Ἐπιτροπαὶ ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐν τῇ ἀναζητήσει τῆς οὐσιαστικῆς ἀληθείας λαμβάνωσι καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπ' ὄψιν κρίσιμα πραγματικὰ περιστατικὰ καὶ στοιχεῖα ἀσκοῦντα οὐσιώδη ἐπιρροὴν ἐπὶ τὴν ἔκβασιν τῆς ἀγομένης ἐνώ-

πιόν των διαφορᾶς (Σ.Ε. 2139/58, Μιχ. Κυπραίου, Φορολ. Δικονομία, ἔκδ. 1962, ὑπὸ τ' ἀνωτέρω ἄρθρα Κ.Φ.Δ. σελ. 55 ἐπ., 106–106, 109–110).

Κατὰ ταῦτα εἰς τὸ 2ον ὡς ἄνω ἐρώτημα προσήκει ὡσαύτως καταφατικὴ ἀπάντησις.

ΙΙΙ. Ἐπὶ τοῦ τρίτου ἐρωτήματος:

Κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ προαναφερθέντος Β. Δ/τος 166/1967 ἡ προσφυγὴ δέον νὰ περιέχῃ, μεταξὺ ἄλλων στοιχείων, τὸ ἀντικείμενον καθ' οὗ στρέφεται αὕτη καὶ τὰ πραγματικὰ γεγονότα ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται τὸ δι' αὐτῆς προβαλλόμενον αἴτημα. Ἐξ ἄλλου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 81 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας (Ν. 4125/1960), αἵτινες ὁρίζουσι πληρέστερον περὶ τῶν στοιχείων, ἅτινα δέον νὰ περιέχῃ ἡ προσφυγὴ κατὰ πράξεως ἐπιβολῆς δημοσίου φόρου κ.λπ. καὶ αἱ ὁποῖαι ὡς συγγενέστεραι πρὸς τὴν ἀνωτέρω εἰδικὴν διάταξιν, δέον νὰ ἐφαρμόζωνται συμπληρωματικῶς ἐν προκειμένῳ, κατὰ τὰ προρρηθέντα, τὸ ἔγγραφον τῆς προσφυγῆς πρέπει, πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 53 ὁριζομένων νὰ περιέχῃ: α) ἀκριβῆ προσδιορισμὸν τῆς ἀρχῆς, καθ' ἧς στρέφεται ἡ προσφυγή, ὡς καὶ τῆς προσβαλλομένης πράξεως, β) τοὺς λόγους προσφυγῆς κεχωρισμένως ἕκαστον, κατὰ τρόπον σαφῆ καὶ ὡρισμένον, γ) σαφῶς καθωρισμένον αἴτημα, δ)... Τὸ ἔγγραφον τῆς προσφυγῆς τὸ ὁποῖον δὲν περιέχει ἓν ἢ πλείονα τῶν ἀνωτέρω στοιχείων, τότε, μόνον εἶναι ἄκυρον, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, αἱ ἐλλείψεις του καθιστοῦν τοῦτο ἐντελῶς ἀόριστον καὶ ἀνεπίδεκτον δικαστικῆς ἐκτιμήσεως. Οὕτω βάσει τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τὸ ἔγγραφον τῆς προσφυγῆς (δικόγραφον) δέον νὰ περιέχῃ μεταξὺ ἄλλων στοιχείων τοὺς λόγους τῆς προσφυγῆς. Ἕκαστος λόγος τῆς προσφυγῆς πρέπει νὰ ἀναφέρηται κεχωρισμένως καὶ ἡ διατύπωσίς του νὰ εἶναι σαφὴς καὶ ὡρισμένη. Ὡσαύτως τὸ ἔγγραφον τῆς προσφυγῆς πρέπει νὰ περιέχῃ αἴτημα σαφῶς καθωρισμένον, νὰ τελῇ δὲ τοῦτο ἐν λογικῇ ἀκολουθίᾳ πρὸς τὸ πραγματικὸν καὶ νομικὸν μέρος τῆς προσφυγῆς. Ἡ διατύπωσις τοῦ αἰτήματος νὰ εἶναι τοιαύτη ὥστε νὰ προκύπτῃ σαφῶς ὅτι ζητεῖται νὰ ἀκυρωθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἢ νὰ μεταρρυθμισθῇ ἀναλόγως κ.λπ. «ἡ προσβαλλομένη διὰ τῆς προσφυγῆς πρᾶξις (βλ. σχετ. Μιχ. Κυπραίου, Φορολ. Δικονομία ὑπ' ἄρθρ. 81, σελ. 97–98). Διὰ νὰ εἶναι ἔγκυρον τὸ ἔγγραφον τῆς προσφυγῆς πρέπει νὰ περιέχῃ τοὺς λόγους προσφυγῆς κεχωρισμένως ἕκαστον, κατὰ τρόπον σαφῆ καὶ ὡρισμένως κατ' αἴτημα (Πρωτοβ. Φορολ. Δικ/ριον Ἀθηνῶν 67/62 Δ.Φ.Ν. ΙΣΤ' σ. 716). Τὸ στοιχεῖον τοῦτο ἐλλεῖπον δὲν ἀναπληροῦται δι' ὑπομνήματος (Πρωτ. Ἀθ. 232/62 ἔνθ' ἀνωτ.). Ἡ ἀκυρότης τῆς προσφυγῆς ὑφίσταται εἰδικώτερον ὅταν ἐλλείπουν παντελῶς οἱ λόγοι προσφυγῆς καὶ τὸ αἴτημα αὐτῆς, διότι αἱ ἐλλείψεις αὗται ἀνάγονται εἰς οὐσιώδη τῆς προσφυγῆς στοιχεῖα (Πρωτοβ. Φορολ. Δικ. Ἀθηνῶν 34/62 Φορολ. Δικ. 1–25). Περαιτέρω ρητέον ὅτι καὶ τὸ δικόγραφον τῆς ἐφέσεως κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Φορολ. Ἐπιτροπῆς, ἐνώπιον τῆς Δευτεροβαθμίου τοιαύτης ἀπαιτεῖται νὰ περιέχῃ ὡρισμένα στοιχεῖα, ἐν οἷς καὶ

τοὺς λόγους τῆς ἐφέσεως καὶ ἀνάλογον αἴτημα, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 166/67 ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 168 τοῦ Κ.Φ.Δ. ἐφαρμοστέας ἐν προκειμένῳ συμπληρωματικῶς. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἐπιτρέπεται διὰ τοῦ ἄρθρου 170 τοῦ αὐτοῦ Κ.Φ.Δ. νὰ ὑποβληθῶσι καὶ πρόσθετοι λόγοι ἐφέσεως δι' ἰδίου δικογράφου, οἵτινες εἶναι παραδεκτοὶ καὶ ἂν ἡ ἔφεσις (κύριον δικόγραφον) δὲν περιέχῃ λόγον τύποις παραδεκτὸν καὶ ὡρισμένον. Οὕτω βάσει τῶν διατάξεων τούτων τὸ δικόγραφον τῆς ἐφέσεως διὰ νὰ εἶναι ἔγκυρον πρέπει νὰ περιέχῃ σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ αἴτημα. Τὸ στοιχεῖον τοῦτο τῆς ἐφέσεως εἶναι οὐσιῶδες μὴ δυνάμενον νὰ ἀναπληρωθῇ δι' ὑπομνήματος καὶ σὸνεπῶς ἡ ἔλλειψίς του καθιστᾷ τὸ δικόγραφον τῆς ἐφέσεως ἄκυρον.

Κατὰ ταῦτα, εἰς τὸ τρίτον ἐρώτημα προσήκει ἀρνητικὴ ἀπάντησις, ἤτοι ὅτι αἱ Πρωτοβάθμιοι καὶ Δευτεροβάθμιοι Φορολ. Ἐπιτροπαὶ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, δὲν δύνανται νὰ ἐξετάζωσι καὶ ἀποφασίζωσιν ἐπὶ αἰτημάτων τῶν διαδίκων μὴ περιεχομένων εἰς τὸ δικόγραφον τῆς προσφυγῆς ἢ ἐφέσεως, ἀλλὰ ὑποβαλλομένων προφορικῶς, ἢ δι' ὑπομνημάτων, κατὰ τὴν συζήτησιν αὐτῆς.

IV. Ἐπὶ τοῦ τετάρτου ἐρωτήματος:

Κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Β.Δ. 166/1967 ἐπιτρέπεται ἀναβολὴ τῆς ἐκδικάσεως τῆς προσφυγῆς, ἢ ἐφέσεως κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Πρωτοβαθμίου ἢ Δευτεροβαθμίου Φορολ. Ἐπιτροπῆς (ἀντιστοίχως) ὁριζούσης καὶ τὴν νέαν δικάσιμον, καθ' ἣν οὐδεμία κλήτευσις ἐνεργεῖται καὶ ἐὰν ὁ διάδικος δὲν παρέστη (κατὰ τὴν δικάσιμον, καθ' ἣν ἀνεβλήθη ἡ ἐκδίκασις). Ἐξ ἄλλου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παρ. 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 72 τοῦ ὡς ἄνω κωδ. Β. Δ/τος τῆς 24-9-1958, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Ν.Δ. 4260/1962, ἡ μὲν προσφυγὴ ἐνώπιον τῶν Πρωτοβαθμίων Φορολ. Ἐπιτροπῶν δέον νὰ συνοδεύηται ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου ταύτης ὑπὸ γραμματίου ἢ τριπλοτύπου εἰσπράξεως τοῦ ταμείου τοῦ δήμου ἢ κοινότητος τοῦ ἑνὸς δεκάτου τοῦ ποσοῦ δι' ὃ φέρεται ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ καταλόγῳ ὁ προσφεύγων, ἐφ' ὅσον δὲν ἀμφισβητεῖ οὗτος ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῆς ἐγγραφῆς συνεπείᾳ, προφανοῦς σφάλματος, ὁπότε συζητεῖται αὕτη καὶ ἄνευ καταβολῆς τοῦ ἑνὸς δεκάτου, ἡ δὲ ἔφεσις ἐνώπιον τῶν δευτεροβαθμίων Φορολ. Ἐπιτροπῶν δέον νὰ συνοδεύηται ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου ταύτης ὑπὸ γραμματίου ἢ τριπλοτύπου εἰσπράξεως τοῦ ταμείου τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος τοῦ ἑνὸς ὀγδόου τοῦ ποσοῦ εἰς ὃ ἀφορᾷ αὕτη. Εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο συνυπολογίζεται καὶ τὸ κατὰ τὴν προσφυγὴν κατατεθέν. Ἐπιπροσθέτως ἡ προσφυγὴ ἢ ἔφεσις δέον νὰ συνοδεύηται ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου ὑπὸ γραμματίου ἢ τριπλοτύπου εἰσπράξεως τοῦ ταμείου τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος καταθέσεως τοῦ νομίμου παραβόλου ἀντιστοίχως συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 παρ. 4 καὶ 5 παρ. 3 τοῦ Β.Δ. 166/67 (ἐκδοθέντος ὡς προελέχθη κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ ἄρθρ. 56 παρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 3033/54–ἄρθρ. 72 παρ. 2 τοῦ ἀνωτέρω κωδ. Β. Δ/τος). Κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τὸ (γραμμάτιον ἢ τριπλότυπον εἰσπρά-

ξεως τοῦ οἰκείου ταμείου τοῦ 1/10 τοῦ ποσοῦ δι' ὃ εἶναι ἐγγεγραμμένος εἰς τὸ φορολ. κατάλογον ὁ προσφεύγων ἢ τὸ 1/8 τοῦ ποσοῦ εἰς ὃ ἀφορᾷ ἡ ἔφεσις (συνυπολογιζομένου καὶ τοῦ κατὰ τὴν προσφυγὴν κατατεθέντος ὡς ἄνω ποσοῦ) ὡς καὶ τὸ γραμμάτιον ἢ τριπλότυπον εἰσπράξεως τοῦ οἰκείου ταμείου καταθέσεως τοῦ νομίμου παραβόλου διὰ τὴν προσφυγὴν ἢ ἔφεσιν ἀντιστοίχως δὲν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ προσαχθῶσι κατὰ τὴν κατάθεσιν αὐτῶν (προσφυγῆς ἢ ἐφέσεως), ἀλλὰ δύνανται νὰ προσαχθῶσι καὶ μεταγενεστέρως, τὸ βραδύτερον ὅμως μέχρι τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως, ἄλλως ἀπορρίπτεται ἡ προσφυγὴ ἢ ἔφεσις ὡς ἀπαράδεκτος (Σ.Ε. 759, 760, 761/1971, 183–184/66, 102–108/66). Συνεπῶς ἐπιτρέπεται εἰς τὰς ὡς ἄνω Πρωτοβαθμίους καὶ Δευτεροβαθμίους Φορολ. Ἐπιτροπὰς νὰ ἀναβάλωσι τὴν ἐκδίκασιν τῆς προσφυγῆς ἢ ἐφέσεως διὰ νέαν δικάσιμον μὴ ἀπαιτουμένης πρὸς τοῦτο τῆς προσαγωγῆς τῶν ὡς ἄνω γραμματίων ἢ τριπλοτύπων, ἀρκεῖ ταῦτα νὰ προσαχθῶσι κατὰ τήν, μετ' ἀναβολήν, συζήτησιν τῆς προσφυγῆς ἢ ἐφέσεως.

Κατὰ ταῦτα, εἰς τὸ τέταρτον ὡς ἄνω ἐρώτημα προσήκει καταφατικὴ ἀπάντησις, ὡς αὕτη ἀπολύεται ἀνωτέρω.

Ὁ Εἰσηγητὴς Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.
Β. ΓΚΟΥΜΑΣ

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ
ΝΟΜΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 12.8.1972

«Περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν Δήμων ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν».

Πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον Καλαμαριᾶς

Ἐπὶ τοῦ ὑμετέρου ὑπ' ἀριθ. 5879/8.8.72 ἐγγράφου, δι' οὗ, τιθεμένης ὑπ' ὄψιν μου καὶ τῆς μετὰ τοῦ ΟΤΕ σχετικῆς ἀλληλογραφίας ἐρωτῶμαι ἐπὶ τοῦ ἐν περιλήψει θέματος λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω τὴν γνώμην μου, ἔχουσαν οὕτω :

Τὸ ἄρθρον 17 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4242/62 Ν. Δ/τος ὅπερ ἐπικαλεῖται ὁ ΟΤΕ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 373957/20.7.72 ἐγγράφου του πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀπόψεώς του ὅτι οἱ Δῆμοι (ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ Δημόσιον) οὐδόλως ἀπαλλάσσονται τοῦ ΦΚΕ, ἀποτελεῖ παλαιὰν πρὸ δεκαετίας θεσπισθεῖσαν διάταξιν, ἥτις ἁπλῶς καθιεροῖ τὴν ὑπὲρ τοῦ ΟΤΕ καὶ ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως ἀκαθαρίστων ἐσόδων του ἐπιβολὴν φόρου κύκλου ἐργασιῶν.

Ἀντιθέτως ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 14 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 703/70 Ν. Δ/τος, δι' ἧς καθιεροῦται ἡ γενικὴ ἀπαλλαγὴ τῶν Δήμων παντὸς δημοσίου δημοτικοῦ κ.λπ. φόρου, ἀμέσου ἢ ἐμμέσου, δασμοῦ, τέλους χαρτοσήμου, δικαστικοῦ ἐνσήμου καὶ ἡ ὑπ' αὐτῶν ἀπόλαυσις παντὸς προνομίου ἀτελείας ἢ ἀπαλλαγῆς ἧς ἀπολαύει τὸ Δημόσιον, ἀποτελεῖ πρόσφατον εἰδικὴν διάταξιν (lex specialis), ἐκδηλωτικὴν τῆς σαφεστάτης βουλήσεως τοῦ νομοθέτου ν' ἀπαλλάξῃ τοὺς Δήμους παντὸς πάσης φύσεως φόρου περιλαμβανομένου ἀναμφισβητήτως καὶ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν, τῆς τοιαύτης βουλήσεως τοῦ νομοθέτου ἀποτελούσης εἰδικὸν σκοπὸν τῆς ἐξαγγελθείσης κυβερνητικῆς πολιτικῆς πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Κατόπιν τῆς τοιαύτης κατ' ἐμὲ νομικῆς τοποθετήσεως τῶν πραγμάτων ἀπὸ ἀπόψεως ἑρμηνευτικῆς δεοντολογίας ὡς πρὸς τὴν ἀληθῆ βούλησιν τοῦ νομοθέτου, θεωρῶ ὀρθὴν τὴν ὑπ' ἀριθ. Ε. 1411/435/Πολ. 102/17.4.72 Δ/γὴν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (κοινοποιηθεῖσαν τοῖς Ὀργανισμοῖς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 31178/Ἐγκ. Κ.Δ. 21/19.5.72 Δ/γῆς Ὑπουργ. Ἐσωτερικῶν – Δ/νσις Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως – ΤΥΔΚ), δι' ἧς ἐγένετο δεκτὸν ὅτι οἱ Δῆμοι ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν (ἀνακληθείσης τῆς προγενεστέρας ὑπ' ἀριθ. 4287/Κ.Δ. 3/18.1.72 Δ/γῆς τοῦ Ὑπουργείου, δι' ἧς ἐγένετο δεκτὴ ἡ τ' ἀντίθετα κρίνασα ὑπ' ἀριθ. 995/71 Γνωμοδότησις τοῦ Ν. Σ. Κράτους.

Παρατηρῶ ἐπὶ τούτοις ὅτι ἡ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν Δήμων ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρ. 14 τοῦ Ν.Δ. 703/70 ἀναγνωρίσασα ὡς ἄνω πρόσφατος ὑπ' ἀριθ. Ε. 1411/435/Πολ. 102/17.4.72 Δ/γὴ τοῦ

Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν εὑρίσκεται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ ΟΤΕ ἐπικαλουμένην παλαιὰν ὑπ' ἀριθ. Μ. 6874/10.10.62 Δ/γὴν τοῦ ἰδίου Ὑπουργείου, ἥτις ἄλλωστε ὅταν ἐξεδόθη ἐν ἔτει 1962 δὲν εἶχεν ὑπ' ὄψιν τὴν εἰδικήν, ὡς ἄνω ἀνέφερον, ἀπαλλακτικὴν διάταξιν τῶν Δήμων ἐκ τοῦ ΦΚΕ, ἣν περιέχει τὸ ἄρθρ. 14 τοῦ Ν. Δ/τος 703/70 (ταῦτα δὲ ἀνεξαρτήτως τοῦ γεγονότος καὶ μόνον ὅτι ὡς πρόσφατος καὶ μεταγενεστέρα κατισχύει ἑρμηνευτικῶς τῆς πρὸ δεκαετίας ἐν ὄψει ἄλλων τότε ἰσχυόντων νομοθετικῶν κειμένων ἐκδοθείσης τοιαύτης, τῆς ὑπὸ τοῦ ΟΤΕ ἐπικαλουμένης).

Φρονῶ, κατόπιν τῶν ὡς ἄνω ἐκτιθεμένων σκέψεων καὶ ἐν ὄψει τῆς σαφοῦς ἀπαλλακτικῆς ἄνευ διαστίξεώς τινος διατάξεως τοῦ ἄρθρ. 14 τοῦ Ν.Δ. 703/70 ὅτι οἱ Δῆμοι ἀπαλλάσσονται τοῦ ΦΚΕ.

Ἐὰν ὁ ΟΤΕ καὶ μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. Ε. 1141/435/Πολ. 102/17.4.72 Δ/γὴν Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἐξακολουθῇ ν' ἀρνῆται τοῦτο, δέον τὸ θέμα ν' ἀχθῇ παρ' ἡμῶν εἰς δικαστικὴν κρίσιν.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος

ΚΩΝ. ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ - ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ - ΕΡΜΗΝΕΙΑΙ - ΓΝΩΜΑΙ κ.λ.π. ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ - ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ κ.λ.π.

ΟΔΟΙ—ΚΗΠΟΙ ΚΛΠ.

Υ.Ε.—Ἀριθ. Πρωτ. 53109
Γεν. Διαταγὴ 58

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουνίου 1972

«Περὶ ὀνομασίας καὶ μετονομασίας δημοτικῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν».

Πρὸς ἁπάσας τὰς Νομαρχίας
Δ/νσεις Ἐσωτερικῶν, Ἕδρας των

Σχετ. Ἡμέτεραι : α) 83710/Ἐγκ. 254/4.9.1968
β) 29258/Γ.Δ. 37/19.4.1972

1. Ἐκ τῶν ὑποβαλλομένων, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ἀποφάσεων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, περὶ ὀνομασίας ἢ μετονομασίας ὁδῶν, πλατειῶν κλπ., διαπιστοῦται ὅτι κατὰ τὴν λῆψιν αὐτῶν δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ, ἐπὶ τοῦ θέματος, παρασχεθεῖσαι ὁδηγίαι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου διὰ τῆς ὑπερθεν (α) ἐγκυκλίου αὐτοῦ, ἀποτέλεσμα δὲ τῆς τοιαύτης τακτικῆς εἶναι ἡ δημιουργία ἀσκόπου ἀλληλογραφίας καὶ ἡ καθυστέρησις διεκπεραιώσεως τῶν, διὰ τῶν ἐν λόγῳ ἀποφάσεων, ρυθμιζομένων θεμάτων.

2. Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, παρακαλοῦμεν, ὅπως ἐπιστήσητε τὴν προσοχὴν τῶν ὑφ' ὑμᾶς δημοτικῶν ἀρχῶν, ἵνα προέρχωνται εἰς τὴν λῆψιν, δεόντως ἠτιολογημένων ἀποφάσεων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, ὥστε αὗται νὰ διαλαμβάνουν : α) ἐπὶ περιπτώσεων ὀνομασίας νέων ὁδῶν, ἂν αὗται εἶναι αὐτοτελεῖς καὶ β) ἐπὶ περιπτώσεων μετονομασίας, τοὺς συγκεκριμένους λόγους, τοὺς ἐπιβάλλοντας τὴν μετονομασίαν, δεδομένου ὅτι εἶναι ἀρχὴ τοῦ τε ἁρμοδίου Συμβουλίου καὶ τοῦ Ὑπουργείου νὰ μὴ μετονομάζωνται δημοτικαὶ ὁδοὶ καὶ πλατεῖαι, εἰ μὴ μόνον εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις ἐπιβαλλομένας ἐκ τῶν πραγμάτων (ὡς π.χ. ἂν ὑφίσταται ὁδὸς μὲ τὴν αὐτὴν ὀνομασίαν — ἀκατάλληλον ὄνομα κ.λπ.).

3. Ὁμοίως, εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς δίδονται ὀνόματα, εἰς ὁδοὺς ἢ πλατείας ἀτόμων διακριθέντων δι' ἔξοχον δρᾶσιν ἢ εὐποιΐαν ἱκανὴν νὰ ἐξαρθῇ ἐπὶ ἐθνικοῦ ἐπιπέδου, νὰ ἀναφέρωνται καὶ τὰ μικρὰ ὀνόματα αὐτῶν.

4. Αἱ ἐπὶ τοῦ θέματος ὑποβαλλόμεναι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἀποφάσεις τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, δέον νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ συνοπτικῶν βιογραφικῶν σημειωμάτων τῶν τιμωμένων προσώπων, ἐφ' ὅσον βεβαίως ταῦτα δὲν εἶναι πανελληνίως γνωστὰ καὶ προχείρων σχεδιαγραμμάτων τῶν πρὸς ὀνομασίαν ὁδῶν.

5. Τέλος, παρακαλοῦμεν, ὅπως τὰ ἀνωτέρω ἐφαρμόζωνται, ἀναλόγως,

ὑφ' ὑμῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν κοινοτικῶν συμβουλίων τῶν ἀναφερομένων εἰς ὀνομασίας ἢ μετονομασίας κοινοτικῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

Υ.Ε.–'Αριθ. Πρωτ. 63372
Γεν. Διαταγὴ 61 'Εν 'Αθήναις τῇ 1 Αὐγούστου 1972

«Περὶ τῶν ἐκτάσεων πρασίνου, Δήμων καὶ Κοινοτήτων».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

1. Προκειμένου τὸ 'Υπουργεῖον νὰ ἐνημερωθῇ ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων ἐκτάσεων πρασίνου (κήπων καὶ ἀλσυλλίων), ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Χώρας, πρὸς ἀναψυχὴν τῶν κατοίκων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν ἅστινας ἀντιμετωπίζουν οὗτοι, διὰ τὴν ἀξιοποίησίν των, ἵνα ἐν συνεχείᾳ εἰσηγηθῇ ἁρμοδίως, διὰ τὴν παρὰ τοῦ 'Υπουργείου Οἰκονομικῶν, ἀναλόγως τῶν οἰκονομικῶν ἀναγκῶν, χρηματοδότησιν τούτων, διὰ τὴν δημιουργίαν καὶ συντήρησιν τοῦ πρασίνου, παρακαλοῦμεν, ὅπως μεριμνήσητε, ἵνα ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς περιφερείας ὑμῶν, οἵτινες διαθέτουν ἀξιολόγους τοιαύτας ἐκτάσεις πρασίνου, ὑποβληθῇ ὑμῖν κατάστασις ἐντὸς τακτῆς προθεσμίας καὶ ἥτις θὰ συνταχθῇ ἐν συνεργασίᾳ, μετὰ τῶν οἰκείων τοπικῶν Δασικῶν 'Υπηρεσιῶν, περιλαμβάνουσα τὰ κάτωθι στοιχεῖα :

α) Τὰς εἰς μέτρα τετραγωνικὰ ὑφισταμένας δημοτικὰς ἢ κοινοτικὰς ἐκτάσεις πρασίνου (κήπων καὶ ἀλσυλλίων) πρὸς ἀναψυχὴν τῶν κατοίκων.

β) Τὰς ὑφισταμένας τυχόν, ἐν τῇ περιφερείᾳ των, ἀναδασωτέας ἐκτάσεις τοῦ Δημοσίου, αἵτινες θὰ ἠδύναντο κατόπιν ἐκχωρήσεώς των, εἰς τοὺς Δήμους ἢ τὰς Κοινότητας, νὰ ἀξιοποιηθοῦν ὑπ' αὐτῶν, διὰ τὸν ὡς ἄνω σκοπόν.

γ) Εἰς οὓς Δήμους καὶ Κοινότητας ὑφίστανται τοιαῦται ἐκτάσεις πρασίνου, ἐὰν διετέθη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πίστωσις ἐκ τῶν ἐσόδων των καὶ ἐὰν προεβλέφθη τοιαύτη εἰς τοὺς προϋπολογισμούς των, κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, ἐν καταφατικῇ δὲ περιπτώσει, τὸ ὕψος τῶν πιστώσεων τούτων κεχωρισμένως, δι' ἔργα ὑποδομῆς ἢ διὰ συντήρησιν καὶ

δ) Τὸ ὕψος τῆς ἀπαιτουμένης πιστώσεως – κατὰ προσέγγισιν – δι' ἕκαστον Δῆμον ἢ Κοινότητα : α) διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ὑποδομῆς (περιφράξεις – ἀρδευτικὸν δίκτυον – δρομίσκοι – καθίσματα – συντριβάνια κλπ.), καὶ β) διὰ τὴν ἐτησίαν συντήρησιν τοῦ πρασίνου, πρὸς βελτίωσιν καὶ ἀξιοποίησιν τῶν ἀνωτέρω ἐκτάσεων (α καὶ β περιπτώσεων).

Τὰ ἀνωτέρω στοιχεῖα θὰ καταχωρισθοῦν ὑπὸ τῆς Δ/νσεως 'Εσωτερικῶν

τῆς Νομαρχίας εἰς συγκεντρωτικὸν πίνακα (ὅστις θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸ 'Υπουργεῖον, εἰς διπλοῦν), τὸ βραδύτερον μέχρι τέλους μηνὸς Αὐγούστου 1972.

'Ο 'Υπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Υ.Ε.—'Αριθ. Πρωτ. 51268
Γεν. Διαταγὴ 56 'Εν 'Αθήναις τῇ 22 'Ιουνίου 1972

«Κράτησις 0,50 ο/ο ὑπὲρ ΤΕΔΚ, διενεργουμένη ὑπὸ τῶν Δημοσίων Ταμείων ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν εἰσπραττομένων ἐσόδων δήμων καὶ κοινοτήτων».

Πρὸς ἁπάσας τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

1. "Εχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν τὰ ἀκόλουθα :

α. 'Ως γνωστόν, μεταξὺ τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου καθωρισμένων ἐσόδων ὑπὲρ τοῦ ΤΕΔΚ (λογαριασμὸς ἄρθρου 68 Ν.Δ. 3033/1954), προβλέπεται καὶ τοιοῦτον ἐκ κρατήσεως 0,50 ο/ο ἐπὶ πάντων τῶν ἐσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, πλὴν τῶν ἐτησίων ἐσόδων ἐκ φόρων, τελῶν καὶ εἰσφορῶν, τῶν ὁποίων αἱ εἰσπράξεις κατατίθενται εἰς κοινὸν λογαριασμὸν πρὸς διανομὴν καὶ τῶν δανείων.

β. "Οσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς δήμους, ἐν οἷς λειτουργεῖ ἰδία ταμιακὴ ὑπηρεσία, ἡ ἐν λόγῳ κράτησις διενεργεῖται καὶ ἀποδίδεται, συμφώνως πρὸς σχετικὰς ὁδηγίας τοῦ 'Υπουργείου, ὑφ' ἑκάστης τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων, ἡ δὲ παρακολούθησις καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς ἀποδόσεως τῆς τοιαύτης κρατήσεως διενεργεῖται ὑφ' ἡμῶν, βάσει τῶν ὑποβαλλομένων ὑπ' αὐτῶν σχετικῶν στοιχείων.

γ. "Οσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς λοιποὺς δήμους, τοὺς μὴ διαθέτοντας ἰδίαν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὰς κοινότητας, ἡ ἐν λόγῳ κράτησις διενεργεῖται καὶ ἀποδίδεται ὑπὸ τῶν Δημοσίων Ταμείων ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν εἰσπραττομένων ἑκάστοτε ἐσόδων τούτων, τὰ δὲ σχετικὰ γραμμάτια εἰσπράξεως ὑποβάλλονται εἰς τὰς οἰκείας Νομαρχίας.

δ. Εἰς τὴν ἀμέσως ἀνωτέρω περίπτωσιν τῆς ἀποδόσεως τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος κρατήσεως, ὁ ἔλεγχος τυγχάνει δυσχερής, ἀλλὰ καὶ παρέλκει, ἐφ' ὅσον, ὡς προαναφέρεται, διενεργεῖται ὑπὸ τῶν Δημοσίων Ταμείων, ἐντεταλμένων πρὸς τοῦτο βάσει σχετικῶν ἐγκυκλίων διαταγῶν.

ε. Παρὰ ταῦτα, κρίνομεν ἀπαραίτητον, διὰ λόγους γενικωτέρους (στατιστικούς, ταξινομήσεως καὶ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων κλπ.), ὅπως ἐνημερούμεθα ἐπὶ τοῦ ὕψους τῶν, ἐκ τῆς ἐν λόγῳ κρατήσεως, εἰσπραττομένων ποσῶν.

2. Πρὸς τοῦτο, παρακαλοῦμεν, ὅπως, βάσει τῶν, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ὑποβαλλομένων ὑμῖν ὑπὸ τῶν Δημοσίων Ταμείων γραμματίων εἰσπράξεως, τῶν σχετικῶν μὲ τὴν ἀπόδοσιν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος κρατήσεως ὑπὲρ ΤΕΔΚ, ἀναφέρητε εἰς τὸ 'Υπουργεῖον ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως ἑκάστου ἑξαμήνου, τὸ

σύνολον τῶν κατ' αὐτὸ ἀποδοθέντων ποσῶν, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τὸ πρῶτον 15/θήμερον τοῦ προσεχοῦς 'Ιουλίου, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ ἀποδοθέντα κατὰ τὸ πρῶτον ἑξάμηνον τοῦ τρέχοντος ἔτους ποσά.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Διευθυντὴς
Θ. ΚΑΚΑΝΤΟΥΣΗΣ

ΕΡΓΑ — ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΙ

Υ.Ε.—'Αριθ. Πρωτ. 68901
Γεν. Διαταγὴ 66 'Εν 'Αθήναις τῇ 22 Αὐγούστου 1972

«Προμήθεια εἰδικῶν τεμαχίων ὑδρεύσεως ὑπὸ Δήμων καὶ Κοινοτήτων».

Πρὸς 'Αποδέκτας (Πίνακος Διανομῆς)

'Εν συνεχείᾳ πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 10808/5.2.1972 ἡμετέραν ἐγκύκλιον διαταγήν, δι' ἧς μεταξὺ ἄλλων, ἀνεκοινώθη ὅτι ἡ προμήθεια ἐν γένει τῶν ἀπαιτουμένων, διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἔργων ὑδρεύσεως, εἰδικῶν τεμαχίων ὑδρεύσεως, θὰ γίνεται μέσῳ τοῦ 'Υπουργείου, ἐκ τῶν ἀναδειχθέντων ὡς προμηθευτῶν ἐργοστασίων κατασκευῆς ὑλικῶν, γνωρίζομεν τὰ κάτωθι :

1. 'Εκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματος διαθέσεως σωλήνων–συνδέσμων καὶ προμηθείας εἰδικῶν τεμαχίων ὑδρεύσεως, παρατηρεῖται ἀπροθυμία εἰς τὴν προμήθειαν εἰδικῶν τεμαχίων, μέσῳ τοῦ 'Υπουργείου, ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

2. Κατόπιν τῆς ἀνωτέρω διαπιστώσεως, παρακαλοῦμεν, ὅπως ἐπιστήσητε τὴν προσοχὴν τῶν ὑπευθύνων διὰ τὴν πιστὴν καὶ ἀπαρέγκλιτον ἐφαρμογὴν τῆς ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 10808/5.2.1972 ἐγκυκλίου τοῦ 'Υπουργείου, δοθέντος ὅτι ἐφεξῆς θέλομεν ἐλέγξει αὐστηρῶς τοὺς τυχὸν ὑπευθύνους.

3. Πρὸς ἀντιμετώπισιν, ἐπειγουσῶν, κυρίως, περιπτώσεων κατασκευῆς μικρῶν ἔργων ὑδρεύσεως (ἐπεκτάσεις ἢ συμπληρώσεις ἐσωτερικῶν δικτύων, ἀντικατάστασις ὑπαρχόντων τοιούτων ἢ ἀποκατάστασις ζημιῶν ἢ φθορῶν κλπ.) παρέχεται ἡ εὐχέρεια προμηθείας, ἐφ' ἅπαξ, δι' ἕκαστον αὐτοτελὲς ἔργον ὑδρεύσεως, εἰδικῶν τεμαχίων ὑδρεύσεως ἄνευ μεσολαβήσεως τοῦ 'Υπουργείου, κατόπιν συναινέσεως τῆς Νομαρχίας ἐφ' ὅσον ἡ συνολικὴ δαπάνη προμηθείας τῶν χρησιμοποιηθησομένων εἰδικῶν τεμαχίων δὲν ὑπερβαίνει :

α) διὰ τοὺς Δήμους τὸ ποσὸν τῶν πέντε χιλιάδων, καὶ

β) διὰ τὰς Κοινότητας τὸ ποσὸν τῶν τριῶν χιλιάδων δρχ.

4. Παρακαλοῦμεν, ὅπως εἰς ἅπαντας τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας παρασχεθοῦν λεπτομερεῖς ὁδηγίαι, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν τρόπον προμηθείας καὶ παραλαβῆς τῶν ζητουμένων ἐφοδίων ὑδρεύσεως.

'Ο 'Υπουργὸς 'Αναπληρωτὴς
ΟΡΕΣΤΗΣ ΓΙΑΚΑΣ

Υ.Ε.—'Αριθ. Πρωτ. 60781
Γεν. Διαταγὴ 64 'Εν 'Αθήναις τῇ 10 Αὐγούστου 197ῦ

«Πρόγραμμα προμηθειῶν ἔτους 1973»

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

Σχετ.: 64015/145/21.8.1971

1. 'Εν τῷ πλαισίῳ τῆς καταρτίσεως ὑπὸ τῆς παρ' ἡμῖν Διευθύνσεως Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως – ΤΥΔΚ τοῦ ἐτησίου 'Ενιαίου Προγράμματος Προμηθειῶν τῶν Νομαρχιακῶν Ταμείων καὶ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, τοῦ ἔτους 1973, παρακαλοῦμεν ὅπως μεριμνήσητε διὰ τὴν συγκέντρωσιν στοιχείων, περὶ τῶν ἀπαραιτήτων νὰ πραγματοποιηθοῦν κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος προμηθειῶν, ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω νομικῶν προσώπων.

Τὰ ἐν λόγῳ στοιχεῖα ὡς ἐγένετο καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν κατόπιν τῆς ὑπερθεν ἡμετέρας, δέον νὰ καταχωρισθοῦν εἰς τοὺς συναποστελλομένους (ὑποδ. Β) πίνακας, κεχωρισμένως διὰ τὰ Νομαρχιακὰ Ταμεῖα καὶ τοὺς ΟΤΑ ὑποβλητέους, μερίμνῃ ὑμῶν, εἰς τὸ 'Υπουργεῖον μέχρι τῆς 25ης Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ.

2. Διὰ τὴν κατάρτισιν καὶ ὑποβολὴν τῶν ἐν λόγῳ πινάκων, θὰ τηρηθοῦν ἐπακριβῶς τὰ ἐν τῇ συναποστελλομένῃ ἐν ἀντιγράφῳ ὑπ' ἀριθ. 401716/1769/19.7.1972 ἐγκυκλίῳ τοῦ κ. 'Υπουργοῦ 'Εθνικῆς Οἰκονομίας, ὁριζόμενα, ὡς ἐπίσης καὶ τὸ συναποστελλόμενον ὑπόδειγμα πίνακος μετὰ κώδικος ἐνιαίου Προγράμματος Προμηθειῶν καὶ ἀρχείου εἰδῶν. Παρέχονται συνοπτικῶς αἱ ἀκόλουθοι διευκρινήσεις:

α) Οἱ πίνακες θὰ συνοδεύωνται ὑπὸ Τεχνικῶν Προδιαγραφῶν τῶν ὑπὸ προμήθειαν εἰδῶν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ κατηγορίας εἰδῶν ἐκτὸς τῶν συνήθων.

β) Τὰ μεγέθη τῶν προγραμματισθησομένων προμηθειῶν δέον ὅπως μὴ ἀφίστανται τῶν περιθωρίων τῶν πιστώσεων τῶν οἰκείων προϋπολογισμῶν.

γ) Εἰς τοὺς πίνακας δὲν θὰ περιληφθοῦν προμήθειαι μὴ ἀξιολόγων εἰδῶν (ὡς γραφικῆς ὕλης, ἐπίπλων, σκευῶν, ἐξοπλισμοῦ γραφείων κλπ.).

'Αντιθέτως, θὰ περιληφθοῦν ὁπωσδήποτε αἱ προμήθειαι μηχανημάτων, σωλήνων, ὀχημάτων πάσης φύσεως, Νομαρχιακῶν Ταμείων καὶ τῶν ΟΤΑ ὡς καὶ προμήθειαι καυσίμων διὰ θέρμανσιν καὶ κίνησιν ὀχημάτων.

δ) 'Επὶ προμηθειῶν αἵτινες βαρύνουν Δημοσίας 'Επενδύσεις, θὰ ὑποβάλλωνται ἀναλυτικαὶ Τεχνικαὶ Προδιαγραφαὶ ἑκάστου εἴδους, μετὰ μεταφράσεως εἰς 'Αγγλικὴν διὰ τὰ ἐξ ἀλλοδαπῆς εἴδη.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Διευθυντὴς
Θ. ΚΑΚΑΝΤΟΥΣΗΣ

ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Υ.Ε.–'Αριθ. Πρωτ. 48859/4537
Γεν. Διαταγὴ 57 'Εν 'Αθήναις τῇ 26 'Ιουνίου 1972

«Περὶ καταβολῆς εἰς τοὺς συνταξιούχους τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς 'Ιδρυμάτων καὶ Ν.Π.Δ.Δ. προσθέτου ἡμισείας συντάξεως μηνὸς Αὐγούστου 1972».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Δ/νσεις 'Εσωτερικῶν

1. 'Εχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 10 τοῦ Ν. Δ/τος 4505/1966, δι' ὧν παρεσχέθη εἰς τοὺς πάσης φύσεως συνταξιούχους τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως προσθέτως τὸ ἥμισυ τῆς μηνιαίας συντάξεως τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, παρακαλοῦμεν, ὅπως ἀνακοινώσητε εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς 'Ιδρύματα καὶ ΝΠΔΔ τῆς καθ' ὑμᾶς περιφερείας, ἵνα ἡ πρόσθετος ἡμισεία σύνταξις τοῦ ἔτους 1972 καταβληθῇ εἰς τοὺς συνταξιούχους, ὁμοῦ μετὰ τῆς συντάξεως «τ ο ῦ μ η ν ὸ ς Α ὐ γ ο ύ σ τ ο υ», ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς καὶ προϋποθέσεις τοῦ προαναφερθέντος ἄρθρου.

2. Εἰδικώτερον, τῆς ἐν λόγῳ παροχῆς δικαιοῦνται ἅπαντες οἱ συνταξιοῦχοι τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως (συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν λαμβανόντων χορηγίαν τέως Δημάρχων ὡς καὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐκ τούτων ἀποβιωσάντων), οἱ δικαιούμενοι συντάξεως κατὰ τὴν 14ην Αὐγούστου 1972, ὡς καὶ αἱ οἰκογένειαι, εἰς ἃς καταβάλλεται ἐπὶ τρίμηνον ὁλόκληρος ἡ σύνταξις τοῦ ἀποβιώσαντος συνταξιούχου, ἐφ' ὅσον βεβαίως, ἐμπίπτει εἰς τὸ τρίμηνον ἡ ἀνωτέρω χρονολογία.

Τὸ ποσὸν τῆς παροχῆς εἶναι ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς συντάξεως τοῦ μηνὸς Αὐγούστου 1972, συνυπολογιζομένου ἐν αὐτῇ καὶ τοῦ τυχὸν καταβαλλομένου ἐπιδόματος ἀνικανότητος.

3. Οἰκοθεν νοεῖται ὅτι, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ συνταξιοῦχος ἐδικαιώθη ἐκ τῆς ἐνεργοῦ αὐτοῦ ὑπηρεσίας τοῦ ἐπιδόματος ἀδείας τοῦ Β.Δ. 551/1963, δὲν δικαιοῦται τῆς παρεχομένης διὰ τοῦ ἄρθρ. 10 τοῦ Ν.Δ. 4505/1966 προσθέτου ἡμισείας συντάξεως.

4. Τέλος, Συνταξιοῦχοι τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἐξ ἰδίας ὑπηρεσίας ἢ ἰδίου παθήματος, ἢ ἐκ μεταβιβάσεως, ἐκμισθοῦντες τὴν ἐργασίαν των, ὁπωσδήποτε εἰς τὸ Δημόσιον, εἰς Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου κλπ., κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 641/1970, δικαιοῦνται τῆς ἐν λόγῳ παροχῆς, κατ' ἐπιλογὴν των ἐκ μιᾶς μόνον πηγῆς.

'Ο 'Υπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Υ.Ε.—'Αριθ. Πρωτ. 55732

'Αριθ. 'Εγκυκλίου Κ.Δ. 30 'Αθῆναι τῇ 6 'Ιουλίου 1972

«'Οδηγίαι ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 2 κλπ. τοῦ ν.δ. 1140/1972, περὶ ψηφίσεως, τροποποιήσεως καὶ ἐγκρίσεως τῶν ΟΕΥ δήμων καὶ κοινοτήτων καὶ παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων».

Πρὸς παγίους 'Αποδέκτας 'Εγκυκλίων Πινάκων Α' καὶ Β'

1. Διὰ τῆς παρούσας ἐπιδιώκεται ἡ παροχὴ ὁδηγιῶν διὰ τὴν ὁμοιόμορφον ἐφαρμογὴν τῶν ἐν θέματι διατάξεων, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διαμορφωθείσης νομολογίας τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας, κυρίως, καὶ τοῦ 'Ανωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων 'Υπηρεσιῶν.

ΜΕΡΟΣ Α': ΓΕΝΙΚΟΝ

2. Διοικητικαὶ πράξεις—'Εννοια αὐτῶν.

'Η δραστηριότης τῆς Διοικήσεως δὲν ἐκδηλοῦται κατὰ κανόνα δι' ἀμέσου ὑλικῆς δράσεως. Τῆς τοιαύτης δράσεως προηγεῖται ἡ ἔκδοσις πράξεων, ἤτοι δηλώσεων βουλήσεως τοῦ ἁρμοδίου ὀργάνου. Οὕτως ἡ διοικητικὴ πρᾶξις εἶναι δήλωσις βουλήσεως τοῦ ἁρμοδίου διοικητικοῦ ὀργάνου. Διὰ νὰ ὑπάρξῃ δὲ τοιαύτη δήλωσις βουλήσεως, δὲν ἀρκεῖ ἡ ἔγγραφος διατύπωσις ταύτης καὶ ἡ ὑπογραφὴ τοῦ ἐγγράφου, ἀλλὰ δέον ὅπως ἡ βούλησις ἐξωτερικευθῇ, εἴτε διὰ δημοσιεύσεως εἴτε διὰ κοινοποιήσεως.

3. Κατηγορίαι διοικητικῶν πράξεων.

Αἱ διοικητικαὶ πράξεις διακρίνονται εἰς κανονιστικὰς καὶ ἀτομικάς. Κανονιστικὴ πρᾶξις εἶναι ἡ περιέχουσα γενικὸν καὶ ἀφῃρημένον κανόνα. 'Υπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας ἐκρίθη ὅτι ἡ πρᾶξις, δι' ἧς ἐγκρίνεται ὀργανισμὸς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας δήμου, εἶναι κανονιστική.

4. Τύπος διοικητικῶν πράξεων.

'Η διοικητικὴ πρᾶξις ὀφείλει νὰ εἶναι ἔγγραφος. 'Ο τύπος οὗτος δέον νὰ θεωρῆται ἐπιβαλλόμενος ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ ἐν σιωπῇ τούτου, διότι μόνον οὕτω παρέχεται σταθερὸν ἔδαφος εἰς τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπὶ τῆς πράξεως ταύτης δικαστικοῦ ἐλέγχου. 'Η ἔγγραφος πρᾶξις δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐκδίδοντος αὐτὴν ὀργάνου. "Ανευ αὐτῆς δὲν ὑπάρχει πρᾶξις, ἀλλὰ σχέδιον πράξεως καὶ συνεπῶς δὲν ἀποτελεῖ τοῦτο εἰσέτι ἔγκυρον δήλωσιν βουλήσεως τοῦ ἁρμοδίου διοικητικοῦ ὀργάνου διότι δὲν ἔχει λάβει νόμιμον ὑπόστασιν. "Αν δημοσιευθῇ ἡ πρᾶξις διὰ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως χωρὶς νὰ ἔχῃ εἰσέτι ὑπογραφῇ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ὀργάνου, εἶναι αὕτη ἀνυπόστατος καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς νομικῆς ἰσχύος.

5. Νομιμότης διοικητικῶν πράξεων.

Κατ' ἀρχήν, ἡ Διοίκησις τεκμαίρεται ἐνεργοῦσα νομίμως, ἐφ' ὅσον δὲν ἀποδεικνύεται τὸ ἀντίθετον. Εἰδικώτερον, ἐκ τῶν διοικητικῶν πράξεων, ἡ μὲν κανονιστική, πλημμελὴς οὖσα, τίκτει διαρκῶς ἔνστασιν περὶ ἀκυρότητός της καὶ ὅταν ἔτι ἔχῃ διαφύγει τὴν εὐθεῖαν ἐπὶ ἀκυρώσει προσβολήν, ἡ δὲ ἀτομικὴ δὲν

εἶναι ἀφ' ἑαυτῆς ἄκυρος ἀλλὰ ἀκυρώσιμος, μὴ ἐπιτρεπομένου κατ' ἀρχήν, ὅπως τὸ κῦρος αὐτῆς ἐξετασθῇ παρεμπιπτόντως.

Πᾶσα διοικητικὴ πρᾶξις (καὶ παράλειψις) δέον νὰ εὑρίσκῃ ἔρεισμα ἐν τῇ κειμένῃ νομοθεσίᾳ. Διοικητικὴ πρᾶξις ἐκδοθεῖσα βάσει ἀνισχύρου νομοθετικῆς διατάξεως ἢ βάσει διατάξεως ἧς ἔληξεν ἡ ἰσχύς, τυγχάνει παράνομος καὶ ἀκυρωτέα.

6. Πραγματικαὶ προϋποθέσεις.

Τὸ νόμιμον τῶν διοικητικῶν πράξεων κρίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πραγματικῶν στοιχείων τῶν ὑφισταμένων κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεώς των, π.χ. ἡ ἀπόφασις συλλογικοῦ ὀργάνου καὶ ἡ ἀπαιτουμένη πρὸς τελείωσιν ταύτης ὑπουργικὴ ἔγκρισις, δέον νὰ ἐκδίδωνται ἐν ὄψει τῶν αὐτῶν πραγματικῶν περιστατικῶν. Συνεπῶς, παράνομος ἡ αἰτιολογία τῆς πράξεως ἡ ἀναφερομένη οὐχὶ εἰς τὴν παροῦσαν πραγματικὴν κατάστασιν ἀλλ' εἰς μέλλουσαν καὶ ἐνδεχομένην τοιαύτην.

7. Σύνθετος διοικητικὴ ἐνέργεια.

'Η σύνθετος ἐνέργεια ἀποτελεῖται ἐκ σειρᾶς μερικωτέρων ἐκτελεστῶν πράξεων, τὸ δὲ κῦρός της ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ κύρους ἑκάστης τούτων. 'Η τελικὴ πρᾶξις συνθέτου ἐνεργείας ἐνσωματώνει ἐν ἑαυτῇ τὴν ὅλην ἐνέργειαν. Οὕτως ἡ πρᾶξις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου περὶ ψηφίσεως ἢ τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ δήμου καὶ ἡ ἐπ' αὐτῆς σύμφωνος γνωμοδότησις τοῦ οἰκείου ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου ἐνσωματοῦνται εἰς τὴν ἐγκριτικὴν ἀπόφασιν τοῦ νομάρχου. Τυχὸν ἀκύρωσις ἐνδιαμέσου πράξεως, π.χ. δημοτικοῦ συμβουλίου προκειμένου περὶ ἐγκρίσεως Ο.Ε.Υ. ἱδρύματος, δὲν ἐπάγεται ἀκυρότητα τῆς ὅλης διοικητικῆς ἐνεργείας, ἀλλ' ἐπηρεάζει τὸ κῦρος μόνον τῶν ἀπὸ τῆς πλημμελείας ἐπακολουθησασῶν πράξεων καὶ ἐν τῷ παραδείγματι μόνον τῶν πράξεων τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ νομάρχου. Συνεπῶς, ἡ διαδικασία δέον νὰ ἐπαναληφθῇ διὰ τῆς ἐκδόσεως νέων πράξεων ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ νομάρχου.

8. Αἰτιολογία διοικητικῶν πράξεων.

α. Γενικά. 'Η αἰτιολογία δέον νὰ παρέχῃ εἰς τὸν δικαστὴν πάντα τὰ στοιχεῖα τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν διακρίβωσιν τῆς νομιμότητος τῆς πράξεως. 'Η περὶ αἰτιολογίας ἀπαίτησις τοῦ νόμου ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν διαπίστωσιν ὅτι ἡ διοικητικὴ ἐνέργεια ἐγένετο πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας (δήμου, κοινότητος, ἱδρύματος, Ν.Π.) καὶ πρὸς διασφάλισιν τῶν διοικουμένων (δημοτῶν), συμφώνως τῇ ἐννοίᾳ τοῦ νόμου.

β. Αἰτιολογίαι πλημμελεῖς. Ἐὰν ἐκ τῆς αἰτιολογίας δὲν συνάγηται, οὐδ' ἐκ τοῦ φακέλλου προκύπτει, ἡ συνδρομὴ τῶν νομίμων πρὸς ἔκδοσίν της προϋποθέσεων, ἡ πρᾶξις θεωρεῖται ἀναιτιολόγητος. Αἰτιολογίαν τῆς πράξεως δὲν δύναται ν' ἀποτελέσῃ αὐτὸ τὸ ἀμφισβητούμενον γεγονός, ἐπὶ τῆς νομιμότητος τοῦ ὁποίου ἔδει ν' ἀποφανθῇ ἡ Διοίκησις ἠτιολογημένως. Δὲν εἶναι νόμιμος ἡ ἄρνησις ἐκτελέσεως νόμου, ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ ὅτι μελετᾶται ἡ τροποποίησίς του. Αἰτιολογία βασιζομένη ἐπὶ βεβαιώσεως ἀναρμοδίου ὀργάνου εἶναι παράνομος. Ἐπίσης ἡ ἀσχολουμένη μὲ στοιχεῖα κρίσεως ἄσχετα πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ

νόμου ὁριζόμενα. 'Η αἰτιολογία δέον νὰ μὴ περιορίζεται εἰς γενικοὺς χαρακτηρισμοὺς δυναμένους νὰ ἐφαρμοσθοῦν εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, οὐδὲ νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, ἀλλὰ δέον νὰ ἐκτίθενται τὰ πραγματικὰ στοιχεῖα, ἐφ' ὧν ἐβασίσθη ἡ κρίσις τοῦ διοικητικοῦ ὀργάνου. Εἶναι ἀόριστος καί, ὡς ἐκ τούτου, πλημμελὴς ἡ αἰτιολογία ἡ θεμελιουμένη ἐπὶ εἰκασιῶν καὶ ὑποθέσεων, αἵτινες δὲν ἄγουν ἀναγκαίως εἰς ὃ αὐτὴ καταλήγει συμπέρασμα, ὡς καὶ ἡ τοσοῦτον ἀόριστος καὶ γενική, ὥστε νὰ μὴ καθίσταται εὐχερὴς ἡ ἐξ ἄλλων στοιχείων τοῦ φακέλλου συμπλήρωσίς της.

9. Προθεσμίαι.

Εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν ἁρμοδιοτήτων τῶν διοικητικῶν ὀργάνων τίθενται ἐνίοτε χρονικοὶ περιορισμοὶ - προθεσμίαι. Εἰς ἃς περιπτώσεις αἱ ἐν λόγῳ προθεσμίαι καθιεροῦνται ἐν τῷ νόμῳ ὡς ἀνατρεπτικαί, ἡ ἁρμοδιότης τοῦ ὀργάνου παύει, ἅμα τῇ συμπληρώσει της. Κατὰ κανόνα ὅμως αἱ ἐν τοῖς διοικητικοῖς νόμοις προβλεπόμεναι προθεσμίαι θεωροῦνται ἐνδεικτικαί, ἐφ' ὅσον ρητῶς δὲν ὁρίζονται ὡς ἀνατρεπτικαί, σκοποῦσαι νὰ πιέσουν τὰ δημόσια ὄργανα, ὅπως ἐγκαίρως περατώσουν ὡρισμένας ἐνεργείας. 'Υπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην, διοικητικὴ πρᾶξις, ἡ ὁποία ἐκδίδεται μετὰ τὴν πάροδον τῆς τασσομένης ὑπὸ τοῦ νόμου ἐνδεικτικῆς προθεσμίας δὲν εἶναι ἕνεκα τοῦ λόγου τούτου παράνομος. Πάντως ὅμως, ἡ ὑπέρβασις τῶν ἐνδεικτικῶν προθεσμιῶν δὲν πρέπει νὰ ἐξικνῆται πέραν ὡρισμένων εὐλόγων χρονικῶν ὁρίων, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διοικητικῆς ἐνεργείας. Εὔλογος αἰτία δὲν ὑφίσταται ὅταν ὁ νομάρχης καθυστερῇ δύο μῆνας ἀπὸ τῆς λήψεως τῶν αἰτηθεισῶν παρ' αὐτοῦ πληροφοριῶν καὶ στοιχείων, τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεώς του.

10. Προηγούμεναι διατυπώσεις.

'Ο θεσμὸς τῆς γνωμοδοτήσεως σκοπὸν ἔχει τὴν διαφώτισιν τοῦ ἀποφασίζοντος ὀργάνου ἐπὶ τῆς ἐπικειμένης ἐκτελεστῆς διοικητικῆς πράξεως. Ὅθεν, ἡ γνωμοδότησις δέον νὰ εἶναι ἐγγράφως διατετυπωμένη καὶ βεβαίου περιεχομένου, ἵνα εἶναι δυνατὴ ἡ διαφώτισις τοῦ ἐκδίδοντος τὴν ἐκτελεστὴν πρᾶξιν ὀργάνου. 'Οσάκις ὁ νόμος θεσπίζει σύμφωνον γνωμοδότησιν, τὸ ἀποφασίζον ὄργανον δὲν ὑποχρεοῦται ὅπως ἐνεργήσῃ κατὰ τὸν διὰ τῆς γνωμοδοτήσεως ὑποδεικνυόμενον τρόπον, ἀλλ' ἁπλῶς κωλύεται νὰ ἐκδώσῃ θετικὴν πρᾶξιν διάφορον τῆς ἐν τῇ γνωμοδοτήσει ὑποδεικνυομένης, δυνάμενον ν' ἀπόσχῃ ἀπὸ πάσης ἐνεργείας.

'Η τήρησις τῶν διατυπώσεων δέον νὰ εἶναι ἐπίκαιρος. Ἤτοι ἡ πρότασις, ἡ γνωμοδότησις καὶ ἡ ἀπόφασις δέον ν' ἀναφέρωνται εἰς τὰ αὐτὰ πραγματικὰ περιστατικά. Αἱ διατυπώσεις δέον νὰ πληρῶνται καθ' ἣν σειρὰν ὁρίζει ὁ νόμος. 'Η ἐκ τῶν ὑστέρων πλήρωσις τῶν διατυπώσεων, αἵτινες ἔδει νὰ προηγῶνται τῆς ἀποφάσεως, δὲν δύναται νὰ ἐπανορθώσῃ τὴν γενομένην παράλειψιν. 'Η παράλειψις προηγουμένης διατυπώσεως (οὐσιώδους τύπου) ἐπάγεται ἀκυρότητα τῆς ὅλης διαδικασίας.

11. 'Εποπτεία τοῦ Κράτους ἐπὶ τῶν Ο.Τ.Α.

'Η ἐποπτεία τοῦ Κράτους ἐπὶ τῶν ΟΤΑ περιλαμβάνει καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐλέγχου ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν Δήμων, Κοινοτήτων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ Νομικῶν Προσώπων, ἀφορῶντος εἰς τὴν νομιμότητα ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν σκοπιμότητα αὐτῶν. Αἱ τεθεσπισμέναι περιπτώσεις ἐλέγχου σκοπιμότητος δέον νὰ ἑρμηνεύωνται καὶ νὰ ἐφαρμόζωνται, κατὰ τὸ γράμμα αὐτῶν, ἀποκλειομένης εὐρυτέρας καὶ ἐλευθεριωτέρας ἑρμηνείας καὶ ἐφαρμογῆς αὐτῶν.

Κατὰ τὸν ἔλεγχον τῆς διοικητικῆς πράξεως ἐξετάζεται τὸ σύνολον αὐτῆς καὶ ὄχι μόνον τὸ διατακτικόν. Κατὰ συνέπειαν εἶναι δυνατὸν καὶ ὀρθῶς ἔχοντος τοῦ διατακτικοῦ νὰ διαταχθῇ ἡ διόρθωσις τοῦ αἰτιολογικοῦ τῆς πράξεως ἢ ἡ ἀπάλειψις ὡρισμένων ἐν αὐτῇ φράσεων.

ΜΕΡΟΣ Β' : ΕΙΔΙΚΟΝ

12. 'Ισχύουσαι διατάξεις.

α. 'Από τῆς 31ης Αὐγούστου 1972 τὰ τῆς ψηφίσεως, τροποποιήσεως καὶ ἐγκρίσεως τῶν ὀργανισμῶν ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν δήμων, τῶν κοινοτήτων καὶ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων, θὰ διέπωνται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 2, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 30, παρ. 2 καὶ 3 καὶ 32 τοῦ ν. δ/τος 1140/1972 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμονον τῶν περὶ καταστάσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων» (φ. 79 τ. Α').

β. Διὰ τῶν διατάξεων τούτων ἐπῆλθον αἱ κάτωθι μεταβολαί :

(1) Διηυρύνθη ἡ ἁρμοδιότης τοῦ Νομάρχου. Οὕτως οἱ Ο.Ε.Υ. δήμων πραγματικοῦ πληθυσμοῦ μέχρι 50.000, ὡς οὗτος ἐμφαίνεται εἰς τοὺς δημοσιευθέντας ἐπισήμους πίνακας τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς τελευταίας ἀπογραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

(2) Διὰ τὴν ἔγκρισιν τῶν Ο.Ε.Υ. δήμων, πληθυσμοῦ μέχρι 50.000 καὶ τῶν ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων αὐτῶν δὲν ἀπαιτεῖται πέον προηγουμένη σύμφωνος γνώμη τοῦ 'Ανωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων 'Υπηρεσιῶν, ἀλλὰ τοιαύτη τοῦ 'Υπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τοῦ ἄρθρ. 63 τοῦ προμνησθέντος ν. δ/τος.

(3) Μειοῦται ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος διὰ τὴν τροποποίησιν τῶν Ο.Ε.Υ. τῶν δήμων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ ΝΠΔΔ ἀπὸ τρία εἰς δύο ἔτη. 'Ο ὅρος «πρὸ τῆς παρελεύσεως διετίας...» ἔχει τὴν ἔννοιαν ὅτι πρὸ τῆς παρόδου διετίας ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς δημοσιεύσεως, διὰ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τῆς πράξεως τοῦ Νομάρχου, δι' ἧς ἐνεκρίθη ἀπόφασις δημοτικοῦ συμβουλίου ἢ ἀδελφάτου ἢ διοικητικοῦ συμβουλίου, περὶ ψηφίσεως ἢ τροποποιήσεως τοῦ Ο.Ε.Υ., τὰ ὄργανα ταῦτα δὲν δύνανται νὰ ἐπιληφθοῦν τῆς τροποποιήσεως τοῦ Ο.Ε.Υ.

(4) Αἱ θέσεις τοῦ προσωπικοῦ διακρίνονται εἰς θέσεις διοικητικοῦ, τεχνικοῦ, ὑγειονομικοῦ, γεωπονικοῦ καὶ ἐκπαιδευτικοῦ προσωπικοῦ.

13. 'Αρμοδιότητες δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν Συμβουλίων.

α. Τὰ δημοτικὰ συμβούλια δὲν εἶναι πολιτικοὶ ὀργανισμοὶ ἢ συνελεύσεις ἀλλὰ τὸ κύριον βουλευόμενον ὄργανον τοῦ δήμου. Αἱ διατάξεις αἱ διαγράφουσαι τὰς ἁρμοδιότητας αὐτῶν εἶναι δημοσίας τάξεως. Ταῦτα κατὰ τὴν λῆψιν ἀποφάσεων περὶ ψηφίσεως ἢ τροποποιήσεως τοῦ ΟΕΥ δεσμεύονται τόσον ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος νομικοῦ καθεστῶτος ὅσον καὶ ὑπὸ τοῦ ὑφισταμένου πραγματικοῦ τοιούτου. Συνεπῶς, αἱ πράξεις των δέον νὰ ἐρείδωνται ἐπὶ τῶν ἑκάστοτε ἰσχυουσῶν διατάξεων καὶ τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν, ἤτοι τῶν πραγματικῶν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν εἰς προσωπικὸν ἑκάστου δήμου καὶ τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων αὐτοῦ. 'Αντίθετος ἄποψις θὰ ὡδήγει ταῦτα πέρα τοῦ σκοποῦ των, ὅστις, ὡς γνωστόν, ἀποβλέπει εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν τοπικῶν συμφερόντων καὶ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τῶν δημοτῶν, ὡς οὗτος ὁρίζεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 20 καὶ 21 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος καὶ 125 τοῦ Συντάγματος.

Τ' ἀνωτέρω ἰσχύουν καὶ διὰ τὰ κοινοτικὰ συμβούλια, τὰ ἀδελφᾶτα καὶ τὰ διοικητικὰ συμβούλια τῶν νομικῶν προσώπων.

β. Εἰδικώτερον τὰ ὡς ἄνω συλλογικὰ διοικητικὰ ὄργανα δέον νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ κάτωθι :

(1) Τῆς ψηφίσεως τοῦ ΟΕΥ τῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν νομικῶν προσώπων προηγεῖται ἡ ὑπαγωγὴ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προμνησθέντος ν. δ/τος (ἄρθρον 75). "Αμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ Ο.Ε.Υ. τῶν νομικῶν προσώπων, διὰ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, παύουν νὰ ἰσχύουν αἱ διατάξεις τῶν κανονισμῶν διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως αὐτῶν, αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὸ τακτικὸν προσωπικὸν αὐτῶν. 'Ομοίως, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ χρόνου δὲν εἶναι νόμῳ δυνατὴ ἡ σύστασις ὀργανικῶν θέσεων διὰ τῶν ὡς ἄνω κανονισμῶν.

(2) Πρὸ τῆς τροποποιήσεως τοῦ Ο.Ε.Υ. δέον νὰ ἐπιδιώκηται ἡ ὀρθολογικωτέρα κατανομὴ τοῦ προσωπικοῦ κατὰ ὑπηρεσίας, ἡ ἀρτιωτέρα ὀργάνωσις τῶν ὑπηρεσιῶν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς νέων μεθόδων ἐργασίας καὶ ἡ ἀνάκλησις τῶν τυχὸν ἀπεσπασμένων ὑπαλλήλων.

(3) 'Η σύστασις τῶν θέσεων ἢ ἡ διαβάθμισις αὐτῶν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὴν ἱκανοποίησιν προσωρινῶν ἀναγκῶν τῶν Ο.Τ.Α. ἢ εἰς τὴν προαγωγικὴν ἐξέλιξιν ὡρισμένων ὑπαλλήλων, ἔστω καὶ ἐντὸς τοῦ καθωρισμένου ποσοστοῦ δαπανῶν μισθοδοσίας (30 ο/ο) ἐπὶ τῶν τακτικῶν ἐσόδων.

(4) 'Η σύστασις δευτέρας θέσεως γραμματέως ἐπὶ βαθμοῖς 8ῳ–6ῳ, μὴ δικαιολογουμένη ἀπολύτως ἐκ τῶν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν τῆς οἰκείας κοινότητος, ἀλλ' ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ἐξασφάλισιν προαγωγικῆς ἐξελίξεως τοῦ ὑπηρετοῦντος ἄνευ παραμονῆς εἰς τοὺς 11ον ἕως καὶ 9ον βαθμούς, ἀποτελεῖ καταστρατήγησιν τῶν περὶ προαγωγῶν διατάξεων.

(5) 'Εὰν διὰ τῆς τροποποιήσεως ἐπέρχωνται μεταβολαὶ εἰς τὴν διάρθρωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν, π.χ. σύστασις γεωπονικῆς ὑπηρεσίας ἢ νέου τμήματος, ἢ τὸ

πρῶτον θέσις διευθυντοῦ, δέον συγχρόνως νὰ καθορίζωνται καὶ αἱ ἁρμοδιότητες τούτων.

(6) Τὸ ὕψος τῶν βεβαιωθέντων καὶ εἰσπραχθέντων τακτικῶν ἐσόδων κατὰ τὰ δύο προηγούμενα τῆς τροποποιήσεως τοῦ Ο.Ε.Υ. οἰκονομικὰ ἔτη.

Εἰς τὰ τακτικὰ ἔσοδα δὲν ὑπολογίζονται τὰ ἀποδιδόμενα χρηματικὰ ποσὰ βάσει τοῦ ἄρθρ. 37, παρ. 2 ἐδ. στ' τοῦ ν. δ/τος 4260/1962 καὶ τὸ χρηματικὸν ὑπόλοιπον τῶν δύο προηγουμένων διαχειρίσεων.

Τὰ ἔσοδα τὰ προερχόμενα ἐξ ἀνταποδοτικῶν τελῶν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διατίθενται δι' ἄλλον σκοπὸν πλὴν δι' ὃν ἐπεβλήθησαν ταῦτα.

(7) Τὰ ἔξοδα τοῦ προηγουμένου οἰκονομικοῦ ἔτους, ἤτοι τὰ διατεθέντα διὰ τὰς ἐν γένει ἀποδοχὰς τοῦ ὑπηρετοῦντος τακτικοῦ καὶ ἐκτάκτου προσωπικοῦ καὶ λοιπὰ ἔξοδα διοικήσεως τοῦ ΟΤΑ.

(8) Τὰς ὀφειλὰς τὰς προερχομένας ἐκ συναφθέντων δανείων ἢ ἐξ ἄλλων λόγων.

(9) Τὸ σύνολον τῆς ἀπαιτουμένης ἐτησίας δαπάνης διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ νέου ΟΕΥ. Κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἀνωτέρω δαπάνης θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει ὁ βασικὸς μισθὸς τῆς ἀνωτάτης δι' ἑκάστην θέσιν προβλεπομένης διαβαθμίσεως, προσηυξημένος τοὐλάχιστον κατὰ 20ο/ο, διὰ τὴν χορήγησιν ἐπιδομάτων καὶ προσαυξήσεων, διὰ 14 μῆνας, ὥστε νὰ συνυπολογισθοῦν τὰ δῶρα ἑορτῶν καὶ τὸ ἐπίδομα ἀδείας. Τὸ ἄθροισμα τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ὑπολογιζομένης δαπάνης καὶ τῆς δαπάνης τῆς ΟΤΑ λόγῳ καταβολῆς εἰσφορῶν ὑπ' αὐτῶν ὡς ἐργοδοτῶν εἰς τὰ ἀσφαλιστικὰ ταμεῖα τοῦ προσωπικοῦ δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 30 ο/ο τοῦ μέσου ὅρου μὲ τῶν κατὰ τὰ δύο προηγούμενα οἰκονομικὰ ἔτη εἰσπραχθέντων παρ' ἑκάστου ΟΤΑ, τακτικῶν ἐσόδων.

14. 'Υποβλητέα δικαιολογητικὰ εἰς τὸ 'Υπουργεῖον.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 86106 Β.Ε. (κωδικοποιημένης—τόμος 7ος ἀπὸ 27.9.1969 (σελὶς 2, 3 καὶ 4) κατονομάζονται τὰ στοιχεῖα ἅτινα δέον νὰ συνυποβάλλωνται εἰς τὸ 'Υπουργεῖον. Πλέον τούτων, ἀπὸ λήψεως τῆς παρούσης καθορίζονται ὡς συνυποβλητέα καὶ τὰ ἑξῆς: Κεκυρωμένα ἀντίγραφα τῆς οἰκείας προσκλήσεως δι' ἧς καλοῦνται τὰ μέλη τῶν ἁρμοδίων συλλογικῶν ὀργάνων, εἰς συνεδρίαν, τῶν ἀποδεικτικῶν ἐπιδόσεως ταύτης εἰς τὰ μέλη ταῦτα καὶ τὰ ἀποδεικτικὸν δημοσιεύσεως τῆς ὑποβαλλομένης ἀποφάσεως, ἐν πρωτοτύπῳ.

15. 'Υποβλητέα δικαιολογητικὰ—Διαδικασία—Διαβάθμισις θέσεων—Δημοσίευσις πράξεων.

Περὶ τούτων παρεσχέθησαν ὁδηγίαι διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 86106 Β.Ε. (Κωδικοποιημένη 27.9.1969, 21361 Κ.Δ. 32/17.3.1970, 36362 Κ.Δ. 54/27.5.1970, 6341 Κ.Δ. 7/23.1.1971 (παρ. 8), 40625 Γ.Δ. 101/5.6.1971 καὶ 35615 Γ.Δ. 86/15.5.1971 τοῦ 'Υπουργείου.

16. 'Ομοιόμορφος ἐφαρμογὴ—"Εντυπα.

Διὰ τὴν ὁμοιόμορφον ἐφαρμογὴν τῶν ὡς ἄνω διατάξεων ἀποστέλλεται,

συνημμένως, ἔντυπον ἀποφάσεως Νομάρχου, δι' οὗ καλύπτονται αἱ συχνότερον ἀπαντώμεναι περιπτώσεις.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

Υ.Ε.–Ἀριθ. Πρωτ. 65068
Γεν. Διαταγὴ 63 Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Αὐγούστου 1972

«Μετάταξις ὑπαλλήλων ἐκ τῆς Β' ἢ Γ' Κατηγορίας εἰς ἀνωτέραν τοιαύτην».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις Ἐσωτερικῶν
Ἕδρας των

Σχετ.: Ἡμετέρα ὑπ' ἀριθ. α) 58731/Κ.Δ. 80/11.8.1970
β) 67062/4853/9.9.1972

Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὰς ὑπερθεν ἡμετέρας σχετικάς, περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου καὶ προκειμένου τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἐξετάσῃ καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, τὴν δυνατότητα μετατάξεως ὑπαλλήλων, ἀποκτησάντων ἐν τῷ μεταξὺ τυπικὰ προσόντα προβλεπόμενα διὰ τὴν κατάληψιν θέσεως ἀνωτέρας κατηγορίας τῆς εἰς ἣν ἀνήκουν, παρακαλοῦμεν, ὅπως ἐνημερώσητε σχετικῶς ἅπαντας τοὺς ὑφ' ὑμᾶς ὑπαλλήλους τῶν Β' καὶ Γ' Κατηγοριῶν, ἵνα, περιπτώσεως συντρεχούσης, ὑποβάλουν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, δι' ὑμῶν, μέχρι τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. τὸ βραδύτερον, σχετικὴν αἴτησιν, συνοδευομένην ὑπὸ τοῦ δι' ἑκάστην κατηγορίαν προβλεπομένου οἰκείου τίτλου σπουδῶν.

Εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους δέον νὰ διευκρινῆται, ὅτι ἡ Ὑπηρεσία δὲν δεσμεύεται διὰ τὴν εἰς οἱονδήποτε τόπον τοποθέτησιν τῶν μετατασσομένων καὶ συνεπῶς, ἡ τυχὸν πραγματοποίησις μετατάξεως, δυνατὸν νὰ συνεπάγηται καὶ μετάθεσιν ἐκ τῆς εἰς ἣν ὑπηρετοῦν Ὑπηρεσίας.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΑΦΟΡΑ

Υ.Ε.–Ἀριθ. Πρωτ. 68171
Γεν. Διαταγὴ 65 Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Αὐγούστου 1972

«Γνωστοποίησις εἰς Ὑπουργεῖον ἐκτάκτων περιστατικῶν».

Πρὸς τοὺς κ.κ. Νομάρχας Κράτους

1. Ὁσάκις εἰς τὰς περιφερείας ὑμῶν λαμβάνουν χώραν ἔκτακτα περιστατικά, ἤτοι πυρκαϊαί, σεισμοί, ναυάγια, καταστροφαὶ συνεπείᾳ χαλάζης – θυελλῶν – καταρρακτωδῶν βροχῶν, κατολισθήσεων κλπ., παρακαλοῦμεν, ὅπως ἐνημεροῦται

πάραυτα τὸ 'Υπουργεῖον διὰ τηλετυπήματος (Τ.Π.), ἀπευθυνομένου πρὸς τὸ Γραφεῖον τοῦ κ. 'Υπουργοῦ καὶ κοινοποιουμένου, ταυτοσήμως, εἰς τὴν οἰκείαν Περιφερειακὴν Διοίκησιν, τὴν παρ' ἡμῖν Διεύθυνσιν Π.Σ.Ε.Α. καὶ τὴν Αἴθουσαν Συντονισμοῦ. Εἰς τοῦτο δέον νὰ γίνεται μνεία καὶ περὶ τῶν κατ' ἀρχὴν ληφθέντων μέτρων, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ἐκτάκτου περιστατικοῦ.

2. 'Εν ὅσῳ χρόνῳ θὰ ἐξακολουθῇ νὰ ὑφίσταται τὸ τοιοῦτον περιστατικόν, θὰ ἐνημεροῦται ὁμοίως τὸ 'Υπουργεῖον, κατὰ τ' ἀνωτέρω, μέχρι πλήρους καταστολῆς ἢ παύσεως τούτου, ὁπότε θὰ παρέχωνται πληροφορίαι περὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν συνεπειῶν.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεύς
Γ. ΦΩΚΑΣ

Υ.Ε.—'Αριθ. Πρωτ. 68103
Γεν. Διαταγὴ 67 'Εν 'Αθήναις τῇ 28 Αὐγούστου 1972

«'Υπηρεσιακαὶ δημοσιεύσεις τοῦ Δημοσίου καὶ Ν.Π.Δ.Δ. ἐπὶ ἀναγκῶν τρεχούσης φύσεως».

Πρὸς τὰς 1) Περιφερειακὰς Διοικήσεις, 'Επιθεωρήσεις 'Εσωτερικῶν
2) Νομαρχίας Κράτους, Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

Σχετ.: 'Υπ' ἀριθ. 23264/620/18.8.1972 ἀπόφασις 'Υπουργοῦ 'Εθνικῆς Οἰκονομίας

Κοινοποιοῦμεν κατωτέρω τὴν ὑπερθεν σχετικήν, περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως μεριμνήσητε διὰ τήν, κατὰ λόγον ἁρμοδιότητος κοινοποίησιν ταύτης εἰς τὰς ὑφ' ὑμᾶς ὑπηρεσίας καὶ τὰ ἐποπτευόμενα Ν.Π.Δ.Δ., ἵνα τελοῦν ἐν γνώσει.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Διευθυντὴς
Θ. ΚΑΚΑΝΤΟΥΣΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
Γενικὴ Διεύθυνσις Οἰκονομικῆς
Πολιτικῆς καὶ Διεθνῶν Σχέσεων
Δ/νσις Τιμῶν καὶ Εἰσοδημάτων

'Αριθ. Πρωτ. 23264/620 'Εν 'Αθήναις τῇ 18 Αὐγούστου 1972

Πρὸς: 'Ως ὁ Πίναξ Διανομῆς

«Περὶ τῶν ὑπαγομένων ὑπηρεσιακῶν δημοσιεύσεων τοῦ Δημοσίου καὶ Ν.Π.Δ.Δ. εἰς τὸν Τύπον».

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

"Εχοντες ὑπ' ὄψιν:

1. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 12112/342/24.4.1972 ἀπόφασιν ἡμῶν, δημοσιευθεῖσαν εἰς

τὸ ὑπ' ἀριθ. 299 ΦΕΚ τεῦχος Β' τῆς 2.5.1972, δι' ἧς ἀναπροσηρμόσθη ἡ τιμὴ τῶν καταχωρουμένων ὑπηρεσιακῶν δημοσιεύσεων τῶν Δημοσίων ἐνγένει 'Υπηρεσιῶν καὶ ΝΠΔΔ ἀπὸ δρχ. 2,50 εἰς δρχ. 5 κατὰ χιλιοστόμετρον, καὶ

2. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 97149/4.7.1972 σχετικὸν ἔγγραφον τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους,

'Α π ο φ α σ ί ζ ο μ ε ν

I. Εἰς τὴν ἀνωτέρω ρύθμισιν περιλαμβάνονται μόνον αἱ ὑπηρεσιακαὶ δημοσιεύσεις τοῦ Δημοσίου καὶ ΝΠΔΔ αἱ ἀναφερόμεναι ἐπὶ καθαρῶς ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν τρεχούσης φύσεως (προσλήψεις, προμήθειαι κλπ.)

II. Διὰ τὰς λοιπὰς δημοσιεύσεις τῶν Δημοσίων 'Υπηρεσιῶν καὶ Ν.Π.Δ.Δ. μὲ ἐμπορικὸν περιεχόμενον ἡ διαφημίσεις ἰσχύει τὸ ὑφιστάμενον ἐμπορικὸν τιμολόγιον τῶν ἐφημερίδων.

III. 'Η παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

'Ο 'Υπουργὸς
Ν. Η. ΕΦΕΣΙΟΣ

ΠΙΝΑΞ ΕΓΚΥΚΛΙΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἐκδοθεισῶν κατὰ τοὺς μῆνας Ἰούλιον καὶ Αὔγουστον 1972

Ἀριθ. Ἐγκυκλ.	Ἀριθ. Πρωτ.	Ἡμερομηνία	Περίληψις
			Ἰούλιος
Κ.Δ. 30	55732	6.7.72	«Ὁδηγίαι ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 κ.λπ. τοῦ Ν. Δ/τος 1140/72 περὶ ψηφίσεως, τροποποιήσεως καὶ ἐγκρίσεως τῶν Ὀργανισμῶν Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς Ἱδρυμάτων καὶ Νομικῶν προσώπων»
Κ.Δ. 31	51945/4633	6.7.72	«Ἔννοια τῆς διατάξεως τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1, τοῦ Νομ. Δ/τος. 807/1971».
Γ.Δ. 59	53033	10.7.72	«Γνωμοδότησις τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους περὶ τῶν κρατήσεων ὑπὲρ Τ.Α.Δ.Κ.Υ. ἐπὶ ἀμοιβῶν μηχανικῶν διὰ μελέτας κοινοτικῶν ἔργων».
Κ.Δ. 29	55477	7.7.72	«Κριτήρια χαρακτηρισμοῦ τῶν ἔργων διὰ τὴν σύνταξιν τῆς μελέτης τῶν ὁποίων δέον νὰ προηγῆται διενέργεια ἀρχιτεκτονικοῦ διαγωνισμοῦ».
Κ.Δ. 32	60593	31.7.72	«Δημοσίευσις διακηρύξεων ἢ προκηρύξεων διαγωνισμῶν ἐπὶ ἐκτελουμένων ἔργων ἢ προμηθειῶν ἁρμοδιότητος Νομαρχιακῶν Ταμείων (παρ. 2 ἄρθρ. 4 τοῦ Β.Δ. 896/1962».
			Αὔγουστος
Γ.Δ. 60	59783	1.8.72	«Ἀπασχόλησις ὁδηγῶν αὐτοκινήτων κ.κ. Νομαρχῶν, πέραν τῶν ὑποχρεωτικῶν ὡρῶν ἐργασίας».
Γ.Δ. 61	63372	1.8.72	«Περὶ τῶν ἐκτάσεων τοῦ πρασίνου Δήμων καὶ Κοινοτήτων».
Κ.Δ. 33	50414	2.8.72	«Κοινοποιεῖται ἡ ὑπ' ἀριθ. 1079/71 Γνωμοδότησις τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους».
Γ.Δ. 62	63115	8.8.72	«Ἀνακαθορισμὸς ἐξόδων καθαριότητος τῶν γραφείων τῶν Νομαρχιακῶν Ταμείων».

Γ.Δ.	63	65068	8.8.72 «Μετάταξις ὑπαλλήλων ἐκ τῆς Β' ἢ Γ' Κατηγορίας εἰς ἀνωτέραν τοιαύτην».
Γ.Δ.	64	60781	10.8.72 «Πρόγραμμα Προμηθειῶν ἔτους 1973».
Γ.Δ.	65	68171	22.8.72 «Γνωστοποίησις εἰς Ὑπουργεῖον ἐκτάκτων περιστατικῶν».
Κ.Δ.	34	63449/1340	10.8.72 «Περὶ τῶν ἐχόντων ἰδιότητα δικαστηρίων, νὰ ἐπιληφθοῦν τῆς ἐφαρμογῆς ὁριστικῆς καὶ ἀμετακλήτου ἀποφάσεως διοικητικοῦ δικαστηρίου ὁρίων, ἐν περιπτώσει, ἐξαφανίσεως τῶν ὁροθετικῶν σημείων, μεταξὺ δήμων καὶ κοινοτήτων».
Γ.Δ.	66	68901	22.8.72 «Προμήθειαι εἰδικῶν τεμαχίων ὑδρεύσεως ὑπὸ δήμων καὶ κοινοτήτων»
Γ.Δ.	67	68103	28.8.72 «Ὑπηρεσιακαὶ δημοσιεύσεις τοῦ Δημοσίου καὶ Ν.Π.Δ.Δ. ἐπὶ ἀναγκῶν τρεχούσης φύσεως».

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ - ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΚΑΙ ΒΑΣ. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1140

«Περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἑνιαῖον κείμενον τῶν περὶ καταστάσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων διατάξεων».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ
ΜΟΝΙΜΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'
Γενικαὶ Διατάξεις

Ἄρθρον 1.
Ἔκτασις ἐφαρμογῆς

1. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Βιβλίου ὑπάγονται οἱ ὑπάλληλοι :

α) τῶν δήμων,

β) τῶν ἱδρυμάτων δήμων ἢ κοινοτήτων,

γ) τῶν κοινοτήτων καὶ δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν νομικῶν προσώπων, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν Κεφαλαίῳ ΙΑ' ὁριζόμενα, καὶ

δ) οἱ βοηθοὶ ταμείου, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν Κεφαλαίῳ ΙΒ' ὁριζόμενα.

2. Δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Βιβλίου διεπόμενοι ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ τρίτου Βιβλίου, οἱ κάτωθι :

α) ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ δήμου,

β) ὁ ἰδιαίτερος γραμματεὺς τοῦ δημάρχου,

γ) οἱ νομικοὶ σύμβουλοι καὶ οἱ δικηγόροι,

δ) οἱ ἰατροὶ τῶν ἱδρυμάτων,

ε) οἱ ἐφημέριοι καὶ οἱ ἱεροδιάκονοι τῶν νεκροταφείων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, τῶν μὴ ἐνοριακῶν ναῶν τῶν νεκροταφείων τῶν δήμων, τῶν ἱερῶν ναῶν ἱδρυμάτων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων,

στ) οἱ πάσης φύσεως ἡμερομίσθιοι,

ζ) οἱ πρόσθετοι χωροφύλακες καὶ ἀστυφύλακες,

η) οἱ προσωρινοὶ εἰσπράκτορες δήμων καὶ κοινοτήτων, καὶ

θ) οἱ ἐπὶ συμβάσει προσλαμβανόμενοι ὑπὸ τῶν συνδέσμων δήμων ἢ κοινοτήτων ἢ δήμων καὶ κοινοτήτων

3. Οἱ ἐξ ἰδιωτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κώδικος περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων προσλαμβανόμενοι εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας ληξίαρχοι καὶ οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 1114/1949 «περὶ τρόπου διορισμοῦ προσωρινῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν» προσλαμβανόμενοι προσωρινοὶ ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ δὲν ἀποκτοῦν τὴν ἰδιότητα τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 2.

Συγκρότησις Ὑπηρεσιῶν. Ὀργανισμοὶ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας.

1. Ἡ συγκρότησις τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ὀργανισμῶν, ἡ διαίρεσις καὶ αἱ ἁρμοδιότητες αὐτῶν, αἱ θέσεις καὶ οἱ ἀντίστοιχοι βαθμοὶ ὁρίζονται διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας.

2. Ὁ ὀργανισμὸς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν δήμων πραγματικοῦ πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 50.000, ὡς οὗτος ἐμφαίνεται εἰς τοὺς δημοσιευθέντας ἐπισήμους πίνακας τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς τελευταίας ἀπογραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ, ὡς καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων, ψηφίζεται ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἢ ἀδελφάτου ἢ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ ἐγκρίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν (Α.Σ.Δ.Υ.).

3. Ὁ ὀργανισμὸς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν δήμων πραγματικοῦ πληθυσμοῦ μέχρι 50.000, τῶν κοινοτήτων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων, ψηφίζεται ὑπὸ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἢ ἀδελφάτου ἢ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ νομάρχου, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 63 ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου.

4. Διὰ τὸν ὀργανισμὸν ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων ἀπαιτεῖται καὶ σύμφωνος γνώμη τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου.

5. Ὁ ὀργανισμὸς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας δήμου δὲν δύναται νὰ τροποποιηθῇ πρὸ τῆς παρελεύσεως διετίας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως περὶ ἐγκρίσεως ἢ τῆς καθ' οἱανδήποτε διάταξιν αὐτοῦ τροποποιήσεως.

6. Ὁ περιορισμὸς τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν ἀφορᾷ εἰς τροποποιήσεις ὀργανισμοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 119 τοῦ παρόντος.

7. Εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς παρ. 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ὑπόκεινται τροποποιήσεις ὀργανισμῶν ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας ἀφορῶσαι εἰς κατάργησιν θέσεων.

8. Αἱ κατὰ τὰς παρ. 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἢ τοῦ νομάρχου ἐκδίδονται ἐντὸς διμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς περιελεύσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἢ τὴν Νομαρχίαν τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Α.Σ.Δ.Υ. ἢ τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου, ἀντιστοίχως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Διορισμός

Ἄρθρον 3.

Προσόντα διορισμοῦ.

1. Τὰ κατὰ τὰ ἑπόμενα ἄρθρα προσόντα δέον νὰ ἔχῃ ὁ ὑποψήφιος κατά τε τὸν χρόνον τοῦ διαγωνισμοῦ ἢ τῆς ἐπιλογῆς καὶ τὸν τοῦ διορισμοῦ.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ὅριον ἡλικίας διορισμοῦ δέον νὰ ἔχῃ ὁ ὑποψήφιος κατὰ τὴν λῆξιν τῆς τασσομένης ἐν τῇ προκηρύξει προθεσμίας ὑποβολῆς τῶν αἰτήσεων συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἢ τὴν ἐπιλογήν.

Ἄρθρον 4.

Ἑλληνικὴ ἰθαγένεια.

1. Οὐδεὶς διορίζεται ἂν μὴ κέκτηται τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν.

2. Ἀλλογενὴς ἀποκτήσας τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν διὰ πολιτογραφήσεως δὲν δύναται νὰ διορισθῇ πρὸ τῆς συμπληρώσεως πενταετίας ἀπὸ ταύτης.

3. Διορισμὸς ἀλλοδαπῶν ἐπιτρέπεται κατὰ τὰς δι' εἰδικῶν νόμων προβλεπομένας περιπτώσεις.

Ἄρθρον 5.

Ἡλικία.

1. Οὐδεὶς διορίζεται ὑπάλληλος πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 21ου ἔτους καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 35ου ἔτους τῆς ἡλικίας του. Ἐπιτρέπονται ἐξαιρέσεις καθοριζόμεναι διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν.

2. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προηγουμένης παραγράφου ὡς ἡμέρα γεννήσεως λαμβάνεται ἡ 1η Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους γεννήσεως.

3. Ἡ ἡλικία ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ἐντὸς ἐνενήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεως συντεταγμένης ληξιαρχικῆς πράξεως καὶ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης, προκειμένου μὲν περὶ ἀρρένων ἐκ τοῦ μητρῴου ἀρρένων, προκειμένου δὲ περὶ θηλέων ἐκ τοῦ γενικοῦ μητρῴου δημοτῶν.

4. Ἐπὶ πλειόνων ἐν τοῖς μητρῴοις ἐγγραφῶν ἐπικρατεῖ ἡ πρώτη.

5. Δικαστικαὶ ἀποφάσεις βεβαιοῦσαι τὴν ἡλικίαν ἢ διορθοῦσαι τὴν ἐγγραφὴν οὐδέποτε λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

6. Ὡσαύτως οὐδέποτε λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν διοικητικαὶ πράξεις μεταγενέστεραι τῶν ἐκδιδομένων κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 6.10/10.11.1954 Β. Διατάγματος «περὶ δημοτολογίων» διορθοῦσαι τὴν ἐγγραφήν.

7. Ληξιαρχικαὶ πράξεις γεννήσεως (νοφοὺς) ὑπαλλήλων ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως γεννηθέντων ἐν χώραις ὑπὸ τουρκικὸν καθεστὼς ἀποδεικνύουν τὴν ἡλικίαν τῶν ὑπαλλήλων τούτων, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Κώδικος, ἐφ' ὅσον αὗται ἐξεδόθησαν κατὰ τὰς διατυπώσεις τοῦ ὀθωμανι-

κοῦ νόμου, ὑπάρχουν δὲ ἢ ἤθελον ἐκδοθῆ περὶ τοῦ κύρους τούτων γνωμοδοτήσεις τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 6.

Κωλύματα διορισμοῦ

1. Δὲν διορίζεται ὑπάλληλος :

α) ὁ μὴ ἐγγεγραμμένος, προκειμένου μὲν περὶ ἀρρένων εἰς τὸ μητρῷον ἀρρένων, προκειμένου δὲ περὶ θηλέων εἰς τὸ γενικὸν μητρῷον τῶν δημοτῶν,

β) ὁ μὴ ἐκπληρώσας τὰς στρατιωτικὰς αὐτοῦ ὑποχρεώσεις ἢ μὴ ἀπαλλαγεὶς τούτων νομίμως. Ἐὰν ἤθελεν ἐπιτραπῆ, κατὰ τὸ ἄρθρον 5, διορισμὸς πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 21ου ἔτους, ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται μόνον ἐὰν ὁ διοριζόμενος συνεπλήρωσε κατὰ τὸν χρόνον τοῦ διορισμοῦ του, τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας του,

γ) ὁ ἀνυπότακτος ἢ ὁ τελεσιδίκως καταδικασθεὶς ἐπὶ λιποταξίᾳ,

δ) ὁ λόγῳ καταδίκης στερηθεὶς τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ὁρισθέντος διὰ τὴν στέρησιν χρόνου,

ε) ὁ καταδικασθεὶς εἰς οἱανδήποτε ποινὴν ἐπὶ κλοπῇ, ὑπεξαιρέσει (κοινῇ καὶ ἐν ὑπηρεσίᾳ), ἀπάτῃ, ἐκβιάσει, πλαστογραφίᾳ, ἀπιστίᾳ δικηγόρου, δωροδοκίᾳ, καταπιέσει, ἀπιστίᾳ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν, παραβάσει καθήκοντος, ἐγκλήματι κατὰ τῶν ἠθῶν καὶ συκοφαντικῇ δυσφημήσει,

στ) ὁ ὑπόδικος ὁ διὰ τελεσιδίκου βουλεύματος παραπεμφθεὶς ἐπὶ κακουργήματι ἢ ἐπί τινι τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ περιπτώσει ἀναφερομένων πλημμελημάτων,

ζ) ὁ τελῶν ὑπὸ ἀπαγόρευσιν ἢ δικαστικὴν ἀντίληψιν,

η) ὁ μὴ κεκτημένος τὸ προσῆκον ἦθος,

θ) ὁ δι' ἀποφάσεως ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου διὰ πειθαρχικοὺς λόγους ἀπολυθεὶς ἐκ θέσεως δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ ὑπαλλήλου ὀργανισμοῦ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ ἄλλου νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου,

ι) ὁ μὴ ὢν ὑγιής.

2. Ἡ παραγραφὴ ἀδικήματος, ἐφ' ᾧ διετάχθη παραπομπὴ διὰ τελεσιδίκου βουλεύματος, ἡ ἀποκατάστασις, ἡ ἀμνηστία καὶ ἡ χάρις μετ' ἄρσεως τῶν συνεπειῶν δὲν αἴρουν τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀνικανότητα.

3. Ἡ περὶ τῆς ὑγείας καὶ ἀρτιμελείας πιστοποίησις γίνεται ὑπὸ τῆς οἰκείας ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 68, εἶναι δὲ ἀνίσχυρος μετὰ πάροδον ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της, ὡς καὶ εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν δὲν στηρίζεται ἐπὶ ἀκτινογραφίας θώρακος.

4. Ἡ πιστοποίησις ὅτι ὁ ἐνδιαφερόμενος δὲν παρουσιάζει ὑγείαν καὶ ἀρτιμέλειαν, ἐπιτρέπουσαν τὸν διορισμόν, ὑπόκειται εἰς ἔνστασιν ἐνώπιον τῆς οἰκείας δευτεροβαθμίου ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς. Διὰ τοὺς ἐξαιρεθέντας τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἐκ λόγων ὑγείας, δέον νὰ πιστοποιῆται προσθέτως παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς ὅτι ἀποκατεστάθη πλήρως ἡ ὑγεία αὐτῶν

καὶ ὅτι δὲν θεωρεῖται ὡς πιθανὴ ἡ ὑποτροπὴ τῆς νόσου ὡς ἐκ τῆς ἀναλήψεως τῆς δι' ἣν προορίζονται ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 7.

Δήλωσις ὑποψηφίου πρὸς διορισμόν.

Ὁ ὑποψήφιος πρὸς διορισμὸν ὑποβάλλει δήλωσιν, ἐν ᾗ ἀναφέρει ἐὰν τυχὸν ἔχῃ καταδικασθῇ λόγῳ ποινικοῦ ἀδικήματος ἢ ἀπολυθῇ ἐκ θέσεως δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ ὑπαλλήλου ὀργανισμοῦ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ ἄλλου νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου διὰ πειθαρχικοὺς λόγους, ὡς καὶ πᾶν ἕτερον στοιχεῖον περὶ τοῦ βίου του, αἰτούμενον παρ' αὐτοῦ. Ὁ μὴ δηλώσας ταῦτα ὑπέχει τὰς συνεπείας ψευδοῦς δηλώσεως.

Ἄρθρον 8.

Διαγωνισμός.

1. Οὐδείς, ἐξαιρέσει τῶν ἐν ἄρθρῳ 11 περιπτώσεων, διορίζεται ὑπάλληλος ἂν μὴ ἐπιτύχῃ εἰς διαγωνισμὸν ἐνώπιον τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ δύο ἀνωτέρων μονίμων δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἑνὸς ἀνωτέρου δημοτικοῦ ὑπαλλήλου. Προκειμένου περὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων ὁρίζεται, ἀντὶ τοῦ δημοτικοῦ, κοινοτικὸς ὑπάλληλος.

2. Ἐν ἐλλείψει δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων ἡ ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται μόνον ἐκ μονίμων δημοσίων ὑπαλλήλων.

3. Ἡ ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται ἑκάστοτε διὰ πράξεως τοῦ Νομάρχου, τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τοῦ οἰκείου Δημάρχου, τῶν δὲ κοινοτικῶν ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

4. Εἰς περιπτώσεις, καθ' ἃς δέον νὰ γίνῃ ἐξέτασις εἰς εἰδικὰ μαθήματα, ἐπιτρέπεται νὰ ὁρισθῇ ὡς τρίτον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς μὴ μόνιμος ὑπάλληλος ἢ καὶ ἰδιώτης.

5. Ὁ τόπος διεξαγωγῆς καθορίζεται διὰ τῆς, ὑπὸ τῆς παρ. 3, προβλεπομένης ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου.

Ἄρθρον 9.

Διενέργεια διαγωνισμοῦ. Πίναξ ἐπιτυχόντων.

1. Τὰ τῆς προκηρύξεως τῶν διαγωνισμῶν, τὰ τῶν ὑποβλητέων ὑπὸ τῶν ὑποψηφίων δικαιολογητικῶν καὶ τοῦ χρόνου ὑποβολῆς αὐτῶν, τὰ τοῦ ἐλέγχου τῶν προσόντων τῶν ὑποψηφίων, τὰ τῶν ἐξεταστέων μαθημάτων καὶ τοῦ τρόπου ἐξετάσεως (γραπτῶς, προφορικῶς, ἢ πρακτικῶς), τὰ τῆς βαθμολογίας, τὰ τῆς καταρτίσεως τῶν πινάκων ἐπιτυχίας καὶ τῆς ἐν γένει διαδικασίας τῶν διαγωνισμῶν, ὡς καὶ πᾶσα συναφὴς λεπτομέρεια ὁρίζονται διὰ διαταγμάτων ἐκδιδομένων ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν.

2. Ἐὰν μεταξὺ τῶν ἐπιτυχόντων εἶναι συνταξιοδοτούμενοι ἀνάπηροι πολέμου, θύματα πολέμου συνταξιοδοτούμενα ἢ μή, ἐπὶ τετράμηνον τοὐλάχιστον πολεμισταὶ τῆς ζώνης τῶν πρόσω ἢ ἀγωνισταὶ τῆς ἐθνικῆς ἀντιστάσεως

ἢ μετασχόντες ὑπὸ στρατιωτικὴν ἰδιότητα εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς ἀνταρσίας, πολύτεκνοι ἢ τέκνα πολυτέκνων, πρὸς καθορισμὸν μόνον τῆς σειρᾶς ἐπιτυχίας των, προστίθενται εἰς τὸν συνολικὸν βαθμὸν ὃν ἔλαβον δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν αὐτοῦ.

3. Οἱ πίνακες ἐπιτυχίας, δημοσιευόμενοι διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὸ νομαρχιακὸν κατάστημα, ἰσχύουν ἐπὶ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως, ἡ δὲ πλήρωσις τῶν θέσεων ἐνεργεῖται κατὰ τὴν σειρὰν ἐπιτυχίας.

Ἄρθρον 10.

Διορισμὸς ἐπιτυχόντων.

Ὁ διορισμὸς τῶν ἐπιτυχόντων εἰς μὲν τὰς κενὰς θέσεις εἶναι ὑποχρεωτικὸς ἐντὸς δεκαημέρου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ πίνακος ἐπιτυχίας, εἰς δὲ τὰς κενουμένας, διαρκούσης τῆς ἰσχύος τοῦ πίνακος, θέσεις ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κενώσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 11.

Διορισμὸς ἄνευ διαγωνισμοῦ

1. Διαγωνισμὸς δὲν ἀπαιτεῖται διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ κάτωθι προσωπικοῦ :

α) τῶν τεχνικῶν, ὑγειονομικῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ γεωπόνων,

β) τῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 31 ἀπ' εὐθείας διοριζομένων εἰς θέσεις προϊσταμένων, καὶ

γ) τῶν κλητήρων, βρεφοκόμων, κοινωνικῶν λειτουργῶν, μαιῶν, ὑγειονομοφυλάκων, βοηθῶν φαρμακείου, παρασκευαστῶν ἀντιλυσσικοῦ ὀροῦ, ἱματιοφυλάκων, τηλεφωνητῶν, ἐποπτῶν καθαριότητος, ἀποστειρωτῶν καὶ ἐπιστατῶν καθαριότητος.

2. Διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν θέσεων τῆς ὑπὸ στοιχ. α' περιπτώσεως τῆς προηγουμένης παραγράφου ὁ ἐκπροσωπῶν τὸν οἰκεῖον ὀργανισμόν, παρ' ᾧ ὑφίστανται κεναὶ τοιαῦται, ἐκδίδει προκήρυξιν, δι' ἧς καλεῖ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ διορισθοῦν, ὅπως, ὑποβάλουν ἐντὸς προθεσμίας εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς σχετικὰς αἰτήσεις μετὰ τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν. Ἡ προκήρυξις δημοσιεύεται διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὸ κατάστημα τοῦ οἰκείου ὀργανισμοῦ καὶ τῆς νομαρχίας καὶ καταχωρήσεως ἅπαξ εἰς μίαν τοπικὴν ἢ τῆς πρωτευούσης τοῦ Νομοῦ ἐφημερίδα, ἐφ' ὅσον ἐκδίδεται τοιαύτη. Ἐπιτροπὴ συγκροτουμένη κατὰ τὰς παρ. 1 ἕως 4 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος συντάσσει, βάσει τῶν τυπικῶν καὶ οὐσιαστικῶν προσόντων τῶν ὑποψηφίων, ἠτιολογημένην γνωμάτευσιν περὶ τῶν κατὰ σειρὰν καταλληλοτέρων καὶ μέχρι τοῦ διπλασίου ἀριθμοῦ τῶν πρὸς πλήρωσιν θέσεων, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ διορίζει, τοὺς ὑπ' αὐτῆς κρινομένους καταλληλοτέρους. Ἡ περὶ τῶν διοριστέων γνωμάτευσις ἰσχύει μόνον διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν κατὰ τὴν χρονολογίαν συγκροτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς κενῶν θέσεων ὑπαλλήλων.

3. Διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν θέσεων τῆς ὑπὸ στοιχ. γ' περιπτώσεως τῆς παρ. 1 δημοσιεύεται εἰς τὴν ἕδραν τοῦ ὀργανισμοῦ, παρ' ᾧ ἡ κενὴ θέσις, διὰ κατα-

χωρήσεως εἰς ἐφημερίδα καὶ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς δημόσιον μέρος, πρόσκλησις πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅπως ἐντὸς προθεσμίας εἴκοσιν ἡμερῶν ὑποβάλλουν αἰτήσεις μετὰ τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν πρὸς διορισμόν. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν αἰτήσεων καὶ τῶν δικαιολογητικῶν ἡ ἁρμοδία πρὸς διορισμὸν ἀρχὴ ἐπιλέγει καὶ διορίζει τοὺς καταλληλοτέρους.

Ἄρθρον 12.

Πρᾶξις διορισμοῦ.

Οἱ ὑπάλληλοι διορίζονται δι' ἀποφάσεως :

α) τοῦ δημάρχου προκειμένου περὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων,

β) τοῦ προέδρου τοῦ ἀδελφάτου προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἱδρυμάτων,

γ) τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου, προκειμένου περὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων,

δ) τοῦ προέδρου τοῦ διοικοῦντος τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν νομικὸν πρόσωπον συλλογικοῦ ὀργάνου, προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν νομικῶν προσώπων.

Ἄρθρον 13.

Δημοσίευσις διορισμοῦ.

1. Ἡ περὶ διορισμοῦ πρᾶξις, μετ' ἔλεγχον τῆς νομιμότητος αὐτῆς ὑπὸ τοῦ νομάρχου, δημοσιεύεται, πρὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν διοριζόμενον, εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Δὲν ἐπιτρέπεται ὁρκωμοσία, οὔτε ἀνάληψις ὑπηρεσίας, οὐδὲ καταβολὴ μισθοῦ ἐὰν τὸ ἔγγραφον τῆς κοινοποιήσεως δὲν μνημονεύῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐν ᾧ ἐδημοσιεύθη ἡ περίληψις τῆς πράξεως τοῦ διορισμοῦ. Εἰδικαὶ διατάξεις, προβλέπουσαι προσθέτους ὑποχρεώσεις ὡρισμένων κατηγοριῶν ὑπαλλήλων πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεώς των, διατηροῦνται ἐν ἰσχύι.

Ἄρθρον 14.

Κοινοποίησις διορισμοῦ.

1. Ὁ διορισμὸς κοινοποιεῖται, ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του, δι' ἐγγράφου τοῦ κατὰ νόμον ἐκπροσωποῦντος τὸν οἰκεῖον ὀργανισμόν, ἐπιδιδομένου εἰς τὸν διοριζόμενον ἢ εἰς τὴν κατοικίαν αὐτοῦ ἐπὶ ἀποδείξει.

2. Ἐν τῷ ἐγγράφῳ τάσσεται εὔλογος προθεσμία, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰς τριάκοντα ἡμέρας πρὸς ὁρκωμοσίαν τοῦ διοριζομένου καὶ ἀνάληψιν ὑπηρεσίας. Ἐν παραλείψει καθορισμοῦ τοιαύτης προθεσμίας, θεωρεῖται ταχθεῖσα προθεσμία τριάκοντα ἡμερῶν.

3. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας τῆς παρ. 1, ὁ διορισμὸς θεωρεῖται κοινοποιηθεὶς τὴν τριακοστὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως, ἀφ' ἧς

ἄρχεται τριακονθήμερος προθεσμία πρὸς ὁρκωμοσίαν τοῦ διοριζομένου καὶ ἀνάληψις ὑπηρεσίας.

4. Αἱ προθεσμίαι πρὸς ὁρκωμοσίαν καὶ ἀνάληψιν ὑπηρεσίας ἀναστέλλονται ἐπὶ στρατευθέντων μέχρι τῆς ἀπολύσεως ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ.

Ἄρθρον 15.

Ὁρκωμοσία.

1. Ἡ ὑπαλληλικὴ σχέσις καταρτίζεται διὰ τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς ἀποδοχῆς αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ διοριζομένου.

2. Ἡ ἀποδοχὴ δηλοῦται διὰ τῆς ὁρκωμοσίας.

3. Ἀνάληψις ὑπηρεσίας δὲν ἐπιτρέπεται πρὸ τῆς δόσεως τοῦ ὅρκου.

4. Ὁ ὅρκος δίδεται ἐνώπιον τοῦ ἐκπροσωποῦντος τὸν οἰκεῖον ὀργανισμόν. Ἐὰν ὁ διορισθεὶς δὲν γίνῃ δεκτὸς πρὸς ὁρκωμοσίαν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῶν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὁριζομένης προθεσμίας, οὗτος δίδει τὸν ὅρκον ἐνώπιον τοῦ ὑπὸ τοῦ νομάρχου ὁριζομένου δημοσίου ὀργάνου.

5. Ἡ ὁρκωμοσία βεβαιοῦται διὰ πρωτοκόλλου, χρονολογουμένου καὶ ὑπογραφομένου ὑπό τε τοῦ ὁρκιζομένου καὶ τοῦ ἐνώπιον τοῦ ὁποίου δίδεται ὁ ὅρκος.

6. Ὁ διοριζόμενος δὲν δύναται νὰ ὁρκισθῇ, ἐὰν δὲν ὑποβάλῃ προηγουμένως εἴτε δήλωσιν περὶ μὴ κατοχῆς, παρ' αὐτοῦ, ἐμμίσθου δημοσίας θέσεως ἢ θέσεως ὀργανισμοῦ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ θέσεως ἑτέρου νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου εἴτε δήλωσιν περὶ τοῦ νομίμου τῆς κατοχῆς τοιαύτης θέσεως.

Ἄρθρον 16.

Τύπος ὅρκου.

1. Ὁ τύπος τοῦ ὅρκου ἔχει οὕτως : «Ὀμνύω νὰ φυλάττω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ διαχειρίζωμαι τιμίως καὶ εὐσυνειδήτως τὴν ἀνατιθεμένην μοι ὑπηρεσίαν».

2. Οἱ ἀλλοδαποὶ ὀμνύουν τὸν ἑπόμενον ὅρκον : «Ὀμνύω νὰ φυλάττω πίστιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους αὐτῆς καὶ νὰ διαχειρίζωμαι τιμίως καὶ εὐσυνειδήτως τὴν ἀνατιθεμένην μοι ὑπηρεσίαν».

Ἄρθρον 17.

Ἀνάκλησις διορισμοῦ λόγῳ μὴ ἀποδοχῆς.

Ὁ δημοσιευθεὶς διορισμὸς ἀνακαλεῖται, ἐὰν ὁ διορισθεὶς δὲν ἀπεδέχθη αὐτόν, εἴτε ρητῶς εἴτε σιωπηρῶς διὰ τῆς παρελεύσεως τῆς ὑπὸ τῶν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 14 ὁριζομένης προθεσμίας, ἢ δὲν ἐξεπλήρωσεν ἄλλας κατὰ νόμον προσθέτους ὑποχρεώσεις πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεώς του.

Ἄρθρον 18.

Ἀνάκλησις παρανόμου διορισμοῦ.

1. Διορισμὸς γενόμενος κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου ἀνακαλεῖται ἐντὸς

εὐλόγου χρονικοῦ διαστήματος μὴ δυναμένου, προκειμένου περὶ ὑπαλλήλου διορισθέντος κατόπιν διαγωνισμοῦ, νὰ ὑπερβῇ τὴν διετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του. Ἀνακαλεῖται ὅμως καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐὰν ὁ διορισθεὶς προεκάλεσεν ἢ ὑπεβοήθησε τὴν παρανομίαν ἢ ἐὰν ὁ διορισμὸς ἐγένετο κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 4 καὶ τῶν περιπτώσεων δ', ε', στ' καὶ ζ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6.

2. Ἐὰν ἠσκήθη πειθαρχικὴ δίωξις, ἀνάκλησις τοῦ διορισμοῦ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἐπιτρέπεται.

3. Ὁ διορισθείς, τοῦ ὁποίου ὁ διορισμὸς ἀνεκλήθη κατὰ τὴν παρ. 1, ὑπέχει, δι' ὃν χρόνον ἐξετέλεσε τὰ καθήκοντα τοῦ ὑπαλλήλου, τὰς εὐθύνας τούτου, αἱ πράξεις δὲ αὐτοῦ εἶναι ἔγκυροι.

Ἄρθρον 19.

Ἀναδιορισμός.

1. Ἀναδιορισμὸς ἐπιτρέπεται μόνον προκειμένου περὶ ἀπολυθέντος ὑπαλλήλου λόγῳ σωματικῆς ἢ πνευματικῆς ἀνικανότητος, ἐφ' ὅσον οὗτος εἶχε πενταετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν.

2. Ὁ ἀναδιορισμὸς ἐνεργεῖται ἄνευ διαγωνισμοῦ εἰς ὁμοιόβαθμον καὶ ἐν τῷ αὐτῷ κλάδῳ κενὴν θέσιν, ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως τοῦ ὑπαλλήλου, μετὰ προηγουμένην διαπίστωσιν, ὑπὸ τῆς οἰκείας ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ἀποκατεστάθη πλήρως ἡ σωματικὴ ἢ πνευματικὴ αὐτοῦ ἱκανότης πρὸς ἀκώλυτον ἐν τῷ μέλλοντι ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του καὶ ἐφ' ὅσον κέκτηται τὰ κατὰ τὸν ἀναδιορισμὸν ἀπαιτούμενα πρὸς κατάληψιν τῆς ἐξ ἧς ἀπελύθη θέσεως τυπικὰ προσόντα, πλὴν τῆς ἡλικίας.

3. Περὶ τοῦ ἀναδιορισμοῦ ἀποφασίζει τὸ ἁρμόδιον πρὸς διορισμὸν ὄργανον ἐκτιμῶν τὰ οὐσιαστικὰ προσόντα τοῦ ὑπὸ ἀναδιορισμόν.

4. Ἀναδιορισμὸς ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὸν αὐτὸν ὀργανισμόν, ἐξ οὗ ἀπελύθη ὁ ἀναδιοριζόμενος. Οὗτος κατατάσσεται μεταξὺ τῶν ὑπηρετούντων ὁμοιοβάθμων του καὶ κατὰ τὴν προσήκουσαν σειράν, μὴ συνυπολογιζομένου τοῦ ἐκτὸς ὑπηρεσίας χρόνου.

5. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀπολυομένων λόγῳ καταργήσεως θέσεως.

Τὰ ἄρθρα 13–18 ἰσχύουν καὶ ἐπὶ ἀναδιορισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Διάκρισις καὶ διαβάθμισις προσωπικοῦ

Ἄρθρον 20.

Διάκρισις προσωπικοῦ.

Τὸ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Βιβλίου ὑπαγόμενον προσωπικὸν δήμων καὶ ἱδρυμάτων διακρίνεται εἰς : α) διοικητικόν, β) τεχνικόν, γ) ὑγειονομικόν, δ) γεωπονικὸν καὶ ε) ἐκπαιδευτικόν.

Ἄρθρον 21.

Διαβάθμισις. Ἐνιαῖαι θέσεις.

1. Αἱ θέσεις τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 20 προσωπικοῦ, πλὴν τοῦ ἰατρικοῦ προσωπικοῦ τῶν ἱδρυμάτων, διαβαθμίζονται ὡς ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις 22–26.

2. Ὅπου εἰς τὰ ὡς ἄνω ἄρθρα ἀναγράφονται ἔναντι θέσεώς τινος πλείονες βαθμοί, ἡ θέσις αὕτη εἶναι ὀργανικῶς ἐνιαία εἰς τοὺς βαθμοὺς τούτους.

3. Αἱ θέσεις τοῦ ἰατρικοῦ προσωπικοῦ εἶναι ἐπὶ θητείᾳ. Διὰ τὴν διάκρισιν τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἱδρυμάτων εἰς κατηγορίας, τὸν χρόνον, τρόπον καὶ διαδικασίαν πληρώσεως τῶν παρ' αὐτοῖς θέσεων ἰατρικοῦ προσωπικοῦ, τὰ προσόντα τῶν ὑποψηφίων διὰ τὰς θέσεις ταύτας, τὰ ὑποβλητέα δικαιολογητικὰ καὶ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τούτων, τὰ ἁρμόδια πρὸς κρίσιν τῶν ὑποψηφίων καὶ ἐπιλογὴν τῶν διοριστέων ὄργανα, τὴν διάρκειαν, ἀνανέωσιν καὶ παράτασιν τῆς θητείας, ὡς καὶ τὰς ἀποδοχὰς τῶν διοριζομένων, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ περὶ τῶν κρατικῶν ἱδρυμάτων καὶ τοῦ ἰατρικοῦ προσωπικοῦ τούτων ἰσχύουσαι ἑκάστοτε διατάξεις. Τὰς ὑπὸ τῶν διατάξεων τούτων προβλεπομένας ἁρμοδιότητας τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, τῶν διοικητικῶν συμβουλίων καὶ τῶν προέδρων τούτων, προκειμένου περὶ δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἱδρυμάτων ἀσκοῦν ὁ νομάρχης, τὰ ἀδελφᾶτα καὶ οἱ πρόεδροι τούτων.

Ἄρθρον 22.

Διαβάθμισις θέσεων διοικητικοῦ προσωπικοῦ.

1. Αἱ θέσεις τοῦ διοικητικοῦ προσωπικοῦ διαβαθμίζονται ὡς ἑξῆς :

α)	Θέσις	γενικοῦ διευθυντοῦ	εἰς τὸν	βαθμὸν		1ον		
	»	διευθυντοῦ	εἰς τοὺς	βαθμοὺς		3ον	ἕως	2ον
	»	τμηματάρχου	»	»	»	5ον	»	4ον
	»	γραμματέως	»	»	»	8ον	»	6ον
β)	»	γραφέως	»	»	»	11ον	»	6ον
γ)	»	ἀρχικλητῆρος	» τὸν	βαθμὸν		8ον		
	»	κλητῆρος, νεωκόρου φύλακος, φύλακος - ἐργάτου, θυρωροῦ	εἰς τοὺς	βαθμοὺς		13ον	»	9ον
δ)	»	ἐφόρου - βιβλιοθήκης ἢ πινακοθήκης	»	»	»	7ον	»	2ον
ε)	»	ὑπαλλήλου θεάτρου	»	»	»	8ον	»	6ον
στ)	»	κοινων. λειτουργοῦ	»	»	»	9ον	»	6ον
ζ)	»	ἐπόπτου καθαριότητος	»	»	»	8ον	»	6ον
	»	ἐπιστάτου καθαριότητος	»	»	»	11ον	»	7ον
η)	»	τηλεφωνητοῦ	»	»	»	11ον	»	8ον

2. Θέσεις γενικῶν διευθυντῶν δύναται νὰ ὁρισθοῦν μόνον μέχρι δύο εἰς τὸν Δῆμον Ἀθηναίων καὶ ἀνὰ μία εἰς τοὺς Δήμους Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης.

3. Θέσεις διευθυντῶν δύνανται νὰ ὁρισθοῦν εἰς δήμους πληθυσμοῦ ἄνω τῶν δέκα πέντε χιλιάδων κατὰ τὴν ἐπίσημον ἑκάστοτε ἀπογραφὴν τοῦ πραγματικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Χώρας καὶ μόνον ἐφ' ὅσον αἱ μὲν ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας προβλεπόμεναι θέσεις μονίμου προσωπικοῦ εἶναι ἄνω τῶν εἴκοσι πέντε, οἱ δὲ δῆμοι ἔχουν πραγματοποιήσει κατὰ τὸ τελευταῖον οἰκονομικὸν ἔτος τακτικὰ ἔσοδα ἄνω τῶν πέντε ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Ἄρθρον 23.

Διαβάθμισις θέσεων τεχνικοῦ προσωπικοῦ.

1. Αἱ θέσεις τοῦ τεχνικοῦ προσωπικοῦ διαβαθμίζονται ὡς ἑξῆς :

α)	Θέσεις γενικοῦ διευθυντοῦ	εἰς τὸν	βαθμὸν		1ον		
	» διευθυντοῦ	εἰς τοὺς	βαθμοὺς		3ον	ἕως	2ον
	» μηχανικοῦ	»	»	»	6ον	»	4ον
β)	» ὑπομηχανικοῦ	»	»	»	5ον	»	4ον
	» »	»	»	»	8ον	»	6ον
	» μηχανοστασιάρχου	»	»	»	8ον	»	5ον
	» ἐργοδηγοῦ	»	»	»	11ον	»	6ον
	» σχεδιαστοῦ	»	»	»	10ον	»	5ον
	» συντηρητοῦ-ἐφαρμοστοῦ	»	»	»	10ον	»	6ον
	» ἐπιστάτου	»	»	»	10ον	»	7ον
	» ὑδρονομέως	»	»	»	11ον	»	8ον

2. Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὰς θέσεις γενικοῦ διευθυντοῦ, διευθυντοῦ, μηχανικοῦ καὶ ὑπομηχανικοῦ ἀποτελοῦν τὸ κύριον τεχνικὸν προσωπικόν, πάντες δὲ οἱ λοιποὶ τὸ βοηθητικόν.

3. Μία θέσις γενικοῦ διευθυντοῦ καὶ θέσεις διευθυντῶν δύναται νὰ ὁρισθοῦν μόνον εἰς ἃς περιπτώσεις ἐπιτρέπεται ἡ σύστασις ἀντιστοίχων θέσεων διοικητικοῦ ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 24.

Διαβάθμισις θέσεων ὑγιεινομικοῦ προσωπικοῦ.

1. Αἱ θέσεις τοῦ ὑγιεινομικοῦ προσωπικοῦ διαβαθμίζονται ὡς ἑξῆς :

α)	Θέσις ἰατροῦ ἢ ἰατροῦ ὑγιεινολόγου διευθυντοῦ ὑγιεινομικῆς ὑπηρεσίας, ἰατροῦ - προϊσταμένου, ἰατροῦ ὑγιεινολόγου	εἰς τοὺς	βαθμοὺς		3ον	ἕως	2ον
	Θέσις ἰατροῦ ὑγιεινολόγου	»	»	»	6ον	»	4ον
	» ἰατροῦ	»	»	»	7ον	»	4ον
β)	» φαρμακοποιοῦ-προϊσταμένου	»	»	»	3ον	»	2ον
	» φαρμακοποιοῦ	»	»	»	7ον	»	4ον

γ)	» διευθυνούσης ἀδελφῆς ἢ μαίας	εἰς τοὺς	βαθμοὺς	5ον	»	4ον
	» βοηθοῦ διευθυνούσης ἀδελφῆς ἢ μαίας	»	»	»	6ον	»	5ον
	» προϊσταμένης, ἀδελφῆς ἢ μαίας	»	»	»	7ον	»	6ον
	» ἀδελφῆς νοσοκόμου ἢ μαίας τριετοῦς φοιτήσεως	»	»	»	9ον	»	6ον
	» ἀδελφῆς νοσοκόμου μονοετοῦς φοιτήσεως	»	»	»	11ον	»	7ον
δ)	» ἐπισκεπτρίας ἀδελφῆς	»	»	»	8ον	»	4ον
ε)	» βρεφοκόμου τριετοῦς φοιτσήεως	»	»	»	9ον	»	6ον
	» βρεφοκόμου διετοῦς φοιτήσεως	»	»	»	11ον	»	7ον
στ)	» ὑγειονομοφύλακος	»	»	»	10ον	»	8ον
	» βοηθοῦ φαρμακείου, παρασκευαστοῦ ἀντιλυσσικοῦ ὀροῦ ἢ μικροβιολογικοῦ ἐργαστηρίου ἢ βοηθοῦ ἀκτινολογικοῦ ἐργαστηρίου	»	»	»	10ον	»	6ον
	» ἱματιοφύλακος	»	»	»	11ον	»	8ον
	» βοηθοῦ ἱματιοφύλακος	»	»	»	11ον	»	9ον

2. Θέσεις ἰατρῶν ἢ ἰατρῶν ὑγιεινολόγων διευθυντῶν ὑγιεινομικῆς ὑπηρεσίας, ἰατρῶν - προϊσταμένων, ἰατρῶν ὑγιεινολόγων καὶ φαρμακοποιῶν προϊσταμένων δύναται νὰ ὁρισθοῦν μόνον εἰς ἃς περιπτώσεις ἐπιτρέπεται ἡ εἰς τὸν οἰκεῖον δῆμον σύστασις θέσεων διοικητικοῦ ὑπαλλήλου, ἀντιστοίχου βαθμοῦ.

Ἄρθρον 25.

Διαβάθμισις θέσεων γεωπονικοῦ προσωπικοῦ.

1. Αἱ θέσεις τοῦ γεωπονικοῦ προσωπικοῦ διαβαθμίζονται ὡς ἑξῆς :

Θέσις γεωπόνου	εἰς τοὺς	βαθμοὺς	7ον	ἕως	2ον
» βοηθοῦ γεωπόνου	»	»	»	10ον	»	4ον
» δασοφύλακος	»	»	»	11ον	»	9ον
» γεωργοτεχνίτου	»	»	»	11ον	»	6ον

2. Θέσις γεωπόνου ἐπὶ 3ῳ ἢ 2ῳ βαθμῷ δύναται νὰ ὁρισθῇ μόνον εἰς δήμους πραγματικοῦ πληθυσμοῦ ἄνω τῶν πεντήκοντα χιλιάδων κατοίκων κατὰ τὴν ἑκάστοτε ἐπίσημον ἀπογραφὴν τῆς Χώρας.

Ἄρθρον 26.

Διαβάθμισις θέσεων ἐκπαιδευτικοῦ προσωπικοῦ

Αἱ θέσεις τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ προσωπικοῦ διαβαθμίζονται ὡς ἑξῆς :

Θέσις διευθυντοῦ ἐπαγγελματικῆς σχολῆς	εἰς τὸν	βαθμὸν	2ον		
» ὑποδιευθυντοῦ ἐπαγγελματικῆς σχολῆς	»	»	»	3ον		
» καθηγητοῦ ἐπαγγελματικῆς σχολῆς	εἰς τοὺς	βαθμοὺς	7ον	ἕως	4ον
» διδασκάλου ἐπαγγελματικῆς σχολῆς	»	»	»	5ον	»	4ον
» διδασκάλου ἐπαγγελματικῆς σχολῆς	»	»	»	8ον	»	6ον

» νηπιαγωγοῦ ἐπαγγελματικῆς σχολῆς εἰς τοὺς βαθμοὺς 9ον » 6ον
» ἐπιμελητρίας ἐπαγγελματικῆς σχολῆς » » » 10ον » 6ον

Ἄρθρον 27.

Διαβάθμισις ὑπαλλήλων κοινοτήτων

1. Αἱ θέσεις τοῦ προσωπικοῦ τῶν κοινοτήτων τοῦ ὑπαγομένου εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Βιβλίου διαβαθμίζονται ὡς τῶν ὑπαλλήλων τῶν δήμων καὶ ἱδρυμάτων καὶ πάντως οὐχὶ πέραν τοῦ 6ου βαθμοῦ, προκειμένου δὲ περὶ κλητήρων οὐχὶ πέραν τοῦ 9ου βαθμοῦ.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν βαθμὸς τμηματάρχου ἐπὶ βαθμοῖς 5ῳ ἢ 4ῳ δύναται νὰ ὁρισθῇ εἰς κοινότητας ἐφ' ὅσον ἔχουν πραγματοποιήσει κατὰ τὰ δύο τελευταῖα οἰκονομικὰ ἔτη τακτικὰ ἔσοδα κατὰ μέσον ὅρον ἄνω τῶν πεντακοσίων χιλιάδων δραχμῶν.

3. Οἱ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους περιορισμοὶ δὲν ἰσχύουν διὰ τὰς θέσεις τεχνικῶν διπλωματούχων ἀνωτάτων σχολῶν, γεωπόνων καὶ ἰατρῶν.

Ἄρθρον 28.

Κατάταξις θέσεων.

Ἡ ἐν ἑκάστῳ κλάδῳ διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας κατάταξις τῶν θέσεων τῶν ὑπαλλήλων δύναται, ἀναλόγως τῶν κατ' ἰδίαν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων τοῦ οἰκείου ὀργανισμοῦ, νὰ μὴ ἐξαντλῇ τὴν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 22–27 προβλεπομένην βαθμολογικὴν κλίμακα, ἥτις ἐπὶ ἐνιαίων θέσεων ἄρχεται ἀπὸ τοῦ κατωτέρου βαθμοῦ αὐτῶν.

Ἄρθρον 29.

Βαθμὸς ὑπαλλήλου

1. Ἕκαστος ὑπάλληλος φέρει τὸν βαθμὸν τῆς θέσεως αὐτοῦ.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀπονομὴ βαθμοῦ ἀνωτέρου τῆς κατεχομένης ὀργανικῆς θέσεως.

Ἄρθρον 30.

Βαθμὸς προσλήψεως ἐπὶ ἐνιαίων θέσεων.

1. Ἐπὶ ἐνιαίων θέσεων οἱ ὑπάλληλοι διορίζονται ἐπὶ τῷ κατωτάτῳ βαθμῷ τῆς θέσεως διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς ὁποίας προσλαμβάνονται.

2. Διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὁ διορισμὸς ἐπὶ βαθμῷ ἀνωτέρῳ τοῦ κατωτάτου τῆς διαβαθμίσεως :

α) Εἰς τὰς τεχνικὰς ὑπηρεσίας προκειμένου περὶ μηχανικῶν καὶ ὑπομηχανικῶν κεκτημένων εἴτε πτυχίον τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου ἢ τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις δημοσίων σχολῶν ὑπομηχανικῶν ἢ τῶν δημοσίων σχολῶν ὑπομηχανικῶν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 3971/1959 «περὶ τεχνικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως, ὀργανώσεως τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως καὶ διοικήσεως τῆς παιδείας» ἢ τῶν καταργηθεισῶν σχολῶν ὑπομηχα-

νικῶν περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 12 καὶ ἑπόμενα τοῦ Ν.Δ. 3422/1955 «περὶ ἱδρύσεως πολυτεχνικῆς σχολῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης καὶ καταργήσεως τῶν σχολῶν ὑπομηχανικῶν» εἴτε ἰσοτίμων σχολῶν τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς.

β) Εἰς τὰς ὑγειονομικὰς ὑπηρεσίας προκειμένου περὶ ἰατρῶν.

3. Αἱ προϋποθέσεις διορισμοῦ ἐπὶ τοῖς βαθμοῖς τῆς προηγουμένης παραγράφου ὁρίζονται διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 31.

Θέσεις καὶ βαθμοὶ εἰς οὓς δὲν ἐπιτρέπεται ἀπ' εὐθείας διορισμός.

1. Δὲν ἐπιτρέπονται ἀπ' εὐθείας διορισμοὶ εἰς τὰς κάτωθι θέσεις καὶ βαθμούς :

α) γενικοῦ διευθυντοῦ καὶ διευθυντῶν,

β) τμηματαρχῶν,

γ) ἰατρῶν ἢ ἰατρῶν ὑγειονολόγων διευθυντῶν ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας, ἰατρῶν - προϊσταμένων καὶ ἰατρῶν - ὑγειονολόγων ἐπὶ βαθμῷ 3ῳ ἢ 2ῳ,

δ) διευθυνούσης ἀδελφῆς, βοηθοῦ διευθυνούσης ἀδελφῆς καὶ προϊσταμένης,

ε) ἀρχικλητῆρος.

2. Ἐπιτρέπεται κατ' ἐξαίρεσιν, ἀπ' εὐθείας διορισμὸς εἰς τὴν κατὰ βαθμὸν ἀνωτέραν ὀργανικὴν θέσιν ἱδρύματος (προϊσταμένου), ἐφ' ὅσον ἡ πλήρωσις τῆς θέσεως ταύτης δὲν εἶναι ἐφικτὴ διὰ προαγωγῆς ὑπαλλήλου κατωτέρου βαθμοῦ λόγῳ ἐλλείψεως τυπικῶν ἢ οὐσιαστικῶν προσόντων, τὴν ἔλλειψιν τῶν ὁποίων κρίνει τὸ οἰκεῖον ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον, ἀποφαινόμενον συγχρόνως καὶ περὶ τοῦ ἀναγκαίου καὶ ἐπείγοντος τῆς πληρώσεως τῆς θέσεως ταύτης. Ὁ οὕτω διοριζόμενος δέον νὰ ἔχῃ πτυχίον ἀνωτάτης σχολῆς, ἀνάλογον δημοσίαν ἢ δημοτικὴν προϋπηρεσίαν, ὡς καὶ πάντα τὰ πρὸς διορισμὸν ἀπαιτούμενα ὑπὸ τοῦ νόμου προσόντα, πλὴν τῆς ἡλικίας.

Ἄρθρον 32.

Ἀπαγόρευσις διορισμοῦ ἢ ἀναδιορισμοῦ πρακτικῶν νοσοκόμων.

1. Διορισμὸς ἢ ἀναδιορισμὸς πρακτικῶν νοσοκόμων ἀπαγορεύεται.

2. Ἐὰν μετὰ τὴν δημοσίευσιν σχετικῆς προκηρύξεως, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ἤθελε διαπιστωθῇ ἀντικειμενικὴ ἀδυναμία πληρώσεως τακτικῶν θέσεων νοσοκόμων τριετοῦς ἢ μονοετοῦς φοιτήσεως δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἱδρυμάτων, ἐπιτρέπεται, κατ' ἐξαίρεσιν τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀπαγορεύσεως καὶ μετ' ἔγκρισιν τοῦ νομάρχου, ὁ διορισμὸς πρακτικῶν νοσοκόμων εἰς ὑπαρχούσας κενὰς ὀργανικὰς θέσεις νοσοκόμων τριετοῦς ἢ μονοετοῦς φοιτήσεως. Αἱ οὕτω πληρούμεναι θέσεις, μέχρις ἀποχωρήσεως δι' οἱονδήποτε λόγον τῶν εἰς ταύτας διοριζομένων, μετατρέπονται αὐτοδικαίως εἰς θέσεις πρακτικῶν νοσοκόμων ἐπὶ βαθμοῖς 11ῳ–8ῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Είδικὰ τυπικὰ προσόντα προσωπικοῦ

Ἄρθρον 33.

Τυπικὰ προσόντα διοικητικοῦ προσωπικοῦ.

Διὰ τὸν διορισμὸν εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 22 προβλεπομένας θέσεις ἀπαιτοῦνται τὰ κάτωθι τυπικὰ προσόντα :

α) Εἰς θέσιν γραμματέως, πτυχίον οἱουδήποτε τμήματος τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἢ τῆς Σχολῆς Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἢ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν ἢ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἢ Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς ἢ ἰσότιμον πτυχίον σχολῆς τῆς ἀλλοδαπῆς ἢ προκειμένου περὶ δήμων πραγματικοῦ πληθυσμοῦ κάτω τῶν πέντε χιλιάδων, κατὰ τὴν ἐπίσημον ἑκάστοτε ἀπογραφήν, ἀπολυτήριον Λυκείου ἢ τέως ὀκταταξίου ἢ ἑξαταξίου γυμνασίου ἢ ἑπταταξίου νυκτερινοῦ δημοσίου γυμνασίου ἢ δημοσίας ἐμπορικῆς σχολῆς ἢ ἰσοτίμου πρὸς ταῦτα σχολῆς δευτεροβαθμίου ἐκπαιδεύσεως καὶ πενταετὴς τοὐλάχιστον δημοσία, δημοτικὴ ἢ κοινοτικὴ προϋπηρεσία τακτικοῦ διοικητικοῦ ὑπαλλήλου.

β) Εἰς θέσιν γραφέως, ἀπολυτήριον ἑξαταξίου γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου μέσης σχολῆς γενικῆς ἐκπαιδεύσεως, εἰς θέσιν δὲ γραφέως δακτυλογράφου καὶ πλήρης γνῶσις δακτυλογραφίας.

γ) Εἰς θέσιν κλητῆρος, ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου.

δ) Εἰς θέσιν τηλεφωνητοῦ καὶ ἐπόπτου καθαριότητος, ἐνδεικτικὸν δευτέρας τάξεως ἑξαταξίου γυμνασίου ἢ ἀντιστοίχου τάξεως ἄλλου ἰσοτίμου ἀνεγνωρισμένου σχολείου.

ε) Εἰς θέσιν ἐπιστάτου καθαριότητος, ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου.

Ἄρθρον 34.

Τυπικὰ προσόντα τεχνικοῦ προσωπικοῦ.

Διὰ τὸν διορισμὸν εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 23 προβλεπομένας θέσεις ἀπαιτοῦνται τὰ κάτωθι τυπικὰ προσόντα :

α) Εἰς θέσιν μηχανικοῦ, δίπλωμα μηχανικοῦ τῆς οἰκείας εἰδικότητος τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου ἢ ἰσότιμον ὁμοταγοῦς σχολῆς τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς.

β) Εἰς θέσιν ὑπομηχανικοῦ, πτυχίον ὑπομηχανικοῦ τῆς οἰκείας εἰδικότητος τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις δημοσίων σχολῶν ὑπομηχανικῶν ἢ τῶν δημοσίων σχολῶν ὑπομηχανικῶν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 3971/1959 «περὶ τεχνικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως, ὀργανώσεως τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως καὶ διοικήσεως τῆς παιδείας» ἢ τῶν καταργηθεισῶν σχολῶν ὑπομηχανικῶν περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 12 καὶ ἑπόμενα τοῦ Ν.Δ. 3422/1955 «περὶ ἱδρύσεως πολυτεχνικῆς σχολῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης

καὶ καταργήσεως τῶν σχολῶν ὑπομηχανικῶν» ἢ ἰσοτίμων πρὸς ταύτας σχολῶν τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς.

γ) Εἰς θέσιν μηχανοστασιάρχου, πτυχίον πρακτικοῦ μηχανικοῦ ἢ πρακτικοῦ μηχανολόγου ἀντιστοίχου κατηγορίας καὶ εἰδικότητος μηχανῶν καὶ ἐξαετὴς ἄσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος προσηκόντως βεβαιουμένη.

δ) Εἰς θέσιν ἐργοδηγοῦ, ἐπιστάτου ἔργων καὶ σχεδιαστοῦ, τὰ προσόντα, ἅτινα ὁρίζονται ἑκάστοτε διὰ τὸν διορισμὸν εἰς ἀντιστοίχους θέσεις τῶν τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Δημοσίου.

ε) Εἰς θέσιν συντηρητοῦ-ἐφαρμοστοῦ, πτυχίον ἀντιστοίχου σχολῆς καὶ ἐν περιπτώσει μὴ προσελεύσεως πτυχιούχων, ἐπαρκεῖς μηχανολογικαὶ γνώσεις, προσηκόντως βεβαιούμεναι.

Ἄρθρον 35.

Τυπικὰ προσόντα ὑγειονομικοῦ προσωπικοῦ.

Διὰ τὸν διορισμὸν εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 24 προβλεπομένας θέσεις ἀπαιτοῦνται τὰ κάτωθι τυπικὰ προσόντα :

α) Εἰς θέσεις ἰατρῶν, πτυχίον ἰατρικῆς καὶ ἄδεια ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος τοῦ ἰατροῦ τῆς ἀπαιτουμένης εἰδικότητος, προκειμένου δὲ περὶ ἰατρῶν ὑγιεινολόγων καὶ πτυχίον τῆς Ὑγειονομικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν ἢ ἰσοτίμου σχολῆς ἀλλοδαπῆς.

β) Εἰς θέσιν φαρμακοποιοῦ, πτυχίον φαρμακευτικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἰσοτίμου τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ ἄδεια ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος.

γ) Εἰς θέσεις νοσοκόμων καὶ ἐπισκεπτριῶν ἀδελφῶν, τὰ ὑπὸ τοῦ Α.Ν. 683/1948 ὁριζόμενα προσόντα.

δ) Εἰς θέσιν βρεφοκόμου τριετοῦς φοιτήσεως, πτυχίον τῆς παρὰ τῷ Κέντρῳ Βρεφῶν «Ἡ Μητέρα», Σχολῆς Βρεφοκόμων, «Ἡ Πριγκίπισσα Σοφία». Εἰς θέσιν βρεφοκόμων διετοῦς φοιτήσεως, πτυχίον Σχολῆς Νηπιοκόμων.

ε) Εἰς θέσεις μαιῶν, ὑγειονομοφυλάκων, βοηθῶν φαρμακείου καὶ παρασκευαστοῦ ἀντιλυσσικοῦ ὀροῦ, τὰ προσόντα, ἅτινα ἀπαιτοῦνται διὰ τὸν διορισμὸν εἰς ἀντιστοίχους θέσεις δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

στ) Εἰς θέσιν ἱματιοφύλακος, ἐνδεικτικὸν δευτέρας τάξεως ἑξαταξίου γυμνασίου ἢ ἀντιστοίχου τάξεως ἄλλου ἰσοτίμου ἀνεγνωρισμένου σχολείου.

Ἄρθρον 36.

Τυπικὰ προσόντα γεωπονικοῦ προσωπικοῦ.

Διὰ τὸν διορισμὸν εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 25 προβλεπομένας θέσεις ἀπαιτοῦνται τὰ κάτωθι τυπικὰ προσόντα :

α) Εἰς θέσιν γεωπόνου, πτυχίον Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἰσοτίμου τῆς ἀλλοδαπῆς.

β) Εἰς θέσιν βοηθοῦ γεωπόνου, πτυχίον μέσης γεωργικῆς σχολῆς ἢ πτυχίον τῶν 'Εθνικῶν 'Αγροτικῶν Οἰκοτροφείων 'Αρρένων.

γ) Εἰς θέσιν δασοφύλακος, ἀπολυτήριον σχολῆς δασοφυλάκων, ἐν ἐλλείψει δὲ ὑποψηφίων μὲ τὸ προσὸν τοῦτο, ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου.

δ) Εἰς θέσιν γεωργοτεχνίτου, ἀπολυτήριον πρακτικοῦ γεωργικοῦ σχολείου τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς, γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ κοινωφελοῦς χαρακτῆρος λειτουργοῦντος βάσει τοῦ Α.Ν. 1698/1939 ἢ πτυχίου 'Εθνικοῦ 'Αγροτικοῦ 'Ορφανοτροφείου ἢ Οἰκοτροφείου, ἐν ἐλλείψει δὲ ὑποψηφίων μὲ τὸ προσὸν τοῦτο, ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου καὶ ἐμπειρία γεωργοτεχνίτου.

"Αρθρον 37.

Τυπικὰ προσόντα ἐκπαιδευτικοῦ προσωπικοῦ.

Διὰ τὸν διορισμὸν εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 26 προβλεπομένας θέσεις ἀπαιτοῦνται τὰ κάτωθι τυπικὰ προσόντα :

α) Εἰς θέσιν διευθυντοῦ σχολῆς, πτυχίον καθηγητοῦ σχολείων μέσης ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀνάλογα οὐσιαστικὰ προσόντα.

β) Εἰς θέσιν καθηγητοῦ ἢ καθηγητρίας, πτυχίον τῆς οἰκείας ἀνωτέρας Σχολῆς ἢ Πολυτεχνείου ἢ πτυχίον τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.

γ) Εἰς θέσιν διδασκάλου ἢ διδασκαλίσσης, πτυχίον Παιδαγωγικῆς 'Ακαδημίας ἢ Διδασκαλείου ἢ τῆς οἰκείας ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τοῦ Κράτους σχολῆς, προκειμένου περὶ οἰκοκυρικῶν ἢ οἰκοτεχνικῶν ἢ ἐν γένει ἐπαγγελματικῆς εἰδικότητος μαθημάτων.

δ) Εἰς θέσιν ἐπιμελητρίας, ἀπολυτήριον Λυκείου ἢ τέως ὀκταταξίου ἢ ἑξαταξίου γυμνασίου ἢ ἑπταταξίου νυκτερινοῦ δημοσίου γυμνασίου ἢ δημοσίας ἐμπορικῆς σχολῆς ἢ ἰσοτίμου πρὸς ταῦτα σχολῆς δευτεροβαθμίου ἐκπαιδεύσεως.

"Αρθρον 38.

Τυπικὰ προσόντα ὑπαλλήλων κοινοτήτων.

1. Διὰ τὸν διορισμὸν ὑπαλλήλων κοινοτήτων εἰς τὰς ὑπὸ τῶν ἄρθρων 22–26 προβλεπομένας θέσεις ἀπαιτοῦνται τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 33–37 τυπικὰ προσόντα.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν : α) διὰ θέσιν γραμματέως ἐπὶ βαθμῷ 8ῳ, ὡς εἰδικὰ τυπικὰ προσόντα ὁρίζονται ἀπολυτήριον ἑξαταξίου γυμνασίου ἢ ἑτέρας ἰσοτίμου σχολῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, β) διὰ θέσιν γραφέως ἐπὶ βαθμῷ 11ῳ, ἐνδεικτικὸν τρίτης τάξεως ἑξαταξίου γυμνασίου ἢ ἑτέρας ἰσοτίμου σχολῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως.

3. Ὑπάλληλος κοινότητος ἐπὶ βαθμῷ 11ῳ ἕως καὶ 9ῳ, κεκτημένος τὰ τυπικὰ προσόντα τῆς περιπτ. α' τῆς προηγουμένης παραγράφου, δύναται νὰ ἐνταχθῇ εἰς κενὴν θέσιν γραμματέως ἐπὶ βαθμῷ 8ῳ τῆς αὐτῆς κοινότητος κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου, μετὰ

σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου. Ἡ διὰ διορισμοῦ πλήρωσις θέσεως γραμματέως ἐπὶ βαθμῷ 8ῳ ἐπιτρέπεται μόνον εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν, τηρουμένης τῆς ὡς ἄνω διαδικασίας, οὐδεὶς τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῇ κοινότητι ἤθελε κριθῇ κατάλληλος διὰ τὴν δι' ἐντάξεως κατάληψιν τῆς θέσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Καθήκοντα—Περιορισμοί—Ἀστική εὐθύνη

Ἄρθρον 39.

Ἐφαρμογὴ διατάξεων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος.

Τὰ τῶν καθηκόντων, τῶν περιορισμῶν καὶ τῆς ἀστικῆς εὐθύνης τοῦ περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 1 προσωπικοῦ διέπονται ἀναλόγως ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε ἰσχυουσῶν ἀντιστοίχων διατάξεων τοῦ Κώδικος Καταστάσεως τῶν Δημοσίων Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῶν ἑπομένων ἄρθρων 40–42.

Ἄρθρον 40.

Ὧραι ἐργασίας καὶ ἡμέραι ἀργίας.

1. Ὧραι ἐργασίας καθ' ἑκάστην εἶναι αἱ ἑκάστοτε ὁριζόμεναι διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν. Κατ' ἐξαίρεσιν διὰ τοὺς τεχνικοὺς ὑπαλλήλους τῶν ἐκμεταλλεύσεων ἀντλιοστασίων ὑδρεύσεως ὡς καὶ εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν δύναται νὰ ὁρίζεται διὰ τοῦ κανονισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας, ψηφιζομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου συμβουλίου, διάφορον ὡράριον ἐργασίας περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἡμερῶν ἀργίας. Ὁ κανονισμὸς ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ νομάρχου, δυναμένου καὶ νὰ τροποποιῇ τοῦτον.

2. Ἡμέραι ἀργίας εἶναι αἱ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν. Κατ' ἐξαίρεσιν προκειμένου περὶ τῶν ἐν τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ τῆς προηγουμένης παραγράφου ὑπαλλήλων, οἱ ὁποῖοι λόγῳ τῆς φύσεως τῆς ὑπηρεσίας των ἐπιβάλλεται νὰ προσφέρουν ἐργασίαν καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἀργίας, δύναται νὰ ὁρίζωνται διὰ τοῦ κανονισμοῦ πρὸς κάλυψιν τῶν ἡμερῶν ἀργίας ἕτεραι ἐργάσιμοι ἡμέραι, ὡς ἡμέραι μὴ παροχῆς ὑπὸ τούτων ἐργασίας ἐκ περιτροπῆς. Ἐὰν τὸ μέτρον τοῦτο δὲν εἶναι ἐφαρμόσιμον, λόγῳ ἀδυναμίας ἀναπληρώσεως, ἐπιτρέπεται ἡ καθιέρωσις ἐπ' ἀμοιβῇ ἐργασίας κατὰ τὰς ἐξαιρεσίμους ἡμέρας κατὰ τὰς περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων ἑκάστοτε ἰσχυούσας σχετικὰς διατάξεις.

3. Προκειμένου περὶ τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων τῶν κοινοτήτων, δύναται νὰ ἐπιβάλλεται διὰ πράξεως τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος ἡ παροχὴ ἐργασίας κατὰ πλῆρες ἢ περιωρισμένον ὡράριον καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἀργίας καὶ νὰ ὁρίζεται ὡς ἡμέρα μὴ παροχῆς ἐργασίας ἄλλη ἐργάσιμος ἡμέρα. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω πρᾶξις τοῦ προέδρου ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ νομάρχου, δυναμένου νὰ τροποποιῇ ταύτην.

Ἄρθρον 41.

Ἀπαγορεύσεις καὶ ἀσυμβίβαστα.

1. Ἡ κατὰ τὸν Ὑπαλληλικὸν Κώδικα ἄδεια ἀσκήσεως ἰδιωτικοῦ ἔργου

ἢ ἐργασίας ἐπ' ἀμοιβῇ χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ ἐκπροσωποῦντος τὸν οἰκεῖον ὀργανισμὸν μετὰ σύμφωνον ἠτιολογημένην ἀπόφασιν τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ἀδελφάτου Ἱδρύματος καὶ διοικοῦντος τὸ νομικὸν πρόσωπον συλλογικοῦ ὀργάνου ἐγκρινομένην ὑπὸ τοῦ Νομάρχου,

2. Ὁ ὑπάλληλος δὲν δύναται νὰ ἐκλεγῇ, διορισθῇ ἢ διατελῇ δήμαρχος, δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς σύμβουλος ἢ πρόεδρος κοινότητος ἢ μέλος ἀδελφάτου ἱδρύματος ἢ διοικήσεως νομικοῦ προσώπου παρὰ δήμῳ ἢ κοινότητι.

3. Τὸ κατὰ τὸν Ὑπαλληλικὸν Κώδικα κώλυμα ἐντοπιότητος δὲν ἰσχύει προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων ὑπαγομένων εἰς τὸν παρόντα Κώδικα.

Ἄρθρον 42.

Ἁρμόδιον Δικαστήριον ἐπὶ ἀστικῆς εὐθύνης ὑπαλλήλου.

Ἐπὶ τῆς ἀστικῆς εὐθύνης τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ὀργανισμῶν ἔναντι τοῦ παρ' ᾧ ὑπηρετοῦν ὀργανισμοῦ δικάζει τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον τῇ αἰτήσει τοῦ ἐκπροσωποῦντος τὸν ὀργανισμόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις

Ἄρθρον 43.

Ἐφαρμογὴ διατάξεων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος.

1. Τὰ τῆς δοκιμαστικῆς ὑπηρεσίας, τῶν ἀποδοχῶν, τῶν ἀδειῶν, τῆς νοσηλείας, τῶν ἐξόδων κηδείας καὶ τῶν ἐν γένει δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ὑπαλλήλων διέπονται ἀναλόγως ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε ἰσχυουσῶν ἀντιστοίχων διατάξεων τοῦ Κώδικος Καταστάσεως τῶν Δημοσίων Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῶν ἑπομένων ἄρθρων 44 ἕως 49.

2. Ὅπου ἐν τῷ Ὑπαλληλικῷ Κώδικι ὡς ἁρμόδιος διὰ τὴν χορήγησιν κανονικῶν, ἀναρρωτικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν ἀδειῶν ἀναφέρεται ὑπουργὸς ἢ νομάρχης ἢ ἕτερον ἐν τῷ νόμῳ ὁριζόμενον ὄργανον, ἀντὶ τούτων νοεῖται, προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων ὑπαγομένων εἰς τὸν παρόντα Κώδικα, ὁ ἐκπροσωπῶν τὸν οἰκεῖον ὀργανισμόν.

Ἄρθρον 44.

Μονιμοποίησις.

1. Ἡ μετὰ τὴν δοκιμαστικὴν ὑπηρεσίαν μονιμοποίησις ἐνεργεῖται διὰ πράξεως τοῦ ἁρμοδίου πρὸς διορισμὸν ὀργάνου, ἐκδιδομένης ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς αὐτὸ τῆς ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου.

2. Παρερχομένης τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 προθεσμίας ἀπράκτου, ἢ ἐκδιδομένης ἐντὸς αὐτῆς πράξεως διαφόρου κατὰ περιεχόμενον τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου ἡ μονιμοποίησις συντελεῖται αὐτοδικαίως ἀπὸ τῆς χρονολογίας λήξεως ταύτης ἔστω καὶ ἂν ἐξεδόθη ἐντὸς ταύτης πρᾶξις τοῦ ἁρμοδίου

πρὸς διορισμὸν ὀργάνου διάφορος κατὰ περιεχόμενον τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγρ. 1 τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου. Περὶ τῆς αὐτοδικαίως συντελουμένης μονιμοποιήσεως δημοσιεύεται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δηλωτικὴ πρᾶξις τοῦ νομάρχου.

Ἄρθρον 45.

Ἀποδοχαὶ τεχνικοῦ προσωπικοῦ καὶ γεωπόνων.

1. Ὁ μισθὸς τοῦ τεχνικοῦ προσωπικοῦ καὶ τὰ πάγια παρακολουθήματα τοῦ μισθοῦ, ὡς αἱ προσαυξήσεις, τὰ ἐπιδόματα, γενικὰ ἢ εἰδικά, καθορίζονται οἷα τὰ ἑκάστοτε παρεχόμενα εἰς τοὺς τακτικοὺς τεχνικοὺς ὑπαλλήλους, ἀντιστοίχου κατηγορίας καὶ βαθμοῦ, τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων, τὰ δὲ εἰδικὰ τούτων ἐπιδόματα παρέχονται καὶ εἰς τὸ τυχὸν μὴ ἔχον ἀντίστοιχον πρὸς αὐτοὺς εἰδικότητα τεχνικὸν προσωπικόν.

2. Οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τοὺς δήμους ὑπάλληλοι γεωπόνοι, κεκτημένοι πτυχίον ἀνωτάτων ἢ μέσων σχολῶν, ἐξομοιοῦνται ὡς πρὸς τὰς ἀποδοχὰς ἐν γένει πρὸς τοὺς γεωπόνους ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κατὰ τὰς ἑκάστοτε περὶ τούτων ἰσχυούσας διατάξεις.

Ἄρθρον 46.

Ἐπίδομα διαχειριστικῶν λαθῶν.

Τακτικοὶ ὑπάλληλοι δήμων, κοινοτήτων καὶ δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἱδρυμάτων, ἐκτελοῦντες καθήκοντα Ἐλεγκτῶν ἢ ἐκδοτῶν ἢ διαχειριστῶν ταμείου ἢ εἰσπρακτόρων, δικαιοῦνται τοῦ ἑκάστοτε εἰς τοὺς Ἐλεγκτάς, ἐκδότας καὶ διαχειριστὰς τῶν δημοσίων ταμείων παρεχομένου ἐπιδόματος λόγῳ διαχειριστικῶν λαθῶν.

Ἄρθρον 47.

Ἀποζημίωσις λόγῳ ἀπασχολήσεως ἐκτὸς ἕδρας ἢ γραφείου.

1. Τακτικοὶ δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ εἰσπράκτορες, μετακινούμενοι ἐκτὸς τῆς ἕδρας ἢ τοῦ γραφείου των δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας, ἀντὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίας ἐκτὸς ἕδρας ἀποζημιώσεως, δικαιοῦνται ἀποζημιώσεως, καθοριζομένης εἰς ποσοστὸν μέχρι 2 % ἐπὶ τῶν ἐκτὸς γραφείου δι' εἰδικῶν χρηματικῶν καταλόγων, εἰσπραττομένων δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἐσόδων.

2. Τὸ ὕψος τοῦ ποσοστοῦ τῆς ἀποζημιώσεως καθορίζεται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, προκειμένου δὲ περὶ τακτικῶν εἰσπρακτόρων ἀσχολουμένων μὲ τὴν εἴσπραξιν ἐσόδων πλειόνων ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ὑπὸ τοῦ νομάρχου. Ἡ ἐτησία ἀποζημίωσις δὲν δύναται νὰ εἶναι μείζων τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἐτησίου βασικοῦ μισθοῦ τοῦ δικαιούχου. Ἡ ἐκκαθάρισις τῆς ἀποζημιώσεως ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει πίνακος, θεωρουμένου ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ οἰκείου δημοσίου ταμείου ἢ τῆς εἰδικῆς ταμιακῆς ὑπηρεσίας τοῦ οἰκείου δήμου καὶ ἐμφαίνοντος τὸ ὕψος τῶν ἐκτὸς γραφείου πραγματοποιηθεισῶν εἰσπράξεων. Ὡς ἕδρα τῶν εἰσπρακτόρων θεωρεῖται ἡ τοιαύτη τοῦ παρ' ᾧ ὑπηρετοῦν ταμείου.

3. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων ἰσχύουν καὶ ἐπὶ τῶν εἰς τακτικὰς θέσεις τῶν διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἄρθρων 16 παρ. 3 καὶ 187 τοῦ Β.Δ. 406/1963, ἐνταχθέντων εἰσπρακτόρων, ἐὰν ἔχῃ ἀνατεθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ εἴσπραξις ὁμοίων ἐσόδων καὶ ἐν ὅσῳ χρόνῳ πραγματοποιοῦν τοιαύτας εἰσπράξεις.

Ἄρθρον 48.

Ἀποζημίωσις ὑπαλλήλων ἐκτελούντων πρόσθετον ὑπηρεσίαν.

1. Ὑπάλληλοι, οἵτινες, προσθέτως πρὸς τὰ καθήκοντα τῆς θέσεώς των καὶ πέραν τοῦ ὑποχρεωτικοῦ ὡραρίου ἐργασίας, ἐκτελοῦν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν παρὰ τοῖς δήμοις καὶ ταῖς κοινότησι ληξιαρχείων ἢ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν στερουμένων ἰδίου προσωπικοῦ κοινοτήτων, δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν νομικῶν προσώπων καὶ συνδέσμων ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, δικαιοῦνται ἀποζημιώσεως ἀναλόγου πρὸς τὰς ὥρας ἀπασχολήσεώς των.

2. Αἱ ὧραι ἀπασχολήσεως, κατὰ μῆνα, δι' ἑκάστην τῶν περιπτώσεων τῆς προηγουμένης παραγράφου καὶ ἡ καθ' ὥραν ἀποζημίωσις, ἥτις δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐλάσσων τοῦ ἑνὸς ἑκατοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ πέμπτου (1/175) τοῦ βασικοῦ μηνιαίου μισθοῦ τοῦ δικαιούχου, προσηυξημένη κατὰ εἴκοσι πέντε τοῖς ἑκατὸν (25 %), καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν.

3. Εἰς ἑκάστην τῶν περιπτώσεων τῆς παρ. 1 δὲν ἐπιτρέπεται ἀπασχόλησις, ἐπὶ ἀποζημιώσει, πλέον τοῦ ἑνὸς ὑπαλλήλου.

4. Ἕκαστος ὑπάλληλος δὲν ἐπιτρέπεται, πλὴν ὅλως ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων, νὰ ἐκτελῇ, προσθέτως πρὸς τὰ καθήκοντα τῆς θέσεώς του, τὴν ὑπηρεσίαν πλειόνων τῆς μιᾶς κοινοτήτων ἢ ἑνὸς συνδέσμου ἢ νομικοῦ προσώπου.

Ἄρθρον 49.

Νοσηλεία.

1. Ἡ ἰατροφαρμακευτικὴ καὶ νοσοκομειακὴ περίθαλψις τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ὑπαλλήλων παρέχεται, κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἰσχυούσας σχετικὰς διατάξεις, ὑπὸ μὲν τοῦ κλάδου ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων (ΚΑΔΚΥ) εἰς ἃς περιφερείας ἔχει ἐπεκταθῇ ἡ εἰς αὐτὸν ἀσφάλισις, ὑπὸ δὲ τοῦ Ἱδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων (ΙΚΑ) εἰς τὰς ἀσφαλιστικὰς περιοχὰς αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει ἐπεκταθῇ εἰς αὐτὰς ἡ ἀσφάλισις τοῦ ΚΑΔΚΥ.

2. Εἰς ἃς περιπτώσεις δὲν ἔχει ἐπεκταθῇ ἡ ἀσφάλισις τοῦ ΚΑΔΚΥ ἢ τοῦ ΙΚΑ, ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 περίθαλψις παρέχεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τῶν παρ' οἷς ὑπηρετοῦν οἱ ὑπάλληλοι ὀργανισμῶν.

Τὰ τοῦ τρόπου παροχῆς τῆς περιθάλψεως καὶ καταβολῆς τῶν νοσηλείων καὶ ἐξόδων κηδείας ὁρίζονται διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας.

3. Ἀπὸ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ ΚΑΔΚΥ παύει αὐτοδικαίως ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 εἰς τὸ ΙΚΑ ἀσφάλισις κατὰ τῆς ἀσθενείας καὶ ἡ κατὰ τὴν παρ. 2 ὑποχρέωσις τῶν οἰκείων ὀργανισμῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Μεταβολαὶ τῆς καταστάσεως τῶν ὑπαλλήλων

"Αρθρον 50.

'Εφαρμογὴ διατάξεων τοῦ 'Υπαλληλικοῦ Κώδικος.

1. Τὰ τῆς τηρήσεως ἀτομικῶν φακέλλων καὶ μητρώου, συντάξεως ἐκθέσεων ὑπηρεσιακῆς ἱκανότητος, τοποθετήσεως, μεταθέσεως, μετακινήσεως, ἀποσπάσεως, μετατάξεως, προαγωγῶν, διαθεσιμότητος, ἀργίας, ἀρχαιότητος, προβαδίσματος, ἠθικῶν ἀμοιβῶν καὶ ἐπιτίμων τίτλων, ὡς καὶ τῶν ἐν γένει μεταβολῶν τῆς καταστάσεως τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ὑπαλλήλων διέπονται ἀναλόγως ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε ἰσχυουσῶν ἀντιστοίχων διατάξεων τοῦ Κώδικος Καταστάσεως τῶν Δημοσίων Διοικητικῶν 'Υπαλλήλων, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῶν ἑπομένων ἄρθρων 51–60.

2. "Οπου ἐν τῷ 'Υπαλληλικῷ Κώδικι ὡς ἁρμόδιος διὰ τὴν θέσιν εἰς κατάστασιν διαθεσιμότητος λόγῳ νόσου ἢ καταργήσεως θέσεως, ὡς καὶ διὰ τὴν θέσιν εἰς ἀργίαν ἢ ἐπαναφορὰν ἐκ ταύτης εἰς τὴν ἐνέργειαν, ἀναφέρεται ὑπουργός, ἀντὶ τούτου νοεῖται προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων ὑπαγομένων εἰς τὸν παρόντα Κώδικα, ὁ ἐκπροσωπῶν τὸ οἰκεῖον ὀργανισμόν.

"Αρθρον 51.

Τοποθέτησις. Μετακίνησις. Μετάθεσις.

1. 'Η τοποθέτησις τῶν τὸ πρῶτον διοριζομένων ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου πρὸς διορισμὸν ὀργάνου.

2. 'Επιτρέπεται ἡ μετακίνησις τοῦ ὑπαλλήλου ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν, εἰς ἣν ἐτοποθετήθη, εἰς ἑτέρας ἐν τῷ αὐτῷ ὀργανισμῷ, ἐφ' ὅσον αὕτη ἐνεργεῖται εἰς ἰσόβαθμον θέσιν καὶ ἐφ' ὅσον διὰ τὴν κατάληψιν τῆς εἰς ἣν ὁ ὑπάλληλος μετακινεῖται θέσεως ἀπαιτοῦνται τὰ αὐτὰ προσόντα, ἅτινα ἀπαιτοῦνται καὶ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς θέσεως ἐξ ἧς οὗτος μετακινεῖται.

'Η μετακίνησις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου πρὸς διορισμὸν ὀργάνου.

3. 'Επιτρέπεται ἡ μετάθεσις ὑπαλλήλων, μέχρι καὶ τοῦ 6ου βαθμοῦ, ἀπὸ δήμου εἰς δῆμον ἢ εἰς ἵδρυμα τοῦ αὐτοῦ δήμου καὶ τἀνάπαλιν. 'Η μετάθεσις ἐνεργεῖται, αἰτήσει τοῦ ὑπαλλήλου, εἰς ἀντίστοιχον ἰσόβαθμον κενὴν ὀργανικὴν θέσιν, δι' ἀποφάσεως μὲν τοῦ νομάρχου προκειμένου περὶ μεταθέσεως ἐντὸς τοῦ νομοῦ, δι' ἀποφάσεως δὲ τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν προκειμένου περὶ μεταθέσεως ἀπὸ νομοῦ εἰς νομόν. 'Η περὶ μεταθέσεως ἀπόφασις ἐκδίδεται μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τῶν ἁρμοδίων πρὸς διορισμὸν ὀργάνων ἀμφοτέρων τῶν ὀργανισμῶν καὶ τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 63–64 ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου ἢ τοῦ ἱδρύματος εἰς ὃ ἡ μετάθεσις.

'Ο μετατιθέμενος δέον νὰ κέκτηται τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα πρὸς διορισμὸν εἰς τὴν εἰς ἣν μετατίθεται θέσιν.

4. Δι' ὁμοίας, ὡς κατὰ τὴν παρ. 3 ἀποφάσεως ἐπιτρέπεται ἡ ἀπὸ κοινότη-

τος εἰς κοινότητα μετάθεσις ὑπαλλήλου, μέχρι καὶ τοῦ 6ου βαθμοῦ, κεκτημένου τὰ προσόντα τῆς θέσεως εἰς τὴν ὁποίαν μετατίθεται, τῇ αἰτήσει αὐτοῦ, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῶν κοινοτικῶν συμβουλίων ἀμφοτέρων τῶν κοινοτήτων καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 63 ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου τῆς εἰς ἣν ἡ μετάθεσις κοινότητος. Ἐν περιπτώσει μόνον ἀδικαιολογήτου ἀρνήσεως τοῦ συμβουλίου τῆς κοινότητος ἐκ τῆς ὁποίας ζητεῖται ἡ μετάθεσις ἀποφαίνεται περὶ τοῦ ἐπιτρεπτοῦ ἢ μὴ ταύτης, εἰς τελευταῖον βαθμόν, ὁ νομάρχης.

Ἄρθρον 52.

Ἀπόσπασις.

1. Ἐπιτρέπεται, λόγῳ ἐπειγουσῶν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν, ἀπόσπασις ὑπαλλήλων ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν εἰς ἣν ὀργανικῶς ἀνήκουν, εἰς ἑτέραν ἀναλόγου ἁρμοδιότητος τοῦ αὐτοῦ ὀργανισμοῦ, ἐφ' ὅσον αὕτη ἐνεργεῖται εἰς ἰσόβαθμον θέσιν.

2. Ἡ ἀπόσπασις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ δημάρχου, τοῦ προέδρου κοινότητος ἢ τοῦ προέδρου τοῦ ἀδελφάτου, δὲν δύναται δὲ νὰ διαρκέσῃ πέραν τῶν ἓξ μηνῶν καθ' ἕκαστον ἡμερολογιακὸν ἔτος. Ἅμα τῇ παρόδῳ τοῦ ἑξαμήνου, ὁ ὑπάλληλος ἐπανέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὴν ὀργανικήν του θέσιν.

3. Ἐν περιπτώσει ὑπάρξεως ἐκτάκτου ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης, βεβαιουμένης διὰ πράξεως τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 63–65 ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου δύναται, δι' ἀποφάσεως τοῦ δημάρχου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου, νὰ ἀποσπασθῇ ἐπὶ ἑξάμηνον ἀνώτερος ὑπάλληλος δήμους εἰς δημοτικὸν ἵδρυμα ἢ δημοτικὸν νομικὸν πρόσωπον τοῦ αὐτοῦ δήμου καὶ νὰ ἀνατεθῇ εἰς αὐτὸν ἡ προσωρινὴ διεύθυνσις τοῦ εἰς ὃ ἀποσπᾶται ἱδρύματος ἢ νομικοῦ προσώπου.

4. Ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω διαδικασίαν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπόσπασις ἐπὶ ἑξάμηνον ὑπαλλήλων δήμου εἰς δημοτικὸν ἵδρυμα ἢ δημοτικὸν νομικὸν πρόσωπον τοῦ αὐτοῦ δήμου καὶ ταὐτάπαλιν ἐφ' ὅσον ὑφίστανται κεναὶ ὀργανικαὶ θέσεις.

5. Αἱ κατὰ τὰς ἀνωτέρω παρ. 3 καὶ 4 ἀποσπάσεις, ἅμα τῇ παρόδῳ τοῦ ἑξαμήνου λήγουν αὐτοδικαίως, μὴ δυνάμεναι νὰ ἀνανεωθοῦν.

6. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀπόσπασις ὑπαλλήλων δήμων, κοινοτήτων καὶ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων εἰς κρατικὰς ἐν γένει ὑπηρεσίας ἢ ὀργανισμούς. Ὁσάκις δι' εἰδικῆς διατάξεως ἐπιτρέπεται, κατ' ἐξαίρεσιν, ἡ ἀπόσπασις τῶν ὡς ἄνω ὑπαλλήλων εἰς κρατικὰς ἐν γένει ὑπηρεσίας ἢ ὀργανισμούς, ἡ περὶ ἀποσπάσεως ἀπόφασις λαμβάνεται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ οἰκείου ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου.

Οἱ δῆμοι, αἱ κοινότητες καὶ τὰ δημοτικὰ ἢ κοινοτικὰ ἱδρύματα καὶ νομικὰ πρόσωπα δὲν ἐπιβαρύνονται δι' οἱασδήποτε μισθοδοσίας ἢ ἀποζημιώσεως ὑπαλλήλου των ἀποσπασθέντος εἰς ὑπηρεσίας ἢ ὀργανισμούς, τῆς μισθοδοσίας αὐτοῦ καταβαλλομένης παρὰ τῆς ὑπηρεσίας ἢ ὀργανισμοῦ εἰς ὃν ἀπεσπάσθη.

Ἄρθρον 53.

Μετάταξις.

1. Ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ὑπαλλήλων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 533/1970 «περὶ προαγωγῆς ὑπαλλήλων καὶ καταργήσεως τῆς διακρίσεως τῶν κλάδων εἰς κεντρικοὺς καὶ περιφερειακούς». Τηρουμένων τῶν διατάξεων τούτων, ἡ μετάταξις ἐνεργεῖται εἰς κενὰς θέσεις, μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου, δι' ἀποφάσεως τοῦ πρὸς διορισμὸν ἁρμοδίου ὀργάνου, δημοσιευομένης ἐν περιλήψει διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

2. Εἰδικῶς προκειμένου περὶ ὑπαλλήλου ἐπὶ βαθμοῖς 11ῳ ἕως 6ῳ κεκτημένων ἢ ἀποκτώντων πτυχίον ἀνωτάτης σχολῆς, μὴ ὑφισταμένων θέσεων ἐπὶ εἰσαγωγικῷ βαθμῷ 8ῳ συνιστῶνται τοιαῦται, καταργουμένων τῶν ἐκ τῆς μετατάξεως κενουμένων ἐπὶ εἰσαγωγικῷ βαθμῷ 11ῳ καὶ μὴ ἰσχύοντος, διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, τοῦ περιορισμοῦ τῆς παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος Κώδικος. Ἐκ τῶν μετατασσομένων οἱ ἔχοντες βαθμὸν 11ον ἕως καὶ 9ον μετατάσσονται εἰς τὸν 8ον βαθμόν, οἱ δὲ 8ον ἕως καὶ 6ον, μὲ τὸν ὃν κέκτηνται βαθμόν.

3. Τὸ ποσοστὸν τῶν διὰ μετατάξεως πληρουμένων θέσεων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ δέκα πέντε τοῖς ἑκατὸν (15 %) τοῦ συνόλου τῶν εἰς ἃς ἡ μετάταξις θέσεων, τῶν μέχρι τῆς 18ης Ὀκτωβρίου 1970, χρονολογίας ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 689/1970 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως» γενομένων μετατάξεων, μὴ συνυπολογιζομένων διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τοῦ ἀνωτέρω ποσοστοῦ.

Ἄρθρον 54.

Ἀπαιτούμενος χρόνος προαγωγῆς.

1. Αἱ προαγωγαὶ τῶν ἐχόντων πτυχίον ἀνωτάτης ἢ ἀνωτέρας σχολῆς, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἀπαιτεῖται ὡς προσὸν διὰ τὸν διορισμόν, ἐνεργοῦνται μετὰ διετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ μέχρι καὶ τοῦ 7ου βαθμοῦ, μετὰ τριετῆ ὑπηρεσίαν μέχρι καὶ τοῦ 2ου βαθμοῦ ἐκ τούτου δὲ εἰς τὸν 1ον μετὰ τετραετῆ ὑπηρεσίαν.

2. Αἱ προαγωγαὶ τῶν ἐχόντων ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ ἄλλου ἰσοτίμου ἀνεγνωρισμένου σχολείου ἢ μέσων σχολῶν ἢ ὡρισμένην εἰδικότητα ἢ ἐμπειρίαν ἤ, προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων κοινοτήτων ἐπὶ βαθμῷ 11ῳ, ἐνδεικτικὸν τρίτης τάξεως ἑξαταξίου γυμνασίου ἢ ἀντιστοίχου τάξεως ἄλλου ἰσοτίμου ἀνεγνωρισμένου σχολείου, ἐφ' ὅσον τὰ προσόντα ταῦτα ἀπαιτοῦνται διὰ τὸν διορισμόν, ἐνεργοῦνται μετὰ διετῆ ὑπηρεσίαν ἐν ἑκάστῳ βαθμῷ μέχρι καὶ τοῦ 9ου βαθμοῦ, ἀπὸ τοῦ 9ου δὲ μέχρι καὶ τοῦ 4ου μετὰ τετραετῆ ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 55.

Προαγωγαὶ κατ' ἐκλογὴν καὶ κατ' ἀρχαιότητα.

1. Αἱ προαγωγαὶ ἐνεργοῦνται :

α. κατ' ἐκλογὴν καὶ

β. ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν κατ' ἐκλογὴν προακτέοι, κατ' ἀρχαιότητα, παραλειπομένων τῶν κρινομένων ὡς μὴ προακτέων.

2. Ὡς προακτέοι κατ' ἐκλογὴν χαρακτηρίζονται οἱ ἐπιδείξαντες δραστηριότητα καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθῆκον καὶ ἐμφανίζοντες ἦθος, χαρακτῆρα καὶ ὑπηρεσιακὴν ἱκανότητα τοιαύτην, ὥστε νὰ ἱκανοποιοῦν ἀπολύτως τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ. Ἡ προαγωγὴ ὑπαλλήλων κατ' ἐκλογήν, πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων 3ου ἢ 1ου βαθμοῦ τῶν διοικητικῶν καὶ τεχνικῶν ὑπαλλήλων, ἐνεργεῖται διὰ τῆς μεταξὺ αὐτῶν συγκρίσεως τῶν συγκεντρούντων τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐνεργοῦνται καὶ αἱ προαγωγαὶ τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων εἰς τὸν 5ον βαθμόν. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οἱ ἐπὶ βαθμῷ 6ῳ ὑπάλληλοι οἱ κεκτημένοι πτυχίον ἀνωτάτης σχολῆς δὲν ἔχουν συμπληρώσει τὸν πρὸς προαγωγὴν ἀπαιτούμενον χρόνον ἢ δὲν συμπληροῦν τοῦτον ἐντὸς τοῦ ἔτους καθ' ὃ κενοῦται ἡ θέσις, αἱ ἐπὶ 5ῳ βαθμῷ κεναὶ θέσεις πληροῦνται μέχρι τοῦ ἡμίσεος ὑπὸ κεκτημένων ἀπολυτήριον ἑξαταξίου γυμνασίου ἢ ἑτέρας ἰσοτίμου σχολῆς καὶ δικαιουμένων, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, προαγωγῆς πέραν τοῦ 6ου βαθμοῦ.

3. Ὡς προακτέοι κατ' ἀρχαιότητα χαρακτηρίζονται ἐκεῖνοι, οἵτινες, ἔχοντες ἦθος καὶ ἱκανότητα, δύνανται νὰ ἀνταποκρίνωνται εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ.

4. Ὡς μὴ προακτέοι χαρακτηρίζονται ἐκεῖνοι, οἵτινες μὴ ἔχοντες τὰ ὡς ἄνω προσόντα, δὲν δύνανται νὰ ἐκτελέσουν τὰ καθήκοντα τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ.

Ἄρθρον 56.

Διενέργεια προαγωγῶν.

1. Αἱ προαγωγαὶ ἐνεργοῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου πρὸς διορισμὸν ὀργάνου, ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου.

2. Τὸ ἁρμόδιον ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον γνωμοδοτεῖ κατόπιν ἐγγράφου ἐρωτήματος ἀπευθυνομένου πρὸς αὐτὸ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κενώσεως τῆς θέσεως ὑπὸ τοῦ οἰκείου δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος ἢ προέδρου τοῦ ἀδελφάτου ἱδρύματος ἢ προέδρου τοῦ διοικοῦντος τὸ νομικὸν πρόσωπον συλλογικοῦ ὀργάνου.

3. Τὸ οἰκεῖον ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον πρὸς σχηματισμὸν τῆς κρίσεώς του λαμβάνει ὑπ' ὄψιν :

α. Τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀτομικοῦ φακέλλου τοῦ κρινομένου ὑπαλλήλου, τὰ ἀφορῶντα εἰς τὸν χαρακτῆρα, τὸ ἦθος, τὰ τυπικά, ἐπιστημονικὰ καὶ ἐπαγγελματικὰ αὐτοῦ προσόντα, τὰς ἠθικὰς ἀμοιβάς, τὰς ἐκθέσεις τῶν προϊσταμένων, ὡς καὶ τὸν χρόνον τῆς πραγματικῆς του ὑπηρεσίας, ἐκτιμωμένης ἐλευθέρως τῆς ἐπιδράσεως ἐπὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς ἐξελίξεως τούτου τῆς λόγῳ ἀσθενείας ἢ ἀναρρωτικῆς ἀδείας ἀπομακρύνσεώς του,

β. τὰ στοιχεῖα τοῦ πειθαρχικοῦ ἐλέγχου,

γ. τὰς προσωπικὰς γνώσεις ἢ ἀσφαλεῖς πληροφορίας τῶν μελῶν του ρητῶς καὶ λεπτομερῶς διατυπουμένας ἐν τῷ πρακτικῷ, καὶ

δ. πᾶν ἐν γένει κατὰ τὴν κρίσιν του χρήσιμον στοιχεῖον.

4. Ἡ περὶ προαγωγῆς ἀπόφασις ἐκδίδεται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς περιελεύσεως τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου εἰς τὸν δῆμον, τὴν κοινότητα ἢ τὸ ἵδρυμα ἢ τὸ νομικὸν πρόσωπον.

5. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προθεσμίας, ἡ προαγωγὴ συντελεῖται διὰ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως περιλήψεως τῆς ὡς ἄνω γνωμοδοτήσεως μερίμνῃ τοῦ νομάρχου.

Ἄρθρον 57.

Ἁρμοδιότης νομάρχου ἐπὶ μεταβολῶν.

Πᾶσαι αἱ μεταβολαὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Βιβλίου ὑπαγομένων ὑπαλλήλων, ἐφ' ὅσον ἡ ἀπόφασις τοῦ ἁρμοδίου ὀργάνου δὲν ἐκδίδεται ἐντὸς τῶν κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις προθεσμιῶν, ἐκτελοῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου δημοσιευομένης ἐν περιλήψει εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὁσάκις κατὰ νόμον ἀπαιτεῖται τοιαύτη δημοσίευσις.

Ἄρθρον 58.

Δημοσίευσις πράξεων μεταβολῶν.

Ἡ δημοσίευσις ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως τῶν πράξεων τῶν ἀφορωσῶν εἰς ὑπηρεσιακὰς μεταβολὰς τῶν ὑπαλλήλων, ἐνεργεῖται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου νομάρχου, ἐλέγχοντος τὴν νομιμότητα τῶν πράξεων τούτων.

Ἄρθρον 59.

Ἐκθέσεις ὑπηρεσιακῆς δράσεως καὶ ἐπιδόσεως ὑπαλλήλων.

1. Τὰ τῶν ἐκθέσεων ὑπηρεσιακῆς δράσεως καὶ ἐπιδόσεως τῶν περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 ὑπαλλήλων καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.

2. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, οἱ προϊστάμενοι τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν ὑποχρεοῦνται, ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους, νὰ συντάσσουν ἠτιολογημένας ἐκθέσεις περὶ τῆς κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ὑπηρεσιακῆς ἐν γένει δράσεως καὶ ἐπιδόσεως τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑπαλλήλων μετὰ προτάσεως περὶ προαγωγῆς ἢ μὴ αὐτῶν καὶ νὰ διαβιβάζουν ταύτας ἐγκαίρως πρὸς κατάθεσιν εἰς τοὺς οἰκείους ἀτομικοὺς φακέλλους.

Ἄρθρον 60.

Προβάδισμα.

Ὡς πρὸς τὸ προβάδισμα, οἱ περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 ὑπάλληλοι ἔπονται τῶν ἀντιστοίχων ὁμοιοβάθμων ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Λύσις τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως

Ἄρθρον 61.

Ἐφαρμογὴ διατάξεων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος.

1. Τὰ τῆς λύσεως τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ὑπαλλήλων διέπονται ἀναλόγως ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε ἰσχυουσῶν ἀντιστοίχων διατάξεων τοῦ Κώδικος Καταστάσεως τῶν Δημοσίων Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἑπομένου ἄρθρου 62.

2. Ὅπου ἐν τῷ Ὑπαλληλικῷ Κώδικι ὡς ἁρμόδιος διὰ τὴν ἔκπτωσιν τοῦ ὑπαλλήλου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ὡς καὶ τὴν παρέκτασιν τῆς προθεσμίας λύσεως τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως, ἀναφέρεται ὑπουργὸς ἢ ἕτερον ἐν τῷ νόμῳ ὁριζόμενον ὄργανον, ἀντὶ τούτων νοεῖται, προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων ὑπαγομένων εἰς τὸν παρόντα Κώδικα, ὁ ἐκπροσωπῶν τὸν οἰκεῖον ὀργανισμόν.

Ἄρθρον 62.

Ἔνταξις μὴ συνταξιοδοτουμένων ὑπαλλήλων καταργηθεισῶν ἢ καταργουμένων ὑπηρεσιῶν δήμων.

Ὑπάλληλοι καταργηθεισῶν ἢ καταργουμένων ὑπηρεσιῶν δήμων, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν δικαιοῦνται συντάξεως ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ δήμου ἢ ἑτέρου ὀργανισμοῦ, δύνανται νὰ ἐνταχθοῦν τῇ αἰτήσει των εἰς κενὰς, μέχρι τοῦ βαθμοῦ τὸν ὁποῖον φέρουν, ὀργανικὰς θέσεις τοῦ αὐτοῦ δήμου, ἐφ' ὅσον κέκτηνται τὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν θέσεων τούτων ἀπαιτούμενα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα, πλὴν τῆς πρὸς διορισμὸν ἡλικίας. Ἡ ἔνταξις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου πρὸς διορισμὸν ὀργάνου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 63–65 ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

Ὑπηρεσιακὰ Συμβούλια—Ὑγειονομικαὶ Ἐπιτροπαὶ

Ἄρθρον 63.

Ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον παρ' ἑκάστῃ νομαρχίᾳ.

1. Παρ' ἑκάστῃ νομαρχίᾳ συνιστᾶται ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον συγκροτούμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου καὶ ἀποτελούμενον :

α. Ἐκ τοῦ διευθυντοῦ τῆς νομαρχίας ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ἐπὶ πλειόνων δὲ διευθυντῶν ἐκ τοῦ ἁρμοδίου ἐπὶ τῶν θεμάτων τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του,

β. ἐξ ἑνὸς πρωτοδίκου ἐκ τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς νομαρχίας πρωτοδικῶν, μὴ ἐδρεύοντος δὲ ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς νομαρχίας πρωτοδικείου, ἐκ τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ πταισματοδίκου,

γ. ἐξ ἑνὸς δημοσίου ὑπαλλήλου, ἐκ τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ νομοῦ ὑπηρετούντων ἐπὶ 5ῳ τοὐλάχιστον βαθμῷ,

δ. ἐξ ἑνὸς δημοτικοῦ συμβούλου τοῦ δήμου τῆς ἕδρας τοῦ νομοῦ καὶ

ε. ἐξ ἑνὸς μονίμου δημοτικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ 5ῳ τοὐλάχιστον βαθμῷ, μὴ ὑπάρχοντος δὲ τοιούτου, ἐξ ἑνὸς ἐπὶ 6ῳ ἕως 8ῳ βαθμῷ ἢ ὁσάκις συζητοῦνται θέματα ἀφορῶντα κοινοτικοὺς ὑπαλλήλους, ἐξ ἑνὸς κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς βαθμοῖς ἢ ἐν ἐλλείψει κοινοτικῶν ὑπαλλήλων τῶν βαθμῶν τούτων, ἑτέρου κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου.

2. Καθήκοντα γραμματέως τοῦ συμβουλίου ἐκτελεῖ ὑπάλληλος τῆς νομαρχίας ἐπὶ 8ῳ ἕως 6ῳ βαθμῷ.

3. Τὸ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον εἶναι ἁρμόδιον διὰ τοὺς μέχρι καὶ τοῦ 4ου βαθμοῦ ὑπαλλήλους περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1, τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ νομοῦ ὀργανισμῶν, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῶν ἑπομένων ἄρθρων 64 καὶ 65.

Ἄρθρον 64.

Ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον παρὰ τοῖς Δήμοις Ἀθηναίων, Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης.

1. Παρ' ἑκάστῳ τῶν Δήμων Ἀθηναίων, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης συνιστᾶται ἴδιον ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον, συγκροτούμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, πλὴν τοῦ παρὰ τῷ Δήμῳ Θεσσαλονίκης συγκροτουμένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Θεσσαλονίκης, καὶ ἀποτελούμενον :

α. ἐξ ἑνὸς ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου μὲν τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τοὺς Δήμους Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς, τῆς Νομαρχίας δὲ Θεσσαλονίκης διὰ τὸν Δῆμον Θεσσαλονίκης, ἐπὶ 2ῳ ἢ 3ῳ βαθμῷ,

β. ἐξ ἑνὸς πρωτοδίκου τοῦ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ δήμου πρωτοδικείου,

γ. ἐξ ἑνὸς δημοσίου ὑπαλλήλου ἐπὶ 2ῳ ἢ 3ῳ βαθμῷ, ἐκ τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ οἰκείου δήμου ὑπηρετούντων,

δ. ἐξ ἑνὸς δημοτικοῦ συμβούλου καὶ

ε. ἐξ ἑνὸς μονίμου ὑπαλλήλου τοῦ οἰκείου δήμου ἐπὶ 4ῳ τοὐλάχιστον βαθμῷ.

2. Καθήκοντα γραμματέως ἐκτελεῖ δημοτικὸς ὑπάλληλος ἢ διοικητικὸς ὑπάλληλος τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐπὶ 8ῳ ἕως 6ῳ βαθμῷ.

3. Τὰ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ὑπηρεσιακὰ συμβούλια εἶναι ἁρμόδια διὰ τοὺς μέχρι καὶ τοῦ 4ου βαθμοῦ ὑπαλλήλους τῶν ἐν παραγράφῳ 1 ὀργανισμῶν, ἐπιφυλασσομένης καὶ τῆς διατάξεως τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 65.

Ἄρθρον 65.

Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν.

1. Παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν συνιστᾶται ὑπηρεσιακὸν συμ-

βούλιον προσωπικοῦ τῶν δήμων, κοινοτήτων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων, συγκροτούμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν καὶ ἀποτελούμενον :

α) ἐκ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ διοικήσεως,

β) ἐξ ἑνὸς ἀρεοπαγίτου,

γ) ἐκ τοῦ διευθυντοῦ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως,

δ) ἐκ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ προσωπικοῦ ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως,

ε) ἐξ ἑνὸς δημοτικοῦ συμβούλου τοῦ Δήμου Ἀθηναίων ἢ Πειραιῶς.

στ) καὶ ζ) ἐξ ἑνὸς ὑπαλλήλου ἐξ ἑκατέρου τῶν Δήμων Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς, ἐπὶ ὀργανικῷ βαθμῷ 1ῳ ἕως 3ῳ.

2. Καθήκοντα γραμματέως ἐκτελεῖ διοικητικὸς ὑπάλληλος τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπὶ 8ῳ ἕως 6ῳ βαθμῷ.

3. Τὸ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον εἶναι ἁρμόδιον διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 ὀργανισμῶν ὅλης τῆς Ἐπικρατείας, ἐπὶ βαθμῷ 3ῳ καὶ ἄνω, προκειμένου δὲ περὶ προαγωγῶν, ἐπὶ βαθμῷ 4ῳ καὶ ἄνω.

Ἄρθρον 66.

Συγκρότησις ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων.

1. Τὰ ὑπηρεσιακὰ συμβούλια συγκροτοῦνται κατὰ Δεκέμβριον ἑκάστου ἔτους διὰ τὸ ἑπόμενον.

2. Ὁ συγκροτῶν ἕκαστον συμβούλιον ὁρίζει τὰ μὴ ὑπὸ τοῦ νόμου εἰδικῶς καθοριζόμενα μέλη αὐτοῦ, πλὴν τῶν ἐξ ἰσοβίων δημοσίων ὑπαλλήλων λαμβανομένων, ὁριζομένων ἁρμοδίως, καὶ τῶν δημοτικῶν συμβούλων, ὁριζομένων ὑπὸ τῶν οἰκείων δημοτικῶν συμβουλίων. Ἐὰν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον δὲν ἤθελεν ὁρίσει τοὺς δημοτικοὺς συμβούλους μέχρι τῆς εἰκοστῆς Δεκεμβρίου, οὗτοι ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου πρὸς συγκρότησιν τῶν συμβουλίων. Τὰ ἐκ δημοτικῶν συμβούλων τοῦ Δήμου Ἀθηναίων μέλη τῶν συμβουλίων ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν.

3. Δι' ἕκαστον μέλος τῶν συμβουλίων ὁρίζεται, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἀναπληρωματικὸν τοιοῦτο.

4. Διὰ τῆς περὶ συγκροτήσεως τῶν συμβουλίων πράξεως ὁρίζονται καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των.

Ἄρθρον 67.

Λειτουργία ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων.

1. Τὰ τῆς λειτουργίας τῶν ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων διέπονται ἀναλόγως ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε ἰσχυουσῶν ἀντιστοίχων διατάξεων τοῦ Κώδικος Καταστάσεως τῶν Δημοσίων Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῆς ἑπομένης παρ. 2.

2. Χρέη εἰσηγητοῦ τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου ἐκτελεῖ τὸ παρὰ τοῦ προέδρου ὁριζόμενον μέλος.

Ἄρθρον 68.

Ὑγειονομικαὶ ἐπιτροπαί.

Τὰ τῆς συνθέσεως, συγκροτήσεως, ἁρμοδιότητος, διαδικασίας καὶ λειτουργίας ἐν γένει τῶν ὑγειονομικῶν ἐπιτροπῶν διέποντας ἀναλόγως ὑπὸ των ἑκάστοτε ἰσχυουσῶν ἀντιστοίχων διατάξεων τοῦ Κώδικος Καταστάσεως τῶν Δημοσίων Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Πειθαρχικὸν Δίκαιον

Ἄρθρον 69.

Ἐφαρμογὴ διατάξεων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος.

Τὰ τοῦ πειθαρχικοῦ ἐν γένει δικαίου, κατά τε τὰς οὐσιαστικὰς καὶ διαδικαστικὰς διατάξεις, τῶν περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 ὑπαλλήλων διέπονται, ἀναλόγως ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε ἰσχυουσῶν ἀντιστοίχων διατάξεων τοῦ Κώδικος Καταστάσεως τῶν Δημοσίων Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῶν ἑπομένων 70–74.

Ἄρθρον 70.

Πειθαρχικὰ συμβούλια.

Πειθαρχικὰ συμβούλια εἶναι τὰ ὑπηρεσιακὰ συμβούλια.

Ἄρθρον 71.

Περιέλευσις προστίμου εἰς ΤΑΔΚΥ.

Τὸ πρόστιμον περιέρχεται εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 72.

Πειθαρχικαὶ δικαιοδοσίαι.

1. Πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἀσκοῦν :

α. ὁ δήμαρχος,

β. ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος,

γ. ὁ πρόεδρος τοῦ ἀδελφάτου τοῦ ἱδρύματος,

δ. ὁ πρόεδρος τοῦ διοικοῦντος τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν νομικὸν πρόσωπον συλλογικοῦ ὀργάνου,

ε. ἡ δημαρχικὴ ἐπιτροπή,

στ. τὸ κοινονικὸν συμβούλιον,

ζ. ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ἱδρύματος ἢ τοῦ νομικοῦ προσώπου,

η. τὸ ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον, καὶ

θ. ὁ νομάρχης.

2. Τὴν ποινὴν τῆς ἐπιπλήξεως δύνανται νὰ ἐπιβάλλουν ἅπαντα τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον πειθαρχικὰ ὄργανα πλὴν τοῦ ὑπηρεσιακοῦ

συμβουλίου, τὴν δὲ τοῦ προστίμου ἅπαντα ἀνεξαιρέτως ὑπὸ τὰς ἐξῆς διακρίσεις :

α. ὁ νομάρχης μέχρι καὶ τοῦ ἑνὸς τετάρτου τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν,

β. τὰ ὑπὸ στοιχεῖα α'–δ' μέχρι καὶ τοῦ ἡμίσεος τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν καὶ

γ. τὰ ὑπὸ στοιχεῖα ε'–η' μέχρις ἀποδοχῶν τριῶν μηνῶν.

3. Τὸ ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ πᾶσαν ποινὴν πλὴν τῆς ἐπιπλήξεως.

4. Τὰ ἐν παρ. 1 ὑπὸ στοιχεῖα ε'–ζ' πειθαρχικὰ ὄργανα ἀποφασίζουν μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ οἰκείου ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου.

5. Τὰ πολυμελῆ πειθαρχικὰ ὄργανα κρίνουν, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις 73 καὶ 74 ὁριζόμενα, εἰς πρῶτον μὲν βαθμὸν κατόπιν παραπομπῆς τῆς ὑποθέσεως, εἰς δεύτερον δὲ βαθμὸν κατόπιν ἐφέσεως.

6. Ὁ νομάρχης δὲν δύναται νὰ ἐπιληφθῇ πειθαρχικῆς διώξεως ὑπαλλήλου δι' ἣν ἔχει ἐπιληφθῇ ἕτερον πειθαρχικὸν ὄργανον. Δύναται ὅμως ὁ νομάρχης ἐὰν κρίνῃ ὅτι ἡ ἐπιβληθεῖσα ὑπὸ μονομελοῦς πειθαρχικοῦ ὀργάνου ποινὴ εἶναι κατωτέρα τῆς προσηκούσης, νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν πειθαρχικὴν δίκην καὶ νὰ ἐπιβάλῃ βαρυτέραν ποινήν. Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ νομάρχου κλῆσιν ὑπαλλήλου εἰς ἀπολογίαν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐπέμβασις ἑτέρου πειθαρχικοῦ ὀργάνου διὰ τὴν διωκομένην παράβασιν.

Ἄρθρον 73.

Κοινοποίησις πειθαρχικῶν ἀποφάσεων.

Αἱ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις κοινοποιοῦνται ἐν ἀντιγράφῳ καὶ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν κριθέντα ὑπάλληλον, εἰς τὸν οἰκεῖον ὀργανισμὸν καὶ εἰς τὸν οἰκεῖον νομάρχην.

Ἄρθρον 74.

Ἔφεσις — Προσφυγή.

1. Εἰς ἔφεσιν ὑπόκεινται αἱ ἐπιβάλλουσαι ποινὴν προστίμου πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις τῶν μονομελῶν πειθαρχικῶν ὀργάνων. Δικαιοῦνται εἰς ἔφεσιν ὁ τιμωρηθεὶς ὑπάλληλος καὶ ὁ νομάρχης ὑπὲρ τῆς διοικήσεως καὶ ὑπὲρ τοῦ ὑπαλλήλου. Ἡ ἔφεσις ἀπευθύνεται, προκειμένου περὶ πειθαρχικῆς ἀποφάσεως :

α. τοῦ δημάρχου, ἐνώπιον τῆς δημαρχικῆς ἐπιτροπῆς,

β. τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος, ἐνώπιον τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου,

γ. τοῦ προέδρου τοῦ ἀδελφάτου ἱδρύματος, ἐνώπιον τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς,

δ. τοῦ προέδρου τοῦ διοικοῦντος τὸ νομικὸν πρόσωπον συλλογικοῦ ὀργάνου, ἐνώπιον τοῦ διοικοῦντος τὸ νομικὸν πρόσωπον συλλογικοῦ ὀργάνου, καὶ

ε. τοῦ νομάρχου, ἐνώπιον τοῦ Ὑφυπουργοῦ–Προϊσταμένου τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως ἀσκουμένη ὑπὸ τοῦ τιμωρηθέντος ὑπαλλήλου.

2. Ὁ τιμωρηθεὶς ὑπάλληλος δικαιοῦται εἰς προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν πολυμελῶν πειθαρχικῶν ὀργάνων τῶν ἐπιβαλλουσῶν τὴν ποινὴν τῆς ὁριστικῆς ἢ προσωρινῆς παύσεως, τοῦ ὑποβιβασμοῦ ἢ τῆς διακοπῆς τοῦ πρὸς προαγωγὴν δικαιώματος.

3. Ἡ ἔφεσις, ἡ προσφυγὴ καὶ αἱ πρὸς ἄσκησιν αὐτῶν προθεσμίαι ἀναστέλλουν τὴν ἐκτέλεσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

Εἰδικαὶ διατάξεις περὶ προσωπικοῦ κοινοτήτων καὶ δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν νομικῶν προσώπων

Ἄρθρον 75.

Ὑπαγωγὴ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Βιβλίου.

1. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Βιβλίου δύναται νὰ ὑπαχθοῦν, κατὰ τὰ κατωτέρω ὁριζόμενα, οἱ τακτικοὶ ὑπάλληλοι :

α. τῶν κοινοτήτων πραγματικοῦ πληθυσμοῦ ἄνω τῶν δύο χιλιάδων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐπισήμου ἀπογραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ,

β. τῶν κοινοτήτων, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὰ δύο τελευταῖα οἰκονομικὰ ἔτη ἐπραγματοποίησαν μέσον ὅρον τακτικῶν ἐσόδων ποσὸν τοὐλάχιστον τριπλάσιον τοῦ ποσοῦ εἰς τὸ ὁποῖον ἀνέρχεται ἡ ἐτησία δαπάνη διὰ τὴν μισθοδοσίαν ἑνὸς ὑπαλλήλου ἐπὶ 11ῳ βαθμῷ καὶ ἑνὸς κλητῆρος ἐπὶ 13ῳ βαθμῷ κατὰ τὸ μισθολόγιον τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων,

γ. τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν νομικῶν προσώπων τὰ ὁποῖα ἐκ τοῦ σκοποῦ τῆς συστάσεώς των καὶ τῆς ἀναπτυχθείσης δράσεως αὐτῶν προώρισται νὰ ἔχουν μακρὸν βίον, ἡ δὲ οἰκονομική των κατάστασις ἐπιτρέπει τὴν τοιαύτην ὑπαγωγήν των.

2. Ἡ ὑπαγωγὴ τοῦ προσωπικοῦ τῆς παρ. 1 ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 63 ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου καὶ δημοσιευομένης ἐν περιλήψει εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον γνωμοδοτεῖ ἠτιολογημένως περὶ τῆς συνδρομῆς ἢ μὴ τῶν προϋποθέσεων τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 ὑπαγωγῆς καὶ ἀναφέρει ἐν τῇ γνωμοδοτήσει του τὰ συγκεκριμένα στοιχεῖα, ἅτινα εἰς ἑκάστην περίπτωσιν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν.

3. Μεταγενεστέρα μεταβολὴ τῶν προϋποθέσεων τῆς παρ. 1 δὲν αἴρει τὴν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Βιβλίου παρεχομένην προστασίαν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς κοινότητος ταύτης.

4. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Βιβλίου ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν περίπτωσιν γ' τῆς παρ. 1 ὑπαλλήλων, ὅπου ἐν τῷ παρόντι ἀναγράφεται ὡς ἁρμόδιος ὁ δήμαρχος νοεῖται ὡς τοιοῦτος ὁ πρόεδρος τοῦ διοικοῦντος τὸ νομικὸν πρόσωπον συλλογικοῦ ὀργάνου καὶ ὅπου τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν συμβούλιον νοεῖται τὸ διοικοῦν τὸ νομικὸν πρόσωπον συλλογικὸν ὄργανον.

Ἄρθρον 76.

Ἔνταξις.

1. Τὸ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Βιβλίου, ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις καὶ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 75, ὑπαγόμενον προσωπικὸν ἐντάσσεται εἰς ἀντιστοίχους ὀργανικὰς θέσεις συνιστωμένας κατὰ τὰς ἑκάστοτε

ἰσχυούσας σχετικὰς διατάξεις, ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τῆς περὶ ὑπαγωγῆς ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου.

2. Ἡ ἔνταξις ἐνεργεῖται διὰ πράξεως τοῦ συμβουλίου τῆς οἰκείας κοινότητος ἢ νομικοῦ προσώπου, ἐκδιδομένης μετὰ προηγουμένην σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 63 ἁρμοδίου ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου καὶ δημοσιευομένης, ἐν περιλήψει, εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, μετ' ἀπόφασιν τοῦ νομάρχου ἐλέγχοντος τὴν νομιμότητα τῆς πράξεως ἐντάξεως. Ἡ πρᾶξις ἐντάξεως ἐκδίδεται ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς περιελεύσεως εἰς τὴν κοινότητα ἢ τὸ νομικὸν πρόσωπον τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου, ἥτις προκαλεῖται δι' ἐγγράφου τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος ἢ τοῦ νομικοῦ προσώπου ἀπευθυνομένου, ὑποχρεωτικῶς, πρὸς τὸ ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας.

Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς διμήνου προθεσμίας ἢ ἐκδιδομένης πράξεως διαφόρου κατὰ περιεχόμενον τῆς συμφώνου γνωμοδοτήσεως, ἡ ἔνταξις ἐνεργεῖται διὰ πράξεως τοῦ νομάρχου, δημοσιευομένης, ἐν περιλήψει, εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

3. Ἡ ἔνταξις γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τυπικῶν, πλὴν τῆς ἡλικίας, προσόντων τοῦ ὑπαλλήλου, εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν τῆς ἀντιστοίχου θέσεως, δύναται, ὅμως, μετ' ἐκτίμησιν τῶν οὐσιαστικῶν προσόντων αὐτοῦ, νὰ γίνῃ καὶ εἰς ἀνώτερον βαθμόν, ἐὰν ὁ ἐντασσόμενος ἔχῃ χρόνον ἐκτάκτου καὶ τακτικῆς ὑπηρεσίας, παρὰ τῇ αὐτῇ κοινότητι ἢ τῷ αὐτῷ νομικῷ προσώπῳ, ἴσον πρὸς τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος ἀπαιτούμενον πρὸς προαγωγὴν εἰς τὸν ἀνώτερον τοῦτον βαθμόν.

4. Δὲν ἐπιτρέπεται ἔνταξις εἰς βαθμὸν ἀνώτερον τοῦ 6ου, πλὴν τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν εἰσαγωγικὸς βαθμὸς τῆς θέσεως εἶναι ἀνώτερος τοῦ 6ου, ὁπότε ὁ ὑπάλληλος ἐντάσσεται εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμόν.

5. Οἱ ἔχοντες συμπληρώσει διετῆ ἔκτακτον καὶ τακτικὴν ὑπηρεσίαν, παρὰ τῇ αὐτῇ κοινότητι ἢ τῷ αὐτῷ νομικῷ προσώπῳ, καθίστανται αὐτοδικαίως μόνιμοι ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἐντάξεώς των, οἱ δὲ λοιποὶ μονιμοποιοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 44, δι' ὑπολογισμοῦ τῶν αὐτῶν ὑπηρεσιῶν.

6. Οἱ ἐντασσόμενοι λογίζονται, δι' ἁπάσας τὰς περιπτώσεις, ὡς κατέχοντες τὸν βαθμὸν εἰς ὃν ἐντάσσονται, ἀφ' ἧς συνεπλήρωσαν τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος ἀπαιτούμενον χρόνον ὑπηρεσίας διὰ τὴν μέχρι τοῦ βαθμοῦ τούτου προαγωγήν, ἄνευ δικαιώματος ἀπολήψεως διαφορᾶς ἀποδοχῶν.

7. Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν ὁριζομένων ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 33–38, οἱ στερούμενοι τῶν ἀπαιτουμένων γραμματικῶν προσόντων δύνανται νὰ ἐνταχθοῦν ἢ νὰ προαχθοῦν, ἀλλ' εἰς βαθμὸν οὐχὶ ἀνώτερον τοῦ μεθεπομένου τοῦ εἰσαγωγικοῦ τῆς θέσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'

Ειδικαὶ διατάξεις περὶ βοηθῶν ταμείων

Ἄρθρον 77.

Σύστασις θέσεων.

1. Διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν δημοσίων ταμείων τῶν ἐνεργούντων τὴν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν δήμων καὶ κοινοτήτων συνιστῶνται, δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, μία ἢ δύο θέσεις βοηθῶν ταμείου, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐξυπηρετουμένων δήμων καὶ κοινοτήτων.

2. Ἐξαιρετικῶς, ἐπιτρέπεται σύστασις, κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον, καὶ τρίτης θέσεως βοηθοῦ ταμείου, παρὰ τῷ αὐτῷ δημοσίῳ ταμείῳ, ἐὰν ἡ ταμιακὴ ὑπηρεσία τῶν ἐξυπηρετουμένων ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, λόγῳ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φορολογουμένων δημοτῶν, τῶν ἐπιβαλλομένων φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων, ὡς καὶ τοῦ ὕψους τῶν πραγματοποιουμένων δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν δαπανῶν, δὲν δύναται νὰ διεξαχθῇ ὑπὸ δύο βοηθῶν ταμείου.

Ἄρθρον 78.

Καθήκοντα.

Οἱ βοηθοὶ ταμείου ἀσχολοῦνται ἀποκλειστικῶς μὲ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ταμιακῆς ὑπηρεσίας τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν, ἐποπτείαν καὶ ἔλεγχον τῶν διευθυντῶν τῶν ταμείων καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῷ ταμείῳ προϊσταμένων αὐτῶν.

Ἄρθρον 79.

Προσόντα. Διορισμός. Ἔνταξις.

1. Βοηθὸς ταμείου διορίζεται ὁ ἔχων ἀπολυτήριον ἑξαταξίου γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου σχολῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως.

2. Οἱ βοηθοὶ ταμείου διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου κατόπιν διαγωνισμοῦ ἐνεργουμένου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 8 καὶ 9.

3. Οἱ βοηθοὶ ταμείου διορίζονται ἐπὶ βαθμῷ 11ῳ δυνάμενοι νὰ προάγωνται μέχρι καὶ τοῦ 6ου βαθμοῦ, καθίστανται δὲ οὗτοι ὑπάλληλοι τῆς πολυπληθεστέρας ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ οἰκείου δημοσίου ταμείου κοινότητος, ἐφ' ὅσον τὸ προσωπικὸν αὐτῆς ἔχει ὑπαχθῇ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Βιβλίου. Μεταβολαὶ πληθυσμοῦ τῶν κοινοτήτων κατὰ τὰς ἐπισήμους ἀπογραφάς, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν μόνον προκειμένου περὶ νέου διορισμοῦ. Οἱ διοριζόμενοι ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι ὑπάλληλοι τῆς κοινότητος εἰς ἣν διωρίσθησαν ἔστω καὶ ἂν ἔπαυσεν αὕτη νὰ εἶναι ἡ πολυπληθεστέρα.

4. Ἐὰν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ δημοσίου ταμείου οὐδεμιᾶς κοινότητος τὸ προσωπικὸν ἔχῃ ὑπαχθῇ εἰς τὰς περὶ ὧν προβλέπει τὸ ἄρθρον 1 διατάξεις, ὁ βοηθὸς ταμείου διορίζεται εἰς τὸν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ταμείου πολυπληθέστερον δῆμον. Ἐν ἐλλείψει δήμου ἐν τῇ οἰκείᾳ περιφερείᾳ τοῦ ταμείου ὁ βοηθὸς

ταμείου διορίζεται εἰς τὴν πολυπληθεστέραν ἐκ τῶν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ταμείου ὑπαγομένων κοινοτήτων διεπόμενος ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ δευτέρου Βιβλίου τοῦ παρόντος Κώδικος.

5. Βοηθοὶ ταμείου ἐνταχθέντες ἢ ἐνταχθησόμενοι εἰς ὀργανικὰς θέσεις δήμων καθίστανται δημοτικοὶ ὑπάλληλοι.

Ἄρθρον 80.

Ὁρκωμοσία.

Οἱ βοηθοὶ ταμείου πρὶν ἀναλάβουν τὰ καθήκοντά των δίδουν τὸν κατ' ἄρθρον 16 ὅρκον ἐνώπιον τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ταμείου.

Ἄρθρον 81.

Μετάθεσις.

Ἐπιτρέπεται ἡ μετάθεσις βοηθοῦ ταμείου, τῇ αἰτήσει αὐτοῦ, εἰς ἀντίστοιχον κενὴν θέσιν ἑτέρου δημοσίου ταμείου, δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου προκειμένου περὶ μεταθέσεως ἐντὸς νομοῦ, τοῦ Ὑφυπουργοῦ – Προϊσταμένου τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως προκειμένου περὶ μεταθέσεως ἀπὸ νομοῦ εἰς νομὸν τῆς αὐτῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν προκειμένου περὶ μεταθέσεως ἀπὸ νομοῦ εἰς νομὸν ἑτέρας Περιφερειακῆς Διοικήσεως. Ἡ περὶ μεταθέσεως ἀπόφασις ἐκδίδεται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 63 ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου τῆς νομαρχίας εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ἐδρεύει τὸ δημόσιον ταμεῖον εἰς ὃ μετατίθεται. Διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἢ τοῦ Ὑφυπουργοῦ – Προϊσταμένου τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως ἀπαιτεῖται καὶ σύμφωνος γνώμη τῶν οἰκείων νομαρχῶν. Ἡ περὶ μεταθέσεως ἀπόφασις δημοσιεύεται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 82.

Ἁρμοδιότης νομάρχου.

Ἐπὶ παντὸς θέματος ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν βοηθῶν ταμείου τὰς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἁρμοδιότητας τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος καὶ τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἢ τοῦ δημάρχου καὶ τῆς δημαρχιακῆς ἐπιτροπῆς ἀσκεῖ ὁ νομάρχης, ἀποφασίζων πάντοτε κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ κατ' ἄρθρον 63 ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ νομάρχου ὑπόκεινται εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ Ὑφυπουργοῦ–Προϊσταμένου τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς των.

Ἄρθρον 83.

Δαπάνη μισθοδοσίας.

Ἡ διὰ τὴν καταβολὴν τῶν ἀποδοχῶν τῶν βοηθῶν ταμείου καὶ τῶν συναφῶν εἰσφορῶν εἰς ἀσφαλιστικοὺς ὀργανισμοὺς ἀπαιτουμένη δαπάνη κατανέμεται εἰς βάρος τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἁρμοδιότητος τοῦ οἰκείου δημο-

σίου ταμείου δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου ἀναλόγως τῶν ἐτησίως πραγματοποιουμένων ἐσόδων των. Οἱ ὑπόχρεοι δῆμοι καὶ κοινότητες ἀναγράφουν εἰς τὸν προϋπολογισμόν των τὴν ἀναλογοῦσαν αὐτοῖς δαπάνην τὴν ὁποίαν μεταβιβάζουν εἰς τὸν οἰκεῖον δῆμον ἢ τὴν κοινότητα τοῦ ὁποίου ὑπάλληλος τυγχάνει ὁ βοηθὸς ταμείου.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΑΔΙΑΒΑΘΜΙΣΤΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Ἄρθρον 84.
Ἔκτασις ἐφαρμογῆς.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Βιβλίου ὑπάγονται οἱ ὑπάλληλοι τῶν κοινοτήτων καὶ τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν νομικῶν προσώπων, ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν ἔχουν ὑπαχθῆ, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 75 ὁριζόμενα, εἰς τὰς διατάξεις τοῦ πρώτου Βιβλίου.

Ἄρθρον 85.
Θέσεις. Διορισμός. Ἀποδοχαί. Ἀνάθεσις καθηκόντων.

1. Ἑκάστη κοινότης ὑποχρεοῦται νὰ ἔχῃ ἴδιον ὑπάλληλον γραμματέα, δύναται δέ, ἐφ' ὅσον ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις ἐπιτρέπει τοῦτο, νὰ διορίζῃ καὶ κλητῆρα.

2. Ὁ διορισμὸς τῶν ὑπαλλήλων ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου, τηρουμένης τῆς διαδικασίας τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 11.

3. Ὁ μισθὸς τῶν ὑπαλλήλων ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ἀναλόγως πρὸς τὴν οἰκονομικὴν δυνατότητα τῆς κοινότητος, μὴ δυνάμενος, ἐν πάσῃ περιπτώσει, νὰ ὑπερβῇ τὸν μισθὸν τοῦ γραφέως δήμου ἐπὶ βαθμῷ 11ῳ. Ὁ μισθὸς τῶν γραμματέων τῶν κοινοτήτων δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερος τῶν χιλίων δραχμῶν. Ἡ ὡς ἄνω ἀπόφασις ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ νομάρχου, δυναμένου καὶ νὰ μεταρρυθμίζῃ ταύτην, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου τοῦ ἄρθρου 63.

4. Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν κοινοτικῶν ὑπαλλήλων καταβάλλονται ἀνὰ δεκαπενθήμερον καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου δεκαπενθημέρου.

5. Ἐὰν ἐλλείπουν παντελῶς πρόσωπα κατάλληλα διὰ τὴν θέσιν τοῦ γραμματέως, ἐπιτρέπεται προσωρινὴ ἀνάθεσις τῶν καθηκόντων αὐτοῦ εἰς λειτουργὸν τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως ἢ εἰς γραμματέα ἑτέρας παραπλησίας κοινότητος, δι' ἀποφάσεως τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἐλεγχομένης ἀπὸ ἀπόψεως νομιμότητος ὑπὸ τοῦ νομάρχου.

6. Ὑπάλληλοι, οἵτινες, προσθέτως πρὸς τὰ καθήκοντα τῆς θέσεώς των καὶ πέραν τοῦ ὑποχρεωτικοῦ ὡραρίου ἐργασίας, ἐκτελοῦν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν παρὰ ταῖς κοινότησι ληξιαρχείων, ὡς καὶ τῶν στερουμένων ἰδίου προσωπικοῦ κοινοτήτων καὶ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν νομικῶν προσώπων, δικαιοῦνται ἀποζημιώσεως, ἀναλόγως πρὸς τὰς ὥρας ἀπασχολήσεώς των. Ἡ καθ' ὥραν

ἀποζημίωσις τῶν ἀδιαβαθμίστων κοινοτικῶν ὑπαλλήλων δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐλάσσων τοῦ ἑνὸς ἑκατοστοῦ ἑβδομηκοσοῦ πέμπτου (1/175) τοῦ βασικοῦ μηνιαίου μισθοῦ δημοτικοῦ ὑπαλλήλου, ἐπὶ βαθμῷ 11ῳ, προσηυξημένη κατὰ εἴκοσι πέντε τοῖς ἑκατὸν (25%). Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 48.

Ἄρθρον 86.

Προσόντα διορισμοῦ.

1. Διὰ τὸν διορισμὸν γραμματέως ἀπαιτεῖται ἀπολυτήριον ἑξαταξίου γυμνασίου ἢ ἑτέρας ἰσοτίμου σχολῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, προτιμωμένων τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν, ἐν ἐλλείψει δὲ ὑποψηφίων κεκτημένων τὰ ὡς ἄνω προσόντα ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου, προτιμωμένων τῶν ἐχόντων πλείονα (τυπικὰ) προσόντα. Διὰ τὸν διορισμὸν κλητῆρος ἀπαιτεῖται ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου.

2. Οὐδεὶς διορίζεται πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 21ου ἔτους τῆς ἡλικίας του καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 45ου ἔτους. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης ὡς ἡμέρα γεννήσεως λογίζεται ἡ 1η Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους γεννήσεως.

3. Αἱ περὶ κωλυμάτων διορισμοῦ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον διορισμῶν.

Ἄρθρον 87.

Ὑποβλητέα δικαιολογητικὰ τῶν πρὸς διορισμὸν ὑποψηφίων

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ καταλάβουν διὰ διορισμοῦ θέσεις τῶν ἐν ἄρθρῳ 84 ὀργανισμῶν ὑποβάλλουν εἰς τὴν ἁρμοδίαν πρὸς διορισμὸν ἀρχὴν τὰ ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε, δυνάμει τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 9, ἐκδιδομένων διαταγμάτων καθοριζόμενα δικαιολογητικὰ καὶ κατὰ τὸν ὑπὸ τούτων καθοριζόμενον χρόνον.

Ἄρθρον 88.

Ὁρκωμοσία.

Οἱ ὑπάλληλοι, πρὶν ἀναλάβουν τὰ καθήκοντα αὐτῶν, δίδουν, ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος ἢ τοῦ ἐκπροσωποῦντος τὸ νομικὸν πρόσωπον, τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 16 ὁριζόμενον ὅρκον.

Ἄρθρον 89.

Ἄδεια ἀπουσίας.

Εἰς τοὺς ὑπαλλήλους χορηγοῦνται κανονικαὶ καὶ ἀναρρωτικαὶ ἄδειαι, ὡς καὶ ἄδειαι λόγῳ κυοφορίας καὶ τοκετοῦ, κατὰ τὰς ἑκάστοτε διὰ τοὺς κατ' ἄρθρον 1 ὑπαλλήλους ἰσχυούσας διατάξεις.

Ἄρθρον 90.

Νοσηλεία.

Αἱ περὶ ἰατροφαρμακευτικῆς καὶ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως διατάξεις

τοῦ ἄρθρου 49 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν εἰς τὸ παρὸν βιβλίον ὑπαγομένων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 91.

Μετάθεσις.

Αἱ περὶ μεταθέσεως διατάξεις τοῦ ἄρθρου 51 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν εἰς τὸ παρὸν Βιβλίον ὑπαγομένων ὑπαλλήλων. Οὗτοι, μετατιθέμενοι εἰς κοινότητα, ἧς τὸ προσωπικὸν διέπεται ὑπὸ τῶν περὶ ὧν προβλέπει τὸ ἄρθρον 1 διατάξεων, ἐντάσσονται αὐτοδικαίως εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν τῆς οἰκείας θέσεως.

Ἄρθρον 92.

Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον.

Ὅπου εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Βιβλίου ἀναφέρεται ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον νοεῖται τὸ τοῦ ἄρθρ. 63.

Ἄρθρον 93.

Πειθαρχικαὶ ποιναὶ καὶ διαδικασία.

1. Οἱ ὑπάλληλοι διὰ τὰς ὑπαιτίους καὶ δυναμένας νὰ καταλογισθοῦν παραβάσεις τῶν ὑπαλληλικῶν αὐτῶν καθηκόντων ὑπόκεινται εἰς τὰς πειθαρχικὰς ποινάς :

α. ἐγγράφου ἐπιπλήξεως,

β. προστίμου μέχρις ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός, καὶ

γ. ὁριστικῆς παύσεως.

2. Τὴν ἐπίπληξιν καὶ τὸ πρόστιμον μέχρι τοῦ ἑνὸς τετάρτου τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν δύναται νὰ ἐπιβάλῃ ὁ Πρόεδρος τῆς κοινότητος, προκειμένου δὲ περὶ ὑπαλλήλου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ νομικοῦ προσώπου ὁ πρόεδρος τοῦ διοικοῦντος τὸ νομικὸν τοῦτο πρόσωπον συλλογικοῦ ὀργάνου. Τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον καὶ τὸ διοικοῦν τὸ νομικὸν πρόσωπον συλλογικὸν ὄργανον δύνανται νὰ ἐπιβάλλουν οἱανδήποτε τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν.

3. Ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως μετὰ κλῆσιν τοῦ ὑπαλλήλου εἰς ἀπολογίαν. Ἐν τῇ κλήσει καθορίζεται τὸ ἀποδιδόμενον πειθαρχικὸν ἀδίκημα καὶ τάσσεται εὔλογος προθεσμία πρὸς ἀπολογίαν οὐχὶ βραχυτέρα τῶν δύο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς κλήσεως.

4. Ἡ ἀπολογία ὑποβάλλεται ἐγγράφως, δύναται ὅμως νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ καλοῦντος καὶ προφορικὴ τοιαύτη. Ἐὰν ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας δὲν ἀπολογηθῇ ὁ ὑπάλληλος, ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ καὶ ἄνευ ἀπολογίας.

5. Αἱ περὶ πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας τοῦ νομάρχου διατάξεις τοῦ ἄρθρου 72 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Βιβλίου.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 74 περὶ ἐφέσεων ἢ προσφυγῶν κατὰ πειθαρ-

χικῶν ἀποφάσεων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν εἰς τὸ παρὸν Βιβλίον ὑπαγομένων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 94.

Ἔκπτωσις

Αἱ περὶ ἐκπτώσεως τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἄρθρ. 1 ἰσχύουσαι ἑκάστοτε διατάξεις, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Βιβλίου ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 95.

1. Οἱ ὑπάλληλοι ἀπολύονται :

α. διὰ κατάργησιν θέσεως,

β. διὰ συμπλήρωσιν ὁρίου ἡλικίας,

γ. διὰ σωματικὴν ἢ πνευματικὴν ἀνικανότητα,

δ. δι' ἀναίτιον ὑπηρεσιακὴν ἀνεπάρκειαν ἢ ἀκαταλληλότητα.

2. Οἱ λόγῳ καταργήσεως θέσεως ἀπολυόμενοι ἐπανέρχονται αὐτοδικαίως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐν περιπτώσει ἀνασυστάσεως τῆς θέσεως, ἢ συστάσεως ἑτέρας παρεμφεροῦς, ἐντὸς τῆς αὐτῆς κοινοτικῆς περιόδου.

3. Εἰς τὰς περιπτώσεις καταργήσεως κοινότητος καὶ ἑνώσεως αὐτῆς μετὰ συνεχομένης τοιαύτης, τῆς ὁποίας τὸ προσωπικὸν ἐπίσης δὲν ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ πρώτου Βιβλίου, ἐφαρμόζονται αἱ παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 117.

4. Ἡ λόγῳ ὁρίου ἡλικίας ἀπόλυσις ἐπέρχεται αὐτοδικαίως ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας, ὡς ἡμέρας γεννήσεως λογιζομένης πάντοτε τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους γεννήσεως. Ἡ ἡλικία ἀποδεικνύεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 5 ὁριζόμενα.

5. Ἡ σωματικὴ ἢ ἡ πνευματικὴ ἀνικανότης βεβαιοῦται διὰ γνωματεύσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 68 ἁρμοδίας ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς.

6. Διὰ τὴν ἀπόλυσιν ὑπαλλήλου λόγῳ ἀναιτίου ἀνεπαρκείας περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του ἢ ἀκαταλληλότητος ἀπαιτεῖται προηγουμένη κλῆσις αὐτοῦ πρὸς παροχὴν τῶν ἀναγκαίων ἐξηγήσεων.

Ἄρθρον 96.

Διαδικασία ἀπολύσεως.

1. Αἱ περὶ ἐπιβολῆς εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς τῆς ὁριστικῆς παύσεως καὶ αἱ περὶ ἀπολύσεως αὐτῶν ἀποφάσεις τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἢ τοῦ διοικοῦντος τὸ νομικὸν πρόσωπον συλλογικοῦ ὀργάνου ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ νομάρχου.

2. Ἡ ἀπόφασις τοῦ νομάρχου ἐπὶ ἀπολύσεως ὑπαλλήλου δι' ἀναίτιον ἀνεπάρκειαν ἢ ἀκαταλληλότητα ἢ ἐπιβολῆς εἰς αὐτὸν τῆς ποινῆς τῆς ὁριστικῆς παύσεως ἐκδίδεται μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ κατ' ἄρθρον 63 ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ
ΜΗ ΜΟΝΙΜΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'
Γενικαὶ Διατάξεις

"Αρθρον 97.

Ὑποβλητέα δικαιολογητικὰ τῶν πρὸς διορισμὸν ὑποψηφίων.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ καταλάβουν διὰ διορισμοῦ ἢ προσλήψεως θέσεις δήμων, κοινοτήτων, παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων, πληρουμένας διὰ προσωπικοῦ διεπομένου ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Βιβλίου ὑποβάλλουν εἰς τὴν ἁρμοδίαν πρὸς διορισμὸν ἢ πρόσληψιν ἀρχὴν τὰ ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε, δυνάμει τῆς διατάξεως τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 9, ἐκδιδομένων διαταγμάτων καθοριζόμενα δικαιολογητικὰ καὶ κατὰ τὸν ὑπὸ τούτων καθοριζόμενον χρόνον.

"Αρθρον 98.

Κωλύματα διορισμοῦ λόγῳ συγγενείας.

1. Εἰς τοὺς δήμους ἢ κοινότητας πληθυσμοῦ ἄνω τῶν δύο χιλιάδων δὲν δύναται νὰ διορισθῇ ἢ προσληφθῇ ὑπάλληλος ἐκ τῶν εἰς τὸ παρὸν Βιβλίον ὑπαγομένων, ἐὰν εἶναι συγγενής, ἐξ αἵματος ἢ ἐξ ἀγχιστείας μέχρι τρίτου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου, πρὸς τὸν δήμαρχον, πρόεδρον ἢ μέλος ἀδελφάτου ἱδρύματος, ἢ προέδρου ἢ μέλος διοικητικοῦ [συμβουλίου συνδέσμων δήμων ἢ κοινοτήτων ἢ δήμων καὶ κοινοτήτων καὶ παρὰ δήμοις καὶ κοινότησι νομικῶν προσώπων.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ τεχνικῶν, γεωπόνων καὶ κληρικῶν.

"Αρθρον 99.

Ἰατροφαρμακευτικὴ καὶ νοσοκομειακὴ περίθαλψις.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 49 αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἰατροφαρμακευτικὴν καὶ νοσοκομειακὴν περίθαλψιν τῶν ὑπαλλήλων ἰσχύουν καὶ ἐπὶ τῶν εἰς τὸ παρὸν Βιβλίον ὑπαγομένων ὑπαλλήλων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'
Εἰδικαὶ κατηγορίαι προσωπικοῦ

"Αρθρον 100.

Γενικοὶ γραμματεῖς δήμων.

1. Θέσις γενικοῦ γραμματέως δήμου δύναται νὰ συνιστᾶται, διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας, εἰς δήμους οἱ ὁποῖοι ἔχουν πραγματικὸν πληθυσμὸν ἄνω τῶν 20.000, βάσει τῆς ἐπισήμου ἀπογραφῆς ἢ εἰς δήμους οἱ ὁποῖοι εἶναι ἕδρα νομοῦ ἢ πρωτοδικείου.

2. Ὁ γενικὸς γραμματεὺς διορίζεται καὶ ἀπολύεται ὑπὸ τοῦ δημάρχου.

3. Ὁ βασικὸς μισθὸς τοῦ γενικοῦ γραμματέως εἶναι ἴσος πρὸς τὸν βασικὸν μισθὸν τοῦ ἔχοντος τὸν μεγαλύτερον μισθὸν τακτικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ δήμου παρ' ᾧ διορίζεται.

Ἄρθρον 101.

Ἰδιαίτεροι γραμματεῖς δημάρχων.

1. Θέσις ἰδιαιτέρου γραμματέως τοῦ δημάρχου δύναται νὰ συνιστᾶται, διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας, μόνον εἰς τοὺς δήμους Ἀθηναίων, Θεσσαλονίκης, Πειραιῶς καὶ Πατρέων.

2. Ὁ ἰδιαίτερος γραμματεὺς διορίζεται καὶ ἀπολύεται ὑπὸ τοῦ δημάρχου.

3. Ἡ θέσις τοῦ ἰδιαιτέρου γραμματέως διαβαθμίζεται διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ εἰς βαθμὸν οὐχὶ ἀνώτερον τοῦ 4ου.

Ἄρθρον 102.

Νομικοὶ σύμβουλοι καὶ δικηγόροι δήμων καὶ ἱδρυμάτων.

1. Αἱ θέσεις τῶν ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀντιμισθίᾳ νομικῶν συμβούλων ἢ δικηγόρων τῶν δήμων καὶ ἱδρυμάτων ὁρίζονται, κατὰ τὰ κατωτέρω, δι' ἀποφάσεων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων καὶ ἀδελφάτων, ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ νομάρχου μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ οἰκείου ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου, οἱ δὲ εἰς ταύτας προσλαμβανόμενοι θεωροῦνται ὡς συνδεόμενοι μετὰ τοῦ οἰκείου ὀργανισμοῦ διὰ σχέσεως ἐντολῆς.

2. Εἰς τοὺς Δήμους Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς δύναται νὰ ὁρισθοῦν ἀνὰ μία θέσις νομικοῦ συμβούλου, ὡς προϊσταμένου τοῦ δικαστικοῦ γραφείου τοῦ δήμου, ἐπὶ ἀντιμισθίᾳ ἴσῃ πρὸς τὸν βασικὸν μισθὸν διοικητικοῦ διευθυντοῦ ἐπὶ βαθμῷ 3ῳ, ὡς καὶ μέχρι δέκα θέσεων δικηγόρων διὰ τὸν Δῆμον Ἀθηναίων καὶ μέχρι πέντε τοιούτων διὰ τὸν Δῆμον Πειραιῶς ἐπὶ ἀντιμισθίᾳ ἴσῃ, πρὸς τὸν βασικὸν μισθὸν διοικητικοῦ τμηματάρχου ἐπὶ 5ῳ ἢ 4ῳ βαθμῷ.

3. Αἱ παρὰ τῷ Δήμῳ Θεσσαλονίκης θέσεις τοῦ νομικοῦ συμβούλου καὶ τῶν βοηθῶν αὐτοῦ καταργοῦνται ἅμα τῇ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐξόδῳ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν κατεχόντων ταύτας. Ἀντὶ τῶν καταργουμένων τούτων θέσεων δύναται νὰ ὁρίζωνται θέσεις δικηγόρων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁριζομένων θέσεων δικηγόρων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπηρετούντων νομικοῦ συμβούλου καὶ βοηθῶν νομικοῦ συμβούλου, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς ἓξ (6). Μετὰ τὴν ἔξοδον ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ νομικοῦ συμβούλου καὶ τῶν βοηθῶν νομικοῦ συμβούλου, μία τῶν θέσεων δικηγόρων δύναται νὰ ὁρισθῇ ὡς θέσις νομικοῦ συμβούλου ὡς προϊσταμένου τοῦ γραφείου δικαστικοῦ τοῦ δήμου, ἐπὶ ἀντιμισθίᾳ ἴσῃ πρὸς τὸν βασικὸν μισθὸν διοικητικοῦ διευθυντοῦ ἐπὶ βαθμῷ 3ῳ. Ἡ ἀντιμισθία τῶν λοιπῶν δικηγόρων ὁρίζεται ἴση πρὸς τὸν βασικὸν μισθὸν διοικητικοῦ τμηματάρχου ἐπὶ βαθμῷ 5ῳ ἢ 4ῳ.

4. Εἰς τοὺς λοιποὺς δήμους καὶ τὰ ἱδρύματα ἐν γένει ἐπιτρέπεται, ἀναλόγως τῆς οἰκονομικῆς των καταστάσεως, ἡ σύστασις μιᾶς θέσεως νομικοῦ συμ-

βούλου ἢ μιᾶς θέσεως δικηγόρου, προκειμένου δὲ περὶ δήμων πληθυσμοῦ ἄνω τῶν πεντήκοντα χιλιάδων ἡ σύστασις δύο θέσεων, ἐπὶ ἀντιμισθίᾳ οὐχὶ ἀνωτέρᾳ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τοῦ διοικητικοῦ τμηματάρχου ἐπὶ 4ῳ βαθμῷ.

Ἄρθρον 103.

Κοιναὶ ὑπηρεσίαι Ο.Τ.Α. καὶ προσωπικὸν τούτων.

1. Δύο ἢ πλείονες ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως δύνανται δι' ἀποφάσεων τῶν συμβουλίων αὐτῶν, ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ νομάρχου, νὰ συνιστοῦν κοινὴν ὑπηρεσίαν, οἱασδήποτε κατηγορίας.

2. Ὁ ἀριθμός, ἡ εἰδικότης, τὰ προσόντα τοῦ ἀναγκαιοῦντος προσωπικοῦ διὰ τὴν κοινὴν ὑπηρεσίαν καὶ πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῆς καθορίζονται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς προηγουμένης παραγράφου.

3. Τὸ προσωπικὸν προσλαμβάνεται, ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου, δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, καθοριζούσης τὴν διάρκειαν τῆς προσλήψεως καὶ τὴν ἀμοιβὴν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὴν συμμετοχὴν τῶν ὀργανισμῶν εἰς τὰς δαπάνας λειτουργίας τῆς κοινῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 104.

Κληρικοὶ δημοτικῶν κοιμητηρίων κλπ.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν θέσεων τῶν κληρικῶν πάσης φύσεως τῶν κοιμητηρίων τῶν δήμων, τῶν μὴ ἐνοριακῶν ναῶν τῶν δημοτικῶν κοιμητηρίων καὶ τῶν ἱερῶν ναῶν τῶν δημοτικῶν ἱδρυμάτων καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἢ ἀδελφάτου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου. Διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν θέσεων τούτων καὶ τὰς ἀποδοχὰς τῶν εἰς ταύτας τοποθετουμένων ἰσχύουν αἱ διατάξεις τοῦ Ν. Δ/τος 126/1969 «περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἐκδιδομένων κανονισμῶν.

Ἄρθρον 105.

Προσωπικὸν ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου.

1. Οἱ ἀρχιμάγειροι, μάγειροι, βοηθοὶ μαγείρων, κλιβανεῖς, βοηθοὶ κλιβανέων, ἀπολυμανταί, ἀποστειρωταί, ἀρχικηπουροί, ἀρχιδενδροκόμοι – ἀρχιανθοκόμοι, ἀρχιτεχνῖται, δενδροκηπουροί, κηπουροὶ – δενδροκόμοι – ἀνθοκόμοι, τεχνῖται δενδροκηπουροί, ξυλουργοί, ἐλαιοχρωματισταί, τεχνῖται, ἠλεκτροτεχνῖται, μηχανοτεχνῖται, βοηθοὶ ἠλεκτροτεχνίτου ἢ μηχανοτεχνίτου, μαθητευόμενοι ἠλεκτροτεχνῖται ἢ μηχανοτεχνῖται, τεχνῖται ὑδραυλικοί, μηχανοδηγοί, λιπανταί, βοηθοὶ λιπαντοῦ, καθαρίστριαι, πλύντριαι, σιδηρώτριαι, ὁδοκαθαρισταί, τραπεζοκόμοι, τραυματιοφορεῖς, ὁδηγοὶ αὐτοκινήτου, βοηθοὶ ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου, ὁδηγοὶ διτρόχων, ἡμιονηγοί, καθηγήτριαι κοπτικῆς – ραπτικῆς, ράπτριαι, φαρμακοτρίβαι, διευθυνταὶ φιλαρμονικῆς, ἀρχιμουσικοί, κορυφαῖοι μουσικοί, μουσικοὶ καὶ διευθυνταὶ χορῳδίας προσλαμβάνονται ἐπὶ σχέσει

ἰδιωτικοῦ δικαίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ/τος 385/1969 «περὶ προσλήψεως προσωπικοῦ ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου εἰς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου». Οἱ μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νομοθετικοῦ διατάγματος ὑπηρετοῦντες διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 124 τοῦ παρόντος. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος κώδικος δὲν ἐπιτρέπεται σύστασις ὀργανικῶν θέσεων πρὸς διορισμὸν ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου τοῦ κάτωθι προσωπικοῦ, ὡς καὶ ἡ πλήρωσις κενῶν ἢ κενουμένων θέσεων : ἐλαιοχρωματιστῶν, μαθητευομένων ἠλεκτροτεχνιτῶν ἢ μηχανοτεχνιτῶν, καθαριστριῶν, ὁδοκαθαριστῶν, ὁδηγῶν διτρόχων, ἡμιονηγῶν καὶ φαρμακοτριβῶν.

2. Οἱ καθηγηταὶ τῶν ᾠδείων καὶ οἱ μουσικοὶ δύνανται νὰ κατέχουν καὶ δευτέραν θέσιν τῆς εἰδικότητός των.

Ἄρθρον 106.

Συνεργεῖα δι' ὑπηρεσίας διαρκοῦς φύσεως.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἢ ἀδελφάτου ἱδρύματος δύνανται νὰ συνιστῶνται συνεργεῖα διὰ τὴν εἰς ἐργατοτεχνικὸν ἀποκλειστικῶς προσωπικὸν ἐξυπηρέτησιν διαρκοῦς φύσεως ὑπηρεσιῶν.

2. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ διὰ συνεργείου ὀργάνωσις πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας καὶ φιλαρμονικῆς, ἐφ' ὅσον ἐν τῷ οἰκείῳ ὀργανισμῷ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας δὲν προβλέπονται τοιαῦται ὑπηρεσίαι.

3. Τὸ προσωπικὸν τῶν συνεργείων προσλαμβάνεται ἐπὶ ἡμερομισθίῳ διὰ σχέσεως ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου.

4. Ἐν τῇ ἀποφάσει περὶ συστάσεως συνεργείου ὁρίζονται σὺν τοῖς ἄλλοις :

α. ἡ ὑπηρεσία διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὁποίας συνιστᾶται,

β. ὁ ἀπαιτούμενος πρὸς τοῦτο ἀριθμὸς τῶν προσληφθησομένων ἡμερομισθίων, καὶ

γ. αἱ εἰδικαὶ γνώσεις καὶ ἐμπειρία, ἃς δέον νὰ κέκτηνται οἱ προσληφθησόμενοι ἡμερομίσθιοι.

5. Τὰ συνεργεῖα τῆς παρ. 1 συνιστῶνται δι' ὡρισμένον μόνον χρόνον, ἡ δὲ σύμβασις τῆς ἐργασίας τῶν ἐν λόγῳ ἐργατοτεχνιτῶν μετατρέπεται εἰς ἀορίστου χρόνου μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς προσλήψεώς των, ἐφαρμοζομένων διὰ τὴν ἀπόλυσιν καὶ ἀποζημίωσιν τούτων τῶν διατάξεων τῆς ἑκάστοτε ἰσχυούσης ἐργατικῆς νομοθεσίας.

6. Ἡ δαπάνη διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ προσωπικοῦ καὶ τοῦ συνεργείου βαρύνει τὴν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ψηφισθεῖσαν σχετικὴν πίστωσιν.

7. Τὸ προσωπικὸν τοῦ συνεργείου προσλαμβάνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος ἢ προέδρου τοῦ ἀδελφάτου καὶ ἀπολύεται δι' ὁμοίας ἀποφάσεως.

8. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 λαμβανομένη ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἢ ἀδελφάτου ἱδρύματος ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ νομάρχου, δυναμένου καὶ νὰ μεταρρυθμίζῃ ταύτην.

9. Ὡς πρὸς τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος προσλαμβανόμενον προσωπικὸν ἰσχύουν καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 169/1969 «περὶ τακτοποιήσεως ἐκτάκτων ὑπαλλήλων τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ ν.π.δ.δ.», ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 116 τοῦ παρόντος Κώδικος.

Ἄρθρον 107.

Προσωπικὸν δι' ἐκτάκτους ἢ κατεπειγούσας ἀνάγκας.

1. Ὑπὸ τῶν δήμων, κοινοτήτων, τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων, ὡς καὶ τῶν συνδέσμων δήμων ἢ κοινοτήτων ἢ δήμων καὶ κοινοτήτων, δύναται, πέραν τοῦ ἐργατοτεχνικοῦ προσωπικοῦ, περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 106, νὰ προσλαμβάνεται ὑπαλληλικὸν προσωπικόν, ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου :

α. Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν κατεπειγουσῶν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν, ἐμφανιζομένων ἐν περιπτώσει κενώσεως θέσεων καὶ μέχρι πληρώσεως αὐτῶν, ἐπὶ χρονικὸν διάστημα τριῶν μηνῶν, κατ' ἀνώτατον ὅριον, κατ' ἔτος.

β. Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν κατεπειγουσῶν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν, ἐμφανιζομένων ἐν περιπτώσει ἀπουσίας τακτικοῦ ὑπαλλήλου, λόγῳ μὲν ἀναρρωτικῆς ἀδείας ἢ τοιαύτης κυήσεως καὶ τοκετοῦ, ἀργίας ἢ διαθεσιμότητος, ἐπὶ χρονικὸν διάστημα τεσσάρων μηνῶν κατ' ἀνώτατον ὅριον, κατ' ἔτος, λόγῳ δὲ κανονικῆς ἀδείας μοναδικοῦ ὑπαλλήλου τῆς οἰκείας εἰδικότητος, ἐπὶ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ἀδείας ταύτης.

γ. Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων ἢ κατεπειγουσῶν ἀναγκῶν ὑδρεύσεως, καθαριότητος, κινήσεως, ἠλεκτροφωτισμοῦ, κέντρων παιδικῆς χαρᾶς, παιδικῶν κατασκηνώσεων, λουτρικῶν ἐγκαταστάσεων, κολυμβητηρίων, γυμναστηρίων, τοπικῶν ἑορτῶν, καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων καὶ ἐμποροπανηγύρεων, ἐκχιονισμοῦ καὶ κατολισθήσεων, ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἓξ μηνῶν, κατ' ἀνώτατον ὅριον, κατ' ἔτος. Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν αὐτῶν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν δύναται νὰ προσλαμβάνεται καὶ ἐργατοτεχνικὸν προσωπικόν, δι' ἓν ἑξάμηνον ἐτησίως, κατ' ἀνώτατον ὅριον.

2. Αἱ διατάξεις τῶν περιπτώσεων α' καὶ β' τῆς παρ. 1 δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ δήμων πραγματικοῦ πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 10.000 ὡς οὗτος προκύπτει ἐκ τῆς τελευταίας ἀπογραφῆς.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου τοῦ οἰκείου ὀργανισμοῦ ὁρίζονται, κατὰ περίπτωσιν :

α. Ἡ συγκεκριμένη ὑπηρεσία ἢ ἐργασία διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὁποίας ἐπιβάλλεται ἡ πρόσληψις.

β. Ὁ ἀπαιτούμενος πρὸς τοῦτο ἀριθμὸς τῶν προσλαμβανομένων καὶ ἡ ἀμοιβὴ αὐτῶν.

γ. Τὰ προσόντα ἅτινα δέον νὰ κέκτηνται οἱ προσλαμβανόμενοι, ὡς τοιούτων νοουμένων τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν διὰ διορισμοῦ κατάληψιν ἀντιστοίχων ὀργανικῶν θέσεων.

δ. Ἡ χρονικὴ διάρκεια τῆς προσλήψεως ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς περιπτώσεως γ΄ τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, καὶ

ε. Τὸ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ ὅπερ θὰ βαρύνῃ ἡ δαπάνη ἀμοιβῆς τῶν προσλαμβανομένων.

4. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀπόφασις τοῦ συμβουλίου ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ νομάρχου δυναμένου καὶ νὰ μεταρρυθμίζῃ ταύτην μετ' ἐκτίμησιν τῶν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν καὶ τῆς οἰκονομικῆς δυνατότητος τοῦ ὀργανισμοῦ.

Ἄρθρον 108.

Πρόσθετοι χωροφύλακες καὶ ἀστυφύλακες.

1. Αἱ θέσεις τῶν προσθέτων χωροφυλάκων καὶ ἀστυφυλάκων τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων ὁρίζονται, μετὰ γνώμην τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς ἢ τῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας, δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου συμβουλίου ἢ ἀδελφάτου ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ νομάρχου.

2. Διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν θέσεων τῆς προηγουμένης παραγράφου καὶ πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τοὺς ὑπηρετοῦντας καὶ ἐφεξῆς προσλαμβανομένους προσθέτους χωροφύλακας καὶ ἀστυφύλακας ἐφαρμόζονται αἱ ἑκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ προσθέτων χωροφυλάκων καὶ ἀστυφυλάκων ἐν γένει.

Ἄρθρον 109.

Ὑπάλληλοι συνδέσμων Ο.Τ.Α.

1. Ἡ ὑπηρεσία τῶν συνδέσμων ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως διεξάγεται ὑπὸ ὑπαλλήλου τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος τῆς ἕδρας τοῦ συνδέσμου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος. Διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ ὑπαλλήλου τούτου ἰσχύουν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ παρόντος.

2. Ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπὴ τοῦ συνδέσμου δύναται, ὑπαρχούσης ἀνάγκης, νὰ ἀναθέτῃ διὰ συμβάσεως εἰς πρόσωπα κεκτημένα εἰδικὰς γνώσεις τὴν ἐκτέλεσιν εἰδικῆς ὑπηρεσίας ἢ ἔργου ἐπὶ ἀποζημιώσει ὁριζομένῃ δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ συνδέσμου, ἥτις ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ νομάρχου.

3. Ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπὴ τῶν συνδέσμων, ὧν τὰ ἐκ πάσης κατηγορίας ἔσοδα πλὴν δανείων καὶ δωρεῶν εἶναι ἀνώτερα τῶν 1.500.000 δραχμῶν δύναται, δι' ἀποφάσεώς της, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου, νὰ προσλαμβάνῃ ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου μέχρι δύο ὑπαλλήλους.

4. Αἱ περὶ πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας τοῦ νομάρχου διατάξεις τοῦ ἄρθρου 72, ὡς καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 74 περὶ ἐφέσεων ἢ προσφυγῶν κατὰ πειθαρχικῶν ἀποφάσεων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὰς παρ. 1 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 110.

Προσωπικὸν ἐπιχειρήσεων Ο.Τ.Α.

Τὰ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων διέπονται ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος.

Ἄρθρον 111.

Προσωρινοὶ εἰσπράκτορες Ο.Τ.Α.

1. Ἐν ἀνεπαρκείᾳ τῶν τακτικῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν εἰσπρακτόρων, ἡ εἴσπραξις ἐσόδων τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, βεβαιουμένων καὶ εἰσπραττομένων δι' εἰδικῶν χρηματικῶν καταλόγων, δύναται νὰ ἐνεργῆται καὶ ὑπὸ προσωρινῶν εἰσπρακτόρων.

2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν θέσεων προσωρινῶν εἰσπρακτόρων καθορίζεται, προκειμένου μὲν περὶ δήμων ἐχόντων ἰδίαν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν, δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου, δυναμένου καὶ νὰ μεταρρυθμίζῃ ταύτην, προκειμένου δὲ περὶ τῶν λοιπῶν δήμων, ὡς καὶ τῶν κοινοτήτων, δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, κατὰ δημόσιον ταμεῖον.

3. Διὰ τὴν πρόσληψιν εἰς θέσιν προσωρινοῦ εἰσπράκτορος ἀπαιτοῦνται τὰ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 3–7 καὶ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 86 καθοριζόμενα, θετικῶς ἢ ἀποθετικῶς, γενικὰ καὶ εἰδικὰ τυπικὰ προσόντα.

4. Ἡ πρόσληψις προσωρινῶν εἰσπρακτόρων ἐνεργεῖται, προκειμένου μὲν περὶ δήμων ἐχόντων ἰδίαν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν, δι' ἀποφάσεως τοῦ δημάρχου, ἐλεγχομένης ἀπὸ ἀπόψεως νομιμότητος ὑπὸ τοῦ νομάρχου, προκειμένου δὲ περὶ τῶν λοιπῶν δήμων, ὡς καὶ τῶν κοινοτήτων, δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου. Διὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου καθορίζεται ἡ κατὰ τόπον ἁρμοδιότης καὶ ἡ διάρκεια τῆς θητείας τῶν προσλαμβανομένων προσωρινῶν εἰσπρακτόρων. Κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν ἐνεργεῖται καὶ ἡ ἀνανέωσις τῆς θητείας τῶν ὑπηρετούντων προσωρινῶν εἰσπρακτόρων, μετ' ἐκτίμησιν τῆς ἐπιδόσεώς των.

5. Οἱ προσωρινοὶ εἰσπράκτορες ἔχουν τὴν ἰδιότητα τοῦ προσωρινοῦ δημοτικοῦ ὑπαλλήλου, κέκτηνται τὰς ἁρμοδιότητας καὶ ὑπέχουν τὰς εὐθύνας τῶν ταμιακῶν διαχειριστῶν τοῦ Δημοσίου. Πρὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων των δίδουν τὸν ὅρκον τοῦ δημοτικοῦ ὑπαλλήλου, ἐνώπιον τοῦ οἰκείου δημάρχου ἢ τοῦ προϊσταμένου τοῦ οἰκείου δημοσίου ταμείου.

6. Οἱ προσωρινοὶ εἰσπράκτορες, ἅμα τῇ συμπληρώσει τριετοῦς ὑπηρεσίας, δικαιοῦνται δεκαπενθημέρου κανονικῆς ἀδείας, καθ' ἕκαστον ἔτος.

7. Ἐπὶ μὲν τῶν προσωρινῶν εἰσπρακτόρων δήμων ἐχόντων ἰδίαν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν, ἀσκεῖ πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ὁ οἰκεῖος δήμαρχος καὶ ὁ νομάρχης, ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν ὁ νομάρχης, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 72 καὶ 74.

8. Οἱ προσωρινοὶ εἰσπράκτορες ἀπολύονται κατὰ τὴν διαδικασίαν καθ' ἣν προσελήφθησαν. Διὰ τὴν ἕνεκεν ὁρίου ἡλικίας ἀπόλυσιν ἰσχύει ἡ παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 95.

Ἄρθρον 112.

Ἀποζημίωσις κλπ. προσωρινῶν εἰσπρακτόρων Ο.Τ.Α.

1. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν προσωρινῶν εἰσπρακτόρων καθορίζεται εἰς ποσοστὸν μέχρι δέκα τοῖς ἑκατὸν (10 %) ἐπὶ τῶν πραγματοποιουμένων εἰσπράξεων ἐσόδων, τῶν βεβαιουμένων καὶ εἰσπραττομένων δι' εἰδικῶν χρηματικῶν καταλόγων. Ἡ ἐτησία ἀποζημίωσις ἑκάστου προσωρινοῦ εἰσπράκτορος δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνωτέρα τῶν ἑξήκοντα χιλιάδων (60.000) δραχμῶν. Εἰς τὸ ἀνώτατον τοῦτο ὅριον δὲν ὑπολογίζονται τὰ ἐπιδόματα ἑορτῶν καὶ ἀδείας. Ἐν περιπτώσει εἰσπράξεως, ἐντὸς τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους, ποσοστοῦ πέραν τοῦ ὀγδοήκοντα τοῖς ἑκατὸν (80 %) τῶν βεβαιωθέντων ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστου εἰσπράκτορος ἐσόδων, οὗτος δικαιοῦται προσθέτου ἀμοιβῆς ἐξ εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν (20 %) ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς καταβληθείσης αὐτῷ ἀποζημιώσεως, ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρονικοῦ διαστήματος.

2. Οἱ προσωρινοὶ εἰσπράκτορες δικαιοῦνται ἐξόδων κινήσεως, καθοριζομένων εἰς ποσοστὸν μέχρις ἑνὸς τοῖς ἑκατὸν (1 %) ἐπὶ τῶν ἐκτὸς γραφείου, δι' εἰδικῶν χρηματικῶν καταλόγων, εἰσπραττομένων ἐσόδων.

3. Τὸ ὕψος τοῦ ποσοστοῦ τῆς ἀποζημιώσεως καὶ τῶν ἐξόδων κινήσεως καθορίζεται διὰ τῶν ὑπὸ τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 111 προβλεπομένων ἀποφάσεων.

4. Ἡ ἀποζημίωσις, ἡ πρόσθετος ἀμοιβή, τὰ ἔξοδα κινήσεως καὶ τὰ ἐπιδόματα ἑορτῶν καὶ ἀδείας ἑκάστου προσωρινοῦ εἰσπράκτορος βαρύνουν τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐξυπηρετουμένους ὀργανισμοὺς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, κατὰ τὸν λόγον τῶν εἰσπραχθέντων ἐσόδων των.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΤΕΛΙΚΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Τελικαὶ Διατάξεις

Ἄρθρον 113.

Παραπομπαί.

1. Ὅπου ἐν τῷ παρόντι κώδικι γίνεται παραπομπὴ εἰς τὸν Ὑπαλληλικὸν Κώδικα νοεῖται καὶ ὡς παραπομπή : α) εἰς τὰς διατάξεις τὰς ἐμμέσως συμπληρούσας ἢ τροποποιούσας ἑκάστοτε αὐτόν, καὶ β) εἰς τὰ εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ διατάγματα καὶ ἀποφάσεις.

2. Παραπομπαὶ εἰς διατάξεις καταργουμένας διὰ τοῦ παρόντος κώδικος, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ νοοῦνται γενόμεναι εἰς τὰς ἀντιστοίχους διατάξεις τοῦ κώδικος τούτου.

Ἄρθρον 114.

Διατάξεις μὴ ἰσχύουσαι ἐπὶ ὑπαλλήλων δήμων, κοινοτήτων κλπ.

1. Γενικοὶ ἢ εἰδικοὶ νόμοι, διατάγματα καὶ ἀποφάσεις, περιλαμβάνοντες

διατάξεις ἀφορώσας εἰς τὴν ὑπηρεσιακὴν ἐν γένει κατάστασιν τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐν γένει νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, δὲν ἰσχύουν ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν διεπομένων ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κώδικος, ἐὰν δὲν γίνεται ρητὴ μνεία περὶ τούτου.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Α.Ν. 28/31.10.1935 «περὶ προστασίας ἐφέδρων παλαιῶν πολεμιστῶν» ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν, δὲν ἰσχύουν προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων ἐφέδρων παλαιῶν πολεμιστῶν ὑπηρετούντων εἰς ὀργανισμοὺς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 1843/1954 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ Α.Ν. 1565/1939 «περὶ κώδικος ἀσκήσεως τοῦ ἰατρικοῦ ἐπαγγέλματος», ὡς οὗτος ἐκυρώθη καὶ ἐτροποποιήθη διὰ τῶν διατάξεων τῶν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου δευτέρου τοῦ Ν. 2049/1952 «περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α.Ν. 1843/1951 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ Α.Ν. 1565/1939 «περὶ κώδικος ἀσκήσεως τοῦ ἰατρικοῦ ἐπαγγέλματος», δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἰατρῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ πάσης φύσεως δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἱδρυμάτων.

4. Οὐδεμία ὑποχρεωτικὴ εἰσφορὰ ἐπιβάλλεται εἰς βάρος τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων λόγῳ ἀσφαλίσεως τοῦ ἐν γένει προσωπικοῦ αὐτῶν ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν παρεχομένης κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος.

Ἄρθρον 115.

Ἐξουσιοδότησις προσαρμογῆς πρὸς τὸν Ὑπαλληλικὸν Κώδικα.

Διὰ διατάγματος, ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν καὶ μὴ δυναμένου νὰ τροποποιηθῇ πρὸ τῆς παρόδου διετίας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του, καθορίζονται αἱ θέσεις τακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων, ἡ διαβάθμισις καὶ κατάταξις τούτων εἰς κατηγορίας καὶ κλάδους καὶ τὰ εἰδικὰ προσόντα διορισμοῦ εἰς τὰς θέσεις ταύτας, κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ ἰσχύοντα περὶ τῶν θέσεων καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 116.

Κυρώσεις κατὰ παραβατῶν διατάξεων περὶ ἐκτάκτου κλπ. προσωπικοῦ.

1. Δήμαρχοι, πρόεδροι κοινοτήτων καὶ πρόεδροι ἀδελφάτων δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἱδρυμάτων προσλαμβάνοντες ἢ διατηροῦντες ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ δήμου, κοινότητος ἢ ἱδρύματος ὑπαλλήλους ἢ προσωπικὸν συνεργείων ἢ προβαίνοντες εἰς ἀπόσπασιν ἢ τοποθέτησιν προσωπικοῦ συνεργείων εἰς τακτικὰς ὑπηρεσίας παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος διώκονται ποινικῶς καὶ τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν μέχρις ἓξ μηνῶν καὶ χρηματικὴν ποινήν, ἐὰν κατ' ἄλλας διατάξεις δὲν τιμωροῦνται μὲ μεγαλυτέραν ποινήν.

2. Μὲ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω ποινὰς τιμωροῦνται δημοτικοὶ ἢ κοινοτικοὶ

ὑπάλληλοι καὶ ὑπάλληλοι ἱδρυμάτων ὑπογράφοντες ἢ θεωροῦντες χρηματικὰ ἐντάλματα ἢ καταστάσεις πληρωμῆς μισθῶν, ἀποζημιώσεων ἢ ἡμερομισθίων εἰς τοὺς ὡς ἄνω προσλαμβανομένους ἢ διατηρουμένους ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ὑπαλλήλους ἢ ἐργάτας.

"Αρθρον 117.

Ὑπάλληλοι ἀναγνωριζομένης εἰς δῆμον κοινότητος καὶ καταργουμένων ἢ ἑνουμένων ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

1. Ὑπάλληλοι κοινότητος ἀναγνωριζομένης εἰς δῆμον καθίστανται αὐτοδικαίως δημοτικοὶ ὑπάλληλοι ἐπὶ τῷ βαθμῷ ὃν ἐκέκτηντο ὡς κοινοτικοὶ ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν νέων μετὰ τὴν τοιαύτην ἀναγνώρισιν δημοτικῶν ἀρχῶν.

2. Εἰς τὰς περιπτώσεις ἑνώσεως κοινότητος μετὰ δήμου ἢ καταργήσεως κοινότητος καὶ ἑνώσεως αὐτῆς μετὰ συνεχομένου δήμου ἢ κοινότητος, οἱ ὑπάλληλοι τῶν ἑνουμένων κοινοτήτων καθίστανται ὑπάλληλοι τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος, εἰς τὴν ὁποίαν ἑνοῦνται μέχρι λήψεως τῆς κατὰ τὴν παρ. 3 ἀποφάσεως περὶ ἐντάξεως ἢ ἀπολύσεως.

3. Ἡ ἔνταξις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου πρὸς διορισμὸν ὀργάνου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου, κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου, κρίνοντος περὶ τῆς καταλληλότητος αὐτῶν. Ἐὰν οὗτοι δὲν κριθοῦν κατάλληλοι ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας.

4. Ἐὰν παρὰ τῷ δήμῳ ἢ τῇ κοινότητι δὲν ὑφίστανται κεναὶ ὀργανικαὶ θέσεις πρὸς ἔνταξιν τῶν ἀνωτέρω κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, δημιουργοῦνται τοιαῦται διὰ τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας, μὴ ἰσχυόντων τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις χρονικῶν περιορισμῶν ὡς πρὸς τὴν τροποποίησιν αὐτοῦ.

5. Εἰς τὰς περιπτώσεις ἑνώσεως δήμων ἢ ἑνώσεως κοινοτήτων καὶ ἀναγνωρίσεως αὐτῶν εἰς δῆμον, τὸ προσωπικὸν τῶν ἑνουμένων τούτων ὀργανισμῶν καθίσταται αὐτοδικαίως προσωπικὸν τοῦ ἐκ τῆς ἑνώσεως προερχομένου δήμου, ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν νέων μετὰ τὴν τοιαύτην ἀναγνώρισιν δημοτικῶν ἀρχῶν. Οἱ διεβαθμισμένοι τακτικοὶ ὑπάλληλοι τῶν ἑνουμένων δήμων καὶ κοινοτήτων καταλαμβάνουν θέσεις τοῦ ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐκ τῆς ἑνώσεως προερχομένου δήμου, ἀντιστοίχως πρὸς τὰ τυπικὰ αὐτῶν προσόντα καὶ τὸν βαθμὸν ὃν ἐκέκτηντο.

Προκειμένου περὶ ἀδιαβαθμίστων τακτικῶν κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, ἐνεργεῖται ἔνταξις αὐτῶν εἰς θέσεις τοῦ ἀναγνωριζομένου δήμου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 76.

Τὸ ἁρμόδιον πρὸς διορισμὸν ὄργανον δύναται νὰ ἀποφασίσῃ καὶ περὶ μὴ ἐντάξεως αὐτῶν, ἐὰν δι' οὐσιαστικοὺς λόγους ἤθελε κρίνει τούτους ἀκαταλλήλους, τῆς τοιαύτης ἀποφάσεώς του ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου.

Τὰ ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τῆς παρούσης παραγράφου ὁριζόμενα ἰσχύουν

ἀναλόγως καὶ εἰς περίπτωσιν καταργήσεως δήμου καὶ ἀναγνωρίσεως αὐτοῦ εἰς κοινότητα.

6. Εἰς τὰς περιπτώσεις καταργήσεως δήμου καὶ ἑνώσεως αὐτοῦ μεθ' ἑτέρου δήμου, τὸ προσωπικὸν τοῦ καταργουμένου δήμου καθίσταται αὐτοδικαίως προσωπικὸν τοῦ δήμου μεθ' οὗ οὗτος ἑνοῦται.

Ἐὰν εἰς τὸν Ὀργανισμὸν ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ δήμου εἰς ὃν ἑνοῦται ὁ καταργούμενος δῆμος δὲν ὑφίστανται κεναὶ θέσεις ἀντίστοιχοι πρὸς τοὺς τακτικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ καταργουμένου δήμου, δημιουργοῦνται τοιαῦται διὰ τροποποιήσεως αὐτοῦ, μὴ ἰσχυόντων τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις χρονικῶν περιορισμῶν ὡς πρὸς τὴν τροποποίησιν τῶν ὀργανισμῶν ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας δήμων. Αἱ θέσεις αὗται εἶναι προσωριναὶ καὶ καταργοῦνται αὐτοδικαίως ἅμα τῇ καθ' οἱονδήποτε τρόπον κενώσει τούτων.

7. Εἰς τὰς περιπτώσεις ἑνώσεως κοινοτήτων καὶ ἀναγνωρίσεώς των εἰς νέαν τοιαύτην, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παρ. 2 καὶ 3.

Ἄρθρον 118.

Προαγωγαὶ ἢ ἐντάξεις μὴ τελειωθεῖσαι.

Ὑπάλληλοι Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἡμερομισθίων, δι' οὓς ἐξεδόθη πρᾶξις τοῦ ἁρμοδίου ὀργάνου τοῦ οἰκείου ὀργανισμοῦ ἢ τοῦ οἰκείου ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου περὶ προαγωγῆς ἢ ἐντάξεως αὐτῶν, μὴ ἐγκριθεῖσαι ὑπὸ τοῦ νομάρχου λόγῳ παρεμπεσούσης ἐξόδου των ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, λογίζονται προαχθέντες ἢ ἐνταχθέντες ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐξόδου των ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 119.

Ἔνταξις ὑπαλλήλων εἰδικῶν ταμείων καὶ ἄλλων νομικῶν προσώπων.

1. Τὸ προσωπικὸν εἰδικῶν ταμείων ὑδρεύσεως καταργηθέντων ἢ καταργουμένων, ἐφ' ὅσον ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ σκοποῦ αὐτῶν ἀναλαμβάνεται καθ' οἱονδήποτε τρόπον ὑπὸ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, διατηρεῖται ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ οἰκείου δήμου ἢ κοινότητος μέχρις ὀργανώσεως τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, διὰ τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας, ὅτε ἐπιτρέπεται ἡ ἔνταξις αὐτοῦ εἰς ἀντιστοίχους τακτικὰς θέσεις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν οὐσιαστικῶν αὐτῶν προσόντων καὶ τῶν ἐν τῷ ὀργανισμῷ ὁριζομένων προϋποθέσεων διὰ τὴν κατάληψιν τῶν θέσεων τούτων.

2. Ἡ ἔνταξις ἐρεγεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου πρὸς διορισμὸν ὀργάνου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου.

3. Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω τροποποίησις τοῦ ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας ἐνεργεῖται ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος τῆς οἰκείας ὑπηρεσίας, ἐντὸς δὲ ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τῆς τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ ἐνεργεῖται ἡ ἔνταξις τοῦ προσωπικοῦ. Τὸ μὴ ἐντασ-

σόμενον προσωπικὸν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἀπολύεται αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ ἑτέρας διατυπώσεως ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας.

4. Ἡ παρὰ τῷ ταμείῳ προγενεστέρα ὑπηρεσία τοῦ ἐνταssομένου προσωπικοῦ λογίζεται ὡς τακτικὴ δημοτικὴ ἢ κοινοτικὴ ὑπηρεσία διὰ πᾶσαν περίπτωσιν.

5. Διὰ διατάγματος ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, μετ' ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου τοῦ οἰκείου ὀργανισμοῦ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, δύναται αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων νὰ ἐφαρμόζωνται καὶ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ καὶ ἄλλων εἰδικῶν ταμείων, τῶν ὁποίων ἡ διοίκησις περιῆλθεν ἢ ἤθελε περιέλθει εἰς τοὺς ὀργανισμοὺς τούτους, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν νομικῶν προσώπων τῶν ὁποίων ἤθελεν ἀποφασισθῇ ἡ κατάργησις καὶ ἡ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ οἰκείου ὀργανισμοῦ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἀνάληψις τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ σκοποῦ αὐτῶν.

Ἄρθρον 120.

Ρύθμισις λεπτομερειῶν.

Διὰ διαταγμάτων ἐκδιδομένων ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν καθορίζεται πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος κώδικος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Μεταβατικαὶ Διατάξεις

Ἄρθρον 121.

Ἰσχὺς ἐκδοθέντων διαταγμάτων ἢ ἀποφάσεων.

Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος προβλεπομένων διαταγμάτων ἢ ἀποφάσεων ἐφαρμόζονται αἱ προϊσχύσασαι διατάξεις.

Ἄρθρον 122.

Συγκρότησις ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων καὶ ὑγειονομικῶν ἐπιτροπῶν.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος κώδικος τὰ μέλη τῶν ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων καὶ τῶν ὑγειονομικῶν ἐπιτροπῶν θέλουν ὁρισθῇ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἡ δὲ θητεία αὐτῶν θέλει λήξει τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1972.

Ἄρθρον 123.

Πειθαρχικὰ ἀδικήματα. Ἐφέσεις. Προσφυγαί.

1. Πειθαρχικὰ ἀδικήματα τελεσθέντα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ μήπω ὁριστικῶς ἐκδικασθέντα, διέπονται ὑπ' αὐτοῦ κατά τε τὰς οὐσιαστικὰς καὶ διαδικαστικὰς διατάξεις.

2. Ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος διέπονται ἐπίσης αἱ ἐκκρεμεῖς συνεπείᾳ ἐφέσεως ἢ προσφυγῶν δίκαι, ὡς καὶ αἱ ἐφεξῆς ἀσκηθησόμεναι ἐφέσεις ἢ προσφυγαὶ κατὰ προεκδοθεισῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων.

Ἄρθρον 124.

Διατήρησις ὑπηρετούντων τὴν 22.12.1969 εἰς θέσεις μετατραπείσας εἰς τοιαύτας προσωπικοῦ ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου.

Οἱ ὑπηρετοῦντες τὴν 22.12.1969, χρονολογίαν ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 385/1969 «περὶ προσλήψεως προσωπικοῦ ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου εἰς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ Ν.Π.Δ.Δ.», εἰς ὀργανικὰς θέσεις τῶν ἐν ἄρθρῳ 105 τοῦ παρόντος εἰδικοτήτων διατηροῦνται ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ μέχρι τῆς καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἀποχωρήσεώς των, τῶν ὑπ' αὐτῶν κατεχομένων θέσεων μετατρεπομένων εἰς θέσεις ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου ἅμα τῇ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀποχωρήσει των. Ἡ μετατροπὴ αὕτη τῶν ὀργανικῶν θέσεων εἰς τοιαύτας ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου λογίζεται γενομένη εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν τοῦ οἰκείου κλάδου. Οἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω διατηρούμενοι ἐξελίσσονται κατὰ τὰς κειμένας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 385/1969 διατάξεις μέχρι τοῦ ἀνωτέρου τῆς εἰδικῆς αὐτῶν ἱεραρχίας βαθμοῦ ἐντὸς πάντοτε τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διὰ τοὺς βαθμοὺς τούτους προβλεπομένων ὑπὸ τῶν διατάξεων τούτων θέσεων.

Ἄρθρον 125.

Μὴ θιγόμεναι διατάξεις.

Δὲν θίγονται ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος αἱ ὡς ἔπεται εἰδικαὶ διατάξεις περιωρισμένης κατὰ χρόνον καὶ ἔκτασιν ἰσχύος :

1) τοῦ ἄρθρου 132 τοῦ Ν. 1726 τῆς 6/9 Ἀπριλίου 1951 «περὶ Κώδικος καταστάσεως τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ὑπαλλήλων» (ΦΕΚ 100), ὡς ἐκωδικοποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 163 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ Β.Δ. 406 τῆς 28 Ἰουνίου/23 Ἰουλίου 1963 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον Νόμου τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 1726/1951 «περὶ καταστάσεως τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν» (ΦΕΚ 115). (Προσκόμισις πιστοποιητικῶν ὑπὸ τῶν ὑπηρετούντων κατὰ τὴν 9ην Ἀπριλίου 1951, χρονολογίαν ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Ν. 1726/1951).

2) τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 135 τοῦ Ν. 1726/1951, ὡς ἐκωδικοποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 168 παρ. 3 τοῦ Β.Δ. 406/1963. (Δήλωσις περιουσιακῆς καταστάσεως ὑπὸ τῶν ὑπηρετούντων κατὰ τὴν 9ην Ἀπριλίου 1951).

3) τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 136 τοῦ Ν. 1726/1951, ὡς ἐκωδικοποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 169 παρ. 1 τοῦ Β.Δ. 406/1963. (Παραίτησις ἐκ πλειόνων τῆς μιᾶς θέσεων ὑπαλλήλων ὑπηρετούντων κατὰ τὴν 9ην Ἀπριλίου 1951).

4) τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 136 τοῦ Ν. 1726/1951, ὡς ἐκωδικοποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 174 παρ. 6 τοῦ Β.Δ. 406/1963. (Προϋποθέσεις μονιμοποιήσεως ὑπαλλήλων ὑπηρετούντων κατὰ τὴν 9ην Ἀπριλίου 1951).

5) τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 138 τοῦ Ν. 1726/1951, ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. 2262 τῆς 7/7 Ὀκτωβρίου 1952 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 1726/1951 «περὶ Κώδικος καταστάσεως τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ὑπαλλήλων» (ΦΕΚ 286) καὶ ἐκωδικοποι-

ήθη ὑπὸ τῆς παρ. 1 ἄρθρου 173 τοῦ Β.Δ. 406/1963 καὶ ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ν.Δ. 689 τῆς 30.9/7.10.1970 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως» (ΦΕΚ 212). (Δυνατότης προαγωγῆς μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ εἰσηγητοῦ τῶν μὴ κεκτημένων τὰ ὑπὸ τοῦ Ν. 1726/1951 προβλεπόμενα γραμματικὰ προσόντα).

6) τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 138 τοῦ Ν. 1726/1951, ὡς ἀντικατεστάθη τὸ δεύτερον ἐδάφιον ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. 2262/1952, καὶ ἐκωδικοποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 173 παρ. 2 τοῦ Β.Δ. 406/1963. (Δυνατότης προαγωγῆς μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ διευθυντοῦ α' τάξεως τῶν ἐχόντων ἀπολυτήριον Γυμνασίου καὶ ὑπηρετούντων κατὰ τὴν 9ην 'Απριλίου 1951).

7) τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 138 τοῦ Ν. 1726/1951, ὡς ἐκωδικοποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 176 παρ. 4 τοῦ Β.Δ. 406/1963. (Δυνατότης προαγωγῆς βοηθῶν γεωπόνων ὑπηρετούντων κατὰ τὴν 9ην 'Απριλίου 1951).

8) τῆς παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 138 τοῦ Ν. 1726/1951, ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Ν. 2262/1952 καὶ ἐκωδικοποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 175 παρ. 1 τοῦ Β.Δ. 406/1963. (Συνυπολογισμὸς προϋπηρεσίας διὰ τὴν προαγωγὴν διορισθέντων μέχρι τῆς 9ης 'Απριλίου 1951, κατόπιν διαγωνισμοῦ).

9) τῆς παρ. 10 τοῦ ἄρθρου 138 τοῦ Ν. 1726/1951, ὡς ἐκωδικοποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 176 παρ. 2 τοῦ Β.Δ. 406/1963. (Διαβάθμισις καὶ τοποθέτησις μονίμων τακτικῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων ὑπρετούντων τὴν 9ην 'Απριλίου 1951 εἰς θέσεις τεχνικῶν βοηθῶν, ἐργοδηγῶν καὶ γεωμετρῶν).

10) τῆς παρ. 11 τοῦ ἄρθρου 138 τοῦ Ν. 1726/1951, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. 2262/1952 καὶ ἐκωδικοποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 176 παρ. 1 τοῦ Β.Δ. 406/1963. ('Ενταξις ληξιάρχων δήμων ὑπηρετούντων τὴν 9ην 'Απριλίου 1951).

11) τῆς παρ. 12 τοῦ ἄρθρου 138 τοῦ Ν. 1726/1951, ὡς ἡρμηνεύθη ὑπὸ τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. 2262/1952 καὶ ἐκωδικοποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 173 παρ. 3 καὶ 4 τοῦ Β.Δ. 406/1963. (Προϋποθέσεις προαγωγῆς ὑπαλλήλων ὑπηρετούντων κατὰ τὴν 9ην 'Απριλίου 1951 ἐπὶ βαθμῷ εἰσηγητοῦ καὶ διορισθέντων κατόπιν διαγωνισμοῦ).

12) τοῦ ἄρθρου 139 τοῦ Ν. 1726/1951, ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 17 παρ. 1 τοῦ Ν. 2262/1952 καὶ τοῦ ἄρθρου 54 τοῦ Ν.Δ. 4260/1962 καὶ ἐκωδικοποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 180 τοῦ Β.Δ. 406/1963. ('Ενταξις κοινοτικῶν ὑπαλλήλων ὑπηρετούντων κατὰ τὴν 9ην 'Απριλίου 1951).

13) τοῦ ἄρθρου 140 τοῦ Ν. 1726/1951, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 17 παρ. 2 τοῦ Ν. 2262/1952 καὶ ἐκωδικοποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 181 τοῦ Β.Δ. 406/1963, συνεπληρώθη δὲ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν.Δ. 4541/1966 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Κώδικος καταστάσεως τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων κλπ.» (ΦΕΚ 176). ('Υπάλληλοι ὑπηρετοῦντες κατὰ τὴν 9ην 'Απριλίου 1951 καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ἐνταχθοῦν).

14) τοῦ ἄρθρου 142 τοῦ Ν. 1726/1951, ὡς ἐκωδικοποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου

183 τοῦ Β.Δ. 406/1963. (Νομιμοποίησις εἰς κατεχομένην θέσιν ὑπαλλήλων ὑπηρετούντων κατὰ τὴν 9ην Ἀπριλίου 1951).

15) τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 150 τοῦ Ν. 1726/1951, ὡς ἐκωδικοποιήθη ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 201 τοῦ Β.Δ. 406/1963. (Διατήρησις ἐν ἰσχύϊ τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 528/1948).

16) τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Ν. 2262/1952, ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 4239/1962 «περὶ συνταξιοδοτήσεως τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ ΤΑΔΚΥ κλπ.» καὶ ἐκωδικοποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 179 τοῦ Β.Δ. 406/1963. (Μονιμοποίησις ὑπαλλήλων Δωδεκανήσου).

17) τοῦ ἄρθρου 234 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ν.Δ. 2888 τῆς 30 Ἰουνίου/1 Ἰουλίου 1954 «περὶ κυρώσεως τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος» (ΦΕΚ 139). (Διατήρησις προσωπικοῦ συνδέσμων δήμων καὶ κοινοτήτων ὑπηρετοῦντος κατὰ τὴν 11 Ἰουλίου 1954).

18) τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν.Δ. 3913 τῆς 10/11 Νοεμβρίου 1958 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὁρίου ἡλικίας διατάξεων τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως συνταξιοδοτικῶν τινῶν διατάξεων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» (ΦΕΚ 199), ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 14 παρ. 4 τοῦ Β.Δ. 406/1963. (Νομιμοποίησις τῶν μέχρι τῆς 9ης Ἀπριλίου 1951 μεταβολῶν προσωπικοῦ μὴ δημοσιευθεισῶν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως).

19) τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 4239/1962 «περὶ συνταξιοδοτήσεως τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων καὶ τροποποιήσεως συνταξιοδοτικῶν καὶ τῶν περὶ μητρώου ἀρρένων διατάξεών τινων» (ΦΕΚ 126), συμπληρώσαντος τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Ν. 2262/1952 καὶ ὡς ἐκωδικοποιήθη διὰ τῆς παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 179 τοῦ Β.Δ. 406/1963.

20) τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Ν.Δ. 4239/1962, ὡς ἐκωδικοποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 184 τοῦ Β.Δ. 406/1963. (Μὴ ὁλοκλήρωσις ἐντάξεως λόγῳ θανάτου, πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 4239/1962).

21) τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ Ν.Δ. 4260/1962 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων, ἀφορώντων εἰς τὴν Γενικὴν Δ/νσιν Διοικήσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν» (ΦΕΚ 186), ὡς ἐκωδικοποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 25 παρ. 7 τοῦ Β.Δ. 406/1963 καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Β.Δ. 1044/1966 «περὶ διαβαθμίσεως, κατατάξεως θέσεων καὶ καθορισμοῦ προσόντων ὑπαλλήλων τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως (ΦΕΚ 280). (Δυνατότης προαγωγῆς μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ εἰσηγητοῦ ὑπαλλήλων ὑπηρετούντων κατὰ τὴν 12.11.62, ἀνεξαρτήτως γραμματικῶν γνώσεων).

22) τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 52 τοῦ Ν.Δ. 4260/1962, ὡς ἐκωδικοποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 174 παρ. 5 τοῦ Β.Δ. 406/1963. (Ἔνταξις ὑπηρετούντων κατὰ τὴν 9ην Ἀπριλίου 1951 καὶ μὴ ἐνταχθέντων μέχρι τῆς 12 Νοεμβρίου 1962).

23) τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ Ν.Δ. 4260/1962 ὡς ἐκωδικοποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 176 παρ. 3 τοῦ Β.Δ. 406/1963. (Δυνατότης προαγωγῆς δημοτικῶν τεχνικῶν ἐπιστατῶν μὴ ἐχόντων τὰ τυπικὰ προσόντα).

24) τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ν.Δ. 4276 τῆς 12/13 Νοεμβρίου 1962 «περὶ διατάξεών τινων, ἀφορωσῶν εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Διοικήσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν» (ΦΕΚ 191) ὡς ἐκωδικοποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 173 παρ. 5 τοῦ Β.Δ. 406/1963. (Ἀναδρομικὴ προαγωγὴ Τμηματαρχῶν ὑπηρετούντων τὴν 13ην Νοεμβρίου 1962 ὧν ἠκυρώθη ἡ προαγωγὴ διὰ τυπικοὺς λόγους).

25) τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 4541/1966 ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τῆς περιπτ. 3β' τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Ν.Δ. 689/70. (Δυνατότης προαγωγῆς ὑπαλλήλων ὑπηρετούντων τὴν 9ην Ἀπριλίου 1951 καὶ ἀποκτησάντων ἀπολυτήριον γυμνασίου κατὰ τὸ ἔτος 1951).

26) τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν.Δ. 4541/1966, συμπληρώσαντος τὸ ἄρθρον 181 τοῦ Β.Δ. 406/1963. (Μισθολογικὴ ἐξέλιξις ὑπαλλήλων διατηρηθέντων ἐν ὑπηρεσίᾳ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 181 τοῦ Β.Δ. 406/1963).

27) τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν.Δ. 4541/66. (Προαγωγὴ ὑπαλλήλων εἰσελθόντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν διὰ διαγωνισμοῦ πρὸ τῆς 9ης Ἀπριλίου 1951 καὶ ἀπομακρυνθέντων ἐξ αὐτῆς διὰ πράξεως τῆς Διοικήσεως).

28) τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν.Δ. 4541/66. (Χρόνος ὑπηρεσίας μονιμοποιηθέντων δημοτικῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Ν. 1726/51).

29) τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Ν.Δ. 4541/66 πλὴν τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παρ. 2 αὐτοῦ, καταργηθέντος ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 24 περίπτ. Ι τοῦ Ν.Δ. 689/1970. (Ἔνταξις ὑπηρετούντων κατὰ τὴν 23.9.1966 προσωρινῶν εἰσπρακτόρων καὶ γεωργοτεχνιτῶν).

30) τῶν παρ. 1–7 τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ Ν.Δ. 4541/66. (Ἔνταξις ἡμερομισθίων ὑπηρετούντων κατὰ τὴν 23.9.1966).

31) τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Ν.Δ. 4541/66. (Ἔνταξις ἰατρῶν ὑπηρετούντων κατὰ τὴν 23 Σεπτεμβρίου 1966).

32) τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ Ν.Δ. 4541/66. (Μετάταξις τακτικῶν ὑπαλλήλων δήμων, κοινοτήτων καὶ δημοτικῶν ἱδρυμάτων ὑπηρετούντων κατὰ τὴν 23.9. 1966 καὶ ἔνταξις ἐπιστατῶν καθαριότητος ὑπηρετούντων κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω ἡμερομηνίαν).

33) τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 689 τῆς 30.9/7.10.1970 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως» (ΦΕΚ 212). (Τρόπος πληρώσεως θέσεως Διευθυντοῦ Φιλαρμονικῆς).

34) τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 689/1970, πλὴν τῶν διατάξεων τῆς παρ. 1 αὐτοῦ τῶν ἀναβερομένων εἰς μετατάξεις. (Ἔνταξις ὑμηρετούντων κατωτέρων τακτικῶν ὑπαλλήλων).

35) τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν.Δ. 689/1970. (Προσαυξήσεις λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας ἐντασσομένων ἢ ἐπανεντασσομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 689/1970).

36) τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ν.Δ. 689/1970. (Ἐξομοίωσις ὑπηρετούντων τὴν

17ην 'Οκτωβρίου 1970 ἀποφοίτων Στρατιωτικῆς Σχολῆς Εὐελπίδων πρὸς κεκτημένους πτυχίον 'Ανωτάτων Σχολῶν).

37) τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Ν.Δ. 689/1970. (Καταργούμεναι διατάξεις).

38) τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Ν.Δ. 689/1970. (Μὴ ἐφαρμογὴ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 385/1969 ἐπὶ ὡρισμένων θέσεων 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως).

"Αρθρον 126.

Καταργούμεναι διατάξεις.

Καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Κώδικος :

1. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 1 καὶ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Α.Ν. 822/1938 «περὶ συστάσεως ταμιακῆς ὑπηρεσίας δήμων καὶ κοινοτήτων περιφερείας διοικήσεως πρωτευούσης» (ΦΕΚ 338).

2. Αἱ παρ. 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 381/1941 «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἐκ τῆς καταργήσεως τῆς διοικήσεως πρωτευούσης προκυπτόντων ζητημάτων προσωπικοῦ» (ΦΕΚ 276).

3. 'Ο Ν. 1726/1951 «περὶ Κώδικος καταστάσεως τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων» (ΦΕΚ 100) ἐξαιρέσει, τῶν μή, κατὰ τὸ ἄρθρον 125 τοῦ παρόντος κώδικος θιγομένων διατάξεων, τοῦ ἄρθρου 132, τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 135, τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 136, τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 138 (ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. 2262/1952 καὶ ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ν.Δ. 689/1970), τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 138 (ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. 2262/1952), τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 138, τῆς παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 138 (ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Ν. 2262/1952), τῆς παρ. 10 τοῦ ἄρθρου 138, τῆς παρ. 11 τοῦ ἄρθρου 138, (ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. 2262/1952), τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 138 (ὡς ἡρμηνεύθη διὰ τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. 2262/1952), τοῦ ἄρθρου 139 (ὡς συνεπληρώθη διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. 2262/1952 καὶ τοῦ ἄρθρου 54 τοῦ Ν.Δ. 4260/1962), τοῦ ἄρθρου 140 (ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. 2262/1952 καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν.Δ. 4541/1966), τοῦ ἄρθρ. 142, τοῦ τελευταίου ἐδαφ. τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 150.

4. Τὸ ἄρθρον 72 τοῦ Α.Ν. 1910/1951 «περὶ προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (ΦΕΚ 221).

5. 'Η παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Ν. 1974/1952 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Δήμων, Κοινοτήτων κλπ.» (ΦΕΚ 3).

6. 'Ο Ν. 2262/1952 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 1726/1951 «περὶ κώδικος καταστάσεως τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων» (ΦΕΚ 286) ἐξαιρέσει : α) τῶν μή, κατὰ τὸ ἄρθρον 125 τοῦ παρόντος κώδικος, θιγομένων διατάξεων, τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 16 (συμπληρωσάσης τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 138 τοῦ Ν. 1725/1951), τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 16 (ἀντικαταστήσαντος τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου

138 τοῦ Ν. 1726/1951), τοῦ ἄρθρου 34 (συμπληρώσαντος τὴν παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 138 τοῦ Ν. 1726/1951), τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 16 (τροποποιησάσης τὴν παρ. 11 τοῦ ἄρθρου 138 τοῦ Ν. 1726/1951), τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 16 (ἑρμηνευσάσης τὴν παρ. 12 τοῦ ἄρθρου 138 τοῦ Ν. 1726/1951), τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 17 (τροποποιησάσης τὸ ἄρθρον 139 τοῦ Ν. 1726/1951), τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 17 (τροποποιησάσης τὸ ἄρθρον 140 τοῦ Ν. 1726/1951), καὶ τοῦ ἄρθρου 29 (ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 4239/1962)· β) τοῦ ἄρθρου 30 ὡς ἀσχέτου πρὸς τὴν ὕλην τοῦ κώδικος.

7. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 2264/1952 «περὶ ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Α.Ν. 1910/1951 «περὶ προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (ΦΕΚ 287).

8. Τὰ ἄρθρα 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 150, 169, 170 171 τοῦ Ν.Δ. 2888/1954 «περὶ κυρώσεως τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ Κώδικος» (ΦΕΚ 139).

9. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 81 καὶ τὸ ἄρθρον 82 τοῦ Ν.Δ. 3033/1954 «περὶ ἐσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (ΦΕΚ 258).

10. Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ν. 3238/1955 «περὶ διαχειρίσεως δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν περιουσιῶν προερχομένων ἐξ ἰδιωτικῶν βοσκῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» (ΦΕΚ 125).

11. Ἡ περιπτ. δ' τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν.Δ. 3388/1955 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν.Δ. 3033/1954 «περὶ ἐσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» (ΦΕΚ 260).

12. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 7, τὰ ἄρθρα 25 καὶ 26 τοῦ Ν.Δ. 3777/1957 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τῆς νομοθεσίας «περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων καὶ τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος κλπ.» (ΦΕΚ 204).

13. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Β.Δ. 10.5/27.6.1958 «περὶ καταργήσεως κλπ. συμβουλίων καὶ ἐπιτροπῶν παρὰ ταῖς νομαρχίαις ἁρμοδιότητος τῶν Ὑπουργείων Συγκοινωνιῶν–Δημοσίων Ἔργων καὶ Ἐσωτερικῶν» (ΦΕΚ 98).

14. Τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 10, 11, 12, 17 καὶ 18 τοῦ Ν.Δ. 3892/1958 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 1726/1951 «περὶ κώδικος καταστάσεως τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων» καὶ τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ Κώδικος, τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν.Δ. 2888/1954 καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» (ΦΕΚ 192).

15. Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ν.Δ. 3893/1958 «περὶ διατάξεων τινῶν, ἀφορωσῶν τὸν κλάδον ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας, τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων» (ΦΕΚ 193).

16. Τὰ ἄρθρα 1, 2, 21 καὶ 23 τοῦ Ν.Δ. 3913/1958 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὁρίου ἡλικίας διατάξεων τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως συνταξιοδοτικῶν τινῶν διατάξεων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» (ΦΕΚ 199).

17. Τὸ ἄρθρον 80 τοῦ Β.Δ. 17.5/15.6.1959 «περὶ οἰκονομικῆς διοικήσεως καὶ λογιστικοῦ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων» (ΦΕΚ 114).

18. Τὸ ἄρθρον 3 καὶ ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 4239/1962 «περὶ συνταξιοδοτήσεως τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ ταμείου ἀσφαλίσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων καὶ τροποποιήσεως συνταξιοδοτικῶν καὶ τῶν περὶ μητρώου ἀρρένων διατάξεών τινων» (ΦΕΚ 126).

19. Τὰ ἄρθρα 44, 45, 46, αἱ παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 47, τὰ ἄρθρα 48, 49, 50, 51, αἱ παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 52, τὰ ἄρθρα 53, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 62, τὰ ἄρθρα 63, 64, 65, 66, 67, 68, 79, 89, 90 καὶ 94 τοῦ Ν.Δ. 4260/1962 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων, ἀφορώντων εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Διοικήσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν» (ΦΕΚ 186).

20. Τὸ Β.Δ. 406/1963 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 1726/1951 «περὶ κώδικος καταστάσεως τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν» (ΦΕΚ 115) ἐξαιρέσει :

α) τῶν μή, κατὰ τὸ ἄρθρον 125 τοῦ παρόντος κώδικος, θιγομένων διατάξεων, τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 14 (διατηρουμένης ἐν ἰσχύϊ διὰ τῆς παρ. 18 τοῦ ἄρθρου 125), τῆς παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 25, ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Β.Δ. 1044/1966 (διατηρουμένης ἐν ἰσχύϊ διὰ τῆς παρ. 21 τοῦ ἄρθρου 125), τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 168 (διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 125), τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 168 (διατηρουμένης ἐν ἰσχύϊ διὰ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 125), τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 169 (διατηρουμένης ἐν ἰσχύϊ διὰ τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 125), τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 173, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ν.Δ. 689/1970 (διατηρουμένης ἐν ἰσχύϊ διὰ τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 125 μέχρις ἐκδόσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 115 τοῦ κώδικος προβλεπομένου Β. Δ/τος, τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 173 (διατηρουμένης ἐν ἰσχύϊ διὰ τῆς παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 125), τῶν παρ. 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 173 (διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ διὰ τῆς παρ. 11 τοῦ ἄρθρου 125), τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 173 (διατηρουμένης ἐν ἰσχύϊ διὰ τῆς παρ. 24 τοῦ ἄρθρου 125), τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 174 (διατηρουμένης ἐν ἰσχύϊ διὰ τῆς παρ. 22 τοῦ ἄρθρου 125), τῆς παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 174 (διατηρουμένης ἐν ἰσχύϊ διὰ τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 125), τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 175 (διατηρουμένης ἐν ἰσχύϊ διὰ τῆς παρ. 8 τοῦ ἄρθρου 125), τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 176 (διατηρουμένης ἐν ἰσχύϊ διὰ τῆς παρ. 10 τοῦ ἄρθρου 125), τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 176 (διατηρουμένης ἐν ἰσχύϊ διὰ τῆς παρ. 9 τοῦ ἄρθρου 125), τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 176 (διατηρουμένης ἐν ἰσχύϊ διὰ τῆς παρ. 23 τοῦ ἄρθρου 125), τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 176 (διατηρουμένης ἐν ἰσχύϊ διὰ τῆς παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 125), τοῦ ἄρθρου 179, διατηρουμένης ἐν ἰσχύϊ διὰ τῆς παρ. 16 τοῦ ἄρθρου 125), τοῦ ἄρθρου 180 (διατηρουμένου ἐν ἰσχύϊ διὰ τῆς παρ. 12 τοῦ ἄρθρου 125), τοῦ ἄρθρου 181 (διατηρουμένου ἐν ἰσχύϊ διὰ τῆς παρ. 13 τοῦ ἄρθρου 125), τοῦ ἄρθρου 183 (διατηρουμένου ἐν ἰσχύϊ διὰ τῆς παρ. 14 τοῦ ἄρθρου 125), τοῦ ἄρθρου 184 (διατηρουμένου ἐν ἰσχύϊ διὰ τῆς παρ. 20 τοῦ ἄρθρου 125), τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 201 (διατηρουμένης ἐν ἰσχύϊ διὰ τῆς παρ. 15 τοῦ ἄρθρου 125), καὶ

9) τοῦ ἄρθρου 78, ὡς ἀσχέτου πρὸς τὴν ὕλην τοῦ κώδικος.

21. Τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4, αἱ παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 5, τὰ ἄρθρα 6, 7, 8, 9, 10, 11, 14, 15, 16, 17, ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 19, τὰ ἄρθρα 21 καὶ 37, τὸ ἄρθρον 44 πλὴν τοῦ τελευταίου ἐδαφίου του, καὶ αἱ περιπτ. α' καὶ β' τοῦ ἄρθρ. 47 τοῦ Ν.Δ. 4541/1966 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ κώδικος καταστάσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, καθορισμοῦ τρόπου πληρωμῆς τῶν ἀποδοχῶν τῶν κοινοτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» (ΦΕΚ 176).

22. Τὸ Β.Δ. 1044/1966 «περὶ διαβαθμίσεως, κατατάξεως θέσεων καὶ καθορισμοῦ προσόντων ὑπαλλήλων τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως» (ΦΕΚ 280) ἐξαιρέσει, τοῦ μή, κατὰ τὸ ἄρθρον 125 τοῦ παρόντος κώδικος θιγομένου τελευταίου ἐδαφίου τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1, τροποποιήσαντος τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ Ν.Δ. 4260/1962 (διατηρουμένου ἐν ἰσχύϊ διὰ τῆς παρ. 21 τοῦ ἄρθρου 125).

23. Τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Α.Ν. 344/1968 «περὶ διατάξεών τινων ἀφορωσῶν εἰς τοὺς 'Οργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως» (ΦΕΚ 71).

24. Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν.Δ. 27/1968 «περὶ διατάξεών τινων ἀφορωσῶν εἰς τὴν ὑπηρεσιακὴν κατάστασιν ὑπαλλήλων καταργουμένων ἢ ἑνουμένων 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως» (ΦΕΚ 281).

25. Τὸ Ν.Δ. 399/1970 «περὶ προσλήψεως προσωπικοῦ ὑπὸ τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου» (ΦΕΚ 9).

26. Τὸ Ν.Δ. 689/1970 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων τοῦ προσωπικοῦ τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως» (ΦΕΚ 212) ἐξαιρέσει :

α) τῶν μή, κατὰ τὸ ἄρθρον 125 τοῦ παρόντος κώδικος, θιγομένων διατάξεων, τοῦ ἄρθρου 4, τοῦ ἄρθρου 11 πλὴν τῆς παρ. 1, τοῦ ἄρθρου 19, τοῦ ἄρθρου 20, μέχρις ἐκδόσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 115 τοῦ παρόντος κώδικος προβλεπομένου Β. Δ/τος τῶν ἄρθρων 22, 24 καὶ 26, καὶ

β) τῶν ἄρθρων 16 καὶ 21 ὡς ἀσχέτων πρὸς τὴν ὕλην τοῦ κώδικος.

"Αρθρον 127.

Χρονολογία ἐνάρξεως ἰσχύος Κώδικος.

'Η ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται μετὰ τρίμηνον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

'Εν 'Αθήναις τῇ 24 'Απριλίου 1972

'Εν 'Ονόματι τοῦ Βασιλέως

'Ο 'Αντιβασιλεὺς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

'Ο Πρωθυπουργὸς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ 'Αντιπρόεδροι
ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΤΤΑΚΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

Τὰ Μέλη

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 79/30.5.1972)

ΠΙΝΑΞ

Περιλαμβάνων τὰς κατ' ἄρθρον τοῦ Κώδικος Καταστάσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων ἐνσωματωθείσας διατάξεις πηγῶν.

Ἄρθρα Κώδικος	Ἄρθρα Κωδ/νου Νόμου	Β.Δ. 406/1963
Ἄρθρον 1 παρ. 1 περίπτ. α' καὶ β'	Ἄρθρον 1 παρ. πρώτη περίπτ. α' καὶ β' τοῦ ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 1 παρ. 1.
Ἄρθρον 1 παρ. 1 περίπτ. γ'	Νέα διάταξις ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 1 παρ. πρώτης περιπτ. γ' καὶ δ' ν. 1726/51, ὡς ἐτροποποιήθη ἡ περίπτ. δ' ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 ν. 2262/1952 καὶ ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 44 ν. 4260/1962 καὶ ἄρθρον 2 παρ. 2 ἐδάφιον πρῶτον ν. 1726/1951, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 2 τοῦ ν. 2262/52.	Ἄρθρον 1 παρ. 2.
Ἄρθρον 1 παρ. 1 περίπτ. δ'	Νέα διάταξις ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 170 παρ. 1 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος, ὡς ἐκυρώθη ὑπὸ ἄρθρου Μόνου ν.δ. 2888/1954, ὡς ἐτροποποιήθη δι' ἄρθρου 66 παρ. 1 τοῦ ν.δ. 4260/1962 καὶ ὡς κωδικοποιηθεῖσα ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 188 τοῦ β.δ. 406/1963, ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 14 ν.δ. 4541/1966 ἀντικατασταθεῖσα ἐκ νέου διὰ τοῦ ἄρθρου 9 ν.δ. 689/1970.	Ἄρθρον 188 παρ. 1 ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ ν.δ. 4541/1966, ἀντικατασταθεῖσα ἐκ νέου διὰ τοῦ ἄρθρου 9 ν.δ. 689/1970.
Ἄρθρον 1 παρ. 2	Ἄρθρον 2 παρ. 1 ν. 1726/1951, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τῶν ἄρθρων 2 παρ. 1 τοῦ ν. 2262/1952 καὶ 45 ν.δ. 4260/1962 καὶ ἄρθρον 10 περίπτ. δ' ν.δ. 3388/1955.	Ἄρθρον 2 παρ. 1 πλὴν τῆς περιπτ. ε'.
Ἄρθρον 1 παρ. 3	Ἄρθρον 2 παρ. 3 ν. 1726/1951, προστεθεῖα διὰ τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 ν. 2262/1952.	Ἄρθρον 2 παρ. 2.

Ἄρθρον 2 παρ. 1	Μέρος τοῦ ἄρθρου 32 ν. 1726/51.	Ἄρθρον 49.
Ἄρθρον 2 παρ. 2	Μέρος τοῦ ἄρθρου 32 ν. 1726/51, ἄρθρα 112, 141 παρ. 1, 142 παρ. 1 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος κυρωθέντος διὰ τοῦ ἄρθρου Μόνου τοῦ ν.δ. 2888/1954, ἄρθρον 56 β.δ. 864/1960, ἄρθρον 3 ν. 1726/51, ὡς ἐκωδικοποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 50 παρ. 1 β.δ. 406/63 καὶ ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παρ. 1 ἄρθρου 6 ν.δ. 4541/1966.	Ἄρθρον 50 παρ. 1 ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παρ. 1 ἄρθρου 6 ν.δ. 4541/66.
Ἄρθρον 2 παρ. 3	Μέρος τοῦ ἄρθρου 32 ν. 1726/1951, ὡς ἐκωδικοποιήθη ὑπὸ τῆς παρ. 3 ἄρθρου 50 β.δ. 406/63 καὶ ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παρ. 2 ἄρθρου 6 ν.δ. 4541/66.	Ἄρθρον 50 παρ. 3 ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παρ. 2 ἄρθρου 6 ν.δ. 4541/66.
Ἄρθρον 2 παρ. 4	Ἄρθρον 141 παρ. 2 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ ἄρθρου Μόνου τοῦ ν.δ. 2888/1954.	Ἄρθρον 50 παρ. 2.
Ἄρθρον 2 παρ. 5 καὶ 6	Ἄρθρον 24 παρ. 1 καὶ 2 ν. 2262/1952, ὡς ἐκωδικοποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 50 παρ. 6 καὶ 7 τοῦ β.δ. 406/63 καὶ ὡς ἀντικατεστάθη ἡ παρ. 6 τοῦ β.δ. 406/63 ὑπὸ τῆς παρ. 3 ἄρθρου 6 ν.δ. 4541/66.	Ἄρθρον 50 παρ. 6 καὶ 7 ὡς ἀντικατεστάθη ἡ παρ. 6 ὑπὸ τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ν.δ. 4541/66.
Ἄρθρον 2 παρ. 7	Ἄρθρον 24 παρ. 3 ν. 2262/52, προστεθεῖσα διὰ τῆς παρ. 3 ἄρθρου 62 ν.δ. 4260/62.	Ἄρθρον 50 παρ. 8.
Ἄρθρον 2 παρ. 8	Νέα διάταξις	
Ἄρθρον 3 παρ. 1	Ἄρθρον 3 ν. 1726/51.	Ἄρθρον 3.
Ἄρθρον 3 παρ. 2	Νέα διάταξις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Κωδικος Καταστάσεως Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων.	
Ἄρθρον 4	Ἄρθρον 4 ν. 1726/51.	Ἄρθρον 4.
Ἄρθρον 5 παρ. 1 ἐδάφιον πρῶτον	Ἄρθρον 6 παρ. 1 ἐδάφιον πρῶτον ν. 1726/51.	Ἄρθρον 5 παρ. 1 ἐδάφιον πρῶτον.

Ἄρθρα Κώδικος	Ἄρθρα Κωδ/νου Νόμου	Β.Δ. 406/1963
Ἄρθρον 5 παρ. 1 ἐδάφιον δεύτερον	Νέα διάταξις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος Καταστάσεως Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων.	
Ἄρθρον 5 παρ. 2, 3, 4 καὶ 5	Ἄρθρον 6 παρ. 2, 3, 4 καὶ 5 ν. 1726/51.	Ἄρθρον 5 παρ. 2, 3, 4 καὶ 5.
Ἄρθρον 5 παρ. 6	Ἄρθρον 6 παρ. 5, ἐδάφιον δεύτερον ν. 1726/51 προστεθὲν διὰ τῆς παρ. 1 ἄρθρου 6 ν.δ. 4260/62.	Ἄρθρον 5 παρ. 6.
Ἄρθρον 5 παρ. 7	Ἄρθρον 12 παρ. 1 ν.δ. 4239/62.	Ἄρθρον 5 παρ. 7.
Ἄρθρον 6 παρ. 1 περίπτ. α', τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς περιπτ. β' καὶ ἡ περίπτ. γ'	Ἄρθρον 7 ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 6 παρ. 1 περίπτ. α' καὶ μέρος τῆς περιπτ. β'
Ἄρθρον 6 παρ. 1 περίπτ. β' ἐδάφιον δεύτερον	Νέα διάταξις	
Ἄρθρον 6 παρ. 1 περιπτ. δ', ε', στ' καὶ ζ'	Ἄρθρον 8 παρ. 1, 2 καὶ 4 ν. 1726/1951, ὡς ἡ παρ. 2 ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 παρ. 1 ν. 2262/52.	Ἄρθρον 6 παρ. 1 περιπτ. γ', δ', τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς περιπτ. ε' καὶ ζ'
Ἄρθρον 6 παρ. 1 περιπτ. η' καὶ θ'	Ἄρθρον 9 παρ. 1 καὶ 2 ν. 1726/51.	Ἄρθρον 6 παρ. 1 περίπτ. ζ' καὶ η'
Ἄρθρον 6 παρ. 1 περίπτ. ι'	Ἄρθρον 10 παρ. 1 ν. 1726/51.	Ἄρθρον 6 παρ. 1 περίπτ. θ'
Ἄρθρον 6 παρ. 2	Ἄρθρον 8 παρ. 3 ν. 1726/51.	Ἄρθρον 6 παρ. 1 δεύτερον ἐδάφιον περίπτ. ε'.
Ἄρθρον 6 παρ. 3 καὶ 4	Ἄρθρον 10 παρ. 2 καὶ 3 ν. 1726/51, ὡς ἐκωδικοποιήθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 6 παρ. 2 καὶ 3 τοῦ β.δ. 406/63 καὶ ὡς ἡ παρ. 2 ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 ν.δ. 4541/1966.	Ἄρθρον 6 παρ. 2 καὶ 3 ὡς ἡ παρ. 2 ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 ν.δ. 4541/1966

Ἄρθρον 7	Ἄρθρον 9 παρ. 3 ν. 1726/51 ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸ ἄρθρον 19 παρ. 2 ν. 1811/51.	Ἄρθρον 8.
Ἄρθρον 8	Ἄρθρον 12 παρ. 1 ν. 1726/51, ὡς ἐκωδικοποιήθη διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 9 β.δ. 406/63 καὶ ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 ν. δ . 4541/1966.	Ἄρθρον 9 παρ. 1, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 ν.δ. 4541/1966.
Ἄρθρον 9 παρ. 1	Ἄρθρον 13 παρ. 2 καὶ 3 ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 10 παρ. 2 καὶ 3
Ἄρθρον 9 παρ. 2	Ἄρθρον 13 παρ. 4 ἐδάφιον δεύτερον ν. 1726/51.	Ἄρθρον 10 παρ. 5.
Ἄρθρον 9 παρ. 3	Ἄρθρον 13 παρ. 4 ἐδάφιον πρῶτον ν. 1726/51..	Ἄρθρον 10 παρ. 4.
Ἄρθρον 10	Ἄρθρον 13 παρ. 5 ν. 1726/51.	Ἄρθρον 10 παρ. 6.
Ἄρθρον 11 παρ. 1 καὶ 2	Ἄρθρα 14 καὶ 15 παρ. 1 ν. 1726/51 καὶ ἄρθρον 7 παρ. 2 ἐδάφιον πρῶτον τοῦ ν. 2262/1952.	Ἄρθρα 11 καὶ 12 παρ. 1, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παρ. 1 ἄρθρου 3 τοῦ ν.δ. 4541/1966.
Ἄρθρον 11 παρ. 3	Ἄρθρον 15 παρ. 2 καὶ 3 ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 12 παρ. 2 καὶ 3.
Ἄρθρον 12	Ἄρθρον 16 ν. 1726/1951 καὶ ἄρθρα 117 παρ. 1 περίπτ. δ' καὶ 140 ν.δ. 2888/54.	Ἄρθρον 13.
Ἄρθρον 13	Ἄρθρον 17 ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 14 παρ. 1 καὶ 2.
Ἄρθρον 14	Ἄρθρον 18 ν. 1726/1951	Ἄρθρον 15.
Ἄρθρον 15 παρ. 1 καὶ 2	Ἄρθρον 21 ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 20 παρ. 1 καὶ 2.
Ἄρθρον 15 παρ. 3 καὶ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παρ. 4	Ἄρθρον 22 παρ. 1 καὶ 2 ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 20 παρ. 3 καὶ 4.
Ἄρθρον 15 παρ. 4 ἐδάφιον δεύτερον	Ἄρθρον 4 ν.δ. 4541/1966.	Ἄρθρον 15 παρ. 4 προστεθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ν.δ. 4541/1966.
Ἄρθρον 15 παρ. 5	Ἄρθρον 22 παρ. 3 ν. 1726/1951,	Ἄρθρον 20 παρ. 5.
Ἄρθρον 15 παρ. 6	Νέα διάταξις	

Άρθρα Κώδικος	Άρθρα Κωδ/νου Νόμου	Β.Δ. 406/1963
Άρθρον 16	Άρθρον 23 ν. 1726/1951.	Άρθρον 21.
Άρθρον 17	Άρθρον 19 ν. 1726/1951.	Άρθρον 18.
Άρθρον 18	Άρθρον 20 ν. 1726/1951.	Άρθρον 19.
Άρθρον 19 παρ. 1–5	Άρθρον 24 ν. 1726/1951, ώς συνεπληρώθη διά τοῦ ἄρθρου 42 ν. 2262/1952.	Άρθρον 22.
Άρθρον 19 παρ. 6	Άρθρον 25 ν. 1726/1951.	Άρθρον 23.
Άρθρον 20	Εἰσαγωγικὴ διάταξις.	
Άρθρον 21 παρ. 1	Άρθρον 26 παρ. πρώτη, τοῦ ν. 1726/1951 ώς ἐκωδικοποιήθη διά τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ β.δ. 406/1963.	Άρθρον 24.
Άρθρον 21 παρ. 2	Άρθρον 47 παρ. 1 τοῦ ν.δ. 4260/1962 ώς ἐκωδικοποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 25 παρ. 5, ἀντικατασταθεῖσα διὰ τῆς παρ. 1 ἄρθρου 1 τοῦ β.δ. 1044/1966.	Άρθρον 25 παρ. 5, ἀντικατασταθεῖσα διὰ τῆς παρ. 1 ἄρθρου 1 τοῦ β.δ.1044/1966.
Άρθρον 21 παρ. 3	Άρθρον 18 ν.δ. 689/1970.	
Άρθρον 22 παρ. 1 περιπτ. α', β', καὶ τὸ πρῶτον μέρος τῆς περιπτ. γ' (κλητῆρος - ἀρχικλητῆρος)	Άρθρον 26 στοιχ. Α–α περιπτ. 1–16 ν. 1726/1951, ώς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 1 τοῦ ν. 2262/1952, ώς κωδικοποιηθεῖσα διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ β.δ. 406/1963, ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 1 τοῦ β.δ. 1044/1966.	Άρθρον 25 παρ. 1, ώς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παρ. 1 ἄρθρου 1 τοῦ β.δ. 1044/1966.
Άρθρον 22 παρ. 1 περίπτ. γ' (νεωκόρου)	Άρθρον 26 στοιχ. Α–ζ' ν. 1726/1951, ώς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παρ. V τοῦ ν.δ. 4260/1962, καὶ ώς κωδικοποιηθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ β.δ. 406/1963, ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 10 τοῦ β.δ. 1044/1966.	Άρθρον 36 περίπτ. β', ώς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παρ. 10 ἄρθρου 1 τοῦ β.δ. 1044/1966 (περίπτ. β').
Άρθρον 22 παρ. 1 περίπτ. γ' (φύλακος. . .κλπ).	Άρθρον 26 στοιχ. Α–ιγ' ν. 1726/51, ώς ἐκωδικοποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ β.δ. 406/1963 καὶ ώς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 13 β.δ. 1044/66.	Άρθρον 40, ώς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 13 τοῦ β.δ. 1044/1966.

Ἄρθρον 22 παρ. 1 περίπτ. δ' καὶ ε'	Ἄρθρον 26 στοιχ. Α–ια' καὶ ιβ' ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 59.
Ἄρθρον 22 παρ. 1 περίπτ. στ'	Ἄρθρον 2 παρ. 4 τοῦ ν. 4227/1962 (Φ.Ε.Κ. Α', 49).	
Ἄρθρον 22 παρ. 1 περίπτ. ζ'	Ἄρθρον 26 στοιχ. Α–δ' περίπτ. 1 καὶ 2 ν. 1726/51, ὡς κωδικοποιηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 33 περιπτ. α' καὶ β' τοῦ β.δ. 406/63, ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 7 β.δ. 1044/66.	Ἄρθρον 33 περίπτ. α' καὶ β' ὡς ἀντικατεστάθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 7 τοῦ β.δ. 1044/1966.
Ἄρθρον 22 παρ. 1 περίπτ. η'	Ἄρθρον 26 στοιχ. Α–γ–IV περίπτ. 22 ν. 1726/51, ὡς ἐκωδικοποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 32 περίπτ. κδ' καὶ ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 6 β.δ. 1044/1966, περίπτ. κδ'	Ἄρθρον 32 περίπτ. κδ' ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 1τοῦ β.δ.1044/1966, περίπτ. κδ'.
Ἄρθρον 22 παρ. 2	Ἄρθρον 26 παρ. τρίτη ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 25 παρ. 4.
Ἄρθρον 22 παρ. 3	Ἄρθρον 26 παρ. δευτέρα ν. 1726/1951, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 48 παρ. 1 ν.δ. 4260/62, κωδικοποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 25 παρ. 2 τοῦ β.δ. 406/63, ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 1 β.δ. 1044/1966, ἐδάφιον δεύτερον.	Ἄρθρον 25 παρ. 2, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 1 τοῦ β.δ. 1044/66, ἐδάφιον δεύτερον.
Ἄρθρον 23 παρ. 1 περίπτ. α' καὶ ἐκ τῆς περιπτ. β' «ὑπομηχανικοῦ ἐργοδηγοῦ σχεδιαστοῦ, ἐπιστάτου».	Ἄρθρον 26 στοιχ. Α–β, ν. 1726/1951, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 2 καὶ 3 ν. 2262/1952, ὡς ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ν. 2262/1952 ἀντικατεστάθη ὑπό ἄρθρου μόνου παρ. 5 ν.δ. 4276/1962, καὶ ὡς κωδικοποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ β.δ. 406/1963, ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 2 τοῦ β.δ. 1044/1966. (Ἡ παρ. 5 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ν.δ. 4276/1962 κατηργήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ ν.δ. 689/1970).	Ἄρθρον 26 παρ. 1 περιπτ. α, β, γ, δ, ε, στ καὶ η, ὡς ἀντικατεστάθησαν διὰ τοῦ ἄρθρ. 1 παρ. 2 τοῦ β.δ. 1044/1966.

Άρθρα Κώδικος	Άρθρα Κωδ/νου Νόμου	Β.Δ. 406/1963
Άρθρου 23 παρ. 1 περίπτ. β' «ύπομηχανικοῦ μηχανοστασιάρχου, συντηρητοῦ - ἐφαρμοστοῦ καὶ ὑδρονομέως»	Άρθρον 26 στοιχ. Α–η περίπτ. 2 καὶ στοιχ. Α–θ περιπτ. 2, 3 καὶ 7, ὡς τὸ στοιχ. Α–θ ἐτροποποιήθη διὰ τῆς παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ν. 2262/2952, καὶ ὡς κωδικοποιηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 37 ἀντικατεστάθησαν διὰ τῆς παρ. 11 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ β.δ. 1044/1966.	Άρθρον 37 περίπ. β, γ, ζ καὶ ιγ, ὡς ἀντικατεστάθησαν διὰ τῆς παρ. 1 ἄρθρου 11 τοῦ β.δ. 1044/1966 (περίπτ. β, γ, ζ, ιγ).
Άρθρον 23 παρ. 2 καὶ 3	Άρθρον 26 στοιχ. Α–β τὰ δύο τελευταῖα ἐδάφια τοῦ ν. 1726/1951, ὡς κωδικοποιηθέντα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 26 παρ. 2 καὶ 3 ἀντικατεστάθησαν διὰ τῆς παρ. 2 ἄρθρου 1 τοῦ β.δ. 1044/1966.	Άρθρον 26 παρ. 2 καὶ 3, ὡς ἀντικατεστάθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 2 τοῦ β.δ. 1044/1966.
Άρθρον 24 παρ. 1 περίπτ. α'	Άρθρον 26 στοιχ. Α–γ–Ι, ν. 1726/1951, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 4 ν. 2262/1952 καὶ ὡς κωδικοποιηθὲν διὰ τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ β.δ. 406/1963 ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ β.δ. 1044/1966 καὶ ὡς ἡ περιπτ. δ' τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ β.δ. 1044/1966 διωρθώθη διὰ τῆς Φ.Ε.Κ. 215/1968.	Άρθρον 28 παρ. 1 περιπτ. α'–δ', ὡς ἀντικατεστάθησαν διὰ τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ β.δ. 1044/1966.
Άρθρον 24 παρ. 1 περίπτ. β'	Άρθρον 26 στοιχ. Α–γ–ΙΙ περίπτ. 1 καὶ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς περιπτ. 2, ὡς κωδικοποιηθεῖσαι διὰ τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ β.δ. 406/1963, περιπτ. α' καὶ β', ἀντικατεστάθησαν διὰ τῆς παρ. 4 ἄρθρου 1 τοῦ β.δ. 1044/1966.	Άρθρον 29 παρ. 1, ἀντικατασταθεῖσα διὰ τῆς παρ. 4 ἄρθρου 1 τοῦ β.δ. 1044/1966
Άρθρον 24 παρ. 1 περίπτ. γ'	Άρθρον 26 στοιχ. Α–γ–ΙΙΙ περίπτ. 1–5 ν. 1726/1951, ὡς αἱ περιπτ. 3, 4 καὶ 5 ἀντικατεστάθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 48 παρ. ΙΙ τοῦ ν.δ. 4260/1962, ὡς κωδικο-	Άρθρον 30 παρ. 1 περιπτ. α–ε, ὡς ἀντικατεστάθησαν διὰ τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 1

	στάθησαν διὰ τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ β.δ. 1044/1966 καὶ ἄρθρον 26 στοιχ. Α–γ–VI περίπτ. 1 ν. 1726/1951, ὡς κωδικοποιηθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 32 περίπτ. α′ τοῦ β.δ. 406/63, ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ β.δ. 1044/1966 περίπτ. α′.	τοῦ β.δ.1044/1966 καὶ ἄρθρον 32 περίπτ. α′, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παρ. 6 ἄρθρου 1 τοῦ β.δ. 1044/1966.
Ἄρθρον 24 παρ. περίπτ. δ′	Ἄρθρον 26 στοιχ. Α–γ–IV ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 31.
Ἄρθρον 24 παρ. 1 περίπτ. ε′	Ἄρθρον 26 στοιχ. Α–γ–VI περίπτ. 2 ν. 1726/1951, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ ἄρθρου 48 παρ. IV περιπτ. α′ καὶ β′ τοῦ ν.δ. 4260/1962 καὶ ὡς κωδικοποιηθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 32 περιπτ. β′ καὶ γ′ ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παρ. 6 ἄρθρου 1 τοῦ β.δ. 1044/1966.	Ἄρθρον 32 περιπτ. β′ καὶ γ′ ὡς ἀντικατεστάθησαν διὰ τῆς παρ. 6 ἄρθρου 1 τοῦ β.δ. 1044/1966 περίπτ. β′ καὶ γ′.
Ἄρθρον 24 παρ. 1 περίπτ. στ′	Ἄρθρον 26 στοιχ. Α–γ–VI περίπτ. 7. 9, 10 καὶ 11 ν. 1726/1951, ὡς κωδικοποιηθεῖσαι διὰ τοῦ ἄρθρου 32 περιπτ. ε, θ, ια, ιβ, ιγ ἀντικατεστάθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 6 περιπτ. ε′, θ′, ια′, ιβ′ καὶ ιγ′ β.δ. 1944/1966.	Ἄρθρον 32 παρ. 1 περιπτ. ε, θ′, ια′, ιβ′, ὡς ἀντικατεστάθησαν διὰ τῆς παρ.6 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ β.δ. 1044/1966 (περιπτ. ε′, θ′, ια′, ιβ′, ιγ′).
Ἄρθρον 24 παρ. 2	Ἄρθρον 26 στοιχ. Α–γ–II ὡς τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς περιπτ. 2 τοῦ ν. 1726/1951 ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 5 ν. 2262/1952, ὡς ἐκωδικοποιήθη ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ β.δ. 406/1963.	Ἄρθρον 28 παρ. 2.
Ἄρθρον 25	Ἄρθρον 26 στοιχ. Α–στ περιπτ. 1 καὶ 2 καὶ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς περιπτ. 4 ν. 1726/1951, ὡς ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 43 ν. 2262/52 καὶ ὡς κωδικοποιηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 35 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ β.δ. 406/63, ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 9 περιπτ. α, β, ε, στ καὶ περιπτ. 2 β.δ. 1044/1966.	Ἄρθρον 35 παρ. 1 περιπτ. α, β, ε, στ καὶ περίπτ. 2, ὡς ἀντικατεστάθησαν διὰ τῆς παρ. 9 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ β.δ. 1044/1966.

Άρθρα Κώδικος	Άρθρα Κωδ/νου Νόμου	Β.Δ. 406/1963
Άρθρον 26	Άρθρον 26 στοιχ. Α–ι περιπτ. 1, 2, 3 καὶ 4 ν. 1726/1951, κωδικοποιηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 1 περιπτ. α, β, γ, δ καὶ στ τοῦ β.δ. 406/1963, ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου παρ. 12 περιπτ. α, β, γ, δ, ε καὶ ζ τοῦ β.δ. 1044/1966..	Άρθρον 38 παρ. 1 περιπτ. α, β, γ, δ καὶ στ, ὡς ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τῆς παρ. 12 ἄρθρου 1 β.δ. 1044/1966.
Άρθρον 27	Άρθρον 26 στοιχ. Β′ ν. 1726/1951 κωδικοποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ β.δ. 406/1963, ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 14 β.δ. 1044/1966.	Άρθρον 41, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς παρ. 14 ἄρθρου 1 τοῦ β.δ. 1044/1966.
Άρθρον 28	Άρθρον 27 ν. 1726/1951.	Άρθρον 42 παρ. 1.
Άρθρον 29	Άρθρον 28 ν. 1726/1951.	Άρθρον 43.
Άρθρον 30	Άρθρον 29 παρ. 2 ν. 1726/1951, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 7 παρ. 3 ν. 2262/1952 καὶ ἄρθρον 5 ν.δ. 689/1970.	Άρθρον 45.
Άρθρον 31	Άρθρον 29 παρ. 1 περιπτ. α, β, δ, ε, καὶ ἐκ τῆς περιπτ. ζ ἡ λέξις «ἀρχικλητῆρος» ν. 1726/1951 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ν. 2262/1952.	Άρθρον 44 περιπτ. α, β, δ, ε καὶ ἐκ τῆς ζ ἡ λέξις «ἀρχικλητῆρος».
Άρθρον 32	Άρθρον 48 παρ. ΙΙΙ ν.δ. 4260/1962, ὡς κωδικοποιηθεῖσα διὰ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ β.δ. 406/1963 ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ν.δ. 689/1970.	Άρθρον 30 παρ. 2, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ν.δ. 689/1970.
Άρθρον 33	Άρθρον 30 στοιχ. 1 περιπτ. α, β, γ, ιθ καὶ κ τοῦ ν. 1726/1951, ὡς κωδικοποιηθεῖσαι διὰ τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ β.δ. 406/1963, (περιπτ. α, β, γ, ιβ καὶ ιστ) ἀντικατεστάθησαν διὰ τῆς παρ. 1 ἄρθρου 3 τοῦ β.δ. 1044/1966 καὶ ἄρθρον 79 ν.δ. 4260/1962.	Άρθρον 46 παρ. 1 περιπτ. α, β, γ, ιβ καὶ ιστ, ὡς ἀντικατεστάθησαν διὰ τῶν ἀντιστοίχων τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ β.δ. 1044/1966.

Ἄρθρον 34 περιπτ. α'	Ἄρθρον 30 στοιχεῖον 1 περίπτ. δ' ν. 1726/1951, κωδικοποιηθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 46 παρ. 1 περίπτ. δ' ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 1 περίπτ. δ' β.δ. 1044/1966.	Ἄρθρον 46 παρ. 1 περίπτ.δ' ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παρ. 1 ἄρθρου 3 τοῦ β.δ. 1044/1966 (περίπτ. δ).
Ἄρθρον 34 περιπτ. β'	Ἄρθρον 30 στοιχεῖον 1 περιπτ. ε' ν. 1726/1951, ὡς κωδικοποιηθεῖσα διὰ τῆς παρ. ε τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ β.δ. 406/1963 ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 1 περίπτ. ε' β.δ. 1044/1966 ἀντικατασταθεῖσα ἐκ νέου διὰ τοῦ ἄρθρου 5 ν.δ. 689/1970.	Ἄρθρον 46 παρ. 1 περίπτ. στ', ε', ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 1 περίπτ. ε' β.δ. 1044/1966 ἀντικατασταθεῖσα ἐκ νέου διὰ τοῦ ἄρθρου 5 ν.δ. 689/1970.
Ἄρθρον 34 περιπτ. γ, δ καὶ ε	Ἄρθρον 30 στοιχεῖον 1 περιπτ. κζ', στ', καὶ λα' ν. 1726/1951, ὡς ἡ περίπτ. στ' ἐτροποποιήθη διὰ τῆς παρ. 1 ἄρθρου 8 ν. 2262/1952 ἐδάφιον πρῶτον κωδικοποιηθεῖσαι διὰ τοῦ ἄρθρου 46 περιπτ. στ', κγ' καὶ κζ', καὶ ὡς αἱ περιπτ. στ' καὶ κγ' ἀντικατεστάθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 1 περιπτ. στ' καὶ κγ' β.δ. 1044/1966.	Ἄρθρον 46 περίπτ. στ', κγ' καὶ κζ' ὡς ἡ περίπτ. στ' καὶ κγ' ἀντικατεστάθησαν διὰ τῆς παρ. 1 ἄρθρου 3 τοῦ β.δ. 1044/1966 (περιπτ. στ' καὶ κγ').
Ἄρθρον 35	Ἄρθρον 30 στοιχ. 1 περιπτ. ζ, η, θ, ι, ια, ιβ καὶ ιδ ν. 1726/1951, ὡς ἡ περίπτ. ζ' συνεπληρώθη διὰ τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παρ. 1 ἄρθρου 8 τοῦ ν. 2262/1952 καὶ ὡς ἡ περίπτ. ια' ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 49 παρ. 1 τοῦ ν.δ. 4260/1962, καὶ ὡς αὗται κωδικοποιηθεῖσαι διὰ τοῦ ἄρθρου 46 παρ. 1 (περιπτ. ζ, η, θ, ι, ια πλὴν τῆς λέξεως «ἀπολυμαντῶν» καὶ μέρος τῆς περιπτ. ιβ) ἀντικατεστάθησαν αἱ περιπτ. ζ καὶ η διὰ τῆς παρ. 1 ἄρθρου 3 τοῦ β.δ. 1044/1966 (περιπτ. ζ καὶ η).	Ἄρθρον 46 παρ. 1, περίπτ. ζ, η, θ, ι, ια, καὶ μέρος τῆς περιπτ. ιβ, ὡς αἱ περιπτ. ζ' καὶ η ἀντικατεστάθησαν διὰ τῆς παρ. 1 ἄρθρου 3 τοῦ β.δ. 1044/1966.

Άρθρα Κώδικος	Άρθρα Κωδ/νου Νόμου	Β.Δ. 406/1963
Άρθρον 36 περιπτ. α' καὶ β'	Άρθρον 30 στοιχ. 1 περιπτ. κγ' καὶ κδ' ν. 1726/1951, ὡς κωδικοποιηθεῖσαι διὰ τοῦ ἄρθρου 46 περιπτ. ιθ' καὶ κ' καὶ ὡς ἀντικατεστάθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 1 περιπτ. ιθ' καὶ κ' β.δ. 1044/1966.	Άρθρον 46 περιπτ. ιθ' καὶ κ'
Άρθρον 36 περιπτ. γ' καὶ δ'	Άρθρον 46 β.δ. 406/1963 παρ. 1 περιπτ. καα καὶ κααα προστεθεῖσαι διὰ τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 2 β.δ. 1044/1966.	Άρθρον 46 παρ. 1 περιπτ. καα καὶ κααα προστεθεῖσαι διὰ τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 2 τοῦ β.δ. 1044/1966.
Άρθρον 37	Άρθρον 30 στοιχ. 1 περιπτ. λδ', λε' λστ' καὶ λζ' ν. 1726/1951, ὡς ἐκωδικοποιήθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 46 παρ. 1 περιπτ. λ, λα, λβ, λγ καὶ ὡς ἡ περίπτ. λζ' ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 1 περίπτ. λγ' β.δ. 1044/1966.	Άρθρον 46 περίπτ. λ, λα, λβ, καὶ λγ.
Άρθρον 38	Άρθρον 30 στοιχ. 3 ν. 1726/1951 καὶ ἄρθρον 58 τοῦ ν.δ. 4260/62 ὡς κωδικοποιηθεῖσαι διὰ τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ β.δ. 406/1963 ὡς ἀντικατεστάθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 3 β.δ. 1044/1966..	Άρθρον 47 ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 3 β.δ. 1044/1966.
Άρθρον 39	Διάταξις θεσπίζουσα τὴν ἀντὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἄρθρων 33 ἕως 38, 39 παρ. 1, 40 παρ. 1, 3 καὶ 4, 41, 42, 43 παρ. 1 καὶ 3 καὶ 44–47 τοῦ ν. 1726/1951, ὡς ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 43 ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 10 ν. 2262/1952, τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀντιστοίχων διατάξεων τοῦ Κώδικος Καταστάσεως Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων.	Άρθρα 51–57.

Ἄρθρον 40	Ἄρθρον 39 παρ. 2 καὶ 3 ν. 1726/1951, ὡς ἀντικατεστάθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 51 παρ. 1 ν.δ. 4260/1962, διαγραφομένης ἐκ τῆς παρ. 3 τῆς φράσεως «περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἡμερῶν ἀργίας» ἐν ὄψει τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 2 ν.δ. 4548/1966.	Ἄρθρον 58 παρ. 2 καὶ 3 καὶ ἄρθρον 59.
Ἄρθρον 41 παρ. 1	Ἄρθρον 40 παρ. 2 ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 61 παρ. 2.
Ἄρθρον 41 παρ. 2	Ἄρθρον 43 παρ. 2 ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 66 παρ. 3.
Ἄρθρον 41 παρ. 3	Νέα διάταξις.	
Ἄρθρον 42	Ἄρθρον 182 παρ. 2 ν.δ. 2888/54 καὶ ἄρθρα 80 καὶ 87 τοῦ ἀπὸ 17-5/15-6-1959 β.δ. (Φ.Ε.Κ. 114).	
Ἄρθρον 43	Διάταξις θεσπίζουσα τὴν ἀντὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἄρθρων 48 παρ. 1 καὶ 4, 49–53, 54 παρ. 1, 3 καὶ 5 καὶ 55 τοῦ ν. 1726/1951, ὡς ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 48 ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 52 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ν.δ. 4260/1962, ὡς ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 51 ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ν. 2262/1952 καταργηθεῖσα ὡς εἶχε κωδικοποιηθῆ εἰς τὸ ἄρθρον 75 παρ. 1 τοῦ β.δ. 406/1963 διὰ τοῦ ἄρθρου 37 παρ. 1 τοῦ ν.δ. 4541/1966 καὶ ὡς ὁλόκληρον τὸ ἄρθρον 51 συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ν.δ. 3892/1958 προσθέσας εἰς αὐτὸ παρ. 3, 4 καὶ 5 τοῦ ὁποίου ἡ παρ. 3 ὡς εἶχε κωδικοποιηθῆ εἰς τὸ ἄρθρον 75 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ β.δ. 406/1963 κατηργήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 37 παρ. 1 τοῦ ν.δ. 4541/1966 καὶ ὡς τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 54 ὡς εἶχε κωδικοποιηθῆ εἰς τὸ ἄρθρον 79, ἐδάφιον πρῶτον, τοῦ β.δ. 406/1963, ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ	Ἄρθρα 70 παρ. 1, 2 καὶ 6, 71, 72, 73, 75, 76, 77, 79 καὶ 80.

Ἄρθρα Κώδικος	Ἄρθρα Κωδ/νου Νόμου	Β.Δ. 406/1963
	ἄρθρου 7 τοῦ ν.δ. 4541/1966, καὶ ὡς τὸ ἄρθρον 55 συνεπληρώθη διὰ τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ν. 4505/1966, τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀντιστοίχων διατάξεων τοῦ Κώδικος Καταστάσεως Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων.	
Ἄρθρον 44	Ἄρθρον 48 παρ. 2 καὶ 3 ν. 1726/1951 ὡς ἡ παρ. 2 ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παρ. 1 (3) ἄρθρου 52 ν.δ. 4260/1962.	Ἄρθρον 70 παρ. 3 καὶ 5.
Ἄρθρον 45 παρ. 1	Ἄρθρον 2 ν.δ. 689/1970.	
Ἄρθρον 45 παρ. 2	Ἄρθρον 50 ν.δ. 4260/1962.	Ἄρθρον 35 παρ. 3.
Ἄρθρον 46	Ἄρθρον 57 παρ. 3 ν.δ. 4260/1962 ὡς κωδικοποιηθεῖσα ὑπὸ τῆς παρ. 3 ἄρθρου 74 τοῦ β.δ. 406/1963, ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 6 ν.δ. 689/1970.	Ἄρθρον 74 παρ. 3 ἀντικατασταθεῖσα δι' ἄρθρου 6 ν.δ. 689/1970.
Ἄρθρον 47	Ἄρθρον 14 ν.δ. 689/1970.	
Ἄρθρον 48	Ἄρθρον 15 παρ. 1, 2 ἐδάφιον πρῶτον, 3 καὶ 4 τοῦ ν.δ. 689/1970.	
Ἄρθρον 49 παρ. 1	Ἄρθρον 54 παρ. 2 ν. 1726/1951 ἐν συνδυασμῷ καὶ μὲ τὸν ν.δ. 3893/1958.	Ἄρθρον 80 παρ. 1.
Ἄρθρον 49 παρ. 2 καὶ 3	Ἄρθρον 54 παρ. 4 ν. 1726/1951 καὶ ἄρθρον 9 ν.δ. 3893/1958.	Ἄρθρον 80 παρ. 2 καὶ 4.
Ἄρθρον 50	Διάταξις θεσπίζουσα τὴν ἀντὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἄρθρων 56 παρ. 1, 57, 59 παρ. 1, 4, 5 καὶ 6, 60, 63 ἕως 74 τοῦ ν. 1726/1951, ὡς ἡ παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 59, ὡς εἶχε κωδικοποιηθῇ διὰ τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 92 τοῦ β.δ. 406/1963 ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ δευτέ-	Ἄρθρα 87, 89, 92 παρ. 1, 4, 5 καὶ 6, ὡς ἡ παρ. 5 ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ν.δ. 4541/1966.

	ρου ἐδαφίου τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ν.δ. 4541/1966 καὶ ὡς τὸ ἄρθρον 64 συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ ν. 2262/1952, τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀντιστοίχων διατάξεων τοῦ Κώδικος Καταστάσεως Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων.	93, 97, 98, 89, 100, 101,102 καὶ 103.
Ἄρθρον 51 παρ. 1 καὶ 2	Ἄρθρον 58 παρ. 1 ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 90 παρ. 1.
Ἄρθρου 51 παρ. 3	Ἄρθρον 39 παρ. 1 ν. 2262/1952 καὶ ἄρθρον 117 παρ. 1 περίπτ. δ' ν.δ. 2888/1954, αἵτινες ὡς εἶχον κωδικοποιηθῆ εἰς τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 90 τοῦ β.δ. 406/1963 ἀντικατεστάθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 7 (2) ν.δ. 689/1970.	Ἄρθρρν 90 παρ. 2, ἀντικατασταθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 7(2) τοῦ ν.δ. 689/1970.
Ἄρθρον 51 παρ. 4	Ἄρθρον 39 παρ. 1 ν. 2262/1952 προστεθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 63 ἐδάφιον πρῶτον ν.δ. 4260/1962.	Ἄρθρον 90 παρ. 3.
Ἄρθρον 52 παρ. 1 καὶ 2	Ἄρθρον 58 παρ. 2 ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 91 παρ. 1.
Ἄρθρον 52 παρ. 3, 4 καὶ 5	Ἄρθρον 94 ν.δ. 4260/1962.	Ἄρθρον 91 παρ. 5, 6 καὶ 7.
Ἄρθρον 52 παρ. 6 ἐδάφιον πρῶτον	Ἄρθρον 148 παρ. 3 ἐδάφιον πρῶτον ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 196 παρ. 3 ἐδάφιον πρῶτον.
Ἄρθρον 52 παρ. 6 ἐδάφιον δεύτερον.	Ἄρθρον 148 παρ. 3 ἐδάφιον τρίτον ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 91 παρ. 3.
Ἄρθρον 52 παρ. 6 ἐδάφιον τρίτον	Ἄρθρον 72 παρ. 1 ἀ.ν. 1910/1951.	Ἄρθρον 91 παρ. 3.
Ἄρθρον 53	Ἄρθρον 5 παρ. 2 ν.δ. 4541/1966, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 11 παρ. 1 περίπτ. α' τοῦ ν.δ. 689/1970.	
Ἄρθρον 54	Ἄρθρον 59 παρ. 2 καὶ 3 ν. 1726/1951, ὡς ἡ παρ. 2 κωδικοποιηθεῖσα διὰ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 90 τοῦ β.δ. 406/1963 ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ν.δ. 4541/1966.	Ἄρθρον 92 παρ. 2 καὶ 3 ὡς ἡ παρ. 2 ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παρ. 1 ἄρθρου 8 ν.δ. 4541/1966.

Άρθρα Κώδικος	Άρθρα Κωδ/νου Νόμου	Β.Δ. 406/1963
Άρθρον 55 παρ. 1	Άρθρον 61 παρ. 1 ν. 1726/1951, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 12 ν. 2262/1952.	Άρθρον 94 παρ. 1.
Άρθρον 55 παρ. 2	Άρθρον 61 παρ. 2 ν. 1726/1951, ὡς κωδικοποιηθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 94 παρ. 2 τοῦ β.δ. 406/1963 ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ν.δ. 689/1970.	Άρθρον 94 παρ. 2 ἀντικατασταθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ν.δ. 689/1970.
Άρθρον 55 παρ. 3 καὶ 4	Άρθρον 61 παρ. 3 καὶ 4 ν. 1726/1951.	Άρθρα 94 παρ. 3 καὶ 95 παρ. 1.
Άρθρον 56	Άρθρον 62 ν. 1726/1951, τὸ ὁποῖον ὡς εἶχε κωδικοποιηθῇ εἰς τὸ ἄρθρον 96 τοῦ β.δ. 406/1963, συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ν.δ. 4541/1966 πλὴν τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 9.	Άρθρον 96 ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ν.δ. 4541/1966.
Άρθρον 57	Άρθρον 9 παρ. 2 (5) ν.δ. 4541/1966.	Άρθρον 96 παρ. 5 προστεθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 9 ν.δ. 4541/1966.
Άρθρον 58	Άρθρον 23 ν. 2262/1952.	Άρθρον 14 παρ. 3.
Άρθρον 59 παρ. 1	Νέα διάταξις.	
Άρθρον 59 παρ. 2	Άρθρον 56 παρ. 2 ν. 1726/1951.	Άρθρον 88.
Άρθρον 60	Νέα διάταξις.	
Άρθρον 61	Διάταξις θεσπίζουσα τὴν ἀντὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἄρθρων 113–127 τοῦ ν. 1726/1951, ὡς τὰ ἄρθρα 125 καὶ 126 ἀντικατεστάθησαν διὰ τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ ν.δ. 3913/1958 καὶ ὡς ἡ παρ. 2 ἄρθρου 126 ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ν. 2262/1952, τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀντιστοίχων διατάξεων τοῦ Κώδικος Καταστάσεως Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων.	Άρθρα 104–115, 116 παρ. 1 καὶ 3, 117 καὶ 119.

Ἄρθρον 62	Ἄρθρον 60 ν.δ. 4260/1962.	Ἄρθρον 116 παρ. 2.
Ἄρθρον 63 παρ. 1	Ἄρθρον 109 παρ. 1 ἐδάφιον πρῶτον ν. 1726/1951, ὡς συνεπληρώθη διὰ τῶν ἄρθρων 7 παρ. 2 ν.δ. 3777/1957 καὶ 18 ν.δ. 3892/1958 ὡς ἐκωδικοποιήθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 120 παρ. 1 τοῦ β.δ. 406/1963 καὶ ὡς ἡ περίπτ. ε' ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 10 ν.δ. 4541/1966.	Ἄρθρον 120 παρ. 1 ὡς ἡ περίπτ. ε' ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 10 ν.δ.4541/1966.
Ἄρθρον 63 παρ. 2	Ἄρθρον 109 παρ. 6 ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 120.
Ἄρθρον 63 παρ. 3	Ἄρθρον 110 παρ. 1 ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 124 παρ. 1.
Ἄρθρον 64 παρ. 1 καὶ 2	Ἄρθρον 109 παρ. 2 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν παρ. 6 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τοῦ ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 121.
Ἄρθρον 64 παρ. 3	Ἄρθρον 110 παρ. 2 ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 124 παρ. 2.
Ἄρθρον 65 παρ. 1 καὶ 2	Ἄρθρον 109 παρ. 3 καὶ 6 τοῦ ν. 1726/1951, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 53 ν.δ. 4260/1962.	Ἄρθρον 122.
Ἄρθρον 65 παρ. 3	Ἄρθρον 110 παρ. 3 ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 124 παρ. 3.
Ἄρθρον 66 παρ. 1	Ἄρθρον 109 παρ. 3 ἐδάφιον πρῶτον ἡ τελευταία φράσις ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 123 παρ. 2.
Ἄρθρον 66 παρ. 2–4	Ἄρθρον 109 παρ. 4, ἐδάφια δεύτερον, τρίτον καὶ τέταρτον ν. 1726/1951 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀ.ν. 45/1967.	Ἄρθρον 123 παρ. 3 καὶ 4.
Ἄρθρον 67 παρ. 1	Διάταξις θεσπίζουσα τὴν ἀντὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἄρθρων 109 παρ. 4 ἐδάφιον πρῶτον πλὴν τῆς τελευταίας φράσεως 110 παρ. 5–9 ν. 1726/1951, 14 καὶ 17 τοῦ ν.δ. 3892/1958 τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀντιστοίχων διατάξεων τοῦ Κώδικος Καταστάσεως Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων.	Ἄρθρον 125 παρ. 1, 2, 3, 5, 6 καὶ 7.

Ἄρθρα Κώδικος	Ἄρθρα Κωδ/νου Νόμου	Β.Δ. 406/1963
Ἄρθρον 67 παρ. 2	Ἄρθρον 110 παρ. 4 ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 125 παρ. 4
Ἄρθρον 68	Ἄρθρα 111 καὶ 112 ν. 1726/1951 καὶ ἄρθρον 32 ν. 2262/1952 ὡς κωδικοποιηθὲν διὰ τοῦ ἄρθρου 126 παρ. 2 β.δ. 406/1963, κατηργήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 24 ν.δ. 689/1970 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ ἄρθρα 1–11 τοῦ ν.δ. 751/1970.	Ἄρθρα 126, 127, 128, 129, τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 126 καταργηθείσης διὰ τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ ν.δ. 689/1970.
Ἄρθρον 69	Διάταξις θεσπίζουσα τὴν ἀντὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἄρθρων 75, 76, 77, πλὴν τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παρ. 2 ἄρθρου 77, 78–85, 87 παρ. 2 καὶ 3, 88 παρ. 3 καὶ 4, 90–104, 106 παρ. 4 καὶ 5, 107 παρ. 2 καὶ 108 τοῦ ν. 1726/1951 ὡς ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 77, κωδικοποιηθεῖσα διὰ τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 132 τοῦ β.δ. 406/1963 συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 8 παρ. 2 τοῦ ν.δ. 4541/1966 καὶ ἄρθρον 10 παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ν.δ. 3892/1958 τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀντιστοίχων διατάξεων τοῦ Κώδικος τῶν Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ν.δ. 750/1970 «περὶ πειθαρχικοῦ δικαίου τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου» (Φ.Ε.Κ. Α' 281).	Ἄρθρα 130–141, 143 παρ. 2 καὶ 3, 145 παρ. 4 καὶ 5, 146–162 παρ. 4 καὶ 5, 164 παρ. 2 καὶ 165, ὡς τὸ ἄρθρον 132 συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 8 παρ. 2 τοῦ ν.δ. 4541/1966.
Ἄρθρον 70	Νέα διάταξις συναγομένη ἐκ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ν. 1726/1951.	
Ἄρθρον 71	Ἄρθρον 77 παρ. 2 ἐδάφιον δεύτερον ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 132 παρ. 2 ἐδάφιον δεύτερον.

Ἄρθρον 72 παρ. 1	Ἄρθρα 86 ν. 1726/1951, 10 παρ. 1 καὶ 17 τοῦ ν.δ. 3892/1958.	Ἄρθρον 142.
Ἄρθρον 72 παρ. 2 ἡ πρώτη φραστικὴ περίοδος	Ἄρθρα 87, 88 παρ. 1 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 77 ν. 1726/1951 καὶ 10 τοῦ ν.δ. 3892/1958.	Ἄρθρα 143 παρ. 1, 144 παρ. 1, περίπτ. α', 145 παρ. 2 καὶ 132 παρ. 1.
Ἄρθρον 72 παρ. 2 περίπτ. α'	Ἄρθρον 10 παρ. 1 περίπτ. β' ν.δ. 3892/1958.	Ἄρθρον 144 παρ. 1 περ. β'.
Ἄρθρον 72 παρ. 2 περίπτ. β'	Ἄρθρον 87 παρ. 1 ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 143 παρ. 1.
Ἄρθρον 72 παρ. 2 περίπτ. γ'	Ἄρθρον 88 παρ. 1 ν. 1726/1951, ὡς ἐκωδικοποιήθη εἰς τὸ ἄρθρον 145 παρ. 2 περίπτ. β' β.δ. 406/1963.	Ἄρθρον 145 παρ. 2 περίπ. β'.
Ἄρθρον 72 παρ. 3	Διάταξις συναγομένη ἐκ τοῦ ἄρθρου 17 ν.δ. 3892/1958.	Ἄρθρον 145 παρ. 1.
Ἄρθρον 72 παρ. 4	Ἄρθρον 88 παρ. 1 ν. 1726/51.	Ἄρθρον 145 παρ. 2 ἡ πρώτη φραστικὴ περίοδος.
Ἄρθρον 72 παρ. 5	Ἄρθρον 88 παρ. 2 ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 145 παρ. 3.
Ἄρθρον 72 παρ. 6	Ἄρθρον 10 παρ. 4 καὶ 5 ν.δ. 3892/1958.	Ἄρθρον 144 παρ. 4 καὶ 5.
Ἄρθρον 73	Ἄρθρον 105 ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 162.
Ἄρθρον 74 παρ. 1 περιπτ. α, β, γ καὶ δ	Ἄρθρον 106 παρ. 1, 2, 3 ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 163 παρ. 1, 2, 3.
Ἄρθρον 74 παρ. 1 περίπτ. ε'	Ἄρθρον 10 παρ. 6 ν.δ. 3892/1958 (ἐδάφιον πρῶτον).	Ἄρθρον 144 παρ. 6 ἐδάφιον πρῶτον.
Ἄρθρον 74 παρ. 2	Ἄρθρα 89 καὶ 107 παρ. 1 ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 164 παρ. 1,
Ἄρθρον 74 παρ. 3	Ἄρθρον 106 παρ. 6 ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 163 παρ. 6.
Ἄρθρον 75 παρ. 1 περιπτ. α' καὶ β'	Ἄρθρον 1 παρ. πρώτη περιπτ. γ' καὶ δ' ν. 1726/1951 ὡς ἡ περίπτωσις δ' ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 ν. 2262/1952 καὶ ὡς ἀντικατεστάθη ἐκ νέου διὰ τοῦ ἄρθρου 44 ν.δ. 4260/1962.	Ἄρθρον 1 παρ. 2 περιπτ. α' καὶ β'.
Ἄρθρον 75 παρ. 1 περίπτ. γ'	Ἄρθρον 2 παρ. 2 ἐδάφιον πρῶτον ν. 1726/1951, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 2 ν. 2262/1952.	Ἄρθρον 1 παρ. 2 περίπτ. γ'.

Ἄρθρα Κώδικος	Ἄρθρα Κωδ/νου Νόμου	Β.Δ. 406/1963
Ἄρθρον 75 παρ. 2 καὶ 3	Ἄρθρον 1 παρ. δευτέρα τρίτη, τετάρτη καὶ πέμπτη ν. 1726/1951, ὡς αἱ παρ. δευτέρα καὶ τρίτη ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 1 β.δ. τῆς 10-5/27-6-1958.	Ἄρθρον 1 παρ. 3, 4, 5, καὶ 6.
Ἄρθρον 75 παρ. 4	Ἄρθρον 2 παρ. 2 ἐδάφιον τρίτον ν. 1726/51.	Ἄρθρον 1 παρ. 7.
Ἄρθρον 76	Ἄρθρον 1 ν.δ. 689/1970.	Ἄρθρον 1 παρ. 7.
Ἄρθρον 77	Ἄρθρον 170 παρ. 1 ν.δ. 2888/1954, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 66 παρ. 1 ν.δ. 4260/1962,, ὡς κωδικοποιηθεῖσα διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 188 τοῦ β.δ. 406/1963 ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 14 ἐδάφιον πρῶτον ν.δ. 4511/1966, ἀντικατασταθεῖσα ἐκ νέου διὰ τοῦ ἄρθρου 9 ν.δ. 689/1970 (πλὴν τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ν.δ. 689/1970).	Ἄρθρον 188 παρ. 1, ἀντικατασταθεῖσα διὰ τοῦ πρώτου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ ν.δ. 4541/1966 ἀντικατεστάθη ἐκ νέου διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ν.δ. 689/1970.
Ἄρθρον 78	Ἄρθρον 170 παρ. 4 (ἐδάφιον δεύτερον) ν.δ. 2888/1954 προστεθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 66 παρ. 4 ν.δ. 4260/1962.	Ἄρθρον 188 παρ. 4 ἐδάφιον δεύτερον.
Ἄρθρον 79 παρ. 1	Ἄρθρον 170 παρ. 2 ἐδάφιον πρῶτον ν.δ. 2888/1954.	Ἄρθρον 188 παρ. 2.
Ἄρθρον 79 παρ. 2	Ἄρθρον 9 ν.δ. 689/1970 ἐδάφιον τελευταῖον.	—
Ἄρθρον 79 παρ. 3	Ἄρθρον 170 παρ. 3 ν. 2888/54, προστεθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 66 παρ. 3 ν.δ. 4260/1962.	Ἄρθρον 188 παρ. 3.
Ἄρθρον 79 παρ. 4 καὶ 5	Ἄρθρον 14 παρ. 2 ν.δ. 4541/1966.	Ἄρθρον 188 παρ. 4, προστεθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 14 παρ. 2 ν.δ. 4541/1966.
Ἄρθρον 80	Ἄρθρον 171 ν.δ. 2888/54.	—

Ἄρθρον 81	Ἄρθρον 14 παρ. 3 ν.δ. 4541/1966.	Ἄρθρον 188 παρ. 9, προστεθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 14 παρ. 3 ν.δ. 4541/66
Ἄρθρον 82	Ἄρθρον 170 παρ. 5 ν.δ. 2888/54 προστεθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 66 παρ. 5 ν.δ. 4260/1962.	Ἄρθρον 188 παρ. 6.
Ἄρθρον 83	Ἄρθρον 170 παρ. 6 ν.δ. 2888/54, προστεθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 66 παρ. 6 ν.δ. 4260/1962.	Ἄρθρον 188 παρ. 7.
Ἄρθρον 84	Ἄρθρον 107 τοῦ ν.δ. 2888/1954.	
Ἄρθρον 85 παρ. 1–5	Ἄρθρον 100 ν.δ. 2888/1954 ὡς αἱ παρ. 3 καὶ 4 ἀντικατεστάθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 2 ν.δ. 3892/1958 καὶ ὡς ἡ παρ. 3 ἀντικατεστάθη ἐκ νέου διὰ τοῦ ἄρθρου 61 ν.δ. 4260/1962, ἄρθρον 37 παρ. 2 ν.δ. 4541/1966 καὶ ἄρθρον 15 παρ. 4 ν. 1726/1951, ὡς κωδικοποιηθεῖσα διὰ τῆς παρ. 4 ἄρθρου 12 β.δ. 406/1963 ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παρ. 2 ἄρθρου 3 τοῦ ν.δ. 4541/1966.	Ἄρθρον 12 παρ. 4 ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παρ. 2 ἄρθρου 3 τοῦ ν.δ. 4541/1966.
Ἄρθρον 85 παρ. 6	Ἄρθρον 15 παρ. 1 καὶ 2 ἐδάφιον δεύτερον ν.δ. 689/1970.	
Ἄρθρον 86 παρ. 1–2	Ἄρθρον 101 παρ. 4 καὶ 5 ν.δ. 2888/1954, προστεθεῖσαι διὰ τοῦ ἄρθρου 21 ν.δ. 4541/1966 καὶ ἄρθρου 12 ν.δ. 689/1970.	
Ἄρθρον 86 παρ. 3	Νέα διάταξις.	
Ἄρθρον 87	Ἄρθρον 17 ν.δ. 689/1970.	
Ἄρθρον 88	Ἄρθρον 102 ν.δ. 2888/1954.	
Ἄρθρον 89	Ἄρθρον 13 ν.δ. 689/1970	
Ἄρθρον 90	Νέα διάταξις.	
Ἄρθρον 91	Ἄρθρον 7 παρ. 4 ν.δ. 689/1970.	

Ἄρθρα Κώδικος	Ἄρθρα Κωδ/νου Νόμου	Β.Δ. 406/1963
Ἄρθρον 92	Νέα διάταξις.	
Ἄρθρον 93 παρ. 1–4	Ἄρθρον 103 ν.δ. 288/1954.	
Ἄρθρον 93 παρ. 5 καὶ 6	Νέα διάταξις.	
Ἄρθρον 94	Νέα διάταξις συναγομένη ἐκ τοῦ ἄρθρου 104 τοῦ ν.δ. 2888/1954 καὶ ἄρθρον 149 ν. 1726/1951 προσηρμοσμένη πρὸς τὸν Κώδικα.	
Ἄρθρον 95	Ἄρθρον 105 ν.δ. 2888/1954 καὶ ἄρθρον 17 ἐδάφιον δεύτερον ν.δ. 4541/1966.	—
Ἄρθρον 96	Ἄρθρον 106 παρ. 1 καὶ 2 ν.δ. 2888/1954.	—
Ἄρθρον 97	Ἄρθρον 17 ν.δ. 689/1970.	
Ἄρθρον 98 παρ. 1	Ἄρθρον 11 ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 7 παρ. 1.
Ἄρθρον 98 παρ. 2	Ἄρθρον 4 παρ. 2 ν. 2262/1952.	Ἄρθρον 7 παρ. 2.
Ἄρθρον 99	Νέα Διάταξις.	
Ἄρθρον 100	Ἄρθρον 150 παρ. 1 ἐδάφια πρῶτον καὶ δεύτερον ν. 1726/1951, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 21 παρ. 1, 2 καὶ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παρ. 3. ἄρθρου 21 ν. 2262/1952	Ἄρθρον 198.
Ἄρθρον 101	Ἄρθρον 150 παρ. 1 ἐδάφια πρῶτον καὶ τέταρτον ν. 1726/1951, ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἐδαφίου δευτέρου παρ. 3 ἄρθρον 21 ν. 2262/1952.	Ἄρθρον 199 παρ. 1, 2 καὶ 3.
Ἄρθρον 102 παρ. 1, 2 καὶ 4	Ἄρθρον 150 παρ. 2 ἐδάφια πρῶτον, δεύτερον καὶ τρίτον ν. 1726/1951, ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 21 παρ. 4 ν. 2262/1952.	Ἄρθρον 200 παρ. 1 καὶ 2.
Ἄρθρον 102 παρ. 3 ἐδάφιον πρῶτον	Ἄρθρον 44 ἐδάφιον τελευταῖον ν.δ. 4541/1966.	—

Ἄρθρον 102 παρ. 3 ἐδάφια δεύτερον, τρίτον, τέταρτον καὶ πέμπτον.	Ἄρθρον 10 ν.δ. 689/1970.	—
Ἄρθρον 103	Ἄρθρον 152 ν.δ. 2888/1954.	—
Ἄρθρον 104	Νέα διάταξις.	
Ἄρθρον 105	Νέα διάταξις.	
Ἄρθρον 106 παρ. 1–8	Ἄρθρον 143 παρ. 4 ἕως 8 ν. 1726/1951, ὡς ἀντικατεστάθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 19 παρ. 6–9 ν. 2262/1952 καὶ ὡς κωδικοποιηθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 189 τοῦ β.δ. 406/1963 ἀντικατεστάθησαν διὰ τῆς παρ. 1 ἄρθρου 15 ν.δ. 4541/1966 τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ν.δ. 4541/1966 κατηργήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ν.δ. 399/1970).	Ἄρθρον 189 ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παρ. 1 ἄρθρου 15 ν.δ. 4541/1966.
Ἄρθρον 106 παρ. 9	Νέα διάταξις.	
Ἄρθρον 107	Ἄρθρον 1 ν.δ. 399/1970.	
Ἄρθρον 108 παρ. 1	Ἄρθρον 150 παρ. 4 ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 201 παρ. 3.
Ἄρθρον 108 παρ. 2	Νέα διάταξις.	
Ἄρθρον 109 παρ. 1 καὶ 2	Ἄρθρον 150 παρ. 1 καὶ 2 ν.δ. 2888/54.	
Ἄρθρον 109 παρ. 3	Ἄρθρον 150 παρ. 3 ν.δ. 2888/54 προστεθεῖσα διὰ τῆς περιπτ. δ' ἄρθρου 10 ν.δ. 3388/1955.	
Ἄρθρον 109 παρ. 4	Νέα διάταξις.	
Ἄρθρον 110	Νέα διάταξις.	
Ἄρθρον 111	Νέα διάταξις ἐν ὄψει τῶν σχετικῶν διατάξεων περὶ προσωρινῶν εἰσπρακτόρων (ἄρθρον 4 τοῦ ἀ.ν. 822/1937, παρ. 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ν.δ. 381/1941, ἄρθρον 169 ν.δ. 2888/1954, παρ. 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ν.δ. 3892/1958, παρ. 9 καὶ 10 τοῦ ν. 1726/1951, ἄρθρον 22 τοῦ ν. 2262/1952, ἄρθρον 65 τοῦ ν.δ. 4260/1962 καὶ ἄρθρον 11 τοῦ ν.δ. 4541/1966).	
Ἄρθρον 112	Ἄρθρον 64 παρ. 2 ν.δ. 4260/1962 πλὴν τοῦ τελευ-	

Ἄρθρα Κώδικος	Ἄρθρα Κωδ/νου Νόμου	Β.Δ. 406/1963
	ταίου ἐδαφίου, ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 25 ἀ.ν. 344/1968.	
Ἄρθρον 113	Νέα διάταξις.	
Ἄρθρον 114 παρ. 1	Ἄρθρον 148 παρ. 2 ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 196 παρ. 2.
Ἄρθρον 114 παρ. 2	Ἄρθρον 148 παρ. 1 ἐδάφιον δεύτερον ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 196 παρ. 1 ἐδάφιον 2ον.
Ἄρθρον 114 παρ. 3	Ἄρθρον 28 παρ. 1 ν. 2262/1952.	
Ἄρθρον 114 παρ. 4	Ἄρθρον 148 παρ. 4 ἐδάφιον πρῶτον ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 196 παρ. 4 ἐδάφιον πρῶτον.
Ἄρθρον 115	Ἄρθρον 23 ν.δ. 689/1970.	
Ἄρθρον 116	Ἄρθρον 147 ν. 1726/1951.	Ἄρθρον 195.
Ἄρθρον 117 παρ. 1	Ἄρθρον 144 ν. 1726/1951 ὡς κωδικοποιηθὲν διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 191τοῦ β.δ. 406/1963 ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 17 παρ. 1 ν.δ. 4541/1966.	Ἄρθρον 191 παρ. 1 ἀντικατασταθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 17 παρ. 1 ν.δ. 4541/1966.
Ἄρθρον 117 παρ. 1, 3 καὶ 4	Ἄρθρον 67 ν.δ. 4260/1962.	Ἄρθρον 191 παρ. 2, 3 καὶ 4.
Ἄρθρον 117 παρ. 5, 6 καὶ 7	Ἄρθρον 191 παρ. 6, 7 καὶ 8 τοῦ β.δ. 406/1963 προστεθεῖσαι διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ν.δ. 27/1968.	Ἄρθρον 191 παρ. 6, 7 καὶ 8.
Ἄρθρον 118	Ἄρθρον 19 παρ. 1 τοῦ ν.δ. 4541/1966.	
Ἄρθρον 119	Ἄρθρον 146 παρ. 1 ἕως 5 ν. 1726/1951 ὡς ἡ παρ. 5 ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 20 ν. 2262/1953.	Ἄρθρον 193 παρ. 1, 2, 3, 4, καὶ 6.
Ἄρθρον 120	Νέα διάταξις.	
Ἄρθρον 121	Νέα διάταξις.	
Ἄρθρον 122	Νέα διάταξις.	
Ἄρθρον 123	Νέα διάταξις.	
Ἄρθρον 124	Νέα διάταξις.	
Ἄρθρον 125	Μὴ θιγόμεναι διατάξεις	
Ἄρθρον 126	Διάταξις καταργητική.	
Ἄρθρον 127	Καθορισμὸς χρονολογίας ἐνάρξεως ἰσχύος.	

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

ΚΩΔΙΚΟΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ (ν.δ.)

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ
ΜΟΝΙΜΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

			Άρθρα
Κεφάλαιον	Α′	Γενικαὶ διατάξεις	1 ἐπ.
»	Β′	Διορισμός	3 »
»	Γ′	Διάκρισις καὶ διαβάθμισις προσωπικοῦ	20 »
»	Δ′	Εἰδικὰ τυπικὰ προσόντα προσωπικοῦ	33 »
»	Ε′	Καθήκοντα – Περιορισμοὶ – Ἀστικὴ εὐθύνη	39 »
»	ΣΤ′	Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις	43 »
»	Ζ′	Μεταβολαὶ τῆς καταστάσεως τῶν ὑπαλλήλων	50 »
»	Η′	Λύσις τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως	61 »
»	Θ′	Ὑπηρεσιακὰ Συμβούλια–Ὑγειονομικαὶ Ἐπιτροπαὶ	63 »
»	Ι′	Πειθαρχικὸν Δίκαιον	69 »
»	ΙΑ′	Εἰδικαὶ διατάξεις περὶ προσωπικοῦ κοινοτήτων καὶ δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν νομικῶν προσώπων	75 »
»	ΙΒ′	Εἰδικαὶ διατάξεις περὶ βοηθῶν ταμείου	77 »

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΑΔΙΑΒΑΘΜΙΣΤΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

84 ἐπ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ
ΜΗ ΜΟΝΙΜΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

Κεφάλαιον	Α′	Γενικαὶ διατάξεις	97 ἐπ.
»	Β′	Εἰδικαὶ Κατηγορίαι προσωπικοῦ	100 »

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ
ΤΕΛΙΚΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Κεφάλαιον	Α′	Τελικαὶ διατάξεις	113 ἐπ.
»	Β′	Μεταβατικαὶ διατάξεις	121 »

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟΝ

ΚΩΔΙΚΟΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ (ν.δ.)

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ
ΜΟΝΙΜΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'
Γενικαὶ Διατάξεις

Ἄρθρον 1 Ἔκτασις ἐφαρμογῆς
» 2 Συγκρότησις Ὑπηρεσιῶν. Ὀργανισμοὶ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'
Διορισμὸς

Ἄρθρον 3 Προσόντα διορισμοῦ
» 4 Ἑλληνικὴ ἰθαγένεια
» 5 Ἡλικία
» 6 Κωλύματα διορισμοῦ
» 7 Δήλωσις ὑποψηφίου πρὸς διορισμὸν
» 8 Διαγωνισμὸς
» 9 Διενέργεια διαγωνισμοῦ. Πίναξ ἐπιτυχόντων
» 10 Διορισμὸς ἐπιτυχόντων
» 11 Διορισμὸς ἄνευ διαγωνισμοῦ
» 12 Πρᾶξις διορισμοῦ
» 13 Δημοσίευσις διορισμοῦ
» 14 Κοινοποίησις διορισμοῦ
» 15 Ὁρκωμοσία
» 16 Τύπος ὅρκου
» 17 Ἀνάκλησις διορισμοῦ λόγῳ μὴ ἀποδοχῆς
» 18 Ἀνάκλησις παρανόμου διορισμοῦ
» 19 Ἀναδιορισμὸς

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'
Διάκρισις καὶ διαβάθμισις προσωπικοῦ

Ἄρθρον 20 Διάκρισις προσωπικοῦ
» 21 Διαβάθμισις Ἐνιαῖαι θέσεις
» 22 Διαβάθμισις θέσεων διοικητικοῦ προσωπικοῦ
» 23 Διαβάθμισις θέσεων τεχνικοῦ προσωπικοῦ
» 24 Διαβάθμισυς θέσεων ὑγειονομικοῦ προσωπικοῦ
» 25 Διαβάθμισις θέσεων γεωπονικοῦ προσωπικοῦ
» 26 Διαβάθμισις θέσεων ἐκπαιδευτικοῦ προσωπικοῦ
» 27 Διαβάθμισις ὑπαλλήλων κοινοτήτων

» 28 Κατάταξις θέσεων
» 29 Βαθμὸς ὑπαλλήλου
» 30 Βαθμὸς προσλήψεως ἐπὶ ἐνιαίων θέσεων
» 31 Θέσεις καὶ βαθμοὶ εἰς οὓς δὲν ἐπιτρέπεται ἀπ' εὐθείας διορισμὸς
» 32 Ἀπαγόρευσις διορισμοῦ ἢ ἀναδιορισμοῦ πρακτικῶν νοσοκόμων

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Εἰδικὰ τυπικὰ προσόντα προσωπικοῦ

Ἄρθρον 33 Τυπικὰ προσόντα διοικητικοῦ προσωπικοῦ
» 34 Τυπικὰ προσόντα τεχνικοῦ προσωπικοῦ
» 35 Τυπικὰ προσόντα ὑγειονομικοῦ προσωπικοῦ
» 36 Τυπικὰ προσόντα γεωπονικοῦ προσωπικοῦ
» 37 Τυπικὰ προσόντα ἐκπαιδευτικοῦ προσωπικοῦ
» 38 Τυπικὰ προσόντα κοινοτήτων

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Καθήκοντα—Περιορισμοὶ—Ἀστικὴ εὐθύνη

Ἄρθρον 39 Ἐφαρμογὴ διατάξεων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος
» 40 Ὧραι ἐργασίας καὶ ἡμέραι ἀργίας
» 42 Ἀπαγορεύσεις καὶ ἀσυμβίβαστα
» 42 Ἁρμόδιον Δικαστήριον ἐπὶ ἀστικῆς εὐθύνης ὑπαλλήλου

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις

Ἄρθρον 43 Ἐφαρμογὴ διατάξεων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος
» 44 Μονιμοποίησις
» 45 Ἀποδοχαὶ τεχνικοῦ προσωπικοῦ καὶ γεωπόνων
» 46 Ἐπίδομα διαχειριστικῶν λαθῶν
» 47 Ἀποζημίωσις λόγῳ ἀπασχολήσεως ἐκτὸς ἕδρας ἢ γραφείου
» 48 Ἀποζημίωσις ὑπαλλήλων ἐκτελούντων πρόσθετον ὑπηρεσίαν
» 49 Νοσηλεία

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Μεταβολαὶ τῆς καταστάσεως τῶν ὑπαλλήλων

Ἄρθρον 50 Ἐφαρμογὴ διατάξεων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος
» 51 Τοποθέτησις. Μετακίνησις. Μετάθεσις.
» 52 Ἀπόσπασις.
» 53 Μετάταξις
» 54 Ἀπαιτούμενος χρόνος προαγωγῆς
» 55 Προαγωγαὶ κατ' ἐκλογὴν καὶ κατ' ἀρχαιότητα

» 56 Διενέργεια προαγωγῶν
» 57 Ἁρμοδιότης νομάρχου ἐπὶ μεταβολῶν
» 58 Δημοσίευσις πράξεων μεταβολῶν
» 59 Ἐκθέσεις ὑπηρεσιακῆς δράσεως καὶ ἐπιδόσεως ὑπαλλήλων
» 60 Προβάδισμα

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Λύσις τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως

Ἄρθρον 61 Ἐφαρμογὴ διατάξεων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος.
» 62 Ἔναρξις μὴ συνταξιοδοτουμένων ὑπαλλήλων καταργηθεισῶν ἢ καταργουμένων ὑπηρεσιῶν δήμων

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

Ὑπηρεσιακὰ συμβούλια–Ὑγειονομικαὶ ἐπιτροπαὶ

Ἄρθρον 63 Ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον παρ' ἑκάστῃ νομαρχίᾳ
» 64 Ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον παρὰ τοῖς Δήμοις Ἀθηναίων, Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης.
» 65 Ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν
» 66 Συγκρότησις ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων
» 67 Λειτουργία ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων
» 68 Ὑγειονομικαὶ ἐπιτροπαὶ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

Πειθαρχικὸν Δίκαιον

Ἄρθρον 69 Ἐφαρμογὴ διατάξεων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος
» 70 Πειθαρχικὰ Συμβούλια
» 71 Περιέλευσις προστίμου εἰς ΤΑΔΚΥ
» 72 Πειθαρχικαὶ δικαιοδοσίαι
» 73 Κοινοποίησις πειθαρχικῶν ἀποφάσεων
» 74 Ἔφεσις — Προσφυγὴ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

Εἰδικαὶ διατάξεις περὶ προσωπικοῦ κοινοτήτων καὶ δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν νομικῶν προσώπων

Ἄρθρον 75 Ὑπαγωγὴ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Βιβλίου
» 76 Ἔνταξις

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'

Εἰδικαὶ διατάξεις περὶ βοηθῶν ταμείου

Ἄρθρον 77 Σύστασις θέσεων
» 78 Καθήκοντα
» 79 Προσόντα. Διορισμός. Ἔνταξις

» 80 Ὁρκωμοσία
» 81 Μετάθεσις
» 82 Ἁρμοδιότης νομάρχου
» 83 Δαπάνη μισθοδοσίας

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΑΔΙΑΒΑΘΜΙΣΤΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Ἄρθρον 84 Ἔκτασις ἐφαρμογῆς
» 85 Θέσεις. Διορισμός. Ἀποδοχαί. Ἀνάθεσις καθηκόντων.
» 86 Προσόντα διορισμοῦ
» 87 Ὑποβλητέα δικαιολογητικὰ τῶν πρὸς πιορισμὸν ὑποψηφίων.
» 88 Ὁρκωμοσία
» 89 Ἄδεια ἀπουσίας
» 90 Νοσηλεία
» 91 Μετάθεσις
» 92 Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον
» 93 Πειθαρχικαὶ ποιναὶ καὶ διαδικασίαι
» 94 Ἔκπτωσις
» 95 Ἀπόλυσις
» 96 Διαδικασία ἀπολύσεως

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ
ΜΗ ΜΟΝΙΜΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'
Γενικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 97 Ὑποβλητέα δικαιολογητικὰ τῶν πρὸς διορισμὸν ὑποψηφίων
» 98 Κωλύματα διορισμοῦ λόγῳ συγγενείας
» 99 Ἰατροφαρμακευτικὴ καὶ νοσοκομειακὴ περίθαλψις

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'
Εἰδικαὶ κατηγορίαι προσωπικοῦ

Ἄρθρον 100 Γενικοὶ γραμματεῖς δήμων
» 101 Ἰδιαίτεροι γραμματεῖς δημάρχων
» 102 Νομικοὶ σύμβουλοι καὶ δικηγόροι δήμων καὶ ἱδρυμάτων
» 103 Κοιναὶ ὑπηρεσίαι Ο.Τ.Α. καὶ προσωπικὸν τούτων
» 104 Κληρικοὶ δημοτικῶν κοιμητηρίων κλπ.
» 105 Προσωπικὸν ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου
» 106 Συνεργεῖα δι' ὑπηρεσίας διαρκοῦς φύσεως
» 107 Προσωπικὸν δι' ἐκτάκτους ἢ κατεπειγούσας ἀνάγκας
» 108 Πρόσθετοι χωροφύλακες καὶ ἀστυφύλακες
» 109 Ὑπάλληλοι συνδέσμων Ο.Τ.Α.

» 110 Προσωπικὸν ἐπιχειρήσεων Ο.Τ.Α.
» 111 Προσωρινοὶ εἰσπράκτορες Ο.Τ.Α.
» 112 Ἀποζημίωσις κλπ. προσωρινῶν εἰσπρακτόρων Ο.Τ.Α.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΤΕΛΙΚΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Τελικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 113 Παραπομπαί
» 114 Διατάξεις μὴ ἰσχύουσαι ἐπὶ ὑπαλλήλων δήμων, κοινοτήτων κλπ.
» 115 Ἐξουσιοδοτήσεις προσαρμογῆς πρὸς τὸν Ὑπαλληλικὸν Κώδικα
» 116 Κυρώσεις κατὰ παραβατῶν διατάξεων περὶ ἐκτάκτου κλπ. προσωπικοῦ
» 117 Ὑπάλληλοι ἀναγνωριζομένης εἰς δῆμον κοινότητος καὶ καταργουμένων ἢ ἑνουμένων ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως
» 118 Προαγωγαὶ ἢ ἐντάξεις μὴ τελειωθεῖσαι
» 119 Ἔνταξις ὑπαλλήλων εἰδικῶν ταμείων καὶ ἄλλων νομικῶν προσώπων.
» 120 Ρύθμισις λεπτομερειῶν

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Μεταβατικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 121 Ἰσχὺς ἐκδοθέντων διαταγμάτων ἢ ἀποφάσεων.
» 122 Συγκρότησις ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων καὶ ὑγειονομικῶν ἐπιτροπῶν
Ἄρθρον 123 Πειθαρχικὰ ἀδικήματα. Ἐφέσεις. Προσφυγαί.
» 124 Διατήρησις ὑπηρετούντων τὴν 22-12-1969 εἰς θέσεις μετατραπείσας εἰς τοιαύτας προσωπικοῦ ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου.
» 125 Μὴ θιγόμεναι διατάξεις.
» 126 Καταργούμεναι διατάξεις.
» 127 Χρονολογία ἐνάρξεως ἰσχύος Κώδικος.

ΒΑΣ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 285

«Περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τοῦ Πειθαρχικοῦ Δικαίου τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν :

1. Τὰς διατάξεις : α) τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 1112/1972 «περὶ ἀντικαταστάσεως, συμπληρώσεως καὶ καταργήσεως διατάξεών τινων τοῦ Πειθαρχικοῦ Δικαίου τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Ν.Π.Δ.Δ. κλπ.» καὶ β) τῶν ἄρθρων 15, 38 καὶ 39 τοῦ Β. Διατάγματος 40/1972 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων», καὶ

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 21812/2.9.1971 ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ (φ. 712), προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ Βοηθοῦ Πρωθυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις τῶν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων : α) 750/70 «περὶ τοῦ Πειθαρχικοῦ Δικαίου τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου» καὶ β) 1112/1972 «περὶ ἀντικαταστάσεως, συμπληρώσεως καὶ καταργήσεως διατάξεών τινων τοῦ Πειθαρχικοῦ Δικαίου τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Ν.Π.Δ.Δ., συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ Ν.Δ. 751/1970 καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν. 1811/1951», πλὴν τῶν ἄρθρων 8 καὶ 12 αὐτοῦ, κωδικοποιοῦνται εἰς ἐνιαῖον κείμενον, ἔχον οὕτω :

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Πειθαρχικὰ ἀδικήματα καὶ ποιναί

Ἄρθρον 1.

(Ἄρθρον 1 Ν.Δ. 750/1970)

Πειθαρχικὰ ἀδικήματα

1. α) Πᾶσα δι' ὑπαιτίου πράξεως ἢ παραλείψεως παράβασις ὑπαλληλικοῦ καθήκοντος, δυναμένη νὰ καταλογισθῇ, ἀποτελεῖ πειθαρχικὸν ἀδίκημα.

β) Τὸ ὑπαλληλικὸν καθῆκον προσδιορίζεται τόσον ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων, ἐγκυκλίων, ὁδηγιῶν καὶ διαταγῶν ἐπιβαλλομένων τῷ ὑπαλλήλῳ ὑποχρεώσεων, ὅσον καὶ ἐκ τῆς καθόλου ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας ἑκάστοτε τηρητέας ἐν γένει διαγωγῆς αὐτοῦ.

2. Μεταξὺ τῶν πειθαρχικῶν ἀδικημάτων καταλέγονται ἰδίως :

α) ἡ ἔλλειψις πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, ἡ ἐπιδίωξις τῆς ἀνατροπῆς ἢ ὑπονομεύσεως τοῦ ὑφισταμένου πολιτειακοῦ ἢ κοινωνικοῦ καθεστῶτος, ὡς καὶ ἡ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐκδή-

λωσις ὑπὲρ ἀρχῶν καὶ προγραμμάτων κομμάτων διαλυθέντων καὶ τεθέντων ἐκτὸς νόμου ἢ ὀργανώσεων διαλυθεισῶν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως·

β) πᾶσα πολιτικοῦ χαρακτῆρος ἐνέργεια ἀποτελοῦσα δημοσίαν ἐκδήλωσιν πολιτικῶν φρονημάτων ἢ ἄσκησιν πολιτικοῦ προσηλυτισμοῦ·

γ) ἡ ἐν ὑπηρεσίᾳ ἢ ἐκτὸς αὐτῆς ἀναξιοπρεπὴς διαγωγὴ ἢ παράστασις·

δ) ἡ ἐπὶ χρήμασι χαρτοπαιξία καὶ ἰδίᾳ ἐν δημοσίῳ κέντρῳ·

ε) ἡ σύναψις ἰδιαιτέρως στενῶν κοινωνικῶν σχέσεων μετὰ προσώπων, τῶν ὁποίων οὐσιώδη συμφέροντα ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀνατιθεμένης τῷ ὑπαλλήλῳ ὑπηρεσίας·

στ) ἡ, προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, ἄσκησις κριτικῆς τῶν πράξεων τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, ἡ προδίδουσα ἔλλειψιν σεβασμοῦ πρὸς αὐτήν·

ζ) ἡ ἀποσιώπησις συμμετοχῆς εἰς ἔργα ἐπ' ἀμοιβῇ ξένα πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ εἰς ἃς ἔτι περιπτώσεις ἐπιτρέπεται ἡ συμμετοχὴ αὕτη·

η) ἡ χρησιμοποίησις τρίτων προσώπων πρὸς ἀπόκτησιν ὑπηρεσιακῆς εὐνοίας ἢ ὠφελήματος ἢ πρόκλησιν ἢ ματαίωσιν διαταγῆς τῆς ὑπηρεσίας·

θ) ἡ ἄμεσος ἢ διὰ τρίτου προσώπου συμμετοχὴ εἰς δημοπρασίαν, τῆς ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐπιτροπῆς μετέχει ὁ ὑπάλληλος ἢ ἡ ἀρχὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει οὗτος·

ι) ἡ ἀναληθὴς δήλωσις τῆς περιουσιακῆς καταστάσεως ἢ ἡ ἀπόκρυψις μεταβολῶν τῆς περιουσιακῆς καταστάσεως.

ια) ἡ βραδεῖα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν προσέλευσις ἢ ἡ πρόωρος ἐξ αὐτῆς ἀποχώρησις·

ιβ) ἡ ραθυμία, ἡ ἀμέλεια, ὡς καὶ ἡ ἀτελὴς ἢ μὴ ἔγκαιρος ἐκπλήρωσις τοῦ ὑπηρεσιακοῦ καθήκοντος·

ιγ) ἡ μὴ προσήκουσα συμπεριφορὰ πρὸς τοὺς πολίτας, τοὺς προϊσταμένους καὶ λοιποὺς ὑπαλλήλους·

ιδ) ἡ μὴ ἔγκαιρος ἀπάντησις εἰς ἀναφορὰς πολιτῶν·

ιε) ἡ ἀνεπίτρεπτος παρέμβασις ὑπὲρ ἢ κατὰ τρίτου τινὸς ἢ ἡ ἀδικαιολόγητος προτίμησις ὑποθέσεων νεωτέρων ἐπὶ παραμελήσει παλαιοτέρων·

ιστ) ἡ ἀδικαιολόγητος ἀποχὴ ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων·

ιζ) ἡ ἄρνησις ἢ παρέλκυσις ἐκτελέσεως ὑπηρεσίας·

ιη) ἡ συμμετοχὴ εἰς ἀπεργίαν ὑφ' οἱανδήποτε μορφήν, ἔστω καὶ λευκήν, ὡς καὶ πᾶσα ἐνέργεια τείνουσα εἰς πρόκλησιν ἢ προπαρασκευὴν ταύτης·

ιθ) ἡ παράβασις τῆς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐπιβαλλομένης τῷ ὑπαλλήλῳ ἐχεμυθίας·

κ) ἡ χρησιμοποίησις τῆς ὑπαλληλικῆς ἰδιότητος πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἰδιωτικῶν συμφερόντων αὐτοῦ ἢ προσκειμένων αὐτῷ προσώπων·

κα) ἡ χρησιμοποίησις πληροφοριῶν, ἃς κατέχει ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του, πρὸς ἀποκόμισιν ἰδίου ὀφέλους πάσης φύσεως ἢ προσκειμένων αὐτῷ προσώπων·

κβ) ἡ ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου μὴ εἴσπραξις τοῦ οὗτινος δικαιοῦται μισθοῦ ἢ ἄλλων ἀποδοχῶν ἢ ἐξόδων·

κγ) ἡ ἀποδοχὴ ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου οἱασδήποτε ὑλικῆς εὐνοίας μὴ συνιστώσης δωροληψίαν, ἀλλὰ προερχομένης ἀπὸ πρόσωπα τῶν ὁποίων τὰς ὑποθέσεις διαχειρίζεται ἢ πρόκειται νὰ διαχειρισθῇ·

κδ) ἡ λόγῳ ἀσυνήθους χρήσεως φθορά, ἐγκατάλειψις ἢ παράνομος χρῆσις δημοσίου πράγματος·

κε) ἡ παράλειψις ἀσκήσεως ὑπηρεσιακοῦ ἐλέγχου·

κστ) ἡ ἀπόκρυψις στοιχείων περὶ τῆς ἡλικίας ἢ ἡ χρῆσις στοιχείων εὑρισκομένων εἰς ἀντίθεσιν πρὸς αὐταπόδεικτα γεγονότα, τὴν λογικὴν ἢ τὴν κοινὴν πεῖραν·

κζ) πᾶσα ἐκ δόλου ἢ βαρείας ἀμελείας πρᾶξις ἢ παράλειψις, καίπερ τύποις νόμιμος, δυναμένη ὁπωσδήποτε νὰ βλάψῃ ἢ νὰ θέσῃ ἐν κινδύνῳ τὰ συμφέροντα τῆς Πολιτείας·

κη) ἡ παράβασις καθήκοντος κατὰ τὸν Ποινικὸν Κώδικα ἢ ἄλλους εἰδικοὺς νόμους·

κθ) ἡ παράνομος κατοχὴ δευτέρας θέσεως·

λ) ἡ καθ' ὑπέρβασιν τῶν ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τιθεμένων ὁρίων, εἴσπραξις ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου προσθέτων ἀπολαυῶν·

λα) ἡ μὴ εὐσυνείδητος καὶ ἀντικειμενικὴ ἔκθεσις προϊσταμένου περὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ ἡ μὴ ἔγκαιρος κατάρτησις τῶν ἐκθέσεων ὑπηρεσιακῆς δράσεως καὶ ἐπιδόσεως αὐτῶν·

λβ) ἡ ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας παράλειψις ἐνημερώσεως τῶν ἁρμοδίων ὑγειονομικῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ ὑπηρεσιακῶν ἢ ἐξωυπηρεσιακῶν περιστατικῶν ἀσκούντων ἐπίδρασιν ἐπὶ αἰτήσεων ὑπαλλήλων διὰ τὴν χορήγησιν ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν·

λγ) ἡ ἀποδεδειγμένως ἀδικαιολόγητος ὑποβολὴ αἰτήσεων πρὸς χορήγησιν ἀναρρωτικῆς ἀδείας, καὶ

λδ) ἡ ἀδικαιολόγητος παράλειψις παρουσιάσεως πρὸς ἰατρικὴν ἐξέτασιν.

3. Διατάξεις ὁρίζουσαι εἰδικὰ πειθαρχικὰ ἀδικήματα διατηροῦνται ἐν ἰσχύι.

Ἄρθρον 2.

(Ἄρθρον 2 Ν.Δ. 750/1970)

Πειθαρχικαὶ ποιναί.

1. Πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι :

α) ἔγγραφος ἐπίπληξις·

β) πρόστιμον ἀπὸ ἑκατὸν (100) δρχ. μέχρις ἀποδοχῶν τριῶν μηνῶν·

γ) διακοπὴ τοῦ πρὸς προαγωγὴν δικαιώματος ἀπὸ ἑνὸς μέχρι τριῶν ἐτῶν·

δ) ὑποβιβασμός·

ε) προσωρινὴ παῦσις ἀπὸ δέκα πέντε (15) ἡμερῶν μέχρι τριῶν μηνῶν·

στ) ὁριστικὴ παῦσις.

2. Τὸ πρόστιμον, ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεως τῆς καταγνωστικῆς εἰς πρῶτον βαθμὸν πειθαρχικῆς ἀποφάσεως ἀποδοχῶν, παρακρατεῖται ἀπὸ τοῦ πρώτου μετὰ τὴν τελεσιδικίαν τῆς ἀποφάσεως μηνός, εἰς μηνιαίας δόσεις, ἑκάστης τούτων ὁριζομένης διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, εἰς ποσὸν οὐχὶ ἀνώτερον τοῦ ἑνὸς τετάρτου τῶν ἀποδοχῶν.

Τὸ πρόστιμον ἀποτελεῖ ἔσοδον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὃν βαρύνουν αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ὑπὸ εἰδικῶν νόμων καθοριζομένων εἰδικῶν ταμείων.

3. Διὰ τὴν διακοπὴν τοῦ πρὸς προαγωγὴν δικαιώματος ὑπολογίζεται μόνον ὁ χρόνος, καθ' ὃν ὁ τιμωρούμενος κέκτηται τὰ πρὸς προαγωγὴν τυπικὰ προσόντα.

4. Ὁ ὑποβιβασθεὶς δὲν δύναται νὰ ἐπαναπροαχθῇ πρὸ τῆς παρελεύσεως ἀπὸ τοῦ ὑποβιβασμοῦ του χρονικοῦ διαστήματος ἴσου πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς προαγωγὴν χρόνου.

5. Τὴν ποινὴν τῆς ὁριστικῆς παύσεως δύναται νὰ ἐπιβάλῃ ὁ πειθαρχικὸς δικαστὴς μόνον διὰ τὰ ἑξῆς ἀδικήματα :

α) παράβασιν τοῦ ἄρθρου 1 παράγρ. 2 ἐδάφ. α', β', θ', ιδ', κ', κα' καὶ κθ'·

β) παράβασιν καθήκοντος κατὰ τὸν ποινικὸν κώδικα ἢ ἄλλους εἰδικοὺς νόμους·

γ) ἀδικαιολόγητον ἀποχὴν ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων ἐπὶ τριάκοντα τοὐλάχιστον ἡμέρας·

δ) παραβίασιν ἀπορρήτων τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὸ ἄρθρον 46 παρ. 2 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος·

ε) χαρακτηριστικῶς ἀναξιοπρεπῆ ἢ ἀναξίαν δημοσίου ὑπαλλήλου διαγωγὴν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἢ ἐκτὸς ταύτης·

στ) συμμετοχὴν ἢ πρόκλησιν εἰς ἀπεργίαν ὑφ' οἱανδήποτε μορφήν, ἔστω καὶ λευκήν·

ζ) διάπραξιν ἐντὸς ἔτους, ἀφ' ἧς ἐτελέσθη ἀδίκημα τιμωρηθὲν τοὐλάχιστον διὰ προστίμου ἴσου πρὸς τὰς ἀποδοχὰς ἑνὸς μηνός, ἑτέρου ἀδικήματος δυναμένου νὰ ἐπισύρῃ τὴν αὐτὴν ἢ βαρυτέραν ποινήν·

η) διάπραξιν ἐντὸς διετίας, μετὰ ἐπιβολὴν τριῶν βαρυτέρων τοῦ προστίμου ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνὸς πειθαρχικῶν ποινῶν, τοῦ αὐτοῦ ἀδικήματος·

θ) ἐκ συστήματος κακὴν συμπεριφορὰν πρὸς τοὺς πολίτας·

ι) σοβαρὰν ἀπείθειαν·

ια) πᾶν πειθαρχικὸν ἀδίκημα δυνάμενον ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτοῦ νὰ προκαλέσῃ δημόσιον σκάνδαλον καὶ προκαλέσαν τοιοῦτο·

ιβ) παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 2 τοῦ παρόντος ὡς καὶ τῶν ἄρθρων 56 παρ. 3 καὶ 80 παρ. 5 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος·

ιγ) ἐμμονὴν εἰς τὴν παράλειψιν παρουσιάσεως πρὸς ἰατρικὴν ἐξέτασιν, καὶ

ιδ) εἴσπραξιν καθ' ὑπέρβασιν τῶν ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τιθεμένων ὁρίων, ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου προσθέτων ἀπολαυῶν, ἐλεγχομένην καὶ διαπιστουμένην δικαστικῶς.

Ἄρθρον 3.
(Ἄρθρον 3 Ν.Δ. 750/1970)
Ἀξιόποινον πράξεων πρὸ τοῦ διορισμοῦ.

1. Πράξεις τελεσθεῖσαι κατὰ τὴν διάρκειαν προγενεστέρας τοῦ ὑπαλλήλου δημοσίας ἢ παρ' ὀργανισμῷ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ ἄλλῳ νομικῷ προσώπῳ δημοσίου δικαίου ὑπηρεσίας τιμωροῦνται πειθαρχικῶς ἐὰν ὑπάγωνται εἰς τινα τῶν περιπτώσεων τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος, δὲν παρῆλθε δὲ ὁ δι' αὐτὰς ὁριζόμενος κατὰ τὸ ἄρθρον 5 χρόνος παραγραφῆς. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ἐκτὸς ὑπηρεσίας χρόνος δὲν ὑπολογίζεται.

2. Τιμωρεῖται πειθαρχικῶς, δυναμένη νὰ ἐπισύρῃ καὶ τὴν ποινὴν τῆς ὁριστικῆς παύσεως, ἡ παρὰ τοῦ ὑπαλλήλου χρῆσις, πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ διορισμοῦ του, βίας, δόλου ἢ δωροδοκίας. Ὁ χρόνος τῆς παραγραφῆς ἄρχεται ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ.

Ἄρθρον 4.
(Ἄρθρον 4 Ν.Δ. 750/1970)
Λῆξις πειθαρχικῆς εὐθύνης.

1. Ὁ ἐξ οἱουδήποτε λόγου ἀποβαλὼν τὴν ἰδιότητα τοῦ ὑπαλλήλου δὲν διώκεται πειθαρχικῶς, ἡ τυχὸν ὅμως ἀρξαμένη πειθαρχικὴ δίκη συνεχίζεται καὶ μετὰ τὴν λύσιν τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως τοῦ θανάτου.

2. Ἡ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον ἐκδιδομένη τυχὸν καταδικαστικὴ ἀπόφασις παραμένει ἀνεκτέλεστος, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 5.
(Ἄρθρον 5 Ν.Δ. 750/1970)
Παραγραφὴ πειθαρχικῶν ἀδικημάτων. Μὴ παραγραφὴ πειθαρχικῆς ἀποφάσεως. Διαγραφὴ πειθαρχικῶν ποινῶν.

1. Τὰ πειθαρχικὰ ἀδικήματα παραγράφονται μετὰ τρία ἔτη, ἀφ' ἧς ἡμέρας διεπράχθησαν, πλὴν ἂν πρόκειται περὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 παρ. 5 ἀδικημάτων, ἅτινα παραγράφονται μετὰ πενταετίαν.

2. Αἱ κατὰ τοῦ ὑπαλλήλου ἀπευθυνόμεναι πράξεις πρὸς δίωξιν τοῦ ἀδικήματος διακόπτουν τὴν παραγραφήν, ὁ χρόνος ὅμως ταύτης δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν πενταετίαν ἐν συνόλῳ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς καταγνωστικῆς εἰς τὸν πρῶτον βαθμὸν πειθαρχικῆς ἀποφάσεως, ἐπὶ δὲ ἀδικήματος ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 παρ. 5 τὴν ἑπταετίαν.

3. Πειθαρχικὸν ἀδίκημα, ἀποτελοῦν καὶ ποινικὸν τοιοῦτο, δὲν παραγράφεται πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ πρὸς παραγραφὴν ὁριζομένου χρόνου ὑπὸ τῶν ἀντιστοίχων ποινικῶν διατάξεων. Ἐπὶ τοιούτων ἀδικημάτων αἱ πράξεις τῆς ποινικῆς διαδικασίας ἀποτελοῦν λόγον διακοπῆς τῆς παραγραφῆς τοῦ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος.

4. Ἡ παραγραφὴ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος διακόπτεται διὰ τῆς τελέσεως πειθαρχικοῦ ἀδικήματος σκοποῦντος τὴν ἀπόκρυψιν αὐτοῦ ἢ τὴν ματαίωσιν τῆς ἀσκήσεως τῆς ἕνεκα τούτου παραπομπῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 20.

5. Παραγραφὲν πειθαρχικὸν ἀδίκημα δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὡς ἐπιβαρυντικὴ περίπτωσις ἐν τῇ ἐπιμετρήσει τῆς ποινῆς κατὰ τὴν τιμωρίαν ἑτέρου πειθαρχικοῦ ἀδικήματος πραχθέντος πρὸ τῆς παραγραφῆς ἐκείνου.

6. Ἡ τελεσιδίκως ἐπιβληθεῖσα πειθαρχικὴ ποινὴ δὲν ὑπόκειται εἰς παραγραφήν.

7. Αἱ ποιναὶ τῆς ἐπιπλήξεως μετὰ ἓν ἔτος, τοῦ προστίμου μέχρις ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός, μετὰ διετίαν, τοῦ προστίμου μέχρις ἀποδοχῶν δύο μηνῶν, μετὰ τριετίαν, τοῦ προστίμου μέχρις ἀποδοχῶν τριῶν μηνῶν, μετὰ ἑξαετίαν, καὶ αἱ λοιπαὶ βαρύτεραι τοιαῦται, πλὴν τῆς ὁριστικῆς παύσεως, μετὰ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς αὐτῶν, διαγράφονται ἐκ τοῦ δελτίου τοῦ τιμωρηθέντος ὑπαλλήλου καὶ δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ, ἂν κατὰ τὸ διάστημα τῶν ὡς ἄνω χρονιῶν ὁρίων δὲν ἐτιμωρήθη δι' οἱασδήποτε ποινῆς.

Ἄρθρον 6.
(Ἄρθρον 6 Ν.Δ. 750/1970)

Αὐτοτέλεια κολασίμου τοῦ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος.

Ἐν περιπτώσει ἀμνηστίας, ἀποκαταστάσεως, χάριτος ἢ καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον ἄρσεως τοῦ κολασίμου ἢ ἄρσεως ἢ μεταβολῆς τῶν συνεπειῶν τῆς ποινικῆς καταδίκης, δὲν αἴρεται τὸ πειθαρχικῶς κολάσιμον τῆς πράξεως.

Ἄρθρον 7.
(Ἄρθρον 7 Ν.Δ. 750/1970)

Σχέσις προαγωγῆς πρὸς πειθαρχικὸν ἀδίκημα.

Ἡ προαγωγὴ τοῦ ὑπαλλήλου δὲν αἴρει τὸ πειθαρχικῶς κολάσιμον αὐτοῦ δι' ἀδίκημα προγενέστερον τῆς προαγωγῆς, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἐχώρησε δίωξις μέχρι τῆς προαγωγῆς.

Ἄρθρον 8.
(Ἄρθρον 8 Ν.Δ. 750/1970)

Δεδικασμένον. Ἐξειδίκευσις πειθαρχικῆς ἀποφάσεως καὶ ποινῆς.

1. Οὐδεὶς διώκεται ἐκ δευτέρου διὰ τὸ αὐτὸ πειθαρχικὸν ἀδίκημα.
2. Ἕνεκα τοῦ αὐτοῦ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος μία ποινὴ ἐπιβάλλεται.
3. Διὰ τῆς αὐτῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως μία ποινὴ ἐπιβάλλεται.

Ἄρθρον 9.
(Ἄρθρον 9 Ν.Δ. 750/1970)

Δίωξις καὶ τιμώρησις πειθαρχικῶν ἀδικημάτων.

1. Ἡ δίωξις τοῦ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος καί, ἐν περιπτώσει ἀποδείξεως ἀποδείξεως αὐτοῦ, ἡ ἐπιβολὴ ποινῆς εἶναι καθῆκον τοῦ πειθαρχικοῦ δικαστοῦ, παράλειψις τοῦ ὁποίου συνιστᾷ πειθαρχικὸν ἀδίκημα.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν, ἐπὶ ἀδικημάτων δικαιολογούντων τὴν ποινὴν τῆς ἐπιπλήξεως, ἡ δίωξις ἀπόκειται εἰς τὴν διακριτικὴν ἐξουσίαν τῶν τεταγμένων πρὸς τοῦτο ὀργάνων, λαμβανόντων ὑπ' ὄψιν ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν καθόλου ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐκτὸς αὐτῆς διαγωγὴν τοῦ κρινομένου ὑπαλλήλου.

3. Ὁ πειθαρχικὸς δικαστὴς κέκτηται διακριτικὴν ἐξουσίαν ὡς πρὸς τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς ποινῆς, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ κριτήρια. Κατ' ἐξαίρεσιν ὁσάκις τὸ πειθαρχικὸν ἀδίκημα δικαιολογεῖ ποινὴν ἀνωτέραν τῆς ἐπιπλήξεως, δὲν δύναται ὁ πειθαρχικὸς δικαστὴς νὰ μὴ ἐπιβάλῃ ποινήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Πειθαρχικαὶ δικαιοδοσίαι

Ἄρθρον 10.

(Ἄρθρον 10 Ν.Δ. 750/1970)

Πειθαρχικὰ Ὄργανα.

Πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἀσκοῦν :

α) οἱ πειθαρχικῶς προϊστάμενοι τοῦ ὑπαλλήλου·

β) τὰ πειθαρχικὰ συμβούλια·

γ) τὰ διοικητικὰ συμβούλια ἢ τὰ διοικοῦντα συλλογικὰ ὄργανα νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου·

δ) τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, καὶ

ε) τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 11.

(Ἄρθρον 11 Ν.Δ. 750/1970 καὶ ἄρθρον 1 Ν.Δ. 1112/1972).

Πειθαρχικῶς Προϊστάμενοι.

1. Πειθαρχικῶς προϊστάμενοι ἐπὶ δημοσίων ὑπαλλήλων εἶναι :

α) ὁ Πρωθυπουργὸς ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος ὑπαλλήλων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ παρόντος, ἐπὶ ὑποθέσεων, ἐφ' ὧν ἐπελήφθη ὁ Ἐπίτροπος Διοικήσεως κατὰ τὰς κειμένας περὶ αὐτοῦ διατάξεις·

β) ὁ Ὑπουργὸς καὶ ὁ Ὑφυπουργός, προκειμένου δὲ περὶ ὑπαλλήλων ὑπηρετούντων εἰς περιφερειακὰς ὑπηρεσίας καὶ ὁ Ὑφυπουργὸς - Προϊστάμενος τῆς οἰκείας Περιφερειακῆς Διοικήσεως·

γ) ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς Ὑπουργείου ἢ αὐτοτελοῦς ὑπηρεσίας ἢ τούτοις ἐξομοιούμενοι, ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑπαγομένων ὑπαλλήλων, κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἰσχυούσας γενικὰς ἢ εἰδικὰς διατάξεις περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων αὐτῶν·

δ) οἱ πρόεδροι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἐπὶ τοῦ

εἰς αὐτοὺς ὑπαγομένου, ἀντιστοίχως, προσωπικοῦ τῶν Γραφείων τῶν Ὑπηρεσιῶν τούτων·

ε) ὁ Ἐπίτροπος τῆς Διοικήσεως καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ γενικὸς ἐπίτροπος ἐπὶ τοῦ εἰς αὐτοὺς ὑπαγομένου, ἀντιστοίχως, προσωπικοῦ τῶν Γραφείων τῶν Ὑπηρεσιῶν τούτων·

στ) οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, τοῦ Στρατοῦ, τοῦ Ναυτικοῦ καὶ τῆς Ἀεροπορίας, ὡς καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς πολιτικῶν ὑπαλλήλων·

ζ) ὁ Διοικητὴς τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ ὁ Νομάρχης ἐπὶ πάντων τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῶν ὑπηρετούντων πολιτικῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων, πλὴν τῶν ὑπηρετούντων :

αα) εἰς τὰς Κεντρικὰς Ὑπηρεσίας,

ββ) εἰς τὰς διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου ὑπηρεσίας,

γ) εἰς τὰς ὑπηρεσίας, ὧν ἡ κατὰ τόπον ἁρμοδιότης περιορίζεται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, καὶ

δδ) τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης·

η) ὁ γενικὸς διευθυντὴς καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς γενικὸς διευθυντὴς Ὑπουργείου ἐπὶ τῶν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα αὐτῶν ὑπαγομένων ὑπαλλήλων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου, ὡς καὶ ὁ ἐπὶ θητείᾳ (ἐπὶ 1ῳ βαθμῷ) Ἀναπληρωτὴς Νομάρχου, ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐφ' ὧν καὶ ὁ οἰκεῖος Νομάρχης, κατὰ τὴν προηγουμένην περίπτωσιν ζ', ὑπαλλήλων·

θ) ὁ διευθυντὴς Ὑπουργείου ἐπὶ τῶν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα αὐτοῦ ὑπαγομένων ὑπαλλήλων τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου·

ι) οἱ προϊστάμενοι τῶν περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν ἐπὶ τοῦ εἰς αὐτοὺς ὑπαγομένου προσωπικοῦ·

ια) ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς καὶ ὁ ἐπιθεωρητὴς ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων εἰς ἐπιθεώρησιν καὶ ὑπαγομένων εἰς τὴν εἰς ἣν ἀνήκει οὗτος ὑπηρεσίαν ὑπαλλήλων· καὶ

ιβ) οἱ διοικηταὶ μονάδων, οἱ διευθυνταὶ καταστημάτων ἢ προϊστάμενοι ὑπηρεσιῶν ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῶν στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ σωμάτων ἀσφαλείας.

2. Πειθαρχικῶς προϊστάμενοι ἐπὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων, δημοσίου δικαίου, εἶναι, πέραν τοῦ Πρωθυπουργοῦ, κατὰ τὰ ἐν ἐδαφ. α' τῆς προηγουμένης παραγράφου καί :

α) οἱ αα) Πρύτανις τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Ἱδρύματος ἢ Πρόεδρος τοῦ διοικοῦντος τοῦτο συλλογικοῦ ὀργάνου, κατὰ περίπτωσιν, μὴ ὑπάρχοντος δὲ Πρυτάνεως ἢ Προέδρου, ὁ Κοσμήτωρ τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Σχολῆς διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς Σχολῆς ἢ ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς, καὶ ββ) ὁ Διοικητὴς ἢ ὁ μετέχων τῆς Διοικήσεως Γενικὸς Γραμματεὺς ἐπὶ βαθμῷ α' τοῦ νομικοῦ προσώπου ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ οἰκείου νομικοῦ προσώπου·

β) ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων τῆς κεντρικῆς

ὑπηρεσίας τοῦ νομικοῦ προσώπου ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ. Ἐπὶ πλειόνων ἐν τῷ αὐτῷ ἀνωτάτῳ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας βαθμῷ τακτικῶν ὑπαλλήλων, ἡ ἁρμοδιότης ἑκάστου ἐκτείνεται ἐπὶ τῶν εἰς τοῦτον ὑπαγομένων ὑπαλλήλων·

γ) ὁ προϊστάμενος περιφερειακῆς ἀρχῆς τοῦ νομικοῦ προσώπου τακτικὸς ὑπάλληλος ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν ὑπαλλήλων· καὶ

δ) οἱ προϊστάμενοι διευθύνσεων ἢ αὐτοτελῶν τμημάτων ἢ ὑπηρεσιῶν τοῦ νομικοῦ προσώπου τακτικοὶ ὑπλληλοι αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑπαλλήλων.

3. Ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία ἀσκεῖται ἐπὶ ὑπαλλήλων κατωτέρου βαθμοῦ ἐκείνου τὸν ὁποῖον φέρει ὁ πειθαρχικῶς διώκων.

4. Ἡ ἰδιότης τοῦ προϊσταμένου ὡς ἐπὶ θητείᾳ ἢ μετακλητοῦ δὲν κωλύει τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἄσκησιν τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας.

Ἄρθρον 12.

(Ἄρθρον 12 Ν.Δ. 750/1970 καὶ ἄρθρον 2 Ν.Δ. 1112/1972)

Ἀμεταβίβαστον ἁρμοδιότητος πειθαρχικῶς προϊσταμένων. Αὐτεπάγγελτος δίωξις κλπ.

1. Ἡ ἁρμοδιότης τῶν πειθαρχικῶς προϊσταμένων εἶναι ἀμεταβίβαστος, πλὴν ἂν ἄλλως προβλέπεται ὑπὸ διατάξεως νόμου.

2. Οἱ πειθαρχικῶς προϊστάμενοι ἐπιλαμβάνονται αὐτεπαγγέλτως.

3. Ἁρμόδιος πειθαρχικὸς προϊστάμενος εἶναι ὁ εἰς ὃν ὑπήγετο, ὑφ' οἱανδήποτε ὑπηρεσιακὴν σχέσιν ἢ κατάστασιν, ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ ἀδικήματος.

4. Διὰ τὴν κλήσεως εἰς ἀπολογίαν ἄρχεται ἡ αὐτεπάγγελτος δίκη.

5. Μεταξὺ πλειόνων ἁρμοδίως ἐπιληφθέντων πειθαρχικῶς προϊσταμένων, προτιμᾶται ὁ πρότερον καλέσας εἰς ἀπολογίαν. Οὗτος ὑποχρεοῦται ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὅπως παραπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἀνωτέραν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν, ἐφ' ὅσον ἤθελε ζητηθῇ παρ' αὐτῆς πρὸ τῆς ἐκδόσεως ὑπὸ τοῦ πρώτου ἐπιληφθέντος, πειθαρχικῆς ἀποφάσεως. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν εἶναι ἀναγκαία νέα κλῆσις εἰς ἀπολογίαν.

Ἄρθρον 13.

(Ἄρθρον 13 Ν.Δ. 750/1970 καὶ ἄρθρον 3 Ν.Δ. 112/1972)

Πειθαρχικὰ Συμβούλια.

1. Τὰ πειθαρχικὰ συμβούλια συγκροτοῦνται ἐξ ἀνωτάτων ἢ ἀνωτέρων ἰσοβίων δικαστῶν ἢ ἐξ ἀνωτάτων ἢ ἀνωτέρων μονίμων δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἢ ἐξ ἀνωτάτων ἢ ἀνωτέρων μονίμων ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου. Ἓν μέλος δύναται νὰ εἶναι μετακλητὸς ὑπάλληλος παρὰ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ ἢ νομικῷ προσώπῳ δημοσίου δικαίου. Ἀντὶ δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων δύναται, προκειμένου περὶ τῶν ὑπαλλήλων νομικῶν

προσώπων δημοσίου δικαίου, νὰ ὁρίζωνται μόνιμοι στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι, ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν δὲ νομικῶν προσώπων ἐκκλησιαστικοὶ λειτουργοί.

2. Τὰ συμβούλια εἶναι πενταμελῆ ἢ τριμελῆ. Ἐπὶ πενταμελῶν συμβουλίων κρίσεως μονίμων δημοσίων ὑπαλλήλων τὰ τρία καὶ ἐπὶ τριμελῶν τὰ δύο τοὐλάχιστον μέλη λαμβάνονται ἐκ μονίμων δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων.

3. Τὰ μέλη τῶν συμβουλίων εἶναι τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικά. Τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη συμμετέχουν εἰς τὸ συμβούλιον ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ ἀναπληρουμένου, γινομένης ρητῆς περὶ τούτου μνείας εἰς τὰ πρακτικά.

4. Ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν τῶν συμβουλίων τῶν ἐχόντων τὴν ἰδιότητα τοῦ μονίμου ἢ μετακλητοῦ δημοσίου πολιτικοῦ ἢ στρατιωτικοῦ ἢ ἐκκλησιαστικοῦ λειτουργοῦ, εἷς ὁρίζεται πρόεδρος καὶ εἷς ἀντιπρόεδρος. Ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι τοῦ προέδρου, τοῦ συμβουλίου προεδρεύει ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ, ἐν ἀπουσίᾳ δὲ ἢ κωλύματι καὶ τούτου ὁ ἀντιπρόεδρος ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ.

5. Ἔργα γραμματέως ἐκπληροῖ δημόσιος πολιτικὸς ὑπάλληλος ἢ ὑπάλληλος νομικοῦ προσώπου ὁριζόμενος ἀντιστοίχως, ὑπὸ τοῦ προέδρου.

6. Τὰ πενταμελῆ συμβούλια εἶναι ἁρμόδια πρὸς κρίσιν ὑπαλλήλων ἐπὶ βαθμοῖς 6ῳ ἕως καὶ 2ῳ ἢ βαθμολογικῶς ἀντιστοίχοις, τὰ δὲ τριμελῆ προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων 7ου βαθμοῦ ἢ κατωτέρου ἢ βαθμολογικῶς ἀντιστοίχου.

7. Προκειμένης κρίσεως ὑπαλλήλων ἐπὶ 1ῳ βαθμῷ ἔργα πειθαρχικοῦ συμβούλου ἀσκεῖ τὸ ΑΣΔΥ, ἐν ὁλομελείᾳ ἢ κατὰ τμήματα. Εἰδικῶς προκειμένης κρίσεως τῶν ἐπὶ 1ῳ βαθμῷ ὑπαλλήλων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Συντάγματος ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων καὶ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἔργα πειθαρχικοῦ συμβουλίου ἀσκεῖ ἡ Σύγκλητος.

8. Τὰ τῆς συγκροτήσεως, τῆς ἐν γένει λειτουργίας καὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων, διέπονται ἀναλόγως ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε ἰσχυουσῶν προκειμνου περὶ ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων ἀντιστοίχων διατάξεων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος καὶ τῶν ἐπεκτατικῶν αὐτοῦ ἐπὶ νομικῶν προσώπων, Β. Διαταγμάτων.

9. Ἁρμόδιον πειθαρχικὸν συμβούλιον εἶναι τὸ εἰς ὃ ὑπήγετο, ὑφ' οἱανδήποτε ὑπηρεσιακὴν σχέσιν ἢ κατάστασιν, ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ ἀδικήματος.

Ἄρθρον 14.

Ἄρθρον 14 Ν.Δ. 750/1970)

Ἁρμοδιότης πειθαρχικῶς προϊσταμένων.

1. Οἱ πειθαρχικῶς προϊστάμενοι δύνανται νὰ ἐπιβάλλουν τὴν μὲν ποινὴν τῆς ἐπιπλήξεως πάντες, τὴν δὲ τοῦ προστίμου μόνον οἱ κάτωθι καὶ ὑπὸ τὰς ἑξῆς διακρίσεις :

α) ὁ Πρωθυπουργὸς μέχρι καὶ τῶν ἀποδοχῶν τριῶν μηνῶν·

β) οἱ ὑπὸ στοιχ. β' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 11 ὁριζόμενοι μέχρι καὶ τῶν ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός·

γ) οἱ ὑπὸ στοιχ. γ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 11 ὁριζόμενοι μέχρι καὶ τοῦ ἡμίσεος τῶν ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός·

δ) οἱ ὑπὸ στοιχ. δ' ἕως καὶ η' τῆς παρ. 1 καὶ ὑπὸ στοιχ. α' καὶ β' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 11 ὁριζόμενοι μέχρι καὶ τοῦ ἑνὸς τρίτου τῶν ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός· καὶ

ε) οἱ ὑπὸ στοιχ. ι' ἕως καὶ ιβ' τῆς παρ. 1 καὶ ὑπὸ στοιχ. γ' καὶ δ' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 11 ὁριζόμενοι μέχρι καὶ τοῦ ἑνὸς ἕκτου τῶν ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός.

2. Τὰ ὡς ἄνω ἀνώτατα ὅρια προστίμου περιορίζονται εἰς τὸ ἥμισυ προκειμένου περὶ ἐπιβολῆς ποινῆς : α) ὑπὸ γενικοῦ γραμματέως εἰς ὑπαλλήλους ἐπὶ βαθμῷ 1ῳ, β) ὑπὸ ὑπαλλήλων ἐπὶ βαθμῷ 1ῳ εἰς ὑπαλλήλους ἐπὶ βαθμοῖς 3ῳ ἢ 2ῳ καὶ γ) ὑπὸ ὑπαλλήλων ἐπὶ βαθμοῖς 3ῳ ἢ 2ῳ εἰς ὑπαλλήλους ἐπὶ βαθμοῖς 5ῳ ἢ 4ῳ.

Ἄρθρον ἔ5.

(Ἄρθρον 15 Ν.Δ. 750/1970)

Ἁρμοδιότης πειθαρχικῶν συμβουλίων.

1. Τὰ πειθαρχικὰ συμβούλια κρίνουν εἰς πρῶτον βαθμὸν καὶ δύνανται νὰ ἐπιβάλλουν πᾶσαν ποινὴν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος, πλὴν τῆς ἐπιπλήξεως. Κατ' ἐξαίρεσιν, εἰς τὴν περίπτωσιν ἀσκήσεως τῆς ἐκ τοῦ ἄρθρου 27 παρ. 6 (τελευταία περίοδος) τοῦ παρόντος ἀπορρεούσης ἁρμοδιότητός των τὰ πειθαρχικὰ συμβούλια, κρίνοντα εἰς δεύτερον βαθμόν, δύνανται νὰ ἐπιβάλλουν πᾶσαν ποινὴν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

2. Συγκρούσεις ἁρμοδιότητος μεταξὺ πλειόνων πειθαρχικῶν συμβουλίων διὰ τὸ αὐτὸ ἀδίκημα, εἴτε καταφατικαί, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξεδόθη εἰσέτι ὁριστικὴ ἀπόφασις, εἴτε ἀποφατικαί, ἐφ' ὅσον εἶναι ἢ κατέστησαν τελεσίδικοι αἱ περὶ ἀναρμοδιότητος αὐτῶν ἀποφάσεις, αἴρονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν ἐπὶ τῇ προσηκόντως βεβαιωμένῃ αἰτήσει τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ ἢ τοῦ διωκομένου ὑπαλλήλου ἢ, προκειμένου περὶ καταφατικῆς συγκρούσεως, τοῦ προέδρου τοῦ ἑτέρου τῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων.

Ἄρθρον 16.

(Ἄρθρον 16 Ν.Δ. 750/1970)

Ἁρμοδιότης διοικητικῶν συμβουλίων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

Τὰ διοικητικὰ συμβούλια ἢ διοικοῦντα συλλογικὰ ὄργανα νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου δύνανται νὰ ἐπιβάλλουν τὰς ποινὰς μέχρι καὶ τοῦ προστίμου τῶν ἀποδοχῶν ἡμίσεος μηνός.

Ἄρθρον 17.

(Ἄρθρον 17 Ν.Δ. 750/1970 καὶ ἄρθρον 4 Ν.Δ. 1112/1972).

Ἁρμοδιότης Α.Σ.Δ.Υ.

Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν κρίνει ἐπὶ προσφυγῶν :

α) κατὰ τῶν ἐπιβαλλουσῶν εἰς πρῶτον βαθμὸν τὴν ποινὴν τοῦ προστίμου ἀποφάσεων τῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων·

β) κατὰ τῶν ἐπιβαλλουσῶν εἰς πρῶτον βαθμὸν οἱανδήποτε ποινὴν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Ἁγίου Ὄρους ὡς καὶ τῶν ἐν τῇ περιπτώσει ὑπὸ στοιχεῖον α΄ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 11 πειθαρχικῶς προϊσταμένων·

γ) κατὰ τῶν ἐπιβαλλουσῶν ποινὴν προστίμου ἀποφάσεων, τῶν διοικητικῶν συμβουλίων ἢ διοικούντων συλλογικῶν ὀργάνων τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, εἰς τὰς ὑπὸ τῆς παρ. 6 (τελευταία περίοδος) τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ παρόντος προβλεπομένας περιπτώσεις.

Ἄρθρον 18.

(Ἄρθρον 18 Ν.Δ. 750/1970)

Ἁρμοδιότης Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας κρίνει ἐπὶ τῶν προσφυγῶν κατ' ἀποφάσεων τῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων, ἐπιβαλλουσῶν τὰς ποινάς : α) διακοπῆς τοῦ πρὸς προαγωγὴν δικαιώματος, β) τοῦ ὑποβιβασμοῦ, γ) τῆς προσωρινῆς παύσεως καὶ δ) τῆς ὁριστικῆς παύσεως.

Ἄρθρον 19.

(Ἄρθρον 19 Ν.Δ. 750/1970 καὶ ἄρθρον 5 Ν.Δ. 1112/1972)

Συνεκδίκασις πειθαρχικῶν ἀδικημάτων.

1. Πλείονα πειθαρχικὰ ἀδικήματα τοῦ αὐτοῦ ὑπαλλήλου, διωκόμενα πρὸ τῆς ἐπί τινι τούτων ἐκδόσεως ὁριστικῆς ἀποφάσεως, συνεκδικάζονται, ὑποχρεωτικῶς, ἐφ' ὅσον ἀνάγονται εἰς καθήκοντα ὑπηρεσιῶν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου. Κατὰ τοῦ ὑπαιτίου πλειόνων πειθαρχικῶν ἀδικημάτων διὰ πλειόνων πράξεων ἢ παραλείψεων διαπραχθέντων, μετὰ τὴν ἐπιμέτρησιν καταγιγνώσκεται μία συνολικὴ ποινὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῆς βαρυτέρας ἐπαυξανομένης κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ πειθαρχικοῦ δικαστοῦ.

2. Πλείονες ὑπάλληλοι διωκόμενοι διὰ τὸ αὐτὸ ἀδίκημα ἢ συναφῆ τοιαῦτα, ὑποχρεωτικῶς συνεκδικάζονται ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου. Ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου δὲν ἐφαρμόζεται προκειμένου περὶ τῶν ἀσκουμένων ἐνώπιον τοῦ ΑΣΔΥ ἢ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας προσφυγῶν.

3. Ἁρμόδιον πρὸς συνεκδίκασιν μεταξὺ πλειόνων ὀργάνων εἶναι :

α) μεταξὺ πλειόνων πειθαρχικῶν προϊσταμένων, ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος, ἐπὶ δὲ ὁμοιοβάθμων ὁ πρότερον ἐπιληφθείς·

β) μεταξὺ πλειόνων πειθαρχικῶν συμβουλίων, τὸ πρότερον ἐπιληφθέν, προκειμένου δὲ περὶ συνεκδικάσεως κατὰ τὴν παράγραφον 2, ὑπαλλήλων ὑπαγομένων λόγῳ βαθμοῦ εἰς διάφορα συμβούλια, τὸ ἐκ τούτων ἀνώτερον·

γ) μεταξὺ πειθαρχικῶς προϊσταμένου καὶ πειθαρχικοῦ συμβουλίου, τὸ πειθαρχικὸν συμβούλιον.

4. Τὸ πειθαρχικὸν συμβούλιον θεωρεῖται ἐπιληφθὲν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἀφ' ἧς περιῆλθε τὸ παραπεμπτήριον ἔγγραφον ἢ τὸ ἔνδικον μέσον εἰς τὴν γραμματείαν αὐτοῦ.

5. Ὑπάλληλοι ἀνήκοντες εἰς πλείονα ὑπουργεῖα ἢ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου καὶ διωκόμενοι διὰ τὸ αὐτὸ πειθαρχικὸν ἀδίκημα, συνδικάζονται ὑπὸ πειθαρχικοῦ συμβουλίου κατὰ τὰς ἑπομένας διατάξεις.

6. Ἁρμόδιον πειθαρχικὸν συμβούλιον δι' ἅπαντας τοὺς συνδιωκομένους, καθίσταται τὸ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, ἐὰν μεταξὺ τούτων περιλαμβάνεται καὶ ἀνώτατος ὑπάλληλος.

7. Τὸ πειθαρχικὸν συμβούλιον διὰ τοὺς ἐπὶ βαθμοῖς 2ῳ καὶ κατωτέροις ὑπαλλήλους ἢ τοὺς τούτοις ἀντιστοιχοῦντας, συντίθεται ὡς ἀκολούθως :

α) ἐκ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις προβαδίζοντος ὑπουργείου, ὡς προέδρου·

β) ἐκ δύο ἐκ τῶν ἐξ ἀνωτάτων ἢ ἀνωτέρων κρατικῶν ἢ δικαστικῶν λειτουργῶν, ἢ καθηγητῶν μελῶν τῶν διὰ τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους πειθαρχικῶν συμβουλίων τῶν ὑπουργείων εἰς τὰ ὁποῖα ὑπάγονται οἱ διωκόμενοι·

γ) ἐκ δύο ὑπαλλήλων 1ου ἢ 2ου ἢ 3ου βαθμῶν, μελῶν τῶν κατὰ τὴν περ. β' πειθαρχικῶν συμβουλίων.

8. Τὰ μέλη ὁρίζονται διὰ κληρώσεως ἐνεργουμένης ὑπὸ τοῦ ΑΣΔΥ ἐν ὁλομελείᾳ.

9. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ εἰς τὸ πειθαρχικὸν συμβούλιον συμμετοχὴ πέραν τοῦ ἑνὸς μέλους ἔκ τινος πειθαρχικοῦ συμβουλίου ἐφ' ὅσον, οὕτω, δὲν ἐκπροσωπεῖται ἕτερον πειθαρχικὸν συμβούλιον.

10. α) Ἐὰν διώκωνται καὶ ὑπάλληλοι νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου μετέχει, ὡς ἕκτον μέλος μετὰ ψήφου, τὸ ἀνώτερον ἢ μεταξὺ ὁμοιοβάθμων τὸ ἀρχαιότερον ἐξ ὑπαλλήλων νομικοῦ προσώπου μέλος τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου τοῦ νομικοῦ προσώπου εἰς ὃ ὑπάγεται ὁ ὑπάλληλος.

β) Ἐπὶ πλειόνων πειθαρχικῶν συμβουλίων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἐνεργεῖται κλήρωσις ὑπὸ τοῦ ΑΣΔΥ (ἐν ὁλομελείᾳ) διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ μέλους.

11. α) Ἡ παραπομπὴ ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ πρότερον ἐπιληφθέντος τῆς ὑποθέσεως ὑπουργοῦ, παρ' οὗ καὶ συγκροτεῖται τὸ κατὰ τὰς παραγράφους 7 ἕως καὶ 10 πειθαρχικὸν συμβούλιον.

β) Δημοσίευσις τῆς περὶ συστάσεως τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου πράξεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ἀπαιτεῖται.

12. Πᾶν ἀναφυόμενον ζήτημα εἴτε ὡς πρὸς τὴν σύνθεσιν τοῦ κατὰ τὰς παραγράφους 7 ἕως καὶ 10, πειθαρχικοῦ συμβουλίου εἴτε ὡς πρὸς τὴν ἐν γένει διαδικασίαν, ἐπιλύεται δι' ἀποφάσεων τοῦ ΑΣΔΥ (ἐν ὁλομελείᾳ).

13. Κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ ἄρθρου 15 παράγραφος 1, δύνανται τὰ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους 3, 6 καὶ 7 πειθαρχικὰ συμβούλια νὰ ἐπιβάλλουν πᾶσαν ποινὴν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Πειθαρχική διαδικασία

Ἄρθρον 20.

(Ἄρθρον 20 Ν.Δ. 750/1970 καὶ ἄρθρον 6 Ν.Δ. 1112/1972)

Παραπομπὴ ἐνώπιον πειθαρχικοῦ συμβουλίου.

1. Ἐὰν τὸ ἀδίκημα ἐπισύρῃ ποινὴν ἀνωτέραν τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ ἐπιληφθέντος πειθαρχικῶς προϊσταμένου ἢ διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ διοικοῦντος συλλογικοῦ ὀργάνου νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, ὀφείλει ὁ ἐπιληφθεὶς νὰ παραπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν ἀμέσως ἀνωτέραν δικαιοδοσίαν.

2. Ἀμέσως ἀνωτέρα δικαιοδοσία τῶν προϊσταμένων τῶν περιφερειακῶν, πλὴν τῶν διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου ὑπηρεσιῶν, τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Νομάρχου καὶ τῶν ὑπὸ στοιχ. γ' καὶ δ' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ παρόντος πειθαρχικῶς προϊσταμένων εἶναι ὁ νομάρχης τῆς ἕδρας, τούτου δὲ ἀμέσως ἀνώτερος πειθαρχικῶς προϊστάμενος εἶναι ὁ Ὑφυπουργὸς - Προϊστάμενος τῆς οἰκείας Περιφερειακῆς Διοικήσεως, ὅστις εἶναι καὶ ἀμέσως ἀνωτέρα δικαιοδοσία τῶν προϊσταμένων τῶν διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου ὑπηρεσιῶν.

3. Ἐπὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ὁ Ὑπουργὸς ἢ Ὑφυπουργὸς ἢ ὁ Ὑφυπουργὸς - Προϊστάμενος Περιφερειακῆς Διοικήσεως ἢ ὁ Νομάρχης, ἢ ὁ Ἀναπληρωτὴς Νομάρχου, λαμβάνοντες γνῶσιν περὶ τελέσεως πειθαρχικοῦ ἀδικήματος παραπέμπουν τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ οἰκείου πειθαρχικοῦ συμβουλίου διὰ τὴν ἄσκησιν πειθαρχικῆς διώξεως.

4. Τό, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 120 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, διατυπούμενον ἐρώτημα πρὸς τὸ ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον περὶ θέσεως ὑπαλλήλου εἰς ἀργίαν, ἐπέχει θέσιν παραπεμπτηρίου, κατὰ τὴν παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ παρόντος, ἐγγράφου, διὰ τὸ πειθαρχικὸν ἀδίκημα εἰς ὃ ἀναφέρεται ἡ ἀργία. Καθ' ὑπαλλήλου τεθέντος εἰς ἀργίαν λόγῳ ποινικῆς διώξεως ἢ καταδίκης καὶ μὴ ἐπανερχομένου, εἶτα, εἰς ἐνέργειαν, γίνεται ὑποχρεωτικῶς ἡ παραπομπὴ δι' ἃς ποινικῶς ἐδιώχθη ἢ κατεδικάσθη πράξεις, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν εἶχε γίνει πρὸ ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς εἰς ἀργίαν θέσεώς του.

Ἄρθρον 21.

(Ἄρθρον 21 Ν.Δ. 750/1970)

Προϋποθέσεις, συνέπειαι καὶ μὴ ἀνακλητὸν τῆς παραπομπῆς, στοιχεῖα, κοινοποίησις ταύτης.

1. Ἡ ἔκδοσις τοῦ, κατὰ τὰς παρ. 1 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 20, παραπεμπτηρίου ἐγγράφου καταργεῖ τὴν μήπω ἐνώπιον τοῦ παραπέμποντος περατωθεῖσαν δι' ὁριστικῆς ἀποφάσεως αὐτεπάγγελτον δίκην.

2. Ἡ ἔκδοσις ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἐπί τινι ἀδικήματι εἴτε ὑπὸ μονομελοῦς εἴτε ὑπὸ πολυμελοῦς δικαιοδοσίας, καθιστᾷ ἀπαράδεκτον τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 20 παραπομπήν.

3. Γενομένη παραπομπὴ δὲν ἀνακαλεῖται.

4. Ἐν τῷ παραπεμπτηρίῳ ἐγγράφῳ δέον νὰ μνημονεύωνται τὰ συνιστῶντα τὸ διωκόμενον παράπτωμα πραγματικὰ περιστατικά, ὡς καὶ τὰ ὑπάρχοντα στοιχεῖα, ἅτινα πιθανολογοῦν τὴν ἐνοχὴν τοῦ ὑπαλλήλου.

5. Τὸ παραπεμπτήριον ἔγγραφον κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἐγκαλούμενον καὶ ἀποστέλλεται μετὰ τοῦ φακέλλου τῆς ὑποθέσεως, ὡς καὶ ὁλοκλήρου τοῦ ἀτομικοῦ φακέλλου τοῦ ὑπαλλήλου, εἰς τὸν γραμματέα τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 22.
(Ἄρθρον 22 Ν.Δ. 750/1970)
Ἀνάκρισις.

1. Ἐὰν τὰ ὑπάρχοντα ἢ συγκεντρωθέντα στοιχεῖα κρίνωνται ἀνεπαρκῆ, δύναται, πρὸς πληρεστέραν διάγνωσιν τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν, νὰ ἐνεργηθῇ διοικητικὴ ἀνάκρισις.

2. Ἡ ἀνάκρισις ἐνεργεῖται εἴτε ὑπὸ τοῦ ἐπιληφθέντος τῆς διώξεως πειθαρχικῶς προϊσταμένου ἢ συμβουλίου, εἴτε, κατ' ἐντολὴν τούτου, ὑπὸ ὑπαλλήλου, ὅστις, ἐὰν ἀνήκῃ εἰς τὸν αὐτὸν κλάδον, δέον νὰ εἶναι τοὐλάχιστον ὁμοιόβαθμος, ἀλλ' ἀρχαιότερος τοῦ διωκομένου. Ἐπὶ συμβουλίου ἡ ἐνέργεια ἀνακρίσεως δύναται νὰ ἀνατεθῇ καὶ εἰς μέλος αὐτοῦ, ἀποκλειομένων τῶν ἰδιωτῶν.

3. Αἱ ἑκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ἐπιτρόπου Διοικήσεως πρὸς δίωξιν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ ἡ διάταξις τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 3983/1959 δὲν θίγονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

4. Τὰ ἐν ἄρθρῳ 55 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος ὁριζόμενα, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως.

5. Ὁ ἐνεργῶν τὴν ἀνάκρισιν δύναται νὰ προσλάβῃ ὡς γραμματέα τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλον ὑπ' αὐτοῦ ὁριζόμενον.

6. Οἱ μάρτυρες, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἰδιωτῶν, ἐξετάζονται ἐνόρκως, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 221 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας. Ὁ τύπος τοῦ ὅρκου ἔχει ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις 218 καὶ 220 τοῦ Κώδικος ποινικῆς δικονομίας. Ἡ μὴ ἐμφάνισις ἢ ἄρνησις καταθέσεως τοῦ μάρτυρος ἄνευ εὐλόγου αἰτίας ἀποτελεῖ πλημμέλημα. Εὔλογος αἰτία θεωρεῖται καὶ ἡ μετὰ τοῦ διωκομένου συγγένεια τοῦ μάρτυρος κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν ἀπεριορίστως, ἐκ πλαγίου δὲ μέχρι καὶ τοῦ τετάρτου βαθμοῦ. Ἡ ἐξέτασις τῶν παρὰ τοῦ διωκομένου ὑπαλλήλου προσαγομένων μαρτύρων πέραν τῶν πέντε, ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν ἀνάκρισιν.

7. Κατὰ τὴν ἀνάκρισιν δέον νὰ ἐξετάζηται καὶ ὁ διωκόμενος, ἡ μὴ προσέλευσις ὅμως τούτου ἢ ἡ ἄρνησις πρὸς ἐξέτασιν δὲν κωλύει τὴν πρόοδον τῆς ἀνακρίσεως. Παράστασις ἢ συμπαράστασις πληρεξουσίου δὲν ἐπιτρέπεται.

8. Ὁ διεξάγων τὴν ἀνάκρισιν δύναται νὰ προβῇ εἰς αὐτοψίαν δημοσίων ἢ παρὰ δημοσίᾳ ἀρχῇ κατατεθειμένων ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἢ κατεχομένων

παρ' ἰδιώτου ἐγγράφων, ὡς καὶ νὰ ὁρίσῃ πραγματογνώμονας, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ κώδικος ποινικῆς δικονομίας.

9. Δι' ἑκάστην ἀνακριτικὴν πρᾶξιν συντάσσεται ἰδία ἔκθεσις ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν συμπραξάντων. Ἐπὶ ἀγνοίας ἀναγνώσεως ἢ γραφῆς ἢ ἀρνήσεως ὑπογραφῆς, γίνεται σχετικὴ βεβαίωσις ἐν τῇ ἐκθέσει.

10. Ὁ διεξάγων τὴν ἀνάκρισιν δικαιοῦται νὰ αἰτήσηται παρὰ πάσης διοικητικῆς ἀρχῆς ἢ εἰρηνοδίκου ἢ εἰδικοῦ πταισματοδίκου τὴν ἐν τῇ ἕδρᾳ αὐτοῦ ἐνέργειαν ἀνακριτικῆς τινος πράξεως.

Ἄρθρον 23.
(Ἄρθρον 23 Ν.Δ. 750/1970)
Ἀπολογία. Ἐκδίκασις. Πειθαρχικὴ ἀπόφασις.

1. Αἱ εἰς πρῶτον βαθμὸν καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐκδίδονται μετ' ἔγγραφον κλῆσιν τοῦ ὑπαλλήλου εἰς ἀπολογίαν.

2. Ἐπὶ παραπομπῆς εἰς ἀνωτέραν πειθαρχικὴν ἢ ἱεραρχικὴν δικαιοδοσίαν μετὰ κλῆσιν εἰς ἀπολογίαν, δὲν ἀπαιτεῖται νέα κλῆσις.

3. Μετὰ τὴν κλῆσιν εἰς ἀπολογίαν, ἡ ὑπόθεσις δέον νὰ περατωθῇ δι' ἀποφάσεως.

4. Ἡ ἐξέτασις τοῦ διωκομένου κατὰ τὸ στάδιον τῆς ἀνακρίσεως, δὲν ἀναπληροῖ τὴν κλῆσιν εἰς ἀπολογίαν.

5. Ἡ κλῆσις εἰς ἀπολογίαν καθορίζει τὸ ἀποδιδόμενον πειθαρχικὸν ἀδίκημα καὶ τάσσει εὔλογον προθεσμίαν πρὸς ἀπολογίαν, πάντως οὐχὶ βραχυτέραν τῶν τριῶν ἡμερῶν. Ἡ προθεσμία αὕτη δύναται νὰ παραταθῇ ἐπὶ δεδικαιολογημένῃ ἐγγράφῳ αἰτήσει τοῦ καλουμένου. Ἐὰν ὁ ὑπάλληλος διαμένῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, δὲν δύναται νὰ ὁρίζηται προθεσμία βραχυτέρα τῶν ἑξήκοντα ἡμερῶν.

6. Πρὸ τῆς ἀπολογίας δικαιοῦται, ὁ ὑπάλληλος νὰ λάβῃ γνῶσιν τῆς σχηματισθείσης δικογραφίας.

7. Ἡ ἀπολογία ὑποβάλλεται ἐγγράφως.

8. Ὁ ὑπάλληλος δικαιοῦται νὰ παραστῇ, μόνον αὐτοπροσώπως, κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου ἢ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ τοῦ διοικοῦντος συλλογικοῦ ὀργάνου τοῦ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου συζήτησιν. Πρὸς τοῦτο ἡ ἡμέρα τῆς συζητήσεως γνωστοποιεῖται εἰς αὐτὸν πρὸ 48 τοὐλάχιστον ὡρῶν, ἵνα, ἐφ' ὅσον ἐπιθυμεῖ, παραστῇ κατ' αὐτήν.

9. Ἡ ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 8 συμβουλίου προσέλευσις τοῦ διωκομένου καὶ ἀπολογία αὐτοῦ δύναται, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ὀργάνου, νὰ καλύψῃ τὴν παράλειψιν τῆς κλήσεως εἰς ἀπολογίαν.

10. Ὁ πρόεδρος τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου δύναται νὰ ὁρίσῃ ὡς εἰσηγητὴν τῆς ὑποθέσεως ἓν τῶν μελῶν αὐτοῦ.

11. Ὁ πειθαρχικὸς δικαστὴς ἐκτιμᾷ ἐλευθέρως τὰ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα.

12. Αἱ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις δέον νὰ εἶναι ἠτιολογημέναι. Ἅμα τῇ ἐκδόσει των κοινοποιοῦνται εἰς τὸν κριθέντα, προσέτι δέ, αἱ μὲν τῶν πειθαρ-

χικῶν προϊσταμένων, εἰς τοὺς δικαιουμένους πρὸς ἄσκησιν ἐφέσεως ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως, αἱ δὲ τῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων, εἰς τὸν ἐκδόσαντα τὸ παραπεμπτήριον ἔγγραφον.

13. Ἡ ἔκδοσις ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἐπί τινι ἀδικήματι εἴτε ὑπὸ μονομελοῦς εἴτε ὑπὸ πολυμελοῦς ὀργάνου, καθιστᾷ ἀπαράδεκτον νέαν πειθαρχικὴν δίωξιν διὰ τὸ αὐτὸ πειθαρχικὸν ἀδίκημα.

14. Ἀνάκλησις ἐκδοθείσης πειθαρχικῆς ἀποφάσεως δὲν ἐπιτρέπεται.

15. Αἱ πρὸς τὸν ὑπάλληλον κλήσεις καὶ γνωστοποιήσεις, ὡς καὶ αἱ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις ἐπιδίδονται εἰς χεῖρας ἢ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ, συνταχθησομένου ἀποδεικτικοῦ. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως παραλαβῆς, ὁ ἐπιδίδων συντάσσει πρᾶξιν βεβαιοῦσαν τὴν ἄρνησιν. Ἀγνοουμένης τῆς διαμονῆς, τὸ ἔγγραφον τοιχοκολλᾶται εἰς τὸ κατάστημα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπαλλήλου συνταχθησομένου πρωτοκόλλου, ὅπερ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἐπιδίδοντος καὶ δύο μαρτύρων.

16. Ἡ πειθαρχικὴ ἀπόφασις μετὰ τὰς κατὰ τὴν παράγραφον 12 κοινοποιήσεις, ἀποστέλλεται ἐν κεκυρωμένῳ ἀντιγράφῳ μεθ' ὁλοκλήρου τοῦ φακέλλου, εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν προσωπικοῦ, ὀφείλουσαν, ἅμα τῇ τελεσιδικίᾳ τῆς ἀποφάσεως νὰ ἐπιμεληθῇ τῆς ἐκτελέσεως, νὰ καταχωρίσῃ περίληψιν τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸ μητρῷον προσωπικοῦ, νὰ θέσῃ ἀντίγραφον αὐτῆς εἰς τὸν ἀτομικὸν φάκελλον τοῦ κριθέντος καὶ νὰ ἐκκαθαρίσῃ καὶ βεβαιώσῃ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τὰ τέλη τῆς πειθαρχικῆς διαδικασίας.

Ἄρθρον 24.

(Ἄρθρον 24 Ν.Δ. 750/1970)

Κωλύματα μελῶν πειθαρχικοῦ συμβουλίου.

1. Τὰ ἐν ἄρθρῳ 55 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος ὁριζόμενα, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν μελῶν τοῦ ὡς πειθαρχικοῦ συμβουλίου κρίνοντος συλλογικοῦ ὀργάνου.

2. Δὲν δύναται νὰ μετάσχῃ τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω πειθαρχικοῦ συμβουλίου, ὁ εἰς πρῶτον βαθμὸν ἐπιληφθεὶς διὰ τὸ ὑπὸ κρίσιν ἀδίκημα πειθαρχικῶς προϊστάμενος.

Ἄρθρον 25.

(Ἄρθρον 25 Ν.Δ. 750/1970)

Σχέσις πειθαρχικῆς πρὸς ποινικὴν δίκην.

1. Ἡ πειθαρχικὴ δίκη εἶναι αὐτοτελὴς καὶ ἀνεξάρτητος πάσης ἄλλης δίκης.

2. Ἡ ποινικὴ δίκη δὲν ἀναστέλλει τὴν πειθαρχικήν, δύναται ὅμως ὁ πειθαρχικὸς δικαστὴς δι' ἀποφάσεώς του, δυναμένης ἐλευθέρως νὰ ἀνακληθῇ, νὰ διατάξῃ δι' ἐξαιρετικοὺς λόγους τὴν ἀναστολήν.

3. Ὁσάκις ἐν ποινικῇ ἀποφάσει καταστάσῃ ἀμετακλήτῳ, βεβαιοῦται ρητῶς ἡ ὕπαρξις ἢ ἀνυπαρξία πραγματικῶν γεγονότων, γίνονται ταῦτα δεκτὰ

ἐν τῇ πειθαρχικῇ δίκῃ ὡς ἐν τῇ ποινικῇ. Οὐδόλως ὅμως κωλύεται ἐντεῦθεν τὸ πειθαρχικὸν ὄργανον νὰ ἐκδώσῃ, ἀντιθέτως πρὸς τὴν ποινικήν, ἀπόφασιν ἀπαλλακτικὴν ἢ καταδικαστικήν.

4. Ἐκδιδομένης ἀμετακλήτου ποινικῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως μετὰ τὴν πειθαρχικήν, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἕνεκα τῆς αὐτῆς πράξεως πειθαρχικὴ δίωξις, ἐὰν δικαιολογῆται κατὰ τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 2 ἡ ὁριστικὴ παῦσις τοῦ ὑπαλλήλου, ἐκδιδομένης δὲ ἀμετακλήτου ἀθῳωτικῆς ποινικῆς ἀποφάσεως, ἐὰν ἐν τῇ ποινικῇ ἀποφάσει βεβαιοῦται ρητῶς ὅτι δὲν ἔλαβε χώραν ἀδίκημα ἢ τὸ ἀδίκημα δὲν ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ κατηγορηθέντος ὑπαλλήλου ἢ οὐδεμίαν οὗτος εἶχε συμμετοχὴν εἰς τὸ ἀδίκημα, ἐπαναλαμβάνεται ἡ πειθαρχικὴ δίκη.

5. Τὸ πρὸς ἐπανάληψιν τῆς πειθαρχικῆς δίκης δικαίωμα παραγράφεται μετὰ διετίαν ἀφ' ἧς καταστῇ ἀμετάκλητος ἡ ποινικὴ ἀπόφασις.

6. Ἡ παρὰ πλημμελειοδίκαις Εἰσαγγελικὴ Ἀρχὴ ὑποχρεοῦται πᾶσαν ὑπ' αὐτῆς ἀσκουμένην ποινικὴν δίωξιν κατὰ ὑπαλλήλου νὰ γνωστοποιῇ ἀμέσως εἰς τὴν προϊσταμένην αὐτοῦ ἀρχήν.

Ἄρθρον 26.

(Ἄρθρον 26 Ν.Δ. 750/1970)

Τέλη σημάνσεως ἐγγράφων πειθαρχικῆς διαδικασίας.

1. Τὰ τέλη σημάνσεως καταλογίζονται εἰς βάρος τοῦ καταδικασθέντος ὑπαλλήλου διὰ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

1. Ἐν ᾗ περιπτώσει διετάχθη πραγματογνωμοσύνη, αἱ ἀμοιβαὶ τῶν πραγματογνωμόνων ἐκκαθαρίζονται ὑπὸ τοῦ πειθαρχικοῦ ὀργάνου καὶ καταβάλλονται παρὰ τοῦ δημοσίου κατὰ τὰς διατάξεις περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, καταλογιζόμεναι εἰς βάρος τοῦ τιμωρηθέντος ὑπαλλήλου καθόλου ἢ ἐν μέρει, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ συμβουλίου, διὰ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

3. Ἐν περιπτώσει ἀπαλλαγῆς τοῦ διωκομένου, τὰ τέλη βαρύνουν τὸ Δημόσιον. Ἐπίσης βαρύνουν τὸ Δημόσιον τὰ τέλη τῆς δίκης τῆς ἀρξαμένης συνεπείᾳ ἐνδίκου μέσου ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως, ἐφ' ὅσον τὸ ἔνδικον τοῦτο μέσον ἀπερρίφθη.

Ἄρθρον 27.

(Ἄρθρον 27 Ν.Δ. 750/1970 καὶ ἄρθρον 7 Ν.Δ. 1112/1972)

Ἔφεσις.

1. Εἰς ἔφεσιν ὑπόκεινται αἱ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις : α) τῶν πειθαρχικῶν προϊσταμένων πλὴν τῶν ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, Ὑπουργοῦ ἢ Ὑφυπουργῶν ἐν γένει ἐκδιδομένων καὶ β) τῶν διοικητικῶν συμβουλίων ἢ διοικούντων συλλογικῶν ὀργάνων τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

2. Ἡ ἔφεσις ἀπευθύνεται ἐνώπιον τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου πειθαρχικῶς προϊσταμένου εἰς ὃν ὑπάγεται ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀσκήσεως

τῆς ἐφέσεως, προκειμένου δὲ περὶ τῶν ὑπὸ στοιχ. β' τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀποφάσεων ἐνώπιον τοῦ Ὑφυπουργοῦ–Προϊσταμένου τῆς οἰκείας Περιφερειακῆς Διοικήσεως. Προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἐν περιπτώσει μὴ ὑπάρξεως ἀμέσως ἀνωτέρου πειθαρχικῶς προϊσταμένου, ἡ ἔφεσις ἀπευθύνεται ἐνώπιον τοῦ οἰκείου πειθαρχικοῦ συμβουλίου.

3. Ἐλλείποντος, ἀπόντος ἢ κωλυομένου τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου πειθαρχικῶς προϊσταμένου, τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 2 ἁρμοδιότητα αὐτοῦ ἀσκεῖ ὁ μέχρι καὶ τοῦ ὑπουργοῦ ὑπέρτερος αὐτοῦ πειθαρχικῶς προϊστάμενος.

4. Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 2 πειθαρχικὰ ὄργανα κρίνοντα εἰς δεύτερον βαθμόν, κατόπιν ἐφέσεως τοῦ τιμωρηθέντος ὑπαλλήλου, δύνανται ἢ νὰ δεχθοῦν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν ἔφεσιν ἢ νὰ ἀπορρίψουν ταύτην ἐπιβάλλοντα οἱανδήποτε ποινὴν τῆς ἁρμοδιότητός των κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ παρόντος.

5. Εἰς τὴν ἄσκησιν ἐφέσεως δικαιοῦνται : α) ὁ τιμωρηθεὶς ὑπάλληλος καὶ β) ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως πᾶς ἀνώτερος πειθαρχικῶς προϊστάμενος καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ τοῦ διοικοῦντος συλλογικοῦ ὀργάνου τοῦ νομικοῦ προσώπου, ὡς καὶ ὁ ἀσκῶν ἐποτείαν ἐπὶ τοῦ νομικοῦ προσώπου Ὑπουργὸς ἢ Ὑφυπουργὸς ἢ ὁ Ὑφυπουργὸς - Προϊστάμενος τῆς οἰκείας Περιφερειακῆς Διοικήσεως, εἰς οὓς κοινοποιεῖται ὑποχρεωτικῶς ἡ ἀπόφασις.

6. Ἡ ὑπὸ ἀνωτέρου πειθαρχικῶς προϊσταμένου ἀσκουμένη, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 5, ἔφεσις ἀπευθύνεται ἐνώπιον τοῦ ὑπερτέρου πειθαρχικῶς προϊσταμένου. Ἐὰν ἀνώτερος, ἐν προκειμένῳ, πειθαρχικῶς προϊστάμενος εἶναι ὁ Ὑπουργὸς ἢ Ὑφυπουργός, ἡ ἔφεσις ἀπευθύνεται προκειμένου μὲν περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων ἐνώπιον τοῦ οἰκείου πειθαρχικοῦ συμβουλίου, προκειμένου δὲ περὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.

7. Ἡ ἔφεσις ἀσκεῖται ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν, ὑπὸ μὲν τοῦ τιμωρηθέντος ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς αὐτόν, ὑπὸ δὲ τῶν πειθαρχικῶς προϊσταμένων ἢ τοῦ προέδρου τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ τοῦ διοικοῦντος συλλογικοῦ ὀργάνου τοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ τοῦ ἀσκοῦντος ἐποπτείαν ἐπὶ τοῦ νομικοῦ προσώπου Ὑπουργοῦ καὶ Ὑφυπουργοῦ ἢ τοῦ Ὑφυπουργοῦ–Προϊσταμένου τῆς οἰκείας Περιφερειακῆς Διοικήσεως, ἀπὸ τῆς περιελεύσεως εἰς αὐτοὺς τῆς ἀποφάσεως.

8. Ἡ πρὸς ἄσκησιν ἐφέσεως προθεσμία παρατείνεται λόγῳ μὲν ἀποστάσεως κατὰ ἑξήκοντα ἡμέρας διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐδρεύοντας ἢ διαμένοντας, λόγῳ δὲ κωλύματος ἐξ ἀνωτέρας βίας, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ πρὸς ὃν αὕτη ἀπευθύνεται ἀνωτέρου πειθαρχικῶς προϊσταμένου.

9. Πλείονες ἐφέσεις κατὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἀσκηθεῖσαι πρὸ τῆς ἐπί τινι τούτων ἐκδόσεως ὁριστικῆς ἀποφάσεως, συνεκδικάζονται.

10. Ἡ κατόπιν ἐφέσεως ἔκδοσις ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἀποκλείει πᾶσαν ἄλλην ἔφεσιν ἐνώπιον ὑπερτέρου πειθαρχικῶς προϊσταμένου ἢ ἄλλου εἰς δεύτερον βαθμὸν κρίνοντος πειθαρχικοῦ ὀργάνου.

Ἄρθρον 28.

(Ἄρθρον 28 Ν.Δ. 750/1970 καὶ ἄρθρον 10 Ν.Δ. 1112/1972)

Προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Α.Σ.Δ.Υ.

1. Εἰς προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν ὑπόκεινται : α) αἱ ἐπιβάλλουσαι εἰς πρῶτον βαθμὸν ποινὴν προστίμου ἀποφάσεις τῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων, β) αἱ ἐπιβάλλουσαι εἰς πρῶτον βαθμὸν οἱανδήποτε ποινὴν ἀποφάσεις τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Ἁγίου Ὄρους ὡς καὶ τῶν ἐν τῇ περιπτώσει ὑπὸ στοιχεῖον α' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 11 πειθαρχικῶς προϊσταμένων καὶ γ) αἱ ἐπιβάλλουσαι ποινὴν προστίμου ἀποφάσεις τῶν διοικητικῶν συμβουλίων ἢ διοικούντων συλλογικῶν ὀργάνων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, εἰς τὰς ὑπὸ τῆς παρ. 6 (τελευταία περίοδος) τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ παρόντος προβλεπομένας περιπτώσεις.

2. Εἰς ἄσκησιν προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ ΑΣΔΥ κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ παρόντος, δικαιοῦνται : α) ὁ τιμωρηθεὶς ὑπάλληλος καὶ β) ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως, ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργός, οὗτινος τὸ δικαίωμα πρὸς ἄσκησιν προσφυγῆς ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν εἰς πρῶτον βαθμὸν ἀπολλακτικῶν ἢ ἐπιβαλλουσῶν ποινὴν ἐπιπλήξεως ἀποφάσεων τῶν ἐν παρ. 1 πειθαρχικῶν ὀργάνων.

3. Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν κρῖνον ἐπὶ προσφυγῆς α) τοῦ τιμωρηθέντος ὑπαλλήλου δὲν δύναται νὰ καταστήσῃ χείρονα τὴν θέσιν αὐτοῦ καὶ β) τῆς Διοικήσεως δὲν δύναται νὰ ἐπιβάλῃ ποινὴν ἐλαφροτέραν τῆς ἐπιβληθείσης. Ἐν περιπτώσει ὅμως ἀσκήσεως ἀντιθέτων προσφυγῶν ὑπό τε τοῦ τιμωρηθέντος ὑπαλλήλου καὶ τῆς Διοικήσεως, τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, συνεκδικάζον ἀμφοτέρας τὰς προσφυγάς, δὲν δεσμεύεται ἐν τῇ ἐπιβολῇ τῆς ποινῆς.

3. Ἡ προσφυγὴ ἀσκεῖται ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν, ὑπὸ μὲν τοῦ τιμωρηθέντος ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς αὐτόν, ὑπὸ δὲ τοῦ ὑπουργοῦ ἀπὸ τῆς περιελεύσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

5. Τὰ τῆς ἀφορώσης εἰς τὰς ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον προσφυγάς, διαδικασίας, περιλαμβανομένων καὶ τῶν τελῶν καὶ παραβόλων, τῆς δημοσιότητος τῶν συνεδριάσεων, τοῦ ἠτιολογημένου τῶν ἀποφάσεων, τῆς ἀπαγγελίας αὐτῶν ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, τῆς παραστάσεως ἢ συμπαραστάσεως τοῦ ὑπαλλήλου διὰ πληρεξουσίου, τῆς ἀντιπροσωπεύσεως τῆς Διοικήσεως καὶ προκειμένου περὶ τῶν ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως ἀσκουμένων προσφυγῶν, τῆς ἀντιπροσωπεύσεως τοῦ ἀσκήσαντος τὴν προσφυγὴν ὀργάνου, διέπονται ὑπὸ τῶν περὶ τούτων ἰσχυουσῶν περὶ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας διατάξεων. Ἡ κατάθεσις ὅμως τῶν παραβόλων δύναται νὰ γίνῃ μέχρι καὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδικάσεως τῆς προσφυγῆς.

Ἄρθρον 29.

(Ἄρθρον 29 Ν.Δ. 750/1970)

Προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Σ.τ.Ε.

1. Εἰς ἄσκησιν προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τοῦ παρόντος δικαιοῦνται: α) ὁ τιμωρηθεὶς ὑπάλληλος καὶ β) ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως, ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς προκειμένου περὶ ὑποβιβασμοῦ ἢ προσωρινῆς παύσεως ἢ διακοπῆς τοῦ πρὸς προαγωγὴν δικαιώματος.

2. Κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς προσφυγῆς καλεῖται ὅπως παραστῇ ἐκπρόσωπος τῆς Διοικήσεως.

3. Τὰ τῶν προθεσμιῶν καὶ τῆς διαδικασίας τῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας προσφυγῶν διέπονται ὑπὸ τῶν περὶ τούτων κειμένων διατάξεων.

4. Δὲν ὑπόκεινται εἰς προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας αἱ ἀποφάσεις τῶν Πρωθυπουργοῦ, Ὑπουργοῦ ἢ Ὑφυπουργοῦ, δι' ὧν ἐπιβάλλονται αἱ ποιναὶ τῆς ἐπιπλήξεως καὶ τοῦ προστίμου.

Ἄρθρον 30.

(Ἄρθρον 30 Ν.Δ. 750/1970)

Ἀναστολὴ ἐκτελέσεως.

Ἡ ἔφεσις καὶ αἱ προσφυγαὶ καὶ αἱ πρὸς ἄσκησιν αὐτῶν προθεσμίαι, ἀναστέλλουν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 31.

(Ἄρθρον 31 Ν.Δ. 750/1970)

Ἐπανάληψις πειθαρχικῆς δίκης.

1. Τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ παρόντος ἐπανάληψιν τῆς πειθαρχικῆς δίκης αἰτεῖται, ἐν μὲν τῇ περιπτώσει τῆς ἐκδόσεως καταδικαστικῆς ποινικῆς ἀποφάσεως, ὁ οἰκεῖος ὑπουργός, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τῆς ἐκδόσεως ἀθῳωτικῆς ποινικῆς ἀποφάσεως ὁ ἀθῳωθείς.

2. Ἡ αἴτησις ἐπαναλήψεως ἀπευθύνεται πρὸς τὸ πειθαρχικὸν ὄργανον, εἰς ὃ ὑπήγετο ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ ἀδικήματος.

3. Κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς πειθαρχικῆς δίκης, ἐν μὲν τῇ περιπτώσει ἐκδόσεως καταδικαστικῆς ποινικῆς ἀποφάσεως, δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ποινὴ ἀνωτέρα τῆς ἐπιβληθείσης, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τῆς ἐκδόσεως ἀθῳωτικῆς ποινικῆς ἀποφάσεως, δύναται νὰ ἀποκατασταθῇ ὁ παυθεὶς ἢ ὑποβιβασθεὶς ὑπάλληλος ἢ νὰ τιμωρηθῇ δι' ἐλαφροτέρας ποινῆς. Ὁ ἀποκαθιστάμενος ὑπάλληλος καταλαμβάνει τὴν τυχὸν ὑπάρχουσαν κενὴν θέσιν τοῦ βαθμοῦ εἰς ὃν ἀποκαθίσταται ἤ, ἐν ἐλλείψει τοιαύτης, παραμένει ὑπεράριθμος καὶ καταλαμβάνει τὴν πρώτην κενωθησομένην τοιαύτην.

Ἄρθρον 32.

(Ἄρθρον 32 Ν.Δ. 750/1970)

Ἐκτέλεσις

1. Ἡ μὴ ὑποκειμένη εἰς ἔφεσιν ἢ προσφυγὴν ὁριστικὴ πειθαρχικὴ ἀπόφασις εἶναι ὑποχρεωτικῶς ἐκτελεστή.

2. Ἡ ἐκτελεστὴ πειθαρχικὴ ἀπόφασις ἐκτελεῖται, ὡς πρὸς μὲν τὸ πρόστιμον ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐντελλομένου τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποδοχῶν τοῦ καταδικασθέντος, πρὸς ὃν ἀποστέλλεται ὑπὸ τῆς ἐκδούσης ἀρχῆς ὑποχρεωτικῶς καὶ ἀμέσως ἅμα τῇ τελεσιδικίᾳ τῆς ἀποφάσεως ἀντίγραφον αὐτῆς, ὡς πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς ποινὰς ὑπὸ τοῦ οἰκείου ὑπουργείου ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου. Εἰς περίπτωσιν λύσεως τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως, τὸ πρόστιμον εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, οὐδέποτε ὅμως παρὰ τῶν κληρονόμων τοῦ τιμωρηθέντος.

Ἄρθρον 33.

(Ἄρθρον 33 Ν.Δ. 750/1970)

Πειθαρχικὸν δίκαιον τοῦ ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου προσωπικοῦ.

Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καθορισθήσονται τὰ τοῦ πειθαρχικοῦ δικαίου κατά τε τὰς οὐσιαστικὰς καὶ διαδικαστικὰς διατάξεις, τοῦ ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου παρέχοντος εἰς τὸ Δημόσιον καὶ τὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου τὰς ὑπηρεσίας του προσωπικοῦ, ἐπιτρεπομένης παρεκκλίσεως ἀπὸ τῶν διατάξεων τῆς κειμένης ἐργατικῆς νομοθεσίας.

Μεταβατικαὶ Διατάξεις

Ἄρθρον 34.

(Ἄρθρον 34 Ν. Δ. 750/1970 καὶ ἄρθρον 9 Ν.Δ. 1112/1972)

1. Πειθαρχικὰ ἀδικήματα τελεσθέντα πρὸ τῆς 21 Δεκεμβρίου 1970 καὶ μήπω ὁριστικῶς ἐκδικασθέντα διέπονται ὑπὸ τοῦ παρόντος κατά τε τὰς οὐσιαστικὰς καὶ διαδικαστικὰς διατάξεις.

2. Ὑπὸ τοῦ παρόντος, διέπονται ἐπίσης αἱ ἐκκρεμεῖς κατὰ τὴν 21 Δεκεμβρίου 1970 συνεπείᾳ ἐφέσεως ἢ προσφυγῶν δίκαι, ὡς καὶ αἱ ἀπὸ τῆς 21 Δεκεμβρίου 1970 καὶ ἐφεξῆς ἀσκηθεῖσαι ἐμπροθέσμως ἐφέσεις ἢ προσφυγαὶ κατὰ προεκδοθεισῶν πεθαρχικῶν ἀποφάσεων.

3. Μέχρι συγκροτήσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ παρόντος πειθαρχικῶν συμβουλίων τὰ ἔργα αὐτῶν ἐξακολουθοῦν ἀσκούμενα, ὡς μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῶν οἰκείων ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων ἢ τῶν δυνάμει νόμου ὡργανωμένων εἰδικῶν τοιούτων.

4. Αἱ κατὰ τὴν 11 Φεβρουαρίου 1972 ἐκκρεμεῖς εἰς οἱονδήποτε στάδιον

τῆς διαδικασίας κατὰ πειθαρχικῶν ἀποφάσεων Νομαρχῶν προσφυγαὶ κρίνονται ὑπὸ τῶν Ὑφυπουργῶν, Προϊσταμένων τῆς οἰκείας Περιφερειακῆς Διοικήσεως ὡς ἐφέσεις κατὰ τὸ ἄρθρον 27 τοῦ παρόντος.

Τελικαὶ Διατάξεις

Ἄρθρον 35.

(Ἄρθρον 35 Ν.Δ. 750/1970)

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται ἐπὶ πάντων τῶν εἰς τὸν Ὑπαλληλικὸν Κώδικα ὑπαγομένων ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

Ἄρθρον 36.

(Ἄρθρον 36, 37 Ν.Δ. 750/1970 καὶ ἄρθρον 11 Ν.Δ. 1112/1972)

Καταργοῦνται αἱ διατάξεις :

α) τῶν ἄρθρων 131 ἕως καὶ 175 τοῦ Ν. 1811/1951 «περὶ Κώδικος Καταστάσεως τῶν Δημοσίων Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων»,

β) τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. 3200/1955 «περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως»,

γ) τοῦ ἄρθρου 6 Α παρ. 1, 2, 3, 5 ἐδάφ. α', καὶ 6 τοῦ Ν. 4464/1965 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος κλπ.» αἱ ἀναφερόμεναι μόνον εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν ἐκδίκασιν προσφυγῶν κατὰ πειθαρχικῶν ἀποφάσεων,

δ) τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α.Ν. 65/1967 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 4/1967 καὶ 19/1967 «περὶ ἀποκαταστάσεως εὐρυθμίας εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, Ν.Π.Δ.Δ. κλπ.»,

ε) τῶν παρ. 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Α.Ν. 13/1967 «περὶ λήψεως μέτρων τινῶν ταχείας διεξαγωγῆς τῶν διοικητικῶν Ὑπηρεσιῶν Δημοσίου καὶ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου»,

στ) τῆς παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν. 3796/1957 «περὶ διαβαθμίσεως καὶ ἐντάξεως προσωπικοῦ κατέχοντος προσωρινὰς θέσεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 3.4.1954 Β.Δ. «περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 2500/1953 ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας» καὶ τακτοποιήσεως ἑτέρων τινῶν κατηγοριῶν προσωπικοῦ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων»,

ζ) τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. 4032/1960 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν.Δ. 3594/1956 «περὶ Σχολῆς Τουριστικῶν Ἐπαγγελμάτων» καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς θέματα διεπόμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος,

η) τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν.Δ. 4272/1962 «περὶ ἐπεκτάσεως τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1961 ληφθέντων ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων δικηγόρων μέτρων καὶ διὰ τὸ ἔτος 1962 καὶ ἄλλων διατάξεων ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Δικαιο-

σύνης», αἱ ἀναφερόμεναι μόνον εἰς θέματα πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας καὶ διαδικασίας ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Δικηγορικῶν Συλλόγων τοῦ Κράτους,

θ) τῶν ἄρθρων 11 ἕως καὶ 17 τοῦ ἀπὸ 23/31.12.1955 Β. Διατάγματος «περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου,

ι) τῶν ἄρθρων 25 ἕως καὶ 38 τοῦ Β.Δ. 993/1966 «περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἱδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων»,

ια) τῶν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Β.Δ. 4/7.11.1959 «περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὀργανισμοῦ Λιμένος Πειραιῶς»,

ιβ) τῶν ἄρθρων 96 ἕως καὶ 112 τῆς ὑπ' ἀριθ. 46323/1508/5.9.1963 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου «περὶ καθορισμοῦ τῶν ὀργανικῶν θέσεων κατὰ κλάδους, βαθμοὺς καὶ κατηγορίας, τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὰς θέσεις ταύτας προσόντων καὶ τῆς καταστάσεως ἐν γένει τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀργανισμοῦ Καπνοῦ» (ΦΕΚ 411 τ. Β' τῆς 20.9.1963), ὡς καὶ πᾶσα γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἢ ρυθμίζουσα θέματα διεπόμενα ὑπ' αὐτοῦ.

Κατ' ἐξαίρεσιν δὲν θίγονται αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 651/1970 «περὶ ὀργανώσεως τῆς Γενικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ διοικήσεως τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς», πλὴν τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 58 αὐτοῦ, ἥτις ἀντικαθίσταται οὕτω : «3. Τὰ τῆς πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας καὶ διαδικασίας καθορίζονται εἰδικώτερον διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν Βοηθὸν Πρωθυπουργοῦ, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἀπριλίου 1972

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς Βοηθὸς Πρωθυπουργοῦ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 65/6.5.1972)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1121

«Περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν, καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1972 αὐξάνεται κατὰ πέντε τοῖς ἑκατὸν (5 %) ὁ βασικὸς μηνιαῖος μισθός :

α) Τῶν τακτικῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων, τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου καὶ τῶν πρὸς τούτους ἐξομοιουμένων κατὰ βαθμὸν ἢ ἀποδοχάς.

β) Τῶν ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς.

γ) Τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ Ἀνθυπασπιστῶν τοῦ Στρατοῦ, Ξηρᾶς, Θαλάσσης, Ἀέρος, Χωροφυλακῆς, Ἀστυνομίας Πόλεων, Πυροσβεστικοῦ Σώματος καὶ Λιμενικοῦ Σώματος καὶ τῶν πρὸς τούτους ἐξομοιουμένων κατὰ βαθμὸν ἢ ἀποδοχάς.

δ) Τῶν μονίμων, ἀνακατατεταγμένων καὶ ἐθελοντῶν ὁπλιτῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος.

ε) Τῶν θεραπαινίδων τῶν ἀναπήρων.

στ) Τῶν Ὀργάνων τῆς Ἀγροφυλακῆς.

Τὰ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος προκύπτοντα ποσὰ μισθοῦ στρογγυλοποιοῦνται εἰς τὴν ἐπομένην τῆς μονάδος πεντάδα.

2. Τὰ ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων προβλεπόμενα ὅρια βασικῶν μισθῶν αὐξάνονται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1972, διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ κοινωνικοῦ ἐπιδόματος εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου κατὰ τὸ ποσὸν τῆς χορηγουμένης διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου αὐξήσεως.

3. Τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου χορηγουμένης αὐξήσεως δὲν δικαιοῦνται:

α) Οἱ ἐν παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 274/1968 «περὶ ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κλπ.» ἀναφερόμενοι δικηγόροι ἢ ὑπάλληλοι τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, οἱ ἐξομοιούμενοι κατὰ βαθμὸν ἢ μισθὸν πρὸς δικαστικοὺς λειτουργοὺς ἢ ἰσομίσθους των.

β) Οἱ ἰατροὶ τῶν Ἀγροτικῶν Ἰατρείων καὶ Ὑγειονομικῶν Σταθμῶν, ὧν τὸ μισθολόγιον ρυθμίζεται δι' εἰδικῶν διατάξεων.

γ) Οἱ, κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν.Δ. 169/1969 «περὶ τακτοποιήσεως ἐκτάκτων ὑπαλλήλων τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ Ν.Π.Δ.Δ.», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 238/1969 Ν. Δ/τος «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. 169/1969 κλπ.», δι' οἱονδήποτε λόγον μὴ διοριζόμενοι ἔκτακτοι ὑπάλληλοι, ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν ἔχουν βαθμολογικὴν ἢ μισθολογικὴν ἀντιστοιχίαν πρὸς ἕνα τῶν βαθμῶν τῆς κλίμακος τῆς διοικητικῆς ἱεραρχίας.

Ἄρθρον 2.

1. Διατηροῦνται ὡς ἔχουσι διαμορφωθῆ τὴν 31ην Δεμεκβρίου 1971 τὰ προσωρινὰ ἐπιδόματα :

α) Τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 (ἐδάφιον πρῶτον) τοῦ ἄρθρου 4, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. Δ/τος 4548/1966 «περὶ τοῦ

ένιαίου μισθολογίου τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κλπ.», καὶ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 274/1968 καὶ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 415/1970 «περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων κλπ.», ὡς τοῦτο νῦν ἰσχύει.

β) Τοῦ Α.Ν. 463/1968 «περὶ παροχῆς προσωρινοῦ προσωπικοῦ ἐπιδόματος εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Βουλῆς».

γ) Τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ Α.Ν. 588/1968 «περὶ χορηγήσεως προσωρινοῦ ἐπιδόματος εἰς τοὺς πολιτικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ ἐξισώσεως τοῦ τοιούτου τῶν ὑπαλλήλων Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν».

2. Τὰ κατὰ τὴν παράγραβον 3 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Α.Ν. 274/1968 προσωρινὰ προσωπικὰ ἐπιδόματα δὲν ὑπόκεινται εἰς συμψηφισμόν, κατὰ τὸ ποσὸν τῆς διὰ τοῦ παρόντος Ν.Δ. χορηγουμένης αὐξήσεως.

3. Τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α.Ν. 315/1968 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 274/1968 Α.Ν. περὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν, ὡς καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ν.Π.Δ.Δ.», προβλεπόμενον, ἔκτακτον προσωπικὸν ἐπίδομα εἰδικῶν συνθηκῶν, διὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ μονίμους Ἀξιωματικοὺς καὶ Ἀνθυπασπιστάς, ὡς καὶ μονίμους καὶ ἐθελοντὰς ὁπλίτας τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος ἐξακολουθεῖ καταβαλλόμενον.

Ἄρθρον 3.

1. Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1972 αὐξάνεται κατὰ πέντε τοῖς ἑκατὸν (5 %) ὁ βασικὸς μισθὸς τῶν μονίμων Ἰατρῶν, ὡς καὶ ὁ μηνιαῖος μισθὸς τῶν μὴ μονίμων θεραπευτῶν Ἰατρῶν τοῦ Ἱδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Τὰ δυνάμει τῆς διατάξεως τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 315/1968 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 274/1968 Α.Ν. «περὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν, ὡς καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ν.Π.Δ.Δ.», διατηρηθέντα προσωρινὰ ἐπιδόματα δὲν ὑπόκεινται εἰς συμψηφισμὸν κατὰ τὸ ποσὸν τῆς διὰ τοῦ παρόντος χορηγουμένης αὐξήσεως.

2. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν δύναται νὰ χορηγῆται ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου αὔξησις καὶ εἰς μονίμους καὶ τοὺς μὴ μονίμους Ἰατρούς, τοὺς ὑπηρετοῦντας ἐπὶ παγίᾳ ἀντιμισθίᾳ εἰς τοὺς λοιποὺς Ὀργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας.

Ἄρθρον 4.

Ὁ βασικὸς μηνιαῖος μισθὸς τοῦ Στρατηγοῦ-Ἀρχηγοῦ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων ὁρίζεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1972 εἰς δραχμὰς εἴκοσι χιλιάδας (20.000).

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1972.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαρτίου 1972

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρωθυπουργὸς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Ἀντιπρόεδροι
ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΤΤΑΚΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

Τὰ Μέλη

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 46/31.3.1972)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1147

«Περὶ διοικήσεως τῆς Μείζονος Πρωτευούσης».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἵδρυσις Νομοῦ Ἀττικῆς.

Ἱδρύεται νομὸς Ἀττικῆς ἀποτελούμενος ἐκ τῶν ὑφισταμένων νομῶν Ἀττικῆς καὶ Πειραιῶς, οἵτινες καταργοῦνται.

Ἄρθρον 2.

Σύστασις Νομαρχίας Ἀττικῆς καὶ Νομαρχιακοῦ Ταμείου Ἀττικῆς.

Εἰς τὸν διὰ τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἱδρυόμενον νομὸν Ἀττικῆς συνιστῶνται : α) Νομαρχία, φέρουσα τὸ ὄνομα τοῦ νομοῦ, μὲ ἕδραν τὰς Ἀθήνας καὶ β) Νομαρχιακὸν Ταμεῖον διεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 3620/1956 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως» καὶ ὑπὸ τῆς ἐν γένει ἰσχυούσης νομοθεσίας περὶ Νομαρχιακῶν Ταμείων.

Ἄρθρον 3.

Σύστασις Διαμερισμάτων.

Παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Ἀττικῆς συνιστῶνται Διαμερίσματα ὡς ἀκολούθως :

α. Διαμέρισμα Ἀθηνῶν, μὲ ἕδραν τὰς Ἀθήνας καὶ κατὰ τόπον ἁρμοδιότητα ἐκτεινομένην εἰς αα) τοὺς Δήμους Ἀθηναίων, Βύρωνος, Γαλατσίου

Δάφνης, Ζωγράφου, Καισαριανῆς, Νέας Φιλαδελφείας, Ταύρου, Ὑμηττοῦ καὶ ββ) τὴν Κοινότητα Νέας Χαλκηδόνος.

β. Διημέρισμα Πειραιῶς, μὲ ἕδραν τὸν Πειραιᾶ καὶ κατὰ τόπον ἁρμοδιότητα ἐκτεινομένην εἰς αα) τοὺς Δήμους Ἁγίου Δημητρίου, Ἁγίου Ἰωάννου Ρέντη, Αἰγίνης, Ἁλίμου, Γλυφάδας, Δραπετσώνας, Ἡλιουπόλεως, Καλλιθέας, Κερατσινίου, Λουτροπόλεως Μεθάνων, Μοσχάτου, Νέας Σμύρνης, Νικαίας, Παλαιοῦ Φαλήρου, Πειραιῶς, Περάματος, Πόρου, Σαλαμῖνος, Σπετσῶν, Ὕδρας καὶ ββ) τὰς Κοινότητας Ἀγκιστρίου, Αἰαντείου, Ἀμπελακίων, Ἄνω Φαναρίου, Ἀντικυθήρων, Ἀργυρουπόλεως, Ἀρωνιαδίκων, Βαθέος, Βάρης, Βιαραδίκων, Βούλας, Βουλιαγμένης, Γαλατᾶ, Γερακαρίου, Δρυόπης, Καραβᾶ, Καρατζᾶ, Καρβουνάδων, Κοντολιανίκων, Κουνουπίτσης, Κυθήρων, Κυψέλης Μεθάνων, Λιβαδίου. Λογοθετιανίκων, Μεγαλοχωρίου, Μεσαγροῦ, Μητάτων, Μυλοποτάμου, Μυριτιδίων, Πέρδικας, Ποταμοῦ, Σελινίων, Τακτικουπόλεως, Τροιζῆνος, Φρατσίων, Φριλιγκιανίκων.

γ. Διαμέρισμα Δυτικῆς Ἀττικῆς, μὲ ἕδραν τὸ Αἰγάλεω καὶ κατὰ τόπον ἁρμοδιότητα ἐκτεινομένην εἰς αα) τοὺς Δήμους Ἁγίων Ἀναργύρων, Ἁγίας Βαρβάρας, Αἰγάλεω, Ἀσπροπύργου, Βιλλίων, Ἐλευσῖνος, Ἐρυθρῶν, Κορυδαλλοῦ, Μάνδρας, Μεγαρέων, Νέων Λιοσίων, Περιστερίου, Χαϊδαρίου καὶ ββ) τὰς Κοινότητας Ἄνω Λιοσίων, Ζεφυρίου, Καματεροῦ, Μαγούλας, Νέας Περάμου, Οἰνόης, Πετρουπόλεως, Φυλῆς.

δ. Διαμέρισμα Ἀνατολικῆς Ἀττικῆς, μὲ ἕδραν τὴν Ἁγίαν Παρασκευὴν καὶ κατὰ τόπον ἁρμοδιότητα ἐκτεινομένην εἰς αα) τοὺς Δήμους Ἁγίας Παρασκευῆς, Ἀμαρουσίου, Ἀχαρνῶν, Ἡρακλείου, Κερατέας, Κηφισίας, Κρωπίας, Λαυρεωτικῆς, Μαρκοπούλου Μεσογαίας, Νέας Ἰωνίας, Σπάτων, Λούτσας, Χαλανδρίου, Χολαργοῦ καὶ ββ) τὰς Κοινότητας Ἁγίου Κωνσταντίνου, Ἁγίου Στεφάνου. Ἀναβύσσου, Ἀνοίξεως, Αὐλῶνος, Ἀφιδνῶν, Βαρνάβα, Βριλησσίων, Γλυκῶν Νερῶν, Γραμματικοῦ, Δροσιᾶς, Ἐκάλης, Καλάμου, Καλυβίων Θορικοῦ, Καπανδριτίου, Κουβαρᾶ, Κρυονερίου, Λυκοβρύσεως, Μαλακάσης, Μαραθῶνος, Μαρκοπούλου Ὠρωποῦ, Μελισσίων, Μεταμορφώσεως Νέας Ἐρυθραίας, Νέας Μάκρης, Νέας Πεντέλης, Νέου Ψυχικοῦ, Νέων Παλατίων, Παιανίας, Παλαιᾶς Φωκαίας, Παλλήνης, Παπάγου, Πεντέλης, Πεύκης, Πικερμίου Πολυδενδρίου, Ραφήνας, Σκάλας Ὠρωποῦ, Σταμάτας, Συκαμίνου, Φιλοθέης, Ψυχικοῦ, Ὠρωποῦ.

Ἄρθρον 4.

Ἀναπληρωταὶ Νομάρχαι.

Ἑκάστου τῶν διὰ τοῦ παρόντος συνιστωμένων Διαμερισμάτων προΐσταται Ἀναπληρωτὴς Νομάρχης ἐπὶ βαθμῷ 1ῳ. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 6, 7, 9, 10, 11, 13 (παρ. 2) καὶ 14 τοῦ Ν.Δ. 960/1971 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων περὶ Νομαρχῶν καὶ συστάσεως θέσεων Ἀναπληρωτῶν Νομαρχῶν», ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν Ἀναπληρωτῶν Νομαρχῶν–Προϊσταμένων Διαμερισμάτων.

Ἄρθρον 5.

Ἁρμοδιότητες Ἀναπληρωτῶν Νομαρχῶν.

1. Οἱ Ἀναπληρωταὶ Νομάρχαι - Προϊστάμενοι Διαμερισμάτων ἀσκοῦν ἀποκλειστικῶς τὰς κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἰσχυούσας διατάξεις ἁρμοδιότητας τῶν Νομαρχῶν, ὡς καὶ τῶν καταργουμένων διὰ τοῦ παρόντος Ὑπηρεσιῶν τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, ἐξαιρέσει τῶν διατηρουμένων διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Πρωθυπουργοῦ, τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ ἁρμοδίου κατὰ περίπτωσιν Ὑπουργοῦ, ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς.

2. Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς καὶ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Ἀναπληρωτῶν Νομαρχῶν δύναται νὰ ἀνατίθηται εἰς τοὺς προϊσταμένους Ὑπηρεσιῶν ἢ εἰς ἑτέρους ὑπαλλήλους τῶν Διαμερισμάτων ἡ ὑπογραφὴ ἀποφάσεων, ἐγγράφων, πράξεων ἀναλήψεως ὑποχρεώσεων ἢ ἄλλων πράξεων τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Ἀναπληρωτῶν Νομαρχῶν - Προϊσταμένων Διαμερισμάτων.

Ἄρθρον 6.

Ἁρμοδιότητες Νομάρχου Ἀττικῆς.

1. Εἰς τὸν Νομάρχην Ἀττικῆς, πέραν τῶν διατηρουμένων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ὑπὲρ τούτου ἁρμοδιοτήτων, ἀνήκει ἐπίσης :

α) Ὁ συντονισμὸς καὶ ἡ παρακολούθησις τῆς ἐν γένει λειτουργίας τῶν Διαμερισμάτων.

β) Ἡ μέριμνα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ρυθμιστικῶν καὶ πολεοδομικῶν σχεδίων καὶ προγραμμάτων.

γ) Ἡ μέριμνα διὰ τὴν λῆψιν, ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων κατὰ περίπτωσιν ὑπηρεσιῶν τῶν ἀφορώντων, ἰδίᾳ, εἰς τὴν συγκοινωνίαν, κυκλοφορίαν, ἐξυγίανσιν τοῦ περιβάλλοντος, καταπολέμησιν τοῦ θορύβου, καθαριότητα τῶν κοινοχρήστων χώρων, διαφύλαξιν τοῦ τοπίου, ἀποχέτευσιν, ὕδρευσιν καὶ ἠλεκτροφωτισμόν, μέτρων.

δ) Ἡ ἄσκησις ἐποπτείας ἐπὶ τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, Ὀργανισμῶν Κοινῆς Ὠφελείας καὶ Δημοσίων Ἐπιχειρήσεων ἐξαιρέσει τῶν ἐποπτευομένων ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ Δικαιοσύνης, ὧν ἡ κατὰ τόπον ἁρμοδιότης ἐκτείνεται ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ νομοῦ.

ε) Ἡ ἄσκησις τῶν μεταβιβασθεισῶν, διὰ τῶν περιπτώσεων β', ἐξαιρέσει τῆς ὑποπεριπτ. ββ', καὶ γ' τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Β.Δ. 199/1972, εἰς τὸν Περιφερειακὸν Διοικητὴν Ἀττικῆς καὶ Νήσων ἁρμοδιοτήτων, ἀναφερομένων εἰς τὴν διοίκησιν τῶν συγκοινωνιῶν τοῦ νομοῦ.

στ) Ἡ ἐπίβλεψις καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Μονίμων Ὁδοστρωμάτων Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἀποχετεύσεως Πρωτευούσης, ἔργων καὶ ἐργασιῶν.

2. Ὁ Νομάρχης Ἀττικῆς :

α) Τηρεῖται ἐνήμερος ὑπὸ αα) τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ ββ) τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, τῶν Δημοσίων καὶ Δημοτικῶν Ἐπιχειρήσεων, τῶν Κοινωφελῶν Ἱδρυμάτων ὡς καὶ τῶν Ὀργανισμῶν Ἰδιωτικοῦ Δικαίου τῶν συνδεομένων διὰ συμβάσεως μετὰ τοῦ Κράτους ἢ ἀπολαυόντων προνομίων χορηγηθέντων ὑπ' αὐτοῦ ἢ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐπιχορηγουμένων, ἐπὶ τῶν προγραμματιζομένων, ἐντὸς τῆς περιοχῆς, ἔργων ὑποδομῆς καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ ἔργων ἐνεργειακῶν, συγκοινωνιῶν, ὑγειονομικῶν, νοσοκομειακῶν, μεταφορᾶς ὕδατος, ἀποχετεύσεως, σχολικῶν κτιρίων, πανεπιστημιακῶν χώρων, τουριστικῶν ἐγκαταστάσεων, ἀθλητικῶν χώρων καὶ ἐργατικῶν κατοικιῶν.

β) Γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῶν μακροχρονίων καὶ ἐτησίων Προγραμμάτων ἐκτελεστέων ἔργων τῶν κατὰ τὴν ὑποπερίπτ. ββ' τῆς προηγουμένης περιπτώσεως ὑπηρεσιῶν, πρὸ τῆς ἐγκρίσεως τούτων ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων κατὰ περίπτωσιν ἀρχῶν.

γ) Παρακολουθεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τῶν κατὰ τὴν περίπτωσιν α' τῆς παρούσης παραγράφου ὑπηρεσιῶν, πλὴν τῶν δημοσίων τοιούτων, δικαιούμενος :

αα) Νὰ λαμβάνῃ πᾶν πρόσφορον μέτρον πρὸς ἀποφυγήν, ἰδίᾳ, ἀσκόπων ἐν τῇ περιοχῇ ἀνασκαφῶν ὁδῶν, πλατειῶν καὶ κοινοχρήστων χώρων.

ββ) Να ζητῇ τὴν διὰ διοικητικῆς ἢ καὶ δικαστικῆς ἔτι ὁδοῦ ἄμεσον ἐπαναφορὰν τῶν ἐκ τῶν ἐκτελουμένων ἔργων θιγομένων ὁδῶν καὶ λοιπῶν κοινοχρήστων χώρων εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν κατάστασιν.

γγ) Νὰ καθορίζῃ, προκειμένου περὶ ἔργων κοινοῦ ἐνδιαφέροντος, τὸν χρόνον διαρκείας τῶν ἐπὶ μέρους ἐργασιῶν ὡς καὶ τὴν προτεραιότητα ἐπεμβάσεως ἀνὰ φορέα.

δδ) Νὰ προτείνῃ, εἰς ἐπειγούσας περιπτώσεις τὴν ἄμεσον λῆψιν τῶν ἀναγκαίων μέτρων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν περιπτώσεων τούτων ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων κατὰ περίπτωσιν ὑπηρεσιῶν.

εε) Νὰ παρέχῃ ὁδηγίας διὰ τὴν χορήγησιν ἀδειῶν τομῆς καὶ νὰ καθορίζῃ τὸν τρόπον καὶ τὴν χρονικὴν διάρκειαν ἀποκαταστάσεως τῶν τομῶν.

στστ) Νὰ ἐγκρίνῃ τὴν μετατόπισιν δικτύων καὶ νὰ καθορίζῃ τὴν σειρὰν προτεραιότητος τῶν ἁρμοδίων διὰ τὴν μετατόπισιν δικτύων ὑπηρεσιῶν.

ζζ) Νὰ διατάσσῃ ἐφ' ἅπαξ καὶ ἠτιολογημένως τὴν ἐπὶ τριάκοντα τὸ πολὺ ἡμέρας ἀναστολὴν ἐκτελέσεως τῶν περὶ ὧν πρόκειται ἔργων καὶ νὰ προκαλῇ τὴν ἐκ νέου κρίσιν παρὰ τοῦ καθ' ὕλην ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 7.

Ὀργάνωσις Νομαρχίας - Διαμερισμάτων.

Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τοῦ Πρωθυπουργοῦ, τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ ἁρμοδίου κατὰ περίπτωσιν Ὑπουργοῦ δύναται νὰ καθορίζηται ἡ ὀργάνωσις τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς καὶ τῶν Διαμερισμάτων αὐτῆς, δι' ἱδρύσεως νέων ἢ συμπτύξεως ἢ καταργήσεως ἢ μετονομασίας ὑφισταμένων ὑπηρεσιῶν, αἱ ἁρμοδιότητες τῶν κατ' ἰδίαν ὑπηρεσιῶν, ἡ σύνθεσις τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν

ἄνευ αὐξήσεως τοῦ συνόλου τῶν θέσεων, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων.

Ἄρθρον 8.

Ἐπιτροπαί.

Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωθυπουργοῦ, τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ ἁρμοδίου κατὰ περίπτωσιν Ὑπουργοῦ, δύναται νὰ συνιστῶνται διαρκεῖς, πριωρισμένης διαρκείας ἢ κατὰ περίπτωσιν ἐπιτροπαὶ ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ καὶ ἰδιωτῶν, δυναμένων, ὡς ἐκ τῶν εἰδικῶν γνώσεων, τῆς ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως, ἐπαγγελματικῆς ἀπασχολήσεως ἢ πείρας, νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἀποδοτικωτέραν διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς διὰ τῆς καταρτίσεως μελετῶν ἢ τῆς διεξαγωγῆς ἐρευνῶν ἰδίᾳ ἐπὶ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος θεμάτων.

Ἄρθρον 9.

Κατάργησις Ὑπηρεσιῶν.

1. Αἱ ὑφιστάμεναι μέχρι τοῦδε Νομαρχίαι καὶ τὰ Νομαρχιακὰ Ταμεῖα Ἀττικῆς καὶ Πειραιῶς ὡς καὶ αἱ Ὑπηρεσίαι περιοχῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης καταργοῦνται.

2. Ἡ Νομαρχία Ἀττικῆς, παραλαμβάνουσα ἅπαν τὸ ἀρχεῖον τῶν καταργουμένων κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὑπηρεσιῶν, ὑποχρεοῦται νὰ ἀποστείλῃ ἀντιστοίχως εἰς τὰ οἰκεῖα Διαμερίσματα ταύτης τὸ περιλαμβάνον τὴν ἀλληλογραφίαν ἐπὶ τῶν ἐν γένει θεμάτων τῶν διοικητικῶν περιφερειῶν τῶν Διαμερισμάτων τούτων ἀρχεῖον.

3. Τὸ Νομαρχιακὸν Ταμεῖον Ἀττικῆς ὑπεισέρχεται εἰς ἅπαντα τὰ δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τῶν καταργουμένων διὰ τοῦ παρόντος Νομαρχιακῶν Ταμείων. Αἱ προβλεπόμεναι θέσεις προσωπικοῦ τῶν καταργουμένων Νομαρχιακῶν Ταμείων, καθίστανται θέσεις τοῦ συνιστωμένου διὰ τοῦ παρόντος Νομαρχιακοῦ Ταμείου Ἀττικῆς. Τὸ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦν πάσης φύσεως προσωπικὸν τῶν καταργουμένων Νομαρχιακῶν Ταμείων καταλαμβάνει ἐφεξῆς ἀντιστοίχους θέσεις τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου Ἀττικῆς, προκειμένου δὲ περὶ τοῦ μονίμου προσωπικοῦ, μὲ τὸν βαθμὸν ὃν κέκτηται, τῆς σειρᾶς ἀρχαιότητος ρυθμιζομένης ἐκ τοῦ χρόνου τῆς ἐν τῷ βαθμῷ ὑπηρεσίας ἑκάστου.

Ἄρθρον 10.

Ἐξουσιοδοτήσεις.

Διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἐπιτρέπεται : α) ἡ τροποποίησις τῶν ὁρίων τοῦ νομοῦ Ἀττικῆς καὶ τῶν ὁμόρων αὐτοῦ νομῶν ὡς καὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸν νομὸν Ἀττικῆς δήμων καὶ κοινοτήτων, β) ἡ σύστασις παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Ἀττικῆς, ἑτέρων Διαμερισμάτων καὶ γ) ὁ ἀνακαθορισμὸς τῆς κατὰ τόπον ἁρμοδιό-

τητος τῶν συνιστωμένων διὰ τοῦ παρόντος ἢ συσταθησομένων κατὰ τὴν προηγουμένην περίπτωσιν Διαμερισμάτων, ἡ μεταφορὰ τῆς ἕδρας αὐτῶν εἰς ἕτερον Δῆμον ἢ Κοινότητα τοῦ οἰκείου Διαμερίσματος, ἡ μετατροπὴ τούτων εἰς Νομαρχίας, ὡς καὶ ἡ ρύθμισις πάσης ἀναγκαίας διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν θεμάτων τούτων λεπτομερείας.

Ἄρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Ν.Δ. 960/1971 ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Ἄρθρον 12.

Ἀναπλήρωσις Νομαρχῶν καὶ Ἀναπληρωτῶν Νομαρχῶν.

1. Τὸν Νομάρχην, ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος ἢ κενῆς οὔσης τῆς θέσεως αὐτοῦ, ἀναπληροῖ, καθ' ὅλας τὰς ἁρμοδιότητας καὶ καθήκοντα, ὁ Ἀναπληρωτὴς Νομάρχης ἐξομοιούμενος πρὸς Νομάρχην.

2. Τὸν Ἀναπληρωτὴν Νομάρχην, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἢ κενῆς οὔσης τῆς θέσεως αὐτοῦ, ἀναπληροῖ, καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς ἁρμοδιότητας καὶ καθήκοντα : α) εἰς τὴν Νομαρχίαν Ἀττικῆς, ὁ Ἀναπληρωτὴς Νομάρχης – Προϊστάμενος τοῦ Διαμερίσματος Ἀθηνῶν καὶ β) εἰς τὰς λοιπὰς Νομαρχίας καὶ τὰ Διαμερίσματα τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς, ὁ ἐπὶ βαθμῷ 2ῳ ἢ 3ῳ ὑπηρετῶν παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ ἢ τῷ Διαμερίσματι ὑπαλλήλους τοῦ Α1 Κλάδου Διοικητικοῦ ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ ἰσοβάθμων ὁ ἀρχαιότερος».

Ἄρθρον 12

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 5, ὡς πρὸς τὴν ἔκδοσιν τῶν ἐν αὐταῖς ἀναφερομένων Β. Διαταγμάτων καὶ 7 τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ἔναρξις τῆς ἰσχύος τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, ὡς καὶ τῶν ἐκδοθησομένων κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 5 καὶ 7 αὐτοῦ Β. Διαταγμάτων καὶ ἀποφάσεων, θέλει καθορισθῆ διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1972

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρωθυπουργὸς
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Ἀντιπρόεδροι
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

Τὰ Μέλη

(Ἐφ. Κυβ. Τεύχ. Α', φ. 66/8.5.1972)

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

«Η ΕΚΠΟΜΠΗ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ» *

Ἑκάστην Δευτέραν, ὥραν 19 μ.μ.

(Τὴν ἐκπομπὴν γράφει καὶ ἐπιμελεῖται ὁ Ἀθανάσιος Κάτσος)

Ἡ ἐκπομπὴ αὐτή, κατὰ πρῶτον λόγον, ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς παράγοντας τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἀλλὰ καὶ κατ' ἐπέκτασιν πρὸς ὅλους τοὺς δημότας, ἀφοῦ τὰ θέματα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, εἰς τὴν τελευταίαν αὐτῶν ἀνάλυσιν, εἶναι θέματα ἀφορῶντα ὁλόκληρον τὸν πληθυσμόν. Σκοπὸς δὲ τῆς ἐκπομπῆς αὐτῆς εἶναι ἡ ἐνημέρωσις τῶν Δημάρχων καὶ Κοινοταρχῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ τῆς κοινῆς γνώμης γενικώτερον, ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν λαμβανομένων μέτρων, τὰ ὁποῖα σχετίζονται μὲ τὴν Τοπικὴν Διοίκησιν.

Ὡσαύτως, ἐπιδίωξις τῆς ἐκπομπῆς εἶναι ἡ προβολὴ τοῦ ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐπιτελουμένου ἔργου, ἀλλὰ καὶ παντὸς θέματος ἀφορῶντος τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν.

Τέλος, φιλοδοξία τῆς ἐκπομπῆς τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἶναι νὰ πραάσχῃ δυνατότητας καὶ εὐκαιρίας, προκειμένου νὰ γνωσθοῦν εὐρύτερον αἱ σύγχρονοι ἀντιλήψεις καὶ ἐπιστημονικαὶ μέθοδοι, αἱ ὁποῖαι συμβάλλουν εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ θεσμοῦ καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μονάδων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ — ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΕΚΠΟΜΠΗ 125η

8 Ὀκτωβρίου 1971

Φίλοι μας, εἰς τὴν Ἐκπομπήν μας σήμερον φιλοξενοῦμεν τὸν Πρόεδρον Κοινότητος Βαρθολομιοῦ – Ἠλείας κ. Δημήτριον Στεργιόπουλον.

Ἀρχίζομεν τὴν ἐκπομπήν μας μὲ τὴν συνέντευξιν τὴν ὁποίαν παρεχώ-

---

* Ἡ ἐκπομπὴ ἀναμεταδίδεται συγχρόνως καὶ ἀπὸ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ δικτύου τῆς Υ.ΕΝ.Ε.Δ., ἤτοι τῶν Ρ. Σ. Θεσσαλονίκης, Ἰωαννίνων, Λαρίσης, Καβάλας, Κοζάνης, Τριπόλεως, Ὀρεστιάδος, Σερρῶν, Φλωρίνης καὶ Ἡρακλείου.

ρησε πρὸς τὸν κ. Ἀθανάσιον Κάτσον, ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Βαρθολομιοῦ – Ἠλείας κ. Δημήτριος Στεργιόπουλος :

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Ἔχομεν πληροφορηθῆ, Κύριε Πρόεδρε, ὅτι εἰς τὴν κοινότητα Βαρθολομιοῦ, ἐπερατώθη ἡ κατασκευὴ τοῦ ἔργου ὑδρεύσεως τῆς κοινότητος. Τί θὰ εἴχατε νὰ μᾶς πῆτε σχετικῶς ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Πράγματι, Κύριε Κάτσο, εὑρίσκομαι μάλιστα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ σᾶς πληροφορήσω, ὅτι ἐπερατώθη τὸ ἔργον τῆς ὑδρεύσεως τῆς Κοινότητος Βαρθολομιοῦ, αἱ ἐργασίαι κατασκευῆς τοῦ ὁποίου ἤρχισαν τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1969 καὶ ἔληξαν τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1971. Ἤδη ἡ κοινότης ὑδρεύεται καὶ οἱ κάτοικοι εἶναι πολὺ εὐχαριστημένοι διότι ἐκτὸς τῶν ἄλλων εὐκολιῶν ποὺ τοὺς παρέχει τὸ ὑδραγωγεῖον, εἶναι καὶ θαυμάσιο τὸ νερό. Τὸ ἔργον ἐκόστισε 5.000.000 δραχμὰς περίπου καὶ τὰ χρήματα προέρχονται ἐκ τῶν Δημοσίων Ἐπενδύσεων. Ἐπίσης σᾶς πληροφορῶ ὅτι πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐπερατώθη καὶ τὸ ἔργον τῆς ὑδρεύσεως τοῦ οἰκισμοῦ Βρανᾶ τῆς κοινότητάς μας, τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργήσῃ μὲ νερὸ ἐκ τοῦ ὑδραγωγείου Βαρθολομιοῦ.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Ἠμπορεῖ νὰ λεχθῆ, Κύριε Στεργιόπουλε, ὅτι ἡ κοινότης Βαρθολομιοῦ χαρακτηρίζεται ὡς τουριστικὴ τοιαύτη, λόγῳ τῆς γειτνιάσεως αὐτῆς μετὰ τῶν Λουτρῶν Κυλλήνης, τῶν θαυμασίων ἀκρογιαλιῶν τὰς ὁποίας διαθέτει καὶ τῶν ἐκεῖ παραθεριστικῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ Ἰονικοῦ χωριοῦ καὶ τῆς Χρυσῆς Ἀκτῆς, εἰς τὰς ὁποίας φιλοξενοῦνται Ἑλληνοαμερικανόπαιδες εἰς τὴν πρώτην καὶ Γερμανοὶ εἰς τὴν δευτέραν. Βασικὸν ἐπομένως πρόβλημα εἶναι ἐκεῖνο τῆς καθαριότητος. Ἔχει τοῦτο ἐπιλυθῆ καὶ κατὰ ποῖον τρόπον ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Τὸ Βαρθολομιὸ εἶναι ἡ τετάρτη κατὰ σειρὰν πόλις τοῦ Νομοῦ Ἠλείας καὶ διὰ Β. Δ/τος ἔχει χαρακτηρισθῆ τουριστικὸς τόπος. Εἶναι προθήκη τῆς λουτροπόλεως Κυλλήνης καί, ὡς εἴπατε, γειτνιάζει μετὰ τῶν κατασκηνώσεων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Β. καὶ Ν. Ἀμερικῆς καὶ τῶν Τουριστικῶν ἐγκαταστάσεων «Χρυσῆ Ἀκτή». Λόγῳ τῆς θέσεώς του τὸ Βαρθολομιὸ φιλοξενεῖ κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον πλέον τῶν 1000 λουομένων ἡμερησίως, ἐκ Βαρθολομιοῦ δὲ διέρχονται πάρα πολλοὶ ἀλλοδαποί. Ὡς πρὸς τὸ θέμα τῆς καθαριότητος ἐπομένως θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε ληφθῆ σοβαρωτάτη φροντὶς διότι τοῦτο εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον σημαντικὰ προβλήματα μιᾶς Κοινότητος. Ἤδη κατὰ τὸ ἔτος 1971 ὑπὸ τῆς Κοινότητος ἠγοράσθη φορτηγὸν ἀπορριμματοφόρον αὐτοκίνητον, τὸ ὁποῖον καλύπτει πλήρως τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως. Ἐπίσης καὶ δύο χειραγωγούμενα ἁμάξια, τὰ ὁποῖα χρησιμοποιεῖ τὸ συνεργεῖον καθαριότητος ἀποτελούμενον ἐκ δύο ὁδοκαθαριστῶν.

Ἡ καθαριότης τῆς πόλεως ἐνεργεῖται καθ' ἑκάστην ἐνῷ ἡ ἀποκομιδὴ τῶν ἀπορριμμάτων τῶν οἰκιῶν τρὶς τῆς ἑβδομάδος.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Τί ἄλλο ἔχετε νὰ μᾶς πῆτε, σχετικῶς μὲ τὴν δραστηριότητα τῆς Κοινότητος ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Σχετικῶς μὲ τὴν δραστηριότητα τῆς κοινότητος κατὰ τὸ 1971, ἔχω νὰ σᾶς πληροφορήσω, ὅτι ἐγένετο συντήρησις τῶν κεντρικῶν ὁδῶν τῆς πόλεως δι' ἀσφάλτου, ὡλοκληρώθη ἡ κατὰ τὸ ἔτος 1970 τσιμεντοστρωθεῖσα ὁδὸς πρὸς Σιδηροδρομικὸν Σταθμὸν δι' ἐπιθέσεως ἐπ' αὐτῆς ἀσφαλτικοῦ τάπητος καὶ γενικῶς ἐλήφθησαν ἅπαντα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἐξωραϊσμὸν καὶ ἐμφάνισιν τῆς πόλεώς μας.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Καὶ μίαν τελευταίαν ἐρώτησιν : Μᾶς λέγετε παρακαλῶ ποῖος εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος, ποῖαι αἱ κυριώτεραι αὐτῶν ἀπασχολήσεις καὶ ποῖα τὰ κυριώτερα προϊόντα τὰ ὁποῖα παράγει ἡ κοινότης ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Ὁ πληθυσμὸς τῆς κοινότητος ἀνέρχεται εἰς τοὺς 3.500 κατοίκους, οἱ κάτοικοι κατὰ 90 % εἶναι ἀγρότες καὶ ἀσχολοῦνται κυρίως μὲ τὴν καλλιέργειαν πρωΐμων καὶ ὀψίμων κηπευτικῶν. Τὰ κυριώτερα παραγόμενα προϊόντα εἶναι καρπούζια, τομάτες, φασόλια, πατάτες, σταφίδα καὶ λάδι.

Ε Κ Π Ο Μ Π Η 131η

19 Νοεμβρίου 1971

Φίλοι μας, εἰς τὴν σημερινήν μας Ἐκπομπὴν θὰ παρακολουθήσητε συνέντευξιν τοῦ Δημάρχου Σ υ κ ε ῶ ν Θεσσαλονίκης κ. Χαραλάμπους Σ τ ά θ η, τὸ Δελτίον Ἐνημερώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων, Εἰδήσεις καὶ Πληροφορίας ἀπ' ὅλους τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τῆς Χώρας.

Ἀρχίζομεν μὲ τὴν συνέντευξιν τὴν ὁποίαν παρεχώρησε πρὸς τὸν κ. Ἀθανάσιον Κάτσον, ὁ Δήμαρχος Συκεῶν Θεσσαλονίκης κ. Χαράλαμπος Στάθης.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Κύριε Δήμαρχε, μᾶς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία καὶ εἴχαμε τὴν χαρὰ νὰ ἰδοῦμε ὅτι ὁ Δῆμος Συκεῶν ἀπέκτησεν ἕνα θαυμάσιο Δημοτικὸ μέγαρο. Θὰ εἴχατε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς πληροφορήσητε σχετικῶς μὲ τὸν τρόπον ἀνεγέρσεώς του ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Εὐχαρίστως. Τὸ κοινωφελές, λαμπρὸν καὶ μοντέρνο αὐτὸ οἰκοδόμημα ὕψους 4.000.000, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει ξεχωριστὴν αἴθουσαν Ἀναγνωστηρίου καὶ δανειστικῆς Βιβλιοθήκης, αἴθουσαν συνεδριάσεων καὶ διαφόρων πνευματικῶν ἐκδηλώσεων, ἐξετελέσθη ὑπὸ τοῦ Δήμου συναρωγούσης πάντοτε τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, κοσμεῖ τὴν Μακεδονικὴν Πρωτεύουσαν καὶ γεμίζει ὑπερηφάνειαν ἰδιαιτέρως τὸν ὑπέροχον λαόν μας.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Κύριε Δήμαρχε, καὶ ἡ ὕδρευσις νομίζομεν ὅτι ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα ἀποκτήματα τοῦ Δήμου Συκεῶν.

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Βεβαίως τὸ θέμα τῆς ὑδρεύσεως, Κύριε Κάτσο, ἀποτελεῖ τὸ ζωτικώτερον τῶν ἀπασχολούντων προβλημάτων τῆς περιοχῆς καὶ ὄνειρον ἀνεκπλήρωτον ὁλοκλήρου τριακονταετίας, διότι ἦτο ἀπολύτως

συνδεδεμένον μὲ αὐτὴν ταύτην τὴν ὑγείαν τῶν κατοίκων. Σήμερον μὲ τὴν κατασκευὴν ὑπὸ τοῦ Ο.Υ.Θ. μιᾶς μεγάλης δεξαμενῆς τῆς ὁδοῦ Καυκάσου, χωρητικότητος 10.000 κυβικῶν ἡμερησίως ὁ Δῆμος ἐκαλύφθη ἐπαρκῶς.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Ἔχομεν τὴν πληροφορίαν, ὅτι ἕνα θέμα τὸ ὁποῖον ἀπησχόλησε ζωηρῶς τὸν Δῆμον σας ἦτο καὶ τὸ τῆς ἀποχετεύσεως. Τί θὰ εἴχατε νὰ μᾶς πῆτε δι' αὐτό ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Καὶ τὸ θέμα αὐτὸ ὅπως καὶ τὸ προηγούμενον τῆς ὑδρεύσεως ὡς σχέσιν ἔχον ἀπόλυτον μὲ τὴν ὑγείαν τῶν κατοίκων ἀπερρόφησε μέγα μέρος τῆς δραστηριότητός μας ἰδίᾳ κατὰ τὴν μετεπαναστατικὴν περίοδον καθ' ἣν σχεδὸν ὡλοκληρώθη.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Εἰς τὸν τομέα τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ θὰ εἴχατε τίποτε νὰ παρατηρήσητε ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Καὶ εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ ἐπέδειξεν ἀσυνήθη δραστηριότητα ἐπιτυχοῦσα πλήρη κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Δήμου.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Κύριε Δήμαρχε, διὰ τὸν τομέα τῆς ὁδοποιΐας καὶ γενικῶς τῶν ἔργων τί θὰ εἴχατε νὰ μᾶς πῆτε ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Εἰς τὸν τομέα τῆς ὁδοποιΐας καὶ τῶν ἔργων γενικῶς τὴν τελευταίαν τριετίαν ἔχει σημειωθῆ ἀσυνήθης διὰ τὸν τόπον μας δραστηριότης σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς κατὰ τρόπον ἐμφανίζοντα ἐξέλιξιν ἐν καλπασμῷ, γεγονὸς τὸ ὁποῖον ὀφείλεται εἰς τὴν ἀμέριστον συμπαράστασιν τῆς Κυβερνήσεως διὰ τοῦ ἐπιδεικνυομένου ὁσημέραι καὶ περισσότερον ἐνδιαφέροντός της ὑπὲρ τῆς αὐτοδιοικήσεως.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Μήπως θὰ εἴχατε τίποτε ἄλλο νὰ προσθέσετε διὰ τὸν Δῆμον σας ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Ναί. Ἐπειδὴ πιστεύω ὅτι ἡ ἀποστολὴ τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς δὲν εἶναι μόνον ἡ κατασκευὴ ἔργων, εἶναι καὶ κοινωνική, ἀλλὰ καὶ τὸ σπουδαιότερον Ἐθνική, πρὸς τοὺς τομεῖς αὐτοὺς δρᾷ καὶ κινεῖται πιὸ ἔντονα καὶ δύναμαι ὑπερηφάνως νὰ δηλώσω ὅτι ὁ Δῆμος Συκεῶν μὲ τὴν ὁσημέραι καὶ περισσότερον ἄνοδον τῆς ἐκπολιτιστικῆς καὶ τουριστικῆς του στάθμης καὶ τὸν ἔντιμον, φίλεργον καὶ νομοταγῆ λαόν του, θὰ καταστῇ πολὺ συντόμως παράδειγμα πρὸς μίμησιν εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα.

ΕΚΠΟΜΠΗ 133η

3 Δεκεμβρίου 1971

Φίλοι μας, εἰς τὴν σημερινήν μας Ἐκπομπὴν θὰ παρακολουθήσητε συνέντευξιν τοῦ Δημάρχου Κ α λ α μ α ρ ι ᾶ ς Θεσσαλονίκης κ. Ἰωάννου Μ α ρ-

κοπούλου, τὸ Δελτίον Ἐνημερώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων, Εἰδήσεις καὶ Πληροφορίας ἀπ' ὅλους τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τῆς Χώρας κλπ.

Ἀρχίζομεν τὴν Ἐκπομπήν μας μὲ τὴν συνέντευξιν τὴν ὁποίαν παρεχώρησε πρὸς τὸν κ. Ἀθανάσιον Κάτσον, ὁ Δήμαρχος Καλαμαριᾶς Θεσσαλονίκης κ. Ἰωάννης Μαρκόπουλος.

Ἐρώτησις: Γνωρίζομεν, Κύριε Δήμαρχε, ὅτι σημαντικὴ εἶναι ἡ δραστηριότης, τὴν ὁποίαν ἀναπτύσσει ὁ Δῆμος Καλαμαριᾶς, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ὁμιλήσητε σχετικῶς;

Εἰδικώτερον παρακαλοῦμεν, ἀναφερθῆτε κατ' ἀρχὴν εἰς τὸν τομέα τῆς ὁδοποιΐας.

Ἀπάντησις: Ἡ κατάστασις τοῦ Ὁδικοῦ δικτύου τοῦ Δήμου κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1967 ὅτε ἀνέλαβεν ἡ παροῦσα Διοίκησις παρουσίαζε τὴν κάτωθι εἰκόνα:

1. Ὁδοὶ ἀσφαλτοστρωμένοι χωματόδρομοι μέτρα	30.000
2. Ὁδοὶ ἄνευ κρασπέδων χωματόδρομοι μέτρα	35.000
3. Ὁδοὶ μετὰ κρασπέδων χωματόδρομοι μέτρα	16.000

Ἦτοι ὁδοὶ πρὸς κατασκευὴν 51.000 μέτρα.

Ἡ δαπάνη ἥτις θὰ ἀπῃτεῖτο διὰ τὴν ἀσφαλτόστρωσιν τῶν πρὸς κατασκευὴν ὁδῶν θὰ ἀνήρχετο εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 50-60.000.000, γεγονὸς τὸ ὁποῖον ἦτο ἀδύνατον νὰ ἀντιμετωπίσῃ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Δήμου τῶν 10-12.000.000 δραχμῶν, ἐκ τοῦ ὁποίου τὰ 55 % ἕως 60 % διατίθενται διὰ μισθοὺς καὶ ἡμερομίσθια.

Ἡ Διοίκησις τοῦ Δήμου διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ δυσεπιλύτου τούτου προβλήματος συνέταξε πρόγραμμα, σκοπὸς τοῦ ὁποίου ἦτο ἡ μείωσις τοῦ κόστους τῶν ἔργων, ὅπερ ἐφαρμοσθὲν ἀπέδωσεν ἄριστα πράγματι ἀποτελέσματα.

Δι' ἰδίων μέσων καὶ δι' αὐτεπιστασίας ἐκρασπεδώθησαν ἐντὸς τετραετίας περὶ τὰ 20.000 μέτρα, ὁμοίως δὲ ἀπεχωματώθησαν καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀμμοχαλικοστρώθησαν περίπου 20.000 μέτρα.

Ἐπίσης ἀσφαλτοστρώθησαν καὶ ἐτσιμεντοστρώθησαν μέτρα περίπου 2.000.

Ἤδη εὑρισκόμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἀνακοινώσωμεν ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1972, τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι ἔτος τοῦ Δήμου Καλαμαριᾶς, θὰ ἐκτελεσθοῦν ἔργα ἀξίας 20 - 25.000.000 δρχ. διὰ τοῦ ποσοῦ 5 - 6.000.000 δρχ. καὶ τοῦτο διότι διὰ ἰδίων μέσων καὶ δι' αὐτεπιστασίας κατωρθώθη ἡ κατασκευὴ τοῦ ὑποβάθρου τῶν ὁδῶν μειωθέντος τοῦ κόστους τῆς κατασκευῆς κατὰ μέγα ποσοστόν.

Ὁμοίως κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θὰ κρασπεδωθοῦν ἅπασαι αἱ ὁδοὶ τοῦ Δήμου καθ' ὅσον ἐξησφαλίσθησαν αἱ προϋποθέσεις συνάψεως Δανείου.

Πιστεύομεν δὲ ὅτι πολὺ συντόμως διὰ τοῦ ἐφαρμοζομένου προγράμματος αἱ ἀνάγκαι τοῦ Δήμου θὰ καλυφθῶσι πλήρως.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Διὰ τὸ θέμα τῆς ἀποχετεύσεως τί θὰ εἴχατε νὰ παρατηρήσητε, Κύριε Μαρκόπουλε ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Τὸ ἀποχετευτικὸν δίκτυον τοῦ Δήμου εὑρίσκετο κατὰ τὸ ἔτος 1967 εἰς οὐχὶ καλὴν κατάστασιν, τὸ σύστημα ἀποχετεύσεως ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν τὸ ὁποῖον ὑφίστατο εἶναι τὸ πλέον ἀκατάλληλον, χρήζει δὲ τοῦτο πλήρους ἀντικαταστάσεως.

Κατὰ τὰ ἔτη 1968–1971 κατεσκευάσθησαν ὑπόνομοι μέτρα 12.000 περίπου, κατεσκευάσθησαν δὲ οὗτοι συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς Τεχνικῆς.

Τὸ κακὸν ἦτο ὅτι εἶχον κατασκευασθῆ κατὰ τὸ παρελθὸν ὁδοὶ δι' ἀσφάλτου ἄνευ συστήματος ἀποχετεύσεως, ἡ παροῦσα δὲ διοίκησις τοῦ Δήμου ἐξηναγκάσθη, διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν κατοίκων, νὰ προβῆ εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ ἀσφαλτοστρώματος διὰ τὴν κατασκευὴν ὑπονόμων.

Μᾶς ἀπασχολεῖ ἡ ἀποχέτευσις τῶν Οἰκισμῶν Ἀρετσοῦς, Κρήνης, ἥτις μόνον διὰ ἐγκαταστάσεως βιολογικοῦ Σταθμοῦ τυγχάνει δυνατή.

Ὁ Δῆμος εἶχε προβῆ εἰς ἐνεργείας διὰ τὴν σύσταξιν μελέτης πλὴν ὅμως κατόπιν τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἀποχετεύσεως Θεσσαλονίκης, ἡ ἁρμοδιότης περιῆλθεν εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τοῦτον.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Τί ἄλλο θὰ ἠμπορούσατε νὰ προσθέσητε ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἀφ' ἧς ἀνελάβομεν μᾶς ἀπησχόλησεν ἡ ἀπόκτησις ἰδίας Δημοτικῆς Στέγης τῆς ὁποίας στερούμεθα.

Τὸ οἰκόπεδον ὑπῆρχεν, ἐγένετο ἀρχιτεκτονικὸς διαγωνισμὸς καὶ ἤδη εὑρισκόμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι ἅπαντα εἶναι ἕτοιμα διὰ τὴν σύναψιν δανείου διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ μεγάρου μὲ τὸ ὁποῖον δὲν πρόκειται νὰ ἐπιβαρυνθῆ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Δήμου, καθ' ὅσον τὰ ἔσοδα τοῦ Δημοτικοῦ Μεγάρου θὰ ἐξυπηρετήσουν τὸ συναφθησόμενον δάνειον.

Τὸ Δημοτικὸν Μέγαρον θὰ διαθέτῃ ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ αἴθουσαν πνευματικῶν ἐκδηλώσεων ἥτις ἐλλείπει καὶ εἶναι λίαν ἀπαραίτητος ἐν τῷ Δήμῳ ὅστις ἀριθμεῖ περὶ τοὺς 40.000 κατοίκους.

Ἐκτὸς τῶν ἄλλων τὴν Διοίκησιν τοῦ Δήμου ἐνδιαφέρει καὶ ἡ κατὰ πλάτος ὑγιὴς ἀπασχόλησις τῆς νεολαίας, πιστεύομεν ὅτι αὕτη πρέπει νὰ κατευθύνεται εἰς τὸ τρίπτυχον τῆς διαπλάσεως, ἤτοι εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τὸ σχολεῖον καὶ τὸ Γυμναστήριον.

Ὁ Δῆμος συνέστησεν ἴδιον Νομικὸν πρόσωπον μὲ τὸ ὄνομα Μαντολινάτα –Χορῳδία Δήμου Καλαμαριᾶς, σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶναι ἡ διάδοσις τῆς Μουσικῆς διὰ τῆς ἀπασχολήσεως τῆς νεολαίας.

Ὁ Δῆμος ἦλθεν ἀρωγὸς ἀναλόγως τῶν δυνατοτήτων του καὶ πρὸς τοὺς ἀνωτέρω τομεῖς ἤτοι τὴν Ἐκκλησίαν, τὸ Σχολεῖον καὶ τὸ Γυμναστήριον.

Ὁμοίως καθιέρωσεν ἑορτὰς αἱ ὁποῖαι σκοπὸν ἔχουν οὐχὶ μόνον τὴν διατήρησιν τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων ἀλλὰ καὶ τὴν μετάδοσιν τούτων εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς.

Κρίνω σκόπιμον νὰ θέσω ὑπ' ὄψιν ὑμῶν συγκριτικὸν πίνακα τῶν διατεθέντων ποσῶν ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ δι' ἔργα κατὰ τὰ ἔτη 1968–1970 καὶ 1963–1966.

Διετέθησαν :

Διὰ τὸ Ὁδικὸν δίκτυον	ἔτη	1968–70 δραχ.	3.550.000
		1963–66 δραχ.	515.000
ἤτοι ποσοστὸν 700 % ἐπὶ πλέον διὰ τὰ ἔτη 1968–70.			
Ἀποχωματώσεις – Ἀμμοχαλικοστρώσεις	ἔτη	1968–70 δραχ.	1.500.000
		1963–66 δραχ.	40.000
Ὑπόνομοι καὶ σύστημα Ἀποχετεύσεως		1968–70 δραχ.	1.420.000
		1963–66 δραχ.	227.000

ἤτοι 600 % περίπου.

ΕΚΠΟΜΠΗ 134η

10 Δεκεμβρίου 1971

Ἀρχίζομεν τὴν Ἐκπομπήν μας μὲ τὴν συνέντευξιν τὴν ὁποίαν παρεχώρησε πρὸς τὸν κ. Ἀθανάσιον Κάτσον, ὁ Δήμαρχος Σωχοῦ Νομοῦ Θεσσαλονίκης κ. Νικόλαος Ξανθός.

Ἐρώτησις : Κύριε Δήμαρχε, εἶναι ἰδιαιτέρα χαρὰ δι' ἡμᾶς διότι φιλοξενοῦμεν σήμερον εἰς τὴν ἐκπομπήν μας ἐκπρόσωπον τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τῆς Βορείου Ἑλλάδος. Σᾶς καλωσορίζομεν λοιπόν, καὶ παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς πῆτε δυὸ λόγια διὰ τὸν Δῆμον Σωχοῦ. Συγκεκριμένως, πότε συνεστήθη καὶ ποῖος ὁ σημερινὸς ἀριθμὸς τῶν δημοτῶν ;

Ἀπάντησις : Ὁ Δῆμος Σωχοῦ, Κύριε Κάτσο, συνεστήθη ἀρχικῶς ὡς Δῆμος πρὸ τοῦ ἔτους 1920, μετέπειτα ὡς Κοινότης μέχρι τοῦ ἔτους 1946 καὶ ἐφ' ἑξῆς ὡς Δῆμος μέχρι σήμερον.

Ὁ σημερινὸς ἀριθμὸς δημοτῶν εἶναι 5.458 μὲ ἀριθμὸν οἰκογενειῶν ἐγγεγραμμένων 1.545 ἐν ὅλῳ.

Ἐρώτησις : Καὶ διὰ νὰ πληροφορηθῶμεν διὰ τὴν δραστηριότητα τοῦ Δήμου Σωχοῦ, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀναφερθῆτε ἀρχικῶς εἰς τὸν τομέα τῆς ὁδοποιΐας ;

Ἀπάντησις : Ἔχουν ἀσφαλτοστρωθῆ κατὰ τὴν τελευταίαν 2ετίαν ἡ κεντρικὴ πλατεῖα καὶ αἱ κεντρικώτεραι ὁδοὶ τοῦ Δήμου μήκους 3 χιλιομ. περίπου μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου Θεσσαλονίκης, τῇ συνδρομῇ τοῦ Δήμου, ἐπίσης μὲ τὴν προσωπικὴν ἐργασίαν τῶν κατοίκων ἔχουν

διαμορφωθῆ καὶ λιθοστρωθῆ ἀρκεταὶ ἕτεραι ὁδοί, ὥστε ἡ Κωμόπολις ἔχει λάβει καλὴν ἐμφάνισιν καὶ διαφορετικὴν ἀπὸ τῶν παλαιοτέρων ἐτῶν.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Διὰ τὸ θέμα τῆς ὑδρεύσεως τί θὰ εἴχατε νὰ μᾶς πῆτε, Κύριε Ξανθέ ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Ἔχουν ὑδροδοτηθῆ μέχρι τοῦδε τὰ 85% τῶν κατοίκων καὶ λίαν συντόμως θὰ ὁλοκληρωθῆ ἡ ὑδροδότησις ἁπάντων τῶν κατοίκων, καθ' ὅσον τὰ ἔργα ὑδρεύσεως συνεχίζονται.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν κατασκευὴν ὑπονόμων τί θὰ εἴχατε πρὸ προσθέσητε ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Εἰς τὰς πλείστας συνοικίας τοῦ Δήμου ἤδη λειτουργοῦσιν ὑπόνομοι, ἀποχετεύσεις καὶ γενικῶς εἰς τὸν τομέα τοῦτον ὁ Δῆμος προώθησε ἱκανῶς τὴν δραστηριότητά του.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Γνωρίζομεν, Κύριε Ξανθέ, ὅτι περατοῦται κατ' αὐτὰς ἡ κατασκευὴ τῶν δημοτικῶν σφαγείων. Τί θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ παρατηρήσητε ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Μετὰ πολυχρόνιον λειτουργίαν μέχρι τοῦδε τῶν παλαιῶν ἀκαταλλήλων καὶ ἐν πολλοῖς ἀνθυγιεινῶν σφαγείων τοῦ Δήμου, ἤδη ἀνηγέρθη νεόδμητον σύγχρονον κτίριον σφαγείων, ὅπερ ὅσον οὔπω θέλει παραδοθῆ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ἀναδόχου καὶ παραληφθῆ ὑπὸ τοῦ Μηχανικοῦ τῆς Νομαρχίας. Ἀνηγέρθη διὰ χρημάτων τοῦ Δήμου καὶ ἐνισχύσεως τῆς Ὑπηρεσίας Παραμεθορίων περιοχῶν.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Καὶ μίαν ἀκόμη ἐρώτησιν : Ποῖαι εἶναι αἱ ἐπιδιώξεις καὶ προοπτικαὶ εἰς τὸν τομέα τῆς ἐκτελέσεως ἔργων ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Θὰ ὁλοκληρώσωμεν, ὡς ἐλπίζομεν, τὴν δραστηριότητά μας εἰς ἅπαντας τοὺς τομεῖς καὶ θὰ ἐκσυγχρονίσωμεν μὲ τὴν βοήθειαν τῆς Νομαρχίας καὶ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως ὅλην τὴν Κωμόπολίν μας.

ΕΚΠΟΜΠΗ 152α

24 Ἀπριλίου 1972

Φίλοι μας, ἡ σημερινή μας Ἐκπομπὴ περιλαμβάνει συνέντευξιν τοῦ Δημάρχου Μ ά ν δ ρ α ς Ἀττικῆς κ. Μελετίου Τ σ α ν τ ή λ α, τὸ Δελτίον Ἐνημερώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων, Εἰδήσεις καὶ Πληροφορίας ἀπ' ὅλους τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τῆς Χώρας κλπ.

Ἀρχίζομεν τὴν ἐκπομπήν μας μὲ τὴν συνέντευξιν τὴν ὁποίαν παρεχώρησε πρὸς τὸν κ. Ἀθανάσιον Κάτσον, ὁ Δήμαρχος Μάνδρας Ἀττικῆς κ. Μελέτιος Τσαντήλας.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Ἔχομεν πληροφορηθῆ, κ. Δήμαρχε, ὅτι ἐπερατώθη ἡ διαδικασία τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου τῆς πόλεώς σας καὶ ὅτι τοῦτο ἤρχισεν ἐφαρμοζόμενον εἰς Μάνδραν. Ἐπὶ τοῦ τόσον ἀξιολόγου τούτου θέματος τί θὰ εἴχατε νὰ μᾶς πῆτε ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Κύριε Κάτσο, θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε κατ' ἀρχὴν νὰ ἐκφράσω τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐμοῦ προσωπικῶς διὰ τὴν καθιέρωσιν τῆς ἐνημερωτικῆς σας αὐτῆς ἐκπομπῆς. Διότι δι' αὐτῆς ἐνημεροῦνται ἀφ' ἑνὸς οἱ ἐπὶ μέρους δημόται καὶ παραλλήλως ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐπὶ τοῦ ἐπιτελουμένου ἔργου εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας, τῶν κυττάρων αὐτῶν ποὺ συνθέτουν τὸ ὅλον κράτος. Καὶ ἂς μὴ λησμονῶμεν ὅτι ἡ πρόοδος καὶ τὰ ἐκπολιτιστικὰ ἐν γένει ἔργα τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἶναι ἡ ἀντικατόπτρισις ἑνὸς σημαντικοῦ μέρους τῆς προόδου τῆς χώρας μας. Διὰ τοῦτο σᾶς συγχαίρω θερμῶς. Ὀρθῶς, κ. Κάτσο, ἀνεφέρατε ἀξιόλογον τὸ θέμα τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου διότι καὶ ἐν τῇ εὐρυτέρᾳ ἐννοίᾳ εἶναι ἀξιόλογος ἡ ὕπαρξις τούτου εἰς μίαν πόλιν ἀλλὰ καὶ εἰδικώτερον εἰς τὴν Μάνδραν, τὸν Δῆμόν τῆς ὁποίας ἡ Ἐπανάστασις τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 μοῦ ἔκανε τὴν τιμὴν νὰ ἐκπροσωπῶ, ἡ ὁποία ἐστερεῖτο τούτου μὲ συνέπειαν αἱ ἀνεγειρόμεναι οἰκοδομαὶ νὰ τοποθετῶνται ἀτάκτως ἀλλὰ καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Δήμου ἐκτελούμενα ἔργα νὰ μὴ εἶναι ἐδραιωμένα εἰς βάσεις ὀρθὰς καὶ μονίμους. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ προσπάθεια τοῦ Δήμου διὰ τὴν ἀπόκτησιν τούτου εἶναι μακροχρόνιος, δηλαδὴ πέραν τῆς 12ετίας. Καὶ τοῦτο διότι ἡ Μάνδρα, ὅπως γνωρίζετε, εἶναι πυκνοκατῳκημένη. Ἡ Ὑπηρεσία Οἰκισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων κατήρτισε τὸ ρυμοτομικὸν σχέδιον, καὶ εἶναι πρὸς τιμήν της, σχεδὸν χωρὶς ζημίες. Καὶ ἤρχισε τοῦτο ἐφαρμοζόμενον ἀπὸ τοῦ παρελθόνος ἔτους. Εἰλικρινῶς τοῦτο μὲ ἱκανοποιεῖ διότι εἶναι ἓν ἐκ τῶν πλέον σημαντικῶν καὶ ἀξιολόγων ἔργων.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Διὰ τοὺς τομεῖς τῆς ὁδοποιΐας καὶ τῆς διαμορφώσεως πλατειῶν οἱ ὁποῖοι καὶ συνιστοῦν σοβαροὺς τομεῖς δραστηριότητος ἑκάστης δημοτικῆς ἀρχῆς, τί θὰ ἠμπορούσατε νὰ μᾶς πῆτε, ἀναφορικῶς μὲ τὴν δραστηριότητα τοῦ Δήμου Μάνδρας ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Ὁ Δῆμος εἰς ἀμφοτέρους τοὺς τομεῖς ἐκινήθη συντόνως καὶ δραστηρίως. Κατεσκευάσθησαν περίπου τρία χιλιόμετρα ὁδῶν δι' ἀσφαλτοτάπητος ὡς καὶ διὰ σκυροκονιάματος ὕψους δαπάνης 2.000.000 δρχ. Ἐπίσης κατεσκευάσθησαν 1,5 χιλμ. κρασπεδορείθρων διαφόρων ὁδῶν ὕψους δαπάνης 300.000 δραχμῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαμόρφωσιν τῶν πλατειῶν διεμορφώσαμεν καὶ ἐξωραΐσαμεν δύο πλατείας — ἂν μοῦ ἐπιτρέπετε νὰ ἔχω γνώμην ἡ μία ὡραιοτέρα ἀπὸ τὴν ἄλλην — ὕψους δαπάνης 400.000 δρχ. ἐκτὸς βεβαίως τῆς καταβολῆς ἀποζημιώσεως τοῦ χώρου τούτων.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Καὶ διὰ τὸν ἠλεκτροφωτισμόν ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν ἔχω νὰ σᾶς ανα-

φέρω ὅτι ἐγένετο ἐπέκτασις εἰς διάφορα σημεῖα τῆς πόλεως καὶ τοποθέτησις συγχρόνων φωτιστικῶν σωμάτων διὰ ἀτμοῦ ὑδραργύρου τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ καὶ τῶν πλατειῶν ὕψους δαπάνης 500.000 δραχμῶν.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Διὰ τὸν προγραμματισμὸν τοῦ τρέχοντος ἔτους καὶ εἰδικώτερον διὰ τὰ κατ' αὐτὸ ἐκτελεσθησόμενα ἔργα τί εἶναι δυνατὸν νὰ προσθέσητε ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Ὁμολογῶ ὅτι ἔχομεν ἀρκετὰ πλούσιον καὶ ἐνδιαφέρον πρόγραμμα διὰ τὸ τρέχον ἔτος. Ἤδη ἤρξαντο αἱ ἐργασίαι κατασκευῆς ὑδατοδεξαμενῆς ὕψους δαπάνης 600.000 δρχ. ὡς καὶ ἡ ὑψομετρικὴ μελέτη ὁδῶν ὕψους δαπάνης 150.000 δρχ. Τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 31753/12.4.1972 ἀποφάσεώς του ἐνέκρινε τὴν πρὸς τὸν Δῆμον χορήγησιν δανείου ἐκ 5.000.000 δραχμῶν διὰ τὴν κατασκευὴν ὁδῶν. Οὕτως ὑπολογίζομεν ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους νὰ καλύψωμεν πλέον τῶν 9 χιλιομέτρων μήκους ὁδοποιΐας δι' ἀσφαλτοστρώσεως. Ὁ ἠλεκτροφωτισμὸς ἔχει καὶ αὐτὸς πρωτεύουσαν θέσιν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος. Ἤδη παρηγγέλθησαν σύγχρονα φωτιστικὰ σώματα ἀτμῶν ὑδραργύρου καὶ ἀνετέθη εἰς τὴν Δ.Ε.Η. ἡ τοποθέτησίς των. Τὸ ὕψος τῆς δαπάνης θὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ ποσὸν τῶν 500.000 δραχμῶν. Ὡσαύτως ἐκινήθη ἡ διαδικασία τῶν κτηματογραφικῶν ἀποτυπώσεων διὰ τὴν ἀποζημίωσιν γηπέδων καὶ λοιπῶν ἀκινήτων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου πόλεως. Κύριε Κάτσο, δὲν θὰ ἐπεκταθῶ εἰς ἄλλους τομεῖς. Θὰ ἦταν παράλειψις ἂν δὲν σᾶς γνωρίσω ὅτι ἡ Γ.Γ.Α. μᾶς ἐβοήθησε σημαντικῶς διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ δημοτικοῦ γυμναστηρίου εἰς τὸ ὁποῖον ἀθλεῖται μία μεγάλη μερὶς νέων. Ἐπίσης καὶ ἡ δημοτικὴ Φιλαρμονικὴ ἀπασχολεῖ μίαν μερίδα νέων οἱ ὁποῖοι καταβάλλουν φιλοτίμους προσπαθείας. Σᾶς προσκαλοῦμεν νὰ τὴν ἀκούσετε εἰς μίαν τῶν συναυλιῶν κατὰ τὸ θέρος. Σᾶς παρακαλῶ, τελειώνοντας, νὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ εὐχαριστήσω θερμῶς τὸ Προϊστάμενον Ὑπουργεῖον, τὴν Νομαρχίαν Ἀττικῆς, τὴν ΥΕΝΕΔ καὶ ὑμᾶς διὰ τὴν φιλοξενίαν καὶ νὰ διαβεβαιώσω ὅτι οἱ συνδημόται μου ἐκτιμοῦν τὰ ἐκ τῆς Ἐπαναστάσεως προερχόμενα ἀγαθὰ καὶ εὔχονται ὁλοκλήρωσιν τῶν στόχων της.

ΕΚΠΟΜΠΗ 154η

8 Μαΐου 1972

Φίλοι μας, κατὰ τὴν σημερινήν μας Ἐκπομπὴν θὰ παρακολουθήσητε συνέντευξιν τοῦ Δημάρχου Ἡ ρ α κ λ ε ί ο υ Ἀττικῆς κ. Πέτρου Δ η μ ο π ο ύ λ ο υ, τὸ Δελτίον Ἐνημερώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων, Εἰδήσεις καὶ Πληροφορίας ἀπ' ὅλους τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τῆς Χώρας κλπ.

Ἀρχίζομεν τὴν ἐκπομπὴν μὲ τὴν συνέντευξιν τὴν ὁποίαν παρεχώρησε πρὸς τὸν κ. Ἀθανάσιον Κάτσον, ὁ Δήμαρχος Ἡρακλείου Ἀττικῆς κ. Πέτρος Δημόπουλος.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Κύριε Δήμαρχε, ἀφοῦ σᾶς καλωσορίσωμεν στὴν ἐκπομπή μας, θὰ σᾶς παρακαλέσωμεν κατ' ἀρχὴν νὰ μᾶς ὁμιλήσετε διὰ τὸν Δῆμον Ἡρακλείου (Ἀττικῆς). Συγκεκριμένως μᾶς λέτε παρακαλῶ πότε ὁ δῆμος συνεστήθη καὶ ποῖος ὁ σημερινὸς ἀριθμὸς τῶν κατοίκων αὐτοῦ ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Ἐν ἀρχῇ σᾶς εὐχαριστῶ, κ. Κάτσο, διὰ τὴν εὐκαιρίαν ποὺ μοῦ δίδετε, νὰ ὁμιλήσω μέσῳ τῆς ἐκπομπῆς σας πρὸς τοὺς ἀκροατὰς τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, διὰ τὸν Δῆμον τοῦ Ἡρακλείου.

Ὁ Δῆμος Ἡρακλείου Ἀττικῆς εἶναι εἷς ἐκ τῶν παλαιοτέρων δήμων τῆς χώρας. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Πλάτωνος ἡ ἱστορία τὸν φέρει ὡς κατοικούμενον οἰκισμόν, ἐξελισσόμενον διὰ μέσου τῶν αἰώνων καὶ διατηρούμενον κατὰ τὰ ἔτη τῆς Τουρκοκρατίας μὲ τὴν παραφθορὰν τοῦ τοπωνυμίου εἰς «Ἀράκλι».

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ τὴν ἔλευσιν εἰς Ἀθήνας τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος, τὸ Ἡράκλειον παίρνει, ἐπισήμως, διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος τὸ χρῖσμα τοῦ Οἰκισμοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον, λόγῳ τοῦ προνομιούχου κλίματος τῆς θέσεως, ἐγκαθίστανται αἱ οἰκογένειαι τῶν στρατιωτικῶν ἀκολούθων τοῦ Ὄθωνος. Ἐν συνεχείᾳ τὸ Ἡράκλειον ἐντάσσεται εἰς τὴν Διοικητικὴν περιφέρειαν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀποσπᾶται τὸ 1926, κατὰ τὸ ὁποῖον ἱδρύεται τὸ πρῶτον ἡ Κοινότης Ἡρακλείου (Ἀττικῆς). Τὸ 1948 ἡ Κοινότης προάγεται εἰς Δῆμον, ἐξελισσόμενον, ὡς γνωστὸν εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς καλυτέρους Δήμους τῆς Πρωτευούσης.

Ὁ πληθυσμὸς τοῦ Ἡρακλείου σήμερα, ἀνέρχεται εἰς 30.000 κατοίκους, ἡ προοπτικὴ ὅμως εἶναι, ὅτι λίαν συντόμως ὁ πληθυσμὸς αὐτὸς θὰ διαπλασιασθῇ καὶ θὰ τριπλασιασθῇ ἴσως, συμφώνως ἄλλωστε καὶ πρὸς τὰς ἀπόψεις τῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους μετακληθέντων εἰδικῶν.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Κύριε Δήμαρχε, ὁμιλήσατέ μας παρακαλῶ διὰ τὴν δραστηριότητα τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς καὶ εἰδικώτερον εἰς τὸν τομέα τῆς ὁδοποιΐας.

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Ἡ δραστηριότης τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς, κ. Κάτσο, δὲν περιορίζεται βεβαίως εἰς τὸν τομέα τῆς ὁδοποιΐας. Οἱ τομεῖς τῆς δραστηριότητος μιᾶς Δημοτικῆς Ἀρχῆς ἐκτείνονται ἀπὸ τῆς παροχῆς τῶν διαφόρων κοινωφελῶν πρὸς τοὺς δημότας ὑπηρεσιῶν, ἤτοι καθαριότητος, φωτισμοῦ κλπ. μέχρι τοῦ ἐνδιαφέροντος αὐτῆς διὰ κοινωνικὴν μόρφωσιν, κοινωνικὴν πρόνοιαν, φυσικὴν ἀγωγὴν καὶ λοιπὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως πάσης φύσεως ἔργων μέχρι τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ Δήμου, νὰ προβάλῃ πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν τὰς ἀνάγκας τῆς περιφερείας του, ἔστω καὶ ἂν αὗται ἀφοροῦν τὴν ἐκπαίδευσιν, τὰς συγκοινωνίας, τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς ἢ τὴν τουριστικὴν ἀξιοποίησιν τῆς περιφερείας του.

Ἀπὸ τῆς ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 καὶ ἐντεῦθεν, ἡ εὐχέρεια αὐτή, ἐμφανίζεται κατὰ τὸν πλέον ἐκμεταλλεύσιμον τρόπον, πιστεύω

δὲ ὅτι ἡ ὑπ' ἐμὲ δημοτικὴ ἀρχή, πράττει πᾶν τὸ δυνατὸν διὰ νὰ φανῇ ἀνταξία καὶ τῆς τιμῆς, τὴν ὁποίαν ἔκανε πρὸς αὐτὴν ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις διὰ τοῦ διορισμοῦ της εἰς οἵαν κατέχει σήμερον θέσιν, καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης, τὴν ὁποίαν ἐπιδεικνύουν πρὸς αὐτὴν οἱ κάτοικοι τοῦ Ἡρακλείου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τὸν τομέα τῆς ὁδοποιΐας ἡ δραστηριότης τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς, ἐμφανίζεται λίαν ἀποτελεσματική. Τὸ 80 % τοῦ ὁδικοῦ δικτύου τῆς πόλεως ἔχει ἀσφαλτοστρωθῇ, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἔχει προγραμματισθῇ νὰ κατασκευασθῇ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος. Πρὸς τοῦτο ὁ Δῆμος ἐκτὸς τῶν ἰδίων αὐτοῦ πόρων, τοὺς ὁποίους θὰ διαθέσῃ πρὸς κάλυψιν τῶν σχετικῶν δαπανῶν, θὰ προέλθῃ καὶ εἰς σύναψιν μετὰ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων δανείου τινός, τῆς τάξεως τῶν 5.000.000 δραχμῶν. Πιστεύω ὅτι μετὰ ταῦτα, τὸ πρόβλημα τῆς ὁδοποιΐας θὰ ἔχῃ ἐπιλυθῇ, θὰ ἀπασχολῇ δὲ τὸν Δῆμον μόνον ὡς πρὸς τὸ στάδιον τῆς συντηρήσεως αὐτοῦ.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Καὶ διὰ τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν τί θὰ ἠμπορούσατε νὰ μᾶς πῆτε ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Μετὰ τὴν Ἐπανάστασιν τεράστιον ἔργον πρὸς ὁλοκλήρωσιν τοῦ ἠλεκτροφωτιστικοῦ δικτύου τοῦ Δήμου ἐξετελέσθη. Εἰς τὴν παροῦσαν φάσιν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ, τοποθετοῦνται τριακόσια (300) φωτιστικὰ σώματα τῶν 250 Watt ἐπὶ ὅλων τῶν λεωφορειακῶν ὁδῶν τῆς πόλεως. Ἀκολουθεῖ ἡ τοποθέτησις τῶν ἀφαιρουμένων ἐξ αὐτῶν παλαιῶν φωτιστικῶν σωμάτων εἰς ἄλλας ὁδοὺς αὐτῆς καὶ προγραμματίζεται ἡ ὁλοκλήρωσις τοῦ δικτύου, διὰ τῆς τοποθετήσεως εἰς ὅλας τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς πλατείας τοῦ Ἡρακλείου, νέων συγχρόνων σωμάτων φθορισμοῦ, ὥστε ὁ Δῆμος νὰ παρέξῃ ἄπλετον φωτισμὸν μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου σημείου τῆς διοικητικῆς του περιφερείας.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Κύριε Δήμαρχε, ἕνα σοβαρὸν πρόβλημα τὸ ὁποῖον ἀντιμετωπίζει ὁ Δῆμος, εἶναι καὶ ἐκεῖνο τῆς ἀποχετεύσεως. Ἐπ' αὐτοῦ τί ἐγένετο, καὶ ποῖαι εἶναι αἱ προοπτικαὶ ἐπιλύσεως αὐτοῦ ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Πάντοτε ὑπῆρχε εἰς τὸν Δῆμον μας πρόβλημα ἀποχετεύσεως. Σήμερα ὅμως τὸ πρόβλημα τοῦτο ἐμφανίζεται πολὺ ὀξύτερον, ἡ δὲ ἀντιμετώπισίς του θεωρεῖται ἐπιτακτικὴ καὶ ἐπείγουσα.

Ἡ ὁλοκλήρωσις τοῦ ὁδικοῦ δικτύου, ἡ κατάργησις τῶν μικρῶν ρευμάτων καὶ τῶν ρυάκων τῶν διερχομένων ἄλλοτε μέσῳ τῶν οἰκοπέδων, ἡ ἀνύψωσις τῆς στάθμης τῶν ὑπογείων ὑδάτων μέχρι σχεδὸν τῆς ἐπιφανείας, ἡ ἀλματώδης αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν ἀποχετευτικῶν ἀναγκῶν τῶν ἀνεγειρομένων πολυκατοικιῶν δι' ἀπορροφητικῶν κυρίως βόθρων καὶ ὁ περιορισμὸς τῶν ὑπογείων ὑδάτων τῶν ἄλλοτε ποτὲ λειτουργούντων εἰς τὴν περιφέρειάν μας λιγνιτωρυχείων, ἐδημιούργησαν τὸ μέγα τοῦτο πρόβλημα διὰ τὸν Δῆμον, ἡ ἀντιμετώπισις τοῦ ὁποίου, ὡς καὶ ὑμεῖς ἀντιλαμβάνεσθε, δὲν ἐμπίπτει, διὰ διαφόρους λόγους εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Δήμου.

Μέχρι τοῦ ἔτους 1967 οὐδὲν ἔργον ἀποχετεύσεως εἶχεν ἐκτελεσθῆ εἰς τὸν Δῆμον μας. Σήμερα, μποροῦμε νὰ ποῦμε, ὅτι τὸ μέγα τοῦτο πρόβλημα, καὶ εἰς τὰ δύο του σκέλη, ἤτοι τῆς ἀποχετεύσεως τῶν ὁμβρίων ὑδάτων καὶ τῆς ἀποχετεύσεως τῶν ἀκαθάρτων τοιούτων, ἀντιμετωπίζεται οὐσιαστικῶς καὶ βαίνει ὁριστικῶς πρὸς ἐπίλυσίν του.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1969 μέχρι σήμερα ἔχουν ἐκτελεσθῆ εἰς τὴν περιφέρειάν μας ἔργα τοῦ εἴδους αὐτοῦ, ἡ δαπάνη τῶν ὁποίων ὑπερέβη τὸ ποσὸν τῶν 20.000.000 δραχμῶν. Ἤδη ἔχουν δημοπρατηθῆ καὶ πρόκειται ν' ἀρχίσουν ἐκτελούμενα παρόμοια ἔργα δαπάνης 30.000.000 δραχμῶν.

Ὁ ρυθμὸς αὐτὸς τῆς ἐκτελέσεως ἔργων ἀποχετεύσεως εἰς τὴν πόλιν μας καὶ ἡ πανταχόθεν ἀποδεικνυομένη σθεναρὰ ἀπόφασις τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως νὰ προέλθῃ ὅπως δήποτε εἰς τὴν καλλιτέρευσιν τῶν ὅρων διαβιώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, μᾶς γεμίζουν ὅλους, καὶ ἐμὲ προσωπικῶς καὶ τοὺς δημότας τοῦ Ἡρακλείου μὲ ἀπέραντον αἰσιοδοξίαν, ὡς πρὸς τὸ αἴσιον πέρας καὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ.

Ἐρώτησις: Ὁ Δῆμος ἔχει υἱοθετήσει τὴν Κοινότητα Κοιλαδίου Κιλκίς. Πρὸ ἡμερῶν μάλιστα, ἐσεῖς μετὰ δημοτικῶν συμβούλων καὶ δημοτῶν, ἐπεσκέφθητε τὴν ἐν λόγῳ Κοινότητα. Σχετικῶς μὲ τὴν υἱοθέτησιν αὐτὴν τί θὰ ἠμπορούσατε νὰ μᾶς πῆτε;

Ἀπάντησις: Ὄντως ὁ Δῆμος ἔχει υἱοθετήσει τὴν Κοινότητα Κοιλαδίου Κιλκὶς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1970. Ἔκτοτε στενοὶ δεσμοὶ ἔχουν ἀναπτυχθῆ τόσον μεταξὺ τοῦ Δήμου καὶ τῆς Κοινότητος, ὡς νομικῶν προσώπων, ὅσον καὶ μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς πόλεώς μας καὶ τοῦ ἐν λόγῳ χωρίου. Ὁ Δῆμος παρακολουθεῖ καὶ μελετᾷ τὰ προβλήματα τῆς Κοινότητος ὅπως καὶ τὰ ἰδικά του καὶ συμβάλλει εἰς τὴν ἐπίλυσίν των ὅσον τοῦ εἶναι δυνατόν. Παραλλήλως καταβάλλει προσπαθείας διὰ τὴν ἀνάπτυξιν διακοινοτικῶν σχέσεων, αἱ ὁποῖαι ἀποσκοποῦν εἰς τὴν σφυρηλάτησιν τῶν δεσμῶν αὐτῶν καὶ εἰς τὴν τόνωσιν τῶν αἰσθημάτων ἀγάπης καὶ στοργῆς πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν ἀκριτικῶν χωρίων τῶν συνόρων τῆς πατρίδος μας.

Ὁ Δῆμος Ἡρακλείου Ἀττικῆς ὑλοποιῶν τὴν σκέψιν αὐτήν, πέραν τῶν ἐπισκέψεων δι' ἀντιπροσώπων του, εἰς τὸ χωρίον καὶ τῆς χορηγήσεως διαφόρων δώρων εἰς τοὺς μαθητὰς καὶ τοὺς κατοίκους αὐτοῦ ἔχει προμηθεύσει εἰς τὴν Κοινότητα τὴν γραφικὴν ὕλην καὶ τὰ ἀπαραίτητα ἔντυπα διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν γραφείων αὐτῆς, ἔχει δωρήσει μίαν συσκευὴν τηλεοράσεως διὰ τὴν ἐνημέρωσιν καὶ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν χωρικῶν, ἔχει ἀναλάβει τὴν δαπάνην τοῦ ἐξωραϊσμοῦ τῆς κεντρικῆς πλατείας τοῦ χωρίου. Προσέτι δὲ ὠργάνωσε κατὰ ὑποδειγματικὸν τρόπον, κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Νέου ἔτους, τὴν φιλοξενίαν δέκα ἓξ (16) κορασίδων εἰς τὰς ὁποίας προσεφέρθησαν σημαντικὰ δῶρα καὶ πρὸ πάντων ἡ ἀγάπη μας.

ΕΚΠΟΜΠΗ 159η

12 Ἰουνίου 1972

Φίλοι μας, εἰς τὴν σημερινήν μας Ἐκπομπὴν θὰ παρακολουθήσετε συνέντευξιν τοῦ Δημάρχου Χολαργοῦ Ἀττικῆς κ. Ἀντωνίου Πολύδωρα, τὸ Δελτίον Ἐνημερώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων, Εἰδήσεις καὶ Πληροφορίας ἀπ' ὅλους τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τῆς Χώρας κλπ.

Ἀρχίζομεν τὴν ἐκπομπήν μας μὲ τὴν συνέντευξιν τὴν ὁποίαν παρεχώρησε πρὸς τὸν κ. Ἀθανάσιον Κάτσον, ὁ Δήμαρχος Χολαργοῦ Ἀττικῆς κ. Ἀντώνιος Πολύδωρας.

Ἐρώτησις: Κύριε Δήμαρχε, ἀφοῦ σᾶς εὐχαριστήσωμεν διὰ τὴν σημερινήν σας συμμετοχὴν εἰς τὴν ἐκπομπήν μας, θὰ σᾶς παρακαλέσωμεν νὰ μᾶς ὁμιλήσετε διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Δήμου Χολαργοῦ ἀναπτυσσομένην δραστηριότητα. Κατ' ἀρχήν, μᾶς λέγετε, παρακαλῶ, πῶς ἐμφανίζεται ἡ δραστηριότης τοῦ Δήμου εἰς τὸν τομέα τῆς ὁδοποιΐας;

Ἀπάντησις: κ. Δ/ντὰ καὶ ἐγὼ σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὴν τιμὴν ποὺ μοῦ ἐκάματε νὰ μὲ προσκαλέσητε διὰ νὰ σᾶς ἀπασχολήσω ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Δήμου Χολαργοῦ μὲ τὴν δραστηριότητα τοῦ Δήμου μου καὶ τὰ ἀπασχολοῦντα τοῦτον προβλήματα καὶ ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς συγχαρῶ διὰ τὸ ἀμέριστον καὶ γνωστὸν ἄλλωστε ἐνδιαφέρον σας διὰ τὴν αὐτοδιοίκησιν ἀκόμη δὲ καὶ διὰ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ἐκπομπῆς Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Εἰς τὸν τομέα τῆς ὁδοποιΐας εὑρίσκομαι εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ σᾶς πληροφορήσω, κ. Κάτσο, ὅτι μετὰ τὴν προσφάτως κατασκευὴν τεσσάρων (4) ὁδῶν καὶ τὴν δημοπράτησιν (14) δέκα τεσσάρων εἰσέτι ὕψους δαπάνης (1.900.000) ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἐννεακοσίων χιλιάδων δρχ. ἡ πόλις τοῦ Χολαργοῦ καλύπτει τὸ 95% περίπου τοῦ ὁδικοῦ της δικτύου, οἱ ἐλάχιστοι ἀπομένοντες δρόμοι θὰ ἀσφαλτοστρωθοῦν εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον.

Ἐρώτησις: Σχετικὸν μὲ τὸ θέμα τῆς ὁδοποιΐας προβάλλει πάντα τὸ θέμα τῶν ἀποχετεύσεων. Ἐπ' αὐτοῦ τί θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ μᾶς πῆτε;

Ἀπάντησις: Τὸ σοβαρὸν τοῦτο θέμα εἶναι γεγονὸς ἀναμφισβήτητον ὅτι ἀπασχολοῦσε τὴν ὡραίαν καὶ ραγδαίως ἐξελισσομένην πόλιν τοῦ Χολαργοῦ, διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰς τὸν Χολαργὸν ὑπάρχει πρωτοφανὴς οἰκοδομικὸς ὀργασμὸς ἐκ τῶν ἀνερχομένων κυρίως πολυκατοικιῶν. Τὸ θέμα τῆς ἀποχετεύσεως γενικῶς εὗρε τὴν λύσιν του καὶ ἀκολουθεῖ τὸν δρόμον τῆς ταχείας ὁλοκληρώσεώς του ἀφ' ἧς στιγμῆς τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας ἀνέλαβεν ἡ Ἐθνικὴ Ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις.

Ἐλπίζω δὲ καὶ πιστεύω ὅτι μὲ τὴν ἰδιαιτέραν σημασίαν ποὺ ἀποδίδει ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις στὸ θέμα τῆς ὑγείας καὶ διὰ τῆς ἐγκρίσεως τῶν ἀπαιτουμένων κονδυλίων διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ ἀποχετευτικοῦ δικτύου τῆς Πρωτευούσης καὶ τῆς ὀρθολογιστικῆς κατανομῆς λόγῳ τῶν εἰδικῶν ἀναγκῶν

καὶ ἀπαιτήσεων ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων καὶ τοῦ Ο.Α.Π. ταχέως θὰ ἔχῃ πλήρως ἐπιλυθῇ.

Συγκεκριμένως εἰς τὸν Χολαργὸν τοῦ 1970 ἔγινε ἔναρξις κατασκευῆς ἀποχετευτικοῦ δικτύου εἰς τὰς κεντρικὰς καθέτους ὁδούς, τὸ δὲ χορηγηθὲν κονδύλιον ἀνῆλθε εἰς τὸ ὕψος τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου πεντακοσίων χιλ. δρχ. περίπου.

Τὸ 1971 συνεχίσθη τὸ πρόγραμμα κατασκευῆς καὶ ἤδη συνεχίζεται ἐκτελούμενον ὑπὸ τοῦ Ο.Α.Π. τὸ δὲ ὕψος τοῦ ἐγκεκριμένου κονδυλίου διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν εἶναι (4.000.000) τέσσαρα ἑκατομμύρια δρχ. περίπου.

Διὰ τὸ 1972 ἐνεκρίθη ἀπὸ τὸν Ο.Α.Π. κονδύλιον (4.500.000) τεσσάρων καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίων δρχ. περίπου διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ ἀποχετευτικοῦ δικτύου τῆς πόλεως Χολαργοῦ.

Πιστεύω ὅτι μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ὀρθῆς κατανοήσεως ποὺ διέπει τὴν Διοίκησιν τοῦ Ο.Α.Π. καὶ μὲ τὴν διαπίστωσιν ποὺ ἔχει γίνει γύρω ἀπὸ τὴν ἀλματώδη αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Χολαργοῦ συντόμως θὰ ὁλοκληρωθῇ ἡ ἀποχέτευσις.

Δυστυχῶς, κ. Κάτσο, ἔχει προηγηθῇ ἡ ἀσφαλτόστρωσις τῶν ὁδῶν καὶ ἀκολουθεῖ ἡ κατασκευὴ τοῦ ἀποχετευτικοῦ δικτύου καὶ ὅπως ἀντιλαμβάνεσθε τὸ γεγονὸς τοῦτο ἔχει ἐπιπτώσεις εἰς βάρος τῆς ἀσφάλτου καὶ τῶν δρόμων καὶ παρουσιάζει πολλὲς φορὲς τὸ φαινόμενον νὰ δημιουργοῦνται καθιζήσεις καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑφίσταται μία φθορὰ ὁ τάπης τῆς ἀσφάλτου, ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ἄλλως.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Κύριε Πολύδωρα, διὰ τὸν τομέα τοῦ ἐξωραϊσμοῦ ὁδῶν καὶ πλατειῶν τῆς πόλεως, τί θὰ ἠμπορούσατε νὰ παρατηρήσητε ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Ὁ Χολαργὸς εἶναι γνωστὸς διὰ τὸ πράσινον ποὺ διαθέτει. Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν δρόμων του εἶναι μὲ δενδροστοιχίες. Στὸ πρόγραμμά μας ἔχομεν εἰς ὅλους τοὺς δρόμους νὰ φυτευθοῦν δένδρα.

Ὅσον ἀφορᾷ τὶς πλατεῖες ἤδη ἄρχισε ὁ ἐξωραϊσμός των, ἀρχῆς γενομένης μάλιστα ἀπὸ τὴν πλατεῖαν Μεταξᾶ ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς τὸ κεντρικώτερον σημεῖον τῆς Πόλεως.

Θέμα ποὺ ἀπησχόλησεν ἐπίσης τὸν Δῆμον Χολαργοῦ κατὰ τὸ παρελθὸν εἶναι ἡ προστασία τοῦ πρασίνου στὶς ὑπώρειες τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἐτάχθημεν καὶ ἐξακολουθοῦμεν νὰ ἐμμένωμεν εἰς τὴν ἀπόφασίν μας κατὰ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου στὶς ὑπώρειες τοῦ Ὑμηττοῦ, καὶ τοῦτο διότι ὁ Ὑμηττὸς πράγματι εἶναι ὁ πλησιέστερος πνεύμων τῶν Ἀθηνῶν καὶ πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ προστατευθῇ καὶ νὰ βελτιωθῇ τὸ πράσινόν του.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Θὰ εἴχατε ἴσως νὰ προσθέσητε κάτι ἀκόμη, Κύριε Δήμαρχε ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Βεβαίως, κ. Δ/ντά, τὰ θέματα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ὅπως γνωρίζετε καλλίτερον ἀπὸ μένα εἶναι πολλά, καὶ κάθε Δῆμος ἔχει τὰ προβλήματά του.

Ἀναμφιβόλως καὶ πιστεύω ὅτι οἱ πάντες τὸ ἔχουν διαπιστώσει ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις προσβλέπει μὲ ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸν θεσμὸν τῆς αὐτοδιοικήσεως διὰ τοῦτο καὶ βλέπομεν νὰ ἐπαινῶνται οἱ ἀναπτύσσοντες τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν δραστηριότητα.

Ὁ Χολαργὸς εἰδικώτερον ἀντιμετωπίζει τὸ πρόβλημα τοῦ νεκροταφείου τοῦ ὁποίου στερεῖται αὐτὴν τὴν στιγμήν, καὶ τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ Λατομείου ἀπὸ τὸν λόφον Τσάκου διότι πλέον εἶναι κατῳκημένη ἡ περιοχή.

Τελευταίως δὲ ἐδημιουργήθη καὶ τὸ θέμα τῆς ἐλευθέρας Λεωφόρου Πεντέλης ἡ ὁποία διαμελίζει τὸν Χολαργὸν καὶ διὰ τὸ ὁποῖον θέμα ἐπελήφθη προσωπικῶς καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργός.

Πιστεύω, κ. Κάτσο, ὅτι ὅλα τὰ θέματα μὲ τὴν οὐσιαστικὴν συμβολὴν τῆς Κυβερνήσεως συντόμως θὰ ἐπιλυθοῦν.

ΕΚΠΟΜΠΗ 161η

26 Ἰουνίου 1972

Φίλοι μας, ἡ σημερινή μας Ἐκπομπὴ περιλαμβάνει συνέντευξιν τοῦ Δημάρχου Κορυδαλλοῦ Πειραιῶς κ. Δημητρίου Καρύγιαννη, τὸ Δελτίον Ἐνεμωρώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων, Εἰδήσεις καὶ Πληροφορίας ἀπ' ὅλους τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τῆς Χώρας κλπ.

Ἀρχίζομεν τὴν ἐκπομπήν μας μὲ τὴν συνέντευξιν τὴν ὁποίαν παρεχώρησε πρὸς τὸν κ. Ἀθανάσιον Κάτσον, ὁ Δήμαρχος Κορυδαλλοῦ Πειραιῶς κ. Δημήτριος Καρύγιαννης.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Κύριε Δήμαρχε, ἀφοῦ σᾶς εὐχαριστήσωμεν διὰ τὴν συμμετοχήν σας εἰς τὴν σημερινήν μας ἐκπομπήν, θὰ σᾶς παρακαλέσωμεν νὰ μᾶς ὁμιλήσητε διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Δήμου Κορυδαλλοῦ ἀναπτυσσομένην δραστηριότητα. Κατ' ἀρχὴν παρακαλῶ ὁμιλήσατέ μας διὰ τὸν τομέα τῆς ὁδοποιΐας.

Ἔχομεν πληροφορηθῆ ὅτι ἐγένετο δημοπράτησις ἐκτελέσεως σοβαρῶν ἔργων ὁδοποιΐας ὡς καὶ πλακοστρώσεως πλατειῶν, περὶ τίνος ἀκριβῶς πρόκειται ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Κύριε Κάτσο, κατ' ἀρχὴν θὰ ἤθελα καὶ ἐγὼ νὰ εὐχαριστήσω τόσον τὸν Ραδιοφωνικὸν Σταθμὸν Ἐνόπλων Δυνάμεων ὅσον καὶ ὑμᾶς προσωπικῶς διὰ τὴν εὐγενῆ φιλοξενίαν σας, διὰ τῆς ὁποίας μοῦ δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἐνημερώσω καὶ πάλιν τόσον τοὺς συνδημότας μας ὅσον καὶ τὸ εὐρύτερον κοινὸν περὶ τοῦ ἐν τῷ Δήμῳ Κορυδαλλοῦ ἐπιτελουμένου ἔργου κα τὴν ἐν γένει πρόοδον τούτου.

Ἐπὶ τοῦ συγκεκριμένου ἐρωτήματός σας εὑρίσκομαι εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ σᾶς πληροφορήσω ὅτι τὴν 5ην Ἰουνίου 1972 ἐγένετο ἡ δημοπράτησις διὰ τὴν κατασκευὴν ἔργων ὁδοποιΐας ὕψους 8.100.000. Αἱ κατασκευασθησόμεναι ὁδοὶ ἀνέρχονται εἰς 33, αἱ δὲ γέφυραι εἰς 3.

Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Νομαρχίας ἔγκρισιν τῶν οἰκείων πρακτικῶν θὰ γίνῃ ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν. Ὡς πρὸς τὸ ἔργον τῶν πλακοστρώσεων τοῦτο ἐδημοπρατήθη ὁμοίως τὴν 5ην Ἰουνίου, ἀφορᾷ δὲ τὴν πλακόστρωσιν πλατειῶν τοῦ Δήμου, τῶν πέριξ τῶν πλατειῶν πεζοδρομίων ὡς καὶ τὴν πλακόστρωσιν τῶν πεζοδρομίων λεωφορειακῶν ἢ ἄλλων κεντρικῶν ὁδῶν τούτου, μὲ προϋπολογισμὸν δαπάνης ἐκ δρχ. 6.000.000.

Ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν καὶ τοῦ ἔργου αὐτοῦ θὰ πραγματοποιηθῇ εὐθὺς μετὰ τὴν κατὰ Νόμον ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τούτων.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Διὰ τὸ θέμα τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ τί θὰ εἴχατε νὰ μᾶς πῆτε ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Εἰς τὸ θέμα τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ ἔδωσεν ἰδιαιτέραν σημασίαν.

Οὕτως ἐνεργεῖ ἀφ' ἑνὸς διὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ δημοτικοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ μέχρι τῶν ἀκραιοτάτων σημείων τοῦ Δήμου, ἀφ' ἑτέρου διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ δημοτικοῦ φωτισμοῦ διὰ νέων συγχρονισμένων βραχιόνων καὶ φωτιστικῶν σωμάτων, τόσον εἰς τὰς ὁδοὺς ὅσον καὶ εἰς τὰς πλατείας, ὥστε νὰ ἀλλάξῃ ὄψιν ἡ πόλις μας.

Ἀρκεῖ νὰ σᾶς ἀναφέρω ἐνδεικτικῶς ὅτι μόνον ἐκ δανείου ἐπρογραμματίσθησαν διὰ τὸ ἔτος 1972 ἔργα ἠλεκτροφωτισμοῦ 2.000.000 περίπου δραχμῶν.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Μία σοβαρὰ ἐπιδίωξις τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς Κορυδαλλοῦ εἶναι, ὡς γνωρίζομεν, ἡ ἀνέγερσις Δημοτικοῦ Μεγάρου. Ποῦ ἀκριβῶς εὑρίσκεται τὸ θέμα ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Ἐπὶ τοῦ τόσον ζωτικοῦ θέματος τῆς ἀνεγέρσεως δημοτικοῦ Μεγάρου, δυστυχῶς παρὰ τὰς ἐντόνους προσπαθείας τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς, τοῦτο προσέκρουσε εἰς τὰς ἀπόψεις τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων. Συγκεκριμένως πρὸ τριετίας περίπου ὁ Δῆμος μετὰ τὰς κατὰ Νόμον διατυπώσεις προέβη εἰς τὴν ἀγορὰν οἰκοπέδου δι' ἀνέγερσιν Δημοτικοῦ Μεγάρου, πλὴν ὅμως ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἀνέγερσις τούτου κατέστη ἀνέφικτος κατόπιν τῆς ἀρνητικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τούτου νὰ ἐγκρίνῃ τὴν τροποποίησιν τοῦ Σχεδίου Πόλεως ὥστε νὰ χαρακτηρισθῇ τὸ οἰκόπεδον ὡς χῶρος δι' ἀνέγερσιν Δημαρχιακοῦ Μεγάρου.

Κατόπιν τούτου ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ προέβη εἰς ἀναζήτησιν νέου χώρου διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ της, δεχθεῖσα προσφορὰς τριῶν ἀκινήτων, δυστυχῶς ὅμως καὶ πάλιν δὲν εἶχε τὴν σύμφωνον γνώμην τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων καὶ οὕτω τὸ θέμα τῆς στεγάσεως τοῦ Δήμου εἰς ἰδιόκτητον Μέγαρον παραμένει ἐκκρεμές.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Διὰ τὸ Δημοτικὸν Ἐντευκτήριον διὰ τὸ ὁποῖον ἔχει νομίζομεν γίνει ἡ ἀνάθεσις καταρτίσεως τῆς σχετικῆς μελέτης, τί θὰ ἠμπορούσατε νὰ παρατηρήσητε ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Τὸ θέμα τοῦ Ἐντευκτηρίου προχωρεῖ. Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ μελέτη ἔχει καταρτισθῆ ὑπὸ ἀρχιτέκτονος τῆς Νομαρχίας Πειραιῶς, διὰ δὲ τὴν στατικὴν ἔχει ληφθῆ ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου διὰ τῆς ὁποίας ἐπελέγη Πολιτικὸς Μηχανικὸς εἰς ὃν θὰ ἀνατεθῆ αὕτη μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Νομαρχίας ἔγκρισιν. Ἐλπίζομεν ὅτι συντόμως θὰ ἔχωμεν τὴν εὐτυχίαν νὰ πλουτίσωμεν τὴν πόλιν μας μὲ ἓν πραγματικὸν κόσμημα.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Τελειώνοντας θὰ σᾶς παρακαλέσωμεν, κ. Καρύγιαννη, νὰ ἀναφερθῆτε εἰς τὸ Μνημεῖον Πεσόντων. Ἐτελείωσεν ἡ κατασκευή του ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Ὅπως καὶ εἰς προηγουμένην ἐκπομπὴν τοῦ φιλοξένου Σταθμοῦ Ἐνόπλων Δυνάμεων εἶχα τὴν χαρὰν νὰ ἀνακοινώσω, ἡ μετεπαναστατικὴ Δημοτικὴ Ἀρχὴ ἔθεσε πρωταρχικὸν μέλημά της τὴν ἀνέγερσιν περικαλλοῦς Μνημείου διὰ νὰ τιμήσῃ τοὺς Ἥρωας οἵτινες προσέφεραν τὴν ζωήν των διὰ τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὴν δόξαν τῆς Πατρίδος μας.

Ἤδη εὑρίσκομαι εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἀνακοινώσω ὅτι τὸ καλλιτεχνικὸν μέρος τοῦ Μνημείου ἔχει περατωθῆ, τὸ δὲ γλυπτόν, πραγματικὸν ἔργον τέχνης, ἔχει τοποθετηθῆ ἐπὶ τοῦ βάθρου του, πλὴν ὅμως δὲν ἔχει παραδοθῆ εἰσέτι εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἐλλείπει ἡ μαρμαροεπένδυσις τοῦ πέριξ χώρου, ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ ἔργου.

Λίαν συντόμως θὰ ἔχωμεν τὰ ἀποκαλυπτήρια, ὁπότε ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ, τοῦτο θὰ παραδοθῆ εἰς τοὺς συνδημότας μας, σᾶς προσκαλοῦμεν λοιπὸν ἀπὸ τώρα, κ. Κάτσο, καὶ ἐλπίζομεν νὰ ἔχωμεν τὴν χαρὰν τῆς παρουσίας σας.

Φείδομαι τοῦ χρόνου σας καὶ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ κάμω κατάχρησιν. Πλὴν ὅμως θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ προσθέσω ὅτι ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ μὲ τὴν συμπαράστασιν πάντοτε τῆς Ἐθνικῆς μας Κυβερνήσεως μοχθεῖ διὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ Δήμου μας καὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ἅτινα ἀναβιβάζουν τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον τῶν κατοίκων του.

Περαίνων θὰ ἤθελα νὰ σᾶς εὐχαριστήσω καὶ πάλιν διὰ τὴν φιλοξενίαν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ Σελίς

—«Πολεοδομικὴ προστασία τῆς ψυχικῆς ὑγείας», ὑπὸ Ἰωάν. Μ. Μιχαήλ, Ἀρχιτέκτονος – Πολεοδόμου 783

1. Καταστροφὴ τοῦ περιβάλλοντος καὶ ψυχοσωματικὲς ἐπενέργειες 783
2. Ἡ ὑγεία ὡς κοινωνικὸ προϊὸν 785
3. Ψυχικὴ ὑγεία καὶ κοινωνικὲς ἀντιλήψεις 786
4. Ἐπανένταξη τῶν ψυχασθενῶν εἰς τὸ κοινωνικὸ σύνολον 787
5. Χωρικὰ καὶ λειτουργικὰ πλαίσια προστασίας ψυχικῆς ὑγείας 789
6. Πολεοδομικὲς καὶ ἀρχιτεκτονικὲς λύσεις 791
7. Αἱ Ἑλληνικαὶ ἀνάγκαι 795
8. Διὰ ἕνα ἰσόρροπο καὶ ὡραιότερο περιβάλλον 797

—«Περὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν», ὑπὸ Χρ. Π. Κλειώση, Τμηματάρχου Προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν 799

Εἰσαγωγὴ 799

Α'. Γενικὸν Μέρος:
1. Ὀργάνωσις τῶν Ὑπουργείων 799
2. Ἀριθμητικὴ σχέσις διοικούντων καὶ διοικουμένων 800
3. Τρόπος ἀσκήσεως τῆς ἐξουσίας 801

Β'. Εἰδικὸν Μέρος — Ὀργανισμὸς Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν:
1. Προϊστορία 802
2. Ἀνάλυσις ἰσχύοντος Ὀργανισμοῦ 802
α) Διάρθρωσις, β) Ἀρμοδιότητες, γ) Προσωπικὸν 802-803
3. Ἡ ἀναδιοργάνωσις τῶν Ὑπηρεσιῶν 803
4. Ὁ νέος Ὀργανισμὸς 804

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

—Ὑπομνήματα καὶ ἔγγραφα τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. πρὸς Ὑπουργεῖα καὶ Ἀρχὰς 805

ΕΔΚΕ Ἀριθ. Πρωτ. 1213/1972—Ὑπ. Ἐσωτ. 57648/4814/1972—ΕΔΚΕ 1152/1972 Πρακτικόν.

» » » 1264/1972—Κοιν. Πανόρμου Ρεθύμνης 22.7.1972

» » » 1326/1972—Ὑπ. Ἐσωτ. 64857/1972—Ὑπ. Οἰκον. Ε. 7367/1254/1972—Ὑπ. Δημ. Ἔργ. Ε. 18854/1972

Ὑπ. Ἐσωτ. Ἀριθ. Πρωτ. 48955/1046/1972

ΕΔΚΕ Ἀριθ. Πρωτ. 1306/1972—Δῆμος Ἀλεξανδρείας 3310/1972—Περιφ. Διοικ. Κεντρ. καὶ Δυτ. Μακεδονίας Γ.20142/1972—Γ. 18362/1972

Σελίς

Δῆμος Κάσου – Καρπάθου (Δωδεκανήσου) 'Αριθ. Πρωτ. 836/1972—ΕΔΚΕ 1183/1972

ΕΔΚΕ 'Αριθ. Πρωτ. 1165/'Εγκ. 5/1972
» » » 984/'Εγκ. 4/1972

'Ιερά Μητρόπολις 'Αλεξανδρουπόλεως 'Αριθ. Πρωτ. 113/1972

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ — ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

—Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας 819

α) "Ορια Δήμων καὶ Κοινοτήτων 819
'Αριθ. ἀποφ. 3585/1971

β) Φορολογικαὶ 'Επιτροπαὶ 821
'Αριθ. ἀποφ. 358/1972 (ὅμοιαι 359–360/1972)
» » 456/1972
» » 635/1972
» » 1387/1972 (ὅμοιαι 1388–1390/1972)
» » 1425/1972

γ) Φορολογίαι — Δικαιώματα 826
'Αριθ. ἀποφ. 558/1972
» » 559/1972 (ὅμοιαι 560–561/1972)
» » 637/1972
» » 1385/1972 (ὁμοία 1386/1972)
» » 1522/1972
» » 1524/1972

δ) 'Υπάλληλοι 837
'Αριθ. ἀποφ. 198/1972
» » 557/1972
» » 634/1972

—Πολιτικῶν Δικαστηρίων 844
Μονομ. Πρωτοδ. 'Αθηνῶν 'Αριθ. ἀποφ. 2856/1972

—Γνωμοδοτήσεις Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους 846
Υ.Ε. 'Αριθ. Πρωτ. 53033/Γ.Δ. 59/1972—Ν.Σ.Κ. 'Αριθ. Γνωμοδ. 444/1972
» » » 63449/1340/'Εγκ. Κ.Δ. 34/1972—Ν.Σ.Κ. 'Αριθ. Γνωμοδ. 523/1972
» » » 50414/'Εγκ. Κ.Δ. 33/1972 — Ν.Σ.Κ. 'Αριθ. Γνωμοδ. 1079/1971

—Γνωμοδοτήσεις Νομικῶν Συμβούλων Δήμων 858
Κ. Γ. Λασκαρίδου—Πρὸς Δήμαρχον Καλαμαριᾶς Θεσσαλονίκης : 12.8.1972

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

—'Αποφάσεις — 'Εγκύκλιοι κλπ. 'Υπουργείων καὶ 'Υπηρεσιῶν 860

α) 'Οδοὶ — Κῆποι κλπ. 869
Υ.Ε. 'Αριθ. Πρωτ. 53109/Γ.Δ. 58/1972
» » » 63372/Γ.Δ. 61/1972 .

Σελὶς

β) Οἰκονομικὰ ζητήματα 862
Υ.Ε. Ἀριθ. Πρωτ. 51268/Γ.Δ. 56/1972
γ) Ἔργα — Προμήθειαι 863
Υ.Ε. Ἀριθ. Πρωτ. 68901/Γ.Δ. 66/1972
» » » 60781/Γ.Δ. 64/1972
δ) Ὑπάλληλοι 865
Υ.Ε. Ἀριθ. Πρωτ. 48859/4537/Γ.Δ. 57/1972
» » » 55732/Ἐγκ. Κ.Δ. 30/1972
» » » 65068/Γ.Δ. 63/1972
ε) Διάφορα 872
Υ.Ε. Ἀριθ. Πρωτ. 68171/Γ.Δ. 65/1972
» » » 68103/Γ.Δ. 67/1972—Ὑπ. Ἐθν. Οἰκον. 23264/620/1972

—Πίναξ Ἐγκυκλίων Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ἐκδοθεισῶν κατὰ τοὺς μῆνας Ἰούλιον καὶ Αὔγουστον 1972 875

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ — ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

—Νομοθετικὰ καὶ Βασ. Διατάγματα 877

Ν.Δ. 1140/1972 «Περὶ τροποποιήσεως συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν περὶ Καταστάσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων διατάξεων» 877
Βιβλίον Πρῶτον : Μόνιμον Προσωπικὸν 877
» Δεύτερον : Ἀδιαβάθμιστοι Ὑπάλληλοι 912
» Τρίτον : Μὴ μόνιμον Προσωπικὸν 916
» Τέταρτον : Τελικαὶ καὶ Μεταβατικαὶ Διατάξεις 923
— Πίναξ τῶν κατ' ἄρθρον τοῦ Κώδικος Καταστάσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων ἐνσωματωθεισῶν διατάξεων πηγῶν 936
Διάγραμμα Κώδικος Καταστάσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων 959

Β.Δ. 285/1972 «Περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τοῦ Πειθαρχικοῦ Δικαίου τῶν Ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου» 965

Ν.Δ. 1121/1972 «Περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν, καὶ τῶν ὑπαλλήλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου» 988

Ν.Δ. 1147/1972 «Περὶ Διοικήσεως τῆς Μείζονος Πρωτευούσης» 991

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

—Ἐκπομπὴ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων (Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς Υ.ΕΝ.Ε.Δ) ... 997

Ἐκπομπαί : — Εἰδήσεις καὶ Πληροφορίαι :

125η/8.10.1971 : Συνέντευξις μετὰ τοῦ Προέδρου Κοινότητος Βαρθολομιοῦ – Ἠλείας 997

Σελὶς

131η/19.11.1971 : Συνέντευξις μετὰ τοῦ Δημάρχου Συκεῶν–Θεσσαλονίκης 999

133η/3.12.1971 : Συνέντευξις μετὰ τοῦ Δημάρχου Καλαμαριᾶς – Θεσσαλονίκης 1000

134η/10.12.1971 : Συνέντευξις μετὰ τοῦ Δημάρχου Σωχοῦ–Θεσσαλονίκης 1003

152α/24.4.1972 : Συνέντευξις μετὰ τοῦ Δημάρχου Μάνδρας–Ἀττικῆς 1004

154η/8.5.1972 : Συνέντευξις μετὰ τοῦ Δημάρχου Ἡρακλείου–Ἀττικῆς 1006

159η/12.6.1972 : Συνέντευξις μετὰ τοῦ Δημάρχου Χολαργοῦ–Ἀττικῆς 1010

161η/26.6.1972 : Συνέντευξις μετὰ τοῦ Δημάρχου Κορυδαλλοῦ–Πειραιῶς) 1012

(Περὶ τῶν ἐκτελεσθέντων καὶ τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργων τῶν ὑπ' αὐτοὺς Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως)

ωτια στο δασος
οηθησε

Ἡ συντροφιά σου κι' ἐσύ μὴ μένετε ἁπλοί θεα
στήν φωτιά τοῦ δάσους. Οἱ Πυροσβέστες, οἱ
σικοί, οἱ Χωροφύλακες, οἱ Στρατιῶτες, οἱ κά
κοι τῶν γύρω χωριῶν ἀγωνίζονται. Χρειάζον
χέρια. Βοηθῆστε κι' ἐσεῖς. Κάντε ὅ,τι σᾶς πα
Ἄξίζει νά χάσουμε τήν ἐκδρομή γιά νά κερδίσ
με τό δάσος. Συμφωνεῖς; Τά δένδρα πεθαίν
ἀπό σένα. Φύλαξε τό δάσος. Μπορεῖς.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α' - Β' 1924 - 1941 — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' 1953 - 1968

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' (4) — ΕΤΟΣ Δ' — ΤΕΥΧΟΣ Θ' - Ι' — ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1972

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρόεδρος: ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. **Δημήτριος Ρῖτσος.**

Ἀντιπρόεδροι: Α' ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. **Ἀριστείδης Σκυλίτσης.**
Β' ὁ Δήμαρχος Ἡρακλείου κ. **Ἀριστείδης Πετράκης.**

Γεν. Γραμματεύς: ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Πεντέλης κ. **Πάνος Ἰατρίδης.**

Ἔφορος: ὁ Δήμαρχος Λαρίσης κ. **Ἀθανάσιος Μεσσήνης.**

Σύμβουλοι: οἱ Δήμαρχοι: Θεσσαλονίκης κ. **Χρῆστος Φλωρίδης,** καὶ Καβάλας κ. **Εὐάγγελος Εὐαγγελίου,** καὶ οἱ Πρόεδροι Κοινοτήτων: Ἄστρους - Ἀρκαδίας κ. **Ἀναστ. Ροζολῆς,** καὶ Δολιανῶν - Ἰωαννίνων κ. **Κ. Νταφόπουλος.**

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόεδρος: ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. **Δημήτριος Ρῖτσος.**
Γεν. Γραμματεύς: ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Πεντέλης κ. **Πάνος Ἰατρίδης.**
Μέλη: ὁ Δήμαρχος Θεσσαλονίκης κ. **Χρῆστος Φλωρίδης** καὶ ὁ Δήμαρχος Καβάλας κ. **Εὐάγγελος Εὐαγγελίου.**

ΕΠΙΤΙΜΟΙ ΓΕΝΙΚΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

Οἱ κ.κ. **Χρ. Εὐαγγελᾶτος** καὶ **Δημ. Μπλέτσας.**

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ὁ κ. **Ἀθαν. Ἰ. Κάτσος,** Διευθυντὴς τῆς Ἑνώσεως Δ. καὶ Κ. Ἑλλάδος.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Ὁ Καθηγητὴς κ. **Δημ. Κ. Ψαρός,** Ἐπίτ. Σύμβουλος Ἐπικρατείας.

ΓΡΑΦΕΙΑ Ε.Δ.Κ.Ε.: ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ - ΤΣΩΡΤΣΙΛ 33 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛΕΦ. 3215272

ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΜΕΛΕΤΑΙ - ΑΡΘΡΑ - ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ - ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ κ.λ.π.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΑΣΤΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΑΦΟΡΩΣΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΑΥΤΩΝ

Ὑπὸ ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, δικηγόρου

Α'. Εἰσαγωγή.

Ὁ Ἀστικὸς Κῶδιξ ὑπὸ τὴν μορφὴν τοῦ Α.Ν. 2250 τῆς 15-3-1940, ἀποτελούμενος ἐκ 2035 ἄρθρων, εἰσαχθεὶς καὶ ἀποκατασταθεὶς διὰ τοῦ ἀπὸ 7/10 Μαΐου 1946 Νομ. Δ/τος, κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν.Δ. 1216 τῆς 25/29 Ὀκτωβρίου 1949, ὡς καὶ ὁ Εἰσαγωγικὸς νόμος αὐτοῦ, Α.Ν. 2783 τῆς 30-1-1941, περιέχων μεταβατικὰς καὶ οὐσιαστικὰς διατάξεις, εἰσαχθεὶς δὲ διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω διατάγματος, περιλαμβάνουν τὸ ἰσχῦον σήμερον παρ' ἡμῖν ἀστικὸν δίκαιον. Ἡ ἰσχὺς ἀμφοτέρων ἤρξατο ἀπὸ τῆς 23ης Φεβρουαρίου 1946. Διὰ τοῦ Εἰσαγωγικοῦ νόμου τοῦ Α.Κ. κατηργήθη τὸ ἰσχῦσαν παρ' ἡμῖν Βυζαντινορωμαϊκὸν δίκαιον, ὅπερ εἶχεν εἰσαχθῆ διὰ τοῦ ἐπέχοντος ἰσχὺν νόμου διατάγματος τῆς Ἀντιβασιλείας τοῦ 1835.

Αἱ διατάξεις τῆς ἰσχυούσης σήμερον Πολιτικῆς Δικονομίας περιλαμβάνονται εἰς τὸν Κώδικα Πολιτικῆς Δικονομίας. Ἡ κωδικοποίησις αὕτη ἐγένετο διὰ τοῦ Βασ. Δ/τος 657 τῆς 25-10/1-11-1971 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Εἰσαγωγικοῦ αὐτοῦ Νόμου» [1]. Ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἤρξατο ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1971 συμφώνως πρὸς διάταξιν τοῦ ἄρθρου 74 τοῦ Ν.Δ. 958/71 καὶ ἤδη μετὰ τὴν κωδικοποίησιν, τοῦ ἄρθρου 76 τοῦ Εἰσαγωγικοῦ νόμου τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας [2].

Εἰς τὴν Πολιτικὴν Δικονομίαν ἢ Ἀστικὸν Δικονομικὸν δίκαιον περιλαμβάνονται οἱ κανόνες δικαίου οἱ ὁποῖοι καθορίζουν τὰ ὄργανα καὶ τὸν τρόπον τῆς παροχῆς ἢ πραγματοποιήσεως τῆς ὑπὸ τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἐξασφαλιζομένης ἐννόμου προστασίας ἢ τὸν τρόπον τῆς λύσεως τῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου προκυπτουσῶν διαφορῶν [3].

Β'. Ἀστικὸς Κῶδιξ.

Εἰς τὸν Α.Κ. ἀνευρίσκομεν περισσοτέρας διατάξεις σχετικὰς μὲ τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τὰ ὄργανα αὐτῶν ἢ εἰς τὴν Πολι-

1. Φ.Ε.Κ. 219 τ. Α'.

2. Ἐφεξῆς χάριν συντομίας ὁ μὲν Ἀστικὸς Κῶδιξ θὰ ἀναφέρηται μὲ τὰ ἀρχικὰ Α.Κ., ὁ δὲ Κῶδιξ Πολιτικῆς Δικονομίας μὲ τὰ ἀρχικὰ Κ.Π.Δ.

3. Βλ. Γ. Ράμμου, Στοιχεῖα Ἑλληνικῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, 1943.

τικὴν Δικονομίαν. Εἶναι αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὰ ἄρθρα 966, 968, 971, 1091, 1262, 1757 καὶ 1792 τοῦ Α.Κ. ὡς καὶ αἱ τῶν ἄρθρων 27, 39, 104–106 καὶ 109 τοῦ Εἰσαγωγικοῦ αὐτοῦ νόμου. Θὰ ἀναφερθῶμεν εἰς ἑκάστην τῶν διατάξεων τούτων ἀρχίζοντες ἀπὸ τὸν Ἀστικὸν Κώδικα.

1. Τὸ ἄρθρον 966 τοῦ Α.Κ. ἀναφέρεται εἰς τὰ ἐκτὸς συναλλαγῆς πράγματα. Δι' αὐτοῦ χαρακτηρίζονται ὡς ἐκτὸς συναλλαγῆς τὰ κοινὰ τοῖς πᾶσι, τὰ κοινῆς χρήσεως καὶ τὰ προωρισμένα εἰς ἐξυπηρέτησιν δημοσίων, δημοτικῶν, κοινοτικῶν ἢ θρησκευτικῶν σκοπῶν. Δηλαδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἔχομεν τρεῖς κατηγορίας πραγμάτων ἐκτὸς συναλλαγῆς, α) τὰ κοινὰ τοῖς πᾶσι, β) τὰ κοινῆς χρήσεως ἢ κοινόχρηστα καὶ γ) τὰ προωρισμένα εἰς ἐξυπηρέτησιν δημοσιολογικῶν σκοπῶν, δηλαδὴ σκοπῶν δημοσίων, δημοτικῶν, κοινοτικῶν ἢ θρησκευτικῶν.

Κοινὰ τοῖς πᾶσιν εἶναι ὁ περιβάλλων τὴν γῆν ἀτμοσφαιρικὸς ἀὴρ καὶ ἡ θάλασσα, διότι ταῦτα ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των, εἶναι ἀνεπίδεκτα ἐξουσιάσεως. Εἰς τὸ ρωμαϊκὸν δίκαιον εἰς τὰ κοινὰ τοῖς πᾶσι (res omnium communes) περιελαμβάνοντο ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω καὶ ὁ αἰγιαλὸς καὶ τὸ ρέον ὕδωρ [4].

Κοινῆς χρήσεως πράγματα εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα προορίζονται διὰ τὴν χρῆσιν πάντων.

Ἡ χρῆσις αὐτῶν εἶναι ἐπιτρεπτὴ εἰς πᾶν πρόσωπον, δυνάμενον νὰ χρησιμοποιῇ ταῦτα συμφώνως πρὸς τὸν προορισμόν των ἀλλὰ κατὰ τοιοῦτον τρόπον καὶ μέτρον ὥστε νὰ μὴ ἐμποδίζεται ἡ ὑπὸ τῶν ἄλλων χρῆσις αὐτῶν. Κοινόχρηστα κατὰ τὸ ἄρθρον 967 τοῦ Α.Κ. εἶναι τὰ ἐλευθέρως καὶ ἀενάως ρέοντα ὕδατα, ἑπομένως οὐχὶ τὰ ὄμβρια, τὰ στάσιμα ἢ τὰ ἐλκόμενα τοιαῦτα, αἱ ὁδοί, αἱ πλατεῖαι, οἱ αἰγιαλοί, οἱ λιμένες καὶ ὅρμοι, αἱ ὄχθαι πλευσίμων ποταμῶν, αἱ μεγάλαι λίμναι καὶ αἱ ὄχθαι αὐτῶν. Ἡ ἀπαρίθμησις τοῦ ἄρθρου 967 εἶναι ἐνδεικτική, λόγῳ χρήσεως τῆς λέξεως «ἰδίᾳ». Συνεπῶς καὶ ἕτερα πράγματα, ἐκτὸς τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 967 τοῦ Α.Κ., δύνανται νὰ χαρακτηρισθοῦν ὑπὸ τῶν δικαστηρίων, ὡς κοινῆς χρήσεως, ἐφ' ὅσον βεβαίως δι' αὐτῶν σκοπεῖται ἡ θεραπεία τοῦ δημοσίου συμφέροντος. Δὲν εἶναι κοινῆς χρήσεως τὰ πράγματα ἐκεῖνα διὰ τὴν χρῆσιν τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἄδεια ἢ σύμβασις (π.χ. βιβλιοθῆκαι, μουσεῖα κλπ.) Ἀντιθέτως ἡ πληρωμὴ τέλους ἢ φόρου διὰ τὴν χρῆσιν πράγματος κοινῆς χρήσεως (π.χ. καταβολὴ διοδίων ὑπὸ διερχομένων ὁδόν τινα αὐτοκινήτων), δὲν ἀναιρεῖ τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ ὡς κοινῆς χρήσεως καὶ δὲν ἀντιτίθεται πρὸς τὴν ἔννοιαν αὐτῆς. Τὸ δικαίωμα τοῦ ἀτόμου πρὸς χρῆσιν τοῦ κοινοχρήστου πράγματος δὲν ἀποτελεῖ ἀξίωσιν πρὸς ἄσκησιν νομῆς ἀλλὰ εἶναι ἰδιόρρυθμον δικαίωμα (sui generis) ἀπορρέον ἐκ τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀτόμου,

4. Βλ. Γ. Μπαλῆ, Γενικαὶ Ἀρχαὶ τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου, 1961, σ. 525 ἐπ. Α. Τούση, Ἐμπράγματον Δίκαιον, 1966, σ. 71 ἐπ.

προστατευομένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Α.Κ. εἰς περίπτωσιν παρακωλύσεως ἢ ἀποβολῆς ἀπὸ τῆς χρήσεως τοῦ κοινοχρήστου πράγματος, διότι ὁ προσβαλλόμενος παρανόμως εἰς τὴν προσωπικότητα αὐτοῦ δικαιοῦται νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἄρσιν τῆς προσβολῆς καὶ τὴν παράλειψιν αὐτῆς εἰς τὸ μέλλον [5].

Εἰς τὴν τρίτην κατηγορίαν τῶν ἐκτὸς συναλλαγῆς πραγμάτων, κατὰ τὸ ἄρθρον 966 Α.Κ., εἶναι τὰ προωρισμένα εἰς ἐξυπηρέτησιν δημοσίων, δημοτικῶν, κοινοτικῶν ἢ θρησκευτικῶν σκοπῶν. Ἡ παροῦσα μελέτη ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ πράγματα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα προορίζονται εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν σκοπῶν.

Δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν σκοπὸν ἐξυπηρετοῦν τὰ πράγματα τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων ἤτοι τὰ κτίρια τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ὑπηρεσιῶν (π.χ. δημαρχεῖον, κοινοτικὸν κατάστημα κλπ) Ὡσαύτως τὰ κτίρια τὰ χρησιμοποιούμενα ὡς νοσοκομεῖα, βρεφοκομεῖα, αἱ δημοτικαὶ ἀγοραί, τὰ δημοτικὰ λουτρά, σφαγεῖα, κ.ἄ. χρησιμοποιούμενα πρὸς στέγασιν μουσείων ἢ βιβλιοθηκῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν κλπ., ἐφ' ὅσον ἀποτελοῦν δημοτικὰς ἢ κοινοτικὰς ὑπηρεσίας καὶ δὲν λειτουργοῦν ὡς ἴδια νομικὰ πρόσωπα, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι τὰ ἀνωτέρω κτίρια ἀνήκουν εἰς τοὺς δήμους ἢ κοινότητας καὶ δὲν εἶναι ἰδιωτικὰ οἰκήματα, τὰ ὁποῖα ἔχουν μισθώσει οἱ Ὀργανισμοὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως πρὸς στέγασιν τῶν ὑπηρεσιῶν των. Πάντα τὰ ἀνωτέρω συνιστοῦν τὴν δημοσίαν περιουσίαν (domaine public) τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

2. Ἐκτὸς τῆς δημοσίας περιουσίας οἱ Δῆμοι καὶ Κοινότητες πρὸς ἐπιτέλεσιν τῶν σκοπῶν των διαθέτουν καὶ ἰδιαιτέραν περιουσίαν, τὴν ἰδιωτικήν των περιουσίαν (domaine privé). Εἰς τὴν ἰδιαιτέραν περιουσίαν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων περιλαμβάνονται ἐκτὸς τῶν κινητῶν καὶ ἀκίνητα, ἤτοι βοσκαί, ἀγροί, δάση, τὰ ὁποῖα οἱ Ὀργανισμοὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως χρησιμοποιοῦν πρὸς ἀπόκτησιν ἐσόδων. Ἡ διαχείρισις τῶν κτημάτων τούτων γίνεται συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος [6], παρὰ τῶν ἐντεταγμένων πρὸς διοίκησιν τῶν ὀργανισμῶν τούτων ὀργάνων. Ἰδιαιτέρως δέον νὰ τονισθῇ ἐνταῦθα ἡ ἰδιάζουσα σημασία τῶν λεγομένων βοσκησίμων τόπων [7], οἱ ὁποῖοι διατίθενται πρὸς βόσκησιν τῶν ζώων τῶν δημοτῶν, τὸ δὲ περίσσευμα τούτων ἐκμισθοῦται διὰ δημοπρασίας. Οἱ βοσκότοποι ἀνήκουν κατὰ κυριότητα εἰς τὸν οἰκεῖον Δῆμον ἢ Κοινότητα καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς δημότας ἐξ ἀδιαιρέτου, ὡς

5. Πρβλ. Γ. Μπαλῆ, ἔνθ' ἀν., Α. Τούση, ἔνθ' ἀν.

6. Ν.Δ. 2888/1954 «περὶ κυρώσεως δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος». Χάριν συντομίας ἐφεξῆς θὰ μνημονεύηται ὡς Δ.Κ.Κ.

7. Ἄρθρον 5 Βασ. Δ/τος τῆς 24.9./20.10.58 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων». Ἐφεξῆς θὰ μνημονεύηται ὡς Β.Δ. 24.9/10.10.1958.

ὑπεστηρίχθη ὑπό τινος ἀπόψεως[8]. Κατ' ἀκολουθίαν οὐδὲν δικαίωμα ἔχουν οἱ δημόται ὅπως ἀπαιτήσουν τὴν μεταξύ των διανομὴν τούτων.

Ἡ ἰδιαιτέρα περιουσία τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἶναι ἀπαλλοτριωτὴ καὶ ὑπόκειται εἰς παραγραφήν, διοικητικὴ ὅμως ἐκτέλεσις δὲν εἶναι δυνατὴ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 90 τοῦ Β.Δ. τῆς 24-9/20-10-58.

Ἡ ἐκμετάλλευσις τῆς δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς περιουσίας γίνεται δι' ἐκμισθώσεως, πάντοτε διὰ δημοπρασίας, τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ νομάρχου ἵνα καταστῇ ἐκτελεστή[9]. Προκειμένου περὶ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν καλλιεργησίμων ἐκτάσεων, ὁ νόμος προβλέπει τὴν ἐν ὅλῳ ἢ κατὰ τμήματα ἐκμίσθωσιν αὐτῶν διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας πρὸς τοὺς ἀκτήμονας δημότας. Μὴ παρουσιαζομένων ἀκτημόνων ἡ ἐκμίσθωσις γίνεται πρὸς ἄλλους δημότας καὶ τοιούτων μὴ ἐμφανισθέντων εἰς ἑτεροδημότας[10]. Ἐπίσης ἡ διαχείρισις, καλλιέργεια καὶ ἐκμετάλλευσις τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν δασῶν καὶ δασικῶν περιοχῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν συμβουλίων κατὰ τοὺς περὶ δασῶν νόμους, ἐκμισθουμένης τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας[11].

Γενικῶς ἡ ἐκποίησις κινητῶν πραγμάτων ὡς καὶ ἡ ἐκποίησις καὶ ἐκμίσθωσις τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀκινήτων γίνεται διὰ δημοπρασίας[12]. Περὶ τῶν ὅρων συμμετοχῆς εἰς τοιαύτας δημοπρασίας ἐκποιήσεως ἢ ἐκμισθώσεως ἀκινήτων ἢ κινητῶν πραγμάτων ὡς καὶ περὶ τῶν διατυπώσεων αὐτῶν καὶ πάσης λεπτομερείας προβλέπει τὸ ἀπὸ 15-6-1955 Β. Δ/γμα «περὶ καθορισμοῦ τῶν ὅρων διενεργείας δημοπρασιῶν δι' ἐκποίησιν ἢ ἐκμίσθωσιν πραγμάτων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων».

3. Ὁδοί, πλατεῖαι.

Τὸ ἄρθρον 967 τοῦ Α.Κ. ἀναφέρει μεταξὺ τῶν κοινοχρήστων τὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας. Ἐπειδὴ αἱ ὁδοὶ καὶ πλατεῖαι ἐνδιαφέρουν ἰδιαζόντως τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, θεωρῶ σκόπιμον ὅπως εἰς τὴν παροῦσαν μελέτην ἀσχοληθῶ ἰδιαιτέρως μὲ αὐτάς.

Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 3155/1955 «περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως ὁδῶν», αἱ ὁδοὶ διακρίνονται εἰς ἐθνικάς, ἐπαρχιακὰς καὶ δημοτικὰς ἢ κοινοτικάς.

Εἰς τὸ ἄρθρον 4 αὐτοῦ, τονίζεται ὅτι δημοτικαὶ ἢ κοινοτικαὶ ὁδοὶ εἶναι αἱ ἐξυπηρετοῦσαι τὰς πάσης φύσεως ἀνάγκας ἑνὸς Δήμου ἢ μιᾶς Κοινότητος ἐντὸς τῶν διοικητικῶν ὁρίων των, τέλος δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 παρ. 3 αὐτοῦ, αἱ δημοτικαὶ καὶ κοινοτικαὶ ὁδοὶ κατασκευάζονται, ἀνακαινίζονται καὶ συντηροῦνται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ὀργανισμοῦ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Ἡ ὑπὸ τοῦ

8. Βλ. Χρ. Θηβαίου, Περὶ ἐκτελέσεως κατὰ δήμων καὶ κοινοτήτων, 1935.
9. ἀρ. 198 παρ. 2 ΔΚΚ.
10. ἀρ. 199 παρ. 1 ΔΚΚ.
11. ἀρ. 199 παρ. 3 ΔΚΚ.
12. ἀρ. 195 καὶ 202 ΔΚΚ.

νόμου διάκρισις ἔχει κυρίως σημασίαν διὰ τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς κατασκευὴν καὶ συντήρησιν. Πᾶσαι αἱ ἀναφερθεῖσαι ὁδοὶ εἶναι ἀδιακρίτως κοινῆς χρήσεως μόνον δὲ εἰς περίπτωσιν ἀνεπαρκείας αὐτῶν πρὸς τοιαύτην χρῆσιν προτιμᾶται ἡ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς περιοχῆς χρῆσις, δηλαδὴ ἡ κοινοτικὴ ὁδὸς διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς κοινότητος εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει.

Αἱ δημοτικαὶ καὶ κοινοτικαὶ ὁδοὶ ἀνήκουν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ οἰκείου Ὀργανισμοῦ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως διότι αὗται ἢ ἐγένοντο ἐπὶ ἀκινήτου αὐτοῦ ἢ κατόπιν ἀπαλλοτριώσεως ἀστικῶν ἢ ἀγροτικῶν ἀκινήτων πρὸς διάνοιξιν, διεύρυνσιν, διαμόρφωσιν καὶ κατασκευὴν αὐτῶν, ὡς ἀπαιτεῖ τὸ ἄρθρον 210 τοῦ Δ.Κ.Κ. ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ Δ.Κ.Κ., τὸ ὁποῖον ἀναφέρει ὅτι εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἀνήκει, μεταξὺ ἄλλων καὶ ἡ κατασκευὴ καὶ συντήρησις δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ὁδῶν, πλατειῶν, γεφυρῶν κλπ.

Τὰ ἰσχύοντα ἐπὶ ὁδῶν ἀφοροῦν καὶ τὰς πλατείας, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν συνέχειαν αὐτῶν, δηλαδὴ τμήματα τούτων, ὡς καὶ τὸ ἐπιθετικὸν ὄνομα πλατεῖα δηλοῖ. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς πλατείας περιλαμβάνονται καὶ οἱ εἰς ἄλση διαμορφωθέντες χῶροι οἱ κῆποι κλπ. κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. τῆς 17 Ἰουλίου 1923 «περὶ σχεδίου πόλεως κλπ.».

Δὲν περιλαμβάνονται ὅμως τὰ τμήματα τῶν παροδίων ἰδιοκτησιῶν τὰ μὴ οἰκοδομήσιμα λόγῳ ρυμοτομίας ἢ δουλείας (πρασιαί). Τὰ πεζοδρόμια εἶναι κοινόχρηστα ἂν καὶ ἡ κυριότης τῆς λωρίδος ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶναι ταῦτα ἀνήκει εἰς ἰδιώτην [13].

Τῶν ἀνωτέρω μνημονευθεισῶν ὁδῶν διαφέρουν αἱ ἀγροτικοὶ ὁδοὶ καὶ αἱ ἰδιωτικαὶ ὁδοὶ ἢ δίοδοι. Ἀγροτικαὶ ὁδοὶ (ἄρθρ. 4 παρ. 2 Κωδ. Δ/τος 25/28 Νοεμβρίου 1929) εἶναι «αἱ ἄγουσαι ἀπὸ χωρίων πρὸς κτηματικὰς αὐτῶν περιοχάς». Ἀμφισβητούμενον εἶναι τὸ ζήτημα τῆς κυριότητος αὐτῶν, μᾶλλον ἀνηκόντων καὶ τούτων εἰς τὴν κυριότητα τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων διότι αὗται ναὶ μὲν δὲν ἐγένοντο δι' ἀπαλλοτριώσεως ὑπὸ τῶν οἰκείων Ο.Τ.Α. καὶ δὲν ὑφίσταται ὑποχρέωσις αὐτῶν πρὸς συντήρησίν των, οὔτε ἰσχύουν ἐπ' αὐτῶν αἱ διατάξεις τῆς ὁδικῆς ἀστυνομεύσεως, πλὴν ὅμως δημιουργεῖται κυριότης ἐπ' αὐτῶν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων — τῶν χωρικῶν τούτων σωματείων — κατὰ τεκμήριον ἐκ τῆς γενομένης ὑπὸ τῶν παροδίων παραχωρήσεως τοῦ ὑπὸ τῆς ὁδοῦ καταλαμβανομένου χώρου πρὸς κοινὴν χρῆσιν [14].

Ἰδιωτικαὶ ὁδοὶ ἢ δίοδοι πρὸς τὴν ὁδὸν εἶναι αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ Α.Κ. εἰς τὸ ἄρθρον 1012 καὶ ἑπόμενα.

Συνέπεια τῆς ἐπὶ τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν κυριότητος τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἶναι ὅτι οὗτοι ὡς κύριοι αὐτῶν καὶ ὑπεύθυνοι ἐκ τοῦ νόμου διὰ τὴν συντήρησίν των ἔχουν ὑποχρέωσιν ὅπως ἐπιμελῶνται ἵνα εὑρίσκων-

13. Βλ. Γ. Μπαλῆ, ἔνθ' ἀν. σ. 530, Α. Τούση, ἔνθ' ἀν. σ. 84.

14. Βλ. Ἠλ. Κυριακοπούλου, Ἑλληνικὸν Διοικητικὸν Δίκαιον, Τόμος Γ', 1962, σ. 427 ἐπ. Ἡ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Κυριακοπούλου χρησιμοποιουμένη ἔκφρασις, χωρικὰ σωματεῖα, διὰ τοὺς δήμους καὶ κοινότητας εἶναι κατὰ τὴν γνώμην μου ἀνεπιτυχὴς καὶ ἀδόκιμος.

ται πάντοτε εἰς καλὴν κατάστασιν, οἵαν ἐπιβάλλει ὁ προορισμὸς αὐτῶν. Κατ' ἀκολουθίαν εὐθύνεται ὁ πρὸς συντήρησιν ὑπόχρεως τῆς ὁδοῦ Δῆμος ἢ Κοινότης, διὰ τὴν ζημίαν τὴν ὁποίαν ὑπέστη ὁ διαβάτης λόγῳ πλημμελοῦς συντηρήσεως ἢ ἀνεπαρκοῦς φωτισμοῦ τῆς ὁδοῦ, π.χ. ὑπάρχοντος ὀρύγματος ἐπ' αὐτῆς μὴ φωτιζομένου ἐπαρκῶς ἵνα ὁ διερχόμενος καθίσταται προσεκτικός, διαβάτης πίπτει καὶ ὑφίσταται ἐκ τῆς πτώσεως ταύτης τραυματισμόν [15].

Ἐὰν καταργηθῇ κοινόχρηστος δημοτικὴ ἢ κοινοτικὴ ὁδός, ἡ κυριότης καὶ ἡ νομὴ τοῦ γηπέδου αὐτῆς παραμένει εἰς τὸν δῆμον ἢ τὴν κοινότητα ἀδιαφόρως τῆς προελεύσεώς του [16] καὶ περιέρχεται εἰς τὴν ἰδιωτικὴν περιουσίαν τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος, διὰ νὰ ἐκποιηθῇ ὅμως δέον ὅπως τηρηθοῦν αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν ἐκποίησιν δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ἀκινήτου προϋποθέσεις, ἤτοι διὰ δημοπρασίας συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 195 τοῦ Δ.Κ.Κ. Περὶ τῶν ὅρων καὶ διατυπώσεων τῶν διὰ δημοπρασίας ἐκποιήσεως ἢ ἐκμισθώσεως ἀκινήτων ἢ κινητῶν πραγμάτων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων προβλέπει τὸ ἀπὸ 15.6.1955 Β. Δ/γμα «περὶ καθορισμοῦ τῶν ὅρων διενεργείας δημοπρασιῶν δι' ἐκποίησιν ἢ ἐκμίσθωσιν πραγμάτων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων», ὡς τοῦτο συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 11.3.57 Βασ. Δ/τος, περὶ τοῦ ὁποίου ἐγένετο λόγος καὶ ἀνωτέρω.

Διὰ τὴν προάσπισιν τῶν δικαιωμάτων των οἱ Δῆμοι καὶ Κοινότητες ἐπὶ τῶν παραδοθεισῶν εἰς τὴν κυκλοφορίαν ὁδῶν διαθέτουν τὰ ἐξῆς μέσα : α) δύνανται νὰ ζητήσουν τὴν συνδρομὴν τῆς ἀστυνομίας ἡ ὁποία μεριμνᾷ διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως καὶ καλῆς κυκλοφορίας καὶ τὴν διαφύλαξιν τῆς ἀκεραιότητος αὐτῶν, β) τὴν λῆψιν μέτρων παρὰ τῶν τεχνικῶν ὑπαλλήλων τῆς ΤΥΔΚ. Διαπιστωθείσης βλάβης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ παρ' αὐτῶν, συντάσσεται πρωτόκολλον διαβιβαζόμενον ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὸν οἰκεῖον ταμίαν διὰ τὴν εἴσπραξιν παρὰ τοῦ καταστρέψαντος τὴν ὁδόν, κατὰ τὰ περὶ δημοσίων ἐσόδων ἰσχύοντα. Δεύτερον ἀντίγραφον ἀποστέλλεται εἰς τὸν εἰσαγγελέα, ὁ ὁποῖος ὑποχρεοῦται νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ πλημμελειοδικεῖον. Ἀλλὰ καὶ αὐτεπαγγέλτως δύναται νὰ ἀσκηθῇ δίωξις κατ' ἄρθρον 36 Κ.Π.Δ., μὴ ἀπαιτουμένης ἐγκλήσεως. Περὶ τῶν ἐπιβλητέων ποινῶν προβλέπει τὸ ἄρθρον 290 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

Πέραν τούτων ἰσχύουν καὶ αἱ διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, καθ' ἃς ὁ Εἰρηνοδίκης εἶναι ἁρμόδιος, ἵνα δικάζῃ ἐπὶ βλάβης ἢ ἐμποδίσεως ὁδῶν καὶ ἀτραπῶν [17], διότι πᾶς τις ἔχων δικαίωμα χρήσεως τῆς ὁδοῦ, δικαιοῦται ν' ἀπαιτήσῃ δικαστικῶς τὴν ἀνόρθωσιν πάσης βλάβης αὐτῆς ἢ τὴν ἄρσιν τοῦ πρὸς χρῆσιν κωλύματος [18].

---

15. Βλ. Ἠλ. Κυριακοπούλου, ἔνθ' ἀν. σ. 412, Πρ. Βόλου 1219/55 ἐν Ν.Δ. τ. 13, σ. 308.

16. Βλ. Μ. Δένδια, Διοικητικὸν Δίκαιον, τ. Β', 1966, σ. 285.

17. Ἄρθρ. 15 Κ.Π.Δ. Διάταξις ὁμοία τοῦ ἄρθρου 490 παρ. 2 τῆς καταργηθείσης παλαιᾶς Πολ. Δικονομίας.

18. Βλ. Ἠλ. Κυριακοπούλου, ἔνθ' ἀν. σ. 434 ἐπ. Contra Γνωμ. Τ. Παρασκευοπούλου,

Τὸ ἄρθρον 971 τοῦ Α.Κ. ὁρίζει ὅτι τὰ ἐκτὸς συναλλαγῆς πράγματα ἀποβάλλουν τὴν τοιαύτην αὐτῶν ἰδιότητα ἐφ' ὅσον ἔπαυσεν ὁ διὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν ἢ διὰ τὸν δημόσιον, δημοτικόν, κοινοτικὸν ἢ θρησκευτικὸν σκοπὸν προορισμὸς αὐτῶν. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου εἶναι αὐτονόητοι καὶ δὲν χρήζουν ἀναλύσεως. Αἱρομένης συνεπῶς τῆς κοινοχρήστου ἰδιότητος τοῦ πράγματος τοῦτο παύει νὰ εἶναι ἐκτὸς συναλλαγῆς.

4. Κυριότης ἐπὶ κοινοχρήστων πραγμάτων.

Τὰ κοινῆς χρήσεως πράγματα, κατ' ἄρθρον 968 Α.Κ., ἐφ' ὅσον δὲν ἀνήκουν εἰς δῆμον ἢ κοινότητα, ἢ ὁ νόμος δὲν ὁρίζει ἄλλως, ἀνήκουν εἰς τὸ δημόσιον. Ὁ Ἀστικὸς Κῶδιξ ἀκολουθεῖ ἐν προκειμένῳ τὴν εἰς τὸ προϊσχῦσαν Ρωμαϊκὸν δίκαιον κρατήσασαν ἄποψιν κατὰ τὴν ὁποίαν εἶναι δυνατὴ ἡ κυριότης ἐπὶ τῶν κοινοχρήστων πραγμάτων καὶ δὲν ἀντιστρατεύεται αὕτη τὴν κοινὴν χρῆσιν. Συνεπῶς τὰ κοινόχρηστα ἀνήκουν εἰς ἰδιώτην μόνον ἐὰν τοῦτο ὁρίζεται εἰδικῶς ὑπὸ τοῦ νόμου. Εἰς Δῆμον ἢ Κοινότητα ἀνήκει ἡ κυριότης κοινοχρήστων ἐὰν οὗτοι προώρισαν δι' ἀποφάσεώς των τὸ πρᾶγμα εἰς κοινὴν χρῆσιν, ἐπεφύλαξαν ὅμως ἐπ' αὐτοῦ τὴν κυριότητα ἢ ἂν ὁ νόμος παραχωρῇ εἰς αὐτοὺς τὴν κυριότητα, ὡς συμβαίνει ἐπὶ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ὁδῶν ἢ πλατειῶν, δι' οὓς λόγους ἀνεπτύχθη ἀνωτέρω [19].

Ἡ κυριότης αὕτη τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐπὶ τῶν κοινοχρήστων πραγμάτων διέπεται ὑπὸ τοῦ δημοσίου δικαίου καὶ ἀποτελεῖ εἶδος δημοσίας κτήσεως (domaine public), ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἰδιωτικὴν περιουσίαν αὐτῶν (domaine privé) [20]. Ἐὰν τὰ ἐκτὸς συναλλαγῆς πράγματα ἀποβάλουν τὴν ἰδιότητα αὐτῶν, δηλαδὴ παύσῃ ὁ διὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν ἢ τὸν δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν σκοπὸν προορισμός των, μεταπίπτουν καὶ περιέρχονται εἰς τὴν ἰδιωτικὴν περιουσίαν τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων καὶ εἶναι δεκτικὰ συναλλαγῆς. Ἐὰν π.χ. καταργηθῇ δημοτικὴ ἢ κοινοτικὴ ὁδός, πρὸς διάνοιξιν τῆς ὁποίας ἐγένετο ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ο.Τ.Α. ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις καταστήσασα τὸν Δῆμον ἢ τὴν Κοινότητα κύριον τῆς ἐκτάσεως αὐτῆς, ἢ δι' οἱουδήποτε ἄλλου τρόπου παρεδόθη αὕτη εἰς κοινὴν χρῆσιν, τὸ ἐφ' οὗ ἡ καταργηθεῖσα ὁδὸς γήπεδον περιέρχεται εἰς τὴν δυναμένην ν' ἀπαλλοτριωθῇ ἰδιωτικὴν περιουσίαν αὐτοῦ, βεβαίως πάντοτε κατὰ τὴν ἀναπτυχθεῖσαν ἀνωτέρω διαδικασίαν [21].

«ΕΤΑ» 712/53, Πρ. Πατρῶν 1047/54 μὲ τὴν αἰτιολογίαν ὅτι δὲν δύναται νὰ ζητηθῶσι καὶ ληφθῶσι προσωρινὰ μέτρα διότι ταῦτα προϋποθέτουν ὕπαρξιν τελευταίου ἀνεπιλήπτου νομέως, ὅστις ἐν προκειμένῳ δὲν ὑπάρχει, διότι ἡ ἐξουσία ἐπὶ κοινοχρήστου πράγματος δὲν εἶναι ἄμεσος ὡς ἡ νομή, οἱονεὶ νομὴ ἢ κατοχή, ἀλλ' ἐξουσία ἀπορρέουσα ἐκ τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀτόμου ἐπὶ τῆς ἰδίας προσωπικότητος (ἄρθρ. 57 Α.Κ.). Βλ. Δ. Παπακωνσταντίνου – Ν. Χίου, Ἑρμηνεία Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος, 1958, σ. 52.

19. Πρβλ. Γ. Μπαλῆ, Γενικαὶ Ἀρχαὶ τοῦ Ἀστικοῦ δικαίου, ἔκδοσις ὀγδόη, 1961 σ. 539.

20. Βλ. Α. Τούση, Ἐμπράγματον Δίκαιον, 1966, σ. 99 καὶ Γνωμ. Εἰσ. Α.Π. 15/1963 ΝοΒ. 12. 570.

21. Βλ. Μ. Δένδια, Διοικητικὸν Δίκαιον τ. Β', 1966, σ. 285 ἐπ. ἔνθα ἀναφέρονται καὶ

Ἄλλη συνέπεια τῆς μνημονευθείσης διακρίσεως, δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς περιουσίας τῶν Ο.Τ.Α., εἶναι ὅτι μόνον ἡ ἰδιωτικὴ περιουσία καὶ τὰ ἐπ' αὐτῆς ἐμπράγματα δικαιώματα προστατεύονται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου (17 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1952, νῦν ἄρθρ. 21 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος 1968), δηλαδὴ διὰ τὴν ἀφαίρεσιν αὐτῶν ἀπαιτεῖται νὰ τηρηθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος προβλεπομένη διαδικασία ἀπαλλοτριώσεως.

Προκειμένου ὅμως περὶ τῶν προωρισμένων εἰς κοινὴν χρῆσιν ἢ ἀνηκόντων εἰς τὴν δημοσίαν περιουσίαν τῶν Ο.Τ.Α. δὲν ἐφαρμόζεται ἡ διαδικασία τῆς ἀπαλλοτριώσεως. Ἐὰν κοινῆς χρήσεως πρᾶγμα (ὁδός, κῆπος κλπ.) εἶναι ἀπαραίτητον δι' ἔργον κοινῆς ὠφελείας δὲν ἐπέρχεται μεταβίβασις κυριότητος ἀλλὰ μεταβολὴ εἰς τὸν χαρακτῆρα τοῦ δημοσίου πράγματος. Διάταξις συνεπῶς νόμου ἐπιβάλλουσα τὴν στέρησιν τῆς ἐπὶ τῶν κοινοχρήστων πραγμάτων κυριότητος τῶν Ο.Τ.Α. ἄνευ ἀποζημιώσεως δὲν ἀντίκειται εἰς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Συντάγματος 1952, ἄρθρον 21 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος 1968 [22].

5. Κτῆσις ὑπὸ Δήμου ἢ Κοινότητος ἀπολωλότος.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 1088 τοῦ Α.Κ. ἐὰν παρέλθῃ ἔτος ἀφ' ἧς ὁ εὑρέτης ἀπολωλότος εἰδοποιήσῃ τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχήν, οὗτος ἀποκτᾷ τὴν κυριότητα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς εὑρέσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ ἐγνώσθη εἰς τὴν ἀρχὴν ἢ τὸν εὑρέτην ὁ δικαιοῦχος. Ἐὰν ὅμως ὁ εὑρέτης κατὰ τὸ ἄρθρον 1091 τοῦ Α.Κ., δὲν παραλάβῃ ἐντὸς τῆς ταχθείσης αὐτῷ ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς προθεσμίας τὸ ἀποκτηθὲν κατὰ κυριότητα πρᾶγμα, ἡ κυριότης τούτου περιέρχεται εἰς τὸν Δῆμον ἢ τὴν Κοινότητα τοῦ τόπου τῆς εὑρέσεως.

6. Τίτλος ἐκ τοῦ νόμου πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης.

Εἰς τὸ κεφάλαιον περὶ ὑποθήκης ὁ Α.Κ. καὶ ἐν ἄρθρῳ 1262 τὸ ὁποῖον φέρει τὸν παράτιτλον «τίτλος ἐκ τοῦ νόμου» εἰς τὴν παρ. 2 αὐτοῦ, μεταξὺ τῶν ἐχόντων τίτλον ἐκ τοῦ νόμου πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης ἀναφέρεται ὅτι τοιοῦτον τίτλον ἔχουν τὸ Δημόσιον, οἱ Δῆμοι, αἱ Κοινότητες, τὰ θρησκευτικὰ ἢ κοινωφελῆ ἱδρύματα καὶ τὰ δημοσίου δικαίου νομικὰ πρόσωπα ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τῶν διαχειριστῶν ἢ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν διὰ τὰς ἐκ τῆς διαχειρίσεως ἀπαιτήσεις των. Εἰς τὴν παρ. 1 τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου ὁρίζεται ὅτι τὸ δημόσιον ἔχει τίτλον ἐκ τοῦ νόμου πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τῶν ὀφειλετῶν αὐτοῦ δι' ἀπαιτήσεις ἐκ καθυστερουμένων φόρων. Δυστυχῶς

αἱ ὑπ' ἀριθ. Ἐφ. Ἀθηνῶν 380/1964 καὶ Πρωτ. Θεσ/νίκης 1188/64, δικαστικαὶ ἀποφάσεις.

22. Βλ. Α. Τούση, ἔνθ' ἀν. σ. 100, Μ. Στασινοπούλου, Ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις κοινοχρήστων καὶ δημοτικῶν πραγμάτων, ἐν ΕΕΝ τ. ΙΘ' 465 καὶ αὐτόθι νομολογίαν Συμβ. Ἐπικρ., Ἠλ. Κυριακοπούλου, Διοικ. Δίκαιον, τ. Γ' (1962) §§ 132, 135, 128, σ. 365 ἑπ. Γνωμ. Εἰσαγ. Α.Π. 15/1963 ΝοΒ 12.570. André de Laubadère, Traité élémentaire de droit administratif, 1957 ἄρθρ. 1398 ἑπ., 1420 ἑπ., 1448, 1956, Waline, Droit administratif, ἔκδ. η', ἀριθ. 1581.

μόνον τὸ δημόσιον ἔχει τοιοῦτον δικαίωμα μὴ περιληφθέντων εἰς τὴν τοιαύτην περίπτωσιν τῶν Ο.Τ.Α.

Ὑποθήκη εἶναι ἡ ἐπὶ τοῦ ἀλλοτρίου ἀκινήτου σύστασις ἐμπραγμάτου δικαιώματος πρὸς ἐξασφάλισιν ἀπαιτήσεως διὰ προνομιακῆς ἱκανοποιήσεως τοῦ δανειστοῦ ἐκ τοῦ πράγματος (ἄρθρον 1257 Α.Κ.). Πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης ἀπαιτεῖται τίτλος χορηγῶν δικαίωμα ὑποθήκης καὶ ἐγγραφὴ εἰς τὰ βιβλία ὑποθηκῶν. Τίτλοι χορηγοῦντες τοιοῦτον δικαίωμα εἶναι ὁ νόμος, ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις καὶ ἡ ἰδιωτικὴ βούλησις.

Ἡ ὑποθήκη κατ' ἄρθρον 1259 ΑΚ ἀποκτᾶται μόνον ἐπὶ δεκτικῶν ἐκποιήσεως ἀκινήτων ὡς ἐπίσης καὶ ἐπὶ τῆς ἐπικαρπίας αὐτῶν, δι' ὅσον χρόνον διαρκεῖ αὕτη. Δηλαδὴ διὰ νὰ συσταθῇ ὑποθήκη δέον τὸ ἀκίνητον νὰ εἶναι δεκτικὸν συναλλαγῆς (res in commercio). Κατ' ἀκολουθίαν ἐπὶ τῶν δημοτικῶν πραγμάτων καὶ τῶν κοινοχρήστων τοιούτων δὲν δύναται νὰ συσταθῇ ὑποθήκη διότι ταῦτα εἶναι ἐκτὸς συναλλαγῆς (res extra commercium).

7. Διατάξεις περὶ διαθηκῶν.

1. Εἰς τὸ κεφάλαιον περὶ διαθηκῶν τοῦ Α.Κ. καὶ ἐν ἄρθρῳ 1757 αὐτοῦ, ὑπὸ τὸν παράτιτλον «Διαθήκη τοῦ ἐν ἀποκλεισμῷ», ὁρίζεται ὅτι ὁ διαμένων ἐν τόπῳ, ὅστις ἕνεκεν ἐνσκήψεως νόσου ἢ ἄλλων ἐκτάκτων περιστάσεων εἶναι κατὰ τοιοῦτον τρόπον ἀποκεκλεισμένος ὥστε νὰ ἀποβαίνῃ ἀδύνατος ἢ οὐσιωδῶς δυσχερὴς ἡ κατὰ τὰς συνήθεις διατυπώσεις σύνταξις διαθήκης δημοσίας ἢ μυστικῆς, δύναται νὰ συντάξῃ διαθήκην ἐνώπιον συμβολαιογράφου, εἰρηνοδίκου, δημάρχου, δημαρχιακοῦ παρέδρου (μὲ τὴν ἰσχύουσαν σήμερον νομοθεσίαν, Ν.Δ. 2888/54 «περὶ κυρώσεως δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος», δὲν ἔχομεν δημαρχιακοὺς παρέδρους, διότι ὁ θεσμὸς αὐτῶν κατηργήθη διὰ τοῦ Ν. 1454/1950, ἄρθρον [23] 17 αὐτοῦ), προέδρου κοινότητος (περὶ προϊσταμένου κοινότητος ὁμιλεῖ τὸ ἄρθρον), ἀστυνόμου, διευθυντοῦ νοσοκομείου ἢ λοιμοκαθαρτηρίου ἢ ὑγιεινολόγου, τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων περὶ διαθήκης κατὰ τὴν διάρκειαν θαλασσίου ταξιδίου, περὶ ἧς ὁμιλεῖ τὸ ἄρθρον 1749 Α.Κ.. Κατὰ τὴν ἔκτακτον ταύτην διαθήκην δύνανται νὰ εἶναι μάρτυρες, ἐκτὸς τῶν γυναικῶν, τῶν ὁποίων σήμερον ἡ μαρτυρία ἐπιτρέπεται γενικῶς καὶ ἀνήλικοι, συμπληρώσαντες ὅμως τὸ δέκατον ἕκτον ἔτος.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 1792 ΑΚ, διάταξις ὑπὲρ τῶν πτωχῶν, τοῦ κεφαλαίου περὶ διαθηκῶν, ἀναφέρεται ὅτι τὰ ὑπὲρ τῶν πτωχῶν ἄνευ εἰδικωτέρου προσδιορισμοῦ καταλειπόμενα, ἐν ἀμφιβολίᾳ λογίζονται καταλειφθέντα εἰς τὸ πτωχοκομεῖον τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ἔνθα ὁ διαθέτης εἶχε τὴν τελευταίαν κατοικίαν ἢ διαμονήν του. Ἐν ἐλλείψει τοιούτου ταῦτα περιέρχονται εἰς ἄλλο αὐτόθι ἀγαθοεργὸν κατάστημα. Ἐν ἐλλείψει δὲ καὶ τοιούτου περιέρχονται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος καὶ δαπανῶνται ὑπὲρ τῶν πτωχῶν.

23. Βλ. Χρήστου Α. Παπανδρέου, Συστήματα ἐκλογῆς ἀρχῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἀπὸ τῆς τουρκοκρατίας μέχρι σήμερον, «ΕΤΑ», τεῦχος ΙΒ', 1969, σ. 2147.

Γ'. Εἰσαγωγικὸς Νόμος Ἀστικοῦ Κώδικος.

Εἰσαγωγικὸς νόμος τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ὡς ἀναπτύσσεται ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τῆς παρούσης μελέτης, εἶναι ὁ Α.Ν. ὑπ' ἀριθ. 2783/1941. Εἰς τοῦτον ἀνευρίσκομεν διατάξεις αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν κυρίως τὰ ὄργανα τῶν Ο.Τ.Α.

1. Εὐθύνη Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐκ πράξεων τῶν ὀργάνων αὐτῶν.

Τὸ ζήτημα τῆς εὐθύνης τῶν Ο.Τ.Α., ἐκ τῶν παρανόμων πράξεων ἢ παραλείψεων τῶν ὀργάνων αὐτῶν ἕνεκα τῆς ἐξαιρετικῆς αὐτοῦ σπουδαιότητος, ρυθμίζεται διὰ τῶν ἄρθρων 104–106 τοῦ Εἰσαγωγικοῦ Νόμου τοῦ Α.Κ., ὡς καὶ διὰ τὸ Κράτος καὶ τὰ ἕτερα νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου. Καὶ διὰ μὲν τὰς πράξεις καὶ παραλείψεις αἱ ὁποῖαι ἀνάγονται εἰς ἐννόμους σχέσεις τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἰσχύει ἐπὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου καὶ κατ' ἀκολουθίαν καὶ τῶν Ο.Τ.Α. ὅ,τι ἰσχύει καὶ διὰ τὰ νομικὰ πρόσωπα ἰδιωτικοῦ δικαίου. Ὁ Α.Κ. εἰς τὸ ἄρθρον 71 αὐτοῦ τονίζει ὅτι τὸ νομικὸν πρόσωπον εὐθύνεται ἐκ τῶν πράξεων ἢ παραλείψεων τῶν ἀντιπροσωπευόντων αὐτὸ ὀργάνων, ἐφ' ὅσον ἡ πρᾶξις ἢ παράλειψις ἔλαβε χώραν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνατεθειμένων εἰς αὐτὰ καθηκόντων. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ κῶδιξ ἀκολουθεῖ τὴν ὀργανικὴν θεωρίαν τοῦ βουλητικοῦ ὀργάνου, δηλαδὴ ὅτι τὸ νομικὸν πρόσωπον δὲν ἔχει μόνον ἱκανότητα δικαίου ἀλλὰ εἶναι καὶ ἱκανὸν βουλήσεως, δηλαδὴ εἶναι φορεὺς ἰδίας βουλήσεως, ὥστε τὸ διοικοῦν αὐτὸ ὄργανον, δηλαδὴ τὸ συγκεκριμένον πρόσωπον, δὲν εἶναι πρόσωπον διάφορον τοῦ νομικοῦ προσώπου, ἀναπληροῦν ἐλλείπουσαν βούλησιν αὐτοῦ, ἀλλ' εἶναι αὐτὴ ἡ βούλησις τοῦ νομικοῦ προσώπου. Μὲ τὴν ἐπικράτησιν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ τῆς θεωρίας ταύτης, ὅτι τὸ νομικὸν πρόσωπον εἶναι καὶ ἱκανὸν βουλήσεως (θεωρία τοῦ βουλητικοῦ ὀργάνου) λύεται καὶ τὸ θέμα τῆς εὐθύνης τοῦ νομικοῦ προσώπου διὰ τὰς πράξεις καὶ παραλείψεις τῶν ὀργάνων αὐτοῦ, διότι ἐὰν τὸ νομικὸν πρόσωπον ἔχῃ μὲν ἱκανότητα δικαίου ἀλλ' εἶναι ἀνίκανον βουλήσεως δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ εὐθύνη διὰ τὰς παρανόμους πράξεις καὶ παραλείψεις τῶν ὀργάνων αὐτοῦ [24].

Διὰ νὰ εὐθύνωνται τὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ οἱ Ο.Τ.Α. κατὰ τὰ ἄρθρα 104–106 τοῦ Α.Κ. δέον νὰ ὑφίστανται ὡρισμέναι προϋποθέσεις. Αὗται εἶναι αἱ ἑξῆς:

α) Ἐνέργεια, δηλαδὴ πρᾶξις ἢ παράλειψις ὀργάνου, ἀσκοῦντος δημοσίαν ἐξουσίαν. Ἐνταῦθα ἡ λέξις ὄργανον ἔχει εὐρυτάτην σημασίαν. Ἐννοεῖ πᾶν φυσικὸν πρόσωπον εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνατεθειμένη ἄσκησις δημοσίας ἐξουσίας. Κατὰ τὴν γνώμην μου δὲν ἐννοεῖ μόνον τὸν ἐν στενῇ ἐννοίᾳ ἀλλὰ τὸν ἐν εὐρυτάτῃ ἐννοίᾳ ὑπάλληλον.

Ὑφίστανται ὄργανα τοῦ Κράτους, τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ τῶν ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ὑπάλληλοι

24. Πρβλ. Γ. Μπαλῆ, Γενικαὶ Ἀρχαὶ τοῦ Ἀστικοῦ δικαίου, 1961, σ. 67 ἐπ.

κατὰ τὴν ἔννοιαν τὴν ὁποίαν δίδει περὶ δημοσίου ὑπαλλήλου τὸ ἄρθρον 1 παρ. 1 τοῦ Νόμου 1811/51 «περὶ κώδικος καταστάσεως δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων», κατὰ τὸ ὁποῖον δημόσιοι ὑπάλληλοι εἶναι «τὰ ἔμμεσα, ἐμμισθα ὄργανα τοῦ Κράτους, τὰ διατελοῦντα ἐν προαιρετικῇ ἀμέσῳ, ὑπηρεσιακῇ καὶ πειθαρχικῇ, πρὸς αὐτὸ σχέσει». Πέραν τῆς stricto sensu ταύτης ἐννοίας φρονῶ ὅτι ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ὀργάνου π.χ. τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων περιλαμβάνονται ἐκτὸς τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὀργανισμῶν τούτων, χωρὶς νὰ εἶναι ὑπάλληλοι ἐν τῇ προμνημονευθείσῃ ἐννοίᾳ, καὶ οἱ δήμαρχοι, πρόεδροι κοινοτήτων καὶ οἱ δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ σύμβουλοι [25].

Συνεπῶς διὰ τοὺς Ο.Τ.Α. ὑφίσταται εὐθύνη αὐτῶν ἐκ πράξεων ἢ παραλείψεων οὐ μόνον τῶν ὑπαλλήλων των ἐν στενῇ ἐννοίᾳ δηλαδὴ τῶν ἐμμέσων ὀργάνων αὐτῶν ἀλλὰ καὶ τῶν ἀμέσων τοιούτων.

Κατὰ τὴν δημοτικὴν καὶ κοινοτικὴν νομοθεσίαν [26] ἡ διοίκησις τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἐνεργεῖται ὑπὸ ὀργάνων τὰ ὁποῖα διακρίνονται εἰς ἄμεσα καὶ ἔμμεσα τοιαῦτα.

Ἐκ τούτων ἄμεσα εἶναι εἰς μὲν τοὺς δήμους ὁ δήμαρχος, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον καὶ ἡ δημαρχιακὴ ἐπιτροπή, εἰς δὲ τὰς κοινότητας ὁ πρόεδρος καὶ τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον.

Ἔμμεσα ὄργανα τῶν Ο.Τ.Α. εἶναι τὰ φυσικὰ πρόσωπα, οἱ παρ' αὐτοῖς ὑπηρετοῦντες ὑπάλληλοι, οἱ ἀπαρτίζοντες τὸ ὑπαλληλικὸν προσωπικὸν τῶν ὀργανισμῶν τούτων [27]. Ἡ διάκρισις αὕτη τῶν ὀργάνων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων εἰς ἄμεσα καὶ ἔμμεσα γίνεται ὑπὸ τῆς θεωρίας τοῦ διοικητικοῦ δικαίου κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὴν διάκρισιν τῶν ὀργάνων τῆς πολιτείας [28].

β) Πρᾶξις ἢ παράλειψις τοῦ ὀργάνου ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῆς ἀνατεθειμένης εἰς αὐτὸ δημοσίας ἐξουσίας, ἤτοι θετικὴ ἐνέργεια τοῦ ὀργάνου ἢ παράλειψις τοιαύτης ἐνεργείας.

Κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν συγγραφέων δοθεῖσαν ἑρμηνείαν, ὡς πρᾶξις ἐννοεῖται οὐχὶ ἁπλῶς ἡ φέρουσα ἐκτελεστὸν χαρακτῆρα τοιαύτη, ἀλλὰ καὶ ἡ μὴ ἐκτελεστὴ τοιαύτη, παράλειψις δὲ ἡ μὴ τήρησις νομίμου ὑποχρεώσεως πρὸς ἔκδοσιν ἐκτελεστῆς πράξεως πρὸς ρύθμισιν ἐννόμου τινος σχέσεως [29] καὶ

γ) Ἡ ἐνέργεια τοῦ ὀργάνου καὶ ἡ ἐντεῦθεν ζημία νὰ εἶναι παράνομος. Πρὸς

25. Βλ. Χρήστου Α. Παπανδρέου, Ἔξοδα παραστάσεως, χορηγία καὶ ἀσφάλισις εἰς Τ.Α.Δ.Κ.Υ. ἀρχόντων Τοπ. Αὐτοδιοικήσεως, «Ε.Τ Α.», τεῦχος Θ' 1967 σ. 795, Γνωμ. Εἰσ. Α.Π. ὑπ' ἀριθ. 27/1951 ἐν Θέμ. ΞΒ' 356, Ποινικὰ Χρονικὰ Α' 1951 σ. 255, Τούση – Γεωργίου, Ποινικὸς Κῶδιξ, 1958 σ. 31, Γεωρ. Καπετανάκη, Ποινικὸς Κῶδιξ, 1960 σ. 22 καὶ Ἠλ. Κυριακοπούλου, Ἑλληνικὸν Διοικητικὸν Δίκαιον, τ. Β' 1961, σ. 495.

26. Ν.Δ. 2888/54 «Περὶ κυρώσεως δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος».

27. Βλ. Χρήστου Α. Παπανδρέου, Συστήματα ἐκλογῆς ἀρχῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἀπὸ τῆς τουρκοκρατίας μέχρι σήμερον, «Ε.Τ.Α.» τεῦχος ΙΒ' 1969, σ. 2147.

28. Βλ. Γ. Παπαχατζῆ, Σύστημα Διοικητικοῦ Δικαίου, 1952, σ. 156.

29. Βλ. Ἠλ. Κυριακοπούλου, ἔνθ' ἀν. σ. 498 καὶ Μ. Στασινοπούλου, Ἀστικὴ εὐθύνη τοῦ Κράτους, τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, 1950.

τοῦτο ἀπαιτεῖται παράβασις ὑπὸ τοῦ ὀργάνου διατάξεως νόμου, ἡ τήρησις τοῦ ὁποίου ἐπιβάλλεται ἐκ τοῦ ὑπηρεσιακοῦ του καθήκοντος καὶ προσβολὴ ἐκ τῆς παραβάσεως ταύτης ἰδιωτικοῦ δικαιώματος [30].

2. Κατὰ τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 105 τοῦ Εἰσαγωγικοῦ Νόμου τοῦ Α.Κ., μετὰ τοῦ δημοσίου καὶ ἐν γένει τῶν νομικῶν προσώπων ἐνέχεται εἰς ὁλόκληρον καὶ τὸ ὑπαίτιον πρόσωπον.

Ὡς εἶναι διατυπωμένον τὸ ἐδάφιον τοῦτο προβλέπει εὐθύνην καὶ δι' ἐλαφρὰν ἀμέλειαν τοῦ ὑπαιτίου ὑπαλλήλου. Ὁ δημοσιοϋπαλληλικὸς ὅμως κῶδιξ (Ν. 1811/51) διὰ τοῦ ἄρθρου 57 αὐτοῦ ἐτροποποίησε τὸ ἀνωτέρω ἐδάφιον καὶ περιορίζει τὴν ἔναντι τοῦ Κράτους εὐθύνην τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου εἰς μόνας τὰς περιπτώσεις δόλου καὶ βαρείας ἀμελείας κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του, ἀποκλείσας οὕτω τὴν δι' ἐλαφρὰν ἀμέλειαν εὐθύνην. Ἀποκλείει ἐπίσης καὶ διὰ τὸ διαφυγὸν κέρδος εὐθύνην πρὸς ἀποζημίωσιν.

Ὡσαύτως ἀποκλείει τὴν εὐχέρειαν, ἧς ἀπήλαυον οἱ ζημιωθέντες τρίτοι ὅπως στραφῶσι εἴτε κατὰ τοῦ νομικοῦ προσώπου εἴτε κατὰ τοῦ ὑπαλλήλου πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς προσγενομένης εἰς αὐτοὺς περιουσιακῆς βλάβης συνεπείᾳ πράξεως ἢ παραλείψεως τοῦ ὑπαλλήλου κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων του.

Τέλος θεσπίζεται ὅτι ὁ ὑπάλληλος εὐθύνεται μόνον ἔναντι τοῦ Κράτους, ἢ τοῦ νομικοῦ προσώπου διὰ τὰς παρανόμους πράξεις καὶ παραλείψεις αὐτοῦ, οὐχὶ δὲ ἔναντι τῶν ζημιωθέντων τρίτων. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐπειδὴ εἶναι ἐπιεικέστεραι ἐφαρμόζονται ἐφ' ὅλων τῶν ὑπαλλήλων, ἀνεξαρτήτως τῆς ὑπαγωγῆς αὐτῶν εἰς τὸν δημοσιοϋπαλληλικὸν Κώδικα.

Παρόμοιαι διατάξεις πρὸς τὰς τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ δημοσιοϋπαλληλικοῦ κώδικος καθιερώθησαν καὶ διὰ τοὺς δημοτικοὺς ὑπαλλήλους διὰ τοῦ ἄρθρου 67 τοῦ Β.Δ. 406/63 «περὶ κώδικος καταστάσεως τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων». Ὁ ἰσχύων ἀπὸ 31 Αὐγούστου 1972 νέος νόμος περὶ δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, ἤτοι τὸ Ν.Δ. 1140 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν περὶ καταστάσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων», ρυθμίζει τὰ τῆς ἀστικῆς εὐθύνης αὐτῶν, εἰς τὸ ἄρθρον 39 αὐτοῦ, ὁρίζων ὅτι διέπονται ἀναλόγως ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε ἰσχυουσῶν ἀντιστοίχων διατάξεων τοῦ Κώδικος Καταστάσεως τῶν Δημοσίων Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων, ἐπιφυλασσομένων τῶν ἑπομένων διατάξεων τῶν ἄρθρων 40–42 αὐτοῦ.

3. Ἀστικὴ εὐθύνη τῶν ἀμέσων ὀργάνων Ο.Τ.Α. ἔναντι αὐτῶν.

Ἐθεώρησα σκόπιμον εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς εὐθύνης τῶν Ο.Τ.Α. ἐκ τῶν τῶν πράξεων ἢ παραλείψεων τῶν ὀργάνων αὐτῶν ὅπως ἀσχοληθῶ καὶ μὲ τὸ θέμα τῆς εὐθύνης τῶν ἀμέσων ὀργάνων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἔναντι τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων.

30. Γ. Μπαλῆ, ἔνθ' ἀν. σ. 68. Ἠλ. Κυριακοπούλου, ἔνθ' ἀν. σ. 499.

Ἡ εὐθύνη αὕτη ἀφορᾷ μόνον τὰ ἄμεσα ὄργανα τῶν Ο.Τ.Α., δηλαδὴ δημάρχους, προέδρους κοινοτήτων κλπ., οὐχὶ ἔναντι τῶν τρίτων ἀλλὰ τῶν οἰκείων δήμων καὶ κοινοτήτων, ρυθμίζεται δὲ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Δ.Κ.Κ.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 129 τοῦ Δ.Κ.Κ., ὁ δήμαρχος, τὰ μέλη τῆς δημαρχιακῆς ἐπιτροπῆς, ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ συμβουλίου ὑπέχουν ἀστικὴν εὐθύνην διὰ πᾶσαν θετικὴν ζημίαν, ἡ ὁποία ἐγένετο εἰς τὸν δῆμον ἢ τὴν κοινότητα ἐκ δόλου ἢ βαρείας ἀμελείας αὐτῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀσκήσεως τῶν καθηκόντων των. Τὸ δικαίωμα τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος πρὸς ἀποζημίωσιν δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν γενικὴν εἰκοσαετῆ παραγραφὴν ἢ τὴν πενταετῆ τοιαύτην τῶν ἄρθρων 249 καὶ 250 τοῦ Α.Κ., ἀλλὰ παραγράφεται μετὰ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς περιόδου [31].

Ἀγωγὴ περὶ ἀποζημιώσεως κατὰ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχῶν δύναται νὰ ἀσκηθῇ ὑπὲρ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ὑπὸ παντὸς δημότου [32]. Ὁ ἀσκῶν ἀγωγὴν ἐπὶ ἀποζημιώσει ὑπὲρ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος δημότης ἐνεργεῖ οὐχὶ πρὸς προστασίαν ἰδίου αὐτοῦ συμφέροντος, ἀλλὰ τοῦ συμφέροντος τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικῆς σχέσεως ἀντιπροσωπείας, δημιουργηθείσης ἐκ τοῦ νόμου [33].

Ἐπίσης ἡ ζημία τὴν ὁποίαν ὑπέστη ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης ἐκ δόλου ἢ βαρείας ἀμελείας δημάρχου, μελῶν τῆς δημαρχιακῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ προέδρου καὶ τῶν μελῶν τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου δύναται, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ζημιωθέντος ἢ τοῦ νομάρχου, νὰ καταλογισθῇ εἰς βάρος τοῦ ὑπευθύνου αὐτῆς καὶ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Ἐὰν ἐγένετο τοιοῦτος καταλογισμὸς ἀποκλείεται ἡ ἔγερσις ἀγωγῆς ἐπὶ ἀποζημιώσει, ἡ δὲ τυχὸν ἀρξαμένη ἐξ αὐτῆς δίκη καταργεῖται [34].

Θετικὴ ζημία διὰ τὴν ὁποίαν εὐθύνονται τὰ ὄργανα Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἔναντι τῶν ὀργανισμῶν των, εἶναι ἡ μείωσις τῆς ὑφισταμένης κινητῆς ἢ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος, ὀφειλομένη εἰς δόλον ἢ βαρεῖαν ἀμέλειαν αὐτῶν. Δόλος εἶναι ἡ ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως παράλειψις νομικῆς τινος ὑποχρεώσεως, βαρεῖα δὲ ἀμέλεια ἡ μὴ καταβολὴ τῆς ἐπιμελείας τοῦ κοινοῦ ἀνθρώπου [35].

Ἐκ τῆς διατυπώσεως τοῦ ἄρθρου 129 Δ.Κ.Κ. δὲν προβλέπεται ἀστικὴ εὐθύνη τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχῶν ἔναντι τοῦ οἰκείου δήμου ἢ κοινότητος δι' ἀποθετικὴν ζημίαν, ἤτοι διὰ τὴν μὴ ἐπαύξησιν τῆς ἐν δεδομένῃ στιγμῇ ὑφισταμένης δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς περιουσίας, ὀφειλομένην εἰς δόλον ἢ βαρεῖαν ἀμέλειαν αὐτῶν [36].

---

31. Ἄρθρ. 129 § 2 Δ.Κ.Κ.
32. Ἄρθρ. 129 § 3 Δ.Κ.Κ.
33. Βλ. Μ. Δένδια, Διοικητικὸν Δίκαιον, τ. Β' 1966, σ. 361.
34. Ἄρθρ. 129 § 3 Δ.Κ.Κ.
35. Βλ. Δ. Παπακωνσταντίνου – Ν. Χίου, Ἑρμηνεία Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος, 1958, σ. 190 ἐπ.
36. Μ. Δένδια, Διοικητικὸν Δίκαιον, τ. Β' 1966, σ. 361.

4. Ἕτεραι διατάξεις Εἰσαγ. Νόμου Α.Κ.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 27 αὐτοῦ τονίζεται ὅτι διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος διατάξεις εἰδικῶν νόμων δι' ὧν ἀπαγορεύεται ἢ περιορίζεται ἢ κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκχώρησις ἀπαιτήσεων, περιλαμβανομένων καὶ τῶν μισθῶν, ἡμερομισθίων, συντάξεων, μερισμάτων ἢ παντὸς εἴδους βοηθημάτων δημοσίων, δημοτικῶν, κοινοτικῶν ἢ ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων.

2. Τὸ ἄρθρον 39 Εἰσ. Νόμου Α.Κ. διαλαμβάνει ὅτι διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Α.Κ. αἱ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τούτου ὑφιστάμεναι διατάξεις περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων, λιμενικῶν, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἔργων.

3. Τέλος τὸ ἄρθρον 109 τοῦ Εἰσ. Νόμου τοῦ Α.Κ., εἰς τὸ δεύτερον ἐδάφιον αὐτοῦ, τονίζει ὅτι διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ εἰδικαὶ διατάξεις κανονίζουσαι ἄλλως τὸ ποσοστὸν ἢ τὴν ἔναρξιν τοῦ τόκου ὡς πρὸς τὰς ὀφειλὰς ἢ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ Δημοσίου, τῶν Δήμων, τῶν Κοινοτήτων ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

Δ'. Πολιτικὴ Δικονομία.

1. Εἰς τὸ κεφάλαιον «εἰδικαὶ διατάξεις περὶ μικροδιαφορῶν» καὶ ἐν ἄρθρῳ 472 τοῦ Κ.Π.Δ. τονίζεται ὅτι τὸν μὴ παριστάμενον αὐτοπροσώπως διάδικον δύναται νὰ ἀντιπροσωπεύσουν καὶ ὁ σύζυγος, οἱ ἀνιόντες καὶ κατιόντες, οἱ δευτέρου βαθμοῦ συγγενεῖς ἐξ αἵματος ἢ ἀγχιστείας καὶ οἱ ἔμμισθοι ὑπάλληλοι αὐτοῦ. Ἐὰν ὁ ἐντολεὺς εἶναι ἀγράμματος, τὸ ἔγγραφον τῆς πληρεξουσιότητος ὑπογράφεται κατ' ἐντολὴν τούτου ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἢ διδασκάλου ἢ τοῦ ἀστυνόμου ἢ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος.

2. Εἰς τὸ κεφάλαιον περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως καὶ ἐν ἄρθρῳ 909 παρ. 1 αὐτοῦ ἀναφέρεται ὅτι προσωρινὴ ἐκτέλεσις δὲν δύναται νὰ διαταχθῇ κατὰ τοῦ Δημοσίου, τῶν Δήμων ὡς καὶ τῶν Κοινοτήτων καὶ

3. Ἐὰν ἐγένετο πλειστηριασμὸς καὶ δὲν ἀρκῇ τὸ πλειστηρίασμα πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ τῶν ἀναγγελθέντων δανειστῶν, εἰς τὴν σειρὰν τῆς κατατάξεως αὐτῶν κατ' ἄρθρον 975 ἀρ. 5 τίθενται αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ Δημοσίου, τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐκ φόρων προσδιορισθέντων ἐκ τῆς ἀξίας τῆς προσόδου ἢ τοῦ εἴδους τῶν πλειστηριασθέντων πραγμάτων καὶ ἀφορώντων τὸ ἔτος καθ' ὃ ἐγένετο ὁ πλειστηριασμὸς καὶ τὸ προηγούμενον τούτου.

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΗΣ Ε. Δ. Κ. Ε. ΠΡΟΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ ΚΑΙ ΑΡΧΑΣ

Ε.Δ.Κ.Ε.
Ἀριθ. Πρωτ. 1483 Ἐν Ἀθήναις τῇ 25ῃ Σεπτεμβρίου 1972

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
Διεύθυνσιν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως — Τμῆμα Δημοτικῆς Διοικήσεως
Ἐνταῦθα

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν Ὑμῖν συνημμένως ἐν ἀντιγράφῳ καὶ εἰς διπλοῦν τὴν ὑπ' ἀριθ. 1441/12/22.9.1972 ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἡμετέρας Ἑνώσεως περὶ καθορισμοῦ ἡμερομηνίας καὶ τόπου συγκλήσεως τοῦ ἐτησίου Συνεδρίου αὐτῆς, τοῦ ἔτους 1973 καὶ νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως εὐαρεστούμενοι ἐγκρίνητε ταύτην, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ Α.Ν. 477/1968 «περὶ Συστάσεως Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος».

Μετ' ἐξόχου τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

Ε.Δ.Κ.Ε.
Ἀριθ. Πρωτ. 1441

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

Συνεδριάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος τῆς 22ας Σεπτεμβρίου 1972

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 22αν Σεπτεμβρίου 1972, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 10.30' π.μ. συνῆλθε κατόπιν προσκλήσεως καὶ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Προέδρου τῆς Ἑνώσεως Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Δημ. Ρίτσου, ἡ ὁλομέλεια τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, καθ' ἣν παρόντων τῶν Δημάρχων: Θεσσαλονίκης κ. Χρ. Φλωρίδου, Ἡρακλείου κ. Ἀριστ. Πετράκη, Καβάλας κ. Εὐαγ. Εὐαγγελίου, Λαρίσης κ. Ἀθαν. Μεσσήνη, καὶ τῶν Προέδρων Κοινοτήτων: Πεντέλης Ἀττικῆς κ. Παν. Ἰατρίδου Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ἑνώσεως, Δολιανῶν Ἰωαννίνων κ. Κωνστ. Νταφοπούλου καὶ Ἄστρους Ἀρκαδίας κ. Ἀν. Ροζολῆ ὡς μελῶν, τοῦ Δημάρχου Πειραιῶς καὶ Α' Ἀντιπροέδρου τῆς Ἑνώσεως κ.

Ἀρ. Σκυλίτση μὴ προσελθόντος, λόγῳ ὑπηρεσιακοῦ κωλύματος καὶ συνεπῶς ὑπαρχούσης πλήρους ἀπαρτίας, ἄρχεται ἡ συνεδρίασις, καθ' ἣν ἐλήφθησαν αἱ ἀκόλουθοι ἀποφάσεις :

ΑΠΟΦΑΣΙΣ 12η

«Ὁρισμὸς ἡμερομηνίας καὶ τόπου συγκλήσεως τοῦ ἐτησίου Συνεδρίου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος ἔτους 1973».

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως, ἀκοῦσαν τοῦ Προέδρου αὐτοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Δημ. Ρίτσου, προτείνοντος ὅτι τὸ ἐτήσιον Συνέδριον τοῦ ἔτους 1973 τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, δέον νὰ συνέλθῃ εἰς Καλαμάταν, ἔνθα ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑφίστανται ἱκανοποιητικαὶ προϋποθέσεις ὀργανώσεως αὐτοῦ καὶ ἐξυπηρετήσεως τῶν συνέδρων, ἀφ' ἑτέρου δὲ πρόκειται περὶ ἐπαρχιακῆς πόλεως ἐχούσης ἀνάγκην ἐνισχύσεως διὰ τῆς δημιουργίας κινήσεως ἥτις θὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς ἐν αὐτῇ παρουσίας πολλῶν συνέδρων καὶ διαφόρων Κυβερνητικῶν παραγόντων, ἐπὶ 3ήμερον τὴν 8ην, 9ην καὶ 10ην Ματου ἔτους 1973, καὶ

Ἰδὸν τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Α.Ν. 477/1968 «περὶ Συστάσεως Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, καὶ σκεφθέν :

Ἀποφαίνεται κατὰ πλειοψηφίαν

Καθορίζει ὡς τόπον συγκλήσεως τοῦ ἐτησίου Συνεδρίου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἔτους 1973, τὴν πόλιν τῆς Καλαμάτας, ὡς χρόνον δὲ τὴν 8ην, 9ην καὶ 10ην τοῦ μηνὸς Ματου 1973 καὶ ἀνατίθησι τῷ κ. Προέδρῳ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων διὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς παρούσης ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ Α.Ν. 477/1968.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

Τὰ Μέλη

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ Δήμαρχος Θεσ/νίκης, ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΠΕΤΡΑΚΗΣ Δήμαρχος Ἡρακλείου, ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ Δήμαρχος Καβάλας, ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΕΣΣΗΝΗΣ Δήμαρχος Λαρίσης, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΝΤΑΦΟΠΟΥΛΟΣ Πρόεδρος Κοινότητος Δολιανῶν Ἰωαννίνων, ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΡΟΖΟΛΗΣ Πρόεδρος Κοινότητος Ἄστρους Ἀρκαδίας.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπ. Αὐτοδιοικήσεως
Τμ. Δημ. καὶ Κοιν. Διοικήσεως
Ἀριθ. Πρωτ. 79452/6500

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30ῇ Σ/βρίου 1972

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

«Περὶ συγκλήσεως ἐτησίου τακτικοῦ συνεδρίου Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος»

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν :

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 477/1968, περὶ συστάσεως Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος καὶ

2. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 1433/25.9.1972 ἔγγραφον τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος.

Ἀ π ο φ α σ ί ζ ο μ ε ν

Ἐγκρίνομεν τήν, διὰ τοῦ ὡς ἄνω ἐγγράφου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν ὑπ' ἀριθ. 12/22.9.1972 ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς, περὶ συγκλήσεως τοῦ ἐτησίου τακτικοῦ Συνεδρίου τῶν μελῶν τῆς Γενικῆς συνελεύσεως εἰς Καλαμάταν, ἀπὸ τῆς 8ης – 10ης Μαΐου 1973, πρὸς συζήτησιν διαφόρων θεμάτων, ἀφορώντων εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν.

Ἡ παροῦσα κοινοποιηθήτω πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος (Σταδίου 33 – Πεσμαζόγλου – 6ος ὄροφος – Ἐνταῦθα) καὶ τὴν Δ/νσιν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως (Τμῆμα Δημ. καὶ Κοιν. Διοικήσεως), παρ' ἡμῖν.

Ὁ Ὑπουργὸς

ΑΔΑΜ. Ι. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Σύνδεσμος Κοινῆς Ὑδρεύσεως
Ἐννέα Κοινοτήτων Καρδιᾶς κ.λπ.

Ἀριθ. Πρωτ. 244 — Ἐν Καρδιᾷ τῇ 28ῃ Αὐγούστου 1972

«Περὶ χαρισμοῦ χρεῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων»

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος
Ἀ θ ή ν α ς

Παρακαλοῦμεν Ὑμᾶς ὅπως μᾶς γνωρίσητε ἐὰν θὰ χαρισθοῦν τὰ χρέη τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐκ συναφθέντων δανείων ἐκτελεσθέντων Κοινωφελῶν ἔργων διὰ ποσοστοῦ ἑξήκοντα ἑνὸς ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (61 %) τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀνακοινώσει ὁ Ἐξοχώτατος Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως Κος Στυλιανὸς Παττακὸς εἰς τὸ Συνέδριον Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Σπάρτης.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Κοινῆς Ὑδρεύσεως
9 Κοινοτήτων Καρδιᾶς κ.λπ.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΥΣΚΑΣ

Ε.Δ.Κ.Ε.
Ἀριθ. Πρωτ. 1350 Ἐν Ἀθήναις τῇ 2ᾳ Σεπτεμβρίου 1972

Πρὸς τὸν Σύνδεσμον Κοινῆς Ὑδρεύσεως Ἐννέα Κοινοτήτων Καρδιᾶς κ.λπ.
Καρδιάν-Θεσσαλονίκης

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν Ὑμῖν, εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 244/28.8.72 ὑμετέρου ἐγγράφου «περὶ χαρισμοῦ χρεῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων», ὅτι ἡ ἐξαγγελία τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Στυλιανοῦ Παττακοῦ εἰς τὸ ἐν Σπάρτῃ Συνέδριον ἔχει πραγματοποιηθῇ, κληθέντων τῶν Νομαρχιακῶν Ταμείων ὅπως ὑποβάλωσι πρὸς τοῦτο σχετικὰ στοιχεῖα.

Νεωτέρα συμπληρωματικὴ ἀπόφασις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου δὲν περιλαμβάνει καὶ τοὺς Συνδέσμους Δήμων καὶ Κοινοτήτων, οἵτινες ἔχουν ἐξαιρεθῇ τῆς ἀπαλλαγῆς.

Μετὰ τιμῆς
Ἐντολῇ Προέδρου
Ὁ Διευθυντὴς
ΑΘΑΝ. ΚΑΤΣΟΣ

ΤΑΜΕΙΟΝ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΩΝ
Κεντρικὴ Ὑπηρεσία-Γενικὴ Διεύθυνσις
Ὑπηρεσία Δανείων—Τμῆμα Δανείων Ν. Προσώπων
Ἀριθ. Πρωτ. 76937/131 Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1972

«Διευκρινήσεις ἐπὶ ἐφαρμογῆς Α.Ν. 344/68 καὶ Ν.Δ. 1125/72».

Πρὸς τὸν Δῆμον Θεσσαλονίκης
Εἰς Θεσσαλονίκην

Κοιν. : Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος (Πεσμαζόγλου-Σταδίου 3)
Ἐνταῦθα

Σχετ. : Ὑπ' ἀριθ. 66461/2398/6.9.72 ὑμέτερον.

Ἐπὶ ὑπερθεν σχετικοῦ ὑμετέρου γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι αἱ διατάξεις περὶ ἀναστολῆς τῶν δόσεων 1968 καὶ 1969 τοῦ Α.Ν. 344/68 ἐκ δανείων πρὸς Δήμους καὶ Κοινότητας ἐρρύθμιζον καὶ τὸ ληξιπρόθεσμον χρέος των τῆς 31.12.1967.

Οὕτω τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1967 ὁ λογαριασμὸς ἐξυπηρετήσεως τῶν δανείων σας ἐνεφάνιζε ληξιπρόθεσμον χρέος ποσοῦ δραχ. 1.284.819, ὅπερ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ προμνησθέντος Α.Ν. ἐπεμερίσθη κατ' ἀναλογίαν ἐπὶ τῶν ἀνασταλεισῶν δόσεων τῶν δανείων σας (ἴδετε προγενέστερα ἔγραφά μας), ἐξ οὗ λόγου καὶ προκύπτει ἡ ἐπὶ πλέον ἐν τῷ ἐγγράφῳ σας σημειουμένη διαφορά. Ὡς πρὸς τὴν κεφαλαιοποίησιν τῶν τόκων, ἀναφερόμεθα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1125/1972 Νομοθετικοῦ Διατάγματος, (Φ.Ε.Κ. 48/1972 τ. Α'), βάσει τῶν ὁποίων ἐγένετο ἡ ἑνοποίησις καὶ κεφαλαιοποίησις τῶν δανείων σας, καθ' ἃς (ἄρθρον 1ον) «αἱ πρὸς τὸ Ταμεῖον Παρα-

καταθηκῶν καὶ Δανείων πάσης φύσεως ληξιπρόθεσμοι ἢ μὴ ὀφειλαὶ Δήμων ....., αἱ ἀπορρέουσαι ἐκ χορηγηθέντων εἰς αὐτοὺς δανείων ἑνοποιοῦνται .....»

Βάσει τῆς διατάξεως ταύτης ἐκεφαλαιοποιήθη πᾶσα κατὰ τὴν 21.12.1971 ληξιπρόθεσμος ἢ μὴ ὀφειλὴ ἐκ δανείων τοῦ Δήμου ὑμῶν πρὸς τὸ Ταμεῖον.

Ὁ Διευθυντὴς
ΧΡ. ΔΗΜΑΚΙΔΗΣ

ΔΗΜΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ
Διεύθυνσις Διοικητικῶν Ὑπηρεσιῶν
Ἀριθ. Πρωτ. 54031 Ἐν Πάτραις τῇ 5ῃ Ὀκτωβρίου 1972

«Πληροφορίαι ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 198/1972 ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας».

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος
Ὁδὸς Πεσμαζόγλου καὶ Σταδίου ἀρ. 33 — Ἀθήνας

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι κατόπιν τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐν θέματι ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀνέκυψε θέμα ἀναθεωρήσεως ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων περὶ χορηγήσεως τριετιῶν, δι' ὡρισμένην κατηγορίαν ὑπαλλήλων, οἵτινες λαμβάνουν ταύτας βάσει τοῦ Ν.Δ. 807/71 καὶ ἐπανενταχθέντας μὲ εἰσαγωγικὸν βαθμὸν τὸν 8ον, ἀντὶ τοῦ 11ου εἰς ὃν εἶχον διορισθῆ (συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 660/69 ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 4541/66).

Ἡ ἀνωτέρω ἐνέργεια δημιουργεῖ, ὡς εἶναι φυσικόν, ἀναταραχήν τινα καὶ δυσφορίαν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς κατηγορίας ταύτης, οἵτινες ὑφίστανται σοβαρὰν μείωσιν τῶν ἀποδοχῶν των, ἀνερχομένην ἀπὸ 1000 ἕως 1400 δραχμὰς μηνιαίως, ἥτις, εὐτυχῶς, ὡς μᾶς ἐγνώρισε καὶ ἐφήρμοσεν ὁ Δῆμος Ἀθηναίων καὶ ἄλλοι Δῆμοι, δὲν ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους ἐκείνους, οἵτινες, ἐπανενταχθέντες κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις καὶ ἔχοντες ἤδη συμπληρώσει 25ετῆ ὑπηρεσίαν, λαμβάνουν τὰς τριετίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 7 τοῦ Ν.Δ. 4193/61, 7 τοῦ Ν.Δ. 3609/56 καὶ 4 τοῦ Ν. 4464/65 (ὑπολογιζομένου τοῦ διανυθέντος χρόνου εἰς τοὺς δύο προηγουμένους τοῦ κατεχομένου βαθμούς, ἀφαιρουμένης μιᾶς ἐξαετίας).

Ἐν ὄψει τῶν ἀνωτέρω, παρακαλοῦμεν ὅπως γνωρίσητε ἡμῖν τὰς ὑμετέρας ἀπόψεις ἐπὶ τοῦ ἀνακύψαντος θέματος, τὰς ἐνεργείας ὑμῶν καὶ ἐὰν ὑφίσταται περίπτωσις Νομοθετικῆς ρυθμίσεως καθ' ὅσον, ἀσφαλῶς θὰ ἀπασχολῇ τοῦτο τὸ πλεῖστον τῶν Δήμων, ὡς δὲ προανεφέραμεν, ὁ ἀνωτέρω ἐκτεθεὶς τρόπος ὑπολογισμοῦ καὶ χορηγήσεως τριετιῶν, διὰ τὰς δύο κατηγορίας τῶν ὑπαλλήλων, ἐφηρμόσθη ἤδη εἰς τοὺς Δήμους Ἀθηναίων, Θεσσαλονίκης κλπ.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Δήμαρχος
Κ. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ε.Δ.Κ.Ε.

Ἀριθ. Πρωτ. 1555 Ἀθῆναι τῇ 10ῃ Ὀκτωβρίου 1972

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν

Δ/νσιν Π.Ο.Τ.Α. — Ἐ ν τ α ῦ θ α

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσωμεν Ὑμῖν συνημμένως ἐν ἀντιγράφῳ, τὸ ὑπ' ἀριθ. 54031/5.10.72 ἔγγραφον τοῦ Δήμου Πατρέων πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἕνωσιν, σχετικὸν μὲ τὴν δυνατότητα ἀναθεωρήσεως ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων χορηγήσεως τριετιῶν εἰς δημοτικοὺς ὑπαλλήλους, οἵτινες λαμβάνουν ταύτας βάσει τοῦ Ν.Δ. 807/71, κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 198/72 ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

Τὸ ἀνακῦψαν θέμα ἐνδιαφέρει ἅπαντας τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ ὡς ἐκ τούτου, παρακαλοῦμεν ὅπως γνωρίσητε ἡμῖν τὴν ὑμετέραν γνώμην πρὸς ἐνημέρωσίν των.

Μετ' ἐξόχου τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

Ε.Δ.Κ.Ε.

Ἀριθ. Πρωτ. 1320 Ἀθῆναι τῇ 18ῃ Αὐγούστου 1972

Πρὸς τὸν Πρόεδρον Κοινότητος Γραβιᾶς

Γ ρ α β ι ὰ ν - Φ ω κ ί δ ο ς

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν καὶ αὖθις ὑμῖν, ὅτι ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 223/11/22.2.1972 ἀποφάσεως αὐτῆς καὶ εἰς ἀνταπόκρισιν ὑμετέρας διὰ τοῦ τύπου γενομένης ἐκκλήσεως, ἀπεφάσισε τὴν εἰς τὴν Κοινοτικὴν Βιβλιοθήκην Γραβιᾶς ἀποστολὴν ἑνὸς ἀντιτύπου τῶν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς 150ετηρίδος τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 ἐκδοθεισῶν εἰκονογραφημένων ἐκδόσεων ὑπὸ τοὺς τίτλους «Τὰ 12 Μετάλλια» καὶ «Εἰκονογραφία τοῦ 1821».

Παρακαλοῦμεν ὅπως, εὐθὺς ὡς ἀφιχθῆτε εἰς Ἀθήνας ὑμεῖς ἢ πρόσωπον τῆς ἐμπιστοσύνης ὑμῶν, διέλθητε ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἑνώσεως (Σταδίου 33, 6ος ὄροφος) καὶ παραλάβητε ταῦτα, δοθέντος ὅτι καθίσταται δύσκολος ἡ ἀσφαλὴς ἀποστολὴ τούτων.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Διευθυντὴς

ΑΘΑΝ. ΚΑΤΣΟΣ

ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΦΩΚΙΔΟΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 954 Ἐν Γραβιᾷ τῇ 29ῃ Αὐγούστου 1972

«Εὐχαριστίαι»

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος
Σταδίου 33 – Πεσμαζόγλου – Ἀθήνας

Παρακαλοῦμεν δεχθῆτε τὰς θερμάς μας εὐχαριστίας διὰ τὴν δωρεὰν τῶν ἀντιτύπων ὑπὸ τῶν τίτλων «Τὰ 12 Μετάλλια» καὶ «Εἰκονογραφία τοῦ '21» πρὸς ἐμπλουτισμὸν τῆς Κοινοτικῆς μας Βιβλιοθήκης

Ταῦτα κατεχωρήθησαν εἰς τὰ τηρούμενα βιβλία ὑπ' αὔξ. ἀριθ. 165 καὶ 166.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Γ. ΠΑΠΑΤΑΞΙΑΡΧΗΣ

Ε.Δ.Κ.Ε.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, συνελθοῦσα ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Δημάρχου Διστόμου Βοιωτίας

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΠΑΡΛΟΥ

Πολλαπλᾶς ὑπηρεσίας παρασχόντος εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν καὶ τὸ Ἔθνος,

Ψηφίζει

1) Ν' ἀργήσουν τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας αὐτοῦ καὶ ν' ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημασία τῆς Ἑνώσεως.

2) Νὰ ἀποσταλοῦν συλλυπητήρια γράμματα πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τῆς πόλεως.

3) Νὰ ἀποσταλῇ ἀντὶ στεφάνου, ποσὸν 3.000 δραχμῶν εἰς τὸν Δῆμον Διστόμου πρὸς διάθεσιν αὐτοῦ εἰς ἀγαθοεργοὺς σκοποὺς καὶ

4) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν εἰς τὸν Ἀθηναϊκὸν τύπον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2ᾳ Σεπτεμβρίου 1972

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

Τὰ Μέλη

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ
Δήμαρχος Θεσσαλονίκης

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ
Δήμαρχος Καβάλας

Ε.Δ.Κ.Ε.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, συνελθοῦσα ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Δημάρχου Οἰνουσσῶν Χίου

ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ Α. ΛΑΙΜΟΥ

Πολλαπλᾶς ὑπηρεσίας παρασχόντος εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν καὶ τὸ Ἔθνος.

Ψηφίζει

1) Ν' ἀργήσουν τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας αὐτοῦ καὶ ν' ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τῆς Ἑνώσεως.

2) Νὰ ἀποσταλοῦν συλλυπητήρια γράμματα πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τῆς πόλεως.

3) Νὰ ἀποσταλῇ ἀντὶ στεφάνου ποσὸν 5.000 δραχμῶν εἰς τὸν Δῆμον Οἰνουσσῶν Χίου πρὸς διάθεσιν αὐτοῦ εἰς ἀγαθοεργοὺς σκοποὺς καὶ

4) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν εἰς τὸν Ἀθηναϊκὸν τύπον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21ῃ Ὀκτωβρίου 1972

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

Τὰ Μέλη

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ
Δήμαρχος Θεσσαλονίκης

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ
Δήμαρχος Καβάλας

Ε.Δ.Κ.Ε.

Ἀριθ. Πρωτ. 1490 Ἐν Ἀθήναις τῇ 25ῃ Σ/βρίου 1972

Πρὸς τοὺς κ.κ. Δημάρχους καὶ Προέδρους Κοινοτήτων τῆς Χώρας

Ἀξιότιμοι Κύριοι Συνάδελφοι,

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ γνωστοῦ δημοσιογράφου κ. Γεωργ. Κουμαντάκη, ἐκδίδεται μὲ ἐξαιρετικὴν καλλιτεχνικὴν ἐμφάνισιν, ἀπὸ μακροῦ μηνιαῖον εἰκονογραφημένον περιοδικόν, ὄργανον προβολῆς ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως, ὑπὸ τὸν τίτλον «ΛΑΜΨΙΣ».

Εἰς τὸ ἐν λόγῳ περιοδικόν, εἰς τὸ ὁποῖον συνεργάζονται διακεκριμέναι προσωπικότητες τοῦ πνευματικοῦ κόσμου τῆς Χώρας, δημοσιεύονται θέματα σχετιζόμενα μὲ τὴν παιδείαν, τὴν ἱστορίαν, τὴν τοπικὴν αὐτοδιοίκησιν, τὸν τουρισμόν, τὴν βιοτεχνίαν, τὴν βιομηχανίαν, ὡς καὶ γενικώτερα θέματα προβολῆς τοῦ ἔργου τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως.

Διὰ τῆς ποικίλης αὐτοῦ ὕλης τὸ περιοδικὸν τοῦτο ἀποκτᾷ ἰδιαιτέραν ἐθνι-

κὴν καὶ κοινωνικὴν χρησιμότητα καὶ καθίσταται ἀπόκτημα διὰ οἱανδήποτε δημοτικὴν ἢ κοινοτικὴν ἀρχὴν καὶ βιβλιοθήκην.

Συνιστῶμεν ὡς ἐκ τούτου ἐκθύμως τὴν ἐγγραφὴν ὡς συνδρομητῶν εἰς τὸ ὡς ἄνω περιοδικὸν «ΛΑΜΨΙΣ» τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσιν ὡς συνδρομηταὶ δέον ὅπως ἀπευθύνωνται εἰς τὴν ἀκόλουθον διεύθυνσιν :

ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΚΟΥΜΑΝΤΑΚΗΝ
Γλάδστωνος 8 — Ἀθῆναι
Τηλ. 636.987 — 633.138

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ-ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΟΡΙΑ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Τμ. Β' — 'Αριθ. 750/1972

Πρόεδρος 'Απ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Δ. Παΐζης
Δικηγόροι : 'Η. Παρασκευᾶς, Π. Μητσόπουλος

«Ὅρια Δήμων καὶ Κοινοτήτων. — Σύνταξις πρακτικοῦ ἐπιτοπίου ἐρεύνης ὑπὸ δικαστηρίου. 'Αναιρετέα ἀπόφασις λόγῳ μὴ τηρήσεως οὐσιώδους τύπου διαδικασίας. Φυσικὰ ὅρια διαδίκων Κοινοτήτων. Ἔλλειψις νομίμου αἰτιολογίας».

'Επειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, δι' ἣν κατεβλήθη τὸ νόμιμον παράβολον, ἐκδοθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 123387/1969 τριπλοτύπου τοῦ Ταμείου Δικαστικῶν Εἰσπράξεων 'Αθηνῶν, διώκεται ἐμπροθέσμως ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 1/1969 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Νομοῦ 'Ηλείας, δι' ἧς, ἐκδοθείσης ἐπὶ προσφυγῇ τῆς ἀναιρεσειούσης Κοινότητος κατὰ τῆς οἰκείας ἐκθέσεως καθορισμοῦ ὁρίων (ἀπὸ 31.10.1959), καθωρίσθησαν τὰ μεταξὺ τῆς Κοινότητος ταύτης καὶ τῆς Κοινότητος Ξηροχωρίου διοικητικὰ ὅρια.

'Επειδὴ ἐν παρ. 4 τοῦ ἄρθρ. 12 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος ὁρίζεται ὅτι τὸ δικαστήριον ὁρίων δύναται νὰ διατάσσῃ ἐπιτόπιον ἔρευναν ἐνεργουμένην ὑπ' αὐτοῦ ἢ δι' ἑνὸς τῶν μελῶν του, καλουμένων πάντοτε τῶν ἐνδιαφερομένων. Κατὰ τὴν ἔννοιαν δὲ τῆς διατάξεως ταύτης, περὶ τῆς ἐνεργηθείσης ἐπιτοπίου ἐρεύνης δέον νὰ συντάσσηται πρακτικόν, ἐν ᾧ νὰ ἐκτίθενται, ἐκτὸς τῶν στοιχείων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν τηρηθεῖσαν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐπιτοπίου ἐρεύνης διαδικασίαν, αἱ σχετικαὶ διαπιστώσεις καὶ τὰ πορίσματα τῶν ἐνεργησάντων τὴν ἐπιτόπιον ἔρευναν· ἡ παράλειψις δὲ συντάξεως τοῦ πρακτικοῦ τούτου δύναται νὰ ἀναπληρωθῇ ἐκ τῆς ἐκδιδομένης ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὁρίων ἀποφάσεως, ἐὰν ἐκτίθενται ἐν αὐτῇ τὰ ὡς ἄνω στοιχεῖα καὶ αἱ διαπιστώσεις τῶν ἐνεργησάντων τὴν ἐπιτόπιον ἔρευναν.

'Επειδή, ἐν προκειμένῳ, καθ' ἃ προκύπτει ἐκ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, τὸ δικαστήριον ὁρίων πρὸς σχηματισμὸν τῆς κρίσεώς του ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν, ἐκτὸς ἄλλων ἀποδεικτικῶν στοιχείων, τὴν ἀντίληψιν ἣν ἐσχημάτισεν ἐξ ἐνεργηθείσης ὑπ' αὐτοῦ ἐπιτοπίου ἐρεύνης ἐν τῇ ἀμφισβητουμένῃ περιοχῇ. Δὲν προκύπτει ὅμως ὅτι συνετάγη πρακτικὸν περὶ τῆς ἐρεύνης ταύτης, οὐδ' ἐκτίθενται ἐν τῇ προσβαλλομένῃ ἀποφάσει αἱ σχετικαὶ διαπιστώσεις τοῦ δικαστηρίου καί, συνεπῶς, μὴ τηρηθέντος, ὡς ἔδει, κατὰ τὰ ἐν τῇ ἡγουμένῃ σκέψει, οὐσιώδους τύπου τῆς διαδικασίας, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις εἶναι ἐκ τοῦ λόγου τούτου, βασίμως προβαλλομένου, ἀναιρετέα.

Ἐπειδή, ἐξ ἄλλου, ἐν παρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 10 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Κώδικος ὁρίζεται ὅτι αἱ περιφέρειαι τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων καθορίζονται συμφώνως πρὸς τὰ ἤδη ἀναμφισβητήτως κείμενα ὅρια τῶν περιοχῶν τῶν πόλεων καὶ χωρίων, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸ δυνατὸν τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς ἰδιοκτησίας, τῆς ἰδιοκτησίας τῶν κατοίκων καὶ τῶν ἀπαραιτήτων ἀναγκῶν τῶν συνοικισμῶν. Κατὰ τὴν ἔννοιαν δὲ τῆς διατάξεως ταύτης, κατὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ὁρίων, δέον νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν κατὰ πρῶτον λόγον τὰ ἀναμφισβητήτως κείμενα ὅρια τῶν περιοχῶν τῶν πόλεων καὶ χωρίων, ἐπιτρέπεται δὲ ἀπόκλισις ἀπὸ τῶν ὁρίων τούτων ἐὰν αὕτη ἐπιβάλλεται ἐν ὄψει τῆς δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς περιοχῆς ἢ τῶν ἰδιοκτησιῶν τῶν κατοίκων ἢ τῶν ἀναγκῶν τῶν συνοικισμῶν.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, καθ' ἃ προκύπτει ἐκ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, τὸ δικαστήριον ὁρίων ἔκρινεν ὅτι «διὰ τὴν ὁριστικὴν ἄρσιν τῆς ἀπὸ ἐτῶν κρατούσης ἀορίστου καὶ ἀνωμάλου καταστάσεως περὶ τὰ διοικητικὰ ὅρια» τῶν διαδίκων κοινοτήτων δέον «ὅπως ληφθοῦν, κυρίως, ὑπ' ὄψιν τὰ φυσικὰ ὅρια τῶν περιοχῶν», καί, ἐν συνεχείᾳ, ὅτι «τὰφυσικὰ ὅρια ἅτινα δέον νὰ διαχωρίζουν τὰς δύο κοινότητας ἔχουσιν ὡς ἐν τῷ διατακτικῷ». Ἐκ τούτων προκύπτει ὅτι τὸ δικαστήριον ὁρίων ἀπέβλεψε κυρίως κατὰ τὸν γενόμενον ὑπ' αὐτοῦ καθορισμὸν τῶν ὁρίων τῶν διαδίκων κοινοτήτων οὐχί, ὡς ἔδει, κατὰ τὰ ἐν τῇ ἠγουμένῃ σκέψει, εἰς τὰ ἀναμφισβητήτως κείμενα ὅρια τῶν περιοχῶν, ἀλλ' εἰς τὰ φυσικὰ ὅρια ἅτινα δέον νὰ διαχωρίζουν τὰς περιφερείας τῶν διαδίκων κοινοτήτων καί, οὕτως, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις δὲν εἶναι νομίμως ἠτιολογημένη καὶ τυγχάνει ἀναιρετέα καὶ ἐκ τοῦ λόγου τούτου, βασίμως προβαλλομένου, περιττῆς καθισταμένης τῆς ἐρεύνης τῶν λοιπῶν λόγων ἀναιρέσεως.

Ἐπειδή, ἀναιρουμένης τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἡ ὑπόθεσις, χρήζουσα διευκρινήσεως κατὰ τὸ πραγματικὸν μέρος, δέον νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ αὐτὸ δικαστήριον πρὸς νέαν κατ' οὐσίαν κρίσιν.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 849/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Β. Μποτόπουλος
Δικηγόροι : Παῦλ. Στυμφαλιάδης, Χαρ. Ἀνδρουτσόπουλος, Ἰ. Γεωργακάκης

«Ὅρια Δήμων καὶ Κοινοτήτων.—Ἀπόφασις καθορισμοῦ ὁρίων μεταξὺ δύο Ο.Τ.Α. ἰσχύει καὶ ἔναντι παντὸς τρίτου. Δικαίωμα παντὸς τρίτου Ὀργανισμοῦ Τοπ. Αὐτοδιοικήσεως δι' ἄσκησιν προσφυγῆς κατὰ ἐκθέσεως ἢ τριτανακοπῆς κατ' ἀποφάσεως ἐντὸς τριακονθημέρου προθεσμίας ἀπὸ γνώσεως αὐτῆς».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν ἀτελῶς ἀσκουμένης αἰτήσεως, δι' ἣν κατεβλήθη τὸ κατὰ νόμον παράβολον (γραμμάτιον ὑπ' ἀριθ. 131145/1964 τοῦ Ταμείου Δικαστικῶν Εἰσπράξεων Ἀθηνῶν), ζητεῖται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ.

4/1964 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Ὁρίων Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοῦ Σερρῶν, δι' ἧς ἐγένοντο δεκταὶ αἱ ἀσκηθεῖσαι ὑπὸ τῶν ἀναιρεσιβλήτων Κοινοτήτων προσφυγαὶ κατὰ τῆς ἀπὸ 23 Ἀπριλίου 1963 ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ δημοτικοῦ κώδικος περὶ καθορισμοῦ τῶν διοικητικῶν ὁρίων μεταξὺ τῆς ἀναιρεσειούσης Κοινότητος καὶ τῆς Κοινότητος Πενταπόλεως Νομοῦ Σερρῶν, καὶ ἠκυρώθη ἡ ἔκθεσις αὕτη.

Ἐπειδὴ ἡ ὑπόθεσις εἰσάγεται εἰς τὸ Τμῆμα, πρὸς περαιτέρω διάγνωσιν, μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1610/1970 ἀποφάσεως τῆς Ὁλομελείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, εἰς ἣν εἶχε παραπεμφθῆ ὑπὸ τοῦ Τμήματος, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2535/1968 ἀποφάσεώς του, πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος ἂν ὁ δι' ἀμετακλήτου ἐκθέσεως τῆς οἰκείας διοικητικῆς ἐπιτροπῆς ἢ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως γινόμενος καθορισμὸς τῶν διοικητικῶν ὁρίων μεταξὺ δύο ὁμόρων Κοινοτήτων (ἢ Δήμων) ἰσχύῃ καὶ ἔναντι πάσης τρίτης Κοινότητος (ἢ Δήμου) καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ποίαν ἄμυναν δύναται νὰ ἀντιτάξῃ τρίτη Κοινότης (ἢ Δῆμος) θεωροῦσα ὅτι ἡ ἐδαφικὴ περιφέρεια αὐτῆς θίγεται ἐκ τοῦ οὕτω γινομένου καθορισμοῦ ὁρίων. Διὰ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως τῆς Ὁλομελείας ἐκρίθη ὅτι ἐκ τῶν ἄρθρων 10 παρ. 1 καὶ 2, 11 παρ. 6 καὶ 13 παρ. 1τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος, κυρωθέντος διὰ τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος 2888/1954 (Φ.Ε.Κ. 139), προκύπτει ὅτι ἑκάστη ἔκθεσις ἢ δικαστικὴ ἀπόφασις δι' ἧς καθορίζονται τὰ διοικητικὰ ὅρια μεταξὺ δύο Κοινοτήτων (ἢ Δήμων) ἰσχύει καὶ ἔναντι παντὸς τρίτου ὀργανισμοῦ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ ὅτι τρίτη Κοινότης (ἢ Δῆμος), θεωροῦσα ὅτι ἡ ἐδαφικὴ αὐτῆς περιφέρεια θίγεται ἐκ τοῦ μεταξὺ τῶν δύο ἄλλων Κοινοτήτων (ἢ Δήμων) γινομένου καθορισμοῦ ὁρίων, δὲν δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ τὸ κῦρος τῆς διοικητικῆς ἐκθέσεως ἢ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου ὁρίων κατ' ἔνστασιν καὶ ἐν γένει παρεμπιπτόντως, ἀλλὰ δύναται μόνον ν' ἀσκήσῃ ἐνώπιον τοῦ οἰκείου διοικητικοῦ δικαστηρίου ὁρίων προσφυγὴν κατὰ τῆς ἐκθέσεως ἢ τριτανακοπὴν κατὰ τῆς ἀποφάσεως ἐντὸς τριακονθημέρου προθεσμίας ἀπὸ τῆς γνώσεως τῆς ἐκθέσεως ἢ τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως. Περαιτέρω διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἐκρίθη ὅτι ἂν ἡ τρίτη αὕτη Κοινότης (ἢ Δῆμος) δὲν ἀμφισβητήσῃ ἐμπροθέσμως, κατὰ τὴν ἀνωτέρω διαδικασίαν, τὸ κῦρος τοῦ γινομένου καθορισμοῦ ὁρίων, ἡ οἰκεία διοικητικὴ ἔκθεσις ἢ δικαστικὴ ἀπόφασις καθίσταται ἀμετάκλητος καὶ ὡς πρὸς τὴν τρίτην ταύτην Κοινότητα (ἢ Δῆμον), ἥτις, οὕτω, δεσμευομένη ἐκ τοῦ ἐν λόγῳ καθορισμοῦ ὁρίων, δὲν δύναται τοῦ λοιποῦ ν' ἀμφισβητήσῃ τὸ κῦρος αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἐκρίθη ὅτι διὰ τοῦ γενομένου διὰ τῆς ἀπὸ 23 Ἀπριλίου 1963 καθορισμοῦ ὁρίων μεταξὺ τῆς ἀναιρεσειούσης Κοινότητος καὶ τῆς Κοινότητος Πενταπόλεως παρεβιάσθησαν τὰ ὅρια μεταξὺ τῶν Κοινοτήτων Ἐμμ. Παππᾶ καὶ Χρυσοῦ (ἀναιρεσιβλήτων), Ἐμμ. Παππᾶ καὶ Πενταπόλεως καὶ Χρυσοῦ καὶ Πενταπόλεως, τὰ ὁποῖα εἶχον ἀμετακλήτως καθορισθῆ διὰ προγενεστέρων ἐκθέσεων τῆς ἐπιτροπῆς, ἀπὸ 23.8.1961, 12.6.1957 καὶ 29.5.1957 ἀντιστοίχως, ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ δὲ ταύτῃ ἠκυρώθη ὡς μὴ νόμι-

μος ἡ ἀνωτέρω ἔκθεσις τῆς 23 Ἀπριλίου 1963. Οὕτως ἔχουσα, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις εἶναι νομίμως ἠτιολογημένη, ὁ δὲ περὶ τοῦ ἐναντίου λόγος ἀναιρέσεως δι' οὗ εἰδικώτερον προβάλλεται ὅτι ὁ καθορισμὸς τῶν ὁρίων μεταξὺ τῶν ἀναιρεσιβλήτων Κοινοτήτων καὶ ἑκάστης τούτων μετὰ τῆς Κοινότητος Πενταπόλεως δὲν ἐδέσμευε τὴν ἀναιρεσείουσαν Κοινότητα ἐφόσον αὕτη ἦτο τρίτη πρὸς τὸν ὡς ἄνω καθορισμὸν ὁρίων καὶ ὅτι αὕτη ἠδύνατο καὶ κατ' ἔνστασιν ν' ἀμφισβητήσῃ τὸν καθορισμὸν τοῦτον, εἶναι ἀπορριπτέος κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ σκέψει ὡς ἀβάσιμος.

Ἐπειδὴ οἱ λοιποὶ λόγοι ἀναιρέσεως εἶναι ἀπορριπτέοι, ὡς ἀλυσιτελεῖς, διότι πλήσσουν ἐπάλληλον αἰτιολογίαν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, καὶ εἰδικώτερον τὴν αἰτιολογίαν ἥτις ἀνεξαρτήτως τῆς προκυπτούσης ἐκ τῶν ὡς ἄνω προηγουμένων ἐκθέσεων δεσμεύσεως, μεταξὺ τῆς ἀναιρεσειούσης Κοινότητος καὶ τῆς Κοινότητος Πενταπόλεως δὲν ὑφίστατο ἐδαφικὴ ἐπαφή, ὥστε νὰ συντρέχῃ περίπτωσις καθορισμοῦ ὁρίων.

Ἐπειδή, κατὰ ταῦτα, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις εἶναι ἀπορριπτέα.

Ἀριθ. 850 καὶ 851/1972

Ἀποφάσεις ὅμοιαι τῇ ὡς ἄνω 849/1972 Σ.τ.Ε.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ

Τμ. Β' — Ἀριθ. 359/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου

Εἰσηγητής : Τ. Δημητρακάκης

«Φορολογικαὶ Ἐπιτροπαί.—Ἀριθμὸς τῶν μελῶν αὐτῶν δέον νὰ εἶναι περιττός. Ἀνίσχυροι διατάξεις καθιεροῦσαι ἀπομάκρυνσιν ἐκ τῆς γενικῆς ταύτης ἀρχῆς».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν, ἐμπροθέσμως ἀσκηθείσης, αἰτήσεως, δι' ἣν κατεβλήθησαν τὰ νόμιμα τέλη καὶ παράβολον, ἐκδοθέντων τῶν ὑπ' ἀριθ. 233104, 233105 καὶ 233106 τοῦ ἔτους 1969 τριπλοτύπων εἰσπράξεως τοῦ Ταμείου Δικαστικῶν Εἰσπράξεων Ἀθηνῶν, ζητεῖται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 11/1966 ἀποφάσεως τῆς παρὰ τῇ Κοινότητι Ἀργυρουπόλεως Ἀττικῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν, ἀφορώσης εἰς τὴν εἰς βάρος τῆς ἀναιρεσειούσης ἐπιβολὴν φόρου ἀκαλύπτων χώρων.

Ἐπειδή, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 56 τοῦ περὶ τῶν ἐσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθετικοῦ διατάγματος 3033/1953, ἡ ἐπίλυσις τῶν φορολογικῶν ἐν γένει διαφορῶν καὶ ἀμφισβητήσεων περὶ τὴν βεβαίωσιν οἱουδήποτε αὐτοτελοῦς φόρου, τέλους, δικαιώματος κλπ. μεταξὺ δήμου ἢ κοινότητος καὶ φορολογουμένου ἢ ἐνοικιαστοῦ καὶ φορολογουμένου ἀνετέθη κατὰ πρῶτον καὶ δεύτερον βαθμὸν εἰς ἐπιτροπάς, τῶν ὁποίων ἡ σύνθεσις ἤθελεν ὁρισθῇ διὰ

β. διατάγματος, ὅπερ ὑποχρεωτικῶς ἔδει νὰ περιέχῃ πρόβλεψιν συστάσεως δικαιοδοτούντων εἰς δύο βαθμοὺς ὀργάνων. Τοιοῦτον διάταγμα ἐξεδόθη τὸ ἀπὸ 28ης Ἰουνίου/19ης Ἰουλίου 1955, ἱδρῦσαν πρωτοβαθμίους καὶ δευτεροβαθμίους ἐπιτροπὰς ἀνὰ δῆμον ἢ κοινότητα καὶ ὁρίσαν ὅτι, προκειμένου περὶ τῶν δήμων ἑδρῶν νομαρχιῶν ἢ τῶν προελθόντων ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐκ τῶν δήμων Ἀθηναίων, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, αἱ δευτεροβάθμιοι ἐπιτροπαὶ συγκροτοῦνται ἐκ τεσσάρων μελῶν (ἄρθρ. 1), ἀποφασίζουν δὲ κατὰ πλειοψηφίαν, νικώσης, ἐν ἰσοψηφίᾳ, τῆς ψήφου τοῦ προέδρου.

Ἐπειδὴ ἡ ἐφ' ἧς ἐρείδεται τὸ ἀνωτέρω Β. Διάταγμα ἐξουσιοδοτικὴ τοῦ νόμου διάταξις, μὴ ἐκφραζομένη συγκεκριμένως περὶ τῆς εἰς ἀριθμὸν μελῶν συγκροτήσεως τῶν ἐν αὐτῇ ἐπιτροπῶν, δὲν ἐπιτρέπει ὅπως τὸ διάταγμα ἀπομακρυνθῇ τῆς γενικῆς ἀρχῆς τῆς ἐκ περιττοῦ ἀριθμοῦ συγκροτήσεως τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων καὶ τοῦ ἰσοδυνάμου τῆς ψήφου τῶν μελῶν αὐτῶν. Ὅθεν αἱ διατάξεις τοῦ διατάγματος τούτου, καθ' ἃς ἡ δευτεροβάθμιος ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται ἐκ τεσσάρων μελῶν, ἀποδιδομένης ὑπερεχούσης δυνάμεως εἰς τὴν ψῆφον τοῦ προέδρου, τεθεῖσαι καθ' ὑπέρβασιν ἐξουσιοδοτήσεως, εἶναι ἀνίσχυροι. Ὅθεν ἡ ἐκδοῦσα τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν Ἐπιτροπή, ἀποτελεσθεῖσα συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις ταύτας ἐκ τεσσάρων μελῶν, δὲν ἦτο νομίμως συγκεκροτημένη, τούτῳ δὲ τῷ λόγῳ, ληπτέῳ ὑπ' ὄψιν αὐτεπαγγέλτως, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις εἶναι ἀναιρετέα.

Ἐπειδή, ἀναιρουμένης, κατὰ ταῦτα, τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, δέον ὅπως ἡ ὑπόθεσις ἀναπεμφθῇ εἰς τὴν αὐτὴν δευτεροβάθμιον ἐπιτροπήν, συντεθειμένην νομίμως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 166/1967 Βασιλ. Διατάγματος.

Ἐπειδὴ τὸ δικαστήριον, ἐκτιμῶν τὰς ἐν προκειμένῳ συντρεχούσας περιστάσεις, κρίνει ὅτι δέον νὰ συμψηφισθῇ ἡ δικαστικὴ δαπάνη μεταξὺ τῶν διαδίκων.

Ἀριθ. 360/1972

Ἀπόφασις ὁμοία τῇ ὡς ἄνω 359/1972 Σ.τ.Ε.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 366/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγήτρια : Π. Ἀθανασοπούλου
Δικηγόρος : Ἀριστοτέλης Γ. Χαρβαλιᾶς

«Φορολογικαὶ Ἐπιτροπαί. — Κλῆσις διαδίκων ἀποτελεῖ οὐσιώδη τύπον τῆς διαδικασίας. Ἀπόδειξις διὰ προσκλήσεως κοινοποιουμένης ἐπὶ ἀποδείξει».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν ἐμπροθέσμως καὶ νομοτύπως ἀσκηθείσης αἰτήσεως, δι' ἧν κατεβλήθησαν τὰ κατὰ νόμον τέλη καὶ τὸ παράβολον, ἐκδοθέντων τῶν ὑπ' ἀριθ. 234638, 234639 καὶ 234640 τοῦ ἔτους 1969 γραμμα-

τίων τοῦ Ταμείου Δικαστικῶν Εἰσπράξεων Ἀθηνῶν, διώκεται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 12 τοῦ ἔτους 1968 (καὶ οὐχὶ τοῦ ἔτους 1969 ὡς ἐκ παραδρομῆς προφανῶς ἀναφέρεται ἐν τῷ ἀναιρετηρίῳ) ἀποφάσεως τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Ἁγίας Βαρβάρας Ἀττικῆς, δι' ἧς ἀπερρίφθη ἔφεσις τῶν ἤδη ἀναιρεσειόντων κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 35/1965 ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ αὐτοῦ Δήμου, ἀπορριψάσης ὡσαύτως προσφυγὴν τῶν ἀναιρεσειόντων κατὰ τῆς ἐγγραφῆς των εἰς τὸν κατάλογον φορολογίας ἀκαλύπτων χώρων τοῦ ἔτους 1961.

Ἐπειδὴ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 5 καὶ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Β.Δ. 166/1967 «περὶ τρόπου ἐπιλύσεως διαφορῶν καὶ ἀμφισβητήσεων ἐπὶ ἐν γένει φορολογιῶν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (33), ὁ Πρόεδρος τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν ὁρίζει τὰς δικασίμους τῶν κατὰ τῶν πρωτοδίκων ἀποφάσεων ἀσκουμένων ἐφέσεων καὶ προσκαλεῖ τοὺς διαδίκους πρὸς συζήτησιν δι' ἀτομικῆς προσκλήσεως κοινοποιουμένης ἐπὶ ἀποδείξει, μερίμνῃ τοῦ γραμματέως, πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκδικάσεως τῆς ἐφέσεως· ἡ πρόσκλησις δ' αὕτη τῶν διαδίκων ἀποτελεῖ οὐσιώδη τύπον τῆς διαδικασίας, ἡ παράλειψις τοῦ ὁποίου συνιστᾷ λόγον ἀναιρέσεως τῆς ἐρήμην τοῦ μὴ κληθέντος διαδίκου ἐκδοθείσης ἀποφάσεως.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ἐν τῇ προσβαλλομένῃ ἀποφάσει ἀναφέρεται ὅτι οἱ ἀναιρεσείοντες δὲν παρέστησαν κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἀσκηθείσης ὑπ' αὐτῶν ἐφέσεως, δὲν προκύπτει ὅμως ἐκ τοῦ φακέλλου τῆς δικογραφίας ὅτι οὗτοι ἐκλήθησαν ὅπως παραστῶσι κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἐν λόγῳ ἐφέσεως. Ὅθεν, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ ἠγουμένῃ σκέψει, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις εἶναι ἀναιρετέα διὰ παράβασιν οὐσιώδους τύπου τῆς διαδικασίας, ὡς βασίμως προβάλλεται διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως.

Ἐπειδή, ἀναιρουμένης, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἡ ὑπόθεσις δέον ὅπως ἀναπεμφθῇ εἰς τὴν αὐτὴν Δευτεροβάθμιον Ἐπιτροπὴν Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν πρὸς νέαν κατ' οὐσίαν κρίσιν.

Ἀριθ. 367 – 373/1972

Ἀποφάσεις ὅμοιαι τῇ ὡς ἄνω 366/1972 Σ.τ.Ε.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΙ — ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Τμ. Β' — Ἀριθ. 638/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Τ. Δημητρακάκης
Δικηγόρος : Κ. Μενεΐδης

«Φόρος ἀκαλύπτων χώρων.—Χαρακτὴρ ἀκαλύπτου χώρου ὡς αὐτοτελοῦς οἰκοπέ-

δου ἀρτίου καὶ οἰκοδομησίμου. Ἐπὶ ὑπάρξεως οἰκοδομῶν φόρος ἐπιβάλλεται ἐὰν ἡ ἀξία αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνῃ τὸ ἓν πέμπτον τῆς ἀξίας τῆς ὅλης ἐκτάσεως».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν ἀτελῶς κατὰ νόμον ἀσκουμένης αἰτήσεως, δι' ἣν κατεβλήθη τὸ νόμιμον παράβολον, ἐκδοθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 792 τοῦ ἔτους 1970 γραμματίου τοῦ Ταμείου Δικαστικῶν Εἰσπράξεων Ἀθηνῶν, διώκεται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 93/1969 ἀποφάσεως τῆς Β' Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, δι' ἧς ἀπερρίφθη ἡ ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσείοντος Δήμου ἀσκηθεῖσα ἔφεσις κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 992/1967 ἀποφάσεως τῆς Γ' Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, δεχθείσης προσφυγὴν τοῦ ἀναιρεσιβλήτου Π.Λ.** καὶ ἀκυρωσάσης τὴν ἐγγραφὴν αὐτοῦ εἰς τοὺς φορολογικοὺς καταλόγους τοῦ Δήμου Ἀθηναίων ὡς ὑποχρέου εἰς καταβολὴν φόρου ἀκαλύπτων χώρων καὶ προστίμου κατὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1962–1966.

Ἐπειδή, τοιοῦτον ἀντικείμενον ἔχουσα, ἀσκηθεῖσα δ' ἐμπροθέσμως καὶ κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις τυγχάνει τύποις δεκτή.

Ἐπειδὴ διὰ τῶν διατάξεων τῶν παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ Β. Δ/τος τῆς 24 Σεπτ./20 Ὀκτωβρίου 1958 «περὶ προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (Α' 171) ὁρίζεται ὅτι ἐπιβάλλεται ἐτήσιος φόρος ὑπὲρ ὡρισμένων δήμων (μεταξὺ τῶν ὁποίων περιλαμβάνεται καὶ ὁ Δῆμος Ἀθηναίων) ἐπὶ τῶν ἐντὸς τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου πόλεως ἀκαλύπτων χώρων, ἐφ' ὅσον ἕκαστος τούτων ἀποτελεῖ ἄρτιον καὶ οἰκοδομήσιμον οἰκόπεδον κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις καὶ προβάλλει πλευρὰν ἐπὶ ἐγκεκριμένης ὁδοῦ ἢ κοινοχρήστου χώρου καὶ ὅτι οἱ ἀκάλυπτοι χῶροι ἐφ' ὧν ὑπάρχουν οἰκοδομαὶ ἀξίας μείζονος τοῦ ἑνὸς πέμπτου τῆς ἀξίας αὐτῶν δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν διατάξεων τούτων, προϋπόθεσιν διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου ἀκαλύπτων χώρων ἀποτελεῖ πρωτίστως ὁ χαρακτὴρ τοῦ ἀκαλύπτου χώρου αὐτοτελοῦς οἰκοπέδου ἀρτίου καὶ οἰκοδομησίμου κατὰ τὰς ἰσχυούσας πολεοδομικὰς διατάξεις, ἐφ' ᾧ καὶ συνεχομένη ἔκτασις ἀνήκουσα εἰς τὸν αὐτὸν ἰδιοκτήτην θεωρεῖται κατ' ἀρχὴν ὡς ἐνιαῖον οἰκόπεδον διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ἀνωτέρου φόρου. Οὕτως ὁσάκις ἐπὶ τῆς ἐνιαίας ταύτης ἐκτάσεως ὑφίστανται οἰκοδομαί, ὁ φόρος ἐπιβάλλεται κατὰ κανόνα μόνον ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ ἀξία τῶν οἰκοδομῶν τούτων δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἓν πέμπτον τῆς ἀξίας τῆς ὅλης ἐκτάσεως. Οὐχ ἧττον ἀκάλυπτον τμῆμα τοιαύτης συνεχομένης ἐκτάσεως, ὅπερ ἀποχωριζόμενον θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποτελέσῃ αὐτοτελές, ἄρτιον καὶ οἰκοδομήσιμον οἰκόπεδον, ὑπόκειται, συντρεχουσῶν καὶ τῶν λοιπῶν νομίμων προϋποθέσεων, εἰς φόρον αὐτοτελῶς καὶ ἀσχέτως πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν ἐπὶ τῆς ὑπολοίπου ἐκτάσεως ὑφισταμένων οἰκοδομῶν, ἐφ' ὅσον τὸ ἐν λόγῳ τμῆμα δὲν τελεῖ ἐν ἀμέσῳ λειτουργικῇ ἐξαρτήσει πρὸς τὰς οἰκοδομὰς ταύτας. Τὸ βάρος, ἐξ ἄλλου, τῆς ἀποδείξεως τῆς συνδρομῆς τῆς ὡς εἴρηται προϋποθέσεως τῆς αὐτοτελείας τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἀκαλύπτου τμήματος βαρύνει τὸν ἐπιβάλλοντα τὸν φόρον ὀργανισμὸν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἀπερρίφθη ἡ ἔφεσις τοῦ ἀναιρεσείοντος Δήμου ὡς ἀβάσιμος ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ ὅτι «ἐκ τῶν προσαγομένων 1) διαγράμματος Πολιτικοῦ Ὑπομηχανικοῦ Τ.Μ.**, 2) τῆς ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου 1968 ἐκθέσεως πραγματογνωμοσύνης τοῦ ἰδίου Ὑπομηχανικοῦ καὶ 3) σειρᾶς ἀπαλλακτικῶν ἀποφάσεων τῶν φορολογικῶν ἐπιτροπῶν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων διαπιστοῦται ὅτι ἐπὶ τοῦ ἐπιδίκου οἰκοπέδου ὑπάρχουσι κτίσματα, ἤτοι καταστήματα ἐνοικιαζόμενα, γραφεῖα, ζυγιστήριον, πριονιστήριον, ὑπόστεγα, ἀποδυτήρια κ.λπ., ἅτινα κατὰ τὴν γνώμην τῆς δικαζούσης Ἐπιτροπῆς καλύπτουν τὸ 1/5 τῆς ἀξίας τοῦ ὅλου οἰκοπέδου, ἔτι δὲ μᾶλλον διότι καὶ ὁ ἐναπομένων ἀκάλυπτος χῶρος τελεῖ ἐν μέσῳ ἐξαρτήσει πρὸς τὰς ὑπαρχούσας οἰκοδομάς» καὶ τέλος ὅτι ὁ «Δῆμος οὐδὲν στοιχεῖον προσεκόμισε πρὸς ἀπόδειξιν τῶν προβαλλομένων ἰσχυρισμῶν του», ἀπορριπτέων κρινομένων ὡς ἀναποδείκτων.

Ἐπειδὴ οὕτως ἔχουσα, ἤτοι περιοριζομένη μόνον εἰς γενικὴν μνείαν τῶν ληφθέντων ὑπ' ὄψιν στοιχείων καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἐπὶ τοῦ ἐπιδίκου οἰκοπέδου κτισμάτων καὶ εἰς τὴν γενικὴν διαπίστωσιν ὅτι ἡ ἀξία τῶν κτισμάτων καλύπτει τὸ 1/5 τῆς ἀξίας τοῦ ὅλου οἰκοπέδου, καὶ μὴ περιγράφουσα συγκεκριμένως τὰ ὑπάρχοντα κτίσματα, οὐδὲ προσδιορίζουσα ἠτιολογημένως, δι' ἀναφορᾶς εἰς τὸ περιεχόμενον τῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων, τὴν ἀξίαν τῶν κτισμάτων καὶ τῆς ὅλης οἰκοπεδικῆς ἐκτάσεως, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις τυγχάνει πλημμελῶς ἠτιολογημένη καὶ διὰ τῶν λόγων τοῦτον, βασίμως προβαλλόμενον, εἶναι ἀναιρετέα, παρελκούσης τῆς ἐξετάσεως τῶν λοιπῶν λόγων ἀναιρέσεως.

Ἐπειδή, κατὰ ταῦτα, δέον ὅπως γένηται δεκτὴ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις, ἡ δὲ ὑπόθεσις, ὡς χρήζουσα διευκρινήσεως κατὰ τὸ πραγματικὸν μέρος, δέον ὅπως ἀναπεμφθῇ εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιτροπὴν πρὸς νέαν κατ' οὐσίαν κρίσιν.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 757/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Χ. Μακρίδης
Δικηγόρος : Κ. Μενεῖδης

«Τέλη καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ.—Ἡ ἔφεσις ἐνώπιον δευτεροβαθμίων Ἐπιτροπῶν Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν διαφορῶν δέον νὰ συνοδεύηται ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου ὑπὸ γραμματίου ἢ τριπλοτύπου εἰσπράξεως τοῦ ἑνὸς ὀγδόου τοῦ ποσοῦ. Τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν δὲν ἀπαλλάσσεται τῆς τοιαύτης ὑποχρεώσεως διότι τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ φόρον, τέλος ἢ δικαίωμα, ἀλλ' ἀναγκαστικὴν εἰσφοράν».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, δι' ἣν δὲν ἀπαιτεῖται κατὰ νόμον ἡ καταβολὴ τελῶν χαρτοσήμου καὶ παραβόλου (ἄρθρον 238 ν. 5943/32, ἄρθρον 5 § 2 ν. 4327/1963), διώκεται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 331/1969 ἀποφάσεως τῆς παρὰ τῷ Δήμῳ Ἀθηναίων Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν, διὰ τῆς ὁποίας ἀπερρίφθη ὡς ἀπαράδεκτος ἔφεσις τοῦ

ἀναιρεσείοντος Πανεπιστημίου κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1/1968 ἀποφάσεως τῆς παρὰ τῷ αὐτῷ Δήμῳ Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν, ἀπορριψάσης ὡς ἀβάσιμον προσφυγὴν αὐτοῦ κατὰ τῶν ἐγγραφῶν του εἰς τὸν βεβαιωτικὸν κατάλογον τελῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ τοῦ εἰρημένου Δήμου διὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1967.

Ἐπειδὴ τοιοῦτον ἀντικείμενον ἔχουσα, ἀσκηθεῖσα δ' ἐμπροθέσμως καὶ κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις εἶναι τύποις δεκτή.

Ἐπειδὴ ἐν ἄρθρῳ 238 τοῦ ν. 5943/1932 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν» ὁρίζεται ὅτι τοῦτο ἀπαλλάσσεται παντὸς δημοσίου, δημοτικοῦ, λιμενικοῦ, κοινοτικοῦ ἢ οἱουδήποτε ἑτέρου αὐτοτελοῦς ἢ παρομαρτοῦντος τούτοις φόρου, τέλους, δικαιώματος ἢ ἄλλης ἀναγκαστικῆς εἰσφορᾶς, ἀπολαύει δὲ καὶ πάντων τῶν ἐκ τῆς δημοσίας ἐν γένει ὑπηρεσίας χορηγουμένων εὐεργετημάτων καὶ πλεονεκτημάτων. Ἐξ ἄλλου, διὰ τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ν. 4327/1963 (Α' 157) καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς § 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου θεσπιζούσης ἀπαλλαγὴν ἀπὸ φόρου, τελῶν, δικαιωμάτων καὶ ἀναγκαστικῶν εἰσφορῶν τῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν τεχνικῶν ἔργων τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καταρτιζομένων συμβάσεων, τῶν συνομολογουμένων σχετικῶν δανείων, τῶν παρεχομένων πρὸς ἀσφάλειαν αὐτῶν ὑποθηκῶν καὶ τῶν εἰς τοὺς ἐργολήπτας χρηματικῶν καταβολῶν, ὡρίσθη ὅτι «ἡ εἰδικὴ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 238 τοῦ ν. 5343/1932» «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν» ἰσχύει ὡς ἔχει». Τέλος ἐν § 5 τοῦ ἄρθρου 72 τοῦ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 β. δ/τος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (Α' 171), ὡς ἡ παράγραφος αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρ. 40 τοῦ ν.δ. 4260/1962 (Α' 136), ὁρίζεται ὅτι ἡ ἔφεσις ἐνώπιον τῶν κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον δευτεροβαθμίων ἐπιτροπῶν δέον νὰ συνοδεύηται ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου ταύτης ὑπὸ γραμματίου ἢ τριπλοτύπου εἰσπράξεως τοῦ ταμείου τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος τοῦ ἐνὸς ὀγδόου τοῦ ποσοῦ εἰς ὃ ἀφορᾷ αὕτη.

Ἐπειδὴ ἡ καταβολὴ τοῦ κατὰ τὴν ὡς ἄνω διάταξιν ποσοῦ ἀπαιτεῖται καὶ ὅταν διὰ τῆς ἀσκουμένης ἐφέσεως ἀμφισβητῆται ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῆς οἰκείας ἐγγραφῆς συνεπείᾳ προφανοῦς σφάλματος, διότι ἡ ὡς ἄνω διάταξις δὲν καθιεροῖ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς ὑποχρεώσεως καταβολῆς τοῦ ρηθέντος ποσοῦ, ὡς προβλέπει ἄλλη διάταξις (§ 4 τοῦ ἄρθρου 72 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἀπὸ 24.9/20.10.58 β. δ/τος, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ ν.δ. 4260/1962) προκειμένου περὶ τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον δέον νὰ καταβάλλεται διὰ τὴν ἄσκησιν προσφυγῆς ἐνώπιον τῶν πρωτοβαθμίων ἐπιτροπῶν. Τῆς ὑποχρεώσεως δὲ καταβολῆς τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ διὰ τὴν ἄσκησιν τῆς ἐφέσεως δὲν ἀπαλλάσσεται τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν κατὰ τὴν παρατεθεῖσαν ἀνωτέρω διάταξιν τοῦ ἄρθρου 238 τῆς περὶ αὐτοῦ νομοθεσίας, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ φόρον, τέλος, δικαίωμα ἢ ἀναγκαστικὴν εἰσφορὰν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου, ἀφ' ἑτέρου δέ, δὲν προβλέπεται ἐν τῷ νόμῳ ἀπαλλαγὴ τοῦ Δημοσίου ἀπὸ τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς καταβολὴν τοῦ ρηθέντος ποσοῦ, ὥστε ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη νὰ ἰσχύσῃ ὡς διαδικαστι-

κὸν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου πλεονέκτημα, καὶ διὰ τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Συνεπῶς, ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπή, ἀπορρίψασα διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ὡς ἀπαράδεκτον τὴν ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσείοντος Πανεπιστημίου ἀσκηθεῖσαν ἔφεσιν ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ ὅτι δὲν κατεβλήθη τὸ ἐν ὄγδοον τοῦ ποσοῦ εἰς ὃ ἀφεώρα αὐτή, οὔτε τὰς ὡς ἄνω διατάξεις, οὔτε ἄλλην τινὰ παρεβίασε, διὸ καὶ εἶναι ἀπορριπτέοι οἱ περὶ τοῦ ἐναντίου λόγοι ἀναιρέσεως.

Ἐπειδὴ διὰ τῶν λοιπῶν λόγων ἀναιρέσεως προβάλλεται ὅτι τὸ ἀναιρεσεῖον Πανεπιστήμιον ἀπαλλάσσεται κατὰ νόμον τῶν ἐπιβληθέντων αὐτῷ τελῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ· οἱ λόγοι ὅμως οὗτοι ἀναιρέσεως εἶναι ἀπορριπτέοι ὡς ἀλυσιτελεῖς, διότι εἶναι ἄσχετοι πρὸς τὴν ὡς ἄνω αἰτιολογίαν, ἐφ' ᾗ ἀπερρίφθη ἡ ἀσκηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσείοντος Πανεπιστημίου ἔφεσις.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 754/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Β. Μποτόπουλος
Δικηγόροι : Δ. Ἀγραφιώτης, Θ. Κωσταβάρας

«Τέλη καθαριότητος.—Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δὲν ἀπαλλάσσεται τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν φόρων καὶ δικαιωμάτων. Τέλη καθαριότητος ἐπιβάλλονται ὄχι μόνον δι' ἀποκομιδὴν τῶν ἀπορριμμάτων ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν καθαριότητα κοινοχρήστων χώρων. Ὑποχρέωσις καταβολῆς τούτων δὲν αἴρεται ἐκ τυχὸν πλημμελοῦς ἐκτελέσεως ὑπηρεσίας καθαριότητος ἐκ μέρους Δήμου».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, ἁπλῶς κατὰ νόμον ἀσκουμένης (ἄρθρ. 73 τοῦ διὰ τοῦ ν. 3424/1927 κυρωθέντος Καταστατικοῦ τῆς ἀναιρεσειούσης ἀνωνύμου ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος Α.Ε.», δι' ἣν κατεβλήθη τὸ νόμιμον παράβολον ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 34148 τοῦ ἔτους 1969 γραμματίου τοῦ Ταμείου Δικαστικῶν Εἰσπράξεων Ἀθηνῶν, ζητεῖται ἐμπροθέσμως ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 16/1968 ἀποφάσεως τῆς παρὰ τῷ Δήμῳ Χαλανδρίου Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν, ἀφορώσης εἰς ἐπιβολὴν εἰς τὴν ἀναιρεσείουσαν ἑταιρίαν τελῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ διὰ τὸ ἔτος 1965.

Ἐπειδὴ ἐν ἄρθρῳ 82 τοῦ βασ. διατάγματος τῆς 24.9/20.10.1958 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (ΦΕΚ 171) ὁρίζεται, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι ἀπαλλάσσονται παντὸς δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ φόρου, τέλους καὶ δικαιώματος «οἱ δυνάμει συμβάσεως μετὰ τοῦ Δημοσίου τυχόντες φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν, ἐφ' ὅσον αὗται ἐκυρώθησαν διὰ νόμου καὶ ἀναφέρεται ἐν αὐταῖς ρητῶς ἡ ἀπαλλαγὴ ἐκ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων» (ἄρθρον 66 ν.δ. 3033/1954 «περὶ τῶν ἐσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» — ΦΕΚ 258). Ἐξ ἄλλου τὸ ἄρθρον 73 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὅπερ ἐκυρώθη διὰ τοῦ ν. 3424/1927 (ΦΕΚ 298) ὁρίζει ὅτι ἡ Τράπεζα ἀπαλλάσσεται παντὸς φόρου ἢ τέλους, τὸ ἄρθρον δὲ 5 τοῦ νόμου 4502/1930 (ΦΕΚ 100) ὁρίζει ὅτι ἡ ἔννοια τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 73

τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἶναι ὅτι «ἡ Τράπεζα ἀπαλλάσσεται πάσης ἀμέσου ἢ ἐμμέσου φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως ἐπιβαλλομένη ὑπὸ μορφὴν δημοσίου φόρου ἢ δασμοῦ, τέλους ἢ ἄλλης οἱασδήποτε ἀναγκαστικῆς εἰσφορᾶς συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ταχυδρομικῶν καὶ τηλεγραφικῶν τελῶν (ἐσωτερικοῦ)».

Ἐπειδὴ ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ διατάξει δὲν ἀναφέρεται ρητῶς ὅτι ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀπαλλάσσεται τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων καὶ συνεπῶς αὕτη ὑπόκειται εἰς τὰς ἐπιβαρύνσεις ταύτας συμφώνως πρὸς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 82 τοῦ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 βασ. διατάγματος περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἐφ' ᾧ ὁ περὶ τοῦ ἐναντίου λόγος ἀναιρέσεως εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος.

Ἐπειδὴ ἐν ἄρθρῳ 21 τοῦ ἀνωτέρω βασ. διατάγματος τῆς 24.9/20.10.1958 ὁρίζεται ὅτι «Διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος παρεχομένας ὑπηρεσίας καθαριότητος τῶν ὁδῶν, πλατειῶν καὶ κοινοχρήστων χώρων, τῆς περισυλλογῆς καὶ ἀποκομιδῆς τῶν ἀπορριμμάτων τῆς πόλεως ἐπιβάλλεται τέλος ὁριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου ὑποκειμένη εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ νομάρχου». Ἐκ τῆς ἀνωτέρω διατάξεως προκύπτει ὅτι τὰ τέλη καθαριότητος ἐπιβάλλονται ὄχι μόνον διὰ τὴν ἀποκομιδὴν τῶν ἀπορριμμάτων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν καθαριότητα τῶν ὁδῶν καὶ λοιπῶν κοινοχρήστων χώρων καὶ ὅτι ἡ ὑποχρέωσις καταβολῆς τῶν τελῶν τούτων δὲν αἴρεται ἐκ τῆς τυχὸν πλημμελοῦς ἐκτελέσεως τῆς ὑπηρεσίας καθαριότητος ἐκ μέρους τοῦ δήμου. Ὅθεν ὁ λόγος ἀναιρέσεως δι' οὗ προβάλλεται ὅτι ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις δὲν εἶναι νομίμως ἠτιολογημένη καὶ εἰδικώτερον ὅτι ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ δὲν ἐξήτασε τὸν ἰσχυρισμὸν τῆς ἀναιρεσειούσης ἑταιρίας ὅτι ὁ Δῆμος Χαλανδρίου λόγῳ ἀνεπαρκείας τῶν ὑπηρεσιῶν του δὲν προβαίνει εἰς ἀποκομιδὴν τῶν ἀπορριμμάτων ἐκ τοῦ καταστήματος τῆς Τραπέζης, εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος, διότι ὁ ἀνωτέρω ἰσχυρισμὸς δὲν ἦσκει ἐπιρροὴν καὶ ἀληθὴς ὑποτιθέμενος καὶ συνεπῶς δὲν ἦτο οὐσιώδης καὶ δὲν ἔχρηζεν ἀπαντήσεως.

Ἐπειδή, μὴ προβαλλομένου ἄλλου λόγου ἀναιρέσεως, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις εἶναι ἀπορριπτέα.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 755/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Β. Μποτόπουλος
Δικηγόροι : Δ. Ἀγραφιώτης, Θ. Κωσταβάρας

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, ἀτελῶς κατὰ νόμον ἀσκουμένης (ἄρθρ. 73 τοῦ διὰ τοῦ ν. 3424/1927 κυρωθέντος Καταστατικοῦ τῆς ἀναιρεσειούσης ἀνωνύμου ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος Α.Ε.», δι' ἣν κατεβλήθη τὸ νόμιμον παράβολον, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 34149 τοῦ ἔτους 1969 γραμματίου τοῦ Ταμείου Δικαστικῶν Εἰσπρά-

ξεων Ἀθηνῶν, ζητεῖται ἐμπροθέσμως ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 9/1968 ἀποφάσεως τῆς παρὰ τῷ Δήμῳ Χαλανδρίου Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν, ἀφορώσης εἰς ἐπιβολὴν εἰς τὴν ἀναιρεσείουσαν ἑταιρίαν τελῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ διὰ τὸ ἔτος 1966.

Ἐπειδὴ ἐν ἄρθρῳ 82 τοῦ βασ. διατάγματος τῆς 24.9/20.10.1958 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (ΦΕΚ 171) ὁρίζεται, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι ἀπαλλάσσονται παντὸς δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ φόρου, τέλους καὶ δικαιώματος «οἱ δυνάμει συμβάσεως μετὰ τοῦ Δημοσίου τυχόντες φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν, ἐφ' ὅσον αὗται ἐκυρώθησαν διὰ νόμου καὶ ἀναφέρεται ἐν αὐταῖς ἡ ἀπαλλαγὴ ἐκ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων» (ἄρθρον 66 ν.δ. 3033/1954 «περὶ τῶν ἐσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (ΦΕΚ 258). Ἐξ ἄλλου τὸ ἄρθρον 73 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὅπερ ἐκυρώθη διὰ τοῦ ν. 3424/1927 (ΦΕΚ 298) ὁρίζει ὅτι ἡ Τράπεζα ἀπαλλάσσεται παντὸς φόρου ἢ τέλους, τὸ ἄρθρον δὲ 5 τοῦ νόμου 4502/1930 (ΦΕΚ 100) ὁρίζει ὅτι ἡ ἔννοια τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 73 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἶναι ὅτι «ἡ Τράπεζα ἀπαλλάσσεται πάσης ἀμέσου ἢ ἐμμέσου φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως ἐπιβαλλομένης ὑπὸ μορφὴν δημοσίου φόρου ἢ δασμοῦ, τέλους ἢ ἄλλης οἱασδήποτε ἀναγκαστικῆς εἰσφορᾶς συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ταχυδρομικῶν καὶ τηλεγραφικῶν τελῶν (ἐσωτερικοῦ)».

Ἐπειδὴ ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ διατάξει δὲν ἀναφέρεται ρητῶς ὅτι ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀπαλλάσσεται τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων καὶ συνεπῶς αὕτη ὑπόκειται εἰς τὰς ἐπιβαρύνσεις ταύτας συμφώνως πρὸς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 82 τοῦ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 βασ. διατάγματος περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, ἐφ' ᾧ ὁ περὶ τοῦ ἐναντίου λόγος ἀναιρέσεως εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος.

Ἐπειδὴ ἐν ἄρθρῳ 21 τοῦ ἀνωτέρω βασ. διατάγματος τῇ 24.9/20.10.1958 ὁρίζεται ὅτι «Διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος παρεχομένας ὑπηρεσίας καθαριότητος τῶν ὁδῶν, πλατειῶν καὶ κοινοχρήστων χώρων, τῆς περισυλλογῆς καὶ ἀποκομιδῆς τῶν ἀπορριμμάτων τῆς πόλεως ἐπιβάλλεται τέλος ὁριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ νομάρχου». Ἐκ τῆς ἀνωτέρω διατάξεως προκύπτει ὅτι τὰ τέλη καθαριότητος ἐπιβάλλονται ὄχι μόνον διὰ τὴν ἀποκομιδὴν τῶν ἀπορριμμάτων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν καθαριότητα τῶν ὁδῶν καὶ λοιπῶν κοινοχρήστων χώρων καὶ ὅτι ἡ ὑποχρέωσις καταβολῆς τῶν τελῶν τούτων δὲν αἴρεται ἐκ τῆς τυχὸν πλημμελοῦς ἐκτελέσεως τῆς ὑπηρεσίας καθαριότητος ἐκ μέρους τοῦ δήμου. Ὅθεν ὁ λόγος ἀναιρέσεως δι' οὗ προβάλλεται ὅτι ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις δὲν εἶναι νομίμως ἠτιολογημένη καὶ εἰδικώτερον ὅτι ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ δὲν ἐξήτασε τὸν ἰσχυρισμὸν τῆς ἀναιρεσειούσης ἑταιρίας ὅτι ὁ Δῆμος Χαλανδρίου λόγῳ ἀνεπαρκείας τῶν ὑπηρεσιῶν του δὲν προβαίνει εἰς ἀποκομιδὴν τῶν ἀπορ-

ριμμάτων ἐκ τοῦ καταστήματος τῆς Τραπέζης, εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος, διότι ὁ ἀνωτέρω ἰσχυρισμὸς δὲν ἤσκει ἐπιρροὴν καὶ ἀληθὴς ὑποτιθέμενος καὶ συνεπῶς δὲν ἦτο οὐσιώδης καὶ δὲν ἔχρηζεν ἀπαντήσεως.

Ἐπειδή, μὴ προβαλλομένου ἄλλου λόγου ἀναιρέσεως, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις εἶναι ἀπορριπτέα.

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ
ΝΟΜΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος

Ἐ ν τ α ῦ θ α

Ἐπὶ τοῦ τεθέντος μοι ἐρωτήματος, ἐὰν εἶναι νόμῳ ἐπιτρεπτή, ἡ τροποποίησις τοῦ Κανονισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, καὶ δὴ τοῦ ἄρθρου 6 αὐτοῦ, περὶ τῶν προσόντων διορισμοῦ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἑνώσεως, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω Ὑμῖν τὰ ἀκόλουθα :

Διὰ τοῦ Α.Ν. 477/68 (ΦΕΚ 164/24.7.68 τεῦχος πρῶτον) «περὶ συστάσεως Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος», συνεστήθη νομικὸν πρόσωπον ἰδιωτικοῦ δικαίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἕνωσις Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος», ἔχον ἕδραν τὰς Ἀθήνας καὶ μέλη, ὑποχρεωτικῶς, ἅπαντας τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας τῆς Χώρας, ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν (Α.Ν. 477/68 ἀρ. 1).

Ἡ διὰ τοῦ Α.Ν. 477/68 συσταθεῖσα Ἕνωσις Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, ἀποτελεῖ συνέχειαν τῆς Κεντρικῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία συνεστήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 2189/52 «περὶ Τοπικῶν Ἑνώσεων καὶ Κεντρικῆς τοιαύτης τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος» καὶ κατηργήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α.Ν. 477/68. Εἰς τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς διαλυθείσης Κεντρικῆς Ἑνώσεως, ὑπεισῆλθεν αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ ἑτέρας διατυπώσεως, ἡ διὰ τοῦ προμνησθέντος ἱδρυτικοῦ αὐτῆς νόμου συσταθεῖσα Ἕνωσις Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν ὁποίαν περιῆλθον καὶ τὰ ἀρχεῖα, ἔπιπλα καὶ σκεύη, ὁ τίτλος τοῦ περιοδικοῦ «Ἐπιθεώρησις Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως» καὶ ἅπαντα τὰ λοιπὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα αὐτῆς (Α.Ν. 477/68 ἀρ.11), τὸ δὲ ὑπηρετοῦν τακτικὸν καὶ ἔκτακτον προσωπικὸν τῆς διαλυθείσης Κεντρικῆς Ἑνώσεως διετηρήθη ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καταλαβὸν θέσεις προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 2 αὐτοῦ (Α.Ν. 477/1968 ἀρ. 13).

Ὁ Α.Ν. 477/68, δι' ὡρισμένων διατάξεων αὐτοῦ παρέσχε νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν ἀφ' ἑνὸς μὲν πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἀφ' ἑτέρου δὲ πρὸς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπήν, ὄργανα προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ, πρὸς ρύθμισιν ὡρισμένων λεπτομερειῶν τῆς ἱδρυθείσης Ἑνώσεως, διὰ κανονισμῶν συνταχθησομένων ὑπ' αὐτῶν. Οὕτω διὰ τοῦ ἄρθρου 6 παρ. 1 ἐξουσιοδότησε τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὅπως διὰ κανονισμοῦ ὁρίσῃ τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ὡς καὶ τῶν καθηκόντων τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς. Διὰ τοῦ ἄρθρου 6 παρ. 2 παρέσχεν ἐξουσιοδότησιν εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἑνώσεως πρὸς σύνταξιν κανονισμοῦ περὶ τῆς ἐσωτερικῆς λειτουργίας τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἑνώσεως,

ὡς καὶ περὶ τοῦ τρόπου οἰκονομικῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως αὐτῆς, οἵτινες κανονισμοί, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ ἀσκοῦντος τὴν ἐποπτείαν ἐπὶ τῆς Ἑνώσεως Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Δι' ἄλλης διατάξεως αὐτοῦ, ἤτοι τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 5 ἐδ. 3 ὁρίζεται ὅτι θέματα ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἐν γένει ὑπηρεσιακὴν κατάστασιν τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἑνώσεως (ὅροι ἐργασίας, πειθαρχικὴ δίωξις, ἀπόλυσις κ.λπ.) ρυθμίζονται διὰ κανονισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας, ὁ ὁποῖος, ὡς ἐτονίσθη ἀνωτέρω, συντάσσεται ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑνώσεως, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς. Ὁ ἔλεγχος τῆς ἐποπτευούσης ἀρχῆς δὲν περιορίζεται μόνον εἰς ἔλεγχον νομιμότητος, ἀλλὰ περιλαμβάνει καὶ οὐσιαστικὸν ἔλεγχον, κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε κρατοῦντα καὶ νομολογηθέντα (βλ. Μ. Στασινοπούλου, Κῶδιξ Καταστάσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων, 1951, σ. 138), ἡ δὲ παρεχομένη εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν Ἐσωτερικῶν ἐξουσία ἐγκρίσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Κανονισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας εἶναι συνταγματικὴ (βλ. Σ.Ε. 752/53, Δ. Παπακωνσταντίνου – Νικ. Χίου, Δίκαιον τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων, Ἀθῆναι 1960, 61 ἐπ.).

Ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν προμνησθεισῶν διατάξεων (ἄρθρ. 5 παρ. 5 ἐδ. 3 καὶ ἄρθρον 6 παρ. 2) συνάγεται ὅτι ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑνώσεως, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς, διὰ παρασχεθείσης εἰς αὐτὴν νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως, συντάσσει τὸν Κανονισμὸν Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑνώσεως, ὁρίζουσα δι' αὐτοῦ, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς δοθείσης εἰδικῆς καὶ συγκεκριμένης νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως, τὴν συγκρότησιν τῶν ὑπηρεσιῶν, τὰ καθήκοντα αὐτῶν, τὰ προσόντα καὶ τὴν διαδικασίαν διορισμοῦ τῶν ὑπαλλήλων, τὴν πειθαρχικὴν δίωξιν καὶ ἀπόλυσιν αὐτῶν καὶ γενικῶς πᾶν θέμα σχετικὸν μὲ τὴν κατάστασιν τῶν ὑπαλλήλων, ὅπερ δὲν ἐρρυθμίσθη ρητῶς ὑπὸ τοῦ νόμου (Σ.Ε. 646, 677/31, Δ. Παπακωντσαντίου – Νικ. Χίου, ἔνθ' ἀν. 6–64)

Ἡ δοθεῖσα νομοθετικὴ ἐξουσιοδότησις πρὸς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἑνώσεως εἶναι ἐπιτρεπτὴ διότι δυνάμει νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως καὶ ὑποτεταγμένοι εἰς τὸ Κράτος ὀργανισμοί, ὡς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἢ αὐτοδιοικούμενα σωματεῖα, δύνανται νὰ θέτωσι δι' ἰδίας των πράξεως κανόνας δικαίου, πρὸς ρύθμισιν τῶν ἐσωτερικῶν ἐννόμων σχέσεων αὐτῶν. Οἱ κανόνες οὗτοι, ὡς μὴ ἀποτελοῦντες κανόνας δικαίου τεθέντας ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Κράτους, συνιστῶσι ἴδιον δίκαιον τῶν αὐτοδιοικουμένων ὀργανισμῶν καὶ ὑπάγονται εἰς τὴν γενικωτέραν κατηγορίαν τῆς «αὐτονομίας». Δικαίωμα πρὸς θέσιν αὐτονόμων κανόνων ἔχει ἀναγνωρίσει ἡ ἡμετέρα νομοθεσία οὐ μόνον εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας καὶ ἕτερα Ν.Π.Δ.Δ. κατὰ τὴν κατάρτισιν τῶν ὀργανισμῶν ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, δι' ὧν ὁρίζονται τὰ τῆς συγκροτήσεως τῶν ὑπηρεσιῶν των, ἀλλὰ καὶ εἰς ὠργανωμένας Ἑνώσεις ἰδιωτικοῦ δικαίου πρὸς δημιουργίαν δικαίου.

Δυνάμει νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως δύνανται καὶ αἱ ὀργανώσεις μισθωτῶν καὶ ἐργοδοτῶν, οὐχὶ αὐτοτελῶς ἀλλ' ἐν συμβάσει, ἡ ὁποία καταρτίζεται

μεταξὺ αὐτῶν νὰ θέτωσι κανόνας δικαίου, ρυθμίζοντας τὰς μεταξὺ ἐργοδοτῶν καὶ μισθωτῶν σχέσεις δι' ὡρισμένον ἐπάγγελμα καὶ ἐν ὡρισμένῃ περιφερείᾳ (βλ. Ἡ. Κυριακοπούλου, Ἑλληνικὸν Διοικητικὸν Δίκαιον, τόμος Α' 1961 σ. 63 ἐπ., Μ. Στασινοπούλου, Μαθήματα Διοικητικοῦ Δικαίου, 1957, σελ. 100).

Ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ προϊσχύοντος Συντάγματος τοῦ ἔτους 1952, παρὰ τὴν σιωπήν του, δὲν ἠμφεσβητεῖτο ὅτι ὁ νομοθέτης δύναται νὰ παρέχῃ εἰδικὰς ἐξουσιοδοτήσεις πρὸς διοικητικὰς ἀρχὰς πρὸς ρύθμισιν εἰδικῶν θεμάτων δι' εἰδικῶν διοικητικῶν κανονιστικῶν πράξεων καὶ παρ' ἐκείνων τῶν συγγραφέων, οἵτινες δὲν ἐδέχοντο τὴν ὕπαρξιν συνταγματικοῦ ἐθίμου παροχῆς νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἔκδοσιν κανονιστικῶν διαταγμάτων κυρίων καὶ αὐτοτελῶν κανόνων δικαίου, ὑποστηριζόντων ὅτι τὸ Σύνταγμα ἀπέκλειε τοιαύτην σύγχυσιν λειτουργιῶν (βλ. Χ. Σγουρίτσα, Συνταγματικὸν Δίκαιον, τόμος Β' τ. Α' α' 1964, σ. 82). Ἤδη ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ νέου Συντάγματος τοῦ ἔτους 1968 προβλέπεται ρητῶς ἐν ἄρθρῳ 48 παρ. 2 ἡ δυνατότης παροχῆς νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἔκδοσιν κανονιστικῶν διαταγμάτων, λυθείσης οὕτω τῆς πρότερον κρατούσης ἀμφιβολίας (βλ. Δ. Ψαροῦ, Ἡ Ἀναθεώρησις τοῦ Συντάγματος, «Ε.Τ.Α.» τεῦχος Ζ' 1969, σελ. 1177 καὶ 1325).

Βάσει τῶν προμνησθεισῶν διατάξεων, συνετάγη νομίμως ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑνώσεως, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς, ὁ κανονισμὸς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, ἐγκριθεὶς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 128367/1968/13.1.1969, ἀποφάσεως αὐτοῦ (βλ. «Ε.Τ.Α.» τεῦχος Α' 1969, σ. 23 ἐπ.).

Εἰς τὸ ἐρώτημα ἐὰν ἐπιτρέπεται ἡ τροποποίησις τοῦ ἄρθρου 6, τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω νομίμως συνταγέντος καὶ ἰσχύοντος κανονισμοῦ, προβλέποντος περὶ τῶν προσόντων διορισμοῦ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἑνώσεως, καταφατικὴ εἶναι ἡ ἀπάντησίς μου, διότι τὸ ἐξουσιοδοτηθὲν ὄργανον δύναται νὰ ἐπανέλθῃ ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἐξουσιοδοτήσεως μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς πράξεώς του καὶ νὰ ρυθμίσῃ ἐκ νέου ἢ ἄλλως τοῦτο. Ἡ κατ' ἐπανάληψιν χρῆσις τῆς νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως, εἶναι νόμιμος καὶ ἐπιτρεπτή, ἐφ' ὅσον ὁ ἐξουσιοδοτήσας νόμος δὲν περιέχει ρητὸν τινὰ περιορισμόν. Τὸ ὄργανον πρὸς τὸ ὁποῖον παρέχεται ἡ νομοθετικὴ ἐξουσιοδότησις, κατὰ τὴν κρατοῦσαν ἐν τῷ διοικητικῷ δικαίῳ ἀρχήν, δύναται νὰ ποιήσηται χρῆσιν αὐτῆς οὐχὶ ἐφ' ἅπαξ, ἀλλὰ κατ' ἐπανάληψιν, ἔχον τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιφέρῃ τροποποιήσεις τὰς ὁποίας ἡ πεῖρα καὶ αἱ νέαι συνθῆκαι ἤθελον ἀποδείξει ἀναγκαίας (βλ. Σ.Ε. 56/48, 2407/52, Μ. Στασινοπούλου, ἔνθ' ἀν. σ. 109, Ἡ Κυριακοπούλου, ἔνθ' ἀν. σ. 58). Μάλιστα ἡ ἁρμοδιότης τῆς ἀλλοίας ρυθμίσεως τοῦ αὐτοῦ θέματος διὰ νέας πράξεως παρακωλύεται ἐκ τῆς τυχὸν δημιουργίας, ὑπὸ τὸ κράτος τῆς προηγουμένης, ἰδιωτικῶν δικαιωμάτων (Σ.Ε. 1545–1549/48).

Περὶ τῆς σκοπιμότητος τῆς τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 6 παρ. 1 ἐδ. γ' τοῦ κανονισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἑνώσεως, προβλέποντος περὶ τῶν προσόντων πρὸς κατάληψιν θέσεως Τμηματάρχου τῆς Ε.Δ.Κ.Ε., δέον νὰ τονι-

σθῇ ὅτι ὁ ἰσχύων κανονισμός, ὡς ἔχει, ἀποκλείει τὴν προαγωγὴν τῶν ὑπηρετούντων ἐπὶ μισθῷ 6ου βαθμοῦ (εἰσηγητοῦ) ὑπαλλήλων τῆς Ἑνώσεως, εἰς τὴν τοῦ Τμηματάρχου, ἂν καὶ οὗτοι λόγῳ τῆς μακρᾶς των ὑπηρεσίας ἐν αὐτῇ σχεδὸν ἀπὸ τῆς συστάσεώς της, ἔχουν ἀποκτήσει μεγάλην πεῖραν καὶ θὰ ἠδύναντο νὰ ἀνταποκριθοῦν εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ Τμηματάρχου. Μὲ τὰ αὐτὰ προσόντα, ἤτοι ἀπολυτήριον Γυμνασίου, οἱ δημόσιοι καὶ δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι δύνανται νὰ ἐξελιχθοῦν μέχρι τοῦ τετάρτου βαθμοῦ (Τμηματάρχου Α' τάξεως) (βλ. ἄρθρα 39 καὶ 40 Ν.Δ. 1811/51 «περὶ κώδικος καταστάσεως τῶν δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων» καὶ ἄρθρον 92 Β.Δ. 406/63 «περὶ κώδικος καταστάσεως τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων», καὶ ὡς ἐκ τούτου φρονῶ ὅτι ὀρθὸν καὶ δίκαιον εἶναι ὅπως ἡ δυνατότης αὕτη δοθῇ καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἑνώσεως.

Ἐν συμπεράσματι, συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω, ἡ γνώμη μου εἶναι ὅτι εἶναι νόμιμος ἡ τροποποίησις τοῦ ἄρθρου 6, τοῦ κανονισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, προβλέποντος περὶ τῶν προσόντων διορισμοῦ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς, ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑνώσεως, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς. Ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς δέον νὰ τύχῃ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Προϊστάμενος τῆς Ὑπηρεσίας Νομικῶν Ὑποθέσεων τῆς Ε.Δ.Κ.Ε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Πρὸς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος

Ἐ ν τ α ῦ θ α

Ἐπὶ τῆς ἀπὸ 11.9.1972 αἰτήσεως τῆς ἐπὶ μισθῷ 7ου βαθμοῦ ὑπαλλήλου τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. Μαρίας Πλαστήρα, δι' ἧς αὕτη αἰτεῖται τὴν προαγωγήν της εἰς τὸν μισθὸν τοῦ 6ου βαθμοῦ, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω Ὑμῖν τὰ ἀκόλουθα :

Ἡ εἰρημένη ὑπάλληλος ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ἀτομικοῦ της φακέλλου, προσελήφθη ἐν τῇ Κεντρικῇ Ἑνώσει Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος ὡς ἔκτακτος ὑπάλληλος τὴν 14.6.1963 διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 117/12.6.1963 ἀποφάσεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῆς. Μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς διὰ τοῦ Ν.Δ. 2189/52συσταθείσης Κ.Ε.Δ.Κ.Ε, διὰ τοῦ Α.Ν. 477/68 «περὶ συστάσεως Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος», προεβλέφθη εἰς τὸ ἄρθρον 13 αὐτοῦ ὅτι τὸ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ὑπηρετοῦν προσωπικόν, τακτικὸν καὶ καὶ ἔκτακτον, τῆς διαλυομένης Κεντρικῆς Ἑνώσεως, διατηρεῖται ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καταλαμβάνον θέσεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5 αὐτοῦ, ἀντιστοίχους πρὸς τὸν λαμβανόμενον παρ' αὐτῶν μισθόν, διὰ τὴν περαιτέρω δὲ μισθολογικὴν προαγωγὴν τῶν ἐντασσομένων ὑπαλλήλων λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν καὶ ὁ ἤδη διανυθεὶς εἰς τὴν αὐτὴν μισθολογικὴν βαθμίδα χρόνος.

Ἐπειδὴ ἡ ἀνωτέρω ὑπάλληλος ἐνετάχθη εἰς τὸν μισθὸν τοῦ 7ου βαθμοῦ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 18/18.1.1969 ἀποφάσεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ΕΔΚΕ, ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 7966/4.2.1969 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, διότι ὁ παρ' αὐτῆς λαμβανόμενος τότε μισθὸς ἦτο ἀντίστοιχος τοῦ 7ου βαθμοῦ, λαμβάνει δὲ τοῦτον ἀπὸ 1.3.1967, δέον διὰ τὴν περαιτέρω μισθολογικήν της προαγωγὴν νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὁ διανυθεὶς εὐδοκίμως εἰς τὴν αὐτὴν μισθολογικὴν βαθμίδα χρόνος, ὅστις ἄρχεται τὴν 1.3.1967 συμφώνως τῇ μνημονευθείσῃ ἀποφάσει τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς ἐγκριτικῆς τοιαύτης τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν. Συμπληρώσασα συνεπῶς αὕτη τετραετῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν αὐτὸν μισθὸν τὴν 1.3.71 δικαιοῦται προαγωγῆς, ὡς ἀπαιτεῖ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 4 τοῦ Α.Ν. 477/68, διότι κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Α.Ν. 477 διὰ τὴν περαιτέρω μισθολογικὴν προαγωγὴν τῶν ὑπαλλήλων τῆς ΕΔΚΕ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν καὶ ὁ ἤδη διανυθεὶς εἰς τὴν αὐτὴν μισθολογικὴν βαθμίδα χρόνος, ὡς ἐδέχθη καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 44441/4105/12.6.72 καὶ 54987/4834/13.7.72 ἐγγράφων του πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἕνωσιν.

Δεδομένου ὅτι ἡ αἰτοῦσα ὑπάλληλος ἔδει νὰ προαχθῇ ἀπὸ 1.3.1971, ὅτε συνεπλήρωσε τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένην πρὸς προαγωγὴν τετραετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ αὐτῷ μισθῷ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 4 τοῦ Α.Ν. 477/68, γνωρίζομεν Ὑμῖν ὅτι ἀναδρομικὴ προαγωγὴ δὲν ἐπιτρέπεται ἄνευ εἰδικῆς διατάξεως καὶ τοῦτο διότι κατὰ γενικὸν κανόνα ἡ προαγωγὴ ὑπαλλήλων δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ εἰ μὴ μόνον διὰ τὸ μέλλον καὶ δὲν ἔχει ἀναδρομικὴν δύναμιν, πλὴν ἂν εἰδικὴ διάταξις νόμου ἐπιτρέπῃ τοῦτο ρητῶς ἢ ἂν ἡ οἰκεία περὶ προαγωγῆς ἀπόφασις ἐκδίδεται εἰς συμμόρφωσιν πρὸς ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἢ ἂν ἡ παράλειψις αὕτη ὀφείλεται εἰς πλάνην τῆς Διοικήσεως (Σ.Ε. 422/58, 757/58, 899/55), ἡ δὲ ἄποψις αὕτη ἐπικουρεῖται καὶ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 124 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος καὶ τοῦ ἄρθρου 99 τοῦ Βασ. Δ/τος 406/63 «περὶ Κώδικος καταστάσεως τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων», καθ' ἃς ἡ ἀρχαιότης τῶν ὑπαλλήλων καθορίζεται ἐκ τῆς χρονολογίας τῆς δημοσιεύσεως τῆς πράξεως τοῦ διορισμοῦ ἢ τῆς προαγωγῆς εἰς τὸν κατεχόμενον βαθμὸν (Α.Σ.Δ.Υ. 424/63), ἐν προκειμένῳ δὲ ἀπὸ τῆς λήψεως σχετικῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρίσεως ταύτης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, διότι κατὰ παγίαν νομολογίαν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, διοικητικὴ πρᾶξις ὑποκειμένη εἰς ἔγκρισιν, δὲν δύναται νὰ παραγάγῃ τὰ ἔννομα αὐτῆς ἀποτελέσματα πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐγκριτικῆς τοιαύτης, ἐφ' ὅσον ἡ τελευταία αὕτη δὲν δύναται, ἄνευ ρητῆς νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως, ν' ἀνατρέξῃ εἰς τὸν πρὸ τῆς ἐκδόσεώς της χρόνον (Σ.Ε. 2094, 2097, 2098, καὶ 2099/1959).

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἡ αἴτησις τῆς ὑπαλλήλου Μαρίας Πλαστήρα περὶ προαγωγῆς της εἰς τὸν μισθὸν τοῦ 6ου βαθμοῦ εἶναι νόμιμος, ἐφ' ὅσον αὕτη

ἔχει συμπληρώσει χρόνον ὑπηρεσίας πέραν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου πρὸς προαγωγὴν ἀπαιτουμένου καὶ ἐφ' ὅσον κριθῇ ὅτι ὁ χρόνος οὗτος διηνύθη εὐδοκίμως.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Προϊστάμενος τῆς Ὑπηρεσίας Νομικῶν Ὑποθέσεων Ε.Δ.Κ.Ε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20ῇ Ἰανουαρίου 1972

Διὰ τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ε.Δ.Κ.Ε.

«Περὶ νομιμότητος τῆς ἀπὸ 14.1.1972 αἰτήσεως τοῦ ὑπαλλήλου τῆς Ἑνώσεως κ. Βασιλείου Γ. Τζωρτζῆ».

Οὗτος ὑπηρετῶν ὡς τακτικὸς ὑπάλληλος (κλητὴρ) ἐν τῇ καταργηθείσῃ ΚΕΔΚΕ διετηρήθη ἐν τῇ Ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 13 παρ. 1 τοῦ Α.Ν. 477/68 «περὶ συστάσεως ΕΔΚΕ» καταλαβὼν ἀντίστοιχον θέσιν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 2 τοῦ Α.Ν. 477/68. Ἐπηκολούθησε τὸ Ν.Δ. 807/71 «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ προσαυξήσεως ἐπιδόματος εὐδοκίμου παραμονῆς (τριετιῶν) κειμένων διατάξεων», δι' οὗ καθωρίσθη ὅτι διὰ τὴν χορήγησιν τῆς προσαυξήσεως ἐπιδόματος εὐδοκίμου παραμονῆς (τριετιῶν) ὑπολογίζεται ἑκάστοτε, ὁ πλεονάζων χρόνος ὑπηρεσίας μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ἀπαιτουμένου, διὰ τὸν διορισμὸν ἢ τὴν καθ' ἑκάστην ἁπάντων τῶν προηγουμένων βαθμῶν προαγωγήν.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3102/1971 ἀποφάσεώς του τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας ἀπεφάνθη ὅτι δέον νὰ ὑπολογίζεται ὁ ἀπαιτούμενος πρὸς προαγωγὴν χρόνος ὁ προβλεπόμενος ὑπὸ τοῦ Νόμου ὅστις ἴσχυε κατὰ τὸν χρόνον τῆς εἰσόδου τοῦ ὑπαλλήλου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ οὐχὶ ὁ κατὰ τὰς νῦν ἰσχούσας ἢ μελλούσας νὰ ἰσχύσωσι διατάξεις τοιοῦτος.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 5 παρ. 4 τοῦ Α.Ν. 477/68, ἡ μισθολογικὴ προαγωγὴ τοῦ Κλητῆρος ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ συμπληρώσει πενταετοῦς εὐδοκίμου ὑπηρεσίας εἰς τὴν προηγουμένην βαθμίδα, ἐνῷ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 92 παρ. 5 τοῦ Β.Δ. 406/63 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 1726/51 «περὶ κώδικος καταστάσεως τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων», ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν», ἀπαιτεῖται τετραετὴς ὑπηρεσία πρὸς προαγωγὴν ἀπὸ τοῦ 11ου ἕως 9ου βαθμοῦ (Κλητῆρος Β' ἕως Ἀρχικλητῆρος). Ὑπὸ τὸ καθεστὼς τοῦ Ν.Δ. 2189/52 «περὶ Τοπικῶν Ἑνώσεων καὶ Κεντρικῆς τοιαύτης τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος», ἐκρίθη παγίως δι' ἀποφάσεων τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑνώσεως ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ προμνησθέντος Νόμου 1726/51, ἄρθρον 59 αὐτοῦ, περὶ τῶν προϋποθέσεων καὶ τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας πρὸς προαγωγὴν τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἑνώσεως.

Κατ' ἀκολουθίαν εἶναι νόμιμος ἡ αἴτησις τοῦ ὑπαλλήλου Βασ. Τζωρτζῆ

καὶ δέον νὰ γίνῃ νέος ὑπολογισμὸς διὰ τὴν χορήγησιν ἐπιδόματος εὐδοκίμου παραμονῆς, ἐν τῷ αὐτῷ μισθῷ (τριετιῶν), μὲ βάσιν τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ὅστις ἴσχυε κατὰ τὸν χρόνον τῆς εἰσόδου αὐτοῦ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἤτοι τοῦ Ν. 1726/51, νῦν τοῦ Β.Δ. 406/63 πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ πλεονάζοντος χρόνου διὰ τὴν χορήγησιν ἐπιδόματος εὐδοκίμου παραμονῆς (τριετιῶν).

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Προϊστάμενος τῆς Ὑπηρεσίας Νομικῶν Ὑποθέσεων Ε.Δ.Κ.Ε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 27ῃ Σεπτεμβρίου 1972

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΙΣ

«Περὶ μὴ ἰσχύος ἐπὶ τῶν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν δημοτικῶν ἔργων ἐργαζομένων ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου τῶν ὑπὸ τῶν οἰκείων διαιτητικῶν ἀποφάσεων καθοριζομένων διὰ τοὺς λοιποὺς μισθωτοὺς ἡμερομισθίων, ἀλλὰ τῶν ἐπισήμων τιμαριθμικῶν τοιούτων τῆς παρ' ἑκάστῃ Νομαρχίᾳ οἰκείας Ἐπιτροπῆς».

Κύριον Δήμαρχον Καλαμαριᾶς

Ἐπὶ τοῦ ὑμετέρου ὑπ' ἀριθ. 7362/26.9.72 ἐγγράφου, δι' οὗ κατόπιν τῆς ὑπ' ἀρ. 25949/16.9.72 παραγγελίας τῆς Νομαρχίας Θεσσαλονίκης, ἐρωτῶμαι καὶ αὖθις ἐπὶ τοῦ ἐν περιλήψει θέματος, ἐφ' οὗ ἔχω ἤδη ἀποφανθῆ διὰ τῶν ἀπὸ 21.11.67 καὶ 27.1.71 γνωματεύσεών μου ἐπὶ τῶν ὑμετέρων ὑπ' ἀρ. 6453/15.11.67 καὶ 7856/2.1.71 ἐγγράφων ἀντιστοίχως, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἐκθέσω τὴν γνώμην μου, ἔχουσαν οὕτω :

Ὁ νομοθέτης κατὰ τὴν θεσμοθέτησιν τῶν εἰδικῶν περὶ ἐκτελέσεως τῶν δημοτικῶν ἔργων διατάξεων (ὡς ἄλλωστε καὶ τῶν περὶ ἐκτελέσεως τῶν δημοσίων ἔργων τοιούτων) ἐλαυνόμενος προφανῶς ἐκ τῆς σκέψεως ὅπως δημιουργήσῃ προϋποθέσεις ἐνισχύσεως τῶν Δήμων διὰ τὴν ἀνετωτέραν, οἰκονομικωτέραν καὶ ἀσφαλεστέραν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τούτων, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν ὁμοιομορφίαν ἀπὸ οἰκονομικοτεχνικῆς ἀπόψεως τῆς συντάξεως τῶν οἰκείων μελετῶν, προέβλεψε σαφῶς καὶ συγκεκριμένως ἐκτὸς τῶν ἄλλων θεμάτων, καὶ τὸ θέμα τοῦ ὕψους τῶν ἡμερομισθίων τῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μελετῶν χρησιμοποιηθησομένων πάσης φύσεως μισθωτῶν.

Οὕτω εἰς παλαιότερον χρόνον τὸ ἄρθρον 1 ἐδάφιον 3 τοῦ ἀπὸ 22 Φεβρουαρίου/1 Μαρτίου 1952 Β.Δ. «περὶ ἐκτελέσεως δημοτικῶν ἔργων» (ΦΕΚ Α' 49/52) καθώριζεν ὅτι αἱ μελέται τῶν δημοτικῶν ἔργων περιλαμβάνουν τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ στοιχεῖα, αἱ δὲ τιμαὶ ἡμερομισθίων τοῦ πάσης φύσεως προσωπικοῦ, τοῦ προβλεπομένου εἰς τὰς μελέτας ταύτας λαμβάνονται ἐκ τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος πίνακος ἡμερομισθίων τῆς κατ' ἄρθρον 19 τοῦ Δ/τος παρ' ἑκάστῃ Νομαρχίᾳ Ἐπιτροπῆς.

Ἤδη, τὸ ἄρθρον 1 παρ. 4 τοῦ νῦν ἰσχύοντος ὑπ' ἀριθ. 468/68 Β. Δ/τος (ΦΕΚ 68 Α' 156), ἐμμένον, καὶ αὖθις εἰς τὸ αὐτὸ νομοθετικὸν πλαίσιον τοῦ

καθορισμοῦ τῆς τιμῆς τῶν ἡμερομισθίων τοῦ εἰς τὰ δημοτικὰ ἔργα ἀπασχολουμένου προσωπικοῦ, περιέχει τὴν κατηγορηματικὴν ρήτραν ὅτι αἱ τιμαὶ τῶν ἡμερομισθίων δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἀνώτεραι τῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συντάξεως τῆς μελέτης ἐπισήμως (ἤτοι βάσει τοῦ ὑπὸ τῆς παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ οἰκείας τιμαριθμικῆς Ἐπιτροπῆς, συνταξομένου ἑκάστοτε πίνακος) ἰσχυουσῶν τοιούτων (τιμῶν), περὶ οὗ θέματος, ἤτοι τοῦ καθορισμοῦ τῶν τιμαριθμικῶν ἡμερομισθίων καὶ τῶν λεπτομερειῶν τῆς λειτουργίας τῆς Ἐπιτροπῆς περιλαμβάνει καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. Α 95020/384/16.10.68 Δ/γὴ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων. Περὶ τοῦ ὅτι οὕτως ἔχει τὸ θέμα τῆς ἰσχύος τῶν τιμαριθμικῶν ἡμερομισθίων βάσει τῆς ἰσχυούσης ὡς πρὸς τὸ προκείμενον ζήτημα νομοθεσίας πλήρως προσεπικυροῦται καὶ ἐκ τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ὑπ' ἀρ. 468/68 Β. Δ/τος, ἀντιμετωπίζοντος τὸ θέμα τῆς ἀναθεωρήσεως τῆς συμβατικῆς ἀξίας τῶν ἔργων, ὅπερ θέμα κατὰ τὴν ὡς ἄνω διάταξιν ρυθμίζεται καὶ διὰ τὰ δημοτικὰ ἔργα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4469/65 περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. 5367/1932 περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων καὶ εἰδικώτερον τῆς διατάξεως τῶν νόμων τούτων περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν τιμῶν. Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Δ/τος τούτου, ἀναφερόμενον εἰς τὸ θέμα τοῦτο τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν τιμῶν τῶν δημοτικῶν ἔργων, καθορίζει καὶ αὖθις ὅτι ἐν περιπτώσει τοιαύτης ἀναθεωρήσεως, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ κατὰ τὸ ἀντίστοιχον χρονικὸν διάστημα ἰσχύουσαι ἐ π ι σ ή μ ω ς ἐν τῇ οἰκείᾳ περιφερείᾳ (ἤτοι ἐκ τοῦ πίνακος τῆς παρ' ἑκάστῃ Νομαρχίᾳ Ἐπιτροπῆς) τιμαὶ ἡμερομισθίων.

Κατὰ ταῦτα εὑρισκόμεθα ἐνώπιον πλειάδος διατάξεων εἰδικοῦ χαρακτῆρος (lex spesialis) ρυθμιζόντων ἀποκλειστικῶς τὸ θέμα τοῦτο τῶν ἡμερομισθίων τῶν εἰς τὰ δημοτικὰ ἔργα ἀσχολουμένων μισθωτῶν, ἡ δὲ τοιαύτη εἰδικὴ ρύθμισις λαμβάνει χώραν βάσει τοῦ ἐν ἀρχῇ ἐκτεθέντος σαφοῦς νομοθετικοῦ σκοποῦ, ἀποβλέποντος εἰς εἰδικὴν μεταχείρισιν τῶν Δήμων κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δημοτικῶν ἔργων. Ἐν ὄψει τούτων καὶ κατὰ τὸν βασικὸν ἑρμηνευτικὸν κανόνα ὅτι ὁ εἰδικὸς νόμος (lex spesialis) ὑπερισχύει τοῦ γενικοῦ τοιούτου (lex generalis) ἄγομαι εἰς τὴν σκέψιν ὅτι διὰ τὰς τιμὰς τῶν ἡμερομισθίων τῶν εἰς τὰ δημοτικὰ ἔργα ἐργαζομένων, ἅτινα καθορίζονται κατὰ τὰ ὡς ἄνω μόνον ὑπὸ τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος πίνακος τῆς παρ' ἑκάστῃ Νομαρχίᾳ Ἐπιτροπῆς, δὲν ἔχουν ἰσχὺν αἱ ὑπὸ τῶν διαιτητικῶν δικαστηρίων ἐκδιδόμεναι κατὰ κατηγορίας μισθωτῶν ἀποφάσεις.

Εἰδικώτερον ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἐγγράφῳ ἐκτάκτων ὁδηγῶν, τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν δημοτικῶν ἔργων, θὰ ἐφαρμοσθοῦν αἱ ὑπὸ τοῦ πίνακος τῆς τιμαριθμικῆς Ἐπιτροπῆς, καθορισθεῖσαι τιμαὶ ἡμερομισθίων, αἱ προβλεπόμεναι ἄλλωστε καὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων νομίμως συνταχθεισῶν μελετῶν οὐχὶ δὲ αἱ διατάξεις τῆς ὑπ' αὐτῶν ἐπικαλουμένης ὑπ' ἀρ. 8/72 ἀποφάσεως τοῦ Δ.Δ.Δ. Ἀθηνῶν κηρυχθείσης ἐκτελεστῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 21472/72 ἀποφάσεως Ὑφυπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ὡς πρὸς τὸ ὑπὸ τούτων προσαγόμενον καὶ ἐπικαλούμενον ὑπ' ἀριθ.

17176/11.8.72 ἔγγραφον τῆς 'Επιθεωρήσεως 'Εργασίας Θεσσαλονίκης, τοῦτο ἀναλυόμενον εἰς γενικότητας περὶ τῶν ὅρων καὶ διατάξεων τῆς ρηθείσης 8/72 ἀποφάσεως τοῦ Δ.Δ.Δ. 'Αθηνῶν οὐδὲν διαλαμβάνει περὶ τοῦ κρισίμου ἐν προκειμένῳ θέματος, ἤτοι περὶ τοῦ κατὰ πόσον αἱ τιμαὶ ἡμερομισθίων τῶν εἰς τὰ δημοτικὰ ἔργα ἐργαζομένων θὰ καθορισθοῦν βάσει τιμαριθμικοῦ πίνακος τῆς παρ' ἑκάστῃ Νομαρχίᾳ 'Επιτροπῆς ἢ βάσει τῆς 8/72 ὡς ἄνω Διαιτητικῆς 'Αποφάσεως.

'Εμμένω ὅθεν εἰς τὴν καὶ εἰς προηγουμένας γνωμοδοτήσεις μου ἐξενεχθεῖσαν γνώμην ὅτι ἐπὶ τῶν εἰρημένων μισθωτῶν, τῶν ἐργαζομένων εἰς τὰ δημοτικὰ ἔργα, θὰ καταβάλλωνται κατὰ νόμον τὰ ἑκάστοτε τιμαριθμικὰ ἡμερομίσθια καὶ οὐχὶ τὰ ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε διαιτητικῶν ἀποφάσεων καθοριζόμενα.

Κρατεῖ βεβαίως ἐν τῷ ἐργατικῷ δικαίῳ τὸ ἀξίωμα, ἀναχθὲν εἰς γενικὴν ἀρχὴν τοῦ δικαίου τούτου, ὅτι ἐν περιπτώσει συγκρούσεως δύο ἀντιθέτων διατάξεων, ρυθμιζουσῶν τοὺς ὅρους ἐργασίας τῶν μισθωτῶν, ἐφαρμόζεται εἰς ἑκάστην περίπτωσιν ἡ τοιαύτη, ἡ διὰ τὸν μισθωτὸν περιέχουσα εὐμενεστέρους ὅρους καὶ εὐμενεστέραν μεταχείρισιν.

'Η ἀρχὴ ὅμως αὕτη καὶ τὸ ρηθὲν ἀξίωμα δὲν δύναται νὰ ὑπερισχύσῃ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν τοῦ ὑπὸ τῆς τιμαριθμικῆς 'Επιτροπῆς καθορισμοῦ τῶν ἡμερομισθίων τῶν εἰς τὰ δημοτικὰ ἔργα ἐργαζομένων, ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι πρόκειται περὶ εἰδικῶν ρυθμιστικῶν διατάξεων, αἵτινες σαφῶς καὶ ἀποκλειστικῶς ρυθμίζουν τὸ θέμα τοῦτο, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ κυρίως διότι κατὰ τὰς στοιχειώδεις ἀρχὰς τῆς χρηστῆς διοικήσεως καὶ τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς δεοντολογίας τὸ ρηθὲν ἀξίωμα τοῦ ἐργατικοῦ δικαίου δὲν δύναται νὰ ὑπερισχύσῃ τοῦ διὰ τῶν εἰδικῶν ὡς ἄνω ρυθμιστικῶν διατάξεων ἐπιδιωκομένου γενικωτέρου ὑπὸ τῆς Πολιτείας σκοποῦ, κατατείνοντος εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῶν Δήμων κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων των, ἤτοι κατατείνοντος εἰς τὴν ὑποβοήθησιν τῆς ἐκπληρώσεως σκοποῦ δημοσίου χαρακτῆρος ἐπ' ὠφελείᾳ ὁλοκλήρου του κοινωνικοῦ συνόλου.

Μετὰ τιμῆς

'Ο Γνωμοδοτῶν Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Δήμου Καλαμαριᾶς

ΚΩΝ. Γ. ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ - ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ - ΕΡΜΗΝΕΙΑΙ - ΓΝΩΜΑΙ κ.λ.π. ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ - ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ κ.λ.π.

ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ

Διεύθυνσις Ἐσωτερικῶν—Τμῆμα Αὐτ/σεως Γ ΙΙ

Ἀριθ. Πρωτ. 46197

Ἐγκ. 196 Ἐν Ἀθήναις τῇ 11ῃ Σεπτεμβρίου 1972

«Περὶ ἀπαλλαγῆς Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν»

Πρὸς τοὺς κ.κ. Δημάρχους καὶ Προέδρους Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ
Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος — Ἐ ν τ α ῦ θ α

Σ χ ε τ. : Ὑπ' ἀριθ. 404390/12040/16.8.1972 Ἐγκύκλιος Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Κοινοποιοῦμεν κατωτέρω τὴν ὑπερθεν σχετικὴν ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Γενικὴ Δ/νσις Ἐφοδιασμοῦ περὶ τοῦ ἐν περιλήψει θέματος διὰ τὰ καθ' ὑμᾶς.

Ἐντολῇ Νομάρχου
Ὁ Διευθυντής
Μ. ΝΤΟΥΡΟΥΝΤΑΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Γενικὴ Διεύθυνσις Ἐφοδιασμοῦ

Δ/νσις 1η Κρατικῶν Ἀγορῶν

Ἀριθ. Πρωτ. 404390/12040 Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Αὐγούστου 1972

«Περὶ ἀπαλλαγῆς Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν».

Πρὸς τὴν Α.Ε. ΕΛΒΥΝ
Μ ο σ χ ᾶ τ ο ν

Κ ο ι ν. : Νομαρχίας τοῦ Κράτους κ.λπ.

Σ χ ε τ. : Συμβάσεις 43937/72 καὶ 43938/72 «περὶ προμηθείας ὀρυκτελαίων καὶ λιπαντελαίων εἰς Δημ. Ὑπηρεσίας καὶ Ν.Π.Δ. Δικαίου».

Ἐν συνεχείᾳ τοῦ κοινοποιηθέντος καὶ ὑμῖν ὑπ' ἀριθ. 398678/10640/11.4.72 ἐρωτήματος ἡμῶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν περὶ ἀπαλλαγῆς ἢ μὴ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐκ τοῦ Φόρου Κύκλου Ἐργασιῶν κατὰ τὴν προμήθειαν εἰδῶν ἐκ τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν τὰ κάτωθι :

Συμφώνως τῷ ὑπ' ἀριθ. Ε 8418/25.7.72 ἐγγράφῳ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (Δ/νσις 3η) πρὸς ἡμᾶς, οἱ Δῆμοι καὶ Κοινότητες τοῦ Κράτους, οἱ Σύν-

δεσμοι τούτων ὡς καὶ ἡ Ἕνωσις Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος ἀπαλλάσσονται ἐκ τοῦ ἐπιρριπτομένου εἰς βάρος των φόρου κύκλου ἐργασιῶν, τοῦ ἐδαφίου α' ἄρθρον 1 τοῦ Α.Ν. 660/1937, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν.Δ. 703/1970 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἀφορωσῶν εἰς τὰ ἔσοδα τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν.Δ. 4486/1965.

Κατοπιν τῶν ἀνωτέρω αἱ σχετικαὶ διατάξεις τῶν ὑπ' ἀριθ. 43937/72 καὶ 43938/72 συμβάσεων μεθ' ὑμῶν, περὶ ἐκπτώσεως ἐκ τῶν τιμολογίων τοῦ ΦΚΕ ἐξ 7 ο/ο προκειμένου περὶ προμηθείας ὀρυκτελαίων καὶ λιπαντελαίων εἰς Δ. Ὑπηρεσίας, θὰ ἰσχύσῃ καὶ διὰ τὰς προμηθείας ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν εἰς Δήμους, Κοινότητας, Συνδέσμους τούτων ὡς καὶ Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Διευθυντὴς
Σ. ΠΡΟΦΙΛΗΣ

Υ.Ε.– Ἀριθ. Πρωτ. 67227
Ἀριθ. Ἐγκ. Κ.Δ. 35

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Αὐγούστου 1972

«Μετεγγραφαί».

Πρὸς παγίους Ἀποδέκτας Ἐγκυκλίων

Σχετ. α) Ἡμέτερον 70538/Κ.Δ. 63/13.9.1971
β) Ἀρχηγεῖον Στρατοῦ Φ.420.3/10/477577/12.8.1972

Γ. Ὡς ἐγνώρισεν ἡμῖν τὸ Ἀρχηγεῖον Στρατοῦ διὰ τοῦ ὑπερθεν ὑπὸ στοιχεῖον (β) σχετικοῦ, παρετηρήθησαν παραλείψεις ἐνίων νομαρχιῶν τόσον ὡς πρὸς τὴν κοινοποίησιν τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων, περὶ μετεγγραφῆς, πρὸς τὴν οἰκείαν νομαρχίαν εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ὑπάγεται ὁ δῆμος ἢ ἡ κοινότης εἰς οὗτινος τὰ μητρῷα ἀρρένων εἶχεν αἰτηθῇ ἡ μετεγγραφή, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὴν πληρότητα τῶν εἰς τὰς ἐν λόγῳ ἀποφάσεις περιλαμβανομένων στοιχείων τῶν μετεγγραφομένων.

2. Πρὸς ἀποφυγὴν παραμοίων παραλείψεων, συμπληροῦμεν τὴν παράγραφον 16 τῆς ὑπερθεν ἐγκυκλίου διὰ τῶν ἀκολούθων ὑποπαραγράφων :

η. Αἱ νομαρχίαι, αἱ ἐκδίδουσαι ἀπόφασιν διαγραφῆς ἐκ τῶν μητρώων ἀρρένων, λόγῳ μετεγγραφῆς, δέον ὅπως κοινοποιοῦν τὴν ἀπόφασιν ταύτην, *απαραιτήτως*, ἐκτὸς τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ἐκ τῶν μητρώων ἀρρένων τοῦ ὁποίου ἐνεργεῖται ἡ διαγραφὴ καὶ τοῦ οἰκείου Στρατολογικοῦ Γραφείου τοῦ προτείναντος τὴν διαγραφήν, *καὶ πρὸς τὴν νομαρχίαν* εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ὑπάγεται ὁ δῆμος ἢ ἡ κοινότης εἰς οὗτινος τὰ μητρῷα ἀρρένων ἠτήθη ἡ μετεγγραφή, ἵνα βάσει ταύτης ἡ οἰκεία νομαρχία ἐκδώσῃ τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν περὶ ἐγγραφῆς.

θ. Αἱ νομαρχίαι, αἱ ἐκδίδουσαι ἀπόφασιν ἐγγραφῆς ἐν τοῖς μητρώοις ἀρρέ-

νων, βάσει τῆς τοιαύτης διαγραφῆς, λόγῳ μετεγγραφῆς, δέον ὅπως κοινοποιοῦν ταύτην (ἀπόφασιν ἐγγραφῆς) ἀπαραιτήτως, πρὸς τὸν δῆμον ἢ τὴν κοινότητα εἰς τὰ μητρῷα ἀρρένων τοῦ ὁποίου ἐνεργεῖται ἡ ἐγγραφὴ καὶ πρὸς τὸ Στρατολογικὸν Γραφεῖον τοῦ νομοῦ αὐτῶν.

1. Αἱ νομαρχίαι, τόσον αἱ ἐκδίδουσαι ἀπόφασιν διαγραφῆς ὅσον καὶ αἱ ἐκδίδουσαι ἀπόφασιν ἐγγραφῆς, λόγῳ μετεγγραφῆς, δέον ὅπως περιλαμβάνουν εἰς τὰς ἀποφάσεις ἅπαντα τά, εἰς τὰ μητρῷα ἀρρένων ἐξ ὧν διαγράφονται οἱ μετεγγραφόμενοι, ὑφιστάμενα στοιχεῖα ἐγγραφῆς:

Α/Α, Ἐπώνυμον, Κύριον ὄνομα, Ὄνομα πατρός, Ὄνομα μητρός, Ἔτος γεννήσεως, Τόπος γεννήσεως, Στοιχεία Ληξιαρχικῆς πράξεως, Τόμος, Ἀριθμός, Θρήσκευμα, Κατοικία γονέων, Ἐπάγγελμα πατρός.

3. Αἱ νομαρχίαι δέον ὅπως συστήσουν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοὺς ἀσχολουμένους εἰς τὴν τήρησιν καὶ ἐνημέρωσιν τῶν μητρώων ἀρρένων τὴν ἀπαρέγκλιτον ἐφαρμογὴν τῶν διὰ τῆς παρούσης ὁριζομένων.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Υ.Ε.– Ἀριθ. Πρωτ. 71572
Γενικὴ Διαταγὴ 68 Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Αὐγούστου 1972

«Ἀποστολὴ Τεύχους ὑπ' ἀριθ. 54066/ΚΔ—28/3.7.1972 ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις Ἐσωτερικῶν

1. Ἀποστέλλομεν, συνημμένως, τεῦχος τῆς ὑπ' ἀριθ. 54066/Κ.Δ. 28/3.7.1972 ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου, δι' ἧς παρέχονται ὁδηγίαι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου Κώδικος καταστάσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων (ν.δ. 1140/1972 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν περὶ καταστάσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων»), πρὸς ἄμεσον χρῆσιν, ἐν ὄψει τῆς, ἀπὸ 31ης Αὐγούστου ἐ.ἔ., ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τούτου.

2. Τὰ ἀναγκαιοῦντα λοιπὰ τεύχη, διὰ τὰς ὑπηρεσίας τῶν διευθύνσεων καὶ διὰ τοὺς ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἐν γένει, θὰ ἀποσταλοῦν εὐθὺς μετὰ τὴν βιβλιοδέτησίν των.

3. Τὰ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Προγραμματισμοῦ καὶ Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς ἐκδοθησόμενα τεύχη θὰ ἀποσταλοῦν μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν ἐκτυπώσεως καὶ βιβλιοδετήσεως τούτων.

4. Διόρθωσις ἡμαρτημένων, ἀφορῶσα εἰς τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ κώδικος, ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 114 τῆς 10 Ἰουλίου ἐ.ἔ. φύλλον τοῦ πρώτου τεύχους τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

5. Ἰδιαιτέρως, ἐπισημαίνεται ἡ ὑποχρέωσις ἀνασυγκροτήσεως τῶν ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων καὶ τῶν ὑγειονομικῶν ἐπιτροπῶν, περὶ ἧς γίνεται μνεία εἰς τὰς παρ. 22 (ὑποπαρ. δ) καὶ 23 (ὑποπαρ. β) τῆς ἐγκυκλίου.

6. Ἡ πρωτοκόλλησις καὶ ἀρχειοθέτησις τῆς ἐγκυκλίου θὰ γίνῃ κατὰ τὰ κρατοῦντα, ἡ δὲ «κωδικοποίησις» αὐτῆς, κατὰ τὰ καθοριζόμενα εἰς τὸν «ὁδηγὸν ἀνευρέσεως ὕλης ἐγκυκλίων Κ.Δ.».

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

Υ.Ε.—Ἀριθ. Πρωτ. 72712
Γενικὴ Διαταγὴ 69 Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1972

«Τήρησις διαδικασίας προμηθειῶν, ἐκτὸς Ἐνιαίου Προγράμματος».

Πρός: 1) τὰς Περιφερειακὰς Διοικήσεις
Ἐπιθεωρήσεις Ἐσωτερικῶν
2) Νομαρχίας καὶ Νομαρχιακὰ Ταμεῖα Κράτους
Διευθύνσεις Ἐσωτερικῶν

Σχετ.: 5738/24.8.1972 ἐγκύκλιος κ. Ἀντιπροέδρου Κυβερνήσεως.

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν κατωτέρω τὴν ὑπερθεν σχετικὴν τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου ἵνα τελῆτε ἐν γνώσει καί, περιπτώσεως συντρεχούσης μεριμνᾶτε διὰ τὴν ἀπαρέγκλιτον τήρησιν τῶν διὰ ταύτης ἐπιστελλομένων.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
Ἀριθ. Πρωτ. 5738 Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Αὐγούστου 1972

Πρὸς Ἅπαντα τὰ Ὑπουργεῖα
Γραφεῖα κ.κ. Ὑπουργῶν καὶ Ὑφυπουργῶν

Ἐκ τῆς παρακολουθήσεως τῶν ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων συζητουμένων θεμάτων, παρετηρήθη ὅτι, ὡρισμένα ἐξ αὐτῶν ἀφορῶντα εἰς ἔγκρισιν Προμηθειῶν ἐκτὸς Ἐνιαίου Προγράμματος ἢ εἰς ἀλλαγὴν τοῦ δι' αὐτοῦ καθορισθέντος τρόπου προμηθείας, προσάγονται αὐτῇ, ἄνευ τηρήσεως τῆς προβλεπομένης ἐν προκειμένῳ διαδικασίας, δαλονότι ἄνευ τῆς, κατὰ περίπτωσιν, ὑπευθύνου εἰσηγήσεως τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς τοιαύτης τακτικῆς εἶναι πιθανόν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, νὰ ληφθῇ διάφορος, κατὰ φορέα, ἀπόφασις, ὡς πρὸς τὸν ἐνδεδειγμένον τρόπον προμηθείας ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ εἴδους, παρακαλοῦμεν ὅπως, δώσητε τὰς δεούσας ἐντολὰς πρὸς τὰς ὑφ' ὑμῶν ἁρμοδίας Ὑπηρεσίας καὶ τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὴν ὑμε-

τέραν ἁρμοδιότητα 'Οργανισμούς, Ν.Π.Δ.Δ. καὶ λοιπὰς 'Επιχειρήσεις, ἵνα τὰ σχετικὰ αἰτήματά των, ὑποβάλλουν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ 'Υπουργεῖον 'Εθνικῆς Οἰκονομίας – Τομ. 'Εμπορίου ('Υπηρεσίαν Προγράμματος Προμηθειῶν) διὰ τήν, ὑπὸ τούτου, ὑποβολὴν εἰς τὴν Ε.Ο.Υ., τῆς σχετικῆς εἰσηγήσεως.

'Ο 'Αντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

Υ.Ε.–'Αριθ. Πρωτ. 73218
'Αριθ. 'Εγκ. Κ.Δ. 36 'Εν 'Αθήναις τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1972

«'Υπερωριακὴ ἀπασχόλησις τῶν μονίμων, ὡς καὶ τῶν ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου ὁδηγῶν αὐτοκινήτων τῶν κ.κ. Νομαρχῶν».

Πρὸς παγίους 'Αποδέκτας 'Εγκυκλίων

'Υποβάλλονται εἰς τὸ 'Υπουργεῖον ἐρωτήματα περὶ τοῦ ἐάν, α) οἱ μόνιμοι ὁδηγοὶ τῶν αὐτοκινήτων τῶν κ.κ. Νομαρχῶν, πέραν τῶν, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 67697/14.7.1972 ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθεισῶν ὑπερωριῶν, ἤτοι τῶν 60 ὡρῶν μηνιαίως, ἐξ ὧν διὰ νυκτερινήν, δύνανται τὰ μετέχουν καὶ τοῦ ὑπερωριακοῦ συνεργείου τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων τῶν Νομαρχιῶν καὶ β) οἱ ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου τοιοῦτοι, δικαιοῦνται τῆς διὰ τοὺς μονίμους ὁδηγούς, ὡς ἄνω, προβλεπομένης καθ ὑπερωρίαν ἀμοιβῆς.

Συναφῶς γνωρίζομεν τὰ ἑξῆς :

Α'. Μόνιμοι ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων

Δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ συμμετοχὴ τῶν περὶ ὧν ἀνωτέρω ὁδηγῶν αὐτοκινήτων καὶ εἰς τὸ ὑπερωριακὸν συνεργεῖον τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων τῶν Νομαρχιῶν, δοθέντος ὅτι, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 67697/14.7.1972 ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υπουργοῦ Οἰκονομικῶν, ἀφορώσης εἰδικῶς εἰς τοὺς μονίμους ὁδηγοὺς αὐτοκινήτων τῶν κ.κ. Νομαρχῶν, θεσπίζεται δι' αὐτοὺς ἴδιον ὡράριον προσφορᾶς ὑπερωριακῆς ἐργασίας.

Β'. 'Οδηγοὶ ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου

'Η προμνησθεῖσα ὑπ' ἀριθ. 67697/14.7.1972 ἀπόφασις τοῦ κ. 'Υπουργοῦ Οἰκονομικῶν ἔχει ἐφαρμογὴν μόνον διὰ τοὺς μονίμους ὁδηγοὺς αὐτοκινήτων τῶν κ.κ. Νομαρχῶν καὶ οὐχὶ διὰ τοὺς ἐπὶ ἐργασιακῇ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου τοιούτους, οἵτινες δικαιοῦνται κατ' ἀνώτατον ὅριον, 120 ὡρῶν ὑπερωριακῆς ἀπασχολήσεως ἐτησίως (ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 14.8.1950 Β. Δ/τος).

Περὶ τοῦ θέματος τοῦ ὁριστικοῦ καθορισμοῦ τῆς ὑπερωριακῆς ἀπασχολήσεως τῶν ὑπαλλήλων τῆς κατηγορίας ταύτης, πάρεσχέθησαν πληροφορίαι ἐγκυκλίως, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 11513/18.2.1972 διαταγῆς τοῦ 'Υπουργείου.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

Υ.Ε.–'Αριθ. Πρωτ. 75741
Γενικὴ Διαταγὴ 73 'Εν 'Αθήναις τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1972

«Μελέτη προβλημάτων Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως»

Πρὸς τοὺς κ.κ. 'Υφυπουργοὺς Περιφερειακῶν Διοικήσεων – Υ.Σ.Α.Π.

Σχετ.: 'Από 18.2.72 πρακτικὸν συσκέψεως παραγόντων ΥΠΕΣ ὑπὸ τὴν προεδρίαν κ. Πρωθυπουργοῦ.

Γενικὰ

'Ως γνωστὸν τὸ πρόβλημα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ὡς μέρος τοῦ γενικωτέρου προβλήματος τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς Διοικήσεως τῆς Χώρας ἔχει προσλάβει κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη σοβαρὰς διαστάσεις.

Τοῦτο ὀφείλεται κυρίως εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ κοινωνικὴ ἐξέλιξις, συνδυαζομένη μὲ τὴν τεχνολογικὴν πρόοδον, τὴν μηχανοποίησιν καὶ τὴν βελτίωσιν τῶν μέσων ἐπικοινωνίας, διηύρυνε τὰ ὅρια δράσεως τοῦ ἀθρώπου, εἰς σημεῖον ὥστε τὰ ἐνδιαφέροντα τούτου νὰ μὴ ἱκανοποιοῦνται, πλέον, ἐντὸς τῶν περιωρισμένων γεωγραφικῶν, πληθυσμιακῶν καὶ οἰκονομικῶν πλαισίων τῆς παραδοσιακῆς κοινότητος.

'Εξ ἄλλου, αἱ μικραὶ κοινότητες λόγῳ τῶν ἐνδογενῶν ἀδυναμιῶν τὰς ὁποίας παρουσιάζουν καὶ τῶν βασικῶν ἐλλείψεων εἰς οἰκονομικὰ μέσα, ἐκπαιδευμένον προσωπικὸν κ.λπ. δὲν εἶναι πλέον εἰς θέσιν νὰ παράσχουν τὰς ὑπηρεσίας ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο νὰ θεωρηθοῦν ὡς οὐσιαστικὴ συμβολὴ εἰς τὰς προσπαθείας τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς Οἰκονομικῆς καὶ Κοινωνικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας.

Προβλήματα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως

Τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν σήμερον τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν εἶναι πολυάριθμα καὶ ποικιλόμορφα, εἰς ἔκτασιν δὲ τοιαύτην, ὥστε νὰ καλύπτουν ὅλας τὰς ἐκφάνσεις τοῦ θεσμοῦ.

Ταῦτα ἐν γενικαῖς γραμμαῖς δύνανται νὰ περιγραφοῦν ὡς κάτωθι:

α. Τὸ πλῆθος τῶν μονάδων τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως τὸ ὁποῖον συνεπάγεται δυσχερείας ὡς πρὸς τὴν ἐπάνδρωσιν καὶ τὴν δημιουργίαν τῆς ἀναγκαίας οἰκονομικῆς βάσεως διὰ τὴν ἀνάπτυξιν ἀξιολόγων δραστηριοτήτων.

β. 'Η ἀδυναμία οὐσιαστικῆς ἀσκήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου ἀνατιθεμένων εἰς τὰς μονάδας τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἁρμοδιοτήτων.

γ. 'Η ἀκαμψία εἰς τὸν μηχανισμὸν λήψεως ἀποφάσεων.

δ. 'Η ἔλλειψις καταλλήλου προσωπικοῦ.

ε. 'Η ἀνεπαρκὴς συμμετοχὴ τῶν πολιτῶν εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων τῆς περιοχῆς.

στ. 'Η διατήρησις ἀπηρχαιωμένων συστημάτων καὶ μεθόδων ἐργασίας, ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὴν μὴ ἱκανοποιητικὴν χρησιμοποίησιν τῶν ὑπὸ τῆς συγχρόνου τεχνολογίας παρεχομένων δυνατοτήτων κλπ.

Τούτων, δοθέντων καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς περαιτέρω ἐνισχύσεως τοῦ θε-

σμοῦ τῆς ἀποκεντρώσεως, κρίνεται ἀπαραίτητον ὅπως αἱ προσπάθειαι πρὸς ἐκσυγχρονισμὸν τοῦ συστήματος τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως εὐθυγραμμισθοῦν πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καταβαλλομένας γενικωτέρας προσπαθείας πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τῆς Κρατικῆς Διοικήσεως.

'Η προσπάθεια αὕτη προϋποθέτει τὴν λῆψιν νέων μέτρων καὶ τὴν υἱοθέτησιν νέων μεθόδων καὶ λύσεων, προκειμένου νὰ καταστῇ ἱκανὴ ἡ τοπικὴ αὐτοδιοίκησις ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ηὐξημένας ἀπαιτήσεις τοῦ μέλλοντος ὅσον ἀφορᾷ, βασικῶς εἰς :

—Τὸ μέγεθος τῶν μονάδων τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

—Τὸν τρόπον δράσεως καὶ τὸ σύστημα τῶν σχέσεων τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως πρὸς τοὺς λοιποὺς τοπικοὺς ὀργανισμούς.

—Τὴν ἔκτασιν τῶν ὑπὸ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἀσκουμένων ἁρμοδιοτήτων.

—Τὸ σύστημα τῶν ἐσόδων αὐτῆς.

—Τὰ συστήματα πληροφορήσεως, προγραμματισμοῦ καὶ λήψεως ἀποφάσεων κ.ἄ.

Μεταξὺ τῶν ὡς ἄνω μέτρων ὑφίσταται στενὴ συνάρτησις, ἡ δὲ ἱεράρχησις τούτων ἀπαιτεῖ τὴν ἐμπεριστατωμένην μελέτην καὶ τὸν ἐν συνεχείᾳ προγραμματισμὸν τῶν ἀπαιτουμένων ἐνεργειῶν.

Κατ' ἀκολουθίαν παρίσταται ἀνάγκη ἐξετάσεως τοῦ θέματος τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἐν τῷ συνόλῳ του, προκειμένου ἐν συνεχείᾳ νὰ προσδιορισθῶσιν οἱ εἰδικώτεροι στόχοι καὶ καθορισθῶσι τὰ ληπτέα μέτρα ὡς καὶ τὰ χρονικὰ πλαίσια πρὸς ἐφαρμογὴν τούτων.

Κατόπιν τούτου παρακαλοῦμεν ὅπως μερίμνῃ τῶν παρ' ὑμῖν 'Υπηρεσιῶν Συντονισμοῦ 'Αναπτύξεως Περιφερείας (ΥΣΑΠ) καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν εἰς τὴν ὑμετέραν περιφέρειαν ὑπαγομένων Νομαρχῶν, προέλθητε εἰς τὴν συγκέντρωσιν στοιχείων καὶ τὴν μελέτην ἰδίᾳ τῶν ἰδιομόρφων προβλημάτων τὰ ὁποῖα ἐμφανίζει ἡ τοπικὴ αὐτοδιοίκησις εἰς τὴν περιοχὴν τῆς ὑμετέρας ἁρμοδιότητος καὶ ὑποβάλητε τὰς ὑμετέρας σκέψεις καὶ προτάσεις περὶ τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων πρὸς ἐπίλυσιν τούτων.

Γενικαὶ κατευθύνσεις

Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς κατὰ ἐνιαῖον τρόπον καὶ ἐρεύνης ἐπὶ τοῦ θέματος θέτομεν ὑπ' ὄψιν τὰ κάτωθι :

α. Ὅτι τυχὸν σκέψεις περὶ ἀναδιοργανώσεως τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως δέον νὰ τείνουν εἰς τὴν δημιουργίαν βιωσίμων ὀργανισμῶν μὲ ἀνάλογον γεωγραφικόν, πληθυσμιακὸν καὶ οἰκονομικὸν ὑπόβαθρον, ὥστε νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀσκήσουν κατὰ τρόπον ἀποτελεσματικὸν τὰς ὑπὸ τοῦ Νόμου ἀνατιθεμένας αὐτοῖς ἁρμοδιότητας.

β. Ὅτι τυχὸν σκέψεις συγχωνεύσεως Κοινοτήτων ἢ Δήμων καὶ Κοινοτήτων δὲν θὰ πρέπῃ νὰ ἔχῃ, κατ' ἀρχὴν ἀναγκαστικὸν χαρακτῆρα, τοῦ Κράτους περιοριζομένου, τοὐλάχιστον εἰς πρώτην φάσιν, εἰς τὴν θέσπισιν κινήτρων

πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ἐπιδιωκομένης συγχωνεύσεως. 'Εξαίρεσιν τοῦ μέτρου τούτου δύναται ν' ἀποτελέσῃ ἡ περίπτωσις συγχωνεύσεως Κοινοτήτων ἤδη φυσικῶς ἡνωμένων μεταξύ των.

γ. Ὅτι τὸ μέγεθος τῶν νέων Κοινοτήτων δὲν θὰ πρέπῃ νὰ εἶναι τοιοῦτον ὥστε νὰ ἐξαφανισθῇ τὸ μεταξὺ τῶν κατοίκων αἴσθημα τῆς Κοινότητος.

δ. Ὅτι δέον νὰ ἀποφευχθῇ κατ' ἀρχὴν ἡ συγχώνευσις ἀγροτικῶν Κοινοτήτων μετὰ βιομηχανικῶν κέντρων.

ε. Τοῦ μέτρου τῆς συγχωνεύσεως θὰ ἐξαιρεθοῦν αἱ ἀπομεμονωμέναι ὀρειναὶ ἢ νησιωτικαὶ Κοινότητες καὶ

στ. Ὅτι ἡ συγχώνευσις δὲν δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ εἰ μὴ σταδιακῶς βάσει καταρτισθησομένου μακροχρονίου προγράμματος.

Αἱ ἀκολουθητέαι ἐνέργειαι καὶ τὰ κριτήρια ἅτινα δέον ν' ἀποτελέσουν βάσιν τῶν ὑπὸ ἐκπόνησιν μελετῶν ἔχουν ὡς κάτωθι :

α. Εἰς τὴν πρώτην φάσιν θὰ πρέπῃ νὰ ἐπιλεγοῦν αἱ κοινότητες αἱ ὁποῖαι συνδυάζουν τὰς προϋποθέσεις ἵνα καταστοῦν κέντρα ἕλξεως τοῦ πληθυσμοῦ τῶν πέριξ αὐτῶν Κοινοτήτων (Κεφαλοχώρια), βάσει τῶν ἤδη προσφερομένων ἢ δυναμένων νὰ προσφερθοῦν ὑπ' αὐτῶν ὑπηρεσιῶν.

β. 'Εν συνεχείᾳ θὰ ὑπολογισθῇ ἡ ἐνδοχώρα ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐκτείνεται ἢ δύναται νὰ ἐκταθῇ ἡ ἐπιρροὴ τῶν ὡς ἄνω κοινοτήτων καὶ οἱ οἰκισμοὶ οἱ ὁποῖοι περιλαμβάνονται ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ἐπιρροῆς τῶν κέντρων τούτων.

'Ως δεῖκται μετρήσεως τῆς ἐπιρροῆς τῶν ἐν λόγῳ κέντρων δέον νὰ χρησιμοποιηθοῦν.

—Τὰ φυσικὰ-γεωγραφικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς περιοχῆς.

—'Η περιφέρεια, τὰ ὅρια καὶ ὁ πληθυσμὸς τῶν ὑπὸ συγχώνευσιν μονάδων τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

—Τὸ ὑφιστάμενον ἐντὸς τῆς περιοχῆς σύστημα μεταφορῶν καὶ ἐπικοινωνιῶν.

—'Η μορφὴ καὶ ἡ ἔκτασις τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν.

—'Η ὑφισταμένη κοινωνικὴ ὀργάνωσις τῆς περιοχῆς καὶ ἡ πολιτιστικὴ παράδοσις.

—'Η ἔκτασις τῶν ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω κέντρων παρεχομένων δυνατοτήτων εἰς τὸν τομέα τῆς ἐκπαιδεύσεως, τῆς ψυχαγωγίας, τῆς ὑγείας κ.λπ.

γ. 'Εν συνεχείᾳ θὰ καταρτισθῇ εἰδικὴ δι' ἑκάστην περίπτωσιν ἔκθεσις ἐν ᾗ θὰ ἀναλύωνται αἱ συντρέχουσαι ὑπὲρ τῆς συγχωνεύσεως προϋποθέσεις, ὥστε αἱ σχετικαὶ ἀποφάσεις νὰ θεμελιοῦνται ἐπὶ συγκεκριμένων στοιχείων. Αἱ σχετικαὶ περὶ συγχωνεύσεως προτάσεις δέον ὅπως συνοδεύωνται ἀπαραιτήτως καὶ ὑπὸ εἰδικοῦ σκαριφήματος εἰς ὃ θὰ ἀπεικονίζωνται τὰ ὅρια τῶν νέων μονάδων τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ὡς καὶ τὰ γεωγραφικὰ στοιχεῖα τῆς περιοχῆς.

δ. 'Ομοίως εἰς τὰς ὡς ἄνω ἐκθέσεις δέον ὅπως περιέχωνται προτάσεις διὰ τῶν ὁποίων :

—Θὰ ἐξειδικεύωνται τὰ κατὰ περίπτωσιν ἐφαρμοστέα κίνητρα (π.χ. ἐκτέλεσις ἔργων, οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις κ.λπ.) ὡς καὶ τὰ εἰδικώτερα ὀργανωτικὰ μέτρα διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῶν συγχωνεύσεων.

—Θὰ ἀναλύεται ἡ δαπάνη τὴν ὁποίαν περικλείει ἡ υἱοθέτησις τῶν προτεινομένων κινήτρων καὶ τέλος

—Θὰ προσδιορίζεται ὁ κύκλος τῶν ἁρμοδιοτήτων τὰς ὁποίας δύνανται εἰς πρώτην φάσιν νὰ ἀσκήσουν οἱ Ο.Τ.Α. κατόπιν τῶν μελετωμένων συγχωνεύσεων.

—Θὰ καθορίζωνται τὰ χρονικὰ πλαίσια ἐντὸς τῶν ὁποίων δύναται νὰ ὁλοκληρωθῇ κατὰ στάδια τὸ ὅλον σχέδιον συγχωνεύσεως εἰς τὴν περιοχὴν ὑμετέρας ἁρμοδιότητος, ἀρχῆς γενομένης ἐκ τῶν μονάδων ἐκείνων αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἤδη ἑνωθῇ φυσικῶς μεταξύ των ἢ τῶν κοινοτήτων ἐκείνων τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι ἐζήτησαν ἤδη τὴν συγχώνευσιν.

Αἱ καταρτισθησόμεναι μελέται δέον νὰ ὑποβληθῶσιν ἡμῖν τὸ βραδύτερον μέχρι τέλους τοῦ τρέχοντος ἔτους.

'Ο 'Υπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Υ.Ε.—'Αριθ. Πρωτ. 78621

Γενικὴ Διαταγὴ 75 'Εν 'Αθήναις τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1972

«Περὶ ἀμέσου ἐνημερώσεως τοῦ 'Υπουργείου ἐπὶ ἐκτάκτων περιστατικῶν»

Πρὸς τοὺς κ.κ. Νομάρχας τοῦ Κράτους

Σχετ.: 68171/22.8.1972 ἡμετέρα.

1. Διὰ τῆς ὑπερθεν ἐγκυκλίου ἐπεστήθη, ἰδιαιτέρως, ἡ προσοχὴ ὑμῶν ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ἀμέσου ἐνημερώσεως τοῦ 'Υπουργείου τούτου ἐπὶ παντὸς ἐκτάκτου περιστατικοῦ λαμβάνοντος χώραν εἰς τὰς περιφερείας ὑμῶν.

2. 'Εν τούτοις, παρετηρήθησαν περιπτώσεις, ὡς ἐκεῖναι τῶν τελευταίων σεισμῶν, καθ' ἃς αἱ ἀναφοραὶ τῶν οἰκείων νομαρχῶν περιῆλθον ἡμῖν μὲ σχετικὴν καθυστέρησιν. 'Η καθυστέρησις αὕτη δὲν δικαιολογεῖται, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον τὸ 'Υπουργεῖον 'Εσωτερικῶν ὡς συντονιστικὸς φορεύς, δέον νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν παρομοίων περιστατικῶν, ἀμέσως καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς καθυστερήσεως, ὥστε νὰ καθίσταται δυνατὴ ἡ ἐπιτυχὴς ἄσκησις τοῦ συντονιστικοῦ ἔργου του.

3. Ὅθεν, παρακαλοῦμεν καὶ αὖθις ὅπως, εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἐκτάκτων περιστατικῶν, ἀναφέρεσθε πάραυτα εἰς τὸ 'Υπουργεῖον τοῦτο κατὰ τὴν διαδικασίαν τὴν καθοριζομένην διὰ τῆς ἐν θέματι σχετικῆς ἐγκυκλίου ἡμῶν, διὰ τοῦ τηλετύπου ἢ καὶ τηλεφωνικῶς διὰ τῶν παρὰ τῇ αἰθούσῃ συντονισμοῦ ὑπ' ἀριθ. 3223605, 3222414 καὶ 3225077 τηλεφωνικῶν συσκευῶν αὐτομάτου τηλεπιλογῆς ἢ τοῦ τηλεφωνικοῦ κέντρου τοῦ 'Υπουργείου ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ μὴ ἐργασίμου ἡμέρας ἢ ὥρας.

4. 'Υπογραμμίζομεν ὅτι, ἡ συγκέντρωσις πληροφοριῶν περὶ τῶν λεπτομερειῶν ἑκάστου συμβάντος θὰ γίνεται ὑφ' ὑμῶν ἀφοῦ προηγουμένως ἀναφέρητε εἰς τὸ 'Υπουργεῖον, παρέχοντες στοιχεῖα περὶ τοῦ τόπου, τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς ἀκριβοῦς ὥρας καθ' ἣν ἔλαβε χώραν τὸ συμβάν.

5. Διὰ μεταγενεστέρας ἀναφορᾶς ὑμῶν θὰ παρέχωνται λεπτομερῆ στοιχεῖα

περὶ τῆς ἐκτάσεως καὶ τῶν συνεπειῶν τοῦ περιστατικοῦ καὶ θὰ προτείνωνται τὰ ληπτέα μέτρα διὰ τὴν ἀντιμετώπισίν του. 'Η ἀναφορὰ αὕτη δέον νὰ κοινοποιῆται καὶ εἰς τὸ καθ' ὕλην ἁρμόδιον ἢ ἁρμόδια 'Υπουργεῖα.

'Ο 'Υπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Υ.Ε.—'Αριθ. Πρωτ. 80900
Γενικὴ Διαταγὴ 79 'Εν 'Αθήναις τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1972

«'Ενημέρωσις ἐπὶ ἐκτάκτων περιστατικῶν».

Πρὸς τοὺς κ.κ. Νομάρχας τοῦ Κράτους

Σχετ.: 78621/23.9.1972 ἡμετέρα.

'Εν συνεχείᾳ πρὸς τὴν ὑπερθεν ἡμετέραν ἐγκύκλιον διαταγήν, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν, ὅπως ἀναφέρητε ἡμῖν κατὰ ποίαν διαδικασίαν ἐνημεροῦσθε ὑπὸ τῶν οἰκείων ἀστυνομικῶν καὶ λοιπῶν, ἁρμοδίων κατὰ περίπτωσιν ἀρχῶν, ἐπὶ τῶν λαμβανόντων χώραν ἐν ταῖς περιφερείαις ὑμῶν ἐκτάκτων περιστατικῶν.

Εἰδικώτερον, παρακαλοῦμεν, ὅπως ἀναφέρητε ἡμῖν:

α) Διὰ ποίου τρόπου ἐνεργεῖται ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐνημέρωσις ὑμῶν (τηλεφωνικῶς, ἐγγράφως, δι' ἀγγελιαφόρου κ.λπ.).

β) 'Εντὸς πόσου χρόνου περίπου ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ συμβάντος λαμβάνετε γνῶσιν τούτου καὶ

γ) 'Εὰν πρὸ τῆς ἐνημερώσεως ὑμῶν ἀναφέρηται τὸ γεγονὸς εἰς ἑτέρας περιφερειακὰς ἢ κεντρικὰς ὑπηρεσίας καὶ ποίας.

'Η ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀναφορὰ ὑμῶν, δέον νὰ περιέλθῃ εἰς τὸ 'Υπουργεῖον τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 5ης 'Οκτωβρίου ἐ.ἔ.

'Ο 'Υπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Υ.Ε.—'Αριθ. Πρωτ. 80956
Γενικὴ Διαταγὴ 80 'Εν 'Αθήναις τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1972

«'Ανακοινοῦται ἡ δημοσίευσις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1233/1972 Ν. Δ/τος εἰς τὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως «περὶ προστασίας ἐν γένει τῶν τάφων 'Αγωνιστῶν τῆς 'Ελληνικῆς 'Επαναστάσεως 1821».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

Κοιν.: Τὰς Περιφερειακὰς Διοικήσεις τοῦ Κράτους κλπ.

"Εχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν, ὅτι, εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 162 τῆς 13ης Σεπτεμβρίου 1972 φύλλον τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχος Α'), ἐδημοσιεύθη

τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 1233/1972 «περὶ προστασίας ἐν γένει τῶν τάφων 'Αγωνιστῶν τῆς 'Ελληνικῆς 'Επαναστάσεως 1821».

Εἰδικώτερον, αἱ διατάξεις τοῦ ρηθέντος Ν. Δ/τος ἔχουν, ὡς ἀκολούθως :

"Αρθρον μόνον

1. Οἱ τάφοι ὡς καὶ τὰ ἐπὶ τούτων μνημεῖα, τῶν πεσόντων εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν ἢ θανόντων ἀγωνιστῶν τῆς 'Επαναστάσεως 1821, εἴτε οὗτοι κεῖνται ἐντὸς νεκροταφείων, εἴτε ἐκτὸς αὐτῶν, χαρακτηρίζονται ὡς πράγματα ἐκτὸς συναλλαγῆς, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς παρ' οἱουδήποτε φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, ἐκποιήσεως, διαθέσεως, ὑποθηκεύσεως ἢ κατασχέσεως τούτων, ὡς καὶ τῆς μεταβολῆς τοῦ προορισμοῦ των.

'Η ἐπ' αὐτῶν ἀσκουμένη νομή, εἶναι 'Εθνικοῦ καὶ Θρησκευτικοῦ περιεχομένου καὶ δὲν ἔχει περιουσιακὸν χαρακτῆρα.

2. 'Η ἀναγνώρισις τῶν ὡς ἄνω τάφων, γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ, κοινοτικοῦ συμβουλίου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, μετὰ σύμφωνον γνώμην, ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ Μέσης 'Εκπαιδεύσεως, τοῦ οἰκείου 'Εφόρου 'Αρχαιοτήτων καὶ ἑνὸς φιλολόγου, καθηγητοῦ, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

3. Τὰ τῆς καθαριότητος, συντηρήσεως καὶ εὐπρεπείας τούτων, ἐπιμελοῦνται οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες.

"Οθεν, παρακαλοῦμεν, ὅπως ἀνακοινώσητε τὸ ἀνωτέρω Νομοθετικὸν Διάταγμα, εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας τῆς περιφερείας ὑμῶν, μετὰ σχετικῶν ὁδηγιῶν, ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

Υ.Ε.—'Αριθ. Πρωτ. 77534
Γενικὴ Διαταγὴ 81

'Εν 'Αθήναις τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1972

«Λαχειοφόρον 'Ομολογιακὸν 'Εσωτερικὸν Δάνειον Οἰκονομικῆς 'Αναπτύξεως, ἔτους 1972».

Πρὸς τοὺς κ.κ. Νομάρχας τοῦ Κράτους

Γνωρίζομεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

1. Διὰ τοῦ Ν.Δ. 1183/1972 (Φ.Ε.Κ. 93 Α'/24.6.1972) ἀπεφασίσθη ἡ συνομολόγησις τοῦ ἐν θέματι δανείου, ὕψους 3.000.000.000 δραχμῶν, διὰ τήν, κατ' ἀποκλειστικότητα, χρηματοδότησιν τοῦ ἐκτελουμένου, διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν Δημοσίων 'Επενδύσεων, προγράμματος τῆς Οἰκονομικῆς 'Αναπτύξεως τῆς Χώρας.

2. Τὸ Δάνειαν τοῦτο θὰ ἐκτεθῇ εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν ἀπὸ τῆς 15ης μέχρι καὶ τῆς 25ης Νοεμβρίου 1972, αἱ δὲ προεγγραφαὶ εἰς αὐτὸν δύνανται νὰ λάβουν χώραν ἀπὸ τῆς 8ης μέχρι καὶ τῆς 14ης τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω μηνός.

3. Τὸ ἐν λόγῳ δάνειον, ἡ διάρκεια τοῦ ὁποίου ὡρίσθη εἰς 20 ἔτη, τὸ δὲ ἐπιτόκιον εἰς 6 1/2 ο/ο ἐτησίως, ἐκδίδεται εἰς τίτλους ἁπλοῦς (ὀνομαστικῆς ἀξίας 500 δραχμῶν) καὶ πολλαπλοῦς (ὀνομαστικῆς ἀξίας 2.500–50.000 δραχμῶν), παρέχει δὲ πλεῖστα προνόμια καὶ πλεονεκτήματα, ἅτινα λεπτομερῶς ἀναγράφονται εἰς τὸ ἐπισυναπτόμενον τῇ παρούσῃ εἰδικὸν ἔντυπον.

4. 'Η πανηγυρικὴ ἐπιτυχία τῶν πέντε Δανείων τῆς 'Επαναστάσεως, τῶν ἐτῶν 1967, 1968, 1969, 1970 καὶ 1971, ἐγγυᾶται καὶ προοιωνίζει τὴν ὑπερκάλυψιν καὶ τοῦ ἐφετεινοῦ, δεδομένου, ὅτι πρὸ πολλοῦ, ἔχει ἐδραιωθῆ εἰς τὸν 'Ελληνικὸν Λαὸν ἡ πίστις εἰς τό, πρωτοφανοῦς ἐκτάσεως, ἀναπτυξιακὸν ἔργον, ὅπερ ἐπιτελεῖται ὑπὸ τῆς 'Εθνικῆς 'Επαναστατικῆς Κυβερνήσεως, ὑπὸ καθεστὼς νομισματικῆς σταθερότητος.

5. Πάντα τὰ ἀνωτέρω, καθιστοῦν εὐχερέστερον τὸν ἐφετεινὸν ἀγῶνα τῆς διαφωτιστικῆς ἐνημερώσεως τοῦ Λαοῦ, ἐπὶ τῷ τέλει ἐπιτεύξεως τῆς μεγίστης διασπορᾶς τῶν ὁμολογιῶν εἰς τὴν λαϊκὴν ἀποταμίευσιν, ἰδιαιτέρως τῶν 'Επαρχιῶν, ὅπερ ἀποτελεῖ βασικὴν ἐπιδίωξιν τῶν Λαχειοφόρων Δανείων.

6. 'Εν ὄψει τῶν προεκτεθέντων, πρόδηλος καθίσταται ἡ σπουδαιότης τῆς συμμετοχῆς ὑμῶν εἰς τὴν διαφωτιστικὴν ὑπὲρ τοῦ δανείου ἐξόρμησιν, ἥτις συμβάλλει ταυτοχρόνως καὶ εἰς τὴν πληρεστέραν ἐνημέρωσιν τοῦ 'Ελληνικοῦ Λαοῦ, περὶ τῆς γιγαντιαίας σημερινῆς προσπαθείας διὰ μίαν καλυτέραν αὔριον.

7. 'Επὶ τῷ τέλει ἐνιαίας καὶ συντετονισμένης δραστηριοποιήσεως ὑμῶν, ἐπιβάλλεται, ὅπως διὰ τῆς ἐνημερωτικῆς προσπαθείας ἀποβλέψητε εἰς τὸ νὰ τονισθοῦν :

α. Τὰ εἰδικὰ πλεονεκτήματα καὶ προνόμια τοῦ δανείου, ἅτινα παρέχουν εἰς τοὺς ἀγοραστὰς ὁμολογιῶν πολλαπλᾶς οἰκονομικὰς ὠφελείας, ἀποτελοῦντα, οὕτω, μίαν πρώτης τάξεως εὐκαιρίαν ἐπιτυχοῦς καὶ ἀσφαλοῦς τοποθετήσεως χρημάτων.

β. 'Ο 'Εθνικὸς σκοπὸς τοῦ δανείου, ἠγγυημένος ἀπὸ τὸ μέχρι τοῦδε πρωτοφανοῦς ἐκτάσεως ἀναπτυξιακὸν ἔργον τῆς 'Επαναστάσεως, ὅστις παρέχει εἰς τοὺς ἐν λόγῳ ἀγοραστὰς ὁμολογιῶν τὴν εὐκαιρίαν νὰ συμμετέχουν ἐνεργῶς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας, αἰσθανόμενοι ἐθνικὴν ἱκανοποίησιν διὰ τὴν συμβολήν των ταύτην.

8. Πρὸς συντονισμὸν τῆς ἐνημερωτικῆς προσπαθείας ὑμῶν, παρακαλοῦμεν' ὅπως προέλθητε :

α. Εἰς τὴν μεθοδικὴν καὶ πλήρη ἐνημέρωσιν τοῦ συνόλου τῶν κατοίκων τῶν καθ' ὑμᾶς Νομῶν, εἰ δυνατὸν διά :

(1) Τῆς εὐρυτάτης καὶ ἐντόνου κινητοποιήσεως τῶν 'Επιτροπῶν 'Ενημερώσεως Πολιτῶν.

(2) Τῆς ὀργανώσεως εἰδικῶν συγκεντρώσεων τῶν παραγωγικῶν ὁμάδων, καθ' ἃς εἰδικοὶ ὁμιληταὶ θὰ ἀναπτύξουν τὰ πλεονεκτήματα καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ δανείου.

(3) Τῆς προβολῆς τῶν διαφημιστικῶν περὶ τοῦ δανείου κινηματογραφικῶν ταινιῶν.

(4) Τῆς διαφημίσεως διὰ τοῦ τοπικοῦ τύπου καὶ ραδιοφώνου, ὅπου ὑφίσταται τοιοῦτον, καὶ διὰ τοιχοκολλημάτων (ἀφισσῶν).

β. Εἰς τὴν ἀνάπτυξιν πάσης πρωτοβουλίας ἐντὸς τῶν ὑφισταμένων δυνατοτήτων καὶ τῶν τοπικῶν συνθηκῶν, πρὸς ὑποβοήθησιν τοῦ διαφημιστικοῦ ἔργου τοῦ δανείου, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀναληφθῆ ὑπὸ πενταμελοῦς 'Επιτροπῆς, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ κ. 'Υποδιοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος (βλ. κατωτέρω παράγρ. 9).

γ. Εἰς τὴν ἐνημέρωσιν, μέσῳ τῶν κατοίκων τῆς περιφερείας, τῶν ναυτικῶν ὡς καὶ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ οἰκείων των, περὶ τοῦ δικαιώματος ἐγγραφῆς εἰς τὸ δάνειον 'Ελλήνων μονίμων κατοίκων ἐξωτερικοῦ, ὑπὸ λίαν εὐνοϊκοὺς ὅρους καὶ πλήρεις συναλλαγματικὰς διευκολύνσεις.

δ. Εἰς τὴν πρωτοβουλίᾳ τῶν κ.κ. Περιφερειακῶν Διοικητῶν καὶ ὑμῶν καὶ τῇ συμμετοχῇ τῶν ἐκπροσώπων τῶν τοπικῶν 'Αρχῶν καὶ τῶν παραγωγικῶν κ.λπ. τάξεων, πανηγυρικὴν προεγγραφὴν εἰς τὴν Πρωτεύουσαν τοῦ Νομοῦ, τὴν πρωΐαν τῆς 8ης Νοεμβρίου 1972 καὶ ὥραν 10ην πρωϊνήν. Τοιαῦται πανηγυρικαὶ προεγγραφαὶ σκόπιμον εἶναι νὰ πραγματοποιηθοῦν καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ἀστικὰ κέντρα τοῦ Νομοῦ, πρωτοβουλίᾳ τῶν οἰκείων Δημάρχων καὶ Κοινοταρχῶν.

ε. Εἰς τὴν εὐρεῖαν δημοσιότητα τῆς πορείας τοῦ δανείου.

9. "Εστω ὑπ' ὄψιν ὑμῶν, ὅτι βάσει τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 119986/13.7.71 'Αποφάσεως τοῦ κ. 'Υπουργοῦ Οἰκονομικῶν, ἐγκριθέντος Κανονισμοῦ Λειτουργίας τῆς 'Επιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 884/1971, περὶ ἧς ἀνωτέρω, ἐν παρ. 8β, εἶναι δυνατὴ ἡ, δι' ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης σύστασις καὶ λειτουργία παρὰ ταῖς Νομαρχίαις τῆς χώρας, 'Υποεπιτροπῶν ἢ Κλιμακίων διὰ τὴν μελέτην θεμάτων ὀργανώσεως καὶ προγραμματισμοῦ, τὸν συντονισμὸν ἐνεργειῶν, τὴν ὑλοποίησιν λαμβανομένων ἀποφάσεων καὶ τὴν ἐπικουρίαν πρὸς ἐπίτευξιν τεθέντων στόχων.

10. Διὰ τὸν ἀνεφοδιασμὸν τῆς Νομαρχίας δι' ἐντύπων ὁδηγιῶν, ὡς καὶ διὰ παντοειδοῦς διαφημιστικοῦ ὑλικοῦ, καθὼς καὶ διὰ πᾶσαν περαιτέρω διευκρίνησιν, πληροφορίαν, εἰδικὴν συμπαράστασιν ἢ ἐνέργειαν, προϋποθέτουσαν λελογισμένην τινὰ δαπάνην, παρακαλοῦμεν ὅπως ἀπευθύνεσθε εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς 'Ελλάδος (Γραφεῖον κ. 'Υποδιοικητοῦ–Τηλ. 3238096 καὶ 3233261 ΤΕΛΕΞ 215102 – 215206 – 215363 – 215752).

'Ωσαύτως δύνασθε, νὰ ὑποδείξητε εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς 'Ελλάδος τὰς διευθύνσεις ἐκείνων εἰς τοὺς ὁποίους κρίνετε ὅτι πρέπει νὰ ἀποσταλῇ διαφημιστικὸν ὑλικὸν τοῦ δανείου εἰς μεγάλας ποσότητας, ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐντύπων, προκειμένου ταῦτα νὰ ἀποσταλοῦν παρ' αὐτῆς ἀπ' εὐθείας εἰς τούτους.

11. Θέλομεν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι θὰ καταβληθῇ παρ' ὑμῶν ἡ ἀπαιτουμένη προσπάθεια καὶ θὰ ἐπιδειχθῇ δραστηριότης, ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ, πλήρως, ὁ

ἐπιδιωκόμενος σκοπός. 'Επιφυλασσόμεθα νὰ κρίνωμεν τὸ μέγεθος τῆς συμβολῆς σας ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου προσπαθειῶν σας.

'Ο 'Υπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Υ.Ε.—'Αριθ. Πρωτ. 81812
Γενικὴ Διαταγὴ 82 'Εν 'Αθήναις τῇ 2 'Οκτωβρίου 1972

«'Εορτασμὸς ἐπετείου 28ης 'Οκτωβρίου».

Πρὸς τοὺς κ.κ. Νομάρχας τοῦ Κράτους

1. 'Ο ἑορτασμὸς τῆς 'Ιστορικῆς ἐπετείου τῆς 28ης 'Οκτωβρίου 1940, εἶναι ἀπαραίτητον ὅπως καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος λάβῃ χώραν κατὰ τὸν λαμπρότερον δυνατὸν τρόπον.

2. Πρὸς τοῦτο, παρακαλοῦμεν, ὅπως καταβληθῇ πᾶσα δυνατὴ προσπάθεια ἵνα αἱ καθιερωμέναι ἐκδηλώσεις τελεσθοῦν μετὰ πάσης ἐπισημότητος καθ' ἅπασαν τὴν Χώραν, πρὸς ἔξαρσιν τῆς σημασίας τῆς ἱστορικῆς ταύτης ἐπετείου.

3. 'Ιδιαιτέρα προσπάθεια δέον νὰ καταβληθῇ διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς 'Εθνικῆς Νίκης εἰς τὰ Σχολεῖα, τὰς Δημοσίας 'Υπηρεσίας, τὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου καὶ τοὺς 'Οργανισμούς.

4. Τὸ Πρόγραμμα ἑορτασμοῦ δέον νὰ περιλαμβάνῃ :

α. Τὴν 27ην 'Οκτωβρίου 1972

(1) 'Ομιλίας ὑπὸ καταλλήλων ὁμιλητῶν εἰς εἰδικὰς συγκεντρώσεις εἰς Σχολεῖα, Δημοσίας 'Υπηρεσίας, 'Οργανισμοὺς Δημοσίου Δικαίου κ.λπ.

(2) Προσκύνημα τῶν μαθητῶν τῶν Σχολείων, Προσκόπων, 'Οδηγῶν καὶ 'Αλκίμων εἰς τὰ μνημεῖα τῶν 'Ηρώων, προσερχομένων συντεταγμένων μὲ ἐπικεφαλῆς Καθηγητάς, Διδασκάλους, Βαθμοφόρους κ.λπ.

Κατὰ τὸ προσκύνημα θὰ παρίστανται, ἀντιπροσωπεῖαι 'Αναπήρων καὶ Θυμάτων Πολέμου, τραυματιῶν καὶ 'Εφέδρων, παρατασσομένης, πρὸ τοῦ μνημείου, τιμητικῆς φρουρᾶς.

β. Τὴν 28ην 'Οκτωβρίου 1972

(1) 'Ωραν 07,30'. Χαρμοσύνους κωδωνοκρουσίας τῶν ἐκκλησιῶν. Αἱ φιλαρμονικαὶ θὰ περιέλθουν τὰς ὁδοὺς τῶν πόλεων παιανίζουσαι θούρια καὶ ἐμβατήρια.

(2) 'Ωραν 10.00. Τέλεσιν ἐπισήμου δοξολογίας, εἰς τὰς ἕδρας τῶν Νομῶν καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τῆς Χώρας.

(3) 'Επιμνημοσύνους δεήσεις καὶ κατάθεσιν στεφάνου εἰς τὰ μνημεῖα τῶν 'Ηρώων, μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας.

(4) Παρέλασιν κοινὴν μαθητῶν τῶν Σχολείων, Προσκόπων, 'Οδηγῶν, 'Αλκίμων, 'Εθνικῶν 'Οργανώσεων καὶ Τμημάτων τῶν 'Ενόπλων Δυνάμεων.

5. 'Ο σημαιοστολισμὸς θὰ εἶναι γενικός, ὁρίζεται δὲ τριήμερος τοιοῦτος·

ἤτοι ἀπὸ τῆς ὀγδόης πρωϊνῆς ὥρας τῆς 26ης, μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου τῆς 28ης Ὀκτωβρίου.

Τὸ ἑσπέρας τῆς 26ης, 27ης καὶ 28ης Ὀκτωβρίου αἱ πόλεις, κωμοπόλεις καὶ χωρία θὰ φωταγωγηθοῦν.

6. Τὰ θέατρα καὶ οἱ κινηματογράφοι δέον νὰ δώσουν ἑορταστικὸν τόνον εἰς τὰς παραστάσεις τῆς 28ης Ὀκτωβρίου.

7. Τὸ ὅλον πρόγραμμα τῶν ἐκδηλώσεων δύναται νὰ καταστῇ ἔτι πλουσιώτερον, φροντίδι ὑμῶν, ἀναλόγως τῶν κατὰ τόπους συνθηκῶν καὶ τῶν διατιθεμένων μέσων. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, δύνασθε, ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν κ.κ. Στρατιωτικῶν Διοικητῶν καὶ λοιπῶν τοπικῶν ἀρχῶν, νὰ ἀναπτύξητε πᾶσαν πρωτοβουλίαν.

8. Τὸ πρόγραμμα ἑορτασμοῦ εἰς τὰς ἕδρας τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων θὰ ἐκδοθῇ ὑφ' ὑμῶν, κατόπιν ὅμως προηγουμένης συνεννοήσεως μετὰ τῶν κ.κ. Ὑφυπουργῶν-Περιφερειακῶν Διοικητῶν καὶ τῶν ἀνωτέρω τοπικῶν ἀρχῶν.

9. Εἰδικῶς διὰ τὴν πόλιν τῆς Θεσσαλονίκης, διὰ τοῦ ἐκδοθησομένου προγράμματος, αἱ ἐν παραγράφοις 4, 5 καὶ 6 τῆς παρούσης ὁριζόμεναι ἑορταστικαὶ ἐκδηλώσεις, θέλουσι ρυθμισθῇ ἀναλόγως τῶν ἐπικρατουσῶν τοπικῶν συνθηκῶν καὶ τῶν παρασχεθεισῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, ὁδηγιῶν, δοθέντος ὅτι ἡ ἐπέτειος τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, συμπίπτει μὲ τὴν τοιαύτην τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πόλεως καὶ τοῦ Πολιούχου αὐτῆς Ἁγίου Δημητρίου.

10. Ἐν ὄψει τῶν ἀνωτέρω παρακαλοῦμεν ὅπως δοθοῦν ἐγκαίρως αἱ δέουσαι ὁδηγίαι, πρὸς τὰς ὑφ' ὑμᾶς δημοσίας δημοτικὰς καὶ κοινοτικὰς ἀρχὰς καὶ ὑπηρεσίας, διὰ τὴν πληρεστέραν ὀργάνωσιν καὶ τὴν μεγαλοπρεπεστέραν παρουσίασιν τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ ἑορτασμοῦ.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Υ.Ε.–Ἀριθ. Πρωτ. 77110
Γενικὴ Διαταγὴ 85

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3ῃ Ὀκτωβρίου 1972

«Ἐπίδομα πολυετοῦς ὑπηρεσίας μὴ μονιμοποιηθέντος βάσει τοῦ Ν. Δ/τος 169/1969 προσωπικοῦ».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις Ἐσωτερικῶν
Νομαρχιακὰ Ταμεῖα Κράτους

Σχετ.: Ὑπ' ἀριθ. 119515/7527/15.9.1972 Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν, κατωτέρω, ὡς ἔχει, τὸ ὑπερθεν σχετικὸν ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, ἵνα τελῆτε ἐν γνώσει καὶ διὰ τὰ καθ' ὑμᾶς περαιτέρω.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γεν. Διευθυντὴς
Θ. ΚΑΚΑΝΤΟΥΣΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Γενικὸν Λογιστήριον τοῦ Κράτους
Διεύθυνσις 14η – Τμῆμα Β'

Ἀριθ. Πρωτ. 119515/7527 Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1972

«Ἐπίδομα πολυετοῦς ὑπηρεσίας μὴ μονιμοποιηθέντος βάσει τοῦ Ν.Δ. 169/69 προσωπικοῦ».

Πρὸς Ἅπαντα τὰ Ὑπουργεῖα
Διευθύνσεις Προσωπικοῦ

Ἐξ ἀφορμῆς ὑποβληθέντων ἡμῖν ἐρωτημάτων ὑπὸ ἐνίων Νοσηλευτικῶν Ἱδρυμάτων ἐν σχέσει μὲ τὸ ἐν θέματι ἀντικείμενον γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἡ Ὁλομέλεια τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατὰ τὴν 27ην Γενικὴν Συνεδρίασίν της, τῆς 20 Ἰουλίου 1972, ἐξετάσασα κατόπιν ὑμετέρου ἐρωτήματος τὴν δυνατότητα παροχῆς προσαυξήσεως τοῦ μισθοῦ λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας, εἰς τὸ ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου προσωπικὸν τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου τὸ ὁποῖον συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 169/69 δι' οἱονδήποτε λόγον δὲν ἐμονιμοποιήθη καὶ τοῦ ὁποίου ἡ σχέσις μετὰ τοῦ Δημοσίου μετετράπη εἰς σχέσιν μισθώσεως ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου ἀορίστου διαρκείας, ἐγνωμοδότησε τὰ ἀκόλουθα :

1. Αἱ διατάξεις τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 169/1969 ἀφοροῦν μόνον τὸ μισθολογικῶς πρὸς ἕνα τῶν βαθμῶν τῆς ἱεραρχίας τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων ἐξομοιούμενον ἔκτακτον προσωπικόν, δηλονότι τὸ προσωπικὸν εἰς ὃ διὰ τοῦ ἄρθρου 16 § 1 τοῦ Ν.Δ. 4548/1966 ὡρίσθη βασικὸς μισθὸς ὁ ἐν ἄρθρῳ 1 αὐτοῦ τοιοῦτος τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων.

2. Ἐὰν ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῶν προβλεπουσῶν τὴν προσαύξησιν τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων, λόγῳ συμπληρώσεως πολυετοῦς ὑπηρεσίας ἐπεξετάθη διὰ εἰδικῆς διατάξεως Νόμου καὶ ἐπὶ ἐκτάκτων ὑπαλλήλων περὶ ὧν αἱ παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 169/69 ὡρισμένων ὑπηρεσιῶν ἢ Ν.Π.Δ.Δ. ἀμαμφισβητήτως οὗτοι καὶ μόνον δικαιοῦνται καὶ τῆς προσαυξήσεως ταύτης ὡς καὶ τῆς ἤδη προβλεπομένης τοιαύτης λόγῳ πολυετοῦς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ παραμονῆς.

3. Ἐὰν δὲν ὑφίστανται διατάξεις παρέχουσαι τὴν λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας προσαύξησιν καὶ ἐπὶ τῶν ὡς ἀνωτέρω ἐκτάκτων ὑπαλλήλων, τότε δὲν δύναται νὰ τύχωσι ταύτης, συμφώνως πρὸς τὰς ὡς εἴρηται διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 169/69, ἐκ τῆς διατυπώσεως τῶν ὁποίων δὲν παρέχεται δυνατότης νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι σκοπεῖται καὶ ταύτης ἡ παροχή, διότι ἐπὶ τούτου ἔδει ρητὴ νὰ γίνῃ μνεία ἐν αὐταῖς.

4. Κατ' ἀκολουθίαν τούτων, οἱ ὡς ἄνω ἔκτακτοι ὑπάλληλοι, πλὴν τῆς προσαυξήσεως λόγῳ πολυετοῦς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ παραμονῆς ἣν προβλέπουν αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 169/1969 θὰ τύχωσι καὶ τῆς προσαυξήσεως λόγῳ πολυετοῦς συνολικῆς ὑπηρεσίας μόνον εἰς ἃς περιπτώσεις ὑφίστανται εἰδικαὶ διατάξεις

προνοοῦσαι περὶ τῆς παροχῆς, της, ἄλλως, ἐν ἐλλείψει τοιούτων, καθίσταται ἀδύνατος ἡ παροχὴ ταύτης.

Παρακαλοῦμεν ὅπως μεριμνήσητε διὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς παρούσης εἰς τὰ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν ὑμῶν Ν.Π.Δ.Δ.

'Ο 'Υπουργὸς
Ι. Ν. ΚΟΥΛΗΣ

Υ.Ε.—'Αριθ. Πρωτ. 84522
Γενικὴ Διαταγὴ 87 'Εν 'Αθήναις τῇ 7 'Οκτωβρίου 1972

«Περὶ τῶν Προϋπολογισμῶν τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τοῦ ἔτους 1973».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

1. Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 81288/13.10.1971 ἐγκυκλίου τοῦ 'Υπουργείου, παρεσχέθησαν ὑμῖν λεπτομερεῖς ὁδηγίαι διὰ τὴν σύνταξιν καὶ ἔγκρισιν τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν προϋπολογισμῶν.

2. "Ηδη ἐπικειμένης τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1973, ἀποστέλλομεν, συνημμένως, ταυτάριθμον ἀπόφασιν ἡμῶν, περὶ τῶν ἐγγραπτέων ὑποχρεωτικῶν εἰσφορῶν εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1973 καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως παράσχητε λεπτομερεῖς καὶ ἀναλυτικὰς ὁδηγίας εἰς τὰς δημοτικὰς καὶ κοινοτικὰς ἀρχάς, διὰ τὴν ἔγκαιρον σύνταξιν, ψήφισιν καὶ ὑποβολὴν ὑμῖν τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν προϋπολογισμῶν καὶ λοιπῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, πρὸς ἔγκρισιν.

3. Κατὰ τὸν ἔλεγχον τῶν προϋπολογισμῶν, δέον νὰ ἔχητε ὑπ' ὄψιν τὰς διὰ τῆς ἀνωτέρω ἐγκυκλίου τοῦ 'Υπουργείου παρασχεθείσας ὁδηγίας, ἐπιστήσητε δὲ τὴν προσοχὴν τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχῶν καὶ ἐπὶ τῶν κάτωθι βασικῶν σημείων :

α. Βασικὴ ἀρχὴ τῆς καταρτίσεως τῶν προϋπολογισμῶν εἶναι ἡ τοιαύτη τῆς ἀκριβείας καὶ εἰλικρινείας, καθ' ἣν δέον νὰ ἐμφανίζωνται ἀκριβῶς καὶ εἰλικρινῶς τὰ οἰκονομικὰ τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ α διὰ τῶν προϋπολογισμῶν πραγματικαὶ δυνατότητες ἀντιμετωπίσεως τοπικῶν ἀναγκῶν καὶ ἀναλήψεως ὑποχρεώσεων ἐντὸς τῶν αὐτοῦ οἰκ. ἔτους. Οὕτω οἱ προϋπολογισμοὶ δέον νὰ συνταχθοῦν ἐπὶ βάσεως πραγματικῆς, ἤτοι, νὰ καταβληθῇ προσπάθεια, ὥστε τὰ ἔσοδα νὰ ὑπολογισθοῦν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν οἰκονομικῶν δεδομένων καὶ οὐχὶ εἰκονικῶν προβλέψεων, καθ' ὅσον προϋπολογισμοὶ στηριζόμενοι εἰς εἰκονικὰ δεδομένα, ἐν τῇ ἐκτελέσει των θὰ παρουσιάσουν ἀνοίγμα, ἐξ οὗ λόγου πᾶσα διοικητικὴ ἐνέργεια τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχῶν θὰ προσκρούσῃ εἰς τὸ ἀδύνατον τῆς ἀναλήψεως ὑποχρεώσεως πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου ἢ πρὸς θεραπείαν ἑτέρας διοικητικῆς ἀνάγκης.

β. Τῆς συντάξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ δέον νὰ ἔχῃ προηγηθῇ, συμφώνως

τῷ ἄρθρῳ 159 τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος, ἡ λῆψις ἀποφάσεων, περὶ ἐπιβολῆς τῶν ἐν αὐτοῖς ἀναγραφομένων φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων, εἰσφορῶν καὶ προσωπικῆς ἐργασίας, ὡς καὶ ἡ κατάρτισις τοῦ τεχνικοῦ προγράμματος, ὡς ὁρίζει τὸ ἄρθρον 205 τοῦ αὐτοῦ κώδικος. Αἱ δημοτικαὶ καὶ κοινοτικαὶ ἀρχαί, δέον νὰ ἀσκήσουν τὴν ἐκ τοῦ νόμου φορολογικὴν των ἐξουσίαν εἰς τὸν ἐπιβαλλόμενον ἐκ τῶν ἀναγκῶν βαθμόν. Κατὰ τὴν ἄσκησιν τῆς ἐξουσίας ταύτης πρέπει νὰ ἐπικρατήσῃ πνεῦμα δικαίας κατανομῆς τῶν ὑποχρεώσεων.

γ. Πᾶσα αὔξησις ἢ μείωσις προβλεπομένου ἐσόδου ἢ ἐξόδου, ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἀποδόσεις αὐτοῦ τοῦ τρέχοντος ἔτους, δέον νὰ αἰτιολογῆται πλήρως εἰς τὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. 'Επὶ τοῦ προκειμένου, ὡς πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ 'Υπουργείου κατανεμόμενα ἔσοδα Ν.Δ. 4260/62 (ἄρθρον 37) καὶ 703/70 (ἄρθρον 16), δέον νὰ διευκρινισθῇ εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας, ὅτι (α) ἐπὶ τῶν ἐσόδων τούτων ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ 'Υπουργείου κράτησις πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν τῆς ΤΥΔΚ εἰς ποσοστὸν 10 ο/ο διὰ τοὺς μὴ ἔχοντας ἰδίαν τεχνικὴν ὑπηρεσίαν καὶ εἰς 6 ο/ο διὰ τοὺς ἔχοντας τοιαύτην καὶ (β) δι' ὅσους ὀργανισμοὺς ἐμειώθη ὁ πληθυσμὸς βάσει τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀπογραφῆς τοῦ ἔτους 1971, ἐμειώθησαν ἀντιστοίχως καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ 'Υπουργείου κατανεμόμενα ἔσοδα βάσει πληθυσμοῦ. Κατόπιν τούτων, ἡ παρατηρουμένη διαφορὰ ἀποδόσεως ἐπὶ ἔλαττον τῶν ἐσόδων Ν.Δ. 4260/62 καὶ 703/70 κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἀποδόσεις τοῦ προηγουμένου ἔτους, ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς ἀνωτέρω λόγους.

δ. Τὸ ὕψος τοῦ προϋπολογισμοῦ θὰ καθορισθῇ ἐκ τοῦ σκέλους τῶν ἐσόδων αὐτοῦ, εἰς τὸ ὕψος δὲ τοῦτο δέον νὰ γίνῃ ἡ ἰσοσκέλισις αὐτοῦ.

'Εκ τούτου ἕπεται ὅτι αἱ ἀνάγκαι τῶν ὀργανισμῶν θὰ ἱκανοποιηθοῦν κατὰ τὸ μέτρον τῆς παρεχομένης ἐκ τῶν ἐσόδων δυνατότητος, ἀκολουθουμένης τῆς κατωτέρω σειρᾶς κατὰ τὴν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγραφὴν τῶν δαπανῶν:

Πρῶτον, θὰ ἀναγραφοῦν αἱ δαπάναι, αἱ ἀπολύτως ἀναγκαῖαι διὰ τὴν διοίκησιν καὶ λειτουργίαν τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος.

Δεύτερον, αἱ λοιπαὶ ὑποχρεωτικαὶ δαπάναι ἤτοι ὀφειλόμενα τοκοχρεωλύσια δανείων πάσης φύσεως, ὑποχρεωτικαὶ εἰσφοραὶ καὶ αἱ ἐκκαθαρισμέναι ὀφειλαὶ ἐκ παρελθόντων ἐτῶν πρὸς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα.

Τρίτον, αἱ δαπάναι αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν εἰδικῶν σκοπῶν, αἱ ἀντικρυζόμεναι ἐξ εἰδικευμένων ἀντιστοίχως ἐσόδων.

Τέταρτον, τὸ τυχὸν ἀπομένον ποσὸν θὰ διατεθῇ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν λοιπῶν κοινωφελῶν ἔργων, βάσει τῆς καθοριζομένης, ὑπὸ τοῦ οἰκείου τεχνικοῦ προγράμματος ἐκτελεστέων ἔργων σειρᾶς προτεραιότητος.

ε. Δοθέντος ὅτι, οἱ προϋπολογισμοὶ ἀπεικονίζουν ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα τὰ ἐκ μέρους τοῦ 'Υπουργείου ἀποδιδόμενα παγίως ἔσοδα καὶ τὰ βασίμως προβλεπόμενα νὰ εἰσπραχθοῦν ἐκ τοπικῶν πόρων, ὡς πρὸς δὲ τὰ ἔξοδα τὸ σύνολον τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν δαπανῶν, εἰς ὕψος μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὸ σύνολον τῶν ἐσόδων, αὐτονόητον καθίσταται ὅτι ἡ εἰς ὡρισμένους δήμους ἢ κοινότητας παρατηρουμένη ταμιακὴ ἀνεπάρκεια ὀφείλεται εἰς δύο λόγους, ἤτοι α) ὅτι τὰ ἐκ τοπι-

κῶν πόρων ἔσοδα δὲν ἐβεβαιώθησαν ἢ δὲν εἰσεπράχθησαν εἰς ἃ ποσὰ προεβλέφθησαν καὶ β) ὅτι ἐπραγματοποιήθησαν δαπάναι πέρα τῶν ὁρίων τῶν οἰκείων πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ. Εἰς ἀμφοτέρας ὅμως τὰς περιπτώσεις αὐτάς, ὑπεύθυνοι διὰ τὴν προκύπτουσαν δυσχέρειαν καὶ ταμιακὴν ἀνεπάρκειαν εἶναι οἱ οἰκεῖοι δῆμοι ἢ κοινότητες.

στ. Ὅθεν, διὰ τὴν κανονικὴν ἐκτέλεσιν τῶν προϋπολογισμῶν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων συνιστῶμεν, ὅπως αἱ ὑποχρεώσεις ἀναλαμβάνωνται ἐντὸς πάντοτε τῶν περιθωρίων τῶν ἐξησφαλισμένων πιστώσεων. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο νὰ ἐπιστήσητε τὴν προσοχὴν καὶ τῶν τεχνικῶν ὑπαλλήλων τῆς ΤΥΔΚ, ὅπως ἐπὶ ἐκτελουμένων ἔργων, μὴ ἐγκρίνουν τὴν ἐκτέλεσιν ἐργασιῶν πέραν τῶν ἀναγραφομένων ποσοτήτων ἐν τῷ ἀρχικῷ προϋπολογισμῷ τῆς συμβάσεως τοῦ ἐν ἐκτελέσει ἔργου, ἐφ' ὅσον ἐπέρχεται αὔξησις τῆς συμβατικῆς δαπάνης καὶ δὲν ὑφίσταται ἐξησφαλισμένη πίστωσις διὰ τὴν κάλυψιν τῆς ἐπὶ πλέον τῆς συμβάσεως δαπάνης. Ἐπὶ τούτοις δέον ὅπως ἐπὶ τῶν ὑποβαλλομένων ὑμῖν πρὸς ἔλεγχον ἑκάστοτε πράξεων τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν συμβουλίων, ἀφορωσῶν εἰς τὴν ἀνάληψιν ὑποχρεώσεων καὶ εἰς τὴν ψήφισιν πιστώσεων διὰ διαφόρους αἰτίας, μνημονεύηται ἐν αὐταῖς, ἐὰν ὑφίσταται ἐξησφαλισμένη πίστωσις πρὸς κάλυψιν τῆς ἀντιστοίχου δαπάνης.

Ἡ ἀντίθετος τακτικὴ ὡρισμένων δήμων καὶ κοινοτήτων, νὰ ἀναλαμβάνουν ὑποχρεώσεις πέρα τῆς ἀντοχῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ των εἶναι ἀπαράδεκτος, διότι ὡς καὶ προσωπικῶς θὰ ἔχητε διαπιστώσει εἰς πλείστας περιπτώσεις ὑποβάλλονται εἰς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς ἔντονα παράπονα πολιτῶν καὶ συνήθως ἐργολάβων διὰ τὴν καθυστέρησιν τῆς ἐξοφλήσεως τῶν πρὸς αὐτοὺς ὀφειλῶν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, πρὸς δὲ καὶ τὸ κῦρος αὐτῶν ὡς ὀργανισμῶν ἐκθέτει. Ἡ παρατηρουμένη δὲ εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας, ὀψιγενὴς ἐπιμέλεια τῶν ὑπευθύνων δήμων καὶ κοινοτήτων, ἐν τῇ διαφυλάξει τοῦ κύρους καὶ τῆς ἀξιοπιστίας τῶν ὀργανισμῶν διὰ τῆς προσφυγῆς εἰς τὸ 'Υπουργεῖον πρὸς παροχὴν ἐκτάκτου οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως ἀποτελεῖ ἐνέργειαν ἀλυσιτελῆ ἐν τῇ οὐσίᾳ καὶ τοῦτο, διότι ὡς ἐτονίσθη ἐπανειλημμένως, τὸ 'Υπουργεῖον δὲν διαθέτει πιστώσεις, ἐξ ὧν νὰ παρέχῃ οἰκονομικὰς ἐνισχύσεις διὰ τὴν ἐξόφλησιν ὀφειλῶν πρὸς τρίτους κ.λπ.

4. Τέλος, διὰ τὸν ἔλεγχον τοῦ ὀρθοῦ, κατ' ἀνωτέρω, ὑπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὑπὸ τῆς Δ/νσεως Ἐσωτερικῶν τῆς Νομαρχίας, δέον ἀπαραιτήτως οἱ προϋπολογισμοὶ νὰ εἶναι συμπεπληρωμένοι καὶ εἰς τὰς τρεῖς (3) στήλας τούτων, τόσον εἰς τὸ σκέλος τῶν ἐσόδων ὅσον καὶ εἰς τὸ σκέλος τῶν ἐξόδων καὶ νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ τῶν ὁριζομένων διὰ τῆς ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 81288/72 ἐγκυκλίου δικαιολογητικῶν.

'Ο 'Υπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Υ.Ε.—'Αριθ. Πρωτ. 84522

'Εν 'Αθήναις τῇ 7 'Οκτωβρίου 1972

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

«Περὶ τῶν ἐγγραπτέων ὑποχρεωτικῶν εἰσφορῶν εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τοῦ οἰκον. ἔτους 1973».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

'Εχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 156 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος.

'Αποφασίζομεν

'Εγκρίνομεν ὅπως εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τοῦ ἔτους 1973, ἀναγραφῶσιν αἱ κάτωθι δι' εἰδικῶν νόμων ἐπιβεβλημέναι ὑποχρεωτικαὶ εἰσφοραί.

Α'. Εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς ἁπάντων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

1) Διὰ τὴν ἐκτύπωσιν μητρώων ἀρρένων.

2) Διὰ τὴν προμήθειαν μητρώων ὑποζυγίων καὶ φορτηγῶν ὀχημάτων.

3) Διὰ τὴν ὀργάνωσιν παθητικῆς ἀεραμύνης (ἄρθρ. 16 παρ. 2 Α.Ν. 2372/40).

4) Διὰ τὴν καταβολὴν ἐτησίας εἰσφορᾶς ὑπὲρ τῆς 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος ὁριζομένης εἰς ποσοστὸν 0,30 ο/ο ἐπὶ τῶν πραγματοποιουμένων τακτικῶν ἐσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων (ἄρθρ. 3 Α.Ν. 477/1968).

Τῆς εἰσφορᾶς ταύτης ἐξαιροῦνται οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες οἱ πραγματοποιοῦντες ἐτήσια τακτικὰ ἔσοδα κάτω τῶν ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν.

5) Διὰ τὴν Ταμειακὴν ὑπηρεσίαν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων (ἄρθρ. 80 τοῦ Β.Δ. τῆς 24.9/20.10.1958 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων». (Σχετικὴ περὶ τούτου εἶναι ἡ ὑπ' ἀριθ. 77280/331/8.11.1954 ἐγκ. τοῦ 'Υπουργείου).

6) Διὰ τὴν παροχὴν δωρεὰν γραφικῆς ὕλης εἰς τοὺς μαθητὰς τέκνα ὁμολογουμένως ἀπόρων πολυτέκνων (παρ. 3 ἄρθρ. 3 Ν. 1944).

7) Διὰ τὴν καταβολὴν ἐτησίας εἰσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ 'Ιεροῦ Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου, ὁριζομένη εἰς ποσοστὸν 0,50 ο/ο ἐπὶ τῶν πραγματοποιουμένων τακτικῶν ἐσόδων των (ἄρθρον 1 παρ. 1 Α.Ν. 1144/1946, ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α.Ν. 344/1968).

8) Διὰ τὴν καταβολὴν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου 'Ασφαλίσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν 'Υπαλλήλων ἐτησίας εἰσφορᾶς ἐκ 2 ο/ο ἐπὶ τῶν πραγματοποιηθέντων τακτικῶν ἐσόδων πάντων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἱδρυμάτων καὶ λοιπῶν ἐν γένει ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως (ἄρθρ. 3 Ν. 1726/1944, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ Ν. 2262/1952, τοῦ ἄρθρου 12 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 3894/1958 καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 33/27.3.1962 πράξεως τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, κυρωθείσης διὰ τοῦ ἄρθρου 100 τοῦ Ν.Δ. 4260/1962).

9) Διὰ τὴν παρακράτησιν καὶ ἀπόδοσιν τοῦ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 870/1971 ὁριζομένου ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ποσοστοῦ μέχρι 10 ο/ο ἐπὶ τῶν κατανεμομένων ἢ ἀποδιδομένων εἰς τοὺς δήμους καὶ κοινότητας ἐσόδων πρὸς κάλυψιν τῶν ὑπὸ τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ ἀναληφθεισῶν ἐν γένει δαπανῶν τῶν παρὰ τῇ Κεντρικῇ 'Υπηρεσίᾳ τοῦ 'Υπουργείου καὶ ταῖς Νομαρχίαις Τεχνικῶν 'Υπηρεσιῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων (Τ.Υ.Δ.Κ.).

10) Διὰ τὴν καταβολὴν κρατήσεων δύο τοῖς ἑκατὸν 2 ο/ο ἐπὶ τῶν ἐτησίων ἐσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἐκ φόρων, τελῶν καὶ εἰσφορῶν, τῶν ὁποίων αἱ εἰσπράξεις κατατίθενται εἰς κοινὸν λογαριασμὸν πρὸς διανομήν, ὑπὲρ τοῦ παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων τηρουμένου λογαριασμοῦ «Κεφάλαια πρὸς ἐνίσχυσιν κοινοτήτων δι' ἔργα κοινῆς ὠφελείας» (ἄρθρον μόνον Ν.Δ. 1098/1972 καὶ 18 Ν.Δ. 703/70).

11) Διὰ τὴν καταβολὴν κρατήσεων α) δύο τοῖς ἑκατὸν (2 ο/ο) ἐπὶ τῶν ἐτησίων ἐσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐκ φόρων, τελῶν καὶ εἰσφορῶν τῶν ὁποίων αἱ εἰσπράξεις κατατίθενται εἰς κοινὸν λογαριασμὸν πρὸς διανομὴν καὶ β) ἡμίσεος τοῖς ἑκατὸν (0,50 ο/ο) ἐπὶ τῶν λοιπῶν τακτικῶν ἐσόδων των, ὑπὲρ τοῦ παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων τηρουμένου λογαριασμοῦ «Κεφάλαια πρὸς Τεχνικὸν ἐξοπλισμὸν δήμων καὶ κοινοτήτων» (ἄρθρον 84 Β.Δ. 24.9/20.10.1968).

Διὰ τὰς ὡς ἄνω ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 9, 10 καὶ 11 περ. α' κρατήσεις ἐπὶ τῶν κατανεμομένων ἢ ἀποδιδομένων εἰς τοὺς δήμους καὶ κοινότητας ἐσόδων διὰ τὰς ὁποίας συμφώνως πρὸς τὰς ὑπ' ἀριθ. 124071/6.6.1967 καὶ 76727/1971 κοινὰς ἀποφάσεις τῶν 'Υπουργῶν 'Εσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, δὲν ἐνεργεῖται λογιστικὴ τοκτοποίησις εἰς τὰς διαχειρίσεις τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων δὲν θὰ ἀναγραφοῦν εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς αὐτῶν σχετικαὶ πιστώσεις.

Β'. Εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς πάντων τῶν Δήμων.

Διὰ τὴν καταβολὴν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου 'Ασφαλίσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν 'Υπαλλήλων ἐτησίας εἰσφορᾶς ἐξ 1 ο/ο ἐπὶ τῶν πραγματοποιηθέντων τακτικῶν ἐσόδων των (ἄρθρ. 33 Ν.Δ. 4541/1966).

Γ'. Εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς πασῶν τῶν Κοινοτήτων.

1) Διὰ τὴν καταβολὴν τῆς ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ/τος 3896/1958 ὁριζομένης εἰσφορᾶς τῶν κοινοτήτων ἰσοπόσου πρὸς τὴν κράτησιν λόγῳ συντάξεως τοῦ προσωπικοῦ των ὑπὲρ τοῦ Κλάδου Συντάξεως Κοινοτικῶν 'Υπαλλήλων.

2) Διὰ τὴν καταβολὴν τῆς ὑπὸ τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν.Δ. 4239/1962 ὁριζομένης ὑπὲρ τοῦ ἰδίου, ὡς ἄνω, Κλάδου Συντάξεως Κοινοτικῶν 'Υπαλλήλων ἐτησίας ὑποχρεωτικῆς εἰσφορᾶς τῶν κοινοτήτων ἐκ 2 ο/ο ἐπὶ τῶν πραγματοποιηθέντων τακτικῶν ἐσόδων των.

Δ'. Εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοὺς ὁποίους ἀφορῶσιν αἱ δαπάναι:

1) Διὰ τὴν καταβολὴν τῆς ὑπὲρ τοῦ παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ

Δανείων συσταθέντος Λογαριασμοῦ «πληρωμὴ ἀποδοχῶν κοινοτικῶν ὑπαλλήλων» ἐτησίας εἰσφορᾶς τῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὸ Ν.Δ. 1140/72 κοινοτήτων ἐξ 1 ο/ο ἐπὶ τῶν πραγματοποιηθέντων τακτικῶν ἐσόδων των (ἄρθρ. 35 παρ. 2 Ν.Δ. 4541/1966).

2) Διὰ τὴν καταβολὴν ἐτησίας ὑποχρεωτικῆς εἰσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ Κλάδου ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων.

Ἡ εἰσφορὰ αὕτη ἀφορᾷ εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας τῆς περιφερείας τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης (ἄρθρ. 4 παρ. Β' τοῦ Β.Δ. τῆς 13.12. 1948, ΦΕΚ 320/1948) ὡς καὶ εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας τῶν νομῶν, εἰς οὓς ἐπεξετάθη ἢ θὰ ἐπεκταθῇ, δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ/τος 3893/ 1958, ἡ ἀσφάλισις τοῦ εἰρημένου Κλάδου.

3) Διὰ τὴν καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν μελῶν τῶν ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων τοῦ ἄρθρου 109 τοῦ Ν. 1726/1951.

4) Διὰ τὴν καταβολὴν τῶν ὑπὲρ τοῦ Ι.Κ.Α. ἐργοδοτικῶν εἰσφορῶν ἐν γένει (Α.Ν. 1846/1951 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη). Εἰς τὴν καταβολὴν τῶν εἰσφορῶν τούτων ὑποχρεοῦνται οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων ἔχει ἐπεκταθῇ ἡ ἀσφάλισις τοῦ Ι.Κ.Α. Ὡς πρὸς τὸν τρόπον ἐκκαθαρίσεως ἐντολῆς καὶ ἀποδόσεως τῆς ὑπὲρ τοῦ Ι.Κ.Α. ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, ὡς καὶ τῆς ὑπὲρ τοῦ Κλάδου Συντάξεως Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων εἰσφορᾶς τῶν κοινοτήτων, τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 3896/ 1958, ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα ἡ ὑπ' ἀριθ. 138/1/2.1.1963 ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου.

5) Αἱ δι' εἰδικῶν νόμων ἐπιβεβλημέναι εἰσφοραὶ κυρίας ἢ ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως τοῦ ἡμερομισθίου ἐργατοτεχνικοῦ προσωπικοῦ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, εἰς ἃς περιπτώσεις τὸ προσωπικὸν τοῦτο δὲν εἶναι ἠσφαλισμένον εἴς τινα τῶν Κλάδων συντάξεως τοῦ Ι.Κ.Α. ἀλλ' ἐνδεχομένως μόνον εἰς τὸν Κλάδον Ἀσθενείας αὐτοῦ.

Ἡ ὑπὲρ τῶν συνδέσμων δήμων καὶ κοινοτήτων εἰσφορὰ διὰ τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας, αἵτινες μετέχουν συνδέσμων, εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 156 παρ. 1 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν

ΑΔΑΜ. Ι. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Υ.Ε.—Ἀριθ. Πρωτ. 84534

Γενικὴ Διαταγὴ 86 Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1972

«Περὶ ἐγκαίρου συγκροτήσεως τῶν φορολογικῶν ἐπιτροπῶν διὰ τὸ ἔτος 1973».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους

Διευθύνσεις Ἐσωτερικῶν

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑπομνήσωμεν τὰς διατάξεις τῆς παρ. 8 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Β.Δ. 166/1967 «περὶ τοῦ τρόπου ἐπιλύσεως διαφορῶν καὶ ἀμφισβητή-

σεων ἐπὶ ἐν γένει φορολογιῶν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων», καθ' ἃς αἱ φορολογικαὶ ἐπιτροπαὶ συγκροτοῦνται κατὰ Δεκέμβριον ἑκάστου ἔτους καὶ νὰ παρακαλέσωμεν, ὅπως ληφθῇ ἀπὸ τοῦδε μέριμνα, ἵνα καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀρτία καὶ ἐμπρόθεσμος συγκρότησις τῶν πρωτοβαθμίων καὶ δευτεροβαθμίων φορολογικῶν ἐπιτροπῶν, διὰ τὸ ἔτος 1973, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ προμνησθέντος Β.Δ. καὶ τὰς παρασχεθείσας κατὰ τὸ παρελθὸν σχετικὰς ὁδηγίας.

Σημειοῦμεν, ὅτι κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παρ. 8 τοῦ ὡς ἄνω Β.Δ. αἱ ἐπιτροπαὶ συγκροτοῦνται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Νομάρχου, προκειμένου δὲ περὶ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Αἱ σχετικαὶ ἀποφάσεις αὐτῶν δὲν χρῄζουν δημοσιεύσεως διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ μόνον τοιχοκολλήσεως εἰς τὸ οἰκεῖον δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν κατάστημα, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Α.Ν. 344/68 (Φ.Ε.Κ. 71/68 τ. Α').

Λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς σπουδαιότητος τῶν φορολογικῶν ἐπιτροπῶν, ἐκ τῆς εὐρύθμου λειτουργίας τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται ἡ ὁριστικοποίησις τῆς βεβαιώσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐντεῦθεν ἡ ταχεῖα εἴσπραξις αὐτῶν, παρακαλοῦμεν ὅπως, τὸ μὲν ἡ συγκρότησις τῶν ἐπιτροπῶν πραγματοποιηθῇ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἐ.ἔ. τὸ δὲ οἱ ἐκπρόσωποι τῶν φορολογουμένων, οἱ ὑπάλληλοι–μέλη καὶ οἱ γραμματεῖς τῶν φορολογικῶν ἐπιτροπῶν, ἐπιλεγοῦν ἐκ τῶν πλέον ἱκανῶν καὶ ἐμπείρων προσώπων, τῶν παρεχόντων ἐχέγγυον ταχείας, ἀντικειμενικῆς καὶ ἀδιαβλήτου ἐπιλύσεως τῶν φορολογικῶν διαφορῶν.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

Υ.Ε.–Ἀριθ. Πρωτ. 85529
Γενικὴ Διαταγὴ 88 Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1972

«Ἐνημέρωσις προσωπικοῦ, περὶ τοῦ σκοποῦ τῶν πλεονεκτημάτων καὶ προνομίων τοῦ Λαχειοφόρου Ὁμολογιακοῦ Ἐσωτερικοῦ Δανείου Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως ἔτους 1972».

Πρὸς τοὺς κ.κ. Νομάρχας τοῦ Κράτους

Σχετ.: Ὑπ' ἀριθ. 77534/Γ.Δ. 81/30.9.1972 ἡμέτερον.

1. Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὸ ὑπερθεν σχετικόν, παρακαλοῦμεν, ὅπως, ἐν ὄψει τοῦ σκοποῦ, τῶν πλεονεκτημάτων καὶ προνομίων τοῦ ἐν θέματι Δανείου, ἐνημερώσητε σχετικῶς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς καθ' ὑμᾶς Νομαρχίας, ὡς καὶ τῶν Ν.Π.Δ.Δ. καὶ λοιπῶν ἱδρυμάτων καὶ ὀργανισμῶν τῆς περιφερείας ὑμῶν.

2. Ἐν προκειμένῳ δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον νὰ τονισθῇ, ὅτι, τὰ πλεονεκτήματα τοῦ Δανείου, ἐνυπάρχοντα ἀκόμη καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν μιᾶς ἔστω ἁπλῆς Λαχειοφόρου ὁμολογίας (500 δραχμαὶ) ὡς καὶ ὁ σκοπὸς τούτου, συνθέτουν

μοναδικὴν περίπτωσιν πλήρους ταυτότητος καὶ συγχρόνου ἐξυπηρετήσεως τῶν ἀτομικῶν, κοινωνικῶν καὶ ἐθνικῶν συμφερόντων.

3. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ, γνωρίζομεν, ὅτι Δημόσιαι Ὑπηρεσίαι, Ν.Π.Δ.Δ. ἢ Ὀργανισμοί, ἔχοντες καθημερινὴν συναλλακτικὴν κίνησιν μετὰ τοῦ κοινοῦ, πρωτοβουλίᾳ τῶν Προϊσταμένων αὐτῶν, δέον νὰ ἐφοδιασθοῦν δι' ἐντύπου διαφημιστικοῦ ὑλικοῦ τοῦ Δανείου, πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς μετ' αὐτῶν συναλλασσομένους πολίτας.

4. Περὶ τοῦ τρόπου ἐφοδιασμοῦ δι' ἐντύπων ὁδηγιῶν, ὡς καὶ διὰ παντοειδοῦς διαφημιστικοῦ ὑλικοῦ, διαλαμβάνει ἡ ὑπερθεν Γενικὴ Διαταγὴ ἡμῶν.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Υ.Ε.—Ἀριθ. Πρωτ. 85676
Γενικὴ Διαταγὴ 89 Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ὀκτωβρίου 1972

«Περὶ ἐγκρίσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 23/17.7.1972 προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α.Ν. 543/1968 «περὶ παροχῆς εἰδικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἐκπτώσεων εἰς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις Ἐσωτερικῶν

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν κατωτέρω, ὡς ἔχει, τὴν ὑπ' ἀριθ. 19269/654/11.10.1972 ἀπόφασιν τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν, περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου καὶ νὰ παρακαλέσωμεν, ὅπως ἀνακοινώσητε ταύτην εἰς τοὺς ὀργανισμοὺς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ἵνα λάβωσι γνῶσιν πρὸς ἐφαρμογὴν ταύτης συντρεχούσης περιπτώσεως.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
Γεν. Δ/νσις Γεν. Προγραμματισμοῦ καὶ Συντονισμοῦ —
Δ/νσις Προγραμματισμοῦ καὶ Μελετῶν

Ἀριθ. Πρωτ. 19269/654 Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1972

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

«Περὶ ἐγκρίσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 23/17.7.72 προτάσεως τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α.Ν. 543/68 «περὶ παροχῆς εἰδικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἐκπτώσεων εἰς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις».

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν :

α) Τὰς διατάξεις τῆς παρ. α1 τοῦ Α.Ν. 543/68 «περὶ παροχῆς εἰδικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἐκπτώσεων εἰς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις».

β) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Α.Ν. 543/68, ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 848/71.

γ) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 3740/71 ἀπόφασιν τοῦ κ. 'Υπουργοῦ Συντονισμοῦ «περὶ ἀνασυστάσεως τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α.Ν. 543/58».

δ) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 2133/24.6.72 ἔγγραφον τοῦ Δήμου Καμμένων Βούρλων-Φθιώτιδος.

ε) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 23/17.7.72 πρότασιν τῆς ὡς ἄνω ἐπιτροπῆς.

'Αποφασίζομεν

Ι. "Οπως προκειμένου αἱ παρομαρτοῦσαι ἐγκαταστάσεις (ὡς ἐστιατόρια, μπάρ, ταβέρναι, ζαχαροπλαστεῖα κλπ.) ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων, τύχουν τῶν εὐεργετημάτων τῆς παραγράφου α1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 543/68, ἤτοι τῆς μειωμένης καταβολῆς τοῦ φόρου παρεπιδημούντων κατὰ 50 ο/ο, δέον νὰ ἀποτελοῦν λειτουργικῶς ἐνιαῖα τμήματα τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων.

Δύνανται, ὅθεν, οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Ε.Ο.Τ., διὰ τὴν ἔκδοσιν σχετικῆς βεβαιώσεως ἐξ ἧς νὰ προκύπτῃ τὸ λειτουργικῶς ἐνιαῖον τῶν περὶ ὧν πρόκειται παρομαρτουσῶν ἐγκαταστάσεων, μετὰ τῆς ξενοδοχειακῆς ἐπιχειρήσεως.

'Αμάχητον τεκμήριον ἐν προκειμένῳ εἶναι τὰ τεθεωρημένα ὑπὸ τοῦ Ε.Ο.Τ. ἀρχιτεκτονικὰ σχέδια ὡς καὶ τὸ ἐγκεκριμένον ὑπ' αὐτοῦ χωροταξικὸν σχέδιον.

ΙΙ. 'Υπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου τῆς παρούσης ἀποφάσεως, τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω εὐεργετημάτων ἀπολαμβάνουν αἱ παρομαρτοῦσαι ἐγκαταστάσεως ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων, ἀνεξαρτήτως τῶν ἐκμεταλλευομένων ταύτας φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων μὴ λαμβανομένης δηλονότι ὑπ' ὄψιν τυχὸν ὑφισταμένης μισθώσεως τούτων εἰς τρίτους, καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς κατηγορίας εἰς ἣν κατετάγησαν αὗται ἐξ ἀγορανομικῆς ἀπόψεως καθ' ὅσον ἐν προκειμένῳ λαμβάνεται ἀποκλειστικῶς ὑπ' ὄψιν ἡ τάξις ἥτις προβλέπεται ὑπὸ τῆς χορηγηθείσης ὑπὸ τοῦ Ε.Ο.Τ. ἀδείας λειτουργίας, τῆς περὶ ἧς ἑκάστοτε πρόκειται ξενοδοχειακῆς ἐπιχειρήσεως.

Οἱ 'Υπουργοί

'Εθνικῆς Οἰκονομίας
Ν. Η. ΕΦΕΣΙΟΣ

Οἰκονομικῶν
Ι. ΚΟΥΛΗΣ

Υ.Ε.—'Αριθ. Πρωτ. 86386/4247

Γενικὴ Διαταγὴ 90 'Εν 'Αθήναις τῇ 24 'Οκτωβρίου 1972

«Τροποποίησις διαταγῆς τοῦ 'Υπουργείου».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν : 1) Τὰς ὑπ' ἀριθ. 11538/43/12.2.71 καὶ 98819/184/10.12.1971 ἐγκυκλίου τοῦ 'Υπουργείου τούτου, σχετικὰς πρὸς τὴν χορήγησιν δανείων ἐκ τῶν Κεφαλαίων τοῦ ἄρθρου 67 Ν.Δ. 3033/54, 2) Τὸ γεγονὸς ὅτι αἱ πι-

στώσεις τῶν Κεφαλαίων τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 67 τυγχάνουν περιωρισμέναι, μὴ ἐπαρκοῦσαι, ὡς διεπιστώθη, πρὸς κάλυψιν ἁπασῶν τῶν κατηγοριῶν ἔργων κοινῆς ὠφελείας, ἐνῷ ἐξ ἄλλου, μετὰ τὰ ἔργα ὑδρεύσεως καὶ ἀρδεύσεως, ἐπιτακτικώτεραι καὶ πλέον ἐπείγουσαι, ἐμφανίζονται αἱ ἀνάγκαι τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, πρὸς ἀνέγερσιν κοινοτικῶν καταστημάτων, ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν, ὅτι τροποποιοῦντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 98819/184/10.12.71 ἐγκύκλιον διαταγὴν τοῦ 'Υπουργείου «περὶ προσωρινῆς ἀναστολῆς χορηγήσεως δανείων ἐκ τῶν Κεφαλαίων τοῦ ἄρθρου 67 Ν. Δ/τος 3033/54», αἴρομεν ἀπὸ 1ης 'Ιανουαρίου 1973, τήν, διὰ ταύτης, διαταχθεῖσαν ἀναστολήν, μόνον προκειμένου περὶ αἰτημάτων κοινοτήτων ἀναφερομένων εἰς τὴν χορήγησιν δανείων ἐκ τοῦ ἐν λόγῳ λογαριασμοῦ διὰ τὴν ἀνέγερσιν κοινοτικῶν καταστημάτων, ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῶν ἐν λόγῳ Κοινοτήτων, δὲν θὰ εἶναι, βάσει τῆς ἐπισήμου ἀπογραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ ἔτους 1971, κάτω τῶν 500 κατοίκων.

Οἴκοθεν νοεῖται ὅτι αἰτήματα ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἀναφερόμενα εἰς τὴν χορήγησιν δανείων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ὑδρεύσεως καὶ ἀρδεύσεως θὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὸ 'Υπουργεῖον, ὡς μέχρι τοῦδε.

'Εν τέλει σκόπιμον κρίνομεν νὰ πληροφορήσωμεν ὑμᾶς, ὅτι, ἐσχάτως, διεπιστώθη σημαντικὴ καθυστέρησις καταβολῆς, ὑπὸ τῶν ὀφειλετίδων κοινοτήτων, τῶν ληξιπροθέσμων χρεωλυσίων ἐκ χορηγηθέντων πρὸς αὐτὰς δανείων ἐκ τοῦ μνησθέντος λογαριασμοῦ, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἔχουν περιορισθῆ τὰ ἀποθεματικὰ τοῦ λογαριασμοῦ, ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης ἐκτίθεται, μὲ τὰς ἐντεῦθεν δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις.

"Οθεν, παρακαλοῦμεν, ὅπως μεριμνήσητε, ἀφ' ἑνὸς μέν, διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν ἀναγκαιουσῶν, ἐκ τῆς ἀνωτέρω αἰτίας, πιστώσεων, κατὰ τὴν κατάρτισιν τῶν κοινοτικῶν προϋπολογισμῶν ἔτους 1973, ἀφ' ἑτέρου δέ, παρακολουθήσητε διὰ τὴν οἴκοθεν ἀπόδοσιν ὑπὸ τῶν Δημοσίων Ταμείων ἐντὸς τοῦ Α' ἑξαμήνου τοῦ προσεχοῦς ἔτους τῶν ἐν λόγῳ πιστώσεων, πρὸς ἐξόφλησιν τῶν χρεωλυσίων.

'Ο 'Υπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Υ.Ε.—'Αριθ. Πρωτ. 85531

'Εν 'Αθήναις τῇ 10 'Οκτωβρίου 1972

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

«Σύστασις 'Επιτροπῆς διὰ τὴν μελέτην τῶν θεμάτων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν :

1. Τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Α' 'Αντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἐξαγγελθεῖσαν εἰς τὸ ἐν Σπάρτῃ Συνέδριον Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τῆς 25-29 Μαΐου 1971, πρό-

θεσιν τῆς Κυβερνήσεως περὶ συστάσεως Κέντρου 'Ερευνῶν ἐπὶ θεμάτων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

2. Τὴν ἀνάγκην μελέτης τῶν γενικῶν καὶ εἰδικῶν προβλημάτων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς καταρτίσεως προγράμματος σταδιακῆς ἀντιμετωπίσεως τούτων, καὶ

3. Τὴν ἀνάγκην συντονισμοῦ τῶν σχετικῶν δραστηριοτήτων τῶν Περιφ. Δοικήσεων καὶ τῶν Νομαρχιῶν ἐπὶ τῆς ἐκπονήσεως τῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 75741/5.9.1972 ἐγκυκλίου τοῦ 'Υπουργείου τούτου προβλεπομένων Μελετῶν.

'Αποφασίζομεν

I. Συγκροτοῦμεν 'Επιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τῶν :

α. 'Αθ. Τσαρμακλῆ, Γενικοῦ 'Επιθεωρητοῦ Διοικήσεως, ὡς Προέδρου.

β. Γ. Δημακοπούλου, Νομάρχου 'Αττικῆς.

γ. 'Αθ. Χριστοδουλοπούλου, στρατηγοῦ ἐ.ά. Συμβούλου παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ.

δ. 'Ορ. Τζανετοπούλου, Δημάρχου Αἰγάλεω.

ε. Μιχ. Νικολαράκου, Δ/ντοῦ Τοπικῆς Αὐτ/σεως ΥΠΕΣ.

στ. Ν. Γεωργούλα, Συμβούλου ΥΠΕΣ ἐπὶ θεμάτων χωροταξίας καὶ Περιφερειακῆς 'Αναπτύξεως.

ζ. Χρ. Παπανδρέου, Προϊσταμένου Νομικῆς 'Υπηρεσίας ΕΔΚΕ, καὶ

η. Π. Φαναριώτου, Τμηματάρχου Δ/κοῦ Προγραμματισμοῦ ΥΠΕΣ, ὡς μελῶν ἥτις θὰ προέλθῃ εἰς τὴν ἐκπόνησιν καὶ ὑποβολὴν ἡμῖν μελέτης ἀναφερομένης εἰς τὰ προβλήματα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ὡς ἕπεται διαλαμβανόμενα.

II. Ἔργον τῆς 'Επιτροπῆς ἔσεται :

α. 'Ο προσδιορισμὸς τῶν γενικῶν καὶ εἰδικῶν προβλημάτων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ὡς θεσμοῦ, ἐν ὄψει τῆς ἀνάγκης δραστηριοποιήσεως καὶ ἐνεργοῦ ἐντάξεως τούτου εἰς τὴν ὅλην ἀναπτυξιακὴν διαδικασίαν.

β. 'Η ἀνάλυσις τῶν εἰδικωτέρων προβλημάτων τῶν ὀργανισμῶν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἰς τὸν τομέα τῆς διοικήσεως τούτων, τοῦ προσωπικοῦ, τῶν οἰκονομικῶν, τῶν ἁρμοδιοτήτων, τῆς ἐσωτερικῆς λειτουργίας αὐτῶν κ.λπ. καὶ ἡ ὑποβολὴ προτάσεων διὰ τὴν ὀρθολογικὴν ἀντιμετώπισίν των.

γ. 'Η ἐν συναρτήσει πρὸς τὰς ὑποβληθησομένας εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 75741/5.9.1972 ἐγκυκλίου τοῦ 'Υπουργείου καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν λοιπῶν κεντρικῶν φορέων, μελέτη τῆς χωροταξικῆς διαρθρώσεως τῶν Ο.Τ.Α.

δ. 'Η μελέτη τῶν βραχυπροθέσμων καὶ μακροπροθέσμων προβλημάτων τῶν ἀστικῶν κέντρων καὶ ἡ ὑποβολὴ προτάσεων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν αὐτῶν, ἐν ὄψει τῶν δημιουργουμένων εἰδικῶν συνθηκῶν ἐκ τῆς παρατηρουμένης αὐξήσεως τοῦ ἀστικοῦ πληθυσμοῦ εἰς βάρος τοῦ ἀγροτικοῦ τοιούτου καὶ τέλος

ε. 'Η μελέτη παντὸς θέματος τὸ ὁποῖον συναρτᾶται πρὸς τὴν ἀναδιοργάνωσιν ἐν γένει τοῦ θεσμοῦ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Διὰ τὴν κατάρτισιν τῆς ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω θεμάτων ἐκθέσεως ἡ ἐπιτροπὴ δέον ὅπως ἔχῃ ὑπ' ὄψιν τὰ κάτωθι :

α. Ὅτι ἡ μελέτη καὶ αἱ βάσει αὐτῆς ὑποβληθησόμεναι προτάσεις δέον νὰ ἀποβλέπουν εἰς τὴν δημιουργίαν βιωσίμων καὶ εὐελίκτων 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, μὲ ἱκανότητα προσαρμογῆς εἰς τὰς συνεχῶς μεταβαλλομένας οἰκονομικάς, κοινωνικὰς καὶ τεχνολογικὰς συνθήκας, καὶ

β. Ὅτι αἱ ὑποβληθησόμεναι προτάσεις καὶ τὰ δι' αὐτῶν ὑποδειχθησόμενα μέτρα δέον νὰ ἀναφέρωνται εἰς σταδιακὴν ἐφαρμογὴν τούτων, βάσει καταρτισθησομένου μακροχρονίου προγράμματος.

Πρὸς τοῦτο δέον ὅπως εἰς τὰς σχετικὰς προτάσεις ἀναλύωνται λεπτομερῶς τὰ γενικὰ καὶ εἰδικὰ μέτρα τὰ ὁποῖα θὰ προτείνωνται πρὸς υἱοθέτησιν, τὰ χρονικὰ πλαίσια ἐφαρμογῆς τούτων, τυχὸν οἰκονομικαὶ ἐπιπτώσεις, προκληθησόμεναι ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν μέτρων τούτων ὡς καὶ προτάσεις περὶ τοῦ τρόπου καλύψεως αὐτῶν.

III. 'Ομοίως ἡ ἐπιτροπὴ καθίσταται ἁρμοδία διὰ τὴν ἐκπόνησιν μελέτης περὶ τῆς ὀργανώσεως τοῦ ὑπὸ σύστασιν Κέντρου 'Ερευνῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Αἱ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον προτάσεις τῆς ὁμάδος δέον ὅπως ἀναφέρωνται εἰς τὸν καθορισμόν :

α. Τοῦ σκοποῦ τοῦ ὑπὸ σύστασιν Κέντρου ὅστις βασικῶς δέον ν' ἀποβλέπῃ ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν διενέργειαν ἐρευνῶν ἐπὶ θεμάτων ἀναφερομένων εἰς τὰ προβλήματα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἐφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ προσωπικοῦ ταύτης.

β. Τῆς ὀργανωτικῆς μορφῆς τούτου, τοῦ τρόπου ἐπανδρώσεως καὶ τῆς ἐν γένει λειτουργίας αὐτοῦ ὡς καὶ τοῦ τρόπου προσλήψεως τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ λοιποῦ ἐκπαιδευτικοῦ προσωπικοῦ.

γ. Τῶν σχέσεων καὶ τοῦ τρόπου συνεργασίας τοῦ Κέντρου μετὰ τῶν ὁμοειδῶν 'Ιδρυμάτων τῆς ἡμεδαπῆς καὶ ἀλλοδαπῆς.

δ. Τῶν οἰκονομικῶν ἐπιπτώσεων ἐκ τῆς συστάσεως καὶ ἐν γένει λειτουργίας τοῦ Κέντρου ὡς καὶ τὸν καθορισμὸν τῶν πόρων πρὸς κάλυψιν τῶν πάσης φύσεως δαπανῶν αὐτοῦ, ἀποκλειομένης κατ' ἀρχὴν τῆς ὑπὸ τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ἐνισχύσεως τούτου, καὶ

ε. Πάσης ἀναγκαίας λεπτομερείας ἀναφερομένης εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ εὔρυθμον λειτουργίαν τοῦ ἐν λόγῳ Κέντρου.

IV. Κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου της, ἡ 'Επιτροπὴ δύναται νὰ ζητῇ τὴν συνδρομὴν τῶν ἁρμοδίων Δημοσίων, Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν 'Υπηρεσιῶν ἢ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου διὰ τὴν λῆψιν σχετικῶν πληροφοριῶν καὶ στοιχείων. 'Ομοίως ἡ 'Επιτροπὴ δύναται νὰ ζητῇ τὴν συνδρομὴν προσώπων τὰ ὁποῖα λόγῳ εἰδικῶν γνώσεων ἢ ἐμπειρίας ἐπὶ τῶν προβλημάτων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως δύνανται νὰ συμβάλουν εἰς τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου αὐτῆς.

Τὰ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν προσώπων τούτων καθορίζονται κατὰ τὰ περὶ ἀποζημιώσεως τῶν τακτικῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἰσχύοντα.

V. Γραμματέα τῆς ἐπιτροπῆς ὁρίζομεν τὸν παρὰ τῷ ΥΠΕΣ ὑπηρετοῦντα ὑπάλληλον τοῦ Α1 Κλάδου Διοικητικοῦ ἐπὶ βαθμῷ 6ῳ 'Αντώνιον Παπαδόπουλον, ἀναπληρούμενον ὑπὸ τοῦ ὁμοιοβάθμου αὐτοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Α1 Κλάδου τοῦ ΥΠΕΣ Εὐαγγέλου Βαρλάμη.

VI. Εἰς τὸν Πρόεδρον, τὰ Μέλη καὶ τὸν Γραμματέα τῆς 'Επιτροπῆς καταβάλλεται ἀποζημίωσις, βαρύνουσα τὸν προϋπολογισμὸν τῆς 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ ὁριζομένη κατὰ συνεδρίασιν δι' ἀποφάσεως τῆς Διοικήσεως τῆς ἐν λόγῳ 'Ενώσεως εἰς τὴν ἔγκρισιν ἡμῶν.

'Ο 'Υπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Γενικὸν Λογιστήριον τοῦ Κράτους
Διεύθυνσις 14η – Μισθολογίου – Τμῆμα Α/α
'Αριθ. Πρωτ. Γ.Δ.Π. 44/152494/3525

'Εν 'Αθήναις τῇ 6 'Οκτωβρίου 1972

«'Εφαρμογὴ τοῦ Ν.Δ. 807/1971 ἐπὶ μετατάξεως ὑπαλλήλων».

Πρὸς ἅπαντα τὰ 'Υπουργεῖα
Διευθύνσεις Διοικητικοῦ

Σχετ.: α) 46421/945/Γ.Δ.Π. 30/9.6.72 ἡμετέρα.
β) 'Υπ' ἀριθ. 174/17.8.72 Πρᾶξις 'Ελεγκτ. Συνεδρίου
γ) 8255/131/ἔντυπος 1/16.1.1871 ἐγκύκλιος ἡμῶν.

Γνωρίζομεν ὑμῖν τὰ ἀκόλουθα :

1) Διὰ τῆς ὑπερθεν (α) σχετικῆς παρεσχέθησαν ὁδηγίαι, ἐπὶ τῶν προκυπτόντων θεμάτων ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ν.Δ. 807/1971, σύμφωνοι πρὸς τήν, διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 3101, 3102, 3103, 3104 καὶ 3105/1971 ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας, δοθεῖσαν ἑρμηνείαν τῶν διατάξεων τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομοθετικοῦ τούτου Διατάγματος.

Διὰ τῆς παρ. 3 Β' τῆς σχετικῆς ταύτης (α) προεβλέφθη ὅτι εἰς τὰς περιπτώσεις ὑπαλλήλων ὑπηρετούντων εἰς τὴν Β' ἢ Γ' Κατηγορίαν καὶ μετατασσόντων ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν Α' ἢ Β' Κατηγορίαν, ἀντιστοίχως, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ἐν τῷ κατεχομένῳ βαθμῷ πλεονάζοντος χρόνου ὑπηρεσίας πρὸς χορήγησιν τριετιῶν, θὰ ἀφαιρῆται, ὁ ἀπαιτούμενος διὰ τήν, ἐξ ἧς μετετάγησαν, κατωτέραν Κατηγορίαν χρόνος, διὰ τὴν προαγωγὴν αὐτῶν μέχρι τοῦ πρὸ τῆς μετατάξεως κτηθέντος βαθμοῦ καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος ὑπηρεσίας διὰ τὴν προαγωγὴν ἀπὸ τοῦ εἰς ὃν ἡ μετάταξις βαθμοῦ μέχρι τοῦ κατεχομένου, διὰ τὴν εἰς ἣν ἡ μετάταξις Κατηγορίαν.

2. Κατὰ τὴν ἐν τῇ πράξει ἐφαρμογὴν τῶν, διὰ τῆς ὡς ἄνω (α' σχετικῆς) ἐγκυκλίου, ὁρισθέντων, διεπιστώθη ὅτι ὑπάλληλοι ἀποκτήσαντες τὰ τυπικὰ προσόντα ἀνωτέρας Κατηγορίας καὶ διορισθέντες εἰς ἑτέραν Ὑπηρεσίαν (εἰς ἀνωτέραν Κατηγορίαν) ὑπολογίζουν, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 807/71, προσαύξησιν τῶν ἀποδοχῶν των, λόγῳ τριετιῶν, ἅπασαν τὴν εἰς κατωτέραν Κατηγορίαν διανυθεῖσαν ὑπηρεσίαν των, ὡς προϋπηρεσίαν διὰ τὴν χορήγησιν τριετιῶν εἰς τὴν εἰς ἣν διωρίσθησαν θέσιν, συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 807/71, καθ' ἣν κατὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ πλεονάζοντος χρόνου προσμετρεῖται καὶ πᾶσα πραγματικὴ δημοσία ὑπηρεσία τοῦ ὑπαλλήλου ὑπολογιζομένη διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 125 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος τριακονταπενταετοῦς δημοσίας ὑπηρεσίας. Ἀντιθέτως, ἕτεροι ὑπάλληλοι ἀποκτήσαντες τὰ τυπικὰ προσόντα καὶ μεταταγέντες ἁπλῶς εἰς ἀνωτέραν Κατηγορίαν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ηὐξημένων τυπικῶν προσόντων των, ἀλλὰ παραμείναντες εἰς τὸν αὐτὸν ἢ ἕτερον Κλάδον τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου ἢ μεταταγέντες εἰς ἕτερον Ὑπουργεῖον δὲν ὑπολογίζουν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον τὴν εἰς κατωτέραν Κατηγορίαν διανυθεῖσαν ὑπηρεσίαν των, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ χορηγῶνται εἰς αὐτοὺς ὀλιγώτεραι τριετίαι ἔναντι τῶν εἰς τὴν (ἀνωτέρω) πρώτην περίπτωσιν ὑπαγομένων ὑπαλλήλων, ἔστω καὶ ἂν εἶχον τὸν αὐτὸν βαθμὸν καὶ τὰ αὐτὰ ἔτη ὑπηρεσίας, ὑφιστάμενοι τοιουτοτρόπως ἄνισον μεταχείρισιν.

3. Πρὸς τὸν σκοπὸν ἄρσεως τῆς διαπιστωθείσης ὡς ἄνω ἀνίσου μεταχειρίσεως ὑπαλλήλων τῆς αὐτῆς ἐξελίξεως καὶ κατόπιν τῆς ἐκδόσεως τῶν ὑπερθεν (β) σχετικῆς, καθ' ἣν κατὰ τὰ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ διδασκόμενα καὶ ὑπό, τῆς νομολογίας ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς μετατάξεως, δεκτὰ γενόμενα ἡ μετάταξις τοῦ ὑπαλλήλου, νομικῶς, ἀποτελεῖ διορισμόν, ἀναλύεται δὲ καὶ θεωρητικῶς εἰς ἀπόλυσιν τοῦ ὑπαλλήλου ἐκ τῆς κατεχομένης θέσεως καὶ διορισμὸν αὐτοῦ εἰς ἑτέραν ὁμοιόβαθμον τοιαύτην, τῶν μεταβολῶν ἐπερχομένων ἄνευ διακοπῆς τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως τοῦ μετατασσομένου, τροποποιοῦντες τὴν παρ. 3 Β τῆς ὑπερθεν (α) σχετικῆς, ὁρίζομεν, ὅπως διὰ τὴν χορήγησιν τριετιῶν εἰς τοὺς εἰς οὓς ἀναφέρεται αὕτη ὑπαλλήλους, ὁ πλεονάζων χρόνος ὑπολογίζεται κατὰ τὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου, τῆς παραγρ. 1 Κεφ. Β' (ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 1) τῆς ὑπερθεν (γ) σχετικῆς ἐγκυκλίου ἡμῶν «περὶ κοινοποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 807/71».

Προσαυξήσεις τριετιῶν χορηγηθεῖσαι, εἰς τοὺς περὶ ὧν πρόκειται ὑπαλλήλους, συμφώνως τῇ ἀρχικῇ ὑπ' ἀριθ. 8255/71 ἐγκυκλίῳ ἡμῶν καὶ ἀνακληθεῖσαι κατόπιν τῆς τροποποιουμένης ὡς ἄνω (α) σχετικῆς, ἐπαναχορηγοῦνται ἀφ' ἧς ἀνεκλήθησαν, συμφώνως τῇ παρούσῃ.

4. Συνημμένως ἀποστέλλεται ἱκανὸς ἀριθμὸς ἀντιτύπων διὰ τὸν παρὰ τῶν Ὑπουργείων καὶ Νομαρχιῶν ἐφοδιασμὸν τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐποπτευομένων Ν.Π.Δ.Δ.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ι. Ν. ΚΟΥΛΗΣ

ΠΙΝΑΞ ΕΓΚΥΚΛΙΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἐκδοθεισῶν κατὰ τοὺς μῆνας Σεπτέμβριον καὶ Ὀκτώβριον 1972

Ἀριθ. Ἐγκυκλ.	Ἀριθ. Πρωτ.	Ἡμερομηνία	Περίληψις
			ὑπόλ. Αὐγούστου
Κ.Δ. 35	67227	25.8.72	«Μετεγγραφαί».
Γ.Δ. 68	619050	31.8.72	«Ἀποστολὴ τεύχους ὑπ' ἀριθ. 54066/Κ.Δ. 28/3.7.72 ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου «περὶ παροχῆς ὁδηγιῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου Κώδικος καταστάσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, ἐν ὄψει τῆς ἀπὸ 31.8.1972 ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τούτου.
			Σεπτέμβριος
Γ.Δ. 69	72712	5.9.72	«Τήρησις διαδικασίας προμηθειῶν, ἐκτὸς Ἐνιαίου Προγράμματος».
Γ.Δ. 70	73784	6.9.72	«Ἀποστολὴ τοῦ 8ου τόμου τῶν κωδικοποιημένων ἐγκυκλίων πρὸς Παγίους Ἀποδέκτας Πίνακος Α'».
Κ.Δ. 36	73218	11.9.72	«Ὑπερωριακὴ ἀπασχόλησις τῶν μονίμων ὡς καὶ τῶν ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου ὁδηγῶν αὐτοκινήτων τῶν κ.κ. Νομαρχῶν».
Γ.Δ. 71	69873/3644	13.9.72	«Περὶ τῶν ὑποβαλλομένων τῇ Στατιστικῇ Ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου Ταμιακῶν Ἀπολογιστικῶν Πινάκων».
Γ.Δ. 72	73285	13.9.72	«Περὶ ἐξακριβώσεως τῆς ἡλικίας ὁμογενῶν διὰ τὴν παρὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων τῶν Η.Π.Α. συνταξιοδότησίν των».
Γ.Δ. 73	75741	15.9.72	«Μελέτη προβλημάτων Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».
Γ.Δ. 74	75031	18.9.72	«Τυποποίησις εἰδῶν χάρτου γραφῆς, πολυγράφου καὶ γραφομηχανῆς.
Γ.Δ. 75	78621	23.9.72	«Περὶ ἀμέσου ἐνημερώσεως τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ ἐκτάκτων περιστατικῶν.
Γ.Δ. 76	75035	27.9.72	«Ἐμπλουτισμὸς τῶν Βιβλιοθηκῶν τῶν Γραφείων Τύπου καὶ Δημοσίων Σχέσεων δι' ἐντύπων, βιβλίων, λευκωμάτων κ.λπ.».

Γ.Δ. 77 80276 27.9.72 «Παλαιὰ Ἀρχεῖα τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Νομαρχίας».

Γ.Δ. 78 80287 27.9.72 «Ἔκθεσις καὶ κυκλοφορία βιβλίου ὑπὸ τίτλον : «ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑΣ»

Γ.Δ. 79 80900 29.9.72 «Ἐνημέρωσις ἐπὶ ἐκτάκτων περιστατικῶν».

Γ.Δ. 80 80956 29.9.72 «Ἀνακοίνωσις δημοσιεύσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1233/1972 Νομ. Δ/τος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως «περὶ προστασίας ἐν γένει τῶν τάφων Ἀγωνιστῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως 1821».

Γ.Δ. 81 77534 30.9.72 «Λαχειοφόρον Ὁμολογιακὸν Ἐσωτερικὸν Δάνειον Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως, ἔτους 1972».

Ὀκτώβριος

Γ.Δ. 82 81812 2.10.72 «Ἑορτασμὸς Ἐπετείου 28ης Ὀκτωβρίου».

Γ.Δ. 83 79035 5.10.72 «Περὶ ἐθελοντῶν αἱμοδοτῶν»

Γ.Δ. 84 83732 7.10.72 «Ἀνάγκαι Τ.Υ.Δ.Κ. εἰς τὴν δακτυλογράφησιν μελετῶν κ.λπ. ἐγγράφων»,.

Γ.Δ. 85 77110 3.10.72 «Ἐπίδομα πολυετοῦς ὑπηρεσίας μὴ μονιμοποιηθέντος βάσει τοῦ Νομοθ. Δ/τος 169/1969 προσωπικοῦ».

Γ.Δ. 86 84534 9.10.72 «Περὶ ἐγκαίρου συγκροτήσεως τῶν φορολογικῶν ἐπιτροπῶν διὰ τὸ ἔτος 1973».

Γ.Δ. 87 84522 7.10.72 «Περὶ τῶν Προϋπολογισμῶν τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδ/σεως τοῦ ἔτους 1973».

Γ.Δ. 88 85529 12.10.72 «Ἐνημέρωσις προσωπικοῦ, περὶ τοῦ σκοποῦ τῶν πλεονεκτημάτων καὶ προνομίων τοῦ Λαχειοφόρου Ὁμολογιακοῦ Ἐσωτερικοῦ Δανείου Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως ἔτους 1972».

Γ.Δ. 89 85676 17.10.72 «Περὶ ἐγκρίσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 23/17.7.72 προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 543/1968 «περὶ παροχῆς εἰδικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἐκπτώσεων εἰς ξενοδοχειακὰς Ἐπιχειρήσεις».

Γ.Δ. 90 86386/4247 24.10.72 «Τροποποίησις διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν «περὶ προσωρινῆς ἀναστολῆς χορηγήσεως δανείων, ἐκ τῶν κεφαλαίων τοῦ ἄρθρ. 67 Ν. Δ/τος 3033/54».

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ - ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

ΝΟΜ. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1240

«Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ 'Υπαλληλικοῦ Κώδικος».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσσει τοῦ 'Ημετέρου 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

"Αρθρον 1.

Πᾶσα μονιμοποίησις, τοποθέτησις, μετάθεσις, μετάταξις, προαγωγὴ καὶ ἀποδοχὴ παραιτήτεως δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἐνεργεῖται, προκειμένου μὲν περὶ ἀνωτάτων ὑπαλλήλων διὰ Β. Διατάγματος, προκειμένου δὲ περὶ τῶν λοιπῶν δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, ἐξαιρέσει τῆς προαγωγῆς τῶν ἐπὶ 2ῳ βαθμῷ ὑπαλλήλων, ἥτις ἐνεργεῖται διὰ Β. Διατάγματος. Τὰ ὡς ἄνω Β. Διατάγματα καὶ αἱ 'Υπουργικαὶ ἀποφάσεις δημοσιεύονται ἐν περιλήψει διὰ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Κείμεναι διατάξεις, προβλέπουσαι τὴν ἐνέργειαν τῶν ὡς ἄνω μεταβολῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ ἢ ἑτέρου ὀργάνου ἢ τὴν αὐτοδικαίαν ἐπέλευσιν μεταβολῶν, διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

"Αρθρον 2.

1. Διὰ τὴν χορήγησιν τῆς ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων προβλεπομένης προσαυξήσεως ἐπιδόματος εὐδοκίμου παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ὑπαλλήλων ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν λοιπῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἀδιακρίτως βαθμοῦ, δὲν ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ οἰκείου ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου, ἐφ' ὅσον, κατὰ τὴν κρίσιμον περίοδον ἐκρίθησαν, ὑφ' ἁπάντων τῶν κριτῶν, διὰ τῶν περὶ τῶν οὐσιαστικῶν των προσόντων ἐκθέσεων ὡς προακτέοι καὶ δὲν ἐτιμωρήθησαν κατὰ τὴν αὐτὴν τριετίαν διὰ πειθαρχικῆς ποινῆς ἀνωτέρας τῆς ἐγγράφου ἐπιπλήξεως.

2. Συντρεχούσης κατὰ τὴν κρίσιμον περίοδον, ἔν τινι τῶν ἐκθέσεων, προτάσεως, ἔστω καὶ ἑνὸς τῶν κριτῶν περὶ μὴ προαγωγῆς, ἢ ἐπιβληθείσης ποινῆς προστίμου, ἀποφαίνεται περὶ τῆς χορηγήσεως ἢ μὴ τῆς ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου προσαυξήσεως τὸ οἰκεῖον ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1972

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεύς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρωθυπουργὸς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Ἀντιπρόεδροι
ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΤΤΑΚΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

ΒΑΣ. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΒΑΣ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 517

«Περὶ μετονομασίας κοινοτήτων καὶ συνοικισμῶν».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν :

Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ/τος τῆς 17/21.9.1926, περὶ μετονομασίας συνοικισμῶν, πόλεων καὶ κωμῶν, κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ Ν. 4096/1929, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Α.Ν. 1610/1935, περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας καὶ τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ 864/1960 Β. Δ/τος, περὶ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Τοπωνυμιῶν, ἐκφρασθεῖσαν κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτοῦ τῆς 26ης Ἰουνίου 1972, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Α'. Ἐν τῷ Νομῷ Ἡρακλείου

Ἐπαρχία Πεδιάδος :

Ὁ Συνοικισμὸς «Σβούρου Μετόχιον» τῆς Κοινότητος Χερσονήσου μετονομάζεται «Ἀνάληψις, ἡ».

Β'. Ἐν τῷ Νομῷ Ρεθύμνης

Ἐπαρχία Ρεθύμνης :

Ἡ Κοινότης Ἀρολιθίου μετονομάζεται «Κοινότης Βιλανδρέδου».

Γ'. Ἐν τῷ Νομῷ Ροδόπης

Ἐπαρχία Κομοτινῆς :

Ἡ Κοινότης Καλαμοκάστρου μετονομάζεται «Κοινότης Νέου Σιδηροχωρίου».

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουλίου 1972

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

(Ἐφ. Κυβ. Τ. Α', φ. 157/4.7.1972)

ΒΑΣ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 488

«Περὶ ἑνώσεως Κοινοτήτων».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν :

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 3 (παρ. 4), 5, 8, 9 καὶ 224 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος (Ν.Δ. 2888/1954) καὶ ἄρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 65/67, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 60400/7.7.1967 κοινὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, καὶ Οἰκονομικῶν, περὶ καταργήσεως Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν, διὰ τῆς ὁποίας κατηργήθη τὸ παρὰ ταῖς Νομαρχίαις Συμβούλιον τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος.

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 28526/7.12.71 πρότασιν τοῦ Νομάρχου Κεφαλληνίας καὶ

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 432 τῆς 13 Ἰουλίου 1972 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Αἱ Κοινότητες Χαρακτίου, Διγαλέτου καὶ Τσαρκασιάνου, ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Σάμης τοῦ Νομοῦ Κεφαλληνίας ἑνοῦνται εἰς μίαν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Κοινότης Διγαλέτου» μὲ ἕδραν τὸν συνοικισμὸν «Διγαλέτου».

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουλίου 1972

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

(Ἐφ. Κυβ. Τ. Α', φ. 144/12.8.1972)

ΒΑΣ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 489

«Περὶ ἑνώσεως Κοινοτήτων».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν :

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 3 (παρ. 4), 5, 8, 9 καὶ 224 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος (Ν.Δ. 2888/1954) καὶ ἄρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 65/67, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 60400/7.7.1967 κοινὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, καὶ Οἰκονομικῶν περὶ καταργήσεως Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν, διὰ τῆς ὁποίας κατηργήθη τὸ παρὰ ταῖς Νομαρχίαις Συμβούλιον τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος.

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. Ε. 28400/7.12.71 πρότασιν τοῦ Νομάρχου Κεφαλληνίας καὶ

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 433 τῆς 13 Ἰουλίου 1972 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Αἱ Κοινότητες Καταποδάτων, Γριζάτων καὶ Ζερβάτων ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Σάμης τοῦ Νομοῦ Κεφαλληνίας ἑνοῦνται εἰς μίαν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Κοινότης Γριζάτων» μὲ ἕδραν τὸν συνοικισμὸν «Γριζᾶτα».

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουλίου 1972
Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν
ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

(Ἐφ. Κυβ. Τ. Α' φ. 144/12.8.1972)

Β.Δ. 571 «Περὶ καταργήσεως τῆς Κοινότητος Βουστρίου τῆς Ἐπαρχίας Βονίτσης - Ξηρομέρου τοῦ Νομοῦ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 166/26.9.1972)

Β.Δ. 572 «Περὶ συστάσεως ἐν τῷ Δήμῳ Νέας Ἰωνίας Νομοῦ Ἀττικῆς ἰδίου νομικοῦ προσώπου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Δημοτικὴ Βιβλιοθήκη Νέας Ἰωνίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 166/26.9.1972)

Β.Δ. 573 «Περὶ ἑνώσεως τῆς Κοινότητος Κεντρίου τῆς Ἐπαρχίας Ἱεραπέτρας τοῦ Νομοῦ Λασιθίου μετὰ τοῦ Δήμου Ἱεραπέτρας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 166/26.9.1972)

Β.Δ. 574 «Περὶ μεταφορᾶς τῆς ἕδρας τῆς Κοινότητος Ἐλούντας ἐν τῷ Νομῷ Λασιθίου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 166/26.9.1972)

Β.Δ. 575 «Περὶ συστάσεως ἐν τῇ Κοινότητι Σκοπέλου Νομοῦ Λέσβου ἰδίου νομικοῦ προσώπου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Κοινοτικὴ Φιλαρμονικὴ Σκοπέλου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 166/26.9.1972)

Β.Δ. 576 «Περὶ συστάσεως ἐν τῷ Δήμῳ Ξάνθης, Νομοῦ Ξάνθης, ἰδίου νομικοῦ προσώπου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Δημοτικὸν Ὠδεῖον Ξάνθης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 166/26.9.1972)

Β.Δ. 577 Περὶ καταργήσεως τῆς Κοινότητος Κρώμνης τῆς Ἐπαρχίας Γιαννιτσῶν τοῦ Νομοῦ Πέλλης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 166/26.9.1972)

Β.Δ. 578 «Περὶ καταργήσεως τῆς Κοινότητος Περικοπῆς τῆς Ἐπαρχίας καὶ τοῦ Νομοῦ Φλωρίνης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 166/26.9.1972)

Β.Δ. 602 «Περὶ καταργήσεως τοῦ παρὰ τῇ Κοινότητι Κάτω Τιθορέας Φθιώτιδος ἰδίου νομικοῦ προσώπου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Κάτω Τιθορέας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 170/4.10.1972)

Β.Δ. 603 «Περὶ συστάσεως ἐν τῇ Κοινότητι Ξηροκαμπίου Λακωνίας ἰδίου νομικοῦ προσώπου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Κοινοτικὴ Βιβλιοθήκη Ξηροκαμπίου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 170/4.10.1972)

Β.Δ. 605 «Περὶ συγκροτήσεως ἐρανικῆς ἐπιτροπῆς ἀνεγέρσεως Ἡρῴου Πεσόντων εἰς τὴν Κοινότητα Κρυονερίου Νομοῦ Κορινθίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 172/5.10.1972)

Β.Δ. 606 «Περὶ συγκροτήσεως ἐρανικῆς ἐπιτροπῆς ἀνεγέρσεως Ἡρῴου Πεσόντων ἐν τῇ πόλει Χανίων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 172/5.10.1972)

Β.Δ. 608 «Περὶ ἀναγνωρίσεως Κοινότητος Πατιοπούλου ἐν τῷ Νομῷ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 173/6.10.1972)

Ν.Δ. 1240 «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 174/11.10.1972)

Β.Δ. 488 «Περὶ ἑνώσεως Κοινοτήτων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 144/12.8.1972)

Β.Δ. 489 «Περὶ ἑνώσεως Κοινοτήτων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 144/12.8.1972)

Β.Δ. 490 «Περὶ παρατάσεως τοῦ χρόνου παραχωρήσεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν Ἰαματικῶν Πηγῶν Λαγκαδᾶ εἰς τὸν Δῆμον Λαγκαδᾶ».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 144/12.8.1972)

Β.Δ. 501 «Περὶ παρατάσεως θητείας Ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνεγέρσεως Ἡρῴου Πεσόντων Κοινότητος Κουρνᾶ Χανίων καὶ προτομῆς Σοφοκλέους Βενιζέλου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 146/23.8.1972)

Β.Δ. 507 «Περὶ ἱδρύσεως ἐνορίας Ἱεροῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ Ἁγίων Πάντων ἐν τῇ Κοινότητι Βερδικούσης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐλασσόνος».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 148/28.8.1972)

Β.Δ. 517 «Περὶ μετονομασίας κοινοτήτων καὶ συνοικισμῶν».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 157/4.9.1972)

Β.Δ. 538 «Περὶ ἀποσπάσεως τοῦ Δήμου Ἀραχώβης ἐκ τοῦ Εἰρηνοδικείου Δελφῶν καὶ ὑπαγωγῆς αὐτοῦ εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον καὶ Πρωτοδικεῖον Λεβαδείας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 162/13.9.1972)

Β.Δ. 539 «Περὶ ἀποσπάσεως τῆς Κοινότητος Πλακίδας ἐκ τοῦ Εἰρηνοδικείου καὶ Πρωτοδικείου Καστορίας καὶ ὑπαγωγῆς αὐτῆς εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον καὶ Πρωτοδικεῖον Κοζάνης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 162/13.9.1972)

Β.Δ. 542 «Περὶ συστάσεως ἐν τῇ Κοινότητι Γαλαξιδίου - Φωκίδος ἰδίου νομικοῦ προσώπου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Μουσεῖον Γαλαξιδίου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 163/14.9.1972)

Β.Δ. 543 «Περὶ μεταφορᾶς τῆς ἕδρας τῆς Κοινότητος Μπαουσιῶν ἐν τῷ Νομῷ Ἰωαννίνων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 163/14.9.1972)

Β.Δ. 544 «Περὶ συστάσεως ἐν τῇ Κοινότητι Χάρακος Νομοῦ Ἡρακλείου ἰδίου νομικοῦ προσώπου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Κοινοτικὴ Βιβλιοθήκη Χάρακος».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 163/14.9.1972)

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

'Αριθ. 3035

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

«Περὶ τοῦ συστήματος τηρήσεως στοιχείων τοῦ προσωπικοῦ τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ Ν.Π.Δ.Δ.».

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν : 1) τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 3 καὶ 2 παρ. 4 τοῦ Ν.Δ. 1035/1971 «περὶ τῶν τηρουμένων στοιχείων τοῦ προσωπικοῦ τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ Ν.Π.Δ.Δ.» καὶ 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 11300/Δ/5.7.1972 ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ «περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἁρμοδιοτήτων τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Προγραμματισμοῦ καὶ Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ κ.λπ.» (Φ.Ε.Κ. 473/5.7.1972, τεῦχος Β'), ἀποφασίζομεν :

Ἐγκρίνομεν τὴν κατωτέρω ὑπ' ἀριθ. 682/1972 κανονιστικὴν πρᾶξιν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν «περὶ συστήματος τηρήσεως στοιχείων τοῦ προσωπικοῦ τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ Ν.Π.Δ.Δ.».

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχος Β').

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Αὐγούστου 1972

Ὁ Ὑπουργὸς παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΑΞΙΣ ὑπ' ἀριθ. 682

«Περὶ τοῦ συστήματος τηρήσεως στοιχείων τοῦ προσωπικοῦ τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ Ν.Π.Δ.Δ.».

ΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Ἔχον ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 1 παρ. 3 καὶ 2 παρ. 4 τοῦ Ν.Δ. 1035/1971 «περὶ τῶν τηρουμένων στοιχείων τοῦ προσωπικοῦ τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ Ν.Π.Δ.Δ.», καθορίζει ὡς κατωτέρω τὸ σύστημα παρακολουθήσεως τῶν στοιχείων τοῦ προσωπικοῦ τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ Ν.Π.Δ.Δ.

Ἄρθρον 1.

Σύστημα Στοιχείων Προσωπικοῦ.

Τὸ σύστημα στοιχείων προσωπικοῦ συγκροτοῦν :

α) ὁ Ἀτομικὸς Φάκελλος Ὑπαλλήλου
β) ὁ Βοηθητικὸς Φάκελλος Ὑπαλλήλου
γ) τὸ Ἀτομικὸν Δελτίον Στοιχείων Ὑπαλλήλου
δ) τὸ Ἀτομικὸν Δελτίον Ἀδειῶν Ὑπαλλήλου
ε) τὸ Δελτίον Συνθέσεως Ὑπηρεσιακῆς Μονάδος
στ) οἱ Πίνακες Ἀρχαιότητος.

Ἄρθρον 2.

Ἀτομικὸς Φάκελλος Ὑπαλλήλου.

1. Ὁ Ἀτομικὸς Φάκελλος Ὑπαλλήλου (Α.Φ.Υ.) περιλαμβάνει ἐν πρωτοτύπῳ ἅπαντα τὰ ἀτομικῶς ἀφορῶντα εἰς τὸν ὑπάλληλον ἔγγραφα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἐν γένει ὑπηρεσιακήν, οἰκογενειακὴν καὶ περιουσιακὴν κατάστασιν τούτου.

2. Πάντα τὰ ἔγγραφα ταῦτα ταξινομοῦνται εἰς ὑποφακέλλους τοποθετουμένους εἰς τὸν ἀτομικὸν φάκελλον ὑπὸ τὰ ἑξῆς στοιχεῖα καὶ τίτλους :

Α'. Τυπικὰ Προσόντα
Β'. Νομιμοφροσύνη
Γ'. Οἰκογενειακὴ–Περιουσιακὴ κατάστασις
Δ'. Ὑπαλληλικὴ σταδιοδρομία
Ε'. Ἠθικαὶ ἀμοιβαὶ–ποιναὶ
ΣΤ'. Ἐκθέσεις οὐσιαστικῶν προσόντων
Ζ'. Ἄδειαι–Νοσηλεία
Η'. Διάφορα.

3. Τὰ ἐν ἑκάστῳ ὑποφακέλλῳ περιεχόμενα ἔγγραφα καταχωρίζονται εἰς τὴν ἄνω ἀριστερὰν σελίδα τοῦ περιβλήματος αὐτοῦ, ἅμα τῇ τοποθετήσει των ἐν τῷ ὑποφακέλλῳ.

4. Εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς συντρέχει ἐφαρμογὴ τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 285/72 Β. Δ/τος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν διατάξεων περὶ τοῦ Πειθαρχικοῦ Δικαίου τῶν Ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου», τὰ ἐν τῷ ὑποφακέλλῳ «Ε» ἔγγραφα τὰ σχετικὰ πρὸς τὰς διαγραφομένας ποινὰς ἀποσύρονται τοποθετούμενα εἰς τὸ Γενικὸν Ἀρχεῖον τοῦ Ὑπουργείου ἢ Ν.Π.Δ.Δ. Ἀποσύρεται ὡσαύτως τὸ περίβλημα τοῦ ὑποφακέλλου τούτου τοποθετούμενον εἰς τὸ αὐτὸ Ἀρχεῖον. Τὸ ἀποσυρόμενον περίβλημα ἀντικαθίσταται διὰ νέου εἰς ὃ καταχωρίζονται κατὰ τὰ ἐν προαγράφῳ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενα τὰ ἐναπομείναντα ἐν τῷ ὑποφακέλλῳ ἔγγραφα.

Ἄρθρον 3.

Βοηθητικὸς Φάκελλος.

Ὁ βοηθητικὸς φάκελλος τηρεῖται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσιακῆς μονάδος παρ' ᾗ ὑπηρετεῖ ὁ ὑπάλληλος καὶ περιλαμβάνει ἐν παραγράφοις ἅπαντα τὰ ἔγγραφα τοῦ ἀτομικοῦ φακέλλου ταξινομούμενα εἰς ὑποφακέλλους ὡς ἐν τῷ Ἀτομικῷ Φακέλλῳ. Ἐν περιπτώσει μετακινήσεως, μεταθέσεως ἢ ἀποσπάσεως τοῦ ὑπαλλήλου ὁ βοηθητικὸς φάκελλος ἀποστέλλεται εἰς τὴν νέαν αὐτοῦ ὑπηρεσιακὴν μονάδα.

Ἄρθρον 4.

Ἀτομικὸν Δελτίον Στοιχείων Ὑπαλλήλου.

Ὁ τύπος καὶ τὸ περιεχόμενον τοῦ Ἀτομικοῦ Δελτίου Στοιχείων Ὑπαλλήλου (Α.Δ.Σ.Υ.) ἔχουν ὡς ἐν τῷ προσηρτημένῳ τῇ παρούσῃ ὑποδείγματι (Α), ἀποτελοῦντι ἀναπόσπαστον τμῆμα αὐτῆς. Τὸ Ἀτομικὸν Δελτίον Στοιχείων Ὑπαλλήλου τηρεῖται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπὶ θεμάτων προσωπικοῦ ὑπηρεσιακῆς μονάδος Δημοσίας Ὑπηρεσίας ἢ Ν.Π.Δ.Δ. καὶ ἐνημεροῦται καθ' ὅλας τὰς ἐνδείξεις ἀμέσως μεθ' ἑκάστην μεταβολήν.

Ἄρθρον 5.

Ἀτομικὸν Δελτίον Ἀδειῶν Ὑπαλλήλου.

Ὁ τύπος καὶ τὸ περιεχόμενον τοῦ Ἀτομικοῦ Δελτίου Ἀδειῶν Ὑπαλλήλου (Α.Δ.Α.Υ.) ἔχουν ὡς ἐν τῷ προσηρτημένῳ τῇ παρούσῃ ὑποδείγματι (Β), ἀποτελοῦντι ἀναπόσπαστον τμῆμα αὐτῆς. Τὸ Ἀτομικὸν Δελτίον Ἀδειῶν Ὑπαλλήλου τηρεῖται καὶ ἐνημεροῦται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 4 τῆς παρούσης ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 6.

Δελτίον Συνθέσεως Ὑπηρεσιακῆς Μονάδος.

Ὁ τύπος καὶ τὸ περιεχόμενον τοῦ Δελτίου Συνθέσεως Ὑπηρεσιακῆς Μονάδος (Δ.Σ.Υ.Μ.) ἔχουν ὡς ἐν τῷ προσηρτημένῳ τῇ παρούσῃ ὑποδείγματι (Γ), ἀποτελοῦντι ἀναπόσπαστον τμῆμα αὐτῆς. Τὸ Δελτίον Συνθέσεως Ὑπηρεσιακῆς Μονάδος τηρεῖται καὶ ἐνημεροῦται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 4 τῆς παρούσης ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 7.

Πίνακες Ἀρχαιότητος.

1. Οἱ πίνακες ἀρχαιότητος (Π.Α.) συντασσόμενοι κατὰ μῆνα Ἰανουάριον ἑκάστου ἔτους περιλαμβάνουν κατὰ κλάδους, κατηγορίας καὶ βαθμοὺς ἢ εἰδικότητας τὸ πάσης φύσεως προσωπικὸν τὸ ὑπηρετοῦν κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ προηγουμένου ἔτους.

2. Οἱ πίνακες ἀρχαιότητος περιλαμβάνουν ὑποχρεωτικῶς κατὰ στήλας τὰς ἑπομένας ἐνδείξεις :

α) Ἐπώνυμον

β) Ὄνομα

γ) Ὄνομα πατρὸς

δ) Ἔτος γεννήσεως

ε) Χρονολογία διορισμοῦ (χρονολογίαν δημοσιεύσεως τῆς περὶ διορισμοῦ πράξεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἢ χρονολογίαν προσλήψεως προσωπικοῦ ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου).

στ) Χρονολογία τελευταίας προαγωγῆς.

ζ) Τίτλοι σπουδῶν

η) Παρατηρήσεις.

Ἡ ὑπὸ τὴν ἔνδειξιν «Παρατηρήσεις» στήλη συμπληροῦται ἐφ' ὅσον παρίσταται ἀναγκαία ἡ παράθεσις καὶ ἑτέρων στοιχείων σχετικῶν ἰδίᾳ πρὸς προϋπηρεσίαν ἢ τυχὸν ἀναγκαίας διευκρινίσεις ἐνδείξεων τῶν ἑτέρων στηλῶν.

3. Κατὰ τῶν πινάκων ἀρχαιότητος, ἀνακοινουμένων ὑποχρεωτικῶς πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ Φεβρουαρίου ἑκάστου ἔτους, ἐπιτρέπεται ἔνστασις ὑποβαλλομένη διὰ τῆς ἀμέσως προϊσταμένης τοῦ ὑπαλλήλου Ἀρχῆς ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀνακοινώσεως τῶν πινάκων. Ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων τούτων ἀποφασίζει τὸ ἁρμόδιον ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς ἐνστάσεως.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 579/11.8.1972)

«Περὶ μεταβιβάσεως εἰς Νομικὸν Πρόσωπον τῆς Κοινότητος Ἐμβόλου Ν. Θεσ/νίκης διαθεσίμων οἰκοπέδων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 675/4.9.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος τρικύκλου ὑπὸ τοῦ Δήμου Λαμιέων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 684/6.9.1972)

«Περὶ διαλύσεως Συνδέσμου Κοινοτήτων Διλόφου - Καλλιθέας ἐν τῷ Νομῷ Φθιώτιδος».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 684/6.9.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Κοινότητος Σκαλανίου Ν. Ἡρακλείου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 705/13.9.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως ἀποφάσεως τροποποιήσεως Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Κοινότητος Ἀμυγδαλέας Ν. Λαρίσης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 705/13.9.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως Γυμναστηρίου εἰς τὴν Κοινότητα Ψαρίου - Μεσσηνίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 706/13.9.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Κοινότητος Παρτίρων Ν. Ἡρακλείου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 710/13.9.1972)

«Περὶ ἐξαιρέσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ/τος 1037/71 εἰς Δήμους καὶ Κοινότητας κάτω τῶν 5.000 κατοίκων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 725/15.9.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως ἀποφάσεως περὶ τροποποιήσεως Ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας Δήμου Νεαπόλεως Ν. Λασιθίου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 711/13.9.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Ἁγίου Κωνσταντίνου Ν. Ἀχαΐας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 643/26.8.1972)

«Περὶ ἐξαιρέσεως τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 1037/71 καταστημάτων τῶν Κοινοτήτων: 1) Δροσιᾶς, 2) Ἀνοίξεως, 3) Καπανδριτίου, 4) Πολυδενδρίου, 5) Κουβαρᾶ, 6) Καλυβίων Θορικοῦ, 7) Μαλακάσης, 8) Βάρης, 9) Ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ 10) Μαρκοπούλου Ὠρωποῦ».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 652/29.8.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Βαλτινοῦ Ν. Τρικάλων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 667/31.8.1972)

«Περὶ μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος κοινοχρήστων γαιῶν ἀγροκτήματος Ἁγίου Παύλου εἰς τὴν Κοινότητα Ἁγίου Παύλου Χαλκιδικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 698/11.9.1972)

«Περὶ μεταβιβάσεως κυριότητος Κοινοχρήστων γαιῶν ἀγροκτήματος Ν. Ἡρακλείας Χαλκιδικῆς εἰς τὴν Κοινότητα Ἁγ. Παύλου Χαλκιδικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 698/11.9.1972)

«Περὶ τοῦ συστήματος τηρήσεως στοιχείων τοῦ προσωπικοῦ τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ Ν.Π.Δ.Δ.».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 579/11.8.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως ἀποφάσεως τροποποιήσεως Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Κοινότητος Παραλίας Πατρῶν».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 585/14.8.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως ἀποφάσεως τροποποιήσεως Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Κοινότητος Μιντιλογλίου Νομοῦ Ἀχαΐας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 585/14.8.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Ξηρολίμνης Νομοῦ Κοζάνης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 585/14.8.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Μεσιανῆς Νομοῦ Κοζάνης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 585/14.8.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως ἀποφάσεως περὶ τροποποιήσεως Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Κοινότητος Ἀργυροπουλίου Νομοῦ Λαρίσης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 585/14.8.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως ἀποφάσεως περὶ τροποποιήσεως 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας Κοινότητος 'Αγιᾶς Νομοῦ Λαρίσης».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 585/14.8.1972)

«Περὶ συστάσεως ἐρανικῆς ἐπιτροπῆς ἐν τῷ Δήμῳ 'Αταλάντης Φθιώτιδος πρὸς ἀνοικοδόμησιν τῶν 'Ιερῶν Ναῶν 'Αγίου 'Ιωάννου καὶ 'Αγίου Νικολάου ἐν 'Αταλάντῃ».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β' φ. 585/14.8.1972)

«Περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ τακτικοῦ ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ προσωπικοῦ τῆς Κοινότητος 'Αγίας Βαρβάρας τοῦ Νομοῦ 'Ηρακλείου εἰς τὰς διατάξεις τοῦ **Β.Δ. 406/1963**».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 586/14.8.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τοῦ Δήμου Λαγκαδᾶ Ν. Θεσσαλονίκης».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 586/14.8.1972)

«Περὶ ἐπιβολῆς περιορισμῶν εἰς τὴν ἀνόρυξιν φρεάτων καὶ γεωτρήσεων περιοχῆς Κοινότητος Πολυδενδρίου Ν. 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 596/16.8.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος Ν. 'Αχαΐας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 599/16.8.1972)

«Περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ τακτικοῦ ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ προσωπικοῦ τῆς Κοινότητος Φόδελε τοῦ Νομοῦ 'Ηρακλείου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 599/16.8.1972)

«Περὶ ὑπαγωγῆς τῆς Κοινότητος Φλόκα-'Αχαΐας εἰς τὴν μόνιμον ἕδραν τοῦ Μονομελοῦς Πλημ/κείου Πατρῶν».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 600/16.8.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Θυμιανῶν Νομοῦ Χίου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 603/18.8.1972)

«Περὶ κυρώσεως ἀναδασμῶν ἀγρ/των α) Χατζημὶρ Λειονταρίου, β) Κάτω 'Ορφανῶν Κυψέλης, γ) Δαφνοσπηλιᾶς τμῆμα, δ) Συκεῶν Νομοῦ Καρδίτσης».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 606/19.8.1972)

«Περὶ καθιερώσεως ὑπερωριακῆς ἐργασίας 2 ὑπαλλήλων τοῦ Δήμου Θάσου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β' φ. 613/22.8.1972)

«Περὶ καθιερώσεως ὑπερωριακῆς ἐργασίας μιᾶς ὑπαλλήλου τοῦ Δήμου Νέας Σμύρνης».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 613/22.8.1972)

«Περὶ καθιερώσεως ὑπερωριακῆς ἐργασίας 7 ὑπαλλήλων τοῦ Δήμου Λιοσίων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 613/22.8.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας του Δήμου Βεροίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 621/22.8.1972)

«Περὶ ψηφίσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Προμυρίου Νομοῦ Μαγνησίας.

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 621/22.8.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Βελεστίνου Νομοῦ Μαγνησίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 621/22.8.1972)

«Περὶ ἐπιβολῆς περιορισμῶν εἰς τὰς ἀντλήσεις ὑπογείων ὑδάτων εἰς Κοινότητα Ἐλλοπίας Νομοῦ Βοιωτίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 634/25.8.1972)

«Περὶ ἀνασυστάσεως ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἀνέγερσιν, ἀποπεράτωσιν Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Εἰρήνης Πολ. Φωκαίας - Ἀττικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 644/26.8.1972)

«Περὶ ἀνασυστάσεως ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Τριάδος Ν. Φιλαδελφείας Ἀττικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 644/26.8.1972)

«Περὶ συστάσεως ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἀνέγερσιν Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Σοφίας Ταύρου - Ἀττικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 644/26.8.1972)

«Περὶ ἐπιβολῆς περιορισμῶν εἰς τὴν ἀνόρυξιν φρεάτων καὶ γεωτρήσεων περιοχῆς Δήμου Μεγαρέων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 582/12.8.1972)

«Περὶ συγκροτήσεως ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνεγέρσεως Ἱεροῦ Ναοῦ εἰς Καλογωνιὰν Δήμου Σπάρτης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 582/12.8.1972)

«Περὶ συστάσεως ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνεγέρσεως Ἱ. Ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Κοινότητος Λιανοβεργίου Νομοῦ Ἡμαθίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 645/26.8.1972)

«Περὶ συστάσεως ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς διενεργείας ἐράνου περὶ περιφράξεως τοῦ αὐλογήρου τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Κοινότητος Ν. Νικομηδείας Νομοῦ Ἡμαθίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 645/26.8.1972)

«Περὶ συστάσεως ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Κοινότητος Ἐλευθερίου Ν. Θεσ/νίκης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 645/26.8.1972)

«Περὶ συστάσεως ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς διενεργείας ἐράνου δι' ἐπισκευὴν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς Κοινότητος Πλατάνου Νομοῦ Ἡμαθίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 651/29.8.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Μεγαρέων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 653/30.8.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Δήμου Ἡρακλείου Ν. Ἀττικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 653/30.8.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Ἄλσους Ν. Ἀχαΐας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 658/31.8.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως ἀποφάσεως περὶ τροποποιήσεως Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Κοινότητος Γόννων Νομοῦ Λαρίσης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 658/31.8.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως ἀποφάσεως περὶ τροποποιήσεως Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Κοινότητος Κατωχωρίου Νομοῦ Λαρίσης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 658/31.8.1972)

«Περὶ διαλύσεως τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων «Ἡ ἀναγέννησις» Ν. Μεσσηνίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 658/31.8.1972)

«Περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ τακτικοῦ ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ προσωπικοῦ τῆς Κοινότητος Μεγαπλατάνου τοῦ Νομοῦ Πέλλης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 658/31.8.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως Συνδέσμου Κοινοτήτων παρὰ τῷ Νομῷ Καβάλας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 606/19.8.1972)

«Περὶ καθιερώσεως ἐπ' ἀμοιβῇ ὑπερωριακῆς ἐργασίας 4 ὑπαλλήλων τοῦ Δήμου Ἀθηναίων».

(Ἐφ. Κυβ. Τοῦχ. Β', φ. 662/31.8.1972)

«Περὶ συστάσεως ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνεγέρσεως Ἱ. Ναοῦ Ἁγίων Κων/νου καὶ Ἑλένης Κοινότητος Ἀράχου Νομοῦ Ἡμαθίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 645/26.8.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος τρικύκλου ὑπὸ τοῦ Δήμου Πάργας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 665/31.8.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Μεγαρέων».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 666/31.8.1972)

«Περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ ΙΚΑ εἰς τὴν ὑπόλοιπον περιοχὴν Κοινότητος Κ. Διμηνιοῦ τοῦ Νομοῦ Κορινθίας, εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Α. Διμηνιοῦ καὶ εἰς τὰς περιοχὰς Κοινοτήτων τινῶν καὶ Οἰκισμῶν τοῦ Νομοῦ Κορινθίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 666/31.8.1972)

«Περὶ ἀποσπάσεως τῶν περιοχῶν Κοινοτήτων τινῶν τοῦ Νομοῦ Φλωρίνης ἀπὸ τοῦ 'Υποκ/τος ΙΚΑ Φλωρίνης καὶ προσαρτήσεως αὐτῶν εἰς τὸ Τοπ. 'Υποκ/μα ΙΚΑ 'Αμυνταίου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 666/31.8.1972)

«Περὶ συστάσεως ὁριζοντίου ἰδιοκτησίας καὶ κανονισμοῦ δικαιωμάσων καὶ ὑποχρεώσεων συνιδιοκτησίας καὶ διοικήσεως τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Περγάμου Δήμου Καβάλας ἀνεγερθείσης πολυκατοικίας προσφύγων Ο.Η.Ε.».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 677/4.9.1972)

«Περὶ συστάσεως ἐρανικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ 'Ι. Ναοῦ 'Αγίου Γεωργίου πόλεως Ναούσης διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ ἐπιδιόρθωσιν αὐτοῦ».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 717/15.9.1972)

«Περὶ δεσμεύσεως ὑδάτων πηγῶν ὑπὲρ Συνδέσμου Κοινοτήτων Λυκοπορίας κ.λπ. πρὸς ἀντιμετώπισιν ὑδρευτικῶν ἀναγκῶν Ν. Κορινθίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 717/15.9.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος Καμαρούλας τοῦ Νομοῦ Αἰτωλοακαρνανίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 737/20.9.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Ψαχνῶν Νομοῦ Εὐβοίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 745/21.9.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος Γαλατᾶ Νομοῦ Αἰτωλοακαρνανίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 745/21.9.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος 'Ανοιξιάτικου Ν. Αἰτωλοακαρνανίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β' φ. 745/21.9.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τοῦ Δήμου Λεωνιδίου Νομοῦ 'Αρκαδίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β'ε φ. 745/21.9.1972)

«Περὶ δωρεὰν παραχωρήσεως παλαιοῦ διδακτηρίου Δημ. Σχολείου Τροπαίων Ν. Ἀρκαδίας εἰς τὴν ὁμώνυμον Κοινότητα».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 745/21.9.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Ἀφιδνῶν Νομοῦ Ἀττικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 745/21.9.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Κεραμίτσης Νομοῦ Θεσπρωτίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β' φ. 745/21.8.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Τσεπελόβου Νομοῦ Ἰωαννίνων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 745/21.9.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Ἀποικίων Νομοῦ Κυκλάδων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 745/21.9.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως διαθέσεως πρὸς ἄλλον κοινωφελῆ σκοπὸν ἀκινήτου τοῦ Δήμου Λαμιέων ἐκ κληροδοσίας τῆς Ἀθηνᾶς Δ. Δημητριάδου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 747/22.9.1972)

«Περὶ μεταβιβάσεως ἀδιαθέτων οἰκοπέδων εἰς Κοινότητα Καταχᾶ Ν. Πιερίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 747/22.9.1972)

«Περὶ ἀντιμετωπίσεως ἐπειγουσῶν ὑδρευτικῶν ἀναγκῶν τῆς Κοινότητος Κορφοβουνίου Ν. Ἄρτης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 750/25.9.1972)

«Περὶ παραχωρήσεως εἰς τὸ νομικὸν πρόσωπον τῆς Κοινότητος Κρηνίδων Ν. Καβάλας κοινοχρήστων ἐκτάσεων τοῦ ὁμωνύμου ἀγροκτήματος κατὰ πλήρη κυριότητα».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 750/25.9.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Ἰωαννιτῶν».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 751/26.9.1972)

«Περὶ ἐξαιρέσεως τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 1037/71 τῶν καταστημάτων Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοῦ Ἰωαννίνων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 751/26.9.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως ὑπ' ἀριθ. 651/6.7.72 γενομένης διαθέσεως ἑνὸς περονοφόρου ὀχήματος τῆς Ε.Ε. τοῦ Ο.Λ.Π. εἰς τὸν Δῆμον Ἀθηναίων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 752/26.9.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν Κοινότητος Μελιγγῶν γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Μελιγγῶν».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 762/27.9.1972)

«Περὶ παραχωρήσεως εἰς τὸ νομικὸν πρόσωπον τῆς Κοινότητος Λιμνιᾶς κοινοχρήστων ἐκτάσεων τῆν ἀγροκτημάτων Λιμνιᾶς, Βουνοχωρίου καὶ Λυκοστόμου Ν. Καβάλας.

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 763/27.9.1972)

«Περὶ παραχωρήσεως εἰς τὸ νομικὸν πρόσωπον τῆς Κοινότητος Ζυγοῦ Ν. Καβάλας κοινοχρήστων ἐκτάσεων τοῦ ὁμωνύμου ἀγροκτήματος κατὰ πλήρη κυριότητα».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 768/27.9.1972)

«Περὶ παραχωρήσεως εἰς τὸ νομικὸν πρόσωπον τῆς Κοινότητος Χαλκεροῦ Ν. Καβάλας κοινοχρήστων ἐκτάσεων τοῦ ὁμωνύμου ἀγροκτήματος κατὰ πλήρη κυριότητα».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 768/27.9.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως ἀποφάσεως, ἀφορώσης εἰς συγκρότησιν 'Υπηρεσιακῶν Συμβουλίων 'Ανωτέρων καὶ Κατωτέρων 'Υπαλλήλων Προσωπικοῦ 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν, χρονικῆς διαρκείας ἀπὸ 1ης 'Ιανουαρίου 1971 μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1972».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 778/29.9.1972)

«Περὶ συμμετοχῆς τῆς Κοινότητος 'Αετορράχης εἰς τὸν Σύνδεσμον Κοινοτήτων Βυζικίου, Δόξης, Καλλιανίου, Καστρακίου, Σταυροδρομίου καὶ Τροπαίων, Ν. 'Αρκαδίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 783/30.9.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Ραφήνας Ν. 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 783/30.9.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Νέας 'Αλικαρνασσοῦ Ν. 'Ηρακλείου.

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 783/30.9.1972)

«Περὶ παραχωρήσεως εἰς τὸ νομικὸν πρόσωπον τῆς Κοινότητος Παλ. Καβάλας κοινοχρήστων ἐκτάσεων τοῦ ὁμωνύμου ἀγροκτήματος κατὰ πλήρη κυριότητα, περιφ. Ν. Καβάλας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 786/30.9.1972)

«Περὶ παραχωρήσεως εἰς τὸ νομικὸν πρόσωπον τῆς Κοινότητος Κορυφῶν, κοινοχρήστων ἐκτάσεων τοῦ ἀγροκτήματος Χωρέσσης, κατὰ πλήρη κυριότητα, περιφ. Ν. Καβάλας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 786/30.9.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Νέας Σμύρνης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 789/30.9.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Κερκυραίων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 790/30.9.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Ἀετοῦ Ν. Φλωρίνης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 793/2.10.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως Συνδέσμου Κοινοτήτων ἐν τῷ Ν. Πειραιῶς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 796/2.10.1972)

«Περὶ κηρύξεως ἐκτάσεως ὡς ἀναδασωτέας εἰς θέσιν «Κούκουρη» περιφ. Κοινότητος Κρήνης Πατρῶν, Νομοῦ Ἀχαΐας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 797/2.10.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Νικήσιανης Ν. Καβάλας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 797/2.10.1972)

«Περὶ ἀνακλήσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 9528/4.5.1972 ἀποφάσεως τῆς Νομαρχίας Κιλκὶς καὶ ψηφίσεως νέου Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Ποντοηρακλείας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 797/2.10.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως ἀποφάσεως Νομάρχου Λευκάδος περὶ ἱδρύσεως τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων Καλαμιτσίου - Ἁγίου Νικήτα».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 797/2.10.1972)

«Περὶ ἐξαιρέσεως ἐκ τῶν διατάξεων Ν. Δ/τος 1037/1971 καταστημάτων ἐνίων Κοινοτήτων Ν. Θεσσαλονίκης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 799/2.10.1972)

«Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Ἀνατολῆς Νομοῦ Ἰωαννίνων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 806/3.10.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Καλλιφωνίου Ν. Καρδίτσης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 806/3.10.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Νέας Κερασοῦντος».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 813/5.10.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Νέας Σινώπης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 813/5.10.1972)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Μυλοποτάμου Νομοῦ Δράμας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 813/5.10.1972)

«Περὶ ἱδρύσεως γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Καναλλακίου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 815/7.10.1972)

«Περὶ ἐξαιρέσεων τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 1037/71 καταστημάτων περιοχῆς τῆς Κοινότητος Νέων Παλατίων Ὠρωποῦ Νομοῦ Ἀττικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 815/7.10.1972)

«Περὶ ἐξαιρέσεως τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 1037/71 καταστημάτων περιοχῆς Κοινότητος Ἀναβύσσου Νομοῦ Ἀττικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 815/7.10.1972)

«Περὶ ἐξαιρέσεως ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 1037/71 καταστημάτων Κοινοτήτων Νομοῦ Ἡρακλείου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 815/7.10.1972)

«Περὶ ἐξαιρέσεως ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 1047/71 καταστημάτων Κοινότητος Κυψέλης - Αἰγίνης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 815/7.10.1972)

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

«Η ΕΚΠΟΜΠΗ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ»*

Ἑκάστην Δευτέραν, ὥραν 19 μ.μ.

(Τὴν ἐκπομπὴν γράφει καὶ ἐπιμελεῖται ὁ Ἀθανάσιος Κάτσος)

Ἡ ἐκπομπὴ αὐτή, κατὰ πρῶτον λόγον, ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς παράγοντας τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἀλλὰ καὶ κατ' ἐπέκτασιν πρὸς ὅλους τοὺς δημότας, ἀφοῦ τὰ θέματα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, εἰς τὴν τελευταίαν αὐτῶν ἀνάλυσιν, εἶναι θέματα ἀφορῶντα ὁλόκληρον τὸν πληθυσμόν. Σκοπὸς δὲ τῆς ἐκπομπῆς αὐτῆς εἶναι ἡ ἐνημέρωσις τῶν Δημάρχων καὶ Κοινοταρχῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ τῆς κοινῆς γνώμης γενικώτερον, ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν λαμβανομένων μέτρων, τὰ ὁποῖα σχετίζονται μὲ τὴν Τοπικὴν Διοίκησιν.

Ὡσαύτως, ἐπιδίωξις τῆς ἐκπομπῆς εἶναι ἡ προβολὴ τοῦ ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐπιτελουμένου ἔργου, ἀλλὰ καὶ παντὸς θέματος ἀφορῶντος τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν.

Τέλος, φιλοδοξία τῆς ἐκπομπῆς τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἶναι νὰ παράσχῃ δυνατότητας καὶ εὐκαιρίας, προκειμένου νὰ γνωσθοῦν εὐρύτερον αἱ σύγχρονοι ἀντιλήψεις καὶ ἐπιστημονικαὶ μέθοδοι, αἱ ὁποῖαι συμβάλλουν εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ θεσμοῦ καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μονάδων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ — ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΕΚΠΟΜΠΗ 168η

14 Αὐγούστου 1972

Φίλοι μας, εἰς τὴν σημερινήν μας ἐκπομπὴν θὰ σᾶς μεταδώσωμεν συνέντευξιν τοῦ Δημάρχου Μοσχάτου Ἀττικῆς κ. Ἰωάννου Λαδο-

---

* Ἡ ἐκπομπὴ ἀναμεταδίδεται συγχρόνως καὶ ἀπὸ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ δικτύου τῆς Υ.ΕΝ.Ε.Δ., ἤτοι τῶν Ρ. Σ. Θεσσαλονίκης, Ἰωαννίνων, Λαρίσης, Καβάλας, Κοζάνης, Τριπόλεως, Ὀρεστιάδος, Σερρῶν, Φλωρίνης καὶ Ἡρακλείου.

πούλου, τὸ Δελτίον Ἐνημερώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων, Εἰδήσεις καὶ Πληροφορίας ἀπ' ὅλους τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τῆς Χώρας κλπ.

Ἀρχίζομεν τὴν ἐκπομπήν μας μὲ τὴν συνέντευξιν τὴν ὁποίαν παρεχώρησε πρὸς τὸν κ. Ἀθανάσιον Κάτσον, ὁ Δήμαρχος Μοσχάτου Ἀττικῆς κ. Ἰωάννης Λαδόπουλος :

Ἐρώτησις : Κύριε Δήμαρχε, ἐπληροφορήθημεν ὅτι εἰς τὸν Δῆμον Μοσχάτου ἐπερατώθη ἡ ἀνέγερσις ἰδιοκτήτου Δημοτικοῦ Καταστήματος. Τί θὰ εἴχατε νὰ μᾶς πῆτε σχετικῶς ;

Ἀπάντησις : Ὁ Δῆμος εἶναι ὁ νοικοκύρης τῆς πόλεως.

Ὅπως ὁ καλὸς νοικοκύρης φροντίζει διὰ τὴν στέγασιν τοῦ νοικοκυριοῦ του κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἕκαστος Δῆμος φροντίζει καὶ πρέπει νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἰδικῆς του στέγης.

Ὁ Δῆμος Μοσχάτου ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1942 ἱδρύσεώς του καὶ μέχρι πρό τινος δὲν κατώρθωσε παρ' ὅλην τὴν ἐπιθυμίαν του ν' ἀποκτήσῃ ἰδικήν του στέγην. Ἀπὸ τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, ὅτε διὰ τῆς ἀμερίστου συμπαραστάσεως τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως οἱ ὀργανισμοὶ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἤρθησαν εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς των καὶ ἤρχισαν νὰ ἐκπληροῦν τὴν πραγματικὴν ἀποστολήν των, διεφάνη ὅτι ὁ Δῆμος Μοσχάτου θὰ ἠδύνατο νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ ὄνειρον τριῶν δεκαετηρίδων.

Μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι εἰς κάθε δυσκολίαν θὰ εἶχε τὴν στοργικὴν βοήθειαν τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Κράτους ἑτοίμησε καὶ ἐπρογραμμάτισε τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Δημοτικοῦ Μεγάρου δι' ἰδίων του ἀποκλειστικῶς οἰκονομικῶν μέσων.

Διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν ἐδαπανήθησαν 2.400.000 καὶ ἕτεραι δραχμαὶ 200.000 διὰ τὴν ἐπίπλωσίν του καὶ ἐξοπλισμόν του.

Τελικῶς λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς ἀξίας τοῦ οἰκοπέδου, ὁ Δῆμος Μοσχάτου ἀπέκτησεν ἓν στεγαστικὸν περιουσιακὸν στοιχεῖον ἀξίας πλέον τῶν 5.000.000 δραχμῶν.

Ἤδη τὸ Δημοτικὸν Μέγαρον ἀποτελεῖ πραγματικότητα, ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ὑπόκειται ἡ ἐγκαινίασίς του καὶ θὰ ἔχωμεν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ σᾶς δεξιωθῶμεν, κ. Κάτσο.

Ὁ Δῆμος Μοσχάτου αἰσθάνεται πλέον ὡς καλὸς νοικοκύρης.

Ἐρώτησις : Εἰς τὸν τομέα τῆς ἀσφαλτοστρώσεως ὁδῶν καὶ κατασκευῆς κρασπέδων, ποία εἶναι ἡ δραστηριότης τοῦ ὑφ' ὑμᾶς Δήμου ;

Ἀπάντησις : Μέχρι πρό τινος οἱ δρόμοι τοῦ Μοσχάτου ἐκτὸς ὡρισμένων κεντρικῶν ἀρτηριῶν του ἦσαν χωματόδρομοι ἄνευ κρασπεδορείθρων.

Πρωταρχικὸν μέλημα καὶ φροντὶς τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς ὑπῆρξεν ἡ τοποθέτησις κρασπέδων καὶ ἡ ἀσφαλτόστρωσις ὅλων τῶν ὁδῶν τοῦ Μοσχάτου.

Ἡ πραγματοποίησις τοῦ ὁδοποιητικοῦ προγράμματος τοῦ Δήμου ἀπῄτει δαπάνας ὑπερβαινούσας τὰς οἰκονομικάς του δυνατότητας.

Προσεφύγαμεν εἰς τὴν 'Εθνικὴν Κυβέρνησιν ἡ ὁποία μὲ προθυμίαν ἐνέκρινε καὶ μᾶς ἐχορήγησε δάνειον 15.000.000. Διὰ τοῦ δανείου καὶ δι' ἰδίων πόρων τοῦ Δήμου τὸ ὁδοποιητικόν του πρόγραμμα, ἡ ἀσφαλτόστρωσις δηλαδὴ ὅλων τῶν ὁδῶν πραγματοποιεῖται ἐντὸς τοῦ ἔτους. Ἤδη ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἔτους 1972 καὶ μέχρι σήμερον ἔχει ἀποπερατωθῆ ἡ τοποθέτησις κρασπέδων καὶ ἡ ἀσφαλτόστρωσις 28 ὁδῶν μήκους 8.806 μέτρων, ἀπεπερατώθη ἐπίσης ἡ τοποθέτησις κρασπέδων εἰς ἑτέρας 24 ὁδοὺς μήκους 5.500 μέτρων ἐντὸς δὲ τῶν ἡμερῶν ἀρχίζει καὶ ἡ ἀσφαλτόστρωσίς των.

'Επίσης ἐκτελεῖται ἤδη καὶ εὑρίσκεται ἐν ἐξελίξει ἡ τοποθέτησις κρασπέδων καὶ ἀσφαλτόστρωσις εἰς 25 ὁδοὺς μήκους 4.500 μέτρων. Μὲ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἀνωτέρω ἔργων δὲν θὰ ὑπάρχῃ πλέον χωματόδρομος εἰς εἰς τὸ Μοσχᾶτον

'Ε ρ ώ τ η σ ι ς : Καὶ διὰ τὸν ἠλεκτροφωτισμόν, τί θὰ εἴχατε νὰ παρατηρήσετε ;

'Α π ά ν τ η σ ι ς : Εἰς τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν ἐπῆλθεν ὁλοκληρωτικὴ ἀλλαγή. Μέχρι τοῦ παρελθόντος ἔτους τὸ Μοσχᾶτον ἐφωτίζετο ἀπὸ τὸ προπολεμικὸν δημοτικὸν δίκτυον τὸ ὁποῖον ἐλειτούργει πλημμελῶς. Ἡ ἐτησία δαπάνη καταναλώσεως ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἀνήρχετο εἰς δραχμὰς 450.000 καὶ ἡ δαπάνη συντηρήσεως τοῦ δικτύου λόγῳ τῆς παλαιότητός του εἰς δραχμὰς 800.000.

'Απεφασίσαμεν τὴν κατάργησιν τοῦ προπολεμικοῦ δικτύου φωτισμοῦ καὶ ἀνεθέσαμεν εἰς τὴν ΔΕΗ τὴν μελέτην καὶ τοποθέτησιν νέου συγχρόνου δικτύου. Ἤδη ἡ ΔΕΗ δαπάναις τοῦ Δήμου κατήρτισε πλήρη μελέτην καὶ ἐτοποθέτησεν 865 καλαίσθητα σώματα μὲ νέον τύπον λαμπτήρων ἀτμοῦ ὑδραργύρου 125 W., ἐντὸς δὲ τῶν ἡμερῶν τοποθετεῖ καὶ ἕτερα 140 ὅμοια φωτιστικὰ σώματα πρὸς πύκνωσιν καὶ ὁλοκλήρωσιν τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ τῆς πόλεως.

Ἡ δαπάνη τῆς τοποθετήσεως ὁλοκλήρου τοῦ νέου δικτύου ἀνῆλθεν εἰς 2.500.000 δραχμάς. Μὲ τὸ νέον δίκτυον το Μοσχᾶτον λάμπει κυριολεκτικῶς τὴν νύκτα. 'Εξ ἄλλου ἐπῆλθε τεραστία οἰκονομία διότι δὲν ὑπάρχουν πλέον δαπάναι συντηρήσεως καὶ ἡ ἐτησία δαπάνη καταναλώσεως ἠλεκτρικοῦ ρεύματος λόγῳ τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ δικτύου καὶ τῆς ἐκλείψεως τῶν ἀπωλειῶν κατῆλθεν εἰς δραχμὰς 320.000 περίπου.

'Ε ρ ώ τ η σ ι ς : Διὰ τὸ θέμα τῆς ἀποχετεύσεως τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ σοβαρὸν πρόβλημα διὰ τὴν περιοχήν, ποῖαι εἶναι αἱ ἐκ μέρους τοῦ Δήμου ἀναληφθεῖσαι πρωτοβουλίαι ;

'Α π ά ν τ η σ ι ς : Τὸ θέμα ἀποχετεύσεως τοῦ Μοσχάτου ἐμφανίζεται ὑπὸ δύο μορφάς. Δίκτυον ἀποχετεύσεως ἀκαθάρτων ἀφ' ἑνὸς καὶ δίκτυον ἀποχετεύσεως ὀμβρίων ἀφ' ἑτέρου. Ἡ ἐπίλυσις τοῦ ἀποχετευτικοῦ θέματος παρουσιάζει τὴν πρόσθετον δυσχέρειαν ὅτι τὸ μιγαλύτερον τμῆμα τοῦ Μοσχάτου εὑρίσκεται εἰς ἐπίπεδον χαμηλότερον τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Ἡ

κατασκευὴ ἀμφοτέρων τῶν δικτύων ἀπήτει κολοσσιαῖα ποσὰ τὰ ὁποῖα ὁ Δῆμος εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν ἠδύνατο νὰ διαθέσῃ. Αἱ προσπάθειαι τοῦ Δήμου ἐστράφησαν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν ἥτις καὶ μόνον ἠδύνατο νὰ ἐπιλύσῃ τὸ ὅλον θέμα. Αἱ προσπάθειαι ἐπέτυχον. Μέχρι τοῦ ἔτους 1968 εἰς τὸ Μοσχᾶτον δὲν ὑπῆρχεν οὔτε ἓν μέτρον ἀποχετευτικοῦ ἀγωγοῦ ἀκαθάρτων ὑδάτων. Ἤδη κατὰ τὴν παρελθοῦσαν τριετίαν κατεσκευάσθησαν παρὰ τοῦ Ο.Α.Π. 11.500 μέτρα ἀποχετευτικοὶ ἀγωγοὶ καὶ κατεσκευάσθη μέγα ἀντλιοστάσιον διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἀκαθάρτων ὑδάτων εἰς τὸν κεντρικὸν ἀγωγὸν Κερατσινίου.

Ἡ δαπάνη τῆς κατασκευῆς τοῦ δικτύου ἀκαθάρτων τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀποπερατώσεως ἀνῆλθε μέχρι σήμερον εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 120.000.000.

Ἡ ἀποχέτευσις τῶν ὀμβρίων ὑδάτων ἀντιμετωπίζεται διὰ τῆς φυσικῆς ροῆς των πρὸς τὴν θάλασσαν. Λόγῳ ὅμως τῆς ὑψομετρικῆς διαφορᾶς ἡ ἀπαγωγὴ τῶν ὑδάτων διὰ τῆς φυσικῆς ροῆς εἶναι λίαν δυσχερὴς καὶ ὁ Δῆμος εὑρίσκεται ἐν συνεχεῖ ἐπαγρυπνήσει διὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν στομίων ἐκβολῆς των πρὸς τὴν θάλασσαν, τὰ ὁποῖα στόμια συχνὰ ἰδίᾳ ὅταν πνέουν νότιοι ἄνεμοι ἐπιχώνονται ὑπὸ τῆς ἄμμου.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀποχέτευσις τῶν ὀμβρίων ἀντιμετωπίσθη ἤδη εἰς εὐρυτέραν κλίμακα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τῶν ἐκτελουμένων ἔργων εἰς τὴν Φαληρικὴν παραλίαν ὑπὸ τοῦ ΕΟΤ καὶ λοιπῶν ὀργανισμῶν, ἐπίκειται ἡ κατασκευὴ ὑπογείου ἀγωγοῦ περισυλλογῆς τῶν ὀμβρίων τῆς πόλεως Μοσχάτου καὶ ἀπαγωγῆς των πρὸς τὸν κεντρικὸν ἀγωγὸν Κηφισοῦ.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Θὰ εἴχατε νὰ προσθέσετε κάτι ἀκόμη, Κύριε Λαδόπουλε ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Δὲν θὰ πρέπει νὰ παραλείψω νὰ σᾶς εἴπω ὅτι τῇ συνδρομῇ καὶ δαπάναις τῆς Γενικῆς Γραμματείας Ἀθλητισμοῦ δημιουργεῖται εἰς τὸ Μοσχᾶτον Ἐθνικὸν Στάδιον διὰ τὸ ὁποῖον θὰ δαπανηθοῦν πλέον τῶν 100.000.000.

Ἐπίσης πρέπει νὰ σᾶς εἴπω ὅτι διὰ τὸ τρέχον ἔτος ἔχομεν προγραμματίσει τὴν κατασκευὴν κεντρικῆς πλατείας ἐκτάσεως 4 στρεμμάτων διὰ τὴν ὁποίαν θὰ δαπανηθοῦν περὶ τὰ 8.000.000.

Τέλος καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς καὶ ἐγὼ καὶ οἱ Δημόται Μοσχάτου εὐχαριστοῦμεν τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν ἡ ὁποία οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἔπαυσε νὰ μᾶς ἐνισχύσῃ εἰς κάθε προσπάθειάν μας καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τῆς ὁποίας ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ κατώρθωσε νὰ μεταμορφώσῃ τὴν πόλιν μας.

ΕΚΠΟΜΠΗ 171η

4 Σεπτεμβρίου 1972

Φίλοι μας, ἡ σημερινή μας ἐκπομπὴ περιλαμβάνει συνέντευξιν τοῦ Προέδρου Κοινότητος Ραφήνας Ἀττικῆς κ. Ἀντωνίου Κουζᾶ, τὸ Δελτίον Ἐνημερώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων, Εἰδήσεις καὶ Πληροφορίας ἀπ' ὅλους τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τῆς Χώρας κλπ.

Ἀρχίζομεν τὴν ἐκπομπήν μας μὲ τὴν συνέντευξιν τὴν ὁποίαν παρεχώρησε πρὸς τὸν κ. Ἀθανάσιον Κάτσον, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ραφήνας Ἀττικῆς κ. Ἀντώνιος Κουζᾶς :

Ἐρώτησις : Κύριε Πρόεδρε, ἔχομεν πληροφορηθῆ ὅτι εἰς τὴν Κοινότητα Ραφήνας ἐπερατώθη ἡ κατασκευὴ τοῦ δικτύου ὑδρεύσεως. Ἔχετε τὴν καλωσύνη νὰ μᾶς ὁμιλήσητε σχετικῶς ;

Ἀπάντησις : Ὅταν τὸ 1970 διωρίσθην Πρόεδρος ἡ Κοινότης Ραφήνας δὲν ἠδύνατο νὰ καλύψῃ τὰς εἰς ὕδωρ ἀνάγκας τῶν κατοίκων της καθ' ὅσον δὲν ὑπῆρχε σύγχρονον δίκτυον ὑδρεύσεως, ἀγωγοὶ μεταφορᾶς, ἀντλητικὸν συγκρότημα εἰς τὸ διανοιγὲν κατὰ τὸ 1968 φρέαρ καὶ ὑδατοδεξαμεναί, ὁπότε κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον μὲ τὸν διπλασιασμὸν τοῦ πληθυσμοῦ λόγῳ τῶν παρεπιδημούντων ἡ κατάστασις ἐγένετο δραματική.

Ἀμέσως ἐκπονήσαμεν πρόγραμμα ὑδρεύσεως καὶ ἀρχίσαμεν νὰ τὸ ἐκτελοῦμεν. Κατεσκευάσαμεν ἐξ ὑπαρχῆς καινουργὲς δίκτυον διανομῆς μήκους (18.000) δέκα ὀκτὼ χιλιάδων μέτρων, δαπάνης ἑνὸς ἑκατομμυρίου ὀκτακοσίων χιλιάδων (1.800.000) εἰς ὅλην τὴν πόλιν καὶ τοὺς πέριξ Συνοικισμούς, καταθλιπτικὸν ἀγωγὸν ἐκ τοῦ φρέατος εἰς τὴν Δεξαμενὴν μήκους 1000 μέτρων καὶ δαπάνης ἑνὸς ἑκατομμυρίου (1.000.000), ἀγωγὸν μεταφορᾶς ἐκ τῶν δεξαμενῶν εἰς τὴν πόλιν μήκους δύο χιλιάδων μέτρων δαπάνης ὀκτακοσίων χιλιάδων (800.000) ἐτοποθετήσαμεν ἀντλητικὸν συγκρότημα παραγωγῆς 100 μέτρων κυβικῶν ὡριαίως δαπάνης ἑξακοσίων χιλιάδων (600.000), καὶ κατασκευάσαμεν καινουργεῖς ὑδατοδεξαμενὰς χωριτικότητος 1000 μέτρων κυβικῶν, δαπάνης ἑνὸς ἑκατομμυρίου διακοσίων χιλιάδων. Ἦτοι συνολικῶς ἐδαπανήθη διὰ τὴν ὕδρευσιν ποσὸν δραχμῶν πέντε ἑκατομμυρίων τετρακοσίων χιλιάδων (5.400.000). Τὰ χρήματα προῆλθον ἐξ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ἐκ δανείου τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ ἐκ πόρων τῆς Κοινότητος. Μὲ τὰ ἀνωτέρω ἔργα πιστεύομεν ὅτι ἐλύθη ὁριστικῶς τὸ ἀπὸ ἐτῶν ἄλυτον πρόβλημα ὑδρεύσεως τῆς Κοινότητός μας. Ἀπόδειξις δὲ τούτου ἀποτελεῖ τὸ γεγονὸς ὅτι παρέχεται ὕδωρ καθ' ὅλον τὸ 24ωρον.

Ἐρώτησις : Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν τομέα τῆς ὁδοποιΐας εἰς τὸν ὁποῖον ζωηρὰ προβάλλει ἡ ὑπὸ τῆς Κοινότητος ἀναπτυσσομένη δραστηριότης τί θὰ εἴχατε νὰ παρατηρήσητε ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Δυστυχῶς κατὰ τὸ παρελθὸν ἡ Κοινότης ἀπὸ πλευρᾶς κατασκευῆς δρόμων εὑρίσκετο εἰς ὑποτυπώδη κατάστασιν. Μετὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ δικτύου ὑδρεύσεως εἰς τὸ ἐγκεκριμένον σχέδιον προέβημεν εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ὑψομετρικῶν διαγραμμάτων ὁδοποιΐας, τὴν σύνταξιν τῶν μελετῶν ὁδοποιΐας καὶ ἠρχίσαμεν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου. Κατεσκευάσαμεν τὴν ὁδὸν Ἀττικῆς μήκους διακοσίων πεντήκοντα μέτρων, τὴν ὁδὸν Προύσης μήκους τριακοσίων μέτρων, τὴν ὁδὸν Τριγλίας μήκους τριακοσίων μέτρων, τὴν ὁδὸν Ἐλευθερίου Βενιζέλου μήκους τριακοσίων πεντήκοντα μέτρων, τὴν ὁδὸν Δαβάκη – Πίνδου μήκους πεντακοσίων μέτρων, τὴν ὁδὸν Ἀθηνῶν μήκους τετρακοσίων μέτρων, τὴν ὁδὸν Στεφάνου Πέρρη μήκους ἑκατὸν ὀγδοήκοντα μέτρων, τὴν ὁδὸν Σάπαρη μήκους ἑκατὸν εἴκοσι μέτρων, τὴν ὁδὸν Σταυρίδου μήκους ἑκατὸν εἴκοσι μέτρων, τὴν ὁδὸν 21ης Ἀπριλίου μήκους τριακοσίων μέτρων, τὴν ὁδὸν Βιθυνίας μήκους ἑκατὸν εἴκοσι μέτρων, τὴν ὁδὸν Χρήστου Μάντικα μήκους ἑκατὸν εἴκοσι μέτρων, τὴν ὁδὸν Ψαρῶν μήκους ἑκατὸν εἴκοσι μέτρων, τὴν ὁδὸν Ἀφροδίτης μήκους ἑκατὸν εἴκοσι μέτρων καὶ τὴν Παραλιακὴν Λεωφόρον μήκους τετρακοσίων μέτρων.

Ἤτοι κατεσκευάσαμεν ὁδοὺς συνολικοῦ μήκους τεσσάρων χιλιάδων διακοσίων μέτρων. Αἱ ἀνωτέρω ὁδοὶ κατεσκευάσθησαν πλήρως μὲ κρασπεδόρειθρα καὶ ἀσφαλτικὸν τάπητα.

Διὰ τὸ ἀνωτέρω ἔργον ἐδαπανήθη ποσὸν τεσσάρων ἑκατομμυρίων πεντακοσίων χιλιάδων, τὸ ὁποῖον προῆλθεν ἀπὸ δάνειον παρὰ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων τριῶν ἑκατομμυρίων καὶ ἐκ Κοινοτικῶν ἐσόδων ὕψους ἑνὸς ἑκατομμυρίου πεντακοσίων χιλιάδων. Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὴν κατασκευὴν τῶν ἀνωτέρω ὁδῶν προέβημεν καὶ εἰς τὴν διάνοιξιν ὅλων τῶν ὁδῶν τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ νεοεγκριθέντος σχεδίου πόλεως συνολικοῦ μήκους εἴκοσι χιλιάδων μέτρων.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Καὶ διὰ τὸν ἐξωραϊσμὸν τῆς τόσον γραφικῆς Κοινότητος τί θὰ ἠμπορούσατε νὰ μᾶς πῆτε ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Κατ' ἀρχὴν μὲ τὴν πλακόστρωσιν τῶν πεζοδρομίων τῆς Λεωφόρου Ἀλεξ. Φλέμιγκ καὶ διαφόρων ἄλλων κεντρικῶν ὁδῶν ὡς καὶ τὴν δημιουργίαν ἀλσυλλίων διεμορφώσαμεν τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως.

Κατεσκευάσαμεν δύο νέας πλατείας, ἐτοποθετήσαμεν μεγάλου μεγέθους γλάστρας μὲ πράσινο ὡς καὶ καλαίσθητα δοχεῖα διὰ τὰ χαρτιὰ εἰς τὰς κεντρικὰς ὁδούς, πλατείας καὶ παραλίαν. Ἐπίσης ἐπλακοστρώσαμεν καὶ πεζοδρόμια τῆς παραλίας καὶ ἐδημιουργήσαμεν πάρκα εἰς αὐτὴν τοποθετοῦντες διάφορα καλλωπιστικὰ δένδρα καὶ γκαζόν. Ἐπίσης ἡ ἀσφαλτόστρωσις τῆς παραλίας ἡ ὁποία ἐπεβάλλετο λόγῳ τῆς μεγάλης κινήσεως κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον παρὰ τῶν λουομένων, ἔχει τελείως ἀλλάξει τὴν ὄψιν της. Ἠλεκτροφωτίσαμεν τὴν παραλιακὴν λεωφόρον διὰ νέων φωτιστικῶν σωμάτων φθοριούχων καὶ ἐτοποθετήσαμεν κατὰ μῆκος τῶν πεζοδρομίων της 25 πάγκους ἐκ τσιμέντου διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν λουομένων καὶ τῶν ἀπογευματινῶν περιπατητῶν.

Ἐ ρ ώ τ η σ ι ς : Θὰ εἴχατε ἴσως νὰ προσθέσητε κάτι ἀκόμη κ. Πρόεδρε ;

Ἀ π ά ν τ η σ ι ς : Θὰ ἤθελα νὰ προσθέσω ὅτι ἡ Κοινότης καταβάλλει μεγάλην προσπάθειαν διὰ τὴν καθαριότητα. Ἤδη προέβη εἰς τὴν ἀγορὰν δευτέρου αὐτοκινήτου καθαριότητος δαπάνης τετρακοσίων εἴκοσι χιλιάδων. Ἐπίσης προέβη εἰς τὴν περιμάνδρωσιν καὶ ἐξωραϊσμὸν τοῦ Κοινοτικοῦ Γυμναστηρίου, τὴν τοποθέτησιν συγχρόνου φωτισμοῦ εἰς τὸ Κέντρον τῆς Πόλεως καὶ τὴν κατασκευὴν πλήθους ἄλλων μικρῶν ἔργων.

Περαίνων θὰ ἤθελα νὰ ἐκφράσω τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μου πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν διὰ τὸ ἀμέριστον ἐνδιαφέρον της πρὸς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν διότι χωρὶς αὐτὸ κανὲν ἔργον δὲ θὰ ἠδύνατο νὰ συντελεσθῇ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ Σελὶς

—«Διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἀφορῶσαι εἰς τοὺς Ὀργανισμοὺς τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τὰ ὄργανα αὐτῶν, ὑπὸ Χρήστου Α. Παπανδρέου, δικηγόρου 1023

Α'. Εἰσαγωγή 1023

Β'. Ἀστικὸς Κῶδιξ 1023

Γ'. Εἰσαγωγικὸς Νόμος Ἀστικοῦ Κώδικος 1032

Δ'. Πολιτικὴ Δικονομία 1036

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

—Ὑπομνήματα καὶ Ἔγγραφα τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. πρὸς Ὑπουργεῖα καὶ Ἀρχάς 1037

Ε.Δ.Κ.Ε. Ἀριθ. Πρωτ. 1483/1972 — Ε.Δ.Κ.Ε. 1441/1972 Πρακτικὸν — Ὑπ. Ἐσωτ. 79452/6500/1972 Ἀπόφασις

Κοιν. Καρδιᾶς – Ν. Θεσ/νίκης Ἀριθ. Πρωτ. 244/1972 — Ε.Δ.Κ.Ε. 1350/1972

Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων Ἀριθ. Πρωτ. 76937/131/1972

Δῆμος Πατρέων Ἀριθ. Πρωτ. 54031/1972 — Ε.Δ.Κ.Ε. 1555/1972

Ε.Δ.Κ.Ε. Ἀριθ. Πρωτ. 1320/1972 — Κοιν. Γραβιᾶς Ν. Φωκίδος 954/1972

» Ψήφισμα 2.9.1972 ἐπὶ τῷ θανάτῳ Δημάρχου Διστόμου Βοιωτίας Ἀθαν. Μπάρλου

» Ψήφισμα 21.10.1972 ἐπὶ τῷ θανάτῳ Δημάρχου Οἰνουσσῶν Χίου Πολυδ. Λαιμοῦ

» Ἀριθ. Πρωτ. 1490/1972, σύστασις διὰ τὸ ἐθνικὸν περιοδικὸν «Λάμψις»

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ – ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

—Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας 1046

α) Ὅρια Δήμων καὶ Κοινοτήτων 1046

Ἀριθ. ἀποφ. 750/1972

» » 849/1972 (Ἀριθ. 850, 851/1972 ὅμοιαι)

β) Φορολογικαὶ Ἐπιτροπαὶ 1049

Ἀριθ. ἀποφ. 359/1972 (Ἀριθ. 360/1972 ὁμοία)

» » 366/1972 (Ἀριθ. 367–373/1972 ὅμοιαι)

γ) Φορολογίαι — Δικαιώματα 1051

Ἀριθ. ἀποφ. 638/1972

» » 757/1972

» » 754/1972

» » 755/1972

—Γνωμοδοτήσεις Νομικῶν Συμβούλων τῶν Δήμων 1059
Νομικοῦ Συμβούλου ΕΔΚΕ Χρ. Α. Παπανδρέου α) πρὸς τὴν ΕΔΚΕ, β) πρὸς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς ΕΔΚΕ, γ) πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς ΕΔΚΕ
Νομικοῦ Συμβούλου Δήμου Καλαμαριᾶς – Θεσσαλονίκης Κων. Γ. Λασκαρίδη

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

—Ἀποφάσεις – Ἐγκύκλιοι κλπ. Ὑπουργείων καὶ Ὑπηρεσιῶν 1068
Νομαρχία Ἀττικῆς Ἀριθ. Πρωτ. 46197/Ἐγκ. 196/1972—Ὑπ. Ἐθν. Οἰκον. 404390/12040/1972
Ὑπ. Ἐσωτ. Ἀριθ. Πρωτ. 67227/Ἐγκ. Κ.Δ. 35/1972
» » » » 71572/Γ.Δ. 68/1972
» » » » 72712/Γ.Δ. 69/72—Ἀντιπρ. Κυβερνήσεως 5738/1972
» » » » 73218/Ἐγκ. Κ.Δ. 36/1972
» » » » 75741/Γ.Δ. 73/1972
» » » » 78621/Γ.Δ. 75/1972—καὶ 80900/Γ.Δ. 79/1972
» » » » 80956/Γ.Δ. 80/1972
» » » » 77534/Γ.Δ. 81/1972
» » » » 81812/Γ.Δ. 82/1972
» » » » 77110/Γ.Δ. 85/1972—Ὑπ. Οἰκον. (Γ.Δ.Κ.) 119515/7527/1972
» » » » 84522/Γ.Δ. 87/1972—καὶ ταυτάριθμος Ἀπόφασις
» » » » 84534/Γ.Δ. 86/1972
» » » » 85529/Γ.Δ. 88/1982
» » » » 85676/Γ.Δ. 89/1972—Ὑπ. Ἐθν. Οἰκον. 19269/654/1972 Κοινὴ Ἀπόφασις (καὶ Οἰκονομικῶν)
» » » » 86386/4247/Γ.Δ. 90/1972
» » » » 85531/1972 Ἀπόφασις
Ὑπ. Οἰκον. Ἀριθ. Πρωτ. Γ.Δ.Π. 44/152494/3525/1972

—Πίναξ Ἐγκυκλίων Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ἐκδοθεισῶν κατὰ τοὺς μῆνας Σεπτέμβριον καὶ Ὀκτώβριον 1972 1098

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ — ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

—Νομ. Διατάγματα 1100
Ν.Δ. 1240/1972 «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος» 1100
—Βασ. Διατάγματα 1101
Β.Δ. 517/1972 «Περὶ μετονομασίας κοινοτήτων καὶ συνοικισμῶν» 1101
Β.Δ. 488/1972 «Περὶ ἑνώσεως Κοινοτήτων» 1102
Β.Δ. 489/1972 «Περὶ ἑνώσεως Κοινοτήτων» 1103
Β.Δ. Περιλήψεις 1103–1105
—Ὑπουργικαὶ Ἀποφάσεις καὶ Ἐγκρίσεις 1106
Ὑπ. Προγραμματισμοῦ καὶ Κυβερν. Πολιτικῆς Ἀριθ. ἀποφ. 3035/1972 — Α.Σ.Δ.Γ. Πρᾶξις 682/1972
Ὑπ. Ἀποφάσεων Περιλήψεις 1109–1118

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

—Ἐκπομπὴ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων (Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς Υ.ΕΝ.Ε.Δ. ... 1119

Ἐ κ π ο μ π α ἱ — Εἰδήσεις καὶ Πληροφορίαι :

168η/14.8.1972 : Συνέντευξις μετὰ τοῦ Δημάρχου Μοσχάτου Ἀττικῆς 1119

171η/4.9.1972 : Συνέντευξις μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Ραφήνας-Ἀττικῆς 1123

(Περὶ τῶν ἐκτελεσθέντων καὶ τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργων τῶν ὑπ' αὐτοὺς Ὀργανισμῶν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως)

ωτια στο δασος ηθησε

Ἡ συντροφιά σου κι' ἐσύ μή μένετε ἁπλοί θεα
στήν φωτιά τοῦ δάσους. Οἱ Πυροσβέστες, οἱ Δ
σικοί, οἱ Χωροφύλακες, οἱ Στρατιῶτες, οἱ κά
κοι τῶν γύρω χωριῶν ἀγωνίζονται. Χρειάζον
χέρια. Βοηθῆστε κι' ἐσεῖς. Κάντε ὅτι σᾶς πο
Ἄξίζει νά χάσουμε τήν ἐκδρομή γιά νά κερδίσ
με τό δάσος. Συμφωνεῖς; Τά δένδρα πεθαίν
ἀπό σένα. Φύλαξε τό δάσος. Μπορεῖς.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α' - Β' 1924 - 1941 — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' 1953 - 1968

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' (4) — ΕΤΟΣ Δ' — ΤΕΥΧΟΣ ΙΑ' — ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1972

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρόεδρος: ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. **Δημήτριος Ρῖτσος.**

Ἀντιπρόεδροι: **Α'**, Δήμαρχος Πειραιῶς κ. **Ἀριστείδης Σκυλίτσης.**
Β', Δήμαρχος Ἡρακλείου κ. **Ἀριστείδης Πετράκης.**

Γεν. Γραμματεύς: Πρόεδρος Κοινότητος Πεντέλης κ. **Πάνος Ἰατρίδης.**

Ἔφορος: Δήμαρχος Λαρίσης κ. **Ἀθανάσιος Μεσσήνης.**

Σύμβουλοι: Δήμαρχοι: Θεσσαλονίκης κ. **Χρῆστος Φλωρίδης,** καὶ Καβάλας κ. **Εὐάγγελος Εὐαγγελίου,** καὶ Πρόεδροι Κοινοτήτων: Ἄστρους - Ἀρκαδίας κ. **Ἀναστ. Ροζολῆς,** καὶ Δολιανῶν - Ἰωαννίνων κ. **Κ. Νταφόπουλος.**

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόεδρος: Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. **Δημήτριος Ρῖτσος.**
Γεν. Γραμματεύς: Πρόεδρος Κοινότητος Πεντέλης κ. **Πάνος Ἰατρίδης.**
Μέλη: Δήμαρχος Θεσσαλονίκης κ. **Χρῆστος Φλωρίδης** καὶ Δήμαρχος Καβάλας κ. **Εὐάγγελος Εὐαγγελίου.**

ΕΠΙΤΙΜΟΙ ΓΕΝΙΚΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

Χρ. Εὐαγγελᾶτος καὶ **Δημ. Μπλέτσας.**

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ἀθανάσιος Κάτσος, Διευθυντὴς τῆς Ἑνώσεως Δ. καὶ Κ. Ἑλλάδος.

ΓΡΑΦΕΙΑ Ε.Δ.Κ.Ε.: ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ - ΤΣΩΡΤΣΙΛ 33 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛΕΦ. 3214826

ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΥΣΧΕΤΙΣΕΩΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

Ὑπὸ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΚΕΦΑΛΑ
Διευθυντοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν

1. Εἰσαγωγή.—Ὡς γνωστόν, ἡ παρ' ἡμῖν ἰσχύουσα ἀρχὴ τῆς νομιμότητος, ἐν τῇ προδιαγραφῇ τῆς δράσεως τῆς Δημοσίας Διοικήσεως («Πᾶσα πρᾶξις ἢ παράλειψις δέον νὰ βασίζηται εἰς διάταξιν νόμου»), ἐπήνεγκεν, ἐν τῇ διαδρομῇ τοῦ χρόνου – οὐχὶ δὲ ἰδιαιτέρως μακροῦ, ἂν συγκριθῇ ἡ ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Δημοσίας Διοικήσεως πρὸς ἐκείνας τῶν ἐλευθέρων χωρῶν τῆς Εὐρώπης – τοσαύτην συσσώρευσιν νομοθετικῆς ὕλης, ὥστε ὀρθῶς ἔχει χαρακτηρισθῇ ἡ ἐν Ἑλλάδι ἰσχύουσα νομοθεσία «χαώδης». Ἡ κατάστασις εἶναι, τῷ ὄντι, τοιαύτη οὐχὶ μόνον ὡς ἐκ τῆς πληθύος τῶν νομοθετημάτων (περὶ τὰ 40.000 ἀπὸ συστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου) ἀλλ', ἰδίως, ἐκ τῆς ἐλλείψεως οὐσιαστικῆς καὶ ὁρολογικῆς ἑνότητος, κατὰ τὴν θέσπισιν τῶν κανόνων δικαίου· (παραβάλατε ὑποσημείωσιν εἰς σελίδα 1147).

Τοῦτο ἦτο ἐπόμενον: Αἱ πράξεις καὶ αἱ παραλείψεις τῆς Διοικήσεως – μὲ τὴν κατηγορηματικότητα «πᾶσαι» – εἶναι λογικῶς ἄπειροι καὶ συνεπῶς – καὶ κατὰ τεκμήριον – ἄπειροι δέον νὰ ὦσι καὶ οἱ ἀντίστοιχοι τούτων ρυθμιστικοὶ νομικοὶ κανόνες. Δὲν θὰ ἦτο, ἴσως, ὑπερβολὴ νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι ἀκριβῶς ἡ ὑπερβατικότης αὕτη, ἡ ἐν κυριολεξίᾳ ἀπειρία τῶν περιπτώσεων, ὤθησε τὴν Ἐπιστήμην τοῦ Δικαίου νὰ ἐπινοήσῃ – παρ' ἡμῖν καὶ ἀλλαχοῦ – καὶ τὴν διοικητικὴν πρακτικὴν νὰ δεχθῇ τὴν «Ἀρχὴν τῆς διακριτικῆς ἐξουσίας (ἢ εὐχερείας) τοῦ διοικητικοῦ ὀργάνου», ἡ ὁποία, ὡς ἀπὸ μηχανῆς Θεός, ἀνέκοψε τὴν ὀλισθηρὰν ὁδὸν πρὸς τὸ ἄπειρον.

Ἐν ὄψει αὐτῆς τῆς ὀδυνηρᾶς πραγματικῆς καταστάσεως, ἡ ἀξιουμένη, ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας, συμμόρφωσις τῶν διοικουμένων πρὸς τὴν δικτυωμένην, δι' ἀπειρίας ὑποχρεωτικῶν κανόνων, ἔννομον τάξιν, βάσει τῆς, ἀναντικαταστάτου, βεβαίως, Ἀρχῆς «ἄγνοια νόμου δὲν ἐπιτρέπεται», ἀντικρούζεται παρ' αὐτῶν, τῶν διοικουμένων, ὡς ἠθικῶς καὶ λογικῶς ἀθεμελίωτος, πολλῷ μᾶλλον καθ' ὅσον καὶ αὐτὴ αὕτη ἡ Πολιτεία δὲν προσφέρει οὐδὲ διὰ τὰ ἴδια αὐτῆς ὄργανα προσιτόν, εἰς ὅλην τὴν ἔκτασιν, ἓν δόκιμον σύστημα ἐντοπισμοῦ καὶ γνώσεως τῶν ἐφαρμοστέων, ἑκάστοτε, κανόνων δικαίου, μὲ τὴν ρευστότητα τῆς συνεχοῦς ἀνελίξεως καὶ μεταμορφώσεως αὐτῶν.

2. Τὸ πρόβλημα καὶ ἡ πρακτικὴ λύσις του.—Εἶναι γνωστὴ ἡ ἀξιόλογος, πλὴν ἀτυχής, προσπάθεια τῶν δύο τελευταίων δακαετιῶν, διὰ τὴν «κωδικοποίησιν» (θεματοποίησιν) ἁπάσης τῆς διοικητικῆς νομοθεσίας, προσπάθεια ἡ ὁποία, ἀφοῦ ἐσημείωσε περιοδικὰς ἐξάρσεις, ὡς φαίνεται ἤδη, ἔχει ἐγκαταλειφθῆ. Δὲν γνωρίζομεν τὴν ἐπ' αὐτοῦ στάσιν καὶ πρόθεσιν τῶν φορέων, εἰκάζομεν, ὅμως, ὅτι ἡ μεγαλυτέρα δυσκολία θὰ συνίστατο εἰς τὴν ἀδυναμίαν συνδέσεως (ζεύξεως) τοῦ ἐν ἰσχύϊ «πεπερασμένου» μὲ τὴν ἐν ἐξάρσει σωρευτικὴν κινητικότητα τῆς νέας νομοθετικῆς ὕλης.

Θὰ ἐπιχειρήσωμεν, κατωτέρω, νὰ προβάλλωμεν μίαν «πρακτικὴν» μᾶλλον λύσιν τοῦ προβλήματος, ἡ ὁποία καίτοι δὲν θεωρεῖται καθ' ἡμᾶς ἰδανική, συγκρινομένη πρὸς ἐκείνην τῆς κωδικοποιήσεως, ἐν τούτοις ἔχει ὡς σκοπὸν νὰ ὑποβάλῃ, ἀφ' ἑνὸς εἰς συστηματικήν, κατὰ θέματα, κατάταξιν τὴν ὕλην, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχῆς τῆς ὁμοιογενείας, χωρὶς νὰ ἀξιοῖ τὴν μετακίνησίν της (ἐκ τῆς εἰς ἣν ἔχει καταχωρισθῇ Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως) καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ συνδέῃ ἢ συσχετίζῃ, οἱονεὶ αὐτομάτως, τὴν νέαν ὕλην πρὸς τὴν ὑφισταμένην ὁμοειδῆ αὐτῆς. Τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι νὰ γνωρίζῃ πᾶς τις ποία εἶναι, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ ἰσχύουσα, ἐπὶ θέματός τινος, νομοθετικὴ ὕλη, ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν, καὶ ποῦ ἀκριβῶς θὰ ἀνευρεθῇ, δηλ. εἰς ποῖα (ἀριθμητικῶς καὶ χρονολογικῶς) φύλλα τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἐὰν τοῦτο συντελεσθῇ θὰ ἔχῃ ἤδη καταστρωθῇ, ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐν πλήρες πλάνον κωδικοποιήσεως τῆς νομοθεσίας, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς εὐχεροῦς συλλογῆς καὶ ἐκδόσεως κατὰ ἑνότητας, τῆς νομοθετικῆς ὕλης, ἰσχυούσης καὶ μή, ὑπὸ παντὸς ἐνδιαφερομένου.

Ἀνάλυσις :

3. Βασικαὶ σκέψεις.—Ἐκκινοῦντες ἀπὸ τὸ δεδομένον τῆς δημοσιεύσεως ἑνὸς νομοθετήματος, διὰ τοῦ ὁποίου εἰσάγεται εἰς νέος θεσμὸς (δηλ. χωρὶς προϊστορίαν), εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, τίθεμεν τὸν Ἀριθμὸν τοῦ φύλλου αὐτῆς, εἰς ὃ ἔλαβε χώραν ἡ δημοσίευσις, ὡς Βάσιν. Ταυτάριθμον φύλλον εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ ἐπανεκδοθῇ τὸ ἑπόμενον ἔτος, ἀλλὰ καὶ τὸ μεθεπόμενον, δηλ. καθ' ἕκαστον ἔτος, ἐπ' ἄπειρον. Ἡ ἑκάστοτε ὕλη τῶν ταυταρίθμων τούτων φύλλων δὲν ἐνδιαφέρει ἡμᾶς. Ἡμᾶς ἐνδιαφέρει, ἐν προκειμένῳ, μόνον ὁ Ἀριθμός.

Οὕτως – ἐπανερχόμενοι εἰς τὴν ἀφετηρίαν – ἐὰν κατὰ τὸ διαρρέον, μέχρι τῆς «ἐπανεμφανίσεως» τοῦ ταυταρίθμου (2ου) φύλλου (Α' Φάσις), χρονικὸν διάστημα – τὸ ἑπόμενον ἔτος δηλαδὴ – λάβῃ χώραν ἡ ἔκδοσις καὶ δημοσίευσις ἑτέρων τροποποιητικῶν – συμπληρωματικῶν – ἐκτελεστικῶν νομοθετικῶν ἢ κανονιστικῶν πράξεων τοῦ θεσμικοῦ νόμου (σύνηθες φαινόμενον : νόμοι, ἐκτελεστικὰ βασιλ. διατάγματα, κοιναὶ ἢ μὴ ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις),

θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ καταχωρισθῶσιν – κατωτέρω παρ. 5 κατὰ ποῖον τρόπον – τὰ στοιχεῖα τῶν ἐνδείξεων τούτων ('Αριθμοὶ – 'Ημερομηνίαι – Περιλήψεις καί, ἰδίᾳ, 'Αριθμοὶ τῶν φύλλων – ΦΕΚ Α' ἢ Β' τεύχους – ἐν οἷς ἐδημοσιεύθησαν, εἰς ΕΙΔΙΚΟΝ ΠΙΝΑΚΑ, τυπωμένον εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα τοῦ ἐπανεμφανισθέντος – ἐπανεκδοθέντος ταυταρίθμου φύλλου.

Περαιτέρω: 'Εάν, μετὰ ταῦτα, ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ φύλλου τούτου μέχρι τῆς ἐπανεμφανίσεως – ἐπανεκδόσεως, τὸ ἑπόμενον ἔτος (Β' Φάσις τοῦ αὐτοῦ ταυταρίθμου φύλλου (3ου), ἀκολουθήσῃ ἡ ἔκδοσις, ὁμοίως ὡς ἀνωτέρω (Α' Φάσις), τροποποιητικῶν κ.λπ. πράξεων, τοῦ θεσμικοῦ νόμου ἢ τῶν ἐπακολούθων αὐτοῦ, καὶ τούτων τὰ στοιχεῖα τῶν ἐνδείξεων θὰ καταχωρισθῶσιν εἰς τὸν ὅμοιον πίνακα τοῦ κλείσαντος τὴν Β' Φάσιν ταυταρίθμου φύλλου.

Κ.ο.κ. (Γ', Δ', Ε' ... Φάσεις), ἐπ' ἄπειρον. "Ητοι, εἷς ἐκ τῶν προτέρων γνωστὸς (προδιαγεγραμμένος) δίαυλος θὰ ἀλληλοσυνδέῃ τὴν ὁμοειδῆ νομοθετικὴν ὕλην (καθ' ὃν τρόπον, ἐπιτραπήτω μοι, οἱ τηλεφωνικοὶ ἢ ἠλεκτρικοὶ στῦλοι στηρίζουν, ἀλληλοδιαδόχως, τὸν εἰς μέγα μῆκος βαίνοντα ἐνσύρματον ἀγωγόν, διερχόμενον διὰ πανομοιοτύπων μονωτικῶν ὑποδοχῶν – αἱ ὁποῖαι, εἰς τὸ σύστημά μας, νοοῦνται οἱ πίνακες τῶν ταυταρίθμων φύλλων Ε.Κ. ἤ, ὅπερ ταὐτό, οἱ ταυτάριθμοι πίνακες).

'Ο πίναξ οὗτος δέον νὰ φέρῃ τὴν δόκιμον ὀνομασίαν: «ΠΙΝΑΞ ΣΥΣΧΕΤΙΣΕΩΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ (ΠΣΝ)».

Βάσει τοῦ συστήματος τούτου, θὰ ἀναζητῶμεν τὸ ὑπὸ τὸν αὐτὸν, πάντοτε, αὔξ. ἀριθμὸν (ταυτάριθμον) φύλλον τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως – τὸ ὁποῖον ἔχρησε ὡς «κλεῖδα)» τὸ τυχαῖον γεγονὸς τῆς δημοσιεύσεως τοῦ θεσμικοῦ νόμου – καθ' ἕκαστον ἡμερολογιακὸν ἔτος, καὶ ἐκ τοῦ οἰκείου Πίνακος Συσχετίσεως Νομοθεσίας (ΠΣΝ) ἑκάστου θὰ πληροφορούμεθα ὅλας τὰς μεταβολὰς καὶ τὰς μεταβολὰς τῶν μεταβολῶν τοῦ βασιλικοῦ (ἢ θεσμικοῦ) νομοθετήματος· (ὁρᾶτε σκαρίφημα 2). Τέλος, ἂν καὶ αὐτονόητον, τὸ σύστημα θὰ ἔχῃ, ἐπαγωγικῶς, καθολικότητα, δηλονότι πάντα τὰ φύλλα τοῦ Α' τεύχους θὰ φέρουν τοὺς ὡς ἀνωτέρω ΠΣΝ ὡς διαύλους συσχετίσεως τῆς ὅλης, κατὰ θέματα, νομοθεσίας, περὶ ὧν κατωτέρω, μὲ ἀφετηρίας τοὺς βασικοὺς νόμους.

4. Ἕτεραι πλευραί:

α. — *Αἱ παραπεμπτικαὶ ἐνδείξεις δὲν μεταφέρονται.* Πρέπει νὰ διευκρινισθῇ ὅτι αἱ ἐν τῷ ΠΣΝ (αἱ ἐν ἑκάστῳ ΠΣΝ) κατατοπιστικαὶ – παραπεμπτικαὶ ἐνδείξεις εἶναι περιττὸν νὰ μεταφέρωνται, ἀνατυπούμεναι, εἰς τοὺς ἑπόμενον, μεθεπόμενον, κ.ο.κ. ΠΣΝ, τοῦ διαύλου, κατὰ τοὺς διαδοχικοὺς σταθμοὺς καὶ τοῦτο διότι διὰ τῶν τοιούτων, τρόπον τινά, ἀνακεφαλαιωτικῶν ἐπαναλήψεων, ἐν τῇ παρόδῳ τῶν ἐτῶν καὶ τῆς ἀριθμητικῆς προόδου, θὰ ἀγώμεθα εἰς

ἀδιέξοδον, ἐν ὄψει τοῦ ἐνδεχομένου τῆς διόδου ἐνδείξεων νομοθετικᾶς ὕλης καὶ ἄλλων θεμάτων, τὰ ὁποῖα θὰ ἔχουν ἀφετηρίαν καὶ συνεπῶς δίαυλον, τὸν ἴδιον ἀριθμόν. Ἄλλως τε ἡ τοιαύτη προοδευτικὴ καὶ συνεχὴς ἀνακεφαλαίωσις περιωρισμένως θὰ ἐξυπηρέτει τὴν τοιαύτην σκοπιμότητα, δοθέντος ὅτι εἶναι εὐχερής, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ ἀπὸ πίνακος εἰς πίνακα παρακολούθησις τῆς ἐξελίξεως τῆς νομοθετικῆς ὕλης, εἰς δεδομένην σειρὰν ἐτῶν. Εὐνόητον ὅτι, ἐὰν χρονικός τις κύκλος, φάσις τις, κλείσῃ χωρὶς δραστηριότητα, ὁ ὁροθετῶν τὸ πέρας τῆς φάσεως πίναξ θὰ σιωπᾷ.

β. — *Σύνδεσις τῶν νομοθετικῶν πράξεων μὲ τὴν κλεῖδα.* Ἀλλ' ἡ, ὡς ἀνωτέρω, ἐπιτυγχανομένη ἀλληλοσύνθεσις τῆς ὕλης, δὲν θὰ εἶναι «οὐδετέρα» ἤτοι μονοδιάστατος. Μὲ τοῦτο ἐννοοῦμεν τὰ ἑξῆς : Ἑκάστη δημοσιευομένη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (Ε.Κ. – Α' ἢ Β' τεῦχος) νομοθετικὴ κ.λπ. πρᾶξις, πλὴν τῆς ἀρχικῆς (νόμος θεσμικός), θὰ συνδέεται καὶ αὕτη μὲ τὴν κλεῖδα τοῦ διαύλου, δηλ. μὲ τὸν ἀριθμὸν ὅστις προσδιώρισεν ἀμετακλήτως καὶ διαχρονικῶς τοὺς ταυταρίθμους σταθμοὺς πίνακας (ΠΣΝ). Κατὰ τὸν ἑξῆς ἁπλοῦν τρόπον (ὁρᾶτε σκαρίφημα 1) :

Κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς ὕλης τῆς πράξεως ἐπὶ τοῦ, τρεχούσης ἀριθμήσεως, φύλλου Ε.Κ. θὰ τίθηται, δι' ἀστερίσκου (*) ἢ ἄλλως πως, ἡ ἔνδειξις τῆς κλειδὸς ('Αριθμὸς ταυταρίθμων ΠΣΝ) καὶ μετὰ κάθετον τὸ ἔτος – ἀφετηρία τοῦ πρώτου ταυταρίθμου φύλλου (εἰς ὃ ἐδημοσιεύθη ὁ θεσμικὸς νόμος), εἴτε ἐν συνεχείᾳ τῆς περιλήψεώς της εἴτε παρὰ πόδας (κάτω περιθώριον) τοῦ κειμένου αὐτῆς. Λ.χ., ἐὰν ἴσχυε ἤδη τὸ σύστημα : 158/1960, ἔνθα 158 = ΦΕΚ Τεῦχος Α' καὶ 1960 = ἔτος (περὶ τῆς συγκεκριμένης μεθοδεύσεως ὁρᾶτε κατωτέρω παράγρ. 5α (3)).

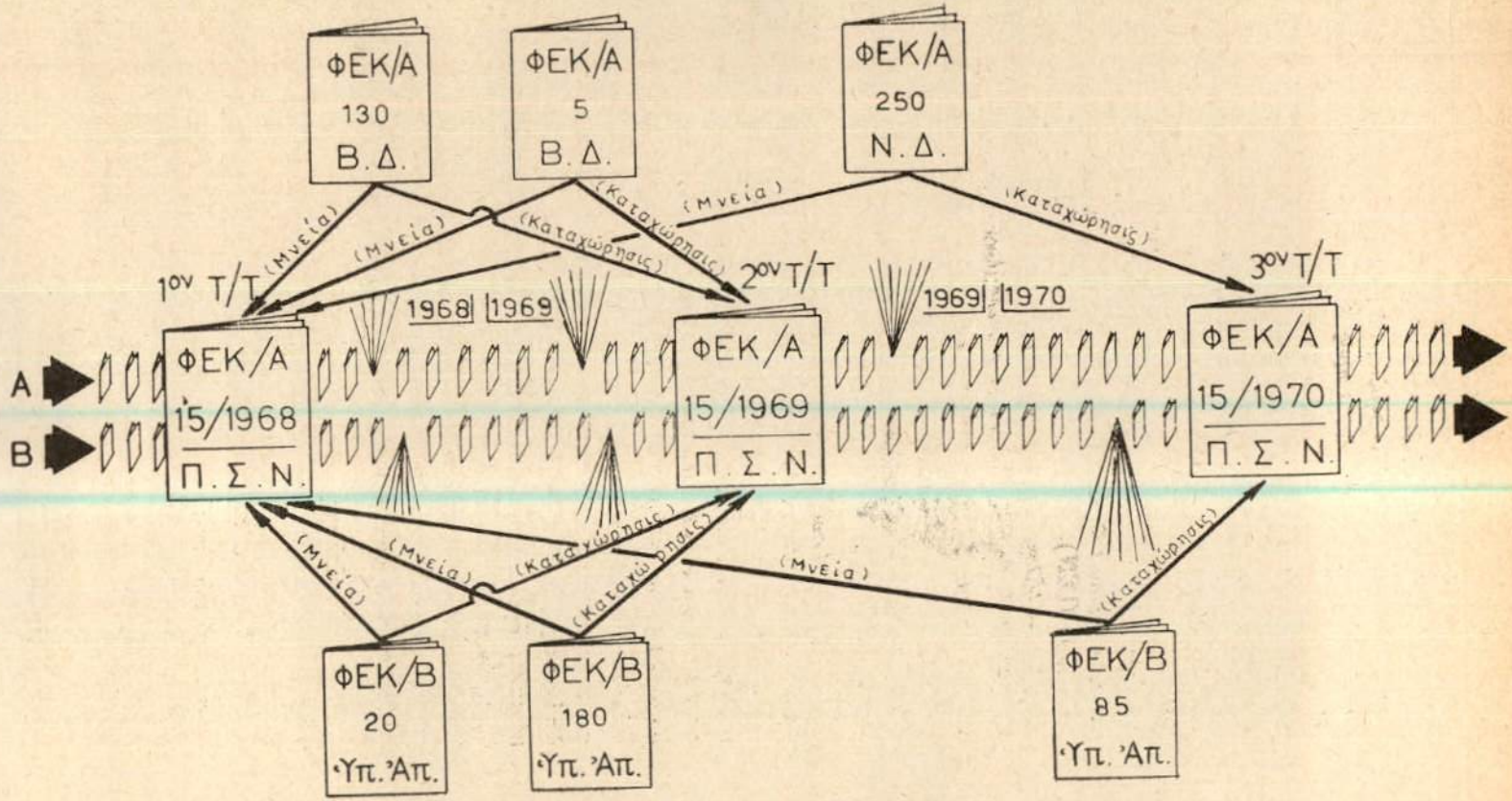
ΦΕΚ/Α
130
Β.Δ.
ΦΕΚ/Α
5
Β.Δ.
ΦΕΚ/Α
250
Ν.Δ.
(Μνεία)
(Μνεία)
(Καταχώρησις)
(Μνεία)
(Καταχώρησις)
1ον Τ/Τ
2ον Τ/Τ
3ον Τ/Τ
1968
1969
1969
1970
Α
Β
ΦΕΚ/Α
15/1968
Π.Σ.Ν.
ΦΕΚ/Α
15/1969
Π.Σ.Ν.
ΦΕΚ/Α
15/1970
Π.Σ.Ν.
(Μνεία)
(Μνεία)
(Καταχώρησις)
(Καταχώρησις)
(Μνεία)
(Καταχώρησις)
ΦΕΚ/Β
20
Υπ.Άπ.
ΦΕΚ/Β
180
Υπ.Άπ.
ΦΕΚ/Β
85
Υπ.Άπ.

Πίναξ 1

Κατὰ ταῦτα, μία οἱαδήποτε καὶ ὁποτεδήποτε ἐκδοθεῖσα καὶ δημοσιευθεῖσα εἰς τὴν Ε.Κ. πρᾶξις, θὰ προσφέρῃ, διὰ τῆς ἐν προκειμένῳ ἐνδείξεως, τὴν κλεῖδα πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ ὅλου νήματος, ἐξ ἀφετηρίας, μέσῳ τοῦ ὁποίου θὰ γινώμεθα κάτοχοι ὁλοκλήρου τῆς ὕλης.

γ. — *Τὸ ἰσοϋψὲς φύλλων Ε.Κ. – Π.Σ.Ν.* Τὰ καθ' ἕκαστον ἡμερολογιακὸν ἔτος ἐκδιδόμενα φύλλα Ε.Κ. δὲν καταλήγουν εἰς τὸν αὐτὸν ἀριθμόν, ἤτοι ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐκδιδομένων φύλλων, κατ' ἔτος, ποικίλλει, ἐμφανίζων ἀκανονίστους τάσεις εἰς δεδομένην σειρὰν ἐτῶν, εἰς τρόπον ὥστε, ἐπὶ τῶν τελευταίων φύλλων (καὶ συνεπῶς καὶ τῶν ΠΣΝ), νὰ μὴ περισώζηται ἡ ἀντιστοιχία, διαχρονικῶς. Τὸ πρόβλημα τοῦτο ἀντιμετωπίζεται εὐχερῶς. Ἐξ ἀφετηρίας, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν φύλλων τοῦ ἑπομένου ἔτους εἶναι μείζων τοῦ προηγουμένου δὲν γεννᾶται ζήτημα, ἡ ἀντιστοιχία ὑπάρχει.

Τοῦτ' αὐτὸ – περισώζεται – ἐὰν καὶ τοῦ μεθεπομένου ἔτους ὁ ὅμοιος ἀριθμὸς εἶναι μείζων τοῦ προηγουμένου – καὶ συνεπῶς καὶ τοῦ πρώτου κ.ο.κ.

Ἐάν, ἀντιθέτως, εἶναι ἐλάσσων, κατά τι ἔτος, ἁπλῶς εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ ἑπομένου ἔτους (31 Δεκεμβρίου) θὰ προσαρτηθῶσιν, ἐνσωματούμενοι καί, ἐν συνεχείᾳ ἀριθμούμενοι, πάντες οἱ πίνακες, οἵτινες δὲν ἠξιώθησαν νὰ ταυτισθῶσιν (ἐνσωματωθῶσιν) εἰς ταυτάριθμα φύλλα, ὡς μὴ ἐκδοθέντα, φέροντες, ἀπαραιτήτως, τὰς προαναφερθείσας κατατοπιστικὰς – παραπεμπτικὰς ἐνδείξεις (θετικῶς ἢ ἀρνητικῶς). Δηλ. ὁ σημειωθεὶς μέγιστος ἀριθμὸς φύλλων Ε.Κ., κατά τι ἔτος, θὰ ἀποτελῇ, ἐφ' ἑξῆς, τὸν προσδιοριστικὸν παράγοντα συμμορφώσεως πρὸς αὐτόν, ἰσοϋψῶς, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Π.Σ.Ν., κατὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη, μέχρις ὅτου – ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον – ὑπερκερασθῇ οὗτος, γεγονὸς ἐπιτάσσον νέαν συμμόρφωσιν κ.ο.κ. (ὁρᾶτε πίνακας 1 καὶ 2).

δ. — *Στοιχεῖα.* Ἐὰν διὰ μεγάλων ἀριθμῶν ἀποδώσωμεν τὰ ἐκδοθέντα φύλλα Ε.Κ. (τεύχους Α' – στοιχεῖα πραγματικὰ) καὶ διὰ μικρῶν τοὺς καθ' ὑπέρβασιν πίνακας (ΠΣΝ), διὰ τὸ ἰσοϋψές, κατὰ τὴν προηγουμένην ὑποπαράγραφον, θὰ ἔχωμεν τὴν ἀκόλουθον εἰκόνα, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1961 μέχρι τοῦ ἔτους 1970 (δεκαετία) :

(α) :	1961		1962	1963
(β) :	237 –		228+(229–237)9=237	238 –
(α) :	1964		1965	1966
(β) :	258 –		249+(250–258)9=258	294 –
(α) :	1967		1968	
(β) :	244+(245–294)50=294		313 –	
(α)	1969		1970	
(β) :	292+(293–313)21=313		296+(297–313)17=313	

ε. — *Εἰδικὴ ἀντιμετώπισις πράξεων μὲ ἀντικείμενα διαφόρου θεματικῆς κατατάξεως.* Ἐὰν ἡ πρᾶξις περιέχῃ ὕλην διαφόρου θεματικῆς κατατάξεως ἤ, ἄλλως διατάξεις ἀσχέτους πρὸς τὸ κύριον ἀντικείμενον αὐτῆς :

Τὸ πρᾶγμα εἶναι, βεβαίως, ἀνορθόδοξον καὶ κατὰ τὸ Σύνταγμα (ἄρθρ. 79, παράγρ. 9 καὶ 10) ἀνεπίτρεπτον.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐπειδὴ ἡ προκειμένη ἔρευνα προβλέπει τρόπον διὰ τὴν «τακτοποίησιν» καὶ ἀπάσης τῆς μέχρι τοῦδε νομοθετικῆς ὕλης, πλεῖστα νομοθετήματα τῆς ὁποίας περικλείουν τὸ μειονέκτημα τοῦτο, ἐν πολλοῖς ἀφανῶς (μὴ προκῦπτον ἐκ τῆς περιλήψεως αὐτῶν), ἀλλὰ καὶ ἐπειδὴ ἐνδέχεται νὰ ἐπανεμφανισθῶσιν εἰς τὸ μέλλον τοιαῦται περιπτώσεις, ἐκτίθεμεν ὅτι τὰ στοιχεῖα – ἐνδείξεις τῶν τοιούτων πράξεων (ἀνωτέρω παραγρ. 3) θὰ καταχωρισθῶσιν, ἁπλῶς εἰς πλείονας πίνακας (ΠΣΝ) κατὰ τὸν λόγον τῆς θεματικῆς κατατάξεως τῶν τοιούτων ἀντικειμένων αὐτῶν. (Κατὰ ποῖον εἰδικώτερον τρόπον ἐκτίθεμεν κατωτέρω (παρ. 5α (7)).

5. Προτάσεις.—Προδήλως, τὸ πρόβλημα, ὡς ἀνωτέρω ἀνελύθη, ἐμφανίζει, εἰς τὸ πεδίον τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς, δύο ὄψεις ἢ πλευράς, ἑκάστη τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖ, πρὸς λύσιν, διάφορον ἀντιμετώπισιν. Ἤτοι, 1ον, τὴν ἔνταξιν εἰς τὸ σύστημα τῶν «νέων», ὁποτεδήποτε ἐμφανιζομένων, θεσμικῶν νομοθετημάτων (ὡς εἶναι λ.χ. κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, τά : (α) Περὶ Ἐπιτρόπου Διοικήσεως (Ν.Δ. 2/1968 – ΕΚ 274/68 Α'), (β) Περὶ Κώδικος Δημοσίου Λογιστικοῦ (ΝΔ 321/1969 – ΕΚ 205/69 Α'), (γ) Περὶ Ἐπιδόματος Στρατεύσεως (ΠΥΣ 47/1970 – ΕΚ 103/70 Α'), (δ) Περὶ Ἀποδεικτικῆς ἰσχύος τῶν Ἀστυνομικῶν Ταυτοτήτων (ΝΔ 127/1969 – ΕΚ 29/69 Α') κλπ., διὰ νὰ ἀναφέρωμεν τινά, ἐνδεικτικῶς), καὶ 2ον, τὴν θεματοποίησιν τῆς ἐκδεδομένης νομοθετικῆς ὕλης (περίπου 40.000 νομοθετήματα) καὶ τήν, ἐν συνεχείᾳ, ἔνταξιν αὐτῆς εἰς τὸ σύστημα. Καί,

---

(α) : Ἔτη.
(β) : Ἀριθμοὶ φύλλων + πινάκων = σύνολον.

α. — *Ἡ ἔνταξις τῶν νέων θεσμικῶν νομοθετημάτων.* Ὑποθέτομεν ὅτι ἀπεφασίσθη ἡ ἐφορμογὴ τοῦ συστήματος ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1973 (Ἀφετηρία) καὶ προσέτι ὅτι τοῦτο θὰ περιλάβῃ ὅλας τὰς μεταβολὰς – ἐξελίξεις τῶν θεσμικῶν νόμων τῶν ἐκδοθέντων ἐντὸς τῆς 5ετίας 1968–1972 καὶ ὁπωσδήποτε τοὺς τοιούτους (θεσμικοὺς νόμους – ἐξελίξεις) τὸ πρῶτον ἐμφανισθησομένους κατὰ τὸ ἀρχόμενον ἔτος (1973).

Διὰ τοὺς προηγουμένως ἐκδεδομένους ὡς καὶ διὰ τὰ μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1972 «λοιπὰ» νομοθετήματα, ἐκτελεστικὰ διατάγματα κ.λπ. ἡ ἑπομένη ὑποπαράγραφος β.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκδοτικῆς δραστηριότητος τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου θὰ καταρτισθῶσι, παρ' αὐτῷ, δύο σειραὶ «καρτελλῶν» (1) (Α' καὶ Β') ἀριθμουμένων καὶ ἀρχειοθετουμένων ἀπὸ ὑπ' αὔξ. ἀριθμὸν 1 μέχρι τοῦ μεγίστου ἀριθμοῦ φύλλων Ε.Κ. (Α' τεύχους), ὅστις ἐσημειώθη ἐντὸς τῆς 5ετίας, ἤτοι μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ 313 (1968). (Δηλαδή, ἀπὸ 1 ἕως 313). Αὗται θὰ εἶναι τὰ προσωρινὰ «ὑποκατάστατα» τῶν ΠΣΝ.

Ὀλιγομελὴς Εἰδικὴ Ὑπηρεσία ἐμπειρογνωμόνων θὰ ἐλέγχῃ ἅπασαν τὴν δημοσιευτέαν ὕλην εἰς τὰ Α' καὶ Β' τεύχη, μόνον, καθ' ὃν τρόπον ἐκτίθεμεν κατωτέρω.

Οἱ ἁρμόδιοι Κεντρικοὶ Φορεῖς (Ὑπουργεῖα) θὰ καταρτίσουν πίνακας τῆς, κατὰ θεσμικὸν νόμον, ἀναπτυχθείσης, ἐντὸς τῆς 5ετίας, νομοθετικῆς ὕλης (τροποποιητικοὶ – συμπληρωματικοὶ νόμοι, ἐκτελεστικὰ διατάγματα, κοινονιστικαὶ ὑπουργ. ἀποφάσεις, μετὰ τῶν ἀριθμῶν ΦΕΚ καὶ ἡμερομηνιῶν δημοσιεύσεως), τοὺς ὁποίους, πίνακας, θὰ παραδώσουν εἰς τὴν ὡς ἄνω εἰδικὴν ὑπηρεσίαν, ὡς ἐπράξαμεν ἡμεῖς διὰ τὸν θεσμικὸν νόμον (ΝΔ 2/1968) «Περὶ Ἐπιτρόπου Διοικήσεως» (ὁρᾶτε ὑπομνηματικὰς ὑποσημειώσεις εἰς σκαρίφημα 2).

Ἡ ὡς ἄνω εἰδικὴ Ὑπηρεσία θὰ καταχωρίσῃ πάντα τὰ στοιχεῖα ταῦτα, κατὰ τὴν χρονολογικὴν τάξιν αὐτῶν, εἰς τὰς καρτέλλας τῆς Α' Σειρᾶς, τὰς ταυταριθμους πρὸς τὰ φύλλα Ε.Κ., ἐν οἷς ἐδημοσιεύθησαν οἱ θεσμικοὶ νόμοι, καὶ θὰ ἀναμένῃ.

Ἀρχομένης τῆς ἐκδοτικῆς δραστηριότητος, ἡ εἰδικὴ ὡς ἄνω Ὑπηρεσία θὰ ἔχῃ τὴν εὐθύνην :

(1) Νὰ παρακολουθῇ ἐκ τῶν δοκιμίων – πρὸ τῆς ἐκτυπώσεως – τὴν ὕλην, νὰ προβαίνῃ εἰς ἀναγνώρισιν καὶ νὰ ἀποφαίνεται περὶ τῆς κλειδός, δηλαδὴ εἰς ὑπὸ ποῖον αὔξ. ἀριθμὸν ΠΣΝ δέον νὰ καταχωρισθῶσι τὰ στοιχεῖα

(1) Διαφορετικοῦ χρώματος ἑκάστη σειρά.

ἑκάστης ὑπὸ δημοσίευσιν πράξεως. Τοῦτο εἶναι εὐχερές, προκειμένου περὶ Ἐκτελεστικῶν Διαταγμάτων καὶ Ὑπουργικῶν Ἀποφάσεων, δοθέντος ὅτι εἰς τὸ προοίμιον αὐτῶν γίνεται μνεία διατάξεων τοῦ θεσμικοῦ νόμου, διατάξεων συνήθως ἐξουσιοδοτικῶν. Τοῦ θεσμικοῦ τούτου νόμου, ὁ ἀριθμὸς ΦΕΚ ἀποτελεῖ τὸ ζητούμενον. (Ἐὰν πρόκειται περὶ Ν. Διαταγμάτων μὴ θεσμικῶν, ἡ ἐπικοινωνία, μετὰ τῆς εἰσηγητρίας Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας, θὰ ἀποτελῇ ἀναγκαίαν συμπληρωματικὴν ἐνέργειαν).

(2) Νὰ ἀναζητῇ ἑκάστην ταυτάριθμον καρτέλλαν – ταυτάριθμον ἐν σχέσει πρὸς τὸ ΦΕΚ/Α' εἰς ὃ ἐδημοσιεύθη ὁ θεσμικὸς νόμος – τῆς σειρᾶς Α' εἰς τὴν ὁποίαν νὰ καταχωρῇ τὰ στοιχεῖα τῆς ὑπὸ ἔκδοσιν πράξεως, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ φύλλου Ε.Κ. (Α' καὶ Β' τεύχους) εἰς ὃ αὕτη δημοσιευθήσεται (ἔνθ' ἀνωτέρω παράγρ. 3.).

(3) Τὸν ἀριθμὸν τῆς ἀνὰ χεῖρας καρτέλλας (κλεῖδα) νὰ ἀναγράφῃ, ἀντιστοίχως εἰς τὴν ὑπὸ ἔκδοσιν πρᾶξιν, εἴτε ἐν συνεχείᾳ τῆς περιλήψεως αὐτῆς εἴτε παρὰ πόδας τῆς πρώτης σελίδος αὐτῆς καὶ μετὰ κάθετον τὸ ἔτος καθ' ὃ ἐξεδόθη ὁ θεσμικὸς νόμος (ἔνθ' ἀνωτέρω παράγρ. 4, β). Μεθ' ὃ τὸ δοκίμιον θὰ παραδίδηται πρὸς ἐκτύπωσιν καὶ ἡ καρτέλλα θὰ ἐπανατίθεται εἰς τὴν θέσιν της.

(4) Ἐτέρωθεν. Εἰς πᾶν ἐκδιδόμενον καί, ὡς εἰκός, ἀριθμούμενον (τρέχων ἀριθμὸς) φύλλον τοῦ Α' τεύχους, θὰ ἐκτυποῦται τὸ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης καταχωρισθὲν περιεχόμενον τῆς ταυταρίθμου καρτέλλας, κατὰ τὰ προηγηθέντα, εἰς τὴν τελευταίαν, πάντοτε σελίδα τοῦ φύλλου, εἰς εἰδικὸν πλαίσιον ὑπὸ τόν, ἐν ἐπικεφαλίδι, τίτλον : ΠΙΝΑΞ ΣΥΣΧΕΤΙΣΕΩΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ ἡ ὕλη τῶν θεσμικῶν νόμων, τῆς 5ετίας, περὶ ἧς ἀνωτέρω, ἡ καταχωρισθεῖσα εἰς τοὺς τοιούτους πίνακας, τελικῶς θὰ ἐκτυπωθῇ εἰς τὰ ταυτάριθμα φύλλα. μὲ τὴν λῆξιν τῆς ἐκδοτικῆς δραστηριότητος τοῦ ἔτους (1973).

Διευκρινίζεται ὅτι καταχωρίσεις θὰ γίνωνται καὶ προκειμένου περὶ τῶν πράξεων ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι συναρτῶνται πρὸς τὰ θεσμικὰ νομοθετήματα τῆς 5ετίας – καὶ συνεπῶς ἐν συνεχείᾳ τῶν ὅσων οἱ φορεῖς - Ὑπουργεῖα ἐγνωστοποίησαν – καὶ προκειμένου περὶ πράξεων ἑπομένων θεσμικῶν νομοθετημάτων, ἐκδοθέντων ἐντὸς τοῦ ἔτους. Ἀλλὰ περὶ τῆς τελευταίας αὐτῆς περιπτώσεως τὸ ἑπόμενον ἐδάφιον.

(5) Οἱ τὸ πρῶτον ἐκδιδόμενοι θεσμικοὶ νόμοι, οὐδεμίαν ἐνέργειαν ἀπαιτοῦν. Συνηθέστατα ὅμως ἀκολουθοῦν νομοθετικαὶ πράξεις ἐκτελεστικοῦ χαρακτῆρος (Ἐκτελεστικὰ Διατάγματα, Ὑπουργικαὶ Ἀποφάσεις). Τούτων ἡ σύνδεσις – συσχέτισις ἐνδιαφέρει. Καὶ περὶ αὐτῶν θὰ ἐνεργῶνται τὰ αὐτὰ ἀριβῶς, ὡς ἀνωτέρω διελάβομεν, ἀλλ' αἱ καταχωρίσεις θὰ γίνωνται εἰς τὰς καρτέλλας τῆς Β' Σειρᾶς, δοθέντος ὅτι αἱ ταυτάριθμοι πρὸς τὰ φύλλα, εἰς ἃ ἐδημοσιεύθησαν οἱ θεσμικοὶ νόμοι, καρτέλλαι τῆς Α' Σειρᾶς ἀποτελοῦν ἤδη στοιχεῖα «πεπερασμένα». Ἡ ἰδία τακτικὴ θὰ ἀκολουθῆται καὶ εἰς ὅλας ἐκείνας τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ ἀναζητουμένη καρτέλλα τῆς Α' Σειρᾶς θὰ ἔχῃ καταστῇ στοιχεῖον πεπερασμένον, ἤτοι τὸ περιεχόμενον αὐτῆς θὰ ἔχῃ ἤδη ἐκτυπωθῇ.

(6) Ὡς ἐγένετο ἀντιληπτόν, ἅπασαι αἱ καρτέλλαι τῆς Β' Σειρᾶς θὰ δέχωνται καταχωρίσεις πρωθυστέρους, ἤτοι καταχωρίσεις τῶν ὁποίων ἡ τύχη εἶναι νὰ ἐκτυπωθῶσιν εἰς τοὺς πίνακας (ΠΣΝ) τοῦ ἑπομένου ἔτους. Δηλαδὴ μὲ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἑπομένου ἔτους ὅλη ἡ Σειρὰ τῶν καρτελλῶν τούτων θὰ καταλάβῃ τὴν «θέσιν» τῆς Α' Σειρᾶς, δημιουργουμένης, συγχρόνως, νέας Σειρᾶς Β' κ.ο.κ. (2).

(7) Τέλος, ἐὰν ἡ ἐλεγχομένη δημοσιευτέα πρᾶξις περιέχῃ διατάξεις ἀναφερομένας εἰς πλείονα θεσμικὰ κατεστημένα (φαινόμενον ἀνορθόδοξον), τότε θὰ ἀναζητῶνται οὐχὶ μία ἀλλὰ πλείονες καρτέλλαι, κατὰ τὸν λόγον τῶν προδιαγραφομένων ἤδη διαύλων. Δηλαδή, εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτάς, θὰ ἔχωμεν πολλαπλῆν καταχώρισιν, ἤτοι καταχώρισιν τῆς αὐτῆς πράξεως εἰς πλείονας καρτέλλας (ἐνδεχομένως καὶ τῶν δύο Σειρῶν) καὶ τελικῶς εἰς πλείονας ΠΣΝ. Ἐπ' αὐτῆς δὲ – τῆς πράξεως – θὰ σημειωθῶσιν, ἀντιστοίχως, αἱ οἰκεῖαι κλεῖδες - ἀριθμοὶ τῶν καρτελλῶν, εἰς ἀναλόγους θέσεις.

(8) Ἐν συνεπείᾳ πρὸς τὰ ἐκτιθέμενα εἰς τὴν παροῦσαν ὑποπαράγραφον παρατίθεται, ἐν συνεχείᾳ, παραστατικὸν σκαρίφημα. Εἰς τοῦτο ἀπεικονίζεται τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ τρόπου συσχετίσεως τῆς νομοθεσίας, τῆς ἀναφερομένης εἰς τὸν θεσμὸν τοῦ Ἐπιτρόπου Διοικήσεως.

(2) Δὲν θὰ εἶναι πρόβλημα, φρονοῦμεν, ἡ ἑκάστοτε, μετὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου, ἔκδοσις καὶ ἀποστολὴ πρὸς τοὺς συνδρομητὰς τῆς Ε.Κ. προσωρινῶν ΠΣΝ ἐκ τῶν καρτελλῶν αὐτῆς τῆς τάξεως (Β'), πρὸς ἔγκαιρον ἐνημέρωσιν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Παράδειγμα

Περὶ τοῦ τρόπου συσχετίσεως τῆς Νομοθεσίας, τῆς διεπούσης τὰ τοῦ θεσμοῦ τοῦ Ἐπιτρόπου Διοικήσεως

(α) : Ν.Δ. 2/1968 (ΦΕΚ 274/68 Α΄)
«Περὶ Ἐπιτρόπου Διοικήσεως».

(β) : Ν.Δ. 215/1969 (ΦΕΚ 115/69 Α΄)
«Περὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν.Δ. 2/1968 «Περὶ Ἐπιτρόπου Διοικήσεως».

(γ) : Β.Δ. 527/1969 (ΦΕΚ 162/69 Α΄)
«Περὶ Βοηθῶν Ἐπιτρόπου Διοικήσεως».

(γ)1: Β.Δ. 528/1969 (ΦΕΚ 162/69 Α΄)
«Περὶ ὀργανώσεως καὶ διαρθρώσεως τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ἐπιτρόπου Διοικήσεως».

(δ) : Β.Δ. 622/1969 (ΦΕΚ 192/69 Α΄)
«Περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἐπιτρόπου Διοικήσεως τηρητέας διαδικασίας πρὸς διακρίβωσιν τῶν, ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς Διοικήσεως κλπ., διαπραττομένων παραπτωμάτων.

(ε) : Ν.Δ. 307/1969 (ΦΕΚ 199/69 Α΄)
«Περὶ κυρώσεως διατάξεών τινων ὑπ' ἀριθ. 622/1969 Β. Δ/τος κ.λπ.».

(στ): Ν.Δ. 319/1969 (ΦΕΚ 207/69 Α΄)
«Περὶ συστάσεως Ὑπηρεσιῶν Ἐξυπηρετήσεως καὶ Ἐρεύνης Παραπόνων Πολιτῶν (ΥΕΕΠΠ)».

(ζ) : 9395/30.11.69 (ΦΕΚ 819/69 Β΄)
Ἀπόφασις κ. Πρωθυπουργοῦ
«Περὶ τῆς συνεργασίας τῶν ΥΕΕΠΠ μετὰ τοῦ Ἐπιτρόπου Διοικήσεως».

(η) : 103121/26.11.69 (ΦΕΚ 825/69 Β΄)
Ἀπόφασις κ. Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν
«Περὶ συστάσεως Ὑπηρεσίας ΕΕΠΠ παρὰ ταῖς Νομαρχίαις τοῦ Κράτους».

(θ) : Β.Δ. 325/1970 (ΦΕΚ 99/70 Α΄)
«Περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 527/1969 Β. Δ/τος «Περὶ βοηθῶν Ἐπιτρόπου Διοικήσεως».

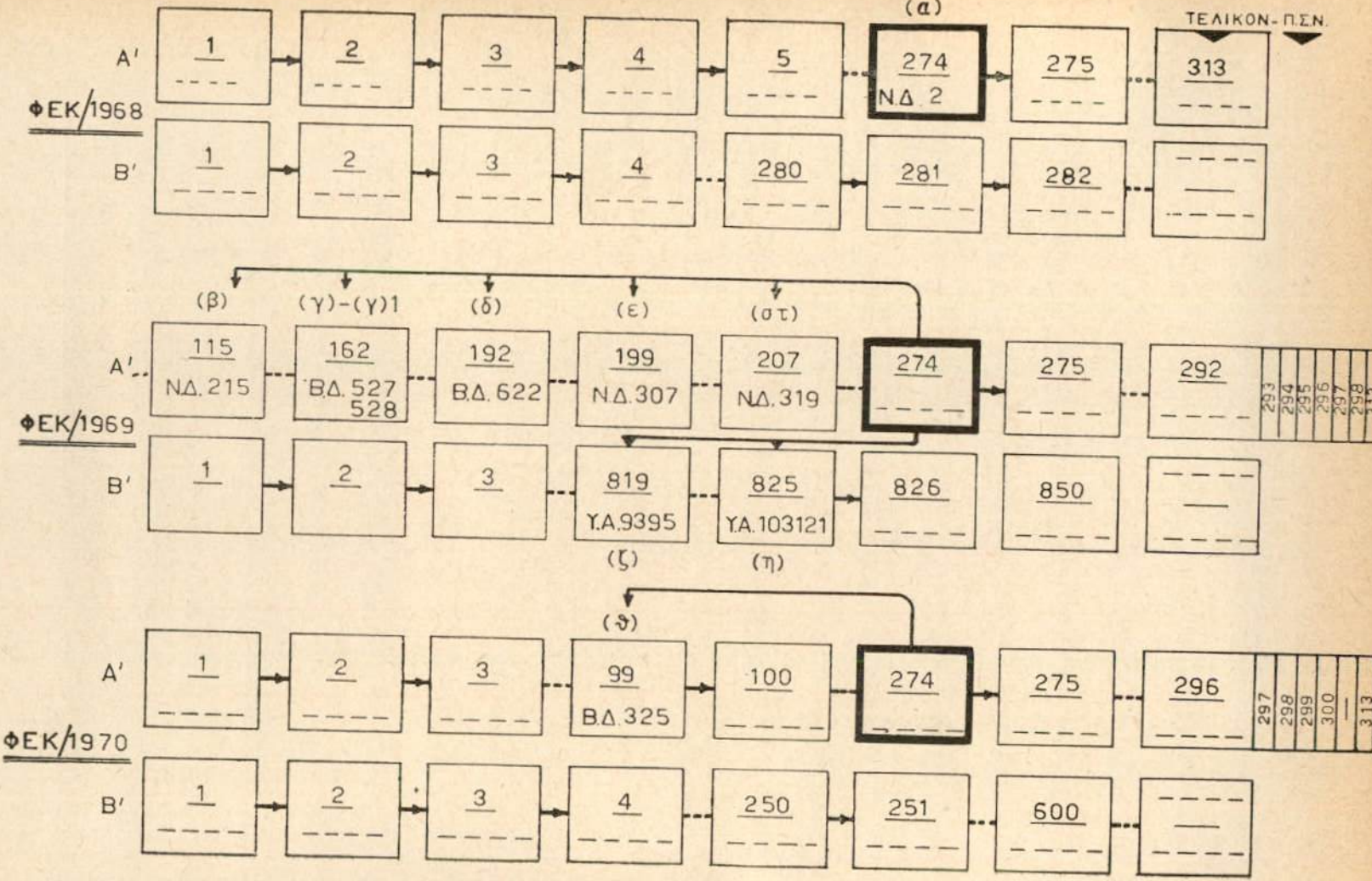
(α)
ΤΕΛΙΚΟΝ - Π.Σ.Ν.
ΦΕΚ/1968
A'
B'
1
2
3
4
5
274
ΝΔ. 2
275
313
280
281
282
(β)
(γ)-(γ)1
(δ)
(ε)
(στ)
ΦΕΚ/1969
115
ΝΔ. 215
162
ΒΔ. 527
528
192
ΒΔ. 622
199
ΝΔ. 307
207
ΝΔ. 319
292
819
Υ.Α. 9395
825
Υ.Α. 103121
826
850
(ζ)
(η)
(ϑ)
ΦΕΚ/1970
99
ΒΔ. 325
100
296
250
251
600

Πίναξ 2

β. — *Ἡ θεματοποίησις τῆς ἐκδιδομένης νομοθετικῆς ὕλης.*

Ἐκ προοιμίου δεχόμεθα ὅτι, ἡ πλευρὰ αὕτη τοῦ προβλήματος, ἐμφανίζει μεγάλας ἀδυναμίας καὶ δυσχερείας ([3]), ἐγκειμένας ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ἀντικείμενον καθ' ἑαυτό, ἐκ καταβολῆς – καὶ οὐχὶ εἰς τὴν ἔλλειψιν δοκίμων μεθόδων «τακτοποιήσεως» αὐτοῦ. Συνεπῶς, τὸ «πάσχον» τοῦτο στοιχεῖον λαμβάνεται ὡς δεδομένον, ἡ μηδαμινότης δὲ ἡμῶν δὲν δύναται, ἐν προκειμένῳ, οὐδὲν νὰ πράξῃ. Διὸ καὶ θὰ κινηθῶμεν κατ' ἀνάγκην, ἐπὶ στόχου «ἐφικτοῦ» ([4]).

Εἰδικώτερον : Εὑρισκόμεθα ὄντως, ἐν ὄψει ἑνὸς ἀντικειμένου «παραμορφωμένου» – ἐπιτραπήτω ἡμῖν ἡ ἔκφρασις – ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ συνεπείᾳ τῆς συνεχοῦς ἀνελίξεως καὶ μεταμορφώσεως τοῦ δικαίου, ἐν γένει. Συνεπῶς, ἡ ἀντικρυζομένη ἤδη πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ ὁρωμένη ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν κοίτην τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως νομοθετικὴ ὕλη, παρίσταται ἀνεκκαθάριστος καὶ ὡς τοιαύτη γίνεται δεκτή. Ἡ ἐργασία τῆς ἐκκαθαρίσεως – ἐν σχέσει πρὸς τὰς μὴ ἰσχυούσας, τὰς ἐν ἀχρησίᾳ κ.λπ. διατάξεις – δὲν ἀνήκει εἰς τὰς προθέσεις καὶ σκοποὺς τῆς παρούσης ἐρεύνης.

---

(3) Ἀλεξ. Σταυριανοπούλου, Γεν Δ/ντοῦ ΓΔΔΔ ΥΠΚΠ καὶ Προέδρου ΑΣΔΥ : « Ἡ ἰσχύουσα εἰς τὴν Ἑλλάδα νομοθεσία εἶναι πράγματι χαώδης. Τὰ παντὸς εἴδους νομο-
» θετήματα–ψηφίσματα, συντακτικαὶ πράξεις, νόμοι, ἀναγκαστικοὶ νόμοι, νομοθετικὰ
» διατάγματα, τὰ ὁποῖα συνεσωρεύθησαν ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου,
» ὑπολογίζονται εἰς 38.000 περίπου καὶ εἶναι διεσπαρμένα ἀνὰ τοὺς τόμους τῆς Ἐφημε-
» ρίδος τῆς Κυβερνήσεως.
» Ἡ ἔλλειψις οὐσιαστικῆς καὶ ὁρολογικῆς ἑνότητος κατὰ τὴν θέσπισιν τῶν ὡς ἄνω κα-
» νόνων δικαίου ἀπετέλεσε, πολλάκις, αἰτίαν συγχύσεως ἐννοιῶν καὶ πηγὴν πλείστων ἀλ-
» ληλοσυγκρουομένων διατάξεων.
» Ὁ συμφυρμὸς ἀσχέτων πρὸς ἀλλήλας διατάξεων εἰς νομοθετήματα, ἡ πληθώρα ἀνομοι-
» ογενῶν, παρεμβατικῶν καὶ προσωπικῶν διατάξεων ἐπαυξάνει τὰς δυσχερείας, κατὰ τὴν
» ἐφαρμογήν, ἰδίως τῆς διοικητικῆς νομοθεσίας, αἱ διατάξεις τῆς ὁποίας θὰ πρέπει νὰ εἶ-
» ναι ἀντιληπταὶ ἀπὸ τοὺς διοικοῦντας καὶ διοικουμένους καὶ σαφεῖς εἰς τὰς ἐννοίας καὶ τὴν
» διατύπωσιν. Κατὰ τὸ κρατοῦν καθεστώς, ὄχι μόνον οἱ πολῖται, οἱ ὁποῖοι τεκμαίρεται
» ὅτι γνωρίζουν τοὺς νόμους εὑρίσκονται ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ πληροφορηθοῦν τὸ ἰσχῦον δίκαιον,
» ἀλλὰ καὶ οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος ἀσχολούμενοι μὲ τοὺς νόμους καὶ αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι εὑρί-
» σκονται ἐν ἀμηχανίᾳ. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας εἶναι αὐτονόητον ὅτι καὶ αἱ πλέον ἀρτίως
» συγκεκροτημέναι ὑπηρεσίαι καὶ τὰ ἐκλεκτότερα στελέχη τῆς διοικήσεως ἀδυνατοῦν νὰ
» ἐκτελέσουν πρεπόντως τὸ ἔργον των, ὅταν δυσχεραίνωνται εἰς τὴν ἀνεύρεσιν καὶ ἑρμη-
» νείαν τῶν διατάξεων τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν, τὰς ὁποίας καλοῦνται νὰ ἐφαρμόσουν».
(Ἀπόσπασμα Ὁμιλίας : *Ἐξέλιξις καὶ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῆς Ἑλληνικῆς Δημοσίας Διοικήσεως. Πρόγραμμα μετ/σεως δημ. ὑπαλλήλων ἐπὶ θεμάτων Ο. καὶ Μ., 18.3/6.5.68.*

(4) Ἂς ἐπιτραπῇ νὰ ἐξομολογηθῶμεν, ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, ὅτι ἐκ τῆς θεωρήσεως αὐτῆς τῆς πλευρᾶς τοῦ προβλήματος, ἡ παροῦσα ἐργασία ἐχρήσθη διὰ τοῦ ὅρου «Δοκίμιον» καὶ οὐχὶ Μελέτη ἢ ἄλλως πως.

Τοῦτο ἦτο ἔργον τῶν φορέων τῆς κωδικοποιήσεως. Ἐὰν βεβαίως ἡ προσπάθεια τῆς κωδικοποιήσεως (ὁρᾶτε προλεχθέντα εἰς παράγρ. 2) εἶχεν ἀχθῇ εἰς πέρας καὶ τὰ κείμενα τῶν κωδίκων ἐδημοσιεύοντο εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, τὸ ὧδε προτεινόμενον σύστημα συσχετίσεως θὰ εἶχεν ὄντως, φρονοῦμεν ἡμεῖς, ἰδανικὴν καὶ καθολικὴν ἰσχύν. Ὅθεν, τό γε νῦν ἔχον, ἡ θεματοποίησις ἁπάσης τῆς ὕλης (ὑπὲρ τὰ 38.000 νομοθετήματα) σκιαγραφεῖται καὶ προτείνεται ὅπως μεθοδευθῇ, ὡς ἀκολούθως :

(1) Μὲ τὴν βοήθειαν μηχανογραφικῶν μέσων, ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς ὕλης, ὡς τιτλοφοροῦνται διὰ τῶν περιλήψεων εἰς τὰ ἐτήσια εὑρετήρια τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, θὰ ἀποδοθῶσιν εἰς μίαν μεγάλου μήκους κατάστασιν, χρονολογικῶς. (Θὰ ἀπαιτηθῇ νὰ διατρηθῶσιν ἰσάριθμα – 38.000 – δελτία). Μεθ' ὅ,

(2) Εἰδικὸν ἢ εἰδικὰ Συνεργεῖα, ἐργαζόμενα ἐπὶ τῆς καταστάσεως καὶ ἐλέγχοντα ἓν πρὸς ἕν, τὰ ἀντικείμενα (περιλήψεις) τῶν νομοθετημάτων, θὰ διαμορφώνουν μίαν πρώτην διαλογὴν-κατάταξιν τῆς ὕλης εἰς ἐπωνύμους ἑνότητας, προσδίδοντα κωδικοὺς ἀριθμοὺς εἰς ἕκαστον ἀντικείμενον. συναρτήσει τῆς ἀντιστοίχου ἑνότητος.

(3) Βάσει τῆς ἐργασίας αὐτῆς, θὰ ἀκολουθήσῃ, πάλιν μὲ τὴν βοήθειαν ἠλεκτρονικοῦ ὑπολογιστοῦ, ἡ ἀπόδοσις τῆς ὕλης κατὰ ἑνότητας καὶ χρονολογικὴν τάξιν, ἑνότητας βάσει τοῦ στοιχείου τοῦ ὁμοειδοῦς.

(4) Τὸ ἀκόλουθον στάδιον θὰ συνίσταται εἰς ἐγγυτέραν προσέγγισιν πρὸς μίαν ἑκάστην ἑνότητα, διὰ μίαν πλέον ἐνδελεχῆ θεώρησιν περὶ τῆς ὀρθῆς, ὄντως, κατ' εἶδος, καταταξεως τῆς ὕλης.

(5) Ἐνδέχεται νὰ ἀπαιτηθῇ, κατὰ τὸ στάδιον τοῦτο, ὁ χωσμὸς τῆς ὕλης εἰς στενωτέρας, συγγενικῶς, ἑνότητας, ἐντὸς τοῦ χώρου ἑκάστης εὐρείας ἑνότητος.

(6) Παραλλήλως πρὸς τὴν ἀνωτέρω διαδικασίαν, ὁλόκληρος ἡ ὕλη, ὡς ἔχει (αὐτουσία) εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν, ἐνδείκνυται ὅπως μικροφωτογραφηθῇ.

(7) Ἡ μικροφωτογράφησις θὰ ἔχῃ τὴν ἑξῆς σκοπιμότητα : Ἐπειδὴ ἡ κατάταξις τῆς ὕλης μόνον ἐκ τῶν περιλήψεων τῶν νομοθετημάτων ἐνέχει κινδύνους παραπλανήσεως ἤ, ἐν πάσῃ περιπτώσει, κατευθύνει πρὸς «χονδρικὴν» – ἐπιτραπήτω μοι – κατάταξιν, ἀλλὰ καὶ ἐπειδὴ – κυρίως – ἔνια νομοθετήματα περιέχουν διατάξεις ἀσχέτους πρὸς τὸ

κύριον ἀντικείμενον αὐτῶν ἀλλὰ σχετικάς, ὡς εἰκός, πρὸς ἕτερα τοιαῦτα (ἔνθ' ἀνωτέρω παραγρ. 4, ε), ἡ τεχνικὴ τῆς μικροφωτογραφήσεως θὰ προσφέρῃ οἰκονομικὸν τρόπον «διεισδύσεως» ἐντὸς τοῦ κειμένου. Τὴν δυνατότητα ταχείας προσπελάσεως παρέχει ἡ συσκευὴ προβολικῆς ἀναγνώσεως (καὶ φωτοαντιγραφῆς), ὑπὸ μεγέθυνσιν, τοῦ μικροφωτογραφηθέντος κειμένου. Οὕτω, μετὰ τὴν ἐξιχνίασιν καὶ ἀναγνώρισιν τῆς ὕλης, θὰ ἀναθεωρηθῶσι καὶ συμπληρωθῶσι, καταλλήλως οἱ πίνακες τῶν ἑνοτήτων. Δηλαδή, εἰς τὴν προκειμένην φάσιν, θὰ ἔχωμεν τὴν ἔνταξιν ἑνὸς νομοθετήματος κατ' ἰδανικὰ – ἐπιτραπήτω μοι – μέρη, εἰς πλείονας ἑνότητας.

(8) Μετὰ καὶ τὸ στάδιον τοῦτο, ἡ ἐργασία θὰ εἶναι «ὡρίμη» πρὸς ἔκδοσιν. Ὡς ἔκδοσιν νοοῦμεν ἀριθμὸν τόμων (2 ἕως 3) εὑρετηρίων, περιεχόντων τὰς ἑνότητας τῆς νομοθετικῆς ὕλης ἐπωνύμως καὶ κατ' ἀλφαβητικὴν-λεξικογραφικὴν τάξιν. Εὐνόητον· ἔναντι ἑκάστου ἀντικειμένου θὰ σημειοῦται ἀπαραιτήτως, ὁ ἀριθμὸς τοῦ οἰκείου φύλλου Ε.Κ. καὶ ἡ χρονολογία αὐτοῦ.

(9) Ὑποθέτομεν ὅτι αἱ προκύψασαι ἑνότητες (ἢ θέματα) ἀνῆλθον εἰς 300 ἢ ἔστω 400. Δι' αὐτῆς τῆς ἀριθμητικῆς κλίμακος θὰ ἀριθμολογηθῶσιν, εἰς τὰ εὑρετήρια, τὰ ἰσάριθμα θέματα.

(10) Ἀπὸ σημείου τούτου, ἡ σύνδεσις τῆς ὕλης μὲ τὸ Σύστημα Συσχετίσεως συντελεῖται εὐχερῶς. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι θὰ ἀποτελῶσιν, εἰς τὸ μέλλον, τοὺς γνωστοὺς διαύλους (ἐν ταυταριθμίᾳ) συσχετίσεως τῆς νέας, εἰς τὸ διηνεκές, προστεθησομένης κ.λπ. ὁμοειδοῦς ὕλης.

6. Ἐπίλογος.—Συνοψίζοντες, ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ δηλώσωμεν, μετὰ πάσης ἐπιφυλάξεως, ὅτι κατεβάλομεν προσπάθειαν νὰ ρίψωμεν ἐλάχιστον φῶς – μὲ διαφορετικὸν προβολέα – εἰς τὸ σκοτεινὸν ἀλλὰ τόσης μεγάλης σημασίας πρόβλημα τοῦτο.

Ἐάν, καὶ κατὰ πόσον, τοῦτο ἐπετεύχθη ἀποτελεῖ ζήτημα ἐκτιμήσεως ἄλλων καὶ τοῦ ἐπαΐοντος ἀναγνώστου, βεβαίως.

Ἐκτιμῶμεν, ἐν τούτοις, ὅτι ἡ προτεινομένη λύσις, ἰδίᾳ εἰς τὸ δεύτερον σκέλος, εἶναι οὐχὶ ἡ ἰδεώδης ἀλλά, κατὰ τὴν ἡμετέραν ταπεινὴν γνώμην τό γε νῦν ἔχον, ἡ μόνη ἐφικτή. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι, ἐν τῇ ὑποθέσει ἐφαρμογῆς, τὸ Σύστημα θὰ ἀποδώσῃ εἰς προκεχωρημένον στάδιον, διότι ἀποδίδωμεν μεγα-

λυτέραν σημασίαν, ἀπὸ ἀπόψεως πρακτικῆς καὶ συχνότητος ἀνάγκης, οὐχὶ εἰς τὸ πεπερασμένον ἀλλ' εἰς τὸ ἑκάστοτε νέον ναὶ νωπόν.

Συμπερασματικῶς, διαβλέπομεν τὰ κάτωθι πλεονεκτήματα καὶ περαιτέρω δυνατότητας ἀξιοποιήσεως τοῦ Συστήματος.

α. — Ἡ Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἰδίᾳ αἱ ἐκδόσεις αὐτῆς τῶν Α' καὶ Β' τευχῶν, *θὰ ἀποκτήσουν αἴγλην καὶ ἀξίαν πολυσήμαντον.*

β. — Ἓν ὑψίστης σημασίας καὶ ἀξίας ψυχολογικὸν στοιχεῖον θὰ ὑπεισέλθῃ εἰς τὸν χῶρον τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος, ἐν τῇ Δημοσίᾳ Διοικήσει, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς τῶν λειτουργῶν καὶ παραγόντων ἐκείνων οἵτινες ὑπηρετοῦν καὶ ὑπηρετοῦνται διὰ τοῦ δικαίου καὶ μέσῳ αὐτῶν καὶ τῶν πολιτῶν, ἡ καθολικὴ αἴσθησις τῆς βεβαιότητος περὶ τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας.

γ. — Θὰ καταστῇ εὐχερὴς ἡ ἔκδοσις «ἐπιτόμου» εὑρετηρίου τσέπης. Δηλαδὴ εὑρετηρίου περιέχοντος τὰς 300–400 κλεῖδας καὶ τὰ ἀντίστοιχα τούτων θέματα.

δ. — Ὁμοίως, θὰ καθίσταται δυνατὴ ἡ ἀρτία συνέκδοσις εἰς ἕνιαῖον σῶμα τῆς νομοθετικῆς ὕλης (συλλογὴ) ἐπὶ παντὸς θέματος, ὑπὸ παντὸς ἐνδιαφερομένου, ὁποτεδήποτε.

ε. — Τέλος, εἰς χρονικόν τι στάδιον, τὸ ἴδιον τὸ σύστημα ἐνδέχεται νὰ ὑπηρετήσῃ – ἀνταμείψῃ – ἀντιστρόφως καὶ τὴν νομοθετικὴν διαδικασίαν.

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΑΝΑΠΤΥΞΙΝ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Ὑπὸ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΞΗΡΟΥ
Τμηματάρχου Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν

I. Περιεχόμενον καὶ σκοποὶ τοῦ θεσμοῦ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας

Ἕνας θεσμὸς σπουδαιότατος, τοῦ ὁποίου εἶναι προφανὴς ἡ ὠφέλεια, διὰ τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, εἶναι ὁ θεσμὸς τῆς προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων.

Ἐν ἄρθρῳ 56 τοῦ ἀπὸ 24.9.1958 Β. Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου, τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων, περὶ τῶν προσόδων δήμων καὶ κοινοτήτων ὁρίζεται ὅτι : «Εἰς δῆμον ἢ κοινότητα πληθυσμοῦ κάτω τῶν 25.000 ἐπιτρέπεται, ἵνα δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου ἐπιβληθῇ παροχὴ προσωπικῆς ἐργασίας, εἰς τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ του ἐγκατεστημένους κατοίκους (ἄρρενας καὶ θήλεις) τοὺς συμπληρώσαντας τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἔργων.

Ἡ προσωπικὴ ἐργασία δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δέκα ἡμέρας κατ' ἔτος. Οἱ κάτοικοι φορτηγῶν κτηνῶν ἢ ἐλάσεως, ὀχημάτων καὶ φορτηγῶν αὐτοκινήτων, δύναται νὰ ὑποχρεωθοῦν, ὅπως παραχωρήσουν ταῦτα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἔργων διὰ χρόνον μὴ ὑπερβαίνοντα τὰς τρεῖς ἡμέρας κατ' ἔτος. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην καὶ οἱ παραχωροῦντες ὑπόκεινται εἰς προσωπικὴν ἐργασίαν ἴσων ἡμερῶν...».

Ἡ προσωπικὴ ἐργασία τῶν κατοίκων, τὸ ἀξιόλογον τοῦτο Ἐθνικὸν Κεφάλαιον, δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ λίαν ἐπωφελῶς καὶ ἐπιτυχῶς, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν διαφόρων κοινωφελῶν ἔργων, ἅτινα θὰ συντελέσουν εἰς τὴν βαθμιαίαν ἀνάπτυξιν τοῦ βιοτικοῦ καὶ πολιτιστικοῦ ἐπιπέδου τῶν κατοίκων τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Διὰ τῆς ἐπιτυχοῦς διαθέσεως τῆς προσωπικῆς ἐργασίας σημαντικὰ χρηματικὰ ποσὰ δύνανται νὰ ἐξοικονομηθοῦν καὶ πάμπολλαι ἐλλείψεις νὰ θεραπευθοῦν καὶ ἰδίως τῶν κατοίκων τῆς ὑπαίθρου ἔνθα αἱ ἀνάγκαι των εἶναι πολλαπλαῖ καὶ πολλάκις δυνανάλογοι πρὸς τὰς οἰκονομικὰς δυνατότητας αὐτῶν.

Ὁ θεσμὸς τῆς προσωπικῆς ἐργασίας καὶ ἀπὸ γενικωτέρας πλευρᾶς διαδραματίζει σπουδαῖον ρόλον εἰς τὴν ἐν γένει κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας, ὡς διασφαλίζων τὴν κινητοποίησιν καὶ συμμετοχὴν τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐπιδιώξεων τῶν περιφερειακῶν προγραμμάτων οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, διότι δι' αὐτῆς ἐπιδιώκεται καὶ ἐπιτυγχάνεται :

1) Ἡ καλλιέργεια μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Κοινότητος πνεῦμα συνειδητῆς συνεργασίας καὶ συλλογικῆς δράσεως, τείνει δηλαδὴ νὰ δημιουργήσῃ συνθήκας εὐνοούσας τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν πρόοδον τῆς ὁλότητος, διὰ τῆς ἐνεργοῦ συμμετοχῆς πάντων κατὰ τὸ δυνατὸν τῶν πολιτῶν.

Οὐδεὶς εἰς τὸν κόσμον δὲν ζῇ μόνος του καὶ μόνον διὰ τὸν ἑαυτόν του λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος «Οὐδεὶς ἡμῶν ἑαυτῷ ζῇ».

Ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων συνδέεται μὲ πολλὰς καὶ ποικίλας σχέσεις, ὥστε νὰ εἶναι ὁ καθένας μία ξεχωριστὴ προσωπικότης καὶ συγχρόνως ν' ἀποτελῇ μεταξὺ μὲ ἄλλους τοὺς ἄλλους, ἕνα σῶμα, ἕνα κοινωνικὸν σύνολον.

2) Ἡ ἐνθάρρυνσις ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς Κοινότητος τῆς ἐφέσεως πρὸς ἀλληλοβοήθειαν καὶ αὐτοβοήθειαν, ἐν ἐνὶ λόγῳ ὁ θεσμὸς τῆς προσωπικῆς ἐργασίας ἀποτελεῖ τρόπον διὰ τοῦ ὁποίου ἐκδηλοῦται, διαμορφοῦται καὶ ὀργανοῦται εἰς τὸ τοπικὸν ἐπίπεδον ἡ λαϊκὴ συμμετοχὴ εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς κοινωνικῆς, πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

Ὡς εἶναι γνωστόν, ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις προϋποθέτει ἀλλαγήν, προσαρμογὴν τῆς κοινωνικοοικονομικῆς καὶ πολιτιστικῆς δομῆς, πρὸς τὰς διαμορφουμένας νέας μορφὰς καὶ συνθήκας, αἱ ὁποῖαι ἐμφανίζονται, ὡς ἀποτέλεσμα τῆς τεχνολογικῆς ἀναπτύξεως. Ὁ θεσμὸς τῆς προσωπικῆς ἐργασίας ἀποτελεῖ ἰσχυρὸν κίνητρον, διὰ νὰ ὑποκινήσῃ τὴν λαϊκὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν προσπάθειαν ἀναπτύξεως καὶ προόδου τῆς κοινωνίας. Ἔχει καταστῇ κοινὴ συνείδησις ὅτι ἡ ἀνάπτυξις μιᾶς χώρας, δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν βαθμὸν τοῦ ὑφισταμένου φυσικοῦ πλούτου της, ὅπως ἐπιστεύετο ἄλλοτε, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν συμπεριφοράν, τὴν νοοτροπίαν καὶ τὴν ἐνεργὸν συμμετοχὴν τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος.

Ἡ συμμετοχὴ τῶν κατοίκων εἰς τὰ προγράμματα ἀφορῶντα εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν ὅρων τῆς ζωῆς τῆς ὁλότητος, ἐμπνέει καὶ ἐθίζει αὐτοὺς πρὸς τὸ αἴσθημα τῆς εὐθύνης διὰ τὰς κοινὰς ἐπιδιώξεις, προάγει τὸ πνεῦμα τῆς συνεργασίας μεταξὺ τοῦ πληθυσμοῦ καὶ συνδέει τοὺς κατοίκους μεταξύ των περισσότερον.

Ἡ ἀποστολὴ τοῦ συγχρόνου κράτους δὲν εἶναι ὡς ἦτο εἰς τὸ παρελθὸν πολιτική, εἶναι κατὰ πρῶτον καὶ κύριον λόγον κοινωνική.

Σκοπὸς τοῦ συγχρόνου κράτους εἶναι ἡ ἐξασφάλισις εἰς τοὺς πολίτας του τῶν δυνατοτήτων ἱκανοποιήσεως τῶν συνεχῶς διευρυνομένων ὑλικῶν, πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν ἀναγκῶν των.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἔννοια καὶ ὁ σκοπὸς τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, τοῦ ἄξονος τῆς συγχρόνου κρατικῆς δραστηριότητος, ἤτις οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις δὲν εἶναι τελικῶς δυνατὴ ἄνευ ἐνεργοῦ συμμετοχῆς τοῦ ἐνδιαφερομένου πληθυσμοῦ.

Διὰ νὰ εἶναι ἀποτελεσματικὴ καὶ ἀποδοτικὴ ἡ συμμετοχὴ τοῦ ἐνδιαφερομένου πληθυσμοῦ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν, ἀπαιτεῖται κάποια ἐκπαίδευσις, μία προπαιδεία τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προγραμματιζομένων περιφερειακῶν ἔργων.

Ὁ θεσμὸς τῆς προσωπικῆς ἐργασίας παραμένει οὐχὶ μόνον, ὡς ἀρχικὴ ἀφετηρία, ἀλλὰ καὶ ὡς βάσις τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας μας.

Θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ὑποστηρίξωμεν, ὅτι ὁ θεσμὸς τῆς προσωπικῆς ἐργασίας ταυτίζεται πρὸς τὴν ἔννοιαν καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως ἡ ὁποία, ὡς ἰδέα καὶ ὡς σύστημα ἀνυψώσεως τῆς στάθμης τῆς ζωῆς τῶν λαῶν δὲν ἔχει μακρὰν ζωήν. Τὴν κυριωτέραν ὥθησιν εἰς τὴν ἀνάπτυξίν της, ἔδωσαν αἱ ἀπὸ τοῦ 1949 καὶ ἐντεῦθεν ἀναληφθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἔρευναι, αἵτινες ἀπεκάλυψαν, ὅτι εἰς τινας χώρας, τῶν ὁποίων τὸ μέγιστον μέρος τοῦ πληθυσμοῦ ζῇ εἰς ἀγροτικὰς περιοχάς, τὸ ἐπίπεδον τῆς ζωῆς ἦτο πολὺ χαμηλὸν καὶ ἔπρεπε νὰ ἀνυψωθῇ. Διεπιστώθη ἐπίσης ὅτι ἡ ἐπιτυχὴς ἐκτέλεσις ὑπὸ ὡρισμένων Κυβερνήσεων προγραμμάτων αὐτοβοηθείας καὶ αὐτοαναπτύξεως τοῦ πληθυσμοῦ, ὠφείλετο κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν σημαντικὴν οἰκονομικὴν καὶ ἠθικὴν συμβολὴν τῶν Κυβερνήσεων τούτων καὶ εἰς τὸν ἐπιτυχῆ συντονισμὸν τῶν διατεθέντων ἐθνικῶν καὶ τοπικῶν πόρων. Ἐκ τῶν ἐρευνῶν τούτων διεπιστώθη ὅτι καὶ ἡ συμμετοχὴ τῶν γυναικῶν καὶ τῆς νεολαίας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοπικῶν ἔργων, προσδίδουν ζωὴν καὶ ἐνθουσιασμὸν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προγραμμάτων τῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως, εὐρύνουν τὴν βάσιν ὑποστηρίξεώς των καὶ διευκολύνουν τὴν ἐπέκτασιν αὐτῶν καὶ εἰς ἄλλους ἀναλόγους τομεῖς. Ἐὰν τοῦτο δὲν συμβαίνῃ, παρατηροῦνται ἀντιδράσεις κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀποφασισθέντων μέτρων, πλημμελὴς συντήρησις τῶν ἐκτελουμένων ἔργων καὶ κατ' ἀκολουθίαν ηὐξημένον κόστος καὶ ἐπιβράδυνσις τῆς ἀποτελεσματικῆς πραγματώσεως τῶν τεθέντων μακροπροθέσμων στόχων καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν ἔκτασιν.

Ἡ ἐπίτευξις τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς σχεδιασμένης καὶ ἠλεγμένης μεταβολῆς τῶν συνθηκῶν πρὸς ὡρισμένην κατεύθυνσιν προϋποθέτει τὴν ἔγκαιρον καὶ συνεπῆ προσαρμογὴν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν νέων συνθηκῶν. Γεγονὸς τὸ ὁποῖον δὲν καθίσταται δυνατὸν ὅταν ἡ ἀναγκαιότης τῶν συνθηκῶν δὲν γίνεται κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ἀντιληπτὴ ἀπὸ τοὺς προγραμματίζοντας καὶ τοὺς ἐκ τοῦ προγραμματισμοῦ ὠφεληθησομένους. Τοῦτο σημαίνει ὅτι διὰ νὰ καταστῇ δυνατὸς ὁ ἐπιτυχὴς προγραμματισμὸς εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ πληρεστέρα δυνατὴ ταυτότης ἀντιλήψεων, μεταξὺ τῶν προγραμματιστῶν καὶ τοῦ ἐνδιαφερομένου πληθυσμοῦ.

Τοῦτο δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς ἐντάξεως τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς διαγνώσεως τῶν ἀναγκῶν καὶ προβλημάτων τῆς περιοχῆς καὶ τῆς συνεχοῦς ἐνημερώσεως τοῦ πληθυσμοῦ ἐπὶ τῶν τασσομένων στόχων καὶ τῆς ἀναγκαιότητος αὐτῶν. Διότι τότε μόνον, διὰ τῆς ἐνεργοῦ συμμετοχῆς τῶν ἐνδιαφερομένων, θὰ καταστῇ δυνατὸς ὁ εἰς τὸ ἔπακρον περιορισμὸς τῶν ἀντιδράσεων, ἡ ἔγκαιρος ἀντιμετώπισις ἰδιαζουσῶν ἀναγκῶν καὶ ἡ ταχεῖα καὶ ἐκουσία προσαρμογὴ τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὰς νέας συνθήκας κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς ὀργανώσεως.

II. Ὀργάνωσις καὶ προγραμματισμὸς προσωπικῆς ἐργασίας

Διὰ νὰ καταστῇ ἐπωφελὴς καὶ ἀποδοτικὴ ἡ προσωπικὴ ἐργασία, διὰ τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, δέον κατ' ἀρχὴν νὰ γίνῃ προγραμματισμός.

Διὰ τοῦ προγραμματισμοῦ ἐπιδιώκεται ἡ σκόπιμος χρησιμοποίησις τῆς προσωπικῆς ἐργασίας. Κατὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ προγράμματος τῶν διὰ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας ἐκτελεστέων ἔργων καὶ πρὸς ἐπίτευξιν τῆς προθύμου παροχῆς ταύτης ὑπὸ τῶν κατοίκων ἐπιβάλλεται ὅπως :

1) Ἐνεργῆται ὑπὸ τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Συμβουλίων προσεκτικὴ ἐπιλογὴ ἑκάστου τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων ἐπὶ τῷ τέλει, ἵνα τοῦτο ἀνταποκρίνηται εἰς τὰς ζωτικὰς ἀνάγκας τοῦ συνόλου ἢ τῆς πλειονότητος τῶν δημοτῶν. Εἶναι ἐνδεδειγμένον ὅπως οἱ κάτοικοι τῶν διαφόρων συνοικισμῶν προσφέρουν τὴν προσωπικήν των ἐργασίαν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων ἐξυπηρετούντων τοὺς συνοικισμούς των, συμβάλλοντος οὕτω τοῦ ψυχολογικοῦ παράγοντος κατὰ τρόπον ὥστε μετὰ μεγαλυτέρας προθυμίας νὰ προσφέρηται ἡ προσωπικὴ ἐργασία.

2) Τὰ προγραμματιζόμενα ἔργα ἐκτελῶνται βάσει κανονικῆς τεχνικῆς μελέτης καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτόπιον καθοδήγησιν καὶ ἐπίβλεψιν τεχνικῶν τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας.

3) Ὁ χρόνος παροχῆς τῆς προσωπικῆς ἐργασίας δέον νὰ ὁρίζηται εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν οἱ κάτοικοι ἀπασχολοῦνται ὀλιγώτερον εἰς τὰς ἄλλας ἐργασίας των.

Ἡ προσωπικὴ ἐργασία δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ δι' ἔργα ποικίλης μορφῆς κοινοτικῆς ἀναπτύξεως.

Ἐνδεικτικῶς ἀναφέρομεν τὰ κάτωθι ζωτικῆς σημασίας ἔργα ἅτινα δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσι διὰ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας ἄνευ ἑτέρας δαπάνης.

α) Ἀναδασώσεις-δενδροστοιχίαι-ἀνάπτυξις πρασίνου:

Αἱ ἀναδασώσεις καὶ δενδροστοιχίαι δέον νὰ ἀποτελοῦν κύριον μέλημα τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ἀρχῶν. Τὸ θέμα τῆς ὑπάρξεως καὶ διατηρήσεως τῶν δασῶν μας, εἶναι ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα προβλήματα τῆς χώρας μας. Ἐξ αὐτῶν δὲ ἐξαρτᾶται ἡ ζωή, ἡ ὑγεία τοῦ τόπου τὸν ὁποῖον κατοικοῦμεν.

Ἡ ἀπογύμνωσις τοῦ ἐδάφους ἀποτελεῖ κατάραν τῆς Ἑλληνικῆς ὑπαίθρου. Τὸ δάσος εἶναι ἀγαθὸν πολύτιμον, πλοῦτος, θησαυρός. Πλῆθος προϊόντων ἀπολαμβάνονται ἀπὸ τὸ δάσος καὶ πολλαὶ εἶναι αἱ ἀνάγκαι τὰς ὁποίας ἱκανοποιοῦμεν ἀπὸ τὰ δασικὰ προϊόντα. Ὡσαύτως μεγάλη εἶναι ἡ ὠφέλεια τοῦ δάσους διὰ τὴν προστασίαν τοῦ ἐδάφους ὡς καὶ διὰ τὴν ἐν γένει διαμόρφωσιν τῶν ἐδαφολογικῶν καὶ κλιματολογικῶν συνθηκῶν τῆς χώρας.

β) Ἐξυγίανσις τοῦ περιβάλλοντος:

Ἡ διατήρησις τοῦ πρασίνου καὶ τῶν δασῶν, ἡ διατήρησις καθαρᾶς τῆς

αἰγιαλίτιδος ζώνης καὶ γενικῶς τοῦ περιβάλλοντος συμβάλλει πρωτίστως εἰς τὴν ὑγείαν τῶν κατοίκων καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ. Αἱ Δημοτικαὶ καὶ Κοινοτικαὶ Ἀρχαὶ δύνανται διὰ τῆς παρεχομένης εὐχερείας χρησιμοποιήσεως τῆς προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων, νὰ μεριμνοῦν διὰ τὸν εὐπρεπισμὸν καὶ καλλωπισμὸν τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρίων.

Ἡ ραγδαία ἀνάπτυξις τοῦ τουρισμοῦ εἰς τὴν χώραν μας, ἥτις ἐπιφέρει εἰσροὴν ξένου συναλλάγματος, παρέχει ἔδαφος ἀξιοποιήσεως τῶν φυσικῶν παραγόντων ἑκάστης περιοχῆς. Εἶναι γεγονὸς ἀναμφισβήτητον ὅτι ἐλάχιστοι μεταλλαγαὶ καὶ εἰς τὸ τελευταῖον χωρίον δύνανται νὰ ποικίλλουν τὴν ζωὴν καὶ νὰ τὴν καταστήσουν εὐχάριστον. Πιθανὸν τὰ χωρία νὰ μὴ διαθέτουν μέσα πολυτελοῦς διαστάσεως, νὰ μὴ προσφέρουν πλουσίας ψυχαγωγικὰς δυνατότητας, εἶναι ὅμως ἀναντίρρητον γεγονός, ὅτι μεγάλος ἀριθμὸς ἀνθρώπων τῶν πόλεων, ἐπιζητοῦν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἕνα καλόν, καθαρόν, ἥσυχον καὶ εὐχάριστον περιβάλλον καὶ εἶναι σχεδὸν βέβαιον ὅτι οἱονδήποτε χωρίον δύναται νὰ τὰ ἐξασφαλίσῃ. Ἡ Ἑλληνικὴ φύσις ἡ ὁποία διακρίνεται διὰ τὸ ὡραῖον κλῖμα της, τὰ γραφικὰ παράλιά της καὶ ἡ ὁποία συνδυαζομένη μὲ τὴν ἔνδοξον ἱστορίαν τοῦ πολιτισμοῦ μας, δύναται νὰ καταστήσῃ τὴν χώραν μας πρωτοπόρον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ.

Ὑπάρχουν ποικίλης μορφῆς μικρὰ ἔργα φαινομενικῶς ἐπουσιώδη, ἀλλὰ ἐξ ἴσου ἀξιόλογα καὶ ἀναγκαῖα, τὰ ὁποῖα ἐνῷ δὲν χρειάζονται παρὰ μίαν ἁπλῆν καὶ πρόχειρον ὀλιγοήμερον ἐργασίαν, ἐν τούτοις ἐγκαταλειπόμενα εἶναι ἱκανὰ νὰ χρωματίσουν καὶ νὰ χαρακτηρίσουν τὴν κοινοτικὴν δραστηριότητα καὶ τὴν κοινωνικὴν ἀνωτερότητα τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος καὶ γενικώτερον τὸν πολιτισμὸν τῆς χώρας μας, διότι ὡς ἐλέχθη, ὁ πολιτισμὸς μιᾶς χώρας δὲν φαίνεται καὶ δὲν κρίνεται μόνον ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν ἀλλὰ ἀπὸ τὰς ἐκδηλώσεις καὶ τοῦ τελευταίου χωρίου αὐτῆς.

Ἡ κοινοτικὴ πρωτοβουλία διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς προσωπικῆς ἐργασίας εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ζωῆς καὶ διαμορφώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ χωρίου ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ δημιουργήματα ἀπὸ τοῦ μικροῦ ἐρημικοῦ εἰκονοστασίου μέχρι τῆς ἀνεγέρσεως μεγαλοπρεπῶν Ναῶν, Σχολείων καὶ Ὑδραγωγείων, τὰ ὁποῖα καὶ σήμερον ἱστανται μνημεῖα ὑπερήφανα διὰ μέσου σειρᾶς γενεῶν, ἱκανὰ νὰ ἐμπνεύσουν ἡμᾶς νὰ συνεχίσωμεν τὴν προσπάθειαν αὐτῶν.

Ἐὰν λοιπὸν καταβληθῇ ἡ ἐπιβαλλομένη προσπάθεια καὶ μάλιστα συντονισμένη προσπάθεια ὁ θεσμὸς τῆς προσωπικῆς ἐργασίας δύναται νὰ ἀποδώσῃ πολλὰ διότι εἶναι θεσμὸς κατ' ἐξοχὴν κοινωφελὴς καὶ ἀποτελεῖ ἐθνικὸν κεφάλαιον.

Οἱ Ὀργανισμοὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἔχουν μέχρι σήμερον ἐπιτύχει πολλὰ καὶ προβλέπεται ὅτι μὲ τὴν καταβαλλομένην προσπάθειαν θὰ ἀποδώσουν πολὺ περισσότερα. Ἐὰν ὀργανωθοῦν καὶ συστηματοποιηθοῦν αἱ προσπάθειαι ὅλων θὰ συντελεσθοῦν θαύματα. Ἕν μόνον πρᾶγμα τονίζομεν, τίποτε δὲν δύναται νὰ γίνῃ χωρὶς τὴν συμβολὴν καὶ τὴν προσπάθειαν ὅλων. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἱκανοποιήσωμεν ὅλας τὰς ἀνάγκας μας ὅταν δὲν βοηθήσωμεν ὅλοι

μαζί. Ἐὰν ἀρκούμεθα νὰ ἐπαφιέμεθα μόνον εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ Κράτους δὲν θὰ ἠμπορέσωμεν ποτὲ νὰ προοδεύσωμεν.

Πρέπει νὰ ἀντιληφθῶμεν ὅλοι ὅτι τὸ Κράτος εἴμεθα ἡμεῖς ὅλοι καὶ ἔχομεν ὑποχρέωσιν νὰ φροντίζωμεν καὶ νὰ ἐνδιαφερώμεθα διὰ τὸν ἑαυτόν μας, τὸν τόπον μας, τὴν Ἑλλάδα μας. Τὸ Κράτος βοηθεῖ καὶ κάμνει ὅ,τι δύναται, ἀλλὰ δὲν ἐπαρκεῖ δι' ὅλα αὐτά. Εἶναι ἀδύνατον νὰ φροντίζῃ δι' ὅλας τὰς ἀνάγκας μας. Μόνον τότε θὰ ὁδηγηθῶμεν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν ὅταν ὅλοι μας βοηθῶμεν τὸ Κράτος ὅπως χαρακτηριστικῶς εἶχεν εἴπει κάποτε καὶ ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς Τζὼν Κέννεντυ «...καὶ οὕτω, συμπατριῶται μου, μὴ ἐρωτᾶτε τὶ δύναται νὰ πράξῃ ἡ χώρα σας δι' ἐσᾶς. Νὰ ἐρωτᾶτε τὶ δύνασθε νὰ πράξετε ἐσεῖς διὰ τὴν χώραν σας».

III. Συμπεράσματα — Προτάσεις

Ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ ἐκφέρωμεν καὶ ὡρισμένας παρατηρήσεις, αἱ ὁποῖαι ἐξάγονται ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε κτηθείσης πείρας μας, ὡς ὑπαλλήλου τῆς Ἐποπτευούσης τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως Ἀρχῆς.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν τῆς προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων καθορίζεται ἐτησίως ὑπὸ τῶν οἰκείων Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Συμβουλίων κατὰ τὴν ἀπόλυτον αὐτῶν κρίσιν, ἄνευ δικαιώματος οὐσιαστικῆς παρεμβάσεως τῆς Διοικήσεως. Οὕτω, εἶναι διάφορος ὁ καθοριζόμενος ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν προσωπικῆς ἐργασίας κατὰ Δῆμον ἢ Κοινότητα. Χαρακτηριστικῶς σημειοῦται ὅτι ὡρισμένοι ἐκ τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἐπιβάλλουν τὸ ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων προβλεπόμενον ἀνώτατον ὅριον δέκα (10) ἡμερῶν προσωπικῆς ἐργασίας καὶ εἰς τοὺς ἄρρενας καὶ εἰς τὰς θήλεις κατοίκους καὶ ἕτεροι ὀργανισμοὶ δὲν ἐπιβάλλουν διόλου προσωπικὴν ἐργασίαν.

Δι' ὃ φρονοῦμεν, ὅτι ἐνδείκνυται ἡ τροποποίησις τῆς σχετικῆς διατάξεως τοῦ Νόμου εἰς τρόπον ὥστε νὰ προβλέπεται κατώτατον ὅριον 5 ἡμερῶν καὶ ἀνώτατον 10 ἡμερῶν προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων, περιοριζομένης οὕτω τῆς εὐχερείας προσδιορισμοῦ τῶν ἡμερῶν προσωπικῆς ἐργασίας κατὰ τὴν ἀπόλυτον ὑποκειμενικὴν κρίσιν τῶν ἑκάστοτε συμβουλίων τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

Διὰ νὰ σχηματίσωμεν μίαν ἰδέαν τῆς ἀποδοτικότητος καὶ τῆς ἀξίας τῆς προσωπικῆς ἐργασίας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων, παραθέτομεν τὸν κατωτέρω πρόχειρον ὑπολογισμόν : Ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος ὁ ὑπόχρεως πρὸς παροχὴν προσωπικῆς ἐργασίας πληθυσμὸς ὑπολογίζεται εἰς 3.296.000 περίπου ἄτομα (ἄρρενες καὶ θήλεις).

Ἐὰν δι' ἕκαστον ἄτομον καθορισθῇ προσωπικὴ ἐργασία 5 ἡμερῶν κατ' ἔτος εὐχερῶς δυναμένης νὰ παρασχεθῇ, δεδομένου ὅτι ὑφίσταται ὑποαπασχόλησις εἰς τὴν ὕπαιθρον θὰ ἔχωμεν $3.296.000 \times 5 = 16.480.000$ ἡμερομίσθια.

Ἐὰν τὸ ἀντίτιμον ἑκάστου ἡμερομισθίου ὑπολογισθῇ κατὰ μέσον ὅρον 100 δρχ. θὰ ἔχωμεν $16.480.000 \times 100 = 1.648.000.000$ ἤτοι ἔργα ἀξίας ἑνὸς δισεκατομμυρίου ἑξακοσίων τεσσαράκοντα ὀκτὼ ἑκατομμυρίων δραχμῶν

Ἡ προσωπικὴ ἐργασία εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ παραγωγικώτερα στοιχεῖα τὰ ὁποῖα παρακολουθοῦν τὴν ζωὴν τῶν κατοίκων τῆς ὑπαίθρου.

Ἡ Κοινότης, ἡ βάσις αὐτὴ τῆς ὑπάρξεως τοῦ Ἔθνους μας, δὲν ὑπῆρξε δημιούργημα οἰκονομικῆς εὐημερίας τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἡ Κοινότης, τὸ φυτώριον αὐτὸ τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον πηγάζει ἡ ἀνανέωσις τῶν δυνάμεών της εἶναι θαυμαστὸν δημιούργημα ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι μόνον μὲ τὴν ἀγάπην των, μὲ τὴν ἐργατικότητά των ἐθεμελίωσαν καὶ ἐμορφοποίησαν.

Εἶναι ἀνάγκη ἐπιτακτικὴ ἡ διατήρησις καὶ ἡ ἀξιοποίησις τοῦ θεσμοῦ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας, ὅστις προσιδιάζει πρὸς τὰς ἀντιλήψεις καὶ τὰς πεποιθήσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἀπὸ παλαιῶν ἐτῶν ἐφήρμοζε αὐτὸν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν πάσης φύσεως κοινωφελῶν ἔργων.

Ἡ τακτικὴ τῆς ἀμιγοῦς ἀντιγραφῆς ξένων συστημάτων καὶ ἡ μεταφύτευσις αὐτῶν εἰς τὴν χώραν μας πρέπει ἀπ' ἀρχῆς νὰ ἀποκλείηται, διότι ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι ταῦτα σπανίως παρέχουν δυνατότητας προσαρμογῆς, οὔτε καὶ καθίστανται ἀποδοτικά.

Οἱ διοικοῦντες τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως πρέπει νὰ ἐπιδιώξουν νὰ ἀξιοποιήσουν τὸν θεσμὸν τῆς προσωπικῆς ἐργασίας εἰς τὸ ἀνώτατον δυνατὸν ὅριον καὶ νὰ φιλοδοξήσουν νὰ ἀφήσουν εἰς τὸ πέρασμά των περίοδον δημιουργικὴν ἡ ὁποία θὰ ἐμπνέῃ τοὺς ἐπιγενομένους.

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΗΣ Ε. Δ. Κ. Ε. ΠΡΟΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ ΚΑΙ ΑΡΧΑΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Αριθ. Πρωτ. 1715 — 'Εν 'Αθήναις τῇ 30 Νοεμβρίου 1972

Πρὸς τὸ Σωματεῖον 'Εργατοτεχνιτῶν καὶ 'Οδοκαθαριστῶν
Δήμων καὶ Κοινοτήτων Φθιώτιδος — Λ α μ ί α ν

'Έχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀπὸ 17.11. 1972 ὑπομνήματος ὑμῶν πρὸς τὸν Δήμαρχον 'Αθηναίων καὶ Πρόεδρον τῆς 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος, περὶ τῶν ἐν αὐτῷ διαλαμβανομένων αἰτημάτων σας, τὰ ἀκόλουθα :

Τὰ αἰτήματά σας, ἵνα ἐπιλυθοῦν δέον ὅπως καταρτισθῇ συλλογικὴ σύμβασις ἐργασίας μεταξὺ ὑμῶν καὶ τῶν ἐργοδοτῶν σας προβλέπουσα περὶ αὐτῶν. Πρὸς τοῦτο θὰ ἀκολουθήσητε τὴν διαδικασίαν τῆς ὑπογραφῆς τοιαύτης συλλογικῆς συμβάσεως ἀπευθυνόμενοι πρὸς τοῦτο εἰς τὴν Νομαρχίαν Φθιώτιδος, πρὸς τὴν ὁποίαν ἔχουν δοθῇ καὶ σχετικαὶ ἐντολαὶ καὶ ὁδηγίαι, ὑπὸ τοῦ 'Υπουργείου τῶν 'Εσωτερικῶν.

Μετὰ τιμῆς

'Ο Πρόεδρος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος 'Αθηναίων

'Ο Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Δ/νσις Τοπ. Αὐτοδιοικήσεως — Τμῆμα Φορολογίας

'Αριθ. Πρωτ. 10857 — 'Εν 'Αθήναις τῇ 2ᾳ Δεκεμβρίου 1972

«Περὶ τῆς ἐπιβαλλομένης ὑπὸ τοῦ Τ.Ο.Ε.Β. Σχοινᾶ, εἰσφορᾶς εἰς βάρος τοῦ Δήμου 'Αλεξανδρείας».

Πρὸς τὴν 'Ένωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος

Σ χ ε τ : α) 1306/16.8.72 'Υμέτερον
β) 22739/18.10.72 Νομαρχίας 'Ημαθίας.

'Εν σχέσει πρὸς τὸ (α) ὕπερθεν σχετικόν, περὶ τοῦ ἐν περιλήψει θέματος,

ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀποστείλωμεν ὑμῖν συνημμένως ἐν ἀντιγράφῳ, τὸ ὑπ' ἀρ. 108849/2917/234/23.1.72 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐκτίθενται αἱ ἀπόψεις του, ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ἀντικειμένου καὶ νὰ γνωρίσωμεν ὅτι, ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέματος, δέον ὅπως ὁ Δῆμος Ἀλεξανδρείας, ἐφ' ὅσον αἱ δημοτικαὶ βοσκήσιμοι ἐκτάσεις οὐδόλως ὠφελήθησαν ἢ ἐξυπηρετήθησαν ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀρδευτικῶν ἔργων τοῦ ἐν θέματι Τ.Ο.Ε.Β., αἰτήσῃ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ ἀπὸ 13.9.59 Β. Δ/τος «περὶ ὀργανισμῶν Ἐγγείων Βελτιώσεων», τὴν ἀπαλλαγήν του ἐκ τῶν ἐπιβαλλομένων εἰσφορῶν.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Διευθυντὴς
Μ. ΝΙΚΟΛΑΡΑΚΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
Γενικὴ Διεύθυνσις Γεωργίας
Δ/νσις IV/ΥΕΒ καὶ Δ/κῶν καὶ Νομικῶν Ὑποθέσεων
Ἀριθ. Πρωτ. 108849/2917/234 Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Νοεμβρίου 1972

«Στρεμ. Εἰσφορὰ Δήμου Ἀλεξανδρείας ὑπὲρ ΤΟΕΒ Σχοινᾶ».

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
Γενικὴν Διεύθυνσιν Διοικήσεως
Δ/νσιν Τοπ. Αὐτοδιοικήσεως — Ἐ ν τ α ῦ θ α

Σ χ ε τ : α) ὑπ' ἀρ. 88677/4.11.72 ὑμέτερον.

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἐπιστρέψωμεν ὑμῖν συνημμένως τὴν διὰ τοῦ ὑπερθεν (α) σχετικοῦ διαβιβασθεῖσαν ἡμῖν ἀλληλογραφίαν καὶ νὰ γνωρίσωμεν τὰ κάτωθι :

1) Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 10 τοῦ Ν.Δ. 3881/58 ἅπαντα τὰ μέλη τῶν ΟΕΒ τὰ ὁπωσδήποτε ὠφελούμενα ἐκ τῶν ἔργων, ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν τῶν ὑπὸ τούτων ἐπιβαλλομένων εἰσφορῶν καὶ τελῶν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐτησίων δαπανῶν διοικήσεως, λειτουργίας καὶ συντηρήσεως τῶν ἔργων.

2) Μέλη τῶν Ὀργανισμῶν καθίστανται ὑποχρεωτικῶς ἅπαντα τὰ φυσικὰ ἢ ἀτομικὰ πρόσωπα τὰ τελοῦντα μετὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ εἰς μίαν τῶν ἀπαριθμουμένων σχέσεων εἰς τὸ ἄρθρον 13 παράγρ. 3 τοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ/τος.

3) Ἐκ τῶν ἀνωτέρω σαφῶς καταφαίνεται, ὅτι ὁ Δῆμος Ἀλεξανδρείας ἔχων τὴν νομὴν ὡρισμένης ἐκτάσεως ἐντὸς τῆς περιμέτρου τῶν ἔργων τοῦ ἐν θέματι ΤΟΕΒ, τυγχάνει μέλος τούτου καὶ ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τῶν κατ' ἔτος ἐπιβαλλομένων στρεμματικῶν εἰσφορῶν, ὡς ὠφελούμενος ἐκ τῶν ἔργων.

4) Αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 703/70 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἀφορωσῶν εἰς τὰ ἔσοδα τῶν ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως» ἐν προκειμένῳ δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογήν, καθ' ὅτι δὲν πρόκειται περὶ φορολογίας, ἀλλὰ περὶ ἀνταποδοτικοῦ τέλους βαρύνοντος τὴν ὠφελουμένην ἔκτασιν τῆς ὁποίας νομεὺς τυγχάνει ὁ Δῆμος.

5) Ἐφ' ὅσον ὅμως ὁ Δῆμος Ἀλεξανδρείας ἰσχυρίζεται, ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ἔκτασις δὲν ὠφελεῖται ἐκ τῶν ἔργων τοῦ ΤΟΕΒ, δύναται νὰ αἰτήσῃ τὴν ἀπαλλαγήν του ἐκ τῶν ἐπιβαλλομένων αὐτῷ εἰσφορῶν, τηρουμένης τῆς διαδικασίας τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ ἀπὸ 13.9.59 Β. Δ/τος, «περὶ Ὀργανισμῶν Ἐγγείων Βελτιώσεων» (ΦΕΚ 243 τ. Α').

Γ.Κ.α. 18.11.1972 Ὁ Ἀναπλ. Γεν. Γραμματεὺς

Δ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ-ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΙ

Τμ. Β' — 'Αριθ. 740/1972

Πρόεδρος : 'Απ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Δ. Τσιροπινᾶς
Δικηγόροι : Κ. Μενεΐδης, Κ. Ι. Δημητρακόπουλος

«Φορολογία ἀκαλύπτων χώρων.—'Ο 'Οργανισμὸς Σιδηροδρόμων 'Ελλάδος, δὲν ἀπαλλάσσεται τῆς φορολογίας ταύτης».

'Επειδὴ τὸ ν.δ. 674/1970 «περὶ ἱδρύσεως 'Οργανισμοῦ Σιδηροδρόμων 'Ελλάδος» (Α' 192) ὁρίζει εἰς μὲν τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 ὅτι ἱδρύεται νομικὸν πρόσωπον ἰδιωτικοῦ δικαίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «'Οργανισμὸς Σιδηροδρόμων 'Ελλάδος» (Ο.Σ.Ε.) ἑδρεύων ἐν 'Αθήναις καὶ ὅτι σκοπὸς αὐτοῦ εἶναι ἡ ἐνιαία ὀργάνωσις, ἐκμετάλλευσις καὶ ἀνάπτυξις τῶν διὰ σιδηροδρόμων μεταφορῶν, εἰς δὲ τὴν παρ. 3 τοῦ ἰδίου ἄρθρου ὅτι «ἡ διάρκεια τῆς λειτουργίας τοῦ Ο.Σ.Ε. ὁρίζεται εἰς πεντήκοντα (50) ἔτη, ἀρχομένη ἀπὸ 1.1.1971». 'Εξ ἄλλου, εἰς τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ αὐτοῦ ν. δ/τος ὁρίζεται ὅτι «ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὁ Ο.Σ.Ε. ἀναλαμβάνει κατὰ πλῆρες καὶ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τὴν εὐθύνην καὶ ἁρμοδιότητα τῶν συγκοινωνιακῶν καὶ μεταφορικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ἤδη διεξαγομένων καὶ παρεχομένων διὰ παντὸς μέσου ὑπὸ τοῦ ὑφισταμένου νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Σιδηρόδρομοι 'Ελληνικοῦ Κράτους (Σ.Ε.Κ.)» καὶ ὅτι «αἱ ὑπηρεσίαι αὗται μεθ' ὅλων τῶν συμπαρομαρτούντων δικαιωμάτων, ὑποχρεώσεων, προνομίων καὶ καθηκόντων τῶν Σ.Ε.Κ. περιέρχονται αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ οἱασδήποτε μετοβολῆς εἰς τὸ 'Ελληνικὸν Δημόσιον, μεταβιβαζόμενα αὐτοδικαίως δυνάμει τοῦ παρόντος εἰς τὸν Ο.Σ.Ε., ὅστις οὕτω διαδέχεται τοὺς Σ.Ε.Κ. ὡς καθολικὸς αὐτῶν διάδοχος». Τέλος, κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ αὐτοῦ ν. δ/τος, ἅμα τῇ ἐνάρξει λειτουργίας τοῦ Ο.Σ.Ε. διαλύεται αὐτοδικαίως τὸ νομικὸν πρόσωπον τῶν Σ.Ε.Κ.

'Επειδὴ ἐκ τῶν ἀνωτέρω παρατεθεισῶν διατάξεων προκύπτει ὅτι εἰς τὰ ἐν γένει δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τοῦ δυνάμει τῶν διατάξεων τούτων διαλυθέντος ἀναιρεσιβλήτου νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σιδηρόδρομοι 'Ελληνικοῦ Κράτους» ὑπεισῆλθεν ὡς καθολικὸς διάδοχος αὐτοῦ ὁ διὰ τοῦ ν.δ. 674/1970 ἱδρυθεὶς «'Οργανισμὸς Σιδηροδρόμων 'Ελλάδος» καὶ κατ' ἀκολουθίαν νομίμως ὁ 'Οργανισμὸς οὗτος παρίσταται πρὸς συνέχισιν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ τῆς διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως ἀνοιγείσης κατ' ἀναίρεσιν δίκης.

Ἐπειδὴ τὸ ἀπὸ 24 Σεπτεμβρίου/20 Ὀκτωβρίου 1958 Β. Δ/μα «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (Α΄ 171) ἐν ἄρθρῳ 13 προβλέπει τὰ τῆς ἐπιβολῆς τελῶν εἰς βάρος τῶν χρησιμοποιούντων διαρκῶς ἢ προσκαίρως τὰ πεζοδρόμια, τὰς ὁδούς, τὰς πλατείας, τοὺς ἐν γένει κοινοχρήστους χώρους καὶ τὸ ὑπέδαφος αὐτῶν. Ἐξ ἄλλου, τὸ ἄρθρον 82 τοῦ αὐτοῦ Β. Δ/τος (ἄρθρον 66 ν.δ. 3033/1954 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ν.δ. 3388/1955 καὶ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ ν.δ. 3777/1957) ὁρίζει ἐν παρ. 1 ὅτι «ἀπαλλάσσονται παντὸς δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ φόρου, τέλους καὶ δικαιώματος : α) τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ οἱ ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, β) ἡ περιουσία τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, γ) οἱ Ἱεροὶ Ναοὶ καὶ δ) οἱ δυνάμει συμβάσεως μετὰ τοῦ Δημοσίου τυχόντες φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν, ἐφ' ὅσον αὗται ἐκυρώθησαν διὰ νόμου καὶ ἀναφέρεται ρητῶς ἡ ἀπαλλαγὴ ἐκ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων». Περαιτέρω, εἰς τὴν παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου ὁρίζεται ὅτι «δὲν ἀπαλλάσσονται τῶν ὑπὲρ δήμων καὶ κοινοτήτων ἀνταποδοτικῶν τελῶν καὶ δικαιωμάτων οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὴν περίπτωσιν δ΄ τοῦ παρόντος καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον διὰ τὸ τέλος ὑδρεύσεως, φωταερίου ἢ ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας». Τέλος, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 94 τοῦ ἰδίου Β. Δ/τος (ἄρθρ. 78 παρ. 1 ν.δ. 3233/1954), «πᾶσα διάταξις γενικὴ ἢ εἰδικὴ ρυθμίζουσα τὰ διὰ τοῦ παρόντος διεπόμενα θέματα καταργεῖται».

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων προκύπτει ὅτι, ἀπὸ ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῶν, τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων ἀπαλλάσσονται μόνον τὰ ἐν ἄρθρῳ 82 τοῦ ρηθέντος Β. Δ/τος περιοριστικῶς ἀπαριθμούμενα πρόσωπα, καταργουμένης πάσης ἄλλης ὑπὸ προγενεστέρων γενικῶν ἢ εἰδικῶν διατάξεων προβλεπομένης ἀπαλλαγῆς. Ἐξ ἄλλου, τὸ ἄρθρον 82 τοῦ ἀνωτέρου Β. Δ/τος ὡς Ἑλληνικὸν Δημόσιον, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου καθιεροῖ τὴν ἀπαλλαγήν, ἐννοεῖ αὐτὸ τοῦτο τὸ νομικὸν πρόσωπον τῆς Πολιτείας, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ δυνάμει εἰδικῶν διατάξεων ἐξομοιούμενα πρὸς αὐτὸ ἄλλα αὐτοτελῆ νομικὰ πρόσωπα. Ἑπομένως οἱ Σιδηρόδρομοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, οἵτινες, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ ἀπὸ 4/4 Σεπτεμβρίου 1935 Ν. Δ/τος (Α΄ 392), ἀπετέλουν νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τοῦ ἀπὸ 24 Σεπτεμβρίου/20 Ὀκτωβρίου 1958 Β. Δ/τος δὲν ἀπηλλάσσοντο τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων, ἐφ' ὅσον δὲν περιελαμβάνοντο μεταξὺ τῶν ἐν ἄρθρῳ 82 τοῦ ἐν λόγῳ Β. Δ/τος περιοριστικῶς ἀναφερομένων προσώπων, καταργηθείσης τῆς ὑπὸ τῶν προγενεστέρων διατάξεων τοῦ ἀπὸ 4/4 Σεπτεμβρίου 1935 Ν. Δ/τος, καὶ εἰδικώτερον τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 2 αὐτοῦ, προβλεπομένης τυχὸν ἀπαλλαγῆς αὐτῶν ὡς ἐκ τῆς ἐξομοιώσεώς των πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον. Ἐξ ἄλλου, τὸ μεταγενεστέρως ἐκδοθὲν Ν.Δ. 4246/1962 «περὶ ἑνοποιήσεως τῶν Σιδηροδρομικῶν Δικτύων τοῦ Κράτους κ.λπ.» (Α΄ 152) οὐδεμίαν περιέχει διάταξιν περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ

Ἑλληνικοῦ Κράτους ἀπὸ τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων ἢ περὶ ἐξομοιώσεως αὐτῶν ἀπὸ τῆς εἰδικῆς ταύτης ἀπόψεως πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, ἐν δὲ τῇ παρ. 11 τοῦ ἄρθρου 10 αὐτοῦ ὁρίζεται ὅτι τὸ νομικὸν τοῦτο πρόσωπον «διέπεται καὶ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 4.9. 1935 Ν.Δ. «περὶ Διοικήσεως τῶν Σ.Ε.Κ.» καὶ τῆς λοιπῆς περὶ τῶν Σ.Ε.Κ. νομοθεσίας, ὡς αὗται ἴσχυον μέχρι τοῦδε, ἐφ' ὅσον δὲν καταργοῦνται ἢ δὲν τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος». Συνεπῶς οὔτε ἐκ τοῦ τελευταίου τούτου Ν. Δ/τος δύναται νὰ συναχθῇ ἀπαλλαγὴ τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, ὡς ἐξ αὐτῆς δείκνυται, ἐδέχθη ὅτι οἱ Σιδηρόδρομοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον ἀκαλύπτων χώρων, καθόσον «δυνάμει τοῦ Ν.Δ. τῆς 4.9.1935 περὶ Διοικήσεως τῶν Σ.Ε.Κ., ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 4246/ 1962, τυγχάνουν οἷων καὶ τὸ Δημόσιον ἀπαλλαγῶν», καὶ ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ ταύτῃ ἠκύρωσε τὴν ἐγγραφὴν αὐτῶν εἰς τοὺς φορολογικοὺς καταλόγους ὡς ὑποχρέων καταβολῆς φόρου ἀκαλύπτων χώρων κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1967. Οὕτως ὅμως, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ σκέψει, ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ ἐσφαλμένως ἡρμήνευσε καὶ πλημμελῶς ἐφήρμοσε τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, διὸ καὶ ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ἀποβαίνει ἀναιρετέα, κατὰ τὰ βασίμως διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως προβαλλόμενα.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 861/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Χ. Μακρίδης
Δικηγόροι : Π. Γ. Μητρόπουλος, Κ. Ι. Κωτσικόπουλος

«Τὸ δικαίωμα τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος πρὸς ἐπιβολὴν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων, ὑπόκειται εἰς ἐπταετῆ παραγραφήν, ἀρχομένην ἀφ' οὗ χρόνου συνέτρεξαν αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμεναι πραγματικαὶ προϋποθέσεις διὰ τὴν γέννησιν τοῦ δικαιώματος καὶ οὐχὶ ἀφ' οὗ χρόνου κατέστη δυνατὴ ἡ βεβαίωσις αὐτοῦ».

Ἐπειδή, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς σχετικῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 76 τοῦ Β.Δ. τῆς 24.9/20.10.1958 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (Α' 171), εἰς τὴν ὑπ' αὐτῆς προβλεπομένην ἐπταετῆ παραγραφὴν ὑπόκειται καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος πρὸς ἐπιβολὴν φόρων ἐν γένει, τελῶν καὶ δικαιωμάτων· ἡ παραγραφὴ δὲ αὕτη ἄρχεται ἀφ' οὗ χρόνου συνέτρεξαν αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμεναι πραγματικαὶ προϋποθέσεις διὰ τὴν γέννησιν τοῦ σχετικοῦ δικαιώματος τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος, καὶ οὐχὶ ἀφ' οὗ χρόνου ἐν τοῖς πράγμασι κατέστη δυνατὴ ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου, τέλους ἢ δικαιώματος.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἀπέρριψεν ὡς ἀβάσιμον τὸν ἰσχυρισμὸν τῶν ἀναιρεσει-

όντων ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ Δήμου Αἰγάλεω πρὸς ἐπιβολὴν τῆς ἐπιδίκου εἰσφορᾶς, γεννηθὲν ἐν ἔτει 1954, ὅτε ἐγένετο ἡ ἐπέκτασις τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως, ὑπέκυψεν εἰς τὴν ὡς ἄνω ἐπταετῆ παραγραφήν, ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ ὅτι «ὁ Δῆμος δὲν ἠδύνατο νὰ βεβαιώσῃ τὴν εἰσφορὰν ὡς μὴ γνωρίζων τοὺς βαρυνομένους διὰ ταύτης». Οὕτως ὅμως κρίνασα, ἤτοι ἀποφανθεῖσα ὅτι ἡ παραγραφὴ ἄρχεται ἀφ' ἧς κατέστη ἐν τοῖς πράγμασι δυνατὴ ἡ βεβαίωσις τῆς εἰσφορᾶς, ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ ἐσφαλμένως, κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ σκέψει, τὸν νόμον ἠρμήνευσε καὶ ἐφήρμοσε. Ἐξ ἄλλου, ὁρίζεται μὲν ἐν § 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 344/1968 (Α' 71) καὶ ἐν ὄψει τῆς διὰ τῆς § 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου θεσπιζομένης πενταετοῦς ἀποσβεστικῆς προθεσμίας διὰ τὴν βεβαίωσιν τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν φόρων κλπ., ὅτι εἰδικῶς προκειμένου περὶ τῶν φόρων κλπ. τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1963 καὶ προηγουμένων ἡ βεβαίωσις συντελεῖται μέχρι τῆς 31.12.1969, ἡ προσβαλλομένη ὅμως ἀπόφασις δὲν δύναται νὰ εὕρῃ ἔρεισμα εἰς τὴν διάταξιν ταύτην, διότι αὕτη, κατὰ τὴν ἔννοιάν της, δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν εἰς ἣν περίπτωσιν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ ὡς ἄνω ἀναγκαστικοῦ νόμου τὸ δικαίωμα ἐπιβολῆς τοῦ φόρου κλπ. ἔχει ὑποκύψει εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 76 τοῦ Β.Δ. τῆς 24.9/20.10.58 προβλεπομένην ἐπταετῆ παραγραφήν. Συνεπῶς, διὰ τὸν ὡς ἄνω λόγον, βασίμως προβαλλόμενον διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, εἶναι ἀναιρετέα ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις.

Ἐπειδή, ἀναιρουμένης τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως διὰ τὸν ἀνωτέρω λόγον, παρέλκει ὡς ἀλυσιτελὴς ἡ ἔρευνα τοῦ ἑτέρου λόγου ἀναιρέσεως, ἡ δ' ὑπόθεσις, χρήζουσα διευκρινήσεως κατὰ τὸ πραγματικὸν μέρος, δέον νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν ἐκδοῦσαν τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν Ἐπιτροπὴν πρὸς νέαν κρίσιν.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ

Τμ. Β' — Ἀριθ. 758/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Χ. Μακρίδης

«Φορολογικαὶ Ἐπιτροπαί.—Κλῆσις διαδίκων πρὸς συζήτησιν ἀποτελεῖ οὐσιώδη τύπον τῆς διαδικασίας. Παράλειψις ἀποτελεῖ λόγον ἀναιρέσεως τῆς ἐρήμην ἐκδοθείσης ἀποφάσεως.

Ἐπειδή, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς § 4 τοῦ ἄρθρου 5 καὶ τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ β. διατάγματος 166/1967 «περὶ τρόπου ἐπιλύσεως διαφορῶν καὶ ἀμφισβητήσεων ἐπὶ ἐν γένει φορολογιῶν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (Α' 33), ὁ Πρόεδρος τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν ὁρίζει τὰς δικασίμους τῶν κατὰ τῶν πρωτοδίκων ἀποφάσεων ἀσκουμένων ἐφέσεων καὶ προσκαλεῖ τοὺς διαδίκους πρὸς συζήτησιν δι' ἀτομικῆς προσκλήσεως κοινοποιουμένης ἐπὶ ἀποδείξει, μερίμνῃ τοῦ γραμματέως, πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκδικάσεως τῆς ἐφέσεως· ἡ πρόσ-

κλησις δ' αὕτη τῶν διαδίκων ἀποτελεῖ οὐσιώδη τύπον τῆς διαδικασίας, ἡ παράλειψις τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖ λόγον ἀναιρέσεως τῆς ἐρήμην τοῦ μὴ κληθέντος διαδίκου ἐκδοθείσης ἀποφάσεως.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ἐν τῇ προσβαλλομένῃ ἀποφάσει ἀναφέρεται ὅτι ὁ ἀναιρεσείων δὲν παρέστη κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀσκηθείσης ἐφέσεως, δὲν προκύπτει ὅμως ἐκ τοῦ φακέλλου τῆς δικογραφίας ὅτι οὗτος ἐκλήθη, κατὰ τὰς ἐν τῇ προηγουμένῃ σκέψει διατάξεις, ὅπως παραστῇ κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἐφέσεως. Συνεπῶς, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ σκέψει, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις εἶναι ἀναιρετέα διὰ παράβασιν οὐσιώδους τύπου τῆς διαδικασίας, ὡς βασίμως διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως προβάλλεται.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 761/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Χ. Μακρίδης

«Φορολογικαὶ Ἐπιτροπαί.—Κατὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς βεβαιωτικοὺς καταλόγους Κοινότητος ἐπιτρέπεται προσφυγὴ εἰς πρῶτον καὶ δεύτερον βαθμὸν εἰς ἐπιτροπάς, ἀποτελούσας διοικητικὰ δικαστήρια».

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 46 § 1, ἐδαφ. α' τοῦ κωδ. ν. 3713 «περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας» (Β.Δ. 92/1961) «Ἡ αἴτησις ἀκυρώσεως δι' ὑπέρβασιν ἐξουσίας ἢ παράβασιν νόμου χωρεῖ μόνον κατὰ τῶν ἐκτελεστῶν πράξεων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν διοίκησιν ἀσκούντων νομικῶν προσώπων, τῶν μὴ ὑποκειμένων εἰς ἕτερόν τι ἔνδικον μέσον διὰ τῆς διοικητικῆς ἢ δικαστικῆς ὁδοῦ»· κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 72 §§ 1 καὶ 2 τοῦ Β.Δ. τῆς 24.9–20.10. 1958 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἑνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (Α' 171) ἡ ἐπίλυσις τῶν φορολογικῶν διαφορῶν καὶ τῶν ἐν γένει ἀμφισβητήσεων περὶ τὴν βεβαίωσιν οἱουδήποτε αὐτοτελοῦς φόρου, τέλους, δικαιώματος, εἰσφορῶν καὶ ἀντιτίμου προσωπικῆς ἐργασίας μεταξὺ δήμου ἢ κοινότητος καὶ φορολογουμένου ἢ ἐνοικιαστοῦ καὶ φορολογουμένου ἀνατίθεται κατὰ τὸν πρῶτον καὶ δεύτερον βαθμὸν εἰς ἐπιτροπάς, ἀποτελούσας διοικητικὰ δικαστήρια, αἱ δὲ ἀποφάσεις τῶν δευτεροβαθμίων ἐπιτροπῶν, ὑπόκεινται εἰς αἴτησιν ἀναιρέσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, συμφώνως πρὸς τὰς τελευταίας διατάξεις, ἡ προσβαλλομένη ἐγγραφὴ τῆς αἰτούσης ἑταιρείας εἰς τὸν βεβαιωτικὸν κατάλογον τελῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ ὑπόκειται εἰς προσφυγὴν ἐνώπιον τῆς οἰκείας πρωτοβαθμίου ἐπιτροπῆς, συνεπῶς, κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ σκέψει, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις εἶναι ἀπορριπτέα ὡς ἀπαράδεκτος λόγῳ ὑπάρξεως παραλλήλου προσφυγῆς, ἤτοι ἐνδίκου μέσου ἐνώπιον διοικητικοῦ δικαστηρίου.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Τμ. Β' — Ἀριθ. 361/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Δ. Παΐζης
Δικηγόροι : Δ. Χαλατσᾶς, Στ. Χατζηαποστόλου

«Δημοτικοὶ ὑπάλληλοι.—Κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ Ν.Δ. 4541/1966 ἡμερομίσθιοι ἐμπίπτοντες εἰς διατάξεις ταύτας δὲν δύναται ν' ἀπολυθοῦν εἰμὴ διὰ παράπτωμα ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 132 τοῦ Κώδικος καταστάσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων. Ἐξύβρισις δημάρχου ἀποτελεῖ παράπτωμα συνιστῶν ἀναξιοπρεπῆ διαγωγὴν ὑπαλλήλου.

Ἐπειδὴ διὰ τοῦ ἄρθρ. 41 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4541/1966 ν. δ/τος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Κώδικος καταστάσεως τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων» (φ. 176) προεβλέφθη ἡ ἔνταξις εἰς ὀργανικὰς θέσεις τῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ ν. δ/τος τούτου ὑπηρετούντων εἰς δήμους ἢ κοινότητας καὶ παρ' αὐτοῖς ἱδρύματα καὶ νομικὰ πρόσωπα ἡμερομισθίων τοῦ ἄρθρ. 189 τοῦ ὡς ἄνω κώδικος (β.δ. 406/1963 φ. 115) καὶ καθωρίσθησαν αἱ προϋπθέσεις καὶ ἡ διαδικασία τῆς ἐντάξεως. ὡρίσθη δὲ διὰ τῆς παρ. 7 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὅτι οἱ ἐμπίπτοντες εἰς τὰς διατάξεις αὐτοῦ «δὲν δύνανται νὰ ἀπολυθῶσι πρὸ τῆς ὁλοκληρώσεως τῆς πρὸς ἔνταξίν των προβλεπομένης διαδικασίας, εἰμὴ μόνον διὰ πράξεως τοῦ ἁρμοδίου πρὸς διορισμὸν ὀργάνου διὰ πειθαρχικὰ ἀδικήματα προβλεπόμενα ὑπὸ τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρ. 123 τοῦ β.δ. 406/ 1963».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς τελευταίας ταύτης διατάξεως ἐρρυθμίσθησαν εἰδικῶς τὰ τῆς ἀπολύσεως τῶν ὑπηρετούντων εἰς δήμους ἢ κοινότητας κ.λπ. ἡμερομισθίων τῶν ἐμπιπτόντων εἰς τὰς περὶ ἐντάξεως διατάξεις τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρ. 41 πρὸς τὸν σκοπὸν ἐξασφαλίσεως τῆς ἀντάξεως αὐτοῦ καί, συνεπῶς, ἡ κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς διατάξεως ταύτης εἰδικῶς θεσπιζομένης διοικητικὴν διαδικασίαν ἐκδιδομένη ἀπόφασις ἀπολύσεως ὑπόκειται εἰς προσβολὴν δι' αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καίτοι ἡ σχέσις ἡ συνδέουσα τοὺς ἐν λόγῳ ἡμερομισθίους πρὸς τὸν οἰκεῖον δῆμον ἢ κοινότητα κ.λπ. εἶναι ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ ἐφαρμόζονται κατ' ἀρχὴν ὡς πρὸς τὴν ἀπόλυσίν των αἱ διατάξεις τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας (ἄρθρ. 189 παρ. 1 τοῦ β. δ/τος 406/1963, ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο εἶχεν ἀρχικῶς καὶ ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρ. 15 παρ. 1 τοῦ ν.δ. 4541/1966, καὶ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου τούτου). Ὅθεν, ἐν προκειμένῳ, ἡ προσβαλλομένη ὑπ' ἀριθ. 472/24.9.1970 ἀπόφασις τοῦ Δημάρχου Καλαμαριᾶς περὶ ἀπολύσεως τοῦ αἰτοῦντος, ὑπηρετοῦντος ὡς ἡμερομισθίου παρὰ τῷ Δήμῳ τούτῳ καὶ ἐμπίπτοντος εἰς τὰς περὶ ἐντάξεως διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 41 τοῦ ν.δ. 4541/1966, ἐκδοθεῖσα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διατάξεως τῆς παρ. 7 τοῦ ἄρθρου τούτου, παραδεκτῶς προσβάλλεται διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως. Ἀπαραδέκτως ὅμως προβάλλονται δι' αὐτῆς αἱ λοιπαὶ ὡς ἄνω πράξεις, διότι αὗται, ἀφορῶσαι ἁπλῶς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς περὶ ἀπολύσεως τοῦ αἰτοῦντος ἀποφάσεως τοῦ Δημάρχου, δὲν φέρουν τὸν χαρακτῆρα ἐκτελεστῆς διοικητικῆς πράξεως.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως προβάλλεται ὅτι ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις δὲν εἶναι νόμιμος, διότι δὲν προηγήθη ταύτης σχετικὴ κρίσις τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου. Ὁ λόγος ὅμως οὗτος ἀκυρώσεως εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος, διότι ἡ ὡς ἄνω διάταξις τοῦ ἄρθρ. 41 § 7 τοῦ Ν.Δ. 4541/1966, ἥτις ρυθμίζει εἰδικῶς τὰ τῆς ἀπολύσεως τῶν περὶ ὧν αὕτη ἡμερομισθίων ὑπαλλήλων καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας ἐξεδόθη ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, δὲν ἐπιβάλλει ὅπως τῆς περὶ ἀπολύσεως ἀποφάσεως προηγῆται κρίσις συμβουλίου τινός.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως προβάλλεται περαιτέρω ὅτι ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις δὲν εἶναι νόμιμος, διότι ὁ αἰτῶν δὲν ἐκλήθη νομοτύπως εἰς ἀπολογίαν. Καὶ ὁ λόγος ὅμως οὗτος ἀκυρώσεως εἶναι ἀπορριπτέος, διότι, ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι δὲν καθορίζεται δι' αὐτοῦ ποία ἡ παραλειφθεῖσα διατύπωσις, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ φακέλλου, ὁ αἰτῶν ἀπελογήθη πράγματι.

Ἐπειδή, κατὰ τὴν ὡς ἄνω διάταξιν τῆς παρ. 7 τοῦ ἄρθρ. 41 τοῦ ν.δ. 4541/1966, ὁ ἡμερομίσθιος ὁ ἐμπίπτων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου δὲν δύναται νὰ ἀπολυθῇ εἰμὴ μόνον διὰ παράπτωμα ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν παρ. 4 τοῦ ἄρθρ. 132 τοῦ Κώδικος περὶ καταστάσεως τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, μεταξὺ δὲ τῶν παραπτωμάτων τούτων περιλαμβάνεται (ὑπὸ στοιχεῖον ε') καὶ τὸ παράπτωμα τῆς χαρακτηριστικῶς ἀναξιοπρεποῦς ἢ ἀναξίας ὑπαλλήλου διαγωγῆς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐκτὸς ταύτης.

Ἐπειδὴ ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις δέχεται ὅτι ὁ αἰτῶν ὑπέπεσεν εἰς τὰ ἐν αὐτῇ ἀναφερόμενα πειθαρχικὰ παραπτώματα, ὡς προκύπτει δὲ ἐκ τοῦ ὅλου περιεχομένου αὐτῆς, ἡ κρίσις ὅτι ἔδει νὰ ἀπολυθῇ ὁ αἰτῶν ἐστηρίχθη κυρίως καὶ ἀνεξαρτήτως τῶν αὐτόθι ἀναφερομένων λοιπῶν παραπτωμάτων, εἰς τὸ παράπτωμα τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐξυβρίσεως τοῦ δημάρχου Καλαμαριᾶς διὰ τῶν μνημονευομένων ἐν τῇ προσβαλλομένῃ ἀποφάσει (παρ. 4) λέξεων, ὅπερ παράπτωμα ἐθεωρήθη ὡς συνιστῶν χαρακτηριστικῶς ἀναξιοπρεπῆ καὶ ἀναξίαν ὑπαλλήλου διαγωγήν.

Ἐπειδή, οὕτως ἔχουσα, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις τυγχάνει νομίμως καὶ ἐν γένει προσηκόντως ἠτιολογημένη, διότι ἀναφέρονται ἐν αὐτῇ τὰ πραγματικὰ περιστατικὰ τὰ συνιστῶντα τὸ παράπτωμα τῆς ἐξυβρίσεως τοῦ Δημάρχου Καλαμαριᾶς, δι' ὃ ἐκρίθη ὡς ἀπολυτέος ὁ αἰτῶν, τὸ παράπτωμα δὲ τοῦτο, ὡς ἐκ τῆς βαρύτητος τῶν χρησιμοποιηθεισῶν κατὰ τοῦ Δημάρχου ἐκφράσεων, συνιστᾷ χαρακτηριστικῶς ἀναξιοπρεπῆ ἢ ἀναξίαν ὑπαλλήλου διαγωγήν, ἤτοι πειθαρχικὸν ἀδίκημα προβλεπόμενον ὑπὸ τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρ. 132 τοῦ Κώδικος περὶ καταστάσεως τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, καί, συνεπῶς, οἱ περὶ τοῦ ἐναντίου λόγοι ἀκυρώσεως, δι' ὧν προβάλλεται ὅτι ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις εἶναι ἀναιτιολόγητος καὶ ὅτι οὐδὲν τῶν ἀναφερομένων ἐν αὐτῇ παραπτωμάτων συνιστᾷ πειθαρχικὸν ἀδίκημα ἐκ τῶν περὶ ὧν ἡ παρ. 4 τοῦ ἄρθρ. 132 τοῦ ὡς ἄνω Κώδικος, εἶναι ἀπορριπτέοι ὡς ἀβάσιμοι.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως προσβάλλεται περαιτέρω ὅτι τὰ ἀναφερόμενα ἐν τῇ προσβαλλομένῃ ἀποφάσει πραγματικὰ περιστατικὰ εἶναι

ἀνακριβῆ, μὴ ἀποδεικνυόμενα ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ φακέλλου. Ὁ λόγος ὅμως οὗτος ἀκυρώσεως εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀόριστος, διότι ἐν τῇ προσβαλλομένῃ ἀποφάσει μνημονεύονται τὰ στοιχεῖα (μαρτυρικαὶ καταθέσεις) ἐξ ὧν ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ συνήγαγε τὴν κρίσιν ὅτι ὁ αἰτῶν ὑπέπεσεν εἰς τὸ ἀποδοθὲν αὐτῷ παράπτωμα τῆς ἐξυβρίσεως τοῦ Δημάρχου Καλαμαριᾶς, ὁ δὲ αἰτῶν δὲν καθορίζει τὰ στοιχεῖα τοῦ φακέλλου ἐξ ὧν ἀποδεικνύονται ἀνακριβῆ τὰ γενόμενα δεκτὰ πραγματικὰ περιστατικά.

Ἐπειδὴ ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος προβάλλεται, τέλος, ὅτι ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ἐξεδόθη κατὰ κατάχρησιν ἐξουσίας, ἤτοι ἐξ ἐμπαθείας τοῦ Δημάρχου Καλαμαριᾶς πρὸς τὸν αἰτοῦντα, διότι ἀντετάχθη οὗτος εἰς τὴν ἐκλογὴν ἐκείνου ὡς προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἀθλητικοῦ συλλόγου «Ἀπόλλων», ὁ λόγος ὅμως οὗτος ἀκυρώσεως εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος, διότι ἐκ τοῦ φακέλλου δὲν προκύπτει, καὶ δή, καταδήλως, ὅτι ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ἐξεδόθη πρὸς σκοπὸν διάφορον τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένου.

Τμ. Β'—Ἀριθ. 843/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Κ. Λασσαδὸς
Δικηγόρος : Κ. Λαμπρόπουλος, Ἰ. Μεϊμαράκης

Δημοτικοὶ ὑπάλληλοι.—Ἀπόφασις δημάρχου Ἀθηναίων περὶ ἀπολύσεως ἰατροῦ, λόγῳ καταργήσεως θέσεως. Ἀνεπίτρεπτος ἡ ἀναδρομικὴ ἔνταξις αὐτοῦ. Πρακτικὸν ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου ἀποτελεῖ πρᾶξιν ἐκτελεστήν.

Ἐπειδὴ ναὶ μὲν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 201/163297 ἀπὸ 2 Μαΐου 1969 ἀποφάσεως τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων (Φ.Ε.Κ. 133/12.6.1969, τ. Π.Ν.Π.Δ.Δ.) ὁ αἰτῶν ἀπελύθη τῆς ὡς ἄνω θέσεώς του λόγῳ καταργήσεως αὐτῆς, πλὴν ὅμως οὗτος, ἐπιδιώκων διὰ τῆς ἀναδρομικῆς ἐντάξεώς του εἰς ἀνώτερον βαθμὸν τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἔξοδόν του μὲ τὸν βαθμὸν τοῦτον, κέκτηται ἔννομον συμφέρον διὰ τὴν ἄσκησιν τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως.

Ἐπειδὴ τὸ ὑπ' ἀριθ. 201/172735/9381 ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1969 ἔγγραφον τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, δι' οὗ ἐκοινοποιήθη τὸ ρηθὲν πρακτικὸν εἰς τὸν αἰτοῦντα, μὴ ἀποτελοῦν ἐκτελεστὴν πρᾶξιν, δὲν προσβάλλεται παραδεκτῶς διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως. Ἡ αἴτησις ὅμως αὕτη παραδεκτῶς στρέφεται κατὰ τοῦ ὡς ἄνω πρακτικοῦ, ἐφόσον, κατὰ τὸ ἄρθρον 42 τοῦ ν.δ. 4541/1966, διὰ τὴν περὶ ἧς πρόκειται ἔνταξιν ἀπαιτεῖτο σύμφωνος γνώμη τοῦ οἰκείου ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου, ἐν προκειμένῳ δὲ τὸ ἁρμόδιον ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον ἐγνωμοδότησε διὰ τοῦ πρακτικοῦ τούτου κατὰ τῆς ἐντάξεως τοῦ αἰτοῦντος. Ὅθεν ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις, ἐμπροθέσμως καὶ κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις ἀσκηθεῖσα, εἶναι τύποις δεκτὴ καθ' ὅσον στρέφεται κατὰ τοῦ πρακτικοῦ τούτου.

Ἐπειδὴ ἐν ἄρθρῳ 42 τοῦ ν.δ. 4541/1966 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Κώδικος καταστάσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων κ.λπ.» (Φ.Ε.Κ. 176 τ. Α') ὁρίζονται τὰ ἑξῆς : «1. Οἱ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς

ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦντες παρὰ δήμοις πληθυσμοῦ κάτω τῶν δέκα χιλιάδων ἰατροὶ ἐπὶ βαθμῷ κατωτέρῳ τοῦ 6ου ἐντάσσονται ὡς ἀκολούθως : ..... 2) Προκειμένου περὶ ἰατρῶν ὑπηρετούντων παρὰ δήμοις πληθυσμοῦ ἄνω τῶν δέκα χιλιάδων ἡ ἔνταξις αὐτῶν ἐνεργεῖται ὡς ἑξῆς : α)..... δ) οἱ κεκτημένοι 12ετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν 3ον βαθμόν. Ἡ ἔνταξις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου πρὸς διορισμὸν ὀργάνου ἐκδιδομένης κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ οἰκείου ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου καὶ δημοσιευομένης ἐν περιλήψει διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ σκέψει διατάξεων συνάγεται ὅτι ἡ περὶ ἧς αὗται ἔνταξις ἐνεργεῖται μὲν ἀνεξαρτήτως τῆς ὑπάρξεως κενῶν θέσεων, οὐχὶ ὅμως ἀναδρομικῶς, καὶ δὴ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ὡς ἄνω ν.δ. 4541/1966 ἢ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 αὐτοῦ β. διατάγματος περὶ διαβαθμίσεως τῶν θέσεων τῶν ὑπαλλήλων τῆν δήμων κ.λπ.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ὁ αἰτῶν, ἰατρὸς α' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ 4ῳ, ἔχων συμπληρώσει ὑπερδωδεκαετῆ ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ Δήμῳ Ἀθηναίων, καθ' ἃ ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ φακέλλου προκύπτει, ἠδύνατο νὰ ἐνταχθῇ εἰς τὸν 3ον βαθμόν, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, ἀνεξαρτήτως τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ κενῶν θέσεων ἐπὶ τῷ βαθμῷ τούτῳ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐντάξεως, τοῦτο ὅμως δὲν ἐγένετο μέχρι τῆς καταργήσεως τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, ὡς καὶ τῶν διὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῆς προβλεπομένων θέσεων, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 13472 ἀπὸ 3ης Ἀπριλίου 1969 κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας Κυβερνήσεως, Ἐσωτερικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν «περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Ἀθηναίων» (Φ.Ε.Κ. 255/12.4.1969, φ. Β'), ἐκδοθείσης δυνάμει τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ἀν. ν. 402/1968 «περὶ ἐξυγιάνσεως ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως» (Φ.Ε.Κ. 106 Α')· συνεπῶς ἔκτοτε, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἀναδρομικῆς ἐντάξεως τοῦ αἰτοῦντος, κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ σκέψει ἐκτεθέντα, οὗτος δὲν ἠδύνατο νὰ ἐνταχθῇ εἰς τὸν 3ον βαθμὸν τῶν θέσεων τῆς καταργηθείσης ἤδη Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας, ἐφ' ᾧ καὶ νομίμως τὸ ἁρμόδιον ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον, διὰ τοῦ προσβαλλομένου πρακτικοῦ αὐτοῦ, ἐγνωμοδότησεν ὑπὲρ τῆς ἀπορρίψεως τῆς σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ αἰτοῦντος, τὰ δ' ἐναντία διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως προβαλλόμενα εἶναι ἀπορριπτέα ὡς ἀβάσιμα.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 844/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Κ. Λασσαδὸς
Δικηγόροι : Κ. Λαμπρόπουλος, Ι. Μεϊμαράκης

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, διώκεται ἡ ἀκύρωσις : τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουνίου 1969 πρακτικοῦ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου Ἀνωτέρου Προσωπικοῦ Δήμων καὶ Ἱδρυμάτων, δι' οὗ τὸ Συμ-

βούλιον τοῦτο ἐγνωμοδότησε κατὰ τῆς ἐντάξεως εἰς τὸν 3ον βαθμὸν τοῦ αἰτοῦντος, ἰατροῦ ἐπὶ 4ῳ βαθμῷ τῆς καταργηθείσης Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Ἀθηναίων καὶ 2) τοῦ ὑπ' ἀριθ. 201/172735/9381 ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1969 ἐγγράφου τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, δι' οὗ ἐκοινοποιήθη εἰς τὸν αἰτοῦντα τὸ ὡς ἄνω πρακτικόν.

Ἐπειδὴ ναὶ μὲν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 201/163297 ἀπὸ 2 Μαΐου 1969 ἀποφάσεως τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων (Φ,Ε,Κ. 133/12.6.1969, τ. Π.Ν.Π.Δ.Δ.) ὁ αἰτῶν ἀπελύθη τῆς ὡς ἄνω θέσεώς του λόγῳ καταργήσεως αὐτῆς, πλὴν ὅμως οὗτος, ἐπιδιώκων διὰ τῆς ἀναδρομικῆς ἐντάξεώς του εἰς ἀνώτερον βαθμὸν τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἔξοδόν του μὲ τὸν βαθμὸν τοῦτον, κέκτηται ἔννομον συμφέρον διὰ τὴν ἄσκησιν τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως.

Ἐπειδὴ τὸ ὑπ' ἀριθ. 201/172735/9381 ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1969 ἔγγραφον τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, δι' οὗ ἐκοινοποιήθη τὸ ρηθὲν πρακτικὸν εἰς τὸν αἰτοῦντα, μὴ ἀποτελοῦν ἐκτελεστὴν πρᾶξιν, δὲν προσβάλλεται παραδεκτῶς διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως. Ἡ αἴτησις ὅμως αὕτη παραδεκτῶς στρέφεται κατὰ τοῦ ὡς ἄνω πρακτικοῦ, ἐφόσον, κατὰ τὸ ἄρθρον 42 τοῦ ν.δ. 4541/1966, διὰ τὴν περὶ ἧς πρόκειται ἔνταξιν ἀπαιτεῖται σύμφωνος γνώμη τοῦ οἰκείου ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου, ἐν προκειμένῳ δὲ τὸ ἁρμόδιον ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον ἐγνωμοδότησε διὰ τοῦ πρακτικοῦ τούτου κατὰ τῆς ἐντάξεως τοῦ αἰτοῦντος. Ὅθεν ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις, ἐμπροθέσμως καὶ κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις ἀσκηθεῖσα, εἶναι τύποις δεκτὴ καθ' ὅσον στρέφεται κατὰ τοῦ πρακτικοῦ τούτου.

Ἐπειδὴ ἐν ἄρθρῳ 42 τοῦ ν.δ. 4541/1966 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Κώδικος καταστάσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων κ.λπ.» (Φ.Ε.Κ. 176 τ. Α') ὁρίζονται τὰ ἑξῆς : «1. Οἱ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦντες παρὰ δήμοις πληθυσμοῦ κάτω τῶν δέκα χιλιάδων ἰατροὶ ἐπὶ βαθμῷ κατωτέρῳ τοῦ 6ου ἐντάσσονται ὡς ἀκολούθως : ..... 2) Προκειμένου περὶ ἰατρῶν ὑπηρετούντων παρὰ δήμοις πληθυσμοῦ ἄνω τῶν δέκα χιλιάδων ἡ ἔνταξις αὐτῶν ἐνεργεῖται ὡς ἑξῆς : α) οἱ κεκτημένοι 12ετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν 3ον βαθμόν. Ἡ ἔνταξις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου πρὸς διορισμὸν ὀργάνου ἐκδιδομένης κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ οἰκείου ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου καὶ δημοσιευομένης ἐν περιλήψει διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως».

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ σκέψει διατάξεων συνάγεται ὅτι ἡ περὶ ἧς αὗται ἔνταξις ἐνεργεῖται μὲν ἀνεξαρτήτως τῆς ὑπάρξεως κενῶν θέσεων, οὐχὶ ὅμως ἀναδρομικῶς, καὶ δὴ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ὡς ἄνω ν.δ. 4541/1966 ἢ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 αὐτοῦ β. διατάγματος περὶ διαβαθμίσεως τῶν θέσεων τῶν ὑπαλλήλων τῶν δήμων κ.λπ.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ὁ αἰτῶν, ἰατρὸς α' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ 4ῳ, ἔχων συμπληρώσει ὑπερδωδεκαετῆ ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ Δήμῳ Ἀθηναίων, καθ' ἃ ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ φακέλλου προκύπτει, ἠδύνατο νὰ ἐνταχθῇ εἰς τὸν 3ον βαθμόν,

κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, ἀνεξαρτήτως τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ κενῶν θέσεων ἐπὶ τῷ βαθμῷ τούτῳ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως, τοῦτο ὅμως δὲν ἐγένετο μέχρι τῆς καταργήσεως τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, ὡς καὶ τῶν διὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῆς προβλεπομένων θέσεων, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 13472 ἀπὸ 3ης Ἀπριλίου 1969 κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας Κυβερνήσεως, Ἐσωτερικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν «περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Ἀθηναίων» (Φ.Ε.Κ. 255/12.4.1969, τ. Β'), ἐκδοθείσης δυνάμει τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ἀν. ν. 402/1968 «περὶ ἐξυγιάνσεως ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως» (Φ.Ε.Κ. 106 Α')· συνεπῶς ἔκτοτε, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἀναδρομικῆς ἐντάξεως τοῦ αἰτοῦντος, κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ σκέψει ἐκτεθέντα, οὗτος δὲν ἠδύνατο νὰ ἐνταχθῇ εἰς τὸν 3ον βαθμὸν τῶν θέσεων τῆς καταργηθείσης ἤδη Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας, ἐφ' ᾧ καὶ νομίμως τὸ ἁρμόδιον ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον, διὰ τοῦ προσβαλλομένου πραγματικοῦ αὐτοῦ, ἐγνωμοδότησεν ὑπὲρ τῆς ἀπορρίψεως τῆς σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ αἰτοῦντος, τὰ δ' ἐνάντια διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως προβαλλόμενα εἶναι ἀπορριπτέα ὡς ἀβάσιμα.

Τμ. Β'—Ἀριθ. 908/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Δ. Τσιροπινᾶς
Δικηγόρος : Κ. Λαμπρόπουλος, Δ. Μαῦρος, Θ. Ζούκας

«Δημοτικοὶ ὑπάλληλοι.—Προακτέοι κατ' ἐκλογὴν χαρακτηρίζονται οἱ διακριθέντες διὰ τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸ ἦθος αὐτῶν καὶ ἐπιδείξαντες ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα καὶ ἀφοσίωσιν, κατ' ἀρχαιότητα δὲ οἱ ἔχοντες ἦθος καὶ ἱκανότητα, δυνάμενοι δὲ ν' ἀνταποκρίνωνται εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ. Ἡ ἀπόφασις τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου δέον νὰ εἶναι πλήρως ἠτιολογημένη».

Ἐπειδὴ προκειμένης πληρώσεως διὰ προαγωγῆς δύο κενῶν θέσεων ἐπὶ 5ῳ βαθμῷ (τμηματάρχου β') παρὰ τῷ Δήμῳ Ἀθηναίων, τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον (ἄρθρ. 121 β.δ. 406/1963) διὰ τῆς ἀπὸ 28 Μαρτίου 1969 «συμφώνου» γνωμοδοτήσεως (πρακτικόν, ἀριθ. 2) ἔκρινεν ὡς προακτέας ἐκ τῆς ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας προσωπικοῦ τοῦ Δήμου τούτου καταρτισθείσης ἐπετηρίδος τῶν ὑπηρετούντων τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1968 ὑπαλλήλων ἐπὶ 6ῳ βαθμῷ τὰς κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος τέσσαρας πρώτας ὑπαλλήλους, τὰς κεκτημένας τὰ νόμιμα τυπικὰ προσόντα καὶ δὴ ἀφ' ἑνὸς μέν, 1) τὴν Δ.Π.** καὶ 2) τὴν Θ.Σ.**, ὡς προακτέας κατ' ἀρχαιότητα, ἀφ' ἑτέρου, δέ, 3) τὴν Α.Α.** καὶ 4) τὴν Ε.Ρ.** (νῦν αἰτούσας), ὡς προακτέας κατ' ἐκλογήν. Ἀκολούθως διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 201/164058/5149 ἀπὸ 5 Μαΐου 1969 (φ. 102/10.5.69, τ. Π.Ν.Π.Δ.Δ.) καὶ 201/177742/11425 ἀπὸ 25 Αὐγούστου 1969 (φ. 213/30.9.69, τ. Π.Ν.Π. Δ.Δ.) ἀποφάσεων τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων προήχθησαν αἱ κριθεῖσαι ὡς κατ' ἐκλογὴν προακτέαι εἰς τὰς ἀντιστοίχους δύο κενὰς θέσεις ἐπὶ 5ῳ βαθμῷ, ἤτοι ἡ μὲν Α.Α.** διὰ τῆς πρώτης δημαρχιακῆς ἀποφάσεως καὶ ἀπὸ 10 Μαΐου

1969, ἡ δὲ Ε.Ρ.** διὰ τῆς δευτέρας δημαρχιακῆς ἀποφάσεως καὶ ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου 1969. Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς δευτέρας κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος Θ.Σ.** ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 1453/1970 ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, διὰ τῆς ὁποίας ἀφ' ἑνός, α) ἠκυρώθη ὡς ἀναιτιολόγητος ἡ εἰρημένη γνωμοδότησις τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου καθ' ὃ μέρος, 1) ἡ Θ.Σ.** ἐκρίθη ὡς προακτέα κατ' ἀρχαιότητα καὶ οὐχὶ κατ' ἐκλογὴν καὶ 2) ἡ Α.Α.** καὶ ἡ Ε.Ρ.** ἐκρίθησαν ὡς προακτέαι κατ' ἐκλογήν, β) ἠκυρώθη ἡ διὰ τῶν προμνησθεισῶν ἀποφάσεων τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων ἐκδηλωθεῖσα παράλειψις προαγωγῆς τῆς Θ.Σ.** εἰς τὸν 5ον βαθμὸν καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀνεπέμφθη ἡ ὑπόθεσις εἰς τὴν Διοίκησιν, «ἵνα τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον κρίνῃ ἐκ » νέου ἂν ἡ Θ.Σ.** (τότε αἰτοῦσα) καὶ αἱ Α.Α.** καὶ Ε.Ρ.** ἦσαν προα- » κτέαι κατ' ἀρχαιότητα ἢ κατ' ἐκλογήν, μεθ' ὃ ἐφ' ὅσον ἡ Θ.Σ.** θὰ ἐκρίνετο » προακτέα κατ' ἐκλογὴν ἢ θὰ ἐκρίνοντο προακτέαι κατ' ἀρχαιότητα αἱ (τότε) παρεμβαίνουσαι (Α.Α.** καὶ Ε.Ρ.**) ἢ ἡ ἑτέρα τούτων, θὰ ἔδει νὰ προαχθῇ » ἡ (τότε) αἰτοῦσα (Θ.Σ.**) ὡς προηγουμένη κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος, ἀνακα- » λουμένης τῆς προαγωγῆς τῆς ἑτέρας τῶν (τότε) παρεμβαινουσῶν (Α.Α.** καὶ Ε.Ρ.**)». Ἐπὶ τῇ ἀναπομπῇ ταύτῃ, καὶ κατόπιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 95739/7901/20.6.70 ἐγγράφου τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων, δι' οὗ διεβιβάσθη εἰς τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον ἡ ἀναπεμπτικὴ ἀπόφασις ἐπὶ τῷ τέλει «ὅπως τοῦτο » ἐν ὄψει τῶν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας νομολογηθέντων ἐπαναγνωμο- » τήσῃ ἐν προκειμένῳ σχετικῶς», τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον, διὰ τῆς ἀπὸ 19 Σεπτεμβρίου 1970 «συμφώνου» γνωμοδοτήσεως (πρακτέων 9ον αὐτοῦ) » ἐγνωμοδότησεν οὕτω : «1) περὶ τῆς Δ.Π.**, οὐδεμίαν ἐκφέρει γνώμην καθ' » ὅσον αὕτη ἐκρίθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/28.3.1969 πρακτικοῦ του ὡς προα- » κτέα κατ' ἀρχαιότητα καὶ ἡ γνωμοδότησίς του αὕτη δὲν ἐθίγη ἐκ τῆς ὑπ' » ἀριθ. 1453/1970 ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, 2) ὁμοφώ- » νως περὶ τῆς κατ' ἀρχαιότητα προαγωγῆς τῆς Σ.–Ζ.Θ.** εἰς τὸν ἀμέσως » ἀνώτερον βαθμὸν τοῦ τμηματάρχου ἐπὶ βαθμῷ 5ῳ, 3) κατὰ πλειοψηφίαν » περὶ κατ' ἀρχαιότητα προαγωγῆς τῆς Α.–Τ.Α.**, εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτε- » ρον βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου ἐπὶ βαθμῷ 5ῳ, 4) ὁμοφώνως περὶ τῆς κατ' » ἀρχαιότητα προαγωγῆς τῆς Ρ.–Β.Ε.**, εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμὸν » Τμηματάρχου ἐπὶ βαθμῷ 5ῳ (....)». Μεθ' ὅ, ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων, » διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 28405/2955 ἀπὸ 23.2.1971 ἀποφάσεώς του (φ. 37/1971, τ. Π.Ν.Π.Δ.Δ.) μετὰ προηγηθεῖσαν ἀνάκλησιν τῆς προαγωγῆς τῆς τε Α.Α.** καὶ τῆς Ε.Ρ.** προήγαγεν ἐπὶ βαθμῷ 5ῳ, τὸ μὲν τὴν (προσφυγοῦσαν εἰς τὸ Σ.τ.Ε.) Θ.Σ.**, τὸ δὲ τὴν προηγουμένην μὲν ταύτης ἐν τῇ ἐπετηρίδι, μὴ προσφυγοῦσαν ὅμως, κατὰ τῆς παραλείψεως προαγωγῆς της, Δ.Π.**, καὶ δὴ ἀναδρομικῶς, ἤτοι τὴν μὲν προηγουμένην κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος Δ.Π.**, ἀπὸ τῆς 10 Μαΐου 1969, ἀφ' ἧς εἶχε δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (φ. 102/10.5.69, τ. Π.Ν.Π.Δ.Δ.), ἡ ἀνακληθεῖσα προαγωγὴ τῆς Α.Α.**, τὴν δὲ Θ.Σ.** ἀπὸ τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1969,

ἀφ' ἧς εἶχε δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (φ. 213/30.9.69, τ. Π.Ν.Π. Δ.Δ.) ἡ ἀνακληθεῖσα προαγωγὴ τῆς Ε.Ρ.**

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν ἐμπροθέσμως ἀσκουμένης αἰτήσεως διώκεται ἡ ἀκύρωσις: 1) τῆς εἰρημένης ὑπ' ἀριθ. 28405/2955 ἀπὸ 23 Φεβρουαρίου 1971 ἀποφάσεως τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων καὶ 2) τῆς ἐφ' ἧς αὕτη στηρίζεται συμφώνου γνωμοδοτήσεως ἀπὸ 19 Σεπτεμβρίου 1970 τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, καθ' ὃ μέρος ἀμφότεραι αὗται ἀφορῶσιν εἰς τὴν προαγωγὴν εἰς τὸν 5ον βαθμὸν τῆς Δ.Π.** καὶ τῆς Θ.Σ.**

Ἐπειδὴ ἡ αἰτοῦσα διὰ δηλώσεως τοῦ πληρεξουσίου αὐτῆς δικηγόρου, γενομένης ἐπ' ἀκροατηρίου, παρῃτήθη τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως καθ' ὃ μέρος αὕτη στρέφεται κατὰ τῆς προαγωγῆς τῆς Θ.Σ**.

Ἐπειδὴ παραδεκτῶς παρεμβαίνει διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου 1971 νομοτύπως κατατεθέντος καὶ κοινοποιηθέντος δικογράφου ἡ διὰ τῶν προσβαλλομένων πράξεων προαχθεῖσα Δ.Π.**, διώκουσα τὴν ἀπόρριψιν τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως. Ἐξ ἄλλου, ἡ ὑπὸ τῆς Θ.Σ.** ἀσκουμένη διὰ τοῦ 20 Σεπτεμβρίου 1971 δικογράφου παρέμβασις, διώκουσα τὴν ἀπόρριψιν τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, κατέστη ἄνευ ἀντικειμένου, καταργουμένης ὡς πρὸς ταύτην τῆς δίκης, μετὰ τὴν δήλωσιν τῆς αἰτούσης περὶ παραιτήσεώς της ἀπὸ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, καθ' ὃ μέρος αὕτη στρέφεται κατὰ τῆς προαγωγῆς τῆς Θ.Σ.**

Ἐπειδὴ διὰ τοῦ ἄρθρου 94 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 406 ἀπὸ 28 Ἰουνίου /23 Ἰουλίου 1963 Β. Δ/τος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 1726/1951 «περὶ κώδικος καταστάσεως τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων» ὁρίζονται τὰ ἑξῆς: «1. Αἱ προαγωγαὶ ἐνεργοῦνται, α) κατ' » ἐκλογὴν καὶ β) ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν κατ' ἐκλογὴν προακτέοι, κατ' » ἀρχαιότητα παραλειπομένων τῶν κρινομένων ὡς μὴ προακτέων. 2. Ὡς προα- » κτέοι κατ' ἐκλογὴν χαρακτηρίζονται ἐκεῖνοι, οἵτινες διεκρίθησαν μεταξὺ τῶν » συναδέλφων των διὰ τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸ ἦθος αὐτῶν καὶ ἐπέδειξαν ἐξαιρε- » τικὴν διοικητικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ἱκανότητα καὶ ἔκτακτον δραστηριό- » τητα καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθῆκον, παρασχόντες διὰ τῆς πρωτοβουλίας » των, ἑτοιμότητος καὶ ζήλου ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας. 3. Ὡς προακτέοι κατ' » ἀρχαιότητα χαρακτηρίζονται ἐκεῖνοι, οἵτινες, ἔχοντες ἦθος καὶ ἱκανότητα, » δύνανται νὰ ἀνταποκρίνωνται εἰς τὰ καθήμοντα τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ».

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν προμνησθεισῶν περὶ προαγωγῆς τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων τοῦ ἄρθρου 94 παρ. 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 406 ἀπὸ 28.6/23 Ἰουλίου 1963 κωδικ. Β. Διατάγματος (Α' 115), καθιερουσῶν ἰδιαζόντως αὐστηρὰ κριτήρια διὰ τὴν κατ' ἐκλογὴν προαγωγὴν ἀπαιτεῖται νὰ αἰτιολογῆται εἰδικῶς ἐν τῇ οἰκείᾳ γνωμοδοτήσει τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ κρινομένου ὑπαλλήλου ὡς προακτέου κατ' ἐκλογὴν διὰ τῆς μνείας συγκεκριμένης τινὸς ἐκτάκτου ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἔννοιαν καὶ ἰδιαιτέρως σημαντικῆς δραστηριότητος, μαρτυρούσης τὴν συνδρομὴν τῶν κατὰ τὸν νόμον ἐξαιρετικῶν προσόντων.

Ἐπειδὴ ἐν προκειμένῳ ἐν τῇ προσβαλλομένῃ ἀπὸ 19 Σεπτεμβρίου 1970 γνωμοδοτήσει (Πρακτικὸν 9/1970) τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου παρατίθενται αἱ εἰς τὰς οἰκείας ἐκθέσεις ὑπηρεσιακῆς ἱκανότητος καὶ ποιότητος τῶν ἐτῶν 1965 μέχρι καὶ τοῦ 1968 τῆς αἰτούσης λίαν εὐμενεῖς, ἐν πολλοῖς δὲ καὶ ἐγκωμιαστικάς, περὶ αὐτῆς κρίσεις τῶν προϊσταμένων της, ἀναφέρεται δὲ περαιτέρω ὅτι αὕτη τυγχάνει πτυχιοῦχος τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἠσχολήθη ἀπὸ ἐτῶν εὐδοκίμως καὶ ἀποδοτικῶς εἰς τὴν Ταμιακὴν Ὑπηρεσίαν ὡς ὑπεύθυνος διαχειριστὴς καὶ ταμιακὸς ἐλεγκτής, ἔτι δὲ μνημονεύεται καὶ ἐν τῇ πρὸς τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον εἰσηγήσει τοῦ ἐκ τῶν μελῶν του Σ.Ι.** ὅτι περὶ τῆς αἰτούσης εἶχε γίνει ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ταμιακῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου (12.11.68) πρότασις ἀπονομῆς αὐτῇ εὐφήμου μνείας διὰ τὸν ἰδιάζοντα ζῆλον καὶ ἱκανότητα κατὰ τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων της, πλὴν ἐκ τῶν σταιχείων τούτων δὲν προκύπτει ὅτι ἡ αἰτοῦσα ἐπεδείξατο συγκεκριμένην τινὰ δραστηριότητα, ἐξ ἧς νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ συνταχθῇ ὅτι συντρέχουσιν ἐν τῷ προσώπῳ αὐτῆς αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀξιούμεναι διὰ τὴν ἐκλογὴν προαγωγὴν ἐξαιρετικαὶ ὡς ἄνω οὐσιαστικαὶ προϋποθέσεις, ἐφ' ᾧ καὶ ἀπορρεπτέοι τυγχάνουσιν ὡς ἀβάσιμοι οἱ περὶ παραβάσεως τοῦ νόμου, ἐλλείψεως αἰτιολογίας καὶ κακῆς χρήσεως διακριτικῆς ἐξουσίας τῆς Διοικήσεως προβαλλόμενοι λόγοι ἐκυρώσεως.

Ἐπειδή, ἐφ' ὅσον μετὰ τὴν προμνησθεῖσαν ἀκυρωτικὴν ὑπ' ἀριθ. 1453/1970 ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἡ Θ.Σ.** (τότε αἰτοῦσα), ἡ Α.Α.** καὶ ἡ νῦν αἰτοῦσα Ε.Ρ.** (τότε παρεμβαίνουσαι), ἐκρίθησαν διὰ τῆς προσβαλλομένης γνωμοδοτήσεως τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου ἅπασαι προακτέαι κατ' ἀρχαιότητα, ὀρθῶς καὶ νομίμως, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ἐν λόγῳ ἀκυρωτικῆς καὶ ἀναπεμπτικῆς ἀποφάσεως, ἀνεκλήθη ἡ προαγωγὴ τῆς αἰτούσης ὡς νεωτέρας πασῶν τῶν ἀνωτέρω καὶ εἰς τὴν οὕτω κενωθεῖσαν θέσιν προήχθη ἡ Θ.Σ.**, ὡς προηγουμένη κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος τῆς τε Α.Α.** καὶ τῆς νῦν αἰτούσης. Οὕτω δέ, ἀνεξαρτήτως τῆς νομιμότητος ἢ μὴ τῆς προαγωγῆς τῆς Δ.Π**, ἡ αἰτοῦσα, ὡς κατέχουσα τὴν τετάρτην θέσιν κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος μετὰ τὴν Δ.Π.**, τὴν Θ.Σ.** καὶ τὴν Α.Α.**, στερεῖται ἐννόμου συμφέροντος ὅπως ἐπιδιώξῃ τὴν ἀκύρωσιν τῆς προαγωγῆς τῆς Δ.Π.**, διότι, καὶ παραλειπομένης τῆς Δ.Π.**, ἡ αἰτοῦσα ἐστερεῖτο πάντως κατὰ νόμον τῆς δυνατότητος νὰ καταλάβῃ οἱανδήποτε τῶν ἐπιδίκων δύο θέσεων, τούτῳ δὲ τῷ λόγῳ, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις δέον ν' ἀπορριφθῇ ὡς ἀπαράδεκτος καθ' ὅσον στρέφεται κατὰ τῆς προαγωγῆς τῆς Δ.Π.**.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ - ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ - ΕΡΜΗΝΕΙΑΙ - ΓΝΩΜΑΙ Κ.Λ.Π.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ - ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ Κ.Λ.Π.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Π.Ο.Τ.Α.–Τμῆμα Π.Ο.Τ.Α.

'Αριθ. Πρωτ. 89802
'Αριθ. 'Εγκ. Κ.Δ. 37

'Εν 'Αθήναις τῇ 23 'Οκτωβρίου 1972

«'Αρμόδια ὄργανα διὰ τὴν χορήγησιν προσαυξήσεων τριετιῶν».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

Κοιν.: Λοιποὺς παγίους 'Αποδέκτας 'Εγκυκλίων

Κοινοποιοῦμεν κατωτέρω, ὡς ἔχει, τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ν.δ. 1240/1972 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ 'Υπαλληλικοῦ Κώδικος», οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἤρξατο τὴν 11ην 'Οκτωβρίου 1972, χρονολογίαν δημοσιεύσεως τούτου εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 174 φύλλον τοῦ πρώτου τεύχους τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πρὸς γνῶσιν καὶ ἐνημέρωσιν τῶν δήμων, κοινοτήτων, τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων, τῶν συνδέσμων Ο.Τ.Α. καὶ τῶν δημοσίων ταμείων.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

Νομοθετικὸν διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 1240/1972

«Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ 'Υπαλληλικοῦ Κώδικος».

.....

"Αρθρον 2.

1. Διὰ τὴν χορήγησιν τῆς ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων προβλεπομένης προσαυξήσεως ἐπιδόματος εὐδοκίμου παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ὑπαλλήλων ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν λοιπῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἀδιακρίτως βαθμοῦ, δὲν ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ οἰκείου ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου, ἐφ' ὅσον, κατὰ τὴν κρίσιμον περίοδον ἐκρίθησαν ὑφ' ἁπάντων τῶν κριτῶν, διὰ τῶν περὶ τῶν οὐσιαστικῶν των προσόντων ἐκθέσεων ὡς προακτέοι καὶ δὲν ἐτιμωρήθησαν κατὰ τὴν αὐτὴν τριετίαν διὰ πειθαρχικῆς ποινῆς ἀνωτέρας τῆς ἐγγράφου ἐπιπλήξεως.

2. Συντρεχούσης κατὰ τὴν κρίσιμον περίοδον, ἐν τινι τῶν ἐκθέσεων, προτάσεως, ἔστω καὶ ἑνὸς τῶν κριτῶν περὶ μὴ προαγωγῆς, ἢ ἐπιβληθείσης ποινῆς προστίμου, ἀποφαίνεται περὶ τῆς χορηγήσεως ἢ μὴ τῆς ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου προσαυξήσεως τὸ οἰκεῖον ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον.

.....

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις ΠΟΤΑ—Τμῆμα ΠΟΤΑ
'Αριθ. Πρωτ. 91725
'Αριθ. 'Εγκ. Κ.Δ. 38

'Εν 'Αθήναις τῇ 30 'Οκτωβρίου 1972

«Κοινοποίησις τοῦ ν. δ/τος 1231/1972».

Πρὸς παγίους 'Αποδέκτας 'Εγκυκλίων
(Πινάκων Α' καὶ' Β)

Σχετ.: 'Υπουργείου 86000 Κ.Δ. 106 ἀπὸ 10.11.1970

1. 'Εν συνεχείᾳ πρὸς τὴν ὑπερθεν σχετικήν, ἀνακοινοῦμεν ὅτι εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 162 τῆς 13ης Σεπτεμβρίου 1972 φύλλον τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τεῦχος πρῶτον, ἐδημοσιεύθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 1231/9.9.1972 ν.δ. «Περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. Δ/τος 689/1970».

2. Αἱ διατάξεις τοῦ εἰρημένου ν. δ/τος ἔχουν ὡς κάτωθι:

"Αρθρον μόνον

'Η παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. Δ/τος 689/1970 ἀντικαθίσταται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὡς ἀκολούθως:

'Απαιτήσεις κατὰ δήμων, κοινοτήτων, δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων, ὡς καὶ συνδέσμων καὶ ἐπιχειρήσεων ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, τοῦ, πάσης φύσεως, ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου, προσωπικοῦ αὐτῶν, διὰ συμπληρωματικὴν ἀμοιβὴν ἢ συμπληρωματικὴν ἀποζημίωσιν, ἐπὶ τοῖς λόγοις ὅτι τὸ προσωπικὸν τοῦτο ἀπησχολήθη εἰς ἐργασίαν διάφορον τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῆς περὶ προσλήψεως ἀποφάσεως ἢ συμβάσεως ἢ ὅτι παρέσχεν ὑπηρεσίαν ὑπερωριακῶς ἢ πέραν τοῦ νομίμου χρόνου λήξεως τῆς σχέσεως, εἶναι ἀπαράδεκτοι, ἀνεξαρτήτως ἐννόμου θεμελιώσεως αὐτῶν.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Διευθυντὴς
Π. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις ΠΟΤΑ–Τμῆμα ΠΟΤΑ

'Αριθ. Πρωτ. 98261
'Αριθ. 'Εγκ. Κ.Δ. 40

'Εν 'Αθήναις τῇ 16 Νοεμβρίου 1972

«Καθιέρωσις ἐπ' ἀμοιβῇ ὑπερωριακῆς ἐργασίας δι' ἐκτελοῦντας καθήκοντα ληξιάρχου κ.λπ.».

Πρὸς παγίους 'Αποδέκτας 'Εγκυκλίων
(Πινάκων Α' καὶ Β')

Κοινοποιοῦμεν κατωτέρω ὡς ἔχει τὴν ὑπ' ἀριθ. 89961/25.10.1972 ἀπόφασιν τοῦ κ. 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν «περὶ καθορισμοῦ ὡρῶν ὑπερωριακῆς ἀπασχολήσεως καὶ ἀποζημιώσεως ὑπαλλήλων, ἐκτελούντων πρόσθετα καθήκοντα παρ' Ο.Τ.Α.», δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 925/1.11.1972 φύλλον τοῦ δευτέρου τεύχους τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πρὸς γνῶσιν καὶ ἐνημέρωσιν τῶν παρ' ὑμῖν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως. 'Η ἰσχὺς τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως ἄρχεται ἀπὸ 1ης 'Ιανουαρίου 1973.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

'Αριθ. 89961

«Περὶ καθορισμοῦ ὡρῶν ὑπερωριακῆς ἀπασχολήσεως καὶ ἀποζημιώσεως ὑπαλλήλων, ἐκτελούντων πρόσθετα καθήκοντα, παρ' Ο.Τ.Α.».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

'Εχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 48 καὶ 85 παρ. 6 τοῦ ν.δ. 1140/1972 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν περὶ καταστάσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων»,

'Αποφασίζομεν

1. Καθορίζομεν :

α'. Τὰς ὥρας τῆς, κατ' ἀνώτατον ὅριον, ὑπερωριακῆς ἀπασχολήσεως, κατὰ μῆνα, τῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες, προσθέτως πρὸς τὰ καθήκοντα τῆς θέσεώς των καὶ πέραν τοῦ ὑποχρεωτικοῦ ὡραρίου ἐργασίας, ἐκτελοῦν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν παρὰ τοῖς δήμοις καὶ ταῖς κοινότησι ληξιαρχείων, ὡς καὶ τῶν στερουμένων ἰδίου προσωπικοῦ κοινοτήτων, δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν νομικῶν προσώπων καὶ συνδέσμων ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ὡς κάτωθι :

(1) Τῶν ἐκτελούντων καθήκοντα ληξιάρχου ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως :

(α) Πληθυσμοῦ μέχρι χιλίων (1.000), εἰς δέκα πέντε (15) ὥρας.

(β) Πληθυσμοῦ ἀπὸ χιλίων ἑνὸς (1.001) μέχρι δύο χιλιάδων (2.000), εἰς εἴκοσι (20) ὥρας.

(γ) Πληθυσμοῦ ἀπὸ δύο χιλιάδων ἑνὸς (2.001) μέχρι τριῶν χιλιάδων (3.000) εἰς εἴκοσι πέντε (25) ὥρας.

(δ) Πληθυσμοῦ ἀπὸ τριῶν χιλιάδων ἑνὸς (3.001) μέχρι πέντε χιλιάδων (5.000), εἰς τριάκοντα (30) ὥρας.

(ε) Πληθυσμοῦ ἀπὸ πέντε χιλιάδων ἑνὸς (5.001) καὶ ἄνω, εἰς τριάκοντα πέντε (35) ὥρας.

(2) Τῶν ἐκτελούντων τὴν ὑπηρεσίαν ἐν γένει τῶν στερουμένων ἰδίου γραμματέως κοινοτήτων :

(α) Πληθυσμοῦ μέχρι χιλίων (1.000), εἰς πεντήκοντα (50) ὥρας, προκειμένου περὶ κοινοτικῶν γραμματέων καὶ εἰς τριάκοντα (30) ὥρας, προκειμένου περὶ δημοδιδασκάλων.

(β) Πληθυσμοῦ ἀπὸ χιλίων ἑνὸς (1.001) καὶ ἄνω, εἰς ἑξήκοντα (60) ὥρας, προκειμένου περὶ κοινοτικῶν γραμματέων καὶ εἰς τριάκοντα πέντε (35) ὥρας προκειμένου περὶ δημοδιδασκάλων.

(3) Τῶν ἐκτελούντων τὴν διοικητικὴν καὶ λογιστικὴν ὑπηρεσίαν τῶν στερουμένων ἰδίου προσωπικοῦ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν νομικῶν προσώπων, ἀπὸ δέκα πέντε (15) μέχρι τριάκοντα πέντε (35) ὥρας, κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ ἐδαφ. (1) τῆς παρούσης ὑποπαραγράφου.

(4) Τῶν ἐκτελούντων τὴν διοικητικὴν καὶ λογιστικὴν ὑπηρεσίαν τῶν στερουμένων ἰδίου προσωπικοῦ συνδέσμων ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, εἰς τριάκοντα (30) ὥρας, ἐφ' ὅσον πραγματοποιοῦν πάσης φύσεως ἔσοδα μέχρι δύο ἑκατομμυρίων (2.000.000) δραχμῶν ἐτησίως καὶ εἰς τεσσαράκοντα (40) ὥρας, ἐφ' ὅσον πραγματοποιοῦν πάσης φύσεως ἔσοδα ἄνω τῶν δύο ἑκατομμυρίων (2.000.000) δραχμῶν ἐτησίως.

β'. Τὴν ἀποζημίωσιν τῆς καθ' ὥραν ὑπερωριακῆς ἀπασχολήσεως τῶν ἐν ὑποπαρ. α' τῆς παρούσης ὑπαλλήλων :

(1) Εἰς τὸ ἓν ἑκατοστὸν ἑβδομηκοστὸν πέμπτον (1/175) τοῦ βασικοῦ μηνιαίου μισθοῦ ἑκάστου δικαιούχου, προσηυξημένου κατὰ εἴκοσι πέντε τοῖς ἑκατὸν (25 ο/ο) προκειμένου περὶ διεβαθμισμένων ὑπαλλήλων.

(2) Εἰς τὸ ἓν ἑκατοστὸν ἑβδομηκοστὸν πέμπτον (1/175) τοῦ βασικοῦ μηνιαίου μισθοῦ δημοτικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ βαθμῷ 11ῳ, προσηυξημένου κατὰ εἴκοσι πέντε τοῖς ἑκατὸν (25 ο/ο) προκειμένου περὶ ἀδιαβαθμίστων κοινοτικῶν γραμματέων.

2. 'Υπάλληλοι ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, εἰς οὓς ἔχει ἀνατεθῆ ἁρμοδίως ἡ ἐκτέλεσις καθηκόντων ληξιάρχου, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὑποχρεωτικοῦ ὡραρίου ἐργασίας, δικαιοῦνται τῆς ἐν παρ. 1 τῆς παρούσης καθοριζομέ-

νης άποζημιώσεως, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν αὐτῶν καθηκόντων ἐργάζωνται καὶ καθ' ὑπερωρίαν.

3. 'Η ἰσχὺς τῆς παρούσης ἄρχεται ἀπὸ 1ης 'Ιανουαρίου 1973.

4. 'Η παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

'Εν 'Αθήναις τῇ 25 'Οκτωβρίου 1972

'Ο 'Υπουργὸς τῶν 'Εσωτερικῶν

ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως

Διεύθυνσις Διοικήσεως — Τμῆμα Διοικ. 'Αποκ/σεως

'Αριθ. Πρωτ. 90290

Γενικὴ Διαταγὴ 91

'Εν 'Αθήναις τῇ 2 Νοεμβρίου 1972

«Συμμετοχὴ ἀντιπροσώπου τῆς Πανελληνίου 'Ενώσεως Κινηματογραφιστῶν καὶ 'Ενώσεων Θεατρικῶν ἐπιχειρηματιῶν καὶ ἠθοποιῶν εἰς Συμβούλια 'Επιθ/σεως Κινηματογράφων - Θεάτρων».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους

Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν — Ἕδρας των

Σχετ.: 'Υπ. ἀριθ. 1515 Φ.503.4/2γ/25.10.1972 ἔγγραφον τοῦ 'Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως.

Κοινοποιοῦμεν, κατωτέρω, τὸ ὑπερθεν σχετικόν, περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, ἵνα τελῆτε ἐν γνώσει.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ

'Ο Γεν. Γραμματεὺς

Γ. ΦΩΚΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ

Μικτὴ 'Επιτελικὴ 'Ομὰς — Τμῆμα Νομοπαρασκευαστικὸν

'Αριθ. Πρωτ. 1515 Φ.503.4/2γ'

'Εν 'Αθήναις τῇ 25 'Οκτωβρίου 1972

«Συμμετοχὴ ἀντιπροσώπου τῆς Πανελληνίου 'Ενώσεως Κινηματογραφιστῶν καὶ 'Ενώσεων Θεατρικῶν ἐπιχειρηματιῶν καὶ ἠθοποιῶν εἰς Συμβούλια 'Επιθεωρήσεως Κινηματογράφων - Θεάτρων».

Πρὸς τὰ 'Αρχηγεῖα: α) Χωροφυλακῆς, β) 'Αστυνομίας Πόλεων, γ) Πυροσβεστικοῦ Σώματος

'Επὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου γνωρίζομεν ὑμῖν τὰ κάτωθι:

1. 'Εν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ Α.Ν. 19/1967 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως κλπ. τοῦ Α.Ν. ὑπ' ἀρ.θ. 4/1967 «περὶ ἀποκαταστάσεως εὐρυθμίας εἰς τὴν λει-

τουργίαν τῶν Δημοσίων 'Υπηρεσιῶν κλπ.», ἀντικαταστήσαντι τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Α.Ν. 4/1967 ὡρίζετο :

«1. Μετὰ παρέλευσιν διμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος 'Αναγκ. Νόμου καταργοῦνται ἅπαντα τὰ γνωμοδοτικῆς καὶ ἀποφασιστικῆς ἁρμοδιότητος Συμβούλια καὶ 'Επιτροπαί, ὡς καὶ 'Εποπτικὰ Συμβούλια, 'Επιτροπαί, τῶν Δημοσίων ἐν γένει 'Υπηρεσιῶν, Ν.Π.Δ.Δ., Εἰδικῶν Λογαριασμῶν καὶ λοιπῶν ἐν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων Ν.Π.Δ.Δ. καὶ 'Οργανισμῶν, πλὴν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελον διατηρηθῆ διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ 'Αντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ ἁρμοδίου κατὰ περίπτωσιν 'Υπουργοῦ, ἐκδιδομένης ἐντὸς τῆς διμήνου ταύτης προθεσμίας.

»2. ..... 3..... 4.....5. ..... 6..... 7..... 8. .....».

Αἱ ὡς ἄνω διατάξεις ἐπανελήφθησαν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ Α.Ν. 65/1967 (φ. 124).

2. 'Επὶ τῇ βάσει τῶν ὡς ἄνω διατάξεων ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 3/29/9κδ ἀπὸ 10.7.1967 ἀπόφασις τοῦ 'Αντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν 'Υπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίας Τάξεως «περὶ διατηρήσεως Συμβουλίων ἢ 'Επιτροπῶν 'Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, περιορισμοῦ μελῶν καὶ μεταβολῆς τῆς συνθέσεως καὶ ἁρμοδιότητος αὐτῶν». Μεταξὺ τῶν διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης διατηρηθέντων Συμβουλίων καὶ 'Επιτροπῶν εἶναι καὶ τά, ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 445/1937 (φ. 22), ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 955/37 (φ. 474), ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 446/37 (φ. 23) καὶ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 2154/52 (φ. 161), προβλεπόμενα Πρωτοβάθμια καὶ 'Αναθεωρητικὰ Συμβούλια 'Επιθεωρήσεως Κινηματογράφων, Θεάτρων, μὲ τὰς ἐν τῇ ἀποφάσει ταύτῃ ὁριζομένας ἁρμοδιότητας καὶ ὑπὸ πενταμελῆ σύνθεσιν.

3. Δεδομένου ὅτι ἡ διὰ τῶν ὡς ἄνω παρατεθεισῶν διατάξεων προθεσμία ἐντὸς τῆς ὁποίας ἔδει νὰ ἐκδοθοῦν αἱ κοιναὶ 'Υπουργικαὶ ἀποφάσεις, περὶ τῶν διατηρητέων Συμβουλίων καὶ 'Επιτροπῶν, ἦτο δίμηνος ἀνατρεπτική, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ρηθέντος Νόμου, τροποποίησις τῆς ὑπ' ἀριθ. 3/29/9κδ ἀπὸ 10.7.1967 ἡμετέρας ἀποφάσεως ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως τὰ Πρωτοβάθμια καὶ 'Αναθεωρητικὰ Συμβούλια 'Επιθεωρήσεως Κινηματογράφων-Θεάτρων συμμετέχῃ καὶ ἀντιπρόσωπος τῆς Πανελληνίου 'Ενώσεως Κινηματογραφιστῶν ἢ τῶν Θεατρικῶν 'Επιχειρηματιῶν, κατὰ περίπτωσιν, δὲν εὑρίσκει νόμιμον ἔρεισμα εἰς τὴν ρηθεῖσαν ἐξουσιοδοτικὴν διάταξιν (Σχετικὴ ἡ ὑπ' ἀριθ. 908/22.9.1972 Πρᾶξις τοῦ Α.Σ.Δ.Υ.).

4. 'Ανεξαρτήτως, ὅμως, τῶν ἀνωτέρω, ἐν ὄψει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 345/1937 καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 446/1937, δι' ὧν προβλέπεται, ὅπως εἰς τὰ ἐν λόγῳ Συμβούλια καλεῖται νὰ συμμετάσχῃ καὶ ἀντιπρόσωπος, κατὰ περίπτωσιν, τῆς Πανελληνίου 'Ενώσεως Κινηματογραφιστῶν ἢ τῶν Θεατρικῶν 'Επιχειρηματιῶν, ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτος, δύναται νὰ προσκαλῆται ὁ ἐκπρόσωπος οὗτος ὅπως παρίσταται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν ὡς εἰ-

ρηται Συμβουλίων, οὐχὶ ὅμως νὰ συμμετέχῃ δεδομένου ὅτι τὰ Συμβούλια ταῦτα ἔχουν ὁρισθῆ διὰ τῆς ρηθείσης ὑπουργικῆς ἀποφάσεως πενταμελῆ.

5. Τὸ 'Υπουργεῖον 'Εσωτερικῶν, πρὸς ὃ κοινοποιεῖται τὸ παρόν, παρακαλεῖται διὰ τὴν κοινοποίησίν του εἰς τοὺς κ.κ. Νομάρχας.

'Ο 'Υπουργὸς
ΒΑΣ. ΤΣΟΥΜΠΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Δ/νσις Διοικήσεως — Τμῆμα Διοικ. 'Αποκ/σεως
'Αριθ. Πρωτ. 89510
Γενικὴ Διαταγὴ 92 'Εν 'Αθήναις τῇ 2 Νοεμβρίου 1972

«Περὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου - μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

Σχετ.: 'Υπ' ἀριθ. 704/11.10.1972 γνωμοδότησις τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

Κοινοποιοῦμεν κατωτέρω τὴν, ἣν καὶ ἀποδεχόμεθα, ὑπερθεν σχετικήν, δι' ἧς ἐγένετο δεκτόν, ὅτι εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου θὰ μετέχῃ ὁ τῆς Α' κατηγορίας οἰκονομικὸς ὑπάλληλος, ὅστις τυγχάνει καὶ προϊστάμενος τῆς ἀντιστοίχου ὑπηρεσίας, συμφώνως ταῖς περὶ προβαδίσματος διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 125 τοῦ Ν. 1811/1951.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

'Αριθ. Γνωμοδ. 704/1972

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
Τμῆμα Β'

Συνεδρίασις τῆς 11 'Οκτωβρίου 1972

'Αντιπρόεδρος: Κ. Τσαγκαράκης
Εἰσηγητής: Γ. 'Αντωνόπουλος

'Αριθ. ἐρωτήματος: 70580/14.9.1972 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν, Δ/νσις Διοικήσεως, Τμῆμα Διοικητικῆς 'Αποκεντρώσεως.

Περίληψις ἐρωτήματος:

«'Εὰν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου θὰ μετέχῃ ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος οἰκονομικὸς ὑπάλληλος, ἔστω καὶ ἂν ἀνήκῃ εἰς τὴν Β' Κατη-

γορίαν καὶ τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἣν ὑπηρετεῖ - προΐσταται ὑπάλληλος Α' Κατηγορίας μὲ κατώτερον τούτου βαθμόν».

'Επὶ τοῦ πρόσθεν ἐρωτήματος τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἐγνωμοδότησεν ὡς ἀκολούθως :

Διὰ τοῦ ἐγγράφου τοῦ ἐρωτήματος διευκρινίζεται εἰδικώτερον, ἐὰν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου θὰ μετέχῃ ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος οἰκονομικὸς ὑπάλληλος ἐκ τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Νομοῦ ὑπηρετούντων (π.χ. ταμιακὸς ἐπὶ βαθμῷ 4ῳ) καίτοι ἀνήκει εἰς τὴν Β' Κατηγορίαν καὶ τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἣν ὑπηρετεῖ προΐσταται, συμφώνως ταῖς περὶ προβαδίσματος διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 125 τοῦ Νόμου 1811/1951, ὑπάλληλος Α' Κατηγορίας, μὲ κατώτερον τούτου βαθμὸν (5ον), δὲν ὑπηρετεῖ δὲ εἰς ἑτέραν οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν ('Εφορίαν, Τελωνεῖον) ὑπάλληλος μὲ ἀνώτερον τούτων βαθμὸν ἢ ἀρχαιότερος αὐτῶν.

'Εν τῷ ἄρθρῳ 2 παρ. 1 περίπτ. δ' τοῦ Νομ. Δ/τος 3620/1956 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως, ὁρίζεται ὅτι : «Τὸ Νομαρχιακὸν Ταμεῖον διοικεῖται ὑπὸ συμβουλίου συγκροτουμένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου καὶ ἀποτελουμένου ἐκ α) .... δ) τοῦ κατὰ βαθμὸν ἀνωτέρου καὶ ἐν ἰσοβαθμίᾳ τοῦ ἀρχαιοτέρου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου ἐκ τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ νομοῦ ὑπηρετούντων».

'Αφ' ἑτέρου ἐν ἄρθρῳ 125 τοῦ Ν. 1811/1951 «περὶ κώδικος καταστάσεως τῶν Δημοσίων Διοικητικῶν 'Υπαλλήλων» ὁρίζεται : Μεταξὺ τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος διεπομένων ὑπαλλήλων ἑκάστου 'Υπουργείου τὸ προβάδισμα κανονίζεται : α) προηγουμένων τῶν τῆς Κατηγορίας εἰδικῶν θέσεων καὶ ἑπομένων τῶν τῆς Α' Κατηγορίας, εἶτα τῶν τῆς Β' καὶ εἶτα τῶν τῆς Γ' Κατηγορίας, β) μεταξὺ ὑπαλλήλων ἀνηκόντων εἰς τὴν αὐτὴν Κατηγορίαν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 40 βαθμολογικῆς κλίμακος γ) μεταξὺ ὑπαλλήλων τῆς αὐτῆς Κατηγορίας καὶ βαθμοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχαιότητός των.

'Η διὰ τῶν παρατεθεισῶν ἀνωτέρω διατάξεων τοῦ Ν. Δ/τος 3620/1956 ρύθμισις, ὡς πρὸς τὴν συμμετοχὴν οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου, ἀναφέρεται προφανῶς εἰς τὴν συνηθεστέραν περίπτωσιν τῆς συμμετοχῆς ἀνωτέρου κατὰ βαθμὸν οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου ἐκ τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ νομοῦ ὑπηρετούντων τοιούτων καὶ ἐν ἰσοβαθμίᾳ τοῦ ἀρχαιοτέρου ἐκ τούτων ἀνηκόντων εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν.

'Εν συνδρομῇ ὅμως τῆς ἐκτιθεμένης ἀνωτέρω περιπτώσεως, καθ' ἣν, ὁ εἰς τὴν ἕδραν τοῦ νομοῦ ὑπηρετῶν κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος οἰκονομικὸς ὑπάλληλος ἀνήκει εἰς τὴν Β' Κατηγορίαν, τῆς ὑπηρεσίας δὲ εἰς ἣν ὑπηρετεῖ αὗτος, συμφώνως ταῖς περὶ προβαδίσματος διατάξεσι τοῦ ἀνωτέρω ἐπίσης παρατιθεμένου ἄρθρου 125 τοῦ Ν. 1811/1951, προΐσταται ὑπάλληλος τῆς Α' Κατηγορίας μὲ κατώτερον βαθμόν, δέον νὰ γίνῃ δεκτόν, ὅτι ἐπὶ ταύτης θὰ τύχῃ ἐφαρμογῆς ἡ ἐν τῷ προμνησθέντι ἄρθρῳ διακηρυσσομένη γενικὴ ἀρχὴ τοῦ μεταξὺ κατηγοριῶν προβαδίσματος, καθ' ἣν οἱ ὑπάλληλοι Α' κατηγορίας προηγοῦν-

ται τῶν τῆς Β' κατηγορίας ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ, καὶ συνεπῶς ὁ τῆς Α' Κατηγορίας οἰκονομικὸς ὑπάλληλος, ὁ καὶ Προϊστάμενος τῆς ἀντιστοίχου ὑπηρεσίας, θὰ συμμετέχῃ εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου. 'Η ὀρθότης ἄλλωστε τῆς λύσεως ταύτης βεβαιοῦται καὶ ἐκ τῆς σκέψεως ὅτι θὰ ἦτο καταδήλως ἄτοπον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου νὰ μὴ μετέχῃ ὁ προϊστάμενος τῆς ἀντιστοίχου ὑπηρεσίας, ἀλλ' ὁ ὑφιστάμενος αὐτῆς.

'Ο Εἰσηγητὴς Νομικὸς Σύμβουλος
Γ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Διοικήσεως – Τμῆμα Διοικητικὸν
'Αριθ. Πρωτ. 95226
Γενικὴ Διαταγὴ 93

'Εν 'Αθήναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1972

«Μνημόσυνα διὰ τὰ θύματα τῆς Κομμουνιστικῆς κατὰ τοῦ Ἔθνους ἐπιβουλῆς».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

'Εχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν, ὅτι συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 157/25.2.69 Β. Δ/τος (ΦΕΚ 46/11.3.1969) τὴν δευτέραν Κυριακὴν τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους, τελεῖται μερίμνῃ τῶν Νομαρχῶν, μνημόσυνον εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν Νομῶν διὰ τὰ θύματα τῆς κομμουνιστικῆς κατὰ τοῦ Ἔθνους ἐπιβουλῆς.

Κατὰ τὸ τρέχον ἔτος τὸ ὡς ἄνω μνημόσυνον θὰ τελεσθῇ τὴν 10ην Δεκεμβρίου. Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην θὰ λάβουν χώραν αἱ κάτωθι ἐκδηλώσεις :

1) Μνημόσυνα εἰς τὰς ἕδρας τῶν Νομῶν.

2) Καταθέσεις στεφάνων ὑπὸ τῶν Περιφερειακῶν Διοικητῶν ἢ Νομαρχῶν, κατὰ περίπτωσιν, εἰς τὰ μνημεῖα τῶν 'Ηρώων, εἰς μνήμην τῶν θυμάτων τῆς κομμουνιστικῆς θηριωδίας καὶ μετ' αὐτάς, ὁμιλία.

Πλέον τῶν ἀνωτέρω, παρακαλοῦμεν ὅπως μεριμνήσητε ἵνα γίνουν :

α) 'Ομιλίαι εἰς τὰ Σχολεῖα Μέσης 'Εκπαιδεύσεως μὲ θέμα «Προδοτικοὶ σκοποὶ τοῦ 'Εθνοκτόνου Σλαυοκινήτου Κομμουνιστικοῦ Κινήματος – ἐγκλήματα τούτου – συνέπειαι καὶ τηρητέα τοῦ λοιποῦ θέσις καὶ συμπεριφορὰ ἡμῶν ἔναντι τῶν ἀναρχικῶν πάσης κατηγορίας ἀτόμων».

β) 'Ομιλίαι εἰς συνδικαλιστικὰς ὀργανώσεις καὶ Σωματεῖα μὲ θέμα «Προδοτικοὶ σκοποὶ 'Εθνοκτόνου κινήματος καὶ ἐγκλήματα κατὰ τῆς ἐργατικῆς τάξεως».

γ) 'Ανακοινώσεις διὰ τοῦ Τύπου, Ραδιοφώνου καὶ Τηλεοράσεως.

Αἱ ὁμιλίαι θὰ γίνουν βάσει τοῦ ἀποσταλέντος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 112153/27.11.1967 ἐγκυκλίου τοῦ 'Υπουργείου, περιγράμματος.

Αἱ ἐν λόγῳ ἐκδηλώσεις δέον νὰ τελεσθοῦν μετὰ τῆς ἁρμοζούσης ἐν προκειμένῳ ἐπισημότητος τῇ συμμετοχῇ ὅλων τῶν τάξεων καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν κατὰ τόπους Στρατιωτικῶν Διοικητικῶν καὶ λοιπῶν Ἀρχῶν.

Ὁ Νομάρχης Ἀττικῆς παρακαλεῖται ὅπως μεριμνήσῃ ἵνα, πλέον τῶν ἀνωτέρω ἐκδηλώσεων, λάβωσι χώραν :

α) Ὁμιλίαι εἰς τὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς μὲ ἀνάλογον ὡς παρ. 2α θέμα.

β) Ὁμιλίαι εἰς Καλλιτεχνικὰ Σωματεῖα περὶ τῶν σφαγιασθέντων ἡθοποιῶν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Δ/νσις Τεχν. Ἐξοπλισμοῦ – Τμῆμα Διαχειρίσεως
Ἀριθ. Πρωτ. 99053
Γενικὴ Διαταγὴ 94 Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Νοεμβρίου 1972

«Ὀφειλαὶ ἐκ τελῶν χρήσεως μηχανημάτων τέως ΤΕΔΚ».

Πρὸς ἁπάσας τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις Ἐσωτερικῶν

Σχετ. : (α) Γενικὴ Διαταγὴ ΥΠΕΣ 40045 ἀπὸ 23.5.1970
(β) Γενικὴ Διαταγὴ ΥΠΕΣ 91319 ἀπὸ 15.11.1971

1. Διὰ τῶν ὑπερθεν σχετικῶν, ὡς καὶ δι' εἰδικωτέρων ἐγγράφων πρὸς ὡρισμένας Νομαρχίας, εἴχομεν παραγγείλει τὴν λῆψιν μέτρων διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν ἐν θέματι ὀφειλῶν, ὡς καὶ τὴν κατὰ μῆνα ὑποβολὴν τῶν οἰκείων στοιχείων εἰσπράξεως, πλὴν ὅμως, παρὰ τὸν διαρρεύσαντα μακρὸν χρόνον, δὲν ἐπετεύχθη ἱκανοποιητικὴ πρόοδος ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, παραμένοντος, οὕτω, λίαν ὑψηλοῦ ποσοῦ ὀφειλῶν.

2. Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω καὶ πρὸς ἐπίτευξιν ἀποτελεσματικωτέρας ἀντιμετωπίσεως τοῦ ὑπ' ὄψιν θέματος, παραγγέλλομεν τὰ ἀκόλουθα καὶ παρακαλοῦμεν διὰ τὴν ἄμεσον καὶ πιστὴν ἐφαρμογὴν τούτων :

α. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ὀφειλὰς Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, δέον ὅπως μεριμνήσητε ἐγκαίρως διὰ τὴν ἐγγραφὴν εἰς τοὺς ὑπὸ κατάρτισιν προϋπολογισμούς αὐτῶν, τοῦ προσεχοῦς οἰκονομικοῦ ἔτους, τῶν ἀπαιτουμένων πιστώσεων διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ὀφειλῶν.

Ἐν προκειμένῳ, εὐνόητον τυγχάνει, ὅτι, εἰς ἃς περιπτώσεις αἱ ἐν λόγῳ ὀφειλαὶ Ὀργανισμοῦ τινὸς εἶναι ὑπέρμετροι ἐν σχέσει πρὸς τὰς οἰκονομικὰς δυνατότητας αὐτοῦ, ἡ ἐγγραφομένη πίστωσις θὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς αὐτάς.

β. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ὀφειλὰς ἰδιωτῶν καὶ Ν.Π.Ι.Δ., δέον ὅπως βεβαιώσητε ταύτας εἰς τὰ κατὰ τόπους Δημόσια Ταμεῖα, πρὸς ἀναγκαστικὴν εἴσπραξιν αὐτῶν, καὶ

γ. Όσον άφορᾷ εἰς τὰς ὀφειλὰς Δημοσίων 'Υπηρεσιῶν καὶ Ν.Π.Δ.Δ., δέον ὅπως, δι' ἐγγράφων σας κοινοποιουμένων καὶ ἡμῖν, γνωρίσητε τὴν ἀναγκαιότητα τῆς ὑπ' αὐτῶν τακτοποιήσεως τῶν ἀδικαιολογήτως ὑφισταμένων ἀπὸ μακροῦ ἐκκρεμοτήτων.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Διευθυντὴς
Θ. ΚΑΚΑΝΤΟΥΣΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Δ/νσις 'Ιθαγενείας–Τμῆμα Μητρώων
'Αριθ. Πρωτ. 97263/21647
Γενικὴ Διαταγὴ 95

'Εν 'Αθήναις τῇ 20 Νοεμβρίου 1972

«Περὶ ἐξακριβώσεως τῆς ἡλικίας ὁμογενῶν διὰ τὴν παρὰ τοῦ 'Οργανισμοῦ Κοινωνικῶν 'Ασφαλίσεων τῶν Η.Π.Α. συνταξιοδότησίν των».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

Σχετ.: α) 'Ημέτερον 73285/72/13.9.1972
β) 'Αμερικανικῆς Πρεσβείας ἀπὸ 13.11.1972

'Εν συνεχείᾳ πρὸς τὸ ὕπερθεν ὑπὸ στοιχεῖον (α) σχετικόν, περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, παρακαλοῦμεν, ὅπως συστήσητε ἐκ νέου εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας τῶν καθ' ὑμᾶς νομῶν, ἵνα παρέχωσι πᾶσαν διευκόλυνσιν εἰς τοὺς ὑπὸ τῆς ἐν 'Αθήναις 'Αμερικανικῆς Πρεσβείας ἐξουσιοδοτημένους ὑπαλλήλους πρὸς ἐξακρίβωσιν ἐκ τῶν μητρώων ἀρρένων καὶ τῶν δημοτολογίων τῆς ἡλικίας καὶ τῆς οἰκογενειακῆς καταστάσεως τῶν συνταξιούχων ἢ τῶν μελλόντων νὰ συνταξιοδοτηθῶσιν ἐκ τοῦ 'Οργανισμοῦ Κοινωνικῶν 'Ασφαλίσεων τῶν Η.Π.Α. ὁμογενῶν.

Οἱ πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτούμενοι ὑπάλληλοι εἶναι οἱ κάτωθι:

1. Luciano d'Angelo, 'Εκπρόσωπος Κοινωνικῶν 'Ασφαλίσεων.
2. 'Ελευθέριος Καστανάκης
3. Πλάτων 'Ιορδανίδης
4. Πέτρος Τσουμπάρωφ
5. Γρηγόριος Παναγιωτίδης
6. Δημήτριος Κουρέτης
7. Θεμιστοκλῆς Μανουσαρίδης

'Επὶ τούτοις παρακαλοῦμεν ὅπως συστήσητε εἰς τοὺς ἁρμοδίους ὑπαλλήλους τῶν καθ' ὑμᾶς νομαρχιῶν, ἵνα μετὰ προθυμίας πάντοτε ἐπιδεικνύουν τὰ παρὰ τῇ νομαρχίᾳ τηρούμενα μητρῷα ἀρρένων εἰς τοὺς ὡς ἄνω ἐξουσιοδοτημένους

ὑπαλλήλους ἐπὶ τῷ τέλει ταχυτέρας ἐξυπηρετήσεως τῶν μελλόντων νὰ συνταξιοδοτηθῶσιν ὁμογενῶν.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο 'Αναπληρωτὴς Γεν. Διευθυντὴς
ΔΗΜ. ΜΠΕΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴν Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Π.Ο.Τ.Α. — Τμῆμα Συντάξεων
'Αριθ. Πρωτ. 102398/8707
Γενικὴ Διαταγὴ 97 'Εν 'Αθήναις τῇ 4 Δεκεμβρίου 1972

«Χορήγησις δώρου ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων 1972 καὶ Νέου Ἔτους εἰς τοὺς δημοτικοὺς συνταξιούχους κ.λπ.».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

'Εχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις:

1. Τοῦ ἄρθρου 7 τῆς ὑπ' ἀριθ. 180/28.11.1960 πράξεως τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, κυρωθείσης διὰ τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Ν. Δ/τος 4242/1962 καὶ

2. Τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νόμου 4505/1966 (Φ.Ε.Κ. 56/66 τ. Α') παρέχομεν ὑμῖν τὰς κάτωθι ὁδηγίας, διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων προβλεπομένου δώρου ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων 1972, εἰς τοὺς συνταξιούχους τῶν Δήμων, Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν 'Ιδρυμάτων, ὡς καὶ τοὺς λαμβάνοντας χορηγίαν τέως Δημάρχους.

1. Ποσὸν δώρου:

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω θὰ καταβληθῇ ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ σύνολον τῆς μηνιαίας συντάξεως τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1972, μετὰ τῶν πάσης φύσεως συνταξιοδοτικῶν ἐπιδομάτων (π.χ. ἀνικανότητος κλπ.).

Οἱ συνταξιοδοτηθέντος διὰ τμῆμα τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἐ.ἔ. δικαιοῦνται τόσων τριακοστῶν τοῦ δώρου ὅσαι αἱ ἡμέραι συνταξιοδοτήσεώς των κατὰ τὸν μῆνα αὐτόν.

Οἱ δικαιούμενοι τμήματος τοῦ δώρου ἐπὶ ταῖς 'Εορταῖς Χριστουγέννων 1972 ἐπὶ ἀποδοχῶν ἐνεργείας, δικαιοῦνται νὰ λάβωσι κατ' ἐπιλογὴν τὸ δῶρον τοῦτο εἴτε ὡς ὑπάλληλοι εἴτε ὡς συνταξιοῦχοι.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ δῶρον ἐπὶ τῆς συντάξεως ὑπολογίζεται ὁλόκληρον, ἀνεξαρτήτως ἡμερῶν συνταξιοδοτήσεως κατὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον 1972.

Δῶρον θὰ λάβουν καὶ αἱ οἰκογένειαι εἰς ἃς καταβάλλεται ἐπὶ τρίμηνον ἡ σύνταξις τοῦ ἀποβιώσαντος συνταξιούχου. 'Εν περιπτώσει θανάτου τοῦ συνταξιούχου ἐντὸς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1972, τὰ διαδεχόμενα αὐτὸν ἐν τῇ συν-

τάξει πρόσωπα τῆς οἰκογενείας του δικαιοῦνται τοῦ δώρου, ἐφ' ὅσον δὲν κατεβλήθη τοιοῦτον εἰς τὸν ἀποβιώσαντα. 'Εάν, ἀντιθέτως, κατεβλήθη δῶρον εἰς τὸν ἀποβιώσαντα, τὰ πρόσωπα ταῦτα δὲν δικαιοῦνται δώρου.

Οἱ κατὰ συμμετοχὴν συνταξιοδοτούμενοι δικαιοῦνται δώρου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ποσοῦ τῆς καταβαλλομένης αὐτοῖς συντάξεως, οἱ δὲ κατὰ χωρισμὸν συνταξιοδοτούμενοι, ἀναλόγως τοῦ ἐπὶ τῆς συνολικῆς συντάξεως μεριδίου των.

Τὸ κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ δώρου προκῦπτον κλάσμα δραχμῆς παραλείπεται.

2. Περιορισμοὶ πρὸς τὴν καταβολὴν τοῦ δώρου:

α. Οἱ λαμβάνοντες δύο συντάξεις ἢ σύνταξιν καὶ ἀποδοχὰς ἐνεργείας ἐκ τῶν Δήμων, Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν 'Ιδρυμάτων, ὑφ' οἱανδήποτε μορφὴν (μηνιαῖον μισθόν, ἢ ἡμερομίσθιον), δικαιοῦνται τοῦ ὡς ἄνω δώρου ἐκ μιᾶς μόνον πηγῆς, κατ' ἐπιλογήν.

β. Συνταξιοῦχοι τῶν Δήμων, Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν 'Ιδρυμάτων, λαμβάνοντες σύνταξιν καὶ ἐκ τοῦ Δημοσίου ἢ ἑτέρου Ταμείου ἢ κατέχοντες οἱανδήποτε ἔμμισθον θέσιν, δικαιοῦνται τοῦ ἐν λόγῳ δώρου κατ' ἐπιλογήν των ἐκ μιᾶς μόνον πηγῆς.

Διευκρινίζεται ὅτι, οἱ ἀνωτέρω, ὄντες συνταξιοῦχοι καὶ τοῦ Δημοσίου, θὰ λάβουν τὸ δῶρον παρὰ τῶν Δήμων, Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν 'Ιδρυμάτων, ἀποκλειομένης, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῆς εὐχερείας ἐπιλογῆς τῆς πηγῆς λήψεως τοῦ δώρου.

'Εάν, ὅμως, τὸ παρ' αὐτῶν καταβαλλόμενον δῶρον εἶναι μικρότερον τοῦ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καταβαλλομένου, τὴν ἐπὶ πλέον διαφορὰν θὰ λάβῃ ὁ συνταξιοῦχος παρὰ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ βεβαιώσεως τοῦ οἰκείου 'Οργανισμοῦ, ἐμφαινούσης τὸ παρὰ τούτου καταβληθὲν αὐτῷ ποσὸν δώρου.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δικαιοῦχος συντάξεως λαμβάνει ἐξ ἄλλης πηγῆς μισθὸν ἢ σύνταξιν, τὰ λοιπὰ συνδικαιοῦχα πρόσωπα δικαιοῦνται δώρου καθ' ἣν ἀναλογίαν μετέχουν εἰς τὴν καταβαλλομένην σύνταξιν.

Τὸ ὑπὸ τῶν Ταμείων 'Επικουρικῆς καὶ οὐχὶ κυρίας 'Ασφαλίσεως παρεχόμενον μηνιαῖον βοήθημα, δὲν κωλύει τὴν λῆψιν τοῦ δώρου ἀπὸ τοὺς Δήμους, Δημοτικὰ καὶ Κοινοτικὰ 'Ιδρύματα.

Τοιαῦτα Ταμεῖα 'Επικουρικῆς 'Ασφαλίσεως θεωροῦνται διὰ τοὺς συνταξιούχους τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τὸ Ταμεῖον 'Ασφαλίσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν 'Υπαλλήλων, τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Νομικῶν, τὸ Ταμεῖον Συντάξεων καὶ Αὐτασφαλίσεως 'Υγειονομικῶν, τὸ Ταμεῖον Μηχανικῶν καὶ 'Εργοληπτῶν Δημοσίων "Εργων κλπ.

Δὲν θεωροῦνται ὡς ἐπικουρικῶς ἠσφαλισμένοι οἱ συνταξιοδοτούμενοι παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α. ἢ ἄλλων ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν λόγῳ γήρατος, παθήματος, ἀτυχήματος κλπ. ἐξ ἰδιωτικῆς ἐργασίας.

3. Δικαιολογητικὰ καταβολῆς τοῦ δώρου:

Τὸ δῶρον θὰ καταβληθῇ ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ὑπευθύνου δηλώσεως τοῦ συνταξιούχου ὅτι δὲν ἔλαβεν, οὔτε πρόκειται νὰ λάβῃ δῶρον ἐξ ἄλλης πηγῆς.

Εἰς τὴν ὑποχρέωσιν τῆς προσαγωγῆς τῆς ὑπευθύνου δηλώσεως δὲν ὑπόκεινται οἱ λαμβάνοντες χορηγίαν τέως Δήμαρχοι.

4. Χρονολογία καταβολῆς τοῦ δώρου:

Τὸ δῶρον θὰ καταβληθῇ ὁμοῦ μετὰ τῆς συντάξεως τοῦ μηνὸς 'Ιανουαρίου 1973 εἰς τοὺς δικαιούχους, ἀπὸ 20ῆς Δεκεμβρίου 1972.

5. Πολεμικαὶ συντάξεις:

Τοῦ ὡς ἄνω δώρου δικαιοῦνται καὶ οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 835/1948 «περὶ συνταξιοδοτήσεως τῶν θυμάτων τοῦ ἀγῶνος κατὰ τοῦ συμμοριτισμοῦ κλπ.» δικαιωθέντες πολεμικῆς συντάξεως δήμαρχοι, πρόεδροι κοινοτήτων, δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ σύμβουλοι, ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, ὡς καὶ αἱ οἰκογένειαι τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων προσώπων τῶν φονευθέντων ἢ ἐξαφανισθέντων.

'Εὰν αἱ συντάξεις αὐταὶ καταβάλλωνται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, κατόπιν ἁρμοδίως διαπιστωθείσης ἐλλείψεως πόρων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τὸ δῶρον θὰ καταβληθῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς περιορισμούς, ὡς πρὸς τὴν καταβολὴν τοῦ δώρου τὰ δικαιολογητικὰ καὶ τὴν χρονολογίαν καταβολῆς τοῦ δώρου, ἰσχύουν τὰ ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφοις ὁριζόμενα.

6. Κρατήσεις:

Τὸ δῶρον ὑπόκειται, ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ πολεμικῆς συντάξεως, εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ εἰσοδήματος, τέλη χαρτοσήμου καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ Κλάδου κατὰ τῆς ἀσθενείας δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων εἰσφοράν.

7. Καταλογισμὸς δαπανῶν:

'Η διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ δώρου δαπάνη θὰ βαρύνῃ τὸ οἰκεῖον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον πληρωμῆς συντάξεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν δήμων κλπ.

Παρακαλοῦμεν ὅπως ἡ παροῦσα κοινοποιηθῇ εἰς τοὺς Δήμους, τὰ Δημοτικὰ καὶ Κοινοτικὰ 'Ιδρύματα τῆς περιφερείας σας ὡς καὶ εἰς τὰς Κοινότητας αἵτινες καταβάλλουν συντάξεις τοῦ Α.Ν. 835/48.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Διευθυντὴς
Θ. ΚΑΚΑΝΤΟΥΣΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Π.Ο.Τ.Α. – Τμῆμα Π.Ο.Τ.Α.
'Αριθ. Πρωτ. 98374
'Αριθ. 'Εγκ. Κ.Δ. 42

'Εν 'Αθήναις τῇ 22 Νοεμβρίου 1972

«Χορήγησις προσαυξήσεως τριετιῶν εἰς ὑπαλλήλους δήμων καὶ κοινοτήτων

διορισθέντας εἰς θέσεις γραφέως ἐπὶ βαθμοῖς 11ῳ-9ῳ ἢ 11ῳ-6ῳ καὶ προαχθέντας εἰς θέσεις γραμματέως ἐπὶ βαθμοῖς 8ῳ-6ῳ».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

Κοιν.: Λοιποὺς παγίους 'Αποδέκτας 'Εγκυκλίων

1. Κοινοποιοῦμεν κατωτέρω ὡς ἔχει τὸ ὑπ' ἀριθ. 4226/15.11.1972 ἔγγραφον τοῦ Προέδρου τοῦ 'Ανωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων 'Υπηρεσιῶν, δι' οὗ ἐγένετο δεκτόν, ὅτι, διὰ τὴν χορήγησιν προσαυξήσεως τριετιῶν, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ν.δ. 807/1971, εἰς ὑπαλλήλους δήμων καὶ κοινοτήτων, διορισθέντας ἀρχικῶς εἰς θέσεις γραφέως καὶ καταλαβόντας μεταγενεστέρως διὰ προαγωγῆς θέσεις γραμματέως δέον νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ὡς εἰσαγωγικὸς βαθμὸς ὁ τοιοῦτος τῆς νέας θέσεως ἣν κατέλαβον οὗτοι διὰ προαγωγῆς, ἤτοι ὁ 8ος, πρὸς γνῶσιν καὶ ἐνημέρωσιν τῶν δήμων, τῶν κοινοτήτων καὶ τῶν δημοσίων ταμείων, δι' ἐφαρμογήν.

2. Εἰδικώτερον, γνωρίζομεν, ὅτι εἰς τὴν τοιαύτην ρύθμισιν ὑπάγονται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον οἱ ὡς ἑπεται ὑπάλληλοι:

α. Οἱ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι οἱ διορισθέντες εἰς θέσεις γραφέως ἐπὶ βαθμοῖς 11ῳ–9ῳ ἢ 11ῳ–6ῳ καὶ προαχθέντες ἢ ἐνταχθέντες εἰς θέσεις γραμματέως ἐπὶ βαθμοῖς 8ῳ–6ῳ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ ν.δ. 1140/1972 καὶ τῶν προϊσχυσασῶν τοιούτων τῶν παρ. 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ ν.δ. 4260/1962, τῶν παρ. 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ β.δ. 406/1963 καὶ τῶν περιπτώσεων 2 καὶ 3 τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ β.δ. 1044/1966 καὶ

β. Οἱ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι οἱ διορισθέντες εἰς θέσεις γραφέως ἐπὶ βαθμοῖς 11ῳ–9ῳ καὶ προαχθέντες, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 173 τοῦ β.δ. 406/1963, πρὸ τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ ν.δ. 4260/1962 (δι' ἧς διηυρύνθη ἡ διαβάθμισις τῶν θέσεων γραφέων τῶν δήμων καὶ πέρα τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀκολούθου, ὁρισθείσης ταύτης ἐνιαίας εἰς τοὺς βαθμοὺς τοῦ γραφέως ἐπὶ βαθμῷ 11ῳ μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ εἰσηγητοῦ) εἰς θέσεις γραμματέως ἐπὶ βαθμοῖς 8ῳ–6ῳ.

3. Αἱ ἐκδοθεῖσαι πράξεις, δι' ὧν ὑπελογίσθη κατ' ἄλλον τρόπον, ἡ, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ν.δ. 807/1971, χορήγησις προσαυξήσεως τριετιῶν εἰς τοὺς ὡς εἴρηται ὑπαλλήλους δέον νὰ ἀνακληθοῦν καὶ νὰ ἐκδοθοῦν ἕτεραι σύμφωνοι πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς παρούσης.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 4226 Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Νοεμβρίου 1972

«Ἐπίδομα εὐδοκίμου παραμονῆς (τριετιῶν) ὑπαλλήλων ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως».

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
Γεν. Δ/νσιν Διοικήσεως
Δ/νσιν Π.Ο.Τ.Α.–Τμῆμα Π.Ο.Τ.Α. — Ἐνταῦθα

Σχετ.: 85643/7406/23.10.1972 Ὑμέτερον

Εἰς ἀπάντησιν ἐπὶ τοῦ ὕπερθεν σχετικοῦ, γνωρίζομεν ὑμῖν τὰ κάτωθι:

1. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς δημοτικοὺς ὑπαλλήλους, τοὺς προαχθέντας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μεταβατικῶν διατάξεων τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 138 τοῦ ν. 1726/1951 (φ. 100) περιληφθέντας εἰς τὸ ἄρθρον 173 τοῦ β.δ. 406/63 (φ. 115), εἰς θέσεις γραμματέων–εἰσηγητῶν (8ῳ–6ῳ), πρὸ τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ ν.δ. 4260/62 (φ. 186), ὡς εἰσαγωγικὸς βαθμός, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ἐπιδόματος τριετιῶν, θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὁ 8ος ὡς ἄλλως τε ἔχει ἤδη δεχθῆ καὶ τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας (τμ. Β' 660/69), προκειμένου καὶ περὶ τῆς ἐντάξεως τῶν ὑπαλλήλων τῆς ὡς ἄνω περιπτώσεως, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 2 τοῦ ν.δ. 4541/66 (φ. 176).

2. Ὡς πρὸς τοὺς κοινοτικοὺς ὑπαλλήλους, περὶ ὧν γίνεται μνεία εἰς τὴν παρ. 2α ὑπ' ὄψιν ὑμετέρου ἐγγράφου, φρονοῦμεν ὅτι, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἐπιδόματος, δέον ὅπως ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὁ εἰσαγωγικὸς βαθμὸς τῆς θέσεως ἣν οὗτοι κατέλαβον καὶ κατέχουν διὰ προαγωγῆς ἢ ἐντάξεως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τῷ ἐγγράφῳ τούτῳ μνημονευομένων εἰδικῶν διατάξεων, τουτέστιν ὁ 8ος βαθμός. Ἡ ἄποψις αὕτη εὑρίσκει ἔρεισμα εἰς τὸ ὅτι οἱ ἐν λόγῳ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι, οἵτινες πρότερον κατεῖχον θέσεις, ἐπὶ βαθμοῖς γραφέως–ἀκολούθου (11ῳ–9ῳ), ἀπαιτούσας ὡς τυπικὸν προσὸν τὸ ἐνδεικτικὸν τῆς δευτέρας ἢ τῆς τρίτης τάξεως ἑξαταξίου Γυμνασίου, κατέλαβον διὰ προαγωγῆς ἢ ἐντάξεως τὰς παρ' αὐτῶν ἤδη κατεχομένας θέσεις ἀνωτέρας διαβαθμίσεως (γραμματέως) οὐχὶ λόγῳ συμπληρώσεως ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ ὡρισμένου χρόνου διὰ τὴν προαγωγὴν ἀπαιτουμένου ἢ λόγῳ συμπληρώσεως ὡρισμένου συνολικοῦ χρόνου ὑπηρεσίας, ἀλλὰ διότι ἐκέκτηντο τὰ ηὐξημένα τυπικὰ προσόντα τῆς νέας θέσεως (ἀπολυτήριον ἑξαταξίου Γυμνασίου) καὶ ἐκρίθησαν, ἀπὸ ἀπόψεως οὐσιαστικῶν προσόντων, ἱκανοὶ πρὸς κατάληψιν τῶν θέσεων τούτων, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἐγκρίσεως τοῦ Νομάρχου, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου. Οὕτως, ἡ τοιαύτη προαγωγὴ ἢ ἔνταξις εἶχε κατ' οὐσίαν τὴν ἔννοιαν διορισμοῦ εἰς κοινοτικὰς θέσεις ὑψηλοτέρας διαβαθμίσεως καὶ ηὐξημένων προσόντων ὁ τρόπος δ' οὗτος πληρώσεως τῶν περὶ ὧν πρόκειται θέσεων, ὑπηγορεύθη ἐκ τοῦ λόγου ὅπως προτιμῶνται οἱ ἤδη εὐδοκίμως ὑπηρετοῦντες, ἐφ' ὅσον κέκτηνται καὶ τὰ νόμιμα τυ-

πικὰ προσόντα, ἐκείνων οἵτινες τὸ πρῶτον θὰ εἰσήρχοντο εἰς τὴν κοινοτικὴν ὑπηρεσίαν.

'Ο Πρόεδρος
Α. ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Δ/νσις Τοπ. Αὐτοδιοικήσεως
Τμῆμα Δημ. καὶ Κοιν. Δ/σεως
'Αριθ. Πρωτ. 101168

'Εν 'Αθήναις τῇ 24 Νοεμβρίου 1972

«Κοινοποίησις ἀποφάσεων περὶ καθορισμοῦ τῶν χρηματικῶν ὁρίων τῶν ἐξόδων παραστάσεως δημάρχων καὶ προέδρων κοινοτήτων».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν — 'Εδρας των

1. Κοινοποιοῦμεν, κατωτέρω, τὰς ὑπ' ἀριθ. 88751 καὶ 88752/21.10.1972 ἀποφάσεις ἡμῶν, δημοσιευθείσας εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 976/14.11.1972 φύλλον τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχος Β') περὶ καθορισμοῦ τῶν κατωτάτων καὶ ἀνωτάτων ὁρίων τῶν ἐξόδων παραστάσεως τῶν δημάρχων καὶ προέδρων κοινοτήτων διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1973 καὶ παρακαλοῦμεν διὰ τὰ καθ' ὑμᾶς.

2. 'Επὶ τούτοις γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι :

α. 'Ο καθορισμὸς τῶν, κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1973, καταβλητέων ἐξόδων παραστάσεως θὰ γίνῃ ὑπὸ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν συμβουλίων, δι' εἰδικῆς ἀποφάσεως, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὸ τρέχον οἰκ. ἔτος 1972 πραγματοποιηθησομένων ὑπὸ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τακτικῶν ἐσόδων (Σ.Ε. 1422/56) καὶ ἐντὸς τῶν διὰ τῶν κοινοποιουμένων ἀποφάσεων ὁριζομένων κατωτάτων καὶ ἀνωτάτων ὁρίων.

β. Τὰ δημοτικὰ καὶ κοινοτικὰ συμβούλια δὲν δύνανται νὰ καθορίζουν τὰ ἐν λόγῳ ἔξοδα παραστάσεως εἰς ποσὰ μικρότερα τῶν ὁριζομένων κατωτάτων ὁρίων διὰ τῶν κοινοποιουμένων ἀποφάσεων, εἰς τὴν διακριτικὴν ὅμως αὐτῶν εὐχέρειαν ἀπόκειται νὰ καθορίζουν ταῦτα, ἐν ὄψει τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος, εἰς ποσὰ ἐξικνούμενα μέχρι τῶν ὁριζομένων ἀνωτάτων ὁρίων.

γ. Τὰ παρεχόμενα ἔξοδα παραστάσεως εἰς τοὺς δημάρχους καὶ προέδρους κοινοτήτων ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου περὶ φορολογίας εἰσοδήματος, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ/τος 1212/29.7.1972 (ΦΕΚ 133/1972), περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ ἀντικαταστάσεως ἐνίων φορολογικῶν διατάξεων, καὶ

δ. Αἱ ἀποδείξεις ἐξοφλήσεως τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων πληρωμῆς τῶν

ἐξόδων παραστάσεως ὑπόκεινται εἰς ἀναλογικὸν ἐμπορικὸν τέλος χαρτοσήμου 1 ο/ο (ἓν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν) (σχετ. ἐγκ. 'Υπουργείου 2810/147/22.8.1956).

3. Τὰ ἀνωτέρω παρακαλοῦμεν ὅπως ἔχητε ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν ἔλεγχον τῶν ἀποφάσεων τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν συμβουλίων περὶ τοῦ καθορισμοῦ τῶν ἐξόδων παραστάσεως τῶν Δημάρχων ἢ Προέδρων Κοινοτήτων.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Διευθυντὴς
Θ. ΚΑΚΑΝΤΟΥΣΗΣ

α') 'Αριθ. 88752

«Περὶ καθορισμοῦ τῶν κατωτάτων καὶ ἀνωτάτων ὁρίων τῶν ἐξόδων παραστάσεως τῶν Προέδρων Κοινοτήτων».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

'Εχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 122, παρ. 2, τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος, ἀποφασίζομεν:

Τὰ εἰς τοὺς Προέδρους Κοινοτήτων παρεχόμενα ἐτήσια ἔξοδα παραστάσεως καθορίζονται ὑπὸ τοῦ οἰκείου συμβουλίου, διὰ τὸ ἔτος 1973, ἐντὸς τῶν κάτωθι κατωτάτων καὶ ἀνωτάτων ὁρίων:

Πραγματοποιηθέντα τακτικὰ ἔσοδα		'Ορια ἐτησίων ἐξόδων παραστάσεως	
		κατώτατον	ἀνώτατον
μέχρι δραχμῶν	10.000	2.400	4.200
'Από δρχ. 10.001	20.000	4.200	6.000
» » 20.001	30.000	6.000	8.000
» » 30.001	50.000	8.000	10.000
» » 50.001	100.000	10.000	12.000
» » 100.001	200.000	12.000	18.000
» » 200.001	400.000	18.000	26.000
» » 400.001	600.000	26.000	32.000
» » 600.001	1.000.000	32.000	43.000
» » 1.000.001	1.500.000	43.000	55.000
» » 1.500.001	2.000.000	55.000	70.000
» » 2.000.001	3.000.000	70.000	82.000
» » 3.000.001 καὶ ἄνω		82.000	94.000

'Η παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

'Εν 'Αθήναις τῇ 21 'Οκτωβρίου 1972

'Ο 'Υπουργὸς
ΑΔΑΜ. Ι. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

β') 'Αριθ. 88751

«Περὶ καθορισμοῦ τῶν κατωτάτων καὶ ἀνωτάτων ὁρίων τῶν ἐξόδων παραστάσεως Δημάρχων».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

'Εχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 122, παρ. 2 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος, ἀποφασίζομεν:

Τὰ εἰς τοὺς Δημάρχους παρεχόμενα ἐτήσια ἔξοδα παραστάσεως καθορίζωνται ὑπὸ τοῦ οἰκείου συμβουλίου, διὰ τὸ ἔτος 1973, ἐντὸς τῶν κάτωθι κατωτάτων καὶ ἀνωτάτων ὁρίων:

Πραγματοποιηθέντα τακτικὰ ἔσοδα		'Ορια ἐτησίων ἐξόδων παραστάσεως	
	μέχρι δραχμῶν	κατώτατον	ἀνώτατον
'Από δρχ. 100.001	200.000	15.000	20.000
» » 200.001	300.000	20.000	30.000
» » 300.001	400.000	36.000	44.000
» » 400.001	500.000	42.000	50.000
» » 500.001	600.000	48.000	56.000
» » 600.001	750.000	54.000	62.000
» » 750.001	1.000.000	60.000	68.000
» » 1.000.001	1.250.000	66.000	74.000
» » 1.250.001	1.500.000	72.000	80.000
» » 1.500.001	1.750.000	78.000	86.000
» » 1.750.001	2.000.000	84.000	92.000
» » 2.000.001	2.500.000	90.000	98.000
» » 2.500.001	3.000.000	96.000	104.000
» » 3.000.001	4.000.000	102.000	110.000
» » 4.000.001	5.000.000	108.000	116.000
» » 5.000.001	7.500.000	114.000	122.000
» » 7.500.001	10.000.000	120.000	128.000
» » 10.000.001	15.000.000	128.000	148.000
» » 15.000.001	25.000.000	146.000	166.000
» » 25.000.001	50.000.000	164.000	184.000
» » 50.000.001	75.000.000	182.000	202.000
» » 75.000.001	100.000.000	200.000	230.000
» » 100.000.001 καὶ ἄνω		228.000	258.000
		275.000	300.000

'Η παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

'Εν 'Αθήναις τῇ 21 'Οκτωβρίου 1972

'Ο 'Υπουργὸς

ΑΔΑΜ. Ι. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΙΝΑΞ ΕΓΚΥΚΛΙΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἐκδοθεισῶν κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον 1972

Ἀριθ. Ἐγκυκλ.	Ἀριθ. Πρωτ.	Ἡμερομηνία	Περίληψις
			ὑπόλ. Ὀκτωβρίου
Κ.Δ. 37	89802	23.10.72	«Ἁρμόδια ὄργανα διὰ τὴν χορήγησιν προσαυξήσεων τριετιῶν».
Κ.Δ. 38	91725	30.10.72	«Κοινοποίησις τοῦ Ν. Δ/τος 1231/72 «περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν.Δ. 689/1970».
			Νοέμβριος
Γ.Δ. 91	90290	2.11.72	«Συμμετοχὴ ἀντιπροσώπου τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Κινηματογραφιστῶν καὶ Ἑνώσεων Θεατρικῶν Ἐπιχειρηματιῶν καὶ Ἠθοποιῶν εἰς Συμβούλια Ἐπιθεωρήσεως Κινηματογράφων–Θεάτρων».
Γ.Δ. 92	89510	2.11.72	«Περὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου-μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου».
Γ.Δ. 93	95226	9.11.72	«Μνημόσυνα διὰ τὰ θύματα τῆς κομμουνιστικῆς κατὰ τοῦ Ἔθνους ἐπιβουλῆς».
Γ.Δ. 94	99053	18.11.72	«Ὀφειλαὶ ἐκ τελῶν χρήσεως μηχανημάτων τέως Τ.Ε.Δ.Κ.».
Γ.Δ. 95	97263/21647	20.11.72	«Περὶ ἐξακριβώσεως τῆς ἡλικίας ὁμογενῶν διὰ τὴν παρὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων τῶν Η.Π.Α. συνταξιοδότησίν των».
Κ.Δ. 40	98261	16.11.72	«Καθιέρωσις ἐπ' ἀμοιβῇ ὑπερωριακῆς ἐργασίας δι' ἐκτελοῦντας καθήκοντα ληξιάρχου κ.λπ».
Κ.Δ. 41	98374	22.11.72	«Χορήγησις προσαυξήσεως τριετιῶν εἰς ὑπαλλήλους δήμων καὶ κοινοτήτων διορισθέντας εἰς θέσεις γραφέως ἐπὶ βαθμοῖς 11ῳ–9ῳ ἢ 11ῳ–6ῳ καὶ προαχθέντας εἰς θέσεις γραμματέως ἐπὶ βαθμοῖς 8ῳ–6ῳ».

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ - ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

ΝΟΜ. ΚΑΙ ΒΑΣ. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Β.Δ. 665 «Περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Διατάγματος 2592/1953».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 193/3.11.72)

Ν.Δ. 1265 «Περὶ ἐλέγχου τῶν δαπανῶν τοῦ Κράτους, τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν ἄλλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ὡς καὶ τῶν λογαριασμῶν τῶν δημοσίων ὑπολόγων καὶ παρακολουθήσεως τῶν ἐσόδων των».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 197/8.11.72)

Β.Δ. 706 «Περὶ μετονομασίας τῆς Κοινότητος Κάτω Ποταμιᾶς τοῦ Νομοῦ 'Αχαΐας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 203/17.11.72)

Β.Δ. 707 «Περὶ συστάσεως ἐν τῇ Κοινότητι 'Ιτέας τοῦ Νομοῦ Φωκίδος ἰδίου νομικοῦ προσώπου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Κοινοτικὴ Φιλαρμονικὴ 'Ιτέας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 203/17.11.72)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 709

«Περὶ καθορισμοῦ ὁρίου ἡλικίας διορισμοῦ εἰς ἐνίας θέσεις τακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

'Εχοντες ὑπ' ὄψιν :

1. Τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1140/1972 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν περὶ καταστάσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 854/5.9.1972 γνωμοδότησιν τοῦ 'Ανωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων 'Υπηρεσιῶν.

3. Τὴν ὑπ' ἀρ. 627/12.10.1972 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας, προτάσει τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

'Αρθρον μόνον.

Διὰ τὸν διορισμὸν εἰς τακτικὰς θέσεις τῶν ἀντιστοίχων κλάδων τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως :

α) Μηχανικῶν καὶ ὑπομηχανικῶν :

β) Διευθυντῶν ἐπαγγελματικῆς σχολῆς, καὶ

γ) 'Υποδιευθυντῶν ἐπαγγελματικῆς σχολῆς, ὁρίζεται ἀνώτατον ὅριον ἡλικίας τὸ 45ον ἔτος.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Νοεμβρίου 1972

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 205/23.11.72)

Β.Δ. 646 «Περὶ συστάσεως ἐν τῇ Κοινότητι Ἰτέας τοῦ Νομοῦ Φωκίδος ἰδίου Νομικοῦ Προσώπου, ὑπὸ τὸ ὄνομα «Κοινοτικὴ Βιβλιοθήκη Ἰτέας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 185/25.10.72)

Β.Δ. 647 «Περὶ μετονομασίας τοῦ συνοικισμοῦ «Ἀγριλιὰ» τῆς Κοινότητος Βέργας τῆς Ἐπαρχίας Καλαμῶν τοῦ Νομοῦ Μεσσηνίας καὶ μεταφορᾶς τῆς ἕδρας τῆς Κοινότητος».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 185/25.10.72)

Β.Δ. 649 «Περὶ Ἐθνικοῦ Σταδίου Πρώτης Σερρῶν».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 186/26.10.72)

Β.Δ. 653 «Περὶ συγκροτήσεως Ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνεγέρσεως προτομῆς τῆς «Κριτσωτοπούλας» εἰς τὴν Κοινότητα Κριτσᾶς Νομοῦ Λασιθίου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 186/26.10.72)

Ν.Δ. 1284 «Περὶ τοῦ τρόπου ἀντιμετωπίσεως τῶν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν τῶν Παραρτημάτων τοῦ Κ.Α.Δ.Κ.Υ. ὡς καὶ τοῦ Κ.Σ.Κ.Υ.».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 213/1.12.72)

Β.Δ. 726 «Περὶ καταργήσεως τῆς Κοινότητος Σκοπιᾶς τῆς Ἐπαρχίας καὶ τοῦ Νομοῦ Εὐρυτανίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 214/1.12.72)

Β.Δ. 727 «Περὶ συστάσεως ἐν τῇ Κοινότητι Ἑρμιόνης Ἀργολίδος ἰδίου νομικοῦ προσώπου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Κοινοτικὴ Βιβλιοθήκη Ἑρμιόνης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 214/1.12.72)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 715

«Περὶ κατατάξεως τῶν θέσεων τακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων εἰς Κατηγορίας καὶ Κλάδους, διαβαθμίσεως τούτων καὶ καθορισμοῦ τῶν εἰδικῶν προσόντων διορισμοῦ εἰς τὰς θέσεις ταύτας».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν :

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 115 τοῦ Ν.Δ. 1140/1972 «περὶ τροποποιή-

σεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν περὶ καταστάσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 785/16.8.1972 σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ 'Ανωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων 'Υπηρεσιῶν.

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 577/20.9.1972 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επι-'Επικρατείας, προτάσει τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Κατηγορίαι καὶ Κλάδοι Προσωπικοῦ

"Αρθρον 1.

Κατάταξις τῶν θέσεων προσωπικοῦ εἰς κατηγορίας.

1. Αἱ θέσεις τοῦ προσωπικοῦ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων, τοῦ ὑπαγομένου εἰς τὰς διατάξεις τοῦ πρώτου βιβλίου τοῦ Ν.Δ. 1140/1972, κατατάσσονται εἰς τρεῖς κατηγορίας :

Α' Κατηγορίαν

Β' Κατηγορίαν

Γ' Κατηγορίαν.

2. Θέσεις Α' κατηγορίας εἶναι ἐκεῖναι, δι' ἃς ὡς εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἀπαιτεῖται πτυχίον ἢ δίπλωμα ἀνωτάτης ἢ ἀνωτέρας σχολῆς τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἰσοτίμου τῆς ἀλλοδαπῆς.

3. Θέσεις Β' κατηγορίας εἶναι ἐκεῖναι, δι' ἃς ὡς εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἀπαιτεῖται ἀπολυτήριον ἑξαταξίου γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου μέσης σχολῆς γενικῆς ἐκπαιδεύσεως ἢ ἄλλης ἀνωτέρας ἢ μέσης ἢ κατωτέρας τεχνικῆς σχολῆς ἢ ἐνδεικτικὸν βας τάξεως ἑξαταξίου γυμνασίου ἢ ἰσότιμον πρὸς τοῦτο ἑτέρας σχολῆς ἢ ὡρισμένη εἰδικότης ἢ ἐμπειρία.

4. Θέσεις Γ' κατηγορίας εἶναι ἐκεῖναι, δι' ἃς δὲν ἀπαιτοῦνται τὰ ὡς ἄνω εἰδικὰ τυπικὰ προσόντα.

"Αρθρον 2.

Κατάταξις τῶν θέσεων προσωπικοῦ εἰς Κλάδους.

Αἱ θέσεις τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, προσωπικοῦ, ἐν ὄψει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 20 τοῦ πρώτου βιβλίου τοῦ Ν.Δ. 1140/1972 διακρίσεως, κατατάσσονται εἰς κλάδους ὡς ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις 3–7, ὁρίζεται.

"Αρθρον 3.

Κλάδοι Διοικητικοῦ Προσωπικοῦ.

1. Α' Κατηγορίας :

Κλάδος Α1 Διοικητικὸς

Κλάδος Α2 'Εφόρων βιβλιοθηκῶν καὶ 'Εφόρων πινακοθηκῶν

Κλάδος Α3 Κοινωνικῶν λειτουργῶν.

2. Β' Κατηγορίας :
Κλάδος Β1 Διοικητικὸς
Κλάδος Β2 'Επιμελητῶν ἐπαγγελματικῶν σχολῶν
Κλάδος Β3 'Εποπτῶν καθαριότητος
Κλάδος Β4 τηλεφωνητῶν.

3. Γ' Κατηγορίας :
Κλάδος Γ1 κλητήρων – θυρωρῶν
Κλάδος Γ2 ἐπιστατῶν καθαριότητος.

"Αρθρον 4.

Κλάδοι Τεχνικοῦ Προσωπικοῦ.

1. Α' Κατηγορίας :
Κλάδος Α5 Πολιτικῶν μηχανικῶν
Κλάδος Α6 'Αρχιτεκτόνων
Κλάδος Α7 Μηχανολόγων – ἠλεκτρολόγων
Κλάδος Α8 Τοπογράφων
Κλάδος Α9 Χημικῶν μηχανικῶν.

2. Β' Κατηγορίας :
Κλάδος Β5 Πολιτικῶν ὑπομηχανικῶν
Κλάδος Β6 Τοπογράφων ὑπομηχανικῶν
Κλάδος Β7 Ὑπομηχανικῶν ἠλεκτρολόγων – μηχανολόγων
Κλάδος Β8 Μηχανοστασιαρχῶν
Κλάδος Β9 'Εργοδηγῶν
Κλάδος Β10 Σχεδιαστῶν.

"Αρθρον 5.

Κλάδοι Ὑγειονομικοῦ Προσωπικοῦ.

1. Α' Κατηγορίας :
Κλάδος Α10 Φαρμακοποιῶν
Κλάδος Α11 Μαιῶν τριετοῦς φοιτήσεως
Κλάδος Α12 'Επισκεπτριῶν ἀδελφῶν τετραετοῦς φοιτήσεως
Κλάδος Α13 'Αδελφῶν νοσοκόμων τοὐλάχιστον τριετοῦς φοιτήσεως
Κλάδος Α14 Φυσιοθεραπευτῶν.

2. Β' Κατηγορίας :
Κλάδος Β11 'Αδελφῶν νοσοκόμων μονοετοῦς φοιτήσεως
Κλάδος Β12 Βρεφοκόμων τριετοῦς φοιτήσεως
Κλάδος Β13 Βρεφοκόμων διετοῦς φοιτήσεως
Κλάδος Β14 Ὑγειονομοφυλάκων
Κλάδος Β15 Βοηθῶν Φαρμακείου
Κλάδος Β16 Παρασκευαστῶν ἀντιλυσσικοῦ ὁροῦ
Κλάδος Β17 Παρασκευαστῶν μικροβιολογικοῦ ἐργαστηρίου

Κλάδος Β18 Βοηθῶν ἀκτινολογικοῦ ἐργαστηρίου
Κλάδος Β19 Ἱματιοφυλάκων.

Ἄρθρον 6.

Κλάδοι Γεωπονικοῦ Προσωπικοῦ.

1. Α' Κατηγορίας :
Κλάδος Α15 Γεωπόνων.
2. Β' Κατηγορίας :
Κλάδος Β20 Βοηθῶν γεωπόνων.
Κλάδος Β21 Γεωργοτεχνιτῶν
Κλάδος Β22 Δασοφυλάκων

Ἄρθρον 7.

Κλάδοι Ἐκπαιδευτικοῦ Προσωκικοῦ.

1. Α' Κατηγορίας :
Κλάδος Α16 Καθηγητῶν ἐπαγγελματικῆς σχολῆς
Κλάδος Α17 Διδασκάλων ἐπαγγελματικῆς σχολῆς
Κλάδος Α18 Νηπιαγωγῶν ἐπαγγελματικῆς σχολῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Διαβάθμισις θέσεων καὶ προσόντα διορισμοῦ

Ἄρθρον 8.

Διαβάθμισις θέσεων.

1. Αἱ θέσεις τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος προσωπικοῦ, κατατάσσονται εἰς δέκα τρεῖς (13) ἐν ὅλῳ βαθμοὺς ὡς ἕπεται :

1ος	7ος
2ος	8ος
3ος	9ος
4ος	10ος
5ος	11ος
	12ος
6ος	13ος.

2. Αἱ θέσεις ἑκάστης τῶν κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1, κατηγοριῶν κατατάσσονται εἰς ἰδίαν βαθμολογικὴν κλίμακα ὡς ἕπεται :

α) Α' Κατηγορίας, εἰς τοὺς βαθμοὺς ἀπὸ 1ου μέχρι τοῦ 9ου, ἐξ ὧν ἀνώτατος εἶναι ὁ 1ος καὶ κατώτατος ὁ 9ος.

β) Β' Κατηγορίας, εἰς τοὺς βαθμοὺς ἀπὸ τοῦ 4ου μέχρι τοῦ 11ου, ἐξ ὧν ἀνώτατος εἶναι ὁ 4ος καὶ κατώτατος ὁ 11ος.

γ) Γ' Κατηγορίας, εἰς τοὺς βαθμοὺς ἀπὸ τοῦ 8ου μέχρι τοῦ 13ου, ἐξ ὧν ἀνώτατος εἶναι ὁ 8ος καὶ κατώτατος ὁ 13ος.

3. Ὅπου ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις ἀναγράφονται ἔναντι θέσεώς τινος

πλείονες βαθμοί, ἡ θένις αὕτη εἶναι ὀργανικῶς ἐνιαία εἰς τοὺς βαθμοὺς τούτους.

4. Οἱ ὑπάλληλοι Α' Κατηγορίας τοῦ μὲν 1ου βαθμοῦ εἶναι ἀνώτατοι τῶν δὲ 2ου ἕως καὶ 5ου ἀνώτεροι.

Α'. Διοικητικὸν Προσωπικόν.

Ἄρθρον 9.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Α1 Διοικητικοῦ.

1. Ὁ Κλάδος Α1 περιλαμβάνει θέσεις διακρινομένας κατὰ βαθμοὺς ὡς ἕπεται :

α) Γενικοῦ Διευθυντοῦ, ἐπὶ βαθμῷ 1ῳ.

β) Διευθυντοῦ, ἐπὶ βαθμοῖς 3ῳ ἕως 2ῳ.

γ) Τμηματάρχου, ἐπὶ βαθμοῖς 5ῳ ἕως 4ῳ.

δ) Γραμματέως, ἐπὶ βαθμοῖς 8ῳ ἕως 6ῳ.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (8ον) ὁρίζεται τὸ πτυχίον οἱουδήποτε τμήματος τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἢ τῆς Σχολῆς Νομικῶν, Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἢ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν ἢ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἢ Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς ἢ ἰσότιμον πτυχίον σχολῆς τῆς ἀλλοδαπῆς.

3. Θέσεις τοῦ Κλάδου τούτου δύναται νὰ ὁρισθοῦν μόνον εἰς δήνους πραγματικοῦ πληθυσμοῦ 5.000 καὶ ἄνω, ὡς οὗτος ἐμφαίνεται εἰς τοὺς δημοσιευθέντας πίνακας τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς τελευταίας γενικῆς ἀπογραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Χώρας, καὶ παρ' αὐτοῖς ἱδρύματα, ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τῶν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ν.Δ. 1140/72.

Ἄρθρον 10.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Α2 Ἐφόρων βιβλιοθηκῶν καὶ Ἐφόρων πινακοθηκῶν.

1. Ὁ Κλάδος Α2 περιλαμβάνει θέσεις διακρινομένας κατὰ βαθμοὺς ὡς ἕπεται :

α) Ἐφόρου βιβλιοθήκης ἐπὶ βαθμοῖς 7ῳ ἕως 2ῳ.

β) Ἐφόρου πινακοθήκης ἐπὶ βαθμοῖς 7ῳ ἕως 2ῳ.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (7ον) ὁρίζεται τὸ πτυχίον οἱουδήποτε τμήματος τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἢ τῆς Σχολῆς Νομικῶν, Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἢ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν ἢ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἢ Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς ἢ ἰσότιμον πτυχίον σχολῆς τῆς ἀλλοδαπῆς ἢ πτυχίον Φιλοσοφικῆς ἢ Φυσικομαθηματικῆς ἢ Θεολογικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου τῆς ἡμεδαπῆς, γνῶσις τῆς γαλλικῆς ἢ ἀγγλι-

κῆς γλώσσης καὶ γνώσεις βιβλιοθηκονομίας, ἀποδεικνυόμεναι ἐξ ἀντιστοίχων τίτλων ἢ διὰ δοκιμασίας.

Ἄρθρον 11.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Α3 Κοινωνικῶν λειτουργῶν.

1. Ὁ Κλάδος Α3 περιλαμβάνει θέσιν κοινωνικοῦ λειτουργοῦ ἐπὶ βαθμοῖς 9ῳ καὶ 6ῳ.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (9ον) ὁρίζεται τὸ πτυχίον ἀνεγνωρισμένης σχολῆς κοινωνικῶν λειτουργῶν ἡμεδαπῆς τριετοῦς τοὐλάχιστον μεταγυμνασιακῆς φοιτήσεως ἢ ἰσότιμον σχολῆς ἀλλοδαπῆς καὶ ἄδεια κοινωνικοῦ λειτουργοῦ.

Ἄρθρον 12.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Β1 Διοικητικοῦ.

1. Ὁ Κλάδος Β1 περιλαμβάνει θέσεις :

α) Ἐπὶ βαθμῷ 4ῳ.

β) Ἐπὶ βαθμῷ 5ῳ.

γ) Ἐπὶ βαθμοῖς 11ῳ–6ῳ (θέσεις ἀσκούντων ἔργα γραμματέων, γραφέων, βοηθῶν ταμείου, εἰσπρακτόρων).

Δεύτερος εἰσαγωγικὸς βαθμὸς δύναται νὰ ὁρισθῇ ὁ 8ος εἰς δήμους πραγματικοῦ πληθυσμοῦ κάτω τῶν 5.000 καὶ εἰς τὰ παρ' αὐτοῖς ἱδρύματα.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (11ον) ὁρίζεται τὸ ἀπολυτήριον ἑξαταξίου γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου μέσης σχολῆς γενικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ γνῶσις δακτυλογραφίας, ἀποδεικνυομένη διὰ δοκιμασίας.

Διὰ τὸν δεύτερον εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (8ον) ἀπαιτεῖται, πλέον τῶν ὡς ἄνω προσόντων καὶ πενταετὴς τοὐλάχιστον δημοσία, δημοτικὴ ἢ κοινοτικὴ προϋπηρεσία τακτικοῦ διοικητικοῦ ὑπαλλήλου.

3. Θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 5ῳ καὶ 4ῳ συνιστῶνται διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν δήμων πραγματικοῦ πληθυσμοῦ 5.000 καὶ ἄνω καὶ εἰς τὰ παρ' αὐτοῖς ἱδρύματα μέχρι ποσοστοῦ 8 %, ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν θέσεων τοῦ Β1 Κλάδου. Κατὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας αἱ ἐπὶ 5ῳ βαθμῷ θέσεις δέον νὰ τελοῦν πρὸς τὰς θέσεις ἐπὶ βαθμῷ 4ῳ εἰς σχέσιν 2 πρὸς 1.

4. Ὡσαύτως θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 5ῳ–4ῳ δύναται νὰ ὁρισθῇ εἰς δήμους πραγματικοῦ πληθυσμοῦ κάτω τῶν 5.000 καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς ἱδρύματα μόνον ἐὰν ἐπιβάλλεται ἐκ τῶν κατ' ἰδίαν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν καὶ ἐπιτρέπεται ἐκ τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων αὐτῶν.

Ἄρθρον 13.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Β2
Ἐπιμελητῶν ἐπαγγελματικῶν σχολῶν.

1. Ὁ Κλάδος Β2 περιλαμβάνει θέσιν ἐπιμελητοῦ ἐπαγγελματικῆς σχολῆς ἐπὶ βαθμοῖς 11ῳ ἕως καὶ 6ῳ.

2. Ειδικόν τυπικόν προσόν διορισμού εις τόν εισαγωγικόν βαθμόν (11ον) ορίζεται τό απολυτήριον εξαταξίου γυμνασίου ή ισοτίμου μέσης σχολής γενικής εκπαιδεύσεως και γνώσις δακτυλογραφίας αποδεικνυομένη διά δοκιμασίας.

Άρθρον 14.

Θέσεις και προσόντα Κλάδου Β3 εποπτών καθαριότητος.

1. Ο Κλάδος Β3 περιλαμβάνει θέσιν επόπτου καθαριότητος, επί βαθμοίς 11ω έως 6ω.

2. Ειδικόν τυπικόν προσόν διορισμού εις τόν εισαγωγικόν βαθμόν (11ον) ορίζεται τό απολυτήριον εξαταξίου γυμνασίου ή ισοτίμου μέσης σχολής γενικής εκπαιδεύσεως.

Άρθρον 15.

Θέσεις και προσόντα Κλάδου Β4 τηλεφωνητών.

1. Ο Κλάδος Β4 περιλαμβάνει θέσιν τηλεφωνητού επί βαθμοίς 11ω έως 8ω.

2. Ειδικόν τυπικόν προσόν διορισμού εις τόν εισαγωγικόν βαθμόν (11ον) ορίζεται ενδεικτικόν Β' τάξεως εξαταξίου γυμνασίου ή ισότιμον προς τούτο ή πτυχίον της Σχολής Φάρου Τυφλών.

Άρθρον 16.

Θέσεις και προσόντα Κλάδου Γ1 κλητήρων–θυρωρών.

1. Ο Κλάδος Γ1 περιλαμβάνει θέσεις διακρινομένας εις βαθμούς ώς έπεται :

α) Αρχικλητήρος, επί βαθμώ 8ω.

β) Κλητήρος-θυρωρού, επί βαθμοίς 13ω έως 9ω.

2. Ειδικόν τυπικόν προσόν διορισμού εις τόν εισαγωγικόν βαθμόν (13ον) ορίζεται τό απολυτήριον του δημοτικού σχολείου.

Άρθρον 17.

Θέσεις και προσόντα Κλάδου Γ2 επιστατών καθαριότητος.

1. Ο Κλάδος Γ2 περιλαμβάνει την θέσιν επιστάτου καθαριότητος επί βαθμοίς 12ω έως 8ω.

2. Ειδικόν τυπικόν προσόν διορισμού εις τόν εισαγωγικόν βαθμόν (12ον) ορίζεται τό απολυτήριον δημοτικού σχολείου.

Β'. Τεχνικόν Προσωπικόν.

Άρθρον 18.

Κλάδος Γενικού Διευθυντού Τεχνικών Υπηρεσιών.

Θέσις Γενικού Διευθυντού εις τόν βαθμόν 1ον.

Ἡ πλήρωσις τῆς θέσεως ταύτης ἐνεργεῖται διὰ προαγωγῆς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ὑπαλλήλων ὑπαγομένων εἰς τοὺς Κλάδους Α5, Α6, Α7, Α8 καὶ Α9.

Ἄρθρον 19.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Α5 Πολιτικῶν Μηχανικῶν.

1. Ὁ Κλάδος Α5 περιλαμβάνει θέσεις διακρινομένας εἰς βαθμοὺς ὡς ἕπεται :

α) Διευθυντοῦ, ἐπὶ βαθμοῖς 3ῳ ἕως 2ῳ.

β) Πολιτικοῦ μηχανικοῦ, ἐπὶ βαθμοῖς 6ῳ ἕως 4ῳ.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (6ον) ὁρίζεται τὸ δίπλωμα πολιτικοῦ μηχανικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου ἢ Πολυτεχνικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἢ ἰσοτίμου ὁμοταγοῦς σχολῆς τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς.

Ἄρθρον 20.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Α6 Ἀρχιτεκτόνων.

1. Ὁ Κλάδος Α6 περιλαμβάνει θέσεις διακρινομένας εἰς βαθμοὺς ὡς ἕπεται :

α) Διευθυντοῦ, ἐπὶ βαθμοῖς 3ῳ ἕως 2ῳ.

β) Ἀρχιτέκτονος, ἐπὶ βαθμοῖς 6ῳ ἕως 4ῳ.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (6ον) ὁρίζεται τὸ δίπλωμα ἀρχιτέκτονος τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου ἢ Πολυτεχνικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἢ ἰσοτίμου ὁμοταγοῦς σχολῆς τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς.

Ἄρθρον 21.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Α7 Μηχανολόγων, Ἠλεκτρολόγων, Μηχανολόγων–Ἠλεκτρολόγων.

1. Ὁ Κλάδος Α7 περιλαμβάνει θέσεις διακρινομένας εἰς βαθμοὺς ὡς ἕπεται :

α) Διευθυντοῦ, ἐπὶ βαθμοῖς 3ῳ ἕως 2ῳ.

β) Μηχανολόγου ἢ ἠλεκτρολόγου ἢ μηχανολόγου–ἠλεκτρολόγου, ἐπὶ βαθμοῖς 6ῳ ἕως 4ῳ.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (6ον) ὁρίζεται τὸ δίπλωμα μηχανολόγου–ἠλεκτρολόγου ἢ μηχανολόγου ἢ ἠλεκτρολόγου τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου ἢ Πολυτεχνικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἢ ἰσοτίμου ὁμοταγοῦς σχολῆς τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς.

Ἄρθρον 22.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Α8 Τοπογράφων.

1. Ὁ Κλάδος Α8 περιλαμβάνει θέσεις διακρινομένας ἐπὶ βαθμοῖς ὡς ἕπεται :

α) Διευθυντοῦ, ἐπὶ βαθμοῖς 3ῳ ἕως 2ῳ.

β) Τοπογράφου, ἐπὶ βαθμοῖς 6ῳ ἕως 4ῳ.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (6ον) ὁρίζεται τὸ δίπλωμα ἀγρονόμου καὶ τοπογράφου μηχανικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου ἢ Πολυτεχνικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἢ ἰσοτίμου ὁμοταγοῦς σχολῆς τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς.

Ἄρθρον 23.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Α9 Χημικῶν–Μηχανικῶν.

1. Ὁ Κλάδος Α9 περιλαμβάνει θέσεις διακρινομένας εἰς βαθμοὺς ὡς ἕπεται :

α) Διευθυντοῦ, ἐπὶ βαθμοῖς 3ῳ ἕως 2ῳ.

β) Χημικοῦ–μηχανικοῦ, ἐπὶ βαθμοῖς 6ῳ ἕως 4ῳ.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (6ον) ὁρίζεται τὸ δίπλωμα χημικοῦ–μηχανικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου ἢ Πολυτεχνικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἢ ἰσοτίμου ὁμοταγοῦς Σχολῆς τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς.

Ἄρθρον 24.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Β5 Πολιτικῶν Ὑπομηχανικῶν.

1. Ὁ Κλάδος Β5 περιλαμβάνει θέσεις διακρινομένας εἰς βαθμοὺς ὡς ἕπεται :

α) Πολιτικοῦ ὑπομηχανικοῦ, ἐπὶ βαθμῷ 4ῳ.

β) Πολιτικοῦ ὑπομηχανικοῦ, ἐπὶ βαθμῷ 5ῳ.

γ) Πολιτικοῦ ὑπομηχανικοῦ, ἐπὶ βαθμοῖς 8ῳ ἕως 6ῳ.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (8ον) ὁρίζεται τὸ πτυχίον Πολιτικοῦ Ὑπομηχανικοῦ ἀνωτέρας δημοσίας τεχνικῆς σχολῆς ὑπομηχανικῶν ἢ ἑτέρας ἀνεγνωρισμένης ὡς ἰσοτίμου.

Ἄρθρον 25.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Β6 Τοπογράφων – Ὑπομηχανικῶν.

1. Ὁ Κλάδος Β6 περιλαμβάνει θέσεις διακρινομένας εἰς βαθμοὺς ὡς ἕπεται :

α) Τοπογράφου–Ὑπομηχανικοῦ, ἐπὶ βαθμῷ 4ῳ.

β) Τοπογράφου–Ὑπομηχανικοῦ, ἐπὶ βαθμῷ 5ῳ.

γ) Τοπογράφου–Ὑπομηχανικοῦ, ἐπὶ βαθμοῖς 8ῳ ἕως 6ῳ.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (8ον)

ὁρίζεται τὸ πτυχίον τοπογράφου-ὑπομηχανικοῦ ἀνωτέρας δημοσίας τεχνικῆς σχολῆς ὑπομηχανικῶν ἢ ἑτέρας ἀνεγνωρισμένης ὡς ἰσοτίμου.

Ἄρθρον 26.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Β7 Ὑπομηχανικῶν ἠλεκτρολόγων, μηχανολόγων, ἠλεκτρολόγων-μηχανολόγων.

1. Ὁ Κλάδος Β7 περιλαμβάνει θέσεις διακρινομένας εἰς βαθμοὺς ὡς ἕπεται :

α) Ὑπομηχανικοῦ ἠλεκτρολόγου-μηχανολόγου ἢ μηχανολόγου ἢ ἠλεκτρολόγου, ἐπὶ βαθμῷ 4ῳ.

β) Ὑπομηχανικοῦ ἠλεκτρολόγου -μηχανολόγου ἢ μηχανολόγου ἢ ἠλεκτρολόγου, ἐπὶ βαθμῷ 5ῳ.

γ) Ὑπομηχανικοῦ ἠλεκτρολόγου-μηχανολόγου ἢ μηχανολόγου ἢ ἠλεκτρολόγου, ἐπὶ βαθμοῖς 8ῳ ἕως 6ῳ.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (8ον) ὁρίζεται τὸ πτυχίον ὑπομηχανικοῦ ἠλεκτρολόγου-μηχανολόγου ἢ ἠλεκτρολόγου ἢ μηχανολόγου ἀνωτέρας δημοσίας τεχνικῆς σχολῆς ὑπομηχανικῶν ἢ ἑτέρας ἀνεγνωρισμένης ὡς ἰσοτίμου.

Ἄρθρον 27.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Β8 Μηχανοστασιαρχῶν.

1. Ὁ Κλάδος Β5 περιλαμβάνει τὴν θέσιν μηχανοστασιάρχου ἐπὶ βαθμοῖς 9ῳ ἕως 5ῳ.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (9ον) ὁρίζεται τὸ πτυχίον πρακτικοῦ μηχανικοῦ ἢ πρακτικοῦ μηχανολόγου ἀντιστοίχου κατηγορίας καὶ εἰδικότητος μηχανῶν καὶ ἐξαετὴς ἄσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος, προσηκόντως ἀποδεικνυομένη.

Ἄρθρον 28.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Β9 Ἐργοδηγῶν.

1. Ὁ Κλάδος Β9 περιλαμβάνει τὴν θέσιν ἐργοδηγοῦ ἐπὶ βαθμοῖς 11ῳ ἕως 6ῳ.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (11ον) ὁρίζεται τὸ πτυχίον τῆς οἰκείας εἰδικότητος μέσης δημοσίας τεχνικῆς σχολῆς ἐργοδηγῶν ἢ ἑτέρας ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 29.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Β10 Σχεδιαστῶν.

1. Ὁ Κλάδος Β10 περιλαμβάνει τὴν θέσιν σχεδιαστοῦ ἐπὶ βαθμοῖς 10ῳ ἕως 5ῳ.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (10ον)

ὁρίζεται τὸ πτυχίον μέσης δημοσίας τεχνικῆς σχολῆς εἰδικότητος σχεδιαστοῦ ἢ ἑτέρας ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τοῦ Κράτους.

Γ'. Ὑγειονομικὸν Προσωπικόν.

Ἄρθρον 30.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Α10 Φαρμακοποιῶν.

1. Ὁ Κλάδος Α10 περιλαμβάνει θέσεις διακρινομένας εἰς βαθμοὺς ὡς ἕπεται :

α) Φαρμακοποιοῦ-προϊσταμένου, ἐπὶ βαθμοῖς 3ῳ ἕως 2ῳ.

β) Φαρμακοποιοῦ, ἐπὶ βαθμοῖς 7ῳ ἕως 4ῳ.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (7ον) ὁρίζεται τὸ πτυχίον φαρμακευτικῆς σχολῆς Πανεπιστημίου τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἰσοτίμου τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ ἄδεια ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος.

Ἄρθρον 31.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Α11 Μαιῶν τριετοῦς φοιτήσεως.

1. Ὁ Κλάδος Α11 περιλαμβάνει θέσεις διακρινομένας εἰς βαθμοὺς ὡς ἕπεται :

α) Διευθυνούσης μαίας, ἐπὶ βαθμοῖς 5ῳ ἕως 4ῳ.

β) Βοηθοῦ διευθυνούσης μαίας, ἐπὶ βαθμοῖς 6ῳ ἕως 5ῳ.

γ) Προϊσταμένης μαίας, ἐπὶ βαθμοῖς 7ῳ ἕως 6ῳ.

δ) Μαίας τριετοῦς φοιτήσεως, ἐπὶ βαθμοῖς 9ῳ ἕως 6ῳ.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (9ον) ὁρίζεται τὸ δίπλωμα μαίας ἀνεγνωρισμένης σχολῆς τριετοῦς φοιτήσεως καὶ ἄδεια ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος.

Ἄρθρον 32.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Α12 Ἐπισκεπτριῶν Ἀδελφῶν.

1. Ὁ Κλάδος Α12 περιλαμβάνει τὴν θέσιν ἐπισκεπτρίας ἀδελφῆς, ἐπὶ βαθμοῖς 8ῳ ἕως 4ῳ.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (8ον) ὁρίζεται τὸ δίπλωμα ἐπισκεπτρίας ἀδελφῆς ἀνεγνωρισμένης σχολῆς τετραετοῦς φοιτήσεως καὶ ἄδεια ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος.

Ἄρθρον 33.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Α13 Ἀδελφῶν Νοσοκόμων τριετοῦς τοὐλάχιστον φοιτήσεως.

1. Ὁ Κλάδος Α13 περιλαμβάνει θέσεις διακρινομένας εἰς βαθμοὺς ὡς ἕπεται :

α) Διευθυνούσης ἀδελφῆς, ἐπὶ βαθμοῖς 5ῳ ἕως 4ῳ.

β) Βοηθοῦ διευθυνούσης ἀδελφῆς, ἐπὶ βαθμοῖς 6ῳ ἕως 5ῳ.

γ) Προϊσταμένης ἀδελφῆς, ἐπὶ βαθμοῖς 7ῳ ἕως 6ῳ.

δ) Ἀδελφῆς νοσοκόμου τριετοῦς τοὐλάχιστον φοιτήσεως, ἐπὶ βαθμοῖς 9ῳ ἕως 6ῳ.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (9ον) ὁρίζεται τὸ δίπλωμα ἀνεγνωρισμένης σχολῆς τριετοῦς τοὐλάχιστον φοιτήσεως καὶ ἄδεια ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος.

Ἄρθρον 34.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Α14 Φυσιοθεραπευτῶν.

1. Ὁ Κλάδος Α14 περιλαμβάνει τὴν θέσιν Φυσιοθεραπευτοῦ ἐπὶ βαθμοῖς 8ῳ ἕως 6ῳ.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (8ον) ὁρίζεται τὸ πτυχίον σχολῆς φυσιοθεραπευτῶν τριετοῦς φοιτήσεως, ἢ ἑτέρας ἀνεγνωρισμένης ὡς ἰσοτίμου τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς.

Ἄρθρον 35.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Β11 Ἀδελφῶν Νοσοκόμων μονοετοῦς φοιτήσεως.

1. Ὁ Κλάδος Β11 περιλαμβάνει τὴν θέσιν ἀδελφῆς νοσοκόμου μονοετοῦς φοιτήσεως ἐπὶ βαθμοῖς 11ῳ ἕως 7ῳ.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (11ον) ὁρίζεται τὸ δίπλωμα ἀδελφῆς νοσοκόμου ἀνεγνωρισμένης σχολῆς μονοετοῦς φοιτήσεως καὶ ἄδεια ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος.

Ἄρθρον 36.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Β12 Βρεφοκόμων τριετοῦς φοιτήσεως.

1. Ὁ Κλάδος Β12 περιλαμβάνει τὴν θέσιν βρεφοκόμων τριετοῦς φοιτήσεως ἐπὶ βαθμοῖς 9ῳ ἕως 6ῳ.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (9ον) ὁρίζεται τὸ πτυχίον τῆς παρὰ τῷ Κέντρῳ Βρεφῶν «Η ΜΗΤΕΡΑ» σχολῆς βρεφοκόμων «Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΣΟΦΙΑ».

Ἄρθρον 37.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Β13 Βρεφοκόμων διετοῦς φοιτήσεως.

1. Ὁ Κλάδος Β13 περιλαμβάνει τὴν θέσιν βρεφοκόμων διετοῦς φοιτήσεως, ἐπὶ βαθμοῖς 11ῳ ἕως 7ῳ.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (11ον) ὁρίζεται τὸ πτυχίον σχολῆς νηπιοκόμων.

Ἄρθρον 38.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Β14 Ὑγειονομοφυλάκων.

1. Ὁ Κλάδος Β14 περιλαμβάνει τὴν θέσιν ὑγειονομοφύλακος, ἐπὶ βαθμοῖς 10ῳ ἕως 8ῳ.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (10ον) ὁρίζεται τὸ πτυχίον ὑγειονομικῆς σχολῆς Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 39.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Β15 βοηθῶν Φαρμακείου.

1. Ὁ Κλάδος Β15 περιλαμβάνει τὴν θέσιν βοηθοῦ Φαρμακείου, ἐπὶ βαθμοῖς 11ῳ ἕως 6ῳ.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (11ον) ὁρίζεται τὸ ἀπολυτήριον ἑξαταξίου γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου σχολῆς γενικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἄδεια ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος.

Ἄρθρον 40.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Β16 Παρασκευαστῶν ἀντιλυσσικοῦ ὁροῦ.

1. Ὁ Κλάδος Β16 περιλαμβάνει τὴν θέσιν παρασκευαστοῦ ἀντιλυσσικοῦ ὁροῦ, ἐπὶ βαθμοῖς 11ῳ ἕως 6ῳ.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (11ον) ὁρίζεται τὸ ἀπολυτήριον ἑξαταξίου γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου μέσης σχολῆς γενικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ γνώσεις παρασκευαστοῦ ἀντιλυσσικοῦ ὁροῦ, προσηκόντως ἀποδεικνυόμεναι.

Ἄρθρον 41.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Β17 Παρασκευαστῶν μικροβιολογικοῦ ἐργαστηρίου.

1. Ὁ Κλάδος Β17 περιλαμβάνει τὴν θέσιν παρασκευαστοῦ μικροβιολογικοῦ ἐργαστηρίου ἐπὶ βαθμοῖς 11ῳ ἕως 6ῳ.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (11ον) ὁρίζεται τὸ πτυχίον σχολῆς παραϊατρικῶν ἐπαγγελμάτων ἀνεγνωρισμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ ἐν περιπτώσει μὴ προσελεύσεως πτυχιούχων ἀπολυτήριον ἑξαταξίου γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου μέσης σχολῆς γενικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐτησία τοὐλάχιστον προϋπηρεσία παρὰ μικροβιολογικῷ ἐργαστηρίῳ δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ νοσηλευτικοῦ ἱδρύματος.

Ἄρθρον 42.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Β18 βοηθῶν ἀκτινολογικοῦ ἐργαστηρίου.

1. Ὁ Κλάδος Β18 περιλαμβάνει τὴν θέσιν βοηθοῦ ἀκτινολογικοῦ ἐργαστηρίου ἐπὶ βαθμοῖς 11ῳ ἕως 6ῳ.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (11ον)

ὁρίζεται τὸ πτυχίον σχολῆς παραϊατρικῶν ἐπαγγελμάτων ἀνεγνωρισμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ ἐν περιπτώσει μὴ προσελεύσεως πτυχιούχων ἀπολυτήριον ἑξαταξίου γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου μέσης σχολῆς γενικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐτησία τοὐλάχιστον προϋπηρεσία παρ' ἀκτινολογικῷ ἐργαστηρίῳ δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ νοσηλευτικοῦ ἱδρύματος.

Ἄρθρον 43.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Β19 Ἱματιοφυλάκων.

1. Ὁ Κλάδος Β19 περιλαμβάνει τὴν θέσιν ἱματιοφύλακος ἐπὶ βαθμοῖς 11ῳ ἕως 6ῳ.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (11ον) ὁρίζεται τὸ ἀπολυτήριον ἑξαταξίου γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου μέσης σχολῆς γενικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Δ'. Γεωπονικὸν Προσωπικόν.

Ἄρθρον 44.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Α15 Γεωπόνων.

1. Ὁ Κλάδος Α15 περιλαμβάνει τὴν θέσιν γεωπόνου, ἐπὶ βαθμοῖς 7ῳ ἕως 2ῳ.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (7ον) ὁρίζεται τὸ πτυχίον ἀνωτάτης γεωπονικῆς σχολῆς τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἰσοτίμου τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ἄρθρον 45.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Β20 Βοηθῶν γεωπόνων.

1. Ὁ Κλάδος Β20 περιλαμβάνει τὴν θέσιν βοηθοῦ γεωπόνου, ἐπὶ βαθμοῖς 10ῳ ἕως 4ῳ.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (10ον) ὁρίζεται τὸ πτυχίον μέσης γεωπονικῆς σχολῆς ἢ πτυχίον ἐθνικοῦ ἀγροτικοῦ οἰκοτροφείου.

Ἄρθρον 46.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Β21 Γεωργοτεχνιτῶν.

1. Ὁ Κλάδος Β21 περιλαμβάνει τὴν θέσιν γεωργοτεχνίτου εἰς τοὺς βαθμοὺς 11ον ἕως 6ον.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (11ον) ὁρίζεται τὸ ἀπολυτήριον πρακτικοῦ γεωργικοῦ σχολείου τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ κοινωφελοῦς χαρακτῆρος λειτουργοῦντος βάσει τοῦ Α.Ν. 1698/1939 ἢ πτυχίον ἐθνικοῦ ὀρφανοτροφείου ἢ οἰκοτροφείου ἢ ἀπολυτήριον ἑξαταξίου γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου μέσης σχολῆς γενικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ προκειμένου περὶ τῶν δύο τελευταίων περιπτώ-

σεων, ένὸς ἔτους προϋπηρεσία εἰς ὑπηρεσίας τοῦ δημοσίου ἢ ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ ἑτέρων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου εἰς ἐργασίας ἀφορώσας εἰς τὴν γεωργίαν καὶ τὰ δάση.

Ἄρθρον 47.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Β22 Δασοφυλάκων

1. Ὁ Κλάδος Β22 περιλαμβάνει τὴν θέσιν δασοφύλακος, ἐπὶ βαθμοῖς 11ῳ ἕως 9ῳ.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (11ον) ὁρίζεται τὸ ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου καὶ σχολῆς δασοφυλάκων.

Ε'. Ἐκπαιδευτικὸν Προσωπικόν.

Ἄρθρον 48.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Α16 Καθηγητῶν ἐπαγγελματικῆς σχολῆς.

1. Ὁ Κλάδος Α16 Καθηγητῶν περιλαμβάνει θέσεις διακρινομένας εἰς βαθμοὺς ὡς ἕπεται :

α) Ἐπὶ βαθμοῖς 3ῳ ἕως 2ῳ (Διευθυντοῦ).

β) Ἐπὶ βαθμοῖς 5ῳ ἕως 4ῳ.

γ) Ἐπὶ βαθμοῖς 7ῳ ἕως 6ῳ.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (7ον) ὁρίζεται τὸ ἑκάστοτε ἀπαιτούμενον διὰ τὴν θέσιν καθηγητοῦ ἀντιστοίχου εἰδικότητος μέσης γενικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 49.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Α17 Διδασκάλων ἐπαγγελματικῆς σχολῆς.

1. Ὁ Κλάδος Α17 περιλαμβάνει θέσεις διακρινομένας ἐπὶ βαθμοῖς ὡς ἕπεται :

α) Ἐπὶ βαθμοῖς 5ῳ ἕως 4ῳ.

β) Ἐπὶ βαθμοῖς 8ῳ ἕως 6ῳ.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (8ον) ὁρίζεται τὸ ἑκάστοτε ἀπαιτούμενον διὰ τὴν θέσιν διδασκάλου δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 50.

Θέσεις καὶ προσόντα Κλάδου Α18 Νηπιαγωγῶν ἐπαγγελματικῆς σχολῆς.

1. Ὁ Κλάδος Α18 περιλαμβάνει τὴν θέσιν νηπιαγωγοῦ, ἐπὶ βαθμοῖς 9ῳ ἕως 6ῳ.

2. Εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν (9ον) ὁρίζεται τὸ πτυχίον ἀνωτέρας δημοσίας σχολῆς νηπιαγωγῶν.

Ἄρθρον 51.

Θέσεις, διαβαθμίσεις καὶ εἰδικὰ τυπικὰ προσόντα διορισμοῦ προσωπικοῦ κοινοτήτων.

1. Διὰ τὰς θέσεις τοῦ προσωπικοῦ τῶν κοινοτήτων τοῦ ὑπαγομένου εἰς τὰς διατάξεις τοῦ πρώτου βιβλίου τοῦ Ν.Δ. 1140/1972, τὴν κατάταξιν αὐτῶν εἰς κατηγορίας καὶ κλάδους, ὡς καὶ τὴν διαβάθμισίν των, ἰσχύουν τὰ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις τοῦ παρόντος ἐπὶ τῶν θεμάτων τούτων ὁριζόμενα, ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τῶν παρ. 1 καὶ 2 καὶ τὰς ἐξαιρέσεις τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ ἀνωτέρω νομοθ. διατάγματος.

2. Εἰδικὰ τυπικὰ προσόντα διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν τῶν θέσεων προσωπικοῦ τῶν κοινοτήτων τῆς προηγουμένης παραγράφου ὁρίζονται τὰ διὰ τοῦ παρόντος προβλεπόμενα διὰ τὰς ἀντιστοίχους θέσεις τοῦ προσωπικοῦ τῶν δήμων καὶ ἱδρυμάτων, ἐξαιρέσει τῶν θέσεων γραμματέως ἐπὶ βαθμῷ 8ῳ καὶ γραφέως ἐπὶ βαθμῷ 11ῳ, δι' ἃς ἀπαιτοῦνται τὰ ἐν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ Ν.Δ. 1140/1972 ὁριζόμενα τοιαῦτα.

Ἄρθρον 52.

Θέσεις, διαβαθμίσεις καὶ εἰδικὰ τυπικὰ προσόντα διορισμοῦ προσωπικοῦ δημοτικῶν νομικῶν προσώπων.

1. Διὰ τὰς θέσεις τοῦ προσωπικοῦ τῶν δημοτικῶν νομικῶν προσώπων τοῦ ὑπαγομένου εἰς τὰς διατάξεις τοῦ πρώτου βιβλίου τοῦ Ν.Δ. 1140/1972, τὴν κατάταξιν αὐτῶν κατὰ κατηγορίας καὶ κλάδους ὡς καὶ τὴν διαβάθμισίν των ἰσχύουν τὰ διὰ τοῦ παρόντος ὁριζόμενα διὰ τὰς ἀντιστοίχους θέσεις τοῦ προσωπικοῦ τῶν δήμων παρ' οἷς τὰ ὡς ἄνω νομικὰ πρόσωπα.

2. Εἰδικὰ τυπικὰ προσόντα διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν τῶν θέσεων προσωπικοῦ τῶν δημοτικῶν νομικῶν προσώπων τῆς προηγουμένης παραγράφου, ὁρίζονται τὰ διὰ τοῦ παρόντος προβλεπόμενα διὰ τὰς ἀντιστοίχους θέσεις τοῦ προσωπικοῦ τῶν δήμων, παρ' οἷς ταῦτα ἔχουν συσταθῆ.

Ἄρθρον 53.

Θέσεις, διαβαθμίσεις καὶ εἰδικὰ τυπικὰ προσόντα διορισμοῦ προσωπικοῦ κοινοτικῶν νομικῶν προσώπων.

1. Διὰ τὰς θέσεις τοῦ προσωπικοῦ τῶν κοινοτικῶν νομικῶν προσώπων τοῦ ὑπαγομένου εἰς τὰς διατάξεις τοῦ πρώτου βιβλίου τοῦ Ν.Δ. 1140/1972, τὴν κατάταξιν αὐτῶν κατὰ κατηγορίας καὶ κλάδους, ὡς καὶ τὴν διαβάθμισίν των ἰσχύουν τὰ ἐν τῇ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα.

2. Εἰδικὰ τυπικὰ προσόντα διορισμοῦ εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν τῶν θέσεων προσωπικοῦ τῶν κοινοτικῶν νομικῶν προσώπων τῆς προηγουμένης παραγράφου, ὁρίζονται τὰ ἐν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ παρόντος προβλεπόμενα διὰ τὰς ἀντιστοίχους θέσεις προσωπικοῦ τῶν κοινοτήτων.

3. Κατ' ἐξαίρεσιν διὰ τὴν θέσιν γραφέως ὁρίζεται ὡς προσὸν διορισμοῦ

εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν 11ον τὸ ἀπολυτήριον ἑξαταξίου γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου μέσης σχολῆς γενικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 54.

Προβάδισμα.

Μεταξὺ τῶν, ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ πρώτου βιβλίου τοῦ Ν.Δ. 1140/1972 διεπομένων ὑπαλλήλων ἑκάστου δήμου, κοινότητος, δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ἱδρύματος καὶ νομικοῦ προσώπου, τὸ προβάδισμα ὁρίζεται ὡς ἕπεται :

α) Προηγοῦνται οἱ τῆς Α' κατηγορίας, ἕπονται οἱ τῆς Β' καὶ εἶτα οἱ τῆς Γ' κατηγορίας.

β) Μεταξὺ ὑπαλλήλων ἀνηκόντων εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν προηγεῖται ὁ, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 8 βαθμολογικῆς κλίμακος ἀνώτερος.

γ) Μεταξὺ ὑπαλλήλων τῆς αὐτῆς κατηγορίας καὶ βαθμοῦ προηγεῖται ὁ εἰς τὸν βαθμὸν ἀρχαιότερος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Προσωπικὸν ἐπὶ θητείᾳ

Ἄρθρον 55.

Θέσεις, διαβαθμίσεις καὶ προσόντα ἰατρικοῦ προσωπικοῦ.

1. Αἱ θέσεις τοῦ ἰατρικοῦ προσωπικοῦ καὶ ἡ διαβάθμισις τούτων ὁρίζονται ὡς ἕπεται :

α) Ἰατροῦ διευθυντοῦ ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας, ἐπὶ βαθμοῖς 3ῳ ἕως 2ῳ.

β) Ἰατροῦ ὑγιεινολόγου διευθυντοῦ ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας, ἐπὶ βαθμοῖς 3ῳ ἕως 2ῳ.

γ) Ἰατροῦ προϊσταμένου, ἐπὶ βαθμοῖς 3ῳ ἕως 2ῳ.

δ) Ἰατροῦ ὑγιεινολόγου, ἐπὶ βαθμοῖς 3ῳ ἕως 2ῳ.

ε) Ἰατροῦ ὑγιεινολόγου, ἐπὶ βαθμοῖς 6ῳ ἕως 4ῳ.

στ) Ἰατροῦ, ἐπὶ βαθμοῖς 7ῳ ἕως 4ῳ.

2. Προσὸν διορισμοῦ εἰς τὰς ἀνωτέρω θέσεις ὁρίζεται ἡ ἄδεια ἀσκήσεως τοῦ ἰατρικοῦ ἐπαγγέλματος, ἡ ἄδεια τίτλου τῆς οἰκείας εἰδικότητος ἰατροῦ, καὶ ἡ κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Β.Δ. τῆς 8/9.5.1958 «περὶ τῆς διαδικασίας καὶ τοῦ τρόπου πληρώσεως τῶν ἰατρικῶν θέσεων νοσηλευτικῶν ἱδρυμάτων Ν.Δ. 2592/1953 καὶ τοῦ καθορισμοῦ τῶν προσόντων, τῆς ἡλικίας τῶν ὑποψηφίων, τῆς θητείας τῶν διοριζομένων, ὡς καὶ τῆς συνθέσεως τῶν ἐπιστημονικῶν συμβουλίων» (φ. 69), ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ὁριζομένη προϋπηρεσία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Προσωπικὸν ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου

Ἄρθρον 56.

Θέσεις καὶ προσόντα.

1. Αἱ θέσεις τοῦ ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου προσωπικοῦ καθορίζονται ὡς ἕπεται :

α) Ἀρχιμαγείρου
β) Μαγείρου
γ) Βοηθοῦ μαγείρου
δ) Κλιβανέως
ε) Βοηθοῦ Κλιβανέως
στ) Ἀπολυμαντοῦ
ζ) Ἀποστειρωτοῦ
η) Πλυντρίας
θ) Σιδηρωτρίας
ι) Τραπεζοκόμου
ια) Τραυματιοφορέως
ιβ) Ραπτρίας
ιγ) Ἀρχικηπουροῦ
ιδ) Ἀρχιδενδροκόμου
ιε) Ἀρχιανθοκόμου
ιστ) Ἀρχιτεχνίτου δενδροκηπουροῦ
ιζ) Κηπουροῦ
ιη) Δενδροκόμου
ιθ) Ἀνθοκόμου
κ) Τεχνίτου δενδροκηπουροῦ
κα) Ξυλουργοῦ
κβ) Τεχνίτου
κγ) Ἠλεκτροτεχνίτου
κδ) Μηχανοτεχνίτου
κε) Βοηθοῦ Ἠλεκτροτεχνίτου
κστ) Βοηθοῦ Μηχανοτεχνίτου
κζ) Τεχνίτου ὑδραυλικοῦ
κη) Μηχανοδηγοῦ
κθ) Λιπαντοῦ
λ) Βοηθοῦ Λιπαντοῦ
λα) Ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου
λβ) Βοηθοῦ ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου
λγ) Καθηγητρίας κοπτικῆς - ραπτικῆς
λδ) Διευθυντοῦ Φιλαρμονικῆς

λε) Ἀρχιμουσικοῦ
λστ) Κορυφαίου Μουσικοῦ
λζ) Μουσικοῦ
λη) Διευθυντοῦ Χορῳδίας
λθ) Φύλακος
μ) Φύλακος-ἐργάτου
μα) Κτηνιάτρου
μβ) Ὑδρονομέως
μγ) Συντηρητοῦ
μδ) Νεωκόρου.

2. Αἱ ἀνωτέρω θέσεις πληροῦνται διὰ προσλήψεως προσωπικοῦ ἐνεργουμένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 385/1969 «περὶ προσλήψεως προσωπικοῦ ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου εἰς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ Ν.Π.Δ.Δ.» (φ. 279).

3. Προσὸν προσλήψεως εἰς ἑκάστην τῶν ἀνωτέρω θέσεων ὁρίζεται ὡς ἕπεται :

α) Διὰ τὴν θέσιν ἀρχιμαγείρου, ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου βεβαιούμεναι γνώσεις μαγειρικῆς καὶ ἐξαετὴς ἄσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος, προσηκόντως ἀποδεικνυομένη.

β) Διὰ τὴν θέσιν μαγείρου, ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου καὶ βεβαιούμεναι γνώσεις μαγειρικῆς.

γ) Διὰ τὴν θέσιν βοηθοῦ μαγείρου, ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου καὶ βεβαιούμεναι γνώσεις βοηθοῦ μαγείρου.

δ) Διὰ τὴν θέσιν κλιβανέως, ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου καὶ βεβαιούμεναι γνώσεις χειριστοῦ ἀποστειρωτικῶν κλιβάνων.

ε) Διὰ τὴν θέσιν βοηθοῦ κλιβανέως, ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου καὶ βεβαιούμεναι γνώσεις βοηθοῦ χειριστοῦ, ἀποστειρωτικῶν κλιβάνων.

στ) Διὰ τὴν θέσιν ἀπολυμαντοῦ, ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου καὶ πτυχίον δημοσίου ἀπολυμαντηρίου καὶ ἐν ἐλλείψει βεβαιούμεναι γνώσεις ἀπολυμαντοῦ καὶ χειριστοῦ ἀποστειρωτικῶν κλιβάνων.

ζ) Διὰ τὴν θέσιν ἀποστειρωτοῦ, ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου καὶ βεβαιούμεναι γνώσεις ἀποστειρωτοῦ.

η) Διὰ τὴν θέσιν πλυντρίας, ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου.

θ) Διὰ τὴν θέσιν σιδηρωτρίας, ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου.

ι) Διὰ τὴν θέσιν τραπεζοκόμου, ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου.

ια) Διὰ τὴν θέσιν τραυματιοφορέως, ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου καὶ ἱκανὴ σωματικὴ ἀντοχή.

ιβ) Διὰ τὴν θέσιν ραπτρίας, ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου καὶ βεβαιούμεναι γνώσεις ραπτικῆς.

ιγ) Διὰ τὰς θέσεις ἀρχικηπουροῦ, ἀρχιδενδροκόμου, ἀρχιανθοκόμου, ἀρχι-

τεχνίτου δενδροκηπουροῦ, πτυχίον μέσης γεωργικῆς σχολῆς ἢ ἐν περιπτώσει μὴ προσελεύσεως πτυχιούχων, ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου, βεβαιούμεναι γνώσεις καὶ τετραετὴς ἄσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος, προσηκόντως ἀποδεικνυομένη.

ιδ) Διὰ τὰς θέσεις κηπουροῦ, δενδροκόμου, ἀνθοκόμου, τεχνίτου δενδροκηπουροῦ, πτυχίου μέσης γεωργικῆς σχολῆς ἢ ἐν περιπτώσει μὴ προσελεύσεως πτυχιούχων, ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου καὶ βεβαιούμεναι γνώσεις ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος.

ιε) Διὰ τὴν θέσιν ξυλουργοῦ, πτυχίον κατωτέρας δημοσίας τεχνικῆς σχολῆς ἢ ἑτέρας ἀνεγνωρισμένης ὡς ἰσοτίμου ἢ ἐν περιπτώσει μὴ προσελεύσεως πτυχιούχων, ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου καὶ βευαιούμεναι γνώσεις ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος.

ιστ) Διὰ τὴν θέσιν τεχνίτου, πτυχίον κατωτέρας δημοσίας τεχνικῆς σχολῆς ἢ ἑτέρας ἀνεγνωρισμένης ὡς ἰσοτίμου ἢ ἐν περιπτώσει μὴ προσελεύσεως πτυχιούχων, ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου καὶ βεβαιούμεναι γνώσεις ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος.

ιζ) Διὰ τὰς θέσεις ἠλεκτροτεχνίτου καὶ μηχανοτεχνίτου, πτυχίον κατωτέρας δημοσίος τεχνικῆς σχολῆς ἢ ἑτέρας ἀνεγνωρισμένης ὡς ἰσοτίμου.

ιθ) Διὰ τὰς θέσεις βοηθοῦ ἠλεκτροτεχνίτου καὶ βοηθοῦ μηχανοτεχνίτου, ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου καὶ βεβαιούμεναι γνώσεις ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος.

κ) Διὰ τὴν θέσιν τεχνίτου ὑδραυλικοῦ πτυχίον κατωτέρας δημοσίας τεχνικῆς σχολῆς ἢ ἑτέρας ἀνεγνωρισμένης ὡς ἰσοτίμου ἢ ἐν περιπτώσει μὴ προσελεύσεως πτυχιούχων, ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου καὶ βεβαιούμεναι γνώσεις ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος.

κα) Διὰ τὴν θέσιν μηχανοδηγοῦ, πτυχίον μηχανοδηγοῦ ἀντιστοίχου κατηγορίας καὶ εἰδικότητος.

κβ) Διὰ τὴν θέσιν λιπαντοῦ, πτυχίον πρακτικοῦ μηχανικοῦ ἀντιστοίχου κατηγορίας καὶ εἰδικότητος.

κγ) Διὰ τὴν θέσιν βοηθοῦ λιπαντοῦ, ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου καὶ βεβαιούμεναι γνώσεις ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος.

κδ) Διὰ τὴν θέσιν ὁδηγοῦ αὐτοκινήτων, δίπλωμα ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου καὶ ἄδεια ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος.

κε) Διὰ τὴν θέσιν βοηθοῦ ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου, ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου καὶ βεβαιουμένη προϋπηρεσία βοηθοῦ ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου.

κστ) Διὰ τὴν θέσιν καθηγητρίας κοπτικῆς-ραπτικῆς, πτυχίον μέσης δημοσίας τεχνικῆς σχολῆς σχεδίου κοπτικῆς-ραπτικῆς ἢ ἑτέρας ἀνεγνωρισμένης ὡς ἰσοτίμου.

κζ) Διὰ τὴν θέσιν διευθυντοῦ Φιλαρμονικῆς, πτυχία ἐνοργανώσεως πνευστῶν ὀργάνων, ἁρμονίας ἢ ᾠδικῆς καὶ καθηγητοῦ τῆς σχολικῆς μουσικῆς τοῦ Ὑπουρ-

γείου Παιδείας, προτιμωμένων τῶν ἐχόντων καὶ δίπλωμα ἀντιστίξεως καὶ φυγῆς

κη) Διὰ τὴν θέσιν ἀρχιμουσικοῦ, πτυχία ἐνοργανώσεως πνευστῶν ὀργάνων καὶ ἁρμονίας ἢ ᾠδικῆς.

κθ) Διὰ τὴν θέσιν κορυφαίου μουσικοῦ, πτυχίον τοῦ μουσικοῦ ὀργάνου τῆς εἰδικότητος αὐτοῦ,

λ) Διὰ τὴν θέσιν μουσικοῦ, ἐπαρκεῖς γνώσεις προσηκόντως ἀποδεικνυόμεναι.

λα) Διὰ τὴν θέσιν διευθυντοῦ χορῳδίας, πτυχία ᾠδείου τῆς ἡμεδαπῆς ἢ τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ ἁρμονίας ἢ ᾠδικῆς.

λβ) Διὰ τὴν θέσιν κτηνιάτρου, πτυχίον κτηνιατρικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἢ ἰσοτίμου σχολῆς τῆς ἀλλοδαπῆς.

λγ) Διὰ τὰς θέσεις φύλακος καὶ φύλακος-ἐργάτου, ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου.

λδ) Διὰ τὴν θέσιν ὑδρονομέως, ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου.

λε) Διὰ τὴν θέσιν συντηρητοῦ ἐφαμοστοῦ, πτυχίον μέσης δημοσίας τεχνικῆς σχολῆς ἢ ἑτέρας ἀνεγνωρισμένης ὡς ἰσοτίμου καὶ ἐν περιπτώσει μὴ προσελεύσεως πτυχιούχων, ἐπαρκεῖς μηχανολογικαὶ γνώσεις προσηκόντως ἀποδεικνυόμεναι.

λστ) Διὰ τὴν θέσιν νεωκόρου, ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Μεταβατικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 57.

Ρύθμισις ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως ὑπηρετούντων καὶ μὴ ὑπαγομένων εἰς, ὑπὸ τοῦ παρόντος, διαρθρουμένους Κλάδους.

Οἱ κατὰ τὴν χρονολογίαν ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦντες καὶ μὴ ὑπαγόμενοι εἰς τούς, διὰ τοῦ παρόντος, διαρθρουμένους Κλάδους, διατηροῦνται ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ εἰς τὰς ὑπ' αὐτῶν κατεχομένας θέσεις, δύνανται δὲ νὰ ἐξελίσσωνται μέχρι τοῦ καταπληκτικοῦ βαθμοῦ τῶν θέσεων τούτων, κατὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διεπούσας αὐτοὺς διατέξεις. Αἱ θέσεις αὗται καθίστανται προσωριναί, καταργούμεναι ἅμα τῇ ἀποχωρήσει καθ' οἱονδήποτε τρόπον τῶν κατεχόντων ταύτας.

Μέχρις οὗ κενωθοῦν αἱ θέσεις αὗται δὲν πληροῦται ἴσος ἀριθμὸς θέσεων εἰσαγωγικοῦ βαθμοῦ ἀντιστοίχου Κλάδου.

Ἄρθρον 58.

Ρύθμισις ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν ἐκ τῶν ὑπηρετούντων μὴ κεκτημένων τὰ διὰ τοῦ παρόντος καθοριζόμενα εἰδικὰ τυπικὰ προσόντα.

Οἱ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦντες ἐπὶ 5ῳ ἢ 4ῳ βαθμῷ ὑπάλληλοι, οἱ ἐμπίπτοντες εἰς τὰς μὴ καταργουμένας ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 126

τοῦ Ν.Δ. 1140/1972 διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 173 τοῦ Β.Δ. 406/1963 ὡς τοῦτο συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 4541/1966, κατατάσσονται, μετ' ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου κρίνοντος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν οὐσιαστικῶν προσόντων αὐτῶν εἰς θέσεις τῆς Α' ἢ Β' Κατηγορίας τοῦ παρ' ᾧ ὑπηρετοῦν ὀργανισμοῦ καὶ ἐπὶ τῷ ὃν κέκτηνται βαθμῷ.

Ὁ ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον κατατασσομένων, διανυθεὶς χρόνος ὑπηρεσίας εἰς τοὺς βαθμούς, οὓς ἤδη κατέχουν, λογίζεται ὡς διανυθεὶς εἰς τὰς θέσεις καὶ τοὺς βαθμοὺς εἰς οὓς νῦν κατατάσσονται, λαμβάνεται δὲ ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν περαιτέρω βαθμολογικὴν καὶ μισθολογικὴν ἐξέλιξιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 59.

Προβάδισμα.

Διοικητικοὶ ὑπάλληλοι ἐπὶ βαθμοῖς 5ῳ καὶ ἀνωτέρῳ ὑπηρετοῦντες εἰς δήμους πραγματικοῦ πληθυσμοῦ 5.000 καὶ ἄνω ἢ εἰς τὰ παρ' αὐτοῖς ἱδρύματα ἢ νομικὰ πρόσωπα, κεκτημένοι ἀπολυτήριον ἑξαταξίου γυμνασίου ἢ ἑτέρας ἰσοτίμου σχολῆς καὶ μὴ κατατασσόμενοι εἰς τὴν Α' Κατηγορίαν, προβαδίζουν τῶν ἐπὶ βαθμῷ 6ῳ καὶ κατωτέρῳ ὑπαλλήλων, ἀνεξαρτήτως Κατηγορίας.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Δ/τάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Νοεμβρίου 1972

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 207/24.11.72)

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Ἀριθ. 8867/Φ.23/1808/14.9.72 Ἀπόφασις Ἐντολῇ Πρωθυπουργοῦ. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας δωρηθέντος αὐτοκινήτου εἰς τὸν Δῆμον Διστόμου Βοιωτίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 848/17.10.72)

Ἀριθ. 28319/15.9.72 Ἀπόφασις Νομάρχου Σερρῶν

«Περὶ ἀνασυστάσεως τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων Κορμίστης καὶ Ἡλιοκώμης Ν. Σερρῶν».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 857/19.10.72)

Ἀριθ. 21813/26.9.72 Ἀπόφασις Νομάρχου Κυκλάδων

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Μάννα Νομοῦ Κυκλάδων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 861/19.10.72)

'Αριθ. Γ.Γ. 70687/5687/20.9.72 'Απόφασις Νομάρχου Θεσσαλονίκης

«Περὶ μεταβιβάσεως οἰκοπέδου εἰς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τῆς Κοινότητος Θέρμης Ν. Θεσσαλονίκης».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 862/19.10.72)

'Αριθ. 51644/28.9.72 'Απόφασις Νομάρχου 'Αττικῆς

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος Ν. 'Ερυθραίας Νομοῦ 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 865/19.10.72)

'Αριθ. 16872/28.9.72 'Απόφασις Νομάρχου Ροδόπης

«Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ ἀνασυνταχθέντος 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος 'Αρριανῶν, Νομοῦ Ροδόπης».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 865/19.10.72)

'Αριθ. Α.17835/28.9.72 'Απόφασις Νομάρχου 'Αργολίδος

«Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ τροποποιηθέντος ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος 'Ανυφίου - Νομοῦ 'Αργολίδος».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 869/20.10.72)

'Αριθ. 9961/Φ.23/30.9.72 'Απόφασις. 'Εντολῇ Πρωθυπουργοῦ. 'Ο Γενικὸς Γραμματεύς

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου 'Αθηναίων».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 891/25.10.72)

'Αριθ. 10181/Φ.23/1952/30.9.72 'Απόφασις. 'Εντολῇ Πρωθυπουργοῦ. 'Ο Γενικὸς Γραμματεύς

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας δωρηθέντος αὐτοκινήτου εἰς τὸν Δῆμον 'Ύδρας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 891/25.10.72)

'Αριθ. 6253/Φ.23/1345/30.9.72 'Απόφασις. 'Εντολῇ Πρωθυπουργοῦ. 'Ο Γενικὸς Γραμματεύς

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Ξάνθης».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 891/25.10.72)

'Αριθ. 21714/7.10.72 'Απόφασις Νομάρχου Λασιθίου

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Κριτσᾶς Νομοῦ Λασιθίου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 899/25.10.72)

'Αριθ. Ε.Σ. 30006/30.9.72 'Απόφασις Νομάρχου Αἰτωλοακαρνανίας

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Χρυσοβεργίου Νομοῦ Αἰτωλ/νίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 900/26.10.72)

'Αριθ. Ε. 33908/9.10.72 'Απόφασις Νομάρχου Κεφαλληνίας

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τοῦ Δήμου Ληξουρίου Ν. Κεφαλληνίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 900/26.10.72)

'Αριθ. 31542/2.10.72 'Απόφασις Νομάρχου Σερρῶν

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος Χρυσοῦ Ν. Σερρῶν».

('Εφ, Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 900/26.10.72)

'Αριθ. 84522/7.10.72 'Απόφασις 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν

«Περὶ τῶν ἐγγραπτέων ὑποχρεωτικῶν εἰσφορῶν εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ οἰκον. ἔτους 1973».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 901/30.10.71)

'Αριθ. 22400/11.10.72 'Απόφασις Νομάρχου Κυκλάδων

«Περὶ τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τοῦ Δήμου 'Ερμουπόλεως».

'Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 912/31.10.72)

'Αριθ. Α.41945/16.10.72 'Απόφασις Νομάρχου 'Αχαΐας

«Περὶ τροποποιήσεως 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος Πλατάνου Ν. 'Αχαΐας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 924/1.11.72)

'Αριθ. 27886/8.10.72 'Απόφασις Νομάρχου "Εβρου

«Περὶ ἐγκρίσεως ἀνασυνταχθέντος 'Οργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας Κοινότητος 'Ελαίας - Νομοῦ "Εβρου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 924/1.11.72)

'Αριθ. 27888/8.10.72 'Απόφασις Νομάρχου "Εβρου

«Περὶ ἐγκρίσεως ἀνασυνταχθέντος 'Οργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας Κοινότητος Σαμοθράκης - Νομοῦ "Εβρου.

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 924/1.11.72)

'Αριθ. 20461/17.10.72 'Απόφασις Νομάρχου Κορινθίας

«Περὶ ἐγκρίσεως τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος Ζευγολατιοῦ - Νομοῦ Κορινθίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 924/1.11.72)

'Αριθ. 27255/2.10.72 'Απόφασις Νομάρχου Μεσσηνίας

«Περὶ ἱδρύσεως συνδέσμου πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου ὀδοποιΐας ἐν τῷ Νομῷ Μεσσηνίας»

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 928/2.11.72)

'Αριθ. Ε.Σ. 33975/4.11.72 'Απόφασις Νομάρχου Αἰτωλοακαρνανίας

«Περὶ τροποποιήσεως 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας Κοινότητος Εὐηνοχωρίου Ν. Αἰτωλίας καὶ 'Ακαρνανίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 939/6.11.72)

'Αριθ. Ε.Σ 14716/25.10.72 'Απόφασις Νομάρχου "Αρτης

«Περὶ συμμετοχῆς τῆς Κοινότητος Μαρκινιάδας εἰς τὸν Σύνδεσμον Κοινοτήτων Διμαρίου—Διασέλου—Κλειδίου—Μεγάρχης—Πέτρας—Φωτεινοῦ Νομοῦ "Αρτης πρὸς ὕδρευσιν τοῦ οἰκισμοῦ Ζυγοῦ».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 951/8.11.72)

'Αριθ. Ε.Σ. 32990/25.10.72 'Απόφασις Νομάρχου 'Ηρακλείου

«Περὶ τροποποιήσεως 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας Δήμου Μοιρῶν».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 951/8.11.72)

'Αριθ. 14597/31.10.72 'Απόφασις Νομάρχου Κιλκὶς

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος Κρηστώνης Νομοῦ Κιλκίς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 955/8.11.72)

'Αριθ. 91533/8004/3.11.72 'Απόφασις 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν

«Περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τοῦ Δήμου Ζωγράφου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 956/3.11.72)

'Αριθ. 58586/31.10.72 'Απόφασις Νομάρχου 'Αττικῆς

«Περὶ τροποποιήσεως 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας Δήμου Μοσχάτου Ν. 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 964/13.11.72)

'Αριθ. Δ.Ε. 18563/1.11.72 'Απόφασις Νομάρχου Δωδεκανήσου

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τοῦ Δήμου Ρόδου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 949/7.11.72)

'Αριθ. 42400/10.10.72 'Απόφασις Νομάρχου Χανίων

«Περὶ διαλύσεως Συνδέσμου Κοινοτήτων Δυτικῶν Προαστίων Χανίων».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 949/7.11.72)

'Αριθ. 42400/19.10.72 'Απόφασις Νομάρχου Χανίων

«Περὶ διαλύσεως Συνδέσμου Κοινοτήτων 'Ακρωτηρίου Ν. Χανίων».

('Εφ. Κυβ, Τεῦχ. Β', φ. 949/7.11.72)

'Αριθ. 27368/1.11.72 'Απόφασις Νομάρχου Λέσβου

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τοῦ Δήμου Μυτιλήνης».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 971/14.11.72)

'Αριθ. Ε. 68713/4.11.72 'Απόφασις Νομάρχου Μαγνησίας

«Περὶ τροποποιήσεως τυῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος 'Ανηλίου Νομοῦ Μαγνησίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 978/15.11.72)

'Αριθ. Ε. 68712/4.11.72 'Απόφασις Νομάρχου Μαγνησίας

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος 'Αγριᾶς Νομοῦ Μαγνησίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 978/15.11.72)

'Αριθ. Ε. 23124/9.11.72 'Απόφασις Νομάρχου 'Ημαθίας

Περὶ ἀνακλήσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε/15334/13.7.72 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου 'Ημαθίας» περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τοῦ Δήμου Βεροίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 992/20.11.72)

'Αριθ. 20892/7.11.72 'Απόφασις Νομάρχου Πέλλης

«Περὶ ἐγκρίσεως τῆς ὑπ' ἀρ. 58/1972 ἀποφάσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Σκύδρας Νομοῦ Πέλλης», περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 992/20.11.72)

'Αριθ. Ε. 18237/15.11.72 'Απόφασις Νομάρχου Ξάνθης

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τοῦ Δήμου Ξάνθης».

'Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', 1010/24.11.72)

'Αρ. 12779/Φ.23/2176/17.11.72 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας δωρηθέντος αὐτοκινήτου εἰς τὸν Δῆμον Καλύμνου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1033/30.11.72)

'Αριθ. Δ.Ε. 27435/10.11.72 'Απόφασις Νομάρχου Δωδεκανήσου

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τοῦ Δήμου Κῶ Δωδεκανήσου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1034/30.11.72)

'Αριθ. 71176/6176/18.11.72 'Απόφασις Νομάρχου Θεσσαλονίκης

«Περὶ μεταβιβάσεως οἰκοπέδων εἰς Κοινότητα Περαίας Ν. Θεσσαλονίκης».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1034/30.11.72)

'Αριθ. Ε. 69418/18.11.72 'Απόφασις Νομάρχου Κοζάνης

«Περὶ συστάσεως Συνδέσμου μεταξὺ τῶν Κοινοτήτων Κλείτου—'Ακρινῆς—Χαραυγῆς καὶ Πτελεῶνος Ν. Κοζάνης».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1034/30.11.72).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίς

ΕΠΙΣΤΗΜΗ

—«Σύστημα συσχετίσεως Διοικητικῆς Νομοθεσίας», ὑπὸ Γεωργίου Α. Κεφαλᾶ, Διευθυντοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν 1135

1. Εἰσαγωγὴ 1135

2. Τὸ πρόβλημα καὶ ἡ πρακτικὴ λύσις του 1136

Ἀνάλυσις:

3. Βασικαὶ σκέψεις 1136

4. Ἕτεραι πλευραὶ 1137

5. Προτάσεις 1141

—Πίναξ περὶ τοῦ τρόπου συσχετίσεως Νομοθεσίας, τῆς διεπούσης τὰ τοῦ θεσμοῦ τοῦ Ἐπιτρόπου Διοικήσεως 1145

6. Ἐπίλογος 1149

—«Ἡ συμβολὴ τοῦ θεσμοῦ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας εἰς τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἐν γένει ἀνάπτυξιν τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως», ὑπὸ Γεωργίου Ξηροῦ, Τμηματάρχου Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν 1151

I. Περιεχόμενον καὶ σκοποὶ τοῦ θεσμοῦ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας 1151

II. Ὀργάνωσις καὶ προγραμματισμὸς προσωπικῆς ἐργασίας 1154

III. Συμπεράσματα — Προτάσεις 1156

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

—Ὑπομνήματα καὶ ἔγγραφα τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. πρὸς Ὑπουργεῖα καὶ Ἀρχὰς 1158

Ε.Δ.Κ.Ε. Ἀριθ. Πρωτ. 1715/1972
Ὑπ. Ἐσωτ. Ἀριθ. Πρωτ. 10857/1972 — Ὑπ. Ἐθν. Οἰκον. 108849/2917/234/1972

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ — ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

—Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας 1161

α) Φορολογίαι 1161

Ἀριθ. ἀποφ. 740/1972
» » 861/1972

β) Φορολογικαὶ Ἐπιτροπαὶ 1164

Ἀριθ. ἀποφ. 758/1972
» » 761/1972

γ) Ὑπάλληλοι 1166

Ἀριθ. ἀποφ. 361/1972
» » 843/1972
» » 844/1972
» » 908/1972

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

—'Αποφάσεις —'Εγκύκλιοι κλπ. Υπουργείων καὶ Υπηρεσιῶν 1175
Υπ. 'Εσωτ. 'Αριθ. Πρωτ. 89802/'Εγκ. Κ.Δ. 37/1972 — Ν.Δ. 1240/1972 ('Απόσπασμα)
» » » » 91725/'Εγκ. Κ.Δ. 38/1972
» » » » 98261/'Εγκ. Κ.Δ. 40/1972 — 'Απόφασις : 89961/1972
» » » » 90290/Γ.Δ. 91/1972 — Υπ. Δημ. Τάξεως 1515 Φ. 503.4/2γ'/1972
» » » » 89510/Γ.Δ.92/1972 — Νομ. Συμ. Κράτους γνωμοδ. 704/1972
» » » » 95226/Γ.Δ. 93/1972
» » » » 99053/Γ.Δ.94/1972
» » » » 97263/21647/Γ.Δ.95/1972
» » » » 102398/8707/Γ.Δ. 97/1972
» » » » 98374/'Εγκ. Κ.Δ. 42/1972 — Α.Σ.Δ.Υ. 4226/1972
» » » » 101168/1972 —'Αποφάσεις : α') 88752/1972 καὶ β') 88751/1972

—Πίναξ 'Εγκυκλίων τοῦ Υπουργείου 'Εσωτερικῶν, ἐκδοθεισῶν κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον 1972 1194

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ — ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

—Νομοθ. καὶ Βασ. Διατάγματα 1195
Περιλήψεις Βασ. καὶ Νομ. Διαταγμάτων 1195
Β.Δ. 709/1972 «Περὶ καθορισμοῦ ὁρίου ἡλικίας διορισμοῦ εἰς ἑνίας θέσεις τακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως» (κείμενον) 1195
Περιλήψεις Βασ. καὶ Νομ. Διαταγμάτων 1196
Β.Δ. 715/1972 «Περὶ κατατάξεως τῶν θέσεων τακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων εἰς Κατηγορίας καὶ Κλάδους, διαβαθμίσεως τούτων καὶ καθορισμοῦ τῶν εἰδικῶν προσόντων διορισμοῦ εἰς τὰς θέσεις ταύτας» (κείμενον) 1196
Κεφ. Α' : Κατηγορίαι καὶ Κλάδοι Προσωπικοῦ 1197
» Β' : Διαβάθμισις θέσεων καὶ προσόντα διορισμοῦ 1199
Α') Διοικητικὸν Προσωπικὸν 1200
Β') Τεχνικὸν Προσωπικὸν 1202
Γ') Υγειονομικὸν Προσωπικὸν 1206
Δ') Γεωπονικὸν Προσωπικὸν 1209
Ε') 'Εκπαιδευτικὸν Προσωπικὸν 1210
» Γ' : Προσωπικὸν ἐπὶ θητείᾳ 1212
» Δ' : Προσωπικὸν ἐπὶ συμβάσει 'Ιδιωτικοῦ Δικαίου... 1213
» Ε' : Μεταβατικαὶ διατάξεις 1216
—Υπουργικαὶ 'Αποφάσεις καὶ 'Εγκρίσεις (Περιλήψεις) 1217

φωτια στο δασος βοηθησε

Ἡ συντροφιά σου κι' ἐσύ μή μένετε ἁπλοί θ
στήν φωτιά τοῦ δάσους. Οἱ Πυροσβέστες,
σικοί, οἱ Χωροφύλακες, οἱ Στρατιῶτες, οἱ
κοι τῶν γύρω χωριῶν ἀγωνίζονται. Χρειάζ
χέρια. Βοηθῆστε κι' ἐσεῖς. Κάντε ὅτι σᾶς
Ἄξίζει νά χάσουμε τήν ἐκδρομή γιά νά κερ
με τό δάσος. Συμφωνεῖς; Τά δένδρα πεθα
ἀπό σένα. Φύλαξε τό δάσος. Μπορεῖς.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α' - Β' 1924 - 1941 — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' 1953 - 1968

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' (4) — ΕΤΟΣ Δ' — ΤΕΥΧΟΣ ΙΒ' — ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1972

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρόεδρος: ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. **Δημήτριος Ρῖτσος.**

Ἀντιπρόεδροι: **Α'**, Δήμαρχος Πειραιῶς κ. **Ἀριστείδης Σκυλίτσης.**
Β', Δήμαρχος Ἡρακλείου κ. **Ἀριστείδης Πετράκης.**

Γεν. Γραμματεύς: Πρόεδρος Κοινότητος Πεντέλης κ. **Πάνος Ἰατρίδης.**

Ἔφορος: Δήμαρχος Λαρίσης κ. **Ἀθανάσιος Μεσσήνης.**

Σύμβουλοι: Δήμαρχοι: Θεσσαλονίκης κ. **Χρῆστος Φλωρίδης,** καὶ Καβάλας κ. **Εὐάγγελος Εὐαγγελίου,** καὶ Πρόεδροι Κοινοτήτων: Ἄστρους - Ἀρκαδίας κ. **Ἀναστ. Ροζολῆς,** καὶ Δολιανῶν - Ἰωαννίνων κ. **Κ. Νταφόπουλος.**

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόεδρος: Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. **Δημήτριος Ρῖτσος.**
Γεν. Γραμματεύς: Πρόεδρος Κοινότητος Πεντέλης κ. **Πάνος Ἰατρίδης.**
Μέλη: Δήμαρχος Θεσσαλονίκης κ. **Χρῆστος Φλωρίδης** καὶ Δήμαρχος Καβάλας κ. **Εὐάγγελος Εὐαγγελίου.**

ΕΠΙΤΙΜΟΙ ΓΕΝΙΚΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

Χρ. Εὐαγγελᾶτος καὶ **Δημ. Μπλέτσας.**

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ἀθανάσιος Κάτσος, Διευθυντὴς τῆς Ἑνώσεως Δ. καὶ Κ. Ἑλλάδος.

ΓΡΑΦΕΙΑ Ε.Δ.Κ.Ε.: ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ - ΤΣΩΡΤΣΙΛ 33 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛΕΦ. 3214826

Ο ΠΡΩΤΟΣ «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ» ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΑ ΑΡΧΙΚΑ ΣΤΑΔΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΘΕΣΜΟΥ ΠΑΡ' ΗΜΙΝ (1822 - 1832)

Ὑπὸ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐντεταλμένου Ὑφηγητοῦ τῆς Ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Νομάρχου Ἀττικῆς

Ἐὰν τὸ ἔτος 1971 ὑπῆρξε τὸ ἑόρτιον τῆς ἑκατοστῆς καὶ πεντηκοστῆς ἐπετείου τῆς ἐνάρξεως τοῦ ὑπὲρ τῆς Ἀνεξαρτησίας Ἱεροῦ Ἀγῶνος, τὸ λῆγον ἔτος 1972 συμπίπτει πρὸς τὴν αὐτὴν ἐπετηρίδα ἀπὸ τῆς κατ' Ἰανουάριον τοῦ 1822 ψηφίσεως τοῦ πρώτου πανελληνίου καταστατικοῦ χάρτου καὶ τῆς βάσει αὐτοῦ ἐνιαίας συγκροτήσεως τῆς νεοελληνικῆς πολιτείας, κατὰ τὰ πρότυπα τῶν προηγμένων χωρῶν τῆς δυτικῆς Εὐρώπης.

Κατὰ τὸ ἔτος 1822 ἱδρύθησαν βασικοὶ πολιτικοὶ καὶ διοικητικοὶ θεσμοί, ἐπιβιοῦντες μέχρι καὶ σήμερον. Μεταξὺ τούτων περιλαμβάνονται καὶ τὰ κύρια ὄργανα τῆς κεντρικῆς διοικήσεως, τὰ ὑπουργεῖα, ἐν οἷς καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀναλαβὸν ἀπ' ἀρχῆς εὐρυτάτην ἀποστολὴν ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ὅλης διοικήσεως τῆς χώρας. Τὴν ἀποστολὴν αὐτὴν τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διετήρησε καὶ ἐπετέλεσεν ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ὡς πρὸς ἐνίους μάλιστα τομεῖς καὶ μετὰ τὸ 1910, κατὰ τρόπον ὅστις ἐδημιούργησεν ἐξαίρετον παράδοσιν, τιμῶσαν αὐτὸ καὶ τοὺς λειτουργούς του, λαμπροὺς ἐργάτας τῆς διοικητικῆς προσπαθείας.

Εἰς ἔνδειξιν τιμῆς πρὸς τὸ μακρὸν τοῦτο καὶ εὐδόκιμον ἔργον καὶ ἐπὶ τῇ προσφάτῳ συμπληρώσει ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, δημοσιεύομεν ἀκολούθως τὸν πρῶτον αὐτοῦ «Ὀργανισμόν», ἀνέκδοτον ὄντα καθ' ὅσον γνωρίζομεν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀναγκαίως προήχθημεν εἰς συνοπτικὴν ἐξέτασιν τῶν ἀρχικῶν σταδίων τοῦ ὑπουργικοῦ θεσμοῦ καὶ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐν Ἑλλάδι, διαρκοῦντος τοῦ μεγάλου ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας Ἀγῶνος, ἀναφερόμενοι καὶ εἰς εἰδήσεις καὶ πορίσματα περὶ τῶν ὁποίων ἔχει γίνει λόγος καὶ εἰς προγενεστέρας μελέτας ἡμῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

1. Ἡ ἵδρυσις τῶν μινιστερίων τῷ 1822.

Τὸ κατ' Ἰανουάριον 1822 ὑπὸ τῆς συγκροτηθείσης ἐν Πιάδᾳ (Νέᾳ Ἐπιδαύρῳ) Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ψηφισθὲν Προσωρινὸν Πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος [1] ἀπεδέχθη, ὡς γνωστόν, τὴν ἀρχὴν τῆς διακρίσεως τῶν λειτουργιῶν, τὰς ὁποίας ἀπεκάλεσε βουλευτικήν, ἐκτελεστικὴν καὶ δικαστικόν. Τὴν πρώτην ἐξ αὐτῶν ἀνέθεσεν εἰς τὰ ἱδρυθέντα δύο συλλογικὰ ὄργανα, τὸ Βουλευτικὸν καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Παραλλήλως πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ Προσωρινοῦ Πολιτεύματος γενομένην δεκτὴν ἀρχὴν τῆς διακρίσεως τῶν λειτουργιῶν, εἰσήχθη ὑπ' αὐτοῦ ἴδιος θεσμός, ἡ Διοίκησις, συγκείμενος ἐκ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω δύο σωμάτων [2].

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν νόμων ἀνετέθη εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα, ὡς ἀποκλειστικὸν φορέα αὐτῆς *«διὰ τῶν διαφόρων ὑπουργῶν του»* [3].

Ἡ ἐπιλογή, ὁ διορισμὸς καὶ ἡ παῦσις τῶν ὑπουργῶν ἐπεφυλάχθησαν εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα, τὸ ὁποῖον ἐκτὸς τῶν ἄλλων *«...προσδιορίζει εἰς ἕκαστον αὐτῶν τὰ καθήκοντα τοῦ ὑπουργήματός του, μηδέποτ' ἐπιτρέπον νὰ ἐπεκτείνηται εἰς τὰ τοῦ ἄλλου καθήκοντα»* [4].

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπουργῶν καὶ ὁ τομεὺς ἁρμοδιότητος αὐτῶν προσδιωρίσθησαν, κατ' ἀπομίμησιν τῶν γαλλικῶν ἐπαναστατικῶν συνταγμάτων, ὑπὸ τοῦ Προσωρινοῦ Πολιτεύματος, δεσμευθείσης πάσης σχετικῆς πρωτοβουλίας τῆς ἐκτελεστικῆς λειτουργίας. Οἱ ὑπουργοὶ ὡρίσθησαν ὀκτώ, *«πρῶτος μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, ἔχων ἐνταῦτῳ τὴν ἐπιστασίαν τῶν Ἐξωτερικῶν ⟨Ὑποθέσεων⟩»*. Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἦτο ἐπίσης Πρόεδρος τοῦ *Συμβουλίου τῶν Μινίστρων*, ἤτοι τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προσυπογράφων ὅλας τὰς πράξεις καὶ τὰ θεσπίσματα τῆς Διοικήσεως. Οὗτος κατεῖχε θέσιν ἀνωτέραν τῶν ὑπουργῶν. Οἱ λοιποὶ ὑπουργοὶ ἦσαν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας, ὁ ἐπὶ

---

1. Τὸ κείμενον τοῦ Προσωρινοῦ Πολιτεύματος τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν μελῶν τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ Ἐθν. Συνελεύσεως βλ. ἐν Α. Μάμουκα, *Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, ἤτοι Συλλογὴ τῶν περὶ τὴν ἀναγεννωμένην Ἑλλάδα συνταχθέντων Πολιτευμάτων, νόμων καὶ ἄλλων ἐπισήμων πράξεων ἀπὸ τοῦ 1821 μέχρι τέλους τοῦ 1832*, Ἐν Πειραιεῖ 1839, τόμ. Β', σελ. 15–36. Τὸ κείμενον τοῦτο, ὡς καὶ τὰ τῶν ἐπακολουθησάντων συνταγμάτων, ἀνεδημοσιεύθη ἐπανειλημμένως, προσφάτως δὲ ἐν Η. Κυριακοπούλου, *Τὰ Συντάγματα τῆς Ἑλλάδος*, Ἐν Ἀθήναις 1960, σελ. 33–43.

2. Περὶ τῆς Διοικήσεως βλ. ἐν Γ. Δ. Δημακοπούλου, *Ἡ Διοικητικὴ Ὀργάνωσις κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν, 1821–1827*, Ἐν Ἀθήναις 1966, σελ. 96–97. Πρβλ. καὶ Κ⟨όμητος⟩ Α⟨λερίνο⟩ Π⟨άλμα⟩, *Κατήχησις Πολιτικὴ εἰς χρῆσιν τῶν Ἑλλήνων*, μετάφρ. Νικ. Γ. Παγκαλάκη, Ἐν Ὕδρᾳ 1826, σελ. 40–41, 45–46.

3. Προσωρινὸν Πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος, ἄρθρον νς'.

4. Προσωρινὸν Πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος, ἄρθρον ξε'. Βλ. καὶ ἄρθρα κβ' καὶ ξθ'.

τοῦ Δικαίου, ὁ ἐπὶ τῶν Πολεμικῶν, ὁ ἐπὶ τοῦ Ναυτικοῦ, ὁ ἐπὶ τῆς Θρησκείας καὶ ὁ ἐπὶ τῆς Ἀστυνομίας [1]. Συνεπῶς συνεστήθησαν ἰσάριθμα ὑπουργεῖα, ἀντίστοιχα πρὸς ἕνα ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω ὑπουργῶν, πρὸς δὲ καὶ τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, διακεκριμένον τῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἐπικρατείας [2].

Ἐν τῷ Πολιτεύματι γίνεται τὸ πρῶτον μνεία τοῦ ὅρου *ὑπουργός* [3]. Ἐν τούτοις εὐθὺς ἀμέσως καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Α' Περιόδου τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος (Ἰανουάριος 1822 – Ἀπρίλιος 1823) ἐπεκράτησαν ἀντὶ τῶν ὅρων: *ὑπουργὸς – ὑπουργεῖον* οἱ ὅροι: *μινίστρος – μινιστέριον*, καταδεικνυομένης ἐμφανῶς τῆς ἐπὶ τῶν ὀργανωτῶν τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας γαλλικῆς ἐπιδράσεως.

Τὰ ἱδρυθέντα ὡς ἄνω ὀκτὼ μινιστέρια ἀντεστοίχουν πρὸς τὰ τότε γαλλικὰ ὑπουργεῖα (ministères) τῶν Relations Extérieures, Intérieur, Finances, Justice, Guerre, Marine, Cultes καὶ Police Générale.

Ἴδιον μινιστέριον διὰ τὴν Παιδείαν δὲν συνεστήθη κατὰ τὴν Α', τὴν Β' καὶ τὴν Γ' Περίοδον τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος. Τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς ἔλλειψιν ἐνδιαφέροντος τῶν λογίων συντακτῶν τοῦ Πολιτεύματος διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν, ἀλλ' εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ πρῶτοι νομοθέται, μιμούμενοι βασικῶς τὴν τότε πολιτειακὴν ὀργάνωσιν τῶν μεγάλων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, μάλιστα δὲ τῆς Γαλλίας, δὲν εὗρισκον πρότυπον πρὸς ἀντιγραφήν [4].

Εἰς τὴν Γαλλίαν ἴδιον Ὑπουργεῖον Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἱδρύθη μόλις τῷ 1824, ἐν Ἑλλάδι δὲ διὰ τοῦ Συντάγματος τῆς Τροιζῆνος τοῦ 1827, ἤτοι τοῦ πρώτου μετὰ τὸ 1824 ἡμετέρου συνταγματικοῦ κειμένου [5].

Εὐθὺς ὡς ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως διωρίσθη τὸ Ἐκτελεστικὸν (15η Ἰανουαρίου 1822), συνῆλθε τοῦτο εἰς σῶμα καὶ διώρισε τοὺς πρώτους μινίστρους, οἵτινες ἦσαν οἱ ἑξῆς: Θεόδωρος Νέγρης, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, Μινίστρος τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων καὶ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῶν Μινίστρων· Ἰωάννης Κωλέττης, Μινίστρος τῶν Ἐσωτερικῶν· Πανοῦτσος Νοταρᾶς, Μινίστρος τῆς Οἰκονομίας· Νότης Μπότσαρης, Μινίστρος τοῦ Πολέμου· Θεόδωρος Βλάσης, Μινίστρος τοῦ Δικαίου· Ἐπί-

1. Προσωρινὸν Πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος, ἄρθρ. κβ'.

2. Διαταγὴ Προέδρου Ἐκτελεστικοῦ ὑπ' ἀριθμ. 188/1 Μαρτ. 1822, *Ἀρχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας*, τόμ. Α', Ἐν Ἀθήναις 1857, σελ. 319–321.

3. Βλ. καὶ Γ. Παπαχατζῆ, *Σύστημα τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἰσχύοντος Διοικητικοῦ Δικαίου*, Ἐν Ἀθήναις 1965⁴, σελ. 282, σημ. 1, καθ' ὃν ὁ ὅρος ἀπαντᾶται τὸ πρῶτον τῷ 1822. Παρ' ἄλλων ὑποστηρίζεται ὅτι ὁ ὅρος καὶ ὁ θεσμὸς ἀναφαίνονται τὸ πρῶτον ἐν τῷ Συντάγματι τοῦ 1844. Ἡ ἄποψις αὕτη ἀκολουθεῖ τὴν ἐκ βάθρων λανθασμένην ἀντίληψιν ὅτι ἡ συγκρότησις τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς καθιδρύσεως τῆς ἀπολύτου μοναρχίας, ἀγνοουμένης τῆς πρὸ ταύτης δεκαετοῦς ἐπαναστατικῆς περιόδου. Βλ. σχετικῶς ἐν Γ. Δ. Δημακοπούλου, *Ἡ Διοικητικὴ Ὀργάνωσις κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν*, σελ. 1–2.

4. Γ. Δ. Δημακοπούλου, *Ἔνθ' ἀνωτ.*, σελ. 99–100.

5. *Αὐτόθι.*

σκοπος Ἀνδρούσης Ἰωσήφ, Μινίστρος τῆς Θρησκείας· Λάμπρος Νάκος, Μινίστρος τῆς Ἀστυνομίας [1].

Ἡ συμπλήρωσις τῆς συνθέσεως τοῦ Μινιστερίου τῶν Ναυτικῶν ἐπραγματοποιήθη κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Μαρτίου τοῦ 1822, διὰ τοῦ διορισμοῦ οὐχὶ μινίστρου, ὡς ἔδει κατὰ τὸ Πολίτευμα, ἀλλὰ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Ὑδραίου Φραντζέσκου Δ. Βούλγαρη, τοῦ Σπετσιώτου Ἰωάννου Ν. Λαζάρου καὶ τοῦ Ψαριανοῦ Χ"Ανδρέου Χ"Αργύρη, ἐνεργούντων ἀπὸ κοινοῦ. Ἡ παρέκκλισις αὕτη ἐγένετο προφανῶς πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν φιλοδοξιῶν καὶ ἐγωισμῶν τῶν τριῶν ναυτικῶν ἢ πολεμικῶν νήσων, τὰς ὁποίας ἐξεπροσώπουν οἱ τρεῖς συνυπουργοί [2].

Τινὲς τῶν ἀνωτέρω μινίστρων, ὡς ὁ Θ. Νέγρης, ὁ Χ"Ανδρέας Χ"Αργύρης, ὁ Θεόδωρος Βλάσης, ὁ Φραντζέσκος Δ. Βούλγαρης καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Ἰωσὴφ εἶχον ἤδη ἐκλεγῆ βουλευταί. Δοθέντος ὅμως ὅτι τὸ Προσωρινὸν Πολίτευμα δὲν ὥριζεν ἐὰν ἡ ὑπουργικὴ ἰδιότης ἦτο ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν βουλευτικήν, δὲν παρεκωλύθη ὁ διορισμός των.

Τὸ Ὑπουργεῖον Νέγρη ἠδύνατο *«νὰ θεωρηθῇ ὡς περιλαμβάνον τὸ ἄνθος τῆς τότε ἑλληνικῆς νοημοσύνης»* [3]. Ἡ πολυμελὴς ὅμως συγκρότησις τούτου κατεκρίθη ὡς πομπώδης ἐκδήλωσις ματαιοδοξίας καὶ ἀσυμβίβαστος πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας κατ' ἐκείνην τὴν περίοδον. Ἐν τούτοις, χωρὶς νὰ παραρᾶται μέχρις ἑνὸς ὁρίου ἡ ματαιόδοξος διάθεσις τῆς δυάδος Μαυροκορδάτου-Νέγρη, δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι τὸ σχῆμα δὲν ἐστερεῖτο διπλωματικῆς τινος σκοπιμότητος ἐν τῇ ἐννοίᾳ ὅτι ἐπεδιώχθη ἡ ἐμφάνισις κρατικῆς ὀργανώσεως ἀναλόγου πρὸς τὴν τῶν προηγμένων καὶ εὐνομουμένων κρατῶν τῆς Εὐρώπης, μακρὰν τῶν προχειροτήτων ἑνὸς ἐπαναστατικοῦ ἀνατρεπτικοῦ μηχανισμοῦ [4].

Τὸ Συμβούλιον τῶν Μινίστρων δὲν φαίνεται νὰ ἐλειτούργησε κατὰ τὴν Α' Περίοδον. Ἐπρόκειτο μᾶλλον περὶ τυπικῆς εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς μεταφορᾶς τοῦ ἀντιστοίχου θεσμοῦ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑπὸ τῶν πρωταγωνιστῶν τῆς καταρτίσεως τοῦ Προσωρινοῦ Πολιτεύματος. Τακτικαὶ συνεδρι-

1. Διάταγμα 15 Ἰαν. 1822, Ἀ. Μάμουκα, *Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος*, τόμ. Β', Ἐν Πειραιεῖ 1839, σελ. 51–52. Ὁ κατὰ τὸ Προσωρινὸν Πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος *Μινίστρος τῶν Πολεμικῶν* ἀποδίδεται ἐν τῷ διατάγματι ὡς *Μινίστρος τοῦ Πολέμου*. Τὰς μεταβολὰς τῶν *μινίστρων* (ἀπὸ τοῦ 1823 *ὑπουργῶν*) κατὰ τὴν περίοδον 1822–1826 βλ. ἐν Γ. Δ. Δημακοπούλου, *Ἡ Διοικητικὴ Ὀργάνωσις κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν*, σελ. 105–106, 228, 232–243.

2. Βλ. σχετικῶς ἐν Γ. Δ. Δημακοπούλου, *Ἔνθ' ἀνωτ.*, σελ. 106, 242–243.

3. Κ. Μενδέλσωνος-Βαρθόλδη, *Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος*, τόμ. Α', Ἐν Ἀθήναις 1873, σελ. 343. Πρβλ. τὴν Διακήρυξιν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ πρὸς τοὺς «κατοίκους τῆς Ἑλλάδος», 16 Ἰαν. 1822, καθ' ἣν : «Μινίστροι δὲ εἰς αὐτὰ τὰ ὀκτὼ μινιστέρια διωρίσθησαν ἄνδρες ἱκανοὶ νὰ φέρωσιν εἰς ἔκβασιν τοὺς κοινωφελεῖς σκοποὺς τῆς Διοικήσεως· μὲ αὐτὰ τὰ ὄργανα θέλει φιλοτιμηθῇ νὰ κατασταθῇ ἀγαπητὴ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ ὠφέλιμος» (Ἀ. Μάμουκα, *Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος*, τόμ. Α', σελ. 53–54).

4. Βλ. σχετικῶς ἐν Γ. Δ. Δημακοπούλου, *Ἔνθ' ἀνωτ.*, σελ. 101.

άσεις αὐτοῦ δὲν προεβλέποντο[1]. Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἠδύνατο νὰ συγκαλῇ τοῦτο «*ὁσάκις ἡ χρεία καλέσῃ*». Σημειωτέον πάντως ὅτι προεβλέποντο γενικαὶ καὶ μερικαὶ συνελεύσεις, δηλαδὴ συνεδριάσεις, ἐξ οὗ συνάγομεν ὅτι οἱ συντάκται τοῦ Προσωρινοῦ Πολιτεύματος εἶχον συλλάβει καὶ ἀποδεχθῆ τὴν ἀρχὴν τῶν κυβερνητικῶν συμβουλίων εἰδικῆς ἁρμοδιότητος (μικρῶν ὑπουργικῶν συμβουλίων), ἀποτελουμένων ἐξ ἀριθμοῦ τινος μινίστρων.

Ἐν συνεχείᾳ ἐπεχειρήθη ἡ ὀργάνωσις τῶν μινιστερίων καὶ τῶν λοιπῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν. Μεταξὺ τῶν πρώτων ὀργανωτικῶν κειμένων ἦτο τὸ ἐν Κορίνθῳ (ἔδρᾳ τότε τῆς Διοικήσεως) καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου ξε' τοῦ Προσωρινοῦ Πολιτεύματος ἐκδοθὲν τὴν 27ην Φεβρουαρίου 1822 «*Σχέδιον γενικοῦ μηχανικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος*». Τὸ κείμενον τοῦτο χαρακτηρίζεται «σχέδιον», πιθανῶς ὑπὸ τὴν ἔννοιαν προσωρινῆς ἰσχύος αὐτοῦ, περὶ τῆς ὁποίας δὲν γνωρίζομεν ἐὰν ἐκ προοιμίου ἐτέθησαν χρονικὰ ὅρια.

Ἐκ τοῦ ἐν λόγῳ Ὀργανισμοῦ ἐγνωρίζομεν μέχρι τοῦδε τὰ ἀφορῶντα εἰς τὸ Μινιστέριον τῆς Θρησκείας[2] καὶ εἰς τὸ Μινιστέριον τοῦ Πολέμου[3] ἀποσπάσματα. Ἀμφότερα περιλαμβάνουν ἐν ἀρχῇ τὸ αὐτὸ κείμενον γενικῶν διατάξεων, ἀναφερομένων εἰς τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος καὶ τὰς ὑπηρεσιακὰς σχέσεις μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν μινίστρων, ἀκολούθως δὲ ταυτάριθμον παράγραφον «*περὶ καθηκόντων*» τοῦ οἰκείου μινίστρου, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀναγράφονται αἱ ἁρμοδιότητες αὐτοῦ.

2. Ὁ Ὀργανισμὸς τοῦ Μινιστερίου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἤδη μεταξὺ τῶν ἐν τοῖς ἀνεκδότοις ἱστορικοῖς ἀρχείοις τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς ἀποκειμένων λυτῶν ἐγγράφων ἐπεσημάναμεν καὶ τὸ ἀφορῶν εἰς τὸ Μινιστέριον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπόσπασμα. Ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ ἐν λόγῳ ἀποσπάσματος προτάσσονται αἱ αὐταὶ γενικαὶ διατάξεις ὡς καὶ εἰς τὰ γνωστὰ ἤδη ἀποσπάσματα, ἀκολουθεῖ δὲ ἡ ἀναφερομένη εἰς τὰς ἁρμοδιότητας τοῦ Μινίστρου τῶν Ἐσωτερικῶν παράγραφος[4].

Τὸ εἰς τὸ Μινιστέριον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀφορῶν κείμενον ἔχει ὡς ἑξῆς:

Νο 171

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Περικοπὴ ἐκ τοῦ Σχεδίου τοῦ Γενικοῦ Μηχανικοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος, ἀφορῶσα τὸ Μινιστέριον τῶν Ἐσωτερικῶν.

1. Γ. Δ. Δημακοπούλου, *Ἡ Διοικητικὴ Ὀργάνωσις κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν*, σελ. 102.

2. Ἰ. Βελανιδιώτου, *Ἰωσὴφ ὁ Ἀνδρούσης*, Ἐν Ἀθήναις 1906, σελ. 16–17.

3. *Ἀρχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας*, τόμ. Α', σελ. 396–397.

4. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Βουλῆς καὶ τὴν Διεύθυνσιν τῆς Βιβλιοθήκης αὐτῆς διὰ τὴν παρασχεθεῖσαν ἡμῖν πρόφρονα βοήθειαν.

Τίτλ. α'. Τμῆμα α'

§ α'. Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα, συνιστάμενον ἀπὸ πέντε μέλη κατὰ τὸν § κ' τοῦ Ὀργανικοῦ Νόμου, εἶναι ἓν τῶν σωμάτων τῆς Διοικήσεως.

§ β'. Δίδει πρὸς τοὺς μινίστρους τὰς προσταγάς του διὰ τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Τμῆμα β'

§ γ'. Ἡ Διοίκησις κατὰ τὸν § κβ' τοῦ Ὀργανικοῦ Νόμου ἔχει μινίστρους ὀκτώ, δηλαδὴ ⟨α'⟩, τὸν Ἀρχιγραμματέα τῆς Ἐπικρατείας καὶ Μινίστρον τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων· β', τὸν Μινίστρον τῶν Ἐσωτερικῶν· γ', τὸν τῆς Οἰκονομίας· δ', τῆς Δικαιοσύνης· ε', τοῦ Πολέμου· ς', τοῦ Ναυτικοῦ· ζ', τῆς Θρησκείας· η', τῆς Ἀστυνομίας.

§ δ'. Οἱ μινίστροι ἀλληλογραφοῦν μὲ τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα διὰ τοῦ Ἀρχιγραμματέως, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐγχειρίζει ἕκαστος τὰς ἰδίας ἀναφοράς.

§ ε'. Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς καὶ Μινίστρος τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων ἔχει τὸν πρῶτον τόπον μεταξὺ τῶν μινίστρων καὶ προεδρεύει εἰς τὰς γενικὰς καὶ μερικὰς αὐτῶν συνελεύσεις, τὰς ὁποίας καὶ συγκροτεῖ ὁσάκις ἡ χρεία καλέσῃ.

Περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ Μινίστρου τῶν Ἐσωτερικῶν [1].

§ ς'. Ὁ Μινίστρος τῶν Ἐσωτερικῶν ἀναδέχεται τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προσταγῶν τῆς Διοικήσεως, ὅσαι ἀνάγονται εἰς τὸ μινιστέριόν του καὶ τὴν γενικὴν διευθέτησιν καὶ ὀργανισμὸν τῶν κοινοτήτων.

Χρεωστεῖ μετ' ἐπιμελείας νὰ ἐξακριβώσῃ καὶ νὰ καταστρώσῃ τὴν ἀκίνητον περιουσίαν παντὸς κατοίκου ἄνευ μικρᾶς [2] *ἐξαιρέσεως, διὰ νὰ ἀναλογηθῶσιν εἰς τοῦτο αἱ βάσιμαι εἰσπράξεις καὶ νὰ μὴ γίνεται ἀδικία εἰς κανένα.*

Φροντίζει τὴν κατασκευὴν καὶ ἐπισκευὴν τῶν δημοσίων ὁδῶν καὶ κοινῶν οἰκοδομῶν, τὴν ἀνακάλυψιν καὶ διατήρησιν τῶν ἀρχαιοτήτων, τὴν περιποίησιν καὶ ἐπισκευὴν τῶν ποταμῶν, χειμάρρων, ὀχετῶν, φροντίζει καὶ νὰ ξηραίνωνται τὰ ἑλώδη καὶ κάθυγρα μέρη.

Καταγίνεται εἰς τὴν τελειοποίησιν καὶ αὔξησιν τῆς γεωργίας, ἥτις εἶναι ὁ ἀληθινὸς πλοῦτος τῆς Διοικήσεως, προμηθεύων εἰς τοῦτο τὰ ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα.

Φροντίζει περὶ εἰσαγωγῆς, πολλαπλασιασμοῦ καὶ τελειοποιήσεως τῶν τεχνῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, προμηθεύων καὶ δι' αὐτὰς τὰς ἀναγκαίας μηχανάς.

Ἐνασχολεῖται μετ' ἐπιμελείας εἰς τὴν εἴσαξιν καὶ διάδοσιν τῶν φώτων, τῶν τόσων ἀναγκαίων διὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, προβάλλων εἰς τὴν Διοίκησιν τὴν μέθοδον καὶ τοὺς τρόπους διὰ τὴν ἀνέγερσιν πανεπιστημίων, λυκείων, σχολείων καὶ λοιπῶν διδακτηρίων καὶ ἰδιαιτέρως σχολείων

1. Καὶ εἰς τὰ τρία γνωστὰ ἀποσπάσματα τοῦ σχεδίου ἡ ἀναφερομένη εἰς τὰς ἁρμοδιότητας ἑκάστου μινίστρου παράγραφος φέρει τὸν ἀριθμὸν ς'.

2. Τῆς παραμικρᾶς.

τοῦ μὲν Ναυτικοῦ, τοῦ δὲ Πολεμικοῦ. Ἐν γένει δὲ ἀναλαμβάνει τὴν φροντίδα νὰ διδάσκωνται οἱ νέοι πάσης τάξεως τὰ κοινὰ γράμματα καὶ τὰ πρῶτα εἰς τὸν βίον ἀναγκαῖα μαθήματα διὰ τῆς ἀλληλοδιδακτικῆς μεθόδου.

Φροντίζει τὴν ἀνέγερσιν καὶ διατήρησιν κοινωφελῶν καταστημάτων, οἷον νοσοκομείων, ὀρφανοτροφείων, πτωχοδοχείων. Λαμβάνει ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν πρόοδον καὶ τελειοποίησιν τῆς ἠθικῆς τοῦ Ἔθνους καταστάσεως.

Αὐτὸς διατάττει καὶ προσέχει εἰς τὴν διατήρησιν καὶ καλὴν κατάστασιν τῶν ποστῶν[1] *καὶ τῶν ταχυδρόμων τῆς ἐπικρατείας.*

Αὐτὸς φροντίζει περὶ αὐξήσεως τῶν κατοίκων καὶ ἐν γένει καταγίνεται εἰς ὅ,τι ἠμπορεῖ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν εὐτυχίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς πᾶν ἄλλο τῶν ἀναγομένων εἰς τὸ μινιστέριόν του.

ζ'. Οἱ μινίστροι χρεωστοῦσι νὰ παρρησιάζωσι πρὸς τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα διὰ τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας σχέδια νόμων ἀφορώντων τὰ ἀμοιβαῖα μινιστέρια[2].

Ἐν Κορίνθῳ τῇ 27 Φεβρουαρίου 1822
Ὅτι ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας,
Μινίστρος τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων,
Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῶν Μινίστρων
Θ. Νέγρης[3]*».*

Τὸ ἀνωτέρω ἀπόσπασμα ἐκοινοποιήθη κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἰς τὸ Μινιστέριον τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπὸ τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, μὲ τὴν δήλωσιν ὅτι: *«Εἰς αὐτὸ περιορίζονται τὰ χρέη καὶ δικαιώματα τοῦ Μινιστερίου τούτου»*[4]. Συγχρόνως ἐκοινοποιήθησαν καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς μινίστρους τὰ ἀναφερόμενα εἰς αὐτοὺς ἀποσπάσματα τοῦ *«Σχεδίου Γενικοῦ Μηχανικοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος»*.

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ δημοσιευομένου κειμένου συνάγεται ὅτι τὸ Μινιστέριον τῶν Ἐσωτερικῶν κατέστη ἁρμόδιον:

α') Διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ ἐποπτείαν τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

β') Διὰ τὴν κατάρτισιν κτηματολογίου.

γ') Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων (ὁδοποιίας καὶ κτιριολογικῶν ἔργων).

δ') Διὰ τὰς ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφὰς καὶ τὴν ἀστυνόμευσιν τῶν ἀρχαιοτήτων.

ε') Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐξυγιαντικῶν ἔργων.

1. Ταχυδρομικῶν σταθμῶν.
2. Τὰ ὑπ' αὐτοὺς μινιστέρια.
3. Ὁ Νέγρης ὑπέγραφε παρατάσσων καὶ τὰς τρεῖς ἰδιότητας αὐτοῦ.
4. *Ἀρχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας*, τόμ. Α', σελ. 396.

ς΄) Διὰ τὴν βελτίωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας, *«ἥτις εἶναι ὁ ἀληθινὸς πλοῦτος τῆς Διοικήσεως»*.

ζ΄) Διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν τεχνῶν.

η΄) Διὰ τὴν *«μετ' ἐπιμελείας»* παροχὴν παιδείας καὶ εἰδικῶς διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν, κατωτέραν, μέσην καὶ ἀνωτάτην, εἰσαγομένης ἐπισήμως τῆς ἀλληλοδιδακτικῆς μεθόδου.

θ΄) Διὰ τὴν παροχὴν κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν.

ι΄) *«Διὰ τὴν πρόοδον καὶ τελειοποίησιν τῆς ἠθικῆς τοῦ Ἔθνους καταστάσεως»*. Ἡ φράσις αὕτη εἶναι δυσνόητος. Δὲν ἀποκλείεται νὰ ἀποδίδῃ ἀτελῶς ἀνάλογον διάταξιν ξένης νομοθεσίας ἢ νὰ ἀναφέρεται εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν ἢ τὴν ἠθικὴν τόνωσιν τοῦ Ἔθνους μετὰ τὴν μακραίωνα δουλείαν.

ια΄) Διὰ τὴν διοίκησιν τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας.

ιβ΄) Διὰ τὴν στατιστικὴν παρακολούθησιν τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τὴν λῆψιν μέτρων πρὸς αὔξησιν αὐτοῦ καί, τέλος,

ιγ΄) Διὰ τὴν λῆψιν παντὸς μέτρου δυναμένου *«νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν εὐτυχίαν τῆς Ἑλλάδος»*. Ἡ ἁρμοδιότης αὕτη, γενικωτάτη καὶ ἀόριστος, ἐπέτρεπεν εἰς τὸν Μινίστρον τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ ἐπιλαμβάνεται παντὸς θέματος ὅπερ δὲν εἶχεν ὑπαχθῇ εἰς τὴν ἁρμοδιότητα ἑτέρου μινίστρου.

Ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ἐμβρυώδους «Ὀργανισμοῦ», ἀρχῆθεν ἀνετέθη εἰς τὸ Μινιστέριον τῶν Ἐσωτερικῶν εὐρύτατος κύκλος διοικητικῶν καθηκόντων, καλύπτων «πλέον ἢ τοῦ ἡμίσεος τῆς ὅλης διοικήσεως τῆς χώρας»[1], σχεδὸν τὸ σύνολον τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως.

Εἰς τὰς μνημονευθείσας ἐν τῷ δημοσιευομένῳ «Ὀργανισμῷ» ἁρμοδιότητας τοῦ Μινίστρου τῶν Ἐσωτερικῶν προσετέθη ὀλίγῳ βραδύτερον διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 12 τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 1822 Νόμου περὶ Ὀργανισμοῦ τῶν Ἐπαρχιῶν ὁ συντονισμὸς τῆς περιφερειακῆς διοικήσεως, ρητῶς καθορισθέντος ὅτι : *«ζ΄. Οἱ ἔπαρχοι ἀναφέρονται ἀμέσως πρὸς τὴν Διοίκησιν διὰ τοῦ Μινίστρου τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑποθέσεων»*[2].

3. Ἡ ὀργάνωσις τῶν μινιστερίων.

Τὴν ἵδρυσιν τῶν μινιστερίων ἠκολούθησεν ἀμέσως ἡ ὀργάνωσις, ἡ στελέχωσις, ἡ μεθόδευσις τῆς ἐργασίας καὶ ὁ γραφειοκρατικὸς ἐξοπλισμὸς αὐτῶν. Χρησίμους πληροφορίας περὶ τῆς ἐν λόγῳ ὀργανώσεως τῶν ὑπουργικῶν ὑπηρεσιῶν παρέχει ἀπόφασις τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος, ἐκδο-

1. Γ. Ἰ. Ἀγγελοπούλου, *Διοικητικὸν Δίκαιον*, Ἐν Ἀθήναις 1885, σελ. 168–170.

2. Τὸ κείμενον τοῦ ἐν λόγῳ νόμου βλ. ἐν Γ. Δ. Δημακοπούλου, «Ὁ Κῶδιξ τῶν Νόμων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, 1822–1828», *Ἐπετηρὶς τοῦ Κέντρου Ἐρεύνης τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν*, τόμ. 10–11 (1963–1964), Ἐν Ἀθήναις 1966, σελ. 80–84. Ὁ ὡς ἄνω νόμος ἐξεδόθη καὶ εἰς αὐτοτελὲς φυλλάδιον ἐν Κορίνθῳ τῷ 1822.

θεῖσα τὴν 2αν Μαρτίου 1822[1]. Ἐκ τοῦ κειμένου αὐτῆς συνάγεται ὅτι ἕκαστον μινιστέριον διηρέθη εἰς «ὑπαλλήλους κλάδους καὶ τμήματα» μὲ ἐπικεφαλῆς αὐτῶν «ἀρχηγούς» (προϊσταμένους).

Ἡ γενικὴ διεύθυνσις ἑκάστου μινιστερίου ἀνετέθη εἰς γενικὸν γραμματέα, τὸ δὲ προσωπικὸν αὐτοῦ ἀπετελέσθη ἐξ ἀρχηγῶν κλάδων καὶ τμημάτων, γραμματέων, ὑπογραμματέων, πρωτοκολλητῶν, κλητήρων κλπ. Ὁ διορισμὸς τῶν γενικῶν γραμματέων καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κλάδων καὶ τμημάτων ἐπεφυλάχθη εἰς τὴν Διοίκησιν, ἐνῷ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων ἀνετέθη εἰς τὸν οἰκεῖον μινίστρον. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἦτο ἀντίθετον πρὸς τὸ Προσωρινὸν Πολίτευμα, τὸ ὁποῖον ὥριζεν ὅτι: «*κγ'. Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα διορίζει ὁμοίως ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους ὑπουργοὺς τῆς Διοικήσεως*»[2]. Γεγονὸς εἶναι ὅτι πλεῖστοι διορισμοὶ ὑπαλλήλων κατὰ τὴν Α' Περίοδον ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος. Δὲν ἔχομεν ἐπισημάνει διορισμοὺς γενομένους ὑπὸ τῶν μινίστρων.

Εἰδικώτερον ὡς πρὸς τοὺς προϊσταμένους τῶν «ὑπαλλήλων κλάδων καὶ τμημάτων», ἐκλήθησαν διὰ τῆς μνημονευθείσης ἀποφάσεως οἱ μινίστροι ὅπως προτείνουν ἐπειγόντως καὶ ἐντὸς τακτῆς προθεσμίας ἑπτὰ ἡμερῶν ἀνὰ τρεῖς «κατὰ κλάδον» ὑπαλλήλους, ἵνα ἡ Διοίκησις ἐπιλέξῃ τὸν κατὰ τὴν ἀπόλυτον κρίσιν αὐτῆς καταλληλότερον.

Ἡ στελέχωσις τῶν μινιστερίων δὲν ἐβράδυνε. Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Μινιστερίου τῶν Ἐσωτερικῶν διωρίσθη ὁ Κερκυραῖος Φιλικὸς καὶ νομομαθὴς Ἰωάννης Βαπτιστὴς Θεοτόκης, ὅστις παρέμεινεν εἰς τὴν θέσιν ταύτην καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Α' Περιόδου[3]. Εἰς τὰ λοιπὰ μινιστέρια διωρίσθησαν ὡς γενικοὶ γραμματεῖς οἱ ἑξῆς: Ἀρχιγραμματεία τῆς Ἐπικρατείας, Ἰωάννης Βυζούλας· Ἐξωτερικῶν, Βικέντιος Γκαλίνα· Οἰκονομίας, Σπυρίδων Παπαλεξόπουλος· Θρησκείας, Χαράλαμπος Μάλης· Ἀστυνομίας, Δ. Σιταρᾶς· Ναυτικῶν, Γεράσιμος Κώπας[4]. Εἰς τὸ Μινιστέριον τοῦ Πολέμου καὶ τὸ Μινιστέριον τοῦ Δικαίου «*εἰς ἔλλειψιν*» γενικοῦ γραμματέως ἐνήργουν διάφοροι ὑπάλληλοι.

Οἱ γενικοὶ γραμματεῖς προσυπέγραφον ἁπάσας τὰς πράξεις τῶν οἰκείων μινίστρων, ὄντες ἐπὶ κεφαλῆς τῶν γραφείων τῶν ἀντιστοίχων μινιστερίων. Συγχρόνως μὲ τὸν διορισμὸν τῶν γενικῶν γραμματέων προσελήφθησαν καὶ οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι.

Διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος καὶ «*Ἐπειδὴ ἡ εὐταξία, ἡ μυστικότης καὶ τὸ εὔσχημον εἰς τὴν πο-*

1. *Ἀρχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας*, τόμ. Α', σελ. 321–322.

2. Δηλαδὴ τοὺς κατωτέρους τῶν ὑπουργῶν λειτουργούς, τοὺς ὑπαλλήλους.

3. Βλ. καὶ Σ π. Μ. Θ ε ο τ ό κ η, «Ἰωάννης Βαπτιστὴς Θεοτόκης καὶ ἡ δρᾶσις αὐτοῦ κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1821», περ. *Κερκυραϊκὰ Χρονικά*, τόμ. ΙΑ' (Ἐν Κερκύρᾳ 1965), σελ. 39 - 75 (ἔνθα καὶ εἰκὼν αὐτοῦ ἐξ ἐλαιογραφίας τῆς ἐποχῆς).

4. Περὶ τῶν πράξεων διορισμοῦ αὐτῶν καὶ τῶν κατὰ καιροὺς γενομένων μεταβολῶν βλ. ἐν Γ. Δ. Δ η μ α κ ο π ο ύ λ ο υ, *Ἡ Διοικητικὴ Ὀργάνωσις κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν*, σελ. 232–243.

λιτικὴν ἱεραρχίαν ἀναγόμενα, εἶναι ἐκ τῶν πρωτίστων θεωρουμένων ὡς πρὸς τὴν Διοίκησιν», ἐπεστήθη ἡ προσοχὴ τῶν μινίστρων :

α΄) Ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων των *«μὲ τὸν ἀπαιτούμενον ζῆλον»*.

β΄) Ἐπὶ τῆς αὐστηρᾶς τηρήσεως τῶν ἁρμοδιοτήτων τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑπαλλήλων καὶ τῆς μὴ ἐπεμβάσεως οἱουδήποτε ὑπηρεσιακοῦ παράγοντος, ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ, *«ἀπὸ τῶν πρώτων ἄχρι τῶν ἐσχάτων»*, εἰς θέματα ἐκτὸς τῆς ἁρμοδιότητος αὐτοῦ.

γ΄) Ἐπὶ τῆς αὐστηρᾶς τηρήσεως τῆς ἐμπιστευτικότητος τῆς ὑπηρεσίας, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς αὐτῆς, ἀπαγορευομένης τῆς κοινολογήσεως τῶν ὑπηρεσιακῶν θεμάτων *«ἄνευ ἀδείας τῆς Διοικήσεως»*. Πᾶσα παράβασις τοῦ κανόνος τούτου ἐκ μέρους οἱουδήποτε ὑπαλλήλου, γινομένη ἄνευ ἀδείας, ἠδύνατο νὰ ἐπισύρῃ τὴν ποινὴν τῆς ἀπολύσεως, ἐπιβαλλομένην διὰ πράξεως τοῦ μινίστρου, ἐνημεροῦντος σχετικῶς τὴν Διοίκησιν.

δ΄) Ἐπὶ τοῦ καθορισμοῦ τῶν καθηκόντων ἑκάστου ὑπαλλήλου.

ε΄) Ἐπὶ τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς ἐπικοινωνίας οἱουδήποτε μετὰ τῶν γραφείων τῶν μινιστερίων, *«ὅστις ποτ' ἂν ᾖ»*.

ς΄) Ἐπὶ τῆς ἀμέσου καὶ τακτικῆς ἐνημερώσεως τῆς Διοικήσεως *«διὰ τὸ ὀξὺ τῶν περιστάσεων»*.

ζ΄) Ἐπὶ τῆς δεούσης πρὸς τὸ κοινὸν συμπεριφορᾶς, ὥστε οἱ μινίστροι, *«κοσμίως παῤῥησιαζόμενοι, ἐπιεικῶς καὶ κατ' ἀξίαν ὁμιλοῦντες καὶ τῶν πολιτικῶν ἐν ταῖς κοιναῖς συνδιαλέξεσιν ὅλως ἀπέχοντες»*, νὰ τιμοῦν τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, διαφυλάττοντες *«τὸν ἀνάλογον χαρακτῆρα ὡς πρὸς τὸ κοινόν»*.

Δι' ἑτέρας διαταγῆς τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος, ἐκδοθείσης τὴν 1ην Μαρτίου 1822 [1], καθωρίσθη λεπτομερῶς ἡ λειτουργικὴ διαδικασία τῆς κινήσεως τῆς ἀλληλογραφίας ἐν ἑκάστῳ μινιστερίῳ καὶ ἡ τήρησις τοῦ ἀρχείου καὶ τοῦ πρωτοκόλλου (κοινοῦ καὶ ἐμπιστευτικοῦ). Διεσαφήθη δ' ἐν προκειμένῳ ὅτι ἀνεξαρτήτως τῆς συμπτώσεως εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον τοῦ ἐπικεφαλῆς τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἐπικρατείας καὶ τοῦ Μινιστερίου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσιακὴ λειτουργία τῶν ἐν λόγῳ δύο ὑπηρεσιῶν θὰ ἦτο διακεκριμένη. Αὕτη ἐπετελεῖτο δι' ἰδιαιτέρου προσωπικοῦ.

Ἐν ὄψει λειτουργίας τῶν μινιστερίων καὶ εὐθὺς ὡς ταῦτα συνεκροτήθησαν κατέστη ἀναγκαία ἡ ἐξασφάλισις τῆς ἀπαραιτήτου γραφικῆς ὕλης, ἡ ὁποία ὡς ἐκ τῶν πραγμάτων ἀνεζητήθη εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ εἰδικώτερον εἰς τὴν Τεργέστην [2]. Ἐπίσης ἐπεζητήθη ἡ ἐξασφάλισις τῶν στοιχειωδῶν ἐ-

---

1. *Ἀρχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας*, τόμ. Α΄, σελ. 319–321.

2. Βλ. Ἔγγραφον τοῦ Μινιστερίου τῆς Οἰκονομίας πρὸς Γ. Μ. Ἀντωνόπουλον εἰς Κόρινθον, 9/16 Ἰαν. 1822 ἐν Ἐπιδαύρῳ, Γενικὰ Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους (ἐφεξῆς : ΓΑΚ), Προσωπικὸν Ἱστορικὸν Ἀρχεῖον Ἰ. Βλαχογιάννη, Κυτίον 6. Βλ. καὶ Ἀναφορὰν τοῦ αὐτοῦ Μινιστερίου πρὸς τὸν Ἀρχιγραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, 282/9 Μαρτ. 1822 ἐν Κορίνθῳ, *Αὐτόθι*.

πίπλων, «σκρετορίων» καὶ «σκαμνίων», πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν προσληφθέντων ὑπαλλήλων.

Ἀντιστοίχως ἀπεφασίσθη καὶ ἐπεσπεύθη ἡ κατασκευὴ σφραγίδων τῆς Διοικήσεως, τῶν μινιστερίων καὶ τῶν λοιπῶν δημοσίων ἀρχῶν. Ἐξ ἐγγράφων τῶν τελευταίων ἡμερῶν τοῦ Μαρτίου 1822 προκύπτει ὅτι ἡ ἰχνογράφησις τῶν σχεδίων τῶν σφραγίδων καὶ ἡ ἐπιστασία τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου τούτου ἀνετέθη εἰς τὸν βαρῶνον Adam Friedel καὶ τὸν Παν. Ρόδιον. Αἱ σφραγῖδες κατεσκευάσθησαν ἐν Ἄργει καὶ Τριπολιτσᾷ ὑπὸ χρυσοχόων τῶν πόλεων τούτων [1].

4. Ἡ ὀργάνωσις κατὰ τὴν περίοδον 1823–1826.

Ὡς τὸ πρῶτον Προσωρινὸν Πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος τοῦ 1822, οὕτω καὶ τὸ ὑπὸ τῆς Β' ἐν Ἄστρει Ἐθνικῆς Συνελεύσεως κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1823 ἀναθεωρηθὲν κείμενον αὐτοῦ, γνωστὸν ὡς Νόμος τῆς Ἐπιδαύρου [2], ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀπεδέχθη τὴν διάκρισιν τῶν λειτουργιῶν, ἀποκαλέσαν ταύτας βουλευτικήν, ἐκτελεστικὴν καὶ δικανικόν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διετήρησε τὸν θεσμὸν τῆς Διοικήσεως. Πρὸς τούτοις ὥρισεν ὅτι τὴν Διοίκησιν συγκροτοῦν δύο «*δυνάμεις*» (λειτουργίαι), ἡ βουλευτικὴ καὶ ἡ ἐκτελεστικὴ (ἄρθρον ιδ'), καὶ ὅτι: «*Τὰς δύο αὐτὰς δυνάμεις εἰς δύο χωριστὰ σώματα ἐμπιστεύεται τὸ Ἔθνος. Καὶ τὸ μὲν Βουλευτικόν, τὸ δὲ Ἐκτελεστικὸν λέγονται*» (ἄρθρον ιε') [3].

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐνάσκησιν τῆς ἐκτελεστικῆς λετουργίας ὁ Νόμος τῆς Ἐπιδαύρου διέλαβεν ὅτι: «*Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα ἐκτελεῖ τοὺς νόμους διὰ τῶν ὑπουργῶν του, καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν*» (ἄρθρον μη').

Οὕτω ἐν τῷ ἀναθεωρηθέντι συντάγματι ὁ ὑπουργικὸς θεσμὸς ἐπεβίωσεν, ἀλλὰ τὰ μινιστέρια περιωρίσθησαν εἰς ἑπτὰ διὰ καταργήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξω-

---

1. Βλ. σχετικῶς Ἔγγραφον τοῦ Μινιστερίου τῶν Ἐσωτερικῶν πρὸς τὴν Πελοποννησιακὴν Γερουσίαν, 249/23 Μαρτ. 1822· Ἔγγραφον τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν βαρῶνον Ἀδὰμ δὲ Φρίδελαν, 250/23 Μαρτ. 1822· Ἔγγραφον τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Π. Ρόδιον, 251/23 Μαρτ. 1822, ΓΑΚ, Προσωπ. Ἱστορ. Ἀρχ. Ἰ. Βλαχογιάννη, Κυτ. 6. Βλ. καὶ Ἀναφορὰν τοῦ Σπυρ. Παπαλεξοπούλου πρὸς τὸν Μινίστρον τῶν Ἐσωτερικῶν, 31 Μαρτ. 1822, *Αὐτόθι*. Εἰς τὸν Adam Friedel ὀφείλεται σειρὰ εἰκόνων προσωπικοτήτων τοῦ Ἀγῶνος ὑπὸ τὸν τίτλον: Friedel, Adam de *(publisher). The Greeks: Twenty-four portraits in four parts of six portraits each, of the principal leaders and personnages who have made themselves most conspicuous in the Greek revolution, with or without biographical descriptions. Les Grecs: Vingt-quatre portraits des principaux chefs et personnages qui se sont les plus distingué dans la révolution de la Grèce, dès les* (sic) *commencement de la crise...*, Ἐν Λονδίνῳ καὶ Παρισίοις 1824–1830.

2. Τὸ κείμενον αὐτοῦ μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν μελῶν τῆς ἐν Ἄστρει Β' Ἐθν. Συνελεύσεως βλ. ἐν Α. Μάμουκα, *Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος*, τόμ. Β', σελ. 127–159. Πρβλ. τοῦτο καὶ ἐν Η. Κυριακοπούλου, *Τὰ Συντάγματα τῆς Ἑλλάδος*, σελ. 47–57.

3. Βλ ἀναλυτικῶς ἐν Γ. Δ. Δημακοπούλου, *Ἡ Διοικητικὴ Ὀργάνωσις κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν*, σελ. 138 καὶ ἑξῆς.

τερικῶν. Ταῦτα μετωνομάσθησαν ἐπὶ τὸ ἑλληνοπρεπέστερον εἰς ὑπουργεῖα. Συγχρόνως κατηργήθη ἡ θέσις τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας καὶ εἰσήχθη ὁ θεσμὸς τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος, κατὰ τὸ προηγούμενον τοῦ Secrétaire Général τοῦ Γαλλικοῦ Διευθυντηρίου [1].

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς δὲν ἦτο ὑπουργός, ἀλλὰ προϊστάμενος τῆς ὑπὸ τύπον μικροῦ ἐπιτελείου λειτουργούσης γραμματείας τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος, ὑπὸ τοῦ ὁποίου διωρίζετο *(ἐξελέγετο)* καὶ ἐπαύετο, ὑπέχων εὐθύνην κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου τῆς Ἐπιδαύρου. Ἡ Γενικὴ Γραμματεία ἦτο διηρθρωμένη εἰς ἀντιστοίχους πρὸς τὰ ὑπουργεῖα «κλάδους», π.χ. κλάδον τῶν Ἐσωτερικῶν, κλάδον τοῦ Πολέμου καὶ τῶν Ναυτικῶν κλπ. Προϊστάμενος ἑκάστου κλάδου ἦτο «ἀρχηγός», διοριζόμενος ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ὑπὸ τοῦ ὁποίου διωρίζοντο ἐπίσης καὶ οἱ βοηθοὶ τοῦ «ἀρχηγοῦ» γραμματεῖς [2]. Ὁ διορισμὸς τῶν τελευταίων τούτων προσυπεγράφετο ὑπὸ τοῦ οἰκείου «ἀρχηγοῦ κλάδου».

Ἡ ἀποστολὴ τῆς Γενικῆς Γραμματείας ἦτο μόνον ἐπιτελική, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι εἰς τὸν ἐπικεφαλῆς ταύτης Γενικὸν Γραμματέα δὲν εἶχεν ἀνατεθῆ ἡ ἀρχηγία εἰδικοῦ κλάδου τῆς Διοικήσεως, ὡς εἰς τοὺς ὑπουργούς, ἢ ἴδιαι ἀποφασιστικαὶ ἁρμοδιότητες. Ἐν τούτοις τὸ νέον Προσωρινὸν Πολίτευμα ὥρισεν ὅτι πρὸς αὐτὸν *«διευθύνονται καὶ αἱ ἐξωτερικαὶ ὑποθέσεις»*, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν βεβαίως ὅτι ἡ ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασις ἐπεφυλάσσετο εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν καὶ ὅτι ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς ἦτο ὁ ἁρμόδιος ὑπηρεσιακὸς φορεὺς παρακολουθήσεως καὶ διαχειρίσεως αὐτῶν, παροχῆς ὁδηγιῶν, ὑποβολῆς εἰσηγήσεων κλπ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς ἀπετέλει ἰδίαν ἀρχήν, ἀλληλογραφῶν ἀπ' εὐθείας, ἦτο δὲ ἁρμόδιος ὅπως προσυπογράφῃ τὰς ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος ἐκδιδομένας καὶ ὑπογραφομένας «Διαταγὰς τῆς Διοικήσεως» καὶ τοὺς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ἐπικυρουμένους νόμους (ἄρθρ. ξβ'). Κατ' οὐσίαν κρινομένη ἡ θέσις τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ἦτο σημαντικωτέρα ἐκείνης τῶν ὑπουργῶν, ὡς ἐκ τῆς ἀμέσου καὶ συνεχοῦς ἐπαφῆς τὴν ὁποίαν εἶχεν ὁ κατέχων ταύτην μετὰ τῶν μελῶν καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐκτελεστικοῦ καὶ τῆς ἕνεκα τούτου δυνατότητος ἐπηρεασμοῦ αὐτῶν, ἰδίᾳ εἰς ἣν περίπτωσιν ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς ἦτο σπουδαία καὶ ἐπιβλητικὴ προσωπικότης, ἀλλὰ καὶ τῆς ὑπὸ τούτου ἐνασκήσεως ἁρμοδιοτήτων κατ' ἐντολὴν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος [3]. Ὁπωσδήποτε ὅμως ἡ θέσις τοῦ Γενικοῦ Γραμ-

1. Γ. Δ. Δημακοπούλου, *Ἡ Διοικητικὴ Ὀργάνωσις κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν*, σελ. 141, 144–145.

2. Βλ. τὸ περὶ διορισμοῦ γραμματέως παρὰ τῷ Κλάδῳ τῶν Πολεμικῶν καὶ Ναυτικῶν Ἔγγραφον τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως πρὸς τὸν Π. Κοκκαλιάρην, 163/1 Ἰουν. 1823, ἐν Τ. Ἀ θ. Γριτσοπούλου, «Σύμμεικτα Ἀρκαδικά», περ. *Γορτυνιακά*, τόμ. Α' (Ἐν Ἀθήναις 1972), σελ. 289. Βλ. *Αὐτόθι* καὶ μνείαν περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ «ἀρχηγοῦ» τοῦ ὡς ἄνω κλάδου.

3. Ὡς π.χ. ἡ ἐκτέλεσις διαταγμάτων τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ἀναφερομένων εἰς τὸν διορισμὸν

ματέως ἦτο ὅλως διάφορος τῆς θέσεως τοῦ κατὰ τὴν Α' Περίοδον 'Αρχιγραμματέως τῆς 'Επικρατείας, μᾶλλον δὲ ὑπῆρξε προϊὸν πολιτικῶν συμβιβασμῶν μεταξὺ τῶν προκρίτων καὶ τοῦ Μαυροκορδάτου, ὅστις καὶ διωρίσθη εἰς ταύτην.

Τὰ ὑπουργεῖα ἐτήρησαν τὴν τάξιν καὶ τὰς ὀνομασίας τὰς ὁποίας εἶχον κατὰ τὴν Α' Περίοδον, πλὴν τοῦ ἐπὶ τῆς Θρησκείας, τὸ ὁποῖον μετωνομάσθη διὰ τοῦ Νόμου τῆς 'Επιδαύρου εἰς 'Υπουργεῖον τῆς Λατρείας. 'Εν τοῖς πράγμασιν ὅμως καὶ τοῦτο διετήρησε τὴν παλαιάν του ὀνομασίαν. Σημειωτέον ὅτι δι' εἰδικῆς πράξεως τῆς Β' 'Εθνικῆς Συνελεύσεως, ἐκδοθείσης τὴν 29ην Μαρτίου, ἡ διεύθυνσις τοῦ 'Υπουργείου τοῦ Πολέμου ἀνετέθη εἰς *«τριμελῆ ἐπιτροπήν, συγκειμένην ἀπὸ τρεῖς πολεμικοὺς ἀξιωματικούς, ἕνα τῆς Στερεᾶς 'Ελλάδος, ἕνα τῆς Πελοποννήσου καὶ ἕνα τῆς Νέας Σπάρτης (Μάνης)»*, συγχρόνως δὲ διετηρήθη ἡ συλλογικὴ (τριμελὴς) διεύθυνσις τοῦ 'Υπουργείου τῶν Ναυτικῶν *«ἀπὸ ἕνα 'Υδραῖον, ἕνα Σπετσιώτην καὶ ἕνα Ψαριανόν»* [1]. 'Η πρᾶξις αὕτη τῆς 'Εθνικῆς Συνελεύσεως, ἐκδοθεῖσα πρὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ Νόμου τῆς 'Επιδαύρου, ἐφηρμόσθη κατὰ τὴν Β' καὶ τὴν Γ' Περίοδον.

Κατὰ συνέπειαν τῶν ἀνωτέρω ἀπὸ τῆς Β' Περιόδου ἀντὶ *Μινιστερίου τῶν 'Εσωτερικῶν* λειτουργεῖ *'Υπουργεῖον τῶν 'Εσωτερικῶν*, προηγούμενον τῇ τάξει τῶν λοιπῶν ἕξ. 'Υπουργὸς τῶν 'Εσωτερικῶν διωρίσθη τὴν 27ην 'Απριλίου 1823 ὁ Γρηγόριος Δικαῖος [2]. Μετὰ τὸν ἡρωικὸν θάνατον αὐτοῦ εἰς τὸ Μανιάκι (20 Μαΐου 1825) τοῦ 'Υπουργείου προΐστατο ἐπὶ ἓν ἔτος προσωρινῶς ὁ κατὰ τὴν Β' καὶ Γ' Περίοδον Γενικὸς Γραμματεὺς αὐτοῦ Γεώργιος Γλαράκης.

'Εν τῷ Νόμῳ τῆς 'Επιδαύρου ἐπανελήφθη ἡ ἀνάλογος διάταξις τοῦ Προσωρινοῦ Πολιτεύματος τοῦ προηγουμένου ἔτους, καθ' ἣν τὸ 'Εκτελεστικὸν Σῶμα *«...προσδιορίζει εἰς ἕκαστον αὐτῶν* (=τῶν ὑπουργῶν) *τὰ καθήκοντα τοῦ ὑπουργήματός του, μηδόλως ἐπιτρέπον κανένα νὰ παρεκτείνηται εἰς ἄλλου τὰ καθήκοντα»* (ἄρθρον νβ'). Νέος ὅμως κανονισμὸς περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν ὑπουργείων, καθ' ὅσον γνωρίζομεν, δὲν ἐξεδόθη καὶ συνεπῶς διετηρήθησαν αἱ κατὰ τὴν Α' Περίοδον καθορισθεῖσαι διὰ τοῦ *«Σχεδίου τοῦ Γενικοῦ Μηχανικοῦ 'Οργανισμοῦ τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς 'Ελλάδος»* ἁρμοδιότητες.

'Ως πρὸς τὴν ὑπουργικὴν ἰδιότητα καὶ πάλιν δὲν διεσαφήθη ἂν ἦτο ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν βουλευτικήν, οὐδὲ περιελήφθησαν διατάξεις περὶ πολιτικῆς εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν. Λεπτομερέστερον ὅμως τῶν ἐν τῷ Προσωρινῷ Πολιτεύματι διατυπωθέντων περιεγράφησαν ἐν τῷ Νόμῳ τῆς 'Επιδαύρου τὰ

δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς τὰ καθ' ἕκαστα ὑπουργεῖα. Βλ. σχετικῶς τὸ Διάταγμα 574/16 Μαΐου 1823, περὶ διορισμοῦ ὑπαλλήλων εἰς τὸ 'Υπουργεῖον 'Αστυνομίας, δι' οὗ ὁ Γεν. Γραμματεὺς ἐξουσιοδοτεῖτο «νὰ ἐνεργήσῃ τὴν παροῦσαν διαταγήν», ΓΑΚ, 'Εκτελ. Φάκ. 2.

1. Τὸ κείμενον τῆς πράξεως βλ. ἐν 'Α. Μ ά μ ο υ κ α, *Τὰ κατὰ τὴν 'Αναγέννησιν τῆς 'Ελλάδος*, τόμ. Β', σελ. 85–86.

2. Βλ. καὶ Ἔγγραφον 'Εκτελεστικοῦ πρὸς 'Ι. Κωλέττην περὶ τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτοῦ, 130/1 Μαΐου 1823, ΓΑΚ, Προσωπ. 'Ιστορ. 'Αρχ. 'Ι. Βλαχογιάννη, Κυτ. 116.

περὶ τῆς εἰδικῆς ποινικῆς εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν καθηκόντων των (ἄρθρα ξθ', ο').

Κατὰ ἀμφοτέρας τὰς Β' καὶ Γ' Περιόδους ἐλειτούργησεν ὑπουργικὸν συμβούλιον, τὸ πρῶτον δὲ κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1823, ὅτε διὰ στρατιωτικοὺς λόγους παρέστη ἀνάγκη νὰ ἀποχωρήσῃ τῆς ἕδρας τῆς Διοικήσεως τό τε Ἐκτελεστικὸν καὶ ἡ ἡγεσία τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Πολέμου. Τότε διὰ διατάγματος ἐκδοθέντος τὴν 11ην Ἰουνίου 1823 συνεστήθη Συμβούλιον τῶν Ὑπουργῶν, συγκείμενον ἀπὸ τοὺς ἀπομείναντας ἓξ ὑπουργούς, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρώτου τῇ τάξει Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τὴν ἀντιπροεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Δικαίου [1].

Εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦτο ἀνετέθη νὰ συσκέπτεται περὶ τῶν πραγμάτων τοῦ Ἔθνους, εἰδικώτερον δ' ὡρίσθη νὰ καθυποβάλλωνται εἰς τὴν κρίσιν αὐτοῦ : *«1) αἱ ἀφορῶσαι τὰ γενικὰ τοῦ Ἔθνους συμφέροντα ὑποθέσεις, 2) ὅσαι δὲν περιορίζονται εἰς τὴν σφαῖραν τοῦ ἑνὸς καὶ μόνον ὑπουργείου, 3) ὅσαι περιορίζονται μὲν ἐντελῶς εἰς ἑνὸς καὶ μόνον ὑπουργείου τὰ καθήκοντα, εἶναι ὅμως τόσον οὐσιώδεις, ὥστε τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἤθελε δυνηθῇ νὰ ἐνεργήσῃ αὐτὰς ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, 4) αἱ γνῶμαι τοῦ Βουλευτικοῦ Σώματος εἰς οὐσιώδεις ὑποθέσεις, εἰς τὰς ὁποίας γνώμας ἡ μὲν ἀπάντησις νὰ γίνηται ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον πρὸς ὃ διηυθύνθησαν, ν' ἀναφέρηται ὅμως εἰς τὴν ἀπάντησιν ὅτι καθυπεβλήθη ἡ ὑπόθεσις εἰς τὴν σκέψιν τοῦ Συμβουλίου».*

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου ὑπέκειντο εἰς κύρωσιν ἢ ἀναίρεσιν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος. Τοῦτο, σημειωτέον, προέβη εἰς τὴν σύστασιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Ὑπουργῶν ἄνευ τῆς γνώμης ἢ τῆς συναινέσεως τοῦ Βουλευτικοῦ, τὸ ὁποῖον ἀνησυχῆσαν σφόδρα καὶ φοβηθὲν μείωσιν τῆς πολιτικῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἀντέδρασε πάραυτα. Διὰ συμβιβαστικῆς ὅμως λύσεως ἱκανοποιήθη ἡ πολιτικὴ φιλαυτία τοῦ Βουλευτικοῦ καὶ τὸ Συμβούλιον τῶν Ὑπουργῶν ἐλειτούργησεν ἄνευ περιπλοκῶν ἀπὸ τῆς 22ας Ἰουνίου 1823 μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο γραμματεὺς αὐτοῦ ἦτο ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅστις, ὡς ἤδη ἐσημειώθη, ἦτο ὁ Γεώργιος Γλαράκης.

Ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐλειτούργησεν ἐκ νέου κατὰ τὴν Γ' Περίοδον. Οὕτω κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1825, διὰ τὴν αὐτὴν ὡς καὶ κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν Περίοδον οὐσιαστικῶς αἰτίαν, ἤτοι ἕνεκα ἀπουσίας τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος καὶ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως αὐτοῦ διὰ στρατιωτικοὺς λόγους καὶ *«ἐπειδὴ ἡ μεταξὺ τῶν ὑπουργείων ἁρμονία εἶναι τὸ πρῶτον ἀναγκαῖον εἰς τὴν εὐθυδρόμησιν τῶν κοινῶν καὶ μερικῶν ὑποθέσεων· ἐπειδὴ ἡ περὶ ἑκάστης ὑποθέσεως συνδιάσκεψις ἀποτελεῖ τὴν ἐξακρίβωσιν καὶ κρείτ-*

1. Βλ. λεπτομερῶς ἐν Γ. Δ. Δημακοπούλου, *Ἡ Διοικητικὴ Ὀργάνωσις κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν*, σελ. 150–152. Πρβλ. Ἰ. Βισβίζη, *Ἡ Πολιτικὴ Δικαιοσύνη κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν μέχρι τοῦ Καποδιστρίου*, Ἐν Ἀθήναις 1941, σελ. 64-65, ἔνθα καὶ τὸ κείμενον τοῦ περὶ λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου Διατάγματος ὑπ' ἀριθμ. 1835/11 Ἰουνίου 1823.

Τὸ μέχρι πρό τινος Δημαρχεῖον τοῦ Ναυπλίου, ἔνθα ἦτο ἐγκατεστημένη ἡ Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ Καποδιστρίου.

Εἰκὼν τῆς κεντρικῆς θύρας τοῦ μέχρι πρό τινος Δημαρχείου τοῦ Ναυπλίου, ἔνθα ἦτο ἐγκατεστημένη ἡ Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ Καποδιστρίου.

ΑΙ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΕΠΙ ΤΗΣ
ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
1822–1827

Η ΣΦΡΑΓΙΣ
ΤΟΥ ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
1822–1823

1

2

3

4

5

6

1. Σφραγὶς Μινιστερίου καὶ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, 1822–1826.
2. Σφραγὶς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Ἀστυνομίας, 1827–1828.
3. Σφραγὶς Γενικῆς Γραμματείας, 1828.
4. Σφραγὶς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, 1829.
5. Σφραγὶς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, 1830–1832
6. Σφραγὶς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, 1832.

τονα καὶ συμφερωτέραν τῶν πραγμάτων οἰκονομίαν καὶ ἐπειδὴ ἡ μετὰ συσκέψεως καὶ προστοχασμοῦ ἐνέργεια εἶναι καὶ ἐπωφελὴς καὶ ἀπαραίτητος», ἐκρίθη ὀρθὸν ὅπως συγκαλῆται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος Συμβούλιον τῶν Ὑπουργῶν, ἵνα οὗτοι *«σκέπτωνται περί τε τῶν τὴν Διοίκησιν ἀφορώντων ὑποθέσεων καὶ περὶ τῶν εἰς ἕκαστον κλάδον ἀναγομένων»* [1].

Τὸ πόρισμα τῶν ἐν λόγῳ γνωμοδοτικῶν καὶ προπαρασκευαστικῶν συσκέψεων ὡρίσθη ὅτι θὰ ὑπεβάλλετο ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, παρ' οὗ θὰ ἐλαμβάνοντο ἀποφάσεις καὶ θὰ παρείχοντο ὁδηγίαι.

Ἡμφεσβητήθη ἂν ὁ θεσμὸς τοῦ ὑπὸ τοιαύτην ἔστω ἔννοιαν ὑπουργικοῦ συμβουλίου, τόσον κατὰ τὴν Β' ὅσον καὶ κατὰ τὴν Γ' Περίοδον, ἦτο σύμφωνος πρὸς τὸν Νόμον τῆς Ἐπιδαύρου. Ἐνδεχομένως, ὡς ὑπεστηρίχθη, ἦτο καὶ ἀντίθετος τοῦ ἄρθρου νβ' αὐτοῦ, ἑρμηνευομένου διασταλτικῶς, καθ' ὃ ἀπηγορεύετο αὐστηρῶς εἰς πάντα ὑπουργὸν *«νὰ παρεκτείνηται εἰς ἄλλου τὰ καθήκοντα»*. Κατ' ἄλλην ὅμως ἄποψιν δὲν προκύπτει ἀντίθεσίς τις, διότι ἡ συμμετοχὴ τῶν ὑπουργῶν εἰς ὑπουργικὸν συμβούλιον δὲν ἐσήμαινε καὶ «παρέκτασιν» εἰς τὰ εἰδικὰ καθήκοντα ἀλλήλων.

Οὕτω διέρρευσεν ὁ χρόνος μέχρι τῆς ἀνοίξεως τοῦ 1826, ὅτε, ἐν ὄψει τῆς λίαν κρισίμου πολεμικῆς καταστάσεως καὶ τῆς ἀπαιτουμένης ἀμέσου ἀντιμετωπίσεως αὐτῆς δι' ἁπλοῦ καὶ ταχυκινήτου διοικητικοῦ σχήματος μετὰ παροχῆς εἰς τὴν κυβέρνησιν δικτατορικῶν ἐξουσιῶν, ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς Γ' ἐν Ἐπιδαύρῳ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τὸ Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. Η' τῆς 12ης Ἀπριλίου 1826, δι' οὗ κατηργήθησαν αἱ μέχρι τότε ὑφιστάμεναι διοικητικαὶ ἀρχαὶ καὶ ἀνετέθη προσωρινῶς ἡ *«ὅλικὴ κυβέρνησις τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων»* εἰς ἐνδεκαμελῆ Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἑλλάδος [2]. Ἡ κατὰ ταῦτα κατάργησις τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν παρέσυρε πλὴν τοῦ Βουλευτικοῦ καὶ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος καὶ τὰ ὑπουργεῖα. Τὰς ἁρμοδιότητας τούτων ἤσκησεν ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπ' εὐθείας ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος, παρὰ τῇ ὁποίᾳ συνεκροτήθη γραμματεία ὑπὸ Γενικὸν Γραμματέα, προσυπογράφοντα τὰ νομοθετικὰ καὶ διοικητικὰ διατάγματα αὐτῆς. Γενικὸς Γραμματεὺς διωρίσθη κατὰ τὴν 18ην Ἀπριλίου 1826 ὁ Κωνσταντῖνος Ζωγράφος, ἀπὸ δὲ τῆς 3ης Αὐγούστου 1826 ὁ Γεώργιος Γλαράκης.

Ἡ ἁρμοδιότης τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἦτο ἀνάλογος ἐκείνης τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς ἐστερεῖτο ἀποφασιστικῆς ἁρμοδιότητος, ἐνεργῶν ἁπλῶς ὡς προϊστάμενος τῆς γραμματείας τῆς Ἐπιτροπῆς.

1. Γ. Δ. Δημακοπούλου, *Ἡ Διοικητικὴ Ὀργάνωσις κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν*, σελ. 170–172. Πρβλ. Ἰ. Βισβίζη, *Ἡ Πολιτικὴ Δικαιοσύνη κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν μέχρι τοῦ Καποδιστρίου*, σελ. 424, ἔνθα καὶ τὸ κείμενον τοῦ περὶ λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου Διατάγματος ὑπ' ἀριθμ. 6272/14 Ἀπριλίου 1825.

2. Γ. Δ. Δημακοπούλου, *Ἔνθ' ἀνωτ.*, σελ. 190–195.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

1. Ἡ ὀργάνωσις κατὰ τὰ ἔτη 1827–1828.

Μετὰ παρέλευσιν ἔτους, συγκεκριμένως τὴν 1ην Μαΐου 1827, ἐξεδόθη τὸ Πολιτικὸν Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος, τὸ γνωστὸν ὡς Σύνταγμα τῆς Τροιζῆνος [1]. Τὸ Σύνταγμα τοῦτο, θεωρούμενον γενικῶς ὡς τὸ προοδευτικώτερον τῶν «πολιτευμάτων» τοῦ Ἀγῶνος, ὑπερβαῖνον μάλιστα κατὰ τὰς δημοκρατικὰς ἀρχὰς καὶ ἰδέας πλεῖστα τῶν τότε συνταγμάτων ἐν Εὐρώπῃ [2], κατωχύρωσεν, ὡς ἦτο φυσικόν, τὴν ἀρχὴν τῆς διακρίσεως τῶν λειτουργιῶν, ὁρίσαν ὅτι: *«Ἡ κυριαρχία τοῦ Ἔθνους διαιρεῖται εἰς τρεῖς ἐξουσίας· νομοθετικήν, νομοτελεστικὴν καὶ δικαστικὴν»* (ἄρθρον 36).

Ἡ νομοθετικὴ ἀνετέθη *«ἰδιαιτέρως εἰς τὸ σῶμα τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται Βουλή»* (ἄρθρον 40), ἡ δὲ νομοτελεστικὴ (ἐκτελεστικὴ) *«εἰς ἕνα μόνον, ὀνομαζόμενον Κυβερνήτην, ἔχοντα διαφόρους ὑπ' αὐτὸν γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας»* (ἄρθρον 41).

Οὕτως ἀνεβίωσεν ὁ ὑπουργικὸς θεσμός, προβλεφθείσης τῆς ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας ὑπουργείων, οἱ ἐπικεφαλῆς τῶν ὁποίων ἀπεκλήθησαν ἐν τῷ Συντάγματι καινοφανῶς γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας, ὑπενθυμίζοντες τοὺς κατὰ τὴν ἀμερικανικὴν ὀργάνωσιν Secretaries of State [3].

Διὰ τοῦ ἄρθρου 126 τοῦ Συντάγματος καθωρίσθη ὁ ἀριθμὸς τῶν γραμματέων τῆς ἐπικρατείας καὶ ἀμέσως οἱ ὑπ' αὐτῶν διευθυνόμενοι ἀντιστοίχως κλάδοι τῆς διοικήσεως ὡς ἑξῆς: α') ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, τὸ πρῶτον μετὰ τὸ 1823, β') ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Ἀστυνομίας, γ) ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας, δ') ἐπὶ τῶν Πολεμικῶν, ε') ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, ς') ἐπὶ τοῦ Δικαίου καὶ τῆς Παιδείας. Ὡς εἰκός, ἱδρύθησαν ἰσάριθμοι αὐτῶν *γραμματεῖαι* (ὑπουργεῖα). Αἱ ἐκκλησιαστικαὶ ὑποθέσεις ὑπήχθησαν ὑπὸ τὴν Γραμματείαν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Ἀστυνομίας.

Διὰ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω νέας διαρθρώσεως τοῦ ὑπουργικοῦ συστήματος ἐπῆλθε, τὸ πρῶτον μετὰ τὸ 1822, διαφοροποίησις τοῦ κύκλου ἁρμοδιοτήτων τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ἀφ' ἑνὸς μὲν δι' ἀποσπάσεως ἐξ αὐτοῦ τοῦ σοβαρωτάτου τομέως τῆς παιδείας, ἀναπτυχθέντος εἰς αὐτοτελὲς ὑπουργεῖον,

1. Τὸ κείμενον τοῦ Συντάγματος μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν μελῶν τῆς Συνελεύσεως βλ. ἐν Α. Μάμουκα, *Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος*, τόμ. Θ' (Ἐν Ἀθήναις 1841), σελ. 128–155. Πρβλ. καὶ Η. Κυριακοπούλου, *Τὰ Συντάγματα τῆς Ἑλλάδος*, σελ. 61–75.

2. Γ. Μπαλῆ, «Ὁ Ἀγὼν τοῦ 1821 καὶ ἡ ὀργάνωσις τοῦ Κράτους», *Πρακτικὰ Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν*, τόμ. 20 (Ἐν Ἀθήναις 1945), σελ. 406, 408. Πρβλ. Χ. Φραγκίστα, *Τὸ δημοκρατικὸν καὶ φιλελεύθερον πνεῦμα τῶν πολιτευμάτων τοῦ Ἀγῶνος*, Ἐν Θεσσαλονίκῃ 1953, σελ. 5.

3. Γ. Δ. Δημακοπούλου, *Ἡ Διοικητικὴ Ὀργάνωσις τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, 1827–1832. Α' 1827–1828*. Ἐν Ἀθήναις 1970, σελ. 46. Βλ. καὶ *Αὐτόθι*, σελ. 80–88.

ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν τῶν ἁρμοδιοτήτων τοῦ τέως Ὑπουργείου τῆς Ἀστυνομίας.

Κατὰ τὸ νέον συνταγματικὸν κείμενον ὁ διορισμὸς καὶ ἡ παῦσις τῶν γραμματέων τῆς ἐπικρατείας καὶ τῶν λοιπῶν δημοσίων λειτουργῶν ἀνῆκον εἰς τὸν ἀσκοῦντα τὴν ἐκτελεστικὴν λειτουργίαν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος (ἄρθρον 110). Οἱ γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας ἦσαν ὑπεύθυνοι διὰ τὰς δημοσίας πράξεις αὐτοῦ, ἐκτελοῦντες τοὺς νόμους, προσυπογράφοντες, δημοσιεύοντες καὶ σφραγίζοντες τὰ διατάγματα διὰ τῆς σφραγῖδος τῆς οἰκείας γραμματείας, ἐνεργοῦντες δὲ ταῦτα κατὰ λόγον ἁρμοδιότητος ἕκαστος (ἄρθρα 104–106, 127).

Εἰς τὸ Σύνταγμα τῆς Τροιζῆνος, ἀτελῶς πως εἰσάγον τὴν κοινοβουλευτικὴν εὐθύνην τῶν ὑπουργῶν, ὡς καὶ εἰς τὰ προηγούμενα συνταγματικὰ κείμενα, δὲν περιελήφθησαν διατάξεις ἀφορῶσαι εἰς τὸ συμβιβαστὸν ἢ μὴ τῆς βουλευτικῆς πρὸς τὴν ὑπουργικὴν ἰδιότητα. Κατά τινα ἄποψιν δὲν ὑπῆρχεν ἀσυμβίβαστον[1]. Πάντως κατὰ τὸ ἄρθρον 63 τοῦ Συντάγματος τούτου : *«Εἶναι ἀσυγχώρητον εἰς ἀντιπρόσωπον ν' ἀναδεχθῇ ἄλλο δημόσιον ὑπούργημα...»*.

Δοθέντος ὅτι ἡ ἄφιξις τοῦ κατὰ τὴν 27ην Μαρτίου 1827 ἐκλεγέντος ὡς Κυβερνήτου Ἰωάννου Καποδιστρίου δὲν θὰ ἦτο ἄμεσος, ἡ προσωρινὴ ἄσκησις τῶν καθηκόντων του ἀνετέθη, ὡς γνωστόν, εἰς τριμελῆ Ἀντικυβερνητικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἑλλάδος[2]. Κατὰ τὸ μεταξὺ τῆς 3ης Ἀπριλίου καὶ τῆς 26ης Μαΐου 1827 διάστημα, ἤτοι ἀμέσως μετὰ τὴν ὑπ' ἐκείνης ἀνάληψιν τῆς ἐξουσίας καὶ μέχρι τοῦ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νέου Συντάγματος διορισμοῦ τῶν ὑπ' αὐτοῦ προβλεπομένων γραμματέων τῆς ἐπικρατείας, τὰς ἁρμοδιότητας αὐτῶν ἤσκησεν ἀπ' εὐθείας ἡ ὡς ἄνω Ἐπιτροπή, βοηθουμένη ὑπὸ προσωρινοῦ Γενικοῦ Γραμματέως[3].

Εἰς τὴν θέσιν ταύτην διωρίσθη τὴν 9ην Ἀπριλίου 1827, συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυούσας εἰσέτι διατάξεις τοῦ Νόμου τῆς Ἐπιδαύρου, ὁ Γεώργιος Γλαράκης, ὅστις ἐνήργει τὰ καθήκοντα τοῦ Γεν. Γραμματέως ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῆς ἀρχῆς ὑπὸ τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς. Τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ἦσαν ἀνάλογα ἐκείνων τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος. Ὁ Γλαράκης διετήρησε τὴν θέσιν ταύτην μέχρι τῆς 26ης Μαΐου, ὅτε διωρίσθησαν οἱ γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας[4].

Ἐπὶ τῷ διορισμῷ αὐτῶν ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος

1. Ἡ. Κυριακοπούλου, *Ὁ Κοινοβουλευτισμὸς ἐν Ἑλλάδι*, Ἐν Ἀθήναις 1929, σελ. 29–30. Πρβλ. *Αὐτόθι*, σελ. 22, 25.

2. Γ. Δ. Δημακοπούλου, *Ἡ Διοικητικὴ Ὀργάνωσις τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας*, σελ. 63 καὶ ἑξῆς.

3. Γ. Δ. Δημακοπούλου, *Ἔνθ' ἀνωτ.*, σελ. 79–80.

4. Ὁ διορισμὸς τῶν γραμματέων τῆς ἐπικρατείας ἐγένετο τὴν 26ην Μαΐου, ἀνεκοινώθη δὲ εἰς τὸν λαὸν διὰ διακηρύξεως τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλλάδος τὴν 30ὴν τοῦ αὐτοῦ μηνός. Βλ. καὶ ἐν Γ. Δ. Δημακοπούλου, *Ἔνθ' ἀνωτ.*, σελ. 82–83.

διεκήρυξεν ὅτι, συμφώνως τῷ Συντάγματι, οὗτοι θὰ προσυπέγραφον τὰς ἐκδιδομένας πράξεις αὐτῆς, κατὰ λόγον ἁρμοδιότητος ἕκαστος, ὑποχρεούμενοι νὰ δημοσιεύουν καὶ νὰ ἐνεργοῦν ταύτας δι' ἰδιαιτέρων διαταγῶν των.

Δι' ἑτέρου διατάγματος τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλλάδος προεβλέφθη ὅπως συνέρχεται δισεβδομαδιαίως *«συνέλευσις τῶν Γραμματέων περὶ σκέψεως παντοίων ὑποθέσεων»*[1]. Τὸ ἐν λόγῳ Συμβούλιον τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, τέταρτον ἀπὸ τοῦ 1822 ὑπουργικὸν συμβούλιον, δὲν ἐλειτούργησε συστηματικῶς, καθ' ὅσον γνωρίζομεν, λόγῳ τῶν περιστάσεων. Ἦτο ἁπλοῦν γνωμοδοτικὸν καὶ εἰσηγητικὸν ὄργανον, τελοῦν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρώτου κατὰ τὴν τάξιν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅστις ἦτο ὁ Γεώργιος Γλαράκης.

Σημειωτέον ὅτι παρὰ τῇ Ἀντικυβερνητικῇ Ἐπιτροπῇ τῆς Ἑλλάδος ἐσχηματίσθη μικρά τις γραμματεία, ἐν εἴδει Πολιτικοῦ Οἴκου αὐτῆς, μετ' ἰδιαιτέρου πρωτοκόλλου. Ὁ ἐπικεφαλῆς τοῦ γραφείου τούτου ἦτο ἁπλοῦς γραμματεύς, ἀπολύτως ἄσχετος πρὸς τὸ ἀξίωμα καὶ τὴν μνημονευθεῖσαν προσωρινὴν θέσιν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ δίμηνον Ἀπριλίου – Μαΐου 1827.

Τόσον ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Ἀστυνομίας Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ὅσον καὶ αἱ λοιπαὶ ἐλειτούργησαν μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ Ἰωάννου Καποδιστρίου καὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀναλήψεως τῆς ἐξουσίας[2]. Γραμματεὺς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Ἀστυνομίας κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο διετέλεσεν ὁ Ἀναστάσιος Λόντος. Οὗτος διωρίσθη εἰς τὴν θέσιν ταύτην, μολονότι ἔπασχεν ἐξ ἐπιληψίας καὶ ὑπέκειτο εἰς συχνὰς ἐκ ταύτης κρίσεις. Σημειωτέον ὅτι θέσεις γενικῶν γραμματέων ἐν ταῖς γραμματείαις τῆς ἐπικρατείας, ὡς ὑφίσταντο μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1822 καὶ 1826 ἐν τοῖς τότε ὑπουργείοις, δὲν προεβλέφθησαν. Αἱ θέσεις αὗται ἐπανεμφανίζονται ἐν τῇ ὑπαλληλικῇ ἱεραρχίᾳ καὶ ἐν τῇ ἐσωτερικῇ διαρθρώσει τῶν ὑπουργείων μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ Συντάγματος τοῦ 1844.

2. Τὰ ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Καποδιστρίου ληφθέντα μέτρα.

Ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυβερνήτου ἀναλήψεως τῶν ἡνίων τῆς χώρας καὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθμ. ΝΗ' τῆς 18ης Ἰανουαρίου 1828 περὶ προσωρινῆς διοικήσεως τῆς ἐπικρατείας[3] κατηργήθησαν καὶ πάλιν αἱ ἐπὶ μέρους γραμμα-

1. Διάταγμα 8/31 Μαΐου 1827, ΓΑΚ, Ἀντικ. Ἐπιτρ. Φάκ 235.

2. Τὰ ὀνόματα τῶν γραμματέων τῆς ἐπικρατείας κατὰ τὴν περίοδον 1827–1828 μετ' ἀναφορᾶς τῶν διαταγμάτων διορισμοῦ αὐτῶν βλ. ἐν Γ. Δ. Δημακοπούλου, «Αἱ Κυβερνητικαὶ Ἀρχαὶ τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, 1827–1833», περ. *Ὁ Ἐρανιστής*, τόμ. Δ' (Ἐν Ἀθήναις 1966), σελ. 147–148.

3. Τὸ κείμενον αὐτοῦ ἐν Γ. Δ. Δημακοπούλου, «Ὁ Κῶδιξ τῶν Νόμων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως», σελ. 204–206. Πρβλ. τὸ Κυβ. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. Α' (ἀρ. πρωτ. 4) τῆς 20ῆς Ἰανουαρίου 1828 ἐν Γ. Δ. Δημακοπούλου, «Ὁ Κῶδιξ τῶν Ψηφισμάτων τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, Α' 1828–1829», *Ἐπετηρὶς τοῦ Κέντρου Ἐρεύνης τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν*, τόμ. 14 (1967), Ἐν Ἀθήναις 1970, σελ. 11–16.

τεῖαι τῆς ἐπικρατείας καὶ «*κατεστάθη ἀντ' αὐτῶν μία Γενικὴ Γραμματεία, περὶ ἣν συνεπήχθησαν πᾶσαι αἱ ὑποθέσεις*», μὲ προϊστάμενον Γενικὸν Γραμματέα, φέροντα τὸν τίτλον τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας καὶ προσυπογράφοντα τὰ ὑπὸ τοῦ Κυβερνήτου ἐκδιδόμενα ψηφίσματα καὶ τὴν ἐν γένει ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν αὐτοῦ.

Εἰδικώτερον κανονισμὸν περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων καὶ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ δὲν ἔχομεν ἐπισημάνει. Προφανῶς ἡ ἀποστολή του ἦτο ἀνάλογος ἐκείνης τῶν Γενικῶν Γραμματέων τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλλάδος, οὐσιαστικῶς δ' ὅμως ἐπρόκειτο περὶ «ὑπουργοῦ» γενικῆς ἁρμοδιότητος παρὰ τῷ Κυβερνήτῃ, ἐπιφορτισμένου μὲ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν θεμάτων ὅλων τῶν διοικητικῶν κλάδων, πλὴν τῶν οἰκονομικῶν, καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ψηφισμάτων καὶ διαταγμάτων, ἐστερημένου ἰδίας ἀποφασιστικῆς ἁρμοδιότητος. Ὡς γράφει ὁ Ν. Δραγούμης : «Πάντα δ' ἐν γένει ἐνηργοῦντο διὰ τῆς Γενικῆς Γραμματείας»[1]. Ἡ διαχείρισις τῶν οἰκονομικῶν ὑποθέσεων ἀνετέθη εἰς τὴν πρὸς τοῦτο συσταθεῖσαν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπήν. Εἰς τὴν θέσιν τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας διωρίσθη ὁ Σπυρίδων Τρικούπης[2].

Διεύρυνσίς τις τοῦ ὑπὸ τοῦ Καποδιστρίου εἰσαχθέντος ἄκρως λιτοῦ κυβερνητικοῦ σχήματος ἐπῆλθε κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1829, ὅτε ἱδρύθη ἡ Γραμματεία ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ δι' ἀποσπάσεως ἁρμοδιοτήτων ἐκ τῆς μέχρι τότε μονήρους Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας. Ἔκτοτε ἡ Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἀπώλεσε τὸν χαρακτῆρα τῆς «γενικῆς» παρὰ τῷ Κυβερνήτῃ γραμματείας καὶ διεμορφώθη εἰς αὐτοτελὲς «ὑπουργεῖον» ἔχον ἁρμοδιότητα ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως. Γραμματεὺς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ διωρίσθη ὁ Σπυρίδων Τρικούπης[3], τοῦτον δὲ εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας διεδέχθη ὁ Νικόλαος Σπηλιάδης, παραμείνας ἐν αὐτῇ μέχρι τῆς μεταπολιτεύσεως τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1832[4].

Ἀληθῶς ὅμως σοβαρὰ διαρθρωτικὴ μεταβολὴ ἐπῆλθε μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Δ' ἐν Ἄργει Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ τὴν διὰ ψηφίσματός της ἐπικύρωσιν καὶ τροποποίησιν τοῦ κατὰ τὸ 1828 εἰσαχθέντος προσωρινοῦ κυβερνητικοῦ συστήματος[5]. Διὰ τοῦ ἐπακολουθήσαντος κατ' ἐξουσιοδότησιν τῆς Συνελεύσεως καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων ταύτης κυβερνητικοῦ ψηφίσμα-

1. Ν. Δραγούμη, *Ἱστορικαὶ Ἀναμνήσεις*, Ἐν Ἀθήναις 1925³, σελ. 78.

2. Διάταγμα 27/23 Ἰαν. 1828, *Ἀρχεῖον τῆς Κοινότητος Ὕδρας, 1778–1832* (δημοσιευόμενον ὑπὸ Ἀντ. Λιγνοῦ), τόμ. ΙΔ' (1828), Ἐν Πειραιεῖ 1930, σελ. 19–20.

3. Διάταγμα 9108/5 Φεβρ. 1829, ἐν ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», φ. 11 (6 Φεβρ. 1829), σελ. 39.

4. Διάταγμα 9109/5 Φεβρ. 1829, *Αὐτόθι*. Πρβλ. Διάτ. 70/14 Ἀπρ. 1832, ΓΑΚ, Γεν. Γραμμ. Φ. 288.

5. Ψήφισμα Β' τῆς ἐν Ἄργει Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἐκδοθὲν τὴν 22αν Ἰουλίου 1829, ἐν Α. Μάμουκα, *Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος*, τόμ. ΙΑ' (Ἐν Ἀθήναις 1852), σελ. 144–151.

τος ὑπ' ἀριθμ. ΛΔ' τῆς 8ης Σεπτεμβρίου 1829[1] ἀνεπτύχθη πολυμελέστερον ὑπουργικὸν σύστημα, ἱδρυθέντων πλειόνων ὑπουργείων καὶ *«ἡ δημόσιος ὑπηρεσία τῆς Κυβερνήσεως ἐκανονίσθη συστηματικώτερον καὶ ἡ μηχανὴ ἐκινήθη τακτικώτερον εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον της»*.

Κατὰ τὸ ἐν λόγῳ ψήφισμα : *«Τὸ ὑπουργικὸν σύστημα συνίσταται εἰς ἓξ ὑπουργεῖα : α') τὸ τῶν Ἐσωτερικῶν, β') τὸ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, γ') τὸ τῆς Οἰκονομίας καὶ τοῦ Ἐμπορίου, δ') τὸ τῆς Δικαιοσύνης, ε') τὸ τῆς Δημοσίου Παιδείας καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Πραγμάτων, ς') τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ Φροντιστήριον»* (ἄρθρον 15).

Εἰδικώτερον ὡρίσθη ὅτι : *«Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διευθύνεται ἀπὸ ἕνα Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας»*, τὰ δὲ ὑπὸ στοιχεῖα β', δ' καὶ ε' ὑπουργεῖα ἀπὸ ὑπουργοὺς φέροντας τὸν τίτλον τοῦ Γραμματέως τῆς Κυβερνήσεως. Πάντα τὰ ἀνωτέρω ὑπουργεῖα ἀνέλαβον τὴν ἀπὸ τοῦ 1827 εἰσαχθεῖσαν ὀνομασίαν, ἤτοι τῶν γραμματειῶν. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας καὶ τοῦ Ἐμπορίου Ὑπουργείου ἐπεφυλάχθη εἰς τριμελῆ ἐπιτροπήν, τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπήν, κατὰ συνέχειαν τοῦ ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1828 προσωρινῶς ἐφαρμοζομένου σχετικοῦ μέτρου[2], ἐνῷ περὶ τοῦ Φροντιστηρίου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν ὡρίσθη ὅτι ἡ διεύθυνσις αὐτοῦ ἐκ μέρους ἐπιτροπῆς ἐκ μελῶν τοῦ Πανελληνίου θὰ διετηρεῖτο προσωρινῶς. Πράγματι μετά τινας ἡμέρας κατηργήθη τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον καὶ ἱδρύθη ἡ Γραμματεία ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν[3], ἡ ὁποία κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1830 διηρέθη εἰς Γραμματείαν τῶν Στρατιωτικῶν καὶ εἰς Γραμματείαν τῶν Ναυτικῶν[4]. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας παρέμεινεν, ὡς ἐσημειώθη, ὁ Ν. Σπηλιάδης.

Ὁ θεσμὸς τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὑπὸ τὸν τυπικὸν μάλιστα αὐτὸν τίτλον, εἰσήχθη ἐκ νέου κατὰ τὴν 22αν Ἰανουαρίου 1828 διὰ τοῦ διατάγματος περὶ κανονισμοῦ λειτουργίας τοῦ ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν Πανελλήνιον ἱδρυθέντος συμβουλευτικοῦ ὀργάνου τοῦ Κυβερνήτου. Τὸ ἐν λόγῳ ὅμως διάταγμα ἦτο ἐν προκειμένῳ λίαν ἀόριστον, μὴ προβλέπον οὐδὲ κἂν περὶ τῆς συνθέσεως τοῦ συμβουλίου[5].

Σαφέστερον ὑπῆρξεν τὸ ἀμέσως ἐν συνεχείᾳ ἐκδοθὲν κυβερνητικὸν ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. Γ' (14) τῆς 23ης Ἰανουαρίου 1828, τὸ ὁποῖον ὥρισεν ὅτι :

1. Τὸ κείμενον τοῦ ψηφίσματος βλ. ἐν Γ. Δ. Δημακοπούλου, «Ὁ Κῶδιξ τῶν Ψηφισμάτων τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, Α' 1828–1829», σελ. 186–191.

2. Γ. Δ. Δημακοπούλου, «Ὁ Κῶδιξ τῶν Ψηφισμάτων τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, Α' 1828—1829», σελ. 14–16, ἔνθα καὶ τὰ σχετικὰ διατάγματα.

3. Διάταγμα 14685/5 Ὀκτ. 1829, ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», φ. 75 (2 Νοεμβρ. 1829), σελ. 301.

4. Διάταγμα 1106/1 Ἀπρ. 1830, ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», φ. 33 (30 Ἀπρ. 1830), σελ. 131.

5. Βλ. τὸ κείμενον αὐτοῦ ἐν Γ. Δ. Δημακοπούλου, *Ἔνθ' ἀνωτ.*, σελ. 12-13.

«Καθίσταται ὑπουργικὸν συμβούλιον τὸ ὁποῖον ἐνασχολεῖται εἰς τὰς ἐξωτερικὰς ὑποθέσεις, τοῦ ἐμπορίου, τῆς ναυτιλίας, καὶ ὅλων τῶν ἀντικειμένων τὰ ὁποῖα θέλουν πέμπεσθαι πρὸς αὐτὸ παρὰ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τοῦ ὁποίου ἐνεργεῖ τὸ συμβούλιον τοῦτο» [1].

Τὸ συλλογικὸν τοῦτο ὄργανον δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ λειτουργήσῃ καθ' ὁλόκληρον τὸ 1828, διότι τὸ ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω ψηφίσματος προβλεπόμενον κανονιστικὸν διάταγμα ἐξεδόθη μόλις τὴν 5ην Φεβρουαρίου 1829 [2]. Δι' αὐτοῦ ἡ προεδρία τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀνετέθη εἰς τὸν Κυβερνήτην· τακτικὰ μέλη ὡρίσθησαν οἱ πρῶτοι γραμματεῖς τῶν τριῶν Τμημάτων τοῦ Πανελληνίου, ὁ Γραμματεὺς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ καὶ ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, ἔκτακτα δὲ τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς, τὰ μέλη τοῦ Γενικοῦ Φροντιστηρίου (ἀποτελοῦντος ἐπιτροπὴν ἐκ μελῶν τοῦ Πανελληνίου) καὶ οἱ δεύτεροι γραμματεῖς τῶν τμημάτων τοῦ Πανελληνίου, προσκαλούμενοι δι' εἰδικῆς διαταγῆς τοῦ Κυβερνήτου. Γραμματεὺς τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ὡρίσθη ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, μέλος αὐτοῦ, ὡς ἐλέχθη.

Καὶ τὸ ἐπὶ Καποδιστρίου ὑπουργικὸν συμβούλιον εἶχε συμβουλευτικὸν χαρακτῆρα, ἀπεφαίνετο δὲ διὰ βουλευμάτων (délibérations). Ἀπόντος τοῦ Κυβερνήτου τὰς συνεδριάσεις διηύθυνεν εἷς τῶν *προβούλων* (προέδρων) τῶν τμημάτων τοῦ Πανελληνίου, *«κατὰ τὰς ὁδηγίας δι' ὧν ἐφοδιάζεται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν»*, δηλαδὴ τὸν Κυβερνήτην.

Ὑπὸ τὸ ἀνωτέρω ὀργανωτικὸν σχῆμα διέρρευσεν ὁλόκληρον τὸ 1830 καὶ τὸ 1831, ὡς καὶ ὁ μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Κυβερνήτου χρόνος μέχρι τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1832, ὅτε ἐπεκράτησεν ἡ ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1831 ἀρξαμένη ἐπανάστασις τῶν λεγομένων «συνταγματικῶν». Τὰ διατρέξαντα πολιτικὰ γεγονότα καὶ εἰδικώτερον ἡ ἀναπλήρωσις τοῦ Κυβερνήτου ὑπὸ προσωρινῆς τριμελοῦς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλλάδος, ἡ σύγκλησις τῆς Ε' ἐν Ἄργει Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἡ ὑπ' αὐτῆς τὸ μὲν ἀνάδειξις τοῦ Αὐγουστίνου Καποδιστρίου ὡς Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τὸ δὲ ψήφισις τοῦ λεγομένου Ἡγεμονικοῦ Συντάγματος, ἡ ἀποστασία τοῦ Ἰω. Κωλέττη, μέλους τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ἡ ὑπ' αὐτοῦ κήρυξις ἐπαναστάσεως, σύγκλησις παρασυνελεύσεως ἐν Περαχώρᾳ καὶ Μεγάροις καὶ παρακυβερνήσεως (δι' ἀνασυνθέσεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλλάδος), ὡς καὶ ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἀμέσως ὑπὸ τούτου διευθυνομένου κινήματος, κορυφωθεῖσα διὰ τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ Αὐγουστίνου Καποδιστρίου καὶ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν «συνταγματικῶν» ἐν Ναυπλίῳ, καθὼς καὶ αἱ ἀλληλοαμφισβητήσεις περὶ τῆς νομιμότητος αὐτῆς τε καὶ τῆς Γερουσίας, εἶναι γνωστά.

---

1. Κυβ. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. Γ' (ἀρ. πρωτ. 14) τῆς 23ης Ἰανουαρίου 1828, ἐν Γ. Δ. Δημακοπούλου, «Ὁ Κῶδιξ τῶν Ψηφισμάτων τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, Α' 1828–1829», σελ. 18. Πρβλ. *Αὐτόθι*, σελ. 8–9.

2. Διάταγμα 9113/5 Φεβρ. 1829, *Αὐτόθι*, σελ. 18, σημ. 2.

3. Τὰ μετὰ τὴν μεταπολίτευσιν τοῦ 1832 ἰσχύσαντα.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Αὐγουστίνου Καποδιστρίου διεδέχθη τὸν Νικόλαον Σπηλιάδην εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας ὁ Δημήτριος Χρηστίδης. Οὗτος, μετέχων τῆς ἀντικαποδιστριακῆς ἐπαναστάσεως καὶ ἀκολουθῶν τὸν Κωλέττην ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1831, εἶχεν ἤδη διορισθῆ ὑπὸ τῆς παρακυβερνήσεώς του Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, διευθύνων καὶ τὰς πρὸς ἐμφάνισιν εἰκόνος πλήρους κρατικῆς ὀργανώσεως συσταθείσας ὑπὸ τοῦ Κωλέττη Γραμματείας τῶν Ἐξωτερικῶν, Οἰκονομίας, Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως τοῦ ἐν Περαχώρᾳ καὶ Μεγάροις ἀντιπολιτευομένου στρατοπέδου. Ταῦτα μέχρι τῆς 14ης Ἀπριλίου 1832, ὅτε, μετὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς ἐπαναστάσεως καὶ τὸν ἀνασχηματισμὸν τῆς ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν συγκροτηθείσης ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου, παραλλήλως δὲ πρὸς τὴν ἐν Ναυπλίῳ Κυβέρνησιν δρώσης, Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλλάδος, διωρίσθη ἐκ νέου Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας. Ὁ Χρηστίδης ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ταύτην ἦτο, συμφώνως πρὸς τὸν ἐκδοθέντα κανονισμὸν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς [1], καὶ γραμματεὺς ταύτης, λειτουργούσης συλλογικῶς, συντάσσων *«συνοπτικὴν ἔκθεσιν τῶν καθημερινῶν πράξεων»* τοῦ σώματος, ὑπογραφομένην ὑφ' ὅλων τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν (14ην Ἀπριλίου) διωρίσθησαν καὶ οἱ λοιποὶ νέοι γραμματεῖς, ἡ δὲ μέχρι τότε συλλογικὴ διεύθυνσις τοῦ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ὑπουργείου ἀνετέθη εἰς μονομελὲς ὄργανον, τὸν Γραμματέα τῆς Οἰκονομίας [2].

Σημειωτέον ὅτι διατάξεις περὶ ὑπουργῶν καὶ ὑπουργικοῦ συμβουλίου περιέλαβε καὶ τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω κατὰ τὴν 15ην Μαρτίου 1832 ψηφισθὲν ἀλλ' οὐδέποτε ἐφαρμοσθὲν Πολιτικὸν Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος, γνωστὸν ὡς Ἡγεμονικὸν Σύνταγμα. Τὸ σύνταγμα τοῦτο ἀπεδέχθη ἐπίσης τὴν διάκρισιν τῶν λειτουργιῶν (ἄρθρον 54) εἰς νομοθετικήν, ἀσκουμένην ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τοῦ νομοθετικοῦ σώματος (Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων καὶ Γερουσίας) καὶ τοῦ Ἡγεμόνος, εἰς νομοτελεστικήν, ἀσκουμένην *«ἀσυμμερίστως»* ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος, καὶ εἰς δικαστικήν, ἀνεξάρτητον τῶν ἄλλων, ἐνεργουμένην *«δι' ἰδίων δικαστῶν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἡγεμόνος»* [3].

Περαιτέρω ὥρισεν ὅτι: *«Ὁ Ἡγεμὼν ἔχει κατ' ἰδίαν του ἐκλογὴν ἓν συμβούλιον ἐκτελεστικὸν τῶν νόμων, συγκροτούμενον ἀπὸ Ὑπουργοὺς Γραμματεῖς»* (ἄρθρον 251), διὰ τῶν ὁποίων *«Ἐνεργεῖ τὴν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων κυβερ-*

1. Διάταγμα 69/14 Ἀπρ. 1832, ἐφ. «Ἐθνικὴ Ἐφημερίς», φ. 1 (18 Ἀπρ. 1832), σελ. 2.

2. Τὰ ὀνόματα τῶν γραμματέων κατὰ τὴν περίοδον 1828–1833 μετὰ μνείας τῶν πράξεων διορισμοῦ αὐτῶν βλ. ἐν Γ. Δ. Δημακοπούλου, «Αἱ Κυβερνητικαὶ Ἀρχαὶ τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας», σελ. 148–154. Τὸν ὀργανισμὸν τῆς Γραμματείας τῆς Οἰκονομίας θέλομεν δημοσιεύσει προσεχῶς.

3. Τὸ κείμενον τοῦ Συντάγματος βλ. ἐν Α. Μάμουκα, *Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ διαφόρων Ἐθνικῶν Συνελεύσεων συνταχθέντα πολιτεύματα*, Ἐν Πειραιεῖ 1839, σελ. 95–138, καὶ ἐν Ἡ. Κυριακοπούλου, *Τὰ Συντάγματα τῆς Ἑλλάδος*, σελ. 93–126.

νητικὴν ἐξουσίαν...» (ἄρθρον 224). Ὁ ἀριθμὸς τῶν *ὑπουργῶν γραμματέων*, διοριζομένων καὶ παυομένων ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος, προσδιορισθεὶς εἰς ἑπτὰ τὸ πολύ, ἡ καθ' ὕλην ἁρμοδιότης αὐτῶν (ἄρθρον 252) καὶ ἡ βασικὴ ὑποχρέωσις των πρὸς ἐνέργειαν τῶν νόμων καὶ τῶν διαταγμάτων, προσυπογραφὴν καὶ σφράγισιν τῶν ἐκδιδομένων ἡγεμονικῶν διαταγμάτων καὶ διατάξεων καθ' ὑπουργικὸν κλάδον (ἄρθρα 233, 255) καθωρίζοντο σαφῶς. Περιελήφθη πρὸς τούτοις διάταξις καθ' ἣν οἱ ὑπουργοὶ *«κοινῶς συμβουλευόμενοι μετὰ τοῦ Ἡγεμόνος, ἐκτελοῦσιν ἰδίως ἕκαστος τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸν ἴδιόν του κλάδον ὑποθέσεις»* (ἄρθρον 253)[1]. Ἐν τῷ Ἡγεμονικῷ Συντάγματι καθιεροῦτο τὸ συμβιβαστὸν τῆς ὑπουργικῆς πρὸς τὴν βουλευτικὴν ἰδιότητα.

Οἱ κατὰ τὸ Σύνταγμα τοῦτο *ὑπουργοὶ γραμματεῖς* ἦσαν οἱ ἑξῆς: «α') ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, β') ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, γ') ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, δ') ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, ε') ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, ς') ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, ζ') ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης».

Μετὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ τὴν ἀνασύνταξιν τοῦ ὑπουργικοῦ σχήματος κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1832 καὶ μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος ἐλειτούργησαν ἐν Ναυπλίῳ αἱ ἑπτὰ γνωσταὶ *γραμματεῖαι* (ὑπουργεῖα), ἤτοι ἡ Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας καὶ αἱ Γραμματεῖαι τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, ἐπὶ τοῦ Δικαίου, ἐπὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἐκκλησιαστικῶν, ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας. Γραμματεὺς τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1832, κατὰ τὸν νεώτερον κανονισμὸν τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς, δὲν ἦτο πλέον μόνον ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, ἀλλ' ἀνὰ συνεδρίασιν ἕκαστος τῶν γραμματέων τῆς κυβερνήσεως ἐκ περιτροπῆς, *«ἀλληλοδιαδόχως»*· τὰ πρακτικὰ ὅμως ἐφυλάσσοντο εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας[2].

Ἀρχομένου τοῦ Σεπτεμβρίου, λόγῳ τῆς ἐπελθούσης τότε διχοστασίας τῶν μελῶν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλλάδος, χαρακτηρισθείσης ὡς «διαφορᾶς ἀρχῶν», περὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς Γερουσίας, παυθείσης ὑπὸ τῆς Ἐθν. Συνελεύσεως, οἱ γραμματεῖς τῆς κυβερνήσεως «προσπαθοῦντες ὅσον τὸ δυνατὸν νὰ μετριάζωσι τὰ δεινὰ καὶ νὰ ὑπερασπίζωσι τὰ δημόσια συμφέροντα» ἀπεφάσισαν ὅπως πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐπειγόντων κυβερνητικῶν ζητημάτων συνέρχωνται εἰς Σ υ μ β ο ύ λ ι ο ν τ ῶ ν Γ ρ α μ μ α τ έ ω ν[3].

Τὸ ἔκτακτον καὶ συλλογικὸν τοῦτο ὄργανον προέκυψεν ἐκ τῆς πρωτοβουλίας τῶν γραμματέων τῆς κυβερνήσεως *«ὅπως συμβοηθῶνται συναλλήλως διὰ τῆς συσκέψεως καὶ συζητήσεως τῶν δυσχερῶν ὑποθέσεων»* καὶ δὴ καὶ *«ὡς πρὸς*

1. Βλ. καὶ ἐν Γ. Π α π α χ α τ ζ ῆ, *Σύστημα τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἰσχύοντος Διοικητικοῦ Δικαίου*, σελ. 282, σημ. 1 (σελ. 283).

2. Κανονισμὸς τῶν συνεδριάσεων τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλλάδος, 501/28 Σεπτ. 1832, ΓΑΚ, Ἀρχ. Βλαχογιάννη, Φάκ. 97.

3. Βλ. καὶ Κ. Ἀ μ ά ν τ ο υ, «Τὰ πρῶτα πρακτικὰ τῆς Κυβερνήσεως τῶν Γραμματέων (1832)», *Πρακτικὰ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν*, τόμ. 6 (1931), σελ. 438–457.

τὸ μέρος τῆς ἠθικῆς εὐθύνης ἑκάστου», χωρὶς βεβαίως διὰ τοῦ μέτρου τούτου *«ν' ἀντιποιηθῶσιν ἐξουσίαν μὴ ἀνήκουσαν εἰς αὐτούς, οὐδὲ ν' ἀναδεχθῶσι τὰ χρέη τῆς ὑπερτάτης ἀρχῆς»*. Ὑπ' ὄψιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Γραμματέων πρὸς συζήτησιν ἤρχοντο : *«Μόναι αἱ ὑποθέσεις τῆς πρώτης ἀνάγκης»*, μὲ κύριον σκοπὸν τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου *«νὰ ὁδηγῶσι καὶ τὰς στρατιωτικὰς καὶ τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς εἰς τὰ χρέη των, νὰ προφυλάξωσι καὶ τὰς δημοσίας προσόδους καὶ τὴν περιουσίαν τῶν πολιτῶν ἀπὸ τὴν ἁρπαγήν»*.

Τὸ ἐν λόγῳ «ὑπουργικὸν συμβούλιον», μὴ προβλεπόμενον ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων, συγκροτηθὲν δὲ ἰδιοτύπως καὶ προσωρινῶς, ὑπῆρξε τὸ μόνον ἐκ τῶν ἀντιστοίχων συλλογικῶν ὀργάνων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τὸ ὁποῖον, καθ' ὅσον γνωρίζομεν, ἐλειτούργησε βάσει λεπτομεροῦς σχετικῶς κανονισμοῦ συνεδριάσεων καὶ ἁρμοδιοτήτων, ἐκδοθέντος τὴν 3ην Σεπτεμβρίου 1832[1]. Ἐτέλει ὑπὸ τὴν διαδοχικὴν κατὰ συνεδρίασιν προεδρίαν ἑκάστου τῶν γραμματέων τῆς κυβερνήσεως, τακτικῶς συνερχόμενον ἡμέραν παρ' ἡμέραν καὶ ἐκτάκτως ὁσάκις ἓν ἐκ τῶν μελῶν του ἔκρινε τοῦτο ἐπιβεβλημένον. Τὸ συμβούλιον συνεδρίαζεν εἰς τὰς οἰκίας τῶν μελῶν αὐτοῦ, τὰ πρακτικὰ δὲ τούτου ἐτήρει ὁ ἑκάστοτε φιλοξενῶν τοὺς λοιποὺς συναδέλφους του γραμματεὺς τῆς κυβερνήσεως.

Πρὸς ἐνημέρωσιν τοῦ ἀφιχθέντος Βασιλέως Ὄθωνος καὶ τοῦ ἀσκοῦντος τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν τριμελοῦς Συμβουλίου τῆς Ἀντιβασιλείας ἅπαντες οἱ γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας, ἐφαρμόζοντες καθιερωμένην τακτικήν, ὑπέβαλον πρὸς τὴν Ἀντιβασιλείαν, ὡς ἀνωτάτην ἀρχήν, κατατοπιστικὴν ἀναφορὰν περὶ τῆς καταστάσεως τῶν διοικητικῶν κλάδων οἱ ὁποῖοι ἐνέπιπτον εἰς τὴν σφαῖραν τῶν ἁρμοδιοτήτων αὐτῶν.

Τοιαύτην ἔκθεσιν ὑπέβαλε καὶ ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δημ. Χρηστίδης[2], παρέχων δι' αὐτῆς ἀξιολόγους μὲν ἄνευ ὅμως ζηλευτῆς πληρότητος καὶ ἀκριβείας πληροφορίας. Εἰδικώτερον ὁ Χρηστίδης, ἱστορῶν τὴν ὀργάνωσιν τῶν ὑπουργείων, περιέγραψε λίαν συνοπτικῶς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ὑπουργικοῦ συστήματος καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν, περαιτέρω δὲ ἀναφερόμενος εἰς τὰς ἁρμοδιότητας αὐτῶν ἐτόνισε τὰ ἑξῆς :

«Τὸ πλέον ἀξιοσημείωτον εἶναι ὅτι εἰς οὐδεμίαν τῶν προμνησθεισῶν περιόδων καθωρίσθησαν αἱ δικαιοδοσίαι τῶν ὑπουργῶν δι' ἀκριβοῦς κανονισμοῦ. Ἰδοὺ ἡ αἰτία τῶν ἀμφισβητήσεων αἱ ὁποῖαι πολλάκις ἐγεννήθησαν κατὰ τῶν ὑπουργῶν περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων των ἐπὶ πολλῶν ὑποθέσεων. Ὡς ἐκ τούτου μοὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ εἴπω τί ἰσχύει ἐξ ἀπόψεως δικαίου ὡς πρὸς τὰς δικαιοδοσίας

1. Τὸν ἐν λόγῳ «Κανονισμὸν τῶν συνεδριάσεων τῶν Γραμματέων καὶ προσδιορισμὸν τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν», 3 Σεπτ. 1832, βλ. ἐν ἐφ. «Ἐθνικὴ Ἐφημερίς», φ. 44 (24 Σεπτ. 1832), σελ. 241–242.

2. Τὸ κείμενον τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἐδημοσιεύθη ἐν Γ. Δ. Δημακοπούλου, «Ἡ ἐσωτερικὴ διοίκησις τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Ὄθωνος», περ. *Μνημοσύνη*, τόμ. Γ' (1970–1971), Ἐν Ἀθήναις 1971, σελ. 271–327. Περὶ τῆς ἀντιστοίχου ἐκθέσεως τοῦ Γραμματέως τῆς Δικαιοσύνης, ὑποβληθείσης τὴν 24ην Ἰανουαρίου 1833, βλ. μνείαν ἐν ἐφ. «Ὁ Σωτήρ», φ. 27 (15/27 Ἀπρ. 1834), σελ. 113.

ἑκάστου ὑπουργείου. Ἡ συνήθεια (πρακτικὴ) καὶ τὸ ἔθιμον ἔχουν ἐνταῦθα ἰσχὺν νόμου καὶ ἡ συγκατάβασις τῶν διαφόρων κυβερνήσεων ἔχει, οὕτως εἰπεῖν, καθορίσει ἑνίας ἐκ τῶν δικαιοδοσιῶν τῶν γραμματέων».

Ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ Χρηστίδου εἰδικωτέρας ἀναπτύξεως τῆς καταστάσεως τῶν ἐπὶ μέρους διοικητικῶν κλάδων, οἵτινες ὑπήγοντο ὑπὸ τὴν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, συνάγεται ὅτι τῷ 1832 ἡ ἁρμοδιότης αὐτῆς ἐξηκολούθει νὰ ἐκτείνεται ἐπὶ τῆς γενικῆς περιφερειακῆς διοικήσεως, τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, τῆς δημοσίας τάξεως, τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, τῆς λιμενικῆς ὑπηρεσίας, τῆς ὑγειονομικῆς ἀστυνομίας, τῶν νοσοκομείων, τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, τῆς πολεοδομίας καὶ τῶν δημοσίων ἔργων, τοῦ ἐμπορίου, τῆς κοινωνικῆς περιθάλψεως (ἀποκαταστάσεως προσφύγων) καὶ τῆς ἀνωτέρας ἐποπτείας ἐπὶ τοῦ Ἀρχειοφυλακείου τοῦ Κράτους.

4. Ἡ ἀναδιοργάνωσις κατὰ τὸ ἔτος 1833.

Κατὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Ὄθωνος, διὰ βασιλικοῦ διατάγματος ἐκδοθέντος τὴν 25ην Ἰανουαρίου 1833, ἡμέραν ἀποβιβάσεως τοῦ βασιλέως καὶ πανηγυρικῆς ἀναλήψεως τῆς ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀντιβασιλείας, διετηρήθη τὸ ὑφιστάμενον κυβερνητικὸν σχῆμα, ὡς καὶ τὰ ὑπηρετοῦντα εἰς τὰς ὑπουργικὰς θέσεις πρόσωπα, ὁ τίτλος ὅμως τοῦ *γραμματέως τῆς ἐπικρατείας* ἀπεδόθη καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς γραμματεῖς τῆς κυβερνήσεως ἄνευ ἐξειδικεύσεως τοῦ τίτλου τοῦ μέχρι τότε μόνου Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας [1].

Διὰ τοῦ αὐτοῦ διατάγματος ὡρίσθη ὅτι: *«Ἡ προεδρία καθ' ὅλας τὰς κοινὰς συνεδριάσεις τῶν ὑπουργῶν διὰ τὰς ἀνηκούσας εἰς αὐτοὺς ὑποθέσεις, ἐπιτρέπεται ἐν τοσούτῳ εἰς τὸν ἡμέτερον Γραμματέα τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Κύριον Σ. Τρικούπην»*. Οὕτω διετηρήθη ἐμμέσως ὁ θεσμὸς τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἡ ἐκ τῆς ἀναγραφῆς τῶν γραμματέων τῆς ἐπικρατείας εἰς τὸ βασιλικὸν διάταγμα προκύπτουσα μεταξύ των τάξις ἦτο ἡ ἑξῆς: α') ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, β') ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, γ') τῆς Ἐπικρατείας, δ') ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ε') ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας, ς') ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, ζ') ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.

Ταῦτα ἐπανελήφθησαν ἐν τῇ οὐσίᾳ ἐν τῷ βασιλικῷ διατάγματι τῆς 3ης/15ης Ἀπριλίου 1833 [2]. Ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 αὐτοῦ ὡρίσθη ὅτι: *«Θέλουν ὑπάρχει ἑπτὰ Γραμματεῖαι· α') ἡ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, β') ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, γ') ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, δ') ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, ε') ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκο-*

1. Βασ. Διάταγμα 25 Ἰαν./6 Φεβρ. 1833, ἐφ. «Ἐθνικὴ Ἐφημερίς», φ. 5 (1 Φεβρ 1833), σελ. 20.

2. Βασ. Διάταγμα 3/15 Ἀπρ. 1833, «Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος», φ. 13 (10/22 Ἀπρ. 1833), σελ. 81–84.

νομικῶν, ς΄) ἢ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, ζ΄) ἢ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν». Ἐπὶ κεφαλῆς ἑκάστης γραμματείας ἐτέθη γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας, δυνάμενος νὰ διευθύνῃ συγχρόνως πλείονας γραμματείας.

Ἀλλ' ἡ ἀνάπτυξις τῶν διατάξεων τοῦ ἐν λόγῳ βασιλικοῦ διατάγματος ἐξέρχεται τῶν χρονικῶν ὁρίων τῆς παρούσης μελέτης. Ἁπλῶς καὶ μόνον διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς ἐξελίξεως τῆς ὀνομασίας τῶν διευθυνόντων τοὺς μεγάλους κλάδους τῆς διοικήσεως (ὑπουργεῖα) σημειοῦμεν ὅτι ὁ τίτλος τοῦ γραμματέως τῆς ἐπικρατείας διετηρήθη μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ Συντάγματος τοῦ 1844, τὸ ὁποῖον ἐπανέφερε μετὰ εἰκοσαετίαν τὸν τίτλον τοῦ ὑπουργοῦ. Ἡ κατ' αὐτὸ ὀργάνωσις ἐρρυθμίσθη λεπτομερῶς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. ΛΓ΄ τῆς 3ης/4ης Ἰουνίου 1846 Νόμου περὶ διοργανισμοῦ τῶν ὑπουργείων, ὅστις κατήργησε τὸ βασιλικὸν διάταγμα τῆς 3ης/15ης Ἀπριλίου 1833, διετήρησε δὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπουργείων εἰς ἑπτά, μὲ τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον τρίτον τῇ τάξει.

* * *

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διεφύλαξε τὴν εὐρυτάτην ἀποστολήν του μέχρι τοῦ 1910, ὅτε αὕτη ἤρχισε περιοριζομένη διὰ τοῦ ἀποχωρισμοῦ ὑπηρεσιῶν καὶ τῆς ἱδρύσεως διαδοχικῶς νέων ὑπουργείων, ὥστε σήμερον εἰς περίοδον ἐντόνου τεχνοκρατίας καὶ εἰδικεύσεως νὰ ἐκτείνεται μόνον εἰς τοὺς τομεῖς τῆς προσωπικῆς καταστάσεως τῶν πολιτῶν, τῆς μεταναστεύσεως, τῆς ἐκλογικῆς διαδικασίας, τῆς ἐποπτείας τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, τῆς ρυθμίσεως τῆς διοικητικῆς διαιρέσεως τῆς χώρας, τοῦ συντονισμοῦ τῆς περιφερειακῆς ἀναπτύξεως καὶ εἰς τὴν γενικὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὸν συντονισμὸν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς νομοθεσίας περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως.

Συνεπείᾳ τοῦ κατὰ ταῦτα περιορισμοῦ τῆς ἀρχικῶς λίαν ἐκτεταμένης ἀποστολῆς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς μεταβολῆς αὐτῆς ἀπὸ γενικῆς εἰς κατ' οὐσίαν εἰδικήν, μολονότι ἔντονος παραμένει ὁ δεσμὸς τοῦ ὑπουργείου τούτου μὲ τὸν πολίτην [1] καὶ ἡ νοοτροπία τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ διατηρεῖ περιεχόμενον ἀπηλλαγμένον τεχνοκρατικῶν ἀντιλήψεων, «γενικὴ» διοίκησις ὑπὸ τὸ παλαιὸν πνεῦμα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, μάλιστα εἰς εὐρυτέραν ἔκτασιν, ἀσκεῖται ἤδη ἐν τῷ κέντρῳ μὲν ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ, διὰ τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἐν γένει κυβερνητικῆς πολιτικῆς καὶ τῆς παρακολουθήσεως καὶ συντονισμοῦ τῆς πραγματώσεως ταύτης, ἐν τῇ περιφερείᾳ δὲ ὑπὸ τῶν περιφερειακῶν διοικητῶν καὶ τῶν νομαρχῶν.

1. Πιθανῶς λόγῳ τῆς ἐκπαλαι παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ἀμέσου ἐξαρτήσεως τῶν ἐνασκουσῶν τὴν ἀποφασιστικὴν ἐν τῇ περιφερείᾳ διοίκησιν νομαρχιῶν, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῶν περιφερειακῶν μονάδων αὐτοῦ (ἄρθρ. 21 τοῦ βασ. διατάγματος 864/28 Δεκ. 1960) καὶ τῆς ἀμέσου ὑπηρεσιακῆς ὑπαγωγῆς τῶν νομαρχῶν ὑπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν, ὡς ἐντεταγμένων εἰς τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ (ἄρθρ. 59 τοῦ βασ. διατάγματος τῆς 5/8 Ὀκτωβρίου 1949), κατ' ἐφαρμογὴν τῆς περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως νομοθεσίας (ἄρθρ. 58, 61, 62, 63, 65, 70 τοῦ βασ. διατάγματος τῆς 5/8 Ὀκτωβρίου 1949).

Τὰ τελευταῖα ταῦτα ὄργανα (παλαιόθεν οἱ νομάρχαι, ἀπό τινος δὲ καὶ οἱ περιφερειακοὶ διοικηταί), ὄντα κατὰ τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν, ἀνεξαρτήτως πάσης ὑπαλληλικῆς ἢ ὀργανικῆς σχέσεως αὐτῶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν, διυπουργικὰ καὶ συντονιστικὰ τῶν ἐπὶ μέρους «εἰδικῶν» ὑπηρεσιῶν, ἐκ τοῦ νόμου δὲ ἐπιφορτισμένα μὲ τὴν «γενικὴν» ἐπιμέλειαν καὶ τὸν συντονισμὸν τῆς διοικήσεως ἢ τὴν ἄμεσον διοίκησιν τῆς *περιφερείας* ἢ τοῦ *νομοῦ*, συνιστοῦν σήμερον τοὺς κατὰ τόπον φορεῖς τοῦ «γενικοῦ» πνεύματος, τὸ ὁποῖον, ἀτελῶς βεβαίως ἀλλὰ σαφῶς, ἀπετυπώθη ἀπὸ τοῦ 1822 εἰς τὸν πρῶτον «Ὀργανισμὸν» τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν *.

* Ἡ παροῦσα μελέτη, σκοπὸν ἔχουσα βασικὸν τὴν δημοσίευσιν τοῦ πρώτου Ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τούτου τὴν ἀναφορὰν εἰς τὰ πρῶτα στάδια τοῦ ὑπουργικοῦ θεσμοῦ ἐν Ἑλλάδι, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐκταθῇ εἰς λεπτομερείας περὶ τῆς κατὰ περιόδους ἐξελίξεως αὐτοῦ, περὶ τῶν στελεχῶν καὶ τῆς ἑκάστοτε ἕδρας ἢ τῶν οἰκημάτων εἰς τὰ ὁποῖα ἐγκατεστάθη καὶ ἐλειτούργησε τὸ Ὑπουργεῖον, τόσον κατὰ τὴν περίοδον τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος, ὅσον καὶ κατὰ τὴν περίοδον τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας.

Διὰ τὴν τελευταίαν ταύτην ἐνδιαφέροντα εἶναι τὰ ὑπὸ τοῦ Ν. Δραγούμη ἀναφερόμενα (*Ἱστορικαὶ Ἀναμνήσεις*, σελ. 78 καὶ ἑξῆς).

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΗΣ Ε. Δ. Κ. Ε. ΠΡΟΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ ΚΑΙ ΑΡΧΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΩΝ ΠΡΟΣ Ε.Δ.Κ.Ε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Δ/νσις Τοπικῆς Αὐτοδ/σεως
Τμῆμα Οἰκον. Διοικήσεως
'Αριθ. Πρωτ. 112083 'Εν 'Αθήναις τῇ 28ῃ Δεκεμβρίου 1972

«Παράτασις διαχειρίσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἔτους 1972».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Δ/νσεις 'Εσωτερικῶν

'Ανακοινοῦμεν, ὅτι παρατείνομεν τὸ κλείσιμον τῆς διαχειρίσεως τῶν Δήμων, Κοινοτήτων, τῶν συνδέσμων αὐτῶν ὡς καὶ τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Νομικῶν προσώπων καὶ 'Ιδρυμάτων τοῦ ἔτους 1972, ὡς πρὸς μὲν τὸ σκέλος τῶν ἐσόδων μέχρι τέλους 'Ιανουαρίου 1973, ὡς πρὸς δὲ τὸ σκέλος τῶν ἐξόδων μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1973, κατὰ τὰ κεκανονισμένα, πρὸς τακτοποίησιν τῶν ἐκκρεμοτήτων ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ των τοῦ ἔτους 1972.

Τὴν παροῦσαν, παρακαλοῦμεν, ὅπως κοινοποιήσητε ἐγκαίρως, εἰς τοὺς 'Οργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, τοὺς εἰδικοὺς ταμίας καὶ τὰ Δημόσια Ταμεῖα τῆς περιφερείας ὑμῶν.

'Ο 'Υπουργὸς
ΑΔΑΜ. Ι. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπ. Αὐτοδιοικήσεως
Τμῆμα Οἰκονομικῆς Διοικήσεως
'Αριθ. Πρωτ. 111208/5100 'Εν 'Αθήναις τῇ 30ῇ Δεκεμβρίου 1972

«Σχετικῶς μὲ ἐγγραφὴν Ε.Δ.Κ.Ε. ὡς συνδρομητρίας εἰς 'Εφημερίδας καὶ Περιοδικά».

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος

Σχετ: Ὑμέτερον 1923/23.12.72.

Ἐπὶ τῷ ὑπερθεν ὑμετέρῳ ἐγγράφῳ, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι ἡ διὰ ταύτης ὑποβληθεῖσα ὑπ' ἀριθ. 1902/154/15.12.72 ἀπόφασις τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς περὶ ἐγγραφῆς ὑμῶν κατὰ τὸ ἔτος 1973 ὡς συνδρομητρίας εἰς διαφόρους Ἐφημερίδας καὶ ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ δὲν χρήζει τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη ὑπόκειται μόνον εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς μὴ ὑπερβάσεως τῶν ἐγκριθησομένων ἐν τῷ οἰκείῳ προϋπολογισμῷ σχετικῶν πιστώσεων.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Γ. ΦΩΚΑΣ

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ-ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Τμ. Β' — 'Αριθ. 364/1972

Πρόεδρος : 'Απ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Π. 'Αθανασοπούλου
Δικηγόρος : 'Αριστοτ. Γ. Χαρβαλιᾶς

Φορολογικαὶ 'Επιτροπαί

'Επειδὴ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 5 καὶ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Β.Δ. 166/1967 «περὶ τρόπου ἐπιλύσεως διαφορῶν καὶ ἀμφισβητήσεων ἐπὶ ἐν γένει φορολογιῶν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (Α' 33), ὁ Πρόεδρος τῆς Δευτεροβαθμίου 'Επιτροπῆς 'Επιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν ὁρίζει τὰς δικασίμους τῶν κατὰ τῶν πρωτοδίκων ἀποφάσεων ἀσκουμένων ἐφέσεων καὶ προσκαλεῖ τοὺς διαδίκους πρὸς συζήτησιν δι' ἀτομικῆς προσκλήσεως κοινοποιουμένης ἐπὶ ἀποδείξει, μερίμνῃ τοῦ γραμματέως, πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκδικάσεως τῆς ἐφέσεως· ἡ πρόσκλησις δ' αὕτη τῶν διαδίκων ἀποτελεῖ οὐσιώδη τύπον τῆς διαδικασίας, ἡ παράλειψις τοῦ ὁποίου συνιστᾷ λόγον ἀναιρέσεως τῆς ἐρήμην τοῦ μὴ κληθέντος διαδίκου ἐκδοθείσης ἀποφάσεως.

'Επειδή, ἐν προκειμένῳ, ἐν τῇ προσβαλλομένῃ ἀποφάσει ἀναφέρεται ὅτι οἱ ἀναιρεσείοντες δὲν παρέστησαν κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἀσκηθείσης ὑπ' αὐτῶν ἐφέσεως, δὲν προκύπτει ὅμως ἐκ τοῦ φακέλλου τῆς δικογραφίας ὅτι οὗτοι ἐκλήθησαν ὅπως παραστῶσι κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἐν λόγῳ ἐφέσεως. "Οθεν, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ ἠγουμένῃ σκέψει, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις εἶναι ἀναιρετέα διὰ παράβασιν οὐσιώδους τύπου τῆς διαδικασίας, ὡς βασίμως προβάλλεται διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως.

Τμ. Β' — 'Αριθ. 758/1972

Πρόεδρος : 'Απ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Χ. Μακρίδης

Φορολογικαὶ 'Επιτροπαί

'Επειδή, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς § 4 τοῦ ἄρθρου 5 καὶ τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ β. διατάγματος 166/1967 «περὶ τρόπου ἐπιλύσεως διαφορῶν καὶ ἀμφισβητήσεων ἐπὶ ἐν γένει φορολογιῶν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (Α' 33), ὁ Πρόεδρος τῆς Δευτεροβαθμίου 'Επιτροπῆς 'Επιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν ὁρίζει τὰς δικασίμους τῶν κατὰ τῶν πρωτοδίκων ἀποφάσεων ἀσκουμένων ἐφέσεων καὶ προσκαλεῖ τοὺς διαδίκους πρὸς συζήτησιν δι' ἀτο-

μικῆς προσκλήσεως κοινοποιουμένης ἐπὶ ἀποδείξει, μερίμνῃ τοῦ γραμματέως, πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκδικάσεως τῆς ἐφέσεως· ἡ πρόσκλησις δ' αὕτη τῶν διαδίκων ἀποτελεῖ οὐσιώδη τύπον τῆς διαδικασίας, ἡ παράλειψις τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖ λόγον ἀναιρέσεως τῆς ἐρήμην τοῦ μὴ κληθέντος διαδίκου ἐκδοθείσης ἀποφάσεως.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ἐν τῇ προσβαλλομένῃ ἀποφάσει ἀναφέρεται ὅτι ὁ ἀναιρεσείων δὲν παρέστη κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀσκηθείσης ἐφέσεως, δὲν προκύπτει ὅμως ἐκ τοῦ φακέλλου τῆς δικογραφίας ὅτι οὗτος ἐκλήθη, κατὰ τὰς ἐν τῇ προηγουμένῃ σκέψει διατάξεις, ὅπως παραστῇ κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἐφέσεως. Συνεπῶς, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ σκέψει, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις εἶναι ἀναιρετέα διὰ παράβασιν οὐσιώδους τύπου τῆς διαδικασίας, ὡς βασίμως διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως προβάλλεται.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 2581/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Δ. Παΐζης
Δικηγόρος : Σ. Ἀργυρόπουλος

Ἀπαλλοτρίωσις

Ἐπειδή, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν διατάξεων τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 41 τοῦ Κωδ. Νόμου 3713 «περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας» (β.δ. 6/18.2.1961, φ. 22), περὶ διοικητικῆς πράξεως ὑποκειμένης εἰς ἐνδικοφανῆ προσφυγὴν ἐνώπιον τῆς ἐκδούσης αὐτὴν ἢ προϊσταμένης ἀρχῆς ἢ εἰδικῶς κατεστημένου ὀργάνου, οἵαν συνιστᾷ καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 8 τοῦ ν. 3200/1955 «περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως» προβλεπομένη κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν νομαρχῶν προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, προσβλητὴ δι' αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εἶναι ο ὐ χ ὶ ἡ π ρ ᾶ ξ ι ς α ὕ τ η, ἀλλ' ἡ ἐπὶ τῆς ἀσκηθείσης κατ' αὐτῆς προσφυγῆς ἐκδιδομένη ἀπόφασις ἤ, ἐὰν παρέλθῃ ἄπρακτος ἡ προθεσμία ἐντὸς τῆς ὁποίας ἔδει νὰ ἐκδοθῇ ἡ ἀπόφασις αὕτη, ἢ ἐκ τῆς παρόδου ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης συναγομένη σ ι ω π η ρ ὰ ἀ π ό ρ ρ ι ψ ι ς τ ῆ ς π ρ ο σ φ υ γ ῆ ς, τ ῆ ς α ἰ τ ο λ ο γ ί α ς τῆς καθ' ἧς ἡ προσφυγὴ πράξεως ἀποτελούσης, εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτης μὴ αἰτιολογίαν τῆς σιωπηρᾶς παραλείψεως. Ὅθεν, ἐν προκειμένῳ, ἡ ὡς ἄνω ἀπόφασις τοῦ Νομάρχου Ἠλείας ὑποκειμένη εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ν. 3200/1955 προβλεπομένην προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἀπαραδέκτως προσβάλλεται διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, ἥτις ἐκ τοῦ λόγου τούτου εἶναι ἀπορριπτέα.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 2582/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Δ. Παΐζης
Δικηγόρος : Σ. Ἀργυρόπουλος

Δημοτικοὶ Ὑπάλληλοι

Ἐπειδή, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν διατάξεων τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 41 τοῦ Κωδ. Νόμου 3713 «περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας» (β.δ. 6/18.2.1961, φ. 22), ἐπὶ διοικητικῆς πράξεως ὑποκειμένης εἰς ἐνδικοφανῆ προσφυγὴν ἐνώπιον τῆς ἐκδούσης αὐτὴν ἢ προϊσταμένης ἀρχῆς ἢ εἰδικῶς κατεστημένου ὀργάνου, οἵαν συνιστᾷ καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 8 τοῦ ν. 3200/1955 «περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως» προβλεπομένη κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν νομαρχῶν προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, προσβλητὴ δι' αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εἶναι οὐχὶ ἡ πρᾶξις αὕτη, ἀλλ' ἡ ἐπὶ τῆς ἀσκηθείσης κατ' αὐτῆς προσφυγῆς ἐκδιδομένη ἀπόφασις ἤ, ἐὰν παρέλθῃ ἄπρακτος ἡ προθεσμία ἐντὸς τῆς ὁποίας ἔδει νὰ ἐκδοθῇ ἡ ἀπόφασις αὕτη, ἡ ἐκ τῆς παρόδου ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης συναγομένη σιωπηρὰ ἀπόρριψις τῆς προσφυγῆς, τῆς αἰτιολογίας τῆς καθ' ἧς ἡ προσφυγὴ πράξεως ἀποτελούσης, εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, καὶ αἰτιολογίαν τῆς σιωπηρᾶς παραλείψεως. Ὅθεν, ἐφ' ὅσον ἐν προκειμένῳ, ἡ ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 17574/27.3.1970 ἀπόφασις τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς ὑπέκειτο εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 8 τοῦ ν. 3200/1955 προβλεπομένην προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, οὗτος δέ, ἀποφαινόμενος ἐπὶ τῆς προσφυγῆς, θὰ ἤλεγχεν ἐμμέσως τὴν νομιμότητα τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως τοῦ Ἀδελφάτου, ἧς ἐνεκρίθη ἡ δημοσίευσις εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, αἱ ἀποφάσεις αὗται ἀπαραδέκτως προσβάλλονται διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, ἥτις ἐκ τοῦ λόγου τούτου εἶναι ἀπορριπτέα.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 2585/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Δ. Παΐζης
Δικηγόρος : Ἰ. Δεβελέκος

Φορολογικαὶ Ἐπιτροπαί

Ἐπειδὴ ἐν παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 21 τοῦ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 β. δ/τος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων (φ. 171) ὁρίζεται ὅτι διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος παρεχομένας ὑπηρεσίας καθαριότητος τῶν ὁδῶν, πλατειῶν καὶ κοινοχρήστων χώρων, τῆς συλλογῆς ἀπορριμμάτων τῆς πόλεως καὶ τῆς ἀποκομιδῆς αὐτῶν ἐπιβάλλεται τέλος ὁριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ νομάρχου, ἐν δὲ τῇ παρ. 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὅτι τὸ τέλος καθαριότητος καὶ ἀποκομιδῆς ἀπορριμμάτων βαρύνει τὸν

ποιούμενον χρῆσιν τῶν ἀκινήτων. Ἐξ ἄλλου, ἐν ἄρθρ. 22 τοῦ αὐτοῦ β. δ/τος ὁρίζεται ὅτι διὰ τὰς δαπάνας ἐγκαταστάσεως, συντηρήσεως καὶ ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας πρὸς φωτισμὸν τῶν κοινοχρήστων χώρων ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου, ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ νομάρχου, ἡ ἐπιβολὴ ὑπὲρ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος τέλους μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὰ τριάκοντα τοῖς ἑκατὸν τοῦ ἑκάστοτε ἐπιβαλλομένου τέλους καθαριότητος.

Ἐπειδή, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν ὡς ἄνω διατάξεων τῶν παρ. 1 καὶ 5 τοῦ ἄρθρ. 21 τοῦ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 β. δ/τος, τὸ τέλος καθαριότητος δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου καὶ δι ὰ τ ὰ ἐ κ τ ὸ ς σ χ ε δ ί ο υ π ό λ ε ω ς κ ε ί μ ε ν α ἀ κ ί ν η τ α· ἐφ' ὅσον ὅμως δὲν ὁρίζεται τοῦτο ρητῶς ἐν τῇ οἰκείᾳ ἀποφάσει τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, τὸ ρηθὲν τέλος θεωρεῖται ἐπιβληθὲν μόνον διὰ τὰ ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως κείμενα ἀκίνητα. Συνεπῶς, ἐφ' ὅσον ἐν τῷ ἰσχύοντι διὰ τὸ ἔτος 1969 κανονισμῷ τοῦ τέλους καθαριότητος τοῦ ἀναιρεσιβλήτου Δήμου (ὑπ' ἀριθ. 280/1964 ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Νέας Ἰωνίας, ἐγκριθεῖσα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 556/16.1.1965 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς) δὲν ὁρίζεται ρητῶς ὅτι τὸ τέλος τοῦτο ἐπιβάλλεται καὶ διὰ τὰ ἐκτὸς τοῦ οἰκείου σχεδίου πόλεως κείμενα ἀκίνητα, τοῦτο θεωρεῖται ἐπιβληθὲν μόνον διὰ τὰ ἀκίνητα τὰ κείμενα ἐντὸς τοῦ σχεδίου πόλεως, εἶναι δὲ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ἀδιάφορον ὅτι ἐν τῷ ρηθέντι κανονισμῷ μνημονεύονται ρητῶς καὶ τὰ λατομεῖα.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, καθ' ἃ προκύπτει ἐκ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἡ δευτεροβάθμιος ἐπιτροπὴ ἔκρινε νόμιμον τὴν ἐγγραφὴν τοῦ ἀναιρεσείοντος εἰς τὸν ὡς ἄνω βεβαιωτικὸν κατάλογον διὰ τὴν ἀσκουμένην ὑπ' αὐτοῦ ἐπιχείρησιν, ἤτοι, καθ' ἃ δέχεται ἡ πρωτοβάθμιος ἐπιτροπή, διὰ τὸ ὅπερ ἐκμεταλλεύεται οὗτος λατομεῖον, κείμενον ἐν τῇ διοικητικῇ περιφερείᾳ τοῦ ἀναιρεσιβλήτου Δήμου. Δὲν βεβαιοῖ ὅμως ἡ δευτεροβάθμιος ἐπιτροπὴ ὅτι τὸ λατομεῖον τοῦτο κεῖται ἐντὸς τοῦ οἰκείου σχεδίου πόλεως, ἤτοι τὴν συνδρομὴν πραγματικοῦ γεγονότος ἀποτελοῦντος, κατὰ τὰ ἐν τῇ ἠγουμένῃ σκέψει, νόμιμον προϋπόθεσιν ἐπιβολῆς τέλους καθαριότητος ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσιβλήτου Δήμου, καίτοι ἡ βεβαίωσις ἀπῃτεῖτο διὰ τὸ ἠτιολογημένον τῆς ὡς ἄνω κρίσεως τῆς δευτεροβαθμίου ἐπιροπῆς ἐφ' ὅσον ὁ ἀναιρεσείων διὰ τῆς ἐφέσεως ἠμφεσβήτησε τὴν νομιμότητα τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸν ὡς ἄνω βεβαιωτικὸν κατάλογον ἰσχυρισθεὶς σχετικῶς ὅτι τὸ ὅπερ ἐκμεταλλεύεται λατομεῖον κεῖται ἐκτὸς τοῦ σχεδίου πόλεως. Οὕτως ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις τυγχάνει ἀναιτιολόγητος καὶ ἐκ τοῦ λόγου τούτου, βασίμως προβαλλομένου, εἶναι ἀναιρετέα, περιττῆς καθισταμένης τῆς ἐρεύνης τῶν λοιπῶν λόγων ἀναιρέσεως.

———

Τμ. Β' — Ἀριθ. 2589/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Δ. Παΐζης
Δικηγόρος : Κ. Μενεΐδης

Φορολογικαὶ Ἐπιτροπαί

Ἐπειδὴ ἐν παρ. 8 (περίπτ. β') τοῦ ἄρθρ. 38 τοῦ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 β. δ/τος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (φ. 171) ὁρίζεται ὅτι δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προβλεπόμενον φόρον ἀκαλύπτων χώρων οἱ χῶροι οἵτινες «κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος», ἤτοι κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ ν. δ/τος 3033/1954 «περὶ τῶν ἐσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων», ἀπετέλουν δενδροσκεπεῖς ἐκτάσεις, συστηματικὰς γεωργικάς, κτηνοτροφικάς, πτηνοτροφικὰς ἢ μελισσοκομικὰς ἐκμεταλλεύσεις καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον παραμένουν ὡς τοιαῦται καὶ ὅτι τὸ συστηματικὸν τῶν τοιούτων ἐκμεταλλεύσεων βεβαιοῦται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας γεωργικῆς ὑπηρεσίας.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἡ δευτεροβάθμιος ἐπιτροπὴ ἔκρινεν ὅτι ἡ ἐγγραφὴ τοῦ Λ.Ψ.** εἰς τὸν ὡς ἄνω βεβαιωτικὸν κατάλογον δὲν ἦτο νόμιμος, δεχθεῖσα σχετικῶς ὅτι «ὁ περὶ οὗ ἀκάλυπτος χῶρος μὲ τὰ ἐπ' αὐτοῦ εὑρισκόμενα κτίσματα κατὰ τὰ ἐπίδικα ἔτη ἐχρησιμοποιεῖτο διὰ κτηνοτροφικὴν ἐκμετάλλευσιν, ὡς τοῦτο ἐξάγεται καὶ ἐκ τῆς προσκομισθείσης ὑπὸ τοῦ ἐφεσείοντος σχετικῆς βεβαιώσεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἀριθ. πρωτ. 19457/16.10.1968, εἰς ἣν ἀναφέρεται ὅτι ὁ χῶρος οὗτος ἐχρησιμοποιεῖτο ἀπὸ τοῦ ἔτους 1950 μέχρι τοῦ παρελθόντος θέρους ὡς σταῦλος γαλακτοφόρων ἀγελάδων ἐκ 40 περίπου ζώων, καὶ ὡς ἐκ τούτου τυγχάνει ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου ἀκαλύπτων χώρων...».

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ὡς ἄνω σκέψεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως προκύπτει ὅτι ἡ δευτεροβάθμιος ἐπιτροπὴ ἐδέχθη ὅτι ὁλόκληρος ἡ ἔκτασις τοῦ οἰκείου ἀκινήτου, ἤτοι οὐ μόνον ἡ κεκαλυμμένη διὰ κτισμάτων, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀκάλυπτος, ἐχρησιμοποιεῖτο μέχρι τοῦ θέρους τοῦ ἔτους 1967 διὰ τὴν ἄσκησιν κτηνοτροφικῆς ἐκμεταλλεύσεως, διὸ καὶ ὁ λόγος ἀναιρέσεως δι' οὗ προβάλλεται ὅτι ἡ δευτεροβάθμιος ἐπιτροπὴ δὲν ἠρεύνησεν ἐὰν τὸ ἀκάλυπτον τμῆμα τοῦ ἀκινήτου ἐτέλει ἐν λειτουργικῇ ἐξαρτήσει πρὸς τὰ ἐπὶ τοῦ κεκαλυμμένου τμήματος ὑπάρχοντα κτίσματα καὶ τὴν ἀσκουμένην ἐν αὐτοῖς κτηνοτροφικὴν ἐκμετάλλευσιν, εἰς ὃ ζήτημα ἀνεφέρετο, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ἀσκηθείσης ἐφέσεως, ἡ ἀνακύψασα ἐν προκειμένῳ διαφορά, εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος.

Ἐπειδὴ ἡ δευτεροβάθμιος ἐπιτροπὴ πρὸς στήριξιν τῆς κρίσεως ὅτι ὁλόκληρος ἡ ἔκτασις τοῦ οἰκείου ἀκινήτου, ἤτοι καὶ ἡ ἀκάλυπτος, ἐχρησιμοποιεῖτο διὰ τὴν ἄσκησιν κτηνοτροφικῆς ἐκμεταλλεύσεως ἐπικαλεῖται τὴν ὡς ἄνω βεβαίωσιν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἧς τὸ περιεχόμενον παρατίθεται ἐν τῇ προσβαλλομένῃ ἀποφάσει· οὕτως, αὕτη τυγχάνει ἠτιολογημένη, ὁ δὲ περὶ τοῦ

ἐναντίου λόγος ἀναιρέσεως, δι' οὗ προβάλλεται ὅτι ἡ βεβαίωσις τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας δὲν ἠδύνατο νὰ ἀποτελέσῃ κρίσιμον στοιχεῖον, διότι δὲν ἀνεφέρετο ἐν αὐτῇ ἡ ἀκριβὴς θέσις τοῦ βουστασίου καὶ ὅτι διὰ τὴν κτηνοτροφικὴν ἐκμετάλλευσιν ἐχρησιμοποιεῖτο ἀνεξάρτητος οἰκοπεδικὴ ἔκτασις, κειμένη παραπλεύρως, εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀπαράδεκτος καθ' ὃ ἀμφισβητῶν τὴν ἐκ τῆς βεβαιώσεως ταύτης συναχθεῖσαν ὑπὸ τῆς δευτεροβαθμίου ἐπιτροπῆς ὡς ὡς ἄνω κρίσιν, ἥτις, ὡς ἀναγομένη εἰς πράγματα, εἶναι ἀνέλεγκτος κατ' ἀναίρεσιν.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 2696/1972

Προεδρεύων : Ἀγ. Σταυρόπουλος
Εἰσηγητής : Δ. Τσιροπινᾶς
Δικηγόρος : Ἠ. Κακλιαμάνης

Ὅρια Νομῶν

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 1 (περίπτ. ιγ') τοῦ ἄρθρου 85 τοῦ ν. δ/τος 2888/1954 «περὶ κυρώσεως δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος» (Α' 139) διὰ τὴν ἐκ μέρους τῆς κοινότητος ἄσκησιν παντὸς ἐνδίκου μέσου ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἀπόφασις τοῦ οἰκείου κοινοτικοῦ συμβουλίου. Ἐξ ἄλλου, ἐν ἄρθρῳ 88 τοῦ αὐτοῦ κώδικος προβλέπεται μὲν ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος δύναται ἐν προφανεῖ κινδύνῳ ἐκ τῆς ἀναβολῆς καὶ ἄνευ ἀποφάσεως τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου νὰ ἀσκῇ ἔνδικα μέσα, ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ τὰς ἐνεργείας του ταύτας ἀμέσως εἰς τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον πρὸς ἔγκρισιν.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις, ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου δικηγόρου τῆς αἰτούσης Κοινότητος, ἠσκήθη ὑπὸ τῆς ἀναιρεσιούσης φερομένης ἐν τῷ προοιμίῳ τοῦ ἀναιρετηρίου ὡς «νομίμως ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου της Θ.Ζ.** κατοίκου Βραγγιανῶν», δὲν προσήχθη ὅμως μέχρι τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως ἡ κατὰ νόμον ὡς ἄνω ἀπαιτουμένη ἀπόφασις τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς ἀναιρεσιούσης Κοινότητος Βραγγιανῶν περὶ ἀσκήσεως τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως ἀναιρέσεως ἢ ἐγκρίσεως τῆς ἀσκήσεως αὐτῆς. Συνεπῶς ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις εἶναι ἀπορριπτέα ὡς τύποις ἀπαράδεκτος δι' ἔλλειψιν νομιμοποιήσεως τῆς ἀναιρεσιούσης.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 2704/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Χ. Μακρίδης
Δικηγόροι : Β. Γκούμας (πάρ. Ν.Σ.Κ.), Ε. Κουρῆς

Ἀπαλλοτρίωσις

Ἐπειδή, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν διατάξεων τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 46 τοῦ

Κωδ. Νόμου 3713 «περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας» (β.δ. 6/18.2.1961, φ. 22), ἐπὶ διοικητικῆς πράξεως ὑποκειμένης εἰς ἐνδικοφανῆ προσφυγὴν ἐνώπιον τῆς ἐκδούσης αὐτὴν ἢ προϊσταμένης ἀρχῆς ἢ εἰδικῶς κατεστημένου ὀργάνου, οἵαν συνιστᾷ καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 8 τοῦ ν. 3200/1955 «περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως» προβλεπομένη κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν νομαρχῶν προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, προσβλητὴ δι' αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, εἶναι οὐχὶ ἡ πρᾶξις αὕτη, ἀλλ' ἡ ἐπὶ τῆς ἀσκηθείσης κατ' αὐτῆς προσφυγῆς ἐκδιδομένη ἀπόφασις, ἥ, ἐὰν παρέλθῃ ἄπρακτος ἡ προθεσμία ἐντὸς τῆς ὁποίας ἔδει νὰ ἐκδοθῇ ἡ ἀπόφασις αὕτη, ἡ ἐκ τῆς παρόδου ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης συναγομένη σιωπηρὰ ἀπόρριψις τῆς προσφυγῆς, τῆς αἰτιολογίας τῆς καθ' ἧς ἡ προσφυγὴ πράξεως ἀποτελούσης, εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην καὶ αἰτιολογίαν τῆς σιωπηρᾶς παραλείψεως. Ὅθεν, ἐν προκειμένῳ, αἱ προσβαλλόμεναι ἀποφάσεις τοῦ Νομάρχου Κερκύρας, ὑπόκεινται εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 8 τοῦ ν. 3200/1955 προβλεπομένην προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἀπαραδέκτως προσβάλλεται διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, ἥτις ἐκ τοῦ λόγου τούτου εἶναι ἀπορριπτέα καὶ καθ' ὃ μέρος στρέφεται κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 2711/1972

Προεδρεύων : Ἀγ. Σταυρόπουλος
Εἰσηγητής : Δ. Παΐζης
Δικηγόροι : Ν. Κωστάμης, Κ. Μενεΐδης

Φορολογικαὶ Διαφοραί

Ἐπειδὴ διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἀπερρίφθη ἡ ὡς ἄνω ἀπὸ 27.10.1958 ἔφεσις τοῦ ἀναιρεσείοντος ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ ὅτι «ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ φακέλλου δὲν διεπιστώθη σφάλμα ἀφορῶν εἰς ὁλόκληρον τὴν ἐγγραφήν, κατ' ἀκολουθίαν νομίμως ὁ ἐκκαλῶν ἐνεγράφη εἰς τὸν βεβαιωτικὸν κατάλογον τοῦ φόρου ἀκαλύπτων χώρων ὡς ἐνοικιοστασιακὸς μισθωτὴς τοῦ ἐπὶ τῆς λεωφόρου Ἀλεξάνδρας 142 οἰκοπέδου». Ἐκ τῆς αἰτιολογίας ὅμως ταύτης δὲν προκύπτει ὅτι ἡ δευτεροβάθμιος ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐξήτασε τοὺς διὰ τῆς ἐφέσεως καὶ τοῦ ἐπὶ ταύτης ὑπομνήματος προβληθέντας λόγους, δι' ὧν ὁ ἀναιρεσείων ἀφ' ἑνὸς μὲν ἠμφεσβήτησε τὴν συνδρομὴν ἐν προκειμένῳ νομίμου προϋποθέσεως ἐπιβολῆς φόρου ἀκαλύπτων χώρων καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ἐπὶ τοῦ δι' ὃ ἐφορολογήθη αὕτη οἰκοπέδου ὑφίσταται οἰκοδομὴ ἀξίας μείζονος τοῦ 1/5 τῆς ἀξίας τούτου (ἄρθρ. 32 παρ. 2 ἐδάφ. δεύτερον β.δ. 19.12.1955/21.1.1956, φ. 29), ἀφ' ἑτέρου δὲ ἰσχυρίσθη ὅτι τὸ οἰκόπεδον ὡς ἀπὸ ἀμνημονεύτου χρόνου δενδροσκεπὲς δὲν ὑπόκειται εἰς φόρον ἀκαλύπτων χώρων, ὅστις ἰσχυρισμὸς ἦτο νόμῳ βάσιμος (ἄρθρ. 38 παρ. 3 περίπτ. β' β.δ. 24.9/20.10.1958 β. δ/τος, φ. 171). Οὕτως, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις δὲν εἶναι προσηκόντως ἠτιολογημένη καὶ ἐκ τοῦ λόγου τούτου, βασίμως προβαλλομένου, εἶναι ἀναι-

ρετέα, καθ' ὃ μέρος δι' αὐτῆς ἀπερρίφθη ἡ ἔφεσις τοῦ ἀναιρεσείοντος κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 727/1958 ἀποφάσεως τῆς πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς.

Ἐπειδή, ἀναιρουμένης ἐν μέρει τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως δέον ἡ ὑπόθεσις κατὰ τὸ μέρος τοῦτο, ὡς χρήζουσα διευκρινήσεως κατὰ τὸ πραγματικόν, νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν αὐτὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς νέαν κατ' οὐσίαν κρίσιν.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 2742/1972

Προεδρεύων : Ἀγ. Σταυρόπουλος
Εἰσηγητής : Δ. Τσιροπινᾶς
Δικηγόρος : Α. Καμπίτσης (πάρ. Ν.Σ.Κ.),

Φορολογικαὶ Ἐπιτροπαί

Ἐπειδὴ ἡ ἐπιβολὴ τελῶν χαρτοσήμου ἐπὶ μισθώσεως ἔργου (ἐργολαβίας συνδεομένου μετὰ τοῦ ἐδάφους, προβλέπεται ὑπὸ τῆς παραγράφου 9 τοῦ ἄρθρου 15ε τοῦ Κώδικος νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου (π.δ. 28.7.1931, ΦΕΚ 239), ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ν. 2246/1952 (ΦΕΚ 282). Περαιτέρω ἐν παραγράφῳ 10 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὁρίζεται ὅτι «ἐπὶ ὑπεργολαβικῆς ἐκτελέσεως τῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 9 ἔργων, τὰ σχετικὰ τιμολόγια ἢ ἕτερα ἔγγραφα ὑπόκεινται ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τέλος 0,50 %», ἐν συνεχείᾳ δὲ ρυθμίζεται ἐν παραγράφῳ 11 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὁ τρόπος καταβολῆς τοῦ τέλους τούτου (τ.ἔ. διὰ τριπλοτύπου κατὰ τὴν ὑποβολὴν εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τῶν στοιχείων τῶν ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων). Ἐξ ἄλλου, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἄρθρων 681 καὶ 684 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ὑπεργολαβία ὑφίσταται ὁσάκις ὁ ἐργολάβος ἀναθέτει τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρ' αὐτοῦ ἀναληφθέντος ἔργου εἰς ἕτερον πρόσωπον, τὸν ὑπεργολάβον, ὅστις ἀναλαμβάνει τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ ἔναντι ὡρισμένης ἀμοιβῆς, ἐν τῇ περιπτώσει δὲ ταύτῃ ὁ μὲν ἐργολάβος ἐπέχει τὴν θέσιν ἐργοδότου ἔναντι τοῦ ὑπεργολάβου, ὁ δὲ ἀρχικὸς ἐργοδότης, οὐδένα νομικὸν δεσμὸν ἔχων μετὰ τοῦ ὑπεργολάβου, ἔχει ἔναντι αὐτοῦ ὑπεύθυνον μόνον τὸν ἐργολάβον. Συνεπῶς, περὶ ὑπεργολαβίας πρόκειται καὶ ὁσάκις ὁ ἀναλαβὼν τὴν ἐκτέλεσιν ὡρισμένου ἔργου συνιστᾷ μετ' ἄλλων ὁμόρρυθμον ἢ ἑτερόρρυθμον ἑταιρείαν, εἰς ἣν εἰσφέρει τὴν σχέσιν ἐργολαβίας, ἤτοι τὰ ἐξ αὐτῆς ἀπορρέοντα δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις, μὲ σκοπὸν αὐτῆς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, διότι, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, διὰ τῆς συναπτομένης συμβάσεως, πέραν τῆς συστάσεως τῆς ἑταιρείας, ἀνατίθεται εἰς τὸ νομικὸν πρόσωπον αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου-ἑταίρου ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου ἔναντι ἀμοιβῆς, ἥτις, ἐν τῇ ἐν λόγῳ περιπτώσει, εἶναι ἐκείνη ἣν οὗτος συνεφώνησε μετὰ τοῦ ἐργοδότου, ἤτοι συντρέχουν αἱ κατὰ νόμον ὡς ἄνω προϋποθέσεις διὰ τὴν ὕπαρξιν τῆς ὑπεργολαβίας. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως δὲ ταύτης εἶναι ἄνευ σημασίας τὸ ὅτι ἐνδεχομένως ἡ ἑταιρεία συνιστᾶται πρὸ τῆς συνάψεως τῆς οἰκείας συμβάσεως ἐργολαβίας (ἤτοι τῆς συμβάσεως, δι' ἧς ὁ ἐργοδότης ἀναθέτει τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου εἰς τὸν ἐργολάβον) καὶ ἐπὶ τῇ προόψει ταύ-

της, διότι πληρουμένης τῆς προϋποθέσεως ταύτης, ἤτοι ἀνατιθεμένης τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου εἰς τὸν ἐργολάβον, ὑφίσταται περαιτέρω ἀνάθεσις αὐτῆς ὑπὸ τούτου, εἰς τὴν συσταθεῖσαν ἑταιρείαν.

Ἐπειδὴ ἐν προκειμένῳ, τὸ ἐκδὸν τὴν ἀναιρεσιβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστήριον καὶ ἀνέλεγκτον περὶ τὰ πράγματα κρίσιν ἐδέξατο, ὡς ἐκ τῆς ἀποφάσεως δείκνυται, ὅτι ὁ Π.Κ.**, πολιτικὸς μηχανικὸς καὶ ἐργολάβος δημοσίων ἔργων δ' τάξεως, ἀναδειχθεὶς τελευταῖος μειοδότης εἰς σχετικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν τῆς 23ης Δεκεμβρίου 1956, εἶχεν ἀναλάβει παρὰ τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ὑπαλλήλων Ἐμπορικῶν Καταστημάτων τὴν ἐκτέλεσιν ὡρισμένου ἔργου (ἤτοι τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Ξενοδοχείου Ambassadeurs»), εἶτα δὲ συνέστησε μετὰ τῆς ὁμορρύθμου ἑταιρείας «Ι.Α.Α.** καὶ Σία» διὰ τοῦ ἀπὸ 2 Ἰανουαρίου 1957 ἑταιρικοῦ τὴν ἀναιρεσείουσαν ὁμόρρυθμον ἑταιρείαν «Ι.Α.Α.** καὶ Σία – Π.Κ.**), εἰς ἣν καὶ εἰσέφερε τὴν ὡς ἄνω ὑπ' αὐτοῦ ἀναληφθεῖσαν ἐργολαβίαν, τοῦ ἔργου ἐκτελεσθέντος ὑπὸ τῆς τελευταίας ταύτης (ἀναιρεσειούσης) ἑταιρείας. Ταῦτα δεχθὲν τὸ δικάσαν δικαστήριον ἔκρινε περαιτέρω ὅτι μεταξὺ τοῦ ὡς εἴρηται τελευταίου μειοδότου-ἐργολάβου Π.Κ.** καὶ τῆς ἀναιρεσειούσης ἑταιρείας ὑφίσταται σχέσις ὑπεργολαβίας καὶ ὅτι ὁ τοιοῦτος νομικὸς χαρακτὴρ τῆς ἐν λόγῳ σχέσεως δὲν ἐπηρεάζεται «ἐκ τοῦ ὅτι ἡ σύστασις τῆς (ἐφεσιβλήτου) ἀναιρεσειούσης ἑταιρείας συνεφωνήθη ἐνδεχομένως πρὸ τῆς καταρτίσεως τῆς ἄνω συμβάσεως ἐργολαβίας, τοῦθ' ὅπερ, ἄλλως τε καὶ δὲν ἀποδεικνύεται, τοῦ ἀπὸ 17.12.1956 ἰδιωτικοῦ συμφωνητικοῦ μὴ φέροντος βεβαίαν χρονολογίαν καὶ οὐδὲν ἐντεῦθεν ἀποδεικνύοντος». Οὕτω κρῖναν τὸ δικάσαν δικαστήριον, ἤτοι δεχθὲν ὅτι διὰ τῆς συστάσεως τῆς ἀναιρεσειούσης ὁμορρύθμου ἑταιρείας συνήφθη καὶ σύμβασις ὑπεργολαβίας μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ ἀναλαβόντος τὸ ἔργον Π.Κ.**, ἡ ὁποία καὶ ὑπὸ τὰς λοιπὰς ἐν τῷ νόμῳ προϋποθέσεις ὑπόκειται εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 15ε παρ. 10 τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων περὶ τελῶν Χαρτοσήμου προβλεπόμενον τέλος, ὀρθῶς τὸν νόμον ἡρμήνευσε καὶ ἐφήρμοσε, διὸ καὶ ὁ λόγος ἀναιρέσεως, διὰ τοῦ ὁποίου προβάλλεται ὅτι κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου ἡ σχέσις αὕτη ἐχαρακτηρίσθη ὡς ὑπεργολαβία, ἐλέγχεται ἀβάσιμος καὶ ἀπορριπτέος.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 3090/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Ἠλ. Καμπίτσης
Δικηγόροι : Θ. Παπαδόπουλος, Δ. Μαῦρος

Φορολογικαὶ Ἐπιτροπαί

Ἐπειδὴ ἐν ἄρθρῳ 3 § 4 τοῦ ἀνωτέρω β.δ. 166/1967 ὁρίζονται τὰ ἑξῆς : «Ἡ παράλειψις τῶν κλητεύσεων ἢ ἡ ἐλλιπὴς καὶ μὴ ἐμπρόθεσμος κοινοποίησις αὐτῶν καθιστᾷ τὴν διαδικασίαν καὶ πᾶσαν ἐπακολουθήσασαν ἐνέργειαν

ἀκυρώσιμον παρὰ τῆς ἰδίας ἐπιτροπῆς, ἐπανερχομένης τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου. Εἰς τὴν αἴτησιν ταύτην δὲν ἀπαιτεῖται ἡ ἐπισύναψις γραμματίου ἢ τριπλοτύπου εἰσπράξεως τοῦ παραβόλου». Ἡ διάταξις ὅμως αὕτη, ὁρίζουσα ὅτι ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῇ προϋποθέσεις καθίσταται ἀκυρώσιμος, ἡ «διαδικασία» καὶ πᾶσα ἐπακολουθήσασα «ἐνέργεια», δὲν ἀφορᾷ καὶ εἰς τὰς ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν ἐκδιδομένας δικαστικὰς ἀποφάσεις, αἵτινες μόνον διὰ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ νόμου ἐνδίκων μέσων δύνανται ν' ἀνατραπῶσιν, ἐν οἷς καὶ ἡ ἀνακοπή, ἥτις χωρεῖ δι' ἔλλειψιν κλητεύσεως ἢ διὰ πλημμελῆ κλήτευσιν καὶ ἀσκεῖται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως (ἄρθρ. 7 § 3).

Ἐπειδὴ ἐν προκειμένῳ, ἡ πρώτη τῶν ἀναιρεσιβαλλομένων ὡς ἄνω ἀποφάσεων (91/1968), ἐκδοθεῖσα ἐπὶ αἰτήσεως τοῦ ἤδη ἀναιρεσείοντος περὶ ἀκυρώσεως τῆς προεκδοθείσης ὑπ' ἀριθ. 499/1967 ἀποφάσεως τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς καὶ εἰδικώτερον ἐπὶ αἰτήσεως δι' ἧς προεβάλλετο ὅτι ὁ ἤδη ἀναιρεσείων δὲν εἶχε κλητευθῆ νομίμως κατὰ τὴν συζήτησιν, ἔκρινεν ὅτι τοιαύτη αἴτησις ἀκυρώσεως εἶναι ἀπαράδεκτος. Οὕτω κρίνασα, ἡ ἀναιρεσιβαλλομένη ἀπόφασις ὀρθῶς ἐφήρμοσε καὶ ἡρμήνευσε τὴν παρατεθεῖσαν ὡς ἄνω διάταξιν τοῦ ἄρθρου 3 § 4 τοῦ β.δ. 166/1967, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ ἠγουμένῃ σκέψει, ὁ δὲ περὶ τοῦ ἀντιθέτου λόγος ἀναιρέσεως τυγχάνει ἀβάσιμος καὶ ἀπορριπτέος.

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ
ΝΟΜΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΙΣ

«Περὶ μὴ προϋπολογισμοῦ ὡς χρόνου δημοτικῆς ὑπηρεσίας τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 689/1970 ἐντασσομένων, τοῦ χρόνου τῆς στρατιωτικῆς θητείας αὐτῶν ὡς κληρωτῶν ἢ καθ' ὑποχρέωσιν ἐφέδρων».

Κύριον Δήμαρχον Καλαμαριᾶς

Ἐπὶ τοῦ ὑμετέρου ὑπ' ἀριθ. 7757/17.10.72 ἐγγράφου καὶ σὺν τῇ ἐπιστροφῇ τῆς ἀπὸ 5.10.72 αἰτήσεως καὶ τοῦ ἀτομικοῦ φακέλλου τοῦ κατὰ τὸν ν. 689/1970 ἐπανενταχθέντος Α.Κ.**, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω τὴν γνώμην μου ἐπὶ τοῦ τεθέντος μοι ἐρωτήματος ὡς πρὸς τὴν ἀναγνώρισιν ὡς χρόνου ὑπηρεσίας τοῦ ἐν τῷ στρατῷ χρόνου ὑπηρεσίας του ὡς κληρωτοῦ.

Ἐκ τοῦ ἀτομικοῦ φακέλλου τοῦ αἰτοῦντος προκύπτει ὅτι οὗτος ἐνταχθεὶς ἀρχικῶς κατὰ τὸν ν. 4541/66 ἐπανενετάγη κατὰ τὰς διτάξεις τοῦ Ν.Δ. 689/1970 εἰς τὸν 9ον βαθμὸν μετὰ σχετικὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου μὲ πλεονάζοντα χρόνον 3 ἐτῶν καὶ 3 μηνῶν, ληφθείσης ὑπ' ὄψιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 ἐδαφ. 1 παρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 689/70 ἀπάσης τῆς ἐφ' οἱαδήποτε σχέσει πρὸ τῆς στρατεύσεώς του ὡς κληρωτοῦ καὶ μετὰ τὴν ἀπόλυσίν του ὑπηρεσίας του ἐν τῷ Δήμῳ.

Αἰτεῖται ἤδη ὅπως εἰς τὸν χρόνον τῆς τακτικῆς του ὑπηρεσίας ὑπολογισθῇ καὶ τὸ διάστημα ἀπὸ 15.10.61 μέχρι 28.10.63, καθ' ὃ ὑπηρέτησε τὴν κανονικήν του θητείαν ἐν τῷ στρατεύματι καὶ ὅπερ δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

Ποῖαι ὑπηρεσίαι προσμετροῦνται διὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρ. 11 τοῦ Ν.Δ. 689/70 ἐπανένταξιν καθορίζονται λεπτομερῶς ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἐδαφ. 1 παρ. β, δηλονότι εἰς διάταξιν ἀποτελοῦσαν ἐν πολλοῖς ἐπανάληψιν καὶ συμπλήρωσιν τῶν διὰ τοῦ ἄρθρ. 3 ἐδαφ. 1 τοῦ ν. 4464/65 ρυθμιζομένων (ἤτοι πᾶσα ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ ἢ ἡμερομισθίῳ ἢ ὡρομισθίῳ ἢ ἐπὶ ποσοστοῖς προϋπηρεσία εἰς Ὀργανισμὸν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, τὸ Δημόσιον, νομικὸν πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, τὸν ΟΔΙΣΥ, τὴν Ὑπηρεσίαν Ἐφοδίων Ἐξωτερικοῦ καὶ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας).

Ἀκολούθως ἐν ἐδαφίῳ 4 τοῦ ἰδίου ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 689/70 καθορίζεται ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 82/69 περὶ προσμετρήσεως εἰς τὴν πολιτικὴν ὑπηρεσίαν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου καὶ τῆς προϋπηρεσίας των εἰς τὰς ἐνόπλους Δυνάμεις καὶ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν δυνάμει τοῦ Ν.Δ. 4541/66 ἐνταχθέντων καὶ τῶν δυνάμει τοῦ Ν.Δ. 689/50 ἐνταχθησομένων ὑπαλλήλων.

Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 1 ἐδαφ. 1 τοῦ Ν.Δ. 82/69, ἡ εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις

διανυθεῖσα ὑπὸ τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων προϋπηρεσία ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ μονίμου ἀξιωματικοῦ, τοῦ ἀνακατεταγμένου ἐφέδρου ἀξιωματικοῦ, ὡς καὶ τοῦ ἐθελοντοῦ ἢ ἀνακατεταγμένου ἢ μονίμου ὑπαξιωματικοῦ ἢ ὁπλίτου, ἡ ἀπομένουσα μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ὁ ὑπάλληλος καθ' ὑποχρέωσιν θὰ ὑπηρέτει ὑπὸ τὰ ὅπλα ὡς κληρωτὸς ἢ ἔφεδρος, προσμετρεῖται εἰς τὴν πολιτικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπαλλήλου διὰ τὴν ἐπανένταξιν ρυθμιζομένην, τότε (κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Ν.Δ. 82/69) ὑπὸ τοῦ ν. 4464/65, ἤδη δὲ ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 689/70.

Ἡ διάταξις εἶναι σαφεστάτη, ἀποκλείουσα τὴν προσμέτρησιν εἰς τὴν πολιτικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπὸ ἔνταξιν ὑπαλλήλου τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας του ὡς κληρωτοῦ ἢ καθ' ὑποχρέωσιν ἐφέδρου.

Τὰς αὐτὰς ρυθμίσεις καθορίζει ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 86000/10.11.70 κωδικοποιητικὴ Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ἐν Κεφαλαίῳ 15ῳ αὐτῆς, ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρ. 1 Ν.Δ. 82/69 ἐπὶ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 689/70 ἐπανεντασσομένων ὑπαλλήλων.

Θὰ παρατηρήσω ἀκόμη ὅτι ἀνεξαρτήτως τῆς τοιαύτης διὰ τῆς σαφοῦς διατάξεως τοῦ ἄρθρ. 1 ν. 82/69 ρυθμίσεως τοῦ προκειμένου θέματος διὰ τοὺς ὑπὸ ἔνταξιν δημοτικοὺς ὑπαλλήλους, τὸ πόρισμα τῆς μὴ δυνατότητος ὑπολογισμοῦ τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας τινὸς ἐν τῷ στρατῷ ὡς κληρωτοῦ ὡς χρόνου τακτικῆς ὑπηρεσίας, συνάγεται καὶ ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 17 καὶ 99 τοῦ ν. 1811/51 διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ τῶν ἄρθρων (συναφῶν πρὸς τὰ πρῶτα) 6 καὶ 92 τοῦ νόμου 406/63 διὰ τοὺς δημοτικοὺς ὑπαλλήλους, ἀποδιδόντων ἄλλωστε προϊσχῦον δίκαιον, ἤδη ἄρθρ. 6 καὶ 54 τοῦ ἀπὸ 1.9.72 ἰσχύοντος ὑπ' ἀριθ. 1140/24.4.72 Β. Δ/τος περὶ Κώδικος δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

Τῷ ὄντι ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν διατάξεων τούτων σαφῶς συνάγεται ἀφ' ἑνὸς μὲν ὅτι οὐδεὶς διορίζεται εἰς δημοσίαν ἢ δημοτικὴν τακτικὴν θέσιν ἐὰν δὲν ἔχῃ ἐκπληρώσει τὰς στρατιωτικάς του ὑποχρεώσεις, ἑτέρωθεν δὲ ὅτι διὰ τὴν προαγωγὴν τινος εἰς ἀνώτερον βαθμὸν δέον νὰ συντρέχῃ ἡ νόμιμος προϋπόθεσις τῆς συμπληρώσεως ὡρισμένου χρόνου ὑπηρεσίας ἐν τῷ κατωτέρῳ βαθμῷ, χρόνου περιγραφομένου κατὰ τὰς περιστάσεις εἰς διάφορον μέτρον ἐν τῷ νόμῳ. Εἶναι ὅθεν προφανὲς ὅτι κατὰ τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν καὶ τῶν διατάξεων τούτων τῶν βασικῶν καταστατικῶν νομοθετημάτων, τῶν διεπόντων καὶ ρυθμιζόντων τὴν προσωπικὴν κατάστασιν τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων, δὲν ὑπάρχει περιθώριον ὑπολογισμοῦ τῆς θητείας ὡς κληρωτοῦ ὡς χρόνου τακτικῆς ὑπηρεσίας ὑπαλληλικῆς.

Περίπτωσις ὑπολογισμοῦ χρόνου στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ὡς χρόνου πολιτικῆς ὑπηρεσίας ὑπαλλήλου προβλέπεται ὑπὸ τῆς νομοθεσίας μόνον ἐὰν συντρέχῃ τὸ στοιχεῖον τῆς εἰς τὴν ζώνην τῶν Ἐπιχειρήσεων

ὑπηρεσίας, βεβαιωμένης δι' εἰδικῆς βεβαιώσεως τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου Στρατοῦ (περὶ οὗ βεβαίως δὲν πρόκειται ἐνταῦθα).

Οὕτω τὸ ἄρθρ. 12 τοῦ Ν. 4541/66 προσέθεσεν ἔκτον ἐδάφιον εἰς τὸ ἄρθρ. 73 τοῦ Β.Δ. 406/63, καθ' ὃ οἱ κεκτημένοι ἀπολυτήριον γυμνασίου δύνανται νὰ τύχουν τῆς ἐν τῷ νόμῳ προβλεπομένης ὑπηρεσιακῆς ἐξελίξεως μέχρι τῶν ἀνωτάτων κλιμακίων τῆς ἱεραρχίας ἐφ' ὅσον ἔχουν 20ετῆ πραγματικὴν δημοτικὴν ἢ κοινοτικὴν ὑπηρεσίαν, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ὁποίας δικαιοῦνται νὰ προσμετρήσουν καὶ μέχρι 5 ἐτῶν προϋπηρεσίαν των εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις, ἐφ' ὅσον ἔχουν ὑπηρετήσει εἰς τὴν ζώνην τῶν Ἐπιχειρήσεων (περίπτωσις τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Δήμου Χ.Ι.**, προσαγόντος τὴν ὑπ' ἀριθ. 498246/27.2.67 βεβαίωσιν τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου, ἐξ ἧς προκύπτει ὅτι ὑπηρέτησεν εἰς τὴν ζώνην τῶν Ἐπιχειρήσεων ἐπὶ 3 ἔτη 2 μῆνας καὶ 29 ἡμέρας – ἴδετε καὶ ὑπ' ἀριθ. 11/5.11.67 πρακτικὸν τοῦ παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου).

Κατόπιν τῶν ὡς ἄνω ἐκτιθεμένων καὶ ἐν ὄψει τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ ἀπὸ 15.10.61 μέχρι 28.10.63 ἐν τῷ στρατεύματι ὑπηρεσία τοῦ αἰτοῦντος ἦτο τοιαύτη ὡς κληρωτοῦ, ἄγομαι εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ αἴτημά του περὶ συνυπολογισμοῦ τοῦ διαστήματος τούτου ὡς χρόνου τῆς τακτικῆς του ἐν τῷ Δήμῳ ὑπηρεσίας, δὲν εὑρίσκει νόμιμον ἔρεισμα εἰς τὴν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν.

Ὡς πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος ἐπικαλουμένην ὑπ' ἀριθ. 1387/14–30665 ἐγκύκλιον τοῦ ΑΣΔΥ, αὕτη οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν μὲ τὸ ὑπὸ κρίσιν θέμα τοῦ ὑπολογισμοῦ ἢ μὴ τοῦ χρόνου τῆς θητείας τινὸς ὡς κληρωτοῦ ὡς χρόνου τακτικῆς ὑπηρεσίας, ἀναφερομένη εἰς τὸ θέμα τῆς σειρᾶς διαβαθμίσεως τῶν ἐντασσομένων καὶ μονιμοποιουμένων ὑπαλλήλων (ἴδετε καὶ ὡς ἄνω ἀναφερόμενον ὑπ' ἀριθ. 11/5.11.67 πρακτικὸν Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου).

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Δήμου Καλαμαριᾶς Θεσσαλονίκης

ΚΩΝΣΤ. Γ. ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ - ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ - ΕΡΜΗΝΕΙΑΙ - ΓΝΩΜΑΙ Κ.Λ.Π.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ - ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ Κ.Λ.Π.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενική Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπ. Αὐτοδ/σεως
Τμῆμα Δημ. καὶ Κοιν. Περιουσίας

'Αριθ. Πρωτ. 101861
'Αριθ. 'Εγκ. Κ.Δ. 43

'Εν 'Αθήναις τῇ 2ᾳ Δεκεμβρίου 1972

«Κοινοποιεῖται ἡ ὑπ' ἀριθ. 789/1972 Γνωμοδότησις τοῦ Β'. Τμήματος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους».

Πρὸς παγίους 'Αποδέκτας 'Εγκυκλίων

Κοιν.: Νομαρχίαν Μεσσηνίας – Διεύθυνσιν 'Εσωτερικῶν – Καλαμάταν ἐπὶ τῷ ὑπ' ἀριθ. 26807/14.9.1972 ἐγγράφῳ της.

'Εχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν κατωτέρω τήν, ἣν καὶ ἀποδεχόμεθα, ὑπ' ἀριθ. 789/1972 Γνωμοδότησιν τοῦ Β' τμήματος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, δι' ἧς ἐγένετο δεκτόν, ὅτι ἡ, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 5269/10.8.1931 «περὶ ἀδειῶν οἰκοδομῆς κ.λπ. ἐπὶ τῶν ρυμοτομουμένων ἀκινήτων», ἔγγραφος δήλωσις τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος πρὸς τὴν ἐρωτῶσαν ἀρχήν, ἂν ἀποφασίζῃ νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ ρυμοτομουμένου ἀκινήτου, συνάπτεται μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου πόλεως, τὴν συντέλεσιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως τοῦ ρυμοτομουμένου ἀκινήτου καὶ μὲ τὴν καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεως τούτου, δι' ἅτινα πάντα, ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των καὶ λόγῳ τῆς ἐντεῦθεν ὑπὸ τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος ἀναλήψεως ἀντιστοίχων ὑποχρεώσεων καὶ οἰκονομικῶν ἐπιβαρύνσεων, ἀπαιτεῖται, ὡς εἰκός, ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ἵνα ἔχητε ταύτην ὑπ' ὄψιν.

'Ο 'Υπουργὸς
ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

'Αριθ. Γνωμοδ. 789/1972

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Τμῆμα Β'

Συνεδρίασις τῆς 29ης Νοεμβρίου 1972

'Αντιπρόεδρος: Κ. Τσαγκαράκης
Εἰσηγητής: Γ. 'Αντωνόπουλος

'Αριθ. ἐρωτήματος: 87246/1788/1.11.1972 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν – Γεν.

Δ/νσις Διοικήσεως – Δ/νσις Τοπ. Αὐτοδ/σεως – Τμῆμα Δημ. καὶ Κοιν. Περιουσίας.

Περίληψις ἐρωτήματος :

«'Ερωτᾶται ἐάν, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 5269/10.8.1931 «περὶ ἀδειῶν οἰκοδομῆς κ.λπ. ἐπὶ τῶν ρυμοτομουμένων ἀκινήτων» πρὸ τῆς χορηγήσεως ἀδείας εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς, πρὸς ἐπαύξησιν τοῦ κτιρίου καθ' ὕψος ἢ κατὰ κεκαλυμμένην ἐπιφάνειαν κ.λπ., ἀπαιτῆται ἁπλῶς δήλωσις τοῦ ἐκπροσωποῦντος τὸν 'Οργανισμὸν Δημάρχου ἢ Προέδρου τῆς Κοινότητος ἢ λῆψις ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. ἢ Κ.Σ. τοῦ οἰκείου 'Οργανισμοῦ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».

'Επὶ τοῦ πρόσθεν ἐρωτήματος τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἐγνωμοδότησεν ὡς ἀκολούθως ὁμοφώνως :

'Ο Νόμος 5269/1971 «περὶ ἀδειῶν οἰκοδομῆς κ.λπ. ἐπὶ τῶν ρυμοτομουμένων ἀκινήτων, ἐν ἄρθρῳ 1 ὁρίζει : Παρ. 1..... 'Εφ' ὅσον ὅμως αἱ αἰτούμενα ὅπως ἐκτελεσθῶσιν οἰκοδομικαὶ ἐργασίαι (ἐπὶ ρυμοτομουμένων ἀκινήτων) ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν ἐπαύξησιν τοῦ κτιρίου καθ' ὕψος ἢ κατὰ κεκαλυμμένην ἐπιφάνειαν..... ὁ ἐνδιαφερόμενος δέον νὰ προσαγάγῃ εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀρχὴν πληρεξούσιον τῶν ἰδιοκτητῶν..... αὕτη δὲ πρὸς τῆς χορηγήσεως τῆς ἀδείας ὀφείλει νὰ ἐρωτᾷ τὸν οἰκεῖον Δῆμον ἢ Κοινότητα ἂν ἀποφασίζῃ νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ ρυμοτομουμένου κτιρίου.....Παρ. 2. 'Εὰν ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης δηλώσωσι ἐγγράφως πρὸς τὴν ὡς ἄνω ἀρχὴν ἀδυναμίαν πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ ρυμοτομουμένου.....'Εὰν ἀντιθέτως ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης δηλώσωσιν ἐγγράφως ὅτι ἀποδέχονται τὴν ἄμεσον ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου ὡς πρὸς τὸ ρυμοτομούμενον ἀκίνητον, τότε οὗτοι, ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας ὀφείλουσι νὰ ἐπισπεύσωσι τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ κτιρίου.....

'Εκ τῆς γραμματικῆς διατυπώσεως τῶν διατάξεων τούτων σαφῶς καταφαίνεται ὅτι ἡ ἔγγραφος δήλωσις τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος πρὸς τὴν ἐρωτῶσαν ἀρχήν, ἂν ἀποφασίζῃ νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ ρυμοτομουμένου ἀκινήτου συνάπτεται μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου πόλεως, τὴν συντέλεσιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως τοῦ ρυμοτομουμένου ἀκινήτου καὶ μὲ τὴν καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεως τούτου, δι' ἅτινα πάντα, ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των καὶ λόγῳ τῆς ἐντεῦθεν ὑπὸ τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος ἀναλήψεως ἀντιστοίχων ὑποχρεώσεων καὶ οἰκονομικῶν ἐπιβαρύνσεων ἀπαιτεῖται, ὡς εἰκός, ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ οὐχὶ ἁπλῆ δήλωσις τοῦ ἐκπροσωποῦντος τὸν 'Οργανισμὸν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως Δημάρχου ἢ Προέδρου τῆς Κοινότητος.

'Η λύσις αὕτη ἐπερείδεται καὶ εἰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 108 τοῦ διὰ τοῦ Ν.Δ. 2288/1954 κυρωθέντος Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος καθ' ἃς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον κέκτηται γενικὴν ἁρμοδιότητα ἐπὶ παντὸς θέματος, ἐφ' οὗ δὲν καθίσταται εἰδικῶς ἁρμόδιος ὁ δήμαρχος ἢ ἡ δημαρχιακὴ 'Επιτροπή, εἰδικῶς

δὲ γνωμοδοτεῖ ἐπὶ θεμάτων τοπικοῦ ἐνδιαφέροντος, ὁσάκις καλεῖται πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς Διοικήσεως, ὡς εἶναι, ἐν προκειμένῳ κατ' ἐξοχὴν ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ σχεδίου ὡς πρὸς τὸ ρυμοτομούμενον ἀκίνητον (οὕτω καὶ Σ.Ε. 2569/1969 ἐπὶ παρεμφεροῦς θέματος).

Ἐκ ἄλλου, μεταξὺ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 117 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος ἀπαριθμουμένων ἁρμοδιοτήτων τοῦ Δημάρχου, δὲν περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἐν θέματι ἀνωτέρω, οὔτε τῷ παρέχεται αὕτη ἐξ ἄλλης τινὸς διατάξεως νόμου. Ὅθεν εἰς τὸ ἐρώτημα προσήκει ἡ ὡς ἄνω ἀναλυτικὴ ἀπάντησις.

Ὁ Εἰσηγητὴς Νομικὸς Σύμβουλος

Γ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις ΠΟΤΑ–Τμῆμα ΠΟΤΑ

Ἀριθ. Πρωτ. 104432
Ἀριθ. Ἐγκ. Κ.Δ. 44

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4ῃ Δεκεμβρίου 1972

«Ὅριον ἡλικίας διορισμοῦ εἰς ἐνίας θέσεις τακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις Ἐσωτερικῶν

Κοιν.: Λοιποὺς παγίους Ἀποδέκτας Ἐγκυκλίων (Πινάκων Α' καὶ Β').

1. Διὰ τῆς παρούσης ἐγκυκλίου κοινοποιεῖται τὸ ὑπ' ἀριθ. 709 β.δ. δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 205 τῆς 23ης Νοεμβρίου 1972 φύλλου τοῦ πρώτου τεύχους τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πρὸς γνῶσιν καὶ ἐνημέρωσιν τῶν παρ' ὑμῖν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

2. Διὰ τοῦ ὡς ἄνω β.δ. παρέχεται κατ' ἐξαίρεσιν, ἡ δυνατότης διορισμοῦ εἰς ἐνίας θέσεις τακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ο.Τ.Α., προσώπων ὑπερβάντων τὸ 35ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ ἰσχύοντα ἐπὶ τῶν δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 709

«Περὶ καθορισμοῦ ὁρίου ἡλικίας διορισμοῦ εἰς ἐνίας θέσεις τακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν :

1. Τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1140/72 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν περὶ καταστάσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 854/5.9.1972 γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 627/12.10.1972 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον

Διὰ τὸν διορισμὸν εἰς τακτικὰς θέσεις τῶν ἀντιστοίχων κλάδων τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως :

α) Μηχανικῶν καὶ ὑπομηχανικῶν.

β) Διευθυντῶν ἐπαγγελματικῆς σχολῆς, καὶ

γ) Ὑποδιευθυντῶν ἐπαγγελματικῆς σχολῆς, ὁρίζεται ἀνώτατον ὅριον ἡλικίας τὸ 45ον ἔτος.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4ῃ Νοεμβρίου 1972

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν
ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις ΠΟΤΑ–Τμῆμα ΠΟΤΑ
Ἀριθ. Πρωτ. 102759
Ἀριθ. Ἐγκ. Κ.Δ. 45

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4ῃ Δεκεμβρίου 1972

«Ἀποδοχαὶ τεχνικῶν ὑπαλλήλων Δήμων».

Πρὸς τὴν Νομαρχίαν Θεσσαλονίκης
Δ/νσιν Ἐσωτερικῶν

Κοιν.: Λοιποὺς παγίους Ἀποδέκτας Ἐγκυκλίων

Σχετ: Ὑμέτερον 27501 ἀπὸ 4 Ὀκτωβρίου 1972

Ἐπὶ τῷ ὑπερθεν σχετικῷ κοινοποιοῦμεν κατωτέρω τὴν ὑπ' ἀριθ. 788/29.

11.1972 γνωμοδότησιν τοῦ Β' τμήματος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, «περὶ τοῦ, ἐὰν ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν μηχανικῶν ἐνίων δήμων θὰ ἐφαρμοσθοῦν αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ ν.δ. 1140/1972, ἢ θὰ διατηρήσουν οὗτοι τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τούτων παρεχομένας εἰς τούτους ἀποδοχὰς αἵτινες εἶναι ὑπέρτεραι τῶν, διὰ τῶν τελευταίων τούτων διατάξεων καθορισθεισῶν», πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς ὁποίας συμφωνοῦμεν, πρὸς γνῶσιν καὶ ἐνημέρωσιν τῶν ἐνδιαφερομένων 'Οργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γενικὸς Γραμματεύς
Γ. ΦΩΚΑΣ

'Αριθ. Γνωμοδ. 788/1972

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Τμῆμα Β'

Συνεδρίασις τῆς 29ης Νοεμβρίου 1972

'Αντιπρόεδρος: Ε. Κουρουσόπουλος

Εἰσηγητής: Γ. 'Αντωνόπουλος

'Αριθ. ἐρωτήματος: 83663/7251/12.10.1972 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν – Γεν. Δ/νσις Δ/σεως – Δ/νσις Τοπ. Αὐτοδ/σεως – Τμῆμα ΠΟΤΑ

Περίληψις ἐρωτήματος:

«'Εὰν ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν μηχανικῶν ἐνίων Δήμων θὰ ἐφαρμοσθῶσιν αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ Ν.Δ. 1140/1972 ἢ θὰ διατηρήσωσιν οὗτοι τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τούτων παρεχομένας εἰς τούτους ἀποδοχὰς αἵτινες εἶναι ὑπέρτεραι τῶν διὰ τῶν τελευταίων τούτων διατάξεων καθορισθεισῶν».

'Επὶ τοῦ πρόσθεν ἐρωτήματος τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἐγνωμοδότησεν ὡς ἀκολούθως, ὁμοφώνως:

Τὸ Νομ. Δ/γμα 1140/1972 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἑνιαῖον κείμενον τῶν περὶ καταστάσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν 'Υπαλλήλων διατάξεων» ἐν ἄρθρῳ 45 καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον «'Αποδοχαὶ τεχνικοῦ προσωπικοῦ καὶ γεωπόνων» ὁρίζει: Παρ. 1 'Ο μισθὸς τοῦ τεχνικοῦ προσωπικοῦ καὶ τὰ πάγια παρακολουθήματα τοῦ μισθοῦ, ὡς αἱ προσαυξήσεις, τὰ ἐπιδόματα, γενικὰ ἢ εἰδικά, καθορίζονται οἷα τὰ ἐκάστοτε παρεχόμενα εἰς τοὺς τακτικοὺς τεχνικοὺς ὑπαλλήλους, ἀντιστοίχου κατηγορίας καὶ βαθμοῦ, τοῦ 'Υπουργείου Δημοσίων 'Εργων, τὰ δὲ εἰδικὰ τούτων ἐπιδόματα παρέχονται καὶ εἰς τὸ τυχὸν μὴ ἔχον ἀντίστοιχον πρὸς αὐτοὺς εἰδικότητα τεχνικὸν προσωπικόν.

Σαφῶς διὰ τῶν παρατεθεισῶν ἀνωτέρω διατάξεων ὁρίζεται ὅτι αἱ ἐν γένει ἀποδοχαὶ τοῦ τεχνικοῦ προσωπικοῦ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καθορίζονται οἷαι αἱ ἑκάστοτε παρεχόμεναι εἰς τοὺς τακτικοὺς τεχνικοὺς ὑπαλλήλους ἀντιστοίχου κατηγορίας καὶ βαθμοῦ τοῦ 'Υπουργείου Δημοσίων 'Εργων.

'Επομένως αἱ ἀνωτέρω καθοριζόμεναι ἀποδοχαὶ εἶναι καὶ αἱ καταβαλλό-

μεναι εἰς τούτους ἀσχέτως τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τῶν ρηθεισῶν διατάξεων καταβαλλομένων τοιούτων.

'Ο Εἰσηγητὴς Νομικὸς Σύμβουλος
Γ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπ. Αὐτ/σεως–Τμῆμα Φορολογίας
'Αριθ. Πρωτ. 106947
'Αριθ. 'Εγκ. Κ.Δ. 1 'Εν 'Αθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1972

«Κοινοποιεῖται ἡ ὑπ' ἀριθ. 3112/1972 ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας».

Πρὸς παγίους 'Αποδέκτας 'Εγκυκλίων
(Πινάκων Α' καὶ Β')

Κοιν.: Προέδρους Πρωτοβαθμίων καὶ Δευτεροβαθμίων Φορολογικῶν 'Επιτροπῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης

'Εχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν κατωτέρω τὴν ὑπ' ἀριθ. 3112/1972 ἀπόφασιν τῆς 'Ολομελείας τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας, ἀφορῶσαν ἀφ' ἑνὸς εἰς τὴν δυνατότητα προβολῆς νέων πραγματικῶν ἰσχυρισμῶν τὸ πρῶτον κατ' ἔφεσιν ἐνώπιον τῶν οἰκείων Δευτεροβοθμίων 'Επιτροπῶν ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὸν τρόπον προβολῆς πραγματικῶν ἰσχυρισμῶν καὶ ἐν γένει λόγων ἐφέσεως ἐνώπιον τῶν αὐτῶν 'Επιτροπῶν, ἵνα λάβητε γνῶσιν καὶ ἐνημερώσητε τοὺς Προέδρους τῶν Φορολογικῶν 'Επιτροπῶν.

'Ο 'Υπουργὸς
ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

'Αριθμὸς 3112/1972

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

'Εν 'Ολομελείᾳ

Προεδρεύων: 'Ηλ. Καμπίτσης
Εἰσηγητής: Δ. Τσιροπινᾶς
Δικηγόροι: Γ. Δημητρίου, Δ. Μαῦρος

«Περὶ ἀναιρέσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 116/1969 ἀποφάσεως τῆς Α' Δευτεροβαθμίου 'Επιτροπῆς 'Επιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν κ.λπ. Δήμου 'Αθηναίων».

Διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως διώκεται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 116/1969 ἀποφάσεως τῆς Α' Δευτεροβαθμίου 'Επιτροπῆς 'Επιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου 'Αθηναίων ἀφορώσης εἰς ἐγγραφὴν τῆς αἰτούσης

εἰς τοὺς καταλόγους φόρου ἀκαλύπτων χώρων οἰκονομικῶν ἐτῶν 1960 ἕως 1967.

'Η προκειμένη ὑπόθεσις νομίμως εἰσάγεται ἐνώπιον τῆς 'Ολομελείας τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας κατὰ παραπομπὴν ἐκ τοῦ Β' Τμήματος, κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 2859/1971 ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου τούτου πρὸς ἐπίλυσιν λόγῳ σπουδαιότητος καὶ γενικωτέρας σημασίας ζητημάτων, ἀφορώντων ἀφ' ἑνὸς εἰς τὴν δυνατότητα προβολῆς νέων πραγματικῶν ἰσχυρισμῶν τὸ πρῶτον κατ' ἔφεσιν ἐνώπιον τῶν οἰκείων Δευτεροβαθμίων 'Επιτροπῶν 'Επιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὸν τρόπον προβολῆς πραγματικῶν ἰσχυρισμῶν καὶ ἐν γένει λόγων ἐφέσεως ἐνώπιον τῶν αὐτῶν 'Επιτροπῶν.

Τὰ ὡς ἄνω ἀναφερόμενα ζητήματα ἀποτελοῦν τὸ θέμα τῆς παρούσης δίκης.

'Εφ' ὧν ὁ Εἰσηγητὴς ἀνέπτυξε τὴν γνώμην αὐτοῦ.

'Ακοῦσαν τοῦ πληρεξουσίου τῆς αἰτούσης ἀναπτύξαντος καὶ προφορικῶς τοὺς λόγους τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως καὶ αἰτησαμένου τὴν παραδοχὴν αὐτῆς, τοῦ πληρεξουσίου τοῦ Δήμου 'Αθηναίων, αἰτησαμένου τὴν ἀπόρριψιν ταύτης.

'Ιδὸν τὰ σχετικὰ ἔγγραφα

Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον

'Επειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, δι' ἣν κατεβλήθησαν τὰ νόμιμα τέλη καὶ τὸ παράβολον, ὡς δείκνυται ἐκ τῶν ὑπ' ἀριθ. 69012, 69010 καὶ 69011 τοῦ ἔτους 1970 γραμματίων τοῦ Ταμείου Δικαστικῶν Εἰσπράξεων 'Αθηνῶν, διώκεται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 116/1969 ἀποφάσεως τῆς Α' Δευτεροβαθμίου 'Επιτροπῆς 'Επιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου 'Αθάναίων ἀφορώσης εἰς ἐγγραφὴν τῆς αἰτούσης εἰς τοὺς καταλόγους φόρου, ἀκαλύπτων χώρων οἰκονομικῶν ἐτῶν 1960 ἕως 1967.

'Επειδὴ ἡ προκειμένη ὑπόθεσις νομίμως εἰσάγεται ἐνώπιον τῆς 'Ολομελείας τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας κατὰ παραπομπὴν ἐκ τοῦ Β' Τμήματος, κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 2859/1971 ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου τούτου πρὸς ἐπίλυσιν λόγῳ σπουδαιότητος καὶ γενικωτέρας σημασίας ζητημάτων ἀφορώντων ἀφ' ἑνὸς εἰς τὴν δυνατότητα προβολῆς νέων πραγματικῶν ἰσχυρισμῶν τὸ πρῶτον κατ' ἔφεσιν ἐνώπιον τῶν οἰκείων Δευτεροβοθμίων 'Επιτροπῶν 'Επιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὸν τρόπον προβολῆς πραγματικῶν ἰσχυρισμῶν καὶ ἐν γένει λόγων ἐφέσεως ἐνώπιον τῶν αὐτῶν 'Επιτροπῶν.

'Επειδὴ ἐν ἄρθρῳ 72 τοῦ Β. Δ/τος τῆς 24 Σεπτεμβρίου/20 'Οκτωβρίου 1958 (Α' 171) «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Ν. Δ/τος 4260/1962 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων ἀφορώντων εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Διοικήσεως τοῦ 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν» (Α' 186) προβλέπεται ὅτι ἡ ἐπίλυσις τῶν φορολογικῶν διαφορῶν καὶ τῶν ἐν γένει ἀμφισβητήσεων περὶ τὴν βεβαίωσιν οἱουδήποτε αὐτοτελοῦς φόρου, τέλους κλπ. μεταξὺ δήμου ἢ κοινότητος καὶ φορολογουμένου ἀνατίθενται κατὰ

πρῶτον καὶ δεύτερον βαθμὸν εἰς 'Επιτροπὰς καὶ δὴ ὅτι ἡ μὲν προσφυγὴ ἀσκεῖται ἐνώπιον τῶν πρωτοβαθμίων 'Επιτροπῶν, ἡ δ' ἔφεσις ἐνώπιον τῶν δευτεροβαθμίων 'Επιτροπῶν. Εἰδικῶς, ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 72 ὁρίζεται ὅτι «ἡ σύνθεσις τῶν 'Επιτροπῶν, τὰ τῆς λειτουργίας αὐτῶν, ἡ προθεσμία τῆς ἀσκήσεως τῶν ἐνδίκων μέσων, τὰ τῶν παραβόλων καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια καθορίζονται διὰ Β. Διατάγματος (.....)». Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἐξουσιοδοτικῆς ταύτης διατάξεως ἐξεδόθη τὸ Β.Δ. 166/1967 «περὶ τρόπου ἐπιλύσεως διαφορῶν καὶ ἀμφισβητήσεων ἐπὶ ἐν γένει φορολογιῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (Α' 33), διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ὁποίου ὡρίσθη ἐν παραγράφῳ 1 (ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Β. Δ/τος 599/1969) ὅτι «ἡ ἔφεσις ἀσκεῖται ἐγγράφως ὑπὸ τῶν ἐνώπιον τῆς πρωτοβοθμίου ἐπιτροπῆς διαδίκων ἐντὸς προθεσμίας 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς εἰς αὐτοὺς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς πρωτοβαθμίου ἐπιτροπῆς», ἐν παραγράφῳ 2 ὅτι «ἡ ἔφεσις (.....) ἐπιδίδεται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν γραμματέα τῆς πρωτοβαθμίου ἐπιτροπῆς, ὅστις ὀφείλει ἀμέσως νὰ πέμψῃ ταύτην μετὰ τῆς σχετικῆς δικογραφίας εἰς τὸν γραμματέα τῆς οἰκείας δευτεροβαθμίου ἐπιτροπῆς (.....)» καὶ ἐν παραγράφῳ 4 ὅτι «ὡς πρὸς τὰς συνεδρίας, τὴν προθεσμίαν καὶ κλήτευσιν τῶν διαδίκων (κλπ.) ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν τὰ ἐν ἄρθροις 3 καὶ 4 τοῦ αὐτοῦ Β. Δ/τος ὁριζόμενα διὰ τὴν πρωτοβάθμιον ἐπιτροπὴν (.....). 'Ακολούθως διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Β. Δ/τος 166/1967 ὁρίζεται, ὅτι «οἱ διάδικοι δικαιοῦνται νὰ λαμβάνουν γνῶσιν τοῦ φακέλλου μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς δικασίμου. 'Ο Πρόεδρος τῆς 'Επιτροπῆς δύναται νὰ χορηγήσῃ κατὰ τὴν δικάσιμον προθεσμίαν τὸ πολὺ 10 ἡμερῶν διὰ τὴν ὑποβολὴν συμπληρωματικῶν ὑπομνημάτων ἐκ μέρους τῶν διαδίκων», ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως τῶν ὡς ἄνω διεπουσῶν τὴν διαδικασίαν ἐπιλύσεως διαφορῶν καὶ ἀμφισβητήσεων ἐπὶ τῶν ἐν γένει φορολογιῶν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων διατάξεων, προβλέπεταί τι περὶ ὑποβολῆς νέων πραγματικῶν ἰσχυρισμῶν ἐν τῇ κατ' ἔφεσιν δίκῃ.

'Επειδὴ ἐν ὄψει τῶν προμνησθεισῶν διατάξεων, τὸ δικαστήριον, κρίνει, ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου ζητήματος ὅτι, ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν ἐν λόγῳ εἰδικῶν διατάξεων τῶν διεπουσῶν τὰ τῆς ἐπιλύσεως τῶν περὶ ὧν πρόκειται διαφορῶν καὶ ἀμφισβητήσεων δὲν προκύπτει σχετικὸς περιορισμός, οὐδὲ θεσπίζεται σχετικὴ ἀπαγόρευσις, δὲν ἀποκλείεται κατὰ νόμον ἡ προβολὴ νέων πραγματικῶν ἰσχυρισμῶν τὸ πρῶτον κατ' ἔφεσιν ἐνώπιον τῶν ἀνωτέρω Δευτεροβαθμίων 'Επιτροπῶν· ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου ζητήματος, ὅτι πραγματικοὶ ἰσχυρισμοὶ καὶ ἐν γένει λόγοι ἐφέσεως ἐνώπιον τῶν ἐν λόγῳ 'Επιτροπῶν δύνανται νὰ προβληθοῦν μόνον διὰ τοῦ δικογράφου τῆς ἐφέσεως, οὐχὶ δὲ διὰ δικογράφου προσθέτων λόγων, δοθέντος ὅτι ἐν τῷ νόμῳ δὲν προβλέπεται δυνατότης προβολῆς ἐνώπιον τῶν εἰρημένων 'Επιτροπῶν νέων λόγων ἐφέσεως διὰ δικογράφου προσθέτων λόγων, οὐδὲ καὶ διὰ τοῦ κατ' ἔφεσιν ὑπομνήματος, καθόσον οὕτω θὰ παρεβιάζετο ἡ ἀρχὴ τῆς τηρήσεως προδικασίας καὶ συνεπῶς δὲν θὰ ἐξησφαλίζετο οὔτε ὁ καθορισμὸς τοῦ ἐπιδίκου ἀντικειμένου, οὔτε ἡ δυνατότης τῆς ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ὑπερασπίσεως καὶ ἀμύνης ἐκ μέρους τοῦ ἐφεσιβλήτου.

'Επειδή, κατὰ ταῦτα, ἐπιλυομένων, κατὰ τὰ προεκτεθέντα, τῶν ζητημάτων εἰς ἃ ἀναφέρεται ἡ εἰρημένη παραπεμπτικὴ ἀπόφασις, δέον ἡ ὑπόθεσις νὰ ἀναπεμφθῇ εἰς τὸ Β' Τμῆμα πρὸς περαιτέρω διάγνωσιν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπ. Αὐτ/σεως–Τμῆμα Φορολογίας

'Αριθ. Πρωτ. 107020
'Αριθ. 'Εγκ. Κ.Δ. 2

'Εν 'Αθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1972

«Κοινοποιεῖται ἡ ὑπ' ἀριθ. 837/72 γνωμοδότησις τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους».

Πρὸς παγίους 'Αποδέκτας 'Εγκυκλίων
(Πινάκων Α' καὶ Β')

Κοιν.: Νομαρχίαν 'Αττικῆς – Διεύθυνσιν 'Εσωτερικῶν
ἐπὶ τῷ ὑπ' ἀριθ. 61336/1972 ἐγγράφῳ της.

"Εχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν κατωτέρω τήν, ἣν καὶ ἀποδεχόμεθα, ὑπ' ἀριθ. 837/72 γνωμοδότησιν τοῦ Β' τμήματος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ἀφορῶσαν εἰς τὴν παραγραφὴν ἀξιώσεων ἐκ τελῶν, δικαιωμάτων κ.λπ. Ο.Τ. Αὐτ/σεως, λόγῳ μὴ βεβαιώσεως τούτων ἐντὸς τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῶν, πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Α.Ν. 344/68, οἰκείων διατάξεων προθεσμίας παραγραφῆς, ἵνα ἔχητε ταύτην ὑπ' ὄψιν.

'Ο 'Υπουργὸς
ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

'Αριθ. Γνωμ. 837/1972

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
Τμῆμα Β'
Συνεδρίασις τῆς 6 Δεκεμβρίου 1972

'Αντιπρόεδρος: Χ. Γεωργιόπουλος
Εἰσηγητής: Γ. 'Αντωνόπουλος

'Αριθ. ἐρωτήματος: 97120/24.11.1972 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν – Γεν. Δ/νσις Διοικήσεως – Δ/νσις Τοπ. Αὐτ/σεως.

Περίληψις ἐρωτήματος:

«'Ερωτᾶται ἐὰν ἡ Κοινότης Σταμάτας ὑποχρεοῦται νὰ χορηγήσῃ βεβαίωσιν περὶ μὴ ὀφειλῆς εἰσφορᾶς, λόγῳ ἐπεκτάσεως σχεδίου πόλεως, εἰς ἰδιοκτήτην ἐκτάσεως ὑπαχθείσης εἰς τὸ σχέδιον πόλεως ἐν ἔτει 1955 καὶ μὴ βεβαιωθείσης, διότι ὁ αἰτῶν καὶ ὑπόχρεως ἦτο ἄγνωστος εἰς τὴν Κοινότητα».

'Επὶ τοῦ πρόσθεν ἐρωτήματος τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἐγνωμοδότησεν ὡς ἀκολούθως:

Καθ' ἃ εἰς τὸ ἐρώτημα ἐκτίθεται ἡ Κοινότης Σταμάτας δὲν ἤσκησε μέχρι τοῦδε τὸ δικαίωμα αὐτῆς πρὸς βεβαίωσιν εἰσφορᾶς λόγῳ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου εἰς τὴν περιοχήν της εἰς βάρος ἰδιοκτήτου οἰκοπέδου τινός.

Διὰ προηγουμένων διατάξεων (ἄρθρ. 60 Ν.Δ. 3033/1954, ἄρθρ. 76 τοῦ ἀπὸ 24.9.1958 Β. Δ/τος) ἐρρυθμίζετο ἐνιαίως ἡ παραγραφὴ τόσον τῶν ἐκ βεβαιωθέντων φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων ἀξιώσεων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ὅσον καὶ ἡ παραγραφὴ τοῦ δικαιώματος αὐτῶν ὅπως προβαίνωσιν εἰς βεβαίωσιν τῶν φόρων, τελῶν κ.λπ. διὰ τῆς ἐγγραφῆς τῶν ὑποχρέων εἰς τοὺς οἰκείους δημοτικοὺς καταλόγους ὁριζομένης ὡς ἐπταετοῦς καὶ ἀρχομένης ἀφ' ἧς ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης ἠδύνατο νὰ προβῇ εἰς τὴν ρηθεῖσαν ἐγγραφὴν (Οὕτω Σ.Ε. 233/1971, 2287/1971).

Τὸ πρῶτον ὁ ἀ.ν. 344/1968 «περὶ διατάξεων τινῶν ἀφορωσῶν εἰς τοὺς 'Οργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως», πρὸς ἄρσιν τῆς ὑφισταμένης μέχρι τότε ἀοριστίας (ἴδετε εἰσηγ. ἔκθεσιν τοῦ Α.Ν. 344/1968 ἐν ἄρθρῳ 2) διέστειλε μεταξὺ τῶν ὡς εἴρηται δύο παραγράφων, ὁρίσας, ὡς πρὸς μὲν τὴν παραγραφὴν τοῦ δικαιώματος τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων πρὸς βεβαίωσιν τῶν ἐσόδων ἐν ἄρθρῳ 2 αὐτοῦ ὅτι: 1. 'Η βεβαίωσις τῶν φόρων, τελῶν, δικαιωμάτων-εἰσφορῶν καὶ ἀντιτίμου προσωπικῆς ἐργασίας ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἐντὸς ἀποσβεστικῆς προθεσμίας πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, εἰς ὃ ἀνάγονται. 'Η διάταξις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου δὲν ἰσχύει εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς εἶναι ἄγνωστοι οἱ ὑπόχρεοι καὶ καθίσταται ὡς ἐκ τούτου ἀνέφικτος ἡ βεβαίωσις. 2. 'Επιφυλαττομένης τῆς ἰσχύος τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἡ βεβαίωσις τῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκ φόρων, τελῶν, δικαιωμάτων, εἰσφορῶν καὶ ἀντιτίμου προσωπικῆς ἐργασίας τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1963 καὶ προηγουμένων ἐτῶν συντελεῖται μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1969, ὡς πρὸς δὲ τὴν παραγραφὴν τῶν ἐκ βεβαιωθέντων φόρων κ.λπ. ἀξιώσεων αὐτῶν ἐν ἄρθρῳ 6 ὅτι: Τὸ ἄρθρον 76 τοῦ αὐτοῦ Β.Δ. (ἄρθρ. 60 ν.δ. 3033/1954, ἄρθρον 3 Ν.Δ. 3908/58) ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «'Ο χρόνος παραγραφῆς τῶν ἀξιώσεων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων εἶναι εἴκοσι ἐτῶν, ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐβεβαιώθησαν αὗται ὁριστικῶς. Κατ' ἐξαίρεσιν αἱ προερχόμεναι ἐκ φόρων ἐν γένει, τελῶν, δικαιωμάτων, εἰσφορῶν καὶ ἀντιτίμου προσωπικῆς ἐργασίας παραγράφονται μετὰ πενταετίαν ἀρχομένην ὡς ἀνωτέρω».

'Εν ὄψει τῶν παρατεθεισῶν ἀνωτέρω διατάξεων, ἡ περίπτωσις τοῦ ἐρωτήματος καθ' ἣν ἡ Κοινότης Σταμάτας δὲν ἤσκησε μέχρι τοῦδε τὸ δικαίωμα τῆς βεβαιώσεως τοῦ ἐκ τῆς ἐν ἔτει 1955 ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου ἐσόδου της εἰς βάρος ἰδιοκτήτου τινὸς οἰκοπέδου λόγῳ τοῦ ὅτι ἦτο ἄγνωστος εἰς αὐτήν, θέτει τὸ θέμα ἐὰν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀ.ν. 344/1968 εἶχεν ἢ οὐ ὑπακύψει εἰς παραγραφὴν τὸ δικαίωμα τῆς Κοινότητος Σταμάτας νὰ προβῇ εἰς βεβαίωσιν τῆς εἰσφορᾶς.

'Επὶ τοῦ θέματος τούτου τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἔχει τὴν γνώμην ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς Κοινότητος πρὸς βεβαίωσιν τῆς εἰσφορᾶς εἶχεν ἤδη ὑποκύψει εἰς

τὴν ἐπταετῆ παραγραφὴν τοῦ ἄρθρου 76 τοῦ ἀπὸ 24.9.1958 Β. Δ/τος πρὸς τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Α.Ν. 344/1968.

'Ως πρὸς τὸν χρόνον ἐνάρξεως τῆς ἀποσβεστικῆς ταύτης παραγραφῆς τοῦ δικαιώματος τῆς Κοινότητος Σταμάτας πρὸς βεβαίωσιν τοῦ φόρου οὗτος ἄρχεται ἀφ' ἧς συνέτρεξαν αἱ πραγματικαὶ προϋποθέσεις αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμεναι διὰ τὴν γέννησιν τοῦ σχετικοῦ δικαιώματος καὶ οὐχὶ ἀφ' ἧς ἐν τοῖς πράγμασι κατέστη δυνατὴ ἡ βεβαίωσις καὶ δὴ ἀφ' ἧς περιῆλθον εἰς τὸν Δῆμον ἢ τὴν Κοινότητα, κατόπιν ἐνεργειῶν τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων ἢ ὑποβολῆς ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου σχετικῆς δηλώσεως τὰ στοιχεῖα ἐξ ὧν προκύπτει ἡ ὕπαρξις τοῦ δικαιώματος (Σ.Ε. 2624/1971 ad hoc), ἡ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου νέα τυχὸν ρύθμισις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 1 τοῦ Α.Ν. 344/1968 δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἀναδρομικὴν δύναμιν τοιούτου σκοποῦ μηδαμῶς προκύπτοντος ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης ἢ τῆς ἐπὶ ταύτης Εἰσηγητικῆς 'Εκθέσεως τοῦ Α.Ν. 344/1968 (ἴδε εἰσηγ. ἔκθεσιν ἄρθρ. 2). Πρὸς τὴν ἄποψιν τῆς μὴ ἀναδρομικότητος τοῦ Α.Ν. 344/1968 ἴδετε καὶ Α.Π. 687/1971.

Κατ' ἀκολουθίαν τούτων ἐν προκειμένῳ τὸ δικαίωμα τῆς Κοινότητος Σταμάτας πρὸς βεβαίωσιν εἰσφορᾶς ἐκ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ οἰκοπέδου τοῦ ἐν λόγῳ ἰδιώτου ἔχει ὑποπέσει εἰς τὴν ἐπταετῆ παραγραφὴν πολὺ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ἀ.ν. 344/1968 καὶ ἐπομένως μὴ ὑφισταμένης ἀντιστοίχου ὀφειλῆς αὐτοῦ ὑποχρεοῦται ἡ Κοινότης εἰς τὴν χορήγησιν εἰς τοῦτον βεβαιώσεως περὶ μὴ ὑπάρξεως τοιαύτης ὀφειλῆς.

'Ο Εἰσηγητὴς Νομικὸς Σύμβουλος
Γ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις ΠΟΤΑ–Τμῆμα Συντάξεων
'Αριθ. Πρωτ. 102398/8707
Γενικὴ Διαταγὴ 97

'Εν 'Αθήναις τῇ 4 Δεκεμβρίου 1972

«Χορήγησις δώρου ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων 1972 καὶ Νέου 'Ετους εἰς τοὺς δημοτικοὺς συνταξιούχους κ.λπ.».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

"Εχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις:

1. Τοῦ ἄρθρου 7 τῆς ὑπ' ἀριθ. 180/28.11.1960 πράξεως τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, κυρωθείσης διὰ τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Ν. Δ/τος 4242/1962 καὶ

2. Τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νόμου 4505/1966 (Φ.Ε.Κ. 56/66 τ.Α'.) παρέχομεν ὑμῖν τὰς κάτωθι ὁδηγίας, διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων προβλεπομένου δώρου ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων 1972, εἰς τοὺς συντα-

ξιούχους τῶν Δήμων, Δημοτικῶν-Κοινοτικῶν 'Ιδρυμάτων, ὡς καὶ τοὺς λαμβάνοντας χορηγίαν τέως Δημάρχους.

1. Ποσὸν δώρου

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω θὰ καταβληθῇ ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ σύνολον τῆς μηνιαίας συντάξεως τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1972, μετὰ τῶν πάσης φύσεως συνταξιοδοτικῶν ἐπιδομάτων (π.χ. ἀνικανότητος κ.λπ.).

Οἱ συνταξιοδοτηθέντες διὰ τμῆμα τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἐ.ἔ. δικαιοῦνται τόσων τριακοστῶν τοῦ δώρου ὅσαι αἱ ἡμέραι συνταξιοδοτήσεώς των κατὰ τὸν μῆνα αὐτόν.

Οἱ δικαιούμενοι τμήματος τοῦ δώρου ἐπὶ ταῖς 'Εορταῖς Χριστουγέννων 1972 ἐπὶ ἀποδοχῶν ἐνεργείας, δικαιοῦνται νὰ λάβωσι κατ' ἐπιλογὴν τὸ δῶρον τοῦτο εἴτε ὡς ὑπάλληλοι εἴτε ὡς συνταξιοῦχοι.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ δῶρον ἐπὶ τῆς συντάξεως ὑπολογίζεται ὁλόκληρον, ἀνεξαρτήτως ἡμερῶν συνταξιοδοτήσεως κατὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον 1972.

Δῶρον θὰ λάβουν καὶ αἱ οἰκογένειαι εἰς ἃς καταβάλλεται ἐπὶ τρίμηνον ἡ σύνταξις τοῦ ἀποβιώσαντος συνταξιούχου. 'Εν περιπτώσει θανάτου τοῦ συνταξιούχου ἐντὸς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1972, τὰ διαδεχόμενα αὐτὸν ἐν τῇ συντάξει πρόσωπα τῆς οἰκογενείας του δικαιοῦνται τοῦ δώρου, ἐφ' ὅσον δὲν κατεβλήθη τοιοῦτον εἰς τὸν ἀποβιώσαντα. 'Εάν, ἀντιθέτως, κατεβλήθη δῶρον εἰς τὸν ἀποβιώσαντα, τὰ πρόσωπα ταῦτα δὲν δικαιοῦνται δώρου.

Οἱ κατὰ συμμετοχὴν συνταξιοδοτούμενοι δικαιοῦνται δώρου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ποσοῦ τῆς καταβαλλομένης αὐτοῖς συντάξεως, οἱ δὲ κατὰ χωρισμὸν συνταξιοδοτούμενοι, ἀναλόγως τοῦ ἐπὶ τῆς συνολικῆς συντάξεως μεριδίου των.

Τὸ κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ δώρου προκῦπτον κλάσμα δραχμῆς παραλείπεται.

2. Περιορισμοὶ πρὸς τὴν καταβολὴν τοῦ δώρου.

α. Οἱ λαμβάνοντες δύο συντάξεις ἢ σύνταξιν καὶ ἀποδοχὰς ἐνεργείας ἐκ τῶν Δήμων, Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν 'Ιδρυμάτων, ὑφ' οἱανδήποτε μορφὴν (μηνιαῖον μισθόν, ἢ ἡμερομίσθιον), δικαιοῦνται τοῦ ὡς ἄνω δώρου ἐκ μιᾶς μόνον πηγῆς, κατ' ἐπιλογήν.

β. Συνταξιοῦχοι τῶν Δήμων, Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν 'Ιδρυμάτων, λαμβάνοντες σύνταξιν καὶ ἐκ τοῦ Δημοσίου ἢ ἑτέρου Ταμείου ἢ κατέχοντες οἱανδήποτε ἔμμισθον θέσιν, δικαιοῦνται τοῦ ἐν λόγῳ δώρου κατ' ἐπιλογήν των ἐκ μιᾶς μόνον πηγῆς.

Διευκρινίζεται ὅτι, οἱ ἀνωτέρω, ὄντες συνταξιοῦχοι καὶ τοῦ Δημοσίου, θὰ λάβουν τὸ δῶρον παρὰ τῶν Δήμων, Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν 'Ιδρυμάτων, ἀποκλειομένης, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, τῆς εὐχερείας ἐπιλογῆς τῆς πηγῆς λήψεως τοῦ δώρου.

'Εάν, ὅμως, τὸ παρ' αὐτῶν καταβαλλόμενον δῶρον εἶναι μικρότερον τοῦ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καταβαλλομένου, τὴν ἐπὶ πλέον διαφορὰν θὰ λάβῃ ὁ συνταξιοῦ-

χος παρὰ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ βεβαιώσεως τοῦ οἰκείου 'Οργανισμοῦ, ἐμφαινούσης τὸ παρὰ τούτου καταβληθὲν αὐτῷ ποσὸν δώρου.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δικαιοῦχος συντάξεως λαμβάνῃ ἐξ ἄλλης πηγῆς μισθὸν ἢ σύνταξιν, τὰ λοιπὰ συνδικαιοῦχα πρόσωπα δικαιοῦνται δώρου καθ' ἣν ἀναλογίαν μετέχουν εἰς τὴν καταβαλλομένην σύνταξιν.

Τὸ ὑπὸ τῶν Ταμείων 'Επικουρικῆς καὶ οὐχὶ κυρίας 'Ασφαλίσεως παρεχόμενον μηνιαῖον βοήθημα, δὲν κωλύει τὴν λῆψιν τοῦ δώρου ἀπὸ τοὺς Δήμους, Δημοτικὰ καὶ Κοινοτικὰ 'Ιδρύματα.

Τοιαῦτα Ταμεῖα 'Επικουρικῆς 'Ασφαλίσεως θεωροῦνται διὰ τοὺς συνταξιούχους τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τὸ Ταμεῖον 'Ασφαλίσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν 'Υπαλλήλων, τὸ ταμεῖον Συντάξεων Νομικῶν, τὸ ταμεῖον Συντάξεων καὶ Αὐτασφαλίσεως 'Υγειονομικῶν, τὸ Ταμεῖον Μηχανικῶν καὶ 'Εργοληπτῶν Δημοσίων "Εργων κ.λπ.

Δὲν θεωροῦνται ὡς ἐπικουρικῶς ἠσφαλισμένοι οἱ συνταξιοδοτούμενοι παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α. ἢ ἄλλων ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν λόγῳ γήρατος, παθήματος, ἀτυχήματος κ.λπ. ἐξ ἰδιωτικῆς ἐργασίας.

3. Δικαιολογητικὰ καταβολῆς τοῦ δώρου.

Τὸ δῶρον θὰ καταβληθῇ ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ὑπευθύνου δηλώσεως τοῦ συνταξιούχου, ὅτι δὲν ἔλαβεν, οὔτε πρόκειται νὰ λάβῃ δῶρον ἐξ ἄλλης πηγῆς.

Εἰς τὴν ὑποχρέωσιν τῆς προσαγωγῆς τῆς ὑπευθύνου δηλώσεως δὲν ὑπόκεινται οἱ λαμβάνοντες χορηγίαν τέως Δήμαρχοι.

4. Χρονολογία καταβολῆς τοῦ δώρου.

Τὸ δῶρον θὰ καταβληθῇ ὁμοῦ μετὰ τῆς συντάξεως τοῦ μηνὸς 'Ιανουαρίου 1973 εἰς τοὺς δικαιούχους, ἀπὸ 20ῆς Δεκεμβρίου 1972.

5. Πολεμικαὶ συντάξεις.

Τοῦ ὡς ἄνω δώρου δικαιοῦνται καὶ οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 835/1948 «περὶ συνταξιοδοτήσεως τῶν θυμάτων τοῦ ἀγῶνος κατὰ τοῦ συμμοριτισμοῦ κ.λπ.» δικαιωθέντες πολεμικῆς συντάξεως δήμαρχοι, πρόεδροι κοινοτήτων, δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ σύμβουλοι, ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, ὡς καὶ αἱ οἰκογένειαι τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων προσώπων τῶν φονευθέντων ἢ ἐξαφανισθέντων.

'Εὰν αἱ συντάξεις αὐταὶ καταβάλλωνται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, κατόπιν ἁρμοδίως διαπιστωθείσης ἐλλείψεως πόρων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τὸ δῶρον θὰ καταβληθῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

"Οσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς περιορισμούς, ὡς πρὸς τὴν καταβολὴν τοῦ δώρου τὰ δικαιολογητικὰ καὶ τὴν χρονολογίαν καταβολῆς τοῦ δώρου ἰσχύουν τὰ ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφοις ὁριζόμενα.

6. Κρατήσεις.

Τὸ δῶρον ὑπόκειται, ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ πολεμικῆς συντάξεως, εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ εἰσοδήματος, τέλη χαρτοσήμου καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ Κλάδου κατὰ τῆς ἀσθενείας δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων εἰσφοράν.

7. Καταλογισμὸς δαπανῶν.

'Η διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ δώρου δαπάνη θὰ βαρύνῃ τὸ οἰκεῖον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον πληρωμῆς συντάξεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν δήμων κλπ.

Παρακαλοῦμεν ὅπως ἡ παροῦσα κοινοποιηθῇ εἰς τοὺς Δήμους, τὰ Δημοτικὰ καὶ Κοινοτικὰ 'Ιδρύματα τῆς περιφερείας σας ὡς καὶ εἰς τὰς Κοινότητας αἵτινες καταβάλλουν συντάξεις τοῦ Α.Ν. 835/48.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ

'Ο Γεν. Διευθυντὴς

Θ. ΚΑΚΑΝΤΟΥΣΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις ΠΟΤΑ–Τμῆμα ΠΟΤΑ
'Αριθ. Πρωτ. 102915/8730
Γενικὴ Διαταγὴ 98

'Εν 'Αθήναις τῇ 6 Δεκεμβρίου 1972

«Περὶ τοῦ ἐπιδόματος ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων 1972 τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ο.Τ.Α.».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

Κοιν.: Περιφερειακὰς Διοικήσεις – Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

Σχετ: α. 'Υπουργείου Οἰκονομικῶν 182860/4201 Γ.Δ.Π/49 ἀπὸ 27 Νοεμβρίου 1972.

β. 'Υπουργείου 92166 Γ.Δ. 283 ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου 1970

1. Διὰ τῆς κοινοποιηθείσης καὶ ὑμῖν (α) σχετικῆς, καθορίζονται τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν χορήγησιν τοῦ ἐπιδόματος ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων 1972 τοῦ προσωπικοῦ τῶν ΟΤΑ.

2. Τὸ ἐπίδομα τοῦτο θὰ καταβληθῇ τὴν 16ην τρέχοντος μηνός, ὁμοῦ μετὰ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ δευτέρου 15θημέρου τοῦ ἰδίου μηνός.

3. 'Η πληρωμὴ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ πρώτου 15θημέρου τοῦ μηνὸς 'Ιανουαρίου 1973 θέλει ἐνεργηθῇ τὴν 30.12.1972.

4. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουν τὰ ἐν τῇ (β) σχετικῇ ἐκτιθέμενα.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ

'Ο Γεν. Γραμματεὺς

Γ. ΦΩΚΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις 'Ιθαγενείας–Τμῆμα Μητρώων

'Αριθ. Πρωτ. 105639
Γενικὴ Διαταγὴ 99

'Εν 'Αθήναις τῇ 6 Δεκεμβρίου 1972

«Καταρτισμὸς μητρώων ἀρρένων, γεννηθέντων τὸ ἔτος 1972».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

'Εχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι ὁ καταρτισμὸς τῶν μητρώων ἀρρένων τῶν γεννηθέντων τὸ ἔτος 1972 θὰ πραγματοποιηθῇ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ν. δ/τος 762/1970, περὶ μητρώων ἀρρένων, οὗτινος τὸ κείμενον ἐκοινοποιήθη ὑμῖν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 70538/Κ.Δ. 63/13.9.1971 ἐγκυκλίου τοῦ 'Υπουργείου.

'Επὶ τούτοις κρίνεται σκόπιμον ὅπως ἐπιστήσητε τὴν προσοχὴν τῶν δημάρχων καὶ προέδρων κοινοτήτων, τῶν ληξιάρχων ὡς καὶ τῶν μελῶν τῶν ἐπιτροπῶν καταρτισμοῦ τῶν μητρώων ἀρρένων, ἐπὶ τῶν κάτωθι :

α. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὡς ἄνω ν. δ/τος καθορίζουν τὸν δῆμον ἢ τὴν κοινότητα εἰς τὸ μητρῶον ἀρρένων τοῦ ὁποίου δέον ὅπως γίνῃ ἡ ἐγγραφὴ (σχετικὴ ἡ ὑπ' ἀριθ. 5 παράγραφος τῆς ὑπερθεν ἐγκυκλίου).

β. Εἰς τὸν καταρτιζόμενον ὀνομαστικὸν κατάλογον περιλαμβάνονται ἅπαντες οἱ γεννηθέντες ζῶντες ἄρρενες 'Ελληνες ὑπήκοοι, ἀνεξαρτήτως ἂν, κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου τούτου, εὑρίσκωνται ἢ οὐ ἐν ζωῇ (σχετικὴ ἡ ὑπ' ἀριθ. 21 παράγρ. τῆς ὑπερθεν ἐγκυκλίου).

γ. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ προρρηθέντος ν. δ/τος ὁρίζουν τριμελῆ ἐπιτροπὴν καταρτισμοῦ τῶν μητρώων ἀρρένων, ἡ ὁποία ἀπαρτίζεται διὰ μὲν τοὺς δήμους ἐκ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου ἐπὶ τῶν μητρώων ἀρρένων καὶ τοῦ ληξιάρχου, διὰ δὲ τὰς κοινότητας ἐκ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, τοῦ γραμματέως καὶ τοῦ ληξιάρχου.

'Οπου ἡ ἰδιότης τοῦ ληξιάρχου συμπίπτει ἐν τῷ προσώπῳ ἑνὸς τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς 'Επιτροπῆς, ταύτης μετέχει ὁ διευθυντὴς τοῦ δημοτικοῦ σχολείου τῆς ἕδρας τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ. 'Εὰν εἰς τὴν ἕδραν τοῦ δήμου ἢ τῆς κονότητος λειτουργοῦν πλείονα δημοτικὰ σχολεῖα, τῆς ἐπιτροπῆς μετέχει ὁ ἀρχαιότερος διευθυντὴς τούτων.

Καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ ἰδιότης τοῦ ληξιάρχου συμπίπτει ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κοινοτικοῦ γραμματέως, ἐν τῇ ἕδρᾳ δὲ τῆς κοινότητος δὲν λειτουργεῖ δημοτικὸν σχολεῖον, τῆς ἐπιτροπῆς μετέχει, ὡς μέλος, ὁ ὑπὸ τοῦ νομάρχου ὁριζόμενος διευθυντὴς τοῦ πλησιεστέρου πρὸς τὴν κοινότητα δημοτικοῦ σχολείου, τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου ἐπιθεωρητοῦ δημοτικῶν σχολείων.

'Οπου ἡ ἰδιότης τοῦ ληξιάρχου συμπίπτει ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ προέδρου

τῆς κοινότητος, τῆς ἐπιτροπῆς ἐξακολουθεῖ νὰ μετέχῃ οὗτος ὡς πρόεδρος καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος, ὡς μέλος, ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ προέδρου εἰς τὰ ληξιαρχικὰ αὐτοῦ καθήκοντα (σχετικὴ ἡ ὑπ' ἀριθ. 22 παράγρ. τῆς ὑπερθεν ἐγκυκλίου).

δ. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ν. δ/τος καθιεροῦν ὡς ἀποκλειστικὸν στοιχεῖον καταρτισμοῦ τῶν μητρώων ἀρρένων τὸ ἀπόσπασμα τῆς ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως.

Οἱ ληξίαρχοι καὶ οἱ ἀσκοῦντες ληξιαρχικὰ καθήκοντα διπλωματικοὶ ἢ προξενικοὶ ὑπάλληλοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποστέλλουν εἰς τὸν ἁρμόδιον διὰ τὴν ἐγγραφὴν δήμαρχον ἢ πρόεδρον τῆς κοινότητος ἀποσπάσματα ληξιαρχικῶν πράξεων γεννήσεως, τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος γεννηθέντων ζώντων ἀρρένων 'Ελλήνων ὑπηκόων ἐντὸς τοῦ πρώτου διμήνου ἑκάστου ἔτους.

Τὰ ἀποσπάσματα ταῦτα δέον ὅπως εἶναι τοῦ τύπου τοῦ συναποστελλομένου ὑ π ο δ ε ί γ μ α τ ο ς.

'Ομοίως ἐντὸς τῆς αὐτῆς διμήνου προθεσμίας, οἱ ἐφημέριοι καὶ οἱ οἰκεῖοι θρησκευτικοὶ λειτουργοὶ ἀποστέλλουν, εἰς τὸν ἁρμόδιον διὰ τὴν ἐγγραφὴν δήμαρχον ἢ πρόεδρον κοινότητος, ὀνομαστικὴν κατάστασιν, συντασσομένην ἐκ τῶν βιβλίων γεννήσεων καὶ βαπτίσεων, περιλαμβάνουσαν τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος γεννηθέντα ζῶντα ἄρρενα τέκνα προκειμένου ἡ ἁρμοδία ἐπιτροπὴ νὰ προέλθῃ εἰς τὴν ἀναζήτησιν τῶν μὴ περιελθόντων αὐτῇ ἀποσπασμάτων ληξιαρχικῶν πράξεων γεννήσεως.

Καθ' ἣν περίπτωσιν, τὰ ἐν λόγῳ ἀποσπάσματα ἐκδίδονται βάσει ληξιαρχικῶν πράξεων συντεταγμένων, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ ν. δ/τος 610/1970 «περὶ υἱοθεσίας τῶν μέχρις ἡλικίας δέκα ὀκτὼ ἐτῶν ἀνηλίκων», σημειοῦται, δι' ἐρυθρᾶς μολυβδίδος ὑπὸ τῶν οἰκείων ληξιάρχων εἰς τὸ ἄνω μέρος τοῦ ἀποσπάσματος ἡ ἔνδειξις «ν. δ/γμα 610/1970» καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία τῆς οἰκείας δικαστικῆς ἀποφάσεως, περὶ τῆς υἱοθεσίας καὶ τὸ ἐκδόσαν ταύτην δικαστήριον ὡς καὶ τὸ ληξιαρχεῖον, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι διάφορον, εἰς ὃ ἔχει καταχωρισθῆ ἡ ἀρχικὴ ληξιαρχικὴ πρᾶξις γεννήσεως.

Ἂν ἡ ἀρχικὴ ληξιαρχικὴ πρᾶξις γεννήσεως εὑρηται κατακεχωρισμένη ἐν τῷ αὐτῷ ληξιαρχείῳ ἐπισυνάπτεται καὶ ἀπόσπασμα ταύτης.

Ἂν ὅμως ἡ ἐν λόγῳ ληξιαρχικὴ πρᾶξις εἶναι κατακεχωρισμένη εἰς ἕτερον ληξιαρχεῖον οἱ ἁρμόδιοι δήμαρχοι ἢ πρόεδροι κοινοτήτων διὰ τὴν ἐγγραφὴν εἰς τὰ μητρῶα ἀρρένων, ἅμα τῇ λήψει ἀποσπασμάτων ὑπὸ τὴν ἄνω ἔνδειξιν, ζ η τ ο ῦ ν ἀ π ὸ τ ὸ ο ἰ κ ε ῖ ο ν λ η ξ ι α ρ χ ε ῖ ο ν, ἀ π ό σ π α σ μ α τ ῆ ς ἀ ρ χ ι κ ῆ ς λ η ξ ι α ρ χ ι κ ῆ ς π ρ ά ξ ε ω ς γ ε ν ν ή σ ε ω ς τ ο ῦ κ α τ ὰ π ε ρ ί π τ ω σ ι ν ἄ ρ ρ ε ν ο ς. 'Η ἁρμοδία ἐπιτροπὴ καταρτισμοῦ τοῦ ἐτησίου μητρώου ἀρρένων ἐγγράφει εἰς τοὺς ὀνομαστικοὺς καταλόγους τοὺς εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ἐμπίπτοντας ἄρρενας, βάσει τῶν ἀρχικῶν στοιχείων αὐτῶν (φυσικῶν γονέων) τῶν προκυπτόντων ἐκ τῶν ἀποσπασμάτων τῶν ἀρχικῶν ληξιαρχικῶν πράξεων γεννήσεως.

Κατὰ τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις οἱ ἁρμόδιοι δήμαρχοι ἢ πρόεδροι κοινοτή-

των καλοῦν τοὺς θετοὺς γονεῖς ἵνα, ἐφ' ὅσον ἐπιθυμοῦν, προσκομίσουν αὐτοῖς τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν ἀλλαγὴν τῶν στοιχείων τῶν τέκνων των ἐν τοῖς μητρώοις ἀρρένων, ἅτινα συνυποβάλλουν εἰς τὴν νομαρχίαν ὁμοῦ μετὰ τῶν ὀνομαστικῶν καταλόγων πρὸς ἔκδοσιν τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως (σχετικὴ ἡ ὑπ' ἀριθ. 23 παραγρ. τῆς ὑπερθεν ἐγκυκλίου).

ε. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 21 καὶ 22 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ν. δ/τος ὁρίζουν ὅτι οἱ ὀνομαστικοὶ κατάλογοι δέον ὅπως καταρτίζωνται ἐντὸς τῶν μηνῶν Μαρτίου καὶ 'Απριλίου καὶ δημοσιεύωνται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαΐου.

'Η ἐπιτροπή, ἐλέγχουσα τὰς τυχὸν ἐνστάσεις ἐντὸς τοῦ μηνὸς 'Ιουνίου, ὀφείλει, ἀνασυντάσσουσα τοὺς καταλόγους, εἰς τετραπλοῦν, νὰ ὑποβάλῃ τούτους, ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς τὴν νομαρχίαν (σχετικαὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 24 καὶ 25 παράγρ. τῆς ὑπερθεν ἐγκυκλίου).

στ. 'Ονομαστικὸς κατάλογος θέλει καταρτισθῆ καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οὐδεὶς ἄρρην ἐγεννήθη ζῶν, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, προκειμένου νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ τυχὸν ἐγγραφὴ ἀδηλώτων ἢ μετεγγραφομένων (σχετικὴ ἡ ὑπ' ἀριθ. 24 παράγραφος τῆς ὑπερθεν ἐγκυκλίου).

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο 'Αναπληρωτὴς Γενικὸς Διευθυντὴς
Δ. ΜΠΕΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις ΠΟΤΑ–Τμῆμα ΠΟΤΑ
'Αριθ. Πρωτ. 106679
Γενικὴ Διαταγὴ 100 'Εν 'Αθήναις τῇ 9 Δεκεμβρίου 1972

«Παροχὴ ὁδηγιῶν ἐπὶ ἐφαρμογῆς διατάξεων ἄρθρου 58 β.δ. 715/1972».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

Κ ο ι ν.: Περιφερειακὰς Διοικήσεις τοῦ Κράτους – 'Επιθεωρήσεις 'Εσωτερικῶν

1. 'Ανακοινοῦμεν ὅτι εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 207 τῆς 24ης Νοεμβρίου 1972 φύλλον τοῦ πρώτου τεύχους τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐδημοσιεύθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 715 β. δ/γμα, «περὶ κατατάξεως τῶν θέσεων τακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων εἰς Κατηγορίας καὶ Κλάδους διαβαθμίσεως τούτων καὶ καθορισμοῦ τῶν εἰδικῶν προσόντων διορισμοῦ εἰς τὰς θέσεις ταύτας».

2. Διὰ τὴν ὁμοιόμορφον ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ὡς ἄνω β. δ/τος, θέλουν παρασχεθῆ ὑμῖν λεπτομερεῖς ὁδηγίαι, ἐγκυκλίως.

'Η ἐν λόγῳ ἐγκύκλιος θὰ ἀποσταλῇ ὑμῖν μετὰ τὴν βιβλιοδέτησίν της, ὑπὸ τοῦ 'Εθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Διὰ τῆς παρούσης παρέχονται ὁδηγίαι, εἰδικῶς ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ ὡς ἄνω β. δ/τος. Δυνάμει τούτου, οἱ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ ὡς ἄνω β. δ/τος ὑπηρετοῦντες ἐπὶ 5ῳ ἢ 4ῳ βαθμῷ ὑπάλληλοι οἱ ἐμπίπτοντες εἰς τὰς μὴ καταργουμένας ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 126 τοῦ ν.δ. 1140/1972 διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 173 τοῦ β.δ. 406/1963 ὡς τοῦτο συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ν.δ. 4541/1966, κατατάσσονται μετ' ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου, κρίνοντος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν οὐσιαστικῶν προσόντων αὐτῶν, εἰς θέσεις τῆς Α' ἢ Β' Κατηγορίας τοῦ παρ' ᾧ ὑπηρετοῦν ὀργανισμοῦ καὶ ἐπὶ τῷ ὂν κέκτηνται βαθμῷ. 'Η ἀπόφασις αὕτη τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου, ὡς ἀφορῶσα εἰς ὑπηρεσιακὰς μεταβολὰς τῶν ὑπαλλήλων, δέον ἐν περιλήψει νὰ ἀποστέλλεται μερίμνῃ τῶν οἰκείων Διευθύνσεων 'Εσωτερικῶν τῶν Νομαρχιῶν, πρὸς δημοσίευσιν διὰ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

4. 'Από τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ ὡς ἄνω β. δ/τος, ἤτοι ἀπὸ 24.11.1972 ἅπαντες οἱ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι τῶν δήμων πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 5.000 οἱ μὴ κεκτημένοι πτυχίον ἀνωτάτης σχολῆς, στεροῦνται τοῦ δικαιώματος προαγωγικῆς ἐξελίξεώς των, πέραν τοῦ 6ου βαθμοῦ.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπ. Αὐτοδ/σεως–Τ.Υ.Δ.Κ.
'Αριθ. Πρωτ. 107870
Γενικὴ Διαταγὴ 102 'Εν 'Αθήναις τῇ 13 Δεκεμβρίου 1972

«Περὶ μεταβιβάσεως εἰς τοὺς 'Υφυπουργοὺς - Προϊσταμένους τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων ἁρμοδιοτήτων τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν».

Πρός : α) Περιφερειακὰς Διοικήσεις
'Επιθεωρήσεις 'Εσωτερικῶν
β) Νομαρχίας Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

'Εχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν κατωτέρω τὸ ἀπὸ 21.10.72 ὑπ' ἀριθ. 699 Β. Δ/γμα περὶ τοῦ ἐν περιλήψει θέματος, δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 201/15.10.72 Φ.Ε.Κ. (Τεῦχος Α').

Δυνάμει τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ἐν λόγῳ Β. Δ/τος ὁ ὁρισμὸς μηχανολόγου διὰ τὴν ἀξιολόγησιν τῶν γενομένων δεκτῶν προσφορῶν εἰς διαγωνισμοὺς διὰ συμπληρώσεως τιμολογίου γίνεται ὑπὸ τῆς οἰκείας Περιφ. Δ/σεως, πρὸς αὐτὴν δὲ ἀποστέλλονται τὰ ἀντίτυπα τῶν λεπτομερῶν διακηρύξεων ἔργων ἢ προμη-

θειῶν ἀξίας μέχρις 25.000.000, ἅτινα μέχρι τοῦδε ἀπεστέλλοντο εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Αἱ Νομαρχίαι παρακαλοῦνται ὅπως κοινοποιήσουν ἀντίτυπον τῆς παρούσης εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὰς Δήμους καὶ Κοινότητας πρὸς ἐνημέρωσιν ἵνα ἐφεξῆς ὑποβάλουν τὰ ἀντίτυπα τῶν ἀνωτέρω διακηρύξεων εἰς τὴν οἰκείαν Περιφ. Διοίκησιν καὶ οὐχὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Γ. ΦΩΚΑΣ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 699

«Περὶ μεταβιβάσεως εἰς τοὺς Ὑφυπουργοὺς - Προϊσταμένους τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν :

1. Τὰς διατάξεις : α) τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 4 τοῦ Ν.Δ. 532/1970 «περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως» καὶ β) τῶν ἄρθρων 16, 38 καὶ 39 τοῦ Ν. Δ/τος 957/1971 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων», ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως.

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 11300/Δ/5.7.1972 ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ «περὶ διορισμοῦ τῶν ἁρμοδιοτήτων τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Προγραμματισμοῦ καὶ Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ, τῶν Ὑφυπουργῶν, τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ὡς καὶ τῶν Ἀνωτάτων καὶ Ἀνωτέρων Ὑπαλλήλων τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου» (Β' 473).

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 681/27.7.1972 γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 586/20.9.1972 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Προγραμματισμοῦ καὶ Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς καὶ Ἐσωτερικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον

Ἐκ τῶν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 703/1970 Β. Δ/τος (ΦΕΚ 235/5.11.1970) καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 189/1972 ὁμοίου (Φ.Ε.Κ. 41/18.3.1972), διατηρηθεισῶν ὑπὲρ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἁρμοδιοτήτων, μεταβιβάζονται καὶ αἱ κάτωθι εἰς τοὺς Ὑφυπουργοὺς-Προϊσταμένους τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων :

α) Ὁ ὁρισμὸς μηχανολόγου διὰ τὴν ἀξιολόγησιν τῶν γενομένων δεκτῶν προσφορῶν εἰς διαγωνισμοὺς διὰ συμπληρώσεως τιμολογίου, ὁσάκις δὲν ὑπηρετεῖ μηχανικὸς τῆς εἰδικότητος ταύτης εἰς τὴν οἰκείαν Νομαρχίαν δι' ἔργα ἢ

προμηθείας ἀξίας μέχρι εἴκοσι πέντε ἑκατομμυρίων (25.000.000) δραχμῶν (ἄρθρον 6, παρ. 9, ἐδάφ. 13 Β.Δ. 468/1968).

β) Ἡ ἀποστολὴ πρὸς αὐτοὺς ἀντιτύπου λεπτομεροῦς διακηρύξεως ἔργων ἢ προμηθείας ἀξίας μέχρι 25.000.000 δραχμῶν (ἄρθρον 6, παρ. 2, ἐδαφ. 3 Β.Δ. 468/1968).

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1972

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Πρωθυπουργὸς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐσωτερικῶν
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΙΝΑΞ ΕΓΚΥΚΛΙΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἐκδοθεισῶν κατὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον 1972

Ἀριθ. Ἐγκυκλ.	Ἀριθ. Πρωτ.	Ἡμερομηνία	Περίληψις
Γ.Δ. 96	104365	5.12.72	«Ἀποστολὴ 8ου Τόμου κωδικοποιημένων Ἐγκυκλίων».
Γ.Δ. 97	102398/8707	4.12.72	«Χορήγησις δώρου ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων 1972 καὶ Νέου Ἔτους εἰς τοὺς Δημοτικοὺς καὶ Κοινοτικοὺς συνταξιούχους κ.λπ.».
Γ.Δ. 98	102915/8730	6.12.72	«Περὶ τοῦ ἐπιδόματος (δώρου) ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων 1972 τοῦ προσωπικοῦ Ο.Τ.Α.».
Κ.Δ. 43	101861	2.12.72	«Κοινοποίησις τῆς ὑπ' ἀριθ. 789/1972 Γνωμοδοτήσεως τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους».
Γ.Δ. 99	105639	6.12.72	«Καταρτισμὸς μητρῴου ἀρρένων, γεννηθέντων τὸ ἔτος 1972».
Γ.Δ. 100	106679	9.12.72	«Παροχὴ ὁδηγιῶν ἐπὶ ἐφαρμογῆς διατάξεων ἄρθρ. 58 Β.Δ. 715/1972».
Κ.Δ. 44	104432	4.12.72	«Ὅρια ἡλικίας διορισμοῦ εἰς ἐνίας θέσεις τακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».
Κ.Δ. 45	102759	4.12.72.	«Ἀποδοχαὶ τεχνικῶν ὑπαλλήλων Δήμων».
Γ.Δ. 101	102587	12.12.72	«Ἐκθέσεις πεπραγμένων Νομαρχῶν καὶ Διευθυντῶν Ἐσωτερικῶν ἔτους 1972».
Δ.Γ. 102	107870	13.12.72	«Περὶ μεταβιβάσεως εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς - Προϊσταμένους τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν».
Γ.Δ. 103	110899	22.12.72	«Περὶ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ἐπὶ σχέσει ἐργασίας Ἰδιωτικοῦ δικαίου ὑπηρετοῦντος προσωπικοῦ».
Κ.Δ. 1	106947	21.12.72	«Φορολογικαὶ Ἐπιτροπαί». Κοινοποιεῖται ἡ ὑπ' ἀριθ. 3112/1972 ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας».
Κ.Δ. 2	107020	21.12.72	«Κοινοποιεῖται ἡ ὑπ' ἀριθ. 837/72 γνωμοδότησις τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους».

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ - ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1316

«Περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν, καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1973 αὐξάνεται κατὰ πέντε τοῖς ἑκατὸν (5 %) ὁ βασικὸς μηνιαῖος μισθός :

α) Τῶν τακτικῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων, τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου καὶ τῶν πρὸς τούτους ἐξομοιουμένων κατὰ βαθμὸν ἢ ἀποδοχάς.

β) Τῶν ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς.

γ) Τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν τοῦ Στρατοῦ, Ξηρᾶς, Θαλάσσης, Ἀέρος, Χωροφυλακῆς, Ἀστυνομίας Πόλεων, Πυροσβεστικοῦ Σώματος καὶ Λιμενικοῦ Σώματος καὶ τῶν πρὸς τούτους ἐξομοιουμένων κατὰ βαθμὸν ἢ ἀποδοχάς.

δ) Τῶν μονίμων ἀνακατατεταγμένων καὶ ἐθελοντῶν ὁπλιτῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος.

ε) Τῶν θεραπαινίδων τῶν ἀναπήρων.

στ) Τῶν ὀργάνων τῆς Ἀγροφυλακῆς.

Τὰ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος προκύπτοντα ποσὰ μισθοῦ στρογγυλοποιοῦνται εἰς τὴν ἐπομένην τῆς μονάδος πεντάδα.

2. Τὰ ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων προβλεπόμενα ὅρια βασικῶν μισθῶν αὐξάνονται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1973, διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ κοινωνικοῦ ἐπιδόματος εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου κατὰ τὸ ποσὸν τῆς χορηγουμένης διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου αὐξήσεως.

3. Τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου χορηγουμένης αὐξήσεως δὲν δικαιοῦνται :

α) Οἱ ἐν παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 274/1968 «περὶ ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κλπ.» ἀναφερόμενοι δικηγόροι ἢ ὑπάλληλοι τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, οἱ ἐξομοιούμενοι κατὰ βαθμὸν ἢ μισθὸν πρὸς δικαστικοὺς λειτουργοὺς ἢ ἰσομισθίους των.

β) Οἱ ἰατροὶ τῶν Ἀγροτικῶν Ἰατρείων καὶ Ὑγειονομικῶν Σταθμῶν, ὧν τὸ μισθολόγιον ρυθμίζεται δι' εἰδικῶν διατάξεων.

γ) Οἱ, κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν.Δ. 169/1969 «περὶ τακτοποιήσεως ἐκτάκτων ὑπαλλήλων τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ Ν.Π.Δ.Δ.», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 238/1969 Ν. Δ/τος «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν.Δ. 169/1969 κλπ.», δι' οἱονδήποτε λόγον μὴ διοριζόμενοι ἔκτακτοι ὑπάλληλοι, ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν ἔχουν βαθμολογικὴν ἢ μισθολογικὴν ἀντιστοιχίαν πρὸς ἕνα τῶν βαθμῶν τῆς κλίμακος τῆς διοικητικῆς ἱεραρχίας.

Ἄρθρον 2.

1. Διατηροῦνται ὡς ἔχουσι διαμορφωθῆ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1972 τὰ προσωρινὰ ἐπιδόματα :

α) Τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 (ἐδάφιον πρῶτον) τοῦ ἄρθρου 4, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. Δ/τος 4548/1966 «περὶ τοῦ ἐνιαίου μισθολογίου τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κλπ.», καὶ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 274/1968 καὶ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 415/1970 «περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων κλπ.», ὡς τοῦτο νῦν ἰσχύει.

β) Τοῦ Α.Ν. 463/1968 «περὶ παροχῆς προσωρινοῦ προσωπικοῦ ἐπιδόματος εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Βουλῆς».

γ) Τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ Α.Ν. 588/1968 «περὶ χορηγήσεως προσωρινοῦ ἐπιδόματος εἰς τοὺς πολιτικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ ἐξισώσεως τοῦ τοιούτου τῶν ὑπαλλήλων Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν».

2. Τὰ κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Α.Ν. 274/1968 προσωρινὰ προσωπικὰ ἐπιδόματα δὲν ὑπόκεινται εἰς συμψηφισμόν, κατὰ τὸ ποσὸν τῆς διὰ τοῦ παρόνος Ν.Δ. χορηγουμένης αὐξήσεως.

3. Τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α.Ν. 315/1968 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 274/1968 Α.Ν. περὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὡς καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ν.Π.Δ.Δ.» προβλεπόμενον, ἔκτακτον προσωπικὸν ἐπίδομα εἰδικῶν συνθηκῶν, διὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ μονίμους Ἀξιωματικοὺς καὶ Ἀνθυπασπιστάς, ὡς καὶ μονίμους καὶ ἐθελοντὰς ὁπλίτας τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος ἐξακολουθεῖ καταβαλλόμενον.

Ἄρθρον 3.

1. Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1973 αὐξάνεται κατὰ πέντε τοῖς ἑκατὸν (5 %) ὁ βασικὸς μισθὸς τῶν μονίμων ἰατρῶν, ὡς καὶ ὁ μηνιαῖος μισθὸς τῶν μὴ μονίμων θεραπευτῶν Ἰατρῶν τοῦ Ἱδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Τὰ δυνάμει τῆς διατάξεως τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 315/68 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 274/68 Α.Ν. «περὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν, ὡς καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ν.Π.Δ.Δ.», διατηρηθέντα προσωρινὰ ἐπιδόματα δὲν ὑπόκεινται εἰς συμψηφισμὸν κατὰ τὸ ποσὸν τῆς διὰ τοῦ παρόντος χορηγουμένης αὐξήσεως.

2. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν δύναται νὰ χορηγῆται ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἀρ-

θρου αὔξησις ἀπὸ 1.1.1973 καὶ εἰς μονίμους καὶ τοὺς μὴ μονίμους Ἰατρούς, τοὺς ὑπηρετοῦντας ἐπὶ παγίᾳ ἀντιμισθίᾳ εἰς τοὺς λοιποὺς Ὀργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1973.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Δεκεμβρίου 1972

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρωθυπουργὸς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Ἀντιπρόεδροι
ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΤΤΑΚΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

Τὰ Μέλη

Κωνστ. Παπαδόπουλος, Ἰωάν. Ἀγγέλου, Φαίδων Ἄννινος-Καβαλιεράτος, Ἀδαμ. Ἀνδρουτσόπουλος, Ὀρέστ. Γιάκας, Νικ. Ἐφέσιος, Κωνστ. Καρύδας, Ἰωάν. Κούλης, Ἄγγελ. Τσουκαλᾶς, Κωνστ. Παναγιωτάκης, Ἰωάν. Λαδᾶς, Κωνστ. Παπαδημητρίου, Βασ. Τσούμπας.

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 236/27.12.72)

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1296

«Περὶ τακτοποιήσεως τοῦ ἀπομακρυνθέντος, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 402/1968 «περὶ ἐξυγιάνσεως Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως», προσωπικοῦ».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Κεναὶ ὀργανικαὶ θέσεις τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν αὐτοῦ τελούντων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, δι' ἃς ὑφίσταται πρόβλεψις πιστώσεων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τούτων καὶ ὧν ἡ πλήρωσις κρίνεται ἀναγκαία, πληροῦνται διὰ διορισμοῦ τοῦ μονίμου τακτικοῦ καὶ ἐκτάκτου προσωπικοῦ, τοῦ ἀπολυθέντος λόγῳ καταργήσεως τῶν Ὑγειονομικῶν Ὑπηρεσιῶν τῶν Δήμων.

2. Οἱ διοριζόμενοι δέον νὰ κέκτηνται τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς διορισμὸν εἰς τὰς οἰκείας θέσεις καὶ τὸν ἀντίστοιχον βαθμὸν τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα, διορίζονται δέ, μὲ τὸν ὃν ἔφερον βαθμὸν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπολύσεώς των ἐκ τῶν Ὑπηρεσιῶν τῶν Δήμων. Εἰς τὰς αὐτὰς θέσεις δύναται νὰ

διορίζωνται καὶ οἱ ἐκ τῶν ἀπολυθέντων μὴ κεκτημένοι τὰ ἀπαιτούμενα τυπικὰ προσόντα κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 169/1969 «περὶ τακτοποιήσεως ἐκτάκτων ὑπαλλήλων τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ Ν.Π.Δ.Δ.».

3. Ἡ πλήρωσις τῶν ἐν λόγῳ θέσεων ἐνεργεῖται κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων περὶ τῆς διαδικασίας ἐπιλογῆς καὶ περιορισμοῦ προσλήψεως, ὡς καὶ καθ' ὑπέρβασιν τοῦ κεκανονισμένου ἀνωτάτου ὁρίου ἡλικίας εἰσόδου εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 2.

1. Ὁ ἔλεγχος τῶν τυπικῶν καὶ οὐσιαστικῶν προσόντων τῶν ὑποψηφίων καὶ ἡ ἐπιλογὴ τῶν πρὸς διορισμόν, ἐνεργεῖται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν.Δ. 751/1970 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ ἐπεκτάσεως διατάξεών τινων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος». Δὲν διορίζονται οἱ καθ' οἱονδήποτε τρόπον συνταξιοδοτηθέντες ὑπὸ τῶν οἰκείων Δήμων ἢ τοῦ Δημοσίου.

2. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων διορισμοί, ἐνεργοῦνται ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς Ὑπηρεσίας ἢ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

3. Ἡ ἐν τῇ παρ. 4 τοῦ παρόντος αἴτησις ὑποβάλλεται ἐντὸς προθεσμίας ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, δυναμένης νὰ παραταθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἐξάμηνον.

4. Ἡ παρὰ ταῖς καταργηθείσαις ὑγειονομικαῖς ὑπηρεσίαις τῶν Δήμων διανυθεῖσα προϋπηρεσία τῶν διοριζομένων ὑπολογίζεται διὰ τὴν χορήγησιν αὐτοῖς προσαυξήσεως λόγῳ πολυετοῦς συνολικῆς ὑπηρεσίας καὶ εὐδοκίμου παραμονῆς (τριετιῶν).

5. Αἱ λεπτομέρειαι ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος, ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Δεκεμβρίου 1972

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρωθυπουργὸς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

Τὰ Μέλη

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 216/7.12.72)

ΒΑΣ. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 776

«Περὶ ἐπεκτάσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Ν. Δ/τος 321/1969 «περὶ Κώδικος Δημοσίου Λογιστικοῦ» ἐπὶ τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν :

1) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 101 τοῦ Ν.Δ/τος 321/1969 «περὶ Κώδικος Δημοσίου Λογιστικοῦ» καὶ 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 90/10.2.1972 γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργῶν, παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ, Ἐξωτερικῶν, Ἐθνικῆς Ἀμύνης, Ἐσωτερικῶν, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Οἰκονομικῶν, Δικαιοσύνης, Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν, Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, Δημοσίων Ἔργων, Ναυτιλίας, Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν καὶ Δημοσίας Τάξεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἐπεκτείνονται εἰς τὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων, 5, 6, 8, 9, 10, 13, 14, 15, 16, 17, 21, 45, 46, 47, 48, 49 καὶ 50 τοῦ Ν.Δ. 321/1969 «περὶ Κώδικος Δημοσίου Λογιστικοῦ», ὡς αὗται τροποποιοῦνται ἢ συμπληροῦνται διὰ τῶν ἑπομένων ἄρθρων τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 2.

(σχετικὸν ἄρθρον 13 Ν.Δ. 321/1969)

Οἰκονομικὸν ἔτος Ν.Π.Δ.Δ.

1. Οἰκονομικὸν ἔτος εἶναι ἡ χρονικὴ περίοδος, ἥτις περιλαμβάνει τὰς διοικητικὰς πράξεις καὶ τὰ γεγονότα, ἅτινα ὁπωσδήποτε σχετίζονται πρὸς τὴν διαχείρισιν τοῦ χρήματος καὶ τὴν κίνησιν τῆς περιουσίας τοῦ Ν.Π.Δ.Δ.

2. Τὸ Οἰκονομικὸν ἔτος ἄρχεται τὴν 1ην Ἰανουαρίου καὶ λήγει τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ ἰδίου ἡμερολογιακοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 3.

(σχετικὰ ἄρθρα 6 καὶ 45–50 Ν.Δ. 321/1969)

Προϋπολογισμὸς – Ἀπολογισμὸς – Ἰσολογισμὸς

1. Προϋπολογισμὸς εἶναι ἡ διοικητικὴ πρᾶξις, δι' ἧς προσδιορίζονται τὰ ἔσοδα καὶ καθορίζονται τὰ ὅρια τῶν ἐξόδων τοῦ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου (Πιστώσεων), δι' ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος. Εἰς τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν Ν.Π.Δ.Δ., περιλαμβάνονται καὶ αἱ εἰσπράξεις καὶ πληρωμαί, ἀφορῶσαι εἰς τὴν κίνησιν τῶν κεφαλαίων τοῦ Ν.Π.Δ.Δ.

2. Τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν Ν.Π.Δ.Δ. ταξινομοῦνται

κατ' εἶδος, ὁμάδας καὶ κατηγορίας ἀναλόγως τῆς αἰτίας καὶ τῆς φύσεως αὐτῶν, κατὰ τὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ ταξινόμησις αὕτη δέον : α) νὰ τείνῃ εἰς τὴν εὐχερῆ κατάρτισιν τῶν Ἐθνικῶν λογαριασμῶν, β) νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν σύγκρισιν τῶν μεγεθῶν τῶν προϋπολογισμῶν διαχρονικῶς, γ) νὰ ἀπεικονίζῃ τὴν κατὰ τομεῖς δραστηριότητα τοῦ Ν.Π.Δ.Δ.

3. Ὁ Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν χαράσσει τὰς κατευθυντηρίους γραμμὰς καταρτίσεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν προϋπολογισμῶν τοῦ Ν.Π.Δ.Δ.

4. Εἰς εἰδικοὺς πίνακας, προσαρτωμένους εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν Ν.Π.Δ.Δ. καὶ δυναμένους νὰ τροποποιῶνται διαρκούσης τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ δι' ἀποφάσεως τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων διὰ τὴν ἔγκρισιν τῶν προϋπολογισμῶν τούτων, ἀναγράφονται αἱ πιστώσεις εἰς βάρος τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται ἡ ἔκδοσις ἐνταλμάτων προπληρωμῆς καὶ ἐπιτροπικῶν τοιούτων.

5. Τὰ Ν.Π.Δ.Δ. συντάσσουν ἀπολογισμὸν καὶ ἰσολογισμὸν ἑκάστου οἰκον. ἔτους, τοὺς ὁποίους ὑποβάλλουν μέχρι τέλους Ἰουλίου τοῦ ἑπομένου ἔτους, πρὸς ἔγκρισιν παρὰ τῶν ἁρμοδίων Ὀργάνων, κατὰ τὰς δι' ἕκαστον Νομικὸν Πρόσωπον κειμένας διατάξεις.

Κείμεναι διατάξεις τῶν Νομικῶν Προσώπων περὶ καταρτίσεως ἀπογραφῆς ἰσολογισμοῦ καὶ λογαριασμοῦ ἀποτελεσμάτων χρήσεως δὲν θίγονται διὰ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 4.

(σχετικὸν ἄρθρον 8 Ν.Δ. 321/1969)

Ὑποβολὴ Προϋπολογισμοῦ πρὸς ἔγκρισιν

Οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν Ν.Π.Δ.Δ. ὑποβάλλονται ἕνα τοὐλάχιστον μῆνα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους εἰς ὃ ἀναφέρονται, πρὸς ἔγκρισιν παρὰ τῶν ἁρμοδίων Ὀργάνων.

Ἄρθρον 5.

(σχετικὸν ἄρθρον 9 Ν.Δ. 321/1969)

Διοίκησις Ἐσόδων καὶ Ἐξόδων.

1. Ἐφ' ὅσον ἅμα τῇ ἐνάρξει τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, δὲν ἔχει ἐγκριθῇ ὁ προϋπολογισμὸς Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων κατὰ τ' ἀνωτέρω Ὀργάνων, ἡ ἐκτέλεσις τούτου ἐνεργεῖται κατὰ ποσοστὸν 25 % τῶν ἀντιστοίχων πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ λήξαντος οἰκον. ἔτους καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα οὐχὶ μεῖζον τοῦ τριμήνου. Ἐὰν καὶ μετὰ τὴν 1ην Ἀπριλίου δὲν ἔχῃ ἐγκριθῇ δι' οἱονδήποτε λόγον ὁ Προϋπολογισμὸς τῶν Ν.Π.Δ.Δ. ἐπιτρέπεται, ὅπως ἡ ἐκτέλεσις ἐνεργῆται ἐπὶ ἓν εἰσέτι τρίμηνον, κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, μετὰ ἠτιολογημένην πρότασιν τοῦ ἁρμοδίου κατὰ περίπτωσιν Ὀργάνου.

2. Δαπάναι Ν.Π.Δ.Δ., τῶν ὁποίων ἡ πληρωμὴ εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἐκ

διατάξεως νόμου ἢ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ συμβάσεως συναφθείσης κατὰ τὰ προηγούμενα οἰκον. ἔτη, δύναται νὰ πραγματοποιῶνται κατὰ τὸ ὡς ἄνω ἐξάμηνον μέχρι τοῦ συνόλου τῶν οἰκείων πιστώσεων τοῦ ὑπὸ ἔγκρισιν προϋπολογισμοῦ.

Ἄρθρον 6.

(σχετικὸν ἄρθρον 10 Ν.Δ. 321/1969)

Ἔ σ ο δ α.

1. Ἔσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν Ν.Π.Δ.Δ. εἶναι αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, εἰς ὃ ἀναφέρεται ὁ προϋπολογισμός, βεβαιούμεναι εἰσπράξεις, ἀσχέτως τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἐδημιουργήθη τὸ πρὸς εἴσπραξιν δικαίωμα.

2. Ἐφ' ὅσον δὲν ὁρίζεται ἄλλως ὑπὸ τῶν κειμένων περὶ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου διατάξεων, ἡ βεβαίωσις τῶν ἐσόδων τούτου λογίζεται πραγματοποιηθεῖσα ἀπὸ καὶ διὰ τῆς καταχωρήσεως τοῦ ὀφειλέτου εἰς τὸ οἰκεῖον βιβλίον.

Ἄρθρον 7

(σχετικὸν ἄρθρον 13 Ν.Δ. 321/1969)

Ἔ ξ ο δ α.

Ἔξοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ Ν.Π.Δ.Δ. εἶναι αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ οἰκον. ἔτους, εἰς ὃ ἀναφέρεται ὁ προϋπολογισμός, πραγματοποιούμεναι πληρωμαί, ἀσχέτως τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἐδημιουργήθη ἡ πρὸς πληρωμὴν ὑποχρέωσις. Ὡς χρόνος πραγματοποιήσεως τῆς πληρωμῆς νοεῖται ὁ τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ οἰκείου τίτλου.

Ἄρθρον 8

(σχετικὸν ἄρθρον 14 Ν.Δ. 321/1969)

Παράτασις ἐκτελέσεως Προϋπολογισμοῦ Ν.Π.Δ.Δ.

1. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ προϋπολογισμοῦ Ν.Π.Δ.Δ. ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους παρατείνεται ἐπὶ δύο μῆνας, διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν ἐσόδων τοῦ λήξαντος οἰκον. ἔτους ὡς καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, δι' ἃ αἱ σχετικαὶ ὑποχρεώσεις ἀνελήφθησαν μέχρι τῆς λήξεως αὐτοῦ.

2. Τὸ ἀνωτέρω χρονικὸν ὅριον παρατείνεται ἐπὶ ἓν εἰσέτι δίμηνον μόνον διὰ τὴν ἐνέργειαν συμψηφιστικῶν ἐγγραφῶν.

Ἄρθρον 9

(σχετικὸν ἄρθρον 15 Ν.Δ. 321/1969)

Εἰδικότης πιστώσεων Ν.Π.Δ.Δ.

1. Αἱ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν Ν.Π.Δ.Δ. πιστώσεις, χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικῶς πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν, δι' ἃς προεβλέφθησαν.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν, ἐν ἀνεπαρκείᾳ πιστώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ Ν.Π.Δ.Δ. ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τῶν ἁρμοδίων διὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ

τούτου όργάνων, έκδιδομένης τῇ ἠτιολογημένῃ προτάσει τῆς Διοικήσεως τοῦ Νομικοῦ Προσώπου, ἡ αὔξησις ταύτης ἐπὶ ἰσοπόσῳ μειώσει ἑτέρας πιστώσεως.

Αἱ, δι' ἀποδοχὰς τακτικοῦ προσωπικοῦ, συντάξεις, μερίσματα, βοηθήματα καὶ ἐπιδόματα, πιστώσεις δὲν εἶναι δεκτικαὶ μειώσεως.

Ἄρθρον 10

(σχετικὸν ἄρθρον 16 Ν.Δ. 321/1969)

Ἐγγραφὴ πιστώσεων διαρκούσης τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ Ν.Π.Δ.Δ

Διαρκούσης τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ Ν.Π.Δ.Δ. ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ διοικοῦντος τὸ Νομικὸν Πρόσωπον Ὀργάνου, διατίθενται ἀδιάθετα ὑπόλοιπα χρηματικῶν ἐνταλμάτων προπληρωμῆς πρὸς ἐπαύξησιν τῶν πιστώσεων, εἰς βάρος τῶν ὁποίων ἐξεδόθησαν ταῦτα.

Ἄρθρον 11.

(σχετικὸν ἄρθρον 17 Ν.Δ. 321/1969)

Αὐξομείωσις ἐσόδων – Ἀναπληρωματικαὶ πιστώσεις Ἀποθεματικὸν Ν.Π.Δ.Δ.

1. Διαρκούσης τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ Ν.Π.Δ.Δ. ἐπιτρέπεται ἡ αὐξομείωσις τῶν ἐσόδων αὐτοῦ.

2. Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ Ν.Π.Δ.Δ. ἀναγράφονται πιστώσεις ὑπὸ τὸν τίτλον: α) Τακτικὸν Ἀποθεματικόν, πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν πιστώσεων αἵτινες ἤθελον εὑρεθῆ ἐν ἀνεπαρκείᾳ, καὶ β) Ἔκτακτον Ἀποθεματικὸν πρὸς ἐγγραφὴν πιστώσεων δι' ἀπροβλέπτους δαπάνας.

3. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου αὐξομείωσις ἐσόδων, ὡς καὶ ἡ κατὰ μεταφορὰν διάθεσις τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ πιστώσεων, ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεων τῶν ἁρμοδίων διὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ν.Π.Δ.Δ. Ὀργάνων.

Ἄρθρον 12

(σχετικὸν ἄρθρον 21 Ν.Δ. 321/1969)

Διάθεσις τῶν πιστώσεων ὑπὸ τῶν διατακτῶν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἢ ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Ν.Π.Δ.Δ. ὡς κύριοι διατάκται αὐτῶν, διαθέτουν τὰς ἀναγραφομένας ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου πιστώσεις, ἃς δύνανται νὰ μεταβιβάσουν δι' ἐπιτροπικῶν ἐνταλμάτων εἰς τά, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἁρμόδια Ὄργανα ἐγκρίσεως δαπανῶν (δευτερεύοντας διατάκτας).

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1973. Εἰδικῶς ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 8 θὰ ἰσχύσῃ καὶ διὰ τὸν προϋπολογισμὸν Ν.Π.Δ.Δ. οἰκον. ἔτους 1972.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος ἀνατίθεται εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ὁποίων τελεῖ ἕκαστον Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, ἡ δὲ δημοσίευσις εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9ῃ Δεκεμβρίου 1972

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρωθυπουργὸς καὶ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 228/18.12.72)

Β.Δ. 750/1972 «Περὶ ρυθμίσεως λεπτομερειῶν τινῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Ν.Δ. 1196/1972 «περὶ τῆς διὰ μικροφωτογραφιῶν τηρήσεως τῶν ἀρχείων τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, Ν.Π.Δ.Δ. καὶ Ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τῆς ἀποδεικτικῆς αὐτῶν ἰσχύος».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 217/8.12.72)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 799

«Περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς ἁρμοδιοτήτων, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/1972, ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν :

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/1972 «περὶ διοικήσεως τῆς Μείζονος Πρωτευούσης».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 11300/Δ/5.7.1972 ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ (ΦΕΚ 473/Β'/1972).

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 661/20.7.1972 γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 520/24.8.72 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν ἡμετέρων Ὑπουργῶν παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ καὶ Ἐσωτερικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἐκ τῶν μεταβιβασθεισῶν, διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/1972, εἰς τοὺς Ἀναπληρωτὰς Νομάρχας - Προϊσταμένους τῶν Διαμερισμάτων τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς, ἁρμοδιοτήτων, διατηροῦνται ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου

Ἀττικῆς, αἱ κάτωθι ἁρμοδιότητες ἐπὶ ἀντικειμένων τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

1. Ἡ ρύθμισις ἀντικειμένων ἀφορώντων εἰς ὁμόρους νομοὺς (ἄρθρον 8 Ν.Δ. 3620/1956).

2. Ἡ ρύθμισις κοινῶν διὰ πλείονα τοῦ ἑνὸς διαμερίσματα θεμάτων ἀφορώντων εἰς δημοσίας ὑπηρεσίας ἢ ὀργανισμοὺς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἢ ἐπιχειρήσεις καὶ ὀργανισμοὺς κοινῆς ὠφελείας, ὡς καὶ ἡ ρύθμισις παντὸς θέματος ἐκείνων ἐξ αὐτῶν, ὧν ἡ ἁρμοδιότης ἐκτείνεται ἐπὶ πλειόνων τοῦ ἑνὸς διαμερισμάτων, ὡς καὶ τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς νομαρχίας.

3. Ἡ ἀναστολὴ ἐκτελέσεως, ἐπὶ τριάκοντα τὸ πολὺ ἡμέρας πράξεων περιφερειακῶν ὀργάνων ἐχόντων δικαιοδοσίαν εὐρυτέραν τοῦ διαμερίσματος, ἐφ' ὅσον τὸ δι' ὃ ἡ πρᾶξις θέμα ὑπάγεται εἰς τὴν περιφέρειάν του (ἄρθρον 5 παρ. 3 καὶ 4 τοῦ Ν. 3200)1955).

4. Ἡ ὀργάνωσις καὶ ἡ τέλεσις τῶν ἑκάστοτε διὰ Βασ. Διαταγμάτων καθιερουμένων ἢ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἢ τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἀποφασιζομένων δημοσίων ἑορτῶν, ὡς καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτειρκῶν ὁριζομένων ἐπισήμων τελετῶν, δι' ἃς προβλέπεται καθολικὴ συμμετοχὴ τῶν συντεταγμένων ἐξουσιῶν τοῦ Κράτους (ἄρθρον 2 Α.Ν. 198/1967).

5. Ὁ ὁρισμὸς ἀντιπροσώπων εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν μελῶν τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος (ἄρθρ. 4 παρ. 2 Α.Ν. 477/1968).

6. Ὁ ὁρισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προσωρινῶν εἰσπρακτόρων, κατὰ ταμεῖον, εἰς οὓς δύναται νὰ ἀνατίθεται ἡ εἴσπραξις τῶν ἐσόδων Δήμων καὶ Κοινοτήτων (ἄρθρον 3 παρ. 4 Ν.Δ. 3892/1958).

7. Ἡ σύστασις θέσεων βοηθῶν ταμείου, κατὰ ταμεῖον (ἄρθρον 9 Ν.Δ. 689/1970).

8. Ἡ διὰ τὸν Νομὸν Ἀττικῆς, ἔκδοσις ἀδείας πράκτορος μεταναστεύσεως, ἡ ἀναστολή, ἡ ἀνάκλησις, ἡ ὑπὸ ταύτης ἔκπτωσις, ὁ καθορισμὸς τοῦ ὕψους καὶ τοῦ εἴδους τῆς ἐγγυήσεως, ἡ ἐπιστροφὴ ταύτης καὶ ἡ ἐπιβολὴ προστίμου (ἄρθρα 12, 15, 26, 35 Ν. 2475/1920, 6 Ν. 4756/1930 καὶ 3 παρ. 5 Α.Ν. 864/1937).

9. Ἡ, διὰ τὸν Νομὸν Ἀττικῆς, ἔγκρισις διορισμοῦ ἀντιπροσώπου πράκτορος μεταναστεύσεως, ἡ ἀνανέωσις σχετικῆς ἀδείας καὶ ἡ ἀνάκλησις ταύτης (ἄρθρα 16 καὶ 35 Ν. 2475/1920).

10. Αἱ ἀφορῶσαι ἐπὶ παντὸς θέματος σχέσιν ἔχοντος μὲ τὴν κατατεθειμένην ἐγγύησιν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων κατὰ τιμωρηθέντος πράκτορος μεταναστεύσεως ἢ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ (ἄρθρα 15, 22, 32, 35, 36 Ν. 2475/1920 καὶ 15 Β.Δ. 864/1960).

11. Ἡ κατάρτισις τῶν πάσης φύσεως προγραμμάτων ἀναπτύξεως τοῦ Νομοῦ, ὁ συντονισμὸς καὶ ἡ παρακολούθησις τῆς ἐκτελέσεως τούτων.

12. Αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν πολιτικὴν κινητοποίησιν καὶ τὸν Ἐθνικὸν προσ-

ανατολισμόν, κατὰ τὰς περὶ αὐτῶν ἰσχυούσας ἑκάστοτε διατάξεις καὶ κοινὰς ἀποφάσεις τῶν Ὑπουργείων Προγραμματισμοῦ καὶ Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς καὶ Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἔναρξις τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος θέλει καθορισθῆ διὰ Β. Διατάγματος, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 1147/1972.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1972

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐσωτερικῶν
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 240/30.12.72)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 800

«Περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς ἁρμοδιοτήτων, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/1972, ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (Τομέως Ἐμπορίου)».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν :

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/1972 «περὶ διοικήσεως τῆς Μείζονος Πρωτευούσης».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 13000/Δ/5.7.1972 ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ «περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἁρμοδιοτήτων τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Προγραμματισμοῦ καὶ Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ, τῶν Ὑπουργῶν κλπ.» (ΦΕΚ 473/Β/1972).

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 950/1972 γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 705/9.11.1972 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργῶν, παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ, Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1

Ἐκ τῶν μεταβιβασθεισῶν, διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/1972, εἰς τοὺς Ἀναπληρωτὰς Νομάρχας - Προϊσταμένους τῶν Διαμερισμάτων τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς, ἁρμοδιοτήτων, διατηροῦνται ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου

'Αττικῆς, αἱ κάτωθι ἁρμοδιότητες ἐπὶ ἀντικειμένων τοῦ 'Υπουργείου 'Εθνικῆς Οἰκονομίας (Τομέως 'Εμπορίου).

1. 'Η κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἔγκρισις ἀποφάσεων, κανονισμῶν, ὀργανισμῶν, προγραμμάτων, συστάσεως 'Επιτροπῶν καὶ λοιπῶν πράξεων Νομικῶν Προσώπων καὶ 'Οργανισμῶν ἐποπτευομένων ὑπὸ τοῦ 'Υπουργείου 'Εθνικῆς Οἰκονομίας (Τομέως 'Εμπορίου) ὧν ἡ κατὰ τόπους δραστηριότης ἐκτείνεται εἰς πλείονα τοῦ ἑνὸς Διαμερίσματα τοῦ Νομοῦ 'Αττικῆς.

2. 'Η ἄσκησις ἐποπτείας ἐπὶ τῶν 'Επαγγελματικῶν - 'Εργοδοτικῶν 'Ενώσεων καὶ Σωματείων, ἁρμοδιότητος 'Υπουργείου 'Εθνικῆς Οἰκονομίας (Τομέως 'Εμπορίου) ὧν ἡ κατὰ τόπον δραστηριότης ἐκτείνεται εἰς πλείονα τοῦ ἑνὸς Διαμερίσματα τοῦ Νομοῦ 'Αττικῆς (Ν.Δ. 795/71 καὶ 890/1971 καὶ Β.Δ. 866/60).

3. 'Η μετὰ γνωμοδότησιν τῆς 'Αγορανομικῆς 'Επιτροπῆς ἔκδοσις 'Αγορανομικῶν Διατάξεων ὡς καὶ ἡ ἔκδοσις Δελτίων Τιμῶν (Ν.Δ. 136/46 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Α.Ν. 782/1948).

4. 'Η κατόπιν γνωμοδοτήσεως τῆς 'Αγορανομικῆς 'Επιτροπῆς Νομοῦ 'Αττικῆς λῆψις ἀποφάσεων ἐπὶ ὑποβαλλομένων ἐνστάσεων καὶ ἀποφάσεων ἐπιβολῆς εἰσφορῶν Α.Ν. 2375/1940.

5. 'Η ἔκδοσις ἀποφάσεως περὶ συστάσεως, διαλύσεως καὶ καθορισμοῦ τρόπου λειτουργίας τῶν Λαϊκῶν 'Αγορῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Νομοῦ 'Αττικῆς (ἄρθρ. 21 Ν.Δ. 136/46).

6. 'Η ἀνάδειξις χορηγητῶν τροφίμων δι' 'Ιδρύματα τοῦ Δημοσίου καὶ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (ἄρθρον 1 Ν. 3095/54 καὶ ἀποφ. 49381/55 — ΦΕΚ/Β/224).

7. 'Η ἀνάδειξις χορηγητῶν πετρελαιοειδῶν διὰ τὸ Δημόσιον καὶ τὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (ἄρθρον 1 Ν. 3095/54 καὶ ἀποφ. 49381/55 — ΦΕΚ/Β/224).

8. 'Η ἀνάδειξις μειοδοτῶν παροχῆς ὑπηρεσιῶν εἰς τὰ 'Ιδρύματα τοῦ Δημοσίου καὶ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (ἄρθρον 1 Ν. 3095/54 καὶ ἀποφ. 49381/55–ΦΕΚ/Β/224).

"Αρθρον 2.

'Η ἔναρξις ἰσχύος τοῦ παρόντος θέλει καθορισθῆ, ὡς ὁρίζουν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 1147/1972.

Εἰς τὸν 'Ημέτερον ἐπὶ τῆς 'Εθνικῆς Οἰκονομίας 'Υπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

'Εν 'Αθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1972

'Ο 'Αντιβασιλεὺς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ 'Υπουργοί

Παρὰ τῷ Πρωθυπουργοῦ
ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

'Εσωτερικῶν
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

'Εθνικῆς Οἰκονομίας
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΦΕΣΙΟΣ

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 240/30.12.72)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 801

«Περὶ συστάσεως παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Ἀττικῆς καὶ ταῖς Διαμερίσμασιν αὐτῆς, Ἐπιτροπῶν ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (Τομέως Ἐμπορίου)».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν :

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 532/1970 «περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ Διοικητικῆς Ἀποκεντρώσεως».

2. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 15, 37 καὶ 39 τοῦ Β.Δ. 40/1972 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων» καὶ τοῦ ἄρθρου 2 (παρ. 2) τοῦ Ν.Δ. 1174/1972 «περὶ ἀντικαταστάσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ν.Δ. 957/1971 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων».

3. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 1147/1972 «περὶ διοικήσεως τῆς Μείζονος Πρωτευούσης».

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 11300/Δ/5.7.1972 ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ «περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἁρμοδιοτήτων τοῦ παρὰ τῷ Ὑπρουργείῳ Προγραμματισμοῦ καὶ Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ, τῶν Ὑφυπουργῶν, τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ὡς καὶ τῶν Ἀνωτάτων καὶ Ἀνωτέρων Ὑπαλλήλων τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου (ΦΕΚ 473 τ. Β').

5. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 982/7.10.72 γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, καὶ

6. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 721/16.11.1972 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργῶν, παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ, Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1

Σύνθεσις - Συγκρότησις καὶ λειτουργία τῶν Ἐπιτροπῶν.

Παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Ἀττικῆς συνιστῶνται :

α) Ἐπιτροπὴ Προμηθειῶν, καὶ

β) Ἀγορανομικὴ Ἐπιτροπή.

Α'. Ἡ Ἐπιτροπὴ Προμηθειῶν ἀποτελεῖται :

α) Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Ἀττικῆς Διευθύνσεως Ἐμπορίου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ.

β) Ἐξ ἑνὸς ἐκ τῶν ἐν τοῖς Διαμερίσμασι τῆς Νομαρχίας ὑπηρετούντων χημικῶν ἐπὶ βαθμῷ 4ῳ ἢ 5ῳ ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (τ. Ἐμπορίου) ἀναπληρουμένου ὑπὸ ἑτέρου ὁμοιβάθμου χημικοῦ τῶν Διαμερισμάτων.

γ) Ἐξ ἑνὸς δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐθνικῆς

Οἰκονομίας (τ. Ἐμπορίου) γραφείου Νομικοῦ Συμβούλου, ὁριζομένου, ὡς καὶ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

δ) Ἐκ τοῦ προϊσταμένου τῆς Ὑποδιευθύνσεως Ἀγορανομίας Ἀθηνῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του.

ε) Ἐξ ἑνὸς ἐκπροσώπου, κατὰ περίπτωσιν, τῶν Ὑπουργείων Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ Δικαιοσύνης, ὁριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ, προκειμένου διὰ προμηθείας ἀφορώσας εἰς τοὺς ὑπὸ τῶν Ὑπουργείων τούτων ἐποπτευομένους Ὀργανισμούς, Ἱδρύματα καὶ λοιπὰ Ν.Π.Δ.Δ. Προκειμένου διὰ προμηθείας ἀφορώσας εἰς τοὺς λοιποὺς Ὀργανισμούς, Ἱδρύματα καὶ Ν.Π.Δ.Δ. τῆς Ἐπιτροπῆς μετέχει κατὰ περίπτωσιν, ἐκπρόσωπος τῆς παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Ἀττικῆς ἐποπτευούσης τούτους ὑπηρεσίας.

Τῆς Ἐπιτροπῆς προμηθειῶν προεδρεύει ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος ἐκ τῶν πολιτικῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐν ἰσοβαθμίᾳ ὁ ἀρχαιότερος τούτων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντος τοῦ Προέδρου καὶ δύο τοὐλάχιστον τῶν μελῶν αὐτῆς, ἐξ ὧν ἀπαραιτήτως ἓν ἐκ τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ ε' ἀναφερομένων.

Β'. Ἡ Ἀγορανομικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται :

α) Ἐξ ἑνὸς Ἐφέτου, ὡς Προέδρου ὁριζομένου ὡς καὶ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

β) Ἐξ ἑνὸς Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἁρμοδίου ἐπὶ ἀντικειμένων Ἀγορανομίας ὁριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (τομέως Ἐμπορίου).

γ) Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Ἀττικῆς Διευθύνσεως Ἐμπορίου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του.

δ) Ἐκ τοῦ προϊσταμένου τῆς Ὑποδιευθύνσεως Ἀγορανομίας Ἀστυνομίας Πόλεων Ἀθηνῶν ἢ Πειραιῶς ἢ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑποδιευθύνσεως Ἀγορανομίας Χωροφυλακῆς Προαστείων Πρωτευούσης ἢ τῆς Ὑποδιευθύνσεως Χωροφυλακῆς Ἐλευσῖνος ἢ τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς Πειραιῶς καθ' ἁρμοδιότητα, ὁριζομένων ὡς καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν των ὑπὸ τῶν Διοικήσεων αὐτῶν.

ε) Ἐξ ἑνὸς ἐκπροσώπου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν ἢ Πειραιῶς καθ' ἁρμοδιότητα ὁριζομένων ὡς καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν των ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τούτου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντος τοῦ Προέδρου καὶ δύο τοὐλάχιστον τῶν μελῶν αὐτῆς.

Γ'. Αἱ διὰ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος συνιστώμεναι Ἐπιτροπαὶ συγκροτοῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου, ὁρίζοντος τὸν Εἰσηγητὴν καὶ τὸν γραμματέα τούτων.

Παρ' ἑκάστῃ Ὑπηρεσίᾳ Ἐμπορίου τῶν Διαμερισμάτων τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς συνιστῶνται :

α) Ἐπιτροπὴ κατατάξεων κέντρων καὶ καταστημάτων, καὶ

β) Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ κατατάξεως κέντρων καὶ καταστημάτων.

Α'. Ἡ Ἐπιτροπὴ κατατάξεως κέντρων καὶ καταστημάτων ἀποτελεῖται :

α) Ἐκ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Τμήματος ἢ γραφείου Ἀγορανομίας τῆς παρ' ἑκάστῳ Διαμερίσματι Διευθύνσεως ἢ Τμήματος Ἐμπορίου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, ὡς Προέδρου.

β) Ἐξ ἑνὸς ἀξιωματικοῦ τῆς Ὑποδιευθύνσεως Ἀγορανομίας Ἀστυνομίας Πόλεων Ἀθηνῶν ἢ Πειραιῶς ἢ τῆς Ὑποδιευθύνσεως Ἀγορανομίας Χωροφυλακῆς Προαστείων ἢ τῆς Ὑποδιευθύνσεως Χωροφυλακῆς Ἐλευσῖνος ἢ τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς Πειραιῶς, καθ' ἁρμοδιότητα, ὁριζομένων ὡς καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν των ὑπὸ τῶν Προϊσταμένων αὐτῶν.

γ) Ἐξ ἑνὸς Ἐφοριακοῦ Ὑπαλλήλου ὁριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Νομάρχου τοῦ οἰκείου Διαμερίσματος.

δ) Ἐξ ἑνὸς ἐκπροσώπου κατὰ περίπτωσιν ἐξεταζομένου θέματος τῆς οἰκείας Ἐπαγγελματικῆς Ὀργανώσεως, ὁριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Διοικήσεως τῆς Ὀργανώσεως.

Ἡ Ἐπιτροπὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντος τοῦ Προέδρου καὶ δύο τοὐλάχιστον τῶν μελῶν αὐτῆς.

Β'. Ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ κατατάξεως κέντρων καὶ καταστημάτων ἀποτελεῖται :

α) Ἐκ τοῦ προϊσταμένου τῆς παρ' ἑκάστῳ Διαμερίσματι Διευθύνσεως ἢ Τμήματος Ἐμπορίου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, ὡς Προέδρου.

β) Ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου Ἀξιωματικοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἢ τῆς Χωροφυλακῆς, κατὰ περίπτωσιν ὁριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως.

γ) Ἐξ ἑνὸς Ἐφοριακοῦ Ὑπαλλήλου ὁριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Νομάρχου τοῦ οἰκείου Διαμερίσματος, καὶ

δ) Ἐξ ἑνὸς ἐκπροσώπου, κατὰ περίπτωσιν ἐξεταζομένου θέματος, τῆς οἰκείας Ἐπαγγελματικῆς Ὀργανώσεως, ὁριζομένου, μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Διοικήσεως τῆς Ὀργανώσεως.

Ἡ Ἐπιτροπὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντος τοῦ Προέδρου καὶ δύο τοὐλάχιστον μελῶν αὐτῆς.

Γ'. Αἱ διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος συνιστώμεναι Ἐπιτροπαὶ συγκροτοῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Νομάρχου τοῦ οἰκείου Διαμερίσματος, ὁρίζοντος καὶ τὸν Γραμματέα τούτων.

Ἄρθρον 2.

Ἁρμοδιότητες Ἐπιτροπῶν.

1. Ἡ ἐν παραγράφῳ 1Α τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπὴ Προμηθειῶν ἀσκεῖ ἁπάσας τὰς, κατὰ τὰ ἄρθρα 5 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 3095/1954 «περὶ ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς Ὑπηρεσίας Κρατικῶν Προμηθειῶν καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Κρατικῶν Προμηθειῶν» (ΦΕΚ 252/Α) καὶ 11, παρ. 9 τῆς ὑπ' ἀριθ. 49381/9.12.1955 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονο-

μικῶν «περὶ ἐκτελέσεως καὶ ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3095/1954 Νομοθετικοῦ Διατάγματος κλπ.» (ΦΕΚ Β/224), ἁρμοδιότητας τῆς Ἐπιτροπῆς Κρατικῶν Προμηθειῶν, προκειμένου περὶ ἀναδείξεως χορηγητῶν τροφίμων δι' Ἱδρύματα τοῦ Δημοσίου καὶ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου καὶ Πετρελαιοειδῶν διὰ τὸ Δημόσιον καὶ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, καὶ μειοδοτῶν παροχῆς ὑπηρεσιῶν εἰς τὰ Ἱδρύματα τοῦ Δημοσίου καὶ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

2. α) Ἡ ἐν παραγράφῳ 1β τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Ἀγορανομικὴ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῶν, συμφώνως πρὸς τὰς ἑκάστοτε ἰσχυούσας διατάξεις, φερομένων ἐνώπιον αὐτῆς θεμάτων σχετικῶν μὲ τὰς μεταβιβασθείσας εἰς τὴν Νομαρχίαν Ἀττικῆς καὶ τὰ Διαμερίσματα αὐτῆς ἁρμοδιότητας τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ἀγορανομίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (τ. Ἐμπορίου).

β) Ἡ ἤδη λειτουργοῦσα παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (τ. Ἐμπορίου) Ἀγορανομικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀθηνῶν – Πειραιῶς, περὶ ἧς ἡ ὑπ' ἀριθ. 59662/4666/15.9.1967 κοινὴ ἀπόφασις τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου, μετονομάζεται εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀγορανομικὴν Ἐπιτροπὴν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (τ. Ἐμπορίου), τοῦ ἔργου της περιοριζομένου εἰς τὴν γνωμοδότησιν :

βα) Ἐπὶ θεμάτων ποσοστοῦ κέρδους εἰδῶν βιοτικῆς ἀνάγκης παροχῶν κλπ. ἢ ἀνωτάτων τιμῶν τούτων εἰς ἃς περιπτώσεις δὲν ὑπάρχει καθωρισμένον κέρδος ἢ τιμή.

ββ) Ἐπὶ τῆς κατατάξεως τῶν διαφόρων εἰδῶν εἰς Κατηγορίας (οὐσιώδη ἐν ἐπαρκείᾳ, ἀνεπαρκείᾳ, ἐπουσιώδη), καὶ

βγ) Ἐπὶ παντὸς ἑτέρου συναφοῦς θέματος κατόπιν σχετικῆς ἐντολῆς τοῦ Ὑπουργοῦ.

3. Ἡ ἐν παρ. 2Α τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπὴ κατατάξεως κέντρων καὶ καταστημάτων ἔχει, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 1 ἐδάφ. ια' τοῦ Ν.Δ. 136/1946 «περὶ Ἀγορανομικοῦ Κώδικος» ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ Α.Ν. 782/48, ἁρμοδιότητα, τὴν κατάταξιν κέντρων καὶ καταστημάτων εἰς τὰς κατηγορίας πολυτελείας καὶ ὑπερπολυτελείας, κέντρων διασκεδάσεως, ὡς καὶ ἐξοχικῶν κέντρων ἐν γένει.

4. Αἱ ἁρμόδιαι Ἐπιτροπαὶ διὰ τὴν χορήγησιν ἀδειῶν λειτουργίας ἐξουσιοδοτοῦνται διὰ τοῦ παρόντος ὅπως διενεργοῦν καὶ τὰς κατατάξεις κέντρων καὶ καταστημάτων τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς εἰς Κατηγορίας Α, Β, Γ καὶ Δ.

5. Ἡ ἐν παρ. 2β τοῦ ἄρθρου 1 Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ κατατάξεως κέντρων καὶ καταστημάτων ἔχει ἀποφασιστικὴν ἁρμοδιότητα διὰ τὴν ἐξέτασιν ἐνστάσεων κατ' ἀποφάσεων τῶν Ἐπιτροπῶν τῶν παρ. 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Β.Δ. 658/71 (ΦΕΚ 220 Α') Ἐπιτροπὴ Προμηθειῶν παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἐφοδιασμοῦ Πρωτευούσης, καταργεῖται.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἔναρξις τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος θέλει καθορισθῆ, ὡς ὁρίζουν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 1147/1972.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1972

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεύς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐσωτερικῶν
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΦΕΣΙΟΣ

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 240/30.12.72)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 802

«Περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς ἁρμοδιοτήτων, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/1972, ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν. Οἰκονομίας (Τομέως Ἀπασχολήσεως)».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν :

α) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/72 «περὶ διοικήσεως τῆς Μείζονος Πρωτευούσης».

β) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 11300/Δ/5.7.1972 ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ «περὶ διορισμοῦ τῶν ἁρμοδιοτήτων τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Προγραμματισμοῦ καὶ Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ, τῶν Ὑφυπουργῶν, τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ὡς καὶ τῶν ἀνωτάτων καὶ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου» (ΦΕΚ 473/Β'/1972).

γ) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1139/3.11.1972 γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.

δ) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 742/23.11.1972 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργῶν παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ, Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἐκ τῶν περὶ ὧν προβλέπει ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/1972 εἰς τοὺς ἀναπληρωτὰς Νομάρχας - Προϊσταμένους τῶν Διαμερισμάτων τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς ἁρμοδιοτήτων διατηροῦνται ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς, αἱ κάτωθι ἁρμοδιότητες ἐπὶ ἀντικειμένων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας – Τομέως Ἀπασχολήσεως :

α'. Αἱ ἀποφασιστικαὶ ἁρμοδιότητες αἱ ἀναφερόμεναι εἰς θέματα :

1. Καθορισμοῦ χρονικῶν ὁρίων λειτουργίας τῶν καταστημάτων καὶ ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν.

2. Ρυθμίσεως φορτοεκφορτωτικῶν ἐργασιῶν (Ν.Δ. 1254/1949, Β.Δ. 179/1970 καὶ Ν.Δ. 193/1972).

3. Ἐπαγγελματικῶν σωματείων (Ν.Δ. 795/1971, Ν.Δ. 890/1971).

4. Προμηθευτικῶν καὶ καταναλωτικῶν συνεταιρισμῶν (Ν. 602/1915).

5. Χορηγήσεως ἀδειῶν ἐργασίας εἰς ἀλλοδαπούς (Ν. 4310/1962 ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως καὶ 448/68).

β'. Ἡ ἁρμοδιότης τῆς συγκροτήσεως τῶν κάτωθι Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν :

1. Συμβουλευτικῶν Ἐπιτροπῶν Γραφείων Ἀπασχολήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἀπασχολήσεως Ἐργατικοῦ Δυναμικοῦ (Ο.Α.Ε.Δ., Β.Δ. 805/1970).

2. Πρωτοδικειακῶν Ἐπιτροπῶν Προνοίας παλαιῶν καὶ νέων πολεμιστῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 244/1936 (Β.Δ. 711/1970).

3. Ἐπιτροπῶν Ἐκδικάσεως Ἐφέσεων κατὰ ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς μισθωτοὺς ποινῶν (Β.Δ. 246/1971).

4. Ὑπηρεσιακῶν Πειθαρχικῶν Συμβουλίων τῶν Κοινῶν Ταμείων Εἰσπράξεων Ὑπεραστικῶν Λεωφορείων (ΚΤΕΥΛ), ὧν ἡ ἕδρα κεῖται ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ τοῦ Ἑνοποιουμένου Κοινοῦ Ταμείου Εἰσπράξεων Λεωφορείων (ΕΚΤΕΛ) (Β.Δ. 711/1970, Β.Δ. 139/1972) ὡς καὶ ὁ ὁρισμὸς ἐκπροσώπων εἰς τὰ Συμβούλια Προαγωγῶν καὶ Πειθαρχικὰ τοιαῦτα (ἄρθρ. 25, 26, 46 καὶ 48 τοῦ, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 12129/1972 κοινῆς ἀποφάσεως, κυρωθέντος Γενικοῦ Κανονισμοῦ Προσωπικοῦ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἠλεκτροκινήτων Λεωφορείων Περιοχῆς Ἀθηνῶν – Πειραιῶς (ΗΛΠΑ) (ΦΕΚ 202 τ. Β' 4.3.1972).

5. Διοικητικῶν Διαιτητικῶν Δικαστηρίων (Β.Δ. 179/1970).

Ἄρθρον 2.

Τὰ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ρυθμίζονται ὑπὸ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 1147/1972.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1972

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐσωτερικῶν
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΦΕΣΙΟΣ

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 240/30.12.72)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 803

«Περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς ἁρμοδιοτήτων, ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (Γενικῆς Δ/νσεως Φορολογίας), κατὰ τὴν παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/1972».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν :

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/1972 «περὶ διοικήσεως τῆς Μείζονος Πρωτευούσης».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 11300/Δ/1972 ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ (ΦΕΚ 473/1972, Τεῦχος Β').

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1209/17.11.1972 γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.

4) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 756/30.11.1972 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργῶν παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ, Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἐκ τῶν μεταβιβαζομένων διὰ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/1972 εἰς τοὺς Ἀναπληρωτὰς Νομάρχας - Προϊσταμένους τῶν Διαμερισμάτων τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς ἁρμοδιοτήτων, διατηροῦνται ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς αἱ κάτωθι ἁρμοδιότητες ἐπὶ ἀντικειμένων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας) :

1. Τῆς Διευθύνσεως Τελωνείων Ἀττικῆς.
2. Τοῦ Τελωνείου Ἐλευθέρων Συγκροτημάτων.
3. Τοῦ Τελωνείου Διώξεως Λαθρεμπορίου.
4. Τῆς Ἐφορίας Καπνοῦ Διώξεως Λαθρεμπορίου.
5. Τῆς Ἐφορίας Καπνοῦ Ἐλέγχου Κατασκευῆς Ἀξιῶν τοῦ Δημοσίου.
6. Περὶ τῆς συγκροτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν.Δ. 841/1971 «περὶ ἐκτελωνιστῶν».

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἔναρξις τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος θέλει καθορισθῆ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 1147/1972.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1972
Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐσωτερικῶν
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Οἰκονομικῶν
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΛΗΣ

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 240/30.12.72)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 804

«Περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς ἁρμοδιοτήτων, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 1147/1972, ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν :

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 532/1970 «περὶ συμπληρώσεως διατάξεων περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως».

2. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/1972 «περὶ διοικήσεως τῆς Μείζονος Πρωτευούσης».

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 11300/Δ/5.7.1972 ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ (ΦΕΚ 473/Β/1972).

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 954/30.9.72 γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.

5. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 796/1972 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργῶν παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ, Ἐσωτερικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἁρμοδιότητες Νομάρχου Ἀττικῆς.

Ἐκ τῶν μεταβιβασθεισῶν διὰ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν,Δ. 1147/1972 εἰς τοὺς Ἀναπληρωτὰς Νομάρχας - Προϊσταμένους τῶν Διαμερισμάτων τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς, ἁρμοδιοτήτων, διατηροῦνται ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς αἱ κάτωθι ἁρμοδιότητες ἐπὶ ἀντικειμένων τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Α'. Γενικὴ Διεύθυνσις Ὑγιεινῆς.

Διεύθυνσις Δημοσίας Ὑγιεινῆς.

Ἡ ἔγκρισις τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης διὰ τὴν ἐκτέλεσιν μικρῶν ἐξυγιαντικῶν ἔργων (Ἄρθρον 1 Ν.Δ. 1744/1942, ΦΕΚ 232/42, ἄρθρ. 17 Ν.Δ. 3620/1956, ΦΕΚ 270/1956).

Β'. Γενικὴ Διεύθυνσις Κοινωνικῆς Προνοίας.

1. Διεύθυνσις Παιδικῆς Προστασίας.

α. Ἡ δωρεὰν διάθεσις ὑλικῶν ἐξ ἑνὸς ἱδρύματος Παιδικῆς Προστασίας εἰς ἕτερον ὡς καὶ ἡ μεταφορὰ ἀδιαθέτων κεφαλαίων, προερχομένων ἐκ κρατικῆς ἐπιχορηγήσεως, ἀπὸ Διαμερίσματος εἰς Διαμέρισμα, τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς (παρ. 1 ἄρθρον 11 Ν. 4051/1960, ΦΕΚ 68/60).

β) Ὁ διορισμὸς μελῶν τῶν Ἐπιτροπῶν Παιδικῶν Ἐξοχῶν (ἐδαφ. ε' παρ. 1 ἄρθρον 5 Ν. 749/1948, ΦΕΚ 200/48).

2. Διεύθυνσις Δημοσίας Ἀντιλήψεως.

Ἡ ἄσκησις ἐποπτείας ἐπὶ τῶν φιλανθρωπικῶν καὶ κοινωφελοῦς χαρακτῆρος σωματείων καὶ ἱδρυμάτων (Ν.Δ. 795/71, ΦΕΚ 1/71 καὶ 1111/72, ΦΕΚ 23/72 καὶ Α.Κ. ἄρθρα 108–122), ὧν ἡ κατὰ τόπον ἁρμοδιότης ἐκτείνεται εἰς πλείονα τοῦ ἑνὸς Διαμερίσματα.

3. Διεύθυνσις Λαϊκῆς Κατοικίας.

Ἡ ἄσκησις ἐποπτείας ἐπὶ τῶν Οἰκοδομικῶν Συνεταιρισμῶν (Β.Δ. 1059/1966, ΦΕΚ 287/66, Α.Ν. 201/1967, ΦΕΚ 215/1967, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 886/1971, ΦΕΚ 109/1971), ὧν ἡ κατὰ τόπον ἁρμοδιότης ἐκτείνεται εἰς πλείονα τοῦ ἑνὸς Διαμερίσματα.

Γ'. Γενικαὶ Ὑπηρεσίαι.

Διεύθυνσις Οἰκονομικῶν.

Ἡ ἀνακατανομὴ τῶν ἐκ τῶν εἰδικῶν λογαριασμῶν «Ἰατρικὴ Ἀντίληψις καὶ Ἀσφάλισις» πιστώσεων καὶ ἡ δι' ἐντολῶν κίνησις τούτων (Ἄρθρον 18 Ν.Δ. 2592/53, ἄρθρον 2 Ν.Δ. 3097/54, ἄρθρον 16 Ν. 3487/55).

Ἄρθρον 2.

Συμβούλια Ἐπιτροπαί.

1. Παρ' ἑκάστῃ Διευθύνσει Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν τῶν Διαμερισμάτων τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς συνιστῶνται τὰ προβλεπόμενα συμβούλια καὶ ἐπιτροπαὶ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 2, 3, 4, 5 καὶ 6 τοῦ Β.Δ. 245/1971 «περὶ τῶν παρὰ ταῖς περιφερειακαῖς ὑπηρεσίαις ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, συμβουλίων καὶ ἐπιτροπῶν».

2. Τὸ ἐδ. α' τῶν παρ. 1 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Β.Δ. 245/1971, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«α. Ὁ Προϊστάμενος τοῦ οἰκείου Πρωτοδικείου, ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ παρ' αὐτοῦ ὁριζομένου Προέδρου Πρωτοδικῶν ἢ Πρωτοδίκου ὡς Πρόεδρος».

Ἄρθρον 3.

Ἰσχύς.

Ἡ ἔναρξις τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καθορισθήσεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 1147/1972.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1972

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐσωτερικῶν
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΔΑΣ

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 240/30.12.72)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 805

«Περὶ καθορισμοῦ τῶν, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/1972, διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς, ἁρμοδιοτήτων ἐπὶ ἀντικειμένων τοῦ Ὑπουργείου Δημ. Ἔργων καὶ συστάσεως Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων εἰς τὴν Νομαρχίαν Ἀττικῆς καὶ τὰ Διαμερίσματα αὐτῆς».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν :

1. Τὰς διατάξεις : α) Τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/1972 «περὶ διοικήσεως τῆς Μείζονος Πρωτευούσης» καὶ β) τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 532/1970 «περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 11300/Δ/5.7.72 ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ (ΦΕΚ 473Β/1972) «περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἁρμοδιοτήτων τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Προγραμματισμοῦ καὶ Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ, τῶν Ὑφυπουργῶν κλπ.).

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 949/30.9.1972 γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 728/1972 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργῶν παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ, Ἐσωτερικῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἐκ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῶν Ἀναπληρωτῶν Νομαρχῶν - Προϊσταμένων τῶν Διαμερισμάτων τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς, περὶ ὧν προβλέπει τὸ ἄρθρον 5 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 1147/1972, διατηροῦνται ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς, αἱ κάτωθι ἐπὶ ἀντικειμένων τοῦ Ὑπουργείου Δημ. Ἔργων.

1. Πᾶν θέμα ἁρμοδιότητος τοῦ Νομάρχου ἀναγόμενον εἰς τὴν μελέτην καὶ κατασκευὴν τῶν ἔργων τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Μονίμων Ὁδοστρωμάτων Ἀθηνῶν (ΕΤΜΟΑ), τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἀποχετεύσεως Πρωτευούσης (Ο.Α.Π.), ὡς καὶ τῶν λοιπῶν δημοσίων ἔργων τῶν ἐκτεινομένων εἰς πλείονα τοῦ ἑνὸς διαμερίσματα τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς.

2. Αἱ κατὰ τὸν Α.Ν. 314/1968, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 1018/1971, ἁρμοδιότητες ἐγκρίσεως κλπ. σχεδίων πόλεων καὶ καθορισμοῦ ὅρων δομήσεως.

3. Αἱ κατὰ τὴν πολεοδομικὴν νομοθεσίαν ἁρμοδιότητες «Ἐπιθεωρητοῦ Δημοσίων Ἔργων».

4. Ἡ κατὰ τὸν Α.Ν. 410/1968 ἀπόφασις περὶ ἐξαιρέσεως ἀπὸ τῆς κατεδαφίσεως αὐθαιρέτων.

5. Ἡ συγκρότησις τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων Νομαρχίας Ἀττικῆς.

Ἄρθρον 2.

1. Παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Ἀττικῆς συνιστᾶται Συμβούλιον Δημοσίων Ἔργων Νομαρχίας Ἀττικῆς ἀποτελούμενον ἐκ τῶν κάτωθι :

α) Τοῦ Δ/ντοῦ τῆς Δ/νσεως Ἐσωτερικῶν τῆς Νομαρχίας.

β) Τοῦ Δ/ντοῦ τῆς Δ/νσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Νομαρχίας.

γ) Τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου Μονίμων Ὁδοστρωμάτων Μείζονος Πρωτευούσης.

δ) Τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου Ἔργων Ἀποχετεύσεως Μείζονος Πρωτευούσης, καὶ

ε) Ἑνὸς τῶν Προϊσταμένων τῶν εἰς τὰ Διαμερίσματα τῆς Νομαρχίας Ὑπηρεσιῶν τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Νομάρχου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, ὁμοίως ἐκ τῶν Προϊσταμένων τῶν αὐτῶν Ὑπηρεσιῶν.

2. Ὁσάκις ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου συζητοῦνται θέματα πολεοδομίας ἢ πολεοδομικῶν ἐφαρμογῶν ἀντὶ τῶν ὑπὸ στοιχεῖα γ καὶ δ τῆς προηγουμένης παραγράφου μελῶν, συμμετέχουν εἰς τὸ Συμβούλιον ὡς τακτικὰ μέλη αὐτοῦ δύο ἐκ τῶν Προϊσταμένων τῶν Ὑπηρεσιῶν Πολεοδομίας τῶν Διαμερισμάτων τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των, λαμβανομένων ἐπίσης ἐκ τῶν Προϊσταμένων τῶν Ὑπηρεσιῶν Πολεοδομίας τῶν Διαμερισμάτων.

3. Τὰ ὑπὸ στοιχεῖα α ἕως καὶ δ τῆς παραγράφου 1 μέλη, ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ κωλυόμενα ἀναπληροῦνται ὑπὸ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν των.

4. Τὸ Συμβούλιον Δημ. Ἔργων τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς γνωμοδοτεῖ ὅπου, ἐπὶ θεμάτων ἁρμοδιότητος τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς, ἀπαιτεῖται, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, γνώμη τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων, ἁπλῆ ἢ σύμφωνος ὡς καὶ ἐπὶ παντὸς τεχνικοῦ θέματος ἐφ' οὗ ἔχει ἀποφασιστικὴν ἁρμοδιότητα ὁ Νομάρχης, ἐφ' ὅσον τὴν γνωμοδότησιν ταύτην ἤθελε ζητήσει οὗτος.

Ἄρθρον 3.

1. Παρ' ἑκάστῳ Διαμερίσματι τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς συνιστᾶται Συμβούλιον Δημοσίων Ἔργων Διαμερίσματος ἀποτελουμένου ἐκ τῶν κάτωθι :

α) Τοῦ Δ/ντοῦ τῆς Δ/νσεως Ἐσωτερικῶν τοῦ Διαμερίσματος.

β) Τοῦ Προϊσταμένου τῆς Δ/νσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Διαμερίσματος.

γ) Τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Πολεοδομίας τοῦ Διαμερίσματος.

δ) Τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Τμήματος ἐκτελέσεως ἔργων τῆς Δ/νσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Διαμερίσματος, καὶ

ε) Τοῦ Προϊσταμένου τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ Διαμερίσματος.

2. Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον μέλη, ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ κωλυόμενα ἀναπληροῦνται ὑπὸ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν των.

3. Τὸ Συμβούλιον Δημοσίων Ἔργων ἑκάστου Διαμερίσματος γνωμοδοτεῖ, ὅπου, ἐπὶ θεμάτων ἁρμοδιότητος Ἀναπληρωτοῦ Νομάρχου - Προϊσταμένου Διαμερίσματος, ἀπαιτεῖται, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, γνώμη τοῦ Συμβουλίου Δημ. Ἔργων, ἁπλῆ ἢ σύμφωνος ὡς καὶ ἐπὶ παντὸς τεχνικοῦ θέματος ἐφ'

οὗ ἔχει ἀποφασιστικὴν ἁρμοδιότητα ὁ Ἀναπληρωτὴς Νομάρχης - Προϊστάμενος τοῦ Διαμερίσματος, ἐφ' ὅσον τὴν γνωμοδότησιν ταύτην ἤθελε ζητήσει οὗτος.

Ἄρθρον 4.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 100 τοῦ Β.Δ. 863/1960 «περὶ διαρθρώσεως τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ Δημ. Ἔργων κλπ.» (ΦΕΚ 210/1960) ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα 2 καὶ 3 Συμβουλίων. Ὅπου εἰς τὰς διατάξεις ταύτας μνημονεύεται ὁ «Νομάρχης» νοεῖται διὰ τὰ Συμβούλια τῶν Διαμερισμάτων ὁ Ἀναπληρωτὴς Νομάρχης - Προϊστάμενος τοῦ οἰκείου Διαμερίσματος.

2. Τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 περίοδος Β' τῆς ὑπ' ἀριθ. Α. 81177/20.9.1967 κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Ἐσωτερικῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων «περὶ διατηρήσεως Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Δημ. Ἔργων» (ΦΕΚ Β 586), προβλεπόμενα τμήματα τοῦ Περιφερειακοῦ Συμβουλίου Δημ. Ἔργων δὲν λειτουργοῦν διὰ τὴν Νομαρχίαν Ἀττικῆς καὶ τὰ Διαμερίσματα αὐτῆς.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἔναρξις ἰσχύος τοῦ παρόντος θέλει καθορισθῆ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 1147/1972.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1972.

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐσωτερικῶν
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Δημοσίων Ἔργων
ΚΩΝ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 240/30.12.72)

ΥΠΟΥΡΓ. ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Ἀριθ. 101197/8643

«Περὶ τρόπου καταρτίσεως Ἐκθέσεων ὑπηρεσιακῆς δράσεως καὶ ἐπιδόσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν :

1. Τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ Ν.Δ. 1140/1972 «περὶ

τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν περὶ καταστάσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων» (Φ.79).

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1200/17.11.1972 γνωμοδότησιν τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, ἀποφασίζομεν :

1. Διὰ τὴν κατάρτισιν τῶν ἐκθέσεων τῆς ὑπηρεσιακῆς δράσεως καὶ ἐπιδόσεως τῶν ὑπαλλήλων, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν.Δ. 1140/1972, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ ἑκάστοτε ἐκδιδόμεναι κανονιστικαὶ πράξεις τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, περὶ τοῦ τρόπου συντάξεως τῶν ἐκθέσεων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου,

2. Ἁρμόδιοι διὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἐκθέσεως κριταὶ ὁρίζονται οἱ κάτωθι :

α) Προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων μέχρι τοῦ 6ου βαθμοῦ τῶν δήμων καὶ παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων.

1. Ὅπου δὲν προβλέπεται θέσις Τμηματάρχου μόνος κριτὴς εἶναι ὁ Δήμαρχος.

2. Ὅπου προβλέπονται θέσεις μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ τμηματάρχου κριταὶ εἶναι κατὰ πρῶτον βαθμὸν ὁ οἰκεῖος τμηματάρχης καὶ κατὰ δεύτερον βαθμὸν ὁ οἰκεῖος δήμαρχος, μὴ ὑπάρχοντος Τμηματάρχου μόνος κριτὴς εἶναι ὁ Δήμαρχος.

3. Ὅπου προβλέπονται θέσεις μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Διευθυντοῦ κριταὶ εἶναι κατὰ πρῶτον βαθμὸν οἱ οἰκεῖοι τμηματάρχαι καὶ κατὰ δεύτερον βαθμὸν οἱ οἰκεῖοι διευθυνταί, μὴ ὑπάρχοντος δὲ Διευθυντοῦ δεύτερος κριτὴς εἶναι ὁ Δήμαρχος.

β) Προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων δήμων καὶ παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων ἐπὶ βαθμοῖς 5ῳ καὶ ἀνωτέροις.

1. Τῶν τμηματαρχῶν κριταὶ εἶναι κατὰ πρῶτον βαθμὸν οἱ οἰκεῖοι Διευθυνταὶ καὶ κατὰ δεύτερον βαθμὸν ὁ Γενικὸς Διευθυντής, καὶ ὅπου δὲν προβλέπεται θέσις Γενικοῦ Διευθυντοῦ, ὁ Δήμαρχος.

2. Τῶν Διευθυντῶν κριταὶ εἶναι κατὰ πρῶτον βαθμὸν ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς καὶ κατὰ δεύτερον βαθμὸν ὁ Δήμαρχος καὶ ὅπου δὲν προβλέπεται θέσις Γενικοῦ Διευθυντοῦ, μόνος κριτὴς εἶναι ὁ Δήμαρχος.

3. Τῶν Γενικῶν Διευθυντῶν μόνος κριτὴς εἶναι ὁ Δήμαρχος.

γ) Προκειμένου περὶ τακτικῶν ὑπαλλήλων τῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς Ἱδρυμάτων καὶ Νομικῶν Προσώπων περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν.Δ. 1140/1972.

1. Ὅπου δὲν προβλέπεται θέσις Τμηματάρχου ἢ ἡ προβλεπομένη εἶναι κενή, μόνος κριτὴς εἶναι ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος.

2. Ὅπου προβλέπεται θέσις Τμηματάρχου κριταὶ εἶναι κατὰ πρῶτον βαθμὸν ὁ Τμηματάρχης καὶ κατὰ δεύτερον βαθμὸν ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος.

δ) Προκειμένου περὶ βοηθῶν Ταμείου καὶ εἰσπρακτόρων τακτικῶν, ἐξυπηρετούντων πλείονας Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, κριταὶ εἶναι ὁ

Προϊστάμενος τοῦ οἰκείου τμήματος τοῦ δημοσίου ταμείου κατὰ πρῶτον βαθμὸν καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ δημοσίου ταμείου κατὰ δεύτερον βαθμόν.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Δεκεμβρίου 1972

Ὁ Ὑπουργὸς

ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1076/11.12.72)

Ἀριθ. 4774

«Περὶ τῶν Ἐκθέσεων οὐσιαστικῶν προσόντων τοῦ προσωπικοῦ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν — πλὴν ἐκπαιδευτικῶν — καὶ ἁπάντων τῶν Ν.Π.Δ.Δ.».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν :

1. Τὰς διατάξεις : α) Τοῦ Β.Δ. 40/1972 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων», β) τοῦ Ν.Δ. 1174/72 «περὶ ἀντικαταστάσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ Ν.Δ. 957/1971 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων», 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 11300 Δ/5.7.72 ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ «περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἁρμοδιοτήτων τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Προγραμματισμοῦ καὶ Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ κλπ.» (ΦΕΚ 473/72 τεῦχος Β') καὶ 3) τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 1035/1971 «περὶ τῶν τηρουμένων στοιχείων προσωπικοῦ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ Ν.Π.Δ.Δ.».

Ἐγκρίνομεν τὴν κατωτέρω ὑπ' ἀριθ. 1212/1972 κανονιστικὴν πρᾶξιν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν «περὶ τῶν ἐκθέσεων οὐσιαστικῶν προσόντων τοῦ προσωπικοῦ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν—πλὴν ἐκπαιδευτικῶν—καὶ ἁπάντων τῶν Ν.Π.Δ.Δ.»

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Νοεμβρίου 1972

Ὁ Ὑπουργὸς

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΑΞΙΣ ὑπ' ἀριθ. 1212/1972

«Περὶ τῶν Ἐκθέσεων οὐσιαστικῶν προσόντων τοῦ προσωπικοῦ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν — πλὴν ἐκπαιδευτικῶν — καὶ ἁπάντων τῶν Ν.Π.Δ.Δ.».

ΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Ἔχον ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 2 παρ. 4 καὶ 3 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 1035/1971 «περὶ τῶν τηρουμένων στοιχείων τοῦ προσωπικοῦ τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ

Ν.Π.Δ.Δ.» καθορίζει τὰ τοῦ τρόπου συντάξεως τῶν ἐκθέσεων περὶ τῶν οὐσιαστικῶν προσόντων τοῦ προσωπικοῦ τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν—πλὴν ἐκπαιδευτικῶν—καὶ ἁπάντων τῶν Ν.Π.Δ.Δ. ὡς καὶ τὰ τῆς διαδικασίας γνωστοποιήσεως τοῦ περιεχομένου αὐτῶν, τῶν δυναμένων νὰ ὑποβληθοῦν ἐνστάσεων καὶ τῆς ἄρσεως τῶν σχετικῶν ἀμφισβητήσεων, ὡς κατωτέρω :

Ἄρθρον 1.

Αἱ ἐκθέσεις οὐσιαστικῶν προσόντων τοῦ προσωπικοῦ τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν—πλὴν ἐκπαιδευτικῶν—καὶ ἁπάντων τῶν Ν.Π.Δ.Δ. συντάσσονται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 2.

Ἔντυπα Ὑποδείγματα.

1. Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον «ἐκθέσεις οὐσιαστικῶν προσόντων» τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων Α' καὶ Β' Κατηγορίας συντάσσονται ἐπὶ τετραπτυχίδων ἐντύπων Ὑποδειγμάτων, ὑπὸ στοιχεῖα «Α» καὶ «Β», ἀντιστοίχως. Τὰ ἔντυπα ταῦτα περιλαμβάνουν τὰ κάτωθι τρία μέρη :

α) Τὴν ἐξωτερικὴν (πρώτην) σελίδα ὑπὸ τὸν τίτλον «Στοιχεῖα κρινομένου» (ὑπαλλήλου). Αὕτη συμπληροῦται ὑπὸ τοῦ κρινομένου ὑπαλλήλου ἢ ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ ὑπαλλήλου, εἰς ὃν ἀφορᾷ ἡ ἔκθεσις, βάσει ὅμως ὑπευθύνου δηλώσεως αὐτοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 παρ. 3 τῆς παρούσης. Περιέχει τὰ στοιχεῖα, τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ὑπηρεσιακήν, ἀτομικὴν καὶ οἰκογενειακήν του κατάστασιν, ὡς καὶ τοὺς τίτλους τῶν σπουδῶν του, ἅτινα ἀναφέρονται καὶ εἰς τὰς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους, δι' ὃ ἡ κρίσις, μεταβολὰς τῆς ἐν λόγῳ καταστάσεως τῶν ὑπαλλήλων.

β) Τὰς δύο ἐσωτερικὰς (δευτέραν καὶ τρίτην) σελίδας ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀξιολόγησις οὐσιαστικῶν προσόντων». Τὸ μέρος τοῦτο τοῦ ἐντύπου συμπληροῦται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων πρὸς σύνταξιν τῆς Ἐκθέσεως προϊσταμένων τοῦ κρινομένου ὑπαλλήλου, ἤτοι τῶν «κριτῶν» (κατὰ τὰ ἄρθρα 16–22 τῆς παρούσης) καὶ ἀποτελεῖ τὸ κύριον σῶμα τῆς Ἐκθέσεως.

γ) Τὴν τελευταίαν (τετάρτην) σελίδα ὑπὸ τὸν τίτλον «Συνεκτιμώμενα Στοιχεῖα». Εἰς τὴν σελίδα ταύτην, συμπληρουμένην ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ὑπηρεσίας Διοικητικοῦ, ἀναγράφονται ὡρισμένα στοιχεῖα, ἀναφερόμενα εἰς τὴν ὑπηρεσιακὴν καὶ ἐξωϋπηρεσιακὴν δραστηριότητα καὶ κατάστασιν ἐν γένει τοῦ ὑπαλλήλου καὶ συμπληροῦντα τὴν ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι εἰκόνα αὐτοῦ.

2. Αἱ αὐταὶ ἐκθέσεις, προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων Γ' Κατηγορίας, συντάσσονται ἐπὶ ἐντύπου ὑπὸ στοιχεῖον «Ὑπόδειγμα Γ», περιέχοντος τὰ εἰδικώτερα στοιχεῖα περὶ τῆς εἰκόνος τοῦ κρινομένου ὑπαλλήλου καὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς αὐτοῦ ἱκανότητος καὶ ἐπαρκείας.

3. Ὡς πρὸς α) τὸ ὑπαλληλικὸν προσωπικὸν ἐπὶ σχέσει Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου κατὰ τὰς εἰδικὰς περὶ ἑκάστης Ὑπηρεσίας ἢ Ν.Π.Δ.Δ. διατάξεις καὶ τὰς γενικὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 169/69, β) τὸ ἐργατοτεχνικὸν προ-

σωπικὸν διεπόμενον ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 385/69 συντάσσεται ἔκθεσις εἰς ἔντυπον ὑπὸ στοιχεῖα «Ὑπόδειγμα Δ».

Ἄρθρον 3.

Τυπικὰ Στοιχεῖα.

1. Εἰς τὸ πρῶτον μέρος τῶν «ἐκθέσεων οὐσιαστικῶν προσόντων», ἤτοι πρώτην σελίδα τῶν Ὑποδειγμάτων Α' καὶ Β', καταχωροῦνται τὰ διὰ τὸ ἔτος κρίσεως στοιχεῖα περὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς, ἀτομικῆς καὶ οἰκογενειακῆς καταστάσεως τοῦ κατὰ Ἰανουάριον τοῦ ἑπομένου ἔτους κρινομένου ὑπαλλήλου, ὡς καὶ οἱ τίτλοι τῶν σπουδῶν του. Εἰδικώτερον, τὰ τυπικὰ στοιχεῖα ταῦτα εἶναι τὰ ἑξῆς :

α) Ὀνοματεπώνυμον, πατρώνυμον καὶ στοιχεῖα περὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τοῦ κρινομένου, ἤτοι :

Ὀνομασία κλάδου εἰς ὃν ἀνήκει ἢ ἀνῆκε.

Βαθμὸς τὸν ὁποῖον φέρει ἢ ἔφερε.

Τίτλος θέσεως τὴν ὁποίαν κατέχει ἢ κατεῖχε.

Περιγραφὴ τῶν καθηκόντων τὰ ὁποῖα ἐκτελεῖ ἢ ἐξετέλεσε.

β) Ἀτομικὰ στοιχεῖα, ἤτοι :

Ἔτος καὶ τόπος γεννήσεως.

Κλάσις, Ὅπλον ἢ Σῶμα καὶ βαθμὸς ὑφ' ὃν ἐστρατεύθη.

Διεύθυνσις κατοικίας (δῆμος ἢ κοινότης, ὁδὸς καὶ ἀριθμός, ἀστυνομικὸν τμῆμα).

γ) Οἰκογενειακὰ στοιχεῖα, ἤτοι :

Ὄνομα καὶ γένος συζύγου, ὡς καὶ τόπος καταγωγῆς καὶ ἐπάγγελμα αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς).

Ὄνομα, φῦλον, ἡλικία καὶ ἐπάγγελμα τέκνων.

δ) Τίτλοι σπουδῶν, ἤτοι :

Ἀπολυτήριον Μέσης Βαθμίδος Ἐκπαιδεύσεως μετ' ἐνδείξεως τοῦ σχολείου, τοῦ ἔτους ἀποφοιτήσεως καὶ τοῦ βαθμοῦ.

Πτυχίον (ἢ δίπλωμα) Ἀνωτάτης ἢ Ἀνωτέρας βαθμίδος Ἐκπαιδεύσεως μετ' ἐνδείξεως ἐπίσης τῆς σχολῆς, τοῦ ἔτους ἀποφοιτήσεως καὶ τοῦ βαθμοῦ. Ὡσαύτως καὶ τίτλος τυχὸν μεταπτυχιακῆς ἐκπαιδεύσεως, μετὰ τῶν αὐτῶν ἐνδείξεων σχολῆς, ἔτους ἀποφοιτήσεως καὶ βαθμοῦ, ὡς πρὸς τοὺς κρινομένους Α' Κατηγορίας μόνον.

ε) Ἐμπειρία κτηθεῖσα δι' ἐπιτρεπομένης ἐξωϋπηρεσιακῆς ἀπασχολήσεως ὑπαλλήλων Β' Κατηγορίας.

2. Εἰς τὴν πρώτην σελίδα τοῦ Ὑποδείγματος Δ' καταχωροῦνται στοιχεῖα περὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς, ἀτομικῆς καὶ οἰκογενειακῆς καταστάσεως τοῦ κρινομένου ὑπαλλήλου, ὡς καὶ οἱ τίτλοι τῶν σπουδῶν του. Εἰδικώτερον, τὰ στοιχεῖα ταῦτα εἶναι τὰ ἑξῆς :

α) Ὀνοματεπώνυμον, πατρώνυμον καὶ στοιχεῖα περὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς

σχέσεως τοῦ κρινομένου (Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου) μετὰ μνείας τοῦ νομοθετικοῦ καθεστῶτος κατὰ τὸ ἄρθρον 2 παρ. 3 τῆς παρούσης.

Τίτλος τυχὸν νενομοθετημένης θέσεως μετὰ περιγραφῆς τῶν καθηκόντων τὰ ὁποῖα ἐξετέλεσε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

β) Ἀτομικὰ στοιχεῖα, ἤτοι :

Ἔτος καὶ τόπος γεννήσεως.

Κλάδος, Ὅπλον ἢ Σῶμα καὶ βαθμὸς ὑφ' ὃν ἐστρατεύθη.

Διεύθυνσις κατοικίας (δῆμος ἢ κοινότης, ὁδὸς καὶ ἀριθμός, ἀστυνομικὸν τμῆμα).

γ) Οἰκογενειακὰ στοιχεῖα, ἤτοι :

Ὄνομα καὶ γένος συζύγου, ὡς καὶ τόπος καταγωγῆς καὶ ἐπάγγελμα αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς).

Ὄνομα, φῦλον, ἡλικία καὶ ἐπάγγελμα τέκνων.

δ) Τίτλοι σπουδῶν, ἤτοι :

Ἀπολυτήριον Μέσης Βαθμίδος Ἐκπαιδεύσεως μετ' ἐνδείξεως τοῦ σχολείου (π.χ. Γυμνασίου), τοῦ ἔτους ἀποφοιτήσεως καὶ τοῦ βαθμοῦ.

Πτυχίον (ἢ δίπλωμα) Ἀνωτάτης ἢ Ἀνωτέρας βαθμίδος Ἐκπαιδεύσεως μετ' ἐνδείξεως ἐπίσης τῆς σχολῆς (π.χ. Νομικὴ Σχολὴ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν), τοῦ ἔτους ἀποφοιτήσεως καὶ τοῦ βαθμοῦ.

Τίτλος τυχὸν μεταπτυχιακῆς ἐκπαιδεύσεως μετὰ τῶν αὐτῶν ἐνδείξεων σχολῆς, ἔτους ἀποφοιτήσεως καὶ βαθμοῦ.

3. Τὰ στοιχεῖα τοῦ πρώτου μέρους, δηλούμενα ὑπὸ τοῦ κρινομένου ὑπαλλήλου διὰ συμπληρώσεως, χρονολογήσεως καὶ ὑπογραφῆς τῆς πρώτης σελίδος τοῦ ἐντύπου Ὑποδείγματος ἢ ἑτέρου ἐντύπου δηλώσεως, ἐπέχουν, ἐν πάσῃ περιπτώσει, θέσιν ὑπευθύνου δηλώσεως ἐπισυρούσης, ἐν περιπτώσει ἀνακριβείας, ὄχι μόνον τὰς γενικὰς συνεπείας τοῦ Νομ. Δ/τος 105/1969 «περὶ ἀτομικῆς εὐθύνης τοῦ δηλοῦντος κλπ.», ἀλλὰ καὶ τὴν εἰδικὴν συνέπειαν χαρακτηρισμοῦ τοῦ ὑπαλλήλου, εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν φιλαλήθειαν αὐτοῦ, ὡς στοιχείου πλέον τοῦ οὐσιαστικοῦ προσόντος τοῦ ἤθους. Τῶν στοιχείων τούτων ἡ ἀκρίβεια ἐλέγχεται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπὶ θεμάτων προσωπικοῦ ὑπηρεσιακῆς μονάδος.

Ἄρθρον 4.

Στοιχεῖα ὑπαλλήλων Γ' Κατηγορίας.

1. Εἰς τὸ πρῶτον μέρος τοῦ Ὑποδείγματος Γ' ἀναγράφεται : α) ὁ ἀριθμὸς πρωτοκόλλου τῆς ἐκθέσεως, τὸ ὀνοματεπώνυμον, ὁ τίτλος καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ κρινομένου ὑπαλλήλου, ὡς καὶ ἡ κατηγορία, εἰς ἣν οὗτος ἀνήκει, β) τὸ χρονικὸν διάστημα, δι' ὃ κρίνεται οὗτος, γ) τὸ ὀνοματεπώνυμον, ὁ τίτλος καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ συντάξαντος τὴν ἔκθεσιν, ὡς καὶ ἡ κατηγορία, εἰς ἣν οὗτος ἀνήκει, δ) ὁ τίτλος καὶ ἡ ἕδρα τῆς ἀρχῆς, παρ' ᾗ ὑπηρέτησεν ὁ κρινόμενος

κατὰ τὸ εἰς ὃ ἡ ἔκθεσις ἀναφέρεται χρονικὸν διάστημα καὶ ε) τὰ εἰδικὰ ὑπηρεσιακὰ ἀντικείμενα, εἰς ἃ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἠσχολήθη ὁ κρινόμενος.

2. Εἰς τὸ δεύτερον μέρος τοῦ αὐτοῦ Ὑποδείγματος Γ' ἐκτίθενται αἱ γνῶμαι τοῦ συντάσσοντος τὴν ἔκθεσιν περὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς ἱκανότητος τοῦ κρινομένου ὑπαλλήλου, διαχωριζόμεναι εἰς Κεφάλαια : Ι. Θεμελιώδη καθήκοντα καὶ περιορισμοὶ τοῦ ὑπαλλήλου. ΙΙ. Εἰδικὰ καθήκοντα τοῦ ὑπαλλήλου. ΙΙΙ. Πειθαρχικὰ ἀδικήματα καὶ ἠθικαὶ ἀμοιβαί. IV. Χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα καὶ V. Συμπεράσματα καὶ πρότασις περὶ προαγωγῆς, μεθ' ὃ τίθεται ἡ χρονολογία τῆς συντάξεως καὶ ἡ ὑπογραφὴ τοῦ συντάξαντος.

Ἄρθρον 5.

Ἀξιολόγησις οὐσιαστικῶν προσόντων ὑπαλλήλων Α' καὶ Β' Κατηγορίας.

Τὰ οὐσιαστικὰ προσόντα καὶ ὁ τρόπος ἀξιολογήσεως αὐτῶν διαλαμβάνονται εἰς τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἐκθέσεως ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀξιολόγησις οὐσιαστικῶν προσόντων».

Ἄρθρον 6.

Κριτήρια οὐσιαστικῶν προσόντων ὑπαλλήλων Α' Κατηγορίας.

1. Τὰ οὐσιαστικὰ προσόντα ἐπ τῇ βάσει τῶν ὁποίων κρίνονται οἱ ὑπάλληλοι Α' Κατηγορίας ἀνάγονται τὸ μὲν εἰς τὴν χρηστότητα, τὸ δὲ εἰς τὴν ἐν γένει ἱκανότητα τοῦ ὑπαλλήλου, ὁρίζονται δὲ κατὰ ἐννοιολογικὸν περιεχόμενον ὡς ἀκολούθως :

α) Χαρακτὴρ καὶ Ἦθος :

1) Εὐφυΐα : Ἡ φυσικὴ ἱκανότης τοῦ σκέπτεσθαι λογικῶς, ταχέως εἰς βάθος καὶ εὐρύτητα, ἡ νοημοσύνη, ἡ ὀξύνοια.

2. Δύναμις θελήσεως : Ἡ συνειδητὴ ἐπιδίωξις σκοπῶν καὶ δράσεως πρὸς ὡρισμένας κατευθύνσεις, ἡ ἐπιμονὴ καὶ ὑπομονή, τὸ θάρρος καὶ ἡ δύναμις ἀντιστάσεως εἰς πιέσεις.

3) Αὐτοκυριαρχία : Ὁ αὐτοέλεγχος τῶν ἐσωτερικῶν παρορμήσεων καὶ ἀντιδράσεων, ἡ σύνεσις καὶ ἡ τήρησις τοῦ μέτρου εἰς πᾶσαν ἐκδήλωσιν.

4) Ἀξιοπιστία–Ἐχεμύθεια : Ἡ ἐμπιστοσύνη τὴν ὁποίαν ἐμπνέει ὁ κρινόμενος, ἡ ἐπιφυλακτικότης εἰς τὴν μετάδοσιν πληροφοριῶν ἢ στοιχείων, ὧν ὁ ὑπάλληλος ἔλαβε γνῶσιν ἕνεκεν ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων του, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ κατὰ τὸν Ὑπαλληλικὸν Κώδικα καθήκοντος τῆς ἐχεμυθείας.

5) Θετικότης : Ἡ συνέπεια καὶ συνέχεια λόγων καὶ ἔργων, θεωρίας καὶ πράξεως, ἀρχῶν καὶ ἐπὶ μέρους περιπτώσεων, ὡς καὶ ἡ τήρησις ὑποσχέσεων καὶ συμφωνιῶν καὶ ἡ ἐκπλήρωσις ἐν γένει ὑποχρεώσεων ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ.

6) Ἦθος : Ὁ σεβασμὸς πρὸς τὰς ἠθικὰς ἀρχάς, ἐκδηλούμενος διὰ τῆς

ἀκεραιότητος τοῦ χαρακτῆρος, τῆς σεμνότητος, τῆς φιλαληθείας, τῆς ἀνιδιοτελείας, τῆς ἀμεροληψίας καὶ τῆς προσηλώσεως πρὸς τὸ ἠθικὸν καὶ δίκαιον, ἔν τε τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ τῇ κοινωνίᾳ.

7) Πειθαρχικότης : Ἡ πρόθυμος συμμόρφωσις τοῦ ὑπαλλήλου πρὸς τὸ ὑπηρεσιακὸν καθῆκον, ὡς τοῦτο διαμορφοῦται ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων, ἐγκυκλίων διαταγῶν καὶ τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τὸν ὑπάλληλον ὑποχρεώσεων, ὡς καὶ ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς ἱεραρχίας.

8) Ὑπαλληλικὴ δεοντολογία : Ἡ πίστις καὶ ἀφοσίωσις εἰς τὴν Πατρίδα καὶ τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη καὶ ἡ προσαρμογὴ πρὸς τὰς ἀγράφους παραδόσεις καὶ ἀρχὰς τῆς Ἑλληνικῆς Δημοσίας Διοικήσεως καὶ τῆς εἰς ἣν ὑπηρετεῖ Ὑπηρεσίας.

9) Συμπεριφορά : Ἡ ἐν γένει διαγωγὴ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ὑπηρεσίας καὶ δὴ πρὸς τοὺς ἀνωτέρους, ὁμοιοβάθμους καὶ κατωτέρους, ὡς καὶ πάντα ἐρχόμενον εἰς ἐπικοινωνίαν μὲ τὸν ὑπάλληλον, πολίτην, ὡς καὶ ἡ ὑπηρεσιακὴ καὶ κοινωνικὴ παράστασις.

β) Ἱκανότητες :

10) Κρίσις καὶ Ἀντίληψις : Ἡ ἱκανότης διὰ παρατήρησιν, ἀξιολόγησιν, ἀνάλυσιν καὶ σύνθεσιν δεδομένων, ἡ εὐθυκρισία, ἡ προνοητικότης καὶ ἡ ἐπινοητικότης ἐν τῇ διεξαγωγῇ τῆς ὑπηρεσίας.

11) Ἐπιμέλεια καὶ ζῆλος : Τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ ψυχικὴ σύνδεσις τοῦ ὑπαλλήλου πρὸς τὸ ἐπιτελούμενον ἔργον, ἡ τήρησις τοῦ ὡραρίου καὶ ἡ φιλοπονία.

12) Ἱκανότης συνεργασίας : Ἡ ἔφεσις πρὸς συνεννόησιν καὶ συνεργασίαν μετὰ τῶν ἀνωτέρων, ὁμοιοβάθμων καὶ κατωτέρων, μετὰ πνεύματος κατανοήσεως καὶ ὁμαδικῆς ἐνεργείας καὶ εὐθύνης ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ.

13) Διοικητικὴ ἱκανότης : Ἡ ἱκανότης ἐπιβολῆς, διευθύνσεως, συντονισμοῦ, ἐποπτείας καὶ ἐλέγχου τῶν ὑφισταμένων, τὸ κῦρος, ἡ ἱκανότης ἀξιοποιήσεως τοῦ ἀνθρωπίνου δυναμικοῦ καὶ τῶν ὑλικῶν μέσων.

14) Πρωτοβουλία – Ὑπευθυνότης : Ἡ αὐτοπεποίθησις, ἡ ἐκδήλωσις καὶ ἀνάληψις εὐστόχων πρωτοβουλιῶν, ἡ ὀρθὴ ἐκτίμησις τῶν συνεπειῶν πράξεων ἢ παραλείψεων, ἡ ἀναδοχὴ εὐθυνῶν καὶ ἡ ἀποφασιστικότης ἐν γένει.

15) Ἱκανότης ἐκφράσεως : Ἡ ἱκανότης διὰ προφορικὴν καὶ ἔγγραφον διατύπωσιν τῶν διανοημάτων καὶ συλλογισμῶν, γραμματικῶς, συντακτικῶς, λεκτικῶς καὶ ἐννοιολογικῶς, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ὁρολογίας ἐπὶ τεχνικῶν θεμάτων.

16) Ὑπηρεσιακὴ κατάρτισις : Ἡ ἐνημερότης ἐπὶ τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὸν τομέα ἐργασίας γνώσεων, ἡ ἱκανότης πρακτικῶν ἐφαρμογῶν, ἡ ἐπιστημονικὴ κατάρτισις ἢ τεχνικὴ εἰδίκευσις καὶ ἡ ἱκανότης ἀφομοιώσεως νέων μεθόδων ἐργασίας.

17) Ποιοτικὴ ἀπόδοσις : Ἡ πρὸς ἐργασίαν ἱκανότης μὲ ἀποτέλεσμα ὑψηλῆς ποιότητος, ἤτοι ἡ μεθοδικότης, ἀκρίβεια, πληρότης, ἀρτιότης, εὐστοχία καὶ λοιποὶ παράγοντες ποιοτικῆς ἀποδόσεως ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ.

18) Ποσοτικὴ ἀπόδοσις : Ἡ πρὸς ἐργασίαν ἱκανότης μὲ ἀποτέλεσμα μεγάλης ποσότητος κατὰ χρονικὴν ἢ ἄλλην μονάδα ὑπολογισμοῦ, ἀναλόγως τῆς φύσεως καὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῆς διεξαγομένης ὑπηρεσίας.

2. Ἕκαστον τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 οὐσιαστικῶν προσόντων ἀξιολογεῖται κατὰ τὴν ἀκόλουθον κλίμακα χαρακτηρισμῶν :

α) «Ἐξαίρετος», ἤτοι ὁ κατέχων τὸ ἀντίστοιχον προσὸν εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμόν, τὸν ἐγγίζοντα τὴν τελειότητα.

β) «Λίαν καλός», ἤτοι ὁ κατέχων τὸ ἀντίστοιχον προσὸν εἰς ἀνώτερον τοῦ συνήθους μέσου ὅρου βαθμόν, ἤτοι εἰς σημεῖον λίαν ἱκανοποιητικόν, ἀλλ' ἐπιδεχόμενον περαιτέρω βελτίωσιν τῆς ἐπιδόσεως εἰς τὴν οἰκείαν ἰδιότητα ἢ ἱκανότητα.

γ) «Καλός», ἤτοι ὁ κατέχων τὸ ἀντίστοιχον προσὸν εἰς τὸν συνήθη βαθμόν, ἤτοι τὸν μέσον ὅρον τοῦ ὑπηρετοῦντος ἐν ἑκάστῃ ὑπηρεσίᾳ προσωπικοῦ, δηλονότι εἰς σημεῖον ἁπλῶς ἱκανοποιητικόν.

δ) «Μέτριος», ἤτοι ὁ κατέχων τὸ ἀντίστοιχον προσὸν εἰς κατώτερον τοῦ συνήθους μέσου ὅρου βαθμόν, ἤτοι μόνον μετ' ἀνοχῆς ἱκανοποιοῦντα τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Διοικήσεως.

ε) «Κακός», ἤτοι ὁ μὴ κατέχων τὸ ἀντίστοιχον προσὸν καὶ μὴ ἱκανοποιῶν ὁπωσδήποτε τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Διοικήσεως, εἰς οἱονδήποτε τομέα αὐτῆς, μηδὲ ἐπιδεχόμενος βελτίωσιν.

3. Τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀξιολόγησιν ἐνεργεῖ ἕκαστος τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 16–21 τῆς παρούσης κριτῶν, αὐτοτελῶς, δίδων ἀπάντησιν εἰς τὸ διὰ τοῦ ἀντιστοίχου ὁρισμοῦ τιθέμενον εἰς τὰς οἰκείας στήλας ἐρώτημα, σὺν τῇ προσθήκῃ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 αἰτιολογίας.

Ἄρθρον 7

Κριτήρια οὐσιαστικῶν προσόντων ὑπαλλήλων
Β' Κατηγορίας.

1. Ἰσχυουσῶν ἐν προκειμένῳ τῶν παραγράφων 1, ἐδάφιον πρῶτον καὶ 3 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, τὰ οὐσιαστικὰ προσόντα διὰ τοὺς ὑπαλλήλους Β' Κατηγορίας ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως :

α) Χαρακτὴρ καὶ Ἦθος :

1) Εὐφυΐα : Φυσικὴ ἱκανότης τοῦ σκέπτεσθαι λογικῶς καὶ ταχέως, ἡ νοημοσύνη καὶ ἡ ὀξύνοια.

2) Αὐτοκυριαρχία–Δύναμις θελήσεως : Ὁ αὐτοέλεγχος τῶν ἐσωτερικῶν παρορμήσεων καὶ ἀντιδράσεων, ἡ τήρησις τοῦ μέτρου εἰς πᾶσαν ἐκδήλωσιν, ἡ ἐπιμονὴ καὶ τὸ θάρρος.

3) Ἀξιοπιστία–Ἐχεμύθεια : Ἡ ἐμπιστοσύνη τὴν ὁποίαν ἐμπνέει ὁ κρινόμενος, ἡ ἐπιφυλακτικότης εἰς τὴν μετάδοσιν πληροφοριῶν ἢ στοιχείων, ὧν ὁ ὑπάλληλος ἔλαβε γνῶσιν ἕνεκα τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων του, περι-

λαμβανομένου καὶ τοῦ κατὰ τὸν Ὑπαλληλικὸν Κώδικα καθήκοντος τῆς ἐχεμυθείας.

4) Ἦθος–Δεοντολογία : Ἡ πίστις καὶ ἀφοσίωσις πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, ὁ σεβασμὸς πρὸς τὰς ἠθικὰς ἀρχάς, ἐκδηλούμενος διὰ τῆς ἀκεραιότητος τοῦ χαρακτῆρος, τῆς σεμνότητος, τῆς φιλαληθείας, τῆς ἀνιδιοτελείας, τῆς ἀμεροληψίας καὶ τῆς δυνάμεως ἀντιστάσεως εἰς πιέσεις, ὡς καὶ ἡ τήρησις τῶν διοικητικῶν παραδόσεων.

5) Πειθαρχικότης : Ἡ πρόθυμος συμμόρφωσις τοῦ ὑπαλλήλου πρὸς τὸ ὑπηρεσιακὸν καθῆκον, ὡς τοῦτο διαμορφοῦται ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων, ἐγκυκλίων διαταγῶν καὶ τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τὸν ὑπάλληλον ὑποχρεώσεων, ὡς καὶ ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν ἱεραρχίαν.

6) Συμπεριφορά : Ἡ ἐν γένει διαγωγὴ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας καὶ δὴ πρὸς τοὺς ἀνωτέρους, ὁμοιοβάθμους καὶ κατωτέρους, ὡς καὶ πάντα ἐρχόμενον εἰς ἐπικοινωνίαν μὲ τὸν ὑπάλληλον πολίτην, ὡς καὶ ἡ ὑπηρεσιακὴ καὶ κοινωνικὴ παράστασις.

β) Ἱκανότητες :

7) Ἐπιμέλεια καὶ ζῆλος : Τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ ψυχικὴ σύνδεσις τοῦ ὑπαλλήλου πρὸς τὸ ἐπιτελούμενον ἔργον, ἡ τήρησις τοῦ ὡραρίου καὶ ἡ φιλοπονία.

8) Ἱκανότης συνεργασίας : Ἡ ἔφεσις πρὸς συνεννόησιν καὶ συνεργασίαν μετὰ τῶν ὁμοιοβάθμων, ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων, μετὰ πνεύματος κατανοήσεως καὶ ὁμαδικῆς ἐνεργείας καὶ εὐθύνης ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ.

9) Ἱκανότης ἐκφράσεως : Ἡ ἱκανότης διὰ προφορικὴν καὶ ἔγγραφον διατύπωσιν τῶν διανοημάτων καὶ συλλογισμῶν, γραμματικῶς καὶ συντακτικῶς, λεκτικῶς καὶ ἐννοιολογικῶς, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἐν χρήσει ὑπηρεσιακῆς ὁρολογίας.

10) Ὑπηρεσιακὴ κατάρτισις : Ἡ ἐνημερότης ἐπὶ τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὸν τομέα ἐργασίας γνώσεων, ἡ ἱκανότης πρακτικῶν ἐφαρμογῶν, ἡ ἐμπειρία καὶ ἡ εἰδίκευσις, ὡς καὶ ἡ ἱκανότης ἀφομοιώσεως νέων μεθόδων ἐργασίας.

11) Ποιοτικὴ ἀπόδοσις : Ἡ πρὸς ἐργασίαν ἱκανότης μὲ ἀποτέλεσμα ὑψηλῆς ποιότητος ἤτοι μεθοδικότης, ἀκρίβεια, πληρότης, εὐστοχία καὶ λοιποὶ παράγοντες ποιοτικῆς ἀποδόσεως ἐν τῇ διεξαγομένῃ ὑπηρεσίᾳ.

12) Ποσοτικὴ ἀπόδοσις : Ἡ πρὸς ἐργασίαν ἱκανότης μὲ ἀποτέλεσμα μεγάλης ποσότητος, κατὰ χρονικὴν ἢ ἄλλην μονάδα ὑπολογισμοῦ, ἀναλόγως τῆς φύσεως καὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῆς διεξαγομένης ὑπηρεσίας.

2. Τὴν ἀξιολόγησιν ἐνεργοῦν οἱ κριταὶ κατὰ τὴν ἀκόλουθον κλίμακα χαρακτηρισμῶν :

α) «Λίαν καλός» : Ὁ κατέχων τὸ ἀντίστοιχον προσὸν εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν ἢ εἰς βαθμὸν ἀνώτερον τοῦ συνήθους μέσου ὅρου, ἤτοι εἰς σημεῖον, εἴτε ἐγγίζον τὴν τελειότητα, εἴτε λίαν ἱκανοποιητικόν, ἀλλ' ἐπιδεχόμενον περαιτέρω βελτίωσιν τῆς ἐπιδόσεως εἰς τὴν οἰκείαν ἰδιότητα ἢ ἱκανότητα.

β) «Καλός» : Ὁ κατέχων τὸ ἀντίστοιχον προσὸν εἰς τὸν συνήθη βαθμόν,

ἤτοι τὸν μέσον ὅρον τοῦ ὑπηρετοῦντος ἐν ἑκάστῃ ὑπηρεσίᾳ προσωπικοῦ, δηλαδὴ εἰς σημεῖον ἁπλῶς ἱκανοποιοῦν τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ὑπηρεσίας.

γ) «Μέτριος» : Ὁ κατέχων τὸ ἀντίστοιχον προσὸν εἰς κατώτερον τοῦ συνήθους μέσου ὅρου βαθμόν, ἤτοι μόνον μετ' ἀνοχῆς ἱκανοποιοῦντα τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ὑπηρεσίας.

δ) «Κακός» : Ὁ μὴ κατέχων τὸ ἀντίστοιχον προσὸν καὶ μὴ ἱκανοποιῶν ὁπωσδήποτε τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Διοικήσεως, εἰς οἱονδήποτε τομέα αὐτῆς.

Ἄρθρον 8.

Αἰτιολόγησις χαρακτηρισμῶν κριτῶν.

1. Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 6–7 ἀξιολόγησις τῶν κριτῶν ἀνάγεται εἰς τὴν διακριτικὴν εὐχέρειαν αὐτῶν. Εἰς τὰς κάτωθι περιπτώσεις ὅμως ἀπαιτεῖται ὑποχρεωτικῶς αἰτιολογία, λόγῳ δυσμενῶν συνεπειῶν διὰ τὸν κρινόμενον ὑπάλληλον ἢ τοὺς μετ' αὐτοῦ κρινομένους ἢ συγκρινομένους ὑπὸ τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου κατὰ τὸ ἄρθρον 101 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος.

α) Εἰς περίπτωσιν κρίσεως ὑπαλλήλου τινὸς ὡς ἐν συμπεράσματι μετρίου, τοῦθ' ὅπερ συνεπάγεται στασιμότητα τοῦ ὑπαλλήλου, κατὰ τὸ ἄρθρον 100 παρ. 5 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 186 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος ἢ ἑτέρας, εἰδικάς, κατὰ Δημοσίαν Ὑπηρεσίαν ἢ Ν.Π.Δ.Δ., διατάξεις.

β) Εἰς περίπτωσιν κρίσεως τοῦ ὑπαλλήλου Α' Κατηγορίας ἐν συμπεράσματι «ὡς ἐξαιρέτου», κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 9 τῆς παρούσης, ἀναγράφονται τὰ δικαιολογοῦντα τὴν κρίσιν συγκεκριμένα καὶ σαφῆ πραγματικὰ στοιχεῖα ἐν σχέσει :

1) Πρὸς τοὺς χαρακτηρισμοὺς «ἐξαίρετος» τῶν οὐσιαστικῶν προσόντων τοῦ «χαρακτῆρος καὶ ἤθους» ἐνιαίως καὶ συνοπτικῶς, διὰ μνείας τῶν πραγματικῶν δεδομένων τῶν θεμελιούντων τὴν διάκρισιν εἰς τὸ ἦθος καὶ τὸν χαρακτῆρα, κατὰ τὸ ἄρθρον 100 παρ. 2 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος.

2) Πρὸς τοὺς χαρακτηρισμοὺς «ἐξαίρετος» τῶν οὐσιαστικῶν προσόντων τῶν «ἱκανοτήτων» ἐνιαίως καὶ συνοπτικῶς, διὰ μνείας τῶν πραγματικῶν δεδομένων, τῶν ἀποδεικνυόντων ὅτι οὗτος ἐπέδειξεν ἐξαιρετικὴν διοικητικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ἱκανότητα, ὡς καὶ ἔκτακτον δραστηριότητα καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθῆκον.

3) Πρὸς τὴν παροχὴν ἐξαιρετικῶν ὑπηρεσιῶν πρὸς τὸ Κράτος ἢ τὸ Ν.Π.Δ.Δ. διὰ τῆς μνείας αὐτῶν.

2. Πέραν τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὑποχρεωτικῆς αἰτιολογίας, εἶναι δυνατὴ ἡ αἰτιολογία καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς χαρακτηρισμούς, καθ' ὃ μέτρον ὁ προϊστάμενος κρίνει ἀναγκαῖον τὸν προσδιορισμὸν τῶν στοιχείων, ἐξ ὧν ἤχθη εἰς τὴν κρίσιν, ἰδίᾳ δὲ τὴν διαφοροποίησιν ὡς πρὸς τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλων, τὸ μὲν εἰς λίαν καλούς, τὸ δὲ εἰς καλούς.

Ἄρθρον 9.

Συναγωγὴ τελικοῦ χαρακτηρισμοῦ ἐπὶ ὑπαλλήλων Α΄ Κατηγορίας.

1. Ὡς ἐν συμπεράσματι «ἐξαίρετος» χαρακτηρίζεται, ὁ ὑπάλληλος, ὅστις :

α) Συγκεντρώνει εἰς τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸ ἦθος ἓξ τοὐλάχιστον χαρακτηρισμοὺς «ἐξαίρετος» ἐκ τῶν ἐννέα κριτηρίων οὐσιαστικῶν προσόντων, τῆς κατηγορίας ταύτης, συμπεριλαμβανομένου ὑποχρεωτικῶς τοῦ «ἤθους», κατὰ τὸ ἄρθρον 100 παρ. 2 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος.

β) Συγκεντρώνει εἰς τὰς ἱκανότητας ἓξ τοὐλάχιστον χαρακτηρισμοὺς «ἐξαίρετος» ἐκ τῶν ἐννέα κριτηρίων οὐσιαστικῶν προσόντων τῆς κατηγορίας ταύτης, ὁπωσδήποτε δὲ εἰς τὰ κριτήρια ἐπιμελείας καὶ ζήλου, διοικητικῆς ἱκανότητος, πρωτοβουλίας, ὑπευθυνότητος, ὑπηρεσιακῆς καταρτίσεως, ποιοτικῆς ἀποδόσεως καὶ ποσοτικῆς ἀποδόσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 100 παρ. 2 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος.

γ) Πληροῖ τὴν ἀπαίτησιν περὶ παροχῆς ἐξαιρετικῶν ὑπηρεσιῶν, κατὰ τὰ ἐν παρ. 1β (3) τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὁριζόμενα.

2. Ὡς ἐν συμπεράσματι «λίαν καλὸς» χαρακτηρίζεται ὁ ὑπάλληλος, ὅστις ναὶ μὲν δὲν πληροῖ τινὰ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τριῶν προϋποθέσεων, ἀλλά :

α) Συγκεντρώνει εἰς τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸ ἦθος, ἓξ τοὐλάχιστον χαρακτηρισμοὺς «λίαν καλὸς» καὶ ἄνω ἐκ τῶν ἐννέα κριτηρίων οὐσιαστικῶν προσόντων τῆς κατηγορίας ταύτης, συμπεριλαμβανομένου ὑποχρεωτικῶς τοῦ «ἤθους», λόγῳ τῆς ρητῆς του μνείας ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 100 παρ. 3 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος.

β) Συγκεντρώνει εἰς τὰς ἱκανότητας, ἓξ τοὐλάχιστον χαρακτηρισμοὺς «λίαν καλός» καὶ ἄνω ἐκ τῶν ἐννέα κριτηρίων οὐσιαστικῶν προσόντων τῆς κατηγορίας ταύτης, ὁπωσδήποτε δὲ εἰς τὰ κριτήρια ἐπιμελείας καὶ ζήλου, διοικητικῆς ἱκανότητος, ποιοτικῆς ἀποδόσεως καὶ ποσοτικῆς ἀποδόσεως, λόγῳ τῆς ἐκ τοῦ ἄρθρου 100 παρ. 3 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος ὑποχρεώσεως·

γ) Δύναται νὰ ἱκανοποιήσῃ ἀπολύτως τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ καὶ τῶν πρὸς πλήρωσιν θέσεων.

3. Ὡς ἐν συμπεράσματι «καλὸς» χαρακτηρίζεται, ὁ ὑπάλληλος ὅστις ναὶ μὲν δὲν πληροῖ τινὰ τῶν κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου προϋποθέσεων, πλὴν ὅμως :

α) Συγκεντρώνει εἰς τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸ ἦθος ἓξ τοὐλάχιστον χαρακτηρισμοὺς «καλὸς» καὶ ἄνω, συμπεριλαμβανομένου ὑποχρεωτικῶς τοῦ ἤθους, κατὰ τὸ ἄρθρον 100 παρ. 4.

β) Συγκεντρώνει εἰς τὰς ἱκανότητας ἓξ τοὐλάχιστον χαρακτηρισμοὺς «καλὸς» καὶ ἄνω.

γ) Δύναται νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ καὶ τῶν πληρωτέων θέσεων.

4. Ὡς ἐν συμπεράσματι «μέτριος» χαρακτηρίζεται ὁ ὑπάλληλος, ὅστις δὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ κατὰ τ' ἀνωτέρω τοὐλάχιστον ὡς «καλός», δὲν ἔχει δέ, χαρακτηρισμοὺς «κακὸς» πλείονας τῶν δύο.

5. Ὡς ἐν συμπεράσματι «κακὸς» χαρακτηρίζεται ὁ ὑπάλληλος ὁ μὴ δυνάμενος νὰ χαρακτηρισθῇ κατὰ τ' ἀνωτέρω ὡς «μέτριος».

Ἄρθρον 10.

Συναγωγὴ τελικοῦ χαρακτηρισμοῦ ὑπαλλήλων Β' Κατηγορίας.

1. Ὡς ἐν συμπεράσματι «λίαν καλὸς» χαρακτηρίζεται ὁ κρινόμενος ὅστις :

α) Εἰς τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸ ἦθος συγκεντρώνει τέσσαρας τοὐλάχιστον χαρακτηρισμοὺς «λίαν καλὸς» ἐκ τῶν ἓξ κριτηρίων οὐσιαστικῶν προσόντων τῆς κατηγορίας ταύτης, συμπεριλαμβανομένου ὑποχρεωτικῶς «τοῦ ἤθους», λόγῳ τῆς ρητῆς ἀπαιτήσεως τοῦ ἄρθρου 100 παρ. 3 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος.

β) Εἰς τὰς ἱκανότητας συγκεντρώνει τέσσαρας χαρακτηρισμοὺς «λίαν καλὸς» ἐκ τῶν ἓξ κριτηρίων οὐσιαστικῶν προσόντων τῆς κατηγορίας ταύτης, ὁπωσδήποτε δὲ εἰς τὰ κριτήρια «ἐπιμέλεια καὶ ζῆλος» «ποιοτικὴ ἀπόδοσις καὶ ποσοτικὴ ἀπόδοσις», λόγῳ τῆς ἐκ τοῦ ἄρθρου 100 παρ. 3 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος ὑποχρεώσεως.

γ) Δύναται νὰ ἱκανοποιήσῃ ἀπολύτως τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ καὶ τῶν πρὸς πλήρωσιν θέσεων.

2. Ὡς ἐν συμπεράσματι «καλὸς» χαρακτηρίζεται ὁ κρινόμενος ὅστις :

α) Εἰς τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸ ἦθος συγκεντρώνει τέσσαρας τοὐλάχιστον χαρακτηρισμοὺς «καλὸς» καὶ ἄνω ἐκ τῶν ἓξ κριτηρίων οὐσιαστικῶν προσόντων, ὁπωσδήποτε δὲ εἰς τὸ κριτήριον τοῦ ἤθους, κατὰ τὸ ἄρθρον 100 παρ. 4 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος.

β) Εἰς τὰς ἱκανότητας, συγκεντρώνει τέσσαρας τοὐλάχιστον χαρακτηρισμοὺς «καλὸς» καὶ ἄνω ἐκ τῶν ἓξ κριτηρίων οὐσιαστικῶν προσόντων τῆς κατηγορίας ταύτης.

γ) Δύναται νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ καὶ τῶν πρὸς πλήρωσιν θέσεων.

3. Ὡς ἐν συμπεράσματι «μέτριος» χαρακτηρίζεται ὁ ὑπάλληλος, ὅστις δὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ κατὰ τ' ἀνωτέρω, τοὐλάχιστον, «καλὸς» δὲν ἔχει δὲ χαρακτηρισμοὺς «κακὸς» πλείονας τῶν δύο.

4. Ὡς ἐν συμπεράσματι «κακὸς» χαρακτηρίζεται ὁ ὑπάληλος ὁ μὴ δυνάμενος νὰ χαρακτηρισθῇ κατὰ τ' ἀνωτέρω «μέτριος».

Ἄρθρον 11.

Πρότασις προαγωγῆς.

1. Ὁ κριτὴς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπ' αὐτοῦ τεθέντων ἐπὶ μέρους χαρακτηρισμῶν τοῦ ὑπαλλήλου ὑποχρεοῦται νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν ἀνάλυσιν τοῦ γενικοῦ χαρακτηρισμοῦ (συμπεράσματος) καὶ τὴν βάσει αὐτοῦ πρότασιν τοῦ ὑπαλ-

λήλου ὡς προακτέου ἢ μὴ προακτέου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 5 τοῦ Ν.Δ. 1035/71 ἄνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως περὶ τοῦ τρόπου προαγωγῆς, ἤτοι, κατ' ἀπόλυτυν ἐκλογήν, κατ' ἐκλογὴν ἢ κατ' ἀρχαιότητα.

2. Τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 100 ἀξιολόγησιν τῶν προακτέων ὑπαλλήλων εἰς τοιούτους κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν ἢ κατ' ἐκλογὴν ἢ κατ' ἀρχαιότητα ἐνεργεῖ τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον, κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τῆς παρούσης, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν ἰσχυουσῶν τυχὸν εἰδικῶν περὶ προαγωγῆς διατάξεων.

Ἄρθρον 12.

Συνεκτιμώμενα στοιχεῖα ἐν τῇ προαγωγῇ τακτικῶν ὑπαλλήλων.

1. Τὰ κατὰ τὰς παραγράφους 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου στοιχεῖα, ἀποτελοῦντα τὸ τρίτον μέρος τῆς ἐκθέσεως, ἀνάγονται εἰς τὴν μὴ καλυπτομένην ὑπὸ τῶν κριτῶν τοῦ ὑπαλλήλου ὑπηρεσιακὴν καὶ ἐξωϋπηρεσιακὴν αὐτοῦ δραστηριότητα, τὴν ἐπιδρῶσαν ἐπὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου κρίσεως πρὸς προαγωγήν, κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 11, καταχωροῦνται δὲ μερίμνῃ τῆς ἁρμοδίας ἐπὶ τῶν θεμάτων προσωπικοῦ ὑπηρεσίας.

2. Ὡς συνεκτιμώμενα στοιχεῖα προαγωγῆς, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, εἶναι διὰ τοὺς ὑπαλλήλους Α' καὶ Β' Κατηγορίας τὰ κάτωθι :

α) Ἀρχαιότης ἐν τῷ βαθμῷ : Σημειοῦται ὁ ἀκριβὴς χρόνος (εἰς ἔτη, μῆνας καὶ ἡμέρας), τὸν ὁποῖον ἔχει συμπληρώσει ὁ ὑπάλληλος εἰς τὸν βαθμὸν τὸν ὁποῖον κατέχει κατὰ τὸν χρόνον τῆς λήξεως τῆς περιόδου, εἰς ἣν ἀναφέρεται ἡ ἔκθεσις, ὡς καὶ ἡ σειρὰ ἀρχαιότητος τὴν ὁποίαν ἔχει οὗτος εἰς τὸν οἰκεῖον πίνακα ἀρχαιότητος.

β) Ἠθικαὶ ἀμοιβαί : Καταχωροῦνται αἱ, κατὰ τὴν κρινομένην περίοδον, ἀπονεμηθεῖσαι τυχὸν ἠθικαὶ ἀμοιβαὶ (εἶδος καί, περιληπτικῶς, αἰτία).

γ) Πειθαρχικαὶ ποιναί : Καταχωροῦνται αἱ τυχὸν ἐκκρεμεῖς πειθαρχικαὶ διαδικασίαι καὶ ἐπιβληθεῖσαι ποιναί.

δ) Κατάστασις ὑγείας : Περιγράφεται περιληπτικῶς, ἡ ἐν γένει κατάστασις τῆς ὑγείας τοῦ ὑπαλλήλου, τὸ τυχὸν φιλάσθενον αὐτοῦ, ἰδίᾳ ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῶν ἐπιπτώσεων τῆς ὑγείας ἐπ τῆς ὑπηρεσίας, κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Ν.Δ. 751/70.

ε) Ἐπιθεωρήσεις : Ἀναγράφονται τὰ στοιχεῖα τῶν τυχὸν ὑποβληθεισῶν περὶ τοῦ κρινομένου ὑπαλλήλου ἐκθέσεων ἐπιθεωρητῶν (οὐχὶ τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν τακτικῶς, κατὰ τὰς περὶ τούτων ἰσχυούσας διατάξεις, συντασσόντων ἐκθέσεις ἀλλὰ τῶν ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἐνεργούντων ἐπιθεωρήσεις), μετὰ περιλήψεως τοῦ πορίσματος τῶν ἐκθέσεων τούτων.

στ) Εἰδικαὶ ἐκθέσεις : Εἰς τὴν θέσιν ταύτην θέλουν καταχωρηθῆ αἱ ἐπὶ εἰδικοῦ φύλλου χάρτου συντασσόμεναι «Εἰδικαὶ Ἐκθέσεις», εἴτε τῶν ὁμοιοβάθμων ἢ κατωτέρου βαθμοῦ προϊσταμένων, κατὰ τὸ ἄρθρον 17 παρ. 2 τῆς παρούσης εἴτε τῶν ἀποχωρούντων ἐκ τῆς ὑπηρεσίας προϊσταμένων, κατὰ τὸ ἄρθρον 21 παρ. 4 τῆς παρούσης, εἴτε ἄλλου τινὸς προϊσταμένου.

ζ) Ἐκπαίδευσις ἐν τῇ Ὑπηρεσίᾳ : Δεδομένου ὅτι πέραν τῶν ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι ἀναγραφομένων τίτλων τῆς Ἀνωτέρας, Ἀνωτάτης καὶ Μεταπτυχιακῆς βαθμίδος ἐκπαιδεύσεως, εἶναι ἐνδεχόμενον ὁ ὑπάλληλος νὰ ἔχῃ συμμετάσχει εἰς εἰδικὰ προγράμματα τῆς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐκπαιδεύσεως ἢ ἐπιμορφώσεως, κατὰ τὸν Α.Ν. 340/68 ἢ κατ' ἄλλας γενικὰς ἢ εἰδικὰς διατάξεις, σημειοῦται ἐνταῦθα τὸ εἶδος καὶ ἡ διάρκεια τῆς ἐν τῇ Ὑπηρεσίᾳ ἐκπαιδεύσεως τοῦ ὑπαλλήλου, ἐπὶ τῇ βάσει δηλώσεώς του, ἐφ' ὅσον προβλέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τούτων ἡ χορήγησις σχετικῶν πιστοποιήσεων ἢ τίτλων.

η) Ἐπιστημονικὴ δραστηριότης : Σημειοῦται μόνον ὡς πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους Α' Κατηγορίας ἡ τυχὸν ἀξιόλογος ἐπιστημονικὴ δραστηριότης τοῦ κρινομένου, ὡς αὕτη δηλοῦται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐκδηλοῦται διὰ συγκεκριμένων δημοσιευθεισῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν, ὡς ἐρευνῶν, μελετῶν, εἰσηγήσεων εἰς συνέδρια, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

θ) Ἐξωϋπηρεσιακὴ δρᾶσις : Πέραν τῆς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ τῇ ἐπιστήμῃ δραστηριότητος, ἀναγράφεται, βάσει σχετικῆς δηλώσεως τοῦ κρινομένου καὶ πᾶσα ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀξιόλογος δραστηριότης αὐτοῦ, τιμῶσα τόν τε ὑπάλληλον καὶ τὴν ὑπηρεσίαν, εἰς ἣν ὑπηρετεῖ, ὡς ἡ κοινωφελὴς δραστηριότης, ἡ περὶ τὰ γράμματα καὶ τὰς τέχνας ἐπίδοσις κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

ι) Γλωσσομάθεια : Ἀναγράφεται, βάσει δηλώσεως ἐπίσης τοῦ κρινομένου, ἡ τυχὸν γνῶσις ξένης τινὸς γλώσσης, καὶ δὴ τὸ ὁμιλεῖν καὶ γράφειν, ὡς καὶ ὁ βαθμὸς τῆς σχετικῆς ἱκανότητος ὁμιλίας καὶ γραφῆς, κατὰ τὰς παραγράφους 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

3. Ἐκ τῶν στοιχείων τούτων, τὰ ὑπὸ στοιχεῖα α' ἕως στ' (Ἀρχαιότης – Ἠθικαὶ ἀμοιβαὶ – Πειθαρχικαὶ Ποιναὶ – Κατάστασις ὑγείας – Ἐπιθεωρήσεις – Ἐκθέσεις Νομαρχῶν) συμπληροῦνται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρὰ τῇ ὡς ἄνω ἁρμοδίᾳ Ὑπηρεσίᾳ ὑπαρχόντων στοιχείων. Τὰ λοιπὰ συμπληροῦνται ἐπὶ τῇ βάσει ὑπευθύνου δηλώσεως τοῦ κρινομένου ὑπαλλήλου, ἐλεγχομένης, παρὰ τῆς Ὑπηρεσίας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρ' αὐτῇ σχετικῶν στοιχείων, ἢ κατὰ τὸν προσφορώτερον δι' ἑκάστην περίπτωσιν τρόπον.

4. Ὡς πρὸς τὴν γλωσσομάθειαν τῶν ὑπαλλήλων διοικητικῶν ἐν γένει κλάδων, μὴ περιλαμβανομένων τῶν διερμηνέων καὶ δακτυλογράφων ξένων γλωσσῶν, ὁ βαθμὸς γνώσεως τῆς δηλουμένης γλώσσης, ὡς ληπτέον ὑπ' ὄψιν στοιχεῖον οὐσιαστικῶν προσόντων, ἐξακριβοῦται δι' ἑνὸς ἐκ τῶν κάτωθι τρόπων :

α) Ἐκ τῆς ἐπιτυχίας εἰς διενεργηθεῖσαν δοκιμασίαν πρὸς διακρίβωσιν τῆς ἀρτίας γνώσεως ξένης γλώσσης, κατὰ τὰ ἄρθρα 22–24 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος καὶ τῆς σχετικῆς κατὰ τὴν δοκιμασίαν ταύτης βαθμολογίας, μέσου ὅρου γραπτῆς καὶ προφορικῆς ἐξετάσεως.

β) Ἐκ τῆς ὑπάρξεως τίτλου σπουδῶν τῆς οἰκείας σχολῆς ξένης γλώσσης ἡμεδαπῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς ἢ ἰσοτίμου ἀλλοδαπῆς ἢ τίτλου ἢ βεβαιώσεως μεταπτυχιακῶν σπουδῶν ἐν ἀλλοδαπῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ ἐτησίας τοὐλάχιστον

διαρκείας, ἢ τίτλου Σχολῆς, ἀναγνωριζομένου ἐν Ἑλλάδι, ἢ ὑπὸ τῆς χώρας, περὶ ἧς ἡ γλῶσσα.

γ) Ἐκ τῆς, ἐν ἐλλείψει τίτλων ἢ πιστοποιητικῶν ἐπιτυχοῦς συμμετοχῆς εἰς δοκιμασίαν ἀρτίας γνώσεως τῆς ξένης γλώσσης, διεξαχθησομένην, κατὰ τὰ δι' εἰδικῆς πράξεως τοῦ Α.Σ.Δ.Υ. καθοριζόμενα.

Ἄρθρον 13.

Στοιχεῖα λοιποῦ προσωπικοῦ

1. Ὡς πρὸς τὸ προσωπικὸν τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 τῆς παρούσης, ἡ ἀξιολόγησις ἀναφέρεται εἰς α) τὸ ὑπαλληλικὸν προσωπικὸν καὶ β) τὸ ἐργατοτεχνικὸν προσωπικόν, περιλαμβάνει δὲ τὰ κάτωθι στοιχεῖα κρίσεως :

α) Ἠθικὰς ἀμοιβὰς (τὰς ἐντὸς τῆς χρονικῆς περιόδου, εἰς ἣν ἀφορᾷ ἡ ἔκθεσις ἀπονεμηθείσας).

β) Πειθαρχικὰς ποινὰς (τὰς ἐντὸς τῆς χρονικῆς περιόδου, εἰς ἣν ἀφορᾷ ἡ ἔκθεσις ἐπιβληθείσας).

γ) Κατάστασιν ὑγείας (στοιχεῖα ὑποπίπτοντα εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ κρίνοντος, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων καθίσταται μειωμένη ἡ ἀπόδοσις τοῦ κρινομένου ὑπαλλήλου).

δ) Χαρακτῆρα καὶ ἦθος (διὰ τοὺς κεκτημένους πανεπιστημιακοῦ τίτλου, ἀνάλυσις χαρακτηρισμῶν ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 6 παρ. 1α τῆς παρούσης οὐσιαστικῶν προσόντων. Διὰ τοὺς κεκτημένους γυμνασιακοῦ τίτλου, ἀνάλυσις χαρακτηρισμῶν ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 7 παρ. 1α τῆς παρούσης οὐσιαστικῶν προσόντων).

ε) Ἱκανότητα (διὰ τοὺς κεκτημένους πανεπιστημιακοῦ τίτλου, ἀνάλυσις χαρακτηρισμῶν ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 6 παρ. 1β τῆς παρούσης οὐσιαστικῶν προσόντων. Διὰ τοὺς κεκτημένους γυμνασιακοῦ τίτλου, ἀνάλυσις χαρακτηρισμῶν ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 7 παρ. 1β τῆς παρούσης οὐσιαστικῶν προσόντων).

στ) Εἰδικὰς ἐκθέσεις συνταχθείσας ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἐπιθεωρήσεων ἢ ἐξ ἄλλων λόγων.

ζ) Ἐπιστημονικὴν δραστηριότητα διὰ τοὺς ὑπαλλήλους, ἐκδηλουμένην δι' ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν, ἐρευνῶν, μελετῶν, συνεδρίων ἢ καὶ εἰδικῆς μετεκπαιδεύσεως.

η) Ἐξωϋπηρεσιακὴν δραστηριότητα διὰ τοὺς ὑπαλλήλους, βάσει δηλώσεως τοῦ κρινομένου, ἐπὶ τῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ δραστηριότητος αὐτοῦ, καὶ τῆς ἐπιδόσεώς του περὶ τὰ γράμματα, τὰς τέχνας καὶ τῆς κοινωφελοῦς ἐν γένει δραστηριότητός του.

θ) Τὰ ὡς ἄνω (ζ) καὶ (η) ὑπηρεσιακὰ στοιχεῖα διὰ τοὺς ἐργατοτεχνίτας συγχωνεύονται ἐν τῇ 3ῃ σελίδι τοῦ Ὑποδείγματος Δ ὑπὸ στοιχεῖον (7). Ὡς ἀπόδοσις νοεῖται ἡ ἐπίδοσις τοῦ κρινομένου ἐν τῇ συγκεκριμένῃ ἀπασχολήσει του.

2. Ἀναγράφονται ἐπίσης καὶ τυχὸν παρατηρήσεις τοῦ κρίνοντος ἐπὶ θεμάτων μὴ περιλαμβανομένων εἰς τὰ ὡς ἄνω ὑπὸ ἐνδείξεις α - η στοιχεῖα, πρὸς ὁλοκλήρωσιν τῆς εἰκόνος τῆς προσωπικότητος καὶ ἐπιδόσεως τοῦ ὑπαλλήλου.

3. Λοιπὰ πρόσθετα στοιχεῖα καταχωρούμενα εἰς τὸν ΙΙ καὶ ΙΙΙ μέρος τοῦ Ὑποδείγματος Δ', συμπληροῦνται ἐκ τοῦ ἀτομικοῦ φακέλλου, ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Διοικητικοῦ ἢ ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου τῆς ὑπηρεσιακῆς μονάδος, ἡ ὁποία τηρεῖ τοὺς ἀτομικοὺς φακέλλους τῶν κρινομένων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 14.

Ἀμεροληψία ἀξιολογήσεως.

1. Ὁ συντάσσων τὴν ἔκθεσιν κριτὴς αἴρεται ὑπεράνω ἐπιρροῶν καὶ ἐκθέτει τὴν κατὰ συνείδησιν δικαίαν γνώμην του ἐν ἐπιγνώσει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παρ. 2 περίπτωσις λα' τοῦ Ν.Δ. 750/70 εὐθύνης του.

2. Οἱ χαρακτηρισμοὶ ἀπορρέουν λογικῶς ἐκ γεγονότων ἠλεγμένης ἀντικειμενικῆς ἀκριβείας, οὐχὶ δὲ ἐξ ἁπλῶν ὑπονοιῶν, ἀνευθύνων εἰσηγήσεων, σχολίων ἢ πληροφοριῶν, οὐδ' ἐκ μεμονωμένων τυχαίων ἢ ἀσημάντων περιστατικῶν. Ἐὰν ὁ κριτὴς δὲν κατώρθωσε νὰ σχηματίσῃ πλήρη πεποίθησιν περὶ τοῦ κρινομένου, ὡς πρός τινα ἢ καὶ πάντα τὰ ἐρευνητέα θέματα, ἀναγράφει τοῦτο ἐν τῇ ἐκθέσει, ἀποφεύγων ἀνελέγκτους βεβαιώσεις ἢ ἀσαφεῖς ἐκφράσεις.

3. Οἱ κατὰ πρῶτον, δεύτερον καὶ τρίτον βαθμὸν κριταὶ προβαίνουν, κατ' ἰδίαν ἕκαστος κρίσιν, εἰς τὴν ἀξιολόγησιν τῶν οὐσιαστικῶν προσόντων καὶ ἱκανοτήτων ἑκάστου ὑπαλλήλου, συγκρίνοντες τοῦτον μετὰ τῶν λοιπῶν συναδέλφων του, μὴ ἐπηρεαζόμενοι ἐξ ἑτέρων κρίσεων ἢ στοιχείων περιεχομένων ἐν τῷ φακέλλῳ του.

Ἄρθρον 15.

Ἁρμοδιότης τελικῆς κρίσεως.

Ἁρμόδιον διὰ τὴν κρίσιν ὑπαλλήλων ὡς προακτέων κατ' ἀπόλυτον ἐκλογήν, κατ' ἐκλογὴν ἢ κατ' ἀρχαιότητα ἢ μὴ προακτέων εἶναι τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 101 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος γνωμοδοτοῦν ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον, ὅπερ λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὰ ἐν τῇ ἐκθέσει περιεχόμενα στοιχεῖα, ἤτοι :

α) Τὰ στοιχεῖα τῶν τυπικῶν προσόντων τοῦ ὑπαλλήλου.

β) Τὰ στοιχεῖα τῆς ἀξιολογήσεως τῶν οὐσιαστικῶν προσόντων καὶ τὰ συμπεράσματα τῶν προϊσταμένων.

γ) Τὰ λοιπὰ συνεκτιμώμενα διὰ τὴν προαγωγὴν στοιχεῖα ὡς καὶ

δ) Τὰ λοιπὰ στοιχεῖα κατὰ τὸ ἄρθρον 101 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος.

Ἄρθρον 16.

Ἰδιότης Προϊσταμένου.

1. Τὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 6–11 τοῦ παρόντος κρίσιν ἐνεργοῦν, αὐτοτελῶς, τρεῖς κατ' ἀνώτατον ὅριον κριταί, ἀναλόγως πρὸς τὴν θέσιν τοῦ κρινομένου, ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ τῆς οἰκείας Δημοσίας Ὑπηρεσίας ἢ τοῦ οἰκείου Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, μονίμου ὑπαλλήλου, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς μονομεροῦς καὶ τῆς ὑφ' ἑνὸς μόνον κριτοῦ κατ' οὐσίαν κρίσεως τῆς ὑπηρεσιακῆς δρά-

σεως καὶ ἐπιδόσεως. Ὡς πρὸς τοὺς μὴ μονίμους ὑπαλλήλους, συντάκτης τῆς ἐκθέσεως εἶναι ὁ ἄμεσος προϊστάμενος αὐτῶν, ἅτε μὴ ὑφισταμένης βαθμολογικῆς ἱεραρχίας τούτων ἐν τῇ Δημοσίᾳ Ὑπηρεσίᾳ ἢ τῷ Ν.Π.Δ.Δ.

2. Ὡς προϊστάμενοι νοοῦνται οἱ κατέχοντες θέσιν, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν κορυφὴν τῆς οἰκείας ὀργανικῆς μονάδος τακτικοὶ ὑπάλληλοι ἢ οἱ, δυνάμει εἰδικῶν διατάξεων, μετακλητοί, ἐπὶ θητείᾳ, ἢ ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ ἢ δημοσίου δικαίου, ὑπάλληλοι.

3. Ἡ ἰδιότης τοῦ προϊσταμένου συντρέχει καὶ διὰ τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἐν ἀποσπάσει ὑπηρετοῦντας ὑπαλλήλους κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀποσπάσεως, συντρεχουσῶν καὶ τῶν λοιπῶν νομίμων προϋποθέσεων τοῦ δικαιώματος κρίσεως.

4. Εἰδικῶς ἐπὶ τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων προϊστάμενος κριτὴς διὰ τὸ διδακτικὸν καὶ βοηθητικὸν ἐπιστημονικὸν προσωπικόν, τὸ ὑπαγόμενον εἰς τὸν Ὑπαλληλικὸν Κώδικα, νοεῖται ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 17.

Θέσις κριτῶν ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ.

1. Ἀφετηρία προσδιορισμοῦ τοῦ κριτοῦ εἶναι ἡ κατεχομένη θέσις τῶν κρινομένων καὶ κρινόντων, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τοὺς βαθμούς των, κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τοῦ παρόντος. Οὕτω, ὁ ὑπάλληλος κρίνεται :

α) Εἰς πρῶτον βαθμὸν ὑπὸ τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου προϊσταμένου του, ἐφ' ὅσον οὗτος προΐσταται τῆς οἰκείας ὑπηρεσιακῆς μονάδος.

β) Εἰς δεύτερον βαθμὸν ὑπὸ τοῦ ἀμέσως ὑπερτέρου τοῦ ὑπὸ στοιχ. α' προϊσταμένου ἐν τῇ αὐτῇ ὑπηρεσίᾳ, ἐφ' ὅσον, ὡς εἰκός, ὑφίσταται τοιοῦτος ἐν τῇ συγκεκριμένῃ ἱεραρχίᾳ.

γ) Εἰς τρίτον βαθμὸν ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου κατὰ τὸ στοιχ. β' πρὸ τοῦ δευτέρου κριτοῦ προϊσταμένου τοῦ ὑπαλλήλου, ἐφ' ὅσον ὡσαύτως ὑφίσταται τοιοῦτος, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν πάντοτε τῆς συνδρομῆς τῆς ἰδιότητος τοῦ προϊσταμένου κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 16 ὁριζόμενα.

2. Ἐπὶ ὑπαλλήλων διπλῆς ὑπαγωγῆς, ἤτοι ὀργανικῆς εἴς τινα Δημοσίαν Ὑπηρεσίαν ἢ Ν.Π.Δ.Δ. καὶ λειτουργικῆς εἰς ἑτέραν τοιαύτην Ὑπηρεσίαν ἢ Ν.Π.Δ.Δ., ὡς προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων τῶν Ὑπηρεσιῶν Ἐντελλομένων Ἐξόδων, ὡς προϊστάμενος ὑπηρεσίας θεωρεῖται ὁ προϊστάμενος τῆς εἰς ἣν οὗτος ἀνήκει ὀργανικῶς Ὑπηρεσίας, κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ καθιερωμένην ἱεραρχικὴν τάξιν καὶ πυραμίδα. Δύναται, ἐν τούτοις ὅμως ὁ προϊστάμενος τῆς Ὑπηρεσίας, εἰς ἣν ἐκτελεῖ λειτουργικῶς τὰ καθήκοντά του, νὰ συντάσσῃ εἰδικὴν ἔκθεσιν ἐπὶ ἰδιαιτέρου φύλλου, ὡς πρὸς τὸν τρόπον ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων τοῦ κρινομένου ὑπαλλήλου, ἥτις θὰ ἀποτελῇ συνεκτιμώμενον στοιχεῖον περὶ τῶν οὐσιαστικῶν προσόντων τούτου, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει στοιχεῖον τοῦ ἀτομικοῦ φακέλλου τοῦ ὑπαλλήλου, τοῦ ὁποίου οὗτος δύναται νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν.

3. Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 16 τῆς παρούσης :

α) Οἱ 'Αναπληρωταὶ Γενικοὶ Διευθυνταὶ ἐπὶ 1ῳ βαθμῷ, εἰς τοὺς ὁποίους διὰ τῆς οἰκείας πράξεως ἔχει ἀνατεθῆ ἡ διοίκησις, ἐποπτεία καὶ ἔλεγχος ὡρισμένων ὑπηρεσιῶν τῆς Γενικῆς Δ/νσεως ἢ Ὑπηρεσίας καὶ δὴ ὡρισμένων διευθύνσεων, καθιστάμενοι οὕτω προϊστάμενοι Ὑπηρεσιῶν, ἔχουν δικαίωμα κρίσεως τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑπαλλήλων, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῶν κρινομένων ὑπαλλήλων κατὰ πρῶτον, δεύτερον ἢ τρίτον βαθμόν, ἐφ' ὅσον βεβαίως δὲν συντρέχει κώλυμά τι, ὡς ἐκ τῆς, κατὰ τὸ ἄρθρον 18 ὀργανικῆς διαβαθμίσεώς των.

β) Οἱ 'Αναπληρωταὶ Γενικοὶ Διευθυνταὶ ἐπὶ 1ῳ βαθμῷ, οἵτινες ἁπλῶς ἀναπληροῦν ἢ βοηθοῦν τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν ἄνευ ἀναθέσεως αὐτοῖς ἁρμοδιοτήτων ἐφ' ὡρισμένων Ὑπηρεσιῶν τῆς Γενικῆς Δ/νσεως, δὲν δύνανται νὰ ἔχουν δικαίωμα κρίσεως, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν ὑπεύθυνον, ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ, διοίκησιν ὀργανικῆς ὑπηρεσιακῆς τινος μονάδος.

γ) Οἱ 'Αναπληρωταὶ Γενικοὶ Διευθυνταὶ ἐπὶ 1ῳ βαθμῷ, οἵτινες βοηθοῦν τὸν Γενικὸν Διευθυντήν, ἀσκοῦντες παραλλήλως διεύθυνσιν, ἐποπτείαν καὶ ἔλεγχον, δύνανται νὰ συντάσσουν ἐκθέσεις.

4. Οἱ μετακλητοὶ Γενικοὶ Διευθυνταὶ καὶ Προϊστάμενοι, ἐν γένει, Ὑπηρεσιῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ΚΒ/68 Συντακτικῆς Πράξεως, οἱ ἔχοντες ὀργανικὴν διαβάθμισιν τακτικοῦ ὑπαλλήλου Δημοσίου ἢ Ν.Π.Δ.Δ., κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος καθοριζομένην ἱεραρχίαν, δὲν δύνανται νὰ εἶναι κριταὶ ὁμοιοβάθμων τοῦ αὐτοῦ κλάδου. Ἕτεροι μετακλητοὶ προϊστάμενοι, μὴ ἀνήκοντες εἰς κλάδον τῆς ὑπαλληλικῆς ἱεραρχίας, δύνανται νὰ εἶναι κριταὶ τῶν βαθμολογικῶς κατωτέρων των.

5. Ὡς πρὸς τοὺς 'Επιθεωρητὰς ὁρίζονται τὰ κάτωθι :

α) Οἱ 'Επιθεωρηταί, προϊστάμενοι ὑπηρεσιακῶν μονάδων, οἱ ἔχοντες ὑπαλλήλους ὑπ' αὐτούς, εἶναι κριταί, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, τῆς συνδρομῆς καὶ τῆς ἐν ἄρθρῳ 18 διαβαθμίσεώς των.

β) Οἱ 'Επιθεωρηταὶ μὴ προϊστάμενοι ὑπηρεσιακῶν μονάδων, ἀλλ' ἐκτελοῦντες τὸ ἐν κυριολεξίᾳ ἔργον τῆς ἐπιθεωρήσεως, εἴτε κατὰ τακτὰ εἴτε κατὰ ἔκτακτα χρονικὰ διαστήματα, δύνανται μὲν νὰ συντάσσουν ἐκθέσεις ἐπιθεωρήσεως τῶν Ὑπηρεσιῶν, ὧν ἐνδεχομένως προΐστανται καὶ ὑπάλληλοι ἀνώτεροι κατὰ βαθμὸν τοῦ ἐπιθεωροῦντος, αἵτινες λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, ὡς συνεκτιμώμενα στοιχεῖα ἢ στοιχεῖα τοῦ ἀτομικοῦ φακέλλου. Δὲν δύνανται ὅμως οὗτοι νὰ εἶναι κριταὶ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ προϊσταμένου ὑπερεσίας τοῦ ὑπαλλήλου.

γ) Οἱ 'Επιθεωρηταὶ οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸν αὐτὸν Κλάδον μὲ τὸν τῶν κρινομένων, δύνανται νὰ εἶναι κριταί, ἐφ' ὅσον εἶναι Προϊστάμενοι Ὑπηρεσίας, κατὰ τὸ ἄρθρον 16 καὶ ἔχουν βαθμὸν ἀνώτερον κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τῆς παρούσης.

6. 'Εκάστη 'Αρχὴ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 5 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος συντάσσει, ἐν ὄψει τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 16, 17 καὶ 18 τῆς παρούσης, πίνακα κριτῶν, κατὰ τὸ σχετικὸν ὑπόδειγμα στ', περιλαμβάνοντα :

α) Τὰς ἐν ἑκάστῃ 'Αρχῇ, Δημοσίᾳ Ὑπηρεσίᾳ ἢ Ν.Π.Δ.Δ. ὑπηρεσιακὰς μονάδας.

β) Τοὺς ἁρμοδίους κριτὰς κατὰ ὑπηρεσιακὴν μονάδα.

γ) Τὴν ἱεραρχικὴν θέσιν καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους σχέσιν τῶν κριτῶν.

Ἄρθρον 18.

Βαθμολογικὴ θέσις κριτῶν.

1. Ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸν αὐτὸν Κλάδον ὑπαλλήλων, κριτὴς εἶναι ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος. Ἐπὶ ὑπαλλήλων ἀνηκόντων εἰς τὸν ἴδιον Κλάδον, ἰσόβαθμος ἐν τῇ ἐπετηρίδι ὑπάλληλος τοῦ αὐτοῦ Κλάδου, δὲν δύναται νὰ συντάσσῃ, ἐν ἐλλείψει ἐναντίας εἰδικῆς καὶ ρητῆς διατάξεως, ἔκθεσιν περὶ τῆς ὑπαλληλικῆς ἱκανότητος καὶ τῆς ἐν γένει ὑπηρεσιακῆς ἀποδόσεως ἰσοβάθμου συναδέλφου του.

2. Προκειμένου περὶ ἰσοβάθμων ὑπαλλήλων, ὁ ἐκ τούτων ὀργανικὸς προϊστάμενος ἀπέχει τῆς συντάξεως τοιαύτης ἐκθέσεως διὰ τὸν ἐν τῇ αὐτῇ ὑπηρεσιακῇ μονάδι ἰσόβαθμόν του, δι' ὃν θὰ συντάσσῃ ἔκθεσιν ὁ ἀμέσως ὑπέρτερος αὐτῶν προϊστάμενος κατὰ τὴν εἰδικὴν ἐν τῷ οἰκείῳ Ὑπουργείῳ ἢ Ν.Π.Δ.Δ διοικητικὴν ἱεραρχίαν, ἢ ὁ Νομάρχης.

3. Ἐπὶ τῶν ἀνηκόντων εἰς διάφορον Κλάδον ὑπαλλήλων, ὁ κρίνων ὑπάλληλος δύναται νὰ εἶναι καὶ ὁμοιόβαθμος τοῦ κρινομένου, ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίσταται τὸ τεκμήριον τῆς μεροληπτικῆς κρίσεως, ἢ ἕτερον κώλυμα συντάξεως, ἐκθέσεως καὶ δὴ τοιοῦτον δυνάμενον νὰ προκύψῃ ἐκ συγκρίσεως κρίνοντος καὶ κρινομένου, πρὸς προαγωγὴν εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν ἀνωτέρου βαθμοῦ.

4. Ἐπὶ ὑπαλλήλων ἀνηκόντων εἰς διαφόρους κατηγορίας ἐν τῇ αὐτῇ ὑπηρεσιακῇ μονάδι, ἰσχυούσης καὶ ἐν προκειμένῳ τῆς γενικῆς ἀρχῆς, ὅτι αἱ ὑπηρεσιακαὶ ἐκθέσεις συντάσσονται ὑπὸ κατὰ βαθμὸν ἀνωτέρου τοῦ κρινομένου ὑπαλλήλου, εἶναι δυνατὴ ἡ κρίσις ὑπαλλήλων Α' Κατηγορίας ὑπὸ προϊσταμένων ἀνηκόντων εἰς τὴν Β' Κατηγορίαν, ἐφ' ὅσον ὁ κρίνων προΐσταται, δυνάμει εἰδικῶν διατάξεων, τμήματος, ὑπηρεσίας ἢ ἀρχῆς, κέκτηται δὲ βαθμόν, προκειμένου μὲν περὶ δημοσίας ὑπηρεσίας τοὐλάχιστον 5ον, προκειμένου δὲ περὶ Ν.Π.Δ.Δ. τοὐλάχιστον 6ον.

5. Ἐν περιπτώσει συνυπηρετήσεως δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. ἐν τῇ αὐτῇ ὑπηρεσίᾳ, εἴτε κατὰ τοποθέτησιν εἴτε κατὰ ἀπόσπασιν, δυνάμει εἰδικῆς διατάξεως νόμου, κριτὴς εἶναι ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος ἀνεξαρτήτως ἰδιότητος, ὡς ὑπαλλήλου τοῦ Δημοσίου ἢ Ν.Π.Δ.Δ.

6. Ἐπὶ ὑπαλλήλων ἐπὶ σχέσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, μὴ ὑπαρχούσης βαθμολογικῆς ἱεραρχίας, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἰδιότης τοῦ προϊσταμένου, κατὰ τὸ ἄρθρον 16, τῆς παρούσης, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν κατεχομένην ὑπ' αὐτοῦ θέσιν ἐν τῇ διοικητικῇ ἱεραρχίᾳ, κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τῆς παρούσης.

Ἄρθρον 19.

Θέσις κριτῶν ἐν τῇ ὀργανικῇ διαρθρώσει.

1. Ὡς πρὸς τὰς Κεντρικὰς Ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.

α) Ἐπὶ ὑπαλλήλων ὑπαγομένων εἰς τινα ἱεραρχικὴν βαθμίδα, ἰσχύουν τὰ ἐν ἄρθρῳ 17 τῆς παρούσης ὁριζόμενα.

β) Ἐπὶ ὑπαλλήλων μὴ ὑπαγομένων εἰς ἱεραρχικήν τινα βαθμίδα, ἀλλ' ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα, τὰς ἐκθέσεις περὶ τῶν προϊσταμένων τῶν ὡς ἄνω ὑπηρεσιῶν συντάσσει, ἐλλείψει ὑπερτέρου προϊσταμένου μονίμου ὑπαλλήλου, ὁ εἰς ὃν ἀπ' εὐθείας ὑπάγονται οὗτοι Γενικὸς Γραμματεύς,

2. Ὡς πρὸς τὰς ἀποκεντρωμένας Δημοσίας Ὑπηρεσίας, ἰσχύουν τὰ ἐν τῇ παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενα. Ἡ κρίσις τῶν κατωτέρων καὶ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων ἐξαντλεῖται διὰ τῆς εἰς τελευταῖον βαθμὸν κρίσεως ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου αὐτῶν, τοῦ ἔχοντος τὸν ἀνώτατον βαθμὸν τῆς ἱεραρχίας. Ὡς πρὸς τοὺς ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων, ἀνωτάτους ὑπαλλήλους ἐπὶ βαθμῷ 1ῳ, κριτὴς εἶναι ὁ ἀνώτατος λειτουργὸς εἰδικῶν θέσεων, Γενικὸς Γραμματεὺς ἢ Διοικητής. Μὴ ὑφισταμένων τοιούτων ὀργάνων, κριτὴς εἶναι ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου.

3. Ὡς πρὸς τὰς Περιφερειακὰς Ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν :

α) Προκειμένου περὶ ὑπηρεσιῶν, νομαρχιακοῦ ἐπιπέδου, τῶν ὁποίων ἡ ὀργανικὴ διάρθρωσις ἀκολουθεῖ τὴν κατὰ τμήματα διάρθρωσιν τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν :

1) Διὰ τοὺς κατωτέρους ὑπαλλήλους (μέχρι καὶ τοῦ 6ου βαθμοῦ), πρῶτος μὲν κριτὴς εἶναι ὁ προϊστάμενος τοῦ οἰκείου Τμήματος διὰ τὸ ὑπ' αὐτὸν προσωπικόν, δεύτερος δὲ κριτής, διὰ τὸ αὐτὸ προσωπικόν, ὁ προϊστάμενος τῆς Ὑπηρεσίας ἢ Ἀρχῆς.

2) Διὰ τοὺς προϊσταμένους τῶν τμημάτων κριτὴς εἰς πρῶτον βαθμὸν εἶναι ὁ προϊστάμενος τῆς περιφερειακῆς ὑπηρεσίας ἢ Ἀρχῆς, εἰς δεύτερον δὲ βαθμὸν ὁ Νομάρχης.

3) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ κριτὴς Προϊστάμενος Ὑπηρεσίας ἀνήκει εἰς τὸν αὐτὸν κλάδον εἰς ὃν ἀνήκει καὶ ὁ κρινόμενος, εἶναι δὲ καὶ ὁμοιόβαθμος τούτου, κριτὴς εἶναι, εἰς πρῶτον καὶ μόνον βαθμὸν ὁ Νομάρχης.

4) Ἐπὶ τῶν προϊσταμένων νομαρχιακῶν ὑπηρεσιῶν πρῶτος καὶ μόνος κριτὴς εἶναι ὁ Νομάρχης. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ὑφίσταται κώλυμα τοῦ προϊσταμένου πρὸς σάνταξιν ἐκθέσεως, λόγῳ ὁμοιοβαθμίας.

β) Προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων Ὑπηρεσιῶν ἢ Ἀρχῶν νομαρχιακοῦ ἐπιπέδου, μὴ διηρθρωμένων εἰς Τμήματα, ὁ προϊστάμενος τῆς Ὑπηρεσίας ἢ Ἀρχῆς εἶναι εἰς πρῶτον βαθμὸν ὁ κριτὴς πάντων τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλων, ὁ Νομάρχης δὲ εἰς δεύτερον βαθμόν.

γ) Προκειμένου περὶ Ὑπηρεσιῶν τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων :

1) Διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς τὰς Ὑπηρεσίας ταύτας πρῶτος κριτὴς εἶναι ὁ προϊστάμενος τῆς Ὑπηρεσίας, τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίστανται διάρθρωσις εἰς ὑποδεεστέρας βαθμίδας καὶ δὴ τμήματα ἢ γραφεῖα, ὡς ἡ παρ. 3 περ. α τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ὑφισταμένης διαρθρώσεως εἰς Διευθύνσεις, Τμήματα, ἢ Γραφεῖα πρῶτος κριτὴς εἶναι ὁ προϊστάμενος τῆς οἰκείας ὑπηρεσιακῆς Μονάδος (Δ/νσεως, Τμήματος ἢ Γρα-

φείου) δεύτερος δὲ ἢ καὶ τρίτος οἱ ἱεραρχικῶς Προϊστάμενοι τῆς Ὑπηρεσίας τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως,

2) Διὰ τοὺς προϊτταμένους τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων πρῶτος καὶ μόνος κριτὴς εἶναι ὁ προϊστάμενος τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ὑπουργός. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ὑφίσταται κώλυμα προϊσταμένου τινὸς πρὸς σύνταξιν ἐκθέσεως λόγῳ ὁμοιοβαθμίας, κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τῆς παρούσης.

4. Ὡς πρὸς τὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου :

α) Ἐπὶ τῶν κατωτέρων καὶ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων ἰσχύουν τὰ ἐν ἄρθροις 16–19 παρ. 3 τῆς παρούσης ὁριζόμενα, ἐφ' ὅσον τοῦ Ν.Π.Δ.Δ. προΐσταται ὑπάλληλος ἐπὶ βαθμῷ 1ῳ, μόνιμος ἢ ἐπὶ θητείᾳ κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις, ἐνδεχομένως δὲ καὶ Γενικὸς Γραμματεὺς ἢ Διοικητής.

β) Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων – Διευθυντῶν ἢ Τμηματαρχῶν – οἵτινες προΐστανται τῆς ἀρχῆς τοῦ Ν.Π.Δ.Δ., ὡς οἱ Διευθυνταὶ ἢ Προϊστάμενοι Ν.Π.Δ.Δ., πρῶτος καὶ μόνος κριτὴς εἶναι ὁ Πρόεδρος τοῦ διοικοῦντος τὸ Ν.Π.Δ.Δ. συλλογικοῦ ὀργάνου, ἡ δὲ ἔκθεσις τοῦ ἁρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ ἀποτελεῖ συνεκτιμώμενον στοιχεῖον.

Ἄρθρον 20.

Οἱ κριταὶ ἐπὶ ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ.

1. Ἐπὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ ὡς ἰατρῶν, δικηγόρων κλπ. ἡ κρίσις τῶν προϊσταμένων τῶν ὑπηρεσιῶν, παρὰ ταῖς ὁποίαις ὑπηρετοῦν, περιορίζεται εἰς τὴν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ταύτῃ καθηκόντων ἐπίδοσιν καὶ ἀπόδοσιν, βάσει τῶν κρατούντων ὑπηρεσιακῶν κριτηρίων, ἄνευ ὑπεισελεύσεως εἰς τὴν ἀξιολόγησιν ἐπιστημονικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν τῆς εἰδικότητος των κριτηρίων, ἐφ' ὧν ὁ προϊστάμενος δὲν δύναται νὰ ἔχῃ γνώμην. Ὅπου ὑπάρχει ὑπαλληλικὴ ἱεραρχία τῆς αὐτῆς ἐπιστημονικῆς εἰδικότητος, εἶναι δυνατὴ ἡ κρίσις καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν.

2. Τὸ ἐπιστημονικὸν καὶ βοηθητικὸν διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἱδρυμάτων, καὶ τῶν λοιπῶν Ἀνωτάτων ἐν γένει Σχολῶν, κρίνεται κατὰ τὰς περὶ αὐτοῦ εἰδικὰς διατάξεις ἤτοι τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ἀνεξαρτήτως τυχὸν ἐξομοιώσεως βαθμολογικῆς ἢ μισθολογικῆς, πρὸς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἢ πρὸς προσωπικὸν συγκεκριμένης εἰδικότητος ἢ πρὸς προσωπικὸν Σχολῆς τινός. Εἰδικώτερον :

α) Ὡς πρὸς τοὺς Καθηγητὰς Σωματικῆς Ἀγωγῆς καὶ τοὺς διδασκάλους ξένων γλωσσῶν καὶ λοιπὸν διδακτικὸν προσωπικόν, τὸ ἔχον τὴν διαβάθμισιν τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, κριταὶ εἶναι ὁ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 503/70, Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς οἰκείας Σχολῆς καὶ ὁ Κοσμήτωρ τῆς οἰκείας Σχολῆς, παρ' ᾗ ἡ κατεχομένη ὑπ' αὐτῶν θέσις. Εἰς ἃς περιπτώσεις δὲν προβλέπεται Κοσμήτωρ, κριτὴς εἶναι ὁ Πρύτανις τῆς οἰκείας Σχολῆς.

β) Ὡς πρὸς τὸ λοιπὸν βοηθητικόν, διδακτικὸν καὶ ἐπιστημονικὸν προσω-

πικὸν τὸ ἔχον τὴν διαβάθμισιν τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, τὸ ἀπασχολούμενον παρά τινι ἕδρᾳ, ἢ Σπουδαστηρίῳ ἢ Ἐργαστηρίῳ ἢ ἄλλῳ Παραρτήματι Ἀνωτάτης τινὸς Σχολῆς, γίνεται διάκρισις ὡς ἀκολούθως :

1) Βοηθητικὸν διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν Σχολῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν :

α) Πρῶτος κριτὴς εἶναι ὁ ἐπὶ θητείᾳ καὶ ἔχων τὴν ὑπαλληλικὴν ἰδιότητα καὶ διαβάθμισιν ἄμεσος προϊστάμενος τοῦ κρινομένου ὑπαλλήλου, κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος, ἐφ' ὅσον τοῦτο τελεῖ ὑπὸ τὴν ὑπηρεσιακὴν ἐξάρτησιν τοῦ ὡς εἴρηται πρώτου κριτοῦ.

β) Δεύτερος κριτὴς εἶναι ὁ ἁρμόδιος τακτικὸς ἢ ἔκτακτος Καθηγητὴς τῆς οἰκείας ἕδρας ἢ Προϊστάμενος τοῦ Σπουδαστηρίου ἢ ἑτέρου Πανεπιστημιακοῦ Παραρτήματος καθηγητής.

2) Βοηθητικὸν διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν Σχολῶν Θεωρητικῶν Ἐπιστημῶν :

α) Πρῶτος κριτὴς εἶναι ὁ τακτικὸς ἢ ἔκτακτος Καθηγητὴς τῆς ἕδρας ἢ ὁ Προϊστάμενος τοῦ Σπουδαστηρίου Καθηγητής, ὑπὸ τὴν ἄμεσον κατεύθυνσιν καὶ ἐποπτείαν τοῦ ὁποίου τελεῖ ὁ κρινόμενος.

β) Δεύτερος κριτὴς εἶναι ὁ Κοσμήτωρ τῆς οἰκείας Σχολῆς ἢ ἐλλείψει τοιούτου, ὁ Πρύτανις αὐτῆς ἐπὶ τῶν αὐτοτελῶν Σχολῶν.

3. Ἐπὶ τῶν Ἀνωτέρων καὶ λοιπῶν Σχολῶν, λειτουργουσῶν ὑπὸ μορφήν, εἴτε Δημοσίας Ὑπηρεσίας, εἴτε Ν.Π.Δ.Δ., θέσιν Κοσμήτορος ἐπέχει ὁ κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις Γενικὸς Διευθυντὴς ἢ Διευθυντὴς ἐπὶ βαθμῷ 1ῳ ἢ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτής.

Ἄρθρον 21.

Χρόνος συντάξεως τῶν Ἐκθέσεων.

1. Ἐὰν ὁ ὑπάλληλος ἐξετέλεσε τὰ καθήκοντα τοῦ προϊσταμένου Ὑπηρεσίας οὐχὶ ἀπ' ἀρχῆς τοῦ λήξαντος ἔτους, ὑποχρεοῦται εἰς σύνταξιν ἐκθέσεων. Ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ ἐξετέλεσε τὰ καθήκοντα ταῦτα, δὲν ἦτο ἐπαρκὲς πρὸς μόρφωσιν ἀσφαλοῦς κρίσεως περὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς ἱκανότητος τῶν ὑφισταμένων ὑπαλλήλων, μνημονεύει τοῦτο ρητῶς ἐν τῇ ἐκθέσει.

2. Ὁ προϊστάμενος ἑκάστης Ὑπηρεσίας ὑποχρεοῦται ὅπως συντάσσῃ ἐκθέσεις διὰ πάντας τοὺς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ λήξαντος ἔτους ὑπηρετήσαντας ὑπὸ τὰς διαταγάς του ὑπαλλήλους ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἐπαρκὲς πρὸς μόρφωσιν ἀσφαλοῦς κρίσεως καὶ δὴ τοὐλάχιστον 5μηνον, καθ' ὃ οὗτοι ὑπηρέτησαν ὑπ' αὐτόν, ἔστω καὶ ἂν κατὰ τὸν χρόνον τῆς συντάξεως τῶν ἐκθέσεων ὑπηρετοῦν οὗτοι εἰς ἑτέρας ὑπηρεσίας, ἐφαρμοζομένων τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὁριζομένων.

3. Ἐὰν ὁ, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ λήξαντος ἔτους, ἐκτελέσας, ἐφ' ἱκανὸν χρονικὸν διάστημα (πέντε τοὐλάχιστον μηνῶν) τὰ καθήκοντα προϊσταμένου ὑπηρεσίας ἔπαυσεν ἐκτελῶν ταῦτα πρὸ τῆς 31 Ἰανουαρίου τοῦ ἑπομένου, τοῦ δι' ὃ ἡ ἔκθεσις, ἔτους, συνεπείᾳ προαγωγῆς, μεταθέσεως, μετακινήσεως, ἀπο-

σπάσεως ἢ μετατάξεως, συντάσσει ἐκθέσεις διὰ πάντας τοὺς ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλους. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην αἱ ἐκθέσεις συντάσσονται καὶ ὑποβάλλονται, μερίμνῃ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσιακῆς μονάδος προσωπικοῦ πρὸ τῆς παραδόσεως τῶν καθηκόντων ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου Ὑπηρεσίας. Ἡ μὴ τήρησις τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης, ὑπό τε τοῦ ὑποχρέου κριτοῦ καὶ τοῦ ὑπευθύνου ἐπὶ θεμάτων προσωπικοῦ ὑπαλλήλου, συνεπάγεται τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν.Δ. 750/70 πειθαρχικὴν εὐθύνην.

4. Ἐὰν ὁ, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ λήξαντος ἔτους ἐπὶ χρόνον ἐλάσσονα τοῦ πενταμήνου, ἐκτελέσας τὰ καθήκοντα προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας ἀπεμακρύνθη τούτων, λόγῳ ὑποβιβασμοῦ, διαθεσιμότητος, ἀπολύσεως, παραιτήσεως, ὁρίου ἡλικίας ἢ 35ετοῦς ὑπηρεσίας, δὲν συντάσσει ἐκθέσεις. Ἐπὶ ἀποχωρήσεως ἐκ τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ ὑπαλλήλου μετὰ χρόνον ὑπηρεσίας προϊσταμένου ἄνω τοῦ πενταμήνου, συνεπείᾳ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ λόγων, ἐπιτρέπεται ἡ σύνταξις, πρὸ τῆς λύσεως τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως, «Εἰδικῆς Ἐκθέσεως», ἐπὶ ἰδίου φύλλου χάρτου. Αὕτη ἀποτελεῖ στοιχεῖον συνεκτιμώμενον μετὰ τῶν λοιπῶν κρίσεων καὶ στοιχείων ὑπὸ τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τῆς παρούσης.

Ἄρθρον 22.

Τρόπος συντάξεως καὶ τηρήσεως τῶν Ἐκθέσεων.

1. Διαγραφαί, παρεγγραφαί, ξέσματα, διορθώσεις, ὑπογραμμίσεις, ἢ ἐπισημειώσεις ἐν τῷ κειμένῳ τῆς ἐκθέσεως ἀπαγορεύονται. Πᾶσα διάρθωσις ἢ προσθήκη, κατὰ τὴν σύνταξιν, γίνεται διὰ παραπομπῆς εἰς τὸ περιθώριον, βεβαιουμένης διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συντάσσοντος.

2. Παρ' ἑκάστῃ Ὑπηρεσίᾳ, ἑκάστη ἔκθεσις πρωτοκολλεῖται, ἔκτοτε δὲ ἀποτελεῖ αὕτη δημόσιον ἔγγραφον. Ἀπαγορεύεται πᾶσα ἐπ' αὐτῆς μεταβολὴ δυναμένη νὰ ἀλλοιώσῃ τὸ περιεχόμενον ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον ἢ εὐμενέστερον διὰ τὸν κρινόμενον. Τυχὸν παραλείψεις ἢ παραδρομαὶ ἐπισημαίνονται ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Διοικητικοῦ, ἥτις ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιστρέψῃ τὰς ἐκθέσεις εἰς τὸν ἁρμόδιον κριτὴν πρὸς συμπλήρωσιν.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀντικατάστασις τῆς συνταχθείσης ἐκθέσεως, ἐπιτρεπομένης μόνον τῆς τροποποιήσεως διὰ μεταγενεστέρου ἐγγράφου.

4. Ἡ ἔκθεσις ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον στοιχεῖον τοῦ ἀτομικοῦ φακέλλου, ὅστις τηρεῖται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν παρ' ἧ ἐδρεύει καὶ τὸ ἁρμόδιον διὰ τὴν κρίσιν τοῦ ὑπαλλήλου Ὑπηρεσιακὸν ἢ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον.

5. Εἰς περίπτωσιν τηρήσεως πλειόνων τοῦ ἑνὸς ὑπηρεσιακῶν φακέλλων, εἷς ἐξ αὐτῶν χαρακτηρίζεται ὡς ὁ «ἀτομικὸς» κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, οἱ δὲ λοιποὶ εἶναι «βοηθητικοί».

Ἄρθρον 23.

Γνωστοποίησις τῶν Ἐκθέσεων.

1. Ἐὰν ἔν τινι ἐκθέσει περιέχεται πρότασις ἔστω καὶ ἑνὸς τῶν κριτῶν περὶ

μὴ προαγωγῆς τοῦ ὑπαλλήλου, ἡ τηροῦσα τοὺς ἀτομικοὺς φακέλλους Ὑπηρεσία ὑποχρεοῦται ὅπως, ἐντὸς τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου, γνωστοποιήσῃ εἰς τὸν ὑπάλληλον ἐν περιλήψει τοὺς λόγους εἰς οὓς στηρίζεται ἡ πρότασις.

2. Ἐν περιπτώσει διαφορᾶς τῶν προτάσεων τῶν κριτῶν, ἐχουσῶν τὴν αὐτὴν νομικὴν ἀξίαν, ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 100 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος τελικὴ κρίσις ἀνήκει εἰς τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον, κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τῆς παρούσης.

3. Ἡ γνωστοποίησις συνταχθεῖσα ἐπὶ εἰδικοῦ τυποποιημένου ὑποδείγματος, περιλαμβάνει :

α) Τὴν πρότασιν περὶ μὴ προαγωγῆς καὶ τὸ ἐφ' ἧς αὕτη ἐστηρίχθη συμπέρασμα, ἐν συνόψει.

β) Τὸν τρόπον συναγωγῆς τοῦ συμπεράσματος.

γ) Τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τῆς παρούσης αἰτιολογίαν τοῦ προϊσταμένου - κριτοῦ, τὴν ἀποτελουμένην ἐκ συγκεκριμένων πραγματικῶν στοιχείων, κατὰ τὰς γενικὰς περὶ συννόμου αἰτιολογίας ἀρχάς.

Ἄρθρον 24.

Διαδικασία ἐπὶ αἰτήσεων.

1. Οἱ τακτικοὶ ὑπάλληλοι δικαιοῦνται :

α) Ὑποβολῆς αἰτήσεως διορθώσεως Ἐκθέσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 3 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 1035/71, ἐφ' ἧς ἀποφαίνεται τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον,

β) Ὑποβολῆς ἀναφορᾶς παραπόνων κατὰ τοῦ προϊσταμένου ἐπὶ μεροληψίᾳ, μετὰ συγκεκριμένων ἀποδεικτικῶν στοιχείων ὁπότε τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὴν κρίσιν τοῦ καθ' οὗ ἡ ἀναφορά, κατὰ τὸ προσῆκον μέτρον, ἢ ἐνεργεῖ πρὸς διακρίβωσιν τῆς βασιμότητος τῶν ἐν τῇ ἀναφορᾷ αἰτιάσεων.

γ) Ὑποβολῆς στοιχείων πρὸς συμπερίληψιν εἰς τὸν οἰκεῖον ἀτομικὸν φάκελλον, ἐφ' ἧς τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον ἀποφαίνεται κατὰ τὴν παρ. 3

2. Ὡς πρὸς τοὺς ἐπὶ συμβάσει ὑπαλλήλους καὶ ἐργατοτεχνίτας, τὰ ὡς ἄνω στοιχεῖα, περιλαμβανόμενα ἐντὸς τοῦ κυρίου σώματος τῆς ἐκθέσεως, τίθενται ὁμοῦ μετ' αὐτοῦ ὑπ' ὄψιν τοῦ ἁρμοδίου ὀργάνου τοῦ γνωμοδοτοῦντος ἢ ἀποφαίζοντος, περὶ τῆς ἐν τῇ Ὑπηρεσίᾳ θέσεως καὶ καταστάσεως ἐν γένει τοῦ ὑπαλλήλου.

3. Ὁ ὑπάλληλος δικαιοῦται ἀπαντήσεως ἐκ μέρους τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου εἰς πᾶσαν περίπτωσιν αἰτήσεώς του.

Ἡ παροῦσα ἀποτελουμένη ἐξ εἴκοσι τεσσάρων ἄρθρων δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Γ. ΝΟΒΑΣ

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1071/8.12.72)

Ἀριθ. 26336/17.11.72 Ἀπόφασις Νομάρχου Δράμας

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Χαριτωμένης, Νομοῦ Δράμας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1038/1.12.72)

Ἀριθ. 35375/3681/18.11.72 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν

«Περὶ τροποποιήσεως ἀποφάσεως κηρύξεως τῆς Κοινότητος Νεστῶν Χίου ὡς προστατευομένου οἰκισμοῦ».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1042/2.12.72)

Ἀριθ. 59030/3560/2.12.72 Ἀπόφασις Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν

«Περὶ χορηγήσεως Δώρου Χριστουγέννων 1972, Νέου Ἔτους 1973 εἰς τοὺς ἐπὶ σχέσει ἐργασίας Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ἀπασχολουμένους μισθωτούς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1046/4.12.72)

Ἀριθ. 63710/23.11.72 Ἀπόφασις Νομάρχου Ἀττικῆς

«Περὶ τροποποιήσεως Ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας Δήμου Καισαριανῆς Νομοῦ Ἀττικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1046/4.12.72)

Ἀριθ. Ε.Ρ./3106/27.11.72 Ἀπόφασις Νομάρχου Ἡρακλείου

«Περὶ ἐξαιρέσεως ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 1037/71 τῶν καταστημάτων Κοινότητος Μυρτιᾶς Νομοῦ Ἡρακλείου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1046/4.12.72)

Ἀριθ. 64102/28.11.72 Ἀπόφασις Νομάρχου Ἀττικῆς

«Περὶ τροποποιήσεως Ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας Δήμου Γαλατσίου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1055/5.12.72)

Ἀριθ. Ε.Σ.33588/18.11.72 Ἀπόφασις Νομάρχου Αἰτωλοακαρνανίας

«Περὶ ἱδρύσεως Συνδέσμου Ὑδρεύσεως Δήμου Ἀγρινίου καὶ πέριξ Κοινοτήτων ἐκ Λίμνης Καστρακίου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1063/6.12.72)

Ἀριθ. 64101/28.11.72 Ἀπόφασις Νομάρχου Ἀττικῆς

«Περὶ τροποποιήσεως Ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Ἁγίου Δημητρίου Νομοῦ Ἀττικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β'. φ. 1063/6.12.72)

Ἀριθ. Δ.Γ.14044/24.11.72 Ἀπόφασις Νομάρχου Ἡμαθίας

«Περὶ τροποποιήσεως ἀποφάσεως περὶ μεταβιβάσεως κοινοχρήστων ἐκτάσεων εἰς Κοινότητα Ἀράχου Ν. Ἡμαθίας.

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β'. φ. 1063/6.12.72)

Αριθ. Δ.Ε.1554/30.11.72 Απόφασις Νομάρχου Κυκλάδων

«Περί έγκρίσεως δωρεάν παραχωρήσεως παλαιού διδακτηρίου Δημ. Σχολείου Βόθωνος Θήρας, Ν. Κυκλάδων, είς την όμώνυμον Κοινότητα».

(Έφ. Κυβ. Τεύχ. Β', φ. 1065/7.12.72)

Αριθ. Κ.Υ.οίκ. 9126/30.11.72 Απόφασις Νομάρχου Κυκλάδων

«Περί καθορισμού αποδέκτου καί όρων διαθέσεως λυμάτων καί αποβλήτων Κοινότητος Ίου, Ν. Κυκλάδων».

(Έφ. Κυβ. Τεύχ. Β', φ. 1065/7.12.72)

Αριθ. Ε.20109/29.11.72 Απόφασις Νομάρχου Ξάνθης

«Περί τροποποιήσεως τού Οργανισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας τής Κοινότητος Αβδήρων, Νομού Ξάνθης».

(Έφ. Κυβ. Τεύχ. Β', φ. 1065/7.12.72)

Αριθ. 32093/2.12.72 Απόφασις Νομάρχου Πειραιώς

«Περί έγκρίσεως τής ύπ' άριθ. 204/72 αποφάσεως τού Δημοτικού Συμβουλίου Κορυδαλλού Νομού Πειραιώς, περί τροποποιήσεως τού Οργανισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας τού Δήμου».

(Έφ. Κυβ. Τεύχ. Β', φ. 1066/7.12.72)

Αριθ. 64836/4.12.72 Απόφασις Νομάρχου Αττικής

«Περί τροποποιήσεως Οργανισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας Δήμου Αχαρνών Νομού Αττικής».

(Έφ. Κυβ. Τεύχ. Β', φ. 1076/11.12.72)

Αριθ. Ε.Σ.36695/27.11.72 Απόφασις Νομάρχου Ηρακλείου

«Περί ψηφίσεως Οργανισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας Κοινότητος Αγίας Βαρβάρας Νομού Ηρακλείου».

(Έφ. Κυβ. Τεύχ. Β', φ. 1076/11.12.72)

Αριθ. Ε.Σ.34713/2.12.72 Απόφασις Νομάρχου Ιωαννίνων

«Περί τροποποιήσεως τού Οργανισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας τού Δήμου Ιωαννιτών».

(Έφ. Κυβ. Τεύχ. Β', φ. 1079/12.12.72)

Αριθ. 65132/5.12.72 Απόφασις Νομάρχου Αττικής

«Περί τροποποιήσεως τού Οργανισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας Δήμου Βύρωνος Ν. Αττικής».

(Έφ, Κυβ. Τεύχ. Β', φ. 1085/13.12.72)

Αριθ. 66448/5.12.72 Απόφασις Νομάρχου Αττικής

«Περί τροποποιήσεως τού Οργανισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας τού Δήμου Νέας Φιλαδελφείας Ν. Αττικής».

(Έφ. Κυβ. Τεύχ. Β', φ. 1085/13.12.72)

'Αριθ. 105090/8851/9.12.72 'Απόφασις 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν

«Περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τοῦ Δήμου Αἰγάλεω».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1091/14.12.72)

'Αριθ. 28726/6.12.72 'Απόφασις Νομάρχου Βοιωτίας

«Περὶ ἐγκρίσεως τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τοῦ Δήμου 'Αλιάρτου Ν. Βοιωτίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1094/14.12.72)

'Αριθ. 54526/14.11.72 'Απόφασις Νομάρχου Σάμου

«Περὶ παραχωρήσεως δωρεὰν εἰς τὴν Κοινότητα Κοκκαρίου τοῦ παλαιοῦ διδακτηρίου τοῦ Δημ. Σχολείου μετὰ τοῦ πέριξ αὐτοῦ χώρου Ν. Σάμου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1096/14.12.72)

'Αριθ. Λ.7/6–1/10/11.12.72 'Απόφασις 'Υπουργῶν παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ καὶ 'Εσωτερικῶν

«Περὶ ὀργανώσεως τῶν παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ 'Αττικῆς καὶ τοῖς Διαμερίσμασιν αὐτῆς 'Υπηρεσιῶν ἁρμοδιότητος 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1097/15.12.72)

'Αριθ. Λ./7/7–3/5/11.12.72 'Απόφασις 'Υπουργῶν παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ, 'Εσωτερικῶν καὶ 'Εθνικῆς Οἰκονομίας

«Περὶ ὀργανώσεως τῶν 'Υπηρεσιῶν τῆς Νομαρχίας 'Αττικῆς ἁρμοδιότητος 'Υπουργείου 'Εθνικῆς Οἰκονομίας (Τομέως Βιομηχανίας).

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ.Β', φ. 1097/15.12.72)

'Αριθ. Λ.7/7–2/2/11.12.72 'Απόφασις 'Υπουργῶν παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ, 'Εσωτερικῶν καὶ 'Εθνικῆς Οἰκονομίας

«Περὶ ὀργανώσεως τῶν παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ 'Αττικῆς καὶ τοῖς Διαμερίσμασιν αὐτῆς 'Υπηρεσιῶν, ἁρμοδιότητος 'Υπουργείου 'Εθνικῆς Οἰκονομίας (Τομέως 'Εμπορίου)».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1097/15.12.72)

'Αριθ. Λ.7/7–5/23/11.12.72 'Απόφασις 'Υπουργῶν παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ, 'Εσωτερικῶν καὶ 'Εθνικῆς Οἰκονομίας

«Περὶ ὀργανώσεως τῶν 'Υπηρεσιῶν τῆς Νομαρχίας 'Αττικῆς ἁρμοδιότητος 'Υπουργείου 'Εθνικῆς Οἰκονομίας (Τομέως Γεωργίας)».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1097/15.12.72)

'Αριθ. Λ.7/7–4/5/11.12.72 'Απόφασις 'Υπουργῶν παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ, 'Εσωτερικῶν καὶ 'Εθνικῆς Οἰκονομίας

«Περὶ ὀργανώσεως τῶν παρ τῇ Νομαρχίᾳ 'Αττικῆς καὶ τοῖς Διαμερίσμασιν αὐτῆς 'Υπηρεσιῶν ἁρμοδιότητος 'Υπουργείου 'Εθνικῆς Οἰκονομίας (Τομέως 'Απασχολήσεως)».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1097/15.12.72)

'Αριθ. Λ.7/8-2/2/11.12.72 'Απόφασις Υπουργών παρά τῷ Πρωθυπουργῷ, 'Εσωτερικών καὶ Οἰκονομικών

«Περὶ ὀργανώσεως τῶν 'Υπηρεσιῶν τῆς Νομαρχίας 'Αττικῆς καὶ Διαμερισμάτων αὐτῆς, 'Υπηρεσιῶν ἁρμοδιότητος 'Υπουργείου Οἰκονομικών (Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας)».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1097/15.12.72)

'Αριθ. Λ.7/8-3/12/11.12.72 'Απόφασις Υπουργών παρά τῷ Πρωθυπουργῷ, 'Εσωτερικών καὶ Οἰκονομικών.

«Περὶ ὀργανώσεως τῶν 'Υπηρεσιῶν τῆς Νομαρχίας 'Αττικῆς, ἁρμοδιότητος 'Υπουργείου Οἰκονομικών (Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους)».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1097/15.12.72)

'Αριθ. Λ.7/8-3/13/11.12.72 'Απόφασις Υπουργών παρά τῷ Πρωθυπουργῷ, 'Εσωτερικών καὶ Οἰκονομικών

«Περὶ ὀργανώσεως τῶν 'Υπηρεσιῶν τῆς Νομαρχίας 'Αττικῆς ἁρμοδιότητος 'Υπουργείου Οἰκονομικών (Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους)».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1097/15.12.72)

'Αριθ. Λ.7/8-6/11.12.72 'Απόφασις Υπουργών παρά τῷ Πρωθυπουργῷ, 'Εσωτερικών καὶ Οἰκονομικών

«Περὶ ὀργανώσεως τῶν 'Υπηρεσιῶν τῆς Νομαρχίας 'Αττικῆς ἁρμοδιότητος 'Υπουργείου Οἰκονομικών (Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους)».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. β', φ. 1097/15.12.72)

'Αριθ. Λ.7/1-11/19/11.12.72 'Απόφασις Υπουργών παρά τῷ Πρωθυπουργῷ, 'Εσωτερικών καὶ 'Εθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων

«Περὶ ὀργανώσεως τῶν παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ 'Αττικῆς καὶ τοῖς Διαμερίσμασιν αὐτῆς 'Υπηρεσιῶν ἁρμοδιότητος 'Υπουργείου 'Εθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1097/15.12.72)

'Αριθ. Λ.7/12-1/33/11.12.72 'Απόφασις Υπουργών παρά τῷ Πρωθυπουργῷ, 'Εσωτερικών καὶ Κοινωνικῶν Υπηρεσιῶν

«Περὶ ὀργανώσεως τῶν παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ 'Αττικῆς καὶ τοῖς Διαμερίσμασιν αὐτῆς 'Υπηρεσιῶν, ἁρμοδιότητος 'Υπουργείου Κοινωνικῶν 'Υπηρεσιῶν».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1097/15.12.72)

'Αριθ. Λ.7/13-1/17/11.12.72 'Απόφασις Υπουργών παρά τῷ Πρωθυπουργῷ, 'Εσωτερικών καὶ Δημοσίων 'Έργων

«Περὶ ὀργανώσεως τῶν 'Υπηρεσιῶν τῆς Νομαρχίας 'Αττικῆς ἁρμοδιότητος 'Υπουργείου Δημοσίων 'Έργων».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1097/15.12.72)

'Αριθ. Λ.7/14-3/2/11.12.72 'Απόφασις Υπουργών παρά τῷ Πρωθυπουργῷ, 'Εσωτερικών καὶ Ναυτιλίας, Μεταφορών καὶ 'Επικοινωνιών

«Περὶ ὀργανώσεως τῶν παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ 'Αττικῆς καὶ τοῖς Διαμερίσμασιν αὐτῆς 'Υπηρεσιῶν, ἀρμοδιότητος 'Υπουργείου Ναυτιλίας, Μεταφορών καὶ 'Επικοινωνιῶν (Γενικῆς Διευθύνσεως Μεταφορῶν).

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1097/15.12.72)

'Αριθ. 26810/20.10.72 'Απόφασις Νομάρχου Πειραιῶς

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τοῦ Δήμου Περάματος».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1098/15.12.72)

'Αριθ. 37752/5.12.72 'Απόφασις Νομάρχου Σερρῶν

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος Βέργης Ν. Σερρῶν».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1101/16.12.72)

'Αριθ. 37754/5.12.72 'Απόφασις Νομάρχου Σερρῶν

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος Γονίμου Ν. Σερρῶν».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1101/16.12.72)

'Αριθ. Ε.Σ.31823/4.2.72 'Απόφασις Νομάρχου Θεσσαλονίκης

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ τῆς 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας Κοινότητος 'Απολλωνίας - Νομοῦ Θεσσαλονίκης».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1108/16.12.72)

'Αριθ. Ε.Σ.65829/6.12.72 'Απόφασις Νομάρχου Κερκύρας

«Περὶ συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. ΕΣ/35110/24.8.72 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Κερκύρας περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τοῦ Δήμου Κερκυραίων».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1109/18.12.72)

'Αριθ. ΣΤ.5122/6.12.72 'Απόφασις Νομάρχου Γρεβενῶν

«Περὶ μεταβιβάσεως εἰς τὴν Κοινότητα Μεγ. Σειρηνίου Νομοῦ Γρεβενῶν, κοινοχρήστων συνεταιρικῶν ἐκτάσεων».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1110/19.12.72)

'Αριθ. 65310/5.12.72 'Απόφασις Νομάρχου 'Αττικῆς

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ τῆς 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τοῦ Δήμου 'Υμηττοῦ Νομοῦ 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1111/19.12.72)

Ἀριθ. 13484/Φ.23/2237/12.12.72 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τῆς Κοινότητος Ὡραιοκάστρου Θεσσαλονίκης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1119/22.12.72)

Ἀριθ. 14287/Φ.23/2312/12.12.72 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Νιγρίτης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1120/22.12.72)

Ἀριθ. 12341/Φ.23/2140/12.12.72 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Δελφῶν».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1120/22.12.72)

Ἀριθ. 13385/Φ.23/2220/12.12.72 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Κερκυραίων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1120/22.12.72)

Ἀριθ. 47763/9.12.72 Ἀπόφασις Νομάρχου Χανίων

«Περὶ ἱδρύσεως Συνδέσμου Κοινοτήτων Μείζονος Περιοχῆς Χανίων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1120/22.12.72)

Ἀριθ. 103874/8790/7.12.72 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν

«Περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Νικαίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1123/23.12.72)

Ἀριθ. 26073/12.12.72 Ἀπόφασις Νομάρχου Χαλκιδικῆς

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Ν. Μαρμαρᾶ, Ν. Χαλκιδικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1125/23.12.72)

Ἀριθ. 14488/Φ.23/2339/15.12.72 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Τήνου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1131/27.12.72)

Ἀριθ. 68300/16.12.72 Ἀπόφασις Νομάρχου Ἀττικῆς

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Κοινότητος Σταμάτας, Ν. Ἀττικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1134/27.12.72)

Ἀριθ. 29373/14.12.72 Ἀπόφασις Νομάρχου Εὐβοίας

«Περὶ διαγραφῆς τῶν Κοινοτήτων Γαβαλᾶ καὶ Ἁγίου Γεωργίου ἐκ τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων Ἀλιβερίου - Ἁγίου Γεωργίου - Ἁγίου Ἰωάννου Γαβαλᾶ - Κρεμαστοῦ - Τραχηλίου, Ν. Εὐβοίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1141/30.12.72)

Ἀριθ. 28956/10.10.72 Ἀπόφασις Νομάρχου Φλωρίνης

«Περὶ παραχωρήσεως ἐκτάσεων εἰς τὴν Κοινότητα Ἁγίου Παντελεήμονος Νομοῦ Φλωρίνης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1142/30.12.72)

Ἀριθ. 32114/15.12.72 Ἀπόφασις Νομάρχου Δωδεκανήσου

«Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 18563/1.11.72 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Δωδεκανήσου ἀφορώσης εἰς τὴν τροποποίησιν τοῦ ΟΕΥ τοῦ Δήμου Ρόδου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1147/31.12.72)

Ἀριθ. 71680/29.12.72 Ἀπόφασις Νομάρχου Ἀττικῆς

«Περὶ ἐγκρίσεως Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Δήμου Πετρουπόλεως, Νομοῦ Ἀττικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 1147/31.12.72)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ — Σελὶς

—α'Ο πρῶτος α'Οργανισμὸς» τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τὰ ἀρχικὰ στάδια τοῦ ὑπουργικοῦ θεσμοῦ παρ' ἡμῖν (1822–1832)», ὑπὸ Γεωργίου Δ. Δημακοπούλου, ἐντεταλμένου Ὑφηγητοῦ τῆς Ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως, ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, Νομάρχου Ἀττικῆς 1231

Κεφάλαιον Α'— Ἡ περίοδος τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος..... 1232
1. Ἡ ἵδρυσις τῶν μινιστερίων τῷ 1822 1232
2. Ὁ Ὀργανισμὸς τοῦ Μινιστερίου τῶν Ἐσωτερικῶν 1235
3. Ἡ ὀργάνωσις τῶν μινιστερίων 1238
4. Ἡ ὀργάνωσις κατὰ τὴν περίοδον 1823–1826 1241

Κεφάλαιον Β'— Ἡ περίοδος τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας 1246
1. Ἡ ὀργάνωσις κατὰ τὰ ἔτη 1827–1828 1246
2. Τὰ ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Καποδιστρίου ληφθέντα μέτρα 1248
3. Τὰ μετὰ τὴν μεταπολίτευσιν τοῦ 1832 ἰσχύσαντα 1252
4. Ἡ ἀναδιοργάνωσις κατὰ τὸ ἔτος 1833 1255

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

—Ὑπομνήματα καὶ Ἔγγραφα τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. πρὸς Ὑπουργεῖα καὶ Ἀρχὰς καὶ τούτων πρὸς Ε.Δ.Κ.Ε. 1258
Ὑπ. Ἐσωτ. Ἀριθ. Πρωτ. 112083/1972
» » » » 111208/5100/1972

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ — ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

—Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας 1260
Ἀριθ. ἀποφ. 364/1972—Φορολογικαὶ Ἐπιτροπαὶ
» » 758/1972— » »
» » 2581/1972—Ἀπαλλοτρίωσις
» » 2582/1972—Δημοτικοὶ Ὑπάλληλοι
» » 2585/1972—Φορολογικαὶ Ἐπιτροπαὶ
» » 2589/1972— » »
» » 2696/1972—Ὅρια Νομῶν
» » 2704/1972—Ἀπαλλοτρίωσις
» » 2711/1972—Φορολογικαὶ Διαφοραὶ
» » 2742/1972—Φορολογικαὶ Ἐπιτροπαὶ
» » 3090/1972— » »

—Γνωμοδοτήσεις Νομικῶν Συμβούλων τῶν Δήμων 1270
Γνωμοδότησις Νομ. Συμβούλου Δήμου Καλαμαριᾶς Θεσ/νίκης (10.11.1972)

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

—'Αποφάσεις — 'Εγκύκλιοι κλπ. 'Υπουργείων καὶ 'Υπηρεσιῶν 1273
'Υπ. 'Εσωτ. 'Αριθ. Πρωτ. 101861/'Εγκ. Κ.Δ. 43/1972—Ν.Σ.Κ. γνωμοδ. 789/1972
» » » » 104432/'Εγκ. Κ.Δ. 44/1972 — Β.Δ. 709/1972 «Περὶ καθορισμοῦ ὁρίου ἡλικίας διορισμοῦ εἰς ἐνίας θέσεις τακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».
» » » » 102759/'Εγκ. Κ.Δ. 45/1972 — Ν.Σ.Κ. γνωμοδ. 788/1972
» » » » 106947/'Εγκ. Κ.Δ. 1/1972 — Σ.τ.'Ε. ἀπόφ. 3112/1972
» » » » 107020/'Εγκ. Κ.Δ. 2/1972 — Ν.Σ.Κ. γνωμοδ. 837/1972
» » » » 102398/8707/Γ.Δ. 97/1972
» » » » 102915/8730/Γ.Δ. 98/1972
» » » » 105639/Γ.Δ. 99/1972
» » » » 106679/Γ.Δ. 100/1972
» » » » 107870/Γ.Δ. 102/1972—Β.Δ. 699/1972 «Περὶ μεταβιβάσεως εἰς τοὺς 'Υφυπουργοὺς–Προϊσταμένους τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων ἁρμοδιοτήτων τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν».

—Πίναξ 'Εγκυκλίων 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν, ἐκδοθεισῶν κατὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον 1972 1293

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ — ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

—Νομοθετικὰ Διατάγματα 1294
Ν.Δ. 1316/1972 «Περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν, καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου» 1294
Ν.Δ. 1296/1972 «Περὶ τακτοποιήσεως τοῦ ἀπομακρυνθέντος, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ 'Αναγκ. Νόμου 402/1968 «περὶ ἐξυγιάνσεως τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως», προσωπικοῦ» 1296

—Βασ. Διατάγματα 1298
Β.Δ. 776/1972 «Περὶ ἐπεκτάσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Ν.Δ/τος 321/1969 «περὶ Κώδικος Δημοσίου Λογιστικοῦ» ἐπὶ τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου 1298

Β.Δ. 750/1972 «Περὶ ρυθμίσεως λεπτομερειῶν τινῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Ν.Δ. 1196/1972 «περὶ τῆς διὰ μικροφωτογραφιῶν τηρήσεως τῶν ἀρχείων τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, Ν.Π.Δ.Δ. καὶ Ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τῆς ἀποδεικτικῆς αὐτῶν ἰσχύος» 1302

Β.Δ. 799/1972 «Περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς ἁρμοδιοτήτων, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 Ν.Δ. 1147/1972, ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν» 1302

Β.Δ. 800/1972 «Περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς ἁρμοδιοτήτων, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/1972, ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (Τομέως Ἐμπορίου)» 1304

Β.Δ. 801/1972 «Περὶ συστάσεως παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Ἀττικῆς καὶ ταῖς Διαμερίσμασιν αὐτῆς Ἐπιτροπῶν ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (Τομέως Ἐμπορίου)» 1306

Β.Δ. 802/1972 «Περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς ἁρμοδιοτήτων, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/1972, ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (Τομέως Ἀπασχολήσεως)» ... 1310

Β.Δ. 803/1972 «Περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς ἁρμοδιοτήτων, ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (Γενικῆς Δ/νσεως Φορολογίας), κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/1972» 1312

Β.Δ. 804/1972 «Περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς ἁρμοδιοτήτων, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 1147/1972, ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν» 1313

Β.Δ. 805/1972 «Περὶ καθορισμοῦ τῶν, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/1972, διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς, ἁρμοδιοτήτων ἐπὶ ἀντικειμένων τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων καὶ συστάσεως Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων εἰς τὴν Νομαρχίαν Ἀττικῆς καὶ τὰ Διαμερίσματα αὐτῆς» 1315

—Ὑπουργ. Ἀποφάσεις καὶ Ἐγκρίσεις 1317

Ὑπ. Εσωτερικῶν Ἀπόφ. 101197/8643/1972 «Περὶ τρόπου καταρτίσεως Ἐκθέσεων ὑπηρεσιακῆς δράσεως καὶ ἐπιδόσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως» 1317

Ὑπ. Προγραμματισμοῦ καὶ Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς Ἀπόφ. 4774/1972 «Περὶ τῶν Ἐκθέσεων οὐσιαστικῶν προσόντων τοῦ προσωπικοῦ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, πλὴν ἐκπαιδευτικῶν, καὶ ἁπάντων τῶν Ν.Π.Δ.Δ.» καὶ Πρᾶξις 1212/1972 Α.Σ.Δ.Υ. 1319

—Ὑπουργ. Ἀποφάσεων περιλήψεις 1342

φωτια στο δασος βοηθησε

Ἡ συντροφιά σου κι' ἐσὺ μὴ μένετε ἁπλοί θ
στὴν φωτιὰ τοῦ δάσους. Οἱ Πυροσβέστες,
σικοί, οἱ Χωροφύλακες, οἱ Στρατιῶτες, οἱ
κοι τῶν γύρω χωριῶν ἀγωνίζονται. Χρειά
χέρια. Βοηθῆστε κι' ἐσεῖς. Κάντε ὅ,τι σᾶς
Ἄξίζει νὰ χάσουμε τὴν ἐκδρομὴ γιὰ νὰ κερ
μὲ τὸ δάσος. Συμφωνεῖς; Τὰ δένδρα πεθ
ἀπὸ σένα. Φύλαξε τὸ δάσος. Μπορεῖς.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ ΕΤΟΥΣ 1972

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΑΘ' ΥΛΗΝ

1285

Τὸ Εὑρετήριον δύναται ν' ἀποσπασθῇ τοῦ παρόντος τεύχους ἵνα ἐνταχθῇ εἰς τὸ τέλος τοῦ οἰκείου Τόμου, τοῦ ἔτους 1972.

ΜΕΛΕΤΑΙ - ΑΡΘΡΑ - ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΚΛΠ. ΕΤΟΥΣ 1972

		Σελὶς
ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Γ.	: Ἡ Ἐπανάστασις τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 καὶ ἡ διοικητικὴ ἀποκέντρωσις	323
—	: Ὁ πρῶτος «Ὀργανισμὸς» τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τὰ ἀρχικὰ στάδια τοῦ Ὑπουργικοῦ θεσμοῦ παρ' ἡμῖν (1822–1832)	1231
ΚΕΦΑΛΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	: Σύστημα συσχετίσεως διοικητικῆς νομοθεσίας.	1135
ΚΛΕΙΩΣΗ ΧΡΗΣΤΟΥ	: Περὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν	799
ΜΙΧΑΗΛ ΙΩΑΝΝΟΥ	: Πολεοδομικὴ προστασία τῆς ψυχικῆς ὑγείας.....	783
ΞΗΡΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	: Ἡ συμβολὴ τοῦ θεσμοῦ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας εἰς τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἐν γένει ἀνάπτυξιν τῶν Ο.Τ.Α.	1151
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ	: Διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἀφορῶσαι εἰς τοὺς Ο.Τ.Α. καὶ τὰ ὄργανα αὐτῶν	1023

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΥ ΚΑΘ' ΥΛΗΝ
ΕΤΟΥΣ 1972

Α

Ἀγορὰ
Ἀγωνισταὶ
Ἄδεια
Ἀεροθεραπεία
Αἱρετοὶ Ἄρχοντες
Αἰτιολογία
Ἀκίνητα
Ἀλεξάνδρεια
Ἀλεξανδρούπολις
Ἀλλοδαπὸς
Ἀμμοληψία
Ἀναγνώρισις
Ἀναδάσωσις
Ἀναθεώρησις
Ἀναίρεσις
Ἀπαλλαγαὶ
Ἀπαλλοτρίωσις
Ἀποδοχαὶ
Ἀποζημίωσις
Ἀποκέντρωσις
Ἀπολογισμὸς
Ἀπόλυσις
Ἀπορρίμματα
Ἀπόφασις
Ἄρρενες
Ἁρμοδιότης
Α.Σ.Δ.Υ.
Ἀσθένεια
Ἀσφάλισις
Αὐτοδιοίκησις Τοπικὴ
Αὐτοκίνητα
Αὐτοψία

Β

Βασιλικὰ Διατάγματα
Βιομηχανία
Βοσκαὶ

Γ

Γεῦμα
Γραμματεῖς
Γραφειοκρατία

Δ

Δάνεια
Δάση
Δένδρα
Δεξίωσις
Δῆμοι—Κοινότητες
Δημοπρασία
Δημόσιον
Διάδικος
Διαζύγιον
Διαιτησία
Διαφήμισις
Διαχείρισις
Δικηγόροι
Δικονομία
Διοίκησις
Δοχεῖον
Δῶρον

Ε

Ἐγκύκλιοι
Ε.Δ.Κ.Ε.
Εἰσόδημα
Εἰσφορὰ
Ἐκλογαὶ
Ἐκμίσθωσις
Ἐκποίησις
Ἐκπομπὴ
Ἔνδικα μέσα
Ἐνημέρωσις
Ἔνταξις
Ἐνταφιασμὸς

Ἔξοδα
Ἐξώγαμον
Ἑορταὶ
Ἐπανάστασις
Ἐπενδύσεις
Ἐπίδομα
Ἐπιτροπαὶ
Ἐπώνυμον
Ἔργα
Ἐργασία
Ἐργατοτεχνῖται
Ἔσοδα
Ἑστιατόριον
Ἑταιρεία
Εὐχαριστήρια
Ἐφημερὶς Κυβερνήσεως
Ἐφημερὶς

Z

Ζῷα

H

Ἡλικία
Ἡμερομίσθιοι
Η.Π.Α.

Θ

Θέατρον

I

Ἰατροὶ
Ἱδρύματα
Ι.Κ.Α.
Ἰσολογισμὸς

K

Καθαριότης
Καλαμάτα
Κανονισμὸς
Κινηματογράφος
Κλητὴρ
Κομμουνισμὸς
Κράτησις
Κτηματολόγιον
Κῶδιξ

Λ

Ληξίαρχοι
Λογιστικὸν

M

Μεταγραφαὶ
Μεταλλεῖα
Μετάταξις
Μετεκπαίδευσις
Μετονομασία
Μητρόπολις
Μητρῷα
Μηχανικοὶ
Μηχανήματα
Μισθὸς
Μισθοδοσία
Μίσθωσις
Μνημόσυνον

N

Νεκροταφεῖα
Νομαρχίαι
Νομάρχαι
Νομοθετικὰ Διατάγματα
Νομοθεσία
Νομιμοφροσύνη
Ν.Π.Δ.Δ.
Νοσοκομεῖον

Ξ

Ξενοδοχεῖα

O

Ο.Δ.Ε.Π.
Ὁδηγὸς
Ὁδοὶ
Ὁδοκαθαρισταὶ

Ὁδοποιΐα
Οἰκοδομὴ
Ὁμογενὴς
Ὀργανισμὸς
Ὄρια

Π

Πανεπιστήμιον
Παραγραφὴ
Πεζοδρόμιον
Περιβάλλον
Περιοδικὸν
Πιστοποιητικὸν
Πλατεῖα
Πολεοδομία
Πολυετία
Πράσινον
Προαγωγὴ
Προμήθεια
Προϊόντα
Πρόστιμον
Προϋπολογισμὸς
Πρωτεύουσα

Ρ

Ραδιοφωνία
Ρυμοτομία

Σ

Σιδηρόδρομοι
Σπάρτη
Στρατολογία
Συμβούλια
Σύνδεσμοι
Συνέδριον
Σύνταξις
Συνταξιοῦχος
Σχέδιον πόλεως

Τ

Τ.Α.Δ.Κ.Υ.
Ταμεῖα
Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων
Ταυτότης
Τάφοι
Τράπεζα
Τριετία
Τύπος

Υ

Ὑγεία
Ὕδατα
Ὑδρευσις
Ὑπάλληλοι
Υἱοθεσία
Ὑπερωρίαι
Ὑπουργεῖα
Ὑπουργὸς
Ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις

Φ

Φάκελλος
Φόροι–Τέλη–Δικαιώματα
Φόροι–Τέλη–Δικαιώματα (Φόροι)
Φόροι–Τέλη–Δικαιώματα (Τέλη)
Φόροι–Τέλη–Δικαιώματα (Δικαιώματα)
Φορολογία
Φωτισμὸς

Χ

Χαρτοσήμανσις
Χιλιαστὴς
Χορηγία
Χρέη
Χῶροι ἀκάλυπτοι

Ψ

Ψηφίσματα.

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟΝ ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑΣ

Ι. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Έτους 1971

Άριθ. άποφ.	Σελίς
1268	264
1749	268
2348	274
2492	265
2652	267
2673	269
3732	276
2797	271
2849	272
2852	273
2860	275
2886	346
2888	346
2890	348
3000	349
3087	350
3098	352
3102	360
3142	352
3215	354
3227	362
3360	357
3585	819
3889	356

Έτους 1972

198	837
275	358
358	821
359	1049
361	1166
363	682
364	680
366	1050
376	683
454	681
456	822
457	702
556	696
557	841
558	826
559	829
634	843
635	823
637	830
638	1051
740	1161
750	1046
754	1055
755	1056
757	1053
758	1164
761	1165
843	1168
844	1169
849	1047
861	1163
908	1171
1020	700
1025	685
1033	704
1082	687
1084	688
1232	690
1233	691
1236	698
1241	678
1242	705
1249	694

Ἀριθ. ἀποφ.	Σελὶς
1250	695
1385	832
1387	824
1425	825
1522	833
1524	835
2581	1261
2582	1262
2585	1262
2589	1264
2696	1265
2704	1265
2711	1266
2742	1267
3090	1268
3112	1278

II. ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

Ἀρείου Πάγου

Ἔτους 1972

Ἀριθ. ἀποφ.	Σελὶς
135	364

Πρωτοδικείων

Μον. Πρωτ. Ἀθηνῶν

Ἔτους 1972

2856	844

III. ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ἔτους 1965

Ἀριθ. γνωμ.	Σελὶς
1153	341

Ἔτους 1971

415	707
639	278
742	371
995	367
1079	852

Ἀριθ. γνωμ.	Σελὶς

Ἔτους 1972

37	381
54	375
157	377
329	711
353	714
444	846
523	848
704	1181
788	1277
789	1273
837	1281

IV. ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Ἔτους 1971

Ἀριθ. γνωμ.	Σελὶς
726	406

Ἔτους 1972

145	420
682	1106
1212	1319
4226	1190

V. ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ

Δήμου Καλαμαριᾶς

Σελὶς 717
858
1065
1270

Παπανδρέου Χρήστου, Προϊσταμένου Ὑπηρ. Νομικῶν Ὑποθέσεων Ε.Δ.Κ.Ε.

Σελὶς 1059
1062
1064

VI. ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Ἔτους 1971

Ἀριθ.	Σελὶς
1069	435

Ἔτους 1972

Ἀριθ.	Σελὶς
1098	438
1121	988
1140	877
1147	991
1296	1296
1316	1294
1240	1100

VII. ΒΑΣ. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Ἀριθ.	Σελὶς
285	965
364	753
488	1102
489	1103
517	1101
699	1291
709	1276
715	1196
750	1302
776	1298
799	1302
800	1304
801	1306
802	1310
803	1312
804	1313
805	1315

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ ΚΑΘ' ΥΛΗΝ ΕΤΟΥΣ 1972

(Οἱ ἀριθμοὶ ἀναφέρονται εἰς σελίδας)

Α

ΑΓΟΡΑ : Δημοτικαὶ ἀγοραί. Ἐξουσία δικαστηρίων κρίσεως περὶ τῆς νομιμότητος τῶν διοικητικῶν πράξεων, Α.Π. 135/1972, σ. 364, καὶ σημείωσις ἐπ' αὐτῆς ὑπὸ Χρήστου Α. Παπανδρέου, σ. 365.

ΑΓΩΝΙΣΤΑΙ : Περὶ προστασίας ἐν γένει τῶν τάφων Ἀγωνιστῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως 1821, σ. 1077.

ΑΔΕΙΑ : Ἐφαρμογὴ τῶν, περὶ τοῦ ὑποχρεωτικοῦ τῆς ἀδείας τῶν κυοφορουσῶν καὶ συμψηφισμοῦ τῆς κανονικῆς αὐτῶν ἀδείας, διατάξεων τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν.Δ. 751/1970, σ. 419. — Προκαταβολὴ ἐπιδόματος ἀδείας προσωπικοῦ Ο.Τ.Α. 1972, σ. 749. — Προϋποθέσεις χορηγήσεως ἀδείας οἰκοδομῆς κλπ. ἐπὶ ρυμοτομουμένων ἀκινήτων, Γνωμ. Ν.Σ.Κ. 789/1972, σ. 1273.

ΑΕΡΟΘΕΡΑΠΕΙΑ : Περὶ χορηγήσεως ἐφ' ἅπαξ ἐπιδόματος ἀεροθεραπείας κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον 1972 εἰς δημοτικοὺς καὶ κοινοτικοὺς συνταξιούχους, σ. 747.

ΑΙΡΕΤΟΙ ΑΡΧΟΝΤΕΣ : Διορισμὸς νέου δημάρχου Ἡρακλείου Κρήτης καὶ ἐκπροσώπου παρὰ τῇ Ἑνώσει Δ.Κ. τῆς Ἑλλάδος, σ. 259. — Τροποποίησις ἰσχυούσης περὶ χορηγίας δημάρχων νομοθεσίας, σ. 336. — Ψήφισμα Ε.Δ.Κ.Ε. ἐπὶ τῷ θανάτῳ δημάρχου Πολυγύρου, Δημ. Παλαμήδη, σ. 345. — Τροποποίησις διατάξεων περὶ χορηγίας δημάρχων, σ. 661. — Χορηγία Προέδρων Κοινοτήτων, σ. 663. — Πρότασις δημάρχου Λαγκαδᾶ, περὶ λήψεως νομοθετικοῦ μέτρου ἐπὶ τῷ τέλει χορηγήσεως χρηματικῶν βοηθημάτων εἰς ἀπόρους χήρας δημάρχων, σ. 665. — Ἔξοδα παραστάσεως καὶ χορηγία κοινοταρχῶν, σ. 807. — Ψήφισμα Ε.Ε. τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ δημάρχου Διστόμου Βοιωτίας, Ἀθανασίου Μπάρλου, σ. 1043. — Ψήφισμα Ε.Ε. Ε.Δ.Κ.Ε. ἐπὶ τῷ θανάτῳ δημάρχου Οἰνουσῶν - Χίου, Πολυδώρου Λαιμοῦ, σ. 1044. — Ἐξύβρισις δημάρχου ἀποτελεῖ παράπτωμα συνιστῶν ἀναξιοπρεπῆ διαγωγὴν ὑπαλλήλου, Σ.Ε. 361/1972, σ. 1166. — Περὶ καθορισμοῦ τῶν χρηματικῶν ὁρίων τῶν ἐξόδων παραστάσεως δημάρχων καὶ προέδρων κοινοτήτων, σ. 1191. — Περὶ καθορισμοῦ τῶν κατωτάτων καὶ ἀνωτάτων ὁρίων τῶν ἐξόδων παραστάσεως τῶν προέδρων κοινοτήτων, σ. 1192. — Περὶ καθορισμοῦ τῶν κατωτάτων καὶ ἀνωτάτων ὁρίων τῶν ἐξόδων παραστάσεως δημάρχων, σ. 1193.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ : Φορολογία ἀκαλύπτων χώρων. Ἀόριστος ἀναφορὰ εἰς τὰς σκέψεις τῆς πρωτοβαθμίου ἀποφάσεως καθιστᾷ τὴν ἀπόφασιν τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου ἀναιτιολόγητον καὶ ὡς τοιαύτην ἀναιρετέαν, Σ.Ε. 3087/1971, σ. 350. — Φορολογία ἀκαλύπτων χώρων. Ἔρευνα τῆς αἰτιολογίας τῆς ἀποφάσεως ὡς πρὸς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ τοῦ ἐφεσείοντος καὶ τὴν λῆψιν ὑπ' ὄψιν ἐγγράφων, Σ.Ε. 3215/1971, σ. 354. — Ἀναίρεσις ἀποφάσεως λόγῳ ἀορίστου αἰτιολογίας, ὡς μὴ μνημονεύουσα συγκεκριμένα πραγματικὰ περιστατικά, Σ.Ε. 376/1972, σ. 683. — Ὡς ἀκάλυπτος χῶρος διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου λογίζεται καὶ τὸ τμῆμα ὅπερ κατὰ νόμον δὲν δύναται νὰ καλυφθῇ δι' οἰκοδομῆς. Πλημμελῶς ἠτιολογημένη ἀπόφασις μὴ ἀναφέρουσα εἰδικῶς τὰ στοιχεῖα ἐφ' ὧν ἐστηρίχθη πρὸς προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας, Σ.Ε. 558/1972, σ. 826. — Ἀναιτιολόγητον ἀποφάσεως τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου οὐσίας. Ἡ ἀναφορὰ γενικῶς καὶ ἀορίστως εἰς τὰς σκέψεις τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως ἀποτελεῖ πλημμελῆ αἰτιολογίαν, Σ.Ε. 1385/1972, σ. 832. — Ἀναιρετέα ἀπόφασις λόγῳ μὴ τηρήσεως οὐσιώδους τύπου διαδικασίας. Φυσικὰ ὅρια διαδίκων κοινοτήτων. Ἔλλειψις νομίμου αἰτιολογίας, Σ.Ε. 750/1972, σ. 1046. — Προακτέοι κατ' ἐκλογὴν δημοτικοὶ ὑπάλληλοι χαρακτηρίζονται οἱ διακριθέντες διὰ τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸ ἦθος αὐτῶν καὶ ἐπιδείξαντες ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα καὶ ἀφοσίωσιν, κατ' ἀρχαιότητα δὲ οἱ ἔχοντες ἦθος καὶ ἱκανότητα. Ἡ ἀπόφασις τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου δέον νὰ εἶναι πλήρως ἠτιολογημένη, Σ.Ε. 908/1972, σ. 1171. — Ἔλλειψις ἐπαρκοῦς αἰτιολογίας καθιστᾷ προσβαλλομένην ἀπόφασιν ἀναιρετέαν, Σ.Ε. 2711/1972, σ. 1266.

ΑΚΙΝΗΤΑ : Ἐγκύκλιος κ. Πρωθυπουργοῦ, περὶ ἐκποιήσεως ἀγροτικῶν ἢ ἀστικῶν ἀκινήτων παρὰ τοῦ Δημοσίου ἢ Ν.Π.Δ.Δ., σ. 396. — Ἐπιβολὴ μέχρι διπλασίου τῶν νομίμων τελῶν διὰ γενομένην παράνομον χρῆσιν. Ἐὰν δὲν ἔχῃ ἐκδοθῇ κανονιστικὴ ἀπόφασις καθορίζουσα τὸ καταβλητέον τέλος, τότε δύναται νὰ ἐπιδιωχθῇ μόνον ἀποζημίωσις διὰ τὴν γενομένην αὐθαιρέτως χρῆσιν, Σ.Ε. 363/1972, σ. 682. — Περὶ μὴ ὑποχρεώσεως καταβολῆς τελῶν καθαριότητος διὰ τὰ μὴ χρησιμοποιούμενα (κλειστὰ) ἀκίνητα, Ν.Σ.Κ. 353/1972, σ. 714. — Περὶ μὴ ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου εἰσοδήματος τῶν εἰσοδημάτων ἐξ ἐκμισθώσεως οἰκοδομῶν ἢ γαιῶν ὡς καὶ ἐκ κινητῶν ἀξιῶν, σ. 809. — Περὶ εἰσφορᾶς δήμου Ἀλεξανδρείας ὑπὲρ Τ.Ο.Ε.Β., σ. 811.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ : Ἐπιβολὴ εἰσφορᾶς εἰς δῆμον αὐτῆς ὑπὲρ Τ.Ο.Ε.Β., σ. 813. — Στρεμ. εἰσφορὰ δήμου Ἀλεξανδρείας ὑπὲρ Τ.Ο.Ε.Β. Σχοινᾶ, σ. 1159.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ : Περὶ συγκλήσεως ἐτησίου τακτικοῦ συνεδρίου τῶν Δ. καὶ Κ. τῆς Ἑλλάδος ἐν αὐτῇ, σ. 260. — Σύγκλησις συνεδρίου Ε.Δ.Κ.Ε. ἐν αὐτῇ ἀπὸ 13ης-16ης Μαΐου 1972, σ. 333.—Θέματα ἡμερη-

σίας διατάξεως συνεδρίου Τ.Α. τῆς Ε.Δ.Κ.Ε., σ. 335. — Ἀπόφασις Δ.Σ. Ε.Δ.Κ.Ε., περὶ ὁρισμοῦ χρόνου καὶ τόπου συγκλήσεως τοῦ ἐτησίου τακτικοῦ συνεδρίου τῆς Ε.Δ.Κ.Ε., σ. 477. — Συνέδριον Τ.Α. ἐν Ἀλεξανδρουπόλει ἀπὸ 13ης - 16ης Μαΐου 1972, σ. 480. — Κανονισμὸς ἐργασιῶν ἐκπροσώπων τῶν κατὰ Νομοὺς Δ. καὶ Κ., σ. 484. — Ὀργάνωσις συνεδρίου Δ. καὶ Κ. Ἑλλάδος, σ. 489. — Θέματα ἡμερησίας διατάξεως συνεδρίου, σ. 490. — Πρόγραμμα ἐργασιῶν συνέδρων, σ. 491. — Χαιρετισμὸς Σεβ. Μητροπολίτου Διδυμοτείχου καὶ Ὀρεστιάδος κ.κ. Κωνσταντίνου, σ. 495. — Χαιρετισμὸς δημάρχου Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Χρήστου Λάλα, σ. 496. — Χαιρετισμὸς Δημάρχου Ἀθηναίων, προέδρου συνεδρίου καὶ Ε.Δ.Κ.Ε. κ. Δημ. Ρίτσου, σ. 498. — Ὁμιλία κ. Στυλ. Παττακοῦ, Α' Ἀντιπροέδρου Κυβερνήσεως, σ. 499. — Ὁμιλία κ. Ν. Ἐφεσίου, ἀναπληρωτοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, σ. 502. — Εἰσήγησις δημάρχου Θεσσαλονίκης, κ. Χρήστου Φλωρίδη, μὲ θέμα : «Διαρθρωτικὰ προβλήματα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως», σ. 505. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 519. — Ἀνάγνωσις τηλεγραφημάτων πρὸς τὸ συνέδριον, σ. 523. — Εἰσήγησις δημάρχου Περιστερίου, κ. Παν. Παναγιωτοπούλου, μὲ θέμα : «Χρηματοδότησις τῶν ἐπενδύσεων καὶ πιστωτικαὶ διευκολύνσεις τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως», σ. 525. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 535. — Εἰσήγησις δημάρχου Πατρέων, κ. Κων/νου Γκολφινοπούλου, μὲ θέμα : «Προβλήματα διοικήσεως τῶν μεγάλων ἀστικῶν κέντρων», σ. 539. — Εἰσήγησις δημάρχου Αἰγάλεω, κ. Ὀρφέως Τζανετοπούλου, μὲ θέμα : «Ἔσοδα τῶν ἀστικῶν καὶ ἀγροτικῶν μονάδων Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Ἔκτασις ἀποτελεσματικότητος καὶ περιορισμός, ἀνάγκη ἐναρμονίσεως μετὰ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως. Δυναταὶ πηγαὶ ἐσόδων», σ. 545. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 557. — Εἰσήγησις δημάρχου Κομοτηναίων, κ. Ἰωάν. Γραμματικάκη, μὲ θέμα : «Ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις ὡς συντελεστὴς τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως», σ. 559. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 564. — «Ἐπέκτασις χορηγίας καὶ εἰς Προέδρους Κοινοτήτων», ὑπὸ Ἀλεξ. Γκόρα, Προέδρου κοινότητος Ἐρατύρας Κοζάνης, σ. 565. — Εἰσήγησις δημάρχου Ρόδου, κ. Γεωργ. Βρούχου, μὲ θέμα : «Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις καὶ ἐπιχειρηματικὴ δραστηριότης», σ. 567. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 571. — Εἰσήγησις δημάρχου Ἀγρινίου, κ. Μάνθου Βεργώνη, μὲ θέμα : «Σχέσεις μεταξὺ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ Περιφερειακῆς Διοικήσεως (Περιφερειακῶν Διοικήσεων-Νομαρχιῶν), σ. 573. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 580. — Εἰσήγησις δημάρχου Ρεθύμνης κ. Δημητρίου Ἀρχοντάκη, μὲ θέμα : «Προβλήματα προσωπικοῦ καὶ ἐκσυγχρονισμὸς τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων», σ. 581. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 588. — Ὁμιλία κ. Κων/νου Μπράβου,

ὑφυπουργοῦ - περιφερειακοῦ Διοικητοῦ Ἀν. Μακεδονίας καὶ Θράκης, σ. 589. — Ψήφισμα δημάρχων πρὸς συνέδριον, σ. 593. — Προσφορὰ Προέδρου συνεδρίου καὶ Ε.Δ.Κ.Ε. πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ἀλεξανδρουπόλεως κ.κ. Κωνστάντιον, σ. 595. — Εὐχαριστήρια Μητροπολίτου πρὸς συνέδρους, σ. 596. — Προτάσεις δημάρχων πρὸς συνέδριον, σ. 598. — Προτάσεις δημάρχου Μεσσήνης πρὸς συνέδριον, σ. 663. — Εὐχαριστήριον Μητροπολίτου πρὸς Ε.Δ.Κ.Ε., σ. 817.

ΑΛΛΟΔΑΠΟΣ : Τέλος καθαριότητος. Ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν κέντρων παραθερισμοῦ καὶ διακοπῶν ἀλλοδαπῶν παντὸς τέλους ἀναφέρεται καὶ εἰς τὰ ἀνταποδοτικὰ τέλη, Σ.Ε. 1749/1971, σ. 268. — Ἀπαλλάσσονται τοῦ τέλους ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων λογαριασμῶν, τὰ κέντρα παραθερισμοῦ καὶ διακοπῶν ἀλλοδαπῶν, ἡ ἀπαλλαγὴ δὲ αὕτη δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἰσότητος, Σ.Ε. 2673/1971, σ. 269. — Ὀργάνωσις προγράμματος μετεκπαιδεύσεως δημοσίων ὑπαλλήλων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, σ. 411.

ΑΜΜΟΛΗΨΙΑ : Δικαίωμα ἀμμοληψίας. Ἔφεσις. Δέον νὰ συνοδεύεται ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου ὑπὸ γραμματίου εἰσπράξεως τοῦ 1/8 τοῦ φόρου, Σ.Ε. 1524/1972, σ. 835.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ : Β.Δ. 364/72 περὶ ἀναγνωρίσεως δήμων», σ. 753.

ΑΝΑΔΑΣΩΣΙΣ : Ἔτος ἀναδασώσεως 1972 καὶ μακρόπνοον πρόγραμμα πρασίνου, σ. 393.

ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΣ : Περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων ἔτους 1972, σ. 282.

ΑΝΑΙΡΕΣΙΣ : Ὅρια Δ. καὶ Κ. Σύμπτωσις μεταξὺ ἀναιρεσείοντος καὶ ἀναιρεσιβαλλομένου λόγῳ καταργήσεως ἀναιρεσειούσης κοινότητος. Κατάργησις δίκης, Σ.Ε. 2886/71, σ. 346.

ΑΠΑΛΛΑΓΑΙ : Ἀπαλλάσσεται φορολογίας ἀκαλύπτων χώρων, ὁ Ο.Δ.Ε.Π., Σ.Ε. 2492/71, σ. 265. — Τέλος καθαριότητος. Ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν κέντρων παραθερισμοῦ καὶ διακοπῶν ἀλλοδαπῶν παντὸς τέλους ἀναφέρεται καὶ εἰς τὰ ἀνταποδοτικὰ τέλη, ΣΕ 1749/71, σ. 268. — Ἀπαλλαγὴ ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τῶν Δ. καὶ Κ., σ. 337. — Τέλη καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ. Τὸ Ι.Κ.Α. δὲν ἀπαλλάσσεται τῆς ὑποχρεώσεως ὅπως διὰ τὴν ἄσκησιν ἐφέσεως κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου καταβάλῃ τὸ 1/8 τοῦ φόρου ὃν ἀφορᾷ ἡ ἀμφισβήτησις καὶ τὸ παράβολον, Σ.Ε. 3142/71, σ. 352. — Περὶ μὴ ἀπαλλαγῆς τῶν Δ. καὶ Κ. καὶ τῶν συνδέσμων αὐτῶν τοῦ Φ.Κ.Ε. τοῦ Α.Ν. 660/37, Ν.Σ.Κ. 995/71, σ. 367. — Διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν κέντρου διακοπῶν καὶ παραθερισμοῦ ἀλλοδαπῶν ἀπὸ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν φόρων ἀπαιτεῖται ὅπως τοῦτο ἔχῃ τύχει ἀμφοτέρων τῶν ἀδειῶν κατὰ νόμον ἤτοι σκοπιμότητος καὶ καταλληλότητος, ὥστε ἡ ἔλλειψις τῆς μιᾶς τούτων στερεῖ τὸ κέντρον τοῦ δικαιώματος ἀπαλλαγῆς, Σ.Ε. 1084/72, σ. 688. — Τὰ

δενδροσκεπῆ οἰκόπεδα ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν, ἔστω καὶ ἂν αὕτη δὲν ὑπερβαίνει ἢ ὀλίγον ὑπερβαίνει τὸ ἐλάχιστον ὅριον οἰκοδομήσεως. Ἡ ἀπαλλαγὴ ἰσχύει περὶ οἰκοπέδων ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 36 § 1 τοῦ Ν.Δ. 4260/62, Σ.Ε. 1232/72, σ. 690. — Τὰ κέντρα διακοπῶν καὶ παραθερισμοῦ, λειτουργοῦντα κατόπιν ἀδείας τῆς ἀρχῆς, ἀπολαύουν παντὸς δημοσίου ἢ κοινοτικοῦ φόρου, τέλους ἢ δικαιώματος, ἐφ' ὅσον ἡ ἄδεια δὲν ἀνεκλήθη ἢ ἀνεστάλη, Σ.Ε. 1233/72, σ. 691. — Ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τῶν Δ. καὶ Κ., συνδέσμων καὶ Ε.Δ.Κ.Ε., σ. 725. — Περὶ μὴ ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου εἰσοδήματος τῶν εἰσοδημάτων ἐξ ἐκμισθώσεως οἰκοδομῶν ἢ γαιῶν ὡς καὶ ἐκ κινητῶν ἀξιῶν, σ. 809. — Περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν δήμων ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν. Γνωμ. ν.σ. Καλαμαριᾶς, σ. 858. — Περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν Δ. καὶ Κ. ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν, σ. 1068. — Περὶ παροχῆς εἰδικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἐκπτώσεων εἰς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις, σ. 1091. — Ὁ Ὀργανισμὸς Σιδηροδρόμων Ἑλλάδος, δὲν ἀπαλλάσσεται τῆς φορολογίας ἀκαλύπτων χώρων, Σ.Ε. 740/72, σ. 1161.

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΙΣ : Ἡ πρᾶξις ἀπαλλοτριώσεως πρὸς διαμόρφωσιν χώρου δέον νὰ δημοσιεύεται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τελείωσιν αὐτῆς, Σ.Ε. 2732/71, σ. 276. — Ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις πρὸς ἐμπλουτισμὸν ὑδάτων ὑδραγωγείου δήμων. Ἡ δημοσίευσις τῆς πράξεως ἀπαλλοτριώσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα Κυβερνήσεως ἀποτελεῖ συστατικὸν στοιχεῖον ταύτης. Ὅθεν ὁ ὑπογράφων ταύτην Νομάρχης δέον νὰ εἶναι τοιοῦτος καὶ κατὰ τὸν χρόνον δημοσιεύσεως, Σ.Ε. 275/72. σ. 358. — Ἐπὶ ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς ἄρθρ. 8 Ν. 3200/55 προσβλητὴ δι' αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἐνώπιον τοῦ Σ.Ε. εἶναι ἡ ἀπόφασις τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ, Σ.Ε. 2581/72, σ. 1261. — Ἐπὶ ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς ἄρθρ. 8 Ν. 3200/55 προσβλητὴ δι' αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἐνώπιον τοῦ Σ.Ε. εἶναι ἡ ἀπόφασις τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ, Σ.Ε. 2704/72, σ. 1265.

ΑΠΟΔΟΧΑΙ : Ἀποδοχαὶ τῶν ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου ὁδηγῶν αὐτοκινήτου, σ. 738.

ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΙΣ : Ἐὰν διευθυνταὶ Ἐσωτερικῶν, ἀναπληροῦντες Νομάρχας δικαιοῦνται ἐξόδων παραστάσεως καὶ τῆς ἀποζημιώσεως δι' ἐκτὸς ἕδρας μετακίνησιν, Ν.Σ.Κ. 157/72, σ. 377. — Ἀποζημίωσις ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς Ι.Κ.Α. δι' ἐξέτασιν ἠσφαλισμένων ὑπαλλήλων, σ. 398. — Παραγραφὴ δικαιώματος πρὸς ἀποζημίωσιν Ο.Τ.Α. περιφερείας Νομοῦ Πιερίας ἔναντι τῶν ὑπευθύνων τῶν ἀνωμάλως κατὰ τὴν περίοδον 1958–1962 ἐκτελεσθέντων ἔργων, Ν.Σ.Κ. 415/71, σ. 707. — Περὶ ὑπερωριακῆς ἀποζημιώσεως ἀπασχολουμένων εἰς Ο.Τ.Α. ὑπαλλήλων, σ. 741. — Ὑπάλληλος ΕΔΚΕ. Ἀποχώρησις καὶ δικαίωμα εἰς ἀποζημίωσιν. Προθεσμία ἀσκήσεως ἀγωγῆς, Μον. Πρωτ. Ἀθηνῶν 2856/72, σ. 844.

ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΙΣ : Ἡ ἐπανάστασις τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 καὶ ἡ διοικητικὴ ἀποκέντρωσις, ὑπὸ Γεωργ. Δημακοπούλου, σ. 323.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ : Περὶ συντάξεως καὶ ὑποβολῆς ἀπολογισμοῦ καὶ ἰσολογισμοῦ τῶν Νομαρχ. Ταμείων ἔτους 1971, σ. 724.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ : Ἐν περιπτώσει ἐξαφανίσεως ὑπὸ τοῦ δευτεροβαθμίου συμβουλίου νομιμοφροσύνης τῆς περὶ ἀπολύσεως ἀποφάσεως τοῦ πρωτοβαθμίου, ὁ ὑπάλληλος θεωρεῖται ὡς μηδέποτε ἀπολυθείς, αἱρομένων τῶν δυσμενῶν συνεπειῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ στέρησις τοῦ μισθοῦ, Σ.Ε. 457/72, σ. 702. — Γραμματεῖς κοινοτήτων. Ἀπόλυσις λόγῳ μὴ νομιμοφροσύνης καὶ ἐπαναφορά. Γνώμη Νομάρχου καθ' ἣν ὁ γραμματεὺς οὗτος δὲν δικαιοῦται λήψεως ἀποδοχῶν διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ διετέλεσεν ἐκτὸς ὑπηρεσίας δὲν ἔχει ἐκτελεστὸν χαρακτῆρα καὶ δὲν προσβάλλεται παραδεκτῶς, Σ.Ε. 1033/72, σ. 704. — Περὶ ἐνταχθέντων ὑπαλλήλων δήμου Καλαμαριᾶς, Γνωμ. νομ. συμ. δήμου, σ. 717. — Ἡ μερομίσθιοι δημοτικοὶ ὑπάλληλοι ἐμπίπτοντες εἰς τὰς διατάξεις τῆς παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 41 Ν.Δ. 4541/66, δὲν δύναται νὰ ἀπολυθοῦν εἰμὴ διὰ παράπτωμα ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 132 τοῦ κώδικος καταστάσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, Σ.Ε. 361/72, σ. 1166. — Ἀπόφασις δημάρχου Ἀθηναίων, περὶ ἀπολύσεως ἰατροῦ, λόγῳ καταργήσεως θέσεως. Ἀνεπίτρεπτος ἡ ἀναδρομικὴ ἐνταξις αὐτοῦ. Πρακτικὸν ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου ἀποτελεῖ πρᾶξιν ἐκτελεστήν, Σ.Ε. 843/72, σ. 1168.

ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΑ : Κανονικὴ διάθεσις ἀπορριμμάτων, σ. 287. Περὶ κατασκευῆς καὶ τοποθετήσεως δοχείων ἀπορριμμάτων εἰς κοινοχρήστους χώρους, σ. 731.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ : «Περὶ τῶν ἐκθέσεων οὐσιαστικῶν προσόντων τοῦ προσωπικοῦ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν. — πλὴν ἐκπαιδευτικῶν — καὶ ἁπάντων τῶν Ν.Π.Δ.Δ.», ΑΣΔΥ 1212/72, σ. 1319.

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΣ : Β.Δ. 799/72 «περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς ἁρμοδιοτήτων, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/72, ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν», σ. 1302. — Β.Δ. 800/72 «περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς ἁρμοδιοτήτων, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/72, ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (τομέως Ἐμπορίου)», σ. 1304. — Β.Δ. 801/72 «περὶ συστάσεως παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Ἀττικῆς καὶ ταῖς διαμερίσμασιν αὐτῆς, ἐπιτροπῶν ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (τομέως Ἐμπορίου)», σ. 1306. — Β.Δ. 802/72 «περὶ καθορισμοῦ ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς ἁρμοδιοτήτων, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/72, ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (τομέως Ἀπασχολήσεως)», σ. 1310. — Β.Δ. 803/72 «περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς ἁρμοδιο-

τήτων, ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (Γενικῆς Δ/νσεως Φορολογίας), κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/72», σ. 1312. — Β.Δ. 804/72 «περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς ἁρμοδιοτήτων, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/72, ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν», σ. 1313. — Β.Δ. 805/72 «περὶ καθορισμοῦ τῶν, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 Ν.Δ. 1147/72, διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς, ἁρμοδιοτήτων ἐπὶ ἀντικειμένων τοῦ Ὑπ. Δημ. Ἔργων καὶ συστάσεως συμβουλίου δημοσίων ἔργων εἰς τὴν Νομαρχίαν Ἀττικῆς καὶ τὰ διαμερίσματα αὐτῆς», σ. 1315.

ΑΡΡΕΝΕΣ : Καταρτισμὸς μητρώων ἀρρένων, γεννηθέντων τὸ ἔτος 1971, σ. 280. — Καταρτισμὸς μητρώων ἀρρένων γεννηθέντων τὸ ἔτος 1972, σ. 1287.

Α.Σ.Δ.Υ. : Περὶ τῶν ἐκθέσεων οὐσιαστικῶν προσόντων τοῦ προσωπικοῦ τῶν δημοσίων Ὑπηρεσιῶν — πλὴν ἐκπαιδευτικῶν — καὶ ἁπάντων τῶν Ν.Π. Δ.Δ.», ΑΣΔΥ 1212/72, σ. 1319.

ΑΣΘΕΝΕΙΑ : Ἐπιτροπαὶ ἐπιλύσεως φορολογικῶν διαφορῶν. Ἔφεσις κατὰ τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως. Ἐκπρόθεσμον. Ἀνωτέρα βία δυναμένη νὰ δικαιολογήσῃ τὸ ἐκπρόθεσμον δὲν συνιστᾷ ἡ ἐπίκλησις ἀσθενείας μὴ κωλυούσης τὴν δι' ἀντιπροσώπου ἄσκησιν τοῦ ἐνδίκου μέσου, Σ.Ε. 1425/72, σ. 825.

ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ : Εἰσφοραὶ π.ἔ. ὑπὲρ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως ἐργατοτεχνιτῶν δομικῶν καὶ ξυλουργικῶν ἐργασιῶν, Ν.Σ.Κ. 1153/65, σ. 341.

ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΟΠΙΚΗ : Μελέτη προβλημάτων Τ.Α., σ. 1073. — Σύστασις ἐπιτροπῆς διὰ τὴν μελέτην τῶν θεμάτων τῆς Τ.Α., σ. 1093.

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ : Ἀποδοχαὶ τῶν ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου ὁδηγῶν αὐτοκινήτου, σ. 738. — Ὑπερωριακὴ ἀπασχόλησις τῶν μονίμων, ὡς καὶ τῶν ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου ὁδηγῶν αὐτοκινήτων τῶν Νομαρχῶν, σ. 1072.

ΑΥΤΟΨΙΑ : Ἐὰν τὴν διαταχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐπιτόπιον ἔρευναν διεξήγαγεν οὐχὶ ὅλον τὸ δικαστήριον, ἀλλ' ὡρισμένα μόνον τῶν μελῶν αὐτοῦ, τότε περὶ αὐτῆς δέον νὰ συνταχθῇ ἴδιον πρακτικὸν περιλαμβάνον τὰ πορίσματα τῶν διεξαγαγόντων τὴν ἔρευναν, Σ.Ε. 1268/71, σ. 264.— Φορολογία ἀκαλύπτων χώρων. Ἡ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου διενέργεια αὐτοψίας προϋποθέτει προδικαστικὴν ἀπόφασιν περὶ τούτου, Σ.Ε. 3000/71, σ. 349. — Διὰ τὴν ἐνέργειαν συμπληρωματικῆς ἀποδείξεως δέον τὰ δικαστήρια νὰ ἐκδίδουν προδικαστικὴν ἀπόφασιν. Ἐνέργεια ὅθεν αὐτοψίας δέον νὰ προκύπτῃ ὅτι διεξήχθη κατόπιν τοιαύτης ἀποφάσεως, Σ.Ε. 1250/1972, σ. 695.

Β

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ : Περιλήψεις Β.Δ. ἀφορώντων Δ. καὶ Κ. σ. 298. — Περιλήψεις Β.Δ. ἀφορώντων Δ. καὶ Κ., σ. 439. — Περιλήψεις Ν.Δ. καὶ Β.Δ. ἀφορώντων Δ. καὶ Κ., σ. 752. — Β.Δ. 364/72 «περὶ ἀναγνωρίσεως δήμων, σ. 753. — Περιλήψεις Ν.Δ. καὶ Β.Δ. ἀφορώντων Δ. καὶ Κ., σ. 754. — Β.Δ. 285/72 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τοῦ πειθαρχικοῦ δικαίου τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Ν.Π.Δ.Δ.», σ. 965. — Β.Δ. 517/72 «περὶ μετονομασίας κοινοτήτων καὶ συνοικισμῶν», σ. 1101. — Β.Δ. 488/72 «περὶ ἑνώσεως κοινοτήτων» σ. 1102. — Β.Δ. 489/72 «περὶ ἑνώσεως κοινοτήτων», σ. 1103. — Περιλήψεις Β.Δ. ἀφορώντων Δ. καὶ Κ., σ. 1103.— Περιλήψεις Β. καὶ Ν. Διαταγμάτων ἀφορώντων Δήμους καὶ Κοινότητας, σ. 1195. — Β.Δ. 709/72 «περὶ καθορισμοῦ ὁρίου ἡλικίας εἰς ἑνίας θέσεις τακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ο.Τ.Α., σ. 1195. — Περιλήψεις Β.Δ. ἀφορώντων Δ. καὶ Κ., σ. 1196. — Β.Δ. 715/72 «περὶ κατατάξεως τῶν θέσεων τακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ο.Τ.Α. καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων εἰς κατηγορίας καὶ κλάδους, διαβαθμίσεως τούτων καὶ καθορισμοῦ τῶν εἰδικῶν προσόντων εἰς τὰς θέσεις ταύτας», σ. 1196. — Β.Δ. 709/72 «περὶ καθορισμοῦ ὁρίου ἡλικίας διορισμοῦ εἰς ἑνίας θέσεις τακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ο.Τ.Α.», σ. 1276. — Β.Δ. 699/72 «περὶ μεταβιβάσεως εἰς τοὺς ὑφυπουργοὺς-προϊσταμένους τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν», σ. 1291. — Β.Δ. 776/72 «περὶ ἐπεκτάσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 321/69 «περὶ Κώδικος Δημοσίου Λογιστικοῦ» ἐπὶ τῶν Ν.Π.Δ.Δ.», σ. 1298. — Περίληψις Β.Δ. 750/72 «περὶ ρυθμίσεως λεπτομερειῶν τινῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Ν.Δ. 1196/72 «περὶ τῆς διὰ μικροφωτογραφιῶν τηρήσεως τῶν ἀρχείων τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, Ν.Π.Δ.Δ. καὶ Ο.Τ.Α. καὶ τῆς ἀποδεικτικῆς αὐτῶν ἰσχύος», σ. 1302. — Β.Δ. 799/72 «περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς ἁρμοδιοτήτων, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/72, ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, σ. 1302. — Β.Δ. 800/72 «περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς ἁρμοδιοτήτων, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/72, ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (τομεὺς Ἐμπορίου)», σ. 1304. — Β.Δ. 801/72 «περὶ συστάσεως παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Ἀττικῆς καὶ ταῖς διαμερίσμασιν αὐτῆς, ἐπιτροπῶν ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (τομέως Ἐμπορίου)», σ. 1306. — Β.Δ. 802/72 «περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς ἁρμοδιοτήτων, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/72, ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (τομέως Ἀπασχολήσεως)», σ. 1310. — Β.Δ. 803/72 «περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμέ-

νων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς ἁρμοδιοτήτων, ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (Γενικῆς Δ/νσεως Φορολογίας), κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/72», σ. 1312. — Β.Δ. 804/72 «περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς ἁρμοδιοτήτων, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 Ν.Δ. 1147/72, ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν», σ. 1313. — Β.Δ. 805/72 «περὶ καθορισμοῦ τῶν, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/72, διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς, ἁρμοδιοτήτων ἐπὶ ἀντικειμένων τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων καὶ συστάσεως Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων εἰς τὴν Νομαρχίαν Ἀττικῆς καὶ τὰ διαμερίσματα αὐτῆς», σ. 1315.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ : Προστασία προϊόντων ἐγχωρίου βιομηχανίας, σ. 295.

ΒΟΣΚΑΙ : Δικαίωμα αὐθαιρέτου βοσκῆς. Ἰσχυρισμὸς μὴ προταθεὶς ἐνώπιον τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου τῆς οὐσίας δὲν προβάλλεται ὡς λόγος ἀναιρέσεως. Ἐπὶ παραλείψεως τοῦ Κ. συμβουλίου πρὸς καθορισμὸν τοῦ δικαιώματος βοσκῆς καθ' ὡρισμένον ἔτος ἐπιβάλλεται τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον καθορισθέν, Σ.Ε. 1025/72, σ. 685. — Ἀπόφασις κοινοτικοῦ Συμβουλίου περὶ περιφράξεως κοινοτικοῦ βοσκοτόπου πρὸς διάθεσιν εἰς τὴν βόσκησιν τῆς κτηνοτροφίας ἁπάντων τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος. Δὲν συνιστᾷ ἡ ἀπόφασις δημιουργίαν κτηνοτροφικῆς ζώνης ἄρθρ. 65 Ν. 3030/55, Σ.Ε. 1020/72, σ. 700.

Γ

ΓΕΥΜΑ : Δαπάναι Δ. καὶ Κ. διὰ δεξιώσεις καὶ γεύματα, σ. 386.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ : Γραμματεῖς Κοινοτήτων. Ἀπόλυσις λόγῳ μὴ νομιμοφροσύνης καὶ ἐπαναφορά. Γνώμη Νομάρχου καθ' ἣν ὁ γραμματεὺς οὗτος δὲν δικαιοῦται λήψεως ἀποδοχῶν διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ διετέλεσεν ἐκτὸς ὑπηρεσίας δὲν ἔχει ἐκτελεστὸν χαρακτῆρα καὶ δὲν προσβάλλεται παραδεκτῶς, Σ.Ε. 1033/72, σ. 704.

ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ : Καταπολέμησις αὐτῆς, σ. 291.

Δ

ΔΑΝΕΙΑ : Ἀνακοινοῦται δημοσίευσις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1098/72 Ν.Δ. εἰς Ἐφημερίδα Κυβερνήσεως (Δανειοδότησις καὶ τῶν δήμων πληθυσμοῦ μέχρι 10.000 ἐκ τοῦ λ/σμοῦ ἄρθρ. 67 τοῦ Ν.Δ. 3033/54), σ. 385. — Περὶ ὑποβολῆς συμπληρωματικῶν προτάσεων διαγραφῆς ὀφειλῶν κοινοτήτων κλπ. ἐκ δανείων δημοσίων ἐπενδύσεων, σ. 385. — Αἱ κοινότητες δύνανται νὰ συνομολογοῦν δάνεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων, μετ' ἔγκρισιν τοῦ Νομάρχου καὶ νὰ ἐκτελοῦν τὰ ἔργα ταῦτα διὰ συμβάσεως μετὰ διενέργειαν δια-

γωνισμοῦ. Ἐξέτασις πληρότητος αἰτιολογίας ὡς πρὸς τὰς ἀρδευτικὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων καὶ τὴν ὕπαρξιν πλεονάσματος ὕδατος πρὸς ὕδρευσιν δι' ἣν τὸ ἔργον, Σ.Ε. 1236/72, σ. 698.— Διευκρινήσεις ἐπὶ ἐφαρμογῆς Α.Ν. 344/68 καὶ Ν.Δ. 1125/72, σ. 1040. — Λαχειοφόρον ὁμολογιακὸν ἐσωτερικὸν δάνειον οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ἔτους 1972, σ. 1078.— Πλεονεκτήματα καὶ προνόμια λαχειοφόρου ὁμολογιακοῦ ἐσωτερικοῦ δανείου οἰκον. ἀναπτύξεως ἔτους 1972, σ. 1090.

ΔΑΣΗ : Παραχώρησις ἐκτάσεων δασοβοσκῆς, σ. 675.

ΔΕΝΔΡΑ : Τὰ δενδροσκεπῆ οἰκόπεδα ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν, ἔστω καὶ ἂν αὕτη δὲν ὑπερβαίνῃ ἢ ὀλίγον ὑπερβαίνῃ τὸ ἐλάχιστον ὅριον οἰκοδομήσεως. Ἡ ἀπαλλαγὴ ἰσχύει καὶ προκειμένου περὶ οἰκοπέδων ὑπαγομένων εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 36 § 1 Ν.Δ. 4260/62, Σ.Ε. 1232/72, σ. 690. — Περὶ ἱδρύσεως δενδροστοιχιῶν ἐπὶ ὁδῶν καὶ πλατειῶν, σ. 729.

ΔΕΞΙΩΣΙΣ : Δαπάναι Δ. καὶ Κ. διὰ δεξιώσεις καὶ γεύματα, σ. 386.

ΔΗΜΟΙ – ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ : Αἴτησις ἀκυρώσεως κοινότητος. Ἀνάκλησις ταύτης. Κατάργησις δίκης, Σ.Ε. 2860/71, σ. 275. — Ὁδοιπορικὰ κλπ. ἔξοδα μετατιθεμένων ὑπαλλήλων Ο.Τ.Α., ΑΣΔΥ 5364/72, σ. 289.— Περιλήψεις Β.Δ. ἀφορώντων Δ. καὶ Κ., σ. 298. — Περιλήψεις Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων ἀφορωσῶν Δ. καὶ Κ. σ. 299. — Ἀπαλλαγὴ ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τῶν Δ. καὶ Κ., σ. 337. — Ἐκμίσθωσις ὑπὸ κοινότητος μαρμαροφόρου μεταλλείου. Ἔγκρισις Νομάρχου καὶ ἀνάκλησις ταύτης. Ἄκυρος ἡ ἀνάκλησις αὕτη ὡς ἐνεργηθεῖσα μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 127 παρ. 1 τοῦ Δ.Κ.Κ. ἀποκλειστικῆς τριακονθημέρου προθεσμίας, Σ.Ε. 3360/71, σ. 357. — Ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις πρὸς ἐμπλουτισμὸν ὑδάτων ὑδραγωγείου δήμων. Ἡ δημοσίευσις τῆς πράξεως ἀπαλλοτριώσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἀποτελεῖ συστατικὸν στοιχεῖον ταύτης. Ὅθεν ὁ ὑπογράφων ταύτην Νομάρχης δέον νὰ εἶναι τοιοῦτος καὶ κατὰ τὸν χρόνον δημοσιεύσεως, Σ.Ε. 275/72, σ. 358.— Δημοτικαὶ ἀγοραί. Ἐξουσία δικαστηρίων κρίσεως περὶ τῆς νομιμότητος τῶν διοικητικῶν πράξεων, Α.Π. 135/72, σ. 364, καὶ σημείωσις ἐπ' αὐτῆς ὑπὸ Χρήστου Α. Παπανδρέου, σ. 365.— Περὶ μὴ ἀπαλλαγῆς αὐτῶν ὡς καὶ τῶν συνδέσμων τοῦ Φ.Κ.Ε. τοῦ Α.Ν. 660/37, Ν.Σ.Κ. 995/71, σ. 367. — Ἀνακοινοῦται δημοσίευσις τοῦ 1098/72 Ν.Δ. εἰς Ἐφημερίδα Κυβερνήσεως (Δανειοδότησις καὶ τῶν δήμων πληθυσμοῦ μέχρι 10.000 ἐκ τοῦ λ/σμοῦ ἄρθρ. 67 Ν.Δ. 3033/54), σ. 385. — Ὑποβολὴ συμπληρωματικῶν προτάσεων διαγραφῆς ὀφειλῶν κοινοτήτων κλπ. ἐκ δανείων δημοσίων ἐπενδύσεων, σ. 385. — Δαπάναι διὰ δεξιώσεις καὶ γεύματα, σ. 386. — Αἱ συνεδριάσεις τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν συμβουλίων εἶναι δημόσιαι, σ. 387. — Παροχὴ ὁδηγιῶν ἐπὶ τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ἀποστελλομένων συμβατικῶν τευχῶν συντάξεως μελετῶν ὁδοποιΐας ἐντὸς

κατωκημένων περιοχῶν Δ. καὶ Κ., σ. 388. — Μελέται, πρωτόκολλα κανονισμοῦ νέων τιμῶν (ΠΚΝΤ) καὶ συγκριτικαὶ (Σ.Π.) ἐκτελουμένων δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων, σ. 389.—Ὀργάνωσις τῶν τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν δήμων, σ. 391. — Ὀνομασία ἢ μετονομασία ὁδῶν δήμου ἢ κοινότητος, σ. 394. — Προσωπικὴ ἐπικοινωνία τῶν ὀργάνων Τ.Α. μετὰ τῶν γραφείων ἀπασχολήσεως τοῦ Ο.Α.Ε.Δ., σ. 401. — Ὅριον ἡλικίας ἐξόδου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου ἐργατοτεχνιτῶν Ο.Τ.Α., σ. 403. — Χορήγησις δώρου Πάσχα 1972 εἰς δημοτικοὺς καὶ κοινοτικοὺς συνταξιούχους, σ. 407. — Ζητοῦνται στοιχεῖα ὑπηρετούντων δικηγόρων παρ' Ο.Τ.Α., σ. 417. — Αὔξησις μισθοῦ προσωπικοῦ Ο.Τ.Α., σ. 418. — Γνωστοποίησις ἀπουσιῶν ὑπαλλήλων μηνῶν Φεβρουαρίου – Μαρτίου 1972. Ὑποχρεώσεις καὶ τυχὸν διοικητικαὶ κυρώσεις, ἐπιβαλλόμεναι εἰς μετεκπαιδευμένους ὑπαλλήλους, Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. καὶ Ο.Τ.Α., σ. 427. — Ἐκστρατεία διὰ τὴν προβολὴν τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων μέσῳ Ο.Τ.Α., σ. 429. — Ν.Δ. 1069/71 «περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τῆς κειμένης περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Ο.Τ.Α. νομοθεσίας καὶ ὑπολογισμοῦ προϋπηρεσιῶν τινων ὡς συνταξίμων», σ. 435. — Ν.Δ. 1098/72 «περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρ. 83 τοῦ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 Β.Δ. «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων, περὶ τῶν προσόδων τῶν Δ. καὶ Κ.», σ. 438. — Περιλήψεις Β.Δ. ἀφορώντων Δ. καὶ Κ., σ. 439. — Περιλήψεις Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων καὶ ἐγκρίσεων ἀφορωσῶν Δ. καὶ Κ., σ. 442. — Στατ. ὑπηρεσία Ὑπ. Ἐσωτερικῶν. Ἔσοδα Δ. καὶ Κ. ἔτους 1968, σ. 623. — Ἔξοδα Δ. καὶ Κ. ἔτους 1968, σ. 630.—Τακτικὰ ἔσοδα Δ. καὶ Κ. ἔτους 1968, σ. 638. — Ἔκτακτα ἔσοδα Δ. καὶ Κ. ἔτους 1968, σ. 643. — Ἔσοδα Δ. καὶ Κ. ἔτους 1969, σ. 648. — Ἔξοδα Δ. καὶ Κ. ἔτους 1969, σ. 654. — Πρότασις δημάρχου Πόρου, περὶ ἐπεκτάσεως καὶ ἐπιβολῆς τέλους καθαριότητος εἰς ἅπαντας τοὺς ἀνεγνωρισμένους ὡς τουριστικοὺς Δ. καὶ Κ.», σ. 666.— Πρότασις δημάρχου Βόλου, Ἀναμόρφωσις Β.Δ. 17.5.1959 «περὶ οἰκονομικῆς διοικήσεως καὶ λογιστικοῦ τῶν Δ. καὶ Κ.», σ. 671. — Πρότασις δημάρχου Μάνδρας Ἀττικῆς, περὶ συντάξεως κτηματολογίων ὑπὸ τῶν Δ. καὶ Κ. σ. 672. — Παραχώρησις ἐκτάσεως δασοβοσκῆς, σ. 675. — Σύμβασις μετὰ δήμου προμηθείας ὕδατος. Ἔκπτωσις λόγῳ τῆς διακοπῆς τῆς παροχῆς. Συμβατικὴ διαφορὰ μὴ ὑπαγομένη εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Συμβ. Ἐπικρατείας, Σ.Ε. 556/72, σ. 696. — Παραγραφὴ δικαιώματος πρὸς ἀποζημίωσιν Ο.Τ.Α. περιφερείας Νομοῦ Πιερίας ἕναντι τῶν ὑπευθύνων τῶν ἀνωμάλως κατὰ τὴν περίοδον 1958–1962 ἐκτελεσθέντων ἔργων, Ν.Σ.Κ. 415/71, σ. 707. — Ἀπαλλαγὴ ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τῶν Δ. καὶ Κ., συνδέσμων καὶ Ε.Δ.Κ.Ε. σ. 725. — Μέτρα ἐνισχύσεως καθαριότητος Δ. καὶ Κ., σ. 732. — Περὶ ὑπερωριακῆς ἀποζημιώσεως ἀπασχολουμένων ὑπαλλήλων εἰς Ο.Τ.Α., σ. 741. — Προκαταβολὴ ἐπιδόματος ἀδείας προσωπικοῦ Ο.Τ.Α. 1972, σ. 749. — Περιλήψεις Ν.Δ.

καὶ Β.Δ. ἀφορώντων δήμους καὶ κοινότητας, σ. 752. — Β.Δ. 364/72 «περὶ ἀναγνωρίσεως Δήμων», σ. 753. — Περιλήψεις Ν.Δ. καὶ Β.Δ. ἀφορώντων Δ. καὶ Κ., σ. 754. — Περιλήψεις Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων ἀφορωσῶν Δ. καὶ Κ., σ. 754. — Περὶ τῆς ἐπιβολῆς εἰσφορᾶς εἰς Δῆμον Ἀλεξανδρείας ὑπὲρ Τ.Ο.Ε.Β., σ. 813. — Παροχὴ πληροφοριῶν διὰ βαθμολογικὴν ἐξέλιξιν ὑπαλλήλου δήμου Κάσου, σ. 815. — Περὶ τῶν ἐχόντων ἁρμοδιότητα δικαστηρίων, νὰ ἐπιληφθοῦν τῆς ἐφαρμογῆς ὁριστικῆς καὶ ἀμετακλήτου ἀποφάσεως διοικητικοῦ δικαστηρίου ὁρίων ἢ ἐπιτροπῆς ὁρίων, ἐν περιπτώσει ἐξαφανίσεως τῶν ὁροθετικῶν σημείων, μεταξὺ δήμων καὶ κοινοτήτων, Ν.Σ.Κ. 523/72, σ. 848. — Ἁρμοδιότητες ἐπιτροπῶν ἐπιλύσεως φορολογικῶν διαφορῶν Δ. καὶ Κ., Ν.Σ.Κ. 1079/71, σ. 852. — Περὶ ἀπαλλαγῆς δήμων ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν, Γνωμ. νομ.συμβ. Καλαμαριᾶς, σ. 858. — Περὶ τῶν ἐκτάσεων πρασίνου Δ. καὶ Κ., σ. 861. — Κράτησις 0,50 % ὑπὲρ ΤΕΔΚ, διενεργουμένη ὑπὸ τῶν δημοσίων Ταμείων ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν εἰσπραττομένων ἐσόδων Δ. καὶ Κ., σ. 862. — Προμήθεια εἰδικῶν τεμαχίων ὑδρεύσεως ὑπὸ Δ. καὶ Κ., σ. 863. — Περὶ καταβολῆς εἰς συνταξιούχους Ο.Τ.Α. καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ Ν.Π.Δ.Δ. προσθέτου ἡμισείας συντάξεως μηνὸς Αὐγούστου 1972, σ. 865. — Ὁδηγίαι ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 κλπ. Ν.Δ. 1140/72 «περὶ ψηφίσεως, τροποποιήσεως καὶ ἐγκρίσεως τῶν Ο.Ε.Υ. δήμων καὶ κοινοτήτων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων», σ. 866. — Διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἀφορῶσαι εἰς Ο.Τ.Α. καὶ τὰ ὄργανα αὐτῶν, ὑπὸ Χρήστου Παπανδρέου, σ. 1023. — Περὶ χαρισμοῦ χρεῶν Δ. καὶ Κ., σ. 1039. — Περὶ μὴ ἰσχύος ἐπὶ τῶν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν δημοτικῶν ἔργων ἐργαζομένων ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου τῶν ὑπὸ τῶν οἰκείων διαιτητικῶν ἀποφάσεων καθοριζομένων διὰ τοὺς λοιποὺς μισθωτοὺς ἡμερομισθίων, ἀλλὰ τῶν ἐπισήμων τιμαριθμικῶν τοιούτων τῆς παρ' ἑκάστῃ Νομαρχίᾳ οἰκείας ἐπιτροπῆς, Γνωμ. νομ. συμβ. δήμου Καλαμαριᾶς, σ. 1065. — Περὶ ἀπαλλαγῆς Δ. καὶ Κ. ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν, σ. 1068. — Περὶ τῶν προϋπολογισμῶν τῶν Ο.Τ.Α. ἔτους 1973, σ. 1084. — Β.Δ. 517/72 «περὶ μετονομασίας κοινοτήτων καὶ συνοικισμῶν σ. 1101. — Β.Δ. 488/72 «περὶ ἑνώσεως κοινοτήτων», σ. 1102. — Β.Δ. 489/72 «περὶ ἑνώσεως κοινοτήτων», σ. 1103. — Περιλήψεις Β.Δ. ἀφορώντων Δ. καὶ Κ., σ. 1103. — Περιλήψεις Ὑπουργ. ἀποφάσεων ἀφορωσῶν Δ. καὶ Κ. σ. 1109. — Στρεμ. εἰσφορὰ δήμου Ἀλεξανδρείας ὑπὲρ Τ.Ο.Ε.Β. Σχοινᾶ, σ. 1159. — Τὸ δικαίωμα τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος πρὸς ἐπιβολὴν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων, ὑπόκειται εἰς ἑπταετῆ παραγραφήν, ἀρχομένην ἀφ' οὗ χρόνου συνέτρεξαν αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμεναι πραγματικαὶ προϋποθέσεις διὰ τὴν γέννησιν τοῦ δικαιώματος καὶ οὐχὶ ἀφ' οὗ χρόνου κατέστη δυνατὴ ἡ βεβαίωσις αὐτοῦ, Σ.Ε. 861/72, σ. 1163. — Χορήγησις πρρσαυξήσεως τριετιῶν εἰς ὑπαλλήλους Δ. καὶ Κ. διορισθέντας

εἰς θέσεις γραφέων ἐπὶ βαθμοῖς 11ῳ - 9ῳ ἢ 11ῳ - 6ῳ καὶ προαχθέντας εἰς θέσεις γραμματέως ἐπὶ βαθμοῖς 8ῳ-6ῳ, σ. 1188. — ἐπίδομα εὐδοκίμου παραμονῆς (τριετιῶν) ὑπαλλήλων Ο.Τ.Α., Α.Σ.Δ.Υ. 4226/72, σ. 1190.— Περιλήψεις Ν.Δ. καὶ Β.Δ. ἀφορώντων Δ. καὶ Κ., σ. 1195.— Β.Δ. 709/72 «περὶ καθορισμοῦ ὁρίου ἡλικίας διορισμοῦ εἰς ἑνίας θέσεις τακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ο.Τ.Α., σ. 1195. — Περιλήψεις Β.Δ. ἀφορώντων Δ. καὶ Κ., σ. 1196. — Β.Δ. 715/72 «περὶ κατατάξεως τῶν θέσεων τακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ο.Τ.Α. καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων εἰς κατηγορίας καὶ κλάδους, διαβαθμίσεως τούτων καὶ καθορισμοῦ τῶν εἰδικῶν προσόντων διορισμοῦ εἰς τὰς θέσεις ταύτας», σ. 1196.— Περιλήψεις Ὑπουργ. ἀποφάσεων ἀφορωσῶν Δ. καὶ Κ., σ. 1217. — Παράτασις διαχειρίσεως Δ. καὶ Κ. ἔτους 1972, σ. 1258. — Β.Δ. 709/72 «περὶ καθορισμοῦ ὁρίου ἡλικίας διορισμοῦ εἰς ἑνίας θέσεις τακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ο.Τ.Α.», σ. 1276. — Ἀποδοχαὶ τεχνικῶν ὑπαλλήλων δήμων, Γνωμ. Ν.Σ.Κ. 788/72, σ. 1277.— Δυνατότης προβολῆς νέων πραγματικῶν ἰσχυρισμῶν τὸ πρῶτον κατ' ἔφεσιν ἐνώπιον τῶν δευτεροβαθμίων ἐπιτροπῶν ἐπιλύσεως φορολογικῶν διαφορῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, Σ.Ε. 3112/72, σ. 1278.— Περὶ ὑποχρεώσεως τῆς κοινότητος Σταμάτας νὰ χορηγήσῃ βεβαίωσιν περὶ μὴ ὀφειλῆς εἰσφορᾶς λόγῳ ἐπεκτάσεως σχεδίου πόλεως, εἰς ἰδιοκτήτην ἐκτάσεως ὑπαχθείσης εἰς τὸ σχέδιον πόλεως ἐν ἔτει 1955 καὶ μὴ βεβαιωθείσης, διότι ὁ αἰτῶν καὶ ὑπόχρεως ἦτο ἄγνωστος εἰς τὴν κοινότητα, Ν.Σ.Κ. 837/72, σ. 1281. — Ν.Δ. 1296/72 «περὶ τακτοποιήσεως τοῦ ἀπομακρυνθέντος, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 402/68 «περὶ ἐξυγιάνσεως Ο.Τ.Α.», προσωπικοῦ, σ. 1296. — Περίληψις Β.Δ. 750/72 «περὶ ρυθμίσεως λεπτομερειῶν τινων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Ν.Δ. 1196/72 «περὶ τῆς διὰ μικροφωτογραφιῶν τηρήσεως τῶν ἀρχείων τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, Ν.Π.Δ.Δ. καὶ Ο.Τ.Α. καὶ τῆς ἀποδεικτικῆς αὐτῶν ἰσχύος», σ. 1302. — Ὑπουργ. ἀπόφασις 101197/8643/72 «περὶ τρόπου καταρτίσεως ἐκθέσεων ὑπηρεσιακῆς δράσεως καὶ ἐπιδόσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ο.Τ.Α.», σ. 1317. — Περιλήψεις Ὑπουργ. ἀποφάσεων ἀφορωσῶν Δ. καὶ Κ., σ. 1342.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ : Ἐφημερὶς Δημοπρασιῶν καὶ Πλειστηριασμῶν Ἀθηνῶν, σ. 816.

ΔΗΜΟΣΙΟΝ : Ἐγκύκλιος κ. Πρωθυπουργοῦ, περὶ ἐκποιήσεως ἀγροτικῶν ἢ ἀστικῶν ἀκινήτων παρὰ τοῦ Δημοσίου ἢ Ν.Π.Δ.Δ., σ. 396.— Γνωστοποίησις ἀπουσιῶν μηνῶν Φεβουαρίου-Μαρτίου 1972. Ὑποχρεώσεις καὶ τυχὸν διοικητικαὶ κυρώσεις ἐπιβαλλόμεναι εἰς μετεκπαιδευμένους ὑπαλλήλους Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. καὶ Ο.Τ.Α., σ. 427.— Περὶ ὑπαγομένων ὑπηρεσιακῶν δημοσιεύσεων τοῦ Δημοσίου καὶ Ν.Π.Δ.Δ., εἰς τὸν τύπον, σ. 873. — Β.Δ. 285/72 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τοῦ πειθαρχικοῦ δικαίου τῶν ὑπαλλήλων τοῦ

Δημοσίου καὶ τῶν Ν.Π.Δ.Δ.», σ. 965. — Ὑπουργ. ἀπόφασις 4774/72 «περὶ τῶν οὐσιαστικῶν προσόντων τοῦ προσωπικοῦ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν — πλὴν ἐκπαιδευτικῶν— καὶ ἁπάντων τῶν Ν.Π.Δ.Δ.», σ. 1319.

ΔΙΑΔΙΚΟΣ : Κλῆσις τῶν διαδίκων πρὸς συζήτησιν ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος. Ἀπόδειξις δι' ἐκθέσεως συνταχθείσης ὑπὸ τοῦ ἐπιδίδοντος, Σ.Ε. 635/72, σ. 823.

ΔΙΑΖΥΓΙΟΝ : Ἀλλαγὴ ἐπωνύμου διαζευχθείσης γυναικός, Ν.Σ.Κ. 37/72, σ. 381.

ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ : Περὶ μὴ ἰσχύος ἐπὶ τῶν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν δημοτικῶν ἔργων ἐργαζομένων ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου τῶν ὑπὸ τῶν οἰκείων διαιτητικῶν ἀποφάσεων καθοριζομένων διὰ τοὺς λοιποὺς μισθωτοὺς ἡμερομισθίων, ἀλλὰ τῶν ἐπισήμων τιμαριθμικῶν τοιούτων τῆς παρ' ἑκάστῃ Νομαρχίᾳ οἰκείας Ἐπιτροπῆς, Γνωμ. νομ. συμβ. Δήμου Καλαμαριᾶς, σ. 1065.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΙΣ : Φωτειναὶ διαφημίσεις ἐπὶ ἱστῶν ἠλεκτροφωτισμοῦ, σ. 286.— Χαρτοσήμανσις αἰτήσεων, ἀδειῶν χρήσεως πεζοδρομίων καὶ συστάσεως διαφημίσεων, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 3 παρ. 7 καὶ 5 παρ. 2 Ν.Δ. 703/70, σ. 339. — Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 3033/54 ἀπαλλάσσονται μόνον τὰ ἐν ἄρθρῳ 66 ὁριζόμενα πρόσωπα. Ἐπομένως ἡ διάταξις ἄρθρ. 5 Ν.Δ. 2176 κατηργήθη καὶ δὲν ἐπανεφέρθη ἐν ἰσχύι διὰ τοῦ ἄρθρ. 11 Ν.Δ. 3213/55, Σ.Ε. 2888/71, σ. 346. — Περὶ κατανομῆς τοῦ τέλους διαφημίσεως, σ. 673.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ : Παράτασις διαχειρίσεως Δ. καὶ Κ. ἔτους 1972, σ. 1258.

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ : Ζητοῦνται στοιχεῖα ὑπηρετούντων δικηγόρων παρ' Ο.Τ.Α., σ. 417.

ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ : Διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἀφορῶσαι εἰς τοὺς Ο.Τ.Α. καὶ τὰ ὄργανα αὐτῶν, ὑπὸ Χρήστου Παπανδρέου, σ. 1023.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ : Σύστημα συσχετίσεως διοικητικῆς νομοθεσίας, ὑπὸ Γεωργίου Κεφάλα, σ. 1135.

ΔΟΧΕΙΟΝ : Περὶ κατασκευῆς καὶ τοποθετήσεως δοχείων ἀπορριμμάτων εἰς κοινοχρήστους χώρους, σ. 731.

ΔΩΡΟΝ : Χορήγησις δώρου Πάσχα εἰς δημοτικοὺς καὶ κοινοτικοὺς συνταξιούχους, σ. 407. — Χορήγησις δώρου Χριστουγέννων 1972 καὶ νέου ἔτους 1973 εἰς δημοτικοὺς συνταξιούχους, σ. 1186. — Χορήγησις δώρου ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων 1972 καὶ νέου ἔτους 1973 εἰς τοὺς δημοτικοὺς συνταξιούχους κλπ., σ. 1283.—Περὶ τοῦ ἐπιδόματος ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων 1972 προσωπικοῦ τῶν Ο.Τ.Α., σ. 1286.

Ε

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ : Πίναξ ἐμφαίνων τὰς ἐκδοθείσας ὑπὸ τοῦ Ὑπ. Ἐσωτερικῶν κατὰ μῆνα Ἰανουάριον 1972, σ. 297. — Πίναξ ἐγκυκλίων ἐκδοθεισῶν κατὰ μῆνας Ἰανουάριον, Φεβρουάριον, Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον 1972, σ. 432. — Πίναξ ἐγκυκλίων ἐκδοθεισῶν κατὰ μῆνας Μάϊον καὶ Ἰούνιον 1972, σ. 750. — Πίναξ ἐγκυκλίων ἐκδοθεισῶν κατὰ τοὺς μῆνας Ἰούλιον καὶ Αὔγουστον 1972, σ. 875.— Ὑπ' ἀριθ. 54066/Κ.Δ. 28/3.7.72 ἐγκύκλιος Ὑπουργ. Ἐσωτερικῶν «περὶ κώδικος καταστάσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων» (Ν.Δ. 1140/72), σ. 1070. — Πίναξ ἐγκυκλίων ἐκδοθεισῶν κατὰ τοὺς μῆνας Σεπτέμβριον καὶ Ὀκτώβριον 1972, σ. 1098. — Πίναξ ἐγκυκλίων ἐκδοθεισῶν κατὰ μῆνα Νοέμβριον 1972, σ. 1194. — Πίναξ ἐγκυκλίων ἐκδοθεισῶν κατὰ μῆνα Δεκέμβριον 1972, σ. 1293.

Ε.Δ.Κ.Ε. : Συνέδριον Τ.Α. ἐν Σπάρτῃ ἀπὸ 25ης-29ης Μαΐου 1971, σ. 101.— Ὀργάνωσις συνεδρίου Τ.Α. τῆς Ε.Δ.Κ.Ε., σ. 103. — Θέματα ἡμερησίας διατάξεως συνεδρίου Τ.Α., σ. 104. — Πρόγραμμα ἐργασιῶν συνέδρων, σ. 105. — Χαιρετισμὸς Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σπάρτης καὶ Μονεμβασίας, κ.κ. Ἱεροθέου, σ. 110. — Χαιρετισμὸς δημάρχου Σπαρτιατῶν κ. Γ. Λιναρδάκη, σ. 113. — Ὁμιλία κ. Δ. Ρίτσου, Προέδρου Ε.Δ.Κ.Ε., σ. 115. — Ὁμιλία κ. Στ. Παττακοῦ, Ἀντιπροέδρου Κυβερνήσεως, σ. 117. — Μήνυμα τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Γεωργίου Παπαδοπούλου, σ. 118. — Ὁμιλία κ. Κοζώνη, Ὑφυπουργοῦ Συντονισμοῦ, σ. 124. — Χαιρετισμὸς κ. Ἰωάν. Λαδᾶ, Γενικοῦ Γραμματέως Ὑπουργ. Ἐσωτερικῶν, σ. 127. — Χαιρετισμὸς κ. Δημοπούλου, Γεν. Γραμματέως Ὑπουργ. Συντονισμοῦ, σ. 128. — Εἰσήγησις δημάρχου Τριπόλεως, κ. Δημ. Σούντρη, μὲ θέμα : «Ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις ὡς παράγων καὶ διοργανωτὴς τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως», σ. 131. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 142. — Εἰσήγησις δημάρχου Βεροίας, κ. Γεωργ. Τσαλέρα, μὲ θέμα : «Αἱ δημόσιαι σχέσεις εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν καὶ ἡ πρὸς τοὺς δημότας ψυχικὴ καὶ ἠθικὴ ἐπαφὴ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχόντων», σ. 144. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 157. — Ὁμιλία κ. Γ. Δουβαλοπούλου, Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μὲ θέμα : «Ὁ ρόλος τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχόντων κατὰ τὴν ἄσκησιν τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς», σ. 159. — Ὁμιλία κ. Παπαπαναγιώτου Ὑφυπουργοῦ Γεωργίας, μὲ θέμα : «Δῆμοι καὶ Κοινότητες καὶ δασικὴ πολιτική», σ. 161. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 167. — Εἰσήγησις δημάρχου Ἁλίμου, κ. Ἀνδρέου Μαγείρου, μὲ θέμα : «Ἐφαρμογὴ ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν, εἰς Ο.Τ.Α.», σ. 170. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 176. — Εἰσήγησις δημάρχου Καρδίτσης, κ. Ἰωάν. Τσικρίκη, μὲ θέμα : «Αἱ σύγχρονοι τάσεις εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν ἐν Ἑλλάδι», σ. 178.

— Εἰσήγησις δημάρχου Χαλκιδέων, κ. Θεοφ. Ρεντίφη, μὲ θέμα : «Δυνατότητες οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῶν δήμων τῆς Ἑλλάδος ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τοιαύτας τῶν δήμων τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν», σ. 183. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 192. — Ὁμιλία κ. Στ. Παττακοῦ, Ἀντιπροέδρου Κυβερνήσεως, σ. 193. — Ὁμιλία κ. Δ. Τσάκωνα, Ὑφυπουργοῦ Προεδρίας Κυβερνήσεως, σ. 195. — Εἰσήγησις δημάρχου Ἀρταίων, κ. Ἀνδρέου Κοσσυβάκη, μὲ θέμα : «Ἡ κοινοτικὴ ἀνάπτυξις, ὡς βάσις προόδου καὶ ἐκπληρώσεως τῆς ἀποστολῆς τῶν Ο. Τ.Α.», σ. 204. — Εἰσήγησις δημάρχου Ἁγίου Νικολάου, κ. Δημ. Νιωτάκη, μὲ θέμα : «Ἀστικὴ εὐθύνη δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχόντων», σ. 215. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 222. — Εἰσήγησις δημάρχου Καλαμάτας, κ. Κων. Κουτουμάνου, μὲ θέμα : «Οἰκολογία», σ. 222. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 238. — Ὁμιλία κ. Ν. Σιώρη, Ὑπουργοῦ Παιδείας, σ. 244. — Ψήφισμα συνεδρίου Τ.Α. τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. ἐν Σπάρτῃ ἀπὸ 25ης - 29ης Μαΐου 1971, σ. 248. — Διορισμὸς νέου δημάρχου Ἡρακλείου Κρήτης, ὡς καὶ ἐκπροσώπου παρὰ τῇ Ἑνώσει Δ.Κ., σ. 259. — Περὶ συγκλήσεως ἐτησίου τακτικοῦ συνεδρίου Δ. καὶ Κ. τῆς Ἑλλάδος, σ. 260. — Σύγκλησις συνεδρίου αὐτῆς εἰς Ἀλεξανδρούπολιν, ἀπὸ 13ης - 16ης Μαΐου 1972, σ. 333. — Θέματα ἡμερησίας διατάξεως τοῦ συνεδρίου Τ.Α. τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. εἰς Ἀλεξανδρούπολιν, σ. 335. — Ψήφισμα ἐπὶ τῷ θανάτῳ δημάρχου Πολυγύρου, Δημ. Παλαμήδη, σ. 345. — Ἀπόφασις Δ.Σ. τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. περὶ ὁρισμοῦ ἡμερομηνίας καὶ τόπου συγκλήσεως τοῦ ἐτησίου τακτικοῦ συνεδρίου αὐτῆς, σ. 477. — Συνέδριον Τ.Α. ἐν Ἀλεξανδρουπόλει ἀπὸ 13ης - 16ης Μαΐου 1972, σ. 480. — Κανονισμὸς ἐργασιῶν τῶν ἐκπροσώπων τῶν κατὰ Νομοὺς Δ. καὶ Κ., σ. 484. — Ὀργάνωσις συνεδρίου, σ. 489. — Θέματα ἡμερησίας διατάξεως τοῦ συνεδρίου Δ. καὶ Κ. τῆς Ἑλλάδος, σ. 490. — Πρόγραμμα ἐργασιῶν συνέδρων, σ. 491. — Χαιρετισμὸς Σεβ. Μητροπολίτου Διδυμοτείχου καὶ Ὀρεστιάδος κ.κ. Κωνσταντίνου, σ. 495. — Χαιρετισμὸς δημάρχου Ἀλεξανδρουπόλεως, κ. Χρήστου Λάλα, σ. 496. — Χαιρετισμὸς κ. Δημ. Ρίτσου, δημάρχου Ἀθηναίων, προέδρου Συνεδρίου, σ. 498. — Ὁμιλία κ. Στ. Παττακοῦ, Α' Ἀντιπροέδρου Κυβερνήσεως, σ. 499. — Ὁμιλία κ. Ν. Ἐφεσίου, ἀναπληρωτοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, σ. 502. — Εἰσήγησις δημάρχου Θεσ/νίκης, κ. Χρήστου Φλωρίδη, μὲ θέμα : «Διαρθρωτικὰ προβλήματα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως», σ. 505. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 519. — Ἀνάγνωσις τηλεγραφημάτων πρὸς τὸ συνέδριον, σ. 523. — Εἰσήγησις δημάρχου Περιστερίου, κ. Παν. Παναγιωτοπούλου, μὲ θέμα : «Χρηματοδότησις τῶν ἐπενδύσεων καὶ πιστωτικαὶ διευκολύνσεις τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως», σ. 525. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 535. — Εἰσήγησις δημάρχου Πατρέων, κ. Κων/νου Γκολφινοπούλου μὲ θέμα : «Προβλήματα διοικήσεως τῶν μεγάλων ἀστικῶν κέν-

τρων», σ. 539. — Εἰσήγησις δημάρχου Αἰγάλεω, κ. Ὀρφέως Τζανετοπούλου μὲ θέμα : «Ἔσοδα τῶν ἀστικῶν καὶ ἀγροτικῶν μονάδων Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Ἔκτασις ἀποτελεσματικότης καὶ περιορισμός, ἀνάγκη ἐναρμονίσεως μετὰ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως. Δυναταὶ πηγαὶ ἐσόδων», σ. 545.—Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 557. — Εἰσήγησις δημάρχου Κομοτηναίων, κ. Ἰωάν. Γραμματικάκη, μὲ θέμα : «Ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις ὡς συντελεστὴς τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως», σ. 559. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 564. — Ἐπέκτασις χορηγίας καὶ εἰς προέδρους κοινοτήτων, ὑπὸ κ. Ἀλεξ. Γκόρα, προέδρου κοινότητος Ἐρατύρας Κοζάνης, σ. 565. — Εἰσήγησις δημάρχου Ρόδου, κ. Γεωργ. Βρούχου, μὲ θέμα : «Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις καὶ ἐπιχειρηματικὴ δραστηριότης», σ. 567. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 571. — Εἰσήγησις δημάρχου Ἀγρινίου, κ. Μάνθου Βεργώνη, μὲ θέμα : «Σχέσεις μεταξὺ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ Περιφερειακῆς Διοικήσεως (Περιφερειακῶν Διοικήσεων καὶ Νομαρχιῶν», σ. 573. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 580. — Εἰσήγησις δημάρχου Ρεθύμνης, κ. Δημ. Ἀρχοντάκη, μὲ θέμα : «Προβλήματα προσωπικοῦ καὶ ἐκσυγχρονισμὸς τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, σ. 581.— Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 588. — Ὁμιλία κ. Κων/νου Μπράβου, Ὑφυπουργοῦ-Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, σ. 589. — Ψήφισμα δημάρχων πρὸς συνέδριον, σ. 593. — Προσφορὰ προέδρου συνεδρίου καὶ Ε.Δ.Κ.Ε. πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ἀλεξανδρουπόλεως κ.κ. Κωνστάντιον, σ. 595. — Εὐχαριστήρια Μητροπολίτου πρὸς συνέδριον, σ. 596. — Προτάσεις δημάρχων πρὸς συνέδριον, σ. 598.— Ἀπαλλαγὴ ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τῶν Δ. καὶ Κ., συνδέσμων καὶ Ε.Δ.Κ.Ε., σ. 725.—Ὑιοθέτησις οἰκισμοῦ Γεμιστῆς κοινότητος Πέπλου Ν. Ἔβρου, ὑπὸ Ε.Δ.Κ.Ε., σ. 803.—Ὑπάλληλος Ε.Δ.Κ.Ε. Ἀποχώρησις καὶ δικαίωμα εἰς ἀποζημίωσιν. Προθεσμία ἀσκήσεως τῆς ἀγωγῆς, Μον. Πρωτ. Ἀθηνῶν 2856/72, σ. 844. — Ὁρισμὸς ἡμερομηνίας καὶ τόπου συγκλήσεως τοῦ ἐτησίου συνεδρίου ἔτους 1973, σ. 1038–1039. — Εὐχαριστίαι Προέδρου κοινότητος Γραβιᾶς, σ. 1043. — Περὶ δυνατότητος τροποποιήσεως κανονισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας Ε.Δ.Κ.Ε., Γνωμ. Χρήστου Παπανδρέου, Προϊσταμένου Ὑπηρ. Νομ. Ὑποθέσεων Ε.Δ.Κ.Ε., σ. 1059. — Περὶ νομιμότητος προαγωγῆς ὑπαλλήλου Ε.Δ.Κ.Ε., Γνωμ. Χρήστου Παπανδρέου, σ. 1062. — Περὶ νομιμότητος τῆς ἀπὸ 14.1.72 αἰτήσεως κλητῆρος Ε.Δ.Κ.Ε., Γνωμ. Χρήστ. Παπανδρέου, σ. 1064. — Περὶ ἐγγραφῆς αὐτῆς εἰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικά, σ. 1258.

ΕΙΣΟΔΗΜΑ : Περὶ μὴ ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου εἰσοδήματος τῶν εἰσοδημάτων ἐξ ἐκμισθώσεως οἰκοδομῶν ἢ γαιῶν ὡς καὶ ἐκ κινητῶν ἀξιῶν, σ. 809.

ΕΙΣΦΟΡΑ : Εἰσφορὰ λόγῳ ἐπεκτάσεως σχεδίου πόλεως. Ἡ ἀπόφασις δέον νὰ καθορίζῃ τὴν συνδρομὴν τῶν προϋποθέσεων ἐπιβολῆς τοῦ τέλους, Σ.Ε. 2852/71, σ. 273. — Εἰσφοραὶ π.ἔ. ὑπὲρ ταμείου ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως ἐργατοτεχνιτῶν, δομικῶν καὶ ξυλουργικῶν ἐργασιῶν, Ν.Σ.Κ. 1153/65, σ. 341. — Εἰσφορὰ λόγῳ τροποποιήσεως σχεδίου πόλεως. Ἔνδικον μέσον ἐκ μέρους δήμου δύναται νὰ ἀσκηθῇ νομίμως ἀποφάσει τῆς δημαρχιακῆς ἐπιτροπῆς ἢ διὰ μεταγενεστέρας ἐγκρίσεως ὑπὸ ταύτης ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως ὑπὸ τοῦ δημάρχου λόγῳ προφανοῦς κινδύνου, Σ.Ε. 1082/72, σ. 687. — Ὁ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου καθορισμὸς τῆς ἀξίας τοῦ οἰκοπέδου ἐφ' οὗ ἡ εἰσφορὰ δέον νὰ ἐνεργηθῇ κατὰ νόμιμον διαδικασίαν ἤτοι ἐκ προσαχθέντων ὑπὸ τῶν διαδίκων στοιχείων ἢ ἐξ ἀποδείξεων μετὰ σχετικὴν προδικαστικὴν ἀπόφασιν καὶ καθορισμὸν τῶν ληφθεισῶν ὑπ' ὄψιν πληροφοριῶν, Σ.Ε. 1249/72, σ. 694. — Ἐὰν ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρ. 11 τοῦ Ν.Δ. 703/70 μεταβιβάσεως, καθ' ἣν ἡ λόγῳ ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου πόλεως δήμου ἢ κοινότητος εἰσφορὰ εἶναι ἀπαιτητὴ πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ συμβολαίου, περιλαμβάνεται μόνον ἡ λόγῳ πωλήσεως τοιαύτη καὶ ὄχι λόγῳ διανομῆς συστάσεως προικός, δωρεᾶς κλπ., Ν.Σ.Κ. 329/72, σ. 711. — Περὶ τῆς ἐπιβολῆς εἰσφορᾶς εἰς δῆμον Ἀλεξανδρείας, σ. 813. — Περὶ τῶν ἐγγραπτέων ὑποχρεωτικῶν εἰσφορῶν εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν Δ. καὶ Κ. ἔτους 1973, σ. 1087. — Στρεμ. εἰσφορὰ δήμου Ἀλεξανδρείας ὑπὲρ Τ.Ο.Ε.Β. Σχοινᾶ, σ. 1159. — Περὶ ὑποχρεώσεως τῆς Κοινότητος Σταμάτας νὰ χορηγήσῃ βεβαίωσιν περὶ μὴ ὀφειλῆς εἰσφορᾶς, λόγῳ ἐπεκτάσεως σχεδίου πόλεως, εἰς ἰδιοκτήτην ἐκτάσεως ὑπαχθείσης εἰς τὸ σχέδιον πόλεως ἐν ἔτει 1955 καὶ μὴ βεβαιωθείσης, διότι ὁ αἰτῶν καὶ ὑπόχρεως ἦτο ἄγνωστος εἰς τὴν κοινότητα, Ν.Σ.Κ. 837/72, σ. 1281.

ΕΚΛΟΓΑΙ : Περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων ἔτους 1972, σ. 282.

ΕΚΜΙΣΘΩΣΙΣ : Ἐκμίσθωσις ὑπὸ κοινότητος μαρμαροφόρου μεταλλείου. Ἔγκρισις ὑπὸ Νομάρχου καὶ ἀνάκλησις ταύτης. Ἄκυρος ἡ ἀνάκλησις αὕτη ὡς ἐνεργηθεῖσα μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 127 § 1 τοῦ Δ.Κ.Κ. ἀποκλειστικῆς τριακονθημέρου προθεσμίας, Σ.Ε. 3360/71, σ. 357.

ΕΚΠΟΙΗΣΙΣ : Ἐγκύκλιος κ. Πρωθυπουργοῦ, περὶ ἐκποιήσεως ἀγροτικῶν ἢ ἀστικῶν ἀκινήτων παρὰ τοῦ Δημοσίου ἢ Ν.Π.Δ.Δ., σ. 396.

ΕΚΠΟΜΠΗ : Περιλαμβάνει συνεντεύξεις δημάρχων και κοινοταρχῶν, δελτίον ἐνημερώσεως Δ. καὶ Κ. ὡς καὶ εἰδήσεις και πληροφορίας ἀπ' ὅλους τοὺς Δ. καὶ Κ. τῆς χώρας. — Ἐκπομπαί : 131η τῆς 19.11.71 : Συνέντευξις δημάρχου Συκεῶν Θεσ/νίκης κ. Χαραλάμπους Στάθη, σ. 307 καὶ 999. — 132α τῆς 26.11.71 : Συνέντευξις δημάρχου Ζωγράφου Ἀττικῆς κ. Ἰωάννου Καζάκου, σ. 309. — 133 τῆς 3.12.71 : Συνέντευξις

δημάρχου Καλαμαριᾶς - Θεσ/νίκης κ. Ἰωάννου Μαρκοπούλου, σ. 311 καὶ 1000. — 134η τῆς 10.12.71 : Συνέντευξις δημάρχου Σωχοῦ Θεσ/νίκης κ. Νικολάου Ξανθοῦ, σ. 314 καὶ 1003. — 135η τῆς 17.12.71 : Συνέντευξις προέδρου κοινότητος Βασιλιτσίου-Μεσσηνίας κ. Λεωνίδα Γαϊτάνη, σ. 315. — 136η τῆς 31.12.71 : Συνέντευξις δημάρχου Ἑρμουπόλεως-Σύρου κ. Σταύρου Βαφία, σ. 449. — 137η τῆς 3.1.72 : Συνέντευξις προέδρου κοινότητος Βριλησσίων-Ἀττικῆς κ. Μαρ. Δεσποτίδη, σ. 456. — 139η τῆς 17.1.72 : Συνέντευξις δημάρχου Νέας Φιλαδελφείας-Ἀττικῆς κ. Δημητρίου Χριστοδουλοπούλου, σ. 461. — 140ὴ τῆς 24.1.72 : Συνέντευξις προέδρου κοινότητος Νέας Ἐρυθραίας - Ἀττικῆς κ. Δημητρίου Ἀναγνώστου, σ. 464. — 142α τῆς 7.2.72 : Συνέντευξις προέδρου κοινότητος Νέας Πεντέλης - Ἀττικῆς κ. Μιχαὴλ Βαγιακάκου, σ. 763. — 144η τῆς 21.2.72 : Συνέντευξις δημάρχου Ἁγίων Ἀναργύρων - Ἀττικῆς κ. Γεωργ. Γιαννοπούλου, σ. 767. — 146η τῆς 6.3.72 : Συνέντευξις δημάρχου Τριπόλεως κ. Δημ. Σούντρη, σ. 769. — 147η τῆς 13.3.72 : Συνέντευξις προέδρου κοινότητος Ψυχικοῦ - Ἀττικῆς κ. Λουδοβίκου Γερομήτσου, σ. 773. — 125η τῆς 8.10.71 : Συνέντευξις προέδρου κοινότητος Βαρθολομιοῦ - Ἠλείας κ. Δημητρίου Στεργιοπούλου, σ. 997. — 152α τῆς 24.4.72 : Συνέντευξις δημάρχου Μάνδρας - Ἀττικῆς κ. Μελετίου Τσαντήλα, σ. 1004. — 154η τῆς 8.5.72 : Συνέντευξις δημάρχου Ἡρακλείου - Ἀττικῆς κ. Πέτρου Δημοπούλου, σ. 1006. — 159η τῆς 12.6.72 : Συνέντευξις δημάρχου Χολαργοῦ κ. Ἀντωνίου Πολύδωρα, σ. 1010. — 161η τῆς 26.6.72 : Συνέντευξις δημάρχου Κορυδαλλοῦ-Πειραιῶς κ. Δημητρίου Καρύγιαννη, σ. 1012. — 168η τῆς 14.8.72 : Συνέντευξις δημάρχου Μοσχάτου Ἀττικῆς κ. Ἰωάννου Λαδοπούλου, σ. 1119. — 171η τῆς 4.9.72 : Συνέντευξις προέδρου κοινότητος Ραφήνας κ. Ἀντωνίου Κουζᾶ, σ. 1123.

ΕΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ : Αἴτησις ἀκυρώσεως κοινότητος. Ἀνάκλησις ταύτης. Κατάργησις δίκης, Σ.Ε. 2860/71, σ. 275. — Ἡ πρόσκλησις τῶν διαδίκων κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἐφέσεως πέντε ἡμέρας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς δικασίμου ἀποτελεῖ οὐσιώδη τύπον οὗ ἡ μὴ τήρησις καθιστᾷ ἄκυρον τὴν διαδικασίαν, Σ.Ε. 2889/71, σ. 356. — Μὴ προκύπτοντος ἐκ τοῦ φακέλλου ἐὰν οἱ ἀναιρεσείοντες ἐκλήθησαν συμφώνως τῷ νόμῳ νὰ παραστῶσι κατὰ τὴν δικάσιμον τῆς ἐφέσεως, οἵτινες καὶ δὲν παρέστησαν κατ' αὐτήν, ἡ ἀπόφασις τυγχάνει ἀναιρετέα, Σ.Ε. 364/72, σ. 680. — Ἀναιρετέα ἀπόφασις μὴ μνημονεύουσα τὸν τόπον δημοσιεύσεως καὶ δὴ ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἐκτὸς ἂν ταῦτα βεβαιοῦνται ἐν ἰδίῳ πρακτικῷ, Σ.Ε. 454/72, σ. 681. — Δικαστικαὶ ἀποφάσεις διαφόρων χρονικῶν περιόδων δὲν εἶναι συναφεῖς καὶ δὲν προσβάλλονται παραδεκτῶς διὰ τῆς αὐτῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως. Συγγένεια τρίτου βαθμοῦ μετὰ διαδίκου δὲν ἀποτελεῖ κώλυμα συμμετοχῆς εἰς τὸ δικαστήριον, Σ.Ε. 376/72, σ. 683. — Δικαίωμα αὐθαιρέτου βοσκῆς. Ἰσχυρισμὸς μὴ προταθεὶς ἐνώπιον τοῦ δευτεροβα-

θμίου δικαστηρίου τῆς οὐσίας δὲν προβάλλεται παραδεκτῶς ὡς λόγος ἀναιρέσεως. Ἡ ἐκτίμησις τῶν ἀποδείξεων ὡς καταθέσεων μαρτύρων δὲν ἀνήκει εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου ἀναιρέσεως, Σ.Ε. 1025/72, σ. 685. — Εἰσφορὰ λόγῳ τροποποιήσεως σχεδίου πόλεως. Ἔνδικον μέσον ἐκ μέρους δήμου δύναται ν' ἀσκηθῇ νομίμως ἀποφάσει τῆς δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς ἢ διὰ μεταγενεστέρας ἐγκρίσεως ὑπὸ ταύτης ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως ὑπὸ τοῦ δημάρχου λόγῳ προφανοῦς κινδύνου, Σ.Ε. 1082/72, σ. 687. — Φορολογικαὶ ἐπιτροπαί. Ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς ἄσκησιν ἐφέσεως ἐνώπιον τῆς δευτεροβαθμίου ἐπιτροπῆς ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς πρωτοβαθμίου ἐπιτροπῆς, Σ.Ε. 456/72, σ. 892. — Ἐπιτροπαὶ ἐπιλύσεως φορολογικῶν διαφορῶν. Εἰς ἀναίρεσιν ὑπόκεινται καὶ αἱ εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν ἐκδιδόμεναι ὡς μὴ ὑποκείμεναι εἰς ἔφεσιν, Σ.Ε. 1387/72, σ. 824. — Ἐπιτροπαὶ ἐπιλύσεως φορολογικῶν διαφορῶν. Ἔφεσις κατὰ τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως. Ἐκπρόθεσμον. Ἀνωτέρα βία δυναμένη νὰ δικαιολογήσῃ τὸ ἐκπρόθεσμον δὲν συνιστᾷ ἡ ἐπίκλησις ἀσθενείας μὴ κωλυούσης τὴν δι' ἀντιπροσώπου ἄσκησιν τοῦ ἐνδίκου μέσου, Σ.Ε. 1425/72, σ. 825. — Δικαίωμα ἀμμοληψίας. Ἔφεσις. Δέον νὰ συνοδεύεται ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου ὑπὸ γραμματίου εἰσπράξεως τοῦ 1/8 τοῦ φόρου, Σ.Ε. 1524/72, σ. 835.— Ἀναιρετέα ἀπόφασις λόγῳ μὴ τηρήσεως οὐσιώδους τύπου διαδικασίας. Φυσικὰ ὅρια διαδίκων κοινοτήτων. Ἔλλειψις νομίμου αἰτιολογίας, Σ.Ε. 750/72, σ. 1046. — Ἀπόφασις καθορισμοῦ ὁρίων μεταξὺ δύο Ο.Τ.Α. ἰσχύει καὶ ἔναντι παντὸς τρίτου. Δικαίωμα παντὸς τρίτου Ο.Τ.Α. δι' ἄσκησιν προσφυγῆς κατὰ ἐκθέσεως ἢ τριτανακοπῆς κατ' ἀποφάσεως ἐντὸς τριακονθημέρου προθεσμίας ἀπὸ γνώσεως αὐτῆς, Σ.Ε. 849/72, σ. 1047. — Ἐπὶ ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς ἄρθρ. 8 Ν. 3200/55 προσβλητὴ δι' αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἐνώπιον τοῦ Σ.Ε. εἶναι ἡ ἀπόφασις τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, Σ.Ε. 2581/72, σ. 1261. — Διὰ τὴν ἄσκησιν ἐνδίκων μέσων ὑπὸ Ο.Τ.Α. ἀπαιτεῖται ἄδεια τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, Σ.Ε. 2696/72, σ. 1265. — Ἐπὶ ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς ἄρθρ. 8 Ν. 3200/55 προσβλητὴ δι' αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἐνώπιον τοῦ Σ.Ε. εἶναι ἡ ἀπόφασις τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ, Σ.Ε. 2704/72, σ. 1265. — Αἱ ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν ἐκδιδόμεναι δικαστικαὶ ἀποφάσεις δύναται νὰ ἀνατραπῶσιν μόνον διὰ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ νόμου ἐνδίκων μέσων, ἐν οἷς καὶ ἡ ἀνακοπὴ δι' ἔλλειψιν κλητεύσεως ἢ διὰ πλημμελῆ κλήτευσιν, Σ.Ε. 3090/1972, σ. 1268.—Δυνατότης προβολῆς νέων πραγματικῶν ἰσχυρισμῶν τὸ πρῶτον κατ' ἔφεσιν ἐνώπιον τῶν δευτεροβαθμίων ἐπιτροπῶν ἐπιλύσεως φορολογικῶν διαφορῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, Σ.Ε. 3112/72, σ. 1278.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ : Ἄμεσος ἐνημέρωσις Ὑπουργείου ἐπὶ ἐκτάκτων περιστατικῶν, σ. 1076.

ΕΝΤΑΞΙΣ : Περὶ μὴ ὑπολογισμοῦ ὡς χρόνου δημοτικῆς ὑπηρεσίας τῶν κατὰ

τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 689/70 ἐνταξομένων, τοῦ χρόνου τῆς στρατιωτικῆς θητείας αὐτῶν ὡς κληρωτῶν ἢ καθ' ὑποχρέωσιν ἐφέδρων, Γνωμ. νομ. συμβ. δημ. Καλαμαριᾶς, σ. 1270.

ΕΝΤΑΦΙΑΣΜΟΣ : Περὶ τοῦ ἐνταφιασμοῦ τῶν νεκρῶν εἰς ἐνοριακὰ κοιμητήρια, Ν.Σ.Κ. 639/71, σ. 278.

ΕΞΟΔΑ : Ὁδοιπορικὰ κλπ. ἔξοδα μετατιθεμένων ὑπαλλήλων Ο.Τ.Α., Α.Σ.Δ.Υ. 5364/72, σ. 289.—Ἐὰν διευθυνταὶ Ἐσωτερικῶν ἀναπληροῦντες Νομάρχας δικαιοῦνται ἐξόδων παραστάσεως καὶ τῆς ἀποζημιώσεως δι' ἐκτὸς ἕδρας μετακίνησιν, Ν.Σ.Κ. 157/72, σ. 377. — Στατιστικὴ ὑπηρεσία Ὑπουργ. Ἐσωτερικῶν, Ἔσοδα Δ. καὶ Κ. ἔτους 1968, σ. 623. — Ἔξοδα Δ. καὶ Κ. ἔτους 1968, σ. 630. — Ἔξοδα Δ. καὶ Κ. ἔτους 1969, σ. 654.— Ἔξοδα παραστάσεως δημάρχων σ. 662. — Ἔξοδα παραστάσεως καὶ χορηγία κοινοταρχῶν, σ. 807. — Περὶ καθορισμοῦ τῶν χρηματικῶν ὁρίων τῶν ἐξόδων παραστάσεως δημάρχων καὶ προέδρων Κοινοτήτων, σ. 1191.— Περὶ καθορισμοῦ τῶν κατωτάτων καὶ ἀνωτάτων ὁρίων ἐξόδων παραστάσεως προέδρων Κοινοτήτων, σ. 1192. — Περὶ καθορισμοῦ τῶν κατωτάτων καὶ ἀνωτάτων ὁρίων τῶν ἐξόδων παραστάσεως δημάρχων, σ. 1193.

ΕΞΩΓΑΜΟΝ : Καταχώρισις τέκνων χιλιαστῶν, ὡς ἐξωγάμων, ἐν τῷ μητρῴῳ ἀρρένων καὶ δημοτολογίῳ, σ. 380.

ΕΟΡΤΑΙ : Ἑορτασμὸς ἐπετείου 28ης Ὀκτωβρίου 1972, σ. 1081. — Χορήγησις δώρου Χριστουγέννων 1972 καὶ νέου ἔτους 1973, εἰς δημοτικοὺς συνταξιούχους, σ. 1186.—Χορήγησις δώρου ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων 1972 καὶ νέου ἔτους 1973 εἰς τοὺς δημοτικοὺς συνταξιούχους κλπ., σ. 1283. — Περὶ τοῦ ἐπιδόματος ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων 1972 προσωπικοῦ τῶν Ο.Τ.Α., σ. 1286.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ : Ἡ ἐπανάστασις τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 καὶ ἡ διοικητικὴ ἀποκέντρωσις, ὑπὸ Γεωργ. Δημακοπούλου, σ. 323.

ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ : Ὑποβολὴ συμπληρωματικῶν προτάσεων διαγραφῆς ὀφειλῶν κοινοτήτων κλπ. ἐκ δανείων δημοσίων ἐπενδύσεων, σ. 385.

ΕΠΙΔΟΜΑ : Ἑρμηνεία ἄρθρου 1 παρ. 1 Ν.Δ. 807/71, περὶ προσαυξήσεως ἐπιδόματος εὐδοκίμου παραμονῆς (τριετία), Σ.Ε. 3102/71, σ. 360. — Περὶ χορηγήσεως ἐφ' ἅπαξ ἐπιδόματος ἀεροθεραπείας κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον 1972, εἰς τοὺς δημοτικοὺς καὶ κοινοτικοὺς ὑπαλλήλους, σ. 747. — Προκαταβολὴ ἐπιδόματος ἀδείας προσωπικοῦ Ο.Τ.Α. 1972, σ. 749. — Πολυετοῦς ὑπηρεσίας μὴ μονιμοποιηθέντος βάσει τοῦ Ν.Δ. 169/69 προσωπικοῦ, σ. 1083. — Περὶ τοῦ ἐπιδόματος ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων 1972 τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ο.Τ.Α., σ. 1286.

ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ : Ἀποζημίωσις ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς Ι.Κ.Α. δι' ἐξέτασιν ἠσφαλισμένων ὑπαλλήλων, σ. 398. — Σύστασις Ἐθνικῆς Ἐπιτροπῆς μηχανολογιστικῆς ὀργανώσεως, σ. 735. — Περὶ τῆς τριμελοῦς ἐξ ὑπουρ-

γῶν ἐπιτροπῆς, σ. 737. — Φορολογικαὶ ἐπιτροπαὶ ἄρθρου 72 Β.Δ. 24.9. 1958 δύνανται νὰ ἀναβάλουν ἐκδίκασιν προσφυγῆς ἢ ἐφέσεως ἐὰν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ γραμματίου νομίμου παραβόλου, Ν.Σ.Κ. 1069/71, σ. 852. — Κατὰ τὴν διαδικασίαν ἐνώπιον φορολογικῶν ἐπιτροπῶν ἄρθρου 72 Β.Δ. 24.9.58 ἰσχύει ἀνακριτικὸν σύστημα, Ν.Σ.Κ. 1079/71, σ. 852. — Ἐπιτροπαὶ ἄρθρου 72 Β.Δ. 24.9.72 δύνανται νὰ προβαίνωσιν εἰς μείωσιν ἐπιβληθέντος προστίμου, Ν.Σ.Κ. 1079/71, σ. 852. — Ἀριθμὸς μελῶν αὐτῶν δέον νὰ εἶναι περιττός. Ἀνίσχυροι διατάξεις καθιεροῦσαι ἀπομάκρυνσιν ἐκ τῆς γενικῆς ταύτης ἀρχῆς, Σ.Ε. 359/72, σ. 1049. — Κλῆσις διαδίκων ἀποτελεῖ οὐσιώδη τύπον τῆς διαδικασίας. Ἀπόδειξις διὰ προσκλήσεως κοινοποιουμένης ἐπὶ ἀποδείξει, Σ.Ε. 366/72, σ. 1050. — Τέλη καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ. Ἡ ἔφεσις ἐνώπιον δευτεροβαθμίων ἐπιτροπῶν ἐπιλύσεως φορολογικῶν διαφορῶν δέον νὰ συνοδεύηται ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου ὑπὸ γραμματίου ἢ τριπλοτύπου εἰσπράξεως τοῦ ἑνὸς ὀγδόου τοῦ ποσοῦ, Σ.Ε. 757/72, σ. 1053. — Περὶ ἐγκαίρου συγκροτήσεως φορολογικῶν ἐπιτροπῶν διὰ τὸ ἔτος 1973, σ. 1089. — Σύστασις ἐπιτροπῆς διὰ τὴν μελέτην τῶν θεμάτων τῆς Τ.Α., σ. 1093. — Φορολογικαί. Κατὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς βεβαιωτικοὺς καταλόγους κοινότητος ἐπιτρέπεται προσφυγὴ εἰς πρῶτον καὶ δεύτερον βαθμὸν εἰς ἐπιτροπάς, ἀποτελούσας διοικητικὰ δικαστήρια, Σ.Ε. 761/72, σ. 1165.—Πρόσκλησις τῶν διαδίκων ἀποτελεῖ οὐσιώδη τύπον τῆς διαδικασίας, Σ.Ε. 364/72, σ. 1260.—Ἡ πρόσκλησις τῶν διαδίκων ἀποτελεῖ οὐσιώδη τύπον τῆς διαδικασίας, ἡ παράλειψις τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖ λόγον ἀναιρέσεως τῆς ἐρήμην τοῦ μὴ κληθέντος διαδίκου ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, Σ.Ε. 758/72, σ. 1260. — Διὰ τὰ ἐκτὸς σχεδίου πόλεως κείμενα ἀκίνητα δύναται νὰ ἐπιβληθῇ τέλος καθαριότητος ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ἀλλὰ τοῦτο δέον νὰ ἀναφέρηται ρητῶς ἐν τῇ σχετικῇ ἀποφάσει, Σ.Ε. 2585/72, σ. 1262.—Δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον ἀκαλύπτων χώρων, χῶροι οἵτινες ἀπετέλουν κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Ν.Δ. 3033/54, δενδροσκεπεῖς ἐκτάσεις ἢ συστηματικὰς γεωργικάς, κτηνοτροφικὰς κλπ. ἐκμεταλλεύσεις, Σ.Ε. 2589/72, σ. 1264. — Αἱ ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν ἐκδιδόμεναι δικαστικαὶ ἀποφάσεις δύναται νὰ ἀνατραπῶσι μόνον διὰ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ νόμου ἐνδίκων μέσων, ἐν οἷς καὶ ἡ ἀνακοπὴ δι' ἔλλειψιν κλητεύτεως ἢ διὰ πλημμελῆ κλήτευσιν, Σ.Ε. 3090/72, σ. 1268.—Δυνατότης προβολῆς νέων πραγματικῶν ἰσχυρισμῶν τὸ πρῶτον κατ' ἔφεσιν ἐνώπιον τῶν δευτεροβαθμίων ἐπιτροπῶν ἐπιλύσεως φορολογικῶν διαφορῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, Σ.Ε. 3112/72, σ. 1278.

ΕΠΩΝΥΜΟΝ : Ἀλλαγὴ ἐπωνύμου διαζευχθείσης γυναικός, Ν.Σ.Κ. 37/72, σ. 381.

ΕΡΓΑ : Μελέται, πρωτόκολλα κανονισμοῦ νέων τιμῶν (ΠΚΝΤ) καὶ συγκριτικοὶ πίνακες (ΣΠ) ἐκτελουμένων δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων, σ.

389. — Παραγραφὴ δικαιώματος πρὸς ἀποζημίωσιν Ο.Τ.Α. περιφερείας Νομοῦ Πιερίας ἔναντι τῶν ὑπευθύνων τῶν ἀνωμάλως κατὰ τὴν περίοδον 1958-1962 ἐκτελεσθέντων ἔργων, Ν.Σ.Κ. 415/71, σ. 707. — Περὶ μὴ ἰσχύος ἐπὶ τῶν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν δημοτικῶν ἔργων ἐργαζομένων ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου τῶν ὑπὸ τῶν οἰκείων διαιτητικῶν ἀποφάσεων καθοριζομένων διὰ τοὺς λοιποὺς μισθωτοὺς ἡμερομισθίων, ἀλλὰ τῶν ἐπισήμων τιμαριθμικῶν τοιούτων τῆς παρ' ἑκάστῃ Νομαρχίᾳ οἰκείας ἐπιτροπῆς, Γνωμ. νομ. συμβ. δήμου Καλαμαριᾶς, σ. 1065.

ΕΡΓΑΣΙΑ : Ἡ συμβολὴ τοῦ θεσμοῦ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας εἰς τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἐν γένει ἀνάπτυξιν τῶν Ο.Τ.Α., ὑπὸ Γεωργίου Ξηροῦ, σ. 1151.

ΕΡΓΑΤΟΤΕΧΝΙΤΑΙ : Ὅριον ἡλικίας ἐξόδου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου ἐργατοτεχνιτῶν Ο.Τ.Α., σ. 403. — Περὶ τῆς ἰδιότητος αὐτῶν ἀπασχολουμένων εἰς ὑπαλληλικὰς ἐργασίας, σ. 406.

ΕΣΟΔΑ : Ν.Δ. 1098/72 «περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 83 τοῦ ἀπὸ 26.9/20.10.1958 Β.Δ. «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων, περὶ τῶν προσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων», σ. 438. — Ἔσοδα Δ. καὶ Κ. ἔτους 1968, σ. 623. — Ἔξοδα Δ. καὶ Κ. ἔτους 1968, σ. 630.— Τακτικὰ ἔσοδα Δ. καὶ Κ. ἔτους 1968, σ. 638. — Ἔκτακτα ἔσοδα Δ. καὶ Κ. ἔτους 1968, σ. 643. — Ἔσοδα Δ. καὶ Κ. ἔτους 1969, σ. 648. — Κράτησις 0,50 % ὑπὲρ ΤΕΔΚ. διενεργουμένη ὑπὸ τῶν δημοσίων ταμείων ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν εἰσπραττομένων ἐσόδων Δ. καὶ Κ., σ. 862.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ : Τέλος ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων λογαριασμῶν ἐπιχειρήσεως ἑστιατορίου. Δικαστικαὶ ἀποφάσεις διαφόρων χρονικῶν περιόδων δὲν εἶναι συναφεῖς καὶ δὲν προσβάλλονται παραδεκτῶς διὰ τῆς αὐτῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως, Σ.Ε. 376/72, σ. 683.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ : Φόρος ἀκαλύπτων χώρων. Ἡ διάταξις ἄρθρ. 36 § 1 Ν.Δ. 4260/72, ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ ἀτομικῶν ἐπιχειρήσεων ἢ ἑταιρειῶν μὴ ἐχουσῶν νομικὴν προσωπικότητα ἀσκουσῶν ἐπιχειρήσεις δημιουργίας οἰκισμοῦ. Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν εἰς αὐτὰς ἀνηκόντων οἰκοπέδων ἐπιβάλλεται ἐφ' ἅπαξ μόνον κατὰ τὴν μεταβίβασιν εἰς τρίτους, Σ.Ε. 559/72, σ. 829.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ : Προέδρου Κοινότητος Γραβιᾶς πρὸς ΕΔΚΕ, σ. 1043.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ : Ἡ πρᾶξις ἀπαλλοτριώσεως πρὸς διαμόρφωσιν χώρου δέον νὰ δημοσιεύεται εἰς Ἐφημερίδα Κυβερνήσεως πρὸς τελείωσιν αὐτῆς, Σ.Ε. 2732/71, σ. 276.—Ἀνακοινοῦται δημοσίευσις εἰς αὐτὴν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1098/72 Ν.Δ. (Δανειοδότησις τῶν δήμων πληθυσμοῦ μέχρι 10.000 ἐκ τοῦ λ/σμοῦ 67 Ν.Δ. 3033/54), σ. 385.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ : Ἀνακοινοῦται δημοσίευσις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1098/72 Ν.Δ. εἰς Ἐφημερίδα Κυβερνήσεως (Δανειοδότησις καὶ τῶν δήμων πληθυσμοῦ

μέχρι 10.000 ἐκ τοῦ λ/σμοῦ 67 Ν.Δ. 3033/54), σ. 385. — Ἐπὶ πληρωμῇ καταχωρίσεως εἰς τὸν Ἑλληνικὸν καὶ ξένον τύπον, σ. 430. — Δημοπρασιῶν καὶ Πλειστηριασμῶν Ἀθηνῶν, σ. 816. — Περὶ ἐγγραφῆς τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. ὡς συνδρομητρίας εἰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικά, σ. 1258.

Z

ΖΩΑ : Προστασία ζώων, σ. 676.

Η

ΗΛΙΚΙΑ : Περὶ τῆς ἐξακριβώσεως τῆς ἡλικίας ὁμογενῶν διὰ τὴν παρὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων τῶν Η.Π.Α. συνταξιοδότησίν των, σ. 1185. — Β.Δ. 709/72 «περὶ καθορισμοῦ ὁρίου ἡλικίας διορισμοῦ εἰς ἐνίας θέσεις τακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν ΟΤΑ», σ. 1195. — Β.Δ. 709/72 «περὶ καθορισμοῦ ὁρίου ἡλικίας διορισμοῦ εἰς ἐνίας θέσεις τακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ο.Τ.Α.», σ. 1276.

ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΟΙ : Δημοτικοὶ ὑπάλληλοι. Κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παρ. 7 ἄρθρου 41 Ν.Δ. 4541/66 ἡμερομίσθιοι ἐμπίπτοντες εἰς διατάξεις ταύτας δὲν δύναται νὰ ἀπολυθοῦν εἰμὴ διὰ παράπτωμα ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 132 τοῦ κώδικος καταστάσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, Σ.Ε. 361/72, σ. 1166.

Η.Π.Α. : Περὶ ἐξακριβώσεως τῆς ἡλικίας ὁμογενῶν διὰ τὴν παρὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων τῶν Η.Π.Α. συνταξιοδότησίν των, σ. 1185.

Θ

ΘΕΑΤΡΟΝ : Συμμετοχὴ ἀντιπροσώπου τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Κινηματογραφιστῶν καὶ Ἑνώσεων Θεατρικῶν ἐπιχειρηματιῶν καὶ ἠθοποιῶν εἰς συμβούλια ἐπιθεωρήσεως κινηματογράφων – θεάτρων, σ. 1179.

Ι

ΙΑΤΡΟΙ : Ἀνεπίτρεπτος ἡ ἀναδρομικὴ ἔνταξις ἀπολυθέντος δημοτικοῦ ἰατροῦ λόγῳ καταργήσεως θέσεως. Πρακτικὸν ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου ἀποτελεῖ πρᾶξιν ἐκτελεστήν, Σ.Ε. 843/72, σ. 1168.

ΙΔΡΥΜΑΤΑ : Β.Δ. 715/72 «περὶ κατατάξεως τῶν θέσεων τακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ο.Τ.Α. καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων εἰς κατηγορίας καὶ κλάδους, διαβαθμίσεως τούτων καὶ καθορισμοῦ τῶν εἰδικῶν προσόντων διορισμοῦ εἰς τὰς θέσεις ταύτας», σ. 1196.

Ι.Κ.Α. : Τέλη καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ. Δὲν ἀπαλλάσσεται τῆς ὑποχρεώσεως ὅπως διὰ τὴν ἄσκησιν ἐφέσεως κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου καταβάλῃ τὸ 1/8 τοῦ φόρου ὃν ἀφορᾷ ἡ ἀμφισβήτησις καὶ τὸ παράβολον, Σ.Ε. 3142/71, σ. 352.—Ὑπηρεσία τακτικοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου, ληφθεῖσα ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν χορήγησιν χρηματικοῦ βοηθήματος, εἶναι ἀναγνωριστέα παρὰ τῷ ΙΚΑ, Ν.Σ.Κ. 742/1971, σ. 371. — Ἀποζημίωσις ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς Ι.Κ.Α. δι' ἐξέτασιν ὑπαλλήλων, σ. 398. — Περὶ ἐξακριβώσεως τῆς ἡλικίας ὁμογενῶν διὰ τὴν παρὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων τῶν Η.Π.Α. συνταξιοδοτησίν των, σ. 1185.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ : Περὶ συντάξεως καὶ ὑποβολῆς ἀπολογισμοῦ καὶ ἰσολογισμοῦ Νομαρχ. Ταμείων ἔτους 1971, σ. 724.

Κ

ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ : Ἡ ἐπέκτασις τοῦ τέλους καθαριότητος εἰς ἐκτὸς τοῦ σχεδίου περιοχὰς προϋποθέτει τὴν διαπίστωσιν τῆς ἀνάγκης τῆς τοιαύτης ἐπεκτάσεως, Σ.Ε. 2652/71, σ. 267. — Ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν κέντρων παραθερισμοῦ καὶ διακοπῶν ἀλλοδαπῶν παντὸς τέλους ἀναφέρεται καὶ εἰς τὰ ἀνταποδοτικὰ τέλη, Σ.Ε. 1749/71, σ. 268. — Τέλος ἐπ' αὐτῆς. Τὸ Ι.Κ.Α. δὲν ἀπαλλάσεται τῆς ὑποχρεώσεως ὅπως διὰ τὴν ἄσκησιν ἐφέσεως κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου καταβάλῃ τὸ 1/8 τοῦ φόρου ὃν ἀφορᾷ ἡ ἀμφισβήτησις καὶ τὸ παράβολον, Σ.Ε. 3142/71, σ. 352.—Περὶ μὴ ὑποχρεώσεως καταβολῆς τελῶν καθαριότητος διὰ τὰ μὴ χρησιμοποιούμενα (κλειστὰ) ἀκίνητα, Ν.Σ.Κ. 353/72, σ. 714. — Προστασία καὶ καθαριότης τοῦ περιβάλλοντος, σ. 730. — Μέτρα ἐνισχύσεως καθαριότητος τῶν Δ. καὶ Κ., σ. 732. — Τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν δὲν ἀπαλλάσσεται τοῦ τέλους καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ διότι τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ φόρον, τέλος ἢ δικαίωμα, ἀλλ' ἀναγκαστικὴν εἰσφοράν, Σ.Ε. 757/72, σ. 1053. — Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δὲν ἀπαλλάσσεται τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν φόρων καὶ δικαιωμάτων. Τέλη καθαριότητος ἐπιβάλλονται ὄχι μόνον δι' ἀποκομιδὴν τῶν ἀπορριμμάτων ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν καθαριότητα κοινοχρήστων χώρων, Σ.Ε. 754/72, σ. 1055.—Διὰ τὰ ἐκτὸς σχεδίου πόλεως κείμενα ἀκίνητα δύναται νὰ ἐπιβληθῇ τέλος καθαριότητος ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ἀλλὰ τοῦτο δέον νὰ ἀναφέρηται ρητῶς ἐν τῇ σχετικῇ ἀποφάσει, Σ.Ε. 2585/72, σ. 1262.

ΚΑΛΑΜΑΤΑ : Ἐτήσιον συνέδριον Ε.Δ.Κ.Ε. ἔτους 1973 ἐν αὐτῇ, σ. 1038–1039.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ : Περὶ δυνατότητος τροποποιήσεως κανονισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ε.Δ.Κ.Ε., Γνωμ. Χρήστου Παπανδρέου, Προϊσταμένου Ὑπηρ. Νομ. Ὑποθέσεων Ε.Δ.Κ.Ε., σ. 1059.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ : Συμμετοχὴ ἀντιπροσώπου τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Κινηματογραφιστῶν καὶ ἑνώσεων θεατρικῶν ἐπιχειρηματιῶν καὶ ἠθοποιῶν εἰς συμβούλια ἐπιθεωρήσεως κινηματογράφων-θεάτρων, σ. 1179.

ΚΛΗΤΗΡ : Περὶ τοῦ χρόνου προαγωγῆς κλητῆρος, σ. 745.

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ : Μνημόσυνα διὰ τὰ θύματα τῆς κομμουνιστικῆς κατὰ τοῦ ἔθνους ἐπιβουλῆς, σ. 1183.

ΚΡΑΤΗΣΙΣ : Κράτησις 0,50 % ὑπὲρ ΤΕΔΚ, διενεργουμένη ὑπὸ τῶν δημοσίων Ταμείων ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν εἰσπραττομένων ἐσόδων Δ. καὶ Κ., σ. 862.

ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΝ : Πρότασις δημάρχου Μάνδρας-Ἀττικῆς περὶ συντάξεως κτηματολογίων ὑπὸ τῶν Δ. καὶ Κ., σ. 672.

ΚΩΔΙΞ : Ν.Δ. 1140/72 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν περὶ καταστάσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων, σ. 877. — Β.Δ. 285/72 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τοῦ πειθαρχικοῦ δικαίου τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Ν.Π.Δ.Δ., σ. 965.—Διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας εἰς τοὺς Ο.Τ.Α. καὶ τὰ ὄργανα αὐτῶν, ὑπὸ Χρήστου Παπανδρέου, σ. 1023. — Ὑπ' ἀριθ. 54066/Κ.Δ. 28/3.7.72 ἐγκύκλιος Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν «περὶ κώδικος καταστάσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων», Ν.Δ. 1140/72, σ. 1070.—Ν.Δ. 1240/72 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ ὑπαλληλικοῦ κώδικος», σ. 1100.

Λ

ΛΗΞΙΑΡΧΟΣ : Καθιέρωσις ἐπ' ἀμοιβῇ ὑπερωριακῆς ἐργασίας δι' ἐκτελοῦντας καθήκοντα ληξιάρχου, σ. 1177.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝ : Β.Δ. 776/72 «περὶ ἐπεκτάσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 321/69 «περὶ Κώδικος Δημοσίου Λογιστικοῦ» ἐπὶ τῶν Ν.Π.Δ.Δ.», σ. 1298.

Μ

ΜΕΤΑΓΡΑΦΑΙ : Περὶ ὑποχρεώσεως πρὸς ἔκδοσιν ἀποφάσεως διαγραφῆς ἐκ μητρῴων ἀρρένων λόγῳ μεταγραφῆς, σ. 1069.

ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ : Ἐκμίσθωσις ὑπὸ κοινότητος μαρμαροφόρου μεταλλείου. Ἔγκρισις Νομάρχου καὶ ἀνάκλησις ταύτης. Ἄκυρος ἡ ἀνάκλησις αὕτη ὡς ἐνεργηθεῖσα μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 127 παρ. 1 τοῦ Δ.Κ.Κ. ἀποκλειστικῆς τριακονθημέρου προθεσμίας, Σ.Ε. 3360/71, σ. 357.

ΜΕΤΑΤΑΞΙΣ : Ἐφαρμογὴ Ν.Δ. 807/71 ἐπὶ μετατάξεως ὑπαλλήλων, σ. 1096.

ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ : Ὀργάνωσις προγράμματος μετεκπαιδεύσεως δημοσίων ὑπαλλήλων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, σ. 411. — Γνωστοποίησις ἀπουσιῶν ὑπαλλήλων μηνῶν Φεβρουαρίου-Μαρτίου 1972. Ὑποχρεώσεις καὶ τυχὸν διοικητικαὶ κυρώσεις ἐπιβαλλόμεναι εἰς μετεκπαιδευομένους ὑπαλλήλους Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. καὶ Ο.Τ.Α., σ. 427.—Πρόγραμμα μετεκπαιδεύσεως δημ. ὑπαλλήλων ὑπηρετούντων εἰς τὰ τμήματα οἰκονομικῆς Διοικήσεως τῶν Ἐπιθεωρήσεων καὶ Διευθύνσεων Ἐσωτερικῶν τῶν Περιφ. Διοικήσεων καὶ Νομαρχιῶν, σ. 740. — Ὑπαλλήλων ἐν Ὁλλανδίᾳ ἐπὶ θέματος «Διοίκησις καὶ Ἀνάπτυξις», σ. 741.

ΜΕΤΟΝΟΜΑΣΙΑ : Β.Δ. 517/72 «περὶ μετονομασίας κοινοτήτων καὶ συνοικισμῶν», σ. 1101.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ : Εὐχαριστήριον Μητροπολίτου Ἀλεξανδρουπόλεως, πρὸς Ε.Δ.Κ.Ε., σ. 817.

ΜΗΤΡΩΑ : Καταρτισμὸς μητρώων ἀρρένων, γεννηθέντων τὸ ἔτος 1971, σ. 280. — Καταχώρισις τέκνων χιλιαστῶν, ὡς ἐξωγάμων, ἐν τῷ μητρώῳ ἀρρένων καὶ δημοτολογίῳ, σ. 380. — Περὶ ὑποχρεώσεως πρὸς ἔκδοσιν ἀποφάσεως διαγραφῆς ἐκ μητρώων ἀρρένων λόγῳ μεταγραφῆς, σ. 1069.— Καταρτισμὸς μητρώων ἀρρένων γεννηθέντων τὸ ἔτος 1972, σ. 1287.

ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ : Δὲν ὑπόκειται εἰς κράτησιν 2 % ὑπὲρ ΤΑΔΚΥ ἡ ἀμοιβὴ ἰδιώτου μηχανικοῦ συντάξαντος μελέτην ρυμοτομίας καὶ τοπογραφικὴν ἀποτύπωσιν κοινότητος ἢ δήμου, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρ. 1 Β.Δ. 468/68, Ν.Σ.Κ. 444/72, σ. 846.—Ἀποδοχαὶ τεχνικῶν ὑπαλλήλων τῶν δήμων, Γνωμ. Ν.Σ.Κ. 788/72, σ. 1277.

ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ : Σύστασις Ἐθνικῆς μηχανολογιστικῆς ὀργανώσεως, σ. 735. — Ὀφειλαὶ ἐκ τελῶν χρήσεως μηχανημάτων τέως ΤΕΔΚ, σ. 1184.

ΜΙΣΘΟΣ : Αὔξησις μισθοῦ προσωπικοῦ Ο.Τ.Α., σ. 418. — Ν.Δ. 1121/72 «περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ν.Π.Δ.Δ.», σ. 988. — Ν.Δ. 1316/1972 «περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν, καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ν.Π.Δ.Δ.», σ. 1294.

ΜΙΣΘΟΔΟΣΙΑ : Ἐν περιπτώσει ἐξαφανίσεως ὑπὸ τοῦ δευτεροβαθμίου συμβουλίου νομιμοφροσύνης τῆς περὶ ἀπολύσεως ἀποφάσεως τοῦ πρωτοβαθμίου, ὁ ὑπάλληλοι θεωρεῖται ὡς μηδέποτε ἀπολυθείς, αἱρομένων τῶν δυσμενῶν συνεπειῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ στέρησις τοῦ μισθοῦ, Σ.Ε. 457/72, σ. 702.

ΜΙΣΘΩΣΙΣ : Περὶ μὴ ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου εἰσοδήματος τῶν εἰσοδημάτων ἐξ ἐκμισθώσεως οἰκοδομῶν ἢ γαιῶν ὡς καὶ ἐκ κινητῶν ἀξιῶν, σ. 809.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ : Μνημόσυνα διὰ τὰ θύματα τῆς κομμουνιστικῆς κατὰ τοῦ ἔθνους ἐπιβουλῆς, σ. 1183.

Ν

ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΑ : Περὶ τοῦ ἐνταφιασμοῦ τῶν νεκρῶν εἰς ἐνοριακὰ κοιμητήρια, Ν.Σ.Κ. 639/71, σ. 278.

ΝΟΜΑΡΧΙΑΙ : Ἐὰν διευθυνταὶ Ἐσωτερικῶν, ἀναπληροῦντες Νομάρχας δικαιοῦνται ἐξόδων παραστάσεως καὶ τῆς ἀποζημιώσεως δι' ἐκτὸς ἕδρας μετακίνησιν, Ν.Σ.Κ. 157/72, σ. 377. — Ν.Δ. 1147/72 «περὶ διοικήσεως τῆς μείζονος Πρωτευούσης», σ. 991. — Β.Δ. 799/72 «περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς ἁρμοδιοτήτων, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ 1147/72, ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν», σ. 1302.—Β.Δ. 800/72 «περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς ἁρμοδιοτήτων, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 Β.Δ. 1147/72, ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (τομέως Ἐμπορίου)», σ. 1304.—Β.Δ. 801/72 «περὶ συστάσεως παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Ἀττικῆς καὶ τοῖς διαμερίσμασιν αὐτῆς, Ἐπιτροπῶν ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (τομέως Ἐμπορίου)», σ. 1306. — Β.Δ. 802/72 «περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς ἁρμοδιοτήτων, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/72, ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (τομέως Ἀπασχολήσεως)», σ. 1310. — Β.Δ. 803/72 «περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς ἁρμοδιοτήτων, ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (Γενικῆς Δ/νσεως Φορολογίας), κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/72», σ. 1312. — Β.Δ. 804/72 «περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς ἁρμοδιοτήτων, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/72, ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν», σ. 1313.— Β.Δ. 805/72 «περὶ καθορισμοῦ τῶν κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄνθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/72, διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς, ἁρμοδιοτήτων ἐπὶ ἀντικειμένων τοῦ Ὑπουργείου Δημ. Ἔργων καὶ συστάσεως Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων εἰς τὴν Νομαρχίαν Ἀττικῆς καὶ τὰ διαμερίσματα αὐτῆς», σ. 1315. —

ΝΟΜΑΡΧΑΙ : Συνέδριον Νομαρχῶν ἐν Σπάρτῃ ἔτους 1971, σ. 5. — Θέματα ἡμερησίας διατάξεως Β' συνεδρίου Νομαρχῶν ἐν Σπάρτῃ ἔτους 1971, σ. 8. — Πρακτικὰ Β' συνεδρίου Νομαρχῶν, συνελθόντος ἐν Σπάρτῃ ἀπὸ 25–29 Μαΐου 1971, σ. 9. — Εἰσήγησις Νομάρχου Ἀχαΐας κ. Ν. Ματαράγκα, μὲ θέμα : «Ἐπάρκεια ἢ μὴ τῶν μεταβιβασθεισῶν εἰς τοὺς Νομάρχας ἁρμοδιοτήτων κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ν.Δ. 532/70, πρὸς πλήρη ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, διὰ τῆς διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως, καὶ τυχὸν ὑφιστάμεναι δυσχέρειαι ἐν τῇ ἐνασκήσει των» σ. 9. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 17. — Εἰσήγησις Νομάρχου Ἀττικῆς, κ. Γ. Δημακοπούλου, μὲ θέμα : «Ἡ ὀργανωτικὴ μορφὴ

τῶν διανομαρχιακῶν ὑπηρεσιῶν ὡς ἐνιαίων διοικητικῶν μονάδων καὶ ἡ ἀποστολὴ αὐτῶν». σ. 24. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 36. — Εἰσήγησις Νομάρχου Λαρίσης κ. Ἰωάν. Καστρησίου, μὲ θέμα : «Καθορισμὸς ἐπὶ τοῦ περιφερειακοῦ προγραμματισμοῦ, σχέσεων Υ.Σ.Α.Π., διανομαρχιακῶν ὑπηρεσιῶν, Νομαρχῶν καὶ ὑπηρεσιῶν Νομοῦ, κατὰ τὴν κατάρτισιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν προγραμμάτων ἀναπτύξεως», σ. 41. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 48. — Εἰσήγησις Νομάρχου Ἀρκαδίας, κ. Π. Ἀνδριανοπούλου, μὲ θέμα : «Κατὰ πόσον διὰ τῶν διατάξεων τοῦ σχεδίου τοῦ νέου Κώδικος περὶ Δ. καὶ Κ., ἐπιτυγχάνεται ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν Ο.Τ.Α. καὶ ἐν ἀποφατικῇ περιπτώσει ποῖαι αἱ ἐπενεκτέαι βελτιώσεις», σ. 57. — Διαλογικὴ συζήτησις καὶ προτάσεις Νομαρχῶν, σ. 65. — Χαιρετιστήριος λόγος Ὑπουργοῦ Ἐργασίας κ. Π. Μανωλοπούλου, σ. 80. — Πορίσματα τοῦ συνεδρίου Νομαρχῶν καὶ διαλογικὴ συζήτησις συνέδρων καὶ Ἀντιπροέδρου Κυβερνήσεως κ. Στ. Παττακοῦ, σ. 84. — Λόγος Σεβ. Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ.κ. Ἱεροθέου ἐπὶ τῇ λήξει τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου Νομαρχῶν, σ. 91. — Ἐὰν διευθυνταὶ Ἐσωτερικῶν, ἀναπληροῦντες Νομάρχας δικαιοῦνται ἐξόδων παραστάσεως καὶ τῆς ἀποζημιώσεως, δι' ἐκτὸς ἕδρας μετακίνησιν, Ν.Σ.Κ. 157/72, σ. 377.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ : Ν.Δ. 1069/71 «περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τῆς κειμένης περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Ο.Τ.Α. νομοθεσίας καὶ ὑπολογισμοῦ προϋπηρεσιῶν τινων ὡς συνταξίμων», σ. 435. — Ν.Δ. 1098/72 «περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 83 τοῦ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 Β.Δ. «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων, περὶ τῶν προσόδων τῶν Δ. καὶ Κ.», σ. 438. — Περιλήψεις Ν.Δ. καὶ Β.Δ. ἀφορώντων Δ. καὶ Κ., σ. 752. — Περιλήψεις Ν.Δ. καὶ Β.Δ. ἀφορώντων Δ. καὶ Κ., σ. 754. — Ν.Δ. 1140/1972 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν περὶ καταστάσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων», σ. 877. — Ν.Δ. 1121/72 «περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.», σ. 988. — Ν.Δ. 1147/72 «περὶ διοικήσεως τῆς μείζονος Πρωτευούσης», σ. 991. — Ν.Δ. 1240/72 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος», σ. 1100. — Περιλήψεις Ν.Δ. καὶ Β.Δ. ἀφορώντων Δ. καὶ Κ., σ. 1195. — Ν.Δ. 1316/72 «περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν, καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ν.Π.Δ.Δ.», σ. 1294. — Ν.Δ. 1296/72 «περὶ τακτοποιήσεως τοῦ ἀπομακρυνθέντος, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 402/68 «περὶ ἐξυγιάνσεως Ο.Τ.Α.» προσωπικοῦ», σ. 1296.

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ : Σύστημα συσχετίσεως διοικητικῆς νομοθεσίας, ὑπὸ Γεωργίου Κεφάλα, σ. 1135.

ΝΟΜΙΜΟΦΡΟΣΥΝΗ : Περὶ νομιμοφροσύνης τῶν ὑπαλλήλων, σ. 402. — Ἐν περιπτώσει ἐξαφανίσεως ὑπὸ τοῦ δευτεροβαθμίου συμβουλίου νομιμοφροσύνης τῆς περὶ ἀπολύσεως ἀποφάσεως τοῦ πρωτοβαθμίου, ὁ ὑπάλληλος θεωρεῖται ὡς μηδέποτε ἀπολυθείς, αἰρομένων τῶν δυσμενῶν συνεπειῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ στέρησις τοῦ μισθοῦ, Σ.Ε. 457/72, σ. 702.— Γραμματεῖς κοινοτήτων. Ἀπόλυσις μὴ νομιμόφρονος καὶ ἐπαναφορά. Γνώμη Νομάρχου καθ' ἣν ὁ γραμματεὺς οὗτος δὲν δικαιοῦται λήψεως ἀποδοχῶν διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ διετέλεσεν ἐκτὸς ὑπηρεσίας δὲν ἔχει ἐκτελεστὸν χαρακτῆρα καὶ δὲν προσβάλλεται παραδεκτῶς, Σ.Ε. 1033/72, σ. 704.

Ν.Π.Δ.Δ. : Ἐγκύκλιος κ. Πρωθυπουργοῦ, περὶ ἐκποιήσεως ἀγροτικῶν ἢ ἀστικῶν ἀκινήτων παρὰ τοῦ Δημοσίου ἢ Ν.Π.Δ.Δ., σ. 396. — Γνωστοποίησις ἀπουσιῶν ὑπαλλήλων μηνῶν Φεβρουαρίου-Μαρτίου 1972. Ὑποχρεώσεις καὶ τυχὸν διοικητικαὶ κυρώσεως ἐπιβαλλόμεναι εἰς μετεκπαιδευμένους ὑπαλλήλους, Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. καὶ Ο.Τ.Α., σ. 427. — Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ἐν τῷ βαθμῷ πλεονάζοντος χρόνου ὑπηρεσίας δέον νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ βαθμὸς εἰς ὃν διωρίσθη ὁ ὑπάλληλος καὶ νὰ ἀφαιρῆται ἐκ τοῦ συνολικοῦ χρόνου ὑπηρεσίας ὁ χρόνος ὅστις ἀπῃτεῖτο ὑπὸ τῶν διατάξεων αἵτινες ἴσχυον κατὰ τὴν εἴσοδον τούτου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ καθ' ἕκαστον στάδιον τῆς περαιτέρω ὑπηρεσιακῆς του ἐξελίξεως, Σ.Ε. 198/72, σ. 837. — Περὶ καταβολῆς εἰς τοὺς συνταξιούχους τῶν Ο.Τ.Α. καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ Ν.Π.Δ.Δ. προσθέτου ἡμισείας συντάξεως μηνὸς Αὐγούστου 1972, σ. 865. — Περὶ τῶν ὑπαγομένων ὑπηρεσιακῶν δημοσιεύσεων τοῦ Δημοσίου καὶ Ν.Π.Δ.Δ. εἰς τὸν τύπον, σ. 873. — Β.Δ. 285/72 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τοῦ πειθαρχικοῦ δικαίου τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ Ν.Π.Δ.Δ.», σ. 965. — Ν.Δ. 1121/72 «περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ν.Π.Δ.Δ.», σ. 988. — Περὶ τοῦ συστήματος τηρήσεως στοιχείων τοῦ προσωπικοῦ δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ Ν.Π.Δ.Δ., Πρᾶξις ΑΣΔΥ. 682/72, σ. 1106. — Β.Δ. 715/72 «περὶ κατατάξεως τῶν θέσεων τακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ο.Τ.Α. καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων εἰς κατηγορίας καὶ κλάδους, διαβαθμίσεως τούτων καὶ καθορισμοῦ τῶν εἰδικῶν προσόντων διορισμοῦ εἰς τὰς θέσεις ταύτας», σ. 1196. — Ν.Δ. 1316/72 «περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ν.Π.Δ.Δ., σ. 1294. — Β.Δ. 776/72 «περὶ ἐπεκτάσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 321/69 «περὶ Κώδικος Δημοσίου Λογιστικοῦ» ἐπὶ τῶν Ν.Π.Δ.Δ.», σ. 1298.— Ὑπουργ. ἀπόφασις 4774/72 «περὶ τῶν ἐκθέσεων οὐσιαστικῶν προσόντων τοῦ προσωπικοῦ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν — πλὴν ἐκπαιδευτικῶν — καὶ ἁπάντων τῶν Ν.Π.Δ.Δ.», σ. 1319.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ : Τροποποίησις ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας Δημοτικοῦ νοσοκομείου. Προσωπικὸν συνεργείων συνδέεται διὰ σχέσεως ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ διὰ συμβάσεως ἐργασίας ἀορίστου χρόνου. Κατάργησις θέσεων δημιουργεῖ διαφορὰν ἰδιωτικοῦ δικαίου, Σ.Ε. 1242/72, σ. 705.

Ξ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ : Περὶ παροχῆς εἰδικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἐκπτώσεων εἰς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις, σ. 1091.

Ο

Ο.Δ.Ε.Π. : Ἀπαλλάσσεται τοῦ φόρου ἀκαλύπτων χώρων, Σ.Ε. 2492/71, σ. 265.

ΟΔΗΓΟΣ : Ἀποδοχαὶ τῶν ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου ὁδηγῶν αὐτοκινήτου, σ. 738. — Ὑπερωριακὴ ἀπασχόλησις τῶν μονίμων, ὡς καὶ τῶν ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου ὁδηγῶν αὐτοκινήτων τῶν Νομαρχῶν, σ. 1072.

ΟΔΟΙ : Ὅροι συμβάσεως καὶ τεχνικαὶ προδιαγραφαὶ μελετῶν ἐκπονήσεως ρυμοτομικῶν σχεδίων, ἐφαρμογῆς αὐτῶν, ὑψομετρικῶν μελετῶν ὁδῶν, κτηματογραφήσεων καὶ ἐν γένει τοπογραφικῶν μελετῶν, σ. 392. — Ὀνομασία ἢ μετονομασία ὁδῶν δήμου ἢ κοινότητος, σ. 394. — Περὶ ἱδρύσεως δενδροστοιχιῶν ἐπὶ ὁδῶν καὶ πλατειῶν, σ. 729. — Ὀνομασία καὶ μετονομασία δημοτικῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν, σ. 860.

ΟΔΟΚΑΘΑΡΙΣΤΑΙ : Παροχὴ πληροφοριῶν περὶ ἐπιλύσεως αἰτημάτων των, σ. 1158.

ΟΔΟΠΟΙΙΑ : Παροχὴ ὁδηγιῶν ἐπὶ τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ἀποστελλομένων συμβατικῶν τευχῶν συντάξεως μελετῶν ὁδοποιΐας ἐντὸς κατοικημένων περιοχῶν Δ. καὶ Κ., σ. 388.

ΟΙΚΟΔΟΜΗ : Προϋποθέσεις χορηγήσεως ἀδείας οἰκοδομῆς κ.λπ. ἐπὶ ρυμοτομουμένων ἀκινήτων, Γνωμ. Ν.Σ.Κ. 789/72, σ. 1273.

ΟΜΟΓΕΝΗΣ : Περὶ ἐξακριβώσεως τῆς ἡλικίας ὁμογενῶν διὰ τὴν παρὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων τῶν Η.Π.Α. συνταξιοδότησίν των, σ. 1185.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ : Τροποποίησις ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας Δημοτικοῦ νοσοκομείου. Προσωπικὸν συνεργείων συνδέεται διὰ σχέσεως ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ διὰ συμβάσεως ἐργασίας ἀορίστου χρόνου. Κατάργησις θέσεων δημιουργεῖ διαφορὰν ἰδιωτικοῦ δικαίου, Σ.Ε. 1242/72, σ. 705. — «Περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν», ὑπὸ Χρήστου Κλειώση, σ. 799. — Ὁδηγίαι ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 2 Ν.Δ. 1140/72 «περὶ ψηφί-

σεως, τροποποιήσεως καὶ ἐγκρίσεως τῶν Ο.Ε.Υ. Δ. καὶ Κ. καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ Νομικῶν προσώπων», σ. 866. — Ὁ πρῶτος «Ὀργανισμὸς» τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τὰ ἀρχικὰ στάδια τοῦ Ὑπουργικοῦ θεσμοῦ παρ' ἡμῖν (1822–1832), ὑπὸ Γεωργ. Δημακοπούλου, σ. 1231.

ΟΡΙΑ : Ἐὰν τὴν διαταχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐπιτόπιον ἔρευναν διεξήγαγεν οὐχὶ ὅλον τὸ δικαστήριον ἀλλ' ὡρισμένα μόνον τῶν μελῶν αὐτοῦ, τότε περὶ αὐτῆς δέον νὰ συνταχθῇ ἴδιον πρακτικὸν περιλαμβάνον τὰ πορίσματα τῶν διεξαγαγόντων τὴν ἔρευναν, Σ.Ε. 1268/71, σ. 264. — Δ. καὶ Κ. Σύμπτωσις μεταξὺ ἀναιρεσείοντος καὶ ἀναιρεσιβαλλομένου λόγῳ καταργήσεως ἀναιρεσειούσης κοινότητος. Κατάργησις δίκης, Σ.Ε. 2886/71, σ. 346. — Διαπιστωθείσης ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς ἀνυπαρξίας καθωρισμένων ὁρίων ὡς καὶ ἰδιοκτησιῶν τῶν κατοίκων, νομίμως τοῦτο προέβη εἰς τὸν καθορισμὸν τούτων βάσει τῶν εἰς βοσκησίμους τόπους ἀναγκῶν τῶν κατοίκων τῶν δύο κοινοτήτων, αἰτιολογουμένης οὕτως τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου, Σ.Ε. 1241/72, σ. 678. — Οὔτε Νομάρχης οὔτε ἄλλη διοικητικὴ ἀρχὴ δύναται ν' ἀναθέσῃ εἰς Ἐπιτροπὴν ἢ ἄλλο ὄργανον τὴν τοποθέτησιν ὁροθετικῶν σημείων ἐπὶ τῆς καθορισθείσης ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὁρίων ὁριογραμμῆς, ἥτις ἁρμοδιότης ἀνήκει εἰς τὰ ἁρμόδια ὄργανα, Σ.Ε. 3585/71, σ. 819. — Περὶ τῶν ἐχόντων ἁρμοδιότητα δικαστηρίων, νὰ ἐπιληφθοῦν τῆς ἐφαρμογῆς ὁριστικῆς καὶ ἀμετακλήτου ἀποφάσεως διοικητικοῦ δικαστηρίου ὁρίων ἢ ἐπιτροπῆς ὁρίων, ἐν περιπτώσει ἐξαφανίσεως τῶν ὁροθετικῶν σημείων, μεταξὺ Δ. καὶ Κ., ΝΣΚ 523/72, σ. 848. — Σύνταξις πρακτικοῦ ἐπιτοπίου ἐρεύνης ὑπὸ δικαστηρίου. Ἀναιρετέα ἀπόφασις λόγῳ μὴ τηρήσεως οὐσιώδους τύπου διαδικασίας. Φυσικὰ ὅρια διαδίκων κοινοτήτων. Ἔλλειψις νομίμου αἰτιολογίας, Σ.Ε. 750/72, σ. 1046. — Ἀπόφασις καθορισμοῦ ὁρίων μεταξὺ δύο Ο.Τ.Α. ἰσχύει καὶ ἔναντι παντὸς τρίτου. Δικαίωμα παντὸς τρίτου Ο.Τ.Α. δι' ἄσκησιν προσφυγῆς κατὰ ἐκθέσεως ἢ τριτανακοπῆς κατ' ἀποφάσεως ἐντὸς τριακονθημέρου προθεσμίας ἀπὸ γνώσεως αὐτῆς, Σ.Ε. 849/72, σ. 1047.— Διὰ τὴν ἄσκησιν ἐνδίκων μέσων ὑπὸ Ο.Τ.Α. ἀπαιτεῖται ἄδεια τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, Σ.Ε. 2696/72, σ. 1265.

Π

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ : Τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν δὲν ἀπαλλάσσεται τῆς ὑποχρεώσεως καταβολῆς τέλους καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ διότι τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ φόρον, τέλος ἢ δικαίωμα, ἀλλ' ἀναγκαστικὴν εἰσφοράν, Σ.Ε. 757/72, σ. 1053.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ : Παραγραφὴ δικαιώματος πρὸς ἀποζημίωσιν Ο.Τ.Α. περιφερείας Νομοῦ Πιερίας ἔναντι τῶν ὑπευθύνων τῶν ἀνωμάλως κατὰ τὴν

περίοδον 1958–1962 ἐκτελεσθέντων ἔργων, Ν.Σ.Κ. 415/71, σ. 708. — Ἡ διάταξις ἡ ὁρίζουσα τὰ τοῦ χρόνου παραγραφῆς τῶν ἐκ βεβαιωθέντων φόρων δικαιωμάτων τῶν Δ. καὶ Κ. ἀφορᾷ καὶ τὴν παραγραφὴν τοῦ δικαιώματος πρὸς βεβαίωσιν τῶν φόρων (ἄρθρ. 60 Ν.Δ. 3033/54. Μεταγενέστεραι διατάξεις δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῆς παρούσης ὑποθέσεως (ἄρθρ. 2 καὶ 6 Ν.Δ. 344/68), Σ.Ε. 1522/72, σ. 833. — Τὸ δικαίωμα τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος πρὸς ἐπιβολὴν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων, ὑπόκειται εἰς ἐπταετῆ παραγραφήν, ἀρχομένην ἀφ' οὗ χρόνου συνέτρεξαν αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμεναι πραγματικαὶ προϋποθέσεις διὰ τὴν γέννησιν τοῦ δικαιώματος καὶ οὐχὶ ἀφ' οὗ χρόνου κατέστη δυνατὴ ἡ βεβαίωσις αὐτοῦ, Σ.Ε. 861/72, σ. 1163.

ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟΝ : Χαρτοσήμανσις αἰτήσεων, ἀδειῶν χρήσεως πεζοδρομίων καὶ συστάσεως διαφημίσεων, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 3 παρ. 7 καὶ 5 παρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 703/70, σ. 339.

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ : Προστασία καὶ καθαριότης τοῦ περιβάλλοντος, σ. 730.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ : «Ἐπιθεώρησις Δ. καὶ Κ. τῆς Ἑλλάδος», σ. 816. — Μηνιαῖον εἰκονογραφημένον περιοδικὸν «ΛΑΜΨΙΣ» Γεωργ. Κουμαντάκη, σ. 1044. — Περὶ ἐγγραφῆς τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. εἰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικά, σ. 1258.

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ : Πιστοποιητικὰ δι' ἔκδοσιν ἀστυνομικῆς ταυτότητος, σ. 284.

ΠΛΑΤΕΙΑ : Περὶ ἱδρύσεως δενδροστοιχιῶν ἐπὶ ὁδῶν καὶ πλατειῶν, σ. 729.— Περὶ ὀνομασίας καὶ μετονομασίας δημοτικῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν, σ. 860.

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ : Πελεοδομικὴ προστασία τῆς ψυχικῆς ὑγείας, ὑπὸ Ἰωάννου Μιχαήλ, σ. 783.

ΠΟΛΥΕΤΙΑ : Αἱ συνταξιοδοτικοῦ δικαίου διατάξεις δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν διὰ τὴν χορήγησιν τῶν προσαυξήσεων πολυετίας καὶ τριετιῶν, σ. 402.

ΠΡΑΣΙΝΟΝ : Ἔτος ἀναδασώσεως 1972 καὶ μακρόπνοον πρόγραμμα πρασίνου, σ. 393. — Περὶ τῶν ἐκτάσεων πρασίνου Δ. καὶ Κ., σ. 861.

ΠΡΟΑΓΩΓΗ : Περὶ τοῦ χρόνου προαγωγῆς κλητῆρος, σ. 745. — Διὰ τὴν προαγωγὴν δημοτικοῦ κλητῆρος ἀπὸ τοῦ 11ου εἰς τὸν 10ον βαθμὸν ἀπαιτεῖται διετὴς ὑπηρεσία ἐν τῷ 11ῳ βαθμῷ καὶ οὐχὶ τετραετής, Σ.Ε. 634/1972, σ. 843. — Περὶ νομιμότητος προαγωγῆς ὑπαλλήλου Ε.Δ.Κ.Ε., Γνωμ. Χρήστου Παπανδρέου, σ. 1062. — Προακτέοι κατ' ἐκλογὴν χαρακτηρίζονται οἱ διακριθέντες διὰ τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸ ἦθος αὐτῶν καὶ ἐπιδείξαντες ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα καὶ ἀφοσίωσιν, κατ' ἀρχαιότητα δὲ οἱ ἔχοντες ἦθος καὶ ἱκανότητα, δυνάμενοι δὲ ν' ἀνταποκρίνωνται εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ. Ἡ ἀπόφασις τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου δέον νὰ εἶναι πλήρως ἠτιολογημένη, Σ.Ε. 908/72, σ. 1171.

ΠΡΟΪΟΝΤΑ : Προστασία προϊόντων ἐγχωρίου βιομηχανίας, σ. 295. —

'Εκστρατεία διὰ τὴν προβολὴν τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων μέσῳ Ο.Τ.Α., σ. 429.

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ : Τήρησις διαδικασίας προμηθειῶν, ἐκτὸς ἐνιαίου Προγράμματος, σ. 1071.

ΠΡΟΣΤΙΜΟΝ : 'Επιτροπαὶ ἄρθρου 72 Β.Δ. 24.9.58 δύνανται νὰ προβαίνωσιν εἰς μείωσιν ἐπιβληθέντος προστίμου, Ν.Σ.Κ. 1079/71, σ. 852.

ΠΡΟ·Υ·ΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ : Περὶ τῶν ἀναλαμβανομένων καὶ μὴ ἐξοφλουμένων ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους δαπανῶν Δ. καὶ Κ., σ. 263. — Τῶν Ο.Τ.Α. ἔτους 1973, σ. 1084.

ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ : Ν.Δ. 1147/1972 «περὶ μείζονος Πρωτευούσης», σ. 991.

Ρ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ : 'Εκπομπαί : 131η τῆς 19.11.71 : Συνέντευξις δημάρχου Συκεῶν-Θεσσαλονίκης κ. Χαραλάμπους Στάθη, σ. 307 καὶ 999. — 132α τῆς 26.11.71 : Συνέντευξις δημάρχου Ζωγράφου-'Αττικῆς κ. 'Ιωάννου Καζάκου, σ. 309. — 133η τῆς 3.12.71 : Συνέντευξις δημάρχου Καλαμαριᾶς - Θεσσαλονίκης κ. 'Ιωάννου Μαρκοπούλου, σ. 311 καὶ 1000. — 134η τῆς 10.12.71 : Συνέντευξις δημάρχου Σωχοῦ - Θεσσαλονίκης κ. Νικολάου Ξανθοῦ, σ. 314 καὶ 1003. — 135η τῆς 17.12.71 : Συνέντευξις Προέδρου Κοινότητος Βασιλιτσίου Μεσσηνίας κ. Λεωνίδα Γαϊτάνη, σ. 315. — 136η τῆς 31.12.72 : Συνέντευξις δημάρχου 'Ερμουπόλεως κ. Σταύρου Βαφία, σ. 449. — 137η τῆς 3.1.72 : Συνέντευξις Προέδρου Κοινότητος Βριλησσίων - 'Αττικῆς κ. Μαρ. Δεσποτίδη, σ. 456. — 139η τῆς 17.1.72 : Συνέντευξις δημάρχου Νέας Φιλαδελφείας 'Αττικῆς κ. Δημητρίου Χριστοδουλοπούλου, σ. 461. — 140ὴ τῆς 24.1.72 : Συνέντευξις Προέδρου Κοινότητος Νέας 'Ερυθραίας 'Αττικῆς κ. Δημητρίου 'Αναγνώστου, σ. 464. — 142α τῆς 7.2.72 : Συνέντευξις Προέδρου Κοινότητος Νέας Πεντέλης 'Αττικῆς κ. Μιχαὴλ Βαγιακάκου, σ. 763. — 144η τῆς 21.2.72 : Συνέντευξις δημάρχου 'Αγίων 'Αναργύρων 'Αττικῆς κ. Γεωργίου Γιαννοπούλου, σ. 767. — 146η τῆς 6.3.72 : Συνέντευξις δημάρχου Τριπόλεως κ. Δημ. Σούντρη, σ. 769. — 147η τῆς 13.3.72 : Συνέντευξις Προέδρου Κοινότητος Ψυχικοῦ 'Αττικῆς κ. Λουδοβίκου Γερομήτσου, σ. 773. — 125η τῆς 8.10.72 : Συνέντευξις Προέδρου Κοινότητος Βαρθολομιοῦ 'Ηλείας κ. Δημητρίου Στεργιοπούλου, σ. 997. — 152α τῆς 24.4.72 : Συνέντευξις δημάρχου Μάνδρας 'Αττικῆς κ. Μελετίου Τσαντήλα, σ. 1004. — 154η τῆς 8.5.72 : Συνέντευξις δημάρχου 'Ηρακλείου 'Αττικῆς κ. Πέτρου Δημοπούλου, σ. 1006. — 159η τῆς 12.6.72 : Συνέντευξις δημάρχου Χολαργοῦ κ. 'Αντωνίου Πολύδωρα, σ. 1010. — 161η τῆ. 26.6.72 : Συνέντευξις δημάρχου Κορυδαλλοῦ Πειραιῶς κ. Δημητρίου Καρύγιαννη, σ. 1012. — 168η τῆς 14.8.72 : Συνέντευξις δημάρχου Μοσχάτου 'Αττικῆς κ. 'Ιωάννου

Λαδοπούλου, σ. 1119. — 171η τῆς 4.9.72 : Συνέντευξις Προέδρου Κοινότητος Ραφήνας Ἀττικῆς κ. Ἀντωνίου Κουζᾶ, σ. 1123.

ΡΥΜΟΤΟΜΙΑ : Ὅροι συμβάσεως καὶ τεχνικαὶ προδιαγραφαὶ μελετῶν ἐκπονήσεως ρυμοτομικῶν σχεδίων, ἐφαρμογῆς αὐτῶν, ὑψομετρικῶν μελετῶν ὁδῶν, κτηματογραφήσεων καὶ ἐν γένει τοπογραφικῶν μελετῶν, σ. 392.

Σ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ : Δὲν ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας ἀκαλύπτων χώρων, Σ.Ε. 740/72, σ. 1161.

ΣΠΑΡΤΗ : Συνέδριον Νομαρχῶν ἔτους 1971, σ. 5. — Θέματα ἡμερησίας διατάξεως Β' συνεδρίου Νομαρχῶν συνελθόντος ἐν Σπάρτῃ ἀπὸ 25–29 Μαΐου 1971, σ. 9. — Εἰσήγησις Νομάρχου Ἀχαΐας, κ. Ν. Ματαράγκα, μὲ θέμα : «Ἐπάρκεια ἢ μὴ τῶν μεταβιβασθεισῶν εἰς τοὺς Νομάρχας ἁρμοδιοτήτων κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ν.Δ. 532/70, πρὸς πλήρη ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, διὰ τῆς διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως, καὶ τυχὸν ὑφιστάμεναι δυσχέρειαι ἐν τῇ ἐνασκήσει των», σ. 9. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 17. — Εἰσήγησις Νομάρχου Ἀττικῆς κ. Γ. Δημακοπούλου, μὲ θέμα : «Ἡ ὀργανωτικὴ μορφὴ τῶν διανομαρχιακῶν ὑπηρεσιῶν ἐνιαίων διοικητικῶν μονάδων καὶ ἡ ἀποστολὴ αὐτῶν», σ. 24. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 36. — Εἰσήγησις Νομάρχου Λαρίσης κ. Ἰωάν. Καστρησίου, μὲ θέμα : «Καθορισμὸς ἐπὶ τοῦ περιφερειακοῦ προγραμματισμοῦ, σχέσεων Υ.Σ.Α.Π. διανομαρχιακῶν ὑπηρεσιῶν, Νομαρχῶν καὶ ὑπηρεσιῶν Νομοῦ κατὰ τὴν κατάρτισιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν προγραμμάτων ἀναπτύξεως», σ. 41. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 48. — Εἰσήγησις Νομάρχου Ἀρκαδίας, κ. Π. Ἀνδριανοπούλου, μὲ θέμα : «Κατὰ πόσον διὰ τῶν διατάξεων τοῦ σχεδίου τοῦ νέου Κώδικος περὶ Δ. καὶ Κ., ἐπιτυγχάνεται ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν Ο.Τ.Α. καὶ ἐν ἀποφατικῇ περιπτώσει ποῖαι αἱ ἐπενεκτέαι βελτιώσεις», σ. 57. — Διαλογικὴ συζήτησις καὶ προτάσεις Νομαρχῶν σ. 65. — Χαιρετιστήριος λόγος Ὑπουργοῦ Ἐργασίας κ. Π. Μανωλοπούλου, σ. 80. — Πορίσματα τοῦ συνεδρίου Νομαρχῶν ὡς καὶ διαλογικὴ συζήτησις συνέδρων μετὰ τοῦ Ἀντιπροέδρου Κυβερνήσεως κ. Στυλ. Παττακοῦ, σ. 84. — Λόγος Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ.κ. Ἱεροθέου, σ. 91. — Συνέδριον Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἐν Σπάρτῃ ἀπὸ 25–29 Μαΐου 1971, σ. 101. — Ὀργάνωσις συνεδρίου τῆς Ε.Δ.Κ.Ε., σ. 103. — Θέματα ἡμερησίας διατάξεως συνεδρίου Τ.Α., σ. 104. — Πρόγραμμα ἐργασιῶν συνέδρων, σ. 105. — Χαιρετισμὸς Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σπάρτης καὶ Μονεμβασίας κ.κ. Ἱεροθέου, σ. 110. — Χαιρετισμὸς δημάρχου Σπαρτιατῶν κ. Γ. Λιναρδάκη, σ. 113. —

Ὁμιλία κ. Δ. Ρίτσου, Προέδρου Ε.Δ.Κ.Ε., σ. 115. — Ὁμιλία κ. Στ. Παττακοῦ, Ἀντιπροέδρου Κυβερνήσεως, σ. 117. — Μήνυμα τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Γεωργίου Παπαδοπούλου, σ. 118. — Ὁμιλία κ. Κοζώνη, Ὑφυπουργοῦ Συντονισμοῦ, σ. 124. — Χαιρετισμὸς κ. Ἰωάν. Λαδᾶ, Γενικοῦ Γραμματέως Ὑπουργ. Ἐσωτερικῶν, σ. 127. — Χαιρετισμὸς κ. Δημοπούλου Γεν. Γραμματέως Ὑπουργ. Συντονισμοῦ, σ. 128. — Εἰσήγησις δημάρχου Τριπόλεως, κ. Δημ. Σούντρη μὲ θέμα : «Ἡ τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις ὡς παράγων καὶ διοργανωτὴς τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως», σ. 131. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 142. — Εἰσήγησις δημάρχου Βεροίας κ. Γεωργ. Τσαλέρα, μὲ θέμα : «Αἱ δημόσιαι σχέσεις εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν καὶ ἡ πρὸς τοὺς δημότας ψυχικὴ καὶ ἠθικὴ ἐπαφὴ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχόντων», σ. 144. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 157.— Ὁμιλία τοῦ κ. Γ. Δουβαλοπούλου, Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μὲ θέμα : «Ὁ ρόλος τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχόντων κατὰ τὴν ἄσκησιν τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς», σ. 159. — Ὁμιλία κ. Παπαπαναγιώτου Ὑφυπουργοῦ Γεωργίας, μὲ θέμα : «Δῆμοι καὶ Κοινότητες καὶ δασικὴ πολιτική», σ. 161. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 167. — Εἰσήγησις δημάρχου Ἁλίμου κ. Ἀνδρέου Μαγείρου, μὲ θέμα : «Ἐφαρμογὴ ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν εἰς Ο.Τ.Α.», σ. 170. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 176. — Εἰσήγησις δημάρχου Καρδίτσης, κ. Ἰωάν. Τσικρίκη, μὲ θέμα : «Αἱ σύγχρονοι τάσεις εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν ἐν Ἑλλάδι», σ. 178. — Εἰσήγησις δημάρχου Χαλκιδέων, κ. Θεοφ. Ρεντίφη, μὲ θέμα : «Δυνατότητες οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῶν δήμων τῆς Ἑλλάδος ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τοιαύτας τῶν δήμων τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν», σ. 183. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 192.—Ὁμιλία κ. Στ. Παττακοῦ, Ἀντιπροέδρου Κυβερνήσεως, σ. 193. — Ὁμιλία κ. Δ. Τσάκωνα, Ὑφυπουργοῦ Προεδρίας Κυβερνήσεως, σ. 195. — Εἰσήγησις δημάρχου Ἀρταίων, κ. Ἀνδρέου Κοσσυβάκη, μὲ θέμα : «Ἡ κοινοτικὴ ἀνάπτυξις, ὡς βάσις προόδου καὶ ἐκπληρώσεως τῆς ἀποστολῆς τῶν Ο.Τ.Α.», σ. 204. — Εἰσήγησις δημάρχου Ἁγίου Νικολάου, κ. Δημ. Νιωτάκη, μὲ θέμα : «Ἀστικὴ εὐθύνη δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχόντων», σ. 215. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 222. — Εἰσήγησις δημάρχου Καλαμάτας, κ. Κων. Κουτουμάνου, μὲ θέμα : «Οἰκολογία», σ. 222. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 238. — Ομιλία κ. Ν. Σιώρη, Ὑπουργοῦ Παιδείας, σ. 244. — Ψήφισμα συνεδρίου Τ.Α. τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. ἐν Σπάρτῃ, ἀπὸ 25–29 Μαΐου 1971, σ. 248.

ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΑ : Στρατολογικοὶ πίνακες, σ. 723.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ : Διορισμὸς νέου δημάρχου Ἡρακλείου Κρήτης ὡς καὶ ἐκπροσώπου παρὰ τῇ Ἑνώσει Δ.Κ., σ. 259. — Αἱ συνεδριάσεις τῶν δημοτικῶν

καὶ κοινοτικῶν συμβουλίων εἶναι δημόσιαι, σ. 387. — Ἁρμοδιότητες ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου ἄρθρ. 122 Β.Δ. 406/63, σ. 746. — Περὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου μέλους τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου, Ν.Σ.Κ. 704/72, σ. 1181.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ : Περὶ μὴ ἀπαλλαγῆς τῶν Δ. καὶ Κ. καὶ τῶν συνδέσμων αὐτῶν τοῦ Φ.Κ.Ε. τοῦ Α.Ν. 660/37, Ν.Σ.Κ. 995/71, σ. 367.

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ : Συνέδριον Νομαρχῶν ἐν Σπάρτῃ, ἔτους 1971, σ. 5. — Θέματα ἡμερησίας διατάξεως Β' συνεδρίου Νομαρχῶν ἐν Σπάρτῃ ἀπὸ 25-29 Μαΐου 1971, σ. 8. — Εἰσήγησις Νομάρχου Ἀχαΐας, κ. Ν. Ματαράγκα, μὲ θέμα : «Ἐπάρκεια ἢ μὴ τῶν μεταβιβασθεισῶν εἰς τοὺς Νομάρχας ἁρμοδιοτήτων κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ν.Δ. 532/70, πρὸς πλήρη ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, διὰ τῆς διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως, καὶ τυχὸν ὑφιστάμεναι δυσχέρειαι ἐν τῇ ἐνασκήσει των», σ. 9. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 17. — Εἰσήγησις Νομάρχου Ἀττικῆς, κ. Γ. Δημακοπούλου, μὲ θέμα : «Ἡ ὀργανωτικὴ μορφὴ τῶν διανομαρχιακῶν ὑπηρεσιῶν ὡς ἐνιαίων διοικητικῶν μονάδων καὶ ἡ ἀποστολὴ αὐτῶν», σ. 24. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 36. — Εἰσήγησις Νομάρχου Λαρίσης, κ. Ἰωαν. Καστρησίου, μὲ θέμα : «Καθορισμὸς ἐπὶ τοῦ περιφερειακοῦ προγραμματισμοῦ, σχέσεων Υ.Σ.Α.Π., διανομαρχιακῶν ὑπηρεσιῶν, Νομαρχῶν καὶ ὑπηρεσιῶν Νομοῦ, κατὰ τὴν κατάρτισιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν προγραμμάτων ἀναπτύξεως», σ. 41. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 48. — Εἰσήγησις Νομάρχου Ἀρκαδίας κ. Π. Ἀνδριανοπούλου, μὲ θέμα : «Κατὰ πόσον διὰ τῶν διατάξεων τοῦ σχεδίου τοῦ νέου Κώδικος περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων, ἐπιτυγχάνεται ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν Ο.Τ.Α. καὶ ἐν ἀποφατικῇ περιπτώσει ποῖαι αἱ ἐπενεκτέαι βελτιώσεις», σ. 57. — Διαλογικὴ συζήτησις καὶ προτάσεις Νομαρχῶν, σ. 65. — Χαιρετιστήριος λόγος Ὑπουργοῦ Ἐργασίας κ. Π. Μανωλοπούλου. σ. 80. — Πορίσματα συνεδρίου Νομαρχῶν καὶ διαλογικὴ συζήτησις συνέδρων καὶ Ἀντιπροέδρου Κυβερνήσεως κ. Στυλ. Παττακοῦ, σ. 84. — Λόγος Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ.κ. Ἱεροθέου, σ. 91. — Συνέδριον Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἐν Σπάρτῃ, ἀπὸ 25-29 Μαΐου 1971, σ. 101. — Ὀργάνωσις συνεδρίου τῆς Ε.Δ.Κ.Ε., σ. 103. — Θέματα ἡμερησίας διατάξεως συνεδρίου Τ.Α., σ. 104. — Πρόγραμμα ἐργασιῶν συνέδρων, σ. 105. — Χαιρετισμός, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σπάρτης καὶ Μονεμβασίας, κ.κ. Ἱεροθέου, σ. 110. — Χαιρετισμὸς δημάρχου Σπαρτιατῶν κ. Γ. Λιναρδάκη, σ. 113. — Ὁμιλία κ. Δ. Ρίτσου, Προέδρου Ε.Δ.Κ.Ε., σ. 115.— Ὁμιλία κ. Στ. Παττακοῦ, Ἀντιπροέδρου Κυβερνήσεως, σ. 117. — Μήνυμα τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Γεωργίου Παπαδοπούλου, σ. 118. — Ὁμιλία κ. Κοζώνη, Ὑφυπουργοῦ Συντονισμοῦ, σ. 124. — Χαιρετισμὸς

κ. Ἰωάννου Λαδᾶ, Γενικοῦ Γραμματέως Ὑπουργ. Ἐσωτερικῶν, σ. 127.— Χαιρετισμὸς κ. Δημοπούλου, Γεν. Γραμματέως Ὑπ. Συντονισμοῦ, σ. 128. — Εἰσήγησις δημάρχου Τριπόλεως κ. Δημ. Σούντρη μὲ θέμα : «Ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις ὡς παράγων καὶ διοργανωτὴς τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως», σ. 131. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 142. — Εἰσήγησις δημάρχου Βεροίας κ. Γεωργ. Τσαλέρα, μὲ θέμα : «Αἱ δημόσιαι σχέσεις εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν καὶ ἡ πρὸς τοὺς δημότας ψυχικὴ καὶ ἠθικὴ ἐπαφὴ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχόντων», σ. 144. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 157. — Ὁμιλία κ. Γ. Δουβαλοπούλου, Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μὲ θέμα : «Ὁ ρόλος τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχόντων κατὰ τὴν ἄσκησιν τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς», σ. 159. — Ὁμιλία κ. Παπαπαναγιώτου, Ὑφυπουργοῦ Γεωργίας, μὲ θέμα : «Δῆμοι καὶ Κοινότητες καὶ δασικὴ πολιτική», σ. 161. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 167. — Εἰσήγησις δημάρχου Ἁλίμου κ. Ἀνδρέου Μαγείρου, μὲ θέμα : «Ἐφαρμογὴ ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν, εἰς Ο.Τ.Α.», σ. 170. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 176. — Εἰσήγησις δημάρχου Καρδίτσης, κ. Ἰωάν. Τσικρίκη, μὲ θέμα : «Αἱ σύγχρονοι τάσεις εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν ἐν Ἑλλάδι», σ. 178. — Εἰσήγησις δημάρχου Χαλκιδέων, κ. Θεοφ. Ρεντίφη, μὲ θέμα : «Δυνατότητες οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῶν δήμων τῆς Ἑλλάδος ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τοιαύτας τῶν δήμων τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν», σ. 183. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 192. — Ὁμιλία κ. Στ. Παττακοῦ, Ἀντιπροέδρου Κυβερνήσεως, σ. 193. — Ὁμιλία κ. Δ. Τσάκωνα, Ὑφυπουργοῦ Προεδρίας Κυβερνήσεως, σ. 195. — Εἰσήγησις δημάρχου Ἀρταίων κ. Ἀνδρέου Κοσσυβάκη, μὲ θέμα : «Ἡ κοινοτικὴ ἀνάπτυξις ὡς βάσις προόδου καὶ ἐκπληρώσεως τῆς ἀποστολῆς τῶν Ο.Τ.Α.», σ. 204. — Εἰσήγησις δημάρχου Ἁγίου Νικολάου Κρήτης, κ. Δημ. Νιωτάκη, μὲ θέμα : Ἀστικὴ εὐθύνη δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν Ἀρχόντων», σ. 215. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου θέματος, σ. 222. — Εἰσήγησις δημάρχου Καλαμάτας, κ. Κων. Κουτουμάνου, μὲ θέμα : «Οἰκολογία», σ. 222. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 238. — Ὁμιλία κ. Ν. Σιώρη Ὑπουργοῦ Παιδείας, σ. 244. — Ψήφισμα συνεδρίου Τ.Α. τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. ἀπὸ 25–29 Μαΐου 1971 ἐν Σπάρτῃ, σ. 248. — Περὶ συγκλήσεως ἐτησίου τακτικοῦ συνεδρίου τῶν Δ. καὶ Κ. τῆς Ἑλλάδος, σ. 260.— Σύγκλησις συνεδρίου Ε.Δ.Κ.Ε. ἀπὸ 13–16ης Μαΐου 1972 εἰς Ἀνεξανδρούπολιν, σ. 333. — Θέματα ἡμερησίας διατάξεως τοῦ συνεδρίου Τ.Α. τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. εἰς Ἀλεξανδρούπολιν, σ. 335. — Ἀπόφασις Δ.Σ. τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. περὶ ὁρισμοῦ χρόνου καὶ τόπου συγκλήσεως ἐτησίου τακτικοῦ συνεδρίου αὐτῆς σ. 477. — Συνέδριον Τ.Α. ἐν Ἀλεξανδρουπόλει ἀπὸ 13ης–16ης Μαΐου 1972, σ. 480. — Κανονισμὸς ἐργασιῶν ἐκπροσώπων τῶν κατὰ Νομοὺς Δ. καὶ Κ., σ. 484.—

'Οργάνωσις συνεδρίου Δ. καὶ Κ. τῆς 'Ελλάδος, σ. 489. — Θέματα ἡμερησίας διατάξεως τοῦ συνεδρίου Δ. καὶ Κ. τῆς 'Ελλάδος, σ. 490. — Πρόγραμμα ἐργασιῶν τῶν συνέδρων, σ. 491. — Χαιρετισμὸς Σεβ. Μητροπολίτου Διδυμοτείχου καὶ 'Ορεστιάδος κ.κ. Κωνσταντίνου, σ. 495. — Χαιρετισμὸς δημάρχου 'Αλεξανδρουπόλεως κ. Χρήστου Λάλα, σ. 496. — Χαιρετισμὸς Προέδρου τοῦ Συνεδρίου καὶ Ε.Δ.Κ.Ε., δημάρχου 'Αθηναίων κ. Δημητρίου Ρίτσου, σ. 498. — 'Ομιλία Α' 'Αντιπροέδρου Κυβερνήσεως κ. Στυλιανοῦ Παττακοῦ, σ. 499. — 'Ομιλία κ. Ν. 'Εφεσίου, 'Αναπληρωτοῦ 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, σ. 502. — Εἰσήγησις δημάρχου Θεσσαλονίκης κ. Χρήστου Φλωρίδη, μὲ θέμα : «Διαρθρωτικὰ προβλήματα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως», σ. 505. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 519. — 'Ανάγνωσις τηλεγραφημάτων πρὸς τὸ συνέδριον, σ. 523. — Εἰσήγησις δημάρχου Περιστερίου κ. Παν. Παναγιωτοπούλου, μὲ θέμα : «Χρηματοδότησις τῶν ἐπενδύσεων καὶ πιστωτικαὶ διευκολύνσεις τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως», σ. 525. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 535. — Εἰσήγησις δημάρχου Πατρέων κ. Κωνστ. Γκολφινοπούλου, μὲ θέμα : «Προβλήματα διοικήσεως τῶν μεγάλων ἀστικῶν κέντρων», σ. 539. — Εἰσήγησις δημάρχου Αἰγάλεω κ. 'Ορφέως Τζανετοπούλου, μὲ θέμα : «Ἔσοδα τῶν ἀστικῶν καὶ ἀγροτικῶν μονάδων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Ἔκτασις, ἀποτελεσματικότης καὶ περιορισμός, ἀνάγκη ἐναρμονίσεως μετὰ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως. Δυναταὶ πηγαὶ ἐσόδων», σ. 545.— Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 557. — Εἰσήγησις δημάρχου Κομοτηναίων κ. 'Ιωάννου Γραμματικάκη μὲ θέμα : «Ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις ὡς συντελεστὴς τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως», σ. 559. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 564. — 'Επέκτασις χορηγίας καὶ εἰς Προέδρους Κοινοτήτων. ὑπὸ 'Αλεξ. Γκόρα, Προέδρου Κοινότητος 'Ερατύρας Κοζάνης, σ. 565. — Εἰσήγησις δημάρχου Ρόδου, κ. Γεωργ. Βρούχου μὲ θέμα : «Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις καὶ ἐπιχειρηματικὴ δραστηριότης», σ. 567. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 571. — Εἰσήγησις δημάρχου 'Αγρινίου κ. Μάνθου Βεργώνη μὲ θέμα : «Σχέσεις μεταξὺ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ Περιφερειακῆς Διοικήσεως (Περιφερειακῶν Διοικήσεων καὶ Νομαρχιῶν), σ. 573. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 580. — Εἰσήγησις δημάρχου Ρεθύμνης κ. Δημ. 'Αρχοντάκη μὲ θέμα : «Προβλήματα προσωπικοῦ καὶ ἐκσυγχρονισμὸς τῶν ὑπηρεσιῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων», σ. 581. — Διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, σ. 588.—'Ομιλία τοῦ κ. Κων. Μπράβου, 'Υφυπουργοῦ – Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ 'Αν. Μακεδονίας καὶ Θράκης, σ. 589. — Ψήφισμα δημάρχων πρὸς συνέδριον, σ. 593. — Προσφορὰ Προέδρου συνεδρίου πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην 'Αλεξανδρουπόλεως κ.κ. Κωνστάντιον, σ. 595. — Εὐχαριστήρια Μητροπολίτου πρὸς συνέδρους σ. 596. — Προτάσεις δημάρχων

πρὸς συνέδριον, σ. 598. — Προτάσεις δημάρχου Μεσσήνης εἰς συνέδριον Ἀλεξανδρουπόλεως, σ. 663. — Ὁρισμὸς ἡμερομηνίας καὶ τόπου συγκλήσεως ἐτησίου συνεδρίου Ε.Δ.Κ.Ε. ἔτους 1973, σ. 1038–1039.

ΣΥΝΤΑΞΙΣ : Ν.Δ. 1069/71 «περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τῆς κειμένης περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς ὑπαλλήλους Ο.Τ.Α. νομοθεσίας καὶ ὑπολογισμοῦ προϋπηρεσιῶν τινων ὡς συνταξίμων», σ. 435. — Καταβολὴ ἠὐξημένων συντάξεων, Ν.Δ. 1121/72, σ. 742. — Περὶ καταβολῆς εἰς συνταξιούχους Ο.Τ.Α. καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ Ν.Π.Δ.Δ. ἡμισείας συντάξεως μηνὸς Αὐγούστου 1972, σ. 865. — Περὶ ἐξακριβώσεως τῆς ἡλικίας ὁμογενῶν διὰ τὴν παρὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων Η.Π.Α. συνταξιοδότησίν των, σ. 1185.

ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ : Χορήγησις δώρου Πάσχα 1972 εἰς δημοτικοὺς καὶ κοινοτικοὺς συνταξιούχους, σ. 407. — Περὶ χορηγήσεως ἐφ' ἅπαξ ἐπιδόματος ἀεροθεραπείας κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον 1972 εἰς δημοτικοὺς καὶ κοινοτικούς, σ. 747. — Καταβολὴ ἡμισείας συντάξεως μηνὸς Αὐγούστου 1972 εἰς συνταξιούχους Ο.Τ.Α. καὶ εἰς τοὺς παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ Ν.Π.Δ.Δ., σ. 865. — Χορήγησις δώρου Χριστουγέννων 1972 καὶ Νέου Ἔτους 1973 εἰς δημοτικούς, σ. 1186.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΠΟΛΕΩΣ : Εἰσφορὰ λόγῳ ἐπεκτάσεως σχεδίου πόλεως. Ἡ ἀπόφασις δέον νὰ καθορίζῃ εἰδικῶς τὴν συνδρομὴν τῶν προϋποθέσεων ἐπιβολῆς τοῦ τέλους, Σ.Ε. 2852/71, σ. 273. — Εἰσφρρὰ λόγῳ τροποποιήσεως σχεδίου πόλεως. Ἔνδικον μέσον ἐκ μέρους δήμου δύναται ν' ἀσκηθῇ νομίμως ἀποφάσει δημαρχιακῆς ἐπιτροπῆς ἢ διὰ μεταγενεστέρας ἐγκρίσεως ὑπὸ ταύτης ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως ὑπὸ τοῦ δημάρχου λόγῳ προφανοῦς κινδύνου, Σ.Ε. 1082/72, σ. 687. — Ὁ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου καθορισμὸς τῆς ἀξίας τοῦ οἰκοπέδου ἐφ' οὗ ἡ εἰσφορὰ δέον νὰ ἐνεργηθῇ κατὰ νόμιμον διαδικασίαν ἤτοι ἐκ τῶν προσαχθέντων ὑπὸ τῶν διαδίκων στοιχείων ἢ ἐξ ἀποδείξεων μετὰ σχετικὴν προδικαστικὴν ἀπόφασιν καὶ καθορισμὸν τῶν ληφθεισῶν ὑπ' ὄψιν πληροφοριῶν, Σ.Ε. 1249/72, σ. 694. — Ἐὰν ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 4 ἄρθρου 11 Ν.Δ. 703/70 μεταβιβάσεως, καθ' ἣν ἡ λόγῳ ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου πόλεως δήμου ἢ κοινότητος εἰσφορὰ εἶναι ἀπαιτητὴ πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ συμβολαίου, περιλαμβάνεται μόνον ἡ λόγῳ πωλήσεως τοιαύτη καὶ ὄχι ἡ λόγῳ διανομῆς, συστάσεως προικός, δωρεᾶς κλπ., Ν.Σ.Κ. 329/72, σ. 711. — Διὰ τὰ ἐκτὸς σχεδίου πόλεως ἀκίνητα δύναται νὰ ἐπιβληθῇ τέλος καθαριότητος ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ἀλλὰ τοῦτο δέον νὰ ἀναφέρηται ρητῶς ἐν τῇ σχετικῇ ἀποφάσει, Σ.Ε. 2585/72, σ. 1262.

Τ

Τ.Α.Δ.Κ.Υ. : Δὲν ὑπόκεινται εἰς κράτησιν 2 % ἡ ἀμοιβὴ ἰδιώτου μηχανικοῦ συντάξαντος μελέτην ρυμοτομίας καὶ τοπογραφικὴν ἀποτύπωσιν κοινότητος ἢ δήμου, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρ. 1 Β.Δ. 468/68, Ν.Σ.Κ. 444/72, σ. 846.

ΤΑΜΕΙΑ : Εἰσφοραὶ π.ἔ. ὑπὲρ ταμείου ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως ἐργατοτεχνιτῶν δομικῶν καὶ ξυλουργικῶν ἐργασιῶν, Ν.Σ.Κ. 1153/65, σ. 341. — Περὶ συντάξεως καὶ ὑποβολῆς τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ ἰσολογισμοῦ Νομ. Ταμείων ἔτους 1971, σ. 724. — Κράτησις 0,50 % ὑπὲρ ΤΕΔΚ, διενεργουμένη ὑπὸ τῶν δημοσίων Ταμείων ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν εἰσπραττομένων ἐσόδων Δ. καὶ Κ., σ. 862. — Περὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου-μέλους τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου, Ν.Σ.Κ. 704/72, σ. 1181.

Τ.Π.Δ. : Διευκρινήσεις ἐπὶ ἐφαρμογῆς Α.Ν. 344/68 καὶ Ν.Δ. 1125/72, σ. 1040.

ΤΑΥΤΟΤΗΣ : Πιστοποιητικὰ δι' ἔκδοσιν δελτίου ἀστυνομικῆς ταυτότητος, σ. 284.

ΤΑΦΟΙ : Περὶ προστασίας ἐν γένει τῶν τάφων Ἀγωνιστῶν τῆς Ἐπαναστάσεως 1821, σ. 1077.

ΤΡΑΠΕΖΑ : Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δὲν ἀπαλλάσσεται τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν φόρων καὶ δικαιωμάτων, Σ.Ε. 754/72, σ. 1055.

ΤΡΙΕΤΙΑ : Ἑρμηνεία ἄρθρ. 1 παρ. 1 Ν.Δ. 807/71, περὶ προσαυξήσεως ἐπιδόματος εὐδοκίμου παραμονῆς, Σ.Ε. 3102/71, σ. 360. — Αἱ συνταξιοδοτικοῦ δικαίου διατάξεις δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν διὰ τὴν χορήγησιν πολυετίας καὶ τριετιῶν, σ. 402. — Ἐφαρμογὴ διατάξεων Ν.Δ. 807/71, σ. 424. — Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ἐν τῷ βαθμῷ πλεονάζοντος χρόνου ὑπηρεσίας δέον νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ βαθμὸς εἰς ὃν διωρίσθη ὁ ὑπάλληλος καὶ νὰ ἀφαιρῆται ἐκ τοῦ συνολικοῦ χρόνου ὑπηρεσίας ὁ χρόνος ὅστις ἀπητεῖτο ὑπὸ τῶν διατάξεων αἵτινες ἴσχυον κατὰ τὴν εἴσοδον τούτου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ καθ' ἕκαστον στάδιον τῆς περαιτέρω ὑπηρεσιακῆς του ἐξελίξεως, Σ.Ε. 198/72, σ. 837. — Προσαύξησις δημοτικῶν ὑπαλλήλων λόγῳ εὐδοκίμου παραμονῆς. Διαδικασία χορηγήσεως, Σ.Ε. 557/72, σ. 841. — Χορήγησις τριετιῶν εἰς δημ. ὑπαλλήλους βάσει τῆς ὑπ' ἀριθ. 198/72 ἀποφάσεως Σ.Ε., σ. 1041. — Περὶ νομιμότητος τῆς ἀπὸ 14.1.73 αἰτήσεως κλητῆρος Ε.Δ.Κ.Ε., Γνωμ. Χρήστου Παπανδρέου, σ. 1064. — Ἁρμόδια ὄργανα διὰ τὴν χορήγησιν προσαυξήσεων τριετιῶν, σ. 1175. — Χορήγησις προσαυξήσεως τριετιῶν εἰς ὑπαλλήλους Δ. καὶ Κ. διορισθέντας εἰς θέσεις γραφέως ἐπὶ βαθμοῖς 11ῳ–9ῳ ἢ 11ῳ–6ῳ καὶ προαχθέντας εἰς θέσεις γραμματέως ἐπὶ βαθμοῖς 8ῳ–6ῳ, σ. 1188. — Ἐπίδομα εὐδοκίμου παραμονῆς (τριετιῶν) ὑπαλλήλων Ο.Τ.Α., Α.Σ.Δ.Υ. 4226/72, σ. 1190.

ΤΥΠΟΣ : Ἐπὶ πληρωμῇ καταχωρίσεις εἰς τὸν ἑλληνικὸν καὶ ξένον τύπον, σ. 430.

Υ

ΥΓΕΙΑ : Πολεοδομικὴ προστασία τῆς ψυχικῆς ὑγείας, ὑπὸ Ἰωάννου Μιχαήλ, σ. 783.

ΥΔΑΤΑ : Ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις πρὸς ἐμπλουτισμὸν ὑδάτων ὑδραγωγείου δήμων. Ἡ δημοσίευσις τῆς πράξεως ἀπαλλοτριώσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα Κυβερνήσεως ἀποτελεῖ συστατικὸν στοιχεῖον ταύτης. Ὅθεν ὁ ὑπογράφων ταύτην Νομάρχης δέον νὰ εἶναι τοιοῦτος καὶ κατὰ τὸν χρόνον δημοσιεύσεως, Σ.Ε. 275/72, σ. 358. — Σύμβασις μετὰ δήμου προμηθείας ὕδατος. Ἔκπτωσις λόγῳ διακοπῆς τῆς παροχῆς. Συμβατικὴ διαφορὰ μὴ ὑπαγομένη εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Συμβ. Ἐπικρατείας, Σ.Ε. 556/72, σ. 696.

ΥΔΡΕΥΣΙΣ : Περὶ τῆς ἐννοίας τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 19 Β.Δ. 24.9.58 ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Ν.Δ. 4260/62 διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν τελῶν ὑδρεύσεως, Ν.Σ.Κ. 54/72, σ. 375. — Σύμβασις μετὰ δήμου προμηθείας ὕδατος. Ἔκπτωσις λόγῳ διακοπῆς τῆς παροχῆς. Συμβατικὴ διαφορὰ μὴ ὑπαγομένη εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν Συμβ. Ἐπικρατείας, Σ.Ε. 556/72, σ. 696. — Αἱ κοινότητες δύνανται νὰ συνομολογοῦν δάνεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων, μετ' ἔγκρισιν τοῦ Νομάρχου καὶ νὰ ἐκτελοῦν τὰ ἔργα ταῦτα διὰ συμβάσεως μετὰ διενέργειαν διαγωνισμοῦ. Ἐξέτασις πληρότητος αἰτιολογίας ὡς πρὸς τὰς ἀρδευτικὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων καὶ τὴν ὕπαρξιν πλεονάσματος ὕδατος πρὸς ὕδρευσιν δι' ἣν τὸ ἔργον, Σ.Ε. 1236/72, σ. 698. — Προμήθεια εἰδικῶν τεμαχίων ὑδρεύσεως ὑπὸ Δ. καὶ Κ., σ. 863.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ : Ὁδοιπορικὰ κλπ. ἔξοδα μετατιθεμένων ὑπαλλήλων Ο.Τ.Α., Α.Σ.Δ.Υ. 5364/72, σ. 289. — Ὑπηρεσία δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου, ληφθεῖσα ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν χορήγησιν χρηματικοῦ βοηθήματος, εἶναι ἀναγνωριστέα παρὰ τῷ Ι.Κ.Α., Ν.Σ.Κ. 742/71, σ. 371. — Ἡμέραι κινήσεως ἐκτὸς ἕδρας τῶν τεχνικῶν ὑπαλλήλων Β' κατηγορίας τῆς Τ.Υ.Δ.Κ., σ. 397. — Περὶ νομιμοφροσύνης αὐτῶν σ. 402. — Ὀργάνωσις προγράμματος μετεκπαιδεύσεως ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, σ. 411. — Ἐφαρμογὴ τῶν, περὶ τοῦ ὑποχρεωτικοῦ τῆς ἀδείας τῶν κυοφορουσῶν καὶ συμψηφισμοῦ τῆς κανονικῆς αὐτῶν ἀδείας, διατάξεων τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν.Δ. 751/70, σ. 419. — Ἐφαρμογὴ διατάξεων Ν.Δ. 807/71, σ. 424. — Γνωστοποίησις ἀπουσιῶν ὑπαλλήλων, μηνῶν Φεβρουαρίου–Μαρτίου 1972. Ὑποχρεώσεις καὶ τυχὸν διοικητικαὶ κυρώσεις ἐπιβαλλόμεναι εἰς μετεκπαιδευομένους ὑπαλλήλους Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. καὶ Ο.Τ.Α., σ. 427. — Ν.Δ. 1069/1971 «περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τῆς κειμένης περὶ ἀπονομῆς

συντάξεως εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Ο.Τ.Α. νομοθεσίας καὶ ὑπολογισμοῦ προϋπηρεσιῶν τινων ὡς συνταξίμων», σ. 435. — Πρότασις δημάρχου Μάνδρας – Ἀττικῆς, διὰ τὴν προσέλευσιν εἰς τοὺς δήμους ἱκανῶν καὶ μορφωμένων ὑπαλλήλων, σ. 667. — Ἐν περιπτώσει ἐξαφανίσεως ὑπὸ τοῦ δευτεροβαθμίου συμβουλίου νομιμοφροσύνης τῆς περὶ ἀπολύσεως ἀποφάσεως τοῦ πρωτοβαθμίου, ὁ ὑπάλληλος θεωρεῖται ὡς μηδέποτε ἀπολυθείς, αἱρομένων τῶν δυσμενῶν συνεπειῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ στέρησις τοῦ μισθοῦ, Σ.Ε. 457/72, σ. 702. — Περὶ ἐνταχθέντων ὑπαλλήλων Δήμου Καλαμαριᾶς, Γνωμ. νομ. συμβ. Δήμου, σ. 717. — Ἀποδοχαὶ τῶν ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου ὁδηγῶν αὐτοκινήτου, σ. 738. — Πρόγραμμα μετεκπαιδεύσεως δημ. ὑπαλλήλων ὑπηρετούντων εἰς τμήματα Οἰκ. Διοικήσεως τῶν Ἐπιθεωρήσεων καὶ Διευθύνσεων Ἐσωτερικῶν τῶν Περ. Διοικήσεων καὶ Νομαρχιῶν, σ. 740. — Μετεκπαίδευσις ὑπαλλήλων ἐν Ὁλλανδίᾳ ἐπὶ θέματος «Διοίκησις καὶ Ἀνάπτυξις», σ. 741. —Περὶ ὑπερωριακῆς ἀποζημιώσεως ἀπασχολουμένων ὑπαλλήλων εἰς Ο.Τ.Α., σ. 741. — Προκαταβολὴ ἐπιδόματος ἀδείας προσωπικοῦ Ο.Τ.Α. 1972, σ. 749. — Παροχὴ πληροφοριῶν διὰ βαθμολογικὴν ἐξέλιξιν ὑπαλλήλου δήμου Κάσου, σ. 815. — Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ἐν τῷ βαθμῷ πλεονάζοντος χρόνου ὑπηρεσίας δέον νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ βαθμὸς εἰς ὃν διωρίσθη ὁ ὑπάλληλος καὶ νὰ ἀφαιρῆται ἐκ τοῦ συνολικοῦ χρόνου ὑπηρεσίας ὁ χρόνος ὅστις ἀπῃτεῖτο ὑπὸ τῶν διατάξεων αἵτινες ἴσχυον κατὰ τὴν εἴσοδον τούτου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ καθ' ἕκαστον στάδιον τῆς περαιτέρω ὑπηρεσιακῆς του ἐξελίξεως, Σ.Ε. 198/72, σ. 837. — Προσαύξησις δημοτικῶν ὑπαλλήλων λόγῳ εὐδοκίμου παραμονῆς. Διαδικασία χορηγήσεως, Σ.Ε. 557/72, σ. 841. — Διὰ τὴν προαγωγὴν δημοτικῶν κλητήρων ἀπὸ τοῦ 11ου εἰς τὸν 10ον βαθμὸν ἀπαιτεῖται διετὴς ὑπηρεσία ἐν τῷ 11ῳ βαθμῷ καὶ οὐχὶ τετραετής, Σ.Ε. 634/72, σ. 843. — Ὑπάλληλος Ε.Δ.Κ.Ε. Ἀποχώρησις καὶ δικαίωμα εἰς ἀποζημίωσιν. Προθεσμία ἀσκήσεως τῆς ἀγωγῆς, Μον. Πρωτ. Ἀθηνῶν 2856/72, σ. 844. — Δὲν ὑπόκειται εἰς κράτησιν 2 % ὑπὲρ Τ.Α.Δ.Κ.Υ. ἡ ἀμοιβὴ ἰδιώτου μηχανικοῦ συντάξαντος μελέτην ρυμοτομίας καὶ τοπογραφικὴν ἀποτύπωσιν Κοινότητος ἢ Δήμου κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρ. 1 Β.Δ. 468/68, Ν.Σ.Κ. 444/72, σ. 846. — Μετάταξις ὑπαλλήλων ἐκ τῆς Β' ἢ Γ' κατηγορίας εἰς ἀνωτέραν τοιαύτην, σ. 872. — Ν.Δ. 1140/72 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν περὶ καταστάσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων», σ. 877. — Β.Δ. 285/72 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τοῦ Πειθαρχικοῦ δικαίου τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ Ν.Π.Δ.Δ.», σ. 965. — Ν.Δ. 1121/72 «περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.», σ. 988. — Διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἀφορῶσαι εἰς τοὺς Ο.Τ.Α. καὶ τὰ ὄργανα αὐτῶν,

ὑπὸ Χρήστου Παπανδρέου, σ. 1023. — Χορήγησις τριετιῶν εἰς δημοτικοὺς ὑπαλλήλους βάσει τῆς ὑπ' ἀριθ. 198/72 ἀποφάσεως Σ.Ε., σ. 1041. — Περὶ δυνατότητος τροποποιήσεως κανονισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας Ε.Δ.Κ.Ε., Γνωμ. Χρήστου Παπανδρέου, Προϊσταμένου Ὑπηρ. Νομ. Ὑποθέσεων Ε.Δ.Κ.Ε., σ. 1059. — Περὶ νομιμότητος προαγωγῆς ὑπαλλήλου Ε.Δ.Κ.Ε., Γνωμ. Χρήστου Παπανδρέου, σ. 1062. — Περὶ νομιμότητος τῆς ἀπὸ 14.1.72 αἰτήσεως κλητῆρος Ε.Δ.Κ.Ε., Γνωμ. Χρήστου Παπανδρέου, σ. 1064. — Ὑπ' ἀριθ. 54066/Κ.Δ. 28/3.7.72 ἐγκύκλιος Ὑπουργ. Ἐσωτ. «περὶ κώδικος καταστάσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, Ν.Δ. 1140/72, σ. 1070. — Ἐπίδομα πολυετοῦς ὑπηρεσίας προσωπικοῦ μὴ μονιμοποιηθέντος βάσει Ν.Δ. 169/69, σ. 1083. — Ἐφαρμογὴ τοῦ Ν.Δ. 807/71 ἐπὶ μετατάξεως ὑπαλλήλων, σ. 1096. — Ν.Δ. 1240/72 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος», σ. 1100. — Περὶ τοῦ συστήματος τηρήσεως στοιχείων τοῦ προσωπικοῦ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ Ν.Π.Δ.Δ., Πρᾶξις Α.Σ.Δ.Υ. 682/72, σ. 1106. — Δημοτικοί. Κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παρ. 7 ἄρθρου 41 Ν.Δ. 4541/66 ἡμερομίσθιοι ἐμπίπτοντες εἰς διατάξεις ταύτας δὲν δύναται νὰ ἀπολυθοῦν εἰμὴ διὰ παράπτωμα ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 132 τοῦ κώδικος καταστάσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, Σ.Ε. 361/1972, σ. 1166. — Ἐξύβρισις δημάρχου ἀποτελεῖ παράπτωμα συνιστῶν ἀναξιοπρεπῆ διαγωγὴν ὑπαλλήλου, Σ.Ε. 361/72, σ. 1166. — Ἀπόφασις δημάρχου Ἀθηναίων, περὶ ἀπολύσεως ἰατροῦ, λόγῳ καταργήσεως θέσεως. Ἀνεπίτρεπτος ἡ ἀναδρομικὴ ἔνταξις αὐτοῦ. Πρακτικὸν ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου ἀποτελεῖ πρᾶξιν ἐκτελεστήν, Σ.Ε. 843/72, σ. 1168. — Προακτέοι κατ' ἐκλογὴν δημοτικοὶ ὑπάλληλοι χαρακτηρίζονται οἱ διακριθέντες διὰ τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸ ἦθος αὐτῶν καὶ ἐπιδείξαντες ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα καὶ ἀφοσίωσιν, κατ' ἀρχαιότητα δὲ οἱ ἔχοντες ἦθος καὶ ἱκανότητα. Ἡ ἀπόφασις τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου δέον νὰ εἶναι πλήρως ἠτιολογημένη, Σ.Ε. 908/72, σ. 1171. — Χορήγησις προσαυξήσεως τριετιῶν εἰς ὑπαλλήλους Δ. καὶ Κ. διορισθέντας εἰς θέσεις γραφέως ἐπὶ βαθμοῖς 11ῳ–9ῳ ἢ 11ῳ–6ῳ καὶ προαχθέντας εἰς θέσεις γραμματέως ἐπὶ βαθμοῖς 8ῳ–6ῳ, σ. 1188. — Ἐπίδομα εὐδοκίμου παραμονῆς (τριετιῶν) ὑπαλλήλων Ο.Τ.Α., Α.Σ.Δ.Υ. 4226/72, σ. 1190. — Β.Δ. 709/72 «περὶ καθορισμοῦ ὁρίου ἡλικίας διορισμοῦ εἰς ἐνίας θέσεις τακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ο.Τ.Α.», σ. 1195. — Β.Δ. 715/72 «περὶ κατατάξεως τῶν θέσεων τακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ο.Τ.Α. καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων εἰς κατηγορίας καὶ κλάδους, διαβαθμίσεως τούτων καὶ καθορισμοῦ τῶν εἰδικῶν προσόντων εἰς τὰς θέσεις ταύτας», σ. 1196. — Ἐπὶ ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς ἄρθρ. 8 Ν. 3200/55 προσβλητὴ δι' αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἐνώπιον τοῦ Σ.Ε. εἶναι ἡ ἀπόφασις τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, Σ.Ε. 2582/72, σ. 1262. — Περὶ μὴ ὑπολογισμοῦ ὡς χρόνου δημοτικῆς ὑπηρεσίας τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 689/70

ἐντασσομένων, τοῦ χρόνου τῆς στρατιωτικῆς θητείας αὐτῶν ὡς κληρωτῶν ἢ καθ' ὑποχρέωσιν ἐφέδρων, Γνωμ. Νομ. Συμβ. Δήμου Καλαμαριᾶς, σ. 1270. — Β.Δ. 709/72 «περὶ καθορισμοῦ ὁρίου ἡλικίας διορισμοῦ εἰς ἐνίας θέσεις τακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ο.Τ.Α.», σ. 1276. — Ἀποδοχαὶ τεχνικῶν ὑπαλλήλων δήμων, Γνωμ. Ν.Σ.Κ. 788/72, σ. 1277. — Περὶ τοῦ ἐπιδόματος ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων 1972 τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ο.Τ.Α., σ. 1286. — Παροχὴ ὁδηγιῶν ἐπὶ ἐφαρμογῆς διατάξεων ἄρθρου 58 Β.Δ. 715/72, σ. 1289. — Ν.Δ. 1316/72 «περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ν.Π.Δ.Δ.», σ. 1294. — Ν.Δ. 1296/72 «περὶ τακτοποιήσεως τοῦ ἀπομακρυνθέντος, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 402/1968 «περὶ ἐξυγιάνσεως Ο.Τ.Α.» προσωπικοῦ», σ. 1296. — Ὑπουργ. ἀπόφασις 101197/8643/72 «περὶ τρόπου καταρτίσεως ὑπηρεσιακῆς δράσεως καὶ ἐπιδόσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ο.Τ.Α.», σ. 1317. — Ὑπουργ. ἀπόφασις 4774/72 «περὶ τῶν ἐκθέσεων οὐσιαστικῶν προσόντων τοῦ προσωπικοῦ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν — πλὴν ἐκπαιδευτικῶν — καὶ ἁπάντων τῶν Ν.Π.Δ.Δ.», σ. 1319.

ΘΕΣΙΣ : Θεσμοθέτησις οἰκισμοῦ Γεμιστῆς Κοινότητος Πέπλου Ν. Ἔβρου ὑπὸ τῆς Ε.Δ.Κ.Ε., σ. 803.

ΥΠΕΡΩΡΙΑΙ : Περὶ ὑπερωριακῆς ἀποζημιώσεως ἀπασχολουμένων ὑπαλλήλων εἰς Ο.Τ.Α., σ. 741. — Ὑπερωριακὴ ἀπασχόλησις μονίμων ὡς καὶ τῶν ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου ὁδηγῶν αὐτοκινήτων τῶν Νομαρχῶν, σ. 1072. — Καθιέρωσις ἐπ' ἀμοιβῇ ὑπερωριακῆς ἐργασίας δι' ἐκτελοῦντας καθήκοντα ληξιάρχου, σ. 1177.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ : Περὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ὑπὸ Χρήστου Κλειώση, σ. 799. — Γνωστοποίησις εἰς Ὑπουργεῖον ἐκτάκτων περιστατικῶν, σ. 872. — Ἄμεσος ἐνημέρωσις ἐπὶ ἐκτάκτων περιστατικῶν, σ. 1077. — Τροποποίησις τῆς ὑπ' ἀριθ. 98819/184/10.12.71 ἐγκυκλίου διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου «περὶ προσωρινῆς ἀναστολῆς χορηγήσεως δανείων ἐκ τῶν κεφαλαίων τοῦ ἄρθρου 67 Ν.Δ./3033/54, σ. 1093. — «Ὁ πρῶτος «Ὀργανισμὸς» τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τὰ ἀρχικὰ στάδια τοῦ Ὑπουργικοῦ θεσμοῦ παρ' ἡμῖν (1822–1832)», ὑπὸ Γεωργ. Δημακοπούλου, σ. 1231. — Β.Δ. 699/72 «περὶ μεταβιβάσεως εἰς τοὺς Ὑφυπουργοὺς–Προϊσταμένους τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν», σ. 1290. — Β.Δ. 799/72 «περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς ἁρμοδιοτήτων κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/72, ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν», σ. 1302. — Β.Δ. 800/72 «περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς ἁρμοδιοτήτων, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/72, ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας

(Τομέως 'Εμπορίου)», σ. 1304. — Β.Δ. 801/72 «περὶ συστάσεως παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ 'Αττικῆς καὶ τοῖς διαμερίσμασιν αὐτῆς, 'Επιτροπῶν ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου 'Εθνικῆς Οἰκονομίας (τομέως 'Εμπορίου)», σ. 1306. — Β.Δ. 802/72 «περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου 'Αττικῆς ἁρμοδιοτήτων, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/72, ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου 'Εθνικῆς Οἰκονομίας (Τομέως 'Απασχολήσεως)», σ. 1310. — Β.Δ. 803/72 «περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου 'Αττικῆς ἁρμοδιοτήτων, ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (Γενικῆς Δ/νσεως Φορολογίας) κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/72», σ. 1312. — Β.Δ. 804/72 «περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου 'Αττικῆς ἁρμοδιοτήτων, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/72, ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν», σ. 1313. — Β.Δ. 805/72 «περὶ καθορισμοῦ τῶν, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 Ν.Δ. 1147/72, διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου 'Αττικῆς, ἁρμοδιοτήτων ἐπὶ ἀντικειμένων τοῦ Ὑπουργ. Δημ. Ἔργων καὶ συστάσεως Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων εἰς τὴν Νομαρχίαν 'Αττικῆς καὶ τὰ διαμερίσματα αὐτῆς», σ. 1315.

ΥΠΟΥΡΓΟΣ : Περὶ τῆς τριμελοῦς ἐξ Ὑπουργῶν 'Επιτροπῆς, σ. 737. — «Ὁ πρῶτος «'Οργανισμὸς» τοῦ Ὑπουργείου τῶν 'Εσωτερικῶν καὶ τὰ ἀρχικὰ στάδια τοῦ Ὑπουργικοῦ θεσμοῦ παρ' ἡμῖν (1822–1832)», ὑπὸ Γεωργίου Δημακοπούλου, σ. 1231. — Β.Δ. 699/72 «περὶ μεταβιβάσεως εἰς τοὺς Ὑφυπουργοὺς–Προϊσταμένους τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, σ. 1290.

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ : Περιλήψεις Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων ἀφορωσῶν Δ. καὶ Κ., σ. 299. — Περιλήψεις Ὑπουργ. ἀποφάσεων ἀφορωσῶν Δ. καὶ Κ., σ. 442. — Περιλήψεις Ὑπουργ. ἀποφάσεων ἀφορωσῶν Δ. καὶ Κ., σ. 754. — Περιλήψεις Ὑπουργ. ἀποφάσεων ἀφορωσῶν Δ. καὶ Κ., σ. 1109. — Περιλήψεις Ὑπουργ. ἀποφάσεων ἀφορωσῶν Δ. καὶ Κ., σ. 1217.— Ὑπ' ἀριθ. 101197/8643/72 «περὶ τρόπου καταρτίσεως ἐκθέσεων ὑπηρεσιακῆς δράσεως καὶ ἐπιδόσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ο.Τ.Α.», σ. 1317. — Περιλήψεις Ὑπουργ. ἀποφάσεων ἀφορωσῶν Δ. καὶ Κ., σ. 1342.

Φ

ΦΑΚΕΛΛΟΣ : Περὶ τοῦ συστήματος τηρήσεως στοιχείων τοῦ προσωπικοῦ δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ Ν.Π.Δ.Δ., Πρᾶξις Α.Σ.Δ.Υ. 682/72, σ. 1106.

ΦΟΡΟΙ – ΤΕΛΗ – ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ. — Φόροι : Φορολογίας ἀκαλύπτων χώρων, ἀπαλλάσσεται ὁ 'Οργανισμὸς Διαχειρίσεως 'Εκκλησιαστικῆς Περιουσίας, Σ.Ε. 2492/71, σ. 265. — Φόρος ἀκαλύπτων χώρων, ἐπιβάλλεται ἐπὶ χώρου ἐφ' ὅσον οὗτος ἀποτελεῖ ἄρτιον καὶ οἰκοδομήσιμον

οἰκόπεδον, Σ.Ε. 2797/71, σ. 271. — Φορολογία ἀκαλύπτου χώρου, ὑπολογίζεται εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἀξίας τοῦ χώρου. Ἡ κρίνουσα ἀπόφασις δέον νὰ καθορίζῃ εἰδικῶς τὰ στοιχεῖα ἐξ ὧν συνήγαγε τὴν ἀξίαν τοῦ χώρου, Σ.Ε. 2849/71, σ. 272. — Φορολογικὰ δικαστήρια. Αἴτησις ἐπανασυζητήσεως ἀσκουμένη μετὰ πάροδον τετραετίας τῆς κατὰ νόμον προθεσμίας. Ἀνωτέρα βία. Ποῖα περιστατικὰ συνιστοῦν ταύτην, Σ.Ε. 2348/71, σ. 274. — Ἀπαλλαγὴ ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τῶν Δ. καὶ Κ., σ. 337. — Ἀκαλύπτων χώρων. Ἀναιρετέα ἀπόφασις ὡς ἀναιτιολόγητος ἀναφερομένη ἁπλῶς εἰς τὴν πρωτοβάθμιον ἀπόφασιν καὶ μὴ ἐκφράζουσα οὕτω ἰδίαν τοῦ δικαστηρίου κρίσιν, Σ.Ε. 2890/71, σ. 348. — Ἀκαλύπτων χώρων. Ἡ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου διενέργεια αὐτοψίας προϋποθέτει προδικαστικὴν ἀπόφασιν περὶ τούτου, Σ.Ε. 3000/71, σ. 349. — Ἀκαλύπτων χώρων. Ἀόριστος ἀναφορὰ εἰς τὰς σκέψεις τῆς πρωτοβαθμίου ἀποφάσεως καθιστᾷ τὴν ἀπόφασιν τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου ἀναιτιολόγητον καὶ ὡς τοιαύτην ἀναιρετέαν, Σ.Ε. 3087/71, σ. 350. — Ἀκαλύπτων χώρων. Ἔρευνα τῆς αἰτιολογίας τῆς ἀποφάσεως ὡς πρὸς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ τοῦ ἐφεσείοντος καὶ τὴν λῆψιν ὑπ' ὄψιν ἐγγράφων, Σ.Ε. 3215/71, σ. 354. — Ἡ πρόσκλησις τῶν διαδίκων κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἐφέσεως πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου, ἀποτελεῖ οὐσιώδη τύπον οὗ ἡ μὴ τήρησις καθιστᾷ ἄκυρον τὴν διαδικασίαν, Σ.Ε. 2889/71, σ. 356. — Περὶ μὴ ἀπαλλαγῆς τῶν Δ. καὶ Κ. καὶ τῶν συνδέσμων αὐτῶν Φ.Κ.Ε. τοῦ Α.Ν. 660/37, Ν.Σ.Κ. 995/71, σ. 367. — Τὰ δενδροσκεπῆ οἰκόπεδα ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν, ἔστω καὶ ἂν αὕτη δὲν ὑπερβαίνῃ ἢ ὀλίγον ὑπερβαίνῃ τὸ ἐλάχιστον ὅριον οἰκοδομήσεως. Ἡ ἀπαλλαγὴ ἰσχύει καὶ προκειμένου περὶ οἰκοπέδων ὑπαγομένων εἰς διάταξιν ἄρθρ. 36 § 1 Ν.Δ. 4260/62, Σ.Ε. 1232/72, σ. 690. — Διὰ τὴν ἐνέργειαν συμπληρωματικῆς ἀποδείξεως δέον τὰ δικαστήρια νὰ ἐκδίδουν προδικαστικὴν ἀπόφασιν. Ἐνέργεια ὅθεν αὐτοψίας δέον νὰ προκύπτῃ ὅτι διεξήχθη κατόπιν τοιαύτης ἀποφάσεως, Σ.Ε. 1250/72, σ. 695. — Ἀπαλλαγὴ ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τῶν Δ. καὶ Κ., συνδέσμων καὶ Ε.Δ.Κ.Ε., σ. 725. — Περὶ μὴ ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου εἰσοδήματος τῶν εἰσοδημάτων ἐξ ἐκμισθώσεως οἰκοδομῶν ἢ γαιῶν ὡς καὶ ἐκ κινητῶν ἀξιῶν, σ. 809. — Δικαστικαὶ ἐπιτροπαὶ ἐπιλύσεως φορολογικῶν διαφορῶν. — Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ σύνθεσις τούτων ν' ἀπομακρυνθῇ τῆς γενικῆς ἀρχῆς τῆς ἐκ περιττοῦ ἀριθμοῦ συγκροτήσεως τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων, Σ.Ε. 358/72, σ. 821. — Φορολογικαὶ ἐπιτροπαί. Ἡ προθεσμία πρὸς ἄσκησιν ἐφέσεως ἐνώπιον τῆς δευτεροβαθμίου ἐπιτροπῆς ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς, Σ.Ε. 456/72, σ. 822. — Κλῆσις τῶν διαδίκων πρὸς συζήτησιν ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος. Ἀπόδειξις δι' ἐκθέσεως συνταχθείσης ὑπὸ τοῦ ἐπιδίδοντος, Σ.Ε. 635/72, σ. 823. — Ἐπιτροπαὶ ἐπιλύσεως φορολογικῶν διαφορῶν. — Εἰς ἀναίρεσιν ὑπόκειν-

ται καὶ οἱ εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν ἐκδιδόμεναι ὡς μὴ ὑποκείμεναι εἰς ἔφεσιν, Σ.Ε. 1387/72, σ. 824. — Ἐπιτροπαὶ ἐπιλύσεως φορολογικῶν διαφορῶν. Ἔφεσις κατὰ τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως. Ἐκπρόθεσμον. Ἀνωτέρα βία δυναμένη νὰ δικαιολογήσῃ τὸ ἐκπρόθεσμον δὲν συνιστᾷ ἡ ἐπίκλησις ἀσθενείας μὴ κωλυούσης τὴν δι' ἀντιπροσώπου ἄσκησιν ἐνδίκου μέσου, Σ.Ε. 1425/72, σ. 825. — Ὡς ἀκάλυπτος χῶρος διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου λογίζεται καὶ τὸ τμῆμα ὅπερ κατὰ νόμον δὲν δύναται νὰ καλυφθῇ δι' οἰκοδομῆς. Πλημμελῶς ἠτιολογημένη ἀπόφασις μὴ ἀναφέρουσα εἰδικῶς τὰ στοιχεῖα ἐφ' ὧν ἐστηρίχθη πρὸς προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας, Σ.Ε. 558/72, σ. 826. — Ἡ διάταξις ἄρθρ. 36 § 1 Ν.Δ. 4260/62, ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ ἀτομικῶν ἐπιχειρήσεων ἢ ἑταιρειῶν μὴ ἐχουσῶν νομικὴν προσωπικότητα ἀσκουσῶν ἐπιχειρήσεις δημιουργίας οἰκισμοῦ. Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν εἰς αὐτὰς ἀνηκόντων οἰκοπέδων ἐπιβάλλεται ἐφ' ἅπαξ μόνον κατὰ τὴν μεταβίβασιν εἰς τρίτους, Σ.Ε. 559/72, σ. 829. — Ὁ χῶρος δέον νὰ εἶναι αὐτοτελής, ἄρτιος καὶ οἰκοδομήσιμος κατὰ νόμον. Ἀκάλυπτον τμῆμα συνεχομένης ἐκτάσεως, ὅπερ θὰ ἠδύνατο ν' ἀποτελέσῃ αὐτοτελὲς οἰκόπεδον ὑπόκειται εἰς φόρον αὐτοτελῶς, Σ.Ε. 637/72. σ. 830. — Ἡ διάταξις ἡ ὁρίζουσα τὰ τοῦ χρόνου παραγραφῆς τῶν ἐκ βεβαιωθέντων φόρων δικαιωμάτων τῶν Δ. καὶ Κ. ἀφορᾷ καὶ τὴν παραγραφὴν τοῦ δικαιώματος πρὸς βεβαίωσιν τῶν φόρων (ἄρθρ. 60 Ν.Δ. 3033/54. Μεταγενέστεραι διατάξεις δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῆς παρούσης ὑποθέσεως (ἄρθρ. 2 καὶ 6 Ν.Δ. 344/68, Σ.Ε. 1522/72, σ. 833. — Κατὰ τὴν διαδικασίαν ἐνώπιον φορολογικῶν ἐπιτροπῶν ἄρθρου 72 Β.Δ. 24.9.58 ἰσχύει ἀνακριτικὸν σύστημα, Ν.Σ.Κ. 1079/71, σ. 852. — Περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν δήμων ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν, Γνωμ. νομ. συμβ. Καλαμαριᾶς, σ. 858. — Φορολογικαὶ ἐπιτροπαί. Ἀριθμὸς τῶν μελῶν αὐτῶν δέον νὰ εἶναι περιττός. Ἀνίσχυροι διατάξεις καθιεροῦσαι ἀπομάκρυνσιν ἐκ τῆς γενικῆς ταύτης ἀρχῆς, Σ.Ε. 359/72, σ. 1049. — Κλῆσις διαδίκων ἀποτελεῖ οὐσιώδη τύπον τῆς διαδικασίας. Ἀπόδειξις διὰ προσκλήσεως κοινοποιουμένης ἐπὶ ἀποδείξει, Σ.Ε. 366/72, σ. 1050. — Ἀκαλύπτων χώρων. Χαρακτὴρ ἀκαλύπτου χώρου ὡς αὐτοτελοῦς οἰκοπέδου ἀρτίου καὶ οἰκοδομησίμου. Ἐπὶ ὑπάρξεως οἰκοδομῶν φόρος ἐπιβάλλεται ἐὰν ἡ ἀξία αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνῃ τὸ ἓν πέμπτον τῆς ἀξίας τῆς ὅλης ἐκτάσεως, Σ.Ε. 638/72, σ. 1051. — Ἀπαλλαγαὶ Δ. καὶ Κ. ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν, σ. 1068. — Περὶ ἐγκαίρου συγκροτήσεως τῶν φορολογικῶν ἐπιτροπῶν διὰ τὸ ἔτος 1973, σ. 1089. — Τὸ δικαίωμα τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος πρὸς ἐπιβολὴν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων, ὑπόκειται εἰς ἑπταετῆ παραγραφήν, ἀρχομένην ἀφ' οὗ χρόνου συνέτρεξαν αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμεναι πραγματικαὶ πρρϋποθέσεις διὰ τὴν γέννησιν τοῦ δικαιώματος καὶ οὐχὶ ἀφ' οὗ χρόνου κατέστη δυνατὴ ἡ βεβαίωσις αὐτοῦ, Σ.Ε. 861/72, σ. 1163. — Φορολογικαὶ ἐπιτροπαί. Κλῆσις διαδίκων πρὸς συζήτησιν ἀποτελεῖ οὐσιώδη τύπον τῆς διαδικασίας. Παράλειψις ἀποτελεῖ λόγον ἀναιρέσεως τῆς ἐρήμην

ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, Σ.Ε. 758/72, σ. 1164. — Πρόσκλησις τῶν διαδίκων ὑπὸ Προέδρου δευτεροβαθμίου ἐπιτροπῆς ἐπιλύσεως φορολογικῶν διαφορῶν, ἀποτελεῖ οὐσιώδη τύπον τῆς διαδικασίας, Σ.Ε. 364/72, σ. 1260.—Ἡ πρόσκλησις τῶν διαδίκων ἀποτελεῖ οὐσιώδη τύπον τῆς διαδικασίας, ἡ παράλειψις τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖ λόγον ἀναιρέσεως τῆς ἐρήμην τοῦ μὴ κληθέντος διαδίκου ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, Σ.Ε. 758/72, σ. 1260. — Δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον ἀκαλύπτων χώρων, χῶροι οἵτινες ἀπετέλουν κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Ν.Δ. 3033/54, δενδροσκεπεῖς ἐκτάσεις, ἢ συστηματικὰς γεωργικάς, κτηνοτροφικὰς κλπ. ἐκμεταλλεύσεις, Σ.Ε. 2589/1972, σ. 1264.

Τέλη: Ἡ ἐπέκτασις τοῦ τέλους καθαριότητος εἰς ἐκτὸς τοῦ σχεδίου περιοχὰς προϋποθέτει τὴν διαπίστωσιν τῆς ἀνάγκης τῆς τοιαύτης ἐπεκτάσεως, Σ.Ε. 2652/71, σ. 267. — Τέλος καθαριότητος. Ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν κέντρων παραθερισμοῦ καὶ διακοπῶν ἀλλοδαπῶν παντὸς τέλους ἀναφέρεται καὶ εἰς τὰ ἀνταποδοτικὰ τέλη, Σ.Ε. 1749/71, σ. 268. — Τέλος ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων λογαριασμῶν. Ἀπαλλάσσονται τούτου τὰ κέντρα παραθερισμοῦ καὶ διακοπῶν ἀλλοδαπῶν, ἡ ἀπαλλαγὴ δὲ αὕτη δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἰσότητος, Σ.Ε. 2673/71, σ. 269. — Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 3033/54 ἀπαλλάσσονται μόνον τῶν τελῶν διαφημίσεων τὰ ἐν ἄρθρῳ 66 ὁριζόμενα πρόσωπα. Ἑπομένως ἡ διάταξις ἄρθρ. 5 Ν.Δ. 2176/52 κατηργήθη καὶ δὲν ἐπανεφέρθη ἐν ἰσχύι διὰ τοῦ ἄρθρ. 11 Ν.Δ. 3213/55, Σ.Ε. 2888/71, σ. 346. — Καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ. Τὸ Ι.Κ.Α. δὲν ἀπαλλάσσεται τῆς ὑποχρεώσεως ὅπως διὰ τὴν ἄσκησιν ἐφέσεως κατὰ τῆς ἀποφάσεως πρωτοβαθμίου δικαστηρίου καταβάλῃ τὸ 1/8 τοῦ φόρου ὃν ἀφορᾷ ἡ ἀμφισβήτησις καὶ τὸ παράβολον, Σ.Ε. 3142/71, σ. 352. — Περὶ τῆς ἐννοίας τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 19 Β.Δ. 24.9.58 ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρ. 33 τοῦ Ν.Δ. 4260/62 διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν τελῶν ὑδρεύσεως, Ν.Σ.Κ. 54/72, σ. 375. — Πρότασις δημάρχου Πόρου, περὶ ἐπεκτάσεως καὶ ἐπιβολῆς δαπανῶν καθαριότητος εἰς ἅπαντας τοὺς ἀνεγνωρισμένους ὡς τουριστικοὺς Δ. καὶ Κ.. σ. 666. — Περὶ κατανομῆς τοῦ τέλους διαφημίσεως, σ. 673. — Ἐπιβολὴ μέχρι διπλασίου τῶν νομίμων τελῶν διὰ γενομένην παράνομον χρῆσιν. Ἐὰν δὲν ἔχῃ ἐκδοθῇ κανονιστικὴ ἀπόφασις καθορίζουσα τὸ καταβλητέον τέλος, τότε δύναται νὰ ἐπιδιωχθῇ μόνον ἀποζημίωσις διὰ τὴν γενομένην αὐθαιρέτως χρῆσιν, Σ.Ε. 363/72, σ. 682. — Τέλος ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων λογαριασμῶν ἐπιχειρήσεως ἑστιατορίων. Δικαστικαὶ ἀποφάσεις διαφόρων χρονικῶν περιόδων δὲν εἶναι συναφεῖς καὶ δὲν προσβάλλονται παραδεκτῶς διὰ τῆς αὐτῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως, Σ.Ε. 376/72, σ. 683. Διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν κέντρου διακοπῶν καὶ παραθερισμοῦ ἀλλοδαπῶν ἀπὸ τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν φόρων ἀπαιτεῖται ὅπως τοῦτο ἔχῃ τύχει ἀμφοτέρων τῶν ἀδειῶν κατὰ νόμον ἤτοι σκοπιμότητος καὶ καταλληλότητος, ὥστε καὶ ἡ ἔλλειψις τῆς

μιᾶς τούτων στερεῖ τὸ κέντρον τοῦ δικαιώματος ἀπαλλαγῆς, Σ.Ε. 1084/72, σ. 688. — Μετ' ἀναίρεσιν ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου ὑπὸ τοῦ Σ.Ε. νομίμως ἐπιλαμβάνεται καὶ πάλιν τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως τὸ δικαστήριον, ἡ μὴ δὲ ἀναφορὰ ἐν τῇ νέᾳ ἀποφάσει τῆς ἀναιρετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Σ.Ε. δὲν συνιστᾷ πλημμέλειαν ταύτης, Σ.Ε. 1233/72, σ. 691. — Τὰ κέντρα διακοπῶν καὶ παραθερισμοῦ, λειτουργοῦντα κατόπιν ἀδείας τῆς ἀρχῆς, ἀπολαύουν ἀπαλλαγῆς παντὸς δημοσίου ἢ κοινοτικοῦ φόρου, τέλους ἢ δικαιώματος, ἐφ' ὅσον ἡ ἄδεια δὲν ἀνεκλήθη ἢ ἀνεστάλη, Σ.Ε. 1233/72, σ. 691. — Περὶ μὴ ὑποχρεώσεως καταβολῆς τελῶν καθαριότητος διὰ τὰ μὴ χρησιμοποιούμενα (κλειστὰ) ἀκίνητα, Ν.Σ.Κ. 353/72, σ. 714. — Καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ. Τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν δὲν ἀπαλλάσσεται τῆς τοιαύτης ὑποχρεώσεως διότι τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ φόρον, τέλος ἢ δικαίωμα, ἀλλ' ἀναγκαστικὴν εἰσφοράν, Σ.Ε. 757/72, σ. 1053. — Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δὲν ἀπαλλάσσεται τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν φόρων καὶ δικαιωμάτων. Τέλη καθαριότητος ἐπιβάλλονται ὄχι μόνον δι' ἀποκομιδὴν τῶν ἀπορριμμάτων ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν καθαριότητα κοινοχρήστων χώρων, Σ.Ε. 754/72, σ. 1055. — Τὸ δικαίωμα τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος πρὸς ἐπιβολὴν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων, ὑπόκειται εἰς ἐπταετῆ παραγραφήν, ἀρχομένην ἀφ' οὗ χρόνου συνέτρεξαν αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμεναι πραγματικαὶ προϋποθέσεις διὰ τὴν γέννησιν τοῦ δικαιώματος καὶ οὐχὶ ἀφ' οὗ χρόνου κατέστη δυνατὴ ἡ βεβαίωσις αὐτοῦ, Σ.Ε. 861, σ. 1163. — Φορολογικαὶ Ἐπιτροπαί. Κλῆσις διαδίκων πρὸς συζήτησιν ἀποτελεῖ οὐσιώδη τύπον τῆς διαδικασίας. Παράλειψις ἀποτελεῖ λόγον ἀναιρέσεως τῆς ἐρήμην ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, Σ.Ε. 758/72, σ. 1164. — Ὀφειλαὶ ἐκ τελῶν χρήσεως μηχανημάτων τέως Τ.Ε.Δ.Κ., σ. 1184. — Διὰ τὰ ἐκτὸς σχεδίου πόλεως κείμενα ἀκίνητα δύναται νὰ ἐπιβληθῇ τέλος καθαριότητος ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ἀλλὰ τοῦτο δέον νὰ ἀναφέρηται ρητῶς ἐν τῇ σχετικῇ ἀποφάσει, Σ.Ε. 2585/1972, σ. 1262.

Δικαιώματα: Δικαίωμα αὐθαιρέτου βοσκῆς. Ἰσχυρισμὸς μὴ προταθεὶς ἐνώπιον τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου τῆς οὐσίας δὲν προβάλλεται παραδεκτῶς ὡς λόγος ἀναιρέσεως. Ἐπὶ παραλείψεως τοῦ Κ. Συμβουλίου πρὸς καθορισμὸν τοῦ δικαιώματος βοσκῆς καθ' ὡρισμένον ἔτος ἐπιβάλλεται τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον καθορισθέν, Σ.Ε. 1025/72, σ. 685. — Τὸ δικαίωμα τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος πρὸς ἐπιβολὴν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων, ὑπόκειται εἰς ἐπταετῆ παραγραφήν, ἀρχομένην ἀφ' οὗ χρόνου συνέτρεξαν αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμεναι πραγματικαὶ προϋποθέσεις διὰ τὴν γέννησιν τοῦ δικαιώματος καὶ οὐχὶ ἀφ' οὗ χρόνου κατέστη δυνατὴ ἡ βεβαίωσις αὐτοῦ, Σ.Ε. 861/72, σ. 1163. — Φορολογικαὶ ἐπιτροπαί. Κλῆσις διαδίκων πρὸς συζήτησιν ἀποτελεῖ οὐσιώδη τύπον τῆς

διαδικασίας. Παράλειψις ἀποτελεῖ λόγον ἀναιρέσεως τῆς ἐρήμην ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, Σ.Ε. 758/72, σ. 1164.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ : Ἡ συμβολὴ τοῦ θεσμοῦ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας εἰς τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἐν γένει ἀνάπτυξιν τῶν Ο.Τ.Α., ὑπὸ Γεωργίου Ξηροῦ, σ. 1151.

ΦΩΤΙΣΜΟΣ : Τέλος καθαριότητος ἐπ' αὐτοῦ. Τὸ Ι.Κ.Α. δὲν ἀπαλλάσσεται τῆς ὑποχρεώσεως ὅπως διὰ τὴν ἄσκησιν ἐφέσεως κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου καταβάλῃ τὸ 1/8 τοῦ φόρου ὃν ἀφορᾷ ἡ ἀμφισβήτησις καὶ τὸ παράβολον, Σ.Ε. 3142/71, σ. 352. — Τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν δὲν ἀπαλλάσσεται τῆς τοιαύτης ὑποχρεώσεως διότι τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ φόρον, τέλος ἢ δικαίωμα, ἀλλ' ἀναγκαστικὴν εἰσφοράν, Σ.Ε. 757/72 σ. 1053. — Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δὲν ἀπαλλάσσεται τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν φόρων καὶ δικαιωμάτων. Τέλη καθαριότητος ἐπιβάλλονται ὄχι μόνον δι' ἀποκομιδὴν τῶν ἀπορριμμάτων ἀλλὰ διὰ τὴν καθαριότητα κοινοχρήστων χώρων, Σ.Ε. 754/72, σ. 1055.

Χ

ΧΑΡΤΟΣΗΜΑΝΣΙΣ : Αἰτήσεων, ἀδειῶν χρήσεως πεζοδρομίων καὶ συστάσεως διαφημίσεων, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 3 παρ. 7 καὶ 5 παρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 703/1970, σ. 339.

ΧΙΛΙΑΣΤΗΣ : Καταχώρισις τέκνων χιλιαστῶν, ὡς ἐξωγάμων, ἐν τῷ μητρῴῳ ἀρρένων καὶ δημοτολογίῳ, σ. 380.

ΧΟΡΗΓΙΑ : Τροποποίησις νομοθεσίας περὶ χορηγίας δημάρχων, σ. 336. — Τροποποίησις διατάξεων περὶ χορηγίας δημάρχων, σ. 661. — Ἔξοδα παραστάσεως δημάρχων, σ. 662. — Χορηγία προέδρων Κοινοτήτων, σ. 663. — Πρότασις δημάρχου Λαγκαδᾶ, περὶ χορηγίας, χρηματικῶν βοηθημάτων εἰς ἀπόρους χήρας δημάρχων, σ. 665. — Ἔξοδα παραστάσεως καὶ χορηγία κοινοταρχῶν, σ. 807.

ΧΡΕΗ : Περὶ χαρισμοῦ χρεῶν Δ. καὶ Κ., σ. 1039.

ΧΩΡΟΙ ΑΚΑΛΥΠΤΟΙ : Φορολογίας ἀκαλύπτων χώρων, ἀπαλλάσσεται ὁ Ὀργανισμὸς Διαχειρίσεως Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας, Σ.Ε. 2492/1971, σ. 265. — Ὑπόκεινται οὗτοι εἰς φορολογίαν ἐφ' ὅσον ἀποτελοῦν ἄρτιον καὶ οἰκοδομήσιμον οἰκόπεδον, Σ.Ε. 2797/71, σ. 271. — Φορολογία ἀκαλύπτων χώρων, ὑπολογίζεται εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἀγοραίας ἀξίας τοῦ χώρου. Ἡ κρίνουσα ἀπόφασις δέον νὰ καθορίζῃ εἰδικῶς τὰ στοιχεῖα ἐξ ὧν συνήγαγε τὴν ἀξίαν τοῦ χώρου, Σ.Ε. 2849/71, σ. 272. — Περὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Ν.Δ. 703/70 ὑποβαλλομένης δηλώσεως ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἀξίαν ἀκαλύπτου χώρου κλπ., σ. 286. — Φόρος ἐπ' αὐτῶν. Ἀναιρετέα ἀπόφασις ὡς ἀναιτιολόγητος ἀναφερομένη ἁπλῶς εἰς τὴν πρωτοβάθμιον ἀπόφασιν καὶ μὴ ἐκφράζουσα οὕτω ἰδίαν

ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου κρίσιν, Σ.Ε. 2890/71, σ. 348. — Φόρος ἐπ' αὐτῶν. Ἡ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου διενέργεια αὐτοψίας προϋποθέτει προδικαστικὴν ἀπόφασιν περὶ τούτου, Σ.Ε. 3000/71, σ. 349. — Φόρος ἐπ' αὐτῶν. Ἀόριστος ἀναφορὰ εἰς τὰς σκέψεις τῆς πρωτοβαθμίου ἀποφάσεως καθιστᾷ τὴν ἀπόφασιν τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου ἀναιτιολόγητον καὶ ὡς τοιαύτην ἀναιρετέαν, Σ.Ε. 3087/71, σ. 350. — Φόρος ἐπ' αὐτῶν. Ἔρευνα τῆς αἰτιολογίας τῆς ἀποφάσεως ὡς πρὸς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ τοῦ ἐφεσείοντος καὶ λῆψιν ὑπ' ὄψιν ἐγγράφων, Σ.Ε. 3215/71, σ. 354.— Τὰ δενδροσκεπῆ οἰκόπεδα ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν, ἔστω καὶ ἂν αὕτη δὲν ὑπερβαίνῃ ἢ ὀλίγον ὑπερβαίνῃ τὸ ἐλάχιστον ὅριον οἰκοδομήσεως. Ἡ ἀπαλλαγὴ ἰσχύει καὶ προκειμένου περὶ οἰκοπέδων ὑπαγομένων εἰς τὴν διάταξιν ἄρθρ. 36 § 1 Ν.Δ. 4260/62, Σ.Ε. 1232/72, σ. 690. — Διὰ τὴν ἐνέργειαν συμπληρωματικῆς ἀποδείξεως δέον τὰ δικαστήρια νὰ ἐκδίδουν προδικαστικὴν ἀπόφασιν. Ἐνέργεια ὅθεν αὐτοψίας δέον νὰ προκύπτῃ ὅτι διεξήχθη κατόπιν τοιαύτης ἀποφάσεως, Σ.Ε. 1250/72, σ. 695. — Δικαστικαὶ ἐπιτροπαὶ ἐπιλύσεως φορολογικῶν διαφορῶν. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ σύνθεσις τούτων ν' ἀπομακρυνθῇ τῆς γενικῆς ἀρχῆς τῆς ἐκ περιττοῦ ἀριθμοῦ συγκροτήσεως τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων, Σ.Ε. 358/72, σ. 821. — Φορολογικαὶ ἐπιτροπαί. Ἡ προθεσμία πρὸς ἄσκησιν ἐφέσεως ἐνώπιον τῆς δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς, Σ.Ε. 456/72, σ. 822. — Ὡς ἀκάλυπτος χῶρος διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου λογίζεται καὶ τὸ τμῆμα ὅπερ κατὰ νόμον δὲν δύναται νὰ καλυφθῇ δι' οἰκοδομῆς. Πλημμελῶς ἠτιολογημένη ἀπόφασις μὴ ἀναφέρουσα εἰδικῶς τὰ στοιχεῖα ἐφ' ὧν ἐστηρίχθη πρὸς προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας, Σ.Ε. 558/72, σ. 826.— Ἡ διάταξις ἄρθρ. 36 § 1 Ν.Δ. 4260/62, ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ ἀτομικῶν ἐπιχειρήσεων ἢ ἑταιρειῶν μὴ ἐχουσῶν νομικὴν προσωπικότητα ἀσκουσῶν ἐπιχειρήσεις δημιουργίας οἰκισμοῦ. Ὁ φόρος τῶν εἰς αὐτὰς ἀνηκόντων οἰκοπέδων ἐπιβάλλεται ἐφ' ἅπαξ μόνον κατὰ τὴν μεταβίβασιν εἰς τρίτους, Σ.Ε. 559/72, σ. 829. — Ὁ χῶρος δέον νὰ εἶναι αὐτοτελής, ἄρτιος καὶ οἰκοδομήσιμος κατὰ νόμον. Ἀκάλυπτον τμῆμα συνεχομένης ἐκτάσεως, ὅπερ θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποτελέσῃ αὐτοτελὲς οἰκόπεδον ὑπόκειται εἰς φόρον αὐτοτελῶς, Σ.Ε. 637/72, σ. 830. — Ἀναιτιολόγητον ἀποφάσεως δευτεροβαθμίου δικαστηρίου οὐσίας. Ἡ ἀναφορὰ γενικῶς καὶ ἀορίστως εἰς τὰς σκέψεις τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως ἀποτελεῖ πλημμελῆ αἰτιολογίαν, Σ.Ε. 1385/72, σ. 832. — Ἡ διάταξις ἡ ὁρίζουσα τὰ τοῦ χρόνου παραγραφῆς τῶν ἐκ βεβαιωθέντων φόρων δικαιωμάτων τῶν Δ. καὶ Κ. ἀφορᾷ καὶ τὴν παραγραφὴν τοῦ δικαιώματος πρὸς βεβαίωσιν τῶν φόρων (ἄρθρ. 60 Ν.Δ. 3033/54). Μεταγενέστεραι διατάξεις δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῆς παρούσης ὑποθέσεως (ἄρθρ. 2 καὶ 6 Ν.Δ. 344/68, Σ.Ε. 1522/72, σ. 833. — Χαρακτὴρ ἀκαλύπτου χώρου ὡς αὐτοτελοῦς οἰκοπέδου ἀρτίου καὶ οἰκοδομησίμου. Ἐπὶ ὑπάρξεως οἰκο-

δομῶν φόρος ἐπιβάλλεται ἐὰν ἡ ἀξία αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνῃ τὸ ἓν πέμπτον τῆς ἀξίας τῆς ὅλης ἐκτάσεως, Σ.Ε. 638/72, σ. 1051. — Ὁ Ὀργανισμὸς Σιδηροδρόμων Ἑλλάδος, δὲν ἀπαλλάσσεται τῆς φορολογίας ἀκαλύπτων χώρων, Σ.Ε. 740/72, σ. 1161. — Δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον ἀκαλύπτων χώρων, χῶροι οἵτινες ἀπετέλουν κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Ν.Δ. 3033/54, δενδροσκεπεῖς ἐκτάσεις, ἢ συστηματικὰς γεωργικάς, κτηνοτροφικὰς κλπ. ἐκμεταλλεύσεις, Σ.Ε. 2589/72, σ. 1264. — Ἔλλειψις ἐπαρκοῦς αἰτιολογίας καθιστᾷ προσβαλλομένην ἀπόφασιν ἀναιρετέαν, Σ.Ε. 2711/72, σ. 1266.

Ψ

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ : Συνεδρίου Τ.Α. τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. ἐν Σπάρτῃ ἀπὸ 25–29 Μαΐου 1971, σ. 248. — Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. ἐν Ἀλεξανδρουπόλει, σ. 593. — Ἐπὶ τῷ θανάτῳ δημάρχου Διστόμου Βοιωτίας Ἀθανασίου Μπάρλου, σ. 1043. — Ἐπὶ τῷ θανάτῳ δημάρχου Οἰνουσῶν Χίου, Πολυδώρου Λαιμοῦ, σ. 1044.